Holy Bible

Aionian Edition®

Finnish Pyha Raamattu 1933/1938

AionianBible.org
Ensimmäinen Pyhä Raamattu maailmassa, jota ei ole käännetty
100% vapaasti kopioida ja tulostaa
tunnetaan myös " Purppura Raamattu "

Holy Bible Aionian Edition ®
Finnish Pyha Raamattu 1933/1938

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025
Source text: Unbound.Biola.edu
Source version: 2/7/2021
Source copyright: Public Domain
Finnish Lutheran Church, 1933, 1938

Formatted by Speedata Publisher 5.1.9 (Pro) on 6/3/2025
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
https://AionianBible.org

Published by Nainoia Inc, https://Nainoia-Inc.signedon.net
All profits are given to https://CoolCup.org

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Esipuhe

Suomen Kieli at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aïdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aïdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

Suomen Kieli at AionianBible.org/History

06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
10/20/24 - Gospel Primer handout format.
11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
05/04/25 - 393 translations now available in 175 languages.
05/27/25 - 462 translations now available in 229 languages.

Sisällysluettelo

VANHA TESTAMENTTI

1 Mooseksen 11
2 Mooseksen 122
3 Mooseksen 212
4 Mooseksen 278
5 Mooseksen 371
Joosuan 451
Tuomarien 505
Ruutin 559
1 Samuelin 567
2 Samuelin 639
1 Kuninkaiden 699
2 Kuninkaiden 771
1 Aikakirja 839
2 Aikakirja 901
Esran 978
Nehemian 1001
Esterin 1033
Jobin 1050
Psalmien 1103
Sananlaskujen 1233
Saarnaajan 1275
Laulujen laulu 1291
Jesajan 1299
Jeremian 1400
Valitusvirret 1521
Hesekielin 1531
Danielin 1639
Hoosean 1673
Joelin 1689
Aamoksen 1695
Obadjan 1707
Joonan 1709
Miikan 1713
Nahumin 1722
Habakukin 1726
Sefanjan 1731
Haggain 1736
Sakarjan 1740
Malakian 1758

UUSI TESTAMENTTI

Matteuksen 1767
Markuksen 1838
Luukkaan 1883
Johanneksen 1959
Teot 2018
Roomalaisille 2093
1 Korinttilaisille 2124
2 Korinttilaisille 2154
Galatalaisille 2175
Efesolaisille 2185
Filippiläisille 2195
Kolossalaisille 2203
1 Tessalonikalaisille 2210
2 Tessalonikalaisille 2217
1 Timoteukselle 2221
2 Timoteukselle 2229
Tituksselle 2235
Filemonille 2239
Heprealaisille 2241
Jaakobin 2264
1 Pietarin 2271
2 Pietarin 2279
1 Johanneksen 2285
2 Johanneksen 2293
3 Johanneksen 2295
Juudaksen 2297
Ilmestys 2300

LIITE

Lukijan Opas
Sanakirja
Kartat
Kohtalo
Kuvat, Doré

VANHA TESTAMENTTI

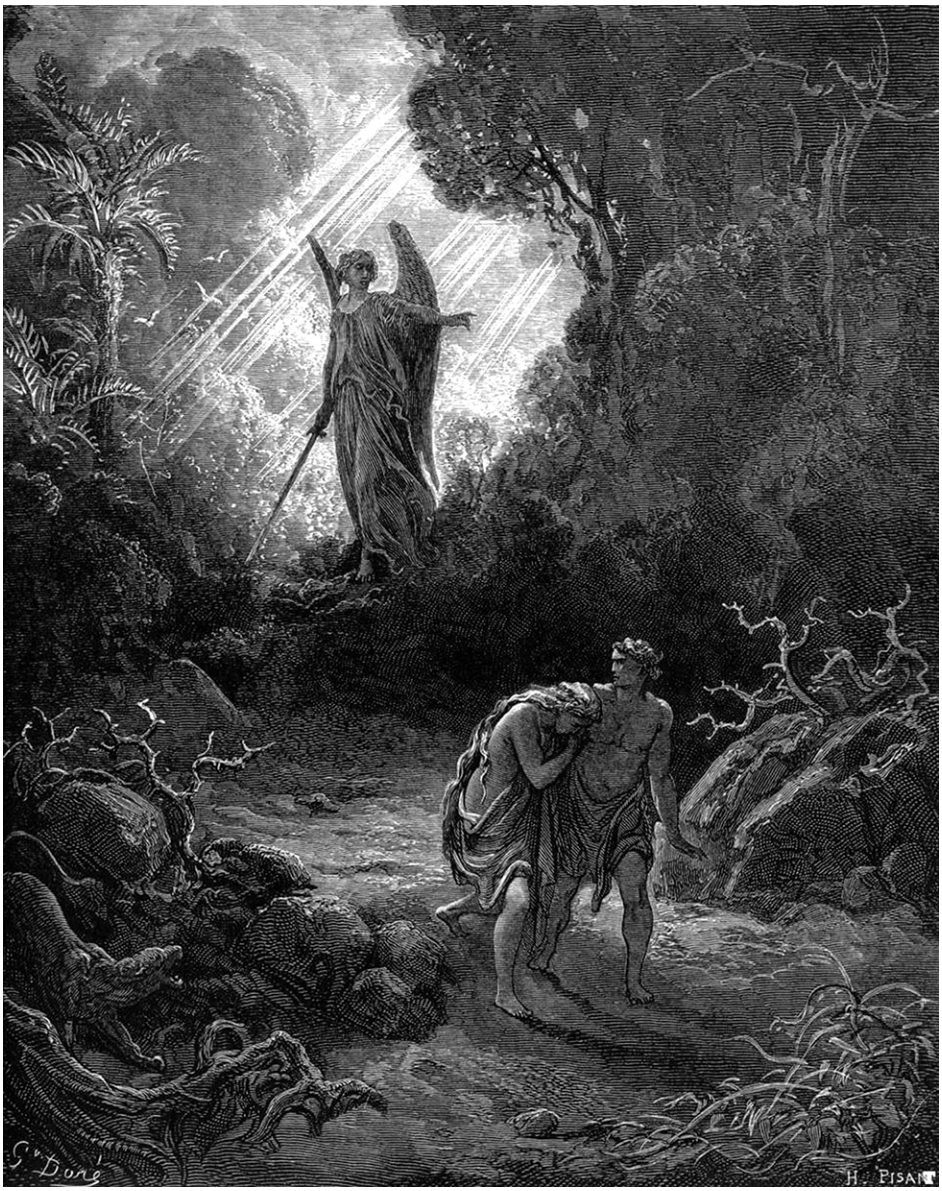

Ja hän karkoitti ihmisen ja asetti Eedenin paratiisin itäpuolelle kerubit ynnä välkkyvän, leimuavan miekan vartioitsemaan elämän puun tietä.

1 Mooseksen 3:24

1 Mooseksen

1 Alussa loi Jumala taivaan ja maan. **2** Ja maa oli autio ja tyhjä,
ja pimeys oli syvyyden päällä, ja Jumalan Henki liikkui vetten
päällä. **3** Ja Jumala sanoi: "Tulkoon valkeus". Ja valkeus tuli. **4**
Ja Jumala näki, että valkeus oli hyvä; ja Jumala erotti valkeuden
pimeydestä. **5** Ja Jumala kutsui valkeuden päiväksi, ja pimeyden
hän kutsui yöksi. Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, ensimmäinen
päivä. **6** Ja Jumala sanoi: "Tulkoon taivaanvahvuus vetten välille
erottamaan vedet vesistä". **7** Ja Jumala teki taivaanvahvuuden
ja erotti vedet, jotka olivat taivaanvahvuuden alla, vesistä, jotka
olivat taivaanvahvuuden päällä; ja tapahtui niin. **8** Ja Jumala
kutsui vahvuuden taivaaksi. Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, toinen
päivä. **9** Ja Jumala sanoi: "Kokoontukoot vedet, jotka ovat
taivaan alla, yhteen paikkaan, niin että kuiva tulee näkyviin". Ja
tapahtui niin. **10** Ja Jumala kutsui kuivan maaksi, ja paikan,
mihin vedet olivat kokoontuneet, hän kutsui mereksi. Ja Jumala
näki, että se oli hyvä. **11** Ja Jumala sanoi: "Kasvakoon maa
vihantaa, ruohoja, jotka tekevät siementä, ja hedelmäpuita, jotka
lajiensa mukaan kantavat maan päällä hedelmää, jossa niiden
siemen on". Ja tapahtui niin: **12** maa tuotti vihantaa, ruohoja,
jotka tekivät siementä lajiensa mukaan, ja puita, jotka lajiensa
mukaan kantoivat hedelmää, jossa niiden siemen oli. Ja Jumala
näki, että se oli hyvä. **13** Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, kolmas
päivä. **14** Ja Jumala sanoi: "Tulkoot valot taivaanvahvuuteen
erottamaan päivää yöstä, ja olkoot ne merkkeinä osoittamassa
aikoja, päiviä ja vuosia, **15** ja olkoot valoina taivaanvahvuudella
paistamassa maan päälle". Ja tapahtui niin: **16** Jumala teki
kaksi suurta valoa, suuremman valon hallitsemaan päivää ja
pienemmän valon hallitsemaan yötä, sekä tähdet. **17** Ja Jumala

pani ne taivaanvahvuuteen, paistamaan maan päälle **18** ja
hallitsemaan päivää ja yötä ja erottamaan valon pimeästä. Ja
Jumala näki, että se oli hyvä. **19** Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, neljäs
päivä. **20** Ja Jumala sanoi: "Vilisköötvedet eläviä olentoja, ja
lentäköötlinnut maan päällä, taivaanvahvuuden alla". **21** Ja
Jumala loi suuret merieläimet ja kaikkinaiset liikkuvat, vesissä
vilisevät elävät olennot, kunkin lajinsa mukaan, ja kaikkinaiset
siivekkäät linnut, kunkin lajinsa mukaan. Ja Jumala näki, että se
oli hyvä. **22** Ja Jumala siunasi ne sanoen: "Olkaa hedelmälliset ja
lisääntykää ja täyttäkää meren vedet, ja linnut lisääntyköötmaan
päällä". **23** Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, viides päivä. **24** Ja Jumala
sanoi: "Tuottakoon maa elävät olennot, kunkin lajinsa mukaan,
karjaeläimet ja matelijat ja metsäeläimet, kunkin lajinsa mukaan".
Ja tapahtui niin: **25** Jumala teki metsäeläimet, kunkin lajinsa
mukaan, ja karjaeläimet, kunkin lajinsa mukaan, ja kaikki maan
matelijat, kunkin lajinsa mukaan. Ja Jumala näki, että se oli
hyvä. **26** Ja Jumala sanoi: "Tehkäämme ihminen kuvaksemme,
kaltaiseksemme; ja vallitkoot he meren kalat ja taivaan linnut
ja karjaeläimet ja koko maan ja kaikki matelijat, jotka maassa
matelevat". **27** Ja Jumala loi ihmisen omaksi kuvaksensa,
Jumalan kuvaksi hän hänet loi; mieheksi ja naiseksi hän loi
heidät. **28** Ja Jumala siunasi heidät, ja Jumala sanoi heille:
"Olkaa hedelmälliset ja lisääntykää ja täyttäkää maa ja tehkää
se itsellenne alamaiseksi; ja vallitkaa meren kalat ja taivaan
linnut ja kaikki maan päällä liikkuvat eläimet". **29** Ja Jumala
sanoi: "Katso, minä annan teille kaikkinaiset siementä tekevät
ruohot, joita kasvaa kaikkialla maan päällä, ja kaikki puut, joissa
on siementä tekevä hedelmä; olkoot ne teille ravinnoksi. **30**
Ja kaikille metsäeläimille ja kaikille taivaan linnuille ja kaikille,

jotka maassa matelevat ja joissa on elävä henki, minä annan
kaikkinaiset viheriät ruohot ravinnoksi". Ja tapahtui niin. **31**
Ja Jumala katsoi kaikkea, mitä hän tehnyt oli, ja katso, se oli
sangen hyvää. Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, kuudes päivä.

2 Niin tulivat valmiiksi taivas ja maa kaikkine joukkoinensa. **2**
Ja Jumala päätti seitsemäntenä päivänä työnsä, jonka hän oli
tehnyt, ja lepäsi seitsemäntenä päivänä kaikesta työstänsä, jonka
hän oli tehnyt. **3** Ja Jumala siunasi seitsemännen päivän ja pyhitti
sen, koska hän sinä päivänä lepäsi kaikesta luomistyöstänsä,
jonka hän oli tehnyt. **4** Tämä on kertomus taivaan ja maan
synnystä, kun ne luotiin. Siihen aikaan kun Herra Jumala teki
maan ja taivaan, **5** ei ollut vielä yhtään kedon pensasta maan
päällä, eikä vielä kasvanut mitään ruohoa kedolla, koska Herra
Jumala ei vielä ollut antanut sataa maan päälle eikä ollut ihmistä
maata viljelemässä, **6** vaan sumu nousi maasta ja kasteli
koko maan pinnan. **7** Silloin Herra Jumala teki maan tomusta
ihmisen ja puhalsi hänen sieramiinsa elämän hengen, ja niin
ihmisestä tuli elävä sielu. **8** Ja Herra Jumala istutti paratiisin
Eedeniin, itään, ja asetti sinne ihmisen, jonka hän oli tehnyt.
9 Ja Herra Jumala kasvatti maasta kaikkinaisia puita, ihania
nähdä ja hyviä syödä, ja elämän puun keskelle paratiisia, niin
myös hyvän-ja pahantiedon puun. **10** Ja Eedenistä lähti joki,
joka kasteli paratiisia, ja se jakaantui sieltä neljään haaraan. **11**
Ensimmäisen nimi on Piison; se kiertää koko Havilan maan,
jossa on kultaa; **12** ja sen maan kulta on hyvää. Siellä on
myös bedellion-pihkaa ja onyks-kiveä. **13** Toisen virran nimi on
Giihon; se kiertää koko Kuusin maan. **14** Kolmannen virran
nimi on Hiddekel; se juoksee Assurin editse. Ja neljäs virta on
Eufrat. **15** Ja Herra Jumala otti ihmisen ja pani hänet Eedenin

paratiisiin viljelemään ja varjelemaan sitä. **16** Ja Herra Jumala
käski ihmistä sanoen: "Syö vapaasti kaikista muista paratiisin
puista, **17** mutta hyvän-ja pahantiedon puusta älä syö, sillä sinä
päivänä, jona sinä siitä syöt, pitää sinun kuolemalla kuoleman".
18 Ja Herra Jumala sanoi: "Ei ole ihmisen hyvä olla yksinänsä,
minä teen hänelle avun, joka on hänelle sopiva". **19** Ja Herra
Jumala teki maasta kaikki metsän eläimet ja kaikki taivaan linnut
ja toi ne ihmisen eteen nähdäkseen, kuinka hän ne nimittäisi;
ja niinkuin ihminen nimitti kunkin elävän olennon, niin oli sen
nimi oleva. **20** Ja ihminen antoi nimet kaikille karjaeläimille ja
taivaan linnuille ja kaikille metsän eläimille. Mutta Aadamille ei
löytynyt apua, joka olisi hänelle sopinut. **21** Niin Herra Jumala
vaivutti ihmisen raskaaseen uneen, ja kun hän nukkui, otti hän
yhden hänen kylkiluistaan ja täytti sen paikan lihalla. **22** Ja Herra
Jumala rakensi vaimon siitä kylkiluusta, jonka hän oli ottanut
miehestä, ja toi hänet miehen luo. **23** Ja mies sanoi: "Tämä on
nyt luu minun luistani ja liha minun lihastani; hän kutsuttakoon
miehettäreksi, sillä hän on miehestä otettu". **24** Sentähden mies
luopukoon isästänsä ja äidistänsä ja liittyköön vaimoonsa, ja he
tulevat yhdeksi lihaksi. **25** Ja he olivat molemmat, mies ja hänen
vaimonsa, alasti eivätkä hävenneet toisiansa.

3 Mutta käärme oli kavalin kaikista kedon eläimistä, jotka
Herra Jumala oli tehnyt; ja se sanoi vaimolle: "Onko Jumala
todellakin sanonut: 'Älkää syökö kaikista paratiisin puista'?" **2**
Niin vaimo vastasi käärmeelle: "Me saamme syödä muiden
puiden hedelmiä paratiisissa, **3** mutta sen puun hedelmästä,
joka on keskellä paratiisia, on Jumala sanonut: 'Älkää syökö
siitä älkääkä koskeko siihen, ettette kuolisi'." **4** Niin käärme
sanoi vaimolle: "Ette suinkaan kuole; **5** vaan Jumala tietää, että

sinä päivänä, jona te siitä syötte, aukenevat teidän silmänne,
ja te tulette niinkuin Jumala tietämään hyvän ja pahan". **6** Ja
vaimo näki, että siitä puusta oli hyvä syödä ja että se oli ihana
katsella ja suloinen puu antamaan ymmärrystä; ja hän otti sen
hedelmästä ja söi ja antoi myös miehellensä, joka oli hänen
kanssansa, ja hänkin söi. **7** Silloin aukenivat heidän molempain
silmät, ja he huomasivat olevansa alasti; ja he sitoivat yhteen
viikunapuun lehtiä ja tekivät itselleen vyöverhot. **8** Ja he kuulivat,
kuinka Herra Jumala käyskenteli paratiisissa illan viileydessä.
Ja mies vaimoineen lymysi Herran Jumalan kasvojen edestä
paratiisin puiden sekaan. **9** Mutta Herra Jumala huusi miestä
ja sanoi hänelle: "Missä olet?" **10** Hän vastasi: "Minä kuulin
sinun askeleesi paratiisissa ja pelkäsin, sillä minä olen alasti, ja
sentähden minä lymysin". **11** Ja hän sanoi: "Kuka sinulle ilmoitti,
että olet alasti? Etkö syönyt siitä puusta, josta minä kielsin sinua
syömästä?" **12** Mies vastasi: "Vaimo, jonka annoit olemaan
minun kanssani, antoi minulle siitä puusta, ja minä söin". **13**
Niin Herra Jumala sanoi vaimolle: "Mitäs olet tehnyt?" Vaimo
vastasi: "Käärme petti minut, ja minä söin". **14** Ja Herra Jumala
sanoi käärmeelle: "Koska tämän teit, kirottu ole sinä kaikkien
karjaeläinten ja kaikkien metsän eläinten joukossa. Vatsallasi
sinun pitää käymän ja tomua syömän koko elinaikasi. **15** Ja
minä panen vainon sinun ja vaimon välille ja sinun siemenesi ja
hänen siemenensä välille; se on polkeva rikki sinun pääsi, ja
sinä olet pistävä sitä kantapäähän." **16** Ja vaimolle hän sanoi:
"Minä teen suuriksi sinun raskautesi vaivat, kivulla sinun pitää
synnyttämän lapsia; mutta mieheesi on sinun halusi oleva, ja hän
on sinua vallitseva". **17** Ja Aadamille hän sanoi: "Koska kuulit
vaimoasi ja söit puusta, josta minä kielsin sinua sanoen: 'Älä syö

siitä', niin kirottu olkoon maa sinun tähtesi. Vaivaa nähden sinun
pitää elättämän itseäsi siitä koko elinaikasi; **18** orjantappuroita ja
ohdakkeita se on kasvava sinulle, ja kedon ruohoja sinun on
syötävä. **19** Otsasi hiessä sinun pitää syömän leipäsi, kunnes
tulet maaksi jälleen, sillä siitä sinä olet otettu. Sillä maasta sinä
olet, ja maaksi pitää sinun jälleen tuleman." **20** Ja mies antoi
vaimolleen nimen Eeva, sillä hänestä tuli kaiken elävän äiti. **21** Ja
Herra Jumala teki Aadamille ja hänen vaimollensa puvut nahasta
ja puki ne heidän yllensä. **22** Ja Herra Jumala sanoi: "Katso,
ihminen on tullut sellaiseksi kuin joku meistä, niin että hän tietää
hyvän ja pahan. Kun ei hän nyt vain ojentaisi kättänsä ja ottaisi
myös elämän puusta ja söisi ja eläisi iankaikkisesti!" **23** Niin
Herra Jumala ajoi hänet pois Eedenin paratiisista viljelemään
maata, josta hän oli otettu. **24** Ja hän karkoitti ihmisen ja asetti
Eedenin paratiisin itäpuolelle kerubit ynnä välkkyvän, leimuavan
miekan vartioitsemaan elämän puun tietä.

4 Ja mies yhtyi vaimoonsa Eevaan; ja tämä tuli raskaaksi ja
synnytti Kainin ja sanoi: "Minä olen saanut pojan Herran avulla".
2 Ja taas hän synnytti pojan, veljen Kainille, Aabelin. Ja Aabelista
tuli lampuri, mutta Kainista peltomies. **3** Ja jonkun ajan kuluttua
tapahtui, että Kain toi maan hedelmistä uhrilahjan Herralle; **4**
ja myöskin Aabel toi uhrilahjan laumansa esikoisista, niiden
rasvoista. Ja Herra katsoi Aabelin ja hänen uhrilahjansa puoleen;
5 mutta Kainin ja hänen uhrilahjansa puoleen hän ei katsonut.
Silloin Kain vihastui kovin, ja hänen hahmonsa synkistyi. **6** Ja
Herra sanoi Kainille: "Miksi olet vihastunut, ja miksi hahmosi
synkistyy? **7** Eikö niin: jos teet hyvin, voit kohottaa katseesi;
mutta jos et hyvin tee, niin väijyy synti ovella, ja sen halu on
sinuun, mutta hallitse sinä sitä!" **8** Ja Kain sanoi veljellensä

Aabelille: "Menkäämme kedolle". Ja heidän kedolla ollessansa
Kain karkasi veljensä Aabelin kimppuun ja tappoi hänet. **9** Niin
Herra sanoi Kainille: "Missä on veljesi Aabel?" Hän vastasi: "En
tiedä; olenko minä veljeni vartija?" **10** Ja hän sanoi: "Mitä olet
tehnyt? Kuule, veljesi veri huutaa minulle maasta. **11** Ja nyt
ole kirottu ja karkoitettu pois tältä vainiolta, joka avasi suunsa
ottamaan veljesi veren sinun kädestäsi. **12** Kun maata viljelet,
ei se ole enää sinulle satoansa antava; kulkija ja pakolainen
pitää sinun oleman maan päällä." **13** Ja Kain sanoi Herralle:
"Syyllisyyteni on suurempi, kuin että sen kantaa voisin. **14** Katso,
sinä karkoitat minut nyt pois vainiolta, ja minun täytyy lymytä
sinun kasvojesi edestä ja olla kulkija ja pakolainen maan päällä;
ja kuka ikinä minut kohtaa, se tappaa minut." **15** Mutta Herra
sanoi hänelle: "Sentähden, kuka ikinä tappaa Kainin, hänelle
se pitää seitsenkertaisesti kostettaman". Ja Herra pani Kainiin
merkin, ettei kukaan, joka hänet kohtaisi, tappaisi häntä. **16** Niin
Kain poistui Herran kasvojen edestä ja asettui asumaan Noodin
maahan, itään päin Eedenistä. **17** Ja Kain yhtyi vaimoonsa, ja
tämä tuli raskaaksi ja synnytti Hanokin. Ja hän rakensi kaupungin
ja antoi sille kaupungille poikansa nimen Hanok. **18** Ja Hanokille
syntyi Iirad, Iiradille syntyi Mehujael, Mehujaelille syntyi Metusael,
Metusaelille syntyi Lemek. **19** Lemek otti itselleen kaksi vaimoa,
toisen nimi oli Aada ja toisen nimi Silla. **20** Ja Aada synnytti
Jaabalin; hänestä tuli niiden kantaisä, jotka teltoissa asuvat ja
karjanhoitoa harjoittavat. **21** Ja hänen veljensä nimi oli Juubal;
hänestä tuli kaikkien niiden kantaisä, jotka kannelta ja huilua
soittavat. **22** Myöskin Silla synnytti pojan, Tuubal-Kainin; hänestä
tuli kaikkinaisten vaski-ja rauta-aseiden takoja. Ja Tuubal-Kainin
sisar oli Naema. **23** Ja Lemek lausui vaimoillensa: "Aada ja

Silla, kuulkaa puhettani, te Lemekin emännät, ottakaa sanani
korviinne: minä surmaan miehen haavastani ja nuorukaisen
mustelmastani. **24** Niin, Kain kostetaan seitsenkertaisesti, mutta
Lemek seitsemänkymmentä seitsemän kertaa." **25** Ja Aadam
yhtyi taas vaimoonsa, ja tämä synnytti pojan ja antoi hänelle
nimen Seet, sanoen: "Jumala on suonut minulle toisen pojan
Aabelin sijaan, koska Kain hänet surmasi". **26** Ja myöskin
Seetille syntyi poika, ja hän antoi hänelle nimen Enos. Siihen
aikaan ruvettiin avuksi huutamaan Herran nimeä.

5 Tämä on Aadamin sukuluettelo. Kun Jumala loi ihmisen, teki
hän hänet Jumalan kaltaiseksi. **2** Mieheksi ja naiseksi hän heidät
loi ja siunasi heidät ja antoi heille nimen ihminen, silloin kun
heidät luotiin. **3** Kun Aadam oli sadan kolmenkymmenen vuoden
vanha, syntyi hänelle poika, joka oli hänen kaltaisensa, hänen
kuvansa, ja hän antoi hänelle nimen Seet. **4** Ja Aadam eli Seetin
syntymän jälkeen kahdeksansataa vuotta, ja hänelle syntyi poikia
ja tyttäriä. **5** Niin oli Aadamin koko elinaika yhdeksänsataa
kolmekymmentä vuotta; sitten hän kuoli. **6** Kun Seet oli sadan
viiden vuoden vanha, syntyi hänelle Enos. **7** Ja Seet eli
Enoksen syntymän jälkeen kahdeksansataa seitsemän vuotta, ja
hänelle syntyi poikia ja tyttäriä. **8** Niin oli Seetin koko elinaika
yhdeksänsataa kaksitoista vuotta; sitten hän kuoli. **9** Kun Enos
oli yhdeksänkymmenen vuoden vanha, syntyi hänelle Keenan.
10 Ja Enos eli Keenanin syntymän jälkeen kahdeksansataa
viisitoista vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä. **11** Niin
oli Enoksen koko elinaika yhdeksänsataa viisi vuotta; sitten
hän kuoli. **12** Kun Keenan oli seitsemänkymmenen vuoden
vanha, syntyi hänelle Mahalalel. **13** Ja Keenan eli Mahalalelin
syntymän jälkeen kahdeksansataa neljäkymmentä vuotta, ja

hänelle syntyi poikia ja tyttäriä. **14** Niin oli Keenanin koko elinaika
yhdeksänsataa kymmenen vuotta; sitten hän kuoli. **15** Kun
Mahalalel oli kuudenkymmenen viiden vuoden vanha, syntyi
hänelle Jered. **16** Ja Mahalalel eli Jeredin syntymän jälkeen
kahdeksansataa kolmekymmentä vuotta, ja hänelle syntyi poikia
ja tyttäriä. **17** Niin oli Mahalalelin koko elinaika kahdeksansataa
yhdeksänkymmentä viisi vuotta; sitten hän kuoli. **18** Kun Jered
oli sadan kuudenkymmenen kahden vuoden vanha, syntyi
hänelle Hanok. **19** Ja Jered eli Hanokin syntymän jälkeen
kahdeksansataa vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä. **20** Niin
oli Jeredin koko elinaika yhdeksänsataa kuusikymmentä kaksi
vuotta; sitten hän kuoli. **21** Kun Hanok oli kuudenkymmenen
viiden vuoden vanha, syntyi hänelle Metusalah. **22** Ja Hanok
vaelsi Metusalahin syntymän jälkeen Jumalan yhteydessä
kolmesataa vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä. **23** Niin oli
Hanokin koko elinaika kolmesataa kuusikymmentä viisi vuotta.
24 Ja kun Hanok oli vaeltanut Jumalan yhteydessä, ei häntä
enää ollut, sillä Jumala oli ottanut hänet pois. **25** Kun Metusalah
oli sadan kahdeksankymmenen seitsemän vuoden vanha, syntyi
hänelle Lemek. **26** Ja Metusalah eli Lemekin syntymän jälkeen
seitsemänsataa kahdeksankymmentä kaksi vuotta, ja hänelle
syntyi poikia ja tyttäriä. **27** Niin oli Metusalahin koko elinaika
yhdeksänsataa kuusikymmentä yhdeksän vuotta; sitten hän
kuoli. **28** Kun Lemek oli sadan kahdeksankymmenen kahden
vuoden vanha, syntyi hänelle poika. **29** Ja hän antoi hänelle
nimen Nooa, sanoen: "Tämä lohduttaa meitä työssämme ja
kättemme vaivoissa viljellessämme maata, jonka Herra on
kironnut". **30** Ja Lemek eli Nooan syntymän jälkeen viisisataa
yhdeksänkymmentä viisi vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja

tyttäriä. **31** Niin oli Lemekin koko elinaika seitsemänsataa
seitsemänkymmentä seitsemän vuotta; sitten hän kuoli. **32** Kun
Nooa oli viidensadan vuoden vanha, syntyivät hänelle Seem,
Haam ja Jaafet.

6 Kun ihmiset alkoivat lisääntyä maan päällä ja heille syntyi
tyttäriä, **2** huomasivat Jumalan pojat ihmisten tyttäret ihaniksi
ja ottivat vaimoikseen kaikki, jotka he parhaiksi katsoivat. **3**
Silloin Herra sanoi: "Minun Henkeni ei ole vallitseva ihmisessä
iankaikkisesti, koska hän on liha. Niin olkoon hänen aikansa sata
kaksikymmentä vuotta." **4** Siihen aikaan eli maan päällä jättiläisiä,
ja myöhemminkin, kun Jumalan pojat yhtyivät ihmisten tyttäriin ja
nämä synnyttivät heille lapsia; nämä olivat noita muinaisajan
kuuluisia sankareita. **5** Mutta kun Herra näki, että ihmisten
pahuus oli suuri maan päällä ja että kaikki heidän sydämensä
aivoitukset ja ajatukset olivat kaiken aikaa ainoastaan pahat,
6 niin Herra katui tehneensä ihmiset maan päälle, ja hän tuli
murheelliseksi sydämessänsä. **7** Ja Herra sanoi: "Minä hävitän
maan päältä ihmiset, jotka minä loin, sekä ihmiset että karjan,
matelijat ja taivaan linnut; sillä minä kadun ne tehneeni". **8** Mutta
Nooa sai armon Herran silmien edessä. **9** Tämä on kertomus
Nooan suvusta. Nooa oli aikalaistensa keskuudessa hurskas ja
nuhteeton mies ja vaelsi Jumalan yhteydessä. **10** Ja Nooalle
syntyi kolme poikaa, Seem, Haam ja Jaafet. **11** Mutta maa
turmeltui Jumalan edessä, ja maa tuli täyteen väkivaltaa. **12**
Niin Jumala näki, että maa oli turmeltunut; sillä kaikki liha oli
turmellut vaelluksensa maan päällä. **13** Silloin Jumala sanoi
Nooalle: "Minä olen päättänyt tehdä lopun kaikesta lihasta, sillä
maa on heidän tähtensä täynnä väkivaltaa; katso, minä hävitän
heidät ynnä maan. **14** Tee itsellesi arkki honkapuista, rakenna

arkki täyteen kammioita, ja tervaa se sisältä ja ulkoa. **15** Ja näin
on sinun se rakennettava: kolmesataa kyynärää olkoon arkin
pituus, viisikymmentä kyynärää sen leveys ja kolmekymmentä
kyynärää sen korkeus. **16** Tee arkkiin valoaukko, ja tee se
kyynärän korkuiseksi, ja sijoita arkin ovi sen kylkeen; rakenna
siihen kolme kerrosta, alimmainen, keskimmäinen ja ylimmäinen.
17 Sillä katso, minä annan vedenpaisumuksen tulla yli maan
hävittämään taivaan alta kaiken lihan, kaiken, jossa on elämän
henki; kaikki, mikä on maan päällä, on hukkuva. **18** Mutta sinun
kanssasi minä teen liiton, ja sinun on mentävä arkkiin, sinun ja
sinun poikiesi, vaimosi ja miniäisi sinun kanssasi. **19** Ja kaikista
eläimistä, kaikesta lihasta, sinun on vietävä arkkiin kaksi kutakin
lajia säilyttääksesi ne hengissä kanssasi; niitä olkoon koiras ja
naaras. **20** Lintuja lajiensa mukaan, karjaeläimiä lajiensa mukaan
ja kaikkia maan matelijoita lajiensa mukaan tulkoon kaksi kutakin
lajia sinun luoksesi, säilyttääksesi ne hengissä. **21** Ja hanki
itsellesi kaikkinaista ravintoa, syötäväksi kelpaavaa, ja kokoa sitä
talteesi, että se olisi ruuaksi sinulle ja heille." **22** Ja Nooa teki
näin; aivan niin kuin Jumala hänen käski tehdä, niin hän teki.

7 Ja Herra sanoi Nooalle: "Mene sinä ja koko perheesi arkkiin,
sillä sinut minä olen tässä sukukunnassa havainnut hurskaaksi
edessäni. **2** Kaikkia puhtaita eläimiä ota luoksesi seitsemän
paria, koiraita ja naaraita, mutta epäpuhtaita eläimiä kutakin yksi
pari, koiras ja naaras. **3** Niin myös taivaan lintuja seitsemän
paria, koiraita ja naaraita, että siemen säilyisi elossa koko maan
päällä. **4** Sillä seitsemän päivän kuluttua minä annan sataa
maan päälle neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä ja
hävitän maan päältä kaikki olennot, jotka olen tehnyt." **5** Ja Nooa
teki näin, aivan niin kuin Herra oli hänen käskenyt tehdä. **6** Nooa

oli kuudensadan vuoden vanha, kun vedenpaisumus tuli maan
päälle. **7** Ja Nooa ja hänen poikansa, vaimonsa ja miniänsä
hänen kanssaan menivät arkkiin vedenpaisumusta pakoon. **8**
Puhtaita eläimiä ja epäpuhtaita eläimiä, lintuja ja kaikkia, joita
maassa matelee, **9** meni Nooan luo arkkiin kaksittain, koiras ja
naaras, niinkuin Jumala oli Nooalle käskyn antanut. **10** Ja niiden
seitsemän päivän kuluttua tuli vedenpaisumus maan päälle. **11**
Ja sinä vuonna, jona Nooa oli kuudensadan vuoden vanha, sen
toisena kuukautena, kuukauden seitsemäntenätoista päivänä,
sinä päivänä puhkesivat kaikki suuren syvyyden lähteet, ja
taivaan akkunat aukenivat. **12** Ja satoi rankasti maan päälle
neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä. **13** Juuri sinä
päivänä menivät Nooa sekä Seem, Haam ja Jaafet, Nooan pojat,
ja Nooan vaimo ja hänen kolme miniäänsä heidän kanssaan
arkkiin; **14** he ja kaikki metsäeläimet lajiensa mukaan ja kaikki
karjaeläimet lajiensa mukaan ja kaikki matelijat, jotka maan päällä
matelevat, lajiensa mukaan ja kaikki linnut lajiensa mukaan,
kaikki lintuset, kaikki, mikä siivekästä on. **15** Ja ne menivät
Nooan luo arkkiin kaksittain, kaikki liha, kaikki, jossa oli elämän
henki. **16** Ja ne, jotka menivät sisälle, olivat koiras ja naaras
kaikesta lihasta, niinkuin Jumala oli hänelle käskyn antanut. Ja
Herra sulki oven hänen jälkeensä. **17** Silloin tuli vedenpaisumus
maan päälle, tuli neljänäkymmenenä päivänä; ja vedet paisuivat
ja nostivat arkin, niin että se kohosi korkealle maasta. **18** Ja
vedet saivat vallan ja paisuivat suuresti maan päällä, ja arkki
ajelehti veden pinnalla. **19** Ja vedet nousivat nousemistaan
maan päällä, niin että kaikki korkeat vuoret kaiken taivaan alla
peittyivät. **20** Viisitoista kyynärää vesi nousi vuorten yli, niin että
ne peittyivät. **21** Silloin hukkui kaikki liha, joka maan päällä liikkui:

linnut, karjaeläimet, metsäeläimet ja kaikki pikkueläimet, joita
maassa vilisi, sekä kaikki ihmiset. **22** Kaikki, joiden sieramissa
oli elämän hengen henkäys, kaikki, jotka elivät kuivalla maalla,
kuolivat. **23** Niin Herra hävitti kaikki olennot, jotka maan päällä
olivat, niin hyvin ihmiset kuin myös karjaeläimet, matelijat ja
taivaan linnut; ne hävisivät maan päältä. Ainoastaan Nooa sekä
ne, jotka olivat hänen kanssansa arkissa, jäivät henkiin. **24** Ja
vedet vallitsivat maan päällä sata viisikymmentä päivää.

8 Silloin Jumala muisti Nooaa ja kaikkia metsäeläimiä ja
kaikkia karjaeläimiä, jotka olivat hänen kanssansa arkissa.
Ja Jumala nosti tuulen puhaltamaan yli maan, niin että vesi
laskeutui. **2** Ja syvyyden lähteet ja taivaan akkunat sulkeutuivat,
ja sade taivaasta taukosi. **3** Ja vesi väistyi väistymistään
maan päältä; sadan viidenkymmenen päivän kuluttua alkoi vesi
vähentyä. **4** Niin arkki pysähtyi seitsemäntenä kuukautena,
kuukauden seitsemäntenätoista päivänä, Araratin vuorille. **5** Ja
vesi väheni vähenemistään aina kymmenenteen kuukauteen
asti. Kymmenentenä kuukautena, kuukauden ensimmäisenä
päivänä, tulivat vuorten huiput näkyviin. **6** Neljänkymmenen
päivän kuluttua Nooa avasi arkin ikkunan, jonka hän oli tehnyt,
7 ja laski kaarneen lentoon, ja se lenteli edestakaisin, kunnes
vesi maan päältä kuivui. **8** Sitten hän laski luotansa kyyhkysen
nähdäksensä, oliko vesi vähentynyt maan pinnalta. **9** Mutta
kyyhkynen ei löytänyt paikkaa, missä lepuuttaa jalkaansa, vaan
palasi hänen luoksensa arkkiin, sillä koko maa oli vielä veden
peitossa; niin hän ojensi kätensä ja otti sen luoksensa arkkiin. **10**
Ja hän odotti vielä toiset seitsemän päivää ja laski taas kyyhkysen
arkista. **11** Ja kyyhkynen tuli hänen luoksensa ehtoopuolella, ja
katso, sen suussa oli tuore öljypuun lehti. Niin Nooa ymmärsi,

että vesi oli vähentynyt maan päältä. **12** Mutta hän odotti vielä
toiset seitsemän päivää ja laski kyyhkysen lentoon, eikä se enää
palannut hänen luoksensa. **13** Ja Nooan kuudentenasadantena
yhdentenä ikävuotena, vuoden ensimmäisenä kuukautena,
kuukauden ensimmäisenä päivänä, oli vesi kuivunut maan
päältä. Niin Nooa poisti katon arkista ja katseli; ja katso,
maan pinta oli kuivunut. **14** Ja toisena kuukautena, kuukauden
kahdentenakymmenentenä seitsemäntenä päivänä, oli maa
aivan kuiva. **15** Ja Jumala puhui Nooalle sanoen: **16** "Lähde
arkista, sinä ja vaimosi, poikasi ja miniäsi sinun kanssasi. **17** Ja
kaikki eläimet, jotka ovat luonasi, kaikki liha, linnut ja karjaeläimet
ja kaikki matelijat, jotka maan päällä matelevat, vie ne ulos
kanssasi. Niitä vilisköön maassa, ja ne olkoot hedelmälliset
ja lisääntykööt maan päällä." **18** Ja Nooa ja hänen poikansa,
vaimonsa ja miniänsä hänen kanssaan lähtivät ulos, **19** niin
myös kaikki metsäeläimet, kaikki matelijat ja kaikki linnut, kaikki,
mikä liikkuu maan päällä, lähtivät arkista suvuittain. **20** Ja Nooa
rakensi alttarin Herralle ja otti kaikkia puhtaita karjaeläimiä
ja kaikkia puhtaita lintuja ja uhrasi polttouhreja alttarilla. **21**
Ja Herra tunsi suloisen tuoksun ja sanoi sydämessänsä: "En
minä koskaan enää kiroa maata ihmisen tähden; sillä ihmisen
sydämen aivoitukset ovat pahat nuoruudesta saakka. Enkä
minä koskaan enää tuhoa kaikkea, mikä elää, niinkuin nyt olen
tehnyt. **22** Niin kauan kuin maa pysyy, ei lakkaa kylväminen eikä
leikkaaminen, ei vilu eikä helle, ei kesä eikä talvi, ei päivä eikä
yö."

9 Ja Jumala siunasi Nooan ja hänen poikansa ja sanoi heille:
"Olkaa hedelmälliset ja lisääntykää ja täyttäkää maa. **2** Ja
peljätkööt ja vaviskoot teitä kaikki eläimet maan päällä ja kaikki

taivaan linnut ja kaikki, jotka maassa matelevat, ja kaikki meren
kalat; ne olkoot teidän valtaanne annetut. **3** Kaikki, mikä liikkuu
ja elää, olkoon teille ravinnoksi; niinkuin minä olen antanut teille
viheriäiset kasvit, niin minä annan teille myös tämän kaiken. **4**
Älkää vain syökö lihaa, jossa sen sielu, sen veri, vielä on. **5** Mutta
teidän oman verenne minä kostan; jokaiselle eläimelle minä sen
kostan, ja myöskin ihmisille minä kostan ihmisen sielun, toiselle
toisen sielun. **6** Joka ihmisen veren vuodattaa, hänen verensä on
ihminen vuodattava, sillä Jumala on tehnyt ihmisen kuvaksensa.
7 Ja te olkaa hedelmälliset ja lisääntykää, enentykää maassa ja
lisääntykää siinä." **8** Ja Jumala puhui Nooalle ja hänen pojillensa,
jotka olivat hänen kanssansa, sanoen: **9** "Katso, minä teen liiton
teidän ja teidän jälkeläistenne kanssa **10** ja kaikkien elävien
olentojen kanssa, jotka luonanne ovat, lintujen, karjaeläinten ja
kaikkien metsäeläinten kanssa, jotka luonanne ovat, kaikkien
kanssa, jotka arkista lähtivät, kaikkien maan eläinten kanssa. **11**
Minä teen liiton teidän kanssanne: ei koskaan enää pidä kaikkea
lihaa hukutettaman vedenpaisumuksella, eikä vedenpaisumus
koskaan enää maata turmele." **12** Ja Jumala sanoi: "Tämä on
sen liiton merkki, jonka minä ikuisiksi ajoiksi teen itseni ja teidän
ja kaikkien elävien olentojen välillä, jotka teidän luonanne ovat:
13 minä panen kaareni pilviin, ja se on oleva liiton merkkinä
minun ja maan välillä. **14** Ja kun minä kokoan pilviä maan päälle
ja kaari näkyy pilvissä, **15** muistan minä liittoni, joka on minun ja
teidän ja kaikkien elävien olentojen, kaiken lihan välillä, eikä vesi
enää paisu tulvaksi hävittämään kaikkea lihaa. **16** Niin kaari on
oleva pilvissä, ja minä katselen sitä muistaakseni iankaikkista
liittoa Jumalan ja kaikkien elävien olentojen, kaiken lihan välillä,
joka maan päällä on." **17** Ja Jumala sanoi Nooalle: "Tämä on

sen liiton merkki, jonka minä olen tehnyt itseni ja kaiken lihan
välillä, joka maan päällä on". **18** Ja Nooan pojat, jotka lähtivät
arkista, olivat Seem, Haam ja Jaafet. Ja Haam oli Kanaanin isä.
19 Nämä kolme ovat Nooan pojat, ja heistä kaikki maan asukkaat
polveutuvat. **20** Ja Nooa oli peltomies ja ensimmäinen, joka istutti
viinitarhan. **21** Mutta kun hän joi viiniä, niin hän juopui ja makasi
alasti majassansa. **22** Ja Haam, Kanaanin isä, näki isänsä
hävyn ja kertoi siitä molemmille veljillensä ulkona. **23** Niin Seem
ja Jaafet ottivat vaipan ja panivat molemmat sen hartioilleen
ja menivät selin sisään ja peittivät isänsä hävyn; ja heidän
kasvonsa olivat käännetyt toisaalle, niin etteivät he nähneet
isänsä häpyä. **24** Kun Nooa heräsi päihtymyksestänsä ja sai
tietää, mitä hänen nuorin poikansa oli hänelle tehnyt, **25** niin hän
sanoi: "Kirottu olkoon Kanaan, olkoon hän veljiensä orjain orja".
26 Vielä hän sanoi: "Kiitetty olkoon Herra, Seemin Jumala, ja
olkoon Kanaan heidän orjansa. **27** Jumala laajentakoon Jaafetin,
ja asukoon hän Seemin majoissa, ja Kanaan olkoon heidän
orjansa." **28** Ja Nooa eli vedenpaisumuksen jälkeen kolmesataa
viisikymmentä vuotta. **29** Niin Nooan koko ikä oli yhdeksänsataa
viisikymmentä vuotta; sitten hän kuoli.

10 Tämä on kertomus Nooan poikien, Seemin, Haamin ja
Jaafetin, suvusta. Heille syntyi poikia vedenpaisumuksen jälkeen.
2 Jaafetin pojat olivat Goomer, Maagog, Maadai, Jaavan, Tuubal,
Mesek ja Tiiras. **3** Ja Goomerin pojat olivat Askenas, Riifat ja
Toogarma. **4** Ja Jaavanin pojat olivat Elisa, Tarsis, kittiläiset
ja doodanilaiset; **5** heistä haarautuivat pakanoiden saarten
asukkaat maittensa, eri kieltensä, heimojensa ja kansakuntiensa
mukaan. **6** Ja Haamin pojat olivat Kuus, Misraim, Puut ja
Kanaan. **7** Ja Kuusin pojat olivat Seba, Havila, Sabta, Raema

ja Sabteka. Ja Raeman pojat olivat Saba ja Dedan. **8** Ja
Kuusille syntyi Nimrod. Hän oli ensimmäinen valtias maan
päällä. **9** Hän oli mahtava metsämies Herran edessä. Siitä
on sananparsi: "Mahtava metsämies Herran edessä niinkuin
Nimrod". **10** Ja hänen valtakuntansa alkuna olivat Baabel,
Erek, Akkad ja Kalne Sinearin maassa. **11** Siitä maasta hän
lähti Assuriin ja rakensi Niiniven, Rehobot-Iirin ja Kelahin,
12 sekä Resenin Niiniven ja Kelahin välille; se on tuo suuri
kaupunki. **13** Ja Misraimille syntyivät luudilaiset, anamilaiset,
lehabilaiset, naftuhilaiset, **14** patrokselaiset, kasluhilaiset, joista
filistealaiset ovat lähteneet, sekä kaftorilaiset. **15** Ja Kanaanille
syntyivät Siidon, hänen esikoisensa, ja Heet, **16** sekä jebusilaiset,
amorilaiset, girgasilaiset, **17** hivviläiset, arkilaiset, siiniläiset, **18**
arvadilaiset, semarilaiset ja hamatilaiset. Sittemmin hajaantuivat
kanaanilaisten heimot. **19** Ja kanaanilaisten alue ulottui Siidonista
Gerariin päin aina Gassaan asti sekä Sodomaan, Gomorraan,
Admaan ja Seboimiin päin aina Lesaan asti. **20** Nämä olivat
Haamin pojat heimojensa, kieltensä, maittensa ja kansakuntiensa
mukaan. **21** Myöskin Seemille, Jaafetin vanhimmalle veljelle,
josta tuli kaikkien Eeberin poikien kantaisä, syntyi poikia. **22**
Seemin pojat olivat Eelam, Assur, Arpaksad, Luud ja Aram. **23**
Ja Aramin pojat olivat Uus, Huul, Geter ja Mas. **24** Arpaksadille
syntyi Selah, ja Selahille syntyi Eeber. **25** Ja Eeberille syntyi
kaksi poikaa: toisen nimi oli Peleg, sillä hänen aikanansa
jakaantuivat maan asukkaat, ja hänen veljensä nimi oli Joktan.
26 Ja Joktanille syntyi Almodad, Selef, Hasarmavet, Jerah, **27**
Hadoram, Uusal, Dikla, **28** Oobal, Abimael, Saba, **29** Oofir, Havila
ja Joobab. Kaikki nämä olivat Joktanin poikia. **30** Ja heidän
asumasijansa ulottuivat Meesasta aina Sefariin, Itävuorelle asti.

31 Nämä olivat Seemin pojat heimojensa, kieltensä, maittensa ja
kansakuntiensa mukaan. **32** Nämä olivat Nooan poikien heimot
sukukuntiensa ja kansakuntiensa mukaan; ja niistä haarautuivat
kansat maan päälle vedenpaisumuksen jälkeen.

11 Ja kaikessa maassa oli yksi kieli ja yksi puheenparsi.
2 Kun he lähtivät liikkeelle itään päin, löysivät he lakeuden
Sinearin maassa ja asettuivat sinne. **3** Ja he sanoivat toisillensa:
"Tulkaa, tehkäämme tiiliä ja polttakaamme ne koviksi". Ja tiiltä
he käyttivät kivenä, ja maapihkaa he käyttivät laastina. **4** Ja
he sanoivat: "Tulkaa, rakentakaamme itsellemme kaupunki ja
torni, jonka huippu ulottuu taivaaseen, ja tehkäämme itsellemme
nimi, ettemme hajaantuisi yli kaiken maan". **5** Niin Herra astui
alas katsomaan kaupunkia ja tornia, jonka ihmislapset olivat
rakentaneet. **6** Ja Herra sanoi: "Katso, he ovat yksi kansa, ja heillä
kaikilla on yksi kieli, ja tämä on heidän ensimmäinen yrityksensä.
Ja nyt ei heille ole mahdotonta mikään, mitä aikovatkin tehdä.
7 Tulkaa, astukaamme alas ja sekoittakaamme siellä heidän
kielensä, niin ettei toinen ymmärrä toisen kieltä." **8** Ja niin Herra
hajotti heidät sieltä yli kaiken maan, niin että he lakkasivat
kaupunkia rakentamasta. **9** Siitä tuli sen nimeksi Baabel,
koska Herra siellä sekoitti kaiken maan kielen; ja sieltä Herra
hajotti heidät yli kaiken maan. **10** Tämä on kertomus Seemin
suvusta. Kun Seem oli sadan vuoden vanha, syntyi hänelle
Arpaksad kaksi vuotta vedenpaisumuksen jälkeen. **11** Ja Seem
eli Arpaksadin syntymän jälkeen viisisataa vuotta, ja hänelle
syntyi poikia ja tyttäriä. **12** Kun Arpaksad oli kolmenkymmenen
viiden vuoden vanha, syntyi hänelle Selah. **13** Ja Arpaksad eli
Selahin syntymän jälkeen neljäsataa kolme vuotta, ja hänelle
syntyi poikia ja tyttäriä. **14** Kun Selah oli kolmenkymmenen

vuoden vanha, syntyi hänelle Eeber. **15** Ja Selah eli Eeberin
syntymän jälkeen neljäsataa kolme vuotta, ja hänelle syntyi
poikia ja tyttäriä. **16** Kun Eeber oli kolmenkymmenen neljän
vuoden vanha, syntyi hänelle Peleg. **17** Ja Eeber eli Pelegin
syntymän jälkeen neljäsataa kolmekymmentä vuotta, ja hänelle
syntyi poikia ja tyttäriä. **18** Kun Peleg oli kolmenkymmenen
vuoden vanha, syntyi hänelle Regu. **19** Ja Peleg eli Regun
syntymän jälkeen kaksisataa yhdeksän vuotta, ja hänelle syntyi
poikia ja tyttäriä. **20** Kun Regu oli kolmenkymmenen kahden
vuoden vanha, syntyi hänelle Serug. **21** Ja Regu eli Serugin
syntymän jälkeen kaksisataa seitsemän vuotta, ja hänelle syntyi
poikia ja tyttäriä. **22** Kun Serug oli kolmenkymmenen vuoden
vanha, syntyi hänelle Naahor. **23** Ja Serug eli Naahorin syntymän
jälkeen kaksisataa vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä. **24**
Kun Naahor oli kahdenkymmenen yhdeksän vuoden vanha,
syntyi hänelle Terah. **25** Ja Naahor eli Terahin syntymän jälkeen
sata yhdeksäntoista vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä. **26**
Kun Terah oli seitsemänkymmenen vuoden vanha, syntyivät
hänelle Abram, Naahor ja Haaran. **27** Ja tämä on kertomus
Terahin suvusta. Terahille syntyivät Abram, Naahor ja Haaran.
Ja Haaranille syntyi Loot. **28** Ja Haaran kuoli ennen isäänsä
Terahia synnyinmaassansa, Kaldean Uurissa. **29** Ja Abram ja
Naahor ottivat itsellensä vaimot; Abramin vaimon nimi oli Saarai,
ja Naahorin vaimon nimi oli Milka, Haaranin tytär; Haaran oli
Milkan ja Jiskan isä. **30** Mutta Saarai oli hedelmätön, hänellä
ei ollut lasta. **31** Ja Terah otti poikansa Abramin ja poikansa
pojan Lootin, Haaranin pojan, ja miniänsä Saarain, poikansa
Abramin vaimon, ja he lähtivät heidän kanssaan Kaldean Uurista
mennäksensä Kanaanin maahan, ja he saapuivat Harraniin asti

ja asuivat siellä. **32** Ja Terahin ikä oli kaksisataa viisi vuotta;
sitten Terah kuoli Harranissa.

12 Ja Herra sanoi Abramille: "Lähde maastasi, suvustasi ja
isäsi kodista siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan. **2**
Niin minä teen sinusta suuren kansan, siunaan sinut ja teen
sinun nimesi suureksi, ja sinä olet tuleva siunaukseksi. **3** Ja
minä siunaan niitä, jotka sinua siunaavat, ja kiroan ne, jotka
sinua kiroavat, ja sinussa tulevat siunatuiksi kaikki sukukunnat
maan päällä." **4** Niin Abram lähti, niinkuin Herra oli hänelle
puhunut, ja Loot meni hänen kanssansa. Abram oli Harranista
lähtiessänsä seitsemänkymmenen viiden vuoden vanha. **5** Ja
Abram otti vaimonsa Saarain ja veljensä pojan Lootin sekä
kaiken omaisuuden, jonka he olivat koonneet, ja ne palvelijat,
jotka he olivat hankkineet Harranissa, ja he lähtivät menemään
Kanaanin maahan. Ja he tulivat Kanaanin maahan. **6** Ja Abram
kulki maan läpi aina Sikemin paikkakunnalle, Mooren tammelle
asti. Ja siihen aikaan kanaanilaiset asuivat siinä maassa. **7**
Silloin Herra ilmestyi Abramille ja sanoi: "Sinun jälkeläisillesi minä
annan tämän maan". Niin hän rakensi sinne alttarin Herralle, joka
oli hänelle ilmestynyt. **8** Sieltä hän siirtyi edemmäksi vuoristoon,
itään päin Beetelistä, ja pystytti telttansa, niin että Beetel oli
lännessä ja Ai idässä, ja hän rakensi sinne alttarin Herralle ja
huusi avuksi Herran nimeä. **9** Ja sieltä Abram lähti ja vaelsi yhä
edemmäksi Etelämaahan päin. **10** Niin tuli nälänhätä maahan,
ja Abram meni Egyptiin, asuakseen siellä jonkun aikaa, sillä
nälänhätä maassa oli kova. **11** Ja kun hän lähestyi Egyptiä,
puhui hän vaimollensa Saaraille: "Katso, minä tiedän, että sinä
olet kaunis nainen. **12** Kun egyptiläiset saavat nähdä sinut, niin
he sanovat: 'Hän on hänen vaimonsa', ja tappavat minut, mutta

antavat sinun elää. **13** Sano siis olevasi minun sisareni, että
minun kävisi hyvin sinun tähtesi ja minä sinun takiasi saisin
jäädä henkiin." **14** Kun Abram tuli Egyptiin, näkivät egyptiläiset,
että Saarai oli hyvin kaunis nainen. **15** Ja kun faraon ruhtinaat
olivat nähneet hänet, ylistelivät he häntä faraolle; ja vaimo vietiin
faraon hoviin. **16** Ja Abramia hän kohteli hyvin hänen tähtensä.
Ja hän sai pikkukarjaa, raavaskarjaa ja aaseja, palvelijoita
ja palvelijattaria, aasintammoja ja kameleja. **17** Mutta Herra
antoi kovien vitsausten kohdata faraota ja hänen hoviansa
Saarain, Abramin vaimon, tähden. **18** Silloin farao kutsui Abramin
luoksensa ja sanoi: "Mitä olet minulle tehnyt? Miksi et ilmoittanut
minulle, että hän on sinun vaimosi? **19** Miksi sanoit: 'Hän on
minun sisareni', niin että minä otin hänet vaimokseni? Katso,
tässä on vaimosi, ota hänet ja mene." **20** Ja farao antoi hänestä
käskyn miehillensä, että he saattaisivat hänet pois, hänet ja
hänen vaimonsa sekä kaiken, mitä hänellä oli.

13 Niin Abram lähti pois Egyptistä, hän ja hänen vaimonsa ja
kaikki, mitä hänellä oli, ja Loot hänen kanssaan, Etelämaahan. **2**
Abram oli hyvin rikas: hänellä oli karjaa, hopeata ja kultaa. **3**
Ja hän vaelsi, kulkien levähdyspaikasta toiseen, Etelämaasta
Beeteliin asti, aina siihen paikkaan, missä hänen majansa oli
ensi kerralla ollut, Beetelin ja Ain välillä, **4** siihen paikkaan, johon
hän ennen oli rakentanut alttarin; ja Abram huusi siinä avuksi
Herran nimeä. **5** Ja myöskin Lootilla, joka vaelsi Abramin kanssa,
oli pikkukarjaa, raavaskarjaa ja telttoja. **6** Eikä maa riittänyt
heidän asuakseen yhdessä, sillä heillä oli paljon omaisuutta,
niin etteivät voineet yhdessä asua. **7** Niin syntyi riitaa Abramin
karjapaimenten ja Lootin karjapaimenten välillä. Ja siihen aikaan
asuivat siinä maassa kanaanilaiset ja perissiläiset. **8** Silloin

Abram sanoi Lootille: "Älköön olko riitaa meidän välillämme,
minun ja sinun, älköönkä minun paimenteni ja sinun paimentesi
välillä, sillä olemmehan veljeksiä. **9** Eikö koko maa ole avoinna
edessäsi? Eroa minusta. Jos sinä menet vasemmalle, niin minä
menen oikealle, tahi jos sinä menet oikealle, niin minä menen
vasemmalle." **10** Ja Loot nosti silmänsä ja näki koko Jordanin
lakeuden olevan runsasvetistä seutua; ennenkuin Herra hävitti
Sodoman ja Gomorran, oli se Sooariin saakka niinkuin Herran
puutarha, niinkuin Egyptin maa. **11** Niin Loot valitsi itselleen koko
Jordanin lakeuden ja siirtyi itään päin, ja he erkanivat toisistaan.
12 Abram asettui Kanaanin maahan, Loot asettui lakeuden
kaupunkeihin ja siirtyi siirtymistään telttoineen Sodomaan asti.
13 Mutta Sodoman kansa oli kovin pahaa ja syntistä Herran
edessä. **14** Ja Herra sanoi Abramille, sen jälkeen kuin Loot oli
hänestä eronnut: "Nosta silmäsi ja katso siitä paikasta, missä
olet, pohjoiseen, etelään, itään ja länteen. **15** Sillä kaiken maan,
jonka näet, minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi ikuisiksi
ajoiksi. **16** Ja minä teen sinun jälkeläistesi luvun paljoksi kuin
maan tomun. Jos voidaan lukea maan tomu, niin voidaan lukea
myöskin sinun jälkeläisesi. **17** Nouse ja vaella maata pitkin
ja poikin, sillä sinulle minä sen annan." **18** Ja Abram siirtyi
siirtymistään telttoineen ja tuli ja asettui Mamren tammistoon,
joka on Hebronin luona, ja rakensi sinne alttarin Herralle.

14 Ja tapahtui siihen aikaan, kun Amrafel oli Sinearin
kuninkaana, Arjok Ellasarin kuninkaana, Kedorlaomer Eelamin
kuninkaana ja Tidal Goojimin kuninkaana, **2** että he alottivat sodan
Beraa, Sodoman kuningasta, Birsaa, Gomorran kuningasta,
Sinabia, Adman kuningasta, Semeberiä, Seboimin kuningasta,
ja Belan, se on Sooarin, kuningasta vastaan. **3** Nämä kaikki

liittoutuivat kokoontuen Siddimin laaksoon, jossa Suolameri
nyt on. **4** Kaksitoista vuotta he olivat olleet Kedorlaomerille
alamaiset, mutta kolmantenatoista vuotena he tekivät kapinan. **5**
Neljäntenätoista vuotena tulivat Kedorlaomer ja ne kuninkaat,
jotka olivat hänen kanssaan; ja he voittivat refalaiset Astarot-
Karnaimissa ja suusilaiset Haamissa, niin myös eemiläiset
Kirjataimin tasangolla **6** ja hoorilaiset heidän vuoristossaan,
Seirissä, aina Eel-Paaraniin asti, joka on erämaan laidassa. **7** Ja
he palasivat ja tulivat Mispatin lähteelle, se on Kaadekseen,
ja valloittivat koko amalekilaisten maan ja voittivat myöskin
amorilaiset, jotka asuivat Hasason-Taamarissa. **8** Silloin lähtivät
Sodoman kuningas, Gomorran kuningas, Adman kuningas,
Seboimin kuningas ja Belan, se on Sooarin, kuningas ja
asettuivat Siddimin laaksossa sotarintaan heitä vastaan- **9**
Eelamin kuningasta Kedorlaomeria, Goojimin kuningasta Tidalia,
Sinearin kuningasta Amrafelia ja Ellasarin kuningasta Arjokia
vastaan, neljä kuningasta viittä vastaan. **10** Mutta Siddimin
laakso oli täynnä maapihkakuoppia. Ja Sodoman ja Gomorran
kuninkaat pakenivat ja putosivat niihin; mutta henkiin jääneet
pakenivat vuoristoon. **11** Ja he ottivat Sodomasta ja Gomorrasta
kaiken tavaran ja kaikki ruokavarat ja menivät matkaansa. **12**
Ja lähtiessään he ottivat mukaansa myöskin Lootin, Abramin
veljenpojan, ja hänen omaisuutensa; hän näet asui Sodomassa.
13 Mutta muuan pakolainen tuli ja ilmoitti siitä Abramille,
hebrealaiselle; tämä asui tammistossa, joka oli amorilaisen
Mamren, Eskolin ja Aanerin veljen, oma, ja he olivat Abramin
liittolaisia. **14** Kun Abram kuuli, että hänen sukulaisensa oli otettu
vangiksi, aseisti hän luotettavimmat palvelijansa, jotka olivat
hänen kodissaan syntyneet, kolmesataa kahdeksantoista miestä,

ja ajoi vihollisia takaa aina Daaniin saakka. **15** Ja hän jakoi
väkensä ja hyökkäsi palvelijoineen yöllä vihollisten kimppuun
ja voitti heidät ja ajoi heitä takaa aina Hoobaan saakka, joka
on Damaskosta pohjoiseen. **16** Ja hän toi takaisin kaiken
tavaran; myöskin sukulaisensa Lootin ja hänen tavaransa hän
toi takaisin, niin myös vaimot ja muun väen. **17** Kun hän oli
paluumatkalla, voitettuaan Kedorlaomerin ja ne kuninkaat, jotka
olivat tämän kanssa, meni Sodoman kuningas häntä vastaan
Saaven laaksoon, jota sanotaan "Kuninkaan laaksoksi". **18**
Ja Melkisedek, Saalemin kuningas, toi leipää ja viiniä; hän oli
Jumalan, Korkeimman, pappi. **19** Ja hän siunasi hänet sanoen:
"Siunatkoon Abramia Jumala, Korkein, taivaan ja maan luoja. **20**
Ja kiitetty olkoon Jumala, Korkein, joka antoi vihollisesi sinun
käsiisi." Ja Abram antoi hänelle kymmenykset kaikesta. **21**
Ja Sodoman kuningas sanoi Abramille: "Anna minulle väki ja
pidä sinä tavara". **22** Mutta Abram sanoi Sodoman kuninkaalle:
"Minä nostan käteni Herran, Jumalan, Korkeimman, taivaan ja
maan luojan, puoleen ja vannon: **23** En totisesti ota, en langan
päätä, en kengän paulaa enkä mitään muuta, mikä on sinun,
ettet sanoisi: 'Minä olen tehnyt Abramin rikkaaksi'. **24** En tahdo
mitään, paitsi mitä palvelijat ovat kuluttaneet ja mikä on niille
miehille tuleva, jotka minua seurasivat, Aanerille, Eskolille ja
Mamrelle; he saakoot osansa."

15 Näiden tapausten jälkeen tuli Abramille näyssä tämä Herran
sana: "Älä pelkää, Abram! Minä olen sinun kilpesi; sinun palkkasi
on oleva sangen suuri." **2** Mutta Abram sanoi: "Oi Herra, Herra,
mitä sinä minulle annat? Minä lähden täältä lapsetonna, ja
omaisuuteni haltijaksi tulee damaskolainen mies, Elieser." **3** Ja
Abram sanoi vielä: "Sinä et ole antanut minulle jälkeläistä; katso,

talossani syntynyt palvelija on minut perivä". **4** Mutta katso,
hänelle tuli tämä Herran sana: "Hän ei ole sinua perivä, vaan
joka lähtee sinun omasta ruumiistasi, hän on sinut perivä". **5** Ja
hän vei hänet ulos ja sanoi: "Katso taivaalle ja lue tähdet, jos
ne taidat lukea". Ja hän sanoi hänelle: "Niin paljon on sinulla
oleva jälkeläisiä". **6** Ja Abram uskoi Herraan, ja Herra luki
sen hänelle vanhurskaudeksi. **7** Ja hän sanoi hänelle: "Minä
olen Herra, joka toin sinut Kaldean Uurista, antaakseni sinulle
tämän maan omaksesi". **8** Mutta hän sanoi: "Oi Herra, Herra,
mistä minä tiedän, että saan sen omakseni?" **9** Ja hän sanoi
hänelle: "Tuo minulle kolmivuotias hieho, kolmivuotias vuohi ja
kolmivuotias oinas sekä metsäkyyhkynen ja nuori kyyhkynen".
10 Ja hän toi nämä kaikki ja halkaisi ne ja asetti puolikkaat
vastakkain; lintuja hän ei kuitenkaan halkaissut. **11** Niin laskeutui
petolintuja ruumiiden päälle, mutta Abram karkoitti ne pois. **12**
Kun aurinko oli laskemaisillaan, valtasi raskas uni Abramin, ja
katso, kauhu ja suuri pimeys valtasi hänet. **13** Ja Herra sanoi
Abramille: "Niin tiedä totisesti, että sinun jälkeläisesi tulevat
elämään muukalaisina maassa, joka ei ole heidän omansa, ja
heidän on niitä palveleminen, ja ne sortavat heitä neljäsataa
vuotta. **14** Mutta myös sen kansan, jota he palvelevat, minä
tuomitsen; ja sitten he pääsevät lähtemään, mukanaan paljon
tavaraa. **15** Mutta sinä saat mennä isiesi tykö rauhassa, ja sinut
haudataan päästyäsi korkeaan ikään. **16** Ja neljännessä polvessa
sinun jälkeläisesi palaavat tänne takaisin; sillä amorilaisten
syntivelka ei ole vielä täysi." **17** Ja kun aurinko oli laskenut ja
oli tullut pilkkopimeä, näkyi suitsuava pätsi ja liekehtivä tuli,
joka liikkui uhrikappaleiden välissä. **18** Sinä päivänä Herra teki
Abramin kanssa liiton, sanoen: "Sinun jälkeläisillesi minä annan

tämän maan, Egyptin virrasta aina suureen virtaan, Eufrat-
virtaan saakka: **19** keeniläiset, kenissiläiset, kadmonilaiset, **20**
heettiläiset, perissiläiset, refalaiset, **21** amorilaiset, kanaanilaiset,
girgasilaiset ja jebusilaiset".

16 Saarai, Abramin vaimo, ei synnyttänyt hänelle lasta. Mutta
Saaraillа oli egyptiläinen orjatar, jonka nimi oli Haagar. **2**
Ja Saarai sanoi Abramille: "Katso, Herra on sulkenut minut
synnyttämästä; yhdy siis minun orjattareeni, ehkä minä saisin
lapsia hänestä". Ja Abram kuuli Saaraita. **3** Ja Saarai, Abramin
vaimo, otti egyptiläisen orjattarensa Haagarin, sitten kuin Abram
oli asunut kymmenen vuotta Kanaanin maassa, ja antoi hänet
miehellensä Abramille vaimoksi. **4** Ja hän yhtyi Haagariin, ja
Haagar tuli raskaaksi. Kun hän huomasi olevansa raskaana, tuli
hänen emäntänsä halvaksi hänen silmissään. **5** Silloin Saarai
sanoi Abramille: "Minun kärsimäni vääryys kohdatkoon sinua;
minä annoin orjattareni sinun syliisi, mutta kun hän huomasi
olevansa raskaana, tulin minä halvaksi hänen silmissään. Herra
tuomitkoon meidän välillämme, minun ja sinun." **6** Abram sanoi
Saaraille: "Katso, orjattaresi on sinun vallassasi, tee hänelle, mitä
tahdot". Niin Saarai kuritti häntä, ja hän pakeni hänen luotaan.
7 Ja Herran enkeli tapasi hänet vesilähteeltä erämaassa, sen
lähteen luota, joka on Suurin tien varressa. **8** Ja hän sanoi:
"Haagar, Saarain orjatar, mistä tulet ja mihin menet?" Hän
vastasi: "Olen paossa emäntääni Saaraita". **9** Ja Herran enkeli
sanoi hänelle: "Palaa emäntäsi tykö ja nöyrry hänen kätensä
alle". **10** Ja Herran enkeli sanoi hänelle: "Minä teen sinun
jälkeläistesi luvun niin suureksi, ettei heitä voida lukea heidän
paljoutensa tähden". **11** Vielä Herran enkeli puhui hänelle:
"Katso, sinä olet raskaana ja synnytät pojan ja kutsut hänet

Ismaeliksi, sillä Herra on kuullut sinun hätäsi. **12** Hänestä tulee
mies kuin villiaasi: hänen kätensä on kaikkia vastaan, ja kaikkien
käsi on häntä vastaan, ja hän on kaikkien veljiensä niskassa."
13 Ja Haagar nimitti Herraa, joka oli häntä puhutellut, nimellä:
"Sinä olet ilmestyksen Jumala". Sillä hän sanoi: "Olenko minä
tässä vilaukselta saanut nähdä hänet, joka minut näkee?" **14**
Sentähden kutsutaan kaivoa nimellä Lahai-Roin kaivo; se on
Kaadeksen ja Beredin välillä. **15** Ja Haagar synnytti Abramille
pojan, ja Abram antoi pojallensa, jonka Haagar oli hänelle
synnyttänyt, nimen Ismael. **16** Ja Abram oli kahdeksankymmenen
kuuden vuoden vanha, kun Haagar synnytti hänelle Ismaelin.

17 Kun Abram oli yhdeksänkymmenen yhdeksän vuoden
vanha, ilmestyi Herra hänelle ja sanoi hänelle: "Minä olen
Jumala, Kaikkivaltias; vaella minun edessäni ja ole nuhteeton. **2**
Ja minä teen liittoni meidän välillemme, minun ja sinun, ja lisään
sinut ylen runsaasti." **3** Ja Abram lankesi kasvoilleen, ja Jumala
puhui hänelle sanoen: **4** "Katso, tämä on minun liittoni sinun
kanssasi: sinusta tulee kansojen paljouden isä. **5** Niin älköön
sinua enää kutsuttako Abramiksi, vaan nimesi olkoon Aabraham,
sillä minä teen sinusta kansojen paljouden isän. **6** Minä teen
sinut sangen hedelmälliseksi ja annan sinusta tulla kansoja, ja
sinusta on polveutuva kuninkaita. **7** Ja minä teen liiton sinun
kanssasi ja sinun jälkeläistesi kanssa, sukupolvesta sukupolveen,
iankaikkisen liiton, ollakseni sinun ja sinun jälkeläistesi Jumala,
8 ja minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi sen maan,
jossa sinä muukalaisena asut, koko Kanaanin maan, ikuiseksi
omaisuudeksi; ja minä olen heidän Jumalansa." **9** Ja Jumala
sanoi Aabrahamille: "Mutta sinä pidä minun liittoni, sinä ja
sinun jälkeläisesi, sukupolvesta sukupolveen. **10** Ja tämä

on minun liittoni sinun ja sinun jälkeläistesi kanssa; pitäkää
se: ympärileikatkaa jokainen miehenpuoli keskuudessanne.
11 Ympärileikatkaa esinahkanne liha, ja se olkoon liiton
merkki meidän välillämme, minun ja teidän. **12** Sukupolvesta
sukupolveen ympärileikattakoon jokainen poikalapsi teidän
keskuudessanne kahdeksan päivän vanhana, niin hyvin kotona
syntynyt palvelija kuin muukalaiselta, keneltä tahansa, rahalla
ostettu, joka ei ole sinun jälkeläisiäsi. **13** Ympärileikattakoon
sekä kotonasi syntynyt että rahalla ostamasi; ja niin minun liittoni
on oleva merkitty teidän lihaanne iankaikkiseksi liitoksi. **14** Mutta
ympärileikkaamaton miehenpuoli, jonka esinahan liha ei ole
ympärileikattu, hävitettäköön kansastansa; hän on rikkonut minun
liittoni." **15** Ja Jumala sanoi Aabrahamille: "Älä kutsu vaimoasi
Saaraita enää Saaraiksi, vaan Saara olkoon hänen nimensä. **16**
Ja minä siunaan häntä ja annan hänestäkin sinulle pojan; niin,
minä siunaan häntä, ja hänestä tulee kansakuntia, polveutuu
kansojen kuninkaita." **17** Aabraham lankesi kasvoillensa ja
naurahti, sillä hän ajatteli sydämessään: "Voiko satavuotiaalle
syntyä poika, ja voiko Saara, joka on yhdeksänkymmenen vuoden
vanha, vielä synnyttää?" **18** Ja Aabraham sanoi Jumalalle:
"Kunpa edes Ismael saisi elää sinun edessäsi!" **19** Niin Jumala
sanoi: "Totisesti, sinun vaimosi Saara synnyttää sinulle pojan, ja
sinun on pantava hänen nimekseen Iisak, ja minä teen liittoni
hänen kanssaan iankaikkiseksi liitoksi hänen jälkeläisillensä.
20 Mutta myös Ismaelista minä olen kuullut sinun rukouksesi;
katso, minä siunaan häntä ja teen hänet hedelmälliseksi ja
annan hänen lisääntyä ylen runsaasti. Hänestä on polveutuva
kaksitoista ruhtinasta, ja minä teen hänestä suuren kansan.
21 Mutta liittoni minä teen Iisakin kanssa, jonka Saara sinulle

synnyttää tähän aikaan tulevana vuonna." **22** Kun Jumala
oli lakannut puhumasta Aabrahamin kanssa, kohosi hän ylös
hänen luotansa. **23** Ja Aabraham otti poikansa Ismaelin sekä
kaikki kotona syntyneet ja kaikki rahalla ostamansa palvelijat,
kaikki Aabrahamin perheen miehenpuolet, ja ympärileikkasi sinä
samana päivänä heidän esinahkansa lihan, niinkuin Jumala oli
hänelle sanonut. **24** Aabraham oli yhdeksänkymmenen yhdeksän
vuoden vanha, kun hänen esinahkansa liha ympärileikattiin. **25**
Ja hänen poikansa Ismael oli kolmentoista vuoden vanha, kun
hänen esinahkansa liha ympärileikattiin. **26** Aabraham ja hänen
poikansa Ismael ympärileikattiin sinä samana päivänä; **27** ja
kaikki hänen perheensä miehet, sekä kotona syntyneet että
muukalaisilta rahalla ostetut, ympärileikattiin hänen kanssaan.

18 Ja Herra ilmestyi hänelle Mamren tammistossa, jossa hän
istui telttamajansa ovella päivän ollessa palavimmillaan. **2** Kun
hän nosti silmänsä ja katseli, niin katso, kolme miestä seisoi
hänen edessänsä; nähdessään heidät hän riensi heitä vastaan
majan ovelta ja kumartui maahan **3** ja sanoi: "Herrani, jos olen
saanut armon sinun silmiesi edessä, älä mene palvelijasi ohitse.
4 Sallikaa tuoda vähän vettä pestäksenne jalkanne ja levätkää
puun siimeksessä. **5** Minä tuon palasen leipää virkistääksenne
itseänne, ennenkuin jatkatte matkaanne, sillä kaiketi sitä varten
olette poikenneet palvelijanne luo." He sanoivat: "Tee, niinkuin
olet puhunut". **6** Ja Aabraham kiiruhti majaan Saaran tykö ja
sanoi: "Hae joutuin kolme vakallista lestyjä jauhoja, sotke ja
leivo kaltiaisia". **7** Sitten Aabraham riensi karjaan, otti nuoren
ja kauniin vasikan ja antoi palvelijalle, joka ryhtyi nopeasti sitä
valmistamaan. **8** Ja hän otti voita ja maitoa sekä vasikan, jonka
hän oli valmistuttanut, ja pani ne heidän eteensä; itse hän seisoi

heidän luonansa puun alla sillä aikaa, kuin he söivät. **9** Ja
he kysyivät häneltä: "Missä vaimosi Saara on?" Hän vastasi:
"Tuolla majassa". **10** Ja hän sanoi: "Minä palaan luoksesi
tulevana vuonna tähän aikaan, ja katso, vaimollasi Saaralla on
silloin oleva poika". Mutta Saara kuunteli majan ovella hänen
takanansa. **11** Mutta Aabraham ja Saara olivat iäkkäät, eikä
Saaran enää ollut, niinkuin naisten tavallisesti on. **12** Sentähden
Saara naurahti itseksensä ja ajatteli: "Heräisikö minussa, näin
kuihduttuani, vielä halu? Ja myös minun herrani on vanha." **13**
Mutta Herra sanoi Aabrahamille: "Miksi Saara nauroi ajatellen:
'Synnyttäisinkö minä todella, minä, joka olen näin vanha?' **14**
Onko mikään Herralle mahdotonta? Tähän aikaan minä palaan
luoksesi tulevana vuonna, ja Saaralla on silloin poika." **15** Ja
Saara kielsi sanoen: "En minä nauranut"; sillä hän pelkäsi. Mutta
hän sanoi: "Ei ole niin; sinä nauroit". **16** Silloin miehet nousivat
siitä ja kääntyivät Sodomaan päin, ja Aabraham kulki heidän
kanssaan saattaaksensa heitä. **17** Ja Herra sanoi: "Salaisinko
minä Aabrahamilta, mitä olen tekevä? **18** Onhan Aabrahamista
tuleva suuri ja väkevä kansa, ja kaikki kansakunnat maan
päällä tulevat hänessä siunatuiksi. **19** Sillä minä olen valinnut
hänet, että hän käskisi lapsiansa ja perhettänsä, joka jää hänen
jälkeensä, noudattamaan Herran tietä ja tekemään sitä, mikä
vanhurskaus ja oikeus on, jotta Herra antaisi Aabrahamille
tapahtua, mitä hän on hänelle luvannut." **20** Niin Herra sanoi:
"Valitushuuto Sodoman ja Gomorran tähden on suuri, ja heidän
syntinsä ovat ylen raskaat. **21** Sentähden minä menen alas
katsomaan, ovatko he todella tehneet kaiken sen, josta huuto on
minun eteeni tullut, vai eivätkö; minä tahdon sen tietää." **22**
Ja miehet kääntyivät sieltä ja kulkivat Sodomaan päin, mutta

Aabraham jäi vielä seisomaan Herran eteen. **23** Ja Aabraham
lähestyi häntä ja sanoi: "Aiotko siis hukuttaa vanhurskaan
yhdessä jumalattoman kanssa? **24** Entä jos kaupungissa on
viisikymmentä vanhurskasta; aiotko hukuttaa heidät etkä säästä
paikkaa siellä olevain viidenkymmenen vanhurskaan tähden? **25**
Pois se, että sinä näin tekisit: surmaisit vanhurskaan yhdessä
jumalattoman kanssa, niin että vanhurskaan kävisi samoin
kuin jumalattoman! Pois se sinusta! Eikö kaiken maan tuomari
tekisi oikeutta?" **26** Ja Herra sanoi: "Jos löydän Sodoman
kaupungista viisikymmentä vanhurskasta, niin minä heidän
tähtensä säästän koko paikan". **27** Aabraham vastasi ja sanoi:
"Katso, olen rohjennut puhua Herralleni, vaikka olen tomu ja
tuhka. **28** Entä jos viidestäkymmenestä vanhurskaasta puuttuu
viisi; hävitätkö viiden tähden koko kaupungin?" Hän sanoi: "En
hävitä, jos löydän sieltä neljäkymmentä viisi". **29** Ja hän puhui
vielä hänelle sanoen: "Entä jos siellä on neljäkymmentä?" Hän
vastasi: "Niiden neljänkymmenen tähden jätän sen tekemättä".
30 Aabraham sanoi: "Älköön Herrani vihastuko, että vielä puhun.
Entä jos siellä on kolmekymmentä?" Hän vastasi: "En tee
sitä, jos löydän sieltä kolmekymmentä". **31** Mutta hän sanoi:
"Katso, minä olen rohjennut puhua Herralleni. Entä jos siellä
on kaksikymmentä?" Hän vastasi: "Niiden kahdenkymmenen
tähden jätän hävittämättä". **32** Ja hän sanoi: "Älköön Herrani
vihastuko, että puhun vielä tämän ainoan kerran. Entä jos siellä
on kymmenen?" Hän vastasi: "Niiden kymmenen tähden jätän
hävittämättä". **33** Ja Herra lähti pois, senjälkeen kuin hän oli
lakannut puhumasta Aabrahamin kanssa, ja Aabraham palasi
kotiinsa.

19 Ja ne kaksi enkeliä tulivat Sodomaan illalla, ja Loot istui
Sodoman portissa; ja nähtyänsä heidät Loot nousi heitä vastaan
ja kumartui maahan kasvoillensa. **2** Ja hän sanoi: "Oi herrani,
poiketkaa palvelijanne taloon yöksi ja peskää jalkanne! Aamulla
varhain voitte jatkaa matkaanne." He sanoivat: "Emme, vaan me
jäämme yöksi taivasalle". **3** Mutta hän pyysi heitä pyytämällä,
ja he poikkesivat hänen luoksensa ja tulivat hänen taloonsa.
Ja hän valmisti heille aterian ja leipoi happamattomia leipiä, ja
he söivät. **4** Ennenkuin he olivat laskeutuneet levolle, piirittivät
kaupungin miehet, sodomalaiset, sekä nuoret että vanhat,
koko kansa kaikkialta, talon. **5** Ja he huusivat Lootia sanoen
hänelle: "Missä ne miehet ovat, jotka tulivat luoksesi yöllä?
Tuo heidät tänne meidän luoksemme, ryhtyäksemme heihin."
6 Silloin Loot meni ulos heidän luokseen portille ja sulki oven
jälkeensä **7** ja sanoi: "Älkää, veljeni, tehkö niin pahoin. **8**
Katsokaa, minulla on kaksi tytärtä, jotka eivät vielä miehestä
tiedä. Ne minä tuon teille, tehkää heille, mitä tahdotte. Älkää vain
tehkö näille miehille mitään pahaa, sillä he ovat tulleet minun
kattoni suojaan." **9** Mutta he vastasivat: "Mene tiehesi!" Ja he
sanoivat: "Tuo yksi on tullut tänne asumaan muukalaisena, ja
yhtäkaikki hän alati pyrkii hallitsemaan. Nytpä me pitelemmekin
sinua pahemmin kuin heitä." Ja he tunkeutuivat väkivaltaisesti
miehen, Lootin, kimppuun ja kävivät murtamaan ovea. **10** Silloin
miehet ojensivat kätensä, vetivät Lootin luoksensa huoneeseen
ja sulkivat oven. **11** Ja he sokaisivat ne miehet, jotka olivat talon
ovella, sekä nuoret että vanhat, niin että he turhaan koettivat
löytää ovea. **12** Ja miehet sanoivat Lootille: "Vieläkö sinulla on
ketään omaista täällä? Vie pois täältä vävysi, poikasi, tyttäresi
ja kaikki, keitä sinulla kaupungissa on, **13** sillä me hävitämme

tämän paikan. Koska huuto heistä on käynyt suureksi Herran
edessä, lähetti Herra meidät hävittämään sen." **14** Silloin Loot
meni puhuttelemaan vävyjänsä, joiden oli aikomus ottaa hänen
tyttärensä, ja sanoi: "Nouskaa, lähtekää pois tästä paikasta,
sillä Herra hävittää tämän kaupungin". Mutta hänen vävynsä
luulivat hänen laskevan leikkiä. **15** Aamun sarastaessa enkelit
kiirehtivät Lootia sanoen: "Nouse, ota vaimosi ja molemmat
tyttäresi, jotka ovat luonasi, ettet hukkuisi kaupungin syntivelan
tähden". **16** Ja kun hän vielä vitkasteli, tarttuivat miehet hänen
käteensä sekä hänen vaimonsa ja molempien tyttäriensä käteen,
sillä Herra tahtoi säästää hänet, ja veivät hänet ulos ja jättivät
hänet ulkopuolelle kaupunkia. **17** Ja viedessään heitä ulos sanoi
mies: "Pakene henkesi tähden, älä katso taaksesi äläkä pysähdy
mihinkään lakeudella. Pakene vuorille, ettet hukkuisi." **18** Mutta
Loot sanoi heille: "Oi herrani, ei niin! **19** Katso, palvelijasi on
saanut armon sinun silmiesi edessä, ja suuri on sinun laupeutesi,
jota olet minulle osoittanut pelastaaksesi henkeni, mutta minä en
voi päästä pakoon vuorille; pelkään, että onnettomuus saavuttaa
minut ja minä kuolen. **20** Katso, tuolla on kaupunki lähellä, vähän
matkan päässä, paetakseni sinne; salli minun pelastua sinne-
onhan se vähän matkan päässä-jäädäkseni eloon." **21** Ja hän
sanoi hänelle: "Katso, minä teen sinulle mieliksi tässäkin kohden;
en hävitä kaupunkia, josta puhut. **22** Pakene nopeasti sinne,
sillä minä en voi tehdä mitään, ennenkuin olet sinne saapunut."
Siitä kaupunki sai nimekseen Sooar. **23** Aurinko oli noussut,
kun Loot saapui Sooariin. **24** Ja Herra antoi sataa Sodoman ja
Gomorran päälle tulikiveä ja tulta, Herran tyköä taivaasta, **25** ja
hävitti nämä kaupungit ynnä koko lakeuden sekä kaikki niiden
kaupunkien asukkaat ja maan kasvullisuuden. **26** Ja Lootin

vaimo, joka tuli hänen jäljessään, katsoi taaksensa, ja niin hän
muuttui suolapatsaaksi. **27** Aabraham nousi varhain aamulla ja
meni siihen paikkaan, jossa hän oli seisonut Herran edessä, **28**
katseli Sodomaan ja Gomorraan päin ja yli koko lakeuden, ja
katso, maasta nousi savu niinkuin pätsin savu. **29** Kun Jumala
tuhosi sen lakeuden kaupungit, muisti Jumala Aabrahamia
ja johdatti Lootin pois hävityksen keskeltä, hävittäessään ne
kaupungit, joissa Loot oli asunut. **30** Ja Loot lähti Sooarista
ja asettui vuoristoon molempien tyttäriensä kanssa, sillä hän
pelkäsi asua Sooarissa; ja hän asui luolassa, hän ja hänen
molemmat tyttärensä. **31** Niin vanhempi sanoi nuoremmalle:
"Isämme on vanha, eikä tässä maassa ole ketään miestä, joka
voisi tulla luoksemme siten, kuin on kaiken maan tapa. **32** Tule,
juottakaamme isällemme viiniä ja maatkaamme hänen kanssaan,
saadaksemme isästämme jälkeläisen." **33** Niin he juottivat
sinä yönä isällensä viiniä. Ja vanhempi meni ja makasi hänen
kanssaan, eikä tämä huomannut, milloin hän tuli hänen viereensä
ja milloin hän nousi. **34** Seuraavana päivänä sanoi vanhempi
nuoremmalle: "Katso, minä makasin viime yönä isäni kanssa;
juottakaamme hänelle tänäkin yönä viiniä, ja mene sinä ja makaa
hänen kanssaan, saadaksemme isästämme jälkeläisen". **35** Niin
he juottivat sinäkin yönä isällensä viiniä; ja nuorempi meni ja
makasi hänen kanssaan, eikä tämä huomannut, milloin hän tuli
hänen viereensä ja milloin hän nousi. **36** Ja niin Lootin molemmat
tyttäret tulivat isästänsä raskaiksi. **37** Ja vanhempi synnytti pojan
ja antoi hänelle nimen Mooab; hänestä polveutuvat mooabilaiset
aina tähän päivään saakka. **38** Ja myöskin nuorempi synnytti
pojan ja antoi hänelle nimen Ben-Ammi; hänestä polveutuvat
ammonilaiset aina tähän päivään saakka.

20 Ja Aabraham siirtyi sieltä Etelämaahan ja asettui Kaadeksen
ja Suurin välimaille; ja hän asui jonkun aikaa Gerarissa. **2**
Ja Aabraham sanoi vaimostansa Saarasta: "Hän on minun
sisareni". Niin Abimelek, Gerarin kuningas, lähetti noutamaan
Saaran luoksensa. **3** Mutta Jumala tuli Abimelekin tykö yöllä
unessa ja sanoi hänelle: "Katso, sinun on kuoltava sen vaimon
tähden, jonka olet ottanut, sillä hän on toisen miehen aviovaimo".
4 Mutta Abimelek ei ollut ryhtynyt häneen, ja hän sanoi: "Herra,
surmaatko syyttömänkin? **5** Eikö hän itse sanonut minulle: 'Hän
on minun sisareni'? Ja samoin tämäkin sanoi: 'Hän on minun
veljeni'. Olen tehnyt tämän vilpittömin sydämin ja viattomin
käsin." **6** Ja Jumala sanoi hänelle unessa: "Niin, minä tiedän,
että sinä teit sen vilpittömin sydämin. Sentähden minä estinkin
sinut tekemästä syntiä minua vastaan enkä sallinut sinun kajota
häneen. **7** Niin anna nyt miehelle hänen vaimonsa takaisin,
sillä hän on profeetta, ja hän on rukoileva sinun puolestasi,
että saisit elää. Mutta jollet anna häntä takaisin, niin tiedä, että
olet kuolemalla kuoleva, sinä ja kaikki sinun omaisesi." **8** Niin
Abimelek nousi varhain aamulla ja kutsui kaikki palvelijansa ja
kertoi heille tämän kaiken; ja miehet olivat kovin peloissaan. **9**
Ja Abimelek kutsui Aabrahamin ja sanoi hänelle: "Mitä oletkaan
meille tehnyt! Mitä minä olen rikkonut sinua vastaan, koska olet
saattanut minut ja minun valtakuntani syypääksi näin suureen
rikokseen? Sinä olet tehnyt minulle, mitä ei sovi tehdä." **10** Ja
Abimelek sanoi vielä Aabrahamille: "Mikä oli tarkoituksesi, kun
tämän teit?" **11** Aabraham vastasi: "Minä ajattelin näin: 'Tällä
paikkakunnalla ei varmaankaan peljätä Jumalaa; he surmaavat
minut vaimoni tähden'. **12** Ja hän onkin todella minun sisareni,
isäni tytär, vaikkei olekaan äitini tytär; ja niin hänestä tuli minun

vaimoni. **13** Mutta kun Jumala lähetti minut kulkemaan pois isäni
kodista, sanoin minä hänelle: 'Osoita minulle se rakkaus, että,
mihin paikkaan ikinä tulemmekin, sanot minusta: hän on minun
veljeni'." **14** Silloin Abimelek otti pikkukarjaa ja raavaskarjaa,
palvelijoita ja palvelijattaria ja antoi ne Aabrahamille. Ja hän
lähetti hänelle takaisin hänen vaimonsa Saaran. **15** Ja Abimelek
sanoi: "Katso, minun maani on avoinna edessäsi; asu, missä
mielesi tekee!" **16** Ja Saaralle hän sanoi: "Katso, minä annan
veljellesi tuhat sekeliä hopeata. Olkoot ne sinulle hyvitykseksi
kaikkien niiden edessä, jotka sinun kanssasi ovat; niin olet
kaikkien edessä todistettu viattomaksi." **17** Mutta Aabraham
rukoili Jumalaa, ja Jumala paransi Abimelekin ja hänen vaimonsa
ja hänen orjattarensa, niin että he synnyttivät lapsia. **18** Sillä
Herra oli sulkenut jokaisen kohdun Abimelekin huoneessa
Saaran, Aabrahamin vaimon, tähden.

21 Ja Herra piti Saarasta huolen, niinkuin oli luvannut; ja Herra
teki Saaralle, niinkuin oli puhunut. **2** Ja Saara tuli raskaaksi ja
synnytti Aabrahamille pojan hänen vanhoilla päivillään, juuri sinä
aikana, jonka Jumala oli hänelle sanonut. **3** Ja Aabraham nimitti
poikansa, joka hänelle oli syntynyt, sen, jonka Saara oli hänelle
synnyttänyt, Iisakiksi. **4** Ja Aabraham ympärileikkasi poikansa
Iisakin, tämän ollessa kahdeksan päivän vanha, niinkuin Jumala
oli hänen käskenyt tehdä. **5** Aabraham oli sadan vuoden vanha,
kun hänen poikansa Iisak syntyi hänelle. **6** Ja Saara sanoi:
"Jumala on saattanut minut naurunalaiseksi; kuka ikinä saa
tämän kuulla, se nauraa minulle". **7** Ja hän sanoi vielä: "Kuka
olisi tiennyt sanoa Aabrahamille: Saara on imettävä lapsia?
Ja nyt minä kuitenkin olen synnyttänyt hänelle pojan hänen
vanhoilla päivillään." **8** Ja poika kasvoi, ja hänet vieroitettiin. Ja

Aabraham laittoi suuret pidot siksi päiväksi, jona Iisak vieroitettiin.
9 Ja Saara näki egyptiläisen Haagarin pojan, jonka tämä oli
Aabrahamille synnyttänyt, ilvehtivän **10** ja sanoi Aabrahamille:
"Aja pois tuo orjatar poikinensa, sillä ei tuon orjattaren poika saa
periä minun poikani, Iisakin, kanssa". **11** Aabraham pahastui
suuresti tästä puheesta poikansa tähden. **12** Mutta Jumala
sanoi Aabrahamille: "Älä pahastu siitä poikasi ja orjattaresi
tähden. Kuule Saaraa kaikessa, mitä hän sinulle sanoo, sillä
ainoastaan Iisakista sinä saat nimellesi jälkeläiset. **13** Mutta
myöskin orjattaren pojasta minä teen suuren kansan, koska
hän on sinun jälkeläisesi." **14** Varhain seuraavana aamuna
Aabraham otti leipää ja vesileilin ja antoi ne Haagarille, pannen
ne hänen olalleen, sekä pojan, ja lähetti hänet menemään. Hän
lähti ja harhaili Beerseban erämaassa. **15** Mutta kun vesi loppui
leilistä, heitti hän pojan pensaan alle, **16** meni ja istui syrjään
jousenkantaman päähän, sillä hän ajatteli: "En voi nähdä pojan
kuolevan". Ja istuessaan siinä syrjässä hän korotti äänensä ja
itki. **17** Silloin Jumala kuuli pojan valituksen, ja Jumalan enkeli
huusi taivaasta Haagarille sanoen: "Mikä sinun on, Haagar? Älä
pelkää, sillä Jumala on kuullut pojan valituksen, siinä missä hän
makaa. **18** Nouse, nosta poika maasta ja tartu hänen käteensä,
sillä minä teen hänestä suuren kansan." **19** Ja Jumala avasi
hänen silmänsä, niin että hän huomasi vesikaivon. Ja hän meni
ja täytti leilin vedellä ja antoi pojan juoda. **20** Ja Jumala oli
pojan kanssa, ja hän kasvoi ja asui erämaassa, ja hänestä
tuli jousimies. **21** Ja hän asui Paaranin erämaassa; ja hänen
äitinsä otti hänelle vaimon Egyptin maasta. **22** Siihen aikaan
puhui Abimelek ja hänen sotapäällikkönsä Piikol Aabrahamille
sanoen: "Jumala on sinun kanssasi kaikessa, mitä teet. **23**

Vanno nyt tässä minulle Jumalan kautta, ettet ole oleva petollinen
minulle etkä minun suvulleni etkä jälkeläisilleni, vaan tee sinäkin
laupeus minulle ja sille maalle, jossa muukalaisena asut, niinkuin
minä olen sinulle tehnyt." **24** Aabraham sanoi: "Minä vannon".
25 Aabraham nuhteli kuitenkin Abimelekia vesikaivon tähden,
jonka Abimelekin palvelijat olivat vallanneet. **26** Mutta Abimelek
vastasi: "En tiedä, kuka sen on tehnyt; et ole itse minulle
mitään ilmoittanut, enkä ole siitä kuullut ennen kuin tänään".
27 Silloin Aabraham otti pikkukarjaa ja raavaskarjaa ja antoi
Abimelekille; ja he tekivät molemmat keskenänsä liiton. **28**
Ja Aabraham asetti laumasta seitsemän uuhikaritsaa erilleen
muista. **29** Silloin Abimelek sanoi Aabrahamille: "Mitä tarkoittavat
nuo seitsemän karitsaa, jotka olet asettanut tuonne erilleen?"
30 Hän vastasi: "Nämä seitsemän karitsaa on sinun otettava
minun kädestäni, todistukseksi minulle siitä, että tämä kaivo
on minun kaivamani". **31** Siitä kutsuttiin paikkaa Beersebaksi,
koska he molemmat vannoivat siinä toisilleen valan. **32** Niin he
tekivät liiton Beersebassa. Ja Abimelek nousi ja Piikol, hänen
sotapäällikkönsä, ja he palasivat filistealaisten maahan. **33** Ja
Aabraham istutti tamariskipuun Beersebaan ja huusi siinä avuksi
Herran, iankaikkisen Jumalan, nimeä. **34** Ja Aabraham asui
kauan muukalaisena filistealaisten maassa.

22 Näiden tapausten jälkeen Jumala koetteli Aabrahamia
ja sanoi hänelle: "Aabraham!" Hän vastasi: "Tässä olen". **2**
Ja hän sanoi: "Ota Iisak, ainokainen poikasi, jota rakastat,
ja mene Moorian maahan ja uhraa hänet siellä polttouhriksi
vuorella, jonka minä sinulle sanon". **3** Varhain seuraavana
aamuna Aabraham satuloi aasinsa ja otti mukaansa kaksi
palvelijaansa sekä poikansa Iisakin, ja halottuaan polttouhripuita

hän lähti menemään siihen paikkaan, jonka Jumala oli hänelle
sanonut. **4** Kolmantena päivänä Aabraham nosti silmänsä ja
näki sen paikan kaukaa. **5** Silloin Aabraham sanoi palvelijoilleen:
"Jääkää tähän aasin kanssa. Minä ja poika menemme tuonne
rukoilemaan; sitten me palaamme luoksenne." **6** Ja Aabraham
otti polttouhripuut ja sälytti ne poikansa Iisakin selkään; itse
hän otti käteensä tulen ja veitsen, ja niin he astuivat molemmat
yhdessä. **7** Iisak puhui isällensä Aabrahamille sanoen: "Isäni!"
Tämä vastasi: "Tässä olen, poikani". Ja hän sanoi: "Katso,
tässä on tuli ja halot, mutta missä on lammas polttouhriksi?"
8 Aabraham vastasi: "Jumala on katsova itselleen lampaan
polttouhriksi, poikani". Ja he astuivat molemmat yhdessä. **9** Ja
kun he olivat tulleet siihen paikkaan, jonka Jumala oli hänelle
sanonut, rakensi Aabraham siihen alttarin, latoi sille halot, sitoi
poikansa Iisakin ja pani hänet alttarille halkojen päälle. **10** Ja
Aabraham ojensi kätensä ja tarttui veitseen teurastaakseen
poikansa. **11** Silloin Herran enkeli huusi hänelle taivaasta sanoen:
"Aabraham, Aabraham!" Hän vastasi: "Tässä olen". **12** Niin hän
sanoi: "Älä satuta kättäsi poikaan äläkä tee hänelle mitään,
sillä nyt minä tiedän, että sinä pelkäät Jumalaa, kun et kieltänyt
minulta ainokaista poikaasi". **13** Niin Aabraham nosti silmänsä
ja huomasi takanansa oinaan, joka oli sarvistaan takertunut
pensaikkoon. Ja Aabraham meni, otti oinaan ja uhrasi sen
polttouhriksi poikansa sijasta. **14** Ja Aabraham pani sen paikan
nimeksi "Herra näkee". Niinpä vielä tänä päivänä sanotaan:
"Vuorella, missä Herra ilmestyy". **15** Ja Herran enkeli huusi
Aabrahamille toistamiseen taivaasta **16** ja sanoi: "Minä vannon
itse kauttani, sanoo Herra: Sentähden että tämän teit etkä
kieltänyt minulta ainokaista poikaasi, **17** minä runsaasti siunaan

sinua ja teen sinun jälkeläistesi luvun paljoksi kuin taivaan tähdet
ja hiekka, joka on meren rannalla, ja sinun jälkeläisesi valtaavat
vihollistensa portit. **18** Ja sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi
kaikki kansakunnat maan päällä, sentähden että olit minun
äänelleni kuuliainen." **19** Sitten Aabraham palasi palvelijainsa luo,
ja he nousivat ja kulkivat yhdessä Beersebaan. Ja Aabraham jäi
asumaan Beersebaan. **20** Näiden tapausten jälkeen ilmoitettiin
Aabrahamille: "Katso, myöskin Milka on synnyttänyt poikia sinun
veljellesi Naahorille". **21** Nämä olivat Uus, hänen esikoisensa,
tämän veli Buus, Kemuel, Aramin isä, **22** Kesed, Haso, Pildas,
Jidlaf ja Betuel; **23** ja Betuelille syntyi Rebekka. Nämä kahdeksan
synnytti Milka Naahorille, Aabrahamin veljelle. **24** Ja hänen
sivuvaimonsa, nimeltä Reuma, synnytti myös lapsia: Tebahin,
Gahamin, Tahaan ja Maakan.

23 Ja Saara eli sadan kahdenkymmenen seitsemän vuoden
vanhaksi; niin vanhaksi eli Saara. **2** Ja Saara kuoli Kirjat-Arbassa,
se on Hebronissa, Kanaanin maassa. Ja Aabraham meni
murehtimaan Saaraa ja itkemään häntä. **3** Senjälkeen Aabraham
nousi ja lähti vainajan luota ja puhui heettiläisille sanoen: **4** "Minä
olen muukalainen ja vieras teidän keskuudessanne; antakaa
minulle perintöhauta maassanne, haudatakseni ja kätkeäkseni
siihen vainajani". **5** Heettiläiset vastasivat Aabrahamille, sanoen
hänelle: **6** "Kuule meitä, herra. Sinä olet Jumalan ruhtinas meidän
keskuudessamme; hautaa vainajasi parhaaseen hautaamme. Ei
kukaan meistä kiellä sinua hautaamasta vainajaasi hautaansa."
7 Niin Aabraham nousi ja kumarsi maan kansalle, heettiläisille,
8 ja puhui heille sanoen: "Jos teidän mieleenne on, että minä
hautaan ja kätken vainajani, niin kuulkaa minua ja taivuttakaa
Efron, Sooharin poika, **9** antamaan minulle Makpelan luola,

joka on hänen omansa ja on hänen vainionsa perällä. Täydestä
hinnasta hän antakoon sen minulle perintöhaudaksi teidän
keskuudessanne." **10** Mutta Efron istui siellä heettiläisten
joukossa. Ja Efron, heettiläinen, vastasi Aabrahamille heettiläisten
kuullen, kaikkien, jotka kulkivat hänen kaupunkinsa portista,
sanoen: **11** "Ei, herrani, vaan kuule minua. Vainion minä
lahjoitan sinulle ja myöskin luolan, joka siinä on, minä lahjoitan
sinulle; kansalaisteni nähden minä sen sinulle lahjoitan. Hautaa
vainajasi." **12** Ja Aabraham kumarsi maan kansalle **13** ja puhui
Efronille, maan kansan kuullen, sanoen: "Jospa kuitenkin-oi,
kuule minua! Minä maksan vainion hinnan; ota se minulta
ja anna minun haudata siihen vainajani." **14** Efron vastasi
Aabrahamille, sanoen hänelle: **15** "Herrani, kuule minua.
Neljänsadan hopeasekelin maa, mitä se minulle ja sinulle
merkitsee? Hautaa vainajasi." **16** Kuultuaan Efronin sanat
Aabraham punnitsi Efronille sen rahasumman, jonka tämä
oli maininnut heettiläisten kuullen, neljäsataa hopeasekeliä,
kaupassa käypää. **17** Niin Efronin vainio, joka on Makpelassa
itään päin Mamresta, sekä vainio että siellä oleva luola ynnä
kaikki puut, jotka kasvoivat vainiolla, koko sillä alueella, **18**
joutuivat Aabrahamin omaksi kaikkien heettiläisten nähden, jotka
kulkivat hänen kaupunkinsa portista. **19** Senjälkeen Aabraham
hautasi vaimonsa Saaran luolaan, joka on Makpelan vainiolla,
itään päin Mamresta, se on Hebronista, Kanaanin maassa. **20**
Niin vainio ja siellä oleva luola siirtyi heettiläisiltä Aabrahamille,
perintöhaudaksi.

24 Ja Aabraham oli vanha ja iälliseksi tullut, ja Herra oli
siunannut Aabrahamia kaikessa. **2** Niin Aabraham sanoi
palvelijallensa, talonsa vanhimmalle, joka hallitsi kaikkea, mitä

hänellä oli: "Pane kätesi kupeeni alle. **3** Minä vannotan sinua
Herran, taivaan ja maan Jumalan, kautta, ettet ota pojalleni
vaimoa kanaanilaisten tyttäristä, joiden keskuudessa minä asun,
4 vaan menet minun omaan maahani ja sukuni luo ja otat
sieltä vaimon pojalleni Iisakille." **5** Palvelija sanoi hänelle:
"Entä jos tyttö ei tahdo seurata minua tähän maahan, onko
minun silloin vietävä poikasi takaisin siihen maahan, josta
olet lähtenyt?" **6** Aabraham vastasi hänelle: "Varo, ettet vie
poikaani takaisin sinne. **7** Herra, taivaan Jumala, joka otti
minut pois isäni kodista ja synnyinmaastani, hän, joka puhui
minulle ja vannoi minulle sanoen: 'Sinun jälkeläisillesi minä
annan tämän maan', hän lähettää enkelinsä sinun edelläsi,
niin että saat sieltä vaimon pojalleni. **8** Mutta jos tyttö ei
tahdo seurata sinua, niin olet tästä valasta vapaa. Älä vain
vie poikaani sinne takaisin." **9** Niin palvelija pani kätensä
herransa Aabrahamin kupeen alle ja lupasi sen hänelle valalla
vannoen. **10** Ja palvelija otti herransa kameleista kymmenen sekä
kaikkinaisia kalleuksia herransa tavaroista; ja hän nousi ja lähti
Mesopotamiaan, Naahorin kaupunkiin. **11** Ja hän antoi kamelien
asettua kaupungin ulkopuolelle vesikaivon ääreen lepäämään,
illan suussa, jolloin naiset tulivat vettä ammentamaan. **12** Ja hän
sanoi: "Herra, minun herrani Aabrahamin Jumala, suo minulle
tänään menestystä ja tee laupeus herralleni Aabrahamille. **13**
Katso, minä seison tässä lähteellä, ja kaupunkilaisten tyttäret
tulevat ammentamaan vettä. **14** Niin tapahtukoon, että se tyttö,
jolle minä sanon: 'Kallista tänne vesiastiaasi juodakseni', ja joka
vastaa: 'Juo, minä juotan kamelisikin', on juuri se, jonka sinä
olet määrännyt palvelijallesi Iisakille; ja siitä minä tiedän, että
olet tehnyt laupeuden herralleni." **15** Tuskin hän oli lakannut

puhumasta, niin tuli siihen Rebekka, joka oli Aabrahamin veljen
Naahorin ja hänen vaimonsa Milkan pojan, Betuelin, tytär; ja
hänellä oli vesiastia olallaan. **16** Ja tyttö oli näöltään hyvin ihana,
neitsyt, johon ei mies ollut koskenut. Ja hän astui alas lähteelle,
täytti astiansa ja tuli ylös. **17** Silloin palvelija riensi häntä vastaan
ja sanoi: "Anna minun juoda vähän vettä astiastasi". **18** Hän
vastasi: "Juo, herrani". Ja hän laski nopeasti astiansa alas
kädelleen ja antoi hänen juoda. **19** Ja annettuaan hänen juoda
hän sanoi: "Minä ammennan vettä myös sinun kameleillesi,
kunnes ne ovat juoneet kyllikseen". **20** Niin hän tyhjensi nopeasti
astiansa kaukaloon ja riensi jälleen kaivolle ammentamaan vettä
ja ammensi kaikille hänen kameleilleen. **21** Ja mies katseli häntä
ääneti saadakseen tietää, oliko Herra antanut hänen matkansa
onnistua vai ei. **22** Kun kamelit olivat juoneet, otti mies kultaisen
nenärenkaan, joka painoi puolen sekeliä, ja hänen käsiinsä
kaksi rannerengasta, jotka painoivat kymmenen kultasekeliä.
23 Ja hän kysyi: "Kenenkä tytär olet? Sano minulle. Onko
isäsi talossa tilaa yötä ollaksemme?" **24** Hän vastasi hänelle:
"Olen Betuelin, Naahorin ja Milkan pojan, tytär". **25** Ja hän
sanoi hänelle vielä: "Meillä on runsaasti olkia ja rehua; myöskin
yösijaa on meillä antaa". **26** Silloin mies kumartui maahan
ja rukoili Herraa **27** ja sanoi: "Kiitetty olkoon Herra, minun
herrani Aabrahamin Jumala, joka ei ole ottanut pois armoansa ja
totuuttansa minun herraltani. Herra on johdattanut minut tätä
tietä herrani veljen kotiin." **28** Mutta tyttö riensi ilmoittamaan
äitinsä perheelle, mitä oli tapahtunut. **29** Rebekalla oli veli, jonka
nimi oli Laaban; ja Laaban riensi ulos miehen luo lähteelle.
30 Sillä kun hän näki nenärenkaan ja rannerenkaat sisarensa
käsissä ja kuuli sisarensa Rebekan kertovan ja sanovan: "Näin

mies puhui minulle", meni hän miehen luo; ja katso, hän seisoi
vielä kamelien luona lähteellä. **31** Ja hän sanoi hänelle: "Tule
sisään, sinä Herran siunattu. Minkätähden seisot ulkona? Minä
olen valmistanut tilaa talossa ja sijaa kameleille." **32** Niin mies
tuli taloon, ja Laaban riisui kamelit ja antoi kameleille olkia
ja rehua sekä hänelle ja hänen seuralaisilleen vettä jalkojen
pesemiseksi. **33** Sitten pantiin ruokaa hänen eteensä, mutta
hän sanoi: "En syö, ennenkuin olen puhunut asiani". Laaban
vastasi: "Puhu". **34** Hän sanoi: "Minä olen Aabrahamin palvelija.
35 Herra on suuresti siunannut minun herraani, niin että hänestä
on tullut mahtava mies; hän on antanut hänelle pikkukarjaa ja
raavaskarjaa, hopeata ja kultaa, palvelijoita ja palvelijattaria,
kameleja ja aaseja. **36** Ja Saara, herrani vaimo, on vanhalla
iällänsä synnyttänyt herralleni pojan; ja tälle hän on antanut
kaiken omaisuutensa. **37** Ja herrani vannotti minua sanoen: 'Älä
ota pojalleni vaimoa kanaanilaisten tyttäristä, joiden maassa
minä asun, **38** vaan mene minun isäni kotiin ja sukuni luo ja ota
sieltä pojalleni vaimo'. **39** Silloin minä sanoin herralleni: 'Entä jos
tyttö ei seuraa minua?' **40** Hän vastasi minulle: 'Herra, jonka
edessä minä olen vaeltanut, lähettää enkelinsä sinun kanssasi
ja antaa matkasi onnistua, niin että saat pojalleni vaimon minun
suvustani ja isäni perheestä. **41** Silloin, kun saavut sukuni luo,
olet vapaa valasta, jonka minulle vannoit; jos he eivät häntä
sinulle anna, olet valasta vapaa'. **42** Niin minä tänään tulin
lähteelle ja sanoin: 'Herra, minun herrani Aabrahamin Jumala,
jos annat onnistua sen matkan, jolla olen, **43** salli tapahtua niin,
että se neitonen, joka minun seisoessani tässä vesilähteellä
tulee ammentamaan vettä ja sanoessani hänelle: 'Anna minun
juoda vähän vettä astiastasi', **44** vastaa minulle: 'Juo itse, ja

minä ammennan myös sinun kameleillesi' -että hän on se vaimo,
jonka Herra on määrännyt minun herrani pojalle. **45** Tuskin olin
lakannut näin puhumasta itsekseni, niin katso, Rebekka tuli
sinne, vesiastia olallansa, astui alas lähteelle ja ammensi. Ja
minä sanoin hänelle: 'Anna minun juoda'. **46** Hän laski nopeasti
astian alas olaltansa ja sanoi: 'Juo, minä juotan myös sinun
kamelisi'. Niin minä join, ja hän juotti myös kamelit. **47** Ja
minä kysyin häneltä sanoen: 'Kenenkä tytär sinä olet?' Hän
vastasi: 'Olen Betuelin, Naahorin ja Milkan pojan, tytär'. Niin minä
panin nenärenkaan hänen nenäänsä ja rannerenkaat hänen
käsiinsä. **48** Ja minä kumarruin maahan ja rukoilin Herraa,
kiittäen Herraa, minun herrani Aabrahamin Jumalaa, joka oli
johdattanut minut oikeata tietä saamaan herrani veljen tyttären
hänen pojalleen. **49** Ja jos nyt tahdotte osoittaa suosiota ja
uskollisuutta minun herralleni, niin ilmoittakaa se minulle; jollette,
niin ilmoittakaa minulle sekin, kääntyäkseni toisaalle, oikealle tai
vasemmalle." **50** Laaban ja Betuel vastasivat sanoen: "Herralta
tämä on tullut; emme voi tässä asiassa puhua sinulle hyvää
emmekä pahaa. **51** Katso, siinä on Rebekka edessäsi, ota
hänet ja mene. Tulkoon hän herrasi pojan vaimoksi, niinkuin
Herra on sanonut." **52** Kuultuaan heidän sanansa Aabrahamin
palvelija kumartui maahan Herran eteen. **53** Sitten palvelija otti
esille hopea-ja kultakaluja sekä vaatteita ja antoi ne Rebekalle.
Myöskin hänen veljelleen ja äidilleen hän antoi kallisarvoisia
lahjoja. **54** Ja he söivät ja joivat, hän ja hänen seuralaisensa,
ja olivat siellä yötä. Mutta kun he olivat nousseet seuraavana
aamuna, sanoi hän: "Päästäkää minut menemään herrani luo".
55 Tytön veli ja äiti vastasivat: "Anna tytön viipyä luonamme vielä
joku aika, edes kymmenen päivää. Sitten saat lähteä." **56** Mutta

hän sanoi heille: "Älkää viivyttäkö minua, koska Herra on antanut
matkani onnistua. Päästäkää minut menemään, tahdon lähteä
herrani luo." **57** He vastasivat: "Kutsukaamme tänne tyttö ja
kysykäämme häneltä itseltään". **58** Ja he kutsuivat Rebekan
ja sanoivat hänelle: "Tahdotko lähteä tämän miehen kanssa?"
Hän vastasi: "Tahdon". **59** Niin he lähettivät sisarensa Rebekan
imettäjineen matkalle Aabrahamin palvelijan ja hänen miestensä
mukana. **60** Ja he siunasivat Rebekan ja lausuivat hänelle:
"Oi sisaremme, tulkoon sinusta tuhat kertaa kymmenentuhatta,
ja vallatkoot sinun jälkeläisesi vihamiestensä portit!" **61** Ja
Rebekka nousi palvelijattarineen, ja he istuivat kamelien selkään
ja seurasivat miestä. Niin palvelija otti Rebekan mukaansa ja
lähti matkalle. **62** Ja Iisak oli tulossa Lahai-Roin kaivon tienoilta;
hän asui näet Etelämaassa. **63** Ja Iisak oli illan suussa lähtenyt
kedolle käyskentelemään, ja kun hän nosti silmänsä, näki hän
kamelien lähestyvän. **64** Kun Rebekka nosti silmänsä ja näki
Iisakin, laskeutui hän nopeasti maahan kamelin selästä **65** ja
kysyi palvelijalta: "Kuka on tuo mies, joka tulee kedolla meitä
vastaan?" Palvelija vastasi: "Hän on minun herrani". Niin hän otti
hunnun ja verhoutui siihen. **66** Ja palvelija kertoi Iisakille kaikki,
mitä hän oli toimittanut. **67** Ja Iisak vei Rebekan äitinsä Saaran
majaan ja otti hänet luokseen, ja hänestä tuli hänen vaimonsa,
ja hän rakasti häntä. Niin Iisak sai lohdutuksen äitinsä kuoltua.

25 Ja Aabraham otti vielä vaimon, ja hänen nimensä oli
Ketura. **2** Ja hän synnytti hänelle Simranin ja Joksanin,
Medanin ja Midianin, Jisbakin ja Suuahin. **3** Mutta Joksanille
syntyi Seba ja Dedan. Dedanin jälkeläisiä olivat: assurilaiset,
letusilaiset ja leummilaiset. **4** Ja Midianin pojat olivat Eefa, Eefer,
Hanok, Abida ja Eldaa. Kaikki nämä ovat Keturan jälkeläisiä.

5 Ja Aabraham antoi kaiken omaisuutensa Iisakille. **6** Mutta
sivuvaimojensa pojille Aabraham antoi lahjoja; ja hän lähetti
heidät vielä eläessänsä pois poikansa Iisakin luota itään päin,
Itäiselle maalle. **7** Tämä on Aabrahamin elinvuosien luku:
sata seitsemänkymmentä viisi vuotta. **8** Ja Aabraham vaipui
kuolemaan korkeassa iässä, vanhana ja elämästä kyllänsä
saaneena, ja tuli otetuksi heimonsa tykö. **9** Ja hänen poikansa
Iisak ja Ismael hautasivat hänet Makpelan luolaan, heettiläisen
Efronin, Sooharin pojan, vainiolle, joka on itään päin Mamresta,
10 sille vainiolle, jonka Aabraham oli ostanut heettiläisiltä;
siihen haudattiin Aabraham ja hänen vaimonsa Saara. **11** Ja
Aabrahamin kuoltua Jumala siunasi hänen poikaansa Iisakia. Ja
Iisak asui Lahai-Roin kaivon tienoilla. **12** Ja tämä on kertomus
Ismaelin suvusta, Aabrahamin pojan, jonka Saaran egyptiläinen
orjatar Haagar synnytti Aabrahamille. **13** Nämä ovat Ismaelin
poikien nimet heidän nimiensä ja polveutumisensa mukaan:
Nebajot, Ismaelin esikoinen, Keedar, Adbeel, Mibsam, **14**
Misma, Duuma, Massa, **15** Hadad, Teema, Jetur, Naafis ja
Keedma. **16** Nämä ovat Ismaelin pojat ja nämä heidän nimensä
heidän kyliensä ja leiripaikkojensa mukaan, kaksitoista ruhtinasta
heimokuntineen. **17** Ja tämä on Ismaelin elinvuosien luku: sata
kolmekymmentä seitsemän vuotta; ja hän vaipui kuolemaan ja tuli
otetuksi heimonsa tykö. **18** Ja he asuivat Havilasta aina Suuriin
asti, joka on Egyptistä itään päin Assyriaan mentäessä. Hän kävi
kaikkien veljiensä kimppuun. **19** Ja tämä on kertomus Iisakin,
Aabrahamin pojan, suvusta. Aabrahamille syntyi Iisak. **20** Ja Iisak
oli neljänkymmenen vuoden vanha, kun hän otti vaimokseen
Rebekan, joka oli aramilaisen Betuelin tytär Mesopotamiasta ja
aramilaisen Laabanin sisar. **21** Ja Iisak rukoili Herraa vaimonsa

puolesta, sillä tämä oli hedelmätön. Ja Herra kuuli hänen
rukouksensa, ja hänen vaimonsa Rebekka tuli raskaaksi. **22** Ja
lapset sysäsivät toisiaan hänen kohdussansa. Niin hän sanoi:
"Jos näin käy, minkätähden minä elän?" Ja hän meni kysymään
Herralta. **23** Ja Herra sanoi hänelle: "Kaksi kansaa on sinun
kohdussasi, kaksi heimoa erkanee sinun ruumiistasi, toinen
heimo on toista voimakkaampi, vanhempi palvelee nuorempaa".
24 Kun hänen synnyttämisensä aika oli tullut, katso, hänen
kohdussaan oli kaksoiset. **25** Joka ensiksi tuli hänen kohdustaan,
oli ruskea ja yliyltään niinkuin karvainen vaippa; sentähden
pantiin hänelle nimeksi Eesau. **26** Senjälkeen tuli ulos hänen
veljensä, ja hän piti kädellään Eesaun kantapäästä. Ja hänelle
pantiin nimeksi Jaakob. Iisak oli kuudenkymmenen vuoden
vanha heidän syntyessänsä. **27** Ja pojat kasvoivat suuriksi, ja
Eesausta tuli taitava metsästäjä, aron mies; Jaakob sitä vastoin
oli hiljainen mies, joka pysyi kotosalla. **28** Iisak rakasti enemmän
Eesauta, sillä hän söi mielellänsä metsänriistaa, mutta Rebekka
rakasti enemmän Jaakobia. **29** Kerran, kun Jaakob oli keittänyt
itselleen keiton, tuli Eesau kedolta nälästä nääntyneenä. **30** Ja
Eesau sanoi Jaakobille: "Anna minun särpiä tuota ruskeata, tuota
ruskeata keittoa, sillä minä olen nälästä nääntynyt". Sentähden
hän sai nimen Edom. **31** Mutta Jaakob sanoi: "Myy minulle ensin
esikoisuutesi". **32** Eesau vastasi: "Katso, minä kuolen kuitenkin,
mitä minä esikoisuudellani teen?" **33** Jaakob sanoi: "Vanno
minulle ensin". Ja hän vannoi hänelle ja myi esikoisuutensa
Jaakobille. **34** Ja Jaakob antoi Eesaulle leipää ja hernekeittoa.
Ja hän söi ja joi, nousi ja meni matkoihinsa. Niin halpana Eesau
piti esikoisuutensa.

26 Mutta maahan tuli nälänhätä, toinen kuin se nälänhätä, joka
oli ollut aikaisemmin, Aabrahamin päivinä. Silloin Iisak meni
Abimelekin, filistealaisten kuninkaan, luo Gerariin. **2** Ja Herra
ilmestyi hänelle ja sanoi: "Älä mene Egyptiin, vaan jää asumaan
maahan, jonka minä sinulle sanon. **3** Oleskele muukalaisena
tässä maassa, ja minä olen sinun kanssasi ja siunaan sinua.
Sillä sinulle ja sinun jälkeläisillesi minä annan kaikki nämä
maat ja pidän valan, jonka minä olen vannonut sinun isällesi
Aabrahamille. **4** Ja minä teen sinun jälkeläistesi luvun paljoksi
kuin taivaan tähdet ja annan jälkeläisillesi kaikki nämä maat, ja
sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki kansakunnat maan
päällä, **5** sentähden että Aabraham kuuli minua ja noudatti,
mitä minä noudatettavaksi annoin, minun käskyjäni, säädöksiäni
ja opetuksiani." **6** Niin Iisak asettui Gerariin. **7** Ja kun sen
paikkakunnan miehet kysyivät hänen vaimostansa, sanoi hän:
"Hän on minun sisareni". Hän näet pelkäsi sanoa: "Hän on
minun vaimoni", sillä hän ajatteli: "Nuo miehet voivat tappaa
minut Rebekan tähden, sillä hän on näöltään kaunis". **8** Kun
hän oli viipynyt siellä jonkun aikaa, niin tapahtui, että Abimelek,
filistealaisten kuningas, kerran katsellessaan ulos akkunasta
näki Iisakin hyväilevän vaimoansa. **9** Niin Abimelek kutsutti
Iisakin ja sanoi: "Katso, hänhän on sinun vaimosi! Miksi olet
sanonut: 'Hän on minun sisareni'?" Iisak vastasi hänelle: "Minä
ajattelin, että minut muuten ehkä tapetaan hänen tähtensä". **10**
Abimelek sanoi: "Mitä oletkaan meille tehnyt! Kuinka helposti
olisikaan voinut tapahtua, että joku kansasta olisi maannut sinun
vaimosi kanssa, ja niin sinä olisit saattanut meidät syyhyn!"
11 Ja Abimelek antoi käskyn kaikelle kansalle, sanoen: "Joka
koskee tähän mieheen tai hänen vaimoonsa, se on kuolemalla

rangaistava". **12** Ja Iisak kylvi siinä maassa ja sai sinä vuonna
satakertaisesti, sillä Herra siunasi häntä. **13** Ja hän rikastui
ja hyötyi hyötymistään, kunnes hänestä tuli hyvin rikas. **14** Ja
hänellä oli laumoittain sekä pikkukarjaa että raavaskarjaa ja
paljon palvelijoita, niin että filistealaiset alkoivat kadehtia häntä.
15 Ja filistealaiset tukkivat kaikki ne kaivot, jotka hänen isänsä
palvelijat olivat kaivaneet hänen isänsä Aabrahamin päivinä, ja
täyttivät ne mullalla. **16** Silloin Abimelek sanoi Iisakille: "Mene
pois luotamme, sillä sinä olet tullut paljon väkevämmäksi meitä".
17 Niin Iisak lähti sieltä ja leiriytyi Gerarin laaksoon ja asui
siellä. **18** Ja Iisak kaivatti uudelleen auki ne vesikaivot, jotka
hänen isänsä Aabrahamin päivinä olivat kaivetut, mutta jotka
filistealaiset olivat Aabrahamin kuoltua tukkineet, ja antoi niille
jälleen ne nimet, jotka hänen isänsä oli niille antanut. **19** Ja
Iisakin palvelijat kaivoivat laaksossa ja löysivät sieltä kaivon,
jossa oli juoksevaa vettä. **20** Mutta Gerarin paimenet alkoivat
riidellä Iisakin paimenten kanssa, sanoen: "Vesi on meidän". Niin
hän kutsui kaivon Eesekiksi, koska he olivat riidelleet hänen
kanssaan. **21** Senjälkeen he kaivoivat toisen kaivon ja joutuivat
riitaan siitäkin; niin hän antoi sille nimen Sitna. **22** Sitten hän
muutti sieltä pois ja kaivoi vielä yhden kaivon. Siitä ei syntynyt
riitaa. Sentähden hän nimitti sen Rehobotiksi ja sanoi: "Nyt Herra
on antanut meille tilaa, niin että voimme lisääntyä maassa".
23 Sieltä hän meni Beersebaan. **24** Ja Herra ilmestyi hänelle
sinä yönä ja sanoi: "Minä olen sinun isäsi Aabrahamin Jumala;
älä pelkää, sillä minä olen sinun kanssasi ja siunaan sinua ja
teen sinun jälkeläistesi luvun suureksi palvelijani Aabrahamin
tähden". **25** Silloin hän rakensi sinne alttarin, huusi avuksi Herran
nimeä ja pystytti sinne telttansa. Ja Iisakin palvelijat kaivoivat

siihen kaivon. **26** Niin Abimelek lähti hänen luokseen Gerarista
ystävänsä Ahusatin ja sotapäällikkönsä Piikolin seuraamana. **27**
Mutta Iisak sanoi heille: "Minkätähden tulette minun luokseni,
vaikka olette minulle vihamieliset ja karkoititte minut luotanne?"
28 He vastasivat: "Me olemme selvästi nähneet, että Herra
on sinun kanssasi. Sentähden ajattelimme: 'Olkoon sinun ja
meidän välillämme valallinen sopimus; me tahdomme tehdä
sinun kanssasi liiton, **29** ettet tee meille mitään pahaa, niinkuin
emme mekään ole sinuun koskeneet, vaan olemme tehneet
sinulle ainoastaan hyvää ja sallineet sinun lähteä rauhassa'.
Sinä olet nyt Herran siunattu." **30** Silloin hän laittoi heille pidot, ja
he söivät ja joivat. **31** Varhain seuraavana aamuna he vannoivat
valan toisillensa; senjälkeen Iisak päästi heidät menemään,
ja he lähtivät hänen luotaan rauhassa. **32** Samana päivänä
Iisakin palvelijat tulivat ja kertoivat hänelle kaivosta, jonka olivat
kaivaneet, sanoen hänelle: **33** "Me löysimme vettä". Ja hän
antoi sille nimen Siba. Sentähden on kaupungin nimi vielä
tänäkin päivänä Beerseba. **34** Kun Eesau oli neljänkymmenen
vuoden vanha, otti hän vaimoikseen Jehuditin, heettiläisen
Beerin tyttären, ja Baasematin, heettiläisen Eelonin tyttären. **35**
Näistä tuli Iisakille ja Rebekalle katkera suru.

27 Kun Iisak oli tullut vanhaksi ja hänen silmänsä olivat
hämärtyneet, niin ettei hän enää voinut nähdä, kutsui hän
Eesaun, vanhemman poikansa, ja sanoi hänelle: "Poikani!"
Tämä vastasi hänelle: "Tässä olen". **2** Niin hän sanoi: "Katso,
minä olen tullut vanhaksi enkä tiedä, milloin kuolen. **3** Ota siis
aseesi, viinesi ja jousesi, ja mene kedolle ja pyydystä minulle
riistaa. **4** Ja laita minulle herkkuruoka, minun mieliruokani, ja tuo
se syödäkseni, että minä siunaisin sinut, ennenkuin kuolen." **5**

Mutta Rebekka kuuli, kuinka Iisak puhui pojallensa Eesaulle. Ja
kun Eesau oli lähtenyt kedolle pyydystämään riistaa, tuodakseen
isällensä, **6** puhui Rebekka pojalleen Jaakobille sanoen: "Katso,
minä kuulin sinun isäsi puhuvan veljellesi Eesaulle ja sanovan:
7 'Tuo minulle riistaa ja laita minulle herkkuruoka syödäkseni,
että siunaisin sinut Herran edessä, ennenkuin kuolen'. **8** Kuule
siis, poikani, mitä sanon, ja tee, mitä minä käsken: **9** mene
laumaan ja ota sieltä minulle kaksi hyvää vohlaa laittaakseni
niistä isällesi herkkuruuan, hänen mieliruokansa. **10** Ja sinun on
vietävä se isäsi syödä, että hän siunaisi sinut, ennenkuin kuolee."
11 Mutta Jaakob sanoi äidillensä Rebekalle: "Katso, veljeni
Eesau on karvainen, mutta minä olen sileäihoinen. **12** Entä jos
isäni tunnustelee minua? Silloin minä joudun hänen silmissään
pilkkaajaksi ja hankin itselleni kirouksen enkä siunausta." **13**
Hänen äitinsä sanoi hänelle: "Kohdatkoon se kirous minua,
poikani; kuule vain, mitä minä sanon, mene ja nouda". **14** Niin
hän meni noutamaan ne ja toi ne äidilleen; ja hänen äitinsä
laittoi herkkuruuan, hänen isänsä mieliruuan. **15** Ja Rebekka
otti vanhemman poikansa Eesaun parhaat vaatteet, jotka olivat
hänen hallussaan talossa, ja puki ne nuoremman poikansa
Jaakobin ylle. **16** Mutta vohlain nahat hän kääri hänen käsiinsä
ja paljaaseen kaulaansa. **17** Sitten hän antoi herkkuruuan ynnä
leipomansa leivän poikansa Jaakobin käteen. **18** Ja Jaakob
meni isänsä luo ja sanoi: "Isäni!" Hän vastasi: "Tässä olen;
kuka sinä olet, poikani?" **19** Jaakob sanoi isällensä: "Minä olen
Eesau, esikoisesi. Olen tehnyt, niinkuin käskit minun tehdä;
nouse istumaan ja syö riistaani, siunataksesi minut." **20** Mutta
Iisak sanoi pojalleen: "Kuinka olet, poikani, niin pian löytänyt?"
Hän vastasi: "Herra, sinun Jumalasi, johdatti sen minun eteeni".

21 Niin Iisak sanoi Jaakobille: "Tulehan lähemmä, poikani,
tunnustellakseni, oletko sinä poikani Eesau vai etkö". **22** Ja
Jaakob astui isänsä Iisakin luo, ja tämä tunnusteli häntä ja sanoi:
"Ääni on Jaakobin ääni, mutta kädet ovat Eesaun kädet". **23**
Eikä Iisak tuntenut häntä, sillä hänen kätensä olivat karvaiset,
niinkuin hänen veljensä Eesaun kädet, ja hän siunasi hänet. **24**
Vielä hän kysyi: "Oletko sinä todella minun poikani Eesau?"
Hän vastasi: "Olen". **25** Silloin hän sanoi: "Tuo ruoka minulle,
syödäkseni poikani riistaa, että siunaisin sinut". Niin hän toi
hänelle sen, ja hän söi; ja hän tarjosi hänelle viiniä, ja hän joi. **26**
Senjälkeen hänen isänsä Iisak sanoi hänelle: "Tule tänne ja
suutele minua, poikani". **27** Hän astui hänen luokseen ja suuteli
häntä. Niin Iisak tunsi hänen vaatteidensa hajun ja siunasi hänet,
sanoen: "Katso, minun poikani tuoksu on kuin kedon tuoksu,
jonka Herra on siunannut. **28** Jumala antakoon sinulle taivaan
kastetta ja maan lihavuutta, jyviä ja viiniä yllin kyllin. **29** Kansat
palvelkoot sinua, kansakunnat sinua kumartakoot. Ole veljiesi
herra, ja äitisi pojat kumartakoot sinua. Kirottu olkoon, joka sinua
kiroaa, siunattu, joka sinua siunaa." **30** Kun Iisak oli ehtinyt
siunata Jaakobin ja tämä juuri oli lähtenyt isänsä Iisakin luota,
niin hänen veljensä Eesau tuli kotiin metsästämästä. **31** Ja
hänkin laittoi herkkuruuan, vei sen isälleen ja sanoi isälleen:
"Nouse, isäni, ja syö poikasi riistaa, siunataksesi minut". **32**
Hänen isänsä Iisak kysyi häneltä: "Kuka olet?" Hän vastasi:
"Minä olen poikasi Eesau, sinun esikoisesi". **33** Silloin Iisak
säikähtyi kovin ja sanoi: "Kuka sitten oli se metsästäjä, joka toi
minulle riistaa, niin että minä, ennenkuin sinä tulit, söin kaikkea
ja siunasin hänet? Siunattu hän myös on oleva." **34** Kun Eesau
kuuli isänsä sanat, puhkesi hän valittamaan äänekkäästi ja

haikeasti ja sanoi isälleen: "Siunaa minutkin, isäni!" **35** Mutta hän
vastasi: "Veljesi tuli kavalasti ja riisti sinulta siunauksen". **36** Niin
hän sanoi: "Oikeinpa häntä kutsutaankin Jaakobiksi. Sillä hän on
nyt kahdesti minut pettänyt: esikoisuuteni hän on minulta vienyt,
ja katso, nyt hän riisti minulta myöskin siunauksen." Ja hän kysyi:
"Eikö sinulla ole mitään siunausta minun varalleni?" **37** Ja Iisak
vastasi ja sanoi Eesaulle: "Katso, minä olen asettanut hänet sinun
herraksesi ja antanut kaikki hänen veljensä hänelle palvelijoiksi
sekä varustanut hänet jyvillä ja viinillä; mitä voisin enää tehdä
sinun hyväksesi, poikani?" **38** Eesau sanoi isällensä: "Tuo yksi
ainoa siunausko sinulla vain onkin, isäni? Siunaa myöskin minut,
isäni!" Ja Eesau korotti äänensä ja itki. **39** Niin hänen isänsä
Iisak vastasi ja sanoi hänelle: "Katso, sinun asuinsijasi on oleva
kaukana lihavasta maasta ja vailla taivaan kastetta ylhäältä. **40**
Miekkasi varassa sinä olet elävä ja palveleva veljeäsi. Mutta
valtoimena kierrellen sinä riisut hänen ikeensä niskaltasi." **41** Ja
Eesau alkoi vihata Jaakobia siunauksen tähden, jolla hänen
isänsä oli hänet siunannut; ja Eesau ajatteli itsekseen: "Pian
tulee aika, jolloin suremme isäämme; silloin minä tapan veljeni
Jaakobin". **42** Mutta Rebekalle ilmoitettiin hänen vanhemman
poikansa Eesaun aikeista; ja hän kutsutti luokseen nuoremman
poikansa Jaakobin ja sanoi hänelle: "Katso, veljesi Eesau uhkaa
kostaa sinulle ja tappaa sinut. **43** Kuule siis, mitä sanon, poikani:
nouse ja pakene minun veljeni Laabanin luo Harraniin **44** ja jää
hänen luokseen joksikin aikaa, kunnes veljesi kiukku asettuu,
45 kunnes veljesi lakkaa sinua vihaamasta ja unhottaa, mitä
olet hänelle tehnyt. Sitten minä lähetän noutamaan sinut sieltä.
Minkätähden menettäisin teidät molemmat samana päivänä!"
46 Ja Rebekka sanoi Iisakille: "Minä olen kyllästynyt elämääni

Heetin tyttärien tähden. Jos Jaakobkin ottaa vaimon Heetin
tyttäristä, tässä maassa syntyneen, sellaisen kuin nämä, niin
mitä varten minä enää elän?"

28 Silloin Iisak kutsui Jaakobin ja siunasi hänet; hän käski häntä
ja sanoi hänelle: "Älä ota vaimoksesi ketään Kanaanin tyttäristä,
2 vaan nouse ja mene Mesopotamiaan, isoisäsi Betuelin kotiin,
ja ota sieltä itsellesi vaimo enosi Laabanin tyttäristä. **3** Ja
Jumala, Kaikkivaltias, siunatkoon sinua ja antakoon sinun tulla
hedelmälliseksi ja lisääntyä, niin että sinusta tulee suuri kansojen
joukko. **4** Ja hän suokoon sinulle Aabrahamin siunauksen, sinulle
ynnä sinun jälkeläisillesi, että saisit omaksesi maan, jossa sinä
muukalaisena asut ja jonka Jumala on antanut Aabrahamille." **5**
Niin Iisak lähetti Jaakobin matkalle, ja hän lähti Mesopotamiaan
Laabanin luo, joka oli aramilaisen Betuelin poika ja Rebekan,
Jaakobin ja Eesaun äidin, veli. **6** Kun Eesau näki, että Iisak
oli siunannut Jaakobin ja lähettänyt hänet Mesopotamiaan
ottamaan sieltä itselleen vaimoa-sillä hän oli siunannut hänet,
käskenyt häntä ja sanonut: "Älä ota vaimoa Kanaanin tyttäristä"
- **7** ja että Jaakob oli totellut isäänsä ja äitiänsä ja lähtenyt
Mesopotamiaan, **8** silloin hän huomasi, että Kanaanin tyttäret
olivat hänen isälleen Iisakille vastenmieliset; **9** ja niin Eesau
meni Ismaelin luo ja otti Mahalatin, Aabrahamin pojan Ismaelin
tyttären, Nebajotin sisaren, vaimokseen entisten lisäksi. **10** Niin
Jaakob lähti Beersebasta mennäksensä Harraniin. **11** Ja hän
osui erääseen paikkaan, johon yöpyi, sillä aurinko oli laskenut; ja
hän otti sen paikan kivistä yhden, pani sen päänsä alaiseksi
ja asettui nukkumaan siihen paikkaan. **12** Niin hän näki unta,
ja katso, maan päälle oli asetettu tikapuut, joiden pää ulottui
taivaaseen, ja katso, Jumalan enkelit kulkivat niitä myöten ylös ja

alas. **13** Ja katso, Herra seisoi hänen edessään ja sanoi: "Minä
olen Herra, sinun Isäsi Aabrahamin Jumala ja Iisakin Jumala.
Tämän maan, jonka päällä sinä makaat, minä annan sinulle ja
sinun jälkeläisillesi. **14** Ja sinun jälkeläistesi paljous on oleva
kuin maan tomu, ja sinä leviät länteen ja itään, pohjoiseen ja
etelään, ja sinussa ja sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi
kaikki sukukunnat maan päällä. **15** Ja katso, minä olen sinun
kanssasi ja varjelen sinua, missä ikinä kuljet, ja saatan sinut
takaisin tähän maahan; sillä minä en jätä sinua, ennenkuin olen
toteuttanut sen, minkä minä olen sinulle puhunut." **16** Silloin
Jaakob heräsi unestansa ja sanoi: "Herra on totisesti tässä
paikassa, enkä minä sitä tiennyt". **17** Ja pelko valtasi hänet,
ja hän sanoi: "Kuinka peljättävä onkaan tämä paikka! Tässä
on varmasti Jumalan huone ja taivaan portti." **18** Ja Jaakob
nousi varhain aamulla, otti kiven, jonka hän oli pannut päänsä
alaiseksi, ja nosti sen pystyyn patsaaksi ja vuodatti öljyä sen
päälle. **19** Ja hän kutsui paikan Beeteliksi; mutta ennen oli
kaupungin nimenä Luus. **20** Ja Jaakob teki lupauksen, sanoen:
"Jos Jumala on minun kanssani ja varjelee minut sillä tiellä,
jota nyt kuljen, ja antaa minulle leipää syödäkseni ja vaatteita
pukeutuakseni, **21** niin että saan palata rauhassa isäni kotiin,
niin on Herra oleva minun Jumalani; **22** ja tämä kivi, jonka olen
patsaaksi pystyttänyt, on oleva Jumalan huone, ja kaikesta, mitä
minulle suot, minä totisesti annan sinulle kymmenykset".

29 Ja Jaakob lähti matkaan ja tuli Idän miesten maalle. **2**
Ja katso, hän huomasi kedolla kaivon, ja katso, sen ääressä
makasi kolme lammaslaumaa, sillä siitä kaivosta oli tapana
juottaa laumoja. Ja kaivon suulla oli suuri kivi. **3** Sentähden
annettiin kaikkien laumojen kokoontua sinne ja sitten vieritettiin

kivi kaivon suulta ja juotettiin lampaat, jonka jälkeen kivi taas
pantiin paikoilleen kaivon suulle. **4** Ja Jaakob sanoi heille:
"Veljeni, mistä te olette?" He vastasivat: "Harranista olemme".
5 Hän kysyi heiltä: "Tunnetteko Laabanin, Naahorin pojan?"
He vastasivat: "Tunnemme". **6** Ja hän kysyi heiltä: "Voiko hän
hyvin?" He vastasivat: "Hyvin hän voi; ja katso, Raakel, hänen
tyttärensä, tulee tuolla lammasten kanssa". **7** Hän sanoi: "Vielä
on täysi päivä ja liian aikaista koota lauma; juottakaa lampaat
ja viekää ne takaisin laitumelle". **8** He vastasivat: "Emme voi,
ennenkuin kaikki laumat ovat koolla ja kivi on vieritetty kaivon
suulta; sitten juotamme lampaat". **9** Hänen vielä puhuessaan
heidän kanssaan tuli Raakel isänsä lammasten kanssa, sillä
hänen oli tapana olla paimenessa. **10** Kun Jaakob näki Raakelin,
enonsa Laabanin tyttären, ja enonsa Laabanin lampaat, astui
hän esiin ja vieritti kiven kaivon suulta ja juotti enonsa Laabanin
lampaat. **11** Ja Jaakob suuteli Raakelia ja korotti äänensä ja
itki. **12** Niin Jaakob ilmoitti Raakelille, että hän oli hänen isänsä
sukulainen ja Rebekan poika; ja Raakel riensi pois ja ilmoitti
sen isällensä. **13** Kun Laaban kuuli kerrottavan Jaakobista,
sisarensa pojasta, riensi hän häntä vastaan, syleili ja suuteli
häntä ja toi hänet kotiinsa; ja hän kertoi Laabanille kaikki, mitä oli
tapahtunut. **14** Ja Laaban sanoi hänelle: "Niin, sinä olet minun
luutani ja lihaani". Ja hän asui hänen luonaan kuukauden päivät.
15 Ja Laaban sanoi Jaakobille: "Olet tosin sukulaiseni, mutta
palvelisitko silti minua palkatta? Sano minulle, mikä on palkkasi
oleva." **16** Mutta Laabanilla oli kaksi tytärtä; vanhemman nimi oli
Leea, nuoremman nimi oli Raakel. **17** Ja Leealla oli sameat
silmät, mutta Raakelilla oli kaunis vartalo ja kauniit kasvot. **18** Ja
Jaakob rakasti Raakelia; niin hän sanoi: "Minä palvelen sinua

seitsemän vuotta saadakseni Raakelin, nuoremman tyttäresi". **19**
Laaban vastasi: "Parempi on, että annan hänet sinulle, kuin että
antaisin hänet jollekin toiselle; jää luokseni". **20** Jaakob palveli
siis seitsemän vuotta saadakseen Raakelin, ja ne tuntuivat
hänestä muutamilta päiviltä; niin hän rakasti häntä. **21** Senjälkeen
Jaakob sanoi Laabanille: "Anna minulle vaimoni, sillä aikani on
nyt kulunut umpeen, mennäkseni hänen tykönsä". **22** Silloin
Laaban kutsui kokoon kaikki sen paikkakunnan asukkaat ja laittoi
pidot; **23** mutta illalla hän otti tyttärensä Leean ja vei hänet hänen
luokseen; ja hän yhtyi häneen. **24** Ja Laaban antoi orjattarensa
Silpan tyttärellensä Leealle orjattareksi. **25** Aamulla hän näki,
että se oli Leea. Ja hän sanoi Laabanille: "Mitä oletkaan minulle
tehnyt? Olenhan palvellut sinua saadakseni Raakelin! Miksi petit
minut?" **26** Laaban vastasi: "Ei ole meidän maassamme tapana
antaa nuorempaa ennen vanhempaa. **27** Vietä nyt vain tämä
hääviikko loppuun, niin annetaan sinulle toinenkin, kunhan olet
palveluksessani vielä toiset seitsemän vuotta." **28** Ja Jaakob
suostui siihen, ja kun hän oli viettänyt sen viikon loppuun,
antoi Laaban myöskin tyttärensä Raakelin hänelle vaimoksi.
29 Ja Laaban antoi orjattarensa Bilhan tyttärellensä Raakelille
orjattareksi. **30** Ja hän yhtyi myös Raakeliin, ja Raakel oli hänelle
rakkaampi kuin Leea; ja hän palveli Laabanin luona vielä toiset
seitsemän vuotta. **31** Ja kun Herra näki, että Leeaa hyljittiin,
avasi hän hänen kohtunsa; mutta Raakel oli hedelmätön. **32**
Niin Leea tuli raskaaksi ja synnytti pojan ja antoi hänelle nimen
Ruuben, sanoen: "Herra on nähnyt minun kurjuuteni; nyt on
mieheni rakastava minua". **33** Ja hän tuli jälleen raskaaksi ja
synnytti pojan ja sanoi: "Herra on kuullut, että minua hyljitään, ja
on antanut minulle myös tämän". Niin hän antoi hänelle nimen

Simeon. **34** Ja hän tuli jälleen raskaaksi ja synnytti pojan ja
sanoi: "Nyt kai mieheni vihdoinkin kiintyy minuun, sillä olenhan
synnyttänyt hänelle kolme poikaa". Sentähden hän antoi hänelle
nimen Leevi. **35** Ja hän tuli vieläkin raskaaksi ja synnytti pojan ja
sanoi: "Nyt minä kiitän Herraa". Sentähden hän antoi hänelle
nimen Juuda. Sitten hän lakkasi synnyttämästä.

30 Kun Raakel näki, ettei hän synnyttänyt Jaakobille, kadehti
hän sisartaan ja sanoi Jaakobille: "Hanki minulle lapsia, muuten
minä kuolen". **2** Niin Jaakob vihastui Raakeliin ja sanoi: "Minäkö
olen Jumala, joka on kieltänyt sinulta kohdun hedelmän?" **3**
Mutta Raakel sanoi: "Tässä on orjattareni Bilha; yhdy häneen,
että hän synnyttäisi minun helmaani ja minäkin siten saisin lapsia
hänestä". **4** Ja hän antoi hänelle orjattarensa Bilhan vaimoksi
ja Jaakob yhtyi häneen. **5** Ja Bilha tuli raskaaksi ja synnytti
Jaakobille pojan. **6** Niin Raakel sanoi: "Jumala hankki minulle
oikeuden, ja hän kuuli minun ääneni ja antoi minulle pojan".
Sentähden hän antoi hänelle nimen Daan. **7** Ja Bilha, Raakelin
orjatar, tuli jälleen raskaaksi ja synnytti Jaakobille toisen pojan.
8 Niin Raakel sanoi: "Jumalan taisteluja minä olen taistellut
sisareni kanssa ja olen voittanut". Ja hän antoi hänelle nimen
Naftali. **9** Kun Leea näki lakanneensa synnyttämästä, otti hän
orjattarensa Silpan ja antoi hänet Jaakobille vaimoksi. **10** Ja
Silpa, Leean orjatar, synnytti Jaakobille pojan. **11** Niin Leea sanoi:
"Onneksi!" Ja hän antoi hänelle nimen Gaad. **12** Ja Silpa, Leean
orjatar, synnytti Jaakobille toisen pojan. **13** Niin Leea sanoi:
"Onnellista minua! Niin, naiset ylistävät minua onnelliseksi." Ja
hän antoi hänelle nimen Asser. **14** Mutta Ruuben meni kerran
ulos nisunleikkuun aikana ja löysi lemmenmarjoja vainiolta ja toi
ne äidillensä Leealle. Niin Raakel sanoi Leealle: "Anna minulle

poikasi lemmenmarjoja". **15** Leea vastasi hänelle: "Eikö riitä, että
olet vienyt minulta mieheni, koska tahdot ottaa vielä poikani
lemmenmarjatkin?" Raakel sanoi: "Olkoon, maatkoon hän tämän
yön sinun kanssasi, kunhan saan poikasi lemmenmarjat". **16**
Kun Jaakob illalla palasi vainiolta, meni Leea häntä vastaan ja
sanoi: "Minun luokseni sinun on tultava, sillä minä olen ostanut
sinut poikani lemmenmarjoilla". Ja hän makasi sen yön hänen
kanssaan. **17** Ja Jumala kuuli Leeaa, ja Leea tuli raskaaksi ja
synnytti Jaakobille viidennen pojan. **18** Niin Leea sanoi: "Jumala
on palkinnut minulle sen, että annoin orjattareni miehelleni".
Ja hän antoi hänelle nimen Isaskar. **19** Ja Leea tuli jälleen
raskaaksi ja synnytti Jaakobille kuudennen pojan. **20** Silloin Leea
sanoi: "Jumala on antanut minulle hyvän lahjan. Nyt mieheni
on asuva minun luonani, sillä minä olen synnyttänyt hänelle
kuusi poikaa." Ja hän antoi hänelle nimen Sebulon. **21** Sitten
hän synnytti tyttären ja antoi hänelle nimen Diina. **22** Mutta
Jumala muisti Raakeliakin, ja Jumala kuuli häntä ja avasi hänen
kohtunsa. **23** Niin hän tuli raskaaksi ja synnytti pojan ja sanoi:
"Jumala on ottanut pois minun häpeäni". **24** Ja hän antoi hänelle
nimen Joosef, sanoen: "Herra antakoon minulle vielä toisen
pojan". **25** Ja kun Raakel oli synnyttänyt Joosefin, sanoi Jaakob
Laabanille: "Päästä minut menemään kotiini ja omaan maahani.
26 Anna minulle vaimoni ja lapseni, joiden vuoksi olen sinua
palvellut, mennäkseni pois; sillä tiedäthän itse, kuinka olen
sinua palvellut." **27** Laaban vastasi hänelle: "Jospa saisin armon
silmiesi edessä! Merkkini ilmoittavat, että Herra sinun tähtesi
on siunannut minua." **28** Ja hän sanoi vielä: "Määrää palkka,
joka minun on sinulle maksettava, niin minä sen annan". **29**
Hän vastasi hänelle: "Itsehän tiedät, kuinka minä olen sinua

palvellut ja millaiseksi karjasi on tullut minun hoidossani. **30**
Sillä vähän sinulla oli ennen minun tuloani, mutta sitten se on
karttunut suureksi, ja Herra on siunannut sinua, missä vain
minä liikuin. Mutta milloin saan ruveta tekemään työtä minäkin
oman perheeni hyväksi?" **31** Hän vastasi: "Mitä minun on sinulle
annettava?" Jaakob sanoi: "Ei sinun tarvitse antaa minulle
mitään. Jos myönnät minulle tämän, niin minä yhä edelleen
paimennan ja vartioitsen sinun laumojasi: **32** minä tarkastan
tänään kaiken laumasi; erota siitä pois kaikki pilkulliset ja kirjavat
lampaat sekä karitsoista kaikki mustat ja vuohista kirjavat ja
pilkulliset. Ja minun palkkani on sitten oleva tämä, **33** ja siinä
minun rehellisyyteni tulee toteennäytetyksi: kun vasta tulet omin
silmin katsomaan minun palkkaani, niin kaikki vuohet, jotka eivät
ole pilkullisia eivätkä kirjavia, ja kaikki karitsat, jotka eivät ole
mustia, katsottakoon minun varastamikseni." **34** Laaban vastasi:
"Hyvä, olkoon, niinkuin olet puhunut". **35** Ja samana päivänä
hän erotti pois juovikkaat ja kirjavat vuohipukit ja kaikki pilkulliset
ja kirjavat vuohet-kaikki, joissa oli jotakin valkoista-sekä kaikki
mustat karitsat ja jätti ne poikiensa hoitoon. **36** Ja hän asetti niin,
että oli kolmen päivän välimatka hänen ja Jaakobin välillä; ja
Jaakob paimensi Laabanin muuta karjaa. **37** Mutta Jaakob otti
itselleen tuoreita haavan, mantelipuun ja plataanin oksia ja kuori
niihin valkeita juovia, paljastaen oksien valkoisen rungon. **38** Ja
kuorimansa oksat hän pani eläinten eteen vesikaukaloihin eli
juoma-astioihin, joista ne tulivat juomaan; ja ne olivat kiimallaan
tullessansa juomaan. **39** Ja eläimet pariutuivat oksien edessä ja
synnyttivät juovikkaita, pilkullisia ja kirjavia karitsoita. **40** Sitten
Jaakob erotti karitsat; ja hän asetti eläinten päät niihin päin,
jotka olivat pilkullisia, ja kaikkiin niihin päin, jotka olivat mustia

Laabanin laumassa; siten hän hankki itselleen eri laumansa
eikä päästänyt niitä Laabanin laumaan. **41** Ja joka kerta kun
voimakkaat eläimet olivat kiimallaan, pani Jaakob oksat eläinten
silmien eteen vesikaukaloihin, niin että ne pariutuivat oksien
edessä. **42** Mutta heikkojen eläinten eteen hän ei niitä pannut.
Niin joutuivat heikot Laabanille ja voimakkaat Jaakobille. **43** Ja
siten mies tuli ylen rikkaaksi; hän sai paljon pikkukarjaa sekä
palvelijattaria, palvelijoita, kameleja ja aaseja.

31 Mutta hän sai kuulla, että Laabanin pojat puhuivat näin:
"Jaakob on anastanut kaikki, mitä isämme omisti; isämme
omaisuudesta hän on hankkinut itselleen kaiken tämän
rikkauden". **2** Ja Jaakob huomasi Laabanin kasvoista, ettei hän
ollut häntä kohtaan niinkuin ennen. **3** Ja Herra sanoi Jaakobille:
"Palaja isiesi maahan ja sukusi tykö. Minä olen sinun kanssasi."
4 Niin Jaakob kutsutti Raakelin ja Leean kedolle laumansa luo,
5 ja hän sanoi heille: "Minä huomaan isänne kasvoista, ettei
hän ole minua kohtaan niinkuin ennen, vaikka isäni Jumala on
ollut minun kanssani. **6** Te tiedätte, että minä olen palvellut
isäänne kaikin voimin, **7** mutta isänne on kohdellut minua
petollisesti ja muuttanut palkkaani kymmenen kertaa. Jumala ei
kuitenkaan ole sallinut hänen tehdä minulle mitään vahinkoa. **8**
Kun hän sanoi: 'Pilkulliset olkoot sinun palkkasi', niin koko lauma
kantoi pilkullisia; ja kun hän sanoi: 'Juovikkaat olkoot sinun
palkkasi', niin koko lauma kantoi juovikkaita. **9** Niin on Jumala
ottanut isänne omaisuuden ja antanut minulle. **10** Mutta lauman
pariutumisen aikana minä nostin silmäni ja näin unessa, että
vuohipukit, jotka astuivat laumaa, olivat juovikkaita, pilkullisia ja
kirjavia. **11** Ja Jumalan enkeli sanoi minulle unessa: 'Jaakob!'
Minä vastasin: 'Tässä olen'. **12** Niin hän sanoi: 'Nosta silmäsi ja

katso, kaikki vuohipukit, jotka astuvat laumaa, ovat juovikkaita,
pilkullisia ja kirjavia, sillä minä olen nähnyt kaiken, mitä Laaban
sinulle tekee. **13** Minä olen Jumala, joka ilmestyin Beetelissä,
jossa sinä voitelit patsaan ja jossa teit minulle lupauksen. Nouse
nyt ja lähde tästä maasta ja palaja synnyinmaahasi.'" **14** Silloin
Raakel ja Leea vastasivat ja sanoivat hänelle: "Ei meillä ole
enää osaa eikä perintöä isämme talossa. **15** Eikö hän pitänyt
meitä kuin vieraita, koska myi meidät ja söi suuhunsa meistä
saamansa hinnan. **16** Niin, koko se rikkaus, jonka Jumala on
ottanut isältämme, meidän se on ja meidän lastemme. Tee siis
nyt kaikki, mitä Jumala on sinulle sanonut." **17** Silloin Jaakob
nousi ja nosti lapsensa ja vaimonsa kamelien selkään **18** ja
kuljetti pois kaiken karjansa ja kaiken omaisuutensa, jonka hän oli
koonnut, kaiken omistamansa ja Mesopotamiassa hankkimansa
karjan, mennäkseen isänsä Iisakin luo Kanaanin maahan. **19**
Mutta Laaban oli mennyt keritsemään lampaitaan. Silloin Raakel
varasti isänsä kotijumalat. **20** Ja Jaakob lähti varkain aramilaisen
Laabanin luota eikä ilmaissut hänelle pakenemisaiettaan. **21**
Niin hän pakeni kaikkinensa, lähti ja meni virran yli ja suuntasi
kulkunsa Gileadin vuorille päin. **22** Mutta kolmantena päivänä
Laabanille ilmoitettiin, että Jaakob oli paennut. **23** Silloin hän
otti mukaansa heimonsa miehet ja ajoi häntä takaa seitsemän
päivänmatkaa ja saavutti hänet Gileadin vuorilla. **24** Mutta
Jumala tuli aramilaisen Laabanin luo unessa yöllä ja sanoi
hänelle: "Varo, ettet puhu Jaakobille hyvää etkä pahaa". **25**
Ja Laaban saavutti Jaakobin. Jaakob oli pystyttänyt telttansa
vuorelle, Laaban taas pystytti telttansa Gileadin vuorelle. **26**
Ja Laaban sanoi Jaakobille: "Mitä oletkaan tehnyt? Sinä olet
pettänyt minut ja kuljettanut pois minun tyttäreni niinkuin miekalla

otetut! **27** Minkätähden pakenit salaa, läksit luotani varkain?
Et ilmoittanut minulle mitään, ja niin minä en saanut saattaa
sinua matkalle iloiten ja laulaen, vaskirummuin ja kantelein, **28**
etkä suonut minun suudella lasteni lapsia ja tyttäriäni. Tyhmästi
sinä olet menetellyt. **29** Minulla olisi valta tehdä teille pahaa,
mutta teidän isänne Jumala sanoi minulle viime yönä näin:
'Varo, ettet puhu Jaakobille hyvää etkä pahaa'. **30** Olkoon: sinä
olet nyt lähtenyt matkallesi, koska niin suuresti ikävöit isäsi
kotiin, mutta minkätähden olet varastanut minun jumalani?" **31**
Jaakob vastasi ja sanoi Laabanille: "Minä pelkäsin, sillä ajattelin,
että sinä riistäisit minulta tyttäresi. **32** Mutta se, jonka hallusta
löydät jumalasi, menettäköön henkensä. Heimojemme miesten
läsnäollessa tutki, mitä minulla on, ja ota pois, mikä on omaasi."
Sillä Jaakob ei tiennyt, että Raakel oli ne varastanut. **33** Ja
Laaban meni Jaakobin telttaan, Leean telttaan ja molempien
orjatarten telttaan, mutta ei löytänyt mitään. Ja tultuaan ulos
Leean teltasta hän meni Raakelin telttaan. **34** Mutta Raakel
oli ottanut kotijumalat, pannut ne kamelin satulaan ja istunut
niiden päälle. Ja Laaban penkoi koko teltan, mutta ei löytänyt
mitään. **35** Ja hän sanoi isällensä: "Älä vihastu, herrani, siitä
etten voi nousta sinun edessäsi, sillä minun on, niinkuin naisten
tavallisesti on". Ja Laaban etsi, mutta ei löytänyt kotijumalia. **36**
Silloin Jaakob vihastui ja soimasi Laabania; Jaakob puhkesi
puhumaan ja sanoi Laabanille: "Mitä minä olen rikkonut, mitä
pahaa minä olen tehnyt, että näin minua ahdistat? **37** Nyt olet
penkonut kaikki minun tavarani; mitä olet löytänyt sellaista,
joka olisi sinun talosi tavaraa? Tuo se tähän minun heimoni
ja sinun heimosi miesten eteen, että he ratkaisisivat meidän
molempien välin. **38** Jo kaksikymmentä vuotta minä olen ollut

sinun luonasi; sinun uuhesi ja vuohesi eivät ole synnyttäneet
keskoisia, enkä minä ole oinaita sinun laumastasi syönyt. **39**
Pedon haaskaamaa en ole sinulle tuonut, se oli minun itseni
korvattava; minulta sinä sen vaadit, olipa se viety päivällä tai
viety yöllä. **40** Päivällä vaivasi minua helle, yöllä vilu, ja uni
pakeni silmistäni. **41** Jo kaksikymmentä vuotta minä olen ollut
sinun talossasi; neljätoista vuotta minä palvelin sinua saadakseni
molemmat tyttäresi ja kuusi vuotta saadakseni sinulta karjaa,
mutta kymmenen kertaa sinä muutit minun palkkani. **42** Jos
minun isäni Jumala, Aabrahamin Jumala, jota myöskin Iisak
pelkää, ei olisi ollut minun puolellani, niin sinä olisit nyt lähettänyt
minut tyhjänä tieheni. Jumala on nähnyt minun kurjuuteni ja
kätteni vaivannäön, ja hän ratkaisi viime yönä asian." **43** Niin
Laaban vastasi ja sanoi Jaakobille: "Tyttäret ovat minun tyttäriäni,
ja lapset ovat minun lapsiani, ja karja on minun karjaani, ja kaikki,
mitä näet, on minun omaani. Mutta minkä minä nyt mahdan
näille tyttärilleni tai lapsille, jotka he ovat synnyttäneet! **44** Tule
siis, tehkäämme liitto keskenämme, ja olkoon se todistuksena
meidän välillämme, minun ja sinun." **45** Silloin Jaakob otti kiven
ja nosti sen pystyyn patsaaksi. **46** Ja Jaakob sanoi heimonsa
miehille: "Kootkaa kiviä". Ja he ottivat kiviä ja rakensivat roukkion
ja aterioivat siinä sen kiviroukkion päällä. **47** Ja Laaban antoi
sille nimen Jegar-Saahaduta, mutta Jaakob antoi sille nimen
Galed. **48** Ja Laaban sanoi: "Tämä roukkio olkoon tänään
todistajana meidän välillämme, minun ja sinun"; sentähden
hän antoi sille nimen Galed **49** ja myöskin nimen Mispa, sillä
hän sanoi: "Herra olkoon vartija meidän välillämme, minun
ja sinun, kun joudumme loitolle toistemme näkyvistä. **50** Jos
sinä kohtelet pahasti minun tyttäriäni tahi otat toisia vaimoja

tyttärieni lisäksi, niin tiedä, että vaikkei ketään ihmistä olekaan
läsnä, Jumala kuitenkin on todistajana meidän välillämme, minun
ja sinun." **51** Ja Laaban sanoi vielä Jaakobille: "Katso, tämä
roukkio ja tämä patsas, jonka minä olen pystyttänyt meidän
välillemme, minun ja sinun **52** -tämä roukkio olkoon todistuksena,
ja myöskin tämä patsas olkoon todistuksena siitä, etten minä
kulje tämän roukkion ohi sinun luoksesi ja ettet sinäkään kulje
tämän roukkion ja tämän patsaan ohi minun luokseni paha
mielessä. **53** Aabrahamin Jumala ja Naahorin Jumala, heidän
isiensä Jumala, olkoon tuomarina meidän välillämme." Ja Jaakob
vannoi valansa Jumalan kautta, jota hänen isänsä Iisak pelkäsi.
54 Ja Jaakob uhrasi vuorella teurasuhrin ja kutsui heimonsa
miehet aterioimaan, ja he aterioivat ja olivat yötä vuorella.
55 Mutta varhain seuraavana aamuna Laaban nousi, suuteli
lastensa lapsia ja tyttäriään ja hyvästeli heidät; sitten hän lähti
matkaan ja palasi kotiinsa.

32 Mutta Jaakob kulki tietänsä; ja Jumalan enkeleitä tuli
häntä vastaan. **2** Ja nähdessään heidät Jaakob sanoi: "Tämä
on Jumalan sotajoukkoa". Ja hän antoi sille paikalle nimen
Mahanaim. **3** Sitten Jaakob lähetti sanansaattajat edellään
veljensä Eesaun luo Seirin maahan, Edomin alueelle. **4** Ja
hän käski heitä sanoen: "Sanokaa herralleni Eesaulle näin:
'Sinun palvelijasi Jaakob sanoo: Minä olen oleskellut Laabanin
luona ja viipynyt siellä tähän saakka; **5** ja minä olen saanut
raavaita, aaseja, pikkukarjaa, palvelijoita ja palvelijattaria ja
lähetän nyt sanan herralleni, että saisin armon sinun silmiesi
edessä'." **6** Sanansaattajat palasivat Jaakobin luo ja sanoivat:
"Me tulimme veljesi Eesaun luo; hän on jo matkalla sinua
vastaan, neljäsataa miestä mukanaan". **7** Silloin valtasi Jaakobin

suuri pelko ja ahdistus. Ja hän jakoi väen, joka oli hänen
kanssansa, ja pikkukarjan ja raavaskarjan ja kamelit kahteen
joukkoon. **8** Sillä hän ajatteli: "Jos Eesau hyökkää toisen joukon
kimppuun ja tuhoaa sen, niin toinen joukko pääsee pakoon".
9 Ja Jaakob sanoi: "Isäni Aabrahamin Jumala ja isäni Iisakin
Jumala, Herra, sinä, joka sanoit minulle: 'Palaja maahasi ja
sukusi luo, niin minä teen sinulle hyvää!' **10** Minä olen liian
halpa kaikkeen siihen armoon ja kaikkeen siihen uskollisuuteen,
jota sinä olet palvelijallesi osoittanut; sillä ainoastaan sauva
kädessäni minä kuljin tämän Jordanin yli, ja nyt on minulle
karttunut kaksi joukkoa. **11** Pelasta minut veljeni Eesaun käsistä,
sillä minä pelkään, että hän tulee ja tuhoaa minut ynnä äidit
lapsineen. **12** Olethan itse sanonut: 'Minä teen sinulle hyvää
ja annan sinun jälkeläistesi luvun tulla paljoksi kuin meren
hiekka, jota ei voida lukea sen paljouden tähden'." **13** Ja hän
jäi siihen siksi yöksi. Sitten hän erotti omaisuudestaan lahjaksi
veljelleen Eesaulle **14** kaksisataa vuohta ja kaksikymmentä
vuohipukkia, kaksisataa uuhta ja kaksikymmentä oinasta, **15**
kolmekymmentä imettävää kamelia varsoinensa, neljäkymmentä
lehmää ja kymmenen härkää, kaksikymmentä aasintammaa
ja kymmenen aasia. **16** Ja hän jätti ne palvelijainsa haltuun,
kunkin lauman erikseen, ja sanoi palvelijoilleen: "Menkää minun
edelläni ja jättäkää välimatka kunkin lauman välille". **17** Ja hän
käski ensimmäistä sanoen: "Kun veljeni Eesau kohtaa sinut ja
kysyy: 'Kenen sinä olet, ja mihin menet, ja kenen ovat nuo elukat
tuolla edelläsi?' **18** niin vastaa: 'Ne ovat palvelijasi Jaakobin,
lähetetyt lahjaksi herralleni Eesaulle; ja katso, myös hän itse
tulee jäljessämme'." **19** Samoin hän käski toista ja kolmatta ja
kaikkia muita, jotka laumoja ajoivat, sanoen: "Juuri näin on teidän

sanottava Eesaulle, kun tapaatte hänet. **20** Ja sanokaa myös:
'Katso, sinun palvelijasi Jaakob tulee meidän jäljessämme'." Sillä
hän ajatteli: "Minä koetan lepyttää häntä lahjalla, joka kulkee
edelläni. Sitten astun itse hänen kasvojensa eteen; ehkä hän
ottaa minut ystävällisesti vastaan." **21** Niin lahja kulki hänen
edellänsä, mutta itse hän jäi siksi yöksi leiriin. **22** Mutta yöllä
hän nousi, otti molemmat vaimonsa ja molemmat orjattarensa
ja yksitoista lastansa ja meni kahlauspaikasta Jabbokin yli. **23**
Ja hän otti heidät ja vei heidät joen yli ja vei sen yli kaiken,
mitä hänellä oli. **24** Ja Jaakob jäi yksinänsä toiselle puolelle.
Silloin painiskeli hänen kanssaan muuan mies päivän koittoon
saakka. **25** Ja kun mies huomasi, ettei hän häntä voittanut,
iski hän häntä lonkkaluuhun, niin että Jaakobin lonkka nyrjähti
hänen painiskellessaan hänen kanssaan. **26** Ja mies sanoi:
"Päästä minut, sillä päivä koittaa". Mutta hän vastasi: "En päästä
sinua, ellet siunaa minua". **27** Ja hän sanoi hänelle: "Mikä sinun
nimesi on?" Hän vastasi: "Jaakob". **28** Silloin hän sanoi: "Sinun
nimesi älköön enää olko Jaakob, vaan Israel, sillä sinä olet
taistellut Jumalan ja ihmisten kanssa ja olet voittanut". **29** Ja
Jaakob kysyi ja sanoi: "Ilmoita nimesi". Hän vastasi: "Miksi kysyt
minun nimeäni?" Ja hän siunasi hänet siinä. **30** Ja Jaakob antoi
sille paikalle nimen Penuel, "sillä", sanoi hän, "minä olen nähnyt
Jumalan kasvoista kasvoihin, ja kuitenkin on minun henkeni
pelastunut". **31** Ja kun hän oli kulkenut Penuelin ohitse, nousi
aurinko; mutta hän ontui lonkkaansa. **32** Sentähden israelilaiset
eivät vielä tänäkään päivänä syö reisijännettä, joka kulkee
lonkkaluun yli; sillä hän iski Jaakobia lonkkaluuhun, reisijänteen
kohdalle.

33 Kun Jaakob nosti silmänsä ja katseli, niin katso, Eesau
oli tulossa, neljäsataa miestä mukanaan. Silloin hän jakoi
lapset Leealle, Raakelille ja molemmille orjattarille. **2** Ja hän
asetti orjattaret lapsineen ensimmäisiksi, niiden jälkeen Leean
lapsineen ja Raakelin Joosefin kanssa viimeiseksi. **3** Mutta
itse hän astui heidän edellänsä ja kumartui maahan seitsemän
kertaa, kunnes oli saapunut veljensä eteen. **4** Mutta Eesau
riensi häntä vastaan ja sulki hänet syliinsä, halasi häntä kaulasta
ja suuteli häntä; ja he itkivät. **5** Ja hän nosti silmänsä ja
näki vaimot ja lapset ja kysyi: "Keitä ovat nämä, jotka ovat
sinun seurassasi?" Hän vastasi: "Ne ovat minun lapseni, jotka
Jumala on palvelijallesi lahjoittanut". **6** Niin orjattaret lähestyivät
lapsineen ja kumartuivat maahan. **7** Myöskin Leea lapsineen
lähestyi, ja he kumartuivat maahan. Viimein lähestyivät Joosef
ja Raakel ja kumartuivat maahan. **8** Sitten hän kysyi: "Mitä
tarkoitit kaikella sillä joukolla, jonka minä kohtasin?" Hän vastasi:
"Saada armon herrani silmien edessä". **9** Mutta Eesau sanoi:
"Minulla on itselläni kyllin; pidä, veljeni, omasi!" **10** Jaakob
vastasi: "Ei niin; jos olen saanut armon sinun silmiesi edessä,
niin ota minulta vastaan lahjani; sillä olenhan saanut nähdä sinun
kasvosi, niinkuin nähdään Jumalan kasvot, ja sinä olet ottanut
minut suosiollisesti vastaan. **11** Ota siis tervehdyslahjani, joka
sinulle tuotiin, sillä Jumala on ollut minulle armollinen, ja minulla
on yllin kyllin kaikkea." Ja hän pyysi häntä pyytämällä, kunnes
hän otti sen. **12** Sitten Eesau sanoi: "Lähtekäämme liikkeelle ja
vaeltakaamme eteenpäin; minä vaellan sinun edelläsi". **13** Mutta
Jaakob sanoi hänelle: "Herrani näkee itse, että lapset ovat pieniä
ja että minulla on imettäviä lampaita ja lehmiä mukanani; jos näitä
ajaa kiivaasti päivänkään, kuolee koko lauma. **14** Kulkekoon

siis herrani palvelijansa edellä; minä seuraan hiljalleen jäljessä,
sen mukaan kuin karja, jota kuljetan, ja lapset jaksavat käydä,
kunnes saavun herrani luo Seiriin." **15** Eesau vastasi: "Minä
jätän luoksesi osan väestäni". Hän sanoi: "Minkätähden niin?
Kunhan vain saan armon herrani silmien edessä!" **16** Niin Eesau
sinä päivänä kääntyi takaisin ja meni sitä tietään Seiriin. **17**
Mutta Jaakob lähti Sukkotiin ja rakensi siellä itsellensä majan.
Ja karjallensa hän teki tarhoja. Siitä tuli sen paikan nimeksi
Sukkot. **18** Ja Jaakob saapui matkallansa Mesopotamiasta
onnellisesti Sikemin kaupunkiin, joka on Kanaanin maassa, ja
leiriytyi kaupungin edustalle. **19** Ja hän osti sen maapalstan,
johon hän oli pystyttänyt telttansa, Hamorin, Sikemin isän, pojilta
sadalla kesitalla. **20** Ja hän pystytti siihen alttarin ja antoi sille
nimen Eel, Israelin Jumala.

34 Ja Diina, Leean tytär, jonka hän oli synnyttänyt Jaakobille,
meni tapaamaan sen maan tyttäriä. **2** Ja Sikem, joka oli
hivviläisen Hamorin, sen maan ruhtinaan, poika, näki hänet,
otti hänet luokseen, makasi hänen kanssaan ja teki hänelle
väkivaltaa. **3** Ja hänen sydämensä kiintyi Diinaan, Jaakobin
tyttäreen, ja hän rakasti tyttöä ja viihdytteli häntä. **4** Ja Sikem
puhui isällensä Hamorille sanoen: "Hanki minulle tämä tyttö
vaimoksi". **5** Ja Jaakob oli saanut kuulla, että Sikem oli raiskannut
hänen tyttärensä Diinan; mutta kun hänen poikansa olivat
hänen laumansa kanssa kedolla, oli Jaakob vaiti siksi, kunnes
he palasivat. **6** Ja Hamor, Sikemin isä, meni Jaakobin luo
puhuttelemaan häntä. **7** Ja Jaakobin pojat tulivat kedolta.
Kuultuaan, mitä oli tapahtunut, miehet sydäntyivät ja vihastuivat
kovin siitä, että hän oli tehnyt häpeällisen teon Israelissa, kun
oli maannut Jaakobin tyttären; sillä semmoista ei saa tehdä. **8**

Niin Hamor puhui heille sanoen: "Poikani Sikemin sydän on
mielistynyt teidän sisareenne; antakaa hänet hänelle vaimoksi.
9 Lankoutukaa meidän kanssamme, antakaa te tyttäriänne
meille, ja ottakaa te itsellenne meidän tyttäriämme, **10** ja jääkää
asumaan meidän luoksemme. Maa on oleva teille avoinna,
asukaa siinä ja kierrelkää siinä ja asettukaa sinne." **11** Ja
Sikem sanoi tytön isälle ja veljille: "Suokaa minun saada armo
silmienne edessä, ja mitä te vaaditte minulta, sen minä annan.
12 Vaatikaa minulta kuinka suuri morsiamen hinta ja kuinka
suuret antimet tahansa: minä annan, mitä te minulta vaaditte.
Antakaa minulle vain se tyttö vaimoksi." **13** Mutta Jaakobin
pojat vastasivat Sikemille ja hänen isällensä Hamorille puhuen
petollisesti, sentähden että hän oli raiskannut heidän sisarensa
Diinan; **14** he sanoivat heille: "Emme voi tehdä sitä, että
antaisimme sisaremme ympärileikkaamattomalle miehelle, sillä
se olisi meistä häpeällistä. **15** Me suostumme ainoastaan sillä
ehdolla, että te tulette meidän kaltaisiksemme, niin että kaikki
miehenpuolenne ympärileikataan. **16** Silloin me annamme omia
tyttäriämme teille ja otamme itsellemme teidän tyttäriänne, ja me
asetumme teidän luoksenne ja tulemme yhdeksi kansaksi. **17**
Mutta jos te ette kuule meitä ettekä ympärileikkauta itseänne,
niin me otamme sisaremme ja menemme tiehemme." **18**
Ja heidän puheensa kelpasi Hamorille ja Sikemille, Hamorin
pojalle. **19** Eikä nuori mies viivytellyt niin tekemästä, sillä
hän oli mieltynyt Jaakobin tyttäreen; ja hän oli suuremmassa
arvossa kuin kukaan muu hänen isänsä perheessä. **20** Niin
menivät Hamor ja hänen poikansa Sikem kaupunkinsa porttiin ja
puhuivat kaupunkinsa miehille sanoen: **21** "Näillä miehillä on
rauha mielessä meitä kohtaan; antakaamme heidän siis asettua

tähän maahan ja kierrellä siinä, onhan maa tilava heillekin joka
suuntaan. Ottakaamme me heidän tyttäriänsä vaimoiksemme,
ja antakaamme me tyttäriämme heille. **22** Mutta ainoastaan
sillä ehdolla miehet suostuvat asettumaan meidän luoksemme,
tullaksensa meidän kanssamme yhdeksi kansaksi, että kaikki
miehenpuolemme ympärileikataan, niinkuin he itsekin ovat
ympärileikatut. **23** Tulevathan silloin heidän karjansa ja tavaransa
ja kaikki heidän juhtansa meidän omiksemme. Suostukaamme
siis, niin he asettuvat luoksemme." **24** Ja he kuulivat Hamoria
ja hänen poikaansa Sikemiä; kaikki, jotka kulkivat hänen
kaupunkinsa portista; ja niin kaikki miehenpuolet, kaikki, jotka
kulkivat hänen kaupunkinsa portista, ympärileikkauttivat itsensä.
25 Mutta kolmantena päivänä, kun he olivat kipeimmillään,
Jaakobin kaksi poikaa, Simeon ja Leevi, Diinan veljet, ottivat
kumpikin miekkansa ja hyökkäsivät, kenenkään aavistamatta,
kaupunkiin ja tappoivat jokaisen miehenpuolen. **26** Myöskin
Hamorin ja hänen poikansa Sikemin he tappoivat miekan terällä,
ottivat Diinan Sikemin talosta ja menivät pois. **27** Ja Jaakobin
pojat karkasivat haavoitettujen kimppuun ja ryöstivät kaupungin,
sentähden että he olivat raiskanneet heidän sisarensa. **28** Ja he
anastivat heidän pikkukarjansa ja raavaskarjansa ja aasinsa
ja kaikki, mitä oli sekä kaupungissa että kedolla. **29** Ja kaikki
heidän tavaransa, kaikki heidän lapsensa ja vaimonsa he veivät
saaliinaan, ja he ryöstivät samoin kaiken muun, mitä taloissa
oli. **30** Niin Jaakob sanoi Simeonille ja Leeville: "Te olette
syösseet minut onnettomuuteen, saattaneet minut tämän maan
asukkaiden, kanaanilaisten ja perissiläisten, vihoihin. Minun
joukkoni on vähäinen; jos he kokoontuvat minua vastaan, niin he
tuhoavat minut, ja niin minut ja minun sukuni hävitetään." **31**

Mutta he vastasivat: "Pitikö hänen kohdella meidän sisartamme niinkuin porttoa!"

35 Ja Jumala sanoi Jaakobille: "Nouse, mene Beeteliin, asetu sinne ja rakenna sinne alttari Jumalalle, joka ilmestyi sinulle paetessasi veljeäsi Eesauta". **2** Niin Jaakob sanoi perheellensä ja kaikille, jotka olivat hänen kanssaan: "Poistakaa vieraat jumalat, joita teillä on keskuudessanne, puhdistautukaa ja muuttakaa vaatteenne. **3** Ja nouskaamme ja menkäämme Beeteliin, rakentaakseni sinne alttarin Jumalalle, joka kuuli minua ahdistukseni aikana ja oli minun kanssani tiellä, jota vaelsin." **4** Niin he jättivät Jaakobille kaikki vieraat jumalat, jotka olivat heidän hallussansa, sekä renkaat, jotka olivat heidän korvissaan, ja Jaakob kätki ne maahan tammen alle, joka oli Sikemissä. **5** Ja he lähtivät liikkeelle; ja Jumalan kauhu valtasi heidän ympärillään olevat kaupungit, niin etteivät nämä ajaneet takaa Jaakobin poikia. **6** Ja Jaakob saapui Luusiin, joka on Kanaanin maassa, se on Beeteliin, kaiken väen kanssa, joka oli hänen seurassaan. **7** Ja hän rakensi sinne alttarin ja nimitti paikan Eel-Beeteliksi, koska Jumala oli siellä ilmestynyt hänelle, silloin kun hän pakeni veljeään. **8** Mutta Debora, Rebekan imettäjä, kuoli, ja hänet haudattiin Beetelin alapuolelle tammen alle, ja se sai siitä nimen "Itkutammi". **9** Ja Jumala ilmestyi jälleen Jaakobille hänen palattuaan Mesopotamiasta ja siunasi hänet. **10** Ja Jumala sanoi hänelle: "Sinun nimesi on Jaakob; mutta älköön sinua enää kutsuttako Jaakobiksi, vaan nimesi olkoon Israel". -Niin hän sai nimen Israel. **11** Ja Jumala sanoi hänelle: "Minä olen Jumala, Kaikkivaltias; ole hedelmällinen ja lisäänny. Kansa, suuri kansojen joukko on sinusta tuleva, ja kuninkaita lähtee sinun kupeistasi. **12** Ja maan, jonka minä olen antanut Aabrahamille ja

Iisakille, minä annan sinulle; myöskin sinun jälkeläisillesi minä
annan sen maan." **13** Ja Jumala kohosi ylös hänen luotaan
siitä paikasta, jossa hän oli häntä puhutellut. **14** Ja Jaakob
pystytti patsaan siihen paikkaan, jossa hän oli häntä puhutellut,
kivipatsaan, ja vuodatti juomauhrin sen päälle ja kaatoi öljyä sen
päälle. **15** Ja Jaakob nimitti sen paikan, jossa Jumala oli häntä
puhutellut, Beeteliksi. **16** Sitten he lähtivät liikkeelle Beetelistä.
Ja kun vielä oli jonkun verran matkaa Efrataan, joutui Raakel
synnytystuskiin, ja hänen synnytystuskansa olivat hyvin kovat.
17 Ja kun hänen synnytystuskansa olivat kovimmillaan, sanoi
kätilövaimo hänelle: "Älä pelkää, sillä tälläkin kertaa sinä saat
pojan". **18** Mutta kun hänen henkensä oli lähtemäisillään, sillä
hänen oli kuoltava, antoi hän hänelle nimen Benoni, mutta hänen
isänsä antoi hänelle nimen Benjamin. **19** Niin Raakel kuoli siellä,
ja hänet haudattiin Efratan tien varteen, se on Beetlehemiin. **20**
Ja Jaakob pystytti hänen haudalleen patsaan; tämä Raakelin
hautapatsas on olemassa vielä tänäkin päivänä. **21** Ja Israel
lähti liikkeelle sieltä ja pystytti telttansa tuolle puolen Karjatornia.
22 Ja tapahtui, kun Israel asui siinä maassa, että Ruuben meni
ja makasi Bilhan, isänsä sivuvaimon, kanssa. Ja Israel sai sen
kuulla. **23** Jaakobilla oli kaksitoista poikaa. Leean pojat olivat
Ruuben, Jaakobin esikoinen, Simeon, Leevi, Juuda, Isaskar
ja Sebulon. **24** Raakelin pojat olivat Joosef ja Benjamin. **25**
Bilhan, Raakelin orjattaren, pojat olivat Daan ja Naftali. **26** Silpan,
Leean orjattaren, pojat olivat Gaad ja Asser. Nämä ovat ne
Jaakobin pojat, jotka syntyivät hänelle Mesopotamiassa. **27** Ja
Jaakob saapui isänsä Iisakin luo Mamreen, Kirjat-Arbaan, se on
Hebroniin, jossa Aabraham ja Iisak olivat asuneet muukalaisina.
28 Ja Iisakin elinaika oli sata kahdeksankymmentä vuotta. **29** Ja

Iisak vaipui kuolemaan ja tuli otetuksi heimonsa tykö, vanhana
ja elämästä kyllänsä saaneena. Ja hänen poikansa Eesau ja
Jaakob hautasivat hänet.

36 Tämä on kertomus Eesaun, se on Edomin, suvusta. **2**
Eesau otti vaimoikseen Kanaanin tyttäristä Aadan, heettiläisen
Eelonin tyttären, ja Oholibaman, joka oli hivviläisen Sibonin
pojan Anan tytär, **3** ja Baasematin, Ismaelin tyttären, Nebajotin
sisaren. **4** Aada synnytti Eesaulle Elifaan, ja Baasemat synnytti
Reguelin. **5** Ja Oholibama synnytti Jeuksen, Jalamin ja Koorahin.
Nämä olivat Eesaun pojat, jotka syntyivät hänelle Kanaanin
maassa. **6** Ja Eesau otti vaimonsa, poikansa ja tyttärensä
ja kaiken talonväkensä, karjansa ja kaikki juhtansa ja kaiken
tavaransa, jonka hän oli hankkinut Kanaanin maassa; ja hän lähti
toiseen maahan, pois veljensä Jaakobin luota. **7** Sillä heidän
omaisuutensa oli niin suuri, etteivät he voineet asua yhdessä,
eikä se maa, jossa he asuivat muukalaisina, riittänyt heille heidän
karjansa paljouden tähden. **8** Ja Eesau asettui Seirin vuoristoon,
Eesau, se on Edom. **9** Ja tämä on kertomus edomilaisten isän
Eesaun suvusta, hänen, joka asui Seirin vuoristossa. **10** Nämä
ovat Eesaun poikien nimet: Elifas, Eesaun vaimon Aadan poika;
Reguel, Eesaun vaimon Baasematin poika. **11** Ja Elifaan pojat
olivat Teeman, Oomar, Sefo, Gaetam ja Kenas. **12** Mutta Timna
oli Elifaan, Eesaun pojan, sivuvaimo, ja hän synnytti Elifaalle
Amalekin. Nämä olivat Eesaun vaimon Aadan pojat. **13** Reguelin
pojat olivat nämä: Nahat ja Serah, Samma ja Missa. Ne olivat
Eesaun vaimon Baasematin pojat. **14** Mutta nämä olivat Eesaun
vaimon Oholibaman, Sibonin pojan Anan tyttären, pojat, jotka hän
synnytti Eesaulle: Jeus, Jalam ja Koorah. **15** Nämä olivat Eesaun
poikien sukuruhtinaat: Elifaan, Eesaun esikoisen, pojat olivat

ruhtinas Teeman, ruhtinas Oomar, ruhtinas Sefo, ruhtinas Kenas,
16 ruhtinas Koorah, ruhtinas Gaetam, ruhtinas Amalek. Nämä
olivat ne ruhtinaat, jotka polveutuivat Elifaasta Edomin maassa;
ne olivat Aadan pojat. **17** Ja nämä olivat Reguelin, Eesaun pojan,
pojat: ruhtinas Nahat, ruhtinas Serah, ruhtinas Samma, ruhtinas
Missa. Nämä olivat ne ruhtinaat, jotka polveutuivat Reguelista
Edomin maassa; ne olivat Eesaun vaimon Baasematin pojat. **18**
Ja nämä olivat Eesaun vaimon Oholibaman pojat: ruhtinas Jeus,
ruhtinas Jalam, ruhtinas Koorah. Nämä olivat ne ruhtinaat, jotka
polveutuivat Eesaun vaimosta, Anan tyttärestä Oholibamasta.
19 Nämä olivat Eesaun, se on Edomin, pojat, ja nämä heidän
sukuruhtinaansa. **20** Mutta nämä olivat hoorilaisen Seirin pojat,
sen maan alkuasukkaat: Lootan, Soobal, Sibon, Ana, **21** Diison,
Eeser ja Diisan. Nämä olivat hoorilaisten sukuruhtinaat, Seirin
pojat, Edomin maassa. **22** Mutta Lootanin pojat olivat Hoori ja
Heemam; ja Lootanin sisar oli Timna. **23** Ja nämä olivat Soobalin
pojat: Alvan, Maanahat ja Eebal, Sefo ja Oonam. **24** Nämä
olivat Sibonin pojat: Aija ja Ana. Tämä oli se Ana, joka löysi ne
lämpimät lähteet erämaassa, paimentaessaan isänsä Sibonin
aaseja. **25** Ja nämä olivat Anan lapset: Diison ja Oholiba, Anan
tytär. **26** Nämä olivat Diisonin pojat: Hemdan, Esban, Jitran ja
Keran. **27** Nämä olivat Eeserin pojat: Bilhan, Saavan ja Akan.
28 Nämä olivat Diisanin pojat: Uus ja Aran. **29** Nämä olivat
hoorilaisten sukuruhtinaat: ruhtinas Lootan, ruhtinas Soobal,
ruhtinas Sibon, ruhtinas Ana, **30** ruhtinas Diison, ruhtinas Eeser,
ruhtinas Diisan. Nämä olivat hoorilaisten sukuruhtinaat, ruhtinas
ruhtinaalta, Seirin maassa. **31** Ja nämä olivat ne kuninkaat,
jotka hallitsivat Edomin maassa, ennenkuin yksikään kuningas
oli hallinnut israelilaisia: **32** Bela, Beorin poika, oli kuninkaana

Edomissa, ja hänen kaupunkinsa nimi oli Dinhaba. **33** Kun Bela
kuoli, tuli Joobab, Serahin poika, Bosrasta, kuninkaaksi hänen
sijaansa. **34** Kun Joobab kuoli, tuli Huusam, teemanilaisten
maasta, kuninkaaksi hänen sijaansa. **35** Kun Huusam kuoli,
tuli Hadad, Bedadin poika, kuninkaaksi hänen sijaansa, hän,
joka voitti midianilaiset Mooabin kedolla; ja hänen kaupunkinsa
nimi oli Avit. **36** Kun Hadad kuoli, tuli Samla, Masrekasta,
kuninkaaksi hänen sijaansa. **37** Kun Samla kuoli, tuli Saul,
Rehobotista, virran varrelta, kuninkaaksi hänen sijaansa. **38**
Kun Saul kuoli, tuli Baal-Haanan, Akborin poika, kuninkaaksi
hänen sijaansa. **39** Kun Baal-Haanan, Akborin poika, kuoli,
tuli Hadar kuninkaaksi hänen sijaansa, ja hänen kaupunkinsa
nimi oli Paagu; ja hänen vaimonsa nimi oli Mehetabel, joka oli
Matredin, Mee-Saahabin tyttären, tytär. **40** Ja nämä ovat Eesaun
sukuruhtinasten nimet, heidän sukujensa, asuinpaikkojensa
ja nimiensä mukaan: ruhtinas Timna, ruhtinas Alva, ruhtinas
Jetet, **41** ruhtinas Oholibama, ruhtinas Eela, ruhtinas Piinon, **42**
ruhtinas Kenas, ruhtinas Teeman, ruhtinas Mibsar, **43** ruhtinas
Magdiel, ruhtinas Iiram. Nämä olivat Edomin sukuruhtinaat,
heidän asuinsijojensa mukaan heidän perintömaassaan-Edomin,
se on Eesaun, edomilaisten isän, sukuruhtinaat.

37 Mutta Jaakob asui siinä maassa, jossa hänen isänsä oli
oleskellut muukalaisena, Kanaanin maassa. **2** Tämä on kertomus
Jaakobin suvusta. Kun Joosef oli seitsemäntoista vuoden vanha,
oli hän veljiensä kanssa lampaita paimentamassa; hän oli
nuorukaisena isänsä vaimojen Bilhan ja Silpan poikien seurassa.
Ja hän kertoi isälleen, mitä pahaa kuuli heistä puhuttavan. **3** Ja
Israel rakasti Joosefia enemmän kuin kaikkia muita poikiansa,
koska hän oli syntynyt hänelle hänen vanhalla iällänsä, ja hän

teetti hänelle pitkäliepeisen, hihallisen ihokkaan. **4** Kun hänen
veljensä näkivät, että heidän isänsä rakasti häntä enemmän
kuin kaikkia hänen veljiänsä, vihasivat he häntä eivätkä voineet
puhutella häntä ystävällisesti. **5** Kerran Joosef näki unen ja kertoi
sen veljilleen; sen jälkeen he vihasivat häntä vielä enemmän. **6**
Hän näet sanoi heille: "Kuulkaa, minkä unen minä olen nähnyt.
7 Katso, me olimme sitovinamme lyhteitä vainiolla, ja katso,
minun lyhteeni nousi seisomaan, ja teidän lyhteenne asettuivat
ympärille ja kumarsivat minun lyhdettäni." **8** Niin hänen veljensä
sanoivat hänelle: "Sinäkö tulisit meidän kuninkaaksemme, sinäkö
hallitsisit meitä?" Ja he vihasivat häntä vielä enemmän hänen
uniensa ja puheidensa tähden. **9** Ja hän näki vielä toisenkin
unen, jonka hän kertoi veljilleen ja sanoi: "Minä näin vielä unen:
katso, aurinko ja kuu ja yksitoista tähteä kumarsivat minua". **10**
Ja kun hän kertoi sen isälleen ja veljilleen, nuhteli hänen isänsä
häntä ja sanoi hänelle: "Mikä uni se on, jonka sinä olet nähnyt?
Olisiko minun ja äitisi ja veljiesi tultava kumartumaan sinun
eteesi maahan?" **11** Ja hänen veljensä kadehtivat häntä; mutta
hänen isänsä pani tämän mieleensä. **12** Kun hänen veljensä
olivat menneet kaitsemaan isänsä lampaita Sikemiin, **13** sanoi
Israel Joosefille: "Sinun veljesi ovat paimenessa Sikemissä;
tule, minä lähetän sinut heidän luokseen". Hän vastasi: "Tässä
olen". **14** Ja hän sanoi hänelle: "Mene katsomaan, kuinka
veljesi ja karja voivat, ja kerro sitten minulle". Niin hän lähetti
hänet matkalle Hebronin laaksosta, ja hän tuli Sikemiin. **15** Ja
muuan mies kohtasi hänet, hänen harhaillessaan kedolla; ja
mies kysyi häneltä: "Mitä etsit?" **16** Hän vastasi: "Minä etsin
veljiäni; sano minulle, missä he ovat paimentamassa". **17** Mies
vastasi: "He lähtivät pois täältä, sillä minä kuulin heidän sanovan:

'Menkäämme Dootaniin'." Niin Joosef meni veljiensä jäljissä
ja löysi heidät Dootanista. **18** Kun he kaukaa näkivät hänet
ja ennenkuin hän saapui heidän luokseen, pitivät he neuvoa
tappaaksensa hänet. **19** He sanoivat toisillensa: "Katso, tuolla
tulee se unennäkijä! **20** Tulkaa, tappakaamme nyt hänet ja
heittäkäämme hänet johonkin kaivoon ja sanokaamme: villipeto
on hänet syönyt. Saammepa sitten nähdä, mitä hänen unistaan
tulee." **21** Kun Ruuben sen kuuli, tahtoi hän pelastaa hänet
heidän käsistään ja sanoi: "Älkäämme lyökö häntä kuoliaaksi".
22 Vielä Ruuben sanoi heille: "Älkää vuodattako verta; heittäkää
hänet tähän kaivoon, joka on täällä erämaassa, mutta älkää
satuttako kättänne häneen". Hän näet tahtoi pelastaa hänet
heidän käsistään, saattaaksensa hänet takaisin isänsä tykö.
23 Kun Joosef sitten tuli veljiensä luo, riisuivat he Joosefilta
hänen ihokkaansa, pitkäliepeisen, hihallisen ihokkaan, joka oli
hänen yllään, **24** ja ottivat hänet ja heittivät hänet kaivoon;
mutta kaivo oli tyhjä, siinä ei ollut vettä. **25** Senjälkeen he
istuivat aterioimaan. Ja kun he nostivat silmänsä, näkivät
he ismaelilaismatkueen tulevan Gileadista; heidän kamelinsa
kuljettivat kumihartsia, balsamia ja hajupihkaa, ja he olivat
viemässä niitä Egyptiin. **26** Silloin Juuda sanoi veljillensä: "Mitä
hyötyä meillä on siitä, että surmaamme veljemme ja salaamme
hänen verensä? **27** Tulkaa, myykäämme hänet ismaelilaisille,
mutta älköön kätemme sattuko häneen, sillä hän on meidän
veljemme, meidän omaa lihaamme." Ja hänen veljensä kuulivat
häntä. **28** Kun nyt midianilaiset kauppiaat menivät siitä ohitse,
vetivät veljet Joosefin ylös kaivosta; ja he myivät Joosefin
kahdestakymmenestä hopeasekelistä ismaelilaisille. Nämä veivät
Joosefin Egyptiin. **29** Kun sitten Ruuben palasi kaivolle, niin

Joosefia ei enää ollut kaivossa. Silloin hän repäisi vaatteensa,
30 palasi veljiensä luo ja sanoi: "Poika on kadonnut. Voi minua,
minne minä joudun!" **31** Niin he ottivat Joosefin ihokkaan,
teurastivat vuohipukin ja kastoivat ihokkaan vereen. **32** Sitten he
lähettivät tuon pitkäliepeisen, hihallisen ihokkaan kotiin isälleen
ja sanoivat: "Tämän me löysimme; tarkasta, onko se poikasi
ihokas vai eikö". **33** Ja tarkastettuaan sen hän sanoi: "Tämä on
minun poikani ihokas. Villipeto on hänet syönyt; totisesti, Joosef
on raadeltu kuoliaaksi." **34** Ja Jaakob repäisi vaatteensa, pani
säkin lanteilleen ja suri poikaansa pitkät ajat. **35** Ja kaikki hänen
poikansa ja tyttärensä kävivät häntä lohduttamaan, mutta hän ei
huolinut lohdutuksesta, vaan sanoi: "Murehtien minä menen
tuonelaan poikani tykö". Ja hänen isänsä itki häntä. **(Sheol h7585)**
36 Mutta midianilaiset myivät hänet Egyptiin Potifarille, joka oli
faraon hoviherra ja henkivartijain päämies.

38 Siihen aikaan Juuda lähti pois veljiensä luota ja asettui
erään Adullamissa asuvan miehen luo, jonka nimi oli Hiira. **2**
Siellä Juuda näki Suua nimisen kanaanilaisen miehen tyttären, ja
hän otti tämän luokseen ja yhtyi häneen. **3** Ja hän tuli raskaaksi
ja synnytti pojan; ja hän antoi hänelle nimen Eer. **4** Ja taas hän
tuli raskaaksi ja synnytti pojan ja antoi hänelle nimen Oonan. **5**
Ja hän synnytti vieläkin pojan ja antoi hänelle nimen Seela; ja
synnyttäessään hänet hän oli Kesibissä. **6** Ja Juuda otti Eerille,
esikoisellensa, vaimon, jonka nimi oli Taamar. **7** Mutta Eer,
Juudan esikoinen, ei ollut Herralle otollinen; sentähden Herra
antoi hänen kuolla. **8** Niin Juuda sanoi Oonanille: "Yhdy veljesi
leskeen ja ota hänet avioksesi ja herätä siemen veljellesi". **9** Mutta
kun Oonan tiesi, ettei jälkeläinen olisi oleva hänen, niin hän antoi,
aina kun yhtyi veljensä vaimoon, siemenensä mennä maahan,

ettei hankkisi jälkeläistä veljelleen. **10** Mutta se, minkä hän teki,
oli paha Herran silmissä; sentähden hän antoi hänenkin kuolla.
11 Silloin Juuda sanoi miniällensä Taamarille: "Asu leskenä isäsi
talossa, kunnes poikani Seela joutuu täysikasvuiseksi". Hän näet
ajatteli: "Kun ei vain tämäkin kuolisi niinkuin hänen veljensä".
Niin Taamar meni pois ja jäi asumaan isänsä kotiin. **12** Pitkän
aikaa sen jälkeen Suuan tytär, Juudan vaimo, kuoli. Suruajan
mentyä Juuda lähti ystävänsä adullamilaisen Hiiran kanssa
Timnaan lammastensa keritsiäisiin. **13** Niin tuotiin Taamarille
tämä sanoma: "Katso, appesi menee Timnaan keritsemään
lampaitaan". **14** Silloin hän riisui pois leskenvaatteensa ja
verhoutui huntuun peittäytyen siihen ja istui Eenaimin portille,
Timnaan vievän tien varteen. Sillä hän oli nähnyt, että vaikka
Seela oli täysikasvuinen, ei häntä annettu hänelle vaimoksi. **15**
Kun nyt Juuda näki hänet, luuli hän häntä portoksi; sillä hän
oli peittänyt kasvonsa. **16** Ja hän poikkesi hänen luokseen
tiepuoleen ja sanoi: "Anna minun yhtyä sinuun". Hän näet ei
tiennyt, että nainen oli hänen miniänsä. Tämä vastasi: "Mitä
annat minulle saadaksesi yhtyä minuun?" **17** Hän sanoi: "Lähetän
sinulle vohlan laumastani". Nainen vastasi: "Annatko minulle
pantin, kunnes sen lähetät?" **18** Hän sanoi: "Mitä on minun
annettava sinulle pantiksi?" Hän vastasi: "Sinettisi, nauhasi ja
sauvasi, joka on kädessäsi". Niin hän antoi ne hänelle ja yhtyi
häneen, ja hän tuli hänestä raskaaksi. **19** Ja hän nousi ja meni
sieltä ja pani pois huntunsa ja pukeutui leskenvaatteisiinsa. **20**
Mutta Juuda lähetti adullamilaisen ystävänsä viemään vohlaa,
saadaksensa takaisin pantin naiselta; mutta hän ei löytänyt
häntä. **21** Ja hän kyseli sen paikkakunnan miehiltä ja sanoi:
"Missä on se pyhäkköportto, joka istui Eenaimissa tien varressa?"

He vastasivat: "Ei täällä ole ollut mitään pyhäkköporttoa". **22**
Ja hän palasi Juudan luo ja sanoi: "En löytänyt häntä; ja myös
sen paikkakunnan miehet sanoivat, ettei siellä ole ollutkaan
mitään pyhäkköporttoa". **23** Silloin Juuda sanoi: "Pitäköön sen
sitten, ettemme joutuisi häpeään. Katso, minä olen lähettänyt
tämän vohlan, mutta sinä et ole löytänyt häntä." **24** Noin
kolmen kuukauden kuluttua ilmoitettiin Juudalle: "Sinun miniäsi
Taamar on harjoittanut haureutta, ja haureudesta hän on myös
tullut raskaaksi". Juuda sanoi: "Viekää hänet poltettavaksi". **25**
Mutta kun häntä vietiin, lähetti hän sanan apelleen sanoen:
"Minä olen raskaana siitä miehestä, jonka nämä ovat". Ja hän
käski sanoa: "Tarkasta, kenen tämä sinetti, nämä nauhat ja
tämä sauva ovat". **26** Ja Juuda tunsi ne ja sanoi: "Hän on
oikeassa minua vastaan, koska minä en antanut häntä pojalleni
Seelalle". Ei hän kuitenkaan enää yhtynyt häneen. **27** Kun
hänen synnyttämisensä aika tuli, katso, hänen kohdussaan oli
kaksoiset. **28** Ja hänen synnyttäessään pisti toinen kätensä ulos;
kätilövaimo otti punaista lankaa ja sitoi sen hänen käteensä ja
sanoi: "Tämä tuli ensiksi ulos". **29** Mutta kun hän sitten taas
veti kätensä takaisin, katso, silloin tuli hänen veljensä ulos; ja
kätilövaimo sanoi: "Minkä repeämän oletkaan reväissyt itsellesi!"
Ja hän sai nimen Peres. **30** Sitten tuli hänen veljensä, jonka
kädessä oli punainen lanka; ja hän sai nimen Serah.

39 Ja Joosef vietiin Egyptiin, ja Potifar, egyptiläinen mies,
joka oli faraon hoviherra ja henkivartijain päämies, osti hänet
ismaelilaisilta, jotka olivat hänet sinne tuoneet. **2** Mutta Herra oli
Joosefin kanssa, niin että hän menestyi kaikessa, ja hän oleskeli
isäntänsä, egyptiläisen, talossa. **3** Ja hänen isäntänsä näki, että
Herra oli hänen kanssaan ja että Herra antoi kaiken, mitä hän

teki, menestyä hänen käsissään. **4** Niin Joosef saavutti hänen
suosionsa ja sai palvella häntä. Ja hän asetti hänet talonsa
hoitajaksi ja uskoi hänen haltuunsa kaikki, mitä hänellä oli. **5** Ja
siitä ajasta lähtien, kun hän oli uskonut hänen hoitoonsa talonsa
ja kaiken, mitä hänellä oli, Herra siunasi egyptiläisen taloa
Joosefin tähden, ja Herran siunaus oli kaikessa, mitä hänellä oli
kotona ja kedolla. **6** Niin hän jätti Joosefin haltuun kaikki, mitä
hänellä oli, eikä hän itse välittänyt mistään, paitsi ruuasta, jota
hän söi. **7** Mutta Joosefilla oli kaunis vartalo ja kauniit kasvot. Ja
tapahtui jonkun ajan kuluttua, että hänen isäntänsä puoliso iski
silmänsä Joosefiin ja sanoi: "Makaa minun kanssani". **8** Mutta
hän kieltäytyi ja sanoi isäntänsä puolisolle: "Katso, isäntäni ei
itse välitä mistään, mitä talossa on, vaan on uskonut minun
haltuuni kaikki, mitä hänellä on. **9** Hänellä ei ole tässä talossa
enemmän valtaa kuin minulla, eikä hän ole kieltänyt minulta
mitään, paitsi sinut, koska olet hänen puolisonsa. Kuinka minä
siis tekisin niin suuren pahanteon ja rikkoisin Jumalaa vastaan!"
10 Ja vaikka vaimo joka päivä puhui sellaista Joosefille, ei tämä
suostunut makaamaan hänen vieressänsä eikä olemaan hänen
kanssaan. **11** Mutta eräänä päivänä, kun Joosef tuli taloon
toimittamaan askareitaan eikä ketään talonväestä ollut sisällä
saapuvilla, **12** tarttui hän Joosefin vaippaan ja sanoi: "Makaa
minun kanssani". Mutta tämä jätti vaippansa hänen käsiinsä,
pakeni ja riensi ulos. **13** Kun hän nyt huomasi, että Joosef oli
jättänyt vaippansa hänen käsiinsä ja paennut ulos, **14** huusi
hän talonväkeään ja sanoi heille näin: "Katsokaa, hän on tuonut
meille hebrealaisen miehen pitämään meitä pilkkanaan; tämä tuli
luokseni maatakseen minun kanssani, mutta minä huusin kovalla
äänellä. **15** Ja kun hän kuuli minun kirkaisevan ja huutavan, jätti

hän vaippansa viereeni, pakeni ja riensi ulos." **16** Ja hän pani
vaipan viereensä siksi, kunnes Joosefin isäntä tuli kotiin. **17** Ja
hän puhui hänelle samalla tavalla, sanoen: "Tuo hebrealainen
orja, jonka olet tuonut meille, tuli luokseni pitämään minua
pilkkanaan; **18** mutta kun minä kirkaisin ja huusin, jätti hän
vaippansa viereeni ja pakeni ulos". **19** Kun hänen isäntänsä
kuuli puolisonsa kertovan ja sanovan: "Näin sinun orjasi on
tehnyt minulle", syttyi hänen vihansa. **20** Ja Joosefin isäntä
otti hänet ja pani hänet vankilaan, paikkaan, jossa kuninkaan
vangit säilytettiin; ja hän jäi siihen vankilaan. **21** Mutta Herra
oli Joosefin kanssa ja soi hänen saavuttaa suosiota ja päästä
vankilan päällikön armoihin. **22** Ja vankilan päällikkö uskoi kaikki
vangit, jotka vankilassa olivat, Joosefin haltuun. Ja kaikki, mitä
siellä toimitettiin, tehtiin hänen toimestaan. **23** Eikä vankilan
päällikkö ollenkaan valvonut sitä, mikä oli Joosefille uskottu, sillä
Herra oli Joosefin kanssa. Ja Herra antoi menestyä sen, mitä
hän teki.

40 Ja tapahtui jonkun ajan kuluttua, että Egyptin kuninkaan
juomanlaskija ja leipoja rikkoivat herraansa, Egyptin kuningasta,
vastaan. **2** Ja farao vihastui näihin kahteen hoviherraansa,
ylimmäiseen juomanlaskijaan ja ylimmäiseen leipojaan, **3** ja
panetti heidät vankeuteen henkivartijain päämiehen taloon,
samaan vankilaan, jossa Joosef oli vankina. **4** Ja henkivartijain
päämies antoi heille Joosefin heitä palvelemaan. Niin he olivat
jonkun aikaa vankeudessa. **5** Ollessaan vankilassa vangittuina
he molemmat, Egyptin kuninkaan juomanlaskija ja leipoja,
näkivät samana yönä unta, kumpikin unensa, ja kummankin
unella oli oma selityksensä. **6** Ja kun Joosef aamulla tuli heidän
luokseen, huomasi hän heidät alakuloisiksi. **7** Silloin hän kysyi

faraon hoviherroilta, jotka olivat hänen kanssansa vankeudessa
hänen isäntänsä talossa: "Miksi te olette tänään niin murheellisen
näköiset?" **8** He vastasivat hänelle: "Olemme kumpikin nähneet
unen, eikä ole niiden selittäjää". Ja Joosef sanoi heille: "Unien
selitykset ovat Jumalan; kertokaa kuitenkin minulle". **9** Niin
ylimmäinen juomanlaskija kertoi unensa Joosefille ja sanoi
hänelle: "Minä näin unta, ja katso, minun edessäni oli viinipuu;
10 viinipuussa oli kolme oksaa, ja samassa kun se alkoi versoa,
sen kukat puhkesivat ja marjat sen rypäleissä kypsyivät. **11**
Ja minulla oli faraon malja kädessäni, ja minä otin marjat ja
pusersin niistä mehun faraon maljaan ja annoin maljan faraon
käteen." **12** Ja Joosef sanoi hänelle: "Tämä on sen selitys: kolme
oksaa merkitsee kolmea päivää. **13** Kolmen päivän kuluttua
farao korottaa sinun pääsi ja asettaa sinut jälleen virkaasi. Ja
sinä annat faraon maljan hänen käteensä niinkuin ennenkin,
kun olit hänen juomanlaskijansa. **14** Mutta muista minua, kun
sinun hyvin käy, ja tee minulle laupeus mainitsemalla minusta
faraolle ja toimittamalla minut pois tästä talosta. **15** Sillä minut on
varastettu hebrealaisten maasta, enkä minä ole täälläkään tehnyt
mitään, mistä minut olisi tullut panna tähän vankikuoppaan." **16**
Kun ylimmäinen leipoja näki, että Joosef antoi hyvän selityksen,
sanoi hän hänelle: "Myöskin minä näin unen, ja katso, kolme
nisuleipäkoria oli minun pääni päällä. **17** Ja ylimmässä korissa
oli kaikenlaisia leivoksia faraon syötäväksi, mutta linnut söivät ne
korista, joka oli minun pääni päällä." **18** Joosef vastasi ja sanoi:
"Tämä on sen selitys: kolme koria merkitsee kolmea päivää. **19**
Kolmen päivän kuluttua farao korottaa sinun pääsi ripustamalla
sinut hirsipuuhun, ja taivaan linnut syövät sinun lihasi." **20**
Kolmantena päivänä sen jälkeen, faraon syntymäpäivänä, tämä

laittoi pidot kaikille palvelijoilleen. Silloin hän korotti palvelijainsa
joukosta sekä ylimmäisen juomanlaskijan että ylimmäisen
leipojan pään. **21** Ylimmäisen juomanlaskijan hän asetti hänen
entiseen juomanlaskijan toimeensa, niin että hän sai antaa
maljan faraon käteen; **22** mutta ylimmäisen leipojan hän hirtätti,
niinkuin Joosef oli heille selityksessään sanonut. **23** Mutta
ylimmäinen juomanlaskija ei muistanut Joosefia, vaan unhotti
hänet.

41 Kahden vuoden kuluttua tapahtui, että farao näki unen; hän
oli seisovinaan Niilivirran rannalla. **2** Ja katso, virrasta nousi
seitsemän kaunista ja lihavaa lehmää, jotka kävivät laitumella
kaislikossa. **3** Ja katso, niiden jälkeen nousi virrasta toiset
seitsemän lehmää, rumia ja laihoja; ne asettuivat edellisten
lehmien viereen virran rannalle. **4** Ja ne rumat ja laihat lehmät
söivät ne seitsemän kaunista ja lihavaa lehmää. Siihen farao
heräsi. **5** Mutta hän nukkui uudestaan ja näki toisen kerran
unta: seitsemän paksua ja kaunista tähkäpäätä kasvoi samassa
oljessa. **6** Ja katso, niiden jälkeen kasvoi vielä seitsemän
tähkäpäätä, ohutta ja itätuulen polttamaa. **7** Ja nämä ohuet
tähkäpäät nielivät ne seitsemän paksua ja täyteläistä tähkäpäätä.
Siihen farao heräsi, ja katso, se oli unta. **8** Mutta aamulla hänen
mielensä oli levoton, ja hän kutsutti eteensä kaikki Egyptin tietäjät
ja kaikki viisaat; ja farao kertoi heille unensa, mutta ei ollut sitä,
joka olisi voinut selittää ne faraolle. **9** Silloin puhui ylimmäinen
juomanlaskija faraolle sanoen: "Nyt minä muistan rikokseni. **10**
Farao oli vihastunut palvelijoihinsa, ja hän pani minut vankeuteen
henkivartijain päämiehen taloon, minut ja ylimmäisen leipojan. **11**
Niin me molemmat, minä ja hän, näimme samana yönä unta; me
näimme kumpikin unemme, jolla oli oma selityksensä. **12** Ja siellä

oli meidän kanssamme hebrealainen nuorukainen, henkivartijain
päämiehen palvelija. Hänelle me kerroimme unemme, ja hän
selitti ne meille; hän selitti, mitä kummankin uni merkitsi. **13** Ja
niinkuin hän meille oli selittänyt, niin kävikin: minut asetettiin
entiseen virkaani, toinen hirtettiin." **14** Silloin farao kutsutti
Joosefin eteensä. Ja hänet tuotiin kiiruusti vankikuopasta. Ja
hän ajatti hiuksensa ja muutti vaatteensa ja tuli faraon eteen. **15**
Ja farao sanoi Joosefille: "Minä olen nähnyt unen, eikä ole sen
selittäjää, mutta olen kuullut kerrottavan sinusta, että kun kuulet
unen, sinä voit sen selittää". **16** Joosef vastasi faraolle sanoen:
"En minä; mutta Jumala antaa faraolle suotuisan vastauksen".
17 Ja farao puhui Joosefille: "Minä näin unen; olin seisovinani
Niilivirran rannalla. **18** Ja katso, virrasta nousi seitsemän lihavaa
ja kaunista lehmää, jotka kävivät laitumella kaislikossa. **19** Ja
katso, niiden jälkeen nousi virrasta toiset seitsemän lehmää,
kurjia, kovin rumia ja laihoja; en ole koko Egyptin maassa nähnyt
niin rumia kuin ne. **20** Ja nämä laihat ja rumat lehmät söivät ne
ensimmäiset, ne lihavat lehmät. **21** Mutta vaikka ne olivat nielleet
nämä, ei voinut huomata, että ne olivat nielleet ne, vaan ne
olivat yhtä rumannäköiset kuin ennenkin. Siihen minä heräsin.
22 Mutta taas minä näin unta: seitsemän täyteläistä ja kaunista
tähkäpäätä kasvoi samassa oljessa. **23** Ja katso, niiden jälkeen
kasvoi vielä seitsemän tähkäpäätä, kuivunutta, ohutta ja itätuulen
polttamaa. **24** Ja nämä ohuet tähkäpäät nielivät ne seitsemän
kaunista tähkäpäätä. Minä kerroin tämän tietäjille, mutta ei
kukaan kyennyt sanomaan minulle, mitä se merkitsee." **25** Niin
Joosef sanoi faraolle: "Faraon unet merkitsevät kumpikin samaa;
Jumala on ilmaissut faraolle, mitä hän on tekevä. **26** Seitsemän
kaunista lehmää merkitsee seitsemää vuotta, seitsemän kaunista

tähkäpäätä merkitsee myös seitsemää vuotta; unilla on sama
merkitys. **27** Ja seitsemän laihaa ja rumaa lehmää, jotka nousivat
niiden jälkeen, merkitsee seitsemää vuotta, ja seitsemän tyhjää,
itätuulen polttamaa tähkäpäätä merkitsee seitsemää nälkävuotta.
28 Tätä minä tarkoitin, kun sanoin faraolle: Jumala on antanut
faraon nähdä, mitä hän on tekevä. **29** Katso, tulee seitsemän
vuotta, jolloin on suuri viljavuus koko Egyptin maassa. **30**
Mutta niitä seuraa seitsemän sellaista nälkävuotta, että Egyptin
maan entinen viljavuus kokonaan unhottuu, ja nälänhätä tuottaa
maalle häviön. **31** Eikä enää tiedetä mitään maassa vallinneesta
viljavuudesta sitä seuraavan nälänhädän vuoksi, sillä se on oleva
ylen kova. **32** Mutta että uni toistui faraolle, se tietää, että Jumala
on asian varmasti päättänyt ja että Jumala antaa sen pian
tapahtua. **33** Nyt valitkoon siis farao ymmärtäväisen ja taitavan
miehen ja asettakoon hänet Egyptin hallitusmieheksi. **34** Näin
tehköön farao: asettakoon päällysmiehiä maahan ja ottakoon
viidennen osan Egyptin maan sadosta seitsemänä viljavuotena.
35 Ja koottakoon näinä hyvinä vuosina, jotka tulevat, kaikki
niiden sato ja kasattakoon viljaa faraon haltuun, talletettakoon
sato kaupunkeihin ja säilytettäköön, **36** niin että maalla on
eloa säästössä seitsemän nälkävuoden varalle, jotka kohtaavat
Egyptin maata. Niin ei maa joudu perikatoon nälänhädän aikana."
37 Tämä puhe miellytti faraota ja kaikkia hänen palvelijoitansa.
38 Ja farao sanoi palvelijoilleen: "Voisimmeko löytää ketään,
jossa on Jumalan henki niinkuin tässä?" **39** Ja farao sanoi
Joosefille: "Koska Jumala on sinulle ilmoittanut kaiken tämän, ei
ole ketään niin ymmärtäväistä ja taitavaa, kuin sinä olet. **40**
Hoida sinä minun taloani, ja sinun käskyäsi totelkoon kaikki
minun kansani; ainoastaan valtaistuimen puolesta minä olen

sinua korkeampi." **41** Ja farao sanoi Joosefille: "Katso, minä
asetan sinut koko Egyptin maan hallitusmieheksi". **42** Ja farao
otti sinettisormuksensa kädestään ja pani sen Joosefin käteen ja
puetti hänen ylleen hienot pellavavaatteet ja ripusti kultakäädyt
hänen kaulaansa. **43** Ja hän antoi hänen ajaa omissa, lähinnä
parhaissa vaunuissaan, ja hänen edellään huudettiin: abrek!
Niin asetettiin hänet koko Egyptin maan hallitusmieheksi.
44 Ja farao sanoi Joosefille: "Minä olen farao, mutta sinun
tahtomattasi älköön kukaan nostako kättä tai jalkaa koko Egyptin
maassa". **45** Ja farao nimitti Joosefin Saafenat-Paneahiksi ja
antoi hänelle puolisoksi Aasenatin, Oonin papin Poti-Feran
tyttären. Niin Joosef lähti tarkastamaan Egyptin maata. **46** Joosef
oli kolmenkymmenen vuoden vanha, kun hän tuli faraon, Egyptin
kuninkaan, palvelijaksi. Ja Joosef lähti faraon luota ja kulki läpi
koko Egyptin maan. **47** Ja seitsemänä viljavuotena maa kasvoi
ylen runsaasti. **48** Ja näinä seitsemänä hyvänä vuotena, jotka
tulivat Egyptin maahan, hän kokosi kaikkea eloa ja talletti sen
kaupunkeihin. Hän talletti kuhunkin kaupunkiin sen elon, joka
tuotiin ympäristön vainioilta. **49** Niin Joosef kasasi viljaa niinkuin
meren hiekkaa, ylen suuret määrät, siihen asti että lakattiin sitä
mittaamasta, sillä se ei ollut enää mitattavissa. **50** Joosefille
syntyi, ennenkuin nälkävuosi tuli, kaksi poikaa, jotka Aasenat,
Oonin papin Poti-Feran tytär, synnytti hänelle. **51** Esikoiselle
Joosef antoi nimen Manasse, "sillä", sanoi hän, "Jumala on
saattanut minut unhottamaan kaikki vaivani ja koko isäni kodin".
52 Toiselle hän antoi nimen Efraim, "sillä", sanoi hän, "Jumala
on tehnyt minut hedelmälliseksi kärsimysteni maassa". **53** Ne
seitsemän viljavuotta, jotka tulivat Egyptin maahan, kuluivat
loppuun. **54** Senjälkeen alkoi seitsemän nälkävuotta, niinkuin

Joosef oli sanonut, ja tuli nälänhätä kaikkiin maihin, mutta
Egyptin maassa oli leipäviljaa kaikkialla. **55** Mutta koko Egyptin
maa näki nälkää, ja kansa huusi faraolta leipää. Silloin farao
sanoi kaikille egyptiläisille: "Menkää Joosefin luo ja tehkää, mitä
hän käskee teidän tehdä". **56** Kun nälkä ahdisti koko maata,
avasi Joosef kaikki varastot ja myi viljaa egyptiläisille. Mutta
nälänhätä tuli yhä kovemmaksi Egyptin maassa. **57** Ja kaikista
maista tultiin Egyptiin Joosefin luo ostamaan viljaa, sillä kaikissa
maissa oli kova nälänhätä.

42 Mutta kun Jaakob sai tietää, että Egyptissä oli viljaa,
sanoi hän pojillensa: "Mitä epäröitte?" **2** Ja hän sanoi: "Katso,
minä olen kuullut, että Egyptissä on viljaa. Menkää sinne ja
ostakaa meille sieltä viljaa, että pysyisimme hengissä emmekä
kuolisi." **3** Niin kymmenen Joosefin veljeä lähti ostamaan
viljaa Egyptistä. **4** Mutta Benjaminia, Joosefin veljeä, Jaakob
ei lähettänyt hänen veljiensä mukana, sillä hän pelkäsi, että
häntä kohtaisi jokin onnettomuus. **5** Niin Israelin pojat tulivat
muiden tulijain mukana ostamaan viljaa, sillä Kanaanin maassa
oli nälänhätä. **6** Mutta Joosef oli vallanpitäjänä maassa; hän
myi viljaa kaikelle maan kansalle. Niin Joosefin veljet tulivat
ja kumartuivat hänen edessään kasvoilleen maahan. **7** Ja
Joosef näki veljensä, ja hän tunsi heidät, mutta tekeytyi heille
vieraaksi, puhutteli heitä ankarasti ja kysyi heiltä: "Mistä te
tulette?" He vastasivat: "Kanaanin maasta tulemme, ostamaan
elintarpeita". **8** Ja Joosef tunsi veljensä, mutta he eivät tunteneet
häntä. **9** Silloin Joosef muisti unet, jotka hän oli nähnyt heistä,
ja sanoi heille: "Te olette vakoojia; olette tulleet katsomaan,
mistä maa olisi avoin". **10** He vastasivat hänelle: "Ei, herra;
palvelijasi ovat tulleet ostamaan elintarpeita. **11** Me olemme

kaikki saman miehen poikia, olemme rehellisiä miehiä; palvelijasi
eivät ole vakoojia." **12** Mutta hän sanoi heille: "Ei ole niin,
vaan te olette tulleet katsomaan, mistä maa olisi avoin". **13** He
vastasivat: "Meitä, sinun palvelijoitasi, on kaksitoista veljestä,
saman miehen poikia Kanaanin maasta; nuorin on nyt kotona
isämme luona, ja yhtä ei enää ole". **14** Joosef sanoi heille:
"Niin on, kuin olen teille puhunut: te olette vakoojia. **15** Näin te
tulette koeteltaviksi: niin totta kuin farao elää, te ette pääse täältä
lähtemään, ellei nuorin veljenne tule tänne. **16** Lähettäkää yksi
joukostanne noutamaan veljenne tänne, mutta teidän muiden on
jääminen tänne vangeiksi, että koeteltaisiin, oletteko puhuneet
totta; muuten, niin totta kuin farao elää, te olette vakoojia." **17**
Ja hän panetti heidät vankeuteen kolmeksi päiväksi. **18** Mutta
kolmantena päivänä Joosef sanoi heille: "Jos tahdotte elää,
niin tehkää näin, sillä minä olen Jumalaa pelkääväinen: **19**
jos olette rehellisiä miehiä, niin jääköön yksi teistä, veljeksistä,
vangiksi vankilaan, jossa teitä säilytettiin, mutta te muut menkää
viemään kotiin viljaa perheittenne nälänhätään. **20** Ja tuokaa
nuorin veljenne minun luokseni. Jos teidän puheenne siten
todeksi vahvistuu, niin vältätte kuoleman." Ja heidän täytyi tehdä
niin. **21** Mutta he sanoivat toinen toisellensa: "Totisesti, me
olemme syylliset sen tähden, mitä teimme veljellemme; sillä me
näimme hänen sielunsa tuskan, kun hän anoi meiltä armoa,
emmekä kuulleet häntä. Sentähden on meille tullut tämä tuska."
22 Ruuben vastasi heille sanoen: "Enkö minä sanonut teille:
'Älkää tehkö pahoin nuorukaista vastaan!' Mutta te ette kuulleet
minua; katsokaa, nyt kostetaan hänen verensä." **23** Mutta he
eivät tienneet, että Joosef ymmärsi heitä, sillä hän puhui heille
tulkin kautta. **24** Ja hän kääntyi pois heistä ja itki. Sitten hän

kääntyi taas heihin päin ja puhui heidän kanssaan. Ja hän otti
heidän joukostaan Simeonin ja vangitutti hänet heidän nähtensä.
25 Ja Joosef käski täyttää heidän säkkinsä viljalla ja panna
jokaisen rahat takaisin hänen säkkiinsä sekä antaa heille evästä
matkalle. Ja heille tehtiin niin. **26** Ja he sälyttivät viljansa aasien
selkään ja lähtivät sieltä. **27** Kun sitten eräs heistä yöpaikassa
avasi säkkinsä syöttääkseen aasiansa, huomasi hän rahansa
säkin suussa. **28** Hän sanoi veljilleen: "Minulle on annettu rahani
takaisin; katso, se on minun säkissäni". Silloin heidän sydämensä
vavahti, ja he katsoivat säikähtyneinä toisiinsa sanoen: "Mitä
Jumala on meille tehnyt?" **29** Tultuansa isänsä Jaakobin luo
Kanaanin maahan he ilmoittivat hänelle kaikki, mitä heille oli
tapahtunut, ja sanoivat: **30** "Mies, joka on sen maan valtiaana,
puhutteli meitä ankarasti ja kohteli meitä, niinkuin olisimme
olleet maata vakoilemassa. **31** Mutta me sanoimme hänelle:
'Olemme rehellisiä miehiä emmekä mitään vakoojia; **32** meitä
on kaksitoista veljestä, saman isän poikia; yhtä ei enää ole,
ja nuorin on nyt kotona isämme luona Kanaanin maassa'. **33**
Mutta mies, sen maan valtias, sanoi meille: 'Siitä minä saan
tietää, oletteko rehellisiä miehiä: jättäkää yksi veljistänne minun
luokseni; ottakaa sitten viljaa perheittenne nälänhätään. **34** Ja
menkää ja tuokaa nuorin veljenne luokseni, saadakseni tietää,
ettette ole vakoojia, vaan rehellisiä miehiä. Sitten minä annan
teille veljenne takaisin, ja te saatte vapaasti liikkua maassa'." **35**
Kun he sitten tyhjensivät säkkinsä, niin katso, kunkin rahakukkaro
oli hänen säkissään; ja nähdessään rahakukkaronsa he sekä
heidän isänsä peljästyivät. **36** Ja heidän isänsä Jaakob sanoi
heille: "Te teette minut lapsettomaksi; Joosefia ei enää ole,
Simeonia ei enää ole, ja Benjamininkin te tahdotte viedä minulta;

kaikki tämä kohtaa minua". **37** Ruuben vastasi isälleen sanoen:
"Saat surmata minun molemmat poikani, jos en tuo häntä sinulle
takaisin; anna hänet minun huostaani, niin minä tuon hänet
sinulle takaisin". **38** Mutta hän sanoi: "Ei minun poikani saa
lähteä teidän kanssanne, sillä hänen veljensä on kuollut, ja hän
on yksin jäljellä; jos onnettomuus kohtaa häntä matkalla, jolle
aiotte lähteä, niin te saatatte minun harmaat hapseni vaipumaan
murheella tuonelaan". **(Sheol h7585)**

43 Mutta nälänhätä oli maassa kova. **2** Ja kun he olivat
syöneet loppuun sen viljan, jonka olivat tuoneet Egyptistä, sanoi
heidän isänsä heille: "Menkää jälleen ostamaan meille vähän
elintarpeita". **3** Juuda vastasi hänelle sanoen: "Se mies teroitti
meille teroittamalla: 'Ette saa tulla minun kasvojeni eteen, ellei
veljenne ole teidän kanssanne'. **4** Jos annat veljemme seurata
meidän mukanamme, niin me lähdemme ostamaan sinulle
elintarpeita. **5** Mutta jos et anna, niin emme lähde; sillä se mies
sanoi meille: 'Ette saa tulla minun kasvojeni eteen, ellei veljenne
ole teidän kanssanne'." **6** Israel sanoi: "Minkätähden teitte niin
pahasti minua kohtaan, että ilmaisitte tuolle miehelle teillä olevan
vielä veljen?" **7** He vastasivat: "Mies kyseli tuiki tarkasti meitä ja
meidän sukuamme, sanoen: 'Elääkö isänne vielä? Onko teillä
vielä veljeä?' Silloin me ilmoitimme hänelle, niinkuin asia on.
Saatoimmeko tietää, että hän sanoisi: 'Tuokaa tänne veljenne'?"
8 Ja Juuda sanoi isällensä Israelille: "Anna nuorukaisen seurata
minun mukanani, niin me nousemme ja lähdemme matkalle, että
jäisimme eloon, sekä me että sinä ja vaimomme ja lapsemme,
emmekä kuolisi. **9** Minä vastaan hänestä; minun kädestäni saat
vaatia hänet. Jos en tuo häntä takaisin sinun luoksesi ja aseta
häntä eteesi, niin minä olen syyllinen sinun edessäsi kaiken

elinaikani. **10** Totisesti, jos emme olisi näin vitkastelleet, niin
olisimme jo kaksikin kertaa voineet olla sieltä kotona." **11** Silloin
heidän isänsä Israel sanoi heille: "Jos niin on, tehkää ainakin
tämä: ottakaa säkkeihinne maan parhaimpia tuotteita ja viekää
ne sille miehelle lahjaksi: vähän balsamia ja vähän hunajaa,
kumihartsia ja hajupihkaa, pähkinöitä ja manteleita. **12** Ja ottakaa
mukaanne kaksinkertainen raha, niin että viette takaisin sen
rahan, joka palautettiin säkkienne suussa. Ehkä se oli erehdys.
13 Ottakaa sitten mukaanne myöskin veljenne ja nouskaa ja
menkää jälleen sen miehen luo. **14** Jumala, Kaikkivaltias,
suokoon, että se mies tekisi teille laupeuden ja antaisi toisen
veljenne sekä Benjaminin palata kotiin teidän kanssanne. Mutta
jos tulen lapsettomaksi, niin tulen lapsettomaksi." **15** Niin miehet
ottivat mukaansa lahjan ja kaksinkertaisen rahan sekä myöskin
Benjaminin ja nousivat ja menivät Egyptiin; ja he astuivat Joosefin
eteen. **16** Kun Joosef näki Benjaminin heidän seurassaan, sanoi
hän huoneenhaltijalleen: "Vie nämä miehet sisään; teurasta
teuras ja valmista se, sillä miehet saavat syödä päivällistä minun
kanssani". **17** Ja mies teki, niinkuin Joosef oli käskenyt, ja
vei miehet Joosefin taloon. **18** Mutta miehet pelkäsivät, kun
heitä vietiin Joosefin taloon, arvellen: "Sen rahan tähden, joka
viime kerralla tuli takaisin meidän säkeissämme, ne nyt vievät
meitä tänne hyökätäkseen ja karatakseen meidän kimppuumme,
ottaakseen meidät orjiksi ja anastaakseen aasimme". **19** Niin he
menivät Joosefin huoneenhaltijan luo ja puhuttelivat häntä talon
ovella **20** ja sanoivat: "Oi kuule, herra, me olemme kerran ennen
käyneet täällä ostamassa elintarpeita, **21** ja kun me tulimme
yöpaikkaan ja avasimme säkkimme, niin katso, jokaisen raha oli
hänen säkkinsä suussa täysipainoisena; olemme nyt tuoneet

ne mukanamme takaisin. **22** Ja olemme tuoneet mukanamme
toisenkin rahan ostaaksemme viljaa elatukseksemme. Emme
tiedä, kuka on pannut meidän rahamme säkkeihimme." **23** Hän
vastasi: "Olkaa rauhassa, älkää peljätkö. Teidän Jumalanne
ja teidän isänne Jumala on antanut teidän löytää aarteen
säkeistänne. Teidän rahanne minä olen saanut." Ja hän toi
heidän luokseen Simeonin. **24** Ja hän vei miehet Joosefin taloon
ja antoi heille vettä jalkain pesemiseksi ja heidän aaseilleen
rehua. **25** He laittoivat lahjansa järjestykseen siksi, kunnes
Joosef tulisi päivälliselle; sillä he olivat kuulleet, että saisivat
aterioida siellä. **26** Kun Joosef oli tullut kotiin, veivät he hänelle
huoneeseen lahjat, jotka heillä oli mukanaan, ja kumartuivat
maahan hänen edessänsä. **27** Hän tervehti heitä ja kysyi:
"Kuinka voi teidän vanha isänne, josta puhuitte? Vieläkö hän
elää?" **28** He vastasivat: "Palvelijasi, meidän isämme, voi hyvin;
hän elää vielä". Ja he kumartuivat ja heittäytyivät maahan. **29** Ja
hän nosti silmänsä ja näki veljensä Benjaminin, äitinsä pojan,
ja kysyi: "Onko tämä teidän nuorin veljenne, josta puhuitte?"
Sitten hän sanoi: "Jumala olkoon sinulle, poikani, armollinen". **30**
Mutta silloin Joosef keskeytti äkkiä puheensa, sillä nähdessään
veljensä hän tuli sydämessään liikutetuksi ja etsi tilaisuutta
itkeäkseen; niin hän meni sisähuoneeseen ja itki siellä. **31**
Senjälkeen hän pestyään kasvonsa tuli ulos, hillitsi itsensä
ja käski: "Tarjotkaa ruokaa". **32** Ja tarjottiin erikseen hänelle
ja erikseen heille ja erikseen egyptiläisille, jotka aterioivat
hänen kanssaan; egyptiläiset näet eivät saata syödä yhdessä
hebrealaisten kanssa, sillä se on egyptiläisille kauhistus. **33** He
istuivat vastapäätä häntä iän mukaan, esikoinen ensimmäisenä
ja nuorin viimeisenä; ja ihmetellen miehet katselivat toisiaan.

34 Ja hän antoi kantaa omasta pöydästään ruokia heille, ja
Benjaminin annos oli viisi kertaa suurempi kuin kaikkien muiden.
Ja he joivat hänen kanssaan ja juopuivat.

44 Sen jälkeen Joosef käski huoneenhaltijaansa sanoen:
"Täytä miesten säkit viljalla, niin paljon kuin he voivat kuljettaa, ja
pane itsekunkin raha hänen säkkinsä suuhun. **2** Ja nuorimman
säkin suuhun pane minun maljani, tuo hopeamalja, ynnä hänen
viljarahansa." Ja hän teki, niinkuin Joosef käski. **3** Aamulla päivän
valjetessa miehet saivat aaseinensa lähteä matkalle. **4** Mutta
kun he olivat ehtineet vähän matkaa kaupungin ulkopuolelle,
sanoi Joosef huoneenhaltijalleen: "Nouse ja aja miehiä takaa, ja
kun saavutat heidät, sano heille: 'Minkätähden olette palkinneet
hyvän pahalla? **5** Onhan se juuri se, josta isäntäni juo ja josta hän
salaisia tiedustelee. Te olette pahoin tehneet menetellessänne
näin.'" **6** Kun hän sitten saavutti heidät, puhui hän heille nämä
sanat. **7** He vastasivat hänelle: "Minkätähden herramme puhuu
näin? Pois se, että palvelijasi tekisivät niin! **8** Katso, rahan,
jonka löysimme säkkiemme suusta, me olemme tuoneet takaisin
sinulle Kanaanin maasta; kuinka siis olisimme varastaneet
hopeata tai kultaa herrasi talosta? **9** Se palvelijoistasi, jolta se
löydetään, kuolkoon; ja me muut tulemme herramme orjiksi."
10 Hän vastasi: "Olkoon niin, kuin olette puhuneet; se, jolta se
löydetään, olkoon minun orjani. Mutta te muut pääsette vapaiksi."
11 Ja he laskivat nopeasti säkkinsä maahan, ja jokainen avasi
säkkinsä. **12** Ja hän etsi, alkaen vanhimmasta ja lopettaen
nuorimpaan, ja malja löytyi Benjaminin säkistä. **13** Silloin he
repäisivät vaatteensa, kuormasivat kukin tavaransa aasinsa
selkään ja palasivat kaupunkiin. **14** Ja Juuda meni veljinensä
Joosefin taloon, jossa tämä vielä oli, ja he lankesivat maahan

hänen eteensä. **15** Silloin Joosef sanoi heille: "Mitä olettekaan
tehneet! Ettekö tienneet, että minun kaltaiseni mies saa salatut
ilmi?" **16** Juuda vastasi: "Mitä sanoisimmekaan herralleni, mitä
puhuisimme ja millä puolustautuisimme! Jumala on paljastanut
palvelijaisi syyllisyyden. Katso, me olemme herrani orjat, niin
hyvin me muut kuin se, jolta malja löytyi." **17** Hän sanoi: "Pois
se, että minä tekisin niin! Se, jolta malja löytyi, olkoon minun
orjani, mutta te muut menkää rauhassa kotiin isänne luo." **18**
Silloin Juuda astui hänen eteensä ja sanoi: "Oi herrani, salli
palvelijasi puhua sananen herrani kuullen, älköönkä vihasi
syttykö palvelijaasi kohtaan, sillä sinä olet niinkuin itse farao! **19**
Herrani kysyi palvelijoiltaan sanoen: 'Onko teillä isää tai veljeä?'
20 Me vastasimme herralleni: 'Meillä on kotona vanha isä ja veli,
joka on syntynyt hänen vanhoilla päivillänsä ja on vielä nuori;
mutta tämän veli on kuollut, ja niin hän on jäänyt yksin äidistänsä,
ja hänen isänsä rakastaa häntä'. **21** Niin sinä sanoit palvelijoillesi:
'Tuokaa hänet tänne minun luokseni, että silmäni saisivat katsella
häntä'. **22** Me vastasimme herralleni: 'Nuorukainen ei saata
jättää isäänsä, sillä jos hän jättäisi isänsä, niin tämä kuolisi'.
23 Mutta sinä sanoit palvelijoillesi: 'Jos nuorin veljenne ei tule
tänne teidän kanssanne, niin älkää enää näyttäytykö minun
kasvojeni edessä'. **24** Ja me menimme kotiin palvelijasi, minun
isäni, luo ja kerroimme hänelle herrani sanat. **25** Niin isämme
sanoi: 'Menkää jälleen ostamaan meille vähän elintarpeita'.
26 Me sanoimme: 'Emme voi lähteä sinne; ainoastaan jos
nuorin veljemme seuraa mukanamme, me lähdemme, sillä me
emme voi näyttäytyä sen miehen kasvojen edessä, jollei nuorin
veljemme ole mukanamme'. **27** Niin palvelijasi, minun isäni,
sanoi meille: 'Tiedättehän itse, että vaimoni synnytti minulle

kaksi poikaa. **28** Toinen lähti pois luotani, ja minä sanoin:
Varmaan hänet on raadeltu kuoliaaksi, enkä minä ole häntä
siitä päivin nähnyt. **29** Jos te nyt viette minulta tämänkin ja
jos onnettomuus kohtaa häntä, niin te saatatte minun harmaat
hapseni vaipumaan tuskalla tuonelaan.' **(Sheol h7585)** **30** Jos minä
siis tulisin kotiin palvelijasi, isäni, luo eikä meillä olisi mukanamme
nuorukaista, johon hän on kaikesta sielustaan kiintynyt, **31** niin
hän nähdessään, ettei nuorukainen ole kanssamme, kuolisi, ja
me, sinun palvelijasi, saattaisimme palvelijasi, isämme, harmaat
hapset vaipumaan murheella tuonelaan. **(Sheol h7585)** **32** Sillä
palvelijasi on luvannut isälleen vastata nuorukaisesta ja sanonut:
'Jos en tuo häntä takaisin luoksesi, niin minä olen syyllinen
isäni edessä kaiken elinaikani'. **33** Ja jääköön siis palvelijasi
herralleni orjaksi nuorukaisen sijaan, ja nuorukainen menköön
kotiin veljiensä kanssa. **34** Sillä kuinka minä voisin mennä kotiin
isäni luo, jollei nuorukainen olisi kanssani? En voisi nähdä sitä
surkeutta, joka tulisi isäni osaksi."

45 Silloin Joosef ei voinut kauemmin hillitä itseään kaikkien
niiden nähden, jotka seisoivat hänen ympärillään. Hän huusi:
"Antakaa kaikkien mennä pois minun luotani!" Niin ei ollut ketään
saapuvilla, kun Joosef ilmaisi itsensä veljilleen. **2** Ja hän purskahti
ääneensä itkemään, niin että egyptiläiset ja faraon hoviväki sen
kuulivat. **3** Ja Joosef sanoi veljilleen: "Minä olen Joosef. Vieläkö
minun isäni elää?" Mutta hänen veljensä eivät voineet vastata
hänelle, niin hämmästyksissään he olivat hänen edessään. **4**
Mutta Joosef sanoi veljilleen: "Tulkaa tänne luokseni". Ja he
tulivat. Niin hän sanoi: "Minä olen Joosef, teidän veljenne, jonka
myitte Egyptiin. **5** Mutta älkää nyt olko murheissanne älkääkä
pahoitelko sitä, että olette myyneet minut tänne, sillä Jumala on

minut lähettänyt teidän edellänne pitääkseen teidät hengissä. **6**
Kaksi vuotta on nyt nälänhätä ollut maassa, ja vielä on jäljellä
viisi vuotta, joina ei kynnetä eikä eloa korjata. **7** Niin Jumala
lähetti minut teidän edellänne säilyttääkseen teille jälkeläisiä
maan päällä ja pitääkseen teidät hengissä, pelastukseksi monille.
8 Ette siis te ole lähettäneet minua tänne, vaan Jumala; hän
asetti minut faraon neuvonantajaksi ja koko hänen hovinsa
herraksi ja koko Egyptin maan valtiaaksi. **9** Menkää, rientäkää
minun isäni tykö ja sanokaa hänelle: 'Näin sanoo poikasi Joosef:
Jumala on asettanut minut koko Egyptin herraksi, tule luokseni,
älä viivyttele! **10** Sinä saat asettua Goosenin maakuntaan ja
olla minun läheisyydessäni, sinä ja sinun lapsesi ja lastesi
lapset, pikkukarjasi ja raavaskarjasi, kaikki, mitä sinulla on. **11**
Minä elätän sinua siellä-vielä on näet viisi nälkävuotta-niin ettet
sinä eikä sinun perheesi eikä kukaan omaisistasi ole sortuva
puutteeseen.' **12** Te näette omin silmin, ja myöskin veljeni
Benjamin näkee, että minä itse teille puhun. **13** Kertokaa siis
isällenne kaikesta siitä kunniasta, joka on tullut minun osakseni
Egyptissä, ja kaikesta, mitä olette nähneet, ja rientäkää ja tuokaa
isäni tänne." **14** Ja hän lankesi veljensä Benjaminin kaulaan
ja itki, ja myöskin Benjamin itki hänen kaulassaan. **15** Ja hän
suuteli kaikkia veljiään ja itki heidän rinnoillaan. Senjälkeen
hänen veljensä puhelivat hänen kanssaan. **16** Kun sanoma siitä,
että Joosefin veljet olivat saapuneet, kuului faraon hoviin, oli se
faraon ja kaikkien hänen palvelijainsa mieleen. **17** Ja farao sanoi
Joosefille: "Sano veljillesi: 'Tehkää näin: sälyttäkää kuormat
juhtainne selkään ja lähtekää kotiin Kanaanin maahan, **18**
ottakaa isänne ja perheenne ja tulkaa minun luokseni, niin minä
annan teille parasta, mitä Egyptissä on, ja te saatte syödä maan

lihavuudesta'. **19** Ja näin sinun on käskettävä heitä: 'Tehkää
näin: ottakaa itsellenne vaunuja Egyptin maasta lapsianne ja
vaimojanne varten ja tuokaa isänne ja tulkaa. **20** Älkää surko
taloustavaroitanne, sillä mitä parasta on koko Egyptin maassa,
se on oleva teidän omanne.'" **21** Israelin pojat tekivät niin,
ja Joosef antoi heille vaunuja faraon käskyn mukaan sekä
evästä matkaa varten. **22** Hän antoi kullekin heistä juhlapuvun,
mutta Benjaminille hän antoi kolmesataa hopeasekeliä sekä viisi
juhlapukua. **23** Samoin hän lähetti isälleen lahjaksi kymmenen
aasia, jotka olivat kuormitetut Egyptin parhaimmilla tavaroilla,
ja kymmenen aasintammaa, jotka kantoivat viljaa ja leipää
sekä eväitä hänen isälleen matkaa varten. **24** Sitten hän päästi
veljensä menemään ja sanoi heille: "Älkää riidelkö matkalla". **25**
Niin he lähtivät Egyptistä ja tulivat isänsä Jaakobin luo Kanaanin
maahan. **26** Ja he kertoivat hänelle ja sanoivat: "Joosef on
vielä elossa ja on koko Egyptin maan valtias". Mutta hänen
sydämensä pysyi kylmänä, sillä hän ei uskonut heitä. **27** Niin he
kertoivat hänelle kaiken, mitä Joosef oli heille puhunut. Ja kun
hän näki vaunut, jotka Joosef oli lähettänyt häntä tuomaan, niin
elpyi heidän isänsä Jaakobin henki. **28** Ja Israel sanoi: "Nyt
on minulla kyllin; poikani Joosef elää vielä, minä menen häntä
katsomaan, ennenkuin kuolen".

46 Niin Israel lähti matkalle mukanaan kaikki, mitä hänellä
oli. Ja kun hän saapui Beersebaan, uhrasi hän teurasuhreja
isänsä Iisakin Jumalalle. **2** Ja Jumala puhui Israelille näyssä
yöllä; hän sanoi: "Jaakob, Jaakob!" Tämä vastasi: "Tässä olen".
3 Niin hän sanoi: "Minä olen Jumala, sinun isäsi Jumala; älä
pelkää mennä Egyptiin, sillä minä teen sinut siellä suureksi
kansaksi. **4** Minä menen sinun kanssasi Egyptiin, ja minä myös

johdatan sinut sieltä takaisin. Ja Joosefin käsi on sulkeva sinun
silmäsi." **5** Ja Jaakob lähti Beersebasta, ja Israelin pojat nostivat
isänsä Jaakobin, lapsensa ja vaimonsa vaunuihin, jotka farao
oli lähettänyt häntä noutamaan. **6** Ja he ottivat karjansa ja
tavaransa, jotka he olivat hankkineet Kanaanin maassa, ja
tulivat niin Egyptiin, Jaakob ynnä kaikki hänen jälkeläisensä. **7**
Poikansa ja poikiensa pojat, tyttärensä ja poikiensa tyttäret, kaikki
jälkeläisensä, hän vei mukanaan Egyptiin. **8** Nämä ovat Israelin
lasten nimet, niiden, jotka tulivat Egyptiin: Jaakob ja hänen
poikansa. Jaakobin esikoinen oli Ruuben. **9** Ruubenin pojat olivat
Hanok, Pallu, Hesron ja Karmi. **10** Simeonin pojat olivat Jemuel,
Jaamin, Oohad, Jaakin, Soohar ja Saul, kanaanilaisen vaimon
poika. **11** Leevin pojat olivat Geerson, Kehat ja Merari. **12** Juudan
pojat olivat Eer, Oonan, Seela, Peres ja Serah; mutta Eer ja
Oonan kuolivat Kanaanin maassa. Pereksen pojat olivat Hesron
ja Haamul. **13** Isaskarin pojat olivat Toola, Puvva, Joob ja Simron.
14 Sebulonin pojat olivat Sered, Eelon ja Jahleel. **15** Nämä olivat
Leean pojat; ne hän synnytti Jaakobille Mesopotamiassa sekä
tyttären Diinan. Näitä Jaakobin poikia ja tyttäriä oli kaikkiaan
kolmekymmentä kolme henkeä. **16** Gaadin pojat olivat Sifjon ja
Haggi, Suuni ja Esbon, Eeri ja Arodi ja Areli. **17** Asserin pojat
olivat Jimna, Jisva, Jisvi ja Beria; heidän sisarensa oli Serah.
Berian pojat olivat Heber ja Malkiel. **18** Nämä olivat Silpan
lapset, hänen, jonka Laaban antoi tyttärellensä Leealle, ja hän
synnytti ne Jaakobille, kuusitoista henkeä. **19** Raakelin, Jaakobin
vaimon, pojat olivat Joosef ja Benjamin. **20** Ja pojat, jotka
syntyivät Joosefille Egyptin maassa, olivat Manasse ja Efraim;
nämä synnytti hänelle Aasenat, Oonin papin Poti-Feran tytär. **21**
Benjaminin pojat olivat Bela, Beker ja Asbel, Geera ja Naaman,

Eehi ja Roos, Muppim ja Huppim ja Ard. **22** Nämä olivat Raakelin
pojat, jotka syntyivät Jaakobille, kaikkiaan neljätoista henkeä.
23 Daanin poika oli Husim. **24** Naftalin pojat olivat Jahseel,
Guuni, Jeeser ja Sillem. **25** Nämä olivat Bilhan pojat, hänen,
jonka Laaban antoi tyttärellensä Raakelille, ja hän synnytti ne
Jaakobille, kaikkiaan seitsemän henkeä. **26** Kaikkiaan oli niitä,
jotka Jaakobin kanssa siirtyivät Egyptiin ja olivat lähteneet hänen
kupeistansa, paitsi Jaakobin miniöitä, yhteensä kuusikymmentä
kuusi henkeä. **27** Ja Joosefin poikia, jotka syntyivät hänelle
Egyptissä, oli kaksi. Jaakobin perheen jäseniä, jotka siirtyivät
Egyptiin, oli kaikkiaan seitsemänkymmentä henkeä. **28** Ja hän
lähetti Juudan edellänsä Joosefin luo ilmoittamaan hänelle
tulostaan Gooseniin. Niin he tulivat Goosenin maakuntaan. **29**
Ja Joosef valjastutti vaununsa ja meni isäänsä Israelia vastaan
Gooseniin. Ja kun hän saapui hänen eteensä, lankesi hän hänen
kaulaansa ja itki kauan hänen kaulassaan. **30** Ja Israel sanoi
Joosefille: "Nyt minä kuolen mielelläni, kun olen nähnyt sinun
kasvosi ja tiedän, että sinä vielä elät". **31** Sen jälkeen Joosef
sanoi veljilleen ja isänsä perheelle: "Minä menen ilmoittamaan
faraolle ja sanon hänelle: 'Minun veljeni ja minun isäni perhe,
jotka ovat olleet Kanaanin maassa, ovat saapuneet luokseni. **32**
Ja nämä miehet ovat paimenia, sillä he hoitavat karjaa; ja he
ovat tuoneet mukanaan lampaansa, karjansa ja kaiken muun
omaisuutensa.' **33** Kun siis farao kutsuu teidät eteensä ja kysyy:
'Mikä teidän ammattinne on?' **34** niin vastatkaa: 'Me, sinun
palvelijasi, olemme hoitaneet karjaa nuoruudestamme tähän asti,
me niinkuin meidän isämmekin' -että saisitte asettua Goosenin
maakuntaan. Sillä kaikki paimenet ovat egyptiläisille kauhistus."

47 Ja Joosef meni ja ilmoitti faraolle, sanoen: "Minun isäni
ja veljeni ovat pikkukarjoineen ja raavaskarjoineen, kaikkine
omaisuuksineen, tulleet Kanaanin maasta, ja katso, he ovat
Goosenin maakunnassa". **2** Ja hän oli ottanut mukaansa
veljiensä joukosta viisi miestä; ne hän toi faraon eteen. **3** Niin
farao kysyi hänen veljiltänsä: "Mikä on teidän ammattinne?" He
vastasivat faraolle: "Me, sinun palvelijasi, olemme paimenia,
me niinkuin isämmekin". **4** Ja he sanoivat vielä faraolle: "Me
olemme tulleet asuaksemme jonkun aikaa tässä maassa; sillä
palvelijoillasi ei ollut laidunta karjalleen, koska kova nälänhätä
on Kanaanin maassa. Suo siis palvelijaisi asettua Goosenin
maakuntaan." **5** Niin farao sanoi Joosefille: "Isäsi ja veljesi ovat
tulleet sinun luoksesi. **6** Egyptin maa on avoinna sinun edessäsi;
sijoita isäsi ja veljesi maan parhaaseen osaan. Asukoot Goosenin
maakunnassa; ja jos tiedät heidän joukossaan olevan kelvollisia
miehiä, niin aseta heidät minun karjani päällysmiehiksi." **7**
Senjälkeen Joosef toi isänsä Jaakobin sisään ja esitti hänet
faraolle. Ja Jaakob toivotti faraolle siunausta. **8** Niin farao kysyi
Jaakobilta: "Kuinka monta ikävuotta sinulla on?" **9** Jaakob vastasi
faraolle: "Minun vaellusaikani on kestänyt sata kolmekymmentä
vuotta. Vähät ja pahat ovat olleet minun elinvuosieni päivät
eivätkä ole saavuttaneet sitä elinvuosien määrää, mikä isilläni oli
vaelluksensa aikana." **10** Ja Jaakob toivotti faraolle siunausta
ja lähti hänen luotaan. **11** Ja Joosef sijoitti isänsä ja veljensä
Egyptin maahan ja antoi heille maaomaisuutta maan parhaasta
osasta, Ramseksen maakunnasta, niinkuin farao oli hänen
käskenyt tehdä. **12** Ja Joosef elätti isäänsä ja veljiänsä ja koko
isänsä perhettä antamalla jokaiselle elatusta vaimojen ja lasten
luvun mukaan. **13** Mutta ei missään koko maassa ollut leipää;

sillä nälänhätä oli hyvin kova, niin että Egyptin maa ja Kanaanin
maa olivat nääntymässä nälkään. **14** Ja viljalla, jota ostettiin,
Joosef kokosi kaiken rahan, mitä oli Egyptin maassa ja Kanaanin
maassa; ja Joosef vei rahat faraon hoviin. **15** Kun raha oli
loppunut Egyptin maasta ja Kanaanin maasta, tulivat kaikki
egyptiläiset Joosefin luo, sanoen: "Anna meille leipää. Miksi me
kuolisimme sinun silmiesi edessä? Sillä raha on loppunut." **16**
Joosef vastasi: "Tuokaa tänne karjanne. Minä annan teille leipää
karjastanne, jos rahanne on loppunut." **17** Ja he toivat Joosefille
karjansa, ja Joosef antoi heille leipää hevosista, lampaista,
raavaskarjasta ja aaseista. Niin hän sen vuoden elätti heitä
leivällä kaiken heidän karjansa hinnasta. **18** Niin kului se vuosi.
Seuraavana vuonna he tulivat taas hänen luoksensa ja sanoivat
hänelle: "Emme tahdo salata herraltamme, että raha on lopussa,
ja myöskin eläimemme ovat joutuneet herramme omiksi; meillä
ei ole muuta jäljellä annettavana herrallemme kuin ruumiimme ja
peltomme. **19** Miksi me menehtyisimme sinun silmiesi edessä,
sekä me itse että meidän peltomme? Osta meidät ja peltomme
leivällä, niin me tulemme peltoinemme faraon orjiksi. Anna meille
siementä, että eläisimme emmekä kuolisi eivätkä peltomme
joutuisi autioiksi." **20** Niin Joosef osti faraolle kaikki Egyptin
pellot; sillä egyptiläiset myivät jokainen vainionsa, koska nälkä
ahdisti heitä. Niin joutui maa faraon omaksi. **21** Ja hän siirsi
kansan kaupunkeihin, Egyptin toisesta äärestä toiseen saakka.
22 Ainoastaan pappien peltoja hän ei ostanut; sillä papeilla oli
määrätyt tulot faraolta ja he elivät niistä määrätyistä tuloistaan,
jotka he faraolta saivat. Sentähden heidän ei tarvinnut myydä
peltojansa. **23** Ja Joosef sanoi kansalle: "Katso, minä olen
nyt ostanut teidät ja teidän peltonne faraolle; katso, tässä on

teille siementä, kylväkää peltonne. **24** Mutta sadosta teidän
on annettava viides osa faraolle; mutta neljä viidettä osaa
jääköön teille pellon siemeneksi sekä ravinnoksi itsellenne ja
niille, jotka talossanne ovat, sekä elatukseksi vaimoillenne ja
lapsillenne." **25** He vastasivat: "Sinä olet pitänyt meidät hengissä;
suo meidän vain saada armo herramme silmien edessä, niin
olemme faraon orjia". **26** Niin Joosef teki sen säädökseksi,
joka vielä tänäkin päivänä on voimassa Egyptin pelloista, että
faraolle on annettava viides osa. Ainoastaan pappien pellot
eivät joutuneet faraon omiksi. **27** Niin Israel jäi asumaan
Egyptiin, Goosenin maakuntaan; he asettuivat sinne ja olivat
hedelmällisiä ja lisääntyivät suuresti. **28** Ja Jaakob eli Egyptin
maassa seitsemäntoista vuotta, ja koko hänen elinaikansa oli
sata neljäkymmentä seitsemän vuotta. **29** Kun lähestyi aika,
jolloin Israelin oli kuoltava, kutsui hän poikansa Joosefin ja sanoi
hänelle: "Jos olen saanut armon sinun silmiesi edessä, niin
pane nyt kätesi minun kupeeni alle ja osoita minulle laupeus ja
uskollisuus: älä hautaa minua Egyptiin, **30** sillä minä tahdon
levätä isieni luona; vie siis minut Egyptistä ja hautaa minut
heidän hautaansa". Hän vastasi: "Minä teen, niinkuin sanot". **31**
Hän sanoi: "Vanno se minulle". Ja hän vannoi hänelle. Silloin
Israel rukoili, kumartuneena vuoteensa päänalaista vasten.

48 Tämän jälkeen tuotiin Joosefille sana: "Katso, isäsi on
sairaana". Ja hän otti mukaansa molemmat poikansa, Manassen
ja Efraimin. **2** Ja Jaakobille ilmoitettiin ja sanottiin: "Katso, poikasi
Joosef on tullut sinun luoksesi". Niin Israel kokosi voimansa
ja nousi istumaan vuoteessaan. **3** Ja Jaakob sanoi Joosefille:
"Jumala, Kaikkivaltias, ilmestyi minulle Luusissa Kanaanin
maassa ja siunasi minut **4** ja sanoi minulle: 'Katso, minä teen

sinut hedelmälliseksi ja annan sinun lisääntyä, annan tulla sinusta
suuren kansojen joukon, ja minä annan sinun jälkeläisillesi
tämän maan ikuiseksi perintömaaksi'. **5** Kaksi poikaasi, jotka
ovat sinulle syntyneet Egyptin maassa, ennenkuin minä tulin
luoksesi Egyptiin, olkoot minun omani; Efraim ja Manasse olkoot
minun omani niinkuin Ruuben ja Simeon. **6** Mutta ne lapsesi,
jotka ovat syntyneet sinulle heidän jälkeensä, olkoot sinun;
nimitettäköön heitä veljiensä nimellä heidän perintöosassaan.
7 Palatessani Mesopotamiasta kuoli minulta Raakel matkalla
Kanaanissa, kun vielä oli jonkun verran matkaa Efrataan; ja minä
hautasin hänet siellä Efratan" -se on Beetlehemin-"tien varteen".
8 Kun nyt Israel huomasi Joosefin pojat, kysyi hän: "Keitä nämä
ovat?" **9** Joosef vastasi isälleen: "Ne ovat minun poikani, jotka
Jumala on minulle täällä antanut". Hän sanoi: "Tuo heidät minun
luokseni siunatakseni heidät". **10** Mutta Israelin silmät olivat
vanhuudesta hämärät, niin ettei hän voinut nähdä. Niin Joosef
toi heidät hänen luokseen, ja hän suuteli heitä ja syleili heitä.
11 Ja Israel sanoi Joosefille: "En olisi uskonut saavani nähdä
sinun kasvojasi; ja katso, Jumala on suonut minun nähdä sinun
jälkeläisiäsikin". **12** Ja Joosef otti heidät pois hänen polviltansa
ja kumartui maahan kasvoilleen. **13** Sitten Joosef tarttui heihin
molempiin, Efraimiin oikealla kädellänsä, vasemmalla Israelista,
ja Manasseen vasemmalla kädellänsä, oikealla Israelista, ja
toi heidät niin hänen eteensä. **14** Mutta Israel ojensi oikean
kätensä ja laski sen Efraimin pään päälle, vaikka tämä oli
nuorempi, ja vasemman kätensä Manassen pään päälle; hän
pani siis kätensä ristikkäin, sillä Manasse oli esikoinen. **15** Ja
hän siunasi Joosefin sanoen: "Jumala, jonka kasvojen edessä
minun isäni Aabraham ja Iisak ovat vaeltaneet, Jumala, joka on

minua kainnut syntymästäni hamaan tähän päivään asti, **16**
enkeli, joka on minut pelastanut kaikesta pahasta, siunatkoon
näitä nuorukaisia; heitä mainittaessa mainittakoon minun nimeni
ja minun isieni Aabrahamin ja Iisakin nimi, ja he lisääntykööt
suuresti keskellä maata". **17** Mutta kun Joosef huomasi, että
hänen isänsä laski oikean kätensä Efraimin pään päälle, pani
hän sen pahakseen ja tarttui isänsä käteen siirtääkseen sen
Efraimin pään päältä Manassen pään päälle. **18** Ja Joosef sanoi
isälleen: "Ei niin, isäni, sillä tämä on esikoinen; pane oikea kätesi
hänen päänsä päälle". **19** Mutta hänen isänsä epäsi ja sanoi:
"Kyllä tiedän, poikani, kyllä tiedän; hänestäkin on tuleva kansa,
hänkin on tuleva suureksi, mutta hänen nuorempi veljensä on
kuitenkin tuleva häntä suuremmaksi, ja hänen jälkeläisistään
on tuleva kansan paljous". **20** Ja niin hän siunasi heidät sinä
päivänä, sanoen: "Sinun nimelläsi siunataan Israelissa, sanotaan:
Jumala tehköön sinut Efraimin ja Manassen kaltaiseksi". Niin hän
asetti Efraimin Manassen edelle. **21** Ja Israel sanoi Joosefille:
"Katso, minä kuolen, mutta Jumala on teidän kanssanne ja
vie teidät takaisin isienne maahan. **22** Ja lisäksi siihen, minkä
veljesi saavat, minä annan sinulle vuorenharjanteen, jonka olen
miekallani ja jousellani ottanut amorilaisilta."

49 Sitten Jaakob kutsui poikansa ja sanoi: "Kokoontukaa,
niin minä ilmoitan teille, mitä teille päivien lopulla tapahtuu. **2**
Tulkaa kokoon ja kuulkaa, Jaakobin pojat, kuulkaa isäänne
Israelia. **3** Ruuben, sinä olet minun esikoiseni, minun voimani
ja minun miehuuteni ensimmäinen, ensi sijalla arvossa, ensi
sijalla vallassa. **4** Mutta sinä kuohahdat kuin vesi, et pysy ensi
sijalla, sillä sinä nousit isäsi leposijalle; silloin sinä sen saastutit.
Niin, hän nousi vuoteeseeni. **5** Simeon ja Leevi, veljekset,

heidän aseensa ovat väkivallan aseet. **6** Heidän neuvoonsa ei
suostu minun sieluni, heidän seuraansa ei yhdy minun sydämeni;
sillä vihassaan he murhasivat miehiä, omavaltaisuudessaan he
silpoivat härkiä. **7** Kirottu olkoon heidän vihansa, sillä se on
raju, heidän kiukkunsa, sillä se on julma. Minä jakelen heidät
Jaakobin sekaan ja hajotan heidät Israelin sekaan. **8** Juuda,
sinua sinun veljesi ylistävät; sinun kätesi on vihollistesi niskassa,
sinua kumartavat isäsi pojat. **9** Juuda on nuori leijona; saaliilta
olet, poikani, noussut. Hän on asettunut makaamaan, hän lepää
kuin leijona, kuin naarasleijona-kuka uskaltaa häntä häiritä?
10 Ei siirry valtikka pois Juudalta eikä hallitsijansauva hänen
polviensa välistä, kunnes tulee hän, jonka se on ja jota kansat
tottelevat. **11** Hän sitoo aasinsa viinipuuhun, viiniköynnökseen
aasinsa varsan; hän huuhtoo vaatteensa viinissä; viittansa
rypäleen veressä. **12** Hänen silmänsä ovat viinistä sameat,
hänen hampaansa valkeat maidosta. **13** Sebulon asuu meren
rannalla, laivojen rannikolla, hänen sivunsa on Siidoniin päin. **14**
Isaskar on luiseva aasi, joka loikoilee karjatarhojen välissä. **15**
Hän huomasi lepopaikkansa suloiseksi ja maan ihanaksi; niin
hän taivutti olkansa taakan alle ja joutui työveroa tekemään.
16 Daan hankkii oikeutta kansalleen, hänkin yhtenä Israelin
sukukunnista. **17** Daan on käärmeenä tiellä, on polulla kyynä,
joka puree hevosta vuohiseen, niin että ratsastaja syöksyy selin
maahan. **18** Sinulta minä odotan pelastusta, Herra. **19** Gaadia
ahdistavat rosvojoukot, mutta hän itse ahdistaa heitä heidän
kintereillään. **20** Asserista tulee lihavuus, hänen leipänsä, hän
tarjoaa kuninkaan herkkuja. **21** Naftali on nopea peura; hän
antaa kauniita sanoja. **22** Joosef on nuori hedelmäpuu, nuori
hedelmäpuu lähteen reunalla; sen oksat ulottuvat yli muurin. **23**

Jousimiehet hätyyttävät häntä, ampuvat ja ahdistavat häntä. **24**
Mutta hänen jousensa pysyy lujana, ja hänen käsivartensa ovat
notkeat Jaakobin Väkevän avulla, kaitsijan, Israelin kallion, **25**
isäsi Jumalan, avulla, joka sinua auttakoon, Kaikkivaltiaan avulla,
joka sinua siunatkoon, antakoon siunauksia taivaasta ylhäältä,
siunauksia syvyydestä alhaalta, siunauksia nisistä ja kohdusta.
26 Sinun isäsi siunaukset kohoavat yli minun vanhempaini
siunausten, yli ikuisten kukkulain ihanuuden. Ne laskeutukoot
Joosefin pään päälle, veljiensä ruhtinaan päälaelle. **27** Benjamin
on raatelevainen susi; aamulla hän syö riistaa, ja illalla hän jakaa
saalista." **28** Nämä ovat kaikki Israelin sukukunnat, luvultaan
kaksitoista, ja tämän puhui heille heidän isänsä siunatessaan
heidät; hän siunasi jokaisen erikseen erityisellä siunauksella. **29**
Ja hän käski heitä ja sanoi heille: "Minut otetaan pois heimoni
tykö; haudatkaa minut isieni viereen, siihen luolaan, joka on
heettiläisen Efronin vainiolla, **30** luolaan, joka on Makpelan
vainiolla, itään päin Mamresta Kanaanin maassa, jonka vainion
Aabraham osti heettiläiseltä Efronilta perintöhaudakseen. **31**
Siihen on haudattu Aabraham ja hänen vaimonsa Saara, siihen
on haudattu Iisak ja hänen vaimonsa Rebekka, ja siihen minäkin
hautasin Leean, **32** siihen vainioon, joka luolineen on ostettu
heettiläisiltä." **33** Kun Jaakob oli antanut määräyksensä pojilleen,
veti hän jalkansa vuoteeseen ja kuoli ja tuli otetuksi heimonsa
tykö.

50 Ja Joosef vaipui isänsä kasvoja vasten, itki siinä
kumartuneena hänen ylitsensä ja suuteli häntä. **2** Sitten
Joosef käski lääkäreitä, jotka olivat hänen palveluksessaan,
balsamoimaan hänen isänsä, ja lääkärit balsamoivat Israelin. **3**
Siihen kului neljäkymmentä päivää, sillä niin pitkä aika kuluu

balsamoimiseen. Ja egyptiläiset itkivät häntä seitsemänkymmentä
päivää. **4** Sittenkuin hänen muistoksensa vietetty suruaika oli
päättynyt, puhui Joosef faraon hoviväelle: "Jos olen saanut
armon teidän silmienne edessä, niin puhukaa minun puolestani
faraolle näin: **5** Isäni vannotti minua sanoen: 'Katso, minä kuolen,
hautaa minut omaan hautaani, jonka olen kaivanut itselleni
Kanaanin maassa'. Anna minun siis nyt mennä hautaamaan
isäni; sitten palaan takaisin." **6** Farao vastasi: "Mene hautaamaan
isäsi sen valan mukaan, jonka olet hänelle vannonut". **7**
Niin Joosef meni hautaamaan isäänsä, ja hänen kanssaan
menivät kaikki faraon palvelijat, hänen hovinsa vanhimmat ja
kaikki Egyptin maan vanhimmat **8** sekä koko Joosefin perhe,
hänen veljensä ja hänen isänsä perhe; ainoastaan vaimonsa,
lapsensa, pikkukarjansa ja raavaskarjansa he jättivät Goosenin
maakuntaan; **9** hänen mukanaan meni myös sekä vaunuja että
ratsumiehiä. Ja niin heitä oli sangen suuri joukko. **10** Kun he
saapuivat Gooren-Aatadiin, joka on Jordanin tuolla puolella,
panivat he siellä toimeen ylen suuret ja juhlalliset valittajaiset, ja
hän vietti isänsä surujuhlaa seitsemän päivää. **11** Ja kun maan
asukkaat, kanaanilaiset, näkivät surujuhlan Gooren-Aatadissa,
sanoivat he: "Siellä on egyptiläisillä suuri surujuhla". Siitä sai
paikka nimekseen Aabel-Misraim; se on Jordanin tuolla puolella.
12 Ja hänen poikansa tekivät hänelle, niinkuin hän oli määrännyt
heille: **13** hänen poikansa veivät hänet Kanaanin maahan ja
hautasivat hänet Makpelan vainiolla olevaan luolaan, jonka
vainion Aabraham oli ostanut perintöhaudaksi heettiläiseltä
Efronilta ja joka oli itään päin Mamresta. **14** Senjälkeen kuin
Joosef oli haudannut isänsä, palasi hän Egyptiin, hän ja hänen
veljensä sekä kaikki, jotka hänen kanssaan olivat menneet

hautaamaan hänen isäänsä. **15** Mutta kun Joosefin veljet näkivät,
että heidän isänsä oli kuollut, ajattelivat he: "Ehkä Joosef nyt
alkaa vainota meitä ja kostaa meille kaiken sen pahan, mitä
me olemme hänelle tehneet". **16** Niin he lähettivät Joosefille
tämän sanan: "Isäsi käski ennen kuolemaansa ja sanoi: **17**
'Sanokaa Joosefille näin: Oi, anna anteeksi veljiesi rikos ja synti,
sillä pahasti he ovat menetelleet sinua kohtaan'. Anna siis isäsi
Jumalan palvelijoille anteeksi heidän rikoksensa." Ja Joosef itki
kuullessaan nämä heidän sanansa. **18** Sitten tulivat Joosefin
veljet itse, lankesivat maahan hänen eteensä ja sanoivat: "Katso,
me olemme sinun orjiasi!" **19** Mutta Joosef vastasi heille: "Älkää
peljätkö, olenko minä Jumalan sijassa? **20** Te tosin hankitsitte
minua vastaan pahaa, mutta Jumala on kääntänyt sen hyväksi,
että hän saisi aikaan sen, mikä nyt on tapahtunut, ja pitäisi
hengissä paljon kansaa. **21** Älkää siis peljätkö; minä elätän teidät
ja teidän vaimonne ja lapsenne." Ja hän lohdutti ja rauhoitti
heitä. **22** Ja Joosef sekä hänen isänsä perhe jäivät asumaan
Egyptiin. Ja Joosef eli sadan kymmenen vuoden vanhaksi. **23** Ja
Joosef sai nähdä Efraimin lapsia kolmanteen polveen; myöskin
Maakirista, Manassen pojasta, syntyi lapsia Joosefin polville. **24**
Niin Joosef sanoi veljilleen: "Minä kuolen, mutta Jumala pitää
huolen teistä ja johdattaa teidät tästä maasta siihen maahan,
jonka hän valalla vannoen on luvannut Aabrahamille, Iisakille ja
Jaakobille". **25** Ja Joosef vannotti Israelin poikia sanoen: "Kun
Jumala pitää huolen teistä, viekää silloin minun luuni täältä". **26**
Ja Joosef kuoli sadan kymmenen vuoden vanhana. Ja hänet
balsamoitiin ja pantiin arkkuun Egyptissä.

2 Mooseksen

1 Nämä ovat Egyptiin tulleiden Israelin poikien nimet; Jaakobin
kanssa he olivat itsekukin perheineen tulleet sinne: **2** Ruuben,
Simeon, Leevi ja Juuda, **3** Isaskar, Sebulon ja Benjamin, **4**
Daan, Naftali, Gaad ja Asser. **5** Ja Jaakobin kupeista lähteneitä
oli kaikkiaan seitsemänkymmentä henkeä. Mutta Joosef oli jo
ennestään Egyptissä. **6** Ja Joosef kuoli ja kaikki hänen veljensä
ynnä koko se sukupolvi. **7** Mutta israelilaiset olivat hedelmälliset
ja sikisivät, lisääntyivät ja enenivät hyvin suurilukuisiksi, niin
että maa tuli heitä täyteen. **8** Niin Egyptiin tuli uusi kuningas,
joka ei Joosefista mitään tiennyt. **9** Tämä sanoi kansallensa:
"Katso, israelilaisten kansa on suurempi ja väkevämpi kuin
me. **10** Tulkaa, menetelkäämme siis viisaasti heitä kohtaan,
että he eivät lisääntyisi eivätkä, jos sota syttyisi, liittyisi hekin
vihollisiimme ja sotisi meitä vastaan ja lähtisi maasta pois." **11**
Niin heille asetettiin työnjohtajia rasittamaan heitä raskaalla
työllä. Ja heidän täytyi rakentaa faraolle varastokaupungit Piitom
ja Ramses. **12** Mutta kuta enemmän kansaa rasitettiin, sitä
enemmän se lisääntyi, ja sitä enemmän se levisi, niin että
israelilaisia ruvettiin pelkäämään. **13** Niin egyptiläiset pitivät
israelilaisia orjantyössä väkivalloin **14** ja katkeroittivat heidän
elämänsä kovalla laasti-ja tiilityöllä ja kaikenlaisella työllä ulkona
kedolla, kaikenlaisella työllä, jota he teettivät heillä väkivalloin.
15 Ja Egyptin kuningas puhui hebrealaisille kätilövaimoille, joista
toisen nimi oli Sifra ja toisen Puua; **16** ja hän sanoi: "Kun
te autatte hebrealaisia vaimoja heidän synnyttäessänsä, niin
tarkastakaa lapsen sukupuoli: jos se on poika, surmatkaa se,
mutta jos se on tyttö, jääköön eloon". **17** Mutta kätilövaimot
pelkäsivät Jumalaa eivätkä tehneet, niinkuin Egyptin kuningas oli

heille sanonut, vaan antoivat poikalasten elää. **18** Niin Egyptin
kuningas kutsui kätilövaimot ja sanoi heille: "Miksi te näin teette
ja annatte poikalasten elää?" **19** Kätilövaimot vastasivat faraolle:
"Hebrealaiset vaimot eivät ole niinkuin egyptiläiset. He ovat
voimakkaita; ennenkuin kätilövaimo tulee heidän luoksensa,
ovat he jo synnyttäneet." **20** Mutta Jumala salli kätilövaimojen
menestyä, ja kansa lisääntyi ja eneni suurilukuiseksi. **21** Ja koska
kätilövaimot pelkäsivät Jumalaa, niin hän antoi heille runsaasti
perhettä. **22** Niin farao antoi käskyn kaikelle kansallensa, sanoen:
"Kaikki poikalapset, jotka syntyvät, heittäkää Niilivirtaan, mutta
kaikkien tyttölasten antakaa elää".

2 Niin eräs mies, joka oli Leevin sukua, meni ja nai leeviläisen
neidon. **2** Ja vaimo tuli raskaaksi ja synnytti pojan. Ja kun hän
näki, että se oli ihana lapsi, salasi hän sitä kolme kuukautta.
3 Mutta kun hän ei voinut sitä enää salata, otti hän kaisla-
arkun, siveli sen maapihkalla ja piellä, pani lapsen siihen ja laski
sen kaislikkoon Niilivirran rantaan. **4** Ja lapsen sisar asettui
taammaksi nähdäksensä, mitä hänelle tapahtuisi. **5** Silloin faraon
tytär tuli alas peseytymään virrassa, ja hänen seuranaisensa
kävelivät virran rannalla; ja kun hän näki arkun kaislikossa,
lähetti hän palvelijattarensa ja otatti sen ylös. **6** Ja kun hän
avasi sen, näki hän lapsen; ja katso, siinä oli poikanen, joka itki.
Niin hänen tuli sitä sääli, ja hän sanoi: "Tämä on hebrealaisten
lapsia". **7** Niin lapsen sisar sanoi faraon tyttärelle: "Menenkö
kutsumaan sinulle hebrealaisen imettäjän, joka voi imettää sen
lapsen sinulle?" **8** Faraon tytär vastasi hänelle: "Mene!" Niin
tyttö meni ja kutsui lapsen äidin. **9** Ja faraon tytär sanoi hänelle:
"Ota tämä lapsi ja imetä se minulle, niin minä maksan sinulle
siitä palkan". Ja vaimo otti lapsen ja imetti sen. **10** Mutta kun

lapsi oli kasvanut, toi hän sen faraon tyttärelle, ja tämä otti sen
pojaksensa ja antoi hänelle nimen Mooses, sillä hän sanoi: "Minä
olen vetänyt hänet ylös vedestä". **11** Ja tapahtui niihin aikoihin,
kun Mooses oli kasvanut suureksi, että hän meni veljiensä luo ja
näki heidän raskaan työnsä. Ja hän näki egyptiläisen miehen
lyövän hebrealaista miestä, erästä hänen veljistään. **12** Silloin
hän katseli ympärillensä joka taholle, ja kun hän näki, ettei
ketään ollut läheisyydessä, löi hän egyptiläisen kuoliaaksi ja kätki
hänet hiekkaan. **13** Ja hän meni toisena päivänä ulos ja näki
kaksi hebrealaista miestä tappelemassa keskenään; ja hän sanoi
syylliselle: "Miksi lyöt toveriasi?" **14** Tämä vastasi: "Kuka on
asettanut sinut meidän päämieheksemme ja tuomariksemme?
Aiotko tappaa minutkin, niinkuin tapoit egyptiläisen?" Silloin
Mooses peljästyi ja ajatteli: "Se on siis tullut ilmi". **15** Ja kun farao
sai kuulla tästä tapahtumasta, etsi hän Moosesta tappaaksensa
hänet. Mutta Mooses lähti faraota pakoon ja pysähtyi Midianin
maahan ja istahti eräälle kaivolle. **16** Ja Midianin papilla oli
seitsemän tytärtä; nämä tulivat vettä ammentamaan ja täyttivät
vesikaukalot, juottaakseen isänsä lampaita. **17** Mutta paimenet
tulivat ja ajoivat heidät pois. Silloin Mooses nousi ja auttoi heitä
ja juotti heidän lampaansa. **18** Ja kun he tulivat isänsä Reguelin
luo, kysyi hän: "Kuinka te tänä päivänä niin pian jouduitte?" **19**
He vastasivat: "Egyptiläinen mies auttoi meitä paimenten käsistä,
ammensipa vielä vettäkin meille ja juotti lampaat". **20** Ja hän
sanoi tyttärillensä: "Missä hän on? Miksi te niin jätitte miehen?
Kutsukaa hänet aterioimaan meidän kanssamme." **21** Ja Mooses
suostui asumaan sen miehen luona, ja hän antoi Moosekselle
tyttärensä Sipporan vaimoksi. **22** Tämä synnytti pojan, ja Mooses
antoi hänelle nimen Geersom; sillä hän sanoi: "Minä olen

muukalainen vieraalla maalla". **23** Ja kun oli kulunut pitkä aika,
kuoli Egyptin kuningas. Ja israelilaiset huokailivat orjuuttansa ja
valittivat; ja heidän huutonsa heidän orjuutensa tähden nousi
Jumalan tykö. **24** Ja Jumala kuuli heidän vaikeroimisensa, ja
Jumala muisti liittonsa Aabrahamin, Iisakin ja Jaakobin kanssa.
25 Ja Jumala katsoi israelilaisten puoleen, ja Jumala piti heistä
huolta.

3 Ja Mooses kaitsi appensa Jetron, Midianin papin, lampaita.
Ja kun hän kerran ajoi lampaita erämaan tuolle puolen, tuli
hän Jumalan vuoren, Hoorebin, juurelle. **2** Silloin Herran enkeli
ilmestyi hänelle tulen liekissä keskellä orjantappurapensasta;
ja hän näki, että pensas paloi ilmitulessa, mutta pensas ei
kuitenkaan kulunut. **3** Niin Mooses sanoi: "Minä käyn tuonne ja
katson tätä suurta näkyä, miksi ei pensas pala poroksi". **4** Kun
Herra näki hänen tulevan katsomaan, huusi hän, Jumala, hänelle
pensaasta ja sanoi: "Mooses, Mooses!" Hän vastasi: "Tässä
olen". **5** Hän sanoi: "Älä tule tänne! Riisu kengät jalastasi, sillä
paikka, jossa seisot, on pyhä maa." **6** Ja hän sanoi vielä: "Minä
olen sinun isäsi Jumala, Aabrahamin Jumala, Iisakin Jumala ja
Jaakobin Jumala". Ja Mooses peitti kasvonsa, sillä hän pelkäsi
katsoa Jumalaa. **7** Ja Herra sanoi: "Minä olen nähnyt kansani
kurjuuden Egyptissä ja kuullut heidän huutonsa sortajainsa
tähden; niin, minä tiedän heidän tuskansa. **8** Sentähden minä
olen astunut alas vapauttamaan heidät egyptiläisten kädestä ja
johdattamaan heidät siitä maasta hyvään ja tilavaan maahan,
maahan, joka vuotaa maitoa ja mettä, sinne, missä kanaanilaiset,
heettiläiset, amorilaiset, perissiläiset, hivviläiset ja jebusilaiset
asuvat. **9** Ja nyt on israelilaisten huuto tullut minun kuuluviini,
ja minä olen myös nähnyt sen sorron, jolla egyptiläiset heitä

sortavat. **10** Niin mene nyt, minä lähetän sinut faraon tykö, ja vie
minun kansani, israelilaiset, pois Egyptistä." **11** Mutta Mooses
sanoi Jumalalle: "Mikä minä olen menemään faraon tykö ja
viemään israelilaisia pois Egyptistä?" **12** Hän vastasi: "Minä
olen sinun kanssasi; ja tämä olkoon sinulle tunnusmerkkinä,
että minä olen sinut lähettänyt: kun olet vienyt kansan pois
Egyptistä, niin te palvelette Jumalaa tällä vuorella". **13** Mooses
sanoi Jumalalle: "Katso, kun minä menen israelilaisten luo ja
sanon heille: 'Teidän isienne Jumala on lähettänyt minut teidän
luoksenne', ja kun he kysyvät minulta: 'Mikä hänen nimensä on?'
niin mitä minä heille vastaan?" **14** Jumala vastasi Moosekselle:
"Minä olen se, joka minä olen". Ja hän sanoi vielä: "Sano
israelilaisille näin: 'Minä olen' lähetti minut teidän luoksenne".
15 Ja Jumala sanoi vielä Moosekselle: "Sano israelilaisille
näin: Herra, teidän isienne Jumala, Aabrahamin Jumala, Iisakin
Jumala ja Jaakobin Jumala, lähetti minut teidän luoksenne;
tämä on minun nimeni iankaikkisesti, ja näin minua kutsuttakoon
sukupolvesta sukupolveen. **16** Mene ja kokoa Israelin vanhimmat
ja sano heille: Herra, teidän isienne Jumala, Aabrahamin, Iisakin
ja Jaakobin Jumala, on ilmestynyt minulle ja sanonut: 'Totisesti
minä pidän teistä huolen ja pidän silmällä, mitä teille tapahtuu
Egyptissä. **17** Ja minä olen päättänyt näin: minä johdatan
teidät pois Egyptin kurjuudesta kanaanilaisten, heettiläisten,
amorilaisten, perissiläisten, hivviläisten ja jebusilaisten maahan,
siihen maahan, joka vuotaa maitoa ja mettä.' **18** Ja he kuulevat
sinua. Niin mene sitten, sinä ja Israelin vanhimmat, Egyptin
kuninkaan tykö, ja sanokaa hänelle: 'Herra, hebrealaisten
Jumala, on kohdannut meitä. Anna siis meidän mennä kolmen
päivän matka erämaahan uhraamaan Herralle, Jumalallemme.'

19 Mutta minä tiedän, että Egyptin kuningas ei päästä teitä
menemään, ei edes väkevän käden pakolla. **20** Mutta minä
ojennan käteni ja lyön Egyptiä kaikenkaltaisilla ihmeilläni, joita
minä olen siellä tekevä, ja sitten hän päästää teidät. **21** Ja minä
annan tämän kansan päästä egyptiläisten suosioon, niin että te
lähtiessänne ette lähde tyhjin käsin. **22** Vaan jokainen vaimo on
pyytävä naapuriltaan ja luonaan majailevalta vaimolta hopea-ja
kultakaluja ja vaatteita. Niihin te puette poikanne ja tyttärenne ja
viette ne saaliina egyptiläisiltä."

4 Mooses vastasi ja sanoi: "Katso, he eivät usko minua eivätkä
kuule minua, vaan sanovat: 'Ei Herra ole sinulle ilmestynyt'". **2**
Herra sanoi hänelle: "Mikä sinulla on kädessäsi?" Hän vastasi:
"Sauva". **3** Hän sanoi: "Heitä se maahan". Ja hän heitti sen
maahan, ja se muuttui käärmeeksi; ja Mooses pakeni sitä. **4**
Mutta Herra sanoi Moosekselle: "Ojenna kätesi ja tartu sen
pyrstöön". Niin hän ojensi kätensä ja tarttui siihen, ja se muuttui
sauvaksi hänen kädessänsä. **5** -"Siitä he uskovat, että Herra,
heidän isiensä Jumala, Aabrahamin Jumala, Iisakin Jumala ja
Jaakobin Jumala, on sinulle ilmestynyt". **6** Ja Herra sanoi vielä
hänelle: "Pistä kätesi poveesi". Ja hän pisti kätensä poveensa.
Ja kun hän veti sen ulos, niin katso, hänen kätensä oli pitalista
valkoinen niinkuin lumi. **7** Ja hän sanoi: "Pistä kätesi takaisin
poveesi". Ja hän pisti kätensä takaisin poveensa. Ja kun hän veti
sen ulos povestansa, niin katso, se oli taas niinkuin hänen muukin
ihonsa. **8** Herra sanoi: "Jos he eivät usko sinua eivätkä tottele
ensimmäistä tunnustekoa, niin he uskovat toisen tunnusteon. **9**
Mutta jos he eivät usko näitäkään kahta tunnustekoa eivätkä
kuule sinua, niin ota vettä Niilivirrasta ja kaada kuivalle maalle,
niin se vesi, jonka virrasta otat, on muuttuva vereksi kuivalla

maalla." **10** Niin Mooses sanoi Herralle: "Oi Herra, minä en ole
puhetaitoinen mies; en ole ollut ennen enkä senkään jälkeen,
kuin sinä puhuit palvelijallesi; sillä minulla on hidas puhe ja
kankea kieli". **11** Ja Herra sanoi hänelle: "Kuka on antanut
ihmiselle suun, tahi kuka tekee mykän tai kuuron, näkevän tai
sokean? Enkö minä, Herra? **12** Mene siis nyt, minä olen sinun
suusi apuna ja opetan sinulle, mitä sinun on puhuttava." **13**
Mutta hän sanoi: "Oi Herra, lähetä kuka muu tahansa!" **14** Niin
Herra vihastui Moosekseen ja sanoi: "Eikö sinulla ole veljesi
Aaron, leeviläinen? Minä tiedän, että hän osaa puhua. Ja katso,
hän tuleekin sinua vastaan; ja kun hän näkee sinut, iloitsee hän
sydämestänsä. **15** Ja puhu sinä hänelle ja pane sanat hänen
suuhunsa. Ja minä olen sinun suusi apuna ja hänen suunsa
apuna ja opetan teille, mitä teidän on tehtävä. **16** Ja hän on
puhuva sinun puolestasi kansalle; niin hän on oleva sinulla
suuna, ja sinä olet oleva hänellä jumalana. **17** Ja ota käteesi
tämä sauva, jolla olet tekevä nuo tunnusteot." **18** Niin Mooses
tuli takaisin appensa Jetron luo ja sanoi hänelle: "Anna minun
mennä takaisin veljieni tykö Egyptiin, katsomaan, ovatko he vielä
elossa". Jetro sanoi Moosekselle: "Mene rauhassa". **19** Ja Herra
sanoi Moosekselle Midianissa: "Mene takaisin Egyptiin, sillä
kaikki ne ovat kuolleet, jotka väijyivät sinun henkeäsi". **20** Niin
Mooses otti vaimonsa ja poikansa ja pani heidät aasin selkään ja
palasi Egyptin maahan; ja Mooses otti käteensä Jumalan sauvan.
21 Ja Herra sanoi Moosekselle: "Kun tulet takaisin Egyptiin, niin
katso, että teet faraon edessä kaikki ne ihmeet, jotka minä olen
pannut sinun käteesi. Mutta minä paadutan hänen sydämensä,
niin että hän ei päästä kansaa. **22** Sano silloin faraolle: 'Näin
sanoo Herra: Israel on minun esikoispoikani; **23** sentähden minä

sanon sinulle: Päästä minun poikani palvelemaan minua. Mutta
jos kieltäydyt päästämästä häntä, niin katso, minä tapan sinun
esikoispoikasi.'" **24** Ja matkan varrella yöpaikassa tapahtui,
että Herra kävi hänen kimppuunsa ja tahtoi surmata hänet.
25 Silloin Sippora otti terävän kiven ja leikkasi pois poikansa
esinahan, kosketti sillä Moosesta alhaalta ja sanoi: "Sinä olet
minun veriylkäni". **26** Niin hän jätti hänet rauhaan. Silloin Sippora
sanoi: "Veriylkä ympärileikkauksen kautta". **27** Ja Herra sanoi
Aaronille: "Mene Moosesta vastaan erämaahan". Ja hän meni ja
kohtasi hänet Jumalan vuorella ja suuteli häntä. **28** Ja Mooses
kertoi Aaronille kaikki, mitä Herra oli puhunut lähettäessään
hänet, ja kaikki ne tunnusteot, jotka hän oli käskenyt hänen
tehdä. **29** Niin Mooses ja Aaron menivät ja kokosivat kaikki
israelilaisten vanhimmat. **30** Ja Aaron puhui kaikki, mitä Herra
oli Moosekselle sanonut, ja Mooses teki tunnusteot kansan
silmien edessä. **31** Ja kansa uskoi. Ja kun he kuulivat, että Herra
oli pitänyt huolta israelilaisista ja nähnyt heidän kurjuutensa,
kumartuivat he maahan ja rukoilivat.

5 Senjälkeen Mooses ja Aaron menivät ja sanoivat faraolle:
"Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Päästä minun kansani
viettämään minulle juhlaa erämaassa". **2** Mutta farao vastasi:
"Kuka on Herra, jota minun pitäisi kuulla ja päästää Israel?
Minä en tunne Herraa enkä päästä Israelia." **3** Niin he sanoivat:
"Hebrealaisten Jumala on kohdannut meitä. Anna siis meidän
mennä kolmen päivän matka erämaahan uhraamaan Herralle,
Jumalallemme, ettei hän rankaisisi meitä rutolla tai miekalla." **4**
Mutta Egyptin kuningas vastasi heille: "Miksi te, Mooses ja Aaron,
pidätätte kansaa työnteosta? Menkää töihinne." **5** Ja farao sanoi
vielä: "Katsokaa, liian paljon on muutenkin joutoväkeä maassa, ja

te tahdotte saattaa heidät kulkemaan työttöminä". **6** Ja farao antoi
sinä päivänä käskyn kansan työnteettäjille ja päällysmiehille,
sanoen: **7** "Älkää enää antako kansalle olkia tiilien tekemistä
varten niinkuin ennen; he menkööt itse ja kootkoot itselleen oljet.
8 Pankaa kuitenkin heidän tehtäväkseen sama tiilimäärä, jonka
he ennenkin ovat tehneet, siitä mitään vähentämättä; sillä he ovat
laiskoja, sentähden he huutavat näin: 'Menkäämme uhraamaan
Jumalallemme!' **9** Pantakoon miehille raskasta työtä, että heillä
olisi siinä tekemistä ja että he eivät kuuntelisi valhepuheita." **10**
Niin kansan työnteettäjät ja päällysmiehet menivät ja sanoivat
kansalle: "Näin sanoo farao: 'Minä en anna teille enää olkia. **11**
Menkää itse ja hankkikaa itsellenne olkia, mistä vain löydätte,
mutta työstänne ei vähennetä mitään.'" **12** Niin kansa hajosi
pitkin Egyptin maata keräämään pehkuja olkien asemesta. **13** Ja
työnteettäjät ahdistivat heitä sanoen: "Tehkää työnne valmiiksi,
kunkin päivän määrä päivälleen, niinkuin silloinkin, kun saitte
olkia". **14** Ja israelilaisten päällysmiehiä, joita faraon työnteettäjät
olivat heille asettaneet, piestiin, ja heille sanottiin: "Miksi ette ole
eilen ettekä tänään suorittaneet tähänastista määräänne tiilien
teossa?" **15** Niin israelilaisten päällysmiehet menivät ja valittivat
faraolle, sanoen: "Minkätähden teet näin palvelijoillesi? **16** Olkia
palvelijoillesi ei anneta, mutta kuitenkin sanotaan meille: 'Tehkää
tiilet'. Ja katso, palvelijoitasi piestään, vaikka vika on sinun oman
väkesi." **17** Mutta hän sanoi: "Te olette laiskoja, laiskoja olette;
sentähden te sanotte: 'Menkäämme uhraamaan Herralle'. **18**
Menkää vain työhönne. Olkia ei teille anneta, mutta määrätty luku
tiiliä on teidän hankittava." **19** Niin israelilaisten päällysmiehet
huomasivat joutuneensa ahtaalle, kun heille sanottiin: "Ette saa
mitään tiililuvun vähennystä kunkin päivän määrästä". **20** Ja kun

he lähtivät faraon luota, kohtasivat he Mooseksen ja Aaronin,
jotka odottivat heitä, **21** ja he sanoivat näille: "Herra kostakoon
teille ja tuomitkoon teidät; sillä te olette saattaneet meidät faraon
ja hänen palvelijainsa vihoihin ja antaneet heidän käteensä
miekan, meille surmaksi". **22** Silloin Mooses palasi Herran tykö
ja sanoi: "Herra, miksi olet tehnyt niin pahoin tälle kansalle?
Miksi olet lähettänyt minut? **23** Sillä siitä asti, kun minä menin
faraon tykö puhumaan sinun nimessäsi, hän on tehnyt pahaa
tälle kansalle, etkä sinä suinkaan ole kansaasi vapahtanut."

6 Mutta Herra vastasi Moosekselle: "Nyt saat nähdä, mitä minä
faraolle teen; sillä väkevän käden pakottamana hän on päästävä
heidät, ja väkevän käden pakottamana hän on ajava heidät
maastansa". **2** Ja Jumala puhui Moosekselle ja sanoi hänelle:
"Minä olen Herra. **3** Ja minä olen ilmestynyt Aabrahamille,
Iisakille ja Jaakobille 'Jumalana Kaikkivaltiaana', mutta nimelläni
'Herra' en minä ole tehnyt itseäni heille tunnetuksi. **4** Ja minä
tein myös liittoni heidän kanssansa, antaakseni heille Kanaanin
maan, sen maan, jossa he muukalaisina asuivat. **5** Ja nyt
minä olen kuullut israelilaisten vaikeroimisen, kun egyptiläiset
pitävät heitä orjantyössä, ja olen muistanut liittoni. **6** Sano
sentähden israelilaisille: 'Minä olen Herra, ja minä vien teidät pois
egyptiläisten sorron alta ja vapautan teidät orjuudesta ja pelastan
teidät ojennetulla käsivarrella ja suurilla rangaistustuomioilla. **7**
Niin minä otan teidät kansakseni ja olen teidän Jumalanne; ja te
tulette tietämään, että minä olen Herra, teidän Jumalanne, joka
vien teidät pois egyptiläisten sorron alta. **8** Ja minä johdatan teidät
siihen maahan, jonka minä olen kättä kohottaen luvannut antaa
Aabrahamille, Iisakille ja Jaakobille; ja sen minä annan teille
omaksi. Minä olen Herra.'" **9** Ja Mooses puhui näin israelilaisille;

mutta he eivät kuulleet Moosesta tuskaantumisensa ja raskaan
orjuutensa tähden. **10** Sitten Herra puhui Moosekselle ja sanoi:
11 "Mene ja sano faraolle, Egyptin kuninkaalle, että hän päästää
israelilaiset maastansa". **12** Mutta Mooses puhui Herran edessä
ja sanoi: "Katso, israelilaiset eivät kuulleet minua; kuinka sitten
farao kuulisi minua, joka olen huuliltani ympärileikkaamaton?"
13 Mutta Herra puhui Moosekselle ja Aaronille ja käski heitä
menemään israelilaisten ja faraon, Egyptin kuninkaan, tykö ja
viemään israelilaiset pois Egyptin maasta. **14** Nämä ovat heidän
perhekuntainsa päämiehet: Ruubenin, Israelin esikoisen, pojat
olivat Hanok ja Pallu, Hesron ja Karmi. Nämä ovat Ruubenin
sukukunnat. **15** Simeonin pojat olivat Jemuel, Jaamin, Oohad,
Jaakin, Soohar ja Saul, kanaanilaisen vaimon poika. Nämä ovat
Simeonin sukukunnat. **16** Ja nämä ovat Leevin poikien nimet
heidän polveutumisensa mukaan: Geerson, Kehat ja Merari.
Ja Leevin elinaika oli sata kolmekymmentä seitsemän vuotta.
17 Geersonin pojat olivat Libni ja Siimei, sukujensa mukaan.
18 Kehatin pojat olivat Amram, Jishar, Hebron ja Ussiel. Ja
Kehatin elinaika oli sata kolmekymmentä kolme vuotta. **19**
Merarin pojat olivat Mahli ja Muusi. Nämä ovat Leevin suvut
polveutumisensa mukaan. **20** Mutta Amram otti isänsä sisaren
Jookebedin vaimokseen, ja tämä synnytti hänelle Aaronin ja
Mooseksen. Ja Amramin elinaika oli sata kolmekymmentä
seitsemän vuotta. **21** Jisharin pojat olivat Koorah, Nefeg ja Sikri.
22 Ussielin pojat olivat Miisael, Elsafan ja Sitri. **23** Ja Aaron
otti vaimoksensa Eliseban, Amminadabin tyttären, Nahsonin
sisaren, ja tämä synnytti hänelle Naadabin, Abihun, Eleasarin
ja Iitamarin. **24** Koorahin pojat olivat Assir, Elkana ja Abiasaf.
Nämä ovat koorahilaisten suvut. **25** Ja Eleasar, Aaronin poika,

otti itsellensä vaimon Puutielin tyttäristä, ja tämä synnytti hänelle
Piinehaan. Nämä ovat leeviläisten perhekuntien päämiehet
heidän sukujensa mukaan. **26** Nämä olivat Aaron ja Mooses,
joille Herra sanoi: "Viekää israelilaiset joukkoinensa pois Egyptin
maasta". **27** Nämä puhuivat faraolle, Egyptin kuninkaalle, että
he aikoivat viedä israelilaiset pois Egyptistä, nimittäin Mooses
ja Aaron. **28** Ja niihin aikoihin, kun Herra puhui Moosekselle
Egyptin maassa, **29** puhui Herra Moosekselle näin: "Minä olen
Herra. Sano faraolle, Egyptin kuninkaalle, kaikki, mitä minä
sinulle puhun." **30** Mutta Mooses vastasi Herran edessä: "Katso,
minä olen huuliltani ympärileikkaamaton, kuinka siis farao kuulisi
minua?"

7 Mutta Herra sanoi Moosekselle: "Katso, minä asetan sinut
jumalaksi faraolle, ja veljesi Aaron on oleva sinun profeettasi.
2 Puhu kaikki, mitä minä sinun käsken puhua; ja Aaron,
sinun veljesi, puhukoon faraolle, että hän päästää israelilaiset
maastansa. **3** Mutta minä paadutan faraon sydämen ja teen
monta tunnustekoa ja ihmettä Egyptin maassa. **4** Ja farao ei
kuule teitä, mutta minä asetan käteni Egyptiä vastaan ja vien
pois joukkoni, kansani, israelilaiset, Egyptin maasta, toimittaen
suuret rangaistustuomiot. **5** Ja egyptiläiset tulevat tietämään,
että minä olen Herra, kun minä ojennan käteni Egyptin yli ja
vien pois israelilaiset heidän keskeltänsä." **6** Ja Mooses ja
Aaron tekivät, niinkuin Herra oli heitä käskenyt; niin he tekivät. **7**
Mutta Mooses oli kahdeksankymmenen vuoden vanha ja Aaron
kahdeksankymmenen kolmen vuoden vanha, kun he puhuivat
faraon kanssa. **8** Ja Herra puhui Moosekselle ja Aaronille ja
sanoi: **9** "Kun farao puhuu teille ja sanoo: 'Tehkää jokin ihmetyö',
niin sano sinä Aaronille: 'Ota sauvasi ja heitä se faraon eteen,

niin se muuttuu käärmeeksi'". **10** Niin Mooses ja Aaron menivät
faraon tykö ja tekivät, niinkuin Herra oli käskenyt. Aaron heitti
sauvansa faraon ja hänen palvelijainsa eteen, ja se muuttui
käärmeeksi. **11** Ja faraokin kutsui maansa viisaat ja velhot; ja
nämä Egyptin tietäjät tekivät samoin taioillansa: **12** he heittivät
kukin sauvansa maahan, ja ne muuttuivat käärmeiksi. Mutta
Aaronin sauva nieli heidän sauvansa. **13** Ja faraon sydän
paatui, eikä hän kuullut heitä, niinkuin Herra oli sanonutkin. **14**
Sitten Herra sanoi Moosekselle: "Faraon sydän on kovettunut,
hän kieltäytyy päästämästä kansaa. **15** Mene faraon tykö
huomenaamuna, kun hän menee veden luo, ja seisahdu hänen
tielleen Niilivirran partaalle. Ja ota käteesi se sauva, joka oli
muuttunut käärmeeksi, **16** ja sano hänelle: 'Herra, hebrealaisten
Jumala, on lähettänyt minut sinun luoksesi ja käskenyt sanoa:
Päästä minun kansani palvelemaan minua erämaassa. Mutta
katso, sinä et ole totellut tähän asti. **17** Sentähden Herra sanoo
näin: Tästä olet tunteva, että minä olen Herra: katso, minä
lyön sauvalla, joka on kädessäni, virran veteen, ja se muuttuu
vereksi. **18** Ja kalat virrassa kuolevat, ja virta rupeaa haisemaan,
niin että egyptiläisiä inhottaa juoda vettä virrasta.'" **19** Ja Herra
sanoi Moosekselle: "Sano Aaronille: 'Ota sauvasi ja ojenna
kätesi Egyptin vetten yli, sen jokien, kanavien ja lammikkojen
yli ja kaikkien niiden paikkojen yli, joihin on vettä kokoontunut,
niin ne muuttuvat vereksi. Ja verta on oleva Egyptin maassa
kaikkialla, sekä puuastioissa että kiviastioissa.'" **20** Ja Mooses ja
Aaron tekivät, niinkuin Herra oli käskenyt. Hän kohotti sauvan ja
löi Niilivirran veteen faraon ja hänen palvelijainsa nähden; ja
kaikki vesi, joka virrassa oli, muuttui vereksi. **21** Ja kalat virrassa
kuolivat, ja virta haisi, niin että egyptiläiset eivät saattaneet

juoda vettä virrasta; ja verta oli kaikkialla Egyptin maassa. **22**
Mutta Egyptin tietäjät tekivät samoin taioillansa. Ja faraon sydän
paatui, eikä hän kuullut heitä, niinkuin Herra oli sanonutkin.
23 Ja farao kääntyi ja palasi kotiinsa eikä välittänyt tästäkään.
24 Mutta kaikki egyptiläiset kaivoivat Niilivirran ympäriltä vettä
juodaksensa; sillä he eivät voineet juoda virran vettä. **25** Ja näin
oli kulunut seitsemän päivää siitä, kun Herra oli lyönyt Niilivirtaa.

8 Sitten Herra sanoi Moosekselle: "Mene faraon luo ja sano
hänelle: 'Näin sanoo Herra: Päästä minun kansani palvelemaan
minua. **2** Mutta jos kieltäydyt päästämästä heitä, niin katso,
minä rankaisen koko sinun maatasi sammakoilla. **3** Ja Niilivirta
on vilisevä sammakoita, ja ne nousevat maalle ja tulevat
sinun taloosi ja makuuhuoneeseesi ja vuoteeseesi, sekä sinun
palvelijaisi taloihin ja kansasi sekaan, sinun leivinuuneihisi ja
taikinakaukaloihisi. **4** Jopa sinun ja sinun kansasi ja kaikkien
sinun palvelijaisi päälle hyppii sammakoita.'" **5** Ja Herra sanoi
Moosekselle: "Sano Aaronille: 'Ojenna kätesi sauvoinensa jokien,
kanavien ja lammikkojen yli ja nostata sammakoita Egyptin
maahan'". **6** Niin Aaron ojensi kätensä Egyptin vetten yli, ja
sammakoita nousi, ja ne peittivät Egyptin maan. **7** Ja tietäjät
tekivät samoin taioillansa ja nostattivat sammakoita Egyptin
maahan. **8** Niin farao kutsui Mooseksen ja Aaronin ja sanoi:
"Rukoilkaa Herraa, että hän ottaisi pois sammakot vaivaamasta
minua ja minun kansaani, niin minä päästän kansan uhraamaan
Herralle". **9** Mooses sanoi faraolle: "Suvaitse määrätä minulle
aika, jonka kuluessa minun on rukoiltava, sinun itsesi, sinun
palvelijaisi ja kansasi puolesta, sammakot hävitettäviksi luotasi
ja taloistasi, niin että niitä jää ainoastaan Niilivirtaan". **10** Hän
vastasi: "Huomiseksi". Niin Mooses sanoi: "Tapahtukoon, niinkuin

sanoit, tietääksesi, ettei kukaan ole niinkuin Herra, meidän
Jumalamme. **11** Sammakot katoavat luotasi ja taloistasi ja sinun
palvelijaisi ja kansasi luota, ja niitä jää ainoastaan Niilivirtaan."
12 Niin Mooses ja Aaron lähtivät faraon luota. Ja Mooses huusi
Herran puoleen sammakkojen tähden, jotka hän oli pannut
faraon vaivaksi. **13** Ja Herra teki Mooseksen sanan mukaan:
sammakot kuolivat huoneista, pihoilta ja kedoilta. **14** Ja he
kokosivat niitä läjittäin, ja maa rupesi haisemaan. **15** Mutta kun
farao näki päässeensä hengähtämään, kovensi hän sydämensä
eikä kuullut heitä, niinkuin Herra oli sanonutkin. **16** Sitten Herra
sanoi Moosekselle: "Sano Aaronille: 'Ojenna sauvasi ja lyö maan
tomua, niin siitä tulee sääskiä koko Egyptin maahan'". **17** Ja
he tekivät niin: Aaron ojensi kätensä ja sauvansa ja löi maan
tomua; niin sääsket ahdistivat ihmisiä ja karjaa. Kaikki maan
tomu muuttui sääskiksi koko Egyptin maassa. **18** Ja tietäjät
tekivät samoin taioillansa saadakseen sääskiä syntymään, mutta
he eivät voineet. Ja sääsket ahdistivat ihmisiä ja karjaa. **19** Niin
tietäjät sanoivat faraolle: "Tämä on Jumalan sormi". Mutta faraon
sydän paatui, eikä hän kuullut heitä, niinkuin Herra oli sanonutkin.
20 Ja Herra sanoi Moosekselle: "Astu huomenaamuna varhain
faraon eteen, kun hän menee veden luo, ja sano hänelle: 'Näin
sanoo Herra: Päästä minun kansani palvelemaan minua. **21**
Sillä jos et päästä minun kansaani, niin katso, minä lähetän
paarmoja sinun, sinun palvelijaisi ja sinun kansasi kimppuun ja
sinun taloihisi, niin että egyptiläisten talot, jopa se maa, jonka
päällä ne ovat, tulevat paarmoja täyteen. **22** Mutta minä erotan
sinä päivänä Goosenin maan, jossa minun kansani asuu, ettei
sinne paarmoja tule, tietääksesi, että minä olen maan Herra.
23 Näin minä panen pelastuksen erottamaan oman kansani

sinun kansastasi. Huomenna on tämä ihme tapahtuva.'" **24**
Ja Herra teki niin: paarmoja tuli suuret parvet faraon ja hänen
palvelijainsa taloihin; ja paarmat tulivat maan turmioksi koko
Egyptin maassa. **25** Niin farao kutsutti Mooseksen ja Aaronin ja
sanoi: "Menkää ja uhratkaa Jumalallenne tässä maassa". **26**
Mutta Mooses sanoi: "Ei sovi niin tehdä; sillä me uhraamme
Herralle, Jumalallemme, sellaista, joka on egyptiläisille kauhistus.
Jos me nyt uhraamme egyptiläisten nähden sellaista, joka on
heille kauhistus, niin eivätkö he kivitä meitä? **27** Salli meidän
mennä kolmen päivän matka erämaahan uhraamaan Herralle,
Jumalallemme, niinkuin hän on meille sanonut." **28** Farao
sanoi: "Minä päästän teidät uhraamaan Herralle, Jumalallenne,
erämaassa; älkää vain menkö kovin kauas. Rukoilkaa minun
puolestani." **29** Niin Mooses sanoi: "Katso, kun olen lähtenyt
sinun luotasi, rukoilen minä Herraa, ja paarmat häviävät pois
huomenna faraolta, hänen palvelijoiltansa ja hänen kansaltaan.
Älköön vain farao enää pettäkö, niin ettei hän päästäkään
kansaa uhraamaan Herralle." **30** Ja Mooses lähti faraon luota ja
rukoili Herraa. **31** Ja Herra teki, niinkuin Mooses oli sanonut:
hän vapautti faraon, hänen palvelijansa ja hänen kansansa
paarmoista, niin ettei niitä jäänyt ainoatakaan. **32** Mutta farao
kovensi sydämensä tälläkin kerralla eikä päästänyt kansaa.

9 Sitten Herra sanoi Moosekselle: "Mene faraon tykö ja puhu
hänelle: 'Näin sanoo Herra, hebrealaisten Jumala: Päästä minun
kansani palvelemaan minua. **2** Sillä jos kieltäydyt päästämästä
heitä ja vielä pidätät heitä, **3** niin katso, Herran käsi on lyövä sinun
karjaasi, joka on kedolla, hevosia, aaseja, kameleita, nautoja ja
lampaita ylen ankaralla ruttotaudilla. **4** Mutta Herra on tekevä
erotuksen israelilaisten karjan ja egyptiläisten karjan välillä, niin

ettei mitään kuole siitä, mikä on israelilaisten omaa.'" **5** Ja Herra
asetti määrätyn ajan ja sanoi: "Huomenna on Herra tekevä niin
tässä maassa". **6** Ja seuraavana päivänä Herra teki niin, ja
kaikki Egyptin karja kuoli; mutta israelilaisten karjasta ei kuollut
ainoatakaan. **7** Ja kun farao lähetti tiedustelemaan, niin katso,
israelilaisten karjasta ei ollut kuollut ainoatakaan. Mutta faraon
sydän kovettui, eikä hän päästänyt kansaa. **8** Sitten Herra sanoi
Moosekselle ja Aaronille: "Ottakaa kahmalonne täyteen pätsin
nokea, ja Mooses viskatkoon sen taivasta kohti faraon silmien
edessä, **9** niin se muuttuu tomuksi, joka peittää koko Egyptin
maan, ja siitä tulee ihmisiin ja karjaan märkäpaiseita kaikkialla
Egyptin maassa". **10** Ja he ottivat pätsin nokea ja astuivat faraon
eteen, ja Mooses viskasi sen taivasta kohti; niin märkäpaiseita
tuli ihmisiin ja karjaan. **11** Eivätkä tietäjätkään voineet pitää
puoliaan Moosesta vastaan paiseiden tähden, sillä paiseita oli
tietäjissä samoin kuin kaikissa muissakin egyptiläisissä. **12**
Mutta Herra paadutti faraon sydämen, niin ettei hän kuullut
heitä, niinkuin Herra oli sanonutkin Moosekselle. **13** Sitten
Herra sanoi Moosekselle: "Astu huomenaamuna varhain faraon
eteen ja sano hänelle: 'Näin sanoo Herra, hebrealaisten Jumala:
Päästä minun kansani palvelemaan minua. **14** Muutoin minä
tällä kertaa lähetän kaikki vitsaukseni vaivaamaan sinua itseäsi,
sinun palvelijoitasi ja kansaasi, tietääksesi, ettei ketään ole
minun vertaistani koko maan päällä. **15** Sillä minä olisin jo
ojentanut käteni ja lyönyt sinua ja sinun kansaasi ruttotaudilla,
niin että olisit kokonaan hävinnyt maan päältä, **16** mutta juuri sitä
varten minä olen antanut sinun säilyä, että näyttäisin sinulle
voimani ja että minun nimeni julistettaisiin kaiken maan päällä.
17 Jos sinä vielä estät minun kansaani etkä päästä heitä, **18** niin

katso, huomenna tähän aikaan minä annan tulla ylen ankaran
raesateen, jonka kaltaista ei ole Egyptissä ollut siitä päivästä
saakka, jona sen perustus pantiin, aina tähän asti. **19** Lähetä
siis nyt saattamaan suojaan karjasi ja kaikki, mitä sinulla on
kedolla. Sillä kaikki ihmiset ja karja, jotka ovat kedolla ja joita ei
ole korjattu kotiin, joutuvat raesateen alle ja kuolevat.'" **20** Se
faraon palvelijoista, joka pelkäsi Herran sanaa, toimitti silloin
palvelijansa ja karjansa huoneiden suojaan; **21** mutta joka ei
välittänyt Herran sanasta, se jätti palvelijansa ja karjansa kedolle.
22 Ja Herra sanoi Moosekselle: "Ojenna kätesi taivasta kohti,
niin raesade kohtaa koko Egyptin maata, ihmisiä, karjaa ja
kaikkia kedon kasveja Egyptin maassa". **23** Niin Mooses ojensi
sauvansa taivasta kohti, ja Herra antoi jylistä ja lähetti rakeita,
ja tulta iski maahan. Näin Herra antoi sataa rakeita yli Egyptin
maan. **24** Ja rakeita tuli, ja tulta leimahteli rakeiden keskellä.
Raesade oli ylen ankara, niin ettei sellainen ollut kohdannut
koko Egyptin maata siitä ajasta saakka, jolloin se tuli asutuksi.
25 Ja rakeet löivät maahan kaikkialla Egyptin maassa kaiken,
mitä kedolla oli, sekä ihmiset että karjan; ja rakeet tuhosivat
kaikki maan kasvit ja pirstoivat kaikki kedon puut. **26** Ainoastaan
Goosenin maata, jossa israelilaiset olivat, ei raesade kohdannut.
27 Niin farao kutsutti Mooseksen ja Aaronin ja sanoi heille: "Minä
olen tehnyt syntiä tällä kertaa. Herra on oikeassa, mutta minä ja
minun kansani olemme väärässä. **28** Rukoilkaa Herraa, sillä jo on
meillä kyllin Jumalan jylinää ja rakeita. Minä päästän teidät, eikä
teidän tarvitse enää viipyä." **29** Mooses vastasi hänelle: "Kun
lähden kaupungista, niin minä ojennan käteni Herran puoleen, ja
jylinä lakkaa eikä rakeita enää tule, tietääksesi, että maa on
Herran. **30** Mutta et sinä eivätkä sinun palvelijasi, sen kyllä

tiedän, vielä nytkään pelkää Herraa Jumalaa." **31** Niin pellava ja
ohra tuhoutuivat, sillä ohra oli tähkällä ja pellava kukalla; **32**
mutta nisu ja kolmitahkoinen vehnä eivät turmeltuneet, sillä ne
tuleentuvat myöhemmin. **33** Ja Mooses lähti faraon luota, ulos
kaupungista, ja ojensi kätensä Herran puoleen; ja jylinä ja rakeet
lakkasivat, eikä sade enää vuotanut maahan. **34** Kun farao näki,
että sade, rakeet ja jylinä lakkasivat, teki hän yhä edelleen syntiä
ja kovensi sydämensä, sekä hän että hänen palvelijansa. **35** Niin
faraon sydän paatui, eikä hän päästänyt israelilaisia, niinkuin
Herra oli Mooseksen kautta sanonutkin.

10 Sitten Herra sanoi Moosekselle: "Mene faraon tykö, sillä
minä olen koventanut hänen sydämensä ja hänen palvelijainsa
sydämet, että tekisin nämä tunnustekoni heidän keskellänsä **2**
ja että sinä kertoisit lapsillesi ja lastesi lapsille, mitä minä olen
tehnyt egyptiläisille, ja minun tunnustekoni, jotka olen tehnyt
heidän keskellänsä, tietääksenne, että minä olen Herra". **3**
Niin Mooses ja Aaron menivät faraon tykö ja sanoivat hänelle:
"Näin sanoo Herra, hebrealaisten Jumala: Kuinka kauan sinä
kieltäydyt nöyrtymästä minun edessäni? Päästä minun kansani
palvelemaan minua. **4** Sillä jos sinä kieltäydyt päästämästä
minun kansaani, niin katso, minä annan huomenna tulla sinun
maahasi heinäsirkkoja. **5** Ja ne peittävät maan pinnan, niin ettei
maata näy, ja ne syövät tähteet siitä, mikä teille rakeilta pelastui
ja jäi, ja ne syövät kaikki teidän puunne, jotka kedolla kasvavat.
6 Ja ne täyttävät sinun talosi ja kaikkien sinun palvelijaisi talot
ja kaikkien egyptiläisten talot, niin ettei sinun isäsi eivätkä esi-
isäsi ole sellaista nähneet siitä päivästä, jona tulivat maailmaan,
hamaan tähän päivään asti." Ja hän kääntyi ja lähti pois faraon
luota. **7** Mutta faraon palvelijat sanoivat hänelle: "Kuinka kauan

tämä mies on oleva meille paulaksi? Päästä miehet palvelemaan
Herraa, heidän Jumalaansa. Etkö vieläkään ymmärrä, että Egypti
joutuu perikatoon?" **8** Niin Mooses ja Aaron tuotiin takaisin
faraon eteen. Ja tämä sanoi heille: "Menkää ja palvelkaa Herraa,
Jumalaanne. Vaan ketkä menevät?" **9** Mooses vastasi: "Me
menemme, nuoret ja vanhat, me menemme poikinemme ja
tyttärinemme, lampainemme ja karjoinemme; sillä meillä on
Herran juhla". **10** Niin hän sanoi heille: "Olkoon vain Herra
teidän kanssanne, kunhan minä ensin päästän teidät ja teidän
vaimonne ja lapsenne. Katsokaa, teillä on paha mielessä. **11**
Siitä ei tule mitään. Mutta menkää te, miehet, ja palvelkaa
Herraa, sillä sitähän te olette pyytäneetkin." Ja heidät ajettiin pois
faraon edestä. **12** Ja Herra sanoi Moosekselle: "Ojenna kätesi
Egyptin maan yli ja tuo tänne heinäsirkat; tulkoon niitä Egyptin
maahan, ja syökööt ne kaikki maan kasvit, kaikki, mitä rakeilta
on jäänyt". **13** Niin Mooses ojensi sauvansa Egyptin maan yli,
ja Herra antoi itätuulen puhaltaa yli maan koko sen päivän ja
koko yön; kun aamu tuli, toi itätuuli heinäsirkat mukanaan. **14**
Ja heinäsirkkoja tuli koko Egyptin maahan, ja ne laskeutuivat
ylen suurina laumoina koko Egyptin alueelle; niin paljon ei
heinäsirkkoja ollut koskaan sitä ennen tullut eikä sen jälkeen tule.
15 Ne peittivät koko maan pinnan, niin että maa tuli mustaksi; ja
ne söivät kaikki maan kasvit ja kaikki puiden hedelmät, jotka
olivat rakeilta säilyneet. Niin ei jäänyt mitään vihantaa jäljelle
puihin eikä kedon kasveihin koko Egyptin maassa. **16** Silloin
farao kutsutti kiiruusti Mooseksen ja Aaronin ja sanoi: "Minä
olen rikkonut Herraa, teidän Jumalaanne, ja teitä vastaan. **17**
Anna nyt anteeksi minun rikkomukseni vielä tämä kerta, ja
rukoilkaa Herraa, Jumalaanne, että hän poistaisi minulta ainakin

tämän surman." **18** Niin hän lähti pois faraon luota ja rukoili
Herraa. **19** Ja Herra käänsi tuulen hyvin kovaksi länsituuleksi;
se vei heinäsirkat mukanaan ja painoi ne Kaislamereen, niin
ettei yhtäkään heinäsirkkaa jäänyt koko Egyptin alueelle. **20**
Mutta Herra paadutti faraon sydämen, niin ettei hän päästänyt
israelilaisia. **21** Sitten Herra sanoi Moosekselle: "Ojenna kätesi
taivasta kohti, niin Egyptin maahan tulee sellainen pimeys,
että siihen voi käsin tarttua". **22** Ja Mooses ojensi kätensä
taivasta kohti, ja koko Egyptin maahan tuli synkeä pimeys
kolmeksi päiväksi. **23** Ei kukaan voinut nähdä toistansa, eikä
kukaan voinut liikkua paikaltansa kolmeen päivään. Mutta kaikilla
israelilaisilla oli valoisata asuinpaikoissansa. **24** Niin farao kutsui
Mooseksen ja sanoi: "Menkää ja palvelkaa Herraa; ainoastaan
lampaanne ja karjanne jääköot tänne. Myöskin vaimonne ja
lapsenne menköot teidän mukananne." **25** Mutta Mooses sanoi:
"Sinun on annettava mukaamme myös teurasuhrit ja polttouhrit,
uhrataksemme niitä Herralle, Jumalallemme. **26** Karjammekin
täytyy tulla meidän kanssamme, ei sorkkaakaan saa jäädä,
sillä siitä meidän on otettava uhrit palvellaksemme Herraa,
Jumalaamme, emmekä itsekään tiedä, ennenkuin tulemme
sinne, mitä meidän on uhrattava palvellessamme Herraa." **27**
Mutta Herra paadutti faraon sydämen, niin että hän ei tahtonut
päästää heitä. **28** Ja farao sanoi hänelle: "Mene pois luotani ja
varo, ettet enää tule minun kasvojeni eteen; sillä sinä päivänä,
jona tulet minun kasvojeni eteen, sinä olet kuoleva". **29** Mooses
vastasi: "Oikein sinä puhuit; minä en tule tämän jälkeen sinun
kasvojesi eteen".

11 Sitten Herra sanoi Moosekselle: "Vielä yhden vitsauksen
minä annan tulla faraolle ja Egyptiin; sen jälkeen hän päästää

teidät täältä. Ja kun hän todella päästää teidät, niin hän ajamalla
ajaa teidät täältä. **2** Puhu siis nyt kansalle, että he, jokainen
mies ja jokainen vaimo, pyytävät lähimmäisiltänsä hopea-ja
kultakaluja." **3** Ja Herra antoi kansan päästä egyptiläisten
suosioon. Myöskin Mooses oli hyvin arvossapidetty mies Egyptin
maassa, sekä faraon palvelijain että kansan silmissä. **4** Ja
Mooses sanoi: "Näin sanoo Herra: Puoliyön aikana minä
lähden kulkemaan kautta Egyptin maan. **5** Ja kaikki esikoiset
Egyptin maassa kuolevat, valtaistuimellansa istuvan faraon
esikoisesta käsikiveä vääntävän orjattaren esikoiseen asti, ynnä
kaikki karjan esikoiset. **6** Ja koko Egyptin maassa on oleva
kova valitus, jonka kaltaista ei ole ollut eikä koskaan tule. **7**
Mutta kenellekään israelilaiselle ei koirakaan ole muriseva, ei
ihmiselle eikä eläimelle, tietääksesi, että Herra tekee erotuksen
egyptiläisten ja Israelin välillä. **8** Ja kaikki nämä sinun palvelijasi
tulevat minun luokseni, kumartavat minua ja sanovat: 'Mene
pois, sinä ja kaikki kansa, joka sinua seuraa'. Ja sen jälkeen
minä menen." Ja niin hän lähti faraon luota vihasta hehkuen. **9**
Mutta Herra sanoi Moosekselle: "Farao ei kuule teitä, että paljon
minun ihmeitäni tapahtuisi Egyptin maassa". **10** Ja Mooses ja
Aaron tekivät kaikki nämä ihmeet faraon edessä; mutta Herra
paadutti faraon sydämen, niin ettei hän päästänyt israelilaisia
maastansa.

12 Ja Herra puhui Moosekselle ja Aaronille Egyptin maassa
sanoen: **2** "Tämä kuukausi olkoon teillä kuukausista
ensimmäinen; siitä alottakaa vuoden kuukaudet. **3** Puhukaa
koko Israelin kansalle ja sanokaa: Tämän kuun kymmenentenä
päivänä ottakoon kukin perheenisäntä itsellensä karitsan, yhden
karitsan joka perhekuntaa kohti. **4** Mutta jos perhe on liian pieni

koko karitsaa syömään, niin ottakoon lähimmän naapurinsa
kanssa yhteisen karitsan, henkilöluvun mukaan. Karitsaa kohti
laskekaa niin monta, että voivat sen syödä. **5** Ja karitsanne
olkoon virheetön, vuoden vanha urospuoli; lampaista tai vuohista
se ottakaa. **6** Ja pitäkää se tallella neljänteentoista päivään
tätä kuuta; silloin Israelin koko seurakunta teurastakoon sen
iltahämärässä. **7** Ja he ottakoot sen verta ja sivelkööt sillä
molemmat pihtipielet ja ovenpäällisen niissä taloissa, joissa
he sitä syövät. **8** Ja he syökööt lihan samana yönä; tulessa
paistettuna, happamattoman leivän ja katkerain yrttien kanssa
he sen syökööt. **9** Älkää syökö siitä mitään raakana tai vedessä
keitettynä, vaan tulessa paistettuna päineen, jalkoineen ja
sisälmyksineen. **10** Älkääkä jättäkö siitä mitään huomenaamuksi;
mutta jos jotakin siitä jäisi huomenaamuksi, niin polttakaa se
tulessa. **11** Ja syökää se näin: kupeet vyötettyinä, kengät
jalassanne ja sauva kädessänne; ja syökää se kiiruusti. Tämä
on pääsiäinen Herran kunniaksi. **12** Sillä minä kuljen sinä yönä
kautta Egyptin maan ja surmaan kaikki esikoiset Egyptin maassa,
sekä ihmiset että eläimet, ja panen toimeen rangaistustuomion,
jonka minä olen langettanut kaikista Egyptin jumalista. Minä
olen Herra. **13** Ja veri on oleva merkki, teille suojelukseksi,
taloissa, joissa olette; sillä kun minä näen veren, niin minä
menen teidän ohitsenne, eikä rangaistus ole tuhoava teitä, kun
minä rankaisen Egyptin maata. **14** Ja tämä päivä olkoon teille
muistopäivä, ja viettäkää sitä Herran juhlana; sukupolvesta
sukupolveen viettäkää sitä ikuisena säädöksenä. **15** Seitsemän
päivää syökää happamatonta leipää; jo ensimmäisenä päivänä
korjatkaa pois hapan taikina taloistanne. Sillä jokainen, joka
hapanta syö, ensimmäisestä päivästä seitsemänteen päivään

asti, hävitettäköön Israelista. **16** Ensimmäisenä päivänä pitäkää
pyhä kokous ja samoin myös seitsemäntenä päivänä pyhä
kokous. Mitään työtä älköön tehtäkö niinä päivinä; ainoastaan
se, mitä kukin tarvitsee ruuaksi, ainoastaan se valmistettakoon.
17 Ja pitäkää tätä happamattoman leivän juhlaa, sillä juuri
sinä päivänä minä vein teidän joukkonne pois Egyptin maasta;
sentähden pitäkää tätä päivää, sukupolvesta sukupolveen,
ikuisena säädöksenä. **18** Ensimmäisessä kuussa, kuukauden
neljäntenätoista päivänä, ehtoolla, syökää happamatonta leipää,
ja niin tehkää aina saman kuun yhdennenkolmatta päivän
ehtooseen asti. **19** Seitsemään päivään älköön hapanta taikinaa
olko teidän taloissanne; sillä jokainen, joka hapanta leipää
syö, hävitettäköön Israelin kansasta, olipa hän muukalainen
tai maassasyntynyt. **20** Älkää syökö mitään hapanta, vaan
syökää happamatonta leipää, missä asuttekin." **21** Ja Mooses
kutsui kaikki Israelin vanhimmat ja sanoi heille: "Menkää ja
ottakaa lammas kutakin perhekuntaanne kohti ja teurastakaa
pääsiäislammas. **22** Ja ottakaa isoppikimppu, kastakaa se
vereen, joka on maljassa, ja sivelkää ovenpäällinen ja molemmat
pihtipielet sillä verellä, joka on maljassa. Älköönkä kukaan
menkö ulos talonsa ovesta ennen aamua. **23** Sillä Herra kulkee
rankaisemassa egyptiläisiä; mutta kun Herra näkee veren
ovenpäällisessä ja molemmissa pihtipielissä, menee hän sen
oven ohi eikä salli tuhoojan tulla teidän taloihinne teitä vitsauksella
lyömään. **24** Noudattakaa tätä; se olkoon ikuinen säädös sinulle
ja sinun lapsillesi. **25** Ja kun te tulette siihen maahan, jonka
Herra on teille antava, niinkuin hän on sanonut, niin noudattakaa
näitä menoja. **26** Kun sitten lapsenne kysyvät teiltä: 'Mitä nämä
menot merkitsevät?' **27** niin vastatkaa: 'Tämä on pääsiäisuhri

Herralle, joka meni israelilaisten talojen ohi Egyptissä, kun hän
rankaisi egyptiläisiä, mutta säästi meidän kotimme'." Silloin
kansa kumartui maahan ja rukoili. **28** Ja israelilaiset menivät
ja tekivät, niinkuin Herra oli Moosekselle ja Aaronille käskyn
antanut; niin he tekivät. **29** Ja puoliyön aikana tapahtui, että Herra
surmasi kaikki Egyptin maan esikoiset, valtaistuimellaan istuvan
faraon esikoisesta vankikuopassa olevan vangin esikoiseen
asti, ynnä kaikki karjan esikoiset. **30** Niin farao nousi sinä yönä
ja kaikki hänen palvelijansa ynnä kaikki egyptiläiset, ja kova
valitus oli Egyptissä; sillä ei ollut yhtään taloa, jossa ei ollut
kuollutta. **31** Ja hän kutsutti yöllä Mooseksen ja Aaronin ja sanoi:
"Nouskaa ja menkää pois minun kansani joukosta, sekä te
että israelilaiset; menkää ja palvelkaa Herraa, niinkuin olette
puhuneet. **32** Ottakaa myös lampaanne ja karjanne mukaanne,
niinkuin olette puhuneet, ja menkää ja rukoilkaa minullekin
siunausta." **33** Ja egyptiläiset ahdistivat kansaa jouduttaaksensa
heidän lähtöänsä maasta pois, sillä he ajattelivat: "Me kuolemme
kaikki". **34** Ja kansa otti taikinansa, ennenkuin se oli hapannut,
ja kantoi taikinakaukalonsa vaippoihin käärittyinä olkapäillään.
35 Ja israelilaiset olivat tehneet Mooseksen sanan mukaan:
he olivat pyytäneet egyptiläisiltä hopea-ja kultakaluja sekä
vaatteita. **36** Ja Herra oli antanut kansan päästä egyptiläisten
suosioon, niin että nämä suostuivat heidän pyyntöönsä; ja
niin he veivät saalista egyptiläisiltä. **37** Ja israelilaiset lähtivät
liikkeelle ja kulkivat Ramseksesta Sukkotiin; heitä oli noin
kuusisataa tuhatta jalkamiestä, paitsi vaimoja ja lapsia. **38** Ja
myös paljon sekakansaa meni heidän kanssansa, sekä lampaita
ja raavaskarjaa suuret laumat. **39** Ja he leipoivat siitä taikinasta,
jonka olivat tuoneet Egyptistä, happamattomia leipiä; sillä se

ei ollut hapannut, kun heidät karkoitettiin Egyptistä. He eivät
olleet saaneet viipyä, eivätkä he myöskään olleet valmistaneet
itsellensä evästä. **40** Mutta aika, jonka israelilaiset olivat asuneet
Egyptissä, oli neljäsataa kolmekymmentä vuotta. **41** Kun ne
neljäsataa kolmekymmentä vuotta olivat kuluneet, niin juuri
sinä päivänä kaikki Herran joukot lähtivät Egyptin maasta. **42**
Valvontayö Herran kunniaksi on tämä yö, koska hän silloin
vei heidät pois Egyptin maasta; tämän yön kaikki israelilaiset
valvokoot Herran kunniaksi, sukupolvesta sukupolveen. **43**
Ja Herra sanoi Moosekselle ja Aaronille: "Tämä on säädös
pääsiäislampaasta: Kukaan muukalainen älköön siitä syökö;
44 mutta jokainen rahalla ostettu orja syököön siitä, kunhan
olet ympärileikannut hänet. **45** Loinen ja päiväpalkkalainen
älköät siitä syökö. **46** Samassa talossa se syötäköön; älköön
mitään siitä lihasta vietäkö talosta ulos, älkääkä siitä luuta
rikkoko. **47** Koko Israelin seurakunta viettäköön sitä ateriaa. **48**
Ja jos joku muukalainen asuu sinun luonasi ja tahtoo viettää
pääsiäistä Herran kunniaksi, niin ympärileikkauttakoon kaikki
miehenpuolensa ja sitten käyköön sitä viettämään ja olkoon silloin
niinkuin maassasyntynyt. Mutta yksikään ympärileikkaamaton
älköön siitä syökö. **49** Sama laki olkoon maassasyntyneellä ja
muukalaisella, joka asuu teidän keskuudessanne." **50** Ja kaikki
israelilaiset tekivät, niinkuin Herra oli Moosekselle ja Aaronille
käskyn antanut; niin he tekivät. **51** Ja juuri sinä päivänä Herra
vei israelilaiset joukkoinensa pois Egyptin maasta.

13 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **2** "Pyhitä minulle
jokainen esikoinen, jokainen, joka israelilaisten seassa, sekä
ihmisistä että karjasta, avaa äidinkohdun; se on minun". **3**
Ja Mooses sanoi kansalle: "Muistakaa tämä päivä, jona te

lähditte Egyptistä, orjuuden pesästä; sillä Herra vei teidät sieltä
pois väkevällä kädellä. Sentähden älköön mitään hapanta
syötäkö. **4** Tänä päivänä aabib-kuussa te lähditte. **5** Ja
kun Herra vie sinut kanaanilaisten, heettiläisten, amorilaisten,
hivviläisten ja jebusilaisten maahan, jonka hän sinun isillesi
vannotulla valalla on luvannut antaa sinulle, siihen maahan, joka
vuotaa maitoa ja mettä, niin vietä tämä jumalanpalvelus tässä
kuussa. **6** Syö seitsemänä päivänä happamatonta leipää, ja
seitsemäntenä päivänä olkoon Herran juhla. **7** Happamatonta
leipää syötäköön näinä seitsemänä päivänä; älköön mitään
hapanta olko, älköön olko hapanta taikinaa koko sinun maassasi.
8 Ja kerro pojallesi sinä päivänä ja sano: 'Näin tehdään sen
johdosta, mitä Herra minulle teki, kun minä lähdin Egyptistä'. **9**
Ja se olkoon merkkinä sinun kädessäsi ja muistutuksena sinun
otsallasi, että Herran laki olisi sinun suussasi; sillä Herra vei
sinut väkevällä kädellä pois Egyptistä. **10** Sentähden noudata
tätä säädöstä määräaikanansa vuodesta vuoteen. **11** Ja kun
Herra on vienyt sinut kanaanilaisten maahan, niinkuin hän on
sinulle ja sinun isillesi vannonut, ja kun hän on sen sinulle
antanut, **12** niin luovuta Herralle kaikki, mikä avaa äidinkohdun;
ja kaikki ensiksisyntyneet karjastasi, urospuolet, olkoot Herran.
13 Mutta jokainen aasin ensiksisynnyttämä lunasta lampaalla;
mutta jos et sitä lunasta, niin taita siltä niska. Ja lunasta
jokainen ihmisen esikoinen poikiesi seassa. **14** Ja kun sinun
poikasi vastaisuudessa kysyy sinulta ja sanoo: 'Mitä tämä
merkitsee?' niin vastaa hänelle: 'Herra vei meidät väkevällä
kädellä pois Egyptistä, orjuuden pesästä. **15** Sillä kun farao
paatui ja kieltäytyi päästämästä meitä, surmasi Herra kaikki
esikoiset Egyptin maassa, ihmisten esikoisista karjan esikoisiin

asti. Sentähden minä uhraan Herralle jokaisen urospuolen, joka
avaa äidinkohdun, ja jokaisen esikoisen pojistani minä lunastan.'
16 Ja se olkoon merkkinä sinun kädessäsi ja muistolauseena
sinun otsallasi; sillä Herra vei meidät väkevällä kädellä pois
Egyptistä." **17** Mutta kun farao oli päästänyt kansan, ei Jumala
johdattanut heitä sitä tietä, joka kulki filistealaisten maan kautta,
vaikka se oli suorin, sillä Jumala ajatteli, että kansa ehkä katuisi
nähdessänsä sodan syttyvän ja palaisi Egyptiin; **18** vaan Jumala
antoi kansan poiketa erämaan tietä myöten Kaislamerta kohti.
Ja taisteluun valmiina israelilaiset lähtivät Egyptin maasta. **19** Ja
Mooses otti mukaansa Joosefin luut; sillä tämä oli vannottanut
israelilaisia ja sanonut: "Kun Jumala pitää huolen teistä, viekää
silloin minun luuni täältä mukananne". **20** Ja he lähtivät liikkeelle
Sukkotista ja leiriytyivät Eetamiin, erämaan reunaan. **21** Ja Herra
kulki heidän edellänsä, päivällä pilvenpatsaassa johdattaaksensa
heitä tietä myöten ja yöllä tulenpatsaassa valaistaksensa heidän
kulkunsa, niin että he voivat vaeltaa sekä päivällä että yöllä. **22**
Pilvenpatsas ei poistunut päivällä eikä tulenpatsas yöllä kansan
edestä.

14 Herra puhui Moosekselle sanoen: **2** "Sano israelilaisille,
että he kääntyvät takaisin ja leiriytyvät Pii-Hahirotin kohdalle
Migdolin ja meren välille; leiriytykää vastapäätä Baal-Sefonia
meren rannalle. **3** Ja farao on ajatteleva, että israelilaiset
ovat eksyneet maassa ja että erämaa on saartanut heidät. **4**
Ja minä paadutan faraon sydämen, niin että hän ajaa heitä
takaa; mutta minä näytän kunniani tuhoamalla faraon ja koko
hänen sotajoukkonsa; ja niin egyptiläiset tulevat tietämään,
että minä olen Herra." Ja he tekivät niin. **5** Kun Egyptin
kuninkaalle ilmoitettiin, että kansa oli paennut, muuttui faraon ja

hänen palvelijainsa mieli kansaa kohtaan, ja he sanoivat: "Mitä
teimmekään, kun päästimme Israelin meitä palvelemasta!" **6** Ja
hän valjastutti hevoset sotavaunujensa eteen ja otti väkensä
mukaansa; **7** ja hän otti kuudetsadat valitut sotavaunut sekä
kaikki muut Egyptin sotavaunut ynnä vaunusoturit niihin kaikkiin.
8 Sillä Herra paadutti faraon, Egyptin kuninkaan, sydämen, niin
että hän lähti ajamaan takaa israelilaisia, vaikka israelilaiset
olivat lähteneet matkaan voimallisen käden suojassa. **9** Ja
egyptiläiset, kaikki faraon hevoset, sotavaunut ja ratsumiehet ja
koko hänen sotajoukkonsa, ajoivat heitä takaa ja saavuttivat
heidät leiriytyneinä meren rannalle, Pii-Hahirotin kohdalle,
vastapäätä Baal-Sefonia. **10** Ja kun farao oli lähellä, nostivat
israelilaiset silmänsä ja näkivät, että egyptiläiset olivat tulossa
heidän jäljessänsä. Silloin israelilaiset peljästyivät kovin ja
huusivat Herraa. **11** Ja he sanoivat Moosekselle: "Eikö Egyptissä
ollut hautoja, kun toit meidät tänne erämaahan kuolemaan?
Mitä teit meille, kun johdatit meidät pois Egyptistä! **12** Emmekö
sanoneet tätä sinulle Egyptissä? Sanoimmehan: Anna meidän
olla rauhassa, että palvelisimme egyptiläisiä. Sillä parempi olisi
ollut palvella egyptiläisiä kuin kuolla erämaahan." **13** Mooses
vastasi kansalle: "Älkää peljätkö; pysykää paikoillanne, niin te
näette, minkä pelastuksen Herra tänä päivänä antaa teille; sillä
sellaista, minkä näette egyptiläisille tapahtuvan tänä päivänä, ette
koskaan enää tule näkemään. **14** Herra sotii teidän puolestanne,
ja te olkaa hiljaa." **15** Ja Herra sanoi Moosekselle: "Miksi huudat
minulle? Sano israelilaisille, että he lähtevät liikkeelle. **16** Mutta
sinä nosta sauvasi ja ojenna kätesi meren yli ja halkaise se,
niin että israelilaiset voivat käydä meren poikki kuivaa myöten.
17 Ja katso, minä paadutan egyptiläisten sydämet, niin että he

tulevat heidän perässänsä; minä näytän kunniani tuhoamalla
faraon ja koko hänen sotajoukkonsa, hänen sotavaununsa ja
ratsumiehensä. **18** Ja egyptiläiset tulevat tietämään, että minä
olen Herra, kun minä näytän kunniani tuhoamalla faraon, hänen
sotavaununsa ja ratsumiehensä." **19** Niin Jumalan enkeli, joka
oli kulkenut Israelin joukon edellä, siirtyi kulkemaan heidän
takanansa; ja pilvenpatsas siirtyi heidän edeltänsä ja asettui
heidän taaksensa **20** ja tuli egyptiläisten joukon ja Israelin joukon
väliin; ja pilvi oli pimeä noille ja valaisi yön näille. Näin koko yönä
toinen joukko ei voinut lähestyä toista. **21** Ja Mooses ojensi
kätensä meren yli. Niin Herra saattoi vahvalla itätuulella, joka
puhalsi koko yön, meren väistymään ja muutti meren kuivaksi
maaksi; ja vesi jakautui kahtia. **22** Ja israelilaiset kulkivat meren
poikki kuivaa myöten, ja vesi oli heillä muurina sekä oikealla että
vasemmalla puolella. **23** Ja egyptiläiset, kaikki faraon hevoset,
hänen sotavaununsa ja ratsumiehensä, ajoivat heitä takaa ja
tulivat heidän perässänsä keskelle merta. **24** Kun aamuvartio tuli,
katsahti Herra egyptiläisten joukkoa tulenpatsaasta ja pilvestä ja
saattoi hämminkiin egyptiläisten joukon. **25** Ja hän antoi heidän
vaunujensa pyöräin irtautua, niin että heille kävi vaikeaksi päästä
eteenpäin. Niin egyptiläiset sanoivat: "Paetkaamme Israelia, sillä
Herra sotii heidän puolestansa egyptiläisiä vastaan". **26** Mutta
Herra sanoi Moosekselle: "Ojenna kätesi meren yli, että vedet
palautuisivat ja peittäisivät egyptiläiset, heidän sotavaununsa ja
ratsumiehensä". **27** Niin Mooses ojensi kätensä meren yli, ja
aamun koittaessa meri palasi paikoillensa, egyptiläisten paetessa
sitä vastaan; ja Herra syöksi egyptiläiset keskelle merta. **28** Ja
vedet palasivat ja peittivät sotavaunut ja ratsumiehet, koko faraon
sotajoukon, joka oli seurannut heitä mereen; ei yksikään heistä

pelastunut. **29** Mutta israelilaiset kulkivat kuivaa myöten meren
poikki, ja vesi oli heillä muurina sekä oikealla että vasemmalla
puolella. **30** Niin Herra pelasti Israelin sinä päivänä egyptiläisten
käsistä, ja Israel näki egyptiläiset kuolleina meren rannalla. **31**
Ja Israel näki sen suuren teon, jonka Herra teki tuhotessaan
egyptiläiset. Silloin kansa pelkäsi Herraa ja uskoi Herraan ja
uskoi hänen palvelijaansa Moosesta.

15 Silloin Mooses ja israelilaiset veisasivat Herralle tämän
virren; he sanoivat näin: "Minä veisaan Herralle, sillä hän
on ylen korkea; hevoset ja miehet hän mereen syöksi. **2**
Herra on minun väkevyyteni ja ylistysvirteni, ja hänestä tuli
minulle pelastus. Hän on minun Jumalani, ja minä ylistän
häntä, hän on minun isäni Jumala, ja minä kunnioitan häntä.
3 Herra on sotasankari, Herra on hänen nimensä. **4** Faraon
vaunut ja hänen sotajoukkonsa hän suisti mereen, hänen valitut
vaunusoturinsa hukkuivat Kaislamereen. **5** Syvyys peitti heidät;
he vajosivat pohjaan niinkuin kivi. **6** Sinun oikea kätesi, Herra,
sinä voimassa jalo, sinun oikea kätesi, Herra, murskaa vihollisen.
7 Valtasuuruudessasi sinä kukistat vastustajasi. Sinä päästät
vihasi valloilleen, ja se kuluttaa heidät niinkuin korret. **8** Ja sinun
vihasi puhalluksesta kasaantuivat vedet, laineet seisahtuivat
roukkioiksi, syvyyden aallot hyytyivät keskelle merta. **9** Vihollinen
sanoi: 'Minä ajan takaa, minä saavutan heidät, minä jaan saaliin
ja tyydytän heissä kostonhimoni; minä paljastan miekkani, minun
käteni hävittää heidät'. **10** Sinun tuulesi puhalsi, ja meri peitti
heidät; he upposivat valtavesiin niinkuin lyijy. **11** Herra, kuka on
sinun vertaisesi jumalien joukossa! Kuka on sinun vertaisesi,
sinä pyhyydessä jalo; sinä ylistettävissä teoissa peljättävä, sinä
ihmeitten tekijä! **12** Sinä ojensit oikean kätesi, maa nielaisi heidät.

13 Mutta armossasi sinä johdatit lunastamaasi kansaa, sinä veit
sen voimallasi pyhään asuntoosi. **14** Kansat kuulivat sen ja
vapisivat, tuska valtasi Filistean asukkaat. **15** Silloin peljästyivät
Edomin ruhtinaat, Mooabin sankarit valtasi vavistus, kaikki
Kanaanin asukkaat menehtyivät pelkoon. **16** Kauhu ja väristys
valtasi heidät; sinun käsivartesi väkevyyden tähden he kävivät
mykiksi niinkuin kivi. Niin sinun kansasi, Herra, kulkee perille,
kulkee perille se kansa, jonka olet itsellesi hankkinut. **17** Sinä viet
heidät perille ja istutat heidät vuorelle, joka on sinun perintöosasi,
paikkaan, jonka sinä, Herra, olet asunnoksesi valmistanut,
pyhäkköösi, Herra, jonka sinun kätesi ovat tehneet. **18** Herra on
kuningas aina ja iankaikkisesti." **19** Sillä kun faraon hevoset ja
hänen sotavaununsa ja ratsumiehensä menivät mereen, palautti
Herra meren vedet heidän päällensä; mutta israelilaiset kulkivat
kuivaa myöten meren poikki. **20** Ja naisprofeetta Mirjam, Aaronin
sisar, otti vaskirummun käteensä, ja kaikki naiset seurasivat
häntä vaskirumpuja lyöden ja karkeloiden. **21** Ja Mirjam viritti
heille virren: "Veisatkaa Herralle, sillä hän on ylen korkea,
hevoset ja miehet hän mereen syöksi". **22** Sitten Mooses antoi
israelilaisten lähteä liikkeelle Kaislameren luota, ja he menivät
Suurin erämaahan. Ja he vaelsivat kolme päivää erämaassa
löytämättä vettä. **23** Sitten he tulivat Maaraan; mutta he eivät
voineet juoda Maaran vettä; sillä se oli karvasta. Sentähden
paikka sai nimen Maara. **24** Niin kansa napisi Moosesta vastaan
ja sanoi: "Mitä me juomme?" **25** Mutta hän huusi Herran puoleen;
ja Herra osoitti hänelle puun, jonka hän heitti veteen, ja vesi
tuli makeaksi. Siellä hän antoi kansalle lain ja oikeuden, ja
siellä hän koetteli sitä. **26** Hän sanoi: "Jos sinä kuulet Herraa,
Jumalaasi, ja teet, mikä on oikein hänen silmissänsä, tarkkaat

hänen käskyjänsä ja noudatat kaikkea hänen lakiansa, niin
minä en pane sinun kärsittäväksesi yhtäkään niistä vaivoista,
jotka olen pannut egyptiläisten kärsittäviksi, sillä minä olen
Herra, sinun parantajasi". **27** Sitten he tulivat Eelimiin; siellä oli
kaksitoista vesilähdettä ja seitsemänkymmentä palmupuuta. Ja
he leiriytyivät siellä veden ääreen.

16 Sitten he lähtivät, koko Israelin kansa, liikkeelle Eelimistä
ja tulivat Siinin erämaahan, joka on Eelimin ja Siinain välillä,
toisen kuun viidentenätoista päivänä siitä, kun he olivat lähteneet
Egyptin maasta. **2** Ja koko Israelin kansa napisi Moosesta ja
Aaronia vastaan erämaassa; **3** ja israelilaiset sanoivat heille:
"Jospa olisimme saaneet surmamme Herran kädestä Egyptin
maassa, jossa istuimme lihapatain ääressä ja leipää oli kyllin
syödäksemme! Mutta te olette tuoneet meidät tähän erämaahan
antaaksenne koko tämän joukon kuolla nälkään." **4** Niin Herra
sanoi Moosekselle: "Katso, minä annan sataa teille leipää
taivaasta. Ja kansa menköön ja kootkoon kunakin päivänä
sen päivän tarpeen. Näin minä koettelen heitä, vaeltavatko he
minun lakini mukaan vai eivät. **5** Ja kun he kuudentena päivänä
valmistavat sen, mitä ovat tuoneet kotiin, niin sitä on oleva kaksi
kertaa niin paljon, kuin mitä he muutoin joka päivä kokoavat." **6**
Ja Mooses ja Aaron sanoivat kaikille israelilaisille: "Tänä iltana te
tulette tietämään, että Herra on vienyt teidät pois Egyptin maasta,
7 ja huomenaamuna te tulette näkemään Herran kunnian, koska
Herra on kuullut teidän napinanne häntä vastaan. Sillä mitä
olemme me, että te meitä vastaan napisette?" **8** Ja Mooses
sanoi vielä: "Herra antaa teille tänä iltana lihaa syödäksenne
ja huomenna leipää yltäkyllin ravinnoksenne, koska Herra on
kuullut teidän napinanne, kun olette napisseet häntä vastaan.

Sillä mitä olemme me? Ette ole napisseet meitä vastaan, vaan
Herraa vastaan." **9** Ja Mooses sanoi Aaronille: "Sano koko
Israelin kansalle: Astukaa Herran eteen, sillä hän on kuullut
teidän napinanne". **10** Ja kun Aaron oli puhunut tämän koko
Israelin seurakunnalle, kääntyivät he erämaahan päin, ja katso,
Herran kunnia näkyi pilvessä. **11** Ja Herra puhui Moosekselle
sanoen: **12** "Minä olen kuullut israelilaisten napinan. Puhu heille
ja sano: Iltahämärässä teillä on oleva lihaa syödäksenne, ja
huomenna on teillä leipää yltäkyllin; niin te tulette tietämään, että
minä olen Herra, teidän Jumalanne." **13** Ja illalla tuli viiriäisiä,
ja ne peittivät leirin, ja aamulla laskeutui kastesumu leirin
ympärille. **14** Ja kun kastesumu oli haihtunut, katso, erämaassa
oli maan pinnalla jotakin hienoa, suomujen tapaista, jotakin
hienoa niinkuin härmä. **15** Kun israelilaiset näkivät sen, kyselivät
he toisiltansa: "Mitä tämä on?" Sillä he eivät tienneet, mitä se
oli. Ja Mooses sanoi heille: "Tämä on se leipä, jonka Herra on
antanut teille syötäväksi. **16** Ja näin on Herra käskenyt: Kootkaa
sitä, jokainen tarpeenne mukaan; ottakaa goomer-mitta mieheen
perheenne pääluvun mukaan, kukin niin monelle, kuin kullakin
majassansa on." **17** Ja israelilaiset tekivät niin, ja he kokosivat,
yksi enemmän, toinen vähemmän. **18** Mutta kun he mittasivat
sen goomer-mitalla, niin ei sille jäänyt liikaa, joka oli koonnut
enemmän, eikä siltä puuttunut, joka oli koonnut vähemmän;
jokainen oli koonnut niin paljon, kuin hän tarvitsi. **19** Ja Mooses
sanoi heille: "Älköön kukaan jättäkö siitä mitään huomiseksi".
20 Mutta he eivät kuulleet Moosesta, vaan muutamat jättivät
siitä jotakin huomiseksi. Niin siihen kasvoi matoja, ja se rupesi
haisemaan; ja Mooses vihastui heihin. **21** Ja he kokosivat sitä
joka aamu sen verran, kuin kukin tarvitsi; mutta kun aurinko

alkoi paahtaa, niin se suli. **22** Mutta kuudentena päivänä he
kokosivat sitä leipää kaksinkertaisesti, kaksi goomeria kullekin.
Ja kaikki kansan päämiehet tulivat ja ilmoittivat sen Moosekselle.
23 Niin hän sanoi heille: "Tämä tapahtuu Herran sanan mukaan;
huomenna on levon päivä, Herralle pyhitetty sapatti. Mitä leivotte,
se leipokaa, ja mitä keitätte, se keittäkää; mutta kaikki, mitä
tähteeksi jää, pankaa talteen huomiseksi." **24** Ja he panivat
sen talteen huomiseksi, niinkuin Mooses oli käskenyt, eikä se
ruvennut haisemaan, eikä siihen tullut matoja. **25** Ja Mooses
sanoi: "Syökää se tänä päivänä, sillä tänä päivänä on Herran
sapatti; tänään ette löydä kedolta mitään. **26** Kuutena päivänä
on teidän sitä koottava, mutta seitsemäntenä päivänä on sapatti;
silloin ei sitä ole." **27** Kuitenkin muutamat kansasta lähtivät
seitsemäntenä päivänä kokoamaan sitä, mutta he eivät löytäneet
mitään. **28** Niin Herra sanoi Moosekselle: "Kuinka kauan aiotte
kieltäytyä noudattamasta minun käskyjäni ja lakejani? **29**
Katsokaa, Herra on antanut teille sapatin; sentähden hän antaa
teille kuudentena päivänä kahden päivän leivän. Olkoon jokainen
alallaan, älköönkä kukaan lähtekö paikaltansa seitsemäntenä
päivänä." **30** Ja kansa lepäsi seitsemäntenä päivänä. **31** Ja
Israelin heimo antoi sille nimen manna. Ja se oli valkean
korianderinsiemenen kaltaista ja maistui hunajakakulta. **32** Ja
Mooses sanoi: "Näin on Herra käskenyt: Ota sitä goomerin täysi
säilytettäväksi sukupolvesta sukupolveen, että he näkisivät sen
leivän, jolla minä olen ravinnut teitä erämaassa, johdattaessani
teitä Egyptin maasta". **33** Ja Mooses sanoi Aaronille: "Ota astia
ja pane siihen goomerin täysi mannaa ja aseta se Herran eteen
säilytettäväksi sukupolvesta sukupolveen". **34** Ja Aaron asetti
sen talteen lain arkin eteen, niinkuin Herra oli Moosekselle

käskyn antanut. **35** Ja israelilaiset söivät mannaa neljäkymmentä
vuotta, kunnes he tulivat asuttuun maahan; he söivät mannaa
siihen asti, kunnes tulivat Kanaanin maan rajalle. - **36** Goomer
on kymmenesosa eefaa.

17 Sitten kaikki israelilaisten seurakunta lähti liikkeelle Siinin
erämaasta ja matkusti levähdyspaikasta toiseen Herran käskyn
mukaan. Ja he leiriytyivät Refidimiin; siellä ei ollut vettä kansan
juoda. **2** Niin kansa riiteli Moosesta vastaan ja sanoi: "Antakaa
meille vettä juoda!" Mooses vastasi heille: "Miksi riitelette minua
vastaan? Miksi kiusaatte Herraa?" **3** Mutta kansalla oli siellä jano,
ja he napisivat yhä Moosesta vastaan ja sanoivat: "Minkätähden
olet tuonut meidät Egyptistä, antaaksesi meidän ja meidän
lastemme ja karjamme kuolla janoon?" **4** Niin Mooses huusi
Herraa ja sanoi: "Mitä minä teen tälle kansalle? Ei paljon puutu,
että he kivittävät minut." **5** Herra vastasi Moosekselle: "Mene
kansan edellä ja ota mukaasi muutamia Israelin vanhimpia. Ja
ota käteesi sauva, jolla löit Niilivirtaa, ja mene. **6** Katso, minä
seison siellä sinun edessäsi kalliolla Hoorebin luona; lyö kallioon,
ja siitä on vuotava vettä, niin että kansa saa juoda." Ja Mooses
teki niin Israelin vanhimpain nähden. **7** Ja hän antoi sille paikalle
nimen Massa ja Meriba sentähden, että israelilaiset siellä riitelivät
ja kiusasivat Herraa, sanoen: "Onko Herra meidän keskellämme
vai ei?" **8** Sitten tulivat amalekilaiset ja taistelivat Israelia vastaan
Refidimissä. **9** Niin Mooses sanoi Joosualle: "Valitse meille
miehiä, mene ja taistele huomenna amalekilaisia vastaan. Minä
asetun vuoren huipulle, Jumalan sauva kädessäni." **10** Ja Joosua
teki, niinkuin Mooses oli hänelle sanonut, ja taisteli amalekilaisia
vastaan. Mutta Mooses, Aaron ja Huur nousivat vuoren huipulle.
11 Ja niin kauan kuin Mooses piti kätensä ylhäällä, oli Israel

voitolla; mutta kun hän antoi kätensä vaipua, olivat amalekilaiset
voitolla. **12** Mutta kun Mooseksen kädet väsyivät, ottivat he kiven
ja asettivat sen hänen allensa, ja hän istui sille, ja Aaron ja Huur
kannattivat hänen käsiänsä kumpikin puoleltansa. Näin hänen
kätensä kestivät vahvoina auringon laskuun asti. **13** Ja Joosua
voitti amalekilaiset ja heidän sotaväkensä miekan terällä. **14**
Ja Herra sanoi Moosekselle: "Kirjoita tämä kirjaan muistoksi ja
teroita se Joosuan mieleen: Minä pyyhin pois amalekilaisten
muiston taivaan alta". **15** Ja Mooses rakensi alttarin ja pani sille
nimeksi: "Herra on minun lippuni". **16** Ja hän sanoi: "Minä nostan
käteni Herran istuinta kohden: Herra sotii amalekilaisia vastaan
sukupolvesta sukupolveen".

18 Ja Midianin pappi Jetro, Mooseksen appi, sai kuulla kaikki,
mitä Jumala oli tehnyt Moosekselle ja kansalleen Israelille,
kuinka Herra oli vienyt Israelin pois Egyptistä. **2** Ja Jetro,
Mooseksen appi, otti mukaansa Sipporan, Mooseksen vaimon,
jonka tämä oli lähettänyt kotiin, **3** ja hänen kaksi poikaansa;
näistä oli toisen nimi Geersom, koska Mooses oli sanonut:
"Minä olen muukalainen vieraalla maalla", **4** ja toisen nimi
Elieser, koska hän oli sanonut: "Isäni Jumala oli minun apuni ja
pelasti minut faraon miekasta". **5** Ja Jetro, Mooseksen appi, tuli
hänen poikiensa ja hänen vaimonsa kanssa Mooseksen luo
erämaahan, jossa tämä oli leiriytynyt Jumalan vuoren juurelle. **6**
Ja hän käski sanoa Moosekselle: "Minä, Jetro, sinun appesi,
ynnä vaimosi kahden poikansa kanssa olemme tulleet luoksesi".
7 Niin Mooses meni appeansa vastaan, kumarsi ja suuteli häntä.
Ja kun he olivat tervehtineet toisiansa, menivät he telttaan. **8** Ja
Mooses kertoi apellensa kaikki, mitä Herra oli tehnyt faraolle
ja egyptiläisille Israelin tähden, ja kaikki ne vaikeudet, jotka

heitä olivat kohdanneet matkalla, ja kuinka Herra oli pelastanut
heidät. **9** Ja Jetro iloitsi kaikesta siitä hyvästä, mitä Herra oli
tehnyt Israelille, pelastaessaan heidät egyptiläisten kädestä.
10 Ja Jetro sanoi: "Kiitetty olkoon Herra, joka on pelastanut
teidät egyptiläisten ja faraon kädestä, Herra, joka on pelastanut
kansansa egyptiläisten vallasta. **11** Nyt minä tiedän, että Herra
on suurempi kaikkia jumalia; sillä sentähden, että egyptiläiset
ylpeilivät, on heidän näin käynyt." **12** Ja Jetro, Mooseksen
appi, toimitti polttouhrin ja teurasuhreja Jumalalle; ja Aaron ja
kaikki Israelin vanhimmat tulivat aterioimaan Mooseksen apen
kanssa Jumalan eteen. **13** Seuraavana päivänä Mooses istui
tuomitsemaan kansaa, ja kansa seisoi Mooseksen ympärillä
aamusta iltaan asti. **14** Kun Mooseksen appi näki kaiken, mitä
hän teki kansalle, sanoi hän: "Mitä tämä puuha on, jota sinulla
on kansan kanssa? Miksi sinä istut yksin ja kaikki kansa seisoo
ympärilläsi aamusta iltaan asti?" **15** Mooses vastasi apellensa:
"Kansa tulee minun luokseni kysymään Jumalalta neuvoa. **16**
Kun heillä on jokin riita-asia, tulevat he minun luokseni, ja minä
ratkaisen heidän riitansa ja ilmoitan heille Jumalan säädökset
ja lait." **17** Niin Mooseksen appi sanoi hänelle: "Siinä sinä et
menettele viisaasti. **18** Sinä uuvutat sekä itsesi että tämän
kansan, joka on kanssasi; sillä tämä tehtävä on sinulle liian
raskas, etkä sinä voi sitä yksinäsi toimittaa. **19** Kuule nyt, mitä
minä sanon. Minä neuvon sinua, ja Jumala on oleva sinun
kanssasi. Ole sinä kansan edusmies Jumalan edessä, ja saata
sinä sen asiat Jumalan eteen. Ja opeta heille säädökset ja
lait, **20** ja neuvo heille tie, jota heidän on kuljettava, ja mitä
heidän on tehtävä. **21** Mutta valitse koko kansasta kelvollisia
ja Jumalaa pelkääväisiä, luotettavia ja väärää voittoa vihaavia

miehiä, ja aseta ne heille tuhannen, sadan, viidenkymmenen ja
kymmenen päämiehiksi. **22** Nämä tuomitkoot kansaa joka aika.
Kaikki suuret asiat he saattakoot sinun tietoosi, mutta kaikki
vähäiset asiat ratkaiskoot itse. Huojenna näin jotakin itseltäsi,
ja kantakoot he kuormaa sinun kanssasi. **23** Jos näin teet ja
Jumala itse sinua näin käskee, niin sinä jaksat sen kestää; ja
kaikki tämä kansa saa mennä rauhassa kotiinsa." **24** Ja Mooses
noudatti appensa puhetta ja teki kaiken, mitä tämä oli sanonut.
25 Mooses valitsi kelvollisia miehiä koko Israelista ja asetti
heidät kansan johtoon, tuhannen, sadan, viidenkymmenen ja
kymmenen päämiehiksi. **26** Nämä tuomitsivat kansaa joka aika.
Vaikeat asiat he lykkäsivät Moosekselle, mutta vähäiset asiat he
ratkaisivat itse. **27** Sitten Mooses saattoi appensa matkaan, ja
tämä meni omaan maahansa.

19 Kolmantena kuukautena siitä, kun israelilaiset olivat
lähteneet Egyptin maasta, juuri samana kuukauden päivänä, he
tulivat Siinain erämaahan. **2** Sillä he olivat lähteneet Refidimistä,
tulleet Siinain erämaahan ja leiriytyneet erämaahan; ja Israel oli
siellä leirissä vuoren kohdalla. **3** Ja Mooses nousi Jumalan tykö,
ja Herra huusi häntä vuorelta ja sanoi: "Sano näin Jaakobin
heimolle ja ilmoita israelilaisille: **4** 'Te olette nähneet, mitä minä
olen tehnyt egyptiläisille ja kuinka minä olen kantanut teitä kotkan
siivillä ja tuonut teidät luokseni. **5** Jos te nyt kuulette minun
ääntäni ja pidätte minun liittoni, niin te olette minun omaisuuteni
ennen kaikkia muita kansoja; sillä koko maa on minun. **6** Ja
te olette minulle pappisvaltakunta ja pyhä kansa.' Sano nämä
sanat israelilaisille." **7** Kun Mooses tuli takaisin, kutsui hän
kokoon kansan vanhimmat ja puhui heille kaikki ne sanat, jotka
Herra oli hänen käskenyt puhua. **8** Niin koko kansa vastasi

yhtenä miehenä ja sanoi: "Kaiken, mitä Herra on puhunut,
me teemme". Ja Mooses vei kansan vastauksen Herralle. **9**
Niin Herra sanoi Moosekselle: "Katso, minä tulen sinun tykösi
paksussa pilvessä, että kansa kuulisi, kun minä puhun sinun
kanssasi, ja uskoisi myös sinua ainiaan". Ja Mooses ilmoitti
Herralle kansan vastauksen. **10** Niin Herra sanoi Moosekselle:
"Mene kansan luo ja pyhitä heidät tänä päivänä ja huomenna, ja
peskööt he vaatteensa. **11** Ja olkoot valmiit kolmanneksi päiväksi;
sillä kolmantena päivänä Herra astuu koko kansan nähden
alas Siinain vuorelle. **12** Ja merkitse raja kansalle yltympäri
ja sano: 'Varokaa nousemasta vuorelle tahi koskettamasta
sen juureen. Jokainen, joka vuoreen koskee, rangaistakoon
kuolemalla. **13** Älköön kenenkään käsi häneen koskeko, vaan
hänet kivitettäköön tahi ammuttakoon kuoliaaksi. Olipa eläin tai
ihminen, ei se saa jäädä eloon.' Vasta kun pitkä torven puhallus
kuuluu, he nouskoot vuorelle." **14** Ja Mooses astui alas vuorelta
kansan luo; ja hän pyhitti kansan, ja he pesivät vaatteensa. **15** Ja
hän sanoi kansalle: "Olkaa kolmanneksi päiväksi valmiit; älköön
kukaan ryhtykö naiseen". **16** Ja kolmantena päivänä, kun aamu
oli tullut, alkoi jylistä ja salamoida, ja paksu pilvi laskeutui vuoren
ylle, ja kuului ylen kova pasunan ääni, niin että koko kansa, joka
oli leirissä, vapisi pelosta. **17** Silloin Mooses vei kansan leiristä
Jumalaa vastaan, ja he asettuivat vuoren juurelle. **18** Ja koko
Siinain vuori peittyi savuun, kun Herra astui sille alas tulessa, ja
siitä nousi savu niinkuin pätsin savu, ja koko vuori vapisi kovasti.
19 Ja pasunan ääni koveni kovenemistaan. Mooses puhui, ja
Jumala vastasi hänelle jylinällä. **20** Ja Herra astui alas Siinain
vuorelle, vuoren kukkulalle, ja Herra kutsui Mooseksen vuoren
kukkulalle; ja Mooses nousi sinne ylös. **21** Niin Herra sanoi

Moosekselle: "Astu alas ja varoita kansaa tunkeutumasta lähelle
Herraa, häntä nähdäkseen, sillä silloin heistä monta kaatuu. **22**
Papitkin, jotka saavat lähestyä Herraa, pyhittäköot itsensä, ettei
Herra heitä tuhoaisi." **23** Mutta Mooses vastasi Herralle: "Kansa
ei voi nousta Siinain vuorelle, sillä sinä olet varoittanut meitä ja
sanonut: 'Merkitse raja vuoren ympäri ja pyhitä se'." **24** Niin
Herra sanoi hänelle: "Astu alas ja tule taas ylös, sinä ja Aaron
sinun kanssasi. Mutta papit ja kansa älköot tunkeutuko ylös,
Herraa lähelle, ettei hän heitä tuhoaisi." **25** Ja Mooses astui alas
kansan luo ja sanoi heille tämän.

20 Ja Jumala puhui kaikki nämä sanat ja sanoi: **2** "Minä olen
Herra, sinun Jumalasi, joka vein sinut pois Egyptin maasta,
orjuuden pesästä. **3** Älä pidä muita jumalia minun rinnallani. **4**
Älä tee itsellesi jumalankuvaa äläkä mitään kuvaa, älä niistä,
jotka ovat ylhäällä taivaassa, älä niistä, jotka ovat alhaalla
maan päällä, äläkä niistä, jotka ovat vesissä maan alla. **5**
Älä kumarra niitä äläkä palvele niitä. Sillä minä, Herra, sinun
Jumalasi, olen kiivas Jumala, joka kostan isien pahat teot lapsille
kolmanteen ja neljänteen polveen, niille, jotka minua vihaavat;
6 mutta teen laupeuden tuhansille, jotka minua rakastavat ja
pitävät minun käskyni. **7** Älä turhaan lausu Herran, sinun
Jumalasi, nimeä, sillä Herra ei jätä rankaisematta sitä, joka
hänen nimensä turhaan lausuu. **8** Muista pyhittää lepopäivä.
9 Kuusi päivää tee työtä ja toimita kaikki askareesi; **10** mutta
seitsemäs päivä on Herran, sinun Jumalasi, sapatti; silloin älä
mitään askaretta toimita, älä sinä älköönkä sinun poikasi tai
tyttäresi, sinun palvelijasi tai palvelijattaresi tai juhtasi älköönkä
muukalaisesi, joka sinun porteissasi on. **11** Sillä kuutena päivänä
Herra teki taivaan ja maan ja meren ja kaikki, mitä niissä on,

mutta seitsemäntenä päivänä hän lepäsi; sentähden Herra
siunasi lepopäivän ja pyhitti sen. **12** Kunnioita isääsi ja äitiäsi,
että kauan eläisit siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi,
sinulle antaa. **13** Älä tapa. **14** Älä tee huorin. **15** Älä varasta. **16**
Älä sano väärää todistusta lähimmäisestäsi. **17** Älä himoitse
lähimmäisesi huonetta. Älä himoitse lähimmäisesi vaimoa äläkä
hänen palvelijaansa, palvelijatartaan, härkäänsä, aasiansa äläkä
mitään, mikä on lähimmäisesi omaa." **18** Ja kaikki kansa havaitsi
jylinän, tulen leimaukset, pasunan äänen ja vuoren suitsuamisen;
ja kun he sen havaitsivat, vapisivat he ja pysyivät taampana. **19**
Ja he sanoivat Moosekselle: "Puhu sinä meidän kanssamme,
niin me kuulemme. Älköön Jumala puhuko meidän kanssamme,
ettemme kuolisi." **20** Mutta Mooses vastasi kansalle: "Älkää
peljätkö, sillä Jumala on tullut koettelemaan teitä, että Herran
pelko olisi teidän silmäinne edessä ja ettette syntiä tekisi". **21** Ja
kansa pysyi taampana, mutta Mooses lähestyi pimeyttä, jossa
Jumala oli. **22** Ja Herra sanoi Moosekselle: "Sano israelilaisille
näin: Te olette nähneet, että minä olen puhunut teille taivaasta.
23 Älkää tehkö jumalia minun rinnalleni; hopeaisia tai kultaisia
jumalia älkää tehkö itsellenne. **24** Tee minulle alttari maasta,
ja uhraa sen päällä polttouhrisi ja yhteysuhrisi, lampaasi ja
raavaasi. Joka paikassa, mihin minä säädän nimeni muiston,
minä tulen sinun tykösi ja siunaan sinua. **25** Mutta jos sinä teet
minulle kivialttarin, niin älä rakenna sitä hakatusta kivestä; sillä
jos sinä kosket taltallasi kiveen, niin sinä saastutat sen. **26** Äläkä
nouse portaita myöten minun alttarilleni, ettei häpysi sen päällä
paljastuisi."

21 "Nämä ovat ne oikeudet, jotka sinun tulee asettaa heidän
eteensä: **2** Jos sinä ostat hebrealaisen orjan, niin hän palvelkoon

kuusi vuotta, mutta seitsemäntenä hän pääsköön vapaaksi
maksutta. **3** Jos hän on tullut yksinäisenä, niin yksinäisenä
lähteköönkin; mutta jos hän oli nainut, niin lähteköön vaimo
hänen kanssaan. **4** Jos hänen isäntänsä on antanut hänelle
vaimon, ja tämä on synnyttänyt hänelle poikia tai tyttäriä, niin
vaimo lapsinensa jääköön isännän omaksi, ja hän lähteköön
yksinään. **5** Mutta jos orja vakuuttaa: 'Minä rakastan isäntääni,
vaimoani ja lapsiani enkä tahdo päästä vapaaksi', **6** niin hänen
isäntänsä vieköön hänet Jumalan eteen ja asettakoon hänet
ovea tai pihtipieltä vasten, ja hänen isäntänsä lävistäköön hänen
korvansa naskalilla, ja hän olkoon hänen orjansa ainiaan. **7**
Jos joku myy tyttärensä orjaksi, älköön tämä pääskö vapaaksi,
niinkuin miesorjat pääsevät. **8** Jos hän ei miellytä isäntäänsä,
sitten kuin tämä jo on määrännyt hänet itsellensä, niin tämä
sallikoon lunastaa hänet pois. Vieraaseen kansaan älköön
hänellä olko valtaa häntä myydä, kun hän hänet hylkää. **9**
Mutta jos hän määrää hänet pojallensa, niin antakoon hänen
nauttia tyttärien oikeutta. **10** Jos hän ottaa itselleen toisen
vaimon, niin älköön vähentäkö ensimmäiseltä tämän ravintoa,
vaatetusta ja aviollista oikeutta. **11** Jos hän ei tee hänelle näitä
kolmea, niin lähteköön vaimo pois maksutta ja rahakorvauksetta.
12 Joka lyö ihmistä, niin että tämä kuolee, se rangaistakoon
kuolemalla. **13** Mutta jos hän ei ole tehnyt sitä murha-aikeessa,
vaan Jumala on sallinut sen vahingon tapahtua hänen kätensä
kautta, niin minä määrään sinulle paikan, johon hän voi paeta.
14 Mutta jos joku menettelee niin rikollisesti lähimmäistänsä
kohtaan, että tappaa hänet kavalasti, on sinun otettava hänet
minun alttarinikin luota surmattavaksi. **15** Joka lyö isäänsä
tai äitiänsä, se rangaistakoon kuolemalla. **16** Joka varastaa

ihmisen ja joko myy hänet tahi pitää häntä hallussansa, se
rangaistakoon kuolemalla. **17** Joka kiroaa isäänsä tai äitiänsä, se
rangaistakoon kuolemalla. **18** Jos miehet riitelevät keskenänsä
ja toinen lyö toista kivellä tai nyrkillä, mutta tämä ei kuole, vaan
joutuu vuoteen omaksi, **19** niin olkoon, jos hän tointuu ja voi
mennä ulos sauvaansa nojaten, lyöjä vapaa rangaistuksesta;
korvatkoon ainoastaan hänen sairastamisaikansa ja pitäköön
huolta hänen paranemisestaan. **20** Jos joku lyö orjaansa tai
orjatartaan sauvalla, niin että tämä kuolee hänen käsiinsä, niin
häntä rangaistakoon. **21** Mutta jos se elää päivän tai kaksi, niin
älköön lyöjää rangaistako, sillä se on hänen omaa rahaansa.
22 Jos miehet tappelevat keskenänsä ja loukkaavat raskasta
vaimoa, niin että hän synnyttää kesken, mutta vahinkoa ei
tapahdu, niin sakotettakoon syyllistä vaimon miehen vaatimuksen
ja riidanratkaisijain harkinnan mukaan. **23** Mutta jos vahinko
tapahtuu, niin annettakoon henki hengestä, **24** silmä silmästä,
hammas hampaasta, käsi kädestä, jalka jalasta, **25** palovamma
palovammasta, haava haavasta, mustelma mustelmasta. **26** Jos
joku lyö orjaansa tai orjatartansa silmään ja turmelee sen, niin
päästäköön hänet vapaaksi silmän tähden. **27** Ja jos hän lyö
orjaltaan tai orjattareltaan hampaan suusta, niin päästäköön
hänet vapaaksi hampaan tähden. **28** Jos härkä puskee miehen
tai naisen kuoliaaksi, niin härkä kivitettäköön, älköönkä sen lihaa
syötäkö; mutta härän omistaja olkoon vapaa rangaistuksesta.
29 Mutta jos härkä on ennenkin puskenut ja sen isäntää on
varoitettu eikä hän ole sitä vartioinut, ja jos se tappaa miehen tai
naisen, niin härkä kivitettäköön, ja myös sen isäntä rangaistakoon
kuolemalla. **30** Mutta jos hänelle määrätään lunastusmaksu,
niin maksakoon henkensä lunnaiksi niin paljon, kuin hänelle

määrätään. **31** Jos se puskee pojan tai tytön, niin meneteltäköön
saman lain mukaan. **32** Jos härkä puskee orjan tai orjattaren, niin
maksakoon sen omistaja pusketun isännälle kolmekymmentä
hopeasekeliä, ja härkä kivitettäköön. **33** Jos joku jättää kaivon
auki tahi kaivaa kaivon eikä peitä sitä, ja härkä tai aasi putoaa
siihen, **34** niin kaivon omistaja korvatkoon isännälle sen rahassa;
mutta kuollut eläin olkoon hänen. **35** Jos jonkun härkä puskee
toisen härän kuoliaaksi, niin myykööt elävän härän ja jakakoot
sen hinnan, ja myös kuolleen jakakoot keskenään. **36** Jos taas
oli tunnettua, että se härkä ennenkin oli puskenut eikä sen isäntä
ollut sitä vartioinut, niin antakoon härän härästä, mutta kuollut
olkoon hänen."

22 "Jos joku varastaa härän tai lampaan ja teurastaa tahi myy
sen, antakoon viisi raavasta yhdestä härästä ja neljä lammasta
yhdestä lampaasta. **2** Jos varas tavataan murtautumasta sisälle
ja lyödään kuoliaaksi, ei tappaja ole vereen vikapää. **3** Mutta jos
aurinko jo oli noussut, niin tappaja on vereen vikapää. Varas
maksakoon korvauksen; mutta jos hänellä ei ole mitään, niin
myytäköön hänet varastamansa tavaran korvaukseksi. **4** Jos
varastettu eläin, olipa se härkä, aasi tai lammas, tavataan hänen
hallustaan elävänä, niin korvatkoon sen kaksinkertaisesti. **5**
Jos joku turmelee toiselta pellon tai viinitarhan päästämällä
siihen karjansa ja syöttämällä sitä toisen pellossa, antakoon
korvaukseksi peltonsa tai viinitarhansa parhaimman kasvun.
6 Jos tuli pääsee irti ja tarttuu orjantappuroihin ja jos kuhilaat
tai vilja tai pelto palaa, niin korvatkoon vahingon se, joka on
kulovalkean sytyttänyt. **7** Jos joku antaa toiselle rahaa tai
tavaraa säilytettäväksi ja se varastetaan tämän talosta, niin
varas, jos hänet tavataan, korvatkoon sen kaksinkertaisesti. **8**

Mutta jos varasta ei tavata, astukoon talon omistaja Jumalan
eteen ja vannokoon, ettei hän ole kädellänsä kajonnut toisen
omaan. **9** Jokaisessa anastusasiassa, koskipa se härkää tai
aasia tai lammasta tai vaatetta tai mitä tahansa kadonnutta, josta
joku sanoo: 'Tämä se on', tulkoon kummankin asia Jumalan
eteen; ja se, jonka Jumala tuomitsee syylliseksi, korvatkoon
toiselle kaksinkertaisesti. **10** Jos joku antaa toiselle aasin tai
härän tai lampaan tai minkä eläimen tahansa säilytettäväksi
ja se kuolee tai vahingoittuu tai ryöstetään pois kenenkään
näkemättä, **11** niin vala Herran edessä ratkaiskoon heidän
välillään, onko toinen kädellänsä kajonnut toisen omaan; omistaja
hyväksyköön valan, ja toinen olkoon korvauksesta vapaa. **12**
Mutta jos se on häneltä varastettu, korvatkoon sen omistajalle.
13 Jos se on raadeltu, tuokoon sen esiin todistukseksi, eikä
hänen tarvitse raadeltua korvata. **14** Jos joku lainaa toiselta
elukan ja se vahingoittuu tai kuolee eikä sen omistaja ole
saapuvilla, korvatkoon sen. **15** Jos sen omistaja on saapuvilla, ei
tarvitse korvausta maksaa; jos se oli vuokralla, olkoon vuokra
korvauksena. **16** Jos joku viettelee neitsyen, joka ei ole kihlattu,
ja makaa hänet, maksakoon hänestä morsiamenhinnan ja
ottakoon hänet vaimokseen. **17** Jos isä kieltäytyy antamasta
häntä hänelle, maksakoon mies rahassa morsiamenhinnan
niinkuin neitsyestä. **18** Velhonaisen älä salli elää. **19** Jokainen,
joka sekaantuu eläimeen, rangaistakoon kuolemalla. **20** Joka
uhraa muille jumalille kuin Herralle, ainoalle, olkoon vihitty tuhon
omaksi. **21** Älä sorra äläkä ahdista muukalaista, sillä te olette
itse olleet muukalaisina Egyptin maassa. **22** Älkää sortako
leskeä tai orpoa. **23** Sillä jos sinä sorrat heitä ja he huutavat
minua avuksensa, niin minä totisesti kuulen heidän huutonsa,

24 ja minun vihani syttyy, ja minä surmaan teidät miekalla, niin
että teidän vaimonne joutuvat leskiksi ja lapsenne orvoiksi. **25**
Jos lainaat rahaa jollekin minun kansastani, jollekin köyhälle,
joka on sinun luonasi, niin älä menettele koronkiskurin tavoin
häntä kohtaan. Älkää panko korkoa hänen maksettavakseen. **26**
Jos sinä olet lähimmäiseltäsi ottanut pantiksi vaipan, anna se
hänelle takaisin, ennenkuin aurinko laskee; **27** sillä se on hänen
ainoa peitteensä, johon hän käärii ruumiinsa. Missä hän muutoin
makaisi? Ja jos hän huutaa minua avukseen, kuulen minä
häntä, sillä minä olen laupias. **28** Jumalaa älä herjaa, ja kansasi
ruhtinasta älä kiroa. **29** Älä viivyttele antamasta antia vilja-
ja mehusatosi runsaudesta. Esikoinen pojistasi anna minulle.
30 Samoin tee raavaittesi ja lampaittesi ensiksisyntyneelle.
Seitsemän päivää se olkoon emänsä kanssa; kahdeksantena
päivänä anna se minulle. **31** Ja te olkaa minulle pyhä kansa.
Älkää syökö kedolla raadellun eläimen lihaa, vaan heittäkää se
koirille."

23 "Älä levitä valheellista huhua, äläkä anna apuasi syylliselle
rupeamalla vääräksi todistajaksi. **2** Älä ole joukon mukana
tekemässä pahaa, äläkä todista riita-asiassa niin, että taivut
joukon mukaan ja väännät oikean vääräksi. **3** Älä ole puolueellinen
alhaisen hyväksi hänen asiassansa. **4** Jos tapaat vihollisesi
härän tai aasin eksyksissä, niin saata se hänelle takaisin. **5**
Jos näet vihamiehesi aasin makaavan kuormansa alla, niin älä
jätä häntä auttamatta, vaan auta häntä sitä päästämään. **6**
Älä väännä vääräksi keskuudessanne asuvan köyhän oikeutta
hänen riita-asiassansa. **7** Pysy erilläsi väärästä asiasta, äläkä
surmaa viatonta ja syytöntä, sillä minä en julista syyllistä
syyttömäksi. **8** Äläkä ota lahjusta, sillä lahjus sokaisee näkevät

ja vääristää syyttömien asiat. **9** Muukalaista älä sorra, sillä
te tiedätte muukalaisen mielialan, koska itsekin olette olleet
muukalaisina Egyptin maassa. **10** Kuutena vuotena kylvä
maasi ja korjaa sen sato. **11** Mutta seitsemäntenä vuotena
jätä se korjaamatta ja lepäämään, että kansasi köyhät saisivat
siitä syödä; ja mitä jäljelle jää, sen metsän eläimet syökööt.
Samoin tee viinitarhallesi ja öljytarhallesi. **12** Kuusi päivää tee
työtäsi, mutta lepää seitsemäs päivä, että härkäsi ja aasisi
saisivat hengähtää ja orjattaresi poika ynnä muukalainen saisivat
virkistyä. **13** Kaikkea, mitä minä olen sanonut teille, noudattakaa.
Vierasten jumalien nimiä älkää mainitko, älköön niitä kuuluko
teidän huuliltanne. **14** Kolme kertaa vuodessa vietä juhlaa
minun kunniakseni. **15** Pidä happamattoman leivän juhla:
seitsemänä päivänä syö happamatonta leipää, niinkuin minä
olen sinua käskenyt, määrättynä aikana aabib-kuussa, sillä
siinä kuussa sinä olet lähtenyt Egyptistä; mutta tyhjin käsin
älköön tultako minun kasvojeni eteen. **16** Ja vietä leikkuujuhla,
kun leikkaat uutiset viljastasi, jonka olet kylvänyt vainioon,
ja korjuujuhla vuoden lopussa, kun korjaat satosi vainiolta.
17 Kolme kertaa vuodessa tulkoon kaikki sinun miesväkesi
Herran, Herran, kasvojen eteen. **18** Älä uhraa minun teurasuhrini
verta happamen leivän ohella. Ja minun juhlauhrini rasvaa
älköön jääkö yön yli seuraavaan aamuun. **19** Parhaat maasi
uutisesta tuo Herran, Jumalasi, huoneeseen. Älä keitä vohlaa
emänsä maidossa. **20** Katso, minä lähetän enkelin sinun
edellesi varjelemaan sinua tiellä ja johdattamaan sinua siihen
paikkaan, jonka minä olen valmistanut. **21** Ole varuillasi hänen
edessään ja kuule häntä äläkä pahoita hänen mieltänsä. Hän ei
jätä teidän rikoksianne rankaisematta, sillä minun nimeni on

hänessä. **22** Mutta jos sinä kuulet häntä ja teet kaikki, mitä minä
käsken, niin minä olen sinun vihollistesi vihollinen ja vastustajaisi
vastustaja. **23** Sillä minun enkelini käy sinun edelläsi ja johdattaa
sinut amorilaisten, heettiläisten, perissiläisten, kanaanilaisten,
hivviläisten ja jebusilaisten maahan, ja minä hävitän heidät.
24 Älä kumarra heidän jumaliansa, älä palvele niitä äläkä
tee, niinkuin he tekevät, vaan kukista ne maahan ja murskaa
niiden patsaat. **25** Palvelkaa Herraa, Jumalaanne, niin hän
siunaa sinun ruokasi ja juomasi, ja minä pidän puutteen sinusta
kaukana. **26** Ei keskensynnyttäjää eikä hedelmätöntä ole sinun
maassasi oleva. Ja sinun päiviesi luvun minä teen täydeksi.
27 Minä lähetän kauhuni sinun edelläsi ja saatan hämminkiin
kaikki kansat, joiden luo sinä tulet, ja ajan kaikki vihollisesi
pakoon sinun edestäsi. **28** Ja minä lähetän herhiläisiä sinun
edelläsi karkoittamaan hivviläiset, kanaanilaiset ja heettiläiset
sinun tieltäsi. **29** Mutta minä en karkoita heitä sinun tieltäsi
yhtenä vuotena, ettei maa tulisi autioksi eivätkä metsän pedot
lisääntyisi sinun vahingoksesi; **30** vähitellen minä karkoitan
heidät sinun tieltäsi, kunnes olet tullut kyllin lukuisaksi ottamaan
haltuusi maan. **31** Ja minä asetan sinun rajasi Kaislamerestä
filistealaisten mereen ja erämaasta Eufrat-virtaan asti; sillä minä
annan maan asukkaat teidän valtaanne, ja sinä karkoitat heidät
tieltäsi. **32** Älä tee liittoa heidän äläkä heidän jumaliensa kanssa.
33 Älköön he jääkö asumaan sinun maahasi, etteivät saattaisi
sinua tekemään syntiä minua vastaan; sillä jos sinä palvelet
heidän jumaliansa, on se sinulle paulaksi."

24 Ja hän sanoi Moosekselle: "Nouse Herran tykö, sinä ja
Aaron, Naadab ja Abihu ynnä seitsemänkymmentä Israelin
vanhinta; ja kumartukaa ja rukoilkaa taampana. **2** Mooses

yksinään lähestyköön Herraa; muut älköot lähestykö, ja kansa
älköön nousko sinne hänen kanssansa." **3** Ja Mooses tuli ja
kertoi kansalle kaikki Herran sanat ja kaikki hänen säädöksensä.
Niin koko kansa vastasi yhteen ääneen ja sanoi: "Kaiken, mitä
Herra on puhunut, me teemme". **4** Sitten Mooses kirjoitti kaikki
Herran sanat. Ja hän nousi varhain seuraavana aamuna ja
rakensi alttarin vuoren juurelle sekä pystytti kaksitoista patsasta
Israelin kahdentoista sukukunnan mukaan. **5** Ja hän lähetti
israelilaisten joukosta nuoria miehiä uhraamaan polttouhreja
ja teurastamaan härkiä yhteysuhriksi Herralle. **6** Ja Mooses
otti verestä puolet ja pani uhrimaljoihin, ja toisen puolen hän
vihmoi alttarille. **7** Ja hän otti liitonkirjan ja luki sen kansan
kuullen. Ja he sanoivat: "Kaikkea, mitä Herra on puhunut,
me noudatamme ja tottelemme". **8** Niin Mooses otti veren ja
vihmoi sitä kansan päälle ja sanoi: "Katso, tämä on sen liiton
veri, jonka Herra on tehnyt teidän kanssanne kaikkien näiden
sanojen perusteella". **9** Ja Mooses ja Aaron, Naadab ja Abihu
ynnä seitsemänkymmentä Israelin vanhinta nousivat vuorelle.
10 Ja he näkivät Israelin Jumalan; ja hänen jalkainsa alla oli
alusta, niinkuin safiirikivistä, kirkas kuin itse taivas. **11** Eikä hän
kajonnut kädellänsä israelilaisten valittuihin, ja he katselivat
Jumalaa, söivät ja joivat. **12** Ja Herra sanoi Moosekselle: "Nouse
minun tyköni vuorelle ja ole siellä, niin minä annan sinulle
kivitaulut ynnä lain ja käskyt, jotka minä olen kirjoittanut heille
opetukseksi". **13** Silloin Mooses ja hänen palvelijansa Joosua
lähtivät; ja Mooses nousi Jumalan vuorelle. **14** Mutta vanhimmille
hän sanoi: "Odottakaa meitä täällä, kunnes palaamme teidän
tykönne. Ja katso, Aaron ja Huur ovat teidän kanssanne; jolla on
jotakin asiaa, kääntyköön heidän puoleensa." **15** Kun Mooses

oli noussut vuorelle, peitti pilvi vuoren. **16** Ja Herran kirkkaus
laskeutui Siinain vuorelle, ja pilvi peitti sen kuusi päivää; ja
seitsemäntenä päivänä hän huusi Moosesta pilven keskeltä.
17 Ja Herran kirkkaus vuoren kukkulalla näytti israelilaisten
silmissä kuluttavalta tulelta. **18** Ja Mooses meni pilven keskelle
ja nousi vuorelle. Ja Mooses oli vuorella neljäkymmentä päivää
ja neljäkymmentä yötä.

25 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **2** "Sano israelilaisille,
että he kokoavat anteja minulle; jokaiselta, jonka sydän on
siihen altis, ottakaa vastaan anti minulle. **3** Ja nämä ovat ne
annit, joita teidän on otettava vastaan heiltä: kultaa, hopeata ja
vaskea, **4** punasinisiä, purppuranpunaisia ja helakanpunaisia
lankoja ja valkoisia pellavalankoja sekä vuohenkarvoja, **5**
punaisia oinaannahkoja, sireeninnahkoja, akasiapuuta, **6** ljyä
seitsenhaaraista lamppua varten, hajuaineita voiteluöljyä ja
hyvänhajuista suitsutusta varten, **7** onyks-kiviä ja muita jalokiviä
kasukkaa ja rintakilpeä varten. **8** Ja tehkööt he minulle pyhäkön
asuakseni heidän keskellään. **9** Tehkää asumus ja kaikki sen
kalusto tarkoin sen kaavan mukaan, jonka minä sinulle näytän.
10 Tehkööt he arkin akasiapuusta, puolenkolmatta kyynärän
pituisen, puolentoista kyynärän levyisen ja puolentoista kyynärän
korkuisen. **11** Ja päällystä se puhtaalla kullalla, päällystä se sisältä
ja ulkoa; ja tee siihen kultareunus yltympäri. **12** Ja vala siihen
neljä kultarengasta ja kiinnitä ne sen neljään jalkaan, niin että
kaksi rengasta tulee sen toiselle puolelle ja kaksi rengasta sen
toiselle puolelle. **13** Ja tee korennot akasiapuusta ja päällystä ne
kullalla. **14** Ja pistä renkaisiin arkin sivuille korennot, joilla arkki on
kannettava. **15** Korennot jääköot arkin renkaisiin, älköönkä niitä
vedettäkö pois. **16** Ja pane arkkiin laki, jonka minä sinulle annan.

17 Tee myös armoistuin puhtaasta kullasta, puolenkolmatta
kyynärän pituinen ja puolentoista kyynärän levyinen. **18** Ja tee
kaksi kultakerubia, tee ne kohotakoista tekoa, armoistuimen
molempiin päihin. **19** Tee toinen kerubi toiseen päähän ja
toinen kerubi toiseen päähän. Tehkää kerubit armoistuimesta
kohoaviksi, sen kumpaankin päähän. **20** Ja kerubit levittäköot
siipensä ylöspäin, niin että ne peittävät siivillänsä armoistuimen,
ja niiden kasvot olkoot vastakkain; armoistuinta kohti olkoot
kerubien kasvot käännetyt. **21** Ja aseta armoistuin arkin päälle
ja pane arkkiin laki, jonka minä sinulle annan. **22** Ja siinä
minä ilmestyn sinulle ja puhun sinulle armoistuimelta, niiden
kahden kerubin välistä, jotka ovat lain arkin päällä, kaiken sen,
minkä minä sinun kauttasi israelilaisille säädän. **23** Ja tee pöytä
akasiapuusta, kahden kyynärän pituinen, kyynärän levyinen ja
puolentoista kyynärän korkuinen. **24** Ja päällystä se puhtaalla
kullalla ja tee siihen kultareunus yltympäri. **25** Ja tee sen ympäri
kämmenen korkuinen lista ja listan ympäri kultareunus. **26** Ja
tee siihen neljä kultarengasta ja kiinnitä renkaat sen neljään
kulmaan, kunkin neljän jalan kohdalle. **27** Renkaat olkoot juuri
listan alla niiden korentojen pitiminä, joilla pöytä on kannettava.
28 Ja tee ne korennot akasiapuusta ja päällystä ne kullalla, ja
niillä on pöytä kannettava. **29** Tee myös siihen vadit ja kupit,
kannut ja maljat, joista juomauhrit vuodatetaan; tee ne puhtaasta
kullasta. **30** Ja pidä aina minun edessäni pöydällä näkyleivät.
31 Ja tee myös seitsenhaarainen lamppu puhtaasta kullasta.
Tee lamppu jalkoineen ja varsineen kohotakoista tekoa; sen
kukkakuvut, nuput kukkalehtineen, olkoot samaa kappaletta
kuin se. **32** Kuusi haaraa lähteköön lampun sivuista, kolme
haaraa toisesta sivusta ja kolme haaraa toisesta sivusta. **33**

Toisessa haarassa olkoon kolme mantelinkukan muotoista
kukkakupua, nuppua kukkalehtineen, ja toisessa haarassa
samoin kolme mantelinkukan muotoista kukkakupua, nuppua
kukkalehtineen; näin olkoon jokaisessa kuudessa haarassa, jotka
lampusta lähtevät. **34** Mutta lampussa itsessään olkoon neljä
mantelinkukan muotoista kukkakupua, nuppua kukkalehtineen.
35 Yksi nuppu olkoon aina jokaisen haaraparin alla niistä
kuudesta haarasta, jotka lampusta lähtevät. **36** Nuput ja haarat
olkoot samaa kappaletta kuin se; olkoon se kauttaaltaan samaa
kohotakoista tekoa, puhdasta kultaa. **37** Ja tee siihen seitsemän
lamppua, ja lamput asetettakoon niin, että seitsenhaarainen
lamppu heittää valonsa etupuolelle. **38** Ja sen lamppusakset
ja karstakupit olkoot puhdasta kultaa. **39** Yhdestä talentista
puhdasta kultaa tehtäköön sekä se että kaikki nämä kalut. **40**
Ja katso, että teet ne sen kaavan mukaan, joka sinulle niistä
vuorella näytettiin."

26 "Ja tee asumus kymmenestä telttakankaan kaistasta,
jotka ovat valmistetut kerratuista valkoisista pellavalangoista
ja punasinisistä, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista
langoista, ja tee niihin taidokkaasti kudottuja kerubeja. **2** Kunkin
kaistan pituus olkoon kaksikymmentäkahdeksan kyynärää ja
leveys neljä kyynärää; kaikilla kaistoilla olkoon sama mitta. **3**
Viisi kaistaa yhdistettäköön toisiinsa, ja samoin toiset viisi kaistaa
yhdistettäköön toisiinsa. **4** Ja tee silmukat punasinisestä langasta
ensimmäisen kaistan reunaan, yhdistetyn kappaleen laitaan, ja
samoin toisen yhdistetyn kappaleen viimeisen kaistan reunaan.
5 Tee viisikymmentä silmukkaa ensimmäiseen kaistaan, ja tee
viisikymmentä silmukkaa vastaavan kaistan laitaan, toiseen
yhdistettyyn kappaleeseen, niin että silmukat ovat kohdakkain. **6**

Ja tee viisikymmentä kultahakasta ja yhdistä kaistat toisiinsa
näillä hakasilla, niin että siitä tulee yhtenäinen asumus. **7**
Tee vielä kaistoista, jotka ovat kudotut vuohenkarvoista, teltta
asumuksen suojaksi; tee niitä kaistoja yksitoista. **8** Kunkin
kaistan pituus olkoon kolmekymmentä kyynärää ja leveys neljä
kyynärää; niillä yhdellätoista kaistalla olkoon sama mitta. **9**
Liitä yhteen viisi kaistaa erikseen ja kuusi kaistaa erikseen,
ja aseta kuudes niistä kaksin kerroin teltan etupuolelle. **10**
Ja tee viisikymmentä silmukkaa toisen yhdistetyn kappaleen
viimeisen kaistan reunaan ja viisikymmentä silmukkaa toisen
yhdistetyn kappaleen vastaavan kaistan reunaan. **11** Tee myös
viisikymmentä vaskihakasta ja pistä hakaset silmukkoihin ja
liitä teltta yhteen, niin että siitä tulee yhtenäinen. **12** Siitä
telttakaistojen liiasta osasta, joka jää riippumaan, jääköön
puolet riippumaan asumuksen takasivulle. **13** Ja siitä, mikä
telttakaistoissa on liikaa pituutta, riippukoon kyynärän verran
asumuksen kummallakin sivulla sitä peittämässä. **14** Ja tee
teltalle peite punaisista oinaannahoista ja sen päälle vielä toinen
peite sireeninnahoista. **15** Asumuksen laudat tee akasiapuusta,
pystyyn asetettaviksi. **16** Jokainen lauta olkoon kymmentä
kyynärää pitkä ja puoltatoista kyynärää leveä. **17** Jokaisessa
laudassa olkoon kaksi tappia, jotka ovat poikkilistalla yhdistetyt
keskenään; tee näin kaikki asumuksen laudat. **18** Ja asumuksen
lautoja tee kaksikymmentä lautaa eteläpuolta varten. **19** Ja
tee neljäkymmentä hopeajalustaa kahdenkymmenen laudan
alle, aina kaksi jalustaa kunkin laudan alle sen kahta tappia
varten. **20** Samoin asumuksen toista sivua, pohjoispuolta, varten
kaksikymmentä lautaa, **21** ja neljäkymmentä hopeajalustaa, aina
kaksi jalustaa kunkin laudan alle. **22** Mutta asumuksen takasivua,

länsipuolta, varten tee kuusi lautaa. **23** Ja tee kaksi lautaa
asumuksen peränurkkia varten. **24** Ja ne olkoot yhteenliitettyjä
kaksoislautoja ja alhaalta alkaen kiinni toisissaan ylös saakka,
ensimmäiseen renkaaseen asti; näin tehtäköön ne molemmat
ja asetettakoon kumpaankin nurkkaan. **25** Näin tulee olemaan
yhteensä kahdeksan lautaa ja niihin kuusitoista hopeajalustaa,
aina kaksi jalustaa kunkin laudan alla. **26** Tee myös viisi
poikkitankoa akasiapuusta asumuksen toisen sivun lautoja varten,
27 ja viisi poikkitankoa asumuksen toisen sivun lautoja varten, ja
viisi poikkitankoa asumuksen takasivun, länsipuolen, lautoja
varten. **28** Ja keskimmäinen poikkitanko asetettakoon keskelle
lautoja, ja kulkekoon se reunasta reunaan. **29** Ja päällystä laudat
kullalla ja tee kullasta niiden renkaat poikkitankojen pitimiksi
ja päällystä poikkitangot kullalla. **30** Ja aseta asumus pystyyn
sen muotoiseksi, kuin sinulle vuorella näytettiin. **31** Tee vielä
esirippu punasinisistä, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista
langoista ja kerratuista valkoisista pellavalangoista; ja tehtäköön
siihen taidokkaasti kudottuja kerubeja. **32** Ja ripusta se neljään
akasiapuiseen, kullalla päällystettyyn pylvääseen, joissa on
kultakoukut ja jotka seisovat neljällä hopeajalustalla. **33** Ja
ripusta esirippu hakasten alle ja vie sinne esiripun sisäpuolelle
lain arkki. Ja niin olkoon esirippu teille väliseinänä pyhän ja
kaikkeinpyhimmän välillä. **34** Ja aseta armoistuin lain arkin
päälle, joka on kaikkeinpyhimmässä. **35** Mutta pöytä sijoita
esiripun ulkopuolelle ja seitsenhaarainen lamppu vastapäätä
pöytää, asumuksen eteläsivulle; aseta siis pöytä pohjoissivulle.
36 Tee myös teltan oveen uudin, kirjaellen kudottu punasinisistä,
purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista ja kerratuista
valkoisista pellavalangoista. **37** Ja tee uudinta varten viisi

pylvästä akasiapuusta ja päällystä ne kullalla, mutta niiden
koukut olkoot kultaa; ja vala niille viisi vaskijalustaa."

27 "Ja tee alttari akasiapuusta; se olkoon neliskulmainen, viittä
kyynärää pitkä ja viittä kyynärää leveä sekä kolmea kyynärää
korkea. **2** Tee siihen sarvet, sen neljään kulmaan, niin että sarvet
ovat samaa kappaletta kuin se. Ja päällystä se vaskella. **3** Tee
siihen kuuluvat kattilat tuhan poisviemistä varten sekä lapiot,
maljat, haarukat ja hiilipannut. Kaikki sen kalusto tee vaskesta. **4**
Ja tee siihen myös verkonkaltainen ristikkokehys vaskesta ja
tee verkkoon neljä vaskirengasta, ristikon neljään kulmaan. **5**
Ja aseta se alttarin välireunuksen alle, maahan kiinni, niin että
verkko ulottuu puolitiehen alttaria. **6** Ja tee alttariin korennot
akasiapuusta ja päällystä ne vaskella. **7** Ja korennot pistettäköön
renkaisiin, niin että korennot ovat kahden puolen alttaria, sitä
kannettaessa. **8** Tee se laudoista, ontoksi. Niinkuin sinulle
näytettiin vuorella, niin se tehtäköön. **9** Tee myös asumukselle
esipiha. Etelän puolella olkoot esipihan ympärysverhot kerratuista
valkoisista pellavalangoista, sadan kyynärän pituiset tätä yhtä
sivua varten; **10** ja olkoon niiden pylväitä kaksikymmentä ja
näiden vaskijalustoja kaksikymmentä, mutta pylväiden koukut ja
niiden koristepienat olkoot hopeata. **11** Samoin myös pohjoisen
puolella olkoot ympärysverhot sadan kyynärän pituiset; ja
olkoon niiden pylväitä kaksikymmentä ja näiden vaskijalustoja
kaksikymmentä, mutta pylväiden koukut ja niiden koristepienat
olkoot hopeata. **12** Ja esipihan lännenpuoleisella sivulla olkoot
ympärysverhot viidenkymmenen kyynärän pituiset, ja olkoon
niiden pylväitä kymmenen ja näiden jalustoja kymmenen. **13** Ja
esipihan leveys etupuolella, itään päin, olkoon viisikymmentä
kyynärää. **14** Ja olkoot ympärysverhot portin toisella puolella

viidentoista kyynärän pituiset, ja olkoon niiden pylväitä kolme
ja näiden jalustoja kolme. **15** Samoin olkoot ympärysverhot
toisella puolella viidentoista kyynärän pituiset, ja olkoon niiden
pylväitä kolme ja näiden jalustoja kolme. **16** Ja esipihan portissa
olkoon kahdenkymmenen kyynärän pituinen uudin, kirjaellen
kudottu punasinisistä, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista
langoista ja kerratuista valkoisista pellavalangoista, ja olkoon
sen pylväitä neljä ja näiden jalustoja neljä. **17** Kaikissa pylväissä
esipihan ympärillä olkoot koristepienat hopeata ja koukut
hopeata, mutta jalustat vaskea. **18** Esipihan pituus olkoon sata
kyynärää ja leveys viisikymmentä kyynärää; ympärysverho
olkoon viittä kyynärää korkea ja kudottu kerratuista valkoisista
pellavalangoista, ja jalustat olkoot vaskea. **19** Koko asumuksen
kalusto kaikkia siinä tehtäviä töitä varten, samoin kuin kaikki sen
vaarnat ja kaikki esipihan vaarnat, olkoot vaskea. **20** Ja käske
israelilaisten tuoda sinulle puhdasta, survomalla saatua öljypuun
öljyä seitsenhaaraista lamppua varten, että lamput aina voidaan
nostaa paikoilleen. **21** Ilmestysmajassa, ulkopuolella esirippua,
joka on lain arkin edessä, hoitakoon Aaron poikineen niitä illasta
aamuun asti Herran edessä. Tämä olkoon ikuinen säädös, jota
israelilaiset noudattakoot sukupolvesta sukupolveen."

28 "Ja kutsu eteesi israelilaisten joukosta veljesi Aaron
poikineen, että he pappeina palvelisivat minua, Aaron ja hänen
poikansa Naadab ja Abihu, Eleasar ja Iitamar. **2** Ja teetä
veljellesi Aaronille pyhät vaatteet, kunniaksi ja kaunistukseksi. **3**
Ja puhuttele kaikkia taidollisia miehiä, jotka minä olen täyttänyt
taidollisuuden hengellä, että he tekevät vaatteet Aaronille, jotta
hänet pyhitettäisiin pappina palvelemaan minua. **4** Ja nämä
ovat ne vaatteet, jotka heidän on tehtävä: rintakilpi, kasukka,

viitta, ruutuinen ihokas, käärelakki ja vyö. Ja he tehkööt sinun
veljellesi Aaronille ja hänen pojilleen pyhät vaatteet, että he
pappeina palvelisivat minua. **5** Ja he ottakoot tätä varten kultaa
sekä punasinisiä, purppuranpunaisia ja helakanpunaisia lankoja
ja valkoisia pellavalankoja. **6** Kasukan he tehkööt kullasta
sekä punasinisistä, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista
langoista ja kerratuista valkoisista pellavalangoista, taidokkaasti
kutomalla. **7** Siinä olkoon kaksi yhdistettävää olkakappaletta,
ja se kiinnitettäköön niihin molemmista päistään. **8** Ja vyö,
jolla kasukka kiinnitetään, olkoon tehty samalla tavalla ja
samasta kappaleesta kuin se: kullasta sekä punasinisistä,
purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista ja kerratuista
valkoisista pellavalangoista. **9** Ota sitten kaksi onyks-kiveä
ja kaiverra niihin Israelin poikien nimet, **10** kuusi heidän
nimeään toiseen kiveen ja toiset kuusi nimeä toiseen kiveen
siinä järjestyksessä, kuin he ovat syntyneet. **11** Niinkuin
taidokkaasti hiotaan kiveä, kaiverretaan sinettisormuksia, niin
kaiverra Israelin poikien nimet niihin kahteen kiveen. Ja
kehystettäköön ne kultapalmikoimilla. **12** Ja pane molemmat
kivet kasukan olkakappaleihin kiviksi, jotka johdattavat muistoon
israelilaiset; näin Aaron kantakoon heidän nimiänsä molemmilla
olkapäillään Herran kasvojen edessä, että heitä muistettaisiin.
13 Ja tee kultapalmikoimia **14** ja kahdet käädyt puhtaasta
kullasta; tee ne punomalla, niinkuin punonnaista tehdään, ja
kiinnitä punotut käädyt palmikoimiin. **15** Ja jumalanvastausten
rintakilpi tee taidokkaasti kutomalla; tee sekin samalla tavalla,
kuin kasukka on tehty: tee se kullasta sekä punasinisistä,
purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista ja kerratuista
valkoisista pellavalangoista. **16** Se olkoon neliskulmainen ja

taskun muotoon tehty, vaaksan pituinen ja vaaksan levyinen.
17 Ja kiinnitä sen pintaan kiviä yliyltään, neljään riviin:
ensimmäiseen riviin karneoli, topaasi ja smaragdi; **18** toiseen
riviin rubiini, safiiri ja jaspis; **19** kolmanteen riviin hyasintti,
akaatti ja ametisti; **20** ja neljänteen riviin krysoliitti, onyks
ja berylli. Kultapalmikoimilla kehystettyinä kiinnitettäköön ne
paikoilleen. **21** Kiviä olkoon Israelin poikain nimien mukaan
kaksitoista, yksi kutakin nimeä kohti; kussakin kivessä olkoon
yksi kahdentoista sukukunnan nimistä, kaiverrettuna samalla
tavalla, kuin kaiverretaan sinettisormuksia. **22** Ja tee rintakilpeen
puhtaasta kullasta käädyt, punotut, niinkuin punonnaista
tehdään. **23** Ja tee rintakilpeen kaksi kultarengasta ja kiinnitä
molemmat renkaat rintakilven kahteen yläkulmaan. **24** Ja
kiinnitä ne molemmat kultapunonnaiset kahteen renkaaseen
rintakilven yläkulmiin. **25** Ja kiinnitä molempien punonnaisten
toiset kaksi päätä kahteen palmikoimaan ja kiinnitä nämä
kasukan olkakappaleihin, sen etupuolelle. **26** Ja tee vielä kaksi
kultarengasta ja pane ne rintakilven molempiin alakulmiin, sen
sisäpuoliseen, kasukkaa vasten olevaan reunaan. **27** Ja tee
vieläkin kaksi kultarengasta ja kiinnitä ne kasukan molempiin
olkakappaleihin, niiden alareunaan, etupuolelle, sauman kohdalle,
kasukan vyön yläpuolelle. **28** Ja rintakilpi solmittakoon renkaistaan
punasinisellä nauhalla kasukan renkaisiin, niin että se on
kasukan vyön yläpuolella; näin rintakilpi ei irtaudu kasukasta.
29 Ja niin Aaron kantakoon jumalanvastausten rintakilvessä
sydämensä päällä, astuessaan pyhäkköön, Israelin poikain
nimet, että heidät alati johdatettaisiin muistoon Herran edessä.
30 Ja pane jumalanvastausten rintakilpeen uurim ja tummim,
niin että ne ovat Aaronin sydämen päällä, hänen astuessaan

Herran eteen. Ja niin kantakoon Aaron Jumalan vastaukset
israelilaisille sydämensä päällä aina Herran edessä ollessaan.
31 Kasukan viitta tee kokonaan punasinisistä langoista; **32** ja sen
keskellä olkoon pääntie, ja tämä pääntie ympäröitäköön kudotulla
päärmeellä niinkuin haarniskan aukko, ettei se repeäisi. **33** Ja tee
sen helmaan granaattiomenia punasinisistä, purppuranpunaisista
ja helakanpunaisista langoista, ja kiinnitä ne helmaan ympärinsä
ja niiden väliin kultatiukuja yltympäri, **34** vuorotellen kultatiuku
ja granaattiomena, viitan helmaan ympärinsä. **35** Ja Aaron
pitäköön sen yllään toimittaessaan virkaansa, niin että kuuluu,
kun hän menee pyhäkköön Herran eteen ja tulee sieltä ulos,
ettei hän kuolisi. **36** Tee myös otsakoriste puhtaasta kullasta
ja kaiverra siihen, niinkuin sinettisormusta kaiverretaan, sanat:
'Herralle pyhitetty'. **37** Ja sido se punasinisellä nauhalla, niin että
se on kiinni käärelakissa; etupuolella käärelakkia se olkoon.
38 Ja se olkoon Aaronin otsalla, niin että Aaron kantaa kaiken
sen, mitä israelilaiset rikkovat uhratessaan pyhiä uhrejansa ja
antaessaan pyhiä lahjojansa; ja se olkoon alati hänen otsallaan,
että Herran mielisuosio tulisi heidän osaksensa. **39** Kudo myös
ruutuinen ihokas valkoisista pellavalangoista, ja tee käärelakki
valkoisista pellavalangoista, ja tee vyö kirjokudoksesta. **40** Ja
Aaronin pojille tee ihokkaat ja vyöt; ja tee heille päähineet
kunniaksi ja kaunistukseksi. **41** Ja pue ne veljesi Aaronin ja
hänen poikiensa ylle; ja voitele heidät ja vihi heidät virkaansa ja
pyhitä heidät pappeina palvelemaan minua. **42** Ja tee heille
pellavakaatiot hävyn peitteeksi; ulottukoot ne lanteilta reisiin asti.
43 Ja Aaron ja hänen poikansa pitäköot ne yllään mennessänsä
ilmestysmajaan, tahi kun he lähestyvät alttaria tehdäkseen

palvelusta pyhäkössä, etteivät he joutuisi syynalaisiksi ja kuolisi.
Tämä olkoon ikuinen säädös hänelle ja hänen jälkeläisilleen."

29 "Tee heille näin, pyhittääksesi heidät pappeina palvelemaan
minua: Ota mullikka ja kaksi virheetöntä oinasta **2** ja
happamatonta leipää ja öljyyn leivottuja happamattomia kakkuja
ja öljyllä voideltuja happamattomia ohukaisia; leivo ne lestyistä
nisujauhoista. **3** Ja pane ne samaan koriin ja tuo ne korissa,
samalla kertaa kuin tuot mullikan ja kaksi oinasta. **4** Tuo sitten
Aaron poikinensa ilmestysmajan ovelle ja pese heidät vedellä.
5 Ja ota vaatteet ja pue Aaronin ylle ihokas ja kasukan viitta
ja kasukka ja rintakilpi; ja sido hänen ympärilleen kasukan
vyö. **6** Pane myös käärelakki hänen päähänsä ja kiinnitä pyhä
otsalehti käärelakkiin. **7** Ja ota voiteluöljyä ja vuodata hänen
päähänsä ja voitele hänet. **8** Ja tuo hänen poikansa esille ja pue
heidän ylleen ihokkaat. **9** Ja vyötä heidät vyöllä, sekä Aaron
että hänen poikansa, ja sido päähineet heidän päähänsä, että
pappeus olisi heillä ikuisena säätynä. Vihi näin virkaansa Aaron
ja hänen poikansa. **10** Ja tuo mullikka ilmestysmajan eteen,
ja Aaron poikineen laskekoon kätensä mullikan pään päälle.
11 Ja teurasta sitten mullikka Herran edessä, ilmestysmajan
ovella. **12** Ja ota mullikan verta ja sivele sitä sormellasi alttarin
sarviin; mutta kaikki muu veri vuodata alttarin juurelle. **13** Ja ota
kaikki sisälmyksiä peittävä rasva ja maksanlisäke ja molemmat
munuaiset ynnä niiden päällä oleva rasva, ja polta ne alttarilla. **14**
Mutta mullikan liha, nahka ja rapa polta tulessa leirin ulkopuolella.
Se on syntiuhri. **15** Ja ota toinen oinaista, ja Aaron poikinensa
laskekoon kätensä sen oinaan pään päälle. **16** Teurasta sitten
oinas ja ota sen veri ja vihmo se alttarille ympärinsä; **17** ja
leikkele oinas määräkappaleiksi ja pese sen sisälmykset ja jalat

ja pane ne kappaleiden ja pään päälle. **18** Ja polta koko oinas
alttarilla. Se on polttouhri Herralle, se on suloisesti tuoksuva
uhri Herralle. **19** Ota sitten toinen oinas, ja Aaron poikinensa
laskekoon kätensä oinaan pään päälle. **20** Ja teurasta oinas ja
ota sen verta ja sivele Aaronin ja hänen poikiensa oikean korvan
lehteen ja oikean käden peukaloon ja heidän oikean jalkansa
isoonvarpaaseen, mutta vihmo muu veri alttarille ympärinsä. **21**
Ja ota alttarilla olevaa verta ja voiteluöljyä ja pirskoita Aaronin
ja hänen vaatteidensa päälle, ja samoin hänen poikiensa ja
heidän vaatteidensa päälle. Näin hän tulee pyhäkölle pyhitetyksi,
sekä hän itse että hänen vaatteensa, ja samoin hänen poikansa
ja hänen poikiensa vaatteet. **22** Ota sitten oinaasta rasva ja
rasvahäntä ja sisälmyksiä peittävä rasva ja maksanlisäke ja
molemmat munuaiset ynnä niiden päällä oleva rasva ja oikea
reisi, sillä tämä on vihkiäisoinas. **23** Ja ota pyöreä leipä ja öljyyn
leivottu kakku ja ohukainen happamattomien leipien korista, joka
on Herran edessä. **24** Ja pane kaikki nämä Aaronin käsiin ja
hänen poikiensa käsiin, että toimitettaisiin niiden heilutus Herran
edessä. **25** Ota ne sitten heidän käsistään ja polta alttarilla,
polttouhrin päällä, suloiseksi tuoksuksi Herran edessä. Se on
Herran uhri. **26** Ja ota rintaliha Aaronin vihkiäisoinaasta ja
toimituta sen heilutus Herran edessä; ja se olkoon sinun osasi.
27 Näin sinun on pyhitettävä heilutettu rintaliha ja anniksi annettu
reisi, se, mitä on heilutettu ja anniksi annettu Aaronin ja hänen
poikiensa vihkiäisoinaasta. **28** Ja ne olkoot Aaronin ja hänen
poikiensa ikuinen osuus, israelilaisilta saatu, sillä se on anti. Se
olkoon israelilaisten anti heidän yhteysuhreistaan, heidän antinsa
Herralle. **29** Aaronin pyhät vaatteet tulkoot hänen pojillensa
hänen jälkeensä, että heidät niissä voideltaisiin ja vihittäisiin

virkaansa. **30** Seitsemänä päivänä on sen hänen pojistaan,
joka tulee papiksi hänen sijaansa, puettava ne ylleen, kun hän
menee ilmestysmajaan toimittamaan virkaansa pyhäkössä. **31**
Ja ota vihkiäisoinas ja keitä sen liha pyhässä paikassa. **32**
Ja Aaron poikinensa syököön ilmestysmajan ovella oinaan
lihan ynnä leivän, joka on korissa. **33** He syööt sen, mitä
käytettiin heidän sovittamisekseen, kun heidät vihittiin virkaansa
ja pyhitettiin, mutta syrjäinen älköön sitä syökö, sillä se on
pyhää. **34** Jos jotakin jää tähteeksi vihkiäislihasta tai leivästä
seuraavaan aamuun, polta tähteeksi jäänyt tulessa; älköön sitä
syötäkö, sillä se on pyhää. **35** Tee näin Aaronille ja hänen
pojillensa, aivan niinkuin minä olen sinua käskenyt. Seitsemän
päivää kestäköön heidän vihkimisensä. **36** Ja uhraa joka päivä
syntiuhrimullikka sovitukseksi, ja puhdista alttari toimittamalla sen
sovitus ja voitele se pyhittääksesi sen. **37** Seitsemänä päivänä
toimita alttarin sovitus ja pyhitä se. Näin tulee alttarista korkeasti-
pyhä; jokainen, joka alttariin koskee, on pyhäkölle pyhitetty.
38 Ja uhraa alttarilla tämä: kaksi vuodenvanhaa karitsaa joka
päivä, ainiaan. **39** Uhraa toinen karitsa aamulla ja toinen karitsa
iltahämärässä, **40** ja kumpaakin karitsaa kohti kymmenennes
lestyjä jauhoja, sekoitettuna neljännekseen hiin-mittaa survomalla
saatua öljyä, ja juomauhriksi neljännes hiin-mittaa viiniä. **41** Ja
uhraa toinen karitsa iltahämärässä; uhrattakoon se toimittamalla
samankaltainen ruokauhri ja juomauhri kuin aamullakin, suloisesti
tuoksuvaksi uhriksi Herralle. **42** Tämä olkoon teillä jokapäiväinen
polttouhri sukupolvesta sukupolveen ilmestysmajan ovella Herran
edessä, jossa minä ilmestyn teille puhuakseni sinun kanssasi. **43**
Siinä minä ilmestyn israelilaisille, ja se on oleva minun kirkkauteni
pyhittämä. **44** Ja minä pyhitän ilmestysmajan ja alttarin; ja minä

pyhitän Aaronin poikinensa pappeina palvelemaan minua. **45** Ja minä asun israelilaisten keskellä ja olen heidän Jumalansa. **46** Ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra, heidän Jumalansa, joka vein heidät pois Egyptin maasta, asuakseni heidän keskellään. Minä olen Herra, heidän Jumalansa."

30 "Tee myös alttari suitsutuksen polttamista varten; tee se akasiapuusta. **2** Olkoon se kyynärän pituinen ja kyynärän levyinen, siis neliskulmainen, ja kahta kyynärää korkea; sen sarvet olkoot samaa kappaletta kuin sekin. **3** Ja päällystä se puhtaalla kullalla, sekä sen levy että sivut ympärinsä ja sen sarvet; ja tee kultareunus sen ympäri. **4** Ja tee siihen kaksi kultarengasta; pane ne reunuksen alle, kummallekin sivulle, molempiin sivukappaleihin. Ne olkoot niiden korentojen pitiminä, joilla alttari on kannettava. **5** Ja tee korennotkin akasiapuusta ja päällystä ne kullalla. **6** Ja aseta se lain arkin edessä olevan esiripun eteen, niin että se tulee armoistuimen kohdalle, joka on lain arkin päällä ja jossa minä sinulle ilmestyn. **7** Ja Aaron polttakoon sen päällä hyvänhajuista suitsutusta; joka aamu, kun hän laittaa lamput kuntoon, hän polttakoon sitä. **8** Samoin myös, kun Aaron iltahämärässä nostaa lamput paikoilleen, hän polttakoon sitä. Tämä olkoon teillä jokapäiväinen suitsutusuhri Herran edessä sukupolvesta sukupolveen. **9** Älkää uhratko sen päällä vierasta suitsutusta älkääkä polttouhria tai ruokauhria; älkää myöskään vuodattako juomauhria sen päällä. **10** Ja Aaron toimittakoon kerran vuodessa sen sarvien sovituksen; sovitukseksi uhratun syntiuhrin verellä hän toimittakoon kerran vuodessa sen sovituksen, sukupolvesta sukupolveen. Se on korkeasti-pyhä Herralle." **11** Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **12** "Kun sinä lasket israelilaisten lukumäärän-niiden, joiden on

oltava katselmuksessa-niin jokainen heistä suorittakoon, heistä
katselmusta pidettäessä, hengestään sovitusmaksun Herralle,
ettei mikään rangaistus heitä kohtaisi, heistä katselmusta
pidettäessä. **13** Jokainen katselmuksessa oleva antakoon
puoli sekeliä, pyhäkkösekelin painon mukaan, kaksikymmentä
geeraa laskettuna sekeliin; puoli sekeliä olkoon anti Herralle.
14 Kaikki katselmuksessa olevat, kaksikymmenvuotiaat ja sitä
vanhemmat, antakoot tämän annin Herralle. **15** Rikas älköön
antako enemmän älköönkä köyhä vähemmän kuin puoli sekeliä,
antina Herralle, maksaaksenne sovituksen hengestänne. **16**
Ja ota sovitusrahat israelilaisilta ja käytä ne palvelukseen
ilmestysmajassa, että israelilaiset johdatettaisiin muistoon Herran
edessä teidän henkenne sovitukseksi." **17** Ja Herra puhui
Moosekselle sanoen: **18** "Tee myös vaskiallas vaskijalustoineen
peseytymistä varten ja aseta se ilmestysmajan ja alttarin välille
ja kaada siihen vettä; **19** ja Aaron ja hänen poikansa peskööt
siinä kätensä ja jalkansa. **20** Kun he menevät ilmestysmajaan,
peseytykööt vedessä, etteivät kuolisi; samoin myös, kun he
lähestyvät alttaria ja käyvät toimittamaan virkaansa polttamalla
uhrin Herralle. **21** He peskööt kätensä ja jalkansa, etteivät
kuolisi. Ja tämä olkoon heille ikuinen säädös, hänelle itselleen ja
hänen jälkeläisillensä, sukupolvesta sukupolveen." **22** Ja Herra
puhui Moosekselle sanoen: **23** "Ota itsellesi hajuaineita parasta
lajia: sulavaa mirhaa viisisataa sekeliä, hyvänhajuista kanelia
puolet siitä eli kaksisataa viisikymmentä sekeliä ja hyvänhajuista
kalmoruokoa samoin kaksisataa viisikymmentä sekeliä, **24** sitten
vielä kassiaa viisisataa sekeliä, pyhäkkösekelin painon mukaan,
ja hiin-mitta öljypuun öljyä. **25** Ja tee siitä pyhä voiteluöljy,
höystetty voide, jollaista voiteensekoittaja valmistaa; se olkoon

pyhä voiteluöljy. **26** Voitele sillä ilmestysmaja, lain arkki **27** ja
pöytä kaikkine kaluineen, seitsenhaarainen lamppu kaluineen,
niin myös suitsutusalttari, **28** polttouhrialttari kaikkine kaluineen
ynnä allas jalustoineen. **29** Ja pyhitä ne, niin että ne tulevat
korkeasti-pyhiksi. Jokainen, joka niihin koskee, tulee pyhäksi.
30 Voitele myös Aaron ja hänen poikansa ja pyhitä heidät
pappeina palvelemaan minua. **31** Puhu myös israelilaisille ja
sano: Tämä olkoon teillä minun pyhä voiteluöljyni sukupolvesta
sukupolveen. **32** Kenenkään muun ihmisen ruumiille älköön
sitä vuodatettako, älkääkä sen sekoitusta jäljitelkö. Pyhä se on,
ja pyhänä se pitäkää. **33** Jokainen, joka valmistaa sellaisen
voiteen, ja jokainen, joka sivelee sitä syrjäiseen, hävitettäköön
kansastansa." **34** Ja Herra sanoi Moosekselle vielä: "Ota itsellesi
hyvänhajuisia aineita, hajupihkaa, simpukankuorta, tuoksukumia,
näitä hyvänhajuisia aineita, ja puhdasta suitsuketta, yhtä paljon
kutakin lajia, **35** ja tee niistä suitsutus, höystesekoitus, jollaista
voiteensekoittaja valmistaa, suolansekainen, puhdas ja pyhä.
36 Ja hienonna osa siitä jauhoksi ja pane sitä lain arkin eteen
ilmestysmajaan, jossa minä ilmestyn sinulle. Korkeasti-pyhänä se
pitäkää. **37** Älkää valmistako itsellenne mitään muuta suitsutusta
tämän sekoituksen mukaan. Pidä tämä Herralle pyhitettynä.
38 Jokainen, joka sellaista tekee nauttiaksensa sen tuoksusta,
hävitettäköön kansastansa."

31 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **2** "Katso, minä olen
nimeltään kutsunut Besalelin, Uurin pojan, Huurin pojanpojan,
Juudan sukukunnasta; **3** ja minä olen täyttänyt hänet
Jumalan hengellä, taidollisuudella, ymmärryksellä, tiedolla ja
kaikkinaisella kätevyydellä **4** sommittelemaan taidokkaita teoksia
ja valmistamaan niitä kullasta, hopeasta ja vaskesta, **5** hiomaan

ja kiinnittämään kiviä ja veistämään puuta, tekemään kaikkinaisia
töitä. **6** Ja katso, minä olen antanut hänelle apulaiseksi
Oholiabin, Ahisamakin pojan, Daanin sukukunnasta, ja olen
antanut kaikkien taidollisten sydämeen taidollisuuden tehdä
kaikki, mitä minä olen sinun käskenyt teettää: **7** ilmestysmajan,
lain arkin, armoistuimen sen päälle, kaiken majan kaluston,
8 pöydän kaluinensa, aitokultaisen seitsenhaaraisen lampun
kaikkine kaluinensa, suitsutusalttarin, **9** polttouhrialttarin kaikkine
kaluinensa, altaan jalustoineen, **10** virkapuvut ja pappi Aaronin
muut pyhät vaatteet sekä hänen poikiensa pappispuvut, **11**
voiteluöljyn ja hyvänhajuisen suitsukkeen pyhäkköä varten. He
tehköot kaiken niin, kuin minä olen sinulle käskyn antanut." **12** Ja
Herra puhui Moosekselle sanoen: **13** "Puhu israelilaisille ja sano:
Pitäkää minun sapattini, sillä se on merkkinä meidän välillämme,
minun ja teidän, sukupolvesta sukupolveen, tietääksenne, että
minä olen Herra, joka pyhitän teidät. **14** Siis pitäkää sapatti, sillä
se on teille pyhä. Joka sen rikkoo, rangaistakoon kuolemalla;
sillä kuka ikinä silloin työtä tekee, hävitettäköön kansastansa. **15**
Kuusi päivää tehtäköön työtä, mutta seitsemäntenä päivänä
on sapatti, levon päivä, Herralle pyhitetty. Kuka ikinä tekee
työtä sapatinpäivänä, rangaistakoon kuolemalla. **16** Ja pitäköot
israelilaiset sapatin, niin että he viettävät sapattia sukupolvesta
sukupolveen ikuisena liittona. **17** Se on oleva ikuinen merkki
minun ja israelilaisten välillä; sillä kuutena päivänä Herra teki
taivaan ja maan, mutta seitsemäntenä päivänä hän lepäsi ja
hengähti." **18** Ja kun hän oli lakannut puhumasta Mooseksen
kanssa Siinain vuorella, antoi hän hänelle kaksi laintaulua,
kivitaulua, joitten kirjoitus oli Jumalan sormella kirjoitettu.

32 Mutta kun kansa näki, että Mooses viipyi eikä tullut alas
vuorelta, kokoontui kansa Aaronin ympärille ja sanoi hänelle:
"Nouse, tee meille jumala, joka käy meidän edellämme. Sillä me
emme tiedä, mitä on tapahtunut Moosekselle, tälle miehelle,
joka johdatti meidät Egyptin maasta." **2** Niin Aaron sanoi heille:
"Irroittakaa kultarenkaat, jotka ovat vaimojenne, poikienne ja
tyttärienne korvissa, ja tuokaa ne minulle". **3** Ja kaikki kansa
irroitti kultarenkaat, jotka heillä oli korvissaan, ja he toivat ne
Aaronille; **4** ja hän otti vastaan kullan heidän käsistään, kaavaili
sitä piirtimellä ja teki siitä valetun vasikan. Ja he sanoivat: "Tämä
on sinun jumalasi, Israel, se, joka on johdattanut sinut Egyptin
maasta". **5** Kun Aaron tämän näki, rakensi hän sille alttarin; ja
Aaron julisti ja sanoi: "Huomenna on Herran juhla". **6** Ja he
nousivat varhain seuraavana päivänä ja uhrasivat polttouhreja ja
toivat yhteysuhreja; ja kansa istui syömään ja juomaan, ja sitten
he nousivat iloa pitämään. **7** Silloin Herra sanoi Moosekselle:
"Mene, astu alas, sillä sinun kansasi, jonka johdatit Egyptin
maasta, on turmion tehnyt. **8** Pian he poikkesivat siltä tieltä, jota
minä käskin heidän kulkea; he tekivät itselleen valetun vasikan.
Sitä he ovat kumartaneet, ja sille he ovat uhranneet ja sanoneet:
'Tämä on sinun jumalasi, Israel, se, joka on johdattanut sinut
Egyptin maasta'." **9** Ja Herra sanoi vielä Moosekselle: "Minä
näen, että tämä kansa on niskurikansa. **10** Anna minun olla, että
vihani leimahtaisi heitä vastaan, hukuttaakseni heidät; mutta
sinusta minä teen suuren kansan." **11** Mutta Mooses rukoili
armoa Herralta, Jumalaltansa, ja sanoi: "Herra, miksi sinun
vihasi syttyy omaa kansaasi vastaan, jonka olet vienyt pois
Egyptin maasta suurella voimalla ja väkevällä kädellä? **12** Miksi
egyptiläiset saisivat sanoa: 'Heidän onnettomuudekseen hän

vei heidät pois, tappaaksensa heidät vuorilla ja hävittääksensä
heidät maan päältä'? Käänny vihasi hehkusta ja kadu sitä
turmiota, jonka aioit tuottaa kansallesi. **13** Muista palvelijoitasi
Aabrahamia, Iisakia ja Israelia, joille olet itse kauttasi vannonut
ja sanonut: 'Minä teen teidän jälkeläistenne luvun paljoksi
kuin taivaan tähdet; ja koko tämän maan, josta olen puhunut,
minä annan teidän jälkeläisillenne, ja he saavat sen ikuiseksi
perinnöksi'." **14** Niin Herra katui sitä turmiota, jonka hän oli
uhannut tuottaa kansallensa. **15** Ja Mooses kääntyi ja astui alas
vuorelta, ja hänen kädessään oli kaksi laintaulua. Ja tauluihin oli
kirjoitettu molemmille puolille; etupuolelle ja takapuolelle oli niihin
kirjoitettu. **16** Ja taulut olivat Jumalan tekemät, ja kirjoitus oli
Jumalan kirjoitusta, joka oli tauluihin kaiverrettu. **17** Kun Joosua
kuuli kansan huudon, sen melutessa, sanoi hän Moosekselle:
"Sotahuuto kuuluu leiristä". **18** Mutta tämä vastasi: "Se ei ole
voittajien huutoa, eikä se ole voitettujen huutoa; minä kuulen
laulua". **19** Ja kun Mooses lähestyi leiriä ja näki vasikan ja
karkelon, niin hänen vihansa syttyi, ja hän heitti taulut käsistänsä
ja murskasi ne vuoren juurella. **20** Senjälkeen hän otti vasikan,
jonka he olivat tehneet, poltti sen tulessa ja rouhensi sen hienoksi
ja hajotti veteen ja juotti sen israelilaisille. **21** Ja Mooses sanoi
Aaronille: "Mitä tämä kansa on tehnyt sinulle, kun olet saattanut
heidät näin suureen syntiin?" **22** Aaron vastasi: "Älköön herrani
viha syttykö; sinä tiedät itse, että tämä kansa on paha. **23** He
sanoivat minulle: 'Tee meille jumala, joka käy meidän edellämme;
sillä emme tiedä, mitä on tapahtunut Moosekselle, tälle miehelle,
joka johdatti meidät Egyptin maasta'. **24** Niin minä sanoin heille:
'Jolla on kultaa, irroittakoon sen yltänsä'; ja he antoivat sen
minulle. Ja minä heitin sen tuleen, ja siitä tuli tämä vasikka." **25**

Kun Mooses näki, että kansa oli kurittomuuden vallassa, koska
Aaron oli päästänyt heidät kurittomuuden valtaan, vahingoniloksi
heidän vihollisillensa, **26** niin Mooses seisahtui leirin portille
ja huusi: "Joka on Herran oma, se tulkoon minun luokseni".
Silloin kokoontuivat hänen luoksensa kaikki leeviläiset. **27** Ja
hän sanoi heille: "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: 'Jokainen
sitokoon miekkansa vyölleen. Käykää sitten edestakaisin leirin
halki portista porttiin ja tappakaa jokainen, olkoon vaikka oma
veli, ystävä tai sukulainen.'" **28** Niin leeviläiset tekivät Mooseksen
käskyn mukaan; ja sinä päivänä kaatui kansaa noin kolmetuhatta
miestä. **29** Ja Mooses sanoi: "Koska te nyt olette olleet omia
poikianne ja veljiänne vastaan, niin vihkiytykää tänä päivänä
Herran palvelukseen, että hän tänä päivänä antaisi siunauksen
teille". **30** Seuraavana päivänä Mooses sanoi kansalle: "Te olette
tehneet suuren synnin. Minä nousen nyt Herran tykö-jos ehkä
voisin sovittaa teidän rikoksenne." **31** Ja Mooses palasi Herran
tykö ja sanoi: "Voi, tämä kansa on tehnyt suuren synnin! He ovat
tehneet itselleen jumalan kullasta. **32** Jospa nyt antaisit heidän
rikoksensa anteeksi! Mutta jos et, niin pyyhi minut pois kirjastasi,
johon kirjoitat." **33** Mutta Herra vastasi Moosekselle: "Joka on
tehnyt syntiä minua vastaan, sen minä pyyhin pois kirjastani.
34 Mene nyt ja johdata kansa siihen paikkaan, josta minä olen
sinulle puhunut; katso, minun enkelini käy sinun edelläsi. Mutta
kostoni päivänä minä kostan heille heidän rikoksensa." **35** Niin
Herra rankaisi kansaa, koska he olivat teettäneet vasikan, jonka
Aaron teki.

33 Sitten Herra sanoi Moosekselle: "Lähde täältä ja vaella,
sinä ja kansa, jonka olet johdattanut Egyptin maasta, siihen
maahan, jonka minä olen vannoen luvannut Aabrahamille,

Iisakille ja Jaakobille, sanoen: 'Sinun jälkeläisillesi minä annan
sen'. **2** Ja minä lähetän enkelin sinun edelläsi ja karkoitan pois
kanaanilaiset, amorilaiset, heettiläiset, perissiläiset, hivviläiset ja
jebusilaiset, **3** että tulisit siihen maahan, joka vuotaa maitoa
ja mettä. Sillä minä en itse vaella sinun kanssasi, koska
olet niskurikansa, etten minä sinua tiellä hukuttaisi." **4** Kun
kansa kuuli tämän kovan puheen, tulivat he murheellisiksi,
eikä yksikään pukenut koristuksiaan yllensä. **5** Ja Herra sanoi
Moosekselle: "Sano israelilaisille: Te olette niskurikansa. Jos
minä silmänräpäyksenkään vaeltaisin sinun keskelläsi, minä
hukuttaisin sinut. Riisu nyt koristuksesi yltäsi, niin minä ajattelen,
mitä sinulle tekisin." **6** Niin israelilaiset riisuivat koristuksensa ja
olivat Hoorebin vuoren luota lähtien ilman niitä. **7** Mutta Mooses
otti majan ja pystytti sen leirin ulkopuolelle, jonkun matkan
päähän leiristä, ja kutsui sen ilmestysmajaksi; ja jokaisen,
jolla oli kysyttävää Herralta, oli mentävä ilmestysmajalle, leirin
ulkopuolelle. **8** Ja kun Mooses lähti majalle, nousi koko kansa,
ja kukin asettui majansa ovelle ja katseli Mooseksen jälkeen,
kunnes hän oli mennyt majaan. **9** Ja aina kun Mooses meni
majaan, laskeutui pilvenpatsas ja seisahtui majan ovelle; ja
Herra puhutteli Moosesta. **10** Ja kaikki kansa näki pilvenpatsaan
seisovan majan ovella; niin kaikki kansa nousi, ja he kumartuivat
itsekukin majansa ovella. **11** Ja Herra puhutteli Moosesta
kasvoista kasvoihin, niinkuin mies puhuttelee toista. Sitten
Mooses palasi takaisin leiriin; mutta Joosua, Nuunin poika, hänen
apumiehensä ja palvelijansa, ei poistunut majasta. **12** Ja Mooses
sanoi Herralle: "Katso, sinä sanot minulle: 'Johdata tämä kansa
sinne', mutta et ole ilmoittanut minulle, kenen sinä lähetät minun
kanssani. Ja kuitenkin sinä sanoit: 'Minä tunnen sinut nimeltäsi,

ja sinä olet myös saanut armon minun silmieni edessä'. **13** Jos
siis olen saanut armon sinun silmiesi edessä, niin ilmoita minulle
tiesi, että tulisin tuntemaan sinut ja tietäisin saaneeni armon
sinun silmiesi edessä; ja katso: tämä kansa on sinun kansasi."
14 Hän sanoi: "Pitäisikö minun kasvojeni käymän sinun kanssasi
ja minun viemän sinut lepoon?" **15** Hän vastasi hänelle: "Elleivät
sinun kasvosi käy meidän kanssamme, niin älä johdata meitä
täältä pois. **16** Sillä mistä muutoin tiedetään, että minä olen
saanut armon sinun silmiesi edessä, minä ja sinun kansasi, ellei
siitä, että sinä käyt meidän kanssamme, niin että me, minä ja
sinun kansasi, olemme erikoiset kaikkien kansojen joukossa,
jotka maan päällä ovat?" **17** Herra vastasi Moosekselle: "Mitä
sinä nyt pyydät, sen minä myös teen; sillä sinä olet saanut armon
minun silmieni edessä, ja minä tunnen sinut nimeltäsi". **18** Silloin
hän sanoi: "Anna siis minun nähdä sinun kirkkautesi". **19** Hän
vastasi: "Minä annan kaiken ihanuuteni käydä sinun ohitsesi ja
huudan nimen 'Herra' sinun edessäsi. Ja minä olen armollinen,
kenelle olen armollinen, armahdan, ketä armahdan". **20** Ja hän
sanoi vielä: "Sinä et voi nähdä minun kasvojani; sillä ei kukaan,
joka näkee minut, jää eloon". **21** Sitten Herra sanoi: "Katso,
tässä on paikka minun läheisyydessäni; astu tuohon kalliolle. **22**
Ja kun minun kirkkauteni kulkee ohitse, asetan minä sinut kallion
rotkoon ja peitän sinut kädelläni, kunnes olen kulkenut ohi. **23**
Kun minä sitten siirrän pois käteni, näet sinä minun selkäpuoleni;
mutta minun kasvojani ei voi kenkään katsoa."

34 Ja Herra sanoi Moosekselle: "Veistä itsellesi kaksi kivitaulua,
entisten kaltaista, niin minä kirjoitan niihin tauluihin ne sanat,
jotka olivat entisissä tauluissa, jotka sinä murskasit. **2** Ole
siis huomenaamuksi valmis; ja nouse huomenaamuna Siinain

vuorelle ja seiso siellä minua vastassa vuoren huipulla. **3**
Mutta älköön kukaan nousko sinne sinun kanssasi, älköönkä
ketään näkykö koko vuorella; lampaitakaan ja karjaa älköön
käykö laitumella vuoren vaiheilla." **4** Ja Mooses veisti kaksi
kivitaulua, entisten kaltaista. Ja varhain seuraavana aamuna
Mooses nousi Siinain vuorelle, niinkuin Herra oli häntä käskenyt,
ja otti ne kaksi kivitaulua käteensä. **5** Niin Herra astui alas
pilvessä, ja Mooses asettui siellä hänen läheisyyteensä ja
huusi Herran nimeä. **6** Ja Herra kulki hänen ohitsensa ja
huusi: "Herra, Herra on laupias ja armahtavainen Jumala,
pitkämielinen ja suuri armossa ja uskollisuudessa, **7** joka
pysyy armollisena tuhansille, joka antaa anteeksi pahat teot,
rikokset ja synnit, mutta ei kuitenkaan jätä rankaisematta, vaan
kostaa isien pahat teot lapsille ja lasten lapsille kolmanteen ja
neljänteen polveen". **8** Niin Mooses kumartui nopeasti maahan
ja rukoili ja sanoi: **9** "Herra, jos olen saanut armon sinun
silmiesi edessä, niin käyköön Herra meidän keskellämme.
Sillä tämä on tosin niskurikansa, mutta anna anteeksi meidän
pahat tekomme ja syntimme ja ota meidät perintöosaksesi." **10**
Hän vastasi: "Katso, minä teen liiton, minä teen kaiken sinun
kansasi nähden ihmeellisiä tekoja, joiden kaltaisia ei ole tehty
yhdessäkään maassa, ei minkään kansan keskuudessa. Niin
koko kansa, jonka keskellä sinä olet, on näkevä Herran teot, sillä
peljättävää on se, mitä minä sinulle teen. **11** Noudata, mitä minä
tänä päivänä käsken sinun noudattaa. Katso, minä karkoitan
sinun tieltäsi amorilaiset, kanaanilaiset, heettiläiset, perissiläiset,
hivviläiset ja jebusilaiset. **12** Kavahda, ettet tee liittoa sen
maan asukasten kanssa, johon tulet, etteivät he tulisi teidän
keskuudessanne ansaksi; **13** vaan kukistakaa heidän alttarinsa

ja murskatkaa heidän patsaansa ja hakatkaa maahan heidän
asera-karsikkonsa. **14** Älä kumarra muuta jumalaa; sillä Herra
on nimeltänsä Kiivas, hän on kiivas Jumala. **15** Älä siis tee liittoa
maan asukasten kanssa, ettet, kun he kulkevat haureudessa
jumaliensa jäljessä ja uhraavat jumalillensa ja kutsuvat sinua,
sinä söisi heidän uhristaan, **16** ja etteivät heidän tyttärensä, kun
sinä otat heitä pojillesi vaimoiksi ja kun he kulkevat haureudessa
jumaliensa jäljessä, viettelisi sinun poikiasikin haureudessa
kulkemaan heidän jumaliensa jäljessä. **17** Älä tee itsellesi
valettuja jumalankuvia. **18** Vietä happamattoman leivän juhlaa:
seitsemänä päivänä syö happamatonta leipää, niinkuin minä
olen sinua käskenyt, määrättynä aikana, aabib-kuussa, sillä
aabib-kuussa sinä olet lähtenyt Egyptistä. **19** Kaikki, mikä
avaa äidinkohdun, on minun; samoin myös kaikki sinun karjasi
urospuolet, raavaittesi ja lampaittesi ensiksisynnyttämät. **20**
Mutta aasin ensiksisynnyttämä lunasta lampaalla, mutta jos et
sitä lunasta, niin taita siltä niska. Jokainen esikoinen pojistasi
lunasta. Ja tyhjin käsin älköön tultako minun kasvojeni eteen. **21**
Kuusi päivää tee työtä, mutta lepää seitsemäs päivä; kyntö-ja
elonleikkuuaikanakin sinun on levättävä. **22** Ja vietä viikkojuhla,
kun leikkaat nisusi uutisen, ja korjuujuhla vuoden vaihteessa.
23 Kolme kertaa vuodessa kaikki sinun miesväkesi tulkoon
Herran, sinun Herrasi, Israelin Jumalan, kasvojen eteen. **24**
Sillä minä karkoitan kansat sinun tieltäsi ja laajennan sinun
alueesi; eikä kukaan ole himoitseva sinun maatasi, kun sinä
kolme kertaa vuodessa vaellat tullaksesi Herran, sinun Jumalasi,
kasvojen eteen. **25** Älä uhraa minun teurasuhrini verta happamen
leivän ohella. Ja pääsiäisjuhlan uhrista älköön mitään jääkö
yli yön seuraavaan aamuun. **26** Parhaat maasi uutisesta tuo

Herran, sinun Jumalasi, huoneeseen. Älä keitä vohlaa emänsä
maidossa." **27** Ja Herra sanoi Moosekselle: "Kirjoita itsellesi
nämä sanat, sillä näiden sanojen mukaisesti minä olen tehnyt
liiton sinun ja Israelin kanssa". **28** Ja hän oli siellä Herran
tykönä neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä syömättä
ja juomatta. Ja hän kirjoitti tauluihin liiton sanat, ne kymmenen
sanaa. **29** Ja kun Mooses astui alas Siinain vuorelta ja hänellä
vuorelta alas astuessaan oli kädessänsä kaksi laintaulua, ei hän
tiennyt, että hänen kasvojensa iho oli tullut säteileväksi hänen
puhuessaan Herran kanssa. **30** Ja kun Aaron ja kaikki israelilaiset
näkivät Mooseksen kasvojen ihon säteilevän, pelkäsivät he
lähestyä häntä. **31** Mutta Mooses huusi heitä; niin Aaron ja
kaikki kansan päämiehet kääntyivät takaisin hänen luokseen, ja
Mooses puhui heille. **32** Sitten kaikki israelilaiset lähestyivät
häntä, ja hän käski heidän noudattaa kaikkea, mitä Herra oli
puhunut hänelle Siinain vuorella. **33** Ja kun Mooses oli lakannut
puhumasta heidän kanssaan, pani hän peitteen kasvoillensa. **34**
Mutta niin usein kuin hän meni Herran eteen puhuttelemaan
häntä, poisti hän peitteen, siksi kunnes tuli ulos. Ja tultuaan
ulos hän puhui israelilaisille, mitä hänen oli käsketty puhua.
35 Ja israelilaiset näkivät joka kerta Mooseksen kasvojen ihon
säteilevän; ja Mooses veti peitteen kasvoillensa, siksi kunnes
hän jälleen meni puhuttelemaan häntä.

35 Ja Mooses kokosi kaiken Israelin kansan ja sanoi heille:
"Näin on Herra käskenyt teidän tehdä: **2** Kuusi päivää tehtäköön
työtä, mutta seitsemäs päivä olkoon teille pyhä sapatti, levon
päivä, Herralle pyhitetty. Kuka ikinä silloin työtä tekee, se
surmattakoon. **3** Älkää sytyttäkö tulta sapatin päivänä, missä
asuttekin." **4** Ja Mooses sanoi koko Israelin kansalle näin: "Näin

on Herra käskenyt ja sanonut: **5** Ottakaa siitä, mitä teillä on,
anti Herralle; jokainen, jonka sydän on siihen altis, tuokoon
anniksi Herralle kultaa, hopeata ja vaskea, **6** punasinisiä,
purppuranpunaisia ja helakanpunaisia lankoja ja valkoisia
pellavalankoja sekä vuohenkarvoja, **7** punaisia oinaannahkoja,
sireeninnahkoja, akasiapuuta, **8** ljyä seitsenhaaraista lamppua
varten, hajuaineita voiteluöljyä ja hyvänhajuista suitsutusta
varten, **9** onyks-kiviä ja muita jalokiviä kasukkaa ja rintakilpeä
varten. **10** Ja kaikki taidolliset teidän keskuudessanne tulkoot ja
tehköot kaikki, mitä Herra on käskenyt: **11** asumuksen telttoineen
ja peitteineen, hakasineen, lautoineen, poikkitankoineen,
pylväineen ja jalustoineen, **12** arkin korentoineen, armoistuimen
ja sitä verhoavan esiripun, **13** pöydän korentoineen ja
kaikkine kaluineen sekä näkyleivät, **14** seitsenhaaraisen
lampun kaluineen ja lamppuineen, öljyä seitsenhaaraista
lamppua varten, **15** suitsutusalttarin korentoineen, voiteluöljyn
ja hyvänhajuisen suitsukkeen, oviuutimen asumuksen ovelle,
16 polttouhrialttarin vaskiristikkoineen, korentoineen ja kaikkine
kaluineen, altaan jalustoineen, **17** esipihan ympärysverhot
pylväineen ja jalustoineen sekä esipihan porttiin uutimen,
18 asumuksen vaarnat ja esipihan vaarnat köysineen, **19**
virkapuvut pyhäkköpalvelusta varten ja pappi Aaronin muut
pyhät vaatteet sekä hänen poikiensa pappispuvut." **20** Ja
kaikki israelilaisten seurakunta meni pois Mooseksen luota.
21 Sitten he tulivat takaisin, jokainen, jonka sydän häntä
siihen vaati, ja jokainen, jonka henki oli siihen altis, ja toivat
antinsa Herralle ilmestysmajan valmistamista varten ja kaikkea
siinä vietettävää jumalanpalvelusta varten ja pyhiä vaatteita
varten. **22** He tulivat, sekä miehet että naiset, jokainen,

jonka sydän oli siihen altis, ja toivat solkia, korvarenkaita,
sormuksia ja kaulakoristeita, kaikkinaisia kultakaluja-jokainen,
joka toi Herralle kultaa heilutusuhriksi. **23** Ja jokainen, jolla
oli punasinisiä, purppuranpunaisia ja helakanpunaisia lankoja,
valkoisia pellavalankoja, vuohen karvoja, punaisia oinaannahkoja
tai sireeninnahkoja, toi niitä. **24** Ja jokainen, joka voi antaa
anniksi hopeata ja vaskea, toi annin Herralle. Ja jokainen,
jolla oli akasiapuuta, toi sitä kaikkinaisten töiden valmistamista
varten. **25** Ja kaikki taitavat naiset kehräsivät omin käsin
ja toivat kehräämänsä punasiniset, purppuranpunaiset ja
helakanpunaiset langat ja valkoiset pellavalangat; **26** ja kaikki
naiset, joiden taidollinen sydän heitä siihen vaati, kehräsivät
vuohenkarvoja. **27** Mutta päämiehet toivat onyks-kiviä ja muita
jalokiviä kasukkaa ja rintakilpeä varten, **28** ja hajuaineita ja
öljyä seitsenhaaraista lamppua varten sekä voiteluöljyksi ja
hyvänhajuiseksi suitsutukseksi. **29** Kaikki israelilaiset, miehet
ja naiset, joiden sydän oli altis ja vaati heitä tuomaan jotakin
niitä töitä varten, joita Herra Mooseksen kautta oli käskenyt
tehdä, toivat vapaaehtoisen lahjan Herralle. **30** Ja Mooses sanoi
israelilaisille: "Katsokaa, Herra on nimeltään kutsunut Besalelin,
Uurin pojan, Huurin pojanpojan, Juudan sukukunnasta, **31** ja on
täyttänyt hänet Jumalan hengellä, taidollisuudella, ymmärryksellä,
tiedolla ja kaikkinaisella kätevyydellä **32** sommittelemaan
taidokkaita teoksia ja valmistamaan niitä kullasta, hopeasta
ja vaskesta, **33** hiomaan ja kiinnittämään kiviä ja veistämään
puuta, tekemään kaikkinaisia taidokkaita töitä. **34** Hänelle ja
Oholiabille, Ahisamakin pojalle, Daanin sukukunnasta, hän on
myös antanut kyvyn opettaa muita. **35** Nämä hän on täyttänyt
taidollisuudella tekemään kaikkinaisia töitä, jommoisia tekevät

seppä, kuvakudosten tekijä, kirjokankaiden kutoja, joka valmistaa
punasinisiä, purppuranpunaisia ja helakanpunaisia kankaita ja
valkoisia pellavakankaita, sekä muu kankuri, ne, jotka valmistavat
kaikkinaisia töitä ja sommittelevat taidokkaita teoksia."

36 "Ja Besalel ja Oholiab ynnä kaikki taidolliset, joille Herra
on antanut taidollisuuden ja ymmärryksen tietää, miten mikin
pyhäkössä tehtävä työ on suoritettava, tehkööt kaikissa kohdin,
niinkuin Herra on käskenyt." **2** Niin Mooses kutsui luoksensa
Besalelin ja Oholiabin ja kaikki taidolliset, joiden sydämeen
Herra oli antanut taidollisuuden, kaikki, joiden sydän vaati
heitä ryhtymään työhön suorittaaksensa sen. **3** Ja he ottivat
Moosekselta kaikki annit, jotka israelilaiset olivat tuoneet
pyhäkössä tehtävien töiden suorittamista varten. Mutta he toivat
hänelle vielä joka aamu vapaaehtoisia lahjoja. **4** Niin tulivat
kaikki taidolliset, jotka tekivät kaikkinaista työtä pyhäkössä, mies
toisensa jälkeen, siitä työstä, jota kukin oli tekemässä, **5** ja
sanoivat Moosekselle näin: "Kansa tuo enemmän, kuin mitä
tarvitaan sen työn valmistamiseksi, jonka Herra on käskenyt
tehdä". **6** Niin Mooses käski kuuluttaa leirissä ja sanoa: "Älköön
kukaan, mies tai nainen, enää valmistako mitään anniksi
pyhäkköä varten". Ja niin kansa lakkasi tuomasta lahjoja. **7** Sillä
kaikkea työtä varten, mikä oli tehtävä, oli jo koottu riittävästi,
jopa liiaksikin. **8** Ja niin kaikki taidolliset, jotka siinä työssä
olivat, tekivät asumuksen kymmenestä telttakankaan kaistasta,
jotka olivat valmistetut kerratuista valkoisista pellavalangoista
ja punasinisistä, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista
langoista; ja niihin tehtiin taidokkaasti kudottuja kerubeja. **9** Kunkin
kaistan pituus oli kaksikymmentä kahdeksan kyynärää ja leveys
neljä kyynärää; kaikilla kaistoilla oli sama mitta. **10** Ja viisi kaistaa

yhdistettiin toisiinsa, ja samoin toiset viisi kaistaa yhdistettiin
toisiinsa. **11** Sitten tehtiin silmukat punasinisestä langasta
ensimmäisen kaistan reunaan, yhdistetyn kappaleen laitaan, ja
samoin toisen yhdistetyn kappaleen viimeisen kaistan reunaan.
12 Viisikymmentä silmukkaa tehtiin ensimmäiseen kaistaan ja
viisikymmentä silmukkaa vastaavan kaistan laitaan, toiseen
yhdistettyyn kappaleeseen, niin että silmukat olivat kohdakkain.
13 Ja sitten tehtiin viisikymmentä kultahakasta, ja kaistat
yhdistettiin toisiinsa näillä hakasilla, niin että siitä tuli yhtenäinen
asumus. **14** Vielä tehtiin vuohen karvoista telttakankaan kaistoja
asumusta suojaavaksi teltaksi; niitä kaistoja tehtiin yksitoista. **15**
Kunkin kaistan pituus oli kolmekymmentä kyynärää ja leveys
neljä kyynärää; niillä yhdellätoista kaistalla oli sama mitta. **16**
Kaistat liitettiin yhteen, viisi kaistaa erikseen ja kuusi kaistaa
erikseen. **17** Ja viisikymmentä silmukkaa tehtiin toisen yhdistetyn
kappaleen viimeisen kaistan reunaan ja viisikymmentä silmukkaa
toisen yhdistetyn kappaleen vastaavan kaistan reunaan. **18**
Sitten tehtiin viisikymmentä vaskihakasta, joilla teltta liitettiin
yhteen, niin että siitä tuli yhtenäinen. **19** Vielä tehtiin teltalle
peite punaisista oinaannahoista ja sen päälle vielä toinen peite
sireeninnahoista. **20** Asumuksen laudat tehtiin akasiapuusta,
pystyyn asetettaviksi. **21** Jokainen lauta oli kymmentä kyynärää
pitkä ja puoltatoista kyynärää leveä. **22** Jokaisessa laudassa
oli kaksi tappia, jotka olivat poikkilistalla yhdistetyt keskenään;
näin tehtiin kaikki asumuksen laudat. **23** Ja asumuksen lautoja
tehtiin kaksikymmentä lautaa eteläpuolta varten. **24** Ja tehtiin
neljäkymmentä hopeajalustaa kahdenkymmenen laudan alle,
aina kaksi jalustaa kunkin laudan alle, sen kahta tappia varten.
25 Samoin asumuksen toista sivua, pohjoispuolta, varten tehtiin

kaksikymmentä lautaa, **26** ja neljäkymmentä hopeajalustaa,
aina kaksi jalustaa kunkin laudan alle. **27** Mutta asumuksen
takasivua, länsipuolta, varten tehtiin kuusi lautaa. **28** Ja kaksi
lautaa tehtiin asumuksen peränurkkia varten, **29** ja ne olivat
yhteenliitettyjä kaksoislautoja ja alhaalta alkaen kiinni toisissaan
ylös saakka, ensimmäiseen renkaaseen asti; näin ne molemmat
tehtiin kumpaakin nurkkaa varten. **30** Näin tuli olemaan yhteensä
kahdeksan lautaa ja niihin kuusitoista hopeajalustaa, aina kaksi
jalustaa kunkin laudan alla. **31** Sitten tehtiin myös viisi poikkitankoa
akasiapuusta asumuksen toisen sivun lautoja varten **32** ja viisi
poikkitankoa asumuksen toisen sivun lautoja varten ja viisi
poikkitankoa asumuksen takasivun, länsipuolen, lautoja varten.
33 Ja keskimmäinen poikkitanko tehtiin kulkemaan lautojen
keskikohdalta, reunasta reunaan. **34** Ja laudat päällystettiin
kullalla, ja niiden renkaat tehtiin kullasta poikkitankojen pitimiksi,
ja poikkitangotkin päällystettiin kullalla. **35** Vielä tehtiin esirippu
punasinisistä, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista
ja kerratuista valkoisista pellavalangoista; ja siihen tehtiin
taidokkaasti kudottuja kerubeja. **36** Ja siihen tehtiin neljä
pylvästä akasiapuusta, ja ne päällystettiin kullalla, ja niiden
koukut olivat kultaa; ja niitä varten valettiin neljä hopeajalustaa.
37 Sitten tehtiin myös teltan oveen uudin, kirjaellen kudottu
punasinisistä, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista
ja kerratuista valkoisista pellavalangoista, **38** ja siihen viisi
pylvästä koukkuineen; ja niiden päät ja niiden koristepienat
päällystettiin kullalla, ja niiden viisi jalustaa tehtiin vaskesta.

37 Ja Besalel teki arkin akasiapuusta, puolenkolmatta kyynärän
pituisen, puolentoista kyynärän levyisen ja puolentoista kyynärän
korkuisen. **2** Ja hän päällysti sen puhtaalla kullalla sisältä

ja ulkoa ja teki siihen kultareunuksen yltympäri. **3** Ja hän
valoi siihen neljä kultarengasta, sen neljään kulmaan, niin
että kaksi rengasta tuli sen toiselle puolelle ja kaksi rengasta
sen toiselle puolelle. **4** Ja hän teki korennot akasiapuusta
ja päällysti ne kullalla. **5** Ja hän pisti arkin sivuilla oleviin
renkaisiin korennot, joilla arkki oli kannettava. **6** Ja hän teki
armoistuimen puhtaasta kullasta, puoltakolmatta kyynärää pitkän
ja puoltatoista kyynärää leveän. **7** Ja hän teki kaksi kultakerubia,
kohotakoista tekoa, armoistuimen molempiin päihin, **8** toisen
kerubin toiseen päähän ja toisen kerubin toiseen päähän.
Armoistuimesta kohoaviksi hän teki kerubit, sen kumpaankin
päähän. **9** Ja kerubit levittivät siipensä ylöspäin, niin että
ne peittivät siivillänsä armoistuimen, ja niiden kasvot olivat
vastakkain; kerubien kasvot olivat käännetyt armoistuinta kohti.
10 Hän teki myös pöydän akasiapuusta, kahta kyynärää pitkän,
kyynärää leveän ja puoltatoista kyynärää korkean. **11** Ja hän
päällysti sen puhtaalla kullalla ja teki siihen kultareunuksen
yltympäri. **12** Ja hän teki sen ympäri kämmenen korkuisen listan,
ja listan ympäri kultareunuksen. **13** Ja hän valoi siihen neljä
kultarengasta ja kiinnitti renkaat neljään kulmaan, sen neljän
jalan kohdalle. **14** Renkaat olivat juuri listan alla niiden korentojen
pitiminä, joilla pöytä oli kannettava. **15** Ja hän teki korennot
akasiapuusta ja päällysti ne kullalla; ja niillä oli pöytä kannettava.
16 Hän teki puhtaasta kullasta pöydällä pidettävät astiat: vadit ja
kupit, maljat ja kannut, joista juomauhri vuodatetaan. **17** Hän teki
myös seitsenhaaraisen lampun puhtaasta kullasta. Kohotakoista
tekoa hän teki seitsenhaaraisen lampun jalkoineen ja varsineen;
sen kukkakuvut, nuput kukkalehtineen, olivat samaa kappaletta
kuin se. **18** Kuusi haaraa lähti lampun sivuista, kolme haaraa

toisesta sivusta ja kolme haaraa toisesta sivusta. **19** Toisessa
haarassa oli kolme mantelinkukan muotoista kukkakupua,
nuppua kukkalehtineen, ja toisessa haarassa samoin kolme
mantelinkukan muotoista kukkakupua, nuppua kukkalehtineen;
näin oli jokaisessa kuudessa haarassa, jotka lampusta lähtivät. **20**
Mutta itse seitsenhaaraisessa lampussa oli neljä mantelinkukan
muotoista kukkakupua, nuppua kukkalehtineen. **21** Yksi nuppu
oli aina jokaisen haaraparin alla niistä kuudesta haarasta, jotka
lampusta lähtivät. **22** Nuput ja haarat olivat samaa kappaletta
kuin se; se oli kokonaan samaa kohotakoista tekoa, puhdasta
kultaa. **23** Ja hän teki siihen seitsemän lamppua ja siihen
kuuluvat lamppusakset ja karstakupit puhtaasta kullasta. **24**
Yhdestä talentista puhdasta kultaa hän teki sekä sen että kaikki
sen kalut. **25** Hän teki myös suitsutusalttarin akasiapuusta,
kyynärän pituisen ja kyynärän levyisen, siis neliskulmaisen, ja
kahta kyynärää korkean; sen sarvet olivat samaa kappaletta kuin
se. **26** Ja hän päällysti sen puhtaalla kullalla, sekä sen levyn että
sivut ympärinsä ja sen sarvet; ja hän teki kultareunuksen sen
ympäri. **27** Ja hän teki siihen kaksi kultarengasta reunuksen
alle molemmin puolin, molempiin sivuihin, niiden korentojen
pitimiksi, joilla alttari oli kannettava. **28** Ja korennotkin hän
teki akasiapuusta ja päällysti ne kullalla. **29** Ja hän teki pyhän
voiteluöljyn ja puhtaan, hyvänhajuisen suitsukkeen, jollaista
voiteensekoittaja valmistaa.

38 Ja hän teki polttouhrialttarin akasiapuusta, neliskulmaisen,
viittä kyynärää pitkän, viittä kyynärää leveän ja kolmea kyynärää
korkean. **2** Ja hän teki siihen sarvet, sen neljään kulmaan,
niin että sarvet olivat samaa kappaletta kuin se. Ja hän
päällysti sen vaskella. **3** Ja hän teki kaikki alttarin kalut:

kattilat, lapiot, maljat, haarukat ja hiilipannut. Kaikki sen kalut
hän teki vaskesta. **4** Ja hän teki alttariin verkonkaltaisen
ristikkokehyksen vaskesta, alttarin välireunuksen alle, maahan
kiinni, niin että se ulottui puolitiehen alttaria. **5** Ja hän valoi neljä
rengasta vaskiristikon neljään kulmaan, korentojen pitimiksi.
6 Ja korennot hän teki akasiapuusta ja päällysti ne vaskella.
7 Ja hän pisti alttarin sivuilla oleviin renkaisiin korennot,
joilla se oli kannettava. Ja hän teki sen laudoista, ontoksi.
8 Ja hän teki vaskialtaan vaskijalustoineen niiden naisten
kuvastimista, jotka toimittivat palvelusta ilmestysmajan ovella.
9 Sitten hän teki esipihan. Etelän puolella olivat esipihan
ympärysverhot kerratuista valkoisista pellavalangoista, sadan
kyynärän pituiset; **10** niiden pylväitä oli kaksikymmentä ja näiden
vaskijalustoja kaksikymmentä, mutta pylväiden koukut ja niiden
koristepienat olivat hopeata. **11** Samoin olivat ympärysverhot
myös pohjoisen puolella sadan kyynärän pituiset; niiden pylväitä
oli kaksikymmentä ja näiden vaskijalustoja kaksikymmentä,
mutta pylväiden koukut ja niiden koristepienat olivat hopeata. **12**
Mutta lännen puolella olivat ympärysverhot viidenkymmenen
kyynärän pituiset; niiden pylväitä oli kymmenen ja näiden jalustoja
kymmenen, ja pylväiden koukut ja niiden koristepienat olivat
hopeata. **13** Ja etupuolella, itään päin, olivat ympärysverhot
viidenkymmenen kyynärän pituiset. **14** Ympärysverhot olivat
portin toisella sivulla viidentoista kyynärän pituiset, ja niiden
pylväitä oli kolme ja näiden jalustoja kolme. **15** Samoin olivat
ympärysverhot toisellakin sivulla, siis esipihan portin kummallakin
puolella, viidentoista kyynärän pituiset; niiden pylväitä oli kolme
ja näiden jalustoja kolme. **16** Kaikki esipihan ympärysverhot
yltympäri olivat kerratuista valkoisista pellavalangoista, **17** ja

pylväiden jalustat olivat vaskea, mutta pylväiden koukut ja niiden
koristepienat olivat hopeata, ja niiden päiden päällystys oli
hopeata; kaikki esipihan pylväät olivat ympäröidyt hopeaisilla
koristepienoilla. **18** Ja esipihan portin uudin oli kirjaellen kudottu
punasinisistä, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista
ja kerratuista valkoisista pellavalangoista, kahdenkymmenen
kyynärän pituinen ja niinkuin esipihan ympärysverhotkin viiden
kyynärän korkuinen, vaatteen leveyden mukaan; **19** ja sen
pylväitä oli neljä ja näiden vaskijalustoja neljä, mutta niiden
koukut olivat hopeata, ja niiden päiden päällystys ja niiden
koristepienat olivat hopeata. **20** Ja kaikki asumuksen ja ympärillä
olevan esipihan vaarnat olivat vaskea. **21** Näin paljon lasketaan
menneen asumuksen, lain asumuksen, kustannuksiin, joka
lasku tehtiin Mooseksen käskyn mukaan leeviläisten toimesta,
Iitamarin, pappi Aaronin pojan, johdolla. **22** Ja Besalel, Uurin
poika, Huurin pojanpoika, Juudan sukukunnasta, oli tehnyt kaikki,
mistä Herra oli Moosekselle käskyn antanut, **23** ja hänellä oli
apulaisena Oholiab, Ahisamakin poika, Daanin sukukunnasta,
seppä ja kuvakudosten tekijä; tämä valmisti kirjokankaita
punasinisistä, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista
ja valkoisista pellavalangoista. **24** Kultaa, joka käytettiin siihen
työhön, kaikkeen työhön pyhäkössä, oli heilutusuhrina tuotu
kaikkiaan kaksikymmentä yhdeksän talenttia, seitsemänsataa
kolmekymmentä sekeliä, pyhäkkösekelin painon mukaan. **25**
Ja hopeata, joka kansalta katselmusta pidettäessä kerääntyi,
oli sata talenttia ja tuhat seitsemänsataa seitsemänkymmentä
viisi sekeliä, pyhäkkösekelin painon mukaan, **26** puolikas,
puoli sekeliä, henkeä kohti, pyhäkkösekelin painon mukaan,
jokaiselta katselmuksessa olleelta kaksikymmenvuotiaalta ja sitä

vanhemmalta, kaikkiaan kuudeltasadalta kolmelta tuhannelta
viideltäsadalta viideltäkymmeneltä. **27** Ja ne sata talenttia hopeata
käytettiin pyhäkön jalustain ja esiripun jalustain valamiseen:
sata talenttia sataan jalustaan, talentti jalustaa kohti. **28** Ja
niistä tuhannesta seitsemästäsadasta seitsemästäkymmenestä
viidestä sekelistä tehtiin koukut pylväisiin ja päällystettiin hopealla
niiden päät ja tehtiin niihin koristepienat. **29** Ja heilutusuhri-
vaskea oli seitsemänkymmentä talenttia, kaksituhatta neljäsataa
sekeliä. **30** Siitä tehtiin jalustat ilmestysmajan oveen, vaskialttari
ja siihen kuuluva vaskinen ristikkokehys ja kaikki alttarin kalut **31**
sekä jalustat ympärillä olevaan esipihaan ja jalustat esipihan
porttiin ja kaikki asumuksen vaarnat ja kaikki vaarnat ympärillä
olevaan esipihaan.

39 Ja punasinisistä, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista
langoista tehtiin virkapuvut pyhäkköpalvelusta varten; ja
samoin tehtiin muut pyhät vaatteet Aaronille, niinkuin Herra
oli Moosekselle käskyn antanut. **2** Kasukka tehtiin kullasta
sekä punasinisistä, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista
langoista ja kerratuista valkoisista pellavalangoista. **3** Kultalevyt
taottiin ohuiksi ja leikattiin säikeiksi, taidokkaasti kudottaviksi
punasinisten, purppuranpunaisten ja helakanpunaisten lankojen
ja valkoisten pellavalankojen sekaan. **4** Siihen tehtiin yhdistettävät
olkakappaleet; molemmista päistänsä se kiinnitettiin niihin.
5 Ja vyö, joka oli oleva kasukassa sen kiinnittämiseksi, oli
tehty samasta kappaleesta kuin se, samalla tavalla kullasta
sekä punasinisistä, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista
langoista ja kerratuista valkoisista pellavalangoista, niinkuin
Herra oli Moosekselle käskyn antanut. **6** Sitten valmistettiin
kultapalmikoimilla kehystetyt onyks-kivet, joihin oli kaiverrettu

Israelin poikien nimet, niinkuin kaiverretaan sinettisormuksia. **7**
Ja ne pantiin kasukan olkakappaleihin, että ne kivet johdattaisivat
muistoon israelilaiset, niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn
antanut. **8** Rintakilpi tehtiin taidokkaasti kutomalla, samalla
tavalla kuin kasukkakin oli tehty, kullasta sekä punasinisistä,
purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista ja kerratuista
valkoisista pellavalangoista. **9** Se oli neliskulmainen ja taskun
muotoon tehty; rintakilpi tehtiin vaaksan pituinen ja vaaksan
levyinen, taskun muotoon. **10** Ja sen pintaan kiinnitettiin kiviä
yliyltään, neljään riviin: ensimmäiseen riviin karneoli, topaasi ja
smaragdi; **11** toiseen riviin rubiini, safiiri ja jaspis; **12** kolmanteen
riviin hyasintti, akaatti ja ametisti; **13** ja neljänteen riviin
krysoliitti, onyks ja berylli. Kultapalmikoimilla kehystettyinä ne
kiinnitettiin paikoilleen. **14** Kiviä oli Israelin poikien nimien mukaan
kaksitoista, yksi kutakin nimeä kohti; kussakin kivessä oli yksi
kahdentoista sukukunnan nimistä, kaiverrettuna samalla tavalla,
kuin kaiverretaan sinettisormuksia. **15** Ja rintakilpeen tehtiin
puhtaasta kullasta käädyt, punotut, niinkuin punonnaista tehdään.
16 Vielä tehtiin kaksi kultapalmikoimaa ja kaksi kultarengasta, ja
molemmat renkaat kiinnitettiin rintakilven molempiin yläkulmiin. **17**
Ja molemmat kultapunonnaiset kiinnitettiin kahteen renkaaseen
rintakilven yläkulmiin. **18** Ja molempien punonnaisten toiset kaksi
päätä kiinnitettiin kahteen palmikoimaan, ja nämä kiinnitettiin
kasukan olkakappaleihin, sen etupuolelle. **19** Vielä tehtiin kaksi
kultarengasta, ja ne pantiin rintakilven molempiin alakulmiin, sen
sisäpuoliseen, kasukkaa vasten olevaan reunaan. **20** Ja vieläkin
tehtiin kaksi kultarengasta, ja ne kiinnitettiin kasukan molempiin
olkakappaleihin, niiden alareunaan, etupuolelle, sauman kohdalle,
kasukan vyön yläpuolelle. **21** Sitten rintakilpi solmittiin

renkaistaan punasinisellä nauhalla kasukan renkaisiin, niin että
se oli kasukan vyön yläpuolella, eikä siis rintakilpi irtautunut
kasukasta-kaikki, niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn antanut.
22 Kasukan viitta tehtiin kokonaan kutomalla punasinisistä
langoista. **23** Ja pääntie viitan keskellä oli niinkuin haarniskan
aukko, ja pääntie ympäröitiin päärmeellä, ettei se repeäisi.
24 Ja viitan helmaan tehtiin granaattiomenia punasinisistä,
purppuranpunaisista ja helakanpunaisista kerratuista langoista.
25 Sitten tehtiin tiukuja puhtaasta kullasta, ja nämä tiuvut
kiinnitettiin granaattiomenien väliin viitan helmaan ympärinsä,
granaattiomenien väliin: **26** vuorotellen tiuku ja granaattiomena
viitan helmaan ympärinsä, käytettäviksi virantoimituksessa,
niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn antanut. **27** Sitten
tehtiin Aaronille ja hänen pojilleen ihokkaat, kudotut valkoisista
pellavalangoista, **28** käärelakki valkoisista pellavalangoista,
koristepäähineet valkoisista pellavalangoista ja pellavakaatiot
kerratuista valkoisista pellavalangoista, **29** ja vihdoin vyö
kerratuista valkoisista pellavalangoista ja punasinisistä,
purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista, kirjaellen
kudottu, niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn antanut. **30**
Vielä tehtiin otsakoriste, pyhä otsalehti, puhtaasta kullasta ja
siihen piirrettiin, niinkuin sinettisormusta kaiverretaan, kirjoitus:
"Herralle pyhitetty". **31** Ja siihen kiinnitettiin punasininen
nauha sidottavaksi käärelakin yläreunaan, niinkuin Herra oli
Moosekselle käskyn antanut. **32** Ja niin valmistui koko työ:
asumus, ilmestysmaja. Ja israelilaiset tekivät kaiken, niinkuin
Herra oli Moosekselle käskyn antanut; niin he tekivät. **33**
Ja he toivat Mooseksen eteen asumuksen, majan kaikkine
kaluineen, hakasineen, lautoineen, poikkitankoineen, pylväineen

ja jalustoineen, **34** punaisista oinaannahoista tehdyn peitteen ja
sireeninnahoista tehdyn peitteen ja verhona olevan esiripun,
35 lain arkin korentoineen, armoistuimen, **36** pöydän kaikkine
kaluineen ja näkyleivät, **37** aitokultaisen seitsenhaaraisen
lampun riviin pantavine lamppuineen ja kaikkine kaluineen sekä
öljyä seitsenhaaraista lamppua varten, **38** kultaisen alttarin,
voiteluöljyn ja hyvänhajuisen suitsukkeen, majan oven uutimen,
39 vaskialttarin vaskisine ristikkokehyksineen, sen korennot ja
kaikki kalut, altaan jalustoineen, **40** esipihan ympärysverhot
pylväineen ja jalustoineen, esipihan portin uutimen sekä sen
köydet ja vaarnat, ja kaikki kalut, joita tarvitaan asumuksen,
ilmestysmajan, tehtävissä, **41** virkapuvut pyhäkköpalvelusta
varten ja pappi Aaronin muut pyhät vaatteet sekä hänen
poikiensa pappispuvut. **42** Aivan niinkuin Herra oli Moosekselle
käskyn antanut, niin olivat israelilaiset tehneet kaiken sen työn.
43 Ja Mooses katseli kaikkea työtä, ja katso, he olivat tehneet
sen niin, kuin Herra oli käskenyt; niin he olivat tehneet. Silloin
Mooses siunasi heidät.

40 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **2** "Ensimmäisen
kuukauden ensimmäisenä päivänä pystytä asumus, ilmestysmaja.
3 Ja aseta sinne lain arkki ja ripusta esirippu arkin eteen. **4** Ja
tuo sinne pöytä ja lado sille näkyleivät päälletysten; ja tuo sinne
seitsenhaarainen lamppu ja nosta sen lamput paikoilleen. **5**
Ja sijoita kultainen suitsutusalttari lain arkin eteen ja ripusta
uudin majan oveen. **6** Ja polttouhrialttari sijoita asumuksen,
ilmestysmajan, oven eteen. **7** Ja allas sijoita ilmestysmajan ja
alttarin välille ja kaada siihen vettä. **8** Ja tee esipiha yltympäri
ja pane uudin esipihan porttiin. **9** Ota sitten voiteluöljyä ja
voitele asumus ja kaikki, mitä siinä on, ja pyhitä se kalustoineen,

että se tulisi pyhäksi. **10** Ja voitele polttouhrialttari kaikkine
kaluineen ja pyhitä alttari, että alttari tulisi korkeasti-pyhäksi.
11 Voitele myös allas jalustoineen ja pyhitä se. **12** Tuo sitten
Aaron poikineen ilmestysmajan ovelle ja pese heidät vedellä.
13 Ja pue Aaron pyhiin vaatteisiin ja voitele hänet ja pyhitä
hänet, että hän pappina palvelisi minua. **14** Ja tuo myös
hänen poikansa ja pue heidän ylleen ihokkaat. **15** Ja voitele
heidät, niinkuin sinä voitelit heidän isänsäkin, että he pappeina
palvelisivat minua. Niin tämä on oleva heille voitelu ikuiseen
pappeuteen, sukupolvesta sukupolveen." **16** Ja Mooses teki
kaiken, niinkuin Herra oli häntä käskenyt; niin hän teki. **17**
Ja asumus pystytettiin toisen vuoden ensimmäisessä kuussa,
kuukauden ensimmäisenä päivänä. **18** Silloin Mooses pystytti
asumuksen. Hän asetti paikoilleen sen jalustat, kiinnitti sen
laudat, sovitti paikoilleen sen poikkitangot ja pystytti sen pylväät.
19 Ja hän levitti asumuksen ylle teltan ja asetti ylimmäksi sen
päälle telttapeitteen, niinkuin Herra oli Moosesta käskenyt. **20**
Sitten hän otti lain, pani sen arkkiin ja kiinnitti arkkiin korennot ja
asetti armoistuimen arkin päälle. **21** Ja hän toi arkin asumukseen
ja sijoitti paikoilleen sitä verhoavan esiripun, ripustaen sen
lain arkin eteen, niinkuin Herra oli Moosesta käskenyt. **22** Ja
hän asetti pöydän ilmestysmajaan, asumuksen pohjoissivulle,
esiripun ulkopuolelle **23** ja latoi sille näkyleivät päälletysten
Herran eteen, niinkuin Herra oli Moosesta käskenyt. **24** Ja hän
asetti seitsenhaaraisen lampun ilmestysmajaan, vastapäätä
pöytää, asumuksen eteläsivulle, **25** ja nosti lamput paikoilleen
Herran eteen, niinkuin Herra oli Moosesta käskenyt. **26** Ja hän
asetti kultaisen alttarin ilmestysmajaan esiripun eteen **27** ja
poltti siinä hyvänhajuista suitsuketta, niinkuin Herra oli Moosesta

käskenyt. **28** Ja hän ripusti uutimen asumuksen oveen. **29** Ja
polttouhrialttarin hän asetti asumuksen, ilmestysmajan, oven
eteen ja uhrasi sen päällä polttouhrin ja ruokauhrin, niinkuin Herra
oli Moosesta käskenyt. **30** Ja altaan hän asetti ilmestysmajan ja
alttarin välille ja kaatoi siihen vettä peseytymistä varten. **31** Ja
Mooses ja Aaron ja hänen poikansa pesivät siinä kätensä ja
jalkansa; **32** kun he menivät ilmestysmajaan tahi lähestyivät
alttaria, niin he aina peseytyivät, niinkuin Herra oli Moosesta
käskenyt. **33** Ja asumuksen ja alttarin ympärille hän laittoi
esipihan ja ripusti uutimen esipihan porttiin. Ja niin Mooses päätti
sen työn. **34** Sitten pilvi peitti ilmestysmajan, ja Herran kirkkaus
täytti asumuksen; **35** eikä Mooses voinut mennä ilmestysmajaan,
sillä pilvi oli laskeutunut sen päälle, ja Herran kirkkaus täytti
asumuksen. **36** Ja joka kerta, kun pilvi kohosi asumuksen päältä,
lähtivät israelilaiset liikkeelle; näin oli koko heidän vaelluksensa
ajan. **37** Mutta milloin pilvi ei kohonnut, he eivät lähteneet
liikkeelle, ennenkuin sinä päivänä, jona se taas kohosi. **38** Sillä
Herran pilvi oli päivällä asumuksen päällä, ja yöllä oli pilvessä
tulen hohde kaikkien israelilaisten silmien edessä; näin oli koko
heidän vaelluksensa ajan.

3 Mooseksen

1 Ja Herra kutsui Mooseksen ja puhui hänelle sisältä
ilmestysmajasta sanoen: **2** "Puhu israelilaisille ja sano heille:
Jos joku teistä tahtoo tuoda uhrilahjan Herralle, niin tuokaa
uhrilahjanne karjasta, joko raavaista tai lampaista. **3** Jos
hänen uhrilahjansa on raavaspolttouhri, tuokoon virheettömän
urospuolen; ilmestysmajan ovelle hän tuokoon sen, että Herran
mielisuosio tulisi hänen osaksensa. **4** Ja hän laskekoon kätensä
polttouhriteuraan pään päälle; niin se on oleva otollinen ja
tuottava hänelle sovituksen. **5** Ja hän teurastakoon mullikan
Herran kasvojen edessä, ja papit, Aaronin pojat, tuokoot veren
ja vihmokoot veren ympärinsä alttarille, joka on ilmestysmajan
ovella. **6** Ja hän nylkeköön polttouhriteuraan ja leikelköön sen
määräkappaleiksi. **7** Ja pappi Aaronin pojat tehköötulen alttarille
ja pankoot halkoja tuleen. **8** Ja papit, Aaronin pojat, asettakoot
kappaleet ynnä pään ja rasvan halkojen päälle, jotka ovat tulessa
alttarilla. **9** Mutta sisälmykset ja jalat hän pesköön vedessä,
ja pappi polttakoon kaiken alttarilla; se on polttouhri, suloisesti
tuoksuva uhri Herralle. **10** Ja jos hänen uhrilahjansa, joka on
tarkoitettu polttouhriksi, on otettu pikkukarjasta, lampaista tai
vuohista, tuokoon virheettömän urospuolen. **11** Ja teurastakoon
sen alttarin pohjoissivulla, Herran edessä; ja papit, Aaronin pojat,
vihmokoot sen veren alttarille ympärinsä. **12** Ja hän leikelköön
sen määräkappaleiksi, ja pappi asettakoon ne ynnä pään ja
rasvan halkojen päälle, jotka ovat tulessa alttarilla. **13** Mutta
sisälmykset ja jalat hän pesköön vedessä, ja pappi tuokoon
sen kaiken ja polttakoon alttarilla; se on polttouhri, suloisesti
tuoksuva uhri Herralle. **14** Ja jos hänen uhrilahjansa Herralle
on lintupolttouhri, tuokoon uhrilahjanaan metsäkyyhkysiä tai

kyyhkysenpoikia. **15** Ja pappi tuokoon sen alttarille, vääntäköön
siltä niskat poikki ja polttakoon sen alttarilla, ja puserrettakoon
sen veri alttarin seinään. **16** Ja hän ottakoon sen kuvun rapoineen
pois ja heittäköön sen alttarin viereen itäpuolelle, tuhkaläjälle. **17**
Sitten hän reväisköön sen auki siipien kohdalta, niitä kuitenkaan
irroittamatta, ja pappi polttakoon sen alttarilla halkojen päällä,
jotka ovat tulessa; se on polttouhri, suloisesti tuoksuva uhri
Herralle."

2 "Jos joku tahtoo tuoda Herralle lahjaksi ruokauhrin, olkoon
hänen uhrilahjanaan lestyjä jauhoja; ja hän vuodattakoon siihen
öljyä ja pankoon sen päälle suitsuketta **2** ja vieköön sen papeille,
Aaronin pojille, ja pappi ottakoon kourallisen niitä jauhoja ja sitä
öljyä ynnä kaiken suitsukkeen ja polttakoon tämän alttariuhriosan
alttarilla suloisesti tuoksuvana uhrina Herralle. **3** Mutta se, mikä
jää tähteeksi ruokauhrista, olkoon Aaronin ja hänen poikiensa
oma; se on korkeasti-pyhää, Herran uhria. **4** Mutta jos tahdot
tuoda ruokauhrilahjan uunissa paistetusta, olkoon uhrinasi
lestyistä jauhoista valmistetut, öljyyn leivotut happamattomat
kakut tai öljyllä voidellut happamattomat ohukaiset. **5** Jos taas
uhrilahjasi on ruokauhri, joka leivinlevyllä paistetaan, olkoon se
valmistettu lestyistä jauhoista, öljyyn leivottu ja happamaton.
6 Paloittele se palasiksi ja vuodata öljyä sen päälle; se on
ruokauhri. **7** Ja jos uhrilahjasi on ruokauhri, joka paistetaan
pannussa, valmistettakoon se lestyistä jauhoista ynnä öljystä.
8 Ja vie ruokauhri, joka näin on valmistettu, Herralle; se
vietäköön papille, ja hän tuokoon sen alttarin ääreen. **9** Ja pappi
erottakoon ruokauhrista alttariuhriosan ja polttakoon sen alttarilla
suloisesti tuoksuvana uhrina Herralle. **10** Mutta se, mikä jää
tähteeksi ruokauhrista, olkoon Aaronin ja hänen poikiensa oma;

se on korkeasti-pyhää, Herran uhria. **11** Mitään ruokauhria,
jonka te tuotte Herralle, älköön valmistettako happamesta;
älkää polttako uhria Herralle mistään happamesta taikinasta tai
hunajasta. **12** Uutisuhrilahjana saatte tuoda niitä Herralle, mutta
älköät ne tulko alttarille suloiseksi tuoksuksi. **13** Ja jokainen
ruokauhrilahjasi suolaa suolalla, äläkä anna Jumalasi liitonsuolan
puuttua ruokauhristasi; jokaiseen uhrilahjaasi sinun on tuotava
suolaa. **14** Mutta jos tahdot tuoda uutisesta ruokauhrin Herralle,
niin tuo uutisruokauhrinasi tulessa paahdettuja tähkäpäitä tai
survottuja jyviä tuleentumattomasta viljasta. **15** Ja vuodata
siihen öljyä ja pane siihen suitsuketta; se on ruokauhri. **16** Ja
pappi polttakoon alttariuhriosan survotuista jyvistä ja öljystä ynnä
kaiken suitsukkeen uhrina Herralle."

3 "Jos hänen uhrilahjansa on yhteysuhri, tuokoon hän, jos hän
tuo raavaskarjasta härän tai lehmän, virheettömän eläimen
Herran eteen. **2** Ja hän laskekoon kätensä uhriteuraansa pään
päälle ja teurastakoon sen ilmestysmajan ovella; ja papit, Aaronin
pojat, vihmokoot veren alttarille ympärinsä. **3** Ja hän tuokoon
yhteysuhrista uhrina Herralle sisälmyksiä peittävän rasvan ja
kaiken sisälmysten rasvan **4** ja molemmat munuaiset ynnä
niiden päällä lantiolihaksissa olevan rasvan ja maksanlisäkkeen,
joka on irroitettava munuaisten luota. **5** Ja Aaronin pojat
polttakoot sen alttarilla polttouhrin päällä, joka on halkojen
päällä tulessa, suloisesti tuoksuvana uhrina Herralle. **6** Mutta
jos hän tuo uhrilahjanaan Herralle yhteysuhriksi pikkukarjasta
urospuolen tai naaraspuolen, niin tuokoon virheettömän eläimen.
7 Jos hän tuo uhrilahjanaan lampaan, niin tuokoon sen Herran
eteen **8** ja laskekoon kätensä uhriteuraansa pään päälle
ja teurastakoon sen ilmestysmajan ovella, ja Aaronin pojat

vihmokoot sen veren alttarille ympärinsä. **9** Ja hän tuokoon
yhteysuhrista uhrina Herralle sen rasvan, koko rasvahännän,
joka on irroitettava häntänikamista, sisälmyksiä peittävän rasvan
ja kaiken sisälmysten rasvan **10** ja molemmat munuaiset ynnä
niiden päällä lantiolihaksissa olevan rasvan ja maksanlisäkkeen,
joka on irroitettava munuaisten luota. **11** Ja pappi polttakoon
sen alttarilla uhriruokana Herralle. **12** Ja jos hänen uhrilahjansa
on vuohi, tuokoon sen Herran eteen **13** ja laskekoon kätensä
sen pään päälle ja teurastakoon sen ilmestysmajan ovella; ja
Aaronin pojat vihmokoot sen veren alttarille ympärinsä. **14** Ja
hän tuokoon siitä uhrilahjanaan Herralle uhriksi sisälmyksiä
peittävän rasvan ja kaiken sisälmysten rasvan **15** ja molemmat
munuaiset ynnä niiden päällä lantiolihaksissa olevan rasvan ja
maksanlisäkkeen, joka on irroitettava munuaisten luota. **16** Ja
pappi polttakoon ne alttarilla uhriruokana, suloisesti tuoksuvana
uhrina; kaikki rasva olkoon Herran oma. **17** Tämä olkoon teille
ikuinen säädös sukupolvesta sukupolveen, missä asuttekin:
mitään rasvaa tai verta älkää syökö."

4 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **2** "Puhu israelilaisille
ja sano: Jos joku erehdyksestä rikkoo jotakuta Herran käskyä
vastaan ja tekee jotakin, mitä ei saa tehdä, **3** niin, jos voideltu
pappi tekee rikkomuksen ja saattaa kansan vikapääksi, tuokoon
rikkomuksensa tähden, jonka hän on tehnyt, virheettömän
mullikan Herralle syntiuhriksi. **4** Ja vieköön mullikan ilmestysmajan
ovelle Herran eteen ja laskekoon kätensä mullikan pään päälle
ja teurastakoon mullikan Herran edessä. **5** Ja ottakoon se
voideltu pappi mullikan verta ja vieköön sen ilmestysmajaan,
6 ja pappi kastakoon sormensa vereen ja pirskoittakoon
verta seitsemän kertaa Herran edessä, pyhäkön esiripun

edessä. **7** Ja pappi sivelköön sitä verta alttarin sarviin, jolla
poltetaan hyvänhajuista suitsutusta Herran edessä ja joka on
ilmestysmajassa; mullikan kaiken muun veren hän vuodattakoon
ilmestysmajan oven edessä olevan polttouhrialttarin juurelle. **8** Ja
kaiken syntiuhrimullikan rasvan hän erottakoon siitä pois, sekä
sisälmyksiä peittävän rasvan että kaiken sisälmysten rasvan, **9** ja
molemmat munuaiset ynnä niiden päällä lantiolihaksissa olevan
rasvan ja maksanlisäkkeen, joka on irroitettava munuaisten luota,
10 samalla tavalla kuin se erotetaan pois yhteysuhrihärästä; ja
pappi polttakoon ne polttouhrialttarilla. **11** Mutta mullikan nahan
ja kaiken lihan ynnä pään ja jalat, sisälmykset ja ravan, **12** koko
mullikan, hän vieköön leirin ulkopuolelle puhtaaseen paikkaan,
johon tuhka heitetään, ja polttakoon sen halkojen päällä tulessa;
siinä paikassa, johon tuhka heitetään, se poltettakoon. **13** Ja
jos koko Israelin seurakunta erehdyksestä tekee rikkomuksen
ja seurakunta ei siitä tiedä ja he rikkomalla jotakuta Herran
käskyä vastaan ovat tehneet sellaista, mitä ei saa tehdä, ja niin
joutuneet vikapäiksi, **14** ja jos sitten rikkomus, jonka he ovat
tehneet sitä vastaan, tulee tunnetuksi, niin tuokoon seurakunta
mullikan syntiuhriksi ja vieköön sen ilmestysmajan eteen. **15** Ja
seurakunnan vanhimmat laskekoot kätensä mullikan pään päälle
Herran edessä, ja mullikka teurastettakoon Herran edessä.
16 Ja voideltu pappi vieköön mullikan verta ilmestysmajaan.
17 Ja pappi kastakoon sormensa vereen ja pirskoittakoon
sitä seitsemän kertaa Herran edessä, esiripun edessä. **18**
Ja hän sivelköön sitä verta alttarin sarviin, joka on Herran
edessä ilmestysmajassa; kaiken muun veren hän vuodattakoon
ilmestysmajan oven edessä olevan polttouhrialttarin juurelle.
19 Ja hän erottakoon siitä pois kaiken rasvan ja polttakoon

sen alttarilla **20** ja tehköön tälle mullikalle, niinkuin hän teki
syntiuhrimullikalle; samalla tavalla hän sille tehköön. Kun pappi
näin on toimittanut heille sovituksen, annetaan heille anteeksi.
21 Ja mullikan hän vieköön leirin ulkopuolelle ja polttakoon
sen, niinkuin hän poltti edellisen mullikan; se on seurakunnan
syntiuhri. **22** Jos päämies tekee rikkomuksen ja erehdyksestä
rikkomalla jotakuta Herran, Jumalansa, käskyä vastaan tekee
sellaista, mitä ei saa tehdä, ja niin joutuu vikapääksi, **23** ja
hän sitten saa tietää rikkomuksensa, jonka hän on tehnyt, niin
tuokoon uhrilahjanaan kauriin, virheettömän urospuolen, **24** ja
laskekoon kätensä kauriin pään päälle ja teurastakoon sen siinä
paikassa, jossa polttouhriteuraat Herran edessä teurastetaan; se
on hänen syntiuhrinsa. **25** Ja pappi ottakoon syntiuhrin verta
sormeensa ja sivelköön sitä polttouhrialttarin sarviin; muun
veren hän vuodattakoon polttouhrialttarin juurelle. **26** Mutta
kaiken sen rasvan hän polttakoon alttarilla, niinkuin yhteysuhrin
rasvan. Kun pappi näin on toimittanut hänelle sovituksen
hänen rikkomuksestansa, annetaan hänelle anteeksi. **27** Jos
joku rahvaasta erehdyksestä rikkoo jotakuta Herran käskyä
vastaan tekemällä sellaista, mitä ei saa tehdä, ja niin joutuu
vikapääksi, **28** ja hän sitten saa tietää rikkomuksensa, jonka
hän on tehnyt, niin tuokoon rikkomuksensa tähden, jonka hän
on tehnyt, uhrilahjanaan vuohen, virheettömän naaraspuolen,
29 ja laskekoon kätensä tämän syntiuhriteuraan pään päälle
ja teurastakoon sen polttouhripaikalla. **30** Ja pappi ottakoon
sen verta sormeensa ja sivelköön sitä polttouhrialttarin sarviin;
kaiken muun veren hän vuodattakoon alttarin juurelle. **31** Ja
hän irroittakoon kaiken sen rasvan, niinkuin rasva irroitetaan
yhteysuhrista, ja pappi polttakoon sen alttarilla suloisena tuoksuna

Herralle. Kun pappi näin on toimittanut hänelle sovituksen,
annetaan hänelle anteeksi. **32** Mutta jos hän tuo uhrilahjanaan
karitsan syntiuhriksi, niin tuokoon virheettömän uuhen **33**
ja laskekoon kätensä tämän syntiuhriteuraan pään päälle ja
teurastakoon sen syntiuhriksi siinä paikassa, jossa polttouhrieläin
teurastetaan. **34** Ja pappi ottakoon syntiuhrin verta sormeensa
ja sivelköön polttouhrialttarin sarviin; kaiken muun veren hän
vuodattakoon alttarin juurelle. **35** Ja kaiken sen rasvan hän
irroittakoon, niinkuin yhteysuhrilampaan rasva irroitetaan, ja
pappi polttakoon sen alttarilla Herran uhrin päällä. Kun pappi on
toimittanut hänelle sovituksen hänen rikkomuksestansa, jonka
hän on tehnyt, annetaan hänelle anteeksi."

5 "Jos joku rikkoo siten, että hän, vaikka kuulee vannotuksen
ja voisi olla todistajana, joko hän on ollut silminnäkijänä
tahi muuten saanut asiasta tietää, ei kuitenkaan ilmoita sitä
ja niin joutuu syynalaiseksi; **2** tahi jos joku tietämättään
koskee johonkin saastaiseen, mihin tahansa, joko saastaisen
metsäeläimen raatoon tai saastaisen kotieläimen raatoon tai
saastaisen matelijan raatoon, ja on siten tullut saastaiseksi
ja vikapääksi; **3** tahi jos hän tietämättään koskee ihmisen
saastaan, olipa se mitä saastaa tahansa, josta tulee saastaiseksi,
mutta sitten huomaa sen ja joutuu vikapääksi; **4** tahi jos joku,
ajattelemattomasti puhuen huulillansa, tietämättään vannoo
tekevänsä jotakin, pahaa tai hyvää-vannoipa mitä hyvänsä,
mitä ihminen saattaa ajattelemattomasti vannoa-mutta sitten
huomaa sen ja joutuu johonkin sellaiseen vikapääksi, **5** niin, jos
hän on vikapää johonkin sellaiseen, tunnustakoon sen, mitä
on rikkonut, **6** ja tuokoon hyvityksenä Herralle rikkomuksesta,
jonka hän on tehnyt, naaraspuolen pikkukarjasta, uuhen tai

vuohen, syntiuhriksi; ja pappi toimittakoon hänelle sovituksen
hänen rikkomuksestansa. **7** Mutta jollei hän saa hankituksi
sellaista eläintä, niin tuokoon Herralle hyvitykseksi siitä, mitä
on rikkonut, kaksi metsäkyyhkystä tai kaksi kyyhkysenpoikaa,
toisen syntiuhriksi ja toisen polttouhriksi, **8** ja vieköön ne papille.
Tämä uhratkoon ensiksi sen, joka on määrätty syntiuhriksi,
vääntäköön siltä niskat poikki, päätä kuitenkaan irroittamatta, **9** ja
pirskoittakoon syntiuhrin verta alttarin seinään, ja puserrettakoon
se veri, joka jää jäljelle, alttarin juurelle; se on syntiuhri. **10** Ja
toisen hän säädetyllä tavalla valmistakoon polttouhriksi. Kun pappi
näin on toimittanut hänelle sovituksen hänen rikkomuksestaan,
jonka hän on tehnyt, annetaan hänelle anteeksi. **11** Jollei hän
saa hankituksi kahta metsäkyyhkystä tai kahta kyyhkysenpoikaa,
niin tuokoon uhrilahjanaan sen sovittamiseksi, mitä on rikkonut,
kymmenennen osan eefa-mittaa lestyjä jauhoja syntiuhriksi,
mutta älköön vuodattako siihen öljyä älköönkä panko sen päälle
suitsuketta, sillä se on syntiuhri. **12** Ja vieköön sen papille, ja
pappi ottakoon siitä kourallisen, alttariuhriosan, ja polttakoon
sen alttarilla Herran uhrin päällä; se on syntiuhri. **13** Kun pappi
näin on toimittanut hänelle sovituksen jostakin sellaisesta hänen
tekemästään rikkomuksesta, annetaan hänelle anteeksi. Ja
papille tulkoon se, mikä ruokauhristakin." **14** Ja Herra puhui
Moosekselle sanoen: **15** "Jos joku lankeaa uskottomuuteen ja
erehdyksestä rikkoo anastamalla sitä, mikä on Herralle pyhitetty,
tuokoon hyvityksenä Herralle vikauhriksi virheettömän oinaan
pikkukarjasta, niin monen hopeasekelin arvoisen, pyhäkkösekelin
painon mukaan, kuin sinä arvioit. **16** Ja mitä hän on pyhitetystä
anastanut itselleen, sen hän korvatkoon ja pankoon siihen
lisäksi vielä viidennen osan sen arvosta ja antakoon sen papille.

Kun pappi näin on toimittanut hänelle sovituksen uhraamalla
vikauhrioinaan, annetaan hänelle anteeksi. **17** Jos joku rikkoo
jotakuta Herran käskyä vastaan ja tekee tietämättään sellaista,
mitä ei saa tehdä, ja tulee vikapääksi ja joutuu syynalaiseksi,
18 niin tuokoon papille vikauhriksi pikkukarjasta sinun arviosi
mukaisen, virheettömän oinaan. Kun pappi on toimittanut hänelle
sovituksen siitä erehdyksestä, jonka hän on tietämättään tehnyt,
annetaan hänelle anteeksi. **19** Se on vikauhri; sillä hän on tullut
vikapääksi Herran edessä."

6 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **2** "Jos joku tekee
rikkomuksen ja on uskoton Herraa kohtaan kieltämällä saaneensa
lähimmäiseltään, mitä tämä on hänen haltuunsa antanut tai
hänen hoitoonsa uskonut, tahi mitä hän itse on väkisin ottanut
tai vääryydellä anastanut lähimmäiseltään, **3** tahi jos hän on
löytänyt kadotetun esineen ja kieltää sen, tahi vannoo väärin
missä asiassa tahansa, jossa ihminen helposti rikkoo, **4** niin hän,
jos hän näin on rikkonut ja tullut vikapääksi, antakoon takaisin,
mitä hän väkisin on ottanut tai vääryydellä anastanut, tahi mitä
hänen haltuunsa oli uskottu, tahi kadotetun esineen, jonka hän
oli löytänyt, **5** kaiken, jonka tähden hän oli väärin vannonut;
ja korvatkoon sen täyteen määräänsä ja pankoon siihen vielä
lisäksi viidennen osan sen arvosta. Sille, jonka oma se on, hän
antakoon sen sinä päivänä, jona hän vikauhrinsa toimittaa. **6**
Mutta hyvityksenä Herralle hän tuokoon papille vikauhriksi sinun
arviosi mukaisen, virheettömän oinaan pikkukarjasta. **7** Kun
pappi näin on toimittanut hänelle sovituksen Herran edessä,
annetaan hänelle anteeksi kaikki, mitä hän on tehnyt sellaista,
josta hän on tullut vikapääksi." **8** Ja Herra puhui Moosekselle
sanoen: **9** "Käske Aaronia ja hänen poikiansa ja sano: Tämä

on laki polttouhrista. Polttouhri olkoon alttarin liedellä koko
yön aamuun asti, ja tulta pidettäköön siten vireillä alttarilla.
10 Ja pappi pukeutukoon pellavapukuunsa ja pukeutukoon
pellavakaatioihin peittääkseen häpynsä, ja korjatkoon pois tuhan,
joksi tuli on kuluttanut polttouhrin alttarilla, ja pankoon sen alttarin
viereen. **11** Ja sitten hän riisukoon vaatteensa ja pukeutukoon
toisiin vaatteisiin, ja vieköön tuhan leirin ulkopuolelle puhtaaseen
paikkaan. **12** Ja tulta pidettäköön siten vireillä alttarilla älköönkä
se koskaan sammuko; ja pappi sytyttäköön alttarilla halot joka
aamu ja asettakoon sen päälle polttouhrin ja polttakoon sen
päällä yhteysuhrin rasvat. **13** Tuli palakoon aina alttarilla älköönkä
koskaan sammuko. **14** Ja tämä on laki ruokauhrista: Aaronin
pojat tuokoot sen Herran eteen, alttarin ääreen. **15** Ja pappi
erottakoon ruokauhrista kourallisen lestyjä jauhoja ja öljyä ja
kaiken suitsukkeen, joka on ruokauhrin päällä, ja polttakoon
alttarilla alttariuhriosan suloiseksi tuoksuksi Herralle. **16** Ja mikä
siitä jää tähteeksi, sen syököön Aaron poikinensa; happamatonna
se syötäköön pyhässä paikassa, ilmestysmajan esipihalla he sen
syökööt. **17** Älköön sitä leivottako hapatettuna. Heidän osakseen
minä olen sen uhreistani antanut; se on korkeasti-pyhää niinkuin
syntiuhri ja vikauhrikin. **18** Jokainen miehenpuoli Aaronin
jälkeläisistä syököön siitä. Tämä olkoon heidän ikuinen osuutensa
Herran uhreista sukupolvesta sukupolveen. Jokainen, joka niihin
koskee, on pyhäkölle pyhitetty." **19** Ja Herra puhui Moosekselle
sanoen: **20** "Tämä olkoon Aaronin ja hänen poikiensa uhrilahja,
joka heidän on tuotava Herralle voitelupäivänänsä: kymmenes
osa eefa-mittaa lestyjä jauhoja jokapäiväiseksi ruokauhriksi,
puolet aamulla ja puolet illalla. **21** Leivinlevyllä se valmistettakoon
öljyyn leivottuna; tuo se hyvin sotkettuna ja uhraa se palasiksi

paloiteltuna ruokauhrina suloiseksi tuoksuksi Herralle. **22** Ja pappi, joka hänen pojistaan on hänen sijaansa voideltu, toimittakoon sen. Se on Herran ikuinen osuus; se poltettakoon kokonaisuhrina. **23** Jokainen papin ruokauhri on kokonaisuhri; älköön sitä syötäkö." **24** Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **25** "Puhu Aaronille ja hänen pojillensa ja sano: Tämä on laki syntiuhrista. Siinä paikassa, missä polttouhri teurastetaan, teurastettakoon myös syntiuhri Herran edessä; ja se on korkeasti-pyhä. **26** Pappi, joka syntiuhrin uhraa, syököön sen; pyhässä paikassa se syötäköön, ilmestysmajan esipihalla. **27** Jokainen, joka sen lihaan koskee, on pyhäkölle pyhitetty, ja jos sen verta on pirskunut vaatteille, niin pese pyhässä paikassa se, mihin sitä on pirskunut. **28** Ja saviastia, jossa se keitetään, rikottakoon; jos se on keitetty vaskiastiassa, hangattakoon astia puhtaaksi ja huuhdottakoon vedellä. **29** Jokainen miehenpuoli papeista saakoon sitä syödä; se on korkeasti-pyhää. **30** Mutta mitään syntiuhria, jonka verta viedään ilmestysmajaan sovituksen toimittamista varten pyhäkössä, älköön syötäkö, vaan se poltettakoon tulessa."

7 "Ja tämä on laki vikauhrista. Se on korkeasti-pyhää. **2** Siinä paikassa, missä polttouhri teurastetaan, teurastettakoon myös vikauhri, ja sen veri vihmottakoon alttarille ympärinsä. **3** Ja kaikki sen rasva uhrattakoon, sekä rasvahäntä että sisälmyksiä peittävä rasva, **4** ja molemmat munuaiset ynnä niiden päällä lantiolihaksissa oleva rasva ja maksanlisäke, joka on irroitettava munuaisten luota. **5** Ja pappi polttakoon ne alttarilla uhrina Herralle; se on vikauhri. **6** Jokainen miehenpuoli papeista saakoon sitä syödä. Se syötäköön pyhässä paikassa; se on korkeasti-pyhää. **7** Mitä on säädetty syntiuhrista, koskee vikauhriakin;

laki on sama molemmista. Se olkoon sen papin oma, joka sillä
sovituksen toimittaa. **8** Ja pappi, joka toimittaa jonkun puolesta
polttouhrin, saakoon uhraamansa polttouhriteuraan nahan. **9** Ja
jokainen ruokauhri, joka paistetaan uunissa, ja jokainen pannussa
tai leivinlevyllä valmistettu, olkoon sen papin oma, joka uhrin
toimittaa. **10** Mutta jokainen muu ruokauhri, olipa siihen sekoitettu
öljyä tai olipa se kuiva, olkoon kaikkien Aaronin poikien oma,
yhden niinkuin toisenkin. **11** Ja tämä on laki yhteysuhrista, joka
Herralle tuodaan: **12** Jos joku tuo sen kiitokseksi, niin tuokoon
kiitosuhriteuraan lisäksi öljyyn leivottuja happamattomia kakkuja,
öljyllä voideltuja happamattomia ohukaisia ja sekoitettuja lestyjä
jauhoja öljyyn leivottuina kakkuina. **13** Hapatetusta taikinasta
leivottujen kakkujen ohella hän tuokoon tämän uhrilahjansa
kiitosuhrina uhratun yhteysuhriteuraan lisäksi. **14** Ja hän tuokoon
siitä yhden kutakin uhrilahja-lajia anniksi Herralle; se olkoon sen
papin oma, joka vihmoo yhteysuhrin veren. **15** Ja kiitosuhrina
uhratun yhteysuhriteuraan liha syötäköön sinä päivänä, jona
se on uhrattu, älköönkä mitään siitä jätettäkö seuraavaan
aamuun. **16** Mutta jos uhrilahjana tuotu teuras on lupausuhri
tai vapaaehtoinen uhri, syötäköön se sinä päivänä, jona se
on tuotu; jos kuitenkin jotakin siitä jää tähteeksi, saatakoon
se syödä seuraavana päivänä. **17** Mutta mitä uhrilihasta on
tähteenä kolmantena päivänä, se poltettakoon tulessa. **18**
Jos yhteysuhriteuraan lihaa syödään kolmantena päivänä, ei
se ole otollinen eikä sitä lueta tuojan hyväksi, vaan se on
saastaista; jokainen, joka sitä syö, joutuu syynalaiseksi. **19**
Sitä lihaa, joka on sattunut saastaiseen, mihin tahansa, älköön
syötäkö, vaan se poltettakoon tulessa; muuten saakoon jokainen,
joka on puhdas, syödä yhteysuhriteuraan lihaa. **20** Mutta

jokainen, joka saastaisena ollessaan syö yhteysuhriteuraan
lihaa, joka on Herran oma, hävitettäköön kansastansa. **21** Jos
joku koskee johonkin saastaiseen, mihin tahansa, joko ihmisen
saastaan tahi saastaiseen karjaeläimeen tai mihin inhottavaan
saastaan tahansa, ja syö yhteysuhriteuraan lihaa, joka on Herran
oma, hänet hävitettäköön kansastansa." **22** Ja Herra puhui
Moosekselle sanoen: **23** "Puhu israelilaisille ja sano: Älkää syökö
mitään härän, lampaan tai vuohen rasvaa. **24** Itsestään kuolleen
tai kuoliaaksi raadellun eläimen rasva käytettäköön kaikkinaisiin
tarpeisiin; mutta älkää sitä syökö. **25** Sillä jokainen, joka syö
sen eläimen rasvaa, josta tuodaan Herralle uhri, hävitettäköön
kansastansa. **26** Älkää myöskään, missä asuttekin, syökö mitään
verta, ei lintujen eikä karjaeläinten. **27** Jokainen, joka syö verta,
minkälaista hyvänsä, hävitettäköön kansastansa." **28** Ja Herra
puhui Moosekselle sanoen: **29** "Puhu israelilaisille ja sano:
Joka tuo Herralle yhteysuhrinsa, tuokoon Herralle uhrilahjan
tästä yhteysuhristaan. **30** Omin käsin hän tuokoon Herran
uhrit; tuokoon rasvan ynnä rintalihan, ja toimitettakoon niiden
heilutus Herran edessä. **31** Ja pappi polttakoon rasvan alttarilla,
mutta rintaliha olkoon Aaronin ja hänen poikiensa oma. **32** Ja
oikea reisi antakaa papille anniksi yhteysuhriteuraistanne. **33**
Se Aaronin pojista, joka uhraa yhteysuhrin veren ja rasvan,
saakoon oikean reiden osaksensa. **34** Sillä minä olen ottanut
heilutus-rintalihan ja anniksi annetun reiden israelilaisilta heidän
yhteysuhriteuraistansa ja antanut ne pappi Aaronille ja hänen
pojillensa ikuiseksi osuudeksi israelilaisilta." **35** Tämä on Aaronin
ja hänen poikiensa osa Herran uhreista, joka heille määrättiin
sinä päivänä, jona hän toi heidät pappeina palvelemaan Herraa;
36 sen osan Herra käski sinä päivänä, jona hän heidät voiteli,

israelilaisten antaa heille ikuiseksi osuudeksi sukupolvesta
sukupolveen. **37** Tämä on se laki polttouhrista, ruokauhrista,
syntiuhrista, vikauhrista, vihkiäisuhrista ja yhteysuhrista, **38** jonka
lain Herra antoi Moosekselle Siinain vuorella sinä päivänä, jona
hän antoi israelilaisille käskyn tuoda uhrilahjansa Herralle Siinain
erämaassa.

8 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **2** "Ota Aaron ja
hänen poikansa ynnä heidän vaatteensa ja voiteluöljy sekä
syntiuhrimullikka ja ne kaksi oinasta ja kori, jossa happamattomat
leivät ovat, **3** ja kokoa kaikki seurakunta ilmestysmajan oven
eteen". **4** Ja Mooses teki, niinkuin Herra oli häntä käskenyt, ja
seurakunta kokoontui ilmestysmajan oven eteen. **5** Ja Mooses
sanoi seurakunnalle: "Näin on Herra käskenyt tehdä". **6** Ja
Mooses toi Aaronin ja hänen poikansa esille ja pesi heidät
vedellä. **7** Sitten hän pani hänen yllensä ihokkaan ja vyötti hänet
vyöllä ja puki hänet viittaan ja pani kasukan hänen päälleen
ja vyötti hänet kasukan vyöllä ja sitoi sen hänen ympärilleen
8 ja asetti hänen rintaansa rintakilven ja pani kilpeen uurimin
ja tummimin **9** ja pani käärelakin hänen päähänsä ja pani
käärelakkiin, sen etupuolelle, kultaisen otsakoristeen, pyhän
otsalehden, niinkuin Herra oli Moosesta käskenyt. **10** Ja Mooses
otti voiteluöljyn ja voiteli asumuksen ja kaikki, mitä siinä oli, ja
pyhitti ne; **11** ja hän pirskoitti sitä seitsemän kertaa alttarille
ja voiteli alttarin kaikkine kaluineen ynnä altaan jalustoineen
pyhittääkseen ne. **12** Ja hän vuodatti voiteluöljyä Aaronin päähän
ja voiteli hänet pyhittääkseen hänet. **13** Ja Mooses toi esille
Aaronin pojat ja puki heidän yllensä ihokkaat ja vyötti heidät
vyöllä ja sitoi päähineet heidän päähänsä, niinkuin Herra oli
Moosesta käskenyt. **14** Ja hän toi esille syntiuhrimullikan, ja

Aaron ja hänen poikansa laskivat kätensä syntiuhrimullikan pään
päälle. **15** Sitten Mooses teurasti sen ja otti sen verta ja siveli sitä
sormellansa alttarin sarviin yltympäri ja puhdisti alttarin; ja muun
veren hän vuodatti alttarin juurelle ja pyhitti sen toimittamalla
sen sovituksen. **16** Ja Mooses otti kaiken sisälmysten päällä
olevan rasvan ja maksanlisäkkeen ja molemmat munuaiset
rasvoineen ja poltti ne alttarilla. **17** Mutta mullikan nahkoinensa,
lihoinensa ja rapoinensa hän poltti tulessa leirin ulkopuolella,
niinkuin Herra oli Moosesta käskenyt. **18** Ja hän toi esille
polttouhrioinaan, ja Aaron ja hänen poikansa laskivat kätensä
oinaan pään päälle. **19** Ja Mooses teurasti sen ja vihmoi veren
alttarille ympärinsä **20** ja leikkeli oinaan määräkappaleiksi;
sitten Mooses poltti pään ynnä kappaleet ja rasvan. **21** Mutta
sisälmykset ja jalat hän pesi vedessä; ja niin Mooses poltti
koko oinaan alttarilla. Se oli polttouhri suloiseksi tuoksuksi,
uhri Herralle, niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn antanut.
22 Ja hän toi esille toisen oinaan, vihkiäisoinaan, ja Aaron
ja hänen poikansa laskivat kätensä oinaan pään päälle. **23**
Ja Mooses teurasti sen ja otti sen verta ja siveli sitä Aaronin
oikean korvan lehteen ja oikean käden peukaloon ja oikean
jalan isoonvarpaaseen. **24** Ja Mooses toi Aaronin pojat esille ja
siveli verta heidän oikean korvansa lehteen ja oikean kätensä
peukaloon ja heidän oikean jalkansa isoonvarpaaseen, mutta
vihmoi muun veren alttarille ympärinsä. **25** Ja hän otti rasvan
ja rasvahännän ja kaiken sisälmysten päällä olevan rasvan ja
maksanlisäkkeen ja molemmat munuaiset rasvoineen ja oikean
reiden. **26** Sitten hän otti happamattomien leipien korista, joka oli
Herran edessä, yhden happamattoman kakun ja yhden öljyyn
leivotun kakun ja yhden ohukaisen ja pani ne rasvojen ja oikean

reiden päälle **27** ja pani kaikki nämä Aaronin käsiin ja hänen
poikiensa käsiin, ja toimitutti niiden heilutuksen Herran edessä.
28 Sitten Mooses otti ne heidän käsistänsä ja poltti ne alttarilla
polttouhrin päällä; tämä oli vihkiäisuhri suloiseksi tuoksuksi, uhri
Herralle. **29** Ja Mooses otti rintalihan ja toimitti sen heilutuksen
Herran edessä; vihkiäisoinaasta tuli tämä Mooseksen osaksi,
niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn antanut. **30** Ja Mooses otti
voiteluöljyä ja verta, jota oli alttarilla, ja pirskoitti sitä Aaronin
ja hänen vaatteidensa päälle ja samoin hänen poikiensa ja
heidän vaatteidensa päälle ja pyhitti niin Aaronin ja hänen
vaatteensa ynnä hänen poikansa ja heidän vaatteensa. **31**
Ja Mooses sanoi Aaronille ja hänen pojillensa: "Keittäkää liha
ilmestysmajan ovella ja syökää se siinä ynnä leipä, joka on
vihkiäisuhriin kuuluvassa korissa, niinkuin minä olen käskenyt
ja sanonut: Aaron poikinensa syköön sen. **32** Mutta mitä jää
tähteeksi lihasta ja leivästä, se polttakaa tulessa. **33** Seitsemään
päivään älkää lähtekö ilmestysmajan ovelta, älkää ennenkuin
teidän vihkimispäivänne ovat kuluneet umpeen, sillä seitsemän
päivää kestää teidän vihkimisenne. **34** Niinkuin on tehty tänä
päivänä, niin on Herra käskenyt vastakin tehdä toimittaakseen
teille sovituksen. **35** Ja olkaa seitsemän päivää ilmestysmajan
ovella, päivät ja yöt, ja toimittakaa Herran palvelustehtävät,
ettette kuolisi; sillä niin on minulle käsky annettu." **36** Ja Aaron ja
hänen poikansa tekivät kaiken, mitä Herra oli Mooseksen kautta
käskenyt.

9 Ja kahdeksantena päivänä Mooses kutsui Aaronin ja hänen
poikansa ja Israelin vanhimmat **2** ja sanoi Aaronille: "Ota itsellesi
härkävasikka syntiuhriksi ja oinas polttouhriksi, molemmat
virheettömiä, ja tuo ne Herran eteen. **3** Ja puhu israelilaisille ja

sano: 'Ottakaa kauris syntiuhriksi ja vasikka ja karitsa, molemmat
vuoden vanhoja ja virheettömiä, polttouhriksi **4** ja härkä ja oinas
yhteysuhriksi, uhrattaviksi Herran edessä, ynnä ruokauhri, johon
on öljyä sekoitettu, sillä tänä päivänä ilmestyy teille Herra'." **5** Ja
he toivat, mitä Mooses oli käskenyt, ilmestysmajan edustalle,
ja koko seurakunta astui esiin ja asettui Herran eteen. **6** Ja
Mooses sanoi: "Näin Herra on käskenyt teidän tehdä, että
Herran kirkkaus ilmestyisi teille". **7** Ja Mooses sanoi Aaronille:
"Astu alttarin ääreen ja uhraa syntiuhrisi ja polttouhrisi ja toimita
itsellesi ja kansalle sovitus ja uhraa sitten kansan uhrilahja ja
toimita heille sovitus, niinkuin Herra on käskenyt". **8** Niin Aaron
astui alttarin ääreen ja teurasti oman syntiuhrivasikkansa. **9**
Ja Aaronin pojat toivat hänelle veren, ja hän kastoi sormensa
vereen ja siveli sitä alttarin sarviin, mutta muun veren hän
vuodatti alttarin juurelle. **10** Mutta syntiuhriteuraan rasvan ja
munuaiset ja maksanlisäkkeen hän poltti alttarilla, niinkuin Herra
oli Moosekselle käskyn antanut. **11** Ja lihan ja nahan hän poltti
tulessa leirin ulkopuolella. **12** Sitten hän teurasti polttouhrin, ja
Aaronin pojat ojensivat hänelle veren, ja hän vihmoi sen alttarille
ympärinsä. **13** Ja he ojensivat hänelle polttouhrin kappaleittain
ynnä pään, ja hän poltti ne alttarilla. **14** Ja hän pesi sisälmykset
ja jalat ja poltti ne polttouhrin päällä alttarilla. **15** Sitten hän
toi kansan uhrilahjan ja otti kansan syntiuhrikauriin, teurasti
sen ja uhrasi sen syntiuhrina samalla tavalla kuin edellisen. **16**
Ja hän toi myös polttouhrin ja uhrasi sen säädetyllä tavalla.
17 Ja hän toi ruokauhrin ja otti siitä kouransa täyden ja poltti
sen alttarilla aamu-polttouhrin lisäksi. **18** Sitten hän teurasti
härän ja oinaan kansan yhteysuhriksi, ja Aaronin pojat ojensivat
hänelle veren, ja hän vihmoi sen alttarille ympärinsä. **19** Mutta

härän ja oinaan rasvat, rasvahännän, rasvakalvon, munuaiset
ja maksanlisäkkeen, **20** nämä rasvat he panivat rintalihojen
päälle, ja hän poltti rasvat alttarilla. **21** Mutta rintalihain ja
oikean reiden heilutuksen Aaron toimitti Herran edessä, niinkuin
Mooses oli käskenyt. **22** Ja Aaron kohotti kätensä kansaa
kohti ja siunasi heidät, ja kun hän oli toimittanut syntiuhrin,
polttouhrin ja yhteysuhrin, astui hän alas. **23** Ja Mooses ja
Aaron menivät ilmestysmajaan, ja kun he tulivat sieltä ulos,
siunasivat he kansan. Silloin Herran kirkkaus ilmestyi kaikelle
kansalle. **24** Ja tuli lähti Herran tyköä ja kulutti polttouhrin ja
rasvat alttarilta. Ja kaikki kansa näki sen, ja he riemuitsivat ja
lankesivat kasvoillensa.

10 Ja Aaronin pojat Naadab ja Abihu ottivat kumpikin
hiilipannunsa ja virittivät niihin tulen ja panivat suitsuketta sen
päälle ja toivat vierasta tulta Herran eteen, vastoin hänen
käskyänsä. **2** Silloin lähti tuli Herran tyköä ja kulutti heidät, niin
että he kuolivat Herran edessä. **3** Niin Mooses sanoi Aaronille:
"Tämä tapahtuu Herran sanan mukaan: Niissä, jotka ovat
minua lähellä, minä osoitan pyhyyteni ja kaiken kansan edessä
kirkkauteni". -Mutta Aaron oli ääneti. **4** Ja Mooses kutsui Miisaelin
ja Elsafanin, Aaronin sedän Ussielin pojat, ja sanoi heille:
"Astukaa esiin ja kantakaa sukulaisenne pyhäkön läheisyydestä
leirin ulkopuolelle". **5** Ja he astuivat esiin ja kantoivat heidät
ihokkaineen leirin ulkopuolelle, niinkuin Mooses oli sanonut. **6**
Sitten Mooses sanoi Aaronille ja hänen pojillensa Eleasarille ja
Iitamarille: "Älkää päästäkö tukkaanne hajalle älkääkä repikö
vaatteitanne, ettette kuolisi ja ettei hänen vihansa kohtaisi
koko seurakuntaa; mutta teidän veljenne, koko Israelin heimo,
itkeköot tätä paloa, jonka Herra on sytyttänyt. **7** Älkääkä poistuko

ilmestysmajan ovelta, ettette kuolisi, sillä Herran voiteluöljy
on teissä." Ja he tekivät, niinkuin Mooses oli sanonut. **8** Ja
Herra puhui Aaronille sanoen: **9** "Viiniä ja väkijuomaa älkää
juoko, älä sinä älköötkä sinun poikasi sinun kanssasi, kun
menette ilmestysmajaan, ettette kuolisi. Tämä olkoon teille
ikuinen säädös sukupolvesta sukupolveen, **10** tehdäksenne
erotuksen pyhän ja epäpyhän, saastaisen ja puhtaan välillä, **11**
ja opettaaksenne israelilaisille kaikki ne käskyt, jotka Herra on
heille Mooseksen kautta puhunut." **12** Ja Mooses puhui Aaronille
ja hänen eloon jääneille pojillensa Eleasarille ja Iitamarille:
"Ottakaa se ruokauhri, joka on jäänyt tähteeksi Herran uhreista,
ja syökää se happamattomana alttarin ääressä; sillä se on
korkeasti-pyhä. **13** Ja syökää se pyhässä paikassa, sillä se
on sinun osuutesi ja sinun poikiesi osuus Herran uhreista; niin
on minulle käsky annettu. **14** Mutta heilutus-rintaliha ja anniksi
annettu reisi syökää puhtaassa paikassa, sinä ja sinun poikasi ja
tyttäresi sinun kanssasi; sillä ne ovat sinun osuudeksesi ja sinun
poikiesi osuudeksi annetut israelilaisten yhteysuhriteuraista. **15**
Anniksi annettu reisi ja heilutus-rintaliha tuotakoon uhrirasvojen
kanssa ja toimitettakoon niiden heilutus Herran edessä; ne
olkoot sinun ja sinun poikiesi ikuinen osuus, niinkuin Herra on
käskenyt." **16** Ja Mooses tiedusteli syntiuhrikaurista, ja katso, se
oli poltettu. Silloin hän vihastui Eleasariin ja Iitamariin, Aaronin
eloon jääneihin poikiin, ja sanoi: **17** "Miksi ette ole syöneet
syntiuhria pyhässä paikassa? Sehän on korkeasti-pyhä, ja hän
on antanut sen teille, että poistaisitte kansan syntivelan ja
toimittaisitte heille sovituksen Herran edessä. **18** Katso, ei ole
sen verta tuotu pyhäkköön sisälle; teidän olisi tullut syödä se
pyhäkössä, niinkuin minä olen käskenyt." **19** Mutta Aaron sanoi

Moosekselle: "Katso, he ovat tänä päivänä tuoneet syntiuhrinsa
ja polttouhrinsa Herran eteen, ja kuitenkin on tämä minua
kohdannut; jos minä tänä päivänä söisin syntiuhria, olisikohan se
Herralle otollista?" **20** Kun Mooses sen kuuli, tyytyi hän siihen.

11 Ja Herra puhui Moosekselle ja Aaronille sanoen heille: **2**
"Puhukaa israelilaisille ja sanokaa: Nämä ovat ne eläimet, joita
te saatte syödä kaikista nelijalkaisista eläimistä maan päällä:
3 Kaikkia nelijalkaisia eläimiä, joilla on kokonansa halkinaiset
sorkat ja jotka märehtivät, te saatte syödä. **4** Näitä älkää
kuitenkaan syökö niistä, jotka märehtivät, ja niistä, joilla on
sorkat: kamelia, joka kyllä märehtii, mutta jolla ei ole sorkkia:
se olkoon teille saastainen; **5** tamaania, joka kyllä märehtii,
mutta jolla ei ole sorkkia: se olkoon teille saastainen; **6** jänistä,
joka kyllä märehtii, mutta jolla ei ole sorkkia: se olkoon teille
saastainen; **7** sikaa, jolla tosin on kokonansa halkinaiset sorkat,
mutta joka ei märehdi: se olkoon teille saastainen. **8** Näiden lihaa
älkää syökö ja näiden raatoihin älkää koskeko, ne olkoot teille
saastaiset. **9** Näitä te saatte syödä kaikista vesieläimistä: kaikkia,
joilla on evät ja suomukset ja jotka elävät vedessä, niin hyvin
merissä kuin joissa, te saatte syödä. **10** Mutta kaikista niistä,
joita vedet vilisevät, kaikista elollisista, jotka elävät vedessä,
inhotkaa kaikkia niitä, joilla ei ole eviä eikä suomuksia, elivätpä
merissä tai joissa. **11** Niitä inhotkaa; niiden lihaa älkää syökö,
ja niiden raadot inhottakoot teitä. **12** Kaikkia niitä vesieläimiä,
joilla ei ole eviä eikä suomuksia, inhotkaa. **13** Linnuista taas
inhotkaa näitä; älköön niitä syötäkö, vaan olkoot inhottavia: kotka,
partakorppikotka ja harmaa korppikotka, **14** haarahaukka ja
suohaukkalajit, **15** kaikki kaarnelajit, **16** kamelikurki, pääskynen,
kalalokki ja jalohaukkalajit, **17** huuhkaja, kalasääksi ja kissapöllö,

18 sarvipöllö, pelikaani ja likakorppikotka, **19** haikara ja sirriäislajit,
harjalintu ja yölepakko. **20** Ja kaikkia siivellisiä pikkueläimiä,
jotka liikkuvat neljällä jalalla, inhotkaa. **21** Kuitenkin saatte
siivellisistä pikkueläimistä, jotka liikkuvat neljällä jalalla, syödä
niitä, joilla jalkojen yläpuolella on kaksi säärtä hypelläksensä niillä
maassa. **22** Niistä te saatte syödä seuraavia: heinäsirkkalajeja,
solam-sirkkalajeja, hargol-sirkkalajeja ja haagab-sirkkalajeja.
23 Mutta kaikkia muita siivellisiä pikkueläimiä, joilla on neljä
jalkaa, inhotkaa. **24** Seuraavista eläimistä te tulette saastaisiksi;
jokainen, joka niiden raatoihin koskee, olkoon saastainen iltaan
asti. **25** Ja jokainen, joka niiden raatoja kantaa, pesköön
vaatteensa ja olkoon saastainen iltaan asti. **26** Kaikki nelijalkaiset
eläimet, joilla on sorkat, mutta ei kokonaan halkinaiset, ja jotka
eivät märehdi, olkoot teille saastaiset; jokainen, joka niihin
koskee, olkoon saastainen. **27** Ja kaikki nelijalkaiset eläimet,
jotka käyvät käpälillä, olkoot teille saastaiset; jokainen, joka
niiden raatoihin koskee, olkoon saastainen iltaan asti. **28** Ja joka
kantaa niiden raatoja, pesköön vaatteensa ja olkoon saastainen
iltaan asti; ne olkoot teille saastaiset. **29** Ja nämä olkoot teille
saastaiset niistä pikkueläimistä, jotka liikkuvat maassa: myyrä,
hiiri ja sisiliskolajit, **30** anaka-eläin, kooah-eläin, letaa-eläin,
hoomet-eläin ja kameleontti. **31** Ne olkoot teille saastaiset
kaikista pikkueläimistä; jokainen, joka niihin koskee, sittenkuin
ne ovat kuolleet, olkoon saastainen iltaan asti. **32** Ja kaikki,
minkä päälle joku niistä kuolleena putoaa, on saastaista, olipa
se sitten puuastia tai vaatekappale tai nahka tai säkki tai mikä
tahansa kalu, jota johonkin tarpeeseen käytetään. Se pantakoon
veteen ja olkoon saastainen iltaan asti; sitten se on puhdas. **33**
Ja jos joku niistä putoaa saviastiaan, on kaikki, mitä siinä on,

saastaista, ja astia rikottakoon. **34** Kaikki ruoka, jota syödään,
on saastaista, jos sen astian vettä tulee siihen; ja kaikki juoma,
jota juodaan, on jokaisessa sellaisessa astiassa saastaista. **35**
Ja kaikki, minkä päälle niiden raato putoaa, tulee saastaiseksi;
olkoon se leivinuuni tai liesi, niin se revittäköön maahan; sillä
saastaisia ne ovat ja saastaisia ne teille olkoot. **36** Kuitenkin
lähde tai kaivo, paikka, johon vettä on kokoontunut, pysyy
puhtaana. Mutta joka niiden raatoon koskee, olkoon saastainen.
37 Ja jos niiden raato putoaa kylvösiemenen päälle, minkä
hyvänsä, joka kylvetään, pysyy tämä puhtaana. **38** Mutta jos
siemen on vedellä kasteltu ja niiden raato putoaa sen päälle,
tulee siemen teille saastaiseksi. **39** Ja jos joku eläin, joka on
teille ravinnoksi, kuolee, olkoon se, joka sen raatoon koskee,
saastainen iltaan asti. **40** Ja joka syö sen raatoa, pesköön
vaatteensa ja olkoon saastainen iltaan asti; ja joka kantaa sen
raatoa, pesköön vaatteensa ja olkoon saastainen iltaan asti. **41**
Kaikki pikkueläimet, jotka liikkuvat maassa, olkoot inhottavia;
älköön niitä syötäkö. **42** Kaikista niistä, jotka käyvät vatsallansa,
ja kaikista pikkueläimistä, jotka liikkuvat maassa, käyden neljällä
tai useammalla jalalla, niistä älkää mitään syökö, sillä ne ovat
inhottavia. **43** Älkää saattako itseänne inhottaviksi koskemalla
matelevaan pikkueläimeen, mihin tahansa, älkääkä saastuttako
itseänne niillä, niin että tulette niistä saastaisiksi. **44** Sillä minä
olen Herra, teidän Jumalanne; pyhittäkää siis itsenne ja olkaa
pyhät, sillä minä olen pyhä. Niin älkää saastuttako itseänne
koskemalla mihinkään pikkueläimeen, joka liikkuu maassa.
45 Sillä minä olen Herra, joka olen johdattanut teidät Egyptin
maasta, ja joka olen teidän Jumalanne; olkaa siis pyhät, sillä
minä olen pyhä. **46** Tämä on laki nelijalkaisista eläimistä ja

linnuista ja kaikista elollisista, joita vedessä vilisee, ja kaikista
olennoista, joita maassa liikkuu, **47** että tietäisitte erottaa puhtaat
saastaisista ja syötävät eläimet niistä eläimistä, joita ei saa
syödä."

12 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **2** "Puhu israelilaisille ja
sano: Kun vaimo tulee hedelmälliseksi ja synnyttää poikalapsen,
olkoon hän saastainen seitsemän päivää; yhtä monta päivää
kuin hänen kuukautisensa kestävät, hän olkoon saastainen. **3**
Ja kahdeksantena päivänä ympärileikattakoon pojan esinahan
liha. **4** Mutta vaimo pysyköön kotona kolmekymmentä kolme
päivää puhdistavan verenvuotonsa aikana; älköön hän koskeko
mihinkään, mikä on pyhää, älköönkä tulko pyhäkköön, ennenkuin
hänen puhdistuspäivänsä ovat kuluneet umpeen. **5** Mutta
jos hän synnyttää tyttölapsen, olkoon hän saastainen kaksi
viikkoa, samoinkuin kuukautisissaan, ja pysyköön kotona
kuusikymmentä kuusi päivää puhdistavan verenvuotonsa aikana.
6 Mutta kun hänen puhdistuspäivänsä pojan tai tyttären jälkeen
ovat kuluneet umpeen, vieköön hän vuoden vanhan karitsan
polttouhriksi ja kyyhkysenpojan tai metsäkyyhkysen syntiuhriksi
ilmestysmajan oven eteen papille. **7** Ja tämä tuokoon ne Herran
eteen ja toimittakoon hänelle sovituksen, niin hän on puhdas
verenvuodostansa. Tämä on laki lapsensynnyttäjästä, olipa
hän synnyttänyt poika-tai tyttölapsen. **8** Mutta jos hän ei saa
hankituksi lammasta, ottakoon kaksi metsäkyyhkystä tai kaksi
kyyhkysenpoikaa, toisen polttouhriksi ja toisen syntiuhriksi; ja
pappi toimittakoon hänelle sovituksen, niin hän on puhdas."

13 Ja Herra puhui Moosekselle ja Aaronille sanoen: **2** "Jos
jonkun ihoon tulee nystyrä tai ihottuma tai vaalea pilkku, niinkuin
pitalitauti olisi tulemassa hänen ihoonsa, vietäköön hänet pappi

Aaronin tai jonkun hänen poikansa, pappien, eteen. **3** Ja
jos pappi tarkastaessaan sairasta paikkaa ihossa huomaa,
että karvat sairaassa paikassa ovat muuttuneet valkoisiksi
ja että se paikka näyttää muuta ihoa matalammalta, on se
pitalitautia; ja niin pian kuin pappi on sen huomannut, julistakoon
hän hänet saastaiseksi. **4** Ja jos hänen ihossansa on valkea
pilkku, mutta se ei näytä muuta ihoa matalammalta eivätkä
karvat ole muuttuneet valkoisiksi, sulkekoon pappi sairaan
sisälle seitsemäksi päiväksi. **5** Ja seitsemäntenä päivänä
pappi tarkastakoon häntä, ja jos sairas paikka hänestä näyttää
pysyneen entisellään sairauden leviämättä ihossa, sulkekoon
pappi hänet sisälle vielä seitsemäksi päiväksi. **6** Ja seitsemäntenä
päivänä pappi uudestaan tarkastakoon häntä, ja jos hän huomaa
että sairas paikka on käynyt vaaleaksi ja että sairaus ei ole
ihossa levinnyt, julistakoon pappi hänet puhtaaksi, sillä se on
ihottumaa; hän peskööon vaatteensa, ja niin hän on puhdas. **7**
Mutta jos ihottuma leviää leviämistään hänen ihossansa, sen
jälkeen kuin hän oli näyttäytynyt papille tullakseen puhtaaksi
julistetuksi, näyttäytyköön uudestaan papille; **8** ja jos pappi
huomaa ihottuman levinneen ihossa, julistakoon pappi hänet
saastaiseksi; se on pitalia. **9** Jos pitalitauti ilmestyy ihmiseen,
vietäköön hänet papin luo. **10** Ja jos pappi tarkastaessaan
huomaa ihossa valkoisen nystyrän, jonka kohdalta karvat ovat
muuttuneet valkoisiksi, ja liikaa lihaa kasvavan nystyrään, **11** on
hänen ihossaan jo vanha pitali, ja sentähden pappi julistakoon
hänet saastaiseksi älköönkä enää sulkeko häntä sisälle, sillä
hän on saastainen. **12** Ja jos pitali puhkeaa ihossa, niin että
se peittää sairaan koko ihon päästä jalkoihin asti, mihin pappi
katsokoonkin, **13** ja jos pappi tarkastaessaan huomaa pitalin

peittävän koko ihon, niin julistakoon hän sairaan puhtaaksi; hän
on kokonansa muuttunut valkoiseksi ja on puhdas. **14** Mutta
niin pian kuin häneen ilmestyy liikaa lihaa, on hän saastainen.
15 Ja kun pappi huomaa liian lihan, julistakoon hän hänet
saastaiseksi; liika liha on saastaista, se on pitalia. **16** Mutta jos
liika liha häviää ja sairas paikka muuttuu valkoiseksi, menköön
hän papin luo. **17** Ja jos pappi huomaa, että sairas paikka
on muuttunut valkoiseksi, julistakoon pappi sairaan puhtaaksi;
hän on puhdas. **18** Ja jos jonkun ihoon tulee paise, joka
paranee jälleen, **19** ja paiseen sijalle tulee valkoinen nystyrä tai
vaaleanpunainen pilkku, näyttäytyköön hän papille. **20** Ja jos
pappi tarkastaessaan huomaa, että se paikka näyttää muuta ihoa
matalammalta ja että karvat siinä ovat muuttuneet valkoisiksi,
julistakoon pappi hänet saastaiseksi; paiseeseen on puhjennut
pitalitauti. **21** Mutta jos pappi tarkastaessaan huomaa, ettei
siinä ole valkoisia karvoja ja ettei se paikka ole muuta ihoa
matalampi ja että se on käynyt vaaleaksi, sulkekoon pappi hänet
sisälle seitsemäksi päiväksi. **22** Ja jos se leviää leviämistään
hänen ihossaan, julistakoon pappi hänet saastaiseksi; se on
pitalia. **23** Mutta jos pilkku pysyy alallansa eikä leviä, on se
paiseen arpi, ja pappi julistakoon hänet puhtaaksi. **24** Tahi jos
joku saa palohaavan ihoonsa ja palohaavaan kasvavaan lihaan
ilmestyy vaaleanpunainen tai valkoinen pilkku, **25** ja jos pappi
tarkastaessaan huomaa karvojen muuttuneen valkoisiksi siinä
pilkussa ja sen paikan näyttävän muuta ihoa matalammalta,
niin on palohaavaan puhjennut pitali, ja pappi julistakoon hänet
saastaiseksi; se on pitalitautia. **26** Mutta jos pappi tarkastaessaan
huomaa, ettei pilkussa ole valkoisia karvoja ja ettei se ole muuta
ihoa matalampi ja että se on käynyt vaaleaksi, niin sulkekoon

pappi hänet sisälle seitsemäksi päiväksi. **27** Ja seitsemäntenä
päivänä pappi tarkastakoon häntä; jos se on yhä levinnyt ihossa,
julistakoon pappi hänet saastaiseksi; se on pitalitautia. **28** Mutta
jos pilkku on pysynyt alallansa eikä ole levinnyt ihossa ja on
edelleen vaalennut, on se palohaavasta syntynyt nystyrä, ja
pappi julistakoon hänet puhtaaksi; se on palohaavan arpi. **29**
Jos mieheen tai naiseen tulee sairas paikka päähän tai partaan,
30 ja jos pappi tarkastaessaan sairasta paikkaa huomaa, että
se näyttää muuta ihoa matalammalta ja että siinä on ohuita,
kellertäviä karvoja, niin julistakoon pappi hänet saastaiseksi;
se on pitalisyyhelmää, se on pää-eli partapitalia. **31** Ja jos
pappi tarkastaessaan sairasta paikkaa huomaa, ettei se näytä
muuta ihoa matalammalta, mutta ettei siinä ole mustia karvoja,
sulkekoon pappi syyhelmää sairastavan sisälle seitsemäksi
päiväksi. **32** Ja jos pappi seitsemäntenä päivänä tarkastaessaan
sairasta paikkaa huomaa, ettei syyhelmä ole levinnyt ja ettei
siinä ole kellertäviä karvoja ja ettei syyhelmä näytä muuta ihoa
matalammalta, **33** niin ajakoon sairas hiuksensa tai partansa,
kuitenkaan ajamatta sairasta paikkaa, ja pappi sulkekoon
syyhelmää sairastavan sisälle vielä seitsemäksi päiväksi. **34**
Ja jos pappi seitsemäntenä päivänä tarkastaessaan sairasta
paikkaa huomaa, ettei syyhelmä ole levinnyt ihossa ja ettei
se näytä muuta ihoa matalammalta, julistakoon pappi hänet
puhtaaksi; hän peskööon vaatteensa, ja niin hän on puhdas.
35 Mutta jos syyhelmä leviää leviämistään ihossa, sen jälkeen
kuin hänet julistettiin puhtaaksi, **36** ja jos pappi tarkastaessaan
häntä huomaa, että syyhelmä on levinnyt ihossa, älköön pappi
enää etsikö kellertäviä karvoja; hän on saastainen. **37** Mutta jos
syyhelmä hänestä näyttää pysyneen entisellään ja jos siihen

on kasvanut mustia karvoja, on syyhelmä parantunut; hän on
puhdas, ja pappi julistakoon hänet puhtaaksi. **38** Jos miehen
tai naisen ihoon tulee pilkkuja, valkoisia pilkkuja, **39** ja jos
pappi tarkastaessaan huomaa vaalenevia, valkoisia pilkkuja
heidän ihossaan, on se vaaratonta valkoista ihottumaa, joka
on puhjennut ihoon; hän on puhdas. **40** Jos hiukset lähtevät
miehen päästä, takaraivosta, on hän takakalju; hän on puhdas.
41 Ja jos hiukset lähtevät päästä, ohimoista, on hän otsakalju;
hän on puhdas. **42** Mutta jos vaaleanpunainen pilkku ilmestyy
takaraivon tai otsapuolen paljaaseen paikkaan, on se pitalia, joka
on puhkeamassa takaraivon tai otsapuolen paljaaseen paikkaan.
43 Ja jos pappi tarkastaessaan häntä huomaa, että nystyrä
takaraivon tai otsapuolen paljaassa paikassa on vaaleanpunainen
näyttäen samanlaiselta kuin pitali muussa ihossa, **44** niin mies on
pitalinen ja saastainen; pappi julistakoon hänet heti saastaiseksi
hänen päässänsä olevan sairauden tähden. **45** Joka sairastaa
pitalia, hän käyköön rikkirevityissä vaatteissa, tukka hajallaan
ja parta peitettynä ja huutakoon: 'Saastainen, saastainen!' **46**
Niin kauan kuin sairaus hänessä on, olkoon hän saastainen;
saastaisena hän asukoon yksinänsä, hänen asuinsijansa olkoon
leirin ulkopuolella. **47** Jos pitalitartuntaa tulee vaatekappaleeseen,
olipa vaatekappale villainen tai pellavainen, **48** tai kudottuun
tai solmustettuun kankaaseen, olipa se pellavaista tai villaista,
tai nahkaan tai mihin nahasta tehtyyn esineeseen tahansa, **49**
ja jos tartunnan paikka näyttää vihertävältä tai punertavalta
vaatekappaleessa tai nahassa tai kudotussa tai solmustetussa
kankaassa tai missä nahasta tehdyssä esineessä tahansa, niin
se on pitalia, ja se on näytettävä papille. **50** Ja kun pappi on
tarkastanut tartunnan paikan, sulkekoon hän tartutetun sisälle

seitsemäksi päiväksi. **51** Ja jos hän seitsemäntenä päivänä
tarkastaessaan tartunnan paikkaa huomaa, että tarttuma on
levinnyt vaatekappaleessa tai kudotussa tai solmustetussa
kankaassa tai nahassa tai missä nahasta tehdyssä esineessä
tahansa, on tarttuma pahanlaatuista pitalia; ne ovat saastaiset.
52 Ja hän polttakoon vaatekappaleen tai kudotun tai solmustetun
kankaan, olipa se villainen tai pellavainen, tai nahasta tehdyn
esineen, olipa se mikä tahansa, jossa tarttuma on, sillä se on
pahanlaatuista pitalia; kaikki sellainen poltettakoon tulessa.
53 Mutta jos pappi tarkastaessaan huomaa, ettei tarttuma ole
levinnyt vaatekappaleessa tai kudotussa tai solmustetussa
kankaassa tai nahasta tehdyssä esineessä, olipa se mikä
tahansa, **54** käskeköön pappi pestä esineen, jossa tarttuma on,
ja sulkekoon sen sisälle vielä seitsemäksi päiväksi. **55** Ja jos
pappi tarkastaessaan tartunnan saanutta esinettä, sen jälkeen
kuin se on pesty, huomaa, ettei tarttuma ole muuttunut näöltään,
on esine, vaikka tarttuma ei olekaan levinnyt, saastainen, ja se
poltettakoon tulessa; se on pitalin syömä, olkoon sitten nurjalta tai
oikealta puolelta. **56** Mutta jos pappi tarkastaessaan huomaa, että
tartunnan paikka on pesemisen jälkeen vaalennut, reväisköön
hän sen pois vaatekappaleesta tai nahasta tai kudotusta tai
solmustetusta kankaasta. **57** Ja jos sitten vielä tarttumaa ilmestyy
vaatekappaleeseen tai kudottuun tai solmustettuun kankaaseen
tai mihin nahasta tehtyyn esineeseen tahansa, on se puhkeavaa
pitalia; se esine, jossa tarttuma on, poltettakoon tulessa. **58** Mutta
vaatekappale tai kudottu tai solmustettu kangas tai mikä nahasta
tehty esine tahansa, josta tarttuma on pesemällä kadonnut,
pestäköön vielä kerran, ja niin se on puhdas." **59** Tämä on laki
pitalitarttumasta vaatekappaleessa, villaisessa tai pellavaisessa,

tai kudotussa tai solmustetussa kankaassa tai missä nahasta
tehdyssä esineessä tahansa, laki niiden puhtaiksi tai saastaisiksi
julistamisesta.

14 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **2** "Tämä olkoon
laki pitalitautisen puhdistamispäivästä. Hänet tuotakoon papin
eteen, **3** ja pappi menköön leirin ulkopuolelle; ja jos pappi
tarkastaessaan pitalista huomaa, että hän on parantunut
pitalitaudista, **4** käskeköön pappi puhdistettavaa varten ottaa
kaksi elävää, puhdasta lintua, setripuuta, helakanpunaista
lankaa ja isoppikorren. **5** Ja pappi käskeköön teurastaa toisen
linnun saviastian päällä, jossa on raikasta vettä. **6** Sitten hän
ottakoon sen elävän linnun ynnä setripuun, helakanpunaisen
langan ja isoppikorren ja kastakoon ne ynnä elävän linnun sen
linnun vereen, joka teurastettiin raikkaan veden päällä, **7** ja
pirskoittakoon sitä seitsemän kertaa siihen, joka on pitalista
puhdistettava; ja puhdistettuaan hänet hän päästäköön sen
elävän linnun lentämään kedolle. **8** Ja puhdistettava pesköön
vaatteensa, ajakoon kaikki hiuksensa ja peseytyköön vedessä,
niin hän on puhdas. Sen jälkeen hän saa mennä leiriin; asukoon
kuitenkin ulkona teltastansa seitsemän päivää. **9** Seitsemäntenä
päivänä hän ajakoon kaikki hiukset päästänsä, partansa ja
kulmakarvansa: kaikki karvat hän ajakoon; pesköön sitten
vaatteensa ja pesköön ruumiinsa vedessä, niin hän on puhdas.
10 Ja kahdeksantena päivänä hän ottakoon kaksi virheetöntä
karitsaa ja virheettömän, vuoden vanhan uuhikaritsan sekä
kolme kymmenennestä lestyjä jauhoja, joihin on sekoitettu
öljyä, ruokauhriksi, ja yhden loog-mitan öljyä. **11** Ja puhdistusta
toimittava pappi asettakoon puhdistettavan henkilön ja nämä
esineet Herran eteen ilmestysmajan ovelle. **12** Sitten pappi

ottakoon toisen karitsan ja tuokoon sen vikauhriksi ynnä loog-
mitan öljyä, ja toimittakoon niiden heilutuksen Herran edessä.
13 Ja niin hän teurastakoon karitsan siinä paikassa, jossa
syntiuhri-ja polttouhriteuraat teurastetaan, pyhässä paikassa;
sillä vikauhri on, niinkuin syntiuhrikin, papin oma, se on korkeasti-
pyhä. **14** Ja pappi ottakoon vikauhrin verta ja sivelköön sitä
puhdistettavan oikeaan korvanlehteen sekä oikean käden
peukaloon ja oikean jalan isoonvarpaaseen. **15** Senjälkeen
pappi ottakoon öljyä loog-mitasta ja kaatakoon sitä vasempaan
käteensä, **16** ja pappi kastakoon oikean kätensä etusormen
öljyyn, jota on hänen vasemmassa kädessään, ja pirskoittakoon
öljyä sormellansa seitsemän kertaa Herran edessä. **17** Ja
käteensä jäänyttä öljyä pappi sivelköön puhdistettavan oikeaan
korvanlehteen sekä oikean käden peukaloon ja oikean jalan
isoonvarpaaseen vikauhrin veren päälle. **18** Ja käteensä vielä
jääneen öljyn pappi sivelköön puhdistettavan päähän; näin
pappi toimittakoon hänelle sovituksen Herran edessä. **19** Sitten
pappi uhratkoon syntiuhrin ja toimittakoon puhdistettavalle
sovituksen hänen saastaisuudestansa, ja senjälkeen hän
teurastakoon polttouhriteuraan. **20** Ja pappi uhratkoon polttouhrin
ja ruokauhrin alttarilla, ja kun pappi näin on toimittanut hänelle
sovituksen, on hän puhdas. **21** Mutta jos hän on köyhä
eikä saa hankituksi niin paljoa, ottakoon vain yhden karitsan
vikauhriksi, heilutettavaksi, toimittaakseen itsellensä sovituksen,
sekä vain yhden kymmenenneksen lestyjä jauhoja, joihin on
sekoitettu öljyä, ruokauhriksi, ja loog-mitan öljyä, **22** sekä
kaksi metsäkyyhkystä tai kaksi kyyhkysenpoikaa, mikäli hän
on saanut ne hankituksi; toinen olkoon syntiuhriksi ja toinen
polttouhriksi. **23** Ja hän vieköön ne papille puhdistustaan varten

kahdeksantena päivänä, ilmestysmajan ovelle Herran eteen.
24 Ja pappi ottakoon vikauhrikaritsan ja loog-mitan öljyä, ja
pappi toimittakoon niiden heilutuksen Herran edessä, **25** ja
vikauhrikaritsa teurastettakoon, ja pappi ottakoon vikauhrin
verta ja sivelköön sitä puhdistettavan oikeaan korvanlehteen
sekä oikean käden peukaloon ja oikean jalan isoonvarpaaseen.
26 Sitten pappi kaatakoon öljyä vasempaan käteensä, **27** ja
pappi pirskoittakoon oikealla etusormellaan öljyä, jota on hänen
vasemmassa kädessään, seitsemän kertaa Herran edessä.
28 Ja käteensä jäänyttä öljyä pappi sivelköön puhdistettavan
oikeaan korvanlehteen sekä oikean käden peukaloon ja oikean
jalan isoonvarpaaseen, siihen paikkaan, missä on vikauhrin
verta. **29** Ja käteensä vielä jääneen öljyn pappi sivelköön
puhdistettavan päähän toimittaakseen hänelle sovituksen Herran
edessä. **30** Ja hän uhratkoon toisen niistä metsäkyyhkysistä tai
kyyhkysenpojista, jotka hän on hankkinut, **31** mikäli on saanut ne
hankituiksi, toisen syntiuhriksi ja toisen polttouhriksi ruokauhrin
ohella. Näin pappi toimittakoon puhdistettavalle sovituksen
Herran edessä." **32** Tämä on laki pitalitautia sairastavasta, joka
ei saa hankituksi puhdistukseensa sitä, mikä on säädetty. **33** Ja
Herra puhui Moosekselle ja Aaronille sanoen: **34** "Kun te tulette
Kanaanin maahan, jonka minä annan teille perintömaaksi, ja minä
sallin pitalin tarttua johonkin taloon siinä maassa, jonka te saatte
perintömaaksenne, **35** niin talon omistaja menköön ja ilmoittakoon
sen papille sanoen: 'Minun talooni näyttää ilmestyneen jotakin
pitalitarttuman tapaista'. **36** Ja pappi käskeköön tyhjentää
talon, ennenkuin menee tarkastamaan tarttumaa, ettei kaikki,
mitä talossa on, tulisi saastaiseksi; sitten pappi menköön
tarkastamaan taloa. **37** Ja jos hän tarkastaessaan tarttumaa

näkee tartunnan paikassa talon seinissä vihertäviä tai punertavia
syvennyksiä, jotka näyttävät muuta seinää matalammilta, **38**
menköön pappi talosta ulos talon ovelle ja sulkekoon talon
seitsemäksi päiväksi. **39** Ja jos pappi palattuaan seitsemäntenä
päivänä tarkastaessaan huomaa tarttuman levinneen talon
seinissä, **40** käskeköön hän murtaa pois ne kivet, joissa tarttuma
on, ja heittää ne ulos kaupungista saastaiseen paikkaan. **41**
Ja talo kaavittakoon sisältä ympärinsä puhtaaksi, ja kaavittu
savi heitettäköön ulos kaupungista saastaiseen paikkaan. **42**
Ja otettakoon toisia kiviä ja pantakoon entisten kivien sijaan,
ja otettakoon toista savea ja savettakoon talo sillä. **43** Jos
tarttuma taas ilmestyy taloon, sen jälkeen kuin kivet ovat murretut
pois ja talo on puhtaaksi kaavittu ja uudestaan savettu, **44**
menköön pappi sisälle, ja jos hän tarkastaessaan huomaa
tarttuman levinneen talossa, niin on talossa pahanlaatuinen
pitali; se on saastainen. **45** Sentähden se talo revittäköön,
sekä sen kivet että puuaineet ja kaikki sen savi, ja vietäköön
ne ulos kaupungista saastaiseen paikkaan. **46** Ja se, joka on
käynyt talossa sinä aikana, jona sen oli oltava suljettuna, olkoon
saastainen iltaan asti. **47** Ja se, joka siinä talossa on maannut,
pesköön vaatteensa, ja se, joka siinä talossa on syönyt, pesköön
vaatteensa. **48** Mutta jos pappi menee sisälle ja tarkastaessaan
huomaa, ettei tarttuma ole levinnyt talossa, sen jälkeen kuin talo
on savettu, niin julistakoon pappi talon puhtaaksi, sillä tarttuma
on hävinnyt. **49** Ja hän ottakoon talon puhdistamiseksi kaksi
lintua, setripuuta, helakanpunaista lankaa ja isoppikorren. **50** Ja
teurastakoon toisen linnun saviastian päällä, jossa on raikasta
vettä. **51** Ja ottakoon setripuun, isoppikorren ja helakanpunaisen
langan ja elävän linnun, kastakoon ne teurastetun linnun vereen

ja raikkaaseen veteen ja pirskoittakoon sitä taloon seitsemän
kertaa. **52** Näin hän puhdistakoon talon linnun verellä ja
raikkaalla vedellä, elävällä linnulla, setripuulla, isoppikorrella ja
helakanpunaisella langalla. **53** Ja sitten hän päästäköön elävän
linnun lentämään ulkopuolelle kaupunkia kedolle. Kun hän näin
on toimittanut talolle sovituksen, on se puhdas." **54** Tämä on
laki kaikkinaisesta pitalitaudista ja syyhelmästä, **55** pitalista
vaatteissa ja taloissa, **56** nystyröistä, ihottumista ja vaaleista
pilkuista, **57** neuvoksi siitä, milloin mikin on saastainen, milloin
puhdas. Tämä on laki pitalista.

15 Ja Herra puhui Moosekselle ja Aaronille sanoen: **2** "Puhukaa
israelilaisille ja sanokaa heille: Jos jollakin, kenellä tahansa,
on elimestään liman vuoto, on hänen vuotonsa saastainen. **3**
Hänen vuotonsa saastaisuus on sellainen, että hän, niin hyvin
silloin, kun hänen elimestään vuotaa, kuin silloin, kun hänen
elimensä pidättää vuodon, on saastainen. **4** Jokainen vuode,
jossa vuotoa sairastava lepää, tulee saastaiseksi, ja jokainen
istuin, jolla hän istuu, tulee saastaiseksi. **5** Ja se, joka koskee
hänen vuoteeseensa, pesköön vaatteensa ja peseytyköön
vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti. **6** Ja se, joka istuu
istuimelle, jolla vuotoa sairastava on istunut, pesköön vaatteensa
ja peseytyköön vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti. **7**
Ja se, joka koskee vuotoa sairastavan ruumiiseen, pesköön
vaatteensa ja peseytyköön vedessä ja olkoon saastainen iltaan
asti. **8** Ja jos vuotoa sairastava sylkee puhtaan ihmisen päälle,
niin tämä pesköön vaatteensa ja peseytyköön vedessä ja
olkoon saastainen iltaan asti. **9** Ja jokainen satula, jossa
vuotoa sairastava ratsastaa, tulee saastaiseksi. **10** Ja jokainen,
joka koskee mihin hyvänsä, mikä on ollut hänen allaan,

olkoon saastainen iltaan asti; ja joka sellaista kantaa, pesköön
vaatteensa ja peseytyköön vedessä ja olkoon saastainen
iltaan asti. **11** Ja jokainen, johon vuotoa sairastava koskee,
ennenkuin on huuhtonut kätensä vedessä, pesköön vaatteensa
ja peseytyköön vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti. **12** Ja
saviastia, johon vuotoa sairastava koskee, rikottakoon; mutta
jokainen puuastia huuhdottakoon vedessä. **13** Ja kun vuotoa
sairastava tulee puhtaaksi vuodostansa, niin hän laskekoon
puhtaaksi-tulemisestaan seitsemän päivää ja sitten pesköön
vaatteensa ja pesköön ruumiinsa raikkaassa vedessä, niin hän
on puhdas. **14** Ja kahdeksantena päivänä hän ottakoon kaksi
metsäkyyhkystä tai kaksi kyyhkysenpoikaa ja tulkoon Herran
eteen ilmestysmajan ovelle ja antakoon ne papille. **15** Ja pappi
uhratkoon ne, toisen syntiuhriksi ja toisen polttouhriksi. Näin
pappi toimittakoon Herran edessä hänelle sovituksen hänen
vuodostansa. **16** Kun miehellä on ollut siemenvuoto, pesköön
hän koko ruumiinsa vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti. **17**
Ja jokainen vaatekappale ja jokainen nahka, johon siemenvuotoa
on tullut, pestäköön vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti.
18 Ja kun mies on maannut naisen kanssa ja vuodattanut
siemenensä, peseytykööt he vedessä ja olkoot saastaiset iltaan
asti. **19** Ja kun naisella on vuoto, niin että verta vuotaa hänen
ruumiistansa, olkoon hän kuukautistilassaan seitsemän päivää,
ja jokainen, joka häneen koskee, olkoon saastainen iltaan
asti. **20** Ja kaikki, minkä päällä hän lepää kuukautistilansa
aikana, tulee saastaiseksi, ja kaikki, minkä päällä hän istuu,
tulee saastaiseksi. **21** Ja jokainen, joka hänen vuoteeseensa
koskee, pesköön vaatteensa ja peseytyköön vedessä ja olkoon
saastainen iltaan asti. **22** Ja jokainen, joka koskee istuimeen,

mihin hyvänsä, jolla hän on istunut, peskööon vaatteensa ja
peseytykööon vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti. **23** Ja
jos joku koskee esineeseen, joka on hänen vuoteellaan tai
istuimella, jolla hän on istunut, olkoon saastainen iltaan asti. **24**
Ja jos mies makaa hänen kanssaan ja hänen kuukautistansa
tulee hänen päällensä, olkoon hän saastainen seitsemän päivää,
ja jokainen vuode, jossa hän lepää, tulee saastaiseksi. **25** Jos
naisen verenvuoto kestää kauan aikaa, vaikka ei ole hänen
kuukautisaikansa, tahi jos se jatkuu hänen kuukautisaikansa
ohitse, pidettäköön hänet koko vuotonsa ajan saastaisena,
niinkuin hänen kuukautisaikanaankin; hän on saastainen.
26 Jokaisesta vuoteesta, jossa hän lepää vuotonsa aikana,
olkoon voimassa, mitä on säädetty hänen kuukautisaikana
käyttämästään vuoteesta; ja jokainen istuin, jolla hän istuu, tulee
saastaiseksi niinkuin hänen kuukautisaikanaankin. **27** Ja jokainen,
joka niihin koskee, tulee saastaiseksi; hän peskööon vaatteensa ja
peseytykööon vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti. **28** Mutta
kun hän tulee puhtaaksi vuodostansa, laskekoon seitsemän
päivää, ja sitten hän on puhdas. **29** Ja kahdeksantena päivänä
hän ottakoon kaksi metsäkyyhkystä tai kaksi kyyhkysenpoikaa
ja tuokoon ne papille, ilmestysmajan ovelle. **30** Ja pappi
uhratkoon toisen syntiuhriksi ja toisen polttouhriksi. Näin
pappi toimittakoon Herran edessä hänelle sovituksen hänen
saastaisesta vuodostaan. **31** Näin teidän on varoitettava
israelilaisia saastaisuudesta, etteivät he saastaisuudessansa
kuolisi, jos saastuttavat minun asumukseni, joka on heidän
keskellänsä." **32** Tämä on laki miehestä, joka sairastaa vuotoa,
ja miehestä, jolla on siemenvuoto ja joka tulee siitä saastaiseksi,
33 ja naisesta, jolla on kuukautisensa, ja miehestä ja naisesta,

jotka sairastavat jotakin vuotoa, sekä miehestä, joka makaa
saastaisen naisen kanssa.

16 Ja Herra puhui Moosekselle, sen jälkeen kuin kaksi Aaronin
poikaa oli kuollut, joita kuolema kohtasi, kun he astuivat
Herran eteen. **2** Ja Herra sanoi Moosekselle: "Sano veljellesi
Aaronille: älköön hän joka aika menkö pyhimpään, esiripun
sisäpuolelle, armoistuimen eteen, joka on arkin päällä, ettei
hän kuolisi; sillä minä ilmestyn pilvessä armoistuimen kohdalla.
3 Mutta näin Aaron menköön pyhimpään: hänellä olkoon
mukanaan mullikka syntiuhriksi ja oinas polttouhriksi; **4** ja hän
pukekoon pyhän pellava-ihokkaan yllensä, peittäköön häpynsä
pellavakaatioilla, vyöttäköön itsensä pellavavyöllä ja pankoon
pellavaisen käärelakin päähänsä. Nämä ovat pyhät vaatteet;
ja hän pesköön ruumiinsa vedessä ja pukekoon ne yllensä.
5 Ja hän ottakoon israelilaisten seurakunnalta kaksi kaurista
syntiuhriksi ja yhden oinaan polttouhriksi. **6** Ja Aaron tuokoon
oman syntiuhrimullikkansa ja toimittakoon sovituksen itsellensä
ja perheellensä. **7** Sitten hän ottakoon ne kaksi kaurista ja
asettakoon ne Herran eteen ilmestysmajan ovelle. **8** Ja Aaron
heittäköön arpaa niistä kahdesta kauriista: toisen arvan Herralle
ja toisen Asaselille. **9** Ja Aaron tuokoon sen kauriin, jonka arpa
määräsi Herralle, ja uhratkoon sen syntiuhriksi. **10** Mutta se kauris,
jonka arpa määräsi Asaselille, asetettakoon elävänä Herran
eteen, että sille toimitettaisiin sovitus ja se sitten päästettäisiin
erämaahan Asaselille. **11** Senjälkeen Aaron tuokoon oman
syntiuhrimullikkansa ja toimittakoon sovituksen itsellensä ja
perheellensä ja teurastakoon oman syntiuhrimullikkansa. **12** Ja
hän ottakoon hiilipannun täyteen tulisia hiiliä alttarilta, joka on
Herran edessä, ja kahmalonsa täyteen survottua hyvänhajuista

suitsuketta ja vieköön ne esiripun sisäpuolelle. **13** Ja hän
pankoon suitsukkeen tulen päälle Herran eteen, niin että suitsutus
pilvenä peittää lain arkin päällä olevan armoistuimen, ettei hän
kuolisi. **14** Ja hän ottakoon mullikan verta ja pirskoittakoon
sitä sormellansa armoistuimen etupuolelle; ja armoistuimen
eteen hän pirskoittakoon sormellansa verta seitsemän kertaa.
15 Sitten hän teurastakoon kansan syntiuhrikauriin ja vieköön
sen verta esiripun sisäpuolelle ja tehköön sen verellä, niinkuin
hän teki mullikan verellä: pirskoittakoon sitä armoistuimelle ja
armoistuimen eteen. **16** Ja näin hän toimittakoon pyhäkölle
sovituksen israelilaisten saastaisuudesta ja heidän rikoksistaan,
olivatpa heidän syntinsä minkälaiset tahansa; näin hän tehköön
myös ilmestysmajalle, joka on heidän tykönänsä, keskellä heidän
saastaisuuttansa. **17** Älköön yhtään ihmistä olko ilmestysmajassa,
kun hän tulee toimittamaan sovitusta pyhimmässä, siihen
saakka kunnes hän sieltä lähtee ja on toimittanut itsellensä ja
perheellensä ja koko Israelin seurakunnalle sovituksen. **18** Sitten
hän lähteköön sieltä alttarin ääreen, joka on Herran edessä, ja
toimittakoon sille sovituksen; ja hän ottakoon mullikan verta ja
kauriin verta ja sivelköön sitä alttarin sarviin yltympäri. **19** Ja hän
pirskoittakoon sormellansa sen päälle verta seitsemän kertaa ja
puhdistakoon ja pyhittäköön sen israelilaisten saastaisuudesta.
20 Ja kun hän on loppuun toimittanut pyhäkön ja ilmestysmajan
ja alttarin sovittamisen, tuokoon hän sen elävän kauriin. **21**
Ja Aaron laskekoon molemmat kätensä elävän kauriin pään
päälle ja tunnustakoon siinä kaikki israelilaisten pahat teot ja
kaikki heidän rikkomuksensa, olipa heillä mitä syntejä tahansa,
ja pankoon ne kauriin pään päälle ja lähettäköön sen, sitä
varten varatun miehen viemänä, erämaahan. **22** Näin kauris

kantakoon kaikki heidän pahat tekonsa autioon seutuun; ja kauris
päästettäköön erämaahan. **23** Ja Aaron menköön ilmestysmajaan
ja riisukoon yltänsä pellavavaatteet, jotka hän oli pukenut
päälleen mennessänsä pyhäkköön, ja jättäköön ne sinne. **24** Ja
hän pesköön pyhässä paikassa ruumiinsa vedessä ja pukekoon
ylleen omat vaatteensa; sitten hän lähteköön sieltä ja uhratkoon
sekä oman polttouhrinsa että kansan polttouhrin ja toimittakoon
niin sekä itsellensä että kansalle sovituksen. **25** Ja syntiuhrin
rasvan hän polttakoon alttarilla. **26** Ja se, joka päästi kauriin
Asaselille, pesköön vaatteensa ja pesköön ruumiinsa vedessä, ja
sitten hän tulkoon leiriin. **27** Ja syntiuhrimullikka ja syntiuhrikauris,
joiden veri tuotiin sovitukseksi pyhäkköön, vietäköön leirin
ulkopuolelle, ja niiden nahka, liha ja rapa poltettakoon tulessa.
28 Ja se, joka ne polttaa, pesköön vaatteensa ja pesköön
ruumiinsa vedessä, ja sitten hän tulkoon leiriin. **29** Tämä olkoon
teille ikuinen säädös: seitsemännessä kuussa, kuukauden
kymmenentenä päivänä, kurittakaa itseänne paastolla älkääkä
yhtäkään askaretta toimittako, älköön maassa syntynyt älköönkä
muukalainen, joka asuu teidän keskellänne. **30** Sillä sinä
päivänä toimitetaan teille sovitus teidän puhdistamiseksenne;
kaikista synneistänne te tulette puhtaiksi Herran edessä. **31** Se
olkoon teille levon päivä, kurittakaa silloin itseänne paastolla;
se olkoon ikuinen säädös. **32** Ja sovituksen toimittakoon se
pappi, joka on voideltu ja joka on vihitty papinvirkaan isänsä
sijaan; hän pukekoon yllensä pellavavaatteet, pyhät vaatteet,
33 ja toimittakoon sovituksen kaikkeinpyhimmälle ja sovituksen
ilmestysmajalle ja alttarille sekä sovituksen myös papeille ja
kaikelle seurakunnan kansalle. **34** Tämä olkoon teille ikuinen
säädös, että toimitatte israelilaisille sovituksen kaikista heidän

synneistänsä kerran vuodessa." Ja hän teki, niinkuin Herra oli
Moosekselle käskyn antanut.

17 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **2** "Puhu Aaronille ja
hänen pojillensa ja kaikille israelilaisille ja sano heille: Näin on
Herra käskenyt sanoen: **3** Kuka ikinä Israelin heimosta teurastaa
härän tai karitsan tai vuohen leirissä tai leirin ulkopuolella **4**
eikä tuo sitä ilmestysmajan ovelle antaaksensa sen uhrilahjana
Herralle Herran asumuksen edessä, hänet pidettäköön vereen
vikapäänä; hän on vuodattanut verta, ja se mies hävitettäköön
kansastansa. **5** Sentähden israelilaiset tuokoot uhriteuraansa,
jotka he ovat teurastaneet kedolla, Herran eteen ilmestysmajan
ovelle, papille, ja siellä uhratkoot ne yhteysuhriksi Herralle. **6** Ja
pappi vihmokoon veren Herran alttarille ilmestysmajan oven
edessä ja polttakoon rasvan suloiseksi tuoksuksi Herralle. **7**
Ja älköät he enää uhratko uhrejansa metsänpeikoille, joiden
jäljessä he haureudessa kulkevat. Tämä olkoon heille ikuinen
säädös sukupolvesta sukupolveen. **8** Ja sano heille: Kuka
ikinä Israelin heimosta tai muukalaisista, jotka asuvat teidän
keskellänne, uhraa polttouhrin tai teurasuhrin **9** eikä tuo sitä
ilmestysmajan ovelle, Herralle uhrattavaksi, se mies hävitettäköön
kansastansa. **10** Kuka ikinä Israelin heimosta tai muukalaisista,
jotka asuvat teidän keskellänne, syö verta, mitä tahansa, sitä
ihmistä vastaan, joka verta syö, minä käännän kasvoni ja hävitän
hänet kansastansa. **11** Sillä lihan sielu on veressä, ja minä olen
sen teille antanut alttarille, että se tuottaisi teille sovituksen; sillä
veri tuottaa sovituksen, koska sielu on siinä. **12** Sentähden minä
olen sanonut israelilaisille: Älköön kukaan teistä syökö verta;
älköön myöskään muukalainen, joka asuu teidän keskellänne,
syökö verta. **13** Ja kuka ikinä Israelin heimosta tai muukalaisista,

jotka asuvat teidän keskellänne, saa pyydystetyksi syötävän
metsäeläimen tai linnun, hän vuodattakoon sen veren maahan
ja peittäköön multaan. **14** Sillä kaiken lihan sielu on sen veri,
jossa sen sielu on; sentähden minä sanon israelilaisille: Älkää
syökö minkään lihan verta. Sillä kaiken lihan sielu on sen veri;
jokainen, joka sitä syö, hävitettäköön. **15** Ja jokainen, olipa hän
maassa syntynyt tai muukalainen, joka syö itsestään kuollutta tai
kuoliaaksi raadeltua eläintä, pesköön vaatteensa ja peseytyköön
vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti; niin hän tulee puhtaaksi.
16 Mutta jos hän ei pese vaatteitansa eikä pese ruumistansa,
joutuu hän syynalaiseksi."

18 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **2** "Puhu israelilaisille
ja sano heille: Minä olen Herra, teidän Jumalanne. **3** Älkää
tehkö, niinkuin tehdään Egyptin maassa, jossa te asuitte,
älkääkä tehkö, niinkuin tehdään Kanaanin maassa, johon
minä teidät vien; älkää vaeltako heidän tapojensa mukaan.
4 Vaan seuratkaa minun säädöksiäni ja noudattakaa minun
käskyjäni vaeltaaksenne niiden mukaan. Minä olen Herra, teidän
Jumalanne. **5** Noudattakaa minun käskyjäni ja säädöksiäni, sillä
se ihminen, joka ne pitää, on niistä elävä. Minä olen Herra. **6**
Älköön kukaan teistä ryhtykö veriheimolaiseensa paljastaakseen
hänen häpyänsä. Minä olen Herra. **7** Isäsi häpyä ja äitisi häpyä
älä paljasta. Hän on sinun äitisi, älä hänen häpyänsä paljasta. **8**
Älä paljasta äitipuolesi häpyä, se on sinun isäsi häpy. **9** Älä
paljasta sisaresi häpyä, olipa hän isäsi tytär tai äitisi tytär, kotona
tai ulkona syntynyt; älä paljasta heidän häpyänsä. **10** Älä paljasta
poikasi tyttären tai tyttäresi tyttären häpyä, sillä se on sinun
oma häpysi. **11** Älä paljasta äitipuolesi tyttären häpyä, tyttären,
joka on sinun isällesi syntynyt; hän on sinun sisaresi. **12** Älä

paljasta isäsi sisaren häpyä; hän on sinun isäsi veriheimolainen.
13 Älä paljasta äitisi sisaren häpyä, sillä hän on sinun äitisi
veriheimolainen. **14** Älä paljasta setäsi häpyä, älä ryhdy hänen
vaimoonsa; hän on sinun tätisi. **15** Älä paljasta miniäsi häpyä;
hän on sinun poikasi vaimo, älä paljasta hänen häpyänsä. **16** Älä
paljasta veljesi vaimon häpyä; se on sinun veljesi häpy. **17** Älä
paljasta vaimon ja hänen tyttärensä häpyä, äläkä ota vaimoksi
hänen poikansa tytärtä tai tyttärensä tytärtä paljastaaksesi hänen
häpyänsä, sillä he ovat veriheimolaisia; se on sukurutsausta.
18 Älä ota vaimosi eläessä hänen sisartansa vaimoksesi ja
paljasta hänen häpyänsä, sillä se tuo riidan. **19** Älä ryhdy
vaimoon paljastaaksesi hänen häpyänsä, kun hän on saastainen
kuukautisaikanansa. **20** Älä makaa lähimmäisesi vaimon kanssa,
ettet siten itseäsi saastuttaisi. **21** Älä anna lapsiasi poltettaviksi
uhrina Molokille, ettet häpäisisi Jumalasi nimeä. Minä olen Herra.
22 Älä makaa miehenpuolen kanssa, niinkuin naisen kanssa
maataan; se on kauhistus. **23** Älä sekaannu mihinkään eläimeen,
ettet siten itseäsi saastuttaisi. Älköönkä nainen tarjoutuko
eläimelle pariutuaksensa sen kanssa; se on iljettävyys. **24** Älkää
saastuttako itseänne millään näistä, sillä näillä kaikilla ovat
itsensä saastuttaneet ne kansat, jotka minä karkoitan teidän
tieltänne. **25** Ja maa tuli saastaiseksi, ja minä kostin sille sen
pahat teot, niin että maa oksensi ulos asujamensa. **26** Sentähden
noudattakaa minun käskyjäni ja säädöksiäni älkääkä mitään
näistä kauhistuksista tehkö, älköön maassa syntynyt älköönkä
muukalainen, joka asuu teidän keskellänne- **27** sillä kaikkia näitä
kauhistuksia ovat tehneet tämän maan asukkaat, jotka olivat
ennen teitä, niin että maa tuli saastaiseksi- **28** ettei maa teitäkin
oksentaisi, jos te sen saastutatte, niinkuin se on oksentanut ulos

sen kansan, joka oli ennen teitä. **29** Sillä jokainen, joka tekee
minkä tahansa näistä kauhistuksista, hävitettäköön kansastansa,
kaikki, jotka semmoista tekevät. **30** Sentähden noudattakaa
minun määräyksiäni, ettette seuraisi niitä kauhistavia tapoja,
joita on seurattu ennen teitä, ettekä saastuttaisi itseänne niillä.
Minä olen Herra, teidän Jumalanne."

19 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **2** "Puhu kaikelle
israelilaisten seurakunnalle ja sano heille: Olkaa pyhät, sillä
minä, Herra, teidän Jumalanne, olen pyhä. **3** Jokainen teistä
peljätköön äitiänsä ja isäänsä, ja pitäkää minun sapattini. Minä
olen Herra, teidän Jumalanne. **4** Älkää kääntykö epäjumalien
puoleen älkääkä tehkö itsellenne valettuja jumalankuvia. Minä
olen Herra, teidän Jumalanne. **5** Ja kun te uhraatte yhteysuhria
Herralle, uhratkaa se niin, että hänen mielisuosionsa tulee teidän
osaksenne. **6** Syökää se samana päivänä, jona te uhraatte,
tai seuraavana päivänä; mutta mitä tähteeksi jää kolmanteen
päivään, se poltettakoon tulessa. **7** Jos sitä syödään kolmantena
päivänä, niin se on saastaista, ei otollista. **8** Ja joka sitä syö,
joutuu syynalaiseksi, sillä hän on häväissyt Herran pyhän,
ja hänet hävitettäköön kansastansa. **9** Kun te korjaatte eloa
maastanne, niin älä leikkaa viljaa pelloltasi reunoja myöten äläkä
poimi tähkäpäitä leikkuun jälkeen. **10** Älä myöskään korjaa
tyhjäksi viinitarhaasi äläkä poimi varisseita marjoja, vaan jätä ne
köyhälle ja muukalaiselle. Minä olen Herra, teidän Jumalanne.
11 Älkää varastako, älkää valhetelko älkääkä lähimmäistänne
pettäkö. **12** Älkää vannoko väärin minun nimeeni, ettet häpäisisi
Jumalasi nimeä. Minä olen Herra. **13** Älä tee lähimmäisellesi
vääryyttä äläkä ota mitään väkisin. Päivämiehesi palkka älköön
olko sinun takanasi huomiseen asti. **14** Älä kiroa kuuroa äläkä

pane kompastusta sokean eteen, vaan pelkää Jumalaasi. Minä
olen Herra. **15** Älkää tehkö vääryyttä tuomitessanne; älä ole
puolueellinen köyhän hyväksi äläkä pidä ylhäisen puolta, vaan
tuomitse lähimmäisesi oikein. **16** Älä liiku panettelijana kansasi
keskellä äläkä vaani lähimmäisesi verta. Minä olen Herra. **17** Älä
vihaa veljeäsi sydämessäsi, vaan nuhtele lähimmäistäsi, ettet
joutuisi hänen tähtensä syynalaiseksi. **18** Älä kosta äläkä pidä
vihaa kansasi lapsia vastaan, vaan rakasta lähimmäistäsi niinkuin
itseäsi. Minä olen Herra. **19** Noudattakaa minun käskyjäni.
Älä anna karjassasi kahden erilaisen eläimen pariutua, älä
kylvä peltoosi kahdenlaista siementä, älköönkä kahdenlaisista
langoista kudottua vaatetta tulko yllesi. **20** Jos mies makaa
naisen, joka on orjatar ja toisen miehen oma eikä ole lunastettu
eikä vapaaksi laskettu, rangaistakoon heitä, ei kuitenkaan
kuolemalla, koska nainen ei ollut vapaa. **21** Ja mies tuokoon
hyvityksenään Herralle vikauhri-oinaan ilmestysmajan ovelle.
22 Ja kun pappi on toimittanut hänelle vikauhri-oinaalla Herran
edessä sovituksen siitä synnistä, jonka hän on tehnyt, annetaan
hänelle hänen tekemänsä synti anteeksi. **23** Kun te tulette siihen
maahan ja istutatte kaikkinaisia hedelmäpuita, niin jättäkää
niiden hedelmä, niiden esinahka, koskemattomaksi; kolmena
vuotena pitäkää ne ympärileikkaamattomina, älkää niitä syökö.
24 Mutta neljäntenä vuotena pyhitettäköön kaikki niiden hedelmät
ilojuhlassa Herralle, **25** ja vasta viidentenä vuotena syökää
niiden hedelmää; näin te lisäätte niiden tuottoa. Minä olen Herra,
teidän Jumalanne. **26** Älkää syökö mitään verinensä. Älkää
merkeistä ennustelko älkääkä harjoittako noituutta. **27** Älkää
keritkö tukkaanne päälaen ympäriltä, äläkä leikkaamalla turmele
partasi reunaa. **28** Älkää viileskelkö ihoanne vainajan tähden

älkääkä koristelko itseänne ihopiirroksilla. Minä olen Herra. **29**
Älä häpäise tytärtäsi antamalla hänen tulla portoksi, ettei maa
harjoittaisi haureutta ja tulisi täyteen iljettävyyttä. **30** Pitäkää
minun sapattini ja peljätkää minun pyhäkköäni. Minä olen Herra.
31 Älkää kääntykö vainaja-ja tietäjähenkien puoleen; älkää etsikö
heitä, ettette tulisi heistä saastutetuiksi. Minä olen Herra, teidän
Jumalanne. **32** Nouse harmaapään edessä ja kunnioita vanhusta
sekä pelkää Jumalaasi. Minä olen Herra. **33** Kun muukalainen
asuu luonasi teidän maassanne, älkää sortako häntä. **34**
Muukalainen, joka asuu teidän luonanne, olkoon niinkuin maassa
syntynyt teikäläinen. Rakasta häntä niinkuin itseäsi, sillä tekin
olitte muukalaisina Egyptin maassa. Minä olen Herra, teidän
Jumalanne. **35** Älkää tehkö vääryyttä tuomitessanne älkääkä
käyttäessänne pituus-, paino-tai astiamittaa. **36** Olkoon teillä
oikea vaaka, oikeat punnukset, oikea eefa-mitta ja oikea hiin-
mitta. Minä olen Herra, teidän Jumalanne, joka vein teidät pois
Egyptin maasta. **37** Noudattakaa kaikkia minun käskyjäni ja
kaikkia minun säädöksiäni ja pitäkää ne. Minä olen Herra."

20 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **2** "Sano israelilaisille:
Jos joku, kuka tahansa israelilainen tai muukalainen, joka
asuu Israelissa, antaa lapsiansa Molokille, hänet rangaistakoon
kuolemalla; maan kansa kivittäköön hänet. **3** Ja minä käännän
kasvoni sitä miestä vastaan ja hävitän hänet hänen kansastansa,
koska hän on antanut Molokille lapsiansa saastuttaen minun
pyhäkköni ja häväisten minun pyhän nimeni. **4** Ja jos maan
kansa säästää sitä miestä, joka antaa lapsiansa Molokille, niin
etteivät he häntä surmaa, **5** niin minä itse käännän kasvoni sitä
miestä vastaan ja hänen sukuansa vastaan; hänet ja kaikki,
jotka häntä seuraten ovat lähteneet haureudessa kulkemaan

Molokin jäljessä, minä hävitän heidän kansastansa. **6** Ja
jos joku kääntyy vainaja-tai tietäjähenkien puoleen, lähtien
haureudessa kulkemaan heidän jäljessänsä, sitä ihmistä vastaan
minä käännän kasvoni ja hävitän hänet hänen kansastansa. **7**
Pyhittäkää siis itsenne ja olkaa pyhät; sillä minä olen Herra,
teidän Jumalanne. **8** Ja noudattakaa minun käskyjäni ja pitäkää
ne. Minä olen Herra, joka pyhitän teidät. **9** Kuka ikinä kiroaa
isäänsä tai äitiänsä, hänet rangaistakoon kuolemalla; isäänsä ja
äitiänsä hän on kironnut, hän on verivelan alainen. **10** Jos joku
tekee aviorikoksen toisen miehen vaimon kanssa, jos hän tekee
aviorikoksen lähimmäisensä vaimon kanssa, niin heidät, sekä
avionrikkoja mies että-nainen, rangaistakoon kuolemalla. **11** Jos
joku makaa äitipuolensa kanssa, paljastaa hän isänsä hävyn;
heidät molemmat rangaistakoon kuolemalla, he ovat verivelan
alaiset. **12** Jos joku makaa miniänsä kanssa, rangaistakoon
heidät molemmat kuolemalla; he ovat tehneet iljettävyyden,
he ovat verivelan alaiset. **13** Jos joku makaa miehenpuolen
kanssa, niinkuin naisen kanssa maataan, tekevät he molemmat
kauhistuksen; heidät rangaistakoon kuolemalla, he ovat verivelan
alaiset. **14** Jos joku ottaa vaimoksi naisen ja hänen äitinsä, on se
iljettävyys; sekä hänet että ne molemmat poltettakoon tulessa,
ettei mitään iljettävyyttä olisi teidän seassanne. **15** Jos joku
sekaantuu eläimeen, rangaistakoon hänet kuolemalla, ja se eläin
tappakaa. **16** Ja jos nainen ryhtyy eläimeen, mihin tahansa,
pariutuaksensa sen kanssa, niin surmaa sekä nainen että eläin;
heidät rangaistakoon kuolemalla, he ovat verivelan alaiset. **17**
Jos joku ottaa vaimoksi sisarensa, isänsä tyttären tai äitinsä
tyttären, ja näkee hänen häpynsä ja tämä näkee hänen häpynsä,
niin se on häpeä, ja heidät hävitettäköön kansalaistensa silmien

edessä; hän on paljastanut sisarensa hävyn, hän on joutunut
syynalaiseksi. **18** Jos joku makaa kuukautistilassa olevan naisen
kanssa ja paljastaa hänen häpynsä, avaa hänen lähteensä,
ja nainen paljastaa verensä lähteen, niin heidät molemmat
hävitettäköön kansastansa. **19** Älä paljasta äitisi sisaren tai
isäsi sisaren häpyä; sillä se, joka niin tekee, on paljastanut
veriheimolaisensa; he joutuvat syynalaisiksi. **20** Jos joku makaa
setänsä vaimon kanssa, on hän paljastanut setänsä hävyn; he
joutuvat syynalaisiksi, lapsettomina he kuolkoot. **21** Jos joku ottaa
vaimoksi veljensä vaimon, on se saastaisuus; hän on paljastanut
veljensä hävyn, lapsettomiksi he jääköot. **22** Noudattakaa siis
kaikkia minun käskyjäni ja kaikkia minun säädöksiäni ja pitäkää
ne, ettei teitä oksentaisi ulos se maa, johon minä vien teidät
asumaan. **23** Ja älkää vaeltako sen kansan tapojen mukaan,
jonka minä karkoitan teidän tieltänne; sillä kaikkia näitä he ovat
tehneet ja nostaneet minun inhoni. **24** Mutta minä sanon teille:
Te saatte ottaa omaksenne heidän maansa, sillä minä annan
sen teille omaksi, maan, joka vuotaa maitoa ja mettä. Minä
olen Herra, teidän Jumalanne, joka olen teidät erottanut muista
kansoista. **25** Erottakaa myös puhtaat eläimet saastaisista ja
saastaiset linnut puhtaista, ettette saattaisi itseänne inhottaviksi
koskemalla nelijalkaisiin eläimiin, lintuihin tai maan matelijoihin,
mihin tahansa, jotka minä olen erottanut, että te pitäisitte ne
saastaisina. **26** Olkaa siis minulle pyhät, sillä minä, Herra, olen
pyhä, ja minä olen teidät erottanut muista kansoista olemaan
minun omani. **27** Jos jossakin miehessä tai naisessa on vainaja-
tai tietäjähenki, niin heidät rangaistakoon kuolemalla; heidät
kivitettäköön, he ovat verivelan alaiset."

21 Ja Herra sanoi Moosekselle: "Puhu papeille, Aaronin
pojille, ja sano heille: Pappi älköön saattako itseänsä
saastaiseksi kenestäkään kuolleesta sukulaisestansa, **2**
paitsi lähimmästä veriheimolaisestaan: äidistänsä, isästänsä,
pojastansa, tyttärestänsä ja veljestänsä, **3** sekä sisarestansa,
jos tämä oli neitsyt ja eli hänen luonaan eikä ollut naitu; hänestä
hän saa saastua. **4** Älköön hän, sukunsa päämies, saattako
itseänsä saastaiseksi, ettei hän itseänsä häpäisisi. **5** Älköät
he ajako paljaaksi päälakeansa älköötkä leikatko partansa
reunaa älköötkä koristelko itseänsä ihopiirroksilla. **6** He olkoot
Jumalallensa pyhät älköötkä häväiskö Jumalansa nimeä, sillä he
uhraavat Herran uhreja, Jumalansa leipää; sentähden he olkoot
pyhät. **7** Älköät he ottako vaimoksi porttoa tai häväistyä naista
älköötkä ottako miehensä hylkäämää vaimoa, sillä pappi on
pyhä Jumalallensa. **8** Sinun on pidettävä häntä pyhänä, koska
hän uhraa sinun Jumalasi leipää; hän olkoon sinulle pyhä, sillä
minä, Herra, joka pyhitän teidät, olen pyhä. **9** Jos papin tytär
häpäisee itsensä haureudella, niin hän häpäisee isänsä; hänet
poltettakoon tulessa. **10** Se pappi, joka on ylimmäinen veljiensä
seassa, jonka pään päälle voiteluöljy on vuodatettu ja joka
pyhiin vaatteisiin pukemalla on vihitty virkaansa, älköön päästäkö
tukkaansa hajalle älköönkä reväiskö vaatteitansa. **11** Älköön
hän myöskään menkö minkään kuolleen luo; isästänsäkään
tai äidistänsä hän älköön saattako itseänsä saastaiseksi. **12**
Älköön hän lähtekö pyhäköstä, ettei hän häpäisisi Jumalansa
pyhäkköä, sillä hänessä on hänen Jumalansa voiteluöljyn
vihkimys. Minä olen Herra. **13** Hän ottakoon vaimoksensa
neitsyen. **14** Leskeä tai hyljättyä vaimoa tai häväistyä naista tai
porttoa hän älköön ottako, vaan neitsyen omasta suvustaan

hän ottakoon vaimoksensa, **15** ettei hän häpäisisi jälkeläisiään
suvussansa; sillä minä olen Herra, joka hänet pyhitän." **16** Ja
Herra puhui Moosekselle sanoen: **17** "Puhu Aaronille ja sano:
jos jossakin sinun jälkeläisistäsi, tulevissa sukupolvissa, on joku
vamma, älköön hän lähestykö uhraamaan Jumalansa leipää.
18 Älköön lähestykö kukaan, jossa on joku vamma, älköön
kukaan sokea tai ontuva, kukaan kasvoiltaan tahi jäseniltään
muodoton, **19** jalkansa tai kätensä taittanut, **20** kyttyräselkäinen
tai surkastunut, silmävikainen tai ihotautinen tai rupinen tai
kuohittu. **21** Pappi Aaronin jälkeläisistä älköön kukaan, jossa on
joku vamma, lähestykö uhraamaan Herran uhreja; hänessä on
vamma, sentähden hän älköön lähestykö uhraamaan Jumalansa
leipää. **22** Kuitenkin hän syköön Jumalansa leipää, sekä
korkeasti-pyhää että pyhää. **23** Mutta älköön hän tulko esiripun
luo älköönkä lähestykö alttaria, koska hänessä on vamma, ettei
hän häpäisisi minun pyhäkköäni; sillä minä olen Herra, joka
pyhitän heidät." **24** Ja Mooses sanoi tämän Aaronille ja hänen
pojillensa ja kaikille israelilaisille.

22 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **2** "Käske Aaronia ja
hänen poikiansa pyhästi pitelemään israelilaisten pyhiä lahjoja,
heidän minulle pyhittämiänsä, etteivät he häpäisisi minun pyhää
nimeäni. Minä olen Herra. **3** Sano heille polvesta polveen: Jos
kuka tahansa teidän jälkeläisistänne saastuneena ollessaan
lähestyy niitä pyhiä lahjoja, joita israelilaiset pyhittävät Herralle,
hänet hävitettäköön minun kasvojeni edestä. **4** Minä olen Herra.
Älköön kukaan Aaronin jälkeläinen, joka on pitalinen tai jolla on
vuoto, syökö pyhistä lahjoista, ennenkuin hän on tullut puhtaaksi;
ja joka koskee johonkin kuolleesta saastuneeseen tahi jolla on
siemenvuoto, **5** tahi joka koskee pikkueläimeen, mihin tahansa,

josta saastuu, tai ihmiseen, josta saastuu, olipa sen saastaisuus
mitä laatua tahansa, **6** niin jokainen, joka koskee johonkin
sellaiseen, olkoon saastainen iltaan asti älköönkä syökö pyhistä
lahjoista, ellei hän ole pessyt ruumistaan vedessä. **7** Mutta kun
aurinko on laskenut, on hän puhdas, ja sitten hän syköön
pyhistä lahjoista, sillä se on hänen ruokansa. **8** Itsestään
kuollutta tai kuoliaaksi raadeltua eläintä hän älköön syökö,
ettei hän siten saastuisi. Minä olen Herra. **9** He noudattakoot
minun määräyksiäni, etteivät joutuisi syynalaisiksi pyhitetyn
tähden ja kuolisi, sentähden että häpäisevät pyhitetyn. Minä
olen Herra, joka pyhitän heidät. **10** Yksikään syrjäinen älköön
syökö pyhästä lahjasta; papin loinen tai päiväpalkkalainen älköön
syökö pyhästä lahjasta. **11** Mutta kun pappi ostaa rahallansa
orjan, saakoon tämä siitä syödä; samoin hänen kodissaan
syntyneet orjat syökööt hänen ruokaansa. **12** Jos papin tytär
tulee syrjäisen miehen vaimoksi, älköön hän syökö pyhistä
antilahjoista. **13** Mutta jos papin tytär tulee leskeksi tai hyljätyksi
ja on lapseton ja hän tulee takaisin isänsä taloon ja asuu siellä
niinkuin nuoruudessaan, niin hän syköön isänsä ruokaa; mutta
kukaan syrjäinen älköön sitä syökö. **14** Ja jos joku erehdyksessä
syö pyhästä lahjasta, korvatkoon papille pyhän lahjan ja pankoon
siihen vielä lisäksi viidennen osan sen arvosta. **15** Älkööt papit
häväiskö israelilaisten pyhiä lahjoja, joita nämä antavat Herralle,
16 Älköötkä saattako heitä syynalaisiksi ja vikapäiksi sallimalla
heidän syödä pyhiä lahjojansa; sillä minä olen Herra, joka
pyhitän heidät." **17** Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **18**
"Puhu Aaronille ja hänen pojillensa ja kaikille israelilaisille ja sano
heille: Kuka ikinä Israelin heimosta tai muukalaisista Israelissa
tuo polttouhriksi uhrilahjansa, olipa se mikä hyvänsä lupausuhri

tai vapaaehtoinen uhri, jonka he tuovat Herralle, **19** niin tuokaa
sellainen uhri, että hänen mielisuosionsa tulee teidän osaksenne:
virheetön urospuoli raavaista, lampaista tai vuohista. **20** Mutta
yhtään eläintä, jossa on vamma, älkää tuoko, sillä siitä hänen
mielisuosionsa ei tule teidän osaksenne. **21** Jos joku tuo Herralle
yhteysuhrin raavaista tai lampaista, joko lupausta täyttääkseen
tai vapaaehtoisena uhrina, olkoon eläin virheetön ollakseen
otollinen; älköön siinä olko mitään vammaa. **22** Sokeata tai
raajarikkoa tai silvottua tai paiseista tai ihotautista tai rupista
älkää Herralle tuoko, älkääkä sellaisia asettako alttarille, uhriksi
Herralle. **23** Härän tai lampaan, joka on jäseniltään muodoton
tai vaivainen, sinä saat uhrata vapaaehtoisena uhrina, mutta
lupausuhriksi se ei ole otollinen. **24** Älkää uhratko Herralle
eläintä, joka on kuohittu puristamalla tai musertamalla tai
repimällä tai leikkaamalla; älkää tehkö maassanne sellaista. **25**
Älkää myöskään muukalaiselta ostako mitään sellaisia eläimiä
tuodaksenne niitä Jumalanne ruuaksi, sillä ne ovat turmeltuja,
niissä on vamma; niistä ei tule teidän osaksenne mielisuosio."
26 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **27** "Kun vasikka tai
karitsa tai vohla on syntynyt, olkoon se emänsä luona seitsemän
päivää; mutta kahdeksannesta päivästä alkaen se on otollinen
uhrilahjaksi Herralle. **28** Älkää raavaseläintä tai lammasta ja
sen sikiötä teurastako samana päivänä. **29** Kun te uhraatte
Herralle kiitosuhrin, uhratkaa se niin, että hänen mielisuosionsa
tulee teidän osaksenne. **30** Se syötäköön samana päivänä;
älkää jättäkö siitä mitään seuraavaan aamuun. Minä olen Herra.
31 Noudattakaa siis minun käskyjäni ja pitäkää ne. Minä olen
Herra. **32** Älkää häväiskö minun pyhää nimeäni: minä tahdon
olla pyhä israelilaisten keskellä. Minä olen Herra, joka pyhitän

teidät **33** ja joka vein teidät pois Egyptin maasta, ollakseni teidän
Jumalanne. Minä olen Herra."

23 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **2** "Puhu israelilaisille
ja sano heille: Herran juhla-ajat, joiksi teidän on kuulutettava
pyhät kokoukset, minun juhla-aikani, ovat nämä. **3** Kuusi päivää
tehtäköön työtä, mutta seitsemäntenä päivänä on sapatti, levon
päivä, pyhä kokous; silloin älkää yhtäkään askaretta toimittako, se
on Herran sapatti, missä asuttekin. **4** Nämä ovat Herran juhla-ajat,
pyhät kokoukset, jotka teidän on kuulutettava määräajallansa: **5**
Ensimmäisessä kuussa, kuukauden neljäntenätoista päivänä,
iltahämärässä, on pääsiäinen Herran kunniaksi. **6** Ja saman
kuukauden viidentenätoista päivänä on happamattoman leivän
juhla Herran kunniaksi; syökää happamatonta leipää seitsemän
päivää. **7** Ensimmäisenä päivänä olkoon teillä pyhä kokous,
silloin älkää yhtäkään arkiaskaretta toimittako. **8** Tuokaa Herralle
uhri seitsemänä päivänä. Seitsemäntenä päivänä on pyhä
kokous; silloin älkää yhtäkään arkiaskaretta toimittako." **9** Ja
Herra puhui Moosekselle sanoen: **10** "Puhu israelilaisille ja sano
heille: Kun te tulette siihen maahan, jonka minä teille annan, ja
leikkaatte sen viljaa, niin viekää papille viljastanne uutislyhde. **11**
Ja hän toimittakoon sen lyhteen heilutuksen Herran edessä,
että hänen mielisuosionsa tulisi teidän osaksenne; sapatin
jälkeisenä päivänä pappi toimittakoon sen heilutuksen. **12** Ja sinä
päivänä, jona teidän lyhteenne heilutus toimitetaan, uhratkaa
virheetön, vuoden vanha karitsa polttouhriksi Herralle, **13** ja siihen
kuuluvaksi ruokauhriksi kaksi kymmenennestä lestyjä jauhoja,
öljyyn sekoitettuna, uhriksi, suloiseksi tuoksuksi Herralle, sekä
siihen kuuluvaksi juomauhriksi neljännes hiin-mittaa viiniä. **14**
Älkääkä syökö uutisleipää, paahdettuja jyviä tai tuleentumatonta

viljaa ennen sitä päivää, jona tuotte Jumalallenne uhrilahjan. Se
olkoon teille ikuinen säädös sukupolvesta sukupolveen, missä
asuttekin. **15** Sitten laskekaa sapatin jälkeisestä päivästä, siitä
päivästä, jona toitte heilutuslyhteen, seitsemän täyttä viikkoa, **16**
laskekaa viisikymmentä päivää seitsemännen sapatin jälkeiseen
päivään asti; sitten tuokaa Herralle uusi ruokauhri. **17** Sieltä,
missä asutte, tuokaa heilutusleiväksi kaksi kakkua, jotka on
leivottava happamena kahdesta kymmenenneksestä lestyjä
jauhoja, Herralle uutislahjaksi. **18** Ja tuokaa leipänne ohella
seitsemän virheetöntä, vuoden vanhaa karitsaa ja mullikka sekä
kaksi oinasta; ruoka-ja juomauhreineen ne olkoot polttouhri
Herralle, suloisesti tuoksuva uhri Herralle. **19** Ja uhratkaa kauris
syntiuhriksi sekä kaksi vuoden vanhaa karitsaa yhteysuhriksi. **20**
Ja pappi toimittakoon niiden ja uutisleivän ynnä kahden karitsan
heilutuksen Herran edessä. Ne olkoot Herralle pyhät ja papin
omat. **21** Ja kuuluttakaa pyhä kokous juuri siksi päiväksi; silloin
älkää yhtäkään arkiaskaretta toimittako. Se olkoon teille ikuinen
säädös sukupolvesta sukupolveen, missä asuttekin. **22** Kun te
korjaatte eloa maastanne, niin älä leikkaa viljaa pelloltasi reunoja
myöten äläkä poimi tähkäpäitä leikkuun jälkeen, vaan jätä ne
köyhälle ja muukalaiselle. Minä olen Herra, teidän Jumalanne."
23 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **24** "Puhu israelilaisille
ja sano: Seitsemännessä kuussa, kuukauden ensimmäisenä
päivänä, pitäkää sapatinlepo, muistojuhla pasunaa soittaen,
pyhä kokous. **25** Älkää silloin yhtäkään arkiaskaretta toimittako,
vaan tuokaa uhri Herralle." **26** Ja Herra puhui Moosekselle
sanoen: **27** "Tämän seitsemännen kuun kymmenentenä päivänä
on sovituspäivä; pitäkää silloin pyhä kokous, kurittakaa itseänne
paastolla ja tuokaa Herralle uhri. **28** Älkää toimittako yhtäkään

askaretta sinä päivänä, sillä se on sovituspäivä, jolloin teille
toimitetaan sovitus Herran, teidän Jumalanne, edessä. **29**
Sillä jokainen, joka ei sinä päivänä kurita itseänsä paastolla,
hävitettäköön kansastansa. **30** Ja jokaisen, joka sinä päivänä
toimittaa jotakin askaretta, minä hävitän hänen kansastansa. **31**
Älkää silloin yhtäkään askaretta toimittako. Se olkoon teille ikuinen
säädös sukupolvesta sukupolveen, missä asuttekin. **32** Se on
oleva teille levon päivä, kurittakaa itseänne paastolla. Kuukauden
yhdeksäntenä päivänä illalla, illasta iltaan, pitäkää tämä sapatti."
33 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **34** "Puhu israelilaisille ja
sano: Tämän seitsemännen kuun viidentenätoista päivänä on
lehtimajanjuhla Herran kunniaksi; se kestää seitsemän päivää.
35 Ensimmäisenä päivänä pidettäköön pyhä kokous; älkää
silloin yhtäkään arkiaskaretta toimittako. **36** Seitsemänä päivänä
tuokaa uhri Herralle. Kahdeksantena päivänä olkoon teillä pyhä
kokous, ja tuokaa uhri Herralle; se on juhlakokous, älkää silloin
yhtäkään arkiaskaretta toimittako. **37** Nämä ovat Herran juhla-
ajat, joiksi teidän on kuulutettava pyhät kokoukset, tuodaksenne
Herralle uhreja: polttouhreja ja ruokauhreja, teurasuhreja ja
juomauhreja, kunakin päivänä sen päivän uhrit; **38** ja sitäpaitsi
Herran sapatit ja teidän muut lahjanne ja kaikki lupausuhrinne ja
kaikki vapaaehtoiset uhrinne, joita te Herralle annatte. **39** Mutta
seitsemännen kuukauden viidentenätoista päivänä, kun te olette
korjanneet maan sadon, viettäkää Herran juhlaa seitsemän
päivää; ensimmäinen päivä on levon päivä, ja kahdeksas päivä
on myös levon päivä. **40** Ensimmäisenä päivänä ottakaa ihania
hedelmiä puista, palmunoksia ja tuuheiden puiden lehviä sekä
pajuja purojen varsilta, ja pitäkää iloa seitsemän päivää Herran,
Jumalanne edessä. **41** Ja viettäkää sitä juhlana Herran kunniaksi

seitsemän päivää vuodessa. Se olkoon teille ikuinen säädös
sukupolvesta sukupolveen; viettäkää se seitsemännessä kuussa.
42 Seitsemän päivää asukaa lehtimajoissa; kaikki Israelissa
syntyneet asukoot lehtimajoissa, **43** että teidän jälkeläisenne
tietäisivät, kuinka minä annoin israelilaisten asua lehtimajoissa,
kun vein heidät pois Egyptin maasta. Minä olen Herra, teidän
Jumalanne." **44** Ja Mooses puhui näistä Herran juhla-ajoista
israelilaisille.

24 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **2** "Käske israelilaisten
tuoda sinulle puhdasta, survomalla saatua öljypuun öljyä
seitsenhaaraista lamppua varten, että lamput aina voidaan
nostaa paikoilleen. **3** Ulkopuolella esirippua, joka on lain arkin
edessä ilmestysmajassa, Aaron hoitakoon sitä niin, että se
aina, ehtoosta aamuun asti, palaa Herran edessä. Se olkoon
teille ikuinen säädös sukupolvesta sukupolveen. **4** Aitokultaisen
seitsenhaaraisen lampun lamppuja hän hoitakoon niin, että
ne aina palavat Herran edessä. **5** Ja ota lestyjä jauhoja ja
leivo niistä kaksitoista kakkua; joka kakussa olkoon niitä kaksi
kymmenennestä. **6** Ja lado ne päälletysten kahteen pinoon,
kuusi pinoonsa, aitokultaiselle pöydälle Herran eteen. **7** Ja pane
pinojen päälle puhdasta suitsuketta leipien alttariuhriosana uhriksi
Herralle. **8** Sapatti sapatilta hän aina asettakoon ne Herran eteen
israelilaisten antina; se on ikuinen liitto. **9** Ne olkoot Aaronin
ja hänen poikiensa omat, ja he syökööt ne pyhässä paikassa,
sillä ne ovat korkeasti-pyhät; ne ovat hänen ikuinen osuutensa
Herran uhreista." **10** Erään israelilaisen vaimon poika, jonka isä
oli egyptiläinen mies, oli lähtenyt maasta israelilaisten mukana;
ja tämän israelilaisen vaimon poika ja muuan israelilainen mies
riitelivät keskenänsä leirissä. **11** Ja israelilaisen vaimon poika

pilkkasi Herran nimeä ja kirosi sitä. Silloin he toivat hänet
Mooseksen eteen. Ja hänen äitinsä nimi oli Selomit, Dibrin tytär,
Daanin sukukunnasta. **12** Ja he panivat hänet vankeuteen,
kunnes heille ilmoitettaisiin Herran vastaus. **13** Ja Herra puhui
Moosekselle sanoen: **14** "Vie kirooja leirin ulkopuolelle, ja kaikki,
jotka kuulivat sen, laskekoot kätensä hänen päänsä päälle, ja
koko kansa kivittäköön hänet. **15** Ja puhu israelilaisille ja sano:
Kuka ikinä Jumalaansa kiroaa, se joutuu syynalaiseksi. **16** Ja joka
Herran nimeä pilkkaa, rangaistakoon kuolemalla; koko kansa
kivittäköön hänet kuoliaaksi. Olipa se muukalainen tai maassa
syntynyt, joka pilkkaa Herran nimeä, hänet surmattakoon. **17** Jos
joku lyö kuoliaaksi ihmisen, kenen hyvänsä, hänet rangaistakoon
kuolemalla. **18** Mutta joka lyö kuoliaaksi kotieläimen, korvatkoon
sen: henki hengestä. **19** Ja joka tuottaa lähimmäisellensä
vamman, sille tehtäköön, niinkuin hänkin on tehnyt: **20** ruhje
ruhjeesta, silmä silmästä, hammas hampaasta; saman vamman,
jonka hän on toiselle tuottanut, saakoon hän itsekin. **21** Joka lyö
kuoliaaksi kotieläimen, korvatkoon sen; mutta joka lyö kuoliaaksi
ihmisen, se surmattakoon. **22** Sama laki olkoon teillä, niin
muukalaisella kuin maassa syntyneelläkin; sillä minä olen Herra,
teidän Jumalanne." **23** Ja Mooses puhui näin israelilaisille; ja he
veivät kiroojan leirin ulkopuolelle ja kivittivät hänet kuoliaaksi.
Näin israelilaiset tekivät, niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn
antanut.

25 Ja Herra puhui Moosekselle Siinain vuorella sanoen:
2 "Puhu israelilaisille ja sano heille: Kun te tulette siihen
maahan, jonka minä teille annan, niin maa pitäköön sapattia
Herran kunniaksi. **3** Kuutena vuotena kylvä peltosi ja kuutena
vuotena leikkaa viinitarhasi ja korjaa niiden sato, **4** mutta

seitsemäntenä vuotena olkoon maalla levon aika, sapatti Herran
kunniaksi; silloin älä kylvä peltoasi äläkä leikkaa viinitarhaasi. **5**
Leikatun viljasi jälkikasvua älä leikkaa, äläkä poimi viinirypäleitä,
jotka ovat kasvaneet leikkaamattomissa viinipuissasi. Silloin
olkoon maalla levon vuosi. **6** Mutta mitä itsestänsä kasvaa
maan levätessä, olkoon teille ruuaksi, sinulle itsellesi, sinun
palvelijallesi ja palvelijattarellesi, päiväpalkkalaisellesi ja loisellesi,
jotka luonasi asuvat. **7** Ja karjallesi ja metsäeläimille sinun
maassasi olkoon kaikki sen sato ruuaksi. **8** Ja laske seitsemän
vuosiviikkoa: seitsemän kertaa seitsemän vuotta, niin että
seitsemän vuosiviikon aika on neljäkymmentä yhdeksän vuotta. **9**
Ja seitsemännessä kuussa, kuukauden kymmenentenä päivänä
anna pasunan raikuen soida; sovituspäivänä antakaa pasunan
soida koko maassanne. **10** Ja pyhittäkää viideskymmenes
vuosi ja julistakaa vapautus maassa kaikille sen asukkaille.
Se olkoon teille riemuvuosi; jokainen teistä saa silloin palata
perintömaallensa ja sukunsa luo. **11** Riemuvuosi olkoon teille
viideskymmenes vuosi; älkää silloin kylväkö älkääkä jälkikasvua
leikatko, älkääkä poimiko, mitä leikkaamattomissa viinipuissa
on kasvanut. **12** Sillä se on riemuvuosi, se olkoon teille pyhä;
pellolta syökää sen sato. **13** Riemuvuotena saa jokainen teistä
palata perintömaallensa. **14** Jos myyt jotakin lähimmäisellesi
tai ostat jotakin lähimmäiseltäsi, niin älkää tehkö vääryyttä
toinen toisellenne. **15** Vaan maksa lähimmäisellesi riemuvuoden
jälkeisten vuosien luvun mukaan, satovuosien luvun mukaan
hän saakoon maksun sinulta. **16** Kuta useampia vuosia on,
maksa sitä suurempi hinta, ja kuta vähemmän vuosia on, maksa
sitä pienempi hinta; sillä satomäärän hän myy sinulle. **17**
Älköön teistä kukaan tehkö vääryyttä lähimmäisellensä, vaan

pelkää Jumalaasi; sillä minä olen Herra, teidän Jumalanne.
18 Sentähden pitäkää minun käskyni ja noudattakaa minun
säädöksiäni ja pitäkää ne, niin te saatte turvallisesti asua
maassa. **19** Ja maa on antava hedelmänsä, ja teillä on kyllin
syötävää, ja te saatte turvallisesti asua siinä. **20** Ja jos te
sanotte: 'Mitä me syömme seitsemäntenä vuotena, kun meidän
ei ole lupa kylvää eikä korjata satoamme?' **21** niin minä käsken
siunaukseni kuudentena vuotena tulemaan teille, niin että se
tuottaa teille kolmen vuoden sadon. **22** Ja kun te kylvätte
kahdeksantena vuotena, on teillä vielä vanhaa satoa syödä;
siihen asti, kunnes yhdeksäntenä vuotena sen sato on saatu, on
teillä vanhaa syödä. **23** Älköön maata ainaiseksi myytäkö, sillä
maa on minun ja te olette muukalaisia ja vieraita minun luonani.
24 Ja kaikessa siinä maassa, jonka te saatte perintömaaksenne,
antakaa oikeus maan sukulunastamiseen. **25** Jos veljesi köyhtyy
ja myy perintömaatansa, niin hänen lähin sukulunastajansa
tulkoon ja lunastakoon sen, mitä hänen veljensä on myynyt.
26 Mutta jos jollakin ei ole sukulunastajaa, mutta hän itse
voi hankkia niin paljon, kuin lunastukseen tarvitaan, **27** niin
laskekoon, kuinka monta vuotta on kulunut myymisestä, ja
maksakoon jäljellä olevasta ajasta miehelle, jolle hän myi, ja
palatkoon perintömaallensa. **28** Mutta jos hän ei voi hankkia niin
paljoa, kuin maksamiseen tarvitaan, niin jääköön se, mitä hän on
myynyt, ostajan haltuun riemuvuoteen asti. Mutta riemuvuotena
se on vapaa, ja hän palatkoon perintömaallensa. **29** Jos joku
myy asuinrakennuksen muureilla varustetussa kaupungissa,
olkoon hänellä oikeus lunastaa se vuoden kuluessa siitä, kun
hän sen myi; sen ajan kestää hänen sukulunastusoikeutensa.
30 Mutta jollei sitä lunasteta, ennenkuin vuosi on kulunut

umpeen, niin jääköön talo muureilla varustetussa kaupungissa
ainaiseksi ostajalle ja hänen suvullensa, riemuvuotena vapaaksi
tulematta. **31** Mutta talot kylissä, joiden ympärillä ei ole
muuria, luettakoon peltomaahan; ne olkoot lunastettavissa, ja
riemuvuotena ne tulevat vapaiksi. **32** Kuitenkin olkoon leeviläisillä
niissä kaupungeissa, jotka ovat heidän perintöomaisuuttaan,
ikuinen oikeus talojen lunastamiseen. **33** Jos joku leeviläinen
käyttää lunastusoikeutta, niin myyty talo kaupungissa, joka on
leeviläistä perintöomaisuutta, palautuu riemuvuotena vapaaksi;
sillä talot leeviläiskaupungeissa ovat heidän perintöomaisuuttaan
israelilaisten seassa. **34** Ja heidän kaupunkeihinsa kuuluvaa
laidunmaata älköön myytäkö, sillä se on heidän ikuista
perintöomaisuuttansa. **35** Jos veljesi sinun luonasi köyhtyy eikä
jaksa pysyä pystyssä, tue häntä samoinkuin muukalaista tai
loista; hän eläköön luonasi. **36** Älä ota korkoa tai voittoa häneltä,
vaan pelkää Jumalaasi ja anna veljesi elää luonasi. **37** Älä
anna hänelle rahaasi korolle äläkä ota elintarpeista voittoa.
38 Minä olen Herra, teidän Jumalanne, joka vein teidät pois
Egyptin maasta antaakseni teille Kanaanin maan ja ollakseni
teidän Jumalanne. **39** Jos veljesi sinun luonasi köyhtyy ja myy
itsensä sinulle, älä pane häntä orjan työhön, **40** vaan hän olkoon
päiväpalkkalaisena ja loisena sinun luonasi; riemuvuoteen asti
hän palvelkoon sinua. **41** Silloin hän lähteköön luotasi vapaana,
hän ja hänen lapsensa hänen kanssaan, ja palatkoon sukunsa
luo ja isiensä perintömaalle. **42** Sillä he ovat minun palvelijoitani,
jotka minä vein pois Egyptin maasta; sentähden älköön heitä
orjan tavalla myytäkö. **43** Älä hallitse heitä kovuudella, vaan
pelkää Jumalaasi. **44** Mutta orjasi ja orjattaresi, jotka hankit
itsellesi, ostakaa kansoista, jotka asuvat teidän ympärillänne.

45 Tahi ostakaa ne teidän luonanne asuvien loisten lapsista
ja heidän sukulaisistaan, jotka ovat teidän luonanne ja jotka
ovat heille syntyneet teidän maassanne; ja ne olkoot teidän
perintöomaisuuttanne. **46** Ja jättäkää ne jälkeenne perinnöksi
lapsillenne, pysyväksi perintöomaisuudeksi; niitä saatte pitää
ainaisesti orjinanne. Mutta veljistänne, israelilaisista, älä ketään
kovuudella hallitse. **47** Jos sinun luonasi asuva muukalainen tai
loinen tulee varoihin, veljesi köyhtyessä hänen luonaan, niin
että hän myy itsensä sinun luonasi asuvalle muukalaiselle tai
loiselle tai jollekin muukalaisen suvun jäsenelle, **48** niin olkoon
hän, sen jälkeen kuin hän myi itsensä, lunastettavissa; joku
hänen veljistään lunastakoon hänet. **49** Tahi lunastakoon hänet
hänen setänsä tai setänsä poika tai joku veriheimolainen hänen
suvustansa; tahi jos hän tulee varoihin, lunastakoon hän itse
itsensä. **50** Ja hänen on laskettava yhdessä ostajansa kanssa,
kuinka pitkä aika on riemuvuoteen siitä vuodesta, jolloin hän myi
itsensä hänelle; ja hänen myyntihintansa jaettakoon vuosien
luvulla; hänen palvelusaikansa laskettakoon saman arvoiseksi
kuin päiväpalkkalaisen. **51** Jos vielä on monta vuotta jäljellä,
maksakoon hän takaisin lunastushintanaan niitä vastaavan osan
siitä summasta, jolla hänet ostettiin. **52** Mutta jos vain vähän
vuosia on jäljellä riemuvuoteen, laskekoon ostaja nekin hänelle,
ja hän maksakoon lunastushintansa sen mukaan, kuin hänellä
on vuosia jäljellä. **53** Vuosikaupalla otetun päiväpalkkalaisen
tavalla hän palvelkoon häntä, mutta älköön tämä kovuudella
hallitko häntä sinun silmiesi edessä. **54** Mutta jos häntä ei näin
lunasteta, tulkoon hän riemuvuotena vapaaksi, hän itse ja hänen
lapsensa hänen kanssaan. **55** Sillä israelilaiset ovat minun

palvelijoitani; he ovat minun palvelijani, jotka minä vein pois
Egyptin maasta. Minä olen Herra, teidän Jumalanne."

26 "Älkää tehkö itsellenne epäjumalia älkääkä pystyttäkö
itsellenne jumalankuvia tai patsaita, älkää myöskään asettako
maahanne kiviä, joissa on kuvia, kumartaaksenne niitä, sillä
minä olen Herra, teidän Jumalanne. **2** Pitäkää minun sapattini ja
peljätkää minun pyhäkköäni. Minä olen Herra. **3** Jos te vaellatte
minun säädöksieni mukaan ja noudatatte minun käskyjäni ja
pidätte ne, **4** annan minä teille sateen ajallansa, niin että
maa antaa satonsa ja kedon puut kantavat hedelmänsä. **5**
Ja puiminen kestää teillä viininkorjuuseen asti, ja viininkorjuu
kestää kylvöön asti, ja teillä on kyllin leipää syödäksenne, ja te
saatte turvallisesti asua maassanne. **6** Ja minä annan rauhan
teidän maallenne, ja te saatte levätä, kenenkään peljättämättä;
ja minä hävitän pahat pedot teidän maastanne, eikä miekka
käy teidän maanne ylitse. **7** Te ajatte pakoon vihollisenne, ja
he kaatuvat miekkaan teidän edessänne. **8** Viisi teistä ajaa
pakoon sata, ja sata teistä ajaa pakoon kymmenentuhatta, ja
teidän vihollisenne kaatuvat miekkaan teidän edessänne. **9** Ja
minä käännyn teidän puoleenne ja teen teidät hedelmällisiksi ja
annan teidän lisääntyä ja pidän liittoni teidän kanssanne. **10**
Ja te saatte syödä vanhaa, viime vuoden satoa, ja te joudutte
viemään vanhan pois uuden tieltä. **11** Ja minä panen asumukseni
teidän keskellenne enkä viero teitä. **12** Ja minä vaellan teidän
keskellänne ja olen teidän Jumalanne, ja te olette minun kansani.
13 Minä olen Herra, teidän Jumalanne, joka vein teidät pois
Egyptin maasta, olemasta heidän orjinansa; ja minä mursin
rikki teidän ikeenne puut ja annoin teidän kulkea pää pystyssä.
14 Mutta jos te ette kuule minua ettekä pidä kaikkia näitä

käskyjä, **15** vaan hylkäätte halpana minun ohjeeni ja teidän
sielunne vieroo minun säädöksiäni, niin ettette pidä kaikkia
minun käskyjäni, vaan rikotte minun liittoni, **16** niin minäkin teen
teille samoin ja rankaisen teitä hirmuisilla onnettomuuksilla,
hivutustaudilla ja kuumeella, jotka sammuttavat teidän silmänne
ja näännyttävät sielunne; ja te kylvätte siemenenne turhaan, sillä
teidän vihollisenne syövät sen. **17** Ja minä käännän kasvoni
teitä vastaan, ja teidän vihollisenne voittavat teidät; teidän
vihamiehenne hallitsevat teitä, ja te pakenette, vaikka ei kukaan
aja teitä takaa. **18** Jos ette sittenkään kuule minua, niin minä
vielä kuritan teitä seitsenkertaisesti teidän syntienne tähden.
19 Ja minä murran teidän ylpeän uhmanne; minä teen teidän
taivaanne raudankovaksi ja maanne vasken kaltaiseksi. **20** Ja
teidän voimanne kuluu hukkaan, sillä teidän maanne ei anna
satoansa eivätkä maan puut anna hedelmäänsä. **21** Ja jos te
sittenkin käytte minua vastaan ettekä tahdo kuulla minua, niin
minä lyön teitä vielä seitsenkertaisesti, teidän syntienne mukaan.
22 Minä lähetän teidän sekaanne metsän pedot riistämään
teiltä lapsenne, raatelemaan karjaanne ja vähentämään teidän
lukuanne, niin että teidän tienne tulevat autioiksi. **23** Jos te
ette vielä tästäkään minun kurituksestani ota ojentuaksenne,
vaan yhä käytte minua vastaan, **24** niin minäkin käyn teitä
vastaan ja lyön teitä seitsenkertaisesti teidän syntienne tähden.
25 Minä saatan teidän kimppuunne miekan, joka kostaa rikotun
liiton; ja kun te kokoonnutte kaupunkeihinne, niin minä lähetän
teidän sekaanne ruttotaudin, ja teidän on antautuminen vihollisen
valtaan. **26** Kun minä murran teiltä leivän tuen, niin kymmenen
vaimoa paistaa teidän leipänne yhdessä uunissa, ja he tuovat
kotiin teidän leipänne vaa'alla punnittuna; ja kun te syötte, ette

tule ravituiksi. **27** Ja jos te ette vielä sittenkään kuule minua, vaan
yhä käytte minua vastaan, **28** niin minäkin kiivastuksessani käyn
teitä vastaan ja kuritan teitä seitsenkertaisesti teidän syntienne
tähden. **29** Ja te syötte poikienne lihaa, ja tyttärienne lihaa te
syötte. **30** Ja minä kukistan teidän uhrikukkulanne ja hävitän
teidän auringonpatsaanne ja panen teidän ruumiinne teidän
kivijumalienne ruumiiden päälle, ja minun sieluni inhoaa teitä. **31**
Ja minä muutan teidän kaupunkinne raunioiksi ja hävitän teidän
pyhäkkönne enkä mielisty teidän uhrienne tuoksuun. **32** Ja minä
hävitän maan, niin että teidän vihollisenne, jotka siinä asuvat,
siitä tyrmistyvät. **33** Mutta teidät minä hajotan kansojen sekaan
ja ajan teitä takaa paljastetulla miekalla, ja teidän maanne
tulee autioksi ja kaupunkinne raunioiksi. **34** Silloin maa saa
hyvityksen sapateistaan, niin kauan kuin se on autiona ja te
olette vihollistenne maassa. Silloin maa lepää ja saa hyvityksen
sapateistaan. **35** Niin kauan kuin se on autiona, saa se levätä
nauttien sitä lepoa, jota se ei saanut teidän sapatteinanne,
asuessanne siinä. **36** Ja niille teistä, jotka jäävät jäljelle, minä
annan pelokkaan sydämen heidän vihollistensa maassa, niin että
lentävän lehden kahina ajaa heidät pakoon, ja he pakenevat,
niinkuin pakenisivat miekkaa, ja kaatuvat, vaikka ei kukaan
heitä aja takaa. **37** Ja he kompastuvat toinen toiseensa niinkuin
miekkaa paeten, vaikka ei kukaan aja heitä takaa; ja te ette
voi pitää puolianne vihollisianne vastaan. **38** Ja te häviätte
kansojen sekaan, ja vihollistenne maa nielee teidät. **39** Ja ne
teistä, jotka jäävät jäljelle, riutuvat teidän vihollistenne maassa
syntivelkansa tähden; ja myös isiensä syntivelan tähden he
riutuvat niinkuin nekin. **40** Silloin he tunnustavat syntivelkansa ja
isiensä syntivelan, sen että ovat olleet minulle uskottomat ja

käyneet minua vastaan, **41** jonka tähden minäkin kävin heitä
vastaan ja vein heidät heidän vihollistensa maahan. Silloin
heidän ympärileikkaamaton sydämensä nöyrtyy, ja silloin he
sovittavat syntivelkansa. **42** Ja silloin minä muistan liittoni
Jaakobin kanssa ja muistan liittoni Iisakin kanssa ja liittoni
Aabrahamin kanssa, ja minä muistan myös maan. **43** Mutta ensin
tulkoon maa tyhjäksi heistä ja saakoon hyvityksen sapateistansa
olemalla autiona, niin kauan kuin he ovat poissa; ja he sovittakoot
syntivelkansa sentähden, juuri sentähden, että he hylkäsivät
minun säädökseni ja että heidän sielunsa vieroi minun käskyjäni.
44 Mutta sittenkään, vaikka he ovat vihollistensa maassa, en
minä heitä hylkää enkä viero heitä niin, että lopettaisin heidät
ja rikkoisin liittoni heidän kanssansa; sillä minä olen Herra,
heidän Jumalansa. **45** Ja minä muistan heidän hyväksensä liiton
heidän isiensä kanssa, jotka minä vein pois Egyptin maasta
kansojen silmien edessä, ollakseni heidän Jumalansa. Minä olen
Herra." **46** Nämä ovat ne käskyt, säädökset ja lait, jotka Herra
asetti itsensä ja israelilaisten välille Siinain vuorella, Mooseksen
kautta.

27 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **2** "Puhu
israelilaisille ja sano heille: Jos jollakin on täytettävänä
lupaus Herralle ja sinun on arvioitava luvatun ihmisen
arvo, **3** niin arvioitse mies, joka on kahdenkymmenen
ja kuudenkymmenen vuoden välillä, viiteenkymmeneen
hopeasekeliin pyhäkkösekelin painon mukaan; **4** mutta jos se
on nainen, arvioitse hänet kolmeenkymmeneen sekeliin. **5**
Viisivuotisesta kaksikymmenvuotiseen asti arvioitse miehenpuoli
kahteenkymmeneen sekeliin ja vaimonpuoli kymmeneen sekeliin.
6 Kuukauden vanhasta viisivuotiseen asti arvioitse miehenpuoli

viiteen hopeasekeliin ja vaimonpuoli kolmeen hopeasekeliin. **7**
Kuusikymmenvuotinen ja sitä vanhempi miehenpuoli arvioitse
viiteentoista sekeliin ja vaimonpuoli kymmeneen sekeliin. **8**
Jos joku on liian köyhä maksamaan arviohintaa, vietäköön
hänet papin eteen, ja pappi arvioikoon hänet; lupauksen tekijän
varojen mukaan arvioikoon pappi hänet. **9** Mutta jos lupaus
koskee karjaa, josta voidaan tuoda uhrilahja Herralle, olkoon
kaikki, mikä siitä annetaan Herralle, pyhää. **10** Sitä älköön
vaihdettako älköönkä muutettako; ei hyvää huonoon eikä huonoa
hyvään. Jos joku kuitenkin vaihtaa eläimen toiseen, olkoon sekä
se että siihen vaihdettu pyhä. **11** Mutta jos se on saastainen
eläin, mikä tahansa, joita ei saa tuoda uhrilahjaksi Herralle,
niin vietäköön eläin papin eteen; **12** ja pappi arvioikoon sen
tarkastaen, onko se hyvä vai huono. Olkoon sillä se arviohinta,
jonka pappi määrää. **13** Jos omistaja tahtoo sen lunastaa,
antakoon arviohinnan lisäksi viidennen osan siitä. **14** Ja jos joku
pyhittää talonsa pyhäksi lahjaksi Herralle, niin pappi arvioikoon
sen tarkastaen, onko se hyvä vai huono. Olkoon sillä se
arviohinta, jonka pappi määrää. **15** Mutta jos se, joka on talonsa
pyhittänyt, tahtoo lunastaa sen, niin antakoon arviosumman
lisäksi viidennen osan siitä; ja niin se on hänen omansa. **16** Jos
joku pyhittää Herralle kappaleen perintömaatansa, niin arvioi
se kylvön suuruuden mukaan; hoomer-mitta ohria vastatkoon
viittäkymmentä hopeasekeliä. **17** Jos hän pyhittää peltonsa
riemuvuodesta alkaen, jääköön sille arvioimasi täysi hinta. **18**
Mutta jos hän pyhittää peltonsa riemuvuoden jälkeen, laskekoon
pappi hänelle rahasumman niiden vuosien luvun mukaan, jotka
ovat jäljellä seuraavaan riemuvuoteen; ja se vähennettäköön
sinun arvioimastasi hinnasta. **19** Ja jos se, joka pellon on

pyhittänyt, tahtoo lunastaa sen, niin antakoon arvioimasi hinnan
lisäksi viidennen osan siitä; ja niin se jää hänen omakseen.
20 Mutta jos hän ei lunasta peltoa, vaan myy sen toiselle, ei
se enää ole lunastettavissa; **21** vaan kun pelto riemuvuotena
tulee vapaaksi, olkoon se Herralle pyhitetty, niinkuin vihitty
pelto; se joutuu papin omaisuudeksi. **22** Jos joku Herralle
pyhittää ostamansa pellon, joka ei ole hänen perintömaatansa,
23 laskekoon pappi hänelle arviohinnan riemuvuoteen asti; ja
hän suorittakoon samana päivänä arvioimasi hinnan pyhänä
lahjana Herralle. **24** Riemuvuotena pelto palautukoon sille,
jolta se on ostettu ja jonka perintömaata se on. **25** Ja kaikki
sinun arvioimisesi tapahtukoon pyhäkkösekelin painon mukaan;
sekelissä olkoon kaksikymmentä geeraa. **26** Mutta karjan
esikoista, joka ensiksi syntyneenä jo on Herran oma, älköön
kukaan pyhittäkö; olipa se härkä tai lammas, se on jo Herran oma.
27 Jos se on saastaisia eläimiä, lunastakoon omistaja sen sinun
arvioimastasi hinnasta ja pankoon lisäksi viidennen osan sen
arvosta; jos sitä ei lunasteta, myytäköön se arvioimaasi hintaan.
28 Mitään vihittyä, mitä hyvänsä, jonka joku on vihkinyt Herralle
omaisuudestansa, olipa se ihminen tai eläin tai perintömaa,
älköön myytäkö älköönkä lunastettako; sillä kaikki vihitty on
korkeasti-pyhää, Herran omaa. **29** Ihmistä, ketä hyvänsä,
joka on tuhon omaksi vihitty, älköön lunastettako, vaan hänet
surmattakoon. **30** Kaikki maan kymmenykset, sekä pellon viljasta
että puiden hedelmistä, ovat Herran omat, pyhä lahja Herralle.
31 Jos joku tahtoo lunastaa jotakin kymmenyksistänsä, antakoon
hän siihen lisäksi viidennen osan. **32** Ja kaikki kymmenykset
raavaskarjasta ja pikkukarjasta, joka kymmenes eläin kaikesta,
mikä kulkee paimenen sauvan alitse, olkoot pyhä lahja Herralle.

33 Älköön kysyttäkö, onko se hyvä vai huono, älköönkä sitä
vaihdettako. Jos joku kuitenkin vaihtaa sen, niin olkoon sekä se
että siihen vaihdettu pyhä; älköön niitä lunastettako." **34** Nämä
ovat ne käskyt, jotka Herra Siinain vuorella antoi Moosekselle
israelilaisia varten.

4 Mooseksen

1 Ja Herra puhui Moosekselle Siinain erämaassa
ilmestysmajassa toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä,
toisena vuotena siitä, kun he olivat lähteneet Egyptin
maasta, sanoen: **2** "Laskekaa koko Israelin kansan väkiluku
suvuittain ja perhekunnittain, nimien lukumäärän mukaan,
kaikki miehenpuolet, pääluvun mukaan. **3** Pitäkää katselmus,
sinä ja Aaron, kaikista Israelin sotakelpoisista miehistä,
kaksikymmenvuotisista ja sitä vanhemmista, osastoittain. **4** Ja
teidän apunanne olkoon yksi mies jokaisesta sukukunnasta,
sen perhekuntien päämies. **5** Ja nämä ovat niiden miesten
nimet, jotka teitä avustakoot: Ruubenista Elisur, Sedeurin
poika; **6** Simeonista Selumiel, Suurisaddain poika; **7** Juudasta
Nahson, Amminadabin poika; **8** Isaskarista Netanel, Suuarin
poika; **9** Sebulonista Eliab, Heelonin poika; **10** Joosefin
pojista: Efraimista Elisama, Ammihudin poika ja Manassesta
Gamliel, Pedasurin poika; **11** Benjaminista Abidan, Gideonin
poika; **12** Daanista Ahieser, Ammisaddain poika; **13** Asserista
Pagiel, Okranin poika; **14** Gaadista Eljasaf, Deguelin poika;
15 Naftalista Ahira, Eenanin poika. **16** Nämä olkoot kansan
edusmiehet, heidän isiensä sukukuntien ruhtinaat, Israelin
heimojen päämiehet." **17** Ja Mooses ja Aaron ottivat luoksensa
nämä nimeltä mainitut miehet **18** ja kokosivat kaiken kansan
toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä, ja kansa pantiin
luetteloihin suvuittain ja perhekunnittain, nimien lukumäärän
mukaan, kaksikymmenvuotiset ja sitä vanhemmat, pääluvun
mukaan, **19** niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn antanut. Niin
hän piti heistä katselmuksen Siinain erämaassa. **20** Ruubenin,
Israelin esikoisen, jälkeläisiä oli polveutumisensa mukaan,

suvuittain ja perhekunnittain, nimien lukumäärän, pääluvun
mukaan, kaikkiaan miehenpuolia, kaksikymmenvuotisia ja
sitä vanhempia, kaikkia sotakelpoisia, **21** näitä Ruubenin
sukukunnasta katselmuksessa olleita oli neljäkymmentäkuusi
tuhatta viisisataa. **22** Simeonin jälkeläisiä, katselmuksessa olleita,
oli polveutumisensa mukaan, suvuittain ja perhekunnittain,
nimien lukumäärän, pääluvun mukaan, kaikkiaan miehenpuolia,
kaksikymmenvuotisia ja sitä vanhempia, kaikkia sotakelpoisia,
23 näitä Simeonin sukukunnasta katselmuksessa olleita oli
viisikymmentäyhdeksän tuhatta kolmesataa. **24** Gaadin jälkeläisiä
oli polveutumisensa mukaan, suvuittain ja perhekunnittain,
nimien lukumäärän mukaan, kaksikymmenvuotisia ja
sitä vanhempia, kaikkia sotakelpoisia, **25** näitä Gaadin
sukukunnasta katselmuksessa olleita oli neljäkymmentäviisi
tuhatta kuusisataa viisikymmentä. **26** Juudan jälkeläisiä
oli polveutumisensa mukaan, suvuittain ja perhekunnittain,
nimien lukumäärän mukaan, kaksikymmenvuotisia ja sitä
vanhempia, kaikkia sotakelpoisia, **27** näitä Juudan sukukunnasta
katselmuksessa olleita oli seitsemänkymmentäneljä tuhatta
kuusisataa. **28** Isaskarin jälkeläisiä oli polveutumisensa mukaan,
suvuittain ja perhekunnittain, nimien lukumäärän mukaan,
kaksikymmenvuotisia ja sitä vanhempia, kaikkia sotakelpoisia,
29 näitä Isaskarin sukukunnasta katselmuksessa olleita oli
viisikymmentäneljä tuhatta neljäsataa. **30** Sebulonin jälkeläisiä oli
polveutumisensa mukaan, suvuittain ja perhekunnittain, nimien
lukumäärän mukaan, kaksikymmenvuotisia ja sitä vanhempia,
kaikkia sotakelpoisia, **31** näitä Sebulonin sukukunnasta
katselmuksessa olleita oli viisikymmentäseitsemän tuhatta
neljäsataa. **32** Joosefin jälkeläisiä, Efraimin jälkeläisiä, oli

polveutumisensa mukaan, suvuittain ja perhekunnittain,
nimien lukumäärän mukaan, kaksikymmenvuotisia ja
sitä vanhempia, kaikkia sotakelpoisia, **33** näitä Efraimin
sukukunnasta katselmuksessa olleita oli neljäkymmentätuhatta
viisisataa. **34** Manassen jälkeläisiä oli polveutumisensa
mukaan, suvuittain ja perhekunnittain, nimien lukumäärän
mukaan, kaksikymmenvuotisia ja sitä vanhempia, kaikkia
sotakelpoisia, **35** näitä Manassen sukukunnasta katselmuksessa
olleita oli kolmekymmentäkaksi tuhatta kaksisataa. **36**
Benjaminin jälkeläisiä oli polveutumisensa mukaan,
suvuittain ja perhekunnittain, nimien lukumäärän mukaan,
kaksikymmenvuotisia ja sitä vanhempia, kaikkia sotakelpoisia,
37 näitä Benjaminin sukukunnasta katselmuksessa olleita oli
kolmekymmentäviisi tuhatta neljäsataa. **38** Daanin jälkeläisiä
oli polveutumisensa mukaan, suvuittain ja perhekunnittain,
nimien lukumäärän mukaan, kaksikymmenvuotisia ja
sitä vanhempia, kaikkia sotakelpoisia, **39** näitä Daanin
sukukunnasta katselmuksessa olleita oli kuusikymmentäkaksi
tuhatta seitsemänsataa. **40** Asserin jälkeläisiä oli
polveutumisensa mukaan, suvuittain ja perhekunnittain,
nimien lukumäärän mukaan, kaksikymmenvuotisia ja sitä
vanhempia, kaikkia sotakelpoisia, **41** näitä Asserin sukukunnasta
katselmuksessa olleita oli neljäkymmentäyksi tuhatta
viisisataa. **42** Naftalin jälkeläisiä oli polveutumisensa mukaan,
suvuittain ja perhekunnittain, nimien lukumäärän mukaan,
kaksikymmenvuotisia ja sitä vanhempia, kaikkia sotakelpoisia,
43 näitä Naftalin sukukunnasta katselmuksessa olleita oli
viisikymmentäkolme tuhatta neljäsataa. **44** Nämä ovat ne
katselmuksessa olleet, joista Mooses ja Aaron ja Israelin

ruhtinaat, nuo kaksitoista miestä, perhekuntiansa edustaen,
pitivät katselmuksen. **45** Ja kaikkiaan katselmuksessa olleita
israelilaisia oli perhekunnittain, kaksikymmenvuotisia ja sitä
vanhempia, kaikkia Israelin sotakelpoisia miehiä, **46** näitä
katselmuksessa olleita oli yhteensä kuusisataakolme tuhatta
viisisataa viisikymmentä. **47** Mutta leeviläisistä, heidän isiensä
sukukunnasta, ei pidetty katselmusta yhdessä muiden kanssa.
48 Sillä Herra puhui Moosekselle sanoen: **49** "Ainoastaan
Leevin sukukunnasta älä pidä katselmusta äläkä laske heidän
väkilukuansa yhdessä muiden israelilaisten kanssa, **50** vaan
pane leeviläiset hoitamaan lain asumusta ja sen kaikkea
kalustoa ja kaikkea, mitä siihen kuuluu. He kantakoot asumusta
ja sen kaikkea kalustoa, ja he toimittakoot siinä palvelusta
sekä leiriytykööt asumuksen ympärille. **51** Kun asumus lähtee
liikkeelle, purkakoot leeviläiset sen; ja kun asumus pysähtyy
leiripaikkaan, pystyttäkööt leeviläiset sen. Syrjäinen, joka siihen
ryhtyy, surmattakoon. **52** Muut israelilaiset asettukoot kukin
omaan leiriinsä ja kukin lippunsa luo, osastoittain. **53** Mutta
leeviläiset leiriytykööt lain asumuksen ympärille, ettei Herran
viha kohtaisi Israelin kansaa, ja leeviläiset hoitakoot tehtäviä lain
asumuksessa." **54** Ja israelilaiset tekivät kaiken, niinkuin Herra
oli Moosekselle käskyn antanut; niin he tekivät.

2 Ja Herra puhui Moosekselle ja Aaronille sanoen: **2**
"Israelilaiset leiriytykööt kukin lippunsa luo, perhekuntiensa
sotamerkkien kohdalle; he leiriytykööt taammas ilmestysmajan
ympärille. **3** Etupuolelle, itään päin, leiriytyköön Juudan leirin
lippukunta osastoittain, ja Juudan jälkeläisten päämiehenä
olkoon Nahson, Amminadabin poika; **4** hänen osastonsa,
katselmuksessa olleet, on seitsemänkymmentäneljä tuhatta

kuusisataa miestä. **5** Hänen viereensä leiriytyköön Isaskarin
sukukunta, ja Isaskarin jälkeläisten päämiehenä olkoon Netanel,
Suuarin poika; **6** hänen osastonsa, katselmuksessa olleet,
on viisikymmentäneljä tuhatta neljäsataa miestä. **7** Sitten
Sebulonin sukukunta, ja Sebulonin jälkeläisten päämiehenä
olkoon Eliab, Heelonin poika; **8** hänen osastonsa, katselmuksessa
olleet, on viisikymmentäseitsemän tuhatta neljäsataa miestä.
9 Juudan leirin katselmuksessa olleita on siis kaikkiaan sata
kahdeksankymmentäkuusi tuhatta neljäsataa miestä, osastoittain;
he lähteköot liikkeelle ensimmäisenä joukkona. **10** Ruubenin leirin
lippukunta leiriytyköön etelään päin osastoittain, ja Ruubenin
jälkeläisten päämiehenä olkoon Elisur, Sedeurin poika; **11** hänen
osastonsa, katselmuksessa olleet, on neljäkymmentäkuusi tuhatta
viisisataa miestä. **12** Hänen viereensä leiriytyköön Simeonin
sukukunta, ja Simeonin jälkeläisten päämiehenä olkoon Selumiel,
Suurisaddain poika; **13** hänen osastonsa, katselmuksessa olleet,
on viisikymmentäyhdeksän tuhatta kolmesataa miestä. **14** Sitten
Gaadin sukukunta, ja Gaadin jälkeläisten päämiehenä olkoon
Eljasaf, Reguelin poika; **15** hänen osastonsa, katselmuksessa
olleet, on neljäkymmentäviisi tuhatta kuusisataa viisikymmentä
miestä. **16** Ruubenin leirin katselmuksessa olleita on siis kaikkiaan
sata viisikymmentäyksi tuhatta neljäsataa viisikymmentä miestä,
osastoittain. He lähteköot liikkeelle toisena joukkona. **17**
Sitten lähtee liikkeelle ilmestysmaja ja leeviläisten leiri toisten
leirien keskellä. Niinkuin olivat leiriytyneet, niin lähteköötkin,
kukin kohdallansa, lippukunnittain. **18** Efraimin leirin lippukunta
leiriytyköön länteen päin osastoittain, ja Efraimin jälkeläisten
päämiehenä olkoon Elisama, Ammihudin poika; **19** hänen
osastonsa, katselmuksessa olleet, on neljäkymmentä tuhatta

viisisataa miestä. **20** Hänen viereensä leiriytyköön Manassen
sukukunta, ja Manassen jälkeläisten päämiehenä olkoon
Gamliel, Pedasurin poika; **21** hänen osastonsa, katselmuksessa
olleet, on kolmekymmentäkaksi tuhatta kaksisataa miestä.
22 Sitten Benjaminin sukukunta, ja Benjaminin jälkeläisten
päämiehenä olkoon Abidan, Gideonin poika; **23** hänen osastonsa,
katselmuksessa olleet, on kolmekymmentäviisi tuhatta neljäsataa
miestä. **24** Efraimin leirin katselmuksessa olleita on siis kaikkiaan
satakahdeksan tuhatta ja sata miestä, osastoittain. He lähtekööt
liikkeelle kolmantena joukkona. **25** Daanin leirin lippukunta
leiriytyköön pohjoiseen päin osastoittain, ja Daanin jälkeläisten
päämiehenä olkoon Ahieser, Ammisaddain poika; **26** hänen
osastonsa, katselmuksessa olleet, on kuusikymmentäkaksi
tuhatta seitsemänsataa miestä. **27** Hänen viereensä leiriytyköön
Asserin sukukunta, ja Asserin jälkeläisten päämiehenä olkoon
Pagiel, Okranin poika; **28** hänen osastonsa, katselmuksessa
olleet, on neljäkymmentäyksi tuhatta viisisataa miestä. **29** Sitten
Naftalin sukukunta, ja Naftalin jälkeläisten päämiehenä olkoon
Ahira, Eenanin poika; **30** hänen osastonsa, katselmuksessa
olleet, on viisikymmentäkolme tuhatta neljäsataa miestä. **31**
Daanin leirin katselmuksessa olleita on siis kaikkiaan sata
viisikymmentäseitsemän tuhatta kuusisataa miestä. He lähtekööt
liikkeelle viimeisenä joukkona, lippukuntinensa." **32** Nämä olivat
israelilaisten katselmuksessa olleet, perhekunnittain; eri leirien
katselmuksessa olleita oli osastoittain kaikkiaan kuusisataakolme
tuhatta viisisataa viisikymmentä miestä. **33** Mutta leeviläisten
katselmusta ei pidetty samalla kuin muiden israelilaisten, sillä
niin oli Herra Moosekselle käskyn antanut. **34** Ja israelilaiset
tekivät kaiken, niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn antanut.

Niin he leiriytyivät lippukunnittain, ja niin he lähtivät liikkeelle
kukin suvuittain ja perhekunnittain.

3 Tämä on kertomus Aaronin ja Mooseksen suvusta, siihen
aikaan kun Herra puhui Moosekselle Siinain vuorella. **2** Nämä
ovat Aaronin poikien nimet: Naadab, esikoinen, Abihu, Eleasar ja
Iitamar. **3** Nämä ovat Aaronin poikien, voideltujen pappien, nimet,
niiden, jotka olivat vihityt papinvirkaa toimittamaan. **4** Mutta
Naadab ja Abihu kuolivat Herran edessä tuodessaan vierasta
tulta Herran eteen Siinain erämaassa; ja heillä ei ollut poikia.
Niin Eleasar ja Iitamar toimittivat papinvirkaa isänsä Aaronin
edessä. **5** Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **6** "Tuo Leevin
sukukunta esille ja aseta se pappi Aaronin eteen palvelemaan
häntä. **7** Ja he hoitakoot sekä hänen että koko kansan tehtäviä
ilmestysmajan edustalla, toimittakoot palvelusta asumuksessa. **8**
Ja he hoitakoot kaikkea ilmestysmajan kalustoa ja israelilaisten
tehtäviä, toimittakoot palvelusta asumuksessa. **9** Niin on sinun
annettava leeviläiset Aaronille ja hänen pojilleen; antakoot
israelilaiset heidät hänen haltuunsa, hänelle palvelijoiksi. **10**
Mutta Aaronin ja hänen poikiensa käske hoitaa papinvirkansa.
Syrjäinen, joka siihen ryhtyy, surmattakoon." **11** Ja Herra puhui
Moosekselle sanoen: **12** "Katso, minä itse olen ottanut leeviläiset
israelilaisten keskuudesta israelilaisten kaikkien esikoisten sijaan,
kaiken sijaan, joka avaa äidinkohdun; leeviläiset ovat siis tulleet
minun omikseni. **13** Sillä minun omani on jokainen esikoinen.
Sinä päivänä, jona minä surmasin kaikki Egyptin maan esikoiset,
minä pyhitin itselleni kaikki Israelin esikoiset, sekä ihmisten että
karjan; minun omani ne ovat. Minä olen Herra." **14** Ja Herra puhui
Moosekselle Siinain erämaassa sanoen: **15** "Pidä leeviläisten
katselmus perhekunnittain ja suvuittain; kaikista miehenpuolista,

kuukauden ikäisistä ja sitä vanhemmista, pidä katselmus". **16**
Ja Mooses piti heistä katselmuksen Herran käskyn mukaan,
niinkuin hänelle oli määrätty. **17** Ja nämä olivat Leevin poikien
nimet: Geerson, Kehat ja Merari. **18** Ja nämä olivat Geersonin
poikien nimet, suvuittain: Libni ja Siimei. **19** Ja Kehatin pojat
olivat, suvuittain, Amram, Jishar, Hebron ja Ussiel. **20** Ja Merarin
pojat olivat, suvuittain, Mahli ja Muusi. Nämä olivat Leevin
suvut perhekunnittain. **21** Geersonista polveutuivat libniläisten
suku ja siimeiläisten suku. Nämä olivat geersonilaisten suvut.
22 Katselmuksessa olleita oli heitä, kaikkien miehenpuolten,
kuukauden ikäisten ja sitä vanhempien, lukumäärän mukaan-
näitä katselmuksessa olleita oli seitsemäntuhatta viisisataa
miestä. **23** Geersonilaisten suvut leiriytyivät asumuksen taakse
länteen päin. **24** Ja geersonilaisten perhekunta-päämies oli
Eljasaf, Laaelin poika. **25** Geersonin poikien hoidettavana
ilmestysmajassa oli asumus ja teltta, sen peite, ilmestysmajan
oven uudin **26** ja asumusta ja alttaria ympäröivän esipihan
ympärysverhot ja sen portin uudin sekä sen köydet-kaikki ne
palvelustehtävineen. **27** Kehatista polveutuivat amramilaisten
suku, jisharilaisten suku, hebronilaisten suku ja ussielilaisten
suku. Nämä olivat kehatilaisten suvut. **28** Miehenpuolten,
kuukauden ikäisten ja sitä vanhempien, lukumäärän mukaan
oli heitä kaikkiaan kahdeksantuhatta kuusisataa, jotka hoitivat
pyhäkössä suoritettavia tehtäviä. **29** Kehatilaisten suvut leiriytyivät
asumuksen sivulle etelään päin. **30** Ja kehatilaisten sukujen
perhekunta-päämies oli Elisafan, Ussielin poika. **31** Heidän
hoidettavanaan oli arkki, pöytä, seitsenhaarainen lamppu,
alttarit ja pyhä kalusto, jota jumalanpalveluksessa käytettiin,
ynnä esirippu-kaikkine palvelustehtävineen. **32** Ja leeviläisten

päämiesten esimies oli Eleasar, pappi Aaronin poika; hän
oli niiden päällysmies, jotka hoitivat tehtäviä pyhäkössä. **33**
Merarista polveutuivat mahlilaisten suku ja muusilaisten suku.
Nämä olivat Merarin suvut. **34** Katselmuksessa olleita oli
heitä kaikkien miehenpuolten, kuukauden ikäisten ja sitä
vanhempien, lukumäärän mukaan kuusituhatta kaksisataa. **35**
Ja Merarin sukujen perhekunta-päämies oli Suuriel, Abihailin
poika. He leiriytyivät asumuksen sivulle pohjoiseen päin.
36 Ja Merarin poikien hoidettavaksi oli uskottu asumuksen
laudat, poikkitangot, pylväät ja jalustat sekä kaikki sen kalusto-
kaikki ne palvelustehtävineen; **37** niinikään ympärillä olevan
esipihan pylväät jalustoinensa, vaarnoinensa ja köysinensä.
38 Mutta asumuksen eteen, itään päin, ilmestysmajan eteen,
auringon nousuun päin, leiriytyivät Mooses ja Aaron ynnä hänen
poikansa; heidän hoidettavanaan oli pyhäkkö, se, mikä oli
israelilaisten hoidettavana. Mutta syrjäinen, joka ryhtyi siihen, oli
surmattava. **39** Katselmuksessa olleita leeviläisiä, joista Mooses
ja Aaron Herran käskyn mukaan pitivät katselmuksen suvuittain,
kaikkia miehenpuolia, kuukauden ikäisiä ja sitä vanhempia,
oli kaikkiaan kaksikymmentäkaksi tuhatta. **40** Ja Herra sanoi
Moosekselle: "Katsasta kaikki israelilaisten miehenpuoliset
esikoiset, kuukauden ikäisistä ja sitä vanhemmista, ja laske
heidän nimiensä lukumäärä. **41** Ja ota minulle-minä olen Herra-
leeviläiset israelilaisten kaikkien esikoisten sijaan sekä myös
leeviläisten karja israelilaisten karjan kaikkien esikoisten sijaan."
42 Ja Mooses katsasti, niinkuin Herra oli häntä käskenyt,
kaikki israelilaisten esikoiset. **43** Ja katselmuksessa olleita
oli heitä, kaikkia miehenpuolisia esikoisia, nimien lukumäärän
mukaan, kuukauden ikäisiä ja sitä vanhempia, kaikkiaan

kaksikymmentäkaksi tuhatta kaksisataa seitsemänkymmentä
kolme. **44** Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **45** "Ota leeviläiset
israelilaisten kaikkien esikoisten sijaan ja leeviläisten karja
heidän karjansa sijaan, ja niin leeviläiset tulevat minun omikseni.
Minä olen Herra. **46** Mutta lunastukseksi noista kahdestasadasta
seitsemästäkymmenestä kolmesta, jonka verran israelilaisten
esikoisia on yli leeviläisten määrän, **47** ota miestä kohti viisi
sekeliä, ota ne pyhäkkösekelin painon mukaan, kaksikymmentä
geeraa laskettuna sekeliin. **48** Ja anna se raha Aaronille ja
hänen pojillensa lunastukseksi niistä, joita on yli leeviläisten
määrän." **49** Ja Mooses otti lunastushinnan niistä, joita oli yli
leeviläisillä lunastettujen määrän. **50** Israelilaisten esikoisista
hän otti tämän rahan, tuhat kolmesataa kuusikymmentä viisi
sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan. **51** Ja Mooses antoi
sen lunastushinnan Aaronille ja hänen pojillensa Herran käskyn
mukaan, niinkuin Herra oli Moosesta käskenyt.

4 Ja Herra puhui Moosekselle ja Aaronille sanoen: **2** "Laske
Leevin jälkeläisten joukosta Kehatin jälkeläisten lukumäärä
suvuittain ja perhekunnittain, **3** kolmikymmenvuotiset ja sitä
vanhemmat aina viisikymmenvuotisiin saakka, kaikki, joiden
on palveltava toimittamalla askareita ilmestysmajassa. **4**
Kehatin poikien palvelustehtävänä ilmestysmajassa olkoon tämä:
huolenpito korkeasti-pyhistä. **5** Ja leirin liikkeelle lähtiessä
menkööt Aaron ja hänen poikansa ja päästäkööt alas esiripun
sekä peittäkööt sillä lain arkin; **6** sitten he pankoot sen
päälle sireeninnahkapeitteen ja levittäkööt päällimmäiseksi
vaatteen, kokonaan punasinisistä langoista tehdyn, ja asettakoot
paikoilleen sen korennot. **7** Ja näkyleipäpöydälle he levittäkööt
punasinisen vaatteen ja pankoot sen päälle vadit ja kupit,

maljat ja juomauhrikannut; ja ainainen leipä olkoon myös sen
päällä. **8** Sitten he levittäkööt näiden päälle helakanpunaisen
vaatteen ja peittäkööt sen sireeninnahkapeitteellä ja asettakoot
paikoilleen sen korennot. **9** Ja he ottakoot punasinisen
vaatteen ja peittäkööt seitsenhaaraisen lampun lamppuineen,
lamppusaksineen, karstakuppeineen ja kaikkine öljyastioineen,
joita sen hoitamisessa käytetään. **10** Ja he kääriköot sen ja kaiken
sen kaluston sireeninnahkapeitteeseen ja pankoot kantopaareille.
11 Ja kultaiselle alttarille he levittäkööt punasinisen vaatteen ja
peittäkööt sen sireeninnahkapeitteellä ja asettakoot paikoilleen
sen korennot. **12** Ja he ottakoot kaiken jumalanpalveluskaluston,
jota pyhäkössä käytetään, ja kääriköot sen punasiniseen
vaatteeseen ja peittäkööt sen sireeninnahkapeitteellä ja pankoot
kantopaareille. **13** Ja he puhdistakoot tuhasta alttarin sekä
levittäkööt sen päälle purppuranpunaisen vaatteen **14** ja pankoot
sen päälle kaiken kaluston, jota alttarilla käytetään: hiilipannut,
haarukat, lapiot ja maljat, kaiken alttarikaluston; ja levittäkööt
sen päälle sireeninnahkapeitteen ja asettakoot paikoilleen sen
korennot. **15** Ja kun leirin lähtiessä liikkeelle Aaron ja hänen
poikansa ovat valmiiksi peittäneet pyhäkön ja pyhäkön kaiken
kaluston, niin tulkoot Kehatin pojat kantamaan, mutta älköot
koskeko pyhäkköön, etteivät kuolisi. Tämä on ilmestysmajasta
se, mikä on Kehatin poikien kannettava. **16** Ja Eleasar, pappi
Aaronin poika, pitäköön huolen seitsenhaaraisen lampun öljystä,
hyvänhajuisesta suitsukkeesta, jokapäiväisestä ruokauhrista
ja voiteluöljystä; hän pitäköön huolen koko asumuksesta ja
kaikesta, mitä siinä on, pyhäköstä ja sen kalustosta." **17** Ja Herra
puhui Moosekselle ja Aaronille sanoen: **18** "Älkää päästäkö
kehatilaisten sukuhaaraa häviämään leeviläisten joukosta. **19**

Näin siis tehkää heille, että he saisivat elää eivätkä kuolisi
lähestyessään kaikkeinpyhintä: Aaron ja hänen poikansa menkööt
ja asettakoot heidät jokaisen tekemään palvelustehtäväänsä
ja kantamaan kannettavaansa; **20** mutta älkööt nämä menkö
katsomaan pyhiä esineitä, älkööt silmänräpäykseksikään, etteivät
kuolisi." **21** Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **22** "Laske
myöskin Geersonin jälkeläisten lukumäärä perhekunnittain
ja suvuittain; **23** pidä kolmikymmenvuotisten katselmus ja
sitä vanhempien, viisikymmenvuotisiin asti, kaikkien, joiden
on palveltava toimittamalla palvelusta ilmestysmajassa. **24**
Geersonilaissukujen tehtävänä palveltaessa ja kannettaessa
olkoon tämä: **25** he kantakoot asumuksen telttakankaan kaistat
ja ilmestysmajan, sen peitteen ja sireeninnahkapeitteen, joka on
sen päällä päällimmäisenä, sekä ilmestysmajan oven uutimen **26**
ja asumusta ja alttaria ympäröivän esipihan ympärysverhot ja sen
portin uutimen sekä niiden köydet ja kaiken niiden hoitamiseen
tarvittavan kaluston; he toimittakoot kaiken, mitä siinä on tehtävä.
27 Aaronin ja hänen poikiensa käskyn mukaisesti tapahtukoon
kaikki geersonilaisten palvelus, mitä hyvänsä he kantavat
ja toimittavatkin, ja antakaa heidän hoitoonsa kaikki heidän
kannettavansa. **28** Tämä on geersonilaissukujen palvelustehtävä
ilmestysmajassa; ja he hoitakoot toimensa Iitamarin, pappi
Aaronin pojan, johdolla. **29** Pidä Merarin jälkeläisten katselmus
suvuittain ja perhekunnittain; **30** pidä kolmikymmenvuotisten
katselmus ja sitä vanhempien, viisikymmenvuotisiin asti, kaikkien,
joiden on palveltava toimittamalla palvelusta ilmestysmajassa. **31**
Ja nämä ovat uskotut heille kannettaviksi heidän toimittaessaan
palvelusta ilmestysmajassa: asumuksen laudat, sen poikkitangot,
pylväät ja jalustat **32** sekä ympärillä olevan esipihan pylväät

jalustoineen, vaarnoineen ja köysineen, kaikki niiden kalusto ja
kaikki, mitä tarvitaan niiden hoitamiseen. Ja antakaa heidän
hoitoonsa nimeltä mainittuina ne kalut, joiden kantaminen
on heidän tehtävänään. **33** Tämä on merarilaissukujen
palvelustehtävä, mitä hyvänsä he toimittavatkin ilmestysmajassa
Iitamarin, pappi Aaronin pojan, johdolla." **34** Ja Mooses ja Aaron
sekä kansan päämiehet pitivät Kehatin jälkeläisten katselmuksen
suvuittain ja perhekunnittain, **35** kolmikymmenvuotisten ja sitä
vanhempien, aina viisikymmenvuotisiin asti, kaikkien, joiden oli
palveltava toimittamalla palvelusta ilmestysmajassa. **36** Ja heitä,
suvuittain katselmuksessa olleita, oli kaksituhatta seitsemänsataa
viisikymmentä. **37** Näin paljon oli kehatilaissuvuista
katselmuksessa olleita, kaikkia ilmestysmajassa palvelevia, joiden
katselmuksen Mooses ja Aaron pitivät sen käskyn mukaisesti,
jonka Herra oli Mooseksen kautta antanut. **38** Ja Geersonin
jälkeläisiä, joiden katselmus pidettiin suvuittain ja perhekunnittain,
39 kolmikymmenvuotisia ja sitä vanhempia viisikymmenvuotisiin
asti, kaikkia, joiden oli palveltava toimittamalla palvelusta
ilmestysmajassa, **40** näitä katselmuksessa olleita oli suvuittain
ja perhekunnittain kaksituhatta kuusisataa kolmekymmentä.
41 Näin paljon oli geersonilaisten suvuista katselmuksessa
olleita, kaikkia ilmestysmajassa palvelevia, joiden katselmuksen
Mooses ja Aaron pitivät Herran käskyn mukaisesti. **42** Ja
merarilaisten suvuista oli niitä, joiden katselmus pidettiin
suvuittain ja perhekunnittain, **43** kolmikymmenvuotisia ja
sitä vanhempia viisikymmenvuotisiin asti, kaikkia, joiden oli
palveltava toimittamalla palvelusta ilmestysmajassa, **44** näitä,
suvuittain katselmuksessa olleita, oli kolmetuhatta kaksisataa.
45 Näin paljon oli merarilaisten suvuista katselmuksessa olleita,

joista Mooses ja Aaron pitivät katselmuksen sen käskyn
mukaisesti, jonka Herra oli Mooseksen kautta antanut. **46** Kaikkia
katselmuksessa olleita leeviläisiä, joiden katselmuksen Mooses
ja Aaron ja Israelin päämiehet pitivät suvuittain ja perhekunnittain,
47 kolmikymmenvuotisia ja sitä vanhempia, viisikymmenvuotisiin
asti, kaikkia, joiden oli palveltava toimittamalla palvelusta
ja kantamistyötä ilmestysmajassa, **48** näitä katselmuksessa
olleita oli kahdeksantuhatta viisisataa kahdeksankymmentä.
49 Sen käskyn mukaisesti, jonka Herra oli Mooseksen kautta
antanut, määrättiin jokaiselle heistä oma palvelustehtävänsä
ja kantamistyönsä. Tämän katselmuksen Mooses piti, niinkuin
Herra oli häntä käskenyt.

5 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **2** "Käske israelilaisten
karkoittaa leiristä jokainen pitalinen ja jokainen vuotoa sairastava
ja jokainen kuolleesta saastunut. **3** Karkoittakaa sellaiset, sekä
miehet että naiset, leirin ulkopuolelle, etteivät he saastuttaisi
leiriään, jossa minä asun heidän keskellänsä." **4** Ja israelilaiset
tekivät niin ja karkoittivat heidät leirin ulkopuolelle; niinkuin Herra
oli puhunut Moosekselle, niin israelilaiset tekivät. **5** Ja Herra
puhui Moosekselle sanoen: **6** "Puhu israelilaisille: Jos mies
tai nainen tekee rikkomuksen minkä tahansa, jonka ihminen
tekee menettelemällä uskottomasti Herraa kohtaan, ja niin joutuu
vikapääksi, **7** tunnustakoon hän rikkomuksensa, jonka on tehnyt,
ja maksakoon velkansa täyteen määrään sekä pankoon siihen
lisäksi viidennen osan sen arvosta ja antakoon sen sille, jolle
hän on velkaa. **8** Mutta jos hänellä ei ole sukulunastajaa, jolle
velka olisi maksettava, maksettakoon velka Herralle, se on
papille, ja sitä paitsi sovitus-oinas, jolla toimitetaan syynalaiselle
sovitus. **9** Ja jokainen anti, mikä hyvänsä israelilaisten papille

tuomista pyhistä lahjoista, olkoon papin oma. **10** Ja jokaisen
pyhät lahjat olkoot papin omat; mitä joku antaa papille, se
olkoon papin oma." **11** Ja Herra puhui Moosekselle sanoen:
12 "Puhu israelilaisille ja sano heille: jos jonkun miehen vaimo
on pettänyt miehensä ja ollut hänelle uskoton **13** ja joku on
maannut hänen kanssaan eikä hänen miehensä ole saanut
sitä tietää ja vaimo on saanut sen salatuksi, vaikka hän on
saastuttanut itsensä, eikä ole todistajaa häntä vastaan eikä häntä
ole teosta tavattu, **14** mutta luulevaisuuden henki on vallannut
miehen ja hän luulee vaimoansa, joka onkin saastuttanut itsensä,
tahi jos luulevaisuuden henki on vallannut miehen ja hän
luulee vaimoansa, vaikka tämä ei ole saastuttanut itseänsä,
15 niin tuokoon mies vaimonsa papin eteen ja uhrilahjana
hänen puolestaan kymmenennen osan eefa-mittaa ohrajauhoja,
mutta älköön hän sen päälle vuodattako öljyä älköönkä panko
suitsuketta, sillä se on luulevaisuusuhri, muistutusuhri, joka
johdattaa muistoon pahan teon. **16** Ja pappi tuokoon vaimon ja
asettakoon hänet Herran eteen. **17** Ja pappi ottakoon pyhää vettä
saviastiaan, ja sitten pappi ottakoon tomua asumuksen lattialta ja
pankoon veteen. **18** Ja pappi asettakoon vaimon Herran eteen,
päästäköön vaimon tukan hajalle ja asettakoon hänen käsiinsä
muistutusuhrin, se on luulevaisuusuhrin, ja papin kädessä olkoon
katkera kirovesi. **19** Ja pappi vannottakoon vaimoa ja sanokoon
hänelle: 'Jos ei kukaan ole maannut sinun kanssasi etkä ole
pettänyt miestäsi saastuttamalla itseäsi, niin älköön tämä katkera
kirovesi sinua vahingoittako. **20** Mutta jos olet pettänyt miehesi
ja saastuttanut itsesi ja joku muu kuin miehesi on maannut sinun
kanssasi, **21** niin' -pappi vannottakoon vaimoa kirovalalla ja pappi
sanokoon vaimolle-'tehköön Herra sinun nimesi kiroukseksi ja

sadatukseksi sinun kansasi keskuudessa, kuihduttakoon Herra
sinun lanteesi ja paisuttakoon vatsasi; **22** menköön tämä kirovesi
sinun sisuksiisi, niin että vatsasi paisuu ja lanteesi kuihtuvat.'
Ja vaimo sanokoon: 'Amen, Amen'. **23** Ja pappi kirjoittakoon
nämä kiroukset ja huuhtokoon kirjoituksen kiroveteen. **24** Sitten
hän juottakoon vaimolla sen katkeran kiroveden, ja menköön
kirovesi häneen, tuskaksi hänelle. **25** Ja pappi ottakoon vaimon
kädestä luulevaisuusuhrin ja toimittakoon uhrin heilutuksen
Herran edessä ja tuokoon sen alttarille. **26** Ja pappi ottakoon
uhrista kourallisen alttariuhriosaksi ja polttakoon sen alttarilla ja
juottakoon sitten vaimolla veden. **27** Ja kun hän on juottanut
vaimolla veden, niin, jos hän on saastuttanut itsensä ja ollut
miehelleen uskoton, menee kirovesi häneen, hänelle tuskaksi,
ja hänen vatsansa paisuu ja lanteensa kuihtuvat, ja vaimon
nimi tulee kiroukseksi hänen kansansa keskuudessa. **28** Mutta
jos vaimo ei ole saastuttanut itseänsä, vaan on puhdas, ei
hän vahingoitu, vaan pysyy hedelmällisenä. **29** Tämä on laki
luulevaisuudesta. Jos vaimo pettää miehensä ja saastuttaa
itsensä, **30** tai jos jonkun valtaa luulevaisuuden henki ja hän
luulee vaimoansa, niin hän asettakoon vaimonsa Herran eteen,
ja pappi tehköön vaimolle kaiken tämän lain mukaan. **31** Niin
mies olkoon syyllisyydestä vapaa, mutta vaimo kantakoon
syyllisyytensä."

6 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **2** "Puhu israelilaisille
ja sano heille: Kun mies tai nainen tekee nasiirilupauksen
vihkiytyäksensä Herralle, **3** niin pidättyköön hän viinistä
ja väkijuomasta; älköön juoko hapanviiniä tai hapanta
juomaa älköönkä mitään viinirypäleen mehua; älköön syökö
tuoreita älköönkä kuivia rypäleitä. **4** Niin kauan kuin hänen

nasiirilupauksensa kestää, älköön hän syökö mitään, mikä
viiniköynnöksestä saadaan, älköön edes raakiloita tai köynnösten
versoja. **5** Niin kauan kuin hänen nasiirilupauksensa kestää,
älköön partaveitsi koskettako hänen päätänsä. Kunnes kuluu
umpeen aika, joksi hän on vihkiytynyt Herralle, hän olkoon
pyhä ja kasvattakoon päänsä hiukset pitkiksi. **6** Niin kauan
kuin hän on Herralle vihkiytynyt, älköön hän menkö kuolleen
luo. **7** Älköön hän saastuko edes isästänsä tai äidistänsä,
veljestänsä tai sisarestansa heidän kuoltuaan, sillä hänen
päässään on Jumalalle-vihkiytymisen merkki. **8** Niin kauan kuin
hänen nasiirilupauksensa kestää, hän on pyhä Herralle. **9** Jos
joku odottamatta, äkkiarvaamatta kuolee hänen läheisyydessään
ja hän niin saastuttaa vihityn päänsä, niin hän ajattakoon
hiuksensa puhdistuspäivänään, seitsemäntenä päivänä hän
ajattakoon ne. **10** Ja kahdeksantena päivänä hän tuokoon kaksi
metsäkyyhkystä tai kaksi kyyhkysenpoikaa papille ilmestysmajan
ovelle. **11** Ja pappi uhratkoon toisen syntiuhriksi ja toisen
polttouhriksi ja toimittakoon hänelle sovituksen kuolleen tähden
tulleesta rikkomuksesta ja pyhittäköön uudelleen hänen päänsä
sinä päivänä. **12** Ja hän vihkiytyköön uudelleen Herralle
nasiirilupauksensa ajaksi ja tuokoon vuoden vanhan karitsan
vikauhriksi. Mutta kulunut aika jääköön lukuunottamatta, koska
hän saastutti vihkimyksensä. **13** Ja tämä on nasiirilaki: Sinä
päivänä, jona hänen nasiirilupauksensa aika on kulunut umpeen,
tuotakoon hänet ilmestysmajan ovelle, **14** ja hän tuokoon
uhrilahjanansa Herralle vuoden vanhan virheettömän karitsan
polttouhriksi ja vuoden vanhan virheettömän uuhikaritsan
syntiuhriksi sekä virheettömän oinaan yhteysuhriksi **15** ynnä
korillisen lestyistä jauhoista leivottuja happamattomia leipiä, öljyyn

leivottuja kakkuja ja öljyllä voideltuja happamattomia ohukaisia
sekä niihin kuuluvan ruoka-ja juomauhrin. **16** Ja pappi tuokoon ne
Herran eteen ja toimittakoon hänen syntiuhrinsa ja polttouhrinsa.
17 Mutta oinaan hän uhratkoon yhteysuhriksi Herralle ynnä
korillisen happamattomia leipiä; ja pappi toimittakoon myös
hänen ruoka-ja juomauhrinsa. **18** Ja nasiiri ajattakoon hiuksensa,
vihkiytymisensä merkin, ilmestysmajan ovella ja ottakoon päänsä
hiukset, vihkiytymisensä merkin, ja pankoon ne tuleen, joka
palaa yhteysuhrin alla. **19** Ja pappi ottakoon oinaan keitetyn
lavan ja korista happamattoman kakun sekä happamattoman
ohukaisen ja pankoon ne nasiirin käsiin, senjälkeen kuin tämä on
ajattanut pois vihkiytymisensä merkin. **20** Ja pappi toimittakoon
niiden heilutuksen Herran edessä. Se olkoon pyhä lahja papille,
annettava heilutetun rintalihan ja anniksi annetun reiden lisäksi.
Sen jälkeen nasiiri saakoon juoda viiniä. **21** Tämä on laki
nasiirista, joka tekee lupauksen, ja hänen uhrilahjastaan, jonka
hän uhraa Herralle vihkiytymisensä tähden, sen lisäksi, mitä
hän muuten saa hankituksi. Tekemänsä lupauksen mukaan hän
menetelköön näin, noudattaen vihkiytymistään koskevaa lakia."
22 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **23** "Puhu Aaronille ja
hänen pojillensa ja sano: Siunatessanne israelilaisia sanokaa
heille: **24** Herra siunatkoon sinua ja varjelkoon sinua; **25** Herra
valistakoon kasvonsa sinulle ja olkoon sinulle armollinen; **26**
Herra kääntäköön kasvonsa sinun puoleesi ja antakoon sinulle
rauhan. **27** Näin he laskekoot minun nimeni israelilaisten ylitse,
ja minä siunaan heitä."

7 Kun nyt Mooses oli saanut pystytetyksi asumuksen ja oli
voidellut sen ja pyhittänyt sen kaikkine kalustoineen ynnä alttarin
kaikkine kalustoineen sekä voidellut ja pyhittänyt ne, **2** niin Israelin

ruhtinaat, perhekuntien päämiehet, nimittäin heimoruhtinaat,
katselmuksessa olleiden esimiehet, **3** toivat lahjanansa Herran
eteen kuudet katetut vaunut ja kaksitoista raavasta, kaksi
ruhtinasta aina yhdet vaunut ja kukin ruhtinas härän; ne he
toivat asumuksen eteen. **4** Ja Herra sanoi Moosekselle näin:
5 "Ota ne heiltä ilmestysmajan palveluksessa käytettäviksi
ja anna ne leeviläisille, kullekin hänen palvelustehtävänsä
mukaisesti". **6** Ja Mooses otti vastaan vaunut ja raavaat ja antoi
ne leeviläisille. **7** Kahdet vaunut ja neljä raavasta hän antoi
Geersonin pojille heidän palvelustehtävänsä mukaisesti. **8** Ja
neljät vaunut sekä kahdeksan raavasta hän antoi Merarin pojille
sen palvelustehtävän mukaisesti, joka heidän oli suoritettava
Iitamarin, pappi Aaronin pojan, johdolla. **9** Mutta Kehatin
pojille hän ei antanut mitään, koska heidän hoidettavinaan
oli pyhät esineet, joita heidän oli olallaan kannettava. **10** Ja
ruhtinaat toivat vihkiäislahjoja alttaria varten sinä päivänä, jona
se voideltiin; ja ruhtinaat toivat lahjansa alttarin eteen. **11** Ja
Herra sanoi Moosekselle: "Ruhtinaat tuokoot yksitellen, kukin
päivänänsä, uhrilahjansa alttarin vihkiäisiin". **12** Ensimmäisenä
päivänä toi uhrilahjansa Nahson, Amminadabin poika, Juudan
sukukunnasta. **13** Ja hänen uhrilahjanansa oli hopeavati,
sadan kolmenkymmenen sekelin painoinen, ja hopeamalja,
joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon
mukaan, molemmat täynnä öljyllä sekoitettuja lestyjä jauhoja
ruokauhriksi, **14** kymmenen sekelin painoinen kultakuppi,
täynnä suitsuketta, **15** mullikka, oinas ja vuoden vanha karitsa
polttouhriksi, **16** kauris syntiuhriksi **17** ja yhteysuhriksi kaksi
raavasta, viisi oinasta, viisi kaurista ja viisi vuoden vanhaa
karitsaa. Tämä oli Nahsonin, Amminadabin pojan, uhrilahja. **18**

Toisena päivänä Netanel, Suuarin poika, Isaskarin ruhtinas,
toi uhrilahjansa. **19** Hän toi uhrilahjanansa hopeavadin, sadan
kolmenkymmenen sekelin painoisen, hopeamaljan, joka painoi
seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan,
molemmat täynnä öljyllä sekoitettuja lestyjä jauhoja ruokauhriksi,
20 kymmenen sekelin painoisen kultakupin, täynnä suitsuketta,
21 mullikan, oinaan ja vuoden vanhan karitsan polttouhriksi,
22 kauriin syntiuhriksi **23** ja yhteysuhriksi kaksi raavasta, viisi
oinasta, viisi kaurista ja viisi vuoden vanhaa karitsaa. Tämä oli
Netanelin, Suuarin pojan, uhrilahja. **24** Kolmantena päivänä
Sebulonin jälkeläisten ruhtinas Eliab, Heelonin poika: **25**
hänen uhrilahjanansa oli hopeavati, sadan kolmenkymmenen
sekelin painoinen, hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä
sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyllä
sekoitettuja lestyjä jauhoja ruokauhriksi, **26** kymmenen sekelin
painoinen kultakuppi, täynnä suitsuketta, **27** mullikka, oinas ja
vuoden vanha karitsa polttouhriksi, **28** kauris syntiuhriksi **29**
ja yhteysuhriksi kaksi raavasta, viisi oinasta, viisi kaurista ja
viisi vuoden vanhaa karitsaa. Tämä oli Eliabin, Heelonin pojan,
uhrilahja. **30** Neljäntenä päivänä Ruubenin jälkeläisten ruhtinas
Elisur, Sedeurin poika: **31** hänen uhrilahjanansa oli hopeavati,
sadan kolmenkymmenen sekelin painoinen, hopeamalja, joka
painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon
mukaan, molemmat täynnä öljyllä sekoitettuja lestyjä jauhoja
ruokauhriksi, **32** kymmenen sekelin painoinen kultakuppi,
täynnä suitsuketta, **33** mullikka, oinas ja vuoden vanha karitsa
polttouhriksi, **34** kauris syntiuhriksi **35** ja yhteysuhriksi kaksi
raavasta, viisi oinasta, viisi kaurista ja viisi vuoden vanhaa
karitsaa. Tämä oli Elisurin, Sedeurin pojan, uhrilahja. **36**

Viidentenä päivänä Simeonin jälkeläisten ruhtinas Selumiel,
Suurisaddain poika: **37** hänen uhrilahjanansa oli hopeavati, sadan
kolmenkymmenen sekelin painoinen, hopeamalja, joka painoi
seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan,
molemmat täynnä öljyllä sekoitettuja lestyjä jauhoja ruokauhriksi,
38 kymmenen sekelin painoinen kultakuppi, täynnä suitsuketta,
39 mullikka, oinas ja vuoden vanha karitsa polttouhriksi, **40**
kauris syntiuhriksi **41** ja yhteysuhriksi kaksi raavasta, viisi
oinasta, viisi kaurista ja viisi vuoden vanhaa karitsaa. Tämä
oli Selumielin, Suurisaddain pojan, uhrilahja. **42** Kuudentena
päivänä Gaadin jälkeläisten ruhtinas Eljasaf, Deguelin poika: **43**
hänen uhrilahjanansa oli hopeavati, sadan kolmenkymmenen
sekelin painoinen, hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä
sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyllä
sekoitettuja lestyjä jauhoja ruokauhriksi, **44** kymmenen sekelin
painoinen kultakuppi, täynnä suitsuketta, **45** mullikka, oinas ja
vuoden vanha karitsa polttouhriksi, **46** kauris syntiuhriksi **47** ja
yhteysuhriksi kaksi raavasta, viisi oinasta, viisi kaurista ja viisi
vuoden vanhaa karitsaa. Tämä oli Eljasafin, Deguelin pojan,
uhrilahja. **48** Seitsemäntenä päivänä Efraimin jälkeläisten ruhtinas
Elisama, Ammihudin poika: **49** hänen uhrilahjanansa oli hopeavati,
sadan kolmenkymmenen sekelin painoinen, hopeamalja, joka
painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon
mukaan, molemmat täynnä öljyllä sekoitettuja lestyjä jauhoja
ruokauhriksi, **50** kymmenen sekelin painoinen kultakuppi,
täynnä suitsuketta, **51** mullikka, oinas ja vuoden vanha karitsa
polttouhriksi, **52** kauris syntiuhriksi **53** ja yhteysuhriksi kaksi
raavasta, viisi oinasta, viisi kaurista ja viisi vuoden vanhaa
karitsaa. Tämä oli Elisaman, Ammihudin pojan, uhrilahja.

54 Kahdeksantena päivänä Manassen jälkeläisten ruhtinas
Gamliel, Pedasurin poika: **55** hänen uhrilahjanansa oli hopeavati,
sadan kolmenkymmenen sekelin painoinen, hopeamalja, joka
painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon
mukaan, molemmat täynnä öljyllä sekoitettuja lestyjä jauhoja
ruokauhriksi, **56** kymmenen sekelin painoinen kultakuppi,
täynnä suitsuketta, **57** mullikka, oinas ja vuoden vanha karitsa
polttouhriksi, **58** kauris syntiuhriksi **59** ja yhteysuhriksi kaksi
raavasta, viisi oinasta, viisi kaurista ja viisi vuoden vanhaa
karitsaa. Tämä oli Gamlielin, Pedasurin pojan, uhrilahja. **60**
Yhdeksäntenä päivänä Benjaminin jälkeläisten ruhtinas Abidan,
Gideonin poika: **61** hänen uhrilahjanansa oli hopeavati, sadan
kolmenkymmenen sekelin painoinen, hopeamalja, joka painoi
seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan,
molemmat täynnä öljyllä sekoitettuja lestyjä jauhoja ruokauhriksi,
62 kymmenen sekelin painoinen kultakuppi, täynnä suitsuketta,
63 mullikka, oinas ja vuoden vanha karitsa polttouhriksi, **64**
kauris syntiuhriksi **65** ja yhteysuhriksi kaksi raavasta, viisi
oinasta, viisi kaurista ja viisi vuoden vanhaa karitsaa. Tämä oli
Abidanin, Gideonin pojan, uhrilahja. **66** Kymmenentenä päivänä
Daanin jälkeläisten ruhtinas Ahieser, Ammisaddain poika: **67**
hänen uhrilahjanansa oli hopeavati, sadan kolmenkymmenen
sekelin painoinen, hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä
sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyllä
sekoitettuja lestyjä jauhoja ruokauhriksi, **68** kymmenen sekelin
painoinen kultakuppi, täynnä suitsuketta, **69** mullikka, oinas ja
vuoden vanha karitsa polttouhriksi, **70** kauris syntiuhriksi **71** ja
yhteysuhriksi kaksi raavasta, viisi oinasta, viisi kaurista ja viisi
vuoden vanhaa karitsaa. Tämä oli Ahieserin, Ammisaddain pojan,

uhrilahja. **72** Yhdentenätoista päivänä Asserin jälkeläisten ruhtinas
Pagiel, Okranin poika: **73** hänen uhrilahjanansa oli hopeavati,
sadan kolmenkymmenen sekelin painoinen, hopeamalja, joka
painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon
mukaan, molemmat täynnä öljyllä sekoitettuja lestyjä jauhoja
ruokauhriksi, **74** kymmenen sekelin painoinen kultakuppi,
täynnä suitsuketta, **75** mullikka, oinas ja vuoden vanha karitsa
polttouhriksi, **76** kauris syntiuhriksi **77** ja yhteysuhriksi kaksi
raavasta, viisi oinasta, viisi kaurista ja viisi vuoden vanhaa
karitsaa. Tämä oli Pagielin, Okranin pojan, uhrilahja. **78**
Kahdentenatoista päivänä Naftalin jälkeläisten ruhtinas Ahira,
Eenanin poika: **79** hänen uhrilahjanansa oli hopeavati, sadan
kolmenkymmenen sekelin painoinen, hopeamalja, joka painoi
seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan,
molemmat täynnä öljyllä sekoitettuja lestyjä jauhoja ruokauhriksi,
80 kymmenen sekelin painoinen kultakuppi, täynnä suitsuketta,
81 mullikka, oinas ja vuoden vanha karitsa polttouhriksi, **82** kauris
syntiuhriksi **83** ja yhteysuhriksi kaksi raavasta, viisi oinasta,
viisi kaurista ja viisi vuoden vanhaa karitsaa. Tämä oli Ahiran,
Eenanin pojan, uhrilahja. **84** Nämä olivat ne vihkiäislahjat, jotka
Israelin ruhtinaat antoivat alttaria varten sinä päivänä, jona se
voideltiin: kaksitoista hopeavatia, kaksitoista maljaa, kaksitoista
kultakuppia, **85** kukin hopeavati sadan kolmenkymmenen sekelin
ja kukin malja seitsemänkymmenen sekelin painoinen; näissä
astioissa oli siis hopeata yhteensä kaksituhatta neljäsataa sekeliä
pyhäkkösekelin painon mukaan. **86** Kultakuppeja oli kaksitoista,
täynnä suitsuketta, kukin kuppi kymmenen sekelin painoinen
pyhäkkösekelin painon mukaan; kupeissa oli siis kultaa yhteensä
sata kaksikymmentä sekeliä. **87** Polttouhrieläimiä oli yhteensä:

kaksitoista härkää, kaksitoista oinasta, kaksitoista vuoden vanhaa
karitsaa ynnä niihin kuuluva ruokauhri; ja syntiuhrikauriita oli
kaksitoista. **88** Yhteysuhrieläimiä oli yhteensä: kaksikymmentä
neljä härkää, kuusikymmentä oinasta, kuusikymmentä kaurista
ja kuusikymmentä vuoden vanhaa karitsaa. Nämä olivat ne
vihkiäislahjat, jotka annettiin alttaria varten, sen jälkeen kuin se
oli voideltu. **89** Ja kun Mooses meni ilmestysmajaan puhumaan
Herran kanssa, kuuli hän äänen, joka puhutteli häntä lain arkin
päällä olevalta armoistuimelta, molempien kerubien väliltä; ja
Herra puhui hänelle.

8 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **2** "Puhu Aaronille ja
sano hänelle: Kun nostat lamput paikoilleen, niin valaiskoot ne
seitsemän lamppua seitsenhaaraisen lampun edustaa". **3** Ja
Aaron teki niin; hän nosti lamput valaisemaan seitsenhaaraisen
lampun edustaa, niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn antanut.
4 Ja näin oli seitsenhaarainen lamppu tehty: se oli kullasta,
kohotakoista tekoa; sen jalka ja kukkalehdetkin olivat kohotakoista
tekoa. Aivan sen kaavan mukaan, jonka Herra oli Moosekselle
näyttänyt, hän teki seitsenhaaraisen lampun. **5** Ja Herra
puhui Moosekselle sanoen: **6** "Ota leeviläiset israelilaisten
keskuudesta ja puhdista heidät. **7** Ja puhdistaaksesi heidät tee
näin: Pirskoita heihin synnistä puhdistavaa vettä, ja ajattakoot
he koko ruumiinsa partaveitsellä ja pesköötvaatteensa ja
puhdistakoot itsensä. **8** Ja sitten he ottakoot mullikan sekä
siihen kuuluvana ruokauhrina öljyllä sekoitettuja lestyjä jauhoja;
ja ota toinen mullikka syntiuhriksi. **9** Tuo sitten leeviläiset
ilmestysmajan eteen sekä kokoa kaikki Israelin kansa. **10** Ja
kun olet tuonut leeviläiset Herran eteen, laskekoot israelilaiset
kätensä leeviläisten päälle, **11** ja Aaron toimittakoon leeviläisille

israelilaisten puolesta heilutuksen Herran edessä, että he
kelpaisivat Herran palvelukseen. **12** Mutta leeviläiset laskekoot
kätensä mullikkain pään päälle, ja valmista toinen syntiuhriksi ja
toinen polttouhriksi Herralle, toimittaaksesi sovituksen leeviläisille.
13 Aseta sitten leeviläiset Aaronin ja hänen poikiensa eteen
ja toimita heille heilutus Herran edessä. **14** Erota leeviläiset
israelilaisten keskuudesta, että leeviläiset olisivat minun omani.
15 Ja senjälkeen leeviläiset menkööt palvelemaan ilmestysmajaa,
kun sinä olet puhdistanut heidät ja toimittanut heille heilutuksen.
16 Sillä he ovat kokonaan annetut minun omikseni israelilaisten
keskuudesta; kaiken sen sijaan, joka avaa äidinkohdun,
israelilaisten kaikkien esikoisten sijaan, minä olen heidät ottanut
omikseni. **17** Sillä jokainen esikoinen israelilaisten keskuudessa,
niin ihmisten kuin karjankin, on minun omani; sinä päivänä,
jona minä surmasin kaikki Egyptin maan esikoiset, minä pyhitin
heidät itselleni. **18** Ja minä otin leeviläiset israelilaisten kaikkien
esikoisten sijaan. **19** Ja minä annoin leeviläiset Aaronille ja hänen
pojillensa palvelijoiksi, israelilaisten keskuudesta, suorittamaan
israelilaisten puolesta palvelusta ilmestysmajassa ja toimittamaan
israelilaisille sovitusta; ja niin israelilaisia ei kohtaa rangaistus
siitä, että lähestyvät pyhäkköä. **20** Mooses ja Aaron ja koko
Israelin kansa tekivät leeviläisille kaiken, niinkuin Herra oli
Moosekselle leeviläisistä käskyn antanut; niin israelilaiset heille
tekivät. **21** Ja leeviläiset puhdistautuivat synnistä ja pesivät
vaatteensa. Ja Aaron toimitti heille heilutuksen Herran edessä,
ja Aaron toimitti heille sovituksen heidän puhdistamiseksensa.
22 Ja senjälkeen leeviläiset menivät toimittamaan palvelustansa
ilmestysmajassa Aaronin ja hänen poikiensa edessä. Niinkuin
Herra oli Moosekselle leeviläisistä käskyn antanut, niin

heille tehtiin. **23** Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **24** "Tämä olkoon voimassa leeviläisistä: Kahdenkymmenen viiden vuoden ikäiset ja sitä vanhemmat menkööt palvelemaan ja toimittamaan palvelusta ilmestysmajassa. **25** Mutta viidennestäkymmenennestä ikävuodesta alkaen leeviläinen olkoon palveluksesta vapaa älköönkä enää palvelko, **26** vaan auttakoon veljiään ilmestysmajassa heidän tehtäviensä hoitamisessa, mutta palvelusta hän älköön enää toimittako. Järjestä näin leeviläisille heidän tehtävänsä."

9 Ja Herra puhui Moosekselle Siinain erämaassa toisena vuotena siitä, kun he olivat lähteneet Egyptin maasta, sen vuoden ensimmäisessä kuussa, sanoen: **2** "Israelilaiset viettäköot pääsiäisen määräaikanansa. **3** Tämän kuukauden neljäntenätoista päivänä, iltahämärässä, viettäkää se määräaikanansa; kaikkien sitä koskevien käskyjen ja säädösten mukaan se viettäkää." **4** Ja Mooses käski israelilaisten viettää pääsiäistä. **5** Niin he viettivät pääsiäisen ensimmäisessä kuussa, kuukauden neljäntenätoista päivänä, iltahämärässä, Siinain erämaassa; israelilaiset tekivät kaiken, niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn antanut. **6** Mutta siellä oli miehiä, jotka olivat saastuneet kuolleesta eivätkä voineet viettää pääsiäistä sinä päivänä. Niin he astuivat sinä päivänä Mooseksen ja Aaronin eteen. **7** Ja miehet sanoivat hänelle: "Me olemme saastuneet kuolleesta; miksi meidät estetään tuomasta Herralle uhrilahjaa määräaikanansa israelilaisten keskuudessa?" **8** Ja Mooses sanoi heille: "Jääkää tähän, minä menen kuulemaan, mitä Herra teistä säätää". **9** Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **10** "Puhu israelilaisille näin: Jos joku teistä tai teidän jälkeläisistänne on saastunut kuolleesta tai on kaukana matkalla, viettäköön kuitenkin

pääsiäistä Herran kunniaksi; **11** viettäkööt sitä toisen kuukauden
neljäntenätoista päivänä, iltahämärässä. Happamattoman leivän
ja katkerain yrttien kanssa he syökööt pääsiäislampaan. **12**
Älkööt he jättäkö siitä mitään seuraavaan aamuun älköötkä
siitä luuta rikkoko. Kaikkien pääsiäistä koskevien käskyjen
mukaan he viettäkööt sitä. **13** Mutta se mies, joka on puhdas
eikä ole matkoilla ja kuitenkin jättää pääsiäisen viettämättä,
hävitettäköön kansastansa, koska hän ei tuonut uhrilahjaa
Herralle määräaikanansa; se mies joutuu syynalaiseksi. **14** Ja jos
muukalainen asuu teidän luonanne ja tahtoo viettää pääsiäistä
Herran kunniaksi, viettäköön sen pääsiäistä koskevien käskyjen ja
säädösten mukaan; samat käskyt olkoot teillä, niin muukalaisella
kuin maassa syntyneelläkin." **15** Mutta sinä päivänä, jona asumus
pystytettiin, peitti pilvi asumuksen, lain majan, ja illalla näkyi
asumuksen päällä niinkuin tulenhohde, ja aina aamuun asti. **16**
Niin oli aina: pilvi peitti sen päivällä ja tulenhohde yöllä. **17** Ja
niin usein kuin pilvi kohosi majan päältä, lähtivät israelilaiset
liikkeelle; ja mihin pilvi laskeutui, siihen israelilaiset leiriytyivät. **18**
Herran käskyn mukaan israelilaiset lähtivät liikkeelle, ja Herran
käskyn mukaan israelilaiset leiriytyivät. He olivat leiriytyneinä,
niin kauan kuin pilvi pysyi asumuksen päällä. **19** Ja kun pilvi viipyi
asumuksen päällä useampia päiviä, noudattivat israelilaiset,
mitä Herra oli käskenyt heidän noudattaa, eivätkä lähteneet
liikkeelle. **20** Mutta joskus pilvi viipyi asumuksen päällä vain
muutamia päiviä; silloinkin he Herran käskyn mukaan olivat
leiriytyneinä ja lähtivät Herran käskyn mukaan liikkeelle. **21**
Ja joskus pilvi pysyi paikallaan vain illasta aamuun ja kohosi
aamulla; silloinkin he lähtivät liikkeelle. Tahi jos pilvi pysyi päivän
ja yön ja sitten kohosi, niin he lähtivät liikkeelle. **22** Tahi kun pilvi

viipyi pysyen asumuksen päällä pari päivää tai kuukauden tai
vielä pitemmän ajan, niin olivat israelilaiset leiriytyneinä eivätkä
lähteneet liikkeelle; mutta kun se kohosi, lähtivät he liikkeelle. **23**
Herran käskyn mukaan he leiriytyivät ja Herran käskyn mukaan
he lähtivät liikkeelle. He noudattivat, mitä Herra Mooseksen
kautta oli käskenyt heidän noudattaa.

10 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **2** "Tee itsellesi kaksi
hopeatorvea, tee ne kohotakoista tekoa, käyttääksesi niitä kansan
kokoonkutsumiseen ja leirien liikkeelle-panemiseen. **3** Kun niihin
molempiin puhalletaan, kokoontukoon sinun luoksesi koko kansa
ilmestysmajan oven eteen. **4** Mutta kun ainoastaan toiseen
puhalletaan, kokoontukoot sinun luoksesi ruhtinaat, Israelin
heimojen päämiehet. **5** Mutta kun puhallatte hälytyssoiton,
silloin lähteköot itään päin leiriytyneet leirit liikkeelle. **6** Ja
kun toistamiseen puhallatte hälytyssoiton, lähteköot etelään
päin leiriytyneet leirit liikkeelle. Hälytyssoitto puhallettakoon
liikkeelle lähdettäessä. **7** Mutta seurakuntaa kokoonkutsuttaessa
puhaltakaa torveen, hälytyssoittoa soittamatta. **8** Ja Aaronin
pojat, papit, puhaltakoot näitä torvia. Tämä olkoon teille ikuinen
säädös sukupolvesta sukupolveen. **9** Ja kun te maassanne
lähdette taisteluun vihollista vastaan, joka teitä ahdistaa,
niin soittakaa torvilla hälytys; silloin te muistutte Herran,
teidän Jumalanne, mieleen ja pelastutte vihollisistanne. **10**
Ja ilopäivinänne sekä juhlinanne ynnä uudenkuun päivinä
puhaltakaa torviin uhratessanne poltto-ja yhteysuhrejanne, niin
ne saattavat teidän Jumalanne muistamaan teitä. Minä olen
Herra, teidän Jumalanne." **11** Toisen vuoden toisen kuukauden
kahdentenakymmenentenä päivänä pilvi kohosi lain asumuksen
päältä. **12** Silloin israelilaiset lähtivät liikkeelle, leiri leirin jälkeen,

Siinain erämaasta; ja pilvi pysähtyi Paaranin erämaassa. **13**
Niin he ensi kerran lähtivät liikkeelle sillä tavoin, kuin Herra
oli Mooseksen kautta käskenyt. **14** Juudan jälkeläisten leirin
lippukunta lähti ensimmäisenä joukkona liikkeelle osastoittain,
ja tätä osastoa johti Nahson, Amminadabin poika. **15** Ja
Isaskarin jälkeläisten sukukuntaosastoa johti Netanel, Suuarin
poika. **16** Ja Sebulonin jälkeläisten sukukuntaosastoa johti
Eliab, Heelonin poika. **17** Ja kun asumus oli purettu, niin
lähtivät liikkeelle Geersonin pojat ja Merarin pojat, jotka kantoivat
asumusta. **18** Sitten lähti Ruubenin leirin lippukunta liikkeelle
osastoittain, ja tätä osastoa johti Elisur, Sedeurin poika. **19**
Ja Simeonin jälkeläisten sukukuntaosastoa johti Selumiel,
Suurisaddain poika. **20** Ja Gaadin jälkeläisten sukukuntaosastoa
johti Eljasaf, Deguelin poika. **21** Sitten lähtivät kehatilaiset
liikkeelle kantaen pyhiä esineitä. Ja asumus pantiin pystyyn,
ennenkuin he saapuivat perille. **22** Sitten lähti Efraimin
jälkeläisten leirin lippukunta liikkeelle osastoittain, ja tätä osastoa
johti Elisama, Ammihudin poika. **23** Manassen jälkeläisten
sukukuntaosastoa johti Gamliel, Pedasurin poika. **24** Benjaminin
jälkeläisten sukukuntaosastoa johti Abidan, Gideonin poika.
25 Sitten lähti Daanin jälkeläisten leirin lippukunta liikkeelle
kaikkien leirien jälkijoukkona, osastoittain, ja tätä osastoa
johti Ahieser, Ammisaddain poika. **26** Asserin jälkeläisten
sukukuntaosastoa johti Pagiel, Okranin poika. **27** Ja Naftalin
jälkeläisten sukukuntaosastoa johti Ahira, Eenanin poika. **28**
Tällainen oli israelilaisten liikkeellelähtö osastoittain; niin he
lähtivät liikkeelle. **29** Ja Mooses puhui Hoobabille, midianilaisen
Reguelin, Mooseksen apen, pojalle: "Me lähdemme siihen
paikkaan, josta Herra on sanonut: 'Sen minä annan teille'. Lähde

meidän kanssamme, niin me palkitsemme sinut hyvin, sillä Herra
on luvannut hyvää Israelille." **30** Mutta hän vastasi hänelle: "En
lähde, vaan minä menen omaan maahani ja sukuni luo". **31**
Niin Mooses sanoi: "Älä jätä meitä, sillä sinähän tiedät, mihin
meidän sopii leiriytyä erämaassa; rupea siis meille oppaaksi.
32 Jos lähdet meidän kanssamme, niin me annamme sinun
saada osasi siitä hyvästä, minkä Herra meille suo." **33** Niin
he lähtivät liikkeelle Herran vuoren luota ja vaelsivat kolme
päivänmatkaa. Ja Herran liitonarkki kulki heidän edellänsä kolme
päivänmatkaa etsimässä heille levähdyspaikkaa. **34** Ja Herran
pilvi oli heidän päällänsä päivällä, kun he lähtivät leiristä liikkeelle.
35 Ja kun arkki lähti liikkeelle, niin Mooses lausui: "Nouse, Herra,
hajaantukoot sinun vihollisesi, ja sinun vihamiehesi paetkoot
sinua". **36** Ja kun arkki laskettiin maahan, lausui hän: "Palaja,
Herra, Israelin heimojen kymmentuhansien tykö".

11 Mutta kansa tuskitteli, ja se oli paha Herran korvissa.
Kun Herra sen kuuli, vihastui hän, ja Herran tuli syttyi heidän
keskellään, ja se kulutti ulommaisen osan leiriä. **2** Silloin
kansa huusi Moosesta, ja Mooses rukoili Herraa; niin tuli alkoi
sammua. **3** Ja sen paikan nimeksi pantiin Tabeera, koska
Herran tuli oli siellä syttynyt heidän keskellään. **4** Mutta heidän
keskuuteensa kerääntyneessä hylkyväessä heräsivät himot, ja
niin israelilaisetkin rupesivat jälleen itkemään, sanoen: "Voi jospa
meillä olisi lihaa syödäksemme! **5** Me muistelemme kaloja, joita
söimme Egyptissä ilmaiseksi, kurkkuja, melooneja, ruoholaukkaa,
sipulia ja kynsilaukkaa. **6** Mutta nyt me näännymme, sillä eihän
täällä ole mitään; emme saa nähdäkään muuta kuin tuota
mannaa." **7** Ja manna oli korianderin siemenen kaltaista ja
bedellion-pihkan näköistä. **8** Kansa samoili sitä kokoamassa ja

jauhoi sitä käsikivillä tai survoi huhmaressa; sitten he keittivät
sitä padassa ja valmistivat siitä kaltiaisia. Ja sen maku oli
samanlainen kuin öljyleivoksen. **9** Ja kasteen laskeutuessa yöllä
leiriin laskeutui mannakin siihen. **10** Ja Mooses kuuli, kuinka
kansa, joka suku, itki, kukin majansa ovella; niin Herra vihastui
kovin, ja myös Mooseksen silmissä se oli paha. **11** Ja Mooses
sanoi Herralle: "Miksi olet tehnyt niin pahoin palvelijallesi, ja
miksi en ole saanut armoa sinun silmiesi edessä, koska olet
pannut kaiken tämän kansan minun taakakseni? **12** Olenko
minä kaiken tämän kansan äiti tai isä, koska käsket minua
kantamaan sitä sylissäni, niinkuin hoitaja kantaa imeväistä lasta,
siihen maahan, jonka olet valalla vannoen luvannut heidän
isillensä? **13** Mistä minulla on lihaa antaa kaikelle tälle kansalle,
kun he ahdistavat minua itkullaan sanoen: 'Anna meille lihaa
syödäksemme'? **14** En minä jaksa yksinäni kantaa koko tätä
kansaa, sillä se on minulle liian raskas. **15** Ja jos näin aiot
kohdella minua, niin surmaa minut mieluummin, jos olen saanut
armon sinun silmiesi edessä, ja päästä minut näkemästä tätä
kurjuutta." **16** Silloin Herra puhui Moosekselle: "Kutsu kokoon
minua varten seitsemänkymmentä miestä Israelin vanhimpia,
jotka tiedät kansan vanhimmiksi ja päällysmiehiksi; tuo heidät
ilmestysmajalle, ja he asettukoot sinne sinun kanssasi. **17** Minä
sitten astun alas ja puhun siellä sinun kanssasi ja otan henkeä,
joka sinussa on, ja annan heille; siten he voivat auttaa sinua
tuon kansataakan kantamisessa, ettei sinun tarvitse sitä yksinäsi
kantaa. **18** Mutta kansalle sano: Pyhittäytykää huomiseksi, niin
saatte syödä lihaa, koska itkitte Herran kuullen, sanoen: 'Voi,
jospa meillä olisi lihaa syödäksemme! Egyptissä meidän oli
hyvä olla.' Herra antaa nyt teille lihaa syödäksenne. **19** Eikä

siinä ole teille syömistä ainoastaan päiväksi tai kahdeksi, tai
viideksi tai kymmeneksi tai kahdeksikymmeneksi päiväksi, **20**
vaan kuukauden päiviksi, kunnes ette enää siedä sen hajua
ja se iljettää teitä. Sillä te olette pitäneet halpana Herran, joka
on teidän keskellänne, ja itkeneet hänen edessänsä sanoen:
'Miksi lähdimmekään Egyptistä!" **21** Mooses vastasi: "Kuusisataa
tuhatta jalkamiestä on sitä kansaa, jonka keskuudessa minä
elän, ja kuitenkin sinä sanot: 'Minä annan heille lihaa, niin
että heillä on sitä syödä kuukauden päivät'. **22** Onko lampaita
ja raavaita teurastettaviksi heille, niin että heille riittää, vai
kootaanko heille kaikki meren kalat, niin että heille riittää?" **23**
Mutta Herra sanoi Moosekselle: "Onko Herran käsi lyhyt? Nyt
saat nähdä, toteutuuko sinulle minun sanani vai eikö." **24** Niin
Mooses meni ulos ja kertoi kansalle Herran sanat. Sitten hän
kutsui kokoon seitsemänkymmentä miestä kansan vanhimpia ja
asetti heidät majan ympärille. **25** Silloin Herra astui alas pilvessä
ja puhutteli häntä, otti henkeä, joka hänessä oli, ja antoi sitä niille
seitsemällekymmenelle vanhimmalle. Kun henki laskeutui heihin,
niin he joutuivat hurmoksiin, mutta sen jälkeen he eivät enää
siihen joutuneet. **26** Mutta leiriin oli heitä jäänyt kaksi miestä,
toisen nimi oli Eldad ja toisen nimi Meedad. Heihinkin henki
laskeutui, sillä hekin olivat luetteloon merkityt, vaikka eivät olleet
lähteneet majalle; nämä joutuivat leirissä hurmoksiin. **27** Silloin
riensi muuan nuorukainen ja ilmoitti Moosekselle sanoen: "Eldad
ja Meedad ovat joutuneet hurmoksiin leirissä". **28** Mutta Joosua,
Nuunin poika, joka oli ollut Mooseksen palvelija nuoruudestaan
asti, puuttui puheeseen sanoen: "Oi, herrani Mooses, kiellä
heitä!" **29** Mutta Mooses vastasi hänelle: "Oletko kateellinen
minun puolestani? Oi, jospa koko Herran kansa olisi profeettoja,

niin että Herra antaisi henkensä heihin!" **30** Sitten Mooses siirtyi
takaisin leiriin ja hänen kanssaan Israelin vanhimmat. **31** Mutta
Herran lähettämä tuuli nousi ja ajoi edellään viiriäisiä mereltä
päin ja painoi niitä leiriin päivänmatkan laajuudelta joka suunnalle
leiristä, lähes kahden kyynärän korkeuteen maasta. **32** Silloin
kansa ryhtyi kokoamaan viiriäisiä ja kokosi niitä koko sen päivän
ja koko yön ja koko seuraavan päivän. Vähin määrä, jonka
joku sai kootuksi, oli kymmenen hoomer-mittaa. Ja he levittivät
niitä pitkin leiriä kuivamaan. **33** Mutta lihan vielä ollessa heidän
hampaissaan, ennenkuin se oli syöty loppuun, syttyi Herran viha
kansaa kohtaan, ja Herra tuotti kansalle hyvin suuren surman.
34 Ja sen paikan nimeksi pantiin Kibrot-Hattaava, koska sinne
haudattiin kansasta ne, jotka olivat antautuneet halunsa valtaan.
35 Kibrot-Hattaavasta kansa lähti liikkeelle Haserotia kohti ja
pysähtyi Haserotiin.

12 Mutta Mirjam ja Aaron parjasivat Moosesta etiopialaisen
naisen tähden, jonka hän oli ottanut vaimokseen; sillä hän oli
ottanut vaimokseen etiopialaisen naisen. **2** Ja he sanoivat:
"Ainoastaan Mooseksen kauttako Herra puhuu? Eikö hän puhu
myös meidän kauttamme?" Ja Herra kuuli sen. **3** Mutta Mooses
oli sangen nöyrä mies, nöyrempi kuin kukaan muu ihminen
maan päällä. **4** Niin Herra sanoi äkisti Moosekselle ja Aaronille
ja Mirjamille: "Menkää te kaikki kolme ilmestysmajalle". Ja
he menivät kaikki kolme sinne. **5** Silloin Herra astui alas
pilvenpatsaassa, asettui majan ovelle ja kutsui Aaronia ja
Mirjamia; molemmat menivät sinne. **6** Ja Herra sanoi: "Kuulkaa
minun sanani. Jos keskuudessanne on profeetta, niin minä
ilmestyn hänelle näyssä, puhun hänen kanssaan unessa. **7**
Niin ei ole minun palvelijani Mooses, hän on uskollinen koko

minun talossani; **8** hänen kanssaan minä puhun suusta suuhun,
avoimesti enkä peitetyin sanoin, ja hän saa katsella Herran
muotoa. Miksi ette siis peljänneet puhua minun palvelijaani
Moosesta vastaan?" **9** Ja Herran viha syttyi heitä kohtaan, ja
hän meni pois. **10** Kun pilvi oli poistunut majan päältä, niin katso,
Mirjam oli lumivalkea pitalista; ja Aaron kääntyi Mirjamiin päin, ja
katso, tämä oli pitalinen. **11** Silloin Aaron sanoi Moosekselle:
"Oi, herrani! Älä pane meidän päällemme syntiä, jonka olemme
tyhmyydessä tehneet. **12** Älä anna hänen jäädä kuolleen sikiön
kaltaiseksi, jonka ruumis on puoleksi mädännyt, kun se äitinsä
kohdusta tulee." **13** Silloin Mooses huusi Herran puoleen sanoen:
"Oi, Jumala! Paranna hänet!" **14** Herra vastasi Moosekselle:
"Jos hänen isänsä olisi sylkenyt häntä silmille, eikö hänen olisi
ollut hävettävä seitsemän päivää? Olkoon hän nyt suljettuna
ulos leiristä seitsemän päivää, ja sitten hän pääsköön takaisin."
15 Niin Mirjam oli suljettuna ulos leiristä seitsemän päivää, eikä
kansa lähtenyt liikkeelle, ennenkuin Mirjam oli tuotu takaisin. **16**
Sen jälkeen kansa lähti liikkeelle Haserotista ja leiriytyi Paaranin
erämaahan.

13 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **2** "Lähetä miehiä
vakoilemaan Kanaanin maata, jonka minä annan israelilaisille;
lähettäkää mies kustakin isien sukukunnasta, ainoastaan niitä,
jotka ovat ruhtinaita heidän keskuudessaan". **3** Niin Mooses
lähetti heidät Paaranin erämaasta Herran käskyn mukaan; kaikki
ne miehet olivat israelilaisten päämiehiä. **4** Ja nämä olivat
heidän nimensä: Ruubenin sukukunnasta Sammua, Sakkurin
poika, **5** Simeonin sukukunnasta Saafat, Hoorin poika, **6** Juudan
sukukunnasta Kaaleb, Jefunnen poika, **7** Isaskarin sukukunnasta
Jigal, Joosefin poika, **8** Efraimin sukukunnasta Hoosea, Nuunin

poika, **9** Benjaminin sukukunnasta Palti, Raafun poika, **10**
Sebulonin sukukunnasta Gaddiel, Soodin poika, **11** Manassen
sukukunnasta Joosefin sukukuntaa Gaddi, Suusin poika, **12**
Daanin sukukunnasta Ammiel, Gemallin poika, **13** Asserin
sukukunnasta Setur, Miikaelin poika, **14** Naftalin sukukunnasta
Nahbi, Vofsin poika, **15** Gaadin sukukunnasta Genuel, Maakin
poika. **16** Nämä olivat niiden miesten nimet, jotka Mooses lähetti
maata vakoilemaan. Mutta Mooses kutsui Hoosean, Nuunin
pojan, Joosuaksi. **17** Ja lähettäessään heidät vakoilemaan
Kanaanin maata Mooses sanoi heille: "Lähtekää nyt Etelämaahan
ja nouskaa vuoristoon **18** ja katselkaa, minkälainen maa on ja
minkälainen kansa, joka siinä asuu, onko se voimakas vai heikko,
onko sitä vähän vai paljon, **19** ja minkälainen maa on, jossa se
asuu, onko se hyvä vai huono, ja minkälaiset ne kaupungit ovat,
joissa se asuu, avonaisia kyliäkö vai varustettuja kaupunkeja,
20 ja minkälaista on maa, lihavaa vai laihaa, onko siinä puita
vai ei. Ja olkaa rohkealla mielellä ja ottakaa mukaanne sen
maan hedelmiä." Oli näet se aika, jolloin ensimmäiset rypäleet
kypsyivät. **21** Niin he lähtivät sinne ja vakoilivat maata Siinin
erämaasta Rehobiin asti, josta mennään Hamatiin. **22** Ja he
lähtivät Etelämaahan ja tulivat Hebroniin, jossa asuivat Ahiman,
Seesai ja Talmai, Anakin jälkeläiset. Mutta Hebron oli rakennettu
seitsemän vuotta ennen Egyptin Sooania. **23** Ja he tulivat
Rypälelaaksoon; sieltä he leikkasivat viiniköynnöksen, jossa oli
rypäleterttu, ja kahden miehen täytyi kantaa sitä korennolla;
samoin he ottivat granaattiomenia ja viikunoita. **24** Se paikka
nimitettiin Rypälelaaksoksi, rypäleen tähden, jonka israelilaiset
sieltä leikkasivat. **25** Ja he palasivat maata vakoilemasta
neljänkymmenen päivän kuluttua. **26** He vaelsivat ja tulivat

Mooseksen, Aaronin ja kaiken Israelin kansan luo Paaranin
erämaahan Kaadekseen. Ja he tekivät heille ja kaikelle kansalle
selkoa matkastaan ja näyttivät heille sen maan hedelmiä. **27**
Ja he kertoivat hänelle sanoen: "Me menimme siihen maahan,
jonne meidät lähetit. Ja se tosiaankin vuotaa maitoa ja mettä, ja
tällaisia ovat sen hedelmät. **28** Mutta kansa, joka siinä maassa
asuu, on voimallista, ja kaupungit ovat lujasti varustettuja ja hyvin
suuria; näimmepä siellä Anakin jälkeläisiäkin. **29** Amalekilaiset
asuvat Etelämaassa ja heettiläiset, jebusilaiset ja amorilaiset
asuvat vuoristossa, ja kanaanilaiset asuvat meren rannalla
ja Jordanin varsilla." **30** Ja Kaaleb koitti tyynnyttää kansaa
napisemasta Moosesta vastaan ja sanoi: "Menkäämme sittenkin
sinne ja ottakaamme se haltuumme, sillä varmasti me sen
voitamme". **31** Mutta ne miehet, jotka olivat käyneet hänen
kanssaan siellä, sanoivat: "Emme me kykene käymään sen
kansan kimppuun, sillä se on meitä voimakkaampi". **32** Niin
he saattoivat israelilaisten keskuudessa pahaan huutoon sen
maan, jota olivat olleet vakoilemassa, sanoessaan: "Se maa,
jota olemme kierrelleet ja vakoilleet, on maa, joka syö omat
asukkaansa; ja kaikki kansa, jota me siellä näimme, oli kookasta
väkeä. **33** Näimmepä siellä jättiläisiäkin, Anakin jättiläisheimon
jälkeläisiä, ja me olimme mielestämme kuin heinäsirkkoja;
sellaisia me heistäkin olimme."

14 Silloin koko kansa alkoi huutaa ja parkua, ja kansa itki
sen yön. **2** Ja kaikki israelilaiset napisivat Moosesta ja Aaronia
vastaan, ja koko kansa sanoi heille: "Jospa olisimme kuolleet
Egyptin maahan tai tähän erämaahan! Jospa olisimme kuolleet!
3 Ja miksi viekään Herra meitä tuohon maahan, jossa me
kaadumme miekkaan ja vaimomme ja lapsemme joutuvat

vihollisen saaliiksi! Eikö meidän olisi parempi palata Egyptiin?"
4 Ja he puhuivat toinen toiselleen: "Valitkaamme johtaja ja
palatkaamme Egyptiin". **5** Silloin Mooses ja Aaron lankesivat
kasvoilleen Israelin kansan koko seurakunnan eteen. **6** Mutta
Joosua, Nuunin poika, ja Kaaleb, Jefunnen poika, jotka olivat
olleet mukana maata vakoilemassa, repäisivät vaatteensa **7** ja
puhuivat kaikelle israelilaisten seurakunnalle näin: "Maa, jota
kävimme vakoilemassa, on ylen ihana maa. **8** Jos Herra on meille
suosiollinen, niin hän vie meidät siihen maahan ja antaa sen
meille, maan, joka vuotaa maitoa ja mettä. **9** Älkää vain kapinoiko
Herraa vastaan älkääkä peljätkö sen maan kansaa, sillä heitä ei
ole meille kuin suupalaksi. Heidän varjelijansa on väistynyt heistä,
mutta meidän kanssamme on Herra. Älkää te heitä peljätkö." **10**
Silloin koko seurakunta vaati heitä kivitettäviksi, mutta Herran
kirkkaus ilmestyi kaikille israelilaisille ilmestysmajassa. **11** Ja
Herra sanoi Moosekselle: "Kuinka kauan tämä kansa pitää minua
pilkkanaan eikä usko minuun, huolimatta kaikista tunnusteoista,
jotka minä olen tehnyt sen keskuudessa? **12** Minä tuhoan
sen rutolla ja hävitän sen perinjuurin, mutta sinusta minä teen
suuremman ja väkevämmän kansan, kuin se on." **13** Mutta
Mooses sanoi Herralle: "Ovathan egyptiläiset kuulleet, että sinä
voimallasi olet vienyt tämän kansan heidän keskeltänsä. **14** Ja
he ovat puhuneet siitä sen maan asukkaille; hekin siis ovat
kuulleet, että sinä, Herra, olet tämän kansan keskellä, sinä Herra,
joka olet sille ilmestynyt silmästä silmään, ja että sinun pilvesi
pysyy heidän päällänsä ja että sinä kuljet heidän edellänsä
pilvenpatsaassa päivin ja tulenpatsaassa öin. **15** Mutta jos sinä
nyt surmaat tämän kansan, niinkuin yhden miehen, niin kansat,
jotka saavat kuulla sitä kerrottavan sinusta, sanovat näin: **16**

'Koska Herra ei kyennyt viemään tätä kansaa siihen maahan,
jonka hän oli heille valalla vannoen luvannut, tappoi hän heidät
erämaahan'. **17** Osoittautukoon nyt sinun suuri voimasi, Herra,
niinkuin olet puhunut sanoen: **18** 'Herra on pitkämielinen ja suuri
armossa, hän antaa anteeksi pahat teot ja rikokset, mutta ei
jätä niitä rankaisematta, vaan kostaa isien pahat teot lapsille
kolmanteen ja neljänteen polveen'. **19** Anna siis anteeksi tämän
kansan pahat teot suuressa armossasi, niinkuin sinä ennenkin
olet anteeksi antanut tälle kansalle, Egyptistä tänne saakka." **20**
Ja Herra vastasi: "Minä annan anteeksi, niinkuin sinä olet anonut.
21 Mutta niin totta kuin minä elän, ja niin totta kuin Herran
kirkkaus on täyttävä kaiken maan: **22** ei kukaan niistä miehistä,
jotka ovat nähneet minun kirkkauteni ja minun tunnustekoni,
jotka minä olen tehnyt Egyptissä ja tässä erämaassa, mutta
kuitenkin nyt jo kymmenen kertaa ovat minua kiusanneet eivätkä
ole kuulleet minun ääntäni, **23** ei yksikään heistä ole näkevä sitä
maata, jonka minä valalla vannoen lupasin heidän isillensä; ei
yksikään minun pilkkaajistani ole sitä näkevä. **24** Mutta koska
minun palvelijassani Kaalebissa on toinen henki, niin että hän
on minua uskollisesti seurannut, niin hänet minä vien siihen
maahan, jossa hän kävi, ja hänen jälkeläisensä saavat sen
omakseen. **25** Mutta koska amalekilaiset ja kanaanilaiset asuvat
laaksoissa, niin kääntykää huomenna toisaanne päin ja painukaa
erämaahan, Kaislameren tietä." **26** Ja Herra puhui Moosekselle
ja Aaronille sanoen: **27** "Kuinka kauan tämä häijy joukko napisee
minua vastaan? Minä olen kuullut, kuinka israelilaiset napisevat
minua vastaan. **28** Sano heille: Niin totta kuin minä elän, sanoo
Herra, aivan niinkuin te olette minulle puhuneet, niin minä teille
teen. **29** Tähän erämaahan kaatuvat teidän ruumiinne, teidän

kaikkien, jotka olette katselmuksessa olleet, niin monta kuin
teitä on kaksikymmenvuotisia ja sitä vanhempia, jotka olette
napisseet minua vastaan. **30** Totisesti, te ette pääse siihen
maahan, jonka minä olen kättä kohottaen luvannut antaa teille
asumasijaksi, ei kukaan teistä, paitsi Kaaleb, Jefunnen poika,
ja Joosua, Nuunin poika. **31** Mutta teidän lapsenne, joiden
sanoitte joutuvan vihollisen saaliiksi, heidät minä vien sinne,
ja he saavat tulla tuntemaan sen maan, jota te halveksitte.
32 Mutta teidän ruumiinne kaatuvat tähän erämaahan, **33** ja
teidän lastenne täytyy harhailla paimentolaisina tässä erämaassa
neljäkymmentä vuotta ja kärsiä teidän uskottomuutenne tähden,
kunnes teidän ruumiinne ovat maatuneet tähän erämaahan. **34**
Niinkuin te neljäkymmentä päivää vakoilitte maata, niin saatte
nyt, päivä vuodeksi luettuna, neljäkymmentä vuotta kärsiä
pahoista teoistanne ja tulla tuntemaan, mitä se on, että minä
käännyn teistä pois. **35** Minä, Herra, olen puhunut. Totisesti, niin
minä teen tälle häijylle kansalle, joka on käynyt kapinoimaan
minua vastaan: he hukkuvat tähän erämaahan, tänne he
kuolevat." **36** Mutta ne miehet, jotka Mooses oli lähettänyt
maata vakoilemaan ja jotka palattuaan olivat saattaneet koko
kansan napisemaan häntä vastaan, saattamalla sen maan
pahaan huutoon, **37** ne miehet, jotka olivat saattaneet sen maan
pahaan huutoon, kuolivat äkkikuolemalla Herran edessä. **38**
Mutta Joosua, Nuunin poika, ja Kaaleb, Jefunnen poika, jäivät
eloon niistä miehistä, jotka olivat käyneet maata vakoilemassa.
39 Ja Mooses puhui tämän kaikille israelilaisille. Niin kansa tuli
kovin murheelliseksi. **40** Ja he nousivat varhain seuraavana
aamuna lähteäkseen ylös vuoristoon ja sanoivat: "Katso, tässä
me olemme; me lähdemme siihen paikkaan, josta Herra on

puhunut, sillä me olemme syntiä tehneet". **41** Mutta Mooses
sanoi: "Minkätähden te nyt käytte rikkomaan Herran käskyä?
Ei se onnistu. **42** Älkää lähtekö sinne, sillä Herra ei ole teidän
keskellänne; älkää lähtekö, etteivät vihollisenne voittaisi teitä. **43**
Sillä amalekilaiset ja kanaanilaiset ovat siellä teitä vastassa,
ja niin te kaadutte miekkaan; sillä te olette kääntyneet pois
Herrasta, eikä Herra ole teidän kanssanne." **44** Yhtäkaikki he
lähtivät uppiniskaisuudessaan kulkemaan ylös vuoristoon; mutta
ei Herran liitonarkki eikä Mooseskaan siirtynyt leiristä. **45** Silloin
amalekilaiset ja kanaanilaiset, jotka siinä vuoristossa asuivat,
syöksyivät alas ja voittivat heidät ja hajottivat heidät, ajaen heitä
aina Hormaan asti.

15 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **2** "Puhu israelilaisille
ja sano heille: Kun te tulette siihen maahan, jonka minä
annan teille asuinsijaksi, **3** ja uhraatte Herralle uhrin, poltto-tai
teurasuhrin, joko lupausta täyttääksenne tai vapaaehtoisena
lahjana tai juhlissanne, valmistaaksenne Herralle suloisen
tuoksun raavaista tai lampaista, **4** niin se, joka tuo uhrin,
tuokoon lahjanansa Herralle ruokauhriksi kymmenenneksen
lestyjä jauhoja, sekoitettuna neljännekseen hiin-mittaa öljyä;
5 ja juomauhriksi, polttouhrin tai teurasuhrin lisäksi, uhraa
neljännes hiin-mittaa viiniä kutakin karitsaa kohti. **6** Mutta oinaan
lisäksi uhraa ruokauhrina kaksi kymmenennestä lestyjä jauhoja,
sekoitettuna kolmannekseen hiin-mittaa öljyä, **7** ja juomauhriksi
tuo kolmannes hiin-mittaa viiniä suloiseksi tuoksuksi Herralle. **8**
Mutta kun uhraat mullikan poltto-tai teurasuhriksi, joko lupausta
täyttääksesi tai yhteysuhriksi Herralle, **9** niin tuotakoon mullikan
lisäksi ruokauhrina kolme kymmenennestä lestyjä jauhoja,
sekoitettuna puoleen hiin-mittaa öljyä, **10** ja juomauhriksi tuo

puoli hiin-mittaa viiniä suloisesti tuoksuvaksi uhriksi Herralle. **11**
Näin tehtäköön kutakin härkää tai oinasta tai karitsaa tai vohlaa
uhrattaessa. **12** Niin monta kuin uhrieläimiä on, niin tehkää
näin kullekin, niin monta kuin niitä on. **13** Jokainen maassa
syntynyt tehköön näin, tuodessaan suloisesti tuoksuvan uhrin
Herralle. **14** Ja jos muukalainen, joka asuu teidän luonanne tai on
ainiaaksi asettunut teidän keskuuteenne, tahtoo uhrata suloisesti
tuoksuvan uhrin Herralle, niin hän tehköön, niinkuin tekin teette.
15 Seurakunnassa olkoon laki sama teillä kuin muukalaisellakin,
joka asuu teidän luonanne. Tämä olkoon teille ikuinen säädös
sukupolvesta sukupolveen. Se, mikä koskee teitä, koskekoon
myös muukalaista Herran edessä. **16** Sama laki ja sama
oikeus olkoon sekä teillä että muukalaisella, joka asuu teidän
luonanne." **17** Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **18** "Puhu
israelilaisille ja sano heille: Kun tulette siihen maahan, johon
minä teidät vien, **19** niin syödessänne sen maan leipää antakaa
Herralle anti. **20** Ensimmäisistä jyvärouheistanne antakaa
kakku anniksi; antakaa se, niinkuin puimatantereelta annatte
annin. **21** Ensimmäisistä jyvärouheistanne antakaa Herralle anti
sukupolvesta sukupolveen. **22** Mutta jos erehdyksestä jätätte
täyttämättä jonkun näistä käskyistä, jotka Herra on Moosekselle
puhunut, **23** mitä hyvänsä, mistä Herra Mooseksen kautta
on teille käskyn antanut, siitä päivästä lähtien, jolloin Herra
antoi käskynsä, ja edelleen sukupolvesta sukupolveen, **24** niin,
jos rikkomus tapahtui seurakunnan tietämättä, erehdyksestä,
uhratkoon koko seurakunta mullikan polttouhriksi, suloiseksi
tuoksuksi Herralle, ynnä siihen kuuluvan ruoka-ja juomauhrin,
niinkuin säädetty on, sekä kauriin syntiuhriksi. **25** Kun pappi sitten
on toimittanut sovituksen kaikelle israelilaisten seurakunnalle, niin

rikkomus annetaan heille anteeksi; sillä se on ollut erehdys ja he
ovat tuoneet lahjansa uhriksi Herralle sekä syntiuhrinsa Herran
eteen erehdyksensä vuoksi. **26** Se annetaan silloin anteeksi
kaikelle israelilaisten seurakunnalle samoinkuin muukalaiselle,
joka asuu heidän keskellänsä; sillä koko kansa on vastuunalainen
erehdyksestä. **27** Mutta jos joku yksityinen rikkoo erehdyksestä,
tuokoon vuoden vanhan vuohen syntiuhriksi. **28** Kun pappi on
toimittanut sovituksen sille, joka on erehdyksestä, tahtomattaan,
rikkonut Herraa vastaan, kun hän on toimittanut hänelle
sovituksen, niin hänelle annetaan anteeksi. **29** Sama laki olkoon
sekä maassa syntyneillä israelilaisilla että muukalaisella, joka
asuu heidän keskellänsä, kun joku rikkoo erehdyksestä. **30**
Mutta se, joka tahallisesti tekee syntiä, olipa hän maassa
syntynyt tai muukalainen, pilkkaa Herraa, ja hänet hävitettäköön
kansastansa. **31** Sillä hän on pitänyt halpana Herran sanan ja
rikkonut hänen käskynsä; hänet tuhottakoon, syntivelka painaa
häntä." **32** Israelilaisten oleskellessa erämaassa tavattiin mies
kokoamassa puita sapatinpäivänä. **33** Niin ne, jotka hänet
tapasivat puita kokoamasta, toivat hänet Mooseksen ja Aaronin
ja koko seurakunnan eteen. **34** Ja he panivat hänet vankeuteen,
koska ei ollut vielä määrätty, mitä hänelle oli tehtävä. **35** Mutta
Herra sanoi Moosekselle: "Se mies rangaistakoon kuolemalla,
koko seurakunta kivittäköön hänet leirin ulkopuolella". **36** Silloin
koko seurakunta vei hänet leirin ulkopuolelle, ja he kivittivät
hänet kuoliaaksi, niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn antanut.
37 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **38** "Puhu israelilaisille ja
sano heille, että heidän on sukupolvesta sukupolveen tehtävä
itsellensä tupsut viittojensa kulmiin ja sidottava kulmien tupsuihin
punasininen lanka. **39** Ne tupsut olkoon teillä, että te, kun ne

näette, muistaisitte kaikki Herran käskyt ja ne täyttäisitte ettekä
seuraisi sydämenne ettekä silmienne himoja, jotka houkuttelevat
teitä haureuteen; **40** niin muistakaa ja täyttäkää kaikki minun
käskyni ja olkaa pyhät Jumalallenne. **41** Minä olen Herra, teidän
Jumalanne, joka vein teidät pois Egyptin maasta ollakseni teidän
Jumalanne. Minä olen Herra, teidän Jumalanne."

16 Mutta Koorah, Jisharin poika, joka oli Leevin pojan Kehatin
poika, otti Daatanin ja Abiramin, Eliabin pojat, ja Oonin, joka
oli Ruubenin pojan Peletin poika, **2** ja he nousivat kapinaan
Moosesta vastaan, ja heihin yhtyi israelilaisista kaksisataa
viisikymmentä miestä, kansan päämiehiä, kansankokouksen
jäseniä, arvokkaita miehiä. **3** Ja he kokoontuivat Moosesta ja
Aaronia vastaan ja sanoivat heille: "Jo riittää! Koko seurakunta,
he kaikki, ovat pyhät, ja Herra on heidän keskellänsä. Miksi
te siis korotatte itsenne Herran seurakunnan yli?" **4** Kun
Mooses sen kuuli, lankesi hän kasvoillensa. **5** Sitten hän puhui
Koorahille ja kaikelle hänen joukolleen sanoen: "Huomenna
Herra ilmoittaa, kuka on hänen omansa ja kuka on pyhä ja kenen
hän sallii käydä tykönsä. Kenen hän valitsee, sen hän sallii
käydä tykönsä. **6** Tehkää näin: Ottakaa itsellenne hiilipannut,
sinä Koorah ja kaikki sinun joukkosi, **7** ja virittäkää niihin tuli
ja pankaa niihin huomenna suitsuketta Herran edessä, niin
se mies, jonka Herra silloin valitsee, on pyhä. Riittäköön se
teille, te leeviläiset!" **8** Ja Mooses puhui Koorahille: "Kuulkaa,
te leeviläiset! **9** Eikö teille jo riitä se, että Israelin Jumala on
erottanut teidät Israelin seurakunnasta, sallinut teidän käydä
hänen tykönsä toimittamaan palvelusta Herran asumuksessa
ja seisomaan seurakunnan edessä palvelemassa heitä? **10**
Hän salli käydä tykönsä sinun ja kaikkien veljiesi, leeviläisten,

sinun kanssasi; ja nyt te tavoittelette pappeuttakin. **11** Niin siis
sinä ja koko sinun joukkosi käytte kapinoimaan Herraa vastaan;
sillä mikä on Aaron, että te häntä vastaan napisette!" **12** Ja
Mooses kutsutti Daatanin ja Abiramin, Eliabin pojat. Mutta he
sanoivat: "Emme tule. **13** Eikö jo riitä, että olet tuonut meidät
tänne maasta, joka vuotaa maitoa ja mettä, hukuttaaksesi meidät
erämaahan? Pyritkö vielä meidän valtiaaksemme? **14** Oletpa
totisesti tuonut meidät maahan, joka vuotaa maitoa ja mettä, ja
antanut meille perintöosaksi vainioita ja viinitarhoja! Luuletko
voivasi sokaista silmät näiltä ihmisiltä? Me emme tule." **15**
Silloin Mooses vihastui kovin ja sanoi Herralle: "Älä katso heidän
uhrilahjansa puoleen. En ole keneltäkään heistä aasiakaan
anastanut enkä kenellekään heistä mitään vääryyttä tehnyt." **16**
Silloin Mooses sanoi Koorahille: "Astukaa huomenna Herran
eteen, sinä itse ja koko sinun joukkosi, sekä myöskin Aaron,
17 ja ottakoon kukin teistä hiilipannunsa ja pankoon siihen
suitsuketta sekä tuokoon Herran eteen hiilipannunsa, kaksisataa
viisikymmentä hiilipannua; niin ikään sinä ja Aaron tuokaa
kumpikin hiilipannunne". **18** Niin he ottivat kukin hiilipannunsa,
virittivät niihin tulen ja panivat niihin suitsuketta ja asettuivat
ilmestysmajan ovelle; samoin myöskin Mooses ja Aaron. **19** Mutta
Koorah kokosi heitä vastaan koko seurakunnan ilmestysmajan
ovelle. Silloin Herran kirkkaus näkyi koko seurakunnalle. **20** Ja
Herra puhui Moosekselle ja Aaronille sanoen: **21** "Erottautukaa
te tästä joukosta, niin minä tuokiossa heidät tuhoan". **22** Mutta
he lankesivat kasvoillensa ja sanoivat: "Oi Jumala, sinä Jumala,
jonka vallassa on kaiken lihan henki: jos yksi mies rikkoo,
vihastutko silloin koko seurakuntaan?" **23** Niin Herra puhui
Moosekselle sanoen: **24** "Puhu seurakunnalle näin: Lähtekää

pois Koorahin, Daatanin ja Abiramin asumuksen ympäriltä". **25**
Sitten Mooses nousi ja meni Daatanin ja Abiramin luo, ja Israelin
vanhimmat seurasivat häntä. **26** Ja hän puhui seurakunnalle
sanoen: "Siirtykää pois näiden jumalattomien miesten majoilta
älkääkä koskeko mihinkään, mikä on heidän, ettette tuhoutuisi
kaikkien heidän syntiensä tähden". **27** Niin he lähtivät pois
Koorahin, Daatanin ja Abiramin asumuksen ympäriltä. Mutta
Daatan ja Abiram olivat tulleet ulos ja asettuneet majojensa
ovelle vaimoinensa ja suurine ja pienine lapsinensa. **28** Ja
Mooses puhui: "Tästä te tietäkää, että Herra on minut lähettänyt
tekemään kaikki nämä teot ja etteivät ne ole tapahtuneet minun
omasta tahdostani: **29** jos nämä kuolevat samalla tavalla, kuin
muut ihmiset kuolevat, ja heidän käy, niinkuin kaikkien muiden
ihmisten käy, niin ei Herra ole minua lähettänyt. **30** Mutta jos
Herra antaa jotakin erikoista tapahtua ja maa avaa kitansa
ja nielaisee heidät kaikkinensa, niin että he elävältä suistuvat
tuonelaan, niin siitä tietäkää, että nämä miehet ovat pilkanneet
Herraa." **(Sheol h7585)** **31** Tuskin oli hän saanut kaiken tämän
sanotuksi, niin maa halkesi heidän altansa **32** ja maa avasi
kitansa ja nielaisi heidät, heidän asuntonsa, kaiken Koorahin
väen ja kaikki heidän tavaransa. **33** Ja he suistuivat kaikkinensa
elävältä tuonelaan, ja maa peitti heidät; ja niin heidät hävitettiin
seurakunnan keskeltä. **(Sheol h7585)** **34** Ja koko Israel, joka oli
heidän ympärillänsä, pakeni kuullessaan heidän huutonsa, sillä
he pelkäsivät maan nielaisevan heidätkin. **35** Mutta tuli lähti
Herran tyköä ja kulutti ne kaksisataa viisikymmentä miestä,
jotka olivat tuoneet suitsutusta. **36** Ja Herra puhui Moosekselle
sanoen: **37** "Käske Eleasaria, pappi Aaronin poikaa, korjaamaan
nuo hiilipannut palosta, mutta pudistamaan tuli niistä kauas,

38 sillä ne ovat tulleet pyhäkön omiksi. Noiden henkensä
menettäneiden syntisten hiilipannuista takokaa ohuita levyjä
alttarin päällystämiseksi; sillä he toivat ne Herran eteen, ja niin
ne tulivat pyhäkön omiksi ja merkiksi israelilaisille." **39** Niin pappi
Eleasar otti ne vaskiset hiilipannut, jotka nuo tulen polttamat
miehet olivat tuoneet, ja ne taottiin alttarin päällystykseksi, **40**
muistuttamaan israelilaisille, ettei kukaan syrjäinen, joka ei ole
Aaronin sukua, lähestyisi polttamaan suitsuketta Herran edessä,
niin ettei hänen kävisi samoin kuin Koorahin ja hänen joukkonsa,
niinkuin Herra oli hänelle Mooseksen kautta puhunut. **41** Mutta
seuraavana päivänä kaikki israelilaisten seurakunta napisi
Moosesta ja Aaronia vastaan sanoen: "Te olette surmanneet
Herran kansaa". **42** Mutta kun kansa kokoontui Moosesta ja
Aaronia vastaan, niin he kääntyivät ilmestysmajaan päin, ja
katso, pilvi peitti sen, ja Herran kirkkaus näkyi. **43** Silloin Mooses
ja Aaron menivät ilmestysmajan edustalle. **44** Ja Herra puhui
Moosekselle sanoen: **45** "Poistukaa tämän joukon luota, niin
minä tuokiossa heidät tuhoan". Silloin he lankesivat kasvoillensa.
46 Ja Mooses sanoi Aaronille: "Ota hiilipannu ja viritä siihen tuli
alttarilta, pane siihen suitsuketta ja vie se nopeasti seurakunnan
luo ja toimita heille sovitus, sillä viha on lähtenyt liikkeelle
Herran tyköä, vitsaus on jo alkanut". **47** Ja Aaron teki, niinkuin
Mooses oli käskenyt, ja riensi seurakunnan keskelle, ja katso,
vitsaus oli jo alkanut kansan keskuudessa. Silloin hän suitsutti
ja toimitti kansalle sovituksen. **48** Ja hänen siinä seisoessaan
kuolleitten ja elävien vaiheella vitsaus taukosi. **49** Mutta niitä,
jotka vitsauksesta kuolivat, oli neljätoista tuhatta seitsemänsataa
henkeä, paitsi niitä, jotka saivat surmansa Koorahin tähden.

50 Sitten Aaron palasi takaisin Mooseksen luo ilmestysmajan
ovelle, ja vitsaus oli tauonnut.

17 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **2** "Puhu israelilaisille ja
ota heiltä, kaikilta heidän ruhtinailtansa, sauva kutakin sukukuntaa
kohti, heidän sukukuntiensa mukaan, kaksitoista sauvaa. Kirjoita
kunkin nimi hänen sauvaansa, **3** mutta Leevin sauvaan kirjoita
Aaronin nimi, sillä tämänkin sukukunnan päämiehellä olkoon
sauvansa. **4** Pane ne sitten ilmestysmajaan lain arkin eteen,
missä minä teille ilmestyn. **5** Ja tapahtuu, että kenen minä
valitsen, sen sauva versoo. Siten minä lopetan israelilaisten
napinan, niin että pääsen kuulemasta heidän napinaansa
teitä vastaan." **6** Ja Mooses puhui tämän israelilaisille, ja
kaikki heidän ruhtinaansa antoivat hänelle kukin sauvansa
sukukunnittain, yhteensä kaksitoista sauvaa, ja Aaronin sauva
oli heidän sauvainsa joukossa. **7** Ja Mooses pani sauvat lain
majaan, Herran eteen. **8** Kun Mooses seuraavana päivänä meni
lain majaan, niin katso, Aaronin sauva, joka oli siinä Leevin
sukukunnan puolesta, oli alkanut versoa, siihen oli ilmestynyt
silmuja, puhjennut kukkia ja kasvanut kypsiä manteleita. **9** Ja
Mooses vei ulos kaikki sauvat Herran kasvojen edestä kaikkien
israelilaisten tykö; ja he katselivat niitä ja ottivat kukin sauvansa.
10 Ja Herra sanoi Moosekselle: "Vie Aaronin sauva takaisin lain
arkin eteen säilytettäväksi merkkinä uppiniskaisille, ja lopeta
heidän napinansa, niin että minä pääsen sitä kuulemasta, jotta he
eivät kuolisi". **11** Ja Mooses teki sen; niinkuin Herra häntä käski,
niin hän teki. **12** Mutta israelilaiset sanoivat Moosekselle näin:
"Katso, me menehdymme, me hukumme, kaikki me hukumme!
13 Kuka vain lähestyy, kuka ikinä lähestyy Herran asumusta, se
kuolee! Onko meidän kaikkien hukkuminen?"

18 Ja Herra sanoi Aaronille: "Sinun ja sinun poikiesi, isäsi
suvun sinun kanssasi, on kannettava pyhäkköä vastaan tehdyt
rikkomukset; samoin sinun ja poikiesi sinun kanssasi on
kannettava pappeutta vastaan tehdyt rikkomukset. **2** Mutta salli
myös veljiesi, Leevin sukukunnan, isäsi heimon, käydä sinun
kanssasi sinne. He liittykööt sinuun ja palvelkoot sinua, kun
sinä ja poikasi sinun kanssasi toimitatte palvelusta lain majan
edessä. **3** Ja he hoitakoot sekä sinun tehtäviäsi että kaikkia
majan tehtäviä, mutta älköötlähestykö pyhiä esineitä tai alttaria,
etteivät kuolisi, niin he kuin tekin. **4** Liittykööt he sinuun ja
hoitakoot ilmestysmajan tehtävät, majan kaikki palvelustehtävät;
mutta syrjäinen älköön teitä lähestykö. **5** Ja teidän on hoidettava
tehtävät pyhäkössä ja alttarilla, ettei Herran viha enää kohtaisi
israelilaisia. **6** Ja katso, minä olen ottanut teidän veljenne,
leeviläiset, israelilaisten keskuudesta teille lahjaksi, Herralle
annettuina toimittamaan palvelusta ilmestysmajassa. **7** Mutta sinä
ja poikasi sinun kanssasi hoitakaa papinvirkaanne, pitäen huolta
kaikista alttarilla ja esiripun sisäpuolella suoritettavista tehtävistä,
ja toimittakaa palvelusta siellä. Lahjana minä annan teille
papinvirkanne; mutta syrjäinen, joka siihen ryhtyy, surmattakoon."
8 Ja Herra puhui Aaronille: "Katso, minä annan sinulle sen, mikä
saamistani anneista on talteen otettava; kaikista israelilaisten
pyhistä lahjoista minä annan sen sinulle osuudeksi ja sinun
pojillesi ikuiseksi oikeudeksi. **9** Korkeasti-pyhistä lahjoista olkoon
sinun omasi tämä, jota ei tulessa polteta: kaikki ne heidän
uhrilahjansa, jotka kuuluvat kaikkiin heidän ruokauhreihinsa,
syntiuhreihinsa ja vikauhreihinsa, joita he suorittavat minulle
korvauksena; se on korkeasti-pyhää ja olkoon sinun ja sinun
poikiesi oma. **10** Syökää se korkeasti-pyhässä paikassa; jokainen

miehenpuoli saakoon syödä sitä. Olkoon se sinulle pyhä. **11** Ja
antina heidän lahjoistansa olkoon sinun omasi tämä: kaiken sen,
minkä israelilaiset uhraavat heilutusmenoin, minä annan sinulle,
sinun pojillesi ja tyttärillesi ikuiseksi oikeudeksi; jokainen, joka
on puhdas sinun perheessäsi, saakoon syödä sitä. **12** Kaiken
parhaan öljyn ja kaiken parhaan viinin ja viljan, minkä he uutisena
antavat Herralle, sen minä annan sinulle. **13** Uutiset kaikesta,
mitä heidän maassansa kasvaa ja minkä he tuovat Herralle,
olkoot sinun omasi; jokainen, joka on puhdas sinun perheessäsi,
saakoon syödä niitä. **14** Kaikki, mitä Israelissa vihittyä on,
olkoon sinun omaasi. **15** Kaikki, mikä avaa äidinkohdun,
mikä elollinen hyvänsä, joka tuodaan Herralle, ihmisistä tai
karjasta, olkoon sinun omasi; lunastuta kuitenkin ihmisen
esikoinen samoinkuin saastaisen eläimen esikoinen. **16** Ja mitä
heidän lunastamiseensa tulee, niin lunastuta heidät kuukauden
ikäisistä alkaen sinun asettamastasi viiden sekelin arviohinnasta
pyhäkkösekelin painon mukaan, sekeli kaksikymmentä geeraa.
17 Mutta raavaan tai lampaan tai vuohen esikoista älä lunastuta;
ne ovat pyhiä. Vihmo niiden veri alttarille ja polta niiden rasva
uhriksi, suloiseksi tuoksuksi Herralle. **18** Mutta niiden liha
olkoon sinun omasi; niinkuin heilutettu rintalihakin ja oikea reisi
olkoon se sinun omasi. **19** Kaikki pyhät annit, joita israelilaiset
antavat Herralle, minä annan sinulle, sinun pojillesi ja tyttärillesi
ikuiseksi oikeudeksi. Se olkoon ikuinen suolaliitto Herran edessä
sinulle ja sinun jälkeläisillesi." **20** Ja Herra puhui Aaronille:
"Sinulla älköön olko perintöosaa heidän maassansa älköönkä
osuutta heidän keskellänsä; minä itse olen sinun osuutesi ja
perintöosasi israelilaisten keskellä. **21** Mutta leeviläisille minä
annan kaikki kymmenykset Israelissa perintöosaksi, palkkana

siitä palveluksesta, jonka he toimittavat ilmestysmajassa. **22** Älköötkä muut israelilaiset enää lähestykö ilmestysmajaa, että he eivät joutuisi syynalaisiksi ja kuolisi. **23** Ainoastaan leeviläiset toimittakoot palvelusta ilmestysmajassa ja kantakoot tehdyt rikkomukset; se olkoon teille ikuinen säädös sukupolvesta sukupolveen. Mutta heillä älköön olko perintöosaa israelilaisten keskellä. **24** Sillä israelilaisten kymmenykset, jotka he antavat Herralle anniksi, minä annan leeviläisille perintöosaksi; sentähden minä kiellän heiltä perintöosan israelilaisten keskuudessa." **25** Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **26** "Puhu leeviläisille ja sano: Kun te israelilaisilta otatte ne kymmenykset, jotka minä olen määrännyt heidän teille annettavaksi perintöosaksenne, niin antakaa siitä Herralle anti, kymmenykset kymmenyksistä, **27** ja se katsotaan teidän anniksenne, niinkuin puimatantereelta annetut jyvät tai kuurnasta tullut mehu. **28** Niin antakaa tekin Herralle anti kaikista kymmenyksistä, jotka te saatte israelilaisilta, ja tämä Herralle niistä tuleva anti antakaa pappi Aaronille. **29** Kaikista saamistanne lahjoista antakaa Herralle täysi anti; kaikesta, mikä parasta on, antakaa pyhä lahja. **30** Ja sano heille: Kun te siitä annatte parhaimman osan, niin se katsotaan leeviläisten anniksi niinkuin puimatantereen tai kuurnan sato. **31** Ja sen saatte te ja teidän perheenne syödä missä hyvänsä, sillä se on teille palkka palveluksestanne ilmestysmajassa. **32** Kun te näin annatte siitä anniksi parhaimman osan, ette joudu syynalaisiksi ettekä saastuta israelilaisten pyhiä lahjoja ettekä kuole."

19 Ja Herra puhui Moosekselle ja Aaronille sanoen: **2** "Tämä on lakimääräys, jonka Herra sääsi sanoen: Käske israelilaisia tuomaan sinulle ruskeanpunainen, virheetön hieho, jossa ei

ole mitään vammaa ja jonka päälle iestä ei vielä ole pantu. **3**
Antakaa se pappi Eleasarin haltuun, ja vietäköön se leiristä
ulos ja teurastettakoon hänen edessänsä. **4** Sitten pappi
Eleasar ottakoon sen verta sormeensa ja pirskoittakoon sen
verta ilmestysmajan etupuolta kohti seitsemän kertaa. **5** Ja
hieho poltettakoon hänen nähtensä; nahkoinensa, lihoinensa
ja verinensä ynnä rapoinensa se poltettakoon. **6** Mutta pappi
ottakoon setripuuta, isoppikorren ja helakanpunaista lankaa ja
viskatkoon ne tuleen, missä hieho palaa. **7** Sitten pappi pesköön
vaatteensa ja pesköön ruumiinsa vedessä; sitten menköön
leiriin. Mutta pappi olkoon saastainen iltaan asti. **8** Sekin, joka
hiehon poltti, pesköön vaatteensa vedessä ja pesköön ruumiinsa
vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti. **9** Sitten joku, joka
on puhdas, kootkoon hiehon tuhan ja pankoon sen talteen
leirin ulkopuolelle puhtaaseen paikkaan. Ja säilytettäköön se
israelilaisten seurakunnalle puhdistusvettä varten. Tämä on
syntiuhri. **10** Ja joka hiehon tuhan kokosi, pesköön vaatteensa
ja olkoon saastainen iltaan asti. Tämä olkoon israelilaisille ja
muukalaiselle, joka asuu heidän keskellänsä, ikuinen säädös.
11 Joka koskee kuolleen ihmisen ruumiiseen, kenen hyvänsä,
olkoon saastainen seitsemän päivää. **12** Hän puhdistakoon
itsensä tällä vedellä kolmantena ja seitsemäntenä päivänä, niin
hän tulee puhtaaksi. Mutta jos hän ei puhdistaudu kolmantena ja
seitsemäntenä päivänä, niin hän ei tule puhtaaksi. **13** Jokainen,
joka koskee kuolleeseen, kuolleen ihmisen ruumiiseen, eikä
puhdistaudu, hän saastuttaa Herran asumuksen, ja hänet
hävitettäköön Israelista, koska puhdistusvettä ei ole vihmottu
häneen; hän on saastainen, hänen saastaisuutensa pysyy
hänessä yhä. **14** Tämä on laki: Kun joku kuolee telttamajassa,

niin jokainen, joka menee siihen majaan, ja jokainen, joka on siinä
majassa, olkoon saastainen seitsemän päivää. **15** Ja jokainen
avoin astia, johon ei ole peitettä sidottu, olkoon saastainen. **16**
Ja jokainen, joka ulkona kedolla koskee miekalla surmattuun tai
muulla tavoin kuolleeseen tai ihmisluuhun tai hautaan, olkoon
saastainen seitsemän päivää. **17** Mutta näin saastunutta varten
otettakoon poltetun syntiuhrin tuhkaa ja kaadettakoon sen päälle
astiaan raikasta vettä. **18** Ottakoon sitten joku, joka on puhdas,
isoppikorren ja kastakoon sen siihen veteen ja pirskoittakoon sitä
tuohon majaan ja kaikkiin sen esineihin ja ihmisiin, jotka siellä
olivat, samoinkuin siihen, joka on koskenut luuhun tai surmattuun
tai muulla tavoin kuolleeseen tai hautaan. **19** Ja se puhdas
pirskoittakoon sitä saastuneeseen kolmantena ja seitsemäntenä
päivänä ja puhdistakoon hänet seitsemäntenä päivänä. Sitten
hän pesköön vaatteensa ja peseytyköön vedessä, niin hän tulee
illalla puhtaaksi. **20** Mutta joka on saastunut eikä puhdistaudu,
se hävitettäköön seurakunnasta, koska hän on saastuttanut
Herran pyhäkön eikä puhdistusvettä ole vihmottu häneen; hän
on saastainen. **21** Ja tämä olkoon heille ikuinen säädös. Mutta
puhdistusveden pirskoittaja pesköön vaatteensa, ja se, joka
koskee puhdistusveteen, olkoon saastainen iltaan asti. **22** Ja
kaikki, mihin saastunut koskee, olkoon saastaista, ja se, joka
koskee häneen, olkoon saastainen iltaan asti."

20 Senjälkeen israelilaiset, koko seurakunta, tulivat Siinin
erämaahan ensimmäisenä kuukautena, ja kansa asettui
Kaadekseen. Siellä Mirjam kuoli, ja hänet haudattiin sinne. **2**
Mutta kansalla ei ollut vettä; niin he kokoontuivat Moosesta
ja Aaronia vastaan. **3** Ja kansa riiteli Moosesta vastaan ja
sanoi näin: "Jospa mekin olisimme hukkuneet silloin, kun

veljemme hukkuivat Herran edessä! **4** Minkätähden toitte Herran
seurakunnan tähän erämaahan, kuollaksemme karjoinemme
tänne? **5** Ja minkätähden johdatitte meidät pois Egyptistä
tuodaksenne meidät tähän pahaan paikkaan, jossa ei kasva
viljaa eikä viikunoita, ei viiniköynnöksiä eikä granaattiomenia, ja
jossa ei ole vettä juoda?" **6** Mutta Mooses ja Aaron menivät
seurakunnan luota ilmestysmajan ovelle ja lankesivat kasvoilleen.
Silloin näkyi Herran kirkkaus heille. **7** Ja Herra puhui Moosekselle
sanoen: **8** "Ota sauva ja kokoa seurakunta, sinä ja veljesi
Aaron, ja puhukaa heidän silmiensä edessä kalliolle, niin se
antaa vettä, ja sinä saat vettä tulemaan heille kalliosta ja
juotat joukon ja sen karjan". **9** Niin Mooses otti sauvan Herran
kasvojen edestä, niinkuin hän oli häntä käskenyt. **10** Ja Mooses
ja Aaron kokosivat seurakunnan kallion eteen, ja hän sanoi
heille: "Kuulkaa nyt, te niskurit! Onko meidän saatava teille
vettä tästä kalliosta?" **11** Niin Mooses nosti kätensä ja iski
kalliota kahdesti sauvallansa, ja siitä lähti runsaasti vettä, niin
että kansa ja sen karja saivat juoda. **12** Mutta Herra sanoi
Moosekselle ja Aaronille: "Koska ette uskoneet minuun ettekä
pitäneet minua pyhänä israelilaisten silmien edessä, niin te ette
saa viedä tätä seurakuntaa siihen maahan, jonka minä heille
annan". **13** Tämä oli Meriban vesi, jonka luona israelilaiset
riitelivät Herraa vastaan ja hän näytti heille pyhyytensä. **14** Mutta
Mooses lähetti Kaadeksesta sanansaattajat Edomin kuninkaan
tykö sanomaan: "Näin sanoo veljesi Israel: Sinä tunnet kaiken
vaivan, joka on meitä kohdannut, **15** kuinka isämme lähtivät
Egyptiin, kuinka olemme asuneet Egyptissä kauan aikaa ja
kuinka egyptiläiset kohtelivat pahoin meitä ja meidän isiämme.
16 Mutta me huusimme Herran puoleen, ja hän kuuli meidän

huutomme ja lähetti enkelin, joka vei meidät pois Egyptistä.
Ja katso, me olemme nyt Kaadeksessa, kaupungissa, joka on
sinun maasi rajalla. **17** Salli meidän kulkea maasi läpi. Me emme
kulje peltojen emmekä viinitarhojen poikki emmekä juo vettä
kaivoista. Poikkeamatta oikealle tai vasemmalle me kuljemme
valtatietä, kunnes olemme päässeet alueesi läpi." **18** Mutta
Edom vastasi hänelle: "Älä kulje minun maani läpi; muutoin
minä käyn miekka kädessä sinua vastaan". **19** Mutta israelilaiset
sanoivat hänelle: "Maantietä me kuljemme, ja jos juomme
vettäsi, me tai meidän karjamme, niin me maksamme sen, kun
vain saamme jalkaisin kulkea sinun maasi läpi". **20** Mutta hän
vastasi: "Tästä et kulje!" Ja Edom lähti häntä vastaan suurella
sotajoukolla ja vahvasti varustettuna. **21** Kun siis Edom kielsi
Israelia kulkemasta maansa läpi, niin Israel väistyi sieltä pois.
22 Ja he lähtivät liikkeelle Kaadeksesta. Ja israelilaiset, koko
kansa, tulivat Hoorin vuorelle. **23** Mutta Herra sanoi Moosekselle
ja Aaronille Hoorin vuorella, Edomin maan rajalla, näin: **24**
"Aaron otetaan nyt pois heimonsa tykö, sillä hän ei pääse siihen
maahan, jonka minä annan israelilaisille, koska te niskoittelitte
minun käskyäni vastaan Meriban veden luona. **25** Ota Aaron ja
hänen poikansa Eleasar ja vie heidät Hoorin vuorelle. **26** Ja
riisu Aaronilta vaatteet ja pue ne hänen poikansa Eleasarin ylle.
Aaron otetaan pois ja kuolee siellä." **27** Ja Mooses teki, niinkuin
Herra oli käskenyt; ja he nousivat Hoorin vuorelle koko kansan
silmien edessä. **28** Ja Mooses riisui Aaronilta vaatteet ja puki ne
hänen poikansa Eleasarin ylle. Niin Aaron kuoli siellä vuoren
huipulla, mutta Mooses ja Eleasar astuivat alas vuorelta. **29** Ja
kun koko kansa sai tietää, että Aaron oli kuollut, niin he itkivät
Aaronia kolmekymmentä päivää, koko Israelin heimo.

21 Mutta kun Aradin kuningas, kanaanilainen, joka asui
Etelämaassa, kuuli, että Israel oli tulossa Atarimin tietä, ryhtyi
hän sotimaan Israelia vastaan ja otti muutamia heistä vangiksi.
2 Silloin Israel teki lupauksen Herralle ja sanoi: "Jos sinä annat
tämän kansan minun käsiini, niin minä vihin sen kaupungit
tuhon omiksi". **3** Ja Herra kuuli, mitä Israel lausui, ja jätti
kanaanilaiset hänen käsiinsä. Niin Israel vihki heidät ja heidän
kaupunkinsa tuhon omiksi. Ja sen paikan nimeksi pantiin Horma.
4 Senjälkeen he lähtivät liikkeelle Hoorin vuorelta Kaislameren
tietä kiertääksensä Edomin maan. Mutta matkalla kansa kävi
kärsimättömäksi. **5** Ja kansa puhui Jumalaa ja Moosesta vastaan:
"Minkätähden te johdatitte meidät pois Egyptistä kuolemaan
erämaahan? Eihän täällä ole leipää eikä vettä, ja me olemme
kyllästyneet tähän huonoon ruokaan." **6** Silloin Herra lähetti
kansan sekaan myrkkykäärmeitä, jotka purivat kansaa, niin että
paljon kansaa Israelista kuoli. **7** Niin kansa tuli Mooseksen luo, ja
he sanoivat: "Me teimme syntiä, kun puhuimme Herraa ja sinua
vastaan. Rukoile Herraa, että hän poistaa käärmeet meidän
kimpustamme." Ja Mooses rukoili kansan puolesta. **8** Silloin
Herra sanoi Moosekselle: "Tee itsellesi käärme ja pane se tangon
päähän, niin jokainen purtu, joka siihen katsoo, jää eloon". **9**
Niin Mooses teki vaskikäärmeen ja pani sen tangon päähän; jos
ketä käärmeet sitten purivat ja tämä katsoi vaskikäärmeeseen,
niin hän jäi eloon. **10** Sitten israelilaiset lähtivät liikkeelle ja
leiriytyivät Oobotiin. **11** Ja he lähtivät liikkeelle Oobotista ja
leiriytyivät Iije-Abarimiin siinä erämaassa, joka on Mooabista
itään, auringon nousun puolella. **12** Sieltä he lähtivät liikkeelle ja
leiriytyivät Seredin laaksoon. **13** Sieltä he lähtivät liikkeelle ja
leiriytyivät erämaahan tuolle puolelle Arnon-jokea, joka lähtee

amorilaisten alueelta; sillä Arnon on Mooabin rajana Mooabin
ja amorilaisten maan välillä. **14** Sentähden sanotaan "Herran
sotien kirjassa": "Vaaheb Suufassa ja Arnonin laaksot **15** ja
laaksojen rinteet, jotka ulottuvat Aarin tienoille ja kallistuvat
Mooabin rajaan". **16** Ja sieltä he kulkivat Beeriin. Se oli se
kaivo, josta Herra oli sanonut Moosekselle: "Kokoa kansa, niin
minä annan heille vettä". **17** Silloin lauloi Israel tämän laulun:
"Kuohu, kaivo! -laulakaa sille laulu- **18** kaivo, jonka ruhtinaat
kaivoivat, kansan parhaat koversivat valtikallaan, sauvoillansa!"
Ja siitä erämaasta he kulkivat Mattanaan **19** ja Mattanasta
Nahalieliin ja Nahalielista Baamotiin **20** ja Baamotista siihen
laaksoon, joka on Mooabin maassa, Pisgan huipun juurella,
joka kohoaa yli erämaan. **21** Ja Israel lähetti sanansaattajat
Siihonin, amorilaisten kuninkaan, tykö sanomaan: **22** "Salli
minun kulkea maasi läpi. Me emme poikkea pelloille emmekä
viinitarhoihin emmekä juo vettä kaivoista. Valtatietä me kuljemme,
kunnes olemme päässeet sinun alueesi läpi." **23** Mutta Siihon
ei sallinut Israelin kulkea alueensa läpi, vaan kokosi kaiken
väkensä ja lähti Israelia vastaan erämaahan. Ja kun hän oli
tullut Jahaaseen, ryhtyi hän taisteluun Israelia vastaan. **24**
Mutta Israel voitti hänet miekan terällä ja valloitti hänen maansa
Arnonista Jabbokiin, aina ammonilaisten maahan asti, sillä
ammonilaisten raja oli varustettu. **25** Ja Israel valtasi sieltä kaikki
kaupungit; ja Israel asettui kaikkiin amorilaisten kaupunkeihin,
Hesboniin ja kaikkiin sen tytärkaupunkeihin. **26** Sillä Hesbon oli
amorilaisten kuninkaan Siihonin kaupunki; hän oli näet käynyt
sotaa entistä Mooabin kuningasta vastaan sekä vallannut häneltä
kaiken hänen maansa Arnoniin asti. **27** Sentähden runosepät
sanovat: "Tulkaa Hesboniin! Rakennettakoon ja varustettakoon

Siihonin kaupunki. **28** Sillä tuli lähti Hesbonista, liekki Siihonin
kaupungista; se kulutti Aar-Mooabin, Arnonin kukkulain valtiaat.
29 Voi sinua, Mooab! Sinä hukuit, Kemoksen kansa! Poikiensa
hän salli tulla pakolaisiksi, tytärtensä amorilaisten kuninkaan
Siihonin vangeiksi. **30** Me ammuimme heidät, Hesbon kukistui
Diibonia myöten; me hävitimme Noofahiin asti, aina Meedebaan
saakka." **31** Niin Israel asettui amorilaisten maahan. **32** Ja
Mooses lähetti vakoilemaan Jaeseria, ja he valloittivat sen
tytärkaupungit; ja hän karkoitti amorilaiset, jotka siellä olivat.
33 Sitten he kääntyivät toisaalle ja kulkivat Baasanin tietä.
Silloin lähti Oog, Baasanin kuningas, heitä vastaan, hän ja
kaikki hänen väkensä, Edreihin taistelemaan. **34** Mutta Herra
sanoi Moosekselle: "Älä pelkää häntä, sillä minä annan sinun
käteesi hänet ja kaiken hänen kansansa ja maansa. Ja tee
hänelle, niinkuin teit Siihonille, amorilaisten kuninkaalle, joka
asui Hesbonissa." **35** Ja he voittivat hänet ja hänen poikansa ja
kaiken hänen väkensä, päästämättä pakoon ainoatakaan. Niin
he valloittivat hänen maansa.

22 Sitten israelilaiset lähtivät liikkeelle ja leiriytyivät Mooabin
arolle, Jordanin tuolle puolelle, Jerikon kohdalle. **2** Mutta
Baalak, Sipporin poika, näki kaiken, mitä Israel oli tehnyt
amorilaisille. **3** Ja Mooab pelkäsi tätä kansaa suuresti, kun
sitä oli niin paljon; ja Mooab kauhistui israelilaisia. **4** Mooab
sanoi Midianin vanhimmille: "Nyt tuo lauma syö puhtaaksi kaiken
meidän ympäriltämme, niinkuin härkä syö kedon vihannuuden".
Ja Baalak, Sipporin poika, oli Mooabin kuninkaana siihen
aikaan. **5** Hän lähetti sanansaattajat Bileamin, Beorin pojan,
tykö Petoriin, joka on Eufrat-virran varrella, heimolaistensa
maahan, kutsumaan häntä ja käski sanoa hänelle: "Katso,

Egyptistä on lähtenyt liikkeelle kansa; katso, se on tulvinut yli
maan ja asettunut minua lähelle. **6** Tule siis ja kiroa minun
puolestani tämä kansa, sillä se on minua väkevämpi; ehkä minä
sitten saan sen voitetuksi ja karkoitetuksi maasta. Sillä minä
tiedän, että jonka sinä siunaat, se on siunattu, ja jonka sinä
kiroat, se on kirottu." **7** Niin Mooabin vanhimmat ja Midianin
vanhimmat lähtivät matkaan, tietäjänpalkka mukanansa. Ja kun
he saapuivat Bileamin luo, puhuivat he hänelle Baalakin sanat.
8 Hän vastasi heille: "Viipykää täällä tämä yö, niin minä annan
teille vastauksen sen mukaan, kuin Herra minulle puhuu". Silloin
jäivät mooabilaisten päämiehet Bileamin luo. **9** Niin Jumala
tuli Bileamin tykö ja kysyi: "Keitä ovat ne miehet, jotka ovat
sinun luonasi?" **10** Bileam vastasi Jumalalle: "Baalak, Sipporin
poika, Mooabin kuningas, on lähettänyt heidät tuomaan minulle
tämän sanan: **11** 'Katso, kansa on lähtenyt Egyptistä ja on
tulvinut yli maan; tule siis, kiroa se minun puolestani, ehkä sitten
voin ryhtyä taisteluun sitä vastaan ja karkoittaa sen'". **12** Mutta
Jumala sanoi Bileamille: "Älä mene heidän kanssaan äläkä kiroa
sitä kansaa, sillä se on siunattu". **13** Niin Bileam nousi aamulla
ja sanoi Baalakin päämiehille: "Menkää takaisin maahanne,
sillä Herra ei ole sallinut minun lähteä teidän kanssanne". **14**
Silloin nousivat Mooabin päämiehet ja tulivat Baalakin luo ja
sanoivat: "Bileam ei suostunut lähtemään meidän kanssamme".
15 Mutta Baalak lähetti uudestaan päämiehiä matkaan, vielä
useampia ja arvokkaampia kuin edelliset. **16** Ja he saapuivat
Bileamin luo ja sanoivat hänelle: "Näin sanoo Baalak, Sipporin
poika: 'Älä kieltäydy tulemasta minun luokseni. **17** Sillä minä
palkitsen sinut ylenpalttisesti ja teen kaiken, mitä minulta vaadit;
tule siis ja kiroa minun puolestani tämä kansa.'" **18** Mutta Bileam

vastasi ja sanoi Baalakin palvelijoille: "Vaikka Baalak antaisi
minulle talonsa täyden hopeata ja kultaa, en sittenkään voisi, en
pienessä enkä suuressa, rikkoa Herran, minun Jumalani, käskyä.
19 Mutta jääkää nyt tänne tekin täksi yöksi, saadakseni tietää,
mitä Herra vielä minulle sanoo." **20** Niin Jumala tuli Bileamin tykö
yöllä ja sanoi hänelle: "Jos nämä miehet ovat tulleet kutsumaan
sinua, niin nouse ja lähde heidän kanssaan, mutta tee vain se,
mitä minä sinulle sanon". **21** Ja Bileam nousi aamulla, satuloi
aasintammansa ja lähti matkaan Mooabin päämiesten kanssa. **22**
Mutta kun hän lähti, syttyi Jumalan viha, ja Herran enkeli asettui
tielle estämään häntä, hänen ratsastaessaan aasintammallaan,
kaksi palvelijaa mukanansa. **23** Kun aasintamma näki Herran
enkelin seisovan tiellä, paljastettu miekka kädessänsä, niin se
poikkesi tieltä ja meni peltoon. Mutta Bileam löi aasintammaa
palauttaaksensa sen tielle. **24** Sitten Herran enkeli asettui solaan
viinitarhojen välille, jossa oli kiviaita kummallakin puolella. **25**
Kun aasintamma näki Herran enkelin, niin se painautui aitaan ja
likisti Bileamin jalkaa aitaa vasten. Ja hän löi sitä vielä kerran.
26 Silloin Herran enkeli taas meni edemmäs ja asettui ahtaaseen
paikkaan, jossa ei ollut tilaa väistyä oikealle eikä vasemmalle.
27 Kun aasintamma näki Herran enkelin, laskeutui se maahan
Bileamin alla. Silloin Bileamin viha syttyi, ja hän löi aasintammaa
sauvalla. **28** Niin Herra avasi aasintamman suun, ja se sanoi
Bileamille: "Mitä minä olen sinulle tehnyt, koska lyöt minua jo
kolmannen kerran?" **29** Bileam vastasi aasintammalle: "Sinä olet
pitänyt minua pilkkanasi. Olisipa minulla miekka kädessäni, niin
nyt minä sinut tappaisin." **30** Mutta aasintamma sanoi Bileamille:
"Enkö minä ole sinun aasintammasi, jolla olet ratsastanut kaiken
aikasi tähän päivään asti? Onko minun ollut tapana tehdä sinulle

näin?" Hän vastasi: "Ei". **31** Niin Herra avasi Bileamin silmät,
niin että hän näki Herran enkelin seisovan tiellä, paljastettu
miekka kädessänsä. Silloin hän kumartui ja heittäytyi kasvoilleen.
32 Niin Herran enkeli sanoi hänelle: "Minkätähden olet lyönyt
aasintammaasi jo kolme kertaa? Katso, minä olen tullut sinua
estämään, sillä ajattelemattomasti sinä olet lähtenyt tälle matkalle
vastoin minun tahtoani. **33** Mutta aasintamma näki minut ja
on väistynyt minun edestäni jo kolme kertaa. Ja jos se ei olisi
väistynyt minun edestäni, niin minä olisin surmannut sinut, mutta
jättänyt sen elämään." **34** Niin Bileam vastasi Herran enkelille:
"Minä olen tehnyt syntiä; sillä minä en tiennyt, että sinä olit
asettunut minua vastaan tielle. Mutta jos tämä ei ole sinulle
mieleen, niin minä nyt palaan takaisin." **35** Mutta Herran enkeli
sanoi Bileamille: "Mene näiden miesten kanssa, mutta puhu
ainoastaan se, minkä minä sinulle puhun". Niin Bileam lähti
Baalakin päämiesten kanssa. **36** Kun Baalak kuuli, että Bileam
oli tulossa, meni hän häntä vastaan Iir-Mooabiin, joka on Arnonia
pitkin kulkevalla rajalla, uloimmalla rajalla. **37** Ja Baalak sanoi
Bileamille: "Enkö minä vartavasten lähettänyt kutsumaan sinua?
Minkätähden et tahtonut tulla minun luokseni? Enkö minä muka
voi sinua palkita?" **38** Mutta Bileam vastasi Baalakille: "Olenhan
minä nyt tullut sinun luoksesi. Mutta onko minun vallassani
puhua mitään? Minkä Jumala panee minun suuhuni, sen minä
puhun." **39** Niin Bileam lähti Baalakin kanssa, ja he saapuivat
Kirjat-Husotiin. **40** Ja Baalak teurasti raavaita ja lampaita ja
lähetti ne Bileamille ja päämiehille, jotka olivat hänen luonansa.
41 Mutta seuraavana aamuna Baalak otti Bileamin mukaansa ja
vei hänet Baamot-Baalin kukkulalle, josta hän näki reunimmaisen
osan tuota kansaa.

23 Ja Bileam sanoi Baalakille: "Rakenna minulle tähän
seitsemän alttaria ja hanki minulle tänne seitsemän härkää
ja seitsemän oinasta". **2** Niin Baalak teki, niinkuin Bileam
käski. Ja Baalak ja Bileam uhrasivat härän ja oinaan kullakin
alttarilla. **3** Niin Bileam sanoi Baalakille: "Asetu tähän polttouhrisi
ääreen, minä menen tuonne; ehkä minä saan kohdata Herran.
Minkä hän minulle näyttää, sen minä ilmoitan sinulle." Ja hän
meni eräälle autiolle kukkulalle. **4** Ja Jumala tuli ja kohtasi
Bileamin. Silloin tämä sanoi hänelle: "Seitsemän alttaria minä
olen pannut kuntoon ja olen uhrannut härän ja oinaan kullakin
alttarilla". **5** Ja Herra pani sanat Bileamin suuhun ja sanoi:
"Palaja Baalakin luo ja puhu hänelle näin". **6** Niin hän palasi
hänen luoksensa, ja hän seisoi siinä polttouhrinsa ääressä, hän
ja kaikki Mooabin päämiehet. **7** Niin hän puhkesi lausumaan
ja sanoi: "Aramista nouti minut Baalak, idän vuorilta Mooabin
kuningas: 'Tule, kiroa minun puolestani Jaakob, tule ja sadattele
Israelia'. **8** Kuinka minä kiroaisin sen, jota ei Jumala kiroa,
kuinka sadattelisin sitä, jota ei Herra sadattele? **9** Minä näen
sen kallioiden huipulta, minä katselen sitä kukkuloilta: katso,
se on erillään asuva kansa, se ei lukeudu pakanakansojen
joukkoon. **10** Kuka mittaa Jaakobin hiekkajyväset, kuka Israelin
tomuhiukkasten luvun? Suotakoon minun kuolla oikeamielisten
kuolema, olkoon minun loppuni niinkuin heidän." **11** Silloin Baalak
sanoi Bileamille: "Mitä oletkaan minulle tehnyt! Minä toin sinut
tänne vihollisiani kiroamaan, ja katso, nyt sinä heidät siunaat!"
12 Mutta hän vastasi ja sanoi: "Eikö minun ole tarkoin puhuttava
se, minkä Herra panee minun suuhuni?" **13** Niin Baalak sanoi
hänelle: "Tule minun kanssani toiseen paikkaan, josta voit nähdä
sen kansan, kuitenkin ainoastaan sen äärimmäisen reunan, et

sitä kokonaisuudessaan, ja kiroa se minun puolestani sieltä".
14 Ja hän vei hänet Vartijakedolle Pisga-vuoren huipulle ja
rakensi siihen seitsemän alttaria ja uhrasi härän ja oinaan
kullakin alttarilla. **15** Sitten Bileam sanoi Baalakille: "Asetu tähän
polttouhrisi ääreen, ehkä hän kohtaa minua tuolla". **16** Niin Herra
tuli kohtaamaan Bileamia, pani sanat hänen suuhunsa ja sanoi:
"Palaja Baalakin luo ja puhu hänelle näin". **17** Niin hän tuli hänen
luoksensa, ja hän seisoi siinä polttouhrinsa ääressä, Mooabin
päämiehet kanssansa. Baalak kysyi häneltä: "Mitä Herra puhui?"
18 Niin hän puhkesi lausumaan ja sanoi: "Nouse, Baalak, ja
kuule! Kuuntele minua, sinä Sipporin poika! **19** Ei Jumala ole
ihminen, niin että hän valhettelisi, eikä ihmislapsi, että hän
katuisi. Sanoisiko hän jotakin eikä sitä tekisi, puhuisiko jotakin
eikä sitä täyttäisi? **20** Katso, minä olen saanut tehtäväkseni
siunata: hän on siunannut, enkä minä voi sitä peruuttaa. **21** Ei
havaita vaivaa Jaakobissa eikä nähdä onnettomuutta Israelissa;
Herra, hänen Jumalansa, on hänen kanssansa, riemuhuuto
kuninkaalle kaikuu siellä. **22** Jumala vei sen pois Egyptistä; sen
sarvet ovat kuin villihärän. **23** Sillä ei ole noituutta Jaakobissa
eikä tavata taikuutta Israelissa. Aikanansa ilmoitetaan Jaakobille
ja Israelille, mitä Jumala on tekevä. **24** Katso, se on kansa,
joka nousee kuin naarasleijona, joka kohoaa kuin leijona. Ei
se paneudu levolle, ennenkuin on saalista syönyt ja juonut
surmattujen verta." **25** Mutta Baalak sanoi Bileamille: "Älä
kiroa sitä äläkä siunaa sitä". **26** Mutta Bileam vastasi ja sanoi
Baalakille: "Enkö minä puhunut sinulle näin: 'Kaikki, mitä Herra
sanoo, on minun tehtävä'?" **27** Niin Baalak sanoi Bileamille:
"Tule, minä vien sinut toiseen paikkaan; ehkäpä on Jumalan
silmissä otollista, että kiroat kansan minun puolestani sieltä". **28**

Ja Baalak vei Bileamin Peor-vuoren huipulle, joka kohoaa yli
erämaan. **29** Sitten Bileam sanoi Baalakille: "Rakenna minulle
tähän seitsemän alttaria ja hanki minulle tänne seitsemän härkää
ja seitsemän oinasta". **30** Ja Baalak teki, niinkuin Bileam käski,
ja uhrasi härän ja oinaan kullakin alttarilla.

24 Kun Bileam näki, että Israelin siunaaminen oli Herralle
otollista, ei hän enää mennyt niinkuin aina ennen ennusmerkkejä
etsimään, vaan käänsi kasvonsa erämaahan. **2** Ja kun Bileam
nosti silmänsä ja näki Israelin leiriytyneenä heimokunnittain,
niin Jumalan Henki tuli häneen. **3** Ja hän puhkesi lausumaan
ja sanoi: "Näin puhuu Bileam, Beorin poika, näin puhuu mies,
jonka silmä on avattu. **4** Näin puhuu hän, joka kuulee Jumalan
puheen, joka näkee Kaikkivaltiaan näkyjä, joka lankeaa loveen
ja jonka silmät avataan. **5** Kuinka ihanat ovat sinun majasi,
Jaakob, sinun asuinsijasi, Israel! **6** Niinkuin laajat purolaaksot,
niinkuin puutarhat virran varrella, niinkuin aloepuut, Herran
istuttamat, niinkuin setripuut vesien vierillä! **7** Vettä läikkyy
sen vesisangoista, ja sen laihot saavat runsaasti vettä. Agagia
mahtavampi on sen kuningas, ylhäinen sen kuningasvalta. **8**
Jumala vei sen pois Egyptistä; sen sarvet ovat kuin villihärän.
Se syö suuhunsa viholliskansat, heidän luunsa se murskaa ja
lävistää heidät nuolillansa. **9** Se on kyyristynyt, se on laskeutunut
maahan kuin leijona, niinkuin naarasleijona-kuka uskaltaa sitä
häiritä? Siunattu olkoon, joka sinua siunaa, kirottu, joka sinua
kiroaa!" **10** Silloin Baalak vihastui Bileamiin ja löi kätensä yhteen.
Ja Baalak sanoi Bileamille: "Minä kutsuin sinut vihollisiani
kiroamaan, ja nyt sinä olet siunannut heidät jo kolme kertaa. **11**
Mene tiehesi! Minä aioin sinua runsaasti palkita, mutta katso,
Herra on sinulta palkan kieltänyt." **12** Bileam vastasi Baalakille:

"Enkö minä jo sanonut sinun sanansaattajillesi, jotka lähetit
luokseni: **13** 'Vaikka Baalak antaisi minulle talonsa täyden
hopeata ja kultaa, en sittenkään voisi rikkoa Herran käskyä,
en tehdä mitään oman mieleni mukaan, en hyvää, en pahaa'.
Minkä Herra puhuu, sen minäkin puhun. **14** Ja nyt minä lähden
kansani tykö, mutta sitä ennen minä ilmoitan sinulle, mitä tämä
kansa on tekevä sinun kansallesi aikojen lopulla." **15** Ja hän
puhkesi lausumaan ja sanoi: "Näin puhuu Bileam, Beorin poika,
näin puhuu mies, jonka silmä on avattu. **16** Näin puhuu hän,
joka kuulee Jumalan puheen ja saa tietonsa Korkeimmalta,
joka näkee Kaikkivaltiaan näkyjä, joka lankeaa loveen ja jonka
silmät avataan: **17** Minä näen hänet, en kuitenkaan nyt, minä
katselen häntä, en kuitenkaan läheltä. Tähti nousee Jaakobista,
ja valtikka kohoaa Israelista. Se ruhjoo Mooabilta ohimot, päälaen
kaikilta Seetin pojilta. **18** Ja Edomista tulee alusmaa, Seir joutuu
vihollistensa omaksi; mutta Israel tekee väkeviä tekoja. **19**
Ja Jaakobista tulee valtias, hän hävittää kaupungeista niihin
pelastuneet." **20** Ja kun hän näki Amalekin, niin hän puhkesi
lausumaan ja sanoi: "Kansakunnista ensimmäinen on Amalek,
mutta sen loppu on perikato". **21** Ja kun hän näki keeniläiset,
niin hän puhkesi lausumaan ja sanoi: "Järkkymätön on sinun
asumuksesi, ja kalliolle on pesäsi pantu. **22** Mutta sittenkin
Kain hävitetään: ei aikaakaan, niin Assur vie sinut vangiksi."
23 Ja hän puhkesi lausumaan ja sanoi: "Voi! Kuka jää enää
elämään, kun Jumala tämän tekee! **24** Laivoja saapuu kittiläisten
suunnalta, ja ne kurittavat Assurin ja kurittavat Eeberin. Hänkin
on perikadon oma." **25** Senjälkeen Bileam nousi, lähti matkaan
ja palasi kotiinsa; ja myöskin Baalak lähti tiehensä.

25 Niin Israel asettui Sittimiin. Ja kansa rupesi irstailemaan
Mooabin tyttärien kanssa. **2** Nämä kutsuivat kansaa jumaliensa
uhreille, ja kansa söi ja kumarsi heidän jumaliansa. **3** Kun Israel
näin antautui palvelemaan Baal-Peoria, syttyi Herran viha Israelia
kohtaan. **4** Ja Herra sanoi Moosekselle: "Ota kansan kaikki
päämiehet ja lävistä heidät paaluihin Herralle, vasten aurinkoa,
että Herran vihan hehku kääntyisi pois Israelista". **5** Niin Mooses
sanoi Israelin tuomareille: "Surmatkoon jokainen miehistään ne,
jotka ovat antautuneet palvelemaan Baal-Peoria". **6** Ja katso,
muuan mies israelilaisista tuli ja toi veljiensä luo midianilaisen
naisen, Mooseksen ja kaiken israelilaisten seurakunnan nähden,
kun nämä olivat itkemässä ilmestysmajan ovella. **7** Kun Piinehas,
pappi Aaronin pojan Eleasarin poika, näki sen, nousi hän kansan
keskeltä ja otti keihään käteensä **8** ja seurasi tuota Israelin miestä
makuusuojaan ja lävisti heidät molemmat, Israelin miehen ja sen
naisen, vatsan kohdalta. Silloin taukosi israelilaisilta vitsaus. **9** Ja
niitä, jotka kuolivat tässä vitsauksessa, oli kaksikymmentäneljä
tuhatta. **10** Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **11** "Piinehas,
pappi Aaronin pojan Eleasarin poika, on kääntänyt minun vihani
pois israelilaisista, kun hän on kiivaillut minun puolestani heidän
keskuudessaan, niin ettei minun ole tarvinnut kiivaudessani
tehdä loppua israelilaisista. **12** Sano siis: Katso, minä teen hänen
kanssansa liiton hänen menestymiseksensä. **13** Ja se tulee
hänelle ja hänen jälkeläisillensä ikuiseksi pappeuden liitoksi,
koska hän kiivaili Jumalansa puolesta ja toimitti sovituksen
israelilaisille." **14** Ja surmatun Israelin miehen nimi, sen, joka
surmattiin midianilaisen naisen kanssa, oli Simri, simeonilaisen
perhekunta-päämiehen Saalun poika. **15** Ja surmatun midianilais-
naisen nimi oli Kosbi, Suurin, midianilaisen perhekunnan

heimopäällikön, tytär. **16** Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **17**
"Ahdistakaa midianilaisia ja tuhotkaa heidät. **18** Sillä he ahdistivat
teitä viekkailla juonillansa, joilla he houkuttelivat teidät Peorin ja
sisarensa Kosbin, midianilaisen päämiehen tyttären, ansaan,
hänen, joka surmattiin Peorin vuoksi tapahtuneen vitsauksen
päivänä."

26 Tämän vitsauksen jälkeen Herra puhui Moosekselle ja
Eleasarille, pappi Aaronin pojalle, sanoen: **2** "Laskekaa koko
israelilaisten seurakunnan väkiluku, kaksikymmenvuotiset ja
sitä vanhemmat, perhekunnittain, kaikki Israelin sotakelpoiset
miehet". **3** Ja Mooses ja pappi Eleasar puhuivat heille
Mooabin arolla Jordanin luona, Jerikon kohdalla, sanoen: **4**
"Kaksikymmenvuotiset ja sitä vanhemmat laskettakoon", niinkuin
Herra oli Moosekselle käskyn antanut. Ja israelilaiset, jotka
olivat lähteneet Egyptin maasta, olivat: **5** Ruuben, Israelin
esikoinen; Ruubenin jälkeläisiä olivat: Hanokista hanokilaisten
suku, Pallusta pallulaisten suku, **6** Hesronista hesronilaisten
suku, Karmista karmilaisten suku. **7** Nämä olivat ruubenilaisten
suvut. Ja katselmuksessa olleita oli heitä neljäkymmentäkolme
tuhatta seitsemänsataa kolmekymmentä. **8** Ja Pallun poika oli
Eliab. **9** Ja Eliabin pojat olivat Nemuel ja Daatan ja Abiram.
Nämä olivat ne kansan edusmiehet Daatan ja Abiram, jotka
taistelivat Moosesta ja Aaronia vastaan Koorahin joukossa ja
taistelivat Herraa vastaan, **10** jolloin maa avasi kitansa ja nielaisi
heidät ja Koorahin, silloin kun hänen joukkonsa kuoli ja tuli kulutti
kaksisataa viisikymmentä miestä; ja heistä tuli varoitusmerkki.
11 Mutta Koorahin pojat eivät kuolleet. **12** Simeonin jälkeläisiä,
sukujensa mukaan, olivat: Nemuelista nemuelilaisten suku,
Jaaminista jaaminilaisten suku, Jaakinista jaakinilaisten suku,

13 Serahista serahilaisten suku, Saulista saulilaisten suku.
14 Nämä olivat simeonilaisten suvut, kaksikymmentäkaksi
tuhatta kaksisataa. **15** Gaadin jälkeläisiä, sukujensa mukaan,
olivat: Sefonista sefonilaisten suku, Haggista haggilaisten
suku, Suunista suunilaisten suku, **16** Osnista osnilaisten suku,
Eeristä eeriläisten suku, **17** Arodista arodilaisten suku, Arelista
arelilaisten suku. **18** Nämä olivat Gaadin jälkeläisten suvut;
katselmuksessa olleita oli heitä neljäkymmentä tuhatta viisisataa.
19 Juudan poikia olivat Eer ja Oonan, mutta Eer ja Oonan kuolivat
Kanaanin maassa. **20** Ja Juudan jälkeläisiä, sukujensa mukaan,
olivat: Seelasta seelalaisten suku, Pereksestä perekseläisten
suku, Serahista serahilaisten suku. **21** Ja Pereksen jälkeläisiä
olivat: Hesronista hesronilaisten suku, Haamulista haamulilaisten
suku. **22** Nämä olivat Juudan suvut; katselmuksessa olleita oli
heitä seitsemänkymmentäkuusi tuhatta viisisataa. **23** Isaskarin
jälkeläisiä, sukujensa mukaan, olivat: Toolasta toolalaisten
suku, Puvvasta puunilaisten suku, **24** Jaasubista jaasubilaisten
suku, Simronista simronilaisten suku. **25** Nämä olivat Isaskarin
suvut; katselmuksessa olleita oli heitä kuusikymmentäneljä
tuhatta kolmesataa. **26** Sebulonin jälkeläisiä, sukujensa mukaan,
olivat: Seredistä serediläisten suku, Eelonista eelonilaisten suku,
Jahlelista jahlelilaisten suku. **27** Nämä olivat sebulonilaisten
suvut; katselmuksessa olleita oli heitä kuusikymmentä tuhatta
viisisataa. **28** Joosefin jälkeläisiä, sukujensa mukaan, olivat
Manasse ja Efraim. **29** Manassen jälkeläisiä olivat: Maakirista
maakirilaisten suku. Ja Maakirille syntyi Gilead; Gileadista on
gileadilaisten suku. **30** Nämä olivat Gileadin jälkeläisiä: Iieseristä
iieseriläisten suku, Helekistä helekiläisten suku; **31** Asrielista
asrielilaisten suku, Sekemistä sekemiläisten suku; **32** Semidasta

semidalaisten suku, Heeferistä heeferiläisten suku. **33** Mutta
Selofhadilla, Heeferin pojalla, ei ollut poikia, vaan ainoastaan
tyttäriä. Ja Selofhadin tyttärien nimet olivat: Mahla, Nooga, Hogla,
Milka ja Tirsa. **34** Nämä olivat Manassen suvut; katselmuksessa
olleita oli heitä viisikymmentäkaksi tuhatta seitsemänsataa. **35** Ja
nämä olivat Efraimin jälkeläisiä, sukujensa mukaan: Suutelahista
suutelahilaisten suku, Bekeristä bekeriläisten suku, Tahanista
tahanilaisten suku. **36** Nämä olivat Suutelahin jälkeläisiä:
Eeranista eeranilaisten suku. **37** Nämä olivat efraimilaisten
suvut; katselmuksessa olleita oli heitä kolmekymmentäkaksi
tuhatta viisisataa. Nämä olivat Joosefin jälkeläiset sukujensa
mukaan. **38** Benjaminin jälkeläisiä, sukujensa mukaan, olivat:
Belasta belalaisten suku, Asbelista asbelilaisten suku, Ahiramista
ahiramilaisten suku, **39** Sefufamista suufamilaisten suku,
Huufamista huufamilaisten suku. **40** Mutta Belan jälkeläisiä olivat
Ard ja Naaman: Ardista ardilaisten suku, Naamanista naamilaisten
suku. **41** Nämä olivat Benjaminin jälkeläiset sukujensa mukaan;
ja katselmuksessa olleita oli heitä neljäkymmentäviisi tuhatta
kuusisataa. **42** Nämä olivat Daanin jälkeläisiä, sukujensa
mukaan: Suuhamista suuhamilaisten suku. Nämä ovat Daanin
suvut sukujensa mukaan. **43** Kaikista suuhamilaisten suvuista oli
katselmuksessa olleita kuusikymmentäneljä tuhatta neljäsataa.
44 Asserin jälkeläisiä, sukujensa mukaan, olivat: Jimnasta
jimnalaisten suku, Jisvistä jisviläisten suku, Beriasta berialaisten
suku. **45** Berian jälkeläisiä olivat: Heeberistä heeberiläisten
suku, Malkielista malkielilaisten suku. **46** Mutta Asserin
tyttären nimi oli Serah. **47** Nämä olivat asserilaisten suvut;
katselmuksessa olleita oli heitä viisikymmentäkolme tuhatta
neljäsataa. **48** Naftalin jälkeläisiä, sukujensa mukaan, olivat:

Jahselista jahselilaisten suku, Guunista guunilaisten suku;
49 Jeeseristä jeeseriläisten suku, Sillemistä sillemiläisten
suku. **50** Nämä olivat Naftalin suvut sukujensa mukaan; ja
katselmuksessa olleita oli heitä neljäkymmentäviisi tuhatta
neljäsataa. **51** Nämä olivat katselmuksessa olleet israelilaiset:
kuusisataayksi tuhatta seitsemänsataa kolmekymmentä. **52** Ja
Herra puhui Moosekselle sanoen: **53** "Näille jaettakoon maa
perintöosiksi nimien lukumäärän mukaan. **54** Isommalle suvulle
anna isompi perintöosa ja pienemmälle pienempi perintöosa;
kullekin annettakoon perintöosa katselmuksessa olleiden määrän
mukaan. **55** Mutta maa jaettakoon arvalla. Isiensä heimojen
nimien mukaan he saakoot perintöosansa. **56** Arvan määräyksen
mukaan jaettakoon perintöosat suurilukuisten ja vähälukuisten
heimojen kesken." **57** Ja nämä olivat Leevin katselmuksessa
olleet, sukujensa mukaan: Geersonista geersonilaisten suku,
Kehatista kehatilaisten suku, Merarista merarilaisten suku. **58**
Nämä olivat leeviläisten suvut: libniläisten suku, hebronilaisten
suku, mahlilaisten suku, muusilaisten suku, koorahilaisten suku.
Ja Kehatille oli syntynyt Amram. **59** Ja Amramin vaimon nimi
oli Jookebed, Leevin tytär, joka oli Leeville syntynyt Egyptissä.
Ja hän synnytti Amramille Aaronin ja Mooseksen sekä heidän
sisarensa Mirjamin. **60** Ja Aaronille syntyi Naadab ja Abihu,
Eleasar ja Iitamar. **61** Mutta Naadab ja Abihu kuolivat, kun
toivat vierasta tulta Herran eteen. **62** Ja katselmuksessa olleita
oli heitä kaksikymmentäkolme tuhatta, kaikki miehenpuolia,
kuukauden vanhoja ja sitä vanhempia. Sillä heistä ei pidetty
katselmusta yhdessä muiden israelilaisten kanssa, koska heille
ei annettu perintöosaa israelilaisten keskuudessa. **63** Nämä
olivat siinä israelilaisten katselmuksessa, jonka Mooses ja pappi

Eleasar pitivät Mooabin arolla lähellä Jordania, Jerikon kohdalla.
64 Eikä heidän joukossaan ollut ketään siinä israelilaisten
katselmuksessa ollutta, jonka Mooses ja pappi Aaron olivat
pitäneet Siinain erämaassa. **65** Sillä Herra oli heille sanonut, että
heidän oli kuoltava erämaassa. Eikä heistä jäänyt ketään, paitsi
Kaaleb, Jefunnen poika, ja Joosua, Nuunin poika.

27 Niin astuivat esiin Selofhadin tyttäret-Selofhadin, Heeferin
pojan, Gileadin pojan, Maakirin pojan, Manassen pojan, tyttäret-
jotka olivat Manassen, Joosefin pojan, suvuista ja joiden nimet
olivat Mahla, Nooga, Hogla, Milka ja Tirsa, **2** ja he asettuivat
Mooseksen ja pappi Eleasarin ja päämiesten ja kaiken kansan
eteen ilmestysmajan ovelle ja sanoivat: **3** "Meidän isämme
kuoli erämaassa, mutta hän ei ollut siinä joukossa, joka kävi
kapinoimaan Herraa vastaan, Koorahin joukossa, vaan hän kuoli
oman syntinsä tähden, eikä hänellä ollut poikia. **4** Miksi häviäisi
nyt meidän isämme nimi hänen sukunsa keskuudesta sentähden,
että hänellä ei ollut poikaa? Anna meille perintöosuus isämme
veljien keskuudessa." **5** Ja Mooses saattoi heidän asiansa Herran
eteen. **6** Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **7** "Selofhadin
tyttäret puhuvat oikein. Anna heille perintöosuus heidän isänsä
veljien keskuudessa ja siirrä heidän isänsä perintöosa heille. **8**
Ja puhu israelilaisille sanoen: Jos joku kuolee pojatonna, niin
siirtäkää hänen perintöosansa hänen tyttärellensä. **9** Mutta jos
hänellä ei ole tytärtä, niin antakaa hänen perintöosansa hänen
veljillensä. **10** Mutta jos hänellä ei ole veljiä, niin antakaa hänen
perintöosansa hänen isänsä veljille. **11** Mutta jos hänen isällänsä
ei ole veljiä, niin antakaa hänen perintöosansa sille hänen
veriheimolaisellensa, joka hänen suvussansa on häntä lähin;
tämä ottakoon sen haltuunsa. Ja tämä olkoon oikeussäädöksenä

israelilaisilla, niinkuin Herra on Moosekselle käskyn antanut." **12**
Ja Herra sanoi Moosekselle: "Nouse tälle Abarimin vuorelle ja
katsele sitä maata, jonka minä annan israelilaisille. **13** Ja kun
olet sitä katsellut, niin sinutkin otetaan pois heimosi tykö, niinkuin
veljesi Aaron otettiin, **14** sentähden että te Siinin erämaassa,
kansan riidellessä, niskoittelitte minun käskyjäni vastaan ettekä
pitäneet minua pyhänä heidän silmiensä edessä, silloin kun vettä
hankitte." Se oli Meriban vesi Kaadeksessa Siinin erämaassa.
15 Ja Mooses puhui Herralle sanoen: **16** "Asettakoon Herra,
Jumala, jonka vallassa on kaiken lihan henki, tämän seurakunnan
johtoon miehen, **17** joka heidän edellänsä lähtee ja joka heidän
edellänsä tulee, joka saattaa heidät lähtemään ja tulemaan,
ettei Herran seurakunta olisi niinkuin lammaslauma, jolla ei
ole paimenta". **18** Ja Herra sanoi Moosekselle: "Ota Joosua,
Nuunin poika, mies, jossa on Henki, ja pane kätesi hänen
päällensä. **19** Ja aseta hänet pappi Eleasarin ja kaiken kansan
eteen ja aseta hänet virkaan heidän nähtensä. **20** Ja siirrä
hänelle osa omaa arvoasi, että kaikki israelilaisten seurakunta
häntä tottelisi. **21** Ja hän astukoon pappi Eleasarin eteen,
ja tämä kysyköön hänen puolestaan uurimin kautta Jumalan
vastausta Herran edessä. Hänen käskystänsä he lähteköot ja
hänen käskystänsä he tulkoot, hän ja kaikki israelilaiset hänen
kanssansa, koko seurakunta." **22** Ja Mooses teki, niinkuin Herra
oli häntä käskenyt, ja otti Joosuan ja asetti hänet pappi Eleasarin
ja kaiken seurakunnan eteen. **23** Ja hän pani kätensä hänen
päällensä ja asetti hänet virkaan, niinkuin Herra oli puhunut
Mooseksen kautta.

28 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **2** "Käske israelilaisia
ja sano heille: Pitäkää vaari siitä, että tuotte minulle minun

uhrilahjani, ruokani, suloisesti tuoksuvat uhrini, määräaikanaan.
3 Ja sano heille: Tämä on se uhri, joka teidän on tuotava
joka päivä Herralle: kaksi vuoden vanhaa virheetöntä karitsaa
jokapäiväiseksi polttouhriksi. **4** Uhraa toinen karitsa aamulla,
ja toinen karitsa uhraa iltahämärässä **5** ja ruokauhriksi
kymmenesosa eefa-mittaa lestyjä jauhoja, sekoitettuna
neljännekseen hiin-mittaa survomalla saatua öljyä. **6** Tämä
on jokapäiväinen polttouhri, joka toimitettiin Siinain vuorella
suloisesti tuoksuvaksi uhriksi Herralle. **7** Ja siihen kuulukoon
juomauhrina neljännes hiin-mittaa viiniä kumpaakin karitsaa kohti.
Pyhäkössä vuodata Herralle höysteviiniuhri. **8** Ja toinen karitsa
uhraa iltahämärässä ja toimita siihen kuuluva ruoka-ja juomauhri
samalla tavoin kuin aamullakin, suloisesti tuoksuvaksi uhriksi
Herralle. **9** Mutta sapatinpäivänä uhraa kaksi vuoden vanhaa
virheetöntä karitsaa ynnä kaksi kymmenennestä lestyjä jauhoja,
öljyyn sekoitettuna, ruokauhriksi, sekä siihen kuuluva juomauhri.
10 Tämä on sapatin polttouhri, joka uhrattakoon kunakin sapattina
jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan juomauhrin ohella.
11 Ja kuukausienne ensimmäisenä päivänä tuokaa polttouhriksi
Herralle kaksi mullikkaa, oinas ja seitsemän virheetöntä vuoden
vanhaa karitsaa **12** sekä kolme kymmenennestä lestyjä jauhoja,
öljyyn sekoitettuna, ruokauhriksi kutakin mullikkaa kohti ynnä
kaksi kymmenennestä lestyjä jauhoja, öljyyn sekoitettuna,
ruokauhriksi oinasta kohti, **13** sekä yksi kymmenennes lestyjä
jauhoja, öljyyn sekoitettuna, ruokauhriksi kutakin karitsaa
kohti. Tämä on polttouhri, suloisesti tuoksuva uhri Herralle.
14 Ja niihin kuulukoon juomauhrina puoli hiin-mittaa viiniä
kutakin mullikkaa kohti ja kolmannes hiin-mittaa oinasta kohti
ja neljännes hiin-mittaa karitsaa kohti. Tämä on uudenkuun

polttouhri, joka uhrattakoon kunakin uutenakuuna, vuoden
kaikkina kuukausina. **15** Ja sitäpaitsi uhratkaa yksi kauris
syntiuhriksi Herralle. Se uhrattakoon jokapäiväisen polttouhrin
ynnä siihen kuuluvan juomauhrin ohella. **16** Ja ensimmäisessä
kuussa, kuukauden neljäntenätoista päivänä, on pääsiäinen
Herran kunniaksi. **17** Ja saman kuukauden viidentenätoista
päivänä on juhla; seitsemän päivää syötäköön happamatonta
leipää. **18** Ensimmäisenä päivänä on pyhä kokous; älkää silloin
yhtäkään arkiaskaretta toimittako. **19** Ja tuokaa polttouhriksi
Herralle kaksi mullikkaa, oinas ja seitsemän vuodenvanhaa
karitsaa; ne olkoot virheettömät. **20** Ja niihin kuuluvana
ruokauhrina uhratkaa lestyjä jauhoja, öljyyn sekoitettuna, kolme
kymmenennestä mullikkaa kohti ja kaksi kymmenennestä oinasta
kohti. **21** Kutakin kohti niistä seitsemästä karitsasta uhratkaa
kymmenennes. **22** Ja vielä uhratkaa kauris syntiuhriksi, joka
tuottaa teille sovituksen. **23** Paitsi aamupolttouhria, joka on
jokapäiväinen polttouhri, uhratkaa nämä. **24** Samoin uhratkaa
Herralle joka päivä seitsemän päivän aikana leipää suloisesti
tuoksuvaksi uhriksi; uhratkaa tämä jokapäiväisen polttouhrin
ynnä siihen kuuluvan juomauhrin ohella. **25** Ja seitsemäntenä
päivänä olkoon teillä pyhä kokous; älkää silloin yhtäkään
arkiaskaretta toimittako. **26** Mutta uutisen päivänä, kun tuotte
uuden ruokauhrin Herralle viikkojuhlananne, olkoon teillä pyhä
kokous; älkää silloin yhtäkään arkiaskaretta toimittako. **27**
Ja tuokaa suloisesti tuoksuvaksi polttouhriksi Herralle kaksi
mullikkaa, oinas ja seitsemän vuodenvanhaa karitsaa **28** ja niihin
kuuluvana ruokauhrina lestyjä jauhoja, öljyyn sekoitettuna, kolme
kymmenennestä kutakin mullikkaa kohti, kaksi kymmenennestä
oinasta kohti **29** ja yksi kymmenennes kutakin kohti niistä

seitsemästä karitsasta; **30** ja yksi kauris sovittamiseksenne. **31**
Paitsi jokapäiväistä polttouhria ja siihen kuuluvaa ruokauhria
uhratkaa nämä ynnä niihin kuuluvat juomauhrit; eläimet olkoot
virheettömät."

29 "Ja seitsemännessä kuussa, kuukauden ensimmäisenä
päivänä, olkoon teillä pyhä kokous; älkää silloin yhtäkään
arkiaskaretta toimittako. Olkoon se teille pasunansoiton päivä. **2**
Ja uhratkaa suloisesti tuoksuvaksi polttouhriksi Herralle mullikka,
oinas ja seitsemän vuodenvanhaa virheetöntä karitsaa **3** ja niihin
kuuluvana ruokauhrina lestyjä jauhoja, öljyyn sekoitettuna, kolme
kymmenennestä mullikkaa kohti, kaksi kymmenennestä oinasta
kohti **4** ja yksi kymmenennes kutakin kohti niistä seitsemästä
karitsasta; **5** ja kauris syntiuhriksi, teidän sovittamiseksenne. **6**
Paitsi uudenkuun polttouhria ynnä siihen kuuluvaa ruokauhria
ja jokapäiväistä polttouhria ynnä siihen kuuluvaa ruokauhria
ja niihin kuuluvia juomauhreja, niinkuin niistä on säädetty,
uhratkaa kaikki tämä suloisesti tuoksuvaksi uhriksi Herralle. **7** Ja
saman seitsemännen kuun kymmenentenä päivänä olkoon teillä
pyhä kokous, ja silloin kurittakaa itseänne paastolla, älkääkä
yhtäkään askaretta toimittako. **8** Ja tuokaa suloisesti tuoksuvaksi
polttouhriksi Herralle mullikka, oinas ja seitsemän vuodenvanhaa
karitsaa; ne olkoot virheettömät. **9** Ja niihin kuulukoon ruokauhrina
lestyjä jauhoja, öljyyn sekoitettuna, kolme kymmenennestä
mullikkaa kohti, kaksi kymmenennestä oinasta kohti **10** ja
yksi kymmenennes kutakin kohti niistä seitsemästä karitsasta;
11 ja kauris syntiuhriksi, paitsi sovitusuhria ja jokapäiväistä
polttouhria ynnä niihin kuuluvia ruoka-ja juomauhreja. **12** Ja
seitsemännen kuukauden viidentenätoista päivänä olkoon teillä
pyhä kokous; älkää silloin yhtäkään arkiaskaretta toimittako, vaan

viettäkää juhlaa Herran kunniaksi seitsemän päivää. **13** Ja tuokaa
polttouhriksi, suloisesti tuoksuvaksi uhriksi Herralle, kolmetoista
mullikkaa, kaksi oinasta ja neljätoista vuodenvanhaa karitsaa;
olkoot ne virheettömät. **14** Ja kuulukoon niihin ruokauhrina lestyjä
jauhoja, öljyyn sekoitettuna, kolme kymmenennestä kutakin
kohti niistä kolmestatoista mullikasta, kaksi kymmenennestä
kumpaakin kohti niistä kahdesta oinaasta **15** ja yksi kymmenennes
kutakin kohti niistä neljästätoista karitsasta; **16** ja kauris
syntiuhriksi, paitsi jokapäiväistä polttouhria ynnä siihen kuuluvaa
ruoka-ja juomauhria. **17** Ja toisena päivänä: kaksitoista mullikkaa,
kaksi oinasta ja neljätoista vuodenvanhaa, virheetöntä karitsaa
18 ja niihin kuuluvat ruoka-ja juomauhrit mullikkain, oinaiden
ja karitsain luvun mukaan, niinkuin säädetty on, **19** sekä
kauris syntiuhriksi, paitsi jokapäiväistä polttouhria ynnä siihen
kuuluvaa ruoka-ja juomauhria. **20** Ja kolmantena päivänä:
yksitoista mullikkaa, kaksi oinasta ja neljätoista vuodenvanhaa,
virheetöntä karitsaa **21** ja niihin kuuluvat ruoka-ja juomauhrit
mullikkain, oinaiden ja karitsain luvun mukaan, niinkuin säädetty
on, **22** sekä kauris syntiuhriksi, paitsi jokapäiväistä polttouhria
ynnä siihen kuuluvaa ruoka-ja juomauhria. **23** Ja neljäntenä
päivänä: kymmenen mullikkaa, kaksi oinasta ja neljätoista
vuodenvanhaa, virheetöntä karitsaa **24** ja niihin kuuluvat ruoka-ja
juomauhrit mullikkain, oinaiden ja karitsain luvun mukaan, niinkuin
säädetty on, **25** sekä kauris syntiuhriksi, paitsi jokapäiväistä
polttouhria ynnä siihen kuuluvaa ruoka-ja juomauhria. **26**
Ja viidentenä päivänä: yhdeksän mullikkaa, kaksi oinasta ja
neljätoista vuodenvanhaa, virheetöntä karitsaa **27** ja niihin
kuuluvat ruoka-ja juomauhrit mullikkain, oinaiden ja karitsain
luvun mukaan, niinkuin säädetty on, **28** sekä kauris syntiuhriksi,

paitsi jokapäiväistä polttouhria ynnä siihen kuuluvaa ruoka-ja
juomauhria. **29** Ja kuudentena päivänä: kahdeksan mullikkaa,
kaksi oinasta ja neljätoista vuodenvanhaa, virheetöntä karitsaa
30 ja niihin kuuluvat ruoka-ja juomauhrit mullikkain, oinaiden ja
karitsain luvun mukaan, niinkuin säädetty on, **31** sekä kauris
syntiuhriksi, paitsi jokapäiväistä polttouhria ynnä siihen kuuluvaa
ruoka-ja juomauhria. **32** Ja seitsemäntenä päivänä: seitsemän
mullikkaa, kaksi oinasta ja neljätoista vuodenvanhaa, virheetöntä
karitsaa **33** ja niihin kuuluvat ruoka-ja juomauhrit mullikkain,
oinaiden ja karitsain luvun mukaan, niinkuin säädetty on, **34** sekä
kauris syntiuhriksi, paitsi jokapäiväistä polttouhria ynnä siihen
kuuluvaa ruoka-ja juomauhria. **35** Ja kahdeksantena päivänä
olkoon teillä juhlakokous; älkää silloin yhtäkään arkiaskaretta
toimittako, **36** vaan tuokaa suloisesti tuoksuvaksi polttouhriksi
Herralle mullikka, oinas ja seitsemän vuodenvanhaa, virheetöntä
karitsaa **37** ja niihin kuuluvat ruoka-ja juomauhrit mullikan,
oinaan ja karitsain luvun mukaan, niinkuin säädetty on, **38** sekä
kauris syntiuhriksi, paitsi jokapäiväistä polttouhria ynnä siihen
kuuluvaa ruoka-ja juomauhria. **39** Nämä uhratkaa Herralle juhla-
aikoinanne, paitsi mitä lupausuhreinanne ja vapaaehtoisina
lahjoinanne tuotte polttouhreiksi, ruokauhreiksi, juomauhreiksi ja
yhteysuhreiksi." **40** Ja Mooses puhui israelilaisille kaiken, mitä
Herra oli Mooseksen käskenyt puhua.

30 Ja Mooses puhui Israelin sukukuntien päämiehille sanoen:
"Näin on Herra käskenyt: **2** Jos joku tekee lupauksen Herralle
tahi valalla vannoen sitoutuu kieltäytymään jostakin, älköön hän
rikkoko sanaansa, vaan tehköön kaiken, mitä hänen suunsa
on sanonut. **3** Ja jos nainen ollessaan nuorena tyttönä isänsä
kodissa tekee lupauksen Herralle tahi sitoutuu kieltäytymään

jostakin **4** ja hänen isänsä kuulee hänen lupauksensa tai
sitoumuksensa eikä hänen isänsä hänelle siitä mitään puhu,
niin kaikki hänen lupauksensa ja kaikki hänen sitoumuksensa,
joilla hän kieltäytyy jostakin, olkoot pätevät. **5** Mutta jos hänen
isänsä kieltää häntä sinä päivänä, jona hän ne kuulee, niin
hänen lupauksensa ja sitoumuksensa, joilla hän kieltäytyy
jostakin, älköät olko pätevät, olivatpa ne mitkä hyvänsä, ja
Herra antaa hänelle anteeksi, sentähden että hänen isänsä
on häntä kieltänyt. **6** Ja jos hän joutuu miehelle ja hänellä on
täytettävänä lupauksia tai ajattelemattomasti lausuttu sana, jolla
hän on kieltäytynyt jostakin, **7** ja hänen miehensä saa sen kuulla,
mutta ei puhu hänelle siitä mitään sinä päivänä, jona hän sen
kuulee, niin hänen lupauksensa ja hänen sitoumuksensa, joilla
hän on kieltäytynyt jostakin, olkoot pätevät. **8** Mutta jos hänen
miehensä sinä päivänä, jona hän sen kuulee, kieltää häntä, niin
hän purkaa hänen lupauksensa, jonka täyttämiseen hän on
sitoutunut, ja sen ajattelemattomasti lausutun sanan, jolla hän
on kieltäytynyt jostakin, ja Herra antaa hänelle anteeksi. **9** Mutta
lesken tai hyljätyn lupaus, mihin hyvänsä hän onkin sitoutunut,
olkoon pätevä. **10** Ja jos vaimo on miehensä kodissa tehnyt
lupauksen tahi valalla sitoutunut kieltäytymään jostakin **11** ja
hänen miehensä saa sen kuulla, mutta ei puhu hänelle siitä
mitään eikä kiellä häntä, niin kaikki hänen lupauksensa ja kaikki
sitoumukset, joilla hän on kieltäytynyt jostakin, olkoot pätevät. **12**
Mutta jos hänen miehensä ne purkaa sinä päivänä, jona hän
niistä kuulee, älköön yksikään hänen huuliltaan lähtenyt lupaus
tai sitoumus olko pätevä. Hänen miehensä on ne purkanut, ja
Herra antaa hänelle anteeksi. **13** Jokaisen lupauksen ja jokaisen
valallisen sitoumuksen, jonka vaimo itsensä kurittamiseksi tekee,

saakoon hänen miehensä joko vahvistaa tahi purkaa. **14** Mutta
jos hänen miehensä ei puhu hänelle niistä mitään sen päivän
kuluessa, niin hän on vahvistanut kaikki hänen lupauksensa ja
kaikki hänen sitoumuksensa, jotka hänellä on täytettävinä. Hän
on ne vahvistanut, koska hän ei niistä hänelle mitään puhunut
sinä päivänä, jona hän niistä kuuli. **15** Mutta jos hän ne purkaa
vasta jonkun aikaa sen jälkeen, kuin on niistä kuullut, joutuu hän
kantamaan vaimonsa syyllisyyden." **16** Nämä ovat ne säädökset,
jotka Herra antoi Moosekselle, olemaan voimassa miehen ja
hänen vaimonsa välillä sekä isän ja hänen tyttärensä välillä,
tämän ollessa nuorena tyttönä isänsä kodissa.

31 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **2** "Kosta israelilaisten
puolesta midianilaisille. Senjälkeen sinut otetaan pois heimosi
tykö." **3** Niin Mooses puhui kansalle sanoen: "Varustakaa
joukostanne miehiä sotaan, ja lähteköot he Midiania vastaan
toimittamaan Herran koston Midianille. **4** Tuhat miestä jokaisesta
sukukunnasta, kaikista Israelin sukukunnista, lähettäkää sotaan."
5 Silloin annettiin Israelin heimoista tuhat miestä jokaisesta
sukukunnasta, yhteensä kaksitoista tuhatta sotaan varustettua
miestä. **6** Ja Mooses lähetti heidät, tuhat miestä jokaisesta
sukukunnasta, sotaan sekä heidän kanssaan Piinehaan, pappi
Eleasarin pojan; tällä oli mukanaan pyhät esineet ja hälytystorvet.
7 Niin he lähtivät sotimaan Midiania vastaan, niinkuin Herra oli
Moosekselle käskyn antanut, ja surmasivat kaikki miehenpuolet.
8 Muiden mukana, jotka kaatuivat, he surmasivat Midianin
kuninkaat Evin, Rekemin, Suurin, Huurin ja Reban, Midianin viisi
kuningasta. Myös Bileamin, Beorin pojan, he surmasivat miekalla.
9 Mutta israelilaiset ottivat vangiksi midianilaisten vaimot ja lapset
ja ryöstivät kaikki heidän juhtansa ja kaiken heidän karjansa

ja kaiken heidän tavaransa. **10** Ja kaikki heidän asumansa
kaupungit ja kaikki heidän leiripaikkansa he polttivat tulella. **11** Ja
he ottivat kaiken ryöstettävän ja kaiken otettavan, sekä ihmiset
että karjan. **12** Ja he toivat Moosekselle ja pappi Eleasarille
sekä Israelin kansalle vangit ja ottamansa ja ryöstämänsä
saaliin leiriin Mooabin arolle, joka on Jordanin luona, Jerikon
kohdalla. **13** Silloin Mooses ja pappi Eleasar ja kaikki kansan
päämiehet lähtivät heitä vastaan leirin ulkopuolelle. **14** Ja Mooses
vihastui sotajoukon johtajiin, tuhannen-ja sadanpäämiehiin,
kun he palasivat sotaretkeltä. **15** Ja Mooses sanoi heille:
"Oletteko siis jättäneet henkiin kaikki naiset? **16** Katso, nehän ne
olivat, jotka Bileamin neuvosta saivat israelilaiset antautumaan
uskottomuuteen Herraa vastaan Peorin vuoksi, niin että vitsaus
kohtasi Herran seurakuntaa. **17** Niin surmatkaa siis kaikki
poikalapset ja surmatkaa myös jokainen vaimo, joka on yhtynyt
mieheen. **18** Mutta jokainen tyttö, joka ei ole yhtynyt mieheen,
jättäkää itsellenne henkiin. **19** Mutta itse oleskelkaa leirin
ulkopuolella seitsemän päivää. Jokainen teistä, joka on jonkun
surmannut, ja jokainen teistä, joka on koskenut surmattuun,
puhdistautukoon kolmantena ja seitsemäntenä päivänä, sekä te
että teidän vankinne. **20** Ja puhdistettakoon jokainen vaate ja
jokainen nahkaesine ja kaikki, mikä on tehty vuohen karvoista, ja
jokainen puuesine." **21** Ja pappi Eleasar sanoi sotamiehille,
jotka olivat menneet sotaan: "Tämä on lakisäädös, jonka Herra
antoi Moosekselle: **22** Vain kulta, hopea, vaski, rauta, tina ja
lyijy, **23** kaikki, mikä tulta kestää, käyttäkää tulessa, niin se
puhdistuu; puhdistettakoon se kuitenkin vielä puhdistusvedellä.
Mutta mikä ei tulta kestä, käyttäkää se vedessä. **24** Ja peskää
vaatteenne seitsemäntenä päivänä, niin te puhdistutte; ja sitten

tulkaa leiriin." **25** Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **26**
"Laskekaa, sinä ja pappi Eleasar ja kansan perhekuntien
päämiehet, otetun saaliin määrä, ihmiset ja karja. **27** Ja pane
saalis kahtia soturien, sotaan lähteneiden, ja kaiken muun
kansan kesken. **28** Ja ota Herralle verona sotamiehiltä, sotaan
lähteneiltä, yksi viidestäsadasta, ihmisiä, raavaita, aaseja ja
lampaita. **29** Ota se heille tulevasta puoliskosta ja anna se
pappi Eleasarille antina Herralle. **30** Ja israelilaisille tulevasta
puoliskosta ota yksi viidestäkymmenestä, ihmisiä, raavaita,
aaseja, lampaita ja kaikkia karjaeläimiä, ja anna ne leeviläisille,
joiden on hoidettava tehtävät Herran asumuksessa." **31** Ja
Mooses ja pappi Eleasar tekivät, niinkuin Herra oli Moosekselle
käskyn antanut. **32** Ja saalis, jäännös siitä, mitä sotajoukko
oli ryöstänyt, oli: lampaita kuusisataa seitsemänkymmentäviisi
tuhatta **33** ja raavaita seitsemänkymmentäkaksi tuhatta **34** ja
aaseja kuusikymmentäyksi tuhatta **35** ja ihmisiä, tyttöjä, jotka
eivät olleet yhtyneet mieheen, kaikkiaan kolmekymmentäkaksi
tuhatta. **36** Ja puolet siitä eli se osa, joka tuli sotaan lähteneille,
oli: lampaita kolmesataa kolmekymmentäseitsemän tuhatta
viisisataa, **37** ja Herralle tuleva vero lampaista oli kuusisataa
seitsemänkymmentä viisi; **38** ja raavaita kolmekymmentäkuusi
tuhatta sekä niistä Herralle tuleva vero seitsemänkymmentä
kaksi; **39** ja aaseja kolmekymmentä tuhatta viisisataa sekä niistä
Herralle tuleva vero kuusikymmentä yksi; **40** ja ihmisiä kuusitoista
tuhatta sekä niistä Herralle tuleva vero kolmekymmentä kaksi.
41 Ja Mooses antoi Herran antiveron pappi Eleasarille, niinkuin
Herra oli Moosekselle käskyn antanut. **42** Ja israelilaisille tuleva
puolisko, jonka Mooses oli erottanut sotamiesten osasta, **43**
tämä seurakunnalle tuleva puolisko oli: lampaita kolmesataa

kolmekymmentäseitsemän tuhatta viisisataa **44** ja raavaita
kolmekymmentäkuusi tuhatta **45** ja aaseja kolmekymmentä
tuhatta viisisataa **46** sekä ihmisiä kuusitoista tuhatta. **47**
Tästä israelilaisille tulevasta puoliskosta Mooses otti yhden
viidestäkymmenestä, ihmisiä ja karjaa, sekä antoi ne leeviläisille,
joiden oli hoidettava tehtävät Herran asumuksessa, niinkuin Herra
oli Moosekselle käskyn antanut. **48** Silloin tulivat sotajoukon
osastojen johtajat, tuhannen-ja sadanpäämiehet, Mooseksen
luo **49** ja sanoivat Moosekselle: "Palvelijasi ovat laskeneet
niiden sotamiesten luvun, jotka ovat olleet hallussamme, eikä
meistä puutu yhtäkään. **50** Sentähden me tuomme nyt Herralle
lahjaksi, mitä kukin on saanut kultakaluja: käätyjä, rannerenkaita,
sormuksia, korvarenkaita ja kaulakoristeita, saadaksemme
itsellemme sovituksen Herran edessä." **51** Niin Mooses ja pappi
Eleasar ottivat heiltä kullan, kaikkinaiset taidokkaasti valmistetut
esineet. **52** Ja anniksi annettua kultaa, jonka he antoivat Herralle
tuhannen-ja sadanpäämiesten puolesta, oli kaikkiaan kuusitoista
tuhatta seitsemänsataa viisikymmentä sekeliä. **53** Sotamiehet
olivat ottaneet saalista kukin itselleen. **54** Ja Mooses ja pappi
Eleasar ottivat kullan tuhannen-ja sadanpäämiehiltä ja veivät sen
ilmestysmajaan, että se johdattaisi israelilaiset Herran muistoon.

32 Mutta ruubenilaisilla ja gaadilaisilla oli paljon, ylen runsaasti,
karjaa. Kun he nyt katselivat Jaeserin maata ja Gileadin maata,
niin he huomasivat, että seutu oli karjanhoitoon sopiva. **2** Niin
gaadilaiset ja ruubenilaiset tulivat ja puhuivat Moosekselle ja
pappi Eleasarille ja seurakunnan päämiehille sanoen: **3** "Atarot,
Diibon, Jaeser, Nimra, Hesbon, Elale, Sebam, Nebo ja Beon, **4**
tämä maa, jonka Herra on vallannut Israelin seurakunnalle, on
karjanhoitoon sopivaa maata, ja sinun palvelijoillasi on karjaa". **5**

Ja he sanoivat vielä: "Jos olemme saaneet armon sinun silmiesi
edessä, niin annettakoon tämä maa palvelijoillesi omaksi, äläkä
vie meitä Jordanin yli". **6** Mutta Mooses vastasi gaadilaisille ja
ruubenilaisille: "Onko teidän veljienne lähdettävä sotaan, ja te
jäisitte tänne? **7** Miksi viette israelilaisilta halun mennä siihen
maahan, jonka Herra on heille antanut? **8** Niin teidän isännekin
tekivät, kun minä lähetin heidät Kaades-Barneasta katselemaan
sitä maata. **9** Kun he olivat saapuneet Rypälelaaksoon asti
ja katselleet sitä maata, veivät he israelilaisilta halun lähteä
siihen maahan, jonka Herra oli heille antanut. **10** Ja sinä päivänä
syttyi Herran viha, ja hän vannoi sanoen: **11** 'Ne miehet, jotka
lähtivät Egyptistä, kaksikymmenvuotiset ja sitä vanhemmat,
eivät saa nähdä sitä maata, jonka minä vannoen lupasin
Aabrahamille, Iisakille ja Jaakobille, sillä he eivät ole minua
uskollisesti seuranneet, **12** paitsi Kaaleb, kenissiläisen Jefunnen
poika, ja Joosua, Nuunin poika; sillä nämä ovat uskollisesti
seuranneet Herraa'. **13** Ja Herran viha syttyi Israelia kohtaan, ja
hän antoi heidän harhailla erämaassa neljäkymmentä vuotta,
kunnes koko se sukupolvi hävisi, joka oli tehnyt sitä, mikä oli
pahaa Herran silmissä. **14** Mutta katso, te olette nyt astuneet
isienne sijaan, te syntisten sikiöt, lisätäksenne vielä Herran
vihan kiivautta Israelia kohtaan. **15** Jos te nyt käännytte pois
hänestä, niin hän jättää kansan vielä kauemmaksi aikaa tähän
erämaahan, ja niin te tuotatte tuhon kaikelle tälle kansalle."
16 Niin he lähestyivät häntä ja sanoivat: "Karjatarhoja me vain
rakentaisimme tänne laumoillemme ja kaupunkeja vaimojamme
ja lapsiamme varten, **17** mutta itse me varustautuisimme
ja rientäisimme israelilaisten etunenässä, kunnes saisimme
viedyksi heidät määräpaikkoihinsa, mutta meidän vaimomme ja

lapsemme asuisivat sillä aikaa varustetuissa kaupungeissa maan
asukkailta rauhassa. **18** Emme me palaisi kotiimme, ennenkuin
israelilaiset ovat saaneet haltuunsa kukin perintöosansa, **19** sillä
me emme tahdo perintöosaa heidän kanssansa tuolta puolen
Jordanin emmekä kauempaa, vaan meidän perintöosamme
on joutunut meille tältä puolelta Jordanin, itään päin." **20** Niin
Mooses vastasi heille: "Jos näin teette, jos Herran edessä
varustaudutte sotaan **21** ja teistä jokainen, sotaan varustettuna,
menee Jordanin yli Herran edessä niin pitkäksi aikaa, kunnes
on karkoittanut vihollisensa edestään, **22** ja te palaatte vasta
senjälkeen, kuin se maa on tehty alamaiseksi Herralle, niin
te olette vastuusta vapaat Herran ja Israelin edessä, ja tämä
maa tulee teidän omaksenne Herran edessä. **23** Mutta jos
ette näin tee, niin katso, te rikotte Herraa vastaan ja saatte
tuntea syntinne palkan, joka kohtaa teitä. **24** Rakentakaa
siis itsellenne kaupunkeja vaimojanne ja lapsianne varten ja
tarhoja karjallenne ja tehkää se, mitä suunne on sanonut."
25 Niin gaadilaiset ja ruubenilaiset vastasivat Moosekselle
sanoen: "Sinun palvelijasi tekevät, niinkuin herramme käskee.
26 Lapsemme, vaimomme, laumamme ja kaikki juhtamme
jääköot tänne Gileadin kaupunkeihin, **27** mutta sinun palvelijasi
lähtevät, jokainen sotaan varustettuna, sinne taisteluun Herran
edessä, niinkuin herramme sanoi." **28** Niin Mooses antoi
heistä käskyn pappi Eleasarille ja Joosualle, Nuunin pojalle, ja
Israelin sukukuntien perhekuntain päämiehille, **29** ja Mooses
sanoi heille: "Jos gaadilaiset ja ruubenilaiset teidän kanssanne
lähtevät Jordanin yli, jokainen varustettuna taisteluun Herran
edessä, ja se maa tulee teille alamaiseksi, niin antakaa heille
Gileadin maa omaksi. **30** Mutta jolleivät he varustaudu ja lähde

teidän kanssanne sinne, niin asettukoot teidän keskuuteenne
Kanaanin maahan." **31** Silloin gaadilaiset ja ruubenilaiset
vastasivat sanoen: "Mitä Herra on puhunut sinun palvelijoillesi,
sen me teemme. **32** Me lähdemme varustettuina Herran edessä
Kanaanin maahan, että saisimme omaksemme perintöosan tällä
puolella Jordanin." **33** Ja Mooses antoi heille, gaadilaisille ja
ruubenilaisille sekä toiselle puolelle Manassen, Joosefin pojan,
sukukuntaa, amorilaisten kuninkaan Siihonin valtakunnan ja
Baasanin kuninkaan Oogin valtakunnan, maan ja sen kaupungit
alueinensa, sen maan kaupungit yltympäri. **34** Ja gaadilaiset
rakensivat Diibonin, Atarotin, Aroerin, **35** Atrot-Soofanin, Jaeserin,
Jogbehan, **36** Beet-Nimran ja Beet-Haaranin varustetuiksi
kaupungeiksi sekä karjatarhoja. **37** Ja ruubenilaiset rakensivat
Hesbonin, Elalen ja Kirjataimin, **38** Nebon ja Baal-Meonin,
joiden nimet muutettiin, sekä Sibman. Ja he panivat nimet niille
kaupungeille, jotka he rakensivat. **39** Mutta Maakir, Manassen
poika, lähti Gileadiin ja valloitti sen ja karkoitti amorilaiset, jotka
asuivat siellä. **40** Ja Mooses antoi Gileadin Maakirille, Manassen
pojalle, ja hän asettui sinne. **41** Ja Jaair, Manassen poika, meni
ja valloitti heidän leirikylänsä ja kutsui ne Jaairin leirikyliksi. **42**
Ja Noobah meni ja valloitti Kenatin ynnä sen alueella olevat
kylät ja kutsui sen, nimensä mukaan, Noobahiksi.

33 Nämä olivat israelilaisten matkat, jotka he kulkivat Egyptistä
osastoittain Mooseksen ja Aaronin johdolla. **2** Ja Mooses
kirjoitti Herran käskyn mukaan muistiin ne paikat, joista
he lähtivät liikkeelle matkoillansa. Ja nämä ovat heidän
matkansa heidän lähtöpaikkojensa mukaan. **3** He lähtivät
liikkeelle Ramseksesta ensimmäisessä kuussa, ensimmäisen
kuukauden viidentenätoista päivänä; pääsiäisen jälkeisenä

päivänä israelilaiset lähtivät matkaan voimallisen käden suojassa,
kaikkien egyptiläisten nähden, **4** egyptiläisten haudatessa kaikkia
esikoisiansa, jotka Herra heidän keskuudestaan oli surmannut,
ja Herran antaessa tuomion kohdata heidän jumaliansa. **5** Niin
israelilaiset lähtivät Ramseksesta ja leiriytyivät Sukkotiin. **6** Sitten
he lähtivät Sukkotista ja leiriytyivät Eetamiin, joka on erämaan
reunassa. **7** Ja he lähtivät Eetamista ja kääntyivät takaisin Pii-
Hahirotiin päin, joka on vastapäätä Baal-Sefonia, ja leiriytyivät
Migdolin kohdalle. **8** Ja he lähtivät Pii-Hahirotista ja kulkivat
meren keskitse erämaahan ja vaelsivat kolmen päivän matkan
Eetamin erämaassa ja leiriytyivät Maaraan. **9** Sitten he lähtivät
Maarasta ja tulivat Eelimiin. Eelimissä oli kaksitoista vesilähdettä
ja seitsemänkymmentä palmupuuta, ja he leiriytyivät sinne. **10**
Ja he lähtivät Eelimistä ja leiriytyivät Kaislameren rannalle. **11** Ja
he lähtivät Kaislameren rannalta ja leiriytyivät Siinin erämaahan.
12 Ja he lähtivät Siinin erämaasta ja leiriytyivät Dofkaan. **13**
Ja he lähtivät Dofkasta ja leiriytyivät Aalukseen. **14** Ja he
lähtivät Aaluksesta ja leiriytyivät Refidimiin; siellä ei ollut vettä
kansan juoda. **15** Ja he lähtivät Refidimistä ja leiriytyivät Siinain
erämaahan. **16** Ja he lähtivät Siinain erämaasta ja leiriytyivät
Kibrot-Hattaavaan. **17** Ja he lähtivät Kibrot-Hattaavasta ja
leiriytyivät Haserotiin. **18** Ja he lähtivät Haserotista ja leiriytyivät
Ritmaan. **19** Ja he lähtivät Ritmasta ja leiriytyivät Rimmon-
Perekseen. **20** Ja he lähtivät Rimmon-Pereksestä ja leiriytyivät
Libnaan. **21** Ja he lähtivät Libnasta ja leiriytyivät Rissaan. **22** Ja
he lähtivät Rissasta ja leiriytyivät Kehelataan. **23** Ja he lähtivät
Kehelatasta ja leiriytyivät Seferin vuoren juurelle. **24** Ja he
lähtivät Seferin vuoren juurelta ja leiriytyivät Haradaan. **25** Ja he
lähtivät Haradasta ja leiriytyivät Makhelotiin. **26** Ja he lähtivät

Makhelotista ja leiriytyivät Tahatiin. **27** Ja he lähtivät Tahatista
ja leiriytyivät Tarahiin. **28** Ja he lähtivät Tarahista ja leiriytyivät
Mitkaan. **29** Ja he lähtivät Mitkasta ja leiriytyivät Hasmonaan. **30**
Ja he lähtivät Hasmonasta ja leiriytyivät Mooserotiin. **31** Ja he
lähtivät Mooserotista ja leiriytyivät Bene-Jaakaniin. **32** Ja he
lähtivät Bene-Jaakanista ja leiriytyivät Hoor-Gidgadiin. **33** Ja he
lähtivät Hoor-Gidgadista ja leiriytyivät Jotbataan. **34** Ja he lähtivät
Jotbatasta ja leiriytyivät Abronaan. **35** Ja he lähtivät Abronasta
ja leiriytyivät Esjon-Geberiin. **36** Ja he lähtivät Esjon-Geberistä ja
leiriytyivät Siinin erämaahan, se on Kaadekseen. **37** Ja he lähtivät
Kaadeksesta ja leiriytyivät Hoorin vuoren juurelle, Edomin maan
rajalle. **38** Ja pappi Aaron nousi Hoorin vuorelle Herran käskyn
mukaan ja kuoli siellä neljäntenäkymmenentenä vuotena siitä,
kun israelilaiset olivat lähteneet Egyptin maasta, viidennessä
kuussa, kuukauden ensimmäisenä päivänä. **39** Ja Aaron oli
sadan kahdenkymmenen kolmen vuoden vanha kuollessaan
Hoorin vuorella. **40** Mutta Aradin kuningas, kanaanilainen, joka
asui Kanaanin maan eteläosassa, sai kuulla israelilaisten tulosta.
41 Ja he lähtivät Hoorin vuorelta ja leiriytyivät Salmonaan. **42** Ja
he lähtivät Salmonasta ja leiriytyivät Puunoniin. **43** Ja he lähtivät
Puunonista ja leiriytyivät Oobotiin. **44** Ja he lähtivät Oobotista
ja leiriytyivät Iije-Abarimiin Mooabin rajalle. **45** Ja he lähtivät
Iijimistä ja leiriytyivät Diibon-Gaadiin. **46** Ja he lähtivät Diibon-
Gaadista ja leiriytyivät Almon-Diblataimiin. **47** Ja he lähtivät
Almon-Diblataimista ja leiriytyivät Abarimin vuoristoon vastapäätä
Neboa. **48** Ja he lähtivät Abarimin vuoristosta ja leiriytyivät
Mooabin arolle Jordanin rantaan, Jerikon kohdalle. **49** Ja Jordanin
rannalla heidän leirinsä ulottui Beet-Jesimotista aina Aabel-
Sittimiin asti Mooabin arolle. **50** Ja Herra puhui Moosekselle

Mooabin arolla Jordanin rannalla, Jerikon kohdalla, sanoen: **51**
"Puhu israelilaisille ja sano heille: Kun olette kulkeneet Jordanin
yli Kanaanin maahan, **52** niin karkoittakaa tieltänne kaikki maan
asukkaat ja hävittäkää kaikki heidän jumalankuvansa, hävittäkää
kaikki heidän valetut kuvansa ja kukistakaa kaikki heidän
uhrikukkulansa. **53** Ottakaa sitten maa haltuunne ja asukaa siinä,
sillä teille minä annan omaksi sen maan. **54** Ja jakakaa maa
keskenänne arvalla sukujenne mukaan; suuremmalle antakaa
suurempi perintöosa ja pienemmälle pienempi perintöosa. Kukin
saakoon perintöosansa siinä, mihin arpa sen hänelle määrää;
isienne sukukuntien mukaan jakakaa maa keskenänne. **55** Mutta
jos ette karkoita maan asukkaita tieltänne, niin ne, jotka te
heistä jätätte jäljelle, tulevat teille okaiksi silmiinne ja tutkaimiksi
kylkiinne, ja he ahdistavat teitä siinä maassa, jossa te asutte. **56**
Ja silloin minä teen teille, niinkuin aioin tehdä heille."

34 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **2** "Käske israelilaisia ja
sano heille: Kun te tulette Kanaanin maahan-se on se maa, jonka
te saatte perintöosaksenne, Kanaanin maa äärestä ääreen-
3 niin teidän eteläinen rajanne kulkekoon Siinin erämaasta
Edomia pitkin; eteläinen raja alkakoon idässä Suolameren
päästä **4** ja kääntyköön Skorpionisolasta etelään ja kulkekoon
Siiniin, ja se päättyköön Kaades-Barneasta etelään. Sieltä
raja lähteköön Hasar-Addariin, kulkekoon Asmoniin **5** ja
kääntyköön Asmonista Egyptin purolle ja päättyköön mereen. **6**
Ja teidän läntisenä rajananne olkoon Suuri meri; tämä olkoon
läntisenä rajananne. **7** Ja teidän pohjoinen rajanne olkoon
tämä: Suuresta merestä vetäkää raja Hoorin vuoreen; **8** Hoorin
vuoresta vetäkää raja siihen, mistä mennään Hamatiin, ja
raja päättyköön Sedadiin. **9** Sieltä raja lähteköön Sifroniin ja

päättyköön Hasar-Eenaniin. Tämä olkoon pohjoisena rajananne.
10 Ja itäinen rajanne vetäkää Hasar-Eenanista Sefamiin; **11**
Sefamista raja painukoon Riblaan, Ainista itään, ja sieltä
raja edelleen painukoon, kunnes se sattuu vuoriselänteeseen
Kinneretin järven itäpuolella. **12** Sitten raja yhtyköön Jordaniin
ja päättyköön Suolamereen. Tämä on oleva teidän maanne
rajoineen yltympäri." **13** Ja Mooses käski israelilaisia sanoen:
"Tämä on se maa, joka teidän on jaettava arvalla keskenänne
ja jonka Herra määräsi annettavaksi yhdeksälle ja puolelle
sukukunnalle. **14** Sillä ruubenilaisten sukukunta perhekunnittain ja
gaadilaisten sukukunta perhekunnittain ja toinen puoli Manassen
sukukuntaa ovat jo saaneet perintöosansa. **15** Nämä kaksi ja
puoli sukukuntaa ovat jo saaneet perintöosansa tällä puolella
Jordania Jerikon kohdalla, itään päin, auringonnousuun päin."
16 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **17** "Nämä ovat niiden
miesten nimet, joiden on jaettava teille se maa: pappi Eleasar ja
Joosua, Nuunin poika; **18** ja näiden lisäksi valitkaa päämies
kustakin sukukunnasta maata jakamaan. **19** Nämä ovat niiden
miesten nimet: Juudan sukukunnasta Kaaleb, Jefunnen poika;
20 simeonilaisten sukukunnasta Semuel, Ammihudin poika; **21**
Benjaminin sukukunnasta Elidad, Kislonin poika; **22** daanilaisten
sukukunnasta päämies Bukki, Joglin poika; **23** joosefilaisista,
manasselaisten sukukunnasta, päämies Hanniel, Eefodin poika;
24 efraimilaisten sukukunnasta päämies Kemuel, Siftanin poika;
25 sebulonilaisten sukukunnasta päämies Elisafan, Parnakin
poika; **26** isaskarilaisten sukukunnasta päämies Paltiel, Assanin
poika; **27** asserilaisten sukukunnasta päämies Ahihud, Selomin
poika, **28** ja naftalilaisten sukukunnasta Pedahel, Ammihudin

poika." **29** Nämä olivat ne, jotka Herra määräsi jakamaan israelilaisille Kanaanin maan.

35 Ja Herra puhui Moosekselle Mooabin arolla Jordanin rannalla, Jerikon kohdalla, sanoen: **2** "Käske israelilaisia antamaan omistamistaan perintöosista leeviläisille kaupunkeja heidän asuaksensa ja antamaan leeviläisille myöskin laidunmaata näiden kaupunkien ympäriltä. **3** Nämä kaupungit olkoot heillä asuntoina, ja niiden laidunmaat olkoot heidän juhtiansa, karjaansa ja kaikkia muita elukoitansa varten. **4** Ja näiden kaupunkien laidunmaat, jotka teidän on annettava leeviläisille, ulottukoot kaupungin muurista ulospäin tuhat kyynärää joka taholle. **5** Ja mitatkaa kaupungin ulkopuolella itään päin kaksituhatta kyynärää ja etelään päin kaksituhatta kyynärää ja länteen päin kaksituhatta kyynärää ja pohjoiseen päin kaksituhatta kyynärää, ja kaupunki olkoon siinä keskellä. Tämä olkoon heillä kaupunkien laidunmaa. **6** Ja niistä kaupungeista, jotka teidän on annettava leeviläisille, olkoon kuusi turvakaupunkia, jotka teidän on annettava pakopaikaksi sille, joka on jonkun tappanut; ja niiden lisäksi antakaa neljäkymmentä kaksi kaupunkia. **7** Kaikkiaan olkoon kaupunkeja ja niiden laidunmaita, jotka teidän on annettava leeviläisille, neljäkymmentä kahdeksan. **8** Ja niitä israelilaisten omistamia kaupunkeja, jotka teidän on annettava, otettakoon useampia siltä sukukunnalta, jolla niitä on paljon, ja vähemmän siltä, jolla niitä on vähemmän. Kukin sukukunta antakoon leeviläisille kaupunkejaan saamansa perintöosan mukaan." **9** Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **10** "Puhu israelilaisille ja sano heille: Kun te olette menneet Jordanin yli Kanaanin maahan, **11** niin valitkaa itsellenne kaupunkeja turvakaupungeiksenne. Niihin paetkoon tappaja, joka

tapaturmaisesti on jonkun surmannut. **12** Ja nämä kaupungit
olkoot teillä turvapaikkoina verenkostajalta, niin ettei tappajan
tarvitse kuolla, ennenkuin hän on ollut seurakunnan tuomittavana.
13 Ja kaupunkeja, jotka teidän on määrättävä turvakaupungeiksi,
olkoon teillä kuusi. **14** Kolme kaupunkia teidän on määrättävä
tältä puolelta Jordanin, ja kolme kaupunkia teidän on määrättävä
Kanaanin maasta; ne olkoot turvakaupunkeja. **15** Israelilaisille
ja teidän keskuudessanne asuvalle muukalaiselle ja loiselle
olkoot ne kuusi kaupunkia turvapaikkoina, joihin voi paeta
jokainen, joka tapaturmaisesti jonkun surmaa. **16** Mutta jos
joku rauta-aseella lyö toista, niin että tämä kuolee, on hän
tahallinen tappaja; sellainen tappaja rangaistakoon kuolemalla.
17 Jos joku ottaa käteensä kiven, jolla voi lyödä kuoliaaksi, ja
lyö toista, niin että tämä kuolee, on hän tahallinen tappaja;
sellainen tappaja rangaistakoon kuolemalla. **18** Tahi jos joku
ottaa käteensä puuaseen, jolla voi lyödä kuoliaaksi, ja lyö toista,
niin että tämä kuolee, on hän tahallinen tappaja; sellainen
tappaja rangaistakoon kuolemalla. **19** Verenkostaja ottakoon
sellaisen tappajan hengiltä; hän ottakoon hänet hengiltä, milloin
vain hänet tapaa. **20** Ja jos joku vihassa iskee toista tahi
heittää häntä jollakin murhaamisen tarkoituksessa, niin että tämä
kuolee, **21** tahi vihaa kantaen lyö häntä kädellään, niin että hän
kuolee, rangaistakoon lyöjä kuolemalla, sillä hän on tahallinen
tappaja; verenkostaja ottakoon sellaisen tappajan hengiltä,
milloin vain hänet tapaa. **22** Mutta jos joku vahingossa, vaan ei
vihassa, satuttaa toista tai heittää häntä jollakin esineellä, millä
hyvänsä, ilman murhaamisen tarkoitusta, **23** tahi jos hän kivellä,
jolla voi lyödä kuoliaaksi, huomaamattansa satuttaa toista, niin
että tämä kuolee, eikä hän ollut hänen vihamiehensä eikä

tarkoittanut häntä vahingoittaa, **24** niin seurakunta ratkaiskoon
tappajan ja verenkostajan välin näiden säädösten mukaan. **25**
Ja seurakunta päästäköön tappajan verenkostajan kädestä,
ja seurakunta antakoon hänen palata turvakaupunkiin, johon
hän oli paennut, ja siellä hän asukoon pyhällä öljyllä voidellun
ylimmäisen papin kuolemaan asti. **26** Mutta jos tappaja menee sen
turvakaupungin alueen ulkopuolelle, johon hän on paennut, **27** ja
verenkostaja tapaa hänet ulkopuolella hänen turvakaupunkinsa
aluetta ja verenkostaja surmaa tappajan, niin ei hän joudu
verenvikaan; **28** sillä hänen on asuttava turvakaupungissaan
ylimmäisen papin kuolemaan asti. Mutta ylimmäisen papin
kuoltua tappaja saa palata perintömaallensa. **29** Ja tämä olkoon
teillä oikeussäädöksenä sukupolvesta sukupolveen, missä
asuttekin. **30** Jos joku lyö toisen kuoliaaksi, surmattakoon tappaja
todistajien antaman todistuksen nojalla; mutta yhden todistajan
todistuksen nojalla älköön ketään kuolemalla rangaistako. **31**
Älkää ottako lunastusmaksua sellaisen tappajan hengestä,
joka on tehnyt hengenrikoksen, vaan rangaistakoon hänet
kuolemalla. **32** Älkääkä ottako lunastusmaksua siltä, joka on
paennut turvakaupunkiin, ettei hän ennen papin kuolemaa saisi
palata asumaan omalle maallensa. **33** Älkääkä saastuttako sitä
maata, jossa te olette, sillä veri saastuttaa maan. Ja maalle
ei voi toimittaa sovitusta verestä, joka siihen on vuodatettu,
muulla kuin sen verellä, joka sen on vuodattanut. **34** Älkää
siis saastuttako sitä maata, jossa te asutte ja jossa minäkin
asun teidän keskellänne, sillä minä, Herra, asun israelilaisten
keskellä."

36 Silloin Gileadin, Maakirin pojan, Manassen pojanpojan,
suvun perhekuntapäämiehet, jotka olivat Joosefin poikien

sukua, astuivat esiin ja puhuivat Moosekselle ja ruhtinaille,
israelilaisten perhekunta-päämiehille, **2** ja sanoivat: "Herra käski
herrani jakaa sen maan arvalla israelilaisille perintöosaksi, ja
herrani sai käskyn Herralta antaa Selofhadin, meidän veljemme,
perintöosan hänen tyttärillensä. **3** Mutta jos he joutuvat
vaimoiksi joillekin israelilaisten muiden heimojen pojista, niin
heidän perintöosansa siirtyy pois meidän isiemme perintöosasta
ja liitetään sen sukukunnan perintöosaan, johon he tulevat
kuulumaan, mutta meidän perintöosamme vähenee. **4** Ja kun
israelilaisten riemuvuosi tulee, niin heidän perintöosansa lisätään
sen sukukunnan perintöosaan, johon he tulevat kuulumaan,
mutta meidän isiemme sukukunnan perintöosasta vähentyy
heidän perintöosansa." **5** Silloin Mooses sääti israelilaisille
Herran käskyn mukaan, sanoen: "Joosefilaisten sukukunta
puhuu oikein. **6** Näin Herra säätää Selofhadin tyttäristä: Menkööt
he vaimoiksi kenelle tahtovat, kunhan vain menevät vaimoiksi
johonkin isänsä sukukunnan sukuun. **7** Sillä älköön israelilaisilla
perintöosa siirtykö sukukunnasta toiseen, vaan israelilaiset
säilyttäkööt kukin isiensä sukukunnan perintöosan. **8** Mutta
jokainen tytär, joka saa perintöosan israelilaisten sukukunnissa,
menköön vaimoksi johonkin isänsä sukukunnan sukuun, että
israelilaiset saisivat periä kukin isiensä perintöosan **9** ja ettei
perintöosa siirtyisi sukukunnasta toiseen, vaan israelilaisten
sukukunnat säilyttäisivät kukin perintöosansa." **10** Niinkuin Herra
Moosekselle käskyn antoi, niin Selofhadin tyttäret tekivät. **11** Ja
Mahla, Tirsa, Hogla, Milka ja Nooga, Selofhadin tyttäret, menivät
vaimoiksi setiensä pojille. **12** Joosefin pojan Manassen poikien
sukuihin he menivät vaimoiksi; ja niin heidän perintöosansa jäi
heidän isänsä suvun sukukuntaan. **13** Nämä ovat ne käskyt ja

säädökset, jotka Herra Mooseksen kautta antoi israelilaisille
Mooabin arolla Jordanin rannalla, Jerikon kohdalla.

5 Mooseksen

1 Nämä ovat ne sanat, jotka Mooses puhui kaikelle Israelille,
tuolla puolella Jordanin, erämaassa, Aromaassa, vastapäätä
Suufia, Paaranin, Toofelin, Laabanin, Haserotin ja Dii-Saahabin
välillä. **2** Hoorebista on yksitoista päivänmatkaa, Seirin vuoriston
tietä, Kaades-Barneaan. **3** Neljäntenäkymmenentenä vuotena,
yhdennessätoista kuussa, kuukauden ensimmäisenä päivänä,
Mooses puhui israelilaisille kaiken, mitä Herra oli käskenyt
hänen heille puhua. **4** Tämä tapahtui sen jälkeen, kuin hän oli
voittanut Siihonin, amorilaisten kuninkaan, joka asui Hesbonissa,
ja Oogin, Baasanin kuninkaan, joka asui Astarotissa, Edrein
luona. **5** Tuolla puolella Jordanin, Mooabin maassa, Mooses alkoi
selittää tätä lakia, sanoen: **6** "Herra, meidän Jumalamme, puhui
meille Hoorebilla näin: 'Te olette jo tarpeeksi kauan olleet tämän
vuoren vaiheilla; **7** kääntykää toisaalle, lähtekää liikkeelle ja
menkää amorilaisten vuoristoon ja kaikkien heidän naapuriensa
tykö Aromaahan, Vuoristoon, Alankomaahan, Etelämaahan ja
Merenrannikolle, kanaanilaisten maahan ja Libanoniin, aina
suureen virtaan, Eufrat-virtaan, saakka. **8** Katso, minä annan
maan teidän valtaanne; menkää ja ottakaa omaksenne se
maa, jonka Herra teidän isillenne, Aabrahamille, Iisakille ja
Jaakobille, vannotulla valalla on luvannut antaa heille ja heidän
jälkeläisillensä.' **9** Ja minä puhuin teille silloin sanoen: 'Minä
en jaksa yksin kantaa teitä. **10** Herra, teidän Jumalanne, on
antanut teidän lisääntyä, ja katso, teidän lukunne on tänä
päivänä niinkuin taivaan tähtien. **11** Lisätköön Herra, teidän
isienne Jumala, teitä vielä tuhatkertaisesti ja siunatkoon teitä,
niinkuin hän on teille puhunut. **12** Mutta kuinka minä voin yksin
kantaa sitä kuormaa ja taakkaa, joka minulla on teistä ja teidän

riitelemisistänne? **13** Tuokaa tänne viisaita, ymmärtäväisiä ja
tunnettuja miehiä jokaisesta sukukunnastanne, niin minä asetan
heidät teidän päämiehiksenne.' **14** Te vastasitte minulle ja
sanoitte: 'Se on hyvä, mitä sinä ehdotat tehtäväksi'. **15** Silloin
minä otin teidän sukukuntienne päämiehet, jotka olivat viisaita
ja tunnettuja miehiä, ja asetin heidät teidän päämiehiksenne,
tuhannen-, sadan-, viidenkymmenen-ja kymmenenjohtajiksi, ja
päällysmiehiksi sukukuntiinne. **16** Ja silloin minä käskin teidän
tuomareitanne sanoen: 'Kuulustelkaa veljiänne ja tuomitkaa
oikein, jos jollakulla on riita-asia veljensä tai luonaan asuvan
muukalaisen kanssa. **17** Älkää katsoko henkilöön tuomitessanne,
vaan kuulkaa pientä yhtä hyvin kuin suurtakin; älkää peljätkö
ketään ihmistä, sillä tuomio on Jumalan. Mutta asia, joka on
teistä liian vaikea, lykätkää minulle, kuullakseni sen.' **18** Ja silloin
minä annoin teille käskyt kaikesta, mitä teidän oli tehtävä. **19**
Niin me lähdimme liikkeelle Hoorebilta ja kuljimme koko sen
suuren ja peljättävän erämaan kautta, jonka te olette nähneet,
amorilaisten vuoriston tietä, niinkuin Herra, meidän Jumalamme,
oli käskenyt meitä, ja tulimme Kaades-Barneaan. **20** Silloin
minä sanoin teille: 'Te olette tulleet amorilaisten vuoristoon,
jonka Herra, meidän Jumalamme, meille antaa. **21** Katso,
Herra, sinun Jumalasi, antaa maan sinun valtaasi. Mene ja ota
se omaksesi, niinkuin Herra, sinun isiesi Jumala, on sinulle
puhunut; älä pelkää äläkä arkaile.' **22** Silloin te astuitte kaikki
minun eteeni ja sanoitte: 'Lähettäkäämme miehiä edellämme
tutkimaan maata ja antamaan meille tietoja tiestä, jota meidän
on sinne mentävä, ja kaupungeista, joihin me tulemme'. **23**
Tämä puhe oli minun silmissäni hyvä, ja minä otin kaksitoista
miestä teidän keskuudestanne, yhden jokaisesta sukukunnasta.

24 Nämä lähtivät ja nousivat vuoristoon ja tulivat Rypälelaaksoon
ja vakoilivat maata. **25** Ja he ottivat mukaansa maan hedelmiä ja
toivat meille ja antoivat meille tietoja ja sanoivat: 'Maa, jonka
Herra, meidän Jumalamme, antaa meille, on hyvä'. **26** Mutta te
ette tahtoneet mennä sinne, vaan niskoittelitte Herran, teidän
Jumalanne, käskyä vastaan. **27** Ja te napisitte teltoissanne ja
sanoitte: 'Sentähden että Herra vihaa meitä, vei hän meidät
pois Egyptin maasta, antaakseen meidät amorilaisten käsiin
ja tuhotakseen meidät. **28** Mihin me menemme? Veljemme
ovat saattaneet meidän rohkeutemme raukeamaan, sillä he
sanovat: Siellä on meitä suurempi ja kookkaampi kansa, siellä on
suuria, taivaan tasalle varustettuja kaupunkeja; näimmepä siellä
anakilaisiakin.' **29** Niin minä vastasin teille: 'Älkää säikähtykö
älkääkä peljätkö heitä. **30** Herra, teidän Jumalanne, joka
käy teidän edellänne, taistelee itse teidän puolestanne, aivan
niinkuin hän teki teille Egyptissä teidän silmienne edessä **31** ja
erämaassa, jossa sinä olet nähnyt, kuinka Herra, sinun Jumalasi,
on kantanut sinua, niinkuin mies kantaa poikaansa, koko sen
matkan, jonka te olette kulkeneet, kunnes tulitte tähän paikkaan.'
32 Mutta sittenkään te ette uskoneet Herraan, teidän Jumalaanne,
33 joka kävi teidän edellänne tiellä katsoakseen teille leiripaikat:
yöllä tulessa, valaistakseen teille tien, jota teidän oli kuljettava, ja
päivällä pilvessä. **34** Kun Herra kuuli teidän puheenne, vihastui
hän ja vannoi sanoen: **35** 'Totisesti, ei kukaan näistä miehistä,
tästä pahasta sukupolvesta, saa nähdä sitä hyvää maata, jonka
minä valalla vannoen olen luvannut antaa teidän isillenne, **36**
ei kukaan, paitsi Kaaleb, Jefunnen poika; hän saa sen nähdä,
ja hänelle ja hänen lapsillensa minä annan sen maan, johon
hän on astunut, sentähden että hän on uskollisesti seurannut

Herraa'. **37** Myöskin minuun Herra vihastui teidän tähtenne ja
sanoi: 'Et sinäkään sinne pääse. **38** Joosua, Nuunin poika, joka
sinua palvelee, hän pääsee sinne; vahvista häntä, sillä hän
on jakava maan Israelille perinnöksi. **39** Ja teidän lapsenne,
joiden sanoitte joutuvan vihollisen saaliiksi, ja teidän poikanne,
jotka eivät vielä tiedä, mikä on hyvä, mikä paha, ne pääsevät
sinne; heille minä annan maan, ja he ottavat sen omaksensa. **40**
Mutta te kääntykää takaisin ja lähtekää liikkeelle erämaahan,
Kaislameren tietä.' **41** Silloin te vastasitte ja sanoitte minulle:
'Me olemme tehneet syntiä Herraa vastaan. Me menemme ja
taistelemme, aivan niinkuin Herra, meidän Jumalamme, on meitä
käskenyt.' Ja te vyöttäydyitte kaikki sota-aseisiinne ja lähditte
kevytmielisesti nousemaan vuoristoon. **42** Mutta Herra sanoi
minulle: 'Sano heille: Älkää nousko sinne älkääkä antautuko
taisteluun, sillä minä en ole teidän keskellänne; älkää tehkö niin,
etteivät vihollisenne voittaisi teitä'. **43** Ja minä puhuin teille,
mutta te ette kuulleet, vaan niskoittelitte Herran käskyä vastaan
ja lähditte ylimielisesti vuoristoon. **44** Ja amorilaiset, jotka asuvat
siinä vuoristossa, lähtivät teitä vastaan ja ajoivat teitä takaa,
niinkuin mehiläiset tekevät, ja hajottivat teidät Seirissä, ja aina
Hormaan asti. **45** Niin te palasitte ja itkitte Herran edessä. Mutta
Herra ei kuullut teidän huutoanne, ei kuunnellut teitä. **46** Ja
teidän täytyi viipyä Kaadeksessa se pitkä aika, minkä siellä
viivyitte."

2 "Sitten me käännyimme toisaalle ja lähdimme liikkeelle
erämaahan, Kaislameren tietä, niinkuin Herra oli minulle puhunut,
ja kiertelimme kauan aikaa Seirin vuoristossa. **2** Ja Herra
sanoi minulle näin: **3** 'Te olette jo tarpeeksi kauan kierrelleet
tässä vuoristossa; kääntykää nyt pohjoista kohti. **4** Ja käske

kansaa sanoen: Te tulette kulkemaan Seirissä asuvien veljienne,
Eesaun jälkeläisten, alueen kautta. He pelkäävät teitä, mutta
te pitäkää itsestänne tarkka vaari: **5** Älkää ryhtykö taisteluun
heidän kanssansa, sillä minä en anna teille jalanleveyttäkään
heidän maastansa, koska minä olen antanut Seirin vuoriston
Eesaun omaksi. **6** Rahalla te ostakaa heiltä ruokaa syödäksenne;
vesikin hankkikaa heiltä rahalla juodaksenne. **7** Sillä Herra,
sinun Jumalasi, on siunannut sinua kaikissa kättesi töissä.
Hän on pitänyt huolen sinun vaelluksestasi tässä suuressa
erämaassa. Jo neljäkymmentä vuotta on Herra, sinun Jumalasi,
ollut sinun kanssasi, eikä sinulta ole mitään puuttunut.' **8** Niin
me lähdimme pois veljiemme, Eesaun jälkeläisten, luota, jotka
asuvat Seirissä, poiketen Aromaan tieltä, joka tulee Eelatista
ja Esjon-Geberistä. Me käännyimme toisaalle ja lähdimme
kulkemaan Mooabin erämaan tietä. **9** Ja Herra sanoi minulle:
'Älä käy Mooabin kimppuun äläkä ryhdy taisteluun heidän
kanssaan, sillä minä en anna heidän maastaan mitään sinun
omaksesi, koska minä olen antanut Aarin Lootin jälkeläisten
omaksi'. **10** Eemiläiset asuivat muinoin siellä, suuri, lukuisa ja
kookas kansa niinkuin anakilaiset. **11** Ja samoin kuin anakilaiset
luettiin heidätkin refalaisiin; mutta mooabilaiset kutsuivat heitä
eemiläisiksi. **12** Hoorilaiset sitävastoin asuivat muinoin Seirissä,
mutta Eesaun jälkeläiset karkoittivat heidät tieltään ja tuhosivat
heidät ja asettuivat heidän sijaansa, samoin kuin Israel teki
siinä maassa, jonka Herra oli antanut heidän omaksensa. **13**
'Nouskaa siis ja kulkekaa Seredin puron poikki.' Ja me kuljimme
Seredin puron poikki. **14** Ja aika, joka kului vaellukseemme
Kaades-Barneasta siihen asti, että kuljimme Seredin puron yli,
oli kolmekymmentä kahdeksan vuotta, kunnes hävisi koko se

sukupolvi, kaikki sotakuntoiset miehet, leiristä, niinkuin Herra
oli heille vannonut. **15** Myös oli Herran käsi heitä vastaan
hävittämässä heitä leiristä, viimeiseen mieheen asti. **16** Kun
kaikki sotakuntoiset miehet olivat kuolleet pois kansasta, **17**
puhui Herra minulle sanoen: **18** 'Sinä kuljet nyt Mooabin alueen
kautta, Aarin kautta, **19** ja lähestyt ammonilaisia; mutta älä käy
heidän kimppuunsa äläkä ryhdy taisteluun heidän kanssansa,
sillä minä en anna ammonilaisten maasta mitään omaksesi,
koska minä olen antanut sen Lootin jälkeläisten omaksi'. **20**
Tämäkin on luettu refalaisten maaksi; refalaiset asuivat muinoin
siellä, mutta ammonilaiset kutsuivat heitä samsumilaisiksi. **21** Ne
olivat niinkuin anakilaiset suuri, lukuisa ja kookas kansa. Mutta
Herra tuhosi ne heidän tieltänsä; he karkoittivat ne ja asettuivat
niiden sijaan. **22** Samoin hän on tehnyt Eesaun jälkeläisille,
jotka asuvat Seirissä, kun hän tuhosi hoorilaiset heidän tieltänsä;
he karkoittivat nämä ja asettuivat heidän sijaansa, ja siellä he
asuvat vielä tänäkin päivänä. **23** Mutta avvilaisille, jotka asuivat
maakylissä aina Gassaan asti, tuottivat tuhon kaftorilaiset,
jotka olivat lähteneet Kaftorista, ja asettuivat heidän sijaansa.
24 'Nouskaa ja lähtekää liikkeelle ja kulkekaa Arnon-joen yli.
Katso, minä annan sinun käsiisi amorilaisen Siihonin, Hesbonin
kuninkaan, ja hänen maansa. Käy sitä valloittamaan ja ryhdy
taisteluun häntä vastaan. **25** Tästä päivästä alkaen minä saatan
kauhuun ja pelkoon sinun edessäsi kansat kaiken taivaan alla,
niin että, kun ne kuulevat sinusta kerrottavan, ne pelkäävät ja
vapisevat sinun edessäsi.' **26** Ja minä lähetin sanansaattajat
Kedemotin erämaasta Siihonille, Hesbonin kuninkaalle, viemään
rauhan tervehdyksen ja sanomaan: **27** 'Salli minun kulkea
maasi kautta. Aina tiellä pysyen minä kuljen, poikkeamatta

oikealle tai vasemmalle. **28** Anna minun rahalla ostaa ruokaa
syödäkseni ja anna minulle rahalla vettä juodakseni; salli vain
minun jalkaisin kulkea maasi kautta- **29** minkä minulle myönsivät
Eesaun jälkeläiset, jotka asuvat Seirissä, ja mooabilaiset, jotka
asuvat Aarissa-kunnes menen Jordanin yli siihen maahan, jonka
Herra, meidän Jumalamme, meille antaa.' **30** Mutta Siihon,
Hesbonin kuningas, ei tahtonut antaa meidän kulkea maansa
kautta, sillä Herra, sinun Jumalasi, paadutti hänen mielensä
ja kovensi hänen sydämensä, antaakseen hänet sinun käsiisi,
niinkuin nyt onkin tapahtunut. **31** Ja Herra sanoi minulle: 'Katso,
minä annan nyt Siihonin ja hänen maansa sinun valtaasi. Ryhdy
sitä valloittamaan ja ota hänen maansa omaksesi.' **32** Niin
Siihon ja kaikki hänen sotaväkensä lähti Jahaaseen taistelemaan
meitä vastaan. **33** Mutta Herra, meidän Jumalamme, antoi hänet
meidän valtaamme, ja me voitimme hänet ja hänen poikansa
ja kaiken hänen sotaväkensä. **34** Ja me valloitimme silloin
kaikki hänen kaupunkinsa ja vihimme tuhon omiksi jokaisessa
kaupungissa miehet, naiset ja lapset, päästämättä pakoon
ainoatakaan. **35** Ainoastaan karjan me ryöstimme itsellemme
ynnä saaliin valloittamistamme kaupungeista. **36** Aroerista, joka
on Arnon-joen rannalla, ja jokilaaksossa olevasta kaupungista
Gileadiin saakka ei ollut ainoatakaan kaupunkia, joka olisi ollut
meille liian korkealla; Herra, meidän Jumalamme, antoi kaikki
meidän valtaamme. **37** Ainoastaan ammonilaisten maahan
sinä et astunut, et mihinkään, mikä on Jabbok-joen varrella, et
vuoriston kaupunkeihin etkä mihinkään muuhun, josta Herra,
meidän Jumalamme, oli niin määrännyt."

3 "Sitten me käännyimme toisaalle ja kuljimme Baasanin tietä.
Silloin lähti Oog, Baasanin kuningas, hän ja kaikki hänen

sotaväkensä, Edreihin taistelemaan meitä vastaan. **2** Mutta
Herra sanoi minulle: 'Älä pelkää häntä, sillä minä annan sinun
käsiisi hänet ja kaiken hänen kansansa ja hänen maansa.
Tee hänelle, niinkuin teit Siihonille, amorilaisten kuninkaalle,
joka asui Hesbonissa.' **3** Ja niin Herra, meidän Jumalamme,
antoi meidän käsiimme myöskin Oogin, Baasanin kuninkaan, ja
kaiken hänen sotaväkensä, ja me voitimme hänet, päästämättä
pakoon ainoatakaan. **4** Ja me valloitimme silloin kaikki hänen
kaupunkinsa-ei ollut ainoatakaan kaupunkia, jota emme olisi
heiltä ottaneet-kuusikymmentä kaupunkia, koko Argobin seudun,
Oogin valtakunnan Baasanissa, **5** kaikki nämä kaupungit korkeilla
muureilla, porteilla ja salvoilla varustettuja, ja sen lisäksi vielä
suuren joukon linnoittamattomia pikkukaupunkeja. **6** Ja me
vihimme ne tuhon omiksi, niinkuin olimme tehneet Siihonille,
Hesbonin kuninkaalle; me vihimme tuhon omiksi jokaisessa
kaupungissa miehet, naiset ja lapset. **7** Mutta kaiken karjan
ynnä saaliin kaupungeista me ryöstimme itsellemme. **8** Niin
me otimme silloin kahdelta amorilaisten kuninkaalta, jotka
hallitsivat tuolla puolella Jordanin, heidän maansa Arnon-joesta
aina Hermonin vuoreen asti- **9** siidonilaiset kutsuvat Hermonia
Sirjoniksi, mutta amorilaiset kutsuvat sitä Seniriksi- **10** kaikki
ylätasangon kaupungit ja koko Gileadin ja koko Baasanin aina
Salkaan ja Edreihin, Baasanissa oleviin Oogin valtakunnan
kaupunkeihin, saakka. **11** Sillä Baasanin kuningas Oog oli
yksin enää jäljellä viimeisistä refalaisista. Hänen basaltista
tehty ruumisarkkunsa on vieläkin ammonilaisten kaupungissa
Rabbassa; se on yhdeksää kyynärää pitkä ja neljää kyynärää
leveä, mitattuna tavallisella kyynärämitalla. **12** Kun me silloin
olimme ottaneet omaksemme tämän maan, annoin minä sen

osan siitä, joka alkaa Aroerista, Arnon-joen varrelta, sekä puolet
Gileadin vuoristoa kaupunkeineen ruubenilaisille ja gaadilaisille.
13 Loput Gileadista ja koko Baasanin, Oogin valtakunnan,
minä annoin toiselle puolelle Manassen sukukuntaa, koko
Argobin seudun; koko tätä Baasania kutsutaan refalaisten
maaksi. **14** Jaair, Manassen poika, valtasi koko Argobin seudun
aina gesurilaisten ja maakatilaisten alueeseen saakka, ja hän
kutsui nämä seudut, se on Baasanin, oman nimensä mukaan
Jaairin leirikyliksi, niinkuin niitä kutsutaan vielä tänäkin päivänä.
15 Ja Maakirille minä annoin Gileadin. **16** Ja ruubenilaisille
ja gaadilaisille minä annoin maan Gileadista aina Arnon-
jokeen, jokilaakson keskikohtaan saakka, joka on rajana, ja
Jabbok-jokeen saakka, joka on ammonilaisten rajana; **17** niin
myös Aromaan, Jordan rajana, Kinneretistä aina Aromaan
mereen, Suolamereen, saakka, Pisgan rinteiden juurelle, itään
päin. **18** Ja silloin minä käskin teitä ja sanoin: 'Herra, teidän
Jumalanne, on antanut teille tämän maan omaksenne. Mutta
te, kaikki sotakuntoiset miehet, lähtekää asestettuina veljienne,
israelilaisten, etunenässä. **19** Ainoastaan vaimonne, lapsenne
ja karjanne-sillä minä tiedän teillä olevan paljon karjaa-jääköot
kaupunkeihinne, jotka minä olen teille antanut, **20** kunnes
Herra suo veljienne, samoinkuin teidänkin, päästä rauhaan,
kun hekin ovat ottaneet omaksensa sen maan, jonka Herra,
teidän Jumalanne, antaa teille Jordanin tuolta puolelta; sitten
saatte palata takaisin, kukin omistamallensa maalle, jonka
minä olen teille antanut.' **21** Ja silloin minä käskin Joosuaa
ja sanoin: 'Sinä olet omin silmin nähnyt kaiken, mitä Herra,
teidän Jumalanne, on tehnyt näille kahdelle kuninkaalle. Samalla
tavalla Herra on tekevä kaikille valtakunnille, joihin sinä menet.

22 Älkää niitä peljätkö, sillä Herra, teidän Jumalanne, sotii
itse teidän puolestanne.' **23** Ja silloin minä anoin Herralta
armoa sanoen: **24** 'Herra, Herra, sinä olet alkanut näyttää
palvelijallesi valtasuuruuttasi ja väkevää kättäsi; sillä kuka on
se jumala taivaassa tai maassa, joka voi tehdä sellaisia töitä
ja niin voimallisia tekoja kuin sinä? **25** Niin salli minun nyt
mennä katsomaan sitä hyvää maata, joka on tuolla puolella
Jordanin, tuota ihanaa vuoristoa ja Libanonia.' **26** Mutta Herra
oli julmistunut minuun teidän tähtenne eikä kuullut minua,
vaan sanoi minulle: 'Riittää! Älä puhu minulle enempää tästä
asiasta. **27** Nouse Pisgan huipulle ja kohota katseesi länteen
ja pohjoiseen, etelään ja itään ja katsele silmilläsi; sillä tämän
Jordanin yli sinä et mene. **28** Ja anna määräyksiä Joosualle,
vahvista ja rohkaise häntä. Sillä hän menee sinne tämän kansan
edellä, ja hän jakaa heille perinnöksi sen maan, jonka sinä näet.'
29 Ja me jäimme laaksoon, vastapäätä Beet-Peoria."

4 "Ja nyt, Israel, kuule ne käskyt ja säädökset, jotka minä teille
opetan, että seuraisitte niitä, eläisitte ja ottaisitte omaksenne
sen maan, jonka Herra, teidän isienne Jumala, teille antaa. **2**
Älkää lisätkö mitään siihen, mitä minä teille määrään, älkääkä
ottako siitä mitään pois, vaan noudattakaa Herran, teidän
Jumalanne, käskyjä, jotka minä teille annan. **3** Te olette omin
silmin nähneet, mitä Herra teki Baal-Peorin asiassa, kuinka
Herra, sinun Jumalasi, hävitti sinun keskuudestasi jokaisen, joka
lähti kulkemaan Baal-Peorin perässä. **4** Mutta te, jotka riipuitte
kiinni Herrassa, teidän Jumalassanne, te kaikki olette elossa
vielä tänä päivänä. **5** Katso, minä olen opettanut teille käskyt ja
säädökset, niinkuin Herra, minun Jumalani, on minua käskenyt,
että seuraisitte niitä siinä maassa, jota te menette ottamaan

omaksenne. **6** Noudattakaa ja seuratkaa niitä, sillä se on oleva
teidän viisautenne ja ymmärryksenne kansojen silmissä. Kun
he kuulevat kaikki nämä käskyt, sanovat he: 'Totisesti, viisas
ja ymmärtäväinen kansa on tämä suuri kansa'. **7** Sillä onko
toista suurta kansaa, jonka jumalat ovat sitä niin lähellä, kuin
Herra, meidän Jumalamme, on lähellä meitä, niin usein kuin me
häntä rukoilemme? **8** Ja onko toista suurta kansaa, jolla on
niin vanhurskaat käskyt ja säädökset, kuin on koko tämä laki,
jonka minä tänä päivänä teille annan? **9** Ole vain varuillasi ja ota
itsestäsi tarkka vaari, ettet unhota, mitä omin silmin olet nähnyt,
ja ettei se lähde sinun sydämestäsi koko elinaikanasi, vaan että
ilmoitat sen lapsillesi ja lastesi lapsille: **10** mitä tapahtui sinä
päivänä, jona seisoit Herran, sinun Jumalasi, edessä Hoorebilla,
kun Herra sanoi minulle: 'Kokoa kansa, niin minä julistan heille
sanani, että he oppisivat pelkäämään minua, niin kauan kuin
elävät maan päällä, ja opettaisivat lapsensakin siihen'. **11** Ja
te astuitte esille ja jäitte seisomaan vuoren juurelle, ja vuori
paloi tulena, joka loimusi sisimpään taivaaseen asti pimeyden ja
synkkien pilvien keskellä. **12** Ja Herra puhui teille tulen keskeltä.
Sanat te kuulitte, mutta ette nähneet hänen muotoansa, kuulitte
vain äänen. **13** Ja hän ilmoitti teille liittonsa, jonka hän käski
teidän pitää, nimittäin ne kymmenen käskysanaa; ja hän kirjoitti
ne kahteen kivitauluun. **14** Ja minun Herra silloin käski opettaa
teille käskyt ja säädökset, että te seuraisitte niitä siinä maassa,
jota te menette ottamaan omaksenne. **15** Ottakaa siis itsestänne
tarkka vaari-sillä te ette sinä päivänä, jona Herra puhui teille
tulen keskeltä Hoorebilla, nähneet hänestä minkäänkaltaista
muotoa- **16** ettette menettele kelvottomasti ettekä tee itsellenne
jumalankuvaa, ette minkään muotoista patsasta, ette miehen

tai naisen kuvaa, **17** ette maan päällä liikkuvan nelijalkaisen
eläimen kuvaa, ette taivaan alla lentävän siivekkään linnun
kuvaa, **18** ette maassa matelevaisen kuvaa ettekä vesissä maan
alla olevan kalan kuvaa; **19** ja ettet, kun nostat silmäsi taivasta
kohti ja katselet aurinkoa ja kuuta ja tähtiä, kaikkea taivaan
joukkoa, anna vietellä itseäsi kumartamaan ja palvelemaan niitä,
sillä Herra, sinun Jumalasi, on jakanut ne kaikille muille kansoille
koko taivaan alla. **20** Onhan Herra ottanut teidät ja vienyt pois
rautapätsistä, Egyptistä, että teistä tulisi hänen perintökansansa,
niinkuin nyt on tapahtunut. **21** Mutta Herra vihastui minuun
teidän tähtenne ja vannoi, etten minä saa mennä Jordanin yli
enkä tulla siihen hyvään maahan, jonka Herra, sinun Jumalasi,
antaa sinulle perintöosaksi, **22** vaan että minä kuolen tässä
maassa enkä mene Jordanin yli. Mutta te menette sen yli ja
otatte tuon hyvän maan omaksenne. **23** Niin varokaa, ettette
unhota Herran, teidän Jumalanne, liittoa, jonka hän on tehnyt
teidän kanssanne, ettekä tee itsellenne jumalankuvaa, mitään
sen muotoista kuvaa, jota Herra, sinun Jumalasi, on kieltänyt
sinua tekemästä. **24** Sillä Herra, sinun Jumalasi, on kuluttava
tuli, kiivas Jumala. **25** Kun sitten sinulle on syntynyt lapsia ja
lasten lapsia ja te olette vanhentuneet maassa, ja jos te silloin
menettelette kelvottomasti ja teette itsellenne jumalankuvan,
minkämuotoisen kuvan hyvänsä, ja siten teette sitä, mikä on
pahaa Herran, sinun Jumalasi, silmissä, ja vihoitatte hänet, **26**
niin minä otan tänä päivänä taivaan ja maan todistajiksi teitä
vastaan, että teidät äkkiä hävitetään siitä maasta, johon te
menette Jordanin yli ottamaan sen omaksenne; te ette saa kauan
elää siellä, vaan teidät tuhotaan kokonaan. **27** Ja Herra hajottaa
teidät kansojen sekaan, ja ainoastaan vähäinen joukko teitä on

jäävä niiden pakanakansojen keskelle, joiden tykö Herra teidät
kuljettaa. **28** Ja siellä te palvelette jumalia, jotka ovat ihmiskätten
tekoa, puuta ja kiveä, jotka eivät näe eivätkä kuule, eivät syö
eivätkä hajua tunne. **29** Mutta sitten sinä siellä etsit Herraa,
sinun Jumalaasi, ja sinä löydät hänet, kun kysyt häntä kaikesta
sydämestäsi ja kaikesta sielustasi. **30** Kun olet ahdistuksessa
ja kaikki tämä kohtaa sinua aikojen lopussa, niin sinä palajat
Herran, sinun Jumalasi, tykö ja kuulet hänen ääntänsä. **31** Sillä
Herra, sinun Jumalasi, on laupias Jumala. Hän ei jätä sinua eikä
hukuta sinua; hän ei unhota sinun isiesi kanssa tekemäänsä
liittoa, jonka hän on heille valalla vahvistanut. **32** Sillä kysy
menneiltä ajoilta, jotka ovat olleet ennen sinua, alkaen siitä
päivästä, jona Jumala loi ihmiset maan päälle, kysy taivaan
äärestä toiseen: onko koskaan mitään näin suurta tapahtunut,
tai onko mitään tällaista ikinä kuultu? **33** Onko mikään kansa
kuullut Jumalan äänen puhuvan tulen keskeltä, niinkuin sinä olet
kuullut, ja kuitenkin jäänyt elämään? **34** Tahi onko mikään jumala
koettanut mennä ottamaan itsellensä kansaa toisen kansan
keskuudesta koettelemuksilla, tunnusteoilla ja ihmeillä, sodalla,
väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella ja suurilla, peljättävillä
teoilla, minkä kaiken Herra, teidän Jumalanne, on tehnyt teille
Egyptissä, sinun silmiesi edessä? **35** Sinun on annettu se nähdä,
tietääksesi, että Herra on Jumala, eikä muuta jumalaa ole kuin
hän. **36** Taivaasta hän antoi sinun kuulla äänensä opettaaksensa
sinua, ja maan päällä hän antoi sinun nähdä suuren tulensa, ja
sinä kuulit hänen sanansa tulen keskeltä. **37** Koska hän siis
rakasti sinun isiäsi ja valitsi heidän jälkeläisensä itselleen ja itse
suurella voimallaan vei sinut pois Egyptistä **38** karkoittaen sinun
tieltäsi kansoja, suurempia ja väkevämpiä kuin sinä, ja tuoden

sinut heidän maahansa antaakseen sen sinulle perintöosaksi,
niinkuin nyt on tapahtunut, **39** niin tiedä siis tänä päivänä ja
paina se sydämeesi, että Herra on Jumala ylhäällä taivaassa ja
alhaalla maan päällä, eikä muuta jumalaa ole. **40** Noudata hänen
säädöksiänsä ja käskyjänsä, jotka minä tänä päivänä sinulle
annan, että sinä ja sinun lapsesi sinun jälkeesi menestyisitte ja
että eläisit kauan siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi,
antaa sinulle ainiaaksi." **41** Silloin Mooses erotti kolme kaupunkia
tuolta puolelta Jordanin, auringon nousun puolelta, **42** että niihin
voisi paeta tappaja, joka on tappanut toisen tahtomattaan ja
häntä ennestään vihaamatta; paetkoon hän johonkin näistä
kaupungeista, niin hän saa elää. **43** Ne olivat: ruubenilaisille
Beser erämaassa, ylätasangolla; gaadilaisille Raamot Gileadissa
ja manasselaisille Goolan Baasanissa. **44** Tämä on se laki, jonka
Mooses antoi israelilaisille, **45** ja nämä ovat ne todistukset, käskyt
ja oikeudet, jotka Mooses julisti israelilaisille, heidän lähdettyään
Egyptistä, **46** tuolla puolella Jordanin, laaksossa, vastapäätä
Beet-Peoria, Siihonin, amorilaisten kuninkaan, maassa, hänen,
joka asui Hesbonissa ja jonka Mooses ja israelilaiset voittivat,
lähdettyänsä Egyptistä. **47** Ja he ottivat omakseen hänen maansa
ja Oogin, Baasanin kuninkaan, maan, kahden amorilaisten
kuninkaan maat, jotka ovat tuolla puolella Jordanin, auringon
nousuun päin, **48** alkaen Aroerista, joka on Arnonjoen rannalla,
aina Sirjonin vuoreen, se on Hermoniin, saakka, **49** sekä koko
Aromaan, tuolla puolella Jordanin, idän puolella, aina Aromaan
mereen saakka, Pisgan rinteiden juurelle.

5 Ja Mooses kutsui kokoon kaiken Israelin ja sanoi heille: "Kuule,
Israel, nämä käskyt ja oikeudet, jotka minä tänä päivänä julistan
teidän korvienne kuullen. Oppikaa ne ja noudattakaa niitä tarkoin.

2 Herra, meidän Jumalamme, teki liiton meidän kanssamme
Hoorebilla. **3** Herra ei tehnyt tätä liittoa meidän isiemme kanssa,
vaan meidän kanssamme, jotka olemme tässä tänä päivänä,
kaikkien meidän kanssamme, jotka nyt elämme. **4** Kasvoista
kasvoihin Herra puhui teidän kanssanne vuorelta, tulen keskeltä.
5 Minä seisoin silloin Herran ja teidän välillänne ja ilmoitin teille
Herran sanan, sillä te pelkäsitte tulta ettekä nousseet vuorelle.
Hän sanoi: **6** 'Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka vein sinut
pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä. **7** Älä pidä muita jumalia
minun rinnallani. **8** Älä tee itsellesi jumalankuvaa, älä mitään
kuvaa, älä niistä, jotka ovat ylhäällä taivaassa, älä niistä, jotka
ovat alhaalla maan päällä, äläkä niistä, jotka ovat vesissä maan
alla. **9** Älä kumarra niitä äläkä palvele niitä. Sillä minä, Herra,
sinun Jumalasi, olen kiivas Jumala, joka kostan isien pahat teot
lapsille kolmanteen ja neljänteen polveen, niille, jotka minua
vihaavat; **10** mutta teen laupeuden tuhansille, jotka minua
rakastavat ja pitävät minun käskyni. **11** Älä turhaan lausu Herran,
sinun Jumalasi, nimeä, sillä Herra ei jätä rankaisematta sitä,
joka hänen nimensä turhaan lausuu. **12** Ota vaari lepopäivästä,
niin että sen pyhität, niinkuin Herra, sinun Jumalasi, on sinua
käskenyt. **13** Kuusi päivää tee työtä ja toimita kaikki askareesi; **14**
mutta seitsemäs päivä on Herran, sinun Jumalasi, sapatti; silloin
älä mitään askaretta toimita, älä sinä älköönkä sinun poikasi tai
tyttäresi, sinun palvelijasi tai palvelijattaresi, sinun härkäsi, aasisi
tai muu juhtasi älköönkä muukalaisesi, joka sinun porteissasi
on, että palvelijasi ja palvelijattaresi saisivat levätä niinkuin
sinäkin. **15** Ja muista, että itse olit orjana Egyptin maassa ja että
Herra, sinun Jumalasi, vei sinut sieltä pois väkevällä kädellä ja
ojennetulla käsivarrella. Sentähden Herra, sinun Jumalasi, käski

sinun viettää lepopäivän. **16** Kunnioita isääsi ja äitiäsi, niinkuin
Herra, sinun Jumalasi, on sinua käskenyt, että kauan eläisit ja
menestyisit siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle
antaa. **17** Älä tapa. **18** Älä tee huorin. **19** Älä varasta. **20** Älä sano
väärää todistusta lähimmäisestäsi. **21** Älä himoitse lähimmäisesi
vaimoa. Älä halaja lähimmäisesi huonetta, älä hänen peltoansa,
älä hänen palvelijaansa, palvelijatartansa, härkäänsä, aasiansa,
äläkä mitään, mikä on lähimmäisesi omaa.' **22** Nämä sanat Herra
puhui koko teidän seurakunnallenne vuorelta, tulen ja synkkien
pilvien keskeltä, suurella äänellä, eikä siihen enempää lisännyt.
Ja hän kirjoitti ne kahteen kivitauluun ja antoi ne minulle. **23** Kun
te kuulitte äänen pimeyden keskeltä, vuoren palaessa tulena,
niin te astuitte minun luokseni, kaikki teidän sukukuntienne
päämiehet, niin myös teidän vanhimpanne. **24** Ja te sanoitte:
'Katso, Herra, meidän Jumalamme, on antanut meidän nähdä
kirkkautensa ja valtasuuruutensa, ja me olemme kuulleet hänen
äänensä tulen keskeltä. Tänä päivänä me olemme nähneet, että
Jumala voi puhua ihmisen kanssa, ja tämä jää kuitenkin henkiin.
25 Miksi on meidän siis kuoleminen? Sillä tämä suuri tuli kuluttaa
meidät. Jos me vielä kuulemme Herran, meidän Jumalamme,
äänen, niin me kuolemme. **26** Sillä kuka kaikesta lihasta on
koskaan niinkuin me kuullut elävän Jumalan äänen puhuvan
tulen keskeltä ja jäänyt henkiin? **27** Astu siis esiin ja kuule kaikki,
mitä Herra, meidän Jumalamme, sanoo; ja puhu sinä meille
kaikki, mitä Herra, meidän Jumalamme, sinulle puhuu, niin me
kuulemme ja teemme.' **28** Ja Herra kuuli teidän puheenne, kun te
puhuitte minulle, ja Herra sanoi minulle: 'Minä olen kuullut, mitä
tämä kansa on puhunut sinulle. Kaikki, mitä he ovat puhuneet,
on oikein puhuttu. **29** Jospa heillä olisi sellainen sydän, että he

alati pelkäisivät minua ja noudattaisivat kaikkia minun käskyjäni,
niin että he ja heidän lapsensa menestyisivät iankaikkisesti!
30 Mene siis ja sano heille: Palatkaa majoillenne. **31** Mutta
jää sinä tähän minun eteeni, niin minä puhun sinulle kaikki ne
käskyt, säädökset ja oikeudet, jotka sinun on opetettava heille,
että he seuraisivat niitä siinä maassa, jonka minä annan heille
omaksi.' **32** Niin noudattakaa siis tarkoin niitä, niinkuin Herra,
teidän Jumalanne, on teitä käskenyt; älkää poiketko oikealle
älkääkä vasemmalle, **33** vaan vaeltakaa aina sitä tietä, jota
Herra, teidän Jumalanne, käski teidän vaeltaa, että eläisitte,
menestyisitte ja elinpäivänne olisivat pitkät siinä maassa, jonka
otatte omaksenne."

6 "Ja nämä ovat ne käskyt, säädökset ja oikeudet, jotka Herra,
teidän Jumalanne, on käskenyt teille opettaa, että seuraisitte
niitä siinä maassa, jota te menette ottamaan omaksenne **2**
-että sinä pelkäisit Herraa, sinun Jumalaasi, ja noudattaisit
kaikkia hänen säädöksiänsä ja käskyjänsä, jotka minä sinulle
annan, sekä sinä että sinun poikasi ja poikasi poika, kaikkena
elinaikanasi, ja että saisit kauan elää. **3** Niin kuule siis, Israel, ja
noudata tarkoin niitä, että, niinkuin Herra, sinun isiesi Jumala, on
sinulle luvannut, menestyisit ja te lisääntyisitte suuresti siinä
maassa, joka vuotaa maitoa ja mettä. **4** Kuule, Israel! Herra,
meidän Jumalamme, Herra on yksi. **5** Ja rakasta Herraa, sinun
Jumalaasi, kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta
voimastasi. **6** Nämä sanat, jotka minä tänä päivänä sinulle
annan, painukoot sydämeesi. **7** Ja teroita niitä lastesi mieleen
ja puhu niistä kotona istuessasi ja tietä käydessäsi, maata
pannessasi ja ylös noustessasi. **8** Ja sido ne merkiksi käteesi, ja
ne olkoot muistolauseena sinun otsallasi. **9** Ja kirjoita ne talosi

pihtipieliin ja portteihisi. **10** Kun Herra, sinun Jumalasi, on vienyt
sinut siihen maahan, jonka hän isillesi, Aabrahamille, Iisakille ja
Jaakobille, vannotulla valalla on luvannut antaa sinulle-suuret ja
kauniit kaupungit, joita sinä et ole rakentanut, **11** ja talot, täynnä
kaikkea hyvää, joita sinä et ole täyttänyt, ja kallioon hakatut
vesisäiliöt, joita sinä et ole hakannut, viinitarhat ja öljypuut, joita
sinä et ole istuttanut-ja kun sinä olet syönyt ja olet ravittu, **12** niin
varo, ettet unhota Herraa, joka vei sinut pois Egyptin maasta,
orjuuden pesästä. **13** Pelkää Herraa, sinun Jumalaasi, ja palvele
häntä ja vanno hänen nimeensä. **14** Älkää kulkeko muiden
jumalien perässä, niiden kansain jumalien, jotka asuvat teidän
ympärillänne- **15** sillä Herra, sinun Jumalasi, on kiivas Jumala
sinun keskelläsi-ettei Herran, sinun Jumalasi, viha syttyisi sinua
vastaan ja hän hävittäisi sinua maasta. **16** Älkää kiusatko Herraa,
teidän Jumalaanne, niinkuin kiusasitte häntä Massassa, **17**
vaan noudattakaa Herran, teidän Jumalanne, käskyjä ja niitä
todistuksia ja säädöksiä, jotka hän on sinulle antanut. **18** Ja tee,
mikä on oikeata ja hyvää Herran silmissä, että menestyisit ja
pääsisit siihen hyvään maahan, jonka Herra valalla vannoen on
luvannut sinun isillesi, ja ottaisit sen omaksesi **19** ja karkoittaisit
tieltäsi kaikki vihollisesi, niinkuin Herra on puhunut. **20** Kun
poikasi vastaisuudessa kysyy sinulta ja sanoo: 'Mitä merkitsevät
ne todistukset, säädökset ja oikeudet, jotka Herra, meidän
Jumalamme, on teille antanut?' **21** niin vastaa pojallesi: 'Me
olimme faraon orjia Egyptissä, mutta väkevällä kädellä Herra
vei meidät pois Egyptistä. **22** Ja Herra teki suuria ja tuhoisia
tunnustekoja ja ihmeitä Egyptissä faraolle ja kaikelle hänen
hoviväellensä meidän silmiemme edessä, **23** mutta meidät hän
vei sieltä pois ja johdatti meidät siihen maahan, jonka hän valalla

vannoen oli luvannut meidän isillemme, ja antoi sen meille. **24**
Ja Herra käski meidän pitää kaikki nämä säädökset ja peljätä
Herraa, meidän Jumalaamme, että me aina menestyisimme
ja hän pitäisi meitä elossa, niinkuin tähän päivään saakka
on tapahtunut. **25** Ja se on koituva meille vanhurskaudeksi,
että tarkoin noudatamme kaikkia näitä käskyjä Herran, meidän
Jumalamme, edessä, niinkuin hän on meitä käskenyt.'"

7 "Kun Herra, sinun Jumalasi, vie sinut siihen maahan, jota menet
ottamaan omaksesi, ja kun hän sinun tieltäsi karkoittaa suuret
kansat, heettiläiset, girgasilaiset, amorilaiset, kanaanilaiset,
perissiläiset, hivviläiset ja jebusilaiset, nuo seitsemän kansaa,
jotka ovat sinua suuremmat ja väkevämmät, **2** ja kun Herra,
sinun Jumalasi, antaa ne sinulle alttiiksi ja sinä voitat ne, niin
vihi heidät tuhon omiksi; älä tee liittoa heidän kanssansa äläkä
osoita heille armoa. **3** Älä lankoudu heidän kanssansa; älä
anna tyttäriäsi heidän pojillensa äläkä ota heidän tyttäriänsä
pojillesi vaimoiksi. **4** Sillä he viettelevät sinun poikasi luopumaan
minusta ja palvelemaan muita jumalia; ja silloin Herran viha
syttyy teitä kohtaan, ja hän hävittää sinut nopeasti. **5** Vaan
tehkää heille näin: kukistakaa heidän alttarinsa, murskatkaa
heidän patsaansa, hakatkaa maahan heidän aserakarsikkonsa
ja polttakaa tulessa heidän jumalankuvansa. **6** Sillä sinä olet
Herralle, Jumalallesi, pyhitetty kansa; Herra, sinun Jumalasi, on
valinnut sinut omaisuuskansakseen ennen kaikkia muita kansoja,
mitä maan päällä on. **7** Ei Herra sentähden ole mielistynyt teihin
ja valinnut teitä, että olisitte lukuisammat kaikkia muita kansoja,
sillä tehän olette kaikkia muita kansoja vähälukuisemmat, **8**
vaan sen tähden, että Herra rakasti teitä ja tahtoi pitää valan,
jonka hän oli vannonut teidän isillenne; niin Herra vei teidät pois

väkevällä kädellä ja vapahti sinut orjuuden pesästä, faraon,
Egyptin kuninkaan, käsistä. **9** Ja tiedä siis, että Herra, sinun
Jumalasi, on Jumala, uskollinen Jumala, joka pitää liiton ja on
laupias tuhansiin polviin asti niille, jotka häntä rakastavat ja
pitävät hänen käskynsä, **10** mutta kostaa sille, joka häntä vihaa,
ja hukuttaa hänet. Hän ei vitkastele, vaan kostaa sille, joka häntä
vihaa. **11** Noudata siis niitä käskyjä, säädöksiä ja oikeuksia, jotka
minä tänä päivänä sinulle annan, ja pidä ne. **12** Jos te tottelette
näitä säädöksiä, noudatatte ja seuraatte niitä, niin Herra, sinun
Jumalasi, pitää liittonsa ja on laupias sinulle, niinkuin hän
valalla vannoen on sinun isillesi luvannut. **13** Ja hän rakastaa
sinua, siunaa sinua ja antaa sinun lisääntyä; hän siunaa sinun
kohtusi hedelmän ja maasi hedelmän, siunaa sinun viljasi, viinisi
ja öljysi, sinun raavaittesi vasikat ja lampaittesi karitsat siinä
maassa, jonka hän isillesi vannotulla valalla on luvannut antaa
sinulle. **14** Siunattu olet sinä oleva yli kaikkien muitten kansojen.
Hedelmätöntä miestä tai naista ei ole sinun keskuudessasi
oleva, ei myöskään sinun karjassasi yhtään hedelmätöntä. **15**
Ja Herra on poistava sinusta kaikki sairaudet; ei ainoatakaan
Egyptin kovista taudeista, jotka sinä tunnet, hän ole paneva
sinun kärsittäväksesi, vaan hän antaa niiden tulla kaikkiin niihin,
jotka sinua vihaavat. **16** Tuhoa kaikki kansat, jotka Herra, sinun
Jumalasi, antaa sinulle; älä heitä sääli. Älä myöskään palvele
heidän jumaliansa, sillä se tulee sinulle paulaksi. **17** Vaikka
ajatteletkin sydämessäsi: 'Nämä kansat ovat minua suuremmat,
kuinka minä voisin ne karkoittaa?' **18** niin älä kuitenkaan pelkää
niitä; muista, mitä Herra, sinun Jumalasi, teki faraolle ja kaikille
egyptiläisille, **19** niitä suuria koettelemuksia, jotka sinä näit omin
silmin, ja niitä tunnustekoja ja ihmeitä ja sitä väkevätä kättä

ja ojennettua käsivartta, joilla Herra, sinun Jumalasi, vei sinut
pois. Samoin on Herra, sinun Jumalasi, tekevä kaikille niille
kansoille, joita sinä pelkäät. **20** Niin, Herra, sinun Jumalasi,
lähettää heidän kimppuunsa herhiläisiä, kunnes ne, jotka ovat
jäljellä ja ovat sinulta piiloutuneet, ovat hävitetyt. **21** Älä heitä
säikähdy, sillä Herra, sinun Jumalasi, on sinun keskelläsi, suuri ja
peljättävä Jumala. **22** Ja Herra, sinun Jumalasi, karkoittaa nämä
kansat sinun tieltäsi vähitellen. Älä lopeta heitä yhtäkkiä, etteivät
metsän pedot lisääntyisi sinun vahingoksesi. **23** Herra, sinun
Jumalasi, antaa heidät sinulle alttiiksi ja saattaa heidät suureen
hämminkiin, kunnes he tuhoutuvat, **24** ja hän antaa heidän
kuninkaansa sinun käsiisi, ja sinä hävität heidän nimensä taivaan
alta. Ei kukaan kestä sinun edessäsi, vaan sinä tuhoat heidät. **25**
Heidän jumaliensa kuvat polttakaa tulessa. Älä himoitse hopeata
ja kultaa, joka niissä on, äläkä ota siitä itsellesi mitään, ettet
joutuisi sen paulaan, sillä se on Herralle, sinun Jumalallesi,
kauhistus. **26** Äläkä vie sitä kauhistusta taloosi, ettet sinäkin
samoin kuin se joutuisi vihittäväksi tuhon omaksi. Katso se
inhottavaksi ja kauhistavaksi, sillä se on vihitty tuhon omaksi."

8 "Pitäkää tarkoin kaikki käskyt, jotka minä tänä päivänä sinulle
annan, että eläisitte ja lisääntyisitte ja pääsisitte ottamaan
omaksenne sen maan, jonka Herra valalla vannoen on luvannut
teidän isillenne. **2** Ja muista kaikki, mitä on tapahtunut sillä
tiellä, jota Herra, sinun Jumalasi, näinä neljänäkymmenenä
vuotena on sinua kuljettanut erämaassa nöyryyttääksensä sinua
ja koetellaksensa sinua ja tietääksensä, mitä sinun sydämessäsi
on: tahdotko noudattaa hänen käskyjänsä vai etkö. **3** Hän
nöyryytti sinua ja antoi sinun nähdä nälkää, ja hän antoi sinulle
mannaa syödä, jota et ennen tuntenut ja jota eivät isäsikään

tunteneet, opettaaksensa sinut ymmärtämään, että ihminen ei
elä ainoastaan leivästä, vaan että hän elää jokaisesta sanasta,
joka Herran suusta lähtee. **4** Sinun vaatteesi eivät kuluneet
yltäsi, eivätkä sinun jalkasi ajettuneet näinä neljänäkymmenenä
vuotena. **5** Tiedä siis sydämessäsi, että Herra, sinun Jumalasi,
kasvattaa sinua, niinkuin isä kasvattaa poikaansa. **6** Ja noudata
Herran, sinun Jumalasi, käskyjä, vaella hänen teitänsä ja pelkää
häntä. **7** Sillä Herra, sinun Jumalasi, vie sinut hyvään maahan,
laaksoissa ja vuorilla vuotavien purojen, lähteiden ja syvien
vesien maahan, **8** nisun ja ohran, viiniköynnöksen, viikunapuun
ja granaattiomenapuun maahan, jalostetun öljypuun ja hunajan
maahan, **9** maahan, jossa sinun ei tarvitse puutteessa leipääsi
syödä eikä mitään puutetta nähdä, maahan, jonka kivet ovat
rautaa ja jonka vuorista voit louhia vaskea. **10** Kun sinä syöt ja
tulet ravituksi, niin ylistä Herraa, sinun Jumalaasi, siitä hyvästä
maasta, jonka hän on antanut sinulle. **11** Varo, ettet unhota
Herraa, sinun Jumalaasi, ja muista noudattaa hänen käskyjänsä,
oikeuksiansa ja säädöksiänsä, jotka minä tänä päivänä sinulle
annan. **12** Kun sinä syöt ja tulet ravituksi, kun rakennat kauniita
taloja ja asut niissä, **13** kun karjasi ja lampaasi lisääntyvät
ja kun hopeasi ja kultasi lisääntyy ja kaikki, mitä sinulla on,
lisääntyy, **14** niin älköön sydämesi ylpistykö, äläkä unhota
Herraa, sinun Jumalaasi, joka vei sinut pois Egyptin maasta,
orjuuden pesästä, **15** kuljetti sinua suuressa ja hirmuisessa,
myrkyllisten käärmeiden ja skorpionien ja kuivien, vedettömien
maiden erämaassa, vuodatti sinulle vettä kovasta kalliosta **16** ja
antoi erämaassa sinulle mannaa syödä, jota sinun isäsi eivät
tunteneet-nöyryyttääksensä ja koetellaksensa sinua ja lopuksi
sinulle hyvää tehdäksensä. **17** Älä ajattele sydämessäsi: 'Oma

voimani ja oman käteni väkevyys on hankkinut minulle tämän
rikkauden', **18** vaan muista, että Herra, sinun Jumalasi, antaa
sinulle voiman hankkia rikkautta pitääkseen liittonsa, jonka hän
valalla vannoen teki sinun isiesi kanssa, niinkuin tähän päivään
saakka on tapahtunut. **19** Mutta jos sinä unhotat Herran, sinun
Jumalasi, ja seuraat muita jumalia, palvelet niitä ja kumarrat niitä,
niin minä vakuutan teille tänä päivänä, että te peräti hukutte. **20**
Niinkuin ne kansat, jotka Herra hukuttaa teidän tieltänne, niin
tekin hukutte, kun ette kuulleet Herraa, teidän Jumalaanne."

9 "Kuule, Israel! Sinä menet nyt Jordanin yli laskeaksesi valtasi
alle kansoja, jotka ovat sinua suuremmat ja väkevämmät, ja
suuria, taivaan tasalle varustettuja kaupunkeja, **2** anakilaisten
suuren ja kookkaan kansan, jonka sinä tunnet ja josta olet kuullut
sanottavan: 'Kuka kestää anakilaisten edessä?' **3** Niin tiedä nyt,
että Herra, sinun Jumalasi, käy sinun edelläsi niinkuin kuluttava
tuli; hän hävittää heidät ja nöyryyttää heidät sinun edessäsi, ja
sinä karkoitat heidät ja hukutat heidät nopeasti, niinkuin Herra on
sinulle puhunut. **4** Kun Herra, sinun Jumalasi, työntää heidät sinun
tieltäsi, niin älä ajattele sydämessäsi näin: 'Minun vanhurskauteni
tähden Herra on tuonut minut ottamaan tämän maan omakseni'.
Sillä näiden kansojen jumalattomuuden tähden Herra karkoittaa
heidät sinun tieltäsi. **5** Et sinä vanhurskautesi ja oikeamielisyytesi
tähden pääse ottamaan heidän maatansa omaksesi, vaan
näiden kansojen jumalattomuuden tähden Herra, sinun Jumalasi,
karkoittaa heidät sinun tieltäsi ja täyttääksensä, mitä Herra
valalla vannoen on luvannut sinun isillesi, Aabrahamille, Iisakille
ja Jaakobille. **6** Tiedä siis, ettei Herra, sinun Jumalasi, sinun
vanhurskautesi tähden anna sinulle tätä hyvää maata omaksesi;
sillä sinä olet niskurikansa. **7** Muista äläkä unhota, kuinka sinä

erämaassa vihoitit Herran, sinun Jumalasi. Siitä päivästä alkaen,
jona sinä lähdit Egyptin maasta, aina siihen saakka, kun te
tulitte tähän paikkaan, te olette niskoitelleet Herraa vastaan. **8**
Myöskin Hoorebilla te vihoititte Herran, ja Herra vihastui teihin,
niin että hän aikoi tuhota teidät. **9** Kun minä olin noussut vuorelle
vastaanottamaan kivitaulut, sen liiton taulut, jonka Herra oli
tehnyt teidän kanssanne, olin minä vuorella neljäkymmentä
päivää ja neljäkymmentä yötä syömättä ja juomatta. **10** Ja Herra
antoi minulle ne kaksi kivitaulua, joihin oli kirjoitettu Jumalan
sormella, ja niissä oli kaikki ne sanat, jotka Herra oli puhunut
teille vuorelta, tulen keskeltä, silloin kun seurakunta oli koolla.
11 Ja niiden neljänkymmenen päivän ja neljänkymmenen yön
kuluttua Herra antoi minulle ne kaksi kivitaulua, liitontaulut. **12** Ja
Herra sanoi minulle: 'Nouse ja astu nopeasti täältä alas, sillä
sinun kansasi, jonka sinä veit pois Egyptistä, on turmion tehnyt.
Pian he poikkesivat siltä tieltä, jota minä käskin heidän vaeltaa;
he tekivät itselleen valetun kuvan.' **13** Ja Herra puhui minulle
sanoen: 'Minä olen nähnyt, että tämä kansa on niskurikansa.
14 Anna minun olla, minä tuhoan heidät ja pyyhin pois heidän
nimensä taivaan alta. Mutta sinusta minä teen väkevämmän
ja lukuisamman kansan, kuin se on.' **15** Silloin minä käännyin
ja astuin alas vuorelta, vuoren palaessa tulena; ja minulla
oli käsissäni ne kaksi liitontaulua. **16** Ja niin minä näin, että
te olitte rikkoneet Herraa, teidän Jumalaanne, vastaan: olitte
tehneet itsellenne valetun vasikankuvan, pian poikenneet siltä
tieltä, jota Herra oli käskenyt teidän vaeltaa. **17** Silloin minä
tartuin molempiin tauluihin ja heitin ne käsistäni ja murskasin
ne teidän silmienne edessä. **18** Ja minä heittäydyin Herran
eteen ja olin, niinkuin edellisellä kerralla, neljäkymmentä

päivää ja neljäkymmentä yötä syömättä ja juomatta, kaiken
sen synnin tähden, jota te olitte tehneet, kun teitte sitä, mikä
on pahaa Herran silmissä, ja vihoititte hänet. **19** Sillä minä
pelkäsin sitä vihaa ja kiivautta teitä vastaan, joka oli vallannut
Herran, niin että hän aikoi tuhota teidät. Ja Herra kuuli minua
vielä silläkin kertaa. **20** Myöskin Aaroniin Herra vihastui niin
suuresti, että hän aikoi tuhota hänet, ja minä rukoilin silloin
myöskin Aaronin puolesta. **21** Sitten minä otin teidän tekemänne
syntikuvatuksen, vasikan, ja poltin sen tulessa, löin sen palasiksi
ja rouhensin sen hienoksi, aivan kuin tuhaksi, ja sen tuhan minä
heitin puroon, joka juoksi vuorelta. **22** Tabeerassa, Massassa ja
Kibrot-Hattaavassa te vielä vihoititte Herran. **23** Ja kun Herra
tahtoi lähettää teidät Kaades-Barneasta ja sanoi: 'Menkää ja
ottakaa omaksenne se maa, jonka minä teille annan', niin te
niskoittelitte Herran, teidän Jumalanne, käskyä vastaan ettekä
uskoneet häneen ettekä kuulleet hänen ääntänsä. **24** Te olette
niskoitelleet Herraa, teidän Jumalaanne, vastaan aina siitä
päivästä alkaen, jona minä opin teidät tuntemaan. **25** Silloin minä
heittäydyin Herran eteen ja olin siinä neljäkymmentä päivää ja
neljäkymmentä yötä; sillä Herra oli sanonut aikovansa tuhota
teidät. **26** Ja minä rukoilin Herraa ja sanoin: Herra, Herra,
älä tuhoa kansaasi ja perintöosaasi, jonka sinä suuruudessasi
vapahdit ja jonka sinä veit pois Egyptistä väkevällä kädellä.
27 Muista palvelijoitasi Aabrahamia, Iisakia ja Jaakobia, älä
katso tämän kansan uppiniskaisuutta, jumalattomuutta ja syntiä,
28 ettei sanottaisi siinä maassa, josta sinä veit meidät pois:
'Koska Herra ei kyennyt viemään heitä siihen maahan, jonka
hän oli heille luvannut, ja koska hän vihasi heitä, vei hän heidät
täältä pois surmatakseen heidät erämaassa'. **29** Ovathan he

sinun kansasi ja perintöosasi, jonka sinä veit sieltä pois suurella
voimallasi ja ojennetulla käsivarrellasi."

10 "Silloin Herra sanoi minulle: 'Veistä itsellesi kaksi kivitaulua,
entisten kaltaista, ja nouse vuorelle minun tyköni; tee myös
itsellesi puusta arkki. **2** Minä kirjoitan niihin tauluihin ne sanat,
jotka olivat entisissä tauluissa, niissä, jotka sinä murskasit; pane
ne arkkiin.' **3** Niin minä tein arkin akasiapuusta ja veistin kaksi
kivitaulua, entisten kaltaista. Ja minä nousin vuorelle, kädessäni
ne kaksi taulua. **4** Ja hän kirjoitti tauluihin saman, minkä
edellisellä kerralla, ne kymmenen sanaa, jotka Herra oli puhunut
teille vuorelta, tulen keskeltä, seurakunnan kokouspäivänä. Ja
Herra antoi ne minulle. **5** Sitten minä käännyin ja astuin alas
vuorelta ja panin taulut tekemääni arkkiin, niinkuin Herra oli minua
käskenyt, ja siinä ne ovat. **6** Ja israelilaiset lähtivät liikkeelle
Bene-Jaakanin kaivoilta ja vaelsivat Mooseraan. Siellä kuoli
Aaron, ja hänet haudattiin sinne; ja hänen poikansa Eleasar tuli
papiksi hänen sijaansa. **7** Sieltä he lähtivät liikkeelle Gudgodaan,
ja Gudgodasta Jotbataan, seutuun, jossa on vesipuroja. **8**
Siihen aikaan Herra erotti Leevin sukukunnan kantamaan Herran
liitonarkkia, seisomaan Herran edessä, palvelemaan häntä ja
siunaamaan hänen nimeensä, niinkuin tähän päivään saakka on
tapahtunut. **9** Sentähden Leevi ei saanut osuutta eikä perintöosaa
veljiensä rinnalla, sillä Herra on hänen perintöosansa, niinkuin
Herra, sinun Jumalasi, on hänelle puhunut. **10** Ja minä viivyin
vuorella, niinkuin edellisellläkin kerralla, neljäkymmentä päivää ja
neljäkymmentä yötä; ja Herra kuuli minua vielä silläkin kertaa,
sillä Herra ei tahtonut tuhota sinua. **11** Ja Herra sanoi minulle:
'Nouse ja lähde, kulje kansan edellä, että he menevät ja ottavat
omakseen maan, jonka minä heidän isillensä vannotulla valalla

olen luvannut antaa heille'. **12** Ja nyt, Israel, mitä Herra, sinun
Jumalasi, sinulta muuta vaatii, kuin että pelkäät Herraa, sinun
Jumalaasi, että aina vaellat hänen teitänsä ja rakastat häntä, ja
että palvelet Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydämestäsi ja
kaikesta sielustasi, **13** noudattaen Herran käskyjä ja säädöksiä,
jotka minä sinulle tänä päivänä annan, että menestyisit. **14**
Katso, taivaat ja taivasten taivaat, maa ja kaikki, mitä siinä on,
ovat Herran, sinun Jumalasi. **15** Mutta ainoastaan sinun isiisi
Herra mielistyi ja rakasti heitä; ja hän valitsi omikseen heidän
jälkeläisensä, hän valitsi teidät kaikista kansoista, niinkuin yhä
vielä on. **16** Ympärileikatkaa sentähden sydämenne älkääkä olko
enää niskureita. **17** Sillä Herra, teidän Jumalanne, on jumalain
Jumala ja herrain Herra, suuri, voimallinen ja peljättävä Jumala,
joka ei katso henkilöön eikä ota lahjusta, **18** joka hankkii orvolle
ja leskelle oikeuden ja joka rakastaa muukalaista ja antaa hänelle
ruuan ja vaatteen. **19** Sentähden rakastakaa muukalaista, sillä
te olette itse olleet muukalaisina Egyptin maassa. **20** Herraa,
sinun Jumalaasi, pelkää, häntä palvele, hänessä riipu kiinni ja
vanno hänen nimeensä. **21** Hän on sinun ylistyksesi, ja hän on
sinun Jumalasi, joka on tehnyt sinulle ne suuret ja peljättävät
teot, jotka sinun silmäsi ovat nähneet. **22** Seitsemänkymmentä
henkeä oli sinun isiesi joukkoa, kun he menivät Egyptiin, mutta
nyt Herra, sinun Jumalasi, on tehnyt sinun lukusi paljoksi niinkuin
taivaan tähdet."

11 "Rakasta siis Herraa, sinun Jumalaasi, ja noudata alati hänen
määräyksiänsä, säädöksiänsä, oikeuksiansa ja käskyjänsä. **2** Ja
huomatkaa tänä päivänä, etten minä nyt puhu teidän lapsillenne,
jotka eivät ole kokeneet eivätkä nähneet Herran, teidän
Jumalanne, kuritusta, hänen suuruuttansa, väkevää kättänsä

ja ojennettua käsivarttansa, **3** eivät hänen tunnustekojaan ja
töitään, jotka hän teki Egyptissä faraolle, Egyptin kuninkaalle,
ja koko hänen maalleen, **4** eivätkä, mitä hän teki egyptiläisten
sotajoukolle, heidän hevosillensa ja vaunuillensa, joiden päälle
hän vyörytti Kaislameren vedet, kun he ajoivat teitä takaa, ja
jotka Herra hukutti, niin ettei heitä enää ole, **5** eivätkä, mitä
hän teki teille erämaassa, aina siihen saakka, kunnes te tulitte
tähän paikkaan, **6** eivätkä, mitä hän teki Daatanille ja Abiramille,
Eliabin, Ruubenin pojan, pojille, kun maa avasi kitansa ja koko
Israelin keskeltä nielaisi heidät ja heidän perheensä ja majansa
ja kaiken, mitä heillä oli mukanansa; **7** vaan minä puhun teille,
jotka olette omin silmin nähneet kaikki Herran suuret teot, jotka
hän on tehnyt. **8** Niin pitäkää kaikki käskyt, jotka minä tänä
päivänä teille annan, että te tulisitte voimakkaiksi, menisitte ja
ottaisitte omaksenne sen maan, jota nyt menette omaksenne
ottamaan, **9** ja että te kauan eläisitte siinä maassa, jonka Herra
teidän isillenne vannotulla valalla on luvannut antaa heille ja
heidän jälkeläisillensä, maan, joka vuotaa maitoa ja mettä. **10**
Sillä se maa, jota sinä menet omaksesi ottamaan, ei ole niinkuin
Egyptin maa, josta te olette lähteneet ja jota sinä, siemenesi
siihen kylvettyäsi, jalalla polkien kastelit niinkuin vihannestarhaa.
11 Vaan se maa, jota te menette omaksenne ottamaan, on maa,
jossa on vuoria ja laaksoja ja joka juo vettä taivaan sateesta, **12**
maa, josta Herra, sinun Jumalasi, pitää huolen ja jota Herran,
sinun Jumalasi, silmät aina katsovat, vuoden alusta sen loppuun
saakka. **13** Ja jos nyt tottelette minun käskyjäni, jotka minä
tänä päivänä teille annan, niin että rakastatte Herraa, teidän
Jumalaanne, ja palvelette häntä kaikesta sydämestänne ja
kaikesta sielustanne, **14** niin minä annan teidän maallenne

sateen ajallansa, syyssateen ja kevätsateen, ja sinä saat korjata
viljasi ja viinisi ja öljysi. **15** Ja minä annan sinun karjallesi
ruohoa kedoillasi; ja sinä syöt ja tulet ravituksi. **16** Varokaa, ettei
teidän sydämenne antaudu vieteltäväksi, niin että poikkeatte
pois ja palvelette muita jumalia ja niitä kumarratte; **17** muutoin
Herran viha syttyy teitä kohtaan, ja hän sulkee taivaan, niin
ettei tule sadetta eikä maa anna satoansa, ja te häviätte pian
siitä hyvästä maasta, jonka Herra teille antaa. **18** Painakaa siis
nämä minun sanani sydämeenne ja mieleenne ja sitokaa ne
merkiksi käteenne, ja ne olkoot muistolauseena otsallanne; **19** ja
opettakaa ne lapsillenne, niin että puhut niistä kotona istuessasi
ja tietä käydessäsi, maata pannessasi ja ylös noustessasi.
20 Ja kirjoita ne talosi pihtipieliin ja portteihisi, **21** että te ja
teidän lapsenne kauan eläisitte siinä maassa, jonka Herra teidän
isillenne vannotulla valalla lupasi antaa heille, niin kauan kuin
taivas maan yli kaareutuu. **22** Sillä jos te pidätte kaikki nämä
käskyt, jotka minä teille annan, ja seuraatte niitä, niin että
rakastatte Herraa, teidän Jumalaanne, ja aina vaellatte hänen
teitänsä ja riiputte hänessä kiinni, **23** niin Herra karkoittaa kaikki
nämä kansat teidän tieltänne, ja te laskette valtanne alle kansoja,
jotka ovat teitä suuremmat ja väkevämmät. **24** Mihin paikkaan te
jalkanne astutte, se on oleva teidän. Erämaasta ja Libanonista,
virrasta, Eufrat-virrasta, aina Länsimereen saakka on teidän
alueenne ulottuva. **25** Ei kukaan kestä teidän edessänne.
Kauhuun ja peljästykseen teidän edessänne on Herra saattava
koko sen maan, johon te astutte, niinkuin hän on teille puhunut.
26 Katso, minä asetan tänä päivänä teidän eteenne siunauksen
ja kirouksen: **27** siunauksen, jos te tottelette Herran, teidän
Jumalanne, käskyjä, jotka minä tänä päivänä teille annan, **28**

mutta kirouksen, jos te ette tottele Herran, teidän Jumalanne,
käskyjä, vaan poikkeatte siltä tieltä, jota minä tänä päivänä
käsken teidän vaeltaa, ja seuraatte muita jumalia, joita te ette
tunne. **29** Ja kun Herra, sinun Jumalasi, on vienyt sinut siihen
maahan, jota sinä nyt menet omaksesi ottamaan, niin tee
Garissimin vuoresta siunauksen paikka ja Eebalin vuoresta
kirouksen paikka." **30** Ne ovat toisella puolella Jordanin, länteen
päin auringonlaskun tiestä, kanaanilaisten maassa, niiden, jotka
asuvat Aromaassa, vastapäätä Gilgalia, Mooren tammiston
luona. **31** "Sillä te kuljette Jordanin yli ja menette ottamaan
omaksenne sen maan, jonka Herra, teidän Jumalanne, teille
antaa. Kun sitten olette ottaneet sen omaksenne ja asettuneet
siihen, **32** niin noudattakaa tarkoin kaikkia niitä käskyjä ja
oikeuksia, jotka minä tänä päivänä teille annan."

12 "Nämä ovat ne käskyt ja oikeudet, joita teidän on tarkoin
noudatettava siinä maassa, jonka Herra, sinun isiesi Jumala,
sinulle antaa, että ottaisit sen omaksesi-noudatettava niin kauan
kuin elätte maan päällä. **2** Hävittäkää perin pohjin kaikki ne
paikat, missä karkoittamanne kansat ovat jumaliansa palvelleet,
korkeilla vuorilla, kukkuloilla tai viheriäin puiden alla. **3** Kukistakaa
heidän alttarinsa, murskatkaa heidän patsaansa, polttakaa
tulessa heidän asera-karsikkonsa ja hakatkaa maahan heidän
jumaliensa kuvat, ja hävittäkää heidän nimensä niistä paikoista.
4 Palvellessanne Herraa, teidän Jumalaanne, älkää tehkö
niinkuin he, **5** vaan se paikka, jonka Herra, teidän Jumalanne,
valitsee teidän sukukuntienne alueelta ja johon hän asettaa
nimensä asuaksensa siellä, se etsikää, ja mene sinne. **6** Ja
sinne viekää polttouhrinne ja teurasuhrinne, kymmenyksenne,
kätenne anti, lupausuhrinne ja vapaaehtoiset uhrinne sekä

raavaittenne ja lampaittenne esikoiset. **7** Ja siellä syökää
Herran, teidän Jumalanne, edessä, ja iloitkaa perheinenne
kaikesta, mitä kätenne on hankkinut, millä Herra, sinun Jumalasi,
on sinua siunannut. **8** Älkää tehkö, niinkuin me tässä tänä
päivänä teemme, jokainen sitä, mikä hänen omasta mielestään
on oikein, **9** sillä te ette vielä ole päässeet lepoon ettekä
siihen perintömaahan, jonka Herra, sinun Jumalasi, on sinulle
antava. **10** Mutta kun olette menneet Jordanin yli ja asettuneet
siihen maahan, jonka Herra, teidän Jumalanne, jakaa teille
perinnöksi, ja kun hän on suonut teidän päästä rauhaan kaikista
vihollisistanne joka taholta, niin että asutte turvassa, **11** silloin
viekää siihen paikkaan, jonka Herra, teidän Jumalanne, valitsee
nimensä asuinsijaksi, kaikki, mitä minä käsken teidän viedä:
polttouhrinne ja teurasuhrinne, kymmenyksenne, kätenne anti,
niin myös kaikki parhaat lupausuhrinne, jotka te lupaatte Herralle.
12 Ja iloitkaa Herran, teidän Jumalanne, edessä, sekä te että
teidän poikanne ja tyttärenne, palvelijanne ja palvelijattarenne,
ja leeviläiset, jotka asuvat teidän porttienne sisäpuolella, sillä
heillä ei ole osuutta eikä perintöosaa teidän rinnallanne. **13**
Varo, ettet uhraa polttouhrejasi missä mieleisessäsi paikassa
hyvänsä. **14** Vaan siinä paikassa, jonka Herra valitsee jonkun
sinun sukukuntasi alueelta, siinä uhraa polttouhrisi ja tee kaikki,
mitä minä käsken sinun tehdä. **15** Kuitenkin saat kaikkialla
porttiesi sisäpuolella teurastaa mielinmäärin ja syödä lihaa,
sen mukaan kuin Herra, sinun Jumalasi, sinulle siunaa. Sekä
saastainen että puhdas saakoon syödä sitä, niinkuin syödään
gasellia tai peuraa. **16** Vain verta älkää syökö, vuodattakaa se
maahan niinkuin vesi. **17** Sinä et saa omien porttiesi sisäpuolella
syödä jyviesi, viinisi ja öljysi kymmenyksiä etkä myöskään

raavaittesi ja lampaittesi esikoisia etkä mitään lupaamaasi
lupausuhria tai vapaaehtoisia uhreja tai kätesi antia, **18** vaan
syö niitä Herran, sinun Jumalasi, edessä siinä paikassa, jonka
Herra, sinun Jumalasi, valitsee, sekä sinä että sinun poikasi
ja tyttäresi, sinun palvelijasi ja palvelijattaresi ja leeviläinen,
joka asuu sinun porttiesi sisäpuolella; ja iloitse näin Herran,
sinun Jumalasi, edessä kaikesta, mitä kätesi on hankkinut. **19**
Varo, ettet jätä osattomaksi leeviläistä, niin kauan kuin sinä elät
maassasi. **20** Kun Herra, sinun Jumalasi, on laajentanut sinun
alueesi, niinkuin hän on sinulle luvannut, ja sinä ajattelet: 'Minä
tahdon syödä lihaa' -koska haluat syödä lihaa-niin syö lihaa
mielinmäärin. **21** Jos se paikka, jonka Herra, sinun Jumalasi,
valitsee asettaakseen siihen nimensä, on liian kaukana sinusta,
niin teurasta, niinkuin minä olen sinua käskenyt, raavaitasi ja
lampaitasi, joita Herra on sinulle antanut, ja syö niitä porttiesi
sisäpuolella mielinmäärin. **22** Mutta syö niitä, niinkuin syödään
gasellia ja peuraa; niinhyvin saastainen kuin puhdas saakoon
syödä niitä. **23** Ole vain luja siinä, ettet syö verta; sillä veri on
sielu, ja sielua sinun ei pidä syömän lihan kanssa. **24** Älä syö
sitä; vuodata se maahan niinkuin vesi. **25** Älä syö sitä, että
menestyisit, sinä ja sinun lapsesi sinun jälkeesi, kun teet, mikä
oikeata on Herran silmissä. **26** Mutta pyhät lahjasi, jotka sinä
tuot, sekä lupausuhrisi, ota ja vie siihen paikkaan, jonka Herra
on valinnut. **27** Ja uhraa polttouhrisi, sekä liha että veri, Herran,
sinun Jumalasi, alttarilla. Teurasuhreistasi vuodatettakoon veri
Herran, sinun Jumalasi, alttarille, mutta lihan sinä saat syödä. **28**
Noudata ja tottele kaikkia näitä sanoja, jotka minä sinulle annan,
että menestyisit, sinä ja sinun lapsesi sinun jälkeesi, ikuisesti,
kun teet sitä, mikä on hyvää ja oikeata Herran, sinun Jumalasi,

silmissä. **29** Kun Herra, sinun Jumalasi, on hävittänyt ne kansat,
joita sinä menet karkoittamaan tieltäsi, ja kun olet karkoittanut
heidät ja asettunut heidän maahansa, **30** niin varo, sittenkuin he
ovat hävitetyt sinun tieltäsi, ettet kietoudu heidän pauloihinsa,
heitä seuraamaan, ja ettet etsi heidän jumaliansa ja kysy: 'Miten
oli näiden kansojen tapana palvella jumaliansa, että minäkin
tekisin niin?' **31** Älä tee niin Herraa, sinun Jumalaasi, kohtaan,
sillä kaikkea, mikä on Herralle kauhistus ja mitä hän vihaa, he
ovat tehneet palvellessaan jumaliansa: omia poikiansakin ja
tyttäriänsä he ovat jumalillensa polttaneet. **32** Kaikkea, mitä minä
käsken, noudattakaa tarkoin. Älkää siihen mitään lisätkö älkääkä
siitä mitään ottako pois."

13 "Jos teidän keskuuteenne ilmestyy profeetta tai unennäkijä
ja lupaa sinulle jonkun tunnusteon tai ihmeen, **2** ja jos sitten
todellakin tapahtuu se tunnusteko tai ihme, josta hän puhui
sinulle sanoen: 'Lähtekäämme seuraamaan muita jumalia,
joita te ette tunne, ja palvelkaamme niitä', **3** niin älä kuuntele
sen profeetan puhetta tai sitä unennäkijää, sillä Herra, teidän
Jumalanne, ainoastaan koettelee teitä tietääksensä, rakastatteko
Herraa, teidän Jumalaanne, kaikesta sydämestänne ja kaikesta
sielustanne. **4** Seuratkaa Herraa, teidän Jumalaanne, häntä
peljätkää ja pitäkää hänen käskynsä, häntä kuulkaa, häntä
palvelkaa ja hänessä kiinni riippukaa. **5** Mutta se profeetta tai
unennäkijä surmattakoon, sillä hän on julistanut luopumusta
Herrasta, teidän Jumalastanne, joka vei teidät pois Egyptin
maasta ja vapahti sinut orjuuden pesästä, ja on tahtonut vietellä
sinut siltä tieltä, jota Herra, sinun Jumalasi, käski sinun vaeltaa.
Poista paha keskuudestasi. **6** Jos sinun veljesi, sinun äitisi
poika, tai sinun poikasi tai tyttäresi tai vaimo, joka on sylissäsi,

tai ystäväsi, joka on sinulle kuin oma sielusi, salaa houkuttelisi
sinua ja sanoisi: 'Käykäämme palvelemaan muita jumalia', joita
et sinä tunne eivätkä sinun isäsi tunteneet- **7** niiden kansojen
jumalia, jotka asuvat teidän ympärillänne, lähellä sinua tai
kaukana sinusta, maan äärestä toiseen- **8** niin älä noudata
hänen mieltään äläkä kuule häntä; älä sääli äläkä armahda
häntä äläkä salaa hänen rikostansa, **9** vaan tapa hänet: oma
kätesi kohotkoon ensimmäisenä häntä vastaan surmatakseen
hänet, ja sitten koko kansan käsi. **10** Kivitä hänet kuoliaaksi, sillä
hän koetti saada sinut luopumaan Herrasta, sinun Jumalastasi,
joka vei sinut pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä. **11** Ja
koko Israel kuulkoon sen ja peljätköön, ettei kukaan enää tekisi
senkaltaista pahaa sinun keskuudessasi. **12** Jos sinä kuulet
sanottavan, että jossakin kaupungeistasi, jotka Herra, sinun
Jumalasi, antaa sinun asuttaviksesi, **13** sinun keskuudestasi
on lähtenyt kelvottomia miehiä, jotka viettelevät kaupunkinsa
asukkaita sanoen: 'Käykäämme palvelemaan muita jumalia',
joita te ette tunne, **14** niin tutki, tiedustele ja kysele tarkoin; ja
jos on totta ja varmaa, että sellaista kauhistusta on harjoitettu
sinun keskuudessasi, **15** niin surmaa sen kaupungin asukkaat
miekan terällä ja vihi tuhon omaksi se ja kaikki, mitä siinä on, ja
tapa sen karjakin miekan terällä. **16** Ja kokoa kaikki siitä otettu
saalis keskelle sen toria ja polta tulella sekä kaupunki että kaikki
siitä otettu saalis kokonaisuhrina Herralle, sinun Jumalallesi;
ja jääköön se rauniokummuksi iankaikkisesti, älköönkä sitä
koskaan enää rakennettako. **17** Älköön siitä tuhon omaksi
vihitystä mitään tarttuko sinun käsiisi, että Herra kääntyisi pois
vihansa hehkusta, antaisi sinulle armon ja armahtaisi sinua ja
sallisi sinun lisääntyä, niinkuin hän on vannonut sinun isillesi, **18**

jos sinä vain kuulet Herran, sinun Jumalasi ääntä ja pidät kaikki
hänen käskynsä, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, ja teet
sitä, mikä on oikein Herran, sinun Jumalasi, silmissä."

14 "Te olette Herran, teidän Jumalanne, lapsia. Älkää viileskelkö
ihoanne älkääkä ajako paljaaksi päätänne otsapuolelta vainajan
tähden, **2** sillä sinä olet Herralle, sinun Jumalallesi, pyhitetty
kansa, ja Herra on valinnut sinut omaisuuskansakseen ennen
kaikkia muita kansoja, mitä maan päällä on. **3** Älä syö mitään,
mikä on kauhistus. **4** Nämä ovat ne nelijalkaiset eläimet,
joita saatte syödä: raavas, lammas ja vuohi, **5** peura, gaselli,
metsäkauris, vuorikauris, musta antilooppi, keihäsantilooppi
ja betsoari-vuohi, **6** kaikki ne nelijalkaiset eläimet, joilla on
kokonansa halkinaiset, kaksivarpaiset sorkat ja jotka märehtivät;
niitä saatte syödä. **7** Näitä älkää kuitenkaan syökö niistä, jotka
märehtivät, ja niistä, joilla on kokonansa halkinaiset sorkat:
kamelia, jänistä ja tamaania, jotka kyllä märehtivät, mutta joilla
ei ole sorkkia: ne olkoot teille saastaiset; **8** sikaa, jolla kyllä
on sorkat, mutta joka ei märehdi: se olkoon teille saastainen.
Näiden lihaa älkää syökö, ja niiden raatoihin älkää koskeko. **9**
Näitä te saatte syödä kaikista vesieläimistä: kaikkia, joilla on
evät ja suomukset, te saatte syödä. **10** Mutta kaikista niistä, joilla
ei ole eviä eikä suomuksia, älkää syökö mitään: ne olkoot teille
saastaiset. **11** Kaikkia puhtaita lintuja te saatte syödä. **12** Mutta
nämä ovat linnuista ne, joita älkää syökö: kotka, partakorppikotka,
harmaa korppikotka, **13** haarahaukka ja suohaukkalajit, **14** kaikki
kaarnelajit, **15** kamelikurki, pääskynen, kalalokki, jalohaukkalajit,
16 huuhkaja, kissapöllö, sarvipöllö, **17** pelikaani, likakorppikotka,
kalasääksi, **18** haikara, sirriäislajit, harjalintu ja yölepakko. **19**
Myöskin kaikki siivelliset pikkueläimet olkoot teille saastaiset, niitä

älköön syötäkö. **20** Kaikkia puhtaita siivellisiä te saatte syödä.
21 Älkää syökö mitään itsestään kuollutta. Muukalaiselle, joka
sinun porteissasi on, sinä saat antaa sitä syötäväksi, tahi myy
se vieraalle; sillä sinä olet Herralle, sinun Jumalallesi, pyhitetty
kansa. Älä keitä vohlaa emänsä maidossa. **22** Kaikesta kylvösi
sadosta, joka kasvaa pellollasi, anna joka vuosi kymmenykset,
23 ja syö ne Herran, sinun Jumalasi, edessä, siinä paikassa,
jonka hän valitsee nimensä asuinsijaksi: kymmenykset jyvistäsi,
viinistäsi ja öljystäsi, niin myös raavaittesi ja lampaittesi esikoiset,
että oppisit pelkäämään Herraa, sinun Jumalaasi, kaikkena
elinaikanasi. **24** Mutta jos tie on sinulle liian pitkä, niin ettet
voi kantaa kannettavaasi, koska se paikka, jonka Herra, sinun
Jumalasi, on valinnut asettaakseen siihen nimensä, on sinulle
liian kaukana, -sillä Herra, sinun Jumalasi on sinua siunaava-
25 niin muuta se rahaksi, pane raha kääröön, ota käteesi ja
mene siihen paikkaan, jonka Herra, sinun Jumalasi, valitsee,
26 ja osta sillä rahalla kaikkea, mitä haluat, joko raavaita tai
lampaita, viiniä tai väkijuomaa, kaikkea, mitä mielesi tekee,
ja syö siellä Herran, sinun Jumalasi, edessä ja iloitse, sinä ja
perheesi. **27** Äläkä jätä osattomaksi leeviläistä, joka asuu sinun
porttiesi sisäpuolella, sillä hänellä ei ole osuutta eikä perintöosaa
sinun rinnallasi. **28** Joka kolmas vuosi tuo kaikki kymmenykset
sinä vuonna saamastasi sadosta ja pane ne talteen porttiesi
sisäpuolelle. **29** Ja sitten tulkoon leeviläinen, jolla ei ole osuutta
eikä perintöosaa sinun rinnallasi, niin myös muukalainen, orpo ja
leski, jotka asuvat sinun porttiesi sisäpuolella, ja he syköööt
ja tulkoot ravituiksi, että Herra, sinun Jumalasi, siunaisi sinua
kaikissa kättesi töissä, joita teet."

15 "Joka seitsemäs vuosi pane toimeen vapautus. **2** Ja näin
on vapautuksesta määrätty: jokainen saamamies luopukoon
siitä, minkä hän on lähimmäiselleen lainannut, älköönkä velkoko
lähimmäistänsä ja veljeänsä, sillä silloin on Herran kunniaksi
vapautus julistettu. **3** Vierasta saat velkoa, mutta luovu siitä,
mitä sinulla on saamista veljeltäsi. **4** Tosin ei köyhää sinun
keskuudessasi tulisi ollakaan, sillä Herra on runsaasti siunaava
sinua siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle
perintöosaksi ja jonka saat ottaa omaksesi, **5** jos vain kuulet
Herran, sinun Jumalasi, ääntä ja tarkoin noudatat kaikkia näitä
käskyjä, jotka minä tänä päivänä sinulle annan. **6** Sillä Herra,
sinun Jumalasi, on siunaava sinua, niinkuin hän on sinulle
puhunut; ja sinä lainaat monelle kansalle, mutta sinun ei tarvitse
lainaa ottaa, ja sinä vallitset monia kansoja, mutta he eivät
vallitse sinua. **7** Jos sinun keskuudessasi on joku köyhä, joku
veljesi jossakin porttiesi sisäpuolella siinä maassa, jonka Herra,
sinun Jumalasi, sinulle antaa, niin älä kovenna sydäntäsi äläkä
sulje kättäsi köyhältä veljeltäsi, **8** vaan avaa auliisti kätesi hänelle
ja lainaa mielelläsi, mitä hän puutteessansa tarvitsee. **9** Varo,
ettei sydämessäsi synny tämä paha ajatus: 'Seitsemäs vuosi,
vapautusvuosi, on lähellä', ja ettet sen tähden katso karsaasti
köyhää veljeäsi etkä anna hänelle mitään. Jos hän silloin huutaa
sinun tähtesi Herran puoleen, niin sinä joudut syyhyn. **10**
Anna mielelläsi hänelle, älköönkä sydämesi olko vastahakoinen
antaessasi, sillä lahjasi tähden on Herra, sinun Jumalasi,
siunaava sinua kaikissa töissäsi, kaikessa, mihin ryhdyt. **11**
Koska köyhiä ei koskaan puutu maasta, sentähden käsken minä
sinua näin: Avaa auliisti kätesi veljellesi, kurjalle ja köyhälle, joita
sinun maassasi on. **12** Jos joku veljesi, hebrealainen mies tai

nainen, on myynyt itsensä sinulle ja palvellut sinua kuusi vuotta,
niin päästä hänet seitsemäntenä vuotena luotasi vapaaksi, **13**
ja kun päästät hänet luotasi vapaaksi, niin älä lähetä häntä
tyhjin käsin. **14** Vaan sälytä hänen selkäänsä runsaasti lahjoja
laumastasi, puimatantereeltasi ja kuurnastasi; anna hänellekin
siitä, millä Herra, sinun Jumalasi, on sinua siunannut. **15** Muista,
että itse olit orjana Egyptin maassa ja että Herra, sinun Jumalasi,
vapahti sinut. Sentähden minä tänä päivänä annan sinulle tämän
käskyn. **16** Mutta jos hän sanoo sinulle: 'En tahdo lähteä luotasi',
koska hän rakastaa sinua ja sinun perhettäsi ja koska hänen on
ollut sinun luonasi hyvä olla, **17** niin ota naskali ja pistä se hänen
korvansa läpi oveen; olkoon hän sitten sinun orjasi ainiaan.
Samoin tee myös orjattarellesi. **18** Älköön sinusta olko vaikeata
päästää häntä luotasi vapaaksi: onhan hänestä kuutena vuotena
ollut sinulle kahta vertaa suurempi hyöty kuin palkkalaisesta. Ja
Herra, sinun Jumalasi, on siunaava sinua kaikessa, mitä teet. **19**
Kaikki urospuoliset esikoiset, jotka syntyvät raavaskarjassasi ja
pikkukarjassasi, pyhitä Herralle, Jumalallesi; raavaasi esikoisella
älä työtä tee, älä myöskään keritse lampaasi esikoista. **20**
Herran, sinun Jumalasi, edessä syö perheinesi se joka vuosi
siinä paikassa, jonka Herra valitsee. **21** Jos siinä on joku vamma,
jos se ontuu tai on sokea tai jos sillä on joku muu paha vamma,
mikä tahansa, niin älä uhraa sitä Herralle, sinun Jumalallesi. **22**
Syö se porttiesi sisäpuolella; niin hyvin saastainen kuin puhdas
saakoon syödä sitä, niinkuin syödään gasellia tai peuraa. **23**
Vain verta älä syö; vuodata se maahan niinkuin vesi."

16 "Ota vaari aabib-kuusta ja vietä pääsiäinen Herran, sinun
Jumalasi, kunniaksi, sillä aabib-kuussa Herra, sinun Jumalasi,
vei sinut pois Egyptistä, yöllä. **2** Ja teurasta Herralle, sinun

Jumalallesi, pääsiäisuhri, lampaita ja raavaita, siinä paikassa,
jonka Herra valitsee nimensä asuinsijaksi. **3** Älä syö sen ohella
hapanta. Syö seitsemänä päivänä sen ohella happamatonta
leipää, kurjuuden leipää-sillä kiiruusti sinä lähdit pois Egyptin
maasta-että alati muistaisit sitä päivää, jona lähdit Egyptin
maasta. **4** Seitsemään päivään älköön hapanta taikinaa olko
koko sinun maassasi; ja siitä, mitä teurastat ensimmäisen päivän
ehtoona, älköön mitään lihaa jääkö yön yli seuraavaan aamuun.
5 Sinä et saa teurastaa pääsiäisuhria niiden kaupunkiesi porttien
sisäpuolella, jotka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa, **6** vaan
siinä paikassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, valitsee nimensä
asuinsijaksi, teurasta pääsiäisuhri, ehtoolla, auringon laskiessa,
sinä määrähetkenä, jona Egyptistä lähdit. **7** Ja keitä ja syö se
siinä paikassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, valitsee; aamulla
saat sitten lähteä paluumatkalle ja mennä kotiisi. **8** Kuutena
päivänä syö happamatonta leipää, ja seitsemäntenä päivänä
olkoon juhlakokous Herran, sinun Jumalasi, kunniaksi; älä silloin
yhtäkään askaretta toimita. **9** Laske seitsemän viikkoa; siitä
alkaen, kun sirppi ensi kerran olkeen pannaan, laske seitsemän
viikkoa **10** ja vietä viikkojuhla Herran, sinun Jumalasi, kunniaksi
kätesi vapaaehtoisin lahjoin, joita sinä annat sen mukaan, kuin
Herra, sinun Jumalasi, on sinulle siunausta antanut. **11** Ja
iloitse Herran, sinun Jumalasi, edessä, sinä ja sinun poikasi ja
tyttäresi, palvelijasi ja palvelijattaresi, leeviläinen, joka asuu sinun
porttiesi sisäpuolella, muukalainen, orpo ja leski, jotka sinun
keskuudessasi ovat, siinä paikassa, jonka Herra, sinun Jumalasi,
valitsee nimensä asuinsijaksi. **12** Ja muista, että itse olit orjana
Egyptissä, ja noudata tarkoin näitä käskyjä. **13** Lehtimajanjuhlaa
vietä seitsemän päivää, korjatessasi satoa puimatantereeltasi ja

kuurnastasi. **14** Ja iloitse tänä juhlanasi, sinä ja sinun poikasi ja
tyttäresi, palvelijasi ja palvelijattaresi, leeviläinen, muukalainen,
orpo ja leski, jotka asuvat sinun porttiesi sisäpuolella. **15**
Seitsemän päivää juhli Herran, sinun Jumalasi, kunniaksi siinä
paikassa, jonka Herra valitsee; sillä Herra, sinun Jumalasi, on
siunaava sinua kaikessa, minkä satona saat, ja kaikissa kättesi
töissä; sentähden ole iloinen. **16** Kolme kertaa vuodessa tulkoon
kaikki sinun miesväkesi Herran, sinun Jumalasi, kasvojen eteen
siihen paikkaan, jonka hän valitsee: happamattoman leivän
juhlana, viikkojuhlana ja lehtimajanjuhlana. Mutta tyhjin käsin
älköön tultako Herran kasvojen eteen; **17** kukin tuokoon lahjana
sen, minkä voi, sen siunauksen mukaan, minkä Herra, sinun
Jumalasi, on sinulle antanut. **18** Aseta tuomarit ja päällysmiehet
eri sukukuntiasi varten kaikkien niiden kaupunkiesi portteihin,
jotka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa; he tuomitkoot kansaa
oikein. **19** Älä vääristä oikeutta, älä katso henkilöön äläkä
ota lahjusta, sillä lahjus sokaisee viisaiden silmät ja vääristää
syyttömien asiat. **20** Vanhurskautta, ainoastaan vanhurskautta
harrasta, että eläisit ja ottaisit omaksesi sen maan, jonka Herra,
sinun Jumalasi, sinulle antaa. **21** Älä pystytä itsellesi asera-
karsikoita, älä mitään puuta, Herran, sinun Jumalasi, alttarin
viereen, jonka itsellesi teet; **22** Älä myöskään pystytä itsellesi
patsasta, sillä niitä Herra, sinun Jumalasi, vihaa."

17 "Älä uhraa Herralle, sinun Jumalallesi, raavasta tai lammasta,
jossa on joku vamma, mikä paha vika tahansa, sillä se on
kauhistus Herralle, sinun Jumalallesi. **2** Jos sinun keskuudessasi,
niiden kaupunkiesi porttien sisäpuolella, jotka Herra, sinun
Jumalasi, sinulle antaa, on mies tai nainen, joka tekee sitä,
mikä on pahaa Herran, sinun Jumalasi, silmissä, rikkoo hänen

liittonsa, **3** ja menee ja palvelee muita jumalia ja kumartaa
niitä: aurinkoa, kuuta tai kaikkea taivaan joukkoa, minkä minä
olen kieltänyt, **4** ja siitä ilmoitetaan sinulle, niin että saat sen
kuulla, niin tutki asia tarkoin, ja jos on totta ja varmaa, että
sellaista kauhistusta on harjoitettu Israelissa, **5** niin vie se
mies tai se nainen, joka on sellaisen pahan tehnyt, porttiesi
edustalle-se mies tai se nainen-ja kivitä heidät kuoliaaksi. **6**
Kahden tai kolmen todistajan todistuksen nojalla kuolemaan
tuomittu surmattakoon; yhden ainoan todistajan todistuksen
nojalla älköön häntä surmattako. **7** Todistajien käsi kohotkoon
ensimmäisenä häntä vastaan surmatakseen hänet, ja sitten koko
kansan käsi. Poista paha keskuudestasi. **8** Jos joku murhaa tai
omaisuusriitaa tai pahoinpitelyä koskeva asia tai mikä muu asia
hyvänsä, josta sinun porteissasi riidellään, näyttää sinusta liian
vaikealta ratkaista, niin nouse ja lähde siihen paikkaan, jonka
Herra, sinun Jumalasi, valitsee, **9** ja mene leeviläisten pappien
luo ja sen luo, joka siihen aikaan on tuomarina; kysy heiltä, ja
he ilmoittavat sinulle tuomion. **10** Ja tee sen sanan mukaan,
minkä he sinulle ilmoittavat siinä paikassa, jonka Herra valitsee;
ja noudata tarkoin kaikkea, mitä he sinulle opettavat. **11** Tee
sen lain mukaan, minkä he sinulle opettavat, ja sen tuomion
mukaan, minkä he sinulle julistavat, poikkeamatta oikealle tai
vasemmalle siitä, mitä he sinulle ilmoittavat. **12** Mutta jos joku
menettelisi niin julkeasti, ettei kuulisi pappia, joka siellä seisoo
palvelemassa Herraa, sinun Jumalaasi, tai tuomaria, niin se mies
kuolkoon. **13** Poista paha Israelista. Ja kaikki kansa kuulkoon
sen ja peljätköön, niin ettei kukaan enää olisi niin julkea. **14**
Kun tulet siihen maahan, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle
antaa, ja otat sen omaksesi ja asetut siihen ja ajattelet: 'Minä

asetan itselleni kuninkaan, niinkuin on kaikilla kansoilla, jotka
minun ympärilläni asuvat', **15** niin aseta itsellesi kuninkaaksi
se, jonka Herra, sinun Jumalasi, valitsee. Aseta joku veljistäsi
kuninkaaksesi; älä korota hallitsijaksesi muukalaista miestä, joka
ei ole sinun veljesi. **16** Mutta älköön hän hankkiko itselleen paljon
hevosia älköönkä viekö kansaa takaisin Egyptiin hankkiakseen
paljon hevosia, sillä Herra on teille sanonut: 'Älkää enää palatko
tätä tietä'. **17** Älköönkä hän ottako itsellensä monta vaimoa,
ettei hänen sydämensä luopuisi pois; älköönkä hän kootko
itsellensä ylen paljon hopeata ja kultaa. **18** Ja kun hän on
noussut valtaistuimellensa, kirjoituttakoon hän itsellensä kirjaan
jäljennöksen tästä laista, joka on leeviläisten pappien huostassa.
19 Ja hän pitäköön sen luonaan ja lukekoon sitä, niin kauan
kuin elää, oppiaksensa pelkäämään Herraa, Jumalaansa, ja
noudattamaan tarkoin kaikkia tämän lain sanoja ja näitä käskyjä,
20 ettei hänen sydämensä ylpistyisi hänen veljiänsä kohtaan
ja ettei hän poikkeaisi käskyistä, ei oikealle eikä vasemmalle-
niin että hän ja hänen poikansa kauan hallitsisivat Israelin
keskuudessa."

18 "Leeviläisillä papeilla, Leevin koko sukukunnalla, älköön olko
osuutta tai perintöosaa muun Israelin rinnalla; Herran uhreista ja
siitä, mikä hänen osakseen tulee, he saakoot elatuksensa. **2**
Heillä ei ole oleva perintöosaa veljiensä keskuudessa; Herra
itse on heidän perintöosansa, niinkuin hän on heille puhunut.
3 Ja tämä olkoon papeilla oikeus saada kansalta, niiltä, jotka
uhraavat teurasuhrin, raavaan tai lampaan: papille annettakoon
lapa, leukaluut ja maha. **4** Uutiset jyvistäsi, viinistäsi ja öljystäsi
ja lammastesi ensimmäiset kerityt villat anna hänelle. **5** Sillä
hänet Herra, sinun Jumalasi, on valinnut kaikista sukukunnistasi,

että hän ja hänen poikansa alati seisoisivat ja palvelisivat
Herran nimessä. **6** Ja jos leeviläinen tahtoo tulla jostakin sinun
kaupungistasi, jonka porttien sisäpuolella hän muukalaisena
asuu, missä hyvänsä Israelissa, niin tulkoon vapaasti, niinkuin
hänen mielensä tekee, siihen paikkaan, jonka Herra valitsee,
7 ja saakoon palvella Herran, Jumalansa, nimessä, niinkuin
kaikki muutkin hänen veljensä, leeviläiset, jotka seisovat siellä
Herran edessä. **8** He kaikki saakoot elatukseksensa yhtäläisen
osuuden, lukuunottamatta sitä, mitä joku on saanut myymällä
perheomaisuuttaan. **9** Kun tulet siihen maahan, jonka Herra,
sinun Jumalasi, sinulle antaa, niin älä opettele jäljittelemään
niiden kansojen kauhistavia tekoja. **10** Älköön keskuudessasi
olko ketään, joka panee poikansa tai tyttärensä kulkemaan tulen
läpi, tahi joka tekee taikoja, ennustelee merkeistä, harjoittaa
noituutta tai velhoutta, **11** joka lukee loitsuja, kysyy vainaja-tai
tietäjähengiltä tahi kääntyy vainajien puoleen. **12** Sillä jokainen,
joka senkaltaista tekee, on kauhistus Herralle, ja sellaisten
kauhistusten tähden Herra, sinun Jumalasi, karkoittaa heidät
sinun tieltäsi. **13** Ole siis nuhteeton Herran, sinun Jumalasi,
edessä. **14** Sillä nämä kansat, jotka sinä nyt karkoitat, kuuntelevat
kyllä merkeistäennustajia ja taikureita, mutta sinulle ei Herra,
sinun Jumalasi, sitä salli. **15** Sinun keskuudestasi, veljiesi
joukosta, Herra, sinun Jumalasi, herättää sinulle profeetan,
minun kaltaiseni; häntä kuulkaa. **16** On tapahtuva aivan niin,
kuin sinä Herralta, sinun Jumalaltasi, anoit Hoorebilla, silloin
kun seurakunta oli koolla ja sanoit: 'Älköön minun enää suotako
kuulla Herran, minun Jumalani, ääntä älköönkä nähdä tätä suurta
tulta, etten kuolisi'. **17** Ja Herra sanoi minulle: 'Mitä he ovat
puhuneet, on oikein puhuttu. **18** Profeetan minä olen herättävä

heille heidän veljiensä keskuudesta, sinun kaltaisesi, ja minä
panen sanani hänen suuhunsa, ja hän puhuu heille kaikki, mitä
minä käsken hänen puhua. **19** Ja joka ei kuule minun sanojani,
joita hän minun nimessäni puhuu, hänet minä itse vaadin tilille.
20 Mutta profeetta, joka julkeaa puhua minun nimessäni jotakin,
jota minä en ole käskenyt hänen puhua, tahi puhuu muiden
jumalien nimessä, sellainen profeetta kuolkoon.' **21** Ja jos sinä
ajattelet sydämessäsi: 'Mistä me tiedämme, mikä sana ei ole
Herran puhetta?' niin huomaa: **22** kun profeetta puhuu Herran
nimessä, ja kun se, mitä hän on puhunut, ei tapahdu eikä käy
toteen, niin sitä sanaa Herra ei ole puhunut; julkeuttaan se
profeetta on niin puhunut; älä pelkää häntä."

19 "Kun Herra, sinun Jumalasi, on hävittänyt ne kansat, joiden
maan Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle, ja kun sinä olet
karkoittanut heidät ja asettunut heidän kaupunkeihinsa ja heidän
taloihinsa, **2** niin erota itsellesi kolme kaupunkia siinä maassa,
jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa, että ottaisit sen
omaksesi. **3** Mittaa matkat ja jaa kolmeen osaan sen maan
alue, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle perinnöksi,
että niihin voisi paeta jokainen tappaja. **4** Ja näin on määrätty
tappajasta, joka pakenee niihin saadakseen elää: kun joku tappaa
lähimmäisensä tahtomattaan ja häntä ennestään vihaamatta- **5**
niinkuin jos joku menee lähimmäisensä kanssa metsään puita
hakkaamaan ja hänen kätensä heiluttaa kirvestä kaataakseen
puun ja rauta lentää varresta ja sattuu toiseen, niin että tämä
kuolee-niin paetkoon sellainen johonkin näistä kaupungeista
saadakseen elää, **6** ettei verenkostaja, sydämensä kiihkossa
tappajaa takaa ajaessaan, saavuttaisi häntä, jos tie on pitkä, ja
surmaisi häntä, vaikka hän ei ole ansainnut kuolemaa, koska

ei ennestään toista vihannut. **7** Sentähden minä käsken sinua
sanoen: 'Erota itsellesi kolme kaupunkia'. **8** Ja jos Herra, sinun
Jumalasi, laajentaa sinun aluettasi, niinkuin hän on vannonut
sinun isillesi, ja antaa sinulle kaiken sen maan, jonka hän on
sinun isillesi sanonut antavansa, **9** jos sinä noudatat tarkoin
kaikkia näitä käskyjä, jotka minä tänä päivänä sinulle annan,
niin että alati rakastat Herraa, sinun Jumalaasi, ja vaellat hänen
teitänsä, lisää silloin vielä kolme kaupunkia näihin kolmeen, **10**
ettei viatonta verta vuodatettaisi sinun maassasi, jonka Herra,
sinun Jumalasi, antaa sinulle perintöosaksi, ja ettet joutuisi
verivelan alaiseksi. **11** Mutta jos joku vihaa lähimmäistään ja
asettuu häntä väijymään ja karkaa hänen kimppuunsa ja lyö
hänet kuoliaaksi ja sitten pakenee johonkin näistä kaupungeista,
12 niin lähettäköot hänen kaupunkinsa vanhimmat noutamaan
hänet sieltä ja antakoot hänet verenkostajan käsiin, ja hän
kuolkoon. **13** Älä sääli häntä, vaan poista viattoman veren
velka Israelista, että menestyisit. **14** Älä siirrä lähimmäisesi
rajaa, jonka entiset polvet ovat määränneet sinun perintöosallesi
siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa, että
ottaisit sen omaksesi. **15** Yksi ainoa todistaja älköön olko pätevä
ketään vastaan, olkoonpa mikä pahateko tai rikkomus, mikä synti
tahansa, jonka joku tekee. Kahden tai kolmen todistajan sanalla
on asia vahva. **16** Jos väärä todistaja nousee jotakuta vastaan ja
syyttää häntä jostakin rikkomuksesta, **17** niin astukoot molemmat
riitapuolet Herran eteen, pappien eteen ja niiden eteen, jotka
siihen aikaan ovat tuomareina. **18** Ja tuomarit tutkikoot tarkoin
asian, ja jos todistaja on väärä todistaja, joka on tehnyt väärän
syytöksen veljeänsä vastaan, **19** niin tehkää hänelle samoin,
kuin hän aikoi tehdä veljellensä. Poista paha keskuudestasi. **20**

Ja muut kuulkoot sen ja peljätkööt, niin ettei kukaan enää tekisi
sellaista pahaa sinun keskuudessasi. **21** Älä sääli häntä: henki
hengestä, silmä silmästä, hammas hampaasta, käsi kädestä,
jalka jalasta."

20 "Jos lähdet sotaan vihollistasi vastaan ja näet hevosia ja
sotavaunuja ja sotajoukon, joka on sinua suurempi, niin älä pelkää
heitä, sillä Herra, sinun Jumalasi, on sinun kanssasi, hän, joka
johdatti sinut Egyptin maasta. **2** Kun olette ryhtymässä taisteluun,
astukoon pappi esiin puhumaan kansalle **3** ja sanokoon
heille: 'Kuule, Israel! Te ryhdytte nyt taisteluun vihollisianne
vastaan. Älkää arkailko, älkää peljätkö älkääkä hätääntykö, älkää
säikähtykö heitä; **4** sillä Herra, teidän Jumalanne, käy teidän
kanssanne, sotii teidän puolestanne vihollisianne vastaan ja
antaa teille voiton.' **5** Ja päällysmiehet puhukoot kansalle ja
sanokoot: 'Joka on rakentanut uuden talon, mutta ei vielä ole
sitä vihkinyt, menköön ja palatkoon kotiinsa, ettei hän kaatuisi
taistelussa ja joku toinen vihkisi sitä. **6** Joka on istuttanut
viinitarhan, mutta ei vielä ole korjannut sen ensi hedelmää,
menköön ja palatkoon kotiinsa, ettei hän kaatuisi taistelussa ja
joku toinen korjaisi sen ensi hedelmää. **7** Joka on kihlannut
naisen, mutta ei vielä ole ottanut häntä vaimoksensa, menköön
ja palatkoon kotiinsa, ettei hän kaatuisi taistelussa ja joku toinen
ottaisi hänen morsiantaan vaimoksensa.' **8** Vielä puhukoot
päällysmiehet kansalle ja sanokoot: 'Joka pelkää ja arkailee,
menköön ja palatkoon kotiinsa, etteivät hänen veljensäkin
menettäisi rohkeuttaan niinkuin hän'. **9** Ja kun päällysmiehet ovat
tämän kaiken kansalle puhuneet, asettakoot he osastopäälliköt
väen johtoon. **10** Kun lähestyt jotakin kaupunkia sotiaksesi
sitä vastaan, tarjoa sille ensin rauhaa. **11** Ja jos se suostuu

tarjoamaasi rauhaan ja avaa sinulle porttinsa, suorittakoon kaikki
siellä oleva kansa sinulle työveroa ja palvelkoon sinua. **12**
Mutta jos se ei tee rauhaa sinun kanssasi, vaan valmistautuu
taistelemaan sinua vastaan, niin piiritä sitä. **13** Ja jos Herra, sinun
Jumalasi, antaa sen sinun käsiisi, niin surmaa kaikki sen miesväki
miekan terällä. **14** Mutta naiset, lapset ja karja ja kaikki, mitä
kaupungissa on, kaikki, mitä sieltä on saatavana saalista, ryöstä
itsellesi, ja nauti vihollisiltasi saatu saalis, minkä Herra, sinun
Jumalasi, sinulle antaa. **15** Tee näin kaikille niille kaupungeille,
jotka ovat sinusta hyvin kaukana, jotka eivät ole näiden kansojen
kaupunkeja. **16** Mutta näiden kansojen kaupungeissa, jotka
Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle perintöosaksi, älä jätä
ainoatakaan henkeä eloon, **17** vaan vihi ne tuhon omiksi:
heettiläiset ja amorilaiset, kanaanilaiset ja perissiläiset, hivviläiset
ja jebusilaiset, niinkuin Herra, sinun Jumalasi, on sinua käskenyt,
18 etteivät he opettaisi teitä tekemään kaikkia niitä kauhistavia
tekoja, joita he ovat tehneet palvellessaan jumaliansa, ja ettette te
rikkoisi Herraa, teidän Jumalaanne, vastaan. **19** Jos joudut kauan
piirittämään kaupunkia ja sotimaan sitä vastaan valloittaaksesi
sen, niin älä hävitä sen puita äläkä heiluta kirvestäsi niitä vastaan.
Niiden hedelmiä saat nauttia, mutta älä hakkaa niitä maahan, sillä
eivät kedon puut ole ihmisiä joutuakseen sinun piiritettäviksesi.
20 Ainoastaan ne puut, joista tiedät, että niissä ei ole mitään
syötävää, saat hävittää ja hakata maahan, rakentaaksesi niistä
varustuksia sinun kanssasi sotivaa kaupunkia vastaan, kunnes
se kukistuu."

21 "Jos siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle
antaa, että ottaisit sen omaksesi, löydetään murhattu virumassa
kedolla, eikä tiedetä, kuka hänet tappoi, **2** niin lähteköot

sinun vanhimpasi ja tuomarisi mittaamaan välimatkan niihin
kaupunkeihin, jotka ovat murhatun ympärillä. **3** Sen kaupungin
vanhimmat, joka on murhattua lähinnä, ottakoot hiehon, jolla ei
ole työtä tehty ja joka ei ole ollut vetojuhtana ikeen alla, **4** ja
sen kaupungin vanhimmat vieköot hiehon alas ehtymättömän
puron notkoon, jossa ei ole kynnetty eikä kylvetty; ja he taittakoot
hieholta niskan siinä notkossa. **5** Ja papit, leeviläiset, astukoot
esiin, sillä heidät on Herra, sinun Jumalasi, valinnut palvelemaan
häntä ja Herran nimeen siunaamaan, ja heidän sanansa mukaan
ratkaistakoon jokainen riita ja pahoinpitely. **6** Ja kaikki sen
kaupungin vanhimmat, he kun asuvat murhattua lähinnä, pesköot
kätensä pitäen niitä hiehon päällä, jolta niska taitettiin siinä
notkossa; **7** ja he lausukoot sanoen: 'Meidän kätemme eivät ole
tätä verta vuodattaneet, eivätkä silmämme tapausta nähneet.
8 Anna anteeksi, Herra, kansallesi Israelille, jonka vapahdit,
äläkä lue viatonta verta kansallesi Israelille.' Ja niin se verivelka
annetaan heille anteeksi. **9** Poista keskuudestasi viattoman
veren velka, sillä sinun on tehtävä se, mikä on oikeata Herran
silmissä. **10** Kun lähdet sotaan vihollisiasi vastaan ja Herra, sinun
Jumalasi, antaa heidät sinun käsiisi ja sinä otat heistä vankeja
11 ja vankien joukossa näet kaunisvartaloisen naisen ja mielistyt
häneen ja tahdot ottaa hänet vaimoksesi, **12** niin vie hänet
kotiisi, ja hän ajattakoon hiuksensa ja leikatkoon kyntensä. **13** Ja
hän riisukoon vaatteensa, joissa hänet vangittiin, ja asukoon
sinun kodissasi ja saakoon itkeä kuukauden päivät isäänsä
ja äitiänsä; sitten saat yhtyä häneen ja naida hänet, niin että
hän tulee vaimoksesi. **14** Mutta jos hän ei sitten enää sinua
miellytä, niin päästä hänet menemään vapaana äläkä myy häntä
rahasta. Älä kohtele häntä tylysti, koska olet häntä alentavasti

kohdellut. **15** Jos jollakin miehellä on kaksi vaimoa, toinen, jota
hän rakastaa, ja toinen, jota hän hylkii, ja he synnyttävät hänelle
lapsia, sekä se, jota hän rakastaa, että se, jota hän hylkii, ja
esikoinen on hyljityn poika, **16** Älköön hän, kun jakaa pojilleen
omaisuutensa perinnöksi, antako esikoisoikeutta rakastetun
pojalle syrjäyttämällä hyljityn vaimon pojan, joka on esikoinen;
17 vaan hän tunnustakoon esikoisekseen hyljityn vaimon pojan ja
antakoon hänelle kaksinkertaisen osan kaikesta, minkä omistaa.
Sillä hän on hänen miehuutensa parhain; hänen on esikoisoikeus.
18 Jos jollakin on uppiniskainen ja kovakorvainen poika, joka
ei ota kuullakseen, mitä hänen isänsä ja äitinsä sanovat, eikä
tottele heitä, vaikka he kurittavat häntä, **19** niin hänen isänsä
ja äitinsä ottakoot hänet ja vieköot kaupunkinsa vanhinten
eteen, asuinpaikkansa porttiin, **20** ja sanokoot kaupunkinsa
vanhimmille: 'Tämä meidän poikamme on uppiniskainen ja
kovakorvainen, hän ei ota kuullakseen, mitä me sanomme, vaan
on irstailija ja juomari'. **21** Silloin kaikki hänen kaupunkinsa
miehet kivittäköot hänet kuoliaaksi. Poista paha keskuudestasi,
ja koko Israel kuulkoon sen ja peljätköön. **22** Jos joku on tehnyt
itsensä syypääksi rikkomukseen, josta rangaistaan kuolemalla,
ja hänet surmataan, ja sinä ripustat hänet hirteen, **23** niin älköön
hänen ruumiinsa jääkö hirteen yöksi, vaan hautaa hänet samana
päivänä, sillä Jumalan kiroama on se, joka on hirteen ripustettu;
älä saastuta sitä maata, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa
sinulle perintöosaksi."

22 "Jos näet veljesi härän tai lampaan eksyneen, älä jätä sitä
siihen; vie se takaisin veljellesi. **2** Jos veljesi ei asu sinua lähellä
tai jos et tiedä, kuka hän on, niin korjaa eksynyt taloosi, ja olkoon
se sinun huostassasi, kunnes veljesi tiedustelee sitä; anna se

silloin hänelle takaisin. **3** Tee samoin, jos veljeltäsi on kadonnut
aasi, samoin, jos vaate, samoin, jos mitä muuta hyvänsä, jonka
löydät; älä jätä sitä siihen. **4** Jos näet veljesi aasin tai härän
kaatuneen tielle, älä jätä sitä siihen; auta häntä nostamaan se
jaloilleen. **5** Nainen älköön käyttäkö miehen tamineita, älköönkä
mies pukeutuko naisen vaatteisiin; sillä jokainen, joka niin tekee,
on kauhistus Herralle, sinun Jumalallesi. **6** Jos kulkiessasi tapaat
puusta tai maasta linnun pesän, jossa on pojat tai munat ja
emo makaamassa poikien tai munien päällä, niin älä ota emoa
poikineen, **7** vaan päästä emo lentämään ja ota vain pojat,
että menestyisit ja kauan eläisit. **8** Kun rakennat uuden talon,
tee kaide kattosi ympärille, ettet saattaisi verenvikaa taloosi,
jos joku sieltä putoaisi. **9** Älä kylvä viinitarhaasi kahdenlaista
siementä, muutoin kaikki, mitä siinä on, sekä siemen, jonka
kylvit, että viinitarhan sato, on oleva pyhäkölle pyhitetty. **10** Älä
kynnä yhtaikaa härällä ja aasilla. **11** Älä pue yllesi vaatetta, joka
on kudottu kahdenlaisista langoista, villaisista ja pellavaisista
sekaisin. **12** Tee itsellesi tupsut viittasi neljään kulmaan, johon
verhoudut. **13** Jos joku on ottanut vaimon ja yhtynyt häneen,
mutta sitten hylkii häntä **14** ja esittää häntä vastaan perättömiä
syytöksiä ja saattaa hänet pahaan maineeseen ja sanoo: 'Minä
otin tämän naisen vaimokseni, mutta kun ryhdyin häneen,
en tavannut hänessä neitsyyden merkkiä', **15** niin tytön isä
ja äiti ottakoot ja tuokoot tytön neitsyyden merkin kaupungin
vanhimmille, porttiin. **16** Ja tytön isä sanokoon vanhimmille: 'Minä
annoin tyttäreni vaimoksi tälle miehelle, mutta hän hylkii häntä.
17 Ja katso, hän esittää häntä vastaan perättömiä syytöksiä
sanoen: Minä en tavannut tyttäressäsi neitsyyden merkkiä. Mutta
tässä on tyttäreni neitsyyden merkki.' Ja he levittäköot vaatteen

kaupungin vanhinten eteen. **18** Silloin kaupungin vanhimmat
ottakoot sen miehen ja kurittakoot häntä. Ja he määrätköät
hänelle sakkoa sata hopeasekeliä annettavaksi tytön isälle,
sentähden että hän saattoi Israelin neitsyen pahaan maineeseen.
19 Ja hän olkoon hänen vaimonsa; hän älköön hyljätkö häntä
koko elinaikanansa. **20** Mutta jos syytös on tosi, jos tytössä ei
tavattu neitsyyden merkkiä, **21** silloin vietäköön tyttö isänsä
talon ovelle, ja kaupungin miehet kivittäköät hänet kuoliaaksi,
koska hän teki häpeällisen teon Israelissa, harjoittaen haureutta
isänsä kodissa. Poista paha keskuudestasi. **22** Jos joku tavataan
makaamasta naisen kanssa, joka on toisen miehen aviovaimo,
niin kuolkoot molemmat, sekä mies, joka makasi vaimon kanssa,
että vaimo. Poista paha Israelista. **23** Jos joku neitsyt on kihloissa
miehen kanssa ja toinen tapaa hänet kaupungissa ja makaa
hänen kanssaan, **24** niin viekää molemmat sen kaupungin
portille ja kivittäkää heidät kuoliaaksi, tyttö siksi, että hän ei
huutanut apua kaupungissa, ja mies siksi, että hän teki väkivaltaa
lähimmäisensä morsiamelle. Poista paha keskuudestasi. **25**
Mutta jos mies tapaa kihlatun tytön kedolla, käy häneen käsiksi ja
makaa hänen kanssaan, niin mies, joka makasi hänen kanssaan,
kuolkoon yksin. **26** Mutta tytölle älä tee mitään, sillä tyttö ei
ole tehnyt kuoleman rikosta; tässä on samanlainen tapaus,
kuin jos mies karkaa toisen kimppuun ja tappaa hänet. **27** Sillä
hän tapasi hänet kedolla; kihlattu tyttö huusi, mutta hänellä ei
ollut auttajaa. **28** Jos joku tapaa neitsyen, joka ei ole kihlattu,
ja ottaa hänet kiinni ja makaa hänen kanssaan ja heidät siitä
tavataan, **29** niin mies, joka makasi hänen kanssaan, antakoon
tytön isälle viisikymmentä hopeasekeliä, ja tyttö tulkoon hänen
vaimokseen, koska hän raiskasi hänet; hän älköön hyljätkö

häntä koko elinaikanansa. **30** Älköön kukaan ottako vaimoksi
äitipuoltaan älköönkä nostako isänsä peitettä."

23 "Älköön kukaan, joka on kuohittu musertamalla tai
leikkaamalla, pääskö Herran seurakuntaan. **2** Älköön kukaan
sekasikiö pääskö Herran seurakuntaan; älköön sellaisen
jälkeläinen edes kymmenennessä polvessa pääskö Herran
seurakuntaan. **3** Älköön ammonilainen ja mooabilainen
pääskö Herran seurakuntaan; älkööt heidän jälkeläisensä
edes kymmenennessä polvessa koskaan pääskö Herran
seurakuntaan, **4** sentähden että he eivät tulleet leipää ja vettä
tuoden teitä vastaan matkalla, kun olitte lähteneet Egyptistä, ja
sentähden että hän palkkasi sinua vastaan Bileamin, Beorin
pojan, Mesopotamian Petorista, sinua kiroamaan. **5** Mutta Herra,
sinun Jumalasi, ei tahtonut kuulla Bileamia, vaan Herra, sinun
Jumalasi, muutti kirouksen sinulle siunaukseksi, sillä Herra, sinun
Jumalasi, rakasti sinua. **6** Älä koskaan, älä koko elinaikanasi,
harrasta heidän menestystään ja onneaan. **7** Edomilaista älä
inhoa, sillä hän on sinun veljesi. Älä inhoa egyptiläistä, sillä
sinä olet asunut muukalaisena hänen maassaan. **8** Lapset,
jotka heille syntyvät kolmannessa polvessa, pääskööt Herran
seurakuntaan. **9** Kun lähdettyäsi vihollisiasi vastaan asetut leiriin,
karta kaikkea siivotonta. **10** Jos sinun keskuudessasi on joku,
joka ei ole puhdas sen johdosta, mitä hänelle yöllä on tapahtunut,
menköön hän leirin ulkopuolelle; hän älköön tulko leiriin. **11** Illan
suussa hän peseytyköön vedessä, ja auringon laskettua hän
tulkoon leiriin. **12** Leirin ulkopuolella olkoon sinulla syrjäinen
paikka, johon sinun on mentävä tarpeellesi. **13** Ja sinulla olkoon
aseittesi lisänä pieni lapio, ja kun siellä ulkona istut tarpeellesi,
kaiva sillä kuoppa ja peitä sitten ulostuksesi. **14** Sillä Herra, sinun

Jumalasi, vaeltaa leirissä auttaaksensa sinua ja antaakseen
vihollisesi sinulle alttiiksi; sentähden olkoon sinun leirisi pyhä,
ettei hän näkisi sinun keskuudessasi mitään häpeällistä ja
kääntyisi pois sinusta. **15** Älä luovuta orjaa, joka on paennut
isäntänsä luota sinun luoksesi, hänen isännällensä. **16** Hän
asukoon sinun luonasi, sinun keskuudessasi, valitsemassaan
paikassa, jonkun kaupunkisi porttien sisäpuolella, missä hän
viihtyy; älä sorra häntä. **17** Älköön pyhäkköporttoa olko Israelin
tyttärien joukossa älköönkä haureellista pyhäkköpoikaa Israelin
poikien joukossa. **18** Älä tuo portonpalkkaa äläkä koiranpalkkaa
Herran, sinun Jumalasi, huoneeseen lupauksen suoritukseksi,
sillä molemmat ovat kauhistus Herralle, sinun Jumalallesi. **19** Älä
pane veljeäsi maksamaan korkoa rahasta tai elintarpeista tai
muusta, mitä korkoa vastaan lainataan. **20** Muukalaisen saat
panna korkoa maksamaan, mutta et veljeäsi, että Herra, sinun
Jumalasi, siunaisi sinua kaikessa, mihin ryhdyt, siinä maassa,
jota menet ottamaan omaksesi. **21** Kun teet lupauksen Herralle,
sinun Jumalallesi, niin täytä se viivyttelemättä, sillä totisesti on
Herra, sinun Jumalasi, sen vaativa sinulta, ja sinä joudut syyhyn.
22 Mutta jos jätät lupauksen tekemättä, et joudu syyhyn. **23** Pidä
se, mikä on huuliltasi lähtenyt, ja tee, niinkuin vapaaehtoisesti
olet luvannut Herralle, sinun Jumalallesi, niinkuin olet suullasi
puhunut. **24** Kun tulet lähimmäisesi viinitarhaan, niin saat syödä
rypäleitä, minkä mielesi tekee, kunnes olet saanut kylläsi, mutta
älä pane mitään astiaasi. **25** Kun tulet lähimmäisesi viljapellolle,
niin saat kädelläsi katkoa tähkäpäitä, mutta sirppiä älä heiluta
lähimmäisesi viljapellolla."

24 "Jos joku ottaa vaimon ja nai hänet ja vaimo ei häntä
enää miellytä, sentähden että mies on tavannut hänessä jotakin

häpeällistä, ja hän kirjoittaa hänelle erokirjan ja antaa sen hänen
käteensä ja lähettää hänet pois talostaan, **2** ja jos nainen sitten,
lähdettyään hänen talostaan, menee ja joutuu toisen miehen
vaimoksi, **3** ja myöskin tämä toinen mies hylkii häntä ja kirjoittaa
hänelle erokirjan ja antaa sen hänen käteensä ja lähettää hänet
pois talostaan, tai jos tämä toinen mies, joka on ottanut hänet
vaimokseen, kuolee, **4** Älköön hänen ensimmäinen miehensä,
joka lähetti hänet pois, ottako häntä uudestaan vaimokseen,
sittenkuin tämä on tullut saastutetuksi, sillä se olisi kauhistus
Herran edessä. Älä saata syynalaiseksi maata, jonka Herra,
sinun Jumalasi, antaa sinulle perintöosaksi. **5** Jos joku äsken on
ottanut vaimon, ei hänen tarvitse lähteä sotaan, älköönkä hänen
päälleen pantako muutakaan rasitusta; olkoon hän vuoden ajan
vapaa perhettään varten ja iloksi vaimolleen, jonka on ottanut. **6**
Älköön pantiksi otettako käsikiviä, ei päällimmäistäkään kiveä,
sillä se olisi hengen ottamista pantiksi. **7** Jos joku tavataan
siitä, että hän on varastanut jonkun veljistään, israelilaisista, ja
kohdellut häntä tylysti tai myynyt hänet, niin varas kuolkoon.
Poista paha keskuudestasi. **8** Ole varuillasi pitalitautia vastaan,
niin että tarkoin noudatat kaikkea, mitä leeviläiset papit teille
neuvovat. Noudattakaa tarkoin käskyjä, jotka minä olen heille
antanut. **9** Muista, mitä Herra, sinun Jumalasi, teki Mirjamille
matkalla, kun te olitte lähteneet Egyptistä. **10** Jos lainaat jotakin
lähimmäisellesi, älä mene hänen taloonsa ottamaan häneltä
panttia. **11** Jää ulos, ja se mies, jolle lainasit, tuokoon pantin
sinulle ulos. **12** Ja jos hän on köyhä mies, niin älä mene maata,
pitäen hänen panttiansa, **13** vaan anna hänelle takaisin hänen
panttinsa auringon laskiessa, että hän voisi maata vaipassaan
ja siunaisi sinua; se koituu sinulle vanhurskaudeksi Herran,

sinun Jumalasi, edessä. **14** Älä tee vääryyttä kurjalle ja köyhälle
palkkalaiselle, olipa hän veljiäsi tai muukalaisia, joita asuu
maassasi, sinun porttiesi sisäpuolella. **15** Maksa hänelle hänen
palkkansa samana päivänä, ennenkuin aurinko laskee, sillä
hän on kurja ja halajaa palkkaansa-ettei hän huutaisi sinun
tähtesi Herran puoleen ja ettet sinä joutuisi syyhyn. **16** Älköön
isiä rangaistako kuolemalla lasten tähden älköönkä lapsia isien
tähden; kukin rangaistakoon kuolemalla oman syntinsä tähden.
17 Älä vääristä muukalaisen äläkä orvon oikeutta, äläkä ota
lesken vaatteita pantiksi. **18** Muista, että itse olit orjana Egyptissä
ja että Herra, sinun Jumalasi, sinut sieltä vapahti; sentähden
minä käsken sinua näin tekemään. **19** Jos korjatessasi eloa
pelloltasi unhotat pellolle lyhteen, älä palaa sitä hakemaan; se
olkoon muukalaisen, orvon ja lesken oma, että Herra, sinun
Jumalasi, siunaisi sinua kaikissa kättesi töissä. **20** Kun olet
pudistanut öljypuustasi hedelmät, älä enää jäännöstä oksilta
poimi; se olkoon muukalaisen, orvon ja lesken oma. **21** Kun olet
korjannut sadon viinitarhastasi, älä enää jälkikorjuuta pidä; se
jääköön muukalaiselle, orvolle ja leskelle. **22** Muista, että itse
olit orjana Egyptin maassa; sentähden minä käsken sinua näin
tekemään."

25 "Jos syntyy riita miesten välillä ja he astuvat oikeuden
eteen ja heidät tuomitaan, syytön syyttömäksi ja syyllinen
syylliseksi, **2** ja jos syyllinen tuomitaan raippoihin, niin käskeköön
tuomari hänen laskeutua maahan ja annattakoon läsnä ollessaan
hänelle hänen rikostaan vastaavan määräluvun raippoja. **3**
Neljäkymmentä raippaa saa hän hänelle antaa, ei enempää,
ettei veljeäsi häväistäisi sinun silmiesi edessä antamalla hänelle
vielä useampia lyöntejä. **4** Älä sido puivan härän suuta. **5** Kun

veljeksiä asuu yhdessä ja joku heistä kuolee eikä hänellä ole
poikaa, niin älköön vainajan leski menkö naimisiin muuhun
sukuun, syrjäisen miehen kanssa. Hänen lankonsa yhtyköön
häneen, ottakoon hänet vaimokseen ja täyttäköön häntä kohtaan
langon velvollisuuden. **6** Ja esikoinen, jonka vaimo synnyttää,
katsottakoon kuolleen veljen omaksi, ettei hänen nimeänsä
pyyhittäisi pois Israelista. **7** Mutta jos mies ei suostu ottamaan
kälyänsä vaimoksi, niin menköön käly porttiin vanhinten eteen ja
sanokoon: 'Minun lankoni kieltäytyy pysyttämästä veljensä nimeä
Israelissa; hän ei tahdo täyttää langon velvollisuutta'. **8** Silloin
hänen kaupunkinsa vanhimmat kutsukoot hänet ja puhutelkoot
häntä. Ja jos hän pysyy päätöksessään ja sanoo: 'En suostu
ottamaan häntä vaimokseni', **9** niin hänen kälynsä astukoon
hänen luoksensa vanhinten silmien eteen ja vetäköön kengän
hänen jalastaan, sylkeköön häntä silmille ja lausukoon sanoen:
'Näin tehtäköön jokaiselle, joka ei veljensä huonetta rakenna'. **10**
Ja hänen perhettänsä nimitettäköön sitten Israelissa 'paljasjalan
perheeksi'. **11** Jos kaksi miestä tappelee keskenään ja toisen
vaimo tulee auttamaan miestään sen käsistä, joka häntä lyö,
ja ojentaa kätensä ja tarttuu tämän häpyyn, **12** niin hakkaa
poikki hänen kätensä säälimättä. **13** Älä pidä kukkarossasi
kahdenlaisia punnuksia, suurempia ja pienempiä. **14** Älä pidä
talossasi kahdenlaista eefa-mittaa, suurempaa ja pienempää. **15**
Olkoon sinulla täydet ja oikeat punnukset; olkoon sinulla täysi ja
oikea eefa-mitta, että eläisit kauan siinä maassa, jonka Herra,
sinun Jumalasi, sinulle antaa. **16** Sillä jokainen, joka näitä tekee,
on kauhistus Herralle, jokainen, joka vääryyttä tekee. **17** Muista,
mitä Amalek teki sinulle matkalla, kun olit lähtenyt Egyptistä, **18**
kuinka hän, Jumalaa pelkäämättä, tuli sinua vastaan tiellä, kun

sinä olit väsynyt ja uuvuksissa, ja eristi sinun yhteydestäsi kaikki
heikommat, jotka kulkivat jälkipäässä. **19** Sentähden, kun Herra,
sinun Jumalasi, antaa sinun päästä rauhaan kaikista ympärillä
olevista vihollisistasi siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi,
antaa sinulle perintöosaksi, ottaaksesi sen omaksesi, niin pyyhi
pois Amalekin muisto taivaan alta. Älä tätä unhota."

26 "Kun tulet siihen maahan, jonka Herra, sinun Jumalasi,
antaa sinulle perintöosaksi, ja sinä otat sen omaksesi ja asetut
siihen, **2** niin ota uutiset kaikista maasi hedelmistä, mitä saat
satona maastasi, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa,
ja pane ne koriin ja lähde siihen paikkaan, jonka Herra, sinun
Jumalasi, valitsee nimensä asuinsijaksi. **3** Ja mene sen tykö, joka
siihen aikaan on pappina, ja sano hänelle: 'Minä tunnustan tänä
päivänä Herralle, sinun Jumalallesi, että minä olen tullut siihen
maahan, jonka Herra meidän isillemme vannotulla valalla on
luvannut antaa meille'. **4** Ja pappi ottakoon korin sinun kädestäsi
ja asettakoon sen Herran, sinun Jumalasi, alttarin eteen. **5**
Niin lausu Herran, Jumalasi, edessä sanoen: 'Minun isäni oli
harhaileva aramilainen, joka meni Egyptiin, vähäinen joukko
mukanaan, ja asui siellä muukalaisena ja tuli siellä suureksi,
väkeväksi ja lukuisaksi kansaksi. **6** Mutta egyptiläiset kohtelivat
meitä pahoin ja rasittivat meitä ja teettivät meillä kovaa työtä. **7**
Silloin me huusimme Herran, isiemme Jumalan, puoleen, ja
Herra kuuli meidän huutomme ja näki meidän kurjuutemme,
vaivamme ja kärsimämme sorron. **8** Ja Herra vei meidät pois
Egyptistä väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella, suurella
peljätyksellä, tehden tunnustekoja ja ihmeitä. **9** Ja hän toi meidät
tähän paikkaan ja antoi meille tämän maan, maan, joka vuotaa
maitoa ja mettä. **10** Ja katso, nyt minä tuon uutiset sen maan

hedelmistä, jonka sinä, Herra, minulle annoit.' Niin aseta ne
Herran, sinun Jumalasi, eteen ja kumartaen rukoile Herran, sinun
Jumalasi, edessä **11** ja iloitse kaikesta hyvästä, minkä Herra,
sinun Jumalasi, on antanut sinulle ja sinun perheellesi, sinä ja
leeviläinen ja muukalainen, joka asuu sinun keskuudessasi. **12**
Kun kolmantena vuotena, kymmenysten vuotena, olet suorittanut
loppuun kaikki kymmenykset saamastasi sadosta ja antanut ne
leeviläiselle, muukalaiselle, orvolle ja leskelle, ja he ovat syöneet
sinun porttiesi sisäpuolella ja tulleet ravituiksi, **13** niin sano
Herran, Jumalasi, edessä: 'Minä olen vienyt pois talostani sen,
mikä on pyhäkölle pyhitettyä, ja olen antanut sen leeviläiselle ja
muukalaiselle, orvolle ja leskelle, aivan sinun käskysi mukaan,
jonka olet minulle antanut; en ole rikkonut sinun käskyjäsi enkä
niitä unhottanut. **14** Minä en syönyt siitä mitään silloin, kun minulla
oli suru, enkä vienyt siitä mitään pois silloin, kun olin saastunut,
enkä antanut siitä mitään vainajalle. Olen kuullut Herran, minun
Jumalani, ääntä; olen tehnyt aivan niin, kuin olet minun käskenyt
tehdä. **15** Katso pyhästä asunnostasi, taivaasta, ja siunaa
kansaasi Israelia ja sitä maata, jonka olet meille antanut, niinkuin
valalla vannoen lupasit isillemme, maata, joka vuotaa maitoa ja
mettä.' **16** Tänä päivänä Herra, sinun Jumalasi, käskee sinun
seurata näitä käskyjä ja oikeuksia; noudata ja seuraa niitä
kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi. **17** Sinä olet tänään
kuullut Herran, sinun Jumalasi, julistavan, että hän tahtoo olla
sinun Jumalasi ja että sinun on vaellettava hänen teitänsä ja
noudatettava hänen käskyjänsä, säädöksiänsä ja oikeuksiansa
sekä kuultava häntä. **18** Ja Herra on kuullut sinun tänä päivänä
julistavan, että sinä tahdot olla hänen omaisuuskansansa,
niinkuin hän on sinulle puhunut, ja noudattaa kaikkia hänen

käskyjänsä, **19** että hän asettaisi sinut korkeammaksi kaikkia
luomiansa kansoja, ylistykseksi, kunniaksi ja kiitokseksi, ja että
olisit Herralle, sinun Jumalallesi, pyhitetty kansa, niinkuin hän on
puhunut."

27 Niin Mooses ja Israelin vanhimmat käskivät kansaa sanoen:
"Noudattakaa kaikkia niitä käskyjä, jotka minä tänä päivänä
teille annan. **2** Ja kun menette Jordanin yli siihen maahan,
jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa, pystytä itsellesi
suuria kiviä ja sivele ne kalkilla. **3** Ja kirjoita niihin kaikki tämän
lain sanat, kun menet joen yli siihen maahan, jonka Herra,
sinun Jumalasi, sinulle antaa, maahan, joka vuotaa maitoa ja
mettä, niinkuin Herra, sinun isiesi Jumala, on sinulle puhunut.
4 Ja kun olette menneet Jordanin yli, niin pystyttäkää Eebalin
vuorelle ne kivet, joista minä tänä päivänä annan teille käskyn,
ja sivele ne kalkilla. **5** Ja rakenna siihen alttari Herralle, sinun
Jumalallesi, alttari kivistä, joihin et saa rauta-aseella koskea.
6 Hakkaamattomista kivistä rakenna Herran, Jumalasi, alttari;
uhraa sen päällä polttouhreja Herralle, Jumalallesi, **7** ja teurasta
teuraita yhteysuhriksi ja syö siellä ja iloitse Herran, Jumalasi,
edessä. **8** Ja kirjoita kiviin kaikki tämän lain sanat hyvin selkeästi."
9 Ja Mooses ja leeviläiset papit puhuivat kaikelle Israelille
sanoen: "Ole hiljaa ja kuule, Israel! Tänä päivänä on sinusta
tullut Herran, Jumalasi, kansa. **10** Kuule siis Herraa, Jumalaasi,
ja noudata hänen käskyjänsä ja ohjeitansa, jotka minä tänä
päivänä sinulle annan." **11** Ja Mooses käski kansaa sinä päivänä
sanoen: **12** "Kun te olette menneet Jordanin yli, asettukoot nämä
Garissimin vuorelle siunaamaan kansaa: Simeon, Leevi, Juuda,
Isaskar, Joosef ja Benjamin. **13** Nämä taas asettukoot Eebalin
vuorelle lausumaan kirouksen: Ruuben, Gaad, Asser, Sebulon,

Daan ja Naftali. **14** Ja leeviläiset lausukoot ja sanokoot kovalla
äänellä kaikille Israelin miehille: **15** 'Kirottu olkoon se, joka tekee
jumalankuvan, veistetyn tai valetun, taitajan käden tekemän,
kauhistukseksi Herralle, ja joka salaa sen pystyttää'. Ja kaikki
kansa vastatkoon ja sanokoon: 'Amen'. **16** Kirottu olkoon se,
joka häpäisee isäänsä tai äitiänsä. Ja kaikki kansa sanokoon:
'Amen'. **17** Kirottu olkoon se, joka siirtää lähimmäisensä rajan.
Ja kaikki kansa sanokoon: 'Amen'. **18** Kirottu olkoon se, joka vie
sokean harhaan tieltä. Ja kaikki kansa sanokoon: 'Amen'. **19**
Kirottu olkoon se, joka vääristää muukalaisen, orvon tai lesken
oikeuden. Ja kaikki kansa sanokoon: 'Amen'. **20** Kirottu olkoon
se, joka makaa äitipuolensa kanssa, sillä hän nostaa isänsä
peitteen. Ja kaikki kansa sanokoon: 'Amen'. **21** Kirottu olkoon
se, joka sekaantuu eläimeen. Ja kaikki kansa sanokoon: 'Amen'.
22 Kirottu olkoon se, joka makaa sisarensa, isänsä tyttären tai
äitinsä tyttären, kanssa. Ja kaikki kansa sanokoon: 'Amen'. **23**
Kirottu olkoon se, joka makaa anoppinsa kanssa. Ja kaikki kansa
sanokoon: 'Amen'. **24** Kirottu olkoon se, joka salaa murhaa
lähimmäisensä. Ja kaikki kansa sanokoon: 'Amen'. **25** Kirottu
olkoon se, joka ottaa lahjuksen surmatakseen viattoman. Ja
kaikki kansa sanokoon: 'Amen'. **26** Kirottu olkoon se, joka ei pidä
tämän lain sanoja eikä täytä niitä. Ja kaikki kansa sanokoon:
'Amen'."

28 "Jos kuulet Herran, sinun Jumalasi, ääntä ja pidät tarkoin
kaikki hänen käskynsä, jotka minä tänä päivänä sinulle annan,
niin Herra, sinun Jumalasi, asettaa sinut korkeammaksi kaikkia
kansoja maan päällä. **2** Ja kaikki nämä siunaukset tulevat sinun
osaksesi ja saavuttavat sinut, jos kuulet Herran, sinun Jumalasi,
ääntä. **3** Siunattu olet sinä kaupungissa ja siunattu olet kedolla.

4 Siunattu on sinun kohtusi hedelmä ja maasi hedelmä ja sinun
karjasi hedelmä, raavaittesi vasikat ja lampaittesi karitsat. **5**
Siunattu on sinun korisi ja sinun taikinakaukalosi. **6** Siunattu olet
tullessasi ja siunattu olet lähtiessäsi. **7** Herra antaa sinun voittaa
vihollisesi, jotka nousevat sinua vastaan; yhtä tietä he lähtevät
sinua vastaan, mutta seitsemää tietä he sinua pakenevat. **8** Herra
käskee siunauksen seurata sinua jyväaitoissasi ja kaikessa,
mihin ryhdyt; hän siunaa sinua siinä maassa, jonka Herra,
sinun Jumalasi, sinulle antaa. **9** Herra korottaa sinut hänelle
pyhitetyksi kansaksi, niinkuin hän valalla vannoen on sinulle
luvannut, jos sinä noudatat Herran, sinun Jumalasi, käskyjä ja
vaellat hänen teitänsä. **10** Ja kaikki kansat maan päällä näkevät,
että Herra on ottanut sinut nimiinsä; ja he pelkäävät sinua.
11 Ja Herra antaa sinulle ylen runsaasti hyvää, tekee sinun
kohtusi hedelmän, karjasi hedelmän ja maasi hedelmän ylen
runsaaksi siinä maassa, jonka Herra sinun isillesi vannotulla
valalla on luvannut antaa sinulle. **12** Herra avaa sinulle rikkaan
aarrekammionsa, taivaan, antaakseen sinun maallesi sateen
aikanansa ja siunatakseen kaikki sinun kättesi työt; ja sinä lainaat
monelle kansalle, mutta sinun itsesi ei tarvitse lainaa ottaa. **13** Ja
Herra tekee sinut pääksi eikä hännäksi; sinä aina vain ylenet etkä
koskaan alene, jos tottelet Herran, sinun Jumalasi, käskyjä, jotka
minä tänä päivänä sinulle annan, että ne tarkoin pitäisit, **14** etkä
poikkea oikealle etkä vasemmalle yhdestäkään niistä sanoista,
jotka minä tänä päivänä teille annan, et seuraa muita jumalia
etkä palvele niitä. **15** Mutta jos sinä et kuule Herran, sinun
Jumalasi, ääntä etkä tarkoin pidä kaikkia hänen käskyjänsä ja
säädöksiänsä, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, niin kaikki
nämä kiroukset tulevat sinun päällesi ja saavuttavat sinut. **16**

Kirottu olet sinä kaupungissa ja kirottu olet kedolla. **17** Kirottu on
sinun korisi ja sinun taikinakaukalosi. **18** Kirottu on sinun kohtusi
hedelmä ja maasi hedelmä, kirotut sinun raavaittesi vasikat
ja lampaittesi karitsat. **19** Kirottu olet tullessasi ja kirottu olet
lähtiessäsi. **20** Herra lähettää sinun sekaasi kirousta, hämminkiä
ja uhkaa, mihin tahansa ryhdyt, kunnes äkisti tuhoudut ja hukut
töittesi pahuuden tähden, kun olet minut hyljännyt. **21** Herra
antaa ruttotaudin tarttua sinuun, kunnes se sukupuuttoon hävittää
sinut siitä maasta, jota menet ottamaan omaksesi. **22** Herra
lyö sinua hivutustaudilla, kuumeella, poltteella ja tulehduksella,
kuivuudella, nokitähkillä ja viljan ruosteella, ja ne vainoavat
sinua, kunnes menehdyt. **23** Ja taivaasi, joka on sinun pääsi
päällä, on niinkuin vaski, ja maa, joka on allasi, on niinkuin
rauta. **24** Herra muuttaa sinun maasi sateen tomuksi ja tuhaksi;
taivaasta se tulee sinun päällesi, kunnes tuhoudut. **25** Herra
antaa sinun vihollistesi voittaa sinut; yhtä tietä sinä menet heitä
vastaan, mutta seitsemää tietä sinä heitä pakenet; ja sinä tulet
kauhistukseksi kaikille valtakunnille maan päällä. **26** Ja ruumiisi
joutuvat ruuaksi kaikille taivaan linnuille ja maan eläimille, eikä
kukaan karkoita niitä. **27** Herra lyö sinua Egyptin paiseilla ja
ajoksilla, ihottumalla ja ruvella, joista et parannu. **28** Herra
lyö sinua hulluudella, sokeudella ja mielisairaudella. **29** Sinä
haparoit keskellä päivää, niinkuin sokea haparoi pimeässä;
sinä et menesty teilläsi, vaan kaiken elinaikasi sinä olet oleva
sorrettu ja ryöstetty, eikä ole auttajaa. **30** Sinä kihlaat naisen,
mutta toinen makaa hänet; sinä rakennat talon, mutta et siinä
asu; sinä istutat viinitarhan, mutta et korjaa sen hedelmää. **31**
Härkäsi teurastetaan sinun silmiesi edessä, mutta sinä et sitä
syö; aasisi ryöstetään sinulta sinun nähtesi eikä sitä anneta

sinulle takaisin; lampaasi joutuvat sinun vihollistesi valtaan, eikä
sinulla ole auttajaa. **32** Sinun poikasi ja tyttäresi joutuvat vieraan
kansan valtaan, ja sinun silmäsi näkevät sen ja raukeavat heitä
alinomaa ikävöidessäsi, mutta sinä et voi sille mitään. **33** Sinun
maasi hedelmän ja kaiken sinun vaivannäkösi kuluttaa kansa,
jota sinä et tunne; kaiken elinaikasi sinä olet oleva sorrettu
ja runneltu. **34** Ja sinä tulet hulluksi siitä, mitä sinun silmäsi
näkevät. **35** Herra lyö sinuun, sinun polviisi ja pohkeisiisi, pahoja
paiseita, joista et parannu, kantapäästä kiireeseen asti. **36** Herra
vie sinut ja kuninkaan, jonka sinä itsellesi asetat, kansan luo,
jota sinä et tunne ja jota sinun isäsi eivät tunteneet; ja siellä
sinä palvelet muita jumalia, puu-ja kivijumalia. **37** Ja sinä tulet
kauhistukseksi, sananparreksi ja pistopuheeksi kaikille niille
kansoille, joiden keskuuteen Herra sinut kuljettaa. **38** Paljon
siementä sinä viet pellollesi, mutta vähän sinä korjaat, sillä
heinäsirkat hävittävät sen. **39** Viinitarhoja sinä istutat ja hoidat,
mutta viiniä et saa juodaksesi etkä tallettaaksesi, sillä madot
syövät sen. **40** Öljypuita sinulla on kaikkialla alueellasi, mutta
öljyllä et sinä itseäsi voitele, sillä sinun öljymarjasi varisevat
maahan. **41** Poikia ja tyttäriä sinulle syntyy, mutta et saa niitä
pitää, sillä he vaeltavat vankeuteen. **42** Tuhohyönteiset valtaavat
kaikki sinun puusi ja sinun maasi hedelmän. **43** Muukalainen,
joka asuu keskuudessasi, kohoaa sinun ylitsesi yhä ylemmäksi,
mutta sinä painut aina alemmaksi. **44** Hän lainaa sinulle,
mutta sinä et voi lainata hänelle. Hän tulee pääksi, mutta sinä
hännäksi. **45** Kaikki nämä kiroukset tulevat sinun päällesi,
vainoavat sinua ja saavuttavat sinut, kunnes tuhoudut, koska et
kuullut Herran, sinun Jumalasi ääntä etkä noudattanut hänen
käskyjänsä ja säädöksiänsä, jotka hän on sinulle antanut. **46**

Ne jäävät merkkeinä ja ihmeinä sinuun ja sinun jälkeläisiisi
iankaikkisesti. **47** Koska et palvellut Herraa, sinun Jumalaasi,
ilolla ja sydämen halulla, kun sinulla oli yltäkyllin kaikkea, **48** on
sinun palveltava vihollisiasi, jotka Herra sinun kimppuusi lähettää,
nälässä ja janossa ja alastomuudessa ja kaiken puutteessa. Ja
hän panee sinun kaulallesi rautaisen ikeen, kunnes hän sinut
tuhoaa. **49** Herra nostaa sinua vastaan kaukaisen kansan, joka
tulee maan äärestä lentäen niinkuin kotka, kansan, jonka kieltä
sinä et ymmärrä; **50** tuimakatseisen kansan, joka ei armahda
vanhaa eikä sääli nuorta. **51** Se syö sinun karjasi hedelmän
ja maasi hedelmän, kunnes sinä tuhoudut; se ei jätä sinulle
mitään, ei jyviä ei viiniä eikä öljyä, ei raavaittesi vasikoita eikä
lampaittesi karitsoita, kunnes on tehnyt sinusta lopun. **52** Ja
se ahdistaa sinua kaikissa porteissasi, kunnes korkeat ja lujat
muurisi, joihin sinä luotit, kukistuvat kaikkialla maassasi. Se
ahdistaa sinua kaikissa porteissasi kaikkialla sinun maassasi,
jonka Herra, sinun Jumalasi, on sinulle antanut. **53** Siinä hädässä
ja ahdistuksessa, johon sinun vihollisesi saattaa sinut, sinä
syöt oman kohtusi hedelmän, syöt poikiesi ja tyttäriesi lihaa,
jotka Herra, sinun Jumalasi, on sinulle antanut. **54** Hempeästi
ja hekumallisesti elänyt mies sinun keskuudessasi katselee
silloin karsaasti veljeänsä ja vaimoaan, joka hänen sylissänsä
on, ja jäljellä olevia lapsiaan, jotka hän on jättänyt henkiin; **55**
kenellekään heistä hän ei anna lastensa lihaa, jota hän itse
syö, kun hänellä ei ole mitään muuta jäljellä, siinä hädässä ja
ahdistuksessa, johon vihollisesi saattaa sinut kaikissa sinun
porteissasi. **56** Hempeästi ja hekumallisesti elänyt nainen sinun
keskuudessasi, joka hekumassaan ja hempeydessään ei edes
yrittänyt laskea jalkaansa maahan, katselee silloin karsaasti

miestä, joka hänen sylissänsä on, ja poikaansa ja tytärtänsä **57**
eikä suo heille jälkeläisiä, jotka tulevat hänen kohdustansa, eikä
lapsia, joita hän synnyttää, sillä kaiken muun puutteessa syö hän
ne salaa itse siinä hädässä ja ahdistuksessa, johon vihollisesi
saattaa sinut sinun porteissasi. **58** Jos et tarkoin noudata kaikkia
tämän lain sanoja, jotka ovat kirjoitetut tähän kirjaan, niin että
pelkäät tätä kunniallista ja peljättävää nimeä, Herraa, sinun
Jumalaasi, **59** niin Herra panee sinun ja sinun jälkeläistesi
kärsittäväksi erinomaisia vaivoja, suuria ja pitkällisiä vaivoja,
pahoja ja pitkällisiä sairauksia. **60** Hän kääntää sinua vastaan
kaikki Egyptin taudit, joita sinä pelkäät, ja ne tarttuvat sinuun. **61**
Ja kaikkinaisia muita sairauksia ja vaivoja, joista ei ole kirjoitettu
tässä lakikirjassa, Herra nostattaa sinua vastaan, kunnes sinä
tuhoudut. **62** Ja teistä, jotka ennen olitte monilukuiset kuin
taivaan tähdet, jää jäljelle ainoastaan vähäinen joukko, koska
et kuullut Herran, sinun Jumalasi, ääntä. **63** Ja niinkuin Herra
ennen iloitsi teistä, siitä, että teki teille hyvää ja antoi teidän
lisääntyä, niin Herra silloin iloitsee teistä, siitä, että hävittää
ja tuhoaa teidät. Ja teidät temmataan irti siitä maasta, jota
sinä menet ottamaan omaksesi. **64** Ja Herra hajottaa sinut
kaikkien kansojen sekaan maan äärestä toiseen, ja sinä palvelet
siellä muita jumalia, joita sinä et tunne ja joita sinun isäsi eivät
tunteneet, puuta ja kiveä. **65** Ja niiden kansojen seassa sinä et
saa rauhaa, eikä jalkasi löydä lepopaikkaa. Herra antaa sinulle
siellä vapisevan sydämen, rauenneet silmät ja nääntyvän sielun.
66 Ja sinun elämäsi näyttää sinusta olevan hiuskarvan varassa,
yöt ja päivät sinä olet pelon vallassa etkä ole varma hengestäsi.
67 Aamulla sinä sanot: 'Jospa olisi ilta!' ja illalla sanot: 'Jospa olisi
aamu!' -sellaista pelkoa sinä tunnet sydämessäsi, ja sellaisia

näkyjä sinä näet silmissäsi. **68** Ja Herra vie sinut laivoilla takaisin
Egyptiin samaa tietä, josta minä sanoin sinulle: 'Et ole sitä
enää näkevä'. Ja siellä teitä kaupitaan vihollisillenne orjiksi ja
orjattariksi, mutta ostajaa ei ole."

29 Nämä ovat sen liiton sanat, jonka Herra käski Mooseksen
tehdä israelilaisten kanssa Mooabin maassa, sen liiton lisäksi,
jonka hän oli tehnyt heidän kanssaan Hoorebilla. **2** Ja Mooses
kutsui kokoon kaiken Israelin ja sanoi heille: "Te olette nähneet
kaiken, minkä Herra teki teidän silmienne edessä Egyptin maassa
faraolle ja kaikille hänen palvelijoilleen ja koko hänen maalleen,
3 ne suuret koettelemukset, jotka sinun silmäsi näkivät, ne suuret
tunnusteot ja ihmeet. **4** Mutta tähän päivään asti Herra ei vielä ole
antanut teille sydäntä ymmärtääksenne ja silmiä nähdäksenne
ja korvia kuullaksenne. **5** Ja minä kuljetin teitä erämaassa
neljäkymmentä vuotta: teidän vaatteenne eivät kuluneet yltänne,
eivätkä kenkäsi kuluneet jalassasi. **6** Leipää ette saaneet
syödäksenne ettekä viiniä ja väkijuomaa juodaksenne, jotta
tietäisitte, että minä olen Herra, teidän Jumalanne. **7** Ja kun te
tulitte tähän paikkaan, niin lähtivät Siihon, Hesbonin kuningas,
ja Oog, Baasanin kuningas, sotimaan meitä vastaan, mutta
me voitimme heidät. **8** Ja me valloitimme heidän maansa
ja annoimme sen perintöosaksi ruubenilaisille ja gaadilaisille
ja toiselle puolelle Manassen sukukuntaa. **9** Noudattakaa
siis tämän liiton sanoja ja täyttäkää ne menestyäksenne
kaikessa, mitä teette. **10** Te seisotte tänä päivänä kaikki Herran,
teidän Jumalanne, edessä: teidän päämiehenne, sukukuntanne,
vanhimpanne ja päällysmiehenne, kaikki Israelin miehet, **11**
teidän lapsenne ja vaimonne sekä muukalainen, joka on leirissäsi,
jopa puunhakkaajasi ja vedenkantajasikin, **12** käydäksenne

Herran, teidän Jumalanne, liittoon, siihen valaliittoon, jonka
Herra, sinun Jumalasi, tänä päivänä tekee sinun kanssasi, **13**
että hän tänä päivänä korottaisi sinut kansaksensa ja tulisi sinun
Jumalaksesi, niinkuin hän on sinulle puhunut ja niinkuin hän
on vannonut sinun isillesi, Aabrahamille, Iisakille ja Jaakobille.
14 Enkä minä tee tätä liittoa, tätä valaliittoa, ainoastaan teidän
kanssanne, **15** vaan niinhyvin niiden kanssa, jotka tänä päivänä
ovat tässä meidän kanssamme seisomassa Herran, meidän
Jumalamme, edessä, kuin niidenkin kanssa, jotka eivät ole
tänä päivänä tässä meidän kanssamme. **16** Sillä te tiedätte,
kuinka me asuimme Egyptin maassa ja kuinka me kuljimme
niiden kansojen keskitse, joiden kautta te olette kulkeneet.
17 Ja te näitte heidän iljetyksensä, ne puu-, kivi-, hopea-ja
kultajumalat, jotka heillä on. **18** Älköön siis teidän joukossanne
olko ainoatakaan miestä tai naista, sukua tai sukukuntaa,
jonka sydän tänä päivänä kääntyisi pois Herrasta, meidän
Jumalastamme, mennäkseen palvelemaan noiden kansojen
jumalia; älköön teidän keskuudessanne olko juurta, josta kasvaa
koiruohoa ja marunaa, **19** niin että se, joka kuulee tämän valan
sanat, siunaisi itseänsä sydämessään sanoen: 'Minun käy hyvin,
vaikka vaellankin sydämeni paatumuksessa'. Siten hän hukuttaisi
kaikki, sekä kostean että kuivan maan. **20** Herra ei tahdo antaa
hänelle anteeksi, vaan silloin suitsuaa Herran viha ja kiivaus
sitä miestä vastaan, ja kaikki se kirous, joka on kirjoitettu tähän
kirjaan, laskeutuu hänen päällensä, ja Herra pyyhkii pois hänen
nimensä taivaan alta. **21** Ja Herra erottaa hänet kaikista Israelin
sukukunnista, tuottaakseen hänelle onnettomuuden, kaikki ne
kiroukset, jotka sisältyvät tähän lain kirjaan kirjoitettuun liittoon.
22 Ja tuleva sukupolvi, teidän lapsenne, jotka nousevat teidän

jälkeenne, ja vieras, joka tulee kaukaisesta maasta, kysyvät,
kun näkevät sen maan vaivat ja ne sairaudet, joilla Herra sitä
rasittaa, **23** tulikiven ja suolan, kun koko maa on poltettu, niin
ettei siihen kylvetä eikä se kasva eikä siitä ruohonkortta nouse-
niinkuin oli silloin, kun Sodoma ja Gomorra, Adma ja Seboim
hävitettiin, kun Herra vihassaan ja kiivastuksessaan ne hävitti-
24 silloin kaikki kansat kysyvät: 'Minkätähden Herra on näin
tehnyt tälle maalle? Mistä tämä hänen suuri vihansa hehku?'
25 Silloin vastataan: 'Siitä, että he hylkäsivät Herran, isiensä
Jumalan, liiton, jonka hän teki heidän kanssansa viedessään
heidät pois Egyptin maasta, **26** ja menivät palvelemaan muita
jumalia ja kumarsivat niitä, jumalia, joita he eivät tunteneet ja
joita hän ei ollut heidän osalleen jakanut- **27** siitä syttyi Herran
viha tätä maata kohtaan, niin että hän antoi kohdata sitä kaiken
sen kirouksen, joka on kirjoitettu tähän kirjaan. **28** Ja Herra
tempasi heidät irti heidän maastaan vihassa ja kiivastuksessa
ja suuressa suuttumuksessa ja heitti heidät toiseen maahan,
niinkuin nyt on tapahtunut.' **29** Se, mikä on salassa, se on
Herran, meidän Jumalamme; mutta mikä on ilmoitettu, se on
meitä ja meidän lapsiamme varten ikuisesti, että me pitäisimme
kaikki tämän lain sanat."

30 "Jos sinä silloin, kun tämä kaikki sinua kohtaa, siunaus tai
kirous, jotka minä olen asettanut sinun valittavaksesi, painat
sen sydämeesi kaikkien kansojen keskellä, joiden luo Herra,
sinun Jumalasi, on sinut karkoittanut, **2** ja palajat Herran, sinun
Jumalasi, tykö ja kuulet hänen ääntänsä kaikesta sydämestäsi
ja kaikesta sielustasi, sinä itse ja sinun lapsesi, kaikessa,
niinkuin minä tänä päivänä sinua käsken, **3** niin Herra, sinun
Jumalasi, kääntää sinun kohtalosi ja armahtaa sinua; Herra,

sinun Jumalasi, kokoaa sinut jälleen kaikista kansoista, joiden
sekaan hän on sinut hajottanut. **4** Vaikka sinun karkoitettusi
olisivat taivaan äärissä, niin Herra, sinun Jumalasi, kokoaa ja
noutaa sinut sieltäkin. **5** Ja Herra, sinun Jumalasi, tuo sinut
siihen maahan, jonka sinun isäsi ovat omistaneet, ja niin sinä
otat sen omaksesi; ja hän tekee sinulle hyvää ja antaa sinun
lisääntyä enemmän kuin isiesi. **6** Ja Herra, sinun Jumalasi,
ympärileikkaa sinun sydämesi ja sinun jälkeläistesi sydämet, niin
että rakastat Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydämestäsi
ja kaikesta sielustasi, että eläisit. **7** Ja Herra, sinun Jumalasi,
antaa kaikkien näiden kirousten kohdata sinun vihollisiasi ja
vihamiehiäsi, jotka sinua vainosivat. **8** Ja sinä kuulet jälleen
Herran ääntä ja pidät kaikki hänen käskynsä, jotka minä tänä
päivänä sinulle annan. **9** Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle
ylen runsaasti hyvää kaikissa sinun kättesi töissä, hän tekee
sinun kohtusi hedelmän, karjasi hedelmän ja maasi hedelmän
ylen runsaaksi. Sillä niinkuin Herra iloitsi sinun isistäsi, hän
jälleen iloitsee sinusta, siitä, että tekee sinulle hyvää, **10** kun
sinä kuulet Herran, sinun Jumalasi, ääntä ja noudatat hänen
käskyjänsä ja säädöksiänsä, jotka ovat kirjoitetut tähän lain
kirjaan, ja kun sinä palajat Herran, sinun Jumalasi, tykö kaikesta
sydämestäsi ja kaikesta sielustasi. **11** Sillä tämä käsky, jonka
minä tänä päivänä sinulle annan, ei ole sinulle vaikea täyttää eikä
liian kaukana. **12** Se ei ole taivaassa, eikä sinun tarvitse sanoa:
'Kuka nousisi meidän puolestamme taivaaseen noutamaan sen
meille ja julistaisi sen meille, että me sen täyttäisimme?' **13** Se
ei ole meren takana, eikä sinun tarvitse sanoa: 'Kuka menisi
meidän puolestamme meren taakse noutamaan sen meille ja
julistaisi sen meille, että me sen täyttäisimme?' **14** Vaan sana

on sinua aivan lähellä, sinun suussasi ja sydämessäsi, niin
että voit sen täyttää. **15** Katso, minä panen tänä päivänä sinun
eteesi elämän ja hyvän, kuoleman ja pahan, **16** kun minä tänä
päivänä käsken sinua rakastamaan Herraa, sinun Jumalaasi, ja
vaeltamaan hänen teitänsä ja noudattamaan hänen käskyjänsä,
säädöksiänsä ja oikeuksiansa, että eläisit ja lisääntyisit ja että
Herra, sinun Jumalasi, siunaisi sinua siinä maassa, jota menet
ottamaan omaksesi. **17** Mutta jos sinun sydämesi kääntyy pois
etkä tottele, vaan annat vietellä itsesi kumartamaan muita jumalia
ja palvelemaan niitä, **18** niin minä julistan teille tänä päivänä,
että te totisesti hukutte; te ette kauan elä siinä maassa, johon
sinä menet Jordanin yli, ottamaan sen omaksesi. **19** Minä otan
tänä päivänä taivaan ja maan todistajiksi teitä vastaan, että minä
olen pannut sinun eteesi elämän ja kuoleman, siunauksen ja
kirouksen. Niin valitse siis elämä, että sinä ja sinun jälkeläisesi
eläisitte. **20** Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kuule hänen
ääntänsä ja riipu hänessä kiinni, sillä siinä on sinun elämäsi ja
pitkä ikäsi, ja niin sinä saat asua siinä maassa, jonka Herra
sinun isillesi, Aabrahamille, Iisakille ja Jaakobille, vannotulla
valalla on luvannut heille antaa."

31 Ja Mooses meni ja puhui kaikelle Israelille nämä sanat; **2**
hän sanoi heille: "Minä olen nyt sadan kahdenkymmenen vuoden
vanha; en voi enää mennä ja tulla, ja Herra on sanonut minulle:
'Sinä et mene tämän Jordanin yli'. **3** Mutta Herra, sinun Jumalasi,
kulkee sinun edelläsi. Hän tuhoaa nämä kansat sinun tieltäsi,
ja sinä lasket heidät valtasi alle. Joosua kulkee sinun edelläsi,
niinkuin Herra on puhunut. **4** Ja Herra tekee heille, niinkuin hän
teki Siihonille ja Oogille, tuhoamillensa amorilaisten kuninkaille,
ja heidän maallensa. **5** Herra antaa heidät teille alttiiksi; tehkää

heille aivan sen käskyn mukaan, jonka minä olen teille antanut.
6 Olkaa lujat ja rohkeat, älkää peljätkö älkääkä säikähtykö heitä,
sillä Herra, sinun Jumalasi, käy itse sinun kanssasi; hän ei
jätä eikä hylkää sinua." **7** Ja Mooses kutsui Joosuan ja sanoi
hänelle koko Israelin läsnä ollessa: "Ole luja ja rohkea, sillä sinä
viet tämän kansan siihen maahan, jonka Herra heidän isillensä
vannotulla valalla on luvannut antaa heille, ja sinä jaat sen heille
perinnöksi. **8** Ja Herra itse käy sinun edelläsi, hän on sinun
kanssasi, hän ei jätä sinua eikä hylkää sinua; älä pelkää äläkä
arkaile." **9** Ja Mooses kirjoitti tämän lain ja antoi sen papeille,
leeviläisille, jotka kantoivat Herran liitonarkkia, ja kaikille Israelin
vanhimmille. **10** Ja Mooses käski heitä sanoen: "Joka seitsemäs
vuosi, määrättynä aikana vapautusvuonna, lehtimajanjuhlassa,
11 kun koko Israel tulee Herran, sinun Jumalasi, kasvojen eteen
siinä paikassa, jonka hän valitsee, lue tämä laki koko Israelin
läsnä ollessa, heidän kuultensa. **12** Kokoa kansa, miehet, naiset
ja lapset sekä muukalaiset, jotka asuvat porttiesi sisäpuolella,
että he kuulisivat sen ja oppisivat pelkäämään Herraa, teidän
Jumalaanne, ja tarkoin pitämään kaikki tämän lain sanat, **13**
ja että heidän lapsensa, jotka eivät vielä sitä tunne, kuulisivat
sen ja oppisivat pelkäämään Herraa, teidän Jumalaanne, niin
kauan kuin elätte siinä maassa, johon menette Jordanin yli,
ottamaan sen omaksenne." **14** Ja Herra sanoi Moosekselle:
"Katso, lähestyy aika, jolloin sinun on kuoltava. Kutsu Joosua, ja
asettukaa ilmestysmajaan, niin minä asetan hänet virkaansa."
Niin Mooses ja Joosua menivät ja asettuivat ilmestysmajaan. **15**
Niin Herra ilmestyi majassa pilvenpatsaassa, ja pilvenpatsas
seisahtui majan ovelle. **16** Ja Herra sanoi Moosekselle: "Katso,
sinä käyt lepäämään isiesi tykö; silloin tämä kansa nousee

ja lähtee haureudessa kulkemaan vieraiden jumalien jäljessä,
joita palvellaan siinä maassa, johon se menee, ja hylkää minut
ja rikkoo liiton, jonka minä olen tehnyt sen kanssa. **17** Sinä
päivänä minun vihani syttyy sitä vastaan, ja minä hylkään heidät
ja peitän kasvoni heiltä, niin että he joutuvat tuhon omiksi,
ja suuret onnettomuudet ja ahdistukset kohtaavat sitä. Sinä
päivänä se sanoo: 'Eivätkö nämä onnettomuudet ole kohdanneet
minua sen tähden, ettei minun Jumalani ole minun keskelläni?'
18 Mutta sinä päivänä minä kokonaan peitän kasvoni kaiken
sen pahan tähden, mitä he ovat tehneet, kun ovat kääntyneet
muiden jumalien puoleen. **19** Ja nyt kirjoittakaa itsellenne tämä
virsi. Opeta se israelilaisille ja pane se heidän suuhunsa, että
tämä laulu olisi minulle todistajana israelilaisia vastaan. **20** Sillä
minä vien heidät siihen maahan, jonka minä valalla vannoen
olen luvannut heidän isillensä, maahan, joka vuotaa maitoa
ja mettä, ja he syövät ja tulevat ravituiksi ja lihaviksi; mutta
he kääntyvät muiden jumalien puoleen ja palvelevat niitä ja
pitävät minua pilkkanaan ja rikkovat minun liittoni. **21** Ja kun
suuret onnettomuudet ja ahdistukset kohtaavat heitä, niin tämä
laulu on oleva todistajana heitä vastaan, eikä se ole unhottuva
heidän jälkeläistensä suusta. Sillä minä tiedän heidän aikeensa,
joita he hautovat jo ennenkuin minä olen vienyt heidät siihen
maahan, josta minä olen valan vannonut." **22** Ja Mooses kirjoitti
tämän laulun sinä päivänä ja opetti sen israelilaisille. **23** Ja
hän asetti virkaan Joosuan, Nuunin pojan, ja sanoi: "Ole luja
ja rohkea, sillä sinä viet israelilaiset siihen maahan, jonka
minä valalla vannoen olen heille luvannut, ja minä olen sinun
kanssasi". **24** Ja kun Mooses oli kirjoittanut kirjaan tämän
lain sanat, alusta loppuun asti, **25** käski hän leeviläisiä, jotka

kantoivat Herran liitonarkkia, sanoen: **26** "Ottakaa tämä lain
kirja ja pankaa se Herran, teidän Jumalanne, liitonarkin sivulle,
olemaan siellä todistajana sinua vastaan. **27** Sillä minä tunnen
sinun tottelemattomuutesi ja uppiniskaisuutesi. Katso, minun
vielä eläessäni teidän kanssanne te olette niskoitelleet Herraa
vastaan; saati sitten minun kuoltuani! **28** Kootkaa minun luokseni
kaikki sukukuntienne vanhimmat sekä päällysmiehenne, että
minä heidän kuultensa puhuisin nämä sanat ja ottaisin taivaan ja
maan todistajiksi heitä vastaan. **29** Sillä minä tiedän, että te
minun kuoltuani vaellatte kelvottomasti ja poikkeatte siltä tieltä,
jota minä käskin teidän vaeltaa. Sentähden on onnettomuus
kohtaava teitä aikojen lopulla, kun te teette sitä, mikä on pahaa
Herran silmissä, ja vihoitatte hänet kättenne teoilla." **30** Ja
Mooses lausui koko Israelin seurakunnan kuullen tämän virren
sanat, alusta loppuun asti:

32 "Kuunnelkaa, te taivaat, kun minä puhun, ja kuulkoon maa
minun suuni sanat! **2** Sateena pisaroikoon minun opetukseni,
kasteena valukoon puheeni niinkuin vihma vihannalle, niinkuin
sadekuuro ruohikolle. **3** Sillä minä julistan Herran nimeä; antakaa
kunnia meidän Jumalallemme. **4** Hän on kallio; täydelliset ovat
hänen tekonsa, sillä kaikki hänen tiensä ovat oikeat. Uskollinen
Jumala ja ilman vääryyttä, vanhurskas ja vakaa hän on. **5**
Heidän menonsa oli paha häntä kohtaan, he eivät olleet hänen
lapsiansa, vaan häpeäpilkku-tuo nurja ja kiero sukupolvi! **6** Niinkö
sinä maksat Herralle, sinä houkka ja tyhmä kansa? Eikö hän ole
sinun isäsi, joka sinut loi? Hän sinut teki ja valmisti. **7** Muistele
muinaisia päiviä, ajattele menneiden sukupolvien vuosia. Kysy
isältäsi, niin hän sen sinulle ilmoittaa, vanhimmiltasi, niin he sen
sinulle sanovat. **8** Kun Korkein jakoi perinnöt kansoille, kun

hän erotteli ihmisten lapset, silloin hän määräsi kansojen rajat
israelilaisten luvun mukaan. **9** Sillä Herran kansa on hänen
osuutensa, Jaakob on hänen perintöosansa. **10** Erämaasta hän
löysi hänet, autiosta, ulvovasta korvesta; hän otti hänet suojaansa
ja hoitoonsa, varjeli häntä kuin silmäteräänsä. **11** Niinkuin kotka
kiihoittaa pesuettaan lentoon ja liitelee poikastensa suojana,
niin hän levitti siipensä, otti hänet ja kantoi häntä sulillansa. **12**
Herra yksin johdatti häntä, eikä hänen kanssansa ollut ketään
vierasta jumalaa. **13** Hän kuljetti hänet maan kukkuloiden yli ja
ruokki häntä pellon antimilla; hän antoi hänen imeä hunajaa
kalliosta ja öljyä kovasta kivestä. **14** Hän antoi voita lehmistä ja
maitoa lampaista sekä karitsain ja oinasten rasvaa, Baasanin
härkiä ja kauriita ja parasta vehnän ydintä; ja sinä sait juoda
rypäleen verta, tulista viiniä. **15** Ja Jesurun lihoi ja alkoi potkia,
sinä tulit lihavaksi, paksuksi ja aloit äksyillä. Niin hän hylkäsi
Jumalan, joka oli tehnyt hänet, ja halveksui pelastuksensa
kalliota. **16** He herättivät hänen kiivautensa vierailla jumalillaan,
he vihoittivat hänet kauhistuksillansa. **17** He uhrasivat riivaajille,
epäjumalille, jumalille, joita he eivät tunteneet, uusille, äsken
tulleille, joista teidän isänne eivät tienneet. **18** Kalliota, joka
sinut synnytti, sinä et muistanut; sinä unhotit Jumalan, joka
sinulle elämän antoi. **19** Herra näki sen ja hylkäsi heidät, sillä
hän vihastui poikiinsa ja tyttäriinsä. **20** Hän sanoi: 'Minä peitän
heiltä kasvoni, minä katson, mikä heidän loppunsa on; sillä he
ovat nurja suku, lapsia, joissa ei ole uskollisuutta. **21** He ovat
herättäneet minun kiivauteni jumalilla, jotka eivät jumalia ole,
ovat vihoittaneet minut turhilla jumalillansa; niin minäkin herätän
heidän kiivautensa kansalla, joka ei ole kansa, vihoitan heidät
houkalla pakanakansalla. **22** Sillä minun vihani tuli on syttynyt,

ja se leimuaa tuonelan syvyyksiin saakka; se kuluttaa maan
kasvuinensa ja polttaa vuorten perustukset. **(Sheol h7585)** **23** Minä
kasaan onnettomuuksia heidän päällensä, kaikki nuoleni minä
heihin ammun. **24** He nääntyvät nälkään ja menehtyvät ruttoon,
kulkutautien poltteeseen; minä lähetän heidän kimppuunsa
petojen hampaat ja tomussa matelevaisten myrkyn. **25** Ulkona
surmaa miekka ja sisällä kauhu sekä nuorukaisen että neitosen,
sekä imeväisen että harmaapään. **26** Minä sanoisin: 'Minä
puhallan heidät pois, hävitän heidän muistonsa ihmisten seasta',
27 jollen varoisi, että vihollinen tuottaisi minulle mielipahaa, että
heidän vastustajansa selittäisivät sen väärin, että he sanoisivat:
'Meidän kätemme oli korotettu, eikä Herra ole tästä kaikesta
mitään tehnyt'. **28** Sillä he ovat neuvoton kansa, eikä heissä ole
ymmärrystä. **29** Jos he viisaita olisivat, niin he käsittäisivät tämän,
he ymmärtäisivät, mikä heidän loppunsa on. **30** Kuinka yksi ajaisi
tuhatta takaa, kuinka kaksi ajaisi pakoon kymmenentuhatta,
jollei heidän kallionsa olisi heitä myynyt ja Herra luovuttanut
heitä! **31** Sillä heidän kallionsa ei ole niinkuin meidän kalliomme;
niin vihollisemmekin päättelevät. **32** Sillä Sodoman viinipuita
on heidän viinipuunsa, se on kotoisin Gomorran viinitarhoista;
heidän rypäleensä ovat myrkkyrypäleitä, heidän viiniterttujensa
maku on karvas. **33** Heidän viininsä on lohikäärmeitten kähyä,
kyykäärmeitten kauheata myrkkyä. **34** Eikö sitä ole talletettuna
minun takanani, sinetillä lukittuna minun aitoissani? **35** Minun
on kosto ja rankaiseminen, säästetty siksi ajaksi, jolloin heidän
jalkansa horjuu. Sillä heidän onnettomuutensa päivä on lähellä,
ja mikä heitä odottaa, se tulee rientäen. **36** Sillä Herra hankkii
oikeuden kansallensa ja armahtaa palvelijoitansa, koska hän
näkee, että heidän voimansa on poissa ja että kaikki tyynni on

lopussa. **37** Silloin hän kysyy: 'Missä ovat nyt niiden jumalat,
missä kallio, johon he turvasivat, **38** missä ne, jotka söivät heidän
teurasuhriensa rasvan ja joivat heidän juomauhriensa viinin?'
Nouskoot ne auttamaan teitä, olkoot ne teidän suojananne. **39**
Katsokaa nyt, että minä, minä olen, eikä yhtäkään jumalaa ole
minun rinnallani. Minä kuoletan ja minä teen eläväksi, minä lyön
ja minä parannan; eikä ole sitä, joka pelastaisi minun käsistäni.
40 Minä nostan käteni taivasta kohti ja sanon: Niin totta kuin
minä elän iankaikkisesti, kun minä teroitan miekkani salaman,
41 kun minun käteni ryhtyy tuomiota pitämään, niin minä kostan
vastustajilleni ja maksan vihamiehilleni. Minä annan nuolteni
juopua verestä- **42** ja minun miekkani syö lihaa-surmattujen ja
vangittujen verestä, vihollispäällikköjen päistä. **43** Riemuiten
ylistäkää, te pakanakansat, hänen kansaansa, sillä hän kostaa
palvelijoittensa veren; hän antaa koston kohdata vastustajiansa
ja toimittaa sovituksen maallensa, kansallensa." **44** Ja Mooses
tuli ja lausui kaikki tämän virren sanat kansan kuullen, hän
itse ja Joosua, Nuunin poika. **45** Ja kun Mooses oli puhunut
loppuun kaikki nämä sanat koko Israelille, **46** sanoi hän heille:
"Painakaa sydämiinne kaikki ne sanat, jotka minä tänä päivänä
teen todistajiksi teitä vastaan, niin että käskette lapsianne tarkoin
täyttämään kaikki tämän lain sanat. **47** Sillä ei ole se turha sana,
joka ei koskisi teitä, vaan siinä on teidän elämänne; ja sen
sanan varassa te elätte kauan siinä maassa, johon te menette
Jordanin yli, ottamaan sen omaksenne." **48** Ja Herra puhui
Moosekselle sinä samana päivänä sanoen: **49** "Nouse tänne
Abarimin vuoristoon, Nebon vuorelle, joka on Mooabin maassa
vastapäätä Jerikoa, ja katsele Kanaanin maata, jonka minä
annan israelilaisten omaksi. **50** Ja sinä kuolet sillä vuorella, jolle

nouset, ja tulet otetuksi heimosi tykö, niinkuin sinun veljesi Aaron
kuoli Hoorin vuorella ja tuli otetuksi heimonsa tykö, **51** koska te
lankesitte uskottomuuteen minua kohtaan israelilaisten keskellä
Meriban veden ääressä Kaadeksessa, Siinin erämaassa, kun
ette pitäneet minua pyhänä israelilaisten keskellä. **52** Niin, sinä
saat katsella sitä maata matkan päästä, mutta sinne sinä et
pääse, siihen maahan, jonka minä annan israelilaisille."

33 Tämä on se siunaus, jolla Jumalan mies Mooses siunasi
israelilaiset ennen kuolemaansa; **2** hän sanoi: "Herra tuli Siinailta,
Seiristä hän nousi loistaen heille; hän ilmestyi kirkkaudessa
Paaranin vuoristosta, hän tuli kymmentuhantisesta pyhien
joukosta; hänen oikealla puolellansa liekitsi lain tuli. **3** Hän
rakastaa kansoja; kaikki niiden pyhät ovat sinun kädessäsi. He
asettuvat sinun jalkojesi juureen, ottavat oppia sinun sanoistasi.
4 Mooses antoi meille lain, perintönä Jaakobin seurakunnalle. **5**
Ja Herra tuli kuninkaaksi Jesurunissa, kun kansan päämiehet
kokoontuivat, kaikki Israelin sukukunnat. **6** Ruuben eläköön,
älköön hän kuolko; mutta vähäiseksi jääköön hänen miestensä
joukko." **7** Ja tämän hän sanoi Juudasta: "Kuule, Herra, Juudan
huuto ja tuo hänet kansansa luo. Hän sen puolesta käsillänsä
taisteli; ole sinä apuna hänen vihollisiansa vastaan." **8** Ja
Leevistä hän sanoi: "Sinun tummimisi ja uurimisi olkoot sinun
hurskaasi omat, sen miehen, jota sinä Massassa koettelit, jonka
kanssa sinä riitelit Meriban veden luona, **9** joka sanoi isästänsä ja
äidistänsä: 'Minä en heitä nähnyt', ja joka ei tunnustanut veljiään
omiksensa eikä tuntenut omia lapsiansa. Sillä he noudattivat
sinun sanaasi ja pysyivät sinun liitossasi. **10** He opettavat sinun
säädöksiäsi Jaakobille ja Israelille sinun lakiasi; he panevat
suitsutusta sinun eteesi ja kokonaisuhreja sinun alttarillesi. **11**

Siunaa, Herra, hänen voimansa, ja olkoon hänen kättensä työ
sinulle otollinen. Ruhjo hänen vastustajiensa lanteet ja hänen
vihamiehensä niin, että eivät enää nouse." **12** Benjaminista hän
sanoi: "Herran rakkaana hän asuu hänen turvissansa; Herra
suojelee häntä aina ja asuu hänen kukkulainsa välissä". **13**
Ja Joosefista hän sanoi: "Herra siunatkoon hänen maansa
kalleimmalla, kasteella, joka tulee taivaasta, kalleimmalla, mikä
tulee syvyydestä alhaalta, **14** kalleimmalla, minkä aurinko antaa,
kalleimmalla, minkä kuun vaiheet tuottavat, **15** kalleimmalla,
mikä tulee ikuisten vuorien huipuilta, kalleimmalla, mikä tulee
ikikukkuloilta, **16** kalleimmalla, minkä maa kasvaa, ja kaikella,
mitä siinä on, ja mielisuosiollaan, hän, joka pensaassa asui.
Ne laskeutukoot Joosefin pään päälle, hänen päälaellensa,
hänen, joka on ruhtinas veljiensä joukossa. **17** Uljas on hänen
härkiensä esikoinen, sen sarvet ovat kuin villihärän sarvet; niillä
se puskee kumoon kansat, kaikki tyynni maan ääriin saakka.
Sellaisia ovat Efraimin kymmenet tuhannet, sellaisia Manassen
tuhannet." **18** Ja Sebulonista hän sanoi: "Iloitse, Sebulon, kun
liikkeelle lähdet, ja sinä, Isaskar, majoissasi. **19** He kutsuvat
kansoja vuorellensa, siellä he uhraavat oikeita uhreja. Sillä he
imevät merten rikkauden ja hiekkaan kätketyt aarteet." **20** Ja
Gaadista hän sanoi: "Kiitetty olkoon hän, joka on niin laajentanut
Gaadin. Niinkuin naarasleijona hän asettuu leposijaansa ja
raatelee sekä käsivarren että päälaen. **21** Hän katsoi itsellensä
parhaan osan maata, sillä siellä oli hänelle johtajan osa varattu.
Mutta hän tuli kansan päämiesten kanssa, pani toimeen Herran
vanhurskauden ja hänen tuomionsa yhdessä muun Israelin
kanssa." **22** Ja Daanista hän sanoi: "Daan on nuori leijona, joka
syöksyy esiin Baasanista". **23** Ja Naftalista hän sanoi: "Naftali on

kylläinen mielisuosiosta ja täynnä Herran siunausta. Lännen ja
etelän hän omaksensa ottakoon." **24** Ja Asserista hän sanoi:
"Siunattu olkoon Asser poikien joukossa. Olkoon hän veljiensä
lemmikki, ja kastakoon hän jalkansa öljyyn. **25** Rautaa ja vaskea
olkoot sinun salpasi; ja niinkuin sinun päiväsi, niin olkoon sinun
voimasikin. **26** Ei kukaan ole niinkuin Jesurunin Jumala, joka
kulkee taivasten yli sinun apunasi ja korkeudessaan pilvien
päällitse. **27** Sinun turvasi on ikiaikojen Jumala, sinua kannattavat
iankaikkiset käsivarret. Hän karkoitti viholliset sinun tieltäsi, hän
sanoi: 'Hävitä!' **28** Näin Israel asuu turvassa, Jaakobin lähde
erillänsä viljan ja viinin maassa, jonka taivaskin tiukkuu kastetta.
29 Autuas olet sinä, Israel; kuka on sinun vertaisesi! Sinä olet
kansa, jota Herra auttaa, hän, joka on sinun kilpesi ja suojasi,
sinun miekkasi ja korkeutesi. Vihollisesi mielistelevät sinua, ja
sinä astut heidän kukkuloillansa."

34 Ja Mooses nousi Mooabin arolta Nebon vuorelle, Pisgan
huipulle, vastapäätä Jerikoa. Ja Herra näytti hänelle koko maan:
Gileadin Daaniin asti, **2** koko Naftalin, Efraimin ja Manassen
maan, koko Juudan maan aina Länsimereen asti, **3** Etelämaan
sekä Lakeuden, se on Jerikon, Palmukaupungin, laakson, aina
Sooariin asti. **4** Ja Herra sanoi hänelle: "Tämä on se maa,
jonka minä valalla vannoen olen luvannut Aabrahamille, Iisakille
ja Jaakobille, sanoen: 'Sinun jälkeläisillesi minä annan sen'.
Minä olen nyt antanut sinun omin silmin nähdä sen, mutta
sinne sinä et mene." **5** Ja Herran palvelija Mooses kuoli siellä
Mooabin maassa, Herran sanan mukaan. **6** Ja hän hautasi hänet
laaksoon Mooabin maahan, vastapäätä Beet-Peoria, mutta ei
kukaan ole saanut tietää hänen hautaansa tähän päivään asti. **7**
Ja Mooses oli kuollessaan sadan kahdenkymmenen vuoden

vanha, mutta hänen silmänsä eivät olleet hämärtyneet, eikä
hänen elinvoimansa ollut kadonnut. **8** Ja israelilaiset itkivät
Moosesta Mooabin arolla kolmekymmentä päivää; sitten päättyi
Mooseksen muistoksi vietetty itku-ja suruaika. **9** Ja Joosua,
Nuunin poika, oli täynnä viisauden henkeä, sillä Mooses oli
pannut kätensä hänen päällensä; ja israelilaiset tottelivat häntä ja
tekivät, niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn antanut. **10** Mutta
Israelissa ei enää noussut yhtäkään sellaista profeettaa kuin
Mooses, jonka kanssa Herra seurusteli kasvoista kasvoihin; **11**
ei ketään, joka olisi tehnyt sellaisia tunnustekoja ja ihmeitä, kuin
hän Herran lähettämänä teki Egyptin maassa faraolle ja kaikille
hänen palvelijoillensa, koko hänen maallensa; **12** ei ketään,
jolla olisi ollut niin väkevä käsi ja joka olisi tehnyt niin suuria,
peljättäviä tekoja, kuin hän teki koko Israelin silmien edessä.

Joosuan

1 Herran palvelijan Mooseksen kuoltua sanoi Herra Joosualle,
Nuunin pojalle, Mooseksen palvelijalle, näin: **2** "Minun palvelijani
Mooses on kuollut; nouse siis ja mene tämän Jordanin yli,
sinä ja kaikki tämä kansa, siihen maahan, jonka minä annan
heille, israelilaisille. **3** Jokaisen paikan, johon te jalkanne astutte,
minä annan teille, niinkuin olen Moosekselle puhunut. **4** Maa
erämaasta ja tuolta Libanonista aina suureen virtaan, Eufrat-
virtaan, saakka-koko heettiläisten maa-ja aina Suureen mereen
asti, auringonlaskuun päin, on oleva teidän aluettanne. **5** Ei
kukaan kestä sinun edessäsi kaikkena elinaikanasi. Niinkuin
minä olin Mooseksen kanssa, niin minä olen sinunkin kanssasi;
minä en jätä sinua enkä hylkää sinua. **6** Ole luja ja rohkea; sillä
sinä jaat tälle kansalle perinnöksi sen maan, jonka minä heidän
isillensä vannotulla valalla olen luvannut antaa heille. **7** Ole
vain luja ja aivan rohkea ja noudata tarkoin kaikessa sitä lakia,
jonka minun palvelijani Mooses on sinulle antanut; älä poikkea
siitä oikealle äläkä vasemmalle, että menestyisit, missä ikinä
kuljetkin. **8** Älköön tämä lain kirja sinun suustasi poistuko, vaan
tutkiskele sitä päivät ja yöt, että tarkoin noudattaisit kaikkea, mitä
siihen on kirjoitettu, sillä silloin sinä onnistut teilläsi ja silloin sinä
menestyt. **9** Olenhan minä sinua käskenyt: Ole luja ja rohkea;
älä säikähdy äläkä arkaile, sillä Herra, sinun Jumalasi, on sinun
kanssasi, missä ikinä kuljetkin." **10** Silloin Joosua käski kansan
päällysmiehiä sanoen: **11** "Kulkekaa halki leirin ja käskekää
kansaa sanoen: 'Valmistakaa itsellenne evästä, sillä kolmen
päivän kuluttua te kuljette tämän Jordanin yli mennäksenne
ottamaan omaksenne sen maan, jonka Herra, teidän Jumalanne,
teidän omaksenne antaa'". **12** Mutta ruubenilaisille, gaadilaisille

ja toiselle puolelle Manassen sukukuntaa Joosua sanoi näin: **13**
"Muistakaa sitä käskyä, jonka Herran palvelija Mooses teille
antoi sanoen: 'Herra, teidän Jumalanne, suo teidän päästä
rauhaan ja antaa teille tämän maan'. **14** Vaimonne, lapsenne ja
karjanne jääköot siihen maahan, jonka Mooses antoi teille tältä
puolelta Jordanin. Mutta teidän itsenne, kaikkien sotaurhojen, on
taisteluun valmiina lähdettävä veljienne etunenässä ja autettava
heitä, **15** kunnes Herra suo teidän veljienne päästä rauhaan
niinkuin teidänkin, ja hekin ottavat omakseen sen maan, jonka
Herra, teidän Jumalanne, heille antaa. Sitten saatte palata
takaisin siihen maahan, joka on teidän omanne, ja ottaa
omaksenne sen maan, jonka Herran palvelija Mooses antoi
teille tältä puolelta Jordanin, auringonnousun puolelta." **16** Niin
he vastasivat Joosualle sanoen: "Kaiken, minkä olet meidän
käskenyt tehdä, me teemme, ja mihin ikinä meidät lähetät,
sinne me menemme. **17** Niinkuin me olemme kaikessa totelleet
Moosesta, niin me tottelemme sinuakin. Olkoon vain Herra, sinun
Jumalasi, sinun kanssasi, niinkuin hän oli Mooseksen kanssa.
18 Jokainen, joka niskoittelee sinun käskyjäsi vastaan eikä tottele
sanojasi kaikessa, mitä hänelle käsket, surmattakoon. Ole vain
luja ja rohkea."

2 Niin Joosua, Nuunin poika, lähetti salaa Sittimistä kaksi
vakoojaa, sanoen: "Menkää, katselkaa maata ja Jerikoa". Ja he
menivät ja tulivat Raahab nimisen porton taloon ja laskeutuivat
siellä levolle. **2** Mutta Jerikon kuninkaalle kerrottiin näin: "Katso,
tänne on yöllä tullut miehiä israelilaisten joukosta vakoilemaan
maata". **3** Silloin Jerikon kuningas lähetti sanan Raahabille: "Tuo
ulos ne miehet, jotka ovat tulleet luoksesi, jotka ovat tulleet sinun
taloosi, sillä he ovat tulleet koko maata vakoilemaan". **4** Mutta

vaimo otti molemmat miehet, piilotti heidät ja sanoi: "Miehet kyllä
tulivat minun luokseni, mutta en tiennyt, mistä he olivat. **5** Ja
kun kaupungin portti pimeän tullen oli suljettava, niin miehet
lähtivät ulos. En tiedä, minne miehet menivät; ajakaa nopeasti
heitä takaa, niin te saavutatte heidät." **6** Mutta hän oli vienyt
heidät katolle ja kätkenyt heidät pellavanvarsien alle, joita oli
asetellut katolle. **7** Niin miehet ajoivat heitä takaa Jordanin tietä
kahlauspaikoille saakka, ja kaupungin portti suljettiin, niin pian
kuin heidän takaa-ajajansa olivat menneet. **8** Mutta ennenkuin
he olivat laskeutuneet levolle, nousi hän heidän luoksensa katolle
ja sanoi miehille: **9** "Minä tiedän, että Herra antaa teille tämän
maan ja että kauhu teitä kohtaan on vallannut meidät ja että
kaikki maan asukkaat menehtyvät pelkoon teidän edessänne. **10**
Sillä me olemme kuulleet, kuinka Herra kuivasi Kaislameren
vedet teidän tieltänne, kun lähditte Egyptistä, ja mitä te teitte
niille kahdelle amorilaisten kuninkaalle tuolla puolella Jordanin,
Siihonille ja Oogille, jotka te vihitte tuhon omiksi. **11** Kun me
sen kuulimme, raukesi meidän sydämemme, eikä kenessäkään
ole enää rohkeutta asettua teitä vastaan; sillä Herra, teidän
Jumalanne, on Jumala ylhäällä taivaassa ja alhaalla maan
päällä. **12** Niin vannokaa nyt minulle Herran kautta, että niinkuin
minä olen tehnyt teille laupeuden, tekin teette laupeuden minun
isäni perheelle; ja antakaa minulle varma merkki siitä, **13**
että jätätte eloon minun isäni, äitini, veljeni, sisareni ja kaikki
heidän omaisensa ja pelastatte meidät kuolemasta." **14** Niin
miehet sanoivat hänelle: "Me vastaamme hengellämme teidän
hengestänne, jos vain ette ilmaise tätä meidän asiaamme. Kun
Herra antaa meille tämän maan, niin me osoitamme sinulle
laupeutta ja uskollisuutta." **15** Ja hän laski heidät köydellä alas

ikkunasta, sillä hänen talonsa oli kiinni kaupungin muurissa, niin
että hän asui muurissa kiinni. **16** Ja hän sanoi heille: "Menkää
vuoristoon, etteivät takaa-ajajat kohtaisi teitä, ja olkaa siellä
piilossa kolme päivää, kunnes takaa-ajajat ovat palanneet; sitten
voitte lähteä matkaanne". **17** Niin miehet sanoivat hänelle: "Me
olemme vapaat siitä valasta, jonka meille vannotit, **18** jollet sinä,
kun me tulemme tähän maahan, sido tätä punaista nauhaa siihen
ikkunaan, josta laskit meidät alas, ja kokoa isääsi, äitiäsi, veljiäsi
ja isäsi koko perhettä luoksesi taloon. **19** Ja kuka vain menee
talosi ovesta ulos, sen veri tulkoon hänen oman päänsä päälle, ja
me olemme vastuusta vapaat; mutta kuka vain on sinun kanssasi
talossa, sen veri tulkoon meidän päämme päälle, jos kenen
käsi sattuu häneen. **20** Mutta jos sinä ilmaiset tämän meidän
asiamme, niin me olemme vapaat valasta, jonka meillä vannotit."
21 Ja hän sanoi: "Olkoon, niinkuin sanotte", ja päästi heidät
menemään, ja he lähtivät. Ja hän sitoi sen punaisen nauhan
ikkunaan. **22** Niin he lähtivät ja tulivat vuoristoon ja viipyivät
siellä kolme päivää, kunnes takaa-ajajat olivat palanneet. Ja
takaa-ajajat etsivät heitä kaikkialta tien varrelta, mutta eivät
löytäneet. **23** Sitten nuo kaksi miestä kääntyivät paluumatkalle.
He laskeutuivat alas vuoristosta, menivät virran yli ja tulivat
Joosuan, Nuunin pojan, luo ja kertoivat hänelle kaikki, mitä
heille oli tapahtunut. **24** Ja he sanoivat Joosualle: "Herra on
antanut koko maan meidän käsiimme, ja kaikki maan asukkaat
menehtyvät pelkoon meidän edessämme".

3 Niin Joosua nousi varhain seuraavana aamuna, ja he lähtivät
liikkeelle Sittimistä ja tulivat Jordanille, hän ja kaikki israelilaiset;
ja he olivat siellä yötä, ennenkuin menivät virran yli. **2** Mutta
kolmen päivän kuluttua kulkivat päällysmiehet halki leirin **3**

ja käskivät kansaa sanoen: "Kun te näette Herran, teidän
Jumalanne, liitonarkin ja leeviläiset papit sitä kantamassa, niin
lähtekää tekin liikkeelle paikoiltanne ja seuratkaa sitä. **4** Kuitenkin
olkoon noin kahdentuhannen kyynärän välimatka teidän ja sen
välillä-älkää menkö sitä lähelle-että tietäisitte tien, jota teidän on
käytävä, sillä te ette ole ennen kulkeneet sitä tietä." **5** Ja Joosua
sanoi kansalle: "Pyhittäytykää, sillä huomenna Herra on tekevä
ihmeellisiä tekoja teidän keskuudessanne". **6** Mutta papeille
Joosua sanoi näin: "Ottakaa liitonarkki ja kulkekaa kansan
edellä". Niin he ottivat liitonarkin ja kulkivat kansan edellä. **7**
Silloin Herra sanoi Joosualle: "Tästä päivästä alkaen minä teen
sinut suureksi koko Israelin silmissä, jotta he tietäisivät, että
niinkuin minä olin Mooseksen kanssa, niin minä olen sinunkin
kanssasi. **8** Käske pappeja, jotka kantavat liitonarkkia, ja sano:
'Kun tulette Jordanin veden ääreen, niin pysähtykää Jordanin
rantaan'." **9** Sitten Joosua sanoi israelilaisille: "Tulkaa tänne ja
kuulkaa Herran, teidän Jumalanne, sanat". **10** Ja Joosua sanoi:
"Tästä saatte tietää, että elävä Jumala on teidän keskellänne ja
karkoittaa teidän tieltänne kanaanilaiset, heettiläiset, hivviläiset,
perissiläiset, girgasilaiset, amorilaiset ja jebusilaiset: **11** katso,
kaiken maan Herran liitonarkki kulkee teidän edellänne Jordanin
poikki. **12** Ottakaa siis kaksitoista miestä Israelin sukukunnista,
kustakin sukukunnasta yksi mies. **13** Niin pian kuin papit, jotka
kantavat Herran, kaiken maan Herran, liitonarkkia, laskevat
jalkansa Jordanin veteen, katkeaa Jordanin vesi, ylhäältä päin
virtaava vesi, juoksussaan ja pysähtyy roukkioksi." **14** Kun
kansa sitten lähti liikkeelle teltoistaan mennäksensä Jordanin
poikki, liitonarkkia kantavien pappien käydessä kansan edellä,
15 ja niin pian kuin liitonarkin kantajat tulivat Jordanille ja

liitonarkkia kantavien pappien jalat painuivat rantaveteen, niin
vaikka Jordan koko elonleikkuuajan on tulvillaan yli kaikkien
äyräidensä, **16** pysähtyi ylhäältä päin virtaava vesi ja seisoi
yhtenä roukkiona hyvin kaukana Aadamin luona, sen kaupungin,
joka on Saaretanin vieressä; ja se vesi, joka virtasi alaspäin
Aromereen, Suolamereen, hävisi kokonaan. Niin kansa kulki
virran yli Jerikon kohdalta. **17** Ja Herran liitonarkkia kantavat
papit seisoivat alallaan kuivalla pohjalla keskellä Jordania, kaiken
Israelin kulkiessa kuivaa myöten, kunnes koko kansa oli ehtinyt
kulkea Jordanin yli.

4 Ja kun koko kansa oli ehtinyt kulkea Jordanin yli, sanoi Herra
Joosualle näin: **2** "Ottakaa kansasta kaksitoista miestä, kustakin
sukukunnasta yksi mies, **3** ja käskekää heitä sanoen: 'Ottakaa
itsellenne tästä, keskeltä Jordania, siltä kohdalta, missä papit
seisovat alallaan, kaksitoista kiveä ja viekää ne mukananne ja
asettakaa ne siihen paikkaan, mihin jäätte ensi yöksi'". **4** Niin
Joosua kutsui ne kaksitoista miestä, jotka hän oli määrännyt
otettaviksi israelilaisista, yhden miehen kustakin sukukunnasta,
5 ja Joosua sanoi heille: "Menkää Herran, Jumalanne, arkin
eteen keskelle Jordania, ja nostakoon kukin kiven olalleen
israelilaisten sukukuntien luvun mukaan, **6** että ne olisivat
merkkinä teidän keskellänne. Kun lapsenne vastaisuudessa
kysyvät ja sanovat: 'Mitä nämä kivet merkitsevät?' **7** niin
vastatkaa heille: 'Sitä, että Jordanin vesi katkesi juoksussaan
Herran liitonarkin edessä, kun se kulki Jordanin poikki; Jordanin
vesi katkesi juoksussaan, ja siitä ovat nämä kivet muistona
israelilaisille ikuisiksi ajoiksi'." **8** Ja israelilaiset tekivät, niinkuin
Joosua oli käskenyt, ja ottivat israelilaisten sukukuntien luvun
mukaan kaksitoista kiveä keskeltä Jordania, niinkuin Herra

oli puhunut Joosualle, ja veivät ne mukanaan yöpaikkaan ja
asettivat ne sinne. **9** Ja Joosua pystytti kaksitoista kiveä keskelle
Jordania sille kohdalle, jossa liitonarkkia kantavat papit seisoivat;
ja ne ovat siellä vielä tänäkin päivänä. **10** Ja papit, jotka kantoivat
arkkia, seisoivat keskellä Jordania, kunnes oli suoritettu kaikki,
mitä Herra oli käskenyt Joosuan puhua kansalle, kaikki tyynni,
mistä Mooses oli Joosualle käskyn antanut, ja kansa kulki
nopeasti virran yli. **11** Ja kun koko kansa oli ehtinyt kulkea
virran yli, menivät Herran arkki ja papit yli, kansan eteen. **12** Ja
ruubenilaiset, gaadilaiset ja toinen puoli Manassen sukukuntaa
kulkivat taisteluun valmiina israelilaisten etunenässä, niinkuin
Mooses oli heille puhunut. **13** Noin nelikymmentuhantinen sotaan
varustettu joukko heitä kulki Herran edellä taisteluun Jerikon
arolle. **14** Sinä päivänä Herra teki Joosuan suureksi koko Israelin
silmissä, ja he pelkäsivät häntä kaikkena hänen elinaikanansa,
niinkuin olivat Moosesta peljänneet. **15** Ja Herra puhui Joosualle
sanoen: **16** "Käske pappeja, jotka kantavat lain arkkia, astumaan
ylös Jordanista." **17** Niin Joosua käski pappeja sanoen: "Astukaa
ylös Jordanista". **18** Kun nyt Herran liitonarkkia kantavat papit
astuivat ylös Jordanista, niin tuskin olivat pappien jalat nousseet
kuivalle maalle, kun Jordanin vesi palasi paikoilleen ja juoksi
niinkuin ennenkin yli kaikkien äyräidensä. **19** Kansa astui ylös
Jordanista ensimmäisen kuun kymmenentenä päivänä. Ja he
leiriytyivät Gilgaliin, Jerikon itäiselle rajalle. **20** Ja ne kaksitoista
kiveä, jotka he olivat ottaneet Jordanista, Joosua pystytti Gilgaliin.
21 Ja hän sanoi israelilaisille näin: "Kun lapsenne vastaisuudessa
kysyvät isiltään ja sanovat: 'Mitä nämä kivet merkitsevät?' **22** niin
ilmoittakaa se lapsillenne ja sanokaa: 'Israel kulki tämän Jordanin
poikki kuivaa myöten, **23** koska Herra, teidän Jumalanne, kuivasi

Jordanin veden teidän tieltänne, kunnes olitte kulkeneet virran
poikki, samoinkuin Herra, teidän Jumalanne, teki Kaislamerelle,
jonka hän kuivasi meidän tieltämme, kunnes olimme kulkeneet
sen poikki, **24** jotta kaikki maan kansat tulisivat tietämään, että
Herran käsi on väkevä, ja jotta te pelkäisitte Herraa, teidän
Jumalaanne, ainiaan'".

5 Kun kaikki amorilaisten kuninkaat, jotka asuivat tällä puolella
Jordanin, lännen puolella, ja kaikki kanaanilaisten kuninkaat,
jotka asuivat meren rannalla, kuulivat, kuinka Herra oli kuivannut
Jordanin veden israelilaisten tieltä, kunnes he olivat kulkeneet
yli, niin raukesi heidän sydämensä, eikä heissä enää ollut
rohkeutta asettua israelilaisia vastaan. **2** Siihen aikaan Herra
sanoi Joosualle: "Tee itsellesi kiviveitsiä ja ympärileikkaa taas
israelilaiset toistamiseen". **3** Niin Joosua teki itselleen kiviveitsiä
ja ympärileikkasi israelilaiset Esinahkakukkulan luona. **4** Ja
syy siihen, että Joosua toimitti ympärileikkauksen, oli tämä:
koko kansa, joka oli lähtenyt Egyptistä, miehenpuolet, kaikki
sotakuntoiset miehet, olivat kuolleet matkalla erämaassa, heidän
lähdettyään Egyptistä. **5** Sillä kaikki se kansa, joka oli lähtenyt,
oli ollut ympärileikattu, mutta sitä kansaa, joka oli syntynyt
matkalla erämaassa, heidän lähdettyään Egyptistä, ei oltu
ympärileikattu. **6** Sillä neljäkymmentä vuotta olivat israelilaiset
vaeltaneet erämaassa, kunnes oli hävinnyt koko se kansa, ne
sotakuntoiset miehet, jotka olivat Egyptistä lähteneet, ne, jotka
eivät olleet totelleet Herran ääntä ja joille Herra sentähden
oli vannonut, ettei hän ollut salliva heidän nähdä sitä maata,
jonka Herra heidän isillensä vannotulla valalla oli luvannut
antaa meille, sitä maata, joka vuotaa maitoa ja mettä. **7**
Mutta hän herätti heidän poikansa heidän sijaansa; ne Joosua

ympärileikkasi, sillä he olivat ympärileikkaamattomia, koska
ei heitä oltu ympärileikattu matkalla. **8** Kun koko kansa oli
saatu ympärileikatuksi, pysyivät he paikallaan leirissä, kunnes
olivat toipuneet. **9** Niin Herra sanoi Joosualle: "Tänä päivänä
minä olen vierittänyt teidän päältänne Egyptin häväistyksen".
Sentähden kutsutaan paikkaa vielä tänäkin päivänä Gilgaliksi.
10 Kun israelilaiset olivat leiriytyneet Gilgaliin, viettivät he sen
kuukauden neljäntenätoista päivänä, ehtoolla, pääsiäistä Jerikon
arolla. **11** Ja pääsiäisen jälkeisenä päivänä he söivät sen maan
tuotteista happamatonta leipää ja paahdettuja jyviä, juuri sinä
päivänä. **12** Mutta seuraavana päivänä lakkasi manna, koska he
söivät sen maan tuotteita; eivätkä israelilaiset enää saaneet
mannaa, vaan he söivät sinä vuonna Kanaanin maan satoa.
13 Ja tapahtui Joosuan ollessa Jerikon luona, että hän nosti
silmänsä ja näki miehen seisovan edessään, paljastettu miekka
kädessä. Ja Joosua meni hänen luokseen ja sanoi hänelle:
"Oletko sinä meikäläisiä vai vihollisiamme?" **14** Niin hän sanoi:
"En, vaan minä olen Herran sotajoukon päämies ja olen juuri nyt
tullut". Niin Joosua heittäytyi kasvoilleen maahan, kumarsi ja
sanoi hänelle: "Mitä herrallani on sanottavana palvelijalleen?" **15**
Ja Herran sotajoukon päämies sanoi Joosualle: "Riisu kengät
jalastasi, sillä paikka, jossa seisot, on pyhä". Ja Joosua teki niin.

6 Mutta Jeriko sulki porttinsa ja oli suljettuna israelilaisilta: ei
kukaan käynyt ulos, eikä kukaan käynyt sisälle. **2** Niin Herra
sanoi Joosualle: "Katso, minä annan sinun käsiisi Jerikon sekä
sen kuninkaan ja sotaurhot. **3** Kulkekaa siis, kaikki sotakuntoiset
miehet, kaupungin ympäri, kiertäkää kerta kaupunki; tee niin
kuutena päivänä. **4** Ja seitsemän pappia kantakoon seitsemää
oinaansarvista pasunaa arkin edellä. Seitsemäntenä päivänä

kulkekaa kaupungin ympäri seitsemän kertaa, ja papit puhaltakoot
pasunoihin. **5** Ja kun pitkä oinaansarven puhallus kuuluu,
kun kuulette pasunan äänen, niin nostakoon koko kansa
kovan sotahuudon; silloin kaupungin muuri kukistuu siihen
paikkaansa, ja kansa voi rynnätä sinne ylös, kukin suoraan
eteensä." **6** Silloin Joosua, Nuunin poika, kutsui papit ja sanoi
heille: "Ottakaa liitonarkki, ja seitsemän pappia kantakoon
seitsemää oinaansarvista pasunaa Herran arkin edellä". **7**
Sitten hän sanoi kansalle: "Lähtekää ja kulkekaa kaupungin
ympäri, ja aseväki käyköön Herran arkin edellä". **8** Ja tapahtui,
niinkuin Joosua oli kansalle sanonut. Ne seitsemän pappia,
jotka kantoivat niitä seitsemää oinaansarvista pasunaa Herran
edellä, lähtivät ja puhalsivat pasunoihin, ja Herran liitonarkki
kulki heidän jäljessään. **9** Ja aseväki kulki pasunaa puhaltavien
pappien edellä, mutta muu väki kulki arkin jäljessä, samalla
kuin pasunoihin yhtenään puhallettiin. **10** Ja Joosua käski
kansaa sanoen: "Älkää nostako sotahuutoa älkääkä antako
äänenne kuulua, älköönkä sanaakaan pääskö teidän suustanne
ennenkuin sinä päivänä, jona minä teille sanon: 'Nostakaa
sotahuuto', silloin se nostakaa." **11** Ja hän antoi Herran arkin
kulkea yhden kierroksen kaupungin ympäri; sitten he menivät
leiriin ja jäivät yöksi leiriin. **12** Joosua nousi varhain seuraavana
aamuna, ja papit ottivat Herran arkin. **13** Ja ne seitsemän
pappia, jotka kantoivat niitä seitsemää oinaansarvista pasunaa
Herran arkin edellä, kulkivat puhaltaen yhtenään pasunoihin, ja
aseväki kulki heidän edellään, mutta muu väki kulki Herran arkin
jäljessä, samalla kuin pasunoihin yhtenään puhallettiin. **14** Ja
tänä toisenakin päivänä he kulkivat kerran kaupungin ympäri ja
palasivat sitten leiriin. Niin he tekivät kuutena päivänä. **15** Mutta

seitsemäntenä päivänä he nousivat varhain aamun sarastaessa
ja kulkivat kaupungin ympäri samalla tavalla seitsemän kertaa.
Ainoastaan sinä päivänä he kulkivat kaupungin ympäri seitsemän
kertaa. **16** Ja kun papit seitsemännellä kerralla puhalsivat
pasunoihin, sanoi Joosua kansalle: "Nostakaa sotahuuto, sillä
Herra antaa teille kaupungin. **17** Kaupunki ja kaikki, mitä siinä
on, vihittäköön tuhon omaksi Herran kunniaksi; ainoastaan
portto Raahab jääköön henkiin, hän ja kaikki, jotka ovat hänen
kanssaan hänen talossansa, sillä hän piilotti tiedustelijat, jotka
me lähetimme. **18** Mutta karttakaa tuhon omaksi vihittyä, ettette
vihi jotakin tuhon omaksi ja kuitenkin ota tuhon omaksi vihittyä
ja niin tule vihkineiksi Israelin leiriä tuhon omaksi ja syökse
sitä onnettomuuteen. **19** Ja kaikki hopea ja kulta sekä vaski-
ja rautakalut olkoot pyhitetyt Herralle; ne joutukoot Herran
aartehistoon." **20** Silloin kansa nosti sotahuudon ja pasunoihin
puhallettiin. Kun kansa kuuli pasunan äänen, niin se nosti
kovan sotahuudon; silloin kukistui muuri siihen paikkaansa,
ja kansa ryntäsi ylös kaupunkiin, kukin suoraan eteensä. Niin
he valloittivat kaupungin. **21** Ja he vihkivät miekan terällä
tuhon omaksi kaiken, mitä kaupungissa oli, miehet ja naiset,
nuoret ja vanhat, vieläpä härät, lampaat ja aasit. **22** Mutta niille
kahdelle miehelle, jotka olivat olleet vakoilemassa maata, Joosua
sanoi: "Menkää sen porton taloon ja tuokaa nainen ja kaikki
hänen omaisensa sieltä ulos, niinkuin olette hänelle vannoneet".
23 Silloin ne nuoret miehet, jotka olivat olleet vakoilemassa,
menivät ja toivat ulos Raahabin sekä hänen isänsä, äitinsä,
veljensä ja kaikki hänen omaisensa; kaikki hänen sukulaisensa
he toivat ulos ja jättivät heidät Israelin leirin ulkopuolelle. **24**
Mutta kaupungin ja kaikki, mitä siinä oli, he polttivat tulella;

ainoastaan hopean, kullan sekä vaski-ja rautakalut he panivat
Herran huoneen aartehistoon. **25** Mutta portto Raahabin sekä
hänen isänsä perheen ja kaikki hänen omaisensa Joosua jätti
henkiin; ja hän jäi asumaan Israelin keskuuteen, aina tähän
päivään asti, koska hän oli piilottanut ne tiedustelijat, jotka
Joosua oli lähettänyt vakoilemaan Jerikoa. **26** Siihen aikaan
Joosua vannotti tämän valan: "Kirottu olkoon Herran edessä
se mies, joka ryhtyy rakentamaan tätä Jerikon kaupunkia. Sen
perustuksen laskemisesta hän menettäköön esikoisensa ja sen
porttien pystyttämisestä nuorimpansa." **27** Ja Herra oli Joosuan
kanssa, ja hänen maineensa levisi kautta maan.

7 Mutta israelilaiset menettelivät uskottomasti anastamalla
itselleen tuhon omaksi vihittyä; sillä Aakan, Karmin poika,
joka oli Sabdin poika, joka Serahin poika, Juudan sukukuntaa,
otti itselleen tuhon omaksi vihittyä. Silloin syttyi Herran viha
israelilaisia kohtaan. **2** Ja Joosua lähetti miehiä Jerikosta Aihin,
joka on lähellä Beet-Aavenia, itään päin Beetelistä, ja sanoi
heille näin: "Menkää vakoilemaan maata". Niin miehet menivät ja
vakoilivat Aita. **3** Kun he palasivat Joosuan luo, sanoivat he
hänelle: "Älköön koko kansa menkö, vaan menköön noin kaksi tai
kolme tuhatta miestä Aita valloittamaan; älä vaivaa koko kansaa
sinne, sillä niitä on vähän". **4** Niin meni sinne kansasta noin kolme
tuhatta miestä, mutta he kääntyivät pakoon Ain miesten edestä.
5 Ja Ain miehet löivät heitä kuoliaaksi noin kolmekymmentä kuusi
miestä, ajoivat heitä takaa kaupungin portilta Sebarimiin asti ja
voittivat heidät rinteessä. Silloin kansan sydän raukesi ja tuli kuin
vedeksi. **6** Niin Joosua repäisi vaatteensa ja lankesi kasvoilleen
maahan Herran arkin eteen ja oli siinä iltaan saakka, hän ja
Israelin vanhimmat; ja he heittivät tomua päänsä päälle. **7** Ja

Joosua sanoi: "Voi, Herra, Herra, minkätähden toit tämän kansan
Jordanin yli antaaksesi meidät amorilaisten käsiin ja tuhotaksesi
meidät? Oi, jospa olisimme päättäneet jäädä tuolle puolelle
Jordanin! **8** Oi, Herra, mitä sanoisinkaan, kun Israel on kääntynyt
pakoon vihollistensa edestä! **9** Kun kanaanilaiset ja kaikki
muut maan asukkaat sen kuulevat, niin he saartavat meidät ja
hävittävät meidän nimemme maan päältä. Mitä aiot tehdä suuren
nimesi puolesta?" **10** Mutta Herra sanoi Joosualle: "Nouse!
Miksi makaat kasvoillasi? **11** Israel on tehnyt syntiä, he ovat
rikkoneet minun liittoni, jonka minä olen heille säätänyt; he ovat
ottaneet sitä, mikä oli vihitty tuhon omaksi, he ovat varastaneet
ja valhetelleet, he ovat panneet sen omain tavarainsa joukkoon.
12 Sentähden israelilaiset eivät voi kestää vihollistensa edessä,
vaan heidän täytyy kääntyä pakoon vihollistensa edestä, sillä
he itse ovat vihityt tuhon omiksi. En minä enää ole teidän
kanssanne, ellette hävitä keskuudestanne tuhon omaksi vihittyä.
13 Nouse, pyhitä kansa ja sano: Pyhittäytykää huomiseksi, sillä
näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Sinun keskuudessasi, Israel,
on jotakin tuhon omaksi vihittyä; sinä et voi kestää vihollistesi
edessä, ennenkuin olette poistaneet keskuudestanne tuhon
omaksi vihityn. **14** Astukaa siis huomenaamuna sukukunnittain
esiin, ja se sukukunta, johon Herran arpa osuu, astukoon esiin
suvuittain, ja se suku, johon Herran arpa osuu, astukoon esiin
perhekunnittain, ja se perhekunta, johon Herran arpa osuu,
astukoon esiin mies mieheltä. **15** Mutta se, jolta tavataan
tuhon omaksi vihittyä, poltettakoon tulessa, hän ja kaikki,
mitä hänellä on, sillä hän on rikkonut Herran liiton ja tehnyt
häpeällisen teon Israelissa." **16** Niin Joosua antoi varhain
seuraavana aamuna Israelin sukukunnittain astua esiin; ja

arpa osui Juudan sukukuntaan. **17** Silloin hän antoi Juudan
sukukunnan astua esiin, ja arpa osui serahilaisten sukuun. Sitten
hän antoi serahilaisten suvun astua esiin mies mieheltä, ja arpa
osui Sabdiin. **18** Niin hän antoi hänen perhekuntansa mies
mieheltä astua esiin, ja arpa osui Aakaniin, Karmin poikaan, joka
oli Sabdin poika, joka Serahin poika, Juudan sukukuntaa. **19**
Silloin Joosua sanoi Aakanille: "Poikani, anna Herralle, Israelin
Jumalalle, kunnia ja anna hänelle ylistys: tunnusta minulle, mitä
olet tehnyt, äläkä salaa sitä minulta". **20** Niin Aakan vastasi
Joosualle ja sanoi: "Minä todella olen tehnyt syntiä Herraa,
Israelin Jumalaa, vastaan, sillä näin minä tein: **21** kun minä näin
saaliin joukossa kauniin sinearilaisen vaipan, kaksisataa sekeliä
hopeata ja kultalevyn, viidenkymmenen sekelin painoisen, niin
minussa syttyi niihin himo, ja minä otin ne; ne ovat kätkettyinä
maahan keskelle minun telttaani, hopea alimpana". **22** Niin
Joosua lähetti miehiä ottamaan selkoa, ja ne juoksivat telttaan.
Siellä oli kätkö hänen teltassaan, hopea alimpana. **23** Ja he
ottivat ne teltasta, veivät ne Joosuan ja kaikkien israelilaisten
luo ja panivat Herran eteen. **24** Niin Joosua yhdessä koko
Israelin kanssa otti Aakanin, Serahin pojan, ja hopean, vaipan ja
kultalevyn, sekä hänen poikansa, tyttärensä, härkänsä, aasinsa,
lampaansa, telttansa ynnä kaikki, mitä hänellä oli, ja he veivät
ne Aakorin laaksoon. **25** Ja Joosua sanoi: "Miksi olet syössyt
meidät onnettomuuteen? Herra syöksee sinut onnettomuuteen
tänä päivänä." Silloin koko Israel kivitti hänet kuoliaaksi. He
polttivat heidät tulessa ja kivittivät heidät. **26** Ja he kasasivat
hänen päällensä suuren kiviroukkion, joka vielä tänäkin päivänä
on olemassa; ja niin Herra lauhtui vihansa hehkusta. Sentähden
kutsutaan sitä paikkaa vielä tänäkin päivänä Aakorin laaksoksi.

8 Ja Herra sanoi Joosualle: "Älä pelkää äläkä arkaile. Ota
mukaasi kaikki sotaväki ja lähde ja mene Aihin. Katso, minä
annan sinun käsiisi Ain kuninkaan ja hänen kansansa, hänen
kaupunkinsa ja maansa. **2** Ja tee Aille ja sen kuninkaalle,
niinkuin teit Jerikolle ja sen kuninkaalle; kuitenkin saatte ryöstää
itsellenne, mitä sieltä on saatavana saalista ja karjaa. Aseta
väijytys kaupungin taa." **3** Niin Joosua ynnä kaikki sotaväki lähti
liikkeelle mennäkseen Aihin. Ja Joosua valitsi kolmekymmentä
tuhatta miestä, sotaurhoa, ja lähetti heidät menemään yöllä. **4**
Ja hän käski heitä sanoen: "Asettukaa väijyksiin kaupungin taa,
ei aivan kauas kaupungista; ja olkaa kaikki valmiina. **5** Mutta
minä ynnä kaikki se väki, joka on minun kanssani, lähenemme
kaupunkia. Kun he sitten tulevat ulos meitä vastaan niinkuin
ensi kerrallakin, niin me käännymme pakoon heidän edestänsä.
6 Ja he seuraavat meitä niin kauas, että eristämme heidät
kaupungista, sillä he sanovat: 'He pakenevat meitä niinkuin ensi
kerrallakin'. Kun me näin pakenemme heitä, **7** silloin nouskaa te
väijytyksestä ja ottakaa kaupunki haltuunne, sillä Herra, teidän
Jumalanne, antaa sen teidän käsiinne. **8** Ja kun olette saaneet
kaupungin valtaanne, sytyttäkää kaupunki palamaan; tehkää
Herran sanan mukaan. Huomatkaa, että minä käsken teidän
tehdä sen." **9** Sitten Joosua lähetti heidät menemään, ja he
menivät ja asettuivat väijytyspaikkaan Beetelin ja Ain välille,
länteen päin Aista. Mutta Joosua oli sen yön kansan kanssa. **10**
Varhain seuraavana aamuna Joosua piti kansan katselmuksen ja
lähti, hän ja Israelin vanhimmat, kansan etunenässä nousemaan
Aihin. **11** Ja kaikki se sotaväki, joka oli hänen kanssaan,
nousi, lähestyi ja tuli kaupungin edustalle; ja he leiriytyivät Ain
pohjoispuolelle, niin että laakso oli heidän ja Ain välillä. **12** Sitten

hän otti noin viisituhatta miestä ja asetti heidät väijyksiin Beetelin
ja Ain välille, länteen päin kaupungista. **13** Niin kansa, koko leiri,
joka oli kaupungin pohjoispuolella, ja kaupungin länsipuolella
oleva jälkijoukko asetettiin asemiinsa. Mutta Joosua meni sinä
yönä keskelle laaksoa. **14** Kun Ain kuningas näki sen, niin
kaupungin miehet, kuningas ja kaikki hänen väkensä, lähtivät
varhain aamulla nopeasti taisteluun Israelia vastaan määrättyyn
paikkaan aromaan puolelle; hän ei näet tiennyt, että oli väijytys
häntä vastaan kaupungin takana. **15** Niin Joosua ja koko Israel
olivat joutuvinaan tappiolle ja pakenivat erämaahan päin. **16**
Silloin kaupungin koko väki kutsuttiin ajamaan heitä takaa; ja
he ajoivat Joosuaa takaa, ja niin heidät eristettiin kaupungista.
17 Eikä Aihin eikä Beeteliin jäänyt ainoatakaan miestä, joka ei
lähtenyt Israelin jälkeen, vaan he jättivät kaupungin avoimeksi ja
ajoivat takaa Israelia. **18** Niin Herra sanoi Joosualle: "Ojenna
keihäs, joka on kädessäsi, Aita kohti, sillä minä annan sen sinun
käsiisi". Ja Joosua ojensi keihään, joka oli hänen kädessään,
kaupunkia kohti. **19** Silloin väijyksissä oleva joukko nousi kiiruusti
paikaltaan ja riensi, niin pian kuin hän ojensi kätensä, ja tunkeutui
kaupunkiin ja valloitti sen ja sytytti heti kaupungin palamaan.
20 Kun Ain miehet kääntyivät ja katsoivat taaksensa, niin he
näkivät kaupungista savun nousevan taivasta kohti; eivätkä
he kyenneet pakenemaan, ei sinne eikä tänne, sillä se väki,
joka pakeni erämaahan, kääntyi takaa-ajajia vastaan. **21** Kun
Joosua ja koko Israel näki, että väijyksissä ollut joukko oli
valloittanut kaupungin ja että kaupungista nousi savu, niin he
palasivat takaisin ja voittivat Ain miehet. **22** Ja myöskin ne
toiset lähtivät kaupungista heitä vastaan, joten he joutuivat
israelilaisten väliin, toisten ollessa edessä, toisten takana.

Ja he voittivat heidät, päästämättä pakoon ja pelastumaan
ainoatakaan heistä. **23** Mutta Ain kuninkaan he ottivat kiinni
elävänä ja toivat hänet Joosuan eteen. **24** Kun Israel oli
surmannut kaikki Ain asukkaat kedolla, erämaassa, jonne he
olivat heitä ajaneet takaa, ja he kaikki viimeiseen mieheen olivat
kaatuneet miekan terään, palasi koko Israel Aihin, ja siellä
olevat tapettiin miekan terällä. **25** Ja niitä, jotka sinä päivänä
kaatuivat, miehiä ja naisia, oli kaikkiaan kaksitoista tuhatta,
kaikki Ain asukkaat. **26** Joosua ei vetänyt takaisin kättänsä,
jossa hänellä oli keihäs ojennettuna, ennenkuin oli vihkinyt
tuhon omiksi kaikki Ain asukkaat. **27** Ainoastaan karjan, ja
mitä kaupungista oli saatavana saalista, Israel ryösti itselleen
sen määräyksen mukaan, jonka Herra oli Joosualle antanut.
28 Ja Joosua poltti Ain ja teki siitä ikiajoiksi rauniokummun,
aution aina tähän päivään asti. **29** Mutta Ain kuninkaan hän
ripusti hirteen, jossa hän riippui iltaan asti. Mutta auringon
laskiessa Joosua käski ottaa hänen ruumiinsa alas hirrestä, ja he
heittivät sen kaupungin portin edustalle ja kasasivat sen päälle
suuren kiviroukkion, joka on siellä vielä tänäkin päivänä. **30**
Silloin Joosua rakensi Eebalin vuorelle alttarin Herralle, Israelin
Jumalalle, **31** niinkuin Herran palvelija Mooses oli käskenyt
israelilaisten tehdä ja niinkuin on kirjoitettuna Mooseksen lain
kirjassa: alttarin hakkaamattomista kivistä, joihin ei oltu rauta-
aseella koskettu. Ja he uhrasivat sen päällä polttouhreja Herralle
ja teurastivat teuraita yhteysuhriksi. **32** Ja hän kirjoitti siellä
kiviin jäljennöksen Mooseksen laista, jonka tämä oli kirjoittanut
israelilaisille. **33** Ja koko Israel vanhimpineen, päällysmiehineen ja
tuomareineen seisoi kummallakin puolella arkkia, päin leeviläisiä
pappeja, jotka kantoivat Herran liitonarkkia, niin muukalaiset

kuin maassasyntyneetkin, toinen puoli kääntyneenä Garissimin
vuorta kohti, toinen puoli Eebalin vuorta kohti. Niin Israelin
kansa ensiksi siunattiin, niinkuin Herran palvelija Mooses oli
käskenyt, **34** ja sen jälkeen hän luki kaikki lain sanat, siunauksen
ja kirouksen, aivan niinkuin lain kirjassa on kirjoitettuna. **35** Ei
mitään siitä, mitä Mooses oli käskenyt, Joosua jättänyt lukematta
kaiken Israelin seurakunnan läsnäollessa, niin myös naisten,
lasten ja mukana kulkevien muukalaisten läsnäollessa.

9 Kun kaikki kuninkaat, jotka asuivat tällä puolella Jordanin,
Vuoristossa, Alankomaassa ja pitkin Suuren meren koko
rannikkoa Libanoniin päin, heettiläiset, amorilaiset, kanaanilaiset,
perissiläiset, hivviläiset ja jebusilaiset, kuulivat, mitä oli tapahtunut,
2 niin he kokoontuivat yhteen sotiakseen yksimielisesti Joosuaa
ja Israelia vastaan. **3** Mutta kun Gibeonin asukkaat kuulivat,
mitä Joosua oli tehnyt Jerikolle ja Aille, **4** niin hekin menettelivät
viekkaasti: he menivät ja tekeytyivät lähettiläiksi, ottivat kuluneita
säkkejä aasiensa selkään sekä kuluneita, repeytyneitä ja
kiinnisolmeiltuja viinileilejä **5** ja panivat kuluneet, paikatut kengät
jalkaansa ja kuluneet vaatteet päällensä; ja kaikki heidän
eväsleipänsä olivat kuivia ja murentuneita. **6** Niin he menivät
Joosuan luo Gilgalin leiriin ja sanoivat hänelle sekä Israelin
miehille: "Me olemme tulleet kaukaisesta maasta; tehkää siis
liitto meidän kanssamme". **7** Mutta Israelin miehet vastasivat
hivviläisille: "Kenties te asutte täällä meidän keskellämme; kuinka
me tekisimme liiton teidän kanssanne?" **8** Niin he sanoivat
Joosualle: "Me olemme sinun palvelijoitasi". Joosua sanoi heille:
"Keitä te olette ja mistä tulette?" **9** Niin he vastasivat hänelle:
"Palvelijasi tulevat hyvin kaukaisesta maasta Herran, sinun
Jumalasi, nimen tähden. Sillä me olemme kuulleet hänestä

kaiken, mitä hän teki Egyptissä, **10** ja kaiken, mitä hän teki niille
kahdelle amorilaisten kuninkaalle, jotka asuivat tuolla puolella
Jordanin, Siihonille, Hesbonin kuninkaalle, ja Oogille, Baasanin
kuninkaalle, joka asui Astarotissa. **11** Sentähden sanoivat
meille meidän vanhimpamme ja kaikki maamme asukkaat
näin: 'Ottakaa evästä mukaanne matkalle ja menkää heitä
vastaan ja sanokaa heille: Me olemme teidän palvelijanne,
tehkää siis liitto meidän kanssamme'. **12** Tämä leipämme oli
vielä lämmintä, kun kotoa otimme sen evääksi lähtiessämme
matkalle teidän luoksenne, ja katso, nyt se on kuivaa ja
murentunutta. **13** Ja nämä viinileilit, jotka uusina täytimme,
ovat nyt repeytyneitä; ja nämä vaatteemme ja kenkämme ovat
kovin pitkällä matkalla kuluneet." **14** Niin miehet ottivat heidän
evästänsä, mutta eivät kysyneet Herran mieltä. **15** Niin Joosua
takasi heille rauhan ja teki heidän kanssaan liiton, luvaten jättää
heidät henkiin; ja kansan päämiehet vannoivat heille valan. **16**
Mutta kolmen päivän kuluttua, sen jälkeen kuin liitto heidän
kanssaan oli tehty, saatiin kuulla, että he olivat lähiseuduilta
ja asuivat heidän keskellänsä. **17** Niin israelilaiset lähtivät
liikkeelle ja tulivat kolmantena päivänä heidän kaupunkeihinsa;
ja heidän kaupunkinsa olivat Gibeon, Kefira, Beerot ja Kirjat-
Jearim. **18** Mutta israelilaiset eivät surmanneet heitä, sillä
kansan päämiehet olivat vannoneet heille valan Herran, Israelin
Jumalan, kautta. Ja koko seurakunta napisi päämiehiä vastaan.
19 Silloin kaikki päämiehet sanoivat koko seurakunnalle: "Me
olemme vannoneet heille valan Herran, Israelin Jumalan, kautta;
sentähden me emme voi koskea heihin. **20** Mutta tämän me
teemme heille, jättäessämme heidät henkiin, ettei viha kohtaisi
meitä valan tähden, jonka olemme heille vannoneet." **21** Ja

päämiehet sanoivat heistä: "Jääköot henkiin, mutta tulkoon
heistä halonhakkaajia ja vedenkantajia kaikelle kansalle". Näin
päämiehet antoivat käskyn heistä. **22** Silloin Joosua kutsui heidät
ja puhui heille sanoen: "Miksi olette pettäneet meidät ja sanoneet:
'Me asumme hyvin kaukana teistä', vaikka asutte täällä meidän
keskellämme? **23** Sentähden olkaa kirotut! Älköön ikinä ketään
teistä päästettäkö olemasta minun Jumalani huoneen palvelijana,
halonhakkaajana ja vedenkantajana." **24** He vastasivat Joosualle
ja sanoivat: "Sinun palvelijoillesi oli kerrottu, että Herra, sinun
Jumalasi, oli käskenyt palvelijaansa Moosesta antamaan teille
koko tämän maan ja tuhoamaan kaikki maan asukkaat teidän
tieltänne. Sentähden me suuresti pelkäsimme henkeämme
teidän edessänne ja teimme tämän. **25** Mutta katso, nyt me
olemme sinun käsissäsi: tee meille, mikä mielestäsi on hyvin
ja oikein." **26** Silloin hän teki heille näin: hän pelasti heidät
israelilaisten käsistä, niin etteivät he heitä surmanneet. **27** Niin
Joosua sinä päivänä määräsi heidät seurakunnan ja Herran
alttarin halonhakkaajiksi ja vedenkantajiksi, aina tähän päivään
asti, sitä paikkaa varten, jonka Herra oli valitseva.

10 Kun Adonisedek, Jerusalemin kuningas, kuuli, että Joosua
oli valloittanut Ain ja vihkinyt sen tuhon omaksi, tehden Aille ja
sen kuninkaalle, niinkuin oli tehnyt Jerikolle ja sen kuninkaalle, ja
että Gibeonin asukkaat olivat tehneet rauhan Israelin kanssa ja
jääneet heidän keskuuteensa, **2** niin he peljästyivät suuresti,
sillä Gibeon oli suuri kaupunki, niinkuin joku kuninkaankaupunki,
ja suurempi kuin Ai, ja kaikki sen miehet olivat urhoollisia. **3** Ja
Adonisedek, Jerusalemin kuningas, lähetti sanan Hoohamille,
Hebronin kuninkaalle, Piramille, Jarmutin kuninkaalle, Jaafialle,
Laakiin kuninkaalle, ja Debirille, Eglonin kuninkaalle: **4** "Tulkaa

minun luokseni ja auttakaa minua, ja kukistakaamme Gibeon,
koska se on tehnyt rauhan Joosuan ja israelilaisten kanssa". **5**
Niin nuo viisi amorilaisten kuningasta, Jerusalemin kuningas,
Hebronin kuningas, Jarmutin kuningas, Laakiin kuningas ja
Eglonin kuningas, kokoontuivat ja lähtivät liikkeelle kaikkine
joukkoineen; ja he asettuivat leiriin Gibeonin edustalle ja ryhtyivät
taisteluun sitä vastaan. **6** Silloin Gibeonin miehet lähettivät
sanan Joosualle Gilgalin leiriin: "Älköön sinun kätesi vetäytykö
auttamasta palvelijoitasi. Tule nopeasti luoksemme, pelasta
meidät ja auta meitä, sillä kaikki vuoristossa asuvien amorilaisten
kuninkaat ovat kokoontuneet meitä vastaan." **7** Niin Joosua
lähti Gilgalista, hän ja kaikki sotaväki hänen kanssaan ja kaikki
sotaurhot. **8** Silloin Herra sanoi Joosualle: "Älä pelkää heitä, sillä
minä annan heidät sinun käsiisi; ei kukaan heistä kestä sinun
edessäsi". **9** Niin Joosua yllätti heidät, kuljettuaan kaiken yötä
Gilgalista. **10** Ja Herra saattoi heidät hämminkiin israelilaisten
edessä, niin että nämä tuottivat heille suuren tappion Gibeonissa
ja ajoivat heitä takaa Beet-Hooronin solatietä, surmaten heitä
aina Asekaan ja Makkedaan asti. **11** Ja kun he paetessaan
Israelia olivat Beet-Hooronin rinteessä, heitti Herra taivaasta
heidän päällensä isoja kiviä, koko matkan Asekaan asti, niin että
he kuolivat; niitä, jotka kuolivat raekivistä, oli useampia kuin niitä,
jotka israelilaiset surmasivat miekalla. **12** Silloin puhui Joosua
Herralle, sinä päivänä, jona Herra antoi amorilaiset israelilaisten
valtaan, ja sanoi Israelin silmien edessä: "Aurinko, seiso alallasi
Gibeonissa, ja kuu Aijalonin laaksossa". **13** Niin aurinko seisoi
alallansa, ja kuu pysyi paikallansa, kunnes kansa oli kostanut
vihollisilleen. Niinhän on kirjoitettuna "Oikeamielisen kirjassa".
Niin aurinko pysyi paikallansa keskitaivaalla päiväkauden,

kiirehtimättä laskemaan. **14** Eikä ole ollut sen päivän vertaista, ei
ennen eikä jälkeen, jona Herra näin kuuli ihmisen ääntä; sillä
Herra soti Israelin puolesta. **15** Sen jälkeen Joosua ja koko
Israel hänen kanssaan palasi Gilgalin leiriin. **16** Mutta nuo viisi
kuningasta pakenivat ja piiloutuivat Makkedan luolaan. **17** Niin
Joosualle ilmoitettiin: "Ne viisi kuningasta on löydetty piiloutuneina
Makkedan luolaan". **18** Silloin Joosua sanoi: "Vierittäkää isoja
kiviä luolan suulle ja asettakaa sen eteen miehiä vartioimaan
heitä. **19** Mutta te muut, älkää pysähtykö, vaan ajakaa takaa
vihollisianne ja hakatkaa maahan heidän jälkijoukkonsa älkääkä
päästäkö heitä menemään kaupunkeihinsa, sillä Herra, teidän
Jumalanne, on antanut heidät teidän käsiinne." **20** Kun sitten
Joosua ja israelilaiset olivat tuottaneet heille hyvin suuren,
perinpohjaisen tappion ja ne harvat, jotka olivat pelastuneet,
olivat päässeet varustettuihin kaupunkeihin, **21** niin koko
kansa palasi vahingoittumatonna takaisin Joosuan luo leiriin
Makkedaan, eikä kukaan uskaltanut enää hiiskua sanaakaan
israelilaisia vastaan. **22** Silloin Joosua sanoi: "Avatkaa luolan
suu ja tuokaa ne viisi kuningasta minun eteeni luolasta". **23**
Ja he tekivät niin ja toivat hänen eteensä ne viisi kuningasta
luolasta: Jerusalemin kuninkaan, Hebronin kuninkaan, Jarmutin
kuninkaan, Laakiin kuninkaan ja Eglonin kuninkaan. **24** Ja kun
he olivat tuoneet nämä kuninkaat Joosuan eteen, niin Joosua
kutsui kaikki Israelin miehet ja sanoi sotaväen päälliköille, jotka
olivat seuranneet häntä: "Astukaa esiin ja pankaa jalkanne
näiden kuninkaiden niskalle". Niin he astuivat esiin ja panivat
jalkansa heidän niskallensa. **25** Silloin Joosua sanoi heille:
"Älkää peljätkö älkääkä arkailko, vaan olkaa lujat ja rohkeat,
sillä näin on Herra tekevä kaikille teidän vihollisillenne, joita

vastaan te joudutte sotimaan". **26** Sen jälkeen Joosua löi heidät
kuoliaaksi ja ripusti heidät viiteen hirsipuuhun. Ja he riippuivat
hirressä iltaan asti. **27** Mutta auringonlaskun aikaan Joosua
käski ottaa heidät alas hirrestä ja heittää luolaan, johon he
olivat piiloutuneet. Ja he panivat luolan suulle isoja kiviä, jotka
ovat siinä vielä tänäkin päivänä. **28** Samana päivänä Joosua
valloitti Makkedan ja surmasi miekan terällä sen asukkaat ja sen
kuninkaan; hän vihki tuhon omiksi heidät ja jokaisen, joka siellä
oli, päästämättä pakoon ainoatakaan. Ja hän teki Makkedan
kuninkaalle, niinkuin oli tehnyt Jerikon kuninkaalle. **29** Sitten
Joosua ja koko Israel hänen kanssaan lähti Makkedasta Libnaan
ja ryhtyi taisteluun Libnaa vastaan. **30** Ja Herra antoi senkin
ja sen kuninkaan Israelin käsiin. Ja Joosua surmasi miekan
terällä sen asukkaat, jokaisen, joka siellä oli, päästämättä sieltä
pakoon ainoatakaan; ja hän teki sen kuninkaalle saman, minkä
oli tehnyt Jerikon kuninkaalle. **31** Sitten Joosua ja koko Israel
hänen kanssaan lähti Libnasta Laakiiseen ja asettui leiriin sen
edustalle ja ryhtyi taisteluun sitä vastaan. **32** Ja Herra antoi
Laakiin Israelin käsiin, niin että hän valloitti sen toisena päivänä;
ja hän surmasi miekan terällä sen asukkaat, jokaisen, joka
siellä oli, samoin kuin oli tehnyt Libnalle. **33** Silloin Hooram,
Geserin kuningas, tuli auttamaan Laakista; mutta Joosua voitti
hänet ja hänen väkensä, päästämättä pakoon ainoatakaan
heistä. **34** Ja Laakiista Joosua ja koko Israel hänen kanssaan
lähti Egloniin, ja he asettuivat leiriin sen edustalle ja ryhtyivät
taisteluun sitä vastaan. **35** Ja he valloittivat sen samana päivänä
ja surmasivat miekan terällä sen asukkaat, ja hän vihki sinä
päivänä tuhon omaksi jokaisen, joka siellä oli, samoin kuin oli
tehnyt Laakiille. **36** Sen jälkeen Joosua ja koko Israel hänen

kanssaan lähti Eglonista Hebroniin, ja he ryhtyivät taisteluun
sitä vastaan. **37** Ja he valloittivat sen ja surmasivat miekan
terällä sen asukkaat ja sen kuninkaan, ja samoin kaikki sen
alaiset kaupungit ja jokaisen, joka siellä oli, päästämättä pakoon
ainoatakaan, samoin kuin hän oli tehnyt Eglonille. Hän vihki
tuhon omaksi sen ja jokaisen, joka siellä oli. **38** Sitten Joosua ja
koko Israel hänen kanssaan kääntyi Debiriin ja ryhtyi taisteluun
sitä vastaan. **39** Ja hän sai valtaansa sen ja sen kuninkaan ja
kaikki sen alaiset kaupungit, ja he surmasivat miekan terällä
niiden asukkaat ja vihkivät tuhon omaksi jokaisen, joka siellä
oli, päästämättä pakoon ainoatakaan. Hän teki Debirille ja sen
kuninkaalle saman, minkä oli tehnyt Hebronille ja minkä oli tehnyt
Libnalle ja sen kuninkaalle. **40** Sitten Joosua valtasi koko maan,
Vuoriston, Etelämaan, Alankomaan ja Rinnemaat, ja surmasi
kaikki niiden kuninkaat, päästämättä pakoon ainoatakaan, ja
vihki tuhon omaksi joka hengen, niinkuin Herra, Israelin Jumala,
oli käskenyt. **41** Ja Joosua valtasi heidän alueensa Kaades-
Barneasta Gassaan saakka ja koko Goosenin maakunnan
Gibeoniin saakka. **42** Kaikki nämä kuninkaat ja heidän maansa
Joosua sai valtaansa yhdellä otteella; sillä Herra, Israelin Jumala,
soti Israelin puolesta. **43** Sitten Joosua ja koko Israel hänen
kanssaan palasi Gilgalin leiriin.

11 Kun Jaabin, Haasorin kuningas, sen kuuli, lähetti hän
sanan Joobabille, Maadonin kuninkaalle, ja Simronin kuninkaalle
ja Aksafin kuninkaalle **2** ja niille kuninkaille, jotka asuivat
pohjoisessa, Vuoristossa, Aromaassa Kinarotista etelään päin,
Alankomaassa ja Doorin kukkuloilla lännessä, **3** kanaanilaisille
itään ja länteen, amorilaisille, heettiläisille, perissiläisille ja
jebusilaisille vuoristoon ja hivviläisille Hermonin juurelle Mispan

maahan. **4** Nämä lähtivät liikkeelle kaikkine joukkoineen; väkeä
oli niin paljon kuin hiekkaa meren rannalla ja hevosia ja
sotavaunuja ylen paljon. **5** Ja kaikki nämä kuninkaat liittyivät
yhteen, tulivat ja leiriytyivät yhdessä Meeromin veden rannalle
sotiaksensa Israelia vastaan. **6** Silloin Herra sanoi Joosualle:
"Älä pelkää heitä, sillä huomenna tähän aikaan minä annan
heidät kaikki voitettuina Israelin valtaan; heidän ratsujensa
vuohisjänteet sinä katkot, ja heidän vaununsa sinä poltat tulessa".
7 Niin Joosua ja kaikki sotaväki hänen kanssaan yllätti heidät
Meeromin veden rannalla ja hyökkäsi heidän kimppuunsa.
8 Ja Herra antoi heidät Israelin käsiin, niin että he voittivat
heidät ja ajoivat heitä takaa aina suureen Siidoniin, Misrefot-
Majimiin ja itään päin Mispan laaksoon asti; ja he voittivat
heidät, päästämättä pakoon ainoatakaan heistä. **9** Ja Joosua
teki heille, niinkuin Herra oli hänelle sanonut: heidän ratsujensa
vuohisjänteet hän katkoi, ja heidän vaununsa hän poltti tulessa.
10 Sitten Joosua kääntyi takaisin ja valloitti Haasorin ja surmasi
miekalla sen kuninkaan; Haasor oli näet muinoin kaikkien näiden
kuningaskuntien pääkaupunki. **11** Ja he surmasivat miekan
terällä ja vihkivät tuhon omaksi jokaisen, joka siellä oli, niin ettei
jäänyt jäljelle ainoatakaan henkeä; ja Haasorin hän poltti tulella.
12 Kaikki nämä kuninkaankaupungit ja niiden kuninkaat Joosua
sai valtaansa, ja hän surmasi miekan terällä niiden asukkaat,
vihkien heidät tuhon omiksi, niinkuin Herran palvelija Mooses oli
käskenyt. **13** Mutta kukkuloilla olevista kaupungeista Israel ei
polttanut ainoatakaan, paitsi Haasorin, jonka Joosua poltti. **14** Ja
kaiken, mitä näistä kaupungeista oli saatavana saalista, ynnä
karjan israelilaiset ryöstivät itselleen; mutta kaikki ihmiset he
surmasivat miekan terällä ja tuhosivat heidät, jättämättä eloon

ainoatakaan henkeä. **15** Niinkuin Herra oli käskenyt palvelijaansa
Moosesta, niin oli Mooses käskenyt Joosuaa, ja niin Joosua teki;
eikä hän jättänyt tekemättä mitään kaikesta siitä, mistä Herra oli
Moosekselle käskyn antanut. **16** Niin Joosua valloitti koko tämän
maan, Vuoriston, koko Etelämaan ja koko Goosenin maakunnan,
Alankomaan ja Aromaan, niin myös Israelin vuoriston ja sen
alankomaan- **17** maan Seiriin päin kohoavasta Sileästä vuoresta
aina Baal-Gaadiin saakka, Libanonin laaksoon, Hermonin vuoren
juurelle; kaikki heidän kuninkaansa hän sai valtaansa ja löi
heidät kuoliaaksi. **18** Kauan aikaa Joosua kävi sotaa kaikkia
näitä kuninkaita vastaan. **19** Eikä ollut ainoatakaan kaupunkia,
joka olisi tehnyt rauhan Israelin kanssa, paitsi ne hivviläiset,
jotka asuivat Gibeonissa; vaan kaikki valloitettiin asevoimalla.
20 Sillä Herralta tämä tuli; hän paadutti heidän sydämensä,
niin että he kävivät taisteluun Israelia vastaan, jotta heidät
armotta vihittäisiin tuhon omiksi ja hävitettäisiin, niinkuin Herra
oli Moosekselle käskyn antanut. **21** Siihen aikaan Joosua tuli ja
hävitti anakilaiset vuoristosta, Hebronista, Debiristä ja Anabista,
koko Juudan vuoristosta ja koko Israelin vuoristosta; Joosua vihki
heidät kaupunkeineen tuhon omiksi. **22** Israelilaisten maahan ei
jäänyt anakilaisia; ainoastaan Gassaan, Gatiin ja Asdodiin niitä
jäi. **23** Näin Joosua valloitti koko maan, aivan niinkuin Herra
oli Moosekselle puhunut; ja Joosua antoi sen perintöosaksi
Israelille, heidän sukukunnilleen heidän osastojensa mukaan. Ja
maa pääsi rauhaan sodasta.

12 Nämä olivat ne maan kuninkaat, jotka israelilaiset
voittivat ja joiden maan he ottivat omakseen tuolla puolella
Jordanin, auringonnousun puolella, maan Arnon-joesta aina
Hermonin vuoreen saakka ja koko itäpuolisen Aromaan: **2**

Siihon, amorilaisten kuningas, joka asui Hesbonissa ja hallitsi
maata Arnon-joen rannalla olevasta Aroerista ja jokilaakson
keskikohdalta, ja puolta Gileadia, Jabbok-jokeen saakka, joka on
ammonilaisten rajana, **3** ja Aromaata aina Kinerotin järveen,
sen itärantaan, saakka ja Aromaan mereen, Suolamereen, sen
itärantaan, saakka, Beet-Jesimotin tienoille, ja etelään päin
Pisgan rinteiden juurelle saakka. **4** Ja he ottivat omakseen
Oogin, Baasanin kuninkaan, alueen, hänen, joka oli viimeisiä
refalaisia ja asui Astarotissa ja Edreissä **5** ja hallitsi Hermonin
vuorta, Salkaa ja koko Baasania gesurilaisten ja maakatilaisten
alueeseen saakka ja toista puolta Gileadia, Hesbonin kuninkaan
Siihonin alueeseen saakka. **6** Herran palvelija Mooses ja
israelilaiset olivat voittaneet heidät; ja Herran palvelija Mooses
oli antanut maan omaksi ruubenilaisille ja gaadilaisille ja toiselle
puolelle Manassen sukukuntaa. **7** Ja nämä olivat ne maan
kuninkaat, jotka Joosua ja israelilaiset voittivat tällä puolella
Jordanin, länsipuolella, Libanonin laaksossa olevasta Baal-
Gaadista aina Seiriin päin kohoavaan Sileään vuoreen saakka,
ja joiden maan Joosua antoi Israelin sukukuntien omaksi, heidän
osastojensa mukaan, **8** Vuoristossa, Alankomaassa, Aromaassa,
Rinnemaissa, Erämaassa ja Etelämaassa, heettiläisten,
amorilaisten, kanaanilaisten, perissiläisten, hivviläisten ja
jebusilaisten maan: **9** Jerikon kuningas yksi, lähellä Beeteliä
olevan Ain kuningas yksi, **10** Jerusalemin kuningas yksi, Hebronin
kuningas yksi, **11** Jarmutin kuningas yksi, Laakiin kuningas yksi,
12 Eglonin kuningas yksi, Geserin kuningas yksi, **13** Debirin
kuningas yksi, Gederin kuningas yksi, **14** Horman kuningas
yksi, Aradin kuningas yksi, **15** Libnan kuningas yksi, Adullamin
kuningas yksi, **16** Makkedan kuningas yksi, Beetelin kuningas

yksi, **17** Tappuahin kuningas yksi, Heeferin kuningas yksi, **18**
Afekin kuningas yksi, Lassaronin kuningas yksi, **19** Maadonin
kuningas yksi, Haasorin kuningas yksi, **20** Simron-Meronin
kuningas yksi, Aksafin kuningas yksi, **21** Taanakin kuningas yksi,
Megiddon kuningas yksi, **22** Kedeksen kuningas yksi, Karmelin
juurella olevan Jokneamin kuningas yksi, **23** Doorin kukkuloilla
olevan Doorin kuningas yksi, Gilgalin seudun pakanain kuningas
yksi, **24** Tirsan kuningas yksi. Kaikkiaan kolmekymmentä yksi
kuningasta.

13 Kun Joosua oli käynyt vanhaksi ja iäkkääksi, sanoi Herra
hänelle: "Sinä olet käynyt vanhaksi ja iäkkääksi, mutta vielä on
hyvin paljon maata valtaamatta. **2** Tämä on se maa, mikä vielä
on jäljellä: kaikki filistealaisten alueet ja koko gesurilaisten maa.
3 Siihorista alkaen, joka on itään päin Egyptistä, aina Ekronin
alueeseen saakka pohjoiseen päin-se luetaan kanaanilaisten
alueeseen-ne viisi filistealaista ruhtinasta, nimittäin Gassan,
Asdodin, Askelonin, Gatin ja Ekronin ruhtinaat, niin myöskin
avvilaiset **4** etelässä päin; koko kanaanilaisten maa ja Meara,
joka on siidonilaisten, Afekiin saakka, amorilaisten alueeseen
saakka; **5** ja gebalilaisten maa ja koko Libanon, auringonnousun
puolella, Hermonin vuoren juurella olevasta Baal-Gaadista siihen
saakka, mistä mennään Hamatiin. **6** Kaikki vuoriston asukkaat
Libanonista Misrefot-Majimiin saakka, kaikki siidonilaiset, minä
karkoitan israelilaisten tieltä; arvo vain niiden maa Israelin kesken
perintöosaksi, niinkuin minä olen sinulle käskyn antanut. **7**
Jaa siis tämä maa perintöosana yhdeksälle sukukunnalle ja
toiselle puolelle Manassen sukukuntaa." **8** Samalla kuin sen
toinen puoli olivat näet myöskin ruubenilaiset ja gaadilaiset
saaneet perintöosansa, jonka Mooses antoi heille tuolta puolelta

Jordanin, idän puolelta, niinkuin Herran palvelija Mooses sen
heille antoi, **9** maan Arnon-joen rannalla olevasta Aroerista
ja jokilaakson keskikohdalla olevasta kaupungista alkaen ja
koko Meedeban ylätasangon Diiboniin saakka; **10** ja kaikki
Siihonin, amorilaisten kuninkaan, kaupungit, hänen, joka hallitsi
Hesbonissa, aina ammonilaisten alueeseen saakka, **11** ja
Gileadin sekä gesurilaisten ja maakatilaisten alueet ja koko
Hermonin vuoren ja koko Baasanin Salkaan saakka, **12** koko
Oogin valtakunnan Baasanissa, hänen, joka hallitsi Astarotissa
ja Edreissä ja oli viimeisiä refalaisia; nämä Mooses voitti ja
karkoitti. **13** Mutta israelilaiset eivät karkoittaneet gesurilaisia ja
maakatilaisia, vaan gesurilaiset ja maakatilaiset jäivät asumaan
Israelin keskeen aina tähän päivään asti. **14** Ainoastaan Leevin
sukukunnalle hän ei antanut perintöosaa. Herran, Israelin
Jumalan, uhrit ovat sen perintöosa, niinkuin hän on sille puhunut.
15 Mooses antoi ruubenilaisten sukukunnalle, heidän suvuilleen,
maata: **16** heille tuli alue Arnon-joen rannalla olevasta Aroerista
ja jokilaakson keskikohdalla olevasta kaupungista alkaen ja
koko ylätasanko Meedeban luona; **17** Hesbon ynnä kaikki sen
alaiset kaupungit, jotka ovat ylätasangolla, Diibon, Baamot-Baal,
Beet-Baal-Meon, **18** Jahas, Kedemot, Meefaat, **19** Kirjataim,
Sibma, Seret-Sahar Laaksovuorella, **20** Beet-Peor ja Pisgan
rinteet ja Beet-Jesimot; **21** ja kaikki ylätasangon kaupungit
ja Siihonin, amorilaisten kuninkaan, koko valtakunta, hänen,
joka hallitsi Hesbonissa ja jonka Mooses voitti samalla kuin
Midianin ruhtinaat Evin, Rekemin, Suurin, Huurin ja Reban,
jotka olivat Siihonin aliruhtinaita ja asuivat siinä maassa. **22**
Muiden mukana, jotka kaatuivat, israelilaiset surmasivat miekalla
myöskin Bileamin, Beorin pojan, tietäjän. **23** Ruubenilaisten

raja on Jordan; se on rajana. Tämä on ruubenilaisten, heidän
sukujensa, perintöosa, kaupungit kylineen. **24** Mooses antoi
Gaadin sukukunnalle, gaadilaisille, heidän suvuilleen, maata: **25**
heidän alueekseen tuli Jaeser, ja kaikki Gileadin kaupungit ja
puolet ammonilaisten maata Aroeriin asti, joka on itään päin
Rabbasta, **26** ja maa Hesbonista Raamat-Mispeen ja Betonimiin
saakka, ja Mahanaimista Lidebirin alueeseen saakka; **27** ja
laaksossa: Beet-Raam, Beet-Nimra, Sukkot ja Saafon, loput
Siihonin, Hesbonin kuninkaan, valtakunnasta, rajana Jordan
Kinneretin järven päähän saakka, tuolla puolella Jordanin,
idän puolella. **28** Tämä on gaadilaisten, heidän sukujensa,
perintöosa, kaupungit kylineen. **29** Mooses antoi toiselle
puolelle Manassen sukukuntaa maata, ja se tuli toiselle puolelle
Manassen sukukuntaa, heidän suvuilleen: **30** heidän alueekseen
tuli Mahanaimista alkaen koko Baasan, Oogin, Baasanin
kuninkaan, koko valtakunta, kaikki Jaairin leirikylät Baasanissa,
kuusikymmentä kaupunkia, **31** ja puolet Gileadia sekä Astarot
ja Edrei, Oogin valtakunnan pääkaupungit Baasanissa; tämä
tuli Maakirin, Manassen pojan, jälkeläisille, toiselle puolelle
Maakirin jälkeläisiä, heidän suvuilleen. **32** Nämä ovat ne alueet,
jotka Mooses jakoi perintöosiksi Mooabin arolla, tuolla puolella
Jordanin, Jerikon kohdalla, idän puolella. **33** Mutta Leevin
sukukunnalle Mooses ei antanut perintöosaa. Herra, Israelin
Jumala, on heidän perintöosansa, niinkuin hän on heille puhunut.

14 Nämä ovat ne alueet, jotka israelilaiset saivat perintöosiksi
Kanaanin maassa, ne, jotka pappi Eleasar ja Joosua, Nuunin
poika, ja israelilaisten sukukuntien perhekunta-päämiehet jakoivat
heille **2** arvalla perintöosiksi sen käskyn mukaisesti, jonka Herra oli
yhdeksästä ja puolesta sukukunnasta antanut Mooseksen kautta.

3 Sillä Mooses oli antanut kahdelle ja puolelle sukukunnalle
perintöosat tuolta puolelta Jordanin, mutta leeviläisille hän ei
antanut perintöosaa heidän keskellänsä. **4** Sillä joosefilaisia
oli kaksi sukukuntaa, Manasse ja Efraim; ja leeviläisille ei
annettu osuutta maahan, vaan ainoastaan kaupunkeja heidän
asuaksensa sekä niiden laidunmaat heidän karjaansa ja
omaisuuttansa varten. **5** Niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn
antanut, niin israelilaiset tekivät ja jakoivat maan. **6** Silloin
juudalaiset astuivat Joosuan eteen Gilgalissa, ja kenissiläinen
Kaaleb, Jefunnen poika, sanoi hänelle: "Sinä tunnet sen sanan,
jonka Herra puhui Jumalan miehelle Moosekselle minusta
ja sinusta Kaades-Barneassa. **7** Minä olin neljänkymmenen
vuoden vanha, kun Herran palvelija Mooses lähetti minut
Kaades-Barneasta vakoilemaan maata, ja minä annoin hänelle
tietoja parhaan ymmärrykseni mukaan. **8** Mutta veljeni, jotka
olivat käyneet siellä minun kanssani, saivat kansan sydämen
raukeamaan, kun taas minä uskollisesti seurasin Herraa,
Jumalaani. **9** Sinä päivänä Mooses vannoi sanoen: 'Totisesti,
se maa, johon sinä olet jalkasi astunut, on tuleva sinulle ja
sinun lapsillesi perintöosaksi ikiaikoihin asti, koska sinä olet
uskollisesti seurannut Herraa, minun Jumalaani'. **10** Ja nyt,
katso, Herra on antanut minun elää, niinkuin hän oli sanonut,
vielä neljäkymmentä viisi vuotta sen jälkeen, kuin Herra puhui
tämän sanan Moosekselle, Israelin vaeltaessa erämaassa. Ja
katso, minä olen nyt kahdeksankymmenen viiden vuoden vanha
11 ja olen vielä tänä päivänä yhtä voimakas, kuin olin sinä
päivänä, jona Mooses minut lähetti; niinkuin voimani oli silloin,
niin se on vielä nytkin: minä kykenen sotimaan, lähtemään
ja tulemaan. **12** Anna minulle siis tämä vuoristo, josta Herra

puhui sinä päivänä. Sinähän kuulit sinä päivänä, että siellä asuu
anakilaisia ja että siellä on suuria, varustettuja kaupunkeja.
Kenties Herra on minun kanssani, niin että minä saan heidät
karkoitetuksi, niinkuin Herra on puhunut." **13** Silloin Joosua
siunasi Kaalebin, Jefunnen pojan, ja antoi hänelle perintöosaksi
Hebronin. **14** Niin Hebron tuli kenissiläisen Kaalebin, Jefunnen
pojan, perintöosaksi, niinkuin se on tänäkin päivänä, sentähden
että hän oli uskollisesti seurannut Herraa, Israelin Jumalaa. **15**
Mutta Hebronin nimi oli muinoin Kirjat-Arba, Arban mukaan, joka
oli mahtavin mies anakilaisten joukossa. Ja maa pääsi rauhaan
sodasta.

15 Juudan jälkeläisten sukukunta, heidän sukunsa, saivat
arpaosansa etelästä, Edomin rajaan ja Siinin erämaahan päin,
etäisintä etelää myöten. **2** Heidän eteläinen rajansa alkaa
Suolameren päästä, sen eteläisimmästä pohjukasta, **3** jatkuu
Skorpionisolan eteläpuolitse, kulkee Siiniin, nousee Kaades-
Barnean eteläpuolitse, kulkee Hesroniin, nousee Addariin ja
kääntyy Karkaan päin. **4** Edelleen se kulkee Asmoniin ja jatkuu
Egyptin puroon; sitten raja päättyy mereen. Tämä olkoon teidän
eteläinen rajanne. **5** Itäisenä rajana on Suolameri Jordanin
suuhun saakka. Pohjoinen raja alkaa siitä meren pohjukasta,
jossa on Jordanin suu. **6** Sieltä raja nousee Beet-Hoglaan
ja kulkee Beet-Araban pohjoispuolitse; edelleen raja nousee
Boohanin, Ruubenin pojan, kiveen. **7** Sitten raja nousee Debiriin
Aakorin laaksosta ja kääntyy pohjoiseen päin Gilgalia kohti, joka
on vastapäätä puron eteläpuolella olevaa Adummimin solaa;
sitten raja kulkee Een-Semeksen veteen ja päättyy Roogelin
lähteeseen. **8** Edelleen raja nousee Ben-Hinnomin laaksoon,
Jebusilaiskukkulan, se on Jerusalemin, eteläpuolitse. Sitten

raja nousee sen vuoren laelle, joka on vastapäätä Hinnomin
laaksoa, lännessä päin, Refaimin tasangon pohjoisessa laidassa.
9 Tämän vuoren laelta raja kaartuu Neftoahin veden lähteelle
ja jatkuu Efronin vuoren kaupunkeihin, ja sitten raja kaartuu
Baalaan, se on Kirjat-Jearimiin. **10** Baalasta raja kääntyy länteen
päin Seirin vuoreen, kulkee Jearimin vuoren kukkulan, se on
Kesalonin, pohjoispuolitse, laskeutuu Beet-Semekseen ja kulkee
sitten Timnaan. **11** Edelleen raja jatkuu Ekronin kukkulaan,
pohjoiseen päin; sitten raja kaartuu Sikkeroniin, kulkee Baala-
vuoreen ja jatkuu Jabneeliin; sitten raja päättyy mereen. **12**
Ja läntisenä rajana on Suuri meri; se on rajana. Nämä ovat
Juudan jälkeläisten, heidän sukukuntiensa, rajat yltympäri. **13**
Mutta Kaalebille, Jefunnen pojalle, Joosua antoi, niinkuin Herra
oli häntä käskenyt, osuuden Juudan jälkeläisten keskuudessa,
Kirjat-Arban, anakilaisten isän Arban kaupungin, se on Hebronin.
14 Ja Kaaleb karkoitti sieltä kolme anakilaista, Anakin jälkeläiset
Seesain, Ahimanin ja Talmain, **15** ja lähti sieltä Debirin asukkaita
vastaan; mutta Debirin nimi oli muinoin Kirjat-Seefer. **16** Silloin
Kaaleb sanoi: "Joka voittaa ja valloittaa Kirjat-Seeferin, sille minä
annan tyttäreni Aksan vaimoksi". **17** Niin Otniel, Kenaan, Kaalebin
veljen, poika, valloitti sen; ja hän antoi tälle tyttärensä Aksan
vaimoksi. **18** Ja kun Aksa tuli, niin hän yllytti miestänsä, että tämä
pyytäisi hänen isältänsä peltomaata; ja Aksa pudottautui aasin
selästä maahan. Silloin Kaaleb sanoi hänelle: "Mikä sinun on?"
19 Niin hän vastasi: "Anna minulle jäähyväislahja, sillä sinä olet
naittanut minut kuivaan maahan; anna siis minulle vesilähteitä".
Silloin hän antoi hänelle Ylälähteet ja Alalähteet. **20** Tämä on
Juudan jälkeläisten sukukunnan, heidän sukujensa, perintöosa.
21 Juudan jälkeläisten sukukunnan etäisimmät kaupungit Edomin

rajalla Etelämaassa ovat: Kabseel, Eeder, Jaagur, **22** Kiina,
Diimona, Adada, **23** Kedes, Haasor, Jitnan, **24** Siif, Telem,
Bealot, **25** Haasor-Hadatta, Kerijot-Hesron, se on Haasor, **26**
Amam, Sema, Moolada, **27** Hasar-Gadda, Hesmon, Beet-Pelet,
28 Hasar-Suual, Beerseba ja Bisjotja, **29** Baala, Ijjim, Esem,
30 Eltolad, Kesil, Horma, **31** Siklag, Madmanna, Sansanna,
32 Lebaot, Silhim, Ain ja Rimmon-kaikkiaan kaksikymmentä
yhdeksän kaupunkia kylineen. **33** Alankomaassa: Estaol, Sora,
Asna, **34** Saanoah, Een-Gannim, Tappuah, Eenam, **35** Jarmut,
Adullam, Sooko, Aseka, **36** Saaraim, Aditaim, Gedera ja
Gederotaim-neljätoista kaupunkia kylineen; **37** Senan, Hadasa,
Migdal-Gaad, **38** Dilan, Mispe, Jokteel, **39** Laakis, Boskat, Eglon,
40 Kabbon, Lahmas, Kitlis, **41** Gederot, Beet-Daagon, Naema ja
Makkeda-kuusitoista kaupunkia kylineen; **42** Libna, Eter, Aasan,
43 Jiftah, Asna, Nesib, **44** Kegila, Aksib ja Maaresa-yhdeksän
kaupunkia kylineen; **45** Ekron ja sen tytärkaupungit ja kylät;
46 koko se alue kylineen, joka on Asdodin puolella Ekronista
mereen kulkevaa rajaa; **47** Asdod ja sen tytärkaupungit ja kylät;
Gassa ja sen tytärkaupungit ja kylät Egyptin puroon asti. Ja
Suuri meri on rajana. **48** Ja vuoristossa: Saamir, Jattir, Sooko,
49 Danna, Kirjat-Sanna, se on Debir; **50** Anab, Estemo, Aanim;
51 Goosen, Hoolon ja Giilo-yksitoista kaupunkia kylineen; **52**
Arab, Duuma, Esan, **53** Jaanum, Beet-Tappuah, Afeka, **54**
Humta, Kirjat-Arba, se on Hebron, ja Siior-yhdeksän kaupunkia
kylineen; **55** Maaon, Karmel, Siif, Jutta, **56** Jisreel, Jokdeam ja
Saanoah, **57** Kain, Gibea, Timna-kymmenen kaupunkia kylineen;
58 Halhul, Beet-Suur, Gedor, **59** Maarat, Beet-Anot ja Eltekon-
kuusi kaupunkia kylineen; **60** Kirjat-Baal, se on Kirjat-Jearim,
ja Rabba-kaksi kaupunkia kylineen. **61** Ja erämaassa: Beet-

Araba, Middin, Sekaka, **62** Nibsan, Iir-Melah ja Een-Gedi-
kuusi kaupunkia kylineen. **63** Mutta jebusilaisia, jotka asuivat
Jerusalemissa, eivät Juudan jälkeläiset kyenneet karkoittamaan,
ja niin jebusilaiset jäivät asumaan Juudan jälkeläisten sekaan,
Jerusalemiin, aina tähän päivään asti.

16 Joosefilaisille määräsi arpa rajan kulkemaan idästä päin,
Jerikon Jordanista, Jerikon veteen ja sieltä erämaahan, joka
kohoaa Jerikosta vuoristoon Beeteliä kohti. **2** Beetelistä raja
jatkuu Luusiin ja kulkee arkilaisten alueeseen, Atarotiin. **3** Sitten
se laskeutuu länteen päin jafletilaisten alueeseen, aina alisen
Beet-Hooronin alueeseen ja Geseriin asti ja päättyy mereen.
4 Joosefilaiset, Manasse ja Efraim, saivat perintöosakseen
tämän: **5** Efraimilaisille, heidän suvuilleen, tuli seuraava alue:
heidän perintöosansa itäinen raja kulkee Aterot-Addarista yliseen
Beet-Hooroniin. **6** Sitten raja päättyy mereen. Pohjoisessa
on Mikmetat rajana. Sieltä raja kääntyy itään päin Taanat-
Siiloon ja menee sen itäpuolitse Janohaan. **7** Janohasta se
laskeutuu Atarotiin ja Naaraan, koskettaa Jerikoa ja päättyy
Jordaniin. **8** Tappuahista raja kulkee länteen päin Kaana-
puroon ja päättyy mereen. Tämä on efraimilaisten sukukunnan,
heidän sukujensa, perintöosa, **9** ja lisäksi ne kaupungit, jotka
erotettiin efraimilaisille keskeltä manasselaisten perintöosaa,
kaikki ne kaupungit kylineen. **10** Mutta he eivät karkoittaneet
kanaanilaisia, jotka asuivat Geserissä; niin kanaanilaiset jäivät
asumaan Efraimin keskeen aina tähän päivään asti, mutta
joutuivat työveron alaisiksi.

17 Manassen sukukunta sai sekin arpaosansa, sillä hän oli
Joosefin esikoinen. Maakir, Manassen esikoinen, Gileadin isä, sai
Gileadin ja Baasanin, sillä hän oli sotilas. **2** Muutkin manasselaiset

saivat osuutensa, suvuittain: abieserilaiset, heelekiläiset,
asrielilaiset, sekemiläiset, heeferiläiset ja semidalaiset. Nämä ovat
Manassen, Joosefin pojan, miespuoliset jälkeläiset, suvuittain.
3 Mutta Selofhadilla, Heeferin pojalla, joka oli Gileadin poika,
joka Maakirin poika, joka Manassen poika, ei ollut poikia,
vaan ainoastaan tyttäriä; ja nämä olivat hänen tyttäriensä
nimet: Mahla, Nooga, Hogla, Milka ja Tirsa. **4** Nämä astuivat
pappi Eleasarin ja Joosuan, Nuunin pojan, ja päämiesten
eteen ja sanoivat: "Herra käski Mooseksen antaa meille
perintöosan veljiemme keskuudessa". Silloin Joosua antoi
heille Herran käskyn mukaisesti perintöosan heidän isänsä
veljien keskuudessa. **5** Niin tuli Manasselle, paitsi Gileadin
maata ja Baasania tuolla puolella Jordanin, kymmenen osaa, **6**
koska Manassen tyttäret saivat perintöosan hänen poikiensa
keskuudessa; mutta Gileadin maa joutui Manassen muille
jälkeläisille. **7** Manassen raja kulkee Asserista Mikmetatiin, joka
on Sikemin itäpuolella; sitten raja menee oikealle Een-Tappuahin
asukkaiden tienoille. **8** Tappuahin maa joutui Manasselle, mutta
Tappuah, Manassen rajalla, efraimilaisille. **9** Sitten raja laskeutuu
Kaana-puroon, puron eteläpuolelle; mutta siellä, Manassen
kaupunkien keskellä, olevat kaupungit joutuivat Efraimille.
Sitten Manassen raja kulkee puron pohjoispuolelle ja päättyy
mereen. **10** Eteläpuolella oleva maa joutui Efraimille, mutta
pohjoispuolella oleva maa joutui Manasselle, ja meri on sen
rajana. Ja pohjoisessa sen raja koskettaa Asseria ja idässä
Isaskaria. **11** Isaskarista ja Asserista joutui Manasselle Beet-
Sean ja sen tytärkaupungit, Jibleam ja sen tytärkaupungit,
Doorin asukkaat ja sen tytärkaupungit, Een-Doorin asukkaat ja
sen tytärkaupungit, Taanakin asukkaat ja sen tytärkaupungit,

Megiddon asukkaat ja sen tytärkaupungit, kolme kukkulaa. **12**
Mutta manasselaiset eivät kyenneet ottamaan haltuunsa näitä
kaupunkeja, vaan kanaanilaisten onnistui jäädä asumaan siihen
maahan. **13** Kun israelilaiset sitten voimistuivat, saattoivat he
kanaanilaiset työveron alaisiksi, mutta eivät karkoittaneet heitä.
14 Joosefilaiset puhuivat Joosualle sanoen: "Miksi sinä olet
antanut minulle perintöosaksi vain yhden arvan ja yhden osan,
vaikka minä olen lukuisa kansa, kun Herra aina tähän asti on
minua siunannut?" **15** Silloin Joosua sanoi heille: "Jos sinä olet
niin lukuisa kansa, niin mene metsäseutuun ja raivaa itsellesi
maata sieltä, perissiläisten ja refalaisten maasta, kun kerran
Efraimin vuoristo on sinulle liian ahdas". **16** Mutta joosefilaiset
vastasivat: "Ei vuoristo riitä meille; ja kaikilla kanaanilaisilla, jotka
asuvat tasangoilla, on raudoitettuja sotavaunuja, sekä niillä, jotka
asuvat Beet-Seanissa ja sen tytärkaupungeissa, että niillä, jotka
asuvat Jisreelin tasangolla". **17** Silloin Joosua sanoi Joosefin
heimolle, Efraimille ja Manasselle, näin: "Sinä olet lukuisa kansa
ja sinun voimasi on suuri; sinua ei ole jätettävä yhdelle ainoalle
arpaosalle, **18** vaan vuoristo on tuleva sinun omaksesi. Koska
se on metsäseutua, on sinun raivattava se, ja sen laitapuoletkin
tulevat sinun omiksesi. Sillä sinun on karkoitettava kanaanilaiset,
vaikka heillä on raudoitettuja sotavaunuja ja vaikka he ovat
voimakkaat."

18 Ja kaikki israelilaisten seurakunta kokoontui Siiloon, ja he
pystyttivät sinne ilmestysmajan, sittenkuin maa oli tullut heille
alamaiseksi. **2** Mutta vielä oli israelilaisista jäljellä seitsemän
sukukuntaa, joiden perintöosa oli jakamatta. **3** Niin Joosua sanoi
israelilaisille: "Kuinka kauan hidastelette ettekä mene ottamaan
omaksenne maata, jonka Herra, teidän isienne Jumala, on

teille antanut? **4** Tuokaa tänne jokaisesta sukukunnasta kolme
miestä, niin minä lähetän heidät menemään ja kiertelemään
maata ja panemaan sen kirjaan heidän perintöosiaan silmällä
pitäen; ja tulkoot he sitten takaisin minun luokseni. **5** He
jakakoot maan seitsemään osaan. Juuda pysyköön alueellaan
etelässä, ja Joosefin heimo pysyköön alueellaan pohjoisessa.
6 Pankaa maa, ne seitsemän osaa, kirjaan ja tuokaa kirja
tänne minulle, niin minä heitän teidän puolestanne arpaa täällä
Herran, meidän Jumalamme, edessä. **7** Sillä leeviläisillä ei ole
osuutta teidän keskuudessanne, vaan Herran pappeus on heidän
perintöosansa; ja Gaad ja Ruuben ja toinen puoli Manassen
sukukuntaa saivat tuolta puolelta Jordanin, idän puolelta,
perintöosansa, jonka Herran palvelija Mooses heille antoi." **8**
Niin miehet nousivat ja lähtivät; ja Joosua käski lähtevien panna
kirjaan maan, sanoen: "Menkää ja kierrelkää maa ja pankaa se
kirjaan ja palatkaa sitten minun luokseni, niin minä heitän teidän
puolestanne arpaa täällä Herran edessä Siilossa". **9** Ja miehet
lähtivät, kulkivat kautta maan ja panivat sen kirjaan kaupunki
kaupungilta, seitsemänä osana, ja tulivat takaisin Joosuan
luo Siilon leiriin. **10** Ja Joosua heitti heidän puolestaan arpaa
Siilossa Herran edessä, ja Joosua jakoi siellä maan israelilaisille,
heidän osastojensa mukaan. **11** Ja arpa nousi benjaminilaisten
sukukunnalle, heidän suvuilleen; ja heidän arvalla saamansa
alue oli Juudan jälkeläisten ja joosefilaisten välillä. **12** Heidän
pohjoinen rajansa lähtee Jordanista, ja raja nousee Jerikon
pohjoispuolella olevalle kukkulalle ja nousee vuoristoon, länteen
päin, ja päättyy Beet-Aavenin erämaahan. **13** Sieltä raja kulkee
Luusiin, Luusin eteläpuolella olevaan kukkulaan, se on Beeteliin;
sitten raja laskeutuu Aterot-Addariin vuoren yli, joka on alisen

Beet-Hooronin eteläpuolella. **14** Sitten raja kaartuu ja kääntyy
läntisenä rajana etelään päin siitä vuoresta, joka on vastapäätä
Beet-Hooronia, sen eteläpuolella, ja päättyy Kirjat-Baaliin, se on
Kirjat-Jearimiin, Juudan jälkeläisten kaupunkiin. Tämä on läntinen
raja. **15** Mutta eteläinen raja lähtee Kirjat-Jearimin laidasta,
lännen puolelta, ja jatkuu Neftoahin veden lähteelle. **16** Sitten raja
laskeutuu sen vuoren päähän, joka on vastapäätä Ben-Hinnomin
laaksoa, Refaimin tasangon pohjoisessa laidassa; sieltä se
laskeutuu Hinnomin laaksoon Jebusilaiskukkulan eteläpuolitse ja
edelleen Roogelin lähteelle. **17** Sitten se kaartuu pohjoiseen päin
ja jatkuu Een-Semekseen ja edelleen kivitarhoille, jotka ovat
vastapäätä Adummimin solaa, ja laskeutuu Boohanin, Ruubenin
pojan, kiveen. **18** Edelleen se kulkee Aromaahan päin olevan
kukkulan pohjoispuolitse ja laskeutuu Aromaalle. **19** Sitten raja
kulkee Beet-Hoglan kukkulan pohjoispuolitse, ja raja päättyy
Suolameren pohjoiseen pohjukkaan, Jordanin eteläpäähän.
Tämä on eteläinen raja. **20** Mutta idän puolella on Jordan
rajana. Tämä on benjaminilaisten, heidän sukujensa, perintöosa
rajoineen yltympäri. **21** Ja benjaminilaisten sukukunnan, heidän
sukujensa, kaupungit ovat: Jeriko, Beet-Hogla, Eemek-Kesis,
22 Beet-Araba, Semaraim, Beetel, **23** Avvim, Paara, Ofra, **24**
Kefar-Ammoni, Ofni ja Geba-kaksitoista kaupunkia kylineen; **25**
Gibeon, Raama, Beerot, **26** Mispe, Kefira, Moosa, **27** Rekem,
Jirpeel, Tarala, **28** Seela, Elef, Jebus, se on Jerusalem, Gibeat ja
Kirjat-neljätoista kaupunkia kylineen. Tämä on benjaminilaisten,
heidän sukujensa, perintöosa.

19 Toinen arpa tuli Simeonille, simeonilaisten sukukunnalle,
heidän suvuillensa; ja heidän perintöosansa tuli olemaan keskellä
Juudan jälkeläisten perintöosaa. **2** Heidän perintöosakseen

tuli: Beerseba, Seba, Moolada, **3** Hasar-Suual, Baala, Esem,
4 Eltolad, Betul, Horma, **5** Siklag, Beet-Markabot, Hasar-
Suusa, **6** Beet-Lebaot ja Saaruhen-kolmetoista kaupunkia
kylineen; **7** Ain, Rimmon, Eeter ja Aasan-neljä kaupunkia
kylineen; **8** sitten kaikki ne kylät, jotka ovat näiden kaupunkien
ympärillä, aina Baalat-Beeriin, Etelämaan Raamaan, saakka.
Tämä on simeonilaisten sukukunnan, heidän sukujensa,
perintöosa. **9** Juudan jälkeläisten osasta saivat simeonilaiset
perintöosansa, sillä Juudan jälkeläisille oli heidän osuutensa
liian suuri; niin simeonilaiset saivat perintöosansa heidän
perintöosansa keskeltä. **10** Kolmas arpa nousi sebulonilaisille,
heidän suvuillensa, ja heidän perintöosansa alue tuli ulottumaan
Saaridiin saakka. **11** Länteen päin nousee heidän rajansa
Maralaan, koskettaa Dabbesetia ja sitä puroa, joka on Jokneamin
itäpuolella. **12** Itään päin, auringonnousuun päin, kääntyy raja
Saaridista Kislot-Taaborin alueelle ja jatkuu Daberatiin ja nousee
Jaafiaan. **13** Sieltä se kulkee itään päin, auringonnousuun päin,
Gat-Heeferiin ja Eet-Kasiniin ja jatkuu Rimmoniin, joka ulottuu
Neegaan. **14** Sitten raja kääntyy sen pohjoispuolitse Hannatoniin
ja päättyy Jiftah-Eelin laaksoon. **15** Kattat, Nahalal, Simron,
Jidala ja Beetlehem-kaksitoista kaupunkia kylineen. **16** Tämä on
sebulonilaisten, heidän sukujensa, perintöosa, nämä kaupungit
kylineen. **17** Neljäs arpa tuli Isaskarille, isaskarilaisille, heidän
suvuilleen. **18** Ja heidän alueellaan tuli olemaan Jisreel, Kesullot,
Suunem, **19** Hafaraim, Siion, Anaharat, **20** Rabbit, Kisjon, Ebes,
21 Remet, Een-Gannim, Een-Hadda ja Beet-Passes; **22** ja raja
koskettaa Taaboria, Sahasimia, Beet-Semestä, ja heidän rajansa
päättyy Jordaniin-kuusitoista kaupunkia kylineen. **23** Tämä
on isaskarilaisten sukukunnan, heidän sukujensa, perintöosa,

kaupungit kylineen. **24** Viides arpa tuli asserilaisten sukukunnalle,
heidän suvuillensa. **25** Ja heidän alueellaan tuli olemaan Helkat,
Hali, Beten ja Aksaf, **26** Alammelek, Amad ja Misal; ja lännessä
raja koskettaa Karmelia ja Siihor-Libnatia, **27** kääntyy sitten
auringonnousuun päin Beet-Daagoniin ja koskettaa Sebulonia ja
Jiftah-Eelin laaksoa pohjoisessa, Beet-Eemekiä ja Negieliä ja
jatkuu Kaabulin pohjoispuolitse **28** Ebroniin, Rehobiin, Hammoniin
ja Kaanaan, aina suureen Siidoniin saakka. **29** Sitten raja kääntyy
Raamaan ja menee Tyyron varustettuun kaupunkiin saakka;
sitten raja kääntyy Hoosaan ja päättyy mereen, Heebelistä
Aksibiin. **30** Umma, Afek ja Rehob-kaksikymmentä kaksi
kaupunkia kylineen. **31** Tämä on asserilaisten sukukunnan,
heidän sukujensa, perintöosa, nämä kaupungit kylineen. **32**
Kuudes arpa tuli naftalilaisille, naftalilaisten suvuille. **33** Ja heidän
rajansa tuli kulkemaan Heelefistä, Saanannimin tammesta,
Adami-Nekebin ja Jabneelin kautta Lakkumiin asti ja päättyy
Jordaniin. **34** Ja raja kääntyy länteen päin Asnot-Taaboriin ja
jatkuu sieltä Hukkokiin ja koskettaa etelässä Sebulonia, lännessä
Asseria ja idässä Juudaa Jordanin luona. **35** Varustettuja
kaupunkeja ovat: Siddim, Seer, Hammat, Rakkat, Kinneret, **36**
Adama, Raama, Haasor, **37** Kedes, Edrei, Een-Haasor, **38** Jireon,
Migdal-Eel, Horem, Beet-Anat ja Beet-Semes-yhdeksäntoista
kaupunkia kylineen. **39** Tämä on naftalilaisten sukukunnan,
heidän sukujensa, perintöosa, kaupungit kylineen. **40** Seitsemäs
arpa tuli daanilaisten sukukunnalle, heidän suvuilleen. **41** Heidän
perintöosansa alueella tuli olemaan Sora, Estaol, Iir-Semes, **42**
Saalabbin, Aijalon, Jitla, **43** Eelon, Timna, Ekron, **44** Elteke,
Gibbeton, Baalat, **45** Jehud, Bene-Berak, Gat-Rimmon, **46** Mee-
Jarkon ja Rakkon, ynnä Jaafoon päin oleva alue. **47** Mutta

daanilaisten alue joutui heiltä pois. Niin daanilaiset lähtivät ja
taistelivat Lesemiä vastaan ja valloittivat sen ja surmasivat
miekan terällä sen asukkaat ja ottivat sen omaksensa ja asettuivat
sinne. Ja he antoivat Lesemille nimen Daan, isänsä Daanin
mukaan. **48** Tämä on daanilaisten sukukunnan, heidän sukujensa,
perintöosa, nämä kaupungit kylineen. **49** Kun israelilaiset olivat
saaneet jaetuksi maan sen rajoja myöten, antoivat he Joosualle,
Nuunin pojalle, perintöosan keskuudessaan. **50** Herran käskyn
mukaisesti he antoivat hänelle sen kaupungin, jota hän pyysi,
Timnat-Serahin Efraimin vuoristossa. Ja hän rakensi uudestaan
kaupungin ja asettui sinne. **51** Nämä ovat ne perintöosat,
jotka pappi Eleasar ja Joosua, Nuunin poika, ja israelilaisten
sukukuntien perhekunta-päämiehet jakoivat arvalla Siilossa
Herran edessä, ilmestysmajan ovella. Niin he lopettivat maan
jakamisen.

20 Silloin Herra puhui Joosualle sanoen: **2** "Puhu israelilaisille
ja sano: Määrätkää itsellenne ne turvakaupungit, joista minä
olen puhunut teille Mooseksen kautta, **3** että niihin voisi
paeta tappaja, joka tapaturmaisesti, tahtomattaan, on jonkun
surmannut; ja olkoot ne teillä turvapaikkoina verenkostajalta. **4**
Ja kun joku pakenee johonkin näistä kaupungeista, pysähtyköön
hän kaupungin portin ovelle ja kertokoon asiansa sen kaupungin
vanhimmille; he korjatkoot hänet luoksensa kaupunkiin ja
antakoot hänelle paikan, jossa hän saa asua heidän luonansa.
5 Ja jos verenkostaja ajaa häntä takaa, älköötkö he luovuttako
tappajaa hänen käsiinsä, koska hän tahtomattaan tappoi
lähimmäisensä, häntä ennestään vihaamatta. **6** Ja asukoon
hän siinä kaupungissa, kunnes on ollut kansan tuomittavana, ja
silloisen ylimmäisen papin kuolemaan saakka; sitten tappaja

tulkoon taas takaisin omaan kaupunkiinsa ja kotiinsa, kaupunkiin,
josta oli paennut." **7** Niin he pyhittivät sitä varten Kedeksen
Galileasta, Naftalin vuoristosta, Sikemin Efraimin vuoristosta
ja Kirjat-Arban, se on Hebronin, Juudan vuoristosta. **8** Ja
tuolta puolelta Jerikon Jordanin, idän puolelta, he määräsivät
Ruubenin sukukunnasta Beserin erämaasta, ylätasangolta,
ja Gaadin sukukunnasta Raamotin, Gileadista, ja Manassen
sukukunnasta Goolanin, Baasanista. **9** Nämä ovat ne kaupungit,
jotka asetettiin kaikille israelilaisille ja heidän keskuudessaan
asuville muukalaisille sitä varten, että niihin voisi paeta jokainen,
joka tapaturmaisesti oli jonkun surmannut, eikä hänen tarvitsisi
kuolla verenkostajan käden kautta, ennenkuin oli ollut kansan
tuomittavana.

21 Leeviläisten perhekunta-päämiehet astuivat pappi Eleasarin
ja Joosuan, Nuunin pojan, eteen ja israelilaisten sukukuntien
perhekunta-päämiesten eteen **2** ja puhuivat heille Siilossa
Kanaanin maassa, sanoen: "Herra käski Mooseksen kautta antaa
meille kaupunkeja asuaksemme ja niiden laidunmaat karjaamme
varten". **3** Niin israelilaiset antoivat leeviläisille perintöosastaan
Herran käskyn mukaan nämä kaupungit laidunmaineen: **4**
Arpa tuli kehatilaisten suvuille niin, että leeviläisistä pappi
Aaronin jälkeläiset saivat arvalla Juudan sukukunnalta, Simeonin
sukukunnalta ja Benjaminin sukukunnalta kolmetoista kaupunkia.
5 Mutta muut kehatilaiset saivat arvalla Efraimin sukukunnan
suvuilta, Daanin sukukunnalta ja toiselta puolelta Manassen
sukukuntaa kymmenen kaupunkia. **6** Geersonilaiset saivat arvalla
Isaskarin sukukunnan suvuilta, Asserin sukukunnalta ja Naftalin
sukukunnalta, sekä toiselta puolelta Manassen sukukuntaa
Baasanista, kolmetoista kaupunkia. **7** Merarilaiset, heidän

sukunsa, saivat Ruubenin sukukunnalta, Gaadin sukukunnalta ja
Sebulonin sukukunnalta kaksitoista kaupunkia. **8** Israelilaiset
antoivat arvalla leeviläisille nämä kaupungit laidunmaineen,
niinkuin Herra oli Mooseksen kautta käskenyt. **9** Juudan
jälkeläisten sukukunnasta ja simeonilaisten sukukunnasta
annettiin nämä nimeltä mainitut kaupungit: **10** Leevin jälkeläisiin,
kehatilaisten sukuihin, kuuluville Aaronin jälkeläisille, sillä heille
tuli arpa ensin, **11** annettiin Kirjat-Arba, anakilaisten kantaisän
Arban kaupunki, se on Hebron, Juudan vuoristosta, ympärillä
olevine laidunmaineen. **12** Mutta kaupungin peltomaat kylineen
annettiin Kaalebille, Jefunnen pojalle, perintömaaksi. **13** Pappi
Aaronin jälkeläisille annettiin tappajan turvakaupunki Hebron
laidunmaineen, Libna laidunmaineen, **14** Jattir laidunmaineen,
Estemoa laidunmaineen, **15** Hoolon laidunmaineen, Debir
laidunmaineen, **16** Ain laidunmaineen, Jutta laidunmaineen
ja Beet-Semes laidunmaineen-yhdeksän kaupunkia näistä
kahdesta sukukunnasta; **17** ja Benjaminin sukukunnasta Gibeon
laidunmaineen, Geba laidunmaineen, **18** Anatot laidunmaineen
ja Almon laidunmaineen-neljä kaupunkia. **19** Aaronin jälkeläisten,
pappien, kaupunkeja oli kaikkiaan kolmetoista kaupunkia
laidunmaineen. **20** Muut leeviläisiin kuuluvat kehatilaisten suvut,
muut kehatilaiset, saivat arvalla Efraimin sukukunnalta seuraavat
kaupungit: **21** heille annettiin tappajan turvakaupunki Sikem
laidunmaineen Efraimin vuoristosta, Geser laidunmaineen,
22 Kibsaim laidunmaineen, Beet-Hooron laidunmaineen-neljä
kaupunkia; **23** ja Daanin sukukunnasta Elteke laidunmaineen,
Gibbeton laidunmaineen, **24** Aijalon laidunmaineen ja Gat-
Rimmon laidunmaineen-neljä kaupunkia, **25** ja toisesta
puolesta Manassen sukukuntaa Taanak laidunmaineen ja

Gat-Rimmon laidunmaineen-kaksi kaupunkia. **26** Näiden
muiden kehatilaisten sukujen kaupunkeja laidunmaineen oli
kaikkiaan kymmenen. **27** Leeviläisten sukuihin kuuluvat
geersonilaiset saivat toiselta puolelta Manassen sukukuntaa
tappajan turvakaupungin Goolanin laidunmaineen Baasanista
ja Beesteran laidunmaineen-kaksi kaupunkia; **28** ja Isaskarin
sukukunnalta Kisjonin laidunmaineen, Daberatin laidunmaineen,
29 Jarmutin laidunmaineen ja Een-Gannimin laidunmaineen-neljä
kaupunkia; **30** ja Asserin sukukunnalta Misalin laidunmaineen,
Abdonin laidunmaineen, **31** Helkatin laidunmaineen ja Rehobin
laidunmaineen-neljä kaupunkia; **32** ja Naftalin sukukunnalta
tappajan turvakaupungin Kedeksen laidunmaineen Galileasta,
Hammot-Doorin laidunmaineen ja Kartanin laidunmaineen-
kolme kaupunkia. **33** Geersonilaisten, heidän sukujensa,
kaupunkeja oli kaikkiaan kolmetoista kaupunkia laidunmaineen.
34 Muut leeviläisiin kuuluvat merarilaisten suvut saivat Sebulonin
sukukunnalta Jokneamin laidunmaineen, Kartan laidunmaineen,
35 Dimnan laidunmaineen, Nahalalin laidunmaineen-neljä
kaupunkia; **36** ja Ruubenin sukukunnalta Beserin laidunmaineen,
Jahaan laidunmaineen, **37** Kedemotin laidunmaineen ja Meefaatin
laidunmaineen-neljä kaupunkia; **38** ja Gaadin sukukunnalta
tappajan turvakaupungin Raamotin laidunmaineen Gileadista
ja Mahanaimin laidunmaineen, **39** Hesbonin laidunmaineen
ja Jaeserin laidunmaineen-yhteensä neljä kaupunkia. **40**
Niitä kaupunkeja, jotka nämä muut leeviläisten sukuihin
kuuluvat merarilaiset, heidän sukunsa, saivat arvalla, oli
kaikkiaan kaksitoista kaupunkia. **41** Kaikkiaan oli leeviläisten
kaupunkeja israelilaisten perintömaassa neljäkymmentä
kahdeksan kaupunkia laidunmaineen. **42** Näihin kaupunkeihin

kuului kuhunkin itse kaupunki ja sen ympärillä olevat laidunmaat;
sellaisia olivat kaikki nämä kaupungit. **43** Niin Herra antoi
Israelille koko sen maan, jonka hän oli vannonut antavansa
heidän isilleen; ja he ottivat sen omaksensa ja asettuivat siihen.
44 Ja Herra soi heidän päästä rauhaan kaikkialla, aivan niinkuin
hän valalla vannoen oli luvannut heidän isillensä; eikä yksikään
heidän vihollisistaan kestänyt heidän edessään, vaan kaikki
heidän vihollisensa Herra antoi heidän käsiinsä. **45** Ei jäänyt
täyttämättä ainoakaan kaikista niistä lupauksista, jotka Herra oli
antanut Israelin heimolle, vaan kaikki toteutui.

22 Sitten Joosua kutsui ruubenilaiset, gaadilaiset ja toisen
puolen Manassen sukukuntaa **2** ja sanoi heille: "Te olette
noudattaneet kaikkea, mitä Herran palvelija Mooses on käskenyt
teidän noudattaa, ja olette kuulleet minua kaikessa, mitä minä
olen käskenyt teidän tehdä. **3** Te ette ole hyljänneet veljiänne
koko tämän pitkän ajan kuluessa aina tähän päivään asti, ja te
olette noudattaneet, mitä Herra, teidän Jumalanne, on käskenyt
noudattaa. **4** Ja nyt on Herra, teidän Jumalanne, suonut teidän
veljienne päästä rauhaan, niinkuin hän heille puhui; kääntykää
siis takaisin ja menkää majoillenne, siihen perintömaahanne,
jonka Herran palvelija Mooses antoi teille tuolta puolelta Jordanin.
5 Noudattakaa vain tarkoin niitä käskyjä ja sitä lakia, jotka Herran
palvelija Mooses on teille antanut, rakastakaa Herraa, teidän
Jumalaanne, vaeltakaa aina hänen teitänsä, noudattakaa hänen
käskyjänsä, riippukaa hänessä kiinni ja palvelkaa häntä kaikesta
sydämestänne ja kaikesta sielustanne." **6** Niin Joosua siunasi
heidät ja päästi heidät menemään, ja he menivät majoillensa.
7 Toiselle puolelle Manassen sukukuntaa Mooses oli antanut
maata Baasanista, ja toiselle puolelle Joosua oli antanut maata

länsipuolelta Jordanin, heille samoin kuin heidän veljilleen. Ja kun
Joosua päästi heidät menemään majoillensa ja siunasi heidät, **8**
sanoi hän heille näin: "Kun te palaatte majoillenne, mukananne
suuret rikkaudet ja suuri karjan paljous, suuri hopean, kullan,
vasken, raudan ja vaatteiden paljous, jakakaa veljienne kanssa
vihollisiltanne saatu saalis." **9** Niin ruubenilaiset, gaadilaiset ja
toinen puoli Manassen sukukuntaa palasivat takaisin ja lähtivät
pois israelilaisten luota Siilosta, joka on Kanaanin maassa,
mennäkseen Gileadin maahan, perintömaahansa, johon he
olivat asettuneet sen käskyn mukaan, jonka Herra oli Mooseksen
kautta antanut. **10** Kun ruubenilaiset, gaadilaiset ja toinen
puoli Manassen sukukuntaa tulivat Jordanin kivitarhoille, jotka
ovat Kanaanin maan puolella, rakensivat he sinne Jordanin
partaalle alttarin, valtavan alttarin. **11** Niin israelilaiset kuulivat
sanottavan: "Katso, ruubenilaiset, gaadilaiset ja toinen puoli
Manassen sukukuntaa ovat rakentaneet alttarin, päin Kanaanin
maata, Jordanin kivitarhojen luo, israelilaisten puolelle". **12**
Kun israelilaiset sen kuulivat, kokoontui kaikki israelilaisten
seurakunta Siiloon, lähteäkseen sotaan heitä vastaan. **13**
Ja israelilaiset lähettivät ruubenilaisten ja gaadilaisten luo ja
Manassen sukukunnan toisen puolen luo Gileadin maahan pappi
Piinehaan, Eleasarin pojan, **14** ja hänen kanssaan kymmenen
ruhtinasta, yhden ruhtinaan kustakin perhekunnasta, kaikista
Israelin sukukunnista; kukin heistä oli perhekunta-päämies
Israelin heimojen joukossa. **15** Ja he tulivat ruubenilaisten
ja gaadilaisten luo ja Manassen sukukunnan toisen puolen
luo Gileadin maahan, puhuivat heille ja sanoivat: **16** "Näin
sanoo koko Herran seurakunta: Kuinka te menettelette näin
uskottomasti Israelin Jumalaa kohtaan, että nyt käännytte pois

Herrasta rakentamalla itsellenne alttarin ja niin nyt kapinoitte
Herraa vastaan? **17** Eikö meille jo riitä Peorin vuoksi tehty rikos,
josta emme ole päässeet puhdistumaan vielä tänäkään päivänä
ja josta rangaistus kohtasi Herran seurakuntaa? **18** Ja kuitenkin
te nytkin käännytte pois Herrasta! Kun te tänä päivänä kapinoitte
Herraa vastaan, niin hän huomenna vihastuu koko Israelin
seurakuntaan. **19** Mutta jos teidän perintömaanne on saastainen,
niin tulkaa Herran perintömaahan, jossa on Herran asumus, ja
asettukaa meidän keskellemme. Älkää kapinoiko Herraa vastaan
älkääkä kapinoiko meitä vastaan rakentamalla itsellenne alttaria,
toista kuin Herran, meidän Jumalamme, alttari. **20** Eikö silloin,
kun Aakan, Serahin poika, oli ollut uskoton ja anastanut itselleen
sitä, mikä oli vihitty tuhon omaksi, viha kohdannut koko Israelin
seurakuntaa, vaikka hän olikin vain yksi mies? Eikö hänen
täytynyt hukkua rikoksensa tähden?" **21** Silloin ruubenilaiset,
gaadilaiset ja toinen puoli Manassen sukukuntaa vastasivat ja
puhuivat Israelin heimojen päämiehille: **22** "Jumala, Herra Jumala,
Jumala, Herra Jumala, hän tietää sen, ja Israel myöskin tietäköön
sen: jos me olemme kapinamielessä tai uskottomuudesta Herraa
kohtaan-älä meitä silloin tänä päivänä auta- **23** rakentaneet
alttarin kääntyäksemme pois Herrasta, uhrataksemme sen
päällä polttouhria ja ruokauhria tai toimittaaksemme sen päällä
yhteysuhreja, niin kostakoon Herra itse sen. **24** Totisesti, me
olemme tehneet sen vain yhdestä huolestuneina, siitä, että teidän
lapsenne vastaisuudessa voivat sanoa meidän lapsillemme
näin: 'Mitä teillä on tekemistä Herran, Israelin Jumalan, kanssa?
25 Onhan Herra pannut Jordanin välirajaksi meille ja teille, te
ruubenilaiset ja gaadilaiset; teillä ei ole mitään osuutta Herraan.'
Ja niin teidän lapsenne voivat saada aikaan, että meidän

lapsemme lakkaavat pelkäämästä Herraa. **26** Sentähden me
sanoimme: Tehkäämme itsellemme alttari, rakentakaamme
se, ei polttouhria eikä teurasuhria varten, **27** vaan olemaan
meidän ja teidän sekä myös meidän jälkeläistemme välillä
meidän jälkeemme todistajana siitä, että me tahdomme toimittaa
Herran palvelusta hänen edessänsä, polttouhreja, teurasuhreja
ja yhteysuhreja, etteivät teidän lapsenne vastaisuudessa sanoisi
meidän lapsillemme: 'Teillä ei ole mitään osuutta Herraan'.
28 Ja me ajattelimme: Jos he vastaisuudessa sanovat näin
meille ja meidän jälkeläisillemme, niin me voimme vastata:
'Katsokaa Herran alttarin kuvaa, jonka meidän esi-isämme ovat
tehneet, ei polttouhria eikä teurasuhria varten, vaan olemaan
todistajana meidän välillämme ja teidän'. **29** Pois se, että me
kapinoisimme Herraa vastaan ja kääntyisimme tänä päivänä
pois Herrasta rakentamalla alttarin polttouhria, ruokauhria ja
teurasuhria varten, toisen kuin Herran, meidän Jumalamme,
alttari, joka on hänen asumuksensa edessä!" **30** Kun pappi
Piinehas ja kansan ruhtinaat, Israelin heimojen päämiehet, jotka
olivat hänen kanssaan, kuulivat, mitä ruubenilaiset, gaadilaiset
ja manasselaiset puhuivat, oli se heille mieleen. **31** Ja pappi
Piinehas, Eleasarin poika, sanoi ruubenilaisille, gaadilaisille
ja manasselaisille: "Nyt me tiedämme, että Herra on meidän
keskellämme, koska ette olekaan menetelleet uskottomasti
Herraa kohtaan; näin te pelastitte israelilaiset joutumasta Herran
käsiin". **32** Sen jälkeen pappi Piinehas, Eleasarin poika, ja
ruhtinaat palasivat Gileadin maasta, ruubenilaisten ja gaadilaisten
luota, takaisin Kanaanin maahan israelilaisten luo ja antoivat
heille nämä tiedot. **33** Ja ne olivat israelilaisille mieleen, ja
israelilaiset ylistivät Jumalaa; eivätkä he enää ajatelleet lähteä

sotaan heitä vastaan, hävittämään sitä maata, jossa ruubenilaiset
ja gaadilaiset asuivat. **34** Ja ruubenilaiset ja gaadilaiset antoivat
alttarille nimen, sanoen: "Se on todistaja meidän välillämme
siitä, että Herra on Jumala".

23 Pitkän ajan kuluttua, sitten kuin Herra oli suonut Israelin
päästä rauhaan kaikilta sen ympärillä asuvilta vihollisilta, ja kun
Joosua oli käynyt vanhaksi ja iäkkääksi, **2** kutsui Joosua kaiken
Israelin, sen vanhimmat, päämiehet, tuomarit ja päällysmiehet
ja sanoi heille: "Minä olen käynyt vanhaksi ja iäkkääksi. **3** Ja
te olette itse nähneet kaiken, mitä Herra, teidän Jumalanne,
on tehnyt kaikille näille kansoille, jotka hän on karkoittanut
teidän tieltänne; sillä Herra, teidän Jumalanne, on itse sotinut
teidän puolestanne. **4** Katsokaa, minä olen arponut teille,
teidän sukukunnillenne, perintöosaksi nämä kansat, jotka vielä
ovat jäljellä, ja kaikki kansat, jotka minä hävitin Jordanista
Suureen mereen asti, auringonlaskuun päin. **5** Ja Herra, teidän
Jumalanne, työntää itse ne pois teidän edestänne ja karkoittaa
ne teidän tieltänne, niin että te otatte omaksenne heidän maansa,
niinkuin Herra, teidän Jumalanne, on teille puhunut. **6** Olkaa siis
aivan lujat ja noudattakaa tarkoin kaikkea, mitä Mooseksen lain
kirjaan on kirjoitettu, poikkeamatta siitä oikealle tai vasemmalle, **7**
niin ettette yhdy näihin teidän keskuuteenne jääneisiin kansoihin,
ette mainitse heidän jumaliensa nimiä ettekä vanno niiden
nimeen, ette palvele niitä ettekä kumarra niitä, **8** vaan että
riiputte kiinni Herrassa, Jumalassanne, niinkuin olette tehneet
aina tähän päivään asti. **9** Sentähden Herra on karkoittanut
teidän tieltänne suuret ja mahtavat kansat, eikä ainoakaan ole
kestänyt teidän edessänne aina tähän päivään asti. **10** Yksi ainoa
mies teistä ajoi pakoon tuhat, sillä Herra, teidän Jumalanne,

soti itse teidän puolestanne, niinkuin hän on teille puhunut. **11**
Ottakaa siis henkenne tähden tarkka vaari siitä, että rakastatte
Herraa, teidän Jumalaanne. **12** Sillä jos te käännytte hänestä
pois ja liitytte näiden teidän keskuuteenne jääneiden kansojen
tähteisiin ja lankoudutte heidän kanssansa ja yhdytte heihin ja
he teihin, **13** niin tietäkää, ettei Herra, teidän Jumalanne, enää
karkoita näitä kansoja teidän tieltänne, vaan ne tulevat teille
paulaksi ja ansaksi, kylkienne ruoskaksi ja okaiksi silmiinne,
kunnes te häviätte tästä hyvästä maasta, jonka Herra, teidän
Jumalanne, on teille antanut. **14** Katso, minä menen nyt kaiken
maailman tietä. Koko sydämenne ja koko sielunne tietäköön,
ettei ainoakaan kaikista niistä teitä koskevista lupauksista, jotka
Herra, teidän Jumalanne, on antanut, ole jäänyt täyttämättä;
kaikki ovat toteutuneet teille, ei ainoakaan niistä ole jäänyt
täyttämättä. **15** Ja niinkuin kaikki teitä koskevat lupaukset, jotka
Herra, teidän Jumalanne, on antanut, ovat toteutuneet teille,
niin Herra myöskin antaa kaikkien uhkauksiensa toteutua teille,
kunnes hän on hävittänyt teidät tästä hyvästä maasta, jonka
Herra, teidän Jumalanne, on teille antanut: **16** jos te rikotte
Herran, teidän Jumalanne, liiton, jonka hän on teille säätänyt,
ja menette ja palvelette muita jumalia ja niitä kumarratte, niin
Herran viha syttyy teitä kohtaan, ja te häviätte pian siitä hyvästä
maasta, jonka hän on teille antanut."

24 Sitten Joosua kokosi kaikki Israelin sukukunnat Sikemiin
ja kutsui Israelin vanhimmat, sen päämiehet, tuomarit ja
päällysmiehet, ja he asettuivat Jumalan eteen. **2** Ja Joosua
sanoi koko kansalle: "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Tuolla
puolella Eufrat-virran asuivat muinoin teidän isänne, myös Terah,
Aabrahamin ja Naahorin isä, ja he palvelivat muita jumalia.

3 Mutta minä otin teidän isänne Aabrahamin tuolta puolelta
virran ja kuljetin häntä kautta koko Kanaanin maan ja tein
hänen jälkeläisensä lukuisiksi ja annoin hänelle Iisakin. **4** Ja
Iisakille minä annoin Jaakobin ja Eesaun. Ja Eesaulle minä
annoin Seirin vuoriston omaksi, mutta Jaakob ja hänen poikansa
menivät Egyptiin. **5** Sitten minä lähetin Mooseksen ja Aaronin
ja rankaisin Egyptiä sillä, mitä minä siellä tein, ja sen jälkeen
minä vein teidät sieltä pois. **6** Ja kun minä vein teidän isänne
pois Egyptistä ja te olitte saapuneet meren rannalle, ajoivat
egyptiläiset teidän isänne takaa sotavaunuilla ja ratsumiehillä
Kaislamereen saakka. **7** Niin he huusivat Herraa, ja hän pani
pimeyden teidän ja egyptiläisten välille ja antoi meren tulla
heidän ylitsensä, ja se peitti heidät; omin silmin te näitte, mitä
minä tein egyptiläisille. Kun te sitten olitte asuneet kauan aikaa
erämaassa, **8** toin minä teidät amorilaisten maahan, jotka asuivat
tuolla puolella Jordanin, ja he taistelivat teitä vastaan; mutta
minä annoin heidät teidän käsiinne, ja te otitte omaksenne
heidän maansa, ja minä tuhosin heidät teidän tieltänne. **9**
Silloin nousi Baalak, Sipporin poika, Mooabin kuningas ja taisteli
Israelia vastaan; ja hän lähetti kutsumaan Bileamin, Beorin
pojan, että hän kiroaisi teidät. **10** Mutta minä en tahtonut
kuulla Bileamia, vaan hänen täytyi siunata teidät, ja minä
pelastin teidät hänen käsistään. **11** Ja kun te olitte menneet
Jordanin yli ja tulleet Jerikoon, niin Jerikon miehet ja amorilaiset,
perissiläiset, kanaanilaiset, heettiläiset, girgasilaiset, hivviläiset
ja jebusilaiset taistelivat teitä vastaan, mutta minä annoin heidät
teidän käsiinne. **12** Ja minä lähetin herhiläisiä teidän edellänne,
ja ne karkoittivat heidät teidän tieltänne, ne kaksi amorilaisten
kuningasta; sinä miekallasi ja jousellasi et sitä tehnyt. **13** Ja

minä annoin teille maan, josta sinä et ollut vaivaa nähnyt, ja
kaupunkeja, joita te ette olleet rakentaneet, mutta joihin saitte
asettua; viinitarhoista ja öljypuista, joita te ette olleet istuttaneet,
te saitte syödä. **14** Niin peljätkää nyt Herraa, palvelkaa häntä
nuhteettomasti ja uskollisesti ja poistakaa ne jumalat, joita teidän
isänne palvelivat tuolla puolella virran ja Egyptissä, ja palvelkaa
Herraa. **15** Mutta jos pidätte pahana palvella Herraa, niin valitkaa
tänä päivänä, ketä tahdotte palvella, niitäkö jumalia, joita teidän
isänne palvelivat tuolla puolella virran, vai amorilaisten jumalia,
niiden, joiden maassa te asutte. Mutta minä ja minun perheeni
palvelemme Herraa." **16** Silloin kansa vastasi ja sanoi: "Pois se,
että me hylkäisimme Herran ja palvelisimme muita jumalia! **17**
Sillä Herra on meidän Jumalamme, hän, joka johdatti meidät ja
meidän isämme pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä, ja joka
teki meidän silmiemme edessä suuret tunnusteot ja aina varjeli
meitä sillä tiellä, jota me vaelsimme, ja kaikkien niiden kansojen
keskellä, joiden kautta me kuljimme. **18** Ja Herra karkoitti meidän
tieltämme kaikki ne kansat, myös amorilaiset, jotka asuivat tässä
maassa. Sentähden me palvelemme Herraa, sillä hän on meidän
Jumalamme." **19** Niin Joosua sanoi kansalle: "Te ette voi palvella
Herraa, sillä hän on pyhä Jumala; hän on kiivas Jumala, hän
ei anna anteeksi teidän rikoksianne ja syntejänne. **20** Jos te
hylkäätte Herran ja palvelette vieraita jumalia, niin hän kääntyy
pois ja antaa teille käydä pahoin ja tekee lopun teistä, sen sijaan
että hän on ennen antanut teille käydä hyvin." **21** Mutta kansa
sanoi Joosualle: "Ei niin, vaan me palvelemme Herraa". **22**
Silloin Joosua sanoi kansalle: "Te olette itse todistajina itseänne
vastaan, että olette valinneet itsellenne Herran palvellaksenne
häntä". He vastasivat: "Olemme". **23** Hän sanoi: "Niin poistakaa

nyt vieraat jumalat, joita on teidän keskuudessanne, ja taivuttakaa
sydämenne Herran, Israelin Jumalan, puoleen". **24** Kansa vastasi
Joosualle: "Herraa, meidän Jumalaamme, me palvelemme, ja
hänen ääntänsä me kuulemme". **25** Niin Joosua teki sinä päivänä
liiton kansan kanssa ja antoi heille Sikemissä käskyt ja oikeudet.
26 Ja Joosua kirjoitti nämä puheet Jumalan lain kirjaan, ja hän
otti suuren kiven ja pystytti sen sinne, tammen alle, joka oli
Herran pyhäkössä. **27** Ja Joosua sanoi kaikelle kansalle: "Katso,
tämä kivi on oleva todistajana meitä vastaan, sillä se on kuullut
kaikki Herran sanat, jotka hän on meille puhunut, ja se on oleva
todistajana teitä vastaan, ettette kieltäisi Jumalaanne". **28** Sitten
Joosua päästi kansan menemään, kunkin perintöosalleen. **29**
Näiden tapausten jälkeen Herran palvelija Joosua, Nuunin poika,
kuoli sadan kymmenen vuoden vanhana. **30** Ja he hautasivat
hänet hänen perintöosansa alueelle, Timnat-Serahiin, joka on
Efraimin vuoristossa, pohjoispuolelle Gaas-vuorta. **31** Ja Israel
palveli Herraa Joosuan koko elinajan ja niiden vanhinten koko
elinajan, jotka elivät vielä kauan Joosuan jälkeen ja tunsivat
kaikki ne teot, jotka Herra oli Israelille tehnyt. **32** Ja Joosefin
luut, jotka israelilaiset olivat tuoneet Egyptistä, he hautasivat
Sikemiin, siihen maapalstaan, jonka Jaakob oli ostanut Hamorin,
Sikemin isän, pojilta sadalla kesitalla ja jonka joosefilaiset olivat
saaneet perintöosaksensa. **33** Ja Eleasar, Aaronin poika, kuoli,
ja he hautasivat hänet Gibeaan, hänen poikansa Piinehaan
kaupunkiin, joka oli annettu hänelle Efraimin vuoristosta.

Tuomarien

1 Joosuan kuoleman jälkeen israelilaiset kysyivät Herralta ja
sanoivat: "Kenen meistä on ensiksi lähdettävä kanaanilaisia
vastaan, sotimaan heitä vastaan?" Herra vastasi: **2** "Juuda
lähteköön; katso, minä annan maan hänen käsiinsä". **3** Niin
Juuda sanoi veljellensä Simeonille: "Lähde minun kanssani
minun arpaosaani, ja sotikaamme kanaanilaisia vastaan, niin
minäkin tulen sinun kanssasi sinun arpaosaasi". Niin Simeon lähti
hänen kanssaan. **4** Ja Juuda lähti, ja Herra antoi kanaanilaiset
ja perissiläiset heidän käsiinsä; ja he voittivat heidät Besekissä-
kymmenentuhatta miestä. **5** Ja he kohtasivat Adoni-Besekin
Besekissä ja taistelivat häntä vastaan ja voittivat kanaanilaiset ja
perissiläiset. **6** Ja Adoni-Besek pakeni, mutta he ajoivat häntä
takaa ja ottivat hänet kiinni ja hakkasivat häneltä peukalot ja
isotvarpaat. **7** Silloin Adoni-Besek sanoi: "Seitsemänkymmentä
kuningasta, joilta oli hakattu peukalot ja isotvarpaat, kokosi
muruja minun pöytäni alta; niinkuin minä olen tehnyt, niin on
Jumala minulle maksanut". Ja he veivät hänet Jerusalemiin,
ja siellä hän kuoli. **8** Ja Juudan miehet ryhtyivät taisteluun
Jerusalemia vastaan ja valloittivat sen ja surmasivat miekan
terällä sen asukkaat ja pistivät kaupungin tuleen. **9** Sen jälkeen
Juudan miehet laskeutuivat sotimaan niitä kanaanilaisia vastaan,
jotka asuivat Vuoristossa, Etelämaassa ja Alankomaassa. **10**
Niin Juuda meni niitä kanaanilaisia vastaan, jotka asuivat
Hebronissa-Hebronin nimi oli muinoin Kirjat-Arba-ja he voittivat
Seesain, Ahimanin ja Talmain. **11** Sieltä hän meni Debirin
asukkaita vastaan-Debirin nimi oli muinoin Kirjat-Seefer- **12** ja
Kaaleb sanoi: "Joka voittaa ja valloittaa Kirjat-Seeferin, sille
minä annan tyttäreni Aksan vaimoksi". **13** Niin Otniel, Kenaan,

Kaalebin nuoremman veljen, poika, valloitti sen; ja hän antoi
tälle tyttärensä Aksan vaimoksi. **14** Ja kun Aksa tuli, niin hän
yllytti miestänsä, että tämä pyytäisi hänen isältänsä peltomaata;
ja Aksa pudottautui aasin selästä maahan. Silloin Kaaleb sanoi
hänelle: "Mikä sinun on?" **15** Niin hän vastasi hänelle: "Anna
minulle jäähyväislahja, sillä sinä olet naittanut minut kuivaan
maahan, anna siis minulle vesilähteitä". Silloin Kaaleb antoi
hänelle Ylälähteet ja Alalähteet. **16** Ja keeniläisen, Mooseksen
apen, jälkeläiset olivat lähteneet Palmukaupungista Juudan
jälkeläisten kanssa Juudan erämaahan, eteläpuolelle Aradia; he
menivät ja asettuivat sikäläisen kansan sekaan. **17** Mutta Juuda
meni veljensä Simeonin kanssa, ja he voittivat kanaanilaiset,
jotka asuivat Sefatissa, ja he vihkivät kaupungin tuhon omaksi ja
kutsuivat sen Hormaksi. **18** Ja Juuda valloitti Gassan alueineen,
Askelonin alueineen ja Ekronin alueineen. **19** Ja Herra oli
Juudan kanssa, niin että hän sai haltuunsa vuoriston; sillä hän
ei kyennyt karkoittamaan niitä, jotka asuivat tasangolla, koska
heillä oli raudoitettuja sotavaunuja. **20** Ja he antoivat Kaalebille
Hebronin, niinkuin Mooses oli puhunut; ja hän karkoitti sieltä ne
kolme anakilaista. **21** Mutta benjaminilaiset eivät karkoittaneet
jebusilaisia, jotka asuivat Jerusalemissa, ja niin jebusilaiset jäivät
asumaan benjaminilaisten sekaan, Jerusalemiin, aina tähän
päivään asti. **22** Myöskin Joosefin heimo lähti liikkeelle; se
lähti Beeteliin, ja Herra oli heidän kanssansa. **23** Ja Joosefin
heimo vakoilutti Beeteliä-kaupungin nimi oli muinoin Luus- **24** ja
vakoilijat näkivät miehen tulevan kaupungista ja sanoivat hänelle:
"Näytä meille, mistä päästään kaupunkiin, niin me teemme sinulle
laupeuden". **25** Niin hän näytti heille, mistä päästiin kaupunkiin,
ja he surmasivat miekan terällä kaupungin asukkaat, mutta sen

miehen ja koko hänen sukunsa he päästivät menemään. **26**
Ja se mies meni heettiläisten maahan ja rakensi kaupungin ja
antoi sille nimen Luus, ja se nimi sillä on vielä tänäkin päivänä.
27 Mutta Manasse ei saanut haltuunsa Beet-Seania ja sen
tytärkaupunkeja, ei Taanakia ja sen tytärkaupunkeja, ei Doorin
asukkaita ja sen tytärkaupunkeja, ei Jibleamin asukkaita ja sen
tytärkaupunkeja eikä Megiddon asukkaita ja sen tytärkaupunkeja,
vaan kanaanilaisten onnistui jäädä asumaan siihen maahan. **28**
Kun Israel sitten voimistui, saattoi se kanaanilaiset työveron
alaisiksi, mutta ei karkoittanut heitä. **29** Efraim ei karkoittanut
kanaanilaisia, jotka asuivat Geserissä, ja niin kanaanilaiset jäivät
asumaan sen keskeen, Geseriin. **30** Sebulon ei karkoittanut
Kidronin asukkaita eikä Nahalolin asukkaita, ja niin kanaanilaiset
jäivät asumaan sen keskeen, mutta joutuivat työveron alaisiksi.
31 Asser ei karkoittanut Akkon asukkaita eikä Siidonin asukkaita
eikä myöskään Ahlabin, Aksibin, Helban, Afekin ja Rehobin
asukkaita. **32** Ja niin asserilaiset joutuivat asumaan maan
asukkaiden, kanaanilaisten, keskeen, koska eivät karkoittaneet
heitä. **33** Naftali ei karkoittanut Beet-Semeksen asukkaita eikä
Beet-Anatin asukkaita ja joutui niin asumaan maan asukkaiden,
kanaanilaisten, keskeen; mutta Beet-Semeksen ja Beet-Anatin
asukkaat joutuivat heille työveron alaisiksi. **34** Amorilaiset
tunkivat daanilaiset vuoristoon, sillä he eivät sallineet heidän
laskeutua tasangolle. **35** Ja amorilaisten onnistui jäädä asumaan
Har-Herekseen, Aijaloniin ja Saalbimiin; mutta Joosefin heimon
käsi kävi heille raskaaksi, ja he joutuivat työveron alaisiksi. **36** Ja
amorilaisten alue ulottui Skorpionisolasta, Seelasta, ylöspäin.

2 Ja Herran enkeli tuli Gilgalista ylös Bookimiin. Ja hän sanoi:
"Minä johdatin teidät Egyptistä ja toin teidät maahan, jonka

minä valalla vannoen olin luvannut teidän isillenne, ja sanoin:
'Minä en riko liittoani teidän kanssanne ikinä. **2** Te taas älkää
tehkö liittoa tämän maan asukasten kanssa, vaan kukistakaa
heidän alttarinsa.' Mutta te ette ole kuulleet minun ääntäni. Mitä
olettekaan tehneet! **3** Niinpä minä nyt sanon teille: Minä en
karkoita heitä teidän tieltänne, vaan heistä tulee teille ahdistajat,
ja heidän jumalansa tulevat teille ansaksi." **4** Ja kun Herran
enkeli oli puhunut nämä sanat kaikille israelilaisille, korotti kansa
äänensä ja itki. **5** Ja he antoivat sille paikalle nimen Bookim;
ja he uhrasivat siinä Herralle. **6** Kun Joosua oli päästänyt
kansan menemään, menivät israelilaiset kukin perintöosallensa,
ottaakseen maan omaksensa. **7** Ja kansa palveli Herraa Joosuan
koko elinajan ja niiden vanhinten koko elinajan, jotka elivät vielä
kauan Joosuan jälkeen ja jotka olivat nähneet kaikki ne suuret
teot, jotka Herra oli Israelille tehnyt. **8** Mutta Herran palvelija
Joosua, Nuunin poika, kuoli sadan kymmenen vuoden vanhana.
9 Ja he hautasivat hänet hänen perintöosansa alueelle Timnat-
Herekseen, Efraimin vuoristoon, pohjoispuolelle Gaas-vuorta. **10**
Ja kun koko sekin sukupolvi oli tullut kootuksi isiensä tykö, nousi
heidän jälkeensä toinen sukupolvi, joka ei tuntenut Herraa eikä
niitä tekoja, jotka hän oli Israelille tehnyt. **11** Niin israelilaiset
tekivät sitä, mikä oli pahaa Herran silmissä, ja palvelivat
baaleja **12** ja hylkäsivät Herran, isiensä Jumalan, joka oli vienyt
heidät pois Egyptin maasta, ja lähtivät kulkemaan muiden
jumalien jäljessä, niiden kansojen jumalien, jotka asuivat heidän
ympärillänsä, kumarsivat niitä ja vihoittivat Herran. **13** Mutta kun
he hylkäsivät Herran ja palvelivat baalia ja astarteja, **14** niin
Herran viha syttyi Israelia kohtaan, ja hän antoi heidät ryöstäjien
käsiin, jotka ryöstivät heitä, ja myi heidät heidän ympärillään

asuvien vihollisten käsiin, niin etteivät he enää voineet kestää
vihollistensa edessä. **15** Mihin ikinä he lähtivätkin, oli Herran käsi
heitä vastaan, tuottaen onnettomuutta, niinkuin Herra oli puhunut
ja niinkuin Herra oli heille vannonut; ja niin he joutuivat suureen
ahdinkoon. **16** Silloin Herra herätti tuomareita, jotka pelastivat
heidät heidän ryöstäjäinsä käsistä. **17** Mutta he eivät totelleet
tuomareitansakaan, vaan kulkivat haureudessa muiden jumalien
jäljessä ja kumarsivat niitä. Pian he poikkesivat siltä tieltä, jota
heidän isänsä, Herran käskyjä totellen, olivat kulkeneet; he eivät
tehneet niin. **18** Kun siis Herra herätti heille tuomareita, niin
Herra oli tuomarin kanssa ja pelasti heidät heidän vihollistensa
käsistä niin kauaksi aikaa, kuin tuomari eli; sillä Herran tuli
sääli, kun he voihkivat sortajainsa ja vaivaajainsa käsissä. **19**
Mutta kun tuomari kuoli, vaelsivat he jälleen kelvottomasti, vielä
pahemmin kuin heidän isänsä, kulkien muiden jumalien jäljessä,
palvellen ja kumartaen niitä. He eivät lakanneet teoistansa
eivätkä paatuneesta vaelluksestansa. **20** Niin Herran viha syttyi
Israelia kohtaan, ja hän sanoi: "Koska tämä kansa on rikkonut
minun liittoni, jonka minä sääsin heidän isillensä, eivätkä he
ole kuulleet minun ääntäni, **21** niin en minäkään enää karkoita
heidän tieltänsä ainoatakaan niistä kansoista, jotka Joosua
kuollessaan jätti jäljelle. **22** Minä tahdon näin heidän kauttansa
koetella Israelia, noudattavatko he Herran tietä ja vaeltavatko
sitä, niinkuin heidän isänsä tekivät, vai eivätkö." **23** Niin Herra
jätti nämä kansat paikoilleen, karkoittamatta niitä heti kohta; hän
ei antanut niitä Joosuan käsiin.

3 Nämä ovat ne kansat, jotka Herra jätti paikoilleen koetellakseen
niiden kautta Israelia, kaikkia niitä, jotka eivät olleet kokeneet
mitään kaikista Kanaanin sodista- **2** hän jätti ne ainoastaan sitä

varten, että israelilaisten sukupolvet saisivat kokea sotaa, hänen
opettaessaan heitä sotimaan, kuitenkin ainoastaan niitä, jotka
eivät ennen olleet sotaa kokeneet-: **3** filistealaisten viisi ruhtinasta
ja kaikki kanaanilaiset ja siidonilaiset ja hivviläiset, jotka asuivat
Libanonin vuoristossa, Baal-Hermonin vuoresta siihen saakka,
mistä mennään Hamatiin. **4** Nämä jäivät, että hän niiden kautta
koettelisi Israelia saadakseen tietää, tottelisivatko he Herran
käskyjä, jotka hän Mooseksen kautta oli antanut heidän isillensä. **5**
Israelilaiset asuivat siis kanaanilaisten, heettiläisten, amorilaisten,
perissiläisten, hivviläisten ja jebusilaisten keskellä, **6** ja he ottivat
heidän tyttäriänsä vaimoikseen ja antoivat omia tyttäriänsä heidän
pojillensa ja palvelivat heidän jumaliansa. **7** Näin israelilaiset
tekivät sitä, mikä oli pahaa Herran silmissä, ja unhottivat Herran,
Jumalansa, ja palvelivat baaleja ja aseroita. **8** Silloin Herran viha
syttyi Israelia kohtaan, ja hän myi heidät Kuusan-Risataimin,
Mesopotamian kuninkaan, käsiin; ja israelilaiset palvelivat
Kuusan-Risataimia kahdeksan vuotta. **9** Mutta israelilaiset
huusivat Herraa, ja Herra herätti israelilaisille vapauttajan, joka
heidät vapautti, Otnielin, Kenaan, Kaalebin nuoremman veljen,
pojan. **10** Ja Herran henki tuli häneen, ja hän oli tuomarina
Israelissa; hän lähti sotaan, ja Herra antoi Kuusan-Risataimin,
Aramin kuninkaan, hänen käsiinsä, ja Kuusan-Risataim sai tuntea
hänen kätensä voimaa. **11** Ja maassa oli rauha neljäkymmentä
vuotta; sitten Otniel, Kenaan poika, kuoli. **12** Mutta israelilaiset
tekivät jälleen sitä, mikä oli pahaa Herran silmissä. Silloin Herra
vahvisti Eglonin, Mooabin kuninkaan, Israelia väkevämmäksi,
koska he tekivät sitä, mikä oli pahaa Herran silmissä. **13** Ja
tämä kokosi luoksensa ammonilaiset ja amalekilaiset, lähti
liikkeelle ja voitti Israelin, ja he valtasivat Palmukaupungin. **14**

Ja israelilaiset palvelivat Eglonia, mooabilaisten kuningasta,
kahdeksantoista vuotta. **15** Ja israelilaiset huusivat Herraa,
ja Herra herätti heille vapauttajan, benjaminilaisen Eehudin,
Geeran pojan, vasenkätisen miehen. Kun israelilaiset lähettivät
hänet viemään veroa Eglonille, Mooabin kuninkaalle, **16** niin
Eehud teki itsellensä kaksiteräisen miekan, jalan pituisen, ja
sitoi sen takkinsa alle oikealle kupeelleen. **17** Ja hän toi veron
Eglonille, Mooabin kuninkaalle. Mutta Eglon oli hyvin lihava mies.
18 Kun hän oli saanut tuoduksi veron, saattoi hän väen, joka oli
verolahjoja kantanut, matkalle. **19** Mutta itse hän kääntyi takaisin
Gilgalin luona olevilta jumalankuvilta ja käski sanoa: "Minulla on
salaista asiaa sinulle, kuningas". Niin tämä sanoi: "Hiljaa!" Ja
kaikki, jotka seisoivat hänen luonaan, menivät hänen luotaan
ulos. **20** Kun Eehud oli tullut hänen luoksensa, hänen istuessaan
yksin viileässä yläsalissaan, sanoi Eehud: "Minulla on sinulle
sana Jumalalta". Silloin hän nousi istuimeltaan, **21** mutta Eehud
ojensi vasemman kätensä ja tempasi miekan oikealta kupeeltaan
ja pisti sen hänen vatsaansa, **22** niin että kahvakin meni sisään
terän mukana ja terä upposi kokonaan ihraan, sillä hän ei vetänyt
ulos miekkaa hänen vatsastaan. Sitten hän meni ulos laakealle
katolle. **23** Kun Eehud oli tullut pylväskäytävään, sulki hän yläsalin
ovet jälkeensä ja lukitsi ne. **24** Hänen mentyään tulivat kuninkaan
palvelijat, ja kun he näkivät, että yläsalin ovet olivat lukitut,
niin he ajattelivat: "Varmaankin hän on tarpeellaan viileässä
kammiossa". **25** Sitten he odottivat kyllästyksiin asti, mutta kun
hän ei sittenkään avannut yläsalin ovia, ottivat he avaimen
ja avasivat itse. Ja katso, heidän herransa makasi kuolleena
lattialla. **26** Mutta Eehud oli paennut heidän vitkastellessaan;
hän oli jo päässyt jumalankuvien ohi ja pakeni Seiraan. **27**

Ja sinne tultuaan hän puhalsi pasunaan Efraimin vuoristossa.
Silloin israelilaiset laskeutuivat hänen kanssaan vuoristosta, ja
hän heidän etunenässään. **28** Ja hän sanoi heille: "Seuratkaa
minua, sillä Herra antaa teidän vihollisenne, mooabilaiset, teidän
käsiinne". Silloin he laskeutuivat hänen jäljessään alas, valtasivat
mooabilaisten tieltä Jordanin kahlauspaikat eivätkä päästäneet
ketään yli. **29** Ja he voittivat silloin Mooabin, lähes kymmenen
tuhatta miestä, kaikki voimakkaita ja sotakuntoisia miehiä; eikä
ainoakaan päässyt pakoon. **30** Niin täytyi Mooabin silloin nöyrtyä
Israelin käden alle. Ja maassa oli rauha kahdeksankymmentä
vuotta. **31** Hänen jälkeensä tuli Samgar, Anatin poika. Hän
surmasi filistealaisia kuusisataa miestä häränpistimellä; hänkin
vapautti Israelin.

4 Mutta Eehudin kuoltua israelilaiset tekivät jälleen sitä, mikä
oli pahaa Herran silmissä. **2** Silloin Herra myi heidät Jaabinin,
Kanaanin kuninkaan, käsiin, joka hallitsi Haasorissa. Hänen
sotapäällikkönsä oli Siisera, joka asui Haroset-Goojimissa. **3** Ja
israelilaiset huusivat Herraa, sillä Siiseralla oli yhdeksätsadat
raudoitetut sotavaunut, ja hän sorti ankarasti israelilaisia
kaksikymmentä vuotta. **4** Mutta Debora, naisprofeetta, Lappidotin
vaimo, oli siihen aikaan tuomarina Israelissa. **5** Hänen oli tapana
istua Deboran-palmun alla, Raaman ja Beetelin välillä, Efraimin
vuoristossa, ja israelilaiset menivät hänen luoksensa oikeutta
saamaan. **6** Hän lähetti kutsumaan Baarakin, Abinoamin pojan,
Naftalin Kedeksestä, ja hän sanoi hänelle: "Näin käskee Herra,
Israelin Jumala: Lähde ja mene Taaborin vuorelle ja ota mukaasi
kymmenentuhatta miestä naftalilaisia ja sebulonilaisia. **7** Ja
minä tuon sinun luoksesi Kiisonin purolle Siiseran, Jaabinin
sotapäällikön, sotavaunuineen ja laumoineen ja annan hänet

sinun käsiisi." **8** Niin Baarak sanoi hänelle: "Jos sinä lähdet
minun kanssani, niin minäkin lähden; mutta jos sinä et lähde
minun kanssani, niin en minäkään lähde". **9** Hän vastasi: "Minä
lähden sinun kanssasi; mutta kunnia siitä retkestä, jolle lähdet,
ei tule sinulle, vaan Herra on myyvä Siiseran naisen käsiin".
Niin Debora nousi ja lähti Baarakin kanssa Kedekseen. **10**
Silloin Baarak kutsui Sebulonin ja Naftalin koolle Kedekseen;
kymmenentuhatta miestä seurasi häntä, ja Debora lähti hänen
kanssaan. **11** Mutta keeniläinen Heber oli eronnut keeniläisistä,
Hoobabin, Mooseksen apen, jälkeläisistä; ja hän oli telttaansa
pystytellen tullut aina Saanaimin tammelle asti, joka on Kedeksen
luona. **12** Kun Siiseralle ilmoitettiin, että Baarak, Abinoamin
poika, oli noussut Taaborin vuorelle, **13** niin Siisera kutsui koolle
kaikki sotavaununsa, yhdeksätsadat raudoitetut sotavaunut,
ja kaiken väen, mikä hänellä oli, Haroset-Goojimista Kiisonin
purolle. **14** Silloin Debora sanoi Baarakille: "Nouse, sillä tämä on
se päivä, jona Herra antaa Siiseran sinun käsiisi; onhan Herra
lähtenyt sinun edelläsi". Niin Baarak laskeutui Taaborin vuorelta,
ja kymmenentuhatta miestä hänen jäljessään. **15** Ja Herra saattoi
Baarakin miekan terän edessä hämminkiin Siiseran ja kaikki
hänen sotavaununsa ja koko hänen joukkonsa; ja Siisera astui
alas vaunuistaan ja pakeni jalkaisin. **16** Mutta Baarak ajoi takaa
sotavaunuja ja sotajoukkoa Haroset-Goojimiin saakka. Ja koko
Siiseran joukko kaatui miekan terään; ei ainoakaan pelastunut.
17 Mutta Siisera oli paennut jalkaisin Jaaelin, keeniläisen Heberin
vaimon, teltalle; sillä Jaabinin, Haasorin kuninkaan, ja keeniläisen
Heberin perheen välillä oli rauha. **18** Ja Jaael meni Siiseraa
vastaan ja sanoi hänelle: "Poikkea, herrani, poikkea minun
luokseni, älä pelkää". Ja hän poikkesi hänen luoksensa telttaan,

ja hän peitti hänet peitteellä. **19** Ja hän sanoi hänelle: "Anna
minulle vähän vettä juodakseni, sillä minun on jano". Niin hän
avasi maitoleilin ja antoi hänen juoda ja peitti hänet. **20** Ja
hän sanoi hänelle: "Asetu teltan ovelle; ja jos joku tulee ja
kysyy sinulta ja sanoo: 'Onko täällä ketään?' niin vastaa: 'Ei
ole'. **21** Mutta Jaael, Heberin vaimo, tempasi telttavaarnan, otti
vasaran käteensä, hiipi hänen luoksensa ja löi vaarnan hänen
ohimoonsa, niin että se tunkeutui aina maahan asti; hän oli näet
väsymyksestä vaipunut sikeään uneen, ja hän kuoli. **22** Ja katso,
silloin Baarak tuli ajaen Siiseraa takaa; ja Jaael meni häntä
vastaan ja sanoi hänelle: "Tule, minä näytän sinulle miehen, jota
etsit". Ja hän tuli hänen luoksensa, ja katso, Siisera makasi
kuolleena, vaarna ohimossaan. **23** Näin Jumala sinä päivänä
nöyryytti Jaabinin, Kanaanin kuninkaan, israelilaisten edessä. **24**
Ja israelilaisten käsi painoi yhä raskaammin Jaabinia, Kanaanin
kuningasta, kunnes he tuhosivat Jaabinin, Kanaanin kuninkaan.

5 Sinä päivänä Debora ja Baarak, Abinoamin poika, lauloivat
näin: **2** "Johtajat johtivat Israelia, kansa oli altis-siitä te kiittäkää
Herraa. **3** Kuulkaa, te kuninkaat, kuunnelkaa, te ruhtinaat. Herran
kiitosta minä laulan, minä veisaan Herran, Israelin Jumalan,
ylistystä. **4** Kun sinä, Herra, lähdit liikkeelle Seiristä, kun sinä
tulit astuen Edomin maasta, niin maa järisi, ja taivaat vuotivat,
pilvet vuotivat vettä. **5** Vuoret järkkyivät Herran edessä, itse
Siinai Herran, Israelin Jumalan, edessä. **6** Samgarin, Anatin
pojan, päivinä, Jaaelin päivinä tiet olivat tyhjinä, matkamiehet
kiertelivät syrjäisiä polkuja. **7** Israel oli johtoa vailla, peräti vailla,
kunnes sinä, Debora, nousit, sinä, Israelin äiti. **8** He valitsivat
uusia jumalia; silloin oli sota porteilla asti, mutta ei näkynyt
kilpeä, ei keihästä Israelin neljänkymmenen tuhannen joukossa.

9 Minun sydämeni on kiintynyt Israelin johtomiehiin. Te kansan
joukossa alttiit, kiittäkää Herraa. **10** Te, jotka ratsastatte valkoisilla
aasintammoilla, te, jotka istutte matoilla, ja te, jotka kuljette
teillä, puhukaa. **11** Laulu kuuluu juotto-ojilta, siellä ylistetään
Herran vanhurskaita tekoja, hänen johdatuksensa vanhurskautta
Israelissa. Silloin Herran kansa laskeutui porteille. **12** Heräjä,
heräjä, Debora! Heräjä, heräjä, laula laulu! Nouse, Baarak! Ota
vankeja saaliiksesi, sinä Abinoamin poika! **13** Silloin pakolaiset
laskeutuivat näiden jalojen luo, Herran kansa laskeutui minun
luokseni, sankarien joukko. **14** Efraimista tulivat ne, jotka olivat
juurtuneet Amalekiin, he seurasivat sinun joukkojesi mukana,
Benjamin. Maakirista laskeutuivat johtomiehet, Sebulonista
ne, jotka kantoivat päällikönsauvaa. **15** Ja Isaskarin ruhtinaat
tulivat Deboran kanssa, ja niinkuin Baarak, niin Isaskar: hän
kiiti tasangolle hänen jäljessänsä. Ruubenin suvuissa oli suuria
neuvotteluja. **16** Miksi sinä jäit istumaan karjatarhojen välille,
kuuntelemaan paimenpillin soittoa? Ruubenin suvuissa oli suuria
neuvonpitoja. **17** Gilead pysyi alallaan tuolla puolella Jordanin,
ja Daan-miksi hän viipyi vierailla laivoilla? Asser jäi istumaan
meren rannalle ja pysyi alallaan lahtiensa luona. **18** Sebulon
on kansa, joka antaa henkensä alttiiksi kuolemaan, samoin
Naftali kedon kummuilla. **19** Kuninkaat tulivat ja taistelivat, silloin
taistelivat Kanaanin kuninkaat Taanakissa, Megiddon vesien
varsilla; mutta hopeata he eivät saaneet saaliiksensa. **20** Tähdet
taivaalta kävivät sotaa, radoiltaan ne sotivat Siiseraa vastaan. **21**
Kiisonin puro tempasi heidät mukaansa, taistelujen puro, Kiisonin
puro. Astu esiin, minun sieluni, voimallisesti! **22** Silloin hevosten
kaviot tömistivät maata, kun urhot laskivat, laskivat laukkaa.
23 Kirotkaa Meeros, sanoo Herran enkeli, kiroamalla kirotkaa

sen asukkaat, koska eivät tulleet Herran avuksi, Herran avuksi
sankarien joukkoon. **24** Siunattu olkoon vaimojen joukossa
Jaael, keeniläisen Heberin vaimo, siunattu vaimojen joukossa,
jotka teltoissa asuvat. **25** Vettä toinen pyysi, maitoa hän antoi,
toi juhlamaljassa kermaa. **26** Hän ojensi kätensä ottamaan
vaarnaa, oikean kätensä työvasaraa; ja hän iski Siiseraa, löi
murskaksi hänen päänsä, musersi ja lävisti hänen ohimonsa. **27**
Hänen jalkainsa juureen hän vaipui, kaatui, jäi siihen, hänen
jalkainsa juureen hän vaipui, kaatui; jäi kuolleena makaamaan
siihen, mihin vaipui. **28** Siiseran äiti katselee ikkunasta ja huutaa
ristikon läpi: 'Miksi viipyvät hänen sotavaununsa tulemasta?
Miksi ovat hänen valjakkonsa askeleet niin hitaat?' **29** Viisain
hänen ruhtinattaristaan vastaa hänelle, ja hän kertaa itselleen
hänen sanansa: **30** 'Varmaankin he ovat saaneet saalista ja
jakavat sitä: tytön, kaksikin mieheen, kirjavaa kangasta saaliiksi
Siiseralle, kirjavaa kangasta, kirjaeltua vaatetta saaliiksi, kaksi
kirjaeltua, kirjavaa huivia saatujen saalisten kaulaan'. **31** Niin
häviävät kaikki sinun vihollisesi, Herra. Mutta ne, jotka häntä
rakastavat, ovat niinkuin aurinko, kun se nousee voimassansa."
Ja maassa oli rauha neljäkymmentä vuotta.

6 Mutta israelilaiset tekivät sitä, mikä oli pahaa Herran silmissä,
ja Herra antoi heidät Midianin käsiin seitsemäksi vuodeksi.
2 Ja Israel sai tuntea Midianin käden voimaa, ja israelilaiset
tekivät suojakseen midianilaisia vastaan ne onkalot, joita on
vuorissa, ja luolat ja vuorilinnat. **3** Ja joka kerta kun israelilaiset
olivat kylväneet, tulivat midianilaiset, amalekilaiset ja Idän
miehet ja hyökkäsivät heidän kimppuunsa. **4** He leiriytyivät
heitä vastaan ja hävittivät maan sadon aina Gassaa myöten
eivätkä jättäneet mitään elintarpeita Israeliin, eivät myöskään

lampaita, nautakarjaa eivätkä aaseja. **5** Sillä he lähtivät
liikkeelle laumoineen ja telttoineen, he tulivat monilukuisina kuin
heinäsirkat, heillä ja heidän kameleillaan ei ollut määrää, ja he
tulivat maahan sitä hävittämään. **6** Niin Israel joutui suureen
kurjuuteen midianilaisten tähden; ja israelilaiset huusivat Herraa.
7 Ja kun israelilaiset huusivat Herraa Midianin tähden, **8** lähetti
Herra israelilaisten luo profeetan, joka sanoi heille: "Näin sanoo
Herra, Israelin Jumala: Minä johdatin teidät Egyptistä ja vein
teidät pois orjuuden pesästä; **9** minä pelastin teidät egyptiläisten
käsistä ja kaikkien teidän sortajainne käsistä; minä karkoitin
heidät teidän tieltänne ja annoin teille heidän maansa. **10** Ja
minä sanoin teille: Minä olen Herra, teidän Jumalanne, älkää
peljätkö amorilaisten jumalia, joiden maassa te asutte. Mutta te
ette kuulleet minun ääntäni." **11** Ja Herran enkeli tuli ja istui Ofran
tammen alle, joka oli abieserilaisen Jooaan oma, juuri kun tämän
poika Gideon oli puimassa nisuja viinikuurnassa, korjatakseen
ne talteen midianilaisilta. **12** Ja Herran enkeli ilmestyi hänelle ja
sanoi hänelle: "Herra olkoon sinun kanssasi, sinä sotaurho!" **13**
Niin Gideon vastasi hänelle: "Oi, Herrani, jos Herra on meidän
kanssamme, miksi sitten kaikki tämä on meitä kohdannut? Ja
missä ovat kaikki hänen ihmeelliset tekonsa, joista isämme ovat
meille kertoneet sanoen: 'Herra on johdattanut meidät tänne
Egyptistä'? Mutta nyt Herra on hyljännyt meidät ja antanut meidät
Midianin kouriin." **14** Silloin Herra kääntyi häneen ja sanoi:
"Mene tässä voimassasi ja vapauta Israel Midianin kourista; minä
lähetän sinut". **15** Hän vastasi hänelle: "Oi, Herra, millä minä
vapautan Israelin? Minun sukunihan on heikoin Manassessa, ja
minä itse olen kaikkein vähäisin isäni perheessä." **16** Herra sanoi
hänelle: "Minä olen sinun kanssasi, ja sinä voitat midianilaiset

niinkuin yhden ainoan miehen". **17** Mutta hän sanoi hänelle: "Jos
olen saanut armon sinun silmiesi edessä, niin osoita minulle
tunnusteolla, että sinä itse puhut minun kanssani. **18** Älä poistu
täältä, ennenkuin minä tulen takaisin sinun luoksesi ja tuon
uhrilahjani ja panen sen eteesi." Hän sanoi: "Minä jään, kunnes
sinä tulet takaisin". **19** Gideon meni ja valmisti vohlan, ja eefa-
mitan jauhoja happamattomiksi leiviksi, pani lihan koriin ja liemen
pataan ja vei ne hänen luoksensa tammen alle ja pani ne
tarjolle. **20** Mutta Jumalan enkeli sanoi hänelle: "Ota liha ja
happamattomat leivät ja pane ne tälle kalliolle ja vuodata liemi".
Ja hän teki niin. **21** Ja Herran enkeli ojensi sauvan, joka hänellä
oli kädessään, ja kosketti sen kärjellä lihaa ja happamattomia
leipiä; niin kalliosta nousi tuli, ja se kulutti lihan ja happamattomat
leivät. Ja Herran enkeli katosi hänen silmistänsä. **22** Kun Gideon
näki, että se oli Herran enkeli, sanoi Gideon: "Voi minua, Herra,
Herra, kun olen nähnyt Herran enkelin kasvoista kasvoihin!"
23 Mutta Herra sanoi hänelle: "Rauha sinulle! Älä pelkää, sinä
et kuole." **24** Silloin Gideon rakensi siihen Herralle alttarin ja
pani sen nimeksi: "Herra on rauha". Se on vielä tänäkin päivänä
abieserilaisten Ofrassa. **25** Ja sinä yönä Herra sanoi hänelle:
"Ota härkä, joka isälläsi on, ja toinen seitsenvuotias härkä ja
hajota Baalin alttari, joka isälläsi on, ja hakkaa maahan asera-
karsikko, joka on sen vieressä. **26** Ja rakenna ladotuista kivistä
alttari Herralle, Jumalallesi, tämän vuorenkukkulan laelle; ota
sitten se toinen härkä ja uhraa se polttouhriksi halkojen päällä,
jotka saat hakkaamastasi asera-karsikosta." **27** Niin Gideon
otti palvelijoitaan kymmenen miestä ja teki, niinkuin Herra oli
hänelle puhunut. Mutta kun hän isänsä perhettä ja kaupungin
miehiä peljäten ei uskaltanut tehdä sitä päivällä, teki hän sen

yöllä. **28** Kun kaupungin miehet varhain seuraavana aamuna
nousivat, niin katso, Baalin alttari oli kukistettu ja asera-karsikko
sen vierestä hakattu maahan, ja se toinen härkä oli uhrattu
polttouhriksi vastarakennetulla alttarilla. **29** Niin he sanoivat
toinen toiselleen: "Kuka on tämän tehnyt?" Ja kun he tutkivat
ja tiedustelivat, niin sanottiin: "Gideon, Jooaan poika, on sen
tehnyt". **30** Silloin kaupungin miehet sanoivat Jooaalle: "Tuo
tänne poikasi, hänen täytyy kuolla, sillä hän on kukistanut Baalin
alttarin ja hakannut maahan asera-karsikon sen vierestä". **31**
Mutta Jooas vastasi kaikille, jotka seisoivat hänen ympärillään:
"Tekö ajatte Baalin asiaa, tekö autatte häntä? Se, joka ajaa hänen
asiaansa, rangaistakoon kuolemalla ennen huomisaamua. Jos
hän on jumala, ajakoon itse asiansa, koska kukistettu alttari oli
hänen." **32** Sinä päivänä Gideon sai nimekseen Jerubbaal, sillä
sanottiin: "Baal ajakoon itse asiansa häntä vastaan, koska hän on
kukistanut hänen alttarinsa". **33** Kaikki midianilaiset, amalekilaiset
ja Idän miehet olivat kokoontuneet yhteen, tulleet virran yli ja
leiriytyneet Jisreelin tasangolle. **34** Silloin Herran henki täytti
Gideonin; hän puhalsi pasunaan, ja niin abieserilaiset kutsuttiin
koolle seuraamaan häntä. **35** Ja hän lähetti sanansaattajia koko
Manasseen, niin että heidätkin kutsuttiin koolle seuraamaan
häntä; samoin hän lähetti sanansaattajat Asseriin, Sebuloniin ja
Naftaliin, ja nämä lähtivät vihollisia vastaan. **36** Silloin Gideon
sanoi Jumalalle: "Jos sinä aiot vapauttaa Israelin minun kädelläni,
niinkuin olet puhunut, **37** niin katso, minä panen nämä kerityt villat
puimatantereelle: jos kastetta tulee ainoastaan villoihin ja kaikki
maa muuten jää kuivaksi, niin minä siitä tiedän, että sinä minun
kädelläni vapautat Israelin, niinkuin olet puhunut". **38** Ja tapahtui
niin. Sillä kun hän varhain seuraavana päivänä nousi ja puristi

villoja, pusersi hän kastetta villoista koko vesimaljan täyden.
39 Ja Gideon sanoi Jumalalle: "Älköön vihasi syttykö minua
kohtaan, jos minä vielä kerran puhun. Anna minun vielä kerta
tehdä koetus villoilla. Anna ainoastaan villojen jäädä kuiviksi ja
kastetta tulla kaikkialle muualle maahan." **40** Ja Jumala teki
niin sinä yönä; ainoastaan villat jäivät kuiviksi, ja kastetta tuli
kaikkialle muualle maahan.

7 Varhain seuraavana aamuna Jerubbaal, se on Gideon, ynnä
kaikki väki, joka oli hänen kanssaan, leiriytyi Harodin lähteelle.
Midianilaisten leiri taas oli siitä, Mooren kukkulasta, pohjoiseen
päin, tasangolla. **2** Mutta Herra sanoi Gideonille: "Sinulla on
kanssasi liian paljon väkeä, antaakseni Midianin heidän käsiinsä;
muuten Israel voisi kerskua minua vastaan ja sanoa: 'Oma
käteni vapautti minut'. **3** Julista siis kansan kuullen näin: 'Se,
joka pelkää ja on arka, palatkoon takaisin ja väistyköön Gileadin
vuorilta'." Niin kansasta palasi takaisin kaksikymmentäkaksi
tuhatta, ja kymmenentuhatta jäi. **4** Ja Herra sanoi Gideonille:
"Vielä on väkeä liian paljon; vie heidät alas veden ääreen, niin
minä siellä heidät sinulle tutkin. Se, josta minä sinulle sanon:
'Tämä lähteköön sinun kanssasi', se lähteköön kanssasi; mutta
jokainen, josta minä sinulle sanon: 'Tämä älköön lähtekö sinun
kanssasi', se älköön lähtekö." **5** Niin hän vei väen alas veden
ääreen. Ja Herra sanoi Gideonille: "Aseta erikseen jokainen,
joka latkii vettä kielellään, niinkuin koira latkii, ja samoin jokainen,
joka laskeutuu polvilleen juodaksensa". **6** Niiden luku, jotka
latkivat kädestä suuhunsa, oli kolmesataa miestä; kaikki muu
väki oli laskeutunut polvilleen juomaan vettä. **7** Silloin Herra
sanoi Gideonille: "Niillä kolmellasadalla miehellä, jotka latkivat,
minä vapautan teidät ja annan Midianin sinun käsiisi; kaikki muu

väki menköön kukin kotiinsa". **8** Sitten väki otti mukaansa eväät
ja pasunansa, ja hän päästi kaikki Israelin miehet menemään
kunkin majalleen, pidättäen ainoastaan ne kolmesataa miestä.
Ja midianilaisten leiri oli hänen alapuolellaan tasangolla. **9** Sinä
yönä Herra sanoi hänelle: "Nouse ja käy leirin kimppuun, sillä
minä annan sen sinun käsiisi. **10** Mutta jos sinä pelkäät käydä
sen kimppuun, niin mene palvelijasi Puuran kanssa alas leiriin
11 ja kuuntele, mitä siellä puhutaan. Sitten saat rohkeutta käydä
leirin kimppuun." Niin hän meni palvelijansa Puuran kanssa
alas aina leirin etuvartijoiden luo. **12** Midianilaisia, amalekilaisia
ja kaikkia Idän miehiä oli asettunut tasangolle niin paljon kuin
heinäsirkkoja; ja heidän kameleillaan ei ollut määrää, niitä oli
niin paljon kuin hiekkaa meren rannalla. **13** Kun Gideon tuli,
niin muuan mies kertoi untansa toiselle. Hän sanoi: "Minä näin
unta ja katso, ohraleipäkakku tuli pyörien midianilaisten leiriin.
Se tuli teltalle saakka, iski siihen niin, että se kaatui, ja käänsi
sen ylösalaisin, ja teltta jäi kumoon." **14** Niin toinen vastasi
ja sanoi: "Se ei ole mikään muu kuin israelilaisen Gideonin,
Jooaan pojan, miekka; Jumala antaa hänen käsiinsä Midianin ja
koko leirin". **15** Kun Gideon oli kuullut kertomuksen unesta ja
sen selityksen, niin hän kumartaen rukoili, palasi sitten takaisin
Israelin leiriin ja sanoi: "Nouskaa, sillä Herra antaa midianilaisten
leirin teidän käsiinne". **16** Ja hän jakoi ne kolmesataa miestä
kolmeen joukkoon ja antoi heille kullekin käteen pasunan ja
tyhjän saviruukun, tulisoihtu ruukussa. **17** Ja hän sanoi heille:
"Tarkatkaa minua ja tehkää niinkuin minä; kun minä olen tullut
leirin laitaan, niin tehkää, niinkuin minä teen. **18** Kun minä
ja kaikki, jotka ovat minun kanssani, puhallamme pasunoihin,
niin puhaltakaa tekin pasunoihin kaikkialla leirin ympärillä ja

huutakaa: 'Herran ja Gideonin puolesta!'" **19** Niin Gideon ja ne
sata miestä, jotka olivat hänen kanssansa, tulivat leirin laitaan
keskimmäisen yövartion alussa; vartijat olivat juuri asetetut
paikoilleen. Silloin he puhalsivat pasunoihin ja särkivät saviruukut,
jotka heillä oli käsissään. **20** Niin ne kolme joukkoa puhalsivat
pasunoihin, murskasivat saviruukut, tempasivat vasempaan
käteensä tulisoihdut ja oikeaan pasunat, puhalsivat niihin ja
huusivat: "Herran ja Gideonin miekka!" **21** Ja he seisoivat
kukin paikallaan leirin ympärillä. Mutta leirissä kaikki juoksivat
sekaisin, kirkuivat ja pakenivat. **22** Ja kun he puhalsivat noihin
kolmeensataan pasunaan, niin Herra käänsi toisen miekan toista
vastaan koko leirissä, ja leiri pakeni Beet-Sittaan asti Sereraan
päin, Tabbatin luona olevan Aabel-Meholan rantaan saakka. **23**
Ja Israelin miehet kutsuttiin koolle Naftalista, Asserista ja koko
Manassesta, ja he ajoivat midianilaisia takaa. **24** Ja Gideon oli
lähettänyt sanansaattajia koko Efraimin vuoristoon, sanomaan:
"Tulkaa alas midianilaisia vastaan ja vallatkaa heidän tieltään
vedet aina Beet-Baaraan asti sekä Jordan". Niin kaikki Efraimin
miehet kutsuttiin koolle, ja he valtasivat vedet aina Beet-Baaraan
asti sekä Jordanin. **25** Ja he ottivat vangiksi kaksi midianilaisten
ruhtinasta, Oorebin ja Seebin; Oorebin he surmasivat Oorebin
kalliolla, ja Seebin he surmasivat Seebin viinikuurnan luona, ja
he ajoivat midianilaisia takaa. Mutta Oorebin ja Seebin päät he
toivat Gideonille tuolta puolelta Jordanin.

8 Mutta Efraimin miehet sanoivat hänelle: "Miksi teit meille
sen, ettet kutsunut meitä, kun menit taistelemaan midianilaisia
vastaan?" Ja he riitelivät kovasti häntä vastaan. **2** Niin hän sanoi
heille: "Mitä minä sitten olen tehnyt teihin verraten? Eikö Efraimin
jälkikorjuu ole parempi kuin Abieserin viininkorjuu? **3** Teidän

käsiinnehän Jumala antoi midianilaisten ruhtinaat Oorebin ja
Seebin. Mitä minä olen voinut tehdä teihin verraten?" Kun hän
puhui näin, asettui heidän suuttumuksensa häneen. **4** Kun
Gideon tuli Jordanille, meni hän sen yli, hän ja ne kolmesataa
miestä, jotka olivat hänen kanssaan. He olivat uuvuksissa
takaa-ajamisesta. **5** Ja hän sanoi Sukkotin miehille: "Antakaa
joitakin leipäkakkuja väelle, joka seuraa minua, sillä he ovat
uuvuksissa; minä olen ajamassa takaa midianilaisten kuninkaita
Sebahia ja Salmunnaa". **6** Mutta Sukkotin päämiehet sanoivat:
"Onko sinulla sitten jo Sebahin ja Salmunnan nyrkki kädessäsi,
että me antaisimme leipää sinun sotajoukollesi?" **7** Gideon
vastasi: "Hyvä! Kun Herra antaa Sebahin ja Salmunnan minun
käsiini, puin minä teidän lihanne rikki erämaan orjantappuroilla ja
orjanruoskilla." **8** Ja hän nousi sieltä Penueliin ja puhui heille
samalla tavalla. Ja Penuelin miehet vastasivat hänelle samoin,
kuin Sukkotin miehet olivat vastanneet. **9** Niin hän sanoi myös
Penuelin miehille: "Jahka palaan voittajana, kukistan minä tämän
tornin". **10** Mutta Sebah ja Salmunna olivat Karkorissa ja heidän
joukkonsa heidän kanssansa, noin viisitoista tuhatta miestä,
kaikki, mitä oli jäljellä Idän miesten koko joukosta; kaatunut
oli sata kaksikymmentä tuhatta miekkamiestä. **11** Ja Gideon
kulki teltoissa-eläjien tietä Noobahin ja Jogbehan itäpuolitse ja
voitti joukon, kun se oli huoletonna leirissään. **12** Ja Sebah ja
Salmunna pakenivat, mutta hän ajoi heitä takaa; ja hän otti
molemmat midianilaisten kuninkaat, Sebahin ja Salmunnan,
vangiksi, saatettuaan koko leirin pakokauhun valtaan. **13** Ja
Gideon, Jooaan poika, palasi taistelusta, Hereksen solalta. **14**
Ja hän otti kiinni erään nuorukaisen, joka oli Sukkotin miehiä,
ja kyseli häneltä, ja tämä kirjoitti hänelle Sukkotin päämiehet

ja vanhimmat, seitsemänkymmentä seitsemän miestä. **15** Kun
hän sitten tuli Sukkotin miesten luo, sanoi hän: "Tässä ovat nyt
Sebah ja Salmunna, joilla te pilkkasitte minua sanoen: 'Onko
sinulla sitten jo Sebahin ja Salmunnan nyrkki kädessäsi, että me
antaisimme leipää sinun uupuneille miehillesi?'" **16** Ja hän otti
kiinni kaupungin vanhimmat; ja hän otti erämaan orjantappuroita
ja orjanruoskia ja antoi Sukkotin miesten maistaa niitä. **17** Ja
hän kukisti Penuelin tornin ja surmasi kaupungin miehet. **18**
Sitten hän sanoi Sebahille ja Salmunnalle: "Minkä näköisiä
ne miehet olivat, jotka te tapoitte Taaborilla?" He vastasivat:
"Ne olivat niinkuin sinä; jokainen oli varreltaan kuin kuninkaan
poika". **19** Hän sanoi: "He olivat minun veljiäni, minun äitini
poikia. Niin totta kuin Herra elää: jos te olisitte jättäneet heidät
henkiin, en minä surmaisi teitä." **20** Ja hän sanoi Jeterille,
esikoiselleen: "Nouse ja surmaa heidät". Mutta nuorukainen
ei paljastanut miekkaansa, sillä hän pelkäsi, koska oli vielä
nuori. **21** Silloin sanoivat Sebah ja Salmunna: "Nouse sinä
ja pistä meidät kuoliaaksi, sillä miehellä on miehen voima".
Niin Gideon nousi ja surmasi Sebahin ja Salmunnan. Ja hän
otti heidän kameliensa kaulasta puolikuukorut. **22** Niin Israelin
miehet sanoivat Gideonille: "Hallitse sinä meitä, sekä sinä itse
että sinun poikasi ja poikasi poika; sillä sinä olet vapauttanut
meidät Midianin käsistä". **23** Mutta Gideon vastasi heille: "En
minä hallitse teitä, eikä minun poikani ole hallitseva teitä; Herra
on teitä hallitseva". **24** Ja Gideon sanoi heille: "Yhtä minä
pyydän teiltä: antakoon kukin minulle heiltä saaliiksi saamansa
nenärenkaan". Heikäläisillä näet on kultaiset nenärenkaat, koska
ovat ismaelilaisia. **25** Niin he vastasivat: "Annamme mielellämme".
Ja he levittivät vaipan ja heittivät siihen kukin saaliiksi saamansa

nenärenkaan. **26** Ja hänen pyytämänsä kultaiset nenärenkaat
painoivat tuhat seitsemänsataa kultasekeliä, lukuunottamatta
niitä puolikuukoruja, korvarenkaita ja purppuravaatteita, joita
midianilaisten kuninkaat olivat kantaneet, ja heidän kameliensa
kaulavitjoja. **27** Ja Gideon valmisti niistä kasukan, jonka hän sijoitti
kaupunkiinsa Ofraan, ja koko Israel kulki haureudessa siellä sen
jäljessä. Ja se tuli ansaksi Gideonille ja hänen perheellensä. **28**
Niin täytyi Midianin nöyrtyä israelilaisten edessä, eikä se enää
nostanut päätänsä. Ja maassa oli rauha neljäkymmentä vuotta,
niin kauan kuin Gideon eli. **29** Ja Jerubbaal, Jooaan poika, meni
ja jäi asumaan taloonsa. **30** Ja Gideonilla oli seitsemänkymmentä
poikaa, jotka olivat lähteneet hänen kupeistansa; sillä hänellä oli
monta vaimoa. **31** Ja myös hänen sivuvaimonsa, joka hänellä
oli Sikemissä, synnytti hänelle pojan, ja hän antoi tälle nimen
Abimelek. **32** Ja Gideon, Jooaan poika, kuoli päästyään korkeaan
ikään, ja hänet haudattiin isänsä Jooaan hautaan abieserilaisten
Ofraan. **33** Mutta kun Gideon oli kuollut, niin israelilaiset lähtivät
jälleen haureudessa kulkemaan baalien jäljessä ja ottivat Baal-
Beritin jumalaksensa. **34** Eivätkä israelilaiset enää muistaneet
Herraa, Jumalaansa, joka oli pelastanut heidät kaikkien heidän
vihollistensa käsistä, jotka asuivat heidän ympärillään. **35** Eivät
he myöskään tehneet Jerubbaalin, Gideonin, perheelle laupeutta
kaiken sen hyvän tähden, mitä hän oli tehnyt Israelille.

9 Mutta Abimelek, Jerubbaalin poika, meni Sikemiin äitinsä
veljien luo ja puhui heille sekä kaikille, jotka olivat sukua hänen
äitinsä isän perheelle, ja sanoi: **2** "Puhukaa kaikkien Sikemin
miesten kuullen: Kumpi teille on parempi, sekö, että teitä hallitsee
seitsemänkymmentä miestä, kaikki Jerubbaalin pojat, vai että
teitä hallitsee yksi mies? Ja muistakaa, että minä olen teidän

luutanne ja lihaanne." **3** Niin hänen äitinsä veljet puhuivat
hänen puolestaan kaikkien Sikemin miesten kuullen kaiken
tämän. Ja heidän sydämensä taipui Abimelekin puolelle, sillä he
sanoivat: "Hän on meidän veljemme". **4** Ja he antoivat hänelle
seitsemänkymmentä hopeasekeliä Baal-Beritin temppelistä.
Niillä Abimelek palkkasi tyhjäntoimittajia ja huikentelijoita, ja ne
seurasivat häntä. **5** Sitten hän lähti isänsä taloon Ofraan ja
surmasi veljensä, Jerubbaalin pojat, seitsemänkymmentä miestä,
saman kiven päällä; mutta Jootam, Jerubbaalin nuorin poika,
jäi henkiin, sillä hän oli piiloutunut. **6** Sen jälkeen kokoontuivat
kaikki Sikemin miehet ja koko Millon väki, ja he menivät ja tekivät
Abimelekin kuninkaaksi Muistomerkkitammen luona, joka on
Sikemissä. **7** Kun se kerrottiin Jootamille, niin hän meni, asettui
seisomaan Garissimin vuoren laelle ja korotti äänensä, huusi ja
sanoi heille: "Kuulkaa minua, te Sikemin miehet, että Jumalakin
kuulisi teitä. **8** Puut lähtivät voitelemaan itsellensä kuningasta.
Ja he sanoivat öljypuulle: 'Ole sinä meidän kuninkaamme'. **9**
Mutta öljypuu vastasi heille: 'Jättäisinkö lihavuuteni, josta jumalat
ja ihmiset minua ylistävät, mennäkseni huojumaan ylempänä
muita puita!' **10** Niin puut sanoivat viikunapuulle: 'Tule sinä ja
ole meidän kuninkaamme'. **11** Mutta viikunapuu vastasi heille:
'Jättäisinkö makeuteni ja hyvät antimeni, mennäkseni huojumaan
ylempänä muita puita!' **12** Niin puut sanoivat viinipuulle: 'Tule
sinä ja ole meidän kuninkaamme'. **13** Mutta viinipuu vastasi
heille: 'Jättäisinkö mehuni, joka saa jumalat ja ihmiset iloisiksi,
mennäkseni huojumaan ylempänä muita puita!' **14** Niin kaikki puut
sanoivat orjantappuralle: 'Tule sinä ja ole meidän kuninkaamme'.
15 Ja orjantappura vastasi puille: 'Jos todella aiotte voidella minut
kuninkaaksenne, niin tulkaa ja etsikää suojaa minun varjossani;

mutta ellette, niin tuli lähtee orjantappurasta ja kuluttaa Libanonin
setrit'. **16** Jos te nyt olette menetelleet uskollisesti ja rehellisesti
tehdessänne Abimelekin kuninkaaksi ja jos olette kohdelleet
hyvin Jerubbaalia ja hänen perhettänsä ja jos olette palkinneet
häntä siitä, mitä hänen kätensä ovat hyvää tehneet- **17** sillä
sotihan minun isäni teidän puolestanne ja pani alttiiksi henkensä
ja pelasti teidät Midianin käsistä, **18** mutta te olette tänä
päivänä nousseet minun isäni perhettä vastaan ja surmanneet
hänen poikansa, seitsemänkymmentä miestä, saman kiven
päällä ja tehneet Abimelekin, hänen orjattarensa pojan, Sikemin
miesten kuninkaaksi, koska hän on teidän veljenne- **19** jos te
siis olette tänä päivänä menetelleet uskollisesti ja rehellisesti
Jerubbaalia ja hänen perhettänsä kohtaan, niin olkoon teillä
iloa Abimelekista ja myöskin hänellä olkoon iloa teistä; **20**
mutta ellette ole, niin lähteköön tuli Abimelekista ja kuluttakoon
Sikemin miehet sekä Millon väen; ja samoin lähteköön tuli
Sikemin miehistä ja Millon väestä ja kuluttakoon Abimelekin."
21 Sitten Jootam lähti pakoon ja pääsi pakenemaan Beeriin;
hän asettui sinne suojaan veljeltään Abimelekilta. **22** Kun
Abimelek oli hallinnut Israelia kolme vuotta, **23** lähetti Jumala
pahan hengen Abimelekin ja Sikemin miesten väliin, niin että
Sikemin miehet luopuivat Abimelekista, **24** jotta Jerubbaalin
seitsemällekymmenelle pojalle tehty väkivalta tulisi kostetuksi
ja heidän verensä tulisi Abimelekin, heidän veljensä, päälle,
joka oli heidät surmannut, ja Sikemin miesten päälle, jotka
olivat auttaneet häntä surmaamaan veljensä. **25** Ja Sikemin
miehet asettivat vuorten kukkuloille väijyjiä, ja nämä ryöstivät
jokaisen, joka kulki sitä tietä heidän ohitsensa. Se kerrottiin
Abimelekille. **26** Mutta Gaal, Ebedin poika, tuli veljineen, ja he

poikkesivat Sikemiin; ja Sikemin miehet luottivat häneen. **27** Ja
he menivät kedolle ja korjasivat sadon viinitarhoistaan, polkivat
rypäleet ja pitivät ilojuhlan; he menivät jumalansa huoneeseen
ja söivät ja joivat ja kirosivat Abimelekia. **28** Ja Gaal, Ebedin
poika, sanoi: "Mikä on Abimelek, ja mikä on Sikem, että me
häntä palvelisimme? Eikö hän ole Jerubbaalin poika, eikö
Sebul ole hänen käskynhaltijansa? Palvelkaa Hamorin, Sikemin
isän, miehiä. Miksi me palvelisimme häntä? **29** Olisipa minulla
tuo kansa vallassani, niin minä toimittaisin pois Abimelekin;
ja Abimelekista hän sanoi: 'Lisää sotajoukkoasi ja tule!'" **30**
Mutta kun Sebul, kaupungin päällikkö, kuuli Gaalin, Ebedin
pojan, sanat, syttyi hänen vihansa. **31** Ja hän lähetti salaa
sanansaattajia Abimelekin luo sanomaan: "Katso, Gaal, Ebedin
poika, ja hänen veljensä ovat tulleet Sikemiin, ja nyt he yllyttävät
kaupunkia sinua vastaan. **32** Nouse siis yöllä, sinä ja väki, joka
on sinun kanssasi, ja asetu kedolle väijyksiin. **33** Ja karkaa
aamulla varhain, auringon noustessa, kaupungin kimppuun. Kun
hän ja väki, joka on hänen kanssaan, silloin lähtee sinua vastaan,
niin tee hänelle, minkä voit." **34** Silloin Abimelek ja kaikki väki,
joka oli hänen kanssaan, lähti liikkeelle yöllä, ja he asettuivat
väijyksiin Sikemiä vastaan neljässä joukossa. **35** Ja Gaal, Ebedin
poika, tuli ulos ja asettui kaupungin portin ovelle; niin Abimelek
ja väki, joka oli hänen kanssaan, nousi väijytyspaikasta. **36**
Kun Gaal näki väen, sanoi hän Sebulille: "Katso, väkeä tulee
alas vuorten kukkuloilta". Mutta Sebul vastasi hänelle: "Vuorten
varjot näyttävät sinusta miehiltä". **37** Gaal puhui taas ja sanoi:
"Katso, väkeä tulee alas Maannavalta; ja toinen joukko tulee
Tietäjätammelta päin". **38** Silloin Sebul sanoi hänelle: "Missä on
nyt sinun suuri suusi, kun sanoit: 'Mikä on Abimelek, että me

häntä palvelisimme?' Siinä on nyt se väki, jota halveksit. Mene
nyt ja taistele heitä vastaan." **39** Niin Gaal lähti Sikemin miesten
etunenässä ja taisteli Abimelekia vastaan. **40** Mutta Abimelek
ajoi hänet pakoon, ja hän pääsi pakenemaan häntä; ja heitä
kaatui paljon, aina portin ovelle asti. **41** Ja Abimelek jäi Arumaan;
mutta Sebul karkoitti Gaalin ja hänen veljensä pois Sikemistä. **42**
Seuraavana päivänä kansa lähti ulos kedolle, ja siitä ilmoitettiin
Abimelekille. **43** Silloin hän otti väkensä ja jakoi sen kolmeen
joukkoon ja asettui väijyksiin kedolle. Ja kun hän näki kansan
lähtevän kaupungista, hyökkäsi hän heidän kimppuunsa ja
surmasi heidät. **44** Abimelek ja ne joukot, jotka olivat hänen
kanssaan, karkasivat näet esiin ja asettuivat kaupungin portin
ovelle, samalla kuin muut kaksi joukkoa karkasivat kaikkien
niiden kimppuun, jotka olivat kedolla, ja surmasivat heidät. **45**
Sitten Abimelek taisteli kaupunkia vastaan koko sen päivän,
valloitti kaupungin ja surmasi kansan, joka siellä oli. Ja hän
hävitti kaupungin ja kylvi suolaa sen paikalle. **46** Kun kaikki
Sikemin tornin miehet sen kuulivat, menivät he Eel-Beritin
temppelin holviin. **47** Mutta kun Abimelekille kerrottiin, että
kaikki Sikemin tornin miehet olivat kokoontuneet sinne, **48** niin
Abimelek nousi Salmonin vuorelle, hän ja kaikki väki, joka oli
hänen kanssaan. Ja Abimelek otti kirveen käteensä ja löi poikki
puunoksan, nosti ja pani sen olalleen ja sanoi väelle, joka oli
hänen kanssaan: "Mitä näitte minun tekevän, se tehkää tekin
joutuin". **49** Niin väestäkin löi poikki oksansa kukin; sitten he
seurasivat Abimelekia, panivat oksat holvin päälle ja sytyttivät
holvin heidän päällään palamaan. Niin saivat surmansa myöskin
kaikki Sikemin tornin asukkaat, noin tuhat miestä ja naista.
50 Sitten Abimelek meni Teebekseen, asettui leiriin Teebestä

vastaan ja valloitti sen. **51** Mutta kaupungin keskellä oli luja torni,
ja kaikki miehet ja naiset, kaikki kaupungin asukkaat, pakenivat
siihen. He sulkivat jälkeensä oven ja nousivat tornin katolle. **52**
Niin Abimelek tuli tornin ääreen ja ryhtyi taisteluun sitä vastaan;
ja hän astui tornin ovelle polttaakseen sen tulella. **53** Mutta eräs
nainen heitti jauhinkiven Abimelekin päähän ja murskasi hänen
pääkallonsa. **54** Silloin hän heti huusi palvelijalle, joka kantoi
hänen aseitansa, ja sanoi hänelle: "Paljasta miekkasi ja surmaa
minut, ettei minusta sanottaisi: 'Nainen tappoi hänet'". Ja hänen
palvelijansa lävisti hänet, ja hän kuoli. **55** Kun Israelin miehet
näkivät, että Abimelek oli kuollut, menivät he kukin kotiinsa.
56 Näin Jumala kosti Abimelekille sen pahan, minkä hän oli
tehnyt isäänsä kohtaan surmatessaan seitsemänkymmentä
veljeään; **57** ja kaiken Sikemin miesten tekemän pahan Jumala
käänsi heidän omaan päähänsä. Niin heidät saavutti Jootamin,
Jerubbaalin pojan, kirous.

10 Abimelekin jälkeen nousi Israelia vapauttamaan
isaskarilainen Toola, Doodon pojan Puuan poika, joka asui
Saamirissa, Efraimin vuoristossa. **2** Hän oli tuomarina Israelissa
kaksikymmentä kolme vuotta; sitten hän kuoli, ja hänet haudattiin
Saamiriin. **3** Hänen jälkeensä nousi gileadilainen Jaair ja oli
tuomarina Israelissa kaksikymmentä kaksi vuotta. **4** Ja hänellä
oli kolmekymmentä poikaa, jotka ratsastivat kolmellakymmenellä
aasilla; ja heillä oli kolmekymmentä kaupunkia, joita vielä tänäkin
päivänä kutsutaan Jaairin leirikyliksi ja jotka ovat Gileadin
maassa. **5** Ja Jaair kuoli, ja hänet haudattiin Kaamoniin. **6** Mutta
israelilaiset tekivät jälleen sitä, mikä oli pahaa Herran silmissä, ja
palvelivat baaleja ja astarteja ja Aramin jumalia, Siidonin jumalia,
Mooabin jumalia, ammonilaisten jumalia ja filistealaisten jumalia,

ja he hylkäsivät Herran eivätkä palvelleet häntä. **7** Niin Herran
viha syttyi Israelia kohtaan, ja hän myi heidät filistealaisten ja
ammonilaisten käsiin. **8** Nämä riistivät ja raastivat israelilaisia sen
vuoden ja vielä kahdeksantoista vuotta, kaikkia israelilaisia, jotka
asuivat tuolla puolella Jordanin amorilaisten maassa, Gileadissa.
9 Ja ammonilaiset menivät Jordanin yli taistelemaan myöskin
Juudaa, Benjaminia ja Efraimin heimoa vastaan, ja niin Israel
joutui suureen ahdinkoon. **10** Silloin israelilaiset huusivat Herraa
sanoen: "Me olemme tehneet syntiä sinua vastaan, sillä me
olemme hyljänneet oman Jumalamme ja palvelleet baaleja". **11**
Ja Herra vastasi israelilaisille: "Eivätkö egyptiläiset, amorilaiset,
ammonilaiset, filistealaiset, **12** siidonilaiset, amalekilaiset ja
maaonilaiset sortaneet teitä, ja kun te huusitte minua, enkö minä
pelastanut teitä heidän käsistänsä. **13** Mutta te hylkäsitte minut
ja palvelitte muita jumalia; sentähden en minä enää teitä pelasta.
14 Menkää ja huutakaa avuksenne niitä jumalia, jotka olette
valinneet; pelastakoot ne teidät ahdinkonne aikana." **15** Niin
israelilaiset sanoivat Herralle: "Me olemme syntiä tehneet; tee
sinä meille aivan niinkuin hyväksi näet, kunhan vain tänä päivänä
autat meitä". **16** Ja he poistivat vieraat jumalat keskuudestaan
ja palvelivat Herraa. Silloin hän ei enää kärsinyt, että Israelia
vaivattiin. **17** Ja ammonilaiset kutsuttiin koolle, ja he leiriytyivät
Gileadiin; mutta israelilaiset kokoontuivat ja leiriytyivät Mispaan.
18 Silloin kansa, Gileadin ruhtinaat, sanoivat toisillensa: "Kuka on
se mies, joka alkaa taistelun ammonilaisia vastaan? Hän on
oleva kaikkien Gileadin asukasten päämies."

11 Gileadilainen Jefta oli sotaurho, mutta hän oli porton
poika; Jeftan isä oli Gilead. **2** Mutta Gileadin vaimo synnytti
hänelle poikia, ja kun tämän vaimon pojat kasvoivat suuriksi,

niin he karkoittivat Jeftan ja sanoivat hänelle: "Et sinä saa
perintöosaa meidän isämme talossa, sillä sinä olet toisen
naisen poika". **3** Niin Jefta lähti pakoon veljiänsä ja asettui
Toobin maahan. Ja Jeftan luo kerääntyi tyhjäntoimittajia, ja ne
retkeilivät yhdessä hänen kanssaan. **4** Jonkun ajan kuluttua
ammonilaiset aloittivat sodan Israelia vastaan. **5** Kun nyt
ammonilaiset alottivat sodan Israelia vastaan, niin Gileadin
vanhimmat lähtivät noutamaan Jeftaa Toobin maasta. **6** Ja
he sanoivat Jeftalle: "Tule ja rupea meidän päälliköksemme,
sotiaksemme ammonilaisia vastaan". **7** Mutta Jefta vastasi
Gileadin vanhimmille: "Ettekö te vihanneet minua ja karkoittaneet
minua isäni talosta? Minkätähden tulette minun luokseni nyt, kun
teillä on hätä?" **8** Gileadin vanhimmat sanoivat Jeftalle: "Juuri
sentähden olemme nyt tulleet jälleen sinun luoksesi; ja jos sinä
tulet meidän kanssamme ja ryhdyt taistelemaan ammonilaisia
vastaan, niin sinä olet oleva meidän, kaikkien Gileadin asukasten,
päämies". **9** Jefta vastasi Gileadin vanhimmille: "Jos te viette
minut takaisin, taistelemaan ammonilaisia vastaan, ja Herra antaa
heidät minun valtaani, niin minä rupean teidän päämieheksenne".
10 Silloin Gileadin vanhimmat sanoivat Jeftalle: "Herra kuulee
meidän välipuheemme; totisesti, me teemme kaiken, mitä
sinä sanoit". **11** Niin Jefta lähti Gileadin vanhinten kanssa, ja
kansa asetti hänet päämiehekseen ja päällikökseen. Ja Jefta
lausui Herran edessä Mispassa kaiken, mitä oli puhunut. **12**
Sitten Jefta lähetti ammonilaisten kuninkaan luo sanansaattajia
sanomaan: "Mitä sinulla on minun kanssani tekemistä, kun tulet
minua vastaan, sotimaan minun maatani vastaan?" **13** Niin
ammonilaisten kuningas vastasi Jeftan sanansaattajille: "Ottihan
Israel tullessaan Egyptistä minun maani Arnonista Jabbokiin ja

Jordaniin asti; anna se nyt hyvällä takaisin". **14** Jefta lähetti taas
sanansaattajia ammonilaisten kuninkaan luo **15** ja käski sanoa
hänelle: "Näin sanoo Jefta: Ei Israel ole ottanut Mooabin maata
eikä ammonilaisten maata. **16** Sillä tullessaan Egyptistä Israel
kulki erämaan kautta Kaislamerelle saakka ja tuli Kaadekseen. **17**
Ja Israel lähetti sanansaattajia Edomin kuninkaan luo sanomaan:
'Salli minun kulkea maasi läpi'. Mutta Edomin kuningas ei kuullut
heitä. Ja he lähettivät sanan myöskin Mooabin kuninkaalle,
mutta ei hänkään suostunut. Niin Israel asettui Kaadekseen. **18**
Sitten he kulkivat erämaan kautta ja kiersivät Edomin maan ja
Mooabin maan ja tulivat itäpuolelle Mooabin maata ja leiriytyivät
Arnonin toiselle puolelle; he eivät tulleet Mooabin alueelle, sillä
Arnon on Mooabin raja. **19** Silloin Israel lähetti sanansaattajia
Siihoniin, amorilaisten kuninkaan, Hesbonin kuninkaan, luo,
ja Israel käski sanoa hänelle: 'Salli meidän kulkea maasi läpi
määräpaikkaamme'. **20** Mutta Siihon ei uskonut Israelia, niin
että olisi sallinut sen kulkea alueensa läpi, vaan Siihon kokosi
kaiken väkensä, ja he leiriytyivät Jahaaseen, ja hän ryhtyi
taisteluun Israelia vastaan. **21** Mutta Herra, Israelin Jumala,
antoi Siihonin ja kaiken hänen väkensä Israelin käsiin, niin että
nämä voittivat heidät. Ja Israel valloitti koko amorilaisten maan,
niiden, jotka asuivat siinä maassa. **22** Ja he ottivat omakseen
koko amorilaisten alueen Arnonista Jabbokiin asti ja erämaasta
Jordaniin saakka. **23** Näin siis Herra, Israelin Jumala, karkoitti
amorilaiset kansansa Israelin tieltä. Ja nyt sinä ottaisit omaksesi
heidän maansa! **24** Eikö ole niin: minkä sinun jumalasi Kemos
antaa sinun omaksesi, sen sinä otat omaksesi; ja kenen hyvänsä
Herra, meidän Jumalamme, karkoittaa meidän tieltämme, sen
maan me otamme omaksemme? **25** Vai oletko sinä parempi

kuin Baalak, Sipporin poika, Mooabin kuningas? Rakensiko hän
riitaa Israelin kanssa, tahi ryhtyikö hän sotaan heitä vastaan?
26 Israel on nyt asunut Hesbonissa ja sen tytärkaupungeissa,
Aroerissa ja sen tytärkaupungeissa ja kaikissa Arnonin varrella
olevissa kaupungeissa kolmesataa vuotta. Miksi te ette sen ajan
kuluessa ole ottaneet niitä pois? **27** Minä en ole rikkonut sinua
vastaan, mutta sinä teet pahasti minua kohtaan, kun ryhdyt
sotimaan minua vastaan. Herra, joka on tuomari, tuomitkoon
tänä päivänä israelilaisten ja ammonilaisten välillä." **28** Mutta
ammonilaisten kuningas ei ottanut kuuloonsa, mitä Jefta lähetti
hänelle sanomaan. **29** Silloin Herran henki tuli Jeftaan, ja
hän kulki Gileadin ja Manassen läpi ja kulki edelleen Gileadin
Mispeen, ja Gileadin Mispestä hän lähti ammonilaisia vastaan.
30 Ja Jefta teki lupauksen Herralle ja sanoi: "Jos sinä annat
ammonilaiset minun käsiini, **31** niin tulkoon kuka tulkoonkin minua
vastaan taloni ovesta, kun minä voittajana palaan ammonilaisten
luota, hän on oleva Herran, ja minä uhraan hänet polttouhriksi".
32 Sitten Jefta lähti ammonilaisia vastaan, sotimaan heitä
vastaan, ja Herra antoi heidät hänen käsiinsä. **33** Ja hän
tuotti heille hyvin suuren tappion, valloittaen maan Aroerista
Minnitiin ja Aabel-Keramimiin asti, kaksikymmentä kaupunkia.
Niin täytyi ammonilaisten nöyrtyä israelilaisten edessä. **34** Kun
Jefta sitten tuli kotiinsa Mispaan, niin katso, hänen tyttärensä
tuli ulos häntä vastaan vaskirumpua lyöden ja karkeloiden. Ja
hän oli hänen ainoa lapsensa; paitsi tätä ei hänellä ollut poikaa
eikä tytärtä. **35** Nähdessään hänet hän repäisi vaatteensa ja
sanoi: "Voi, tyttäreni, nyt sinä masennat minut maahan, nyt
sinä syökset minut onnettomuuteen! Sillä minä avasin suuni
Herralle enkä voi sanaani peruuttaa." **36** Niin hän vastasi

hänelle: "Isäni, jos sinä avasit suusi Herralle, niin tee minulle,
niinkuin suusi on puhunut, koska Herra on antanut sinun kostaa
vihollisillesi, ammonilaisille". **37** Sitten hän sanoi isällensä:
"Myönnettäköön minulle kuitenkin tämä: jätä minut vapauteeni
kahdeksi kuukaudeksi, että minä yhdessä ystävättärieni kanssa
menen vuorille itkemään neitsyyttäni". **38** Niin hän sanoi: "Mene!"
ja päästi hänet menemään kahdeksi kuukaudeksi. Ja hän meni
ystävättärineen ja itki neitsyyttänsä vuorilla. **39** Mutta kahden
kuukauden kuluttua hän palasi isänsä luo, ja tämä pani hänessä
täytäntöön lupauksensa, jonka oli tehnyt. Eikä hän miehestä
tietänyt. Ja tuli tavaksi Israelissa, **40** että Israelin tyttäret joka
vuosi menivät lauluin ylistämään gileadilaisen Jeftan tytärtä-
neljän päivän ajaksi joka vuosi.

12 Ja Efraimin miehet kutsuttiin koolle, ja he lähtivät pohjoiseen
päin ja sanoivat Jeftalle: "Miksi lähdit sotimaan ammonilaisia
vastaan kutsumatta meitä tulemaan kanssasi? Me poltamme
tulella sinun talosi pääsi päältä." **2** Jefta vastasi heille: "Minulla
ja minun kansallani oli kova taistelu ammonilaisten kanssa;
silloin minä kutsuin teitä, mutta te ette tulleet auttamaan minua
heidän käsistään. **3** Ja kun minä näin, ettette tulleet auttamaan
minua, panin minä henkeni kämmenelleni ja lähdin ammonilaisia
vastaan, ja Herra antoi heidät minun käsiini. Miksi te olette
nyt lähteneet minua vastaan, sotimaan minua vastaan?" **4**
Ja Jefta kokosi kaikki Gileadin miehet ja ryhtyi taisteluun
Efraimia vastaan; ja Gileadin miehet voittivat efraimilaiset, jotka
olivat sanoneet: "Te olette karkureita Efraimista; Gilead on
Efraimin ja Manassen keskessä". **5** Ja gileadilaiset valtasivat
efraimilaisten tieltä Jordanin kahlauspaikat. Kun sitten Efraimin
pakolaiset sanoivat: "Antakaa minun mennä yli", kysyivät

Gileadin miehet kultakin: "Oletko efraimilainen?" Jos hän vastasi:
"En", **6** niin he sanoivat hänelle: "Sano 'shibbolet'". Jos hän
sanoi "sibbolet", kun ei osannut ääntää oikein, ottivat he
hänet kiinni ja tappoivat Jordanin kahlauspaikoilla. Niin kaatui
silloin Efraimista neljäkymmentäkaksi tuhatta. **7** Ja Jefta oli
tuomarina Israelissa kuusi vuotta; sitten gileadilainen Jefta kuoli,
ja hänet haudattiin erääseen Gileadin kaupunkiin. **8** Hänen
jälkeensä oli Ibsan, Beetlehemistä, tuomarina Israelissa. **9**
Hänellä oli kolmekymmentä poikaa, ja hän naitti kolmekymmentä
tytärtänsä muualle ja toi muualta kolmekymmentä tyttöä pojilleen
vaimoiksi. Ja hän oli tuomarina Israelissa seitsemän vuotta.
10 Sitten Ibsan kuoli, ja hänet haudattiin Beetlehemiin. **11**
Hänen jälkeensä oli sebulonilainen Eelon tuomarina Israelissa;
hän oli tuomarina Israelissa kymmenen vuotta. **12** Sitten
sebulonilainen Eelon kuoli, ja hänet haudattiin Aijaloniin,
Sebulonin maahan. **13** Hänen jälkeensä oli piratonilainen
Abdon, Hillelin poika, tuomarina Israelissa. **14** Hänellä oli
neljäkymmentä poikaa ja kolmekymmentä pojanpoikaa, jotka
ratsastivat seitsemälläkymmenellä aasilla; hän oli tuomarina
Israelissa kahdeksan vuotta. **15** Sitten piratonilainen Abdon,
Hillelin poika, kuoli, ja hänet haudattiin Piratoniin, Efraimin
maahan, amalekilaisten vuoristoon.

13 Kun israelilaiset taas tekivät sitä, mikä oli pahaa
Herran silmissä, niin Herra antoi heidät filistealaisten käsiin
neljäksikymmeneksi vuodeksi. **2** Sorassa oli mies, Daanin
sukukuntaa, nimeltä Maanoah; hänen vaimonsa oli hedelmätön
eikä ollut synnyttänyt. **3** Silloin ilmestyi Herran enkeli vaimolle ja
sanoi hänelle: "Katso, sinä olet hedelmätön etkä ole synnyttänyt,
mutta sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan. **4** Varo siis, ettet

juo viiniä ja väkijuomaa etkä syö mitään saastaista. **5** Sillä
katso, sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan; partaveitsi älköön
koskettako hänen päätänsä, sillä poika on oleva Jumalan nasiiri
äitinsä kohdusta asti, ja hän on alottava Israelin vapauttamisen
filistealaisten käsistä." **6** Niin vaimo meni ja sanoi miehelleen
näin: "Jumalan mies tuli minun luokseni; hän oli näöltään niinkuin
Jumalan enkeli, hyvin peljättävä. En kysynyt häneltä, mistä
hän oli, eikä hän ilmaissut minulle nimeänsä. **7** Ja hän sanoi
minulle: 'Katso, sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan; älä siis juo
viiniä ja väkijuomaa äläkä syö mitään saastaista, sillä poika on
oleva Jumalan nasiiri äitinsä kohdusta aina kuolinpäiväänsä
asti'." **8** Silloin Maanoah rukoili Herraa ja sanoi: "Oi Herra, salli
Jumalan miehen, jonka lähetit, vielä tulla luoksemme opettamaan
meille, mitä meidän on tehtävä pojalle, joka on syntyvä". **9**
Ja Jumala kuuli Maanoahin rukouksen, ja Jumalan enkeli tuli
jälleen vaimon tykö, kun tämä istui kedolla; ja Maanoah, hänen
miehensä, ei ollut hänen kanssaan. **10** Niin vaimo juoksi nopeasti
ilmoittamaan miehellensä ja sanoi hänelle: "Katso, sama mies,
joka äsken kävi luonani, ilmestyi minulle". **11** Niin Maanoah
nousi ja seurasi vaimoaan. Ja kun hän tuli miehen luo, sanoi
hän tälle: "Sinäkö olet se mies, joka puhuttelit tätä vaimoa?"
Hän vastasi: "Minä". **12** Silloin Maanoah sanoi: "Kun sanasi
käy toteen, miten sitten on meneteltävä pojan kanssa ja mitä
hänelle on tehtävä?" **13** Herran enkeli sanoi Maanoahille:
"Varokoon vaimo kaikkea, mistä minä olen hänelle puhunut: **14**
Älköön syökö mitään, mikä viiniköynnöksestä tulee, viiniä ja
väkijuomaa hän älköön juoko älköönkä syökö mitään saastaista.
Noudattakoon hän kaikkea, mitä minä olen käskenyt hänen
noudattaa." **15** Ja Maanoah sanoi Herran enkelille: "Salli meidän

pidättää sinua valmistaaksemme sinulle vohlan". **16** Mutta
Herran enkeli vastasi Maanoahille: "Vaikka sinä pidättäisitkin
minut, en minä kuitenkaan söisi sinun ruokaasi; mutta jos tahdot
valmistaa polttouhrin, niin uhraa se Herralle". Sillä Maanoah ei
tiennyt häntä Herran enkeliksi. **17** Niin Maanoah sanoi Herran
enkelille: "Mikä on sinun nimesi, kunnioittaaksemme sinua, kun
sinun sanasi käy toteen?" **18** Herran enkeli vastasi hänelle:
"Minkätähden kysyt minun nimeäni? Se on ihmeellinen." **19** Niin
Maanoah otti vohlan ja ruokauhrin ja uhrasi sen kalliolla Herralle.
Ja Herra teki ihmeen Maanoahin ja hänen vaimonsa nähden: **20**
liekin kohotessa alttarilta taivasta kohti kohosi Herran enkeli
alttarin liekissä ylös Maanoahin ja hänen vaimonsa nähden, ja
he heittäytyivät kasvoilleen maahan; **21** eikä Herran enkeli enää
ilmestynyt Maanoahille ja hänen vaimollensa. Nyt Maanoah
tiesi hänet Herran enkeliksi. **22** Niin Maanoah sanoi vaimolleen:
"Me olemme kuoleman omat, sillä olemme nähneet Jumalan".
23 Mutta hänen vaimonsa vastasi hänelle: "Jos Herra tahtoisi
surmata meidät, ei hän olisi ottanut meiltä vastaan polttouhria ja
ruokauhria eikä antanut meidän nähdä tätä kaikkea eikä antanut
meidän juuri nyt tätä kuulla". **24** Ja vaimo synnytti pojan ja antoi
hänelle nimen Simson; ja poika kasvoi, ja Herra siunasi häntä.
25 Ja Herran henki alkoi hänessä vaikuttaa Daanin leirissä,
Soran ja Estaolin välillä.

14 Ja Simson meni alas Timnaan ja näki Timnassa naisen,
filistealaisten tyttäriä. **2** Niin hän tuli sieltä ja kertoi sen isälleen
ja äidilleen ja sanoi: "Minä näin Timnassa naisen, filistealaisten
tyttäriä; ottakaa hänet nyt minulle vaimoksi". **3** Hänen isänsä ja
äitinsä sanoivat hänelle: "Eikö ole yhtään naista veljiesi tyttärien
joukossa ja minun koko kansassani, kun aiot mennä ottamaan

vaimon ympärileikkaamattomien filistealaisten joukosta?" Mutta
Simson sanoi isälleen: "Ota hänet minulle, sillä hän on mieluinen
minun silmissäni". **4** Mutta hänen isänsä ja äitinsä eivät tienneet,
että se tuli Herralta, sillä hän etsi tilaisuutta filistealaisia vastaan.
Filistealaiset näet hallitsivat siihen aikaan Israelia. **5** Niin Simson
meni isänsä ja äitinsä kanssa alas Timnaan. Mutta kun he
saapuivat Timnan viinitarhoille, niin katso, nuori leijona tuli
kiljuen häntä vastaan. **6** Silloin Herran henki tuli häneen,
niin että hän repäisi sen, niinkuin olisi reväissyt vohlan, sulin
käsin. Eikä hän ilmoittanut isälleen eikä äidilleen, mitä oli
tehnyt. **7** Sitten hän meni sinne ja puhutteli naista, ja tämä
oli mieluinen Simsonin silmissä. **8** Ja kun hän jonkun ajan
kuluttua palasi sinne ottaakseen hänet, poikkesi hän katsomaan
leijonan raatoa, ja katso, leijonan ruumiissa oli mehiläisparvi ja
hunajaa. **9** Ja hän kaapi hunajan kouriinsa ja kulki edelleen ja
söi sitä. Niin hän tuli isänsä ja äitinsä luo ja antoi heille, ja he
söivät. Mutta hän ei sanonut heille, että oli kaapinut hunajan
leijonan ruumiista. **10** Sitten hänen isänsä meni naisen luo, ja
Simson laittoi siellä pidot, sillä niin oli nuorten miesten tapa.
11 Mutta kun he näkivät hänet, valitsivat he kolmekymmentä
sulhaspoikaa olemaan hänen kanssaan. **12** Niin Simson sanoi
heille: "Minä panen teille arvoituksen; jos selitätte sen minulle
seitsemän pitopäivän kuluessa ja arvaatte oikein, niin minä
annan teille kolmekymmentä aivinapaitaa ja kolmekymmentä
juhlapukua. **13** Mutta ellette voi sitä minulle selittää, niin te
annatte minulle kolmekymmentä aivinapaitaa ja kolmekymmentä
juhlapukua." Ja he sanoivat hänelle: "Lausu arvoituksesi, että
saamme sen kuulla". **14** Silloin hän sanoi heille: "Lähti syötävä
syömäristä, lähti väkevästä makea". Mutta he eivät voineet

kolmeen päivään selittää arvoitusta. **15** Seitsemäntenä päivänä
he sanoivat Simsonin vaimolle: "Viekoittele miehesi selittämään
meille arvoitus, muuten me poltamme sinut ja sinun isäsi talon
tulella. Oletteko kutsuneet meidät tänne köyhdyttääksenne meitä,
vai kuinka?" **16** Niin Simsonin vaimo ahdisti häntä itkullaan ja
sanoi: "Sinähän vihaat minua etkä rakasta; sinä olet pannut
arvoituksen minun kansalaisilleni etkä selitä sitä minulle". Mutta
hän vastasi hänelle: "En ole selittänyt sitä edes isälleni enkä
äidilleni, sinulleko sen selittäisin!" **17** Niin hän ahdisti häntä
itkullaan ne seitsemän päivää, jotka heidän pitonsa kestivät.
Mutta seitsemäntenä päivänä Simson selitti hänelle, koska vaimo
häntä ahdisti. Ja vaimo selitti arvoituksen kansalaisilleen. **18**
Niin kaupungin miehet sanoivat hänelle seitsemäntenä päivänä,
ennenkuin aurinko laski: "Mikä on makeampaa kuin hunaja,
ja mikä leijonaa väkevämpi?" Hän vastasi heille: "Ellette olisi
kyntäneet minun vasikallani, ette olisi arvoitustani arvanneet".
19 Silloin Herran Henki tuli häneen, ja hän meni Askeloniin, löi
siellä kuoliaaksi kolmekymmentä miestä, otti heiltä vaatteet ja
antoi juhlapuvut arvoituksen selittäjille. Ja hänen vihansa syttyi,
ja hän meni isänsä kotiin. **20** Mutta Simsonin vaimo joutui sille
sulhaspojista, joka oli ollut yljän ystävänä.

15 Jonkun ajan kuluttua, nisunleikkuuaikana, tuli Simson
katsomaan vaimoansa, tuomisinaan vohla, ja sanoi: "Minä menen
vaimoni luo sisähuoneeseen". Mutta tämän isä ei sallinut hänen
mennä, **2** vaan sanoi: "Minä tosiaankin luulin, että olit ruvennut
vihaamaan häntä, ja annoin hänet sinun sulhaspojallesi. Mutta
onhan hänen nuorempi sisarensa häntä kauniimpi, sinä saat
hänet toisen sijaan". **3** Mutta Simson vastasi heille: "Nyt minä en
tule syynalaiseksi filistealaisista, vaikka teenkin heille pahaa". **4**

Niin Simson meni ja pyydysti kolmesataa kettua. Ja hän otti
tulisoihtuja, sitoi aina kaksi häntää yhteen ja asetti tulisoihdun
kunkin häntäparin väliin. **5** Sitten hän sytytti tulisoihdut ja
päästi ketut menemään filistealaisten viljapeltoihin; näin hän
sytytti palamaan sekä kuhilaat että kasvavan viljan, viinitarhat ja
öljypuut. **6** Niin filistealaiset kysyivät: "Kuka tämän on tehnyt?"
Vastattiin: "Simson, timnalaisen vävy, koska tämä otti hänen
vaimonsa ja antoi sen hänen sulhaspojalleen". Niin filistealaiset
menivät ja polttivat sekä vaimon että hänen isänsä tulessa. **7**
Mutta Simson sanoi heille: "Koska te näin teette, niin totisesti
minä en lakkaa, ennenkuin olen kostanut teille". **8** Ja hän
pieksi heitä pahasti kupeisiin jos kinttuihinkin. Sitten hän meni ja
asettui asumaan Eetamin kallioluolaan. **9** Silloin filistealaiset
lähtivät liikkeelle, leiriytyivät Juudaan ja levittäytyivät Lehin
tienoille. **10** Ja Juudan miehet kysyivät: "Miksi te olette tulleet
meitä vastaan?" He vastasivat: "Me olemme tulleet sitomaan
Simsonin tehdäksemme hänelle, niinkuin hän teki meille". **11**
Niin kolmetuhatta miestä Juudasta meni Eetamin kallioluolalle, ja
he sanoivat Simsonille: "Etkö tiedä, että filistealaiset hallitsevat
meitä; mitä oletkaan meille tehnyt!" Hän vastasi heille: "Niinkuin
he tekivät minulle, niin minäkin tein heille". **12** He sanoivat hänelle:
"Me tulimme sitomaan sinut antaaksemme sinut filistealaisten
käsiin". Mutta Simson sanoi heille: "Vannokaa minulle, ettette
itse lyö minua kuoliaaksi". **13** Niin he vastasivat hänelle sanoen:
"Emme lyö; me ainoastaan sidomme sinut ja annamme sinut
heidän käsiinsä, mutta emme sinua surmaa". Ja he sitoivat hänet
kahdella uudella köydellä ja veivät hänet pois kalliolta. **14** Kun
hän saapui Lehiin, niin filistealaiset riensivät riemuhuudoin häntä
vastaan. Silloin Herran henki tuli häneen, ja samalla köydet

hänen käsivarsissaan olivat kuin tulen polttamat aivinalangat, ja
hänen siteensä sulivat pois hänen käsistänsä. **15** Ja hän huomasi
tuoreen aasinleukaluun, ojensi kätensä, otti sen ja löi sillä
kuoliaaksi tuhat miestä. **16** Ja Simson sanoi: "Aasinleukaluulla
minä löin heitä läjään, löin kahteen, aasinleukaluulla löin heitä
tuhannen miestä". **17** Sen sanottuaan hän heitti leukaluun
kädestänsä. Niin sen paikan nimeksi tuli Raamat-Lehi. **18** Mutta
kun hän oli kovin janoissaan, niin hän huusi Herraa ja sanoi:
"Sinä annoit palvelijasi käden kautta tämän suuren voiton; ja nyt
minä kuolen janoon ja joudun ympärileikkaamattomien käsiin".
19 Silloin Jumala avasi hampaankolon leukaluussa, ja siitä vuoti
vettä; hän joi, ja hänen henkensä elpyi, ja hän virkistyi. Siitä
lähde sai nimekseen Een-Hakkore; se on vielä tänäkin päivänä
Lehissä. **20** Ja hän oli filistealaisten aikana tuomarina Israelissa
kaksikymmentä vuotta.

16 Niin Simson meni Gassaan, ja hän näki siellä porton ja
meni sen luo. **2** Kun gassalaisille kerrottiin, että Simson oli
tullut sinne, niin he piirittivät hänet ja väijyivät häntä koko yön
kaupungin portilla. Mutta he olivat hiljaa koko yön, ajatellen:
"Kun aamu valkenee, surmaamme hänet". **3** Ja Simson
makasi siellä puoliyöhön asti. Mutta puoliyön aikana hän nousi,
tarttui kaupungin portin oviin ja molempiin pihtipieliin, nosti
ne salpoineen paikaltansa, asetti hartioilleen ja vei ne sen
vuoren laelle, joka on vastapäätä Hebronia. **4** Sen jälkeen
hän rakastui erääseen Soorekin laaksossa asuvaan naiseen,
jonka nimi oli Delila. **5** Niin filistealaisten ruhtinaat tulivat naisen
luo ja sanoivat hänelle: "Viekoittele hänet ja ota selko, missä
hänen suuri voimansa on ja miten voisimme voittaa hänet, että
saisimme hänet sidotuksi ja masennetuksi; niin me annamme

sinulle kukin tuhat ja sata hopeasekeliä". **6** Silloin Delila sanoi
Simsonille: "Ilmaise minulle, missä sinun suuri voimasi on ja
miten sinut voidaan sitoa ja masentaa". **7** Simson vastasi
hänelle: "Jos minut sidotaan seitsemällä tuoreella jänteellä, jotka
eivät ole kuivuneet, niin minä tulen heikoksi ja olen niinkuin
muutkin ihmiset". **8** Niin filistealaisten ruhtinaat toivat naiselle
seitsemän tuoretta jännettä, jotka eivät olleet kuivuneet, ja hän
sitoi hänet niillä. **9** Mutta sisähuoneessa hänellä istui väijyjiä.
Ja hän sanoi hänelle: "Filistealaiset ovat kimpussasi, Simson!"
Silloin tämä katkaisi jänteet, niinkuin katkeaa tulen kärventämä
rohdinlanka. Ei siis päästy hänen voimansa perille. **10** Ja Delila
sanoi Simsonille: "Katso, sinä olet pettänyt minut ja valhetellut
minulle. Ilmaise nyt minulle, miten sinut voidaan sitoa." **11**
Niin hän sanoi hänelle: "Jos minut sidotaan uusilla köysillä,
joilla ei ole tehty työtä, niin minä tulen heikoksi ja olen niinkuin
muutkin ihmiset". **12** Niin Delila otti uudet köydet, sitoi hänet niillä
ja sanoi hänelle: "Filistealaiset ovat kimpussasi, Simson!" Ja
sisähuoneessa istui väijyjiä. Mutta hän katkaisi ne käsivarsistaan
niinkuin langan. **13** Niin Delila sanoi Simsonille: "Sinä olet tähän
asti minua pettänyt ja valhetellut minulle; ilmaise minulle, miten
sinut voidaan sitoa". Niin hän vastasi hänelle: "Jos kudot minun
pääni seitsemän palmikkoa kankaan loimiin". **14** Ja hän löi ne
lujaan iskulastalla. Sitten hän sanoi hänelle: "Filistealaiset ovat
kimpussasi, Simson!" Kun hän heräsi unestansa, repäisi hän
irti iskulastan ja loimet. **15** Niin nainen sanoi hänelle: "Kuinka
sinä saatat sanoa: 'Minä rakastan sinua', vaikka sydämesi ei ole
minun kanssani? Jo kolme kertaa olet pettänyt minut etkä ole
minulle ilmaissut, missä sinun suuri voimasi on." **16** Ja kun hän
joka päivä ahdisti häntä sanoillansa ja vaivasi häntä, niin hän

kiusautui kuollakseen **17** ja paljasti hänelle koko sydämensä ja
sanoi hänelle: "Ei ole partaveitsi minun päätäni koskettanut,
sillä minä olen Jumalan nasiiri äitini kohdusta asti; jos minun
hiukseni ajetaan, niin voimani poistuu minusta, ja minä tulen
heikoksi ja olen niinkuin kaikki muutkin ihmiset". **18** Kun Delila
huomasi, että hän oli paljastanut hänelle koko sydämensä,
niin hän lähetti kutsumaan filistealaisten ruhtinaat sanoen: "Nyt
tulkaa, sillä hän on paljastanut minulle koko sydämensä". Niin
filistealaisten ruhtinaat tulivat hänen luoksensa tuoden mukanaan
rahat. **19** Ja hän nukutti hänet polvilleen ja kutsui miehen,
joka leikkasi hänen päänsä seitsemän palmikkoa. Niin hän
alkoi saada hänet masennetuksi, ja hänen voimansa poistui
hänestä. **20** Ja Delila sanoi: "Filistealaiset ovat kimpussasi,
Simson!" Kun hän heräsi unestaan, niin hän ajatteli: "Kyllä minä
selviydyn niinkuin aina ennenkin ja pudistan itseni vapaaksi".
Eikä hän tiennyt, että Herra oli poistunut hänestä. **21** Silloin
filistealaiset ottivat hänet kiinni ja puhkaisivat hänen silmänsä.
Ja he veivät hänet Gassaan ja kytkivät hänet vaskikahleisiin,
ja hänen täytyi jauhaa vankilassa. **22** Mutta hiukset rupesivat
jälleen kasvamaan hänen päähänsä sen jälkeen, kuin ne olivat
ajetut. **23** Niin filistealaisten ruhtinaat kokoontuivat uhraamaan
suurta uhria jumalalleen Daagonille ja iloa pitämään, sillä he
sanoivat: "Meidän jumalamme on antanut vihollisemme Simsonin
meidän käsiimme". **24** Kun kansa näki hänet, niin he ylistivät
jumalaansa, sillä he sanoivat: "Meidän jumalamme on antanut
käsiimme vihollisemme, maamme hävittäjän, sen, joka surmasi
meistä niin monta". **25** Ja kun heidän sydämensä olivat tulleet
iloisiksi, niin he sanoivat: "Noutakaa Simson huvittamaan meitä".
Niin Simson noudettiin vankilasta huvittamaan heitä. Ja he

asettivat hänet seisomaan pylvästen väliin. **26** Silloin Simson
sanoi palvelijalle, joka piti kiinni hänen kädestään: "Päästä
minut tunnustelemaan pylväitä, joiden varassa rakennus on,
nojatakseni niihin". **27** Mutta huone oli täynnä miehiä ja naisia;
myöskin kaikki filistealaisten ruhtinaat olivat siellä, ja katolla
oli noin kolmetuhatta miestä ja naista katselemassa, kuinka
Simson heitä huvitti. **28** Silloin Simson huusi Herraa ja sanoi:
"Herra, Herra, muista minua ja vahvista minua ainoastaan
tämä kerta, oi Jumala, niin että saisin filistealaisille yhdellä
kertaa kostetuksi molemmat silmäni!" **29** Sitten Simson kiersi
käsivartensa molempien keskipylväiden ympäri, joiden varassa
rakennus oli, toisen ympäri oikean ja toisen ympäri vasemman
käsivartensa, ja painautui niitä vastaan. **30** Ja Simson sanoi:
"Menköön oma henkeni yhdessä filistealaisten kanssa!" Ja
hän taivuttautui eteenpäin niin rajusti, että rakennus luhistui
ruhtinasten ja kaiken siinä olevan kansan päälle. Ja kuolleita,
jotka hän surmasi kuollessaan, oli enemmän kuin niitä, jotka hän
oli surmannut eläessään. **31** Niin hänen veljensä ja koko hänen
isänsä perhe menivät ja ottivat hänet ja veivät ja hautasivat hänet
Soran ja Estaolin välille, hänen isänsä Maanoahin hautaan. Hän
oli ollut tuomarina Israelissa kaksikymmentä vuotta.

17 Efraimin vuoristossa oli mies, nimeltä Miika. **2** Hän sanoi
äidillensä: "Ne tuhat ja sata hopeasekeliä, jotka sinulta otettiin ja
joiden tähden sinä lausuit vannotuksen minunkin kuulteni, katso,
ne rahat ovat minulla; minä ne otin". Silloin sanoi hänen äitinsä:
"Herra siunatkoon sinua, poikani!" **3** Niin hän antoi takaisin
äidilleen ne tuhat ja sata hopeasekeliä. Mutta hänen äitinsä
sanoi: "Minä pyhitän nämä rahat Herralle ja luovutan ne pojalleni
veistetyn ja valetun jumalankuvan teettämistä varten. Nyt minä

annan ne sinulle takaisin." **4** Mutta hän antoi rahat takaisin
äidilleen. Ja hänen äitinsä otti kaksisataa hopeasekeliä ja antoi
ne kultasepälle, joka niistä teki veistetyn ja valetun jumalankuvan.
Se oli sitten Miikan talossa. **5** Sillä miehellä, Miikalla, oli siis
jumalanhuone, ja hän teetti kasukan ja kotijumalien kuvia ja
asetti yhden pojistaan itsellensä papiksi. **6** Siihen aikaan ei
ollut kuningasta Israelissa, ja jokainen teki sitä, mikä hänen
omasta mielestään oli oikein. **7** Juudan Beetlehemissä oli nuori
mies, Juudan sukukuntaa; hän oli leeviläinen ja asui siellä
muukalaisena. **8** Tämä mies lähti siitä kaupungista, Juudan
Beetlehemistä, asuaksensa muukalaisena, missä vain sopisi; ja
vaeltaessaan tietänsä hän tuli Efraimin vuoristoon, Miikan talolle
asti. **9** Miika kysyi häneltä: "Mistä sinä tulet?" Hän vastasi: "Minä
olen leeviläinen Juudan Beetlehemistä ja vaellan asuakseni
muukalaisena, missä vain sopii". **10** Miika sanoi hänelle: "Asetu
minun luokseni ja tule minun isäkseni ja papikseni, niin minä
annan sinulle vuosittain kymmenen hopeasekeliä ja vaatetuksen
ja elatuksesi". Niin leeviläinen tuli. **11** Ja leeviläinen suostui
asettumaan sen miehen luo, ja tämä piti sitä nuorta miestä kuin
omaa poikaansa. **12** Miika asetti leeviläisen virkaan, ja nuoresta
miehestä tuli hänen pappinsa, ja hän jäi Miikan taloon. **13** Ja
Miika sanoi: "Nyt minä tiedän, että Herra tekee minulle hyvää,
sillä minulla on pappina leeviläinen".

18 Siihen aikaan ei ollut kuningasta Israelissa; ja siihen
aikaan daanilaisten sukukunta etsi itsellensä perintöosaa
asuttavaksensa, sillä siihen päivään asti se ei ollut saanut
perintöosaa Israelin sukukuntien kesken. **2** Ja daanilaiset
lähettivät sukukuntansa keskuudesta viisi miestä, sotakuntoisia
miehiä Sorasta ja Estaolista, vakoilemaan maata ja tutkimaan

sitä; he sanoivat heille: "Menkää tutkimaan maata". Ja nämä
tulivat Efraimin vuoristoon, Miikan talolle asti, ja yöpyivät sinne.
3 Ollessaan Miikan talon luona he tunsivat nuoren miehen hänen
äänestään leeviläiseksi; niin he poikkesivat sinne ja kysyivät
häneltä: "Kuka on tuonut sinut tänne? Mitä sinä täällä toimitat, ja
mitä sinulla on täällä tekemistä?" **4** Hän vastasi heille: "Niin
ja niin teki Miika minulle ja palkkasi minut papiksensa". **5** Ja
he sanoivat hänelle: "Kysy Jumalalta, että saisimme tietää,
onnistuuko matka, jolla me olemme". **6** Pappi vastasi heille:
"Menkää rauhassa. Matka, jolla olette, tapahtuu Herran edessä."
7 Niin ne viisi miestä jatkoivat matkaansa ja tulivat Laikseen;
ja he näkivät, että sikäläinen kansa asui huoleti siidonilaisten
tavoin, rauhassa ja huoletonna; eikä kukaan tehnyt vahinkoa
siinä maassa rikkauksia anastamalla. Myöskin olivat he kaukana
siidonilaisista eivätkä olleet tekemisissä muitten ihmisten kanssa.
8 Ja he tulivat veljiensä luo Soraan ja Estaoliin, ja heidän
veljensä kysyivät heiltä: "Mitä kuuluu?" **9** He sanoivat: "Nouskaa,
lähtekäämme heitä vastaan. Sillä me olemme katselleet maata,
ja katso, se on hyvin hyvä. Ja tekö jäisitte toimettomiksi!
Älkää viivytelkö, lähtekää liikkeelle, menkää sinne ja ottakaa
omaksenne se maa. **10** Kun tulette sinne, tulette huoletonna
elävän kansan luo, ja maa on tilava joka suuntaan. Niin, Jumala
antaa sen teidän käsiinne, paikan, jossa ei ole puutetta mistään,
mitä maan päällä on." **11** Niin lähti sieltä liikkeelle, daanilaisten
sukukunnasta, Sorasta ja Estaolista, kuusisataa sota-aseilla
varustettua miestä. **12** He nousivat Juudan Kirjat-Jearimiin ja
leiriytyivät sinne. Sentähden kutsutaan sitä paikkaa vielä tänäkin
päivänä "Daanin leiriksi"; se on Kirjat-Jearimin takana. **13** Sieltä
he kulkivat Efraimin vuoristoon ja tulivat Miikan talolle asti. **14**

Niin ne viisi miestä, jotka olivat käyneet vakoilemassa Laiksen
maata, rupesivat puhumaan ja sanoivat veljillensä: "Tiedättekö,
että noissa huoneissa on kasukka ja kotijumalia sekä veistetty ja
valettu jumalankuva? Miettikää siis, mitä teidän on tehtävä." **15**
Niin he poikkesivat sinne ja tulivat sen nuoren leeviläisen miehen
asunnolle, Miikan taloon, ja tervehtivät häntä. **16** Ja ne kuusisataa
sota-aseilla varustettua daanilaista asettuivat portin oven eteen.
17 Ja ne viisi miestä, jotka olivat käyneet vakoilemassa maata,
nousivat taloon, menivät sisään ja ottivat veistetyn jumalankuvan
ja kasukan ja kotijumalat ja valetun jumalankuvan, mutta pappi
ja ne kuusisataa sota-aseilla varustettua miestä seisoivat portin
oven edessä. **18** Kun he menivät Miikan taloon ja ottivat
veistetyn jumalankuvan ja kasukan ja kotijumalat ja valetun
jumalankuvan, niin pappi kysyi heiltä: "Mitä te teette?" **19**
He vastasivat hänelle: "Vaikene, pidä suusi kiinni ja lähde
meidän kanssamme ja tule meidän isäksemme ja papiksemme.
Onko parempi ollaksesi pappina yhden miehen talossa kuin
Israelin heimon ja sukukunnan pappina?" **20** Silloin pappi tuli
hyville mielin, ja hän otti kasukan ja kotijumalat ja veistetyn
jumalankuvan ja meni väen keskeen. **21** Sitten he kääntyivät
jatkamaan matkaansa ja panivat vaimot ja lapset sekä karjan
ja kuormaston kulkemaan edellänsä. **22** He olivat ehtineet
vähän matkaa Miikan talosta, kun Miikan talon lähitalojen miehet
kutsuttiin koolle, ja he pääsivät daanilaisten kintereille. **23** Ja
he huusivat daanilaisille; nämä kääntyivät ja kysyivät Miikalta:
"Mikä sinun on, kun väkesi on noin kutsuttu koolle?" **24** Hän
vastasi: "Te olette ottaneet minun jumalani, jotka minä olen
teettänyt, ja papin, ja menette matkoihinne. Mitä on minulla enää
jäljellä? Ja kuinka te vielä kysytte minulta: 'Mikä sinun on'?" **25**

Mutta daanilaiset sanoivat hänelle: "Herkeä huutamasta meille,
muuten miehet ärtyvät ja käyvät kimppuunne, ja te menetätte
henkenne, sekä sinä että sinun perheesi". **26** Niin daanilaiset
jatkoivat matkaansa, ja kun Miika näki, että he olivat häntä
voimakkaammat, kääntyi hän ja palasi kotiinsa. **27** Otettuaan siis
sen, minkä Miika oli teettänyt, sekä hänen pappinsa, hyökkäsivät
he Laiksen rauhassa ja huoletonna elävän kansan kimppuun ja
surmasivat heidät miekan terällä ja polttivat kaupungin tulella. **28**
Eikä kukaan tullut avuksi, sillä se oli kaukana Siidonista eivätkä
he olleet tekemisissä muitten ihmisten kanssa; se oli Beet-
Rehobin tasangolla. Daanilaiset rakensivat kaupungin uudestaan
ja asettuivat siihen. **29** Ja he antoivat kaupungille nimen Daan,
isänsä Daanin nimen mukaan, hänen, joka oli Israelille syntynyt;
mutta ennen oli kaupungin nimi ollut Lais. **30** Sitten daanilaiset
pystyttivät itsellensä sen veistetyn jumalankuvan; ja Joonatan,
Manassen pojan Geersomin poika, ja hänen poikansa olivat
daanilaisten sukukunnan pappeina, kunnes maan väestö vietiin
pakkosiirtolaisuuteen. **31** He pystyttivät itsellensä sen veistetyn
jumalankuvan, jonka Miika oli teettänyt, ja se oli siinä koko ajan,
minkä Jumalan huone oli Siilossa.

19 Siihen aikaan, kun ei ollut kuningasta Israelissa, asui eräs
leeviläinen mies muukalaisena Efraimin vuoriston perukoilla, ja
hän otti itselleen sivuvaimon Juudan Beetlehemistä. **2** Mutta
hänen sivuvaimonsa oli hänelle uskoton ja meni hänen luotansa
isänsä kotiin Juudan Beetlehemiin, ja hän oli siellä jonkun
aikaa, neljä kuukautta. **3** Sitten hänen miehensä nousi ja lähti
hänen jälkeensä viihdytelläkseen häntä ja palauttaakseen hänet
luokseen; ja hänellä oli mukanaan palvelija ja aasipari. Ja nainen
vei hänet isänsä kotiin; ja kun naisen isä näki hänet, riensi hän

iloisena häntä vastaan. **4** Ja hänen appensa, naisen isä, pidätteli
häntä, niin että hän viipyi hänen luonaan kolme päivää; he söivät
ja joivat ja olivat siellä yötä. **5** Neljäntenä päivänä hän varhain
aamulla nousi lähteäkseen; mutta naisen isä sanoi vävyllensä:
"Vahvista itseäsi leipäpalalla; sitten saatte lähteä". **6** Niin he
istuivat, söivät ja joivat molemmat yhdessä. Sitten naisen isä
sanoi miehelle: "Suostu jäämään yöksi, ja olkoon sydämesi
iloinen". **7** Mutta mies nousi lähteäksensä; silloin hänen appensa
pyysi häntä pyytämällä, ja hän jäi sinne vielä yöksi. **8** Viidentenä
päivänä hän varhain aamulla nousi lähteäksensä, mutta naisen
isä sanoi hänelle: "Vahvista itseäsi, ja viipykää iltapäivään asti".
Niin he söivät toistensa kanssa. **9** Ja mies nousi lähteäkseen
sivuvaimonsa ja palvelijansa kanssa, mutta hänen appensa,
naisen isä, sanoi hänelle: "Katso, päivä kallistuu iltaan, jääkää
yöksi; päivä on menemässä mailleen, jää tänne yöksi, ja olkoon
sydämesi iloinen. Nouskaa huomenna varhain matkallenne,
ja lähde sitten majallesi." **10** Mutta mies ei tahtonut jäädä
yöksi, vaan nousi ja lähti ja tuli Jebuksen, se on Jerusalemin,
kohdalle, mukanaan satuloitu aasipari ja sivuvaimonsa. **11** Kun
he olivat Jebuksen luona ja päivä oli kohta laskemassa, sanoi
palvelija isännälleen: "Tule, poiketkaamme tuohon jebusilaisten
kaupunkiin ja yöpykäämme sinne". **12** Mutta hänen isäntänsä
vastasi hänelle: "Emme poikkea vieraitten kaupunkiin, jotka
eivät ole israelilaisia, vaan menemme edelleen Gibeaan asti".
13 Ja hän sanoi palvelijallensa: "Tule, pyrkikäämme toiseen
paikkaan, yöpykäämme Gibeaan tai Raamaan". **14** Niin he
jatkoivat matkaansa, ja aurinko laski heiltä lähellä Gibeaa, joka
on Benjaminissa. **15** Ja he poikkesivat Gibeaan yöpyäkseen
sinne. Hän tuli sinne ja istuutui kaupungin torille, mutta ei

kukaan ottanut heitä yöksi huoneeseen. **16** Ja katso, illalla tuli
vanha mies työstään kedolta; hän oli Efraimin vuoristosta ja
asui muukalaisena Gibeassa. Mutta sen paikkakunnan miehet
olivat benjaminilaisia. **17** Ja kun hän nosti silmänsä, näki
hän matkamiehen kaupungin torilla. Silloin vanha mies sanoi:
"Minne olet matkalla ja mistä tulet?" **18** Hän vastasi hänelle
sanoen: "Me olemme matkalla Juudan Beetlehemistä Efraimin
vuoriston perukoille; sieltä minä olen kotoisin ja olen käynyt
Juudan Beetlehemissä asti. Olen matkalla Herran huoneeseen,
mutta ei kukaan ota minua huoneeseen. **19** Meillä on sekä
olkia että muuta rehua aaseillemme, niin myös leipää ja viiniä
minulle itselleni ja palvelijattarellesi ja nuorelle miehelle, joka
on palvelijasi kanssa, niin ettei meiltä mitään puutu." **20** Vanha
mies sanoi: "Rauha sinulle! Minun asiani on, jos sinulta jotakin
puuttuisi. Älä vain jää yöksi tähän torille." **21** Ja hän vei hänet
taloonsa ja teki aaseille appeen. Ja he pesivät jalkansa ja söivät
ja joivat. **22** Ja kun he olivat ilahduttamassa sydäntänsä, niin
katso, kaupungin miehet, kelvottomat miehet, piirittivät talon,
kolkuttivat ovelle ja sanoivat vanhalle miehelle, talon isännälle,
näin: "Tuo tänne se mies, joka tuli sinun taloosi, ryhtyäksemme
häneen". **23** Mutta mies, talon isäntä, meni ulos heidän luokseen
ja sanoi heille: "Älkää, veljeni, älkää tehkö niin pahoin! Kun
kerran tämä mies on tullut minun talooni, älkää tehkö sellaista
häpeällistä tekoa. **24** Katso, täällä on minun tyttäreni, joka on
neitsyt, ja tämän miehen sivuvaimo. Minä tuon heidät tänne;
tehkää heille väkivaltaa, tehkää heille, mitä tahdotte, mutta tälle
miehelle älkää tehkö sellaista häpeällistä tekoa." **25** Mutta miehet
eivät tahtoneet häntä kuulla. Silloin mies tarttui sivuvaimoonsa
ja vei hänet heidän luoksensa kadulle, ja he yhtyivät häneen

ja pitelivät häntä pahoin koko yön aina aamuun asti, ja vasta
aamun sarastaessa he hänet päästivät. **26** Ja päivän koittaessa
vaimo tuli ja kaatui sen miehen talon oven eteen, jonka talossa
hänen isäntänsä oli, ja makasi siinä, kunnes päivä valkeni. **27**
Kun hänen isäntänsä aamulla nousi ja avasi talon oven ja tuli
ulos lähteäksensä matkalle, niin katso, hänen sivuvaimonsa
makasi talon oven edessä, kädet kynnyksellä. **28** Hän sanoi
hänelle: "Nouse ja lähtekäämme!" Mutta vastausta ei tullut.
Silloin mies nosti hänet aasin selkään, nousi ja lähti kotiinsa. **29**
Mutta kotiin tultuaan hän otti veitsen, tarttui sivuvaimoonsa ja
paloitteli hänet luineen kaikkineen kahdeksitoista kappaleeksi ja
lähetti ne kaikkialle Israelin alueelle. **30** Ja jokainen, joka sen
näki, sanoi: "Mitään sellaista ei ole tapahtunut eikä nähty siitä
päivästä lähtien, jona israelilaiset tulivat Egyptin maasta, aina
tähän päivään saakka. Harkitkaa tätä, neuvotelkaa ja puhukaa."

20 Ja kaikki israelilaiset lähtivät liikkeelle, ja kansa kokoontui
yhtenä miehenä Daanista aina Beersebaan saakka, niin myös
Gileadin maasta, Herran eteen Mispaan. **2** Ja koko kansan
päämiehet ja kaikki Israelin sukukunnat astuivat esiin Jumalan
kansan seurakunnassa: neljäsataa tuhatta miekalla varustettua
jalkamiestä. **3** Ja benjaminilaiset saivat kuulla, että israelilaiset
olivat menneet Mispaan. Ja israelilaiset sanoivat: "Kertokaa,
kuinka tämä pahateko tapahtui". **4** Niin se leeviläinen mies,
murhatun vaimon mies, vastasi ja sanoi: "Minä ja minun
sivuvaimoni olimme tulleet Benjaminin Gibeaan yöpyäksemme
sinne. **5** Silloin Gibean miehet nousivat minua vastaan ja piirittivät
yöllä talon, jossa minä olin. Minut he aikoivat tappaa, minun
sivuvaimolleni he tekivät väkivaltaa, niin että hän kuoli. **6** Sitten
minä tartuin sivuvaimooni ja paloittelin hänet ja lähetin kappaleet

kaikkialle Israelin perintömaahan, koska he olivat tehneet ilkityön
ja häpeällisen teon Israelissa. **7** Katso, nyt olette kaikki tässä,
te israelilaiset. Keskustelkaa ja neuvotelkaa tässä paikassa."
8 Silloin nousi kaikki kansa yhtenä miehenä ja sanoi: "Älköön
meistä kukaan menkö majallensa, älköön kukaan poistuko
kotiinsa. **9** Tämän me nyt teemme Gibealle: me menemme sitä
vastaan arvan mukaan. **10** Ja me otamme kymmenen miestä
sadasta, Israelin kaikista sukukunnista, ja sata tuhannesta ja
tuhat kymmenestätuhannesta, hankkimaan muonaa kansalle,
kun se menee kostamaan Benjaminin Gibealle sen häpeällisen
teon, minkä se on tehnyt Israelissa." **11** Niin kokoontuivat
kaikki Israelin miehet kaupunkia vastaan, kuin yhdeksi mieheksi
yhtyneinä. **12** Ja Israelin sukukunnat lähettivät miehiä kaikkiin
Benjaminin sukuihin sanomaan: "Mikä pahateko onkaan teidän
keskuudessanne tehty! **13** Luovuttakaa nyt ne Gibean kelvottomat
miehet, surmataksemme heidät ja poistaaksemme pahan
Israelista." Mutta benjaminilaiset eivät tahtoneet kuulla veljiänsä,
israelilaisia. **14** Niin benjaminilaiset kokoontuivat kaupungeistaan
Gibeaan lähteäksensä sotaan israelilaisia vastaan. **15** Sinä
päivänä pidettiin benjaminilaisten katselmus, ja heitä oli muista
kaupungeista kaksikymmentäkuusi tuhatta miekkamiestä, paitsi
Gibean asukkaita, joita katselmuksessa oli seitsemänsataa
valiomiestä. **16** Kaikesta tästä väestä oli seitsemänsataa
valiomiestä vasenkätistä; jokainen näistä osasi lingota kiven
hiuskarvalleen, hairahtumatta. **17** Myös pidettiin Israelin miesten
katselmus, ja heitä oli, paitsi benjaminilaisia, neljäsataa tuhatta
miekkamiestä, kaikki sotilaita. **18** Ja he nousivat ja lähtivät
Beeteliin ja kysyivät Jumalalta. Israelilaiset sanoivat: "Kenen
meistä on ensiksi lähdettävä taistelemaan benjaminilaisia

vastaan?" Herra vastasi: "Juuda ensiksi". **19** Ja israelilaiset
lähtivät liikkeelle seuraavana aamuna ja asettuivat leiriin
Gibean edustalle. **20** Ja Israelin miehet lähtivät taistelemaan
Benjaminia vastaan, ja Israelin miehet asettuivat sotarintaan
heitä vastaan Gibean edustalle. **21** Mutta benjaminilaiset
ryntäsivät ulos Gibeasta ja kaatoivat sinä päivänä Israelista
kaksikymmentäkaksi tuhatta miestä. **22** Mutta kansa, Israelin
miehet, rohkaisivat mielensä ja asettuivat jälleen sotarintaan
samalle paikalle, mihin olivat asettuneet ensimmäisenä päivänä.
23 Sillä kun israelilaiset menivät ja itkivät Herran edessä iltaan
asti ja kysyivät Herralta sanoen: "Onko minun vielä ryhdyttävä
taisteluun veljiäni, benjaminilaisia, vastaan?" niin Herra vastasi:
"Menkää heitä vastaan". **24** Ja toisena päivänä israelilaiset
lähenivät benjaminilaisia; **25** niin benjaminilaiset toisena päivänä
ryntäsivät Gibeasta heitä vastaan ja kaatoivat israelilaisia vielä
kahdeksantoista tuhatta miestä, kaikki miekkamiehiä. **26** Silloin
kaikki israelilaiset, koko kansa, lähtivät ja tulivat Beeteliin ja
itkivät ja istuivat siellä Herran edessä ja paastosivat sen päivän
aina iltaan asti; ja he uhrasivat polttouhreja ja yhteysuhreja
Herran edessä. **27** Ja israelilaiset kysyivät Herralta-sillä Jumalan
liitonarkki oli siihen aikaan siellä, **28** ja Piinehas, Aaronin
pojan Eleasarin poika, seisoi siihen aikaan sen edessä-ja
sanoivat: "Onko minun vielä lähdettävä taisteluun veljiäni,
benjaminilaisia, vastaan, vai onko minun siitä luovuttava?" Herra
vastasi: "Lähtekää; sillä huomenna minä annan heidät sinun
käsiisi". **29** Silloin Israel asetti väijytyksiä Gibean ympärille. **30** Ja
israelilaiset menivät kolmantena päivänä benjaminilaisia vastaan
ja asettuivat sotarintaan Gibeaa vastaan niinkuin edellisilläkin
kerroilla. **31** Ja benjaminilaiset ryntäsivät ulos kansaa vastaan,

mutta tulivat eristetyiksi kaupungista; ja niinkuin edellisilläkin
kerroilla he aluksi saivat lyödyksi kansaa kuoliaaksi niillä
valtateillä, joista toinen vie Beeteliin, toinen kedon yli Gibeaan,
noin kolmekymmentä Israelin miestä. **32** Ja benjaminilaiset
sanoivat: "Me voitimme heidät nyt niinkuin ennenkin"; mutta
israelilaiset sanoivat: "Paetkaamme ja eristäkäämme heidät
kaupungista valtateille". **33** Niin kaikki Israelin miehet nousivat,
kukin paikaltaan, ja asettuivat sotarintaan Baal-Taamariin;
ja väijyksissä oleva Israelin joukko syöksyi esiin paikaltaan
Geban aukealta. **34** Niin tuli kymmenentuhatta valiomiestä
koko Israelista Gibean edustalle, ja syntyi ankara taistelu;
eivätkä he huomanneet, että onnettomuus oli kohtaamassa
heitä. **35** Ja Herra antoi Israelin voittaa Benjaminin, ja israelilaiset
kaatoivat sinä päivänä Benjaminista kaksikymmentäviisi tuhatta
ja sata miestä, kaikki miekkamiehiä. **36** Nyt benjaminilaiset
näkivät olevansa voitetut. Mutta Israelin miehet väistyivät
benjaminilaisten tieltä, sillä he luottivat väijytykseen, jonka
olivat asettaneet Gibeaa vastaan. **37** Silloin väijyksissä ollut
joukko riensi ja karkasi Gibeaan; väijyksissä ollut joukko meni ja
surmasi kaikki kaupungin asukkaat miekan terällä. **38** Ja Israelin
miehet olivat sopineet väijyksissä olevan joukon kanssa, että
se panisi sakean savupilven nousemaan kaupungista. **39** Kun
siis Israelin miehet olivat kääntyneet pakosalle taistelussa, ja
kun Benjaminin miehet aluksi olivat lyöneet kuoliaaksi Israelin
miehiä noin kolmekymmentä miestä ja sanoneet: "Varmasti
me voitamme heidät niinkuin ensimmäisessäkin taistelussa",
40 niin alkoi pilvi, savupatsas, nousta kaupungista. Ja kun
benjaminilaiset kääntyivät taaksepäin, niin katso, koko kaupunki
nousi savuna taivasta kohti. **41** Israelin miehet kääntyivät takaisin,

mutta Benjaminin miehet kauhistuivat, sillä he näkivät, että
onnettomuus oli kohdannut heitä. **42** Ja he kääntyivät pakoon
Israelin miesten edestä erämaan tielle, mutta sota seurasi heitä
kintereillä; ja sikäläisten kaupunkien asukkaat kaatoivat heitä
heidän keskeltänsä. **43** He saartoivat Benjaminin, ajoivat heitä
takaa ja tallasivat heitä maahan levähdyspaikassa ja aina Gibean
kohdalle asti, auringonnousuun päin. **44** Niin kaatui Benjaminista
kahdeksantoistatuhatta miestä, kaikki sotakuntoisia miehiä. **45**
He kääntyivät ja pakenivat erämaahan päin, Rimmonin kalliolle;
mutta israelilaiset tekivät heistä valtateillä vielä jälkikorjuun,
surmaten viisituhatta miestä, ja seurasivat heitä kintereillä aina
Gideomiin asti ja surmasivat heitä kaksituhatta miestä. **46**
Kaikkiaan oli niitä, jotka sinä päivänä kaatuivat Benjaminista,
kaksikymmentäviisi tuhatta miekkamiestä, kaikki sotakuntoisia
miehiä. **47** Ja heitä kääntyi pakoon erämaahan päin, Rimmonin
kalliolle, kuusisataa miestä. Ja he jäivät Rimmonin kalliolle
neljäksi kuukaudeksi. **48** Mutta Israelin miehet palasivat
takaisin benjaminilaisten luo ja surmasivat heidät miekan terällä,
kaupungin sekä vahingoittumatta jääneet ihmiset että eläimet,
kaiken, minkä tapasivat; myöskin pistivät he tuleen kaikki
kaupungit, joihin tulivat.

21 Israelin miehet olivat vannoneet Mispassa ja sanoneet:
"Ei kukaan meistä anna tytärtään benjaminilaiselle vaimoksi".
2 Ja kansa tuli Beeteliin, ja he istuivat siellä aina iltaan asti
Jumalan edessä, korottivat äänensä ja itkivät katkerasti **3** ja
sanoivat: "Miksi, oi Herra, Israelin Jumala, on Israelissa käynyt
niin, että Israelista nyt puuttuu yksi sukukunta?" **4** Varhain
seuraavana päivänä kansa nousi ja rakensi sinne alttarin ja
uhrasi polttouhreja ja yhteysuhreja. **5** Ja israelilaiset sanoivat:

"Onko yhdessäkään Israelin sukukunnassa ketään, joka ei ole
tullut seurakunnan kanssa tänne Herran eteen?" Sillä siitä,
joka ei tulisi Herran luo Mispaan, oli vannottu ankara vala:
"Hän on kuolemalla rangaistava". **6** Ja israelilaisten tuli sääli
veljeänsä Benjaminia, ja he sanoivat: "Tänä päivänä on yksi
sukukunta hakattu pois Israelista. **7** Mitä meidän on tehtävä, että
jäljelle jääneet saavat vaimoja? Sillä itse me olemme vannoneet
Herran kautta, ettemme anna heille tyttäriämme vaimoiksi."
8 Ja he kysyivät: "Onko Israelin sukukunnissa ainoatakaan,
joka ei ole tullut Herran eteen Mispaan?" Ja katso, Gileadin
Jaabeksesta ei ollut ketään tullut leiriin, seurakuntakokoukseen.
9 Sillä kun kansasta pidettiin katselmus, niin katso, siellä ei
ollut ketään Gileadin Jaabeksen asukkaista. **10** Niin kansa
lähetti sinne kaksitoistatuhatta sotakuntoista miestä ja käski
heitä sanoen: "Menkää ja surmatkaa miekan terällä Gileadin
Jaabeksen asukkaat vaimoineen ja lapsineen. **11** Tehkää
näin: kaikki miehenpuolet ja kaikki naiset, jotka ovat yhtyneet
mieheen, vihkikää tuhon omiksi." **12** Ja Gileadin Jaabeksen
asukkaista he löysivät neljäsataa nuorta naista, jotka olivat
neitsyitä eivätkä olleet yhtyneet mieheen; ja he veivät nämä
leiriin Siiloon, joka on Kanaanin maassa. **13** Sitten koko kansa
lähetti sanansaattajia puhumaan benjaminilaisten kanssa, jotka
olivat Rimmonin kalliolla, ja tarjosi heille rauhaa. **14** Silloin
benjaminilaiset palasivat takaisin, ja heille annettiin ne naiset,
jotka oli jätetty henkiin Gileadin Jaabeksen naisista. Mutta ne
eivät riittäneet heille. **15** Niin kansan tuli sääli Benjaminia,
koska Herra oli tehnyt aukon Israelin sukukuntiin. **16** Ja kansan
vanhimmat sanoivat: "Mitä meidän on tehtävä, että jäljelle jääneet
saisivat vaimoja? Sillä ovathan naiset hävitetyt Benjaminista."

17 Ja he sanoivat: "Pelastuneiden perintöomaisuus on jäävä
Benjaminille, ettei yksikään sukukunta häviäisi Israelista. **18**
Mutta itse me emme voi antaa heille tyttäriämme vaimoiksi, sillä
israelilaiset ovat vannoneet ja sanoneet: kirottu olkoon se, joka
antaa vaimon benjaminilaiselle." **19** Niin he sanoivat: "Katso,
joka vuosi vietetään Herran juhla Siilossa, joka on pohjoiseen
päin Beetelistä, auringonnousuun päin siitä valtatiestä, joka
vie Beetelistä Sikemiin, ja etelään päin Lebonasta". **20** Ja
he käskivät benjaminilaisia sanoen: "Menkää ja asettukaa
väijyksiin viinitarhoihin. **21** Kun näette Siilon tyttärien tulevan
ulos karkeloimaan, niin rynnätkää viinitarhoista ja ryöstäkää
jokainen itsellenne vaimo Siilon tyttäristä ja lähtekää Benjaminin
maahan. **22** Ja kun heidän isänsä tai veljensä tulevat valittamaan
meille, niin me sanomme heille: 'Lahjoittakaa heidät meille, sillä
ei kukaan meistä ole ottanut sodassa vaimoa. Ettehän te ole
itse antaneet niitä heille; muuten olisitte joutuneet vikapäiksi.'"
23 Benjaminilaiset tekivät niin ja ottivat lukumääränsä mukaan
itselleen vaimoja karkeloivien joukosta, ryöstäen heidät. Sitten
he palasivat perintöosaansa ja rakensivat uudestaan kaupungit
ja asettuivat niihin. **24** Silloin israelilaisetkin vaelsivat sieltä,
kukin sukukuntaansa ja sukuunsa, ja menivät sieltä kukin
perintöosallensa. **25** Siihen aikaan ei ollut kuningasta Israelissa;
jokainen teki sitä, mikä hänen omasta mielestään oli oikein.

Ruutin

1 Siihen aikaan kun tuomarit hallitsivat, tuli nälänhätä maahan.
Silloin muuan Juudan Beetlehemin mies lähti sieltä ja asettui
vaimonsa ja kahden poikansa kanssa muukalaisena asumaan
Mooabin maahan. **2** Miehen nimi oli Elimelek, hänen vaimonsa
nimi oli Noomi ja hänen kahden poikansa nimet Mahlon ja
Kiljon; he olivat efratilaisia Juudan Beetlehemistä. Niin he tulivat
Mooabin maahan ja oleskelivat siellä. **3** Ja Elimelek, Noomin
mies, kuoli, ja Noomi jäi jälkeen kahden poikansa kanssa. **4**
Nämä ottivat itselleen mooabilaiset vaimot; toisen nimi oli Orpa
ja toisen nimi Ruut. Ja he asuivat siellä noin kymmenen vuotta.
5 Ja myös nuo molemmat, Mahlon ja Kiljon, kuolivat, niin että
vaimo jäi yksin jälkeen kahdesta pojastaan ja miehestään. **6**
Silloin hän nousi miniöineen palataksensa takaisin Mooabin
maasta, sillä hän oli kuullut Mooabin maassa, että Herra oli
pitänyt kansastansa huolen ja antanut sille leipää. **7** Niin hän lähti
yhdessä molempien miniäinsä kanssa siitä paikasta, jossa oli
oleskellut. Ja heidän tietä käydessään matkalla Juudan maahan
8 sanoi Noomi molemmille miniöillensä: "Menkää, palatkaa
kumpikin äitinne kotiin. Herra tehköön teille laupeuden, niinkuin
te olette vainajille ja minulle tehneet. **9** Herra suokoon, että
saisitte turvan kumpikin miehenne kodissa." Ja hän suuteli heitä.
Mutta he korottivat äänensä ja itkivät **10** ja sanoivat hänelle: "Me
seuraamme sinua sinun kansasi luo". **11** Mutta Noomi vastasi:
"Kääntykää takaisin, tyttäreni; miksi te lähtisitte minun kanssani?
Voinko minä enää saada poikia miehiksi teille? **12** Kääntykää
takaisin, tyttäreni, menkää, sillä minä olen liian vanha joutuakseni
miehelään. Vaikka ajattelisinkin: 'Minulla on vielä toivoa', ja
vaikka vielä tänä yönä joutuisin miehelään ja synnyttäisin poikia,

13 ette kai te kuitenkaan odottaisi, kunnes he kasvaisivat suuriksi,
ette kai te kuitenkaan sulkeutuisi huoneeseen ja olisi miehelään
menemättä. Ei, tyttäreni; minä olen hyvin murheissani teidän
tähtenne, sillä Herran käsi on sattunut minuun." **14** Niin he
korottivat vielä äänensä ja itkivät. Silloin Orpa suuteli anoppiaan
jäähyväisiksi, mutta Ruut riippui kiinni hänessä. **15** Ja Noomi
sanoi: "Katso, kälysi on kääntynyt takaisin oman kansansa
ja jumalansa luo, käänny sinäkin kälysi kanssa". **16** Mutta
Ruut vastasi: "Älä vaadi minua jättämään sinua ja kääntymään
takaisin, pois sinun tyköäsi. Sillä mihin sinä menet, sinne minäkin
menen, ja mihin sinä jäät, sinne minäkin jään; sinun kansasi
on minun kansani, sinun Jumalasi on minun Jumalani. **17**
Missä sinä kuolet, siellä minäkin tahdon kuolla ja sinne tulla
haudatuksi. Herra rangaiskoon minua nyt ja vasta, jos muu
kuin kuolema erottaa meidät." **18** Kun Noomi näki, että hän oli
lujasti päättänyt seurata häntä, ei hän enää puhunut siitä hänen
kanssansa. **19** Niin he kulkivat molemmat yhdessä, kunnes
tulivat Beetlehemiin. Ja kun he tulivat Beetlehemiin, joutui koko
kaupunki liikkeelle heidän tähtensä, ja vaimot sanoivat: "Onko
tämä Noomi?" **20** Mutta hän vastasi heille: "Älkää kutsuko
minua Noomiksi, kutsukaa minua Maaraksi, sillä Kaikkivaltias
on antanut minulle paljon katkerata murhetta. **21** Rikkaana
minä lähdin, mutta tyhjänä Herra antaa minun palata. Miksi siis
kutsutte minua Noomiksi, kun Herra on minua vastaan todistanut
ja Kaikkivaltias on tuottanut minulle onnettomuutta?" **22** Niin
Noomi palasi miniänsä, mooabilaisen Ruutin, kanssa, joka tuli
Mooabin maasta; ja he saapuivat Beetlehemiin ohranleikkuun
alussa.

2 Noomilla oli miehensä puolelta sukulainen, hyvin varakas
mies, Elimelekin sukua, nimeltä Booas. **2** Ja mooabilainen
Ruut sanoi Noomille: "Anna minun mennä pellolle poimimaan
tähkiä jonkun jäljessä, jonka silmien edessä saan armon". Noomi
vastasi hänelle: "Mene, tyttäreni!" **3** Niin hän lähti ja meni
poimimaan eräälle pellolle leikkuuväen jäljessä; ja hänelle sattui
niin, että se peltopalsta oli Booaan, joka oli Elimelekin sukua. **4**
Ja katso, Booas tuli Beetlehemistä, ja hän sanoi leikkuuväelle:
"Herra olkoon teidän kanssanne!" He vastasivat hänelle: "Herra
siunatkoon sinua!" **5** Sitten Booas sanoi palvelijallensa, joka oli
leikkuuväen päällysmiehenä: "Kenen tuo nuori nainen on?" **6**
Palvelija, joka oli leikkuuväen päällysmiehenä, vastasi ja sanoi:
"Se on se nuori mooabitar, joka tuli Noomin mukana Mooabin
maasta. **7** Hän sanoi: 'Salli minun poimia ja koota tähkiä lyhteiden
väliltä leikkuuväen jäljessä'. Niin hän tuli ja on ahertanut aamusta
varhain tähän saakka; vasta äsken hän hiukan levähti tuolla
majassa." **8** Niin Booas sanoi Ruutille: "Kuules, tyttäreni! Älä
mene muiden pelloille poimimaan äläkä lähde pois täältä, vaan
pysyttele täällä minun palvelijattarieni mukana. **9** Pidä silmällä,
millä pellolla leikataan, ja kulje heidän jäljessään. Minä olen
kieltänyt palvelijoitani koskemasta sinuun. Jos sinun tulee jano,
niin mene astioille ja juo vettä, jota palvelijat ammentavat." **10**
Silloin Ruut heittäytyi kasvoilleen, kumartui maahan ja sanoi
hänelle: "Miten olen saanut armon sinun silmiesi edessä, niin että
huolehdit minusta, vaikka olen vieras?" **11** Booas vastasi ja sanoi
hänelle: "Minulle on kerrottu kaikki, mitä sinä olet tehnyt anopillesi
miehesi kuoltua, kuinka jätit isäsi ja äitisi ja synnyinmaasi ja
lähdit kansan luo, jota et ennen tuntenut. **12** Herra palkitkoon
sinulle tekosi; tulkoon sinulle täysi palkka Herralta, Israelin

Jumalalta, jonka siipien alta olet tullut turvaa etsimään." **13** Ruut
sanoi: "Minä olen saanut armon sinun silmiesi edessä, herrani,
sillä sinä olet lohduttanut minua ja puhutellut palvelijatartasi
ystävällisesti, vaikka en ole yhdenkään sinun palvelijattaresi
vertainen". **14** Ruoka-ajan tultua Booas sanoi hänelle: "Käy
tänne ruualle ja kasta palasesi hapanviiniin". Niin Ruut istui
leikkuuväen viereen; ja Booas pani hänen eteensä paahdettuja
jyviä, niin että hän söi tarpeeksensa ja jäi tähteeksikin. **15** Kun
hän sitten nousi poimimaan, käski Booas palvelijoitaan sanoen:
"Hän saa poimia myöskin lyhteiden väliltä; ja te ette saa loukata
häntä. **16** Voittepa vetää sitomistakin joitakin tähkiä ja jättää ne
hänen poimittavikseen; ja te ette saa nuhdella häntä." **17** Niin
Ruut poimi pellolla iltaan asti; sitten hän pui, mitä oli saanut
poimituksi, ja siitä tuli noin eefa-mitan verta ohria. **18** Ja hän
otti ne ja tuli kaupunkiin ja näytti anopillensa, mitä oli poiminut.
Sen jälkeen Ruut otti esille tähteet ruuasta, josta oli syönyt
tarpeekseen, ja antoi ne hänelle. **19** Silloin hänen anoppinsa
sanoi hänelle: "Missä olet tänään poiminut ja missä olet tehnyt
työtä? Siunattu olkoon se, joka on sinusta huolehtinut." Sitten hän
ilmoitti anopillensa, kenen luona hän oli ollut työssä, sanoen: "Se
mies, jonka luona olin tänä päivänä työssä, on nimeltään Booas".
20 Noomi sanoi miniällensä: "Siunatkoon häntä Herra, joka on
osoittanut laupeutta eläviä ja kuolleita kohtaan". Ja Noomi sanoi
vielä: "Hän on sukulaisemme ja meidän sukulunastajiamme".
21 Silloin mooabilainen Ruut sanoi: "Vielä hän sanoi minulle:
'Pysyttele vain minun palvelijaini mukana siihen asti, että he
saavat kaiken minun leikkuuni lopetetuksi'". **22** Niin Noomi
sanoi miniällensä Ruutille: "Hyvä on, tyttäreni, lähde hänen
palvelijattariensa mukana, niin et joudu sysittäväksi muiden

pelloilla". **23** Ja hän pysytteli Booaan palvelijattarien seurassa
poimien tähkiä, kunnes ohran-ja nisunleikkuu oli lopussa. Sitten
hän jäi olemaan anoppinsa luo.

3 Niin Noomi, hänen anoppinsa, sanoi hänelle: "Tyttäreni,
minäpä hankin sinulle turvapaikan, että sinun kävisi hyvin. **2**
Onhan Booas, jonka palvelijattarien kanssa olit, sukulaisemme;
katso, hän viskaa tänä yönä ohria puimatantereella. **3** Niin
peseydy nyt ja voitele itsesi ja pukeudu ja mene puimatantereelle;
mutta älä näyttäydy hänelle, ennenkuin hän on syönyt ja juonut.
4 Kun hän panee maata, niin katso, mihin paikkaan hän panee
maata, ja mene ja nosta peitettä hänen jalkojensa kohdalta
ja pane siihen maata; hän sanoo sitten sinulle, mitä sinun on
tehtävä." **5** Ruut vastasi hänelle: "Minä teen kaiken, mitä sanot".
6 Niin hän meni alas puimatantereelle ja teki aivan niin, kuin
hänen anoppinsa oli häntä käskenyt. **7** Ja kun Booas oli syönyt
ja juonut, tuli hänen sydämensä iloiseksi, ja hän meni maata
viljakasan ääreen. Ja Ruut tuli hiljaa ja nosti peitettä hänen
jalkojensa kohdalta ja pani siihen maata. **8** Puoliyön aikana mies
säikähti ja kumartui eteenpäin; ja katso, nainen makasi hänen
jalkapohjissaan. **9** Ja hän kysyi: "Kuka sinä olet?" Hän vastasi:
"Minä olen Ruut, palvelijattaresi. Levitä liepeesi palvelijattaresi
yli, sillä sinä olet minun sukulunastajani." **10** Hän sanoi: "Herra
siunatkoon sinua, tyttäreni! Sinä olet osoittanut sukurakkauttasi
nyt viimeksi vielä kauniimmin kuin aikaisemmin, kun et ole
kulkenut nuorten miesten jäljessä, et köyhien etkä rikkaitten. **11**
Ja nyt, tyttäreni, älä pelkää; kaiken, mitä sanot, teen minä sinulle.
Sillä minun kansani portissa jokainen tietää sinut kunnialliseksi
naiseksi. **12** Totta on, että minä olen sinun sukulunastajasi,
mutta on vielä toinen sukulunastaja, joka on läheisempi kuin

minä. **13** Jää tähän yöksi; jos hän huomenna lunastaa sinut,
niin hyvä; lunastakoon. Mutta jollei hän halua lunastaa sinua,
niin minä lunastan sinut, niin totta kuin Herra elää. Lepää siinä
aamuun asti." **14** Niin hän lepäsi hänen jalkapohjissaan aamuun
asti, mutta nousi, ennenkuin kukaan vielä voi tuntea toisensa.
Ja Booas ajatteli: "Älköön tulko tunnetuksi, että tuo nainen on
tullut tänne puimatantereelle". **15** Ja hän sanoi: "Anna tänne
vaippa, joka on ylläsi, ja pidä sitä". Ja Ruut piti sitä. Silloin hän
mittasi siihen kuusi mittaa ohria ja pani ne hänen selkäänsä. Ja
hän meni kaupunkiin. **16** Ja Ruut tuli anoppinsa luo, joka sanoi:
"Kuinka kävi, tyttäreni?" Niin hän kertoi hänelle kaikki, mitä mies
oli hänelle tehnyt; **17** ja hän sanoi: "Nämä kuusi mittaa ohria
hän antoi minulle, sanoen: 'Et saa mennä tyhjin käsin anoppisi
luo'". **18** Silloin Noomi sanoi: "Pysy alallasi, tyttäreni, kunnes
saat tietää, kuinka asia päättyy; sillä mies ei suo itselleen lepoa,
ennenkuin hän tänä päivänä saattaa asian päätökseen".

4 Mutta Booas meni kaupungin porttiin ja istuutui sinne. Ja
katso, sukulunastaja, josta Booas oli puhunut, kulki siitä ohitse; ja
Booas sanoi: "Sinä siellä, poikkea tänne istumaan". Hän poikkesi
ja istui siihen. **2** Senjälkeen Booas otti kaupungin vanhimpia
kymmenen miestä ja sanoi: "Istukaa tähän". Ja he istuivat. **3**
Sitten Booas sanoi sukulunastajalle: "Sen peltopalstan, joka oli
veljellämme Elimelekillä, on Noomi, joka on palannut Mooabin
maasta, myynyt. **4** Sentähden ajattelin: minä ilmoitan siitä sinulle
ja sanon: osta se tässä saapuvilla olevien ja minun kansani
vanhimpien läsnäollessa. Jos tahdot sen lunastaa sukuun, niin
lunasta. Mutta ellet tahdo sitä lunastaa, niin ilmoita minulle,
että saan sen tietää; sillä ei ole ketään muuta sukulunastajaa
kuin sinä, ja sinun jälkeesi minä." Hän sanoi: "Minä lunastan

sen". **5** Niin Booas sanoi: "Ostaessasi pellon Noomilta ostat
sen myöskin mooabilaiselta Ruutilta, vainajan leskeltä, ja sinun
on pysytettävä vainajan nimi hänen perintöosassaan". **6** Silloin
sanoi sukulunastaja: "En voi lunastaa sitä itselleni, sillä siten
minä turmelisin oman perintöosani. Lunasta sinä itsellesi, mitä
minun olisi lunastettava; minä en voi sitä tehdä." **7** Muinoin
oli Israelissa lunastus-ja vaihtokauppoja vahvistettaessa tapa
tällainen: riisuttiin kenkä ja annettiin toiselle; tätä käytettiin
Israelissa todistuksena. **8** Niin sukulunastaja sanoi Booaalle:
"Osta sinä se itsellesi". Ja hän veti kengän jalastaan. **9** Silloin
sanoi Booas vanhimmille ja kaikelle kansalle: "Te olette tänään
todistajina, että minä ostan Noomilta kaiken Elimelekin ja
kaiken Kiljonin ja Mahlonin omaisuuden. **10** Samalla minä olen
ostanut myös mooabilaisen Ruutin, Mahlonin lesken, vaimokseni,
pysyttääkseni vainajan nimen hänen perintöosassaan, ettei
vainajan nimi häviäisi hänen veljiensä keskuudesta eikä hänen
kotipaikkansa portista; sen todistajat te olette tänä päivänä."
11 Niin kaikki kansa, joka oli portissa saapuvilla, ja vanhimmat
sanoivat: "Me olemme sen todistajat. Suokoon Herra, että vaimo,
joka tulee taloosi, tulisi Raakelin ja Leean kaltaiseksi, jotka
molemmat rakensivat Israelin huoneen. Tee väkeviä tekoja
Efratassa ja saata nimesi kuuluisaksi Beetlehemissä. **12** Ja
tulkoon niistä jälkeläisistä, jotka Herra antaa sinulle tästä nuoresta
naisesta, sinulle suku, Pereksen suvun kaltainen, hänen, jonka
Taamar synnytti Juudalle." **13** Niin Booas otti Ruutin, ja tämä
tuli hänen vaimokseen. Ja hän yhtyi häneen; ja Herra antoi
hänen tulla raskaaksi, ja hän synnytti pojan. **14** Silloin vaimot
sanoivat Noomille: "Kiitetty olkoon Herra, joka tänä päivänä salli
sinun saada sukulunastajan. Hänen nimensä tulee kuuluisaksi

Israelissa. **15** Hän on virvoittava sinua, ja hänestä on tuleva
sinun vanhuutesi tuki, sillä miniäsi, joka rakastaa sinua, on
hänet synnyttänyt, hän, joka on sinulle parempi kuin seitsemän
poikaa." **16** Niin Noomi otti lapsen, pani sen helmaansa ja rupesi
sen hoitajaksi. **17** Ja naapurivaimot antoivat lapselle nimen,
sanoen: "Noomille on syntynyt poika". Ja he panivat hänen
nimekseen Oobed. Hänestä tuli Iisain, Daavidin isän, isä. **18**
Tämä on Pereksen sukuluettelo: Perekselle syntyi Hesron. **19**
Hesronille syntyi Raam, ja Raamille syntyi Amminadab. **20**
Amminadabille syntyi Nahson, ja Nahsonille syntyi Salma. **21**
Salmalle syntyi Booas, ja Booaalle syntyi Oobed. **22** Oobedille
syntyi Iisai, ja Iisaille syntyi Daavid.

1 Samuelin

1 Raamataim-Soofimissa, Efraimin vuoristossa, oli mies, nimeltä
Elkana, Jerohamin poika, joka oli Elihun poika, joka Toohun
poika, joka Suufin poika, efratilainen. **2** Hänellä oli kaksi vaimoa;
toisen nimi oli Hanna, ja toisen nimi oli Peninna. Ja Peninnalla
oli lapsia, mutta Hanna oli lapseton. **3** Tämä mies meni joka
vuosi kaupungistansa Siiloon rukoilemaan Herraa Sebaotia
ja uhraamaan hänelle. Ja siellä oli kaksi Eelin poikaa, Hofni
ja Piinehas, Herran pappeina. **4** Niin Elkana eräänä päivänä
uhrasi. Ja hänellä oli tapana antaa vaimollensa Peninnalle ja
kaikille tämän pojille ja tyttärille määräosat. **5** Mutta Hannalle
hän antoi kahdenkertaisen osan, sillä hän rakasti Hannaa, vaikka
Herra oli sulkenut hänen kohtunsa. **6** Ja hänen kilpailijattarensa
kiusasi häntä kiusaamistaan suututtaaksensa häntä, koska
Herra oli sulkenut hänen kohtunsa. **7** Ja näin tapahtui joka
vuosi, niin usein kuin hän meni Herran huoneeseen. Niinpä
Peninna nytkin kiusasi häntä, ja hän itki eikä syönyt mitään.
8 Silloin hänen miehensä Elkana sanoi hänelle: "Hanna, mitä
itket, miksi et syö ja miksi olet noin apealla mielellä? Enkö minä
ole sinulle enempi kuin kymmenen poikaa?" **9** Kun he sitten
olivat syöneet ja juoneet Siilossa ja pappi Eeli istui istuimellaan
Herran temppelin ovenpielessä, nousi Hanna **10** ja rukoili Herraa
mieli murheellisena, itki katkerasti **11** ja teki lupauksen sanoen:
"Herra Sebaot, jos sinä katsot palvelijattaresi kurjuutta, muistat
minua etkä unhota palvelijatartasi, vaan annat palvelijattarellesi
miehisen perillisen, niin minä annan hänet Herralle koko hänen
elinajaksensa, eikä partaveitsi ole koskettava hänen päätänsä".
12 Ja kun hän kauan rukoili Herran edessä, tarkkasi Eeli hänen
suutansa, **13** sillä Hanna puhui sydämessänsä ja ainoastaan

hänen huulensa liikkuivat, mutta ääntä häneltä ei kuulunut; niin
Eeli luuli, että hän oli juovuksissa. **14** Ja Eeli sanoi hänelle:
"Kuinka kauan sinä siinä olet juovuksissa? Haihduta humalasi."
15 Mutta Hanna vastasi ja sanoi: "Ei, herrani, minä olen murheen
raskauttama vaimo; viiniä ja väkijuomaa en ole juonut, vaan minä
vuodatin sydämeni Herran eteen. **16** Älä pidä palvelijatartasi
kelvottomana naisena, sillä tuskani ja suruni suuruuden tähden
minä olen näin kauan puhunut." **17** Eeli vastasi ja sanoi: "Mene
rauhaan, Israelin Jumala antakoon sinulle, mitä olet häneltä
pyytänyt". **18** Hän sanoi: "Salli palvelijattaresi saada armo sinun
silmiesi edessä". Niin vaimo meni pois ja söi eikä enää näyttänyt
murheelliselta. **19** Varhain seuraavana aamuna he nousivat
ja kumartaen rukoilivat Herran edessä; sitten he palasivat ja
tulivat kotiinsa Raamaan. Ja Elkana yhtyi vaimoonsa Hannaan,
ja Herra muisti tätä. **20** Ja Hanna tuli raskaaksi ja synnytti
vuoden vaihteessa pojan ja antoi hänelle nimen Samuel, sanoen:
"Herralta olen minä hänet pyytänyt". **21** Sitten se mies, Elkana,
ja koko hänen perheensä lähti uhraamaan Herralle jokavuotista
teurasuhria ja lupausuhriaan, **22** mutta Hanna ei lähtenyt, vaan
sanoi miehellensä: "Kun poika on vieroitettu, vien minä hänet
sinne, niin että hän tulee Herran kasvojen eteen ja saa jäädä
sinne ainiaaksi". **23** Hänen miehensä Elkana sanoi hänelle: "Tee,
niinkuin hyväksi näet, jää kotiin, kunnes olet hänet vieroittanut;
kunhan Herra vain täyttää sanansa". Niin vaimo jäi kotiin ja imetti
poikaansa, kunnes hän vieroitti tämän. **24** Mutta kun hän oli
hänet vieroittanut, vei hän hänet kanssansa ottaen mukaansa
kolme härkää, yhden eefa-mitan jauhoja ja leilin viiniä; niin hän
toi hänet Herran huoneeseen Siiloon. Mutta poika oli vielä pieni.
25 Ja teurastettuaan härän he toivat pojan Eelin tykö. **26** Ja

Hanna sanoi: "Oi, herrani, niin totta kuin sinä elät, herrani, minä
olen se vaimo, joka seisoin tässä sinun luonasi rukoillen Herraa.
27 Tätä poikaa minä rukoilin; Herra antoi minulle, mitä häneltä
pyysin. **28** Sentähden myös minä suostun antamaan hänet
Herralle: kaikiksi elinpäiviksensä hän olkoon Herralle annettu."
Ja Samuel rukoili siellä Herraa.

2 Ja Hanna rukoili ja sanoi: "Minun sydämeni riemuitsee
Herrassa; minun sarveni kohoaa korkealle Herrassa. Minun
suuni on avartunut vihollisiani vastaan, sillä minä iloitsen sinun
avustasi. **2** Ei kukaan ole pyhä niinkuin Herra; paitsi sinua ei ole
yhtäkään, eikä ole kalliota meidän Jumalamme vertaista. **3** Älkää
yhä ylpeitä puhuko, älköön suustanne lähtekö julkeita sanoja;
sillä Herra on kaikkitietävä Jumala, hänen edessänsä punnitaan
teot. **4** Urhojen jouset ovat särjetyt, voipuneet vyöttäytyvät
voimalla. **5** Kylläisinä olleet käyvät palvelukseen leipäpalkoilla,
nälkää nähneet eivät enää nälkää näe. Hedelmätön synnyttää
seitsemän lasta, lapsirikas kuihtuu. **6** Herra antaa kuoleman ja
antaa elämän, hän vie alas tuonelaan ja tuo ylös jälleen. **(Sheol
h7585)** **7** Herra köyhdyttää ja rikastuttaa, hän alentaa ja ylentää.
8 Hän tomusta nostaa halvan, hän loasta korottaa köyhän,
pannaksensa heidät ruhtinasten rinnalle ja antaaksensa heidän
periä kunniasijat. Sillä maan tukipylväät ovat Herran, hän on
asettanut niiden päälle maanpiirin. **9** Hän varjelee hurskastensa
jalat, mutta jumalattomat hukkuvat pimeyteen; sillä mies ei omalla
voimallaan mitään voi. **10** Jotka taistelevat Herraa vastaan, ne
joutuvat kauhun valtaan; hän jylisee taivaasta heidän ylitsensä.
Herra tuomitsee maan ääret; hän antaa vallan kuninkaallensa
ja korottaa korkealle voideltunsa sarven." **11** Sitten Elkana
meni kotiinsa Raamaan; mutta poikanen palveli Herraa pappi

Eelin johdolla. **12** Mutta Eelin pojat olivat kelvottomia miehiä;
he eivät välittäneet Herrasta **13** eivätkä siitä, mitä papeilla oli
oikeus kansalta saada. Niin usein kuin joku uhrasi teurasuhria,
tuli papin palvelija lihan kiehuessa, kolmihaarainen haarukka
kädessänsä, **14** ja pisti sen kattilaan tai ruukkuun tai pannuun
tai pataan, ja kaikki, minkä haarukka toi mukanaan, sen pappi
otti itselleen. Niin he tekivät kaikille israelilaisille, jotka tulivat
sinne Siiloon. **15** Jo ennenkuin rasva oli poltettu, tuli papin
palvelija ja sanoi miehelle, joka uhrasi: "Anna liha paistettavaksi
papille, sillä hän ei ota sinulta keitettyä lihaa, vaan raakaa". **16**
Kun mies sanoi hänelle: "Ensin poltettakoon rasva; ota sitten
itsellesi, mitä haluat", niin hän sanoi: "Ei niin, vaan anna se
nyt heti, muutoin minä otan väkisin". **17** Ja nuorten miesten
synti oli kovin suuri Herran edessä, koska he pitivät Herran
uhrilahjan halpana. **18** Mutta Samuel palveli Herran edessä,
puettuna, vaikka oli poikanen, pellavakasukkaan. **19** Ja hänen
äitinsä teki hänelle joka vuosi pienen viitan ja toi sen hänelle,
kun miehensä kanssa tuli uhraamaan vuotuista teurasuhria. **20**
Silloin Eeli aina siunasi Elkanan ja hänen vaimonsa ja sanoi:
"Herra antakoon sinulle lapsen tästä vaimosta sen sijaan,
jonka hän on suostunut antamaan Herralle"; sitten he menivät
kotiinsa. **21** Ja Herra piti Hannasta huolen, niin että hän tuli
raskaaksi ja synnytti vielä kolme poikaa ja kaksi tytärtä. Mutta
poikanen Samuel kasvoi Herran edessä. **22** Mutta Eeli oli käynyt
hyvin vanhaksi; ja kun hän sai kuulla, mitä hänen poikansa
tekivät kaikelle Israelille, ja että he makasivat niiden naisten
kanssa, jotka toimittivat palvelusta ilmestysmajan ovella, **23**
sanoi hän heille: "Miksi te sellaista pahaa teette, mitä minä
teistä kuulen kaikelta tältä kansalta? **24** Ei niin, poikani! Ei

ole hyvä se huhu, jonka minä kuulen kulkevan Herran kansan
seassa. **25** Jos ihminen rikkoo ihmistä vastaan, niin Jumala
voi olla hänellä välittäjänä; mutta jos ihminen rikkoo Herraa
vastaan, niin kuka voi ruveta hänelle välittäjäksi?" Mutta he eivät
kuulleet isäänsä, sillä Herra tahtoi surmata heidät. **26** Mutta
poikanen Samuel kasvoi kasvamistaan ja oli sekä Herralle että
ihmisille otollinen. **27** Ja Eelin luo tuli Jumalan mies ja sanoi
hänelle: "Näin sanoo Herra: Enkö minä ilmestynyt sinun isäsi
suvulle, kun he olivat Egyptissä faraon huoneen vallassa? **28**
Ja minä valitsin heidät kaikista Israelin sukukunnista olemaan
pappeinani, nousemaan minun alttarilleni, polttamaan suitsuketta
ja kantamaan kasukkaa minun edessäni; ja minä annoin sinun
isäsi suvulle kaikki israelilaisten uhrit. **29** Miksi te häpäisette
minun teurasuhrini ja ruokauhrini, jotka minä olen säätänyt
asuntooni? Ja miksi sinä kunnioitat poikiasi enemmän kuin
minua, niin että te lihotatte itseänne parhaalla osalla jokaisesta
minun kansani Israelin uhrilahjasta? **30** Sentähden Herra,
Israelin Jumala, sanoo: Minä olen tosin sanonut: sinun sukusi
ja sinun isäsi suku saavat vaeltaa minun edessäni iäti. Mutta
nyt Herra sanoo: Pois se! Sillä minä kunnioitan niitä, jotka
minua kunnioittavat; mutta jotka minut ylenkatsovat, ne tulevat
halveksituiksi. **31** Katso, päivät tulevat, jolloin minä katkaisen
sinun käsivartesi ja sinun isäsi suvun käsivarren, niin ettei
kukaan sinun suvussasi elä vanhaksi. **32** Ja sinä saat nähdä
minun asuntoni olevan puutteessa huolimatta kaikesta siitä
hyvästä, mikä tulee Israelille. Eikä kukaan sinun suvussasi ole
koskaan elävä vanhaksi. **33** Kuitenkaan minä en hävitä kaikkia
sinun omaisiasi alttariltani, niin että sammuttaisin sinun silmäsi ja
näännyttäisin sielusi; mutta kaikki sinun suvussasi kasvaneet

kuolevat miehiksi tultuaan. **34** Ja merkkinä tästä on sinulla oleva
se, mitä kahdelle pojallesi, Hofnille ja Piinehaalle, tapahtuu: he
kuolevat molemmat samana päivänä. **35** Mutta minä herätän
itselleni uskollisen papin, joka tekee minun sydämeni ja mieleni
mukaan. Hänelle minä rakennan pysyväisen huoneen, ja hän
on vaeltava minun voideltuni edessä kaiken elinaikansa. **36** Ja
jokainen, joka jää jäljelle sinun suvustasi, on tuleva kumartamaan
häntä saadaksensa hopearahan ja leipäkakun ja sanovat:
'Päästä minutkin johonkin papintehtävään, että saisin palan
leipää syödäkseni'."

3 Ja poikanen Samuel palveli Herraa Eelin johdolla; mutta
Herran sana oli harvinainen siihen aikaan, eivätkä näyt olleet
tavallisia. **2** Siihen aikaan tapahtui kerran, kun Eeli, jonka silmiä
alkoi hämärtää, niin ettei hän voinut nähdä, makasi sijallansa **3**
eikä Jumalan lamppu ollut vielä sammunut ja Samuel makasi
Herran temppelissä, jossa Jumalan arkki oli, **4** että Herra kutsui
Samuelia. Hän vastasi: "Tässä olen". **5** Ja hän riensi Eelin tykö
ja sanoi: "Tässä olen, sinä kutsuit minua". Mutta hän vastasi:
"En minä kutsunut; pane jälleen maata". Ja hän meni ja pani
maata. **6** Mutta Herra kutsui taas Samuelia; ja Samuel nousi ja
meni Eelin tykö ja sanoi: "Tässä olen, sinä kutsuit minua". Mutta
tämä vastasi: "En minä kutsunut, poikani; pane jälleen maata". **7**
Mutta Samuel ei silloin vielä tuntenut Herraa, eikä Herran sana
ollut vielä ilmestynyt hänelle. **8** Ja Herra kutsui Samuelia vielä
kolmannen kerran; niin hän nousi ja meni Eelin tykö ja sanoi:
"Tässä olen, sinä kutsuit minua". Silloin Eeli ymmärsi, että Herra
oli kutsunut poikasta. **9** Ja Eeli sanoi Samuelille: "Mene ja pane
maata; ja jos sinua vielä kutsutaan, niin sano: 'Puhu, Herra;
palvelijasi kuulee'". Samuel meni ja pani maata sijallensa. **10**

Niin Herra tuli ja seisoi ja huusi niinkuin edellisilläkin kerroilla:
"Samuel, Samuel!" Samuel vastasi: "Puhu, palvelijasi kuulee". **11**
Ja Herra sanoi Samuelille: "Katso, minä teen Israelissa sellaisen
teon, että joka sen kuulee, sen molemmat korvat soivat. **12**
Sinä päivänä minä annan toteutua Eelille kaiken, mitä olen
hänen sukuansa vastaan puhunut, alusta loppuun asti. **13** Minä
ilmoitan hänelle, että minä tuomitsen hänen sukunsa ikuisiksi
ajoiksi sen rikoksen tähden, kun hän tiesi poikiensa pilkkaavan
Jumalaa eikä pitänyt heitä kurissa. **14** Sentähden minä olen
vannonut Eelin suvusta: 'Totisesti, Eelin suvun rikosta ei koskaan
soviteta, ei teurasuhrilla eikä ruokauhrilla'." **15** Ja Samuel makasi
aamuun asti ja avasi sitten Herran huoneen ovet. Eikä Samuel
uskaltanut kertoa Eelille sitä ilmestystä. **16** Mutta Eeli kutsui
Samuelin ja sanoi: "Samuel, poikani!" Hän vastasi: "Tässä olen".
17 Hän sanoi: "Mikä oli asia, josta hän sinulle puhui? Älä salaa
sitä minulta. Jumala rangaiskoon sinua nyt ja vasta, jos salaat
minulta mitään siitä, mitä hän sinulle puhui." **18** Niin Samuel
kertoi hänelle kaiken eikä salannut häneltä mitään. Mutta hän
sanoi: "Hän on Herra; hän tehköön, minkä hyväksi näkee". **19**
Ja Samuel kasvoi, ja Herra oli hänen kanssansa eikä antanut
yhdenkään sanoistansa varista maahan. **20** Ja koko Israel
Daanista Beersebaan asti tiesi, että Samuelille oli uskottu Herran
profeetan tehtävä. **21** Ja Herra ilmestyi edelleenkin Siilossa;
sillä Herra ilmestyi Samuelille Siilossa Herran sanan kautta. Ja
Samuelin sana tuli koko Israelille.

4 Israel lähti sotaan filistealaisia vastaan ja leiriytyi Eben-Eserin
luo, mutta filistealaiset olivat leiriytyneet Afekiin. **2** Ja filistealaiset
asettuivat sotarintaan Israelia vastaan, ja taistelu levisi laajalle,
ja filistealaiset voittivat Israelin ja surmasivat taistelukentällä

noin neljätuhatta miestä. **3** Kun kansa tuli leiriin, sanoivat
Israelin vanhimmat: "Minkätähden Herra antoi tänä päivänä
filistealaisten voittaa meidät? Ottakaamme Herran liitonarkki
Siilosta luoksemme, tulkoon se keskellemme pelastamaan meidät
vihollistemme käsistä." **4** Ja kansa lähetti sanan Siiloon, ja sieltä
tuotiin Herran Sebaotin liitonarkki, hänen, jonka valtaistuinta
kerubit kannattavat; ja Eelin kaksi poikaa, Hofni ja Piinehas,
seurasivat sieltä Jumalan liitonarkkia. **5** Ja kun Herran liitonarkki
tuli leiriin, nosti koko Israel suuren riemuhuudon, niin että maa
jymisi. **6** Kun filistealaiset kuulivat sen riemuhuudon, sanoivat
he: "Mitä tuo suuri riemuhuuto on hebrealaisten leirissä?" Ja he
saivat tietää, että leiriin oli tullut Herran arkki. **7** Silloin filistealaiset
peljästyivät, sillä he ajattelivat: "Jumala on tullut leiriin". Ja
he sanoivat: "Voi meitä! Tällaista ei ole milloinkaan ennen
tapahtunut. **8** Voi meitä! Kuka pelastaa meidät tämän voimallisen
jumalan kädestä? Tämähän on se jumala, joka löi egyptiläisiä
kaikkinaisilla vaivoilla erämaassa. **9** Rohkaiskaa mielenne
ja olkaa miehiä, filistealaiset, ettette te joutuisi palvelemaan
hebrealaisia, niinkuin he ovat palvelleet teitä. Olkaa miehiä
ja taistelkaa." **10** Ja filistealaiset ryhtyivät taisteluun; ja Israel
voitettiin, niin että he pakenivat kukin majallensa, ja tappio
oli sangen suuri: Israelista kaatui kolmekymmentä tuhatta
jalkamiestä. **11** Ja Jumalan arkki ryöstettiin, ja Eelin kaksi poikaa,
Hofni ja Piinehas, saivat surmansa. **12** Eräs benjaminilainen
mies juoksi sotarinnasta ja tuli samana päivänä Siiloon, takki
reväistynä ja multaa pään päällä. **13** Ja kun hän tuli sinne, istui
Eeli istuimellaan tien vieressä tähystellen, sillä hänen sydämensä
oli levoton Jumalan arkin tähden. Ja kun mies tuli ja kertoi
kaupungissa tapahtumasta, puhkesi koko kaupunki valittamaan.

14 Kun Eeli kuuli valitushuudon, kysyi hän: "Mikä meteli tämä
on?" Niin mies tuli rientäen sinne ja kertoi sen Eelille. **15** Mutta
Eeli oli yhdeksänkymmenen kahdeksan vuoden vanha, ja hänen
silmissään oli kaihi, niin ettei hän voinut nähdä. **16** Ja mies sanoi
Eelille: "Minä tulen sotarinnasta; olen tänä päivänä paennut
sotarinnasta". Niin hän kysyi: "Miten on asiat, poikani?" **17**
Sanansaattaja vastasi ja sanoi: "Israel on paennut filistealaisia,
ja kansan mieshukka on suuri; myöskin sinun molemmat poikasi,
Hofni ja Piinehas, ovat saaneet surmansa, ja Jumalan arkki
on ryöstetty". **18** Kun hän mainitsi Jumalan arkin, kaatui Eeli
istuimeltaan taapäin portin viereen, taittoi niskansa ja kuoli; sillä
hän oli vanha ja raskas mies. Ja hän oli ollut tuomarina Israelissa
neljäkymmentä vuotta. **19** Ja hänen miniänsä, Piinehaan vaimo,
oli viimeisillänsä raskaana. Kun hän kuuli sanoman Jumalan
arkin ryöstöstä ja appensa ja miehensä kuolemasta, vaipui hän
maahan ja synnytti, sillä poltot yllättivät hänet. **20** Ja kun hän
silloin oli kuolemaisillansa, sanoivat vaimot, jotka seisoivat hänen
luonaan: "Älä pelkää, sillä sinä olet synnyttänyt pojan". Mutta
hän ei vastannut mitään eikä välittänyt siitä, **21** vaan nimitti pojan
Iikabodiksi ja sanoi: "Kunnia on mennyt Israelilta" -hän tarkoitti
Jumalan arkin ryöstöä ja appeansa ja miestänsä. **22** Hän sanoi:
"Kunnia on mennyt Israelilta", koska Jumalan arkki oli ryöstetty.

5 Kun filistealaiset olivat ryöstäneet Jumalan arkin, veivät he sen
Eben-Eseristä Asdodiin. **2** Ja filistealaiset ottivat Jumalan arkin ja
veivät sen Daagonin temppeliin ja asettivat sen Daagonin rinnalle.
3 Kun asdodilaiset nousivat varhain seuraavana päivänä, niin
katso: Daagon makasi kasvoillaan maassa Herran arkin edessä.
Mutta he ottivat Daagonin ja asettivat sen takaisin paikoillensa.
4 Kun he taas nousivat varhain seuraavana aamuna, niin katso:

Daagon makasi kasvoillaan maassa Herran arkin edessä, mutta
Daagonin pää ja molemmat kädet olivat katkaistuina kynnyksellä,
ja ainoastaan muu ruumis oli jäljellä. **5** Sentähden eivät Daagonin
papit eikä kukaan, joka menee Daagonin temppeliin, astu
Daagonin kynnykselle Asdodissa vielä tänäkään päivänä. **6**
Mutta Herran käsi painoi asdodilaisia, ja hän tuhosi heitä: hän löi
heitä ajoksilla, sekä Asdodia että sen aluetta. **7** Kun Asdodin
miehet näkivät, miten oli, sanoivat he: "Älköön Israelin Jumalan
arkki jääkö meidän luoksemme, sillä hänen kätensä on käynyt
raskaaksi meille ja meidän jumalallemme Daagonille". **8** Ja
he lähettivät sanan ja kokosivat kaikki filistealaisten ruhtinaat
luoksensa ja sanoivat: "Mitä me teemme Israelin Jumalan
arkille?" He vastasivat: "Israelin Jumalan arkki siirtyköön Gatiin".
Ja he siirsivät Israelin Jumalan arkin sinne. **9** Mutta kun he
olivat siirtäneet sen sinne, kohtasi Herran käsi kaupunkia ja sai
aikaan suuren hämmingin: hän löi kaupungin asukkaita, sekä
pieniä että suuria, niin että heihin puhkesi ajoksia. **10** Silloin
he lähettivät Jumalan arkin Ekroniin. Mutta kun Jumalan arkki
tuli Ekroniin, huusivat ekronilaiset sanoen: "He ovat siirtäneet
Israelin Jumalan arkin tänne minun luokseni, surmaamaan
minut ja minun kansani". **11** Ja he lähettivät sanan ja kokosivat
kaikki filistealaisten ruhtinaat ja sanoivat: "Lähettäkää Israelin
Jumalan arkki pois, ja palatkoon se kotiinsa älköönkä enää
surmatko minua ja minun kansaani". Sillä surma oli saattanut
koko kaupungin hämminkiin; Jumalan käsi painoi sitä kovasti. **12**
Ne asukkaat, jotka eivät kuolleet, olivat ajoksilla lyödyt, ja huuto
nousi kaupungista ylös taivaaseen.

6 Herran arkki oli filistealaisten maassa seitsemän kuukautta. **2**
Ja filistealaiset kutsuivat papit ja tietäjät ja sanoivat: "Mitä me

teemme Herran arkille? Antakaa meidän tietää, millä tavalla me
lähettäisimme sen kotiinsa." **3** He vastasivat: "Jos te lähetätte
Israelin Jumalan arkin pois, niin älkää lähettäkö häntä tyhjin
käsin, vaan antakaa hänelle hyvitys. Silloin te tulette terveiksi ja
saatte tietää, minkätähden hänen kätensä ei heltiä teistä." **4**
Mutta he kysyivät: "Minkälainen hyvitys meidän on annettava
hänelle?" He vastasivat: "Viisi kulta-ajosta ja viisi kultahiirtä,
yhtä monta, kuin on filistealaisten ruhtinasta; sillä sama vitsaus
on kohdannut kaikkia, myöskin teidän ruhtinaitanne. **5** Tehkää
siis ajoksistanne kuvat, samoin hiiristänne, jotka hävittävät
maata, ja antakaa kunnia Israelin Jumalalle. Kenties hän silloin
hellittää kätensä teistä, teidän jumalistanne ja maastanne. **6**
Miksi te paadutatte sydämenne, niinkuin egyptiläiset ja farao
paaduttivat sydämensä? Eivätkö he, sittenkuin hän oli näyttänyt
heille voimansa, päästäneet israelilaisia menemään? **7** Niin
tehkää nyt uudet vaunut ja ottakaa kaksi imettävää lehmää,
joiden niskassa ei ole iestä ollut, ja valjastakaa lehmät vaunujen
eteen, mutta ajakaa vasikat kotiin, pois niiden jäljestä. **8** Ja
ottakaa Herran arkki ja asettakaa se vaunuihin ja pankaa ne
kultakalut, jotka annatte hänelle hyvitykseksi, lippaaseen sen
viereen, ja lähettäkää se menemään. **9** Ja sitten katsokaa:
jos hän menee omaa aluettaan kohti, ylös Beet-Semekseen,
niin on hän tuottanut meille tämän suuren onnettomuuden;
mutta jos ei, niin tiedämme, ettei hänen kätensä ole meihin
koskenut. Se on silloin tapahtunut meille sattumalta." **10** Miehet
tekivät niin; he ottivat kaksi imettävää lehmää ja valjastivat ne
vaunujen eteen, mutta niiden vasikat he jättivät kotiin. **11** Ja
he panivat Herran arkin vaunuihin ynnä lippaan, kultahiiret ja
paiseittensa kuvat. **12** Ja lehmät menivät suoraan Beet-Semestä

kohti; ne kulkivat koko ajan samaa tietä, poikkeamatta oikealle
tai vasemmalle, ja ammuivat lakkaamatta. Ja filistealaisten
ruhtinaat seurasivat niitä Beet-Semeksen alueelle asti. **13** Mutta
Beet-Semeksessä oltiin leikkaamassa nisua laaksossa. Kun he
nostivat silmänsä, näkivät he arkin; ja he ilostuivat nähdessään
sen. **14** Vaunut tulivat beet-semekseläisen Joosuan pellolle
ja pysähtyivät sinne; ja siellä oli suuri kivi. Ja he hakkasivat
vaunut haloiksi ja uhrasivat lehmät polttouhriksi Herralle. **15** Ja
leeviläiset nostivat maahan Herran arkin ja sen vieressä olevan
lippaan, jossa kultakalut olivat, ja panivat ne sille suurelle kivelle.
Ja Beet-Semeksen miehet uhrasivat sinä päivänä Herralle
polttouhreja ja teurasuhreja. **16** Katseltuaan tätä ne filistealaisten
viisi ruhtinasta palasivat samana päivänä Ekroniin. **17** Nämä ovat
ne kultapaiseet, jotka filistealaiset antoivat Herralle hyvitykseksi:
yksi Asdodin puolesta, yksi Gassan puolesta, yksi Askelonin
puolesta, yksi Gatin puolesta ja yksi Ekronin puolesta. **18**
Mutta kultahiiriä oli yhtä monta, kuin oli kaikkiaan filistealaisten
kaupunkeja viidellä ruhtinaalla, niin hyvin varustettuja kaupunkeja
kuin linnoittamattomia kyliä, suureen Aabel-kiveen asti, jolle
he laskivat Herran arkin ja joka on vielä tänäkin päivänä beet-
semekseläisen Joosuan pellolla. **19** Mutta Herra surmasi Beet-
Semeksen miehiä sentähden, että he olivat katsoneet Herran
arkkia; hän surmasi kansasta seitsemänkymmentä miestä,
viisikymmentä tuhatta miestä; ja kansa suri sitä, että Herra oli
surmannut niin paljon kansaa. **20** Ja Beet-Semeksen miehet
sanoivat: "Kuka voi kestää Herran, tämän pyhän Jumalan,
edessä? Ja kenen luo hän menee meidän luotamme?" **21**
Ja he lähettivät sanansaattajat Kirjat-Jearimin asukasten luo

sanomaan: "Filistealaiset ovat tuoneet Herran arkin takaisin;
tulkaa tänne ja viekää se luoksenne".

7 Niin Kirjat-Jearimin miehet tulivat ja veivät Herran arkin sinne
ja toivat sen Abinadabin taloon mäelle. Ja hänen poikansa
Eleasarin he pyhittivät pitämään huolta Herran arkista. **2** Ja
siitä päivästä, jona arkki oli asettunut Kirjat-Jearimiin, kului pitkä
aika, kului kaksikymmentä vuotta; ja koko Israelin heimo huokaili
Herran puoleen. **3** Mutta Samuel sanoi koko Israelin heimolle
näin: "Jos te kaikesta sydämestänne käännytte Herran puoleen,
niin poistakaa keskuudestanne vieraat jumalat ja astartet ja
kiinnittäkää sydämenne Herraan ja palvelkaa ainoastaan häntä,
niin hän pelastaa teidät filistealaisten käsistä". **4** Niin israelilaiset
poistivat baalit ja astartet ja palvelivat ainoastaan Herraa.
5 Ja Samuel sanoi: "Kootkaa koko Israel Mispaan, ja minä
rukoilen teidän puolestanne Herraa". **6** Niin he kokoontuivat
Mispaan, ammensivat vettä ja vuodattivat sitä Herran eteen
sekä paastosivat sen päivän; ja he sanoivat siellä: "Me olemme
tehneet syntiä Herraa vastaan". Ja Samuel jakoi israelilaisille
oikeutta Mispassa. **7** Kun filistealaiset kuulivat israelilaisten
kokoontuneen Mispaan, lähtivät filistealaisten ruhtinaat Israelia
vastaan. Kun israelilaiset kuulivat sen, pelkäsivät he filistealaisia.
8 Ja israelilaiset sanoivat Samuelille: "Älä kieltäydy huutamasta
meidän puolestamme Herraa, meidän Jumalaamme, että hän
pelastaisi meidät filistealaisten käsistä". **9** Niin Samuel otti
imevän karitsan ja uhrasi sen polttouhriksi, kokonaisuhriksi,
Herralle; ja Samuel huusi Herraa Israelin puolesta, ja Herra kuuli
häntä. **10** Sillä kun Samuelin uhratessa polttouhria filistealaiset
lähestyivät käydäkseen taisteluun Israelia vastaan, niin sinä
päivänä Herra jylisi kovalla ukkosen jylinällä filistealaisia vastaan

ja saattoi heidät hämminkiin, niin että Israel voitti heidät. **11** Ja
Israelin miehet lähtivät Mispasta ja ajoivat filistealaisia takaa,
surmaten heitä aina Beet-Kaarin alapuolelle asti. **12** Ja Samuel
otti kiven ja pani sen Mispan ja Seenin välille ja antoi sille nimen
Eben-Eser ja sanoi: "Tähän asti on Herra meitä auttanut". **13**
Niin filistealaiset lannistettiin, eivätkä he enää tulleet Israelin
alueelle. Ja Herran käsi oli filistealaisia vastaan Samuelin koko
elinajan. **14** Ja ne kaupungit, jotka filistealaiset olivat ottaneet
Israelilta, joutuivat takaisin Israelille, Ekronista Gatiin saakka;
ja myös niiden alueet Israel vapautti filistealaisten käsistä.
Myöskin Israelin ja amorilaisten välillä oli rauha. **15** Samuel
oli tuomarina Israelissa koko elinaikansa. **16** Ja hän teki joka
vuosi kiertomatkoja Beeteliin, Gilgaliin ja Mispaan, ja hän jakoi
Israelille oikeutta kaikissa näissä paikoissa. **17** Sitten hän palasi
jälleen Raamaan, sillä siellä oli hänen kotinsa ja siellä hän jakoi
oikeutta Israelille. Ja hän rakensi sinne alttarin Herralle.

8 Kun Samuel oli käynyt vanhaksi, pani hän poikansa Israelin
tuomareiksi. **2** Hänen esikoisensa nimi oli Jooel, ja hänen toisen
poikansa nimi oli Abia; nämä olivat tuomareina Beersebassa. **3**
Mutta hänen poikansa eivät vaeltaneet hänen teitänsä, vaan
olivat väärän voiton pyytäjiä, ottivat lahjuksia ja vääristivät
oikeutta. **4** Niin kaikki Israelin vanhimmat kokoontuivat ja tulivat
Samuelin tykö Raamaan **5** ja sanoivat hänelle: "Katso, sinä
olet käynyt vanhaksi, eivätkä poikasi vaella sinun teitäsi. Niin
aseta nyt meille oikeutta jakamaan kuningas, jollainen kaikilla
muillakin kansoilla on." **6** Mutta Samuel pahastui siitä, että he
sanoivat: "Anna meille kuningas jakamaan meille oikeutta". Ja
Samuel rukoili Herraa. **7** Niin Herra sanoi Samuelille: "Kuule
kansan ääntä kaikessa, mitä he sinulle sanovat; sillä sinua

he eivät ole pitäneet halpana, vaan minut he ovat pitäneet
halpana olemaan heidän kuninkaanansa. **8** Niinkuin he aina
siitä päivästä, jona minä johdatin heidät tänne Egyptistä, tähän
päivään asti ovat tehneet, kun ovat hyljänneet minut ja palvelleet
muita jumalia, aivan niin he tekevät nyt sinullekin. **9** Kuule siis
heidän ääntänsä. Kuitenkin varoita heitä vakavasti ja ilmoita
heille, mitkä oikeudet on kuninkaalla, joka on heitä hallitseva."
10 Niin Samuel puhui kaikki Herran sanat kansalle, joka häneltä
pyysi kuningasta. **11** Hän sanoi: "Nämä oikeudet on kuninkaalla,
joka on teitä hallitseva: Teidän poikanne hän ottaa ja panee
heidät vaunumiehikseen ja ratsumiehikseen ja vaunujensa
edelläjuoksijoiksi. **12** Myöskin hän panee heitä tuhannen-ja
viidenkymmenenpäämiehiksi ja kyntämään hänen kyntöjänsä ja
leikkaamaan hänen viljaansa sekä tekemään hänelle sotatarpeita
ja vaunutarpeita. **13** Ja teidän tyttärenne hän ottaa voiteiden
tekijöiksi, keittäjiksi ja leipojiksi. **14** Hän ottaa teidän parhaat
peltonne, viinitarhanne ja öljypuunne ja antaa ne palvelijoillensa;
15 ja hän ottaa kymmenykset teidän kylvöstänne ja viinitarhojenne
sadosta ja antaa ne hoviherroillensa ja palvelijoillensa. **16** Hän
ottaa myös teidän palvelijanne ja palvelijattarenne ja parhaat
nuoret miehenne sekä aasinne ja teettää niillä työnsä; **17** ja hän
ottaa kymmenykset teidän lampaistanne, ja te tulette hänen
palvelijoiksensa. **18** Silloin te huudatte Herraa kuninkaanne
tähden, jonka olette itsellenne valinneet, mutta hän ei silloin teitä
kuule." **19** Mutta kansa ei tahtonut kuulla Samuelin puhetta, vaan
sanoi: "Ei, kuningas meillä pitää olla. **20** Mekin tahdomme olla
niinkuin kaikki muut kansat: kuningas jakakoon meille oikeutta ja
johtakoon meitä ja käyköön sotiamme." **21** Kun Samuel kuuli
kaikki kansan puheet, puhui hän ne Herralle. **22** Ja Herra sanoi

Samuelille: "Kuule heidän ääntänsä ja aseta heille kuningas". Niin
Samuel sanoi Israelin miehille: "Menkää kukin kaupunkiinne".

9 Benjaminissa oli mies, hyvin varakas, nimeltä Kiis, Abielin
poika, joka oli Serorin poika, joka Bekoratin poika, joka
Afiahin poika, joka erään benjaminilaisen miehen poika. **2**
Hänellä oli poika, nimeltä Saul, nuori, kaunis mies. Israelilaisten
joukossa ei ollut kauniimpaa miestä kuin hän: hän oli päätänsä
pitempi kaikkea kansaa. **3** Ja Kiisiltä, Saulin isältä, olivat
aasintammat joutuneet kateisiin, ja Kiis sanoi pojallensa Saulille:
"Ota palvelijoista joku mukaasi, nouse ja mene etsimään
aasintammoja". **4** Niin hän kulki Efraimin vuoriston halki, ja hän
kulki Salisan maan halki; mutta he eivät löytäneet niitä. Ja he
kulkivat Saalimin maan halki, eikä niitä ollut sielläkään; sitten
he kulkivat Benjaminin maan halki eivätkä löytäneet niitä. **5**
Kun he olivat tulleet Suufin maahan, sanoi Saul palvelijallensa,
joka hänellä oli mukanaan: "Tule, palatkaamme kotiin; muutoin
isäni käy levottomaksi meidän tähtemme ja jättää mielestään
aasintammat". **6** Mutta palvelija sanoi hänelle: "Katso, tässä
kaupungissa on Jumalan mies, arvossa pidetty mies; kaikki,
mitä hän sanoo, se varmasti toteutuu. Menkäämme nyt sinne;
kenties hän ilmaisee meille jotakin matkasta, jolla olemme." **7**
Niin Saul sanoi palvelijallensa: "Jos menemme sinne, niin mitä
me viemme sille miehelle? Sillä leipä on loppunut repuistamme,
eikä meillä ole muutakaan lahjaa vietäväksi Jumalan miehelle.
Vai onko meillä mitään?" **8** Palvelija vastasi vielä Saulille ja
sanoi: "Katso, tässä on minulla neljännes sekeliä hopeata;
minä annan sen Jumalan miehelle, että hän ilmaisisi meille
jotakin matkastamme". **9** -Muinoin sanottiin Israelissa, kun
mentiin kysymään Jumalalta, näin: "Tulkaa, menkäämme näkijän

luo". Sillä sitä, jota nyt sanotaan profeetaksi, kutsuttiin muinoin
näkijäksi. - **10** Saul vastasi palvelijallensa: "Puheesi on hyvä;
tule, menkäämme". Ja he menivät kaupunkiin, jossa Jumalan
mies oli. **11** Kun he nousivat rinnettä ylös kaupunkiin, kohtasivat
he tyttöjä, jotka olivat menossa vettä ammentamaan. Näiltä he
kysyivät: "Onko näkijä täällä?" **12** Nämä vastasivat heille ja
sanoivat: "On, katso, hän on tuolla edessäpäin. Riennä, sillä hän
on juuri nyt tullut kaupunkiin, koska kansalla tänä päivänä on
teurasuhrit uhrikukkulalla. **13** Kun tulette kaupunkiin, tapaatte
hänet, ennenkuin hän menee uhrikukkulalle aterioimaan; sillä
kansa ei aterioi, ennenkuin hän tulee. Kun hän on siunannut
uhrin, sitten vasta kutsuvieraat aterioivat. Menkää siis sinne,
sillä juuri nyt te hänet tapaatte." **14** Ja he menivät kaupunkiin.
Kun he tulivat kaupunkiin, niin katso, Samuel tuli heitä vastaan
menossa uhrikukkulalle. **15** Mutta päivää ennen Saulin tuloa
oli Herra ilmoittanut ja sanonut Samuelille: **16** "Huomenna
tähän aikaan minä lähetän sinun tykösi miehen Benjaminin
maasta. Voitele hänet minun kansani Israelin ruhtinaaksi. Hän
on vapauttava minun kansani filistealaisten käsistä. Sillä minä
olen katsonut kansani puoleen, sen huuto on tullut minun
eteeni." **17** Kun Samuel näki Saulin, ilmoitti Herra hänelle:
"Katso, tässä on mies, josta minä olen sinulle sanonut: 'Tämä on
vallitseva minun kansaani'". **18** Saul meni Samuelin tykö keskelle
porttia ja sanoi: "Sano minulle, missä on näkijän asunto?"
19 Samuel vastasi Saulille ja sanoi: "Minä olen näkijä. Mene
minun edelläni uhrikukkulalle. Aterioikaa tänä päivänä minun
kanssani; huomenaamuna minä päästän sinut menemään, ja
kaikki, mitä sinulla on sydämelläsi, minä selvitän sinulle. **20**
Äläkä enää ole huolissasi aasintammoista, jotka ovat olleet

sinulta kateissa kolme päivää, sillä ne ovat löytyneet. Ja kenen
on kaikki, mitä kallisarvoisinta Israelissa on, jollei sinun ja kaiken
sinun isäsi perheen?" **21** Saul vastasi ja sanoi: "Minähän olen
benjaminilainen, olen sukukunnasta, joka on Israelin pienimpiä,
ja minun sukuni on vähäisin kaikista Benjaminin sukukunnan
suvuista. Miksi puhut minulle näin?" **22** Mutta Samuel otti
Saulin palvelijoinensa ja vei heidät ruokailuhuoneeseen ja antoi
heille ylimmän sijan kutsuvierasten joukossa, joita oli noin
kolmekymmentä miestä. **23** Ja Samuel sanoi keittäjälle: "Tuo
tänne se kappale, jonka minä sinulle annoin ja josta minä sinulle
sanoin: 'Pane se syrjään'". **24** Niin keittäjä otti reiden, ja mitä
siihen kuului, ja pani sen Saulin eteen. Ja Samuel sanoi: "Katso,
tässä pannaan sinun eteesi se, mikä on varattu; syö siitä. Sillä
juuri täksi hetkeksi se säästettiin sinua varten, kun minä sanoin:
'Minä olen kutsunut kansan'." Niin Saul aterioi Samuelin kanssa
sinä päivänä. **25** Kun he sitten olivat tulleet uhrikukkulalta alas
kaupunkiin, puhui hän Saulin kanssa katolla. Ja he nousivat
varhain. **26** Niin Samuel aamun sarastaessa kutsui Saulia katolta
ja sanoi: "Nouse, minä lähden saattamaan sinua". Saul nousi, ja
hän ja Samuel menivät yhdessä ulos. **27** Kun he tulivat alas
kaupungin laitaan, sanoi Samuel Saulille: "Sano palvelijalle, että
hän menee meidän edellämme" -ja tämä meni edelle-"mutta
pysähdy sinä hetkeksi tähän, niin minä julistan sinulle Jumalan
sanan".

10 Silloin Samuel otti öljyastian, vuodatti öljyä hänen päähänsä,
suuteli häntä ja sanoi: "Katso, Herra on voidellut sinut
perintöosansa ruhtinaaksi. **2** Kun sinä tänä päivänä lähdet
minun luotani, kohtaat sinä Raakelin haudan luona Selsahissa
Benjaminin rajalla kaksi miestä; ne sanovat sinulle: 'Aasintammat,

joita olet lähtenyt etsimään, ovat löytyneet; katso, isäsi on
heittänyt mielestään aasintammat, kun on levoton teidän tähtenne
ja sanoo: Mitä minä voisin tehdä poikani avuksi?' **3** Ja kun
menet siitä edemmäksi ja tulet Taaborin tammelle, tulee siellä
sinua vastaan kolme miestä menossa Jumalan eteen Beeteliin.
Yksi kantaa kolmea vohlaa, toinen kantaa kolmea leipäkakkua,
ja kolmas kantaa viinileiliä. **4** Ne tervehtivät sinua ja antavat
sinulle kaksi leipää; ota ne heiltä. **5** Senjälkeen sinä tulet
Jumalan Gibeaan, jossa filistealaisten maaherrat ovat. Ja
tullessasi sinne kaupunkiin sinä kohtaat joukon profeettoja, jotka
tulevat alas uhrikukkulalta hurmoksissaan, harppu, vaskirumpu,
huilu ja kannel edellänsä. **6** Ja Herran henki tulee sinuun, ja
sinäkin joudut hurmoksiin niinkuin hekin; ja sinä muutut toiseksi
mieheksi. **7** Ja kun nämä ennusmerkit käyvät toteen, niin tee,
mikä tehtäväksesi tulee, sillä Jumala on sinun kanssasi. **8**
Mene sitten minun edelläni Gilgaliin, niin minä tulen sinne
sinun luoksesi uhraamaan polttouhreja ja yhteysuhreja; odota
seitsemän päivää, kunnes minä tulen sinun luoksesi ja ilmoitan
sinulle, mitä sinun on tehtävä." **9** Ja kun hän käänsi selkänsä
lähteäksensä Samuelin luota, muutti Jumala hänen sydämensä;
ja kaikki nämä ennusmerkit kävivät sinä päivänä toteen. **10** Ja
kun he tulivat sinne, Gibeaan, niin katso, joukko profeettoja
tuli häntä vastaan. Silloin Jumalan henki tuli häneen, ja hänkin
joutui hurmoksiin heidän keskellänsä. **11** Kun kaikki, jotka
ennestään tunsivat hänet, näkivät hänet hurmoksissa niinkuin
profeetatkin, sanoivat he toisillensa: "Mikä Kiisin pojalle on tullut?
Onko Saulkin profeettain joukossa?" **12** Mutta eräs sikäläisistä
miehistä vastasi ja sanoi: "Kuka sitten heidän isänsä on?" -
Niin tuli sananlaskuksi: "Onko Saulkin profeettain joukossa?"

13 Päästyään hurmoksista hän meni uhrikukkulalle. **14** Ja
Saulin setä kysyi häneltä ja hänen palvelijaltansa: "Missä
te olette käyneet?" Hän vastasi: "Aasintammoja etsimässä.
Mutta kun emme niitä missään nähneet, menimme Samuelin
tykö." **15** Silloin Saulin setä sanoi: "Kerro minulle, mitä Samuel
teille sanoi". **16** Saul vastasi sedällensä: "Hän ilmoitti meille
aasintammain löytyneen". Mutta mitä Samuel oli sanonut
kuninkuudesta, sitä hän ei hänelle kertonut. **17** Sitten Samuel
kutsui kansan koolle Herran eteen Mispaan. **18** Hän sanoi
israelilaisille: "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Minä johdatin
Israelin Egyptistä, ja minä vapautin teidät egyptiläisten käsistä
sekä kaikkien niiden valtakuntien käsistä, jotka teitä sortivat.
19 Mutta nyt te olette pitäneet halpana Jumalanne, joka on
auttanut teidät kaikista onnettomuuksistanne ja ahdingoistanne,
ja olette sanoneet hänelle: 'Aseta meille kuningas'. Asettukaa
siis Herran eteen sukukunnittain ja suvuittain." **20** Niin Samuel
antoi kaikkien Israelin sukukuntien astua esiin; ja arpa osui
Benjaminin sukukuntaan. **21** Kun hän sitten antoi Benjaminin
sukukunnan astua esiin suvuittain, osui arpa Matrin sukuun;
sen jälkeen osui arpa Sauliin, Kiisin poikaan. Mutta kun häntä
etsittiin, ei häntä löydetty. **22** Silloin he kysyivät vielä kerran
Herralta: "Onko ketään muuta vielä tullut tänne?" Herra vastasi:
"Katso, hän on piiloutunut kuormastoon". **23** Niin he juoksivat
ja toivat hänet sieltä, ja kun hän asettui kansan keskelle, niin
hän oli päätänsä pitempi kaikkea kansaa. **24** Ja Samuel sanoi
kaikelle kansalle: "Näettekö, kenen Herra on valinnut; sillä ei ole
hänen vertaistansa koko kansan joukossa". Niin koko kansa
riemuitsi huutaen: "Eläköön kuningas!" **25** Ja Samuel julisti
kansalle kuninkuuden oikeudet, kirjoitti ne kirjaan ja asetti sen

Herran eteen. Sitten Samuel päästi kaiken kansan menemään,
kunkin kotiinsa. **26** Ja myöskin Saul meni kotiinsa Gibeaan, ja
hänen kanssaan meni sotaväki, ne, joiden sydämiä Jumala oli
koskettanut. **27** Mutta kelvottomat miehet sanoivat: "Mitä apua
meille tästä on?" Ja nämä halveksivat häntä eivätkä tuoneet
hänelle mitään lahjoja; mutta hän ei virkkanut mitään.

11 Ammonilainen Naahas lähti piirittämään Gileadin Jaabesta.
Niin kaikki Jaabeksen miehet sanoivat Naahaalle: "Tee liitto
meidän kanssamme, niin me palvelemme sinua". **2** Mutta
ammonilainen Naahas vastasi heille: "Sillä ehdolla minä teen
liiton teidän kanssanne, että saan puhkaista jokaiselta teiltä
oikean silmän; niin minä häpäisen koko Israelin". **3** Jaabeksen
vanhimmat sanoivat hänelle: "Jätä meidät rauhaan seitsemäksi
päiväksi, niin me lähetämme sanansaattajia kaikkialle Israelin
alueelle; jollei kukaan meitä auta, niin me antaudumme sinulle".
4 Niin sanansaattajat tulivat Saulin Gibeaan ja puhuivat asian
kansalle. Silloin kaikki kansa korotti äänensä ja itki. **5** Ja katso,
Saul tuli käyden härkäin jäljessä pellolta. Ja Saul kysyi: "Mikä
kansalla on, kun he itkevät?" Niin he kertoivat hänelle Jaabeksen
miesten asian. **6** Kun Saul kuuli tämän asian, tuli Jumalan
henki häneen, ja hän vihastui kovin. **7** Ja hän otti härkäparin,
paloitteli härät ja lähetti kappaleet kaikkialle Israelin alueelle
sanansaattajain mukana ja käski sanoa: "Näin tehdään jokaisen
härjille, joka ei seuraa Saulia ja Samuelia". Ja Herran kauhu
valtasi kansan, niin että he lähtivät niinkuin yksi mies. **8** Ja hän
piti katselmuksen heistä Besekissä; ja israelilaisia oli kolmesataa
tuhatta ja Juudan miehiä kolmekymmentä tuhatta. **9** Ja he
sanoivat sanansaattajille, jotka olivat tulleet: "Sanokaa näin
Gileadin Jaabeksen miehille: 'Huomenna, auringon ollessa

polttavimmillaan, te saatte apua'". Niin sanansaattajat tulivat
ja ilmoittivat sen Jaabeksen miehille; ja nämä ilostuivat. **10**
Niin Jaabeksen miehet sanoivat: "Huomenna me antaudumme
teille, ja te saatte tehdä meille, mitä tahdotte". **11** Seuraavana
päivänä Saul jakoi kansan kolmeen joukkoon; ja he tunkeutuivat
leiriin aamuvartion aikana ja voittivat ammonilaiset, surmaten
heitä, kunnes päivä tuli palavimmilleen. Ja jäljelle jääneet
hajaantuivat, niin ettei heistä kahta yhteen jäänyt. **12** Silloin
kansa sanoi Samuelille: "Ketkä ne olivat, jotka sanoivat: 'Saulko
tulisi meidän kuninkaaksemme?' Antakaa tänne ne miehet,
surmataksemme heidät." **13** Mutta Saul sanoi: "Tänä päivänä
ei ketään surmata, sillä tänä päivänä on Herra antanut voiton
Israelille". **14** Ja Samuel sanoi kansalle: "Tulkaa, menkäämme
Gilgaliin ja uudistakaamme siellä kuninkuus". **15** Niin kaikki
kansa meni Gilgaliin ja teki Saulin kuninkaaksi siellä, Herran
edessä Gilgalissa; ja he uhrasivat siellä yhteysuhreja Herran
edessä. Ja Saul ja kaikki Israelin miehet iloitsivat siellä suuresti.

12 Samuel sanoi kaikelle Israelille: "Katso, minä olen kuullut
teidän ääntänne kaikessa, mitä te olette minulta pyytäneet;
minä olen asettanut kuninkaan teitä hallitsemaan. **2** Ja nyt
on teidän kuninkaanne käyvä teidän edellänne, kun minä
olen tullut vanhaksi ja harmaaksi-ovathan jo minun poikani
teidän keskellänne. Mutta minä olen käynyt teidän edellänne
nuoruudestani tähän päivään asti. **3** Tässä minä olen; todistakaa
minua vastaan Herran ja hänen voideltunsa edessä. Keneltä
minä olen vienyt härän tai keneltä aasin? Kenelle minä olen
tehnyt vääryyttä, kenelle väkivaltaa? Keneltä minä olen lahjuksia
ottanut ummistaakseni silmäni hänen hyväksensä? Todistakaa,
niin minä korvaan sen teille." **4** He vastasivat: "Et ole tehnyt

meille vääryyttä etkä väkivaltaa, et myös ole keneltäkään mitään
ottanut". **5** Silloin hän sanoi heille: "Herra on todistaja teitä
vastaan, ja hänen voideltunsa on todistaja tänä päivänä, että
te ette ole löytäneet mitään minun kädestäni". He vastasivat:
"Hän on todistaja". **6** Samuel sanoi kansalle: "Todistaja on
Herra, joka kutsui Mooseksen ja Aaronin ja johdatti teidän
isänne Egyptin maasta. **7** Astukaa nyt esiin, minä haastan teidät
tuomiolle Herran edessä kaikista Herran vanhurskaista teoista,
jotka hän on teille ja teidän isillenne tehnyt. **8** Kun Jaakob oli
tullut Egyptiin, huusivat teidän isänne Herraa, ja Herra lähetti
Mooseksen ja Aaronin viemään teidän isänne pois Egyptistä
ja sijoittamaan heidät tähän paikkaan. **9** Mutta he unhottivat
Herran, Jumalansa. Silloin hän myi heidät Siiseran, Haasorin
sotapäällikön, käsiin ja filistealaisten käsiin ja Mooabin kuninkaan
käsiin, ja nämä sotivat heitä vastaan. **10** Niin he huusivat Herraa
ja sanoivat: 'Me olemme syntiä tehneet, kun hylkäsimme Herran
ja palvelimme baaleja ja astarteja; mutta vapauta nyt meidät
vihollistemme käsistä, niin me palvelemme sinua'. **11** Ja Herra
lähetti Jerubbaalin, Bedanin, Jeftan ja Samuelin ja vapautti
teidät ympärillä asuvain vihollistenne käsistä, niin että saitte
asua turvassa. **12** Mutta kun te näitte Naahaan, ammonilaisten
kuninkaan, hyökkäävän teitä vastaan, sanoitte te minulle: 'Ei,
vaan kuningas hallitkoon meitä', vaikka Herra, teidän Jumalanne,
on kuninkaanne. **13** Tässä on nyt kuningas, jonka te valitsitte
ja jota anoitte: katso, Herra on antanut teille kuninkaan. **14**
Jos te pelkäätte Herraa ja palvelette häntä, kuulette hänen
ääntänsä ettekä niskoittele hänen käskyjänsä vastaan, niin te
seuraatte Herraa, Jumalaanne, sekä te että kuningas, joka teitä
hallitsee. **15** Mutta jollette kuule Herran ääntä, vaan niskoittelette

hänen käskyjänsä vastaan, niin Herran käsi on oleva teitä
vastaan, niinkuin oli myös teidän isiänne vastaan. **16** Astukaa
nyt esiin ja katsokaa tätä suurta tekoa, jonka Herra tekee teidän
silmienne edessä. **17** Nythän on nisunleikkuun aika; mutta
minä huudan Herraa, että hän antaa ukkosenjylinän ja sateen,
että ymmärtäisitte ja näkisitte, kuinka paha Herran silmissä on
se, minkä olette tehneet anoessanne itsellenne kuningasta."
18 Ja Samuel huusi Herraa, ja Herra antoi ukkosenjylinän ja
sateen sinä päivänä. Ja kaikki kansa pelkäsi suuresti Herraa
ja Samuelia. **19** Ja kaikki kansa sanoi Samuelille: "Rukoile
palvelijaisi puolesta Herraa, Jumalaasi, ettemme kuolisi; sillä
me olemme tehneet kaikkien muiden syntiemme lisäksi senkin
pahan, että anoimme itsellemme kuningasta". **20** Samuel sanoi
kansalle: "Älkää peljätkö. Te olette tosin tehneet kaiken tämän
pahan, mutta älkää kuitenkaan poiketko pois seuraamasta
Herraa, vaan palvelkaa Herraa kaikesta sydämestänne. **21** Älkää
poiketko seuraamaan turhia jumalia, joista ei ole hyötyä eikä
apua, sillä turhia ne ovat. **22** Suuren nimensä tähden Herra ei
hylkää kansaansa, koska Herra on tahtonut tehdä teidät omaksi
kansaksensa. **23** Ja pois se minusta, että tekisin sen synnin
Herraa vastaan, että lakkaisin rukoilemasta teidän puolestanne
ja opettamasta teille hyvää ja oikeata tietä. **24** Peljätkää vain
Herraa ja palvelkaa häntä uskollisesti kaikesta sydämestänne.
Sillä katsokaa, kuinka suuria hän on teille tehnyt. **25** Mutta jos
teette pahaa, niin hukutte, sekä te itse että teidän kuninkaanne."

13 Saul oli ollut vuoden kuninkaana ja hallitsi Israelia toista
vuotta, **2** kun Saul valitsi itsellensä kolmetuhatta miestä
Israelista, ja näistä oli kaksituhatta Saulin kanssa Mikmaassa ja
Beetelin vuoristossa, ja tuhat Joonatanin kanssa Benjaminin

Gibeassa. Mutta muun väen hän oli päästänyt menemään,
kunkin majallensa. **3** Mutta Joonatan, Saulin poika, löi kuoliaaksi
filistealaisten maaherran, joka asui Gebassa, ja filistealaiset
saivat sen kuulla. Silloin Saul puhallutti pasunaan kaikkialla
maassa ja käski sanoa: "Hebrealaiset kuulkoot tämän". **4** Ja
koko Israel kuuli sen sanoman, että Saul oli lyönyt kuoliaaksi
filistealaisten maaherran ja että Israel oli joutunut filistealaisten
vihoihin. Niin kansa kutsuttiin koolle Gilgaliin, seuraamaan
Saulia. **5** Sillä filistealaiset olivat kokoontuneet sotimaan Israelia
vastaan: kolmetkymmenet tuhannet sotavaunut, kuusituhatta
ratsumiestä ja muuta väkeä niin paljon kuin hiekkaa meren
rannalla; ja he tulivat ylös ja leiriytyivät Mikmaaseen, vastapäätä
Beet-Aavenia. **6** Kun Israelin miehet näkivät joutuneensa
hätään ja kansaa ahdistettavan, piiloutuivat he luoliin, onkaloihin,
kallionrotkoihin, hautoihin ja kaivoihin. **7** Hebrealaisia meni myös
Jordanin yli Gaadiin ja Gileadin maahan. Mutta Saul oli vielä
Gilgalissa, ja kaikki sotaväki seurasi häntä peloissaan. **8** Kun
hän oli odottanut seitsemän päivää, sen ajan, jonka Samuel
oli määrännyt, eikä Samuel tullutkaan Gilgaliin, alkoi kansa
hajaantua pois hänen luotaan. **9** Silloin Saul sanoi: "Tuokaa
minulle polttouhri ja yhteysuhri". Ja hän uhrasi polttouhrin. **10**
Mutta juuri kun hän oli saanut polttouhrin uhratuksi, niin katso,
Samuel tuli. Ja Saul meni häntä vastaan tervehtimään häntä.
11 Mutta Samuel sanoi: "Mitä olet tehnyt?" Saul vastasi: "Kun
näin, että kansa hajaantui pois minun luotani etkä sinä tullut
määrättynä aikana, vaikka filistealaiset olivat kokoontuneet
Mikmaaseen, **12** niin minä ajattelin: nyt filistealaiset hyökkäävät
minua vastaan alas Gilgaliin, enkä minä ole etsinyt Herran
mielisuosiota; ja minä rohkaisin itseni ja uhrasin polttouhrin".

13 Samuel sanoi Saulille: "Sinä olet tehnyt tyhmästi. Et ole
noudattanut Herran, Jumalasi, käskyä, jonka hän antoi sinulle;
muutoin olisi Herra vahvistanut sinun kuninkuutesi Israelissa
ikuisiksi ajoiksi. **14** Mutta nyt sinun kuninkuutesi ei ole pysyvä.
Herra on etsinyt itselleen mielensä mukaisen miehen, ja hänet
on Herra määrännyt kansansa ruhtinaaksi, koska sinä et
noudattanut käskyä, minkä Herra sinulle antoi." **15** Sitten
Samuel nousi ja meni Gilgalista Benjaminin Gibeaan. Ja Saul
piti mukanansa olevan väen katselmuksen: noin kuusisataa
miestä. **16** Ja Saul ja hänen poikansa Joonatan ynnä väki,
joka oli heidän kanssansa, jäivät Benjaminin Gebaan, mutta
filistealaiset olivat leiriytyneet Mikmaaseen. **17** Ja filistealaisten
leiristä lähti ryöstöosasto kolmena joukkona: yksi joukko kääntyi
Ofran tielle Suualin maahan päin, **18** toinen joukko kääntyi
Beet-Hooronin tielle, ja kolmas joukko kääntyi sille tielle,
joka vie Seboimin laakson yli kohoavalle alueelle, erämaahan
päin. **19** Mutta ei yhtään seppää ollut löydettävissä koko
Israelin maasta, sillä filistealaiset ajattelivat, että hebrealaiset
muutoin teettäisivät miekkoja tai keihäitä. **20** Ja koko Israelin,
joka miehen, oli mentävä filistealaisten luo teroituttamaan
vannastansa, kuokkaansa, kirvestänsä tai muuta teräkaluansa,
21 kun vannasten, kuokkien, tadikkojen tai kirvesten terät olivat
tylsyneet, tahi kun häränpistimen tutkain oli oikaistava. **22**
Niinpä ei taistelupäivänä ollut yhtään miekkaa eikä keihästä
kenelläkään siitä väestä, joka oli Saulin ja Joonatanin kanssa;
ainoastaan Saulilla ja hänen pojallansa Joonatanilla oli. **23** Mutta
filistealaisten vartiosto lähti Mikmaan solatielle.

14 Ja tapahtui eräänä päivänä, että Joonatan, Saulin poika,
sanoi palvelijalle, joka kantoi hänen aseitansa: "Tule, menkäämme

lähelle filistealaisten vartiostoa, joka on tuolla toisella puolella".
Mutta hän ei ilmoittanut sitä isällensä. **2** Saul istui silloin
granaattiomenapuun juurella Migronissa Gibean rajalla, ja
väkeä oli hänellä kanssansa noin kuusisataa miestä. **3** Ja
kasukankantajana oli Ahia, Ahitubin, Iikabodin veljen, poika,
joka oli Piinehaan poika, joka Eelin poika, sen, joka oli
ollut Herran pappina Siilossa. Mutta kansa ei tiennyt, että
Joonatan oli lähtenyt. **4** Mutta kummallakin puolen solatietä,
jota Joonatan koetti mennä lähelle filistealaisten vartiostoa,
oli jyrkkä kallionkieleke; toisen nimi on Booses, toisen Sene.
5 Toinen kallionkieleke on kuin pylväs, pohjoisen puolella,
Mikmaaseen päin, toinen on etelän puolella, Gebaan päin. **6** Ja
Joonatan sanoi palvelijalle, joka kantoi hänen aseitansa: "Tule,
menkäämme lähelle noiden ympärileikkaamattomain vartiostoa;
ehkä Herra on tekevä jotakin meidän puolestamme, sillä ei
mikään estä Herraa antamasta voittoa harvojen kautta yhtä
hyvin kuin monien". **7** Hänen aseenkantajansa vastasi hänelle:
"Tee, mitä mielessäsi on. Lähde, minä seuraan sinua mielesi
mukaan." **8** Niin Joonatan sanoi: "Katso, me menemme tuonne,
lähelle noita miehiä, ja näyttäydymme heille. **9** Jos he sanovat
meille näin: 'Olkaa hiljaa, kunnes me tulemme teidän luoksenne',
niin me seisomme alallamme emmekä lähde nousemaan heidän
luoksensa. **10** Mutta jos he sanovat näin: 'Nouskaa tänne
meidän luoksemme', niin me nousemme, sillä silloin Herra on
antanut heidät meidän käsiimme; tämä olkoon meillä merkkinä."
11 Kun he sitten molemmat tulivat filistealaisten vartioston
näkyviin, sanoivat filistealaiset: "Katso, hebrealaiset tulevat esiin
koloistansa, joihin ovat piiloutuneet". **12** Ja vartioston miehet
huusivat Joonatanille ja hänen aseenkantajalleen ja sanoivat:

"Nouskaa tänne meidän luoksemme, niin me ilmoitamme teille
jotakin". Silloin sanoi Joonatan aseenkantajallensa: "Nouse minun
perässäni, sillä Herra on antanut heidät Israelin käsiin". **13** Ja
Joonatan kiipesi käsin ja jaloin ylöspäin, ja aseenkantaja hänen
perässään. Ja he kaatuivat Joonatanin edessä, ja aseenkantaja
löi heidät kuoliaaksi hänen jäljessänsä. **14** Tässä ensimmäisessä
kahakassa surmasivat Joonatan ja hänen aseenkantajansa noin
kaksikymmentä miestä, noin puolen auranalan suuruisella maa-
alalla. **15** Silloin syntyi kauhu leirissä ja sen ulkopuolella, koko
sotaväessä; myös vartiosto ja ryöstöosasto joutuivat kauhun
valtaan. Maakin järisi, ja niin syntyi Jumalan kauhu. **16** Ja Saulin
tähystäjät Benjaminin Gibeassa huomasivat lauman hajoavan
ja menevän sinne tänne. **17** Niin Saul sanoi väelle, joka oli
hänen kanssansa: "Pitäkää katselmus ja katsokaa, kuka on
mennyt pois meidän luotamme". Ja kun katselmus pidettiin,
huomattiin, etteivät Joonatan ja hänen aseenkantajansa olleet
läsnä. **18** Ja Saul sanoi Ahialle: "Tuo tänne Jumalan arkki".
Sillä Jumalan arkki oli siihen aikaan israelilaisten hallussa. **19**
Mutta Saulin vielä puhutellessa pappia kävi meteli filistealaisten
leirissä yhä suuremmaksi. Niin Saul sanoi papille: "Jätä sikseen".
20 Silloin Saul kutsutti koolle kaiken väen, joka oli hänen
kanssaan, ja he tulivat taistelupaikalle, ja katso, toisen miekka
oli toista vastaan, ja oli mitä suurin hämminki. **21** Myös ne
hebrealaiset, jotka ennestään olivat filistealaisten vallassa ja
jotka olivat tulleet heidän kanssaan ja olivat leirissä, menivät
niiden israelilaisten puolelle, jotka olivat Saulin ja Joonatanin
kanssa. **22** Ja kun ne Israelin miehet, jotka olivat piiloutuneet
Efraimin vuoristoon, kuulivat filistealaisten pakenevan, yhtyivät
hekin kaikki ajamaan heitä takaa taistelussa. **23** Niin Herra antoi

Israelille voiton sinä päivänä, ja taistelu levisi Beet-Aavenin
toiselle puolelle. **24** Israelin miehet olivat sinä päivänä ylen
rasitetut, mutta Saul vannotti kansan ja sanoi: "Kirottu olkoon
se mies, joka syö mitään ennen iltaa ja ennen kuin minä olen
kostanut vihollisilleni". Ja koko kansa oli ruokaa maistamatta.
25 Ja kun he kaikki tulivat metsään, oli maassa hunajata. **26**
Kun kansa tuli kennokakkujen ääreen, niin katso, niistä vuoti
hunajata, mutta ei kukaan vienyt kättään suuhun, sillä kansa
pelkäsi valaa. **27** Mutta Joonatan ei ollut kuulemassa, kun
hänen isänsä vannotti kansan; niin hän ojensi sauvan, joka oli
hänen kädessään, pisti sen kärjen kennokakkuun ja vei sitten
kätensä suuhunsa, ja silloin hänen silmänsä kirkastuivat. **28**
Mutta eräs mies väestä puhkesi puhumaan ja sanoi: "Sinun isäsi
vannotti väen ja sanoi: 'Kirottu olkoon se mies, joka tänä päivänä
syö mitään'". Ja väki oli näännyksissä. **29** Joonatan vastasi:
"Isäni on syössyt maan onnettomuuteen. Katsokaa, kuinka
minun silmäni kirkastuivat, kun vähän maistoin tätä hunajata.
30 Jos myös väki olisi tänä päivänä saanut syödä vihollisiltaan
ottamaansa saalista, niin eiköhän filistealaisten tappio olisi ollut
vieläkin suurempi?" **31** Ja he voittivat sinä päivänä filistealaiset
ja ajoivat heitä takaa Mikmaasta Aijaloniin asti; ja väki oli kovin
näännyksissä. **32** Sentähden väki syöksyi saaliin kimppuun ja
otti lampaita, raavaita ja vasikoita ja teurasti niitä paljaan maan
päällä; ja väki söi lihan verinensä. **33** Niin Saulille ilmoitettiin
tämä: "Katso, väki tekee syntiä Herraa vastaan, kun syö lihaa
verinensä". Hän sanoi: "Te olette menetelleet uskottomasti;
vierittäkää nyt tänne minun eteeni suuri kivi". **34** Ja Saul sanoi:
"Menkää väen sekaan ja sanokaa heille: 'Tuokaa jokainen
härkänne ja lampaanne minun luokseni ja teurastakaa ne täällä.

Sitten syökää; älkääkä tehkö syntiä Herraa vastaan syömällä
lihaa verinensä.'" Niin väestä jokainen silloin yöllä toi omin
käsin härkänsä ja teurasti sen siellä. **35** Ja Saul rakensi alttarin
Herralle; tämä oli ensimmäinen alttari, jonka hän Herralle rakensi.
36 Ja Saul sanoi: "Lähtekäämme tänä yönä filistealaisten jälkeen
ja ryöstäkäämme heitä, kunnes aamu valkenee, ja älkäämme
jättäkö heistä jäljelle ainoatakaan". He vastasivat: "Tee kaikki,
mitä hyväksi näet". Mutta pappi sanoi: "Astukaamme tänne
Jumalan eteen". **37** Silloin Saul kysyi Jumalalta: "Lähdenkö
minä filistealaisten jälkeen? Annatko sinä heidät Israelin käsiin?"
Mutta hän ei vastannut hänelle sinä päivänä. **38** Niin Saul sanoi:
"Tulkaa tänne, kaikki kansan päämiehet, saadaksenne tietää
ja nähdä, mikä synti nyt on tähän syynä. **39** Sillä niin totta
kuin Herra elää, hän, joka on antanut Israelille voiton: vaikka
syy olisi minun poikani Joonatanin, niin hänen on kuoltava."
Mutta ei kukaan koko kansasta vastannut hänelle. **40** Silloin
hän sanoi koko Israelille: "Olkaa te toisella puolella, niin minä ja
minun poikani Joonatan olemme toisella puolella". Kansa vastasi
Saulille: "Tee, niinkuin hyväksi näet". **41** Ja Saul sanoi Herralle,
Israelin Jumalalle: "Anna oikea arpa". Niin arpa osui Joonataniin
ja Sauliin, ja kansa pääsi vapaaksi. **42** Saul sanoi: "Heittäkää
arpaa minun ja minun poikani Joonatanin välillä". Niin arpa osui
Joonataniin. **43** Ja Saul sanoi Joonatanille: "Ilmaise minulle, mitä
olet tehnyt". Joonatan ilmaisi sen hänelle ja sanoi: "Minä maistoin
vähän hunajata sauvan kärjellä, joka oli kädessäni; katso, minä
olen valmis kuolemaan". **44** Ja Saul sanoi: "Jumala rangaiskoon
minua nyt ja vasta: sinun on kuolemalla kuoltava, Joonatan". **45**
Mutta kansa sanoi Saulille: "Onko Joonatanin kuoltava, hänen,
joka on hankkinut tämän suuren voiton Israelille? Pois se! Niin

totta kuin Herra elää: ei saa hiuskarvakaan pudota maahan
hänen päästänsä; sillä Jumalan avulla hän on sen tänä päivänä
tehnyt." Näin kansa vapahti Joonatanin kuolemasta. **46** Sitten
Saul meni eikä ajanut filistealaisia takaa; ja filistealaiset menivät
kotiinsa. **47** Kun nyt Saul oli saanut kuninkuuden Israelissa,
soti hän kaikkia vihollisiansa vastaan joka taholla: mooabilaisia,
ammonilaisia, edomilaisia, Sooban kuninkaita ja filistealaisia
vastaan; ja minne tahansa hän kääntyi, siellä hän rankaisi. **48** Ja
hän teki väkeviä tekoja ja voitti amalekilaiset ja vapautti Israelin
sen ryöstäjäin käsistä. **49** Saulin pojat olivat Joonatan, Jisvi ja
Malkisua; ja hänen kahden tyttärensä nimet olivat: vanhemman
nimi Meerab ja nuoremman nimi Miikal. **50** Ja Saulin vaimon
nimi oli Ahinoam, Ahimaan tytär. Ja hänen sotapäällikkönsä nimi
oli Abner, Neerin, Saulin sedän, poika. **51** Sillä Kiis, Saulin isä, ja
Neer, Abnerin isä, olivat Abielin poikia. **52** Mutta filistealaisia
vastaan käytiin kiivaasti sotaa, niin kauan kuin Saul eli. Ja kenen
vain Saul tapasi urhoollisen ja sotakuntoisen miehen, sen hän
otti luoksensa.

15 Mutta Samuel sanoi Saulille: "Minut Herra lähetti voitelemaan
sinut kansansa Israelin kuninkaaksi. Kuule siis Herran ääntä. **2**
Näin sanoo Herra Sebaot: Minä kostan Amalekille sen, mitä hän
teki Israelille asettumalla hänen tielleen, kun hän tuli Egyptistä. **3**
Mene siis ja voita amalekilaiset, ja vihkikää tuhon omaksi kaikki,
mitä heillä on; äläkä säästä heitä, vaan surmaa miehet ja naiset,
lapset ja imeväiset, raavaat ja lampaat, kamelit ja aasit." **4** Saul
kuulutti kansan kokoon ja piti heistä katselmuksen Telaimissa:
kaksisataa tuhatta jalkamiestä ynnä kymmenentuhatta Juudan
miestä. **5** Kun Saul tuli lähelle amalekilaisten kaupunkia, asettui
hän laaksoon väijyksiin. **6** Ja Saul sanoi keeniläisille: "Tulkaa,

erotkaa ja siirtykää pois amalekilaisten joukosta, etten minä
hukuttaisi teitä heidän kanssansa; sillä te teitte laupeuden
kaikille israelilaisille, kun he tulivat Egyptistä". Niin keeniläiset
erosivat amalekilaisista. **7** Ja Saul voitti amalekilaiset ja ajoi
heitä takaa Havilasta Suuriin päin, joka on Egyptistä itään päin.
8 Ja hän otti Agagin, Amalekin kuninkaan, elävänä vangiksi,
mutta kaiken kansan hän vihki tuhon omaksi miekan terällä. **9**
Mutta Saul ja väki säästivät Agagin sekä parhaimmat lampaat,
lihavimmat raavaat ja karitsat, kaiken, mikä oli arvokasta; sitä
he eivät tahtoneet vihkiä tuhon omaksi. Mutta kaiken karjan,
mikä oli halpaa ja arvotonta, he vihkivät tuhon omaksi. **10** Silloin
Samuelille tuli tämä Herran sana: **11** "Minä kadun, että tein
Saulin kuninkaaksi, sillä hän on kääntynyt pois minusta eikä
ole täyttänyt minun käskyjäni". Samuel pahastui, ja hän huusi
Herraa kaiken sen yön. **12** Varhain seuraavana aamuna Samuel
lähti tapaamaan Saulia. Mutta Samuelille ilmoitettiin: "Saul on
mennyt Karmeliin ja pystyttänyt sinne itsellensä muistomerkin;
sitten hän on palannut sieltä ja mennyt alas Gilgaliin". **13** Kun
Samuel tuli Saulin luo, sanoi Saul hänelle: "Herra siunatkoon
sinua! Minä olen täyttänyt Herran käskyn." **14** Mutta Samuel
sanoi: "Mitä tämä lammasten määkiminen sitten on, joka kuuluu
minun korviini, ja tämä raavaiden ammuminen, jonka kuulen?"
15 Saul vastasi: "Amalekilaisilta ne on tuotu; sillä kansa säästi
parhaat lampaat ja raavaat uhrataksensa ne Herralle, sinun
Jumalallesi; mutta muut me olemme vihkineet tuhon omiksi". **16**
Silloin Samuel sanoi Saulille: "Lopeta; minä ilmoitan sinulle, mitä
Herra on minulle tänä yönä puhunut". Hän sanoi hänelle: "Puhu".
17 Samuel sanoi: "Sinä olet Israelin sukukuntien päämies, vaikka
oletkin vähäinen omissa silmissäsi: Herra on voidellut sinut

Israelin kuninkaaksi. **18** Ja Herra lähetti sinut matkaan ja sanoi:
'Mene ja vihi tuhon omiksi nämä syntiset, amalekilaiset, ja sodi
heitä vastaan, kunnes olet tehnyt heistä lopun'. **19** Miksi et
kuullut Herran ääntä, vaan syöksyit saaliin kimppuun ja teit sitä,
mikä on pahaa Herran silmissä?" **20** Saul vastasi Samuelille:
"Minähän olen kuullut Herran ääntä ja tehnyt sen matkan, jolle
Herra minut lähetti. Minä olen tuonut tänne Agagin, Amalekin
kuninkaan, ja vihkinyt tuhon omiksi amalekilaiset. **21** Mutta väki
on ottanut saaliista lampaita ja raavaita, parhaan osan siitä,
mikä oli vihitty tuhon omaksi, uhrataksensa ne Herralle, sinun
Jumalallesi, Gilgalissa." **22** Silloin Samuel sanoi: "Haluaako Herra
polttouhreja ja teurasuhreja yhtä hyvin kuin kuuliaisuutta Herran
äänelle? Katso, kuuliaisuus on parempi kuin uhri ja tottelevaisuus
parempi kuin oinasten rasva. **23** Sillä tottelemattomuus on
taikuuden syntiä, ja niskoittelu on valhetta ja kuin kotijumalain
palvelusta. Koska sinä olet hyljännyt Herran sanan, on myös hän
hyljännyt sinut, etkä sinä enää saa olla kuninkaana." **24** Saul
sanoi Samuelille: "Minä olen tehnyt syntiä, kun olen rikkonut
Herran käskyn ja sinun sanasi; sillä minä pelkäsin kansaa ja
kuulin heidän ääntänsä. **25** Anna nyt minulle syntini anteeksi ja
palaja minun kanssani, niin minä kumartaen rukoilen Herraa." **26**
Samuel sanoi Saulille: "Minä en palaja sinun kanssasi; sillä sinä
olet hyljännyt Herran sanan, ja Herra on myös hyljännyt sinut,
niin että et enää saa olla Israelin kuninkaana". **27** Kun sitten
Samuel kääntyi menemään pois, tarttui Saul hänen viittansa
liepeeseen, niin että se repesi. **28** Ja Samuel sanoi hänelle:
"Herra on tänä päivänä reväissyt Israelin kuninkuuden sinulta ja
antanut sen toiselle, joka on sinua parempi. **29** Ja hän, joka on
Israelin kunnia, ei valhettele eikä kadu; sillä hän ei ole ihminen,

että hän katuisi." **30** Hän vastasi: "Minä olen syntiä tehnyt;
mutta osoita minulle kuitenkin se kunnia kansani vanhimpien
edessä ja Israelin edessä, että palajat minun kanssani, niin minä
kumartaen rukoilisin Herraa, sinun Jumalaasi". **31** Niin Samuel
palasi Saulin jäljessä; ja Saul kumartaen rukoili Herraa. **32** Ja
Samuel sanoi: "Tuokaa minun eteeni Agag, Amalekin kuningas".
Ja Agag tuli iloisesti hänen eteensä; ja Agag sanoi: "Totisesti
on katkera kuolema väistynyt pois". **33** Mutta Samuel sanoi:
"Niinkuin sinun miekkasi on tehnyt vaimoja lapsettomiksi, niin on
myös sinun äitisi tuleva lapsettomaksi ennen muita vaimoja". Ja
Samuel hakkasi Agagin kappaleiksi Herran edessä Gilgalissa.
34 Sitten Samuel lähti Raamaan, mutta Saul meni kotiinsa Saulin
Gibeaan. **35** Eikä Samuel enää nähnyt Saulia kuolinpäiväänsä
asti, ja Samuel suri Saulia. Mutta Herra katui, että oli tehnyt
Saulin Israelin kuninkaaksi.

16 Ja Herra sanoi Samuelille: "Kuinka kauan sinä suret Saulia?
Minähän olen hyljännyt hänet, niin ettei hän enää saa olla Israelin
kuninkaana. Täytä sarvesi öljyllä ja mene; minä lähetän sinut
beetlehemiläisen Iisain luo, sillä hänen pojistansa minä olen
katsonut itselleni kuninkaan." **2** Mutta Samuel sanoi: "Kuinka
minä voisin mennä sinne? Jos Saul saa sen kuulla, tappaa
hän minut." Herra vastasi: "Ota mukaasi vasikka ja sano: 'Minä
tulin uhraamaan Herralle'. **3** Kutsu sitten Iisai uhrille, niin minä
ilmoitan sinulle, mitä sinun on tehtävä; ja voitele minulle se,
jonka minä sinulle osoitan." **4** Samuel teki, niinkuin Herra oli
puhunut. Mutta kun hän tuli Beetlehemiin, tulivat kaupungin
vanhimmat vavisten häntä vastaan ja kysyivät: "Tietääkö tulosi
rauhaa?" **5** Hän vastasi: "Rauhaa. Minä olen tullut uhraamaan
Herralle. Pyhittäytykää ja tulkaa minun kanssani uhrille." Ja hän

pyhitti Iisain ja hänen poikansa ja kutsui heidät uhrille. **6** Kun
he sitten tulivat ja hän näki Eliabin, ajatteli hän: "Varmaan on
nyt tässä Herran edessä hänen voideltunsa". **7** Mutta Herra
sanoi Samuelille: "Älä katso hänen näköänsä äläkä kookasta
vartaloansa, sillä minä olen hänet hyljännyt. Sillä ei ole, niinkuin
ihminen näkee: ihminen näkee ulkomuodon, mutta Herra näkee
sydämen." **8** Niin Iisai kutsui Abinadabin ja toi hänet Samuelin
eteen. Mutta hän sanoi: "Ei ole Herra tätäkään valinnut". **9** Silloin
Iisai toi Samman esille. Mutta hän sanoi: "Ei ole Herra tätäkään
valinnut". **10** Niin toi Iisai seitsemän poikaansa Samuelin eteen.
Mutta Samuel sanoi Iisaille: "Herra ei ole valinnut ketään näistä".
11 Ja Samuel kysyi Iisailta: "Siinäkö olivat kaikki nuorukaiset?"
Hän vastasi: "Vielä on nuorin jäljellä, mutta hän on kaitsemassa
lampaita". Niin Samuel sanoi Iisaille: "Lähetä noutamaan hänet,
sillä me emme istu ruualle, ennenkuin hän tulee tänne". **12**
Silloin tämä noudatti hänet; ja hän oli verevä, kaunissilmäinen ja
sorea nähdä. Ja Herra sanoi: "Nouse ja voitele tämä, sillä hän
se on". **13** Niin Samuel otti öljysarven ja voiteli hänet hänen
veljiensä keskellä. Ja Herran henki tuli Daavidiin, siitä päivästä ja
yhä edelleen. Sitten Samuel nousi ja meni Raamaan. **14** Mutta
Herran henki poistui Saulista, ja Herran lähettämä paha henki
vaivasi häntä. **15** Niin Saulin palvelijat sanoivat hänelle: "Katso,
Jumalan lähettämä paha henki vaivaa sinua. **16** Käskeköön vain
herramme, niin palvelijasi, jotka ovat edessäsi, etsivät miehen,
joka taitaa soittaa kannelta, että hän, kun Jumalan lähettämä
paha henki tulee sinuun, soittaisi sitä, ja sinun olisi parempi olla."
17 Silloin Saul sanoi palvelijoillensa: "Katsokaa minulle mies,
joka on taitava soittaja, ja tuokaa hänet minun luokseni". **18**
Niin eräs nuorista miehistä vastasi ja sanoi: "Katso, minä olen

nähnyt beetlehemiläisellä Iisailla pojan, joka taitaa soittaa ja
joka on kelpo mies ja sotilas sekä ymmärtäväinen puheiltaan
ja komea mies, ja Herra on hänen kanssaan". **19** Niin Saul
lähetti sanansaattajat Iisain luo ja käski sanoa: "Lähetä minun
luokseni poikasi Daavid, joka kaitsee lampaita". **20** Ja Iisai otti
aasin sekä leipää, viinileilin ja vohlan ja lähetti ne poikansa
Daavidin mukana Saulille. **21** Ja Daavid tuli Saulin luo ja rupesi
palvelemaan häntä; ja hän tuli hänelle hyvin rakkaaksi ja pääsi
hänen aseenkantajakseen. **22** Ja Saul lähetti sanan Iisaille ja
käski sanoa: "Anna Daavidin jäädä minua palvelemaan, sillä hän
on saanut armon minun silmieni edessä". **23** Niin usein kuin
Jumalan lähettämä henki tuli Sauliin, otti Daavid kanteleen ja
soitti sitä; silloin Saulin oli helpompi ja parempi olla, ja paha
henki väistyi hänestä.

17 Mutta filistealaiset kokosivat joukkonsa sotaan, ja he
kokoontuivat lähelle Sookoa, joka on Juudassa. Ja he leiriytyivät
Sookon ja Asekan välille, Efes-Dammimiin. **2** Saul ja Israelin
miehet olivat myös kokoontuneet ja leiriytyneet Tammilaaksoon;
ja he asettuivat sotarintaan filistealaisia vastaan. **3** Filistealaiset
olivat vuorella, joka oli toisella puolella, ja israelilaiset olivat
vuorella, joka oli toisella puolella, ja laakso oli heidän välillänsä.
4 Niin filistealaisten joukoista tuli kaksintaistelija nimeltä Goljat,
kotoisin Gatista. Hän oli kuuden kyynärän ja vaaksan pituinen. **5**
Hänellä oli vaskikypäri päässänsä ja suomuspanssari yllänsä, ja
rintahaarniska, joka painoi viisituhatta sekeliä, oli vaskea. **6** Ja
hänellä oli säärissään vaskivarukset ja selässään vaskikeihäs.
7 Hänen peitsensä varsi oli niinkuin kangastukki, ja hänen
peitsensä kärki, joka painoi kuusisataa sekeliä, oli rautaa.
Ja kilvenkantaja kävi hänen edellänsä. **8** Hän astui esiin ja

huusi Israelin taisteluriveille sanoen: "Miksi te lähditte sotaan ja
asetuitte sotarintaan? Minä olen filistealainen, ja te olette Saulin
palvelijoita; valitkaa joukostanne mies, joka tulee tänne minun
luokseni. **9** Jos hän kykenee taistelemaan minua vastaan ja
surmaa minut, niin me olemme teidän palvelijanne; mutta jos
minä voitan ja surmaan hänet, niin te olette meidän palvelijamme
ja palvelette meitä." **10** Ja filistealainen sanoi vielä: "Minä
olen tänä päivänä häväissyt Israelin taistelurivit. Antakaa tänne
mies, niin me taistelemme keskenämme." **11** Kun Saul ja koko
Israel kuuli nämä filistealaisen puheet, valtasi heidät kauhu,
ja he pelkäsivät suuresti. **12** Mutta Daavid oli sen efratilaisen
miehen poika Juudan Beetlehemistä, jonka nimi oli Iisai, ja
tällä oli kahdeksan poikaa; hän oli Saulin aikana jo vanha,
iäkäs mies. **13** Ja Iisain kolme vanhinta poikaa oli seurannut
Saulia sotaan; ja näiden hänen kolmen sotaan lähteneen
poikansa nimet olivat: esikoisen Eliab, toisen Abinadab ja
kolmannen Samma. **14** Daavid oli nuorin. Ja nuo kolme vanhinta
olivat seuranneet Saulia. **15** Mutta Daavid lähti tuontuostakin
Saulin luota Beetlehemiin kaitsemaan isänsä lampaita. **16**
Ja filistealainen astui esiin haastaen taisteluun joka aamu ja
ilta, neljänäkymmenenä päivänä. **17** Ja Iisai sanoi pojallensa
Daavidille: "Ota veljillesi eefa-mitta näitä paahdettuja jyviä ja
nämä kymmenen leipää, ja vie ne kiiruusti leiriin veljillesi. **18** Ja
vie nämä kymmenen juustoa tuhannenpäämiehelle. Tiedustele
veljiesi vointia ja hanki varmuus, että lähetys on heille saapunut.
19 Saul ja he ynnä kaikki Israelin miehet ovat Tammilaaksossa
sotimassa filistealaisia vastaan." **20** Varhain seuraavana aamuna
Daavid jätti lampaat vartijan haltuun, otti kantamuksensa ja lähti
matkalle, niinkuin Iisai oli häntä käskenyt. Kun hän tuli leiriin,

lähti sotaväki taistelurintaan ja nosti sotahuudon. **21** Ja Israel ja
filistealaiset asettuivat sotarintaan toisiansa vastaan. **22** Niin
Daavid heitti tavarat selästänsä kuormaston vartijalle ja riensi
sotarintaan; ja sinne tultuaan hän tervehti veljiänsä. **23** Kun
hän puhutteli heitä, niin katso, kaksintaistelija, Goljat niminen
filistealainen, kotoisin Gatista, tuli filistealaisten taisteluriveistä
ja puhui niinkuin ennenkin; ja Daavid kuuli sen. **24** Ja kun
israelilaiset näkivät tuon miehen, pakenivat he häntä kaikki ja
pelkäsivät suuresti. **25** Ja Israelin miehet sanoivat: "Katsokaa
miestä, joka tuolla tulee! Hän tulee häpäisemään Israelia.
Mutta sen miehen, joka surmaa hänet, kuningas tekee hyvin
rikkaaksi ja antaa hänelle tyttärensä ja tekee hänen isänsä
perheen veroista vapaaksi Israelissa." **26** Niin Daavid sanoi
miehille, jotka seisoivat siinä hänen kanssaan: "Mitä saa se
mies, joka surmaa tuon filistealaisen ja poistaa häväistyksen
Israelista? Sillä mikä tuo ympärileikkaamaton filistealainen on
häpäisemään elävän Jumalan taistelurivejä?" **27** Väki sanoi
hänelle saman, minkä ennenkin: sen ja sen saa se mies, joka
surmaa hänet. **28** Mutta kun hänen vanhin veljensä Eliab kuuli
hänen puhuvan miesten kanssa, vihastui Eliab Daavidiin ja sanoi:
"Miksi sinä olet tullut tänne, ja kenelle olet jättänyt sen pienen
lammaslauman siellä erämaassa? Minä tunnen sinun julkeutesi
ja pahan sisusi; sinä olet tullut tänne katsomaan sotaa." **29**
Daavid vastasi: "Mitä minä sitten olen tehnyt? Saaneehan tuon
verran kysyä." **30** Ja hän kääntyi hänen luotansa toisen puoleen
ja kysyi niinkuin ennenkin; ja väki vastasi hänelle samoin kuin
äsken. **31** Mutta tuli tunnetuksi, mitä Daavid oli puhunut; ja
se kerrottiin Saulille, ja tämä noudatti hänet luoksensa. **32**
Ja Daavid sanoi Saulille: "Älköön kenenkään mieli masentuko

hänen tähtensä. Palvelijasi käy taistelemaan tuota filistealaista
vastaan." **33** Saul sanoi Daavidille: "Et sinä voi mennä tuota
filistealaista vastaan etkä taistella hänen kanssaan, sillä sinä
olet nuorukainen, mutta hän on sotilas nuoruudestansa saakka".
34 Mutta Daavid sanoi Saulille: "Palvelijasi on ollut kaitsemassa
isänsä lampaita. Jos leijona tai karhu tuli ja vei lampaan
laumasta, **35** niin minä hyökkäsin sen jälkeen, löin sen maahan
ja tempasin saaliin sen suusta; ja jos se karkasi minua vastaan,
niin minä tartuin sen partaan, löin sen maahan ja tapoin sen.
36 Kun palvelijasi on lyönyt maahan sekä leijonan että karhun,
niin tuolle ympärileikkaamattomalle filistealaiselle käy niinkuin
niille; sillä hän on häväissyt elävän Jumalan taistelurivejä." **37**
Ja Daavid sanoi: "Herra, joka on pelastanut minut leijonan
ja karhun kynsistä, pelastaa minut myös tämän filistealaisen
käsistä". Silloin Saul sanoi Daavidille: "Mene; Herra olkoon
sinun kanssasi". **38** Ja Saul puki takkinsa Daavidin ylle ja pani
vaskikypärin hänen päähänsä sekä panssarin hänen yllensä. **39**
Ja Daavid sitoi hänen miekkansa vyölleen takin päälle ja yritti
käydä, sillä hän ei ollut koskaan sellaisia koettanut. Niin Daavid
sanoi Saulille: "En minä voi näissä käydä, sillä en ole koskaan
tällaisia koettanut". Ja Daavid riisui ne päältänsä. **40** Ja hän otti
sauvansa käteensä, valitsi purosta viisi sileätä kiveä, pani ne
paimenlaukkuun, joka hänellä oli linkokivisäiliönä, otti lingon
käteensä ja meni filistealaista vastaan. **41** Ja filistealainen tuli yhä
lähemmäksi Daavidia, ja kilvenkantaja kulki hänen edellänsä.
42 Kun filistealainen katsahti ja näki Daavidin, halveksi hän
häntä; sillä hän oli vielä nuorukainen, verevä ja kaunis näöltään.
43 Niin filistealainen sanoi Daavidille: "Olenko minä koira, kun
tulet sauva kädessä minua vastaan?" Ja filistealainen kiroili

Daavidia vannoen jumaliensa kautta. **44** Sitten filistealainen
sanoi Daavidille: "Tule tänne minun luokseni, niin minä annan
sinun lihasi taivaan linnuille ja metsän eläimille". **45** Mutta
Daavid sanoi filistealaiselle: "Sinä tulet minua vastaan miekan,
peitsen ja keihään voimalla, mutta minä tulen sinua vastaan
Herran Sebaotin nimeen, Israelin sotajoukon Jumalan, jota
sinä olet häväissyt. **46** Tänä päivänä Herra antaa sinut minun
käsiini, ja minä surmaan sinut, katkaisen sinulta pään ja annan
filistealaisten sotajoukon ruumiit tänä päivänä taivaan linnuille ja
metsän pedoille; ja kaikki maat tulevat tietämään, että Israelilla
on Jumala. **47** Ja koko tämä suuri joukko tulee tietämään,
ettei Herra anna voittoa miekan eikä keihään voimalla; sillä
sota on Herran, ja hän antaa teidät meidän käsiimme." **48** Kun
filistealainen lähti tulemaan ja lähestyi Daavidia, niin Daavid
juoksi nopeasti sotarintaan filistealaista vastaan. **49** Ja Daavid
pisti kätensä reppuunsa ja otti sieltä kiven, linkosi ja satutti
filistealaista otsaan, niin että kivi upposi hänen otsaansa, ja
hän kaatui maahan kasvoillensa. **50** Niin sai Daavid voiton
filistealaisesta lingolla ja kivellä ja löi filistealaisen kuoliaaksi,
eikä Daavidilla ollut miekkaa kädessään. **51** Sitten Daavid juoksi
ja asettui filistealaisen ääreen, tarttui hänen miekkaansa, veti
sen tupesta ja tappoi hänet ja löi sillä häneltä pään poikki.
Kun filistealaiset näkivät, että heidän sankarinsa oli kuollut,
pakenivat he. **52** Mutta Israelin ja Juudan miehet nousivat,
nostivat sotahuudon ja ajoivat filistealaisia takaa laakson suulle
ja Ekronin porteille saakka; ja filistealaisia kaatui surmattuina
Saaraimin tiellä, aina Gatiin ja Ekroniin saakka. **53** Sitten
israelilaiset palasivat ajamasta filistealaisia takaa ja ryöstivät
heidän leirinsä. **54** Ja Daavid otti filistealaisen pään ja vei sen

Jerusalemiin, mutta hänen aseensa hän asetti majaansa. **55** Kun Saul näki Daavidin menevän filistealaista vastaan, kysyi hän sotapäälliköltään Abnerilta: "Kenen poika tuo nuorukainen on, Abner?" Abner vastasi: "Niin totta kuin sinä, kuningas, elät, minä en sitä tiedä". **56** Niin kuningas sanoi: "Kysele sitten, kenen poika tuo nuori mies on". **57** Ja kun Daavid palasi takaisin surmattuaan filistealaisen, otti Abner hänet ja vei hänet Saulin eteen, ja hänellä oli kädessään filistealaisen pää. **58** Niin Saul kysyi häneltä: "Kenen poika sinä olet, nuorukainen?" Daavid vastasi: "Palvelijasi beetlehemiläisen Iisain poika".

18 Kun hän oli lakannut puhumasta Saulin kanssa, kiintyi Joonatan kaikesta sielustaan Daavidiin, ja Joonatan rakasti häntä niinkuin omaa sieluansa. **2** Ja Saul otti hänet sinä päivänä luoksensa eikä sallinut hänen enää palata isänsä kotiin. **3** Ja Joonatan teki liiton Daavidin kanssa, sillä hän rakasti häntä niinkuin omaa sieluansa. **4** Ja Joonatan riisui viitan, joka hänellä oli yllänsä, ja antoi sen Daavidille, ja samoin takkinsa, vieläpä miekkansa, jousensa ja vyönsä. **5** Daavid lähti, minne vain Saul hänet lähetti, ja hän menestyi. Niin Saul asetti hänet sotamiesten päälliköksi, ja se oli mieleen kaikelle kansalle ja myös Saulin palvelijoille. **6** Ja kun he olivat tulossa, silloin kun Daavid palasi takaisin surmattuansa filistealaisen, menivät naiset kaikista Israelin kaupungeista laulaen ja karkeloiden kuningas Saulia vastaan, riemuiten, vaskirumpuja ja kymbaaleja lyöden. **7** Ja karkeloivat naiset virittivät laulun ja sanoivat: "Saul voitti tuhat, mutta Daavid kymmenen tuhatta". **8** Silloin Saul vihastui kovin, sillä hän pani sen puheen pahakseen, ja hän sanoi: "Daavidille he antavat kymmenen tuhatta, ja minulle he antavat tuhat; nyt puuttuu häneltä enää vain kuninkuus". **9** Ja

Saul katsoi karsain silmin Daavidia siitä päivästä alkaen. **10**
Seuraavana päivänä Jumalan lähettämä paha henki valtasi
Saulin, niin että hän raivosi kotonansa; mutta Daavid soitteli,
niinkuin muulloinkin joka päivä, ja Saulilla oli kädessänsä keihäs.
11 Niin Saul heitti keihään ja ajatteli: "Minä keihästän Daavidin
seinään". Mutta Daavid väisti häntä kaksi kertaa. **12** Ja Saul
pelkäsi Daavidia, koska Herra oli hänen kanssansa, mutta
oli poistunut Saulista. **13** Sentähden Saul toimitti hänet pois
luotansa ja teki hänet tuhannenpäämieheksi; ja hän lähti ja
tuli väen edellä. **14** Ja Daavid menestyi kaikilla teillään, ja
Herra oli hänen kanssansa. **15** Kun Saul näki, että hänellä
oli niin suuri menestys, rupesi hän häntä kammomaan. **16**
Mutta koko Israel ja Juuda rakasti Daavidia, koska hän lähti
ja tuli heidän edellänsä. **17** Ja Saul sanoi Daavidille: "Katso,
vanhimman tyttäreni, Meerabin, minä annan sinulle vaimoksi;
ole vain urhoollinen ja käy Herran sotia". Sillä Saul ajatteli:
"Minun käteni älköön sattuko häneen, vaan sattukoon häneen
filistealaisten käsi". **18** Mutta Daavid vastasi Saulille: "Mikä minä
olen, mikä on minun elämäni ja mikä on isäni suku Israelissa,
että minä tulisin kuninkaan vävyksi?" **19** Kun aika tuli, että
Saulin tytär Meerab oli annettava Daavidille, annettiinkin hänet
vaimoksi meholalaiselle Adrielille. **20** Mutta Saulin tytär Miikal
rakasti Daavidia. Ja kun se ilmoitettiin Saulille, oli se hänelle
mieleen. **21** Sillä Saul ajatteli: "Minä annan hänet Daavidille,
että hän tulisi hänelle ansaksi ja filistealaisten käsi sattuisi
häneen". Niin Saul sanoi Daavidille: "Nyt voit toisen kerran tulla
minun vävykseni". **22** Ja Saul käski palvelijoitansa: "Puhukaa
salaa Daavidille näin: 'Katso, kuningas on mieltynyt sinuun, ja
kaikki hänen palvelijansa rakastavat sinua; sinun on nyt tultava

kuninkaan vävyksi'". **23** Niin Saulin palvelijat puhuivat nämä
sanat Daavidille. Mutta Daavid sanoi: "Onko teidän mielestänne
niin pieni asia tulla kuninkaan vävyksi? Minähän olen köyhä
ja halpa mies." **24** Saulin palvelijat ilmoittivat hänelle tämän,
sanoen: "Näin on Daavid puhunut". **25** Niin Saul sanoi: "Sanokaa
Daavidille näin: 'Kuningas ei halua muuta morsiamenhintaa
kuin sata filistealaisten esinahkaa, että kuninkaan vihollisille
kostettaisiin'". Sillä Saul ajatteli kaataa Daavidin filistealaisten
käden kautta. **26** Kun hänen palvelijansa ilmoittivat tämän
Daavidille, miellytti Daavidia tulla näin kuninkaan vävyksi; ja
ennenkuin määräaika oli kulunut umpeen, **27** nousi Daavid ja
lähti miehineen ja kaatoi filistealaisia kaksisataa miestä. Ja
Daavid toi heidän esinahkansa, täyden määrän, kuninkaalle,
tullaksensa kuninkaan vävyksi. Silloin Saul antoi tyttärensä
Miikalin hänelle vaimoksi. **28** Ja Saul näki ja ymmärsi, että Herra
oli Daavidin kanssa, ja Saulin tytär Miikal rakasti häntä. **29**
Niin Saul pelkäsi vielä enemmän Daavidia, ja Saulista tuli koko
elinajakseen Daavidin vihamies. **30** Mutta filistealaisten ruhtinaat
lähtivät sotaan; ja niin usein kuin he lähtivät sotaan, oli Daavidilla
suurempi menestys kuin kaikilla muilla Saulin palvelijoilla, niin
että hänen nimensä tuli sangen kuuluisaksi.

19 Ja Saul puhui pojallensa Joonatanille ja kaikille
palvelijoillensa, että Daavid olisi surmattava. Mutta Saulin poika
Joonatan oli suuresti mieltynyt Daavidiin. **2** Sentähden Joonatan
ilmaisi sen Daavidille ja sanoi: "Minun isäni Saul koettaa saada
sinut surmatuksi. Ole siis varuillasi huomenaamuna, kätkeydy
ja pysy piilossa. **3** Mutta minä menen ja asetun isäni viereen
kedolle, sinne, missä sinä olet, ja puhun sinusta isälleni; ja jos
jotakin huomaan, niin minä ilmaisen sen sinulle." **4** Niin Joonatan

puhui hyvää Daavidista isällensä Saulille ja sanoi hänelle:
"Älköön kuningas rikkoko palvelijaansa Daavidia vastaan, sillä
hän ei ole rikkonut sinua vastaan, vaan hänen työnsä ovat
olleet sinulle suureksi hyödyksi. **5** Hänhän pani henkensä
kämmenelleen ja surmasi sen filistealaisen, ja niin Herra antoi
suuren voiton koko Israelille; sinä olet itse nähnyt sen ja iloinnut.
Miksi siis rikkoisit viatonta verta vastaan surmaamalla Daavidin
syyttömästi?" **6** Saul kuuli Joonatanin ääntä; ja Saul vannoi:
"Niin totta kuin Herra elää, häntä ei surmata". **7** Niin Joonatan
kutsui Daavidin, ja Joonatan ilmoitti hänelle kaiken tämän.
Ja sitten Joonatan vei Daavidin Saulin tykö, ja hän palveli
häntä niinkuin ennenkin. **8** Kun sitten sota alkoi uudestaan,
lähti Daavid taistelemaan filistealaisia vastaan ja tuotti heille
suuren tappion, niin että he pakenivat hänen edestään. **9** Mutta
Herran lähettämä paha henki tuli Sauliin, kun hän istui kotonaan
keihäs kädessä ja Daavid soitteli. **10** Niin Saul koetti keihästää
Daavidin seinään; mutta hän väisti Saulia, ja tämä iski keihään
seinään. Daavid pakeni ja pelastui sinä yönä. **11** Niin Saul lähetti
miehiä Daavidin kotiin vartioimaan häntä ja surmaamaan hänet
aamulla. Mutta Daavidin vaimo Miikal ilmaisi sen hänelle ja
sanoi: "Jollet tänä yönä pelasta henkeäsi, niin sinä huomenna
olet surman oma". **12** Ja Miikal laski Daavidin alas ikkunasta; ja
hän lähti pakoon ja pelastui. **13** Sitten Miikal otti kotijumalan ja
asetti sen vuoteeseen, ja levitettyään vuohenkarvoista tehdyn
kärpäsverkon sen pään yli hän peitti sen vaatteella. **14** Ja kun
Saul lähetti miehiä ottamaan Daavidia, sanoi hän: "Hän on
sairas". **15** Niin Saul lähetti miehiä katsomaan Daavidia, sanoen:
"Tuokaa hänet vuoteessa tänne minun luokseni surmattavaksi".
16 Mutta kun miehet tulivat sisälle, niin katso, vuoteessa olikin

kotijumala, vuohenkarvoista tehty kärpäsverkko pään päällä. **17** Niin Saul sanoi Miikalille: "Miksi sinä olet minut näin pettänyt ja olet päästänyt minun vihamieheni pelastumaan?" Miikal vastasi Saulille: "Hän sanoi minulle: 'Päästä minut, muutoin minä surmaan sinut'". **18** Kun Daavid oli paennut ja pelastunut, meni hän Samuelin luo Raamaan ja kertoi hänelle kaikki, mitä Saul oli hänelle tehnyt. Ja hän ja Samuel menivät Naajotiin ja jäivät sinne. **19** Ja Saulille ilmoitettiin: "Katso, Daavid on Raaman Naajotissa". **20** Niin Saul lähetti miehiä ottamaan Daavidia. Mutta kun he näkivät profeettain joukon hurmoksissa ja Samuelin seisovan johtamassa heitä, tuli Jumalan henki Saulin miehiin, niin että hekin joutuivat hurmoksiin. **21** Kun se ilmoitettiin Saulille, lähetti hän toiset miehet; mutta hekin joutuivat hurmoksiin. Ja Saul lähetti vielä kolmannet miehet, mutta hekin joutuivat hurmoksiin. **22** Silloin hän itse lähti Raamaan. Ja kun hän tuli sen suuren vesisäiliön luo, joka on Seekussa, kysyi hän: "Missä ovat Samuel ja Daavid?" Hänelle vastattiin: "He ovat Raaman Naajotissa". **23** Mutta kun hän oli menossa sinne, Raaman Naajotiin, tuli Jumalan henki häneenkin, niin että hän kulki hurmoksissa, kunnes tuli Raaman Naajotiin. **24** Silloin hänkin riisui vaatteensa ja joutui hurmoksiin Samuelin edessä; ja hän kaatui maahan ja makasi alastonna koko sen päivän ja koko sen yön. Sentähden on tapana sanoa: "Onko Saulkin profeettain joukossa?"

20 Mutta Daavid pakeni Raaman Naajotista, tuli ja puhui Joonatanille: "Mitä minä olen tehnyt? Mitä vääryyttä, mitä syntiä minä olen tehnyt sinun isääsi vastaan, kun hän väijyy henkeäni?" **2** Tämä vastasi hänelle: "Pois se! Et sinä kuole. Katso, isäni ei tee mitään, suurta eikä pientä, ilmoittamatta minulle. Miksi sitten

isäni salaisi minulta tämän? Ei ole niin." **3** Mutta Daavid vielä
vakuutti vannoen ja sanoi: "Isäsi tietää, että minä olen saanut
armon sinun silmiesi edessä; sentähden hän ajattelee: 'Älköön
Joonatan saako tietää tätä, ettei hän tulisi murheelliseksi'. Mutta
niin totta kuin Herra elää ja niin totta kuin sinä itse elät: on
vain askel minun ja kuoleman välillä." **4** Niin Joonatan sanoi
Daavidille: "Mitä sinä vain lausut toivovasi, sen minä sinulle teen".
5 Daavid sanoi Joonatanille: "Katso, huomenna on uusikuu,
ja minun pitäisi istua aterioimassa kuninkaan kanssa; mutta
salli minun mennä ja kätkeytyä ulos kedolle ylihuomeniltaan
asti. **6** Jos isäsi kaipaa minua, niin sano: 'Daavid pyysi minulta,
että saisi käväistä kaupungissaan Beetlehemissä, sillä koko
suvulla on siellä jokavuotiset teurasuhrit'. **7** Ja jos hän sanoo:
'Hyvä on', niin voi palvelijasi olla rauhassa. Mutta jos hän
vihastuu, niin tiedä, että hänellä on paha mielessä. **8** Tee siis
laupeus palvelijallesi, koska olet ottanut palvelijasi Herran liittoon
kanssasi. Mutta jos minussa on vääryys, niin surmaa sinä minut;
sillä miksi sinä veisit minut isäsi eteen?" **9** Joonatan sanoi:
"Pois se! Jos huomaan, että minun isälläni on paha mielessä
sinua vastaan, niin minä sen varmasti sinulle ilmoitan." **10**
Mutta Daavid sanoi Joonatanille: "Kunpa sitten joku ilmoittaisi
minulle, antaako isäsi sinulle kovan vastauksen". **11** Joonatan
sanoi Daavidille: "Tule, menkäämme ulos kedolle". Niin he
menivät molemmat ulos kedolle. **12** Ja Joonatan sanoi Daavidille:
"Minä vakuutan Herran, Israelin Jumalan, kautta, että koetan
huomenna tai ylihuomenna tähän aikaan päästä selville isästäni;
ja jos Daavidin asiat ovat hyvin, niin minä varmasti lähetän siitä
tiedon ja ilmoitan sen sinulle. **13** Herra rangaiskoon Joonatania
nyt ja vasta, jollen minä, jos isäni mielii tehdä sinulle pahaa,

ilmoita sitä sinulle ja päästä sinua menemään rauhassa. Herra
olkoon sinun kanssasi, niinkuin hän on ollut minun isäni kanssa.
14 Etkö sinäkin, jos minä silloin vielä elän, etkö sinäkin tee
Herran laupeutta minulle, niin ettei minun tarvitse kuolla? **15**
Ethän koskaan kiellä laupeuttasi minun suvultani, et silloinkaan,
kun Herra hävittää Daavidin vihamiehet kaikki tyynni maan
päältä?" **16** Niin Joonatan teki liiton Daavidin suvun kanssa.
Ja Herra vaati koston Daavidin vihamiehiltä. **17** Ja Joonatan
vannotti vielä Daavidin heidän keskinäisen rakkautensa kautta,
sillä hän rakasti häntä niinkuin omaa sieluansa. **18** Ja Joonatan
sanoi hänelle: "Huomenna on uusikuu, ja sinua kaivataan, kun
paikkasi on tyhjä. **19** Mutta ylihuomenna mene nopeasti siihen
paikkaan, johon kätkeydyit sinä päivänä, jona se teko tapahtui,
ja istuudu Eselin kiven ääreen. **20** Niin minä ammun kolme
nuolta sen laitaa kohti, niinkuin ampuisin maaliin. **21** Sitten minä
lähetän palvelijan sanoen: 'Mene ja hae nuolet'. Jos minä silloin
sanon palvelijalle: 'Katso, nuolet ovat takanasi, tännempänä,
ota ne', niin tule kotiin, sillä silloin voit olla rauhassa eikä
mitään ole tekeillä; niin totta kuin Herra elää. **22** Mutta jos minä
sanon sille nuorelle miehelle näin: 'Katso, nuolet ovat edessäsi,
sinnempänä', niin lähde, sillä Herra lähettää sinut pois. **23** Ja
mitä minä ja sinä olemme keskenämme puhuneet, sen todistaja
meidän välillämme, minun ja sinun, on Herra iankaikkisesti."
24 Niin Daavid kätkeytyi kedolle. Ja kun uusikuu tuli, istuutui
kuningas aterialle. **25** Kuningas istui tavallisella istuimellansa,
istuimella seinän vieressä. Ja Joonatan nousi seisomaan, ja
Abner istuutui Saulin viereen. Mutta Daavidin paikka oli tyhjä.
26 Saul ei kuitenkaan sanonut mitään sinä päivänä, sillä hän
ajatteli: "Jotakin on hänelle tapahtunut: hän ei liene puhdas;

varmaankaan hän ei ole puhdas". **27** Mutta kun Daavidin paikka
oli tyhjä seuraavanakin päivänä, toisena uudenkuun päivänä,
sanoi Saul pojallensa Joonatanille: "Miksi ei Iisain poika ole
eilen eikä tänään tullut aterialle?" **28** Joonatan vastasi Saulille:
"Daavid pyysi minulta, että saisi mennä Beetlehemiin; **29** hän
sanoi: 'Salli minun mennä, sillä meillä on suvun teurasuhrit
kaupungissa, ja veljeni itse on käskenyt minut sinne; jos minä
siis olen saanut armon sinun silmiesi edessä, niin päästä minut
katsomaan veljiäni'. Sentähden hän ei ole tullut kuninkaan
pöytään." **30** Silloin Saul vihastui Joonataniin ja sanoi hänelle:
"Sinä säädyttömän naisen poika! Tiesinhän minä, että sinä
olet mieltynyt Iisain poikaan, häpeäksi itsellesi ja häpeäksi
äitisi hävylle. **31** Sillä niin kauan kuin Iisain poika elää maan
päällä, et sinä eikä sinun kuninkuutesi ole turvassa. Lähetä
nyt noutamaan hänet minun luokseni, sillä hän on kuoleman
oma." **32** Joonatan vastasi isälleen Saulille ja sanoi hänelle:
"Miksi hänet on surmattava? Mitä hän on tehnyt?" **33** Silloin Saul
heitti keihään häntä kohti surmataksensa hänet. Niin Joonatan
ymmärsi, että hänen isänsä oli päättänyt tappaa Daavidin. **34** Ja
Joonatan nousi pöydästä, vihasta hehkuen, eikä syönyt mitään
toisena uudenkuun päivänä, sillä hän oli murheissaan Daavidin
tähden, koska hänen isänsä oli häväissyt tätä. **35** Seuraavana
aamuna Joonatan lähti ulos kedolle, niinkuin hän oli sopinut
Daavidin kanssa, ja hänellä oli mukanaan pieni poikanen. **36**
Ja hän sanoi pojalle: "Juokse noutamaan nuolet, jotka minä
ammun". Ja pojan juostessa hän ampui nuolen hänen ylitsensä.
37 Ja kun poika oli tulemassa siihen paikkaan, missä Joonatanin
ampuma nuoli oli, huusi Joonatan pojalle ja sanoi: "Nuoli on
edessäsi, sinnempänä". **38** Ja Joonatan huusi vielä pojalle:

"Riennä nopeasti, älä seisahtele!" Niin Joonatanin poikanen
otti nuolen ja tuli herransa luo. **39** Eikä poika tiennyt asiasta
mitään; ainoastaan Joonatan ja Daavid tiesivät sen. **40** Ja
Joonatan antoi aseensa pojalle, joka hänellä oli mukanaan,
ja sanoi hänelle: "Mene ja vie nämä kaupunkiin". **41** Ja kun
poika oli mennyt, nousi Daavid ylös etelän puolelta; ja hän
lankesi kasvoilleen maahan ja kumartui kolme kertaa; ja he
suutelivat toisiansa ja itkivät yhdessä; Daavid itki hillittömästi. **42**
Ja Joonatan sanoi Daavidille: "Mene rauhassa. Niin on, kuin
me molemmat olemme vannoneet Herran nimeen ja sanoneet:
'Herra on todistaja meidän välillämme, minun ja sinun, ja minun
jälkeläisteni ja sinun jälkeläistesi välillä iankaikkisesti'. Sitten
Daavid nousi ja lähti, mutta Joonatan palasi kaupunkiin.

21 Ja Daavid tuli pappi Ahimelekin luo Noobiin. Mutta Ahimelek
tuli vavisten Daavidia vastaan ja kysyi häneltä: "Miksi sinä
tulet yksin, eikä ole ketään sinun kanssasi?" **2** Daavid vastasi
pappi Ahimelekille: "Kuningas on käskenyt minut asialle ja sanoi
minulle: 'Älköön kukaan saako tietää mitään siitä asiasta, jolle
minä sinut lähetän, ja siitä käskystä, jonka minä olen sinulle
antanut'. Ja palvelijat minä olen määrännyt siihen ja siihen
paikkaan. **3** Anna nyt minulle, mitä sinulla on, viisi leipää, tahi
mitä muuta löytyy." **4** Pappi vastasi Daavidille ja sanoi: "Tavallista
leipää minulla ei ole; ainoastaan pyhää leipää on, jos vain
palvelijat ovat karttaneet naisia". **5** Daavid vastasi papille ja
sanoi hänelle: "Totisesti olivat naiset eristettyinä meistä niinkuin
ennenkin, milloin minä olen retkelle lähtenyt; ovatpa palvelijain
reputkin aina olleet pyhät, vaikka retki on ollutkin tavallinen
retki. Sitä enemmän leipä repuissa nyt pysyy pyhänä." **6** Niin
pappi antoi hänelle pyhää leipää; sillä siellä ei ollut muuta leipää

kuin näkyleipiä, jotka oli siirretty pois Herran edestä, että sinne
samana päivänä, jona ne oli otettu pois, pantaisiin tuoreet leivät.
7 Mutta siellä oli sinä päivänä eristettynä Herran edessä eräs
Saulin palvelija, nimeltä Dooeg, edomilainen, Saulin paimenten
päämies. **8** Ja Daavid kysyi vielä Ahimelekiltä: "Eikö sinulla
ole täällä yhtään keihästä tai miekkaa? Sillä minä en ottanut
mukaani, en miekkaani enkä muita aseitani, koska kuninkaan
asia oli niin kiireellinen." **9** Pappi vastasi: "On, sen filistealaisen
Goljatin miekka, jonka sinä surmasit Tammilaaksossa; katso,
se on vaippaan käärittynä tuolla kasukan takana. Jos tahdot
ottaa itsellesi sen, niin ota; sillä muuta kuin se ei täällä ole."
Daavid sanoi: "Ei ole toista sen vertaista; anna se minulle".
10 Sitten Daavid nousi ja pakeni sinä päivänä Saulia ja tuli
Aakiin, Gatin kuninkaan, luo. **11** Mutta Aakiin palvelijat sanoivat
hänelle: "Eikö tämä ole Daavid, sen maan kuningas? Eivätkö he
karkeloiden virittäneet hänelle tätä laulua: 'Saul voitti tuhat, mutta
Daavid kymmenentuhatta'?" **12** Daavid pani mieleensä nämä
sanat ja pelkäsi suuresti Aakista, Gatin kuningasta. **13** Niin hän
tekeytyi mielipuoleksi heidän silmiensä edessä ja raivosi heidän
käsissään ja piirusteli portin oviin ja valutti sylkeä partaansa. **14**
Silloin Aakis sanoi palvelijoilleen: "Näettehän, että mies on hullu.
Miksi toitte hänet minun luokseni? **15** Puuttuuko minulta hulluja,
kun toitte tämän hulluttelemaan minun eteeni? Tällainenko saisi
tulla minun hoviini?"

22 Niin Daavid lähti sieltä ja pääsi pakoon Adullamin luolaan.
Ja kun hänen veljensä ja koko hänen isänsä perhe kuulivat
sen, tulivat he sinne hänen luoksensa. **2** Ja hänen luoksensa
kokoontui kaikenlaista ahdingossa olevaa, velkaantunutta ja
katkeroitunutta väkeä, ja hän rupesi heidän päämiehekseen.

Näin liittyi häneen noin neljäsataa miestä. **3** Sieltä Daavid meni
Mooabin Mispeen. Ja hän sanoi Mooabin kuninkaalle: "Salli
minun isäni ja äitini tulla asumaan teidän luoksenne, kunnes
saan tietää, mitä Jumala minulle tekee". **4** Ja hän vei heidät
Mooabin kuninkaan eteen; ja he jäivät tämän luo kaikeksi aikaa,
minkä Daavid oli vuorilinnassa. **5** Mutta profeetta Gaad sanoi
Daavidille: "Älä jää vuorilinnaan; lähde täältä ja mene Juudan
maahan". Niin Daavid lähti ja tuli Jaar-Heretiin. **6** Ja Saul
kuuli, että oli saatu vihiä Daavidista ja niistä miehistä, jotka
olivat hänen kanssaan; ja Saul istui Gibeassa tamariskipuun
alla kummulla, keihäs kädessä, ja kaikki hänen palvelijansa
seisoivat hänen luonaan. **7** Niin Saul sanoi palvelijoilleen, jotka
seisoivat hänen luonaan: "Kuulkaa, benjaminilaiset! Antaako
Iisain poika teillekin kaikille pellot ja viinitarhat, ja tekeekö hän
teidät kaikki tuhannen-ja sadanpäämiehiksi? **8** Tehän olette
kaikki salaliitossa minua vastaan, eikä kukaan ole ilmaissut
minulle, että oma poikani on tehnyt liiton Iisain pojan kanssa. Ei
kukaan teistä välitä niin paljoa minusta, että olisi ilmaissut sen
minulle. Sillä minun poikani on yllyttänyt palvelijani väijymään
minua, niinkuin nyt tapahtuu." **9** Niin edomilainen Dooeg, joka
seisoi siinä Saulin palvelijain kanssa, vastasi ja sanoi: "Minä näin
Iisain pojan tulevan Noobiin, Ahimelekin, Ahitubin pojan, luo. **10**
Tämä kysyi hänelle neuvoa Herralta ja evästi hänet ja antoi
hänelle filistealaisen Goljatin miekan." **11** Silloin kuningas lähetti
kutsumaan pappi Ahimelekin, Ahitubin pojan, ja koko hänen
isänsä suvun, Noobin papit. Ja he tulivat kaikki kuninkaan luo.
12 Niin Saul sanoi: "Kuule, Ahitubin poika!" Hän vastasi: "Tässä
olen, Herrani". **13** Saul sanoi hänelle: "Miksi te olette salaliitossa
minua vastaan, sinä ja Iisain poika, koska sinä olet antanut

hänelle leipää ja miekan ja kysynyt hänelle Herralta neuvoa,
että hän ryhtyisi väijymään minua, niinkuin nyt tapahtuu?" **14**
Ahimelek vastasi kuninkaalle ja sanoi: "Kuka on kaikkien sinun
palvelijaisi joukossa niin uskottu kuin Daavid, joka on kuninkaan
vävy ja sinun henkivartiostosi päällikkö ja on korkeassa arvossa
sinun hovissasi? **15** Enhän minä nyt ensi kertaa kysynyt hänelle
Jumalalta neuvoa. Pois se! Älköön kuningas lukeko mitään viaksi
minulle, palvelijalleen, älköönkä kaikelle minun isäni suvulle, sillä
palvelijasi ei tietänyt kaikesta tästä vähän vähääkään." **16** Mutta
kuningas sanoi: "Sinun on kuolemalla kuoltava, Ahimelek, sinun
ja koko sinun isäsi suvun". **17** Ja kuningas sanoi henkivartijoille,
jotka seisoivat hänen luonaan: "Käykää tänne ja surmatkaa
Herran papit, sillä hekin pitävät Daavidin puolta; ja vaikka tiesivät
hänen paenneen, eivät he ilmoittaneet sitä minulle". Mutta
kuninkaan palvelijat eivät tahtoneet ojentaa kättään lyömään
kuoliaaksi Herran pappeja. **18** Niin kuningas sanoi Dooegille:
"Käy sinä tänne ja lyö papit kuoliaaksi". Ja edomilainen Dooeg
astui esiin ja löi papit kuoliaaksi; ja hän tappoi sinä päivänä
kahdeksankymmentä viisi pellavakasukkaa kantavaa miestä. **19**
Myös pappiskaupungin Noobin asukkaat hän surmasi miekan
terällä, sekä miehet että naiset, sekä lapset että imeväiset;
jopa raavaat, aasit ja lampaatkin hän tappoi miekan terällä.
20 Ainoastaan yksi Ahimelekin, Ahitubin pojan, poika, nimeltä
Ebjatar, pelastui ja pakeni Daavidin luo. **21** Ja Ebjatar kertoi
Daavidille, että Saul oli tappanut Herran papit. **22** Niin Daavid
sanoi Ebjatarille: "Minä ymmärsin jo silloin, että edomilainen
Dooeg, kun hän oli siellä, oli ilmaiseva sen Saulille. Minä olen
syypää koko sinun isäsi suvun, joka hengen, kuolemaan. **23** Jää

minun luokseni, älä pelkää; sillä joka väijyy sinun henkeäsi, se
väijyy minun henkeäni. Minun luonani sinä olet turvassa."

23 Daavidille ilmoitettiin: "Katso, filistealaiset ovat taistelemassa
Kegilaa vastaan ja ryöstävät puimatantereita". **2** Niin Daavid kysyi
Herralta: "Menenkö minä ja lyönkö nämä filistealaiset maahan?"
Herra vastasi Daavidille: "Mene, lyö filistealaiset maahan ja
pelasta Kegila". **3** Mutta Daavidin miehet sanoivat hänelle:
"Mehän elämme pelossa jo täällä Juudassa. Menisimmekö vielä
Kegilaan filistealaisten taistelurivejä vastaan?" **4** Niin Daavid
kysyi taas Herralta, ja Herra vastasi hänelle ja sanoi: "Nouse ja
mene alas Kegilaan; sillä minä annan filistealaiset sinun käsiisi".
5 Ja Daavid meni miehinensä Kegilaan ja ryhtyi taisteluun
filistealaisia vastaan ja kuljetti heidän karjansa pois ja tuotti heille
suuren tappion. Näin Daavid pelasti Kegilan asukkaat. **6** Ja kun
Ebjatar, Ahimelekin poika, pakeni Daavidin luo Kegilaan, seurasi
kasukka hänen mukanaan. **7** Saulille ilmoitettiin, että Daavid oli
mennyt Kegilaan. Niin Saul sanoi: "Jumala on jättänyt hänet
minun käsiini, sillä hän on itse sulkenut itsensä sisälle, kun on
mennyt kaupunkiin, jossa on ovet ja salvat". **8** Sitten Saul kuulutti
kaiken kansan sotaan, menemään alas Kegilaan, piirittämään
Daavidia ja hänen miehiänsä. **9** Kun Daavid sai tietää, että
Saul hankki hänelle tuhoa, sanoi hän pappi Ebjatarille: "Tuo
tänne kasukka". **10** Ja Daavid sanoi: "Herra, Israelin Jumala!
Sinun palvelijasi on kuullut, että Saul aikoo tulla Kegilaan
hävittämään kaupungin minun tähteni. **11** Luovuttavatko Kegilan
miehet minut hänen käsiinsä? Tuleeko Saul, niinkuin palvelijasi
on kuullut? Herra, Israelin Jumala, ilmoita se palvelijallesi."
Herra vastasi: "Tulee". **12** Ja Daavid kysyi vielä: "Luovuttavatko
Kegilan miehet minut ja minun mieheni Saulin käsiin?" Herra

vastasi: "Luovuttavat". **13** Niin Daavid nousi miehinensä, joita oli
noin kuusisataa miestä, ja he lähtivät Kegilasta ja kuljeskelivat
paikasta toiseen. Mutta kun Saulille kerrottiin, että Daavid oli
päässyt pakoon Kegilasta, luopui hän retkestänsä. **14** Ja Daavid
oleskeli erämaassa vuorten huipuilla; hän oleskeli Siifin erämaan
vuoristossa. Ja Saul etsi häntä kaiken aikaa, mutta Jumala ei
antanut häntä tämän käsiin. **15** Daavid huomasi, että Saul oli
lähtenyt väijymään hänen henkeänsä, ja Daavid oli Hooreksessa,
Siifin erämaassa. **16** Silloin Saulin poika Joonatan nousi ja
meni Daavidin luo Hoorekseen ja rohkaisi häntä Jumalassa. **17**
Hän sanoi hänelle: "Älä pelkää; sillä minun isäni Saulin käsi
ei ole tapaava sinua, vaan sinusta tulee Israelin kuningas, ja
minä tulen olemaan lähinnä sinua. Myös minun isäni Saul tietää
kyllä sen." **18** Sitten he molemmat tekivät liiton Herran edessä.
Ja Daavid jäi Hoorekseen, mutta Joonatan palasi kotiinsa. **19**
Mutta siifiläisiä meni Saulin luo Gibeaan, ja he sanoivat: "Daavid
piileksii meillä päin, vuorten huipuilla Hooreksessa, Gibeat-
Hakilassa, joka on kallioerämaasta etelään. **20** Niin tule nyt
sinne, kuningas, milloin vain haluat tulla; me kyllä luovutamme
hänet kuninkaan käsiin." **21** Saul sanoi: "Herra siunatkoon teitä,
kun te säälitte minua. **22** Menkää, pitäkää häntä vielä silmällä,
tiedustelkaa ja katsokaa, missä paikassa hänen jalkansa liikkuu
ja kuka hänet on siellä nähnyt; sillä minulle on sanottu, että hän
on hyvin kavala. **23** Katsokaa ja tiedustelkaa kaikki piilopaikat,
joihin hän voi piiloutua. Palatkaa sitten minun luokseni ja tuokaa
varmat tiedot, niin minä lähden teidän kanssanne. Ja jos hän on
tässä maassa, niin minä etsin hänet kaikkien Juudan sukujen
seasta." **24** Ja he nousivat ja menivät Siifiin Saulin edellä.
Mutta Daavid miehineen oli Maaonin erämaassa, aromaassa,

kallioerämaasta etelään. **25** Kun Saul miehineen meni etsimään
Daavidia, ilmoitettiin se tälle, ja hän laskeutui eräälle kalliolle ja
jäi Maaonin erämaahan. Kun Saul kuuli sen, lähti hän ajamaan
Daavidia takaa Maaonin erämaahan. **26** Ja Saul kulki vuoren
toista puolta ja Daavid miehineen vuoren toista puolta. Ja
kun Daavid riensi pakoon Saulin tieltä ja Saul miehinensä oli
kiertämässä Daavidia ja hänen miehiänsä, ottaaksensa heidät
kiinni, **27** tuli sanansaattaja Saulin luo ja sanoi: "Tule kiiruusti,
sillä filistealaiset ovat hyökänneet maahan". **28** Silloin Saul
lakkasi ajamasta takaa Daavidia ja lähti filistealaisia vastaan.
Siitä se paikka sai nimekseen Mahlekotkallio. **29** Mutta Daavid
lähti sieltä ja oleskeli Een-Gedin vuorten huipuilla.

24 Ja kun Saul palasi ajamasta filistealaisia takaa, ilmoitettiin
hänelle: "Katso, Daavid on Een-Gedin erämaassa". **2** Niin Saul
otti kolmetuhatta valiomiestä koko Israelista ja meni etsimään
Daavidia ja hänen miehiään Kauriskallioiden itäpuolelta. **3** Ja
kun hän tuli tien varrella oleville karjatarhoille, oli siellä luola; ja
Saul meni luolaan tarpeelleen. Mutta Daavid ja hänen miehensä
istuivat luolan perällä. **4** Niin Daavidin miehet sanoivat hänelle:
"Katso, tämä on se päivä, josta Herra on sanonut sinulle: 'Minä
annan vihamiehesi sinun käsiisi, tehdäksesi hänelle, mitä hyväksi
näet'". Ja Daavid nousi ja leikkasi salaa kappaleen Saulin viitan
liepeestä. **5** Mutta sen jälkeen Daavidin omatunto soimasi häntä
siitä, että hän oli leikannut Saulin viitan lievettä. **6** Ja hän sanoi
miehillensä: "Pois se! Herra varjelkoon minua tekemästä sitä
herralleni, Herran voidellulle, että satuttaisin käteni häneen; sillä
hän on Herran voideltu". **7** Ja Daavid kovisti miehiänsä eikä
sallinut heidän hyökätä Saulin kimppuun. Niin Saul nousi luolasta
ja meni matkaansa. **8** Senjälkeen Daavid myös nousi, lähti

luolasta ja huusi Saulin jälkeen: "Minun herrani, kuningas!" Kun
Saul katsahti taaksensa, kumartui Daavid kasvoilleen maahan
ja osoitti kunnioitusta. **9** Ja Daavid sanoi Saulille: "Miksi sinä
kuuntelet ihmisten puhetta, jotka sanovat: 'Daavid hankkii sinulle
onnettomuutta'? **10** Katso, näethän nyt omin silmin, kuinka Herra
tänä päivänä antoi sinut minun käsiini luolassa, mutta minä
säästin sinut, vaikka minua neuvottiin tappamaan sinut; sillä
minä ajattelin: 'Minä en satuta kättäni herraani; sillä hän on
Herran voideltu'. **11** Katso itse, isäni, katso tätä viittasi liepeen
kappaletta, joka on minun kädessäni. Kun minä leikkasin sen
sinun viittasi liepeestä enkä sinua tappanut, niin ymmärrä siitä
ja näe, ettei minulla ole tekeillä mitään pahaa tai rikollista ja
etten minä ole sinua vastaan rikkonut, vaikka sinä vainoat
minua ottaaksesi minulta hengen. **12** Herra tuomitkoon meidän
välillämme, minun ja sinun, ja Herra kostakoon sinulle minun
puolestani, mutta minun käteni ei sinuun satu. **13** On, niinkuin
vanha sananlasku sanoo: 'Jumalattomuus tulee jumalattomista';
mutta minun käteni ei sinuun satu. **14** Kenen jälkeen Israelin
kuningas on lähtenyt? Ketä sinä ajat takaa? Koiranraatoa,
yhtä kirppua! **15** Herra olkoon tuomari ja tuomitkoon meidän
välillämme, minun ja sinun; hän nähköön ja ajakoon minun asiani
ja auttakoon minut sinun käsistäsi oikeuteeni." **16** Kun Daavid oli
päättänyt tämän puheensa Saulille, sanoi Saul: "Eikö se ole
sinun äänesi, poikani Daavid?" Ja Saul korotti äänensä ja itki. **17**
Ja hän sanoi Daavidille: "Sinä olet minua vanhurskaampi, sillä
sinä olet tehnyt minulle hyvää, vaikka minä olen tehnyt sinulle
pahaa. **18** Sinä olet tänä päivänä osoittanut hyvyyttäsi minua
kohtaan, kun et tappanut minua, vaikka Herra oli antanut minut
sinun käsiisi. **19** Sillä kun joku kohtaa vihollisensa, päästääkö hän

hänet menemään rauhassa? Herra palkitkoon sinulle runsaasti
sen, mitä olet tänä päivänä tehnyt minulle. **20** Ja katso, nyt minä
tiedän, että sinä tulet kuninkaaksi ja että Israelin kuninkuus on
pysyvä sinun kädessäsi. **21** Niin vanno nyt minulle Herran kautta,
ettet hukuta minun jälkeläisiäni etkä hävitä minun nimeäni isäni
suvusta." **22** Ja Daavid vannoi Saulille. Sitten Saul meni kotiinsa;
mutta Daavid ja hänen miehensä nousivat vuorilinnaan.

25 Ja Samuel kuoli, ja koko Israel kokoontui pitämään hänen
valittajaisiaan, ja he hautasivat hänet hänen kotipaikkaansa
Raamaan. Ja Daavid nousi ja meni Paaranin erämaahan. **2**
Ja Maaonissa oli mies, jolla oli karjataloutensa Karmelissa, ja
se mies oli hyvin rikas: hänellä oli kolmetuhatta lammasta ja
tuhat vuohta. Ja hän oli keritsemässä lampaitansa Karmelissa.
3 Miehen nimi oli Naabal, ja hänen vaimonsa nimi oli Abigail.
Vaimo oli hyvin ymmärtäväinen ja vartaloltaan kaunis, mutta
mies oli tyly ja menoissaan raaka; hän oli kaalebilainen. **4** Ja
kun Daavid kuuli erämaassa, että Naabal keritsi lampaitansa,
5 lähetti hän sinne kymmenen nuorta miestä, ja Daavid sanoi
nuorille miehille: "Menkää Karmeliin, ja kun tulette Naabalin
luo, niin tervehtikää häntä minun nimessäni **6** ja sanokaa
sille eläjälle: 'Sinä elät rauhassa; rauhassa elää myös sinun
perheesi ja kaikki, mitä sinulla on. **7** Minä olen nyt kuullut, että
sinulla on lammasten keritsiäiset. Sinun paimenesi ovat olleet
meidän läheisyydessämme; me emme ole heitä loukanneet,
eikä heiltä ole mitään hävinnyt koko sinä aikana, minkä ovat
olleet Karmelissa. **8** Kysy nuorilta miehiltäsi, niin he sanovat sen
sinulle. Saakoot siis nämä miehet armon sinun silmiesi edessä,
sillä mehän olemme tulleet juhlapäivänä. Anna sentähden
palvelijoillesi ja pojallesi Daavidille sitä, mitä sinulla on käsillä.'" **9**

Kun Daavidin miehet tulivat sinne, puhuivat he Daavidin nimessä
Naabalille tämän kaiken ja jäivät hiljaa odottamaan. **10** Mutta
Naabal vastasi Daavidin palvelijoille ja sanoi: "Kuka Daavid on,
kuka on Iisain poika? Tätä nykyä on paljon orjia, jotka karkaavat
isäntäinsä luota. **11** Ottaisinko minä ruokani ja juomani ja teuraani,
jotka olen teurastanut keritsiäisiini, ja antaisin ne miehille, jotka
ovat kotoisin ties mistä?" **12** Niin Daavidin miehet kääntyivät ja
menivät pois, ja tultuaan takaisin he kertoivat hänelle tämän
kaiken. **13** Niin Daavid sanoi miehillensä: "Jokainen sitokoon
miekkansa vyölleen". Ja jokainen sitoi miekkansa vyölleen; ja
Daavid itsekin sitoi miekkansa vyölleen. Ja noin neljäsataa miestä
lähti seuraamaan Daavidia, mutta kaksisataa jäi kuormaston
luo. **14** Mutta eräs nuori mies toi sanan Abigailille, Naabalin
vaimolle, ja sanoi: "Katso, Daavid on lähettänyt sanansaattajia
erämaasta tervehtimään meidän isäntäämme, mutta hän vain
haukkui heitä. **15** Ne miehet ovat kuitenkin olleet meille varsin
hyviä: he eivät loukanneet meitä, eikä meiltä mitään hävinnyt
koko sinä aikana, minkä kuljeskelimme heidän läheisyydessään
ollessamme kedolla. **16** He olivat muurina meidän ympärillämme
yöllä ja päivällä koko sen ajan, minkä oleskelimme heidän
läheisyydessään paimentaessamme lampaita. **17** Niin ajattele nyt
sinä ja katso, mitä voit tehdä, sillä onnettomuus uhkaa meidän
isäntäämme ja koko hänen taloansa. Hän itse on kelvoton
mies, niin ettei hänelle auta puhua." **18** Niin Abigail otti joutuin
kaksisataa leipää, kaksi leiliä viiniä, viisi lampaanpaistia, viisi
sea-mittaa paahdettuja jyviä, sata rusinakakkua ja kaksisataa
viikunakakkua ja pani ne aasien selkään. **19** Ja hän sanoi
palvelijoillensa: "Menkää minun edelläni, minä tulen jäljessänne".
Mutta miehellensä Naabalille hän ei sitä ilmoittanut. **20** Kun

hän sitten ratsasti aasilla alas mäkeä vuoren suojassa, niin
katso, Daavid miehinensä tuli toista mäkeä alas häntä vastaan,
niin että hän joutui kohtaamaan heidät. **21** Mutta Daavid oli
sanonut: "Mitään saamatta minä olen suojellut kaikkea, mitä tällä
miehellä oli erämaassa, niin ettei mitään ole hävinnyt kaikesta,
mitä hänellä oli. Hän on palkinnut minulle hyvän pahalla. **22**
Jumala rangaiskoon Daavidin vihamiehiä nyt ja vasta: totisesti,
minä en jätä kaikesta hänen väestänsä huomenaamuksi henkiin
yhtään miehenpuolta." **23** Mutta kun Abigail näki Daavidin,
laskeutui hän kiiruusti aasin selästä maahan, lankesi kasvoilleen
Daavidin eteen ja kumartui maahan. **24** Ja kun hän oli langennut
hänen jalkainsa juureen, sanoi hän: "Minun on syy, herrani.
Mutta salli palvelijattaresi puhua sinulle ja kuule palvelijattaresi
sanoja. **25** Älköön herrani välittäkö mitään tuosta kelvottomasta
miehestä, Naabalista, sillä nimi on miestä myöten. Naabal on
hänen nimensä, ja houkkamainen hän on. Mutta minä, sinun
palvelijattaresi, en ole nähnyt niitä miehiä, jotka sinä, herrani,
lähetit. **26** Ja nyt, herrani, niin totta kuin Herra elää ja niin totta
kuin sinä itse elät, jonka Herra on estänyt joutumasta verivelan
alaiseksi ja auttamasta itseäsi omalla kädelläsi: käyköön nyt
sinun vihamiehillesi ja kaikille, jotka hankkivat onnettomuutta
minun herralleni, niinkuin Naabalille. **27** Ja nyt annettakoon
tämä tervehdyslahja, jonka palvelijattaresi on herralleni tuonut,
niille miehille, jotka seuraavat herraani. **28** Anna palvelijattaresi
rikkomus anteeksi. Sillä Herra on rakentava minun herralleni
pysyväisen huoneen, koska minun herrani käy Herran sotia;
eikä mitään pahaa löydetä sinussa koko elinaikanasi. **29** Ja jos
joku nousee vainoamaan sinua ja väijymään sinun henkeäsi,
niin herrani henki on tallella elävien kukkarossa Herran, sinun

Jumalasi, tykönä; mutta sinun vihollistesi hengen hän lingolla
linkoaa pois. **30** Ja kun Herra tekee minun herralleni kaiken
hyvän, josta hän on sinulle puhunut, ja määrää sinut Israelin
ruhtinaaksi, **31** niin ei sinua kaada eikä herrani tuntoa vaivaa
se, että olisit aiheettomasti vuodattanut verta ja että herrani
olisi itse auttanut itseänsä. Mutta kun Herra on tekevä hyvää
minun herralleni, niin muista palvelijatartasi." **32** Niin Daavid
sanoi Abigailille: "Kiitetty olkoon Herra, Israelin Jumala, joka tänä
päivänä lähetti sinut minua vastaan. **33** Ja siunattu olkoon sinun
ymmärtäväisyytesi, ja siunattu ole sinä itse, joka tänä päivänä
estit minut joutumasta verivelan alaiseksi ja auttamasta itseäni
omalla kädelläni. **34** Mutta niin totta kuin Herra, Israelin Jumala,
elää, hän, joka on pidättänyt minut tekemästä sinulle pahaa: jollet
sinä joutuin olisi tullut minua vastaan, niin totisesti ei Naabalin
väestä olisi huomenna aamun valjetessa ollut jäljellä yhtään
miehenpuolta." **35** Sitten Daavid otti häneltä, mitä hän oli hänelle
tuonut, ja sanoi hänelle: "Mene rauhassa kotiisi. Katso, minä olen
kuullut sinua ja tehnyt sinulle mieliksi." **36** Kun Abigail sitten tuli
Naabalin luo, oli tällä talossansa pidot, niinkuin kuninkaan pidot;
ja Naabalin sydän oli iloinen, ja hän oli kovin juovuksissa. Niin
hän ei kertonut Naabalille mitään, ennenkuin aamu valkeni. **37**
Mutta seuraavana aamuna, kun Naabalista humala oli haihtunut,
kertoi hänen vaimonsa hänelle, mitä oli tapahtunut. Silloin hänen
sydämensä kuoleutui hänen povessaan, ja hän ikäänkuin kivettyi.
38 Ja noin kymmenen päivän kuluttua Herra löi Naabalia, niin
että hän kuoli. **39** Kun Daavid kuuli, että Naabal oli kuollut, sanoi
hän: "Kiitetty olkoon Herra, joka on kostanut Naabalille minun
häväistykseni ja pidättänyt palvelijansa pahasta ja kääntänyt
Naabalin pahuuden hänen oman päänsä päälle". Senjälkeen

Daavid lähetti sanomaan Abigailille, että hän halusi ottaa hänet
vaimokseen. **40** Ja kun Daavidin palvelijat tulivat Abigailin
luo Karmeliin, puhuivat he hänelle ja sanoivat: "Daavid lähetti
meidät sinun luoksesi ottamaan sinut hänelle vaimoksi". **41** Niin
hän nousi ylös, kumartui kasvoilleen maahan ja sanoi: "Katso,
palvelijattaresi on valmis rupeamaan orjattareksi ja pesemään
herrani palvelijain jalat". **42** Sitten Abigail nousi kiiruusti ylös
ja istuutui aasin selkään, samoin hänen viisi palvelijatartansa,
jotka olivat hänellä seuralaisina. Ja niin hän seurasi Daavidin
sanansaattajia ja tuli hänen vaimoksensa. **43** Daavid oli nainut
myös Ahinoamin Jisreelistä, niin että he molemmat tulivat hänen
vaimoikseen. **44** Mutta Saul oli antanut tyttärensä Miikalin,
Daavidin vaimon, Paltille, Laiksen pojalle, joka oli kotoisin
Gallimista.

26 Siifiläiset tulivat Saulin luo Gibeaan ja sanoivat: "Daavid
piileksii Gibeat-Hakilassa, kallioerämaan puolella". **2** Niin Saul
nousi ja meni Siifin erämaahan, ja hänen kanssansa kolmetuhatta
Israelin valiomiestä, etsimään Daavidia Siifin erämaasta. **3** Ja
Saul leiriytyi Gibeat-Hakilaan, joka on kallioerämaan puolella
tien varrella. Mutta Daavid oleskeli erämaassa. Ja kun Daavid
huomasi, että Saul oli tullut hänen jäljessään erämaahan, **4**
lähetti hän vakoojia ja sai varman tiedon Saulin tulosta. **5** Niin
Daavid nousi ja meni siihen paikkaan, johon Saul oli leiriytynyt;
ja Daavid näki, missä paikassa Saul ja hänen sotapäällikkönsä
Abner, Neerin poika, makasivat. Saul näet makasi leirissä,
ja väki oli asettunut hänen ympärilleen. **6** Ja Daavid puhui
heettiläiselle Ahimelekille ja Abisaille, Serujan pojalle, Jooabin
veljelle, ja sanoi: "Kuka lähtee minun kanssani Saulin tykö
leiriin?" Abisai vastasi: "Minä lähden sinun kanssasi". **7** Niin

Daavid ja Abisai menivät yöllä väen luo ja näkivät, että Saul
makasi ja nukkui leirissä, ja hänen keihäänsä oli pistettynä
maahan hänen päänpohjiinsa; mutta Abner ja väki makasivat
hänen ympärillänsä. **8** Ja Abisai sanoi Daavidille: "Jumala on
tänä päivänä antanut vihamiehesi sinun käsiisi. Salli nyt minun
keihästää hänet maahan; yksi isku vain, toista ei tarvita." **9**
Mutta Daavid vastasi Abisaille: "Älä surmaa häntä; sillä kuka
on rankaisematta satuttanut kätensä Herran voideltuun?" **10**
Ja Daavid sanoi vielä: "Niin totta kuin Herra elää: Herra itse
lyö hänet, tahi hänen kuolinpäivänsä tulee, tahi hän menee
sotaan ja tuhoutuu siellä. **11** Mutta minä en satuta kättäni Herran
voideltuun. Pois se, Herra varjelkoon! Vaan ota nyt keihäs
hänen päänpohjistaan ja vesiastia, ja sitten menkäämme." **12** Ja
Daavid otti keihään ja vesiastian Saulin päänpohjista, ja sitten
he menivät tiehensä. Eikä kukaan nähnyt tai huomannut sitä,
eikä kukaan herännyt, vaan he nukkuivat kaikki; sillä Herran
lähettämä raskas uni oli vallannut heidät. **13** Kun sitten Daavid
oli tullut toiselle puolelle, asettui hän kauas vuoren laelle, pitkän
välimatkan päähän. **14** Ja Daavid huusi väelle ja Abnerille,
Neerin pojalle, ja sanoi: "Etkö vastaa, Abner?" Abner vastasi ja
sanoi: "Kuka sinä olet, joka niin huudat kuninkaalle?" **15** Daavid
sanoi Abnerille: "Sinähän olet mies, eikä sinun vertaistasi ole
Israelissa. Miksi et sitten vartioinut herraasi, kuningasta? Sillä
joku kansasta tuli surmaamaan kuningasta, sinun herraasi. **16**
Ei ole hyvin tehty, mitä sinä olet tehnyt. Niin totta kuin Herra
elää: te olette kuoleman omat, koska ette vartioineet herraanne,
Herran voideltua. Katsohan nyt: missä ovat kuninkaan keihäs
ja vesiastia, jotka olivat hänen päänpohjissaan?" **17** Niin Saul
tunsi Daavidin äänen ja sanoi: "Sehän on sinun äänesi, poikani

Daavid". Daavid vastasi: "Niin on, herrani, kuningas". **18** Ja hän
sanoi vielä: "Miksi herrani vainoaa palvelijaansa? Mitä minä olen
tehnyt, tahi mitä pahaa minulla on tekeillä? **19** Kuulkoon nyt
herrani, kuningas, mitä hänen palvelijansa sanoo: Jos Herra
on yllyttänyt sinut minua vastaan, niin saakoon hän tuntea
ruokauhrin hajua; mutta jos sen ovat tehneet ihmiset, niin
olkoot he kirotut Herran edessä, koska tänä päivänä karkoittavat
minut pois Herran perintöosasta, sanoen: 'Mene ja palvele
muita jumalia'. **20** Älköön kuitenkaan minun vereni vuotako
maahan siellä kaukana Herran kasvoista. Niin, Israelin kuningas
on lähtenyt liikkeelle etsimään yhtä kirppua, niinkuin ajetaan
peltokanaa vuorilla." **21** Niin Saul sanoi: "Minä olen tehnyt syntiä.
Tule takaisin, poikani Daavid; sillä minä en enää tee sinulle
pahaa, koska minun henkeni tänä päivänä on ollut kallis sinun
silmissäsi. Katso, minä olen tehnyt tyhmästi ja erehtynyt kovin
pahoin." **22** Daavid vastasi ja sanoi: "Tässä on kuninkaan keihäs;
tulkoon joku miehistä tänne ottamaan sen. **23** Herra palkitsee
jokaiselle hänen vanhurskautensa ja uskollisuutensa. Sillä Herra
antoi sinut tänä päivänä minun käsiini, mutta minä en tahtonut
satuttaa kättäni Herran voideltuun. **24** Katso, niinkuin sinun
henkesi tänä päivänä on ollut suuriarvoinen minun silmissäni,
niin on myös minun henkeni oleva suuriarvoinen Herran silmissä,
ja hän on pelastava minut kaikesta hädästä." **25** Saul sanoi
Daavidille: "Siunattu ole sinä, poikani Daavid! Mihin sinä ryhdyt,
siihen sinä pystyt." Sitten Daavid meni pois, ja Saul palasi
kotiinsa.

27 Mutta Daavid ajatteli mielessään: "Kerran Saulin käsi
kuitenkin tuhoaa minut. Minulla ei ole muuta neuvoa kuin
pelastautua filistealaisten maahan. Silloin Saul huomaa turhaksi

enää etsiä minua kaikkialta Israelin alueelta, ja niin minä pelastun
hänen käsistänsä." **2** Niin Daavid nousi ja meni, hän ja ne
kuusisataa miestä, jotka olivat hänen kanssaan, Aakiin, Maaokin
pojan, Gatin kuninkaan, luo. **3** Ja Daavid asettui miehinensä
Aakiin luo Gatiin. Jokaisella oli perheensä mukanaan, Daavidilla
molemmat vaimonsa, jisreeliläinen Ahinoam ja karmelilainen
Abigail, Naabalin vaimo. **4** Kun sitten Saulille ilmoitettiin, että
Daavid oli paennut Gatiin, ei hän enää etsinyt häntä. **5** Ja
Daavid sanoi Aakiille: "Jos minä olen saanut armon sinun
silmiesi edessä, niin annettakoon minulle paikka jossakin
maaseutukaupungissa, asuakseni siellä. Sillä miksi sinun
palvelijasi asuisi kuninkaan kaupungissa sinun luonasi?" **6** Niin
Aakis antoi hänelle sinä päivänä Siklagin. Sentähden on Siklag
Juudan kuningasten oma vielä tänä päivänä. **7** Aika, jonka
Daavid asui filistealaisten maassa, oli vuosi ja neljä kuukautta. **8**
Daavid lähti miehinensä, ja he tekivät ryöstöretkiä gesurilaisten,
geresiläisten ja amalekilaisten maahan. Sillä nämä asuivat siinä
maassa, joka muinoin ulottui Suuriin päin ja Egyptin maahan asti.
9 Ja hävittäessään maata Daavid ei jättänyt yhtään miestä eikä
naista henkiin, otti lampaat, raavaat, aasit, kamelit ja vaatteet ja
palasi sitten takaisin ja tuli Aakiin luo. **10** Ja kun Aakis kysyi: "Ette
kai ole tänään tehneet ryöstöretkeä?" vastasi Daavid: "Kyllä,
Juudan Etelämaahan", tahi: "Jerahmeelilaisten Etelämaahan",
tahi: "Keeniläisten Etelämaahan". **11** Daavid ei jättänyt yhtään
miestä eikä naista henkiin, vietäväksi Gatiin, sillä hän ajatteli:
"Ne voisivat kertoa meistä ja sanoa: 'Näin on Daavid tehnyt,
tämä on ollut hänen tapansa kaiken aikaa, minkä hän asui
filistealaisten maassa'". **12** Ja Aakis luotti Daavidiin ja ajatteli:

"Hän on saattanut itsensä kansansa Israelin vihoihin ja tulee
olemaan minun palvelijani ainiaan".

28 Siihen aikaan filistealaiset kokosivat joukkonsa sotaretkelle
Israelia vastaan. Ja Aakis sanoi Daavidille: "Tiedä, että sinun
on miehinesi lähdettävä minun kanssani sotajoukon mukana".
2 Daavid vastasi Aakiille: "Hyvä! Sinä tulet tietämään, mitä
palvelijasi saa aikaan." Aakis sanoi Daavidille: "Siispä minä
asetan sinut oman pääni vartijaksi koko täksi aikaa". **3** Samuel oli
kuollut, ja koko Israel oli pitänyt hänelle valittajaiset; ja he olivat
haudanneet hänet hänen kaupunkiinsa Raamaan. Ja Saul oli
toimittanut pois maasta vainaja-ja tietäjähenkien manaajat. **4** Ja
filistealaiset kokoontuivat, ja he tulivat ja leiriytyivät Suunemiin.
Niin Saulkin kokosi koko Israelin, ja he leiriytyivät Gilboaan.
5 Mutta kun Saul näki filistealaisten leirin, peljästyi hän, ja
hänen sydämensä vapisi kovin. **6** Ja Saul kysyi Herralta, mutta
Herra ei vastannut hänelle, ei unissa, ei uurimin eikä profeettain
kautta. **7** Niin Saul sanoi palvelijoillensa: "Etsikää minulle joku
vaimo, jolla on vallassaan vainajahenki, niin minä menen hänen
luoksensa ja kysyn häneltä". Hänen palvelijansa vastasivat
hänelle: "Katso, Een-Doorissa on vaimo, jolla on vallassaan
vainajahenki". **8** Silloin Saul teki itsensä tuntemattomaksi,
pukeutui toisiin vaatteisiin ja lähti matkalle, mukanansa kaksi
miestä. He tulivat yöllä vaimon luo, ja hän sanoi: "Ennusta
minulle vainajahengen avulla ja nostata minulle se, jonka minä
sinulle sanon". **9** Mutta vaimo vastasi hänelle: "Sinä tiedät
kyllä, mitä Saul on tehnyt, kuinka hän on hävittänyt vainaja-
ja tietäjähenkien manaajat maasta. Miksi virität minulle ansan
tuottaaksesi minulle kuoleman?" **10** Niin Saul vannoi hänelle
Herran kautta ja sanoi: "Niin totta kuin Herra elää: tästä asiasta ei

sinulle tule mitään syytä". **11** Vaimo kysyi: "Kenen minä nostatan
sinulle?" Hän vastasi: "Nostata minulle Samuel". **12** Mutta kun
vaimo näki Samuelin, huudahti hän kovalla äänellä. Ja vaimo
sanoi Saulille: "Miksi olet pettänyt minut? Sinähän olet Saul." **13**
Kuningas sanoi hänelle: "Älä pelkää. Mitä sinä näet?" Vaimo
vastasi Saulille: "Minä näen jumal'olennon nousevan maasta".
14 Hän kysyi häneltä: "Minkä näköinen hän on?" Vaimo vastasi:
"Vanha mies nousee ylös, viittaan verhoutuneena". Niin Saul
ymmärsi, että se oli Samuel, ja kumartui kasvoilleen maahan ja
osoitti kunnioitusta. **15** Ja Samuel sanoi Saulille: "Miksi sinä
olet häirinnyt minua ja nostattanut minut?" Saul vastasi: "Minä
olen suuressa hädässä: filistealaiset sotivat minua vastaan,
ja Jumala on poistunut minusta eikä vastaa minulle enää, ei
profeettain kautta eikä unissa. Niin minä kutsutin sinut, että
ilmoittaisit minulle, mitä minun on tehtävä." **16** Mutta Samuel
vastasi: "Miksi sinä minulta kysyt, kun Herra on poistunut sinusta
ja tullut vihamieheksesi? **17** Herra on tehnyt sen, minkä hän on
minun kauttani puhunut: Herra on reväissyt kuninkuuden sinun
kädestäsi ja on antanut sen toiselle, Daavidille. **18** Kun sinä et
kuullut Herran ääntä etkä tehnyt Amalekille, mitä hänen hehkuva
vihansa vaati, sentähden Herra on tänä päivänä tehnyt sinulle
tämän. **19** Herra antaa myöskin Israelin yhdessä sinun kanssasi
filistealaisten käsiin, ja huomenna olet sinä poikinesi minun
tykönäni; myös Israelin leirin Herra antaa filistealaisten käsiin."
20 Niin Saul siinä tuokiossa kaatui pitkin koko pituuttaan maahan,
sillä hän peljästyi kovin Samuelin puheesta; myös olivat häneltä
voimat lopussa, sillä vuorokauteen hän ei ollut syönyt mitään.
21 Mutta vaimo meni Saulin luo, ja kun hän näki, että tämä oli
kauhun vallassa, sanoi hän hänelle: "Katso, palvelijattaresi kuuli

sinua, minä panin henkeni kämmenelleni ja tottelin käskyä, jonka
sinä minulle lausuit. **22** Niin kuule nyt sinäkin palvelijatartasi ja
salli minun asettaa sinun eteesi palanen leipää, ja syö, että olisit
voimissasi, kun lähdet matkalle." **23** Hän epäsi ja sanoi: "Minä
en syö". Mutta kun hänen palvelijansa yhdessä vaimon kanssa
pyytämällä pyysivät häntä, kuuli hän heitä; ja hän nousi maasta
ja istui vuoteelle. **24** Ja vaimolla oli juottovasikka kotonaan; sen
hän teurasti joutuin. Sitten hän otti jauhoja, sotki ne ja leipoi
niistä happamattomia leipiä. **25** Ja hän toi ruuan Saulin ja hänen
palvelijainsa eteen, ja he söivät. Sitten he nousivat ja lähtivät
samana yönä.

29 Filistealaiset kokosivat kaikki joukkonsa Afekiin, ja
israelilaiset olivat leiriytyneet lähteelle, joka on Jisreelissä. **2** Ja
kun filistealaisten ruhtinaat tulivat satoineen ja tuhansineen, ja
Daavid miehineen tuli viimeiseksi Aakiin kanssa, **3** sanoivat
filistealaisten päälliköt: "Mitä nuo hebrealaiset täällä tekevät?"
Aakis vastasi filistealaisten päälliköille: "Tämähän on Daavid,
Saulin, Israelin kuninkaan, palvelija, joka on ollut minun luonani
toista vuotta, enkä minä ole havainnut hänessä mitään siitä
päivästä alkaen, jona hän siirtyi minun luokseni, tähän päivään
asti". **4** Niin filistealaisten päälliköt vihastuivat häneen; ja
filistealaisten päälliköt sanoivat hänelle: "Toimita tämä mies
takaisin; palatkoon hän siihen paikkaan, jonka sinä olet hänelle
määrännyt. Älköön hän tulko meidän kanssamme taisteluun,
ettei hän taistelussa tulisi meidän vastustajaksemme. Sillä
miten hän voisi hankkia itselleen Herransa suosion paremmin
kuin näiden miesten päillä? **5** Eikö tämä ole se Daavid, jolle
he karkeloiden virittivät tämän laulun: 'Saul voitti tuhat, mutta
Daavid kymmenentuhatta'?" **6** Niin Aakis kutsui Daavidin ja

sanoi hänelle: "Niin totta kuin Herra elää: sinä olet rehellinen, ja
minulle olisi mieleen, että olisit täällä leirissä, lähtisit ja tulisit
minun kanssani; sillä minä en ole havainnut mitään pahaa
sinussa siitä päivästä alkaen, jona tulit minun luokseni, tähän
päivään asti. Mutta ruhtinaille sinä et ole mieluinen. **7** Lähde
siis takaisin ja mene rauhassa, ettet tekisi mitään, joka ei olisi
filistealaisten ruhtinaille mieleen." **8** Daavid sanoi Aakiille: "Mitä
minä olen tehnyt, ja mitä olet havainnut palvelijassasi siitä
päivästä alkaen, jona minä tulin sinun palvelukseesi, tähän
päivään asti, koska en saa tulla taistelemaan herrani, kuninkaan,
vihollisia vastaan?" **9** Aakis vastasi ja sanoi Daavidille: "Minä
tiedän, että sinä olet minulle mieluinen niinkuin Jumalan enkeli;
mutta filistealaisten päälliköt sanovat: 'Hän ei saa lähteä meidän
kanssamme taisteluun'. **10** Nouse siis huomenaamuna varhain,
sinä ja sinun herrasi palvelijat, jotka ovat tulleet kanssasi, ja
lähtekää matkaan huomenaamuna varhain, kun päivä valkenee."
11 Niin Daavid miehinensä lähti varhain seuraavana aamuna
matkalle palatakseen filistealaisten maahan. Mutta filistealaiset
menivät Jisreeliin.

30 Kun Daavid miehinensä kolmantena päivänä tuli Siklagiin,
olivat amalekilaiset tehneet ryöstöretken Etelämaahan ja Siklagiin,
ja he olivat vallanneet Siklagin ja polttaneet sen tulella. **2** Naiset,
mitä siellä oli, sekä pienet että suuret, he olivat ottaneet vangiksi,
surmaamatta ketään; he olivat vieneet ne pois ja menneet
matkoihinsa. **3** Kun Daavid miehinensä tuli kaupunkiin, niin
katso, se oli tulella poltettu, ja heidän vaimonsa, poikansa ja
tyttärensä oli otettu vangiksi. **4** Silloin Daavid ja väki, joka oli
hänen kanssaan, korottivat äänensä ja itkivät, kunnes eivät enää
jaksaneet itkeä. **5** Vangiksi oli otettu myös Daavidin molemmat

vaimot, jisreeliläinen Ahinoam ja Abigail, karmelilaisen Naabalin
vaimo. **6** Ja Daavid joutui suureen hätään, sillä kansa aikoi
kivittää hänet: niin katkeroitunut oli koko kansa, kukin poikiensa
ja tyttäriensä tähden. Mutta Daavid rohkaisi mielensä Herrassa,
Jumalassansa. **7** Ja Daavid sanoi pappi Ebjatarille, Ahimelekin
pojalle: "Tuo minulle kasukka". Niin Ebjatar toi kasukan Daavidille.
8 Ja Daavid kysyi Herralta: "Ajanko takaa tuota rosvojoukkoa?
Saavutanko minä sen?" Hän vastasi hänelle: "Aja, sillä sinä
saavutat sen ja pelastat pelastettavat". **9** Niin Daavid lähti, hän
ja ne kuusisataa miestä, jotka olivat hänen kanssaan, ja he
tulivat Besorin purolle; siihen pysähtyivät ne, jotka olivat jääneet
muista jälkeen. **10** Mutta Daavid jatkoi takaa-ajoa neljänsadan
miehen kanssa; sillä niitä, jotka väsyneinä pysähtyivät eivätkä
menneet Besorin puron poikki, oli kaksisataa miestä. **11** Ja he
tapasivat kedolla egyptiläisen miehen ja toivat hänet Daavidin
luo. He antoivat hänelle leipää syödä ja vettä juoda, **12** ja
he antoivat vielä hänelle viikunakakun ja kaksi rusinakakkua
syödä. Silloin hän virkosi henkiin; sillä hän ei ollut syönyt eikä
juonut kolmeen vuorokauteen. **13** Ja Daavid kysyi häneltä:
"Kenen olet miehiä ja mistä tulet?" Hän vastasi: "Minä olen
egyptiläinen nuorukainen, erään amalekilaisen miehen palvelija;
mutta minun herrani jätti minut, sillä minä sairastuin kolme
päivää sitten. **14** Me teimme ryöstöretken kreettien, Juudan ja
Kaalebin Etelämaahan ja poltimme Siklagin tulella." **15** Daavid
sanoi hänelle: "Vietkö minut tuon rosvojoukon luo?" Hän vastasi:
"Vanno minulle Jumalan kautta, ettet surmaa minua etkä luovuta
minua herrani käsiin, niin minä vien sinut sen rosvojoukon
luo". **16** Ja hän vei hänet sinne; ja katso, heitä oli hajallaan
maassa kaikkialla syömässä, juomassa ja juhlimassa kaikella

sillä suurella saaliilla, jonka olivat ottaneet filistealaisten maasta
ja Juudan maasta. **17** Niin Daavid kaatoi heitä aamuhämärästä
iltaan asti; eikä heistä pelastunut kuin neljäsataa nuorta miestä,
jotka nousivat kamelien selkään ja pakenivat. **18** Ja Daavid
pelasti kaikki, mitä amalekilaiset olivat ottaneet; myös molemmat
vaimonsa Daavid pelasti. **19** Ei ketään puuttunut, ei pientä eikä
suurta, ei kenenkään poikaa eikä kenenkään tytärtä eikä saalista
tai muuta, mitä he olivat ottaneet itsellensä; kaiken Daavid toi
takaisin. **20** Daavid otti myös kaikki lampaat ja raavaat, ja niitä
ajettiin muun karjan edellä ja huudettiin: "Tämä on Daavidin
saalis!" **21** Ja kun Daavid tuli niiden kahdensadan miehen luo,
jotka olivat väsyneet, jaksamatta seurata Daavidia, ja jotka oli
jätetty Besorin purolle, tulivat he Daavidia vastaan ja sitä väkeä,
joka oli hänen kanssansa; ja kun Daavid väkineen lähestyi,
tervehti hän heitä. **22** Mutta kaikenlaiset huonot ja kelvottomat
miehet niiden joukosta, jotka olivat kulkeneet Daavidin mukana,
rupesivat sanomaan: "Koska nämä eivät ole kulkeneet meidän
mukanamme, emme me anna heille mitään saaliista, jonka
pelastimme, paitsi kunkin vaimon ja lapset; vieköot ne ja menköot
matkoihinsa". **23** Mutta Daavid sanoi: "Älkää tehkö niin, veljeni,
sen jälkeen, mitä Herra on meille suonut, kun hän varjeli
meidät ja antoi meidän käsiimme rosvojoukon, joka hyökkäsi
meidän kimppuumme. **24** Ja kukapa teitä kuulisi tässä asiassa?
Sillä taisteluun menevällä ja kuormaston luo jäävällä on oleva
yhtäläinen osuus; heidän on jaettava tasan." **25** Ja sillensä asia
jäi silloin ja sen jälkeenkin: hän teki sen säännöksi ja tavaksi
Israelissa, aina tähän päivään asti. **26** Kun Daavid tuli Siklagiin,
lähetti hän osan saaliista Juudan vanhimmille, ystävillensä,
sanoen: "Tässä on teille tervehdyslahja siitä saaliista, joka

otettiin Herran vihollisilta" - **27** lahja niille, jotka olivat Beetelissä,
Etelämaan Raamotissa, Jattirissa, **28** Aroerissa, Sifmotissa,
Estemoassa, **29** Raakalissa, jerahmeelilaisten kaupungeissa,
keeniläisten kaupungeissa, **30** Hormassa, Boor-Aasanissa,
Atakissa **31** ja Hebronissa, ja samoin lahja kaikille muille
paikkakunnille, joissa Daavid miehinensä oli kulkenut.

31 Mutta filistealaiset taistelivat Israelia vastaan. Ja Israelin
miehet pakenivat filistealaisia, ja heitä kaatui surmattuina
Gilboan vuorella. **2** Ja filistealaiset pääsivät Saulin ja hänen
poikiensa kintereille, ja filistealaiset surmasivat Joonatanin,
Abinadabin ja Malkisuan, Saulin pojat. **3** Ja kun taistelu kiihtyi
ankaraksi Saulia vastaan ja jousimiehet keksivät hänet, joutui
hän suureen hätään jousimiesten ahdistaessa. **4** Ja Saul sanoi
aseenkantajallensa: "Paljasta miekkasi ja lävistä sillä minut,
etteivät nuo ympärileikkaamattomat tulisi lävistämään minua ja
pitämään minua pilkkanaan". Mutta hänen aseenkantajansa
ei tahtonut, sillä hän pelkäsi kovin. Niin Saul itse otti miekan
ja heittäytyi siihen. **5** Mutta kun hänen aseenkantajansa näki,
että Saul oli kuollut, heittäytyi hänkin miekkaansa ja kuoli
hänen kanssansa. **6** Niin kuolivat sinä päivänä yhdessä Saul,
hänen kolme poikaansa ja hänen aseenkantajansa ynnä kaikki
hänen miehensä. **7** Ja kun Israelin miehet, jotka asuivat
tuolla puolella laakson ja tuolla puolella Jordanin, huomasivat,
että Israelin miehet olivat paenneet ja että Saul poikinensa
oli kuollut, jättivät he kaupungit ja pakenivat, ja filistealaiset
tulivat ja asettuivat niihin. **8** Seuraavana päivänä filistealaiset
tulivat ryöstämään surmattuja ja löysivät Saulin ja hänen
kolme poikaansa kaatuneina Gilboan vuorella. **9** Niin he löivät
häneltä pään poikki, ryöstivät häneltä aseet ja lähettivät ne

ympäri filistealaisten maata, julistaaksensa voitonsanomaa
epäjumaliensa temppeleissä ja kansan seassa. **10** Ja he asettivat
hänen aseensa Astarten temppeliin, mutta hänen ruumiinsa he
kiinnittivät Beet-Seanin muurille. **11** Kun Gileadin Jaabeksen
asukkaat kuulivat, mitä filistealaiset olivat tehneet Saulille, **12**
nousivat he, kaikki sotakuntoiset miehet, kulkivat kaiken yötä
ja ottivat Saulin ja hänen poikiensa ruumiit alas Beet-Seanin
muurilta, menivät Jaabekseen ja polttivat ne siellä. **13** Sitten
he ottivat heidän luunsa, hautasivat ne tamariskipuun alle
Jaabekseen ja paastosivat seitsemän päivää.

2 Samuelin

1 Saulin kuoleman jälkeen, kun Daavid, voitettuaan
amalekilaiset, oli palannut takaisin ja ollut Siklagissa pari päivää,
2 tuli kolmantena päivänä eräs mies leiristä Saulin luota, vaatteet
reväistyinä ja multaa pään päällä. Ja tullessaan Daavidin luo hän
heittäytyi maahan ja osoitti kunnioitusta. **3** Daavid kysyi häneltä:
"Mistä tulet?" Hän vastasi hänelle: "Minä olen päässyt pakoon
Israelin leiristä". **4** Niin Daavid sanoi hänelle: "Miten on asiat?
Kerro minulle." Hän vastasi: "Väki on paennut taistelusta, paljon
väkeä on kaatunut ja kuollut; myöskin Saul ja hänen poikansa
Joonatan ovat kuolleet". **5** Daavid kysyi nuorelta mieheltä, joka
kertoi tämän hänelle: "Mistä tiedät, että Saul ja hänen poikansa
Joonatan ovat kuolleet?" **6** Nuori mies, joka oli kertonut hänelle
tämän, vastasi: "Minä tulin sattumalta Gilboan vuorelle, ja katso,
Saul nojasi keihääseensä, ja sotavaunut ja ratsumiehet ahdistivat
häntä. **7** Hän kääntyi taakseen ja nähdessään minut hän huusi
minua; minä vastasin: 'Tässä olen'. **8** Niin hän kysyi minulta:
'Kuka olet?' Minä vastasin hänelle: 'Olen amalekilainen'. **9** Sitten
hän sanoi minulle: 'Astu luokseni ja surmaa minut, sillä minä
olen kangistumassa, vaikka olenkin vielä täysin hengissä'. **10**
Niin minä astuin hänen luoksensa ja surmasin hänet, sillä minä
käsitin, ettei hän sortumisensa jälkeen jäisi henkiin. Ja minä
otin kruunun, joka oli hänen päässänsä, ja rannerenkaan, joka
oli hänen käsivarressaan, ja toin ne tänne herralleni." **11** Niin
Daavid tarttui vaatteisiinsa ja repäisi ne; samoin tekivät kaikki
miehet, jotka olivat hänen kanssansa. **12** Ja he pitivät valittajaisia
ja itkivät ja paastosivat iltaan asti Saulin ja hänen poikansa
Joonatanin tähden ja Herran kansan tähden ja Israelin heimon
tähden, koska he olivat kaatuneet miekkaan. **13** Ja Daavid

kysyi nuorelta mieheltä, joka oli hänelle kertonut tämän: "Mistä
sinä olet?" Hän vastasi: "Minä olen täällä muukalaisena elävän
amalekilaisen miehen poika". **14** Daavid sanoi hänelle: "Kuinka
et peljännyt ojentaa kättäsi tuhotaksesi Herran voidellun?" **15** Ja
Daavid kutsui yhden palvelijoistaan ja sanoi: "Käy tänne, lyö
hänet kuoliaaksi". Ja hän iski hänet kuoliaaksi. **16** Mutta Daavid
sanoi hänelle: "Sinun veresi tulkoon oman pääsi päälle, sillä
oma suusi on todistanut sinua vastaan, kun sanoit: 'Minä olen
surmannut Herran voidellun'". **17** Ja Daavid viritti tämän itkuvirren
Saulista ja hänen pojastaan Joonatanista **18** ja käski opettaa
sen, "Jousilaulun", Juudan pojille: katso, se on kirjoitettuna
"Oikeamielisen kirjassa": **19** "Sinun kaunistuksesi, Israel, on
surmattuna kukkuloillasi. Kuinka ovatkaan sankarit kaatuneet!
20 Älkää ilmoittako sitä Gatissa, älkää julistako voitonsanomaa
Askelonin kaduilla, etteivät filistealaisten tyttäret iloitsisi, etteivät
ympärileikkaamattomain tyttäret riemuitsisi. **21** Te Gilboan vuoret,
älköön teille kastetta tulko, älköön sadetta, älköön peltoja,
joista anteja uhrataan. Sillä siellä on poisviskattuna sankarien
kilpi, Saulin kilpi, öljyllä voitelematonna. **22** Kaatuneitten verta,
sankarien ytimiä ei Joonatanin jousi väistänyt, eikä tyhjänä
palannut Saulin miekka. **23** Saul ja Joonatan, rakkaat ja armaat,
olivat elämässä ja kuolemassa erottamattomat, olivat nopeammat
kuin kotkat, leijonia väkevämmät. **24** Te Israelin tyttäret, itkekää
Saulia, häntä, joka puetti teidät purppuraan ja koristeihin, joka
kiinnitti pukuunne kultahelyjä. **25** Kuinka ovat sankarit taistelussa
kaatuneet! Joonatan on surmattuna kukkuloillasi. **26** Minä
suren sinua, veljeni Joonatan; sinä olit minulle ylen rakas.
Rakkautesi oli minulle ihmeellisempi kuin naisen rakkaus. **27**

Kuinka ovatkaan sankarit kaatuneet, kuinka ovat hukkuneet
taisteluaseet!"

2 Sen jälkeen Daavid kysyi Herralta: "Menenkö minä johonkin
Juudan kaupunkiin?" Herra vastasi hänelle: "Mene". Ja Daavid
kysyi: "Mihinkä minä menen?" Hän vastasi: "Hebroniin". **2**
Niin Daavid meni sinne, mukanaan molemmat vaimonsa,
jisreeliläinen Ahinoam ja Abigail, karmelilaisen Naabalin vaimo.
3 Ja Daavid vei sinne myös miehet, jotka olivat hänen kanssaan,
kunkin perheinensä; ja he asettuivat Hebronin ympärillä oleviin
kaupunkeihin. **4** Ja Juudan miehet tulivat ja voitelivat siellä
Daavidin Juudan heimon kuninkaaksi. Kun Daavidille ilmoitettiin,
että Gileadin Jaabeksen miehet olivat haudanneet Saulin,
5 lähetti Daavid lähettiläät Gileadin Jaabeksen miesten luo
sanomaan heille: "Herra siunatkoon teitä, koska olette osoittaneet
herrallenne Saulille laupeutta hautaamalla hänet. **6** Osoittakoon
nyt Herra laupeutta ja uskollisuutta teitä kohtaan. Minäkin teen
teille hyvää, koska tämän teitte. **7** Rohkaiskaa siis itsenne
ja olkaa urhoolliset; teidän herranne Saul tosin on kuollut,
mutta Juudan heimo on voidellut kuninkaaksensa minut." **8**
Mutta Abner, Neerin poika, Saulin sotapäällikkö, otti Saulin
pojan Iisbosetin ja vei hänet Mahanaimiin **9** ja asetti hänet
Gileadin, Asurin, Jisreelin, Efraimin, Benjaminin ja koko Israelin
kuninkaaksi. **10** Saulin poika Iisboset oli neljänkymmenen vuoden
vanha tullessaan Israelin kuninkaaksi ja hallitsi kaksi vuotta.
Ainoastaan Juudan heimo seurasi Daavidia. **11** Ja aika, minkä
Daavid oli Juudan heimon kuninkaana Hebronissa, oli seitsemän
vuotta ja kuusi kuukautta. **12** Abner, Neerin poika, ja Saulin
pojan Iisbosetin palvelijat lähtivät Mahanaimista Gibeoniin. **13**
Ja Jooab, Serujan poika, ja Daavidin palvelijat lähtivät hekin

liikkeelle, ja he kohtasivat toisensa Gibeonin lammikolla; he
asettuivat toiset tälle, toiset tuolle puolelle lammikon. **14** Ja Abner
sanoi Jooabille: "Nouskoon nuoria miehiä pitämään taistelukisaa
meidän edessämme". Jooab sanoi: "Nouskoon vain". **15** Niin
heitä nousi ja astui esiin sama määrä: kaksitoista Benjaminin
ja Saulin pojan Iisbosetin puolelta sekä kaksitoista Daavidin
palvelijaa. **16** Ja he tarttuivat kukin vastustajaansa päähän ja
pistivät miekkansa toinen toisensa kylkeen ja kaatuivat yhdessä.
Niin sen paikan nimeksi tuli Helkat-Suurim, ja se on Gibeonin
luona. **17** Ja sinä päivänä syntyi hyvin kova taistelu; mutta
Daavidin palvelijat voittivat Abnerin ja Israelin miehet. **18** Ja
siellä oli kolme Serujan poikaa: Jooab, Abisai ja Asael. Ja
Asael oli nopeajalkainen kuin gaselli kedolla. **19** Ja Asael ajoi
takaa Abneria eikä poikennut oikealle eikä vasemmalle Abnerin
jäljestä. **20** Niin Abner käännähti taaksensa ja sanoi: "Sinäkö se
olet, Asael?" Hän vastasi: "Minä". **21** Ja Abner sanoi hänelle:
"Käänny oikealle tai vasemmalle ja ota joku noista nuorista
miehistä kiinni ja riistä siltä sota-asu". Mutta Asael ei tahtonut
luopua hänestä. **22** Niin Abner vielä kerran sanoi Asaelille:
"Luovu minusta, muutoin lyön sinut maahan. Mutta kuinka minä
sitten voisin katsoa sinun veljeäsi Jooabia silmiin?" **23** Mutta
kun hän ei tahtonut luopua hänestä, pisti Abner häntä keihään
varsipuolella vatsaan, niin että keihäs tuli takaapäin ulos; ja
hän kaatui ja kuoli siihen paikkaan. Ja jokainen, joka tuli siihen
paikkaan, mihin Asael oli kaatunut ja kuollut, pysähtyi siihen.
24 Mutta Jooab ja Abisai ajoivat Abneria takaa ja tulivat, kun
aurinko oli laskenut, Amman kukkulalle, joka on vastapäätä
Giiahia, Gibeonin erämaahan päin. **25** Silloin benjaminilaiset
kokoontuivat Abnerin taakse yhteen joukkoon ja asettuivat

kukkulan laelle. **26** Ja Abner huusi Jooabille ja sanoi: "Pitääkö
miekan syödä ainiaan? Etkö sinä ymmärrä, että siitä tulee vain
katkeruutta jäljestäpäin? Etkö jo käske väen lakata ajamasta
takaa veljiänsä?" **27** Jooab vastasi: "Niin totta kuin Jumala elää:
jos sinä et olisi puhunut, niin varmasti väki vasta huomenaamuna
olisi lähtenyt pois ajamasta takaa veljiänsä". **28** Ja Jooab puhalsi
pasunaan; niin kaikki väki pysähtyi eikä enää ajanut takaa
Israelia. Ja he eivät enää taistelleet. **29** Mutta Abner ja hänen
miehensä kulkivat koko sen yön Aromaata ja menivät Jordanin
yli, kulkivat koko Bitronin läpi ja tulivat Mahanaimiin. **30** Ja Jooab
kokosi kaiken kansan, palattuaan ajamasta takaa Abneria. Ja
Daavidin palvelijoista puuttui yhdeksäntoista miestä ja Asael. **31**
Mutta Daavidin palvelijat olivat lyöneet benjaminilaisia ja Abnerin
miehiä kuoliaaksi kolmesataa kuusikymmentä miestä. **32** Ja
he ottivat Asaelin ja hautasivat hänet hänen isänsä hautaan
Beetlehemiin. Ja Jooab ja hänen miehensä kulkivat koko sen
yön ja tulivat päivän valjetessa Hebroniin.

3 Sota Saulin suvun ja Daavidin suvun välillä tuli pitkälliseksi.
Mutta Daavid vahvistui vahvistumistaan, Saulin suku heikontui
heikontumistaan. **2** Ja Daavidille syntyi poikia Hebronissa.
Hänen esikoisensa oli Amnon, jonka äiti oli jisreeliläinen
Ahinoam. **3** Hänen toinen poikansa oli Kilab, jonka äiti oli
Abigail, karmelilaisen Naabalin vaimo; kolmas oli Absalom,
Gesurin kuninkaan Talmain tyttären, Maakan, poika. **4** Neljäs
oli Adonia, Haggitin poika, ja viides Sefatja, Abitalin poika.
5 Kuudes oli Jitream, Daavidin vaimon Eglan poika. Nämä
syntyivät Daavidille Hebronissa. **6** Niin kauan kuin oli sota Saulin
suvun ja Daavidin suvun välillä, piti Abner voimakkaasti Saulin
suvun puolta. **7** Saulilla oli ollut sivuvaimo, nimeltä Rispa, Aijan

tytär. Ja Iisboset sanoi Abnerille: "Miksi olet mennyt minun isäni
sivuvaimon tykö?" **8** Abner vihastui kovin Iisbosetin sanoista ja
sanoi: "Olenko minä koiranpää, Juudasta kotoisin? Kun minä
nytkin osoitan laupeutta isäsi Saulin suvulle, hänen veljilleen
ja ystävilleen enkä ole antanut sinun joutua Daavidin käsiin,
niin sinä kuitenkin nyt syytät minua rikoksen teosta naiselle.
9 Jumala rangaiskoon Abneria nyt ja vasta, jos minä en tee
Daavidille, niinkuin Herra on hänelle vannonut: **10** minä otan pois
kuninkuuden Saulin suvulta ja pystytän Daavidille valtaistuimen
Israeliin ja Juudaan, Daanista aina Beersebaan asti." **11** Eikä
hän enää voinut vastata Abnerille sanaakaan, sillä hän pelkäsi
häntä. **12** Mutta Abner lähetti paikalla sanansaattajat Daavidin
luo sanomaan: "Kenenkä on maa?" ja vielä näin: "Tee liitto
minun kanssani; ja katso, minun käteni on oleva sinun kanssasi
ja on kääntävä koko Israelin sinun puolellesi". **13** Hän vastasi:
"Hyvä, minä teen liiton sinun kanssasi. Yhtä minä kuitenkin
vaadin sinulta: älä astu minun kasvojeni eteen tuomatta Miikalia,
Saulin tytärtä, kun tulet astuaksesi minun kasvojeni eteen." **14**
Sitten Daavid lähetti sanansaattajat Iisbosetin, Saulin pojan,
luo sanomaan: "Anna minulle vaimoni Miikal, jonka minä olen
kihlannut itselleni sadalla filistealaisten esinahalla". **15** Iisboset
lähetti ottamaan hänet hänen mieheltään Paltielilta, Laiksen
pojalta. **16** Ja hänen miehensä lähti hänen mukanaan ja seurasi
häntä aina Bahurimiin asti, itkien lakkaamatta. Niin Abner sanoi
hänelle: "Mene tiehesi, palaja takaisin". Ja hän palasi takaisin.
17 Abner oli neuvotellut Israelin vanhinten kanssa sanoen: "Jo
kauan olette halunneet saada Daavidin kuninkaaksenne. **18** Niin
pankaa se nyt toimeen, sillä Herra on sanonut Daavidille näin:
'Palvelijani Daavidin kädellä minä vapautan kansani Israelin

filistealaisten käsistä ja kaikkien heidän vihollistensa käsistä'." **19**
Abner puhui tämän myös benjaminilaisille, ja Abner meni ja puhui
Daavidillekin Hebronissa, mitä mieltä Israel ja koko Benjaminin
heimo olivat. **20** Kun Abner tuli Daavidin luo Hebroniin, mukanaan
kaksikymmentä miestä, laittoi Daavid pidot Abnerille ja miehille,
jotka olivat hänen kanssaan. **21** Ja Abner sanoi Daavidille:
"Minä nousen ja menen kokoamaan kaiken Israelin herrani,
kuninkaan, luo, että he tekisivät liiton sinun kanssasi ja sinä saisit
hallittaviksesi kaikki, joita haluat". Niin Daavid päästi Abnerin
menemään, ja hän lähti rauhassa. **22** Katso, silloin Daavidin
palvelijat ja Jooab tulivat ryöstöretkeltä ja toivat mukanaan paljon
saalista; mutta Abner ei ollut enää Daavidin luona Hebronissa,
sillä tämä oli päästänyt hänet menemään, ja hän oli lähtenyt
rauhassa. **23** Kun Jooab ja kaikki sotaväki, joka oli hänen
kanssaan, tulivat, kerrottiin Jooabille: "Abner, Neerin poika, tuli
kuninkaan luo, ja hän päästi hänet menemään, ja hän lähti
rauhassa". **24** Silloin Jooab meni kuninkaan luo ja sanoi: "Mitä
olet tehnyt? Katso, Abner tuli sinun luoksesi; miksi päästit hänet
menemään menojansa? **25** Etkö ymmärrä, että Abner, Neerin
poika, tuli pettämään sinua ja urkkimaan lähtöäsi ja tuloasi ja
kaikkea, mitä teet?" **26** Sitten Jooab lähti Daavidin luota ja lähetti
sanansaattajat Abnerin jälkeen, ja he palauttivat hänet takaisin
Boor-Siirasta; eikä Daavid tiennyt siitä mitään. **27** Kun Abner tuli
takaisin Hebroniin, vei Jooab hänet syrjään porttiholvin keskelle,
muka puhutellakseen häntä kahden kesken, ja pisti häntä
siellä vatsaan, niin että hän kuoli-hänen veljensä Asaelin veren
kostoksi. **28** Kun Daavid sitten sai sen kuulla, sanoi hän: "Abnerin,
Neerin pojan, vereen olen viaton minä ja minun kuninkuuteni
Herran edessä iankaikkisesti. **29** Tulkoon se Jooabin pään päälle

ja kaiken hänen isänsä perheen päälle, älköötkä Jooabin suvusta
loppuko vuotoa tai pitalia sairastavat, kainalosauvoilla kulkijat,
miekkaan kaatuvat ja leivän puutteessa olijat." **30** Näin Jooab
ja hänen veljensä Abisai tappoivat Abnerin, sentähden että
tämä oli surmannut heidän veljensä Asaelin taistelussa Gibeonin
luona. **31** Mutta Daavid sanoi Jooabille ja kaikelle väelle, joka
oli hänen kanssaan: "Reväiskää vaatteenne ja kääriytykää
säkkeihin ja pitäkää valittajaiset Abnerille". Ja kuningas Daavid
kulki paarien perässä. **32** Ja he hautasivat Abnerin Hebroniin; ja
kuningas korotti äänensä ja itki Abnerin haudalla, ja kaikki kansa
itki. **33** Ja kuningas viritti itkuvirren Abnerista ja sanoi: "Pitikö
Abnerin kuolla, niinkuin kuolee houkka? **34** Eivät olleet sinun
kätesi sidotut eivätkä jalkasi vaskikahleisiin pannut. Sinä kaaduit,
niinkuin kaadutaan vilpillisten käden kautta." Niin kaikki kansa itki
häntä vielä enemmän. **35** Ja kaikki kansa tuli, kun vielä oli päivä,
vaatimaan, että Daavid söisi jotakin; mutta Daavid vannoi ja
sanoi: "Jumala rangaiskoon minua nyt ja vasta, jos minä maistan
leipää tai muuta, ennenkuin aurinko laskee". **36** Kun kaikki kansa
sai kuulla sen, miellytti se heitä, samoinkuin kaikki muu, mitä
kuningas teki, oli kaikelle kansalle mieleen. **37** Ja kaikki kansa
ja koko Israel ymmärsivät sinä päivänä, että Abnerin, Neerin
pojan, surma ei ollut lähtenyt kuninkaasta. **38** Ja kuningas sanoi
palvelijoilleen: "Ettekö tiedä, että ruhtinas ja suuri mies on tänä
päivänä kaatunut Israelissa? **39** Mutta minä olen vielä heikko,
vaikka olen voideltu kuninkaaksi, ja nuo miehet, Serujan pojat,
ovat liian väkivaltaiset minun hillitä. Herra maksakoon sille, joka
tekee pahaa, hänen pahuutensa mukaan."

4 Kun Saulin poika kuuli Abnerin kuolleen Hebronissa, herposivat
hänen kätensä, ja koko Israel peljästyi. **2** Ja Saulin pojalla

oli partiojoukkojen päämiehinä kaksi miestä, toisen nimi oli
Baana ja toisen Reekab, beerotilaisen Rimmonin poikia,
benjaminilaisia; sillä Beerotkin luetaan kuuluvaksi Benjaminiin.
3 Mutta beerotilaiset olivat paenneet Gittaimiin ja asuivat
siellä muukalaisina, niinkuin asuvat vielä tänäkin päivänä. **4**
Joonatanilla, Saulin pojalla, oli poika, joka oli rampa jaloistaan.
Hän oli viiden vuoden vanha, kun sanoma Saulista ja Joonatanista
tuli Jisreelistä; ja hänen hoitajansa otti hänet ja pakeni. Mutta
kun tämä hätääntyneenä pakeni, putosi poika ja tuli ontuvaksi; ja
hänen nimensä oli Mefiboset. **5** Beerotilaisen Rimmonin pojat
Reekab ja Baana lähtivät matkaan ja tulivat päivän ollessa
palavimmillaan Iisbosetin taloon, kun hän oli puolipäivälevollansa.
6 Ja katso, he tulivat sisälle taloon muka ottamaan nisuja, mutta
pistivät häntä vatsaan. Ja Reekab ja hänen veljensä Baana
pääsivät pakoon. **7** He tulivat niinmuodoin taloon, kun hän lepäsi
vuoteellansa makuuhuoneessaan, pistivät hänet kuoliaaksi,
löivät häneltä pään poikki ja ottivat sen mukaansa. He kulkivat
sitten Aromaan tietä koko yön, **8** toivat Iisbosetin pään Daavidille
Hebroniin ja sanoivat kuninkaalle: "Katso, tässä on Iisbosetin,
Saulin pojan, sinun vihamiehesi, pää, hänen, joka väijyi sinun
henkeäsi. Herra on tänä päivänä kostanut Saulille ja hänen
jälkeläisillensä herrani, kuninkaan, puolesta." **9** Niin Daavid
vastasi Reekabille ja hänen veljellensä Baanalle, beerotilaisen
Rimmonin pojille, ja sanoi heille: "Niin totta kuin Herra elää,
joka on vapahtanut minut kaikesta hädästä: **10** sen, joka ilmoitti
minulle ja sanoi: 'Katso, Saul on kuollut', luullen tuovansa
ilosanoman, minä otatin kiinni ja surmautin Siklagissa antaakseni
hänelle sanansaattajan palkan; **11** eikö minun paljoa enemmän
nyt, kun jumalattomat miehet ovat murhanneet syyttömän miehen

hänen omassa kodissaan, hänen vuoteeseensa, ole vaadittava
hänen verensä teidän kädestänne ja hävitettävä teidät maan
päältä?" **12** Ja Daavid käski nuorten miesten surmata heidät.
Niin he hakkasivat poikki heidän kätensä ja jalkansa ja hirttivät
heidät Hebronin lammikon rannalle. Mutta Iisbosetin pään he
ottivat ja hautasivat sen Abnerin hautaan Hebroniin.

5 Sitten kaikki Israelin sukukunnat tulivat Daavidin luo Hebroniin
ja sanoivat näin: "Katso, me olemme sinun luutasi ja lihaasi. **2** Jo
kauan sitten, Saulin vielä ollessa kuninkaanamme, sinä saatoit
Israelin lähtemään ja tulemaan. Ja sinulle on Herra sanonut: 'Sinä
olet kaitseva minun kansaani Israelia, ja sinä olet oleva Israelin
ruhtinas'." **3** Ja kaikki Israelin vanhimmat tulivat kuninkaan
tykö Hebroniin, ja kuningas Daavid teki heidän kanssaan liiton
Hebronissa, Herran edessä; ja sitten he voitelivat Daavidin
Israelin kuninkaaksi. **4** Daavid oli kolmenkymmenen vuoden
vanha tullessaan kuninkaaksi ja hallitsi neljäkymmentä vuotta.
5 Hebronissa hän hallitsi Juudaa seitsemän vuotta ja kuusi
kuukautta, ja Jerusalemissa hän hallitsi koko Israelia ja Juudaa
kolmekymmentä kolme vuotta. **6** Ja kuningas meni miehinensä
Jerusalemiin jebusilaisia vastaan, jotka asuivat siinä maassa. He
sanoivat Daavidille näin: "Tänne sinä et tule, vaan sokeat ja
ontuvat karkoittavat sinut sanomalla: 'Ei tule Daavid tänne'".
7 Mutta Daavid valloitti Siionin vuorilinnan, se on Daavidin
kaupungin. **8** Ja Daavid sanoi sinä päivänä: "Jokainen, joka
surmaa jebusilaisen ja tunkeutuu vesijohdolle asti, hän voittaa
ne sokeat ja ontuvat, joita Daavid vihaa". Sentähden on tapana
sanoa: "Sokea ja ontuva älköön tulko taloon". **9** Sitten Daavid
asettui vuorilinnaan ja kutsui sen Daavidin kaupungiksi. Ja
Daavid rakenteli sitä yltympäri, Millosta sisälle päin. **10** Ja Daavid

tuli yhä mahtavammaksi, ja Herra, Jumala Sebaot, oli hänen
kanssansa. **11** Hiiram, Tyyron kuningas, lähetti sanansaattajat
Daavidin luo sekä setripuita, puuseppiä ja kivenhakkaajia; ja
nämä rakensivat Daavidille palatsin. **12** Ja Daavid ymmärsi, että
Herra oli vahvistanut hänet Israelin kuninkaaksi ja korottanut
hänen kuninkuutensa kansansa Israelin tähden. **13** Ja Hebronista
tultuaan Daavid otti Jerusalemista vielä useampia sivuvaimoja ja
vaimoja. Ja Daavidille syntyi vielä poikia ja tyttäriä. **14** Ja nämä
ovat niiden poikien nimet, jotka syntyivät hänelle Jerusalemissa:
Sammua, Soobab, Naatan, Salomo, **15** Jibhar, Elisua, Nefeg,
Jaafia, **16** Elisama, Eljada ja Elifelet. **17** Mutta kun filistealaiset
kuulivat, että Daavid oli voideltu Israelin kuninkaaksi, lähtivät
kaikki filistealaiset etsimään Daavidia. Kun Daavid sen kuuli,
meni hän alas vuorilinnaan. **18** Kun filistealaiset olivat tulleet ja
levittäytyneet Refaimin tasangolle, **19** kysyi Daavid Herralta:
"Menenkö minä filistealaisia vastaan? Annatko sinä heidät
minun käsiini?" Ja Herra sanoi Daavidille: "Mene, sillä minä
annan filistealaiset sinun käsiisi". **20** Niin Daavid tuli Baal-
Perasimiin. Ja siellä Daavid voitti heidät ja sanoi: "Herra on
murtanut viholliseni minun edessäni, niinkuin vedet murtavat".
Siitä sen paikan nimeksi tuli Baal-Perasim. **21** He jättivät siihen
epäjumalankuvansa, ja Daavid ja hänen miehensä veivät ne
pois. **22** Mutta filistealaiset tulivat vielä kerran ja levittäytyivät
Refaimin tasangolle. **23** Niin Daavid kysyi Herralta, ja hän
vastasi: "Älä mene heitä vastaan, vaan kierrä heidät takaapäin ja
hyökkää heidän kimppuunsa balsamipuiden puolelta. **24** Ja kun
kuulet astunnan kahinan balsamipuiden latvoista, niin ryntää
nopeasti, sillä silloin Herra on käynyt sinun edelläsi tuhotakseen
filistealaisten leirin." **25** Daavid teki, niinkuin Herra oli häntä

käskenyt; ja hän voitti filistealaiset ja ajoi heitä takaa Gebasta
aina Geseriin saakka.

6 Daavid kokosi jälleen kaikki valiomiehet Israelista,
kolmekymmentä tuhatta miestä. **2** Ja Daavid ja kaikki väki, joka
oli hänen kanssaan, nousi ja lähti Juudan Baalasta, tuomaan
sieltä Jumalan arkkia, jonka Herra Sebaot oli ottanut nimiinsä,
hän, jonka istuinta kerubit kannattavat. **3** Ja he panivat Jumalan
arkin uusiin vaunuihin ja veivät sen pois Abinadabin talosta, joka
oli mäellä; ja Ussa ja Ahjo, Abinadabin pojat, ohjasivat niitä uusia
vaunuja. **4** Niin he veivät Jumalan arkin pois Abinadabin talosta,
joka oli mäellä, kulkien Jumalan arkin mukana, ja Ahjo kulki arkin
edellä. **5** Ja Daavid ynnä koko Israelin heimo karkeloi kaikin
voimin Herran edessä soittaen kaikenkaltaisilla kypressipuisilla
soittimilla, kanteleilla, harpuilla, vaskirummuilla, helistimillä ja
kymbaaleilla. **6** Mutta kun he tulivat Naakonin puimatantereen
luo, ojensi Ussa kätensä Jumalan arkkiin ja tarttui siihen, sillä
härät kompastuivat. **7** Silloin Herran viha syttyi Ussaa kohtaan,
ja Jumala löi hänet siinä hänen hairahduksensa tähden, niin
että hän kuoli siihen, Jumalan arkin ääreen. **8** Mutta Daavid
pahastui siitä, että Herra niin oli murtanut Ussan. Siitä se paikka
sai nimekseen Peres-Ussa, aina tähän päivään saakka. **9**
Ja Daavid pelkäsi sinä päivänä Herraa, niin että hän sanoi:
"Kuinka Herran arkki voi tulla minun tyköni?" **10** Eikä Daavid
tahtonut siirtää Herran arkkia tykönsä Daavidin kaupunkiin,
vaan Daavid toimitti sen syrjään, gatilaisen Oobed-Edomin
taloon. **11** Ja Herran arkki jäi kolmeksi kuukaudeksi gatilaisen
Oobed-Edomin taloon. Ja Herra siunasi Oobed-Edomia ja koko
hänen taloansa. **12** Kun kuningas Daavidille kerrottiin, että
Herra oli Jumalan arkin tähden siunannut Oobed-Edomin taloa

ja kaikkea, mitä hänellä oli, niin Daavid meni ja toi riemuiten
Jumalan arkin Oobed-Edomin talosta Daavidin kaupunkiin. **13**
Kun Herran arkin kantajat olivat astuneet kuusi askelta, uhrasi
hän härän ja juottovasikan. **14** Ja Daavid hyppi kaikin voimin
Herran edessä, ja Daavid oli puettu pellavakasukkaan. **15**
Niin Daavid ja koko Israelin heimo toivat Herran arkin riemun
raikuessa ja pasunain pauhatessa. **16** Kun Herran arkki tuli
Daavidin kaupunkiin, katseli Miikal, Saulin tytär, ikkunasta; ja
nähdessään kuningas Daavidin karkeloivan ja hyppivän Herran
edessä halveksi hän häntä sydämessänsä. **17** Ja kun he olivat
tuoneet Herran arkin ja asettaneet sen paikalleen majaan,
jonka Daavid oli sille pystyttänyt, uhrasi Daavid polttouhreja ja
yhteysuhreja Herran edessä. **18** Ja kun Daavid oli uhrannut
polttouhrin ja yhteysuhrit, siunasi hän kansan Herran Sebaotin
nimeen. **19** Ja hän jakoi koko kansalle, kaikelle Israelin joukolle,
sekä miehille että naisille, kullekin kakun, kappaleen lihaa ja
rypälekakun. Sitten kaikki kansa lähti, kukin kotiinsa. **20** Mutta
kun Daavid palasi takaisin tervehtimään perhettänsä, meni
Miikal, Saulin tytär, ulos Daavidia vastaan ja sanoi: "Kuinka
arvokkaana onkaan Israelin kuningas nyt esiintynyt, kun on
tänä päivänä paljastanut itsensä palvelijainsa palvelijattarien
silmien edessä, niinkuin kevytmielinen ihminen paljastautuu!" **21**
Niin Daavid sanoi Miikalille: "Herran edessä, joka on valinnut
minut, sivu sinun isäsi ja koko hänen sukunsa, ja asettanut
minut Herran kansan, Israelin, ruhtinaaksi-Herran edessä minä
karkeloin; **22** ja tähänkin minä pidän itseni liian vähäisenä ja
olen omissa silmissäni halpa; mutta ne palvelijattaret, joista sinä
puhuit, tulevat minua kunnioittamaan". **23** Ja Miikal, Saulin tytär,
ei saanut lasta kuolinpäiväänsä asti.

7 Kerran, kun kuningas istui linnassaan, sittenkuin Herra oli
suonut hänen päästä rauhaan kaikilta hänen ympärillään olevilta
vihollisilta, **2** sanoi kuningas profeetta Naatanille: "Katso,
minä asun setripuisessa linnassa, mutta Jumalan arkki asuu
telttakankaan suojassa". **3** Naatan sanoi kuninkaalle: "Tee vain
kaikki, mitä mielessäsi on, sillä Herra on sinun kanssasi". **4**
Mutta sinä yönä tapahtui, että Naatanille tuli tämä Herran sana:
5 "Mene ja sano minun palvelijalleni Daavidille: Näin sanoo
Herra: Sinäkö rakentaisit minulle huoneen asuakseni? **6** Enhän
minä ole asunut huoneessa siitä päivästä asti, jona johdatin
israelilaiset Egyptistä, tähän päivään saakka, vaan minä olen
vaeltanut asuen teltta-asumuksessa. **7** Olenko minä koskaan,
missä olenkin vaeltanut kaikkien israelilaisten keskuudessa,
millekään Israelin sukukunnalle, jonka olen asettanut kaitsemaan
kansaani Israelia, sanonut näin: Miksi te ette ole rakentaneet
minulle setripuista huonetta? **8** Sano siis minun palvelijalleni
Daavidille: Näin sanoo Herra Sebaot: Minä olen ottanut sinut
laitumelta, lammasten jäljestä, kansani Israelin ruhtinaaksi. **9** Ja
minä olen ollut sinun kanssasi kaikkialla, missä sinä vaelsit,
ja olen hävittänyt kaikki vihollisesi sinun tieltäsi. Ja minä teen
sinulle suuren nimen, suurimpien nimien vertaisen maan päällä.
10 Ja minä valmistan sijan kansalleni Israelille ja istutan sen
niin, että se asuu paikallansa eikä enää ole levoton, eivätkä
vääryyden tekijät sitä enää sorra niinkuin ennen, **11** siitä ajasta
saakka, jolloin minä asetin tuomareita kansalleni Israelille; minä
annan sinun päästä rauhaan kaikista vihollisistasi. Ja Herra
ilmoittaa sinulle, että Herra on tekevä sinulle huoneen. **12**
Kun sinun päiväsi ovat päättyneet ja sinä lepäät isiesi tykönä,
korotan minä sinun seuraajaksesi jälkeläisesi, joka lähtee sinun

ruumiistasi; ja minä vahvistan hänen kuninkuutensa. **13** Hän on
rakentava huoneen minun nimelleni, ja minä vahvistan hänen
valtaistuimensa ikuisiksi ajoiksi. **14** Minä olen oleva hänen isänsä
ja hän minun poikani, niin että, jos hän tekee väärin, minä
rankaisen häntä ihmisvitsalla ja niinkuin ihmislapsia lyödään; **15**
mutta minun armoni ei poistu hänestä, niinkuin minä poistin sen
Saulista, jonka minä poistin sinun tieltäsi. **16** Ja sinun sukusi ja
kuninkuutesi pysyvät sinun edessäsi iäti, ja sinun valtaistuimesi
on oleva iäti vahva." **17** Aivan näillä sanoilla ja tämän näyn
mukaan Naatan puhui Daavidille. **18** Niin kuningas Daavid meni
ja asettui Herran eteen ja sanoi: "Mikä olen minä, Herra, Herra,
ja mikä on minun sukuni, että olet saattanut minut tähän asti? **19**
Mutta tämäkin on ollut vähän sinun silmissäsi, Herra, Herra, ja
niin olet sinä puhunut palvelijasi suvulle myöskin kaukaisista
asioista, näin opettaen ihmisten tavalla, Herra, Herra. **20** Mitä
Daavid enää sinulle puhuisi? Sinähän tunnet palvelijasi, Herra,
Herra. **21** Oman sanasi tähden ja mielesi mukaan sinä olet
tehnyt sen, että ilmoitit palvelijallesi kaikki nämä suuret asiat.
22 Sentähden olet sinä, Herra Jumala, suuri; sillä kaiken sen
mukaan, mitä me olemme korvillamme kuulleet, ei ole sinun
vertaistasi, eikä muuta jumalaa ole kuin sinä. **23** Ja missä on
maan päällä toista kansaa sinun kansasi Israelin vertaista, jota
Jumala itse on käynyt lunastamaan kansaksensa, tehdäkseen
sen nimen kuuluisaksi ja tehdäkseen teille, sinun maallesi, suuria
ja peljättäviä tekoja kansasi edessä, jonka sinä lunastit itsellesi
Egyptistä, pakanain ja heidän jumaliensa vallasta? **24** Ja sinä
olet valmistanut itsellesi kansasi Israelin, omaksi kansaksesi
ikuisiksi ajoiksi; ja sinä, Herra, olet tullut heidän Jumalaksensa.
25 Niin täytä nyt, Herra Jumala, ikuisiksi ajoiksi se, mitä olet

puhunut palvelijastasi ja hänen suvustansa; tee, niinkuin olet
puhunut. **26** Niin sinun nimesi tulee suureksi iankaikkisesti, ja se
on oleva: Herra Sebaot, Israelin Jumala. Ja palvelijasi Daavidin
suku on pysyvä sinun edessäsi. **27** Sillä sinä, Herra Sebaot,
Israelin Jumala, olet ilmoittanut palvelijallesi ja sanonut: 'Minä
rakennan sinulle huoneen'. Siitä sinun palvelijasi on saanut
rohkeuden rukoilla tämän rukouksen sinun kuullaksesi. **28** Ja
nyt, Herra, Herra, sinä olet Jumala, ja sinun sanasi ovat todet; ja
kun olet luvannut palvelijallesi tämän hyvän, **29** niin suvaitse nyt
siunata palvelijasi sukua, että se pysyisi iäti sinun edessäsi. Sillä
sinä, Herra, Herra, olet sen luvannut, ja sinun palvelijasi suku on
oleva siunattu sinun siunauksellasi iankaikkisesti."

8 Sen jälkeen Daavid voitti filistealaiset ja nöyryytti heidät;
ja Daavid otti vallan ohjat filistealaisten käsistä. **2** Hän voitti
myös mooabilaiset ja mittasi heitä nuoralla, pantuaan heidät
makaamaan maahan: aina kaksi nuoranpituutta hän mittasi
surmattavaksi ja yhden nuoranpituuden henkiin jätettäväksi.
Niin tulivat mooabilaiset Daavidin veronalaisiksi palvelijoiksi.
3 Samoin Daavid voitti Hadadeserin, Rehobin pojan, Sooban
kuninkaan, kun tämä oli menossa ulottamaan valtaansa Eufrat-
virtaan. **4** Ja Daavid otti häneltä vangiksi tuhat seitsemänsataa
ratsumiestä ja kaksikymmentä tuhatta jalkamiestä ja katkoi kaikilta
vaunuhevosilta vuohisjänteet; ainoastaan sata vaunuhevosta
hän niistä säästi. **5** Ja kun Damaskon aramilaiset tulivat
auttamaan Hadadeseria, Sooban kuningasta, voitti Daavid
kaksikymmentä kaksi tuhatta aramilaista. **6** Ja Daavid asetti
maaherroja Damaskon Aramiin; ja aramilaiset tulivat Daavidin
veronalaisiksi palvelijoiksi. Näin Herra antoi Daavidille voiton,
mihin tahansa hän meni. **7** Ja Daavid otti ne kultavarustukset,

jotka Hadadeserin palvelijoilla oli, ja vei ne Jerusalemiin. **8**
Mutta Hadadeserin kaupungeista, Betahista ja Beerotaista,
kuningas Daavid otti sangen paljon vaskea. **9** Kun Tooi, Hamatin
kuningas, kuuli, että Daavid oli voittanut Hadadeserin koko
sotajoukon, **10** lähetti Tooi poikansa Jooramin kuningas Daavidin
luo tervehtimään häntä ja onnittelemaan häntä siitä, että hän oli
taistellut Hadadeserin kanssa ja voittanut hänet; sillä Hadadeser
oli ollut Tooin vastustaja. Ja hänellä oli mukanaan hopea-, kulta-
ja vaskikaluja. **11** Nekin kuningas Daavid pyhitti Herralle, samoin
kuin oli pyhittänyt sen hopean ja kullan, minkä oli ottanut kaikilta
kukistamiltaan kansoilta: **12** Aramilta, Mooabilta, ammonilaisilta,
filistealaisilta ja Amalekilta, sekä sen saaliin, minkä hän oli
ottanut Hadadeserilta, Rehobin pojalta, Sooban kuninkaalta. **13**
Ja Daavid teki nimensä kuuluisaksi, kun hän palasi takaisin,
voitettuaan Suolalaaksossa edomilaiset, kahdeksantoista tuhatta
miestä. **14** Sen jälkeen hän asetti maaherroja Edomiin, koko
Edomiin hän asetti maaherrat, ja kaikki edomilaiset tulivat
Daavidin palvelijoiksi. Näin Herra antoi Daavidille voiton, mihin
tahansa tämä meni. **15** Ja Daavid hallitsi koko Israelia, ja Daavid
teki kaikelle kansallensa sitä, mikä oikeus ja vanhurskaus on. **16**
Jooab, Serujan poika, oli sotajoukon ylipäällikkönä, ja Joosafat,
Ahiludin poika, oli kanslerina. **17** Saadok, Ahitubin poika, ja
Ahimelek, Ebjatarin poika, olivat pappeina, ja Seraja oli kirjurina.
18 Benaja, Joojadan poika, oli kreettien ja pleettien päällikkönä;
Daavidin pojat olivat myös pappeina.

9 Daavid kysyi: "Onko Saulin suvusta enää jäljellä ketään,
jolle minä voisin tehdä laupeuden Joonatanin tähden?" **2**
Saulin perheessä oli ollut palvelija nimeltä Siiba, ja hänet he
kutsuivat Daavidin eteen. Ja kuningas sanoi hänelle: "Oletko

sinä Siiba?" Hän vastasi: "Palvelijasi on". **3** Kuningas kysyi:
"Eikö Saulin suvusta ole enää jäljellä ketään, jolle minä voisin
tehdä Jumalan laupeuden?" Siiba vastasi kuninkaalle: "Vielä
on Joonatanin poika, joka on rampa jaloistaan". **4** Kuningas
kysyi häneltä: "Missä hän on?" Siiba vastasi kuninkaalle: "Hän
on Maakirin, Ammielin pojan, talossa Loodebarissa". **5** Niin
kuningas Daavid lähetti noutamaan hänet Maakirin, Ammielin
pojan, talosta Loodebarista. **6** Kun Mefiboset, Saulin pojan
Joonatanin poika, tuli Daavidin tykö, lankesi hän kasvoillensa ja
osoitti kunnioitusta. Niin Daavid sanoi: "Mefiboset!" Hän vastasi:
"Tässä on palvelijasi". **7** Daavid sanoi hänelle: "Älä pelkää, sillä
minä teen sinulle laupeuden isäsi Joonatanin tähden, ja minä
palautan sinulle isoisäsi Saulin kaiken maaomaisuuden, ja sinä
saat aina aterioida minun pöydässäni". **8** Niin tämä kumarsi
ja sanoi: "Mikä on palvelijasi, että sinä käännyt minunlaiseni
koiranraadon puoleen?" **9** Sitten kuningas kutsui Siiban, Saulin
palvelijan, ja sanoi hänelle: "Kaiken, mikä on ollut Saulin ja koko
hänen sukunsa omaa, minä annan sinun herrasi pojalle. **10** Ja
sinä poikinesi ja palvelijoinesi viljele hänelle sitä maata ja korjaa
sato, että sinun herrasi pojalla olisi leipää syödä; kuitenkin saa
Mefiboset, sinun herrasi poika, aina aterioida minun pöydässäni."
Ja Siiballa oli viisitoista poikaa ja kaksikymmentä palvelijaa.
11 Siiba sanoi kuninkaalle: "Aivan niinkuin herrani, kuningas,
käskee palvelijaansa, on palvelijasi tekevä". -"Niin, Mefiboset on
syövä minun pöydässäni, niinkuin hän olisi kuninkaan poikia." **12**
Ja Mefibosetilla oli pieni poika nimeltä Miika. Ja koko Siiban
talonväki oli Mefibosetin palvelijoita. **13** Ja Mefiboset asui
Jerusalemissa, koska hän aina söi kuninkaan pöydässä. Ja hän
ontui kumpaakin jalkaansa.

10 Senjälkeen ammonilaisten kuningas kuoli, ja hänen poikansa
Haanun tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. **2** Niin Daavid sanoi:
"Minä osoitan laupeutta Haanunille, Naahaan pojalle, niinkuin
hänen isänsä osoitti laupeutta minulle". Ja Daavid lähetti
palvelijoitaan lohduttamaan häntä hänen isänsä kuoleman
johdosta. Kun Daavidin palvelijat tulivat ammonilaisten maahan,
3 sanoivat ammonilaisten päämiehet herrallensa Haanunille:
"Luuletko sinä, että Daavid tahtoo kunnioittaa sinun isääsi, kun
hän lähettää lohduttajia sinun luoksesi? Varmasti on Daavid
lähettänyt palvelijansa sinun luoksesi tutkimaan kaupunkia ja
vakoilemaan ja hävittämään sitä." **4** Niin Haanun otatti kiinni
Daavidin palvelijat, ajatti toisen puolen heidän partaansa ja
leikkautti toisen puolen heidän vaatteistaan, peräpuolia myöten,
ja päästi heidät sitten menemään. **5** Ja kun se ilmoitettiin
Daavidille, lähetti hän sanan heitä vastaan, sillä miehiä oli
pahasti häväisty. Ja kuningas käski sanoa: "Jääkää Jerikoon,
kunnes partanne on kasvanut, ja tulkaa sitten takaisin". **6** Kun
ammonilaiset näkivät joutuneensa Daavidin vihoihin, lähettivät
ammonilaiset lähettiläitä ja palkkasivat Beet-Rehobin ja Sooban
aramilaisia, kaksikymmentä tuhatta jalkamiestä, ja Maakan
kuninkaalta tuhat miestä ja Toobin miehiä kaksitoista tuhatta. **7**
Kun Daavid sen kuuli, lähetti hän Jooabin ja koko sotajoukon,
kaikki urhot. **8** Niin ammonilaiset lähtivät ja asettuivat sotarintaan
portin oven edustalle, mutta Sooban ja Rehobin aramilaiset
ja Toobin ja Maakan miehet olivat eri joukkona kedolla. **9**
Kun Jooab näki, että häntä uhkasi hyökkäys edestä ja takaa,
valitsi hän miehiä kaikista Israelin valiomiehistä ja asettui
sotarintaan aramilaisia vastaan. **10** Mutta muun väen hän
antoi veljensä Abisain johtoon, ja tämä asettui sotarintaan

ammonilaisia vastaan. **11** Ja hän sanoi: "Jos aramilaiset tulevat
minulle ylivoimaisiksi, niin tule sinä minun avukseni; jos taas
ammonilaiset tulevat sinulle ylivoimaisiksi, niin minä tulen sinua
auttamaan. **12** Ole luja, ja pysykäämme lujina kansamme
puolesta ja meidän Jumalamme kaupunkien puolesta. Tehköön
sitten Herra, minkä hyväksi näkee." **13** Sitten Jooab ja väki,
joka oli hänen kanssaan, ryhtyi taisteluun aramilaisia vastaan,
ja nämä pakenivat häntä. **14** Ja kun ammonilaiset näkivät
aramilaisten pakenevan, pakenivat hekin Abisaita ja menivät
kaupunkiin. Sitten Jooab palasi ahdistamasta ammonilaisia
ja tuli Jerusalemiin. **15** Kun aramilaiset näkivät, että Israel
oli voittanut heidät, kokoontuivat he kaikki, **16** ja Hadareser
lähetti nostattamaan niitä aramilaisia, jotka asuivat tuolla puolella
Eufrat-virran; ja he tulivat Heelamiin, ja Soobak, Hadareserin
sotapäällikkö, johti heitä. **17** Kun se ilmoitettiin Daavidille, kokosi
hän kaiken Israelin ja meni Jordanin yli ja tuli Heelamiin; ja
aramilaiset asettuivat sotarintaan Daavidia vastaan ja taistelivat
hänen kanssaan. **18** Mutta aramilaiset pakenivat Israelia, ja
Daavid tappoi aramilaisilta seitsemän sataa vaunuhevosta ja
neljäkymmentä tuhatta ratsumiestä, ja heidän sotapäällikkönsä
Soobakin hän siellä löi kuoliaaksi. **19** Kun kaikki Hadareserin
alaiset kuninkaat näkivät, että Israel oli voittanut heidät, tekivät
he Israelin kanssa rauhan ja palvelivat heitä. Sitten aramilaiset
eivät enää uskaltaneet auttaa ammonilaisia.

11 Vuoden vaihteessa, kuningasten sotaanlähtöaikana, lähetti
Daavid Jooabin ja hänen kanssaan palvelijansa ja koko Israelin
sotaretkelle; ja he hävittivät ammonilaisten maata ja piirittivät
Rabbaa. Mutta Daavid itse jäi Jerusalemiin. **2** Niin tapahtui eräänä
iltana, kun Daavid oli noussut vuoteeltansa ja käveli kuninkaan

linnan katolla, että hän katolta näki naisen peseytymässä; ja
nainen oli näöltään hyvin ihana. **3** Daavid lähetti hankkimaan
tietoja naisesta; ja sanottiin: "Se on Batseba, Eliamin tytär,
heettiläisen Uurian vaimo". **4** Niin Daavid lähetti sanansaattajat
häntä noutamaan, ja hän tuli hänen luoksensa. Ja Daavid makasi
naisen kanssa, joka juuri oli puhdistautunut saastaisuudestaan.
Sitten tämä palasi kotiinsa. **5** Ja vaimo tuli raskaaksi; ja
hän lähetti ilmoittamaan Daavidille: "Minä olen raskaana". **6**
Silloin Daavid lähetti Jooabille sanan: "Lähetä minun luokseni
heettiläinen Uuria". Ja Jooab lähetti Uurian Daavidin luo. **7**
Ja kun Uuria tuli Daavidin luo, kysyi tämä, kuinka Jooab
ja väki voivat ja kuinka sota menestyi. **8** Ja Daavid sanoi
Uurialle: "Mene kotiisi ja pese jalkasi". Uuria lähti kuninkaan
linnasta, ja kuninkaan lahja seurasi häntä. **9** Mutta Uuria panikin
maata kuninkaan linnan oven eteen kaikkien muiden herransa
palvelijain joukkoon eikä mennyt kotiinsa. **10** Kun Daavidille
ilmoitettiin: "Uuria ei ole mennytkään kotiinsa", sanoi Daavid
Uurialle: "Tulethan sinä matkalta, mikset mennyt kotiisi?" **11**
Mutta Uuria sanoi Daavidille: "Arkki ja Israel ja Juuda asuvat
lehtimajoissa, minun herrani Jooab ja herrani palvelijat ovat
leiriytyneinä kedolla; menisinkö minä kotiin syömään, juomaan ja
makaamaan vaimoni kanssa? Niin totta kuin sinä elät ja sinun
sielusi elää: sitä minä en tee." **12** Niin Daavid sanoi Uurialle:
"Jää tänne vielä täksi päiväksi, niin minä huomenna päästän
sinut menemään". Niin Uuria jäi Jerusalemiin vielä siksi päiväksi.
Seuraavana päivänä **13** Daavid kutsui hänet luoksensa syömään
ja juomaan ja juotti hänet juovuksiin. Mutta illalla hän meni
maata vuoteelleen herransa palvelijain joukkoon eikä mennyt
kotiinsa. **14** Seuraavana aamuna Daavid kirjoitti kirjeen Jooabille

ja lähetti sen Uurian mukana. **15** Ja kirjeessä hän kirjoitti näin:
"Pankaa Uuria eturintaan, kiivaimpaan taisteluun, ja vetäytykää
takaisin hänen luotaan, että hänet lyötäisiin kuoliaaksi". **16**
Piirittäessään kaupunkia Jooab asetti Uurian siihen paikkaan,
missä tiesi urhoollisimpien miesten olevan. **17** Kun sitten
kaupungin miehet ryntäsivät ulos ja ryhtyivät taisteluun Jooabin
kanssa, niin väkeä, Daavidin palvelijoita, kaatui, ja myöskin
heettiläinen Uuria kuoli. **18** Sitten Jooab lähetti ilmoittamaan
Daavidille kaikki, mitä taistelussa oli tapahtunut. **19** Ja hän käski
sanansaattajaa sanoen: "Kun olet kertonut kuninkaalle kaikki,
mitä sodassa on tapahtunut, **20** niin kuningas ehkä kiivastuu ja
sanoo sinulle: 'Miksi menitte niin lähelle kaupunkia taistelemaan?
Ettekö tienneet, että ne ampuvat muurilta? **21** Kuka surmasi
Abimelekin, Jerubbesetin pojan? Eikö nainen heittänyt muurilta
jauhinkiviä hänen päällensä, niin että hän kuoli Teebeksessä?
Miksi menitte niin lähelle muuria?' Sano silloin: 'Myöskin sinun
palvelijasi heettiläinen Uuria on kuollut'." **22** Sanansaattaja lähti,
ja tultuaan hän ilmoitti Daavidille kaiken, mitä Jooab oli lähettänyt
hänet ilmoittamaan. **23** Ja sanansaattaja sanoi Daavidille: "Ne
miehet olivat meille ylivoimaiset ja ryntäsivät meitä vastaan
ulos kedolle, mutta me työnsimme heidät takaisin portin ovelle
saakka. **24** Silloin ampujat ampuivat muurilta sinun palvelijoitasi,
ja kuninkaan palvelijoita kuoli; myöskin palvelijasi heettiläinen
Uuria kuoli." **25** Silloin Daavid sanoi sanansaattajalle: "Sano
näin Jooabille: 'Älä pane sitä pahaksesi, sillä miekka syö milloin
yhden, milloin toisen; taistele urheasti kaupunkia vastaan ja
hävitä se'. Rohkaise häntä näin." **26** Kun Uurian vaimo kuuli,
että hänen miehensä Uuria oli kuollut, piti hän puolisolleen
valittajaiset. **27** Mutta kun suruaika oli ohitse, lähetti Daavid

ottamaan hänet linnaansa, ja hän tuli hänen vaimoksensa. Sitten
hän synnytti hänelle pojan. Mutta se, minkä Daavid oli tehnyt, oli
paha Herran silmissä.

12 Ja Herra lähetti Naatanin Daavidin tykö. Kun hän tuli
hänen tykönsä, sanoi hän hänelle: "Kaksi miestä oli samassa
kaupungissa, toinen rikas ja toinen köyhä. **2** Rikkaalla oli
lampaita ja raavaita hyvin paljon. **3** Mutta köyhällä ei ollut muuta
kuin yksi ainoa pieni karitsa, jonka hän oli ostanut. Hän elätti sitä,
ja se kasvoi hänen luonansa yhdessä hänen lastensa kanssa:
se söi hänen leipäpalastansa, joi hänen maljastansa, makasi
hänen sylissään ja oli hänelle niinkuin tytär. **4** Niin rikkaalle
miehelle tuli vieras. Mutta hän ei raskinut ottaa omia lampaitansa
eikä raavaitansa valmistaakseen ruokaa matkamiehelle, joka oli
tullut hänen luoksensa; vaan hän otti köyhän miehen karitsan ja
valmisti sen miehelle, joka oli tullut hänen luoksensa." **5** Niin
Daavid vihastui kovin siihen mieheen ja sanoi Naatanille: "Niin
totta kuin Herra elää: mies, joka tämän on tehnyt, on kuoleman
oma. **6** Ja karitsa hänen on korvattava nelinkertaisesti, koska hän
teki näin ja koska hän ei sääliä tuntenut." **7** Mutta Naatan sanoi
Daavidille: "Sinä olet se mies. Näin sanoo Herra, Israelin Jumala:
'Minä olen voidellut sinut Israelin kuninkaaksi ja pelastanut sinut
Saulin käsistä. **8** Minä olen antanut sinulle herrasi linnan ja
antanut herrasi vaimot sinun syliisi; ja minä olen antanut sinulle
Israelin ja Juudan heimot. Ja jos tämä olisi vähän, niin minä
antaisin sinulle vielä sekä sitä että tätä. **9** Miksi sinä olet pitänyt
halpana Herran sanan ja tehnyt sitä, mikä on pahaa hänen
silmissään? Heettiläisen Uurian sinä olet surmannut miekalla,
olet tappanut hänet ammonilaisten miekalla, ja hänen vaimonsa
sinä olet ottanut vaimoksesi. **10** Sentähden ei miekka ole

milloinkaan väistyvä sinun suvustasi, koska olet pitänyt halpana
minut ja ottanut vaimoksesi heettiläisen Uurian vaimon. **11**
Näin sanoo Herra: Katso, minä nostatan sinulle onnettomuuden
sinun omasta perheestäsi, ja silmiesi edessä minä otan sinun
vaimosi ja annan heidät toiselle, ja hän on makaava sinun
vaimojesi kanssa tämän auringon nähden. **12** Sillä sinä olet
tehnyt tekosi salassa, mutta minä teen tämän koko Israelin ja
auringon nähden.'" **13** Niin Daavid sanoi Naatanille: "Minä olen
tehnyt syntiä Herraa vastaan". Naatan sanoi Daavidille: "Niin
on myös Herra antanut sinun syntisi anteeksi; sinä et kuole.
14 Mutta koska sinä tällä teolla olet saattanut Herran viholliset
pilkkaamaan häntä, niin se poika, joka sinulle on syntynyt, on
kuoleva." **15** Sitten Naatan meni kotiinsa. Ja Herra löi lasta, jonka
Uurian vaimo oli Daavidille synnyttänyt, niin että se sairastui
vaikeasti. **16** Silloin Daavid etsi Jumalaa pojan tähden, ja Daavid
paastosi; ja aina kun hän tuli kotiinsa, makasi hän yötä paljaalla
maalla. **17** Niin hänen hovinsa vanhimmat menivät hänen
luokseen saadaksensa hänet nousemaan ylös maasta, mutta
hän ei tahtonut; eikä hän syönyt mitään heidän kanssansa. **18**
Seitsemäntenä päivänä lapsi kuoli. Mutta Daavidin palvelijat
eivät uskaltaneet ilmoittaa hänelle, että lapsi oli kuollut, sillä
he ajattelivat: "Katso, kun me puhuimme hänelle lapsen vielä
eläessä, ei hän kuullut meitä. Kuinka voisimme sitten sanoa
hänelle, että lapsi on kuollut? Hän voisi tehdä itselleen pahaa."
19 Mutta kun Daavid näki, että hänen palvelijansa kuiskailivat
keskenänsä, ymmärsi hän, että lapsi oli kuollut. Ja Daavid kysyi
palvelijoiltansa: "Onko lapsi kuollut?" He vastasivat: "On". **20**
Niin Daavid nousi maasta, peseytyi ja voiteli itsensä, muutti
vaatteensa, meni Herran huoneeseen ja rukoili. Ja kun hän

tuli kotiinsa, pyysi hän ruokaa; ja he tarjosivat, ja hän söi. **21**
Mutta hänen palvelijansa sanoivat hänelle: "Miksi teet näin?
Lapsen eläessä sinä paastosit ja itkit, mutta lapsen kuoltua sinä
nouset ja syöt." **22** Hän vastasi: "Kun lapsi vielä eli, paastosin
minä ja itkin, sillä minä ajattelin: Kenties Herra on minulle
armollinen, niin että lapsi jää eloon. **23** Mutta kun hän nyt on
kuollut, niin mitä minä enää paastoaisin? Enhän minä enää
voi palauttaa häntä. Minä menen hänen tykönsä, mutta hän
ei enää palaja minun tyköni." **24** Daavid lohdutti vaimoansa
Batsebaa ja meni hänen luoksensa ja makasi hänen kanssansa.
Ja tämä synnytti pojan, ja hän antoi tälle nimen Salomo, ja Herra
rakasti häntä. **25** Ja Daavid laittoi hänet profeetta Naatanin
hoitoon, ja tämä kutsui häntä Jedidjaksi Herran tähden. **26** Mutta
Jooab ryhtyi taistelemaan ammonilaisten Rabbaa vastaan ja
valloitti kuninkaan kaupungin. **27** Ja Jooab lähetti sanansaattajat
Daavidin luo ja käski sanoa: "Minä olen ryhtynyt taisteluun
Rabbaa vastaan ja olen jo valloittanut vesikaupungin. **28** Niin
kokoa nyt jäljellä oleva väki ja asetu leiriin kaupungin edustalle
ja valloita se, etten minä sitä valloittaisi ja ottaisi sitä nimiini."
29 Silloin Daavid kokosi kaiken väen ja lähti Rabbaan, ryhtyi
taisteluun sitä vastaan ja valloitti sen. **30** Ja hän otti heidän
kuninkaansa kruunun hänen päästänsä-se painoi talentin kultaa,
ja siinä oli kallis kivi-ja se pantiin Daavidin päähän. Ja hän vei
sangen paljon saalista kaupungista. **31** Ja kansan, mitä siellä
oli, hän vei pois ja asetti heitä kivisahojen ja rautahakkujen ja
rautakirveiden ääreen ja pani heitä tiilentekoon. Näin hän teki
kaikille ammonilaisten kaupungeille. Sitten Daavid ja kaikki väki
palasi Jerusalemiin.

13 Sen jälkeen tapahtui tämä. Daavidin pojalla Absalomilla oli
kaunis sisar nimeltä Taamar, ja Daavidin poika Amnon rakastui
häneen. **2** Ja Amnon tuli aivan sairaaksi tuskasta sisarensa
Taamarin tähden; sillä kun tämä oli neitsyt, näytti Amnonista
mahdottomalta tehdä hänelle mitään. **3** Mutta Amnonilla oli
ystävä, nimeltä Joonadab, Daavidin veljen Simean poika; ja
Joonadab oli hyvin ovela mies. **4** Tämä sanoi hänelle: "Miksi
sinä kuihdut noin päivä päivältä, kuninkaan poika? Etkö ilmaise
minulle sitä?" Amnon vastasi hänelle: "Minä olen rakastunut
veljeni Absalomin sisareen Taamariin". **5** Joonadab sanoi
hänelle: "Paneudu vuoteeseesi ja tekeydy sairaaksi. Ja kun
isäsi tulee katsomaan sinua, niin sano hänelle: 'Salli minun
sisareni Taamarin tulla antamaan minulle jotakin syötävää; jos
hän valmistaisi ruuan minun silmieni edessä, että minä näkisin
sen, niin minä söisin hänen kädestään'." **6** Niin Amnon paneutui
maata ja tekeytyi sairaaksi. Kun kuningas tuli katsomaan häntä,
sanoi Amnon kuninkaalle: "Salli minun sisareni Taamarin tulla
tekemään kaksi kakkua minun silmieni edessä, niin minä syön
hänen kädestään". **7** Silloin Daavid lähetti sanan Taamarille
linnaan ja käski sanoa hänelle: "Mene veljesi Amnonin taloon ja
valmista hänelle ruokaa". **8** Niin Taamar meni veljensä Amnonin
taloon, jossa tämä makasi. Ja hän otti taikinaa, sotki ja teki
kakkuja hänen silmiensä edessä ja paistoi kakut, **9** otti pannun ja
kaatoi hänen eteensä; mutta tämä ei tahtonut syödä. Ja Amnon
sanoi: "Toimittakaa kaikki minun luotani ulos". Niin menivät kaikki
hänen luotaan ulos. **10** Sitten Amnon sanoi Taamarille: "Tuo
ruoka tänne sisähuoneeseen, syödäkseni sinun kädestäsi".
Niin Taamar otti tekemänsä kakut ja toi ne sisähuoneeseen
veljellensä Amnonille. **11** Mutta kun hän tarjosi niitä tälle syödä,

tarttui tämä häneen ja sanoi hänelle: "Tule, makaa minun
kanssani, sisareni!" **12** Mutta hän sanoi: "Pois se, veljeni, älä
tee minulle väkivaltaa; sillä semmoista ei saa tehdä Israelissa.
Älä tee sellaista häpeällistä tekoa. **13** Mihin minä joutuisin
häpeäni kanssa? Ja sinua pidettäisiin Israelissa houkkana. Puhu
nyt kuninkaan kanssa; hän ei minua sinulta kiellä." **14** Mutta
tämä ei tahtonut kuulla häntä, vaan voitti hänet, teki hänelle
väkivaltaa ja makasi hänet. **15** Mutta sitten valtasi Amnonin
ylen suuri vastenmielisyys häntä kohtaan: vastenmielisyys
häntä kohtaan oli suurempi kuin rakkaus, jolla hän oli häntä
rakastanut. Ja Amnon sanoi hänelle: "Nouse, mene tiehesi". **16**
Silloin hän sanoi hänelle: "Eikö tämä rikos, että ajat minut pois,
ole vielä suurempi kuin se toinen, jonka olet minulle tehnyt?"
Mutta hän ei tahtonut kuulla häntä, **17** vaan huusi nuoren
miehen, joka häntä palveli, ja sanoi: "Ajakaa ulos minun luotani
tämä, ja lukitse ovi hänen jälkeensä". **18** Ja tytöllä oli yllään
pitkäliepeinen, hihallinen ihokas; sillä sellaisiin viittoihin olivat
kuninkaan tyttäret puetut neitsyenä ollessaan. Ja kun palvelija oli
vienyt hänet ulos ja lukinnut oven hänen jälkeensä, **19** sirotteli
Taamar tuhkaa päähänsä ja repäisi pitkäliepeisen, hihallisen
ihokkaan, joka hänellä oli yllänsä, pani kätensä päänsä päälle ja
meni huutaen lakkaamatta. **20** Hänen veljensä Absalom sanoi
hänelle: "Onko veljesi Amnon ollut sinun kanssasi? Vaikene nyt,
sisareni, onhan hän veljesi. Älä pane tätä asiaa niin sydämellesi."
Niin Taamar jäi hyljättynä veljensä Absalomin taloon. **21** Kun
kuningas Daavid kuuli kaiken tämän, vihastui hän kovin. **22** Mutta
Absalom ei puhunut Amnonille sanaakaan, ei pahaa eikä hyvää,
sillä Absalom vihasi Amnonia, sentähden että tämä oli tehnyt
väkivaltaa hänen sisarellensa Taamarille. **23** Kahden vuoden

kuluttua tapahtui, että Absalomilla oli lammasten keritsiäiset
Baal-Haasorissa, joka on Efraimin luona. Ja Absalom kutsui
sinne kaikki kuninkaan pojat. **24** Ja Absalom tuli kuninkaan
tykö ja sanoi: "Katso, palvelijallasi on lammasten keritsiäiset;
jospa kuningaskin palvelijoineen tulisi palvelijansa luo". **25** Mutta
kuningas vastasi Absalomille: "Ei niin, poikani, älkäämme tulko
kaikki, ettemme olisi sinulle vaivaksi". Ja vaikka hän pyytämällä
pyysi häntä, ei hän kuitenkaan tahtonut mennä, vaan hyvästeli
hänet. **26** Silloin Absalom sanoi: "Jollet itse tulekaan, salli
kuitenkin veljeni Amnonin tulla meidän kanssamme". Kuningas
sanoi hänelle: "Miksi juuri hänen olisi mentävä sinun kanssasi?"
27 Mutta kun Absalom pyytämällä pyysi häntä, päästi hän
Amnonin ja kaikki muut kuninkaan pojat menemään hänen
kanssansa. **28** Ja Absalom käski palvelijoitaan ja sanoi: "Pitäkää
silmällä, milloin Amnonin sydän tulee iloiseksi viinistä, ja kun
minä sanon teille: 'Surmatkaa Amnon', niin tappakaa hänet
älkääkä peljätkö; sillä minähän olen teitä käskenyt. Olkaa
lujat ja urhoolliset." **29** Absalomin palvelijat tekivät Amnonille,
niinkuin Absalom oli käskenyt. Silloin kaikki kuninkaan pojat
nousivat, istuivat kukin muulinsa selkään ja pakenivat. **30** Heidän
vielä ollessaan matkalla tuli Daavidille sanoma: "Absalom on
surmannut kaikki kuninkaan pojat, niin ettei heistä ole jäänyt
jäljelle ainoatakaan". **31** Silloin kuningas nousi, repäisi vaatteensa
ja paneutui maahan maata; ja kaikki hänen palvelijansa seisoivat
siinä reväistyin vaattein. **32** Niin Joonadab, Daavidin veljen
Simean poika, puhkesi puhumaan ja sanoi: "Älköön herrani
luulko, että kaikki nuoret miehet, kuninkaan pojat, ovat tapetut;
ainoastaan Amnon on kuollut. Sillä ilme Absalomin kasvoilla on
tiennyt pahaa siitä päivästä lähtien, jona Amnon teki väkivaltaa

hänen sisarellensa Taamarille. **33** Älköön siis herrani, kuningas,
panko sydämelleen sitä puhetta, että muka kaikki kuninkaan
pojat olisivat kuolleet; sillä ainoastaan Amnon on kuollut." **34**
Mutta Absalom pakeni. Kun palvelija, joka oli tähystäjänä, nosti
silmänsä ja katseli, niin katso, paljon väkeä tuli tietä, joka oli
hänen takanansa, vuoren kuvetta. **35** Silloin Joonadab sanoi
kuninkaalle: "Katso, kuninkaan pojat tulevat. On tapahtunut,
niinkuin palvelijasi sanoi." **36** Juuri kun hän oli saanut sen
sanotuksi, niin katso, kuninkaan pojat tulivat; ja he korottivat
äänensä ja itkivät. Myöskin kuningas ja kaikki hänen palvelijansa
itkivät hyvin katkerasti. **37** Mutta Absalom oli paennut ja mennyt
Gesurin kuninkaan Talmain, Ammihudin pojan, luo. Ja Daavid
suri poikaansa kaiken aikaa. **38** Kun Absalom oli paennut ja
tullut Gesuriin, jäi hän sinne kolmeksi vuodeksi. **39** Ja kuningas
Daavid ikävöi päästä Absalomin luo, sillä hän oli lohduttautunut
Amnonin kuolemasta.

14 Kun Jooab, Serujan poika, huomasi, että kuninkaan sydän
oli kääntynyt Absalomin puoleen, **2** lähetti Jooab noutamaan
Tekoasta taitavan vaimon ja sanoi hänelle: "Ole surevinasi ja
pukeudu suruvaatteisiin äläkä voitele itseäsi öljyllä, vaan ole
niinkuin vaimo, joka jo kauan on surrut vainajaa. **3** Mene sitten
kuninkaan eteen ja puhu hänelle näin." Ja Jooab pani sanat
hänen suuhunsa. **4** Niin tekoalainen vaimo meni kuninkaan
eteen, lankesi kasvoillensa maahan ja osoitti kunnioitusta ja
sanoi: "Auta, kuningas!" **5** Kuningas sanoi hänelle: "Mikä sinun
on?" Hän vastasi: "Totisesti, minä olen leskivaimo; mieheni on
kuollut. **6** Ja sinun palvelijattarellasi oli kaksi poikaa; he tulivat
riitaan keskenänsä kedolla, eikä siellä ollut ketään, joka olisi
sovittanut heidän välinsä, ja niin toinen löi toisen kuoliaaksi. **7**

Ja katso, koko suku on noussut palvelijatartasi vastaan, ja he
sanovat: 'Anna tänne veljensä surmaaja, että me otamme häneltä
hengen hänen tapetun veljensä hengestä ja niin hävitämme
perillisenkin'. Niin he sammuttaisivat kipinänkin, joka minulla
vielä on jäljellä, ettei miehestäni jäisi nimeä eikä jälkeläistä maan
päälle." **8** Kuningas sanoi vaimolle: "Mene kotiisi, minä annan
käskyn sinusta". **9** Mutta tekoalainen vaimo sanoi kuninkaalle:
"Herrani, kuningas, tulkoon tämä rikos minun ja minun isäni
perheen kannettavaksi, mutta kuningas ja hänen valtaistuimensa
olkoon siitä vapaa". **10** Kuningas sanoi: "Tuo minun eteeni
se, joka puhuu sinulle niin, ja hän ei enää sinuun koske". **11**
Vaimo sanoi: "Muistakoon kuningas Herraa Jumalaansa, ettei
verenkostaja saisi tuottaa vielä suurempaa turmiota, ja ettei
minun poikaani tuhottaisi". Silloin hän sanoi: "Niin totta kuin
Herra elää: ei hiuskarvaakaan sinun poikasi päästä ole putoava
maahan". **12** Mutta vaimo sanoi: "Salli palvelijattaresi puhua vielä
sananen herralleni, kuninkaalle". Hän vastasi: "Puhu". **13** Vaimo
sanoi: "Miksi sinä ajattelet tehdä juuri samoin Jumalan kansaa
vastaan, koskapa kuningas ei salli oman hylkäämänsä tulla
takaisin? Noin puhuessaanhan kuningas itse joutuu ikäänkuin
syylliseksi. **14** Mehän kuolemme ja olemme niinkuin maahan
kaadettu vesi, jota ei voi koota takaisin. Mutta Jumala ei ota
pois elämää, vaan sitä hän ajattelee, ettei vain hyljätty joutuisi
hänestä erotetuksi. **15** Sentähden minä tulin nyt puhumaan tätä
herralleni, kuninkaalle, kun kansa sai minut pelkäämään; silloin
ajatteli palvelijattaresi: minä puhun kuninkaalle, ehkä kuningas
tekee palvelijattarensa sanan mukaan. **16** Niin, kuningas on
kuuleva ja pelastava palvelijattarensa sen miehen kourista,
joka tahtoo hävittää sekä minut että minun poikani Jumalan

perintöosasta. **17** Ja palvelijattaresi ajatteli: minun herrani,
kuninkaan, sana on rauhoittava minut. Sillä herrani, kuningas,
on Jumalan enkelin kaltainen, niin että hän kuulee, mikä hyvää
on ja mikä pahaa. Ja Herra, sinun Jumalasi, olkoon sinun
kanssasi." **18** Kuningas vastasi ja sanoi vaimolle: "Älä salaa
minulta mitään, mitä minä sinulta kysyn". Vaimo sanoi: "Herrani,
kuningas, puhukoon". **19** Kuningas kysyi: "Eikö Jooabin käsi
ole mukanasi kaikessa tässä?" Vaimo vastasi ja sanoi: "Niin
totta kuin sinun sielusi, minun herrani, kuningas, elää: ei pääse
oikeaan eikä vasempaan siitä, mitä herrani, kuningas, puhuu.
Niin, sinun palvelijasi Jooab on käskenyt minua tähän ja pannut
kaikki nämä sanat palvelijattaresi suuhun. **20** Antaakseen asialle
toisen muodon on palvelijasi Jooab näin tehnyt; mutta herrani on
viisas niinkuin Jumalan enkeli ja tietää kaiken, mitä maan päällä
tapahtuu." **21** Silloin kuningas sanoi Jooabille: "Katso, tämän
minä teen: mene ja tuo takaisin nuorukainen Absalom". **22** Niin
Jooab lankesi kasvoilleen maahan, osoitti kunnioitusta ja siunasi
kuningasta. Ja Jooab sanoi: "Nyt palvelijasi tietää, että minä
olen saanut armon sinun silmiesi edessä, herrani, kuningas,
koska kuningas tekee palvelijansa sanan mukaan". **23** Sitten
Jooab nousi ja meni Gesuriin ja toi Absalomin Jerusalemiin. **24**
Mutta kuningas sanoi: "Hän siirtyköön omaan taloonsa, mutta
älköön tulko minun kasvojeni eteen". Niin Absalom siirtyi omaan
taloonsa, mutta ei tullut kuninkaan kasvojen eteen. **25** Mutta koko
Israelissa ei ollut yhtään niin kaunista miestä kuin Absalom, eikä
ketään niin ylisteltyä: kantapäästä kiireeseen asti ei ollut hänessä
yhtään virheä. **26** Ja kun hän ajatti hiuksensa-aina vuoden
kuluttua hän ajatti ne, sillä ne tulivat hänelle niin raskaiksi,
että hänen täytyi ne ajattaa-niin painoivat hänen hiuksensa

kaksisataa sekeliä kuninkaan painoa. **27** Ja Absalomille syntyi
kolme poikaa ja tytär, jonka nimi oli Taamar; hän oli kaunis
nainen. **28** Absalom asui kaksi vuotta Jerusalemissa, tulematta
kuninkaan kasvojen eteen. **29** Ja Absalom lähetti sanan Jooabille
lähettääkseen hänet kuninkaan luo; mutta tämä ei tahtonut tulla
hänen luokseen. Ja hän lähetti vielä toisen kerran, mutta hän ei
tahtonut tulla. **30** Silloin hän sanoi palvelijoillensa: "Katsokaa,
Jooabin maapalsta on minun maapalstani vieressä, ja hänellä on
siinä ohraa; menkää ja sytyttäkää se palamaan". Ja Absalomin
palvelijat sytyttivät maapalstan palamaan. **31** Niin Jooab nousi
ja meni Absalomin luo taloon ja sanoi hänelle: "Miksi sinun
palvelijasi ovat sytyttäneet palamaan maapalstan, joka on minun
omani?" **32** Absalom vastasi Jooabille: "Katso, minä lähetin
sinulle sanan: Tule tänne, niin minä lähetän sinut kuninkaan luo
sanomaan: Mitä varten minä olen tullut kotiin Gesurista? Olisi
parempi, jos vielä olisin siellä. Nyt minä tahdon tulla kuninkaan
kasvojen eteen; ja jos minussa on vääryys, niin surmatkoon hän
minut." **33** Silloin Jooab meni kuninkaan tykö ja kertoi hänelle
tämän. Ja hän kutsui Absalomin, ja tämä tuli kuninkaan tykö ja
kumartui kasvoilleen maahan kuninkaan eteen. Ja kuningas
suuteli Absalomia.

15 Mutta sitten tapahtui, että Absalom hankki itsellensä vaunut
ja hevoset sekä viisikymmentä miestä, jotka juoksivat hänen
edellänsä. **2** Ja Absalomilla oli tapana asettua varhain aamulla
sen tien viereen, joka vei portille; ja kun joku oli tulossa kuninkaan
eteen saamaan oikeutta riita-asiassaan, kutsui Absalom hänet
ja kysyi: "Mistä kaupungista sinä olet?" Kun tämä vastasi:
"Palvelijasi on siitä tai siitä Israelin sukukunnasta", **3** sanoi
Absalom hänelle: "Asiasi on kyllä hyvä ja oikea, mutta kuninkaan

luona ei ole ketään, joka sinua kuulisi". **4** Ja Absalom sanoi vielä:
"Jospa minut asetettaisiin tuomariksi maahan! Silloin tulisi minun
eteeni jokainen, jolla on riita-tai oikeusasia, ja minä antaisin
hänelle oikeuden." **5** Ja kun joku lähestyi kumartaaksensa
häntä, ojensi hän kätensä, tarttui häneen ja suuteli häntä. **6**
Näin Absalom teki kaikille israelilaisille, jotka tulivat kuninkaan
eteen saamaan oikeutta. Ja niin Absalom varasti Israelin
miesten sydämet. **7** Neljän vuoden kuluttua sanoi Absalom
kerran kuninkaalle: "Salli minun mennä Hebroniin täyttämään
lupaus, jonka olen Herralle tehnyt. **8** Sillä asuessani Gesurissa,
Aramissa, sinun palvelijasi teki lupauksen ja sanoi: 'Jos Herra
antaa minun tulla takaisin Jerusalemiin, niin minä palvelen
Herraa'." **9** Kuningas sanoi hänelle: "Mene rauhassa". Niin hän
nousi ja meni Hebroniin. **10** Mutta Absalom lähetti vakoojia
kaikkiin Israelin sukukuntiin ja sanoi: "Kun kuulette pasunan
äänen, niin sanokaa: 'Absalom on tullut kuninkaaksi Hebronissa'".
11 Ja Absalomin kanssa oli Jerusalemista kutsuvieraina mennyt
kaksisataa miestä, jotka menivät sinne aivan viattomina,
tietämättä mitään koko asiasta. **12** Ja Absalom lähetti myös, sillä
aikaa kun uhrasi teurasuhrejaan, noutamaan giilolaisen Ahitofelin,
Daavidin neuvonantajan, hänen kaupungistaan Giilosta. Ja
salaliitto vahvistui, ja yhä enemmän kansaa meni Absalomin
puolelle. **13** Niin tultiin Daavidin luo ja ilmoitettiin: "Israelin
miesten sydämet ovat kääntyneet Absalomin puolelle". **14**
Silloin Daavid sanoi kaikille palvelijoillensa, jotka olivat hänen
luonaan Jerusalemissa: "Nouskaa, paetkaamme, sillä meillä
ei ole muuta pelastusta Absalomin käsistä. Lähtekää kiiruusti,
ettei hän äkkiä saavuttaisi meitä ja saattaisi onnettomuutta
meille ja surmaisi kaupungin asukkaita miekan terällä." **15**

Kuninkaan palvelijat vastasivat kuninkaalle: "Tehtäköön aivan
niinkuin herrani, kuningas, harkitsee parhaaksi. Me olemme
sinun palvelijoitasi." **16** Ja kuningas lähti, ja koko hänen hovinsa
seurasi häntä; kuitenkin jätti kuningas kymmenen sivuvaimoaan
jäljelle vartioimaan linnaa. **17** Niin kuningas lähti, ja kaikki väki
seurasi häntä. He pysähtyivät kaukaisimman talon kohdalle **18**
kaikkien hänen palvelijainsa kulkiessa hänen ohitsensa. Myös
kaikki kreetit ja pleetit sekä kaikki gatilaiset, kuusisataa miestä,
jotka olivat tulleet hänen jäljessään Gatista, kulkivat kuninkaan
ohitse. **19** Niin kuningas sanoi gatilaiselle Ittaille: "Miksi sinäkin
tulet meidän kanssamme? Käänny takaisin ja jää kuninkaan
luo, sillä sinä olet vieras, vieläpä maanpaossa kotoasi. **20** Eilen
sinä tulit; ottaisinko minä jo tänä päivänä sinut harhailemaan
meidän kanssamme matkallamme, kun minä itsekin menen,
minne menenkin? Käänny takaisin ja vie veljesi mukanasi. Armo
ja uskollisuus sinulle!" **21** Mutta Ittai vastasi kuninkaalle ja sanoi:
"Niin totta kuin Herra elää, ja niin totta kuin herrani, kuningas,
elää: missä paikassa herrani, kuningas, on, siellä tahtoo myös
palvelijasi olla, olkoonpa se elämäksi tai kuolemaksi". **22** Daavid
sanoi Ittaille: "Tule sitten ja kulje minun ohitseni". Niin gatilainen
Ittai kulki ohitse ja kaikki hänen miehensä ja kaikki vaimot ja
lapset, jotka olivat hänen kanssaan. **23** Ja koko maa itki ääneen,
kun kaikki väki kulki ohitse. Ja kun kuningas oli kulkemassa
Kidronin laakson poikki, kaiken väen kulkiessa erämaan tielle
päin, **24** niin katso, siinä oli myös Saadok ynnä hänen kanssaan
kaikki leeviläiset, jotka kantoivat Jumalan liitonarkkia. Mutta he
laskivat Jumalan arkin maahan, ja Ebjatar uhrasi, kunnes kaikki
väki kaupungista oli ehtinyt kulkea ohitse. **25** Niin kuningas
sanoi Saadokille: "Vie Jumalan arkki takaisin kaupunkiin. Jos

minä saan armon Herran silmien edessä, tuo hän minut takaisin
ja antaa minun vielä nähdä hänet ja hänen asumuksensa. **26**
Mutta jos hän sanoo näin: 'Minä en ole mielistynyt sinuun',
niin katso, hän tehköön minulle, minkä hyväksi näkee." **27** Ja
kuningas sanoi pappi Saadokille: "Sinähän olet näkijä; palaa
rauhassa kaupunkiin, sinä ja sinun poikasi Ahimaas ja Ebjatarin
poika Joonatan, molemmat poikanne, teidän kanssanne. **28**
Katsokaa, minä viivyn kahlauspaikoissa erämaassa, kunnes
teiltä tulee sana minun tiedokseni." **29** Niin Saadok ja Ebjatar
veivät Jumalan arkin takaisin Jerusalemiin ja jäivät sinne. **30**
Mutta Daavid kulki itkien Öljymäkeä ylös, pää peitettynä ja
paljain jaloin. Ja kaikki väki, mikä oli hänen kanssansa, oli
myös peittänyt päänsä, ja he kulkivat itkien lakkaamatta. **31** Ja
kun Daavidille kerrottiin, että myös Ahitofel oli salaliittolaisten
joukossa Absalomin puolella, sanoi Daavid: "Herra, käännä
Ahitofelin neuvo hulluudeksi". **32** Kun sitten Daavid oli tullut
vuoren laelle, jossa Jumalaa rukoiltiin, tuli arkilainen Huusai
häntä vastaan, ihokas reväistynä ja multaa pään päällä. **33**
Daavid sanoi hänelle: "Jos sinä tulet minun kanssani, niin olet
minulle vain kuormaksi. **34** Mutta jos palaat kaupunkiin ja sanot
Absalomille: 'Minä tahdon olla sinun palvelijasi, kuningas. Minä
olen ennen ollut sinun isäsi palvelija, mutta nyt tahdon olla
sinun palvelijasi', niin voit olla minulle avuksi tekemällä Ahitofelin
neuvon tyhjäksi. **35** Siellähän ovat sinun kanssasi myöskin
papit, Saadok ja Ebjatar; kaikki, mitä kuulet kuninkaan linnasta,
ilmoita papeille, Saadokille ja Ebjatarille. **36** Katso, heillä on
siellä mukanaan myös molemmat poikansa, Saadokilla Ahimaas
ja Ebjatarilla Joonatan; näiden kautta voitte lähettää minulle

tiedon kaikesta, mitä kuulette." **37** Niin Huusai, Daavidin ystävä,
meni kaupunkiin, juuri kun Absalom tuli Jerusalemiin.

16 Kun Daavid oli kulkenut vähän matkaa vuoren laelta, tuli
häntä vastaan Siiba, Mefibosetin palvelija, mukanaan satuloitu
aasipari, jonka selässä oli kaksisataa leipää, sata rusinakakkua,
sata hedelmää ja leili viiniä. **2** Niin kuningas sanoi Siiballe:
"Mitä sinä näillä teet?" Siiba vastasi: "Aasit ovat kuninkaan
perheelle ratsastettaviksi, leipä ja hedelmät palvelijoille syötäviksi
ja viini uupuneiden juotavaksi erämaassa". **3** Kuningas sanoi:
"Mutta missä sinun herrasi poika on?" Siiba vastasi kuninkaalle:
"Hän jäi Jerusalemiin; sillä hän ajatteli: 'Nyt Israelin heimo
antaa minulle takaisin isäni kuninkuuden'". **4** Niin kuningas
sanoi Siiballe: "Katso, kaikki, mitä Mefibosetilla on, tulee sinun
omaksesi". Siiba vastasi: "Minä kumarran; suo minun saada
armo sinun silmiesi edessä, herrani, kuningas". **5** Kun kuningas
Daavid tuli Bahurimiin, niin katso, sieltä tuli mies, joka oli sukua
Saulin perheelle, nimeltä Siimei, Geeran poika; hän tuli ja kiroili
tullessaan. **6** Ja hän viskeli kivillä Daavidia ja kaikkia kuningas
Daavidin palvelijoita, vaikka kaikki väki ja kaikki urhot olivat
hänen oikealla ja vasemmalla puolellaan. **7** Ja kiroillessaan
häntä Siimei sanoi näin: "Pois, pois, sinä murhamies, sinä
kelvoton! **8** Herra kostaa sinulle kaiken Saulin perheen veren,
hänen, jonka sijaan sinä olet tullut kuninkaaksi. Ja Herra antaa
nyt kuninkuuden sinun poikasi Absalomin käteen. Ja katso,
sinä olet itse joutunut onnettomuuteen, sillä murhamies sinä
olet." **9** Niin Abisai, Serujan poika, sanoi kuninkaalle: "Miksi
tuo koiranraato saa kiroilla herraani, kuningasta? Anna minun
mennä ja lyödä häneltä pää poikki." **10** Mutta kuningas vastasi:
"Mitä teillä on minun kanssani tekemistä, te Serujan pojat? Jos

hän kiroilee ja jos Herra on käskenyt häntä: 'Kiroile Daavidia',
niin kuka voi sanoa: 'Miksi teet niin?'" **11** Ja Daavid sanoi vielä
Abisaille ja kaikille palvelijoillensa: "Katso, oma poikani, joka
on lähtenyt minun ruumiistani, väijyy henkeäni; miksi ei sitten
tämä benjaminilainen? Antakaa hänen olla, kiroilkoon vain; sillä
Herra on häntä käskenyt. **12** Ehkä Herra vielä näkee minun
kurjuuteni, ja ehkä Herra maksaa minulle hyvällä sen kirouksen,
joka tänä päivänä kohtaa minua." **13** Ja Daavid kulki miehinensä
tietä myöten, ja Siimei kulki pitkin vuoren kuvetta rinnan hänen
kanssansa, kiroili kulkiessaan ja viskeli kiviä ja heitteli soraa.
14 Kun kuningas ja kaikki väki, joka oli hänen kanssansa, oli
tullut Ajefimiin, hengähti hän siellä. **15** Mutta Absalom ja kaikki
kansa, Israelin miehet, olivat tulleet Jerusalemiin; ja Ahitofel oli
hänen kanssansa. **16** Kun arkilainen Huusai, Daavidin ystävä,
tuli Absalomin luo, sanoi Huusai Absalomille: "Eläköön kuningas!
Eläköön kuningas!" **17** Absalom sanoi Huusaille: "Tällainenko on
rakkautesi ystävääsi kohtaan? Miksi et mennyt ystäväsi kanssa?"
18 Huusai vastasi Absalomille: "Ei, vaan kenen Herra ja tämä
kansa ja kaikki Israelin miehet ovat valinneet, sen puolella minä
olen, ja sen luokse minä jään. **19** Ja toisekseen: ketä minä
palvelisin? Enkö hänen poikaansa? Niinkuin olen palvellut sinun
isääsi, niin tahdon palvella sinuakin." **20** Sitten Absalom sanoi
Ahitofelille: "Antakaa nyt neuvo, mitä meidän on tehtävä". **21**
Ahitofel vastasi Absalomille: "Mene isäsi sivuvaimojen tykö, jotka
hän on jättänyt linnaa vartioimaan. Silloin koko Israel saa kuulla,
että sinä olet saattanut itsesi isäsi vihoihin, ja kaikki, jotka ovat
sinun kanssasi, saavat rohkeutta." **22** Niin Absalomille pystytettiin
teltta katolle; ja Absalom meni isänsä sivuvaimojen tykö koko
Israelin nähden. **23** Ahitofelin antama neuvo oli siihen aikaan

niinkuin Jumalalta saatu vastaus: sen arvoinen oli jokainen
Ahitofelin neuvo sekä Daavidille että Absalomille.

17 Ja Ahitofel sanoi Absalomille: "Salli minun valita kaksitoista
tuhatta miestä ja nousta tänä yönä ajamaan takaa Daavidia,
2 niin minä karkaan hänen kimppuunsa, kun hän on väsynyt
ja hänen kätensä ovat herpoutuneet, ja saatan hänet kauhun
valtaan, niin että kaikki väki, mitä hänen kanssansa on, pakenee.
Sitten minä surmaan kuninkaan yksinänsä. **3** Ja minä palautan
kaiken kansan sinun luoksesi. Kaikkien palaaminen riippuu
siitä miehestä, jota sinä etsit; kaikki kansa saa rauhan." **4**
Tämä miellytti Absalomia ja kaikkia Israelin vanhimpia. **5**
Kuitenkin sanoi Absalom: "Kutsukaa myös arkilainen Huusai,
kuullaksemme, mitä hänellä on sanottavana". **6** Ja kun Huusai
tuli Absalomin tykö, sanoi Absalom hänelle: "Niin ja niin puhui
Ahitofel. Onko meidän tehtävä hänen sanansa mukaan? Jollei,
niin puhu sinä." **7** Huusai vastasi Absalomille: "Ei ole hyvä se
neuvo, jonka Ahitofel tällä kertaa on antanut". **8** Ja Huusai sanoi
vielä: "Sinä tiedät, että isäsi ja hänen miehensä ovat urhoja ja
julmistuneita niinkuin karhu kedolla, jolta poikaset on riistetty;
myöskin on isäsi sotilas, joka väkineen ei lepää yöllä. **9** Katso,
hän on nyt piiloutunut johonkin onkaloon tai muuhun paikkaan.
Jos jo alussa meikäläisiä kaatuisi ja se saataisiin kuulla, niin
sanottaisiin: 'Väelle, joka seurasi Absalomia, on tullut tappio'. **10**
Silloin urhoollisinkin, jolla on sydän kuin leijonalla, menettäisi
rohkeutensa; sillä koko Israel tietää, että sinun isäsi on sankari ja
että ne, jotka ovat hänen kanssansa, ovat urhoollisia miehiä. **11**
Sentähden on minun neuvoni tämä: Koottakoon sinun luoksesi
koko Israel Daanista aina Beersebaan asti, että niitä tulee
niin paljon kuin hiekkaa meren rannalla; ja lähde sinä itsekin

taisteluun. **12** Kun me sitten karkaamme hänen kimppuunsa,
missä ikinä hänet tavataan, niin me painumme hänen päällensä,
niinkuin kaste laskeutuu maahan. Eikä hänestä ja kaikista niistä
miehistä, jotka ovat hänen kanssaan, jää jäljelle ainoatakaan.
13 Ja jos hän vetäytyisi johonkin kaupunkiin, niin koko Israel
asettaisi köydet sen kaupungin ympärille, ja me kiskoisimme
sen alas laaksoon, kunnes siitä ei löytyisi kiveäkään." **14**
Silloin sanoivat Absalom ja kaikki Israelin miehet: "Arkilaisen
Huusain neuvo on parempi kuin Ahitofelin neuvo". Sillä Herra oli
säätänyt sen näin, tehdäkseen tyhjäksi Ahitofelin hyvän neuvon,
että Herra saattaisi Absalomin onnettomuuteen. **15** Ja Huusai
sanoi papeille, Saadokille ja Ebjatarille: "Sen ja sen neuvon on
Ahitofel antanut Absalomille ja Israelin vanhimmille, ja sen ja
sen neuvon olen minä antanut. **16** Niin lähettäkää nyt pian ja
ilmoittakaa Daavidille tämä sana: 'Älä jää yöksi kahlauspaikkoihin
erämaahan, vaan mene joen yli, ettei kuningas ja kaikki väki,
joka on hänen kanssaan, joutuisi perikatoon'." **17** Ja Joonatan ja
Ahimaas olivat asettuneet Roogelin lähteelle, ja eräs palvelijatar
kuljetti heille sinne sanaa; sitten he aina menivät ja veivät
sanan kuningas Daavidille. Sillä he eivät uskaltaneet näyttäytyä
menemällä kaupunkiin. **18** Mutta eräs poikanen näki heidät
ja ilmoitti Absalomille. Silloin he molemmat menivät kiiruusti
pois ja tulivat erään miehen taloon Bahurimiin. Hänellä oli kaivo
pihallaan, ja he laskeutuivat siihen. **19** Ja hänen vaimonsa otti
peitteen ja levitti sen kaivon suulle ja sirotti jyviä sen päälle,
niin ettei voitu huomata mitään. **20** Kun Absalomin palvelijat
tulivat vaimon luo taloon, kysyivät he: "Missä ovat Ahimaas ja
Joonatan?" Vaimo vastasi heille: "Tuosta he menivät vesilätäkön
yli". He etsivät, ja kun eivät heitä löytäneet, palasivat he takaisin

Jerusalemiin. **21** Ja niin pian kuin he olivat menneet, nousivat
toiset kaivosta, menivät ja veivät sanan kuningas Daavidille; he
sanoivat Daavidille: "Nouskaa ja menkää joutuin veden yli, sillä
sen ja sen neuvon on Ahitofel antanut teidän turmioksenne". **22**
Silloin Daavid ja kaikki väki, mikä oli hänen kanssaan, nousi, ja he
menivät Jordanin yli. Ja kun aamu valkeni, ei ollut ainoatakaan,
joka ei olisi tullut Jordanin yli. **23** Mutta kun Ahitofel näki, ettei
hänen neuvoansa noudatettu, satuloi hän aasinsa, nousi ja lähti
kotiinsa omaan kaupunkiinsa, ja kun hän oli toimittanut talonsa,
hirttäytyi hän; niin hän kuoli, ja hänet haudattiin isänsä hautaan.
24 Daavid oli tullut Mahanaimiin, kun Absalom ja kaikki Israelin
miehet hänen kanssaan menivät Jordanin yli. **25** Mutta Absalom
oli asettanut Amasan Jooabin sijaan sotajoukon ylipäälliköksi.
Ja Amasa oli Jitra nimisen jisreeliläisen miehen poika; tämä
mies oli yhtynyt Abigailiin, Naahaan tyttäreen, Jooabin äidin
Serujan sisareen. **26** Ja Israel ja Absalom leiriytyivät Gileadin
maahan. **27** Kun Daavid tuli Mahanaimiin, niin Soobi, Naahaan
poika, ammonilaisten Rabbasta, ja Maakir, Ammielin poika,
Loodebarista, ja gileadilainen Barsillai, Roogelimista, **28** toivat
sinne vuoteita, vateja ja saviastioita, nisuja, ohria, jauhoja ja
paahdettuja jyviä, papuja, herneitä **29** sekä hunajaa, voita,
lampaita ja juustoja ruuaksi Daavidille ja väelle, mikä oli hänen
kanssansa; sillä he ajattelivat: "Väki on nälissään, uuvuksissa ja
janoissaan erämaassa".

18 Ja Daavid piti mukanaan olevan väen katselmuksen, ja
asetti sille tuhannen-ja sadanpäämiehet. **2** Sitten Daavid lähetti
väen liikkeelle: yhden kolmanneksen Jooabin johdolla, toisen
kolmanneksen Abisain, Serujan pojan, Jooabin veljen, johdolla ja
kolmannen kolmanneksen gatilaisen Ittain johdolla. Ja kuningas

sanoi kansalle: "Minä lähden myös itse teidän kanssanne". **3**
Mutta kansa vastasi: "Älä lähde; sillä jos me pakenemme, ei
meistä välitetä, ja jos puolet meistä saa surmansa, ei meistä
silloinkaan välitetä, mutta sinä olet niinkuin kymmenen tuhatta
meistä. Sentähden on nyt parempi, että sinä olet valmiina
tulemaan meille avuksi kaupungista." **4** Niin kuningas sanoi
heille: "Minä teen, minkä te hyväksi näette". Ja kuningas asettui
portin pieleen, ja kaikki väki lähti liikkeelle sadan ja tuhannen
joukkoina. **5** Mutta kuningas käski Jooabia, Abisaita ja Ittaita
ja sanoi: "Pidelkää minulle mieliksi hellävaroen nuorukaista
Absalomia". Ja kaikki kansa kuuli, kuinka kuningas antoi kaikille
päälliköille käskyn Absalomista. **6** Niin väki lähti kentälle Israelia
vastaan, ja taistelu tapahtui Efraimin metsässä. **7** Siellä Daavidin
palvelijat voittivat Israelin väen, ja siellä oli sinä päivänä suuri
mieshukka: kaksikymmentä tuhatta miestä. **8** Ja taistelu levisi
koko siihen seutuun; ja metsä söi sinä päivänä enemmän väkeä
kuin miekka. **9** Ja Absalom sattui yhteen Daavidin palvelijain
kanssa. Absalom ratsasti muulilla; ja kun muuli tuli suuren,
tiheäoksaisen tammen alle, tarttui hän päästään tammeen,
niin että hän jäi riippumaan taivaan ja maan välille, kun muuli
juoksi pois hänen altansa. **10** Sen näki eräs mies ja ilmoitti
sen Jooabille ja sanoi: "Katso, minä näin Absalomin riippuvan
tammessa". **11** Niin Jooab sanoi miehelle, joka ilmoitti hänelle
tämän: "Jos näit sen, miksi et lyönyt häntä siinä maahan? Minun
olisi ollut annettava sinulle kymmenen hopeasekeliä ja vyö."
12 Mutta mies vastasi Jooabille: "Vaikka käsiini punnittaisiin
tuhat hopeasekeliä, en sittenkään kävisi käsiksi kuninkaan
poikaan, sillä kuningas käski meidän kuultemme sinua, Abisaita
ja Ittaita sanoen: 'Pitäkää vaari nuorukaisesta Absalomista'.

13 Vai kavaltaisinko minä oman henkeni? Sillä eihän mikään
pysy salassa kuninkaalta, ja sinä pysyisit kyllä syrjässä." **14** Niin
Jooab sanoi: "Minä en enää kuluta aikaa sinun kanssasi". Sitten
hän otti kolme keihästä käteensä ja pisti ne Absalomin rintaan,
kun hän vielä eli tammessa. **15** Ja kymmenen nuorta miestä,
Jooabin aseenkantajaa, astui Absalomin luo, ja he löivät hänet
kuoliaaksi. **16** Sitten Jooab puhalsi pasunaan; ja väki palasi
ajamasta takaa Israelia, kun Jooab pysähdytti väen. **17** Ja he
ottivat Absalomin ja heittivät hänet metsässä suureen kuoppaan
ja pystyttivät sangen suuren kiviroukkion hänen päällensä. Mutta
koko Israel pakeni, kukin majallensa. **18** Mutta Absalom oli
eläessään hankkinut ja pystyttänyt itsellensä patsaan, joka on
Kuninkaanlaaksossa; sillä hän sanoi: "Minulla ei ole poikaa,
joka säilyttäisi minun nimeni muiston". Patsaan hän oli kutsunut
nimensä mukaan, ja sen nimi on vielä tänäkin päivänä Absalomin
muistomerkki. **19** Ja Ahimaas, Saadokin poika, sanoi: "Minä
juoksen saattamaan kuninkaalle sen ilosanoman, että Herra
on auttanut hänet hänen vihollistensa käsistä oikeuteensa". **20**
Mutta Jooab sanoi hänelle: "Tänä päivänä et ole ilosanoman
saattaja; jonakin muuna päivänä saattanet ilosanoman, mutta
tänä päivänä et saata ilosanomaa, sillä onhan kuninkaan poika
kuollut". **21** Sitten Jooab sanoi eräälle etiopialaiselle: "Mene ja
ilmoita kuninkaalle, mitä olet nähnyt". Niin etiopialainen kumarsi
Jooabille ja lähti juoksemaan. **22** Mutta Ahimaas, Saadokin
poika, sanoi taas Jooabille: "Tulkoon mitä tahansa, mutta minä
juoksen etiopialaisen jälkeen". Jooab sanoi: "Miksi sinä juoksisit,
poikani, eihän sinulle siitä ilosanomansaattajan palkkaa tule?"
23 "Tulkoon mitä tahansa, mutta minä juoksen." Silloin hän
sanoi hänelle: "Juokse sitten". Niin Ahimaas lähti juoksemaan

Lakeuden tietä ja sivuutti etiopialaisen. **24** Daavid istui molempien
porttien välissä. Ja tähystäjä meni portin katolle muurin päälle;
kun hän nosti silmänsä ja katseli, niin katso: mies tuli juosten
yksinänsä. **25** Tähystäjä huusi ja ilmoitti sen kuninkaalle. Niin
kuningas sanoi: "Jos hän on yksin, niin hänellä on ilosanoma".
Ja hän tuli yhä lähemmäksi. **26** Sitten tähystäjä näki toisen
miehen tulevan juosten; ja hän huusi porttiin sanoen: "Minä
näen vielä toisen miehen tulevan juosten yksinänsä". Kuningas
sanoi: "Sekin saattaa ilosanomaa". **27** Ja tähystäjä sanoi: "Sen
ensimmäisen juoksu näyttää minusta Ahimaasin, Saadokin
pojan, juoksulta". Niin kuningas sanoi: "Se on hyvä mies; hän
tulee hyviä sanomia tuoden". **28** Ja Ahimaas huusi ja sanoi
kuninkaalle: "Rauha!" Sitten hän kumartui kasvoillensa maahan
kuninkaan eteen ja sanoi: "Kiitetty olkoon Herra, sinun Jumalasi,
joka on antanut sinun käsiisi ne miehet, jotka nostivat kätensä
herraani, kuningasta, vastaan". **29** Niin kuningas kysyi: "Voiko
nuorukainen Absalom hyvin?" Ahimaas vastasi: "Minä näin
suuren väkijoukon, kun kuninkaan palvelija Jooab lähetti minut,
palvelijasi; mutta en tiedä, mitä se oli". **30** Kuningas sanoi: "Astu
syrjään ja asetu sinne". Niin hän astui syrjään ja jäi seisomaan
sinne. **31** Ja katso, etiopialainen tuli perille, ja etiopialainen
sanoi: "Ilosanoma herralleni, kuninkaalle: Herra on tänä päivänä
auttanut sinut oikeuteesi kaikkien niiden käsistä, jotka ovat
nousseet sinua vastaan". **32** Kuningas kysyi etiopialaiselta:
"Voiko nuorukainen Absalom hyvin?" Etiopialainen vastasi:
"Käyköön herrani kuninkaan vihollisille ja kaikille, jotka nousevat
sinua vastaan tehdäksensä sinulle pahaa, niinkuin on käynyt
sille nuorukaiselle". **33** Kuningas tuli kovin järkytetyksi, nousi
portin päällä olevaan yläsaliin ja itki. Ja mennessänsä hän huusi

näin: "Poikani Absalom, minun poikani, oma poikani Absalom!
Jospa minä olisin kuollut sinun sijastasi! Absalom, poikani, oma
poikani!"

19 Jooabille ilmoitettiin: "Katso, kuningas itkee ja suree
Absalomia". **2** Ja voitto muuttui sinä päivänä suruksi kaikelle
kansalle, koska kansa sinä päivänä kuuli sanottavan, että
kuningas oli murheissaan poikansa tähden. **3** Ja kansa tuli sinä
päivänä kaupunkiin ikäänkuin varkain, niinkuin tulee varkain
väki, joka on häväissyt itsensä pakenemalla taistelusta. **4** Mutta
kuningas oli peittänyt kasvonsa, ja hän huusi kovalla äänellä:
"Poikani Absalom! Absalom, poikani, oma poikani!" **5** Niin Jooab
meni sisälle kuninkaan luo ja sanoi: "Sinä olet tänä päivänä
nostanut häpeän kaikkien palvelijaisi kasvoille, vaikka he tänä
päivänä ovat pelastaneet sekä sinun oman henkesi että sinun
poikiesi, tyttäriesi, vaimojesi ja sivuvaimojesi hengen. **6** Sinähän
rakastat niitä, jotka sinua vihaavat, ja vihaat niitä, jotka sinua
rakastavat. Sillä nyt sinä olet antanut tietää, ettei sinulla olekaan
päälliköitä eikä palvelijoita; -niin, nyt minä tiedän, että jos Absalom
olisi elossa ja me kaikki olisimme tänään kuolleet, se olisi sinulle
mieleen. **7** Mutta nouse nyt ylös ja mene ulos ja puhuttele
ystävällisesti palvelijoitasi. Sillä minä vannon Herran kautta: jollet
mene ulos, niin ei totisesti yhtä ainoatakaan miestä jää luoksesi
tänä yönä; ja tämä on oleva sinulle suurempi onnettomuus kuin
mikään muu, joka on kohdannut sinua nuoruudestasi tähän
päivään saakka." **8** Silloin kuningas nousi ja asettui istumaan
porttiin. Ja kaikelle kansalle ilmoitettiin ja sanottiin: "Kuningas
istuu nyt portissa". Silloin kaikki kansa tuli kuninkaan eteen.
Mutta kun Israel oli paennut, kukin majallensa, **9** alkoi kaikki
kansa kaikkien Israelin heimojen keskuudessa riidellä ja sanoa:

"Kuningas on pelastanut meidät vihollistemme kourista, hän
on vapauttanut meidät filistealaisten kourista, ja nyt hän on
Absalomia paossa, maasta poissa. **10** Mutta Absalom, jonka
me olemme voidelleet kuninkaaksemme, on kuollut taistelussa.
Miksi ette nyt ryhdy tuomaan kuningasta takaisin?" **11** Mutta
kuningas Daavid lähetti sanan papeille Saadokille ja Ebjatarille
ja käski sanoa: "Puhukaa Juudan vanhimmille ja sanokaa:
'Miksi te olette viimeiset tuomaan kuningasta takaisin hänen
linnaansa? Sillä se, mitä koko Israel puhuu, on tullut kuninkaan
tietoon hänen olinpaikkaansa. **12** Te olette minun veljiäni, minun
luutani ja lihaani. Miksi te olisitte viimeiset tuomaan kuningasta
takaisin?' **13** Ja Amasalle sanokaa: 'Olethan sinä minun luutani
ja lihaani. Jumala rangaiskoon minua nyt ja vasta, jollet sinä
kaikkea elinaikaasi ole minun sotapäällikköni Jooabin sijassa.'"
14 Näin hän taivutti kaikkien Juudan miesten sydämet, niin että
he yhtenä miehenä lähettivät sanomaan kuninkaalle: "Palaa
takaisin, sinä ja kaikki sinun palvelijasi". **15** Niin kuningas
palasi takaisin ja tuli Jordanille; mutta Juuda oli tullut Gilgaliin
mennäkseen kuningasta vastaan ja tuodakseen kuninkaan
Jordanin yli. **16** Myöskin Siimei, Geeran poika, benjaminilainen
Bahurimista, lähti kiiruusti Juudan miesten kanssa kuningas
Daavidia vastaan. **17** Ja hänen kanssansa oli tuhat miestä
Benjaminista sekä Siiba, Saulin perheen palvelija, viidentoista
poikansa ja kahdenkymmenen palvelijansa kanssa. Nämä
olivat rientäneet Jordanille ennen kuningasta **18** ja menneet yli
kahlauspaikasta tuomaan kuninkaan perhettä ja toimittamaan,
mitä hän näkisi hyväksi määrätä. Mutta Siimei, Geeran poika,
heittäytyi kuninkaan eteen, kun hän oli lähtemässä Jordanin yli,
19 ja sanoi kuninkaalle: "Älköön herrani lukeko minulle pahaa

tekoani älköönkä muistelko, kuinka väärin palvelijasi teki sinä
päivänä, jona herrani, kuningas, lähti Jerusalemista; älköön
kuningas panko sitä sydämellensä. **20** Sillä palvelijasi tuntee,
että olen tehnyt synnin; sentähden minä olen tänä päivänä
ensimmäisenä koko Joosefin heimosta tullut tänne herraani,
kuningasta, vastaan." **21** Niin Abisai, Serujan poika, puuttui
puheeseen ja sanoi: "Eikö Siimei ole rangaistava kuolemalla
siitä, että hän on kiroillut Herran voideltua?" **22** Mutta Daavid
vastasi: "Mitä teillä on minun kanssani tekemistä, te Serujan
pojat, kun tulette minulle tänä päivänä kiusaajaksi? Olisiko
ketään Israelissa tänä päivänä kuolemalla rangaistava? Minä
tiedän tulleeni tänä päivänä Israelin kuninkaaksi." **23** Ja kuningas
sanoi Siimeille: "Sinä et kuole". Ja kuningas vannoi sen hänelle.
24 Mefiboset, Saulin pojanpoika, oli myös tullut kuningasta
vastaan. Hän ei ollut siistinyt jalkojansa, ei siistinyt partaansa
eikä pesettänyt vaatteitansa siitä päivästä, jona kuningas lähti,
siihen päivään asti, jona hän rauhassa tuli takaisin. **25** Kun
hän nyt tuli Jerusalemista kuningasta vastaan, sanoi kuningas
hänelle: "Miksi sinä et tullut minun kanssani, Mefiboset?" **26** Hän
vastasi: "Herrani, kuningas, palvelijani petti minut. Sillä sinun
palvelijasi sanoi hänelle: 'Satuloi minun aasini, ratsastaakseni
sillä ja mennäkseni kuninkaan kanssa' -sillä palvelijasihan
on ontuva- **27** mutta hän on panetellut palvelijaasi herralle
kuninkaalle. Herrani, kuningas, on kuitenkin niinkuin Jumalan
enkeli; tee siis, mitä hyväksi näet. **28** Sillä koko minun isäni suku
oli herrani, kuninkaan, edessä kuoleman oma, ja kuitenkin sinä
asetit palvelijasi niiden joukkoon, jotka syövät sinun pöydässäsi.
Mitäpä minulla on enää muuta oikeutta ja mitä valittamista
kuninkaalle?" **29** Kuningas sanoi hänelle: "Mitäs tuosta enää

puhut? Minä sanon, että sinä ja Siiba saatte jakaa keskenänne
maaomaisuuden." **30** Niin Mefiboset sanoi kuninkaalle: "Ottakoon
hän sen vaikka kokonaan, kun kerran herrani, kuningas, on
palannut rauhassa kotiinsa". **31** Gileadilainen Barsillai oli
myös tullut Roogelimista ja meni kuninkaan kanssa Jordanille
saattamaan häntä Jordanin yli. **32** Barsillai oli hyvin vanha,
kahdeksankymmenen vuoden vanha. Hän oli elättänyt kuningasta
tämän ollessa Mahanaimissa, sillä hän oli hyvin rikas mies. **33**
Kuningas sanoi nyt Barsillaille: "Tule sinä minun mukanani, niin
minä elätän sinut luonani Jerusalemissa". **34** Mutta Barsillai
vastasi kuninkaalle: "Montakopa ikävuotta minulla enää lienee,
että menisin kuninkaan kanssa Jerusalemiin: **35** minä olen
nyt kahdeksankymmenen vuoden vanha; osaisinko minä enää
erottaa hyvää pahasta, tahi maistuisiko palvelijastasi miltään
se, mitä hän syö ja mitä juo? Tahi kuuluisiko minusta enää
miltään laulajain ja laulajattarien laulu? Miksi palvelijasi vielä tulisi
herralleni, kuninkaalle, kuormaksi? **36** Ainoastaan vähän matkaa
seuraa palvelijasi kuningasta tuolle puolelle Jordanin. Miksi
kuningas antaisi minulle sellaisen korvauksen? **37** Salli palvelijasi
palata takaisin, saadakseni kuolla omassa kaupungissani isäni ja
äitini haudan ääressä. Mutta katso, tässä on palvelijasi Kimham,
menköön hän herrani, kuninkaan, kanssa; ja tee hänelle, mitä
hyväksi näet." **38** Niin kuningas sanoi: "Kimham tulkoon minun
kanssani, ja minä teen hänelle, mitä sinä hyväksi näet. Ja kaiken,
mitä sinä minulta toivot, minä sinulle teen." **39** Sitten kaikki kansa
meni Jordanin yli, ja myös kuningas itse meni. Ja kuningas
suuteli Barsillaita ja hyvästeli hänet. Sitten tämä palasi takaisin
kotiinsa. **40** Kuningas meni Gilgaliin, ja Kimham meni hänen
mukanansa, samoin myös kaikki Juudan kansa. Ja he ja puolet

Israelin kansasta veivät kuninkaan yli sinne. **41** Ja katso, silloin
kaikki muut Israelin miehet tulivat kuninkaan tykö ja sanoivat
kuninkaalle: "Miksi ovat meidän veljemme, Juudan miehet,
varkain tuoneet Jordanin yli kuninkaan ja hänen perheensä
ynnä kaikki Daavidin miehet hänen kanssaan?" **42** Mutta kaikki
Juudan miehet vastasivat Israelin miehille: "Onhan kuningas
meille läheisempi; miksi vihastut siitä? Olemmeko me syöneet
kuningasta, tahi olemmeko vieneet hänet itsellemme?" **43**
Israelin miehet vastasivat Juudan miehille ja sanoivat: "Minulla on
kymmenen kertaa suurempi osa kuninkaaseen, myös Daavidiin,
kuin sinulla. Miksi olet siis ylenkatsonut minua? Ja enkö minä
ensin puhunut kuninkaani takaisintuomisesta?" Mutta Juudan
miesten sanat olivat vielä ankarammat kuin Israelin miesten
sanat.

20 Ja siellä oli sattumalta kelvoton mies, nimeltä Seba, Bikrin
poika, benjaminilainen. Hän puhalsi pasunaan ja sanoi: "Meillä ei
ole mitään osaa Daavidiin eikä perintöosaa Iisain poikaan. Kukin
majallensa, Israel!" **2** Silloin kaikki Israelin miehet luopuivat
Daavidista ja seurasivat Sebaa, Bikrin poikaa; mutta Juudan
miehet riippuivat kiinni kuninkaassansa ja seurasivat häntä
Jordanilta aina Jerusalemiin. **3** Niin Daavid tuli linnaansa
Jerusalemiin. Ja kuningas otti ne kymmenen sivuvaimoa, jotka
hän oli jättänyt palatsia vartioimaan, ja panetti heidät vartioituun
taloon; ja hän elätti heitä, mutta ei mennyt heidän luoksensa.
Siellä he olivat eristettyinä kuolinpäiväänsä asti, elävän miehen
leskinä. **4** Ja kuningas sanoi Amasalle: "Kutsu koolle Juudan
miehet kolmen päivän kuluessa ja ole silloin itse paikallasi
täällä". **5** Niin Amasa meni kutsumaan koolle Juudaa; mutta
hän viipyi ohi sen ajan, jonka hän oli määrännyt. **6** Silloin sanoi

Daavid Abisaille: "Nyt Seba, Bikrin poika, tekee meille enemmän
pahaa kuin Absalom. Ota sinä herrasi palvelijat ja aja häntä
takaa, ettei hän saisi haltuunsa varustettuja kaupunkeja ja repisi
meiltä silmiä." **7** Niin Jooabin miehet sekä kreetit ja pleetit
ja kaikki urhot lähtivät liikkeelle hänen jäljessään; he lähtivät
Jerusalemista ajamaan takaa Sebaa, Bikrin poikaa. **8** Mutta kun
he olivat suuren kiven luona, joka on Gibeonissa, tuli Amasa
heitä vastaan. Ja Jooab oli puettu takkiinsa, ja sen päällä oli
miekanvyö, kiinnitettynä vyötäisille; miekka oli tupessaan, mutta
kun hän lähti liikkeelle, niin se putosi. **9** Ja Jooab sanoi Amasalle:
"Voitko hyvin, veljeni?" Ja Jooab tarttui oikealla kädellään
Amasaa partaan, muka suudellakseen häntä. **10** Ja kun Amasa
ei varonut miekkaa, joka Jooabilla oli kädessään, pisti tämä häntä
sillä vatsaan, niin että hänen sisälmyksensä valuivat maahan;
toista pistoa ei tarvittu: hän kuoli. Sitten Jooab ja hänen veljensä
Abisai ajoivat takaa Sebaa, Bikrin poikaa. **11** Mutta eräs Jooabin
palvelijoista jäi seisomaan Amasan ääreen ja huusi: "Jokainen,
joka on Jooabille myötämielinen ja joka on Daavidin puolella,
seuratkoon Jooabia!" **12** Ja Amasa virui verissään keskellä tietä;
mutta kun se mies näki, että kaikki väki pysähtyi siihen, vei hän
Amasan tieltä syrjään pellolle ja heitti vaatteen hänen päällensä,
nähdessään, että kaikki ohikulkijat pysähtyivät. **13** Ja kun hänet
oli toimitettu pois tieltä, kulkivat kaikki ohi ja seurasivat Jooabia
ajaakseen takaa Sebaa, Bikrin poikaa. **14** Tämä kulki kaikkien
Israelin sukukuntien kautta Aabeliin ja Beet-Maakaan, ja kaikki
beeriläiset kokoontuivat ja seurasivat häntä sinne saakka. **15**
Mutta he tulivat ja piirittivät häntä Aabel-Beet-Maakassa ja loivat
kaupunkia vastaan vallin, joka ulottui ulkomuuriin. Ja kaikki
Jooabin väki teki hävitystyötä kukistaakseen muurin. **16** Silloin

huusi viisas vaimo kaupungista: "Kuulkaa! Kuulkaa! Sanokaa
Jooabille, että hän tulee tänne lähelle puhutellakseni häntä". **17**
Ja kun tämä tuli häntä lähelle, sanoi vaimo: "Oletko Jooab?"
Hän vastasi: "Olen". Vaimo sanoi hänelle: "Kuule palvelijattaresi
sanoja". Hän vastasi: "Minä kuulen". **18** Silloin vaimo sanoi:
"Muinoin oli tapana sanoa: 'On kysyttävä neuvoa Aabelista', ja
niin tuli valmista. **19** Minä olen rauhallisimpia ja uskollisimpia
Israelissa, ja sinä koetat ottaa hengen kaupungilta, joka on
äiti Israelissa. Miksi sinä tahdot hävittää Herran perintöosan?"
20 Jooab vastasi ja sanoi: "Pois se, pois se! En minä tahdo
hävittää enkä tuhota. **21** Niin ei ole asia, vaan eräs mies Efraimin
vuoristosta, nimeltä Seba, Bikrin poika, on nostanut kätensä
kuningas Daavidia vastaan; luovuttakaa hänet yksin, niin minä
lähden pois kaupungin edustalta." Vaimo vastasi Jooabille:
"Katso, hänen päänsä heitetään sinulle muurin yli". **22** Sitten
vaimo viisaudessaan meni kaiken kansan luo; niin he löivät
Sebalta, Bikrin pojalta, pään poikki ja heittivät sen Jooabille.
Silloin tämä puhalsi pasunaan, ja he hajaantuivat kaupungin
edustalta, kukin majallensa. Mutta Jooab palasi kuninkaan luo
Jerusalemiin. **23** Jooab oli Israelin koko sotajoukon ylipäällikkönä,
ja Benaja, Joojadan poika, oli kreettien ja pleettien päällikkönä.
24 Adoram oli verotöiden valvojana, ja Joosafat, Ahiludin poika,
oli kanslerina. **25** Seja oli kirjurina, ja Saadok ja Ebjatar olivat
pappeina. **26** Myöskin jaairilainen Iira oli Daavidilla pappina.

21 Daavidin aikana oli nälänhätä, jota kesti kolme vuotta
peräkkäin; silloin Daavid etsi Herran kasvoja. Herra vastasi:
"Saulin tähden, verivelan alaisen suvun tähden, koska hän
surmasi gibeonilaiset". **2** Niin kuningas kutsui gibeonilaiset ja
puhutteli heitä. Mutta gibeonilaiset eivät olleet israelilaisia, vaan

amorilaisten jätteitä, ja israelilaiset olivat vannoneet heille valan,
mutta Saul oli kiivaillessaan israelilaisten ja Juudan puolesta
koettanut hävittää heidät. **3** Daavid sanoi gibeonilaisille: "Mitä
minun on tehtävä teidän hyväksenne, ja millä minun on teidät
sovitettava, että siunaisitte Herran perintöosaa?" **4** Gibeonilaiset
vastasivat hänelle: "Ei ole meidän ja Saulin sekä hänen sukunsa
välillä kysymys hopeasta eikä kullasta, eikä meillä ole valtaa
surmata ketään Israelissa". Hän sanoi: "Mitä sitten vaaditte minua
tekemään teidän hyväksenne?" **5** He vastasivat kuninkaalle:
"Sen miehen, joka tahtoi meidät lopettaa ja joka aikoi hävittää
meidät, niin ettei meillä olisi missä olla koko Israelin alueella, **6**
sen miehen jälkeläisistä luovutettakoon meille seitsemän miestä
lävistääksemme heidät paaluihin Herralle Saulin, Herran valitun,
Gibeassa". Kuningas sanoi: "Minä luovutan". **7** Mefibosetin,
Saulin pojan Joonatanin pojan, kuningas kuitenkin säästi Herran
valan tähden, joka oli heidän välillänsä, Daavidin ja Joonatanin,
Saulin pojan, välillä. **8** Mutta kuningas otti Rispan, Aijan tyttären,
kaksi poikaa, Armonin ja Mefibosetin, jotka tämä oli synnyttänyt
Saulille, sekä Meerabin, Saulin tyttären, viisi poikaa, jotka tämä
oli synnyttänyt Adrielille, meholalaisen Barsillain pojalle, **9** ja
luovutti heidät gibeonilaisten käsiin; ja nämä lävistivät heidät
paaluihin vuorella Herran edessä, niin että ne seitsemän sortuivat
kaikki yhdessä. Näin heidät surmattiin elonleikkuun ensimmäisinä
päivinä, ohranleikkuun alussa. **10** Silloin Rispa, Aijan tytär,
otti säkin ja levitti sen kalliolle, ja se oli hänen vuoteenaan
elonleikkuun alusta siihen asti, kunnes sade taivaasta vuoti
heidän päällensä, eikä hän sallinut taivaan lintujen päivällä eikä
metsän eläinten yöllä tulla heidän päällensä. **11** Kun Daavidille
kerrottiin, mitä Rispa, Aijan tytär, Saulin sivuvaimo, oli tehnyt, **12**

meni Daavid ja otti Saulin ja hänen poikansa Joonatanin luut
Gileadin Jaabeksen miehiltä, jotka olivat varkain ottaneet ne siltä
torilta Beet-Seanista, jolle filistealaiset olivat heidät ripustaneet
silloin, kun filistealaiset surmasivat Saulin Gilboassa. **13** Ja
hän toi sieltä Saulin ja hänen poikansa Joonatanin luut. Myös
paaluihin lävistettyjen luut koottiin **14** ja haudattiin yhdessä
Saulin ja hänen poikansa Joonatanin luiden kanssa Benjaminin
maahan Seelaan, Saulin isän, Kiisin, hautaan. Tehtiin kaikki,
mitä kuningas oli käskenyt. Niin Jumala leppyi maalle. **15**
Taas syttyi sota filistealaisten ja Israelin välillä. Ja Daavid lähti
palvelijoineen sotimaan filistealaisia vastaan. Ja Daavid väsyi.
16 Niin Jisbi-Benob, Raafan jälkeläisiä, jonka keihäs painoi
kolmesataa sekeliä vaskea ja joka oli puettu uusiin tamineihin,
aikoi surmata Daavidin. **17** Mutta Abisai, Serujan poika, tuli
hänen avukseen ja löi filistealaisen kuoliaaksi. Silloin Daavidin
miehet vannottivat hänellä valan sanoen: "Sinä et saa enää
lähteä meidän kanssamme taisteluun, ettet sammuttaisi Israelin
lamppua". **18** Sen jälkeen oli taas taistelu filistealaisten kanssa
Goobissa: silloin huusalainen Sibbekai surmasi Safin, joka myös
oli Raafan jälkeläisiä. **19** Taas oli taistelu filistealaisia vastaan
Goobissa. Elhanan, Jare-Ooregimin poika, beetlehemiläinen,
surmasi gatilaisen Goljatin, jonka peitsen varsi oli niinkuin
kangastukki. **20** Taas oli taistelu Gatissa. Siellä oli kookas mies,
jolla oli kuusi sormea kummassakin kädessä ja kuusi varvasta
kummassakin jalassa, yhteensä kaksikymmentä neljä; hänkin
polveutui Raafasta. **21** Ja kun hän häpäisi Israelia, surmasi
hänet Joonatan, Daavidin veljen Simean poika. **22** Nämä neljä
polveutuivat gatilaisesta Raafasta; he kaatuivat Daavidin ja
hänen palvelijainsa käden kautta.

22 Ja Daavid puhui Herralle tämän laulun sanat sinä päivänä,
jona Herra oli pelastanut hänet kaikkien hänen vihollistensa ja
Saulin vallasta. Hän sanoi: **2** "Herra, minun kallioni, linnani ja
pelastajani! **3** Jumala, minun vuoreni, jonka turviin minä pakenen,
minun kilpeni, autuuteni sarvi, varustukseni ja pakopaikkani,
sinä pelastajani, joka pelastat minut väkivallasta! **4** 'Ylistetty
olkoon Herra' -niin minä huudan, ja vihollisistani minä pelastun.
5 Sillä kuoleman aallot piirittivät minut, turmion virrat peljästyttivät
minut. **6** Tuonelan paulat kietoivat minut, kuoleman ansat
yllättivät minut. **(Sheol h7585)** **7** Ahdistuksessani minä rukoilin
Herraa, Jumalaani minä rukoilin; ja hän kuuli minun ääneni
temppelistänsä, minun huutoni kohosi hänen korviinsa. **8** Silloin
maa huojui ja järisi, taivaan perustukset järkkyivät; ne horjuivat,
sillä hänen vihansa syttyi. **9** Savu suitsusi hänen sieraimistaan,
kuluttava tuli hänen suustansa, palavat hiilet hehkuivat hänestä.
10 Hän notkisti taivaan ja astui alas, synkkä pilvi jalkojensa alla.
11 Hän ajoi kerubin kannattamana ja lensi, hän näkyi tuulen
siipien päältä. **12** Ja hän pani pimeyden majaksi ympärillensä,
synkät vedet, paksut pilvet. **13** Hohteesta, joka kävi hänen
edellänsä, hehkuivat palavat hiilet. **14** Herra jylisi taivaasta,
Korkein antoi äänensä kaikua. **15** Hän lennätti nuolia ja hajotti
heidät, salamoita, ja kauhistutti heidät. **16** Silloin meren syvyydet
tulivat näkyviin, maanpiirin perustukset paljastuivat Herran
nuhtelusta, hänen vihansa hengen puuskauksesta. **17** Hän
ojensi kätensä korkeudesta ja tarttui minuun, veti minut ylös
suurista vesistä. **18** Hän pelasti minut voimallisesta vihollisestani,
minun vihamiehistäni, sillä he olivat minua väkevämmät. **19** He
hyökkäsivät minun kimppuuni hätäni päivänä, mutta Herra tuli
minun tuekseni. **20** Hän toi minut avaraan paikkaan, hän vapautti

minut, sillä hän oli mielistynyt minuun. **21** Herra tekee minulle
minun vanhurskauteni mukaan; minun kätteni puhtauden mukaan
hän minulle maksaa. **22** Sillä minä olen noudattanut Herran
teitä enkä ole luopunut pois Jumalastani, jumalattomuuteen.
23 Kaikki hänen oikeutensa ovat minun silmieni edessä, enkä
minä poikkea hänen käskyistänsä. **24** Minä olen vilpitön häntä
kohtaan ja varon itseni pahoista teoista. **25** Sentähden Herra
palkitsee minulle vanhurskauteni mukaan, sen mukaan kuin olen
puhdas hänen silmiensä edessä. **26** Hurskasta kohtaan sinä olet
hurskas, nuhteetonta sankaria kohtaan nuhteeton; **27** puhdasta
kohtaan sinä olet puhdas, mutta kieroa kohtaan nurja. **28** Ja
sinä pelastat nöyrän kansan, mutta sinun silmäsi ovat ylpeitä
vastaan, sinä alennat heidät. **29** Sillä sinä, Herra, olet minun
lamppuni; Herra valaisee minun pimeyteni. **30** Sinun avullasi
minä hyökkään rosvojoukkoa vastaan, Jumalani avulla minä
ryntään ylitse muurin. **31** Jumalan tie on nuhteeton, Herran
sana tulessa koeteltu. Hän on kaikkien kilpi, jotka häneen
turvaavat. **32** Sillä kuka muu on Jumala paitsi Herra, ja kuka
muu on pelastuksen kallio paitsi meidän Jumalamme? **33** se
Jumala, joka on minun vahva turvani ja johdattaa nuhteetonta
hänen tiellänsä, **34** tekee hänen jalkansa nopeiksi niinkuin
peurat ja asettaa minut kukkuloilleni, **35** joka opettaa minun
käteni sotimaan ja käsivarteni vaskijousta jännittämään. **36**
Sinä annat minulle pelastuksen kilven; ja kun sinä kuulet minun
rukoukseni, teet sinä minut suureksi. **37** Sinä annat minun
askeleilleni avaran tilan, ja minun jalkani eivät horju. **38** Minä
ajan vihollisiani takaa ja tuhoan heidät enkä palaja, ennenkuin
teen heistä lopun. **39** Minä lopetan heidät ja murskaan heidät,
niin etteivät enää nouse; he sortuvat minun jalkojeni alle. **40** Sinä

vyötät minut voimalla sotaan, sinä painat vastustajani minun
alleni. **41** Sinä ajat minun viholliseni pakoon, vihamieheni minä
hukutan. **42** He katselevat, mutta pelastajaa ei ole, katsovat
Herran puoleen, mutta hän ei heille vastaa. **43** Minä survon
heidät maan tomuksi, kadun loaksi minä heidät poljen ja tallaan.
44 Sinä pelastat minut kansani riidoista, sinä varjelet minua,
niin että tulen pakanain pääksi; kansat, joita minä en tunne,
palvelevat minua. **45** Muukalaiset minua mielistelevät; jo korvan
kuulemalta he tottelevat minua. **46** Muukalaiset masentuvat; he
tulevat vyöttäytyneinä varustuksistansa. **47** Herra elää! Kiitetty
olkoon minun kallioni, ja ylistetty Jumala, minun pelastukseni
kallio, **48** Jumala, joka hankkii minulle koston ja laskee kansat
minun valtani alle; **49** sinä, joka vapahdat minut vihollisistani ja
korotat minut vastustajaini ylitse ja päästät minut väkivaltaisesta
miehestä. **50** Sentähden minä ylistän sinua, Herra, kansojen
keskuudessa ja veisaan sinun nimesi kiitosta; **51** sinun, joka
annat kuninkaallesi suuren avun ja osoitat armoa voidellullesi,
Daavidille, ja hänen jälkeläisilleen, iankaikkisesti."

23 Nämä olivat Daavidin viimeiset sanat: Näin puhuu Daavid,
Iisain poika, näin puhuu korkealle korotettu mies, Jaakobin
Jumalan voideltu, ihana Israelin ylistysvirsissä: **2** "Herran Henki on
puhunut minulle, ja hänen sanansa on minun kielelläni; **3** Israelin
Jumala on sanonut, Israelin kallio on puhunut minulle: 'Joka
hallitsee ihmisiä vanhurskaasti, joka hallitsee Jumalan pelossa, **4**
hän on niinkuin huomenhohde auringon noustessa pilvettömänä
aamuna, kun maa kirkkaassa valossa vihannoi sateen jälkeen'. **5**
Eikö minun sukuni ole näin Jumalan edessä? Sillä hän on tehnyt
minun kanssani iankaikkisen liiton, kaikin puolin taatun ja vakaan.
Hän antaa versoa minulle kaiken autuuden ja kaiken ilon. **6** Mutta

kaikki kelvottomat ovat niinkuin poisviskatut orjantappurat, joihin
ei käsin tartuta. **7** Ja jos jonkun on koskettava niihin, varustautuu
hän raudalla ja keihäänvarrella; sitten ne tulella poltetaan,
siinä missä ovat." **8** Nämä ovat Daavidin sankarien nimet:
Jooseb-Bassebet, tahkemonilainen, vaunusoturien päällikkö,
hän, joka heilutti keihästään kahdeksansadan kaatuneen yli
yhdellä kertaa. **9** Hänen jälkeensä Eleasar, Doodin poika,
joka oli erään ahohilaisen poika. Hän oli yksi niistä kolmesta
urhosta, jotka olivat Daavidin kanssa silloin, kun he häpäisivät
filistealaisia, jotka olivat kokoontuneet sinne sotimaan. Israelin
miehet vetäytyivät silloin takaisin, **10** mutta hän jäi paikalleen
ja surmasi filistealaisia, kunnes hänen kätensä uupui niin, että
se kouristui kiinni miekkaan. Ja Herra antoi suuren voiton sinä
päivänä; väki kääntyi vain hänen jälkeensä ryöstämään. **11**
Hänen jälkeensä Samma, Aagen poika, hararilainen. Kerran
olivat filistealaiset kokoontuneet yhteen joukkoon, ja siellä oli
peltopalsta, kokonaan hernettä kasvamassa. Ja väki pakeni
filistealaisia, **12** mutta hän asettui keskelle palstaa, sai sen
pelastetuksi ja voitti filistealaiset; ja niin Herra antoi suuren
voiton. **13** Kerran lähti kolme niistä kolmestakymmenestä
päälliköstä liikkeelle, ja he tulivat elonleikkuun aikana Daavidin
luo Adullamin luolalle. Ja filistealaisten joukko oli leiriytynyt
Refaimin tasangolle. **14** Mutta Daavid oli silloin vuorilinnassa, ja
filistealaisten vartiosto oli Beetlehemissä. **15** Ja Daavidin rupesi
tekemään mieli vettä, ja hän sanoi: "Jospa joku toisi minulle
vettä juodakseni Beetlehemin kaivosta, joka on portin edustalla!"
16 Silloin murtautuivat ne kolme urhoa filistealaisten leirin läpi
ja ammensivat vettä Beetlehemin kaivosta portin edustalta,
kantoivat ja toivat sen Daavidille. Mutta hän ei tahtonut sitä

juoda, vaan vuodatti sen juomauhriksi Herralle **17** ja sanoi: "Pois
se! Herra varjelkoon minut sitä tekemästä. Onhan se niiden
miesten veri, jotka menivät sinne oman henkensä uhalla." Eikä
hän tahtonut juoda sitä. Tämän tekivät ne kolme urhoa. **18**
Abisai, Jooabin veli, Serujan poika, oli niiden kolmen päällikkö;
hän heilutti keihästään kolmensadan kaatuneen yli. Ja hän
oli kuulu niiden kolmen joukossa. **19** Hän oli arvossa pidetty
niiden kolmen joukossa ja oli heidän päämiehensä, mutta ei
hän vetänyt vertoja niille kolmelle. **20** Benaja, Joojadan poika,
joka oli urhoollisen ja suurista teoistaan kuuluisan miehen poika,
oli kotoisin Kabseelista. Hän surmasi ne kaksi mooabilaista
sankaria, ja hän laskeutui alas ja tappoi lumituiskun aikana
leijonan kaivoon. **21** Myöskin surmasi hän egyptiläisen miehen,
sen uhkean miehen. Egyptiläisellä oli keihäs kädessä, mutta
hän meni häntä vastaan ainoastaan sauva kädessä. Ja hän
tempasi keihään egyptiläisen kädestä ja tappoi hänet hänen
omalla keihäällään. **22** Tällaisia teki Benaja, Joojadan poika. Ja
hän oli kuulu niiden kolmen urhon joukossa. **23** Hän oli arvossa
pidetty niiden kolmenkymmenen joukossa, mutta ei hän vetänyt
vertoja niille kolmelle. Ja Daavid asetti hänet henkivartiostonsa
päälliköksi. **24** Niiden kolmenkymmenen joukossa oli Asael,
Jooabin veli; Elhanan, Doodon poika, Beetlehemistä; **25**
harodilainen Samma; harodilainen Elika; **26** pleettiläinen Heles;
tekoalainen Iira, Ikkeksen poika; **27** anatotilainen Abieser;
huusalainen Mebunnai; **28** ahohilainen Salmon; netofalainen
Maharai; **29** netofalainen Heeleb, Baanan poika; Ittai, Riibain
poika, benjaminilaisten Gibeasta; **30** piratonilainen Benaja; Hiddai
Nahale-Gaasista; **31** arabalainen Abi-Albon; barhumilainen
Asmavet; **32** saalbonilainen Eljahba; Bene-Jaasen; Joonatan; **33**

hararilainen Samma; ararilainen Ahiam, Sararin poika; **34** Elifelet,
Ahasbain poika, joka oli erään maakatilaisen poika; giilolainen
Eliam, Ahitofelin poika; **35** karmelilainen Hesrai; arabilainen
Paarai; **36** Jigal, Naatanin poika, Soobasta; gaadilainen Vaani;
37 ammonilainen Selek; beerotilainen Naharai, Jooabin, Serujan
pojan, aseenkantaja; **38** jeteriläinen Iira; jeteriläinen Gaareb; **39**
heettiläinen Uuria. Kaikkiaan kolmekymmentä seitsemän.

24 Mutta Herran viha syttyi taas Israelia kohtaan, niin että hän
yllytti Daavidin heitä vastaan, sanoen: "Mene ja laske Israel ja
Juuda". **2** Niin kuningas sanoi Jooabille, sotajoukon päällikölle,
joka oli hänen luonaan: "Kiertele kaikki Israelin sukukunnat
Daanista Beersebaan asti, ja pitäkää kansan katselmus, että minä
saisin tietää kansan lukumäärän". **3** Jooab vastasi kuninkaalle:
"Herra, sinun Jumalasi, lisätköön kansan, olkoon se kuinka
suuri tahansa, satakertaiseksi, ja saakoon herrani, kuningas,
nähdä sen omin silmin. Mutta miksi herrani, kuningas, haluaa
sellaista?" **4** Kuitenkin kuninkaan sana velvoitti Jooabia ja
sotapäällikköjä; niin Jooab ja sotapäälliköt lähtivät kuninkaan
luota pitämään Israelin kansan katselmusta. **5** Ja he menivät
Jordanin yli ja leiriytyivät Aroeriin, oikealle puolelle jokilaakson
keskikohdalla olevaa kaupunkia, Gaadiin ja Jaeseriin päin. **6**
Sitten he tulivat Gileadiin ja Tahtim-Hodsin maahan; sitten he
tulivat Daan-Jaaniin ja sieltä ympäri Siidoniin. **7** Sitten he tulivat
Tyyron linnoitukseen ja kaikkiin hivviläisten ja kanaanilaisten
kaupunkeihin ja menivät sieltä Juudan Etelämaahan Beersebaan
asti. **8** Ja kun he olivat kierrelleet koko maan, tulivat he
yhdeksän kuukauden ja kahdenkymmenen päivän kuluttua
takaisin Jerusalemiin. **9** Ja Jooab ilmoitti kuninkaalle kansan
lasketun lukumäärän: Israelissa oli kahdeksansataa tuhatta

sotakuntoista miekkamiestä, ja Juudassa oli viisisataa tuhatta
miestä. **10** Mutta Daavidin omatunto soimasi häntä, sittenkuin hän
oli laskenut kansan, ja Daavid sanoi Herralle: "Minä olen tehnyt
suuren synnin tehdessäni tämän; mutta anna nyt, Herra, anteeksi
palvelijasi rikos, sillä minä olen menetellyt ylen tyhmästi". **11**
Ja kun Daavid aamulla nousi, oli profeetta Gaadille, Daavidin
näkijälle, tullut tämä Herran sana: **12** "Mene ja puhu Daavidille:
Näin sanoo Herra: Kolme ehtoa minä asetan sinun eteesi;
valitse yksi niistä, niin minä teen sen sinulle". **13** Niin Gaad
meni Daavidin tykö, ilmoitti ja sanoi hänelle: "Tuleeko nälkä
seitsemäksi vuodeksi sinun maahasi, vai pakenetko sinä kolme
kuukautta vihollisiasi, jotka ajavat sinua takaa, vai tuleeko rutto
sinun maahasi kolmeksi päiväksi? Mieti nyt ja katso, mitä minä
vastaan hänelle, joka minut lähetti." **14** Daavid vastasi Gaadille:
"Minä olen suuressa hädässä. Me tahdomme langeta Herran
käsiin, sillä hänen laupeutensa on suuri; ihmisten käsiin minä
en tahdo langeta." **15** Niin Herra antoi ruton tulla Israeliin,
aamusta alkaen määrättyyn aikaan asti; ja kansaa kuoli Daanista
Beersebaan asti seitsemänkymmentä tuhatta miestä. **16** Mutta
kun enkeli ojensi kätensä Jerusalemia kohti tuhotaksensa sen,
katui Herra sitä pahaa ja sanoi enkelille, joka kansaa tuhosi: "Jo
riittää; laske kätesi alas". Ja Herran enkeli oli silloin jebusilaisen
Araunan puimatantereen luona. **17** Mutta nähdessään enkelin
surmaavan kansaa sanoi Daavid Herralle: "Katso, minä olen
tehnyt syntiä, minä olen tehnyt väärin; mutta nämä minun
lampaani, mitä he ovat tehneet? Sattukoon sinun kätesi minuun
ja minun isäni perheeseen." **18** Ja Gaad tuli Daavidin tykö
samana päivänä ja sanoi hänelle: "Mene ja pystytä Herralle
alttari jebusilaisen Araunan puimatantereelle". **19** Niin Daavid

meni, Gaadin sanan ja Herran käskyn mukaan. **20** Mutta kun
Arauna katsahti ulos ja näki kuninkaan palvelijoineen tulevan
luoksensa, meni hän ulos ja kumartui kasvoillensa maahan
kuninkaan eteen. **21** Ja Arauna sanoi: "Miksi herrani, kuningas,
tulee palvelijansa luo?" Daavid vastasi: "Ostamaan sinulta
puimatantereen, rakentaakseni Herralle alttarin, että vitsaus
taukoaisi kansasta". **22** Arauna sanoi Daavidille: "Herrani,
kuningas, ottakoon ja uhratkoon, mitä hyväksi näkee. Katso,
tässä on härät polttouhriksi ja puimaäkeet sekä härkien valjaat
haloiksi. **23** Tämän kaiken, kuningas, Arauna antaa kuninkaalle."
Ja Arauna sanoi kuninkaalle: "Olkoon Herra, sinun Jumalasi,
sinulle suosiollinen". **24** Mutta kuningas sanoi Araunalle: "Ei
niin, vaan minä ostan ne sinulta täydestä hinnasta, sillä minä en
uhraa Herralleni, Jumalalleni, ilmaiseksi saatuja polttouhreja".
Niin Daavid osti puimatantereen ja härät viidelläkymmenellä
hopeasekelillä. **25** Ja Daavid rakensi sinne alttarin Herralle ja
uhrasi polttouhreja ja yhteysuhreja. Niin Herra leppyi maalle, ja
vitsaus taukosi Israelista.

1 Kuninkaiden

1 Kun kuningas Daavid oli käynyt vanhaksi ja iäkkääksi, ei hän
enää voinut pysyä lämpimänä, vaikka häntä peitettiin peitteillä.
2 Silloin hänen palvelijansa sanoivat hänelle: "Etsittäköön
herralleni, kuninkaalle, tyttö, neitsyt, palvelemaan kuningasta
ja olemaan hänen hoitajattarenaan. Jos hän makaa sinun
sylissäsi, niin herrani, kuningas, pysyy lämpimänä." **3** Ja
he etsivät koko Israelin alueelta kaunista tyttöä ja löysivät
suunemilaisen Abisagin ja veivät hänet kuninkaan tykö. **4** Hän
oli hyvin kaunis tyttö ja tuli kuninkaan hoitajattareksi ja palveli
häntä. Mutta kuningas ei yhtynyt häneen. **5** Mutta Adonia,
Haggitin poika, korotti itsensä ja sanoi: "Minä tahdon tulla
kuninkaaksi". Ja hän hankki itselleen sotavaunuja ja ratsumiehiä
ja viisikymmentä miestä, jotka juoksivat hänen edellään. **6** Hänen
isänsä ei koskaan elämässään ollut pahoittanut hänen mieltään
sanomalla: "Kuinka sinä noin teet?" Hän oli myöskin hyvin kaunis
mies; ja äiti oli synnyttänyt hänet Absalomin jälkeen. **7** Hän
neuvotteli Jooabin, Serujan pojan, ja pappi Ebjatarin kanssa;
ja he kannattivat Adonian puoluetta. **8** Mutta pappi Saadok
ja Benaja, Joojadan poika, sekä profeetta Naatan, Siimei, Rei
ja Daavidin urhot eivät olleet Adonian puolella. **9** Ja Adonia
teurasti lampaita, raavaita ja juottovasikoita Soohelet-kiven
luona, joka on Roogelin lähteen ääressä. Ja hän kutsui kaikki
veljensä, kuninkaan pojat, ja kaikki Juudan miehet, kuninkaan
palvelijat; **10** mutta profeetta Naatanin, Benajan, urhot ja veljensä
Salomon hän jätti kutsumatta. **11** Silloin Naatan sanoi Batseballe,
Salomon äidille, näin: "Etkö ole kuullut, että Adonia, Haggitin
poika, on tullut kuninkaaksi, herramme Daavidin siitä mitään
tietämättä? **12** Niin tule nyt, minä annan sinulle neuvon, että

pelastat oman henkesi ja poikasi Salomon hengen. **13** Mene
kuningas Daavidin tykö ja sano hänelle: Herrani, kuningas, etkö
sinä itse ole vannonut palvelijattarellesi ja sanonut: Sinun poikasi
Salomo on tuleva kuninkaaksi minun jälkeeni; hän on istuva
minun valtaistuimellani? Miksi siis Adonia on tullut kuninkaaksi?
14 Ja katso, sinun vielä puhutellessasi kuningasta siellä, tulen
minä sinun jälkeesi sisään ja vahvistan sinun sanasi." **15** Niin
Batseba meni kuninkaan tykö makuuhuoneeseen. Kuningas oli
hyvin vanha; ja suunemilainen Abisag palveli kuningasta. **16** Ja
Batseba kumarsi ja osoitti kuninkaalle kunnioitusta. Kuningas
sanoi: "Mikä sinun on?" **17** Hän vastasi hänelle: "Herrani, sinä
olet itse vannonut palvelijattarellesi Herran, Jumalasi, kautta:
'Sinun poikasi Salomo on tuleva kuninkaaksi minun jälkeeni; hän
on istuva minun valtaistuimellani'. **18** Mutta katso, nyt on Adonia
tullut kuninkaaksi, ja sinä, herrani, kuningas, et tiedä siitä mitään.
19 Hän on teurastanut paljon härkiä, juottovasikoita ja lampaita ja
kutsunut kaikki kuninkaan pojat, pappi Ebjatarin ja sotapäällikkö
Jooabin; mutta palvelijasi Salomon hän on jättänyt kutsumatta.
20 Sinua kohti, herrani, kuningas, ovat nyt koko Israelin silmät
tähdätyt, että ilmoittaisit heille, kuka on istuva herrani, kuninkaan,
valtaistuimella hänen jälkeensä. **21** Muuten käy niin, että kun
herrani, kuningas, on mennyt lepoon isiensä tykö, minua ja
minun poikaani Salomoa pidetään rikollisina." **22** Ja katso, hänen
vielä puhutellessaan kuningasta tuli profeetta Naatan. **23** Ja
kuninkaalle ilmoitettiin: "Katso, profeetta Naatan on täällä". Ja
tämä tuli kuninkaan eteen ja kumartui kasvoillensa maahan
kuninkaan eteen. **24** Ja Naatan sanoi: "Herrani, kuningas, sinäkö
olet sanonut: 'Adonia on tuleva kuninkaaksi minun jälkeeni; hän
on istuva minun valtaistuimellani'? **25** Sillä hän on tänä päivänä

mennyt ja teurastanut paljon härkiä, juottovasikoita ja lampaita ja
kutsunut kaikki kuninkaan pojat, sotapäälliköt ja pappi Ebjatarin;
ja katso, he syövät ja juovat hänen edessään, ja he huutavat:
'Eläköön kuningas Adonia!' **26** Mutta minut, sinun palvelijasi,
pappi Saadokin, Benajan, Joojadan pojan, ja sinun palvelijasi
Salomon hän on jättänyt kutsumatta. **27** Onko tämä lähtenyt
herrastani, kuninkaasta, sinun antamatta palvelijasi tietää, kuka
on istuva herrani, kuninkaan, valtaistuimella hänen jälkeensä?"
28 Kuningas Daavid vastasi ja sanoi: "Kutsukaa minun luokseni
Batseba". Kun hän tuli kuninkaan eteen ja seisoi kuninkaan
edessä, **29** vannoi kuningas ja sanoi: "Niin totta kuin Herra elää,
joka on pelastanut minut kaikesta hädästä: **30** niinkuin minä
vannoin sinulle Herran, Israelin Jumalan, kautta ja sanoin: 'Sinun
poikasi Salomo on tuleva kuninkaaksi minun jälkeeni, hän on
istuva minun valtaistuimellani minun sijassani', niin minä tänä
päivänä teen". **31** Silloin Batseba kumartui kasvoillensa maahan
ja osoitti kuninkaalle kunnioitusta ja sanoi: "Herrani, kuningas
Daavid, eläköön iankaikkisesti!" **32** Ja kuningas Daavid sanoi:
"Kutsukaa minun luokseni pappi Saadok, profeetta Naatan ja
Benaja, Joojadan poika". Niin he tulivat kuninkaan eteen. **33** Ja
kuningas sanoi heille: "Ottakaa mukaanne herranne palvelijat ja
pankaa poikani Salomo minun oman muulini selkään ja viekää
hänet alas Giihonille. **34** Siellä pappi Saadok ja profeetta Naatan
voidelkoot hänet Israelin kuninkaaksi. Ja puhaltakaa pasunaan ja
huutakaa: 'Eläköön kuningas Salomo!' **35** Seuratkaa sitten häntä
tänne, että hän tulisi ja istuisi minun valtaistuimelleni ja olisi
kuninkaana minun sijassani. Sillä hänet minä olen määrännyt
Israelin ja Juudan ruhtinaaksi." **36** Silloin Benaja, Joojadan poika,
vastasi kuninkaalle ja sanoi: "Amen! Niin sanokoon Herra, minun

herrani, kuninkaan, Jumala. **37** Niinkuin Herra on ollut minun
herrani, kuninkaan, kanssa, niin olkoon hän Salomon kanssa
ja tehköön hänen valtaistuimensa vielä suuremmaksi kuin on
herrani, kuningas Daavidin, valtaistuin." **38** Niin pappi Saadok,
profeetta Naatan ja Benaja, Joojadan poika, sekä kreetit ja pleetit
menivät sinne. He panivat Salomon kuningas Daavidin muulin
selkään ja saattoivat hänet Giihonille. **39** Ja pappi Saadok otti
öljysarven majasta ja voiteli Salomon. Ja he puhalsivat pasunaan,
ja kaikki kansa huusi: "Eläköön kuningas Salomo!" **40** Ja kaikki
kansa seurasi häntä, ja kansa soitti huiluilla ja ratkesi niin
suureen riemuun, että maa oli haljeta heidän huudostansa. **41**
Mutta Adonia ja kaikki kutsuvieraat, jotka olivat hänen kanssaan,
kuulivat sen, juuri kun olivat lopettaneet syöntinsä. Ja kun Jooab
kuuli pasunan äänen, sanoi hän: "Mitä tuo huuto ja pauhu
kaupungissa tietää?" **42** Hänen vielä puhuessaan tuli Joonatan,
pappi Ebjatarin poika; ja Adonia sanoi: "Tule tänne, sillä sinä olet
kunnon mies ja tuot hyviä sanomia". **43** Joonatan vastasi ja sanoi
Adonialle: "Päinvastoin! Herramme, kuningas Daavid, on tehnyt
Salomon kuninkaaksi. **44** Kuningas lähetti hänen kanssaan pappi
Saadokin, profeetta Naatanin ja Benajan, Joojadan pojan, sekä
kreetit ja pleetit, ja he panivat hänet kuninkaan muulin selkään.
45 Ja pappi Saadok ja profeetta Naatan voitelivat hänet Giihonilla
kuninkaaksi, ja he tulivat sieltä riemuiten, ja koko kaupunki
joutui liikkeelle. Sitä oli se huuto, jonka te kuulitte. **46** Onpa
Salomo jo istunut kuninkaan valtaistuimellekin, **47** ja kuninkaan
palvelijat ovat tulleet onnittelemaan meidän herraamme, kuningas
Daavidia, ja sanoneet: 'Antakoon sinun Jumalasi Salomon
nimen tulla vielä mainehikkaammaksi kuin sinun nimesi ja
tehköön hänen valtaistuimensa vielä suuremmaksi kuin on

sinun valtaistuimesi'. Ja kuningas on rukoillut vuoteessansa.
48 Ja vielä on kuningas puhunut näin: 'Kiitetty olkoon Herra,
Israelin Jumala, joka tänä päivänä on asettanut jälkeläisen
istumaan minun valtaistuimellani, niin että minä olen sen omin
silmin nähnyt'." **49** Silloin kaikki Adonian kutsuvieraat joutuivat
kauhun valtaan ja nousivat ja menivät kukin tiehensä. **50** Mutta
Adonia pelkäsi Salomoa, nousi, meni ja tarttui alttarin sarviin. **51**
Ja Salomolle ilmoitettiin: "Katso, Adonia on peläten kuningas
Salomoa tarttunut alttarin sarviin ja sanonut: 'Kuningas Salomo
vannokoon minulle tänä päivänä, ettei hän miekalla surmaa
palvelijaansa'". **52** Silloin Salomo sanoi: "Jos hän osoittautuu
kunnon mieheksi, ei hiuskarvakaan hänen päästään ole putoava
maahan; mutta jos hänessä huomataan jotakin pahaa, on hänen
kuoltava". **53** Ja kuningas Salomo lähetti tuomaan hänet pois
alttarilta; niin hän tuli ja kumarsi kuningas Salomoa. Ja Salomo
sanoi hänelle: "Mene kotiisi".

2 Kun lähestyi aika, jolloin Daavidin oli kuoltava, käski hän
poikaansa Salomoa sanoen: **2** "Minä menen kaiken maailman
tietä; ole luja ja ole mies. **3** Ja noudata Herran, Jumalasi,
määräyksiä, niin että vaellat hänen teitänsä ja noudatat hänen
säädöksiänsä, käskyjänsä, oikeuksiansa ja todistuksiansa,
niinkuin on kirjoitettuna Mooseksen laissa, että menestyisit
kaikessa, mitä teet, ja kaikkialla, minne käännyt; **4** että Herra
täyttäisi tämän sanansa, jonka hän minusta puhui: 'Jos sinun
poikasi pitävät vaarin teistänsä, niin että vaeltavat minun edessäni
uskollisesti, kaikesta sydämestänsä ja kaikesta sielustansa,
niin on mies sinun suvustasi aina oleva Israelin valtaistuimella'.
5 Sinä tiedät myöskin, mitä Jooab, Serujan poika, on tehnyt
minulle-tiedät, mitä hän teki kahdelle Israelin sotapäällikölle,

Abnerille, Neerin pojalle, ja Amasalle, Jeterin pojalle: kuinka hän
tappoi heidät, vuodattaen sotaverta rauhan aikana ja tahraten
sotaverellä vyönsä, joka hänellä oli vyötäisillään, ja kenkänsä,
jotka hänellä oli jalassaan. **6** Niin tee nyt viisautesi mukaan
äläkä anna hänen harmaiden hapsiensa rauhassa mennä alas
tuonelaan. **(Sheol h7585)** **7** Mutta gileadilaisen Barsillain pojille
osoita laupeutta, niin että he pääsevät niiden joukkoon, jotka
syövät sinun pöydästäsi, sillä hekin tulivat minun avukseni, kun
minä pakenin sinun veljeäsi Absalomia. **8** Ja katso, vielä on sinun
luonasi Siimei, Geeran poika, benjaminilainen Bahurimista, joka
hirveillä kirouksilla kiroili minua, kun minä menin Mahanaimiin.
Kun hän tuli minua vastaan alas Jordanille, vannoin minä hänelle
Herran kautta ja sanoin: 'Minä en surmaa sinua miekalla'. **9**
Mutta älä sinä jätä häntä rankaisematta, sillä sinä olet viisas
mies ja tiedät, mitä sinun on hänelle tehtävä, saattaaksesi hänen
harmaat hapsensa verisinä alas tuonelaan." **(Sheol h7585)** **10**
Sitten Daavid meni lepoon isiensä tykö, ja hänet haudattiin
Daavidin kaupunkiin. **11** Ja aika, jonka Daavid hallitsi Israelia, oli
neljäkymmentä vuotta: Hebronissa hän hallitsi seitsemän vuotta,
ja Jerusalemissa hän hallitsi kolmekymmentä kolme vuotta.
12 Ja Salomo istui isänsä Daavidin valtaistuimelle, ja hänen
kuninkuutensa tuli hyvin vahvaksi. **13** Mutta Adonia, Haggitin
poika, tuli Batseban, Salomon äidin, luo. Tämä sanoi: "Rauhaako
sinun tulosi tietää?" Hän vastasi: "Rauhaa". **14** Sitten hän sanoi:
"Minulla on asiaa sinulle". Batseba sanoi: "Puhu". **15** Silloin hän
sanoi: "Sinä tiedät, että kuninkuus oli minun, ja että koko Israel oli
kääntänyt katseensa minuun, että minusta tulisi kuningas. Mutta
sitten kuninkuus meni minulta pois ja joutui minun veljelleni, sillä
Herralta se hänelle tuli. **16** Yhtä minä nyt sinulta pyydän; älä

sitä minulta kiellä." Hän sanoi hänelle: "Puhu". **17** Hän sanoi:
"Puhu kuningas Salomolle-sillä sinulta hän ei sitä kiellä-että hän
antaisi minulle suunemilaisen Abisagin vaimoksi". **18** Batseba
vastasi: "Hyvä. Minä puhun kuninkaalle sinun puolestasi." **19**
Silloin Batseba meni kuningas Salomon tykö puhumaan hänelle
Adonian puolesta. Niin kuningas nousi ja meni häntä vastaan
ja kumarsi häntä ja istui valtaistuimelleen. Ja myös kuninkaan
äidille asetettiin istuin, ja hän istui hänen oikealle puolellensa. **20**
Sitten hän sanoi: "Minulla on sinulle pieni pyyntö, älä sitä minulta
kiellä". Kuningas sanoi hänelle: "Pyydä, äiti, minä en sinulta
kiellä". **21** Silloin hän sanoi: "Annettakoon suunemilainen Abisag
sinun veljellesi Adonialle vaimoksi". **22** Mutta kuningas Salomo
vastasi ja sanoi äidillensä: "Miksi pyydät vain suunemilaista
Abisagia Adonialle? Pyydä myös kuninkuutta hänelle-hänhän on
minun vanhin veljeni-hänelle ja pappi Ebjatarille ja Jooabille,
Serujan pojalle." **23** Ja kuningas Salomo vannoi Herran kautta,
sanoen: "Jumala rangaiskoon minua nyt ja vasta, jollei Adonia
saa hengellään maksaa sitä, että on puhunut näin. **24** Ja nyt, niin
totta kuin Herra elää, joka on minut vahvistanut ja on asettanut
minut isäni Daavidin valtaistuimelle ja joka lupauksensa mukaan
on perustanut minun sukuni: Adonia on tänä päivänä kuolemalla
rangaistava." **25** Ja kuningas Salomo lähetti Benajan, Joojadan
pojan, lyömään hänet kuoliaaksi; ja hän kuoli. **26** Ja pappi
Ebjatarille kuningas sanoi: "Mene maatilallesi Anatotiin, sillä sinä
olet kuoleman oma. En minä sinua nyt surmaa, koska sinä olet
kantanut Herran Jumalan arkkia minun isäni Daavidin edessä
ja koska olet kärsinyt kaikkea, mitä isäni on kärsinyt." **27** Niin
Salomo karkoitti Ebjatarin olemasta Herran pappina ja täytti sen
sanan, minkä Herra oli Siilossa puhunut Eelin suvusta. **28** Ja

kun sanoma tästä tuli Jooabille-sillä Jooab oli liittynyt Adoniaan,
vaikka hän ei ollut liittynyt Absalomiin-pakeni Jooab Herran
majaan ja tarttui alttarin sarviin. **29** Mutta kun kuningas Salomolle
ilmoitettiin: "Jooab on paennut Herran majaan ja on alttarin
ääressä", lähetti Salomo Benajan, Joojadan pojan, sanoen:
"Mene ja lyö hänet kuoliaaksi". **30** Benaja meni Herran majaan
ja sanoi hänelle: "Näin käskee kuningas: 'Tule ulos'". Mutta hän
vastasi: "En, tässä minä kuolen". Silloin Benaja palasi kertomaan
sitä kuninkaalle ja sanoi: "Näin Jooab puhui, ja näin hän vastasi
minulle". **31** Kuningas sanoi hänelle: "Tee, niinkuin hän on
puhunut, lyö hänet kuoliaaksi ja hautaa hänet, että poistaisit
minusta ja minun isäni perheestä sen viattoman veren, jonka
Jooab on vuodattanut. **32** Ja Herra antakoon hänen verensä
tulla hänen oman päänsä päälle, koska hän löi kuoliaaksi kaksi
miestä, jotka olivat häntä hurskaammat ja paremmat, ja tappoi
heidät miekalla, minun isäni Daavidin siitä mitään tietämättä:
Abnerin, Neerin pojan, Israelin sotapäällikön, ja Amasan, Jeterin
pojan, Juudan sotapäällikön. **33** Heidän verensä tulkoon Jooabin
pään päälle ja hänen jälkeläistensä pään päälle, iankaikkisesti.
Mutta Daavidilla ja hänen jälkeläisillään, hänen suvullansa ja
hänen valtaistuimellansa olkoon rauha Herralta iankaikkisesti." **34**
Niin Benaja, Joojadan poika, meni ja löi hänet kuoliaaksi; ja hänet
haudattiin omaan taloonsa erämaahan. **35** Ja kuningas asetti
Benajan, Joojadan pojan, hänen sijaansa sotaväen päälliköksi;
ja pappi Saadokin kuningas asetti Ebjatarin sijalle. **36** Sen
jälkeen kuningas lähetti kutsumaan Siimein ja sanoi hänelle:
"Rakenna itsellesi talo Jerusalemiin ja asu siellä, menemättä
sieltä sinne tai tänne. **37** Sillä jona päivänä sinä lähdet sieltä ja
menet Kidronin laakson poikki, sinä päivänä on sinun, tiedä se,

kuolemalla kuoltava; sinun veresi on tuleva oman pääsi päälle."
38 Siimei sanoi kuninkaalle: "Hyvä on; niinkuin herrani, kuningas,
on puhunut, niin on sinun palvelijasi tekevä". Ja Siimei asui
Jerusalemissa kauan aikaa. **39** Mutta kolmen vuoden kuluttua
tapahtui, että Siimeiltä karkasi kaksi palvelijaa Aakiin, Maakan
pojan, Gatin kuninkaan, luo. Ja Siimeille ilmoitettiin: "Katso,
sinun palvelijasi ovat Gatissa". **40** Niin Siimei nousi ja satuloi
aasinsa ja lähti Aakiin luo Gatiin etsimään palvelijoitaan; ja Siimei
meni ja toi palvelijansa Gatista. **41** Ja kun Salomolle ilmoitettiin,
että Siimei oli mennyt Jerusalemista Gatiin ja palannut takaisin,
42 lähetti kuningas kutsumaan Siimein ja sanoi hänelle: "Enkö
minä ole vannottanut sinua Herran kautta ja varoittanut sinua
sanoen: 'Jona päivänä sinä lähdet ja menet sinne tai tänne, sinä
päivänä on sinun, tiedä se, kuolemalla kuoltava'? Ja sinä sanoit
minulle: 'Hyvä on; minä olen kuullut'. **43** Miksi et ole pitänyt
Herran valaa etkä sitä käskyä, jonka minä sinulle annoin?" **44** Ja
kuningas sanoi vielä Siimeille: "Sinä tiedät, tunnossasi tiedät,
kaiken pahan, minkä olet tehnyt minun isälleni Daavidille; Herra
kääntää tekemäsi pahan omaan päähäsi. **45** Mutta kuningas
Salomo on oleva siunattu, ja Daavidin valtaistuin on oleva iäti
vahva Herran edessä." **46** Ja kuningas käski Benajaa, Joojadan
poikaa; niin tämä meni ja löi hänet kuoliaaksi, ja hän kuoli. Niin
kuninkuus vahvistui Salomon käsissä.

3 Ja Salomo tuli faraon, Egyptin kuninkaan, vävyksi: hän
otti faraon tyttären vaimokseen. Ja hän vei hänet Daavidin
kaupunkiin, kunnes oli saanut rakennetuksi oman linnansa,
Herran temppelin ja Jerusalemin ympärysmuurin. **2** Mutta
kansa uhrasi uhrikukkuloilla, koska niihin aikoihin ei vielä oltu
rakennettu temppeliä Herran nimelle. **3** Ja Salomo rakasti

Herraa ja vaelsi isänsä Daavidin käskyjen mukaan; kuitenkin
hän uhrasi ja suitsutti uhrikukkuloilla. **4** Niin kuningas meni
Gibeoniin, uhraamaan siellä, sillä se oli suurin uhrikukkula.
Tuhat polttouhria Salomo uhrasi sillä alttarilla. **5** Gibeonissa
Herra ilmestyi Salomolle yöllä unessa, ja Jumala sanoi: "Ano,
mitä tahdot, että minä sinulle antaisin". **6** Salomo vastasi:
"Sinä olet tehnyt suuren laupeuden palvelijallesi, minun isälleni
Daavidille, koska hän vaelsi sinun edessäsi totuudessa ja
vanhurskaudessa sekä vilpittömällä sydämellä sinua kohtaan.
Ja sinä olet säilyttänyt hänelle tämän suuren laupeuden ja
antanut hänelle pojan, joka istuu hänen valtaistuimellansa,
niinkuin on laita tänä päivänä. **7** Ja nyt, Herra, minun Jumalani,
sinä olet tehnyt palvelijasi kuninkaaksi minun isäni Daavidin
sijaan; mutta minä olen kuin pieni poikanen: en osaa lähteä
enkä tulla. **8** Ja palvelijasi on keskellä sinun kansaasi, jonka olet
valinnut, niin monilukuista kansaa, että sitä ei voi laskea eikä
lukea sen paljouden tähden. **9** Anna sentähden palvelijallesi
kuuliainen sydän tuomitakseni sinun kansaasi ja erottaakseni
hyvän pahasta; sillä kuka voi muuten tätä sinun suurta kansaasi
tuomita?" **10** Herralle oli otollista, että Salomo tätä anoi. **11** Ja
Jumala sanoi hänelle: "Koska sinä anoit tätä etkä anonut itsellesi
pitkää ikää, et rikkautta etkä vihamiestesi henkeä, vaan anoit
itsellesi ymmärrystä kuullaksesi, mikä oikein on, **12** niin katso,
minä teen, niinkuin sanot: katso, minä annan sinulle viisaan ja
ymmärtäväisen sydämen, niin ettei sinun vertaistasi ole ollut
ennen sinua eikä tule sinun jälkeesi. **13** Ja lisäksi minä annan
sinulle, mitä et anonutkaan: sekä rikkautta että kunniaa, niin
ettei koko elinaikanasi ole kuningasten joukossa oleva sinun
vertaistasi. **14** Ja jos sinä vaellat minun teitäni, noudattaen minun

säädöksiäni ja käskyjäni, niinkuin sinun isäsi Daavid vaelsi,
niin minä suon sinulle pitkän iän." **15** Siihen Salomo heräsi; ja
katso, se oli unta. Ja kun hän tuli Jerusalemiin, astui hän Herran
liitonarkin eteen, uhrasi polttouhreja ja toimitti yhteysuhrin ja
laittoi pidot kaikille palvelijoillensa. **16** Siihen aikaan tuli kaksi
porttoa kuninkaan luo, ja he astuivat hänen eteensä. **17** Ja toinen
nainen sanoi: "Oi herrani, minä ja tämä nainen asumme samassa
huoneessa. Ja minä synnytin hänen luonansa siinä huoneessa.
18 Ja kolmantena päivänä sen jälkeen, kun minä olin synnyttänyt,
synnytti myös tämä nainen. Me olimme yhdessä, eikä ketään
vierasta ollut meidän kanssamme huoneessa; ainoastaan me
kahden olimme huoneessa. **19** Mutta tämän naisen poika kuoli
yöllä, sillä hän oli maannut sen. **20** Niin hän nousi keskellä
yötä ja otti minun poikani vierestäni palvelijattaresi nukkuessa
ja pani sen povellensa, mutta oman kuolleen poikansa hän
pani minun povelleni. **21** Kun minä aamulla nousin imettämään
poikaani, niin katso, se oli kuollut. Mutta kun minä tarkastin sitä
aamulla, niin katso, se ei ollutkaan minun poikani, jonka minä
olin synnyttänyt." **22** Niin toinen nainen sanoi: "Ei ole niin; vaan
tuo elossa oleva on minun poikani, ja tämä kuollut on sinun
poikasi". Mutta edellinen vastasi: "Ei ole niin; tuo kuollut on sinun
poikasi, ja tämä elossa oleva on minun poikani". Näin he riitelivät
kuninkaan edessä. **23** Niin kuningas sanoi: "Toinen sanoo:
'Elossa oleva on minun poikani, ja kuollut on sinun poikasi'.
Ja toinen sanoo: 'Ei ole niin; vaan kuollut on sinun poikasi,
ja elossa oleva on minun poikani'." **24** Sitten kuningas sanoi:
"Antakaa minulle miekka". Ja kuninkaan eteen tuotiin miekka.
25 Ja kuningas sanoi: "Viiltäkää elossa oleva lapsi kahtia, ja
antakaa toinen puoli toiselle ja toinen puoli toiselle". **26** Mutta

silloin sanoi kuninkaalle se nainen, jonka oma elossa oleva
poika oli, sillä hänen sydämensä tuli liikutetuksi hänen poikansa
tähden-hän sanoi: "Oi herrani, antakaa tuolle elossa oleva lapsi;
älkää surmatko sitä". Mutta toinen sanoi: "Ei minulle eikä sinulle;
viiltäkää!" **27** Niin kuningas vastasi ja sanoi: "Antakaa tälle elossa
oleva lapsi; älkää surmatko sitä. Hän on sen äiti." **28** Ja koko
Israel kuuli tästä tuomiosta, jonka kuningas oli antanut, ja he
pelkäsivät kuningasta; sillä he näkivät, että hänessä oli Jumalan
viisaus oikeuden jakamiseen.

4 Kuningas Salomo oli koko Israelin kuningas. **2** Ja nämä
olivat hänen ylimmät virkamiehensä: Asarja, Saadokin poika,
oli ylipappina; **3** Elihoref ja Ahia, Siisan pojat, olivat kirjureina;
Joosafat, Ahiludin poika, oli kanslerina; **4** Benaja, Joojadan
poika, oli sotaväen ylipäällikkönä; Saadok ja Ebjatar olivat
pappeina. **5** Asarja, Naatanin poika, oli ylimaaherrana; Saabud,
Naatanin poika, pappi, oli kuninkaan ystävänä. **6** Ahisar
oli linnanpäällikkönä; Adoniram, Abdan poika, oli verotöiden
valvojana. **7** Ja Salomolla oli kaksitoista maaherraa, yli koko
Israelin, joiden oli hankittava kuninkaan ja hänen hovinsa
elintarpeet; yhtenä kuukautena vuodessa oli kunkin hankittava
elintarpeet. **8** Nämä olivat heidän nimensä: Huurin poika Efraimin
vuoristossa; **9** Dekerin poika Maakaassa, Saalbimissa, Beet-
Semeksessä, Eelonissa ja Beet-Haananissa; **10** Hesedin poika
Arubbotissa; hänellä oli Sooko ja koko Heeferin maa; **11**
Abinadabin poika koko Doorin kukkula-alueella; hänellä oli
vaimona Taafat, Salomon tytär; **12** Baana, Ahiludin poika,
Taanakissa ja Megiddossa ja koko Beet-Seanissa, joka on
Saaretanin sivulla Jisreelin alapuolella, Beet-Seanista aina
Aabel-Meholaan, tuolle puolelle Jokmeamin; **13** Geberin poika

Gileadin Raamotissa; hänellä oli Jaairin, Manassen pojan,
leirikylät, jotka ovat Gileadissa; hänellä oli siis Argobin seutu, joka
on Baasanissa, kuusikymmentä suurta, muureilla ja vaskisalvoilla
varustettua kaupunkia; **14** Ahinadab, Iddon poika, Mahanaimissa;
15 Ahimaas Naftalissa; hänkin oli ottanut vaimokseen Salomon
tyttären, Baasematin; **16** Baana, Huusain poika, Asserissa ja
Bealotissa; **17** Joosafat, Paaruahin poika, Isaskarissa; **18** Siimei,
Eelan poika, Benjaminissa; **19** Geber, Uurin poika, Gileadin
maassa, Siihonin, amorilaisten kuninkaan, ja Oogin, Baasanin
kuninkaan, maassa; sillä siinä maassa oli yksi maaherra. **20**
Juudaa ja Israelia oli paljon, niin paljon kuin hiekkaa meren
rannalla; he söivät ja joivat ja olivat iloisia. **21** Ja Salomo hallitsi
kaikkia valtakuntia Eufrat-virrasta aina filistealaisten maahan ja
Egyptin rajaan asti. He toivat lahjoja ja palvelivat Salomoa, niin
kauan kuin hän eli. **22** Ja Salomon jokapäiväinen muona oli:
kolmekymmentä koor-mittaa lestyjä jauhoja ja kuusikymmentä
koor-mittaa muita jauhoja, **23** kymmenen syöttöraavasta,
kaksikymmentä laitumella käyvää raavasta ja sata lammasta;
näitten lisäksi peuroja, gaselleja, metsäkauriita ja syötettyjä
hanhia. **24** Sillä hän vallitsi kaikkea Eufrat-virran senpuoleista
maata, Tifsahista aina Gassaan saakka, kaikkia Eufrat-virran
senpuoleisia kuninkaita; ja hänellä oli rauha joka puolelta
yltympäri, **25** niin että Juuda ja Israel asuivat turvallisesti, itsekukin
viinipuunsa ja viikunapuunsa alla, Daanista Beersebaan asti,
niin kauan kuin Salomo eli. **26** Ja Salomolla oli neljäkymmentä
tuhatta hevosvaljakkoa vaunujaan varten ja kaksitoista tuhatta
ratsuhevosta. **27** Ja maaherrat hankkivat, kukin kuukautenaan,
elintarpeet kuningas Salomolle ja kaikille, joilla oli pääsy kuningas
Salomon pöytään, antamatta minkään puuttua. **28** Myöskin ohrat

ja oljet hevosille ja juoksijoille he toivat, kukin vuorollaan, siihen
paikkaan, missä hän oleskeli. **29** Ja Jumala antoi Salomolle
viisautta ja ymmärrystä ylen runsaasti ja älyä niin laajalti, kuin
on hiekkaa meren rannalla, **30** niin että Salomon viisaus oli
suurempi kuin kaikkien Idän miesten ja kaikkien egyptiläisten
viisaus. **31** Hän oli viisaampi kaikkia ihmisiä, viisaampi kuin
esrahilainen Eetan ja Heeman, Kalkol ja Darda, Maaholin pojat; ja
hänen nimensä tuli kuuluksi kaikkien ympärillä olevien kansojen
keskuudessa. **32** Ja Salomo sepitti kolmetuhatta sananlaskua, ja
hänen laulujansa oli tuhatviisi. **33** Hän puhui puista, Libanonin
setripuusta alkaen isoppiin asti, joka kasvaa seinän vieressä.
Hän puhui myös karjaeläimistä, linnuista, matelijoista ja kaloista.
34 Ja Salomon viisautta tultiin kuulemaan kaikista kansoista,
kaikkien maan kuninkaiden luota, jotka olivat kuulleet hänen
viisaudestansa.

5 Hiiram, Tyyron kuningas, lähetti palvelijoitansa Salomon luo,
kuultuaan, että hänet oli voideltu kuninkaaksi isänsä sijaan; sillä
Hiiram oli aina ollut Daavidin likeinen ystävä. **2** Ja Salomo lähetti
Hiiramille tämän sanan: **3** "Sinä tiedät, ettei minun isäni Daavid
voinut rakentaa temppeliä Herran, Jumalansa, nimelle niiden
sotien tähden, joilla häntä joka puolelta ahdistettiin, kunnes
Herra oli laskenut viholliset hänen jalkojensa alle. **4** Mutta nyt
Herra, minun Jumalani, on suonut minun päästä rauhaan joka
taholla; ei ole vastustajaa eikä vaaran uhkaa. **5** Sentähden
minä aion rakentaa temppelin Herran, Jumalani, nimelle, niinkuin
Herra puhui minun isälleni Daavidille, sanoen: 'Sinun poikasi,
jonka minä asetan valtaistuimellesi sinun sijaasi, on rakentava
minun nimelleni temppelin'. **6** Niin käske nyt hakata minulle
setripuita Libanonilta. Ja minun palvelijani olkoot sinun palvelijaisi

kanssa. Ja minä annan sinulle palvelijaisi palkan, aivan niinkuin
sinä määräät. Sillä sinä tiedät, ettei meillä ole ketään, joka
osaisi niin hakata puita kuin siidonilaiset." **7** Kun Hiiram kuuli
Salomon sanat, tuli hän hyvin iloiseksi ja sanoi: "Kiitetty olkoon
tänä päivänä Herra, joka on antanut Daavidille viisaan pojan
hallitsemaan tuota monilukuista kansaa". **8** Ja Hiiram lähetti
Salomolle tämän sanan: "Minä olen kuullut sanan, jonka sinä
minulle lähetit. Minä olen täyttävä kaikessa sinun toivomuksesi,
mitä tulee setripuihin ja kypressipuihin. **9** Minun palvelijani
vetäköot ne Libanonilta alas mereen, ja minä panetan ne meressä
lauttoihin kuljetettaviksi paikkaan, minkä sinä minulle määräät, ja
hajotan ne siellä; sinä saat noutaa ne sieltä. Mutta täytä sinä
minun toivomukseni ja anna minun hovilleni muonaa." **10** Niin
Hiiram antoi Salomolle setripuita ja kypressipuita niin paljon, kuin
tämä toivoi. **11** Mutta Salomo antoi Hiiramille kaksikymmentä
tuhatta koor-mittaa nisuja, ravinnoksi hänen hovillensa, ja
kaksikymmentä koor-mittaa survomalla saatua öljyä. Tämän
Salomo antoi Hiiramille joka vuosi. **12** Ja Herra oli antanut
Salomolle viisautta, niinkuin hän oli hänelle luvannut. Ja rauha
vallitsi Hiiramin ja Salomon välillä, ja he tekivät liiton keskenänsä.
13 Ja kuningas Salomo otti verotyöläisiä koko Israelista, ja
verotyöläisiä oli kolmekymmentä tuhatta miestä. **14** Nämä
hän lähetti Libanonille vuorotellen, kymmenentuhatta kunakin
kuukautena, niin että he olivat yhden kuukauden Libanonilla ja
kaksi kuukautta kotonansa; ja Adoniram oli verotöiden valvojana.
15 Ja Salomolla oli seitsemänkymmentä tuhatta taakankantajaa
ja kahdeksankymmentä tuhatta kivenhakkaajaa vuoristossa; **16**
sen lisäksi Salomon maaherrojen virkamiehiä, jotka valvoivat
töitä, kolmetuhatta kolmesataa miestä, vallitsemassa väkeä, joka

teki työtä. **17** Ja kuningas käski louhia suuria kiviä, kallisarvoisia
kiviä, laskeakseen temppelin perustuksen hakatuista kivistä. **18**
Niin Salomon ja Hiiramin rakentajat ja gebalilaiset hakkasivat
niitä ja valmistivat puut ja kivet temppelin rakentamiseksi.

6 Neljäntenäsadantena kahdeksantenakymmenentenä vuotena
siitä, kun israelilaiset olivat lähteneet Egyptin maasta, neljäntenä
vuotena siitä, kun Salomo oli tullut Israelin kuninkaaksi, alkoi
hän siiv-kuussa, joka on toinen kuukausi, rakentaa temppeliä
Herralle. **2** Temppeli, jonka kuningas Salomo Herralle rakensi, oli
kuuttakymmentä kyynärää pitkä, kahtakymmentä kyynärää leveä
ja kolmeakymmentä kyynärää korkea. **3** Temppelisalin eteinen,
joka oli temppelin itäpäässä, oli kahtakymmentä kyynärää pitkä, ja
sen leveys, temppelin itäiseen suuntaan, oli kymmenen kyynärää.
4 Ja hän teki temppeliin sisäänpäin avartuvat ikkuna-aukot. **5** Ja
hän rakensi temppelin seinään kiinni kylkirakennuksen, ympäri
temppelin seinien, sekä temppelisalin että kaikkeinpyhimmän
ympäri, ja teki siihen sivukammioita yltympäri. **6** Kylkirakennuksen
alin kerros oli viittä kyynärää leveä, keskimmäinen kuutta
kyynärää leveä ja kolmas seitsemää kyynärää leveä; sillä
hän teki temppelin ulkomuurin ympärinsä penkerellisen, ettei
vuoliaisia tarvinnut upottaa temppelin seiniin. **7** Ja kun temppeli
rakennettiin, tehtiin se kivistä, jotka tulivat valmiina louhimosta,
niin ettei kuulunut vasaran, ei minkään rauta-aseen kalketta
temppeliä rakennettaessa. **8** Alimman kerroksen ovi oli temppelin
eteläsivussa; portaita myöten noustiin keskimmäiseen kerrokseen
ja keskimmäisestä kolmanteen. **9** Rakennettuaan temppelin
valmiiksi hän laudoitti sen sisältä setripuisilla parruilla ja laudoilla.
10 Ja hän rakensi kauttaaltaan kiinni temppeliin kylkirakennuksen,
jonka kerrokset olivat viiden kyynärän korkuiset ja joka oli

kiinnitetty temppeliin setripalkeilla. **11** Ja Salomolle tuli tämä
Herran sana: **12** "Tälle temppelille, jota sinä rakennat, on käyvä
näin: jos sinä vaellat minun säädöksieni mukaan ja noudatat
minun oikeuksiani, otat vaarin kaikista minun käskyistäni ja
vaellat niiden mukaan, niin minä täytän sinulle sanani, jonka
olen puhunut sinun isällesi Daavidille: **13** minä asun israelilaisten
keskellä enkä hylkää kansaani Israelia". **14** Niin Salomo
rakensi temppelin valmiiksi. **15** Hän laudoitti temppelin seinät
sisäpuolelta setrilaudoilla; temppelin lattiasta kattopalkkeihin
asti hän päällysti sen puulla sisäpuolelta. Temppelin lattian
hän päällysti kypressilaudoilla. **16** Ja temppelin peräosan,
kaksikymmentä kyynärää, hän laudoitti erilleen setrilaudoilla
lattiasta kattopalkkeihin asti; niin hän rakensi siihen sisälle
kuorin, kaikkeinpyhimmän. **17** Ja temppeli, se on temppelisali
kaikkeinpyhimmän edessä, oli neljääkymmentä kyynärää pitkä.
18 Ja temppeli oli sisäpuolelta setripuuta, koristettu metsäkurpitsi-
ja kukkakiehkura-leikkauksilla; kaikki oli setripuuta, kiveä ei
näkynyt. **19** Temppelin sisään hän laittoi kaikkeinpyhimmän,
pannakseen sinne Herran liitonarkin. **20** Kaikkeinpyhin oli
kahtakymmentä kyynärää pitkä, kahtakymmentä kyynärää leveä
ja kahtakymmentä kyynärää korkea; ja hän päällysti sen sisältä
puhtaalla kullalla, ja hän teki alttarin setripuusta. **21** Ja Salomo
päällysti temppelin sisäpuolelta puhtaalla kullalla. Ja hän sulki
kultavitjoilla kaikkeinpyhimmän, jonka oli päällystänyt kullalla. **22**
Koko temppelin hän päällysti sisältä kullalla, koko temppelin
yltyleensä. Myöskin koko sen alttarin, joka oli kaikkeinpyhimmän
edessä, hän päällysti kullalla. **23** Ja hän teki kaikkeinpyhimpään
kaksi kerubia öljypuusta, kymmenen kyynärän korkuista; **24** ja
kerubin toinen siipi oli viisikyynäräinen, ja kerubin toinen siipi oli

myöskin viisikyynäräinen, niin että oli kymmenen kyynärää toisen
siiven kärjestä toisen kärkeen. **25** Toinen kerubi oli myöskin
kymmenkyynäräinen. Molemmat kerubit olivat yhtä suuret ja
yhdenmuotoiset: **26** toinen kerubi oli kymmentä kyynärää korkea
ja samoin myöskin toinen kerubi. **27** Ja hän pani kerubit temppelin
sisimpään osaan, ja kerubit levittivät siipensä niin, että toisen siipi
kosketti toista seinää ja toisen kerubin siipi kosketti toista seinää;
ja temppelin keskikohdalla koskettivat niiden toiset siivet toisiaan.
28 Ja hän päällysti kerubit kullalla. **29** Ja kaikkiin temppelin
seiniin yltympäri hän leikkautti veistoksia, kerubeja, palmuja
ja kukkakiehkuroita sekä perä-että etuosaan. **30** Ja temppelin
lattian hän päällysti kullalla, sekä perä-että etuosan lattian.
31 Ja kaikkeinpyhimmän oviaukkoon hän teki ovet öljypuusta;
kamana ja pielet muodostivat viisikulmion. **32** Ja molempiin
öljypuusta tehtyihin oviin hän leikkautti kerubeja, palmuja ja
kukkakiehkuroita, ja päällysti ne kullalla; hän levitti kultaa
kerubien ja palmujen päälle. **33** Niin hän teki myös temppelisalin
oviaukkoon öljypuusta pielet, nelikulmion muotoiset, **34** ja
kypressipuusta kaksi ovea; toisen oven molemmat laudat olivat
kääntyviä, ja toisen oven molemmat laudat olivat kääntyviä. **35**
Ja hän leikkautti niihin kerubeja, palmuja ja kukkakiehkuroita ja
päällysti ne kullalla, joka levitettiin veistosten päälle. **36** Sitten
hän rakensi sisemmän esipihan muurin, jossa oli aina rinnakkain
kolme kivikertaa hakattuja kiviä ja yksi hirsikerta veistettyjä
setrihirsiä. **37** Neljäntenä vuotena, siiv-kuussa, laskettiin Herran
temppelin perustus. **38** Ja yhdentenätoista vuotena, buul-kuussa,
joka on kahdeksas kuukausi, temppeli oli kokonaan ja kaikkineen
valmis. Hän rakensi sitä seitsemän vuotta.

7 Mutta omaa linnaansa Salomo rakensi kolmetoista vuotta ja
sai niin koko linnansa valmiiksi. **2** Hän rakensi Libanoninmetsä-
talon, sataa kyynärää pitkän, viittäkymmentä kyynärää leveän ja
kolmeakymmentä kyynärää korkean, kolmen setripylväsrivin
varaan, ja pylväiden päällä oli veistetyt setriansaat. **3** Ja siinä
oli setripuukatto sivukammioiden päällä, jotka olivat pylväiden
varassa; pylväitä oli yhteensä neljäkymmentä viisi, viisitoista
kussakin rivissä. **4** Ja siinä oli ikkunoita kolmessa rivissä, ja
valoaukot olivat vastakkain, aina kolme ja kolme. **5** Kaikki
oviaukot ja valoaukot olivat nelikulmaiset; ja oviaukot olivat
vastakkain, aina kolme ja kolme. **6** Vielä hän teki pylvässalin,
viittäkymmentä kyynärää pitkän ja kolmeakymmentä kyynärää
leveän, ja sen eteen eteisen pylväineen sekä pylväiden eteen
porraskatoksen. **7** Sitten hän teki valtaistuinsalin, jossa hän
jakoi oikeutta, oikeussalin; se oli laudoitettu sisältä setripuulla
lattiasta kattoon asti. **8** Ja hänen linnansa, jossa hän itse asui,
oli toisella esipihalla, salin takana, ja oli rakennettu samalla
tavalla. Salomo teki myöskin faraon tyttärelle, jonka hän oli
nainut, palatsin, samanlaisen kuin sali. **9** Kaikki nämä olivat
rakennetut kallisarvoisista, mitan mukaan hakatuista ja sisältä
ja ulkoa sahalla sahatuista kivistä, perustuksesta räystäisiin
asti; samoin ulkopuolella suureen esipihaan saakka. **10** Ja
perustus oli laskettu kallisarvoisista kivistä, suurista kivistä,
kymmenkyynäräisistä ja kahdeksankyynäräisistä kivistä. **11** Ja
sen päällä oli kallisarvoisia, mitan mukaan hakattuja kiviä sekä
setripuuta. **12** Ja suuren esipihan muurissa oli yltympäri, aina
rinnakkain, kolme kivikertaa hakattuja kiviä ja yksi hirsikerta
veistettyjä setrihirsiä. Samoin oli Herran temppelin sisemmän
esipihan muuri ja myöskin palatsin eteisen esipihan muuri

rakennettu. **13** Ja kuningas Salomo lähetti noutamaan Hiiramin
Tyyrosta. **14** Hän oli leskivaimon poika Naftalin sukukunnasta,
ja hänen isänsä oli ollut tyyrolainen, vaskiseppä. Hän oli
täynnä taidollisuutta, ymmärrystä ja tietoa, niin että hän kykeni
valmistamaan kaikkinaisia vaskitöitä. Ja hän tuli kuningas
Salomon luo ja valmisti kaikki hänen työnsä. **15** Hän teki vaskesta
kaksi pylvästä. Toinen pylväs oli kahdeksantoista kyynärän
korkuinen, ja kahdentoista kyynärän pituinen nauha ulottui toisen
pylvään ympäri. **16** Hän teki myös kaksi pylväänpäätä, vaskesta
valettua, pylväiden päähän pantavaksi. Kummankin pylväänpään
korkeus oli viisi kyynärää. **17** Verkon kaltaisia ristikkokoristeita,
vitjan kaltaisia riippukoristeita, oli pylväänpäissä, jotka olivat
pylväiden päässä, seitsemän kummassakin pylväänpäässä. **18**
Ja hän teki granaattiomenia kahteen riviin toisen ristikkokoristeen
päälle yltympäri, peittämään pylväänpäät, jotka olivat pylväiden
päässä; ja samoin hän teki niitä toiseen pylväänpäähän. **19** Ja
pylväänpäät, jotka olivat pylväiden päässä eteisessä, olivat liljan
muotoiset, nelikyynäräiset. **20** Pylväänpäissä, ylhäällä kahden
pylvään päässä, oli kupevat alaosat, joihin ristikkokoriste ei
ulottunut. Ja granaattiomenia oli kaksisataa, rivittäin yltympäri
toisen pylväänpään päällä. **21** Ja hän pystytti pylväät temppelin
eteisen eteen. Pylväälle, jonka hän pystytti oikealle puolelle, hän
antoi nimen Jaakin, ja pylväälle, jonka hän pystytti vasemmalle
puolelle, hän antoi nimen Booas. **22** Ylinnä pylväiden päällä
oli liljan muotoinen laite. Ja niin päättyi pylväiden valmistus.
23 Hän teki myös meren, valetun, kymmentä kyynärää leveän
reunasta reunaan, ympärinsä pyöreän ja viittä kyynärää korkean;
ja kolmenkymmenen kyynärän pituinen mittanuora ulottui sen
ympäri. **24** Sen reunan alla oli metsäkurpitsikoristeita, jotka

kulkivat sen ympäri. Ne ympäröivät merta yltympäri, kymmenen
jokaisella kyynärällä. Metsäkurpitsikoristeet olivat kahdessa
rivissä, valettuina meren kanssa yhteen. **25** Ja se seisoi
kahdentoista raavaan varassa, joista kolme oli käännettynä
pohjoiseen, kolme länteen, kolme etelään ja kolme itään päin;
meri oli niiden yläpuolella, niiden varassa, ja kaikkien niiden
takapuolet olivat sisäänpäin. **26** Se oli kämmenen paksuinen,
ja sen reuna oli maljan reunan kaltainen, puhjenneen liljan
muotoinen; se veti kaksituhatta bat-mittaa. **27** Hän teki myös
kymmenen telinettä vaskesta. Kukin teline oli neljää kyynärää
pitkä, neljää kyynärää leveä ja kolmea kyynärää korkea. **28** Ja
telineet olivat rakenteeltaan tällaiset: niissä oli kehäpienat, ja myös
poikkitankojen välissä oli kehäpienat. **29** Kehäpienain päällä,
jotka olivat poikkitankojen välissä, oli leijonia, raavaita ja kerubeja,
ja samoin poikkitankojen päällä, sekä ylhäällä että alhaalla.
Leijonissa ja raavaissa oli takomalla tehtyjä punonnaiskoristeita.
30 Kussakin telineessä oli neljä vaskipyörää ja vaskiakselit;
ja niiden neljässä jalkapylväässä oli olkapää. Olkapäät olivat
valetut altaan alle; kunkin ulkopuolella oli punonnaiskoristeita.
31 Telineen aukko oli olkapäiden sisäpuolella, ja sen reuna oli
kyynärän korkuinen; aukko oli pyöreä, jalustan tapaan tehty,
puolitoistakyynäräinen. Myöskin aukon reunassa oli leikkauksia.
Kehäpienat olivat nelikulmaiset eivätkä pyöreät. **32** Ja ne neljä
pyörää olivat kehäpienain alla, ja pyöräin pitimet olivat telineessä
kiinni. Kukin pyörä oli puoltatoista kyynärää korkea. **33** Pyörät
olivat tehdyt niinkuin vaununpyörät; ja niiden pitimet, kehät,
puolat ja navat olivat kaikki valetut. **34** Neljä olkapäätä oli
kussakin telineessä, sen neljässä kulmassa; olkapäät olivat
yhtä telineen kanssa. **35** Ylinnä telineen päällä oli puolen

kyynärän korkuinen laite, ympärinsä pyöreä; ja telineen pitimet
ja kehäpienat olivat yhtä sen kanssa. **36** Ja sen kehäpienojen
pintoihin hän kaiversi kerubeja, leijonia ja palmuja, niin paljon
kuin kussakin oli tilaa, sekä punonnaiskoristeita yltympäri. **37**
Näin hän teki ne kymmenen telinettä; ne olivat kaikki valetut
samalla tavalla, yhtä suuret ja yhdenmuotoiset. **38** Hän teki
myös kymmenen vaskiallasta; kukin allas veti neljäkymmentä
bat-mittaa, ja kukin allas oli neljää kyynärää läpimitaten. Kullakin
kymmenellä telineellä oli altaansa. **39** Ja hän asetti viisi
telinettä temppelin oikealle sivulle ja viisi temppelin vasemmalle
sivulle; meren hän asetti temppelin oikealle sivulle, kaakkoa
kohti. **40** Hiiram teki myös kattilat, lapiot ja maljat. Ja niin
Hiiram sai suoritetuksi kaiken työn, mikä hänen oli tehtävä
kuningas Salomolle Herran temppeliin: **41** kaksi pylvästä ja
ne kaksi pallonmuotoista pylväänpäätä, jotka olivat pylväiden
päässä, ja ne kaksi ristikkokoristetta peittämään niitä kahta
pallonmuotoista pylväänpäätä, jotka olivat pylväiden päässä; **42**
ja ne neljäsataa granaattiomenaa kahteen ristikkokoristeeseen,
kaksi riviä granaattiomenia kumpaankin ristikkokoristeeseen,
peittämään niitä kahta pallonmuotoista pylväänpäätä, jotka olivat
pylväiden päässä; **43** ja ne kymmenen telinettä ja ne kymmenen
allasta telineiden päälle; **44** ja sen yhden meren, ja ne kaksitoista
raavasta meren alle; ja kattilat, lapiot ja maljat. **45** Kaikki nämä
kalut, jotka Hiiram teki kuningas Salomolle Herran temppeliin,
olivat kiilloitetusta vaskesta. **46** Jordanin lakeudella kuningas
ne valatti savimuotteihin, Sukkotin ja Saaretanin välillä. **47**
Ja Salomo jätti kaikki kalut punnitsematta, koska niitä oli ylen
paljon; vasken painoa ei määrätty. **48** Salomo teetti myös kaikki
muut kalut, mitä Herran temppelissä on: kulta-alttarin, pöydän,

jolla näkyleivät ovat, kullasta, **49** lampunjalat, viisi oikealle
puolelle ja viisi vasemmalle puolelle kaikkeinpyhimmän eteen,
puhtaasta kullasta, kultaisine kukkalehtineen, lamppuineen ja
lamppusaksineen, **50** vadit, veitset, maljat, kupit ja hiilipannut,
puhtaasta kullasta, sekä kultasaranat niihin temppelin sisäosan
oviin, jotka vievät kaikkeinpyhimpään, ja niihin temppelin oviin,
jotka vievät temppelisaliin. **51** Kun kaikki työ, minkä kuningas
Salomo teetti Herran temppeliin, oli valmis, vei Salomo sinne
isänsä Daavidin pyhät lahjat; hopean, kullan ja kalut hän pani
Herran temppelin aarrekammioihin.

8 Sitten Salomo kokosi Israelin vanhimmat ja kaikki sukukuntien
johtomiehet, israelilaisten perhekunta-päämiehet, kuningas
Salomon luo Jerusalemiin, tuomaan Herran liitonarkkia Daavidin
kaupungista, se on Siionista. **2** Niin kokoontuivat kuningas
Salomon luo kaikki Israelin miehet juhlapäivänä eetanim-kuussa,
joka on seitsemäs kuukausi. **3** Ja kun kaikki Israelin vanhimmat
olivat tulleet saapuville, nostivat papit arkin, **4** ja he veivät Herran
arkin ja ilmestysmajan sinne, sekä kaiken pyhän kaluston, joka
oli majassa; papit ja leeviläiset veivät ne sinne. **5** Ja kuningas
Salomo seisoi arkin edessä ja hänen kanssaan koko Israelin
kansa, joka oli kokoontunut hänen luoksensa; ja he uhrasivat
lampaita ja raavaita niin paljon, että niitä ei voitu lukea, ei laskea.
6 Ja papit toivat Herran liitonarkin paikoilleen temppelin kuoriin,
kaikkeinpyhimpään, kerubien siipien alle. **7** Sillä kerubit levittivät
siipensä sen paikan yli, missä arkki oli, ja kerubit suojasivat
ylhäältä päin arkkia ja sen korentoja. **8** Ja korennot olivat niin
pitkät, että niiden päät voi nähdä kaikkeinpyhimmästä, kuorin
edestä; mutta ulkoa niitä ei voinut nähdä. Ja ne jäivät sinne, tähän
päivään asti. **9** Arkissa ei ollut muuta kuin ne kaksi kivitaulua,

jotka Mooses oli pannut sinne Hoorebilla, kun Herra teki liiton
israelilaisten kanssa, heidän lähdettyänsä Egyptin maasta. **10** Ja
kun papit lähtivät pyhäköstä, täytti pilvi Herran temppelin, **11**
niin että papit eivät voineet astua toimittamaan virkaansa pilven
tähden; sillä Herran kirkkaus täytti Herran temppelin. **12** Silloin
Salomo sanoi: "Herra on sanonut tahtovansa asua pimeässä. **13**
Minä olen rakentanut huoneen sinulle asunnoksi, asuinsijan,
asuaksesi siinä iäti." **14** Sitten kuningas käänsi kasvonsa ja
siunasi koko Israelin seurakunnan; ja koko Israelin seurakunta
seisoi. **15** Hän sanoi: "Kiitetty olkoon Herra, Israelin Jumala,
joka kädellänsä on täyttänyt sen, mitä hän suullansa puhui
minun isälleni Daavidille, sanoen: **16** 'Siitä päivästä saakka,
jona minä vein kansani Israelin pois Egyptistä, en ole mistään
Israelin sukukunnasta valinnut yhtään kaupunkia, että siihen
rakennettaisiin temppeli, missä minun nimeni asuisi; mutta minä
olen valinnut Daavidin vallitsemaan kansaani Israelia'. **17** Ja
minun isäni Daavid aikoi rakentaa temppelin Herran, Israelin
Jumalan, nimelle. **18** Mutta Herra sanoi minun isälleni Daavidille:
'Kun sinä aiot rakentaa temppelin minun nimelleni, niin tosin
teet siinä hyvin, että sitä aiot; **19** kuitenkaan et sinä ole sitä
temppeliä rakentava, vaan sinun poikasi, joka lähtee sinun
kupeistasi, hän on rakentava temppelin minun nimelleni'. **20** Ja
Herra on täyttänyt sanansa, jonka hän puhui: minä olen noussut
isäni Daavidin sijalle ja istun Israelin valtaistuimella, niinkuin
Herra puhui, ja minä olen rakentanut temppelin Herran, Israelin
Jumalan, nimelle. **21** Ja minä olen valmistanut siihen sijan
arkille, jossa on se Herran liitto, minkä hän teki meidän isiemme
kanssa viedessään heidät pois Egyptin maasta." **22** Sitten
Salomo astui Herran alttarin eteen koko Israelin seurakunnan

nähden, ojensi kätensä taivasta kohti **23** ja sanoi: "Herra, Israelin
Jumala, ei ole sinun vertaistasi jumalaa, ei ylhäällä taivaassa
eikä alhaalla maan päällä, sinun, joka pidät liiton ja säilytät
laupeuden palvelijoitasi kohtaan, jotka vaeltavat sinun edessäsi
kaikesta sydämestänsä, **24** sinun, joka olet pitänyt, mitä puhuit
palvelijallesi Daavidille, minun isälleni. Mitä suullasi puhuit, sen
sinä kädelläsi täytit, niinkuin nyt on tapahtunut. **25** Niin pidä
nytkin, Herra, Israelin Jumala, mitä puhuit palvelijallesi Daavidille,
minun isälleni, sanoen: 'Aina on mies sinun suvustasi istuva
minun edessäni Israelin valtaistuimella, jos vain sinun poikasi
pitävät vaarin tiestänsä, niin että he vaeltavat minun edessäni,
niinkuin sinä olet minun edessäni vaeltanut'. **26** Niin toteutukoot
nyt, Israelin Jumala, sinun sanasi, jotka puhuit palvelijallesi
Daavidille, minun isälleni. **27** Mutta asuuko todella Jumala maan
päällä? Katso, taivaisiin ja taivasten taivaisiin sinä et mahdu;
kuinka sitten tähän temppeliin, jonka minä olen rakentanut! **28**
Käänny kuitenkin palvelijasi rukouksen ja anomisen puoleen,
Herra, minun Jumalani, niin että kuulet huudon ja rukouksen,
jonka palvelijasi tänä päivänä rukoilee sinun edessäsi, **29** ja
että silmäsi ovat yöt ja päivät avoinna tätä temppeliä kohti,
tätä paikkaa kohti, josta sinä olet sanonut: 'Minun nimeni on
asuva siellä', niin että kuulet rukouksen, jonka palvelijasi tähän
paikkaan päin kääntyneenä rukoilee. **30** Kuule palvelijasi ja
kansasi Israelin rukous, jonka he rukoilevat tähän paikkaan päin
kääntyneinä; kuule asuinpaikastasi, taivaasta, ja kun kuulet,
niin anna anteeksi. **31** Jos joku rikkoo lähimmäistänsä vastaan
ja hänet pannaan valalle ja vannotetaan, ja jos hän tulee ja
vannoo sinun alttarisi edessä tässä temppelissä, **32** niin kuule
taivaasta ja auta palvelijasi oikeuteensa; tee niin, että tuomitset

syyllisen syylliseksi ja annat hänen tekojensa tulla hänen päänsä
päälle, mutta julistat syyttömän syyttömäksi ja annat hänelle
hänen vanhurskautensa mukaan. **33** Jos vihollinen voittaa sinun
kansasi, Israelin, sentähden että he ovat tehneet syntiä sinua
vastaan, mutta he palajavat sinun tykösi, kiittävät sinun nimeäsi,
rukoilevat sinua ja anovat sinulta armoa tässä temppelissä, **34**
niin kuule taivaasta ja anna anteeksi kansasi Israelin synti ja tuo
heidät takaisin tähän maahan, jonka olet antanut heidän isillensä.
35 Jos taivas suljetaan, niin ettei tule sadetta, koska he ovat
tehneet syntiä sinua vastaan, mutta he rukoilevat kääntyneinä
tähän paikkaan päin, ja kiittävät sinun nimeäsi ja kääntyvät
synnistään, koska sinä kuulet heitä, **36** niin kuule taivaasta
ja anna anteeksi palvelijaisi ja kansasi Israelin synti-sillä sinä
osoitat heille hyvän tien, jota heidän on vaeltaminen-ja suo sade
maallesi, jonka olet antanut kansallesi perintöosaksi. **37** Jos
maahan tulee nälänhätä, rutto, jos tulee nokitähkä ja viljanruoste,
jos tulevat heinäsirkat ja tuhosirkat, jos vihollinen ahdistaa
sitä maassa, jossa sen portit ovat, jos tulee mikä tahansa
vitsaus tai vaiva, **38** ja jos silloin joku ihminen, kuka hyvänsä,
tai koko sinun kansasi Israel rukoilee ja anoo armoa, kun he
kukin tuntevat omantunnon vaivoja ja ojentavat kätensä tähän
temppeliin päin, **39** niin kuule silloin taivaasta, asuinpaikastasi,
ja anna anteeksi ja tee niin, että annat jokaiselle aivan hänen
tekojensa mukaan, koska sinä tunnet hänen sydämensä-sillä
sinä yksin tunnet kaikkien ihmislasten sydämet- **40** jotta he sinua
pelkäisivät niin kauan kuin he elävät tässä maassa, jonka sinä
olet meidän isillemme antanut. **41** Myös jos joku muukalainen,
joka ei ole sinun kansaasi Israelia, tulee kaukaisesta maasta
sinun nimesi tähden- **42** sillä sielläkin kuullaan sinun suuresta

nimestäsi, väkevästä kädestäsi ja ojennetusta käsivarrestasi-jos
hän tulee ja rukoilee kääntyneenä tähän temppeliin päin, **43**
niin kuule taivaasta, asuinpaikastasi, häntä ja tee kaikki, mitä
muukalainen sinulta rukoilee, että kaikki maan kansat tuntisivat
sinun nimesi ja pelkäisivät sinua, samoin kuin sinun kansasi
Israel, ja tulisivat tietämään, että sinä olet ottanut nimiisi tämän
temppelin, jonka minä olen rakentanut. **44** Jos sinun kansasi
lähtee sotaan vihollistansa vastaan sitä tietä, jota sinä heidät
lähetät, ja he rukoilevat Herraa kääntyneinä tähän kaupunkiin
päin, jonka sinä olet valinnut, ja tähän temppeliin päin, jonka
minä olen sinun nimellesi rakentanut, **45** niin kuule taivaasta
heidän rukouksensa ja anomisensa ja hanki heille oikeus. **46**
Jos he tekevät syntiä sinua vastaan-sillä ei ole ihmistä, joka
ei syntiä tee-ja sinä vihastut heihin ja annat heidät vihollisen
valtaan, niin että heidän vangitsijansa vievät heidät vangeiksi
vihollismaahan, kaukaiseen tai läheiseen, **47** mutta jos he sitten
menevät itseensä siinä maassa, johon heidät on vangeiksi
viety, kääntyvät ja anovat sinulta armoa vangitsijainsa maassa,
sanoen: 'Me olemme tehneet syntiä, tehneet väärin ja olleet
jumalattomat', **48** ja palajavat sinun tykösi kaikesta sydämestään
ja kaikesta sielustaan vihollistensa maassa, jotka veivät heidät
vangeiksi, ja rukoilevat sinua kääntyneinä tähän maahan päin,
jonka sinä olet antanut heidän isillensä, tähän kaupunkiin päin,
jonka olet valinnut, ja tähän temppeliin päin, jonka minä olen
sinun nimellesi rakentanut, **49** niin kuule taivaasta, asuinsijastasi,
heidän rukouksensa ja anomisensa, hanki heille oikeus **50** ja
anna anteeksi kansallesi, mitä he ovat rikkoneet sinua vastaan,
ja kaikki heidän syntinsä, jotka he ovat tehneet sinua vastaan; ja
suo, että heidän vangitsijansa olisivat laupiaat heitä kohtaan ja

armahtaisivat heitä. **51** Sillä ovathan he sinun kansasi ja sinun
perintöosasi, jonka olet vienyt pois Egyptistä, rautapätsistä. **52**
Olkoot siis sinun silmäsi avoinna palvelijasi ja sinun kansasi
Israelin anomisen puoleen, niin että kuulet heitä kaikessa,
mitä he sinulta rukoilevat. **53** Sillä sinä olet erottanut heidät
perintöosaksesi kaikista maan kansoista, niinkuin sinä puhuit
palvelijasi Mooseksen kautta, viedessäsi isämme pois Egyptistä,
Herra, Herra." **54** Ja kun Salomo oli lakannut rukoilemasta
ja anomasta Herralta kaikkea tätä, nousi hän Herran alttarin
edestä, jossa hän oli ollut polvillaan kädet ojennettuina taivasta
kohti, **55** astui esille ja siunasi koko Israelin seurakunnan suurella
äänellä, sanoen: **56** "Kiitetty olkoon Herra, joka on antanut levon
kansallensa Israelille, aivan niinkuin hän on puhunut. Ei ole
jäänyt täyttämättä ainoakaan kaikista lupauksista, jotka Herra on
antanut palvelijansa Mooseksen kautta. **57** Olkoon Herra, meidän
Jumalamme, meidän kanssamme, niinkuin hän on ollut meidän
isiemme kanssa. Älköön hän meitä jättäkö älköönkä hyljätkö, **58**
vaan kääntäköön meidän sydämemme puoleensa, niin että aina
vaellamme hänen teitänsä ja noudatamme hänen käskyjänsä,
säädöksiänsä ja oikeuksiansa, jotka hän on antanut meidän
isillemme. **59** Ja olkoot nämä minun sanani, joilla minä olen
armoa anonut Herran edessä, päivät ja yöt likellä Herraa, meidän
Jumalaamme, että hän hankkisi oikeuden palvelijallensa ja
kansallensa Israelille, kunkin päivän tarpeen mukaan, **60** niin että
kaikki maan kansat tulisivat tietämään, että Herra on Jumala eikä
muuta jumalaa ole. **61** Ja antautukaa te ehyin sydämin Herralle,
Jumalallenne, niin että vaellatte hänen säädöksiensä mukaan ja
noudatatte hänen käskyjänsä samoin kuin nytkin." **62** Sitten
kuningas ja koko Israel hänen kanssansa uhrasivat teurasuhrin

Herran edessä. **63** Ja Salomo uhrasi yhteysuhrina, jonka
hän Herralle uhrasi, kaksikymmentäkaksi tuhatta raavasta ja
satakaksikymmentä tuhatta lammasta. Niin he, kuningas ja kaikki
israelilaiset, vihkivät Herran temppelin. **64** Sinä päivänä kuningas
pyhitti Herran temppelin edessä olevan esipihan keskiosan, sillä
hänen oli siellä uhrattava polttouhri, ruokauhri ja yhteysuhrin
rasvat. Vaskialttari, joka oli Herran edessä, oli näet liian pieni,
että polttouhri, ruokauhri ja yhteysuhrin rasvat olisivat siihen
mahtuneet. **65** Näin Salomo siihen aikaan vietti juhlaa, ja koko
Israel hänen kanssansa, Herran, meidän Jumalamme, edessä
seitsemän päivää ja vielä toiset seitsemän päivää, yhteensä
neljätoista päivää. Se oli suuri kokous, johon kokoonnuttiin
aina sieltä, mistä mennään Hamatiin, ja aina Egyptin purolta
asti. **66** Kahdeksantena päivänä hän päästi kansan menemään,
ja he hyvästelivät kuninkaan. Sitten he menivät majoillensa
iloiten ja hyvillä mielin kaikesta hyvästä, mitä Herra oli tehnyt
palvelijallensa Daavidille ja kansallensa Israelille.

9 Kun Salomo oli saanut rakennetuksi Herran temppelin ja
kuninkaan linnan ja kaiken, mitä Salomo oli halunnut tehdä,
2 ilmestyi Herra Salomolle toisen kerran, **3** niinkuin hän oli
ilmestynyt hänelle Gibeonissa. Ja Herra sanoi hänelle: "Minä
olen kuullut sinun rukouksesi ja anomisesi, kun sinä anoit armoa
minun edessäni. Minä olen pyhittänyt tämän temppelin, jonka
sinä olet rakentanut sitä varten, että minä sijoittaisin nimeni siihen
ainiaaksi; ja minun silmäni ja sydämeni tulevat alati olemaan
siellä. **4** Ja jos sinä vaellat minun edessäni, niinkuin sinun
isäsi Daavid vaelsi, vilpittömällä sydämellä ja oikeamielisesti,
niin että teet kaiken, mitä minä olen käskenyt sinun tehdä, ja
noudatat minun käskyjäni ja oikeuksiani, **5** niin minä pidän

pystyssä sinun kuninkaallisen valtaistuimesi Israelissa ikuisesti,
niinkuin minä puhuin isällesi Daavidille sanoen: 'Aina on mies
sinun suvustasi oleva Israelin valtaistuimella'. **6** Mutta jos te
käännytte pois minusta, te ja teidän lapsenne, ettekä noudata
minun käskyjäni ja säädöksiäni, jotka minä olen teille antanut,
vaan menette ja palvelette muita jumalia ja kumarratte niitä,
7 niin minä hävitän Israelin siitä maasta, jonka olen antanut
heille, ja temppelin, jonka minä olen pyhittänyt nimelleni, minä
heitän pois kasvojeni edestä; ja Israel tulee sananparreksi ja
pistopuheeksi kaikille kansoille. **8** Ja tämä temppeli on tosin
korkein, mutta jokainen, joka kulkee siitä ohi, on tyrmistyvä ja
viheltävä; ja kun kysytään: 'Miksi on Herra tehnyt näin tälle
maalle ja tälle temppelille?' **9** niin vastataan: 'Siksi, että he
hylkäsivät Herran, Jumalansa, joka oli vienyt heidän isänsä
pois Egyptin maasta, ja liittyivät muihin jumaliin ja kumarsivat
niitä ja palvelivat niitä; sentähden Herra on antanut kaiken
tämän pahan kohdata heitä'." **10** Kun olivat loppuun kuluneet ne
kaksikymmentä vuotta, joiden kuluessa Salomo oli rakentanut
ne kaksi rakennusta, Herran temppelin ja kuninkaan linnan, **11**
Hiiramin, Tyyron kuninkaan, avustaessa Salomoa setripuilla,
kypressipuilla ja kullalla, niin paljolla kuin tämä halusi, silloin
kuningas Salomo antoi Hiiramille kaksikymmentä kaupunkia
Galilean maakunnasta. **12** Niin Hiiram lähti Tyyrosta katsomaan
niitä kaupunkeja, jotka Salomo oli antanut hänelle, mutta ne
eivät miellyttäneet häntä. **13** Hän sanoi: "Mitä kaupunkeja nämä
ovat, jotka sinä olet antanut minulle, veljeni!" Ja niin kutsutaan
niitä Kaabulin maaksi vielä tänäkin päivänä. **14** Mutta Hiiram
lähetti kuninkaalle sata kaksikymmentä talenttia kultaa. **15**
Ja näin on sen työveron laita, jonka kuningas Salomo otatti

rakentaaksensa Herran temppeliä, omaa linnaansa, Milloa ja
Jerusalemin muuria sekä Haasoria, Megiddoa ja Geseriä. **16**
Farao, Egyptin kuningas, oli näet tullut ja valloittanut Geserin,
polttanut sen tulella ja surmannut kanaanilaiset, jotka asuivat
kaupungissa, ja antanut sen myötäjäisiksi tyttärellensä, Salomon
puolisolle. **17** Ja Salomo linnoitti Geserin, alisen Beet-Hooronin,
18 Baalatin ja Taamarin sen maan erämaassa **19** ja kaikki
varastokaupungit, jotka hänellä oli, ja kaikki vaunukaupungit
ja ratsumiesten kaupungit ja mitä muuta Salomo oli tahtonut
linnoittaa Jerusalemissa ja Libanonilla ja koko hallitsemassaan
maassa. **20** Kaiken kansan, mitä oli jäänyt jäljelle amorilaisista,
heettiläisistä, perissiläisistä, hivviläisistä ja jebusilaisista, kaikki,
jotka eivät olleet israelilaisia, **21** ne niiden jälkeläiset, jotka vielä
olivat jäljellä maassa ja joita israelilaiset eivät olleet kyenneet
vihkimään tuhon omiksi, ne Salomo saattoi työveron alaisiksi,
aina tähän päivään asti. **22** Mutta israelilaisista Salomo ei tehnyt
ketään orjaksi, vaan heitä oli sotilaina, hänen palvelijoinaan,
päällikköinään, vaunusotureinaan ja hänen sotavaunujensa ja
ratsumiestensä päällikköinä. **23** Maaherrojen virkamiehiä, jotka
valvoivat Salomon töitä, oli viisisataa viisikymmentä miestä,
vallitsemassa väkeä, joka teki työtä. **24** Heti kun faraon tytär oli
muuttanut Daavidin kaupungista omaan linnaansa, jonka hän oli
hänelle rakentanut, rakensi hän Millon. **25** Ja Salomo uhrasi
kolme kertaa vuodessa polttouhreja ja yhteysuhreja alttarilla,
jonka hän oli rakentanut Herralle, ja suitsutti alttarin ääressä,
joka oli Herran edessä. Ja niin hän oli saanut temppelin valmiiksi.
26 Kuningas Salomo rakensi myös laivaston Esjon-Geberissä,
joka on lähellä Eelatia Kaislameren rannalla Edomin maassa.
27 Tähän laivastoon Hiiram lähetti palvelijoitaan, meritaitoisia

laivamiehiä, Salomon palvelijain mukaan. **28** He menivät Oofiriin
ja noutivat sieltä kultaa neljäsataa kaksikymmentä talenttia ja
toivat sen kuningas Salomolle.

10 Kun Saban kuningatar kuuli, mitä Salomosta kerrottiin
Herran nimen kunniaksi, tuli hän koettelemaan häntä arvoituksilla.
2 Hän tuli Jerusalemiin sangen suuren seurueen kanssa,
mukanaan kameleja, jotka kantoivat hajuaineita, kultaa ylen
paljon ja kalliita kiviä. Ja kun hän tuli Salomon luo, puhui hän
tälle kaikki, mitä hänellä oli mielessänsä. **3** Mutta Salomo selitti
hänelle kaikki hänen kysymyksensä; kuninkaalle ei mikään
jäänyt ongelmaksi, jota hän ei olisi hänelle selittänyt. **4** Kun
Saban kuningatar näki kaiken Salomon viisauden, linnan, jonka
hän oli rakentanut, **5** ruuat hänen pöydällänsä, kuinka hänen
palvelijansa asuivat ja hänen palvelusväkensä palveli ja kuinka
he olivat puetut, ja näki hänen juomanlaskijansa ja hänen
polttouhrinsa, jotka hän uhrasi Herran temppelissä, meni hän
miltei hengettömäksi. **6** Sitten hän sanoi kuninkaalle: "Totta oli
se puhe, jonka minä kotimaahani sinusta ja sinun viisaudestasi
kuulin. **7** Minä en uskonut, mitä sanottiin, ennenkuin itse tulin
ja sain omin silmin nähdä; ja katso, ei puoltakaan oltu minulle
kerrottu. Sinulla on paljon enemmän viisautta ja rikkautta,
kuin minä olin kuullut huhuttavan. **8** Onnellisia ovat sinun
miehesi, onnellisia nämä palvelijasi, jotka aina saavat olla sinun
edessäsi ja kuulla sinun viisauttasi. **9** Kiitetty olkoon Herra, sinun
Jumalasi, joka sinuun on niin mielistynyt, että on asettanut sinut
Israelin valtaistuimelle. Sentähden, että Herra rakastaa Israelia
ainiaan, hän on pannut sinut kuninkaaksi, tekemään sitä, mikä
oikeus ja vanhurskaus on." **10** Ja hän antoi kuninkaalle sata
kaksikymmentä talenttia kultaa, hyvin paljon hajuaineita ja kalliita

kiviä. Niin paljon hajuaineita, kuin mitä Saban kuningatar antoi
kuningas Salomolle, ei sinne ole sen jälkeen tullut. **11** Myöskin
Hiiramin laivat, jotka kuljettivat kultaa Oofirista, toivat Oofirista
hyvin paljon santelipuuta ja kalliita kiviä. **12** Ja kuningas teetti
santelipuusta kalustoa Herran temppeliin ja kuninkaan linnaan ja
kanteleita ja harppuja laulajille. Sellaista santelipuumäärää ei ole
tuotu eikä nähty tähän päivään asti. **13** Kuningas Salomo taas
antoi Saban kuningattarelle kaiken, mitä tämä halusi ja pyysi, ja
sen lisäksi hän antoi muutakin kuninkaallisella anteliaisuudella.
Sitten tämä lähti ja meni palvelijoineen omaan maahansa.
14 Sen kullan paino, mikä yhtenä vuotena tuli Salomolle, oli
kuusisataa kuusikymmentä kuusi talenttia kultaa, **15** paitsi mitä tuli
kauppamiehiltä ja kaupustelijain kaupanteosta ja kaikilta Erebin
kuninkailta ja maan käskynhaltijoilta. **16** Ja kuningas Salomo
teetti pakotetusta kullasta kaksisataa suurta kilpeä ja käytti
jokaiseen kilpeen kuusisataa sekeliä kultaa; **17** ja pakotetusta
kullasta kolmesataa pienempää kilpeä, ja käytti jokaiseen kilpeen
kolme miinaa kultaa. Ja kuningas asetti ne Libanoninmetsä-
taloon. **18** Vielä kuningas teetti suuren norsunluisen valtaistuimen
ja päällysti sen puhdistetulla kullalla. **19** Valtaistuimessa oli
kuusi porrasta, ja valtaistuimen selusta oli ylhäältä pyöreä.
Istuimen kummallakin puolella oli käsinoja, ja kaksi leijonaa
seisoi käsinojain vieressä. **20** Ja kaksitoista leijonaa seisoi siinä
kuudella portaalla, kummallakin puolella. Senkaltaista ei ole tehty
missään muussa valtakunnassa. **21** Ja kaikki kuningas Salomon
juoma-astiat olivat kultaa, ja kaikki Libanoninmetsä-talon astiat
olivat puhdasta kultaa. Hopeata ei siellä ollut, eikä sitä Salomon
päivinä pidetty minkään arvoisena. **22** Kuninkaalla oli Tarsiin-
laivasto merellä Hiiramin laivaston kanssa. Kerran kolmessa

vuodessa Tarsiin-laivasto tuli ja toi kultaa ja hopeata, norsunluuta,
apinoita ja riikinkukkoja. **23** Ja kuningas Salomo oli kaikkia maan
kuninkaita suurempi rikkaudessa ja viisaudessa. **24** Ja kaikki maa
pyrki näkemään Salomoa kuullakseen hänen viisauttaan, jonka
Jumala oli antanut hänen sydämeensä. **25** Ja he toivat kukin
lahjansa: hopea-ja kultakaluja, vaatteita, aseita, hajuaineita,
hevosia ja muuleja, joka vuosi vuoden tarpeen. **26** Salomo
kokosi sotavaunuja ja ratsumiehiä, niin että hänellä oli tuhannet
neljätsadat sotavaunut ja kaksitoista tuhatta ratsumiestä; ne hän
sijoitti vaunukaupunkeihin ja Jerusalemiin kuninkaan luo. **27** Ja
kuningas toimitti niin, että Jerusalemissa oli hopeata kuin kiviä,
ja setripuuta niin paljon kuin metsäviikunapuita Alankomaassa.
28 Ja hevoset, mitä Salomolla oli, tuotiin Egyptistä ja Kuvesta.
Kuninkaan kauppiaat noutivat niitä Kuvesta maksua vastaan.
29 Egyptistä tuodut vaunut maksoivat kuusisataa hopeasekeliä
ja hevonen sata viisikymmentä. Samoin tuotiin niitä heidän
välityksellään kaikille heettiläisten ja aramilaisten kuninkaille.

11 Mutta kuningas Salomolla oli paitsi faraon tytärtä monta
muuta muukalaista vaimoa, joita hän rakasti: mooabilaisia,
ammonilaisia, edomilaisia, siidonilaisia ja heettiläisiä, **2** niiden
kansain naisia, joista Herra oli sanonut israelilaisille: "Älkää
yhtykö heihin, älköötkä hekään yhtykö teihin; he varmasti
taivuttavat teidän sydämenne seuraamaan heidän jumaliansa".
Näihin Salomo kiintyi rakkaudella. **3** Hänellä oli seitsemänsataa
ruhtinaallista puolisoa ja kolmesataa sivuvaimoa; ja hänen
vaimonsa taivuttivat hänen sydämensä. **4** Ja kun Salomo vanheni,
taivuttivat hänen vaimonsa hänen sydämensä seuraamaan
muita jumalia, niin ettei hän antautunut ehyin sydämin Herralle,
Jumalallensa, niinkuin hänen isänsä Daavidin sydän oli ollut. **5**

Niin Salomo lähti seuraamaan Astartea, siidonilaisten jumalatarta,
ja Milkomia, ammonilais-iljetystä. **6** Ja Salomo teki sitä, mikä on
pahaa Herran silmissä, eikä uskollisesti seurannut Herraa niinkuin
hänen isänsä Daavid. **7** Silloin Salomo rakensi Kemokselle,
mooabilais-iljetykselle, uhrikukkulan sille vuorelle, joka on itään
päin Jerusalemista, ja samoin Moolokille, ammonilais-iljetykselle.
8 Näin hän teki kaikkien muukalaisten vaimojen mieliksi, jotka
suitsuttivat ja uhrasivat jumalilleen. **9** Niin Herra vihastui
Salomoon, koska hänen sydämensä oli kääntynyt pois Herrasta,
Israelin Jumalasta, joka kahdesti oli ilmestynyt hänelle **10** ja
nimenomaan kieltänyt häntä seuraamasta muita jumalia, ja
koska hän ei ollut noudattanut Herran kieltoa. **11** Sentähden
Herra sanoi Salomolle: "Koska sinun on käynyt näin, ja koska et
ole pitänyt minun liittoani etkä noudattanut minun käskyjäni,
jotka minä sinulle annoin, niin minä repäisen valtakunnan sinulta
ja annan sen sinun palvelijallesi. **12** Mutta isäsi Daavidin tähden
minä en tee tätä sinun päivinäsi; sinun poikasi kädestä minä sen
repäisen. **13** Kuitenkaan en minä repäise koko valtakuntaa: yhden
sukukunnan minä annan sinun pojallesi palvelijani Daavidin
tähden ja Jerusalemin tähden, jonka minä olen valinnut." **14** Niin
Herra nostatti Salomolle vastustajaksi edomilaisen Hadadin; tämä
oli edomilaista kuningassukua. **15** Kun Daavid oli sodassa Edomin
kanssa ja sotapäällikkö Jooab meni hautaamaan kaatuneita ja
surmasi kaikki miehenpuolet Edomissa- **16** sillä Jooab ja koko
Israel viipyi siellä kuusi kuukautta, kunnes olivat hävittäneet
kaikki miehenpuolet Edomista- **17** pakeni Hadad ja hänen
kanssaan muutamat edomilaiset miehet, hänen isänsä palvelijat,
Egyptiin päin; Hadad oli vielä pieni poikanen. **18** He lähtivät
liikkeelle Midianista ja tulivat Paaraniin. Ja he ottivat mukaansa

miehiä Paaranista ja tulivat Egyptiin faraon, Egyptin kuninkaan,
luo. Tämä antoi hänelle talon ja määräsi hänelle elatuksen ja
antoi hänelle myös maata. **19** Ja Hadad pääsi faraon suureen
suosioon, niin että hän antoi hänelle vaimoksi kälynsä, kuningatar
Tahpeneen sisaren. **20** Tahpeneen sisar synnytti hänelle hänen
poikansa Genubatin, ja Tahpenes vieroitti hänet faraon palatsissa;
ja niin jäi Genubat faraon palatsiin, faraon lasten joukkoon.
21 Kun Hadad Egyptissä kuuli, että Daavid oli mennyt lepoon
isiensä tykö ja että sotapäällikkö Jooab oli kuollut, sanoi Hadad
faraolle: "Päästä minut menemään omaan maahani". **22** Mutta
farao sanoi hänelle: "Mitä sinulta puuttuu minun luonani, koska
haluat mennä omaan maahasi?" Hän vastasi: "Ei mitään, mutta
päästä minut". **23** Ja Jumala nostatti Salomolle vastustajaksi
Resonin, Eljadan pojan, joka oli paennut herransa Hadadeserin,
Sooban kuninkaan, luota. **24** Tämä kokosi miehiä ympärilleen ja
oli partiojoukon päällikkönä silloin, kun Daavid surmasi heitä.
He menivät sitten Damaskoon, asettuivat sinne ja hallitsivat
Damaskossa. **25** Ja hän oli Israelin vastustaja, niin kauan kuin
Salomo eli, ja teki sille pahaa samoin kuin Hadadkin. Hän
inhosi Israelia; ja hänestä tuli Aramin kuningas. **26** Myöskin
Salomon palvelija Jerobeam, Nebatin poika, efraimilainen
Seredasta, jonka äiti oli nimeltään Serua ja oli leskivaimo, kohotti
kätensä kuningasta vastaan. **27** Hän joutui kohottamaan kätensä
kuningasta vastaan seuraavalla tavalla. Salomo rakensi Milloa ja
sulki siten aukon isänsä Daavidin kaupungissa. **28** Ja Jerobeam
oli kelpo mies; ja kun Salomo näki, kuinka tämä nuori mies
teki työtä, asetti hän hänet kaiken sen pakkotyön valvojaksi,
mikä oli Joosefin heimon osalla. **29** Siihen aikaan tapahtui,
kun Jerobeam kerran oli lähtenyt Jerusalemista, että siilolainen

Ahia, profeetta, kohtasi hänet tiellä. Tämä oli puettuna uuteen
vaippaan, ja he olivat kahdenkesken kedolla. **30** Silloin Ahia
tarttui siihen uuteen vaippaan, joka hänellä oli yllään, ja repäisi
sen kahdeksitoista kappaleeksi **31** ja sanoi Jerobeamille: "Ota
itsellesi kymmenen kappaletta, sillä näin sanoo Herra, Israelin
Jumala: Katso, minä repäisen valtakunnan Salomon kädestä
ja annan kymmenen sukukuntaa sinulle. **32** Yksi sukukunta
jääköön hänelle minun palvelijani Daavidin tähden ja Jerusalemin
kaupungin tähden, jonka minä olen valinnut kaikista Israelin
sukukunnista. **33** Näin on tapahtuva, koska he ovat hyljänneet
minut ja kumartaneet Astartea, siidonilaisten jumalatarta, ja
Kemosta, Mooabin jumalaa, ja Milkomia, ammonilaisten jumalaa,
eivätkä ole vaeltaneet minun teitäni eivätkä tehneet sitä, mikä on
oikein minun silmissäni, eivätkä noudattaneet minun käskyjäni ja
oikeuksiani niinkuin Salomon isä Daavid. **34** Kuitenkaan en minä
ota hänen kädestään koko valtakuntaa, vaan annan hänen olla
ruhtinaana koko elinaikansa palvelijani Daavidin tähden, jonka
minä valitsin, koska hän noudatti minun käskyjäni ja säädöksiäni.
35 Mutta hänen poikansa kädestä minä otan kuninkuuden ja
annan sen sinulle, nimittäin ne kymmenen sukukuntaa, **36** ja
hänen pojallensa minä annan yhden sukukunnan, että minun
palvelijallani Daavidilla aina olisi lamppu palamassa minun
edessäni Jerusalemissa, siinä kaupungissa, jonka minä olen
itselleni valinnut, asettaakseni nimeni siihen. **37** Mutta sinut minä
otan, ja sinä saat hallittavaksesi kaikki, joita haluat; sinusta tulee
Israelin kuningas. **38** Jos sinä olet kuuliainen kaikessa, mitä
minä käsken sinun tehdä, ja vaellat minun tietäni ja teet sitä,
mikä on oikein minun silmissäni, ja noudatat minun säädöksiäni
ja käskyjäni, niinkuin minun palvelijani Daavid teki, niin minä

olen sinun kanssasi ja rakennan sinulle pysyväisen huoneen,
niinkuin minä Daavidille rakensin, ja annan Israelin sinulle. **39**
Siitä syystä minä nöyryytän Daavidin jälkeläiset, en kuitenkaan
ainiaaksi." **40** Salomo koetti saada surmatuksi Jerobeamin;
mutta Jerobeam lähti ja pakeni Egyptiin, Suusakin, Egyptin
kuninkaan, luo. Ja hän oli Egyptissä Salomon kuolemaan asti.
41 Mitä muuta Salomosta on kerrottavaa, kaikesta, mitä hän teki,
ja hänen viisaudestansa, se on kirjoitettuna Salomon historiassa.
42 Ja aika, minkä Salomo hallitsi Jerusalemissa koko Israelia, oli
neljäkymmentä vuotta. **43** Sitten Salomo meni lepoon isiensä
tykö ja hänet haudattiin isänsä Daavidin kaupunkiin. Ja hänen
poikansa Rehabeam tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

12 Rehabeam meni Sikemiin, sillä koko Israel oli tullut Sikemiin
tekemään häntä kuninkaaksi. **2** Kun Jerobeam, Nebatin poika,
kuuli sen-hän oli vielä Egyptissä, jonne hän oli paennut kuningas
Salomoa, ja Jerobeam asui Egyptissä, **3** mutta he lähettivät
kutsumaan hänet-niin Jerobeam ja koko Israelin seurakunta tuli
saapuville, ja he puhuivat Rehabeamille sanoen: **4** "Sinun isäsi
teki meidän ikeemme raskaaksi; mutta huojenna sinä nyt se
kova työ, jota isäsi teetti, ja se raskas ies, jonka hän pani meidän
niskaamme, niin me palvelemme sinua". **5** Hän vastasi heille:
"Menkää ja odottakaa kolme päivää ja tulkaa sitten takaisin
minun tyköni". Ja kansa meni. **6** Kuningas Rehabeam neuvotteli
vanhain kanssa, jotka olivat palvelleet hänen isäänsä Salomoa,
kun tämä vielä eli, ja kysyi: "Kuinka te neuvotte vastaamaan
tälle kansalle?" **7** He vastasivat hänelle ja sanoivat: "Jos sinä
tänä päivänä rupeat tämän kansan palvelijaksi ja palvelet heitä,
jos kuulet heitä ja puhut heille hyviä sanoja, niin he ovat sinun
palvelijoitasi kaiken elinaikasi". **8** Mutta hän hylkäsi tämän

neuvon, jonka vanhat hänelle antoivat, ja neuvotteli nuorten
miesten kanssa, jotka olivat kasvaneet hänen kanssaan ja
jotka palvelivat häntä. **9** Hän kysyi heiltä: "Kuinka te neuvotte
meitä vastaamaan tälle kansalle, joka on puhunut minulle
sanoen: 'Huojenna se ies, jonka sinun isäsi on pannut meidän
niskaamme'?" **10** Niin nuoret miehet, jotka olivat kasvaneet
hänen kanssaan, vastasivat hänelle sanoen: "Sano näin tälle
kansalle, joka on puhunut sinulle sanoen: 'Sinun isäsi teki meidän
ikeemme raskaaksi, mutta huojenna sinä sitä meiltä' -puhu heille
näin: 'Minun pikkusormeni on paksumpi kuin minun isäni lantio.
11 Jos siis isäni on sälyttänyt teidän selkäänne raskaan ikeen,
niin minä teen teidän ikeenne vielä raskaammaksi; jos isäni on
kurittanut teitä raipoilla, niin minä kuritan teitä piikkiruoskilla.'" **12**
Niin Jerobeam ja kaikki kansa tuli Rehabeamin tykö kolmantena
päivänä, niinkuin kuningas oli käskenyt sanoen: "Tulkaa takaisin
minun tyköni kolmantena päivänä". **13** Ja kuningas antoi kansalle
kovan vastauksen, hyljäten sen neuvon, jonka vanhat olivat
hänelle antaneet. **14** Ja hän puhui heille nuorten miesten neuvon
mukaan, sanoen: "Jos minun isäni on tehnyt teidän ikeenne
raskaaksi, niin minä teen ikeenne vielä raskaammaksi; jos
minun isäni on kurittanut teitä raipoilla, niin minä kuritan teitä
piikkiruoskilla". **15** Kuningas ei siis kuullut kansaa; sillä Herra
sen niin salli täyttääkseen sanansa, jonka Herra oli puhunut
Jerobeamille, Nebatin pojalle, siilolaisen Ahian kautta. **16** Kun
koko Israel huomasi, ettei kuningas heitä kuullut, vastasi kansa
kuninkaalle näin: "Mitä osaa meillä on Daavidiin? Ei meillä ole
perintöosaa Iisain poikaan. Majoillesi, Israel! Valvo nyt huonettasi,
Daavid!" Ja Israel meni majoillensa. **17** Niin Rehabeam tuli
ainoastaan niiden israelilaisten kuninkaaksi, jotka asuivat Juudan

kaupungeissa. **18** Ja kun kuningas Rehabeam lähetti matkaan
verotöiden valvojan Adoramin, kivitti koko Israel hänet kuoliaaksi.
Silloin kuningas Rehabeam nousi nopeasti vaunuihinsa ja pakeni
Jerusalemiin. **19** Näin Israel luopui Daavidin suvusta, aina tähän
päivään asti. **20** Mutta kun koko Israel kuuli, että Jerobeam oli
tullut takaisin, lähettivät he kutsumaan hänet kansankokoukseen
ja tekivät hänet koko Israelin kuninkaaksi. Daavidin sukua ei
seurannut kukaan muu kuin Juudan sukukunta yksin. **21** Ja kun
Rehabeam tuli Jerusalemiin, kokosi hän koko Juudan heimon
ja Benjaminin sukukunnan, satakahdeksankymmentä tuhatta
sotakuntoista valiomiestä, sotimaan Israelin heimoa vastaan
ja palauttamaan kuninkuutta Rehabeamille Salomon pojalle.
22 Mutta Jumalan miehelle Semajalle tuli tämä Jumalan sana:
23 "Sano Rehabeamille, Salomon pojalle, Juudan kuninkaalle,
ja koko Juudan ja Benjaminin heimoille sekä muulle kansalle
näin: **24** 'Näin sanoo Herra: Älkää menkö sotimaan veljiänne,
israelilaisia, vastaan. Palatkaa kukin kotiinne, sillä minä olen
sallinut tämän tapahtua.'" Niin he kuulivat Herran sanaa,
kääntyivät takaisin ja menivät pois Herran sanan mukaan. **25**
Mutta Jerobeam linnoitti Sikemin Efraimin vuoristossa ja asettui
sinne. Sitten hän lähti sieltä ja linnoitti Penuelin. **26** Ja Jerobeam
ajatteli sydämessänsä: "Nyt valtakunta joutuu takaisin Daavidin
suvulle. **27** Jos tämä kansa menee ja uhraa teurasuhreja
Herran temppelissä Jerusalemissa, niin tämän kansan sydän
kääntyy jälleen heidän herransa Rehabeamin, Juudan kuninkaan,
puolelle; ja he tappavat minut ja palaavat takaisin Rehabeamin,
Juudan kuninkaan, luo." **28** Mietittyään asiaa kuningas teetti
kaksi kultaista vasikkaa ja sanoi heille: "Te olette jo tarpeeksi
kauan kulkeneet Jerusalemissa. Katso, Israel, tässä on sinun

Jumalasi, joka on johdattanut sinut Egyptin maasta." **29** Ja
hän pystytti toisen Beeteliin, ja toisen hän asetti Daaniin. **30**
Ja tämä koitui synniksi. Ja kansa kulki sen toisen kuvan luo
Daaniin saakka. **31** Hän rakensi myös uhrikukkulatemppeleitä
ja teki kansan keskuudesta papeiksi kaikenkaltaisia miehiä,
jotka eivät olleet leeviläisiä. **32** Ja Jerobeam laittoi juhlan
kahdeksannessa kuussa, kuukauden viidentenätoista päivänä,
sen juhlan kaltaisen, jota vietetään Juudassa, ja nousi silloin
itse alttarille; niin hän teki Beetelissä ja uhrasi niille vasikoille,
jotka hän oli teettänyt. Ja tekemiänsä uhrikukkulapappeja hän
asetti virkaan Beeteliin. **33** Hän nousi sille alttarille, jonka oli
teettänyt Beeteliin, viidentenätoista päivänä kahdeksatta kuuta,
jonka kuukauden hän oli omasta päästään keksinyt. Hän laittoi
silloin juhlan israelilaisille ja nousi alttarille polttamaan uhreja.

13 Ja katso, Juudasta Beeteliin tuli Herran käskystä Jumalan
mies, juuri kun Jerobeam seisoi alttarin ääressä polttamassa
uhreja. **2** Ja hän huusi alttaria kohti Herran käskystä ja sanoi:
"Alttari, alttari, näin sanoo Herra: Katso, Daavidin suvusta on
syntyvä poika, nimeltä Joosia. Hän on teurastava sinun päälläsi
uhrikukkulapapit, jotka polttavat uhreja sinun päälläsi, ja sinun
päälläsi tullaan polttamaan ihmisten luita." **3** Ja hän antoi sinä
päivänä ennusmerkin, sanoen: "Ennusmerkki siitä, että Herra on
puhunut, on tämä: alttari halkeaa, ja tuhka, joka on sen päällä,
hajoaa". **4** Kun kuningas Jerobeam kuuli Jumalan miehen sanan,
jonka hän huusi alttaria kohti Beetelissä, ojensi hän kätensä
alttarilta ja sanoi: "Ottakaa hänet kiinni". Silloin hänen kätensä,
jonka hän oli ojentanut häntä vastaan, kuivettui, eikä hän enää
voinut vetää sitä takaisin. **5** Ja alttari halkesi ja tuhka hajosi
alttarilta, niinkuin Jumalan mies Herran käskystä oli ennusmerkin

antanut. **6** Silloin kuningas puhkesi puhumaan ja sanoi Jumalan
miehelle: "Lepytä Herraa, Jumalaasi, ja rukoile minun puolestani,
että minä voisin vetää käteni takaisin". Ja Jumalan mies lepytti
Herraa; niin kuningas voi vetää kätensä takaisin, ja se tuli
entiselleen. **7** Ja kuningas puhui Jumalan miehelle: "Tule minun
kanssani kotiini virkistämään itseäsi; minä annan sinulle lahjan".
8 Mutta Jumalan mies sanoi kuninkaalle: "Vaikka antaisit minulle
puolet linnastasi, en minä tulisi sinun kanssasi. Tässä paikassa
en minä syö leipää enkä juo vettä. **9** Sillä niin käski minua Herra
sanallansa, sanoen: Älä syö leipää, älä juo vettä äläkä palaa
samaa tietä, jota olet tullut." **10** Ja hän meni toista tietä eikä
palannut samaa tietä, jota oli tullut Beeteliin. **11** Mutta Beetelissä
asui vanha profeetta; ja hänen poikansa tuli ja kertoi hänelle
kaiken, mitä Jumalan mies sinä päivänä oli tehnyt Beetelissä
ja mitä hän oli puhunut kuninkaalle. Kun he olivat kertoneet
sen isällensä, **12** kysyi heidän isänsä heiltä, mitä tietä hän oli
mennyt. Ja hänen poikansa olivat nähneet, mitä tietä Juudasta
tullut Jumalan mies oli lähtenyt. **13** Silloin hän sanoi pojilleen:
"Satuloikaa minulle aasi". Ja kun he olivat satuloineet hänelle
aasin, istui hän sen selkään **14** ja lähti Jumalan miehen jälkeen
ja tapasi hänet istumassa tammen alla. Ja hän kysyi häneltä:
"Sinäkö olet se Juudasta tullut Jumalan mies?" Hän vastasi:
"Minä". **15** Hän sanoi hänelle: "Tule kanssani minun kotiini
syömään". **16** Hän vastasi: "En voi palata enkä tulla sinun
kanssasi, en voi syödä leipää enkä juoda vettä sinun kanssasi
tässä paikassa, **17** sillä minulle on tullut sana, Herran sana:
'Älä syö leipää äläkä juo vettä siellä, älä myöskään tule takaisin
samaa tietä, jota olet mennyt'". **18** Hän sanoi hänelle: "Minäkin
olen profeetta niinkuin sinä, ja enkeli on puhunut minulle Herran

käskystä, sanoen: 'Vie hänet kanssasi takaisin kotiisi syömään
leipää ja juomaan vettä'". Mutta sen hän valhetteli hänelle. **19**
Niin tämä palasi hänen kanssansa ja söi leipää ja joi vettä hänen
kodissaan. **20** Mutta heidän istuessaan pöydässä tuli Herran
sana profeetalle, joka oli tuonut hänet takaisin. **21** Ja hän huusi
Juudasta tulleelle Jumalan miehelle, sanoen: "Näin sanoo Herra:
Koska sinä olet niskoitellut Herran käskyä vastaan etkä ole
noudattanut sitä määräystä, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle
antoi, **22** vaan olet palannut syömään leipää ja juomaan vettä
siinä paikassa, josta sinulle oli sanottu: 'Älä siellä syö leipää
äläkä juo vettä', niin älköön sinun ruumiisi tulko isiesi hautaan".
23 Ja kun hän oli syönyt leipää ja juonut, satuloi hän aasin
profeetalle, jonka hän oli tuonut takaisin. **24** Kun tämä oli lähtenyt,
kohtasi hänet leijona tiellä ja tappoi hänet. Ja hänen ruumiinsa
oli pitkänään tiellä, ja aasi seisoi hänen vieressään, ja leijona
seisoi ruumiin ääressä. **25** Ja katso, siitä kulki ohitse miehiä,
ja he näkivät ruumiin pitkänään tiellä ja leijonan seisomassa
ruumiin ääressä. He menivät ja puhuivat siitä kaupungissa,
jossa vanha profeetta asui. **26** Kun profeetta, joka oli palauttanut
hänet tieltä, kuuli sen, sanoi hän: "Se on se Jumalan mies, joka
niskoitteli Herran käskyä vastaan. Sentähden Herra on antanut
hänet leijonalle, ja se on ruhjonut ja tappanut hänet sen Herran
sanan mukaan, jonka hän oli hänelle puhunut." **27** Ja hän puhui
pojilleen, sanoen: "Satuloikaa minulle aasi". Ja he satuloivat.
28 Ja hän lähti ja löysi hänen ruumiinsa, joka oli pitkänään
tiellä, ja aasin ja leijonan seisomasta ruumiin ääressä; leijona ei
ollut syönyt ruumista eikä myöskään ruhjonut aasia. **29** Niin
profeetta otti Jumalan miehen ruumiin, pani sen aasin selkään ja
vei sen takaisin; ja vanha profeetta tuli kaupunkiin pitämään

valittajaisia ja hautaamaan häntä. **30** Ja hän pani ruumiin omaan
hautaansa; ja he pitivät valittajaiset hänelle ja huusivat: "Voi,
minun veljeni!" **31** Ja kun hän oli haudannut hänet, sanoi hän
pojilleen näin: "Kun minä kuolen, niin haudatkaa minut siihen
hautaan, johon Jumalan mies on haudattu, ja pankaa minun
luuni hänen luittensa viereen. **32** Sillä toteutuva on sana, jonka
hän Herran käskystä huusi Beetelissä olevaa alttaria vastaan ja
kaikkia Samarian kaupungeissa olevia uhrikukkulatemppeleitä
vastaan." **33** Ei tämänkään jälkeen Jerobeam kääntynyt pahalta
tieltään, vaan teki taas uhrikukkulapapeiksi kaikenkaltaisia miehiä
kansan keskuudesta. Kuka vain halusi, sen hän vihki papin
virkaan, ja niin siitä tuli uhrikukkulapappi. **34** Ja tällä tavalla
tämä tuli synniksi Jerobeamin suvulle ja syyksi siihen, että se
hävitettiin ja hukutettiin maan päältä.

14 Siihen aikaan sairastui Abia, Jerobeamin poika. **2** Niin
Jerobeam sanoi vaimollensa: "Nouse ja pukeudu niin, ettei sinua
tunneta Jerobeamin vaimoksi, ja mene Siiloon. Katso, siellä
on profeetta Ahia, joka ilmoitti, että minusta on tuleva tämän
kansan kuningas. **3** Ja ota mukaasi kymmenen leipää sekä
pieniä leivoksia ja ruukullinen hunajaa ja mene hänen luoksensa.
Hän ilmaisee sinulle, kuinka pojan käy." **4** Jerobeamin vaimo teki
niin: hän nousi ja meni Siiloon ja tuli Ahian taloon. Ja Ahia ei
voinut nähdä, sillä hänellä oli vanhuuttaan kaihi silmissä. **5** Mutta
Herra oli sanonut Ahialle: "Katso, Jerobeamin vaimo tulee sinulta
kysymään pojastaan, sillä hän on sairaana. Niin ja niin on sinun
puhuttava hänelle." Ja kun hän tuli tekeytyen tuntemattomaksi, **6**
ja kun Ahia kuuli hänen askeleensa hänen tullessaan ovessa,
sanoi hän: "Tule sisään, Jerobeamin vaimo; miksi sinä tekeydyt
tuntemattomaksi? Minä olen saanut ilmoittaakseni sinulle kovan

sanoman. **7** Mene ja sano Jerobeamille: 'Näin sanoo Herra,
Israelin Jumala: Minä olen korottanut sinut kansan seasta
ja asettanut sinut kansani Israelin ruhtinaaksi **8** ja reväissyt
valtakunnan Daavidin suvulta ja antanut sen sinulle. Mutta sinä
et ole ollut niinkuin minun palvelijani Daavid, joka noudatti minun
käskyjäni ja seurasi minua kaikesta sydämestänsä, niin että hän
teki ainoastaan sitä, mikä oli oikeata minun silmissäni. **9** Vaan
sinä olet tehnyt enemmän pahaa kuin kaikki sinun edeltäjäsi:
sinä olet mennyt ja tehnyt itsellesi muita jumalia, valettuja
kuvia, ja olet vihoittanut minut ja heittänyt minut selkäsi taakse.
10 Katso, sentähden minä annan onnettomuuden kohdata
Jerobeamin sukua ja hävitän Israelista Jerobeamin miespuoliset
jälkeläiset, kaikki tyynni, ja minä lakaisen pois Jerobeamin
suvun, niinkuin saasta lakaistaan, kunnes siitä on tullut loppu. **11**
Joka Jerobeamin jälkeläisistä kuolee kaupungissa, sen koirat
syövät, ja joka kuolee kedolle, sen syövät taivaan linnut. Sillä
Herra on puhunut.' **12** Niin nouse nyt ja mene kotiisi. Kun sinun
jalkasi astuu kaupunkiin, kuolee lapsi. **13** Ja koko Israel on
pitävä valittajaiset hänelle, ja hänet haudataan. Sillä Jerobeamin
jälkeläisistä on hän yksin tuleva hautaan, koska Jerobeamin
suvussa on vain hänessä havaittu jotakin Herralle, Israelin
Jumalalle, otollista. **14** Mutta Herra on herättävä itsellensä
Israeliin kuninkaan, joka hävittää Jerobeamin suvun. Se on se
päivä; ja mitä sitten? **15** Herra on lyövä Israelia, niin että se tulee
ruovon kaltaiseksi, joka häilyy vedessä. Ja hän kiskaisee Israelin
irti tästä hyvästä maasta, jonka hän on antanut heidän isillensä,
ja hajottaa heidät tuolle puolelle Eufrat-virran, koska he ovat
tehneet itsellensä asera-karsikkoja ja siten vihoittaneet Herran.
16 Ja hän antaa alttiiksi Israelin niiden syntien tähden, jotka

Jerobeam on tehnyt ja joilla hän on saattanut Israelin tekemään
syntiä." **17** Niin Jerobeamin vaimo nousi, meni matkaansa ja tuli
Tirsaan. Juuri kun hän tuli huoneen kynnykselle, kuoli poika. **18**
Ja hänet haudattiin, ja koko Israel piti valittajaiset hänelle, sen
sanan mukaan, jonka Herra oli puhunut palvelijansa, profeetta
Ahian, kautta. **19** Mitä muuta on kerrottavaa Jerobeamista, kuinka
hän soti ja kuinka hän hallitsi, katso, se on kirjoitettuna Israelin
kuningasten aikakirjassa. **20** Ja aika, minkä Jerobeam hallitsi, oli
kaksikymmentä kaksi vuotta. Sitten hän meni lepoon isiensä
tykö. Ja hänen poikansa Naadab tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.
21 Mutta Rehabeam, Salomon poika, tuli Juudan kuninkaaksi.
Neljänkymmenen yhden vuoden vanha oli Rehabeam tullessaan
kuninkaaksi, ja hän hallitsi seitsemäntoista vuotta Jerusalemissa,
siinä kaupungissa, jonka Herra oli valinnut kaikista Israelin
sukukunnista, asettaakseen nimensä siihen. Hänen äitinsä oli
nimeltään Naema, ammonilainen. **22** Ja Juuda teki sitä, mikä
oli pahaa Herran silmissä. Synneillänsä, joita he tekivät, he
vihoittivat Herraa paljon enemmän, kuin heidän isänsä olivat
tehneet. **23** Hekin tekivät itsellensä uhrikukkuloita, patsaita
ja asera-karsikkoja kaikille korkeille kukkuloille ja jokaisen
viheriän puun alle. **24** Ja maassa oli myöskin haureellisia
pyhäkköpoikia. He jäljittelivät niiden kansojen kaikkia kauhistavia
tekoja, jotka Herra oli karkoittanut israelilaisten tieltä. **25** Mutta
kuningas Rehabeamin viidentenä hallitusvuotena hyökkäsi
Suusak, Egyptin kuningas, Jerusalemin kimppuun. **26** Ja hän
otti Herran temppelin aarteet ja kuninkaan palatsin aarteet;
otti kaikki tyynni. Hän otti myös kaikki ne kultakilvet, jotka
Salomo oli teettänyt. **27** Kuningas Rehabeam teetti niiden
sijaan vaskikilvet ja jätti ne henkivartijain päälliköiden haltuun,

jotka vartioivat kuninkaan linnan ovella. **28** Ja niin usein kuin
kuningas meni Herran temppeliin, kantoivat henkivartijat niitä
ja veivät ne sitten takaisin henkivartijain huoneeseen. **29** Mitä
muuta on kerrottavaa Rehabeamista ja kaikesta, mitä hän
teki, se on kirjoitettuna Juudan kuningasten aikakirjassa. **30**
Mutta Rehabeam ja Jerobeam olivat kaiken aikaa sodassa
keskenään. **31** Sitten Rehabeam meni lepoon isiensä tykö, ja
hänet haudattiin isiensä viereen Daavidin kaupunkiin. Hänen
äitinsä oli nimeltään Naema, ammonilainen. Ja hänen poikansa
Abiam tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

15 Ja kuningas Jerobeamin, Nebatin pojan,
kahdeksantenatoista hallitusvuotena tuli Abiam Juudan
kuninkaaksi. **2** Hän hallitsi kolme vuotta Jerusalemissa. Hänen
äitinsä oli nimeltään Maaka, Abisalomin tytär. **3** Ja hän vaelsi
kaikissa isänsä synneissä, joita tämä oli tehnyt ennen häntä,
eikä hänen sydämensä ollut ehyesti antautunut Herralle,
hänen Jumalallensa, niinkuin hänen isänsä Daavidin sydän
oli ollut. **4** Mutta Daavidin tähden Herra, hänen Jumalansa,
antoi hänen lamppunsa palaa Jerusalemissa, korottamalla
hänen jälkeläisekseen hänen poikansa ja pitämällä Jerusalemia
pystyssä- **5** koska Daavid oli tehnyt sitä, mikä on oikein Herran
silmissä, eikä koko elinaikanaan ollut poikennut mistään, mitä
hän on käskenyt, paitsi heettiläisen Uurian asiassa. **6** Ja Abiam
oli koko elinaikansa sodassa Jerobeamin kanssa. **7** Mitä muuta
on kerrottavaa Abiamista ja kaikesta, mitä hän teki, se on
kirjoitettuna Juudan kuningasten aikakirjassa. Mutta Abiam
ja Jerobeam olivat sodassa keskenään. **8** Ja Abiam meni
lepoon isiensä tykö, ja hänet haudattiin Daavidin kaupunkiin.
Ja Aasa, hänen poikansa, tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. **9**

Israelin kuninkaan Jerobeamin kahdentenakymmenentenä
hallitusvuotena tuli Aasa Juudan kuninkaaksi. **10** Hän hallitsi
neljäkymmentä yksi vuotta Jerusalemissa. Hänen äitinsä oli
nimeltään Maaka, Abisalomin tytär. **11** Ja Aasa teki sitä, mikä oli
oikein Herran silmissä, niinkuin hänen isänsä Daavid, **12** ja
toimitti haureelliset pyhäkköpojat pois maasta ja hävitti kaikki ne
kivijumalat, jotka hänen isänsä olivat tehneet. **13** Jopa hän erotti
äitinsä Maakan kuningattaren arvosta, koska tämä oli pystyttänyt
inhotuksen Aseralle; ja Aasa kukisti inhotuksen ja poltti sen
Kidronin laaksossa. **14** Mutta uhrikukkulat eivät hävinneet.
Kuitenkin oli Aasan sydän ehyesti antautunut Herralle, niin
kauan kuin hän eli. **15** Ja hän vei Herran temppeliin isänsä pyhät
lahjat ja omat pyhät lahjansa: hopeata, kultaa ja kaluja. **16**
Mutta Aasa ja Israelin kuningas Baesa olivat kaiken aikansa
sodassa keskenään. **17** Baesa, Israelin kuningas, lähti Juudaa
vastaan ja linnoitti Raaman, estääkseen ketään pääsemästä
Aasan, Juudan kuninkaan, luota tai hänen luokseen. **18**
Ja Aasa otti kaiken hopean ja kullan, mikä vielä oli jäljellä
Herran temppelin ja kuninkaan linnan aarrekammioissa, ja
antoi sen palvelijainsa haltuun; ja kuningas Aasa lähetti heidät
Benhadadin, Tabrimmonin pojan, Hesjonin pojanpojan, Aramin
kuninkaan, luo, joka asui Damaskossa, ja käski sanoa hänelle:
19 "Onhan liitto meidän välillämme, minun ja sinun, niinkuin oli
minun isäni ja sinun isäsi välillä. Katso, minä lähetän sinulle
hopeata ja kultaa lahjaksi; mene ja riko Baesan, Israelin
kuninkaan, kanssa tekemäsi liitto, että hän lähtisi pois minun
kimpustani." **20** Niin Benhadad kuuli kuningas Aasaa ja lähetti
sotajoukkojensa päälliköt Israelin kaupunkeja vastaan ja valtasi
Iijonin, Daanin, Aabel-Beet-Maakan ja koko Kinnerotin ynnä

koko Naftalin maan. **21** Kun Baesa kuuli sen, lakkasi hän
linnoittamasta Raamaa ja jäi Tirsaan. **22** Mutta kuningas Aasa
kutsui kokoon kaiken Juudan, vapauttamatta ketään. Ja he
veivät pois kivet ja puut, joilla Baesa oli linnoittanut Raamaa.
Niillä kuningas Aasa linnoitti Geban, joka on Benjaminissa, ja
Mispan. **23** Mitä muuta kaikkea on kerrottavaa Aasasta, kaikista
hänen urotöistään, kaikesta, mitä hän teki, ja kaupungeista, jotka
hän rakensi, se on kirjoitettuna Juudan kuningasten aikakirjassa.
Mutta vanhuutensa päivinä hän oli sairas jaloistaan. **24** Sitten
Aasa meni lepoon isiensä tykö, ja hänet haudattiin isiensä
viereen hänen isänsä Daavidin kaupunkiin. Ja hänen poikansa
Joosafat tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. **25** Ja Naadab,
Jerobeamin poika, tuli Israelin kuninkaaksi Aasan, Juudan
kuninkaan, toisena hallitusvuotena, ja hän hallitsi Israelia kaksi
vuotta. **26** Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, ja vaelsi
isänsä teitä ja hänen synnissänsä, jolla hän oli saattanut Israelin
tekemään syntiä. **27** Mutta Baesa, Ahian poika, Isaskarin sukua,
teki salaliiton häntä vastaan, ja Baesa surmasi hänet Gibbetonin
luona, joka oli filistealaisilla; sillä Naadab ja koko Israel piirittivät
Gibbetonia. **28** Baesa tappoi hänet Juudan kuninkaan Aasan
kolmantena hallitusvuotena ja tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.
29 Kuninkaaksi tultuaan hän surmasi koko Jerobeamin suvun
jättämättä Jerobeamin jälkeläisistä eloon ainoatakaan henkeä:
hän hävitti heidät Herran sanan mukaan, jonka hän oli puhunut
palvelijansa, siilolaisen Ahian, kautta- **30** niiden syntien tähden,
jotka Jerobeam oli tehnyt ja joilla hän oli saattanut Israelin
tekemään syntiä, siten vihoittaen Herran, Israelin Jumalan. **31**
Mitä muuta on kerrottavaa Naadabista ja kaikesta, mitä hän
teki, se on kirjoitettuna Israelin kuningasten aikakirjassa. **32**

Mutta Aasa ja Israelin kuningas Baesa olivat kaiken aikansa
sodassa keskenään. **33** Aasan, Juudan kuninkaan, kolmantena
hallitusvuotena tuli Baesa, Ahian poika, koko Israelin kuninkaaksi
Tirsassa, ja hän hallitsi kaksikymmentä neljä vuotta. **34** Hän teki
sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, ja vaelsi Jerobeamin teitä
ja hänen synneissänsä, joilla hän oli saattanut Israelin tekemään
syntiä.

16 Ja Jeehulle, Hananin pojalle, tuli tämä Herran sana Baesaa
vastaan: **2** "Sentähden, että sinä, vaikka minä olen korottanut
sinut tomusta ja pannut sinut kansani Israelin ruhtinaaksi, olet
vaeltanut Jerobeamin teitä ja saattanut minun kansani Israelin
tekemään syntiä, niin että he ovat vihoittaneet minut synneillänsä,
3 katso, minä lakaisen pois Baesan ja hänen sukunsa. Minä
teen sinun suvullesi, niinkuin minä tein Jerobeamin, Nebatin
pojan, suvulle. **4** Joka Baesan jälkeläisistä kuolee kaupungissa,
sen koirat syövät, ja joka kuolee kedolle, sen syövät taivaan
linnut." **5** Mitä muuta on kerrottavaa Baesasta, siitä, mitä
hän teki, ja hänen urotöistänsä, se on kirjoitettuna Israelin
kuningasten aikakirjassa. **6** Ja Baesa meni lepoon isiensä
tykö, ja hänet haudattiin Tirsaan. Ja hänen poikansa Eela tuli
kuninkaaksi hänen sijaansa. **7** Mutta profeetta Jeehun, Hananin
pojan, kautta oli tullut Herran sana Baesaa ja hänen sukuansa
vastaan kaiken sen tähden, mitä hän oli tehnyt ja mikä oli pahaa
Herran silmissä, hänen kättensä tekojen tähden, joilla hän oli
vihoittanut Herran, niin että hänen kävi niinkuin Jerobeamin
suvun, kuin myöskin sen tähden, että hän oli surmannut tämän
suvun. **8** Aasan, Juudan kuninkaan, kahdentenakymmenentenä
kuudentena hallitusvuotena tuli Eela, Baesan poika, Israelin
kuninkaaksi Tirsassa, ja hän hallitsi kaksi vuotta. **9** Mutta hänen

palvelijansa Simri, jolla oli johdossaan puolet sotavaunuista,
teki salaliiton häntä vastaan. Ja kun hän Tirsassa kerran oli
juonut itsensä juovuksiin Tirsassa olevan linnan päällikön Arsan
talossa, **10** tuli Simri sinne ja löi hänet kuoliaaksi Juudan
kuninkaan Aasan kahdentenakymmenentenä seitsemäntenä
hallitusvuotena; ja hän tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. **11** Ja
kun hän oli tullut kuninkaaksi ja istunut valtaistuimelleen, surmasi
hän koko Baesan suvun eikä jättänyt hänen jälkeläisistään eloon
ainoatakaan miehenpuolta, ei sukulunastajaa eikä ystävää.
12 Ja niin tuhosi Simri koko Baesan suvun, Herran sanan
mukaan, jonka hän oli puhunut Baesaa vastaan profeetta
Jeehun kautta, **13** kaikkien Baesan ja hänen poikansa Eelan
syntien tähden, jotka nämä olivat tehneet ja joilla he olivat
saattaneet Israelin tekemään syntiä; he olivat vihoittaneet Herran,
Israelin Jumalan, turhilla jumalilla, joita he palvelivat. **14** Mitä
muuta on kerrottavaa Eelasta ja kaikesta, mitä hän teki, se
on kirjoitettuna Israelin kuningasten aikakirjassa. **15** Juudan
kuninkaan Aasan kahdentenakymmenentenä seitsemäntenä
hallitusvuotena tuli Simri kuninkaaksi, ja hän hallitsi Tirsassa
seitsemän päivää. Väki oli silloin asettuneena leiriin Gibbetonin
edustalle, joka oli filistealaisilla. **16** Kun leiriin asettunut väki kuuli
sanottavan: "Simri on tehnyt salaliiton ja on myös surmannut
kuninkaan", niin koko Israel teki sinä päivänä leirissä Omrin,
Israelin sotapäällikön, kuninkaaksi. **17** Ja Omri ja koko Israel
hänen kanssaan lähti Gibbetonista, ja he saarsivat Tirsan. **18** Ja
kun Simri näki, että kaupunki oli valloitettu, meni hän kuninkaan
linnan palatsiin ja poltti kuninkaan linnan päänsä päältä tulella,
ja niin hän kuoli, **19** syntiensä tähden, jotka hän oli tehnyt,
kun oli tehnyt sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, vaeltamalla

Jerobeamin teitä ja hänen synnissään, jota tämä oli tehnyt ja
jolla hän oli saattanut Israelin tekemään syntiä. **20** Mitä muuta
on kerrottavaa Simristä ja salaliitosta, jonka hän teki, se on
kirjoitettuna Israelin kuningasten aikakirjassa. **21** Silloin Israelin
kansa jakaantui kahtia. Toinen puoli kansaa seurasi Tibniä,
Giinatin poikaa, tehdäkseen hänet kuninkaaksi, toinen puoli
seurasi Omria. **22** Mutta se osa kansaa, joka seurasi Omria,
sai voiton siitä osasta kansaa, joka seurasi Tibniä, Giinatin
poikaa. Ja Tibni kuoli, ja Omri tuli kuninkaaksi. **23** Juudan
kuninkaan Aasan kolmantenakymmenentenä ensimmäisenä
hallitusvuotena tuli Omri Israelin kuninkaaksi, ja hän hallitsi
kaksitoista vuotta; Tirsassa hän hallitsi kuusi vuotta. **24** Hän
osti Samarian vuoren Semeriltä kahdella talentilla hopeata ja
rakensi vuorelle kaupungin ja kutsui rakentamansa kaupungin
Samariaksi Semerin, vuoren omistajan, nimen mukaan. **25** Ja
Omri teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, teki enemmän
pahaa kuin kaikki hänen edeltäjänsä. **26** Ja hän vaelsi kaikessa
Jerobeamin, Nebatin pojan, tietä ja hänen synneissänsä, joilla
hän oli saattanut Israelin tekemään syntiä, niin että he vihoittivat
Herran, Israelin Jumalan, turhilla jumalillaan. **27** Mitä muuta on
kerrottavaa Omrista, siitä, mitä hän teki, ja hänen tekemistään
urotöistä, se on kirjoitettuna Israelin kuningasten aikakirjassa. **28**
Omri meni lepoon isiensä tykö, ja hänet haudattiin Samariaan. Ja
hänen poikansa Ahab tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. **29** Ahab,
Omrin poika, tuli Israelin kuninkaaksi Aasan, Juudan kuninkaan,
kolmantenakymmenentenä kahdeksantena hallitusvuotena; sitten
Ahab, Omrin poika, hallitsi Israelia Samariassa kaksikymmentä
kaksi vuotta. **30** Mutta Ahab, Omrin poika, teki sitä, mikä on
pahaa Herran silmissä, enemmän kuin kaikki hänen edeltäjänsä.

31 Ei ollut siinä kylliksi, että hän vaelsi Jerobeamin, Nebatin
pojan, synneissä, vaan hän otti myös vaimokseen Iisebelin,
siidonilaisten kuninkaan Etbaalin tyttären, ja rupesi palvelemaan
Baalia ja kumartamaan sitä. 32 Ja hän pystytti alttarin Baalille
Baalin temppeliin, jonka hän oli rakentanut Samariaan. 33 Ahab
teki myös aseran. Ja Ahab teki vielä paljon muuta ja vihoitti
Herraa, Israelin Jumalaa, enemmän kuin kukaan niistä Israelin
kuninkaista, jotka olivat olleet ennen häntä. 34 Hänen aikanansa
beeteliläinen Hiiel rakensi uudelleen Jerikon. Sen perustuksen
laskemisesta hän menetti esikoisensa Abiramin, ja sen ovien
pystyttämisestä hän menetti nuorimpansa Segubin, Herran
sanan mukaan, jonka hän oli puhunut Joosuan, Nuunin pojan,
kautta.

17 Tisbeläinen Elia, eräs Gileadiin asettuneita siirtolaisia, sanoi
Ahabille: "Niin totta kuin Herra, Israelin Jumala, elää, jonka
edessä minä seison: näinä vuosina ei tule kastetta eikä sadetta
muutoin kuin minun sanani kautta". 2 Ja hänelle tuli tämä Herran
sana: 3 "Mene pois täältä ja käänny itään päin ja kätkeydy Keritin
purolle, joka on Jordanin itäpuolella. 4 Sinä saat juoda purosta,
ja minä olen käskenyt kaarneiden elättää sinua siellä." 5 Niin hän
meni ja teki Herran sanan mukaan: hän meni ja asettui Keritin
purolle, joka on Jordanin itäpuolella. 6 Ja kaarneet toivat hänelle
leipää ja lihaa aamuin sekä leipää ja lihaa illoin, ja hän joi purosta.
7 Mutta jonkun ajan kuluttua puro kuivui, koska siinä maassa ei
ollut satanut. 8 Ja hänelle tuli tämä Herran sana: 9 "Nouse ja
mene Sarpatiin, joka on Siidonin aluetta, ja asetu sinne. Katso,
minä olen käskenyt leskivaimon elättää sinua siellä." 10 Niin hän
nousi ja meni Sarpatiin. Ja kun hän tuli kaupungin portille, niin
katso, siellä oli leskivaimo keräilemässä puita. Hän huusi tälle ja

sanoi: "Tuo minulle vähän vettä astiassa juodakseni". **11** Kun hän
meni hakemaan, huusi hän hänelle ja sanoi: "Tuo minulle myös
palanen leipää kädessäsi". **12** Mutta hän vastasi: "Niin totta kuin
Herra, sinun Jumalasi, elää, minulla ei ole leipäkakkuakaan,
vaan ainoastaan kourallinen jauhoja ruukussa ja vähän öljyä
astiassa. Ja katso, kerättyäni pari puuta minä menen leipomaan
itselleni ja pojalleni, syödäksemme ja sitten kuollaksemme." **13**
Niin Elia sanoi hänelle: "Älä pelkää; mene ja tee, niinkuin olet
sanonut. Mutta leivo minulle ensin pieni kaltiainen ja tuo se
minulle. Leivo sitten itsellesi ja pojallesi. **14** Sillä näin sanoo
Herra, Israelin Jumala: Jauhot eivät lopu ruukusta, eikä öljyä ole
puuttuva astiasta siihen päivään asti, jona Herra antaa sateen
maan päälle." **15** Niin hän meni ja teki, niinkuin Elia oli sanonut.
Ja hänellä sekä myös Elialla ja vaimon perheellä oli syötävää
pitkäksi aikaa. **16** Jauhot eivät loppuneet ruukusta, eikä öljyä
puuttunut astiasta, sen Herran sanan mukaan, jonka hän oli Elian
kautta puhunut. **17** Sen jälkeen vaimon, talon emännän, poika
sairastui; ja hänen tautinsa kävi hyvin kovaksi, niin ettei hänessä
enää ollut henkeä. **18** Silloin vaimo sanoi Elialle: "Mitä minulla on
tekemistä sinun kanssasi, Jumalan mies? Sinä olet tullut minun
luokseni saattamaan minun pahat tekoni muistoon ja tuottamaan
kuoleman minun pojalleni." **19** Mutta hän sanoi hänelle: "Anna
poikasi minulle". Ja hän otti tämän hänen sylistään ja vei hänet
yliskammioon, jossa asui, ja pani hänet vuoteellensa. **20** Ja hän
huusi Herraa ja sanoi: "Herra, minun Jumalani, oletko tehnyt niin
pahoin tätä leskeä kohtaan, jonka vieraana minä olen, että olet
surmannut hänen poikansa?" **21** Sitten hän ojentautui pojan yli
kolme kertaa, huusi Herraa ja sanoi: "Herra, minun Jumalani,
anna tämän pojan sielun tulla häneen takaisin". **22** Ja Herra kuuli

Eliaa, ja pojan sielu tuli häneen takaisin, ja hän virkosi henkiin.
23 Ja Elia otti pojan ja toi hänet yliskammiosta alas huoneeseen
ja antoi hänet hänen äidillensä. Ja Elia sanoi: "Katso, poikasi
elää". **24** Niin vaimo sanoi Elialle: "Nyt minä tiedän, että sinä olet
Jumalan mies ja että Herran sana sinun suussasi on tosi".

18 Pitkän ajan kuluttua, kolmantena vuotena, tuli Elialle tämä
Herran sana: "Mene ja näyttäydy Ahabille, niin minä annan
sateen maan päälle". **2** Niin Elia meni näyttäytymään Ahabille.
Mutta Samariassa oli kova nälänhätä. **3** Ja Ahab kutsui Obadjan,
joka oli palatsin päällikkönä. Mutta Obadja oli hyvin Herraa
pelkääväinen mies; **4** niinpä Obadja oli silloin, kun Isebel hävitti
Herran profeetat, ottanut sata profeettaa ja piilottanut heidät
luolaan, viisikymmentä kerrallaan, ja elättänyt heitä leivällä ja
vedellä. **5** Ahab sanoi Obadjalle: "Kulje maa, kaikki vesilähteet
ja kaikki purot. Kenties me löydämme ruohoa pitääksemme
hevoset ja muulit hengissä, niin ettei meidän tarvitse hävittää
elukoita." **6** Ja he jakoivat keskenään kuljettavansa maan. Ahab
kulki toista tietä yksinänsä, ja Obadja kulki toista tietä yksinänsä.
7 Kun nyt Obadja oli matkalla, niin katso, Elia tuli häntä vastaan.
Tuntiessaan tämän hän heittäytyi kasvoillensa ja sanoi: "Sinäkö
se olet, herrani Elia?" **8** Tämä vastasi hänelle: "Minä. Mene ja
sano herrallesi: 'Katso, Elia on täällä'." **9** Niin hän sanoi: "Mitä
minä olen rikkonut, koska annat palvelijasi Ahabin käsiin, hänen
surmattavakseen? **10** Niin totta kuin Herra, sinun Jumalasi, elää,
ei ole sitä kansaa eikä sitä valtakuntaa, josta minun herrani ei
olisi lähettänyt etsimään sinua, mutta kun on vastattu: 'Ei hän
ole täällä', on hän vannottanut sillä valtakunnalla ja sillä kansalla
valan, ettei sinua ole löydetty. **11** Ja nyt sinä sanot: 'Mene ja
sano herrallesi: Katso, Elia on täällä'. **12** Kun minä lähden pois

luotasi, niin Herran Henki kuljettaa sinut, en tiedä minne, ja kun
minä menen ilmoittamaan Ahabille eikä hän löydä sinua, niin
hän tappaa minut. Ja kuitenkin palvelijasi on peljännyt Herraa
nuoruudestaan asti. **13** Eikö herralleni ole kerrottu, mitä minä
tein, kun Iisebel tappoi Herran profeetat: kuinka minä piilotin
luolaan sata Herran profeettaa, viisikymmentä kerrallaan, ja
elätin heitä leivällä ja vedellä? **14** Ja nyt sinä sanot: 'Mene ja
sano herrallesi: Katso, Elia on täällä', ja niin hän tappaa minut."
15 Mutta Elia sanoi: "Niin totta kuin Herra Sebaot elää, jonka
edessä minä seison, minä näyttäydyn tänä päivänä hänelle".
16 Niin Obadja meni Ahabia vastaan ja ilmoitti hänelle tämän.
Ahab meni silloin Eliaa vastaan. **17** Ja nähdessään Elian Ahab
sanoi hänelle: "Siinäkö sinä olet, sinä, joka syökset Israelin
onnettomuuteen?" **18** Tämä vastasi: "En minä syökse Israelia
onnettomuuteen, vaan sinä ja sinun isäsi suku, koska te hylkäätte
Herran käskyt ja koska sinä seuraat baaleja. **19** Mutta lähetä
nyt kokoamaan kaikki Israel minun luokseni Karmel-vuorelle,
sekä neljäsataa viisikymmentä Baalin profeettaa ja neljäsataa
Aseran profeettaa, jotka syövät Iisebelin pöydästä." **20** Niin Ahab
lähetti sanan kaikille israelilaisille ja kokosi profeetat Karmel-
vuorelle. **21** Ja Elia astui kaiken kansan eteen ja sanoi: "Kuinka
kauan te onnutte molemmille puolille? Jos Herra on Jumala,
seuratkaa häntä; mutta jos Baal on Jumala, seuratkaa häntä."
Eikä kansa vastannut hänelle mitään. **22** Niin Elia sanoi kansalle:
"Minä olen ainoa jäljelle jäänyt Herran profeetta, mutta Baalin
profeettoja on neljäsataa viisikymmentä. **23** Antakaa meille kaksi
mullikkaa, ja valitkoot he itselleen toisen mullikan, paloitelkoot
sen ja pankoot kappaleet puiden päälle, mutta älköät panko
tulta; ja minä valmistan toisen mullikan ja asetan sen puiden

päälle, mutta en pane tulta. **24** Sitten huutakaa te jumalanne
nimeä, ja minä huudan Herran nimeä. Se jumala, joka vastaa
tulella, on Jumala." Kaikki kansa vastasi ja sanoi: "Niin on
hyvä". **25** Ja Elia sanoi Baalin profeetoille: "Valitkaa itsellenne
toinen mullikka ja valmistakaa se ensin, sillä teitä on enemmän.
Huutakaa sitten jumalanne nimeä, mutta älkää panko tulta". **26**
Niin he ottivat sen mullikan, jonka hän antoi heille, ja valmistivat
sen. Sitten he huusivat Baalin nimeä aamusta puolipäivään asti,
sanoen: "Baal, vastaa meille!" Mutta ei ääntä, ei vastausta! Ja
he hyppelivät alttarin ääressä, joka oli tehty. **27** Puolipäivän
aikana Elia pilkkasi heitä ja sanoi: "Huutakaa kovemmin; hän on
tosin jumala, mutta hänellä voi olla jotakin toimittamista, tahi hän
on poistunut johonkin, tahi on matkalla; kenties hän nukkuu,
mutta kyllä hän herää". **28** Niin he huusivat vielä kovemmin ja
viileksivät itseään tapansa mukaan miekoilla ja keihäillä, niin että
heistä vuoti verta. **29** Kun puolipäivä oli kulunut, joutuivat he
hurmoksiin, aina siihen hetkeen asti, jolloin ruokauhri uhrataan.
Mutta ei ääntä, ei vastausta, ei vaarinottoa! **30** Niin Elia sanoi
kaikelle kansalle: "Astukaa minun luokseni". Ja kaikki kansa
astui hänen luoksensa. Niin hän korjasi Herran alttarin, joka oli
hajotettu. **31** Ja Elia otti kaksitoista kiveä, yhtä monta kuin oli
Jaakobin poikien sukukuntia, hänen, jolle oli tullut tämä Herran
sana: "Israel on oleva sinun nimesi". **32** Ja hän rakensi kivistä
alttarin Herran nimeen ja teki alttarin ympärille ojan, johon olisi
mahtunut kaksi sea-mittaa jyviä. **33** Sitten hän latoi puut, paloitteli
mullikan ja pani kappaleet puiden päälle. **34** Ja hän sanoi:
"Täyttäkää neljä ruukkua vedellä ja vuodattakaa se polttouhrin ja
puiden päälle". Ja hän sanoi: "Tehkää se toinen kerta". Ja he
tekivät niin toisen kerran. Vielä hän sanoi: "Tehkää se kolmas

kerta". Ja he tekivät niin kolmannen kerran. **35** Niin vesi juoksi
ympäri alttarin; ojankin hän täytti vedellä. **36** Ja kun oli tullut
hetki, jolloin ruokauhri uhrataan, astui profeetta Elia esille ja
sanoi: "Herra, Aabrahamin, Iisakin ja Israelin Jumala, tulkoon
tänä päivänä tiettäväksi, että sinä olet Jumala Israelissa ja että
minä olen sinun palvelijasi ja että minä olen sinun käskystäsi
tehnyt kaiken tämän. **37** Vastaa minulle, Herra, vastaa minulle,
että tämä kansa tulisi näkemään, että sinä, Herra, olet Jumala
ja että sinä käännät heidän sydämensä takaisin." **38** Silloin
Herran tuli iski alas ja kulutti polttouhrin, puut, kivet ja mullan
sekä nuoli veden, joka oli ojassa. **39** Kun kaikki kansa näki
tämän, lankesivat he kasvoillensa ja sanoivat: "Herra on Jumala!
Herra on Jumala!" **40** Mutta Elia sanoi heille: "Ottakaa Baalin
profeetat kiinni; älköön yksikään heistä pääskö pakoon". Ja
he ottivat heidät kiinni. Ja Elia vei heidät Kiisonin purolle ja
tappoi heidät siellä. **41** Ja Elia sanoi Ahabille: "Nouse, syö ja
juo, sillä sateen kohina kuuluu". **42** Niin Ahab nousi syömään ja
juomaan. Mutta Elia nousi Karmelin huipulle, kumartui maahan ja
painoi kasvonsa polviensa väliin. **43** Ja hän sanoi palvelijallensa:
"Nouse ja katso merelle päin". Tämä nousi ja katsoi, mutta sanoi:
"Ei näy mitään". Hän sanoi: "Mene takaisin". Näin seitsemän
kertaa. **44** Seitsemännellä kerralla palvelija sanoi: "Katso, pieni
pilvi, miehen kämmenen kokoinen, nousee merestä". Niin Elia
sanoi: "Nouse ja sano Ahabille: 'Valjasta ja lähde alas, ettei sade
sinua pidättäisi'". **45** Ja tuossa tuokiossa taivas kävi mustaksi
pilvistä ja myrskytuulesta, ja tuli ankara sade. Mutta Ahab nousi
vaunuihinsa ja lähti Jisreeliin. **46** Ja Herran käsi tuli Elian päälle,
ja niin hän vyötti kupeensa ja juoksi Ahabin edellä Jisreeliin
saakka.

19 Mutta kun Ahab kertoi Iisebelille kaiken, mitä Elia oli
tehnyt ja kuinka hän oli tappanut miekalla kaikki profeetat, **2**
lähetti Iisebel sanansaattajan Elian luo ja käski sanoa: "Jumalat
rangaiskoot minua nyt ja vasta, jollen minä huomenna tähän
aikaan tee sinulle samaa, mikä jokaiselle näistä on tehty". **3**
Kun tämä näki sen, nousi hän ja lähti matkaan pelastaakseen
henkensä ja tuli Beersebaan, joka on Juudan aluetta. **4** Sinne
hän jätti palvelijansa, mutta meni itse erämaahan päivänmatkan
päähän. Hän tuli ja istuutui kinsteripensaan juureen. Ja hän
toivotti itsellensä kuolemaa ja sanoi: "Jo riittää, Herra; ota minun
henkeni, sillä minä en ole isiäni parempi". **5** Ja hän paneutui
maata ja nukkui kinsteripensaan juurelle. Mutta katso, enkeli
kosketti häntä ja sanoi hänelle: "Nouse ja syö". **6** Ja kun hän
katsahti, niin katso, hänen päänsä pohjissa oli kuumennetuilla
kivillä paistettu kaltiainen ja vesiastia. Niin hän söi ja joi ja
paneutui jälleen maata. **7** Mutta Herran enkeli kosketti häntä
vielä toisen kerran ja sanoi: "Nouse ja syö, sillä muutoin käy
matka sinulle liian pitkäksi". **8** Niin hän nousi ja söi ja joi.
Ja hän kulki sen ruuan voimalla neljäkymmentä päivää ja
neljäkymmentä yötä Jumalan vuorelle, Hoorebille, asti. **9** Siellä
hän meni luolaan ja oli siinä yötä. Ja katso, Herran sana tuli
hänelle; hän kysyi häneltä: "Mitä sinä täällä teet, Elia?" **10**
Hän vastasi: "Minä olen kiivailemalla kiivaillut Herran, Jumalan
Sebaotin, puolesta. Sillä israelilaiset ovat hyljänneet sinun liittosi,
hajottaneet sinun alttarisi ja tappaneet miekalla sinun profeettasi.
Minä yksin olen jäänyt jäljelle, mutta minunkin henkeäni he
väijyvät, ottaaksensa sen." **11** Hän sanoi: "Mene ulos ja asetu
vuorelle Herran eteen". Ja katso, Herra kulki ohitse, ja suuri ja
raju myrsky, joka halkoi vuoret ja särki kalliot, kävi Herran edellä;

mutta ei Herra ollut myrskyssä. Myrskyn jälkeen tuli maanjäristys;
mutta ei Herra ollut maanjäristyksessä. **12** Maanjäristyksen
jälkeen tuli tulta; mutta ei Herra ollut tulessa. Tulen jälkeen
tuli hiljainen tuulen hyminä. **13** Kun Elia sen kuuli, peitti hän
kasvonsa vaipallansa, meni ulos ja asettui luolan suulle. Ja
katso, hänelle puhui ääni ja sanoi: "Mitä sinä täällä teet, Elia?"
14 Hän vastasi: "Minä olen kiivailemalla kiivaillut Herran, Jumalan
Sebaotin, puolesta. Sillä israelilaiset ovat hyljänneet sinun liittosi,
hajottaneet sinun alttarisi ja tappaneet miekalla sinun profeettasi.
Minä yksin olen jäänyt jäljelle, mutta minunkin henkeäni he
väijyvät, ottaaksensa sen." **15** Herra sanoi hänelle: "Lähde
takaisin samaa tietä, jota tulit, erämaan kautta Damaskoon.
Mene ja voitele Hasael Aramin kuninkaaksi. **16** Ja voitele Jeehu,
Nimsin poika, Israelin kuninkaaksi. Ja voitele sijaasi profeetaksi
Elisa, Saafatin poika, Aabel-Meholasta. **17** Ja on tapahtuva
näin: joka välttää Hasaelin miekan, sen surmaa Jeehu, ja joka
välttää Jeehun miekan, sen surmaa Elisa. **18** Mutta minä jätän
jäljelle Israeliin seitsemäntuhatta: kaikki polvet, jotka eivät ole
notkistuneet Baalille, ja kaikki suut, jotka eivät ole hänelle suuta
antaneet." **19** Niin hän lähti sieltä ja kohtasi Elisan, Saafatin
pojan, kun tämä oli kyntämässä; kaksitoista härkäparia kulki
hänen edellänsä, ja itse hän ajoi kahdettatoista. Kulkiessaan
hänen ohitsensa Elia heitti vaippansa hänen päällensä. **20** Niin
hän jätti härät, riensi Elian jälkeen ja sanoi: "Salli minun ensin
antaa suuta isälleni ja äidilleni; sitten minä seuraan sinua". Elia
sanoi hänelle: "Mene, mutta tule takaisin; tiedäthän, mitä minä
olen sinulle tehnyt". **21** Niin hän meni hänen luotaan takaisin, otti
härkäparinsa ja teurasti sen, ja härkäin ikeellä hän keitti lihat; ne

hän antoi väelle, ja he söivät. Sitten hän nousi ja seurasi Eliaa ja palveli häntä.

20 Ja Benhadad, Aramin kuningas, kokosi kaiken sotajoukkonsa. Hänellä oli mukanaan kolmekymmentä kaksi kuningasta sekä hevosia ja sotavaunuja. Ja hän meni ja piiritti Samariaa ja ryhtyi taisteluun sitä vastaan. **2** Ja hän lähetti sanansaattajat kaupunkiin Ahabin, Israelin kuninkaan, luo **3** ja käski sanoa hänelle: "Näin sanoo Benhadad: 'Sinun hopeasi ja kultasi ovat minun, ja sinun kauneimmat vaimosi ja lapsesi ovat myöskin minun'". **4** Israelin kuningas vastasi ja sanoi: "Niinkuin sinä olet sanonut, herrani, kuningas, minä olen sinun, minä ja kaikki, mitä minulla on". **5** Mutta sanansaattajat tulivat takaisin ja sanoivat: "Näin sanoo Benhadad: 'Minä olen lähettänyt sinulle tämän sanan: Anna minulle hopeasi ja kultasi, vaimosi ja lapsesi. **6** Totisesti minä lähetän huomenna tähän aikaan palvelijani sinun luoksesi tutkimaan sinun taloasi ja sinun palvelijaisi taloja; ja kaiken, mikä on sinun silmiesi ihastus, he ottavat haltuunsa ja vievät.'" **7** Silloin Israelin kuningas kutsui kaikki maan vanhimmat ja sanoi: "Ymmärtäkää ja nähkää, että hän hankkii meille onnettomuutta; sillä kun hän lähetti vaatimaan minulta vaimojani ja lapsiani, hopeatani ja kultaani, en minä niitä häneltä kieltänyt". **8** Kaikki vanhimmat ja kaikki kansa sanoivat hänelle: "Älä kuule häntä äläkä suostu". **9** Niin hän sanoi Benhadadin sanansaattajille: "Sanokaa herralleni, kuninkaalle: 'Kaiken, mitä sinä ensi kerralla käskit palvelijasi tehdä, minä teen; mutta tätä minä en voi tehdä'". Ja sanansaattajat menivät ja veivät tämän vastauksen hänelle. **10** Niin Benhadad lähetti hänelle sanan: "Jumalat rangaiskoot minua nyt ja vasta, jos Samarian tomu riittää täyttämään kaiken sen väen kourat, joka minua seuraa".

11 Mutta Israelin kuningas vastasi ja sanoi: "Sanokaa hänelle:
'Älköön se, joka vyöttäytyy miekkaan, kerskatko niinkuin se,
joka sen riisuu'". **12** Kun hän, juodessaan kuninkaitten kanssa
lehtimajoissa, kuuli tämän vastauksen, sanoi hän palvelijoilleen:
"Piiritys käyntiin!" Ja he panivat piirityksen käyntiin kaupunkia
vastaan. **13** Ja katso, eräs profeetta astui Ahabin, Israelin
kuninkaan, eteen ja sanoi: "Näin sanoo Herra: Näetkö kaiken
tuon suuren lauman? Katso, minä annan sen tänä päivänä sinun
käsiisi, että sinä tulisit tietämään, että minä olen Herra." **14**
Ahab kysyi: "Kenen avulla?" Hän vastasi: "Näin sanoo Herra:
Maaherrain palvelijoitten avulla". Ahab kysyi vielä: "Kuka alottaa
taistelun?" Hän vastasi: "Sinä". **15** Niin hän katsasti herrain
palvelijat, ja niitä oli kaksisataa kolmekymmentä kaksi. Niitten
jälkeen hän katsasti kaiken väen, kaikki israelilaiset, joita oli
seitsemäntuhatta. **16** Ja he tekivät hyökkäyksen puolenpäivän
aikana, kun Benhadad oli juovuksissa ja joi lehtimajoissa, hän ja
ne kolmekymmentä kaksi kuningasta, jotka olivat tulleet hänen
avuksensa. **17** Maaherrain palvelijat hyökkäsivät ensimmäisinä.
Silloin Benhadad lähetti tiedustelemaan, ja hänelle ilmoitettiin:
"Miehiä on lähtenyt liikkeelle Samariasta". **18** Hän sanoi: "Jos he
ovat lähteneet liikkeelle rauha mielessä, niin ottakaa heidät kiinni
elävinä; ja jos he ovat lähteneet taistellakseen, ottakaa heidät
silloinkin kiinni elävinä". **19** Mutta kun maaherrain palvelijat ja
sotajoukko, joka seurasi heitä, olivat hyökänneet kaupungista,
20 surmasivat he miehen kukin. Niin aramilaiset pakenivat,
ja Israel ajoi heitä takaa. Mutta Benhadad, Aramin kuningas,
pääsi muutamien ratsumiesten kanssa pakoon hevosen selässä.
21 Mutta Israelin kuningas lähti liikkeelle ja valtasi hevoset ja
sotavaunut; ja niin hän tuotti aramilaisille suuren tappion. **22**

Ja profeetta astui Israelin kuninkaan eteen ja sanoi hänelle:
"Vahvista itsesi, ymmärrä ja katso, mitä sinun on tehtävä, sillä
vuoden vaihteessa hyökkää Aramin kuningas sinun kimppuusi".
23 Aramin kuninkaan palvelijat sanoivat tälle: "Heidän jumalansa
on vuorijumala; sentähden he saivat meistä voiton. Mutta
taistelkaamme heitä vastaan tasangolla, silloin me varmasti
saamme heistä voiton. **24** Ja tee näin: Pane pois kuninkaat, kukin
paikaltaan, ja aseta käskynhaltijat heidän sijaansa. **25** Hanki
sitten itsellesi sotajoukko, yhtä suuri kuin menettämäsi oli, yhtä
monta hevosta ja yhtä monet sotavaunut; ja taistelkaamme heitä
vastaan tasangolla, niin me varmasti saamme heistä voiton."
Niin hän kuuli heitä ja teki niin. **26** Vuoden vaihteessa Benhadad
katsasti aramilaiset ja lähti Afekiin taistelemaan Israelia vastaan.
27 Ja israelilaiset katsastettiin ja muonitettiin, ja he lähtivät heitä
vastaan. Israelilaiset leiriytyivät heidän eteensä niinkuin kaksi
pientä vuohilaumaa, mutta aramilaiset täyttivät maan. **28** Silloin
Jumalan mies astui Israelin kuninkaan eteen ja sanoi: "Näin
sanoo Herra: Sentähden, että aramilaiset ovat sanoneet: 'Herra
on vuorijumala eikä laaksojumala', annan minä koko tämän
suuren lauman sinun käsiisi, tullaksenne tietämään, että minä
olen Herra." **29** Ja he olivat leiriytyneinä vastakkain seitsemän
päivää. Seitsemäntenä päivänä sukeutui taistelu, ja israelilaiset
surmasivat aramilaisia satatuhatta jalkamiestä yhtenä päivänä.
30 Jäljellejääneet pakenivat Afekiin, kaupunkiin. Ja muuri
kaatui kahdenkymmenen seitsemän tuhannen jäljellejääneen
miehen päälle. Mutta Benhadad pakeni, tuli kaupunkiin ja
juoksi huoneesta huoneeseen. **31** Silloin hänen palvelijansa
sanoivat hänelle: "Katso, me olemme kuulleet, että Israelin
heimon kuninkaat ovat laupiaita kuninkaita. Pankaamme säkit

lanteillemme ja nuorat päämme ympärille ja antautukaamme
Israelin kuninkaalle; ehkä hän jättää sinut henkiin." **32** Ja he
käärivät säkit lanteilleen ja panivat nuorat päänsä ympärille ja
tulivat Israelin kuninkaan luo ja sanoivat: "Palvelijasi Benhadad
sanoo: 'Salli minun elää'." Hän sanoi: "Vieläkö hän elää? Hän on
minun veljeni." **33** Niin miehet katsoivat sen hyväksi enteeksi,
tarttuivat kiiruusti hänen sanaansa ja sanoivat: "Benhadad
on sinun veljesi". Hän sanoi: "Menkää ja noutakaa hänet".
Silloin Benhadad antautui hänelle, ja hän antoi hänen nousta
vaunuihinsa. **34** Ja Benhadad sanoi hänelle: "Kaupungit, jotka
minun isäni otti sinun isältäsi, minä annan takaisin. Laita
itsellesi katumyymälöitä Damaskoon, niinkuin minun isäni laittoi
Samariaan." Ahab vastasi: "Minä päästän sinut menemään sillä
välipuheella". Ja hän teki liiton hänen kanssaan ja päästi hänet
menemään. **35** Silloin eräs profeetanoppilaista sanoi Herran
käskystä toverilleen: "Lyö minua". Mutta mies ei tahtonut lyödä
häntä. **36** Niin hän sanoi tälle: "Koska et kuullut Herran ääntä,
niin katso, leijona surmaa sinut, kun lähdet minun luotani". Ja kun
hän lähti hänen luotansa, kohtasi leijona hänet ja surmasi hänet.
37 Sitten hän tapasi toisen miehen ja sanoi: "Lyö minua". Ja
mies löi hänet haavoille. **38** Niin profeetta meni ja asettui tielle,
jota kuninkaan oli kuljettava, ja teki itsensä tuntemattomaksi
panemalla siteen silmilleen. **39** Kun kuningas kulki ohitse,
huusi hän kuninkaalle ja sanoi: "Palvelijasi oli lähtenyt keskelle
taistelua; ja katso, sieltä tuli mies ja toi toisen miehen minun
luokseni ja sanoi: 'Vartioitse tätä miestä. Jos hän katoaa, menee
sinun henkesi hänen hengestään, tahi sinä maksat talentin
hopeata.' **40** Palvelijallasi oli tehtävää siellä ja täällä, ja sitten ei
miestä enää ollut." Israelin kuningas sanoi hänelle: "Tuomiosi

on siis se; sinä olet itse julistanut sen". **41** Silloin hän nopeasti
poisti siteen silmiltään, ja Israelin kuningas tunsi hänet, että hän
oli profeettoja. **42** Ja tämä sanoi hänelle: "Näin sanoo Herra:
Koska sinä päästit käsistäsi menemään minulle tuhon omaksi
vihityn miehen, menee sinun henkesi hänen hengestänsä ja
sinun kansasi hänen kansastaan." **43** Niin Israelin kuningas
meni kotiinsa pahastuneena ja alakuloisena ja tuli Samariaan.

21 Näiden tapausten jälkeen tapahtui tämä. Jisreeliläisellä
Naabotilla oli viinitarha, joka oli Jisreelissä Samarian kuninkaan
Ahabin palatsin vieressä. **2** Ja Ahab puhui Naabotille sanoen:
"Anna minulle viinitarhasi vihannestarhaksi, koska se on niin
likellä minun linnaani; minä annan sinulle sen sijaan paremman
viinitarhan, tahi, jos niin tahdot, minä annan sinulle sen hinnan
rahana". **3** Mutta Naabot vastasi Ahabille: "Pois se, Herra
varjelkoon minua antamasta sinulle isieni perintöosaa". **4** Niin
Ahab tuli kotiinsa pahastuneena ja alakuloisena vastauksesta,
jonka jisreeliläinen Naabot oli hänelle antanut, kun tämä oli
sanonut: "En minä anna sinulle isieni perintöosaa". Ja hän
pani maata vuoteellensa, käänsi kasvonsa pois eikä syönyt
mitään. **5** Niin hänen vaimonsa Iisebel tuli hänen luokseen
ja puhui hänelle: "Miksi olet niin pahoilla mielin ja miksi et
syö mitään?" **6** Ahab vastasi hänelle: "Siksi, että puhuttelin
jisreeliläistä Naabotia ja sanoin hänelle: 'Anna minulle viinitarhasi
rahasta, tahi jos haluat, annan minä sinulle toisen viinitarhan sen
sijaan', mutta hän vastasi: 'En minä anna sinulle viinitarhaani'".
7 Niin hänen vaimonsa Iisebel sanoi hänelle: "Sinäkö olet
käyttävinäsi kuninkaanvaltaa Israelissa? Nouse ja syö, ja
olkoon sydämesi iloinen; minä kyllä toimitan sinulle jisreeliläisen
Naabotin viinitarhan." **8** Ja hän kirjoitti kirjeen Ahabin nimessä,

sinetöi sen hänen sinetillään ja lähetti kirjeen vanhimmille ja
ylimyksille, jotka olivat Naabotin kaupungissa ja asuivat siellä
hänen kanssaan. **9** Ja kirjeessä hän kirjoitti näin: "Kuuluttakaa
paasto ja asettakaa Naabot istumaan etumaiseksi kansan
joukkoon. **10** Ja asettakaa kaksi kelvotonta miestä istumaan
häntä vastapäätä, että he todistaisivat hänestä näin: 'Sinä olet
kironnut Jumalaa ja kuningasta'. Viekää hänet sitten ulos ja
kivittäkää hänet kuoliaaksi." **11** Ja kaupungin miehet, vanhimmat
ja ylimykset, jotka asuivat hänen kaupungissansa, tekivät, niinkuin
Iisebel oli käskenyt heitä ja niinkuin oli kirjoitettu kirjeessä, jonka
hän oli heille lähettänyt. **12** He kuuluttivat paaston ja asettivat
Naabotin istumaan etumaiseksi kansan joukkoon. **13** Ja kaksi
kelvotonta miestä tuli ja istui häntä vastapäätä. Ja ne kelvottomat
miehet todistivat Naabotista kansan edessä sanoen: "Naabot
on kironnut Jumalaa ja kuningasta". Silloin he veivät hänet
kaupungin ulkopuolelle ja kivittivät hänet kuoliaaksi. **14** Sitten he
lähettivät Iisebelille tämän sanan: "Naabot on kivitetty kuoliaaksi".
15 Kun Iisebel kuuli, että Naabot oli kivitetty kuoliaaksi, sanoi
Iisebel Ahabille: "Nouse ja ota haltuusi jisreeliläisen Naabotin
viinitarha, jota hän ei tahtonut antaa sinulle rahasta; sillä Naabot
ei ole enää elossa, vaan on kuollut". **16** Kun Ahab kuuli, että
Naabot oli kuollut, nousi hän ja lähti jisreeliläisen Naabotin
viinitarhalle ottaakseen sen haltuunsa. **17** Mutta tisbeläiselle
Elialle tuli tämä Herran sana: **18** "Nouse ja mene tapaamaan
Ahabia, Israelin kuningasta, joka asuu Samariassa. Katso,
hän on Naabotin viinitarhassa, jota hän on mennyt ottamaan
haltuunsa. **19** Ja puhu hänelle ja sano: 'Näin sanoo Herra: Oletko
sinä sekä tappanut että anastanut perinnön?' Ja puhu sitten
hänelle ja sano: 'Näin sanoo Herra: Siinä paikassa, missä koirat

nuoleskelivat Naabotin veren, tulevat koirat nuoleskelemaan
sinunkin veresi'." **20** Ahab sanoi Elialle: "Joko löysit minut,
sinä vihamieheni?" Hän vastasi: "Jo löysin. Koska sinä olet
myynyt itsesi tekemään sitä, mikä on pahaa Herran silmissä,
21 niin katso, minä annan onnettomuuden kohdata sinua ja
lakaisen sinut pois ja hävitän Israelista Ahabin miespuoliset
jälkeläiset, kaikki tyynni. **22** Ja minä teen sinun suvullesi niinkuin
Jerobeamin, Nebatin pojan, suvulle ja niinkuin Baesan, Ahian
pojan, suvulle, koska sinä olet vihoittanut minut ja saattanut
Israelin tekemään syntiä. **23** Myöskin Iisebelistä on Herra puhunut
sanoen: Koirat syövät Iisebelin Jisreelin muurin luona. **24** Joka
Ahabin jälkeläisistä kuolee kaupungissa, sen koirat syövät, ja
joka kuolee kedolle, sen syövät taivaan linnut." **25** Totisesti ei
ole ollut ketään, joka olisi niin myynyt itsensä tekemään sitä,
mikä on pahaa Herran silmissä, kuin Ahab, kun hänen vaimonsa
Iisebel vietteli häntä. **26** Hän teki ylen kauhistavasti, kun lähti
seuraamaan kivijumalia, aivan niinkuin amorilaiset tekivät, jotka
Herra karkoitti israelilaisten tieltä. **27** Mutta kun Ahab kuuli
nämä sanat, repäisi hän vaatteensa, pani paljaalle iholleen
säkin ja paastosi. Ja hän makasi säkki yllänsä ja liikkui hiljaa.
28 Niin tisbeläiselle Elialle tuli tämä Herran sana: **29** "Oletko
nähnyt, kuinka Ahab on nöyrtynyt minun edessäni? Koska hän
on nöyrtynyt minun edessäni, en minä anna onnettomuuden
tulla hänen aikanansa: hänen poikansa aikana minä annan
onnettomuuden kohdata hänen sukuansa."

22 He olivat alallaan kolme vuotta: ei ollut sotaa Aramin ja
Israelin välillä. **2** Mutta kolmantena vuotena tuli Joosafat, Juudan
kuningas, Israelin kuninkaan luo. **3** Ja Israelin kuningas sanoi
palvelijoillensa: "Tiedättehän, että Gileadin Raamot on meidän. Ja

kuitenkin me olemme toimettomat emmekä ota sitä pois Aramin
kuninkaan käsistä." **4** Ja hän sanoi Joosafatille: "Lähdetkö sinä
minun kanssani sotaan Gileadin Raamotiin?" Joosafat vastasi
Israelin kuninkaalle: "Minä niinkuin sinä, minun kansani niinkuin
sinun kansasi, minun hevoseni niinkuin sinun hevosesi!" **5**
Mutta Joosafat sanoi Israelin kuninkaalle: "Kysy kuitenkin ensin,
mitä Herra sanoo". **6** Niin Israelin kuningas kokosi profeetat,
noin neljäsataa miestä, ja sanoi heille: "Onko minun lähdettävä
sotaan Gileadin Raamotia vastaan vai oltava lähtemättä?" He
vastasivat: "Lähde; Herra antaa sen kuninkaan käsiin". **7** Mutta
Joosafat sanoi: "Eikö täällä ole enää ketään muuta Herran
profeettaa, jolta voisimme kysyä?" **8** Israelin kuningas vastasi
Joosafatille: "On täällä vielä mies, jolta voisimme kysyä Herran
mieltä, mutta minä vihaan häntä, sillä hän ei koskaan ennusta
minulle hyvää, vaan aina pahaa; se on Miika, Jimlan poika".
Joosafat sanoi: "Älköön kuningas niin puhuko". **9** Niin Israelin
kuningas kutsui erään hoviherran ja sanoi: "Nouda kiiruusti
Miika, Jimlan poika". **10** Mutta Israelin kuningas ja Joosafat,
Juudan kuningas, istuivat kumpikin valtaistuimellansa, puettuina
kuninkaallisiin pukuihinsa, puimatantereella Samarian portin
ovella; ja kaikki profeetat olivat hurmoksissa heidän edessänsä.
11 Ja Sidkia, Kenaanan poika, teki itsellensä rautasarvet ja
sanoi: "Näin sanoo Herra: Näillä sinä pusket aramilaisia, kunnes
teet heistä lopun". **12** Ja kaikki profeetat ennustivat samalla
tavalla, sanoen: "Mene Gileadin Raamotiin, niin sinä saat voiton;
Herra antaa sen kuninkaan käsiin". **13** Ja sanansaattaja, joka oli
mennyt kutsumaan Miikaa, puhui hänelle sanoen: "Katso, kaikki
profeetat ovat yhdestä suusta luvanneet kuninkaalle hyvää;
olkoon sinun sanasi heidän sanansa kaltainen, ja lupaa sinäkin

hyvää". **14** Mutta Miika vastasi: "Niin totta kuin Herra elää,
sen minä puhun, minkä Herra minulle sanoo". **15** Kun hän tuli
kuninkaan eteen, sanoi kuningas hänelle: "Miika, onko meidän
lähdettävä sotaan Gileadin Raamotiin vai oltava lähtemättä?"
Hän vastasi hänelle: "Lähde, niin saat voiton; Herra antaa sen
kuninkaan käsiin". **16** Mutta kuningas sanoi hänelle: "Kuinka
monta kertaa minun on vannotettava sinua, ettet puhu minulle
muuta kuin totuutta Herran nimessä?" **17** Silloin hän sanoi: "Minä
näin koko Israelin hajallaan vuorilla niinkuin lampaat, joilla ei
ole paimenta. Ja Herra sanoi: 'Näillä ei ole isäntää; palatkoot
he kukin rauhassa kotiinsa'." **18** Niin Israelin kuningas sanoi
Joosafatille: "Enkö minä sanonut sinulle, ettei tämä koskaan
ennusta minulle hyvää, vaan aina pahaa?" **19** Mutta hän sanoi:
"Kuule siis Herran sana: Minä näin Herran istuvan istuimellansa
ja kaiken taivaan joukon seisovan hänen edessään, hänen
oikealla ja vasemmalla puolellansa. **20** Ja Herra sanoi: 'Kuka
viekoittelisi Ahabin lähtemään sotaan, että hän kaatuisi Gileadin
Raamotissa?' Mikä vastasi niin, mikä näin. **21** Silloin tuli henki ja
asettui Herran eteen ja sanoi: 'Minä viekoittelen hänet'. Herra
kysyi häneltä: 'Miten?' **22** Hän vastasi: 'Minä menen valheen
hengeksi kaikkien hänen profeettainsa suuhun'. Silloin Herra
sanoi: 'Saat viekoitella, siihen sinä pystyt; mene ja tee niin'. **23**
Katso, nyt Herra on pannut valheen hengen kaikkien näiden
sinun profeettaisi suuhun, sillä Herra on päättänyt sinun osaksesi
onnettomuuden." **24** Silloin astui esille Sidkia, Kenaanan poika,
löi Miikaa poskelle ja sanoi: "Mitä tietä Herran henki on poistunut
minusta puhuakseen sinun kanssasi?" **25** Miika vastasi: "Sen
saat nähdä sinä päivänä, jona kuljet huoneesta huoneeseen
piiloutuaksesi". **26** Mutta Israelin kuningas sanoi: "Ota Miika ja

vie hänet takaisin Aamonin, kaupungin päällikön, ja Jooaan,
kuninkaan pojan, luo. **27** Ja sano: 'Näin sanoo kuningas:
Pankaa tämä vankilaan ja elättäkää häntä vaivaisella vedellä
ja leivällä, kunnes minä palaan voittajana takaisin'." **28** Miika
vastasi: "Jos sinä palaat voittajana takaisin, niin ei Herra ole
puhunut minun kauttani". Ja hän sanoi vielä: "Kuulkaa tämä,
kaikki kansat". **29** Niin Israelin kuningas ja Joosafat, Juudan
kuningas, menivät Gileadin Raamotiin. **30** Ja Israelin kuningas
sanoi Joosafatille: "Täytyypä pukeutua tuntemattomaksi, kun
käy taisteluun, mutta ole sinä omissa vaatteissasi". Ja Israelin
kuningas pukeutui tuntemattomaksi ja kävi taisteluun. **31** Mutta
Aramin kuningas oli käskenyt sotavaunujen päälliköitä, joita
hänellä oli kolmekymmentä kaksi, sanoen: "Älkää ryhtykö
taisteluun kenenkään muun kanssa, olkoon alempi tai ylempi,
kuin ainoastaan Israelin kuninkaan kanssa". **32** Kun sotavaunujen
päälliköt näkivät Joosafatin, ajattelivat he: "Tuo on varmaankin
Israelin kuningas", ja kääntyivät hyökkäämään häntä vastaan.
Silloin Joosafat huusi. **33** Kun sotavaunujen päälliköt näkivät,
ettei se ollutkaan Israelin kuningas, vetäytyivät he hänestä
pois. **34** Mutta eräs mies, joka oli jännittänyt jousensa ja
ampui umpimähkään, satutti Israelin kuningasta vyöpanssarin ja
rintahaarniskan väliin. Niin tämä sanoi vaunujensa ohjaajalle:
"Käännä vaunut ja vie minut pois sotarinnasta, sillä minä olen
haavoittunut". **35** Mutta kun taistelu sinä päivänä yltyi yltymistään,
jäi kuningas seisomaan vaunuihinsa, päin aramilaisia. Illalla
hän kuoli; ja verta oli vuotanut haavasta vaununpohjaan. **36** Ja
auringon laskiessa kaikui kautta sotajoukon huuto: "Joka mies
kaupunkiinsa! Joka mies maahansa!" **37** Näin kuoli kuningas, ja
hänet vietiin Samariaan; ja kuningas haudattiin Samariaan. **38** Ja

kun vaunut huuhdottiin Samarian lammikolla, nuoleskelivat koirat
hänen vertansa, ja portot peseytyivät siinä, sen sanan mukaan,
jonka Herra oli puhunut. **39** Mitä muuta on kerrottavaa Ahabista
ja kaikesta, mitä hän teki, siitä norsunluisesta palatsista, jonka
hän rakensi, ja kaikista kaupungeista, jotka hän linnoitti, se
on kirjoitettuna Israelin kuningasten aikakirjassa. **40** Ja niin
Ahab meni lepoon isiensä tykö. Ja hänen poikansa Ahasja
tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. **41** Joosafat, Aasan poika,
tuli Juudan kuninkaaksi Ahabin, Israelin kuninkaan, neljäntenä
hallitusvuotena. **42** Joosafat oli kolmenkymmenen viiden vuoden
vanha tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi kaksikymmentä
viisi vuotta Jerusalemissa. Hänen äitinsä oli nimeltään Asuba,
Silhin tytär. **43** Ja hän vaelsi kaikessa isänsä Aasan tietä, siltä
poikkeamatta, ja teki sitä, mikä oli oikein Herran silmissä. Mutta
uhrikukkulat eivät hävinneet, vaan kansa uhrasi ja suitsutti yhä
edelleen uhrikukkuloilla. **44** Ja Joosafat teki rauhan Israelin
kuninkaan kanssa. **45** Mitä muuta on kerrottavaa Joosafatista,
hänen urotöistään ja hänen sodistaan, se on kirjoitettuna Juudan
kuningasten aikakirjassa. **46** Hän hävitti maasta viimeiset
niistä haureellisista pyhäkköpojista, jotka olivat jääneet jäljelle
hänen isänsä Aasan ajoilta. **47** Edomissa ei siihen aikaan
ollut kuningasta; maaherra oli kuninkaana. **48** Ja Joosafat oli
teettänyt Tarsiin-laivoja, joiden oli määrä kulkea Oofiriin kultaa
noutamaan; mutta laivat eivät päässeet lähtemään, sillä ne
särkyivät Esjon-Geberissä. **49** Silloin Ahasja, Ahabin poika, sanoi
Joosafatille: "Anna minun palvelijaini kulkea sinun palvelijaisi
kanssa laivoissa". Mutta Joosafat ei tahtonut. **50** Ja Joosafat
meni lepoon isiensä tykö, ja hänet haudattiin isiensä viereen
hänen isänsä Daavidin kaupunkiin. Ja hänen poikansa Jooram

tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. **51** Ahasja, Ahabin poika, tuli
Israelin kuninkaaksi Samariassa Joosafatin, Juudan kuninkaan,
seitsemäntenätoista hallitusvuotena, ja hän hallitsi Israelia kaksi
vuotta. **52** Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, ja
vaelsi isänsä ja äitinsä tietä ja Jerobeamin, Nebatin pojan, tietä,
hänen, joka oli saattanut Israelin tekemään syntiä. **53** Hän palveli
Baalia ja kumarsi häntä ja vihoitti Herran, Israelin Jumalan, aivan
niinkuin hänen isänsä oli tehnyt.

2 Kuninkaiden

1 Ahabin kuoleman jälkeen Mooab luopui Israelista. **2** Ahasja
putosi Samariassa yläsalinsa ristikon läpi ja makasi sairaana. Ja
hän lähetti sanansaattajia ja sanoi heille: "Menkää ja kysykää
Baal-Sebubilta, Ekronin jumalalta, toivunko minä tästä taudista".
3 Mutta Herran enkeli oli sanonut tisbeläiselle Elialle: "Nouse
ja mene Samarian kuninkaan sanansaattajia vastaan ja sano
heille: 'Eikö ole Jumalaa Israelissa, koska menette kysymään
neuvoa Baal-Sebubilta, Ekronin jumalalta?' **4** Sentähden sanoo
Herra näin: 'Vuoteesta, johon olet noussut, et sinä enää astu
alas, sillä sinun on kuoltava'." Ja Elia lähti tiehensä. **5** Kun
sanansaattajat sitten palasivat kuninkaan luo, kysyi hän heiltä:
"Minkätähden te tulette takaisin?" **6** He vastasivat hänelle:
"Meitä vastaan tuli mies, joka sanoi meille: 'Menkää takaisin
kuninkaan luo, joka on teidät lähettänyt, ja sanokaa hänelle:
Näin sanoo Herra: Eikö ole Jumalaa Israelissa, koska sinä
lähetät kysymään neuvoa Baal-Sebubilta, Ekronin jumalalta?
Sentähden sinä et enää astu alas vuoteesta, johon olet noussut,
sillä sinun on kuoltava.'" **7** Hän kysyi heiltä: "Minkä näköinen
oli mies, joka tuli teitä vastaan ja puhui teille näitä?" **8** He
vastasivat hänelle: "Hänellä oli yllään karvanahka ja nahkavyö
vyötäisillä". Silloin hän sanoi: "Se oli tisbeläinen Elia". **9** Ja hän
lähetti hänen luokseen viidenkymmenenpäämiehen ja hänen
viisikymmentä miestänsä. Ja kun tämä tuli hänen luoksensa,
hänen istuessaan vuoren kukkulalla, sanoi hän hänelle: "Sinä
Jumalan mies, kuningas käskee: Tule alas". **10** Mutta Elia
vastasi ja sanoi viidenkymmenenpäämiehelle: "Jos minä olen
Jumalan mies, niin tulkoon tuli taivaasta ja kuluttakoon sinut
ja sinun viisikymmentä miestäsi". Silloin tuli taivaasta tuli ja

kulutti hänet ja hänen viisikymmentä miestänsä. **11** Hän lähetti
taas hänen luoksensa toisen viidenkymmenenpäämiehen ja
hänen viisikymmentä miestänsä. Tämä lausui ja sanoi hänelle:
"Sinä Jumalan mies, näin käskee kuningas: Tule kiiruusti alas".
12 Mutta Elia vastasi ja sanoi heille: "Jos minä olen Jumalan
mies, niin tulkoon tuli taivaasta ja kuluttakoon sinut ja sinun
viisikymmentä miestäsi". Silloin tuli taivaasta Jumalan tuli ja kulutti
hänet ja hänen viisikymmentä miestänsä. **13** Hän lähetti vielä
kolmannen viidenkymmenenpäämiehen ja hänen viisikymmentä
miestänsä. Ja tämä kolmas viidenkymmenenpäämies meni
sinne, ja kun hän tuli perille, polvistui hän Elian eteen ja anoi
häneltä armoa ja sanoi hänelle: "Sinä Jumalan mies, olkoon
minun henkeni ja näiden viidenkymmenen palvelijasi henki kallis
sinun silmissäsi. **14** Katso, tuli on tullut taivaasta ja kuluttanut
ne kaksi ensimmäistä viidenkymmenenpäämiestä ja heidän
viisikymmentä miestänsä, mutta olkoon minun henkeni kallis
sinun silmissäsi." **15** Ja Herran enkeli sanoi Elialle: "Mene alas
hänen kanssaan, älä pelkää häntä". Niin hän nousi ja meni
hänen kanssaan kuninkaan tykö. **16** Ja hän sanoi hänelle: "Näin
sanoo Herra: Koska lähetit sanansaattajia kysymään neuvoa
Baal-Sebubilta, Ekronin jumalalta, ikäänkuin Israelissa ei olisi
Jumalaa, jolta voisi kysyä neuvoa, sentähden sinä et astu alas
vuoteesta, johon olet noussut, sillä sinun on kuoltava". **17** Niin
hän kuoli, Herran sanan mukaan, jonka Elia oli puhunut. Ja
Jooram tuli kuninkaaksi hänen sijaansa Jooramin, Joosafatin
pojan, Juudan kuninkaan, toisena hallitusvuotena, sillä Ahasjalla
ei ollut poikaa. **18** Mitä muuta on kerrottavaa Ahasjasta, siitä, mitä
hän teki, se on kirjoitettuna Israelin kuningasten aikakirjassa.

2 Silloin, kun Herra oli vievä Elian tuulispäässä taivaaseen,
kulkivat Elia ja Elisa Gilgalista. **2** Ja Elia sanoi Elisalle: "Jää
tähän, sillä Herra on lähettänyt minut Beeteliin asti". Mutta
Elisa vastasi: "Niin totta kuin Herra elää, ja niin totta kuin sinun
sielusi elää: minä en jätä sinua". Ja he menivät Beeteliin. **3** Niin
Beetelissä olevat profeetanoppilaat tulivat Elisan tykö ja sanoivat
hänelle: "Tiedätkö, että Herra tänä päivänä ottaa sinun herrasi
pois sinun pääsi ylitse?" Hän vastasi: "Tiedän kyllä; olkaa vaiti".
4 Ja Elia sanoi hänelle: "Elisa, jää tähän, sillä Herra on lähettänyt
minut Jerikoon". Mutta hän vastasi: "Niin totta kuin Herra elää,
ja niin totta kuin sinun sielusi elää: minä en jätä sinua". Ja
he tulivat Jerikoon. **5** Niin Jerikossa olevat profeetanoppilaat
astuivat Elisan tykö ja sanoivat hänelle: "Tiedätkö, että Herra
tänä päivänä ottaa herrasi pois sinun pääsi ylitse?" Hän vastasi:
"Tiedän kyllä; olkaa vaiti". **6** Ja Elia sanoi hänelle: "Jää tähän,
sillä Herra on lähettänyt minut Jordanille". Mutta hän vastasi:
"Niin totta kuin Herra elää, ja niin totta kuin sinun sielusi elää:
minä en jätä sinua". Niin he kulkivat molemmat yhdessä. **7** Mutta
myös profeetanoppilaita lähti matkaan viisikymmentä miestä, ja
he asettuivat syrjään jonkun matkan päähän näiden kahden
pysähtyessä Jordanille. **8** Niin Elia otti vaippansa, kääri sen
kokoon ja löi veteen; ja vesi jakaantui kummallekin puolelle, ja
he kävivät molemmat virran yli kuivaa myöten. **9** Kun he olivat
tulleet yli, sanoi Elia Elisalle: "Pyydä minua tekemään hyväksesi
jotakin, ennenkuin minut otetaan pois sinun tyköäsi". Elisa sanoi:
"Tulkoon minuun sinun hengestäsi kaksinkertainen osa". **10** Hän
vastasi: "Pyyntösi on vaikea täyttää. Mutta jos näet, kuinka minut
otetaan pois sinun tyköäsi, niin se täytetään; jollet, niin se jää
täyttämättä." **11** Kun he niin kulkivat ja puhelivat, niin katso,

äkkiä ilmestyivät tuliset vaunut ja tuliset hevoset, ja ne erottivat
heidät toisistansa, ja Elia nousi tuulispäässä taivaaseen. **12** Kun
Elisa sen näki, huusi hän: "Isäni, isäni! Israelin sotavaunut ja
ratsumiehet!" Sitten hän ei enää nähnyt häntä. Ja hän tarttui
vaatteisiinsa ja repäisi ne kahdeksi kappaleeksi. **13** Sitten hän
otti maasta Elian vaipan, joka oli pudonnut hänen päältään,
palasi takaisin ja pysähtyi Jordanin rannalle. **14** Ja hän otti
Elian vaipan, joka oli pudonnut tämän päältä, löi veteen ja
sanoi: "Missä on Herra, Elian Jumala?" Kun hän siis löi veteen,
jakaantui se kummallekin puolelle, ja Elisa kävi virran yli. **15**
Kun Jerikosta tulleet profeetanoppilaat syrjästä näkivät sen,
sanoivat he: "Elian henki on laskeutunut Elisaan". Niin he tulivat
häntä vastaan ja kumartuivat hänen edessään maahan. **16** Ja he
sanoivat hänelle: "Katso, palvelijaisi joukossa on viisikymmentä
urhoollista miestä; menkööt he etsimään sinun isäntääsi. Ehkä
Herran Henki on vienyt hänet ja heittänyt jollekin vuorelle tai
johonkin laaksoon." Hän vastasi: "Älkää lähettäkö". **17** Mutta he
pyysivät häntä pyytämällä, kyllästyksiin asti, kunnes hän sanoi:
"Lähettäkää sitten". Niin he lähettivät viisikymmentä miestä; ja
nämä etsivät kolme päivää, mutta eivät löytäneet häntä. **18** Kun
he tulivat takaisin hänen luoksensa, hänen ollessaan Jerikossa,
sanoi hän heille: "Enkö minä kieltänyt teitä menemästä?" **19** Ja
kaupungin miehet sanoivat Elisalle: "Katso, kaupungin asema on
hyvä, niinkuin herrani näkee, mutta vesi on huonoa, ja maassa
syntyy keskoisia". **20** Hän sanoi: "Tuokaa minulle uusi malja ja
pankaa siihen suoloja". Ja he toivat sen hänelle. **21** Niin hän
meni vesien lähteelle ja heitti siihen suolat, sanoen: "Näin sanoo
Herra: Minä olen parantanut tämän veden; siitä ei enää tule
kuolemaa eikä keskenmenoa". **22** Niin vesi tuli terveelliseksi,

aina tähän päivään asti, Elisan sanan mukaan, jonka hän puhui.
23 Sieltä hän meni Beeteliin, ja hänen käydessään tietä tuli pieniä
poikasia kaupungista, ja ne pilkkasivat häntä ja sanoivat hänelle:
"Tule ylös, kaljupää, tule ylös, kaljupää!" **24** Ja kun hän kääntyi ja
näki heidät, kirosi hän heidät Herran nimeen. Silloin tuli metsästä
kaksi karhua ja raateli neljäkymmentä kaksi poikaa kuoliaaksi.
25 Sieltä hän meni Karmel-vuorelle ja palasi sieltä Samariaan.

3 Jooram, Ahabin poika, tuli Israelin kuninkaaksi Samariassa
Joosafatin, Juudan kuninkaan, kahdeksantenatoista
hallitusvuotena, ja hän hallitsi kaksitoista vuotta. **2** Hän teki sitä,
mikä on pahaa Herran silmissä, ei kuitenkaan niinkuin hänen
isänsä ja äitinsä, sillä hän poisti Baalin patsaan, jonka hänen
isänsä oli teettänyt. **3** Kuitenkin hän riippui kiinni Jerobeamin,
Nebatin pojan, synnissä, jolla tämä oli saattanut Israelin
tekemään syntiä; siitä hän ei luopunut. **4** Meesa, Mooabin
kuningas, omisti lammaslaumoja ja maksoi verona Israelin
kuninkaalle satatuhatta karitsaa ja sadantuhannen oinaan
villat. **5** Mutta Ahabin kuoltua Mooabin kuningas luopui Israelin
kuninkaasta. **6** Siihen aikaan lähti kuningas Jooram Samariasta
ja katsasti kaiken Israelin. **7** Ja hän meni ja lähetti Joosafatille
Juudan kuninkaalle sanan: "Mooabin kuningas on luopunut
minusta. Lähdetkö minun kanssani sotaan Mooabia vastaan?"
Hän vastasi: "Lähden; minä niinkuin sinä, minun kansani niinkuin
sinun kansasi, minun hevoseni niinkuin sinun hevosesi!" **8** Ja
Joosafat kysyi: "Mitä tietä meidän on sinne mentävä?" Hän
vastasi: "Edomin erämaan tietä". **9** Niin Israelin kuningas,
Juudan kuningas ja Edomin kuningas lähtivät liikkeelle. Mutta
kun he olivat kierrellen kulkeneet seitsemän päivän matkan eikä
ollut vettä sotajoukolle eikä juhdille, jotka seurasivat heitä, **10**

sanoi Israelin kuningas: "Voi, Herra on kutsunut nämä kolme
kuningasta kokoon antaakseen heidät Mooabin käsiin!" **11**
Mutta Joosafat sanoi: "Eikö täällä ole ketään Herran profeettaa,
kysyäksemme hänen kauttaan neuvoa Herralta?" Silloin eräs
Israelin kuninkaan palvelijoista vastasi ja sanoi: "Täällä on Elisa,
Saafatin poika, joka vuodatti vettä Elian käsille". **12** Joosafat
sanoi: "Hänellä on Herran sana". Niin Israelin kuningas, Joosafat
ja Edomin kuningas menivät hänen tykönsä. **13** Ja Elisa sanoi
Israelin kuninkaalle: "Mitä minulla on tekemistä sinun kanssasi?
Mene isäsi ja äitisi profeettain tykö." Israelin kuningas sanoi
hänelle: "Ei niin! Sillä Herra on kutsunut nämä kolme kuningasta
kokoon antaakseen heidät Mooabin käsiin." **14** Elisa sanoi: "Niin
totta kuin Herra Sebaot elää, jonka edessä minä seison: jollen
tahtoisi tehdä Joosafatille, Juudan kuninkaalle, mieliksi, niin minä
tosiaankaan en katsoisi sinuun enkä huomaisi sinua. **15** Mutta
tuokaa minulle nyt kanteleensoittaja." Ja kun kanteleensoittaja
soitti, niin Herran käsi laskeutui hänen päällensä, **16** ja hän
sanoi: "Näin sanoo Herra: Tehkää tämä laakso kuoppia täyteen.
17 Sillä näin sanoo Herra: Te ette tule näkemään tuulta ettekä
sadetta, ja kuitenkin tämä laakso tulee vettä täyteen; ja te
saatte juoda, sekä te että teidän karjanne ja juhtanne. **18** Mutta
tämä on Herran silmissä pieni asia: hän antaa Mooabin teidän
käsiinne, **19** ja niin te valloitatte kaikki varustetut kaupungit ja
kaikki valitut kaupungit, kaadatte kaikki hedelmäpuut, tukitte
kaikki vesilähteet ja turmelette kivillä kaikki hyvät peltopalstat."
20 Ja katso, seuraavana aamuna, sinä hetkenä, jona ruokauhri
uhrataan, tuli vettä Edomista päin, niin että maa tuli vettä
täyteen. **21** Kun kaikki mooabilaiset kuulivat, että kuninkaat olivat
lähteneet sotaan heitä vastaan, kutsuttiin koolle kaikki miekkaan

vyöttäytyvät ja myös vanhemmat miehet, ja he asettuivat rajalle.
22 Mutta varhain aamulla, kun aurinko nousi ja paistoi veteen,
näkivät mooabilaiset, että vesi heidän edessään oli punaista
kuin veri. **23** Ja he sanoivat: "Se on verta; varmaan kuninkaat
ovat joutuneet taisteluun keskenään ja surmanneet toisensa. Ja
nyt saaliin ryöstöön, Mooab!" **24** Mutta kun he tulivat Israelin
leiriin, nousivat israelilaiset ja voittivat mooabilaiset, niin että
nämä pakenivat heitä. Ja he hyökkäsivät maahan ja voittivat
uudelleen mooabilaiset. **25** Ja he hävittivät kaupungit, kaikille
hyville peltopalstoille heitti kukin heistä kiven, täyttäen ne; he
tukkivat kaikki vesilähteet ja kaatoivat kaikki hedelmäpuut,
niin että ainoastaan Kiir-Haresetissa jäivät kivet paikoilleen.
Ja linkomiehet piirittivät kaupungin ja ampuivat sitä. **26** Kun
Mooabin kuningas näki joutuvansa tappiolle taistelussa, otti
hän mukaansa seitsemänsataa miekkamiestä murtautuakseen
Edomin kuninkaan luo; mutta he eivät voineet. **27** Niin hän
otti poikansa, esikoisensa, joka oli tuleva kuninkaaksi hänen
sijaansa, ja uhrasi hänet polttouhriksi muurilla. Silloin suuri viha
kohtasi Israelia, niin että he lähtivät sieltä ja palasivat omaan
maahansa.

4 Eräs nainen, profeetanoppilaan vaimo, huusi Elisalle sanoen:
"Minun mieheni, sinun palvelijasi, kuoli, ja sinä tiedät, että
palvelijasi oli herraapelkääväinen mies. Nyt velkoja tulee
ottamaan minun molemmat poikani orjikseen." **2** Elisa sanoi
hänelle: "Mitä minä voin tehdä sinun hyväksesi? Sano minulle,
mitä sinulla on talossasi." Hän vastasi: "Palvelijattarellasi ei
ole talossa muuta kuin öljyä sen verran, kuin minä tarvitsen
voidellakseni itseäni". **3** Silloin hän sanoi: "Mene ja lainaa
itsellesi astioita kylästä, kaikilta naapureiltasi, tyhjiä astioita,

tarpeeksi paljon. **4** Mene sitten sisään, sulje ovi jälkeesi ja
poikiesi jälkeen ja kaada kaikkiin niihin astioihin. Ja aina kun
astia on täysi, nosta se syrjään." **5** Niin hän meni pois hänen
tyköänsä ja sulki oven jälkeensä ja poikiensa jälkeen. Nämä
toivat sitten hänelle astiat, ja hän kaatoi niihin. **6** Ja kun astiat
olivat täynnä, sanoi hän pojallensa: "Tuo minulle vielä yksi astia".
Mutta hän vastasi hänelle: "Ei ole enää astiata". Silloin öljy
tyrehtyi. **7** Ja hän meni ja kertoi sen Jumalan miehelle. Tämä
sanoi: "Mene ja myy öljy ja maksa velkasi. Sinä ja poikasi elätte
siitä, mikä jää jäljelle." **8** Eräänä päivänä Elisa meni Suunemiin,
ja siellä oli arvossa pidetty vaimo, joka vaati häntä aterioimaan.
Ja niin usein kuin hän kulki sen kautta, poikkesi hän sinne
aterioimaan. **9** Niin vaimo sanoi miehellensä: "Katso, minä olen
huomannut, että hän, joka aina kulkee meidän kauttamme, on
pyhä Jumalan mies. **10** Muurauttakaamme pieni yliskammio ja
pankaamme hänelle sinne vuode, pöytä, tuoli ja lamppu, niin
että hän tullessaan meidän luoksemme voi vetäytyä sinne." **11**
Eräänä päivänä hän sitten tuli sinne, poikkesi yliskammioon ja
pani sinne maata. **12** Ja hän sanoi palvelijallensa Geehasille:
"Kutsu se suunemilainen vaimo". Ja hän kutsui tämän, ja hän
astui hänen eteensä. **13** Niin hän sanoi palvelijalle: "Sano
hänelle: 'Katso, sinä olet nähnyt kaiken tämän vaivan meidän
tähtemme. Voisinko minä tehdä jotakin sinun hyväksesi? Onko
sinulla jotakin esitettävää kuninkaalle tai sotapäällikölle?'" Mutta
hän vastasi: "Minähän asun heimoni keskellä". **14** Niin hän
kysyi: "Eikö siis voi tehdä mitään hänen hyväksensä?" Geehasi
vastasi: "Voi kyllä: hänellä ei ole poikaa, ja hänen miehensä
on vanha". **15** Hän sanoi: "Kutsu hänet". Niin tämä kutsui
hänet, ja hän astui ovelle. **16** Ja Elisa sanoi: "Tähän aikaan

tulevana vuonna on sinulla poika sylissäsi". Hän vastasi: "Ei,
herrani; sinä Jumalan mies, älä petä palvelijatartasi". **17** Mutta
vaimo tuli raskaaksi ja synnytti pojan seuraavana vuonna juuri
sinä aikana, jonka Elisa oli hänelle sanonut. **18** Kun poika oli
kasvanut isoksi, meni hän eräänä päivänä isänsä tykö, joka
oli leikkuuväen luona. **19** Ja hän valitti isällensä: "Voi minun
päätäni, voi minun päätäni!" Tämä sanoi palvelijalle: "Kanna
hänet äitinsä luo". **20** Niin palvelija otti hänet ja vei hänen äitinsä
luo. Ja poika istui hänen polvillansa puolipäivään asti; sitten
hän kuoli. **21** Ja äiti meni ylös ja laski hänet Jumalan miehen
vuoteeseen, sulki oven, niin että poika jäi yksin, ja lähti pois. **22**
Sitten hän kutsui miehensä ja sanoi: "Lähetä minulle palvelija ja
aasintamma, niin minä riennän Jumalan miehen tykö ja tulen
heti takaisin". **23** Hän sanoi: "Miksi menet hänen tykönsä tänä
päivänä? Eihän nyt ole uusikuu eikä sapatti." Hän vastasi: "Ole
huoleti". **24** Ja hän satuloi aasintamman ja sanoi palvelijallensa:
"Aja yhä eteenpäin äläkä keskeytä minun matkaani, ennenkuin
sanon sinulle". **25** Niin hän lähti ja tuli Jumalan miehen tykö
Karmel-vuorelle. Kun Jumalan mies näki hänet kaukaa, sanoi
hän palvelijalleen Geehasille: "Katso, se on suunemilainen
vaimo. **26** Riennä nyt häntä vastaan ja kysy häneltä: 'Voitko sinä
hyvin, voivatko miehesi ja poikasi hyvin?'" Hän vastasi: "Hyvin".
27 Tultuaan vuorelle Jumalan miehen tykö hän tarttui hänen
jalkoihinsa. Niin Geehasi astui esiin työntääkseen hänet pois.
Mutta Jumalan mies sanoi: "Jätä hänet rauhaan, sillä hänen
sielunsa on murheellinen, ja Herra on salannut sen minulta eikä
ole ilmoittanut sitä minulle". **28** Hän sanoi: "Pyysinkö minä poikaa
herraltani? Enkö sanonut: 'Älä uskottele minulle'?" **29** Silloin Elisa
sanoi Geehasille: "Vyötä kupeesi ja ota minun sauvani käteesi ja

mene. Jos kohtaat jonkun, älä tervehdi häntä, ja jos joku tervehtii
sinua, älä vastaa. Ja pane minun sauvani pojan kasvoille." **30**
Mutta pojan äiti sanoi: "Niin totta kuin Herra elää, ja niin totta
kuin sinun sielusi elää: minä en jätä sinua". Ja Elisa nousi ja
seurasi häntä. **31** Mutta Geehasi oli mennyt heidän edellänsä
ja pannut sauvan pojan kasvoille, mutta tämä ei ääntänyt eikä
kuullut. Niin hän tuli takaisin häntä vastaan ja kertoi hänelle
sanoen: "Poika ei herännyt". **32** Ja kun Elisa tuli huoneeseen,
niin katso, poika makasi hänen vuoteessaan kuolleena. **33**
Tultuaan sisään hän sulki oven, niin että he jäivät kahden, ja
rukoili Herraa. **34** Senjälkeen hän nousi vuoteelle ja laskeutui
pojan yli, pannen suunsa hänen suunsa päälle, silmänsä hänen
silmiensä päälle ja kätensä hänen kättensä päälle. Ja kun
hän näin kumartui hänen ylitsensä, lämpeni pojan ruumis. **35**
Sitten hän kulki huoneessa kerran edestakaisin ja nousi ja
kumartui hänen ylitsensä. Silloin poika aivasti seitsemän kertaa,
ja senjälkeen poika avasi silmänsä. **36** Hän kutsui Geehasin
ja sanoi: "Kutsu se suunemilainen vaimo". Niin hän kutsui
vaimon, ja tämä tuli hänen luokseen. Hän sanoi: "Ota poikasi".
37 Ja vaimo tuli ja lankesi hänen jalkainsa juureen, kumartui
maahan ja otti poikansa ja meni ulos. **38** Elisa palasi Gilgaliin,
ja maassa oli nälänhätä. Ja kun profeetanoppilaat istuivat
hänen edessänsä, sanoi hän palvelijallensa: "Pane suuri pata
liedelle ja keitä keitto profeetanoppilaille". **39** Niin muuan heistä
meni kedolle poimimaan yrttejä ja löysi villin köynnöskasvin ja
poimi siitä villikurkkuja viittansa täyden. Tultuaan hän leikkeli ne
keittopataan, sillä he eivät tunteneet niitä. **40** Ja he kaatoivat
miesten syödä, mutta kun nämä maistoivat keittoa, huusivat he
ja sanoivat: "Jumalan mies, padassa on kuolema!" Eivätkä he

voineet syödä. **41** Silloin hän sanoi: "Tuokaa jauhoja". Ja hän
heitti ne pataan. Sitten hän sanoi: "Kaatakaa väen syödä". Eikä
padassa ollut mitään vahingollista. **42** Ja eräs mies tuli Baal-
Saalisasta ja toi Jumalan miehelle uutisleipää, kaksikymmentä
ohraleipää ja tuleentumatonta viljaa repussansa. Silloin Elisa
sanoi: "Anna väelle syödä". **43** Mutta hänen palvelijansa sanoi:
"Kuinka minä voin tarjota siitä sadalle miehelle?" Hän sanoi:
"Anna väelle syödä; sillä näin sanoo Herra: He syövät, ja
jää tähteeksikin". **44** Ja hän tarjosi heille; ja he söivät, ja jäi
tähteeksikin, Herran sanan mukaan.

5 Naeman, Aramin kuninkaan sotapäällikkö, oli herransa hyvin
arvossa pitämä ja suurta kunnioitusta nauttiva mies, sillä
hänen kauttansa Herra oli antanut Aramille voiton; ja hän
oli sotaurho, mutta pitalitautinen. **2** Kerran olivat aramilaiset
menneet ryöstöretkelle ja tuoneet Israelin maasta vankina pienen
tytön, joka joutui palvelukseen Naemanin puolisolle. **3** Tyttö
sanoi emännällensä: "Oi, jospa herrani kävisi profeetan luona
Samariassa! Hän kyllä päästäisi hänet hänen pitalistansa."
4 Niin Naeman meni ja kertoi tämän herrallensa, sanoen:
"Niin ja niin on tyttö, joka on Israelin maasta, puhunut". **5**
Aramin kuningas vastasi: "Mene vain sinne; minä lähetän kirjeen
Israelin kuninkaalle". Niin Naeman lähti sinne ja otti mukaansa
kymmenen talenttia hopeata, kuusituhatta sekeliä kultaa ja
kymmenen juhlapukua. **6** Ja hän vei Israelin kuninkaalle kirjeen,
joka kuului näin: "Kun tämä kirje tulee sinulle, niin katso, minä
olen lähettänyt luoksesi palvelijani Naemanin, että sinä päästäisit
hänet hänen pitalistansa". **7** Kun Israelin kuningas oli lukenut
kirjeen, repäisi hän vaatteensa ja sanoi: "Olenko minä Jumala,
joka ottaa elämän ja antaa elämän, koska hän käskee minua

päästämään miehen hänen pitalistansa? Ymmärtäkää ja nähkää,
että hän etsii aihetta minua vastaan." **8** Mutta kun Jumalan
mies Elisa kuuli, että Israelin kuningas oli reväissyt vaatteensa,
lähetti hän kuninkaalle sanan: "Miksi olet reväissyt vaatteesi?
Anna hänen tulla minun luokseni, niin hän tulee tietämään,
että Israelissa on profeetta." **9** Niin Naeman tuli hevosineen
ja vaunuineen ja pysähtyi Elisan talon oven eteen. **10** Ja
Elisa lähetti hänen luokseen sanansaattajan ja käski sanoa:
"Mene ja peseydy seitsemän kertaa Jordanissa, niin lihasi
tulee entisellensä, ja sinä tulet puhtaaksi". **11** Mutta Naeman
vihastui ja meni matkaansa sanoen: "Katso, minä luulin hänen
edes tulevan ja astuvan esiin ja rukoilevan Herran, Jumalansa,
nimeä, heiluttavan kättänsä sen paikan yli ja niin poistavan
pitalin. **12** Eivätkö Damaskon virrat, Abana ja Parpar, ole kaikkia
Israelin vesiä paremmat? Voisinhan minä yhtä hyvin peseytyä
niissä tullakseni puhtaaksi." Ja hän kääntyi ja meni tiehensä
kiukustuneena. **13** Mutta hänen palvelijansa astuivat esiin ja
puhuttelivat häntä ja sanoivat: "Isäni, jos profeetta olisi määrännyt
sinulle jotakin erinomaista, etkö tekisi sitä? Saati sitten, kun hän
sanoi sinulle ainoastaan: 'Peseydy, niin tulet puhtaaksi'." **14**
Niin hän meni ja sukelsi Jordaniin seitsemän kertaa, niinkuin
Jumalan mies oli sanonut; ja hänen lihansa tuli entisellensä,
pienen pojan lihan kaltaiseksi, ja hän tuli puhtaaksi. **15** Sitten
hän palasi Jumalan miehen luo, hän ja koko hänen joukkonsa,
meni sisälle, astui hänen eteensä ja sanoi: "Katso, nyt minä
tiedän, ettei Jumalaa ole missään muualla maan päällä kuin
Israelissa. Ota siis vastaan jäähyväislahja palvelijaltasi." **16**
Mutta hän vastasi: "Niin totta kuin Herra elää, jonka edessä
minä seison, en minä sitä ota". Ja Naeman pyytämällä pyysi

häntä ottamaan, mutta hän epäsi. **17** Niin Naeman sanoi: "Jos
et tätä otakaan, salli kuitenkin palvelijasi saada sen verran
maata, kuin muulipari voi kantaa. Sillä palvelijasi ei enää
uhraa polttouhria eikä teurasuhria muille jumalille kuin Herralle.
18 Tämän antakoon kuitenkin Herra anteeksi palvelijallesi:
kun minun herrani menee Rimmonin temppeliin rukoilemaan,
nojaten minun käteeni, ja minäkin kumartaen rukoilen Rimmonin
temppelissä, niin antakoon Herra palvelijallesi anteeksi sen,
että minä kumartaen rukoilen Rimmonin temppelissä." **19** Elisa
sanoi hänelle: "Mene rauhassa". Kun hän oli kulkenut hänen
luotansa jonkun matkaa, **20** ajatteli Geehasi, Jumalan miehen
Elisan palvelija: "Katso, minun herrani säästi tuota aramilaista
Naemania, niin ettei ottanut häneltä, mitä hän oli tuonut. Niin totta
kuin Herra elää, minä riennän hänen jälkeensä ja otan häneltä
jotakin." **21** Niin Geehasi juoksi Naemanin jälkeen. Kun Naeman
näki hänen rientävän jäljessänsä, hyppäsi hän alas vaunuistaan,
meni häntä vastaan ja kysyi: "Onko kaikki hyvin?" **22** Hän
vastasi: "Hyvin on; mutta herrani on lähettänyt minut ja käskee
sanoa: 'Nyt juuri tuli luokseni Efraimin vuoristosta kaksi nuorta
miestä, profeetanoppilaita. Anna heille talentti hopeata ja kaksi
juhlapukua.'" **23** Naeman vastasi: "Suvaitse ottaa kaksi talenttia".
Ja hän pyytämällä pyysi häntä. Niin hän sitoi kaksi talenttia
hopeata kahteen kukkaroon ja antoi ne ynnä kaksi juhlapukua
kahdelle palvelijallensa, ja he kantoivat niitä hänen edellänsä. **24**
Mutta kun hän tuli kummulle, otti hän ne heidän käsistänsä ja
kätki ne taloon; sitten hän päästi miehet menemään. **25** Ja hän
meni sisälle ja astui herransa luo. Niin Elisa kysyi häneltä: "Mistä
tulet, Geehasi?" Hän vastasi: "Palvelijasi ei ole käynyt missään".
26 Elisa sanoi hänelle: "Eikö minun henkeni kulkenut sinun

kanssasi, kun eräs mies kääntyi vaunuissansa sinua vastaan?
Oliko nyt aika ottaa hopeata ja hankkia vaatteita, öljytarhoja,
viinitarhoja, lampaita, raavaita, palvelijoita ja palvelijattaria? **27**
Naemanin pitalitauti tarttuu sinuun ja sinun jälkeläisiisi ikiajoiksi."
Ja Geehasi lähti hänen luotansa lumivalkeana pitalista.

6 Ja profeetanoppilaat sanoivat Elisalle: "Katso, huone, jossa me
istumme sinun edessäsi, on meille liian ahdas. **2** Menkäämme siis
Jordanille, ja tuokaamme sieltä kukin yksi hirsi ja rakentakaamme
sinne huone istuaksemme." Hän sanoi: "Menkää". **3** Eräs heistä
sanoi: "Suvaitse tulla palvelijasi kanssa". Hän sanoi: "Minä
tulen". **4** Niin hän meni heidän kanssaan. Ja Jordanille tultuaan
he hakkasivat puita. **5** Mutta erään heistä kaataessa hirttä
kirposi kirves veteen. Niin hän huusi ja sanoi: "Voi, herrani, se
oli vielä lainattu!" **6** Jumalan mies kysyi: "Mihin se kirposi?" Ja
hän näytti hänelle paikan. Silloin hän veisti puukappaleen ja
heitti sen siihen ja sai kirveen nousemaan pinnalle. **7** Sitten hän
sanoi: "Nosta se ylös". Ja mies ojensi kätensä ja otti sen. **8** Kun
Aramin kuningas oli sodassa Israelia vastaan, neuvotteli hän
palvelijainsa kanssa ja sanoi: "Siihen ja siihen paikkaan minä
asetun leiriin". **9** Mutta Jumalan mies lähetti Israelin kuninkaalle
sanan: "Varo, ettet mene siihen paikkaan, sillä aramilaiset ovat
asettuneet sinne". **10** Niin Israelin kuningas lähetti sanan siihen
paikkaan, jonka Jumalan mies oli hänelle sanonut. Näin tämä
varoitti häntä, ja hän oli siellä varuillaan. Eikä se tapahtunut
ainoastaan kerran tai kahdesti. **11** Aramin kuninkaan sydän tuli
tästä levottomaksi, ja hän kutsui palvelijansa ja sanoi heille:
"Ettekö voi ilmaista minulle, kuka meikäläisistä pitää Israelin
kuninkaan puolta?" **12** Silloin eräs hänen palvelijoistaan sanoi: "Ei
niin, herrani, kuningas, vaan profeetta Elisa, joka on Israelissa,

ilmaisee Israelin kuninkaalle nekin sanat, jotka sinä puhut
makuuhuoneessasi". **13** Hän sanoi: "Menkää ja katsokaa, missä
hän on, niin minä lähetän ottamaan hänet kiinni". Ja hänelle
ilmoitettiin: "Katso, hän on Dootanissa". **14** Niin hän lähetti sinne
hevosia ja sotavaunuja ja suuren sotajoukon. He tulivat sinne
yöllä ja ympäröivät kaupungin. **15** Kun Jumalan miehen palvelija
nousi aamulla varhain ja meni ulos, niin katso, sotajoukko,
hevoset ja sotavaunut piirittivät kaupunkia. Ja hänen palvelijansa
sanoi hänelle: "Voi, herrani, mitä me nyt teemme?" **16** Hän
sanoi: "Älä pelkää, sillä niitä, jotka ovat meidän kanssamme, on
enemmän kuin niitä, jotka ovat heidän kanssansa". **17** Ja Elisa
rukoili ja sanoi: "Herra, avaa hänen silmänsä, että hän näkisi".
Ja Herra avasi palvelijan silmät, ja hän näki, ja katso: vuori oli
täynnä tulisia hevosia ja tulisia vaunuja Elisan ympärillä. **18**
Kun viholliset sitten tulivat häntä vastaan, rukoili Elisa Herraa ja
sanoi: "Sokaise tämä väki". Silloin hän sokaisi heidät Elisan
pyynnön mukaan. **19** Ja Elisa sanoi heille: "Ei tämä ole oikea
tie, eikä tämä ole oikea kaupunki. Seuratkaa minua, niin minä
vien teidät sen miehen luo, jota te etsitte." Ja hän vei heidät
Samariaan. **20** Mutta kun he tulivat Samariaan, sanoi Elisa:
"Herra, avaa näiden silmät, että he näkisivät". Silloin Herra
avasi heidän silmänsä, ja he näkivät; ja katso: he olivat keskellä
Samariaa. **21** Ja kun Israelin kuningas näki heidät, sanoi hän
Elisalle: "Surmaanko minä heidät, isäni, surmaanko heidät?" **22**
Hän sanoi: "Älä surmaa. Surmaatko sinä ne, jotka otat vangiksi
miekallasi ja jousellasi? Pane heidän eteensä ruokaa ja juomaa
heidän syödä ja juoda; menkööt sitten takaisin herransa luo." **23**
Niin tämä valmisti heille suuren aterian, ja kun he olivat syöneet
ja juoneet, päästi hän heidät menemään; ja he menivät herransa

luo. Eikä aramilaisia partiojoukkoja sitten enää tullut Israelin
maahan. **24** Sen jälkeen Benhadad, Aramin kuningas, kokosi
kaiken sotajoukkonsa ja tuli ja piiritti Samarian. **25** Silloin syntyi
Samariassa, heidän piirittäessään sitä, suuri nälänhätä, niin
että aasinpää maksoi kahdeksankymmentä hopeasekeliä ja
neljännes kab-mittaa kyyhkysensontaa viisi hopeasekeliä. **26** Ja
kun Israelin kuningas käveli muurin päällä, huusi muuan vaimo
hänelle ja sanoi: "Auta, herrani, kuningas". **27** Hän vastasi:
"Jollei Herra auta sinua, niin mistä minä hankin sinulle apua?
Puimatantereeltako vai viinikuurnasta?" **28** Ja kuningas sanoi
hänelle: "Mikä sinun on?" Hän vastasi: "Tämä vaimo sanoi
minulle: 'Anna tänne poikasi, syödäksemme hänet tänä päivänä,
niin syömme huomenna minun poikani'. **29** Ja me keitimme
minun poikani ja söimme hänet. Ja minä sanoin toisena päivänä
hänelle: 'Anna tänne poikasi, syödäksemme hänet'. Mutta hän
piilotti poikansa." **30** Kun kuningas kuuli vaimon sanat, repäisi
hän vaatteensa, kävellessään muurin päällä. Niin kansa näki, että
hänellä oli vaatteiden alla säkki, paljaalla iholla. **31** Ja hän sanoi:
"Jumala rangaiskoon minua nyt ja vasta, jos Elisan, Saafatin
pojan, pää tänä päivänä jää hänen hartioilleen". **32** Elisa istui
talossaan, ja vanhimmat istuivat hänen tykönänsä. Ja kuningas
oli lähettänyt miehen edellänsä. Mutta ennenkuin sanansaattaja
tuli hänen luokseen, sanoi hän vanhimmille: "Näettekö, kuinka se
murhamiehen poika lähettää hakkaamaan minulta päätä poikki?
Mutta kun sanansaattaja tulee, katsokaa, että suljette oven ja
pidätte oven kiinni häneltä. Eivätkö jo kuulu hänen herransa
askeleet hänen jäljessään?" **33** Hänen vielä puhuessaan heidän
kanssansa, tuli sanansaattaja hänen luokseen ja sanoi: "Katso,

tämä onnettomuus tulee Herralta; mitä minä enää odottaisin
Herraa?"

7 Mutta Elisa vastasi: "Kuulkaa Herran sana; näin sanoo Herra:
Huomenna tähän aikaan maksaa Samarian portissa sea-mitta
lestyjä jauhoja sekelin ja kaksi sea-mittaa ohria sekelin". **2** Niin
vaunusoturi, jonka käsivarteen kuningas nojasi, vastasi Jumalan
miehelle ja sanoi: "Katso, vaikka Herra tekisi akkunat taivaaseen,
kuinka voisi tämä tapahtua?" Hän sanoi: "Sinä olet näkevä sen
omin silmin, mutta syödä siitä et saa". **3** Ja kaupungin portin
oven edustalla oleskeli neljä pitalitautista miestä. He sanoivat
toisillensa: "Mitä me istumme tässä, kunnes kuolemme? **4**
Jos päätämme mennä kaupunkiin, jossa on nälänhätä, niin
me kuolemme. Jos jäämme tähän, niin me kuolemme. Tulkaa,
siirtykäämme nyt aramilaisten leiriin. Jos he jättävät meidät
eloon, niin me jäämme eloon; jos he surmaavat meidät, niin
me kuolemme." **5** Niin he nousivat hämärissä mennäkseen
aramilaisten leiriin. Kun he tulivat aramilaisten leirin laitaan, niin
katso: siellä ei ollut ketään. **6** Sillä Herra oli antanut aramilaisten
sotajoukon kuulla sotavaunujen, hevosten ja suuren sotajoukon
töminää; ja niin he olivat sanoneet toisilleen: "Katso, Israelin
kuningas on palkannut meitä vastaan heettiläisten kuninkaat
ja egyptiläisten kuninkaat, että nämä hyökkäisivät meidän
kimppuumme". **7** Niin he olivat lähteneet liikkeelle ja paenneet
hämärissä ja jättäneet telttansa, hevosensa, aasinsa ja leirinsä,
niinkuin se oli; he olivat paenneet pelastaakseen henkensä. **8**
Tultuaan leirin laitaan pitalitautiset menivät erääseen telttaan,
söivät ja joivat, ottivat sieltä hopeata ja kultaa ja vaatteita, menivät
pois ja kätkivät ne. Sitten he tulivat takaisin ja menivät toiseen
telttaan ja ottivat sieltä saalista ja menivät pois ja kätkivät sen.

9 Mutta sitten he sanoivat toisilleen: "Emme tee oikein. Tämä
päivä on hyvän sanoman päivä. Jos olemme vaiti ja odotamme
aamun valkenemiseen asti, niin me joudumme syyllisiksi. Tulkaa,
menkäämme nyt ilmoittamaan tämä kuninkaan linnaan." **10**
Niin he tulivat ja kutsuivat kaupungin portinvartijat ja ilmoittivat
heille sanoen: "Me tulimme aramilaisten leiriin, ja katso, siellä ei
ollut ketään eikä kuulunut ihmisääntä; siellä oli vain hevosia ja
aaseja kytkettyinä kiinni, ja teltat olivat, niinkuin olivat olleet". **11**
Portinvartijat huusivat ja ilmoittivat tämän kuninkaan linnaan.
12 Silloin kuningas nousi yöllä ja sanoi palvelijoilleen: "Minä
sanon teille, minkä aramilaiset meille tekevät. He tietävät meidän
kärsivän nälkää, ja sentähden he ovat poistuneet leiristä ja
piiloutuneet kedolle, ajatellen: kun ne lähtevät kaupungista, niin
me otamme heidät elävinä kiinni ja menemme kaupunkiin." **13**
Mutta eräs hänen palvelijoistaan vastasi ja sanoi: "Otettakoon
viisi tähteeksi jääneistä hevosista, jotka ovat vielä täällä jäljellä-
niidenhän käy kuitenkin samoin kuin kaiken Israelin joukon,
joka on täällä jäljellä, ja samoin kuin kaiken Israelin joukon,
joka on hukkunut-ja lähettäkäämme katsomaan". **14** Niin he
ottivat kahdet sotavaunut hevosineen, ja kuningas lähetti ne
aramilaisten sotajoukon jälkeen, sanoen: "Menkää ja katsokaa".
15 He menivät heidän jälkeensä aina Jordanille asti; ja katso:
koko tie oli täynnä vaatteita ja aseita, jotka aramilaiset olivat
heittäneet pois rientäessään pakoon. Niin sanansaattajat tulivat
takaisin ja ilmoittivat sen kuninkaalle. **16** Silloin kansa lähti ja
ryösti aramilaisten leirin. Ja niin sea-mitta lestyjä jauhoja maksoi
sekelin ja kaksi sea-mittaa ohria sekelin, Herran sanan mukaan.
17 Kuningas oli asettanut sen vaunusoturin, jonka käsivarteen
hän nojasi, porttiin valvomaan järjestystä. Mutta kansa tallasi

hänet kuoliaaksi portissa, niinkuin Jumalan mies oli puhunut,
silloin kun kuningas tuli hänen luoksensa. **18** Sillä kun Jumalan
mies oli puhunut kuninkaalle näin: "Huomenna tähän aikaan
maksaa kaksi sea-mittaa ohria Samarian portissa sekelin ja
sea-mitta lestyjä jauhoja sekelin", **19** oli vaunusoturi vastannut
Jumalan miehelle ja sanonut: "Katso, vaikka Herra tekisi akkunat
taivaaseen, kuinka tämä voisi tapahtua?" Silloin hän oli sanonut:
"Sinä olet näkevä sen omin silmin, mutta syödä siitä et saa". **20**
Ja niin hänen myös kävi: kansa tallasi hänet kuoliaaksi portissa.

8 Ja Elisa puhui vaimolle, jonka pojan hän oli palauttanut
henkiin, ja sanoi: "Nouse ja lähde, sinä ja sinun perheesi,
asumaan muukalaisena, missä vain voit asua, sillä Herra on
käskenyt nälänhädän tulla, ja se myös tulee maahan seitsemäksi
vuodeksi". **2** Niin vaimo nousi ja teki Jumalan miehen sanan
mukaan: hän lähti ja asui perheinensä muukalaisena filistealaisten
maassa seitsemän vuotta. **3** Mutta niiden seitsemän vuoden
kuluttua vaimo palasi filistealaisten maasta; ja hän tuli anomaan
kuninkaalta taloansa ja peltoansa. **4** Ja kuningas puhutteli
juuri Geehasia, Jumalan miehen palvelijaa, ja sanoi: "Kerro
minulle kaikki ne suuret teot, jotka Elisa on tehnyt". **5** Juuri
kun hän kertoi kuninkaalle, kuinka Elisa oli palauttanut kuolleen
henkiin, tuli vaimo, jonka pojan hän oli palauttanut henkiin,
anomaan kuninkaalta taloansa ja peltoansa. Silloin Geehasi
sanoi: "Herrani, kuningas, tämä on se vaimo; ja tämä on se
poika, jonka Elisa palautti henkiin". **6** Ja kuningas kyseli vaimolta,
ja tämä kertoi sen hänelle. Niin kuningas antoi hänen mukaansa
hoviherran ja sanoi: "Toimita tälle takaisin kaikki, mikä on hänen
omaansa, ja lisäksi kaikki pellon sadot siitä päivästä alkaen, jona
hän jätti maan, aina tähän asti". **7** Ja Elisa tuli Damaskoon. Ja

Aramin kuningas Benhadad oli sairaana. Kun hänelle ilmoitettiin:
"Jumalan mies on tullut tänne", **8** sanoi kuningas Hasaelille:
"Ota mukaasi lahja ja mene Jumalan miestä vastaan ja kysy
hänen kauttansa Herralta: 'Toivunko minä tästä taudista?'" **9** Ja
Hasael meni häntä vastaan ja otti mukaansa lahjaksi kaikkea,
mitä Damaskossa oli parasta, neljäkymmentä kamelinkuormaa.
Ja hän tuli ja astui hänen eteensä ja sanoi: "Poikasi Benhadad,
Aramin kuningas, lähetti minut sinun luoksesi ja käski kysyä:
'Toivunko minä tästä taudista?'" **10** Elisa sanoi: "Mene ja sano
hänelle: 'Toivut'. Mutta Herra on ilmoittanut minulle, että hänen on
kuoltava." **11** Ja hän tuijotti eteensä kauan ja liikahtamatta; sitten
Jumalan mies alkoi itkeä. **12** Niin Hasael sanoi: "Minkätähden
herrani itkee?" Hän vastasi: "Sentähden, että minä tiedän,
kuinka paljon pahaa sinä olet tekevä israelilaisille: sinä pistät
heidän varustetut kaupunkinsa tuleen, sinä surmaat miekalla
heidän valiomiehensä, sinä murskaat heidän pienet lapsensa ja
halkaiset heidän raskaat vaimonsa". **13** Hasael sanoi: "Mikä
on palvelijasi, tällainen koira, tekemään näitä suuria asioita?"
Elisa vastasi: "Herra on ilmoittanut minulle, että sinusta on
tuleva Aramin kuningas". **14** Niin hän meni Elisan tyköä, ja
kun hän tuli herransa tykö, kysyi tämä häneltä: "Mitä Elisa
sanoi sinulle?" Hän vastasi: "Hän sanoi minulle, että sinä
toivut". **15** Mutta seuraavana päivänä hän otti peitteen ja
kastoi sen veteen ja levitti sen hänen kasvoillensa; niin hän
kuoli. Ja Hasael tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. **16** Israelin
kuninkaan Jooramin, Ahabin pojan, viidentenä hallitusvuotena
tuli Jooram, Juudan kuninkaan Joosafatin poika, kuninkaaksi.
17 Hän oli kolmenkymmenen kahden vuoden vanha tullessaan
kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kahdeksan vuotta.

18 Mutta hän vaelsi Israelin kuningasten tietä, niinkuin Ahabin
suku oli tehnyt, sillä hänellä oli puolisona Ahabin tytär. Ja
niin hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä. **19** Mutta
palvelijansa Daavidin tähden Herra ei tahtonut tuhota Juudaa,
koska hän oli luvannut antaa hänelle ja hänen pojilleen lampun
ainiaaksi. **20** Hänen aikanaan edomilaiset luopuivat Juudan
vallanalaisuudesta ja asettivat itsellensä kuninkaan. **21** Ja
Jooram lähti Saairiin kaikkine sotavaunuinensa. Ja hän nousi
yöllä ja voitti edomilaiset, jotka olivat saartaneet hänet, sekä
sotavaunujen päälliköt. Mutta väki pakeni majoillensa; **22** ja
edomilaiset luopuivat Juudan vallanalaisuudesta; niin aina tähän
päivään asti. Siihen aikaan luopui myös Libna. **23** Mitä muuta
on kerrottavaa Jooramista ja kaikesta, mitä hän teki, se on
kirjoitettuna Juudan kuningasten aikakirjassa. **24** Sitten Jooram
meni lepoon isiensä tykö, ja hänet haudattiin isiensä viereen
Daavidin kaupunkiin. Ja hänen poikansa Ahasja tuli kuninkaaksi
hänen sijaansa. **25** Israelin kuninkaan Jooramin, Ahabin pojan,
kahdentenatoista hallitusvuotena tuli Ahasja, Juudan kuninkaan
Jooramin poika, kuninkaaksi. **26** Ja Ahasja oli kahdenkymmenen
kahden vuoden vanha tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi
Jerusalemissa vuoden. Hänen äitinsä oli nimeltään Atalja,
Israelin kuninkaan Omrin tytär. **27** Ahasja vaelsi Ahabin suvun
tietä ja teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, samoin kuin
Ahabin suku; sillä hän oli lankoutunut Ahabin suvun kanssa.
28 Ja hän lähti Jooramin, Ahabin pojan, kanssa sotimaan
Hasaelia, Aramin kuningasta, vastaan Gileadin Raamotiin; mutta
aramilaiset haavoittivat Jooramin. **29** Niin kuningas Jooram tuli
takaisin parantuakseen Jisreelissä haavoista, joita aramilaiset
olivat iskeneet häneen Raamassa hänen taistellessaan Hasaelia,

Aramin kuningasta, vastaan. Ja Ahasja, Jooramin poika, Juudan
kuningas, tuli Jisreeliin katsomaan Jooramia, Ahabin poikaa,
koska tämä oli sairas.

9 Profeetta Elisa kutsui erään profeetanoppilaan ja sanoi
hänelle: "Vyötä kupeesi ja ota tämä öljyastia mukaasi ja mene
Gileadin Raamotiin. **2** Ja tultuasi sinne hae sieltä käsiisi Jeehu,
Joosafatin poika, Nimsin pojanpoika; mene sisään, käske hänen
nousta toveriensa keskeltä ja vie hänet sisimpään huoneeseen.
3 Ota sitten öljyastia, vuodata öljyä hänen päähänsä ja sano:
'Näin sanoo Herra: Minä olen voidellut sinut Israelin kuninkaaksi'.
Avaa sitten ovi ja pakene viivyttelemättä." **4** Niin nuorukainen,
profeetan palvelija, meni Gileadin Raamotiin. **5** Ja kun hän
tuli sinne, niin katso: sotaväen päälliköt istuivat siellä. Niin hän
sanoi: "Minulla on asiaa sinulle, päällikkö". Jeehu kysyi: "Kenelle
meistä kaikista?" Hän vastasi: "Sinulle itsellesi, päällikkö". **6**
Silloin tämä nousi ja meni sisälle huoneeseen; ja hän vuodatti
öljyä tämän päähän ja sanoi hänelle: "Näin sanoo Herra, Israelin
Jumala: Minä olen voidellut sinut Herran kansan, Israelin,
kuninkaaksi. **7** Ja sinä olet surmaava herrasi Ahabin suvun;
sillä minä kostan Iisebelille palvelijaini, profeettain, veren ja
kaikkien Herran palvelijain veren. **8** Ja koko Ahabin suku on
hukkuva: minä hävitän Israelista Ahabin miespuoliset jälkeläiset,
kaikki tyynni. **9** Ja minä teen Ahabin suvulle saman, minkä
Jerobeamin, Nebatin pojan, suvulle ja saman, minkä Baesan,
Ahian pojan, suvulle. **10** Ja koirat syövät Iisebelin Jisreelin
vainiolla, eikä kukaan ole hautaava häntä." Sitten hän avasi
oven ja pakeni. **11** Kun Jeehu tuli ulos herransa palvelijain luo,
kysyttiin häneltä: "Onko kaikki hyvin? Miksi tuo hullu kävi sinun
luonasi?" Hän vastasi heille: "Tehän tunnette sen miehen ja

hänen puheensa". **12** Mutta he sanoivat: "Valhetta! Sano meille
totuus." Hän sanoi: "Niin ja niin hän puhui minulle ja sanoi: 'Näin
sanoo Herra: Minä olen voidellut sinut Israelin kuninkaaksi'". **13**
Silloin he ottivat kiiruusti kukin vaatteensa ja panivat ne hänen
allensa paljaille portaille; ja he puhalsivat pasunaan ja huusivat:
"Jeehu on tullut kuninkaaksi". **14** Niin Jeehu, Joosafatin poika,
Nimsin pojanpoika, teki salaliiton Jooramia vastaan. Jooram oli
ollut kaiken Israelin kanssa puolustamassa Gileadin Raamotia
Hasaelia, Aramin kuningasta, vastaan. **15** Mutta kuningas
Jooram oli tullut takaisin parantuakseen Jisreelissä haavoista,
joita aramilaiset olivat iskeneet häneen hänen taistellessaan
Hasaelia, Aramin kuningasta, vastaan. Ja Jeehu sanoi: "Jos se
teille kelpaa, niin älkää päästäkö pakoon kaupungista ketään,
joka menisi ilmoittamaan tätä Jisreeliin". **16** Sitten Jeehu nousi
vaunuihinsa ja lähti Jisreeliin, sillä Jooram makasi siellä; ja
Ahasja, Juudan kuningas, oli tullut sinne katsomaan Jooramia.
17 Mutta tähystäjä seisoi Jisreelin tornissa, ja kun hän näki
Jeehun joukon tulevan, sanoi hän: "Minä näen väkijoukon".
Niin Jooram sanoi: "Otettakoon ratsumies ja lähetettäköön
heitä vastaan kysymään, onko kaikki hyvin". **18** Ja ratsumies
lähti häntä vastaan ja sanoi: "Näin kysyy kuningas: 'Onko
kaikki hyvin?'" Jeehu vastasi: "Mitä se sinua liikuttaa, onko
hyvin? Käänny ja seuraa minua." Niin tähystäjä ilmoitti sanoen:
"Sanansaattaja on tullut heidän luoksensa, mutta ei palaa".
19 Silloin hän lähetti toisen ratsumiehen. Kun tämä oli tullut
heidän luoksensa, sanoi hän: "Näin kysyy kuningas: 'Onko
kaikki hyvin?' Jeehu vastasi: "Mitä se sinua liikuttaa, onko
hyvin? Käänny ja seuraa minua." **20** Niin tähystäjä ilmoitti
sanoen: "Hän on tullut heidän luoksensa, mutta ei palaa. Ja

ajo on aivan kuin Jeehun, Nimsin pojan, ajoa; sillä hän ajaa
niinkuin hurja." **21** Silloin Jooram sanoi: "Valjastettakoon!" Ja he
valjastivat hänen sotavaununsa. Niin Jooram, Israelin kuningas,
ja Ahasja, Juudan kuningas, lähtivät kumpikin sotavaunuissansa
ja menivät Jeehua vastaan. He kohtasivat hänet jisreeliläisen
Naabotin maapalstalla. **22** Kun Jooram näki Jeehun, kysyi
hän: "Onko kaikki hyvin, Jeehu?" Tämä vastasi: "Kuinka kaikki
voisi olla hyvin, kun sinun äitisi Iisebelin haureus ja hänen
monet velhoutensa yhä vielä jatkuvat?" **23** Silloin Jooram käänsi
vaununsa ja pakeni, huutaen Ahasjalle: "Kavallus, Ahasja!"
24 Mutta Jeehu sieppasi jousen käteensä ja ampui Jooramia
hartioiden väliin, niin että nuoli meni sydämen lävitse, ja hän
vaipui vaunuihinsa. **25** Sitten hän sanoi Bidkarille, vaunusoturille:
"Ota hänet ja heitä jisreeliläisen Naabotin maapalstalle; sillä
muistathan, että Herra meidän ratsastaessamme rinnakkain
hänen isänsä Ahabin jäljessä lausui hänestä tämän ennustuksen:
26 'Totisesti, minä näin eilen Naabotin ja hänen poikiensa veren,
sanoo Herra; ja minä olen juuri tällä maapalstalla kostava sinulle,
sanoo Herra'. Ota siis hänet ja heitä tälle maapalstalle, Herran
sanan mukaan." **27** Kun Ahasja, Juudan kuningas, sen näki,
pakeni hän Beet-Gaaniin päin. Mutta Jeehu ajoi häntä takaa
ja sanoi: "Ampukaa hänetkin vaunuihinsa". Ja he ampuivat
häntä Guurin solassa, joka on Jibleamin luona; mutta hän
pakeni Megiddoon ja kuoli siellä. **28** Ja hänen palvelijansa veivät
hänet vaunuissa Jerusalemiin ja hautasivat hänet hänen omaan
hautaansa, hänen isiensä viereen, Daavidin kaupunkiin. **29**
Ahasja oli tullut Juudan kuninkaaksi Jooramin, Ahabin pojan,
yhdentenätoista hallitusvuotena. **30** Sitten Jeehu tuli Jisreeliin.
Kun Iisebel kuuli sen, maalasi hän ihomaalilla silmäluomensa,

koristeli päänsä ja katseli ulos akkunasta. **31** Ja kun Jeehu tuli
portista sisään, kysyi Iisebel: "Kävikö hyvin Simrille, herransa
murhaajalle?" **32** Hän käänsi kasvonsa akkunaa kohti ja sanoi:
"Kuka on minun puolellani? Kuka?" Niin pari kolme hoviherraa
katsoi alas häneen. **33** Jeehu sanoi: "Syöskää hänet alas".
Ja he syöksivät hänet alas, niin että hänen vertansa pirskui
seinään ja hevosiin; ja nämä tallasivat hänet jalkoihinsa. **34**
Sitten Jeehu meni sisään, söi ja joi. Ja hän sanoi: "Korjatkaa se
kirottu ja haudatkaa hänet, sillä onhan hän kuninkaan tytär". **35**
Mutta kun he menivät hautaamaan häntä, eivät he löytäneet
hänestä muuta kuin pääkallon, jalat ja kädet. **36** Ja he tulivat
takaisin ja ilmoittivat sen Jeehulle. Niin hän sanoi: "Tässä on
toteutunut Herran sana, jonka hän puhui palvelijansa tisbeläisen
Elian kautta: 'Jisreelin vainiolla koirat syövät Iisebelin lihan; **37** ja
Iisebelin ruumis on oleva niinkuin pellon lanta Jisreelin vainiolla,
niin ettei voida sanoa: Tämä on Iisebel'".

10 Mutta Ahabilla oli seitsemänkymmentä poikaa Samariassa.
Ja Jeehu kirjoitti kirjeet ja lähetti ne Samariaan, Jisreelin
päämiehille, vanhimmille ja Ahabin poikien holhoojille; hän
kirjoitti näin: **2** "Kun tämä kirje tulee teille, joiden hallussa
herranne pojat ovat ja joiden hallussa ovat sotavaunut, hevoset,
varustettu kaupunki ja aseet, **3** niin valitkaa herranne pojista
paras ja oikeamielisin ja asettakaa hänet isänsä valtaistuimelle
ja sotikaa herranne suvun puolesta". **4** Mutta he peljästyivät
kovin ja sanoivat: "Katso, ne kaksi kuningasta eivät kestäneet
hänen edessään, kuinka me kestäisimme?" **5** Niin linnan
päällikkö ja kaupungin päällikkö sekä vanhimmat ja holhoojat
lähettivät Jeehulle sanan: "Me olemme sinun palvelijoitasi; me
teemme kaiken, mitä sinä meille määräät. Emme me tee ketään

kuninkaaksi; tee, mitä tahdot." **6** Silloin hän kirjoitti heille toisen
kirjeen, näin kuuluvan: "Jos te olette minun puolellani ja kuulette
minua, niin ottakaa herranne poikien päät ja tulkaa huomenna
tähän aikaan minun luokseni Jisreeliin". Ne seitsemänkymmentä
kuninkaan poikaa asuivat näet kaupungin ylimysten luona, jotka
heitä kasvattivat. **7** Kun kirje tuli heille, ottivat he kuninkaan
pojat ja tappoivat heidät, seitsemänkymmentä miestä, panivat
heidän päänsä koreihin ja lähettivät ne Jeehulle Jisreeliin.
8 Ja sanansaattaja tuli ja ilmoitti hänelle sanoen: "He ovat
tuoneet kuninkaan poikien päät". Hän sanoi: "Pankaa ne kahteen
roukkioon portin oven edustalle huomiseen saakka". **9** Ja
aamulla hän meni ulos, asettui siihen ja sanoi kaikelle kansalle:
"Te olette syyttömät. Katso, minä olen tehnyt salaliiton herraani
vastaan ja tappanut hänet; mutta kuka on surmannut kaikki
nämä? **10** Tietäkää siis, ettei ainoakaan Herran sana, jonka
Herra on puhunut Ahabin sukua vastaan, varise maahan. Herra
on tehnyt, minkä hän on puhunut palvelijansa Elian kautta."
11 Sitten Jeehu surmasi kaikki, jotka olivat Ahabin suvusta
jäljellä Jisreelissä, sekä kaikki hänen ylimyksensä, uskottunsa
ja pappinsa, päästämättä pakoon ainoatakaan. **12** Sitten hän
nousi ja lähti Samariaan; mutta tullessaan paimenten Beet-
Eekediin, joka on tien varrella, **13** Jeehu kohtasi Ahasjan, Juudan
kuninkaan, veljet ja kysyi: "Keitä te olette?" He vastasivat: "Me
olemme Ahasjan veljiä ja menemme tervehtimään kuninkaan
poikia ja kuninkaan äidin poikia". **14** Hän sanoi: "Ottakaa nämä
elävinä kiinni". Ja he ottivat heidät elävinä kiinni ja tappoivat
heidät ja heittivät Beet-Eekedin vesisäiliöön, neljäkymmentä
kaksi miestä. Hän ei jättänyt heistä eloon ainoatakaan. **15**
Kun hän sitten lähti sieltä, kohtasi hän Joonadabin, Reekabin

pojan, joka tuli häntä vastaan. Ja hän tervehti häntä ja sanoi
hänelle: "Onko sinun sydämesi yhtä vilpitön minua kohtaan,
kuin minun sydämeni on sinua kohtaan?" Joonadab vastasi:
"On". -"Jos niin on, niin lyö kättä minun kanssani." Ja hän löi
kättä, ja hän otti hänet vaunuihinsa. **16** Ja hän sanoi: "Tule
minun kanssani katsomaan minun kiivailuani Herran puolesta".
Niin hän sai ajaa hänen vaunuissansa. **17** Tultuaan Samariaan
hän surmasi kaikki, jotka olivat Ahabin jälkeläisistä jäljellä
Samariassa, kunnes hän oli hävittänyt hänen sukunsa, Herran
sanan mukaan, jonka Herra oli puhunut Elialle. **18** Sitten Jeehu
kokosi kaiken kansan ja sanoi heille: "Ahab on palvellut Baalia
vähän; Jeehu on palveleva häntä paljon. **19** Kutsukaa nyt minun
luokseni kaikki Baalin profeetat, kaikki hänen palvelijansa ja
kaikki hänen pappinsa, älköönkä kukaan jääkö pois; sillä minä
aion uhrata suuret uhrit Baalille. Eloon ei jää kukaan, joka
jää pois." Mutta Jeehu menetteli kavalasti, tuhotakseen Baalin
palvelijat. **20** Niin Jeehu sanoi: "Kuuluttakaa pyhä juhlakokous
Baalin kunniaksi". Ja se kutsuttiin koolle. **21** Ja Jeehu lähetti
sanan kaikkeen Israeliin, ja kaikki Baalin palvelijat tulivat; ei
yksikään jäänyt tulematta. Niin he menivät Baalin temppeliin,
ja Baalin temppeli täyttyi ääriään myöten. **22** Ja hän sanoi
vaatekammion hoitajalle: "Tuo puvut kaikille Baalin palvelijoille".
Ja tämä toi heille puvut. **23** Kun Jeehu Joonadabin, Reekabin
pojan, kanssa tuli Baalin temppeliin, sanoi hän Baalin palvelijoille:
"Tutkikaa ja katsokaa, ettei täällä teidän joukossanne ole ketään
Herran palvelijaa, vaan ainoastaan Baalin palvelijoita". **24** Sitten
he menivät uhraamaan teurasuhreja ja polttouhreja. Mutta
Jeehu oli asettanut ulkopuolelle kahdeksankymmentä miestä ja
sanonut: "Jos kuka päästää pakoon yhdenkään niistä miehistä,

jotka minä tuon teidän käsiinne, menee henki hengestä". **25** Ja
päätettyänsä polttouhrin uhraamisen sanoi Jeehu henkivartijoille
ja vaunusotureille: "Menkää sisään ja surmatkaa heidät; älköön
yksikään pääskö ulos". Niin he surmasivat heidät miekan terällä,
ja henkivartijat ja vaunusoturit heittivät ulos heidän ruumiinsa.
Sitten he menivät Baalin temppelilinnaan **26** ja toivat ulos
Baalin temppelin patsaat ja polttivat ne, **27** ja he kukistivat
Baalin patsaan. He hävittivät Baalin temppelin ja tekivät siitä
käymälöitä; niin aina tähän päivään asti. **28** Näin Jeehu hävitti
Baalin Israelista. **29** Mutta Jerobeamin, Nebatin pojan, synneistä,
joilla hän oli saattanut Israelin tekemään syntiä, Beetelissä
ja Daanissa olevista kultavasikoista, Jeehu ei luopunut. **30**
Niin Herra sanoi Jeehulle: "Koska olet hyvin toimittanut sen,
mikä oli oikein minun silmissäni, ja koska teit Ahabin suvulle
aivan minun mieleni mukaan, niin istukoot sinun poikasi Israelin
valtaistuimella neljänteen polveen". **31** Mutta Jeehu ei vaeltanut
tarkoin, kaikesta sydämestänsä, Herran, Israelin Jumalan, lain
mukaan; hän ei luopunut Jerobeamin synneistä, joilla tämä oli
saattanut Israelin tekemään syntiä. **32** Niihin aikoihin Herra rupesi
lohkomaan Israelia, sillä Hasael voitti heidät kaikkialla Israelin
raja-alueella **33** ja valloitti Jordanista auringonnousuun päin
koko Gileadin maan, gaadilaiset, ruubenilaiset ja manasselaiset,
alkaen Aroerista, joka on Arnon-joen rannalla-sekä Gileadin että
Baasanin. **34** Mitä muuta on kerrottavaa Jeehusta ja kaikesta,
mitä hän teki, ja kaikista hänen urotöistänsä, se on kirjoitettuna
Israelin kuningasten aikakirjassa. **35** Sitten Jeehu meni lepoon
isiensä tykö, ja hänet haudattiin Samariaan. Ja hänen poikansa
Jooahas tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. **36** Ja aika, jonka

Jeehu hallitsi Israelia Samariassa, oli kaksikymmentä kahdeksan
vuotta.

11 Kun Atalja, Ahasjan äiti, näki, että hänen poikansa oli
kuollut, nousi hän ja tuhosi koko kuningassuvun. **2** Mutta
kuningas Jooramin tytär Jooseba, Ahasjan sisar, otti surmattavien
kuninkaan poikien joukosta Ahasjan pojan Jooaan ja vei hänet ja
hänen imettäjänsä salaa makuuhuoneeseen. Täällä pidettiin
Jooasta kätkettynä Ataljalta, niin ettei hän tullut surmatuksi. **3**
Sitten poika oli Jooseban luona Herran temppeliin piilotettuna
kuusi vuotta, Ataljan hallitessa maata. **4** Mutta seitsemäntenä
vuotena Joojada lähetti hakemaan kaarilaisten ja henkivartijain
sadanpäämiehiä ja tuotti heidät luoksensa Herran temppeliin. Ja
sittenkuin hän oli tehnyt liiton heidän kanssansa ja vannottanut
heidät siellä Herran temppelissä, näytti hän heille kuninkaan
pojan. **5** Sitten hän käski heitä sanoen: "Tehkää näin: kolmas
osa teistä, joiden on mentävä vartionpitoon sapattina, vartioikoon
kuninkaan palatsia, **6** kolmas osa olkoon sivuportilla ja kolmas
osa henkivartijain takana olevalla portilla; vartioikaa palatsia,
kukin vuorollanne. **7** Mutta kaksi muuta teidän osastoanne,
kaikki, jotka pääsevät vartionpidosta sapattina, vartioikoot
Herran temppeliä, kuninkaan luona. **8** Asettukaa kuninkaan
ympärille, kullakin ase kädessä; ja joka tunkeutuu rivien läpi,
se surmattakoon. Näin olkaa kuninkaan luona, menköön hän
ulos tai sisään." **9** Sadanpäämiehet tekivät, aivan niinkuin pappi
Joojada oli heitä käskenyt: kukin heistä otti miehensä, sekä ne,
joiden oli mentävä vartionpitoon sapattina, että ne, jotka pääsivät
vartionpidosta sapattina, ja he tulivat pappi Joojadan luo. **10** Ja
pappi antoi sadanpäämiehille keihäät ja varustukset, jotka olivat
olleet kuningas Daavidin omat ja olivat Herran temppelissä.

11 Ja henkivartijat asettuivat, kullakin ase kädessä, temppelin
eteläsivulta aina sen pohjoissivulle saakka, päin alttaria ja
temppeliä, kuninkaan ympärille. **12** Sitten hän toi kuninkaan
pojan esille, pani hänen päähänsä kruunun ja antoi hänelle lain
kirjan, ja he tekivät hänet kuninkaaksi ja voitelivat hänet; ja he
paukuttivat käsiänsä ja huusivat: "Eläköön kuningas!" **13** Kun
Atalja kuuli henkivartijain ja kansan huudon, meni hän kansan
luo Herran temppeliin. **14** Hän näki kuninkaan seisovan pylvään
vieressä, niinkuin tapa oli, ja päälliköt ja torvensoittajat kuninkaan
luona, ja kaiken maan kansan, joka riemuitsi ja puhalsi torviin.
Silloin Atalja repäisi vaatteensa ja huusi: "Kapina! Kapina!" **15**
Mutta pappi Joojada käski sadanpäämiehiä, sotajoukon johtajia,
ja sanoi heille: "Viekää hänet pois rivien välitse, ja joka yrittää
seurata häntä, se surmatkaa miekalla". Sillä pappi oli sanonut:
"Älköön häntä surmattako Herran temppelissä". **16** Niin he
kävivät häneen käsiksi, ja kun hän oli tullut tielle, jota myöten
hevosia kuljetettiin kuninkaan palatsiin, surmattiin hänet siellä.
17 Ja Joojada teki liiton Herran, kuninkaan ja kansan kesken,
että he olisivat Herran kansa; niin myös kuninkaan ja kansan
kesken. **18** Sitten kaikki maan kansa meni Baalin temppeliin, ja
he hävittivät sen. Sen alttarit ja kuvat he löivät aivan murskaksi
ja tappoivat alttarien edessä Mattanin, Baalin papin. Sitten pappi
asetti vartijat vartioimaan Herran temppeliä. **19** Ja hän otti
mukaansa sadanpäämiehet sekä kaarilaiset ja henkivartijat ja
kaiken maan kansan, ja he veivät kuninkaan Herran temppelistä
ja tulivat henkivartijain portin kautta kuninkaan linnaan, ja hän
istui kuninkaalliselle valtaistuimelle. **20** Ja kaikki maan kansa
iloitsi, ja kaupunki pysyi rauhallisena. Mutta Ataljan he surmasivat

miekalla kuninkaan linnassa. **21** Jooas oli seitsemän vuoden
vanha tullessaan kuninkaaksi.

12 Jeehun seitsemäntenä hallitusvuotena tuli Jooas
kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa neljäkymmentä vuotta.
Hänen äitinsä oli nimeltään Sibja Beersebasta. **2** Ja Jooas
teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä, niin kauan kuin hän
eli, sillä pappi Joojada oli opettanut häntä. **3** Kuitenkaan eivät
uhrikukkulat hävinneet, vaan kansa uhrasi ja suitsutti yhä
edelleen uhrikukkuloilla. **4** Ja Jooas sanoi papeille: "Kaiken
rahan, joka pyhinä lahjoina tuodaan Herran temppeliin, käyvän
rahan, kaiken arvion mukaan suoritettavan henkilörahan ja
kaiken rahan, jonka joku sydämensä vaatimuksesta tuo Herran
temppeliin, **5** sen ottakoot papit itselleen, kukin tuttavaltaan;
mutta heidän on niillä korjattava, mitä on rappeutunutta Herran
temppelissä, missä vain jotakin rappeutunutta on". **6** Mutta
vielä kuningas Jooaan kahdentenakymmenentenä kolmantena
hallitusvuotena eivät papit olleet korjanneet mitään, mikä
temppelissä oli rappeutunutta. **7** Silloin kuningas Jooas kutsui
pappi Joojadan ja muut papit ja sanoi heille: "Miksi te ette
ole korjanneet mitään, mikä temppelissä on rappeutunutta?
Nyt te ette enää saa ottaa rahaa tuttaviltanne, vaan teidän on
annettava se siihen, mikä temppelissä on rappeutunutta." **8** Ja
papit suostuivat siihen, etteivät ottaisi rahaa kansalta, mutta
eivät myöskään korjaisi sitä, mikä temppelissä oli rappeutunutta.
9 Mutta pappi Joojada otti arkun ja kaivoi reiän sen kanteen
ja asetti sen alttarin ääreen, oikealle puolelle, kun mennään
Herran temppeliin. Ja papit, jotka vartioivat ovea, panivat siihen
kaiken rahan, mikä Herran temppeliin tuotiin. **10** Kun he näkivät,
että arkussa oli paljon rahaa, meni kuninkaan kirjuri sinne

ylimmäisen papin kanssa, ja he sitoivat yhteen ja laskivat rahat,
jotka olivat Herran temppelissä. **11** Sitten annettiin punnitut rahat
työnteettäjille, jotka oli pantu valvomaan töitä Herran temppelissä;
ja he maksoivat niillä puusepät ja rakentajat, jotka tekivät
työtä Herran temppelissä, **12** ynnä muurarit ja kivenhakkaajat,
niin myös puutavarat ja hakatut kivet, jotka oli ostettava sen
korjaamiseksi, mikä Herran temppelissä oli rappeutunutta, kaikki
temppelin korjausmenot. **13** Ei kuitenkaan teetetty Herran
temppeliin hopeavateja, veitsiä, maljoja, torvia, ei mitään kulta-
tai hopeakaluja, rahalla, joka tuotiin Herran temppeliin, **14** vaan
se annettiin työmiehille, että he sillä korjaisivat Herran temppeliä.
15 Eikä miehiltä, joille rahat luovutettiin työmiehille annettaviksi,
vaadittu tilintekoa, vaan he toimivat luottamusmiehinä. **16**
Vikauhri-ja syntiuhrirahoja ei tuotu Herran temppeliin; ne tulivat
papeille. **17** Siihen aikaan Hasael, Aramin kuningas, tuli ja ryhtyi
sotimaan Gatia vastaan, ja hän valloitti sen. Sitten Hasael kävi
hyökkäämään Jerusalemia vastaan. **18** Silloin Jooas, Juudan
kuningas, otti kaikki pyhät lahjat, jotka hänen isänsä, Juudan
kuninkaat Joosafat, Jooram ja Ahasja, olivat pyhittäneet, ja omat
pyhät lahjansa sekä kaiken kullan, mitä oli Herran temppelin
aarrekammioissa ja kuninkaan linnassa, ja lähetti ne Hasaelille,
Aramin kuninkaalle. Niin tämä lähti pois Jerusalemin kimpusta.
19 Mitä muuta on kerrottavaa Jooaasta ja kaikesta, mitä hän teki,
se on kirjoitettuna Juudan kuningasten aikakirjassa. **20** Mutta
hänen palvelijansa nousivat ja tekivät salaliiton ja surmasivat
Jooaan Millo-rakennuksessa, siinä, mistä mennään alas Sillaan.
21 Hänen palvelijansa Joosakar, Simeatin poika, ja Joosabad,
Soomerin poika, löivät hänet kuoliaaksi, ja hänet haudattiin

isiensä viereen Daavidin kaupunkiin. Ja hänen poikansa Amasja
tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

13 Juudan kuninkaan Jooaan, Ahasjan pojan,
kahdentenakymmenentenä kolmantena hallitusvuotena tuli
Jooahas, Jeehun poika, Israelin kuninkaaksi, ja hän hallitsi
Samariassa seitsemäntoista vuotta. **2** Ja hän teki sitä, mikä on
pahaa Herran silmissä, ja vaelsi Jerobeamin, Nebatin pojan,
synneissä, joilla tämä oli saattanut Israelin tekemään syntiä; hän
ei luopunut niistä. **3** Niin Herran viha syttyi Israelia kohtaan, ja
hän antoi heidät Hasaelin, Aramin kuninkaan, ja Benhadadin,
Hasaelin pojan, käsiin koko siksi ajaksi. **4** Mutta Jooahas lepytti
Herraa, ja Herra kuuli häntä, sillä hän näki Israelin sorron,
kun Aramin kuningas sorti heitä. **5** Ja Herra antoi Israelille
vapauttajan, ja he pääsivät aramilaisten käsistä. Ja israelilaiset
asuivat majoissansa niinkuin ennenkin. **6** Eivät he kuitenkaan
luopuneet Jerobeamin suvun synneistä, joilla hän oli saattanut
Israelin tekemään syntiä, vaan he vaelsivat niissä; aserakin jäi
paikoilleen Samariaan. **7** Niin ei Herra jättänyt Jooahaalle väkeä
enempää kuin viisikymmentä ratsumiestä, kymmenet sotavaunut
ja kymmenentuhatta jalkamiestä; sillä Aramin kuningas oli
hävittänyt ne ja pannut ne tomuksi, niinkuin puitaessa tulee
tomua. **8** Mitä muuta on kerrottavaa Jooahaasta, kaikesta, mitä
hän teki, ja hänen urotöistänsä, se on kirjoitettuna Israelin
kuningasten aikakirjassa. **9** Ja Jooahas meni lepoon isiensä
tykö, ja hänet haudattiin Samariaan. Ja hänen poikansa Jooas
tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. **10** Juudan kuninkaan Jooaan
kolmantenakymmenentenä seitsemäntenä hallitusvuotena tuli
Jooas, Jooahaan poika, Israelin kuninkaaksi, ja hän hallitsi
Samariassa kuusitoista vuotta. **11** Hän teki sitä, mikä on pahaa

Herran silmissä: hän ei luopunut mistään Jerobeamin, Nebatin
pojan, synneistä, joilla tämä oli saattanut Israelin tekemään
syntiä, vaan vaelsi niissä. **12** Mitä muuta on kerrottavaa
Jooaasta, kaikesta, mitä hän teki, ja hänen urotöistään, kuinka
hän soti Juudan kuningasta Amasjaa vastaan, se on kirjoitettuna
Israelin kuningasten aikakirjassa. **13** Ja Jooas meni lepoon
isiensä tykö, ja Jerobeam istui hänen valtaistuimellensa. Ja
Jooas haudattiin Samariaan Israelin kuningasten viereen. **14**
Mutta kun Elisa sairasti kuolintautiansa, tuli Jooas, Israelin
kuningas, hänen tykönsä. Ja kumartuneena hänen kasvojensa yli
hän itki ja sanoi: "Isäni, isäni! Israelin sotavaunut ja ratsumiehet!"
15 Niin Elisa sanoi hänelle: "Nouda jousi ja nuolia". Ja hän nouti
hänelle jousen ja nuolia. **16** Sitten hän sanoi Israelin kuninkaalle:
"Laske kätesi jouselle". Ja kun hän oli laskenut kätensä, pani
Elisa kätensä kuninkaan kätten päälle. **17** Ja hän sanoi: "Avaa
ikkuna itään päin". Ja kun tämä oli avannut sen, sanoi Elisa:
"Ammu". Ja hän ampui. Niin hän sanoi: "Herran voitonnuoli,
voitonnuoli Aramia vastaan! Sinä olet voittava aramilaiset
Afekissa perinpohjin." **18** Sitten hän sanoi: "Ota nuolet". Ja kun
hän oli ne ottanut, sanoi hän Israelin kuninkaalle: "Lyö maahan".
Niin hän löi kolme kertaa ja lakkasi sitten. **19** Mutta Jumalan
mies vihastui häneen ja sanoi: "Sinun olisi pitänyt lyödä viisi
tai kuusi kertaa: silloin olisit voittanut aramilaiset perinpohjin.
Mutta nyt olet voittava aramilaiset ainoastaan kolme kertaa."
20 Sitten Elisa kuoli, ja hänet haudattiin. Ja mooabilaisten
partiojoukkoja tuli maahan vuosi vuodelta. **21** Ja kerran, kun
he haudatessaan erästä miestä näkivät partiojoukon, heittivät
he miehen Elisan hautaan ja menivät matkoihinsa. Kun mies
kosketti Elisan luita, virkosi hän ja nousi jaloilleen. **22** Hasael,

Aramin kuningas, sorti Israelia, niin kauan kuin Jooahas eli. **23**
Mutta Herra oli heille laupias, armahti heitä ja kääntyi heidän
puoleensa liiton tähden, jonka hän oli tehnyt Aabrahamin, Iisakin
ja Jaakobin kanssa. Sillä hän ei tahtonut tuhota heitä, eikä
hän ollut vielä heittänyt heitä pois kasvojensa edestä. **24** Ja
Hasael, Aramin kuningas, kuoli, ja hänen poikansa Benhadad
tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. **25** Ja Jooas, Jooahaan poika,
otti Benhadadilta, Hasaelin pojalta, takaisin ne kaupungit, jotka
tämä oli asevoimalla ottanut hänen isältänsä Jooahaalta. Kolme
kertaa Jooas voitti hänet ja otti takaisin Israelin kaupungit.

14 Israelin kuninkaan Jooaan, Jooahaan pojan, toisena
hallitusvuotena tuli Amasja, Jooaan poika, Juudan kuninkaaksi.
2 Hän oli kahdenkymmenen viiden vuoden vanha tullessaan
kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kaksikymmentä
yhdeksän vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Jooaddin,
Jerusalemista. **3** Hän teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä,
ei kuitenkaan niinkuin hänen isänsä Daavid. Kaikessa hän
teki, niinkuin hänen isänsä Jooas oli tehnyt. **4** Kuitenkaan
eivät uhrikukkulat hävinneet, vaan kansa uhrasi ja suitsutti yhä
edelleen uhrikukkuloilla. **5** Ja kun kuninkuus oli vahvistunut
hänen käsissään, surmautti hän ne palvelijansa, jotka olivat
murhanneet kuninkaan, hänen isänsä. **6** Mutta murhaajain
lapset hän jätti surmaamatta, niinkuin on kirjoitettu Mooseksen
lain kirjaan, jossa Herra on käskenyt: "Älköön isiä rangaistako
kuolemalla lasten tähden älköönkä lapsia isien tähden; kukin
rangaistakoon kuolemalla oman syntinsä tähden". **7** Hän voitti
edomilaiset Suolalaaksossa, kymmenentuhatta miestä, ja valloitti
Seelan asevoimalla ja antoi sille nimen Jokteel, joka sillä tänäkin
päivänä on. **8** Silloin Amasja lähetti sanansaattajat Israelin

kuninkaan Jooaan, Jooahaan pojan, Jeehun pojanpojan luo ja
käski sanoa hänelle: "Tule, otelkaamme keskenämme". **9** Mutta
Jooas, Israelin kuningas, lähetti Amasjalle, Juudan kuninkaalle
tämän sanan: "Libanonilla kasvava ohdake lähetti setripuulle,
joka kasvoi Libanonilla, sanan: 'Anna tyttäresi vaimoksi minun
pojalleni'. Mutta metsän eläimet Libanonilla kulkivat ohdakkeen
ylitse ja tallasivat sen maahan. **10** Sinä olet voittanut Edomin, ja
siitä olet käynyt ylpeäksi. Tyydy siihen kunniaan ja pysy kotonasi.
Minkätähden tuotat onnettomuuden? Sinä kukistut itse ynnä
Juuda sinun kanssasi." **11** Mutta Amasja ei totellut. Niin Jooas,
Israelin kuningas, lähti liikkeelle, ja he, hän ja Amasja, Juudan
kuningas, ottelivat keskenään Beet-Semeksessä, joka on Juudan
aluetta. **12** Ja israelilaiset voittivat Juudan miehet, ja nämä
pakenivat kukin majallensa. **13** Ja Jooas, Israelin kuningas, otti
Juudan kuninkaan Amasjan, Jooaan pojan, Ahasjan pojanpojan,
Beet-Semeksessä vangiksi. Kun hän tuli Jerusalemiin, revitti
hän Jerusalemin muuria Efraimin portista Kulmaporttiin saakka,
neljäsataa kyynärää. **14** Ja hän otti kaiken kullan ja hopean
sekä kaikki kalut, mitä Herran temppelissä ja kuninkaan linnan
aarrekammioissa oli, ynnä panttivankeja, ja palasi Samariaan.
15 Mitä muuta on kerrottavaa Jooaasta, siitä, mitä hän teki, ja
hänen urotöistään, kuinka hän soti Amasjaa, Juudan kuningasta,
vastaan, se on kirjoitettuna Israelin kuningasten aikakirjassa. **16**
Ja Jooas meni lepoon isiensä tykö, ja hänet haudattiin Samariaan
Israelin kuningasten viereen. Ja hänen poikansa Jerobeam tuli
kuninkaaksi hänen sijaansa. **17** Mutta Juudan kuningas Amasja,
Jooaan poika, eli Israelin kuninkaan Jooaan, Jooahaan pojan,
kuoleman jälkeen viisitoista vuotta. **18** Mitä muuta on kerrottavaa
Amasjasta, se on kirjoitettuna Juudan kuningasten aikakirjassa.

19 Ja häntä vastaan tehtiin Jerusalemissa salaliitto. Hän pakeni
Laakiiseen, mutta Laakiiseen lähetettiin miehiä hänen jälkeensä,
ja ne surmasivat hänet siellä. **20** Hänet nostettiin hevosten
selkään ja haudattiin Jerusalemiin isiensä viereen Daavidin
kaupunkiin. **21** Mutta koko Juudan kansa otti Asarjan, joka oli
kuudentoista vuoden vanha, ja teki hänet kuninkaaksi hänen
isänsä Amasjan sijaan. **22** Hän linnoitti Eelatin ja palautti sen
Juudalle, sittenkuin kuningas oli mennyt lepoon isiensä tykö.
23 Juudan kuninkaan Amasjan, Jooaan pojan, viidentenätoista
hallitusvuotena tuli Jerobeam, Jooaan poika, Israelin kuninkaaksi,
ja hän hallitsi Samariassa neljäkymmentä yksi vuotta. **24** Hän
teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä; hän ei luopunut mistään
Jerobeamin, Nebatin pojan, synneistä, joilla tämä oli saattanut
Israelin tekemään syntiä. **25** Hän palautti entiselleen Israelin
alueen, siitä, mistä mennään Hamatiin, aina Aromaan mereen
saakka, sen sanan mukaan, jonka Herra, Israelin Jumala, oli
puhunut palvelijansa, profeetta Joonan, Amittain pojan, kautta,
joka oli kotoisin Gat-Heeferistä. **26** Sillä Herra oli nähnyt Israelin
ylen katkeran kurjuuden, kuinka kaikki tyynni menehtyivät eikä
Israelilla ollut auttajaa. **27** Herra ei ollut vielä sanonut, että
hän oli pyyhkivä Israelin nimen pois taivaan alta, ja niin hän
vapautti heidät Jerobeamin, Jooaan pojan, kautta. **28** Mitä
muuta on kerrottavaa Jerobeamista, kaikesta, mitä hän teki,
ja hänen urotöistänsä, kuinka hän kävi sotaa ja kuinka hän
palautti Israelille Damaskosta ja Hamatista sen, mikä oli ollut
Juudan, se on kirjoitettuna Israelin kuningasten aikakirjassa. **29**
Ja Jerobeam meni lepoon isiensä, Israelin kuningasten, tykö. Ja
hänen poikansa Sakarja tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

15 Jerobeamin, Israelin kuninkaan, kahdentenakymmenentenä
seitsemäntenä hallitusvuotena tuli Asarja, Amasjan poika,
Juudan kuninkaaksi. **2** Hän oli kuudentoista vuoden vanha
tullessaan kuninkaaksi ja hallitsi Jerusalemissa viisikymmentä
kaksi vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Jekolja, Jerusalemista.
3 Ja hän teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä, aivan
niinkuin hänen isänsä Amasja oli tehnyt. **4** Kuitenkaan eivät
uhrikukkulat hävinneet, vaan kansa uhrasi ja suitsutti yhä
edelleen uhrikukkuloilla. **5** Ja Herra löi kuningasta, niin että hän
oli pitalitautinen kuolinpäiväänsä saakka. Hän asui eri talossa,
mutta Jootam, kuninkaan poika, oli linnan päällikkönä ja tuomitsi
maan kansaa. **6** Mitä muuta on kerrottavaa Asarjasta ja kaikesta,
mitä hän teki, se on kirjoitettuna Juudan kuningasten aikakirjassa.
7 Ja Asarja meni lepoon isiensä tykö, ja hänet haudattiin isiensä
viereen Daavidin kaupunkiin. Ja hänen poikansa Jootam tuli
kuninkaaksi hänen sijaansa. **8** Asarjan, Juudan kuninkaan,
kolmantenakymmenentenä kahdeksantena hallitusvuotena tuli
Sakarja, Jerobeamin poika, Israelin kuninkaaksi, ja hän hallitsi
Samariassa kuusi kuukautta. **9** Ja hän teki sitä, mikä on pahaa
Herran silmissä, niinkuin hänen isänsäkin olivat tehneet; hän ei
luopunut Jerobeamin, Nebatin pojan, synneistä, joilla tämä oli
saattanut Israelin tekemään syntiä. **10** Ja Sallum, Jaabeksen
poika, teki salaliiton häntä vastaan ja löi hänet kuoliaaksi kansan
nähden ja tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. **11** Mitä muuta
on kerrottavaa Sakarjasta, katso, se on kirjoitettuna Israelin
kuningasten aikakirjassa. **12** Näin toteutui Herran sana, jonka
hän oli puhunut Jeehulle sanoen: "Sinun poikasi istukoot Israelin
valtaistuimella neljänteen polveen": niin tapahtui. **13** Sallum,
Jaabeksen poika, tuli kuninkaaksi Ussian, Juudan kuninkaan,

kolmantenakymmenentenä yhdeksäntenä hallitusvuotena, ja
hän hallitsi Samariassa kuukauden päivät. **14** Mutta silloin
Menahem, Gaadin poika, lähti liikkeelle Tirsasta, tuli Samariaan
ja löi Sallumin, Jaabeksen pojan, kuoliaaksi Samariassa. Ja hän
tuli kuninkaaksi tämän sijaan. **15** Mitä muuta on kerrottavaa
Sallumista ja salaliitosta, jonka hän teki, katso, se on kirjoitettuna
Israelin kuningasten aikakirjassa. **16** Siihen aikaan Menahem
hävitti Tifsahin ja kaiken, mitä siellä oli, niin myös sen alueen
Tirsasta lähtien, koska he eivät avanneet hänelle portteja;
hän hävitti sen ja halkaisi kaikki raskaat vaimot. **17** Juudan
kuninkaan Asarjan kolmantenakymmenentenä yhdeksäntenä
hallitusvuotena tuli Menahem, Gaadin poika, Israelin kuninkaaksi,
ja hän hallitsi Samariassa kymmenen vuotta. **18** Hän teki sitä,
mikä on pahaa Herran edessä; hän ei luopunut koko elinaikanaan
mistään Jerobeamin, Nebatin pojan, synneistä, joilla tämä oli
saattanut Israelin tekemään syntiä. **19** Puul, Assurin kuningas,
hyökkäsi maahan; ja Menahem antoi Puulille tuhat talenttia
hopeata, että tämä auttaisi häntä ja vahvistaisi kuninkuuden
hänen käsiinsä. **20** Ja Menahem otti rahat verona Israelilta,
kaikilta varakkailta miehiltä, niin että jokainen joutui maksamaan
Assurin kuninkaalle viisikymmentä sekeliä hopeata. **21** Niin
Assurin kuningas palasi takaisin eikä jäänyt siihen maahan.
Mitä muuta on kerrottavaa Menahemista ja kaikesta, mitä hän
teki, se on kirjoitettuna Israelin kuningasten aikakirjassa. **22**
Ja Menahem meni lepoon isiensä tykö. Ja hänen poikansa
Pekahja tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. **23** Juudan kuninkaan
Asarjan viidentenäkymmenentenä hallitusvuotena tuli Pekahja,
Menahemin poika, Israelin kuninkaaksi, ja hän hallitsi Samariassa
kaksi vuotta. **24** Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä;

hän ei luopunut Jerobeamin, Nebatin pojan, synneistä, joilla
tämä oli saattanut Israelin tekemään syntiä. **25** Ja Pekah,
Remaljan poika, hänen vaunusoturinsa, teki salaliiton häntä
vastaan ja tappoi hänet Samariassa kuninkaan linnan palatsissa,
sekä hänet että Argobin ja Arjen, jolloin Pekahilla oli mukanaan
viisikymmentä Gileadin miestä. Näin tämä surmasi hänet ja
tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. **26** Mitä muuta on kerrottavaa
Pekahjasta ja kaikesta, mitä hän teki, katso, se on kirjoitettuna
Israelin kuningasten aikakirjassa. **27** Juudan kuninkaan Asarjan
viidentenäkymmenentenä toisena hallitusvuotena tuli Pekah,
Remaljan poika, Israelin kuninkaaksi, ja hän hallitsi Samariassa
kaksikymmentä vuotta. **28** Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran
silmissä; hän ei luopunut Jerobeamin, Nebatin pojan, synneistä,
joilla tämä oli saattanut Israelin tekemään syntiä. **29** Israelin
kuninkaan Pekahin aikana tuli Tiglat-Pileser, Assurin kuningas,
ja valloitti Iijonin, Aabel-Beet-Maakan, Jaanoahin, Kedeksen,
Haasorin, Gileadin ja Galilean, koko Naftalin maan, ja vei
asukkaat pakkosiirtolaisuuteen Assuriin. **30** Mutta Hoosea, Eelan
poika, teki salaliiton Pekahia, Remaljan poikaa, vastaan ja löi
hänet kuoliaaksi ja tuli kuninkaaksi hänen sijaansa Jootamin,
Ussian pojan, kahdentenakymmenentenä hallitusvuotena. **31** Mitä
muuta on kerrottavaa Pekahista ja kaikesta, mitä hän teki, katso,
se on kirjoitettuna Israelin kuningasten aikakirjassa. **32** Israelin
kuninkaan Pekahin, Remaljan pojan, toisena hallitusvuotena tuli
Jootam, Juudan kuninkaan Ussian poika, kuninkaaksi. **33** Hän oli
kahdenkymmenen viiden vuoden vanha tullessaan kuninkaaksi
ja hallitsi Jerusalemissa kuusitoista vuotta. Hänen äitinsä oli
nimeltään Jerusa, Saadokin tytär. **34** Hän teki sitä, mikä on oikein
Herran silmissä, aivan niinkuin hänen isänsä Ussia oli tehnyt. **35**

Kuitenkaan uhrikukkulat eivät hävinneet, vaan kansa uhrasi ja
suitsutti yhä edelleen uhrikukkuloilla. Hän rakennutti Yläportin
Herran temppeliin. **36** Mitä muuta on kerrottavaa Jootamista ja
kaikesta, mitä hän teki, se on kirjoitettuna Juudan kuningasten
aikakirjassa. **37** Niihin aikoihin alkoivat Resin, Aramin kuningas,
ja Pekah, Remaljan poika, Herran lähettäminä käydä Juudan
kimppuun. **38** Ja Jootam meni lepoon isiensä tykö, ja hänet
haudattiin isiensä viereen, isänsä Daavidin kaupunkiin. Ja hänen
poikansa Aahas tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

16 Pekahin, Remaljan pojan, seitsemäntenätoista
hallitusvuotena tuli Aahas, Juudan kuninkaan Jootamin poika,
kuninkaaksi. **2** Aahas oli kahdenkymmenen vuoden vanha
tullessansa kuninkaaksi ja hallitsi Jerusalemissa kuusitoista
vuotta. Hän ei tehnyt sitä, mikä oli oikein Herran, hänen
Jumalansa, silmissä, niinkuin hänen isänsä Daavid, **3** vaan
vaelsi Israelin kuningasten tietä; jopa hän pani poikansakin
kulkemaan tulen läpi, niiden kansain kauhistavien tekojen
mukaan, jotka Herra oli karkoittanut israelilaisten tieltä. **4** Ja
hän uhrasi ja suitsutti uhrikukkuloilla ja kummuilla ja jokaisen
viheriän puun alla. **5** Siihen aikaan Resin, Aramin kuningas, ja
Pekah, Remaljan poika, Israelin kuningas, lähtivät Jerusalemiin
sotimaan. Ja he saartoivat Aahaan, mutta eivät voineet valloittaa
kaupunkia. **6** Samaan aikaan Resin, Aramin kuningas, palautti
Eelatin Aramille ja karkoitti Juudan miehet Eelatista. Niin
tulivat aramilaiset Eelatiin ja asettuivat sinne, ja siellä heitä on
tänäkin päivänä. **7** Mutta Aahas lähetti sanansaattajat Assurin
kuninkaan Tiglat-Pileserin luo ja käski sanoa hänelle: "Minä olen
sinun palvelijasi ja sinun poikasi. Tule ja pelasta minut Aramin
kuninkaan ja Israelin kuninkaan käsistä; he ovat hyökänneet

minun kimppuuni." **8** Ja Aahas otti hopean ja kullan, mitä
Herran temppelissä ja kuninkaan palatsin aarrekammioissa
oli, ja lähetti sen lahjaksi Assurin kuninkaalle. **9** Ja Assurin
kuningas kuuli häntä. Niin Assurin kuningas lähti Damaskoa
vastaan ja valloitti sen, vei asukkaat pakkosiirtolaisuuteen
Kiiriin ja surmasi Resinin. **10** Silloin kuningas Aahas lähti
Damaskoon kohtaamaan Assurin kuningasta Tiglat-Pileseriä.
Ja kun kuningas Aahas näki Damaskossa olevan alttarin,
lähetti hän pappi Uurialle kuvan alttarista ja sen mukaan
tehdyn tarkan mallin. **11** Ja pappi Uuria rakensi alttarin; aivan
sen määräyksen mukaan, jonka kuningas Aahas oli hänelle
lähettänyt Damaskosta; aivan sen mukaan pappi Uuria teki,
jo ennenkuin kuningas Aahas oli palannut Damaskosta. **12**
Ja kun kuningas palasi Damaskosta ja näki alttarin, astui hän
alttarin ääreen ja nousi sen päälle, **13** poltti polttouhrinsa ja
ruokauhrinsa, vuodatti juomauhrinsa ja vihmoi uhraamansa uhrin
veren alttarille. **14** Mutta vaskialttarin, joka oli Herran edessä,
hän siirsi pois temppelin edustalta, alttarin ja Herran temppelin
väliltä, ja pani sen alttarin pohjoissivulle. **15** Ja kuningas Aahas
käski pappi Uuriaa ja sanoi: "Polta suuremmalla alttarilla aamu-
polttouhri ja ehtoo-ruokauhri ja kuninkaan polttouhri sekä hänen
ruokauhrinsa, niin myös koko maan kansan polttouhri sekä
heidän ruoka-ja juomauhrinsa; ja vihmo kaikki sekä polttouhrin
että teurasuhrin veri sen päälle. Mutta vaskialttarin käyttämistä
minä vielä mietin." **16** Ja pappi Uuria teki kaiken, mitä kuningas
Aahas oli käskenyt. **17** Kuningas Aahas leikkautti irti telineiden
kehäpienat ja otti pois altaat niiden päältä; ja meren hän nostatti
pois vaskiraavasten päältä, jotka olivat sen alla, ja panetti sen
kivialustalle. **18** Ja katetun sapattikäytävän, joka oli rakennettu

temppeliin, ja kuninkaan ulkopuolisen sisäänkäytävän hän muutti
Herran temppelin sisään Assurin kuninkaan vuoksi. **19** Mitä
muuta on vielä kerrottavaa Aahaasta, siitä, mitä hän teki, se on
kirjoitettuna Juudan kuningasten aikakirjassa. **20** Ja Aahas meni
lepoon isiensä tykö, ja hänet haudattiin isiensä viereen Daavidin
kaupunkiin. Ja hänen poikansa Hiskia tuli kuninkaaksi hänen
sijaansa.

17 Juudan kuninkaan Aahaan kahdentenatoista hallitusvuotena
tuli Hoosea, Eelan poika, Israelin kuninkaaksi Samariaan, ja hän
hallitsi yhdeksän vuotta. **2** Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran
silmissä, ei kuitenkaan niinkuin ne Israelin kuninkaat, jotka olivat
olleet ennen häntä. **3** Hänen kimppuunsa hyökkäsi Salmaneser,
Assurin kuningas; ja Hoosea tuli hänen palvelijakseen ja maksoi
hänelle veroa. **4** Mutta Assurin kuningas huomasi Hoosean olevan
salahankkeissa, koska tämä lähetti sanansaattajat Soon, Egyptin
kuninkaan, luo eikä suorittanut enää niinkuin ennen vuotuista
veroa Assurin kuninkaalle. Niin Assurin kuningas vangitutti
hänet ja piti häntä sidottuna vankilassa. **5** Ja Assurin kuningas
hyökkäsi koko maan kimppuun ja meni Samariaan ja piiritti sitä
kolme vuotta. **6** Hoosean yhdeksäntenä hallitusvuotena Assurin
kuningas valloitti Samarian ja vei Israelin pakkosiirtolaisuuteen
Assuriin ja asetti heidät asumaan Halahiin ja Haaborin, Goosanin
joen, rannoille sekä Meedian kaupunkeihin. **7** Näin tapahtui,
koska israelilaiset olivat tehneet syntiä Herraa, Jumalaansa,
vastaan, joka oli johdattanut heidät Egyptin maasta, pois
faraon, Egyptin kuninkaan, käsistä, ja koska he olivat peljänneet
muita jumalia. **8** He olivat myös vaeltaneet niiden kansain
säädösten mukaan, jotka Herra oli karkoittanut israelilaisten
tieltä, ja tehneet sitä, mitä Israelin kuninkaatkin. **9** Israelilaiset

olivat tehneet Herraa, Jumalaansa, vastaan sellaista, mikä
ei ole oikein: he olivat rakentaneet itsellensä uhrikukkuloita
kaikkiin kaupunkeihinsa, sekä vartiotornien luo että varustettuihin
kaupunkeihin. **10** He olivat pystyttäneet itsellensä patsaita
ja asera-karsikkoja jokaiselle korkealle kummulle ja jokaisen
viheriän puun alle. **11** He olivat polttaneet uhreja kaikilla
uhrikukkuloilla, niinkuin ne kansat, jotka Herra oli karkoittanut
heidän tieltänsä, olivat harjoittaneet pahuutta ja vihoittaneet
Herran. **12** He olivat palvelleet kivijumalia, vaikka Herra oli heille
sanonut: "Älkää tehkö sitä". **13** Ja Herra oli varoittanut sekä
Israelia että Juudaa kaikkien profeettainsa, kaikkien näkijäin,
kautta ja sanonut: "Palatkaa pahoilta teiltänne ja noudattakaa
minun käskyjäni ja säädöksiäni, kaiken sen lain mukaan,
jonka minä annoin teidän isillenne ja jonka minä olen teille
ilmoittanut palvelijaini, profeettain, kautta". **14** Mutta he eivät
kuulleet, vaan olivat niskureita niinkuin heidän isänsäkin, jotka
eivät uskoneet Herraan, Jumalaansa. **15** He hylkäsivät hänen
käskynsä ja hänen liittonsa, jonka hän oli tehnyt heidän isiensä
kanssa, ja todistukset, jotka hän oli heille antanut. He seurasivat
turhia jumalia, ja turhanpäiväisiksi he tulivat, kun seurasivat
pakanakansoja, jotka asuivat heidän ympärillänsä, vaikka Herra
oli kieltänyt heitä tekemästä niinkuin ne. **16** He hylkäsivät
Herran, Jumalansa, kaikki käskyt ja tekivät itsellensä valettuja
kuvia, kaksi vasikkaa. Ja he tekivät itsellensä myös asera-
karsikkoja ja kumarsivat kaikkea taivaan joukkoa ja palvelivat
Baalia. **17** Ja he panivat poikansa ja tyttärensä kulkemaan
tulen läpi ja tekivät taikoja ja harjoittivat noituutta. He myivät
itsensä tekemään sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, ja
vihoittivat hänet. **18** Niin Herra vihastui suuresti Israeliin ja

poisti heidät kasvojensa edestä, niin ettei muuta jäänyt jäljelle
kuin Juudan sukukunta yksin. **19** Ei myöskään Juuda pitänyt
Herran, Jumalansa, käskyjä, vaan he vaelsivat niiden säädösten
mukaan, jotka Israel itse oli tehnyt. **20** Niin Herra hylkäsi koko
Israelin heimon, nöyryytti heitä ja antoi heidät ryöstäjien käsiin
ja heitti viimein heidät pois kasvojensa edestä. **21** Sillä kun
hän oli reväissyt Israelin Daavidin suvulta ja he olivat tehneet
kuninkaaksi Jerobeamin, Nebatin pojan, käänsi Jerobeam
Israelin pois Herrasta ja saattoi heidät tekemään suuren synnin.
22 Ja israelilaiset vaelsivat kaikissa synneissä, joita Jerobeam oli
tehnyt; he eivät luopuneet niistä. **23** Ja niin Herra viimein poisti
Israelin kasvojensa edestä, niinkuin hän oli puhunut kaikkien
palvelijainsa, profeettain, kautta. Ja Israel vietiin pois maastansa
pakkosiirtolaisuuteen Assuriin, jossa he ovat tänäkin päivänä. **24**
Sen jälkeen Assurin kuningas antoi tuoda kansaa Baabelista,
Kuutasta, Avvasta, Hamatista ja Sefarvaimista ja asetti heidät
asumaan Samarian kaupunkeihin israelilaisten sijaan. Ja he
ottivat Samarian omaksensa ja asettuivat sen kaupunkeihin. **25**
Ja kun he siellä olonsa ensi aikoina eivät peljänneet Herraa,
lähetti Herra heidän sekaansa leijonia, jotka tappoivat heitä. **26**
Se ilmoitettiin Assurin kuninkaalle näin: "Kansat, jotka sinä veit
pakkosiirtolaisuuteen ja asetit asumaan Samarian kaupunkeihin,
eivät tiedä, millä tavalla sen maan Jumalaa on palveltava.
Sentähden hän on lähettänyt leijonia heidän sekaansa, ja katso,
ne surmaavat heitä, koska he eivät tiedä, millä tavalla sen
maan Jumalaa on palveltava." **27** Silloin Assurin kuningas käski
sanoen: "Viekää sinne joku niistä papeista, jotka toitte sieltä
pakkosiirtolaisuuteen; joku heistä menköön sinne ja asukoon
siellä ja opettakoon heille, millä tavalla sen maan Jumalaa

on palveltava." **28** Ja niin eräs niistä papeista, jotka he olivat
vieneet Samariasta pakkosiirtolaisuuteen, tuli ja asettui Beeteliin;
ja hän opetti heille, kuinka heidän oli peljättävä Herraa. **29**
Mutta kukin kansa teki itselleen omat jumalansa, ja he panivat
ne samarialaisten rakentamiin uhrikukkula-temppeleihin, kukin
kansa niissä kaupungeissa, joissa se asui. **30** Baabelin miehet
tekivät itselleen Sukkot-Benotin, Kuutin miehet tekivät Neergalin,
Hamatin miehet Asiman, **31** avvalaiset tekivät Nibhaan ja Tartakin,
sefarvaimilaiset polttivat poikiansa tulessa Adrammelekille ja
Annammelekille, Sefarvaimin jumalille. **32** Mutta he pelkäsivät
myöskin Herraa. Ja he asettivat itsellensä uhrikukkula-pappeja
omasta keskuudestaan, ja nämä uhrasivat heidän puolestaan
uhrikukkula-temppeleissä. **33** He pelkäsivät tosin Herraa, mutta
palvelivat myös omia jumaliansa samalla tavalla kuin ne kansat,
joiden keskuudesta heidät oli tuotu. **34** Ja vielä tänäkin päivänä
he tekevät vanhan tapansa mukaan: he eivät pelkää Herraa
eivätkä tee saamiensa säädösten ja oikeuksien mukaan, eivät
sen lain ja niiden käskyjen mukaan, jotka Herra on antanut
Jaakobin pojille, hänen, jolle hän antoi nimen Israel. **35** Herra
teki liiton näiden kanssa ja käski heitä sanoen: "Älkää peljätkö
muita jumalia, älkää kumartako ja palvelko niitä älkääkä uhratko
niille, **36** vaan Herraa, joka johdatti teidät Egyptin maasta
suurella voimalla ja ojennetulla käsivarrella, häntä te peljätkää,
häntä kumartakaa ja hänelle uhratkaa. **37** Ja niitä säädöksiä ja
oikeuksia, sitä lakia ja niitä käskyjä, jotka hän on teille kirjoittanut,
te alati tarkoin noudattakaa, mutta älkää peljätkö muita jumalia.
38 Liittoa, jonka minä tein teidän kanssanne, älkää unhottako.
Älkääkä peljätkö muita jumalia, **39** vaan peljätkää ainoastaan
Herraa, teidän Jumalaanne, niin hän pelastaa teidät kaikkien

vihollistenne käsistä." **40** Mutta he eivät totelleet, vaan tekivät
vanhan tapansa mukaan. **41** Niin nämä kansat pelkäsivät Herraa,
mutta palvelivat samalla omia jumalankuviansa. Myöskin heidän
lapsensa ja heidän lastensa lapset tekevät vielä tänä päivänä
samoin, kuin heidän isänsä ovat tehneet.

18 Israelin kuninkaan Hoosean, Eelan pojan, kolmantena
hallitusvuotena tuli Hiskia, Juudan kuninkaan Aahaan poika,
kuninkaaksi. **2** Hän oli kahdenkymmenen viiden vuoden
vanha tullessansa kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa
kaksikymmentä yhdeksän vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään
Abi, Sakarjan tytär. **3** Hän teki sitä, mikä on oikein Herran
silmissä, aivan niinkuin hänen isänsä Daavid oli tehnyt. **4**
Hän poisti uhrikukkulat, murskasi patsaat, hakkasi maahan
asera-karsikon ja löi palasiksi vaskikäärmeen, jonka Mooses oli
tehnyt; sillä niihin aikoihin asti israelilaiset olivat polttaneet uhreja
sille; sitä kutsuttiin nimellä Nehustan. **5** Hän turvasi Herraan,
Israelin Jumalaan, niin ettei kukaan ollut hänen kaltaisensa
kaikista hänen jälkeläisistään Juudan kuninkaista eikä niistä,
jotka olivat olleet ennen häntä. **6** Hän riippui Herrassa kiinni eikä
luopunut hänestä, vaan noudatti hänen käskyjänsä, jotka Herra
oli antanut Moosekselle. **7** Niin Herra oli hänen kanssansa;
hän menestyi kaikessa, mihin ryhtyi. Hän kapinoi Assurin
kuningasta vastaan eikä enää palvellut häntä. **8** Hän voitti
filistealaiset ja valtasi heidän alueensa aina Gassaan asti, sekä
vartiotornit että varustetut kaupungit. **9** Mutta kuningas Hiskian
neljäntenä hallitusvuotena, joka oli Israelin kuninkaan Hoosean,
Eelan pojan, seitsemäs hallitusvuosi, hyökkäsi Salmaneser,
Assurin kuningas, Samarian kimppuun ja piiritti sitä. **10** Ja
hän valloitti sen kolmen vuoden kuluttua. Hiskian kuudentena

hallitusvuotena, joka oli Israelin kuninkaan Hoosean yhdeksäs
hallitusvuosi, valloitettiin Samaria. **11** Ja Assurin kuningas vei
Israelin pakkosiirtolaisuuteen Assuriin ja sijoitti heidät Halahiin ja
Haaborin, Goosanin joen, rannoille ja Meedian kaupunkeihin,
12 sentähden että he eivät olleet kuulleet Herran, Jumalansa,
ääntä, vaan olivat rikkoneet hänen liittonsa, kaiken, mitä Mooses,
Herran palvelija, oli käskenyt; he eivät olleet kuulleet sitä eivätkä
tehneet sen mukaan. **13** Kuningas Hiskian neljäntenätoista
hallitusvuotena hyökkäsi Sanherib, Assurin kuningas, kaikkien
Juudan varustettujen kaupunkien kimppuun ja valloitti ne. **14** Niin
Hiskia, Juudan kuningas, lähetti Assurin kuninkaalle Laakiiseen
sanan: "Minä olen rikkonut, käänny pois minun kimpustani. Minä
kannan, mitä panet kannettavakseni." Niin Assurin kuningas
määräsi Hiskian, Juudan kuninkaan, maksettavaksi kolmesataa
talenttia hopeata ja kolmekymmentä talenttia kultaa. **15** Ja
Hiskia antoi kaikki rahat, mitä Herran temppelissä ja kuninkaan
linnan aarrekammioissa oli. **16** Siihen aikaan Hiskia leikkautti
irti Herran temppelin ovista ja pihtipielistä sen päällystyksen,
jolla Hiskia, Juudan kuningas, oli päällystänyt ne, ja antoi
sen Assurin kuninkaalle. **17** Mutta Assurin kuningas lähetti
Laakiista Tartanin ja ylimmäisen hoviherran ja Rabsaken suuren
sotajoukon kanssa kuningas Hiskiaa vastaan Jerusalemiin. Ja
nämä lähtivät liikkeelle ja tulivat Jerusalemiin; ja lähdettyänsä
liikkeelle ja tultuansa he pysähtyivät Ylälammikon vesijohdolle,
joka on Vanuttajankedon tien varrella. **18** Kun he sitten kutsuivat
kuningasta, menivät Eljakim, Hilkian poika, joka oli linnan
päällikkönä, ja kirjuri Sebna ja kansleri Jooah, Aasafin poika,
heidän luoksensa. **19** Ja Rabsake sanoi heille: "Sanokaa
Hiskialle: Näin sanoo suurkuningas, Assurin kuningas: 'Mitä on

tuo luottamus, mikä sinulla on? **20** Arvelet kai, että pelkästä
huulten puheesta tulee neuvo ja voima sodankäyntiin. Keneen
sinä oikein luotat, kun kapinoit minua vastaan? **21** Katso, sinä
luotat nyt Egyptiin, tuohon särkyneeseen ruokosauvaan, joka
tunkeutuu sen käteen, joka siihen nojaa, ja lävistää sen. Sellainen
on farao, Egyptin kuningas, kaikille, jotka häneen luottavat. **22**
Vai sanotteko te ehkä minulle: Me luotamme Herraan, meidän
Jumalaamme? Mutta eikö hän ole se, jonka uhrikukkulat ja
alttarit Hiskia poisti, kun hän sanoi Juudalle ja Jerusalemille:
Tämän alttarin edessä on teidän kumartaen rukoiltava, täällä
Jerusalemissa?' **23** Mutta lyö nyt vetoa minun herrani, Assurin
kuninkaan, kanssa: minä annan sinulle kaksi tuhatta hevosta,
jos sinä voit hankkia niille ratsastajat. **24** Kuinka sinä sitten voisit
torjua ainoankaan käskynhaltijan, ainoankaan minun herrani
vähimmän palvelijan, hyökkäyksen? Ja sinä vain luotat Egyptiin,
sen vaunuihin ja ratsumiehiin. **25** Olenko minä siis Herran
sallimatta hyökännyt tämän paikan kimppuun hävittämään sitä?
Herra itse on sanonut minulle: 'Hyökkää tähän maahan ja
hävitä se'." **26** Niin Eljakim, Hilkian poika, ja Sebna ja Jooah
sanoivat Rabsakelle: "Puhu palvelijoillesi araminkieltä, sillä me
ymmärrämme sitä; älä puhu meidän kanssamme juudankieltä
kansan kuullen, jota on muurilla". **27** Mutta Rabsake vastasi
heille: "Onko minun herrani lähettänyt minut puhumaan näitä
sanoja sinun herrallesi ja sinulle? Eikö juuri niille miehille,
jotka istuvat muurilla ja joutuvat teidän kanssanne syömään
omaa likaansa ja juomaan omaa vettänsä?" **28** Sitten Rabsake
astui esiin, huusi kovalla äänellä juudankielellä, puhui ja sanoi:
"Kuulkaa suurkuninkaan, Assurin kuninkaan, sana. **29** Näin
sanoo kuningas: 'Älkää antako Hiskian pettää itseänne, sillä hän

ei voi pelastaa teitä minun käsistäni. **30** Älköön Hiskia saako
teitä luottamaan Herraan, kun hän sanoo: Herra on varmasti
pelastava meidät, eikä tätä kaupunkia anneta Assurin kuninkaan
käsiin. **31** Älkää kuulko Hiskiaa.' Sillä Assurin kuningas sanoo
näin: 'Tehkää sovinto minun kanssani ja antautukaa minulle, niin
te saatte syödä kukin omasta viinipuustanne ja viikunapuustanne
ja juoda kukin omasta kaivostanne, **32** kunnes minä tulen ja
vien teidät maahan, joka on teidän maanne kaltainen, vilja-,
viini-ja leipämaahan, viinitarhojen, jalon öljypuun ja hunajan
maahan; ja niin te saatte elää ettekä kuole. Mutta älkää kuulko
Hiskiaa; sillä hän viettelee teidät, kun sanoo: Herra pelastaa
meidät. **33** Onko muidenkaan kansojen jumalista yksikään
pelastanut maatansa Assurin kuninkaan käsistä? **34** Missä ovat
Hamatin ja Arpadin jumalat? Missä ovat Sefarvaimin, Heenan
ja Ivvan jumalat? Ovatko ne pelastaneet Samariaa minun
käsistäni? **35** Onko muiden maiden kaikista jumalista ainoakaan
pelastanut maatansa minun käsistäni? Kuinka sitten Herra
pelastaisi Jerusalemin minun käsistäni?'" **36** Mutta kansa oli vaiti,
eivätkä he vastanneet hänelle mitään; sillä kuningas oli käskenyt
niin ja sanonut: "Älkää vastatko hänelle". **37** Sitten palatsin
päällikkö Eljakim, Hilkian poika, ja kirjuri Sebna ja kansleri Jooah,
Aasafin poika, tulivat Hiskian luo vaatteet reväistyinä ja kertoivat
hänelle, mitä Rabsake oli sanonut.

19 Kun kuningas Hiskia sen kuuli, repäisi hän vaatteensa,
pukeutui säkkiin ja meni Herran temppeliin. **2** Ja hän lähetti
palatsin päällikön Eljakimin ja kirjuri Sebnan sekä pappien
vanhimmat, säkkeihin puettuina, profeetta Jesajan, Aamoksen
pojan, tykö. **3** Ja he sanoivat hänelle: "Näin sanoo Hiskia:
'Hädän, kurituksen ja häväistyksen päivä on tämä päivä, sillä

lapset ovat tulleet kohdun suulle saakka, mutta ei ole voimaa
synnyttää. **4** Ehkä Herra, sinun Jumalasi, kuulee kaikki Rabsaken
sanat, joilla hänen herransa, Assurin kuningas, on lähettänyt
hänet herjaamaan elävää Jumalaa, ja rankaisee häntä näistä
sanoista, jotka Herra, sinun Jumalasi, on kuullut. Niin kohota nyt
rukous jäännöksen puolesta, joka vielä on olemassa.'" **5** Kun
kuningas Hiskian palvelijat tulivat Jesajan tykö, **6** sanoi Jesaja
heille: "Sanokaa näin herrallenne: 'Näin sanoo Herra: Älä pelkää
niitä sanoja, jotka olet kuullut ja joilla Assurin kuninkaan poikaset
ovat häväisseet minua. **7** Katso, minä annan häneen mennä
sellaisen hengen, että hän kuultuaan sanoman palaa omaan
maahansa. Ja minä annan hänen kaatua miekkaan omassa
maassansa.'" **8** Ja Rabsake kääntyi takaisin ja tapasi Assurin
kuninkaan sotimassa Libnaa vastaan; sillä hän oli kuullut, että
tämä oli lähtenyt Laakiista pois. **9** Mutta kun Sanherib kuuli
Tirhakasta, Etiopian kuninkaasta, sanottavan: "Katso, hän on
lähtenyt liikkeelle sotiakseen sinua vastaan", lähetti hän taas
sanansaattajat Hiskian tykö ja käski sanoa: **10** "Sanokaa näin
Hiskialle, Juudan kuninkaalle: 'Älä anna Jumalasi, johon sinä
luotat, pettää itseäsi äläkä ajattele: Jerusalem ei joudu Assurin
kuninkaan käsiin. **11** Olethan kuullut, mitä Assurin kuninkaat ovat
tehneet kaikille maille, kuinka he ovat vihkineet ne tuhon omiksi.
Ja sinäkö pelastuisit! **12** Ovatko kansain jumalat pelastaneet
niitä, jotka minun isäni ovat tuhonneet: Goosania, Harrania,
Resefiä ja Telassarin edeniläisiä? **13** Missä on Hamatin kuningas
ja Arpadin kuningas, Sefarvaimin kaupungin, Heenan ja Ivvan
kuningas?'" **14** Kun Hiskia oli ottanut kirjeen sanansaattajilta
ja lukenut sen, meni hän Herran temppeliin; ja Hiskia levitti
sen Herran eteen. **15** Ja Hiskia rukoili Herran edessä ja sanoi:

"Herra, Israelin Jumala, jonka valtaistuinta kerubit kannattavat,
sinä yksin olet maan kaikkien valtakuntain Jumala; sinä olet
tehnyt taivaan ja maan. **16** Herra, kallista korvasi ja kuule;
Herra, avaa silmäsi ja katso. Kuule Sanheribin sanat, kuinka
hän lähetti tuon miehen herjaamaan elävää Jumalaa. **17** Se
on totta, Herra, että Assurin kuninkaat ovat hävittäneet kansat
ja heidän maansa. **18** Ja he ovat heittäneet heidän jumalansa
tuleen; sillä ne eivät olleet jumalia, vaan ihmiskätten tekoa, puuta
ja kiveä, ja sentähden he voivat hävittää ne. **19** Mutta pelasta
nyt meidät, Herra, meidän Jumalamme, hänen käsistänsä, että
kaikki maan valtakunnat tulisivat tietämään, että sinä, Herra,
yksin olet Jumala." **20** Niin Jesaja, Aamoksen poika, lähetti
Hiskialle tämän sanan: "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Mitä
sinä olet minulta Sanheribin, Assurin kuninkaan, tähden rukoillut,
sen minä olen kuullut. **21** Ja tämä on sana, jonka Herra on
puhunut hänestä: Neitsyt, tytär Siion, halveksii ja pilkkaa sinua;
tytär Jerusalem nyökyttää ilkkuen päätänsä sinun jälkeesi. **22**
Ketä olet herjannut ja häväissyt, ja ketä vastaan olet korottanut
äänesi? Korkealle olet kohottanut silmäsi Israelin Pyhää vastaan.
23 Sanansaattajaisi kautta sinä herjasit Herraa ja sanoit: 'Monilla
vaunuillani minä nousin vuorten harjalle, Libanonin ääriin saakka;
minä hakkasin maahan sen korkeat setrit, sen parhaat kypressit,
ja tunkeuduin sen etäisimpään yöpaikkaan, sen rehevimpään
metsään; **24** minä kaivoin kaivoja ja join kuiviin muukalaisten
vedet, ja jalkapohjallani minä kuivasin kaikki Egyptin virrat'.
25 Etkö ole kuullut: kauan sitten minä olen tätä valmistanut,
muinaisuudesta saakka tätä aivoitellut! Nyt minä olen sen
toteuttanut, ja niin sinä sait hävittää varustetut kaupungit autioiksi
kiviroukkioiksi, **26** ja niiden asukkaat olivat voimattomat, he

kauhistuivat ja joutuivat häpeään; heidän kävi niinkuin kedon
ruohon ja niinkuin vihannan heinän, niinkuin katolla kasvavain
kortten ja niinkuin laihon, joka kuivettuu ennen oljelle tulemistaan.
27 Istuitpa sinä tai lähdit tai tulit, minä sen tiedän, niinkuin senkin,
että sinä raivoat minua vastaan. **28** Koska sinä minua vastaan
raivoat ja koska sinun ylpeytesi on tullut minun korviini, niin minä
panen koukkuni sinun nenääsi ja suitseni sinun suuhusi ja vien
sinut takaisin samaa tietä, jota tulitkin. **29** Ja tämä on oleva
sinulle merkkinä: tänä vuonna syödään jälkikasvua ja toisena
vuonna kesanto-aaluvaa, mutta kolmantena vuonna te kylväkää
ja leikatkaa, istuttakaa viinitarhoja ja syökää niiden hedelmää. **30**
Ja Juudan heimon pelastuneet, jotka ovat jäljelle jääneet, tekevät
taas juurta alaspäin ja hedelmää ylöspäin. **31** Sillä Jerusalemista
lähtee kasvamaan jäännös, pelastunut joukko Siionin vuorelta.
Herran kiivaus on sen tekevä. **32** Sentähden, näin sanoo Herra
Assurin kuninkaasta: Hän ei tule tähän kaupunkiin eikä siihen
nuolta ammu, ei tuo sitä vastaan kilpeä eikä luo sitä vastaan
vallia. **33** Samaa tietä, jota hän tuli, hän palajaa, ja tähän
kaupunkiin hän ei tule, sanoo Herra. **34** Sillä minä varjelen
tämän kaupungin ja pelastan sen itseni tähden ja palvelijani
Daavidin tähden." **35** Ja sinä yönä Herran enkeli lähti ja löi
Assurin leirissä sata kahdeksankymmentä viisi tuhatta miestä, ja
kun noustiin aamulla varhain, niin katso, ne olivat kaikki kuolleina
ruumiina. **36** Silloin Sanherib, Assurin kuningas, lähti liikkeelle ja
meni pois; hän palasi takaisin ja jäi Niiniveen. **37** Mutta kun
hän oli kerran rukoilemassa jumalansa Nisrokin temppelissä,
surmasivat Adrammelek ja Sareser hänet miekalla; sitten he
pakenivat Araratin maahan. Ja hänen poikansa Eesarhaddon tuli
kuninkaaksi hänen sijaansa.

20 Niihin aikoihin Hiskia sairastui ja oli kuolemaisillansa; ja
profeetta Jesaja, Aamoksen poika, tuli hänen tykönsä ja sanoi
hänelle: "Näin sanoo Herra: Toimita talosi; sillä sinä kuolet etkä
enää parane". **2** Niin hän käänsi kasvonsa seinään päin ja rukoili
Herraa sanoen: **3** "Oi Herra, muista, kuinka minä olen vaeltanut
sinun edessäsi uskollisesti ja ehyellä sydämellä ja tehnyt sitä,
mikä on hyvää sinun silmissäsi!" Ja Hiskia itki katkerasti. **4**
Mutta Jesaja ei ollut vielä lähtenyt keskimmäiseltä esipihalta,
kun hänelle tuli tämä Herran sana: **5** "Palaja takaisin ja sano
Hiskialle, minun kansani ruhtinaalle: 'Näin sanoo Herra, sinun
isäsi Daavidin Jumala: Minä olen kuullut sinun rukouksesi,
olen nähnyt sinun kyyneleesi. Katso, minä parannan sinut: jo
kolmantena päivänä sinä menet Herran temppeliin. **6** Ja minä
lisään sinulle ikää viisitoista vuotta. Ja minä pelastan sinut ja
tämän kaupungin Assurin kuninkaan käsistä. Minä varjelen tätä
kaupunkia itseni tähden ja palvelijani Daavidin tähden.'" **7** Ja
Jesaja sanoi: "Toimittakaa tänne viikunakakkua". Niin he toivat
sitä ja panivat paiseen päälle; ja hän parani. **8** Ja Hiskia sanoi
Jesajalle: "Mikä on merkkinä siitä, että Herra on parantava
minut, niin että minä kolmantena päivänä voin mennä Herran
temppeliin?" **9** Jesaja sanoi: "Tämä on oleva sinulle merkkinä
Herralta siitä, että Herra tekee, mitä hän on sanonut: varjo kulkee
kymmenen astetta eteenpäin tahi siirtyy kymmenen astetta
takaisin". **10** Hiskia sanoi: "Varjon on helppo pidetä kymmenen
astetta. Ei, vaan siirtyköön varjo takaisin kymmenen astetta." **11**
Silloin profeetta Jesaja huusi Herraa, ja hän antoi varjon Aahaan
aurinkokellossa siirtyä takaisin kymmenen astetta, jotka se oli
jo laskeutunut. **12** Siihen aikaan Merodak-Baladan, Baladanin
poika, Baabelin kuningas, lähetti kirjeen ja lahjoja Hiskialle, sillä

hän oli kuullut, että Hiskia oli ollut sairaana. **13** Ja kuultuansa
heitä Hiskia näytti heille koko varastohuoneensa, hopean ja
kullan, hajuaineet ja kalliin öljyn ja koko asehuoneensa ja kaikki,
mitä hänen aarrekammioissansa oli. Ei ollut mitään Hiskian
talossa eikä koko hänen valtakunnassaan, mitä hän ei olisi heille
näyttänyt. **14** Mutta profeetta Jesaja tuli kuningas Hiskian tykö ja
sanoi hänelle: "Mitä nämä miehet ovat sanoneet, ja mistä he ovat
tulleet sinun tykösi?" Hiskia vastasi: "He ovat tulleet kaukaisesta
maasta, Baabelista". **15** Hän sanoi: "Mitä he ovat nähneet
sinun talossasi?" Hiskia vastasi: "Kaiken, mitä talossani on, he
ovat nähneet; minun aarrekammioissani ei ole mitään, mitä en
olisi heille näyttänyt". **16** Niin Jesaja sanoi Hiskialle: "Kuule
Herran sana: **17** Katso, päivät tulevat, jolloin kaikki, mitä sinun
talossasi on ja mitä sinun isäsi ovat koonneet tähän päivään
asti, viedään pois Baabeliin; ei mitään jää jäljelle, sanoo Herra.
18 Ja sinun omia poikiasi, jotka sinusta polveutuvat, jotka sinulle
syntyvät, viedään hovipalvelijoiksi Baabelin kuninkaan palatsiin."
19 Hiskia sanoi Jesajalle: "Herran sana, jonka olet puhunut, on
hyvä". Sillä hän ajatteli: "Onpahan rauha ja turvallisuus minun
päivinäni". **20** Mitä muuta on kerrottavaa Hiskiasta ja kaikista
hänen urotöistään, ja kuinka hän rakensi lammikon ja vesijohdon
ja johti veden kaupunkiin, se on kirjoitettuna Juudan kuningasten
aikakirjassa. **21** Ja Hiskia meni lepoon isiensä tykö. Ja hänen
poikansa Manasse tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

21 Manasse oli kahdentoista vuoden vanha tullessansa
kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa viisikymmentä viisi
vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Hefsibah. **2** Hän teki sitä,
mikä on pahaa Herran silmissä, niiden kansain kauhistavien
tekojen mukaan, jotka Herra oli karkoittanut israelilaisten tieltä. **3**

Hän rakensi jälleen uhrikukkulat, jotka hänen isänsä Hiskia oli
hävittänyt, ja pystytti alttareja Baalille ja teki aseran, niinkuin
Israelin kuningas Ahab oli tehnyt, kumarsi ja palveli kaikkea
taivaan joukkoa. **4** Hän rakensi alttareja myös Herran temppeliin,
josta paikasta Herra oli sanonut: "Jerusalemiin minä asetan
nimeni". **5** Hän rakensi alttareja kaikelle taivaan joukolle Herran
temppelin molempiin esipihoihin. **6** Myös pani hän poikansa
kulkemaan tulen läpi, ennusteli merkeistä, harjoitti noituutta ja
hankki itsellensä vainaja-ja tietäjähenkien manaajia; hän teki
paljon sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, ja vihoitti hänet.
7 Ja teettämänsä Aseran kuvan hän asetti temppeliin, josta
Herra oli sanonut Daavidille ja hänen pojallensa Salomolle:
"Tähän temppeliin ja Jerusalemiin, jonka minä olen valinnut
kaikista Israelin sukukunnista, minä asetan nimeni ikiajoiksi.
8 Enkä minä anna enää Israelin jalkojen harhailla pois siitä
maasta, jonka minä olen antanut heidän isillensä, jos he vain
kaikessa noudattavat sitä, mitä minä olen käskenyt heidän
noudattaa-koko sitä lakia, jonka minun palvelijani Mooses
on heille antanut." **9** Mutta he eivät totelleet, ja Manasse
eksytti heidät tekemään pahaa enemmän kuin ne kansat, jotka
Herra oli hävittänyt israelilaisten tieltä. **10** Niin Herra puhui
palvelijainsa, profeettain, kautta ja sanoi: **11** "Koska Manasse,
Juudan kuningas, on tehnyt nämä kauhistavat teot ja siten tehnyt
pahaa enemmän kuin amorilaiset, jotka olivat ennen häntä, ja
on saattanut kivijumalillansa myös Juudan tekemään syntiä,
12 sentähden sanoo Herra, Israelin Jumala, näin: Katso, minä
annan sellaisen onnettomuuden kohdata Jerusalemia ja Juudaa,
että joka sen kuulee, sen molemmat korvat soivat. **13** Ja minä
mittaan Jerusalemin samalla mittanuoralla kuin Samarian ja

punnitsen sen samalla vaa'alla kuin Ahabin suvun. Ja minä
huuhdon Jerusalemin, niinkuin vati huuhdotaan: se huuhdotaan
ja käännetään kumollensa. **14** Minä hylkään perintöosani
jäännöksen ja annan heidät vihollistensa käsiin, niin että he
joutuvat kaikkien vihollistensa saaliiksi ja ryöstettäviksi, **15** koska
ovat tehneet sitä, mikä on pahaa minun silmissäni, ja vihoittaneet
minua siitä päivästä asti, jona heidän isänsä lähtivät Egyptin
maasta, tähän päivään saakka." **16** Manasse vuodatti myös
sangen paljon viatonta verta, niin että hän sillä täytti Jerusalemin
ääriään myöten, sen syntinsä lisäksi, jolla hän saattoi Juudan
tekemään syntiä, tekemään sitä, mikä on pahaa Herran silmissä.
17 Mitä muuta on kerrottavaa Manassesta ja kaikesta, mitä hän
teki, ja synnistä, minkä hän teki, se on kirjoitettuna Juudan
kuningasten aikakirjassa. **18** Ja Manasse meni lepoon isiensä
tykö, ja hänet haudattiin linnansa puutarhaan, Ussan puutarhaan.
Ja hänen poikansa Aamon tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. **19**
Aamon oli kahdenkymmenen kahden vuoden vanha tullessaan
kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kaksi vuotta. Hänen
äitinsä oli nimeltään Mesullemet, Haaruksen tytär, Jotbasta. **20**
Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, niinkuin hänen
isänsä Manasse oli tehnyt. **21** Hän vaelsi kaikessa samaa tietä,
mitä hänen isänsä oli vaeltanut: hän palveli niitä kivijumalia,
joita hänen isänsä oli palvellut, ja kumarsi niitä; **22** hän hylkäsi
Herran, isiensä Jumalan, eikä vaeltanut Herran tietä. **23** Ja
Aamonin palvelijat tekivät salaliiton häntä vastaan ja tappoivat
kuninkaan hänen linnassansa. **24** Mutta maan kansa surmasi
kaikki, jotka olivat tehneet salaliiton kuningas Aamonia vastaan.
Ja maan kansa teki hänen poikansa Joosian kuninkaaksi hänen
sijaansa. **25** Mitä muuta on kerrottavaa Aamonista, siitä, mitä

hän teki, se on kirjoitettuna Juudan kuningasten aikakirjassa. **26**
Ja hänet haudattiin omaan hautaansa Ussan puutarhaan. Ja
hänen poikansa Joosia tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

22 Joosia oli kahdeksan vuoden vanha tullessaan kuninkaaksi,
ja hän hallitsi Jerusalemissa kolmekymmentä yksi vuotta. Hänen
äitinsä oli nimeltään Jedida, Adajan tytär, Boskatista. **2** Hän
teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä, ja vaelsi kaikessa
isänsä Daavidin tietä, poikkeamatta oikealle tai vasemmalle. **3**
Kahdeksantenatoista hallitusvuotenaan kuningas Joosia lähetti
kirjuri Saafanin, Asaljan pojan, Mesullamin pojanpojan, Herran
temppeliin ja sanoi: **4** "Mene ylimmäisen papin Hilkian luo,
että hän lukisi valmiiksi Herran temppeliin tuodut rahat, joita
ovenvartijat ovat koonneet kansalta. **5** Ja hän antakoon
ne työnteettäjille, jotka on pantu valvomaan töitä Herran
temppelissä, ja nämä maksakoot niillä työmiehet, jotka ovat
Herran temppelissä korjaamassa sitä, mikä temppelissä on
rappeutunutta, **6** puusepät, rakentajat ja muurarit, sekä temppelin
korjaamista varten ostettavat puutavarat ja hakatut kivet. **7**
Älköön heiltä kuitenkaan vaadittako tilintekoa rahoista, jotka
heille luovutetaan, vaan toimikoot he luottamusmiehinä." **8** Ja
ylimmäinen pappi Hilkia sanoi kirjuri Saafanille: "Minä löysin
Herran temppelistä lain kirjan". Ja Hilkia antoi kirjan Saafanille, ja
tämä luki sen. **9** Sitten kirjuri Saafan meni kuninkaan tykö ja teki
kuninkaalle selon asiasta, sanoen: "Palvelijasi ovat ottaneet esille
rahat, mitä temppelissä oli, ja ovat antaneet ne työnteettäjille,
jotka on pantu valvomaan töitä Herran temppelissä". **10** Ja kirjuri
Saafan kertoi kuninkaalle sanoen: "Pappi Hilkia antoi minulle
erään kirjan". Ja Saafan luki sen kuninkaalle. **11** Kun kuningas
kuuli lain kirjan sanat, repäisi hän vaatteensa. **12** Ja kuningas

käski pappi Hilkiaa, Ahikamia, Saafanin poikaa, Akboria, Miikajan
poikaa, kirjuri Saafania ja Asajaa, kuninkaan palvelijaa, sanoen:
13 "Menkää ja kysykää minun ja kansan ja koko Juudan puolesta
neuvoa Herralta tästä löydetystä kirjasta. Sillä suuri on Herran
viha, joka on syttynyt meitä vastaan, koska meidän isämme eivät
ole totelleet tämän kirjan sanoja eivätkä tehneet mitään kaikesta
siitä, mitä siinä on meille kirjoitettuna." **14** Niin pappi Hilkia,
Ahikam, Akbor, Saafan ja Asaja menivät naisprofeetta Huldan
tykö, joka oli vaatevaraston hoitajan Sallumin, Tikvan pojan,
Harhaan pojanpojan, vaimo ja asui Jerusalemissa, toisessa
kaupunginosassa. He puhuivat hänen kanssaan. **15** Niin hän
sanoi heille: "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Sanokaa
sille miehelle, joka lähetti teidät minun tyköni: **16** 'Näin sanoo
Herra: Katso, minä annan tätä paikkaa ja sen asukkaita kohdata
onnettomuuden, kaiken, mitä sanotaan siinä kirjassa, jonka
Juudan kuningas on lukenut, **17** sillä he ovat hyljänneet minut ja
polttaneet uhreja muille jumalille ja vihoittaneet minut kaikilla
kättensä teoilla; ja minussa on syttynyt viha tätä paikkaa kohtaan,
eikä se sammu. **18** Mutta Juudan kuninkaalle, joka on lähettänyt
teidät kysymään neuvoa Herralta, sanokaa näin: Näin sanoo
Herra, Israelin Jumala, niistä sanoista, jotka sinä olet kuullut:
19 Koska sinun sydämesi on pehminnyt ja sinä olet nöyrtynyt
Herran edessä, kuullessasi, mitä minä olen puhunut tätä paikkaa
ja sen asukkaita vastaan, että he tulevat kauhistukseksi ja
kiroussanaksi, ja koska sinä olet reväissyt vaatteesi ja itkenyt
minun edessäni, niin minäkin olen kuullut sinua, sanoo Herra. **20**
Sentähden minä korjaan sinut isiesi tykö, ja sinä saat rauhassa
siirtyä hautaasi, ja sinun silmäsi pääsevät näkemästä kaikkea

sitä onnettomuutta, minkä minä annan kohdata tätä paikkaa.'" Ja
he toivat kuninkaalle tämän vastauksen.

23 Niin kuningas lähetti kokoamaan luoksensa kaikki Juudan ja
Jerusalemin vanhimmat. **2** Ja kuningas meni Herran temppeliin,
ja hänen kanssaan kaikki Juudan miehet ja kaikki Jerusalemin
asukkaat, myöskin papit ja profeetat, koko kansa pienimmästä
suurimpaan. Ja hän luki heidän kuultensa kaikki Herran
temppelistä löydetyn liitonkirjan sanat. **3** Ja kuningas asettui
pylvään viereen ja teki Herran edessä liiton, että heidän tuli
seurata Herraa, noudattaa hänen käskyjänsä, todistuksiansa ja
säädöksiänsä kaikesta sydämestään ja kaikesta sielustaan ja
pitää liiton sanat, jotka olivat kirjoitettuina siinä kirjassa. Ja kaikki
kansa yhtyi siihen liittoon. **4** Sitten kuningas käski ylimmäistä
pappia Hilkiaa ja häntä lähimpiä pappeja sekä ovenvartijoita
viemään Herran temppelistä pois kaikki kalut, mitä oli tehty
Baalille, Aseralle ja kaikelle taivaan joukolle. Ja hän poltatti ne
Jerusalemin ulkopuolella Kidronin kedoilla, mutta vei niiden tuhan
Beeteliin. **5** Hän pani myös viralta epäjumalain papit, jotka Juudan
kuninkaat olivat asettaneet polttamaan uhreja uhrikukkuloilla
Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin ympäristössä ja jotka
polttivat uhreja Baalille, auringolle, kuulle, eläinradan tähdille
ja kaikelle taivaan joukolle. **6** Hän vei aseran pois Herran
temppelistä Jerusalemin ulkopuolelle Kidronin laaksoon ja
poltti sen Kidronin laaksossa, rouhensi sen tomuksi ja heitti
tomun yhteiselle hautausmaalle. **7** Ja hän kukisti haureellisten
pyhäkköpoikien huoneet, jotka olivat Herran temppelissä ja
joissa naiset kutoivat verhoja Aseralle. **8** Hän toi pois kaikki
papit Juudan kaupungeista ja saastutti uhrikukkulat, joilla papit
olivat polttaneet uhreja, Gebasta Beersebaan asti. Ja hän kukisti

porteilla olevat uhrikukkulat, joita oli kaupungin päällikön Joosuan
portin oven edustalla, vasemmalla puolella mentäessä sisään
kaupungin portista. **9** Uhrikukkulapapit eivät kuitenkaan saaneet
nousta Herran alttarille Jerusalemissa; he saivat vain syödä
happamatonta leipää veljiensä kanssa. **10** Hän saastutti myöskin
polttopaikan Ben-Hinnomin laaksossa, ettei kukaan voisi panna
poikaansa tai tytärtänsä kulkemaan tulen läpi Molokin kunniaksi.
11 Ja hän poisti ne hevoset, jotka Juudan kuninkaat olivat
auringon kunniaksi asettaneet, siitä, mistä mennään Herran
temppeliin, hoviherra Netan-Melekin kammion vierestä, joka oli
Parvarimissa, ja poltti auringonvaunut tulessa. **12** Ja Aahaan
yläsalin katolla olevat alttarit, jotka Juudan kuninkaat olivat
teettäneet, ja ne alttarit, jotka Manasse oli teettänyt Herran
temppelin molempiin esipihoihin, kuningas kukisti; sitten hän
riensi sieltä ja heitti niiden tomun Kidronin laaksoon. **13** Ja
ne uhrikukkulat, jotka olivat itään päin Jerusalemista, etelään
päin Turmiovuoresta, ja jotka Salomo, Israelin kuningas, oli
rakentanut Astartelle, siidonilais-iljetykselle, ja Kemokselle,
Mooabin iljetykselle, ja Milkomille, ammonilais-kauhistukselle,
ne kuningas saastutti. **14** Hän murskasi patsaat ja hakkasi
maahan asera-karsikot ja täytti niiden sijan ihmisten luilla. **15**
Myöskin Beetelissä olevan alttarin, sen uhrikukkulan, jonka
oli teettänyt Jerobeam, Nebatin poika, joka saattoi Israelin
tekemään syntiä, senkin alttarin uhrikukkuloineen hän kukisti;
sitten hän poltti uhrikukkulan ja rouhensi sen tomuksi sekä poltti
asera-karsikon. **16** Kun Joosia sitten kääntyi ja näki haudat,
jotka olivat vuorella, lähetti hän ottamaan luut haudoista, poltti
ne alttarilla ja saastutti näin alttarin, Herran sanan mukaan,
jonka oli julistanut se Jumalan mies, joka nämä julisti. **17**

Ja hän kysyi: "Mikä tuo hautamerkki on, jonka minä näen?"
Kaupungin miehet vastasivat hänelle: "Se on sen Jumalan
miehen hauta, joka tuli Juudasta ja julisti sen, minkä sinä
nyt olet tehnyt Beetelin alttarille". **18** Hän sanoi: "Antakaa
hänen olla; älköön kukaan koskeko hänen luihinsa". Niin he
jättivät hänen luunsa rauhaan ja samoin sen profeetan luut,
joka oli tullut Samariasta. **19** Myöskin Samarian kaupungeista
Joosia poisti kaikki uhrikukkulatemppelit, jotka Israelin kuninkaat
olivat rakentaneet ja niin vihoittaneet Herran; ja hän teki niille
saman, minkä oli tehnyt Beetelissä. **20** Ja kaikki siellä olevat
uhrikukkulapapit hän teurasti alttareilla ja poltti ihmisten luita
niiden päällä. Sitten hän palasi takaisin Jerusalemiin. **21** Ja
kuningas käski kaikkea kansaa sanoen: "Viettäkää pääsiäistä
Herran, teidän Jumalanne, kunniaksi, niinkuin on kirjoitettuna
tässä liitonkirjassa". **22** Sillä sellaista pääsiäistä ei oltu vietetty
sen ajan jälkeen, jona tuomarit tuomitsivat Israelia, ei Israelin
kuningasten eikä Juudan kuningasten koko aikana. **23** Vasta
kuningas Joosian kahdeksantenatoista hallitusvuotena vietettiin
sellainen pääsiäinen Jerusalemissa Herran kunniaksi. **24** Myöskin
vainaja-ja tietäjähenkien manaajat, kotijumalat ja kivijumalat ja
kaikki iljetykset, joita oli nähty Juudan maassa ja Jerusalemissa,
Joosia hävitti, täyttääkseen lain sanat, jotka olivat kirjoitettuina
siinä kirjassa, minkä pappi Hilkia oli löytänyt Herran temppelistä.
25 Ei ollut ennen häntä ollut hänen vertaistansa kuningasta, joka
niin kaikesta sydämestänsä, kaikesta sielustansa ja kaikesta
voimastansa olisi kääntynyt Herran puoleen, kaiken Mooseksen
lain mukaan; eikä hänen jälkeensä tullut hänen vertaistansa. **26**
Kuitenkaan ei Herra kääntynyt suuren vihansa hehkusta, kun
kerran hänen vihansa oli syttynyt Juudaa vastaan kaikesta siitä,

millä Manasse oli vihoittanut hänet. **27** Ja Herra sanoi: "Minä
toimitan myöskin Juudan pois kasvojeni edestä, niinkuin minä
olen toimittanut pois Israelin; ja minä hylkään Jerusalemin, tämän
kaupungin, jonka minä olin valinnut, ja temppelin, josta minä
olin sanonut: 'Minun nimeni on oleva siinä'". **28** Mitä muuta on
kerrottavaa Joosiasta ja kaikesta, mitä hän teki, se on kirjoitettuna
Juudan kuningasten aikakirjassa. **29** Hänen aikanansa farao
Neko, Egyptin kuningas, lähti Assurin kuningasta vastaan Eufrat-
virralle. Niin kuningas Joosia meni häntä vastaan, mutta farao
surmasi hänet Megiddossa heti, kun näki hänet. **30** Ja hänen
palvelijansa veivät hänet kuolleena vaunuissa Megiddosta, toivat
hänet Jerusalemiin ja hautasivat hänet hänen omaan hautaansa.
Mutta maan kansa otti Joosian pojan Jooahaan, voiteli hänet
ja teki hänet kuninkaaksi hänen isänsä sijaan. **31** Jooahas oli
kahdenkymmenen kolmen vuoden vanha tullessaan kuninkaaksi,
ja hän hallitsi kolme kuukautta Jerusalemissa. Hänen äitinsä
oli nimeltään Hamutal, Jeremian tytär, Libnasta. **32** Ja hän
teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, aivan niinkuin hänen
isänsä olivat tehneet. **33** Mutta farao Neko vangitutti hänet
Riblassa, Hamatin maassa, ettei hän hallitsisi Jerusalemissa, ja
määräsi maan maksettavaksi pakkoveron: sata talenttia hopeata
ja kymmenen talenttia kultaa. **34** Ja farao Neko teki Eljakimin,
Joosian pojan, kuninkaaksi hänen isänsä Joosian sijaan ja muutti
hänen nimensä Joojakimiksi. Mutta Jooahaan hän otti vangiksi,
ja tämä joutui Egyptiin; siellä hän kuoli. **35** Hopean ja kullan
Joojakim maksoi faraolle; mutta voidakseen maksaa rahat faraon
käskyn mukaan hän veroitti maata, ottaen maan kansalta, sen
mukaan kuin kukin oli verotettu, hopeata ja kultaa, antaakseen
farao Nekolle. **36** Joojakim oli kahdenkymmenen viiden vuoden

vanha tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa
yksitoista vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Sebida, Pedajan
tytär, Ruumasta. **37** Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä,
aivan niinkuin hänen isänsä olivat tehneet.

24 Hänen aikanaan Nebukadnessar, Baabelin kuningas, lähti
liikkeelle, ja Joojakim tuli hänen palvelijakseen. Kolmen vuoden
kuluttua tämä jälleen kapinoi häntä vastaan. **2** Ja Herra lähetti
hänen kimppuunsa kaldealaisten, aramilaisten, mooabilaisten ja
ammonilaisten partiojoukkoja; hän lähetti ne Juudan kimppuun
sitä tuhoamaan, Herran sanan mukaan, jonka hän oli puhunut
palvelijainsa, profeettain, kautta. **3** Mutta tämä tapahtui Juudalle
Herran käskystä; ja näin hän toimitti heidät pois kasvojensa
edestä Manassen syntien tähden, kaiken tähden, mitä hän
oli tehnyt, **4** ja myöskin viattoman veren tähden, minkä hän
oli vuodattanut täyttäessään Jerusalemin viattomalla verellä;
sitä ei Herra tahtonut antaa anteeksi. **5** Mitä muuta on
kerrottavaa Joojakimista ja kaikesta, mitä hän teki, se on
kirjoitettuna Juudan kuningasten aikakirjassa. **6** Ja Joojakim
meni lepoon isiensä tykö. Ja hänen poikansa Joojakin tuli
kuninkaaksi hänen sijaansa. **7** Egyptin kuningas ei enää lähtenyt
maastansa, sillä Baabelin kuningas oli vallannut kaiken, mikä
oli Egyptin kuninkaan omaa, Egyptin purosta aina Eufrat-
virtaan saakka. **8** Joojakin oli kahdeksantoista vuoden vanha
tullessansa kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kolme
kuukautta. Hänen äitinsä oli nimeltään Nehusta, Elnatanin
tytär, Jerusalemista. **9** Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran
silmissä, aivan niinkuin hänen isänsä oli tehnyt. **10** Siihen
aikaan Baabelin kuninkaan Nebukadnessarin palvelijat tulivat
Jerusalemiin, ja kaupunki saarrettiin. **11** Ja Nebukadnessar,

Baabelin kuningas, ryntäsi kaupunkiin, hänen palvelijainsa
saartaessa sitä. **12** Niin Joojakin, Juudan kuningas, antautui
Baabelin kuninkaalle äitineen ja palvelijoineen, päällikköineen
ja hoviherroineen. Ja Baabelin kuningas otti hänet vangiksi
kahdeksantena hallitusvuotenaan. **13** Ja hän vei pois sieltä kaikki
Herran temppelin ja kuninkaan linnan aarteet, ja hän rikkoi kaikki
kultakalut, jotka Israelin kuningas Salomo oli teettänyt Herran
temppeliin. Tapahtui, niinkuin Herra oli puhunut. **14** Ja hän vei
pakkosiirtolaisuuteen koko Jerusalemin, kaikki päälliköt ja kaikki
sotaurhot, kymmenentuhatta pakkosiirtolaista, ja kaikki sepät
ja lukkosepät; ei jäänyt jäljelle muita kuin maakansan köyhät.
15 Hän siirsi Joojakinin vankina Baabeliin; samoin hän vei
kuninkaan äidin, kuninkaan puolisot ja hänen hoviherransa sekä
muut maan mahtavat pakkosiirtolaisina Jerusalemista Baabeliin,
16 niin myös kaikki sotilaat, luvultaan seitsemäntuhatta, sepät ja
lukkosepät, luvultaan tuhat, kaikki sotaan harjaantuneita urhoja.
Ne Baabelin kuningas vei pakkosiirtolaisina Baabeliin. **17** Mutta
Baabelin kuningas asetti hänen setänsä Mattanjan kuninkaaksi
hänen sijaansa ja muutti hänen nimensä Sidkiaksi. **18** Sidkia oli
kahdenkymmenen yhden vuoden vanha tullessaan kuninkaaksi,
ja hän hallitsi Jerusalemissa yksitoista vuotta. Hänen äitinsä oli
nimeltään Hamutal, Jeremian tytär, Libnasta. **19** Hän teki sitä,
mikä on pahaa Herran silmissä, aivan samoin kuin Joojakim oli
tehnyt. **20** Sillä Herran vihan tähden kävi näin Jerusalemille
ja Juudalle, kunnes hän vihdoin heitti heidät pois kasvojensa
edestä.

25 Sidkia kapinoi Baabelin kuningasta vastaan. Hänen
yhdeksäntenä hallitusvuotenaan, sen kymmenennessä kuussa,
kuukauden kymmenentenä päivänä, kävi Nebukadnessar,

Baabelin kuningas, hän ja koko hänen sotajoukkonsa,
Jerusalemin kimppuun ja asettui leiriin sitä vastaan. Ja
he rakensivat saartovarusteet sitä vastaan yltympäri. **2**
Näin kaupunkia piiritettiin kuningas Sidkian yhdenteentoista
hallitusvuoteen asti. **3** Mutta neljännen kuukauden yhdeksäntenä
päivänä, kun nälänhätä ahdisti kaupunkia eikä ollut leipää maan
kansalle, **4** valloitettiin kaupunki, ja kaikki sotilaat pakenivat
yöllä molempien muurien välistä porttitietä, joka oli kuninkaan
puutarhan puolella, kaldealaisten ollessa kaupungin ympärillä, ja
he kulkivat Aromaahan päin. **5** Mutta kaldealaisten sotajoukko
ajoi kuningasta takaa, ja he saavuttivat hänet Jerikon aroilla;
ja kaikki hänen sotaväkensä oli jättänyt hänet ja hajaantunut.
6 Ja he ottivat kuninkaan kiinni ja veivät hänet Baabelin
kuninkaan eteen Riblaan; ja hänelle julistettiin tuomio: **7**
Sidkian pojat teurastettiin hänen silmiensä edessä, ja Sidkialta
itseltään hän sokaisutti silmät ja kytketti hänet vaskikahleisiin,
ja hänet vietiin Baabeliin. **8** Viidennessä kuussa, kuukauden
seitsemäntenä päivänä, Baabelin kuninkaan Nebukadnessarin
yhdeksäntenätoista hallitusvuotena, tuli Baabelin kuninkaan
palvelija Nebusaradan, henkivartijain päällikkö, Jerusalemiin.
9 Hän poltti Herran temppelin ja kuninkaan linnan ja kaikki
Jerusalemin talot; kaikki ylhäisten talot hän poltti tulella. **10** Ja
koko kaldealaisten sotajoukko, joka henkivartijain päälliköllä oli
mukanaan, repi maahan Jerusalemin muurit, yltympäri. **11** Ja
Nebusaradan, henkivartijain päällikkö, vei pakkosiirtolaisuuteen
kansan tähteet, mitä oli jäljellä kaupungissa, sekä ne, jotka olivat
menneet Baabelin kuninkaan puolelle, ja muun rahvaan. **12**
Mutta osan maan köyhiä henkivartijain päällikkö jätti jäljelle
viinitarhureiksi ja peltomiehiksi. **13** Vaskipylväät, jotka olivat

Herran temppelissä, altaiden telineet ja vaskimeren, jotka olivat
Herran temppelissä, kaldealaiset särkivät ja veivät vasken
Baabeliin. **14** Ja kattilat, lapiot, veitset, kupit ja kaikki vaskikalut,
joita oli käytetty jumalanpalveluksessa, he ottivat pois. **15**
Samoin otti henkivartijain päällikkö hiilipannut ja maljat, jotka
olivat läpeensä kultaa tai hopeata. **16** Molempien pylväiden,
meren ja telineiden, jotka Salomo oli teettänyt Herran temppeliin-
näiden kaikkien esineiden vaski ei ollut punnittavissa. **17** Toisen
pylvään korkeus oli kahdeksantoista kyynärää, ja sen päässä oli
pylväänpää vaskesta; pylväänpään korkeus oli kolme kyynärää,
ja pylväänpään päällä oli ristikkokoriste ja granaattiomenia
yltympäri, kaikki vaskea; ja samanlaiset oli toisessa pylväässä
ristikkokoristeen päällä. **18** Henkivartijain päällikkö otti ylimmäisen
papin Serajan ja häntä lähimmän papin Sefanjan sekä kolme
ovenvartijaa, **19** ja kaupungista hän otti yhden hoviherran, joka
oli sotaväen tarkastaja, ja viisi kuninkaan lähintä miestä, jotka
tavattiin kaupungista, sekä sotapäällikön kirjurin, jonka tehtävänä
oli ottaa maan kansaa sotapalvelukseen, ja kuusikymmentä
miestä maan kansasta, jotka tavattiin kaupungista. **20** Nämä otti
Nebusaradan, henkivartijain päällikkö, ja vei heidät Baabelin
kuninkaan eteen Riblaan. **21** Ja Baabelin kuningas antoi lyödä
heidät kuoliaaksi Riblassa Hamatin maassa. Ja niin Juuda
vietiin pois maastansa pakkosiirtolaisuuteen. **22** Mutta sen
väen käskynhaltijaksi, joka jäi Juudan maahan, sen, jonka
Nebukadnessar, Baabelin kuningas, jätti sinne, hän asetti
Gedaljan, Ahikamin pojan, Saafanin pojanpojan. **23** Kun kaikki
sotaväen päälliköt, he ja heidän miehensä, kuulivat, että
Baabelin kuningas oli asettanut Gedaljan käskynhaltijaksi,
tulivat he miehinensä Gedaljan luo Mispaan, nimittäin Ismael,

Netanjan poika, Joohanan, Kaareahin poika, netofalainen
Seraja, Tanhumetin poika, ja Jaasanja, maakatilaisen poika.
24 Ja Gedalja vannoi heille ja heidän miehillensä ja sanoi
heille: "Älkää peljätkö kaldealaisten palvelijoita. Jääkää maahan
ja palvelkaa Baabelin kuningasta, niin te menestytte." **25**
Mutta seitsemännessä kuussa tuli Ismael, Netanjan poika,
Elisaman pojanpoika, joka oli kuninkaallista sukua, mukanaan
kymmenen miestä, ja he löivät kuoliaaksi Gedaljan ja ne Juudan
miehet ja kaldealaiset, jotka olivat hänen kanssansa Mispassa.
26 Silloin nousi kaikki kansa, pienimmästä suurimpaan, ja
samoin sotaväen päälliköt, ja he menivät Egyptiin, sillä he
pelkäsivät kaldealaisia. **27** Mutta kolmantenakymmenentenä
seitsemäntenä vuotena siitä, kun Joojakin, Juudan kuningas,
oli viety pakkosiirtolaisuuteen, kahdennessatoista kuussa,
kuukauden kahdentenakymmenentenä seitsemäntenä päivänä,
korotti Evil-Merodak, Baabelin kuningas, samana vuonna,
jona hän tuli kuninkaaksi, Juudan kuninkaan Joojakinin pään,
vapauttaen hänet vankilasta. **28** Ja hän puhutteli häntä
ystävällisesti ja asetti hänen istuimensa ylemmäksi muitten
kuningasten istuimia, jotka olivat hänen tykönänsä Baabelissa. **29**
Hän sai panna pois vangin puvun ja aina aterioida hänen luonaan,
niin kauan kuin eli. **30** Ja hän sai kuninkaalta elatuksensa, mitä
kunakin päivänä tarvitsi, vakinaisen elatuksen, niin kauan kuin
eli.

1 Aikakirja

1 Aadam, Seet, Enos, **2** Keenan, Mahalalel, Jered, **3** Hanok,
Metusalah, Lemek, **4** Nooa, Seem, Haam ja Jaafet. **5** Jaafetin
pojat olivat Goomer, Maagog, Maadai, Jaavan, Tuubal, Mesek ja
Tiiras. **6** Ja Goomerin pojat olivat Askenas, Diifat ja Toogarma. **7**
Ja Jaavanin pojat olivat Elisa ja Tarsisa, kittiläiset ja roodanilaiset.
8 Haamin pojat olivat Kuus, Misraim, Puut ja Kanaan. **9** Ja
Kuusin pojat olivat Seba, Havila, Sabta, Raema ja Sabteka.
Ja Raeman pojat olivat Saba ja Dedan. **10** Ja Kuusille
syntyi Nimrod; hän oli ensimmäinen valtias maan päällä. **11**
Ja Misraimille syntyivät luudilaiset, anamilaiset, lehabilaiset,
naftuhilaiset, **12** patrokselaiset ja kasluhilaiset, joista filistealaiset
ovat lähteneet, sekä kaftorilaiset. **13** Ja Kanaanille syntyivät
Siidon, hänen esikoisensa, ja Heet, **14** sekä jebusilaiset,
amorilaiset, girgasilaiset, **15** hivviläiset, arkilaiset, siiniläiset,
16 arvadilaiset, semarilaiset ja hamatilaiset. **17** Seemin pojat
olivat Eelam, Assur, Arpaksad, Luud, Aram, Uus, Huul, Geter
ja Mesek. **18** Ja Arpaksadille syntyi Selah, ja Selahille syntyi
Eeber. **19** Ja Eeberille syntyi kaksi poikaa; toisen nimi oli Peleg,
sillä hänen aikanansa jakaantuivat maan asukkaat, ja hänen
veljensä nimi oli Joktan. **20** Ja Joktanille syntyivät Almodad,
Selef, Hasarmavet, Jerah, **21** Hadoram, Uusal, Dikla, **22** Eebal,
Abimael, Saba, **23** Oofir, Havila ja Joobab. Kaikki nämä olivat
Joktanin poikia. **24** Seem, Arpaksad, Selah, **25** Eeber, Peleg,
Regu, **26** Serug, Naahor, Terah, **27** Abram, se on Aabraham. **28**
Aabrahamin pojat olivat Iisak ja Ismael. **29** Tämä on heidän
sukuluettelonsa: Nebajot, Ismaelin esikoinen, Keedar, Adbeel,
Mibsan, **30** Misma, Duuma, Massa, Hadad, Teema, **31** Jetur,
Naafis ja Keedma. Nämä olivat Ismaelin pojat. **32** Ja Keturan,

Aabrahamin sivuvaimon, pojat, jotka tämä synnytti, olivat Simran,
Joksan, Medan, Midian, Jisbak ja Suuah. Joksanin pojat olivat
Saba ja Dedan. **33** Ja Midianin pojat olivat Eefa, Eefer, Hanok,
Abida ja Eldaa. Kaikki nämä olivat Keturan jälkeläisiä. **34** Ja
Aabrahamille syntyi Iisak. Iisakin pojat olivat Eesau ja Israel. **35**
Eesaun pojat olivat Elifas, Reguel, Jeus, Jaelam ja Koorah. **36**
Elifaan pojat olivat Teeman, Oomar, Sefi, Gaetam, Kenas, Timna
ja Amalek. **37** Reguelin pojat olivat Nahat, Serah, Samma ja
Missa. **38** Seirin pojat olivat Lootan, Soobal, Sibon, Ana, Diison,
Eeser ja Diisan. **39** Lootanin pojat olivat Hoori ja Hoomam;
ja Lootanin sisar oli Timna. **40** Soobalin pojat olivat Aljan,
Maanahat, Eebal, Sefi ja Oonan. Ja Sibonin pojat olivat Aija
ja Ana. **41** Anan pojat olivat Diison. Ja Diisonin pojat olivat
Hamran, Esban, Jitran ja Keran. **42** Eeserin pojat olivat Bilhan,
Saavan ja Jaakan. Diisanin pojat olivat Uus ja Aran. **43** Ja
nämä olivat ne kuninkaat, jotka hallitsivat Edomin maassa,
ennenkuin mikään kuningas oli hallinnut israelilaisia: Bela, Beorin
poika; ja hänen kaupunkinsa nimi oli Dinhaba. **44** Ja kun Bela
kuoli, tuli Joobab, Serahin poika, Bosrasta, kuninkaaksi hänen
sijaansa. **45** Kun Joobab kuoli, tuli Huusam, teemanilaisten
maasta, kuninkaaksi hänen sijaansa. **46** Kun Huusam kuoli, tuli
Hadad, Bedadin poika, kuninkaaksi hänen sijaansa, hän, joka
voitti midianilaiset Mooabin maassa; ja hänen kaupunkinsa nimi
oli Avit. **47** Kun Hadad kuoli, tuli Samla, Masrekasta, kuninkaaksi
hänen sijaansa. **48** Kun Samla kuoli, tuli Saul, virran rannalla
olevasta Rehobotista, kuninkaaksi hänen sijaansa. **49** Kun
Saul kuoli, tuli Baal-Haanan, Akborin poika, kuninkaaksi hänen
sijaansa. **50** Kun Baal-Haanan kuoli, tuli Hadad kuninkaaksi
hänen sijaansa, ja hänen kaupunkinsa nimi oli Paagi; ja hänen

vaimonsa nimi oli Mehetabel, Matredin tytär, joka oli Mee-
Saahabin tytär. **51** Ja Hadad kuoli; ja Edomin sukuruhtinaat
olivat: ruhtinas Timna, ruhtinas Alva, ruhtinas Jetet, **52** ruhtinas
Oholibama, ruhtinas Eela, ruhtinas Piinon, **53** ruhtinas Kenas,
ruhtinas Teeman, ruhtinas Mibsar, **54** ruhtinas Magdiel, ruhtinas
Iiram. Nämä olivat Edomin sukuruhtinaat.

2 Nämä olivat Israelin pojat: Ruuben, Simeon, Leevi ja Juuda,
Isaskar ja Sebulon, **2** Daan, Joosef ja Benjamin, Naftali, Gaad
ja Asser. **3** Juudan pojat olivat Eer, Oonan ja Seela; nämä
kolme synnytti hänelle Suuahin tytär, kanaanilainen. Mutta Eer,
Juudan esikoinen, ei ollut otollinen Herran silmissä; sentähden
hän antoi hänen kuolla. **4** Ja Taamar, Juudan miniä, synnytti
hänelle Pereksen ja Serahin. Juudan poikia oli kaikkiaan viisi. **5**
Pereksen pojat olivat Hesron ja Haamul. **6** Ja Serahin pojat
olivat Simri, Eetan, Heeman, Kalkol ja Daara; heitä oli kaikkiaan
viisi. **7** Ja Karmin pojat olivat Aakar, joka syöksi Israelin
onnettomuuteen, kun oli uskoton ja anasti tuhon omaksi vihittyä.
8 Ja Eetanin poika oli Asarja. **9** Ja Hesronin pojat, jotka hänelle
syntyivät, olivat Jerahmeel, Raam ja Kelubai. **10** Ja Raamille
syntyi Amminadab, ja Amminadabille syntyi Nahson, Juudan
jälkeläisten ruhtinas. **11** Ja Nahsonille syntyi Salma, ja Salmalle
syntyi Booas. **12** Ja Booaalle syntyi Oobed, ja Oobedille syntyi
Iisai. **13** Ja Iisaille syntyi esikoisena Eliab, toisena Abinadab,
kolmantena Simea, **14** neljäntenä Netanel, viidentenä Raddai,
15 kuudentena Oosem ja seitsemäntenä Daavid. **16** Ja heidän
sisarensa olivat Seruja ja Abigail. Ja Serujan pojat olivat Abisai,
Jooab ja Asael, kaikkiaan kolme. **17** Ja Abigail synnytti Amasan;
ja Amasan isä oli ismaelilainen Jeter. **18** Ja Kaalebille, Hesronin
pojalle, syntyi lapsia Asubasta, hänen vaimostaan, ja Jeriotista;

ja nämä olivat Asuban pojat: Jeeser, Soobab ja Ardon. **19** Ja
kun Asuba kuoli, nai Kaaleb Efratin, ja tämä synnytti hänelle
Huurin. **20** Ja Huurille syntyi Uuri, ja Uurille syntyi Besalel. **21**
Senjälkeen meni Hesron Maakirin, Gileadin isän, tyttären tykö; ja
hän nai tämän ollessaan kuudenkymmenen vuoden vanha. Ja
tämä synnytti hänelle Segubin. **22** Ja Segubille syntyi Jaair; tällä
oli kaksikymmentä kolme kaupunkia Gileadin maassa. **23** Mutta
gesurilaiset ja aramilaiset ottivat heiltä Jaairin leirikylät ja Kenatin
ynnä sen tytärkaupungit, kuusikymmentä kaupunkia. Kaikki
nämä olivat Maakirin, Gileadin isän, poikia. **24** Kun Hesron oli
kuollut Kaaleb-Efratassa, synnytti Abia-hän oli Hesronin vaimo-
hänelle Ashurin, Tekoan isän. **25** Ja Jerahmeelin, Hesronin
esikoisen, pojat olivat Raam, esikoinen, ja Buuna, Ooren, Oosem
ja Ahia. **26** Ja Jerahmeelilla oli vielä toinen vaimo, jonka nimi
oli Atara; hän oli Oonamin äiti. **27** Ja Raamin, Jerahmeelin
esikoisen, pojat olivat Maas, Jaamin ja Eeker. **28** Ja Oonamin
pojat olivat Sammai ja Jaada; ja Sammain pojat olivat Naadab ja
Abisur. **29** Ja Abisurin vaimon nimi oli Abihail, ja tämä synnytti
hänelle Ahbanin ja Moolidin. **30** Ja Naadabin pojat olivat Seled
ja Appaim. Ja Seled kuoli lapsetonna. **31** Ja Appaimin poika oli
Jisi; ja Jisin poika oli Seesan; ja Seesanin poika oli Ahlai. **32** Ja
Jaadan, Sammain veljen, pojat olivat Jeter ja Joonatan. Jeter
kuoli lapsetonna. **33** Ja Joonatanin pojat olivat Pelet ja Saasa.
Nämä olivat Jerahmeelin jälkeläisiä. **34** Mutta Seesanilla ei ollut
poikia, vaan ainoastaan tyttäriä. Ja Seesanilla oli egyptiläinen
palvelija, jonka nimi oli Jarha. **35** Ja Seesan antoi tyttärensä
vaimoksi palvelijallensa Jarhalle, ja hän synnytti tälle Attain. **36**
Ja Attaille syntyi Naatan, ja Naatanille syntyi Saabad. **37** Ja
Saabadille syntyi Eflal, ja Eflalille syntyi Oobed. **38** Ja Oobedille

syntyi Jeehu, ja Jeehulle syntyi Asarja. **39** Ja Asarjalle syntyi
Heles, ja Helekselle syntyi Eleasa. **40** Ja Eleasalle syntyi Sismai,
ja Sismaille syntyi Sallum. **41** Ja Sallumille syntyi Jekamja, ja
Jekamjalle syntyi Elisama. **42** Ja Kaalebin, Jerahmeelin veljen,
pojat olivat Meesa, hänen esikoisensa, joka oli Siifin isä, ja
Maaresan, Hebronin isän, pojat. **43** Ja Hebronin pojat olivat
Koorah, Tappuah, Rekem ja Sema. **44** Ja Semalle syntyi Raham,
Jorkeamin isä, ja Rekemille syntyi Sammai. **45** Ja Sammain
poika oli Maaon, ja Maaon oli Beet-Suurin isä. **46** Ja Eefa,
Kaalebin sivuvaimo, synnytti Haaranin, Moosan ja Gaaseksen;
ja Haaranille syntyi Gaases. **47** Ja Jahdain pojat olivat Regem,
Jootam, Geesan, Pelet, Eefa ja Saaf. **48** Maaka, Kaalebin
sivuvaimo, synnytti Seberin ja Tirhanan. **49** Hän synnytti myös
Saafin, Madmannan isän, Sevan, Makbenan isän ja Gibean
isän. Ja Kaalebin tytär oli Aksa. **50** Nämä olivat Kaalebin
jälkeläisiä. Huurin, Efratan esikoisen, pojat olivat Soobal, Kirjat-
Jearimin isä, **51** Salma, Beetlehemin isä, ja Haaref, Beet-
Gaaderin isä. **52** Soobalin, Kirjat-Jearimin isän, jälkeläiset olivat
Rooe ja toinen puoli Menuhotia. **53** Kirjat-Jearimin suvut olivat
jeteriläiset, puutilaiset, suumatilaiset ja misrailaiset. Heistä ovat
soratilaiset ja estaolilaiset lähteneet. **54** Ja Salman jälkeläiset
olivat Beetlehem ja netofalaiset, Atrot, Beet-Jooab ja toinen puoli
manahtilaisia, sorilaiset. **55** Ja kirjanoppineiden suvut, jotka
asuivat Jaebeksessa, olivat tiratilaiset, simatilaiset ja sukatilaiset.
Nämä olivat ne keeniläiset, jotka polveutuvat Hammatista,
Reekabin suvun isästä.

3 Nämä ovat ne Daavidin pojat, jotka syntyivät hänelle
Hebronissa: esikoinen Amnon, jisreeliläisestä Ahinoamista;
toinen Daniel, karmelilaisesta Abigailista; **2** kolmas Absalom,

Maakan, Gesurin kuninkaan Talmain tyttären, poika; neljäs
Adonia, Haggitin poika; **3** viides Sefatja, Abitalista; kuudes
Jitream, hänen vaimostaan Eglasta. **4** Nämä kuusi syntyivät
hänelle Hebronissa, jossa hän hallitsi seitsemän vuotta ja kuusi
kuukautta. Mutta Jerusalemissa hän hallitsi kolmekymmentä
kolme vuotta. **5** Ja nämä syntyivät hänelle Jerusalemissa:
Simea, Soobab, Naatan ja Salomo, kaikkiaan neljä, Bat-Suuasta,
Ammielin tyttärestä; **6** sitten Jibhar, Elisama, Elifelet, **7** Noogah,
Nefeg, Jaafia, **8** Elisama, Eljada ja Elifelet; kaikkiaan yhdeksän.
9 Tässä ovat kaikki Daavidin pojat, lukuunottamatta sivuvaimojen
poikia. Ja Taamar oli heidän sisarensa. **10** Ja Salomon poika oli
Rehabeam; tämän poika Abia; tämän poika Aasa; tämän poika
Joosafat; **11** tämän poika Jooram; tämän poika Ahasja; tämän
poika Jooas; **12** tämän poika Amasja; tämän poika Asarja; tämän
poika Jootam; **13** tämän poika Aahas; tämän poika Hiskia; tämän
poika Manasse; **14** tämän poika Aamon; tämän poika Joosia. **15**
Ja Joosian pojat olivat esikoinen Joohanan, toinen Joojakim,
kolmas Sidkia, neljäs Sallum. **16** Ja Joojakimin pojat olivat
hänen poikansa Jekonja ja tämän poika Sidkia. **17** Ja vangitun
Jekonjan pojat olivat: hänen poikansa Sealtiel, **18** Malkiram,
Pedaja, Senassar, Jekamja, Hoosama ja Nedabja. **19** Ja Pedajan
pojat olivat Serubbaabel ja Siimei. Ja Serubbaabelin pojat olivat
Mesullam ja Hananja, ja heidän sisarensa oli Selomit; **20** vielä
Hasuba, Oohel, Berekja, Hasadja ja Juusab-Hesed, kaikkiaan
viisi. **21** Ja Hananjan pojat olivat Pelatja ja Jesaja, Refajan pojat,
Arnanin pojat, Obadjan pojat ja Sekanjan pojat. **22** Ja Sekanjan
poika oli Semaja; ja Semajan pojat olivat Hattus, Jigal, Baariah,
Nearja ja Saafat, kaikkiaan kuusi. **23** Ja Nearjan pojat olivat
Eljoenai, Hiskia, Asrikam, kaikkiaan kolme. **24** Ja Eljoenain pojat

olivat Hoodavja, Eljasib, Pelaja, Akkub, Joohanan, Delaja ja
Anani, kaikkiaan seitsemän.

4 Juudan pojat olivat Peres, Hesron, Karmi, Huur ja Soobal. **2**
Ja Reajalle, Soobalin pojalle, syntyi Jahat, ja Jahatille syntyivät
Ahumai ja Lahad. Nämä ovat soratilaisten suvut. **3** Ja nämä
olivat Eetamin isän pojat: Jisreel, Jisma ja Jidbas; ja heidän
sisarensa nimi oli Haslelponi; **4** vielä Penuel, Gedorin isä,
ja Eeser, Huusan isä. Nämä olivat Huurin, Efratan esikoisen,
Beetlehemin isän, pojat. **5** Ja Ashurilla, Tekoan isällä, oli kaksi
vaimoa, Hela ja Naara. **6** Ja Naara synnytti hänelle Ahussamin,
Heeferin, Teemenin ja ahastarilaiset. Nämä olivat Naaran pojat.
7 Ja Helan pojat olivat Seret, Soohar ja Etnan. **8** Ja Koosille
syntyivät Aanub ja Soobeba sekä Aharhelin, Haarumin pojan,
suvut. **9** Mutta Jabes oli suuremmassa arvossa pidetty kuin
hänen veljensä; ja hänen äitinsä oli antanut hänelle nimen
Jabes sanoen: "Olen synnyttänyt hänet kipuja kärsien". **10** Ja
Jabes huusi Israelin Jumalaa, sanoen: "Jospa sinä siunaisit
minua ja laajentaisit minun alueeni; jospa sinun kätesi olisi
minun kanssani ja sinä varjelisit pahasta, niin että minä pääsisin
kipuja kärsimästä!" Ja Jumala antoi hänen pyyntönsä toteutua.
11 Ja Kelubille, Suuhan veljelle, syntyi Mehir; hän oli Estonin
isä. **12** Ja Estonille syntyivät Beet-Raafa, Paaseah ja Tehinna,
Naahaan kaupungin isä. Nämä olivat Reekan miehet. **13** Ja
Kenaan pojat olivat Otniel ja Seraja. Ja Otnielin pojat olivat:
Hatat. **14** Ja Meonotaille syntyi Ofra. Ja Serajalle syntyi Jooab,
Seppäinlaakson isä; sillä he olivat seppiä. **15** Ja Kaalebin,
Jefunnen pojan, pojat olivat Iiru, Eela ja Naam sekä Eelan pojat
ja Kenas. **16** Ja Jehallelelin pojat olivat Siif, Siifa, Tiireja ja
Asarel. **17** Ja Esran pojat olivat Jeter, Mered, Eefer ja Jaalon. Ja

vaimo tuli raskaaksi ja synnytti Mirjamin, Sammain ja Jisbahin,
Estemoan isän. **18** Ja hänen juudansukuinen vaimonsa synnytti
Jeredin, Gedorin isän, Heberin, Sookon isän, ja Jekutielin,
Saanoahin isän. Ja nämä olivat Bitjan, faraon tyttären, poikia,
jonka Mered oli ottanut vaimokseen. **19** Ja Hoodian vaimon,
Nahamin sisaren, pojat olivat Kegilan isä, garmilainen, ja
maakatilainen Estemoa. **20** Ja Siimonin pojat olivat Amnon
ja Rinna, Ben-Haanan ja Tiilon. Ja Jisin pojat olivat Soohet
ja Soohetin poika. **21** Seelan, Juudan pojan, pojat olivat Eer,
Leekan isä, Lada, Maaresan isä, ja pellavakankaiden kutojain
suvut Beet-Asbeasta; **22** vielä Jookim ja Kooseban miehet
sekä Jooas ja Saaraf, jotka hallitsivat Mooabia, ja Jaasubi-
Lehem. Mutta nämä ovat vanhoja asioita. **23** He olivat niitä
savenvalajia, jotka asuvat Netaimissa ja Gederassa; he asuivat
siellä kuninkaan luona ja olivat hänen työssään. **24** Simeonin
pojat olivat Nemuel ja Jaamin, Jaarib, Serah ja Saul; **25** tämän
poika oli Sallum, tämän poika Mibsam, tämän poika Misma. **26**
Ja Misman pojat olivat: hänen poikansa Hammuel, tämän poika
Sakkur ja tämän poika Siimei. **27** Ja Siimeillä oli kuusitoista
poikaa ja kuusi tytärtä; mutta hänen veljillään ei ollut monta lasta,
eikä koko heidän sukunsa lisääntynyt Juudan lasten määrään.
28 Ja he asuivat Beersebassa, Mooladassa ja Hasar-Suualissa,
29 Bilhassa, Esemissä ja Tooladissa, **30** Betuelissa, Hormassa
ja Siklagissa, **31** Beet-Markabotissa, Hasar-Suusimissa, Beet-
Birissä ja Saaraimissa. Nämä olivat heidän kaupunkinsa Daavidin
hallitukseen asti. **32** Ja heidän kylänsä olivat Eetam, Ain,
Rimmon, Tooken ja Aasan-viisi kaupunkia; **33** siihen lisäksi kaikki
heidän kylänsä, jotka olivat näiden kaupunkien ympärillä, aina
Baaliin asti. Nämä olivat heidän asuinsijansa; ja heillä oli omat

sukuluettelonsa. **34** Vielä: Mesobab, Jamlek, Joosa, Amasjan
poika, **35** Jooel, Jeehu, Joosibjan poika, joka oli Serajan poika,
joka Asielin poika; **36** Eljoenai, Jaakoba, Jesohaja, Asaja, Adiel,
Jesimiel, Benaja **37** ja Siisa, Sifin poika, joka oli Allonin poika,
joka Jedajan poika, joka Simrin poika, joka Semajan poika. **38**
Nämä nimeltä mainitut olivat sukujensa ruhtinaita, ja heidän
perhekuntansa olivat levinneet ja lisääntyneet. **39** Ja he kulkivat
Gedoriin päin, aina laakson itäiseen osaan saakka, hakeakseen
laidunta lampailleen. **40** Ja he löysivät lihavan ja hyvän laitumen,
ja maa oli tilava joka suuntaan sekä rauhallinen ja levollinen,
sillä ne, jotka olivat asuneet siellä ennen, olivat haamilaisia. **41**
Mutta nämä nimeltä luetellut tulivat Hiskian, Juudan kuninkaan,
päivinä ja valtasivat heidän telttansa ja voittivat meunilaiset, jotka
olivat siellä, ja vihkivät heidät tuhon omiksi, aina tähän päivään
asti, ja asettuivat heidän sijaansa, sillä siellä oli laidunta heidän
lampaillensa. **42** Ja heistä, simeonilaisista, meni viisisataa miestä
Seirin vuoristoon, ja heidän etunenässään olivat Pelatja, Nearja,
Refaja ja Ussiel, Jisin pojat. **43** Ja he surmasivat ne, jotka olivat
jäljellä pelastuneista amalekilaisista, ja jäivät sinne asumaan
aina tähän päivään asti.

5 Ruubenin, Israelin esikoisen, pojat olivat-hän oli näet esikoinen,
mutta koska hän saastutti isänsä vuoteen, annettiin hänen
esikoisuutensa Joosefin, Israelin pojan, pojille, kuitenkin niin,
ettei heitä merkitty sukuluetteloon esikoisina, **2** sillä Juuda
tuli voimallisimmaksi veljiensä joukossa, ja yhdestä hänen
jälkeläisistään tuli ruhtinas, mutta esikoisuus joutui Joosefille- **3**
Ruubenin, Israelin esikoisen, pojat olivat Hanok ja Pallu, Hesron
ja Karmi. **4** Jooelin pojat olivat: hänen poikansa Semaja, tämän
poika Goog, tämän poika Siimei, **5** tämän poika Miika, tämän

poika Reaja, tämän poika Baal **6** ja tämän poika Beera, jonka
Assurin kuningas Tillegat-Pilneser vei pakkosiirtolaisuuteen;
hän oli ruubenilaisten ruhtinas. **7** Ja hänen veljensä olivat
sukujensa mukaan, kun heidät merkittiin sukuluetteloon heidän
polveutumisensa mukaan: Jegiel, päämies, Sakarja, **8** Bela,
Aasaan poika, joka oli Seman poika, joka Jooelin poika; hän
asui Aroerissa ja aina Neboon ja Baal-Meoniin asti. **9** Ja idässä
hän asui erämaahan saakka, joka alkaa Eufrat-virrasta; sillä
heillä oli suuria karjalaumoja Gileadin maassa. **10** Mutta Saulin
päivinä he kävivät sotaa hagrilaisia vastaan, ja kun nämä olivat
joutuneet heidän käsiinsä, asettuivat he heidän telttoihinsa
Gileadin koko itäistä rajaseutua myöten. **11** Gaadilaiset asuivat
heidän kanssaan rajakkain Baasanin maassa Salkaan saakka:
12 Jooel päämiehenä ja Saafam toisena, sitten Janai ja Saafat
Baasanissa. **13** Ja heidän veljensä olivat, perhekuntiensa
mukaan: Miikael, Mesullam, Seba, Joorai, Jakan, Siia ja Eeber,
kaikkiaan seitsemän. **14** Nämä olivat Abihailin pojat, joka
oli Huurin poika, joka Jaaroahin poika, joka Gileadin poika,
joka Miikaelin poika, joka Jesisain poika, joka Jahdon poika,
joka Buusin poika. **15** Ahi, Abdielin poika, joka oli Guunin
poika, oli heidän perhekuntiensa päämies. **16** Ja he asuivat
Gileadissa, Baasanissa ja sen tytärkaupungeissa sekä kaikilla
Saaronin laidunmailla, niin kauas kuin ne ulottuivat. **17** Kaikki
nämä merkittiin sukuluetteloon Juudan kuninkaan Jootamin
ja Israelin kuninkaan Jerobeamin päivinä. **18** Ruubenilaiset,
gaadilaiset ja toinen puoli Manassen sukukuntaa-sotakuntoisia
miehiä, jotka kantoivat kilpeä ja miekkaa ja jännittivät jousta
ja olivat taisteluun harjaantuneita, neljäkymmentäneljä tuhatta
seitsemänsataa kuusikymmentä sotakelpoista miestä- **19** kävivät

sotaa hagrilaisia, Jeturia, Naafista ja Noodabia vastaan. **20**
Ja he saivat apua näitä vastaan, niin että hagrilaiset ja kaikki,
jotka olivat heidän kanssaan, joutuivat heidän käsiinsä; sillä
he huusivat taistelussa Jumalan puoleen, ja hän kuuli heidän
rukouksensa, koska he turvasivat häneen. **21** Ja he veivät
saaliinaan heidän karjansa, viisikymmentä tuhatta kamelia,
kaksisataa viisikymmentä tuhatta lammasta ja kaksituhatta aasia,
sekä satatuhatta ihmistä. **22** Paljon oli surmattuina kaatuneita,
sillä sota oli Jumalan sota. Ja he asettuivat asumaan heidän
sijaansa aina pakkosiirtolaisuuteen saakka. **23** Toinen puoli
Manassen sukukuntaa asui siinä maassa, Baasanista aina Baal-
Hermoniin ja Seniriin ja Hermon-vuoreen saakka; heitä oli paljon.
24 Ja nämä olivat heidän perhekuntiensa päämiehet: Eefer,
Jisi, Eliel, Asriel, Jeremia, Hoodavja ja Jahdiel, sotaurhoja,
kuuluisia miehiä, perhekuntiensa päämiehiä. **25** Mutta he tulivat
uskottomiksi isiensä Jumalaa kohtaan ja juoksivat haureudessa
maan kansojen jumalain jäljessä, niiden kansojen, jotka Jumala
oli hävittänyt heidän edestänsä. **26** Niin Israelin Jumala herätti
Puulin, Assurin kuninkaan, hengen ja Tillegat-Pilneserin, Assurin
kuninkaan, hengen ja kuljetutti heidät, ruubenilaiset, gaadilaiset
ja toisen puolen Manassen sukukuntaa, pakkosiirtolaisuuteen ja
antoi viedä heidät Halahiin, Haaboriin, Haaraan ja Goosanin
joen rannoille, missä he tänäkin päivänä ovat.

6 Leevin pojat olivat Geerson, Kehat ja Merari. **2** Ja Kehatin
pojat olivat Amram, Jishar, Hebron ja Ussiel. **3** Ja Amramin
lapset olivat Aaron, Mooses ja Mirjam. Ja Aaronin pojat olivat
Naadab, Abihu, Eleasar ja Iitamar. **4** Eleasarille syntyi Piinehas;
Piinehaalle syntyi Abisua. **5** Ja Abisualle syntyi Bukki, ja Bukille
syntyi Ussi. **6** Ja Ussille syntyi Serahja, ja Serahjalle syntyi

Merajot. **7** Merajotille syntyi Amarja, ja Amarjalle syntyi Ahitub.
8 Ja Ahitubille syntyi Saadok, ja Saadokille syntyi Ahimaas.
9 Ja Ahimaasille syntyi Asarja, ja Asarjalle syntyi Joohanan.
10 Ja Joohananille syntyi Asarja, hän joka toimitti papinvirkaa
temppelissä, jonka Salomo rakennutti Jerusalemiin. **11** Ja
Asarjalle syntyi Amarja, ja Amarjalle syntyi Ahitub. **12** Ja Ahitubille
syntyi Saadok, ja Saadokille syntyi Sallum. **13** Ja Sallumille syntyi
Hilkia, ja Hilkialle syntyi Asarja. **14** Ja Asarjalle syntyi Seraja, ja
Serajalle syntyi Jehosadak. **15** Mutta Jehosadakin oli lähdettävä
mukaan silloin, kun Herra antoi Nebukadnessarin viedä Juudan
ja Jerusalemin pakkosiirtolaisuuteen. **16** Leevin pojat olivat
Geersom, Kehat ja Merari. **17** Ja nämä ovat Geersomin poikien
nimet: Libni ja Siimei. **18** Ja Kehatin pojat olivat Amram, Jishar,
Hebron ja Ussiel. **19** Merarin pojat olivat Mahli ja Muusi. Nämä
olivat leeviläisten suvut heidän isiensä mukaan. **20** Geersomista
polveutuivat hänen poikansa Libni, tämän poika Jahat, tämän
poika Simma, **21** tämän poika Jooah, tämän poika Iddo, tämän
Serah ja tämän poika Jeatrai. **22** Kehatin pojat olivat: hänen
poikansa Amminadab, tämän poika Koorah, tämän poika Assir,
23 tämän poika Elkana, tämän poika Ebjasaf, tämän poika Assir,
24 tämän poika Tahat, tämän poika Uuriel, tämän poika Ussia
ja tämän poika Saul. **25** Ja Elkanan pojat olivat Amasai ja
Ahimot. **26** Elkana: Elkanan pojat, Suufai, tämän poika Nahat,
27 tämän poika Eliab, tämän poika Jeroham, tämän poika
Elkana. **28** Ja Samuelin pojat olivat esikoinen Vasni ja Abia.
29 Merarin pojat olivat: Mahli, tämän poika Libni, tämän poika
Siimei, tämän poika Ussa, **30** tämän poika Simea, tämän poika
Haggia ja tämän poika Asaja. **31** Ja nämä ovat ne, jotka Daavid
asetti pitämään huolta laulusta Herran temppelissä, senjälkeen

kuin arkki oli saanut leposijan. **32** He palvelivat veisaajina
ilmestysmajan asumuksen edessä, kunnes Salomo rakensi
Herran temppelin Jerusalemiin; he toimittivat virkaansa, niinkuin
heille oli säädetty. **33** Ja nämä ovat ne, jotka palvelivat, ja
nämä heidän poikansa: Kehatilaisia: Heeman, veisaaja, Jooelin
poika, joka oli Samuelin poika, **34** joka Elkanan poika, joka
Jerohamin poika, joka Elielin poika, joka Tooahin poika, **35**
joka Suufin poika, joka Elkanan poika, joka Mahatin poika, joka
Amasain poika, **36** joka Elkanan poika, joka Jooelin poika,
joka Asarjan poika, joka Sefanjan poika, **37** joka Tahatin poika,
joka Assirin poika, joka Ebjasafin poika, joka Koorahin poika,
38 joka Jisharin poika, joka Kehatin poika, joka Leevin poika,
joka Israelin poika. **39** Vielä hänen veljensä Aasaf, joka seisoi
hänen oikealla puolellansa, Aasaf, Berekjan poika, joka oli
Simean poika, **40** joka Miikaelin poika, joka Baasejan poika, joka
Malkian poika, **41** joka Etnin poika, joka Serahin poika, joka
Adajan poika, **42** joka Eetanin poika, joka Simman poika, joka
Siimein poika, **43** joka Jahatin poika, joka Geersomin poika, joka
Leevin poika. **44** Ja heidän veljensä, Merarin pojat, vasemmalla
puolella: Eetan, Kiisin poika, joka oli Abdin poika, joka Mallukin
poika, **45** joka Hasabjan poika, joka Amasjan poika, joka Hilkian
poika, **46** joka Amsin poika, joka Baanin poika, joka Semerin
poika, **47** joka Mahlin poika, joka Muusin poika, joka Merarin
poika, joka Leevin poika. **48** Ja heidän veljensä, leeviläiset,
olivat annetut toimittamaan kaikkinaista palvelusta Jumalan
temppeli-asumuksessa. **49** Mutta Aaron ja hänen poikansa
polttivat uhreja polttouhrialttarilla ja suitsutusalttarilla, toimittivat
kaikki askareet kaikkeinpyhimmässä ja Israelin sovituksen, aivan
niinkuin Jumalan palvelija Mooses oli käskenyt. **50** Ja nämä

olivat Aaronin pojat: hänen poikansa Eleasar, tämän poika
Piinehas, tämän poika Abisua, **51** tämän poika Bukki, tämän
poika Ussi, tämän poika Serahja, **52** tämän poika Merajot, tämän
poika Amarja, tämän poika Ahitub, **53** tämän poika Saadok,
tämän poika Ahimaas. **54** Ja nämä olivat heidän asuinsijansa,
heidän leiripaikkojensa mukaan, heidän alueellaan: Niille Aaronin
jälkeläisille, jotka olivat kehatilaisten sukua, sillä he saivat
arpaosan, **55** annettiin Hebron Juudan maasta, ympärillä olevine
laidunmaineen. **56** Mutta kaupungin peltomaat kylineen annettiin
Kaalebille, Jefunnen pojalle. **57** Aaronin jälkeläisille annettiin
turvakaupungit Hebron, Libna laidunmaineen, Jattir, Estemoa
laidunmaineen, **58** Hiilen laidunmaineen, Debir laidunmaineen,
59 Aasan laidunmaineen ja Beet-Semes laidunmaineen. **60**
Ja Benjaminin sukukunnasta Geba laidunmaineen, Aalemet
laidunmaineen ja Anatot laidunmaineen. Heidän kaupunkejaan
oli kaikkiaan kolmetoista kaupunkia, heidän sukujensa mukaan.
61 Ja muut kehatilaiset saivat arvalla sukujensa mukaan Efraimin
sukukunnalta, Daanin sukukunnalta ja toiselta puolelta Manassen
sukukuntaa kymmenen kaupunkia. **62** Ja geersomilaiset
saivat sukujensa mukaan Isaskarin sukukunnalta, Asserin
sukukunnalta, Naftalin sukukunnalta ja Manassen sukukunnalta
Baasanista kolmetoista kaupunkia. **63** Merarilaiset saivat arvalla
sukujensa mukaan Ruubenin sukukunnalta, Gaadin sukukunnalta
ja Sebulonin sukukunnalta kaksitoista kaupunkia. **64** Näin
israelilaiset antoivat leeviläisille nämä kaupungit laidunmaineen.
65 He antoivat arvalla Juudan lasten sukukunnasta, simeonilaisten
sukukunnasta ja benjaminilaisten sukukunnasta nämä nimeltä
mainitut kaupungit. **66** Kehatilaisten suvuista muutamat
saivat arvalla Efraimin sukukunnalta alueekseen seuraavat

kaupungit: **67** heille annettiin turvakaupungit Sikem laidunmaineen
Efraimin vuoristosta, Geser laidunmaineen, **68** Jokmeam
laidunmaineen, Beet-Hooron laidunmaineen, **69** Aijalon
laidunmaineen ja Gat-Rimmon laidunmaineen; **70** ja toisesta
puolesta Manassen sukukuntaa Aaner laidunmaineen ja Bileam
laidunmaineen. Nämä tulivat muitten kehatilaisten suvuille.
71 Geersomilaiset saivat sukujensa mukaan toiselta puolelta
Manassen sukukuntaa Goolanin laidunmaineen Baasanista
ja Astarotin laidunmaineen; **72** ja Isaskarin sukukunnalta
Kedeksen laidunmaineen, Dobratin laidunmaineen, **73** Raamotin
laidunmaineen ja Aanemin laidunmaineen; **74** ja Asserin
sukukunnalta Maasalin laidunmaineen, Abdonin laidunmaineen,
75 Huukokin laidunmaineen ja Rehobin laidunmaineen; **76**
ja Naftalin sukukunnalta Kedeksen laidunmaineen Galileasta,
Hammonin laidunmaineen ja Kirjataimin laidunmaineen. **77**
Muut merarilaiset saivat Sebulonin sukukunnalta Rimmonin
laidunmaineen ja Taaborin laidunmaineen; **78** ja tuolta
puolelta Jerikon Jordanin, Jordanista auringonnousuun päin,
Ruubenin sukukunnalta Beserin laidunmaineen erämaasta,
Jahaan laidunmaineen, **79** Kedemotin laidunmaineen, Meefaatin
laidunmaineen; **80** ja Gaadin sukukunnalta Raamotin
laidunmaineen Gileadista, Mahanaimin laidunmaineen, **81**
Hesbonin laidunmaineen ja Jaeserin laidunmaineen.

7 Isaskarin pojat olivat Toola, Puua, Jaasub ja Simron, kaikkiaan
neljä. **2** Ja Toolan pojat olivat Ussi, Refaja, Jeriel, Jahmai,
Jibsam ja Samuel, jotka olivat perhekuntiensa päämiehiä, Toolan
jälkeläisiä, sotaurhoja, polveutumisensa mukaan. Daavidin aikana
oli heidän lukumääränsä kaksikymmentäkaksi tuhatta kuusisataa.
3 Ja Ussin poika oli Jisrahja, ja Jisrahjan pojat olivat Miikael,

Obadja, Jooel ja Jissia, kaikkiaan viisi, kaikki päämiehiä. **4** Heitä
seurasi polveutumisensa ja perhekuntiensa mukaan taisteluun
valmiina sotajoukkoina kolmekymmentäkuusi tuhatta miestä,
sillä heillä oli paljon vaimoja ja lapsia. **5** Ja heidän veljensä,
kaikissa Isaskarin suvuissa, olivat sotaurhoja. Sukuluetteloihin
merkittyjä oli kaikkiaan kahdeksankymmentäseitsemän tuhatta. **6**
Benjaminia oli: Bela, Beker ja Jediael, kaikkiaan kolme. **7** Ja Belan
pojat olivat Esbon, Ussi, Ussiel, Jerimot ja Iiri, kaikkiaan viisi,
perhekunta-päämiehiä, sotaurhoja. Ja sukuluetteloihin merkittyjä
oli heitä kaksikymmentäkaksi tuhatta kolmekymmentä neljä. **8**
Ja Bekerin pojat olivat Semira, Jooas, Elieser, Eljoenai, Omri,
Jeremot, Abia, Anatot ja Aalemet; kaikki nämä olivat Bekerin
poikia. **9** Ja sukuluetteloihin merkittyjä oli heitä polveutumisensa
mukaan, perhekunta-päämiestensä, sotaurhojen, mukaan,
kaksikymmentä tuhatta kaksisataa. **10** Ja Jediaelin poika oli
Bilhan, ja Bilhanin pojat olivat Jeus, Benjamin, Eehud, Kenaana,
Seetan, Tarsis ja Ahisahar. **11** Kaikki nämä olivat Jediaelin poikia
perhekunta-päämiesten, sotaurhojen, mukaan; seitsemäntoista
tuhatta kaksisataa sotakelpoista miestä. **12** Ja Suppim ja Huppim
olivat Iirin poikia; Huusim oli Aherin poika. **13** Naftalin pojat
olivat Jahasiel, Guuni, Jeeser ja Sallum, Bilhan jälkeläisiä. **14**
Manassen poika oli Asriel, jonka hänen aramilainen sivuvaimonsa
synnytti; tämä synnytti Maakirin, Gileadin isän. **15** Ja Maakir otti
vaimon Huppimille ja Suppimille, ja hänen sisarensa nimi oli
Maaka. Ja toisen nimi oli Selofhad; ja Selofhadilla oli tyttäriä. **16**
Ja Maaka, Maakirin vaimo, synnytti pojan, jolle hän antoi nimen
Peres; hänen veljensä nimi oli Seres, ja hänen poikansa olivat
Uulam ja Rekem. **17** Uulamin poika oli Bedan. Nämä olivat
Gileadin pojat, joka oli Maakirin poika, joka Manassen poika.

18 Ja hänen sisarensa Mooleket synnytti Iishodin, Abieserin
ja Mahlan. **19** Ja Semidan pojat olivat Ahjan, Sekem, Likhi ja
Aniam. **20** Efraimin pojat olivat: Suutelah, tämän poika Bered,
tämän poika Tahat, tämän poika Elada, tämän poika Tahat,
21 tämän poika Saabad, tämän poika Suutelah, sekä Eser ja
Elead. Ja Gatin miehet, siinä maassa syntyneet, tappoivat
heidät, koska he olivat lähteneet ottamaan heidän karjaansa.
22 Ja heidän isänsä Efraim suri pitkät ajat, ja hänen veljensä
tulivat lohduttamaan häntä. **23** Sitten hän yhtyi vaimoonsa, ja
tämä tuli raskaaksi ja synnytti pojan; ja hän antoi tälle nimen
Beria, koska se oli tapahtunut hänen perheensä onnettomuuden
aikana. **24** Ja hänen tyttärensä oli Seera; tämä rakensi Ala-ja
Ylä-Beet-Hooronin sekä Ussen-Seeran. **25** Ja Berian poika oli
Refah, samoin Resef, tämän poika Telah, tämän poika Tahan,
26 tämän poika Ladan, tämän poika Ammihud, tämän poika
Elisama, **27** tämän poika Nuun ja tämän poika Joosua. **28**
Ja heidän perintömaansa ja asuinsijansa olivat Beetel ja sen
tytärkaupungit, itään päin Naaran ja länteen päin Geser ja sen
tytärkaupungit, sekä Sikem ja sen tytärkaupungit, aina Aijaan ja
sen tytärkaupunkeihin asti. **29** Ja manasselaisten hallussa olivat
Beet-Sean ja sen tytärkaupungit, Taanak ja sen tytärkaupungit,
Megiddo ja sen tytärkaupungit, Door ja sen tytärkaupungit.
Näissä asuivat Joosefin, Israelin pojan, jälkeläiset. **30** Asserin
pojat olivat Jimna, Jisva, Jisvi ja Beria; heidän sisarensa oli
Serah. **31** Berian pojat olivat Heber ja Malkiel; tämä oli Birsaitin
isä. **32** Ja Heberille syntyi Jaflet, Soomer, Hootam ja heidän
sisarensa Suua. **33** Ja Jafletin pojat olivat Paasak, Bimhal
ja Asva; nämä ovat Jafletin pojat. **34** Ja Semerin pojat olivat
Ahi, Rohga, Hubba ja Aram. **35** Ja hänen veljensä Heelemin

pojat olivat Soofah, Jimna, Seeles ja Aamal. **36** Soofahin
pojat olivat Suuah, Harnefer, Suual, Beeri, Jimra, **37** Beser,
Hood, Samma, Silsa, Jitran ja Beera. **38** Ja Jeterin pojat olivat
Jefunne, Fispa ja Ara. **39** Ja Ullan pojat olivat Aarah, Hanniel ja
Risja. **40** Kaikki nämä olivat Asserin jälkeläisiä, perhekunta-
päämiehiä, valittuja sotaurhoja, ruhtinasten päämiehiä. Ja heidän
sukuluetteloihin merkittyjen sotakelpoisten miestensä lukumäärä
oli kaksikymmentäkuusi tuhatta.

8 Benjaminille syntyi esikoisena Bela, toisena Asbel, kolmantena
Ahrah, **2** neljäntenä Nooha ja viidentenä Raafa. **3** Ja Belalla oli
pojat: Addar, Geera, Abihud, **4** Abisua, Naaman, Ahoah, **5** Geera,
Sefufan ja Huuram. **6** Ja nämä olivat Eehudin pojat-nämä olivat
Geban asukkaiden perhekunta-päämiehet. Heidät siirrettiin pois
Manahatiin, **7** niin myös Naaman, Ahia ja Geera; hän siirsi heidät
pois. Hänelle syntyi Ussa ja Ahihud. **8** Ja Saharaimille syntyi
Mooabin maassa, sittenkuin hän oli hyljännyt vaimonsa Huusimin
ja Baaran, **9** hänelle syntyi hänen vaimostaan Hoodeksesta
Joobab, Sibja, Meesa, Malkam, **10** Jeus, Sokja ja Mirma; nämä
olivat hänen poikiansa, perhekunta-päämiehiä. **11** Ja Huusimista
oli hänelle syntynyt Abitub ja Elpaal. **12** Ja Elpaalin pojat olivat
Eeber, Misam ja Semed. Tämä rakensi Oonon ja Loodin ynnä
sen tytärkaupungit. **13** Beria ja Sema olivat Aijalonin asukasten
perhekunta-päämiehiä; ja he karkoittivat Gatin asukkaat, **14** he ja
Ahjo, Saasak ja Jeremot. **15** Ja Sebadja, Arad, Eder, **16** Miikael,
Jispa ja Jooha olivat Berian poikia. **17** Ja Sebadja, Mesullam,
Hiski, Heber, **18** Jismerai, Jislia ja Joobab olivat Elpaalin poikia.
19 Ja Jaakim, Sikri, Sabdi, **20** Elienai, Silletai, Eliel, **21** Adaja,
Beraja ja Simrat olivat Siimein poikia. **22** Ja Jispan, Eder, Eliel,
23 Abdon, Sikri, Haanan, **24** Hananja, Eelam, Antotia, **25** Jifdeja

ja Penuel olivat Saasakin poikia. **26** Ja Samserai, Seharja,
Atalja, **27** Jaaresja, Elia ja Sikri olivat Jerohamin poikia. **28**
Nämä olivat perhekunta-päämiehiä, päämiehiä polveutumisensa
mukaan; he asuivat Jerusalemissa. **29** Gibeonissa asui Gibeonin
isä, jonka vaimon nimi oli Maaka. **30** Ja hänen esikoispoikansa
oli Abdon, sitten Suur, Kiis, Baal, Naadab, **31** Gedor, Ahjo ja
Seker. **32** Ja Miklotille syntyi Simea. Hekin asuivat veljinensä
Jerusalemissa, rajakkain veljiensä kanssa. **33** Ja Neerille syntyi
Kiis, Kiisille syntyi Saul, ja Saulille syntyi Joonatan, Malkisua,
Abinadab ja Esbaal. **34** Ja Joonatanin poika oli Meribbaal, ja
Meribbaalille syntyi Miika. **35** Ja Miikan pojat olivat Piiton, Melek,
Tarea ja Aahas. **36** Ja Aahaalle syntyi Jooadda, Jooaddalle
syntyi Aalemet, Asmavet ja Simri. Ja Simrille syntyi Moosa. **37** Ja
Moosalle syntyi Binea; hänen poikansa oli Raafa, tämän poika
Elasa ja tämän poika Aasel. **38** Ja Aaselilla oli kuusi poikaa,
ja nämä ovat heidän nimensä: Asrikam, Bookeru, Jismael,
Searja, Obadja ja Haanan. Nämä kaikki olivat Aaselin poikia. **39**
Ja Eesekin, hänen veljensä, pojat olivat: hänen esikoisensa
Uulam, toinen Jeus ja kolmas Elifelet. **40** Ja Uulamin pojat olivat
sotaurhoja, jousen jännittäjiä, ja heillä oli paljon poikia ja poikien
poikia, sataviisikymmentä. Nämä kaikki ovat benjaminilaisia.

9 Koko Israel merkittiin sukuluetteloon, ja katso, he ovat
kirjoitetut Israelin kuningasten kirjaan. Ja Juuda vietiin Baabeliin
pakkosiirtolaisuuteen uskottomuutensa tähden. **2** Entiset
asukkaat, jotka elivät perintömaillaan, kaupungeissaan, olivat
israelilaisia, pappeja, leeviläisiä ja temppelipalvelijoita. **3**
Jerusalemissa asui Juudan lapsia, benjaminilaisia, efraimilaisia ja
manasselaisia, nimittäin: **4** Uutai, Ammihudin poika, joka oli Omrin
poika, joka Imrin poika, joka Baanin poika, Pereksen, Juudan

pojan, jälkeläisiä; **5** ja seelalaisia: Asaja, esikoinen, ja hänen
poikansa; **6** serahilaisia: Jeguel ja hänen veljensä, kuusisataa
yhdeksänkymmentä; **7** benjaminilaisia: Sallu, Mesullamin poika,
joka oli Hoodavjan poika, joka Senuan poika, **8** Jibneja,
Jerohamin poika, Eela, Ussin poika, joka oli Mikrin poika,
ja Mesullam, Sefatjan poika, joka oli Reguelin poika, joka
Jibnean poika, **9** sekä heidän veljensä, heidän polveutumisensa
mukaan, yhdeksänsataa viisikymmentä kuusi. Kaikki nämä
olivat perhekunta-päämiehiä perhekunnissaan. **10** Ja pappeja:
Jedaja, Joojarib, Jaakin, **11** Asarja, Hilkian poika, joka oli
Mesullamin poika, joka Saadokin poika, joka Merajotin poika,
joka Ahitubin poika, Jumalan temppelin esimies; **12** Adaja,
Jerohamin poika, joka oli Pashurin poika, joka Malkian poika, ja
Maesai, Adielin poika, joka oli Jahseran poika, joka Mesullamin
poika, joka Mesillemitin poika, joka Immerin poika; **13** sekä
heidän veljensä, heidän perhekuntiensa päämiehet, tuhat
seitsemänsataa kuusikymmentä miestä, kelvollisia toimittamaan
palvelusta Jumalan temppelissä. **14** Ja leeviläisiä: Semaja,
Hassubin poika, joka oli Asrikamin poika, joka Hasabjan poika,
merarilaisia; **15** Bakbakkar, Heres, Gaalal, Mattanja, Miikan
poika, joka oli Sikrin poika, joka Aasafin poika; **16** Obadja,
Semajan poika, joka oli Gaalalin poika, joka Jedutunin poika; ja
Berekja, Aasan poika, joka oli Elkanan poika, hänen, joka asui
netofalaisten kylissä. **17** Ja ovenvartijat: Sallum, Akkub, Talmon
ja Ahiman veljineen: Sallum oli päämies, **18** ja tähän saakka hän
on ollut vartijana Kuninkaan portilla, idän puolella. Nämä olivat
ovenvartijoina leeviläisten leirissä. **19** Mutta Sallumilla, Kooren
pojalla, joka oli Ebjasafin poika, joka Koorahin poika, ja hänen
veljillään, jotka olivat hänen perhekuntaansa-koorahilaisilla, oli

palvelustehtävänä majan kynnyksien vartioiminen; heidän isänsä
olivat näet vartioineet sisäänkäytävää Herran leirissä. **20** Ja
Piinehas, Eleasarin poika, oli muinoin heidän esimiehenään-
Herra olkoon hänen kanssaan! - **21** Sakarja, Meselemjan
poika, oli ovenvartijana ilmestysmajan ovella. **22** Kaikkiaan
oli kynnyksien ovenvartijoiksi valittuja kaksisataa kaksitoista;
he olivat kylissään merkityt sukuluetteloon. Daavid ja Samuel,
näkijä, olivat asettaneet heidät heidän luottamustoimeensa. **23**
Niin he ja heidän poikansa olivat vartijoina Herran temppelin,
telttapyhäkön, ovilla. **24** Ovenvartijat olivat asetetut neljälle
ilmansuunnalle: idän, lännen, pohjoisen ja etelän puolelle. **25** Ja
heidän veljiensä, jotka asuivat kylissään, oli aina määräaikoina
seitsemäksi päiväksi tultava toimittamaan palvelusta yhdessä
heidän kanssaan; **26** sillä ne neljä ylintä ovenvartijaa olivat
pysyväisesti luottamustoimessaan. Nämä olivat leeviläiset.
Heidän oli myöskin valvottava kammioita ja Jumalan temppelin
aarteita, **27** ja he viettivät yönsä Jumalan temppelin ympärillä,
sillä heidän tehtävänään oli vartioiminen ja heidän oli pidettävä
huoli ovien avaamisesta joka aamu. **28** Muutamien heistä oli
pidettävä huoli jumalanpalveluksessa tarvittavasta kalustosta,
sillä heidän oli tuotava se sisään täysilukuisena ja vietävä se
ulos täysilukuisena. **29** Ja muutamat heistä olivat määrätyt
pitämään huolta kaluista, kaikista pyhistä kaluista, sekä lestyistä
jauhoista, viinistä, öljystä, suitsukkeista ja hajuaineista. **30** Ja
muutamat pappien pojista valmistivat voiteita hajuaineista. **31**
Ja Mattitjalla, joka oli leeviläisiä ja oli koorahilaisen Sallumin
esikoinen, oli luottamustoimena leivosten valmistaminen. **32** Ja
muutamien kehatilaisista, heidän veljistään, oli pidettävä huoli
näkyleivistä, valmistettava ne joka sapatiksi. **33** Mutta veisaajat,

leeviläisten perhekuntain päämiehet, oleskelivat kammioissa,
muusta palveluksesta vapaina, sillä he olivat toimessa sekä
päivällä että yöllä. **34** He olivat leeviläisten perhekuntain
päämiehiä, päämiehiä polveutumisensa mukaan; he asuivat
Jerusalemissa. **35** Gibeonissa asuivat Gibeonin isä, jonka
vaimon nimi oli Maaka, **36** hänen esikoispoikansa Abdon, sitten
Suur, Kiis, Baal, Neer, Naadab, **37** Gedor, Ahjo, Sakarja ja
Mikleot. **38** Ja Mikleotille syntyi Simeam. Hekin asuivat veljinensä
Jerusalemissa, rajakkain veljiensä kanssa. **39** Ja Neerille syntyi
Kiis, Kiisille syntyi Saul, ja Saulille syntyi Joonatan, Malkisua,
Abinadab ja Esbaal. **40** Ja Joonatanin poika oli Meribbaal, ja
Meribbaalille syntyi Miika. **41** Ja Miikan pojat olivat Piiton, Melek
ja Tahrea. **42** Ja Aahaalle syntyi Jaera, Jaeralle syntyi Aalemet,
Asmavet ja Simri. Ja Simrille syntyi Moosa, **43** ja Moosalle
syntyi Binea; hänen poikansa oli Refaja, tämän poika Elasa ja
tämän poika Aasel. **44** Ja Aaselilla oli kuusi poikaa, ja nämä ovat
heidän nimensä: Asrikam, Bookeru, Jismael, Searja, Obadja ja
Haanan. Nämä olivat Aaselin pojat.

10 Mutta filistealaiset taistelivat Israelia vastaan; ja Israelin
miehet pakenivat filistealaisia, ja heitä kaatui surmattuina
Gilboan vuorella. **2** Ja filistealaiset pääsivät Saulin ja hänen
poikiensa kintereille, ja filistealaiset surmasivat Joonatanin,
Abinadabin ja Malkisuan, Saulin pojat. **3** Ja kun taistelu
kiihtyi ankaraksi Saulia vastaan ja jousimiehet keksivät hänet,
joutui hän hätään jousimiesten ahdistaessa. **4** Ja Saul sanoi
aseenkantajallensa: "Paljasta miekkasi ja lävistä sillä minut,
etteivät nuo ympärileikkaamattomat tulisi pitämään minua
pilkkanaan". Mutta hänen aseenkantajansa ei tahtonut, sillä hän
pelkäsi kovin. Niin Saul itse otti miekan ja heittäytyi siihen. **5**

Mutta kun hänen aseenkantajansa näki, että Saul oli kuollut,
heittäytyi hänkin miekkaansa ja kuoli. **6** Niin kuolivat Saul
ja hänen kolme poikaansa ynnä koko hänen perheensä; he
kuolivat yhdessä. **7** Ja kun kaikki Israelin miehet, jotka asuivat
tasangolla, huomasivat, että he olivat paenneet ja että Saul
poikinensa oli kuollut, jättivät he kaupunkinsa ja pakenivat, ja
filistealaiset tulivat ja asettuivat niihin. **8** Seuraavana päivänä
filistealaiset tulivat ryöstämään surmattuja ja löysivät Saulin ja
hänen poikansa kaatuneina Gilboan vuorelta. **9** Niin he ryöstivät
hänet ja ottivat hänen päänsä ja hänen aseensa ja lähettivät
ne ympäri filistealaisten maata, julistaaksensa voitonsanomaa
epäjumalillensa ja kansalle. **10** Ja he asettivat hänen aseensa
jumalansa temppeliin, ja hänen pääkallonsa he kiinnittivät
Daagonin temppeliin. **11** Kun koko Gileadin Jaabes kuuli, mitä
kaikkea filistealaiset olivat tehneet Saulille, **12** nousivat he, kaikki
asekuntoiset miehet, ja ottivat Saulin ja hänen poikainsa ruumiit
ja toivat ne Jaabekseen. Sitten he hautasivat heidän luunsa
tammen alle Jaabekseen ja paastosivat seitsemän päivää. **13**
Niin kuoli Saul, koska hän oli ollut uskoton Herraa kohtaan
eikä ollut ottanut vaaria Herran sanasta, ja myös sentähden,
että hän oli kysynyt vainajahengeltä neuvoa, **14** mutta ei ollut
kysynyt neuvoa Herralta. Sentähden Herra surmasi hänet ja
siirsi kuninkuuden Daavidille, Iisain pojalle.

11 Sitten koko Israel kokoontui Daavidin tykö Hebroniin, ja
he sanoivat: "Katso, me olemme sinun luutasi ja lihaasi. **2**
Jo kauan sitten, Saulin vielä ollessa kuninkaana, sinä saatoit
Israelin lähtemään ja tulemaan. Ja sinulle on Herra, sinun
Jumalasi, sanonut: 'Sinä olet kaitseva minun kansaani Israelia,
ja sinä olet oleva minun kansani Israelin ruhtinas'." **3** Ja kaikki

Israelin vanhimmat tulivat kuninkaan tykö Hebroniin, ja Daavid
teki heidän kanssaan liiton Hebronissa Herran edessä. Ja
sitten he voitelivat Daavidin Israelin kuninkaaksi sen sanan
mukaan, jonka Herra oli puhunut Samuelin kautta. **4** Ja Daavid
ja koko Israel menivät Jerusalemiin, se on Jebukseen, ja siellä
olivat jebusilaiset, jotka asuivat siinä maassa. **5** Jebuksen
asukkaat sanoivat Daavidille: "Tänne sinä et tule". Mutta Daavid
valloitti Siionin vuorilinnan, se on Daavidin kaupungin. **6** Ja
Daavid sanoi: "Joka ensimmäisenä surmaa jebusilaisen, hän
on oleva päämies ja päällikkö". Jooab, Serujan poika, tuli
ensimmäisenä sinne ylös, ja niin hänestä tuli päämies. **7** Sitten
Daavid asettui vuorilinnaan; sentähden kutsuttiin sitä Daavidin
kaupungiksi. **8** Ja hän rakensi kaupunkia yltympäri, Millosta
reunoihin asti; ja Jooab rakensi entiselleen muun osan kaupunkia.
9 Ja Daavid tuli yhä suuremmaksi, ja Herra Sebaot oli hänen
kanssansa. **10** Nämä ovat ensimmäiset Daavidin urhoista, jotka
voimakkaasti auttoivat häntä kuninkuuteen yhdessä koko Israelin
kanssa, tehdäkseen hänet Israelin kuninkaaksi Herran sanan
mukaan. **11** Tämä on Daavidin urhojen luettelo: Jaasobeam,
hakmonilaisen poika, niiden kolmen päällikkö, hän, joka heilutti
keihästään kolmensadan kaatuneen yli yhdellä kertaa. **12**
Hänen jälkeensä Eleasar, Doodon poika, ahohilainen, yksi niistä
kolmesta urhosta. **13** Hän oli Daavidin kanssa Pas-Dammimissa,
kun filistealaiset olivat kokoontuneet sinne sotimaan. Ja siellä
oli peltopalsta täynnä ohraa. Ja väki pakeni filistealaisia; **14**
mutta he asettuivat keskelle palstaa, saivat sen pelastetuksi ja
voittivat filistealaiset; ja niin Herra antoi suuren voiton. **15** Kerran
lähti kolme niistä kolmestakymmenestä päälliköstä Daavidin
luo kalliolinnaan, Adullamin luolalle. Ja filistealaisten joukko

oli leiriytynyt Refaimin tasangolle. **16** Mutta Daavid oli silloin
vuorilinnassa, ja filistealaisten vartiosto oli Beetlehemissä. **17** Ja
Daavidin rupesi tekemään mieli vettä, ja hän sanoi: "Jospa joku
toisi minulle vettä juodakseni Beetlehemin kaivosta, joka on portin
edustalla!" **18** Silloin murtautuivat nämä kolme filistealaisten
leirin läpi ja ammensivat vettä Beetlehemin kaivosta portin
edustalta, kantoivat ja toivat sen Daavidille. Mutta Daavid ei
tahtonut sitä juoda, vaan vuodatti sen juomauhriksi Herralle
19 ja sanoi: "Pois se! Jumala varjelkoon minut sitä tekemästä.
Joisinko minä näiden miesten verta, heidän henkeänsä, sillä
henkensä uhalla he toivat sen." Eikä hän tahtonut juoda sitä.
Tämän tekivät ne kolme urhoa. **20** Absai, Jooabin veli, oli
niiden kolmen päällikkö; hän heilutti keihästään kolmensadan
kaatuneen yli. Ja hän oli kuulu niiden kolmen joukossa. **21** Hän oli
kahdenkertaisessa arvossa pidetty niiden kolmen joukossa ja oli
heidän päämiehensä, mutta hän ei vetänyt vertoja niille kolmelle.
22 Benaja, Joojadan poika, joka oli urhoollisen ja suurista
teoistaan kuuluisan miehen poika, oli kotoisin Kabseelista.
Hän surmasi ne kaksi mooabilaista sankaria, ja hän laskeutui
alas ja tappoi lumituiskun aikana leijonan kaivoon. **23** Myöskin
surmasi hän egyptiläisen miehen, sen suurikasvuisen, viittä
kyynärää pitkän miehen. Egyptiläisellä oli kädessä keihäs, joka oli
niinkuin kangastukki, mutta hän meni häntä vastaan ainoastaan
sauva kädessä. Ja hän tempasi keihään egyptiläisen kädestä
ja tappoi hänet hänen omalla keihäällään. **24** Tällaisia teki
Benaja, Joojadan poika. Ja hän oli kuulu niiden kolmen urhon
joukossa. **25** Hän oli arvossa pidetty niiden kolmenkymmenen
joukossa, mutta hän ei vetänyt vertoja niille kolmelle. Ja Daavid
asetti hänet henkivartiostonsa päälliköksi. **26** Sotaurhot olivat:

Asael, Jooabin veli; Elhanan, Doodon poika, Beetlehemistä;
27 harorilainen Sammot; pelonilainen Heeles; **28** tekoalainen
Iira, Ikkeksen poika; anatotilainen Abieser; **29** huusalainen
Sibbekai; ahohilainen Iilai; **30** netofalainen Maharai; netofalainen
Heeled, Baanan poika; **31** Iitai, Riibain poika, benjaminilaisten
Gibeasta, piratonilainen Benaja; **32** Huurai Nahale-Gaasista;
arabalainen Abiel; **33** baharumilainen Asmavet; saalbonilainen
Eljahba; **34** gisonilainen Bene-Haasem; hararilainen Joonatan,
Saagen poika; **35** hararilainen Abiam, Saakarin poika; Elifal,
Uurin poika; **36** mekeralainen Heefer; pelonilainen Ahia; **37**
karmelilainen Hesro; Naarai, Esbain poika; **38** Jooel, Naatanin
veli; Mibhar, Hagrin poika; **39** ammonilainen Selek; beerotilainen
Nahrai, Jooabin, Serujan pojan aseenkantaja; **40** jeteriläinen Iira;
jeteriläinen Gaareb; **41** heettiläinen Uuria; Saabad, Ahlain poika;
42 ruubenilainen Adina, Siisan poika, ruubenilaisten päämies, ja
hänen kanssaan kolmekymmentä muuta; **43** Haanan, Maakan
poika, ja mitniläinen Joosafat; **44** astarotilainen Ussia; Saama ja
Jegiel, aroerilaisen Hootamin pojat; **45** Jediael, Simrin poika, ja
hänen veljensä Jooha, tiisiläinen; **46** Eliel-Mahavim sekä Jeribai
ja Joosavja, Elnaamin pojat, ja mooabilainen Jitma; **47** Eliel,
Oobed ja Jaasiel-Mesobaja.

12 Ja nämä olivat ne, jotka tulivat Daavidin luo Siklagiin, kun
hän vielä piileskeli Saulia, Kiisin poikaa; ja he olivat niitä urhoja,
jotka auttoivat häntä sodassa. **2** He olivat asestetut jousella ja
taitavia sekä oikealla että vasemmalla kädellä linkoamaan kiviä
ja ampumaan jousella nuolia. Saulin heimolaisia, benjaminilaisia:
3 Ahieser, päämies, ja Jooas, gibealaisen Hassemaan pojat;
Jesiel ja Pelet, Asmavetin pojat; Beraka; anatotilainen Jeehu; **4**
gibeonilainen Jismaja, urho niiden kolmenkymmenen joukossa ja

niiden kolmenkymmenen päällikkö; Jeremia; Jahasiel; Joohanan;
gederalainen Joosabad; **5** Elusai; Jerimot; Bealja; Semarja;
harufilainen Sefatja; **6** koorahilaiset Elkana, Jissia, Asarel,
Jooeser ja Jaasobeam; **7** Jooela ja Sebadja, Jerohamin pojat,
Gedorista. **8** Gaadilaisista meni Daavidin puolelle vuorilinnaan,
erämaahan, sotaurhoja, sotakelpoisia miehiä, kilpeä ja keihästä
käyttäviä, jotka olivat näöltään kuin leijonat ja nopeat kuin
gasellit vuorilla: **9** Eeser, päämies Obadja toinen, Eliab kolmas,
10 Masmanna neljäs, Jeremia viides, **11** Attai kuudes, Eliel
seitsemäs, **12** Joohanan kahdeksas, Elsabad yhdeksäs, **13**
Jeremia kymmenes, Makbannai yhdestoista. **14** Nämä olivat
gaadilaisia, sotajoukon päälliköitä, pienin sadan, suurin tuhannen
miehen veroinen. **15** Nämä olivat ne, jotka ensimmäisessä kuussa
menivät Jordanin poikki, kun se tulvi yli kaikkien äyräittensä,
ja jotka karkoittivat kaikki tasangoilla-asujat itään ja länteen.
16 Myöskin benjaminilaisia ja Juudan miehiä tuli Daavidin
vuorilinnaan. **17** Silloin Daavid meni heitä vastaan, lausui ja
sanoi heille: "Jos te tulette minun luokseni rauha mielessä,
auttaaksenne minua, niin minun sydämeni yhtyy teihin; mutta
jos te tulette kavaltamaan minua vihollisilleni, vaikkei väkivalta
minun käsiäni tahraa, niin nähköön meidän isiemme Jumala
sen ja rangaiskoon". **18** Mutta henki täytti Amasain, niiden
kolmenkymmenen päällikön, ja hän sanoi: "Sinun me olemme,
Daavid, ja sinun puolellasi olemme, sinä Iisain poika. Rauha,
rauha sinulle, ja rauha sinun auttajillesi, sillä sinun Jumalasi
auttoi sinua!" Niin Daavid otti heidät vastaan ja asetti heidät
partiojoukon päälliköiksi. **19** Manassesta siirtyi muutamia Daavidin
puolelle, kun hän filistealaisten kanssa meni taistelemaan
Saulia vastaan, vaikkeivät he joutuneetkaan auttamaan näitä,

sillä filistealaisten ruhtinaat neuvoteltuaan lähettivät hänet pois
sanoen: "Hän voisi meidän päämme menoksi siirtyä herransa
Saulin puolelle". **20** Kun hän siis lähti Siklagiin, siirtyivät hänen
puolelleen Manassesta: Adna, Joosabad, Jediael, Miikael,
Joosabad, Elihu ja Silletai, tuhannenpäämiehet Manassesta. **21**
Ja nämä auttoivat Daavidia rosvojoukkoa vastaan, sillä he olivat
kaikki sotaurhoja, ja heistä tuli sotajoukon päälliköitä. **22** Sillä
joka päivä tuli väkeä Daavidin luo auttamaan häntä, kunnes
joukko oli suuri kuin Jumalan joukko. **23** Ja tämä on sotaan
varustetun aseväen lukumäärä, niitten, jotka tulivat Daavidin
luo Hebroniin siirtääkseen Saulin kuninkuuden hänelle Herran
käskyn mukaan: **24** Juudan miehiä, jotka kantoivat kilpeä ja
keihästä, kuusituhatta kahdeksansataa, sotaan varustettua; **25**
simeonilaisia, sotataitoisia urhoja, seitsemäntuhatta sata; **26**
leeviläisiä neljätuhatta kuusisataa, **27** sekä Joojada, Aaronin
suvun ruhtinas, ynnä kolmetuhatta seitsemänsataa hänen
kanssaan; **28** ja Saadok, nuorukainen, sotaurho, perhekuntinensa,
kaksikymmentä kaksi päällikköä; **29** benjaminilaisia, Saulin veljiä,
kolmetuhatta, sillä vielä siihen aikaan suurin osa heistä palveli
uskollisesti Saulin sukua; **30** efraimilaisia kaksikymmentä tuhatta
kahdeksansataa, sotaurhoja, kuuluisia miehiä perhekunnissaan;
31 toisesta puolesta Manassen sukukuntaa kahdeksantoista
tuhatta, jotka olivat nimeltä mainitut menemään ja tekemään
Daavidin kuninkaaksi; **32** isaskarilaisia, jotka ymmärsivät
ajan ja käsittivät, mitä Israelin oli tehtävä, kaksisataa
päämiestä, ja kaikki heidän veljensä heidän johdollansa; **33**
Sebulonista sotakelpoisia miehiä, kaikkinaisilla sota-aseilla sotaan
varustettuja, viisikymmentä tuhatta, yksimielisiä sotarintaan
järjestymään; **34** Naftalista tuhat päällikköä, ja heidän kanssansa

kolmekymmentäseitsemäntuhatta kilvellä ja keihäällä varustettua
miestä; **35** daanilaisia kaksikymmentäkahdeksan tuhatta
kuusisataa sotaan varustettua miestä; **36** Asserista sotakelpoisia
miehiä, taisteluun valmiita, neljäkymmentä tuhatta; **37** tuolta
puolelta Jordanin, ruubenilaisia, gaadilaisia ja manasselaisia
sukukunnan toisesta puolesta, satakaksikymmentä tuhatta,
kaikkinaisilla sota-aseilla varustettuja. **38** Kaikki nämä sotilaat,
sotarintaan järjestyneinä, tulivat ehyellä sydämen halulla
Hebroniin tehdäkseen Daavidin koko Israelin kuninkaaksi.
Myöskin koko muu Israel oli yksimielinen tehdäkseen Daavidin
kuninkaaksi. **39** Ja he olivat siellä Daavidin luona kolme päivää
ja söivät ja joivat, sillä heidän heimolaisensa olivat evästäneet
heidät. **40** Nekin, jotka asuivat lähellä heitä, aina Isaskariin,
Sebuloniin ja Naftaliin saakka, toivat aasien, kamelien, muulien
ja härkien selässä ruokatavaraa: jauhoja, viikunakakkuja ja
rusinakakkuja, viiniä ja öljyä, raavaita ja pikkukarjaa viljalti; sillä
Israelissa oli ilo.

13 Ja Daavid neuvotteli tuhannen-ja sadanpäämiesten, kaikkien
ruhtinasten, kanssa. **2** Ja Daavid sanoi kaikelle Israelin
seurakunnalle: "Jos se on teistä hyvä ja jos se tulee
Herralta, meidän Jumalaltamme, niin lähettäkäämme joka
taholle sana veljillemme, jotka ovat jääneet kaikkiin Israelin
maakuntiin, ja papeille ja leeviläisille, jotka asuvat heidän luonaan
laidunmaittensa kaupungeissa, että he kokoontuvat meidän
luoksemme, **3** ja siirtäkäämme Jumalamme arkki luoksemme,
sillä Saulin päivinä emme siitä välittäneet". **4** Silloin koko
seurakunta vastasi, että niin oli tehtävä, sillä se oli oikein koko
kansan silmissä. **5** Niin Daavid kokosi kaiken Israelin, aina
Egyptin Siihorista asti ja aina sieltä, mistä mennään Hamatiin,

tuomaan Jumalan arkkia Kirjat-Jearimista. **6** Ja Daavid ja koko
Israel meni Baalatiin, Kirjat-Jearimiin, joka on Juudassa, tuomaan
sieltä Jumalan arkkia, jonka Herra oli ottanut nimiinsä, hän,
jonka istuinta kerubit kannattavat. **7** Ja he panivat Jumalan
arkin uusiin vaunuihin ja veivät sen pois Abinadabin talosta, ja
Ussa ja Ahjo ohjasivat vaunuja. **8** Ja Daavid ynnä koko Israel
karkeloi kaikin voimin Jumalan edessä laulaen sekä soittaen
kanteleita, harppuja, vaskirumpuja, kymbaaleja ja torvia. **9** Mutta
kun he tulivat Kiidonin puimatantereen luo, ojensi Ussa kätensä
tarttuaksensa arkkiin, sillä härät kompastuivat. **10** Silloin Herran
viha syttyi Ussaa kohtaan, ja hän löi hänet sentähden, että hän
oli ojentanut kätensä arkkiin, ja niin hän kuoli siihen, Jumalan
eteen. **11** Mutta Daavid pahastui siitä, että Herra niin oli murtanut
Ussan. Siitä sen paikan nimenä on Peres-Ussa vielä tänäkin
päivänä. **12** Ja Daavid pelkäsi sinä päivänä Jumalaa, niin että
hän sanoi: "Kuinka minä voin tuoda Jumalan arkin tyköni?" **13**
Eikä Daavid siirtänyt arkkia luoksensa Daavidin kaupunkiin, vaan
hän toimitti sen syrjään gatilaisen Oobed-Edomin taloon. **14** Ja
Jumalan arkki jäi kolmeksi kuukaudeksi Oobed-Edomin talon
luo omaan majaansa. Ja Herra siunasi Oobed-Edomin taloa ja
kaikkea, mitä hänellä oli.

14 Hiiram, Tyyron kuningas, lähetti sanansaattajat Daavidin
luo, sekä setripuita ja puuseppiä ja kivenhakkaajia rakentamaan
hänelle linnaa. **2** Ja Daavid ymmärsi, että Herra oli vahvistanut
hänet Israelin kuninkaaksi, koska hänen kuninkuutensa
oli korotettu korkealle Herran kansan Israelin tähden. **3**
Jerusalemissa Daavid vielä otti vaimoja, ja Daavidille syntyi vielä
poikia ja tyttäriä. **4** Ja nämä ovat niiden poikien nimet, jotka
syntyivät hänelle Jerusalemissa: Sammua, Soobab, Naatan,

Salomo, **5** Jibhar, Elisua, Elpelet, **6** Noogah, Nefeg, Jaafia, **7**
Elisama, Beeljada ja Elifelet. **8** Mutta kun filistealaiset kuulivat,
että Daavid oli voideltu koko Israelin kuninkaaksi, lähtivät kaikki
filistealaiset etsimään Daavidia. Kun Daavid sen kuuli, lähti
hän heitä vastaan. **9** Kun filistealaiset olivat tulleet ja tehneet
ryöstöretken Refaimin tasangolle, **10** kysyi Daavid Jumalalta:
"Menenkö minä filistealaisia vastaan, ja annatko sinä heidät
minun käsiini?" Ja Herra sanoi hänelle: "Mene; minä annan
heidät sinun käsiisi". **11** Niin he menivät Baal-Perasimiin, ja
siellä Daavid voitti heidät. Ja Daavid sanoi: "Jumala on murtanut
viholliseni minun kädelläni, niinkuin vedet murtavat". Siitä sen
paikan nimeksi tuli Baal-Perasim. **12** He jättivät siihen jumalansa,
ja Daavid käski polttaa ne tulessa. **13** Mutta filistealaiset tekivät
vielä kerran ryöstöretken tasangolle. **14** Niin Daavid kysyi
taas Jumalalta, ja Jumala vastasi hänelle: "Älä mene heidän
jälkeensä, vaan kierrä heidät ja hyökkää heidän kimppuunsa
balsamipuiden puolelta. **15** Ja kun kuulet astunnan kahinan
balsamipuiden latvoista, niin käy taisteluun, sillä Jumala on
käynyt sinun edelläsi tuhotakseen filistealaisten leirin." **16** Daavid
teki, niinkuin Jumala oli häntä käskenyt, ja niin he voittivat
filistealaisten sotajoukon ja ajoivat heitä takaa Gibeonista aina
Geseriin saakka. **17** Niin Daavidin maine levisi kaikkiin maihin, ja
Herra nosti kaikissa kansoissa pelon häntä kohtaan.

15 Ja hän rakensi itsellensä taloja Daavidin kaupunkiin ja
valmisti paikan Jumalan arkille ja pystytti sille majan. **2**
Silloin Daavid käski: "Älkööt muut kuin leeviläiset kantako
Jumalan arkkia; sillä heidät on Herra valinnut kantamaan
Jumalan arkkia ja palvelemaan häntä ikuisesti". **3** Ja Daavid
kokosi kaiken Israelin Jerusalemiin, tuomaan Herran arkkia

siihen paikkaan, jonka hän oli sille valmistanut. **4** Daavid
kokosi Aaronin jälkeläiset ja leeviläiset; **5** Kehatin jälkeläisistä:
Uurielin, päämiehen, ja hänen veljensä, sata kaksikymmentä; **6**
Merarin jälkeläisistä: Asajan, päämiehen, ja hänen veljensä,
kaksisataa kaksikymmentä; **7** Geersomin jälkeläisistä: Jooelin,
päämiehen, ja hänen veljensä, sata kolmekymmentä; **8** Elisafanin
jälkeläisistä: Semajan, päämiehen, ja hänen veljensä, kaksisataa;
9 Hebronin jälkeläisistä: Elielin, päämiehen, ja hänen veljensä,
kahdeksankymmentä; **10** Ussielin jälkeläisistä: Amminadabin,
päämiehen, ja hänen veljensä, sata kaksitoista. **11** Ja Daavid
kutsui papit Saadokin ja Ebjatarin sekä leeviläiset Uurielin,
Asajan, Jooelin, Semajan, Elielin ja Amminadabin **12** ja sanoi
heille: "Te olette leeviläisten perhekuntien päämiehet. Pyhittäkää
itsenne ja veljenne ja tuokaa Herran, Israelin Jumalan, arkki
siihen paikkaan, jonka minä olen sille valmistanut. **13** Sillä
sentähden, ettette ensimmäisellä kerralla olleet läsnä, mursi
Herra, meidän Jumalamme, meidät; sillä me emme etsineet
häntä, niinkuin olisi pitänyt." **14** Silloin papit ja leeviläiset
pyhittäytyivät tuomaan Herran, Israelin Jumalan, arkkia. **15**
Ja leeviläiset kantoivat Jumalan arkkia korennoilla olallansa,
niinkuin Mooses oli Herran sanan mukaan käskenyt. **16** Ja
Daavid käski leeviläisten päämiesten asettaa veljensä, veisaajat,
soittimilla, harpuilla, kanteleilla ja kymbaaleilla kaiuttamaan
riemuvirsiä. **17** Niin leeviläiset asettivat soittamaan Heemanin,
Jooelin pojan, ja hänen heimolaisistaan Aasafin, Berekjan
pojan, ja heidän heimolaisistaan, Merarin jälkeläisistä, Eetanin,
Kuusajan pojan, **18** ja heidän kanssaan heidän arvossa
lähinnä olevista heimolaisistaan: Sakarjan, Benin ja Jaasielin,
Semiramotin, Jehielin, Unnin, Eliabin, Benajan, Maasejan,

Mattitjan, Elifelehun, Miknejan, Oobed-Edomin ja Jegielin,
ovenvartijat. **19** Ja veisaajista oli Heemanin, Aasafin ja Eetanin
soitettava vaskikymbaaleilla, **20** Sakarjan, Ussielin, Semiramotin,
Jehielin, Unnin, Eliabin, Maasejan ja Benajan harpuilla korkeassa
äänialassa, **21** Mattitjan, Elifelehun, Miknejan, Oobed-Edomin,
Jegielin ja Asasjan kanteleilla matalassa äänialassa, veisuuta
johtaaksensa. **22** Kenanja, leeviläisten johtaja kantajatehtävässä,
valvoi kantamista, sillä hän oli taitava siihen. **23** Berekja ja Elkana
olivat arkin ovenvartijat. **24** Ja papit Sebanja, Joosafat, Netanel,
Amasai, Sakarja, Benaja ja Elieser puhalsivat torviin Jumalan
arkin edellä, ja Oobed-Edom ja Jehia olivat arkin ovenvartijat.
25 Sitten Daavid, Israelin vanhimmat ja tuhannenpäämiehet
menivät ja toivat riemuiten Herran liitonarkin Oobed-Edomin
talosta. **26** Ja kun Jumala auttoi leeviläisiä, jotka kantoivat Herran
liitonarkkia, uhrattiin seitsemän härkää ja seitsemän oinasta. **27**
Daavid oli puettu hienosta pellavakankaasta tehtyyn viittaan ja
samoin kaikki leeviläiset, jotka kantoivat arkkia, sekä veisaajat ja
kantamisen johtaja Kenanja veisaajain kanssa; ja Daavidilla oli
yllään pellavakasukka. **28** Niin koko Israel toi Herran liitonarkin
riemun raikuessa ja pasunain pauhatessa, torvien, kymbaalien,
harppujen ja kannelten soidessa. **29** Kun Herran liitonarkki tuli
Daavidin kaupunkiin, katseli Miikal, Saulin tytär, ikkunasta, ja
nähdessään kuningas Daavidin hyppivän ja karkeloivan halveksi
hän häntä sydämessään.

16 Kun he olivat tuoneet Jumalan arkin ja asettaneet sen
majaan, jonka Daavid oli sille pystyttänyt, uhrasivat he polttouhreja
ja yhteysuhreja Jumalan edessä. **2** Ja kun Daavid oli uhrannut
polttouhrin ja yhteysuhrit, siunasi hän kansan Herran nimeen. **3** Ja
hän jakoi kaikille israelilaisille, sekä miehille että naisille, kullekin

leipäkakun, kappaleen lihaa ja rypälekakun. **4** Ja hän asetti Herran
arkin eteen leeviläisiä palvelemaan ja kunnioittamaan, kiittämään
ja ylistämään Herraa, Israelin Jumalaa: **5** Aasafin johtajaksi,
toiseksi Sakarjan, sitten Jegielin, Semiramotin, Jehielin, Mattitjan,
Eliabin, Benajan, Oobed-Edomin ja Jegielin soittamaan harpuilla
ja kanteleilla, Aasafin helistäessä kymbaaleja **6** ja pappien,
Benajan ja Jahasielin, soittaessa yhtämittaa torvia Jumalan
liitonarkin edessä. **7** Silloin, sinä päivänä, ensi kerran Daavid
asetti Aasafin ja hänen veljensä kiittämään Herraa näin: **8**
"Kiittäkää Herraa, julistakaa hänen nimeänsä, tehkää hänen
suuret tekonsa tiettäviksi kansojen keskuudessa. **9** Laulakaa
hänelle, veisatkaa hänelle, puhukaa kaikista hänen ihmeistänsä.
10 Hänen pyhä nimensä olkoon teidän kerskauksenne; iloitkoon
niiden sydän, jotka etsivät Herraa. **11** Kysykää Herraa ja hänen
voimaansa, etsikää alati hänen kasvojansa. **12** Muistakaa hänen
ihmetöitänsä, jotka hän on tehnyt, hänen ihmeitänsä ja hänen
suunsa tuomioita, **13** te Israelin, hänen palvelijansa, siemen,
Jaakobin lapset, te hänen valittunsa. **14** Hän, Herra, on meidän
Jumalamme; hänen tuomionsa käyvät yli kaiken maan. **15**
Muistakaa hänen liittonsa iankaikkisesti, hamaan tuhansiin
polviin, sana, jonka hän on säätänyt, **16** liitto, jonka hän teki
Aabrahamin kanssa, ja hänen lisakille vannomansa vala. **17** Hän
vahvisti sen käskyksi Jaakobille, Israelille iankaikkiseksi liitoksi.
18 Hän sanoi: 'Sinulle minä annan Kanaanin maan, se olkoon
teidän perintöosanne'. **19** Teitä oli vähäinen joukko, vain harvoja,
ja te olitte muukalaisia siellä. **20** Ja he vaelsivat kansasta
kansaan ja yhdestä valtakunnasta toiseen kansaan. **21** Hän ei
sallinut kenenkään heitä vahingoittaa, ja hän rankaisi kuninkaita
heidän tähtensä: **22** 'Älkää koskeko minun voideltuihini, älkää

tehkö pahaa minun profeetoilleni'. **23** Veisatkaa Herralle, kaikki
maa, julistakaa päivästä päivään hänen pelastustekojansa.
24 Ilmoittakaa pakanain seassa hänen kunniaansa, hänen
ihmeitänsä kaikkien kansojen seassa. **25** Sillä Herra on suuri
ja sangen ylistettävä, hän on peljättävä yli kaikkien jumalain.
26 Sillä kaikki kansojen jumalat ovat epäjumalia, mutta Herra
on tehnyt taivaat. **27** Kirkkaus ja kunnia on hänen kasvojensa
edessä, väkevyys ja riemu hänen asuinsijassaan. **28** Antakaa
Herralle, te kansojen sukukunnat, antakaa Herralle kunnia
ja väkevyys. **29** Antakaa Herralle hänen nimensä kunnia,
tuokaa lahjoja ja tulkaa hänen kasvojensa eteen, kumartakaa
Herraa pyhässä kaunistuksessa. **30** Vaviskaa hänen kasvojensa
edessä, kaikki maa. Maan piiri pysyy lujana, se ei horju. **31**
Iloitkoot taivaat, ja riemuitkoon maa; ja sanottakoon pakanain
seassa: 'Herra on kuningas!' **32** Pauhatkoon meri ja kaikki,
mitä siinä on; ihastukoot kedot ja kaikki, mitä niissä on, **33**
riemuitkoot silloin metsän puut Herran edessä, sillä hän tulee
tuomitsemaan maata. **34** Kiittäkää Herraa, sillä hän on hyvä,
sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti. **35** Ja sanokaa:
'Pelasta meidät, sinä pelastuksemme Jumala, kokoa ja vapahda
meidät pakanain seasta, että me kiittäisimme sinun pyhää
nimeäsi ja kerskaisimme sinun ylistyksestäsi'. **36** Ylistetty olkoon
Herra, Israelin Jumala, iankaikkisesta iankaikkiseen." Ja kaikki
kansa sanoi: "Amen", ja ylisti Herraa. **37** Ja hän asetti Aasafin
ja hänen veljensä sinne Herran liitonarkin eteen tekemään
vakituista palvelusta arkin edessä, kunakin päivänä sen päivän
palveluksen, **38** mutta Oobed-Edomin ja heidän veljensä,
yhteensä kuusikymmentä kahdeksan, nimittäin Oobed-Edomin,
Jeditunin pojan, ja Hoosan, ovenvartijoiksi. **39** Ja pappi Saadokin

ja hänen veljensä, papit, hän asetti Herran asumuksen eteen,
uhrikukkulalle, joka on Gibeonissa, **40** uhraamaan polttouhreja
Herralle polttouhrialttarilla, aina aamuin ja illoin, kaikki niinkuin
on kirjoitettuna Herran laissa, jonka hän on antanut Israelille.
41 Ja heidän kanssaan olivat Heeman ja Jedutun ynnä muut
valitut, nimeltä mainitut, kiittämässä Herraa siitä, että hänen
armonsa pysyy iankaikkisesti. **42** Näiden, Heemanin ja Jedutunin,
hallussa oli torvet ja kymbaalit soittajia varten ynnä muut soittimet
Jumalan virttä varten. Ja Jedutunin pojat vartioivat ovia. **43**
Sitten kaikki kansa lähti kukin kotiinsa, ja Daavid kääntyi takaisin
tervehtimään perhettänsä.

17 Kerran, kun Daavid istui linnassansa, sanoi Daavid profeetta
Naatanille: "Katso, minä asun setripuisessa palatsissa, mutta
Herran liitonarkki on telttakankaan alla". Naatan sanoi Daavidille:
2 "Tee vain kaikki, mitä mielessäsi on, sillä Jumala on sinun
kanssasi". **3** Mutta sinä yönä tapahtui, että Naatanille tuli tämä
Jumalan sana: **4** "Mene ja sano minun palvelijalleni Daavidille:
Näin sanoo Herra: Et sinä ole rakentava minulle huonetta
asuakseni. **5** Minä en ole asunut huoneessa siitä päivästä asti,
jona johdatin Israelin tänne, tähän päivään saakka, vaan minä
olen muuttanut teltasta telttaan ja asumuksesta asumukseen.
6 Olenko minä koskaan, missä olenkin vaeltanut kaikessa
Israelissa, kenellekään Israelin tuomareista, joita olen asettanut
kaitsemaan kansaani, sanonut näin: Miksi ette ole rakentaneet
minulle setripuista huonetta? **7** Sano siis minun palvelijalleni
Daavidille: Näin sanoo Herra Sebaot: Minä olen ottanut sinut
laitumelta, lammasten jäljestä, kansani Israelin ruhtinaaksi. **8** Ja
minä olen ollut sinun kanssasi kaikkialla, missä sinä vaelsit, ja
olen hävittänyt kaikki vihollisesi sinun tieltäsi. Ja minä teen sinulle

nimen, suurimpien nimien vertaisen maan päällä. **9** Ja minä
valmistan sijan kansalleni Israelille ja istutan sen niin, että se
asuu paikallansa eikä enää ole levoton eivätkä vääryyden tekijät
sitä enää vaivaa niinkuin ennen, **10** siitä ajasta saakka, jolloin
minä asetin tuomareita kansalleni Israelille. Ja minä nöyryytän
kaikki sinun vihollisesi. Ja minä ilmoitan sinulle, että Herra on
rakentava sinulle huoneen. **11** Kun sinun päiväsi ovat päättyneet
ja sinä lähdet isiesi tykö, korotan minä sinun seuraajaksesi
jälkeläisesi, joka on yksi sinun pojistasi; ja minä vahvistan hänen
kuninkuutensa. **12** Hän on rakentava minulle huoneen, ja minä
vahvistan hänen valtaistuimensa ikuisiksi ajoiksi. **13** Minä olen
oleva hänen isänsä, ja hän on oleva minun poikani; ja armoani
minä en ota häneltä pois, niinkuin otin siltä, joka oli sinun edelläsi.
14 Ja minä pidän hänet pystyssä huoneessani ja valtakunnassani
iäti, ja hänen valtaistuimensa on oleva iäti vahva." **15** Aivan näillä
sanoilla ja tämän näyn mukaan Naatan puhui Daavidille. **16** Niin
kuningas Daavid meni ja asettui Herran eteen ja sanoi: "Mikä
olen minä, Herra Jumala, ja mikä on minun sukuni, että olet
saattanut minut tähän asti? **17** Mutta tämäkin on ollut vähän sinun
silmissäsi, Jumala, ja niin sinä olet puhunut palvelijasi suvulle
myöskin kaukaisista asioista ja olet nähnyt minut nousevina
ihmispolvina, Herra Jumala. **18** Mitä Daavid enää sinulle puhuisi
kunniasta, jota olet osoittanut palvelijallesi? Sinähän tunnet
palvelijasi. **19** Herra, palvelijasi tähden ja oman mielesi mukaan
sinä olet tehnyt kaiken tämän suuren ja ilmoittanut kaikki nämä
suuret asiat. **20** Herra, kaiken sen mukaan, mitä me olemme
korvillamme kuulleet, ei ole sinun vertaistasi, eikä ole muuta
jumalaa kuin sinä. **21** Ja missä on maan päällä toista kansaa
sinun kansasi Israelin vertaista, jota Jumala itse on käynyt

lunastamaan kansaksensa, ja niin sinä olet tehnyt itsellesi suuren
ja peljättävän nimen karkoittamalla pakanat kansasi tieltä, jonka
sinä Egyptistä lunastit. **22** Ja sinä olet asettanut kansasi Israelin
omaksi kansaksesi ikuisiksi ajoiksi, ja sinä, Herra, olet tullut
heidän Jumalaksensa. **23** Niin olkoon nyt, Herra, se sana, jonka
sinä olet puhunut palvelijastasi ja hänen suvustansa, vahva
ikuisiksi ajoiksi. Tee, niinkuin olet puhunut. **24** Silloin sinun
nimesi on oleva vahva ja tuleva suureksi ikuisiksi ajoiksi, ja se
on oleva: Herra Sebaot, Israelin Jumala, Jumala Israelissa. Ja
palvelijasi Daavidin suku on pysyvä sinun edessäsi. **25** Sillä
sinä, minun Jumalani, olet ilmoittanut palvelijallesi rakentavasi
hänelle huoneen. Siitä palvelijasi on saanut rohkeuden rukoilla
sinun edessäsi. **26** Ja nyt, Herra, sinä olet Jumala; ja kun olet
luvannut palvelijallesi tämän hyvän, **27** niin suvaitse nyt siunata
palvelijasi sukua, että se pysyisi iäti sinun edessäsi. Sillä mitä
sinä, Herra, siunaat, se on oleva siunattu iäti."

18 Sen jälkeen Daavid voitti filistealaiset ja nöyryytti heidät;
ja hän otti Gatin ja sen tytärkaupungit filistealaisten käsistä.
2 Hän voitti myös mooabilaiset, ja niin mooabilaiset tulivat
Daavidin veronalaisiksi palvelijoiksi. **3** Samoin Daavid voitti
Hadareserin, Sooban kuninkaan, Hamatin suunnalla, kun tämä
oli menossa lujittamaan valtaansa Eufrat-virran rannoille. **4**
Ja Daavid otti häneltä tuhat vaunuhevosta, seitsemäntuhatta
ratsumiestä ja kaksikymmentä tuhatta jalkamiestä, ja Daavid
katkoi kaikilta vaunuhevosilta vuohisjänteet; ainoastaan sata
vaunuhevosta hän niistä säästi. **5** Ja kun Damaskon aramilaiset
tulivat auttamaan Hadareseria, Sooban kuningasta, voitti Daavid
kaksikymmentäkaksi tuhatta aramilaista. **6** Ja Daavid asetti
maaherroja Damaskon Aramiin; ja aramilaiset tulivat Daavidin

veronalaisiksi palvelijoiksi. Näin Herra antoi Daavidille voiton,
mihin tahansa tämä meni. **7** Ja Daavid otti ne kultavarustukset,
jotka Hadareserin palvelijoilla oli yllään, ja vei ne Jerusalemiin. **8**
Mutta Hadareserin kaupungeista, Tibhatista ja Kuunista, Daavid
otti sangen paljon vaskea. Siitä Salomo teetti vaskimeren, pylväät
ja vaskikalut. **9** Kun Toou, Hamatin kuningas, kuuli, että Daavid
oli voittanut Hadareserin, Sooban kuninkaan, koko sotajoukon,
10 lähetti hän poikansa Hadoramin kuningas Daavidin luo
tervehtimään häntä ja onnittelemaan häntä siitä, että hän oli
taistellut Hadareserin kanssa ja voittanut hänet; Hadareser
oli näet ollut Tooun vastustaja. Ja hänellä oli mukanaan
kaikkinaisia kulta-, hopea-ja vaskikaluja. **11** Nekin kuningas
Daavid pyhitti Herralle samoin kuin hopean ja kullan, minkä hän
oli ottanut kaikilta kansoilta: Edomilta, Mooabilta, ammonilaisilta,
filistealaisilta ja Amalekilta. **12** Ja kun Abisai, Serujan poika, oli
Suolalaaksossa voittanut edomilaiset, kahdeksantoista tuhatta
miestä, **13** asetti hän maaherroja Edomiin, ja kaikki edomilaiset
tulivat Daavidin palvelijoiksi. Näin Herra antoi Daavidille voiton,
mihin tahansa tämä meni. **14** Ja Daavid hallitsi koko Israelia ja
teki kaikelle kansallensa sitä, mikä oikeus ja vanhurskaus on. **15**
Jooab, Serujan poika, oli sotajoukon ylipäällikkönä, ja Joosafat,
Ahiludin poika, oli kanslerina. **16** Saadok, Ahitubin poika, ja
Abimelek, Ebjatarin poika, olivat pappeina, ja Savsa oli kirjurina.
17 Benaja, Joojadan poika, oli kreettien ja pleettien päällikkönä;
mutta Daavidin pojat olivat ensimmäiset kuninkaan rinnalla.

19 Sen jälkeen ammonilaisten kuningas Naahas kuoli, ja hänen
poikansa tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. **2** Niin Daavid sanoi:
"Minä osoitan laupeutta Haanunille, Naahaan pojalle, sillä hänen
isänsä osoitti laupeutta minulle". Ja Daavid lähetti sanansaattajat

lohduttamaan häntä hänen isänsä kuoleman johdosta. Kun
Daavidin palvelijat tulivat ammonilaisten maahan Haanunin
luo lohduttamaan häntä, **3** sanoivat ammonilaisten päämiehet
Haanunille: "Luuletko sinä, että Daavid tahtoo kunnioittaa sinun
isääsi, kun hän lähettää lohduttajia sinun luoksesi? Varmaankin
hänen palvelijansa ovat tulleet luoksesi tutkimaan ja hävittämään
ja vakoilemaan maata." **4** Niin Haanun otatti kiinni Daavidin
palvelijat, ajatti heidän partansa ja leikkautti toisen puolen
heidän vaatteistaan, peräpuolia myöten, ja päästi heidät sitten
menemään. **5** Kun tultiin kertomaan Daavidille miehistä, lähetti
hän sanan heitä vastaan, sillä miehiä oli pahasti häväisty. Ja
kuningas käski sanoa: "Jääkää Jerikoon, kunnes partanne
on kasvanut, ja tulkaa sitten takaisin". **6** Kun ammonilaiset
huomasivat joutuneensa Daavidin vihoihin, lähettivät Haanun ja
ammonilaiset tuhat talenttia hopeata palkatakseen itsellensä
Mesopotamiasta, Maakan Aramista ja Soobasta sotavaunuja ja
ratsumiehiä. **7** Niin he palkkasivat itselleen kolmekymmentäkaksi
tuhatta sotavaunua sekä Maakan kuninkaan ja hänen väkensä;
nämä tulivat ja leiriytyivät Meedeban edustalle. Ja ammonilaiset
kokoontuivat kaupungeistaan ja lähtivät sotaan. **8** Kun Daavid
sen kuuli, lähetti hän Jooabin ja koko sotajoukon, urhot. **9** Niin
ammonilaiset lähtivät ja asettuivat sotarintaan kaupungin portin
edustalle, mutta kuninkaat, jotka olivat tulleet sinne, olivat eri
joukkona kedolla. **10** Kun Jooab näki, että häntä uhkasi hyökkäys
edestä ja takaa, valitsi hän miehiä kaikista Israelin valiomiehistä
ja asettui sotarintaan aramilaisia vastaan. **11** Mutta muun väen
hän antoi veljensä Abisain johtoon, ja nämä asettuivat sotarintaan
ammonilaisia vastaan. **12** Ja hän sanoi: "Jos aramilaiset tulevat
minulle ylivoimaisiksi, niin tule sinä minun avukseni: jos taas

ammonilaiset tulevat sinulle ylivoimaisiksi, niin minä autan sinua.
13 Ole luja, ja pysykäämme lujina kansamme puolesta ja meidän
Jumalamme kaupunkien puolesta. Tehköön sitten Herra, minkä
hyväksi näkee." **14** Sitten Jooab ja väki, joka oli hänen kanssaan,
ryhtyi taisteluun aramilaisia vastaan, ja nämä pakenivat häntä. **15**
Ja kun ammonilaiset näkivät aramilaisten pakenevan, pakenivat
hekin hänen veljeänsä Abisaita ja menivät kaupunkiin. Mutta
Jooab lähti Jerusalemiin. **16** Kun aramilaiset näkivät, että Israel
oli voittanut heidät, lähettivät he sanansaattajat nostattamaan
niitä aramilaisia, jotka asuivat tuolla puolella Eufrat-virran ja joita
johti Soofak, Hadareserin sotapäällikkö. **17** Kun se ilmoitettiin
Daavidille, kokosi hän kaiken Israelin ja meni Jordanin yli, ja
tultuaan heitä lähelle hän asettui sotarintaan heitä vastaan.
Ja kun Daavid oli asettunut sotarintaan aramilaisia vastaan,
ryhtyivät nämä taisteluun hänen kanssaan. **18** Mutta aramilaiset
pakenivat Israelia, ja Daavid tappoi aramilaisilta seitsemäntuhatta
vaunuhevosta ja neljäkymmentä tuhatta jalkamiestä ja surmasi
heidän sotapäällikkönsä Soofakin. **19** Kun Hadareserin palvelijat
näkivät, että Israel oli voittanut heidät, tekivät he Daavidin
kanssa rauhan ja palvelivat häntä. Sitten aramilaiset eivät enää
tahtoneet auttaa ammonilaisia.

20 Vuoden vaihteessa, kuningasten sotaanlähtöaikana, vei
Jooab sotajoukon sotaretkelle; ja hän hävitti ammonilaisten
maata ja piiritti Rabbaa. Mutta Daavid itse jäi Jerusalemiin.
Sitten Jooab valtasi Rabban ja hävitti sen. **2** Ja Daavid otti
heidän kuninkaansa kruunun hänen päästänsä ja havaitsi sen
painavan talentin kultaa, ja siinä oli kallis kivi; se pantiin Daavidin
päähän. Ja hän vei kaupungista hyvin paljon saalista. **3** Ja
kansan, joka siellä oli, hän vei pois ja pani sahaamaan kiviä,

pani rautahakkujen ja kivisahojen ääreen. Näin Daavid teki
kaikille ammonilaisten kaupungeille. Sitten Daavid ja kaikki väki
palasi Jerusalemiin. **4** Sen jälkeen syttyi taistelu filistealaisia
vastaan Geserissä. Silloin huusalainen Sibbekai surmasi Sippain,
joka oli Raafan jälkeläisiä, ja niin heidät nöyryytettiin. **5** Taas
oli taistelu filistealaisia vastaan, ja Elhanan, Jaaorin poika,
surmasi Lahmin, gatilaisen Goljatin veljen, jonka peitsen varsi
oli niinkuin kangastukki. **6** Taas oli taistelu Gatissa. Siellä oli
suurikasvuinen mies, jolla oli kuusi sormea ja kuusi varvasta,
yhteensä kaksikymmentä neljä; hänkin polveutui Raafasta. **7**
Ja kun hän häpäisi Israelia, surmasi hänet Joonatan, Daavidin
veljen Simean poika. **8** Nämä polveutuivat gatilaisesta Raafasta;
he kaatuivat Daavidin ja hänen palvelijainsa käden kautta.

21 Mutta saatana nousi Israelia vastaan ja yllytti Daavidin
laskemaan Israelin. **2** Niin Daavid sanoi Jooabille ja kansan
päämiehille: "Menkää ja laskekaa Israel Beersebasta Daaniin asti
ja ilmoittakaa minulle, että saan tietää heidän lukumääränsä".
3 Jooab vastasi: "Herra lisätköön kansansa, olkoon se kuinka
suuri tahansa, satakertaiseksi. Ovathan he, herrani, kuningas,
kaikki herrani palvelijoita. Miksi herrani pyytää tätä? Miksi
Israel näin joutuisi vikapääksi?" **4** Kuitenkin kuninkaan sana
velvoitti Jooabia, ja niin Jooab lähti ja kierteli koko Israelin.
Sitten hän tuli Jerusalemiin. **5** Ja Jooab ilmoitti Daavidille
kansan lasketun lukumäärän: koko Israelissa oli yksitoistasataa
tuhatta sotakuntoista miekkamiestä, ja Juudassa oli neljäsataa
seitsemänkymmentä tuhatta miekkamiestä. **6** Mutta Leevistä
ja Benjaminista hän ei pitänyt katselmusta yhdessä muiden
kanssa, sillä kuninkaan käsky oli Jooabille kauhistus. **7** Mutta
tämä asia oli Jumalan silmissä paha, ja hän löi Israelia. **8**

Niin Daavid sanoi Jumalalle: "Minä olen tehnyt suuren synnin
tehdessäni tämän; mutta anna nyt anteeksi palvelijasi rikos,
sillä minä olen menetellyt ylen tyhmästi". **9** Ja Herra puhui
Gaadille, Daavidin näkijälle, näin: "Mene ja puhu Daavidille:
10 Näin sanoo Herra: Kolme minä asetan sinun eteesi: valitse
itsellesi yksi niistä, niin minä teen sen sinulle". **11** Niin Gaad
meni Daavidin tykö ja sanoi hänelle: "Näin sanoo Herra: Valitse
itsellesi **12** joko kolme nälkävuotta tahi kolme kuukautta hävitystä
ahdistajaisi vainotessa, vihollistesi miekka kintereilläsi, tahi
kolmeksi päiväksi Herran miekka ja ruttotauti maahan, Herran
enkeli tuottamaan tuhoa koko Israelin alueelle. Katso nyt, mitä
minä vastaan hänelle joka minut lähetti." **13** Daavid vastasi
Gaadille: "Minä olen suuressa hädässä. Tahdon langeta Herran
käsiin, sillä hänen laupeutensa on sangen suuri; ihmisten käsiin
minä en tahdo langeta." **14** Niin Herra antoi ruton tulla Israeliin,
ja Israelista kaatui seitsemänkymmentä tuhatta miestä. **15** Ja
Jumala lähetti enkelin Jerusalemia vastaan tuhoamaan sitä; ja
kun se sitä tuhosi, katsoi Herra siihen ja katui sitä pahaa ja sanoi
tuhoojaenkelille: "Jo riittää; laske kätesi alas". Ja Herran enkeli
seisoi silloin jebusilaisen Ornanin puimatantereen luona. **16** Kun
Daavid nosti silmänsä ja näki Herran enkelin seisovan maan
ja taivaan välillä, kädessänsä paljastettu miekka ojennettuna
Jerusalemin yli, lankesivat Daavid ja vanhimmat, säkkeihin
verhottuina, kasvoillensa. **17** Ja Daavid sanoi Jumalalle: "Minähän
käskin laskea kansan, ja minä siis olen se, joka olen tehnyt
syntiä ja menetellyt pahoin. Mutta nämä minun lampaani, mitä
he ovat tehneet? Herra, minun Jumalani, sattukoon sinun kätesi
minuun ja minun isäni perheeseen, mutta ei sinun kansaasi,
sille vitsaukseksi." **18** Silloin Herran enkeli käski Gaadin sanoa

Daavidille, että Daavid menisi pystyttämään Herralle alttarin
jebusilaisen Ornanin puimatantereelle. **19** Ja Daavid meni sen
sanan mukaan, jonka Gaad oli Herran nimeen puhunut. **20** Ja
kun Ornan kääntyi, näki hän enkelin, ja hänen neljä poikaansa
piiloutui; sillä Ornan oli puimassa nisuja. **21** Mutta Daavid meni
Ornanin luo, ja kun Ornan katsahti ylös ja näki Daavidin, lähti hän
puimatantereelta ja kumartui Daavidin eteen kasvoilleen maahan.
22 Ja Daavid sanoi Ornanille: "Anna minulle puimatantereen
paikka, rakentaakseni siihen Herralle alttarin; täydestä hinnasta
anna se minulle, että vitsaus taukoaisi kansasta". **23** Ornan
vastasi Daavidille: "Ota se itsellesi, ja herrani, kuningas, tehköön,
mitä hyväksi näkee. Katso, minä annan härät polttouhriksi ja
puimaäkeet haloiksi sekä nisut ruokauhriksi; kaikki minä annan."
24 Mutta kuningas Daavid sanoi Ornanille: "Ei niin, vaan minä
ostan ne sinulta täydestä hinnasta; sillä minä en ota Herralle sitä,
mikä on sinun, enkä uhraa ilmaiseksi saatua polttouhria". **25** Niin
Daavid antoi Ornanille siitä paikasta kuudensadan sekelin painon
kultaa. **26** Ja Daavid rakensi sinne alttarin Herralle ja uhrasi
polttouhreja ja yhteysuhreja, ja kun hän huusi Herraa, vastasi
Herra tulella, jonka hän lähetti taivaasta polttouhrialttarille. **27** Ja
Herra käski enkelin pistää miekkansa tuppeen. **28** Siihen aikaan
kun Daavid näki, että Herra oli kuullut häntä jebusilaisen Ornanin
puimatantereella, uhrasi hän siellä. **29** Mutta Herran asumus,
jonka Mooses oli teettänyt erämaassa, ja polttouhrialttari olivat
siihen aikaan Gibeonin uhrikukkulalla. **30** Eikä Daavid rohjennut
mennä Jumalan eteen etsimään häntä, sillä hän oli peljästynyt
Herran enkelin miekkaa.

22 Ja Daavid sanoi: "Tässä olkoon Herran Jumalan temppeli
ja tässä alttari Israelin polttouhria varten". **2** Niin Daavid

käski koota muukalaiset, jotka olivat Israelin maassa. Ja hän
asetti kivenhakkaajia hakkaamaan kiviä Jumalan temppelin
rakentamiseksi. **3** Ja Daavid hankki paljon rautaa portinovien
nauloiksi ja sinkilöiksi ja niin paljon vaskea, ettei se ollut
punnittavissa, **4** ja suunnattomat määrät setripuita, sillä
siidonilaiset ja tyyrolaiset toivat paljon setripuita Daavidille. **5**
Sillä Daavid ajatteli: "Minun poikani Salomo on nuori ja hento,
ja Herralle rakennettava temppeli on tehtävä ylen suuri, niin
että sitä mainitaan ja kiitetään kaikissa maissa. Minä siis hankin
hänelle varastot." Niin Daavid hankki ennen kuolemaansa suuret
varastot. **6** Ja hän kutsui poikansa Salomon ja käski hänen
rakentaa temppelin Herralle, Israelin Jumalalle. **7** Ja Daavid
sanoi Salomolle: "Poikani, minä aioin itse rakentaa temppelin
Herran, Jumalani, nimelle. **8** Mutta minulle tuli tämä Herran
sana: 'Sinä olet vuodattanut paljon verta ja käynyt suuria sotia.
Sinä et ole rakentava temppeliä minun nimelleni, koska olet
vuodattanut niin paljon verta maahan minun edessäni. **9** Katso,
sinulle on syntyvä poika; hänestä on tuleva rauhan mies, ja
minä annan hänen päästä rauhaan kaikilta hänen ympärillään
asuvilta vihollisilta, sillä Salomo on oleva hänen nimensä ja
minä annan rauhan ja levon Israelille hänen päivinänsä. **10**
Hän on rakentava temppelin minun nimelleni. Hän on oleva
minun poikani, ja minä olen oleva hänen isänsä. Ja minä
vahvistan hänen kuninkuutensa valtaistuimen ikuisiksi ajoiksi.'
11 Olkoon siis Herra sinun kanssasi, poikani, että menestyisit
ja saisit rakennetuksi temppelin Herralle, Jumalallesi, niinkuin
hän on sinusta puhunut. **12** Antakoon vain Herra sinulle älyä
ja ymmärrystä ja asettakoon sinut Israelia hallitsemaan ja
noudattamaan Herran, Jumalasi, lakia. **13** Silloin sinä menestyt,

jos tarkoin noudatat niitä käskyjä ja oikeuksia, jotka Herra antoi
Moosekselle Israelia varten. Ole luja ja rohkea, älä pelkää äläkä
arkaile. **14** Katso, vaivanalaisenakin minä olen hankkinut Herran
temppeliä varten satatuhatta talenttia kultaa ja tuhat kertaa
tuhat talenttia hopeata sekä vaskea ja rautaa niin paljon, ettei
se ole punnittavissa, sillä sitä on ylen paljon. Minä olen myös
hankkinut hirsiä ja kiviä, ja sinä saat hankkia vielä lisää. **15**
Paljon on sinulla myöskin työmiehiä, kivenhakkaajia, muurareita,
puuseppiä ja kaikkinaisen työn taitajia. **16** Kullalla, hopealla,
vaskella ja raudalla ei ole määrää. Nouse, ryhdy työhön, ja Herra
olkoon sinun kanssasi!" **17** Ja Daavid käski kaikkia Israelin
päämiehiä auttamaan poikaansa Salomoa, sanoen: **18** "Onhan
Herra, teidän Jumalanne, ollut teidän kanssanne ja suonut teidän
päästä joka taholla rauhaan; sillä hän on antanut maan asukkaat
minun käsiini ja maa on tehty alamaiseksi Herralle ja hänen
kansallensa. **19** Kääntäkää siis sydämenne ja sielunne etsimään
Herraa, Jumalaanne; nouskaa ja rakentakaa Herran, Jumalan,
pyhäkkö, että Herran liitonarkki ja Jumalan pyhät kalut voitaisiin
viedä temppeliin, joka on rakennettava Herran nimelle."

23 Kun Daavid oli tullut vanhaksi ja saanut elämästä
kyllänsä, teki hän poikansa Salomon Israelin kuninkaaksi.
2 Ja hän kutsui kokoon kaikki Israelin päämiehet, papit ja
leeviläiset. **3** Ja leeviläiset luettiin, kolmikymmenvuotiset ja sitä
vanhemmat, ja heidän lukumääränsä, pääluvun mukaan, oli
kolmekymmentäkahdeksan tuhatta miestä. **4** "Näistä olkoon
kaksikymmentäneljä tuhatta johtamassa töitä Herran temppelissä
ja kuusi tuhatta päällysmiehinä ja tuomareina; **5** ja neljä tuhatta
olkoon ovenvartijoina, ja neljä tuhatta ylistäköön Herraa soittimilla,
jotka minä olen teettänyt ylistämistä varten." **6** Ja Daavid jakoi

heidät osastoihin Leevin poikien Geersonin, Kehatin ja Merarin
mukaan. **7** Geersonilaisia olivat Ladan ja Siimei. **8** Ladanin pojat
olivat Jehiel, päämies, Seetam ja Jooel, kaikkiaan kolme. **9**
Siimein pojat olivat Selomit, Hasiel ja Haaran, kaikkiaan kolme.
Nämä olivat Ladanin perhekuntien päämiehet. **10** Ja Siimein
pojat olivat Jahat, Siina, Jeus ja Beria. Nämä olivat Siimein
pojat, kaikkiaan neljä. **11** Jahat oli päämies, Siisa toinen; mutta
Jeuksella ja Berialla ei ollut monta poikaa, niin että heistä tuli yksi
perhekunta, yksi palvelusvuoro. **12** Kehatin pojat olivat Amram,
Jishar, Hebron ja Ussiel, kaikkiaan neljä. **13** Amramin pojat olivat
Aaron ja Mooses. Mutta Aaron poikinensa erotettiin olemaan
ikuisesti pyhitetty, korkeasti-pyhä, ikuisesti suitsuttamaan Herran
edessä, palvelemaan häntä ja siunaamaan hänen nimessään.
14 Jumalan miehen Mooseksen pojat luettiin Leevin sukukuntaan
kuuluviksi. **15** Mooseksen pojat olivat Geersom ja Elieser.
16 Geersomin poika oli Sebuel, päämies. **17** Elieserin poika
oli Rehabja, päämies; Elieserillä ei ollut muita poikia. Mutta
Rehabjan poikia oli ylen paljon. **18** Jisharin poika oli Selomit,
päämies. **19** Hebronin pojat olivat Jeria, päämies, Amarja toinen,
Jahasiel kolmas ja Jekamam neljäs. **20** Ussielin pojat olivat
Miika, päämies, ja Jissia toinen. **21** Merarin pojat olivat Mahli
ja Muusi. Mahlin pojat olivat Eleasar ja Kiis. **22** Kun Eleasar
kuoli, ei häneltä jäänyt poikia, vaan ainoastaan tyttäriä, jotka
heidän serkkunsa, Kiisin pojat, ottivat vaimoiksensa. **23** Muusin
pojat olivat Mahli, Eeder ja Jeremot, kaikkiaan kolme. **24** Nämä
olivat Leevin pojat, heidän perhekuntiensa mukaan, perhekunta-
päämiehet, niin monta kuin heitä oli ollut katselmuksessa, nimien
lukumäärän mukaan, pääluvun mukaan, ne, jotka toimittivat
palvelustehtäviä Herran temppelissä, kaksikymmenvuotiaat ja

sitä vanhemmat. **25** Sillä Daavid sanoi: "Herra, Israelin Jumala,
on suonut kansansa päästä lepoon ja on asuva Jerusalemissa
ikuisesti. **26** Niinpä ei leeviläistenkään tarvitse kantaa asumusta
eikä mitään kaluja, joita tarvitaan siinä tehtävissä töissä." **27** -
Sillä Daavidin viimeisten määräysten mukaan laskettiin Leevin
poikien lukuun kaksikymmenvuotiaat ja sitä vanhemmat. - **28**
Heidän tehtäväkseen tuli: olla Aaronin poikien apuna Herran
temppelin töissä; pitää huoli esikartanoista ja kammioista,
kaiken pyhän puhtaana pitämisestä ja Jumalan temppelin
töistä, **29** näkyleivistä, ruokauhriin tarvittavista lestyistä jauhoista,
happamattomista ohukaisista, leivinlevystä ja jauhosekoituksesta
sekä astia-ja pituusmitoista; **30** seisoa joka aamu kiittämässä
ja ylistämässä Herraa, ja samoin joka ilta; **31** ja uhrata kaikki
polttouhrit Herralle sapatteina, uudenkuun päivinä ja juhlina, niin
paljon kuin niitä oli säädetty aina uhrattavaksi Herran edessä. **32**
Niin heidän oli hoidettava ilmestysmajan ja pyhäkön tehtävät
sekä ne tehtävät, jotka heidän veljillään Aaronin pojilla oli
palvellessaan Herran temppelissä.

24 Nämä olivat Aaronin poikien osastot: Aaronin pojat
olivat Naadab, Abihu, Eleasar ja Iitamar. **2** Mutta Naadab
ja Abihu kuolivat ennen isäänsä, eikä heillä ollut poikia.
Niin palvelivat ainoastaan Eleasar ja Iitamar pappeina. **3**
Ja Daavid yhdessä Saadokin kanssa, joka oli Eleasarin
poikia, ja Ahimelekin kanssa, joka oli Iitamarin poikia, jakoi
heidät osastoihin heidän palvelusvuorojensa mukaan. **4**
Kun Eleasarin pojilla havaittiin olevan enemmän päämiehiä
kuin Iitamarin pojilla, jaettiin heidät niin, että Eleasarin pojat
saivat kuusitoista päämiestä perhekunnilleen ja Iitamarin pojat
kahdeksan päämiestä perhekunnilleen. **5** Heidät jaettiin arvalla,

toiset niinkuin toisetkin, sillä pyhäkköruhtinaat ja Jumalan
ruhtinaat otettiin sekä Eleasarin pojista että Iitamarin pojista.
6 Ja Semaja, Netanelin poika, kirjuri, joka oli Leevin sukua,
kirjoitti heidät muistiin kuninkaan, päämiesten, pappi Saadokin
ja Ahimelekin, Ebjatarin pojan, sekä pappien ja leeviläisten
perhekuntien päämiesten läsnäollessa. Yksi perhekunta otettiin
vuorotellen Eleasarin ja Iitamarin suvusta. **7** Ensimmäinen
arpa tuli Joojaribille, toinen Jedajalle, **8** kolmas Haarimille,
neljäs Seoromille, **9** viides Malkialle, kuudes Miijaminille, **10**
seitsemäs Koosille, kahdeksas Abialle, **11** yhdeksäs Jeesualle,
kymmenes Sekanjalle, **12** yhdestoista Eljasibille, kahdestoista
Jaakimille, **13** kolmastoista Huppalle, neljästoista Jesebabille, **14**
viidestoista Bilgalle, kuudestoista Immerille, **15** seitsemästoista
Heesirille, kahdeksastoista Pissekselle, **16** yhdeksästoista
Petahjalle, kahdeskymmenes Hesekielille, **17** kahdeskymmenes
yhdes Jaakinille, kahdeskymmenes kahdes Gaamulille, **18**
kahdeskymmenes kolmas Delajalle, kahdeskymmenes neljäs
Maasjalle. **19** Nämä ovat heidän palvelusvuoronsa, kun he
menevät Herran temppeliin, niinkuin heidän isänsä Aaron oli
heille säätänyt, sen mukaan, kuin Herra, Israelin Jumala, oli
häntä käskenyt. **20** Mitä tulee muihin Leevin jälkeläisiin, niin oli
Amramin jälkeläisiä Suubael, Suubaelin jälkeläisiä Jehdeja, **21**
Rehabjan jälkeläisiä päämies Jissia, **22** jisharilaisia Selomot,
Selomotin jälkeläisiä Jahat. **23** Ja Jerian jälkeläisiä olivat: Amarja
toinen, Jahasiel kolmas, Jekamam neljäs. **24** Ussielin jälkeläisiä
oli Miika, Miikan jälkeläisiä Saamir. **25** Miikan veli oli Jissia;
Jissian jälkeläisiä oli Sakarja. **26** Merarin jälkeläisiä olivat Mahli
ja Muusi sekä hänen poikansa Jaasian jälkeläiset. **27** Merarilla
oli jälkeläisiä pojastaan Jaasiasta ynnä Sooham, Sakkur ja Ibri.

28 Mahlista polveutui Eleasar, jolla ei ollut poikia. **29** Kiisistä
polveutui Jerahmeel, joka oli Kiisin jälkeläisiä. **30** Ja Muusin
jälkeläisiä olivat Mahli, Eeder ja Jerimot. Nämä olivat leeviläisten
jälkeläiset heidän perhekuntiensa mukaan. **31** Myöskin nämä,
niinhyvin perhekuntapäämiehet kuin heidän nuoremmat veljensä,
heittivät arpaa samoin kuin heidän veljensä, Aaronin pojat,
kuningas Daavidin, Saadokin ja Ahimelekin sekä pappien ja
leeviläisten perhekuntien päämiesten läsnäollessa.

25 Ja Daavid ja sotapäälliköt erottivat palvelukseen Aasafin,
Heemanin ja Jedutunin pojat, jotka hurmoksissa soittivat
kanteleilla, harpuilla ja kymbaaleilla. Ja tämä on luettelo miehistä,
jotka tätä palvelustaan toimittivat: **2** Aasafin poikia oli Sakkur,
Joosef, Netanja ja Asarela, Aasafin pojat, Aasafin johdolla, joka
hurmoksissa soitti kuninkaan johdolla. **3** Jedutunista: Jedutunin
pojat Gedalja, Seri, Jesaja, Hasabja ja Mattitja, kaikkiaan kuusi,
isänsä Jedutunin johdolla, joka hurmoksissa soitti kanteleilla
kiitosta ja ylistystä Herralle. **4** Heemanista: Heemanin pojat
Bukkia, Mattanja, Ussiel, Sebuel ja Jerimot, Hananja, Hanani,
Eliata, Giddalti ja Roomamti-Eser, Josbekasa, Malloti, Hootir ja
Mahasiot; **5** nämä ovat kaikki Heemanin, kuninkaan näkijän,
poikia, sen Jumalan sanan mukaan, että hän on korottava
korkealle hänen sarvensa: Jumala oli antanut Heemanille
neljätoista poikaa ja kolme tytärtä. **6** Nämä kaikki isänsä johdon
alaisina veisasivat Herran temppelissä kymbaalien, harppujen
ja kanteleitten säestäessä, Jumalan temppelipalveluksessa,
kuninkaan, Aasafin, Jedutunin ja Heemanin johdolla. **7** Ja
heidän ja heidän veljiensä lukumäärä, jotka oli opetettu
veisaamaan Herran kunniaksi, kaikkien taitajien, oli kaksisataa
kahdeksankymmentä kahdeksan. **8** Ja he heittivät arpaa

palvelusjärjestyksestä, nuoremmat niinkuin vanhemmatkin,
taitajat yhdessä oppilasten kanssa. **9** Ensimmäinen arpa,
Aasafin arpa, tuli Joosefille. Toinen Gedaljalle, hänelle itselleen
sekä hänen veljilleen ja pojilleen, joita oli kaikkiaan kaksitoista.
10 Kolmas Sakkurille, hänen pojilleen ja veljilleen, joita oli
kaikkiaan kaksitoista. **11** Neljäs Jisrille, hänen pojilleen ja
veljilleen, joita oli kaikkiaan kaksitoista. **12** Viides Netanjalle,
hänen pojilleen ja veljilleen, joita oli kaikkiaan kaksitoista.
13 Kuudes Bukkialle, hänen pojilleen ja veljilleen, joita oli
kaikkiaan kaksitoista. **14** Seitsemäs Jesarelalle, hänen pojilleen ja
veljilleen, joita oli kaikkiaan kaksitoista. **15** Kahdeksas Jesajalle,
hänen pojilleen ja veljilleen, joita oli kaikkiaan kaksitoista. **16**
Yhdeksäs Mattanjalle, hänen pojilleen ja veljilleen, joita oli
kaikkiaan kaksitoista. **17** Kymmenes Siimeille, hänen pojilleen
ja veljilleen, joita oli kaikkiaan kaksitoista. **18** Yhdestoista
Asarelille, hänen pojilleen ja veljilleen, joita oli kaikkiaan
kaksitoista. **19** Kahdestoista Hasabjalle, hänen pojilleen ja
veljilleen, joita oli kaikkiaan kaksitoista. **20** Kolmastoista
Suubaelille, hänen pojilleen ja veljilleen, joita oli kaikkiaan
kaksitoista. **21** Neljästoista Mattitjalle, hänen pojilleen ja veljilleen,
joita oli kaikkiaan kaksitoista. **22** Viidestoista Jeremotille,
hänen pojilleen ja veljilleen, joita oli kaikkiaan kaksitoista. **23**
Kuudestoista Hananjalle, hänen pojilleen ja veljilleen, joita
oli kaikkiaan kaksitoista. **24** Seitsemästoista Josbekasalle,
hänen pojilleen ja veljilleen, joita oli kaikkiaan kaksitoista.
25 Kahdeksastoista Hananille, hänen pojilleen ja veljilleen,
joita oli kaikkiaan kaksitoista. **26** Yhdeksästoista Mallotille,
hänen pojilleen ja veljilleen, joita oli kaikkiaan kaksitoista. **27**
Kahdeskymmenes Elijjatalle, hänen pojilleen ja veljilleen, joita oli

kaikkiaan kaksitoista. **28** Kahdeskymmenes yhdes Hootirille,
hänen pojilleen ja veljilleen, joita oli kaikkiaan kaksitoista. **29**
Kahdeskymmenes kahdes Giddaltille, hänen pojilleen ja veljilleen,
joita oli kaikkiaan kaksitoista. **30** Kahdeskymmenes kolmas
Mahasiotille, hänen pojilleen ja veljilleen, joita oli kaikkiaan
kaksitoista. **31** Kahdeskymmenes neljäs Roomamti-Eserille,
hänen pojilleen ja veljilleen, joita oli kaikkiaan kaksitoista.

26 Mitä tulee ovenvartijain osastoihin, niin oli koorahilaisia
Meselemja, Kooren poika, Aasafin jälkeläisiä. **2** Meselemjalla
oli pojat: esikoinen Sakarja, toinen Jediael, kolmas Sebadja,
neljäs Jatniel, **3** viides Eelam, kuudes Joohanan, seitsemäs
Eljoenai. **4** Oobed-Edomilla oli pojat: esikoinen Semaja, toinen
Joosabad, kolmas Jooah, neljäs Saakar, viides Netanel, **5** kuudes
Ammiel, seitsemäs Isaskar, kahdeksas Peulletai; sillä Jumala
oli siunannut häntä. **6** Ja hänen pojallensa Semajalle syntyi
poikia, jotka hallitsivat isänsä sukua, sillä he olivat kykeneviä
miehiä. **7** Semajan pojat olivat Otni, Refael, Oobed ja Elsabad ja
hänen veljensä, kykeneviä miehiä, Elihu ja Semakja. **8** Kaikki
nämä olivat Oobed-Edomin jälkeläisiä, he sekä heidän poikansa
ja veljensä, kykeneviä miehiä, tarmokkaita palveluksessaan,
kaikkiaan kuusikymmentä kaksi Oobed-Edomin jälkeläistä. **9**
Meselemjalla oli poikia ja veljiä, kykeneviä miehiä, kaikkiaan
kahdeksantoista. **10** Ja Hoosalla, joka oli Merarin jälkeläisiä, oli
poikia: päämies Simri, jonka hänen isänsä, kun ei ollut esikoista,
asetti päämieheksi; **11** toinen Hilkia, kolmas Tebalja, neljäs
Sakarja; Hoosan poikia ja veljiä oli kaikkiaan kolmetoista. **12**
Näiden ovenvartijain osastojen, päämiesten, samoinkuin heidän
veljiensä, tehtävänä oli vartiopalvelus; sillä heidän oli palveltava
Herran temppelissä. **13** Ja he heittivät arpaa joka ovesta,

nuoremmat niinkuin vanhemmatkin, perhekuntiensa mukaan. **14**
Itäpuolen arpa lankesi Selemjalle; myöskin hänen pojallensa
Sakarjalle, joka oli ymmärtäväinen neuvonantaja, heitettiin arpa,
ja hänelle tuli pohjoispuolen arpa. **15** Oobed-Edomille määräsi
arpa etelän ja hänen pojilleen varastohuoneen. **16** Suppimille
ja Hoosalle lännen, jossa on Salleket-portti ylöspäin kohoavan
tien kohdalla: vartiopaikan toisen vartiopaikan viereen. **17** Idän
puolella oli kuusi leeviläistä, pohjoisen puolella neljä joka päivä,
etelän puolella neljä joka päivä ja varastohuoneen luona kaksi ja
kaksi. **18** Parparin luona, lännen puolella, oli neljä tiellä ja kaksi
Parparin luona. **19** Nämä ovat ovenvartijain osastot, koorahilaisten
jälkeläisten ja Merarin jälkeläisten. **20** Leeviläisistä hoiti Ahia
Jumalan temppelin aarrekammioita ja pyhien lahjojen aarteita. **21**
Ladanin pojat, geersonilaisten jälkeläiset, Ladanista polveutuvat
geersonilaisen Ladanin perhekuntien päämiehet, jehieliläiset,
22 jehieliläisten jälkeläiset, olivat Seetam ja hänen veljensä
Jooel; he hoitivat Herran temppelin aarrekammioita. **23** Mitä
tulee amramilaisiin, jisharilaisiin, hebronilaisiin ja ossielilaisiin, **24**
niin Sebuel, Geersomin poika, joka oli Mooseksen poika, oli
aarrekammioiden esimies. **25** Ja hänen Elieseristä polveutuvat
veljensä olivat: tämän poika Rehabja, tämän poika Jesaja, tämän
poika Jooram, tämän poika Sikri ja tämän poika Selomot. **26**
Tämä Selomot ja hänen veljensä hoitivat kaikkia niiden pyhien
lahjojen aarteita, jotka kuningas Daavid, perhekunta-päämiehet,
tuhannen-ja sadanpäämiehet ja sotapäälliköt olivat pyhittäneet.
27 Sodista ja saaliista he olivat ne pyhittäneet Herran temppelin
voimassapitämiseksi. **28** Samoin kaikki, mitä Samuel, näkijä,
Saul, Kiisin poika, Abner, Neerin poika, ja Jooab, Serujan poika,
olivat pyhittäneet, kaikki, mikä pyhitettiin, jätettiin Selomitin ja

hänen veljiensä hoitoon. **29** Jisharilaisista määrättiin Kenanja
ja hänen poikansa maallisiin toimiin Israelissa, päällysmiehiksi
ja tuomareiksi. **30** Hebronilaisista määrättiin Hasabja ja hänen
veljensä, tuhat seitsemänsataa kykenevää miestä, Israelin
hallinnon hoitoon Jordanin länsipuolella, kaikkinaisiin Herran
toimiin ja kuninkaan palvelukseen. **31** Hebronilaisia oli Jeria,
hebronilaisten päämies, heidän polveutumisensa ja isiensä
mukaan-Daavidin neljäntenäkymmenentenä hallitusvuotena
heidät tutkittiin ja heidän joukostaan tavattiin kykeneviä miehiä
Gileadin Jaeserissa- **32** sekä hänen veljensä, kaksituhatta
seitsemänsataa kykenevää miestä, perhekunta-päämiehiä.
Heidät kuningas Daavid asetti johtamaan ruubenilaisia,
gaadilaisia ja toista puolta manasselaisten sukukuntaa kaikissa
Jumalan ja kuninkaan asioissa.

27 Israelilaisia, lukumääränsä mukaan, ynnä perhekunta-
päämiehiä, tuhannen-ja sadanpäämiehiä ja heidän
päällysmiehiänsä, jotka palvelivat kuningasta kaikessa,
mikä koski osastoja, jotka tulivat ja lähtivät kuukausi
kuukaudelta, vuoden kaikkina kuukausina, oli kussakin
osastossa kaksikymmentäneljä tuhatta miestä: **2** Ensimmäisen
osaston, ensimmäisen kuukauden osaston, johtajana oli
Jaasobeam, Sabdielin poika, ja hänen osastossaan oli
kaksikymmentäneljä tuhatta; **3** hän oli Pereksen jälkeläisiä
ja oli kaikkien sotapäälliköitten ylipäällikkö, ensimmäisenä
kuukautena. **4** Toisen kuukauden osaston johtajana oli
ahohilainen Doodai; hänen osastonsa johdossa oli myös ruhtinas
Miklot, ja hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljä tuhatta.
5 Kolmas sotapäällikkö, kolmantena kuukautena, oli Benaja,
pappi Joojadan poika, ylipäällikkö; ja hänen osastossaan

oli kaksikymmentaneljätuhatta. **6** Tämä Benaja oli sankari
niiden kolmenkymmenen joukossa ja niiden kolmenkymmenen
johtaja; ja hänen osastossaan oli hänen poikansa Ammisabad.
7 Neljäs, neljäntenä kuukautena, oli Asahel, Jooabin veli,
ja hänen jälkeensä hänen poikansa Sebadja; ja hänen
osastossaan oli kaksikymmentäneljä tuhatta. **8** Viides, viidentenä
kuukautena, oli päällikkö Samhut, jisrahilainen; ja hänen
osastossaan oli kaksikymmentäneljä tuhatta. **9** Kuudes,
kuudentena kuukautena, oli tekoalainen Iira, Ikkeksen poika;
ja hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljä tuhatta. **10**
Seitsemäs, seitsemäntenä kuukautena, oli pelonilainen Heeles,
efraimilaisia; ja hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljä
tuhatta. **11** Kahdeksas, kahdeksantena kuukautena, oli
huusalainen Sibbekai, serahilaisia; ja hänen osastossaan oli
kaksikymmentäneljä tuhatta. **12** Yhdeksäs, yhdeksäntenä
kuukautena, oli anatotilainen Abieser, benjaminilaisia; ja
hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljä tuhatta. **13**
Kymmenes, kymmenentenä kuukautena, oli netofalainen Mahrai,
serahilaisia; ja hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljä
tuhatta. **14** Yhdestoista, yhdentenätoista kuukautena, oli
piratonilainen Benaja, efraimilaisia; ja hänen osastossaan oli
kaksikymmentäneljä tuhatta. **15** Kahdestoista, kahdentenatoista
kuukautena, oli netofalainen Heldai, Otnielista polveutuva;
ja hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljä tuhatta. **16**
Israelin sukukuntien johtajat olivat: ruubenilaisten ruhtinas oli
Elieser, Sikrin poika; simeonilaisten Sefatja, Maakan poika;
17 Leevin oli Hasabja, Kemuelin poika; Aaronin Saadok; **18**
Juudan oli Elihu, Daavidin veljiä; Isaskarin Omri, Miikaelin
poika; **19** Sebulonin oli Jismaja, Obadjan poika; Naftalin Jerimot,

Asrielin poika; **20** efraimilaisten oli Hoosea, Asasjan poika;
toisen puolen Manassen sukukuntaa Jooel, Pedajan poika;
21 toisen puolen Manassea, Gileadissa, oli Jiddo, Sakarjan
poika; Benjaminin Jaasiel, Abnerin poika; **22** Daanin Asarel,
Jerohamin poika. Nämä olivat Israelin sukukuntien ruhtinaat. **23**
Mutta Daavid ei ottanut luetteloon kaksikymmenvuotiaita ja sitä
nuorempia, sillä Herra oli luvannut tehdä Israelin monilukuiseksi
niinkuin taivaan tähdet. **24** Jooab, Serujan poika, oli alottanut
laskemisen, mutta ei sitä lopettanut, sillä siitä kohtasi viha
Israelia; eikä se luku tullut kuningas Daavidin aikakirjaan. **25**
Kuninkaan varastojen hoitaja oli Asmavet, Adielin poika. Kedolla,
kaupungeissa, kylissä ja torneissa olevien varastojen hoitaja oli
Joonatan, Ussian poika. **26** Maatöitä tekevien peltotyömiesten
kaitsija oli Esri, Kelubin poika. **27** Viinitarhain hoitaja oli
raamatilainen Siimei. Viinitarhoista koottujen viinivarastojen
hoitaja oli sifmiläinen Sabdi. **28** Öljypuiden ja Alankomaassa
kasvavien metsäviikunapuiden hoitaja oli gaderilainen Baal-
Haanan. Öljyvarastojen hoitaja oli Jooas. **29** Saaronissa
laitumella käyvien raavasten kaitsija oli saaronilainen Sitrai,
ja tasangoilla laitumella käyvien raavasten kaitsija Saafat,
Adlain poika. **30** Kamelien kaitsija oli ismaelilainen Oobil;
aasintammojen meeronotilainen Jehdeja. **31** Pikkukarjan kaitsija
oli hagrilainen Jaasis. Nämä kaikki olivat kuningas Daavidin
omaisuuden ylihoitajia. **32** Ja Joonatan, Daavidin setä, joka oli
ymmärtäväinen mies ja kirjanoppinut, oli neuvonantaja. Jehiel,
Hakmonin poika, oli kuninkaan lasten luona. **33** Ahitofel oli
kuninkaan neuvonantaja, ja arkilainen Huusai oli kuninkaan
ystävä. **34** Ahitofelin jälkeen tulivat Joojada, Benajan poika, ja
Ebjatar. Kuninkaan sotapäällikkö oli Jooab.

28 Ja Daavid kokosi Jerusalemiin kaikki Israelin päämiehet,
sukukuntien päämiehet, osastojen päälliköt, jotka palvelivat
kuningasta, tuhannen-ja sadanpäämiehet, kuninkaan ja hänen
poikiensa kaiken omaisuuden ja karjan ylihoitajat, hovimiehet,
sankarit ja kaikki sotaurhot. **2** Ja kuningas Daavid nousi
seisomaan ja sanoi: "Kuulkaa minua, veljeni ja kansani. Minä
olin aikonut rakentaa huoneen Herran liitonarkin leposijaksi ja
meidän Jumalamme jalkojen astinlaudaksi ja olin valmistautunut
rakentamaan. **3** Mutta Jumala sanoi minulle: 'Älä sinä rakenna
temppeliä minun nimelleni, sillä sinä olet sotilas ja olet vuodattanut
verta'. **4** Kuitenkin valitsi Herra, Israelin Jumala, minut kaikesta
isäni suvusta olemaan Israelin kuninkaana ikuisesti. Sillä Juudan
hän valitsi ruhtinaaksi ja Juudan heimosta minun isäni suvun, ja
isäni poikien joukossa olin minä hänelle otollinen, niin että hän
teki minut koko Israelin kuninkaaksi. **5** Ja kaikkien minun poikieni
joukosta, sillä Herra on antanut minulle monta poikaa, hän valitsi
poikani Salomon istumaan Herran valtakunnan valtaistuimella ja
hallitsemaan Israelia. **6** Ja hän sanoi minulle: 'Sinun poikasi
Salomo on rakentava minun temppelini ja esikartanoni; sillä minä
olen valinnut hänet pojakseni ja minä olen oleva hänen isänsä.
7 Ja minä vahvistan hänen kuninkuutensa iankaikkisesti, jos
hän on luja ja pitää minun käskyni ja oikeuteni, niinkuin hän nyt
tekee.' **8** Ja nyt minä sanon koko Israelin, Herran seurakunnan,
läsnäollessa ja meidän Jumalamme kuullen: Noudattakaa ja
tutkikaa kaikkia Herran, Jumalanne, käskyjä, että saisitte pitää
omananne tämän hyvän maan ja jättäisitte sen perinnöksi
lapsillenne teidän jälkeenne ikuisiksi ajoiksi. **9** Ja sinä, minun
poikani Salomo, opi tuntemaan isäsi Jumala ja palvele häntä
ehyellä sydämellä ja alttiilla mielellä, sillä Herra tutkii kaikki

sydämet ja ymmärtää kaikki ajatukset ja aivoitukset. Jos häntä
etsit, niin sinä löydät hänet, mutta jos luovut hänestä, niin hän
hylkää sinut iankaikkisesti. **10** Katso siis eteesi, sillä Herra
on valinnut sinut rakentamaan temppelipyhäkön. Ole luja ja
ryhdy työhön." **11** Senjälkeen Daavid antoi pojallensa Salomolle
temppelin eteisen, sen rakennusten, varastohuoneiden, yläsalien,
sisähuoneiden ja armoistuimen huoneen mallin **12** sekä
määräykset kaikesta, mitä hänellä oli mielessään: Herran
temppelin esikartanoista ja kaikista kammioista yltympäri,
Jumalan temppelin ja pyhien lahjojen aarrekammioista, **13**
kuin myös pappien ja leeviläisten osastoista, kaikesta Herran
temppelissä toimitettavasta palveluksesta ja kaikista Herran
temppelin palveluksessa tarvittavista kaluista: kullasta, **14**
jokaisen palveluksessa tarvittavan kultakalun painosta, kaikista
hopeakaluista, jokaisen palveluksessa tarvittavan hopeakalun
painosta; **15** kullasta tehtävien lampunjalkojen ja niiden kunkin
lampun kullan painosta, jokaisen lampunjalan ja sen lamppujen
painosta; samoin hopeasta tehtävien lampunjalkojen painosta,
jokaisen lampunjalan ja sen lamppujen painosta, jokaisen
lampunjalan käytön mukaan; **16** edelleen näkyleipäpöytien
kullan painosta, kunkin pöydän erikseen, samoin hopeasta
tehtävien pöytien hopeasta; **17** haarukkain, maljojen ja kannujen
puhtaasta kullasta, samoin kultapikareista, kunkin pikarin
painosta, ja hopeapikareista, kunkin pikarin painosta; **18** myöskin
suitsutusalttarin puhdistetun kullan painosta ja vaunujen mallista,
kultakerubeista, joitten tuli levittää siipensä ja peittää Herran
liitonarkki. **19** "Tämä kaikki on kirjoituksessa, joka on lähtenyt
Herran kädestä; hän on opettanut minulle kaikki tämän mallin
mukaan tehtävät työt." **20** Ja Daavid sanoi pojallensa Salomolle:

"Ole luja ja rohkea ja ryhdy työhön, älä pelkää äläkä arkaile, sillä
Herra Jumala, minun Jumalani, on oleva sinun kanssasi. Hän
ei jätä sinua eikä hylkää sinua, kunnes olet saanut valmiiksi
kaikki Herran temppelissä tehtävät työt. **21** Ja katso, pappien
ja leeviläisten osastot ovat valmiit kaikkinaiseen palvelukseen
Jumalan temppelissä, ja sinulla on kaikkiin töihin käytettävinäsi
niitä, jotka alttiisti ja taidolla tekevät kaikkinaista palvelusta, niin
myös päämiehet ja koko kansa kaikkiin tehtäviisi."

29 Sitten kuningas Daavid sanoi koko seurakunnalle: "Minun
poikani Salomo, ainoa Jumalan valittu, on nuori ja hento, ja työ
on suuri, sillä tämä linna ei ole aiottu ihmiselle, vaan Herralle
Jumalalle. **2** Sentähden minä olen kaikin voimin hankkinut
Jumalani temppeliä varten kultaa kultaesineihin, hopeata
hopeaesineihin, vaskea vaskiesineihin, rautaa rautaesineihin ja
puuta puuesineihin, onykskiviä ja muita jalokiviä, mustankiiltävää
ja kirjavaa kiveä, kaikkinaisia kalliita kiviä ja marmorikiveä suuret
määrät. **3** Koska minun Jumalani temppeli on minulle rakas, minä
vielä luovutan omistamani kullan ja hopean Jumalani temppeliä
varten, kaiken lisäksi, minkä olen pyhäkköä varten hankkinut: **4**
kolmetuhatta talenttia kultaa, Oofirin kultaa, ja seitsemäntuhatta
talenttia puhdistettua hopeata huoneitten seinien silaamiseksi, **5**
kultaa kultaesineihin ja hopeata hopeaesineihin ja kaikkinaisiin
taitomiesten kätten töihin. Tahtooko kukaan muu tänä päivänä
tuoda vapaaehtoisesti, täysin käsin, lahjoja Herralle?" **6**
Silloin tulivat vapaaehtoisesti perhekunta-päämiehet, Israelin
sukukuntien ruhtinaat, tuhannen-ja sadanpäämiehet ja kuninkaan
töiden ylivalvojat. **7** Ja he antoivat Jumalan temppelissä tehtäviin
töihin viisituhatta talenttia ja kymmenentuhatta dareikkia kultaa,
kymmenentuhatta talenttia hopeata, kahdeksantoista tuhatta

talenttia vaskea ja satatuhatta talenttia rautaa. **8** Ja jolla
oli hallussaan jalokiviä, antoi ne Herran temppelin aarteisiin,
geersonilaisen Jehielin huostaan. **9** Ja kansa iloitsi heidän
alttiudestaan, sillä he antoivat ehyellä sydämellä vapaaehtoiset
lahjansa Herralle; ja kuningas Daavid oli myös suuresti iloissansa.
10 Ja Daavid kiitti Herraa koko seurakunnan läsnäollessa; Daavid
sanoi: "Ole kiitetty, Herra, meidän isämme Israelin Jumala,
iankaikkisesta iankaikkiseen. **11** Sinun, Herra, on suuruus ja
väkevyys ja loisto ja kunnia ja kirkkaus, sillä sinun on kaikki
taivaassa ja maan päällä. Sinun, Herra, on valtakunta, ja sinä
olet korotettu kaiken pääksi. **12** Rikkaus ja kunnia tulevat sinulta,
sinä hallitset kaikki, ja sinun kädessäsi on voima ja väkevyys.
Sinun vallassasi on tehdä mikä tahansa suureksi ja väkeväksi.
13 Me siis kiitämme sinua, meidän Jumalaamme; me ylistämme
sinun ihanaa nimeäsi. **14** Sillä mitä olen minä, ja mitä on
minun kansani, kyetäksemme antamaan tällaisia vapaaehtoisia
lahjoja? Vaan kaikki tulee sinulta, ja omasta kädestäsi olemme
sen sinulle antaneet. **15** Sillä me olemme muukalaisia ja
vieraita sinun edessäsi, niinkuin kaikki meidän isämmekin;
niinkuin varjo ovat meidän päivämme maan päällä eikä ole,
mihin toivonsa panna. **16** Herra, meidän Jumalamme, kaikki
tämä runsaus, jonka me olemme hankkineet rakentaaksemme
temppelin sinulle, sinun pyhälle nimellesi, on sinun kädestäsi,
ja sinun on kaikki tyynni. **17** Ja minä tiedän, Jumalani, että
sinä tutkit sydämen ja mielistyt vilpittömyyteen. Vilpittömällä
sydämellä minä olen antanut kaikki nämä vapaaehtoiset lahjat,
ja nyt minä olen ilolla nähnyt, kuinka sinun täällä oleva kansasi
on antanut sinulle vapaaehtoiset lahjansa. **18** Herra, meidän
isäimme Aabrahamin, Iisakin ja Israelin Jumala, säilytä tällaisina

ainiaan kansasi sydämen ajatukset ja aivoitukset ja ohjaa heidän
sydämensä puoleesi. **19** Ja anna minun pojalleni Salomolle
ehyt sydän noudattamaan sinun käskyjäsi, todistuksiasi ja
säädöksiäsi, toimittamaan kaikki tämä ja rakentamaan tämä
linna, jota varten minä olen valmistuksia tehnyt." **20** Sitten Daavid
sanoi kaikelle seurakunnalle: "Kiittäkää Herraa, Jumalaanne".
Ja kaikki seurakunta kiitti Herraa, isiensä Jumalaa, ja he
kumartuivat maahan ja osoittivat kunniaa Herralle ja kuninkaalle.
21 Ja seuraavana päivänä he teurastivat teuraita Herralle ja
uhrasivat polttouhreja Herralle: tuhat härkää, tuhat oinasta ja
tuhat karitsaa ja niihin kuuluvat juomauhrit sekä teurasuhreja
suuren joukon koko Israelin puolesta. **22** Niin he söivät ja
joivat Herran edessä sinä päivänä suuresti iloiten ja tekivät
toistamiseen Salomon, Daavidin pojan, kuninkaaksi ja voitelivat
hänet Herralle ruhtinaaksi, ja Saadokin papiksi. **23** Ja Salomo
istui Herran valtaistuimelle kuninkaaksi isänsä Daavidin sijaan,
ja hän menestyi; ja koko Israel totteli häntä. **24** Samoin kaikki
päämiehet, urhot ja myös kaikki kuningas Daavidin pojat kättä
lyöden lupautuivat kuningas Salomon alamaisiksi. **25** Herra
teki Salomon ylen suureksi koko Israelin silmissä ja antoi
hänelle kuninkuuden loiston, jonka kaltaista ei ollut yhdelläkään
kuninkaalla Israelissa ollut ennen häntä. **26** Daavid, Iisain poika,
oli hallinnut koko Israelia. **27** Ja aika, jonka hän hallitsi Israelia,
oli neljäkymmentä vuotta; Hebronissa hän hallitsi seitsemän
vuotta, ja Jerusalemissa hän hallitsi kolmekymmentä kolme
vuotta. **28** Ja hän kuoli päästyänsä korkeaan ikään, elämästä,
rikkaudesta ja kunniasta kyllänsä saaneena, ja hänen poikansa
Salomo tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. **29** Daavidin vaiheet,
sekä aikaisemmat että myöhemmät, ovat kirjoitettuina näkijä

Samuelin historiassa, profeetta Naatanin historiassa ja tietäjä
Gaadin historiassa; **30** samoin koko hänen hallituksensa ja
hänen tekemänsä urotyöt sekä hänen, Israelin ja kaikkien maitten
valtakuntain kohtalot.

2 Aikakirja

1 Salomo, Daavidin poika, vahvistui kuninkuudessansa, ja
Herra, hänen Jumalansa, oli hänen kanssansa ja teki hänet ylen
suureksi. **2** Ja Salomo antoi kutsun koko Israelille, tuhannen-
ja sadanpäämiehille, tuomareille ja kaikille ruhtinaille koko
Israelissa, perhekunta-päämiehille; **3** ja niin Salomo ja koko
seurakunta hänen kanssaan menivät uhrikukkulalle, joka oli
Gibeonissa, sillä siellä oli Jumalan ilmestysmaja, jonka Herran
palvelija Mooses oli tehnyt erämaassa. **4** Mutta Jumalan arkin oli
Daavid tuonut Kirjat-Jearimista siihen paikkaan, jonka Daavid oli
sille valmistanut; sillä hän oli pystyttänyt sille majan Jerusalemiin.
5 Ja vaskialttari, jonka Besalel, Uurin poika, Huurin pojanpoika,
oli rakentanut, oli siellä Herran asumuksen edessä; Salomo ja
seurakunta etsivät häntä siellä. **6** Ja Salomo uhrasi siellä Herran
edessä ilmestysmajan vaskialttarilla; hän uhrasi sen päällä tuhat
polttouhria. **7** Sinä yönä Jumala ilmestyi Salomolle ja sanoi
hänelle: "Ano, mitä tahdot minun sinulle antavan". **8** Salomo
vastasi Jumalalle: "Sinä olet tehnyt suuren laupeuden minun
isälleni Daavidille ja tehnyt minut kuninkaaksi hänen sijaansa.
9 Niin toteutukoon nyt, Herra Jumala, sinun isälleni Daavidille
antamasi sana; sillä sinä olet pannut minut hallitsemaan kansaa,
jota on paljon niinkuin tomua maassa. **10** Anna siis minulle
viisaus ja taito lähteä ja tulla tämän kansan edellä, sillä kuka
voi muuten tätä sinun suurta kansaasi tuomita?" **11** Ja Jumala
sanoi Salomolle: "Koska sinulla on tämä mieli etkä anonut
rikkautta, tavaraa ja kunniaa, et vihamiestesi henkeä, etkä
myöskään anonut pitkää ikää, vaan anoit itsellesi viisautta ja
taitoa tuomitaksesi minun kansaani, jonka kuninkaaksi minä olen
sinut tehnyt, **12** niin annetaan sinulle viisaus ja taito; ja lisäksi

minä annan sinulle rikkautta, tavaraa ja kunniaa, niin ettei sitä
ole ollut niin paljoa kenelläkään kuninkaalla ennen sinua eikä
tule olemaan sinun jälkeesi". **13** Käytyään uhrikukkulalla, joka
oli Gibeonissa, Salomo palasi ilmestysmajalta Jerusalemiin ja
hallitsi Israelia. **14** Ja Salomo kokosi sotavaunuja ja ratsumiehiä,
niin että hänellä oli tuhannet neljätsadat sotavaunut ja kaksitoista
tuhatta ratsumiestä. Ne hän sijoitti vaunukaupunkeihin ja
kuninkaan luo Jerusalemiin. **15** Ja kuningas toimitti niin, että
Jerusalemissa oli hopeata ja kultaa kuin kiviä, ja setripuuta niin
paljon kuin metsäviikunapuita Alankomaassa. **16** Ja hevoset,
mitä Salomolla oli, tuotiin Egyptistä ja Kuvesta; kuninkaan
kauppiaat noutivat niitä Kuvesta maksua vastaan. **17** Egyptistä
tuodut vaunut maksoivat kuusisataa hopeasekeliä ja hevonen
sata viisikymmentä. Samoin tuotiin niitä heidän välityksellään
kaikille heettiläisten ja aramilaisten kuninkaille.

2 Ja Salomo käski ryhtyä rakentamaan temppeliä Herran
nimelle ja kuninkaallista linnaa itsellensä. **2** Ja Salomo
määräsi seitsemänkymmentä tuhatta miestä taakankantajiksi ja
kahdeksankymmentä tuhatta miestä kivenhakkaajiksi vuoristoon
ja niille kolmetuhatta kuusisataa työnjohtajaa. **3** Sitten Salomo
lähetti Huuramille, Tyyron kuninkaalle, sanan: "Tee minulle sama,
minkä teit isälleni Daavidille, jolle lähetit setripuita, että hän
rakentaisi itsellensä linnan asuaksensa siinä. **4** Katso, minä
rakennan temppelin Herran, Jumalani, nimelle, pyhittääkseni
sen hänelle, että siinä poltettaisiin hyvänhajuista suitsutusta
hänen edessänsä, pidettäisiin aina esillä näkyleipiä ja uhrattaisiin
polttouhreja aamuin ja illoin, sapatteina, uudenkuun päivinä ja
Herran, meidän Jumalamme, juhlina; tämä on Israelin ikuinen
velvollisuus. **5** Ja temppeli, jonka minä rakennan, on oleva

suuri; sillä meidän Jumalamme on suurin kaikista jumalista.
6 Kuka kykenisi rakentamaan hänelle huoneen? Taivaisiin
ja taivasten taivaisiin hän ei mahdu. Mikä siis olen minä
rakentamaan hänelle temppeliä muuta varten kuin uhratakseni
hänen edessänsä? **7** Niin lähetä nyt minulle mies, joka on
taitava tekemään kulta-, hopea-, vaski-ja rautatöitä, niin myös
töitä purppuranpunaisista, helakanpunaisista ja punasinisistä
langoista, ja joka osaa veistää veistoksia, työskentelemään
yhdessä niiden taitajien kanssa, joita minulla on Juudassa ja
Jerusalemissa ja jotka minun isäni Daavid on hankkinut. **8** Ja
lähetä minulle setripuita, kypressipuita ja santelipuita Libanonilta,
sillä minä tiedän, että sinun palvelijasi osaavat hakata Libanonin
puita; ja katso, minun palvelijani olkoot sinun palvelijaisi kanssa.
9 Minulle on hankittava paljon puuta, sillä temppeli, jonka minä
rakennan, on oleva suuri ja ihmeellinen. **10** Ja katso, minä annan
kirvesmiehille, puitten hakkaajille, kaksikymmentä tuhatta koor-
mittaa nisuja, sinun palvelijaisi ravinnoksi, ja kaksikymmentä
tuhatta koor-mittaa ohria, kaksikymmentä tuhatta bat-mittaa
viiniä ja kaksikymmentä tuhatta bat-mittaa öljyä." **11** Huuram,
Tyyron kuningas, vastasi kirjeellä, jonka hän lähetti Salomolle:
"Sentähden, että Herra rakastaa kansaansa, on hän asettanut
sinut heidän kuninkaakseen". **12** Ja Huuram sanoi vielä: "Kiitetty
olkoon Herra, Israelin Jumala, joka on tehnyt taivaan ja maan,
siitä että hän on antanut kuningas Daavidille viisaan pojan,
jolla on älyä ja ymmärrystä rakentaa temppeli Herralle ja
kuninkaallinen linna itsellensä. **13** Ja nyt minä lähetän taitavan,
ymmärtäväisen miehen, Huuram-Aabin, **14** joka on daanilaisen
vaimon poika ja jonka isä on tyyrolainen. Hän osaa tehdä
kulta-ja hopea-, vaski-ja rauta-, kivi-ja puutöitä, niin myös

töitä purppuranpunaisista ja punasinisistä langoista, valkoisista
pellavalangoista ja helakanpunaisista langoista. Hän osaa veistää
veistoksia ja sommitella kaikkinaisia taideteoksia, joita hänen
tehtäväkseen annetaan, yhdessä sinun taitomiestesi ja herrani,
sinun isäsi Daavidin, taitomiesten kanssa. **15** Lähettäköön
siis herrani palvelijoillensa nisut, ohrat, öljyn ja viinin, niinkuin
on sanonut. **16** Silloin me hakkaamme puita Libanonilta niin
paljon, kuin sinä tarvitset, ja me kuljetamme ne lautoissa meritse
sinulle Jaafoon. Toimita sinä ne sitten ylös Jerusalemiin." **17**
Ja Salomo luetti kaikki muukalaiset miehet Israelin maassa,
senjälkeen kuin hänen isänsä Daavid oli heidät luettanut. Ja heitä
huomattiin olevan sata viisikymmentäkolme tuhatta kuusisataa.
18 Näistä hän teki seitsemänkymmentä tuhatta taakankantajiksi,
kahdeksankymmentä tuhatta kivenhakkaajiksi vuoristoon ja
kolmetuhatta kuusisataa työnjohtajiksi, joiden oli pidettävä väki
työssä.

3 Sitten Salomo alkoi rakentaa Herran temppeliä Jerusalemiin,
Moorian vuorelle, jossa Herra oli ilmestynyt hänen isällensä
Daavidille, siihen paikkaan, jonka Daavid oli valmistanut,
jebusilaisen Ornanin puimatantereelle. **2** Hän alkoi rakentaa
toisen kuun toisena päivänä, neljäntenä hallitusvuotenansa. **3**
Tällaisen perustuksen Salomo laski rakennettavalle Jumalan
temppelille: pituus oli, vanhan mitan mukaan, kuusikymmentä
kyynärää, leveys kaksikymmentä kyynärää. **4** Eteinen, temppelin
itäpäässä, oli yhtä pitkä kuin temppeli leveä, kahtakymmentä
kyynärää, ja sen korkeus oli kaksikymmentä kyynärää; ja hän
päällysti sen sisältä puhtaalla kullalla. **5** Suuren huoneen hän
laudoitti sisältä kypressipuulla, jonka hän silasi parhaalla kullalla
ja johon hän laittoi palmuja ja vitjoja. **6** Ja hän koristi huoneen

kalliilla kivillä. Ja kulta oli Parvaimin kultaa. **7** Ja hän silasi
huoneen, palkit, kynnykset, seinät ja ovet, kullalla ja kaiverrutti
kerubeja seiniin. **8** Ja hän teki kaikkeinpyhimmän huoneen. Se
oli yhtä pitkä kuin temppeli leveä, kahtakymmentä kyynärää, ja
myös kahtakymmentä kyynärää leveä. Ja hän silasi sen parhaalla
kullalla, joka painoi kuusisataa talenttia. **9** Ja kultanaulojen paino
oli viisikymmentä sekeliä. Myöskin yläsalit hän silasi kullalla.
10 Kaikkein pyhimpään huoneeseen hän teki kaksi kerubia,
taidollisesti tehtyä, ja päällysti ne kullalla. **11** Kerubien siipien
pituus oli yhteensä kaksikymmentä kyynärää. Toisen kerubin
toinen siipi oli viittä kyynärää pitkä ja kosketti huoneen toista
seinää, ja sen toinen siipi oli viittä kyynärää pitkä ja ulottui
toisen kerubin siipeen. **12** Ja toisen kerubin toinen siipi oli viittä
kyynärää pitkä ja ulottui huoneen toiseen seinään, ja sen toinen
siipi oli viittä kyynärää pitkä ja oli kiinni toisen kerubin siivessä.
13 Näin nämä kerubit levittivät siipensä kahtakymmentä kyynärää
laajalti; ja ne seisoivat jaloillaan, kasvot käännettyinä huoneeseen
päin. **14** Ja hän teki esiripun punasinisistä, purppuranpunaisista
ja helakanpunaisista langoista ja valkoisista pellavalangoista
ja laittoi siihen kerubeja. **15** Ja hän teki temppelin eteen
kaksi pylvästä, kolmenkymmenen viiden kyynärän korkuista; ja
pylväänpää, joka oli niiden päässä, oli viittä kyynärää korkea. **16**
Ja hän teki vitjoja kaikkeinpyhimpään, ja hän pani niitä pylväitten
päähän; ja hän teki sata granaattiomenaa ja asetti ne vitjoihin. **17**
Ja hän pystytti pylväät temppelin eteen, toisen oikealle puolelle
ja toisen vasemmalle puolelle: oikeanpuoliselle hän antoi nimen
Jaakin ja vasemmanpuoliselle nimen Booas.

4 Hän teki alttarin vaskesta, kahtakymmentä kyynärää pitkän,
kahtakymmentä kyynärää leveän ja kymmentä kyynärää korkean.

2 Hän teki myös meren, valetun, kymmentä kyynärää leveän
reunasta reunaan, ympärinsä pyöreän, ja viittä kyynärää korkean;
ja kolmenkymmenen kyynärän pituinen mittanuora ulottui sen
ympäri. **3** Ja sen alaosassa oli yltympäri raavaankuvia, jotka
kulkivat sen ympäri; ne ympäröivät merta yltympäri, kymmenen
kullakin kyynärällä. Raavaita oli kahdessa rivissä, valettuina
meren kanssa yhteen. **4** Ja se seisoi kahdentoista raavaan
varassa, joista kolme oli käännettynä pohjoiseen, kolme länteen,
kolme etelään ja kolme itään päin; meri oli niiden yläpuolella,
niiden varassa, ja kaikkien niiden takapuolet olivat sisään päin.
5 Se oli kämmenen paksuinen, ja sen reuna oli maljan reunan
kaltainen, puhjenneen liljan muotoinen. Siihen mahtui, se veti
kolmetuhatta bat-mittaa. **6** Hän teki myös kymmenen allasta ja
asetti viisi oikealle puolelle ja viisi vasemmalle puolelle pesemistä
varten; sillä niissä huuhdottiin se, mikä kuului polttouhriin. Mutta
meri oli pappien peseytymistä varten. **7** Hän teki myös kymmenen
kultaista lampunjalkaa, niinkuin niistä oli säädetty, ja pani ne
temppelisaliin, viisi oikealle puolelle ja viisi vasemmalle puolelle.
8 Hän teki myös kymmenen pöytää ja asetti ne temppelisaliin, viisi
oikealle puolelle ja viisi vasemmalle puolelle. Hän teki myös sata
kultamaljaa. **9** Ja hän teki pappien esipihan ja suuren esikartanon
sekä esikartanon ovet; ja ovet hän päällysti vaskella. **10** Ja meren
hän asetti oikealle sivulle, kaakkoa kohti. **11** Huuram teki myös
kattilat, lapiot ja maljat. Ja niin Huuram sai suoritetuksi työn, mikä
hänen oli tehtävä kuningas Salomolle Jumalan temppeliin: **12**
kaksi pylvästä ja kaksi palloa, pylväänpäätä, pylväiden päähän,
ja kaksi ristikkokoristetta peittämään kahta pallonmuotoista
pylväänpäätä, jotka olivat pylväitten päässä, **13** ja neljäsataa
granaattiomenaa kahteen ristikkokoristeeseen, kaksi riviä

granaattiomenia kumpaankin ristikkokoristeeseen, peittämään
kahta pallonmuotoista pylväänpäätä, jotka olivat pylväitten päällä.
14 Ja hän teki telineet ja teki altaat telineitten päälle, **15** Ja yhden
meren ja kaksitoista raavasta sen alle. **16** Ja kattilat, lapiot ja
haarukat ynnä kaikki niihin kuuluvat kalut Huuram-Aabiv teki
kuningas Salomolle Herran temppeliin kiilloitetusta vaskesta. **17**
Jordanin lakeudella kuningas ne valatti savimuotteihin, Sukkotin
ja Seredan välillä. **18** Ja Salomo teetti kaikkia näitä kaluja ylen
paljon, sillä vasken painoa ei määrätty. **19** Salomo teetti myös
kaikki kalut, joita tuli olla Herran temppelissä: kulta-alttarin,
pöydät, joilla näkyleivät olivat, **20** lampunjalat lamppuineen,
jotka oli sytytettävä säädetyllä tavalla kaikkeinpyhimmän eteen,
puhtaasta kullasta, **21** kultaisine kukkalehtineen, lamppuineen ja
lamppusaksineen-puhtainta kultaa; **22** veitset, maljat, kupit ja
hiilipannut puhtaasta kullasta; ja temppelin oviaukkojen sisemmät
ovet, jotka veivät kaikkeinpyhimpään, sekä ne temppelin ovet,
jotka veivät temppelisaliin, kullasta.

5 Kun kaikki työ, minkä Salomo teetti Herran temppeliin,
oli valmis, vei Salomo sinne isänsä Daavidin pyhät lahjat.
Hopean, kullan ja kaikki kalut hän pani Jumalan temppelin
aarrekammioihin. **2** Sitten Salomo kokosi Israelin vanhimmat
ja kaikki sukukuntien johtomiehet, israelilaisten perhekunta-
päämiehet, Jerusalemiin, tuomaan Herran liitonarkkia Daavidin
kaupungista, se on Siionista. **3** Niin kokoontuivat kuninkaan luo
kaikki Israelin miehet juhlapäivänä, joka on seitsemännessä
kuussa. **4** Ja kun kaikki Israelin vanhimmat olivat tulleet
saapuville, nostivat leeviläiset arkin, **5** ja he veivät arkin ja
ilmestysmajan sinne, sekä kaiken pyhän kaluston, joka oli
majassa; leeviläiset papit veivät ne sinne. **6** Ja kuningas Salomo

seisoi arkin edessä ynnä koko Israelin kansa, joka oli kokoontunut
hänen luoksensa; ja he uhrasivat lampaita ja raavaita niin paljon,
että niitä ei voitu luetella eikä laskea. **7** Ja papit toivat Herran
liitonarkin paikoilleen temppelin kuoriin, kaikkeinpyhimpään,
kerubien siipien alle. **8** Sillä kerubit levittivät siipensä sen paikan
ylitse, missä arkki oli, ja niin kerubit peittivät ylhäältä päin arkin
ja sen korennot. **9** Ja korennot olivat niin pitkät, että niiden
arkista ulkonevat päät voi nähdä kaikkeinpyhimmän edustalta,
mutta ulkoa niitä ei voinut nähdä. Ja ne jäivät sinne tähän
päivään asti. **10** Arkissa ei ollut muuta kuin ne kaksi taulua,
jotka Mooses oli pannut sinne Hoorebilla, kun Herra oli tehnyt
liiton israelilaisten kanssa, heidän lähdettyänsä Egyptistä. **11**
Kun papit lähtivät pyhäköstä-sillä kaikki siellä olevat papit olivat
pyhittäneet itsensä, osastoihin katsomatta; **12** ja kaikki leeviläiset
veisaajat, Aasaf, Heeman ja Jedutun poikinensa ja veljinensä,
seisoivat hienoihin pellavavaatteisiin puettuina kymbaaleineen,
harppuineen ja kanteleineen itään päin alttarista, ja heidän
kanssaan sata kaksikymmentä pappia, jotka puhalsivat torviin;
13 ja puhaltajien ja veisaajien oli yhdyttävä yhtaikaa ja yhteen
ääneen ylistämään ja kiittämään Herraa-ja kun torvet, kymbaalit
ja muut soittokoneet soivat ja viritettiin Herran ylistys: "Sillä hän
on hyvä, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti", silloin pilvi
täytti huoneen, Herran temppelin, **14** niin että papit eivät voineet
astua toimittamaan virkaansa pilven tähden; sillä Herran kirkkaus
täytti Jumalan temppelin.

6 Silloin Salomo sanoi: "Herra on sanonut tahtovansa asua
pimeässä. **2** Mutta minä olen rakentanut huoneen sinulle
asunnoksi, asuinsijan, asuaksesi siinä iäti." **3** Sitten kuningas
käänsi kasvonsa ja siunasi koko Israelin seurakunnan; ja koko

Israelin seurakunta seisoi. **4** Hän sanoi: "Kiitetty olkoon Herra,
Israelin Jumala, joka kädellänsä on täyttänyt sen, mitä hän
suullansa puhui minun isälleni Daavidille, sanoen: **5** 'Siitä
päivästä saakka, jona minä vein kansani Egyptistä, en minä
ole mistään Israelin sukukunnasta valinnut yhtään kaupunkia,
että siihen rakennettaisiin temppeli, missä minun nimeni asuisi,
enkä myöskään ole valinnut ketään olemaan kansani Israelin
ruhtinaana. **6** Mutta Jerusalemin minä olen valinnut nimeni
asuinsijaksi, ja Daavidin minä olen valinnut vallitsemaan kansaani
Israelia.' **7** Ja minun isäni Daavid aikoi rakentaa temppelin
Herran, Israelin Jumalan, nimelle. **8** Mutta Herra sanoi minun
isälleni Daavidille: 'Kun sinä aiot rakentaa temppelin minun
nimelleni, niin tosin teet siinä hyvin, että sitä aiot; **9** kuitenkaan et
sinä ole sitä temppeliä rakentava, vaan sinun poikasi, joka lähtee
sinun kupeistasi, hän on rakentava temppelin minun nimelleni'.
10 Ja Herra on täyttänyt sanansa, minkä hän puhui: minä olen
noussut isäni Daavidin sijalle ja istun Israelin valtaistuimella,
niinkuin Herra puhui, ja minä olen rakentanut temppelin Herran,
Israelin Jumalan, nimelle. **11** Ja minä olen sijoittanut siihen arkin,
jossa on se Herran liitto, minkä hän teki israelilaisten kanssa." **12**
Sitten hän astui Herran alttarin eteen koko Israelin seurakunnan
nähden ja ojensi kätensä. **13** Salomo oli näet teettänyt lavan
vaskesta, viittä kyynärää pitkän, viittä kyynärää leveän ja kolmea
kyynärää korkean, ja asettanut sen esikartanon keskelle. Sille
hän nousi, polvistui koko Israelin seurakunnan nähden, ojensi
kätensä taivasta kohti **14** ja sanoi: "Herra, Israelin Jumala, ei ole
sinun vertaistasi Jumalaa, ei taivaassa eikä maan päällä, sinun,
joka pidät liiton ja säilytät laupeuden palvelijoitasi kohtaan, jotka
vaeltavat sinun edessäsi kaikesta sydämestänsä. **15** Sinä olet

pitänyt, mitä puhuit palvelijallesi Daavidille, minun isälleni. Minkä
sinä suullasi puhuit, sen sinä kädelläsi täytit, niinkuin nyt on
tapahtunut. **16** Niin pidä nytkin, Herra, Israelin Jumala, mitä
puhuit palvelijallesi Daavidille, minun isälleni, sanoen: 'Aina on
mies sinun suvustasi oleva minun edessäni, istumassa Israelin
valtaistuimella, jos vain sinun poikasi pitävät vaarin teistänsä, niin
että he vaeltavat minun lakini mukaan, niinkuin sinä olet minun
edessäni vaeltanut'. **17** Niin toteutukoon nyt, Herra, Israelin
Jumala, sinun sanasi, jonka puhuit palvelijallesi Daavidille. **18**
Mutta asuuko todella Jumala maan päällä ihmisten seassa?
Katso, taivaisiin ja taivasten taivaisiin sinä et mahdu; kuinka
sitten tähän temppeliin, jonka minä olen rakentanut! **19** Käänny
kuitenkin palvelijasi rukouksen ja anomisen puoleen, Herra,
minun Jumalani, niin että kuulet huudon ja rukouksen, jonka
palvelijasi sinun edessäsi rukoilee, **20** ja että silmäsi ovat päivät
ja yöt avoinna tätä temppeliä kohti, tätä paikkaa kohti, johon sinä
olet sanonut asettavasi nimesi, niin että kuulet rukouksen, jonka
palvelijasi tähän paikkaan päin kääntyneenä rukoilee. **21** Kuule
palvelijasi ja kansasi Israelin rukoukset, jotka he rukoilevat tähän
paikkaan päin kääntyneinä; kuule asuinpaikastasi, taivaasta, ja
kun kuulet, niin anna anteeksi. **22** Jos joku rikkoo lähimmäistänsä
vastaan ja hänet pannaan valalle ja vannotetaan, ja jos hän
tulee ja vannoo sinun alttarisi edessä tässä temppelissä, **23**
niin kuule taivaasta ja auta palvelijasi oikeuteensa; tee niin, että
kostat syylliselle ja annat hänen tekojensa tulla hänen päänsä
päälle, mutta julistat syyttömän syyttömäksi ja annat hänelle
hänen vanhurskautensa mukaan. **24** Jos vihollinen voittaa sinun
kansasi Israelin, sentähden että he ovat tehneet syntiä sinua
vastaan, mutta he kääntyvät ja kiittävät sinun nimeäsi, rukoilevat

ja anovat armoa sinun kasvojesi edessä tässä temppelissä, **25**
niin kuule taivaasta ja anna anteeksi kansasi Israelin synti ja
tuo heidät takaisin tähän maahan, jonka olet antanut heille ja
heidän isillensä. **26** Jos taivas suljetaan, niin ettei tule sadetta,
koska he ovat tehneet syntiä sinua vastaan, mutta he rukoilevat
kääntyneinä tähän paikkaan päin ja ylistävät sinun nimeäsi ja
kääntyvät synnistänsä, koska sinä nöyryytät heitä, **27** niin kuule
taivaasta ja anna anteeksi palvelijaisi ja kansasi Israelin synti-
sillä sinä osoitat heille hyvän tien, jota heidän on vaeltaminen-ja
suo sade maallesi, jonka olet antanut kansallesi perintöosaksi.
28 Jos maahan tulee nälänhätä, rutto, jos tulee nokitähkä ja
viljanruoste, jos tulevat heinäsirkat ja tuhosirkat, jos sen viholliset
ahdistavat sitä maassa, jossa sen portit ovat, jos tulee mikä
tahansa vitsaus tai vaiva, **29** ja jos silloin joku ihminen, kuka
hyvänsä, tai koko sinun kansasi Israel, rukoilee ja anoo armoa,
kun he kukin tuntevat vitsauksen ja tuskan, joka on kohdannut
heitä, ja ojentavat kätensä tähän temppeliin päin, **30** niin kuule
silloin taivaasta, asuinpaikastasi, ja anna anteeksi ja anna
jokaiselle aivan hänen tekojensa mukaan, koska sinä tunnet
hänen sydämensä-sillä sinä yksin tunnet ihmislasten sydämet-
31 että he pelkäisivät sinua ja vaeltaisivat sinun teitäsi, niin
kauan kuin he elävät tässä maassa, jonka sinä olet meidän
isillemme antanut. **32** Myös jos joku muukalainen, joka ei ole
sinun kansaasi Israelia, tulee kaukaisesta maasta sinun suuren
nimesi, väkevän kätesi ja ojennetun käsivartesi tähden-jos
hän tulee ja rukoilee kääntyneenä tähän temppeliin päin, **33**
niin kuule taivaasta, asuinpaikastasi, häntä ja tee kaikki, mitä
muukalainen sinulta rukoilee, että kaikki maan kansat tuntisivat
sinun nimesi ja pelkäisivät sinua, samoin kuin sinun kansasi

Israel, ja tulisivat tietämään, että sinä olet ottanut nimiisi tämän
temppelin, jonka minä olen rakentanut. **34** Jos sinun kansasi
lähtee sotaan vihollisiansa vastaan sitä tietä, jota sinä heidät
lähetät, ja he rukoilevat sinua kääntyneinä tähän kaupunkiin
päin, jonka sinä olet valinnut, ja tähän temppeliin päin, jonka
minä olen sinun nimellesi rakentanut, **35** niin kuule taivaasta
heidän rukouksensa ja anomisensa ja hanki heille oikeus. **36**
Jos he tekevät syntiä sinua vastaan-sillä ei ole ihmistä, joka
ei syntiä tee-ja sinä vihastut heihin ja annat heidät vihollisen
valtaan, niin että heidän vangitsijansa vievät heidät vangeiksi
kaukaiseen tai läheiseen maahan, **37** mutta jos he sitten menevät
itseensä siinä maassa, johon heidät on viety vangeiksi, kääntyvät
ja anovat sinulta armoa vankeutensa maassa, sanoen: 'Me
olemme tehneet syntiä, tehneet väärin ja olleet jumalattomat',
38 ja palajavat sinun tykösi kaikesta sydämestään ja kaikesta
sielustaan vankeutensa maassa, johon heidät on vangeiksi
viety, ja rukoilevat kääntyneinä tähän maahan päin, jonka sinä
olet heidän isillensä antanut, tähän kaupunkiin päin, jonka sinä
olet valinnut, ja tähän temppeliin päin, jonka minä olen sinun
nimellesi rakentanut, **39** niin kuule taivaasta, asuinpaikastasi,
heidän rukouksensa ja anomisensa, hanki heille oikeus ja anna
anteeksi kansallesi, mitä he ovat rikkoneet sinua vastaan. **40**
Olkoot siis, minun Jumalani, sinun silmäsi avoinna, ja tarkatkoot
sinun korvasi rukouksia tässä paikassa. **41** Ja nyt: Nouse,
Herra Jumala, tule leposijaasi, sinä ja sinun voimasi arkki.
Sinun pappisi, Herra Jumala, olkoot puetut autuuteen, ja sinun
hurskaasi riemuitkoot siitä, mikä hyvä on. **42** Herra Jumala,
älä hylkää voideltuasi; muista armolupauksiasi, jotka annoit
Daavidille, palvelijallesi."

7 Kun Salomo oli lakannut rukoilemasta, tuli taivaasta tuli
ja kulutti polttouhrin ja teurasuhrit, ja Herran kirkkaus täytti
temppelin, **2** niin että papit eivät voineet mennä Herran
temppeliin; sillä Herran kirkkaus täytti Herran temppelin. **3** Ja kun
kaikki israelilaiset näkivät tulen tulevan alas ja näkivät temppelin
päällä Herran kirkkauden, polvistuivat he kivillä lasketulla pihalla
kasvoillensa maahan ja rukoilivat ja kiittivät Herraa siitä, että
hän on hyvä, että hänen armonsa pysyy iankaikkisesti. **4** Sitten
kuningas ja kaikki kansa uhrasivat teurasuhrin Herran edessä. **5**
Ja kuningas Salomo uhrasi teurasuhrina kaksikymmentäkaksi
tuhatta raavasta ja satakaksikymmentä tuhatta lammasta. Näin
he, kuningas ja koko kansa, vihkivät Herran temppelin. **6**
Papit seisoivat kukin virkatoimessaan. Ja leeviläiset, käsissään
Herran soittimet, jotka kuningas Daavid oli teettänyt, seisoivat
kiittämässä Herraa Daavidin ylistysvirsillä siitä, että hänen
armonsa pysyy iankaikkisesti. Ja heitä vastapäätä papit soittivat
torvia, kaiken Israelin seisoessa. **7** Ja Salomo pyhitti Herran
temppelin edessä olevan esipihan keskiosan, sillä hänen oli
siellä uhrattava polttouhri ja yhteysuhrin rasvat, koska polttouhri,
ruokauhri ja rasvat eivät mahtuneet vaskialttarille, jonka Salomo
oli teettänyt. **8** Näin Salomo siihen aikaan vietti juhlaa seitsemän
päivää, ja koko Israel hänen kanssansa. Se oli sangen suuri
kokous, johon kokoonnuttiin aina sieltä, mistä mennään Hamatiin,
ja aina Egyptin purolta asti. **9** Kahdeksantena päivänä heillä
oli juhlakokous. Sillä alttarin vihkimistä he viettivät seitsemän
päivää ja juhlaa seitsemän päivää. **10** Mutta seitsemännen
kuun kahdentenakymmenentenä kolmantena päivänä hän päästi
kansan menemään majoillensa. He iloitsivat ja olivat hyvillä
mielin siitä hyvästä, minkä Herra oli tehnyt Daavidille ja Salomolle

ja kansallensa Israelille. **11** Kun Salomo oli saanut valmiiksi
Herran temppelin ja kuninkaan linnan ja menestynyt kaikessa,
mitä oli ajatellut tehdä Herran temppelissä ja omassa linnassaan,
12 ilmestyi Herra Salomolle yöllä ja sanoi hänelle: "Minä olen
kuullut sinun rukouksesi ja valinnut tämän paikan uhripaikakseni.
13 Jos minä suljen taivaan, niin ettei tule sadetta, jos minä
käsken heinäsirkkain syödä maan tahi jos minä lähetän ruton
kansaani, **14** mutta minun kansani, joka on otettu minun nimiini,
nöyrtyy, ja he rukoilevat ja etsivät minun kasvojani ja palajavat
pahoilta teiltänsä, niin minä kuulen taivaasta ja annan anteeksi
heidän syntinsä ja teen heidän maansa jälleen terveeksi. **15**
Nyt minun silmäni ovat avoinna, ja minun korvani tarkkaavat
rukouksia tässä paikassa. **16** Ja nyt minä olen valinnut ja
pyhittänyt tämän temppelin, että minun nimeni olisi siinä iäti; ja
minun silmäni ja sydämeni tulevat aina olemaan siinä. **17** Ja jos
sinä vaellat minun edessäni, niinkuin sinun isäsi Daavid vaelsi,
ja teet kaiken, mitä minä olen käskenyt sinun tehdä, ja noudatat
minun käskyjäni ja oikeuksiani, **18** niin minä pidän pystyssä sinun
kuninkaallisen valtaistuimesi, niinkuin minä lupasin sinun isällesi
Daavidille sanoen: 'Aina on mies sinun suvustasi hallitseva
Israelia'. **19** Mutta jos te käännytte pois ja hylkäätte minun
käskyni ja säädökseni, jotka minä olen teille antanut, ja menette
ja palvelette muita jumalia ja kumarratte niitä, **20** niin minä
kiskaisen sellaiset irti maastani, jonka minä olen heille antanut;
ja tämän temppelin, jonka minä olen nimelleni pyhittänyt, minä
heitän pois kasvojeni edestä, ja minä teen sen sananparreksi ja
pistopuheeksi kaikille kansoille. **21** Ja tämän temppelin tähden,
joka ennen oli korkein, on jokainen ohikulkija tyrmistyvä. Ja
kun hän kysyy: 'Miksi on Herra näin tehnyt tälle maalle ja tälle

temppelille?', **22** niin vastataan: 'Siksi, että he hylkäsivät Herran,
isiensä Jumalan, joka oli vienyt heidät pois Egyptin maasta,
ja liittyivät muihin jumaliin, kumarsivat niitä ja palvelivat niitä;
sentähden hän on antanut kaiken tämän pahan heitä kohdata'."

8 Niiden kahdenkymmenen vuoden kuluttua, joina Salomo oli
rakentanut Herran temppelin ja oman linnansa, **2** linnoitti Salomo
ne kaupungit, jotka Huuram oli antanut hänelle, ja hän asetti
israelilaisia niihin asumaan. **3** Ja Salomo meni Hamat-Soobaan
ja valloitti sen. **4** Hän linnoitti myös Tadmorin erämaassa ja
kaikki varastokaupungit, jotka hän oli rakentanut Hamatiin.
5 Vielä hän linnoitti Ylä-Beet-Hooronin ja Ala-Beet-Hooronin
muureilla, porteilla ja salvoilla varustetuiksi kaupungeiksi; **6**
samoin Baalatin ja kaikki varastokaupungit, jotka hänellä oli, ja
kaikki vaunukaupungit ja ratsumiesten kaupungit ja kaikki muut
paikat, mitkä hän tahtoi linnoittaa Jerusalemissa ja Libanonilla
ja kaikessa hallitsemassaan maassa. **7** Kaiken kansan, mitä
oli jäänyt jäljelle heettiläisistä, amorilaisista, perissiläisistä,
hivviläisistä ja jebusilaisista, kaikki, jotka eivät olleet israelilaisia,
8 ne niiden jälkeläiset, jotka vielä olivat jäljellä maassa ja
joita israelilaiset eivät olleet tuhonneet, ne Salomo saattoi
työveron alaisiksi, aina tähän päivään asti. **9** Mutta israelilaisista
Salomo ei tehnyt ketään työorjakseen, vaan heitä oli sotilaina,
hänen vaunusoturiensa päällikköinä ja hänen sotavaunujensa
ja ratsumiestensä päällikköinä. **10** Maaherrojen virkamiehiä oli
Salomolla kaksisataa viisikymmentä, jotka vallitsivat väkeä. **11** Ja
Salomo toi faraon tyttären Daavidin kaupungista linnaan, jonka
hän oli tälle rakentanut; sillä hän sanoi: "Älköön nainen asuko
Daavidin, Israelin kuninkaan, linnassa; sillä se on pyhäkkö, koska
Herran arkki on tullut sinne". **12** Siihen aikaan Salomo uhrasi

polttouhreja Herralle Herran alttarilla, jonka hän oli rakentanut
eteisen eteen. **13** Hän uhrasi kunakin päivänä sen päivän uhrit
Mooseksen käskyn mukaan, sapatteina ja uudenkuun päivinä
sekä juhlina kolme kertaa vuodessa: happamattoman leivän
juhlana, viikkojuhlana ja lehtimajanjuhlana. **14** Ja hän asetti,
niinkuin hänen isänsä Daavid oli säätänyt, pappien osastot
toimittamaan virkaansa ja leeviläiset suorittamaan tehtäviänsä,
veisaamaan ylistysvirsiä ja palvelemaan pappeja, kunakin
päivänä sen päivän tehtävissä, sekä ovenvartijat osastoittain
joka ovelle, sillä niin oli Jumalan mies Daavid käskenyt. **15**
Eikä missään poikettu kuninkaan käskyistä, mitä tuli pappeihin,
leeviläisiin ja aarrekammioihin. **16** Ja niin suoritettiin Salomon
kaikki työt, Herran temppelin perustamispäivään asti, sekä
siihen saakka, kunnes se valmistui. Niin oli Herran temppeli
valmis. **17** Siihen aikaan Salomo meni Esjon-Geberiin ja Elatiin,
joka on meren rannalla Edomin maassa. **18** Ja Huuram lähetti
palvelijansa tuomaan hänelle laivoja. Palvelijat olivat meritaitoisia
ja menivät yhdessä Salomon palvelijain kanssa Oofiriin ja
noutivat sieltä kultaa neljäsataa viisikymmentä talenttia ja toivat
sen kuningas Salomolle.

9 Kun Saban kuningatar kuuli Salomon maineen, tuli hän
Jerusalemiin koettelemaan Salomoa arvoituksilla. Hän tuli
sangen suuren seurueen kanssa, mukanaan kameleja, jotka
kantoivat hajuaineita, kultaa ylen paljon ja kalliita kiviä. Ja
kun hän tuli Salomon luo, puhui hän tälle kaikki, mitä hänellä
oli mielessänsä. **2** Mutta Salomo selitti hänelle kaikki hänen
kysymyksensä; Salomolle ei mikään jäänyt ongelmaksi, jota
hän ei olisi hänelle selittänyt. **3** Kun Saban kuningatar näki
kaiken Salomon viisauden, linnan, jonka hän oli rakentanut, **4**

ruuat hänen pöydällänsä, kuinka hänen palvelijansa asuivat ja
hänen palvelusväkensä palveli ja kuinka he olivat puetut, ja näki
hänen juomanlaskijansa ja kuinka he olivat puetut, ja hänen
yläsalinsa, josta hän nousi Herran temppeliin, meni hän miltei
hengettömäksi. **5** Sitten hän sanoi kuninkaalle: "Totta oli se
puhe, jonka minä kotimaahani sinusta ja sinun viisaudestasi
kuulin. **6** Minä en uskonut, mitä sanottiin, ennenkuin itse tulin ja
sain omin silmin nähdä; ja katso, ei puoltakaan sinun suuresta
viisaudestasi oltu minulle kerrottu. Sinä olet paljon suurempi,
kuin minä olin kuullut huhuttavan. **7** Onnellisia ovat sinun
miehesi, onnellisia nämä palvelijasi, jotka aina saavat olla sinun
edessäsi ja kuulla sinun viisauttasi. **8** Kiitetty olkoon Herra, sinun
Jumalasi, joka sinuun on niin mielistynyt, että on asettanut sinut
valtaistuimellensa olemaan kuninkaana Herran, sinun Jumalasi,
kunniaksi. Sentähden, että sinun Jumalasi rakastaa Israelia ja
tahtoo pitää sen pystyssä ainiaan, on hän antanut sinut heille
kuninkaaksi, tekemään sitä, mikä oikeus ja vanhurskaus on." **9**
Ja hän antoi kuninkaalle sata kaksikymmentä talenttia kultaa,
sangen paljon hajuaineita ja kalliita kiviä. Ei milloinkaan ole ollut
moisia hajuaineita kuin ne, jotka Saban kuningatar antoi kuningas
Salomolle. **10** Huuramin palvelijat ja Salomon palvelijat, jotka
toivat kultaa Oofirista, toivat myöskin santelipuuta ja kalliita kiviä.
11 Ja kuningas teetti santelipuusta portaat Herran temppeliin ja
kuninkaan palatsiin ja kanteleita ja harppuja laulajille. Moisia ei
oltu ennen nähty Juudan maassa. **12** Kuningas Salomo taas
antoi Saban kuningattarelle kaikki, mitä tämä halusi ja pyysi,
antoi vielä enemmän, kuin mitä tämä oli tuonut kuninkaalle.
Sitten hän lähti paluumatkalle ja meni palvelijoineen omaan
maahansa. **13** Kullan paino, mikä yhtenä vuotena tuli Salomolle,

oli kuusisataa kuusikymmentä kuusi talenttia kultaa, **14** paitsi
mitä kauppamiehet ja kaupustelijat toivat. Sen lisäksi kaikki
Arabian kuninkaat ja maan käskynhaltijat toivat Salomolle kultaa
ja hopeata. **15** Ja kuningas Salomo teetti kaksisataa suurta kilpeä
pakotetusta kullasta ja käytti jokaiseen kilpeen kuusisataa sekeliä
pakotettua kultaa; **16** samoin kolmesataa pienempää kilpeä
pakotetusta kullasta, ja käytti jokaiseen kilpeen kolmesataa
sekeliä kultaa. Ja kuningas asetti ne Libanoninmetsä-taloon.
17 Vielä kuningas teetti suuren norsunluisen valtaistuimen ja
päällysti sen puhtaalla kullalla. **18** Valtaistuimessa oli kuusi
porrasta ja astinlauta, kullalla kiinnitettyinä valtaistuimeen.
Istuimen kummallakin puolella oli käsinoja, ja kaksi leijonaa
seisoi käsinojan vieressä. **19** Ja kaksitoista leijonaa seisoi siinä
kuudella portaalla, kummallakin puolella. Senkaltaista ei ole
tehty missään muussa valtakunnassa. **20** Ja kaikki kuningas
Salomon juoma-astiat olivat kultaa, ja kaikki Libanoninmetsä-
talon astiat olivat puhdasta kultaa. Hopeata ei Salomon päivinä
pidetty minkään arvoisena. **21** Kuninkaalla oli näet laivoja,
jotka kulkivat Tarsiiseen Huuramin palvelijain kanssa; kerran
kolmessa vuodessa Tarsiin-laivat tulivat ja toivat kultaa ja
hopeata, norsunluuta, apinoita ja riikinkukkoja. **22** Ja kuningas
Salomo oli kaikkia maan kuninkaita suurempi rikkaudessa ja
viisaudessa. **23** Ja kaikki maan kuninkaat pyrkivät näkemään
Salomoa kuullaksensa hänen viisauttaan, jonka Jumala oli
antanut hänen sydämeensä. **24** Ja he toivat kukin lahjansa:
hopea-ja kultakaluja, vaatteita, aseita, hajuaineita, hevosia ja
muuleja, joka vuosi vuoden tarpeen. **25** Salomolla oli neljätuhatta
hevosvaljakkoa vaunuineen ja kaksitoista tuhatta ratsumiestä; ne
hän sijoitti vaunukaupunkeihin ja kuninkaan luo Jerusalemiin. **26**

Ja hän vallitsi kaikkia kuninkaita Eufrat-virrasta aina filistealaisten
maahan ja Egyptin rajaan asti. **27** Ja kuningas toimitti niin,
että Jerusalemissa oli hopeata kuin kiviä, ja setripuuta niin
paljon kuin metsäviikunapuita Alankomaassa. **28** Ja hevosia
tuotiin Salomolle Egyptistä ja kaikista muista maista. **29** Mitä
muuta Salomosta on kerrottavaa, hänen sekä aikaisemmista
että myöhemmistä vaiheistaan, se on kirjoitettuna profeetta
Naatanin historiassa, siilolaisen Ahian ennustuksessa ja näkijä
Jeddon näyssä Jerobeamista, Nebatin pojasta. **30** Salomo
hallitsi Jerusalemissa koko Israelia neljäkymmentä vuotta. **31**
Sitten Salomo meni lepoon isiensä tykö, ja hänet haudattiin
isänsä Daavidin kaupunkiin. Ja hänen poikansa Rehabeam tuli
kuninkaaksi hänen sijaansa.

10 Rehabeam meni Sikemiin, sillä koko Israel oli tullut Sikemiin
tekemään häntä kuninkaaksi. **2** Kun Jerobeam, Nebatin poika,
kuuli sen-hän oli Egyptissä, jonne oli paennut kuningas Salomoa-
palasi Jerobeam Egyptistä. **3** Ja he lähettivät kutsumaan hänet.
Niin Jerobeam ja koko Israel tuli saapuville, ja he puhuivat
Rehabeamille sanoen: **4** "Sinun isäsi teki meidän ikeemme
raskaaksi; mutta huojenna sinä nyt se kova työ, jota isäsi teetti,
ja se raskas ies, jonka hän pani meidän niskaamme, niin me
palvelemme sinua". **5** Hän vastasi heille: "Odottakaa kolme
päivää ja tulkaa sitten takaisin minun tyköni". Ja kansa meni.
6 Kuningas Rehabeam neuvotteli vanhain kanssa, jotka olivat
palvelleet hänen isäänsä Salomoa, kun tämä vielä eli, ja kysyi:
"Kuinka te neuvotte vastaamaan tälle kansalle?" **7** He vastasivat
hänelle ja sanoivat: "Jos sinä olet hyvä tätä kansaa kohtaan,
olet armollinen heille ja puhut heille hyviä sanoja, niin he ovat
sinun palvelijoitasi kaiken elinaikasi". **8** Mutta hän hylkäsi tämän

neuvon, jonka vanhat hänelle antoivat, ja neuvotteli nuorten
miesten kanssa, jotka olivat kasvaneet hänen kanssaan ja
jotka palvelivat häntä. **9** Hän kysyi heiltä: "Kuinka te neuvotte
meitä vastaamaan tälle kansalle, joka on puhunut minulle
sanoen: 'Huojenna se ies, jonka sinun isäsi on pannut meidän
niskaamme'?" **10** Niin nuoret miehet, jotka olivat kasvaneet
hänen kanssaan, vastasivat hänelle sanoen: "Sano näin tälle
kansalle, joka on puhunut sinulle sanoen: 'Sinun isäsi teki meidän
ikeemme raskaaksi, mutta huojenna sinä se meiltä' -sano heille
näin: 'Minun pikkusormeni on paksumpi kuin minun isäni lantio.
11 Jos siis isäni on sälyttänyt teidän selkäänne raskaan ikeen,
niin minä teen teidän ikeenne vielä raskaammaksi; jos isäni on
kurittanut teitä raipoilla, niin minä kuritan teitä piikkiruoskilla.'" **12**
Niin Jerobeam ja koko kansa tuli Rehabeamin tykö kolmantena
päivänä, niinkuin kuningas oli käskenyt, sanoen: "Tulkaa takaisin
minun tyköni kolmantena päivänä". **13** Ja kuningas antoi heille
kovan vastauksen. Sillä kuningas Rehabeam hylkäsi vanhain
neuvon **14** ja puhui heille nuorten miesten neuvon mukaan,
sanoen: "Jos minun isäni on tehnyt teidän ikeenne raskaaksi,
niin minä teen sen vielä raskaammaksi; jos minun isäni on
kurittanut teitä raipoilla, niin minä kuritan teitä piikkiruoskilla".
15 Kuningas ei siis kuullut kansaa; sillä Jumala sen niin salli
täyttääkseen sanansa, jonka hän oli puhunut Jerobeamille,
Nebatin pojalle, siilolaisen Ahian kautta. **16** Kun koko Israel
huomasi, ettei kuningas heitä kuullut, vastasi kansa kuninkaalle
näin: "Mitä osaa meillä on Daavidiin? Ei meillä ole perintöosaa
Iisain poikaan. Majoillesi, Israel, joka mies! Valvo nyt huonettasi,
Daavid!" Ja koko Israel meni majoillensa. **17** Niin Rehabeam
tuli ainoastaan niiden israelilaisten kuninkaaksi, jotka asuivat

Juudan kaupungeissa. **18** Ja kun kuningas Rehabeam lähetti
matkaan verotöiden valvojan Hadoramin, kivittivät israelilaiset
hänet kuoliaaksi. Silloin kuningas Rehabeam nousi nopeasti
vaunuihinsa ja pakeni Jerusalemiin. **19** Näin Israel luopui
Daavidin suvusta, aina tähän päivään asti.

11 Kun Rehabeam tuli Jerusalemiin, kokosi hän Juudan heimon
ja Benjaminin, sata kahdeksankymmentä tuhatta sotakuntoista
valiomiestä, sotimaan Israelia vastaan ja palauttamaan
kuninkuutta Rehabeamille. **2** Mutta Jumalan miehelle Semajalle
tuli tämä Herran sana: **3** "Sano Rehabeamille, Salomon pojalle,
Juudan kuninkaalle, ja koko Israelille Juudassa ja Benjaminissa
näin: **4** 'Näin sanoo Herra: Älkää menkö sotimaan veljiänne
vastaan. Palatkaa kukin kotiinne, sillä minä olen sallinut tämän
tapahtua.'" Niin he kuulivat Herran sanoja, kääntyivät takaisin
eivätkä menneet Jerobeamia vastaan. **5** Mutta Rehabeam
asui Jerusalemissa ja linnoitti lujasti Juudan kaupunkeja. **6**
Hän linnoitti Beetlehemin, Eetanin, Tekoan, **7** Beet-Suurin,
Sookon, Adullamin, **8** Gatin, Maaresan, Siifin, **9** Adoraimin,
Laakiin, Asekan, **10** Soran, Aijalonin ja Hebronin, jotka ovat
Juudassa ja Benjaminissa; ne hän linnoitti lujiksi kaupungeiksi.
11 Hän varusti linnoitukset ja sijoitti niihin päämiehiä sekä
muonavarastoja, öljyä ja viiniä **12** ja jokaiseen kaupunkiin kilpiä
ja keihäitä; hän varusti ne hyvin lujasti. Ja Juuda ja Benjamin
olivat hänen. **13** Ja papit ja leeviläiset, mitä koko Israelissa oli,
tulivat kaikilta alueiltaan ja asettuivat palvelemaan häntä. **14** Sillä
leeviläiset jättivät laidunmaansa ja perintömaansa ja lähtivät
Juudaan ja Jerusalemiin, koska Jerobeam ja hänen poikansa
olivat hyljänneet heidät, niin etteivät he saaneet pappeina
palvella Herraa, **15** Jerobeam kun oli asettanut itselleen pappeja

uhrikukkuloita varten ja metsänpeikkoja varten ja vasikoita varten,
jotka hän oli teettänyt. **16** Ja heitä seurasivat kaikista Israelin
sukukunnista Jerusalemiin ne, jotka sydämestään antautuivat
etsimään Herraa, Israelin Jumalaa, uhratakseen Herralle, isiensä
Jumalalle. **17** Näin he vahvistivat Juudan valtakuntaa ja tukivat
Rehabeamia, Salomon poikaa, kolme vuotta; sillä he vaelsivat
Daavidin ja Salomon teitä kolme vuotta. **18** Ja Rehabeam otti
vaimokseen Mahlatin, joka oli Daavidin pojan Jerimotin ja Iisain
pojan Eliabin tyttären Abihailin tytär. **19** Tämä synnytti hänelle
pojat Jeuksen, Semarjan ja Saahamin. **20** Hänen jälkeensä hän
nai Maakan, Absalomin tyttären, joka synnytti hänelle Abian,
Attain, Siisan ja Selomitin. **21** Ja Rehabeam rakasti Maakaa,
Absalomin tytärtä, enemmän kuin kaikkia muita vaimojaan ja
sivuvaimojaan. Sillä hän oli ottanut kahdeksantoista vaimoa ja
kuusikymmentä sivuvaimoa; ja hänelle syntyi kaksikymmentä
kahdeksan poikaa ja kuusikymmentä tytärtä. **22** Ja Rehabeam
asetti Abian, Maakan pojan, päämieheksi, ruhtinaaksi hänen
veljiensä joukossa, sillä hän aikoi tehdä hänet kuninkaaksi. **23**
Ja viisaasti hän jakoi kaikki Juudan ja Benjaminin maakunnat ja
kaikki varustetut kaupungit kaikkien poikiensa kesken ja antoi
heille runsaasti elintarpeita ja hankki heille paljon vaimoja.

12 Kun Rehabeamin kuninkuus oli vahvistunut ja hän oli
voimistunut, hylkäsi hän Herran lain, hän ja koko Israel
hänen kanssaan. **2** Mutta kuningas Rehabeamin viidentenä
hallitusvuotena hyökkäsi Siisak, Egyptin kuningas, Jerusalemin
kimppuun, sillä he olivat tulleet uskottomiksi Herraa kohtaan. **3**
Hänellä oli mukanaan sotavaunuja tuhat kaksisataa ja ratsumiehiä
kuusikymmentä tuhatta, ja lukematon oli väki, joka tuli hänen
kanssaan Egyptistä: liibyalaisia, sukkilaisia ja etiopialaisia. **4** Ja

hän valloitti Juudan varustetut kaupungit ja tuli aina Jerusalemiin
saakka. **5** Niin profeetta Semaja tuli Rehabeamin ja Juudan
päämiesten tykö, jotka olivat kokoontuneet Jerusalemiin Siisakia
pakoon, ja hän sanoi heille: "Näin sanoo Herra: Te olette
hyljänneet minut, sentähden olen minäkin hyljännyt teidät Siisakin
käsiin". **6** Silloin Israelin päämiehet ja kuningas nöyrtyivät ja
sanoivat: "Herra on vanhurskas". **7** Kun Herra näki heidän
nöyrtyvän, tuli Semajalle tämä Herran sana: "He ovat nöyrtyneet;
minä en tuhoa heitä, vaan minä annan heidän hädin tuskin
pelastua, eikä minun vihaani vuodateta Jerusalemin päälle
Siisakin käden kautta. **8** Kuitenkin heidän on tultava hänen
palvelijoikseen, että he tulisivat tietämään, mitä on palvella
minua ja mitä on palvella vieraitten maitten valtakuntia." **9** Niin
Siisak, Egyptin kuningas, hyökkäsi Jerusalemin kimppuun ja otti
Herran temppelin aarteet ja kuninkaan linnan aarteet, otti kaikki
tyynni. Hän otti myös kaikki kultakilvet, jotka Salomo oli teettänyt.
10 Kuningas Rehabeam teetti niiden sijaan vaskikilvet ja jätti ne
henkivartijain päälliköitten haltuun, jotka vartioivat kuninkaan
linnan ovella. **11** Ja niin usein kuin kuningas meni Herran
temppeliin, menivät myöskin henkivartijat ja kantoivat niitä ja
veivät ne sitten takaisin henkivartijain huoneeseen. **12** Sentähden,
että Rehabeam nöyrtyi, kääntyi Herran viha hänestä pois, niin ettei
tullut täydellistä tuhoa; ja olivathan asiat Juudassa vielä hyvin.
13 Niin kuningas Rehabeam vahvistui Jerusalemissa ja hallitsi
edelleen. Sillä Rehabeam oli neljänkymmenen yhden vuoden
vanha tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi seitsemäntoista
vuotta Jerusalemissa, siinä kaupungissa, jonka Herra oli valinnut
kaikista Israelin sukukunnista, sijoittaaksensa nimensä siihen.
Hänen äitinsä oli nimeltään Naema, ammonilainen. **14** Ja hän

teki sitä, mikä on pahaa, sillä hän ei kiinnittänyt sydäntänsä
etsimään Herraa. **15** Rehabeamin vaiheet, sekä aikaisemmat
että myöhemmät, ovat kirjoitetut profeetta Semajan ja näkijä
Iddon historiaan, sukuluettelojen tapaan. Mutta Rehabeamin ja
Jerobeamin väliset taistelut jatkuivat kaiken aikaa. **16** Sitten
Rehabeam meni lepoon isiensä tykö, ja hänet haudattiin Daavidin
kaupunkiin. Ja hänen poikansa Abia tuli kuninkaaksi hänen
sijaansa.

13 Kuningas Jerobeamin kahdeksantenatoista hallitusvuotena
tuli Abia Juudan kuninkaaksi. **2** Hän hallitsi kolme vuotta
Jerusalemissa. Hänen äitinsä nimi oli Mikaja, Uurielin tytär,
Gibeasta. Mutta Abia ja Jerobeam olivat sodassa keskenään.
3 Abia alotti sodan urhoollisella sotajoukolla, neljälläsadalla
tuhannella valiomiehellä, mutta Jerobeam asettui sotarintaan
häntä vastaan kahdeksallasadalla tuhannella valiomiehellä,
sotaurholla. **4** Ja Abia nousi Semaraimin vuoren laelle Efraimin
vuoristossa ja sanoi: "Kuulkaa minua, Jerobeam ja koko Israel!
5 Täytyyhän teidän tietää, että Herra, Israelin Jumala, on antanut
Daavidille ja hänen pojillensa ikuisiksi ajoiksi Israelin kuninkuuden,
lujan kuin suolaliitto. **6** Mutta Jerobeam, Nebatin poika, Daavidin
pojan Salomon palvelija, nousi ja kapinoitsi herraansa vastaan.
7 Ja hänen luoksensa kokoontui tyhjäntoimittajia, kelvottomia
miehiä, ja he pääsivät voitolle Rehabeamista, Salomon pojasta,
sillä Rehabeam oli nuori ja arka eikä voinut heitä vastustaa. **8** Ja
nyt te luulette voivanne vastustaa Herran kuninkuutta, joka on
Daavidin poikien käsissä, koska teitä on suuri joukko ja teillä on
kultavasikat, jotka Jerobeam on teettänyt teille jumaliksi. **9** Ettekö
te ole karkoittaneet Herran pappeja, Aaronin poikia, ja leeviläisiä,
ja itse tehneet itsellenne pappeja, niinkuin muiden maiden

kansat tekevät? Ken tahansa tuli papinvirkaan vihittäväksi,
mukanaan mullikka ja seitsemän oinasta, hänestä tuli epäjumalan
pappi. **10** Mutta meidän Jumalamme on Herra, ja häntä me
emme ole hyljänneet. Ja pappeina palvelevat Herraa Aaronin
pojat, ja leeviläiset toimittavat palvelustehtäviä. **11** He polttavat
Herralle polttouhreja joka aamu ja joka ilta ja hyvänhajuista
suitsutusta, ja he latovat leivät päälletysten aitokultaiselle
pöydälle ja sytyttävät joka ilta kultaisen seitsenhaaraisen lampun
lamppuineen; sillä me hoidamme Herran, meidän Jumalamme,
meille antamat tehtävät, mutta te olette hänet hyljänneet. **12**
Ja katso, meidän kanssamme, meidän edellämme on Jumala
ja ovat hänen pappinsa, ja hälytystorvet toitottamassa teitä
vastaan. Te israelilaiset, älkää sotiko Herraa, isienne Jumalaa,
vastaan, sillä se ei teille onnistu." **13** Mutta Jerobeam oli
pannut väkeä kiertämään heidän taaksensa väijyksiin, niin että
toiset olivat Juudan miesten edessä ja toiset väijyksissä heidän
takanansa. **14** Kun Juudan miehet kääntyivät, niin katso, heillä
oli sota edessä ja takana. Silloin he huusivat Herraa, ja papit
puhalsivat torviin. **15** Ja Juudan miehet nostivat sotahuudon; ja
kun Juudan miehet nostivat sotahuudon, antoi Jumala Abian ja
Juudan voittaa Jerobeamin ja koko Israelin. **16** Ja israelilaiset
kääntyivät Juudan miehiä pakoon, ja Jumala antoi heidät näiden
käsiin. **17** Ja Abia väkinensä tuotti heille suuren tappion, niin
että israelilaisia kaatui viisisataa tuhatta valiomiestä. **18** Näin
israelilaiset siihen aikaan nöyryytettiin; mutta Juudan miehet
voimistuivat, sillä he turvautuivat Herraan, isiensä Jumalaan.
19 Ja Abia ajoi Jerobeamia takaa ja valloitti häneltä muutamia
kaupunkeja: Beetelin ja sen tytärkaupungit, Jesanan ja sen
tytärkaupungit ja Efronin ja sen tytärkaupungit. **20** Eikä Jerobeam

enää tullut voimiinsa Abian elinpäivinä, vaan Herra löi häntä,
niin että hän kuoli. **21** Mutta Abia vahvistui. Ja hän otti itselleen
neljätoista vaimoa, ja hänelle syntyi kaksikymmentä kaksi poikaa
ja kuusitoista tytärtä. **22** Mitä muuta on kerrottavaa Abiasta,
hänen vaelluksestaan ja hänen puheistaan, se on kirjoitettuna
profeetta Iddon selityskirjassa.

14 Sitten Abia meni lepoon isiensä tykö, ja hänet haudattiin
Daavidin kaupunkiin. Ja hänen poikansa Aasa tuli kuninkaaksi
hänen sijaansa. Hänen aikanansa oli maassa rauha kymmenen
vuotta. **2** Ja Aasa teki sitä, mikä oli hyvää ja oikeata Herran,
hänen Jumalansa, silmissä. **3** Hän poisti vieraat alttarit ja
uhrikukkulat, murskasi patsaat ja hakkasi maahan asera-karsikot.
4 Ja hän kehoitti Juudaa etsimään Herraa, heidän isiensä
Jumalaa, ja noudattamaan lakia ja käskyjä. **5** Ja kaikista Juudan
kaupungeista hän poisti uhrikukkulat ja auringonpatsaat, ja
valtakunnassa oli rauha hänen aikanansa. **6** Ja hän rakensi
varustettuja kaupunkeja Juudaan, koska maassa oli rauha eikä
hänellä näinä vuosina ollut mitään sotaa; sillä Herra oli suonut
hänen päästä rauhaan. **7** Hän sanoi Juudalle: "Linnoittakaamme
nämä kaupungit, ympäröikäämme ne muureilla ja torneilla, ovilla
ja salvoilla. Vielä on maa meidän vallassamme, sentähden että
me olemme etsineet Herraa, meidän Jumalaamme. Me olemme
etsineet häntä, ja hän on suonut meidän päästä rauhaan joka
taholla." Niin he rakensivat, ja se heille onnistui. **8** Ja Aasalla
oli sotajoukko, joka oli varustettu kilvillä ja keihäillä: Juudasta
oli kolmesataa tuhatta miestä ja Benjaminista kaksisataa
kahdeksankymmentä tuhatta, jotka kantoivat kilpeä ja jännittivät
jousta. Kaikki nämä olivat sotaurhoja. **9** Mutta etiopialainen
Serah lähti heitä vastaan sotajoukolla, jossa oli miehiä tuhannen

tuhatta ja sotavaunuja kolmesataa; ja hän tuli Maaresaan saakka.
10 Ja Aasa lähti häntä vastaan, ja he asettuivat sotarintaan
Sefatan laaksoon, Maaresaan. **11** Ja Aasa huusi Herraa,
Jumalaansa, ja sanoi: "Herra, sinä yksin voit auttaa taistelussa
voimallisen ja voimattoman välillä. Auta meitä, Herra, meidän
Jumalamme, sillä sinuun me turvaudumme ja sinun nimessäsi
me olemme tulleet tätä suurta joukkoa vastaan. Herra, sinä olet
meidän Jumalamme; älä salli ihmisen päästä voitolle sinusta."
12 Niin Herra antoi Aasan ja Juudan voittaa etiopialaiset, ja
etiopialaiset pakenivat. **13** Ja Aasa ja väki, joka oli hänen
kanssaan, ajoivat heitä takaa Gerariin saakka. Ja etiopialaisia
kaatui niin paljon, ettei heistä jäänyt ketään henkiin, sillä Herra
ja hänen sotajoukkonsa tuhosivat heidät. Ja he ottivat paljon
saalista, **14** valloittivat kaikki kaupungit Gerarin ympäriltä, sillä
Herran kauhu oli vallannut nämä, ja ryöstivät kaikki kaupungit,
sillä niissä oli paljon ryöstettävää. **15** Jopa karjamajatkin he
valtasivat, veivät pois saaliinaan paljon lampaita ja kameleja ja
palasivat Jerusalemiin.

15 Niin Jumalan henki tuli Asarjaan, Oodedin poikaan. **2** Hän
meni Aasaa vastaan ja sanoi hänelle: "Kuulkaa minua, Aasa ja
koko Juuda ja Benjamin. Herra on teidän kanssanne, kun te
olette hänen kanssansa; ja jos häntä etsitte, niin te löydätte
hänet, mutta jos hylkäätte hänet, niin hän hylkää teidät. **3** Kauan
aikaa Israel oli ilman oikeata Jumalaa, ilman opetusta antavaa
pappia ja ilman lakia. **4** Mutta kun he ahdistuksessansa palasivat
Herran, Israelin Jumalan, tykö ja etsivät häntä, niin he löysivät
hänet. **5** Niinä aikoina ei ollut turvallisuutta niillä, jotka lähtivät
ja tulivat, vaan suuri hämminki vallitsi kaikkien maakuntain
asukasten keskuudessa. **6** Ja kansa törmäsi kansaa vastaan ja

kaupunki kaupunkia vastaan, sillä Jumala oli saattanut heidät
hämminkiin lähettäen kaikkinaisia ahdistuksia. **7** Mutta te olkaa
lujat älkääkä antako kättenne vaipua, sillä teidän työllänne on
palkkansa." **8** Kun Aasa kuuli nämä profeetta Oodedin sanat ja
ennustuksen, rohkaisi hän mielensä ja toimitti pois iljetykset
koko Juudan ja Benjaminin maasta ja niistä kaupungeista, jotka
hän oli valloittanut Efraimin vuoristosta, ja uudisti Herran alttarin,
joka oli Herran eteisen edessä. **9** Ja hän kokosi koko Juudan
ja Benjaminin ja myöskin heidän luonaan asuvat muukalaiset,
jotka olivat tulleet Efraimista, Manassesta ja Simeonista, sillä
monet olivat siirtyneet Israelista hänen luokseen nähtyänsä,
että Herra, hänen Jumalansa, oli hänen kanssaan. **10** Ja he
kokoontuivat Jerusalemiin Aasan viidennentoista hallitusvuoden
kolmannessa kuussa **11** ja uhrasivat sinä päivänä Herralle
saaliista, minkä he olivat tuoneet, seitsemänsataa raavasta ja
seitsemäntuhatta lammasta. **12** Ja he tekivät liiton, että etsisivät
Herraa, isiensä Jumalaa, kaikesta sydämestään ja kaikesta
sielustaan, **13** ja että jokainen, joka ei etsinyt Herraa, Israelin
Jumalaa, oli surmattava, olipa hän pieni tai suuri, mies tai
nainen. **14** Ja he vannoivat valan Herralle suurella äänellä
riemun raikuessa ja torvien ja pasunain pauhatessa. **15** Ja koko
Juuda iloitsi siitä valasta, sillä he olivat vannoneet sen kaikesta
sydämestään, ja he etsivät Herraa kaikella halullansa ja löysivät
hänet; niin Herra soi heidän päästä rauhaan joka taholla. **16**
Kuningas Aasa erotti äitinsäkin Maakan kuningattaren arvosta,
koska tämä oli pystyttänyt inhotuksen Aseralle; Aasa kukisti
inhotuksen, rouhensi ja poltti sen Kidronin laaksossa. **17** Mutta
uhrikukkulat eivät hävinneet Israelista. Kuitenkin Aasan sydän
oli ehyesti Herralle antautunut, niin kauan kuin hän eli. **18** Ja

hän vei Jumalan temppeliin isänsä pyhät lahjat ja omat pyhät
lahjansa: hopeata, kultaa ja kalua. **19** Eikä ollut sotaa Aasan
kolmanteenkymmenenteen viidenteen hallitusvuoteen asti.

16 Aasan kolmantenakymmenentenä kuudentena
hallitusvuotena lähti Baesa, Israelin kuningas, Juudaa vastaan
ja linnoitti Raaman, estääkseen ketään pääsemästä Aasan,
Juudan kuninkaan, luota tai hänen luokseen. **2** Ja Aasa
toi hopeata ja kultaa Herran temppelin ja kuninkaan linnan
aarrekammioista ja lähetti sen Benhadadille, Aramin kuninkaalle,
joka asui Damaskossa, ja käski sanoa: **3** "Onhan liitto meidän
välillämme, minun ja sinun, niinkuin oli minun isäni ja sinun
isäsi välillä. Katso, minä lähetän sinulle hopeata ja kultaa;
mene ja riko liittosi Baesan, Israelin kuninkaan, kanssa, että
hän lähtisi pois minun kimpustani." **4** Niin Benhadad kuuli
kuningas Aasaa ja lähetti sotajoukkojensa päälliköt Israelin
kaupunkeja vastaan, ja he valtasivat Iijonin, Daanin ja Aabel-
Maimin sekä kaikki Naftalin kaupunkien varastohuoneet. **5** Kun
Baesa kuuli sen, lakkasi hän linnoittamasta Raamaa ja keskeytti
työnsä. **6** Mutta kuningas Aasa toi koko Juudan, ja he veivät
pois Raamasta kivet ja puut, joilla Baesa oli sitä linnoittanut.
Niillä hän linnoitti Geban ja Mispan. **7** Siihen aikaan tuli näkijä
Hanani Aasan, Juudan kuninkaan, tykö ja sanoi hänelle:
"Koska sinä turvauduit Aramin kuninkaaseen etkä turvautunut
Herraan, Jumalaasi, sentähden on Aramin kuninkaan sotajoukko
päässyt sinun käsistäsi. **8** Eikö etiopialaisia ja liibyalaisia ollut
suuri sotajoukko, eikö heillä ollut hyvin paljon sotavaunuja ja
ratsumiehiä? Mutta koska sinä turvauduit Herraan, antoi hän
heidät sinun käsiisi. **9** Sillä Herran silmät tarkkaavat kaikkea
maata, että hän voimakkaasti auttaisi niitä, jotka ovat ehyellä

sydämellä antautuneet hänelle. Tässä sinä teit tyhmästi, sillä
tästä lähtien on sinulla yhä oleva sotia." **10** Mutta Aasa vihastui
näkijään ja panetti hänet vankilaan, sillä niin vihoissaan hän oli
hänelle tästä. Myöskin muutamille muille kansasta Aasa siihen
aikaan teki väkivaltaa. **11** Aasan vaiheet, sekä aikaisemmat
että myöhemmät, katso, ne ovat kirjoitettuina Juudan ja
Israelin kuningasten kirjassa. **12** Ja kolmantenakymmenentenä
yhdeksäntenä hallitusvuotenaan Aasa sairastui jaloistaan,
ja hänen tautinsa yltyi hyvin kovaksi. Mutta taudissaankaan
hän ei etsinyt Herraa, vaan lääkäreitä. **13** Sitten Aasa meni
lepoon isiensä tykö ja kuoli neljäntenäkymmenentenä yhdentenä
hallitusvuotenaan. **14** Ja hänet haudattiin omaan hautaansa,
jonka hän oli hakkauttanut itsellensä Daavidin kaupunkiin;
ja hänet laskettiin vuoteelle, joka oli täytetty hajuaineilla ja
erilaisilla, voiteeksi sekoitetuilla höysteillä, ja hänen kunniakseen
poltettiin ylen runsas kuolinsuitsutus.

17 Hänen poikansa Joosafat tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.
Hän vahvistautui Israelia vastaan. **2** Hän sijoitti sotaväkeä
kaikkiin Juudan varustettuihin kaupunkeihin ja asetti maaherroja
Juudan maahan ja Efraimin kaupunkeihin, jotka hänen isänsä
Aasa oli valloittanut. **3** Ja Herra oli Joosafatin kanssa, sillä
hän vaelsi isänsä Daavidin aikaisempia teitä eikä etsinyt
baaleja; **4** vaan hän etsi isänsä Jumalaa ja vaelsi hänen
käskyjensä mukaan eikä tehnyt, niinkuin Israel teki. **5** Niin
Herra vahvisti kuninkuuden hänen käsissään, ja koko Juuda
antoi lahjoja Joosafatille, niin että hänelle tuli paljon rikkautta
ja kunniaa. **6** Ja kun hänen rohkeutensa kasvoi Herran teillä,
poisti hän vielä uhrikukkulatkin ja asera-karsikot Juudasta. **7** Ja
kolmantena hallitusvuotenaan hän lähetti ylimmät virkamiehensä

Benhailin, Obadjan, Sakarjan, Netanelin ja Miikajan Juudan
kaupunkeihin antamaan opetusta, **8** ja heidän kanssansa
leeviläiset Semajan, Netanjan, Sebadjan, Asahelin, Semiramotin,
Joonatanin, Adonian, Tobian ja Toob-Adonian, leeviläiset; ja
näillä oli kanssansa papit Elisama ja Jooram. **9** Nämä opettivat
Juudassa, ja heillä oli mukanaan Herran lain kirja; he kiertelivät
kaikissa Juudan kaupungeissa ja opettivat kansaa. **10** Ja Herran
kauhu valtasi kaikki Juudaa ympäröivien maitten valtakunnat, niin
etteivät ne sotineet Joosafatia vastaan. **11** Ja osa filistealaisia toi
Joosafatille lahjoja ja hopeata veroksi; myöskin arabialaiset toivat
hänelle pikkukarjaa: seitsemäntuhatta seitsemänsataa oinasta ja
seitsemäntuhatta seitsemänsataa pukkia. **12** Niin Joosafat tuli yhä
mahtavammaksi, jopa ylen mahtavaksi, ja hän rakensi Juudaan
linnoja ja varastokaupunkeja. **13** Hänellä oli suuria varastoja
Juudan kaupungeissa ja sotilaita, sotaurhoja, Jerusalemissa. **14**
Ja tämä oli heidän palvelusvuoronsa heidän perhekuntiensa
mukaan: Juudan tuhanten päämiehet olivat: päämies Adna
ja hänen kanssaan kolmesataa tuhatta sotaurhoa; **15** hänen
rinnallaan päämies Joohanan ja hänen kanssaan kaksisataa
kahdeksankymmentä tuhatta; **16** hänen rinnallaan Amasja,
Sikrin poika, joka oli vapaaehtoisesti antautunut Herralle, ja
hänen kanssaan kaksisataa tuhatta sotaurhoa. **17** Benjaminista:
Eljada, sotaurho, ja hänen kanssaan kaksisataa tuhatta jousella
ja kilvellä asestettua; **18** hänen rinnallaan Joosabad ja hänen
kanssaan sata kahdeksankymmentä tuhatta sotaan varustettua.
19 Nämä palvelivat kuningasta, ja lisäksi ne, jotka kuningas oli
sijoittanut varustettuihin kaupunkeihin koko Juudaan.

18 Niin Joosafatille tuli paljon rikkautta ja kunniaa, ja hän
lankoutui Ahabin kanssa. **2** Ja muutamien vuosien kuluttua hän

meni Ahabin luo Samariaan. Ahab teurastutti hänelle ja väelle,
joka oli hänen kanssansa, paljon lampaita ja raavaita; ja Ahab
yllytti häntä lähtemään sotaan Gileadin Raamotia vastaan. **3**
Israelin kuningas Ahab sanoi Juudan kuninkaalle Joosafatille:
"Lähdetkö minun kanssani Gileadin Raamotiin?" Hän vastasi
hänelle: "Minä niinkuin sinä, minun kansani niinkuin sinun
kansasi; minä tulen sinun kanssasi sotaan". **4** Mutta Joosafat
sanoi Israelin kuninkaalle: "Kysy kuitenkin ensin, mitä Herra
sanoo". **5** Niin Israelin kuningas kokosi profeetat, neljäsataa
miestä, ja sanoi heille: "Onko meidän lähdettävä sotaan Gileadin
Raamotia vastaan, vai onko minun oltava lähtemättä?" He
vastasivat: "Lähde; Jumala antaa sen kuninkaan käsiin". **6**
Mutta Joosafat sanoi: "Eikö täällä ole enää ketään muuta Herran
profeettaa, jolta voisimme kysyä?" **7** Israelin kuningas vastasi
Joosafatille: "On vielä mies, jolta voisimme kysyä Herran mieltä,
mutta minä vihaan häntä, sillä hän ei koskaan ennusta minulle
hyvää, vaan aina pahaa; se on Miika, Jimlan poika". Joosafat
sanoi: "Älköön kuningas niin puhuko". **8** Niin Israelin kuningas
kutsui erään hoviherran ja sanoi: "Nouda kiiruusti Miika, Jimlan
poika". **9** Mutta Israelin kuningas ja Joosafat, Juudan kuningas,
istuivat kumpikin valtaistuimellansa puettuina kuninkaallisiin
pukuihinsa; he istuivat puimatantereella Samarian portin ovella,
ja kaikki profeetat olivat hurmoksissa heidän edessänsä. **10** Ja
Sidkia, Kenaanan poika, teki itsellensä rautasarvet ja sanoi: "Näin
sanoo Herra: Näillä sinä pusket aramilaisia, kunnes teet heistä
lopun". **11** Ja kaikki profeetat ennustivat samalla tavalla, sanoen:
"Mene Gileadin Raamotiin, niin sinä saat voiton; Herra antaa
sen kuninkaan käsiin". **12** Ja sanansaattaja, joka oli mennyt
kutsumaan Miikaa, puhui hänelle sanoen: "Katso, kaikki profeetat

ovat yhdestä suusta luvanneet kuninkaalle hyvää. Olkoon sinun
sanasi heidän sanansa kaltainen, ja lupaa sinäkin hyvää." **13**
Mutta Miika vastasi: "Niin totta kuin Herra elää, sen minä puhun,
minkä minun Jumalani sanoo". **14** Kun hän tuli kuninkaan eteen,
sanoi kuningas hänelle: "Miika, onko meidän lähdettävä sotaan
Gileadin Raamotiin, vai onko minun oltava lähtemättä?" Hän
vastasi hänelle: "Menkää, niin te saatte voiton; heidät annetaan
teidän käsiinne". **15** Mutta kuningas sanoi hänelle: "Kuinka
monta kertaa minun on vannotettava sinua, ettet puhu minulle
muuta kuin totuutta Herran nimessä?" **16** Silloin hän sanoi: "Minä
näin koko Israelin hajallaan vuorilla, niinkuin lampaat, joilla ei ole
paimenta. Ja Herra sanoi: 'Näillä ei ole isäntää; palatkoot he kukin
rauhassa kotiinsa'." **17** Niin Israelin kuningas sanoi Joosafatille:
"Enkö minä sanonut sinulle, ettei tämä koskaan ennusta minulle
hyvää, vaan aina pahaa?" **18** Mutta hän sanoi: "Kuulkaa siis
Herran sana: Minä näin Herran istuvan istuimellansa ja kaiken
taivaan joukon seisovan hänen edessään, hänen oikealla ja
vasemmalla puolellansa. **19** Ja Herra sanoi: 'Kuka viekoittelisi
Ahabin, Israelin kuninkaan, lähtemään sotaan, että hän kaatuisi
Gileadin Raamotissa?' Mikä vastasi niin, mikä näin. **20** Silloin
tuli henki ja asettui Herran eteen ja sanoi: 'Minä viekoittelen
hänet'. Herra kysyi häneltä: 'Miten?' **21** Hän vastasi: 'Minä menen
valheen hengeksi kaikkien hänen profeettainsa suuhun'. Silloin
Herra sanoi: 'Saat viekoitella, siihen sinä pystyt; mene ja tee
niin'. **22** Katso, nyt Herra on pannut valheen hengen näiden
sinun profeettaisi suuhun, sillä Herra on päättänyt sinun osaksesi
onnettomuuden." **23** Silloin astui esille Sidkia, Kenaanan poika,
löi Miikaa poskelle ja sanoi: "Mitä tietä Herran Henki on poistunut
minusta puhuakseen sinun kanssasi?" **24** Miika vastasi: "Sen

saat nähdä sinä päivänä, jona kuljet huoneesta huoneeseen
piiloutuaksesi". **25** Mutta Israelin kuningas sanoi: "Ottakaa
Miika ja viekää hänet takaisin Aamonin, kaupungin päällikön,
ja Jooaan, kuninkaan pojan, luo. **26** Ja sanokaa: 'Näin sanoo
kuningas: Pankaa tämä vankilaan ja elättäkää häntä vaivaisella
vedellä ja leivällä, kunnes minä palaan voittajana takaisin'." **27**
Miika vastasi: "Jos sinä palaat voittajana takaisin, niin ei Herra
ole puhunut minun kauttani". Ja hän sanoi vielä: "Kuulkaa tämä,
kaikki kansat". **28** Niin Israelin kuningas ja Joosafat, Juudan
kuningas, menivät Gileadin Raamotiin. **29** Ja Israelin kuningas
sanoi Joosafatille: "Täytyypä pukeutua tuntemattomaksi, kun
käy taisteluun; mutta ole sinä omissa vaatteissasi". Ja Israelin
kuningas pukeutui tuntemattomaksi ja kävi taisteluun. **30** Mutta
Aramin kuningas oli käskenyt sotavaunujensa päälliköitä sanoen:
"Älkää ryhtykö taisteluun kenenkään muun kanssa, olkoon
alempi tai ylempi, kuin ainoastaan Israelin kuninkaan kanssa".
31 Kun sotavaunujen päälliköt näkivät Joosafatin, ajattelivat he:
"Tuo on Israelin kuningas", ja ympäröivät hänet hyökätäkseen
hänen kimppuunsa. Silloin Joosafat huusi, ja Herra auttoi häntä,
ja Jumala houkutteli heidät pois hänestä. **32** Kun sotavaunujen
päälliköt näkivät, ettei se ollutkaan Israelin kuningas, vetäytyivät
he hänestä pois. **33** Mutta eräs mies, joka oli jännittänyt jousensa
ja ampui umpimähkään, satutti Israelin kuningasta vyöpanssarin
ja rintahaarniskan väliin. Niin tämä sanoi vaunujensa ohjaajalle:
"Käännä vaunut ja vie minut pois sotarinnasta, sillä minä olen
haavoittunut". **34** Mutta kun taistelu sinä päivänä yltyi yltymistään,
jäi Israelin kuningas seisomaan vaunuihinsa, päin aramilaisia,
iltaan asti; auringonlaskun aikaan hän kuoli.

19 Mutta Joosafat, Juudan kuningas, palasi onnellisesti takaisin
kotiinsa Jerusalemiin. **2** Silloin Jeehu, Hananin poika, näkijä,
meni kuningas Joosafatia vastaan ja sanoi hänelle: "Oliko sinun
autettava jumalatonta, ja rakastatko sinä niitä, jotka vihaavat
Herraa? Sentähden on sinun päälläsi Herran viha. **3** Kuitenkin
on sinussa löydetty myös hyvää, sillä sinä olet hävittänyt
aserat maasta ja kiinnittänyt sydämesi Jumalan etsimiseen." **4**
Niin Joosafat jäi Jerusalemiin. Sitten hän meni jälleen kansan
keskeen, Beersebasta lähtien aina Efraimin vuoristoon saakka,
ja palautti heidät takaisin Herran, heidän isiensä Jumalan, tykö.
5 Ja hän asetti tuomareita maahan, kaikkiin Juudan varustettuihin
kaupunkeihin, kaupunki kaupungilta. **6** Ja hän sanoi tuomareille:
"Katsokaa, mitä teette, sillä te ette ole tekemässä ihmisten
tuomioita, vaan Herran tuomioita, ja hän on teidän kanssanne,
kun te tuomitsette. **7** Hallitkoon siis teitä Herran pelko. Ottakaa
vaari siitä, mitä teette, sillä Herrassa, meidän Jumalassamme,
ei ole vääryyttä eikä puolueellisuutta, eikä hän ota lahjuksia."
8 Myöskin Jerusalemiin Joosafat asetti leeviläisiä, pappeja ja
Israelin perhekunta-päämiehiä jakamaan Herran oikeutta ja
ratkaisemaan riita-asioita. Ja he palasivat Jerusalemiin. **9** Ja
hän käski heitä sanoen: "Tehkää Herraa peljäten, uskollisesti
ja ehyellä sydämellä näin: **10** Jokaisessa riita-asiassa, minkä
veljenne, jotka asuvat kaupungeissansa, tuovat teidän eteenne,
koskipa se murhaa tai lakia, käskyä, säädöksiä tai oikeuksia,
varoittakaa heitä, etteivät saattaisi itseänsä vikapäiksi Herran
edessä ja ettei viha kohtaisi teitä ja teidän veljiänne. Näin tehkää,
ettette tulisi vikapäiksi. **11** Ja katso, ylimmäinen pappi Amarja
olkoon teillä esimiehenä kaikissa Herran asioissa ja Sebadja,
Ismaelin poika, Juudan heimoruhtinas, kaikissa kuninkaan

asioissa, ja olkoot leeviläiset teillä virkamiehinä. Olkaa lujat ja
ryhtykää työhön; ja Herra olkoon sen kanssa, joka hyvä on."

20 Senjälkeen tulivat mooabilaiset ja ammonilaiset, ja heidän
kanssaan myös muita paitsi ammonilaisia, sotimaan Joosafatia
vastaan. **2** Niin tultiin ilmoittamaan tästä Joosafatille: "Suuri
joukko tulee sinua vastaan meren toiselta puolelta, Aramista, ja
katso, he ovat jo Hasason-Taamarissa"; se on Een-Gedissä. **3**
Silloin Joosafat peljästyi ja kääntyi kysymään Herralta ja kuulutti
paaston koko Juudaan. **4** Niin Juuda kokoontui etsimään apua
Herralta; myös kaikista Juudan kaupungeista tultiin etsimään
Herraa. **5** Ja Joosafat astui esiin Juudan ja Jerusalemin
seurakunnassa, Herran temppelissä, uuden esipihan edessä
6 ja sanoi: "Herra, meidän isiemme Jumala, sinä olet Jumala
taivaassa, ja sinä hallitset kaikkia pakanakansain valtakuntia.
Sinun kädessäsi on voima ja väkevyys, eikä kukaan kestä
sinun edessäsi. **7** Sinä, meidän Jumalamme, karkoitit tämän
maan asukkaat kansasi Israelin tieltä ja annoit sen ystäväsi
Aabrahamin jälkeläisille ikuisiksi ajoiksi. **8** He asettuivat tänne ja
rakensivat täällä sinulle, sinun nimellesi, pyhäkön sanoen: **9** 'Jos
meitä kohtaa joku onnettomuus, miekka, rangaistustuomio, rutto
tai nälänhätä, niin me astumme tämän temppelin eteen ja sinun
eteesi, sillä sinun nimesi on tässä temppelissä; ja me huudamme
sinua hädässämme, ja sinä kuulet ja autat'. **10** Ja katso, siinä
ovat nyt ammonilaiset ja mooabilaiset ja Seirin vuoristolaiset,
joiden alueen kautta sinä et antanut israelilaisten kulkea, kun he
tulivat Egyptin maasta, vaan nämä kääntyivät heistä pois eivätkä
tuhonneet heitä. **11** Katso, nyt he kostavat sen meille: he tulevat
karkoittamaan meitä maasta, joka on sinun omasi ja jonka sinä
olet antanut meidän omaksemme. **12** Meidän Jumalamme, etkö

tuomitse heitä? Sillä me emme mahda mitään tätä suurta joukkoa
vastaan, joka hyökkää meidän kimppuumme, emmekä itse tiedä
mitä tehdä, vaan sinuun meidän silmämme katsovat." **13** Kaikki
Juudan miehet seisoivat siinä Herran edessä pikkulapsineen,
vaimoineen ja poikineen. **14** Ja Herran Henki tuli seurakunnan
keskellä Jahasieliin, Sakarjan poikaan, joka oli Benajan poika,
joka Jegielin poika, joka Mattanjan poika, leeviläisen, joka oli
Aasafin jälkeläisiä, **15** ja hän sanoi: "Kuunnelkaa, kaikki te Juudan
miehet ja Jerusalemin asukkaat ja sinä kuningas Joosafat. Näin
sanoo teille Herra: Älkää peljätkö älkääkä arkailko tätä suurta
joukkoa, sillä sota ei ole teidän, vaan Jumalan. **16** Menkää
huomenna heitä vastaan. Katso, he nousevat silloin Siisin solaa
pitkin, ja te kohtaatte heidät laakson päässä, itäänpäin Jeruelin
erämaasta. **17** Mutta silloin ei ole teidän asianne taistella.
Astukaa esiin, seisokaa ja katsokaa, kuinka Herra pelastaa
teidät, Juuda ja Jerusalem. Älkää peljätkö älkääkä arkailko;
menkää huomenna heitä vastaan, ja Herra on oleva teidän
kanssanne." **18** Silloin Joosafat kumartui kasvoillensa maahan, ja
kaikki Juudan miehet ja Jerusalemin asukkaat lankesivat Herran
eteen, rukoilemaan Herraa. **19** Ja ne leeviläiset, jotka olivat
Kehatin ja Koorahin jälkeläisiä, nousivat ylistämään Herraa,
Israelin Jumalaa, ylen korkealla äänellä. **20** Mutta varhain
seuraavana aamuna he menivät Tekoan erämaahan. Ja heidän
lähtiessänsä Joosafat astui esiin ja sanoi: "Kuulkaa minua, te
Juudan ja Jerusalemin asukkaat. Uskokaa Herraan, Jumalaanne,
niin te olette hyvässä turvassa, ja uskokaa hänen profeettojansa,
niin te menestytte." **21** Ja neuvoteltuaan kansan kanssa
hän asetti veisaajat veisaamaan Herralle ylistysvirsiä pyhässä
kaunistuksessa ja kulkemaan aseväen edellä sanoen: "Kiittäkää

Herraa, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti". **22** Ja juuri
kun he alottivat riemuhuudon ja ylistysvirren, antoi Herra väijyjiä
tulla ammonilaisten, mooabilaisten ja Seirin vuoristolaisten
selkään, jotka olivat hyökänneet Juudan kimppuun; ja heidät
voitettiin. **23** Sillä ammonilaiset ja mooabilaiset asettuivat Seirin
vuoristolaisia vastaan tuhoamaan ja hävittämään heitä; ja kun
he olivat lopettaneet Seirin asukkaat, auttoivat he toisiaan
toistensa tuhoamisessa. **24** Kun Juudan miehet tulivat paikalle,
josta voi tähystää erämaahan, ja kääntyivät joukkoon päin, niin
katso, ruumiita makasi maassa, ei kukaan ollut pelastunut. **25**
Niin Joosafat väkineen tuli ryöstämään heiltä saalista, ja he
löysivät heidän seastaan paljon sekä tavaraa että ruumiita ja
kalliita kaluja. Ja he ottivat itsellensä enemmän kuin saivat
kannetuksi; he ryöstivät saalista kolme päivää, sillä sitä oli
paljon. **26** Neljäntenä päivänä he kokoontuivat Beraka-laaksoon;
sillä siellä he kiittivät Herraa. Siitä on sen paikan nimenä Beraka-
laakso vielä tänäkin päivänä. **27** Senjälkeen kaikki Juudan ja
Jerusalemin miehet, ja Joosafat heidän etunenässään, kääntyivät
iloiten paluumatkalle Jerusalemiin, sillä Herra oli antanut heille
ilon heidän vihollisistaan. **28** Ja he tulivat soittaen harpuilla,
kanteleilla ja torvilla Jerusalemiin, Herran temppeliin. **29** Ja
Jumalan kauhu valtasi kaikkien maitten valtakunnat, kun he
kuulivat Herran sotineen Israelin vihollisia vastaan. **30** Sitten
Joosafatin valtakunnalla oli rauha; hänen Jumalansa soi hänen
päästä rauhaan joka taholla. **31** Niin hallitsi Joosafat Juudaa.
Hän oli kolmenkymmenen viiden vuoden vanha tullessaan
kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kaksikymmentä viisi
vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Asuba, Silhin tytär. **32** Ja
hän vaelsi isänsä Aasan tietä, siltä poikkeamatta, ja teki sitä,

mikä on oikein Herran silmissä. **33** Mutta uhrikukkulat eivät
hävinneet, eikä kansa vielä ollut kiinnittänyt sydäntänsä isiensä
Jumalaan. **34** Mitä muuta on kerrottavaa Joosafatista, sekä
hänen aikaisemmista että myöhemmistä vaiheistaan, katso, se
on kirjoitettuna Jeehun, Hananin pojan, historiassa, joka on
otettu Israelin kuningasten kirjaan. **35** Senjälkeen Joosafat,
Juudan kuningas, liittoutui Ahasjan, Israelin kuninkaan, kanssa,
joka oli jumalaton menoissaan. **36** Hän liittoutui tämän kanssa
rakentaakseen laivoja, joiden oli määrä kulkea Tarsiiseen; ja
niin he rakensivat laivoja Esjon-Geberissä. **37** Mutta Elieser,
Doodavahun poika, Maaresasta, ennusti Joosafatia vastaan
sanoen: "Koska olet liittoutunut Ahasjan kanssa, on Herra
särkevä sinun työsi". Niin laivat rikkoutuivat eivätkä kyenneet
menemään Tarsiiseen.

21 Sitten Joosafat meni lepoon isiensä tykö, ja hänet haudattiin
isiensä viereen Daavidin kaupunkiin. Ja hänen poikansa Jooram
tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. **2** Ja hänellä oli veljiä: Joosafatin
pojat Asarja, Jehiel, Sakarja, Asarjahu, Miikael ja Sefatja.
Nämä kaikki olivat Joosafatin, Israelin kuninkaan, poikia. **3**
Ja heidän isänsä oli antanut heille suuria lahjoja, hopeata,
kultaa ja kalleuksia, sekä varustettuja kaupunkeja Juudassa;
mutta kuninkuuden hän oli antanut Jooramille, sillä tämä oli
esikoinen. **4** Kun Jooram oli noussut isänsä valtaistuimelle
ja vahvistunut, tappoi hän miekalla kaikki veljensä, niin myös
muutamia Israelin päämiehiä. **5** Jooram oli kolmenkymmenen
kahden vuoden vanha tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi
Jerusalemissa kahdeksan vuotta. **6** Mutta hän vaelsi Israelin
kuningasten tietä, niinkuin Ahabin suku oli tehnyt, sillä hänellä
oli puolisona Ahabin tytär; ja niin hän teki sitä, mikä on pahaa

Herran silmissä. **7** Mutta Herra ei tahtonut tuhota Daavidin
sukua, koska hän oli tehnyt liiton Daavidin kanssa ja koska
hän oli luvannut antaa hänelle ja hänen pojillensa lampun
ainiaaksi. **8** Hänen aikanaan edomilaiset luopuivat Juudan
vallanalaisuudesta ja asettivat itsellensä kuninkaan. **9** Niin
Jooram lähti sinne päällikköineen ja kaikkine sotavaunuineen.
Ja hän nousi yöllä ja voitti edomilaiset, jotka olivat saartaneet
hänet, ja sotavaunujen päälliköt. **10** Niin edomilaiset luopuivat
Juudan vallanalaisuudesta vapaiksi, aina tähän päivään asti.
Siihen aikaan luopui hänen vallanalaisuudestaan myös Libna,
koska hän oli hyljännyt Herran, isiensä Jumalan. **11** Hänkin
teetti uhrikukkuloita Juudan vuoristoon ja saattoi Jerusalemin
asukkaat haureuteen ja vietteli Juudan. **12** Mutta profeetta Elialta
tuli hänelle tällainen kirjoitus: "Näin sanoo Herra, sinun isäsi
Daavidin Jumala: Koska et ole vaeltanut isäsi Joosafatin teitä
etkä Aasan, Juudan kuninkaan, teitä, **13** vaan olet vaeltanut
Israelin kuningasten tietä ja saattanut Juudan ja Jerusalemin
asukkaat haureuteen, niinkuin Ahabin suku saattoi heidät
haureuteen; ja koska myös olet tappanut veljesi, jotka olivat
sinun isäsi perhekuntaa ja paremmat kuin sinä, **14** katso,
sentähden Herra rankaisee sinun kansaasi, poikiasi, vaimojasi ja
kaikkea, mitä sinulla on, kovalla vitsauksella; **15** ja sinä itse olet
sairastava vaikeata tautia, sisusvaivaa, kunnes vuoden, parin
kuluttua sisuksesi taudin voimasta tunkeutuvat ulos." **16** Niin
Herra herätti Jooramia vastaan filistealaisten hengen ja niiden
arabialaisten hengen, jotka asuivat etiopialaisten naapureina,
17 ja he menivät Juudaa vastaan, valloittivat sen ja veivät
saaliinaan kaiken tavaran, mitä oli kuninkaan linnassa, niin
myöskin hänen poikansa ja vaimonsa, niin ettei hänelle jäänyt

muuta poikaa kuin Jooahas, hänen nuorin poikansa. **18** Ja
kaiken tämän jälkeen Herra rankaisi häntä parantumattomalla
sisusvaivalla. **19** Parin vuoden kuluttua, toisen vuoden lopulla,
hänen sisuksensa taudin voimasta tunkeutuivat ulos, ja hän
kuoli koviin tuskiin. Mutta hänen kansansa ei polttanut hänen
kunniakseen kuolinsuitsutusta, niinkuin oli poltettu hänen isiensä
kunniaksi. **20** Hän oli kolmenkymmenen kahden vuoden vanha
tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kahdeksan
vuotta. Ja hän meni pois kenenkään kaipaamatta, ja hänet
haudattiin Daavidin kaupunkiin, mutta ei kuningasten hautoihin.

22 Jerusalemin asukkaat tekivät Ahasjan, hänen nuorimman
poikansa, kuninkaaksi hänen sijaansa; sillä kaikki vanhemmat
oli tappanut se rosvojoukko, joka arabialaisten kanssa oli tullut
leiriin. Niin tuli Ahasja, Jooramin poika, Juudan kuninkaaksi. **2**
Ahasja oli kahdenkymmenen kahden vuoden vanha tullessaan
kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa vuoden. Hänen äitinsä
oli nimeltään Atalja, Omrin tytär. **3** Hänkin vaelsi Ahabin suvun
teitä, sillä hänen äitinsä oli häntä neuvomassa jumalattomuuteen.
4 Niin hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, samoinkuin
Ahabin suku; sillä he olivat hänen isänsä kuoleman jälkeen hänen
neuvonantajiaan, hänen turmioksensa. **5** Heidän neuvostansa
hän myös lähti Israelin kuninkaan Jooramin, Ahabin pojan,
kanssa taistelemaan Hasaelia, Aramin kuningasta, vastaan
Gileadin Raamotiin; mutta aramilaiset haavoittivat Jooramin. **6**
Niin hän tuli takaisin Jisreeliin parantuakseen, sillä hänessä oli
haavat, jotka häneen oli isketty Raamassa hänen taistellessaan
Hasaelia, Aramin kuningasta, vastaan. Ja Juudan kuningas
Ahasja, Jooramin poika, tuli Jisreeliin katsomaan Jooramia,
Ahabin poikaa, koska tämä oli sairaana. **7** Mutta Jumalalta tuli

Ahasjan tuhoksi se, että hän meni Jooramin luo. Sillä sinne
tultuaan hän meni Jooramin kanssa Jeehua, Nimsin poikaa,
vastaan, jonka Herra oli voidellut hävittämään Ahabin sukua. **8**
Ja kun Jeehu oli toimeenpanemassa Ahabin suvun tuomiota,
tapasi hän Juudan ruhtinaat ja Ahasjan veljenpojat, jotka
palvelivat Ahasjaa, ja tappoi heidät. **9** Sitten hän etsi Ahasjaa; ja
tämä saatiin kiinni Samariassa, jossa hän piileskeli. Niin hänet
vietiin Jeehun eteen ja surmattiin. Ja he hautasivat hänet, sillä
he sanoivat: "Hän on Joosafatin poika, hänen, joka kaikesta
sydämestänsä etsi Herraa". Eikä Ahasjan perheessä ollut ketään,
joka olisi kyennyt hallitsemaan. **10** Kun Atalja, Ahasjan äiti, näki,
että hänen poikansa oli kuollut, nousi hän ja tuhosi koko Juudan
heimon kuningassuvun. **11** Mutta kuninkaan tytär Joosabat otti
surmattavain kuninkaan poikien joukosta salaa Ahasjan pojan
Jooaan ja pani hänet imettäjineen makuuhuoneeseen. Näin
pappi Joojadan vaimo Joosabat, joka oli kuningas Jooramin tytär
ja Ahasjan sisar, sai hänet kätketyksi Ataljalta, niin ettei tämä
voinut häntä surmauttaa. **12** Sitten poika oli heidän luonaan
Jumalan temppeliin piilotettuna kuusi vuotta, Ataljan hallitessa
maata.

23 Mutta seitsemäntenä vuotena Joojada rohkaisi mielensä ja
liittoutui sadanpäämiesten Asarjan, Jerohamin pojan, Ismaelin,
Joohananin pojan, Asarjan, Oobedin pojan, Maasejan, Adajan
pojan, ja Elisafatin, Sikrin pojan, kanssa. **2** Nämä kiertelivät
Juudassa ja kokosivat leeviläiset kaikista Juudan kaupungeista
sekä Israelin perhekunta-päämiehet; ja he tulivat Jerusalemiin. **3**
Ja koko seurakunta teki Jumalan temppelissä liiton kuninkaan
kanssa. Joojada sanoi heille: "Katso, kuninkaan poika on
tuleva kuninkaaksi, niinkuin Herra on puhunut Daavidin pojista.

4 Tehkää näin: Kolmas osa teistä, papeista ja leeviläisistä,
joiden on mentävä vartionpitoon sapattina, olkoon ovenvartijoina
kynnyksillä, **5** kolmas osa miehittäköön kuninkaan linnan ja
kolmas osa Jesod-portin, ja koko kansa Herran temppelin
esikartanot. **6** Älköön kukaan muu kuin papit ja palvelusta tekevät
leeviläiset menkö Herran temppeliin. He saavat mennä sisään,
sillä he ovat pyhät, mutta kaikki muu kansa noudattakoon Herran
määräystä. **7** Leeviläiset asettukoot kuninkaan ympärille, kullakin
ase kädessä; ja joka tunkeutuu temppeliin, se surmattakoon.
Näin olkaa kuninkaan luona, menköön hän ulos tai sisään." **8**
Leeviläiset ja koko Juuda tekivät kaiken, mitä pappi Joojada
oli käskenyt heidän tehdä. Kukin heistä otti miehensä, sekä
ne, joiden oli mentävä vartionpitoon sapattina, että ne, jotka
pääsivät vartionpidosta sapattina, sillä pappi Joojada ei ollut
vapauttanut osastoja palveluksesta. **9** Ja pappi Joojada antoi
sadanpäämiehille keihäät, kilvet ja varustukset, jotka olivat olleet
kuningas Daavidin omat ja olivat Jumalan temppelissä. **10** Ja hän
asetti koko kansan, kullakin peitsi kädessä, temppelin eteläsivulta
aina sen pohjoissivulle saakka, päin alttaria ja temppeliä,
kuninkaan ympärille. **11** Sitten he toivat kuninkaan pojan esille,
panivat hänen päähänsä kruunun ja antoivat hänelle lain kirjan
ja tekivät hänet kuninkaaksi. Ja Joojada ja hänen poikansa
voitelivat hänet ja huusivat: "Eläköön kuningas!" **12** Kun Atalja
kuuli kansan huudon, sen juostessa ja huutaessa riemuhuutoja
kuninkaalle, meni hän kansan luo Herran temppeliin. **13** Hän
näki kuninkaan seisovan korkealla paikallansa sisäänkäytävän
luona, ja päälliköt ja torvensoittajat kuninkaan luona, ja kaiken
maan kansan, joka riemuitsi ja puhalsi torviin, ja veisaajat,
jotka soittimillaan johtivat ylistyslaulua. Silloin Atalja repäisi

vaatteensa ja huusi: "Kapina, kapina!" **14** Mutta pappi Joojada
antoi sadanpäämiesten, sotajoukon johtajien, astua esiin ja
sanoi heille: "Viekää hänet pois rivien välitse, ja joka yrittää
seurata häntä, se surmattakoon miekalla". Sillä pappi oli sanonut:
"Älkää surmatko häntä Herran temppelissä". **15** Niin he kävivät
häneen käsiksi, ja kun hän oli tullut kuninkaan linnan Hevosportin
sisäänkäytävän luo, surmasivat he hänet siinä. **16** Ja Joojada
teki liiton hänen itsensä, koko kansan ja kuninkaan kesken,
että he olisivat Herran kansa. **17** Sitten kaikki kansa meni
Baalin temppeliin, ja he hävittivät sen. Sen alttarit ja kuvat
he murskasivat, ja he tappoivat alttarien edessä Mattanin,
Baalin papin. **18** Sitten Joojada asetti päällysmiehiä Herran
temppeliin, leeviläisiä pappeja, jotka Daavid oli määrännyt
Herran temppeliin, uhraamaan Herran polttouhreja, niinkuin
on kirjoitettuna Mooseksen laissa, riemuhuudoin ja lauluin,
Daavidin järjestelyn mukaan. **19** Ja hän asetti ovenvartijat Herran
temppelin porteille, ettei pääsisi sisään kukaan, joka oli jollakin
tavalla saastainen. **20** Ja hän otti mukaansa sadanpäämiehet,
ylimykset ja kansan hallitusmiehet sekä kaiken maan kansan
ja vei kuninkaan Herran temppelistä, ja he tulivat Yläportin
kautta kuninkaan linnaan ja asettivat kuninkaan kuninkaalliselle
valtaistuimelle. **21** Ja kaikki maan kansa iloitsi, ja kaupunki pysyi
rauhallisena. Mutta Ataljan he surmasivat miekalla.

24 Jooas oli seitsemän vuoden vanha tullessaan kuninkaaksi,
ja hän hallitsi Jerusalemissa neljäkymmentä vuotta. Hänen
äitinsä nimi oli Sibja, Beersebasta. **2** Ja Jooas teki sitä, mikä on
oikein Herran silmissä, niin kauan kuin pappi Joojada eli. **3** Ja
Joojada otti hänelle kaksi vaimoa, ja hänelle syntyi poikia ja
tyttäriä. **4** Senjälkeen Jooas aikoi uudistaa Herran temppelin.

5 Ja hän kutsui kokoon papit ja leeviläiset ja sanoi heille:
"Menkää Juudan kaupunkeihin ja kootkaa kaikesta Israelista
rahaa Jumalanne temppelin korjaamiseksi, vuodesta vuoteen, ja
jouduttakaa tätä asiaa". Mutta leeviläiset eivät jouduttaneet sitä.
6 Silloin kuningas kutsui luokseen ylimmäisen papin Joojadan ja
sanoi hänelle: "Miksi et ole pitänyt huolta siitä, että leeviläiset
toisivat Juudasta ja Jerusalemista Herran palvelijan Mooseksen
määräämän Israelin seurakunnan veron lainmajaa varten? **7** Sillä
jumalaton Atalja ja hänen poikansa ovat murtautuneet Jumalan
temppeliin; he ovat myös käyttäneet baaleja varten kaikki Herran
temppelin pyhät lahjat." **8** Sitten tehtiin kuninkaan käskystä
arkku, ja se asetettiin Herran temppelin portin ulkopuolelle.
9 Ja Juudassa ja Jerusalemissa kuulutettiin, että vero, jonka
Jumalan palvelija Mooses oli erämaassa määrännyt Israelille,
oli tuotava Herralle. **10** Kaikki päämiehet ja kaikki kansa toivat
iloiten rahaa ja heittivät arkkuun, kunnes se täyttyi. **11** Aina kun
leeviläiset toivat arkun kuninkaan asettamien tarkastusmiesten
luo, huomattuaan, että siinä oli paljon rahaa, tulivat kuninkaan
kirjuri ja ylimmäisen papin käskyläinen tyhjentämään arkun, ja
sitten he kantoivat sen takaisin paikoilleen. Niin he tekivät päivä
päivältä ja kokosivat paljon rahaa. **12** Sitten kuningas ja Joojada
antoivat sen niille, jotka teettivät työt Herran temppelissä, ja
nämä palkkasivat kivenhakkaajia ja puuseppiä uudistamaan
Herran temppeliä, niin myös rauta-ja vaskiseppiä korjaamaan
Herran temppeliä. **13** Ja työnteettäjät toimivat niin, että työ
edistyi heidän käsissään, ja he asettivat Jumalan temppelin
entiselleen sen määrämittojen mukaan ja panivat sen kuntoon.
14 Ja kun he olivat päättäneet työnsä, veivät he rahan tähteet
kuninkaalle ja Joojadalle; ja niillä teetettiin kaluja Herran

temppeliin, jumalanpalvelus-ja uhraamiskaluja, kuppeja sekä
kulta-ja hopeakaluja. Ja Herran temppelissä uhrattiin vakituisesti
polttouhreja, niin kauan kuin Joojada eli. **15** Mutta Joojada
kävi vanhaksi ja sai elämästä kyllänsä, ja hän kuoli. Sadan
kolmenkymmenen vuoden vanha hän oli kuollessaan. **16** Ja
hänet haudattiin Daavidin kaupunkiin kuningasten joukkoon,
sillä hän oli tehnyt sitä, mikä hyvää on, Israelille ja Jumalalle ja
hänen temppelilleen. **17** Mutta Joojadan kuoleman jälkeen tulivat
Juudan päämiehet ja kumarsivat kuningasta; ja kuningas kuuli
heitä. **18** Ja he hylkäsivät Herran, isiensä Jumalan, temppelin ja
palvelivat aseroita ja jumalankuvia. Niin viha kohtasi Juudaa ja
Jerusalemia tämän heidän rikoksensa tähden. **19** Hän lähetti
heidän keskuuteensa profeettoja palauttamaan heitä Herran
tykö, ja nämä varoittivat heitä, mutta he eivät kuulleet. **20**
Niin Jumalan Henki täytti Sakarjan, pappi Joojadan pojan, ja
hän astui kansan eteen ja sanoi heille: "Näin sanoo Jumala:
Miksi te rikotte Herran käskyt omaksi onnettomuudeksenne?
Koska te olette hyljänneet Herran, hylkää hänkin teidät." **21**
Mutta he tekivät salaliiton häntä vastaan ja kivittivät hänet
kuoliaaksi kuninkaan käskystä Herran temppelin esipihalla. **22**
Sillä kuningas Jooas ei muistanut rakkautta, jota hänen isänsä
Joojada oli hänelle osoittanut, vaan tappoi Joojadan pojan.
Ja tämä sanoi kuollessaan: "Herra nähköön ja kostakoon".
23 Vuoden vaihteessa kävi aramilaisten sotajoukko Jooaan
kimppuun, ja he tunkeutuivat Juudaan ja Jerusalemiin asti ja
tuhosivat kansasta kaikki kansan päämiehet. Ja kaiken saaliinsa
he lähettivät Damaskon kuninkaalle. **24** Sillä vaikka aramilaisten
sotajoukko tuli vähälukuisena, antoi Herra näiden käsiin hyvin
suuren sotajoukon, koska he olivat hyljänneet Herran, isiensä

Jumalan. Ja niin nämä panivat toimeen rangaistustuomion
Jooaalle. **25** Kun he sitten lähtivät häntä ahdistamasta-ja hän jäi
heidän lähtiessään hyvin sairaaksi-tekivät hänen palvelijansa
salaliiton häntä vastaan pappi Joojadan pojan murhan tähden ja
tappoivat hänet hänen vuoteeseensa; ja niin hän kuoli. Ja hänet
haudattiin Daavidin kaupunkiin; kuitenkaan ei häntä haudattu
kuningasten hautoihin. **26** Ne, jotka tekivät salaliiton häntä
vastaan, olivat Saabad, ammonilaisen vaimon Simeatin poika,
ja Joosabad, mooabilaisen vaimon Simritin poika. **27** Hänen
pojistaan, monista häntä vastaan lausutuista ennustuksista ja
Jumalan temppelin uudestaanrakentamisesta, katso, niistä on
kirjoitettu Kuningasten kirjan selityskirjaan. Ja hänen poikansa
Amasja tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

25 Amasja oli kahdenkymmenen viiden vuoden vanha
tullessansa kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa
kaksikymmentä yhdeksän vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään
Jooaddan, Jerusalemista. **2** Hän teki sitä, mikä on oikein Herran
silmissä, ei kuitenkaan ehyellä sydämellä. **3** Ja kun hänen
kuninkuutensa oli vahvistunut, tappoi hän ne palvelijansa, jotka
olivat murhanneet kuninkaan, hänen isänsä. **4** Mutta heidän
lapsensa hän jätti surmaamatta: hän teki, niinkuin on kirjoitettu
laissa, Mooseksen kirjassa, jossa Herra on käskenyt sanoen:
"Älköät isät kuolko lasten tähden älköötkä lapset isien tähden;
kukin kuolkoon oman syntinsä tähden". **5** Sitten Amasja kokosi
Juudan miehet ja asetti heidät perhekunnittain, tuhannen-ja
sadanpäämiesten mukaan, koko Juudan ja Benjaminin. Ja
hän piti katselmuksen heistä, kaksikymmenvuotiaista ja sitä
vanhemmista, ja huomasi heitä olevan kolmesataa tuhatta
sotakelpoista, keihästä ja kilpeä käyttävää valiomiestä. **6**

Lisäksi hän palkkasi Israelista sadalla hopeatalentilla satatuhatta
sotaurhoa. **7** Mutta Jumalan mies tuli hänen luoksensa ja sanoi:
"Kuningas! Älköön Israelin sotajoukko lähtekö sinun kanssasi,
sillä Herra ei ole Israelin, kaikkien näiden efraimilaisten, kanssa.
8 Vaan lähde sinä yksin, käy rohkeasti taisteluun; muutoin
Jumala kaataa sinut vihollistesi eteen, sillä Jumalalla on valta
auttaa ja kaataa." Amasja sanoi Jumalan miehelle: **9** "Mutta
miten käy niiden sadan talentin, jotka minä olen antanut Israelin
joukolle?" Jumalan mies vastasi: "Herra voi antaa sinulle paljon
enemmän, kuin se on". **10** Silloin Amasja erotti sen joukon,
joka oli tullut hänen luoksensa Efraimista, palaamaan kotiinsa.
Siitä he vihastuivat kovin Juudaan ja menivät kotiinsa vihasta
hehkuen. **11** Mutta Amasja rohkaisi mielensä, lähti ja vei väkensä
Suolalaaksoon ja surmasi seiriläisiä kymmenen tuhatta. **12** Ja
toiset kymmenen tuhatta Juudan miehet ottivat elävinä vangeiksi.
Nämä he veivät kallion laelle ja syöksivät heidät kallion laelta
alas, niin että he kaikki ruhjoutuivat. **13** Mutta ne, jotka kuuluivat
Amasjan palauttamaan joukkoon ja jotka eivät olleet päässeet
hänen kanssaan sotaan, hyökkäsivät Juudan kaupunkeihin,
Samariaan ja aina Beet-Hooroniin saakka; ja he surmasivat
asukkaista kolmetuhatta ja ottivat paljon saalista. **14** Kun Amasja,
voitettuaan edomilaiset, tuli takaisin, toi hän mukanaan seiriläisten
jumalat ja asetti ne itselleen jumaliksi, ja hän kumarsi niitä ja
poltti niille uhreja. **15** Niin Herran viha syttyi Amasjaa kohtaan,
ja hän lähetti hänen luokseen profeetan; tämä sanoi hänelle:
"Miksi sinä etsit tuon kansan jumalia, jotka eivät voineet pelastaa
omaa kansaansa sinun käsistäsi?" **16** Hänen näin hänelle
puhuessaan Amasja sanoi hänelle: "Olemmeko me asettaneet
sinut kuninkaan neuvonantajaksi? Herkeä jo, muutoin sinut

surmataan." Profeetta herkesi ja sanoi: "Minä tiedän, että Jumala
on päättänyt sinut tuhota, koska sinä teet näin etkä kuule minun
neuvoani". **17** Amasja, Juudan kuningas, lähetti neuvoteltuaan
asiasta Jooaalle, Jooahaan pojalle, Jeehun pojanpojalle, Israelin
kuninkaalle, tämän sanan: "Tule, otelkaamme keskenämme".
18 Mutta Jooas, Israelin kuningas, lähetti Amasjalle, Juudan
kuninkaalle tämän sanan: "Libanonilla kasvava ohdake lähetti
setripuulle, joka kasvoi Libanonilla, tämän sanan: 'Anna tyttäresi
vaimoksi minun pojalleni'. Mutta metsän eläimet Libanonilla
kulkivat ohdakkeen ylitse ja tallasivat sen maahan. **19** Sinä
sanot: 'Katso, minä olen voittanut edomilaiset', ja olet käynyt
ylpeäksi saatuasi kunniaa. Mutta pysy kotonasi; minkätähden
tahdot tuottaa onnettomuuden: sinä itse kukistut ja Juuda sinun
kanssasi?" **20** Mutta Amasja ei totellut; sillä tämä tuli Jumalalta:
hän tahtoi antaa heidät alttiiksi, koska he olivat etsineet Edomin
jumalia. **21** Niin Jooas, Israelin kuningas, lähti liikkeelle, ja he
ottelivat keskenään, hän ja Amasja, Juudan kuningas, Beet-
Semeksessä, joka on Juudan aluetta. **22** Ja israelilaiset voittivat
Juudan miehet, ja nämä pakenivat kukin majallensa. **23** Ja Jooas,
Israelin kuningas, otti Juudan kuninkaan Amasjan, Jooaan pojan,
Jooahaan pojanpojan, Beet-Semeksessä vangiksi ja toi hänet
Jerusalemiin. Sitten hän revitti Jerusalemin muuria Efraimin
portista Kulmaporttiin saakka, neljäsataa kyynärää. **24** Ja hän
otti kaiken kullan ja hopean sekä kalut, mitä Herran temppelissä,
Oobed-Edomin huostassa oli, ja kuninkaan linnan aarteet ynnä
panttivankeja ja palasi Samariaan. **25** Mutta Amasja, Jooaan
poika, Juudan kuningas, eli Jooaan, Jooahaan pojan, Israelin
kuninkaan, kuoleman jälkeen viisitoista vuotta. **26** Mitä muuta on
kerrottavaa Amasjan aikaisemmista ja myöhemmistä vaiheista,

se on kirjoitettuna Juudan ja Israelin kuningasten kirjassa. **27**
Siitä ajasta alkaen, jolloin Amasja luopui Herrasta, punottiin
Jerusalemissa salaliittoa häntä vastaan. Hän pakeni Laakiiseen,
mutta Laakiiseen lähetettiin miehiä hänen jälkeensä, ja he
surmasivat hänet siellä. **28** Hänet nostettiin hevosten selkään ja
haudattiin isiensä viereen Juudan kaupunkiin.

26 Mutta koko Juudan kansa otti Ussian, joka oli kuudentoista
vuoden vanha, ja teki hänet kuninkaaksi hänen isänsä Amasjan
sijaan. **2** Hän linnoitti Eelatin ja palautti sen Juudalle,
sittenkuin kuningas oli mennyt lepoon isiensä tykö. **3** Ussia oli
kuudentoista vuoden vanha tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi
Jerusalemissa viisikymmentä kaksi vuotta. Hänen äitinsä oli
nimeltään Jekolja, Jerusalemista. **4** Ja hän teki sitä, mikä on oikein
Herran silmissä, aivan niinkuin hänen isänsä Amasja oli tehnyt.
5 Ja hän etsi Jumalaa, niin kauan kuin Sakarja eli, joka ymmärsi
Jumalan näkyjä. Ja niin kauan kuin hän etsi Herraa, antoi Jumala
hänen menestyä. **6** Hän lähti sotimaan filistealaisia vastaan
ja revitti Gatin, Jabnen ja Asdodin muurit; ja hän rakennutti
kaupunkeja Asdodin alueelle ja muualle filistealaisten maahan.
7 Ja Jumala auttoi häntä filistealaisia vastaan ja niitä arabialaisia
vastaan, jotka asuivat Guur-Baalissa, sekä meunilaisia vastaan.
8 Ja ammonilaiset maksoivat veroa Ussialle, ja hänen maineensa
levisi aina Egyptiin saakka, sillä hän tuli ylen mahtavaksi. **9** Ussia
rakennutti Jerusalemiin tornit Kulmaportin ja Laaksoportin päälle
ja Kulmauksen päälle ja varusti ne. **10** Hän rakennutti torneja
myös erämaahan ja hakkautti paljon vesisäiliöitä, sillä hänellä oli
paljon karjaa sekä Alankomaassa että ylätasangolla. Peltomiehiä
ja viinitarhureita hänellä oli vuoristossa ja puutarhamailla, sillä
hän harrasti maanviljelystä. **11** Ja Ussialla oli sotajoukko, joka

teki sotapalvelusta ja lähti sotaan osastoittain, sen lukumäärän
mukaan, mikä heitä oli katselmuksessa, jonka kirjuri Jegiel ja
päällysmies Maaseja olivat toimittaneet Hananjan, kuninkaallisen
päällikön, johdolla. **12** Perhekunta-päämiesten, sotaurhojen, koko
lukumäärä oli kaksituhatta kuusisataa. **13** Heidän johdossaan oli
kolmensadan seitsemän tuhannen viidensadan miehen suuruinen
sotajoukko, joka teki väellä ja voimalla sotapalvelusta auttaakseen
kuningasta vihollista vastaan. **14** Ja Ussia varusti heidät,
koko sotajoukon, kilvillä, keihäillä, kypäreillä, rintahaarniskoilla,
jousilla ja linkokivillä. **15** Ja hän teetti Jerusalemiin taidokkaasti
sommiteltuja sotakoneita, jotka asetettiin torneihin ja muurien
kulmiin ja joilla ammuttiin nuolia ja suuria kiviä. Niin hänen
maineensa levisi kauas, sillä hän sai ihmeteltävästi apua, kunnes
hän tuli mahtavaksi. **16** Mutta kun hän oli tullut mahtavaksi, ylpistyi
hänen sydämensä, niin että hän teki kelvottoman teon, hän
tuli uskottomaksi Herraa, Jumalaansa, kohtaan ja meni Herran
temppeliin, suitsutusalttarille, suitsuttamaan. **17** Niin pappi Asarja
meni hänen jälkeensä sinne, mukanaan kahdeksankymmentä
Herran pappia, rohkeita miehiä. **18** Nämä astuivat kuningas
Ussiaa vastaan ja sanoivat hänelle: "Ei ole sinun asiasi, Ussia,
suitsuttaa Herralle, vaan pappien, Aaronin poikien, jotka ovat
pyhitetyt suitsuttamaan. Mene ulos pyhäköstä, sillä sinä olet ollut
uskoton, eikä siitä tule sinulle kunniaa Herralta Jumalalta." **19**
Niin Ussia vihastui, ja hän piti juuri suitsutusastiaa kädessään
suitsuttaaksensa. Mutta kun hän vihastui pappeihin, puhkesi
hänen otsaansa pitali pappien läsnäollessa Herran temppelissä,
suitsutusalttarin ääressä. **20** Ja kun ylimmäinen pappi Asarja
ja kaikki muut papit kääntyivät hänen puoleensa, niin katso,
hänellä oli pitali otsassa. Silloin he äkisti karkoittivat hänet sieltä,

ja itsekin hän kiiruusti lähti pois, kun Herra oli häntä lyönyt. **21**
Niin kuningas Ussia tuli pitalitautiseksi kuolinpäiväänsä saakka
ja asui pitalitautisena eri talossa, sillä hän oli eristetty Herran
temppelistä. Hänen poikansa Jootam hallitsi kuninkaan linnaa ja
tuomitsi maan kansaa. **22** Mitä muuta on kerrottavaa Ussiasta,
hänen aikaisemmista ja myöhemmistä vaiheistaan, sen on
profeetta Jesaja, Aamoksen poika, pannut kirjaan. **23** Ja Ussia
meni lepoon isiensä tykö, ja hänet haudattiin isiensä viereen
vainioon, kuningasten hautojen ääreen; sanottiin näet: "Hän on
pitalitautinen". Ja hänen poikansa Jootam tuli kuninkaaksi hänen
sijaansa.

27 Jootam oli kahdenkymmenen viiden vuoden vanha
tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kuusitoista
vuotta. Hänen äitinsä nimi oli Jerusa, Saadokin tytär. **2** Hän teki
sitä, mikä on oikein Herran silmissä, aivan niinkuin hänen isänsä
Ussia oli tehnyt, paitsi ettei hän tunkeutunut Herran temppeliin.
Mutta kansa yhä vaelsi kelvottomasti. **3** Hän rakennutti Yläportin
Herran temppeliin ja rakennutti paljon Oofelin muuria. **4** Hän
rakennutti myös kaupunkeja Juudan vuoristoon, ja metsiin hän
rakennutti linnoja ja torneja. **5** Hän kävi sotaa ammonilaisten
kuningasta vastaan ja voitti heidät; ja ammonilaiset antoivat
hänelle sinä vuonna sata talenttia hopeata, kymmenentuhatta
koor-mittaa nisuja ja kymmenentuhatta koor-mittaa ohria. Tämän
ammonilaiset suorittivat hänelle myöskin toisena ja kolmantena
vuotena. **6** Niin Jootam tuli yhä mahtavammaksi, koska hän
vaelsi vakaasti Herran, Jumalansa, edessä. **7** Mitä muuta on
kerrottavaa Jootamista ja kaikista hänen sodistaan ja hänen
vaelluksestansa, katso, se on kirjoitettuna Israelin ja Juudan
kuningasten kirjassa. **8** Hän oli kahdenkymmenen viiden vuoden

vanha tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa
kuusitoista vuotta. 9 Ja Jootam meni lepoon isiensä tykö, ja
hänet haudattiin Daavidin kaupunkiin. Ja hänen poikansa Aahas
tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

28 Aahas oli kahdenkymmenen vuoden vanha tullessaan
kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kuusitoista vuotta. Hän
ei tehnyt sitä, mikä on oikein Herran silmissä, niinkuin hänen
isänsä Daavid, 2 vaan vaelsi Israelin kuningasten teitä; jopa hän
teki valettuja kuvia baaleille. 3 Ja hän poltti uhreja Ben-Hinnomin
laaksossa ja poltti poikansa tulessa, niiden kansain kauhistavien
tekojen mukaan, jotka Herra oli karkoittanut israelilaisten tieltä.
4 Ja hän teurasti ja poltti uhreja uhrikukkuloilla ja kummuilla
ja jokaisen viheriän puun alla. 5 Sentähden Herra, hänen
Jumalansa, antoi hänet Aramin kuninkaan käsiin. He voittivat
hänet ja ottivat hänen väestään suuren joukon vangiksi ja veivät
Damaskoon. Hänet annettiin myöskin Israelin kuninkaan käsiin,
ja tämä tuotti hänelle suuren tappion. 6 Pekah, Remaljan poika,
surmasi Juudasta satakaksikymmentä tuhatta yhtenä päivänä,
kaikki sotakuntoisia miehiä, koska he olivat hyljänneet Herran,
isiensä Jumalan. 7 Ja Sikri, efraimilainen urho, tappoi kuninkaan
pojan Maasejan, linnan esimiehen Asrikamin ja kuninkaan
lähimmän miehen Elkanan. 8 Ja israelilaiset veivät veljiltään
vangeiksi vaimoja, poikia ja tyttäriä kaksisataa tuhatta, ryöstivät
heiltä myös paljon saalista ja veivät saaliin Samariaan. 9 Siellä oli
Herran profeetta nimeltä Ooded; tämä meni sotajoukkoa vastaan,
kun se oli tulossa Samariaan, ja sanoi heille: "Katso, Herra,
teidän isienne Jumala, on vihastunut Juudaan ja antanut heidät
teidän käsiinne, ja te olette tappaneet heitä raivossa, joka ulottuu
taivaaseen asti. 10 Ja nyt te ajattelette pakottaa tämän Juudan

väen ja Jerusalemin orjiksenne ja orjattariksenne. Eikö teillä jo
ole tunnollanne kyllin rikkomuksia Herraa, Jumalaanne, vastaan?
11 Niin kuulkaa nyt minua ja palauttakaa vangit, jotka olette
ottaneet veljienne joukosta; sillä Herran vihan hehku on teidän
päällänne." **12** Silloin muutamat efraimilaisten päämiehistä,
Asarja, Joohananin poika, Berekia, Mesillemotin poika, Hiskia,
Sallumin poika, ja Amasa, Hadlain poika, nousivat sotaretkeltä
tulevia vastaan **13** ja sanoivat heille: "Älkää tuoko tänne noita
vankeja, sillä te saatatte meidät syyllisiksi Herran edessä,
kun ajattelette lisätä meidän syntejämme ja syyllisyyttämme.
Onhan meidän syyllisyytemme jo suuri, ja vihan hehku on
Israelin päällä." **14** Silloin aseväki luopui vangeista ja saaliista
päämiesten ja koko seurakunnan edessä. **15** Ja nimeltä mainitut
miehet nousivat ja ottivat huostaansa vangit ja antoivat saaliista
vaatteita kaikille heidän joukossaan, jotka olivat alasti. He
antoivat näille vaatteita ja kenkiä, ruokaa ja juomaa, voitelivat
heitä ja toimittivat heille, kaikille uupuneille, aasit ja veivät heidät
Jerikoon, Palmukaupunkiin, lähelle heidän veljiänsä. Sitten he
palasivat Samariaan. **16** Siihen aikaan kuningas Aahas lähetti
sanansaattajat Assurin kuningasten tykö saadaksensa apua. **17**
Sillä vielä edomilaisetkin olivat tulleet ja voittaneet Juudan ja
ottaneet vankeja. **18** Ja filistealaiset olivat tehneet ryöstöretken
Alankomaan ja Juudan Etelämaan kaupunkeihin ja valloittaneet
Beet-Semeksen, Aijalonin ja Gederotin, niin myös Sookon ja
sen tytärkaupungit, Timran ja sen tytärkaupungit ja Gimson ja
sen tytärkaupungit, ja he olivat asettuneet niihin. **19** Sillä Herra
nöyryytti Juudaa Aahaan, Israelin kuninkaan, tähden, koska tämä
oli harjoittanut kurittomuutta Juudassa ja ollut uskoton Herraa
kohtaan. **20** Niin Tillegat-Pilneser, Assurin kuningas, lähti häntä

vastaan ja ahdisti häntä eikä tukenut häntä. **21** Sillä vaikka Aahas
ryösti Herran temppeliä ja kuninkaan ja päämiesten linnoja ja
antoi kaiken Assurin kuninkaalle, ei hänellä ollut siitä apua.
22 Silloinkin kun häntä ahdistettiin, oli hän, kuningas Aahas,
edelleen uskoton Herraa kohtaan. **23** Sillä hän uhrasi Damaskon
jumalille, jotka olivat voittaneet hänet; hän ajatteli: "Koska Aramin
kuningasten jumalat ovat auttaneet heitä, uhraan minäkin niille,
että ne minuakin auttaisivat". Mutta ne tulivatkin hänelle ja koko
Israelille lankeemukseksi. **24** Ja Aahas kokosi Jumalan temppelin
kalut ja hakkasi Jumalan temppelin kalut kappaleiksi. Hän sulki
Herran temppelin ovet ja teetti itselleen alttareita Jerusalemin
joka kolkkaan. **25** Ja jokaiseen Juudan kaupunkiin hän teetti
uhrikukkuloita polttaakseen uhreja muille jumalille; ja niin hän
vihoitti Herran, isiensä Jumalan. **26** Mitä muuta on kerrottavaa
hänestä ja kaikesta hänen vaelluksestaan, sekä aikaisemmasta
että myöhemmästä, katso, se on kirjoitettuna Juudan ja Israelin
kuningasten aikakirjassa. **27** Ja Aahas meni lepoon isiensä tykö,
ja hänet haudattiin kaupunkiin, Jerusalemiin; sillä häntä ei viety
Israelin kuningasten hautoihin. Ja hänen poikansa Hiskia tuli
kuninkaaksi hänen sijaansa.

29 Hiskia tuli kuninkaaksi kahdenkymmenen viiden vuoden
vanhana, ja hän hallitsi Jerusalemissa kaksikymmentä yhdeksän
vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Abia, Sakarjan tytär. **2** Hän
teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä, aivan niinkuin hänen
isänsä Daavid oli tehnyt. **3** Ensimmäisenä hallitusvuotenansa,
sen ensimmäisessä kuussa, hän avasi Herran temppelin ovet ja
korjasi ne. **4** Sitten hän tuotti papit ja leeviläiset ja kokosi ne
idässäpäin olevalle aukealle. **5** Ja hän sanoi heille: "Kuulkaa
minua, te leeviläiset! Pyhittäytykää nyt ja pyhittäkää Herran,

isienne Jumalan, temppeli ja toimittakaa saastaisuus pois
pyhäköstä. **6** Sillä meidän isämme ovat olleet uskottomia ja
tehneet sitä, mikä on pahaa Herran, meidän Jumalamme,
silmissä, ja hyljänneet hänet. He käänsivät kasvonsa pois Herran
asumuksesta ja käänsivät sille selkänsä. **7** He myöskin sulkivat
eteisen ovet, sammuttivat lamput, eivät polttaneet suitsuketta
eivätkä uhranneet polttouhreja pyhäkössä Israelin Jumalalle. **8**
Sentähden Herran viha on kohdannut Juudaa ja Jerusalemia,
ja hän on tehnyt heidät kauhuksi, hämmästykseksi ja pilkaksi,
niinkuin te omin silmin näette. **9** Katso, meidän isämme ovat
kaatuneet miekkaan, ja meidän poikamme, tyttäremme ja
vaimomme ovat joutuneet vankeuteen tästä syystä. **10** Nyt minä
aion tehdä liiton Herran, Israelin Jumalan, kanssa, että hänen
vihansa hehku kääntyisi meistä pois. **11** Älkää siis, lapseni, olko
leväperäisiä, sillä teidät Herra on valinnut seisomaan hänen
edessänsä ja palvelemaan häntä, olemaan hänen palvelijansa ja
suitsuttamaan hänelle." **12** Silloin nousivat leeviläiset: Mahat,
Amasain poika, ja Jooel, Asarjan poika, Kehatin jälkeläisistä;
Merarin jälkeläisistä Kiis, Abdin poika, ja Asarja, Jehallelelin poika;
geersonilaisista Jooah, Simman poika, ja Eeden, Jooahin poika;
13 Elisafanin jälkeläisistä Simri ja Jegiel; Aasafin jälkeläisistä
Sakarja ja Mattanja; **14** Heemanin jälkeläisistä Jehiel ja Siimei;
ja Jedutunin jälkeläisistä Semaja ja Ussiel. **15** Nämä kokosivat
veljensä, pyhittäytyivät ja menivät, niinkuin kuningas oli Herran
sanan mukaan käskenyt, puhdistamaan Herran temppeliä. **16**
Mutta papit menivät sisälle Herran temppeliin puhdistamaan sitä,
ja kaiken saastaisuuden, minkä löysivät Herran temppelistä,
he veivät Herran temppelin esipihalle; sieltä leeviläiset ottivat
sen ja veivät sen ulos Kidronin laaksoon. **17** He alkoivat

pyhittämisen ensimmäisen kuun ensimmäisenä päivänä, ja
kuukauden kahdeksantena päivänä he olivat ehtineet Herran
eteiseen, ja he pyhittivät Herran temppeliä kahdeksan päivää;
ensimmäisen kuun kuudentenatoista päivänä he lopettivat
työnsä. **18** Silloin he menivät sisälle kuningas Hiskian tykö ja
sanoivat: "Me olemme puhdistaneet koko Herran temppelin,
polttouhrialttarin ja kaikki sen kalut ja näkyleipäpöydän ja kaikki
sen kalut. **19** Kaikki kalut, jotka kuningas Aahas hallitusaikanansa
uskottomuudessaan saastutti, me olemme panneet kuntoon
ja pyhittäneet, ja katso, ne ovat Herran alttarin edessä." **20**
Kuningas Hiskia kokosi varhain aamulla kaupungin päämiehet
ja meni Herran temppeliin. **21** Ja he toivat seitsemän härkää,
seitsemän oinasta ja seitsemän karitsaa sekä seitsemän kaurista
syntiuhriksi valtakunnan puolesta, pyhäkön puolesta ja Juudan
puolesta. Ja hän käski pappi Aaronin poikien, pappien, uhrata
ne Herran alttarilla. **22** Sitten he teurastivat raavaat, ja papit
ottivat veren ja vihmoivat sen alttarille; ja he teurastivat oinaat ja
vihmoivat veren alttarille; sitten he teurastivat karitsat ja vihmoivat
veren alttarille. **23** Senjälkeen he toivat syntiuhrikauriit kuninkaan
ja seurakunnan eteen, ja nämä laskivat kätensä niiden päälle.
24 Ja papit teurastivat ne ja uhrasivat niiden veren syntiuhrina
alttarilla, toimittaen koko Israelille sovituksen; sillä kuningas oli
käskenyt uhrata polttouhrin ja syntiuhrin koko Israelin puolesta.
25 Ja hän asetti leeviläiset Herran temppeliin, kymbaalit, harput
ja kanteleet käsissä, niinkuin Daavid ja kuninkaan näkijä Gaad
ja profeetta Naatan olivat käskeneet; sillä käsky oli Herran
antama hänen profeettainsa kautta. **26** Niin leeviläiset seisoivat
siinä, Daavidin soittimet käsissä, ja papit, torvet käsissä. **27**
Ja Hiskia käski uhrata alttarilla polttouhrin; ja kun uhraaminen

alkoi, alkoi myöskin Herran veisu ja torvien soitto Daavidin,
Israelin kuninkaan, soittimien johtaessa. **28** Koko seurakunta
kumartaen rukoili, veisu kaikui, ja torvet soivat-kaikkea tätä kesti,
kunnes polttouhri oli uhrattu. **29** Kun uhraaminen oli päättynyt,
polvistuivat kuningas ja kaikki, jotka olivat hänen kanssaan
saapuvilla, kumartaen rukoilemaan. **30** Ja kuningas Hiskia ja
päämiehet käskivät leeviläisten ylistää Herraa Daavidin ja näkijä
Aasafin sanoilla; ja nämä ylistivät häntä iloiten, polvistuivat ja
kumartaen rukoilivat. **31** Sitten Hiskia lausui ja sanoi: "Nyt te olette
tuoneet täysin käsin lahjoja Herralle; astukaa esille ja tuokaa
teurasuhreja ja kiitosuhreja Herran temppeliin". Silloin seurakunta
toi teurasuhreja ja kiitosuhreja, ja jokainen, jonka sydän häntä
siihen vaati, myöskin polttouhreja. **32** Ja seurakunnan tuomien
polttouhrien lukumäärä oli seitsemänkymmentä raavasta, sata
oinasta ja kaksisataa karitsaa, nämä kaikki polttouhriksi Herralle.
33 Ja pyhiä lahjoja oli kuusisataa raavasta ja kolmetuhatta
lammasta. **34** Mutta pappeja oli niin vähän, etteivät he voineet
nylkeä kaikkia polttouhriteuraita; sentähden heidän veljensä
leeviläiset auttoivat heitä, kunnes tämä työ oli suoritettu ja kunnes
papit olivat pyhittäytyneet, sillä leeviläiset pyrkivät vilpittömämmin
kuin papit pyhittäytymään. **35** Myöskin polttouhreja oli paljon
ynnä yhteysuhrirasvoja ja polttouhriin kuuluvia juomauhreja. **36**
Näin järjestettiin palvelus Herran temppelissä. Ja Hiskia ja kaikki
kansa iloitsivat siitä, mitä Jumala oli kansalle valmistanut, sillä
se oli tapahtunut äkisti.

30 Hiskia lähetti sanansaattajat kaikkeen Israeliin ja Juudaan
ja kirjoitti myös kirjeet Efraimiin ja Manasseen, että he tulisivat
Herran temppeliin Jerusalemiin viettämään pääsiäistä Herran,
Israelin Jumalan, kunniaksi. **2** Ja kuningas, hänen päämiehensä

ja kaikki Jerusalemin seurakunta päättivät viettää pääsiäistä
toisessa kuussa, **3** sillä he eivät voineet viettää sitä silloin
heti, koska pappeja ei ollut pyhittäytynyt riittävää määrää
eikä kansa ollut kokoontunut Jerusalemiin. **4** Tämä kelpasi
kuninkaalle ja kaikelle seurakunnalle, **5** ja niin he päättivät
kuuluttaa koko Israelissa Beersebasta Daaniin saakka, että
oli tultava Jerusalemiin viettämään pääsiäistä Herran, Israelin
Jumalan, kunniaksi. Sillä sitä ei oltu vietetty joukolla, niinkuin
kirjoitettu oli. **6** Juoksijat kulkivat, mukanaan kuninkaan ja
hänen päämiestensä kirjeet, halki koko Israelin ja Juudan ja
julistivat kuninkaan käskystä: "Te israelilaiset, palatkaa Herran,
Aabrahamin, Iisakin ja Israelin Jumalan, tykö, että hän palajaisi
niiden tykö, jotka teistä ovat säilyneet ja pelastuneet Assurin
kuningasten käsistä. **7** Älkää olko niinkuin teidän isänne ja
veljenne, jotka olivat uskottomat Herralle, isiensä Jumalalle, niin
että hän antoi teidät häviön omiksi, niinkuin te itse näette. **8** Älkää
siis olko niskureita niinkuin teidän isänne; ojentakaa kätenne
Herralle ja tulkaa hänen pyhäkköönsä, jonka hän on pyhittänyt
ikuisiksi ajoiksi, ja palvelkaa Herraa, teidän Jumalaanne, että
hänen vihansa hehku kääntyisi teistä pois. **9** Sillä jos te palajatte
Herran tykö, saavat teidän veljenne ja poikanne osakseen
laupeuden voittajiltaan ja voivat palata takaisin tähän maahan.
Sillä Herra, teidän Jumalanne, on armollinen ja laupias, eikä
hän käännä kasvojansa pois teistä, jos te palajatte hänen
tykönsä." **10** Ja juoksijat kulkivat kaupungista kaupunkiin Efraimin
ja Manassen maassa ja aina Sebuloniin saakka. Mutta heille
naurettiin ja heitä pilkattiin. **11** Kuitenkin Asserista, Manassesta
ja Sebulonista muutamat nöyrtyivät ja tulivat Jerusalemiin. **12**
Myöskin Juudassa vaikutti Jumalan käsi, ja hän antoi heille

yksimielisen sydämen tekemään, mitä kuningas ja päämiehet
olivat Herran sanan mukaan käskeneet. **13** Niin kokoontui paljon
kansaa Jerusalemiin viettämään happamattoman leivän juhlaa
toisessa kuussa. Se oli hyvin suuri kokous. **14** Ja he nousivat ja
poistivat alttarit Jerusalemista. Myös kaikki suitsutusalttarit he
poistivat ja heittivät Kidronin laaksoon. **15** Sitten he teurastivat
pääsiäislampaan toisen kuun neljäntenätoista päivänä. Ja papit
ja leeviläiset häpesivät ja pyhittäytyivät ja toivat polttouhreja
Herran temppeliin. **16** Ja he asettuivat paikoilleen, niinkuin
heidän velvollisuutensa oli Jumalan miehen Mooseksen lain
mukaan. Papit vihmoivat veren, otettuaan sen leeviläisten
käsistä. **17** Sillä seurakunnassa oli monta, jotka eivät olleet
pyhittäytyneet; niin leeviläiset huolehtivat pääsiäislammasten
teurastamisesta kaikille, jotka eivät olleet puhtaita, ja niiden
pyhittämisestä Herralle. **18** Sillä suurin osa kansasta, monet
Efraimista ja Manassesta, Isaskarista ja Sebulonista, eivät
olleet puhdistautuneet, vaan söivät pääsiäislampaan toisin, kuin
kirjoitettu oli. Hiskia oli näet rukoillut heidän puolestaan sanoen:
"Herra, joka on hyvä, antakoon anteeksi **19** jokaiselle, joka
on kiinnittänyt sydämensä Jumalan, Herran, isiensä Jumalan,
etsimiseen, vaikka onkin pyhäkköpuhtautta vailla". **20** Ja Herra
kuuli Hiskiaa ja säästi kansaa. **21** Niin israelilaiset, jotka olivat
Jerusalemissa, viettivät seitsemän päivää happamattoman
leivän juhlaa iloiten suuresti. Ja leeviläiset ja papit ylistivät
joka päivä Herraa voimakkailla soittimilla, Herran kunniaksi.
22 Ja Hiskia puhutteli ystävällisesti kaikkia leeviläisiä, jotka
taitavasti suorittivat tehtävänsä Herran kunniaksi. Ja he söivät
seitsemän päivää juhlauhreja ja uhrasivat yhteysuhreja ja ylistivät
Herraa, isiensä Jumalaa. **23** Ja koko seurakunta päätti viettää

juhlaa vielä toiset seitsemän päivää; ja niin vietettiin ilojuhlaa
vielä seitsemän päivää. **24** Sillä Hiskia, Juudan kuningas,
oli antanut seurakunnalle anniksi tuhat härkää ja seitsemän
tuhatta lammasta, ja päämiehet olivat antaneet seurakunnalle
anniksi tuhat härkää ja kymmenen tuhatta lammasta. Ja paljon
pappeja pyhittäytyi. **25** Niin koko Juudan seurakunta iloitsi ja
samoin papit ja leeviläiset ja koko Israelista tullut seurakunta,
niin myös muukalaiset, jotka olivat tulleet Israelin maasta tai
asuivat Juudassa. **26** Ja Jerusalemissa oli ilo suuri, sillä Israelin
kuninkaan Salomon, Daavidin pojan, ajoista asti ei sellaista ollut
tapahtunut Jerusalemissa. **27** Ja leeviläiset papit nousivat ja
siunasivat kansan; ja heidän äänensä tuli kuulluksi, ja heidän
rukouksensa tuli Herran pyhään asumukseen, taivaaseen.

31 Kun kaikki tämä oli päättynyt, lähtivät kaikki saapuvilla
olevat israelilaiset Juudan kaupunkeihin ja murskasivat patsaat,
hakkasivat maahan asera-karsikot ja kukistivat uhrikukkulat ja
alttarit perinpohjin koko Juudassa, Benjaminissa, Efraimissa
ja Manassessa. Sitten kaikki israelilaiset palasivat kukin
perintömaallensa, kaupunkeihinsa. **2** Ja Hiskia asetti pappien
ja leeviläisten osastot, heidän osastojensa mukaan, kunkin
hänen papillisen tai leeviläisen palvelustehtävänsä mukaan,
polttouhreja ja yhteysuhreja toimitettaessa palvelemaan,
kiittämään ja ylistämään Herran leirin porteissa. **3** Minkä kuningas
antoi omaisuudestaan, se käytettiin polttouhreiksi, aamu-ja
ehtoopolttouhreiksi sekä sapatteina, uudenkuun päivinä ja juhlina
uhrattaviksi polttouhreiksi, niinkuin on kirjoitettuna Herran laissa.
4 Ja hän käski kansan, Jerusalemin asukasten, antaa papeille ja
leeviläisille heidän osuutensa, että nämä pitäisivät kiinni Herran
laista. **5** Kun tämä sana levisi, antoivat israelilaiset runsaat uutiset

jyvistä, viinistä, öljystä ja hunajasta ja kaikesta pellon sadosta;
he toivat runsaat kymmenykset kaikesta. **6** Ja ne israelilaiset ja
Juudan miehet, jotka asuivat Juudan kaupungeissa, toivat hekin
kymmenykset raavaista ja pikkukarjasta sekä kymmenykset
Herralle, Jumalallensa, pyhitetyistä pyhistä lahjoista, ja panivat ne
eri kasoihin. **7** Kolmannessa kuussa he alkoivat panna kasoihin,
ja seitsemännessä kuussa he sen lopettivat. **8** Kun Hiskia ja
päämiehet tulivat ja näkivät kasat, kiittivät he Herraa ja hänen
kansaansa Israelia. **9** Ja kun Hiskia kysyi papeilta ja leeviläisiltä
näistä kasoista, **10** vastasi hänelle ylimmäinen pappi Asarja, joka
oli Saadokin sukua, ja sanoi: "Siitä alkaen, kun ruvettiin tuomaan
antia Herran temppeliin, me olemme syöneet ja tulleet ravituiksi,
ja kuitenkin on jäänyt paljon tähteeksi; sillä Herra on siunannut
kansaansa, ja niin on tämä paljous jäänyt tähteeksi." **11** Niin
Hiskia käski laittaa kammioita Herran temppeliin. Ja kun ne oli
laitettu, **12** tuotiin niihin tunnollisesti anti, kymmenys ja pyhät
lahjat. Ja niiden esimiehenä oli leeviläinen Koonanja, ja hänen
veljensä Siimei oli häntä lähinnä. **13** Ja Jehiel, Asasja, Nahat,
Asael, Jerimot, Joosabat, Eliel, Jismakja, Mahat ja Benaja olivat
Koonanjan ja hänen veljensä Siimein käskyläisinä kuningas
Hiskian ja Asarjan, Jumalan temppelin esimiehen, määräyksestä.
14 Ja leeviläinen Koore, Jimnan poika, joka oli ovenvartijana
idän puolella, hoiti Jumalalle annetut vapaaehtoiset lahjat ja
Herralle tulevan annin ja korkeasti-pyhäin lahjain suorituksen.
15 Ja hänen johdossaan olivat Eedem, Minjamin, Jeesua,
Semaja, Amarja ja Sekanja, joiden oli pappiskaupungeissa
tunnollisesti suoritettava osuudet veljillensä, niin pienille kuin
suurille, osastoittain, **16** paitsi sukuluetteloihin merkityille
miehenpuolille, kolmivuotiaille ja sitä vanhemmille, kaikille, jotka

menivät Herran temppeliin tekemään palvelusta, kunakin päivänä
sen päivän palveluksen, hoitamaan tehtäviään, osastoittain. **17**
Papit merkittiin sukuluetteloihin perhekunnittain ja leeviläisistä
kaksikymmenvuotiaat ja sitä vanhemmat, palvelustehtäviensä
mukaan, osastoittain, **18** nimittäin niin, että sukuluetteloihin
merkittiin kaikki heidän pienet lapsensa, vaimonsa, poikansa
ja tyttärensä, koko heidän joukkonsa, sillä he hoitivat sitä,
mikä pyhää oli, tunnollisesti. **19** Aaronin pojilla, papeilla,
jotka asuivat kaupunkiensa laidunmailla, oli joka kaupungissa
nimeltä mainitut miehet, joiden oli suoritettava osuudet kaikille
miehenpuolille pappien joukossa ja kaikille sukuluetteloihin
merkityille leeviläisille. **20** Näin Hiskia teki koko Juudassa;
hän teki sitä, mikä oli hyvää, oikeata ja totta Herran, hänen
Jumalansa, edessä. **21** Ja kaiken, mihin hän ryhtyi etsiessään
Jumalaansa, koskipa se palvelusta Jumalan temppelissä tai
lakia ja käskyjä, sen hän teki kaikesta sydämestänsä, ja hän
menestyi.

32 Näiden tapausten ja Hiskian vakaan vaelluksen jälkeen
tuli Sanherib, Assurin kuningas, ja hyökkäsi Juudaan, piiritti
sen varustettuja kaupunkeja ja aikoi valloittaa ne itsellensä.
2 Kun Hiskia näki Sanheribin tulevan ja olevan aikeessa
sotia Jerusalemia vastaan, **3** neuvotteli hän päämiestensä
ja urhojensa kanssa tukkiaksensa vesilähteet, jotka olivat
kaupungin ulkopuolella; ja he kannattivat häntä siinä. **4** Niin
kokoontui paljon kansaa, ja he tukkivat kaikki lähteet ja puron,
joka juoksee sen seudun läpi; sillä he sanoivat: "Miksi Assurin
kuninkaat tultuansa löytäisivät vettä viljalti?" **5** Ja hän rohkaisi
mielensä, rakensi koko revityn osan muuria ja korotti torneja
ja teki sen ulkopuolelle toisen muurin, varusti Millon Daavidin

kaupungissa ja teetti paljon heittoaseita ja kilpiä. **6** Ja hän asetti
sotapäälliköitä kansalle ja kokosi heidät luoksensa aukealle
kaupungin portin eteen ja puhui ystävällisesti heille ja sanoi: **7**
"Olkaa lujat ja rohkeat, älkää peljätkö älkääkä arkailko Assurin
kuningasta ja kaikkea joukkoa, joka on hänen kanssansa; sillä
se, joka on meidän kanssamme, on suurempi kuin se, joka
on hänen kanssansa. **8** Hänen kanssansa on lihan käsivarsi,
mutta meidän kanssamme on Herra, meidän Jumalamme, meitä
auttamassa ja meidän sotiamme sotimassa." Ja kansa luotti
Hiskian, Juudan kuninkaan, sanoihin. **9** Tämän jälkeen Sanherib,
Assurin kuningas, ollessaan itse koko sotavoimansa kanssa
Laakiin edustalla, lähetti palvelijoitansa Jerusalemiin Hiskian,
Juudan kuninkaan, luo ja kaikkien Jerusalemissa olevien Juudan
miesten luo ja käski sanoa: **10** "Näin sanoo Sanherib, Assurin
kuningas: Mihin te luotatte, kun jäätte Jerusalemiin saarroksiin?
11 Eikö Hiskia viettele teitä ja saata teitä kuolemaan nälkään ja
janoon, kun hän sanoo: Herra, meidän Jumalamme, pelastaa
meidät Assurin kuninkaan käsistä? **12** Eikö tämä sama Hiskia
ole poistanut hänen uhrikukkuloitansa ja alttareitansa ja sanonut
Juudalle ja Jerusalemille näin: 'Yhden ainoan alttarin edessä on
teidän kumartaen rukoiltava ja sillä uhreja poltettava'? **13** Ettekö
tiedä, mitä minä ja minun isäni olemme tehneet muiden maiden
kaikille kansoille? Ovatko näiden maiden kansain jumalat voineet
pelastaa maatansa minun käsistäni? **14** Onko kukaan minun
isieni tuhoamien kansojen kaikista jumalista voinut pelastaa
kansaansa minun käsistäni? Kuinka sitten teidän Jumalanne
voisi pelastaa teidät minun käsistäni? **15** Älkää siis antako
Hiskian näin pettää ja vietellä itseänne älkääkä uskoko häntä,
sillä ei minkään kansan eikä minkään valtakunnan jumala ole

voinut pelastaa kansaansa minun käsistäni tai minun isieni
käsistä, saati sitten teidän Jumalanne: ei hän pelasta teitä minun
käsistäni." **16** Ja hänen palvelijansa puhuivat vielä enemmän
Herraa Jumalaa ja hänen palvelijaansa Hiskiaa vastaan. **17**
Hän kirjoitti myös kirjeen herjatakseen Herraa, Israelin Jumalaa,
ja puhuakseen häntä vastaan; siinä sanottiin näin: "Niinkuin
muiden maiden kansain jumalat eivät ole pelastaneet kansojansa
minun käsistäni, niin ei Hiskiankaan Jumala ole pelastava
kansaansa minun käsistäni". **18** Ja Jerusalemin kansalle, jota oli
muurilla, he huusivat kovalla äänellä juudankielellä nostaakseen
heissä pelon ja kauhun, että saisivat kaupungin valloitetuksi.
19 Ja he puhuivat Jerusalemin Jumalasta niinkuin muiden
maiden kansain jumalista, jotka ovat ihmiskätten tekoa. **20**
Mutta kuningas Hiskia ja profeetta Jesaja, Aamoksen poika,
rukoilivat tämän tähden ja huusivat taivaan puoleen. **21** Silloin
Herra lähetti enkelin, joka tuhosi kaikki sotaurhot, ruhtinaat
ja päälliköt Assurin kuninkaan leirissä, niin että hän häpeä
kasvoillaan palasi takaisin maahansa. Ja kun hän kerran meni
jumalansa temppeliin, kaatoivat hänet siellä miekalla ne, jotka
olivat lähteneet hänen omasta ruumiistansa. **22** Näin Herra
vapahti Hiskian ja Jerusalemin asukkaat Sanheribin, Assurin
kuninkaan, käsistä ja kaikkien käsistä, ja hän johdatti heitä
joka taholla. **23** Ja monet toivat Herralle lahjoja Jerusalemiin
ja Hiskialle, Juudan kuninkaalle, kalleuksia; ja hän kohosi sen
jälkeen kaikkien kansojen silmissä. **24** Niihin aikoihin Hiskia
sairastui ja oli kuolemaisillaan. Niin hän rukoili Herraa, ja hän
vastasi hänelle ja antoi hänelle tapahtua ihmeen. **25** Mutta
Hiskia ei palkinnut hyvää hyvällä, vaan hänen sydämensä
ylpistyi; sentähden hänen ja Juudan ja Jerusalemin osaksi

tuli viha. **26** Mutta kun Hiskia nöyrtyi sydämensä ylpeydestä,
hän ja Jerusalemin asukkaat, ei Herran viha kohdannut heitä
Hiskian päivinä. **27** Hiskialle tuli ylen paljon rikkautta ja kunniaa;
hän hankki itselleen aarrekammioita hopeata, kultaa, kalliita
kiviä, hajuaineita, kilpiä ja kaikkinaisia kallisarvoisia kaluja
varten, **28** varastohuoneita jyvä-, viini-ja öljysatoa varten ja
talleja kaikenlaisille juhdille ja karjalaumoja tarhoihin. **29** Myös
rakennutti hän itsellensä kaupunkeja ja hankki suuret laumat
pikkukarjaa ja raavaskarjaa, sillä Jumala oli antanut hänelle
ylen suuren omaisuuden. **30** Hiskia myös tukki Giihonin veden
yläjuoksun ja johti veden alas, länteenpäin, Daavidin kaupunkiin.
Ja Hiskia menestyi kaikessa, mitä hän teki. **31** Niinpä Jumala
ainoastaan koetellakseen häntä ja tullakseen tuntemaan kaiken,
mitä hänen sydämessään oli, jätti hänet Baabelin ruhtinasten
lähettiläiden valtaan, jotka olivat lähetetyt hänen luokseen
tiedustelemaan ihmettä, joka oli tapahtunut maassa. **32** Mitä
muuta on kerrottavaa Hiskiasta ja hänen hurskaista teoistansa,
katso, se on kirjoitettuna profeetta Jesajan, Aamoksen pojan,
näyssä, Juudan ja Israelin kuningasten kirjassa. **33** Ja Hiskia
meni lepoon isiensä tykö, ja hänet haudattiin siihen, mistä
noustaan Daavidin jälkeläisten haudoille. Ja koko Juuda ja
Jerusalemin asukkaat osoittivat hänelle kunniaa, kun hän kuoli.
Ja hänen poikansa Manasse tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

33 Manasse oli kahdentoista vuoden vanha tullessansa
kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa viisikymmentä viisi
vuotta. **2** Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, niiden
kansain kauhistavien tekojen mukaan, jotka Herra oli karkoittanut
israelilaisten tieltä. **3** Hän rakensi jälleen uhrikukkulat, jotka
hänen isänsä Hiskia oli kukistanut, pystytti alttareja baaleille,

teki aseroja ja kumarsi ja palveli kaikkea taivaan joukkoa. **4**
Hän rakensi alttareja myös Herran temppeliin, josta Herra oli
sanonut: "Jerusalemissa on minun nimeni oleva iankaikkisesti".
5 Hän rakensi alttareja kaikelle taivaan joukolle Herran temppelin
molempiin esipihoihin. **6** Myös pani hän poikansa kulkemaan
tulen läpi Ben-Hinnomin laaksossa, ennusteli merkeistä, harjoitti
noituutta ja velhoutta ja hankki itsellensä vainaja-ja tietäjähenkien
manaajia; hän teki paljon sitä, mikä on pahaa Herran silmissä,
ja vihoitti hänet. **7** Ja teettämänsä veistetyn kuvapatsaan hän
asetti Jumalan temppeliin, josta Jumala oli sanonut Daavidille ja
hänen pojallensa Salomolle: "Tähän temppeliin ja Jerusalemiin,
jonka minä olen valinnut kaikista Israelin sukukunnista, minä
asetan nimeni ikiajoiksi. **8** Enkä minä enää kuljeta Israelin jalkoja
pois siitä maasta, jonka olen määrännyt teidän isillenne, jos
Israel vain tarkoin noudattaa kaikkea, mitä minä olen käskenyt
heidän noudattaa, koko lakia ja käskyjä ja oikeuksia, jotka ovat
Mooseksen kautta annetut." **9** Mutta Manasse eksytti Juudan ja
Jerusalemin asukkaat tekemään enemmän pahaa, kuin olivat
tehneet ne kansat, jotka Herra oli hävittänyt israelilaisten tieltä. **10**
Ja Herra puhui Manasselle ja hänen kansallensa, mutta he eivät
kuunnelleet. **11** Niin Herra toi Assurin kuninkaan sotapäälliköt
heidän kimppuunsa. He ottivat Manassen kiinni koukuilla,
kytkivät hänet vaskikahleisiin ja veivät hänet Baabeliin. **12** Mutta
ahdingossa ollessaan hän etsi Herran, Jumalansa, mielisuosiota
ja nöyrtyi syvästi isiensä Jumalan edessä. **13** Ja kun hän näin
rukoili häntä, niin Jumala taipui ja kuuli hänen rukouksensa ja
toi hänet takaisin Jerusalemiin, hänen valtakuntaansa. Silloin
Manasse tuli tietämään, että Herra on Jumala. **14** Sen jälkeen
hän rakennutti Daavidin kaupungin ulomman muurin, länteen

päin Giihonista, laaksoon, aina Kalaporttiin saakka, niin että se
ympäröi Oofelin, ja hän teki siitä hyvin korkean. Ja hän asetti
sotapäälliköitä kaikkiin Juudan varustettuihin kaupunkeihin. **15**
Ja hän poisti vieraat jumalat ja kuvapatsaan Herran temppelistä
sekä kaikki alttarit, jotka hän oli rakennuttanut Herran temppelin
vuorelle ja Jerusalemiin, ja heitätti ne kaupungin ulkopuolelle.
16 Ja hän pani kuntoon Herran alttarin ja uhrasi sillä yhteys-
ja kiitosuhreja ja kehoitti Juudaa palvelemaan Herraa, Israelin
Jumalaa. **17** Mutta kansa uhrasi edelleen uhrikukkuloilla,
kuitenkin ainoastaan Herralle, Jumalallensa. **18** Mitä muuta
on kerrottavaa Manassesta, ja kuinka hän rukoili Jumalaansa,
ja näkijäin puheista, jotka puhuivat hänelle Herran, Israelin
Jumalan, nimessä, katso, se on Israelin kuningasten aikakirjassa.
19 Ja hänen rukouksestaan ja kuinka hän tuli kuulluksi, ja kaikista
hänen synneistään ja uskottomuudestaan ja niistä paikoista,
joihin hän rakennutti uhrikukkuloita ja pystytti asera-karsikoita ja
jumalankuvia, ennenkuin hän nöyrtyi, katso, niistä on kirjoitettu
Hoosain aikakirjaan. **20** Ja Manasse meni lepoon isiensä tykö,
ja hänet haudattiin linnaansa. Ja hänen poikansa Aamon tuli
kuninkaaksi hänen sijaansa. **21** Aamon oli kahdenkymmenen
kahden vuoden vanha tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi
Jerusalemissa kaksi vuotta. **22** Hän teki sitä, mikä on pahaa
Herran silmissä, niinkuin hänen isänsä Manasse oli tehnyt. Ja
Aamon uhrasi kaikille niille jumalankuville, jotka hänen isänsä
Manasse oli teettänyt, ja palveli niitä. **23** Mutta hän ei nöyrtynyt
Herran edessä, niinkuin hänen isänsä Manasse oli nöyrtynyt,
vaan hän, Aamon, sälytti päällensä suuren syntivelan. **24** Niin
hänen palvelijansa tekivät salaliiton häntä vastaan ja tappoivat
hänet hänen linnassansa. **25** Mutta maan kansa surmasi kaikki

ne, jotka olivat tehneet salaliiton kuningas Aamonia vastaan; ja
maan kansa teki hänen poikansa Joosian kuninkaaksi hänen
sijaansa.

34 Joosia oli kahdeksan vuoden vanha tullessaan kuninkaaksi,
ja hän hallitsi Jerusalemissa kolmekymmentä yksi vuotta. **2** Hän
teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä, ja vaelsi isänsä Daavidin
teitä, poikkeamatta oikealle tai vasemmalle. **3** Kahdeksantena
hallitusvuotenaan, ollessansa vielä nuorukainen, hän alkoi etsiä
isänsä Daavidin Jumalaa; ja kahdentenatoista vuotena hän
alkoi puhdistaa Juudaa ja Jerusalemia uhrikukkuloista ja asera-
karsikoista sekä veistetyistä ja valetuista jumalankuvista. **4** Baalin
alttarit kukistettiin hänen läsnäollessaan, ja niiden yli kohoavat
auringonpatsaat hän hakkasi maahan, ja asera-karsikot sekä
veistetyt ja valetut jumalankuvat hän murskasi ja rouhensi ja
sirotteli niiden haudoille, jotka olivat niille uhranneet. **5** Ja pappien
luut hän poltti heidän alttareillaan. Niin hän puhdisti Juudan ja
Jerusalemin. **6** Manassen, Efraimin ja Simeonin kaupungeissa
aina Naftaliin asti, yltympäri, hän heidän miekoillaan **7** kukisti
alttarit, löi palasiksi ja rouhensi asera-karsikot ja jumalankuvat,
ja hän hakkasi maahan kaikki auringonpatsaat koko Israelin
maasta. Sitten hän palasi Jerusalemiin. **8** Kahdeksantenatoista
hallitusvuotenaan, puhdistaessaan maata ja temppeliä, hän
lähetti Saafanin, Asaljan pojan, kaupungin päällikön Maasejan ja
kansleri Jooahin, Jooahaan pojan, korjaamaan Herran, hänen
Jumalansa, temppeliä. **9** Ja he tulivat ylimmäisen papin Hilkian
luo ja jättivät Jumalan temppeliin tuodut rahat, joita leeviläiset,
ovenvartijat, olivat koonneet Manassesta, Efraimista ja koko
muusta Israelista ja koko Juudasta, Benjaminista ja Jerusalemin
asukkailta. **10** He antoivat ne työnteettäjille, jotka oli pantu

valvomaan töitä Herran temppelissä, ja nämä maksoivat niillä
työmiehet, jotka työskentelivät Herran temppelissä, laittoivat
ja korjasivat temppeliä; **11** niistä annettiin myös puusepille ja
rakentajille, että nämä ostaisivat hakattuja kiviä ja puutavaraa
kiinnitysparruiksi ja kattohirsiksi niihin rakennuksiin, jotka Juudan
kuninkaat olivat turmelleet. **12** Nämä miehet toimivat siinä
työssä luottamusmiehinä. Ja leeviläiset Jahat ja Obadja, Merarin
jälkeläiset, ja Sakarja ja Mesullam, Kehatin jälkeläiset, oli pantu
valvomaan ja johtamaan heitä, ja myös kaikki leeviläiset, jotka
ymmärsivät soittimia. **13** He myöskin valvoivat taakankantajia ja
johtivat kaikkia työmiehiä eri töissä. Leeviläisiä oli kirjureina,
virkamiehinä ja ovenvartijoina. **14** Kun he olivat viemässä ulos
Herran temppeliin tuotuja rahoja, löysi pappi Hilkia Herran
lain kirjan, joka oli annettu Mooseksen kautta. **15** Ja Hilkia
lausui ja sanoi kirjuri Saafanille: "Minä löysin Herran temppelistä
lain kirjan". Ja Hilkia antoi kirjan Saafanille. **16** Saafan vei
kirjan kuninkaalle ja teki lisäksi kuninkaalle selon asiasta,
sanoen: "Kaikki, mitä annettiin palvelijaisi tehtäväksi, he ovat
tehneet: **17** he ovat ottaneet esille rahat, jotka olivat Herran
temppelissä, ja antaneet ne työnvalvojille ja työnteettäjille".
18 Ja kirjuri Saafan kertoi kuninkaalle sanoen: "Pappi Hilkia
antoi minulle erään kirjan". Ja Saafan luki siitä kuninkaalle. **19**
Kun kuningas kuuli lain sanat, repäisi hän vaatteensa. **20** Ja
kuningas käski Hilkiaa, Ahikamia, Saafanin poikaa, Abdonia,
Miikan poikaa, kirjuri Saafania ja Asajaa, kuninkaan palvelijaa,
sanoen: **21** "Menkää ja kysykää minun puolestani ja niiden
puolesta, joita on jäljellä Israelista ja Juudasta, neuvoa Herralta
tästä löydetystä kirjasta. Sillä suuri on Herran viha, joka on
vuodatettu meidän ylitsemme, sentähden että meidän isämme

eivät ole noudattaneet Herran sanaa eivätkä tehneet mitään
kaikesta siitä, mikä on kirjoitettuna tässä kirjassa." **22** Niin Hilkia
ynnä ne muut, jotka kuningas määräsi, menivät naisprofeetta
Huldan tykö, joka oli vaatevaraston hoitajan Sallumin, Tokhatin
pojan, Hasran pojanpojan, vaimo ja asui Jerusalemissa, toisessa
kaupunginosassa. Ja he puhuivat hänelle, niinkuin edellä
mainittiin. **23** Niin hän sanoi heille: "Näin sanoo Herra, Israelin
Jumala: Sanokaa sille miehelle, joka lähetti teidät minun tyköni:
24 'Näin sanoo Herra: Katso, minä annan onnettomuuden
kohdata tätä paikkaa ja sen asukkaita, kaikkien kirousten, jotka
on kirjoitettu siihen kirjaan, jota on luettu Juudan kuninkaalle,
25 koska he ovat hyljänneet minut ja polttaneet uhreja muille
jumalille ja vihoittaneet minut kaikilla kättensä teoilla; sillä minun
vihani on vuodatettu tämän paikan yli, eikä se ole sammuva. **26**
Mutta Juudan kuninkaalle, joka on lähettänyt teidät kysymään
neuvoa Herralta, sanokaa näin: Näin sanoo Herra, Israelin
Jumala, niistä sanoista, jotka sinä olet kuullut: **27** Koska sydämesi
on pehminnyt ja sinä olet nöyrtynyt Jumalan edessä, kuullessasi,
mitä hän on puhunut tätä paikkaa ja sen asukkaita vastaan,
koska sinä olet nöyrtynyt minun edessäni ja reväissyt vaatteesi
ja itkenyt minun edessäni, niin minä myös olen kuullut sinua,
sanoo Herra. **28** Katso, minä korjaan sinut isiesi tykö, ja sinä saat
rauhassa siirtyä hautaasi, ja sinun silmäsi pääsevät näkemästä
kaikkea onnettomuutta, minkä minä annan kohdata tätä paikkaa
ja sen asukkaita.'" Ja he toivat kuninkaalle tämän vastauksen.
29 Niin kuningas lähetti kokoamaan luoksensa kaikki Juudan ja
Jerusalemin vanhimmat. **30** Ja kuningas meni Herran temppeliin,
hän ja kaikki Juudan miehet ja Jerusalemin asukkaat, myöskin
papit ja leeviläiset, kaikki kansa suurimmasta pienimpään asti, ja

hän luki heidän kuultensa kaikki Herran temppelistä löydetyn
liitonkirjan sanat. **31** Ja kuningas asettui paikallensa ja teki
Herran edessä liiton, että heidän tuli seurata Herraa, noudattaa
hänen käskyjänsä, todistuksiansa ja säädöksiänsä kaikesta
sydämestään ja kaikesta sielustansa ja täyttää liiton sanat, jotka
ovat kirjoitetut siihen kirjaan. **32** Ja hän otti siihen liittoon kaikki,
jotka olivat Jerusalemissa ja Benjaminissa. Ja Jerusalemin
asukkaat tekivät, niinkuin Jumalan, heidän isiensä Jumalan, liitto
vaati. **33** Ja Joosia poisti kaikki kauhistukset israelilaisten kaikista
maakunnista ja vaati jokaista, joka Israelissa oli, palvelemaan
Herraa, heidän Jumalaansa. Niin kauan kuin hän eli, he eivät
luopuneet pois Herrasta, isiensä Jumalasta.

35 Sitten Joosia vietti Jerusalemissa pääsiäistä Herran
kunniaksi. Pääsiäislammas teurastettiin ensimmäisen kuun
neljäntenätoista päivänä. **2** Hän asetti papit heidän
palvelustehtäviinsä ja rohkaisi heitä palvelemaan Herran
temppelissä. **3** Ja hän sanoi leeviläisille, jotka opettivat kaikkea
Israelia ja jotka olivat pyhitetyt Herralle: "Pankaa pyhä arkki
temppeliin, jonka Salomo, Daavidin poika, Israelin kuningas,
on rakentanut; ei teidän enää tarvitse kantaa sitä olallanne.
Palvelkaa nyt Herraa, Jumalaanne, ja hänen kansaansa
Israelia. **4** Valmistautukaa perhekunnittain, osastojenne mukaan,
Daavidin, Israelin kuninkaan, määräyksen ja hänen poikansa
Salomon käskykirjan mukaan, **5** ja asettukaa pyhäkköön
veljienne, rahvaan, perhekuntaryhmien mukaan, niin että jokaista
ryhmää kohden on yksi leeviläisten perhekuntaosasto. **6** Niin
teurastakaa pääsiäislammas ja pyhittäytykää ja valmistakaa
se veljillenne, tehdäksenne Herran sanan mukaan, joka on
puhuttu Mooseksen kautta." **7** Ja Joosia antoi rahvaalle

anniksi pikkukarjaa, karitsoita ja vohlia, kolmekymmentä tuhatta
luvultaan, kaikki pääsiäisuhreiksi kaikille saapuvilla oleville,
ja kolmetuhatta raavasta, kaikki nämä kuninkaan omaisuutta.
8 Ja hänen päämiehensä antoivat vapaaehtoisesti annin
kansalle, papeille ja leeviläisille. Hilkia, Sakarja ja Jehiel,
Jumalan temppelin esimiehet, antoivat papeille pääsiäisuhreiksi
kaksituhatta kuusisataa karitsaa, niin myös kolmesataa raavasta.
9 Ja Koonanja, Semaja ja hänen veljensä Netanel, sekä
Hasabja, Jegiel ja Joosabad, leeviläisten päämiehet, antoivat
antina leeviläisille pääsiäisuhreiksi viisituhatta karitsaa ja
viisisataa raavasta. **10** Näin järjestettiin jumalanpalvelus. Ja
papit asettuivat paikoilleen ja samoin leeviläiset osastoittain,
niinkuin kuningas oli käskenyt. **11** Sitten teurastettiin
pääsiäislammas, ja papit vihmoivat veren, jonka olivat
ottaneet leeviläisten käsistä; ja leeviläiset nylkivät nahan. **12**
Mutta he panivat syrjään polttouhrikappaleet, antaakseen ne
rahvaalle perhekuntaryhmittäin, uhrattaviksi Herralle, niinkuin
on kirjoitettuna Mooseksen kirjassa; samoin he tekivät myös
raavaille. **13** Ja he paistoivat tulella pääsiäislampaan säädetyllä
tavalla; mutta pyhät lahjat he keittivät padoissa, ruukuissa
ja vadeissa ja veivät ne kiiruusti rahvaalle. **14** Sitten he
valmistivat itsellensä ja papeille, sillä papit, Aaronin pojat, olivat
yöhön saakka uhraamassa polttouhria ja rasvoja; sentähden
leeviläiset valmistivat itsellensä ja papeille, Aaronin pojille. **15**
Ja veisaajat, Aasafin pojat, olivat paikoillansa, niinkuin Daavid,
Aasaf, Heeman ja Jedutun, kuninkaan näkijä, olivat määränneet,
niin myös ovenvartijat jokaisella portilla; heidän ei ollut lupa lähteä
palveluksestaan, vaan heidän leeviläiset veljensä valmistivat
heille. **16** Näin järjestettiin kaikki Herran palvelus sinä päivänä,

pääsiäisen vietto ja polttouhrien uhraaminen Herran alttarilla,
niinkuin kuningas Joosia oli käskenyt. **17** Näin viettivät saapuvilla
olevat israelilaiset sinä aikana pääsiäistä ja happamattoman
leivän juhlaa seitsemän päivää. **18** Sellaista pääsiäistä ei
oltu vietetty Israelissa profeetta Samuelin ajoista asti; sillä ei
kukaan Israelin kuninkaista ollut viettänyt semmoista pääsiäistä,
kuin nyt viettivät Joosia, papit ja leeviläiset, koko Juuda ja
saapuvilla olevat israelilaiset sekä Jerusalemin asukkaat. **19**
Joosian kahdeksantenatoista hallitusvuotena vietettiin tämä
pääsiäinen. **20** Kaiken tämän jälkeen, sittenkuin Joosia oli pannut
kuntoon temppelin, lähti Neko, Egyptin kuningas, sotimaan
Karkemista vastaan, joka on Eufratin varrella; ja Joosia meni
häntä vastaan. **21** Niin Neko lähetti sanansaattajat hänen
luokseen ja käski sanoa: "Mitä sinulla on tekemistä minun
kanssani, Juudan kuningas? Enhän minä nyt tule sinua vastaan,
vaan sitä sukua vastaan, joka on sodassa minun kanssani,
ja Jumala on käskenyt minua kiiruhtamaan. Jätä rauhaan
Jumala, joka on minun kanssani, ettei hän tuhoaisi sinua." **22**
Mutta Joosia ei väistänyt häntä, vaan pukeutui tuntemattomaksi
taistellakseen häntä vastaan, eikä kuullut Nekon sanoja, jotka
kuitenkin tulivat Jumalan suusta. Niin hän meni taistelemaan
Megiddon tasangolle. **23** Mutta ampujat ampuivat kuningas
Joosiaa; ja kuningas sanoi palvelijoillensa: "Viekää minut pois,
sillä minä olen pahasti haavoittunut". **24** Niin hänen palvelijansa
siirsivät hänet sotavaunuista ja panivat hänet hänen toisiin
vaunuihinsa ja kuljettivat hänet Jerusalemiin. Ja hän kuoli, ja
hänet haudattiin isiensä hautoihin. Ja koko Juuda ja Jerusalem
surivat Joosiaa. **25** Ja Jeremia sepitti itkuvirren Joosiasta.
Ja kaikki laulajat ja laulajattaret ovat itkuvirsissään puhuneet

Joosiasta aina tähän päivään asti; ja nämä ovat tulleet yleisiksi
Israelissa. Katso, ne ovat kirjoitettuina "Itkuvirsissä". **26** Mitä
muuta on kerrottavaa Joosiasta ja hänen hurskaista teoistansa,
joita hän teki sen mukaan, kuin on kirjoitettuna Herran laissa, **27**
hänen sekä aikaisemmista että myöhemmistä vaiheistaan, katso,
se on kirjoitettuna Israelin ja Juudan kuningasten kirjassa.

36 Maan kansa otti Joosian pojan Jooahaan ja teki hänet
kuninkaaksi Jerusalemiin hänen isänsä jälkeen. **2** Jooahas oli
kahdenkymmenen kolmen vuoden vanha tullessaan kuninkaaksi,
ja hän hallitsi Jerusalemissa kolme kuukautta. **3** Mutta Egyptin
kuningas pani hänet viralta Jerusalemissa ja otti maasta
pakkoverona sata talenttia hopeata ja yhden talentin kultaa. **4**
Ja Egyptin kuningas teki hänen veljensä Eljakimin Juudan ja
Jerusalemin kuninkaaksi ja muutti hänen nimensä Joojakimiksi.
Mutta hänen veljensä Jooahaan Neko otti ja vei Egyptiin. **5**
Joojakim oli kahdenkymmenen viiden vuoden vanha tullessaan
kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa yksitoista vuotta. Hän
teki sitä, mikä oli pahaa Herran, hänen Jumalansa, silmissä.
6 Ja Nebukadnessar, Baabelin kuningas, lähti häntä vastaan
ja kytki hänet vaskikahleisiin viedäkseen hänet Baabeliin. **7**
Nebukadnessar vei Herran temppelin kaluja Baabeliin ja pani
ne temppeliinsä Baabelissa. **8** Mitä muuta on kerrottavaa
Joojakimista ja niistä kauhistuksista, joita hän teki, ja mitä
hänessä havaittiin, katso, se on kirjoitettuna Israelin ja Juudan
kuningasten kirjassa. Ja hänen poikansa Joojakin tuli kuninkaaksi
hänen sijaansa. **9** Joojakin oli kahdeksantoista vuoden vanha
tullessansa kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kolme
kuukautta ja kymmenen päivää. Hän teki sitä, mikä on pahaa
Herran silmissä. **10** Vuoden vaihteessa kuningas Nebukadnessar

lähetti noutamaan hänet Baabeliin, hänet ynnä Herran temppelin
kallisarvoiset kalut. Ja hän teki hänen veljensä Sidkian Juudan
ja Jerusalemin kuninkaaksi. **11** Sidkia oli kahdenkymmenen
yhden vuoden vanha tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi
Jerusalemissa yksitoista vuotta. **12** Hän teki sitä, mikä oli
pahaa Herran, hänen Jumalansa, silmissä: hän ei nöyrtynyt
profeetta Jeremian edessä, jonka sana tuli Herran suusta.
13 Myöskin hän kapinoi kuningas Nebukadnessaria vastaan,
joka kuitenkin oli vannottanut hänet Jumalan kautta. Hän oli
niskuri ja paadutti sydämensä, niin ettei hän kääntynyt Herran,
Israelin Jumalan, puoleen. **14** Myös kaikki pappien päämiehet ja
kansa harjoittivat paljon uskottomuutta jäljittelemällä pakanain
kaikkia kauhistuksia, ja he saastuttivat Herran temppelin,
jonka hän oli pyhittänyt Jerusalemissa. **15** Ja Herra, heidän
isiensä Jumala, lähetti, varhaisesta alkaen, vähän väliä heille
varoituksia sanansaattajainsa kautta, sillä hän sääli kansaansa ja
asumustansa. **16** Mutta he pilkkasivat Jumalan sanansaattajia ja
halveksivat hänen sanaansa ja häpäisivät hänen profeettojansa,
kunnes Herran viha hänen kansaansa kohtaan oli kasvanut
niin, ettei apua enää ollut. **17** Niin hän toi heidän kimppuunsa
kaldealaisten kuninkaan ja surmautti miekalla heidän nuoret
miehensä heidän pyhäkössänsä eikä säästänyt nuorukaista eikä
neitosta, ei vanhusta eikä harmaapäätä; kaikki hän antoi tämän
käsiin. **18** Ja kaikki Jumalan temppelin kalut, sekä suuret että
pienet, ja Herran temppelin aarteet sekä kuninkaan ja hänen
päämiestensä aarteet, kaikki hän vei Baabeliin. **19** Jumalan
temppeli poltettiin, Jerusalemin muurit revittiin, kaikki sen palatsit
poltettiin tulella, ja kaikki sen kallisarvoiset esineet hävitettiin. **20**
Ja jotka olivat säilyneet miekalta, ne vietiin pakkosiirtolaisuuteen

Baabeliin. Ja he olivat hänen ja hänen poikiensa palvelijoina,
kunnes Persian valtakunta sai vallan. **21** Ja niin toteutui Herran
sana, jonka hän oli puhunut Jeremian suun kautta, kunnes
maa oli saanut hyvityksen sapateistaan-niin kauan kuin se
oli autiona, se lepäsi-kunnes seitsemänkymmentä vuotta oli
kulunut. **22** Mutta Kooreksen, Persian kuninkaan, ensimmäisenä
hallitusvuotena herätti Herra, että täyttyisi Herran sana, jonka
hän oli puhunut Jeremian suun kautta, Kooreksen, Persian
kuninkaan, hengen, niin että tämä koko valtakunnassansa
kuulutti ja myös käskykirjassa julistutti näin: **23** "Näin sanoo
Koores, Persian kuningas: Kaikki maan valtakunnat on Herra,
taivaan Jumala, antanut minulle, ja hän on käskenyt minun
rakentaa itsellensä temppelin Jerusalemiin, joka on Juudassa.
Kuka vain teidän joukossanne on hänen kansaansa, sen kanssa
olkoon Herra, hänen Jumalansa, ja hän menköön sinne."

Esran

1 Kooreksen, Persian kuninkaan, ensimmäisenä hallitusvuotena
herätti Herra, että täyttyisi Herran sana, jonka hän oli
puhunut Jeremian suun kautta, Kooreksen, Persian kuninkaan,
hengen, niin että tämä koko valtakunnassansa kuulutti ja
myös käskykirjassa julistutti näin: **2** "Näin sanoo Koores,
Persian kuningas: Kaikki maan valtakunnat on Herra, taivaan
Jumala, antanut minulle, ja hän on käskenyt minun rakentaa
itsellensä temppelin Jerusalemiin, joka on Juudassa. **3** Kuka
vain teidän joukossanne on hänen kansaansa, sen kanssa
olkoon hänen Jumalansa, ja hän menköön Jerusalemiin,
joka on Juudassa, rakentamaan Herran, Israelin Jumalan,
temppeliä. Hän on se Jumala, joka asuu Jerusalemissa. **4**
Kuka vain on jäljellä, se saakoon, missä asuukin muukalaisena,
paikkakuntansa miehiltä kannatukseksi hopeata ja kultaa,
tavaraa ja karjaa ynnä vapaaehtoisia lahjoja Jumalan temppelin
rakentamiseksi Jerusalemiin." **5** Silloin nousivat Juudan ja
Benjaminin perhekunta-päämiehet sekä papit ja leeviläiset,
kaikki, joiden hengen Jumala herätti menemään ja rakentamaan
Herran temppeliä Jerusalemiin. **6** Ja kaikki, jotka asuivat
heidän ympärillään, avustivat heitä hopeakaluilla, kullalla,
tavaralla, karjalla ja kalleuksilla kaiken sen lisäksi, mitä
annettiin vapaaehtoisina lahjoina. **7** Ja kuningas Koores tuotatti
esiin Herran temppelin kalut, jotka Nebukadnessar oli vienyt
pois Jerusalemista ja pannut oman jumalansa temppeliin.
8 Ne Koores, Persian kuningas, tuotatti aarteistonvartijalle,
Mitredatille, ja tämä laski niiden luvun Sesbassarille, Juudan
ruhtinaalle. **9** Ja tämä oli niiden luku: kolmekymmentä kultamaljaa,
tuhat hopeamaljaa, kaksikymmentä yhdeksän uhriastiaa, **10**

kolmekymmentä kultapikaria, niitä arvolta lähinnä neljäsataa
kymmenen hopeapikaria, tuhat muuta kalua. **11** Kulta-ja
hopeakaluja oli kaikkiaan viisituhatta neljäsataa. Kaikki nämä
Sesbassar toi, silloin kun pakkosiirtolaiset tuotiin Baabelista
Jerusalemiin.

2 Ja nämä olivat ne tämän maakunnan asukkaat, jotka lähtivät
pakkosiirtolaisten vankeudesta Baabelista, jonne Nebukadnessar,
Baabelin kuningas, oli vienyt heidät pakkosiirtolaisuuteen, ja
jotka palasivat Jerusalemiin ja Juudaan, kukin kaupunkiinsa, **2**
ne, jotka tulivat Serubbaabelin, Jeesuan, Nehemian, Serajan,
Reelajan, Mordekain, Bilsanin, Misparin, Bigvain, Rehumin
ja Baanan kanssa. Israelin kansan miesten lukumäärä oli:
3 Paroksen jälkeläisiä kaksituhatta sata seitsemänkymmentä
kaksi; **4** Sefatjan jälkeläisiä kolmesataa seitsemänkymmentä
kaksi; **5** Aarahin jälkeläisiä seitsemänsataa seitsemänkymmentä
viisi; **6** Pahat-Mooabin jälkeläisiä, nimittäin Jeesuan ja Jooabin
jälkeläisiä, kaksituhatta kahdeksansataa kaksitoista; **7** Eelamin
jälkeläisiä tuhat kaksisataa viisikymmentä neljä; **8** Sattun
jälkeläisiä yhdeksänsataa neljäkymmentä viisi; **9** Sakkain
jälkeläisiä seitsemänsataa kuusikymmentä; **10** Baanin jälkeläisiä
kuusisataa neljäkymmentä kaksi; **11** Beebain jälkeläisiä
kuusisataa kaksikymmentä kolme; **12** Asgadin jälkeläisiä tuhat
kaksisataa kaksikymmentä kaksi; **13** Adonikamin jälkeläisiä
kuusisataa kuusikymmentä kuusi; **14** Bigvain jälkeläisiä
kaksituhatta viisikymmentä kuusi; **15** Aadinin jälkeläisiä
neljäsataa viisikymmentä neljä; **16** Aaterin, nimittäin Hiskian,
jälkeläisiä yhdeksänkymmentä kahdeksan; **17** Beesain jälkeläisiä
kolmesataa kaksikymmentä kolme; **18** Jooran jälkeläisiä sata
kaksitoista; **19** Haasumin jälkeläisiä kaksisataa kaksikymmentä

kolme; **20** Gibbarin jälkeläisiä yhdeksänkymmentä viisi; **21**
beetlehemiläisiä sata kaksikymmentä kolme; **22** Netofan miehiä
viisikymmentä kuusi; **23** Anatotin miehiä sata kaksikymmentä
kahdeksan; **24** asmavetilaisia neljäkymmentä kaksi; **25**
kirjat-aarimilaisia, kefiralaisia ja beerotilaisia seitsemänsataa
neljäkymmentä kolme; **26** raamalaisia ja gebalaisia kuusisataa
kaksikymmentä yksi; **27** Mikmaan miehiä sata kaksikymmentä
kaksi; **28** Beetelin ja Ain miehiä kaksisataa kaksikymmentä
kolme; **29** nebolaisia viisikymmentä kaksi; **30** Magbiin jälkeläisiä
sata viisikymmentä kuusi; **31** toisen Eelamin jälkeläisiä
tuhat kaksisataa viisikymmentä neljä; **32** Haarimin jälkeläisiä
kolmesataa kaksikymmentä; **33** loodilaisia, haadidilaisia ja
oonolaisia seitsemänsataa kaksikymmentä viisi; **34** jerikolaisia
kolmesataa neljäkymmentä viisi; **35** senaalaisia kolmetuhatta
kuusisataa kolmekymmentä. **36** Pappeja oli: Jedajan jälkeläisiä,
nimittäin Jeesuan sukua, yhdeksänsataa seitsemänkymmentä
kolme; **37** Immerin jälkeläisiä tuhat viisikymmentä kaksi; **38**
Pashurin jälkeläisiä tuhat kaksisataa neljäkymmentä seitsemän;
39 Haarimin jälkeläisiä tuhat seitsemäntoista. **40** Leeviläisiä oli:
Jeesuan ja Kadmielin jälkeläisiä, nimittäin Hoodavjan jälkeläisiä,
seitsemänkymmentä neljä. **41** Veisaajia oli: Aasafin jälkeläisiä
sata kaksikymmentä kahdeksan. **42** Ovenvartijain jälkeläisiä
oli: Sallumin jälkeläisiä, Aaterin jälkeläisiä, Talmonin jälkeläisiä,
Akkubin jälkeläisiä, Hatitan jälkeläisiä, Soobain jälkeläisiä,
kaikkiaan sata kolmekymmentä yhdeksän. **43** Temppelipalvelijoita
oli: Siihan jälkeläiset, Hasufan jälkeläiset, Tabbaotin jälkeläiset,
44 Keeroksen jälkeläiset, Siiahan jälkeläiset, Paadonin jälkeläiset,
45 Lebanan jälkeläiset, Hagaban jälkeläiset, Akkubin jälkeläiset,
46 Haagabin jälkeläiset, Samlain jälkeläiset, Haananin jälkeläiset,

47 Giddelin jälkeläiset, Gaharin jälkeläiset, Reajan jälkeläiset, **48**
Resinin jälkeläiset, Nekodan jälkeläiset, Gassamin jälkeläiset, **49**
Ussan jälkeläiset, Paaseahin jälkeläiset, Beesain jälkeläiset, **50**
Asnan jälkeläiset, Meunimin jälkeläiset, Nefusimin jälkeläiset, **51**
Bakbukin jälkeläiset, Hakufan jälkeläiset, Harhurin jälkeläiset, **52**
Baslutin jälkeläiset, Mehidan jälkeläiset, Harsan jälkeläiset, **53**
Barkoksen jälkeläiset, Siiseran jälkeläiset, Taamahin jälkeläiset,
54 Nesiahin jälkeläiset, Hatifan jälkeläiset. **55** Salomon palvelijain
jälkeläisiä oli: Sootain jälkeläiset, Sooferetin jälkeläiset, Perudan
jälkeläiset, **56** Jaalan jälkeläiset, Darkonin jälkeläiset, Giddelin
jälkeläiset, **57** Sefatjan jälkeläiset, Hattilin jälkeläiset, Pookeret-
Sebaimin jälkeläiset, Aamin jälkeläiset. **58** Temppelipalvelijoita
ja Salomon palvelijain jälkeläisiä oli kaikkiaan kolmesataa
yhdeksänkymmentä kaksi. **59** Nämä olivat ne, jotka lähtivät
Teel-Melahista, Teel-Harsasta, Kerub-Addanista ja Immeristä,
voimatta ilmoittaa perhekuntaansa ja syntyperäänsä, olivatko
israelilaisia: **60** Delajan jälkeläisiä, Tobian jälkeläisiä, Nedokan
jälkeläisiä, kuusisataa viisikymmentä kaksi. **61** Ja pappien
poikain joukossa olivat Habaijan jälkeläiset, Koosin jälkeläiset ja
Barsillain jälkeläiset, sen, joka oli ottanut vaimon gileadilaisen
Barsillain tyttäristä ja jota kutsuttiin heidän nimellään. **62**
Nämä etsivät sukuluetteloitaan, niitä löytämättä, ja niin heidät
julistettiin pappeuteen kelpaamattomiksi. **63** Maaherra kielsi
heitä syömästä korkeasti-pyhää, ennenkuin nousisi pappi, joka
voi hoitaa uurimia ja tummimia. **64** Koko seurakunta oli yhteensä
neljäkymmentä kaksi tuhatta kolmesataa kuusikymmentä,
65 paitsi heidän palvelijoitansa ja palvelijattariansa, joita oli
seitsemäntuhatta kolmesataa kolmekymmentä seitsemän. Lisäksi
oli heillä kaksisataa mies-ja naisveisaajaa. **66** Hevosia heillä

oli seitsemänsataa kolmekymmentä kuusi, muuleja kaksisataa
neljäkymmentä viisi, **67** kameleja neljäsataa kolmekymmentä
viisi, aaseja kuusituhatta seitsemänsataa kaksikymmentä. **68**
Perhekunta-päämiehistä muutamat, tullessansa Herran temppelin
sijalle, joka on Jerusalemissa, antoivat vapaaehtoisia lahjoja
Jumalan temppelille, sen pystyttämiseksi paikallensa. **69**
He antoivat sen mukaan, kuin voivat, rakennusrahastoon:
kuusikymmentä yksi tuhatta dareikkia kultaa, viisituhatta miinaa
hopeata ja sata papinihokasta. **70** Sitten papit, leeviläiset ja osa
kansaa sekä veisaajat, ovenvartijat ja temppelipalvelijat asettuivat
kaupunkeihinsa, ja kaikki muut israelilaiset kaupunkeihinsa.

3 Kun seitsemäs kuukausi tuli ja israelilaiset jo olivat
kaupungeissa, kokoontui kansa yhtenä miehenä Jerusalemiin.
2 Ja Jeesua, Joosadakin poika, ja hänen veljensä, papit,
ja Serubbaabel, Sealtielin poika, ja hänen veljensä nousivat
rakentamaan Israelin Jumalan alttaria uhrataksensa sen päällä
polttouhreja, niinkuin on kirjoitettuna Jumalan miehen Mooseksen
laissa. **3** He pystyttivät paikallensa alttarin, sillä he olivat
kauhuissaan maan kansojen tähden; ja he uhrasivat alttarilla
polttouhreja Herralle, polttouhreja aamuin ja illoin. **4** Ja he viettivät
lehtimajanjuhlaa, niinkuin oli säädetty, ja uhrasivat polttouhreja
joka päivä niin paljon, kuin oli säädetty, kunakin päivänä sen
päivän uhrit, **5** ja sen jälkeen jokapäiväisen polttouhrin ja
uudenkuun päivien ja kaikkien muiden Herran pyhien juhlien
uhrit sekä kaikkien niiden uhrit, jotka toivat vapaaehtoisia lahjoja
Herralle. **6** Seitsemännen kuun ensimmäisestä päivästä alkaen
he uhrasivat polttouhreja Herralle, vaikka temppelin perustusta
ei oltu vielä laskettu. **7** Ja he antoivat rahaa kivenhakkaajille ja
puusepille sekä ruoka-ja juomatavaroita ja öljyä siidonilaisille

ja tyyrolaisille, että nämä kuljettaisivat setripuita Libanonilta
meritse Jaafoon, sen valtuuden nojalla, jonka Koores, Persian
kuningas, oli heille antanut. **8** Ja toisena vuotena siitä, kun
he olivat tulleet Jumalan temppelin sijalle Jerusalemiin, sen
toisessa kuussa, ryhtyivät Serubbaabel, Sealtielin poika, ja
Jeesua, Joosadakin poika, ja heidän muut veljensä, papit ja
leeviläiset, ja kaikki, jotka vankeudesta olivat tulleet Jerusalemiin,
työhön ja panivat kaksikymmenvuotiset ja sitä vanhemmat
leeviläiset johtamaan Herran temppelin rakennustyötä. **9** Ja
Jeesua poikineen ja veljineen ja Kadmiel poikineen, Juudan
jälkeläiset, astuivat yhdessä johtamaan niitä, jotka tekivät Herran
temppelin rakennustyötä; samoin myöskin Heenadadin pojat
poikineen ja veljineen, leeviläiset. **10** Ja kun rakentajat laskivat
Herran temppelin perustusta, asetettiin papit virkapuvuissaan
torvilla ja leeviläiset, Aasafin jälkeläiset, kymbaaleilla ylistämään
Herraa, Israelin kuninkaan Daavidin järjestelyn mukaan. **11** Ja
he virittivät ylistys-ja kiitosvirren Herralle: "Sillä hän on hyvä
sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti Israelia kohtaan". Ja
kaikki kansa nosti suuren riemuhuudon ylistäen Herraa siitä,
että Herran temppelin perustus oli laskettu. **12** Mutta monet
papit, leeviläiset ja perhekunta-päämiehet, vanhukset, jotka
olivat nähneet edellisen temppelin, itkivät suurella äänellä, kun
tämän temppelin perustus laskettiin heidän nähtensä. Monet
taas korottivat äänensä riemuiten ja iloiten. **13** Eikä voitu erottaa
raikuvaa riemuhuutoa kansan äänekkäästä itkusta; sillä kansa
nosti suuren huudon, niin että huuto kuului kauas.

4 Mutta kun Juudan ja Benjaminin vastustajat kuulivat, että
pakkosiirtolaiset rakensivat temppeliä Herralle, Israelin Jumalalle,
2 astuivat he Serubbaabelin ja perhekunta-päämiesten luo

ja sanoivat heille: "Me tahdomme rakentaa yhdessä teidän
kanssanne, sillä me etsimme teidän Jumalaanne, niinkuin
tekin, ja hänelle me olemme uhranneet Eesarhaddonin, Assurin
kuninkaan, päivistä asti, hänen, joka toi meidät tänne". **3** Mutta
Serubbaabel ja Jeesua ja muut Israelin perhekunta-päämiehet
sanoivat heille: "Ei sovi teidän ja meidän yhdessä rakentaa
temppeliä meidän Jumalallemme, vaan me yksin rakennamme
Herralle, Israelin Jumalalle, niinkuin kuningas Koores, Persian
kuningas, on meitä käskenyt". **4** Mutta maan kansa sai Juudan
kansan kädet herpoamaan ja pelotti heidät rakentamasta. **5** Ja
ne palkkasivat heitä vastaan neuvonantajia, jotka tekivät heidän
hankkeensa tyhjäksi, niin kauan kuin Koores, Persian kuningas,
eli, ja aina Daarejaveksen, Persian kuninkaan, hallitusaikaan
asti. **6** Ahasveroksen hallituksen aikana, hänen hallituksensa
alussa, he kirjoittivat syytöskirjan Juudan ja Jerusalemin
asukkaita vastaan. **7** Ja Artahsastan aikana kirjoittivat Bislam,
Mitredat ja Taabeel ynnä näiden muut virkatoverit Artahsastalle,
Persian kuninkaalle. Kirje oli kirjoitettu aramin kirjoituksella
ja käännetty araminkielelle. **8** Käskynhaltija Rehum ja kirjuri
Simsai kirjoittivat kuningas Artahsastalle Jerusalemia vastaan
kirjeen, joka kuului näin: **9** Silloin ja silloin. "Käskynhaltija
Rehum ja kirjuri Simsai ynnä muut heidän virkatoverinsa,
tuomarit, järjestysmiehet, tarpelilaiset, afarsilaiset, erekiläiset,
babylonialaiset, suusanilaiset, dehavilaiset, eelamilaiset, **10**
ja muut kansat, jotka suuri ja mainehikas Aasenappar vei
pakkosiirtolaisuuteen ja sijoitti Samarian kaupunkiin ja muualle,
tälle puolelle Eufrat-virran," ja niin edespäin. **11** Tämä on
jäljennös kirjeestä, jonka he lähettivät hänelle: "Kuningas
Artahsastalle sinun palvelijasi, miehet tältä puolelta Eufrat-virran,"

ja niin edespäin. **12** "Tietäköön kuningas, että ne juutalaiset,
jotka lähtivät sinun luotasi meidän luoksemme, ovat tulleet
Jerusalemiin. He ovat nyt rakentamassa tuota kapinallista ja
pahaa kaupunkia ja panemassa kuntoon muureja ja korjaamassa
perustuksia. **13** Niin tietäköön kuningas, että jos se kaupunki
rakennetaan ja muurit pannaan kuntoon, he eivät suorita
rahaveroa, eivät luonnontuotteita eivätkä tierahaa, ja siitä kärsivät
kuningasten tulot. **14** Koska kerran me syömme palatsin suolaa
eikä meidän sovi nähdä kuninkaan häpäisemistä, sentähden
me lähetämme ja ilmoitamme tämän kuninkaalle, **15** että hän
tutkituttaisi sinun isiesi aikakirjaa; sillä aikakirjasta sinä huomaat
ja saat tietää, että se kaupunki on ollut kapinallinen kaupunki,
joka on tuottanut kuninkaille ja maakunnille vahinkoa ja jossa
ammoisista ajoista on pantu toimeen levottomuuksia. Sentähden
se kaupunki on hävitetty. **16** Me ilmoitamme siis kuninkaalle,
että jos se kaupunki rakennetaan ja muurit pannaan kuntoon,
ei sinulla ole oleva mitään osaa tällä puolella Eufrat-virran
olevaan maahan." **17** Kuningas lähetti vastauksen käskynhaltija
Rehumille ja kirjuri Simsaille ja muille heidän virkatovereilleen,
jotka asuivat Samariassa ja muualla tällä puolella Eufrat-virran:
"Rauhaa" ja niin edespäin. **18** "Kirjelmä, jonka meille lähetitte, on
minulle tarkkaan luettu. **19** Minä annoin käskyn tutkia asiaa, ja
huomattiin, että se kaupunki ammoisista ajoista asti on noussut
kuninkaita vastaan ja että siellä on pantu toimeen kapinoita ja
levottomuuksia. **20** Jerusalemissa on ollut mahtavia kuninkaita,
jotka ovat hallinneet kaikkea Eufrat-virran senpuoleista maata ja
joille on suoritettu rahaveroa, luonnontuotteita ja tierahaa. **21**
Antakaa siis käsky, että ne miehet on estettävä työstään ja että
se kaupunki on jätettävä rakentamatta, kunnes minulta tulee

käsky. **22** Ja varokaa, ettette lyö laimin mitään tässä asiassa,
etteivät kuninkaat kärsisi siitä suurta vahinkoa." **23** Niin pian kuin
kuningas Artahsastan kirjelmän jäljennös oli luettu Rehumille,
kirjuri Simsaille ja heidän virkatovereilleen, menivät he kiiruusti
Jerusalemiin juutalaisten luo ja estivät väkivoimalla heidät työtä
tekemästä. **24** Silloin pysähtyi Jumalan temppelin rakennustyö
Jerusalemissa ja oli pysähdyksissä Daarejaveksen, Persian
kuninkaan, toiseen hallitusvuoteen asti.

5 Mutta profeetta Haggai ja Sakarja, Iddon poika, profeetat,
ennustivat Juudassa ja Jerusalemissa oleville juutalaisille Israelin
Jumalan nimeen, hänen, jonka nimiin he olivat otetut. **2** Niin
Serubbaabel, Sealtielin poika, ja Jeesua, Joosadakin poika,
nousivat ja alkoivat rakentaa Jumalan temppeliä Jerusalemissa,
ja heidän kanssansa Jumalan profeetat, jotka tukivat heitä. **3**
Siihen aikaan tulivat heidän luoksensa Tattenai, Eufrat-virran
tämänpuoleisen maan käskynhaltija, ja Setar-Boosenai sekä
heidän virkatoverinsa ja sanoivat heille näin: "Kuka on käskenyt
teitä rakentamaan tätä temppeliä ja panemaan kuntoon tätä
muuria?" **4** Niin me sanoimme heille niiden miesten nimet,
jotka tätä rakennusta rakensivat. **5** Ja juutalaisten vanhinten
yllä oli heidän Jumalansa silmä, niin ettei heitä estetty työstä,
vaan meni kertomus asiasta Daarejavekselle ja odotettiin sitä
koskevan kirjoituksen tuloa sieltä takaisin. **6** Jäljennös kirjeestä,
jonka Tattenai, Eufrat-virran tämänpuoleisen maan käskynhaltija,
ja Setar-Boosenai sekä tämän virkatoverit, ne afarsakilaiset,
jotka olivat tällä puolella Eufrat-virran, lähettivät kuningas
Daarejavekselle; **7** he näet lähettivät hänelle kertomuksen, ja
siihen oli kirjoitettu näin: "Kuningas Daarejavekselle kaikkea
rauhaa! **8** Tietäköön kuningas, että me menimme Juudan

maakuntaan, suuren Jumalan temppelille. Sitä rakennetaan
suurista kivistä, ja hirsiä pannaan seiniin. Työ tehdään tarkasti ja
sujuu heidän käsissään. **9** Sitten me kysyimme vanhimmilta ja
sanoimme heille näin: 'Kuka on käskenyt teitä rakentamaan tätä
temppeliä ja panemaan kuntoon tätä muuria?' **10** Me kysyimme
heiltä myöskin heidän nimiänsä ilmoittaaksemme ne sinulle
ja kirjoitimme muistiin niiden miesten nimet, jotka ovat heitä
johtamassa. **11** Ja he antoivat meille tämän vastauksen: 'Me
olemme taivaan ja maan Jumalan palvelijoita, ja me rakennamme
uudestaan temppeliä, joka oli rakennettu monta vuotta sitten.
Suuri Israelin kuningas sen rakensi ja sai sen valmiiksi. **12**
Mutta koska meidän isämme vihoittivat taivaan Jumalan,
antoi hän heidät kaldealaisen Nebukadnessarin, Baabelin
kuninkaan, käsiin; ja hän hävitti tämän temppelin ja vei kansan
pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin. **13** Mutta Kooreksen, Baabelin
kuninkaan, ensimmäisenä hallitusvuotena antoi kuningas Koores
käskyn rakentaa uudestaan tämän Jumalan temppelin. **14**
Kuningas Koores antoi myös tuoda Baabelin temppelistä esiin
Jumalan temppelin kulta-ja hopeakalut, jotka Nebukadnessar
oli vienyt pois Jerusalemin temppelistä ja tuonut Baabelin
temppeliin; ja ne annettiin Sesbassar-nimiselle miehelle, jonka
hän oli asettanut käskynhaltijaksi. **15** Ja hän sanoi tälle: Ota
nämä kalut, mene ja pane ne Jerusalemin temppeliin. Ja
Jumalan temppeli rakennettakoon entiselle paikallensa. **16** Niin
tämä Sesbassar tuli ja laski Jumalan temppelin perustuksen
Jerusalemissa. Ja siitä ajasta alkaen tähän saakka sitä on
rakennettu, eikä se vieläkään ole valmis.' **17** Jos kuningas siis
hyväksi näkee, niin tutkittakoon kuninkaan aarrekammiossa
siellä Baabelissa, onko niin, että kuningas Koores on antanut

käskyn rakentaa tämän Jumalan temppelin Jerusalemissa; ja
lähettänee kuningas meille tiedon tahdostansa tässä asiassa."

6 Niin kuningas Daarejaves antoi käskyn, että asiaa tutkittaisiin
Baabelin arkistossa, jonne myös aarteet koottiin. **2** Ja Ahmetan
linnasta, Meedian maakunnasta, löydettiin kirjakäärö, johon
oli kirjoitettu seuraavasti: "Muistettava tapahtuma: **3** Kuningas
Kooreksen ensimmäisenä hallitusvuotena kuningas Koores
antoi käskyn: Jumalan temppeli Jerusalemissa, se temppeli
rakennettakoon paikaksi, jossa uhreja uhrataan. Sen perustukset
laskettakoon lujiksi, sen korkeus olkoon kuusikymmentä kyynärää
ja leveys kuusikymmentä kyynärää. **4** Siinä olkoon aina rinnakkain
kolme kivikertaa suuria kiviä ja yksi hirsikerta uusia hirsiä; ja
kustannukset suoritettakoon kuninkaan hovista. **5** Ja myös
Jumalan temppelin kulta-ja hopeakalut, jotka Nebukadnessar
vei pois Jerusalemin temppelistä ja toi Baabeliin, annettakoon
takaisin. Ne tulkoot paikoilleen Jerusalemin temppeliin, pantakoon
ne Jumalan temppeliin." **6** -"Niinmuodoin on sinun, Tattenai,
joka olet Eufrat-virran tuonpuoleisen maan käskynhaltija, sinun,
Setar-Boosenai, ja teidän virkatoverienne, niiden afarsakilaisten,
jotka ovat tuolla puolella Eufrat-virran, pysyttävä siitä erillänne.
7 Antakaa Jumalan temppelin rakennustyön olla rauhassa.
Juutalaisten käskynhaltija ja juutalaisten vanhimmat rakentakoot
Jumalan temppelin paikallensa. **8** Ja minä annan käskyn, mitä
teidän on tehtävä juutalaisten vanhimmille heidän rakentaessaan
Jumalan temppeliä: tuolta puolelta Eufrat-virran tulevista
kuninkaan verotuloista suoritettakoon niille miehille tarkasti ja
viivyttelemättä kustannukset. **9** Ja mitä tarvitaan, mullikoita,
oinaita ja karitsoita polttouhreiksi taivaan Jumalalle, nisuja,
suolaa, viiniä ja öljyä, se annettakoon heille Jerusalemin pappien

esityksestä joka päivä, laiminlyömättä, **10** että he uhraisivat
suloisesti tuoksuvia uhreja taivaan Jumalalle ja rukoilisivat
kuninkaan ja hänen poikiensa hengen puolesta. **11** Ja minä annan
käskyn, että kuka ikinä rikkoo tämän määräyksen, hänen talostaan
revittäköön hirsi, ja hänet ripustettakoon ja naulittakoon siihen, ja
hänen talostaan tehtäköön siitä syystä soraläjä. **12** Ja Jumala,
joka on asettanut nimensä siihen, kukistakoon jokaisen kuninkaan
ja kansan, joka ojentaa kätensä rikkomaan tätä määräystä
hävittämällä Jumalan temppelin Jerusalemissa. Minä Daarejaves
olen antanut tämän käskyn; se tarkoin täytettäköön." **13** Silloin
Tattenai, Eufrat-virran tämänpuoleisen maan käskynhaltija, Setar-
Boosenai ja heidän virkatoverinsa täyttivät tarkoin käskyn, jonka
kuningas Daarejaves oli heille lähettänyt. **14** Niin juutalaisten
vanhimmat rakensivat, ja työ onnistui heille profeetta Haggain ja
Sakarjan, Iddon pojan, ennustuksen tukemana. Ja he saivat sen
valmiiksi Israelin Jumalan käskyn ja Kooreksen, Daarejaveksen
ja Artahsastan, Persian kuninkaan, käskyn mukaan. **15** Tämä
temppeli valmistui adar-kuun kolmanneksi päiväksi, nimittäin
kuningas Daarejaveksen kuudentena hallitusvuotena. **16** Silloin
israelilaiset, papit ja leeviläiset ja muut pakkosiirtolaiset, viettivät
Jumalan temppelin vihkiäisiä iloiten **17** ja uhrasivat Jumalan
temppelin vihkiäisissä sata härkää, kaksisataa oinasta ja
neljäsataa karitsaa sekä syntiuhriksi koko Israelin puolesta
kaksitoista kaurista, Israelin sukukuntien luvun mukaan. **18**
Ja he asettivat papit ryhmittäin ja leeviläiset osastoittain
Jumalan palvelukseen Jerusalemissa, niinkuin on kirjoitettuna
Mooseksen kirjassa. **19** Sitten pakkosiirtolaiset viettivät pääsiäistä
ensimmäisen kuun neljäntenätoista päivänä. **20** Sillä papit ja
leeviläiset olivat yhtenä miehenä puhdistautuneet, niin että

he kaikki olivat puhtaat. Ja he teurastivat pääsiäislampaan
kaikille pakkosiirtolaisille, veljillensä papeille ja itsellensä. **21** Ja
sitä söivät kaikki pakkosiirtolaisuudesta palanneet israelilaiset
sekä kaikki, jotka olivat eristäytyneet maassa asuvien pakanain
saastaisuudesta ja liittyneet heihin etsiäkseen Herraa, Israelin
Jumalaa. **22** Ja he viettivät happamattoman leivän juhlaa
seitsemän päivää iloiten, sillä Herra oli ilahuttanut heitä, kun
oli kääntänyt Assurin kuninkaan sydämen heidän puolellensa,
niin että hän avusti heitä Jumalan, Israelin Jumalan, temppelin
rakentamistyössä.

7 Näiden tapausten jälkeen, Persian kuninkaan Artahsastan
hallituksen aikana, lähti Esra, Serajan poika, joka oli Asarjan
poika, joka Hilkian poika, **2** joka Sallumin poika, joka Saadokin
poika, joka Ahitubin poika, **3** joka Amarjan poika, joka Asarjan
poika, joka Merajotin poika, **4** joka Serahjan poika, joka Ussin
poika, joka Bukkin poika, **5** joka Abisuan poika, joka Piinehaan
poika, joka Eleasarin poika, joka Aaronin, ylimmäisen papin,
poika- **6** tämä Esra lähti Baabelista. Hän oli kirjanoppinut,
perehtynyt Mooseksen lakiin, jonka Herra, Israelin Jumala,
oli antanut. Ja kuningas antoi hänelle kaikki, mitä hän halusi,
koska Esran päällä oli Herran, hänen Jumalansa, käsi. **7** Myös
israelilaisia ja pappeja, leeviläisiä, veisaajia, ovenvartijoita ja
temppelipalvelijoita lähti Jerusalemiin kuningas Artahsastan
seitsemäntenä hallitusvuotena. **8** Ja hän tuli Jerusalemiin
viidennessä kuussa kuninkaan seitsemäntenä hallitusvuotena.
9 Sillä ensimmäisen kuun ensimmäisenä päivänä alkoi lähtö
Baabelista; ja viidennen kuun ensimmäisenä päivänä hän tuli
Jerusalemiin, koska Jumalan hyvä käsi oli hänen päällänsä. **10**
Sillä Esra oli kiinnittänyt sydämensä Herran lain tutkimiseen,

seuratakseen sitä ja opettaakseen Israelissa lakia ja oikeutta. **11**
Tämä on jäljennös kirjeestä, jonka kuningas Artahsasta antoi
pappi Esralle, kirjanoppineelle, joka oli Herran Israelille antamien
käskyjen ja ohjeitten tuntija: **12** "Artahsasta, kuningasten
kuningas, pappi Esralle, taivaan Jumalan lain tuntijalle", ja niin
edespäin. **13** "Minä annan käskyn, että minun valtakunnassani
jokainen Israelin kansan jäsen ja sen papit ja leeviläiset, jotka
ovat halukkaat lähtemään Jerusalemiin, lähteköot sinun kanssasi,
14 koska kuningas ja hänen seitsemän neuvonantajaansa
ovat lähettäneet sinut tarkastamaan, ovatko olot Juudassa ja
Jerusalemissa sinun Jumalasi lain mukaiset, joka on sinun
kädessäsi, **15** ja viemään sinne hopean ja kullan, minkä kuningas
ja hänen neuvonantajansa ovat antaneet vapaaehtoisena lahjana
Israelin Jumalalle, jonka asumus on Jerusalemissa, **16** ja
myös kaiken hopean ja kullan, minkä saat koko Baabelin
maakunnasta, sekä ne vapaaehtoiset lahjat, jotka kansa ja
papit antavat Jumalansa temppeliin Jerusalemiin. **17** Osta siis
näillä rahoilla mitä tunnollisimmin härkiä, oinaita ja karitsoita
ynnä niihin kuuluvia ruoka-ja juomauhreja; ja uhraa ne teidän
Jumalanne temppelin alttarilla Jerusalemissa. **18** Ja mitä sinä ja
sinun veljesi näette hyväksi tehdä hopean ja kullan tähteillä, se
tehkää Jumalanne tahdon mukaan. **19** Ne kalut, jotka sinulle
annetaan jumalanpalvelusta varten sinun Jumalasi temppelissä,
jätä Jerusalemin Jumalan eteen. **20** Ja muut Jumalasi temppelin
tarpeet, joita joudut suorittamaan, sinä saat suorittaa kuninkaan
aarrekammiosta. **21** Ja minä, kuningas Artahsasta, annan
käskyn kaikille aarteistojen vartijoille tuolla puolella Eufrat-
virran: 'Kaikki, mitä pappi Esra, taivaan Jumalan lain tuntija,
teiltä pyytää, se tunnollisesti toimitettakoon: **22** hopeata aina

sataan talenttiin, nisuja sataan koor-mittaan, viiniä sataan bat-
mittaan, öljyä sataan bat-mittaan saakka, niin myös suoloja
ilman määrää. **23** Kaikki, mitä taivaan Jumala käskee, tehtäköön
taivaan Jumalan temppelille täsmällisesti, ettei viha kohtaisi
kuninkaan ja hänen poikiensa valtakuntaa. **24** Vielä tehdään teille
tiettäväksi, ettei kukaan ole oikeutettu vaatimaan rahaveroa,
luonnontuotteita tai tierahoja yhdeltäkään papilta tai leeviläiseltä,
veisaajalta, ovenvartijalta, temppelipalvelijalta tai muulta tämän
Jumalan temppelin tehtäviä toimittavalta.' **25** Ja sinä, Esra,
aseta Jumalasi viisauden mukaan, joka on sinun kädessäsi,
tuomareita ja lakimiehiä tuomitsemaan kaikkea kansaa tuolla
puolella Eufrat-virran, kaikkia, jotka tuntevat sinun Jumalasi lain;
ja niille, jotka eivät sitä tunne, opettakaa sitä. **26** Ja jokainen, joka
ei seuraa sinun Jumalasi lakia ja kuninkaan lakia, tuomittakoon
tarkoin harkiten joko kuolemaan tai karkoitukseen, rahasakkoon
tai vankeuteen." **27** Kiitetty olkoon Herra, meidän isiemme
Jumala, joka on pannut kuninkaan sydämeen, että hänen on
kaunistettava Herran temppeliä Jerusalemissa **28** ja joka on
suonut minun saavuttaa kuninkaan, hänen neuvonantajainsa
ja kaikkien kuninkaan mahtavain ruhtinasten suosion. Ja minä
rohkaisin mieleni, koska Herran, minun Jumalani, käsi oli
minun päälläni, ja minä kokosin Israelista päämiehiä lähtemään
kanssani.

8 Nämä olivat ne heidän perhekunta-päämiehensä ja
heidän sukuluetteloihinsa merkityt, jotka kuningas Artahsastan
hallituksen aikana lähtivät minun kanssani Baabelista: **2**
Piinehaan jälkeläisiä Geersom; Iitamarin jälkeläisiä Daniel;
Daavidin jälkeläisiä Hattus; **3** Sekanjan jälkeläisiä, Paroksen
jälkeläisiä, Sakarja ja hänen kanssaan sata viisikymmentä

sukuluetteloihin merkittyä miestä; **4** Pahat-Mooabin jälkeläisiä
Eljoenai, Serahjan poika, ja hänen kanssaan kaksisataa miestä;
5 Sekanjan jälkeläisiä Jahasielin poika ja hänen kanssaan
kolmesataa miestä; **6** Aadinin jälkeläisiä Ebed, Joonatanin poika,
ja hänen kanssaan viisikymmentä miestä; **7** Eelamin jälkeläisiä
Jesaja, Ataljan poika, ja hänen kanssaan seitsemänkymmentä
miestä; **8** Sefatjan jälkeläisiä Sebadja, Miikaelin poika, ja
hänen kanssaan kahdeksankymmentä miestä; **9** Jooabin
jälkeläisiä Obadja, Jehielin poika, ja hänen kanssaan kaksisataa
kahdeksantoista miestä; **10** Selomitin jälkeläisiä Joosifjan
poika ja hänen kanssaan sata kuusikymmentä miestä; **11**
Beebain jälkeläisiä Sakarja, Beebain poika, ja hänen kanssaan
kaksikymmentä kahdeksan miestä; **12** Asgadin jälkeläisiä
Joohanan, Hakkatanin poika, ja hänen kanssaan sata kymmenen
miestä; **13** Adonikamin jälkeläisiä myöhemmin tulleet, joiden
nimet olivat Elifelet, Jeguel ja Semaja, ja heidän kanssaan
kuusikymmentä miestä; **14** Bigvain jälkeläisiä Uutai ja Sabbud
ja heidän kanssaan seitsemänkymmentä miestä. **15** Ja minä
kokosin heidät joelle, joka juoksee Ahavaan päin, ja me olimme
siellä leiriytyneinä kolme päivää. Mutta kun minä tarkkasin
kansaa ja pappeja, en löytänyt sieltä yhtään leeviläistä. **16** Silloin
minä lähetin päämiehet Elieserin, Arielin, Semajan, Elnatanin,
Jaaribin, Elnatanin, Naatanin, Sakarjan ja Mesullamin sekä
opettajat Joojaribin ja Elnatanin **17** ja käskin heidän mennä
päämies Iddon luo Kaasifjan paikkakunnalle; ja minä panin
heidän suuhunsa sanat, jotka heidän oli puhuttava veljilleen
Iddolle ja temppelipalvelijoille, Kaasifjan paikkakunnalla, että
he toisivat meille palvelijoita meidän Jumalamme temppeliä
varten. **18** Ja koska meidän Jumalamme hyvä käsi oli meidän

päällämme, toivat he meille ymmärtäväisen miehen, joka oli
Mahlin, Leevin pojan ja Israelin pojan pojan, jälkeläisiä, ja
Seerebjan poikineen ja veljineen, kahdeksantoista miestä, **19**
ja Hasabjan ja hänen kanssaan Jesajan, joka oli Merarin
jälkeläisiä, veljineen ja poikineen, kaksikymmentä, **20** niin myös
temppelipalvelijoista, jotka Daavid ja päämiehet olivat antaneet
leeviläisille palvelemaan heitä, kaksisataa kaksikymmentä
temppelipalvelijaa, kaikki nimeltä mainittuja. **21** Minä kuulutin
siellä Ahava-joella paaston, että me nöyrtyisimme Jumalamme
edessä ja anoisimme häneltä suotuisaa matkaa itsellemme,
vaimoillemme ja lapsillemme ja kaikelle omaisuudellemme. **22**
Sillä minua hävetti pyytää kuninkaalta sotaväkeä ja ratsumiehiä
auttamaan meitä vihollisia vastaan matkalla, koska me olimme
sanoneet kuninkaalle näin: "Meidän Jumalamme käsi on kaikkien
päällä, jotka etsivät häntä, heidän parhaakseen; mutta hänen
voimansa ja vihansa on kaikkia vastaan, jotka hylkäävät hänet".
23 Niin me paastosimme ja anoimme tätä Jumalaltamme, ja
hän kuuli meidän rukouksemme. **24** Ja minä valitsin pappien
päämiehistä kaksitoista, nimittäin Seerebjan ja Hasabjan ja
heidän kanssaan kymmenen heidän veljistään, **25** ja punnitsin
heille hopean ja kullan ja kalut, sen antimen, jonka kuningas ja
hänen neuvonantajansa ja ruhtinaansa ja kaikki siellä olevat
israelilaiset olivat antaneet meidän Jumalamme temppeliä varten.
26 Minä punnitsin heille käteen hopeata kuusisataa viisikymmentä
talenttia sekä hopeakaluja sata talenttia ja kultaa sata talenttia,
27 kaksikymmentä kultapikaria, arvoltaan tuhat dareikkia, sekä
kaksi hienoa, kullankiiltävää vaskiastiaa, kallisarvoista kuin kulta.
28 Ja minä sanoin heille: "Te olette pyhitetyt Herralle, ja kalut
ovat pyhitetyt; ja hopea ja kulta on vapaaehtoinen lahja Herralle,

teidän isienne Jumalalle. **29** Vartioikaa siis niitä ja säilyttäkää ne,
kunnes punnitsette ne pappien päämiesten ja leeviläisten ja
Israelin perhekunta-päämiesten edessä Jerusalemissa, Herran
temppelin kammioissa. **30** Niin papit ja leeviläiset ottivat vastaan
punnitun hopean ja kullan ja kalut viedäkseen ne Jerusalemiin,
meidän Jumalamme temppeliin. **31** Sitten me lähdimme liikkeelle
Ahava-joelta ensimmäisen kuun kahdentenatoista päivänä
mennäksemme Jerusalemiin. Ja meidän Jumalamme käsi oli
meidän päällämme, ja hän pelasti meidät vihollisten käsistä
ja väijytyksistä tiellä. **32** Ja me tulimme Jerusalemiin ja
olimme siellä alallamme kolme päivää. **33** Mutta neljäntenä
päivänä punnittiin hopea ja kulta ja kalut meidän Jumalamme
temppelissä pappi Meremotille, Uurian pojalle, käteen; ja hänen
kanssaan oli Eleasar, Piinehaan poika, ja heidän kanssansa
leeviläiset Joosabad, Jeesuan poika, ja Nooadja, Binnuin
poika. **34** Kaikki punnittiin lukumäärän ja painon mukaan,
ja koko paino kirjoitettiin silloin muistiin. **35** Ja vankeudesta
tulleet pakkosiirtolaiset uhrasivat polttouhreiksi Israelin Jumalalle
kaksitoista härkää koko Israelin puolesta, yhdeksänkymmentä
kuusi oinasta, seitsemänkymmentä seitsemän karitsaa ja
kaksitoista syntiuhrikaurista, kaikki polttouhriksi Herralle. **36**
Ja he jättivät kuninkaan määräykset kuninkaan satraapeille ja
käskynhaltijoille, jotka olivat tällä puolella Eufrat-virran, ja nämä
avustivat kansaa ja Jumalan temppeliä.

9 Kun tämä oli suoritettu loppuun, astuivat päämiehet minun
tyköni ja sanoivat: "Ei kansa, ei Israel eivätkä papit ja leeviläiset
ole eristäytyneet maan kansoista ja niiden kauhistavista teoista-
ei kanaanilaisista, heettiläisistä, perissiläisistä, jebusilaisista,
ammonilaisista, mooabilaisista, egyptiläisistä eikä amorilaisista.

2 Sillä näiden tyttäriä he ovat ottaneet itsellensä ja pojillensa
vaimoiksi, ja niin on pyhä siemen sekaantunut maan kansoihin.
Ja päämiesten ja esimiesten käsi on ollut ensimmäisenä tässä
uskottomassa menossa." **3** Kun minä tämän kuulin, repäisin
minä vaatteeni ja viittani, revin pääni hiuksia ja partaani ja istuin
tyrmistyneenä. **4** Ja minun luokseni kokoontuivat kaikki, jotka
pelkäsivät sitä, mitä Israelin Jumala oli puhunut pakkosiirtolaisten
uskottomuudesta, ja minä jäin istumaan tyrmistyneenä ehtoouhriin
asti. **5** Mutta ehtoouhrin aikana minä nousin nöyryyttämästä
itseäni ja polvistuin, repäisin vaatteeni ja viittani ja ojensin käteni
Herran, Jumalani, puoleen, **6** ja minä sanoin: "Jumalani, minä
olen häpeissäni enkä kehtaa kohottaa kasvojani sinun puoleesi,
minun Jumalani; sillä meidän rikkomuksemme ovat nousseet
päämme ylitse ja meidän syyllisyytemme on kohonnut taivaaseen
asti. **7** Isiemme päivistä aina tähän päivään asti on meidän
syyllisyytemme ollut suuri; ja rikkomustemme tähden on meidät,
meidän kuninkaamme ja pappimme annettu maan kuningasten
käsiin miekan, vankeuden, ryöstön ja häpeän alaisiksi, niinkuin
tähän päivään saakka on tapahtunut. **8** Mutta nyt on meille
hetkiseksi tullut armo Herralta, meidän Jumalaltamme, koska
hän on sallinut pelastuneen joukon meistä jäädä jäljelle ja
antanut meille jalansijan pyhässä paikassansa, että hän, meidän
Jumalamme, valaisisi meidän silmämme ja soisi meidän hiukan
hengähtää orjuudessamme. **9** Sillä orjia me olemme; mutta
orjuudessamme ei meidän Jumalamme ole meitä hyljännyt,
vaan on suonut meidän saavuttaa Persian kuningasten suosion
ja hengähtää, pystyttääksemme Jumalamme temppelin ja
kohottaaksemme sen raunioistaan, ja on antanut meille suojatun
paikan Juudassa ja Jerusalemissa. **10** Ja nyt, Jumalamme, mitä

me sanomme kaiken tämän jälkeen? Mehän olemme hyljänneet
sinun käskysi, **11** jotka sinä olet antanut palvelijaisi, profeettain,
kautta, sanoen: 'Maa, jota te menette ottamaan omaksenne, se
maa on saastainen maan kansojen saastaisuuden tähden ja
niitten kauhistavien tekojen tähden, joilla he saastaisuudessansa
ovat täyttäneet sen äärestä ääreen. **12** Älkää siis antako
tyttäriänne heidän pojillensa älkääkä ottako heidän tyttäriänsä
pojillenne vaimoiksi. Älkää myös koskaan harrastako heidän
menestystään ja onneansa, että te vahvistuisitte ja saisitte
syödä parasta, mitä maassa on, ja jättäisitte sen perinnöksi
lapsillenne ikuisiksi ajoiksi.' **13** Kaiken sen jälkeen, mikä on meitä
kohdannut pahojen tekojemme ja suuren syyllisyytemme tähden-
ja kuitenkin sinä, Jumalamme, olet jättänyt huomioon ottamatta
meidän rikkomuksiamme ja olet sallinut meistä tämmöisen
joukon pelastua- **14** kävisimmekö me nyt jälleen rikkomaan sinun
käskyjäsi ja lankoutumaan kansojen kanssa, joiden teot ovat
kauhistavaiset? Etkö sinä silloin vihastuisi meihin siihen asti, että
tekisit meistä lopun, niin ettei ketään jäisi jäljelle eikä kukaan
pelastuisi? **15** Herra, Israelin Jumala, sinä olet vanhurskas, sillä
meistä on jäljellä pelastuneita vain sen verran, kuin tänä päivänä
on. Katso, me olemme sinun edessäsi syyllisyydessämme;
emmekä me tämän tähden voi sinun edessäsi kestää."

10 Kun Esra näin rukoili ja tunnusti, itkien ja maahan langeten,
Jumalan temppelin edustalla, kokoontui hänen luoksensa
sangen suuri joukko Israelin miehiä, naisia ja lapsia; sillä
kansakin itki katkerasti. **2** Ja Sekanja, Jehielin poika, Eelamin
jälkeläisiä, puhkesi puhumaan ja sanoi Esralle: "Me olemme
olleet uskottomat Jumalaamme kohtaan, kun olemme ottaneet
muukalaisia vaimoja maan kansoista. Mutta kuitenkin on Israelilla

vielä toivoa. **3** Niin tehkäämme nyt Jumalamme kanssa liitto,
että me Herran neuvon mukaan ja niiden neuvon mukaan, jotka
pelkäävät meidän Jumalamme käskyä, toimitamme pois kaikki
ne vaimot ja heistä syntyneet lapset; tehtäköön lain mukaan.
4 Nouse, sillä tämä on sinun asiasi, ja me olemme sinun
kanssasi. Ole luja ja ryhdy toimeen." **5** Niin Esra nousi ja vannotti
pappien päämiehet, leeviläiset ja kaiken Israelin tekemään
näin. Ja he vannoivat. **6** Niin Esra nousi Jumalan temppelin
edustalta ja meni Joohananin, Eljasibin pojan, kammioon.
Sinne tultuaan hän ei syönyt leipää eikä juonut vettä, sillä
niin hän suri pakkosiirtolaisten uskottomuutta. **7** Ja kaikille
pakkosiirtolaisille kuulutettiin Juudassa ja Jerusalemissa, että
heidän tuli kokoontua Jerusalemiin; **8** ja joka ei tullut kolmen
päivän kuluessa, päämiesten ja vanhinten päätöksen mukaan,
sen koko omaisuus oli vihittävä tuhon omaksi ja hän itse tuleva
erotetuksi pakkosiirtolaisten seurakunnasta. **9** Niin kaikki Juudan
ja Benjaminin miehet kokoontuivat Jerusalemiin kolmanneksi
päiväksi, joka oli yhdeksännen kuun kahdeskymmenes päivä.
Ja kaikki kansa asettui Jumalan temppelin aukealle, vavisten
sekä asian tähden että rankkasateen vuoksi. **10** Ja pappi
Esra nousi ja sanoi heille: "Te olette olleet uskottomat, kun
olette ottaneet muukalaisia vaimoja, ja niin te olette lisänneet
Israelin syyllisyyttä. **11** Mutta antakaa nyt Herralle, isienne
Jumalalle, kunnia ja tehkää hänen tahtonsa: eristäytykää maan
kansoista ja muukalaisista vaimoista." **12** Niin koko seurakunta
vastasi ja sanoi suurella äänellä: "Niinkuin sinä olet puhunut,
niin on meidän tehtävä. **13** Mutta kansaa on paljon, ja on
sadeaika, niin ettei voida seisoa ulkona. Eikä tämä ole yhden
tai kahden päivän toimitus, sillä me olemme paljon siinä

asiassa rikkoneet. **14** Käykööt meidän päämiehemme esiin
koko seurakunnan puolesta, ja kaikki, jotka kaupungeissamme
ovat ottaneet muukalaisia vaimoja, tulkoot tänne määrättyinä
aikoina ja heidän kanssansa kunkin kaupungin vanhimmat ja
tuomarit, kunnes meistä on käännetty pois Jumalan viha, joka on
syttynyt tämän asian tähden." **15** Ainoastaan Joonatan, Asaelin
poika, ja Jahseja, Tikvan poika, nousivat tätä vastustamaan, ja
Mesullam ja leeviläinen Sabbetai kannattivat heitä. **16** Mutta
pakkosiirtolaiset tekivät näin, ja valittiin pappi Esra sekä miehiä,
perhekunta-päämiehiä, perhekuntien mukaan, kaikki nimeltään
mainittuja. Kymmenennen kuun ensimmäisenä päivänä he
istuivat tutkimaan asiaa, **17** ja ensimmäisen kuun ensimmäiseen
päivään he olivat selvillä kaikista miehistä, jotka olivat ottaneet
muukalaisia vaimoja. **18** Pappien poikia, jotka olivat ottaneet
muukalaisia vaimoja, havaittiin olevan: Jeesuan, Joosadakin
pojan, jälkeläisiä ja hänen veljiään: Maaseja, Elieser, Jaarib ja
Gedalja, **19** jotka kättä lyöden lupasivat toimittaa pois vaimonsa
ja syyllisinä uhrata oinaan syyllisyytensä sovittamiseksi; **20**
Immerin jälkeläisiä Hanani ja Sebadja; **21** Haarimin jälkeläisiä
Maaseja, Elia, Semaja, Jehiel ja Ussia; **22** Pashurin jälkeläisiä
Eljoenai, Maaseja, Ismael, Netanel, Joosabad ja Elasa. **23**
Leeviläisiä: Joosabad, Siimei, Kelaja, se on Kelita, Petahja,
Juuda ja Elieser. **24** Veisaajia: Eljasib. Ovenvartijoita: Sallum,
Telem ja Uuri. **25** Israelilaisia: Paroksen jälkeläisiä Ramja,
Jissia, Malkia, Miijamin, Elasar, Malkia ja Benaja; **26** Eelamin
jälkeläisiä Mattanja, Sakarja, Jehiel, Abdi, Jeremot ja Elia; **27**
Sattun jälkeläisiä Eljoenai, Eljasib, Mattanja, Jeremot, Saabad ja
Asisa; **28** Beebain jälkeläisiä Joohanan, Hananja, Sabbai ja
Atlai; **29** Baanin jälkeläisiä Mesullam, Malluk, Adaja, Jaasub,

Seal ja Jeramot; **30** Pahat-Mooabin jälkeläisiä Adna, Kelal,
Benaja, Maaseja, Mattanja, Besalel, Binnui ja Manasse; **31**
Haarimin jälkeläisiä Elieser, Jissia, Malkia, Semaja, Simeon, **32**
Benjamin, Malluk ja Semarja; **33** Haasumin jälkeläisiä Mattenai,
Mattatta, Saabad, Elifelet, Jeremai, Manasse ja Siimei; **34**
Baanin jälkeläisiä Maadai, Amram, Uuel, **35** Benaja, Beedja,
Keluhu, **36** Vanja, Meremot, Eljasib, **37** Mattanja, Mattenai,
Jaasai, **38** Baani, Binnui, Siimei, **39** Selemja, Naatan, Adaja, **40**
Maknadbai, Saasai, Saarai, **41** Asarel, Selemja, Semarja, **42**
Sallum, Amarja ja Joosef; **43** Nebon jälkeläisiä Jegiel, Mattitja,
Saabad, Sebina, Jaddai, Jooel ja Benaja. **44** Nämä kaikki
olivat ottaneet muukalaisia vaimoja; ja osa näistä vaimoista oli
synnyttänyt lapsia.

Nehemian

1 Nehemian, Hakaljan pojan, kertomus. Kislev-kuussa,
kahdentenakymmenentenä vuotena, minun ollessani Suusanin
linnassa, **2** tuli Hanani, eräs minun veljistäni, ja muita
miehiä Juudasta. Ja minä kyselin heiltä juutalaisista, siitä
pelastuneesta joukosta, joka vankeudesta palanneena oli jäljellä,
ja Jerusalemista. **3** Ja he sanoivat minulle: "Jotka vankeudesta
palanneina ovat jäljellä siinä maakunnassa, ne ovat suuressa
kurjuudessa ja häväistyksen alaisina; ja Jerusalemin muuri on
revitty maahan, ja sen portit ovat tulella poltetut". **4** Tämän
kuultuani minä istuin monta päivää itkien ja murehtien, ja minä
paastosin ja rukoilin taivaan Jumalan edessä. **5** Minä sanoin:
"Oi Herra, taivaan Jumala, sinä suuri ja peljättävä Jumala, joka
pidät liiton ja säilytät laupeuden niille, jotka sinua rakastavat ja
noudattavat sinun käskyjäsi, **6** olkoon sinun korvasi tarkkaavainen
ja silmäsi avoin kuullaksesi palvelijasi rukoukset, joita minä nyt
päivät ja yöt rukoilen sinun edessäsi palvelijaisi, israelilaisten,
puolesta, tunnustaen israelilaisten synnit, jotka me olemme
tehneet sinua vastaan; sillä minäkin ja minun perhekuntani
olemme syntiä tehneet! **7** Me olemme pahoin tehneet sinua
vastaan; emme ole noudattaneet käskyjä, säädöksiä ja oikeuksia,
jotka sinä annoit palvelijallesi Moosekselle. **8** Muista sana,
jonka sinä annoit palvelijallesi Moosekselle, sanoen: 'Jos te
tulette uskottomiksi, niin minä hajotan teidät kansojen sekaan; **9**
mutta jos te palajatte minun tyköni, noudatatte minun käskyjäni
ja seuraatte niitä, niin vaikka teidän karkoitettunne olisivat
taivaan ääressä, minä heidät sieltäkin kokoan ja tuon heidät
siihen paikkaan, jonka minä olen valinnut nimeni asuinsijaksi'.
10 Ovathan he sinun palvelijasi ja sinun kansasi, jotka sinä

vapahdit suurella voimallasi ja väkevällä kädelläsi. **11** Oi Herra,
tarkatkoon sinun korvasi palvelijasi rukousta ja niiden palvelijaisi
rukousta, jotka tahtovat peljätä sinun nimeäsi! Anna tänä päivänä
palvelijasi hankkeen menestyä ja suo hänen saada armo sen
miehen edessä." Minä olin näet kuninkaan juomanlaskija.

2 Niisan-kuussa, kuningas Artahsastan kahdentenakymmenentenä
hallitusvuotena, kun viini oli hänen edessään, otin minä viinin
ja annoin sen kuninkaalle. Kun minä en ollut ennen ollut
hänen edessään murheellisena, **2** sanoi kuningas minulle:
"Minkätähden sinä olet niin murheellisen näköinen? Ethän ole
sairas; sinulla on varmaan jokin sydämensuru." Silloin minä
peljästyin kovin, **3** mutta minä sanoin kuninkaalle: "Eläköön
kuningas iankaikkisesti. Kuinka minä en olisi murheellisen
näköinen, kun se kaupunki, jossa minun isieni haudat ovat, on
autio ja sen portit tulella poltetut?" **4** Kuningas sanoi minulle:
"Mitä sinä siis pyydät?" Niin minä rukoilin taivaan Jumalaa
5 ja sanoin kuninkaalle: "Jos kuningas hyväksi näkee ja jos
olet mielistynyt palvelijaasi, niin lähetä minut Juudaan, siihen
kaupunkiin, jossa minun isieni haudat ovat, rakentamaan sitä
uudestaan". **6** Niin kuningas kysyi minulta, kuningattaren
istuessa hänen vieressään: "Kuinka kauan sinun matkasi
kestäisi ja milloin voisit palata?" Kun siis kuningas näki hyväksi
lähettää minut, ilmoitin minä hänelle määrätyn ajan. **7** Ja
minä sanoin kuninkaalle: "Jos kuningas hyväksi näkee, niin
annettakoon minun mukaani kirjeet Eufrat-virran tuonpuoleisen
maan käskynhaltijoille, että he sallivat minun kulkea sen kautta
perille Juudaan asti, **8** samoin kirje Aasafille, kuninkaan puiston
vartijalle, että hän antaa minulle hirsiä temppelilinnan porttien
kattamista varten sekä kaupungin muuria ja sitä taloa varten,

johon menen asumaan". Ja kuningas myönsi minulle sen, koska
minun Jumalani hyvä käsi oli minun päälläni. **9** Kun minä sitten
tulin Eufrat-virran tämänpuoleisen maan käskynhaltijain luo,
annoin minä heille kuninkaan kirjeet. Ja kuningas oli lähettänyt
minun kanssani sotapäälliköitä ja ratsumiehiä. **10** Mutta kun
hooronilainen Sanballat ja ammonilainen virkamies Tobia sen
kuulivat, pahastuivat he kovin siitä, että oli tullut joku, joka
harrasti israelilaisten parasta. **11** Ja tultuani Jerusalemiin ja
oltuani siellä kolme päivää **12** minä nousin yöllä, ja muutamat
miehet minun kanssani, ilmoittamatta kenellekään, mitä
Jumalani oli pannut minun sydämeeni ja määrännyt tehtäväksi
Jerusalemille. Eikä minulla ollut mukanani muuta juhtaakaan
kuin se juhta, jolla minä ratsastin. **13** Ja minä lähdin yöllä
Laaksoportista Lohikäärmelähteelle päin ja Lantaportille ja
tarkastelin Jerusalemin maahanrevittyjä muureja ja sen tulella
poltettuja portteja. **14** Ja minä kuljin eteenpäin Lähdeportille ja
Kuninkaanlammikolle; mutta siellä ei ollut juhdalla, jonka selässä
minä istuin, tilaa päästä eteenpäin. **15** Silloin minä menin yöllä
laaksoa myöten ylöspäin ja tarkastin muuria. Sitten minä palasin
taas Laaksoportin kautta ja tulin takaisin. **16** Mutta esimiehet
eivät tietäneet, mihin minä olin mennyt ja mitä tein, sillä minä
en ollut vielä ilmaissut mitään kenellekään, en juutalaisille, en
papeille, ylimyksille, esimiehille enkä muille, joiden oli oltava
mukana siinä työssä. **17** Mutta nyt minä sanoin heille: "Te
näette, missä kurjuudessa me olemme, kun Jerusalem on autio
ja sen portit tulella poltetut. Tulkaa, rakentakaamme uudestaan
Jerusalemin muuri, ettemme enää olisi häväistyksen alaiset." **18**
Ja minä kerroin heille, kuinka minun Jumalani hyvä käsi oli ollut
minun päälläni ja myös mitä kuningas oli minulle sanonut. Niin

he sanoivat: "Nouskaamme ja rakentakaamme". Ja he saivat
rohkeuden käydä käsiksi tähän hyvään työhön. **19** Mutta kun
hooronilainen Sanballat ja ammonilainen virkamies Tobia ja
arabialainen Gesem sen kuulivat, pilkkasivat he meitä, osoittivat
meille halveksumistaan ja sanoivat: "Mitä te siinä teette?
Kapinoitteko te kuningasta vastaan?" **20** Silloin minä vastasin ja
sanoin heille: "Taivaan Jumala on antava meille menestystä, ja
me, hänen palvelijansa, nousemme ja rakennamme. Mutta teillä
ei ole mitään osuutta eikä oikeutta Jerusalemiin, eikä teidän
muistonne ole siellä pysyvä."

3 Ylimmäinen pappi Eljasib ja hänen veljensä, papit, nousivat
ja rakensivat Lammasportin, jonka he pyhittivät ja jonka ovet
he asettivat paikoilleen, edelleen Hammea-torniin asti, jonka
he pyhittivät, ja edelleen Hananelin-torniin asti. **2** Heistä
eteenpäin rakensivat Jerikon miehet; ja näistä eteenpäin rakensi
Sakkur, Imrin poika. **3** Ja Kalaportin rakensivat senaalaiset; he
kattoivat sen ja asettivat paikoilleen sen ovet, teljet ja salvat.
4 Heistä eteenpäin korjasi muuria Meremot, Uurian poika,
joka oli Koosin poika; hänestä eteenpäin korjasi Mesullam,
Berekjan poika, joka oli Mesesabelin poika; ja hänestä eteenpäin
korjasi Saadok, Baanan poika. **5** Hänestä eteenpäin korjasivat
muuria tekoalaiset; mutta heidän ylhäisensä eivät notkistaneet
niskaansa Herransa palvelukseen. **6** Vanhan portin korjasivat
Joojada, Paaseahin poika, ja Mesullam, Besodjan poika; he
kattoivat sen ja asettivat paikoilleen sen ovet, teljet ja salvat.
7 Heistä eteenpäin korjasivat muuria gibeonilainen Melatja
ja meeronotilainen Jaadon sekä Gibeonin ja Mispan miehet,
jotka olivat Eufrat-virran tämänpuoleisen käskynhaltijan vallan
alaisia. **8** Heistä eteenpäin korjasi muuria Ussiel, Harhajan poika,

yksi kultasepistä, ja hänestä eteenpäin korjasi Hananja, yksi
voiteensekoittajista; he panivat kuntoon Jerusalemia Leveään
muuriin saakka. **9** Heistä eteenpäin korjasi muuria Refaja,
Huurin poika, Jerusalemin piirin toisen puolen päällikkö. **10**
Hänestä eteenpäin korjasi Jedaja, Harumafin poika, oman
talonsa kohdalta; hänestä eteenpäin korjasi Hattus, Hasabnejan
poika. **11** Toisen osan korjasivat Malkia, Haarimin poika, ja
Hassub, Pahat-Mooabin poika, sekä sen lisäksi Uunitornin. **12**
Heistä eteenpäin korjasi Sallum, Looheksen poika, Jerusalemin
piirin toisen puolen päällikkö, hän ja hänen tyttärensä. **13**
Laaksoportin korjasivat Haanun ja Saanoahin asukkaat; he
rakensivat sen ja asettivat paikoilleen sen ovet, teljet ja salvat.
Sen lisäksi he korjasivat tuhat kyynärää muuria, Lantaporttiin
saakka. **14** Lantaportin korjasi Malkia, Reekabin poika, Beet-
Keremin piirin päällikkö; hän rakensi sen ja asetti paikoilleen sen
ovet, teljet ja salvat. **15** Lähdeportin korjasi Sallum, Kolhoosen
poika, Mispan piirin päällikkö; hän rakensi sen, teki siihen
katon ja asetti paikoilleen sen ovet, teljet ja salvat. Sen lisäksi
hän korjasi Vesijohtolammikon muurin, kuninkaan puutarhan
luota, aina niihin portaisiin saakka, jotka laskeutuvat Daavidin
kaupungista. **16** Hänen jälkeensä korjasi Nehemia, Asbukin
poika, Beet-Suurin piirin toisen puolen päällikkö, aina Daavidin
hautojen kohdalle ja Tekolammikolle ja Urhojentalolle saakka. **17**
Hänen jälkeensä korjasivat muuria leeviläiset: Rehum, Baanin
poika; hänestä eteenpäin korjasi Hasabja, Kegilan piirin toisen
puolen päällikkö, piirinsä puolesta. **18** Hänen jälkeensä korjasivat
heidän veljensä: Bavvai, Heenadadin poika, joka oli Kegilan piirin
toisen puolen päällikkö. **19** Hänestä eteenpäin korjasi Eeser,
Jeesuan poika, Mispan päällikkö, toisen osan, siltä kohdalta,

mistä noustaan asehuoneeseen, joka on Kulmauksessa. **20**
Hänen jälkeensä korjasi Baaruk, Sabbain poika, suurella innolla
toisen osan, Kulmauksesta aina ylimmäisen papin Eljasibin talon
oveen saakka. **21** Hänen jälkeensä korjasi Meremot, Uurian
poika, joka oli Koosin poika, toisen osan, Eljasibin talon ovesta
Eljasibin talon päähän. **22** Hänen jälkeensä korjasivat papit,
Lakeuden miehet. **23** Heidän jälkeensä korjasivat Benjamin
ja Hassub oman talonsa kohdalta; heidän jälkeensä korjasi
Asarja, Maasejan poika, joka oli Ananjan poika, talonsa viereltä.
24 Hänen jälkeensä korjasi Binnui, Heenadadin poika, toisen
osan, Asarjan talosta aina Kulmaukseen ja kulmaan saakka. **25**
Paalal, Uusain poika, korjasi Kulmauksen ja Ylätornin kohdalta,
joka ulkonee kuninkaan linnasta vankilan pihaan päin; hänen
jälkeensä Pedaja, Paroksen poika **26** -temppelipalvelijat asuivat
Oofelilla-itäisen Vesiportin ja ulkonevan tornin kohdalta. **27**
Hänen jälkeensä korjasivat tekoalaiset toisen osan, suuren,
ulkonevan tornin kohdalta aina Oofelin muuriin saakka. **28**
Hevosportin yläpuolelta korjasivat papit, kukin oman talonsa
kohdalta. **29** Heidän jälkeensä korjasi Saadok, Immerin poika,
oman talonsa kohdalta. Ja hänen jälkeensä korjasi Semaja,
Sekanjan poika, Itäportin vartija. **30** Hänen jälkeensä korjasivat
Hananja, Selemjan poika, ja Haanun, Saalafin kuudes poika,
toisen osan; hänen jälkeensä korjasi Mesullam, Berekjan poika,
yliskammionsa kohdalta. **31** Hänen jälkeensä korjasi Malkia,
yksi kultasepistä, temppelipalvelijain ja kauppiasten taloon asti,
Vartiotornin kohdalta, ja aina Kulmasaliin saakka. **32** Kultasepät
ja kauppiaat korjasivat muurin Kulmasalin ja Lammasportin
väliltä.

4 Kun Sanballat kuuli meidän rakentavan muuria, vihastui hän
ja närkästyi kovin. Ja hän pilkkasi juutalaisia **2** ja puhui veljilleen
ja Samarian sotaväelle ja sanoi: "Mitä nuo viheliäiset juutalaiset
tekevät? Jätetäänkö heidät omiin valtoihinsa? Tulevatko he
uhraamaan? Saavatko he työnsä kohta valmiiksi? Voivatko he
tehdä eläviksi poltetut kivet tuhkaläjissä?" **3** Ja ammonilainen
Tobia seisoi hänen vieressään ja sanoi: "Rakentakoot vain!
Kettukin saa heidän kivimuurinsa hajoamaan, jos hyppää sen
päälle." **4** Kuule, Jumalamme, kuinka halveksitut me olemme.
Käännä heidän häpäisynsä heidän omaan päähänsä. Saata
heidät ryöstetyiksi vankeuden maassa. **5** Älä peitä heidän
rikkomustansa, älköönkä heidän syntiänsä pyyhittäkö pois sinun
kasvojesi edestä, koska he ovat vihoittaneet sinut kohtelemalla
noin rakentajia. **6** Mutta me rakensimme muuria; ja koko muuri
tuli valmiiksi puoleen korkeuteensa asti, ja siitä kansa sai
rohkeutta työhön. **7** Mutta kun Sanballat, Tobia, arabialaiset,
ammonilaiset ja asdodilaiset kuulivat, että Jerusalemin muurien
korjaus edistyi, niin että niiden aukot alkoivat täyttyä, vihastuivat
he kovin. **8** Ja he kaikki tekivät liiton keskenään käydäksensä
taisteluun Jerusalemia vastaan ja tehdäkseen siellä häiriötä.
9 Niin me rukoilimme Jumalaamme ja asetimme vartijat heitä
vastaan, suojelemaan itseämme heiltä päivin ja öin. **10** Mutta
Juuda sanoi: "Taakankantajain voima raukeaa, ja soraa on
ylen paljon; me emme jaksa rakentaa muuria". **11** Ja meidän
vastustajamme sanoivat: "Ennenkuin he tietävät tai huomaavat,
me tulemme heidän keskellensä ja tapamme heidät ja lopetamme
työn". **12** Mutta kun heidän läheisyydessään asuvat juutalaiset
tulivat ja sanoivat meille joka taholta kymmenenkin kertaa:
"Vetäytykää meidän luoksemme", **13** silloin minä asetin kansan

muurin taakse, alempiin ja suojattomiin paikkoihin, asetin heidät
sukukunnittain asemiinsa miekkoineen, keihäineen ja jousineen.
14 Ja katsastettuani kaiken minä nousin ja sanoin ylimyksille ja
esimiehille ja muulle kansalle: "Älkää peljätkö heitä; muistakaa
suurta ja peljättävää Herraa, ja taistelkaa veljienne, poikienne ja
tyttärienne, vaimojenne ja kotienne puolesta". **15** Sitten kuin
vihollisemme olivat kuulleet, että me olimme saaneet tietää asian
ja että Jumala oli tehnyt heidän hankkeensa tyhjäksi, palasimme
me kaikki takaisin muurille, itsekukin työhönsä. **16** Siitä päivästä
alkaen teki toinen puoli minun palvelijoitani työtä, ja toinen puoli
oli asestettuna keihäillä, kilvillä, jousilla ja rintahaarniskoilla; ja
päämiehet seisoivat kaikkien niiden juutalaisten takana, **17** jotka
rakensivat muurilla. Nekin, jotka kantoivat taakkoja ja kuljettivat
kuormia, tekivät toisella kädellänsä työtä ja toisessa pitivät
keihästä. **18** Ja rakentajilla oli kullakin miekka sidottuna vyöllensä
heidän rakentaessaan; ja torvensoittaja seisoi minun vieressäni.
19 Minä sanoin ylimyksille, esimiehille ja muulle kansalle:
"Työ on suuri ja laaja, ja me olemme muurilla hajallamme,
kaukana toisistamme. **20** Missä kuulette torven soivan, sinne
kokoontukaa meidän luoksemme. Meidän Jumalamme sotii
meidän puolestamme." **21** Näin me siis teimme työtä, ja toinen
puoli väkeä oli asestettuna keihäillä päivänkoitosta siihen asti,
kunnes tähdet tulivat näkyviin. **22** Siihen aikaan minä myös sanoin
kansalle: "Kukin jääköön palvelijoineen yöksi Jerusalemiin, että
he olisivat meidän apunamme yöllä vartioimassa ja päivällä
työssä". **23** Emmekä me, en minä, eivät minun veljeni ja
palvelijani eivätkä ne vartijat, jotka minua seurasivat, riisuneet
vaatteitamme. Kullakin keihäs ja vettä.

5 Mutta rahvas ja heidän vaimonsa nostivat suuren huudon
juutalaisia veljiänsä vastaan. **2** Muutamat sanoivat: "Meitä,
meidän poikiamme ja tyttäriämme on paljon. Meidän täytyy saada
viljaa, että meillä olisi mitä syödä pysyäksemme hengissä." **3**
Toiset sanoivat: "Peltomme, viinitarhamme ja talomme meidän
täytyy pantata saadaksemme viljaa nälkäämme". **4** Toiset
sanoivat: "Meidän on täytynyt kuninkaan veroihin lainata rahaa
peltojamme ja viinitarhojamme vastaan. **5** Ovathan meidän
ruumiimme veljiemme ruumiitten veroiset ja lapsemme heidän
lastensa veroiset; ja katso, kuitenkin meidän täytyy antaa
poikamme ja tyttäremme orjiksi, ja tyttäriämme on jo annettukin
orjuuteen, emmekä me voi sille mitään, koska peltomme
ja viinitarhamme ovat toisten käsissä." **6** Kun minä kuulin
heidän valituksensa ja nämä puheet, vihastuin minä kovin. **7**
Ja harkittuani mielessäni tätä asiaa minä nuhtelin ylimyksiä
ja esimiehiä ja sanoin heille: "Tehän kiskotte korkoa, kukin
veljeltänne". Sitten minä panin toimeen suuren kokouksen heitä
vastaan. **8** Ja minä sanoin heille: "Me olemme, sen mukaan kuin
olemme voineet, ostaneet vapaiksi juutalaisia veljiämme, jotka oli
myyty pakanoille. Tekö nyt myytte veljiänne, ja täytyykö heidän
myydä itsensä meille?" He olivat vaiti eivätkä voineet vastata
mitään. **9** Ja minä sanoin: "Ette te siinä tee hyvin. Teidänhän
tulisi vaeltaa meidän Jumalamme pelossa jo pakanain, meidän
vihollistemme, häväistyksen tähden. **10** Myöskin minä, minun
veljeni ja palvelijani olemme lainanneet heille rahaa ja viljaa;
luopukaamme tästä saatavasta. **11** Luovuttakaa heille jo tänä
päivänä heidän peltonsa, viinitarhansa, öljypuunsa ja talonsa, ja
luopukaa rahan korosta sekä viljasta, viinistä ja öljystä, jonka
olette heille lainanneet." **12** He vastasivat: "Me luovutamme ne

emmekä vaadi heiltä mitään; me teemme, niinkuin olet sanonut".
Ja minä kutsuin papit ja vannotin heidät tekemään näin. **13**
Minä myös pudistin helmukseni ja sanoin: "Jokaisen, joka ei tätä
sanaa täytä, pudistakoon Jumala näin pois hänen talostansa
ja vaivannäkönsä hedelmistä; näin hän tulkoon pudistetuksi
ja tyhjennetyksi". Ja koko seurakunta sanoi: "Amen", ja ylisti
Herraa. Ja kansa teki, niinkuin oli sanottu. **14** Myöskään en
minä eivätkä veljeni siitä päivästä asti, jona minut määrättiin
olemaan heidän käskynhaltijanaan Juudan maassa, siis kuningas
Artahsastan kahdennestakymmenennestä hallitusvuodesta aina
hänen kolmanteenkymmenenteen toiseen hallitusvuoteensa
saakka, eli kahtenatoista vuotena, syöneet käskynhaltijalle
tulevaa ruokaa. **15** Sillä aikaisemmat käskynhaltijat, jotka
olivat olleet ennen minua, olivat rasittaneet kansaa ja ottaneet
siltä leipää ja viiniä sekä vielä neljäkymmentä hopeasekeliä.
Myöskin heidän palvelijansa olivat sortaneet kansaa. Mutta
minä en tehnyt niin, sillä minä pelkäsin Jumalaa. **16** Myöskin
kävin minä itse käsiksi tämän muurin tekoon. Ja me emme
ostaneet mitään peltoa. Ja kaikki minun palvelijani olivat
kokoontuneet sinne työhön. **17** Myös sata viisikymmentä
miestä, juutalaisia ja esimiehiä, söi minun pöydässäni sekä ne,
jotka ympärillämme olevista pakanakansoista tulivat meidän
luoksemme. **18** Ja mitä päivittäin valmistettiin ruuaksi, nimittäin
härkä ja kuusi valiolammasta sekä lintuja, se valmistettiin minun
kustannuksellani; ja joka kymmenes päivä hankittiin kaikenlaisia
viinejä viljalti. Mutta siitä huolimatta minä en vaatinut itselleni
käskynhaltijalle tulevaa ruokaa, koska työ painoi raskaasti tätä
kansaa. **19** Muista, Jumalani, minun hyväkseni kaikki, mitä minä
olen tehnyt tämän kansan puolesta.

6 Kun Sanballat, Tobia, arabialainen Gesem ja meidän muut
vihollisemme kuulivat, että minä olin rakentanut muurin ja ettei
siinä enää ollut aukkoa-vaikken minä ollutkaan vielä siihen
aikaan asettanut ovia paikoilleen portteihin- **2** niin Sanballat ja
Gesem lähettivät minulle sanan: "Tule, kohdatkaamme toisemme
Kefirimissä, Oonon laaksossa". He näet ajattelivat tehdä minulle
pahaa. **3** Niin minä lähetin heidän luokseen sanansaattajat
ja käskin sanoa: "Minulla on suuri työ tekeillä, niin etten voi
tulla. Keskeytyisihän työ, jos minä jättäisin sen ja tulisin teidän
luoksenne." **4** Ja he lähettivät minulle saman sanan neljä
kertaa, mutta minä vastasin heille aina samalla tavalla. **5** Silloin
Sanballat lähetti viidennen kerran palvelijansa minun luokseni
samassa asiassa, ja tällä oli kädessään avoin kirje. **6** Siihen
oli kirjoitettu: "Kansojen kesken huhuillaan, ja myös Gasmu
sanoo, että sinä ja juutalaiset suunnittelette kapinaa. Sentähden
sinä rakennat muuria, ja itse sinä pyrit heidän kuninkaaksensa-
niin kerrotaan. **7** Myöskin olet hankkinut profeettoja julistamaan
itsestäsi Jerusalemissa näin: 'Juudassa on kuningas'. Tämän nyt
kuningas saa kuulla; tule siis ja neuvotelkaamme keskenämme."
8 Silloin minä lähetin hänelle sanan: "Ei ole tapahtunut mitään
semmoista, mistä puhut, vaan sinä olet keksinyt sen omasta
päästäsi". **9** He näet kaikki peloittelivat meitä arvellen: "Heidän
kätensä herpoavat työssä, ja se jää tekemättä". Mutta vahvista
sinä minun käteni. **10** Minä menin Semajan, Delajan pojan,
Mehetabelin pojanpojan, taloon, hänen ollessaan eristettynä. Hän
sanoi: "Menkäämme yhdessä Jumalan temppeliin, temppelisaliin,
ja sulkekaamme temppelisalin ovet. Sillä he tulevat tappamaan
sinua; yöllä he tulevat ja tappavat sinut." **11** Mutta minä vastasin:
"Pakenisiko minunlaiseni mies? Tahi kuinka voisi minunlaiseni

mies mennä temppeliin ja kuitenkin jäädä eloon? Minä en mene."
12 Minä näet ymmärsin, ettei Jumala ollut häntä lähettänyt, vaan
että hän oli lausunut minulle sen ennustuksen siitä syystä, että
Tobia ja Sanballat olivat palkanneet hänet: **13** hänet oli palkattu
siinä tarkoituksessa, että minä peljästyisin ja menettelisin sillä
tavalla ja niin tekisin syntiä; siitä he saisivat panettelun aiheen,
häväistäkseen minua. **14** Muista, Jumalani, Tobiaa ja Sanballatia
näiden heidän tekojensa mukaan, niin myös naisprofeetta
Nooadjaa ja muita profeettoja, jotka minua peloittelivat. **15**
Muuri valmistui elul-kuun kahdentenakymmenentenä viidentenä
päivänä, viidenkymmenen kahden päivän kuluttua. **16** Kun kaikki
meidän vihollisemme sen kuulivat, ja kaikki ympärillämme asuvat
kansat näkivät sen, havaitsivat he joutuneensa aivan alakynteen;
sillä he tunsivat, että tämä työ oli suoritettu meidän Jumalamme
avulla. **17** Niinä päivinä meni myös Juudan ylimyksiltä lukuisia
kirjeitä Tobialle, ja Tobialta tuli kirjeitä heille. **18** Sillä Juudassa
oli monta, jotka olivat valalla liittoutuneet hänen kanssansa;
sillä hän oli Sekanjan, Aarahin pojan, vävy, ja hänen poikansa
Joohanan oli ottanut vaimokseen Mesullamin, Berekjan pojan,
tyttären. **19** He myös puhuivat minulle hyvää hänestä ja veivät
minun puheeni hänelle. Kirjeitäkin Tobia lähetti peloitellakseen
minua.

7 Kun muuri oli rakennettu, asetin minä ovet paikoillensa; ja
niiden vartioimisen saivat ovenvartijat, veisaajat ja leeviläiset
tehtäväkseen. **2** Ja Jerusalemin päämiehiksi minä asetin veljeni
Hananin ja linnanpäällikön Hananjan, sillä hän oli luotettava mies
ja pelkäsi Jumalaa enemmän kuin moni muu. **3** Ja minä sanoin
heille: "Jerusalemin portteja älköön avattako, ennenkuin aurinko
on polttavimmillaan; ja vartijain vielä seisoessa paikoillaan on

ovet suljettava ja salvoilla teljettävä. Ja Jerusalemin asukkaita
pantakoon vartioimaan, kukin vartiopaikallensa, kukin oman
talonsa kohdalle. **4** Kaupunki oli joka suuntaan tilava ja suuri,
mutta väkeä siinä oli vähän, ja taloja oli vielä rakentamatta. **5**
Niin Jumala antoi minun sydämeeni, että minun oli koottava
ylimykset, esimiehet ja kansa sukuluetteloon merkittäviksi. Silloin
minä löysin niiden sukuluettelon, jotka ensin olivat tulleet sinne,
ja huomasin siihen kirjoitetun: **6** "Nämä ovat tämän maakunnan
asukkaat, jotka lähtivät pakkosiirtolaisten vankeudesta, johon
Nebukadnessar, Baabelin kuningas, oli heidät vienyt, ja palasivat
Jerusalemiin ja Juudaan, kukin kaupunkiinsa, **7** ne, jotka
tulivat Serubbaabelin, Jeesuan, Nehemian, Asarjan, Raamian,
Nahamanin, Mordokain, Bilsanin, Misperetin, Bigvain, Nehumin
ja Baanan kanssa. Israelin kansan miesten lukumäärä oli:
8 Paroksen jälkeläisiä kaksituhatta sata seitsemänkymmentä
kaksi; **9** Sefatjan jälkeläisiä kolmesataa seitsemänkymmentä
kaksi; **10** Aarahin jälkeläisiä kuusisataa viisikymmentä kaksi;
11 Pahat-Mooabin jälkeläisiä, nimittäin Jeesuan ja Jooabin
jälkeläisiä, kaksituhatta kahdeksansataa kahdeksantoista; **12**
Eelamin jälkeläisiä tuhat kaksisataa viisikymmentä neljä; **13**
Sattun jälkeläisiä kahdeksansataa neljäkymmentä viisi; **14**
Sakkain jälkeläisiä seitsemänsataa kuusikymmentä; **15** Binnuin
jälkeläisiä kuusisataa neljäkymmentä kahdeksan; **16** Beebain
jälkeläisiä kuusisataa kaksikymmentä kahdeksan; **17** Asgadin
jälkeläisiä kaksituhatta kolmesataa kaksikymmentä kaksi; **18**
Adonikamin jälkeläisiä kuusisataa kuusikymmentä seitsemän; **19**
Bigvain jälkeläisiä kaksituhatta kuusikymmentä seitsemän; **20**
Aadinin jälkeläisiä kuusisataa viisikymmentä viisi; **21** Aaterin,
nimittäin Hiskian, jälkeläisiä yhdeksänkymmentä kahdeksan; **22**

Haasumin jälkeläisiä kolmesataa kaksikymmentä kahdeksan;
23 Beesain jälkeläisiä kolmesataa kaksikymmentäneljä;
24 Haarifin jälkeläisiä sata kaksitoista; **25** gibeonilaisia
yhdeksänkymmentä viisi; **26** Beetlehemin ja Netofan miehiä
sata kahdeksankymmentä kahdeksan; **27** Anatotin miehiä
sata kaksikymmentä kahdeksan; **28** Beet-Asmavetin miehiä
neljäkymmentä kaksi; **29** Kirjat-Jearimin, Kefiran ja Beerotin
miehiä seitsemänsataa neljäkymmentä kolme; **30** Raaman ja
Geban miehiä kuusisataa kaksikymmentä yksi; **31** Mikmaan
miehiä sata kaksikymmentä kaksi; **32** Beetelin ja Ain miehiä sata
kaksikymmentä kolme; **33** toisen Nebon miehiä viisikymmentä
kaksi; **34** toisen Eelamin jälkeläisiä tuhat kaksisataa viisikymmentä
neljä; **35** Haarimin jälkeläisiä kolmesataa kaksikymmentä; **36**
jerikolaisia kolmesataa neljäkymmentä viisi; **37** loodilaisia,
haadidilaisia ja oonolaisia seitsemänsataa kaksikymmentä yksi;
38 senaalaisia kolmetuhatta yhdeksänsataa kolmekymmentä.
39 Pappeja oli: Jedajan jälkeläisiä, nimittäin Jesuan sukua,
yhdeksänsataa seitsemänkymmentä kolme; **40** Immerin jälkeläisiä
tuhat viisikymmentä kaksi; **41** Pashurin jälkeläisiä tuhat
kaksisataa neljäkymmentä seitsemän; **42** Haarimin jälkeläisiä
tuhat seitsemäntoista. **43** Leeviläisiä oli: Jeesuan ja Kadmielin
jälkeläisiä, nimittäin Hoodevan jälkeläisiä, seitsemänkymmentä
neljä. **44** Veisaajia oli: Aasafin jälkeläisiä sata neljäkymmentä
kahdeksan. **45** Ovenvartijoita oli: Sallumin jälkeläisiä, Aaterin
jälkeläisiä, Talmonin jälkeläisiä, Akkubin jälkeläisiä, Hatitan
jälkeläisiä, Soobain jälkeläisiä sata kolmekymmentä kahdeksan.
46 Temppelipalvelijoita oli: Siihan jälkeläiset, Hasufan jälkeläiset,
Tabbaotin jälkeläiset, **47** Keeroksen jälkeläiset, Siian jälkeläiset,
Paadonin jälkeläiset, **48** Lebanan jälkeläiset, Hagaban jälkeläiset,

Salmain jälkeläiset, **49** Haananin jälkeläiset, Giddelin jälkeläiset,
Gaharin jälkeläiset, **50** Reajan jälkeläiset, Resinin jälkeläiset,
Nekodan jälkeläiset, **51** Gassamin jälkeläiset, Ussan jälkeläiset,
Paaseahin jälkeläiset, **52** Beesain jälkeläiset, Meunimin
jälkeläiset, Nefusesimin jälkeläiset, **53** Bakbukin jälkeläiset,
Hakufan jälkeläiset, Harhurin jälkeläiset, **54** Baslutin jälkeläiset,
Mehidan jälkeläiset, Harsan jälkeläiset, **55** Barkoksen jälkeläiset,
Siiseran jälkeläiset, Taamahin jälkeläiset, **56** Nesiahin jälkeläiset,
Hatifan jälkeläiset. **57** Salomon palvelijain jälkeläisiä oli: Sootain
jälkeläiset, Sooferetin jälkeläiset, Peridan jälkeläiset, **58** Jaalan
jälkeläiset, Darkonin jälkeläiset, Giddelin jälkeläiset, **59** Sefatjan
jälkeläiset, Hattilin jälkeläiset, Kooferet-Sebaimin jälkeläiset,
Aamonin jälkeläiset. **60** Temppelipalvelijoita ja Salomon palvelijain
jälkeläisiä oli kaikkiaan kolmesataa yhdeksänkymmentä kaksi. **61**
Nämä ovat ne, jotka lähtivät Teel-Melahista, Teel-Harsasta, Kerub-
Addonista ja Immeristä, voimatta ilmoittaa perhekuntaansa ja
syntyperäänsä, olivatko israelilaisia: **62** Delajan jälkeläiset, Tobian
jälkeläiset, Nekodan jälkeläiset, kuusisataa neljäkymmentä kaksi.
63 Ja pappeja: Habaijan jälkeläiset, Koosin jälkeläiset, Barsillain
jälkeläiset, sen, joka oli ottanut itsellensä vaimon gileadilaisen
Barsillain tyttäristä ja jota kutsuttiin heidän nimellään. **64** Nämä
etsivät sukuluetteloitaan, niitä löytämättä, ja niin heidät julistettiin
pappeuteen kelpaamattomiksi. **65** Maaherra kielsi heitä syömästä
korkeasti-pyhää, ennenkuin nousisi pappi, joka voi käyttää
uurimia ja tummimia. **66** Koko seurakunta yhteenlaskettuna
oli neljäkymmentäkaksi tuhatta kolmesataa kuusikymmentä,
67 paitsi heidän palvelijoitansa ja palvelijattariansa, joita oli
seitsemäntuhatta kolmesataa kolmekymmentä seitsemän.
Lisäksi oli heillä kaksisataa neljäkymmentä viisi mies-ja

naisveisaajaa. **69** Kameleja heillä oli neljäsataa kolmekymmentä
viisi, aaseja kuusituhatta seitsemänsataa kaksikymmentä. **70**
Osa perhekunta-päämiehistä antoi lahjoja rakennustyötä varten.
Maaherra antoi rahastoon tuhat dareikkia kultaa, viisikymmentä
maljaa ja viisisataa kolmekymmentä papin-ihokasta. **71** Ja
muutamat perhekunta-päämiehistä antoivat rakennusrahastoon
kaksikymmentä tuhatta dareikkia kultaa ja kaksituhatta kaksisataa
miinaa hopeata. **72** Ja muu kansa antoi yhteensä kaksikymmentä
tuhatta dareikkia kultaa ja kaksituhatta miinaa hopeata sekä
kuusikymmentä seitsemän papin-ihokasta. **73** Ja papit, leeviläiset,
ovenvartijat, veisaajat ja osa kansasta sekä temppelipalvelijat,
koko Israel, asettuivat kaupunkeihinsa. Ja niin tuli seitsemäs
kuukausi, ja israelilaiset olivat jo kaupungeissansa.

8 Silloin kokoontui kaikki kansa yhtenä miehenä Vesiportin
edustalla olevalle aukealle; ja he pyysivät Esraa, kirjanoppinutta,
tuomaan Mooseksen lain kirjan, jonka lain Herra oli antanut
Israelille. **2** Niin pappi Esra toi lain seurakunnan eteen, sekä
miesten että naisten, kaikkien, jotka voivat ymmärtää, mitä
kuulivat. Tämä tapahtui seitsemännen kuun ensimmäisenä
päivänä. **3** Ja hän luki sitä Vesiportin edustalla olevalla aukealla
päivän koitosta puolipäivään saakka miehille ja naisille, niille,
jotka voivat sitä ymmärtää, kaiken kansan kuunnellessa lain
kirjan lukemista. **4** Ja Esra, kirjanoppinut, seisoi korkealla
puulavalla, joka oli tätä varten tehty. Ja hänen vieressään
seisoivat: hänen oikealla puolellaan Mattitja, Sema, Anaja,
Uuria, Hilkia ja Maaseja; ja hänen vasemmalla puolellaan
Pedaja, Miisael, Malkia, Haasum, Hasbaddana, Sakarja ja
Mesullam. **5** Ja Esra avasi kirjan kaiken kansan nähden, sillä
hän seisoi ylempänä kaikkea kansaa; ja kun hän avasi sen,

nousi kaikki kansa seisomaan. **6** Ja Esra kiitti Herraa, suurta
Jumalaa, ja kaikki kansa vastasi, kohottaen kätensä ylös: "Amen,
amen"; ja he kumarsivat ja rukoilivat Herraa, heittäytyneinä
kasvoilleen maahan. **7** Sitten Jeesua, Baani, Seerebja, Jaamin,
Akkub, Sabbetai, Hoodia, Maaseja, Kelita, Asarja, Joosabad,
Haanan, Pelaja ja muut leeviläiset opettivat kansalle lakia,
kansan seisoessa alallansa. **8** Ja he lukivat Jumalan lain
kirjaa kappale kappaleelta ja selittivät sen sisällyksen, niin että
luettu ymmärrettiin. **9** Ja Nehemia, maaherra, ja pappi Esra,
kirjanoppinut, ja leeviläiset, jotka opettivat kansaa, sanoivat
kaikelle kansalle: "Tämä päivä on pyhitetty Herralle, teidän
Jumalallenne, älkää murehtiko älkääkä itkekö". Sillä kaikki kansa
itki, kun he kuulivat lain sanat. **10** Ja hän sanoi vielä heille:
"Menkää ja syökää rasvaisia ruokia ja juokaa makeita juomia ja
lähettäkää maistiaisia niille, joilla ei ole mitään valmistettuna,
sillä tämä päivä on pyhitetty meidän Herrallemme. Ja älkää
olko murheelliset, sillä ilo Herrassa on teidän väkevyytenne."
11 Myöskin leeviläiset rauhoittivat kaikkea kansaa ja sanoivat:
"Olkaa hiljaa, sillä tämä päivä on pyhä; älkää olko murheelliset".
12 Ja kaikki kansa meni, söi ja joi, lähetti maistiaisia ja vietti suurta
ilojuhlaa; sillä he olivat ymmärtäneet, mitä heille oli julistettu. **13**
Seuraavana päivänä kokoontuivat kaiken kansan perhekunta-
päämiehet, papit ja leeviläiset Esran, kirjanoppineen, tykö
painamaan lain sanoja mieleensä. **14** Niin he huomasivat lakiin
kirjoitetun, että Herra oli Mooseksen kautta käskenyt israelilaisia
asumaan lehtimajoissa juhlan aikana seitsemännessä kuussa,
15 ja että kaikissa heidän kaupungeissaan ja Jerusalemissa
oli julistettava ja kuulutettava näin: "Menkää vuorille ja tuokaa
öljypuun lehviä tai metsäöljypuun lehviä sekä myrtin, palmupuun

ja muiden tuuheiden puiden lehviä, ja tehkää lehtimajoja, niinkuin
on säädetty". **16** Ja kansa meni ja toi niitä ja teki itselleen
lehtimajoja kukin katollensa ja pihoihinsa ja Jumalan temppelin
esipihoihin sekä Vesiportin aukealle ja Efraimin portin aukealle.
17 Ja koko seurakunta, kaikki vankeudesta palanneet, tekivät
lehtimajoja ja asuivat lehtimajoissa. Sillä aina Joosuan, Nuunin
pojan, ajoista siihen päivään saakka eivät israelilaiset olleet niin
tehneet. Ja vallitsi hyvin suuri ilo. **18** Ja Jumalan lain kirjaa luettiin
joka päivä, ensimmäisestä päivästä viimeiseen saakka. Ja he
viettivät juhlaa seitsemän päivää, ja kahdeksantena päivänä
pidettiin juhlakokous säädetyllä tavalla.

9 Mutta saman kuun kahdentenakymmenentenä neljäntenä
päivänä israelilaiset kokoontuivat paastoten, säkit yllä ja multaa
pään päällä. **2** Ja Israelin heimo eristäytyi kaikista muukalaisista,
astui esiin ja tunnusti syntinsä ja isiensä rikkomukset. **3** Sitten
he nousivat seisomaan, kukin paikallansa, ja heille luettiin
Herran, heidän Jumalansa, lain kirjaa neljännes päivää; ja
toisen neljänneksen aikana he tunnustivat syntinsä ja kumartaen
rukoilivat Herraa, Jumalaansa. **4** Ja Jeesua, Baani, Kadmiel,
Sebanja, Bunni, Seerebja, Baani ja Kenani nousivat leeviläisten
korokkeelle ja huusivat suurella äänellä Herraa, Jumalaansa; **5** ja
leeviläiset Jeesua, Kadmiel, Baani, Hasabneja, Seerebja, Hoodia,
Sebanja ja Petahja sanoivat: "Nouskaa ja kiittäkää Herraa,
Jumalaanne, iankaikkisesta iankaikkiseen. Ja kiitettäköön sinun
kunniallista nimeäsi, joka on korotettu yli kaiken kiitoksen ja
ylistyksen. **6** Sinä yksin olet Herra. Sinä olet tehnyt taivaat ja
taivasten taivaat kaikkine joukkoinensa, maan ja kaikki, mitä siinä
on, meret ja kaikki, mitä niissä on. Sinä annat elämän niille kaikille,
ja taivaan joukot kumartavat sinua. **7** Sinä olet Herra Jumala,

joka valitsit Abramin ja veit hänet pois Kaldean Uurista ja annoit
hänelle nimen Aabraham. **8** Ja sinä havaitsit hänen sydämensä
uskolliseksi sinua kohtaan, ja niin sinä teit hänen kanssaan liiton
antaaksesi hänen jälkeläisillensä kanaanilaisten, heettiläisten,
amorilaisten, perissiläisten, jebusilaisten ja girgasilaisten maan.
Ja lupauksesi sinä olet täyttänyt, sillä sinä olet vanhurskas. **9** Ja
sinä näit meidän isiemme kurjuuden Egyptissä ja kuulit heidän
huutonsa Kaislameren rannalla. **10** Sinä teit tunnustekoja ja
ihmeitä rangaisten faraota ja kaikkia hänen palvelijoitansa ja
kaikkea hänen maansa kansaa; sillä sinä tiesit näiden kohdelleen
heitä ylimielisesti, ja sinä teit itsellesi nimen, niinkuin se tänäkin
päivänä on. **11** Meren sinä halkaisit heidän edessänsä kahtia,
niin että he kulkivat meren poikki kuivaa myöten; mutta heidän
takaa-ajajansa sinä syöksit syvyyteen, niinkuin kiven valtaviin
vesiin. **12** Sinä johdatit heitä päivällä pilvenpatsaasta ja yöllä
tulenpatsaasta, valaisten heille tien, jota heidän oli kuljettava.
13 Ja sinä astuit alas Siinain vuorelle ja puhuit heille taivaasta
ja annoit heille oikeat tuomiot ja totiset lait, hyvät säädökset
ja käskyt. **14** Sinä ilmoitit heille pyhän sapattisi ja annoit heille
käskyt, säädökset ja lain palvelijasi Mooseksen kautta. **15**
Sinä annoit heille leipää taivaasta heidän nälkäänsä, ja sinä
hankit heille vettä kalliosta heidän janoonsa. Ja sinä käskit
heidän mennä ottamaan omaksensa maan, jonka sinä olit
kättä kohottaen luvannut heille antaa. **16** Mutta he, meidän
isämme, olivat ylimielisiä; he olivat niskureita eivätkä totelleet
sinun käskyjäsi. **17** He eivät tahtoneet totella eivätkä muistaneet
ihmeellisiä tekoja, jotka sinä olit heille tehnyt, vaan olivat
niskureita ja valitsivat uppiniskaisuudessaan johtajan palatakseen
takaisin orjuuteensa. Mutta sinä olet anteeksiantava Jumala,

armahtavainen ja laupias, pitkämielinen ja suuri armossa: sinä
et heitä hyljännyt. **18** Vaikka he tekivät itsellensä valetun
vasikankuvan ja sanoivat: 'Tämä on sinun jumalasi, joka on
johdattanut sinut Egyptistä', ja vaikka he paljon pilkkasivat
Jumalaa, **19** niin sinä suuressa laupeudessasi et kuitenkaan
hyljännyt heitä erämaassa. Pilvenpatsas ei väistynyt heidän
luotansa päivällä, johtamasta heitä tiellä, eikä tulenpatsas yöllä,
valaisemasta heille tietä, jota heidän oli kuljettava. **20** Hyvän
Henkesi sinä annoit heitä opettamaan, mannaasi et kieltänyt
heidän suustansa, ja vettä sinä annoit heille heidän janoonsa. **21**
Neljäkymmentä vuotta sinä elätit heitä erämaassa, niin ettei heiltä
mitään puuttunut, eivät heidän vaatteensa kuluneet, eivätkä
heidän jalkansa ajettuneet. **22** Sinä annoit heidän haltuunsa
valtakuntia ja kansoja ja jaoit ne alue alueelta; ja he valloittivat
Siihonin maan-Hesbonin kuninkaan maan-ja Oogin, Baasanin
kuninkaan, maan. **23** Ja heidän lastensa luvun sinä teit paljoksi
kuin taivaan tähdet, ja sinä veit heidät siihen maahan, josta
olit antanut heidän isillensä lupauksen, että he saavat mennä
ottamaan sen omaksensa. **24** Ja lapset tulivat ja ottivat sen
maan omaksensa, ja sinä nöyryytit heidän edessään maan
asukkaat, kanaanilaiset, ja annoit nämä heidän käsiinsä, sekä
heidän kuninkaansa että sen maan kansat, niin että he tekivät
näille, mitä tahtoivat. **25** Ja he valloittivat varustetut kaupungit
ja lihavan maan ja ottivat omikseen talot, jotka olivat täynnä
kaikkea hyvää, kallioon hakatut vesisäiliöt, viinitarhat, öljypuut
ja hedelmäpuita suuret määrät. He söivät ja tulivat ravituiksi
ja lihaviksi ja pitivät hyviä päiviä sinun antimiesi runsaudessa.
26 Mutta he niskoittelivat ja kapinoivat sinua vastaan, heittivät
sinun lakisi selkänsä taa ja tappoivat sinun profeettasi, jotka

heitä varoittivat palauttaakseen heidät sinun luoksesi; ja he
pilkkasivat paljon Jumalaa. **27** Sentähden sinä annoit heidät
heidän ahdistajainsa käsiin, ja nämä ahdistivat heitä. Mutta
kun he ahdinkonsa aikana huusivat sinua, niin sinä taivaasta
kuulit ja suuressa laupeudessasi annoit heille vapauttajia, jotka
vapauttivat heidät heidän ahdistajainsa käsistä. **28** Mutta rauhaan
päästyään he jälleen tekivät sitä, mikä on pahaa sinun edessäsi.
Silloin sinä jätit heidät heidän vihollistensa käsiin, niin että nämä
vallitsivat heitä. Mutta kun he jälleen huusivat sinua, kuulit sinä
taivaasta ja pelastit heidät laupeudessasi monta kertaa. **29**
Ja sinä varoitit heitä palauttaaksesi heidät seuraamaan sinun
lakiasi, mutta he olivat ylimielisiä eivätkä totelleet sinun käskyjäsi,
vaan he rikkoivat sinun oikeutesi-se ihminen, joka ne pitää, on
niistä elävä-mutta he käänsivät uppiniskaisina selkänsä ja olivat
niskureita eivätkä totelleet. **30** Sinä kärsit heitä monta vuotta
ja varoitit heitä Hengelläsi profeettaisi kautta, mutta he eivät
ottaneet sitä korviinsa. Niin sinä annoit heidät pakanallisten
kansojen käsiin. **31** Mutta sinä suuressa laupeudessasi et tehnyt
loppua heistä etkä hyljännyt heitä; sillä sinä olet armahtavainen
ja laupias Jumala. **32** Ja nyt, Jumalamme, sinä suuri, väkevä ja
peljättävä Jumala, joka pidät liiton ja säilytät laupeuden: älä katso
vähäksi kaikkea sitä vaivaa, joka on kohdannut meitä, meidän
kuninkaitamme, päämiehiämme, pappejamme, profeettojamme,
isiämme ja koko sinun kansaasi, Assurin kuningasten ajoista
aina tähän päivään saakka. **33** Sinä olet vanhurskas kaikessa,
mikä on meitä kohdannut; sillä sinä olet ollut uskollinen teoissasi,
mutta me olemme olleet jumalattomat. **34** Meidän kuninkaamme,
päämiehemme, pappimme ja isämme eivät ole seuranneet
sinun lakiasi eivätkä tarkanneet sinun käskyjäsi ja säädöksiäsi,

jotka sinä olit heille antanut. **35** Ja vaikka he elivät omassa
valtakunnassansa ja siinä antimien runsaudessa, jonka sinä
olit heille antanut, ja avarassa ja lihavassa maassa, jonka sinä
olit heille antanut, eivät he kuitenkaan palvelleet sinua eivätkä
kääntyneet pois pahoista teoistansa. **36** Katso, me olemme nyt
orjia; siinä maassa, jonka sinä meidän isillemme annoit, että he
söisivät sen hedelmiä ja antimia, siinä meidän täytyy orjina olla.
37 Sen runsas sato tulee niille kuninkaille, jotka sinä meidän
syntiemme tähden olet pannut meitä hallitsemaan; he vallitsevat
meitä ja meidän karjaamme, niinkuin tahtovat, ja me olemme
suuressa ahdistuksessa." **38** "Kaiken tämän johdosta me teemme
sitoumuksen ja kirjoitamme siihen nimemme; sinetöidyssä
asiakirjassa ovat meidän päämiestemme, leeviläistemme ja
pappiemme nimet.

10 Sinetöidyissä asiakirjoissa ovat nämä nimet: Nehemia,
Hakaljan poika, maaherra, ja Sidkia, **2** Seraja, Asarja, Jeremia,
3 Pashur, Amarja, Malkia, **4** Hattus, Sebanja, Malluk, **5**
Haarim, Meremot, Obadja, **6** Daniel, Ginneton, Baaruk, **7**
Mesullam, Abia, Miijamin, **8** Maasja, Bilgai ja Semaja-nämä
ovat pappeja. **9** Leeviläisiä ovat: Jeesua, Asanjan poika,
Binnui, Heenadadin jälkeläinen, Kadmiel **10** ja heidän veljensä
Sebanja, Hoodia, Kelita, Pelaja, Haanan, **11** Miika, Rehob,
Hasabja, **12** Sakkur, Seerebja, Sebanja, **13** Hoodia, Baani
ja Beninu. **14** Kansan päämiehiä ovat: Paros, Pahat-Mooab,
Eelam, Sattu, Baani, **15** Bunni, Asgad, Beebai, **16** Adonia,
Bigvai, Aadin, **17** Aater, Hiskia, Assur, **18** Hoodia, Haasum,
Beesai, **19** Haarif, Anatot, Nuubai, **20** Magpias, Mesullam,
Heesir, **21** Mesesabel, Saadok, Jaddua, **22** Pelatja, Haanan,
Anaja, **23** Hoosea, Hananja, Hassub, **24** Loohes, Pilha, Soobek,

25 Rehum, Hasabna, Maaseja, **26** Ahia, Haanan, Aanan, **27**
Malluk, Haarim ja Baana. **28** Ja muu kansa, papit, leeviläiset,
ovenvartijat, veisaajat, temppelipalvelijat ja kaikki, jotka ovat
eristäytyneet pakanallisista kansoista Jumalan lain puolelle,
sekä heidän vaimonsa, poikansa ja tyttärensä, kaikki, jotka
pystyvät sen ymmärtämään, **29** liittyvät ylhäisiin veljiinsä, tulevat
valalle ja vannovat vaeltavansa Jumalan lain mukaan, joka on
annettu Jumalan palvelijan Mooseksen kautta, ja noudattavansa
ja seuraavansa kaikkia Herran, meidän Herramme, käskyjä,
oikeuksia ja säädöksiä. **30** Me emme anna tyttäriämme maan
kansoille emmekä ota heidän tyttäriänsä pojillemme vaimoiksi. **31**
Me emme osta sapattina tai pyhäpäivänä maan kansoilta, jos ne
tuovat kauppatavaraa tai viljaa mitä tahansa kaupaksi sapattina.
Me jätämme joka seitsemäntenä vuotena maan lepäämään ja
kaikki saatavat velkomatta. **32** Me sitoudumme suorittamaan
vuodessa kolmannes-sekelin palvelusta varten Jumalamme
temppelissä: **33** näkyleipiin, jokapäiväiseen ruokauhriin ja
jokapäiväiseen polttouhriin, uhreihin sapatteina ja uudenkuun
päivinä, juhlauhreihin ja pyhiin lahjoihin, syntiuhreihin sovituksen
toimittamiseksi Israelille ja kaikkeen, mikä meidän Jumalamme
temppelissä toimitettava on. **34** Me, papit, leeviläiset ja
kansa, olemme heittäneet arpaa uhrilahjahalkojen tuomisesta
perhekunnittain Jumalamme temppeliin määräaikoina joka vuosi,
poltettaviksi Herran, meidän Jumalamme, alttarilla, niinkuin
laissa on kirjoitettuna. **35** Me sitoudumme tuomaan maamme
uutiset ja kaikkinaisten hedelmäpuiden uutiset joka vuosi Herran
temppeliin **36** sekä esikoiset pojistamme ja karjastamme, niinkuin
laissa on kirjoitettuna, ja tuomaan raavaittemme ja lampaittemme
esikoiset Jumalamme temppeliin, papeille, jotka toimittavat

virkaansa meidän Jumalamme temppelissä. **37** Me tuomme
parhaat jyvärouheemme ja antimemme, parhaat kaikkinaisten
puiden hedelmät, parhaan viinin ja öljyn papeille, Jumalamme
temppelin kammioihin, ja maamme kymmenykset leeviläisille.
Leeviläiset itse kantavat kymmenykset kaikista kaupungeista,
missä meillä on maanviljelystä. **38** Ja papin, Aaronin pojan, tulee
olla leeviläisten kanssa, heidän kantaessaan kymmenyksiä, ja
leeviläisten tulee viedä kymmenykset kymmenyksistä meidän
Jumalamme temppeliin, varastohuoneen kammioihin. **39** Sillä
israelilaisten ja leeviläisten on vietävä anti jyvistä, viinistä ja
öljystä näihin kammioihin, joissa pyhäkön kalut ja virkaansa
toimittavat papit, ovenvartijat ja veisaajat ovat. Me emme
laiminlyö Jumalamme temppeliä."

11 Ja kansan päämiehet asettuivat Jerusalemiin, mutta muu
kansa heitti arpaa saadakseen joka kymmenennen asettumaan
Jerusalemiin, pyhään kaupunkiin, yhdeksän kymmenesosan
jäädessä asumaan muihin kaupunkeihin. **2** Ja kansa siunasi
kaikkia niitä miehiä, jotka vapaaehtoisesti asettuivat Jerusalemiin.
3 Nämä olivat ne maakunnan päämiehet, jotka asettuivat
Jerusalemiin ja Juudan kaupunkeihin; he asuivat kukin
perintöosallaan, kaupungeissaan, Israel, papit, leeviläiset ja
temppelipalvelijat sekä Salomon palvelijain jälkeläiset. **4**
Jerusalemissa asuivat seuraavat Juudan ja Benjamin miehet:
Juudan miehiä: Ataja, Ussian poika, joka oli Sakarjan poika,
joka Amarjan poika, joka Sefatjan poika, joka Mahalalelin
poika, Pereksen jälkeläisiä, **5** ja Maaseja, Baarukin poika, joka
oli Kolhoosen poika, joka Hasajan poika, joka Adajan poika,
joka Joojaribin poika, joka Sakarjan poika, joka siilonilaisen
poika; **6** Jerusalemissa asuvia Pereksen jälkeläisiä oli kaikkiaan

neljäsataa kuusikymmentä kahdeksan sotakuntoista miestä. **7**
Benjaminilaiset olivat nämä: Sallu, Mesullamin poika, joka oli
Jooedin poika, joka Pedajan poika, joka Koolajan poika, joka
Maasejan poika, joka Iitielin poika, joka Jesajan poika, **8** ja hänen
jälkeensä Gabbai ja Sallai, yhdeksänsataa kaksikymmentä
kahdeksan. **9** Jooel, Sikrin poika, oli heidän päällysmiehenään ja
Juuda, Senuan poika, toisena kaupunginpäällikkönä. **10** Pappeja:
Jedaja, Joojaribin poika, Jaakin, **11** Seraja, Hilkian poika, joka oli
Mesullamin poika, joka Saadokin poika, joka Merajotin poika,
joka Ahitubin poika, Jumalan temppelin esimies, **12** sekä heidän
veljensä, jotka toimittivat palvelusta temppelissä, kahdeksansataa
kaksikymmentä kaksi miestä; ja Adaja, Jerohamin poika, joka
oli Pelaljan poika, joka Amsin poika, joka Sakarjan poika, joka
Pashurin poika, joka Malkian poika, **13** sekä hänen veljensä,
jotka olivat perhekunta-päämiehiä, kaksisataa neljäkymmentä
kaksi miestä; ja Amassai, Asarelin poika, joka oli Ahsain poika,
joka Mesillemotin poika, joka Immerin poika, **14** sekä heidän
veljensä, jotka olivat sotaurhoja, sata kaksikymmentä kahdeksan
miestä. Heidän päällysmiehenään oli Sabdiel, Gedolimin poika.
15 Ja leeviläisiä: Semaja, Hassubin poika, joka oli Asrikamin
poika, joka Hasabjan poika, joka Bunnin poika; **16** ja Sabbetai ja
Joosabad, jotka valvoivat maallisia toimia Jumalan temppelissä
ja olivat leeviläisten päämiehiä, **17** ja Mattanja, Miikan poika,
joka oli Sabdin poika, joka Aasafin, ensimmäisen johtajan, poika,
joka rukoiltaessa alotti kiitosvirren, ja Bakbukja, hänen veljistään
toinen, ja Abda, Sammuan poika, joka oli Gaalalin poika,
joka Jedutunin poika. **18** Leeviläisiä oli pyhässä kaupungissa
kaikkiaan kaksisataa kahdeksankymmentä neljä. **19** Ovenvartijat
olivat Akkub, Talmon sekä heidän veljensä, jotka vartioivat

portteja, sata seitsemänkymmentä kaksi. **20** Muut israelilaiset,
papit ja leeviläiset asuivat kaikissa muissa Juudan kaupungeissa,
kukin perintöosallaan. **21** Temppelipalvelijat asuivat Oofelilla;
Siiha ja Gispa valvoivat temppelipalvelijoita. **22** Ja leeviläisten
päällysmiehenä Jerusalemissa Jumalan temppelin toimissa oli
Ussi, Baanin poika, joka oli Hasabjan poika, joka Mattanjan
poika, joka Miikan poika, Aasafin jälkeläisiä, veisaajia. **23** Oli
näet heitä koskeva kuninkaan käsky, joka vakuutti veisaajille
heidän jokapäiväiset tarpeensa. **24** Ja Petahja, Mesesabelin
poika, Serahin, Juudan pojan, jälkeläisiä, oli kuninkaan
edusmiehenä kaikissa kansaa koskevissa asioissa. **25** Heidän
peltomaillaan olevissa kylissä asui Juudan miehiä: Kirjat-Arbassa
ja sen tytärkaupungeissa, Diibonissa ja sen tytärkaupungeissa,
Jekabseelissa ja siihen kuuluvissa kylissä, **26** Jeesuassa,
Mooladassa, Beet-Peletissä, **27** Hasar-Suualissa, Beersebassa
ja sen tytärkaupungeissa, **28** Siklagissa, Mekonassa ja sen
tytärkaupungeissa, **29** Een-Rimmonissa, Sorassa, Jarmutissa, **30**
Saanoahissa, Adullamissa ja niihin kuuluvissa kylissä, Laakiissa
ja sen peltomailla, Asekassa ja sen tytärkaupungeissa; he
sijoittuivat siis asumaan Beersebasta aina Hinnomin laaksoon
saakka. **31** Benjaminilaiset asuivat, Gebasta alkaen, Mikmaassa,
Aijassa, Beetelissä ja sen tytärkaupungeissa, **32** Anatotissa,
Noobissa, Ananjassa, **33** Haasorissa, Raamassa, Gittaimissa,
34 Haadidissa, Seboimissa, Neballatissa, **35** Loodissa, Oonossa,
Seppäinlaaksossa. **36** Leeviläisistä asui eräitä Juudan osastoja
Benjaminissa.

12 Nämä olivat ne papit ja leeviläiset, jotka lähtivät
Serubbaabelin, Sealtielin pojan, ja Jeesuan kanssa: Seraja,
Jeremia, Esra, **2** Amarja, Malluk, Hattus, **3** Sekanja, Rehum,

Meremot, **4** Iddo, Ginnetoi, Abia, **5** Miijamin, Maadja, Bilga,
6 Semaja, Joojarib, Jedaja, **7** Sallu, Aamok, Hilkia ja Jedaja.
Nämä olivat pappien ja veljiensä päämiehet Jeesuan aikana. **8**
Ja leeviläiset olivat: Jeesua, Binnui, Kadmiel, Seerebja, Juuda
ja Mattanja, joka yhdessä veljiensä kanssa johti kiitosveisua;
9 ja heidän veljensä Bakbukja ja Unni seisoivat vastapäätä
heitä tehtäviään suorittamassa. **10** Jeesualle syntyi Joojakim,
Joojakimille syntyi Eljasib, Eljasibille syntyi Joojada, **11**
Joojadalle syntyi Joonatan ja Joonatanille syntyi Jaddua. **12**
Joojakimin aikana olivat seuraavat papit perhekunta-päämiehinä:
Serajalla Meraja, Jeremialla Hananja, **13** Esralla Mesullam,
Amarjalla Joohanan, **14** Mallukilla Joonatan, Sebanjalla Joosef,
15 Haarimilla Adna, Merajotilla Helkai, **16** Iddolla Sakarja,
Ginnetonilla Mesullam, **17** Abialla Sikri, Minjaminilla, Mooadjalla
Piltai, **18** Bilgalla Sammua, Semajalla Joonatan, **19** Joojaribilla
Mattenai, Jedajalla Ussi, **20** Sallailla Kallai, Aamokilla Eeber, **21**
Hilkialla Hasabja ja Jedajalla Netanel. **22** Leeviläisistä merkittiin
Eljasibin, Joojadan, Joohananin ja Jadduan aikana perhekunta-
päämiehet muistiin; ja samoin papit persialaisen Daarejaveksen
hallitusaikana. **23** Leevin jälkeläisistä ovat perhekunta-päämiehet
merkittyinä aikakirjaan Joohananin, Eljasibin pojan, aikaan asti.
24 Ja leeviläisten päämiehet olivat Hasabja, Seerebja ja Jeesua,
Kadmielin poika, sekä heidän veljensä, jotka seisoivat heitä
vastapäätä ylistämässä ja kiittämässä, niinkuin Jumalan mies
Daavid oli käskenyt, osasto osaston vieressä; **25** ja Mattanja,
Bakbukja, Obadja, Mesullam, Talmon ja Akkub, ovenvartijat, jotka
vartioivat porttien varastohuoneita. **26** Nämä olivat Joojakimin,
Jeesuan pojan, Joosadakin pojanpojan, aikalaisia ja käskynhaltija
Nehemian ja pappi Esran, kirjanoppineen, aikalaisia. **27** Kun

Jerusalemin muuri oli vihittävä, haettiin leeviläiset kaikista
heidän asuinpaikoistansa ja tuotiin Jerusalemiin viettämään
vihkimäjuhlaa iloiten, kiitosvirsiä ja lauluja laulaen, kymbaaleja,
harppuja ja kanteleita soittaen. **28** Niin kokoontuivat veisaajain
pojat Lakeudelta, Jerusalemin ympäristöstä, netofalaisten
kylistä, **29** Beet-Gilgalista ja Geban ja Asmavetin peltomailta,
sillä veisaajat olivat rakentaneet itselleen kyliä Jerusalemin
ympäristöön. **30** Papit ja leeviläiset puhdistautuivat ja puhdistivat
kansan sekä portit ja muurin. **31** Sitten minä vein Juudan
päämiehet rinteelle, muurin yläpuolelle, ja järjestin kaksi suurta
laulukuntaa ja juhlakulkuetta muurin yläpuolelle, oikealle kädelle,
Lantaportille päin. **32** Ja heidän jäljessään kulkivat Hoosaja ja
toinen puoli Juudan päämiehiä **33** sekä Asarja, Esra, Mesullam,
34 Juuda, Benjamin, Semaja ja Jeremia **35** sekä pappien
poikia torvineen, ja Sakarja, Joonatanin poika, joka oli Semajan
poika, joka Mattanjan poika, joka Miikajan poika, joka Sakkurin
poika, joka Aasafin poika, **36** sekä hänen veljensä Semaja,
Asarel, Milalai, Gilalai, Maai, Netanel, Juuda ja Hanani Daavidin,
Jumalan miehen, soittimia kantaen; ja Esra, kirjanoppinut, kulki
heidän edellään. **37** He menivät Lähdeportin ohi ja nousivat
suoraan Daavidin kaupungin portaita sinne, mistä noustaan
muurille, Daavidin palatsin yläpuolelle, aina Vesiportille asti
idässä. **38** Toinen laulukunta kulki vastakkaiseen suuntaan, ja
sen jäljessä minä ja toinen puoli kansaa, muurin yläpuolitse,
Uunitornin yläpuolitse, aina Leveälle muurille asti, **39** ja Efraimin-
portin yläpuolitse ja Vanhanportin, Kalaportin, Hananelin-tornin
ja Hammea-tornin ohitse aina Lammasportille saakka; ja he
asettuivat Vankilaportin luokse. **40** Sitten molemmat laulukunnat
asettuivat Jumalan temppeliin, ja samoin minä ja toinen puoli

esimiehiä minun kanssani, **41** sekä papit Eljakim, Maaseja,
Minjamin, Miikaja, Eljoenai, Sakarja ja Hananja torvineen, **42**
ja Maaseja, Semaja, Eleasar, Ussi, Joohanan, Malkia, Eelam
ja Eser. Veisaajat kaiuttivat virsiään, ja Jisrahja oli johtajana.
43 Ja he uhrasivat sinä päivänä suuria uhreja ja iloitsivat, sillä
Jumala oli suuresti ilahuttanut heitä; myöskin vaimot ja lapset
iloitsivat. Ja ilo kuului Jerusalemista kauas. **44** Sinä päivänä
asetettiin miehiä valvomaan varastokammioita, joissa antimet,
uutiset ja kymmenykset säilytettiin. Niihin oli koottava kaupunkien
peltomailta papeille ja leeviläisille lain mukaan tulevat osuudet.
Sillä Juuda iloitsi palvelusta toimittavista papeista ja leeviläisistä.
45 Ja nämä toimittivat tehtävänsä Jumalaansa palvellen ja
puhdistuksia suorittaen, samoin veisaajat ja ovenvartijat, niinkuin
Daavid ja hänen poikansa Salomo olivat käskeneet. **46** Sillä jo
muinoin, Daavidin ja Aasafin aikana, oli veisaajain päämiehiä, ja
veisattiin ylistys-ja kiitosvirsiä Jumalalle. **47** Ja koko Israel antoi
Serubbaabelin ja Nehemian aikana veisaajille ja ovenvartijoille
heidän osuutensa, heidän jokapäiväiset tarpeensa; he pyhittivät
lahjoja myöskin leeviläisille, ja leeviläiset pyhittivät lahjoja Aaronin
pojille.

13 Sinä päivänä luettiin Mooseksen kirjaa kansan kuullen, ja
siihen havaittiin kirjoitetun, ettei ammonilainen eikä mooabilainen
koskaan pääse Jumalan seurakuntaan, **2** sen tähden että
he eivät tulleet leipää ja vettä tuoden israelilaisia vastaan ja
koska hän palkkasi heitä vastaan Bileamin kiroamaan heidät,
vaikka meidän Jumalamme muuttikin kirouksen siunaukseksi.
3 Kuultuaan lain he erottivat kaiken sekakansan Israelista. **4**
Mutta sitä ennen oli pappi Eljasib, Tobian sukulainen, joka oli
asetettu meidän Jumalamme temppelin kammionhoitajaksi, **5**

sisustanut hänelle suuren kammion, johon ennen oli pantu
ruokauhri, suitsuke, kalut ja jyvä-, viini-ja öljykymmenykset,
jotka olivat määrätyt leeviläisille, veisaajille ja ovenvartijoille,
sekä papeille tuleva anti. **6** Tämän kaiken tapahtuessa en
minä ollut Jerusalemissa; sillä Artahsastan, Baabelin kuninkaan,
kolmantenakymmenentenä toisena hallitusvuotena minä olin
mennyt kuninkaan luo. Mutta jonkun ajan kuluttua minä pyysin
kuninkaalta lomaa **7** ja palasin Jerusalemiin. Ja kun minä tulin
huomaamaan, minkä pahan Eljasib oli tehnyt Tobian eduksi,
sisustaessaan hänelle kammion Jumalan temppelin esipihoissa,
8 pahastuin minä suuresti, ja minä heitin kaikki Tobian huonekalut
ulos kammiosta. **9** Ja minä käskin puhdistaa kammiot ja
panetin niihin takaisin Jumalan temppelin kalut, ruokauhrin ja
suitsukkeen. **10** Vielä minä sain tietää, ettei leeviläisille oltu
annettu heidän osuuksiaan, ja niin olivat leeviläiset ja veisaajat,
joiden olisi ollut tehtävä palvelusta, vetäytyneet kukin maatilalleen.
11 Minä nuhtelin esimiehiä siitä ja sanoin: "Minkätähden on
Jumalan temppeli laiminlyöty?" Ja minä kokosin leeviläiset ja
veisaajat ja asetin heidät paikoilleen. **12** Ja koko Juuda toi
kymmenykset jyvistä, viinistä ja öljystä varastohuoneisiin. **13**
Ja minä asetin Selemjan, papin, ja Saadokin, kirjanoppineen,
ja Pedajan, leeviläisen, valvomaan varastohuoneita ja annoin
heidän apulaisekseen Haananin, Sakkurin pojan, Mattanjan
pojanpojan; sillä heitä pidettiin luotettavina, ja heidän tehtävänään
oli toimittaa jako veljiensä kesken. **14** Muista tämän tähden
minua, Jumalani, äläkä pyyhi pois minun hurskaita tekojani,
jotka minä olen tehnyt Jumalani temppelin ja siinä toimitettavan
palveluksen hyväksi. **15** Siihen aikaan minä näin Juudassa niitä,
jotka sapattina polkivat viinikuurnaa ja jotka kuljettivat viljaa

ja kuormittivat aaseja sillä sekä viinillä, rypäleillä, viikunoilla
ja kaikenlaisella muulla kuormatavaralla. Ja he toivat niitä
Jerusalemiin sapatinpäivänä; ja minä varoitin heitä, kun he
myivät elintarpeita. **16** Sinne oli myös asettunut tyyrolaisia, jotka
toivat kalaa ja kaikenlaista kauppatavaraa ja myivät Juudan
kansalle sapattina ja Jerusalemissa. **17** Ja minä nuhtelin Juudan
ylimyksiä ja sanoin heille: "Kuinka te teette näin pahasti ja
rikotte sapatinpäivän? **18** Eikö Jumalamme juuri sen tähden, että
teidän isänne näin tekivät, antanut kaiken tämän onnettomuuden
kohdata meitä ja tätä kaupunkia? Ja te tuotatte nyt vielä
suuremman vihan Israelin ylitse, kun rikotte sapatinpäivän." **19**
Ja niin pian kuin oli tullut pimeä ennen sapattia Jerusalemin
porteissa, käskin minä sulkea ovet ja kielsin avaamasta niitä
ennen kuin sapatin jälkeen. Ja minä asetin palvelijoitani porteille,
ettei yhtään kuormaa pääsisi kaupunkiin sapatinpäivänä. **20**
Kauppiaat ja kaikenlaisen tavaran myyjät jäivät yöksi Jerusalemin
ulkopuolelle, kerran ja toisen. **21** Mutta minä varoitin heitä ja
sanoin heille: "Minkätähden te jäätte yöksi muurin edustalle? Jos
vielä kerran teette sen, niin minä käyn teihin käsiksi." Sen jälkeen
he eivät enää tulleet sapattina. **22** Ja minä käskin leeviläisten
puhdistautua ja tulla vartioimaan portteja, että sapatinpäivä
pyhitettäisiin. Muista minua, Jumalani, myös tämän tähden ja
armahda minua suuressa laupeudessasi. **23** Siihen aikaan
minä näin myös juutalaisia, jotka olivat naineet asdodilaisia,
ammonilaisia ja mooabilaisia vaimoja. **24** Ja heidän lapsistaan
puolet puhuivat asdodinkieltä tai jonkun muun kansan kieltä,
eivätkä osanneet puhua juudankieltä. **25** Silloin minä nuhtelin
heitä ja kirosin heidät, jopa löin muutamia heistä ja revin heitä
parrasta; ja minä vannotin heitä Jumalan kautta: "Älkää antako

tyttäriänne heidän pojillensa älkääkä ottako heidän tyttäriään
vaimoiksi pojillenne tai itsellenne. **26** Eikö Salomo, Israelin
kuningas, tehnyt juuri tuollaista syntiä? Ei yhdelläkään monien
kansojen joukossa ollut hänen vertaistaan kuningasta; hän
oli Jumalallensa rakas, ja Jumala asetti hänet koko Israelin
kuninkaaksi. Kuitenkin muukalaiset vaimot saattoivat hänetkin
tekemään syntiä. **27** Ja nytkö meidän täytyy kuulla teistä, että te
olette tehneet kaiken tämän suuren pahan ja olleet uskottomat
meidän Jumalaamme kohtaan, kun olette naineet muukalaisia
vaimoja?" **28** Ja yksi ylimmäisen papin Eljasibin pojan Joojadan
pojista oli hooronilaisen Sanballatin vävy; hänet minä karkoitin
luotani. **29** Muista heidät, Jumalani, sillä he ovat saastuttaneet
pappeuden sekä sekä pappeuden sekä pappeus-ja leeviläisliiton.
30 Niin minä puhdistin heidät kaikesta muukalaisuudesta. Ja
minä järjestin virkatehtävät papeille ja leeviläisille, kullekin hänen
toimensa mukaan, **31** niin myös halko-uhrilahjan määräaikoina
ja uutislahjat. Muista, Jumalani, tämä minun hyväkseni.

Esterin

1 Ahasveroksen aikana-sen Ahasveroksen, joka hallitsi Intiasta
Etiopiaan saakka, sataa kahtakymmentä seitsemää maakuntaa-
siihen aikaan, **2** kun kuningas Ahasveros istui kuninkaallisella
valtaistuimellansa, joka oli Suusanin linnassa, tapahtui tämä.
3 Kolmantena hallitusvuotenaan hän laittoi pidot kaikille
ruhtinaillensa ja palvelijoillensa. Persian ja Meedian voima,
ylimykset ja maaherrat olivat hänen luonansa, **4** ja hän
näytti heille kuninkaallisen kunniansa rikkautta ja suuruutensa
loistavaa komeutta monta päivää, sata kahdeksankymmentä
päivää. **5** Ja kun ne päivät olivat kuluneet, laittoi kuningas
kaikelle Suusanin linnan väelle, niin pienille kuin suurillekin,
kuninkaan palatsin puutarhan esipihaan seitsenpäiväiset pidot.
6 Pellava-, puuvilla-ja punasiniverhoja oli kiinnitetty valkoisilla
pellavanauhoilla ja purppuranpunaisilla nauhoilla hopeatankoihin
ja valkomarmoripylväisiin. Kultaisia ja hopeaisia lepovuoteita
oli pihalla, joka oli laskettu vihreällä ja valkoisella marmorilla,
helmiäisellä ja kirjavalla marmorilla. **7** Juotavaa tarjottiin kulta-
astioissa, ja astiat olivat erimuotoiset, ja kuninkaan viiniä oli
viljalti, kuninkaalliseen tapaan. **8** Ja juomisessa oli lakina, ettei
saanut olla mitään pakkoa, sillä niin oli kuningas käskenyt
kaikkia hovimestareitansa, että oli tehtävä kunkin oman halun
mukaan. **9** Myöskin kuningatar Vasti laittoi naisille pidot kuningas
Ahasveroksen kuninkaalliseen palatsiin. **10** Seitsemäntenä
päivänä, kun kuninkaan sydän oli viinistä iloinen, käski hän
Mehumanin, Bistan, Harbonan, Bigtan, Abagtan, Seetarin ja
Karkaan, niiden seitsemän hoviherran, jotka toimittivat palvelusta
kuningas Ahasveroksen luona, **11** tuoda kuningatar Vastin,
kuninkaallinen kruunu päässä, kuninkaan eteen, että hän

saisi näyttää kansoille ja ruhtinaille hänen kauneutensa, sillä
hän oli näöltään ihana. **12** Mutta kuningatar Vasti kieltäytyi
tulemasta, vaikka kuningas hoviherrojen kautta oli käskenyt.
Silloin kuningas suuttui kovin, ja hänessä syttyi viha. **13**
Ja kuningas puhui viisaille, ajantietäjille-sillä näin oli tapana
esittää kuninkaan sana kaikille lain ja oikeuden tuntijoille, **14**
ja hänen lähimpänsä olivat Karsena, Seetar, Admata, Tarsis,
Meres, Marsena ja Memukan, seitsemän Persian ja Meedian
ruhtinasta, jotka näkivät kuninkaan kasvot ja istuivat valtakunnan
ensimmäisinä-: **15** "Mitä on lain mukaan tehtävä kuningatar
Vastille, koska hän ei ole noudattanut käskyä, jonka kuningas
Ahasveros on antanut hoviherrojen kautta?" **16** Niin Memukan
sanoi kuninkaan ja ruhtinasten edessä: "Kuningatar Vasti
ei ole rikkonut ainoastaan kuningasta vastaan, vaan myös
kaikkia ruhtinaita vastaan ja kaikkia kansoja vastaan kuningas
Ahasveroksen kaikissa maakunnissa. **17** Kun kuningattaren teko
tulee kaikkien vaimojen tietoon, saattaa se heidät halveksimaan
aviomiehiänsä, he kun voivat sanoa: 'Kuningas Ahasveros käski
tuoda kuningatar Vastin eteensä, mutta tämä ei tullut'. **18** Jo tänä
päivänä voivat Persian ja Meedian ruhtinattaret, jotka kuulevat
kuningattaren teon, puhua siitä kaikille kuninkaan ruhtinaille,
ja siitä tulee halveksimista ja suuttumusta riittämään asti. **19**
Jos kuningas hyväksi näkee, julkaistakoon kuninkaallinen käsky
ja kirjoitettakoon muuttumatonna Persian ja Meedian lakeihin,
ettei Vasti enää saa tulla kuningas Ahasveroksen eteen ja että
kuningas antaa hänen kuninkaallisen arvonsa toiselle, häntä
paremmalle. **20** Kuninkaan antama säädös tulee tunnetuksi koko
hänen valtakunnassansa, vaikka se onkin suuri, ja kaikki vaimot,
niin suuret kuin pienetkin, antavat kunnian aviomiehillensä." **21**

Tämä puhe miellytti kuningasta ja ruhtinaita, ja kuningas teki
Memukanin sanan mukaan. **22** Hän lähetti kaikkiin kuninkaan
maakuntiin-kuhunkin maakuntaan sen omalla kirjoituksella ja
kullekin kansalle sen omalla kielellä-kirjeet, että joka mies olkoon
herra talossaan ja saakoon puhua oman kansansa kieltä.

2 Näiden tapausten jälkeen, kun kuningas Ahasveroksen viha
oli asettunut, muisti hän Vastia ja mitä tämä oli tehnyt ja
mitä hänestä oli päätetty. **2** Niin kuninkaan palvelijat, jotka
toimittivat hänelle palvelusta, sanoivat: "Etsittäköön kuninkaalle
nuoria neitsyitä, näöltään ihania. **3** Ja asettakoon kuningas
kaikkiin valtakuntansa maakuntiin käskyläiset keräämään kaikki
nuoret neitsyet, näöltään ihanat, Suusanin linnaan, vaimolaan,
Heegain, kuninkaan hoviherran ja vaimojen vartijan, huostaan, ja
annettakoon heille heidän kauneudenhoitonsa. **4** Ja neitsyt,
johon kuningas mieltyy, tulkoon kuningattareksi Vastin sijaan."
Ja tämä puhe miellytti kuningasta, ja hän teki niin. **5** Suusanin
linnassa oli juutalainen mies, nimeltä Mordokai, Jaairin poika,
joka oli Siimein poika, joka Kiisin poika, benjaminilainen.
6 Hänet oli viety Jerusalemista pakkosiirtolaisuuteen niiden
pakkosiirtolaisten joukossa, jotka vietiin samalla kuin Jekonja,
Juudan kuningas, jonka Nebukadnessar, Baabelin kuningas, vei
pakkosiirtolaisuuteen. **7** Hän oli setänsä tyttären Hadassan, se
on Esterin, kasvatusisä, sillä tämä oli isätön ja äiditön. Tyttö
oli vartaloltaan kaunis ja näöltään ihana, ja hänen isänsä ja
äitinsä kuoltua oli Mordokai ottanut hänet tyttäreksensä. **8** Ja
kun kuninkaan käsky ja laki tuli tunnetuksi ja kun kerättiin paljon
tyttöjä Suusanin linnaan Heegain huostaan, otettiin Esterkin
kuninkaan palatsiin Heegain, vaimojen vartijan, huostaan. **9** Tyttö
miellytti häntä ja sai armon hänen edessään, ja hän antoi hänelle

joutuin hänen kauneudenhoitonsa ja määrätyn ravinto-osansa
sekä seitsemän valiopalvelijatarta kuninkaan palatsista ja siirsi
hänet palvelijattarineen vaimolan parhaaseen paikkaan. **10** Ester
ei ilmaissut kansaansa eikä syntyperäänsä, sillä Mordokai oli
häntä kieltänyt sitä ilmaisemasta. **11** Mutta Mordokai käyskenteli
joka päivä vaimolan esipihan edustalla saadakseen tietää, voiko
Ester hyvin ja mitä hänelle tapahtui. **12** Kun jonkun tytön vuoro
tuli mennä kuningas Ahasveroksen tykö, sittenkuin hänelle oli
kaksitoista kuukautta tehty, niinkuin vaimoista oli määrätty-
sillä niin pitkä aika kului heidän kauneudenhoitoonsa: kuusi
kuukautta mirhaöljyllä, toiset kuusi kuukautta hajuaineilla sekä
muilla naisten kauneudenhoitokeinoilla-meni tyttö kuninkaan
tykö. **13** Kaikki, mitä hän pyysi, annettiin hänelle mukaan
vaimolasta kuninkaan palatsiin. **14** Illalla hän meni, ja aamulla
hän palasi toiseen vaimolaan kuninkaan hoviherran Saasgaan,
sivuvaimojen vartijan, huostaan; ei hän enää mennyt kuninkaan
tykö, paitsi jos kuningas oli häneen mieltynyt ja hänet nimeltään
kutsuttiin. **15** Kun Esterille, Mordokain sedän Abihailin tyttärelle,
jonka Mordokai oli ottanut tyttärekseen, tuli vuoro mennä
kuninkaan tykö, ei hän halunnut mukaansa muuta, kuin mitä
Heegai, kuninkaan hoviherra, vaimojen vartija, neuvoi. Ja Ester
sai armon kaikkien niiden edessä, jotka näkivät hänet. **16**
Ester vietiin kuningas Ahasveroksen tykö hänen kuninkaalliseen
palatsiinsa kymmenennessä kuussa, se on teebet-kuussa, hänen
seitsemäntenä hallitusvuotenansa. **17** Ja Ester tuli kuninkaalle
kaikkia muita naisia rakkaammaksi ja sai hänen edessään
armon ja suosion ennen kaikkia muita neitsyitä, niin että tämä
pani kuninkaallisen kruunun hänen päähänsä ja teki hänet
kuningattareksi Vastin sijaan. **18** Ja kuningas laittoi suuret pidot

kaikille ruhtinailleen ja palvelijoilleen, pidot Esterin kunniaksi,
ja myönsi maakunnille veronhuojennusta ja jakelutti lahjoja,
kuninkaalliseen tapaan. **19** Kun neitsyitä koottiin toinen kerta
ja Mordokai istuskeli kuninkaan portissa **20** -eikä Ester ollut
ilmaissut syntyperäänsä eikä kansaansa, sillä Mordokai oli häntä
siitä kieltänyt; Ester näet teki, mitä Mordokai käski, samoin
kuin ollessaan hänen kasvattinansa- **21** niin siihen aikaan,
Mordokain istuskellessa kuninkaan portissa, Bigtan ja Teres,
kaksi kuninkaan hoviherraa, ovenvartijoita, suuttuivat ja etsivät
tilaisuutta käydäkseen käsiksi kuningas Ahasverokseen. **22**
Mutta se tuli Mordokain tietoon, ja hän ilmaisi sen kuningatar
Esterille, ja Ester sanoi sen Mordokain nimessä kuninkaalle.
23 Ja asia tutkittiin, ja kun se havaittiin todeksi, ripustettiin ne
molemmat hirsipuuhun. Ja se kirjoitettiin aikakirjaan kuningasta
varten.

3 Näiden tapausten jälkeen kuningas Ahasveros korotti
agagilaisen Haamanin, Hammedatan pojan, ylensi hänet ja
antoi hänelle ylimmän sijan kaikkien ruhtinasten joukossa, jotka
olivat hänen luonansa. **2** Ja kaikki kuninkaan palvelijat, jotka
olivat kuninkaan portissa, polvistuivat ja heittäytyivät maahan
Haamanin edessä, sillä niin oli kuningas käskenyt häntä kohdella.
Mutta Mordokai ei polvistunut eikä heittäytynyt maahan. **3** Niin
kuninkaan palvelijat, jotka olivat kuninkaan portissa, sanoivat
Mordokaille: "Miksi sinä rikot kuninkaan käskyn?" **4** Ja kun he joka
päivä sanoivat hänelle näin, mutta hän ei heitä totellut, ilmoittivat
he tämän Haamanille, nähdäksensä, oliko Mordokain sanoma syy
pätevä; sillä hän oli ilmoittanut heille olevansa juutalainen. **5** Kun
Haaman näki, ettei Mordokai polvistunut eikä heittäytynyt maahan
hänen edessään, tuli Haaman kiukkua täyteen. **6** Kun hänelle

oli ilmoitettu, mitä kansaa Mordokai oli, vähäksyi hän käydä
käsiksi yksin Mordokaihin: Haaman etsi tilaisuutta hävittääkseen
kaikki juutalaiset, Mordokain kansan, Ahasveroksen koko
valtakunnasta. **7** Ensimmäisessä kuussa, se on niisan-kuussa,
kuningas Ahasveroksen kahdentenatoista vuotena, heitettiin
Haamanin edessä puur'ia, se on arpaa, jokaisesta päivästä ja
jokaisesta kuukaudesta, kahdenteentoista kuukauteen, se on
adar-kuuhun, asti. **8** Ja Haaman sanoi kuningas Ahasverokselle:
"On yksi kansa hajallaan ja erillään muiden kansojen seassa
sinun valtakuntasi kaikissa maakunnissa. Heidän lakinsa ovat
toisenlaiset kuin kaikkien muiden kansojen, he eivät noudata
kuninkaan lakeja, eikä kuninkaan sovi jättää heitä rauhaan. **9**
Jos kuningas hyväksi näkee, kirjoitettakoon määräys, että heidät
on tuhottava; ja minä punnitsen kymmenentuhatta talenttia
hopeata virkamiehille, vietäväksi kuninkaan aarrekammioihin."
10 Niin kuningas otti kädestään sinettisormuksensa ja antoi
sen agagilaiselle Haamanille, Hammedatan pojalle, juutalaisten
vastustajalle. **11** Ja kuningas sanoi Haamanille: "Hopea olkoon
annettu sinulle, ja samoin se kansa, tehdäksesi sille, mitä hyväksi
näet". **12** Niin kutsuttiin kuninkaan kirjurit ensimmäisessä kuussa,
sen kolmantenatoista päivänä, ja kirjoitettiin, aivan niinkuin
Haaman käski, määräys kuninkaan satraapeille ja jokaisen
maakunnan käskynhaltijoille ja jokaisen kansan ruhtinaille,
kuhunkin maakuntaan sen omalla kirjoituksella ja kullekin
kansalle sen omalla kielellä. Kuningas Ahasveroksen nimessä
se kirjoitettiin ja sinetöitiin kuninkaan sinettisormuksella. **13** Ja
juoksijain mukana lähetettiin kaikkiin kuninkaan maakuntiin kirjeet,
että oli hävitettävä, tapettava ja tuhottava kaikki juutalaiset, nuoret
ja vanhat, lapset ja vaimot, samana päivänä, kahdennentoista

kuun, se on adar-kuun, kolmantenatoista päivänä, ja että oli
ryöstettävä, mitä heiltä oli saatavana saalista. **14** Kirjeen jäljennös
oli julkaistava lakina jokaisessa maakunnassa, tiedoksi kaikille
kansoille, että olisivat valmiit tuona päivänä. **15** Juoksijat lähtivät
kuninkaan käskystä kiiruusti matkaan kohta, kun laki oli annettu
Suusanin linnassa. Kuningas ja Haaman istuivat juomaan, mutta
Suusanin kaupunki oli hämmästyksissään.

4 Kun Mordokai sai tietää kaiken, mitä oli tapahtunut, repäisi
Mordokai vaatteensa, pukeutui säkkiin ja tuhkaan ja meni keskelle
kaupunkia ja huuteli kovia ja katkeria valitushuutoja. **2** Ja hän
meni kuninkaan portin edustalle asti, sillä sisälle kuninkaan porttiin
ei saanut mennä säkkiin puettuna. **3** Jokaisessa maakunnassa,
joka paikassa, mihin kuninkaan käsky ja hänen lakinsa tuli,
syntyi juutalaisten keskuudessa suuri suru: paastottiin, itkettiin ja
valitettiin; monet levittivät allensa säkin ja tuhkaa. **4** Kun Esterin
palvelijattaret ja hänen hoviherransa tulivat ja kertoivat hänelle
tämän, joutui kuningatar suureen tuskaan, ja hän lähetti vaatteita,
että Mordokai puettaisiin niihin ja että hän riisuisi säkin yltään,
mutta hän ei ottanut niitä vastaan. **5** Niin Ester kutsui Hatakin,
joka oli kuninkaan hoviherroja ja jonka tämä oli asettanut häntä
palvelemaan, ja käski hänet Mordokain luo, saadakseen tietää,
mitä ja mistä syystä tämä kaikki oli. **6** Niin Hatak meni Mordokain
luo kaupungin torille, joka on kuninkaan portin edustalla, **7** ja
Mordokai ilmoitti hänelle kaikki, mitä hänelle oli tapahtunut, ja
myös tarkalleen, kuinka paljon hopeata Haaman oli luvannut
punnita kuninkaan aarrekammioihin juutalaisten tuhoamisesta. **8**
Myös jäljennöksen sen lain sanamuodosta, joka Suusanissa oli
annettu heidän hävittämisekseen, hän antoi hänelle, että hän
näyttäisi sen Esterille ja ilmoittaisi tälle asian sekä velvoittaisi

häntä menemään kuninkaan luo anomaan armoa ja rukoilemaan
häntä kansansa puolesta. **9** Niin Hatak meni ja kertoi Esterille
Mordokain sanat. **10** Mutta Ester puhui Hatakille ja käski hänen
sanoa Mordokaille: **11** "Kaikki kuninkaan palvelijat ja kuninkaan
maakuntien kansa tietävät, että kuka ikinä, mies tai nainen,
kutsumatta menee kuninkaan luo sisempään esipihaan, on laki
sama jokaiselle: hänet surmataan; ainoastaan se, jota kohti
kuningas ojentaa kultavaltikkansa, jää eloon. Mutta minua ei ole
kolmeenkymmeneen päivään kutsuttu tulemaan kuninkaan tykö."
12 Kun Mordokaille kerrottiin Esterin sanat, **13** käski Mordokai
vastata Esterille: "Älä luulekaan, että sinä, kun olet kuninkaan
linnassa, yksin kaikista juutalaisista pelastut. **14** Jos sinä tänä
aikana olet vaiti, tulee apu ja pelastus juutalaisille muualta, mutta
sinä ja sinun isäsi perhe tuhoudutte. Kuka tietää, etkö sinä juuri
tällaista aikaa varten ole päässyt kuninkaalliseen arvoon?" **15**
Niin Ester käski vastata Mordokaille: **16** "Mene ja kokoa kaikki
Suusanin juutalaiset, ja paastotkaa minun puolestani; olkaa
syömättä ja juomatta kolme vuorokautta, yöt ja päivät. Myös
minä palvelijattarineni samoin paastoan. Sitten minä menen
kuninkaan tykö, vaikka se on vastoin lakia; ja jos tuhoudun, niin
tuhoudun." **17** Niin Mordokai meni ja teki, aivan niinkuin Ester oli
häntä käskenyt.

5 Kolmantena päivänä Ester pukeutui kuninkaallisesti ja astui
kuninkaan linnan sisempään esipihaan, vastapäätä kuninkaan
linnaa; ja kuningas istui kuninkaallisella valtaistuimellaan
kuninkaallisessa linnassa vastapäätä linnan ovea. **2** Kun
kuningas näki kuningatar Esterin seisovan esipihassa, sai tämä
armon hänen silmiensä edessä, ja kuningas ojensi Esteriä kohti
kultavaltikan, joka hänellä oli kädessä. Ja Ester astui esiin ja

kosketti valtikan päätä. **3** Kuningas sanoi hänelle: "Mikä sinun
on, kuningatar Ester, ja mitä pyydät? Se sinulle annetaan, olkoon
vaikka puoli valtakuntaa." **4** Niin Ester vastasi: "Jos kuningas
hyväksi näkee, tulkoon kuningas ja myös Haaman tänä päivänä
pitoihin, jotka minä olen hänelle laittanut". **5** Kuningas sanoi:
"Noutakaa kiiruusti Haaman tehdäksemme Esterin toivomuksen
mukaan". Ja kun kuningas ja Haaman olivat tulleet pitoihin, jotka
Ester oli laittanut, **6** kysyi kuningas juominkien aikana Esteriltä:
"Mitä pyydät? Se sinulle annetaan. Ja mitä haluat? Se täytetään,
olkoon vaikka puoli valtakuntaa." **7** Niin Ester vastasi sanoen:
"Tätä minä pyydän ja haluan: **8** jos olen saanut armon kuninkaan
silmien edessä ja jos kuningas näkee hyväksi antaa minulle, mitä
pyydän, ja täyttää, mitä haluan, niin tulkoot kuningas ja Haaman
vielä pitoihin, jotka minä heille laitan; huomenna minä teen
kuninkaan toivomuksen mukaan". **9** Haaman lähti sieltä sinä
päivänä iloisena ja hyvillä mielin; ja kun Haaman näki Mordokain
kuninkaan portissa eikä tämä noussut ylös eikä näyttänyt
pelkäävän häntä, täytti viha Mordokaita kohtaan Haamanin. **10**
Mutta Haaman hillitsi itsensä ja meni kotiinsa. Sitten hän lähetti
noutamaan ystävänsä ja vaimonsa Sereksen. **11** Ja Haaman
kehuskeli heille rikkautensa loistoa ja poikiensa paljoutta, ja
kuinka kuningas kaikessa oli korottanut hänet ja ylentänyt
hänet ylemmäksi ruhtinaita ja kuninkaan palvelijoita. **12** Ja
Haaman sanoi: "Eipä kuningatar Esterkään antanut laittamiinsa
pitoihin kuninkaan kanssa tulla kenenkään muun kuin minun.
Ja huomiseksikin minä olen kuninkaan kanssa kutsuttu hänen
luoksensa. **13** Mutta tämä kaikki ei minua tyydytä, niin kauan kuin
minä näen juutalaisen Mordokain istuvan kuninkaan portissa." **14**
Niin hänen vaimonsa Seres ja kaikki hänen ystävänsä sanoivat

hänelle: "Tehtäköön hirsipuu, viittäkymmentä kyynärää korkea, ja
pyydä huomenaamuna kuninkaalta, että Mordokai ripustetaan
siihen, niin voit mennä kuninkaan kanssa pitoihin iloisena". Tämä
puhe miellytti Haamania, ja hän teetti hirsipuun.

6 Sinä yönä uni pakeni kuningasta. Niin hän käski tuoda
muistettavain tapahtumain kirjan, aikakirjan. **2** Ja kun sitä
luettiin kuninkaalle, huomattiin kirjoitetun, kuinka Mordokai oli
ilmaissut, että Bigtan ja Teres, kaksi kuninkaan hoviherraa,
ovenvartijoita, oli etsinyt tilaisuutta käydäkseen käsiksi kuningas
Ahasverokseen. **3** Niin kuningas kysyi: "Mitä kunniaa ja
korotusta on Mordokai tästä saanut?" Kuninkaan palvelijat, jotka
toimittivat hänelle palvelusta, vastasivat: "Ei hän ole saanut
mitään". **4** Kuningas kysyi: "Kuka on esipihassa?" Mutta Haaman
oli tullut kuninkaan palatsin ulompaan esipihaan pyytämään
kuninkaalta, että Mordokai ripustettaisiin hirsipuuhun, jonka hän
oli pystyttänyt Mordokain varalle. **5** Niin kuninkaan palvelijat
vastasivat hänelle: "Katso, esipihassa seisoo Haaman". **6**
Kuningas sanoi: "Tulkoon sisään". Kun Haaman oli tullut, kysyi
kuningas häneltä: "Mitä on tehtävä miehelle, jota kuningas tahtoo
kunnioittaa?" Niin Haaman ajatteli sydämessään: "Kenellepä
muulle kuningas tahtoisi osoittaa kunniaa kuin minulle?" **7** Ja
Haaman vastasi kuninkaalle: "Miehelle, jota kuningas tahtoo
kunnioittaa, **8** tuotakoon kuninkaallinen puku, johon kuningas
on ollut puettuna, ja hevonen, jolla kuningas on ratsastanut
ja jonka päähän on pantu kuninkaallinen kruunu. **9** Puku ja
hevonen annettakoon jollekin kuninkaan ruhtinaista, ylimyksistä.
Puettakoon siihen mies, jota kuningas tahtoo kunnioittaa, ja
kuljetettakoon häntä sen hevosen selässä kaupungin torilla ja
huudettakoon hänen edellänsä: 'Näin tehdään miehelle, jota

kuningas tahtoo kunnioittaa'." **10** Kuningas sanoi Haamanille:
"Hae joutuin puku ja hevonen, niinkuin sanoit, ja tee näin
juutalaiselle Mordokaille, joka istuu kuninkaan portissa. Älä
jätä tekemättä mitään kaikesta, mitä olet puhunut." **11** Niin
Haaman otti puvun ja hevosen, puki Mordokain ja kuljetti häntä
hevosen selässä kaupungin torilla ja huusi hänen edellänsä:
"Näin tehdään miehelle, jota kuningas tahtoo kunnioittaa". **12**
Sitten Mordokai palasi takaisin kuninkaan porttiin, mutta Haaman
kiiruhti kotiinsa murehtien ja pää peitettynä. **13** Kun Haaman
kertoi vaimollensa Serekselle ja kaikille ystävilleen kaiken, mitä
hänelle oli tapahtunut, sanoivat hänelle hänen viisaansa ja hänen
vaimonsa Seres: "Jos Mordokai, jonka edessä olet alkanut
kaatua, on syntyjään juutalainen, et sinä voi hänelle mitään,
vaan kaadut hänen eteensä maahan asti". **14** Heidän vielä
puhuessaan hänen kanssansa, tulivat kuninkaan hoviherrat ja
veivät kiiruusti Haamanin pitoihin, jotka Ester oli laittanut.

7 Kun kuningas ja Haaman olivat tulleet kuningatar Esterin luo
juomaan, **2** sanoi kuningas juominkien aikana Esterille nytkin,
toisena päivänä: "Mitä pyydät, kuningatar Ester? Se sinulle
annetaan. Ja mitä haluat? Se täytetään, olkoon vaikka puoli
valtakuntaa." **3** Niin kuningatar Ester vastasi ja sanoi: "Jos olen
saanut armon sinun silmiesi edessä, kuningas, ja jos kuningas
hyväksi näkee, niin annettakoon minulle oma henkeni, kun sitä
pyydän, ja kansani, kun sitä haluan. **4** Sillä meidät on myyty,
minut ja kansani, hävitettäviksi, tapettaviksi ja tuhottaviksi. Jos
meidät olisi myyty vain orjiksi ja orjattariksi, olisin siitä vaiti,
sillä sen vaivan takia ei kannattaisi kuningasta vaivata." **5** Niin
sanoi kuningas Ahasveros ja kysyi kuningatar Esteriltä: "Kuka
se on, ja missä se on, joka on rohjennut tehdä sellaista?" **6**

Ester vastasi: "Se vastustaja ja vihamies on tuo paha Haaman".
Niin Haaman peljästyi kuningasta ja kuningatarta. 7 Kuningas
nousi vihoissaan juomingeista ja meni linnan puutarhaan,
mutta Haaman jäi siihen pyytääkseen henkeänsä kuningatar
Esteriltä, sillä hän näki, että kuninkaalla oli paha mielessä
häntä vastaan. 8 Kun kuningas tuli linnan puutarhasta takaisin
linnaan, jossa juomingit olivat, oli Haaman juuri heittäytymässä
lepovuoteelle, jolla kuningatar Ester lepäsi. Niin kuningas sanoi:
"Vai tekee hän vielä väkivaltaa kuningattarelle linnassa, minun
läsnäollessani!" Tuskin oli tämä sana päässyt kuninkaan suusta,
kun jo Haamanin kasvot peitettiin. 9 Ja Harbona, yksi kuningasta
palvelevista hoviherroista, sanoi: "Katso, seisoohan Haamanin
talon edessä hirsipuu, viittäkymmentä kyynärää korkea, se,
minkä Haaman on teettänyt Mordokain varalle, jonka puhe
kerran koitui kuninkaan hyväksi". Kuningas sanoi: "Ripustakaa
hänet siihen". 10 Niin ripustettiin Haaman hirsipuuhun, jonka hän
oli pystyttänyt Mordokain varalle. Sitten kuninkaan viha asettui.

8 Sinä päivänä kuningas Ahasveros lahjoitti kuningatar Esterille
Haamanin, juutalaisten vastustajan, talon. Ja Mordokai pääsi
kuninkaan eteen, sillä Ester oli ilmoittanut, mikä Mordokai oli
hänelle. 2 Ja kuningas otti kädestään sinettisormuksensa, jonka
hän oli otattanut pois Haamanilta, ja antoi sen Mordokaille;
ja Ester pani Mordokain Haamanin talon hoitajaksi. 3 Mutta
Ester puhui vielä kuninkaan edessä ja lankesi hänen jalkainsa
juureen, itki ja rukoili häntä torjumaan agagilaisen Haamanin
pahuuden ja sen juonen, jonka tämä oli punonut juutalaisia
vastaan. 4 Niin kuningas ojensi Esteriä kohti kultavaltikan, ja
Ester nousi ja seisoi kuninkaan edessä. 5 Ja hän sanoi: "Jos
kuningas hyväksi näkee ja jos minä olen saanut armon hänen

edessänsä ja kuningas sen soveliaaksi katsoo ja minä olen
hänen silmissänsä otollinen, niin kirjoitettakoon määräys ja
peruutettakoon agagilaisen Haamanin, Hammedatan pojan, juoni,
ne kirjeet, jotka hän kirjoitutti tuhotaksensa juutalaiset kaikissa
kuninkaan maakunnissa. **6** Sillä kuinka minä jaksaisin nähdä
kansaani kohtaavan onnettomuuden, kuinka jaksaisin nähdä
sukuni surman!" **7** Niin kuningas Ahasveros sanoi kuningatar
Esterille ja juutalaiselle Mordokaille: "Katso, Haamanin talon minä
olen lahjoittanut Esterille, ja hän itse on ripustettu hirsipuuhun,
koska hän oli käynyt käsiksi juutalaisiin. **8** Ja nyt kirjoittakaa
kuninkaan nimessä sellainen juutalaisia koskeva määräys, kuin
hyväksi näette, ja sinetöikää se kuninkaan sinettisormuksella;
sillä kirjelmä, joka on kirjoitettu kuninkaan nimessä ja sinetöity
kuninkaan sinettisormuksella, on peruuttamaton." **9** Niin
kutsuttiin kuninkaan kirjurit silloin, kolmannessa kuussa, se
on siivan-kuussa, sen kahdentenakymmenentenä kolmantena
päivänä, ja kirjoitettiin, aivan niinkuin Mordokai käski, määräys
juutalaisille sekä satraapeille, käskynhaltijoille ja maaherroille
sataan kahteenkymmeneen seitsemään maakuntaan, Intiasta
Etiopiaan saakka, kuhunkin maakuntaan sen omalla kirjoituksella
ja kullekin kansalle sen omalla kielellä; myös juutalaisille
heidän kirjoituksellaan ja kielellään. **10** Hän kirjoitutti kuningas
Ahasveroksen nimessä ja sinetöi kuninkaan sinettisormuksella.
Ja hän lähetti ratsulähettien mukana, jotka ratsastivat
tammatarhoissa kasvatetuilla hovin hevosilla, kirjeet: **11** että
kuningas sallii juutalaisten jokaisessa kaupungissa, missä
heitä onkin, kokoontua puolustamaan henkeänsä hävittämällä,
tappamalla ja tuhoamalla kansan ja maakunnan kaiken aseväen,
joka heitä ahdistaa, sekä myös lapset ja vaimot, ja ryöstämään,

mitä heiltä on saatavana saalista, **12** samana päivänä kaikissa
kuningas Ahasveroksen maakunnissa, kahdennentoista kuun,
se on adar-kuun, kolmantenatoista päivänä. **13** Kirjeen jäljennös
oli julkaistava lakina jokaisessa maakunnassa, tiedoksi kaikille
kansoille, ja että juutalaiset olisivat valmiit sinä päivänä kostamaan
vihollisillensa. **14** Hovin hevosilla ratsastavat lähetit lähtivät
kuninkaan käskystä kiiruusti ja nopeasti matkaan kohta, kun laki
oli annettu Suusanin linnassa. **15** Mutta Mordokai lähti kuninkaan
luota puettuna kuninkaalliseen punasiniseen purppuraan ja
pellavapukuun, ja hänellä oli suuri kultakruunu ja viitta, tehty
valkoisesta pellavakankaasta ja purppuranpunaisesta kankaasta.
Ja Suusanin kaupunki riemuitsi ja oli iloissaan. **16** Juutalaisille oli
tullut onni, ilo, riemu ja kunnia, **17** ja jokaisessa maakunnassa ja
kaupungissa, joka paikassa, mihin kuninkaan käsky ja hänen
lakinsa tuli, oli juutalaisilla ilo ja riemu, pidot ja juhlat. Ja paljon
oli maan kansoista niitä, jotka kääntyivät juutalaisiksi, sillä kauhu
juutalaisia kohtaan oli vallannut heidät.

9 Kahdennessatoista kuussa, se on adar-kuussa, sen
kolmantenatoista päivänä, jona kuninkaan käsky ja hänen
lakinsa oli toimeenpantava, sinä päivänä, jona juutalaisten
viholliset olivat toivoneet saavansa heidät valtaansa, mutta
jona päinvastoin juutalaiset saivat valtaansa vihamiehensä, **2**
kokoontuivat juutalaiset kaupungeissansa kaikissa kuningas
Ahasveroksen maakunnissa käydäkseen käsiksi niihin, jotka
hankkivat heille onnettomuutta, eikä kukaan kestänyt heidän
edessänsä, sillä kauhu heitä kohtaan oli vallannut kaikki
kansat. **3** Ja kaikki maaherrat, satraapit ja käskynhaltijat
ja kuninkaan virkamiehet kannattivat juutalaisia, sillä kauhu
Mordokaita kohtaan oli vallannut heidät. **4** Sillä Mordokai oli

mahtava kuninkaan palatsissa, ja hänen maineensa levisi kaikkiin
maakuntiin, sillä se mies, Mordokai, tuli yhä mahtavammaksi. **5** Ja
juutalaiset voittivat kaikki vihollisensa lyöden miekoilla, surmaten
ja tuhoten, ja tekivät vihamiehillensä, mitä tahtoivat. **6** Suusanin
linnassa juutalaiset tappoivat ja tuhosivat viisisataa miestä.
7 Ja Parsandatan, Dalfonin, Aspatan, **8** Pooratan, Adaljan,
Aridatan, **9** Parmastan, Arisain, Aridain ja Vaisatan, **10** kymmenen
Haamanin, Hammedatan pojan, juutalaisten vastustajan, poikaa,
he tappoivat; mutta saaliiseen he eivät käyneet käsiksi. **11**
Sinä päivänä tuli Suusanin linnassa tapettujen luku kuninkaan
tietoon. **12** Ja kuningas sanoi kuningatar Esterille: "Suusanin
linnassa juutalaiset ovat tappaneet ja tuhonneet viisisataa miestä
ja Haamanin kymmenen poikaa; muissa kuninkaan maakunnissa
mitä lienevätkään tehneet! Mitä nyt pyydät? Se sinulle annetaan.
Ja mitä vielä haluat? Se täytetään." **13** Niin Ester sanoi: "Jos
kuningas hyväksi näkee, sallittakoon Suusanin juutalaisten
huomennakin tehdä saman lain mukaan kuin tänä päivänä. Ja
ripustettakoon Haamanin kymmenen poikaa hirsipuuhun." **14**
Kuningas käski tehdä niin. Ja siitä annettiin laki Suusanissa.
Ja Haamanin kymmenen poikaa ripustettiin. **15** Ja Suusanin
juutalaiset kokoontuivat myös adar-kuun neljäntenätoista päivänä
ja tappoivat Suusanissa kolmesataa miestä; mutta saaliiseen
he eivät käyneet käsiksi. **16** Myös muut juutalaiset, jotka olivat
kuninkaan maakunnissa, olivat kokoontuneet puolustamaan
henkeänsä ja päässeet rauhaan vihollisistansa, tapettuaan
vihamiehiään seitsemänkymmentäviisi tuhatta-käymättä käsiksi
saaliiseen- **17** adar-kuun kolmantenatoista päivänä; ja he
lepäsivät sen kuun neljännentoista päivän viettäen sen pito-ja
ilopäivänä. **18** Mutta Suusanin juutalaiset olivat kokoontuneet

sen kuun kolmantenatoista ja neljäntenätoista päivänä, ja he
lepäsivät sen kuun viidennentoista päivän viettäen sen pito-ja
ilopäivänä. **19** Sentähden maaseudun juutalaiset, jotka asuvat
maaseutukaupungeissa, viettävät adar-kuun neljännentoista
päivän ilo-, pito-ja juhlapäivänä ja lähettävät toisilleen maistiaisia.
20 Ja Mordokai pani kirjaan nämä tapaukset. Ja hän lähetti kirjeet
kaikille juutalaisille kuningas Ahasveroksen kaikkiin maakuntiin,
lähellä ja kaukana oleville, **21** säätäen heille, että heidän
oli vietettävä adar-kuun neljättätoista päivää ja saman kuun
viidettätoista päivää joka vuosi, **22** koska juutalaiset niinä
päivinä olivat päässeet rauhaan vihollisistansa ja heille siinä
kuussa murhe oli kääntynyt iloksi ja suru juhlaksi-että heidän oli
vietettävä ne päivät pito-ja ilopäivinä ja lähetettävä toisilleen
maistiaisia ja köyhille lahjoja. **23** Ja juutalaiset ottivat pysyväksi
tavaksi, mitä jo olivat alkaneet tehdä ja mitä Mordokai oli heille
kirjoittanut. **24** Koska agagilainen Haaman, Hammedatan poika,
kaikkien juutalaisten vastustaja, oli punonut juonen juutalaisia
vastaan tuhotakseen heidät ja oli heittänyt puur'in, se on arvan,
hävittääkseen ja tuhotakseen heidät, **25** ja koska sen tultua
kuninkaan tietoon tämä oli kirjeellisesti määrännyt, että Haamanin
pahan juonen, jonka hän oli punonut juutalaisia vastaan, tuli
kääntyä hänen omaan päähänsä ja että hänet ja hänen poikansa
oli ripustettava hirsipuuhun, **26** sentähden antoivat he näille
päiville nimeksi puurim, puur-sanan mukaan. Sentähden, tuon
käskykirjeen koko sisällyksen johdosta ja sen johdosta, mitä he
itse olivat näin nähneet ja mitä heille oli tapahtunut, **27** juutalaiset
säätivät ja ottivat itsellensä ja jälkeläisillensä ja kaikille heihin
liittyville muuttumattomaksi ja pysyväksi tavaksi, että näitä kahta
päivää oli vietettävä määräyksen mukaisesti ja määräaikana joka

vuosi **28** ja että jokaisen sukupolven ja suvun oli näitä päiviä
muistettava ja vietettävä joka maakunnassa ja kaupungissa
sekä että näiden puurim-päivien tuli säilyä muuttumattomina
juutalaisten keskuudessa eikä niiden muisto saanut hävitä
heidän jälkeläisistänsä. **29** Ja kuningatar Ester, Abihailin tytär, ja
juutalainen Mordokai kirjoittivat kaiken valtansa nojalla kirjoituksia
saattaakseen säädöksenä voimaan tämän toisen puurim-
käskykirjeen. **30** Mordokai lähetti kirjeet, ystävällisin ja vilpittömin
sanoin, kaikille juutalaisille Ahasveroksen valtakunnan sataan
kahteenkymmeneen seitsemään maakuntaan, **31** saattaakseen
säädöksenä voimaan nämä puurim-päivät niiden määräaikoina,
niinkuin juutalainen Mordokai ja kuningatar Ester olivat niistä
säätäneet ja niinkuin juutalaiset itse olivat säätäneet itselleen
ja jälkeläisilleen määräykset niihin kuuluvista paastoista ja
valitushuudoista. **32** Näin säädettiin Esterin käskystä nämä
puurim-määräykset ja kirjoitettiin kirjaan.

10 Kuningas Ahasveros saattoi työveron alaisiksi sekä
mannermaan että merensaaret. **2** Ja kaikki hänen valta-
ja urotyönsä ja kertomus Mordokain suuruudesta, johon
kuningas hänet korotti, ne ovat kirjoitettuina Meedian ja Persian
kuningasten aikakirjassa. **3** Sillä juutalainen Mordokai oli
kuningas Ahasveroksen lähin mies ja oli suuri juutalaisten
keskuudessa ja rakas lukuisille veljillensä, koska hän harrasti
kansansa parasta ja puhui koko heimonsa onnen puolesta.

Jobin

1 Uusin maassa oli mies, jonka nimi oli Job. Tämä mies oli
nuhteeton ja rehellinen, pelkäsi Jumalaa ja karttoi pahaa. **2**
Hänelle syntyi seitsemän poikaa ja kolme tytärtä. **3** Ja karjaa
hänellä oli seitsemäntuhatta lammasta, kolmetuhatta kamelia,
viisisataa härkäparia ja viisisataa aasintammaa sekä ylen paljon
palvelijoita. Tämä mies oli kaikista Idän miehistä mahtavin.
4 Hänen pojillansa oli tapana laittaa pitoja, kullakin oli pidot
talossaan vuoropäivänänsä; he lähettivät silloin sanan ja kutsuivat
kolme sisartansa syömään ja juomaan kanssansa. **5** Mutta kun
pitopäivät olivat kiertonsa kiertäneet, lähetti Job sanan ja pyhitti
heidät; hän nousi varhain aamulla ja uhrasi polttouhreja, yhtä
monta kuin heitä oli. Sillä Job ajatteli: "Ehkä poikani ovat tehneet
syntiä ja sydämessään luopuneet Jumalasta". Näin Job teki aina.
6 Mutta kun eräänä päivänä Jumalan pojat tulivat ja asettuivat
Herran eteen, tuli myöskin saatana heidän joukossansa. **7**
Niin Herra kysyi saatanalta: "Mistä sinä tulet?" Saatana vastasi
Herralle ja sanoi: "Maata kiertämästä ja siellä kuljeksimasta". **8**
Niin Herra sanoi saatanalle: "Oletko pannut merkille palvelijaani
Jobia? Sillä ei ole maan päällä hänen vertaistansa; hän on
nuhteeton ja rehellinen mies, pelkää Jumalaa ja karttaa pahaa."
9 Saatana vastasi Herralle ja sanoi: "Suottako Job pelkää
Jumalaa? **10** Olethan itse kaikilta puolin suojannut hänet, hänen
talonsa ja kaiken, mitä hänellä on; olet siunannut hänen kättensä
työn, ja hänen karjalaumansa ovat levinneet ympäri maata.
11 Mutta ojennapa kätesi ja koske kaikkeen, mitä hänellä on:
varmaan hän kiroaa sinua vasten kasvojasi." **12** Niin Herra
sanoi saatanalle: "Katso, kaikki, mitä hänellä on, olkoon sinun
käsissäsi; älä vain koske kädelläsi häneen itseensä". Ja saatana

meni pois Herran edestä. **13** Kun sitten eräänä päivänä hänen
poikansa ja tyttärensä söivät ja joivat viiniä vanhimman veljensä
talossa, **14** tuli sanansaattaja Jobin luo ja sanoi: "Raavailla
kynnettiin, ja aasintammat kävivät niiden vieressä laitumella; **15**
niin sabalaiset hyökkäsivät ja ryöstivät ne ja surmasivat palvelijat
miekan terällä. Vain minä yksin pelastuin kertomaan tämän
sinulle." **16** Hänen vielä puhuessaan tuli toinen ja sanoi: "Jumalan
tuli iski alas taivaasta, sytytti palamaan lampaat ja palvelijat
ja kulutti heidät. Vain minä yksin pelastuin kertomaan tämän
sinulle." **17** Hänen vielä puhuessaan tuli taas toinen ja sanoi:
"Kaldealaiset asettuivat kolmeen joukkoon ja karkasivat kamelien
kimppuun, ryöstivät ne ja surmasivat palvelijat miekan terällä.
Vain minä yksin pelastuin kertomaan tämän sinulle." **18** Hänen
vielä puhuessaan tuli taas toinen ja sanoi: "Poikasi ja tyttäresi
söivät ja joivat viiniä vanhimman veljensä talossa; **19** katso,
silloin suuri tuulispää tuli tuolta puolen erämaan ja iski talon
neljään nurkkaan, ja se luhistui nuorukaisten päälle, niin että he
kuolivat. Vain minä yksin pelastuin kertomaan tämän sinulle." **20**
Silloin Job nousi, repäisi viittansa ja leikkasi hiuksensa, heittäytyi
maahan ja rukoili. **21** Ja hän sanoi: "Alastonna minä tulin äitini
kohdusta, ja alastonna minä sinne palajan. Herra antoi, ja Herra
otti; kiitetty olkoon Herran nimi." **22** Kaikessa tässä Job ei tehnyt
syntiä eikä puhunut nurjasti Jumalaa vastaan.

2 Ja kun eräänä päivänä Jumalan pojat tulivat ja asettuivat
Herran eteen, tuli myöskin saatana heidän joukossansa ja
asettui Herran eteen. **2** Niin Herra kysyi saatanalta: "Mistä sinä
tulet?" Saatana vastasi Herralle ja sanoi: "Maata kiertämästä
ja siellä kuljeksimasta". **3** Niin Herra sanoi saatanalle: "Oletko
pannut merkille palvelijaani Jobia? Sillä ei ole maan päällä

hänen vertaistansa; hän on nuhteeton ja rehellinen mies, pelkää
Jumalaa ja karttaa pahaa. Vielä hän pysyy hurskaudessansa,
ja sinä olet yllyttänyt minut häntä vastaan, tuhoamaan hänet
syyttömästi." **4** Saatana vastasi Herralle ja sanoi: "Nahka
nahasta; ja kaikki, mitä ihmisellä on, hän antaa hengestänsä.
5 Mutta ojennapa kätesi ja koske hänen luihinsa ja lihaansa:
varmaan hän kiroaa sinua vasten kasvojasi." **6** Herra sanoi
saatanalle: "Katso, hän olkoon sinun käsissäsi; säästä kuitenkin
hänen henkensä". **7** Niin saatana meni pois Herran edestä ja
löi Jobiin pahoja paiseita, kantapäästä kiireeseen asti. **8** Ja
tämä otti saviastian sirun, sillä kaapiakseen itseänsä, ja istui
tuhkaläjään. **9** Niin hänen vaimonsa sanoi hänelle: "Vieläkö
pysyt hurskaudessasi? Kiroa Jumala ja kuole." **10** Mutta hän
vastasi hänelle: "Sinä puhut niinkuin mikäkin houkka nainen.
Otammehan vastaan Jumalalta hyvää, emmekö ottaisi vastaan
pahaakin?" Kaikessa tässä Job ei tehnyt syntiä huulillansa. **11**
Kun Jobin kolme ystävää kuuli kaiken onnettomuuden, joka häntä
oli kohdannut, tulivat he kukin kotipaikastansa: teemanilainen
Elifas, suuhilainen Bildad ja naemalainen Soofar; ja he sopivat
keskenänsä ja menivät surkuttelemaan ja lohduttamaan häntä.
12 Mutta kun he jonkun matkan päässä nostivat silmänsä, eivät
he enää voineet tuntea häntä; niin he korottivat äänensä ja
itkivät, repäisivät kukin viittansa ja viskasivat tomua taivasta kohti
päittensä päälle. **13** Sitten he istuivat hänen kanssaan maassa
seitsemän päivää ja seitsemän yötä, eikä kukaan heistä puhunut
sanaakaan hänelle, sillä he näkivät, että hänen tuskansa oli ylen
suuri.

3 Senjälkeen Job avasi suunsa ja kirosi syntymäpäivänsä;
2 Job lausui ja sanoi: **3** "Kadotkoon se päivä, jona minä

synnyin, ja se yö, joka sanoi: 'Poika on siinnyt'. **4** Se päivä
muuttukoon pimeydeksi; älköön Jumala korkeudessa sitä kysykö,
älköönkä valonsäde sille paistako. **5** Omistakoon sen pimeys ja
pilkkopimeä, pilvi laskeutukoon sen päälle, peljästyttäköot sitä
päivänpimennykset. **6** Sen yön ryöstäköön pimeys; älköön se
iloitko vuoden päivien parissa, älköön tulko kuukausien lukuun.
7 Katso, hedelmätön olkoon se yö, älköön siinä riemuhuuto
raikuko. **8** Kirotkoot sen päivänmanaajat, ne, jotka saavat
hereille Leviatanin. **9** Pimentykööt sen kointähdet, odottakoon se
valoa, joka ei tule, älköön se aamuruskon silmäripsiä nähkö,
10 koska se ei sulkenut minulta kohdun ovia eikä kätkenyt
vaivaa minun silmiltäni. **11** Miksi en kuollut heti äidin helmaan,
miksi en menehtynyt kohdusta tullessani? **12** Miksi olivat minua
vastaanottamassa polvet, minkätähden rinnat imeäkseni? **13**
Sillä makaisinhan rauhassa silloin, nukkuisin ja saisin levätä
14 kuningasten ja maan neuvosmiesten kanssa, jotka ovat
rakentaneet itselleen pyramiideja, **15** päämiesten kanssa, joilla
on ollut kultaa, jotka ovat täyttäneet talonsa hopealla; **16** tahi
olisin olematon niinkuin maahan kätketty keskoinen, niinkuin
sikiöt, jotka eivät ole päivänvaloa nähneet. **17** Siellä lakkaavat
jumalattomat raivoamasta, siellä saavat uupuneet levätä; **18**
kaikki vangit ovat rauhassa, eivät kuule käskijän ääntä. **19**
Yhtäläiset ovat siellä pieni ja suuri, orja on vapaa herrastansa.
20 Miksi hän antaa vaivatulle valoa ja elämää murhemielisille,
21 jotka odottavat kuolemaa, eikä se tule, jotka etsivät sitä
enemmän kuin aarretta, **22** jotka iloitsisivat riemastuksiin asti,
riemuitsisivat, jos löytäisivät haudan- **23** miehelle, jonka tie
on ummessa, jonka Jumala on aitaukseen sulkenut? **24** Sillä
huokaukseni on tullut minun leiväkseni, valitukseni valuu kuin

vesi. **25** Sillä mitä minä kauhistuin, se minua kohtasi, ja mitä
minä pelkäsin, se minulle tapahtui. **26** Ennenkuin tyynnyin,
rauhan ja levon sain, tuli tuska jälleen."

4 Silloin teemanilainen Elifas lausui ja sanoi: **2** "Ethän pane
pahaksesi, jos sinulle puhutaan? Kuka voi vaitikaan olla? **3** Katso,
monta sinä olet ojentanut, ja hervonneita käsiä olet vahvistanut;
4 sanasi ovat nostaneet kompastunutta, ja rauenneita polvia olet
voimistanut. **5** Mutta nyt, kun itseäsi kova kohtaa, sinä tuskastut,
kun se sinuun sattuu, sinä kauhistut. **6** Eikö jumalanpelkosi
ole sinun uskalluksesi ja nuhteeton vaelluksesi sinun toivosi?
7 Ajattele, kuka viaton on koskaan hukkunut, ja missä ovat
rehelliset joutuneet perikatoon? **8** Minkä minä olen nähnyt,
niin ne, jotka vääryyttä kyntävät ja turmiota kylvävät, ne sitä
niittävätkin. **9** Jumalan henkäyksestä he hukkuvat, hänen
vihansa hengestä he häviävät. **10** Leijonan ärjyntä, jalopeuran
ääni vaiennetaan, ja nuorten leijonain hampaat murskataan;
11 jalopeura menehtyy saaliin puutteesta, ja naarasleijonan
pennut hajaantuvat. **12** Ja minulle tuli salaa sana, korvani
kuuli kuiskauksen, **13** kun ajatukset liikkuivat öisissä näyissä,
kun raskas uni oli vallannut ihmiset. **14** Pelko ja vavistus
yllättivät minut, peljästyttivät kaikki minun luuni. **15** Tuulen
henkäys hiveli kasvojani, ihoni karvat nousivat pystyyn. **16** Siinä
seisoi-sen näköä en erottanut-haamu minun silmäini edessä;
minä kuulin kuiskaavan äänen: **17** 'Onko ihminen vanhurskas
Jumalan edessä, onko mies Luojansa edessä puhdas? **18**
Katso, palvelijoihinsakaan hän ei luota, enkeleissäänkin hän
havaitsee vikoja; **19** saati niissä, jotka savimajoissa asuvat, joiden
perustus on maan tomussa! He rusentuvat kuin koiperhonen;
20 ennenkuin aamu ehtooksi muuttuu, heidät muserretaan.

Kenenkään huomaamatta he hukkuvat ainiaaksi. **21** Eikö niin:
heidän telttanuoransa irroitetaan, ja he kuolevat, viisaudesta
osattomina.'"

5 "Huuda vain! Onko ketään, joka sinulle vastaisi, ja kenenkä
pyhän puoleen kääntyisit? **2** Mielettömän tappaa suuttumus,
tyhmän surmaa kiivaus. **3** Minä näin mielettömän juurtuvan,
mutta äkkiä sain huutaa hänen asuinsijansa kirousta. **4** Hänen
lapsensa ovat onnesta kaukana, heitä poljetaan portissa, eikä
auttajaa ole. **5** Ja minkä he ovat leikanneet, syö nälkäinen-
ottaa sen vaikka orjantappuroista-ja janoiset tavoittelevat heidän
tavaraansa. **6** Sillä onnettomuus ei kasva tomusta, eikä vaiva
verso maasta, **7** vaan ihminen syntyy vaivaan, ja kipinät, liekin
lapset, lentävät korkealle. **8** Mutta minä ainakin etsisin Jumalaa
ja asettaisin asiani Jumalan eteen, **9** hänen, joka tekee suuria,
tutkimattomia tekoja, ihmeitä ilman määrää, **10** joka antaa sateen
maan päälle ja lähettää vettä vainioille, **11** että hän korottaisi
alhaiset ja surevaiset kohoaisivat onneen. **12** Hän tekee kavalain
hankkeet tyhjiksi, niin ettei mikään menesty heidän kättensä
alla, **13** hän vangitsee viisaat heidän viekkauteensa; ovelain
juonet raukeavat: **14** päivällä he joutuvat pimeään ja hapuilevat
keskipäivällä niinkuin yöllä. **15** Mutta köyhän hän pelastaa
heidän suunsa miekasta, auttaa väkevän kädestä. **16** Ja niin
on vaivaisella toivo, mutta vääryyden täytyy sulkea suunsa. **17**
Katso, autuas se ihminen, jota Jumala rankaisee! Älä siis pidä
halpana Kaikkivaltiaan kuritusta. **18** Sillä hän haavoittaa, ja hän
sitoo; lyö murskaksi, mutta hänen kätensä myös parantavat.
19 Kuudesta hädästä hän sinut pelastaa, ja seitsemässä ei
onnettomuus sinua kohtaa. **20** Nälänhädässä hän vapahtaa
sinut kuolemasta ja sodassa miekan terästä. **21** Kielen ruoskalta

sinä olet turvassa, etkä pelkää, kun hävitys tulee. **22** Hävitykselle
ja kalliille ajalle sinä naurat, etkä metsän petoja pelkää. **23** Sillä
kedon kivien kanssa sinä olet liitossa, ja metsän pedot elävät
rauhassa sinun kanssasi. **24** Saat huomata, että majasi on
rauhoitettu, ja kun tarkastat asuinsijaasi, et sieltä mitään kaipaa.
25 Ja saat huomata, että sinun sukusi on suuri ja vesasi runsaat
kuin ruoho maassa. **26** Ikäsi kypsyydessä sinä menet hautaan,
niinkuin lyhde korjataan ajallansa. **27** Katso, tämän olemme
tutkineet, ja niin se on; kuule se, ja ota sinäkin siitä vaari."

6 Job vastasi ja sanoi: **2** "Oi, jospa minun suruni punnittaisiin
ja kova onneni pantaisiin sen kanssa vaakaan! **3** Sillä se on
nyt raskaampi kuin meren hiekka; sentähden menevät sanani
harhaan. **4** Sillä Kaikkivaltiaan nuolet ovat sattuneet minuun;
minun henkeni juo niiden myrkkyä. Jumalan kauhut ahdistavat
minua. **5** Huutaako villiaasi vihannassa ruohikossa, ammuuko
härkä rehuviljansa ääressä? **6** Käykö äitelää syöminen ilman
suolaa, tahi onko makua munanvalkuaisessa? **7** Sieluni ei tahdo
koskea sellaiseen, se on minulle kuin saastainen ruoka. **8** Oi,
jospa minun pyyntöni täyttyisi ja Jumala toteuttaisi minun toivoni!
9 Jospa Jumala suvaitsisi musertaa minut, ojentaa kätensä ja
katkaista elämäni langan! **10** Niin olisi vielä lohdutuksenani-
ja ilosta minä hypähtäisin säälimättömän tuskan alla-etten ole
kieltänyt Pyhän sanoja. **11** Mikä on minun voimani, että enää
toivoisin, ja mikä on loppuni, että tätä kärsisin? **12** Onko minun
voimani vahva kuin kivi, onko minun ruumiini vaskea? **13** Eikö
minulla ole enää mitään apua, onko pelastus minusta karkonnut?
14 Tuleehan ystävän olla laupias nääntyvälle, vaikka tämä olisikin
hyljännyt Kaikkivaltiaan pelon. **15** Minun veljeni ovat petolliset
niinkuin vesipuro, niinkuin sadepurot, jotka juoksevat kuiviin. **16**

Ne ovat jääsohjusta sameat, niihin kätkeytyy lumi; **17** auringon
paahtaessa ne ehtyvät, ne häviävät paikastansa helteen tullen.
18 Niiden juoksun urat mutkistuvat, ne haihtuvat tyhjiin ja katoavat.
19 Teeman karavaanit tähystelivät, Seban matkueet odottivat
niitä; **20** he joutuivat häpeään, kun niihin luottivat, pettyivät perille
tullessansa. **21** Niin te olette nyt tyhjän veroiset: te näette kauhun
ja peljästytte. **22** Olenko sanonut: 'Antakaa minulle ja suorittakaa
tavaroistanne lahjus minun puolestani, **23** pelastakaa minut
vihollisen vallasta ja lunastakaa minut väkivaltaisten käsistä'? **24**
Opettakaa minua, niin minä vaikenen; neuvokaa minulle, missä
olen erehtynyt. **25** Kuinka tehoaakaan oikea puhe! Mutta mitä
merkitsee teidän nuhtelunne? **26** Aiotteko nuhdella sanoja?
Tuultahan ovat epätoivoisen sanat. **27** Orvostakin te heittäisitte
arpaa ja hieroisitte kauppaa ystävästänne. **28** Mutta suvaitkaa nyt
kääntyä minuun; minä totisesti en valhettele vasten kasvojanne.
29 Palatkaa, älköön vääryyttä tapahtuko; palatkaa, vielä minä
olen oikeassa siinä. **30** Olisiko minun kielelläni vääryys? Eikö
suulakeni tuntisi, mikä turmioksi on?"

7 "Eikö ihmisen olo maan päällä ole sotapalvelusta, eivätkö
hänen päivänsä ole niinkuin palkkalaisen päivät? **2** Hän on
orjan kaltainen, joka halajaa varjoon, ja niinkuin palkkalainen,
joka odottaa palkkaansa. **3** Niin olen minä perinyt kurjuuden
kuukaudet, ja vaivan yöt ovat minun osakseni tulleet. **4** Maata
mennessäni minä ajattelen: Milloinka saan nousta? Ilta venyy,
ja minä kyllästyn kääntelehtiessäni aamuhämärään asti. **5**
Minun ruumiini verhoutuu matoihin ja tomukamaraan, minun
ihoni kovettuu ja märkii. **6** Päiväni kiitävät nopeammin kuin
sukkula, ne katoavat toivottomuudessa. **7** Muista, että minun
elämäni on tuulen henkäys; minun silmäni ei enää saa onnea

nähdä. **8** Ken minut näki, sen silmä ei minua enää näe; sinun
silmäsi etsivät minua, mutta minua ei enää ole. **9** Pilvi häipyy
ja menee menojaan; niin myös tuonelaan vaipunut ei sieltä
nouse. **(Sheol h7585)** **10** Ei hän enää palaja taloonsa, eikä
hänen asuinpaikkansa häntä enää tunne. **11** Niin en minäkään
hillitse suutani, minä puhun henkeni ahdistuksessa, minä valitan
sieluni murheessa. **12** Olenko minä meri tai lohikäärme, että
asetat vartioston minua vastaan? **13** Kun ajattelen: leposijani
lohduttaa minua, vuoteeni huojentaa minun tuskaani, **14** niin
sinä kauhistutat minua unilla ja peljästytät minua näyillä. **15**
Mieluummin tukehdun, mieluummin kuolen, kuin näin luurankona
kidun. **16** Olen kyllästynyt, en tahdo elää iankaiken; anna minun
olla rauhassa, sillä tuulen henkäystä ovat minun päiväni. **17** Mikä
on ihminen, että hänestä niin suurta lukua pidät ja että kiinnität
häneen huomiosi, **18** tarkastat häntä joka aamu, tutkit häntä joka
hetki? **19** Etkö koskaan käännä pois katsettasi minusta, etkö
hellitä minusta sen vertaa, että saan sylkeni nielaistuksi? **20**
Jos olenkin syntiä tehnyt, niin mitä olen sillä sinulle tehnyt, sinä
ihmisten vartioitsija? Minkätähden asetit minut maalitauluksesi,
ja minkätähden tulin itselleni taakaksi? **21** Minkätähden et anna
rikostani anteeksi etkä poista pahaa tekoani? Sillä nyt minä
menen levolle maan tomuun, ja jos etsit minua, niin ei minua
enää ole."

8 Sitten suuhilainen Bildad lausui ja sanoi: **2** "Kuinka kauan
sinä senkaltaisia haastat ja suusi puheet ovat kuin raju myrsky?
3 Jumalako vääristäisi oikeuden, Kaikkivaltiasko vääristäisi
vanhurskauden? **4** Jos lapsesi tekivät syntiä häntä vastaan,
niin hän hylkäsi heidät heidän rikoksensa valtaan. **5** Jos sinä
etsit Jumalaa ja anot Kaikkivaltiaalta armoa, **6** jos olet puhdas

ja rehellinen, silloin hän varmasti heräjää sinun avuksesi ja
asettaa entiselleen sinun vanhurskautesi asunnon. **7** Silloin
sinun alkusi näyttää vähäiseltä, mutta loppuaikasi varttuu ylen
suureksi. **8** Sillä kysypä aikaisemmalta sukupolvelta, tarkkaa,
mitä heidän isänsä ovat tutkineet. **9** Mehän olemme eilispäivän
lapsia emmekä mitään tiedä, päivämme ovat vain varjo maan
päällä. **10** He sinua opettavat ja sanovat sinulle, tuovat ilmi sanat
sydämestään: **11** 'Kasvaako kaisla siinä, missä ei ole rämettä?
rehottaako ruoko siinä, missä ei ole vettä? **12** Vielä vihreänä
ollessaan, ennenaikaisena leikattavaksi, se kuivettuu ennen kuin
mikään muu heinä. **13** Niin käy kaikkien niiden, jotka unhottavat
Jumalan, ja jumalattoman toivo katoaa, **14** hänen, jonka uskallus
on langan varassa, jonka turvana on hämähäkinverkko. **15** Hän
nojaa taloonsa, mutta se ei seiso, hän tarttuu siihen, mutta se
ei kestä. **16** Hän on rehevänä auringon paisteessa, ja hänen
vesansa leviävät yli puutarhan. **17** Hänen juurensa kietoutuvat
kiviroukkioon, hän kiinnittää katseensa kivitaloon. **18** Mutta
kun Jumala hävittää hänet hänen paikastansa, niin se kieltää
hänet: En ole sinua koskaan nähnyt. **19** Katso, siinä oli hänen
vaelluksensa ilo, ja tomusta kasvaa toisia.' **20** Katso, Jumala ei
hylkää nuhteetonta eikä tartu pahantekijäin käteen. **21** Vielä
hän täyttää sinun suusi naurulla ja huulesi riemulla. **22** Sinun
vihamiehesi verhotaan häpeällä, ja jumalattomien majaa ei enää
ole."

9 Job vastasi ja sanoi: **2** "Totisesti minä tiedän, että niin on;
kuinka voisi ihminen olla oikeassa Jumalaa vastaan! **3** Jos
ihminen tahtoisi riidellä hänen kanssaan, ei hän voisi vastata
hänelle yhteen tuhannesta. **4** Hän on viisas mieleltään ja
väkevä voimaltaan kuka on niskoitellut häntä vastaan ja jäänyt

rankaisematta? **5** Hän siirtää vuoret äkkiarvaamatta, hän kukistaa
ne vihassansa; **6** hän järkyttää maan paikaltaan, ja sen patsaat
vapisevat; **7** hän kieltää aurinkoa, ja se ei nouse, ja hän lukitsee
tähdet sinetillään; **8** hän yksinänsä levittää taivaat ja tallaa
meren kuohun kukkuloita; **9** hän loi Seulaset ja Kalevanmiekan,
Otavan ja eteläiset tähtitarhat; **10** hän tekee suuria, tutkimattomia
tekoja, ihmeitä ilman määrää. **11** Katso, hän käy ohitseni, enkä
minä häntä näe; hän liitää ohi, enkä minä häntä huomaa. **12**
Katso, hän tempaa saaliinsa, kuka voi häntä estää, kuka sanoa
hänelle: 'Mitä sinä teet?' **13** Jumala ei taltu vihastansa; hänen
allensa vaipuvat Rahabin auttajat. **14** Minäkö sitten voisin vastata
hänelle, valita sanojani häntä vastaan? **15** Vaikka oikeassakin
olisin, en saisi vastatuksi; minun täytyisi tuomariltani armoa
anoa. **16** Jos minä huutaisin ja hän minulle vastaisikin, en usko,
että hän ottaisi korviinsa huutoani, **17** hän, joka ajaa minua takaa
myrskytuulessa ja lisää haavojeni lukua syyttömästi, **18** joka
ei anna minun vetää henkeäni, vaan täyttää minut katkeralla
tuskalla. **19** Jos väkevän voimaa kysytään, niin hän sanoo:
'Tässä olen!' mutta jos oikeutta, niin: 'Kuka vetää minut tilille?' **20**
Vaikka olisin oikeassa, niin oma suuni tuomitsisi minut syylliseksi;
vaikka olisin syytön, niin hän kuitenkin minut vääräksi tekisi.
21 Syytön minä olen. En välitä hengestäni, elämäni on minulle
halpa. **22** Yhdentekevää kaikki; sentähden minä sanon: hän
lopettaa niin syyttömän kuin syyllisenkin. **23** Jos ruoska äkkiä
surmaa, niin hän pilkkaa viattomain epätoivoa. **24** Maa on
jätetty jumalattoman valtaan, hän peittää sen tuomarien kasvot-
ellei hän, kuka sitten? **25** Minun päiväni rientävät juoksijata
nopeammin, pakenevat onnea näkemättä, **26** ne kiitävät pois
niinkuin ruokovenheet, niinkuin kotka, joka iskee saaliiseen.

27 Jos ajattelen: tahdon unhottaa tuskani, muuttaa muotoni ja
ilostua, **28** niin minä kauhistun kaikkia kipujani, tiedän, ettet
julista minua viattomaksi. **29** Syyllisenä täytyy minun olla; miksi
turhaan itseäni vaivaan? **30** Jos vaikka lumessa peseytyisin ja
puhdistaisin käteni lipeällä, **31** silloinkin sinä upottaisit minut
likakuoppaan, niin että omat vaatteeni minua inhoisivat. **32**
Sillä ei ole hän ihminen niinkuin minä, voidakseni vastata
hänelle ja käydäksemme oikeutta keskenämme. **33** Ei ole meillä
riidanratkaisijaa, joka laskisi kätensä meidän molempien päälle
34 ja ottaisi hänen vitsansa pois minun päältäni, niin ettei hänen
kauhunsa peljättäisi minua; **35** silloin minä puhuisin enkä häntä
pelkäisi, sillä ei ole mitään sellaista tunnollani."

10 "Minun sieluni on kyllästynyt elämään; minä päästän
valitukseni valloilleen ja puhun sieluni murheessa, **2** minä
sanon Jumalalle: 'Älä tuomitse minua syylliseksi; ilmaise minulle,
miksi vaadit minua tilille. **3** Onko sinulla hyötyä siitä, että
teet väkivaltaa, että oman käsialasi hylkäät, mutta valaiset
jumalattomain neuvoa? **4** Onko sinulla lihan silmät, katsotko,
niinkuin ihminen katsoo? **5** Ovatko sinun päiväsi niinkuin ihmisen
päivät, ovatko vuotesi niinkuin miehen vuodet, **6** koska etsit
vääryyttä minusta ja tutkit minun syntiäni, **7** vaikka tiedät, etten
ole syyllinen ja ettei ole ketään, joka sinun käsistäsi auttaa?' **8**
Sinun kätesi ovat minut luoneet ja tehneet; yhtäkaikki minut perin
juurin tuhoat. **9** Muista, että sinä olet muovaillut minut niinkuin
saven, ja nyt muutat minut tomuksi jälleen. **10** Etkö sinä valanut
minua niinkuin maitoa ja juoksuttanut niinkuin juustoa? **11** Sinä
puetit minut nahalla ja lihalla ja kudoit minut luista ja jänteistä
kokoon. **12** Elämän ja armon olet sinä minulle suonut, ja sinun
huolenpitosi on varjellut minun henkeni. **13** Mutta sinä kätkit

sydämeesi tämän; minä tiedän, että tämä oli sinun mielessäsi:
14 jos minä syntiä tein, niin sinä vartioitsit minua, ja minun
rikostani et antanut anteeksi. **15** Jos olisin syyllinen, niin voi
minua! Ja vaikka olisin oikeassa, en kuitenkaan voisi päätäni
nostaa, häpeästä kylläisenä ja kurjuuttani katsellen. **16** Jos
minun pääni nousee, niin sinä ajat minua niinkuin leijona ja
teet yhä ihmeitäsi minua vastaan. **17** Sinä hankit yhä uusia
todistajia minua vastaan, ja vihasi minuun kasvaa, ja sinä tuot
vereksiä joukkoja minun kimppuuni. **18** Miksi toit minut ilmoille
äitini kohdusta? Jospa olisin kuollut, ihmissilmän näkemätönnä!
19 Niin minä olisin, niinkuin minua ei olisi ollutkaan; minut olisi
kannettu äidin kohdusta hautaan. **20** Ovathan päiväni vähissä;
hän antakoon minun olla rauhassa, hän kääntyköön minusta pois,
että hiukkasen ilostuisin, **21** ennenkuin lähden, ikinä palajamatta,
pimeyden ja synkeyden maahan, **22** maahan, jonka pimeys on
synkkä pilkkopimeä ja sekasorto ja jossa valkeneminenkin on
pimeyttä."

11 Sitten naemalainen Soofar lausui ja sanoi: **2** "Jäisikö suulas
puhe vastausta vaille, ja saisiko suupaltti olla oikeassa? **3**
Saattaisivatko jaarituksesi miehet vaikenemaan, niin että saisit
pilkata, kenenkään sinua häpeään häätämättä? **4** Sanoithan:
'Minun opetukseni on selkeä, ja minä olen puhdas sinun
silmissäsi'. **5** Mutta jospa Jumala puhuisi ja avaisi huulensa
sinua vastaan **6** ja ilmaisisi sinulle viisauden salaisuudet, että
hänellä on ymmärrystä monin verroin! Silloin huomaisit, että
Jumala on painanut unhoon montakin pahaa tekoasi. **7** Sinäkö
käsittäisit Jumalan tutkimattomuuden tahi pääsisit Kaikkivaltiaan
täydellisyydestä perille? **8** Se on korkea kuin taivas-mitä voit
tehdä, syvempi kuin tuonela-mitä voit ymmärtää? **(Sheol h7585)**

9 Se on pitempi kuin maa ja laveampi kuin meri. **10** Jos hän
liitää paikalle ja vangitsee ja kutsuu oikeuden kokoon, niin
kuka voi häntä estää? **11** Sillä hän tuntee valheen miehet,
vääryyden hän näkee tarkkaamattakin. **12** Onttopäinen mies voi
viisastua ja villiaasin varsa ihmistyä. **13** Jos sinäkin valmistat
sydämesi ja ojennat kätesi hänen puoleensa- **14** mutta jos
kädessäsi on vääryys, heitä se kauas äläkä anna petoksen asua
majoissasi- **15** silloin saat kohottaa kasvosi ilman häpeän tahraa,
olet kuin vaskesta valettu etkä mitään pelkää. **16** Silloin unhotat
onnettomuutesi, muistelet sitä kuin vettä, joka on virrannut pois.
17 Elämäsi selkenee kirkkaammaksi keskipäivää, pimeänkin aika
on niinkuin aamunkoitto. **18** Silloin olet turvassa, sillä sinulla on
toivo; tähystelet-käyt turvallisesti levolle, **19** asetut makaamaan,
kenenkään peljättämättä, ja monet etsivät sinun suosiotasi. **20**
Mutta jumalattomain silmät raukeavat; turvapaikka on heiltä
mennyt, ja heidän toivonsa on huokaus."

12 Job vastasi ja sanoi: **2** "Totisesti, te yksin olette kansa,
ja teidän mukananne kuolee viisaus! **3** Onhan minullakin
ymmärrystä yhtä hyvin kuin teillä; en ole minä teitä huonompi, ja
kuka ei moisia tietäisi? **4** Ystävänsä pilkkana on hän, jota Jumala
kuuli, kun hän häntä huusi, hurskas, nuhteeton on pilkkana.
5 Turvassa olevan mielestä sopii onnettomuudelle ylenkatse;
se on valmiina niille, joiden jalka horjuu. **6** Ja rauhassa ovat
väkivaltaisten majat, turvassa ne, jotka ärsyttävät Jumalaa,
ne, jotka kantavat jumalansa kourassaan." - **7** "Mutta kysypä
eläimiltä, niin ne opettavat sinua, ja taivaan linnuilta, niin ne
ilmoittavat sinulle; **8** tahi tutkistele maata, niin se opettaa sinua, ja
meren kalat kertovat sinulle. **9** Kuka kaikista näistä ei tietäisi, että
Herran käsi on tämän tehnyt, **10** hänen, jonka kädessä on kaiken

elävän sielu ja kaikkien ihmisolentojen henki?" - **11** "Eikö korva
koettele sanoja ja suulaki maista ruuan makua?" **12** "Vanhuksilla
on viisautta, ja pitkä-ikäisillä ymmärrystä." - **13** "Jumalalla on
viisaus ja voima, hänellä neuvo ja ymmärrys. **14** Jos hän repii
maahan, niin ei rakenneta jälleen; kenen hän telkeää sisälle,
sille ei avata. **15** Katso, hän salpaa vedet, ja syntyy kuivuus; hän
laskee ne irti, ja ne mullistavat maan. **16** Hänen on väkevyys
ja ymmärrys; hänen on niin eksynyt kuin eksyttäjäkin. **17** Hän
vie neuvosmiehet pois paljaiksi riistettyinä ja tekee tuomarit
tyhmiksi. **18** Kuningasten kurituksesta hän kirvoittaa ja köyttää
köyden heidän omiin vyötäisiinsä. **19** Hän vie papit pois paljaiksi
riistettyinä, ja ikimahtavat hän kukistaa. **20** Hän hämmentää
luotettavain puheen ja ottaa pois vanhoilta taidon. **21** Hän
vuodattaa ylenkatsetta ruhtinasten päälle ja aukaisee virtojen
padot. **22** Hän paljastaa syvyydet pimeyden peitosta ja tuo
valoon pilkkopimeän. **23** Hän korottaa kansat, ja hän hävittää
ne, hän laajentaa kansakunnat, ja hän kuljettaa ne pois. **24**
Maan kansan päämiehiltä hän ottaa ymmärryksen ja panee
heidät harhailemaan tiettömissä autioissa. **25** He haparoivat
pimeässä valoa vailla, ja hän panee heidät hoipertelemaan kuin
juopuneet."

13 "Katso, kaikkea tätä on silmäni nähnyt, korvani kuullut ja
sitä tarkannut. **2** Mitä te tiedätte, sen tiedän minäkin; en ole minä
teitä huonompi. **3** Mutta minä mielin puhua Kaikkivaltiaalle, minä
tahdon tuoda todistukseni Jumalaa vastaan. **4** Sillä te laastaroitte
valheella, olette puoskareita kaikki tyynni. **5** Jospa edes osaisitte
visusti vaieta, niin se olisi teille viisaudeksi luettava! **6** Kuulkaa
siis, mitä minä todistan, ja tarkatkaa, mitä huuleni väittävät
vastaan. **7** Tahdotteko puolustaa Jumalaa väärällä puheella ja

puhua vilppiä hänen puolestaan; **8** tahdotteko olla puolueellisia
hänen hyväksensä tahi ajaa Jumalan asiaa? **9** Koituuko siitä
silloin hyvää, kun hän käy teitä tutkimaan; tahi voitteko pettää
hänet, niinkuin ihminen petetään? **10** Hän teitä ankarasti
rankaisee, jos salassa olette puolueellisia. **11** Eikö hänen
korkeutensa peljästytä teitä ja hänen kauhunsa teitä valtaa? **12**
Tuhkalauselmia ovat teidän mietelauseenne, savivarustuksia
silloin teidän varustuksenne. **13** Vaietkaa, antakaa minun olla,
niin minä puhun, käyköön minun miten tahansa. **14** Miksi minä
otan lihani hampaisiini ja panen henkeni kämmenelleni? **15**
Katso, hän surmaa minut, en minä enää mitään toivo; tahdon
vain vaellustani puolustaa häntä vastaan. **16** Jo sekin on minulle
voitoksi; sillä jumalaton ei voi käydä hänen kasvojensa eteen. **17**
Kuulkaa tarkasti minun puhettani, ja mitä minä lausun korvienne
kuullen. **18** Katso, olen ryhtynyt käymään oikeutta; minä tiedän,
että olen oikeassa. **19** Kuka saattaa käräjöidä minua vastaan?
Silloin minä vaikenen ja kuolen. **20** Kahta vain älä minulle tee,
niin en lymyä sinun kasvojesi edestä: **21** ota pois kätesi minun
päältäni, ja älköön kauhusi minua peljättäkö; **22** sitten haasta,
niin minä vastaan, tahi minä puhun, ja vastaa sinä minulle. **23**
Mikä on minun pahain tekojeni ja syntieni luku? Ilmaise minulle
rikkomukseni ja syntini. **24** Miksi peität kasvosi ja pidät minua
vihollisenasi? **25** Lentävää lehteäkö peljätät, kuivunutta korttako
vainoat, **26** koskapa määräät katkeruuden minun osakseni ja
perinnökseni nuoruuteni pahat teot, **27** koska panet jalkani
jalkapuuhun, vartioitset kaikkia minun polkujani ja piirrät rajan
jalkapohjieni ääreen?" - **28** "Hän hajoaa kuin lahopuu, kuin
koinsyömä vaate."

14 "Ihminen, vaimosta syntynyt, elää vähän aikaa ja on täynnä
levottomuutta, **2** kasvaa kuin kukkanen ja lakastuu, pakenee
kuin varjo eikä pysy. **3** Ja sellaista sinä pidät silmällä ja viet
minut käymään oikeutta kanssasi! **4** Syntyisikö saastaisesta
puhdasta? Ei yhden yhtäkään. **5** Hänen päivänsä ovat määrätyt,
ja hänen kuukausiensa luku on sinun tiedossasi; sinä olet
asettanut hänelle määrän, jonka ylitse hän ei pääse. **6** Niin
käännä katseesi pois hänestä, että hän pääsisi rauhaan ja
että hän saisi iloita niinkuin palkkalainen päivän päätettyään. **7**
Onhan puullakin toivo: vaikka se maahan kaadetaan, kasvaa se
uudelleen, eikä siltä vesaa puutu. **8** Vaikka sen juuri vanhenee
maassa ja sen kanto kuolee multaan, **9** niin se veden tuoksusta
versoo jälleen ja tekee oksia niinkuin istukas. **10** Mutta mies
kun kuolee, makaa hän martaana; kun ihminen on henkensä
heittänyt, missä hän on sitten? **11** Vesi juoksee pois järvestä, ja
joki tyhjenee ja kuivuu; **12** niin ihminen lepoon mentyänsä ei
enää nouse. Ennenkuin taivaat katoavat, eivät he heräjä eivätkä
havahdu unestansa. **13** Oi, jospa kätkisit minut tuonelaan,
piilottaisit minut, kunnes vihasi on asettunut, panisit minulle
aikamäärän ja sitten muistaisit minua! **(Sheol h7585)** **14** Kun mies
kuolee, virkoaako hän jälleen henkiin? Minä vartoaisin kaikki
sotapalvelukseni päivät, kunnes pääsyvuoroni joutuisi. **15** Sinä
kutsuisit, ja minä vastaisin sinulle, sinä ikävöitsisit kättesi tekoa.
16 Silloin sinä laskisit minun askeleeni, et pitäisi vaaria minun
synnistäni; **17** rikokseni olisi sinetillä lukittuna kukkaroon, ja pahat
tekoni sinä peittäisit piiloon. **18** Mutta vuorikin vyöryy ja hajoaa,
ja kallio siirtyy sijaltansa, **19** vesi kuluttaa kivet, ja rankkasade
huuhtoo pois maan mullan; niin sinä hävität ihmisen toivon. **20**
Sinä masennat hänet iäksi, ja hän lähtee; sinä muutat hänen

muotonsa ja lähetät hänet menemään. **21** Kohoavatko hänen
lapsensa kunniaan-ei hän sitä tiedä, vaipuvatko vähäisiksi-ei hän
heitä huomaa. **22** Hän tuntee vain oman ruumiinsa kivun, vain
oman sielunsa murheen."

15 Sitten teemanilainen Elifas lausui ja sanoi: **2** "Vastaako
viisas tuulta pieksämällä, täyttääkö hän rintansa itätuulella? **3**
Puolustautuuko hän puheella, joka ei auta, ja sanoilla, joista ei
ole hyötyä? **4** Itse jumalanpelonkin sinä teet tyhjäksi ja rikot
hartauden Jumalaa rukoilevilta. **5** Sillä sinun pahuutesi panee
sanat suuhusi, ja sinä valitset viekasten kielen. **6** Oma suusi
julistaa sinut syylliseksi, enkä minä; omat huulesi todistavat sinua
vastaan. **7** Sinäkö synnyit ihmisistä ensimmäisenä, luotiinko
sinut ennenkuin kukkulat? **8** Oletko sinä kuulijana Jumalan
neuvottelussa ja anastatko viisauden itsellesi? **9** Mitä sinä tiedät,
jota me emme tietäisi? Mitä sinä ymmärrät, jota me emme
tuntisi? **10** Onpa meidänkin joukossamme harmaapää ja vanhus,
isääsi iällisempi. **11** Vähäksytkö Jumalan lohdutuksia ja sanaa,
joka sinua piteli hellävaroin? **12** Miksi sydämesi tempaa sinut
mukaansa, miksi pyörivät silmäsi, **13** niin että käännät kiukkusi
Jumalaa vastaan ja syydät suustasi sanoja? **14** Kuinka voisi
ihminen olla puhdas, kuinka vaimosta syntynyt olla vanhurskas!
15 Katso, pyhiinsäkään hän ei luota, eivät taivaatkaan ole puhtaat
hänen silmissänsä, **16** saati sitten ihminen, inhottava ja kelvoton,
joka juo vääryyttä niinkuin vettä. **17** Minä julistan sinulle, kuule
minua, minä kerron, mitä olen nähnyt, **18** mitä viisaat ilmoittavat,
salaamatta, mitä olivat isiltänsä saaneet, **19** niiltä, joille yksin
maa oli annettuna ja joiden seassa ei muukalainen liikkunut: **20**
'Jumalattomalla on tuska koko elämänsä ajan, ne vähät vuodet,
jotka väkivaltaiselle on määrätty. **21** Kauhun äänet kuuluvat

hänen korvissansa, keskellä rauhaakin hänet yllättää hävittäjä.
22 Ei usko hän pääsevänsä pimeydestä, ja hän on miekalle
määrätty. **23** Hän harhailee leivän haussa: missä sitä on?
Hän tuntee, että hänen vierellään on valmiina pimeyden päivä.
24 Tuska ja ahdistus kauhistuttavat häntä, masentavat hänet
niinkuin kuningas valmiina hyökkäykseen. **25** Koska hän ojensi
kätensä Jumalaa vastaan ja pöyhkeili Kaikkivaltiasta vastaan, **26**
ryntäsi häntä vastaan niska jäykkänä, taajain kilvenkupurainsa
suojassa; **27** koska hän kasvatti ihraa kasvoihinsa ja teki
lanteensa lihaviksi, **28** asui hävitetyissä kaupungeissa, taloissa,
joissa ei ollut lupa asua, **29** jotka olivat määrätyt jäämään
raunioiksi, sentähden hän ei rikastu, eikä hänen omaisuutensa
ole pysyväistä, eikä hänen viljansa notkistu maata kohden. **30** Ei
hän pääse pimeydestä; tulen liekki kuivuttaa hänen vesansa,
ja hän hukkuu hänen suunsa henkäyksestä. **31** Älköön hän
turvatko turhuuteen-hän pettyy; sillä hänen voittonsa on oleva
turhuus. **32** Mitta täyttyy ennen aikojaan, eikä hänen lehvänsä
vihannoi. **33** Hän on niinkuin viinipuu, joka pudottaa raakaleensa,
niinkuin öljypuu, joka varistaa kukkansa. **34** Sillä jumalattoman
joukkio on hedelmätön, ja tuli kuluttaa lahjustenottajan majat. **35**
He kantavat tuhoa ja synnyttävät turmiota, ja heidän kohtunsa
valmistaa petosta.'"

16 Job vastasi ja sanoi: **2** "Tuonkaltaista olen kuullut paljon;
kurjia lohduttajia olette kaikki. **3** Eikö tule jo loppu tuulen
pieksämisestä, vai mikä yllyttää sinua vastaamaan? **4** Voisinhan
minä myös puhua niinkuin tekin, jos te olisitte minun sijassani;
voisin sommitella sanoja teitä vastaan ja ilkkuen nyökytellä teille
päätäni, **5** rohkaista teitä suullani ja tuottaa huojennusta huulteni
lohduttelulla. **6** Jos puhun, ei tuskani helpota, ja jos lakkaan,

lähteekö se sillä? **7** Mutta nyt hän on minut uuvuttanut. Sinä olet
hävittänyt koko minun joukkoni **8** ja olet minut kukistanut-siitä
muka tuli todistaja-ja raihnauteni nousi minua vastaan, syyttäen
minua vasten silmiä. **9** Hänen vihansa raateli ja vainosi minua,
hän kiristeli minulle hampaitansa. Viholliseni hiovat katseitaan
minua vastaan, **10** he avaavat minulle kitansa ja lyövät häväisten
minua poskille; kaikki he yhtyvät minua vastaan. **11** Jumala jättää
minut poikaheittiöiden valtaan ja syöksee minut jumalattomain
käsiin. **12** Minä elin rauhassa, mutta hän peljätti minut, hän
tarttui minua niskaan ja murskasi minut. Hän asetti minut
maalitaulukseen; **13** hänen nuolensa viuhuvat minun ympärilläni.
Hän halkaisee munuaiseni säälimättä, vuodattaa maahan minun
sappeni. **14** Hän murtaa minuun aukon toisensa jälkeen ja
ryntää kimppuuni kuin soturi. **15** Minä ompelin säkin iholleni ja
painoin sarveni tomuun. **16** Minun kasvoni punoittavat itkusta,
ja silmäluomillani on pimeys, **17** vaikkei ole vääryyttä minun
käsissäni ja vaikka minun rukoukseni on puhdas. **18** Maa, älä
peitä minun vertani, ja minun huudollani älköön olko lepopaikkaa!
19 Katso, nytkin on minun todistajani taivaassa ja puolustajani
korkeudessa. **20** Ystäväni pitävät minua pilkkanansa-Jumalaan
minun silmäni kyynelöiden katsoo, **21** että hän hankkisi miehelle
oikeuden Jumalaa vastaan ja ihmislapselle hänen lähimmäistään
vastaan. **22** Sillä vähän on vuosia edessäni enää, ja sitten
menen tietä, jota en palaja."

17 "Minun henkeni on rikki raastettu, minun päiväni sammuvat,
kalmisto on minun osani. **2** Totisesti, pilkka piirittää minua
ja silmäni täytyy yhä katsella heidän ynseilyänsä. **3** Aseta
puolestani pantti talteesi; kuka muu rupeaisi kättä lyöden minun
takaajakseni? **4** Sillä sinä olet sulkenut ymmärrykseltä heidän

sydämensä; sentähden sinä et päästä heitä voitolle. **5** Ystäviä
kutsutaan osajaolle, mutta omilta lapsilta raukeavat silmät. **6**
Minut on pantu kansoille sananlaskuksi; silmille syljettäväksi
minä olen tullut. **7** Minun silmäni on hämärtynyt surusta, ja
kaikki minun jäseneni ovat kuin varjo. **8** Tästä oikeamieliset
hämmästyvät, ja viatonta kuohuttaa jumalattoman meno. **9** Mutta
hurskas pysyy tiellänsä, ja se, jolla on puhtaat kädet, kasvaa
voimassa. **10** Mutta te kaikki, tulkaa jälleen tänne; en löydä
minä viisasta joukostanne. **11** Päiväni ovat menneet, rauenneet
ovat aivoitukseni, mitä sydämeni ikävöitsi. **12** Yön he tekevät
päiväksi; valo muka lähenee pimeydestä. **13** Jos kuinka toivon,
on tuonela asuntoni; minä levitän vuoteeni pimeyteen, **(Sheol
h7585)** **14** minä sanon haudalle: 'Sinä olet isäni', ja madoille:
'Äitini ja sisareni'. **15** Missä on silloin minun toivoni, ja kuka saa
minun toivoani katsella? **16** Ne astuvat alas tuonelan salpojen
taa, kun yhdessä lepäämme tomussa." **(Sheol h7585)**

18 Sitten suuhilainen Bildad lausui ja sanoi: **2** "Kuinka kauan
te asetatte sanoille ansoja? Tulkaa järkiinne, sitten puhelemme.
3 Miksi meitä pidetään elukkain veroisina, olemmeko teidän
silmissänne tylsät? **4** Sinä, joka raivossasi raatelet itseäsi-
sinunko tähtesi jätettäisiin maa autioksi ja kallio siirtyisi sijaltansa?
5 Ei, jumalattomain valo sammuu, eikä hänen tulensa liekki
loista. **6** Valo pimenee hänen majassansa, ja hänen lamppunsa
sammuu hänen päänsä päältä. **7** Hänen väkevät askeleensa
supistuvat ahtaalle, ja hänen oma neuvonsa kaataa hänet
maahan. **8** Sillä hänen omat jalkansa vievät hänet verkkoon,
hän käyskentelee katetun pyyntihaudan päällä. **9** Paula tarttuu
hänen kantapäähänsä, ansa käy häneen kiinni; **10** hänelle on
maahan kätketty pyydys, polulle häntä varten silmukka. **11**

Kauhut peljättävät häntä kaikkialta ja ajavat häntä kintereillä
kiitäen. **12** Nälkäiseksi käy hänen vaivansa, ja turmio vartoo
hänen kaatumistaan. **13** Hänen ruumiinsa jäseniä kalvaa, hänen
jäseniänsä kalvaa kuoleman esikoinen. **14** Hänet temmataan pois
majastansa, turvastansa; hänet pannaan astumaan kauhujen
kuninkaan tykö. **15** Hänen majassansa asuu outoja, hänen
asuinpaikallensa sirotetaan tulikiveä. **16** Alhaalta kuivuvat hänen
juurensa, ylhäältä kuihtuvat hänen oksansa. **17** Hänen muistonsa
katoaa maasta, eikä hänen nimeänsä kadulla mainita. **18** Hänet
sysätään valosta pimeyteen ja karkoitetaan maan piiristä. **19** Ei
sukua, ei jälkeläistä ole hänellä kansansa seassa, eikä ketään
jää jäljelle hänen asuntoihinsa. **20** Lännen asujat hämmästyvät
hänen tuhopäiväänsä, idän asujat valtaa vavistus. **21** Näin käy
väärintekijän huoneelle, näin sen asuinpaikalle, joka ei Jumalasta
välitä."

19 Job vastasi ja sanoi: **2** "Kuinka kauan te vaivaatte minun
sieluani ja runtelette minua sanoillanne? **3** Jo kymmenenkin
kertaa olette minua häväisseet, häpeämättä te minua rääkkäätte.
4 Olenko todella hairahtunut, yöpyykö hairahdukseni minun
luonani? **5** Tahi voitteko todella ylvästellä minua vastaan ja
todistaa minun ansainneen häpeäni? **6** Tietäkää siis, että Jumala
on tehnyt minulle vääryyttä ja on kietonut minut verkkoonsa. **7**
Katso, minä huudan: 'Väkivaltaa!' enkä saa vastausta; huudan
apua, mutta ei ole mitään oikeutta. **8** Hän on aidannut tieni,
niin etten pääse ylitse, ja on levittänyt pimeyden poluilleni.
9 Hän on riisunut minulta kunniani ja ottanut kruunun minun
päästäni. **10** Hän repi minut maahan joka puolelta, niin että
olen mennyttä, ja hän tempasi irti toivoni niinkuin puun. **11**
Hän päästi vihansa syttymään minua vastaan ja piti minua

vihollisenansa. **12** Hänen sotajoukkonsa tulivat yhdessä ja tekivät
tiensä minua vastaan ja leiriytyivät minun majani ympärille. **13**
Veljeni hän on minusta loitontanut; tuttavani ovat minusta aivan
vieraantuneet. **14** Läheiseni ovat minusta luopuneet, ja uskottuni
ovat unhottaneet minut. **15** Ne, jotka talossani majailevat, ja
palvelijattareni pitävät minua muukalaisena, minä olen tullut
vieraaksi heidän silmissään. **16** Minä kutsun palvelijaani, eikä
hän vastaa; minun suuni täytyy nöyrästi rukoilla häntä. **17**
Hengitykseni on vastenmielinen vaimolleni, hajuni on äitini pojista
ilkeä. **18** Poikasetkin halveksivat minua; kun nousen, niin he
puhuvat minusta pilkkojaan. **19** Kaikki seuratoverini inhoavat
minua, ja ne, joita minä rakastin, ovat kääntyneet minua vastaan.
20 Luuni ovat tarttuneet nahkaani, ihooni, eikä minusta ole enää
kuin ikenet jäljellä. **21** Armahtakaa minua, armahtakaa, te, minun
ystäväni, sillä Jumalan käsi on minuun koskenut. **22** Miksi
vainoatte minua niinkuin Jumala, ettekä saa kylläänne minun
lihastani? **23** Oi, jospa minun sanani kirjoitettaisiin muistiin, jospa
ne piirrettäisiin kirjaan, **24** rautataltalla ja lyijyllä hakattaisiin
kallioon ikuisiksi ajoiksi! **25** Mutta minä tiedän lunastajani elävän,
ja viimeisenä hän on seisova multien päällä. **26** Ja sittenkuin
tämä nahka on yltäni raastettu ja olen ruumiistani irti, saan minä
nähdä Jumalan. **27** Hänet olen minä näkevä apunani; minun
silmäni saavat nähdä hänet-eikä vieraana. Munaskuuni hiukeavat
sisimmässäni. **28** Kun sanotte: 'Kuinka vainoammekaan häntä!' -
minusta muka löydetään asian juuri- **29** niin peljätkää miekkaa,
sillä viha on kohtaava miekanalaisia pahoja töitä, tietääksenne,
että tuomari on."

20 Naemalainen Soofar lausui ja sanoi: **2** "Tuohon minun
ajatukseni tuovat vastauksen, moisesta minun mieleni kuohuu.

3 Häpäisevää nuhdetta täytyy minun kuulla, mutta minun
ymmärrykseni henki antaa minulle vastauksen. **4** Tuoko on
sinulla tietoa ikiajoista asti, siitä saakka, kun ihminen maan
päälle pantiin? **5** Ei, vaan jumalattomain riemu loppuu lyhyeen,
ja riettaan ilo on vain silmänräpäys. **6** Vaikka hänen kopeutensa
kohoaa taivaaseen ja hänen päänsä ulottuu pilviin asti, **7** katoaa
hän kuitenkin ainiaaksi oman likansa lailla; jotka näkivät hänet,
kysyivät: Missä hän on? **8** Niinkuin uni hän lentää pois, eikä
häntä enää löydetä, ja hän häipyy kuin öinen näky. **9** Silmä,
joka häntä katseli, ei katsele häntä enää, eikä hänen paikkansa
häntä enää näe. **10** Hänen poikiensa täytyy hyvittää köyhät,
hänen kättensä on annettava pois hänen omaisuutensa. **11**
Nuoruuden voimaa olivat täynnä hänen luunsa, mutta sen täytyi
mennä maata multaan hänen kanssansa. **12** Vaikka paha onkin
makeaa hänen suussaan, niin että hän kätkee sen kielensä
alle, **13** säästää sitä eikä siitä luovu, vaan pidättää sitä keskellä
suulakeansa, **14** niin muuttuu tämä ruoka hänen sisässään,
tulee kyykäärmeiden kähyiksi hänen sisälmyksissänsä. **15** Hän
nieli rikkautta, ja hänen täytyy se oksentaa pois, Jumala ajaa
sen ulos hänen vatsastansa. **16** Kyykäärmeiden myrkkyä hän
imi, kyyn kieli hänet tappaa. **17** Ei hän saa ilokseen katsella
puroja, ei hunaja-ja kermajokia ja-virtoja. **18** Hänen on annettava
pois hankkimansa, eikä hän saa sitä itse niellä; ei ole hänen
ilonsa hänen voittamansa rikkauden veroinen. **19** Sillä hän teki
vaivaisille väkivaltaa ja heitti heidät siihen, hän ryösti itselleen
talon, eikä saa siinä rakennella. **20** Sillä hän ei tuntenut vatsansa
ikinä tyytyvän, mutta ei pelastu hän himotulla tavarallaan. **21** Ei
mikään säilynyt hänen ahmailultaan, sentähden hänen onnensa
ei kestä. **22** Yltäkylläisyytensä runsaudessa on hänellä hätä,

häneen iskevät kaikki kurjien kourat. **23** Kun hän on täyttämässä
vatsaansa, lähettää Jumala hänen kimppuunsa vihansa hehkun
ja antaa sen sataa hänen päällensä hänen syödessään. **24**
Jos hän pakenee rautavaruksia, niin lävistää hänet vaskijousi;
25 kun hän vetää ulos selästään nuolen, käy hänen sappensa
lävitse miekan salama. Kauhut valtaavat hänet, **26** kaikki pimeys
on varattu hänen aarteilleen. Hänet kuluttaa tuli, joka palaa
lietsomatta, se syö, mitä on säilynyt hänen majassansa. **27**
Taivas paljastaa hänen pahat tekonsa, maa nousee häntä
vastaan. **28** Minkä hänen talonsa tuotti, menee menojaan vihan
päivänä niinkuin tulvavedet. **29** Tämä on jumalattoman ihmisen
osa Jumalalta, perintöosa, jonka Jumala hänelle määrää."

21 Job vastasi ja sanoi: **2** "Kuulkaa, kuulkaa minun sanojani ja
suokaa minulle se lohdutus! **3** Kärsikää minua, että saan puhua.
Kun olen puhunut, pilkatkaa sitten. **4** Ihmisiäkö vastaan minä
valitan? Tahi kuinka en kävisi kärsimättömäksi? **5** Kääntykää
minuun, niin tyrmistytte ja panette kätenne suullenne. **6** Kun
käyn ajattelemaan, niin kauhistun, ja vavistus valtaa ruumiini:
7 Miksi jumalattomat saavat elää, vanheta, jopa voimassa
vahvistua? **8** Heidän sukunsa on vankkana heidän edessään,
heidän jälkeläisensä heidän silmäinsä alla. **9** Heidän kotinsa
ovat rauhassa, kauhuista kaukana; ei satu heihin Jumalan
vitsa. **10** Hänen sonninsa polkee eikä turhaan, hänen lehmänsä
poikii eikä kesken. **11** Poikansa he laskevat ulos niinkuin
lammaslauman, heidän lapsensa hyppelevät leikiten. **12** He
virittävät laulujaan vaskirummun ja kanteleen kaikuessa ja
iloitsevat huilun soidessa. **13** He viettävät päivänsä onnessa,
mutta äkkiä heidät säikähytetään alas tuonelaan. **(Sheol h7585)** **14**
Ja kuitenkin he sanoivat Jumalalle: 'Mene pois meidän luotamme,

sinun teistäsi emme tahdo tietää. **15** Mikä on Kaikkivaltias, että
häntä palvelisimme? Ja mitä hyötyä meillä on siitä, että häntä
rukoilemme?' **16** Katso, heidän onnensa ei ole heidän omassa
kädessänsä. Jumalattomain neuvo olkoon minusta kaukana.
17 Kuinkapa usein jumalattomain lamppu sammuu ja heidät
yllättää heidän turmionsa? Kuinkapa usein hän jakelee arpaosat
vihassansa? **18** Ovatko he niinkuin tuulen vietävät oljet, niinkuin
akanat, jotka tuulispää tempaa mukaansa? **19** Jumala muka
säästää hänen lapsilleen hänen onnettomuutensa. Kostakoon
hän hänelle itselleen, niin että hän sen tuntee. **20** Nähköön
hän perikatonsa omin silmin, juokoon itse Kaikkivaltiaan vihan.
21 Sillä mitä hän välittää perheestänsä, jälkeensä jäävistä,
kun hänen kuukausiensa luku on täysi! **22** Onko opetettava
ymmärrystä Jumalalle, hänelle, joka taivaallisetkin tuomitsee?
23 Toinen kuolee täydessä onnessansa, kaikessa rauhassa ja
levossa; **24** hänen astiansa ovat maitoa täynnä, ja hänen luunsa
juotetaan ytimellä. **25** Toinen kuolee katkeralla mielellä, saamatta
onnea maistaa. **26** Yhdessä he panevat maata multaan, ja madot
peittävät heidät. **27** Katso, minä tunnen teidän ajatuksenne ja
juonet, joilla mielitte sortaa minut. **28** Kun sanotte: 'Missä on nyt
mahtimiehen talo, missä maja, jossa jumalattomat asuivat?' **29**
niin ettekö ole kysyneet maita kulkeneilta? Ette voi kieltää, mitä
he ovat todeksi nähneet, **30** että paha säästetään onnettomuuden
päivältä, vihan päivältä hänet saatetaan suojaan. **31** Kuka puhuu
hänelle vasten kasvoja hänen vaelluksestaan, kuka kostaa
hänelle, mitä hän on tehnyt? **32** Hänet saatetaan kalmistoon,
ja hänen hautakumpuansa vaalitaan. **33** Kepeät ovat hänelle
laakson turpeet. Kaikki ihmiset seuraavat hänen jäljessänsä,
niinkuin epälukuiset ovat kulkeneet hänen edellänsä. **34** Kuinka

tuotte minulle niin turhaa lohdutusta? Entä vastauksenne-niistä
jää pelkkä petollisuus jäljelle."

22 Teemanilainen Elifas lausui ja sanoi: **2** "Taitaako ihminen
hyödyttää Jumalaa? Ei, vaan ainoastaan itseään hyödyttää
ymmärtäväinen. **3** Onko Kaikkivaltiaalla etua siitä, jos olet
vanhurskas, tahi voittoa siitä, jos vaellat nuhteetonna? **4**
Jumalanpelostasiko hän sinua rankaisee ja käy kanssasi
oikeutta? **5** Eikö pahuutesi ole suuri ja sinun pahat tekosi
loppumattomat? **6** Sillä otithan veljiltäsi pantin syyttä ja riistit
vaatteet alastomilta. **7** Et antanut nääntyvälle vettä juoda, ja
nälkäiseltä kielsit leivän. **8** Kovakouraisen omaksi tuli maa, ja
vain korkea-arvoinen sai siinä asua. **9** Lesket sinä lähetit luotasi
tyhjin käsin, ja orpojen käsivarret murskattiin. **10** Sentähden
paulat nyt sinua ympäröivät, ja äkillinen peljästys kauhistuttaa
sinut- **11** vai etkö näe pimeyttä? -ja vesitulva peittää sinut. **12**
Eikö Jumala ole korkea kuin taivas? Katso, kuinka korkealla on
tähtien päälaki. **13** Ja niin sinä sanot: 'Mitäpä Jumala tietää?
Voiko hän tuomita synkkäin pilvien takaa? **14** Pilvet ovat hänellä
verhona, niin ettei hän näe; ja taivaanrannalla hän käyskentelee.'
15 Tahdotko seurata iänikuista polkua, jota pahantekijät vaelsivat,
16 ne, jotka kukistettiin ennen aikojaan ja joiden perustuksen
virta huuhtoi pois, **17** jotka sanoivat Jumalalle: 'Poistu meistä.
Mitä voisi Kaikkivaltias meille tehdä?' **18** Ja kuitenkin hän oli
täyttänyt heidän talonsa hyvyydellä. Mutta minusta on kaukana
jumalattomain neuvo. **19** Hurskaat näkevät sen ja iloitsevat, ja
viaton pilkkaa heitä: **20** 'Totisesti, vastustajamme ovat hävinneet,
ja mitä heistä jäi, kulutti tuli'. **21** Tee siis sovinto ja elä rauhassa
hänen kanssaan, niin saavutat onnen. **22** Ota opetusta hänen
suustaan ja kätke hänen sanansa sydämeesi. **23** Kun palajat

Kaikkivaltiaan tykö, niin tulet raketuksi, jos karkoitat vääryyden
majastasi kauas, **24** viskaat kulta-aarteesi tomuun ja Oofirin
kullan joen kivien joukkoon. **25** Jos Kaikkivaltias tulee sinun
kulta-aarteeksesi, sinun hopeaharkoiksesi, **26** silloin on ilosi
oleva Kaikkivaltiaassa, ja sinä nostat kasvosi Jumalan puoleen.
27 Kun rukoilet häntä, niin hän kuulee sinua, ja sinä saat täyttää
lupauksesi. **28** Jos mitä päätät, niin se sinulle onnistuu, ja sinun
teillesi loistaa valo. **29** Jos tie painuu alaspäin, niin sinä sanot:
'Ylös!' ja hän auttaa nöyrtyväistä. **30** Hän pelastaa senkin, joka
ei ole viaton; sinun kättesi puhtauden tähden hän pelastuu."

23 Job vastasi ja sanoi: **2** "Tänäänkin on valitukseni niskoittelua!
Minun käteni on raskas huokaukseni tähden. **3** Oi, jospa tietäisin,
kuinka löytää hänet, jospa pääsisin hänen asunnolleen! **4** Minä
esittäisin hänelle riita-asian ja täyttäisin suuni todisteilla. **5**
Tahtoisinpa tietää, mitä hän minulle vastaisi, ja kuulla, mitä hän
minulle sanoisi. **6** Riitelisikö hän kanssani suurella voimallansa?
Ei, hän vain tarkkaisi minua. **7** Silloin käräjöisi hänen kanssaan
rehellinen mies, ja minä pelastuisin tuomaristani ainiaaksi. **8**
Katso, minä menen itään, mutta ei ole hän siellä; menen länteen,
enkä häntä huomaa; **9** jos hän pohjoisessa toimii, en häntä
erota, jos hän kääntyy etelään, en häntä näe. **10** Sillä hän tietää,
kussa minä kuljen. Jos hän tutkisi minut, kullan kaltaisena minä
selviäisin. **11** Hänen askeleissaan on minun jalkani pysynyt,
hänen tietänsä olen noudattanut siltä poikkeamatta. **12** Hänen
huultensa käskystä en ole luopunut, hänen suunsa sanat minä
olen kätkenyt tarkemmin kuin omat päätökseni. **13** Mutta hän
pysyy samana, kuka voi häntä estää? Mitä hän tahtoo, sen
hän tekee. **14** Niin, hän antaa täydellisesti minulle määrätyn
osan, ja sellaista on hänellä vielä tallella paljon. **15** Sentähden

valtaa minut kauhu hänen kasvojensa edessä; kun sitä ajattelen,
peljästyn häntä. **16** Jumala on lannistanut minun rohkeuteni,
Kaikkivaltias on minut kauhistuttanut. **17** Sillä en menehdy
pimeän tähden, en oman itseni tähden, jonka pimeys peittää."

24 "Miksi ei Kaikkivaltias ole varannut tuomion aikoja, ja miksi
eivät saa ne, jotka hänet tuntevat, nähdä hänen päiviänsä? **2**
Jumalattomat siirtävät rajoja, ryöstävät laumoja ja laskevat ne
laitumelle. **3** Orpojen aasin he vievät, ottavat pantiksi lesken
lehmän. **4** He työntävät tieltä köyhät, kaikkien maan kurjain täytyy
piileskellä. **5** Katso, nämä ovat kuin villiaasit erämaassa: lähtevät
työhönsä saalista etsien, aro on heidän lastensa leipä. **6** Kedolta
he korjaavat rehuviljaa ruuakseen, ja jumalattoman viinitarhasta
he kärkkyvät tähteitä. **7** Alastomina, ilman vaatteita, he viettävät
yönsä, eikä heillä ole peittoa kylmässä. **8** He ovat likomärkiä
vuorilla vuotavasta sateesta, ja vailla suojaa he syleilevät kalliota.
9 idin rinnoilta riistetään orpo, ja kurjalta otetaan pantti. **10**
He kuljeskelevat alastomina, ilman vaatteita, ja nälkäisinä he
kantavat lyhteitä. **11** Jumalattomain muuritarhoissa he pusertavat
öljyä, he polkevat viinikuurnaa ja ovat itse janoissansa. **12**
Kaupungista kuuluu miesten voihkina, ja haavoitettujen sielu
huutaa; mutta Jumala ei piittaa nurjuudesta. **13** Nuo ovat valon
vihaajia, eivät tunne sen teitä eivätkä pysy sen poluilla. **14** Ennen
päivän valkenemista nousee murhaaja, tappaa kurjan ja köyhän;
ja yöllä hän hiipii kuin varas. **15** Avionrikkojan silmä tähyilee
hämärää, hän arvelee: 'Ei yksikään silmä minua näe', ja hän
panee peiton kasvoillensa. **16** He murtautuvat pimeässä taloihin,
päivällä he sulkeutuvat sisään, tahtomatta tietää valosta. **17**
Sillä pimeys on heille kaikille aamun vertainen, koska pimeyden
kauhut ovat heille tutut." - **18** "Hän kiitää pois vetten viemänä,

kirottu on hänen peltopalstansa maassa, hän ei enää poikkea
viinimäkien tielle. **19** Kuivuus ja kuumuus ahmaisevat lumiveden,
samoin tuonela ne, jotka syntiä tekevät. **(Sheol h7585)** **20** idin
kohtu unhottaa hänet, madot syövät hänet herkkunaan, ei häntä
enää muisteta; niin murskataan vääryys kuin puu. **21** Hän ryösti
hedelmättömältä, joka ei synnytä, ja leskelle hän ei hyvää tehnyt."
- **22** "Väkivaltaiset Jumala ylläpitää voimallansa; he pysyvät
pystyssä, vaikka jo olivat epätoivossa hengestään. **23** Hän antaa
heidän olla turvassa, ja heillä on vahva tuki; ja hänen silmänsä
valvovat heidän teitänsä. **24** He ovat kohonneet korkealle-ei
aikaakaan, niin ei heitä enää ole; he vaipuvat kokoon, kuolevat
kuin kaikki muutkin, he taittuvat kuin vihneet tähkäpäästä. **25**
Eikö ole niin? Kuka tekee minut valhettelijaksi ja saattaa sanani
tyhjiksi?"

25 Sitten suuhilainen Bildad lausui ja sanoi: **2** "Valta ja
peljättävyys on hänen, joka luo rauhaa korkeuksissaan. **3** Onko
määrää hänen joukoillansa, ja kenelle ei hänen valonsa koita? **4**
Kuinka siis ihminen olisi vanhurskas Jumalan edessä, ja kuinka
vaimosta syntynyt olisi puhdas? **5** Katso, eipä kuukaan ole
kirkas, eivät tähdetkään ole puhtaat hänen silmissänsä; **6** saati
sitten ihminen, tuo mato, ja ihmislapsi, tuo toukka!"

26 Job vastasi ja sanoi: **2** "Kuinka oletkaan auttanut voimatonta,
tukenut heikkoa käsivartta! **3** Kuinka oletkaan neuvonut
taitamatonta ja ilmituonut paljon ymmärrystä! **4** Kenelle oikein
olet puheesi pitänyt, ja kenen henki on sinusta käynyt? **5** Haamut
alhaalla värisevät, vetten ja niiden asukasten alla. **6** Paljaana on
tuonela hänen edessänsä, eikä ole manalalla peitettä. **(Sheol
h7585)** **7** Pohjoisen hän kaarruttaa autiuden ylle, ripustaa maan
tyhjyyden päälle. **8** Hän sitoo vedet pilviinsä, eivätkä pilvet

halkea niiden alla. **9** Hän peittää valtaistuimensa näkyvistä,
levittää pilvensä sen ylitse. **10** Hän on vetänyt piirin vetten
pinnalle, siihen missä valo päättyy pimeään. **11** Taivaan patsaat
huojuvat ja hämmästyvät hänen nuhtelustaan. **12** Voimallansa
hän kuohutti meren, ja taidollansa hän ruhjoi Rahabin. **13** Hänen
henkäyksestään kirkastui taivas; hänen kätensä lävisti kiitävän
lohikäärmeen. **14** Katso, nämä ovat ainoastaan hänen tekojensa
äärten häämötystä, ja kuinka hiljainen onkaan kuiskaus, jonka
hänestä kuulemme! Mutta kuka käsittää hänen väkevyytensä
jylinän?"

27 Job jatkoi lausuen julki mietelmiään ja sanoi: **2** "Niin
totta kuin Jumala elää, joka on ottanut minulta oikeuteni, ja
Kaikkivaltias, joka on sieluni murehuttanut: **3** niin kauan kuin
minussa vielä henkeä on ja Jumalan henkäystä sieramissani, **4**
eivät minun huuleni puhu petosta, eikä kieleni vilppiä lausu. **5**
Pois se! En myönnä teidän oikeassa olevan. Siihen asti kunnes
henkeni heitän, en luovu hurskaudestani. **6** Minä pidän kiinni
vanhurskaudestani, en hellitä; yhdestäkään elämäni päivästä
omatuntoni ei minua soimaa. **7** Käyköön viholliseni niinkuin
jumalattoman ja vastustajani niinkuin väärän. **8** Mitä toivoa
on riettaalla, kun Jumala katkaisee hänen elämänsä, kun
hän tempaa pois hänen sielunsa? **9** Kuuleeko Jumala hänen
huutonsa, kun ahdistus häntä kohtaa? **10** Tahi saattaako hän
iloita Kaikkivaltiaasta, huutaa Jumalaa joka aika? **11** Minä opetan
teille, mitä tekee Jumalan käsi; en salaa, mitä Kaikkivaltiaalla
on mielessä. **12** Katso, itse olette kaikki sen nähneet; miksi
te turhia kuvittelette? **13** Tämä on jumalattoman ihmisen osa,
Jumalan varaama, tämä on perintöosa, jonka väkivaltaiset
Kaikkivaltiaalta saavat. **14** Jos hänellä on paljonkin lapsia, ovat

ne miekan omia; eikä hänen jälkeläisillään ole leipää ravinnoksi.
15 Jotka häneltä jäävät, ne saattaa rutto hautaan, eivätkä hänen
leskensä pidä itkiäisiä. **16** Jos hän kokoaa hopeata kuin multaa
ja kasaa vaatteita kuin savea, **17** kasatkoon: vanhurskas pukee
ne päällensä, ja viaton perii hopean. **18** Hän rakentaa talonsa
niinkuin kointoukka, se on kuin suojus, jonka vartija kyhää.
19 Rikkaana hän menee levolle: 'Ei häviä mitään'; hän avaa
silmänsä, ja kaikki on mennyttä. **20** Kauhut yllättävät hänet
kuin tulvavedet, yöllä tempaa hänet mukaansa rajuilma. **21**
Itätuuli vie hänet, niin että hän menee menojaan, ja puhaltaa
hänet pois paikaltansa. **22** Jumala ampuu häneen nuolensa
säälimättä; hänen täytyy paeta hänen kättänsä, minkä voi. **23**
Silloin paukutetaan hänelle kämmeniä ja vihelletään hänelle
hänen asuinpaikaltansa."

28 "Hopeallakin on suonensa ja löytöpaikkansa kullalla, joka
puhdistetaan; **2** rauta otetaan maasta, ja kivestä sulatetaan
vaski. **3** Tehdään loppu pimeydestä, ja tutkitaan tyystin kivi,
jonka synkkä pilkkopimeä peittää. **4** Kaivos louhitaan syvälle
maan asujain alle; unhotettuina he riippuvat siellä ilman jalan
tukea, heiluvat kaukana ihmisten ilmoilta. **5** Maasta kasvaa
leipä, mutta maan uumenet mullistetaan kuin tulen voimalla.
6 Sen kivissä on safiirilla sijansa, siellä on kultahiekkaa. **7**
Polkua sinne ei tiedä kotka, eikä haukan silmä sitä havaitse.
8 Sitä eivät astu ylväät eläimet, ei leijona sitä kulje. **9** Siellä
käydään käsiksi kovaan kiveen, ja vuoret mullistetaan juuriaan
myöten. **10** Kallioihin murretaan käytäviä, ja silmä näkee
kaikkinaiset kalleudet. **11** Vesisuonet estetään tihkumasta, ja
salatut saatetaan päivänvaloon. **12** Mutta viisaus-mistä se löytyy,
ja missä on ymmärryksen asuinpaikka? **13** Ei tunne ihminen sille

vertaa, eikä sitä löydy elävien maasta. **14** Syvyys sanoo: 'Ei ole
se minussa', ja meri sanoo: 'Ei se ole minunkaan tykönäni'. **15**
Sitä ei voida ostaa puhtaalla kullalla, eikä sen hintaa punnita
hopeassa. **16** Ei korvaa sitä Oofirin kulta, ei kallis onyks-kivi
eikä safiiri. **17** Ei vedä sille vertoja kulta eikä lasi, eivät riitä sen
vaihtohinnaksi aitokultaiset kalut. **18** Koralleja ja kristalleja ei sen
rinnalla mainita, ja viisauden omistaminen on helmiä kalliimpi.
19 Ei vedä sille vertoja Etiopian topaasi, ei korvaa sitä puhdas
kulta. **20** Mistä siis tulee viisaus ja missä on ymmärryksen
asuinpaikka? **21** Se on peitetty kaiken elävän silmiltä, salattu
taivaan linnuiltakin. **22** Manala ja kuolema sanovat: 'Korvamme
ovat kuulleet siitä vain kerrottavan'. **23** Jumala tietää tien sen
luokse, hän tuntee sen asuinpaikan. **24** Sillä hän katsoo maan
ääriin saakka, hän näkee kaiken, mitä taivaan alla on. **25** Kun
hän antoi tuulelle voiman ja määräsi mitalla vedet, **26** kun hän
sääti lain sateelle ja ukkospilvelle tien, **27** silloin hän sen näki
ja ilmoitti, toi sen esille ja sen myös tutki. **28** Ja ihmiselle hän
sanoi: 'Katso, Herran pelko-se on viisautta, ja pahan karttaminen
on ymmärrystä'."

29 Job jatkoi lausuen mietelmiään ja sanoi: **2** "Oi, jospa
olisin, niinkuin olin ammoin kuluneina kuukausina, niinkuin niinä
päivinä, joina Jumala minua varjeli, **3** jolloin hänen lamppunsa
loisti pääni päällä ja minä hänen valossansa vaelsin pimeyden
halki! **4** Jospa olisin niinkuin kukoistukseni päivinä, jolloin
Jumalan ystävyys oli majani yllä, **5** jolloin Kaikkivaltias oli
vielä minun kanssani ja poikani minua ympäröivät, **6** jolloin
askeleeni kylpivät kermassa ja kallio minun vierelläni vuoti
öljyvirtoja! **7** Kun menin kaupunkiin porttiaukealle, kun asetin
istuimeni torille, **8** niin nuorukaiset väistyivät nähdessään minut,

vanhukset nousivat ja jäivät seisomaan, **9** päämiehet lakkasivat
puhumasta ja panivat kätensä suulleen. **10** Ruhtinasten ääni
vaikeni, ja heidän kielensä tarttui suulakeen. **11** Sillä kenen korva
minusta kuuli, hän ylisti minua onnelliseksi, kenen silmä minut
näki, hän minusta todisti; **12** minä näet pelastin kurjan, joka
apua huusi, ja orvon, jolla ei auttajaa ollut. **13** Menehtyväisen
siunaus tuli minun osakseni, ja lesken sydämen minä saatoin
riemuitsemaan. **14** Vanhurskaudella minä vaatetin itseni, ja se
verhosi minut; oikeus oli minulla viittana ja päähineenä. **15**
Minä olin sokean silmä ja ontuvan jalka. **16** Minä olin köyhien
isä, ja tuntemattoman asiaa minä tarkoin tutkin. **17** Minä särjin
väärintekijän leukaluut ja tempasin saaliin hänen hampaistansa.
18 Silloin ajattelin: 'Pesääni minä saan kuolla, ja minä lisään
päiväni paljoiksi kuin hiekka. **19** Onhan juureni vedelle avoinna,
ja kaste yöpyy minun oksillani. **20** Kunniani uudistuu alati, ja
jouseni nuortuu minun kädessäni.' **21** He kuuntelivat minua ja
odottivat, olivat vaiti ja vartoivat neuvoani. **22** Puhuttuani eivät
he enää sanaa sanoneet, vihmana vuoti puheeni heihin. **23**
He odottivat minua niinkuin sadetta ja avasivat suunsa niinkuin
kevätkuurolle. **24** Minä hymyilin heille, kun he olivat toivottomat,
ja minun kasvojeni loistaessa eivät he synkiksi jääneet. **25** Jos
suvaitsin tulla heidän luokseen, niin minä istuin ylinnä, istuin kuin
kuningas sotajoukkonsa keskellä, niinkuin se, joka murheelliset
lohduttaa."

30 "Mutta nyt nauravat minua elinpäiviltään nuoremmat, joiden
isiä minä pidin liian halpoina pantaviksi paimenkoiraini pariin.
2 Ja mitäpä hyödyttäisi minua heidän kättensä voima, koska
heidän nuoruutensa tarmon on vienyt **3** puute ja kova nälänhätä!
He kaluavat kuivaa maata, jo ennestään autiota erämaata; **4** he

poimivat suolaheiniä pensaiden ympäriltä, ja heidän ruokanaan
ovat kinsteripensaan juuret. **5** Heidät karkoitetaan ihmisten
parista; heitä vastaan nostetaan hälytys niinkuin varasta vastaan.
6 Heidän on asuttava kaameissa rotkoissa, maakoloissa ja
kallioluolissa. **7** Pensaiden keskellä he ulisevat, nokkospehkojen
suojaan he sulloutuvat- **8** nuo houkkioiden ja kunniattomain
sikiöt, jotka on hosuttu maasta pois. **9** Heille minä olen nyt tullut
pilkkalauluksi, olen heidän jutuksensa joutunut; **10** he inhoavat
minua, väistyvät minusta kauas eivätkä häikäile sylkeä silmilleni.
11 Sillä Jumala on höllentänyt jouseni jänteen ja nöyryyttänyt
minut, eivätkä he enää suista julkeuttaan minun edessäni.
12 Oikealta puoleltani nousee tuo sikiöparvi; he lyövät jalat
altani ja luovat turmateitänsä minua vastaan. **13** He hävittävät
minun polkuni, ovat apuna minua tuhottaessa, vaikka itse ovat
ilman auttajaa; **14** niinkuin leveästä muurinaukosta he tulevat,
raunioiden alta he vyöryvät esiin. **15** Kauhut ovat kääntyneet
minua vastaan; niinkuin tuuli sinä pyyhkäiset pois minun arvoni,
ja minun onneni katoaa niinkuin pilvi. **16** Ja nyt minun sieluni
vuotaa tyhjiin, kurjuuden päivät ovat saavuttaneet minut. **17**
Yö kaivaa luut minun ruumiistani, ja kalvavat tuskani eivät
lepää. **18** Kaikkivallan voimasta on minun verhoni muodottomaksi
muuttunut: se kiristyy ympärilleni niinkuin ihokkaani pääntie. **19**
Hän on heittänyt minut lokaan, ja minä olen tullut tomun ja tuhan
kaltaiseksi. **20** Minä huudan sinua, mutta sinä et vastaa minulle;
minä seison tässä, mutta sinä vain tuijotat minuun. **21** Sinä
muutut tylyksi minulle, vainoat minua väkevällä kädelläsi. **22** Sinä
kohotat minut myrskytuuleen, kiidätät minut menemään ja annat
minun menehtyä rajuilman pauhinassa. **23** Niin, minä tiedän:
sinä viet minua kohti kuolemaa, majaan, kunne kaikki elävä

kokoontuu. **24** Mutta eikö saisi hukkuessaan kättänsä ojentaa
tahi onnettomuudessa apua huutaa? **25** Vai enkö minä itkenyt
kovaosaisen kohtaloa, eikö sieluni säälinyt köyhää? **26** Niin,
minä odotin onnea, mutta tuli onnettomuus; minä vartosin valoa,
mutta tuli pimeys. **27** Sisukseni kuohuvat lakkaamatta, kurjuuden
päivät ovat kohdanneet minut. **28** Minä käyn murheasussa,
ilman päivänpaistetta; minä nousen ja huudan väkijoukossa. **29**
Minusta on tullut aavikkosutten veli ja kamelikurkien kumppani.
30 Minun nahkani on mustunut ja lähtee päältäni, ja luuni
ovat kuumuuden polttamat. **31** Niin muuttui kanteleeni soitto
valitukseksi ja huiluni sävel itkun ääneksi."

31 "Minä olen tehnyt liiton silmäini kanssa: kuinka voisinkaan
katsoa neitosen puoleen! **2** Minkä osan antaisi silloin Jumala
ylhäältä, minkä perintöosan Kaikkivaltias korkeudesta? **3**
Tuleehan väärälle turmio ja onnettomuus väärintekijöille. **4** Eikö
hän näkisi minun teitäni ja laskisi kaikkia minun askeleitani? **5**
Jos minä ikinä valheessa vaelsin, jos jalkani kiiruhti petokseen,
6 punnitkoon minut Jumala oikealla vaa'alla, ja hän on huomaava
minun nuhteettomuuteni. **7** Jos minun askeleeni poikkesivat
tieltä ja minun sydämeni seurasi silmiäni tahi tahra tarttui minun
käsiini, **8** niin syköön toinen, mitä minä kylvän, ja minun
vesani revittäköön juurinensa. **9** Jos minun sydämeni hullaantui
toisen vaimoon ja minä väijyin lähimmäiseni ovella, **10** niin
jauhakoon oma vaimoni vieraalle, ja halailkoot häntä muut; **11**
sillä se olisi ollut ilkityö ja raskaasti rangaistava rikos, **12** tuli,
joka kuluttaisi manalaan saakka ja hävittäisi kaiken saatuni. **13**
Jos minä pidin halpana palvelijani ja palvelijattareni oikeuden,
kun heillä oli riita minun kanssani, **14** niin mitä minä tekisin,
jos Jumala nousisi, ja mitä vastaisin hänelle, jos hän kävisi

tutkimaan? **15** Eikö sama, joka äidin kohdussa loi minut, luonut
häntäkin, eikö sama meitä äidin sydämen alla valmistanut?
16 Olenko minä kieltänyt vaivaisilta heidän toivomuksensa
ja saattanut lesken silmät sammumaan? **17** Olenko syönyt
leipäpalani yksinäni, orvonkin saamatta syödä siitä? **18** En,
vaan nuoruudestani saakka minä kasvatin häntä niinkuin oma
isä ja äitini kohdusta asti minä holhosin häntä. **19** Jos minä
näin menehtyväisen vaatteetonna ja köyhän verhoa vailla, **20**
jos hänen lanteensa eivät minua siunanneet eikä hän saanut
lämmitellä minun karitsaini villoilla, **21** jos minä puin nyrkkiä
orvolle, kun näin puoltani pidettävän portissa, **22** niin irtautukoon
olkapääni hartiastani, ja murtukoon käsivarteni sijoiltansa. **23**
Sillä silloin olisi minun peljättävä turmiota Jumalalta, enkä kestäisi
hänen valtasuuruutensa edessä. **24** Jos minä panin uskallukseni
kultaan ja sanoin hienolle kullalle: 'Sinä olet minun turvani',
25 jos iloitsin siitä, että rikkauteni oli suuri ja että käteni oli
saanut paljon hankituksi, **26** jos katsellessani aurinkoa, kuinka
se loisti, ja kuuta, joka ylhänä vaelsi, **27** sydämeni antautui salaa
vieteltäväksi ja käteni niille suudelmia heitti, **28** niin olisi sekin
raskaasti rangaistava rikos, sillä minä olisin kieltänyt korkeuden
Jumalan. **29** Olenko iloinnut vihamieheni vahingosta, riemusta
hykähtänyt, kun häntä onnettomuus kohtasi? **30** En ole sallinut
suuni syntiä tehdä, kiroten vaatia hänen henkeänsä. **31** Eikö
täydy minun talonväkeni myöntää, että kukin on saanut lihaa
yllin kyllin? **32** Muukalaisen ei tarvinnut yötä ulkona viettää; minä
pidin oveni auki tielle päin. **33** Olenko ihmisten tavoin peitellyt
rikkomuksiani, kätkenyt poveeni pahat tekoni, **34** säikkyen suurta
joukkoa ja kaiken heimon ylenkatsetta peljäten, niin että pysyin
hiljaa, ovestani ulkonematta? **35** Oi, jospa joku kuuntelisi minua!

Katso, tuossa on puumerkkini! Kaikkivaltias vastatkoon minulle!
Jospa saisin riitapuoleni kirjoittamaan syytekirjan! **36** Totisesti,
olkapäälläni sitä kantaisin, sitoisin sen päähäni seppeleeksi.
37 Tekisin hänelle tilin kaikista askeleistani ja astuisin hänen
eteensä niinkuin ruhtinas. **38** Jos peltoni huusi minua vastaan ja
sen vaot kaikki itkivät, **39** jos kulutin sen voiman maksamatta ja
saatoin sen haltijat huokaamaan, **40** niin kasvakoon nisun sijasta
orjantappuroita ja ohran sijasta rikkaruohoa." Tähän päättyvät
Jobin puheet.

32 Kun nuo kolme miestä eivät enää vastanneet Jobille, koska
hän oli omissa silmissään vanhurskas, **2** vihastui buusilainen
Elihu, Baarakelin poika, joka oli Raamin sukua; Jobiin hän
vihastui, koska tämä piti itseään Jumalaa vanhurskaampana, **3** ja
tämän kolmeen ystävään hän vihastui, koska he eivät keksineet
vastausta, jolla olisivat osoittaneet Jobin olevan väärässä. **4**
Elihu oli odottanut vuoroa puhuakseen Jobille, koska toiset
olivat iältään häntä vanhemmat. **5** Mutta kun Elihu näki, ettei
noilla kolmella miehellä enää ollut sanaa suussa vastaukseksi,
vihastui hän. **6** Niin buusilainen Elihu, Baarakelin poika, lausui ja
sanoi: "Nuori minä olen iältäni, ja te olette vanhat; sentähden
minä arkailin ja pelkäsin ilmoittaa tietoani teille. **7** Minä ajattelin:
'Puhukoon ikä, ja vuosien paljous julistakoon viisautta'. **8** Mutta
onhan ihmisissä henki, ja Kaikkivaltiaan henkäys antaa heille
ymmärrystä. **9** Eivät iäkkäät ole viisaimmat, eivätkä vanhukset
yksin ymmärrä, mikä on oikein. **10** Sentähden minä sanon:
Kuule minua; minäkin ilmoitan, mitä tiedän. **11** Katso, minä olen
odottanut, mitä teillä olisi sanomista, olen kuunnellut teidän
taitavia puheitanne, kunnes olisitte löytäneet osuvat sanat. **12**
Niin, minä tarkkasin teitä; mutta katso, ei kukaan ole Jobin sanoja

kumonnut, ei kukaan teistä voinut vastata hänen puheisiinsa. **13**
Älkää sanoko: 'Meitä vastassa on ilmetty viisaus, vain Jumala voi
hänet torjua, ei ihminen'. **14** Minua vastaan hän ei ole todisteita
tuonut, enkä käy hänelle vastaamaan teidän puheillanne. **15** He
ovat kauhistuneet, eivät enää vastaa; sanat puuttuvat heiltä. **16**
Odottaisinko minä, kun he eivät puhu, kun he siinä seisovat
enää vastaamatta? **17** Vastaanpa minäkin osaltani, minäkin
ilmoitan, mitä tiedän. **18** Sillä minä olen sanoja täynnä, henki
rinnassani ahdistaa minua. **19** Katso, minun rintani on kuin viini,
jolle ei reikää avata, se on pakahtumaisillaan niinkuin nuorella
viinillä täytetyt leilit. **20** Tahdon puhua, saadakseni helpotusta,
avata huuleni ja vastata. **21** En pidä kenenkään puolta enkä
ketään ihmistä imartele. **22** Sillä en osaa imarrella; silloin Luojani
ottaisi minut kohta pois."

33 "Mutta kuule nyt, Job, minun puhettani, ja ota korviisi kaikki
minun sanani. **2** Katso, minä olen avannut suuni, kieleni puhuu
suulakeni alla. **3** Vilpittömästä sydämestä lähtevät sanani; mitä
tietävät, sen huuleni suoraan sanovat. **4** Jumalan henki on minut
luonut, ja Kaikkivaltiaan henkäys elävöittää minut. **5** Vastaa
minulle, jos taidat; varustaudu minua vastaan, nouse taisteluun.
6 Katso, Jumalan edessä minä olen samanlainen kuin sinä:
hyppysellinen savea olen minäkin. **7** Katso, ei käy minusta
kauhu, joka sinut peljästyttää, eikä minun painoni ole raskaana
ylläsi. **8** Mutta sinä olet sanonut korvieni kuullen, minä olen
kuullut sinun sanojesi äänen: **9** 'Puhdas minä olen, rikoksesta
vapaa; olen viaton, eikä minussa ole vääryyttä. **10** Katso, hän
keksii vihan syitä minua vastaan, hän pitää minua vihollisenansa;
11 hän panee minun jalkani jalkapuuhun, vartioitsee kaikkia
minun polkujani.' **12** Katso, sinä et ole oikeassa-niin minä

vastaan sinulle-sillä Jumala on suurempi kuin ihminen. **13** Miksi
olet riidellyt häntä vastaan, jos hän ei vastaa kaikkiin ihmisen
sanoihin? **14** Sillä Jumala puhuu tavalla ja puhuu toisella; sitä vain
ei huomata. **15** Unessa, öisessä näyssä, kun raskas uni valtaa
ihmiset ja he nukkuvat vuoteillansa, **16** silloin hän avaa ihmisten
korvat ja sinetillä vahvistaa heidän saamansa kurituksen, **17**
kääntääkseen ihmisen pois pahasta teosta ja varjellakseen
miestä ylpeydestä, **18** säästääkseen hänen sielunsa haudasta ja
hänen henkensä syöksymästä peitsiin. **19** Myös kuritetaan häntä
tuskalla vuoteessansa, kun hänen luissaan on lakkaamaton
kapina, **20** ja hänen henkensä inhoaa leipää ja hänen sielunsa
herkkuruokaa. **21** Hänen lihansa kuihtuu näkymättömiin, ja hänen
luunsa, ennen näkymättömät, paljastuvat. **22** Näin lähenee
hänen sielunsa hautaa ja hänen henkensä kuolonvaltoja. **23** Jos
silloin on hänen puolellansa enkeli, välittäjä, yksi tuhansista,
todistamassa ihmisen puolesta hänen vilpittömyyttään, **24** niin
Jumala armahtaa häntä ja sanoo: 'Vapauta hänet, ettei hän
mene hautaan; minä olen saanut lunastusmaksun'. **25** Silloin
hänen ruumiinsa taas uhkuu nuoruuden voimaa, hän palajaa
takaisin nuoruutensa päiviin. **26** Hän rukoilee Jumalaa, ja Jumala
mielistyy häneen ja antaa hänen riemuiten katsella hänen
kasvojaan; niin hän palauttaa ihmiselle hänen vanhurskautensa.
27 Hänpä nyt laulaa muille ihmisille ja sanoo: 'Minä olin tehnyt
syntiä ja vääristänyt oikean, mutta ei sitä kostettu minulle; **28** hän
pelasti minun sieluni joutumasta hautaan, ja minun henkeni saa
iloiten katsella valkeutta'. **29** Katso, kaiken tämän tekee Jumala
kahdesti ja kolmastikin ihmiselle, **30** palauttaakseen hänen
sielunsa haudasta ja antaakseen elämän valkeuden hänelle
loistaa. **31** Tarkkaa, Job, kuule minua; vaikene ja anna minun

puhua. **32** Mutta jos sinulla on, mitä sanoa, niin vastaa minulle;
puhu, sillä mielelläni soisin sinun olevan oikeassa. **33** Ellei, niin
kuule minua; vaikene, niin minä opetan sinulle viisautta."

34 Ja Elihu lausui ja sanoi: **2** "Kuulkaa, te viisaat, minun
sanojani, ja kuunnelkaa minua, te tietomiehet. **3** Sillä korva
koettelee sanat, ja suulaki maistaa ruuan maun. **4** Tutkikaamme,
mikä oikein on, koettakaamme yhdessä ymmärtää, mikä hyvä on.
5 Sillä Job on sanonut: 'Olen oikeassa, mutta Jumala on ottanut
minulta oikeuteni. **6** Vaikka minun puolellani on oikeus, pitäisi
minun valhetella; kuolettava nuoli on minuun sattunut, vaikka
olen rikoksesta vapaa.' **7** Kuka mies on sellainen kuin Job, joka
juo jumalanpilkkaa niinkuin vettä, **8** joka yhtyy väärintekijäin
seuraan ja vaeltaa jumalattomain miesten parissa? **9** Sillä hän
sanoo: 'Ei hyödy mies siitä, että elää Jumalalle mieliksi'. **10**
Sentähden kuulkaa minua, te ymmärtäväiset miehet: Pois se! Ei
Jumalassa ole jumalattomuutta eikä Kaikkivaltiaassa vääryyttä.
11 Vaan hän kostaa ihmiselle hänen tekonsa ja maksaa miehelle
hänen vaelluksensa mukaan. **12** Totisesti, Jumala ei tee väärin,
Kaikkivaltias ei vääristä oikeutta. **13** Kuka on pannut hänet
vallitsemaan maata, ja kuka on perustanut koko maanpiirin? **14**
Jos hän ajattelisi vain itseänsä ja palauttaisi luokseen henkensä
ja henkäyksensä, **15** niin kaikki liha yhdessä menehtyisi, ja
ihminen tulisi tomuksi jälleen. **16** Jos sinulla on ymmärrystä,
niin kuule tätä, ota korviisi sanojeni ääni. **17** Taitaisiko todella
se hallita, joka vihaa oikeutta? Vai tuomitsetko sinä syylliseksi
tuon Vanhurskaan, Voimallisen, **18** joka sanoo kuninkaalle: 'Sinä
kelvoton', ruhtinaille: 'Sinä jumalaton', **19** joka ei pidä päämiesten
puolta eikä aseta rikasta vaivaisen edelle, koska he kaikki
ovat hänen kättensä tekoa? **20** Tuossa tuokiossa he kuolevat,

keskellä yötä; kansat järkkyvät ja häviävät, väkevä siirretään pois
käden koskematta. **21** Sillä hänen silmänsä valvovat ihmisen
teitä, ja hän näkee kaikki hänen askeleensa. **22** Ei ole pimeyttä,
ei pilkkopimeää, johon voisivat piiloutua väärintekijät. **23** Sillä ei
tarvitse Jumalan kauan ihmistä tarkata, ennenkuin tämän on
astuttava tuomiolle hänen eteensä; **24** hän musertaa voimalliset
tutkimatta ja asettaa toiset heidän sijallensa. **25** Niinpä hän
tuntee heidän tekonsa ja kukistaa heidät yöllä, ja he musertuvat.
26 Niinkuin jumalattomia hän kurittaa heitä julkisella paikalla, **27**
koska he luopuivat hänestä eivätkä ensinkään huolineet hänen
teistään, **28** vaan saattoivat vaivaisten huudon kohoamaan
hänen eteensä, ja hän kuuli kurjain huudon. **29** Ja jos hän on
hiljaa, kuka häntä siitä tuomitsee? Jos hän peittää kasvonsa,
kuka voi häntä katsella? Niin kansaa kuin kutakin ihmistä hän
valvoo, **30** ettei pääse hallitsemaan jumalaton ihminen, ei kukaan
niistä, jotka ovat kansalle paulana. **31** Sillä onko tässä sanottu
Jumalalle: 'Kyllä minä kärsin, en enää pahoin tee. **32** Mitä en
näe, neuvo minulle; jos olen tehnyt vääryyttä, en sitä enää tee.'
33 Sinunko mielesi mukaan tulisi hänen kostaa, koska olet niin
tyytymätön? Niin, sinun on tehtävä valinta eikä minun; puhu,
mitä tiedät. **34** Ymmärtäväiset miehet sanovat minulle, viisas
mies, joka minua kuulee, virkkaa: **35** 'Job puhuu taitamattomasti,
ja hänen sanansa ovat ymmärrystä vailla. **36** Jospa Jobia
koeteltaisiin ainiaan, koska hän vastaa väärintekijäin tavalla!
37 Sillä hän lisää syntiä syntiin, lyö kämmentä keskellämme ja
syytää sanoja Jumalaa vastaan.'"

35 Elihu lausui ja sanoi: **2** "Pidätkö sitä oikeutena, sanotko sitä
vanhurskaudeksi Jumalan edessä, **3** että kysyt, mitä se sinua
hyödyttää: 'Hyödynkö siitä sen enempää, kuin jos syntiä teen?'

4 Siihen minä vastaan sinulle sekä ystävillesi, jotka luonasi ovat.
5 Luo silmäsi taivaalle ja näe, katsele pilviä, jotka ovat korkealla
pääsi päällä. **6** Jos sinä syntiä teet, mitä sillä hänelle teet; ja
vaikka sinulla paljonkin rikoksia olisi, mitä sillä hänelle mahdat?
7 Jos olet vanhurskas, mitä sillä hänelle annat, tahi ottaako
hän mitään sinun kädestäsi? **8** Ihmistä, kaltaistasi, koskee
jumalattomuutesi ja ihmislasta sinun vanhurskautesi. **9** Sorron
suuruutta valitetaan, huudetaan apua suurten käsivartta vastaan,
10 ei kysytä: 'Missä on Jumala, minun Luojani, joka yöllä saa
viriämään ylistysvirret, **11** joka opettaa meille enemmän kuin
metsän eläimille ja antaa meille viisautta enemmän kuin taivaan
linnuille?' **12** Valittakoot sitten pahojen ylpeyttä; ei hän vastaa.
13 Ei, turhia ei Jumala kuule, eikä Kaikkivaltias niihin katso, **14**
saati jos sanot, ettet voi häntä nähdä; asia on hänen edessänsä:
odota häntä. **15** Mutta nyt, kun hänen vihansa ei kosta eikä hän
ylvästelystä suuresti välitä, **16** niin Job avaa suunsa joutaviin ja
syytää suuria sanoja taitamattomasti."

36 Elihu jatkoi puhettaan ja sanoi: **2** "Maltahan vähän, niin
julistan sinulle, sillä vielä on minulla Jumalan puolesta puhuttavaa.
3 Minä noudan tietoni kaukaa ja osoitan Luojani oikeuden; **4**
sillä totisesti, sanani eivät ole valhetta-mies, jolla on täydellinen
tieto, on edessäsi. **5** Katso, Jumala on voimallinen, mutta ei
halveksu ketään; väkevä on hänen ymmärryksensä voima. **6**
Hän ei pidä jumalatonta elossa, vaan hankkii kurjille oikeuden. **7**
Hän ei käännä silmiänsä pois hurskaista, vaan antaa heidän
istua kuningasten kanssa valtaistuimella ikuisesti; he kohoavat
korkealle. **8** Ja jos niinkin käy, että heidät kytketään kahleisiin,
sidotaan kurjuuden köysillä, **9** niin hän sillä ilmaisee heille,
mitä he ovat tehneet ja mitä rikkoneet pöyhkeilemisellään, **10**

avaa heidän korvansa nuhtelulle ja käskee heitä kääntymään
pois vääryydestä. **11** Jos he kuulevat ja alistuvat, niin saavat
viettää päivänsä onnessa ja ikävuotensa ihanasti. **12** Mutta jos
eivät kuule, niin he syöksyvät surman peitsiin ja menehtyvät
ymmärtämättömyyteensä. **13** Mutta jumalattomat pitävät vihaa,
he eivät apua huuda, kun hän on heidät vanginnut. **14** Heidän
sielunsa kuolee nuoruudessa, heidän elämänsä loppuu niinkuin
haureellisten pyhäkköpoikain. **15** Kurjan hän vapahtaa hänen
kurjuutensa kautta ja avaa hänen korvansa ahdistuksella. **16**
Sinutkin houkutteli ahdingosta pois avara tila, jossa ei ahtautta
ollut, ja lihavuudesta notkuvan ruokapöydän rauha. **17** Ja
niin kohtasi sinua kukkuramäärin jumalattoman tuomio; tuomio
ja oikeus on käynyt sinuun kiinni. **18** Älköön kärsimyksen
polte houkutelko sinua pilkkaamaan, älköönkä lunastusmaksun
suuruus viekö sinua harhaan. **19** Voiko huutosi auttaa ahdingosta
tahi kaikki voimasi ponnistukset? **20** Älä halaja yötä, joka
siirtää kansat sijoiltansa. **21** Varo, ettet käänny vääryyteen,
sillä se on sinulle mieluisampi kuin kärsimys. **22** Katso, Jumala
on korkea, valliten voimassansa; kuka on hänen kaltaisensa
opettaja? **23** Kuka määrää hänen tiensä, ja kuka sanoo: 'Sinä teit
väärin'? **24** Muista sinäkin ylistää hänen töitänsä, joiden kiitosta
ihmiset veisaavat; **25** kaikki ihmiset ihailevat niitä, kuolevaiset
katselevat niitä kaukaa. **26** Katso, Jumala on suuri, emme häntä
käsitä, hänen vuottensa luku on ilman määrää. **27** Hän kokoaa
vedenpisarat; ne vihmovat virtanaan sadetta, **28** jota pilvet
vuodattavat, valuttavat ihmisjoukkojen päälle. **29** Kuka ymmärtää
pilvien leviämiset, kuka hänen majansa jyrinän? **30** Katso, hän
levittää niiden päälle leimauksensa ja peittää meren pohjat. **31**
Sillä niin hän tuomitsee kansat, niin hän antaa runsaan ravinnon.

32 Hän peittää molemmat kätensä leimauksilla ja lähettää ne
ahdistajan kimppuun. **33** Hänet ilmoittaa hänen jylinänsä, jopa
karjakin hänen tulonsa."

37 "Niin, siitä vapisee sydämeni ja hypähtää paikoiltansa. **2**
Kuulkaa, kuulkaa hänen äänensä pauhinaa ja kohinaa, joka
käy hänen suustansa. **3** Hän laskee sen kaikumaan kaiken
taivaan alla, lähettää leimauksensa maan ääriin asti. **4** Sen
kintereillä ärjyy ääni, hän korottaa väkevän äänensä jylinän, eikä
hän säästä salamoitaan, äänensä raikuessa. **5** Ihmeellisesti
Jumala korottaa äänensä jylinän, hän tekee suuria tekoja,
joita emme käsittää taida. **6** Sillä hän sanoo lumelle: 'Putoa
maahan', samoin sadekuurolle, rankkasateittensa ryöpylle. **7**
Niin hän kytkee jokaiselta kädet, että kaikki ihmiset hänen
tekonsa tietäisivät. **8** Pedot vetäytyvät piiloon ja pysyvät
luolissansa. **9** Tähtitarhasta tulee tuulispää, pohjan ilmalta
pakkanen. **10** Jumalan henkäyksestä syntyy jää, ja aavat
vedet ahdistuvat. **11** Hän myös kuormittaa pilvet kosteudella ja
hajottaa välähtelevät ukkosvaarunsa. **12** Ne vyöryvät sinne tänne
hänen ohjauksestaan, tehdäkseen maanpiirin päällä kaiken,
mitä hän niille määrää. **13** Hän antaa niiden osua milloin maalle
vitsaukseksi, milloin siunaukseksi. **14** Ota tämä korviisi, Job;
pysähdy ja tarkkaa Jumalan ihmetöitä. **15** Tiedätkö, kuinka
Jumala niillä tekonsa teettää ja kuinka hän antaa pilviensä
leimausten loistaa? **16** Käsitätkö pilvien punnituksen, hänen
ihmeensä, joka on kaikkitietävä? **17** Sinä, jonka vaatteet
kuumenevat, kun maa on raukeana etelän helletuulesta, **18**
kaarrutatko sinä hänen kanssansa taivaan, joka on vahva
kuin valettu kuvastin? **19** Neuvo, mitä meidän on hänelle
sanottava; pimeydessämme emme voi tuoda esiin mitään.

20 Olisiko hänelle ilmoitettava, että tahtoisin puhua? Kukapa
vaatisi omaa tuhoansa! **21** Ja nyt: ei voida katsella valoa, joka
kirkkaana loistaa, kun tuuli on puhaltanut puhdistaen taivaan. **22**
Pohjoisesta tulee kultainen hohde; Jumalan yllä on peljättävä
valtasuuruus. **23** Kaikkivaltiasta emme saata käsittää, häntä, joka
on suuri voimassa, joka ei oikeutta ja täydellistä vanhurskautta
polje. **24** Sentähden peljätkööt häntä ihmiset; hän ei katso
keneenkään, joka on omasta mielestään viisas."

38 Silloin Herra vastasi Jobille tuulispäästä ja sanoi: **2** "Kuka olet
sinä, joka taitamattomilla puheilla pimennät minun aivoitukseni?
3 Vyötä nyt kupeesi kuin mies; minä kysyn sinulta, opeta sinä
minua. **4** Missä olit silloin, kun minä maan perustin? Ilmoita se,
jos ymmärryksesi riittää. **5** Kuka on määrännyt sen mitat-tottapa
sen tiedät-tahi kuka on vetänyt mittanuoran sen ylitse? **6** Mihin
upotettiin sen perustukset, tahi kuka laski sen kulmakiven, **7** kun
aamutähdet kaikki iloitsivat ja kaikki Jumalan pojat riemuitsivat?
8 Ja kuka sulki ovilla meren, kun se puhkesi ja kohdusta lähti, **9**
kun minä panin sille pilven vaatteeksi ja synkeyden kapaloksi,
10 kun minä rakensin sille rajani, asetin sille teljet ja ovet **11**
ja sanoin: 'Tähän asti saat tulla, mutta edemmäksi et; tässä
täytyy sinun ylväiden aaltojesi asettua'? **12** Oletko eläissäsi
käskenyt päivän koittaa tahi osoittanut aamuruskolle paikkansa,
13 että se tarttuisi maan liepeisiin ja pudistaisi jumalattomat siitä
pois? **14** Silloin se muuttuu niinkuin savi sinetin alla, ja kaikki
tulee kuin vaatetettuna esille; **15** jumalattomilta riistetään heidän
valonsa, ja kohonnut käsivarsi murskataan. **16** Oletko astunut
alas meren lähdesuonille asti ja kulkenut syvyyden kuilut?
17 Ovatko kuoleman portit sinulle paljastuneet, oletko nähnyt
pimeyden portit? **18** Käsitätkö, kuinka avara maa on? Ilmoita se,

jos kaiken tämän tiedät. **19** Mikä on tie sinne, kussa asuu valo, ja
missä on pimeyden asuinsija, **20** että saattaisit sen alueellensa
ja tuntisit polut sen majalle? **21** Kaiketi sen tiedät, sillä synnyithän
jo silloin, ja onhan päiviesi luku ylen suuri! **22** Oletko käynyt
lumen varastohuoneissa, ja oletko nähnyt rakeiden varastot, **23**
jotka minä olen säästänyt ahdingon ajaksi, sodan ja taistelun
päiväksi? **24** Mitä tietä jakaantuu valo ja itätuuli leviää yli maan?
25 Kuka on avannut kuurnan sadekuurolle ja ukkospilvelle tien,
26 niin että sataa maahan, joka on asumaton, erämaahan, jossa
ei ihmistä ole, **27** niin että autio erämaa saa kylläksensä ja
maa kasvaa vihannan ruohon? **28** Onko sateella isää, tahi
kuka on synnyttänyt kastepisarat? **29** Kenen kohdusta on jää
tullut, ja kuka on synnyttänyt taivaan härmän? **30** Vesi tiivistyy
kuin kiveksi, ja syvyyden pinta sulkeutuu kiinni. **31** Taidatko
solmita Otavan siteet tahi irroittaa kahleista Kalevanmiekan?
32 Voitko tuoda esiin eläinradan tähdet aikanansa ja johdattaa
Seulaset lapsinensa? **33** Tunnetko taivaan lait, tahi sinäkö
säädät, miten se maata vallitsee? **34** Taidatko korottaa äänesi
pilviin ja saada vesitulvan peittämään itsesi? **35** Taidatko lähettää
salamat menemään, niin että sanovat sinulle: 'Katso, tässä
olemme'? **36** Kuka on pannut viisautta pilvenlonkiin, tahi kuka
antoi pilvenhattaroille ymmärrystä? **37** Kuka on niin viisas, että
laskee pilvien luvun, kuka kaataa tyhjiksi taivaan leilit, **38** kun
multa on kuivunut kovaksi kuin valettu ja maakokkareet toisiinsa
takeltuneet?" **39** "Sinäkö ajat saaliin naarasleijonalle ja tyydytät
nuorten leijonain nälän, **40** kun ne kyyristyvät luolissansa ja ovat
väijyksissä tiheikössä? **41** Kuka hankkii ravinnon kaarneelle,
kun sen poikaset huutavat Jumalan puoleen ja lentelevät sinne
tänne ruokaa vailla?

39 Tiedätkö sinä vuorikauristen poikimisajat, valvotko peurojen
synnytyskipuja? **2** Lasketko, milloin niiden kuukaudet täyttyvät,
ja tiedätkö ajan, milloin ne poikivat? **3** Ne painautuvat maahan,
saavat ilmoille sikiönsä ja vapautuvat synnytystuskistaan. **4**
Niiden vasikat vahvistuvat, kasvavat kedolla; ne lähtevät tiehensä
eivätkä enää palaja. **5** Kuka on laskenut villiaasin vapaaksi, kuka
irroittanut metsäaasin siteet, **6** sen, jolle minä annoin aavikon
asunnoksi ja suola-aron asuinsijaksi? **7** Se nauraa kaupungin
kohinalle, ajajan huutoa se ei kuule; **8** se tähystelee vuorilta
laiduntansa ja etsii kaikkea vihantaa. **9** Taipuuko villihärkä
sinua palvelemaan, ja yöpyykö se sinun seimesi ääreen?
10 Voitko ohjaksilla pakottaa villihärän vaolle, tahi äestääkö
se laaksonpohjia sinua seuraten? **11** Voitko siihen luottaa,
siksi että sen voima on suuri, voitko jättää sen haltuun työsi
hedelmät? **12** Voitko uskoa, että se palajaa ja kokoaa viljasi
sinun puimatantereellesi? **13** Kamelikurjen siipi lepattaa iloisesti,
mutta asuuko sen sulissa ja höyhenissä haikaran hellyys? **14**
Se jättää munansa maahan, hiekalle helteen haudottaviksi.
15 Ei se ajattele, että jalka voi ne särkeä ja metsän eläimet
polkea ne rikki. **16** Se on tyly poikasilleen, niinkuin ne eivät
olisikaan sen omia; hukkaan menee sen vaiva, mutta ei se
sitä pelkää. **17** Sillä Jumala on jättänyt sen viisautta vaille
ja tehnyt sen ymmärryksestä osattomaksi. **18** Kun se kiitää
ilmaa piesten, nauraa se hevoselle ja ratsumiehelle. **19** Sinäkö
annat hevoselle voiman, puetat sen kaulan liehuvalla harjalla?
20 Sinäkö panet sen hyppimään kuin heinäsirkan? Sen uljas
korskunta on peljättävä. **21** Se kuopii lakeutta ja iloitsee, lähtee
voimalla asevarustuksia vastaan. **22** Se nauraa pelolle, ei säiky
eikä väisty miekan edestä. **23** Sen yllä kalisee viini, välkähtää

keihäs ja peitsi. **24** Käy jyrinä ja jytinä, kun se laukaten taivalta
ahmii; ei mikään sitä pidätä sotatorven pauhatessa. **25** Milloin
ikinä sotatorvi soi, hirnuu se: iihaha! Jo kaukaa se vainuaa
taistelun, päälliköiden jylisevän äänen ja sotahuudon. **26** Sinunko
ymmärryksesi voimasta jalohaukka kohoaa korkealle, levittää
siipensä kohti etelää? **27** Tahi sinunko käskystäsi kotka lentää
ylhäälle ja tekee pesänsä korkeuteen? **28** Kalliolla se asuu ja
yöpyy, kallion kärjellä, vuorilinnassaan. **29** Sieltä se tähystelee
saalista; kauas katsovat sen silmät. **30** Sen poikaset särpivät
verta, ja missä on kaatuneita, siellä on sekin."

40 Niin Herra vastasi Jobille ja sanoi: **2** "Tahtooko vikoilija
riidellä Kaikkivaltiasta vastaan? Jumalan syyttäjä vastatkoon
tähän!" **3** Silloin Job vastasi Herralle ja sanoi: **4** "Katso, minä olen
siihen liian halpa; mitäpä sinulle vastaisin? Panen käteni suulleni;
5 kerran minä olen puhunut, enkä enää mitään virka, kahdesti,
enkä enää sitä tee." **6** Silloin Herra vastasi Jobille tuulispäästä ja
sanoi: **7** "Vyötä nyt kupeesi kuin mies; minä kysyn sinulta, opeta
sinä minua. **8** Sinäkö teet tyhjäksi minun oikeuteni, tuomitset
minut syylliseksi, ollaksesi itse oikeassa? **9** Tahi onko sinun
käsivartesi niinkuin Jumalan, ja voitko korottaa äänesi jylinän
niinkuin hän? **10** Kaunistaudu kunnialla ja korkeudella, pukeudu
loistoon ja kirkkauteen. **11** Anna vihasi kiivastuksen purkautua,
ja masenna katseellasi kaikki ylpeät. **12** Nöyryytä katseellasi
kaikki ylpeät, ja muserra jumalattomat siihen paikkaan. **13** Kätke
heidät tomuun kaikki tyynni, sulje heidän kasvonsa salaiseen
kätköön. **14** Silloin minäkin ylistän sinua, kun oikea kätesi on
hankkinut sinulle voiton. **15** Katso Behemotia, jonka minä loin
niinkuin sinutkin; se syö ruohoa niinkuin raavas. **16** Katso, sen
voima on lanteissa, sen väkevyys vatsalihaksissa. **17** Se ojentaa

jäykäksi häntänsä kuin setripuun, sen reisijänteet ovat lujiksi
punotut. **18** Sen luut ovat niinkuin vaskiputket, sen nikamat
niinkuin raudasta taotut. **19** Se on Jumalan töiden esikoinen;
sen luoja ojentaa sille miekan. **20** Sille kantavat satonsa vuoret,
joilla kaikki metsän eläimet leikitsevät. **21** Lootuspensaiden alla
se makaa, ruovikon ja rämeen kätkössä. **22** Lootuspensaat
peittävät sen varjoonsa, puron pajut ympäröivät sitä. **23** Jos virta
hätyyttää, ei se säikähdy, se on huoleton, kuohukoon vaikka itse
Jordan sen kitaan. **24** Kukapa kävisi kiinni sen silmiin, lävistäisi
heittoaseella sen turvan?

41 Voitko onkia koukulla Leviatanin ja siimaan kietoa sen
kielen? **2** Voitko kiinnittää kaislaköyden sen kuonoon ja
väkäraudalla lävistää siltä posken? **3** Rukoileeko se sinua
paljon, tahi puhutteleeko se sinua lempeästi? **4** Tekeekö se
liiton sinun kanssasi, että saisit sen olemaan orjanasi ainaisesti?
5 Voitko leikkiä sillä niinkuin lintusella tahi sitoa sen tyttöjesi
pidellä? **6** Hierovatko pyyntikunnat siitä kauppaa, jakavatko
sen kauppamiesten kesken? **7** Voitko iskeä sen nahan täyteen
ahinkaita ja sen pään kala-ahraimia? **8** Laskehan vain kätesi
sen päälle, niin muistat sen ottelun; et sitä toiste yritä! **9** Katso,
siinä toivo pettää; jo sen näkemisestä sortuu maahan." **10** "Ei
ole niin rohkeata, joka sitä ärsyttäisi. Kuka sitten kestäisi minun
edessäni? **11** Kuka on minulle ensin antanut jotakin, joka minun
olisi korvattava? Mitä kaiken taivaan alla on, se on minun. **12**
En saata olla puhumatta sen jäsenistä, en sen voimasta ja
sorjasta rakenteesta. **13** Kuka voi riisua siltä päällysvaatteen,
kuka tunkeutua sen kaksinkertaisten purimien väliin? **14** Kuka on
avannut sen kasvojen kaksoisoven? Sen hammasten ympärillä
on kauhu. **15** Sen ylpeytenä ovat uurteiset selkäkilvet, kiinnitetyt

lujalla sinetillä. **16** Ne käyvät tarkoin toinen toiseensa, niin
ettei ilma välitse pääse. **17** Ne ovat toisiinsa liitetyt, pysyvät
kiinni erkanematta. **18** Sen aivastus on kuin valon välähdys,
sen silmät ovat kuin aamuruskon silmäripset. **19** Sen kidasta
lähtee tulisoihtuja, sinkoilee säkeniä. **20** Sen sieramista käy savu
niinkuin kihisevästä kattilasta ja kaislatulesta. **21** Sen puhallus
polttaa kuin tuliset hiilet, ja sen suusta lähtee liekki. **22** Sen
kaulassa asuu voima, ja sen edellä hyppii kauhistus. **23** Sen
pahkuraiset lihat ovat kiinteät, ovat kuin valetut, järkkymättömät.
24 Sen sydän on valettu kovaksi kuin kivi, kovaksi valettu
kuin alempi jauhinkivi. **25** Kun se nousee, peljästyvät sankarit,
kauhusta he tyrmistyvät. **26** Jos sen kimppuun käydään miekoin,
ei miekka kestä, ei keihäs, ei heittoase eikä panssari. **27** Sille on
rauta kuin oljenkorsi, vaski kuin lahopuu. **28** Ei aja sitä pakoon
nuoli, jousen poika, akanoiksi muuttuvat sille linkokivet. **29** Kuin
oljenkorsi on sille nuija, keihästen ryskeelle se nauraa. **30** Sen
vatsapuolessa on terävät piikit, se kyntää mutaa leveälti kuin
puimaäes. **31** Se panee syvyyden kiehumaan kuin padan, tekee
meren voidekattilan kaltaiseksi. **32** Sen jäljessä polku loistaa,
syvyydellä on kuin hopeahapset. **33** Ei ole maan päällä sen
vertaista; se on luotu pelottomaksi. **34** Se katsoo ylen kaikkea,
mikä korkeata on; se on kaikkien ylväitten eläinten kuningas."

42 Silloin Job vastasi Herralle ja sanoi: **2** "Minä tiedän, että
sinä voit kaikki ja ettei mikään päätöksesi ole sinulle mahdoton
toteuttaa. **3** 'Kuka peittää minun aivoitukseni taitamattomasti?'
Siis on niin: minä puhuin ymmärtämättömästi, asioista, jotka
ovat ylen ihmeelliset minun käsittää. **4** Kuule siis, niin minä
puhun; minä kysyn, opeta sinä minua. **5** Korvakuulolta vain olin
sinusta kuullut, mutta nyt on silmäni sinut nähnyt. **6** Sentähden

minä peruutan puheeni ja kadun tomussa ja tuhassa." **7** Mutta
senjälkeen kuin Herra oli puhunut Jobille nämä sanat, sanoi
Herra teemanilaiselle Elifaalle: "Minun vihani on syttynyt sinua
ja sinun kahta ystävääsi kohtaan, koska ette ole puhuneet
minusta oikein niinkuin minun palvelijani Job. **8** Ottakaa siis
seitsemän mullikkaa ja seitsemän oinasta, käykää minun
palvelijani Jobin luo ja uhratkaa puolestanne polttouhri, ja minun
palvelijani Job rukoilkoon teidän puolestanne. Tehdäkseni hänelle
mieliksi en saata teitä häpeälliseen rangaistukseen siitä, ettette
puhuneet minusta oikein niinkuin minun palvelijani Job." **9** Niin
teemanilainen Elifas, suuhilainen Bildad ja naemalainen Soofar
menivät ja tekivät, niinkuin Herra oli heille puhunut; ja Herra
teki Jobille mieliksi. **10** Ja kun Job rukoili ystäväinsä puolesta,
käänsi Herra Jobin kohtalon, ja Herra antoi Jobille kaikkea kaksin
verroin enemmän, kuin hänellä ennen oli ollut. **11** Ja kaikki
hänen veljensä ja sisarensa ja kaikki hänen entiset tuttavansa
tulivat hänen tykönsä ja aterioitsivat hänen kanssaan hänen
talossansa, ja he surkuttelivat ja lohduttivat häntä kaikesta siitä
onnettomuudesta, jonka Herra oli antanut kohdata häntä. Ja he
antoivat kukin hänelle yhden kesitan ja yhden kultarenkaan. **12** Ja
Herra siunasi Jobin elämän loppupuolta vielä enemmän kuin sen
alkua, niin että hän sai neljätoista tuhatta lammasta, kuusi tuhatta
kamelia, tuhat härkäparia ja tuhat aasintammaa. **13** Ja hän sai
seitsemän poikaa ja kolme tytärtä. **14** Ensimmäiselle hän antoi
nimen Jemima, toiselle nimen Kesia ja kolmannelle nimen Keren-
Happuk. **15** Eikä ollut koko maassa niin kauniita naisia kuin Jobin
tyttäret; ja heidän isänsä antoi heille perintöosan heidän veljiensä
rinnalla. **16** Tämän jälkeen Job eli vielä sataneljäkymmentä
vuotta ja sai nähdä lapsensa ja lastensa lapset neljänteen

polveen asti. **17** Sitten Job kuoli vanhana ja elämästä kyllänsä
saaneena.

Psalmien

1 Autuas se mies, joka ei vaella jumalattomain neuvossa eikä
astu syntisten teitä eikä istu, kussa pilkkaajat istuvat, **2** vaan
rakastaa Herran lakia ja tutkistelee hänen lakiansa päivät ja
yöt! **3** Hän on niinkuin istutettu puu vesiojain tykönä, joka antaa
hedelmänsä ajallaan ja jonka lehti ei lakastu; ja kaikki, mitä
hän tekee, menestyy. **4** Niin eivät jumalattomat! Vaan he ovat
kuin akanat, joita tuuli ajaa. **5** Sentähden eivät jumalattomat
kestä tuomiolla eivätkä syntiset vanhurskasten seurakunnassa.
6 Sillä Herra tuntee vanhurskasten tien, mutta jumalattomain tie
hukkuu.

2 Miksi pakanat pauhaavat ja kansat turhia ajattelevat? **2** Maan
kuninkaat nousevat, ruhtinaat yhdessä neuvottelevat Herraa
ja hänen voideltuansa vastaan: **3** "Katkaiskaamme heidän
kahleensa, heittäkäämme päältämme heidän köytensä". **4** Hän,
joka taivaassa asuu, nauraa; Herra pilkkaa heitä. **5** Kerran hän
on puhuva heille vihassansa, peljättävä heitä hirmuisuudessaan:
6 "Minä olen asettanut kuninkaani Siioniin, pyhälle vuorelleni". **7**
Minä ilmoitan, mitä Herra on säätänyt. Hän lausui minulle: "Sinä
olet minun poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin. **8** Ano
minulta, niin minä annan pakanakansat sinun perinnöksesi ja
maan ääret sinun omiksesi. **9** Rautaisella valtikalla sinä heidät
muserrat, niinkuin saviastian sinä särjet heidät." **10** Tulkaa siis
järkiinne, kuninkaat, maan tuomarit, ottakaa nuhteesta vaari. **11**
Palvelkaa Herraa pelvolla ja iloitkaa vavistuksella. **12** Antakaa
suuta pojalle, ettei hän vihastuisi ettekä te hukkuisi tiellänne. Sillä
hänen vihansa syttyy äkisti. Autuaat ovat kaikki, jotka häneen
turvaavat.

3 Daavidin virsi, hänen paetessaan poikaansa Absalomia.
Herra, kuinka paljon minulla on vihollisia, paljon niitä, jotka
nousevat minua vastaan! **2** Monet sanovat minusta: "Ei ole
hänellä pelastusta Jumalassa". (Sela) **3** Mutta sinä, Herra, olet
minun kilpeni, sinä olet minun kunniani, sinä kohotat minun pääni.
4 Ääneeni minä huudan Herraa, ja hän vastaa minulle pyhältä
vuoreltansa. (Sela) **5** Minä käyn levolle ja nukun; minä herään,
sillä Herra minua tukee. **6** En pelkää kymmentuhantista joukkoa,
joka asettuu yltympäri minua vastaan. **7** Nouse, Herra, pelasta
minut, minun Jumalani! Sillä sinä lyöt poskelle kaikkia minun
vihollisiani, sinä murskaat jumalattomain hampaat. **8** Herrassa
on pelastus; sinun siunauksesi tulkoon sinun kansallesi. (Sela)

4 Veisuunjohtajalle; kielisoittimilla; Daavidin virsi. Vastaa minulle,
kun minä huudan, sinä minun vanhurskauteni Jumala, joka
ahdingossa avarrat minun tilani. Armahda minua, kuule minun
rukoukseni. **2** Te miehet, kuinka kauan minun kunniaani pidetään
pilkkana, kuinka kauan te rakastatte turhuutta, etsitte valhetta?
(Sela) **3** Tietäkää: ihmeellinen on Herra hurskastansa kohtaan,
Herra kuulee, kun minä häntä huudan. **4** Vaviskaa, älkääkä
syntiä tehkö. Puhukaa sydämissänne vuoteillanne ja olkaa hiljaa.
(Sela) **5** Uhratkaa vanhurskauden uhreja ja luottakaa Herraan. **6**
Moni sanoo: "Kuka antaa meille sitä, mikä hyvä on?" Herra,
käännä sinä meihin kasvojesi valkeus. **7** Sinä annat minun
sydämeeni suuremman ilon, kuin heillä on runsaasta viljasta
ja viinistä. **8** Rauhassa minä käyn levolle ja nukun, sillä sinä,
Herra, yksin annat minun turvassa asua.

5 Veisuunjohtajalle; huilusoittimilla; Daavidin virsi. Ota korviisi
minun sanani, Herra, huomaa huokaukseni. **2** Kuuntele huutoni
ääntä, minun kuninkaani ja Jumalani, sillä sinua minä rukoilen. **3**

Herra, varhain sinä kuulet minun ääneni, varhain minä valmistan
sinulle uhrin ja odotan. **4** Sillä sinä et ole se Jumala, jolle
jumalattomuus kelpaa. Paha ei saa asua sinun tykönäsi. **5**
Ylvästelijät eivät kestä sinun silmiesi edessä; sinä vihaat kaikkia
väärintekijöitä. **6** Sinä hukutat valheen puhujat; murhamiehet
ja viekkaat ovat Herralle kauhistus. **7** Mutta minä saan sinun
suuresta armostasi tulla sinun huoneeseesi, saan kumartaa
sinun pyhään temppeliisi päin sinun pelvossasi. **8** Herra, johdata
minua vanhurskaudessasi minun vihamiesteni tähden, tasoita
tiesi minun eteeni. **9** Sillä heidän suussaan ei ole luotettavaa
sanaa, heidän sisimpänsä on turmiota täynnä, heidän kurkkunsa
on avoin hauta, kielellänsä he liukkaasti liehakoivat. **10** Tuomitse,
Jumala, heidät syyllisiksi, rauetkoon heidän hankkeensa. Kukista
heidät heidän rikostensa paljouden tähden, sillä he niskoittelevat
sinua vastaan. **11** Ja iloitkoot kaikki, jotka sinuun turvaavat, ja
riemuitkoot iankaikkisesti. Suojele heitä, että sinussa iloitsisivat
ne, jotka rakastavat sinun nimeäsi. **12** Sillä sinä, Herra, siunaat
vanhurskasta, sinä suojaat häntä armollasi niinkuin kilvellä.

6 Veisuunjohtajalle; kielisoittimilla; matalassa äänialassa;
Daavidin virsi. Herra, älä rankaise minua vihassasi, älä
kiivastuksessasi minua kurita. **2** Herra, armahda minua, sillä
minä olen näännyksissä; paranna minut, Herra, sillä minun
luuni ovat peljästyneet, **3** ja minun sieluni on kovin peljästynyt.
Voi, Herra, kuinka kauan? **4** Käänny, Herra, vapahda minun
sieluni, pelasta minut armosi tähden. **5** Sillä kuolemassa ei
sinua muisteta; kuka ylistää sinua tuonelassa? **(Sheol h7585)** **6**
Minä olen uupunut huokaamisesta; joka yö minä itken vuoteeni
vesille ja kastelen leposijani kyyneleilläni. **7** Minun silmäni ovat
huienneet surusta, vanhenneet kaikkien vastustajaini tähden. **8**

Väistykää minusta, kaikki väärintekijät, sillä Herra kuulee minun
itkuni äänen. **9** Herra kuulee minun anomiseni, Herra ottaa
minun rukoukseni vastaan. **10** Kaikki minun viholliseni joutuvat
häpeään ja suuren pelon valtaan; äkisti he joutuvat häpeään,
kääntyvät pois.

7 Daavidin virsi, jonka hän veisasi Herralle benjaminilaisen
Kuusin sanojen johdosta. Herra, minun Jumalani, sinuun minä
turvaan; pelasta minut kaikista vainoojistani ja vapahda minut,
2 etteivät he raatelisi minua niinkuin leijona ja tempaisi pois-
eikä pelastajaa olisi. **3** Herra, minun Jumalani, jos minä näin
olen tehnyt, jos vääryys minun käsiäni tahraa, **4** jos olen tehnyt
pahaa niille, jotka elivät rauhassa minun kanssani, tai jos olen
ryöstänyt niiltä, jotka syyttä minua ahdistivat, **5** niin vainotkoon
vihollinen minun henkeäni, saakoon minut kiinni ja polkekoon
maahan minun elämäni ja painakoon minun kunniani tomuun.
(Sela) **6** Nouse, Herra, vihassasi. Kohoa minun vastustajaini
raivoa vastaan ja heräjä avukseni sinä, joka sääsit tuomion. **7**
Ympäröiköot sinua kansojen joukot, ja palaja heidän ylitsensä
korkeuteen. **8** Herra tuomitsee kansat; auta minut oikeuteeni,
Herra, minun vanhurskauteni ja viattomuuteni mukaan. **9**
Loppukoon jumalattomain pahuus, ja vahvista vanhurskaita. Sillä
sinä, joka tutkit sydämet ja munaskuut, olet vanhurskas Jumala.
10 Minun kilpenäni on Jumala; hän on oikeamielisten pelastaja.
11 Jumala on vanhurskas tuomari ja Jumala, joka vihastuu joka
päivä. **12** Jos kääntymystä ei tule, niin hän teroittaa miekkansa,
jännittää jousensa ja tähtää sillä; **13** hän valmistaa surma-aseet
ja tekee nuolensa palaviksi. **14** Katso, tuo hautoo turmiota,
kantaa tuhoa kohdussaan, mutta hän synnyttää pettymyksen.
15 Hän kaivoi haudan ja koversi sen, mutta itse hän kaatuu

tekemäänsä kuoppaan. **16** Hänen turmionhankkeensa kääntyy
hänen omaan päähänsä, ja hänen vääryytensä lankeaa hänen
päälaelleen. **17** Minä kiitän Herraa hänen vanhurskaudestansa
ja veisaan Herran, Korkeimman, nimen kiitosta.

8 Veisuunjohtajalle; veisataan kuin viininkorjuulaulu; Daavidin
virsi. Herra, meidän Herramme, kuinka korkea onkaan
sinun nimesi kaikessa maassa, sinun, joka olet asettanut
valtasuuruutesi taivaitten ylitse! **2** Lasten ja imeväisten suusta
sinä perustit voiman vastustajaisi tähden, että kukistaisit vihollisen
ja kostonhimoisen. **3** Kun minä katselen sinun taivastasi, sinun
sormiesi tekoa, kuuta ja tähtiä, jotka sinä olet luonut, **4** niin
mikä on ihminen, että sinä häntä muistat, tai ihmislapsi, että
pidät hänestä huolen? **5** Ja kuitenkin sinä teit hänestä lähes
jumal'olennon, sinä seppelöitsit hänet kunnialla ja kirkkaudella;
6 panit hänet hallitsemaan kättesi tekoja, asetit kaikki hänen
jalkainsa alle: **7** lampaat ja karjan, ne kaikki, niin myös metsän
eläimet, **8** taivaan linnut ja meren kalat ja kaiken, mikä meren
polkuja kulkee. **9** Herra, meidän Herramme, kuinka korkea
onkaan sinun nimesi kaikessa maassa!

9 Veisuunjohtajalle; veisataan kuin: "Kuole pojan puolesta";
Daavidin virsi. Minä ylistän Herraa kaikesta sydämestäni,
ilmoitan kaikki sinun ihmetyösi. **2** Minä iloitsen ja riemuitsen
sinussa, veisaan sinun nimesi kiitosta, sinä Korkein. **3** Sillä
minun viholliseni peräytyivät, kaatuivat maahan ja hukkuivat
sinun kasvojesi edessä. **4** Sinä hankit minulle oikeuden ja
ajoit minun asiani, sinä istuit valtaistuimelle, sinä vanhurskas
tuomari. **5** Sinä nuhtelit pakanoita, tuhosit jumalattomat; sinä
pyyhit pois heidän nimensä iäksi ja ainiaaksi. **6** Viholliset ovat
tuhotut, ikuisiksi raunioiksi tulleet; kaupungit sinä kukistit, heidän

muistonsa on kadonnut. **7** Mutta Herra hallitsee iankaikkisesti;
hän on pystyttänyt istuimensa tuomitaksensa. **8** Hän tuomitsee
maanpiirin vanhurskaasti, vallitsee kansoja oikeuden mukaan. **9**
Niin Herra on sorretun linna, linna ahdingon aikoina. **10** Ja sinuun
turvaavat ne, jotka sinun nimesi tuntevat; sillä sinä et hylkää
niitä, jotka sinua etsivät, Herra. **11** Veisatkaa kiitosta Herralle,
joka Siionissa asuu, julistakaa kansojen keskuudessa hänen
suuria tekojaan. **12** Sillä hän, verenkostaja, muistaa heitä eikä
unhota kurjain huutoa. **13** Armahda minua, Herra, katso, kuinka
minun vihamieheni minua vaivaavat, sinä, joka nostat minut
kuoleman porteista, **14** että minä julistaisin kaikki sinun ylistettävät
tekosi, tytär Siionin porteissa, riemuitsisin sinun avustasi. **15**
Pakanat ovat vajonneet kaivamaansa hautaan; heidän jalkansa
takertui verkkoon, jonka he virittivät. **16** Herra on tehnyt itsensä
tunnetuksi, on pitänyt tuomiot, kietonut jumalattoman hänen
kättensä tekoihin. -Kanteleen välisoitto. (Sela) **17** Jumalattomat
peräytyvät tuonelaan, kaikki pakanat, jotka unhottavat Jumalan.
(Sheol h7585) **18** Sillä ei köyhää unhoteta iäksi, eikä kurjien toivo
huku ainiaaksi. **19** Nouse, Herra, älä salli ihmisten uhitella.
Tuomittakoon pakanat sinun kasvojesi edessä. **20** Saata, Herra,
heidät pelkoon. Tietäköot pakanat olevansa vain ihmisiä. (Sela)
10 Miksi, Herra, seisot niin kaukana, miksi kätkeydyt ahdingon
aikoina? **2** Jumalattomien ylpeyden tähden kurja kärsii, takertuu
heidän punomiinsa juoniin. **3** Sillä jumalaton kerskaa omista
himoistansa, ja kiskuri kiroaa, pilkkaa Herraa. **4** Jumalaton sanoo
ylvästellen: "Ei hän kosta". "Ei Jumalaa ole" -siinä kaikki hänen
ajatuksensa. **5** Hänen hankkeensa menestyvät joka aika. Sinun
tuomiosi ovat korkealla, kaukana hänestä; kaikille vastustajilleen
hän hymähtää. **6** Hän sanoo sydämessään: "En horju minä, en

ikinä joudu onnettomuuteen". **7** Hänen suunsa on täynnä kirousta,
petosta, sortoa; tuho ja turmio on hänen kielensä alla. **8** Kylien
vaiheilla hän istuu väijyksissä, hän murhaa salaa syyttömän.
Hänen silmänsä vaanivat onnetonta. **9** Kätkössään hän väijyy,
niinkuin leijona pensaikossa, hän väijyy hyökätäksensä kurjan
kimppuun; hän saa kurjan kiinni, vetää hänet verkkoonsa.
10 Hän kyyristyy, painautuu maahan, ja onnettomat joutuvat
hänen kynsiinsä. **11** Hän sanoo sydämessään: "Jumala sen
unhottaa, hän on peittänyt kasvonsa, hän ei sitä ikinä näe". **12**
Nouse, Herra, kohota kätesi, Jumala! Älä unhota kurjia. **13** Miksi
jumalaton pilkkaa Jumalaa? Miksi hän sanoo sydämessään:
"Et sinä kosta?" **14** Sinä olet sen nähnyt, sillä sinä havaitset
vaivan ja tuskan, ja sinä otat sen oman kätesi huomaan; sinulle
onneton uskoo asiansa, sinä olet orpojen auttaja. **15** Murskaa
jumalattoman käsivarsi ja kosta pahan jumalattomuus, niin
ettei häntä enää löydetä. **16** Herra on kuningas ainiaan ja
iankaikkisesti; hävinneet ovat pakanat hänen maastansa. **17**
Sinä kuulet nöyrien halajamisen, Herra, sinä vahvistat heidän
sydämensä, sinä teroitat korvasi, **18** auttaaksesi orvon ja sorretun
oikeuteensa, ettei ihminen, joka maasta on, enää saisi kauhua
aikaan.

11 Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi. Herraan minä turvaan;
kuinka te sanotte minulle: "Paetkaa vuorellenne niinkuin linnut!
2 Sillä katso, jumalattomat jännittävät jousensa, ovat panneet
nuolensa jänteelle oikeamielisiä pimeässä ampuaksensa. **3** Kun
peruspylväät murretaan maahan, mitä voi vanhurskas tehdä?" **4**
Herra pyhässä temppelissänsä, Herra, jonka istuin on taivaassa-
hänen silmänsä näkevät, hänen katseensa tutkii ihmislapset;
5 Herra tutkii vanhurskaat, mutta jumalattomia ja niitä, jotka

vääryyttä rakastavat, hänen sielunsa vihaa. **6** Hän antaa sataa
jumalattomien päälle pauloja, tulta ja tulikiveä; polttava tuuli on
heidän maljansa osa. **7** Sillä Herra on vanhurskas ja rakastaa
vanhurskautta; oikeamieliset saavat katsella hänen kasvojansa.

12 Veisuunjohtajalle; matalassa äänialassa; Daavidin virsi.
Auta, Herra, sillä hurskaat ovat hävinneet, uskolliset ovat
kadonneet ihmislasten joukosta. **2** He puhuvat valhetta toinen
toisellensa, puhuvat liukkain huulin, kaksimielisin sydämin. **3**
Hävittäköön Herra kaikki liukkaat huulet, kielen, joka kerskuen
puhuu, **4** ne, jotka sanovat: "Kielemme voimalla me olemme
väkevät; huulemme ovat meidän tukemme; kuka on meille herra?"
5 "Kurjien sorron tähden, köyhien huokausten tähden minä nyt
nousen", sanoo Herra, "tuon pelastuksen sille, joka sitä huoaten
ikävöitsee". **6** Herran sanat ovat selkeitä sanoja, hopeata,
joka kirkkaana valuu sulattimesta maahan, seitsenkertaisesti
puhdistettua. **7** Sinä, Herra, varjelet heitä, suojelet hänet iäti
tältä sukukunnalta. **8** Yltympäri jumalattomat rehentelevät, kun
kataluus pääsee valtaan ihmislasten seassa.

13 Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi. **2** Kuinka kauan, Herra,
minut yhä unhotat, kuinka kauan kätket minulta kasvosi? **3** Kuinka
kauan minun täytyy kantaa huolia sielussani, päivät päästään
murhetta sydämessäni? Kuinka kauan saa vihollinen ylvästellä
minua vastaan? **4** Katsahda tänne, vastaa minulle, Herra,
minun Jumalani. Valaise silmäni, etten nukkuisi kuolemaan,
5 ettei minun viholliseni sanoisi: "Minä voitin hänet", etteivät
ahdistajani riemuitsisi, kun minä horjun. **6** Mutta minä turvaan
sinun armoosi; riemuitkoon minun sydämeni sinun avustasi.
Minä veisaan Herralle, sillä hän on tehnyt minulle hyvin.

14 Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi. Hullu sanoo sydämessänsä:
"Ei ole Jumalaa". Turmiollinen ja iljettävä on heidän menonsa; ei
ole ketään, joka tekee, mikä hyvää on. **2** Herra katsoo taivaasta
ihmislapsiin nähdäksensä, onko ketään ymmärtäväistä, ketään,
joka etsii Jumalaa. **3** Mutta kaikki ovat poikenneet pois, kaikki
tyynni kelvottomiksi käyneet; ei ole ketään, joka tekee sitä,
mikä hyvää on, ei yhden yhtäkään. **4** Eivätkö he mitään käsitä,
kaikki nuo väärintekijät, jotka saavat leipänsä syömällä minun
kansaani eivätkä avuksensa huuda Herraa? **5** Siinä heidät valtaa
kauhu, sillä Jumala on läsnä vanhurskasten sukukunnassa. **6**
Te saatatte häpeään sorretun aikeet, mutta Herra on heidän
turvansa. **7** Oi, että Israelin pelastus tulisi Siionista! Kun Herra
kääntää kansansa kohtalon, silloin Jaakob riemuitsee, Israel
iloitsee.

15 Daavidin virsi. Herra, kuka saa vierailla sinun majassasi, kuka
asua sinun pyhällä vuorellasi? **2** Se, joka vaeltaa nuhteettomasti,
joka tekee vanhurskauden ja puhuu sydämessänsä totuutta; **3**
joka ei panettele kielellänsä, joka ei tee toiselle pahaa eikä saata
lähimmäistään häväistyksen alaiseksi; **4** joka halveksuu hylkiötä,
mutta kunnioittaa niitä, jotka pelkäävät Herraa; joka ei valaansa
riko, vaikka on vannonut vahingokseen; **5** joka ei anna rahaansa
korolle eikä ota lahjuksia viatonta vastaan. Joka näin tekee, hän
ei ikinä horju.

16 Daavidin laulu. Varjele minua, Jumala, sillä sinuun minä
turvaan. **2** Minä sanon Herralle: "Sinä olet minun Herrani, paitsi
sinua ei ole minulla mitään hyvää"; **3** ja pyhille, jotka maassa
ovat: "Nämä ovat ne jalot, joihin on koko minun mielisuosioni".
4 Monta tuskaa on niillä, jotka ottavat vieraan jumalan; minä
en uhraa niille verta juomauhriksi enkä päästä huulilleni niiden

nimiä. **5** Herra on minun pelto-ja malja-osani; sinä hoidat minun
arpani. **6** Arpa lankesi minulle ihanasta maasta, ja kaunis
on minun perintöosani. **7** Minä kiitän Herraa, joka on minua
neuvonut; yölläkin minua siihen sisimpäni kehoittaa. **8** Minä pidän
Herran aina edessäni; kun hän on minun oikealla puolellani,
en minä horju. **9** Sentähden minun sydämeni iloitsee ja sieluni
riemuitsee, ja myös minun ruumiini asuu turvassa. **10** Sillä sinä
et hylkää minun sieluani tuonelaan etkä anna hurskaasi nähdä
kuolemaa. **(Sheol h7585)** **11** Sinä neuvot minulle elämän tien;
ylenpalttisesti on iloa sinun kasvojesi edessä, ihanuutta sinun
oikeassa kädessäsi iankaikkisesti.

17 Daavidin rukous. Kuule, Herra, minun oikeata asiaani,
tarkkaa minun huutoani, ota korviisi minun rukoukseni, joka ei
lähde petollisilta huulilta. **2** Sinulta tulee minulle oikeus, sinun
silmäsi katsovat sitä, mikä oikein on. **3** Sinä koettelet minun
sydäntäni, tarkkaat sitä yöllä, sinä tutkit minua, mutta et mitään
löydä. Jos minä pahaa ajattelen, ei se käy suustani ulos. **4**
Mitä ihmiset tehköötkin, sinun huultesi sanassa minä pysyn
ja kavahdan väkivaltaisen teitä. **5** Minun askeleeni pysyvät
sinun poluillasi, minun jalkani eivät horju. **6** Minä huudan sinua
avukseni, sillä sinä vastaat minulle, Jumala; kallista korvasi minun
puoleeni, kuule minun puheeni. **7** Osoita ihmeellinen armosi,
sinä, joka pelastat vihamiesten vallasta ne, jotka turvaavat sinun
oikeaan käteesi. **8** Varjele minua niinkuin silmäterää, kätke minut
siipiesi suojaan **9** jumalattomilta, jotka tahtovat minut tuhota,
verivihollisiltani, jotka minua saartavat. **10** He ovat sulkeneet
tunnottomat sydämensä, heidän suunsa puhuu ylvästellen. **11**
He ovat kintereillämme, he jo kiertävät meidät, he vaanivat
silmillään, lyödäksensä maahan. **12** Hän on niinkuin saalista

himoitseva leijona, niinkuin nuori leijona, joka piilossa väijyy. **13**
Nouse, Herra, astu hänen eteensä. Paiskaa hänet maahan.
Vapahda miekallasi minun sieluni jumalattomista, **14** kädelläsi
ihmisistä, Herra, tämän maailman ihmisistä, joiden osa on tässä
elämässä, joiden vatsan sinä täytät antimillasi, joiden pojat
tulevat ravituiksi ja jotka jättävät yltäkylläisyytensä lapsilleen.
15 Mutta minä saan nähdä sinun kasvosi vanhurskaudessa,
herätessäni ravita itseni sinun muotosi katselemisella.

18 Veisuunjohtajalle; Herran palvelijan Daavidin virsi, jonka
sanat hän puhui Herralle sinä päivänä, jona Herra oli pelastanut
hänet kaikkien hänen vihollistensa vallasta ja Saulin kädestä.
Hän sanoi: Sydämestäni minä rakastan sinua, Herra, minun
voimani, **2** Herra, minun kallioni, linnani ja pelastajani, minun
Jumalani, vuoreni, jonka turviin minä pakenen, minun kilpeni,
autuuteni sarvi ja varustukseni. **3** Ylistetty olkoon Herra! -niin
minä huudan, ja vihollisistani minä pelastun. **4** Kuoleman paulat
piirittivät minut, turmion virrat peljästyttivät minut. **5** Tuonelan
paulat kietoivat minut, kuoleman ansat yllättivät minut. **(Sheol
h7585)** **6** Ahdistuksessani minä rukoilin Herraa ja huusin avuksi
Jumalaani; hän kuuli minun ääneni temppelistänsä, ja minun
huutoni hänen edessään kohosi hänen korviinsa. **7** Silloin maa
huojui ja järisi, vuorten perustukset järkkyivät; ne horjuivat, sillä
hänen vihansa syttyi. **8** Savu suitsusi hänen sieraimistaan,
kuluttava tuli hänen suustansa, palavat hiilet hehkuivat hänestä.
9 Hän notkisti taivaat ja astui alas, synkkä pilvi jalkojensa
alla. **10** Ja hän ajoi kerubin kannattamana ja lensi, ja hän liiti
tuulen siivillä; **11** hän pani pimeyden verhoksensa, majaksensa
yltympäri: mustat vedet, paksut pilvet. **12** Hohteesta, joka kävi
hänen edellänsä, purkautuivat pilvet rakeiksi ja palaviksi hiiliksi.

13 Ja Herra jylisi taivaassa, Korkein antoi äänensä kaikua, tulla
rakeita ja palavia hiiliä. **14** Hän lennätti nuolensa ja hajotti heidät,
paljon salamoita ja kauhistutti heidät. **15** . Silloin vetten syvyydet
tulivat näkyviin, ja maanpiirin perustukset paljastuivat sinun
nuhtelustasi, Herra, sinun vihasi hengen puuskauksesta. **16** Hän
ojensi kätensä korkeudesta ja tarttui minuun, veti minut ylös
suurista vesistä; **17** hän pelasti minut voimallisesta vihollisestani,
minun vihamiehistäni, sillä he olivat minua väkevämmät. **18** He
hyökkäsivät minun kimppuuni hätäni päivänä, mutta Herra tuli
minun tuekseni. **19** Hän toi minut avaraan paikkaan, hän vapautti
minut, sillä hän oli mielistynyt minuun. **20** Herra tekee minulle
minun vanhurskauteni mukaan, minun kätteni puhtauden mukaan
hän minulle maksaa. **21** Sillä minä olen noudattanut Herran teitä
enkä ole luopunut pois Jumalastani, jumalattomuuteen. **22** Kaikki
hänen oikeutensa ovat minun silmieni edessä, enkä minä hänen
käskyjänsä syrjään sysää. **23** Minä olen vilpitön häntä kohtaan
ja varon itseni pahoista teoista. **24** Sentähden Herra palkitsee
minulle minun vanhurskauteni mukaan, sen mukaan kuin käteni
ovat puhtaat hänen silmiensä edessä. **25** Hurskasta kohtaan
sinä olet hurskas, nuhteetonta kohtaan nuhteeton; **26** puhdasta
kohtaan sinä olet puhdas, mutta kieroa kohtaan nurja. **27** Sillä
sinä pelastat nöyrän kansan, mutta ylpeät silmät sinä painat
alas. **28** Sillä sinä annat minun lamppuni loistaa; Herra, minun
Jumalani, valaisee minun pimeyteni. **29** Sinun avullasi minä
hyökkään rosvojoukkoa vastaan; Jumalani avulla minä ryntään
ylitse muurin. **30** Jumalan tie on nuhteeton, Herran sana tulessa
koeteltu. Hän on kaikkien kilpi, jotka häneen turvaavat. **31** Sillä
kuka muu on Jumala kuin Herra, ja kuka pelastuksen kallio,
paitsi meidän Jumalamme- **32** se Jumala, joka minut voimalla

vyöttää ja tekee minun tieni nuhteettomaksi, **33** tekee minun
jalkani nopeiksi niinkuin peurat ja asettaa minut kukkuloilleni, **34**
joka opettaa minun käteni sotimaan ja käsivarteni vaskijousta
jännittämään! **35** Sinä annat minulle pelastuksen kilven, ja
sinun oikea kätesi minua tukee; sinun laupeutesi tekee minut
suureksi. **36** Sinä annat minun askeleilleni avaran tilan, ja minun
jalkani eivät horju. **37** Minä ajan vihollisiani takaa ja saavutan
heidät enkä palaja, ennenkuin teen heistä lopun; **38** minä
murskaan heidät, niin etteivät voi nousta, he sortuvat minun
jalkojeni alle. **39** Sinä vyötät minut voimalla sotaan, sinä painat
vastustajani minun alleni. **40** Sinä ajat minun viholliseni pakoon,
ja vihamieheni minä hukutan. **41** He huutavat, mutta pelastajaa ei
ole, huutavat Herraa, mutta hän ei heille vastaa. **42** Minä survon
heidät tomuksi tuuleen, viskaan heidät niinkuin loan kadulle. **43**
Sinä pelastat minut kansan riidoista, sinä asetat minut pakanain
pääksi, kansat, joita minä en tunne, palvelevat minua. **44** Jo
korvan kuulemalta he minua tottelevat; muukalaiset matelevat
minun edessäni. **45** Muukalaiset masentuvat ja tulevat vavisten
varustuksistansa. **46** Herra elää! Kiitetty olkoon minun kallioni ja
ylistetty minun pelastukseni Jumala, **47** Jumala, joka hankkii
minulle koston ja saattaa kansat minun valtani alle; **48** sinä, joka
pelastat minut vihollisistani ja korotat minut vastustajaini ylitse
ja päästät minut väkivaltaisesta miehestä. **49** Sentähden minä
ylistän sinua, Herra, kansojen keskuudessa ja veisaan sinun
nimesi kiitosta, **50** sinun, joka annat kuninkaallesi suuren avun ja
teet laupeuden voidellullesi, Daavidille ja hänen jälkeläisilleen,
iankaikkisesti.

19 Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi. Taivaat julistavat Jumalan
kunniaa, taivaanvahvuus ilmoittaa hänen kättensä tekoja. **2**

Päivä sanoo päivälle, ja yö ilmoittaa yölle. **3** Se ei ole puhetta,
se ei ole kieltä, jonka ääni ei kuuluisi. **4** Niiden mittanuora ulottuu
yli kaiken maan ja niiden sanat maanpiirin ääriin. Auringolle
hän on tehnyt niihin majan. **5** Se on niinkuin ylkä, joka tulee
kammiostaan, se riemuitsee kuin sankari rataansa juostessaan.
6 Se nousee taivasten ääristä ja kiertää niiden toisiin ääriin, eikä
mikään voi lymytä sen helteeltä. **7** Herran laki on täydellinen; se
virvoittaa sielun. Herran todistus on vahva, se tekee tyhmästä
viisaan. **8** Herran asetukset ovat oikeat, ne ilahuttavat sydämen.
Herran käskyt ovat selkeät, ne valaisevat silmät. **9** Herran pelko
on puhdas, se pysyy iäti. Herran oikeudet ovat todet, kaikki
tyynni vanhurskaat. **10** Ne ovat kalliimmat kultaa, puhtaan kullan
paljoutta, makeammat hunajaa ja mehiläisen mettä. **11** Myös
sinun palvelijasi ottaa niistä vaarin, niiden noudattamisesta on
suuri palkka. **12** Erhetykset kuka ymmärtää? Anna anteeksi
minun salaiset syntini. **13** Myös varjele palvelijasi julkeilta, älä
anna heidän minua hallita. Niin minä pysyn nuhteetonna ja olen
paljosta synnistä puhdas. **14** Kelvatkoot sinulle minun suuni
sanat ja minun sydämeni ajatukset sinun edessäsi, Herra, minun
kallioni ja lunastajani.

20 Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi. Kuulkoon Herra sinua
hädän päivänä, varjelkoon sinua Jaakobin Jumalan nimi. **2** Hän
lähettäköön sinulle avun pyhäköstä ja tukekoon sinua Siionista.
3 Muistakoon hän kaikki sinun uhrilahjasi, ja olkoon sinun
polttouhrisi lihava hänen silmissään. (Sela) **4** Hän antakoon
sinulle, mitä sydämesi halajaa, ja täyttäköön kaikki sinun
aivoituksesi. **5** Suotakoon meidän riemuita sinun voitostasi
ja nostaa lippumme Jumalamme nimeen. Täyttäköön Herra
kaikki sinun pyyntösi. **6** Nyt minä tiedän, että Herra auttaa

voideltuansa, vastaa hänelle pyhästä taivaastansa, auttaa häntä
oikean kätensä voimallisilla teoilla. **7** Toiset turvaavat vaunuihin,
toiset hevosiin, mutta me tunnustamme Herran, Jumalamme,
nimeä. **8** He vaipuvat maahan ja kaatuvat, mutta me nousemme
ja pysymme pystyssä. **9** Herra, auta! Vastatkoon kuningas
meille, kun huudamme.

21 Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi. Herra, sinun voimastasi
kuningas iloitsee; kuinka suuresti hän riemuitseekaan sinun
avustasi! **2** Mitä hänen sydämensä halasi, sen sinä hänelle
annoit, et kieltänyt, mitä hänen huulensa anoivat. (Sela) **3**
Sinä suot hänelle onnen ja siunauksen, panet hänen päähänsä
kultaisen kruunun. **4** Hän anoi sinulta elämää, sen sinä hänelle
annoit: iän pitkän, ainaisen, iankaikkisen. **5** Suuri on hänen
kunniansa, kun sinä häntä autoit; sinä peität hänet loistolla ja
kirkkaudella. **6** Sillä sinä asetat hänet suureksi siunaukseksi
ikuisiin aikoihin asti; sinä ilahutat häntä riemulla kasvojesi
edessä. **7** Sillä kuningas luottaa Herraan, ja Korkeimman armo
tekee hänet horjumattomaksi. **8** Sinun kätesi saavuttaa kaikki
sinun vihollisesi, sinun oikea kätesi saavuttaa sinun vihamiehesi.
9 Sinä panet heidät hehkumaan kuin pätsin, kun sinä kasvosi
näytät; Herra nielee heidät vihassansa, tuli kuluttaa heidät.
10 Sinä hävität maan päältä heidän hedelmänsä ja heidän
jälkeläisensä ihmislasten keskuudesta. **11** Vaikka he hankkivat
pahaa sinua vastaan, miettivät juonia, eivät he mitään voi; **12**
sillä sinä ajat heidät pakoon, tähtäät heitä kasvoihin jousesi
jänteellä. **13** Nouse voimassasi, Herra! Laulaen ja veisaten me
ylistämme sinun väkevyyttäsi.

22 Veisuunjohtajalle; veisataan kuin: "Aamuruskon peura";
Daavidin virsi. Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit? Miksi

olet kaukana, et auta minua, et kuule valitukseni sanoja? **2**
Jumalani, minä huudan päivällä, mutta sinä et vastaa, ja yöllä,
enkä voi vaieta. **3** Ja kuitenkin sinä olet Pyhä, jonka istuin
on Israelin kiitosvirtten keskellä. **4** Meidän isämme luottivat
sinuun, he luottivat, ja sinä pelastit heidät. **5** He huusivat sinua
ja pelastuivat; he luottivat sinuun eivätkä tulleet häpeään. **6**
Mutta minä olen mato enkä ihminen, ihmisten pilkka ja kansan
hylky. **7** Kaikki, jotka minut näkevät, pilkkaavat minua, levittelevät
suutansa, nyökyttävät ilkkuen päätään: **8** "Jätä asiasi Herran
haltuun. Hän vapahtakoon hänet, hän pelastakoon hänet,
koska on häneen mielistynyt." **9** Sinähän vedit minut äitini
kohdusta, sinä annoit minun olla turvassa äitini rinnoilla; **10**
sinun huomaasi minä olen jätetty syntymästäni saakka, sinä olet
minun Jumalani hamasta äitini kohdusta. **11** Älä ole minusta
kaukana, sillä ahdistus on läsnä, eikä auttajaa ole. **12** Minua
saartavat väkevät sonnit, Baasanin härät piirittävät minut, **13**
avaavat kitansa minua vastaan, niinkuin raatelevat, kiljuvat
leijonat. **14** Niinkuin vesi minä olen maahan vuodatettu; kaikki
minun luuni ovat irti toisistansa; minun sydämeni on niinkuin
vaha, se on sulanut minun rinnassani. **15** Minun voimani on
kuivettunut kuin saviastian siru, ja kieleni tarttuu suuni lakeen, ja
sinä lasket minut alas kuoleman tomuun. **16** Sillä koirat minua
piirittävät, pahain parvi saartaa minut, minun käteni ja jalkani,
niinkuin jalopeurat. **17** Minä voin lukea kaikki luuni; he katselevat
minua ilkkuen; **18** he jakavat keskenänsä minun vaatteeni ja
heittävät minun puvustani arpaa. **19** Mutta sinä, Herra, älä
ole kaukana, sinä, minun väkevyyteni, riennä avukseni. **20**
Vapahda minun sieluni miekasta, minun ainokaiseni koirain
kynsistä. **21** Pelasta minut jalopeuran kidasta, villihärkäin

sarvista-vastaa minulle. **22** Minä julistan sinun nimeäsi veljilleni,
ylistän sinua seurakunnan keskellä. **23** Te, jotka pelkäätte
Herraa, ylistäkää häntä. Kunnioittakaa häntä, kaikki Jaakobin
siemen, kaikki Israelin siemen, peljätkää häntä. **24** Sillä hän ei
halveksi kurjan kärsimystä, ei katso sitä ylen, eikä kätke häneltä
kasvojansa, vaan kuulee hänen avuksihuutonsa. **25** Sinusta
on minun ylistyslauluni suuressa seurakunnassa; minä täytän
lupaukseni häntä pelkääväisten edessä. **26** Nöyrät saavat syödä
ja tulevat ravituiksi; ne, jotka etsivät Herraa, ylistävät häntä.
Teidän sydämenne on elävä iankaikkisesti. **27** Kaikki maan
ääret muistavat tämän ja palajavat Herran tykö; kaikki pakanain
sukukunnat kumartavat häntä; **28** sillä Herran on kuninkuus, ja
hän on hallitseva pakanoita. **29** Kaikki maan mahtavat syövät ja
kumartavat; hänen edessään polvistuvat kaikki, jotka mullan alle
astuvat eivätkä voi elossa pysyä. **30** Jälkeentulevaiset palvelevat
häntä, tuleville polville kerrotaan Herrasta. **31** He tulevat ja
julistavat vastedes syntyvälle kansalle hänen vanhurskauttaan,
että hän on tämän tehnyt.

23 Daavidin virsi. Herra on minun paimeneni, ei minulta
mitään puutu. **2** Viheriäisille niityille hän vie minut lepäämään;
virvoittavien vetten tykö hän minut johdattaa. **3** Hän virvoittaa
minun sieluni. Hän ohjaa minut oikealle tielle nimensä tähden. **4**
Vaikka minä vaeltaisin pimeässä laaksossa, en minä pelkäisi
mitään pahaa, sillä sinä olet minun kanssani; sinun vitsasi ja
sauvasi minua lohduttavat. **5** Sinä valmistat minulle pöydän
minun vihollisteni silmien eteen. Sinä voitelet minun pääni öljyllä;
minun maljani on ylitsevuotavainen. **6** Sula hyvyys ja laupeus
seuraavat minua kaiken elinaikani; ja minä saan asua Herran
huoneessa päivieni loppuun asti.

24 Daavidin virsi. Herran on maa ja kaikki, mitä siinä on,
maanpiiri ja ne, jotka siinä asuvat. **2** Sillä hän on sen perustanut
merten päälle, vahvistanut sen virtojen päälle. **3** Kuka saa astua
Herran vuorelle, kuka seisoa hänen pyhässä paikassansa? **4**
Se, jolla on viattomat kädet ja puhdas sydän, joka ei halaja
turhuutta eikä vanno väärin. **5** Hän saa siunauksen Herralta
ja vanhurskauden pelastuksensa Jumalalta. **6** Tämä on se
suku, joka häntä kysyy, joka etsii sinun kasvojasi, -tämä on
Jaakob. (Sela) **7** Nostakaa päänne, te portit, nostakaa päänne,
te ikuiset ovet, kunnian kuninkaan käydä sisälle! **8** Kuka on se
kunnian kuningas? Hän on Herra, väkevä ja voimallinen, Herra,
voimallinen sodassa. **9** Nostakaa päänne, te portit, nostakaa
päänne, te ikuiset ovet, kunnian kuninkaan käydä sisälle! **10**
Kuka on se kunnian kuningas? Hän on Herra Sebaot, hän on
kunnian kuningas. (Sela)

25 Daavidin virsi. Sinun tykösi, Herra, minä ylennän sieluni, **2**
Jumalani, sinuun minä turvaan; älä salli minun joutua häpeään,
älköät viholliseni saako riemuita minusta. **3** Ei yksikään, joka
sinua odottaa, joudu häpeään; häpeään joutuvat ne, jotka ovat
syyttä uskottomat. **4** Herra, neuvo minulle tiesi, opeta minulle
polkusi. **5** Johdata minua totuutesi tiellä ja opeta minua, sillä
sinä olet minun pelastukseni Jumala. Sinua minä odotan kaiken
päivää. **6** Muista laupeuttasi, Herra, ja armoasi, sillä ne ovat
olleet hamasta iankaikkisuudesta. **7** Älä muista minun nuoruuteni
syntejä, älä minun rikoksiani; muista minua armosi mukaan,
hyvyytesi tähden, Herra. **8** Hyvä ja vakaa on Herra; sentähden
hän neuvoo syntiset tielle. **9** Hän johdattaa nöyriä oikein, hän
opettaa nöyrille tiensä. **10** Kaikki Herran polut ovat armo ja
totuus niille, jotka pitävät hänen liittonsa ja todistuksensa. **11**

Nimesi tähden, Herra, anna anteeksi minun syntivelkani, sillä
se on suuri. **12** Kuka on se mies, joka Herraa pelkää-sen hän
neuvoo tielle, joka hänen on valittava. **13** Hänen sielunsa saa
nauttia hyvää, ja hänen jälkeläisensä perivät maan. **14** Herran
neuvo on tunnettu niille, jotka häntä pelkäävät, ja hän ilmoittaa
heille liittonsa. **15** Minun silmäni katsovat alati Herraan, sillä hän
päästää minun jalkani verkosta. **16** Käänny minun puoleeni,
armahda minua, sillä minä olen yksinäinen ja kurja. **17** Minun
sydämeni pakahtuu tuskasta; päästä minut ahdistuksistani. **18**
Katso minun kurjuuttani ja vaivaani, anna kaikki minun syntini
anteeksi. **19** Katso minun vihollisiani, kuinka heitä on paljon, ja
he vihaavat minua väkivaltaisella vihalla. **20** Varjele minun sieluni
ja pelasta minut. Älä salli minun tulla häpeään, sillä sinuun minä
turvaan. **21** Nuhteettomuus ja oikeamielisyys varjelkoon minua,
sillä sinua minä odotan. **22** Jumala, vapahda Israel kaikista
ahdistuksistansa.

26 Daavidin virsi. Auta minut oikeuteeni, Herra, sillä minä
olen vaeltanut nuhteettomasti ja turvaan horjumatta Herraan. **2**
Tutki minua, Herra, ja pane minut koetukselle, koettele minun
munaskuuni ja sydämeni. **3** Sillä sinun armosi on minun silmäini
edessä, ja minä olen vaeltanut sinun totuudessasi. **4** En minä
istu valheen miesten seurassa enkä kulje salakavalain kanssa.
5 Minä vihaan pahojen seuraa enkä istu jumalattomien parissa.
6 Minä pesen käteni viattomuudessa, ja astun kulkueessa sinun
alttarisi ympäri, Herra, **7** antaakseni kuulua kiitokseni äänen ja
julistaakseni kaikkia sinun ihmeitäsi. **8** Herra, minä rakastan
sinun huonettasi, sinun asuinsijaasi, sitä paikkaa, jossa sinun
kirkkautesi asuu. **9** Älä tempaa pois minun sieluani syntisten
kanssa äläkä minun henkeäni verenvuodattajain kanssa, **10**

joiden käsiä ilkityö tahraa, joiden oikea käsi on lahjuksia täynnä.
11 Mutta minä vaellan nuhteettomasti; vapahda minut ja ole
minulle armollinen. **12** Minun jalkani seisoo tasaisella maalla;
seurakunnan kokouksissa minä kiitän Herraa.

27 Daavidin virsi. Herra on minun valkeuteni ja autuuteni:
ketä minä pelkään! Herra on minun elämäni turva: ketä minä
vapisen! **2** Kun pahat käyvät minun kimppuuni, syömään minun
lihaani, niin he, minun ahdistajani ja vihamieheni, kompastuvat ja
kaatuvat. **3** Vaikka sotajoukko asettuisi minua vastaan, ei minun
sydämeni pelkäisi; vaikka sota nousisi minua vastaan, siinäkin
minä olisin turvassa. **4** Yhtä minä rukoilen Herralta, sitä minä
pyydän: että saisin asua Herran huoneessa kaiken elinaikani,
katsella Herran suloisuutta ja tutkistella hänen temppelissänsä.
5 Sillä hän kätkee minut majaansa pahana päivänä, hän suojaa
minua telttansa suojassa, korottaa minut kalliolle. **6** Niin kohoaa
nyt minun pääni vihollisteni yli, jotka minua ympäröivät, ja minä
uhraan riemu-uhreja hänen majassansa, Herralle minä veisaan
ja soitan. **7** Herra, kuule minun ääneni, kun minä huudan,
armahda minua ja vastaa minulle. **8** Minun sydämeni vetoaa
sinun omaan sanaasi: "Etsikää minun kasvojani". Herra, minä
etsin sinun kasvojasi. **9** Älä kätke minulta kasvojasi, älä työnnä
vihassa pois palvelijaasi. Sinä olet minun apuni, älä minua jätä,
älä minua hylkää, pelastukseni Jumala. **10** Vaikka minun isäni
ja äitini minut hyljätköot, niin Herra minut korjaa. **11** Neuvo,
Herra, minulle tiesi ja johdata minua tasaista polkua minun
vihamiesteni tähden. **12** Älä anna minua alttiiksi ahdistajaini
vimmalle, sillä väärät todistajat nousevat minua vastaan ja
puuskuvat väkivaltaa. **13** Mutta minä totisesti uskon näkeväni

Herran hyvyyden elävien maassa. **14** Odota Herraa. Ole luja, ja
vahva olkoon sinun sydämesi. Odota Herraa.

28 Daavidin virsi. Sinua, Herra, minä huudan; minun kallioni,
älä ole minua kohtaan äänetön, etten minä, kun sinä vaiti olet,
joutuisi niiden kaltaiseksi, jotka ovat hautaan vaipuneet. **2** Kuule
minun rukousteni ääni, kun minä sinua avuksi huudan, kun
minä käteni nostan sinun kaikkeinpyhintäsi kohti. **3** Älä tempaa
minua pois jumalattomien kanssa, älä väärintekijäin kanssa,
jotka puhuvat lähimmäisilleen rauhan puheita, vaikka heidän
sydämessään on pahuus. **4** Anna heille heidän työnsä mukaan ja
heidän tekojensa pahuuden mukaan; anna heille heidän kättensä
tekojen mukaan, kosta heille, mitä he ovat tehneet. **5** Sillä eivät
he ota vaaria Herran töistä eivätkä hänen kättensä teoista.
Hän kukistakoon heidät, älköönkä heitä rakentako. **6** Kiitetty
olkoon Herra, sillä hän on kuullut minun rukousteni äänen. **7**
Herra on minun voimani ja kilpeni; häneen minun sydämeni
turvasi, ja minä sain avun. Siitä minun sydämeni riemuitsee, ja
veisuullani minä häntä ylistän. **8** Herra on kansansa väkevyys,
hän on voideltunsa pelastus ja turva. **9** Pelasta kansasi ja siunaa
perikuntasi; kaitse heitä ja kanna heitä iankaikkisesti.

29 Daavidin virsi. Antakaa Herralle, te Jumalan pojat, antakaa
Herralle kunnia ja väkevyys. **2** Antakaa Herralle hänen nimensä
kunnia, kumartakaa Herraa pyhässä kaunistuksessa. **3** Herran
ääni käy vetten päällä; kunnian Jumala jylisee, Herra suurten
vetten päällä. **4** Herran ääni käy voimallisesti, Herran ääni käy
valtavasti. **5** Herran ääni särkee setrit, Herra särkee Libanonin
setrit. **6** Hän hypittää niitä niinkuin vasikkaa, Libanonia ja
Sirjonia niinkuin nuorta villihärkää. **7** Herran ääni halkoo tulen
liekit. **8** Herran ääni vapisuttaa erämaan, Herra vapisuttaa

Kaadeksen erämaan. **9** Herran ääni saattaa peurat poikimaan, se
raastaa paljaiksi metsät. Ja kaikki hänen temppelissänsä sanoo:
"Kunnia!" **10** Herra istui valtaistuimellaan, ja vedenpaisumus
tuli. Herra istuu kuninkaana iankaikkisesti. **11** Herra antaa
kansallensa väkevyyden, Herra siunaa kansaansa rauhalla.

30 Daavidin virsi; temppelin vihkimislaulu. Minä ylistän sinua,
Herra, sillä sinä pelastit minut etkä sallinut viholliseni iloita
minusta. **2** Herra, minun Jumalani, sinua minä huusin, ja sinä
paransit minut. **3** Herra, sinä nostit minun sieluni tuonelasta, sinä
herätit minut henkiin hautaan vaipuvien joukosta. **(Sheol h7585)** **4**
Veisatkaa kiitosta Herralle, te hänen hurskaansa, ylistäkää hänen
pyhää nimeänsä. **5** Sillä silmänräpäyksen kestää hänen vihansa,
eliniän hänen armonsa; ehtoolla on itku vieraana, mutta aamulla
ilo. **6** Minä sanoin menestykseni päivinä: "En minä ikinä horju".
7 Herra, sinä armossasi vahvistit minun vuoreni. Mutta kun sinä
kätkit kasvosi, niin minä peljästyin. **8** Sinua, Herra, minä huusin
ja Herraa minä rukoilin: **9** "Mitä etua on minun verestäni, jos
minä hautaan vaivun? Ylistääkö tomu sinua, julistaako se sinun
uskollisuuttasi? **10** Kuule, Herra, ja armahda minua, Herra, ole
minun auttajani." **11** Sinä muutit minun murheeni ilokarkeloksi,
sinä riisuit minun surupukuni ja vyötit minut riemulla, **12** että
minun sieluni veisaisi sinulle kiitosta, eikä vaikenisi. Herra, minun
Jumalani, sinua minä ylistän iankaikkisesti.

31 Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi. Herra, sinuun minä
turvaan. Älä salli minun ikinä häpeään tulla, vapahda minut
vanhurskaudessasi. **2** Kallista korvasi minun puoleeni, riennä,
pelasta minut. Ole minulle turvakallio, vuorilinna, johon minut
pelastat. **3** Sillä sinä olet minun kallioni ja linnani, ja nimesi
tähden sinä minua johdat ja talutat. **4** Sinä päästät minut

verkosta, jonka he ovat eteeni virittäneet, sillä sinä olet minun
turvani. **5** Sinun käteesi minä annan henkeni, sinä, Herra,
lunastat minut, sinä uskollinen Jumala. **6** Minä vihaan niitä, jotka
seuraavat turhia epäjumalia, mutta minä turvaan Herraan. **7**
Minä iloitsen ja riemuitsen sinun armostasi, kun sinä katsoit
minun kurjuuttani, tunsit minun sieluni ahdistukset, **8** etkä jättänyt
minua vihollisen valtaan, vaan asetit minun jalkani aukealle. **9**
Armahda minua, Herra, sillä minulla on ahdistus; minun silmäni
on surusta riutunut, niin myös minun sieluni ja ruumiini. **10** . Sillä
minun elämäni kuluu murheessa ja minun vuoteni huokauksissa.
Minun voimani on rauennut pahain tekojeni tähden, ja minun
luuni ovat riutuneet. **11** Kaikkien ahdistajaini tähden minä olen
pilkaksi tullut, ylenpalttiseksi pilkaksi naapureilleni, peljätykseksi
tuttavilleni; jotka minut kadulla näkevät, pakenevat minua. **12**
Minä olen unhottunut ihmisten mielistä niinkuin kuollut, minä
olen kuin rikottu astia. **13** Sillä minä kuulen monen parjaukset,
kauhua kaikkialta, kun he keskenänsä pitävät neuvoa minua
vastaan, aikovat ottaa minulta hengen. **14** Mutta sinuun, Herra,
minä turvaan; minä sanon: "Sinä olet minun Jumalani". **15**
Minun aikani ovat sinun kädessäsi, pelasta minut vihollisteni
kädestä ja vainoojistani. **16** Valista kasvosi palvelijallesi, pelasta
minut armossasi. **17** Herra, älä salli minun tulla häpeään, sillä
sinua minä huudan avukseni. Jumalattomat tulkoot häpeään,
vaietkoot ja vaipukoot tuonelaan. **(Sheol h7585)** **18** Mykistykööt
valheen huulet, jotka puhuvat vanhurskasta vastaan röyhkeästi,
ylpeästi ja ylenkatseellisesti. **19** Kuinka suuri on sinun hyvyytesi,
jonka talletat pelkääväisillesi ja jota osoitat sinuun turvaaville
ihmislasten edessä! **20** Sinä peität heidät kasvojesi suojaan
ihmisten salavehkeiltä; sinä kätket heidät turvaan kielten riidalta.

21 Kiitetty olkoon Herra, sillä hän osoitti minulle ihmeellisen
armonsa piiritetyssä kaupungissa. **22** Minä sanoin hädässäni:
"Minä olen sysätty pois sinun silmiesi edestä". Kuitenkin sinä
kuulit minun rukousteni äänen, kun minä sinua huusin. **23**
Rakastakaa Herraa, kaikki hänen hurskaansa. Herra varjelee
uskolliset, mutta ylpeileväisille hän kostaa monin kerroin. **24**
Olkaa lujat, ja olkoon teidän sydämenne rohkea, te kaikki, jotka
Herraa odotatte.

32 Daavidin mietevirsi. Autuas se, jonka rikokset ovat anteeksi
annetut, jonka synti on peitetty! **2** Autuas se ihminen, jolle Herra
ei lue hänen pahoja tekojansa ja jonka hengessä ei ole vilppiä!
3 Kun minä siitä vaikenin, riutuivat minun luuni jokapäiväisestä
valituksestani. **4** Sillä yötä päivää oli sinun kätesi raskaana minun
päälläni; minun nesteeni kuivui niinkuin kesän helteessä. (Sela)
5 Minä tunnustin sinulle syntini enkä peittänyt pahoja tekojani;
minä sanoin: "Minä tunnustan Herralle rikokseni", ja sinä annoit
anteeksi minun syntivelkani. (Sela) **6** Sentähden rukoilkoot sinua
kaikki hurskaat aikana, jona sinut löytää voidaan. Vaikka suuret
vedet tulvisivat, eivät ne heihin ulotu. **7** Sinä olet minun suojani,
sinä varjelet minut hädästä, sinä ympäröitset minut pelastuksen
riemulla. (Sela) **8** "Minä opetan sinua ja osoitan sinulle tien, jota
sinun tulee vaeltaa; minä neuvon sinua, minun silmäni sinua
vartioitsee". **9** Älkää olko niinkuin järjettömät orhit ja muulit, joita
suitsilla ja ohjaksilla, niiden valjailla, suistetaan; muutoin ne eivät
sinua lähesty. **10** Jumalattomalla on monta vaivaa, mutta joka
Herraan turvaa, häntä ympäröitsee armo. **11** Iloitkaa Herrassa
ja riemuitkaa, te vanhurskaat, ja veisatkaa ilovirsiä, kaikki te
oikeamieliset.

33 Riemuitkaa Herrassa, te vanhurskaat. Oikeamielisten on
soveliasta häntä kiittää. **2** Ylistäkää Herraa kanteleilla, soittakaa
hänelle kymmenkielisillä harpuilla. **3** Veisatkaa hänelle uusi virsi,
helkyttäkää kieliä ihanasti ja riemullisesti. **4** Sillä Herran sana
on oikea, ja kaikki hänen tekonsa ovat tehdyt uskollisuudessa.
5 Hän rakastaa vanhurskautta ja oikeutta; maa on täynnänsä
Herran armoa. **6** Herran sanalla ovat taivaat tehdyt, ja kaikki
niiden joukot hänen suunsa hengellä. **7** Hän kokoaa meren
vedet niinkuin roukkioksi, panee syvyydet säiliöihin. **8** Peljätköön
Herraa kaikki maa, hänen edessänsä vaviskoot kaikki maanpiirin
asukkaat. **9** Sillä hän sanoi, ja tapahtui niin, hän käski, ja se oli
tehty. **10** Herra särkee pakanain neuvon, tekee turhiksi kansojen
aikeet. **11** Mutta Herran neuvo pysyy iankaikkisesti, hänen
sydämensä aivoitukset suvusta sukuun. **12** Autuas se kansa,
jonka Jumala Herra on, se kansa, jonka hän on perinnöksensä
valinnut! **13** Herra katsoo alas taivaasta, näkee kaikki ihmislapset;
14 asumuksestaan, valtaistuimeltaan hän katselee kaikkia maan
asukkaita, **15** hän, joka on luonut kaikkien heidän sydämensä,
joka tarkkaa kaikkia heidän tekojansa. **16** Ei kuningas voita
paljolla väellänsä, ei sankari pelastu suurella voimallansa. **17**
Turha on sotaratsu auttajaksi, ei pelasta sen suuri väkevyys.
18 Katso, Herran silmä valvoo niitä, jotka häntä pelkäävät ja
panevat toivonsa hänen laupeuteensa, **19** pelastaaksensa
heidän sielunsa kuolemasta, elättääksensä heitä nälän aikana.
20 Meidän sielumme odottaa Herraa, hän on meidän apumme ja
kilpemme. **21** Sillä hänessä iloitsee meidän sydämemme, me
turvaamme hänen pyhään nimeensä. **22** Sinun armosi, Herra,
olkoon meidän päällämme, niinkuin me panemme toivomme
sinuun.

34 Daavidin virsi, kun hän tekeytyi mielipuoleksi Abimelekin
edessä ja tämä karkoitti hänet luotansa ja hän meni pois. Minä
kiitän Herraa joka aika, hänen ylistyksensä on alati minun
suussani. **2** Herra on minun sieluni kerskaus, nöyrät sen
kuulevat ja iloitsevat. **3** Ylistäkää minun kanssani Herraa,
kiittäkäämme yhdessä hänen nimeänsä. **4** Minä etsin Herraa, ja
hän vastasi minulle, hän vapahti minut kaikista peljätyksistäni.
5 Jotka häneen katsovat, ne säteilevät iloa, heidän kasvonsa
eivät häpeästä punastu. **6** Tässä on kurja, joka huusi, ja
Herra kuuli ja pelasti hänet kaikista hänen ahdistuksistansa. **7**
Herran enkeli asettuu niiden ympärille, jotka häntä pelkäävät,
ja pelastaa heidät. **8** Maistakaa ja katsokaa, kuinka Herra on
hyvä. Autuas se mies, joka häneen turvaa! **9** Peljätkää Herraa,
te hänen pyhänsä, sillä häntä pelkääväisiltä ei mitään puutu.
10 Nuoret leijonat kärsivät puutetta ja näkevät nälkää, mutta
Herraa etsiväisiltä ei mitään hyvää puutu. **11** Tulkaa, lapset,
kuulkaa minua: Herran pelkoon minä teidät opetan. **12** Kuka
oletkin, joka elää tahdot ja rakastat elämän päiviä, nauttiaksesi
onnea: **13** varjele kielesi pahasta ja huulesi vilppiä puhumasta;
14 vältä pahaa ja tee hyvää, etsi rauhaa ja pyri siihen. **15**
Herran silmät tarkkaavat vanhurskaita ja hänen korvansa heidän
huutoansa. **16** Herran kasvot ovat pahantekijöitä vastaan,
hävittääksensä maasta heidän muistonsa. **17** Vanhurskaat
huutavat, ja Herra kuulee ja vapahtaa heidät kaikista heidän
ahdistuksistansa. **18** Lähellä on Herra niitä, joilla on särjetty
sydän, ja hän pelastaa ne, joilla on murtunut mieli. **19** Monta on
vanhurskaalla kärsimystä, mutta Herra vapahtaa hänet niistä
kaikista. **20** Hän varjelee kaikki hänen luunsa: ei yksikään niistä
murru. **21** Pahuus tappaa jumalattoman, ja jotka vanhurskasta

vihaavat, ne tulevat syynalaisiksi. **22** Herra lunastaa palvelijainsa
sielut, eikä yksikään, joka häneen turvaa, tule syynalaiseksi.

35 Daavidin virsi. Riitele, Herra, minun riitaveljiäni vastaan;
sodi niitä vastaan, jotka minua vastaan sotivat. **2** Tempaa pieni
kilpi, suuri kilpi ja nouse minun avukseni. **3** Sivalla keihäs ja
salpaa tie minun vainoojiltani. Sano minun sielulleni: "Minä
olen sinun pelastuksesi". **4** Joutukoot häpeään ja pilkkaan,
jotka minun henkeäni väijyvät; peräytykööt, punastukoot, jotka
minulle pahaa aikovat. **5** Olkoot he niinkuin akanat tuulessa,
ja Herran enkeli syösköön heidät maahan; **6** heidän tiensä
olkoon pimeä ja liukas, ja Herran enkeli ajakoon heitä takaa. **7**
Sillä syyttä he ovat virittäneet verkkonsa minun eteeni, syyttä
he ovat kaivaneet minun sielulleni haudan. **8** Tulkoon hänelle
turmio aavistamatta, tarttukoon hän virittämäänsä verkkoon,
langetkoon siihen surmaksensa. **9** Mutta minun sieluni iloitkoon
Herrassa, riemuitkoon hänen avustansa. **10** Kaikki minun luuni
sanokoot: "Herra, kuka on sinun vertaisesi, sinun, joka vapahdat
kurjan väkevämmästään, kurjan ja köyhän raatelijastaan?" **11**
Väärät todistajat astuvat esiin, he minulta tutkivat, mitä minä
en tiedä. **12** He palkitsevat minulle hyvän pahalla; minun
sieluni on orpo. **13** Mutta minä puin päälleni surupuvun, kun
he sairastivat; minä vaivasin itseäni paastolla ja rukoilin pää
painuksissa. **14** Niinkuin he olisivat olleet minun ystäviäni, minun
omia veljiäni, niin minä kuljin; niinkuin äitiänsä sureva, niin minä
kävin surupuvussa, kumarruksissa. **15** Mutta he iloitsevat minun
kompastuksestani ja kokoontuvat-kokoontuvat minua vastaan,
nuo lyöjät, joita minä en tunne; he herjaavat herkeämättä, **16** nuo
konnat, jotka leipäkyrsää kärkkyen minua pilkkaavat, kiristelevät
minulle hampaitansa. **17** Herra, kuinka kauan sinä tätä katselet?

Päästä minun sieluni turmiosta, jota he hankitsevat, minun
ainokaiseni nuorista leijonista. **18** Niin minä kiitän sinua suuressa
seurakunnassa, ylistän sinua paljon kansan keskellä. **19** Älköön
ne minusta iloitko, jotka syyttä ovat minun vihamiehiäni; älköön
silmää iskekö, jotka asiatta minua vihaavat. **20** Sillä he eivät
puhu rauhan puheita, vaan miettivät petoksen sanoja maan
hiljaisia vastaan. **21** He avaavat suunsa ammolleen minua
vastaan ja sanovat: "Kas niin, kas niin! Nyt me sen omin silmin
näemme!" **22** Sinä, Herra, näet sen, älä ole vaiti! Herra, älä ole
minusta kaukana! **23** Heräjä ja nouse, minun Jumalani ja Herrani,
hankkimaan minulle oikeutta ja ajamaan minun asiaani. **24**
Tuomitse minut vanhurskautesi mukaan, Herra, minun Jumalani,
älä salli heidän minusta riemuita. **25** Älä salli heidän sanoa
sydämessänsä: "Kas niin! Sitä me halusimmekin." Älä salli
heidän sanoa: "Me olemme hänet nielleet". **26** Hävetköön ja
punastukoot kaikki, jotka minun onnettomuudestani iloitsevat,
saakoot puvuksensa häpeän ja pilkan ne, jotka ylvästelevät
minua vastaan. **27** Iloitkoot ja riemuitkoot ne, jotka suovat minulle
minun oikeuteni, ja sanokoot aina: "Ylistetty olkoon Herra, joka
tahtoo palvelijansa parasta". **28** Ja minun kieleni julistakoon
sinun vanhurskauttasi, sinun kiitostasi kaiken päivää.

36 Veisuunjohtajalle; Herran palvelijan Daavidin virsi. Synti
sanoo jumalattomalle: minun sydämessäni ei ole Jumalan
pelkoa hänen silmäinsä edessä. **2** Sillä se tekee kaiken sileäksi
hänen silmissään, että hänen pahuutensa havaittaisiin ja häntä
vihattaisiin. **3** Hänen suunsa sanat ovat vääryyttä ja petosta; hän
on lakannut tekemästä sitä, mikä taidollista ja hyvää on. **4** Hän
miettii turmiota vuoteessansa, hän pysyy tiellä, joka ei ole hyvä,
hän ei kammo pahaa. **5** Herra, sinun armosi ulottuu taivaisiin,

sinun totuutesi pilviin asti. **6** Sinun vanhurskautesi on kuin
Jumalan vuoret, sinun tuomiosi niinkuin suuri syvyys, ihmistä
ja eläintä sinä autat, Herra. **7** Kuinka kallis on sinun armosi,
Jumala! Ihmislapset etsivät sinun siipiesi suojaa. **8** Heidät
ravitaan sinun huoneesi lihavuudella, sinä annat heidän juoda
suloisuutesi virrasta. **9** Sillä sinun tykönäsi on elämän lähde;
sinun valkeudessasi me näemme valkeuden. **10** Säilytä armosi
niille, jotka sinut tuntevat, ja vanhurskautesi oikeamielisille. **11**
Älköön ylpeyden jalka minua tallatko, älköönkä jumalattomain
käsi minua karkoittako. **12** Katso, pahantekijät kaatuvat, he
suistuvat maahan, eivätkä voi nousta.

37 Daavidin virsi. Älä vihastu pahain tähden, älä kadehdi
väärintekijöitä. **2** Sillä niinkuin heinä heidät pian niitetään pois, ja
he lakastuvat niinkuin vihanta ruoho. **3** Turvaa Herraan ja tee sitä,
mikä hyvä on, asu maassa ja noudata totuutta; **4** silloin sinulla on
ilo Herrassa, ja hän antaa sinulle, mitä sinun sydämesi halajaa. **5**
Anna tiesi Herran haltuun ja turvaa häneen, kyllä hän sen tekee.
6 Ja hän antaa sinun vanhurskautesi nousta niinkuin valkeuden
ja sinun oikeutesi niinkuin keskipäivän. **7** Hiljenny Herran edessä
ja odota häntä. Älä vihastu siihen, jonka tie menestyy, mieheen,
joka juonia punoo. **8** Herkeä vihasta ja heitä kiukku, älä kiivastu,
se on vain pahaksi. **9** Sillä pahat hävitetään, mutta jotka Herraa
odottavat, ne perivät maan. **10** Hetkinen vielä, niin jumalatonta ei
enää ole; kun hänen sijaansa katsot, on hän jo poissa. **11** Mutta
nöyrät perivät maan ja iloitsevat suuresta rauhasta. **12** Jumalaton
miettii vanhurskaalle pahaa ja kiristelee hänelle hampaitansa; **13**
mutta Herra nauraa hänelle, sillä hän näkee hänen päivänsä
joutuvan. **14** Jumalattomat paljastavat miekkansa ja jännittävät
jousensa, kaataaksensa kurjan ja köyhän, teurastaaksensa

ne, jotka ovat oikealla tiellä. **15** Mutta heidän miekkansa käy
heidän omaan sydämeensä, ja heidän jousensa särkyvät. **16**
Vanhurskaan vähä vara on parempi kuin monen jumalattoman
tavarain paljous. **17** Sillä jumalattomain käsivarret särjetään,
mutta Herra tukee vanhurskaita. **18** Herra tuntee nuhteettomain
päivät, ja heidän perintönsä pysyy iankaikkisesti. **19** Pahana
aikana he eivät joudu häpeään, ja nälän päivinä heillä on kyllin
syötävää. **20** Sillä jumalattomat hukkuvat, ja Herran viholliset
ovat kuin niittyjen koreus: he katoavat, katoavat niinkuin savu.
21 Jumalaton ottaa lainan eikä maksa, mutta vanhurskas on
armahtavainen ja antelias. **22** Sillä hänen siunaamansa perivät
maan, mutta hänen kiroamansa hävitetään. **23** Herra vahvistaa
sen miehen askeleet, jonka tie hänelle kelpaa. **24** Jos hän
lankeaa, ei hän maahan sorru, sillä Herra tukee hänen kättänsä.
25 Olen ollut nuori ja olen vanhaksi tullut, mutta en ole nähnyt
vanhurskasta hyljättynä enkä hänen lastensa kerjäävän leipää.
26 Aina hän on armahtavainen ja antaa lainaksi, ja hänen
lapsensa ovat siunaukseksi. **27** Karta pahaa ja tee hyvää,
niin sinä pysyt iankaikkisesti. **28** Sillä Herra rakastaa oikeutta
eikä hylkää hurskaitansa; heidät varjellaan iankaikkisesti, mutta
jumalattomain siemen hävitetään. **29** Vanhurskaat perivät maan
ja asuvat siinä iankaikkisesti. **30** Vanhurskaan suu lausuu
viisautta, ja hänen kielensä puhuu oikeuden sanoja. **31** Hänen
Jumalansa laki on hänen sydämessään, hänen askeleensa
eivät horju. **32** Jumalaton väijyy vanhurskasta ja etsii häntä
tappaaksensa. **33** Mutta Herra ei jätä häntä hänen käsiinsä eikä
tuomitse häntä syylliseksi, kun hänen asiansa on oikeudessa. **34**
Odota Herraa ja ota vaari hänen tiestänsä, niin hän korottaa sinut,
ja sinä perit maan ja näet, kuinka jumalattomat hävitetään. **35**

Minä näin jumalattoman, väkivaltaisen, rehevänä kuin viheriöivä
puu, juurtunut paikoilleen. **36** Mutta kun ohi kuljettiin, katso, ei
häntä enää ollut; minä etsin häntä, vaan häntä ei löytynyt. **37**
Ota nuhteettomasta vaari, katso rehellistä: rauhan miehellä on
tulevaisuus, **38** mutta luopuneet hukkuvat kaikki, ja jumalattomain
tulevaisuus leikataan pois. **39** Mutta vanhurskasten pelastus
tulee Herralta, hän on heidän linnansa ahdingon aikana. **40**
Herra auttaa heitä ja vapahtaa heidät, vapahtaa jumalattomista
ja pelastaa heidät; sillä he turvaavat häneen.

38 Daavidin virsi; syntiä tunnustettaessa. Herra, älä rankaise
minua vihassasi, älä kiivastuksessasi kurita minua. **2** Sillä sinun
nuolesi ovat uponneet minuun, sinun kätesi painaa minua. **3** Ei
ole lihassani tervettä paikkaa sinun vihastuksesi tähden eikä
luissani rauhaa minun syntieni tähden. **4** Sillä minun pahat tekoni
käyvät pääni ylitse, niinkuin raskas kuorma ne ovat minulle
liian raskaat. **5** Minun haavani haisevat ja märkivät minun
hulluuteni tähden. **6** Minä käyn kumarassa, aivan kyyryssä,
kuljen murheellisena kaiken päivää. **7** Sillä minun lanteeni ovat
polttoa täynnä, eikä ole lihassani tervettä paikkaa. **8** Minä olen
voimaton ja peräti runneltu, minä parun sydämeni tuskassa. **9**
Herra, sinun edessäsi on kaikki minun halajamiseni, eikä minun
huokaukseni ole sinulta salassa. **10** Minun sydämeni värisee,
minun voimani on minusta luopunut, minun silmieni valo-sekin
on minulta mennyt. **11** Minun ystäväni ja läheiseni pysyvät
syrjässä minun vitsauksestani, ja minun omaiseni seisovat
kaukana. **12** Jotka minun henkeäni etsivät, ne virittävät pauloja;
ja jotka minulle pahaa suovat, ne puhuvat turmion puheita ja
miettivät petosta kaiket päivät. **13** Mutta minä olen kuin kuuro,
en mitään kuule, kuin mykkä, joka ei suutansa avaa. **14** Minä

olen kuin mies, joka ei mitään kuule ja jonka suussa ei vastausta
ole. **15** Sillä sinua, Herra, minä odotan, sinä vastaat, Herra,
minun Jumalani. **16** Minä sanon: älköät iloitko minusta, älköät
ylvästelkö minua vastaan, kun jalkani horjuu. **17** Sillä minä olen
kaatumaisillani, ja minun tuskani on aina edessäni; **18** sillä minä
tunnustan pahat tekoni, murehdin syntieni tähden. **19** Mutta
minun viholliseni elävät ja ovat väkevät, ja paljon on niitä, jotka
minua syyttä vihaavat, **20** jotka hyvän pahalla palkitsevat ja
vihaavat minua, koska minä hyvään pyrin. **21** Älä hylkää minua,
Herra, minun Jumalani, älä ole kaukana minusta. **22** Riennä
avukseni, Herra, minun pelastukseni.

39 Veisuunjohtajalle; Jedutunin tapaan; Daavidin virsi. Minä
sanoin: "Minä pidän vaelluksestani vaarin, etten kielelläni syntiä
tekisi. Minä pidän suustani vaarin ja suistan sen, niin kauan kuin
jumalaton on minun edessäni." **2** Minä olin vaiti, olin ääneti,
en puhunut siitä, mikä hyvä on; mutta minun tuskani yltyi. **3**
Minun sydämeni hehkui minun rinnassani; kun minä huokailin,
syttyi minussa tuli, ja niin minä kielelläni puhuin. **4** Herra, opeta
minua ajattelemaan loppuani, ja mikä minun päivieni mitta
on, että ymmärtäisin, kuinka katoavainen minä olen. **5** Katso,
kämmenen leveydeksi sinä teit minun päiväni, ja minun elämäni
on sinun edessäsi niinkuin ei mitään. Vain tuulen henkäys ovat
kaikki ihmiset, kuinka lujina seisokootkin. (Sela) **6** Varjona vain
ihminen vaeltaa, turhaan vain he touhuavat, kokoavat, eivätkä
tiedä, kuka ne saa. **7** Ja nyt, mitä minä odotan, Herra? Sinuun
minä panen toivoni. **8** Päästä minut kaikista synneistäni, älä
pane minua houkkain pilkaksi. **9** Minä vaikenen enkä suutani
avaa; sillä sinä sen teit. **10** Käännä vitsauksesi minusta pois,
sillä minä menehdyn sinun kätesi kuritukseen. **11** Kun sinä

ihmistä synnin tähden rangaistuksilla kuritat, kulutat sinä hänen
kauneutensa niinkuin koinsyömän. Vain tuulen henkäys ovat
kaikki ihmiset. (Sela) **12** Kuule minun rukoukseni, Herra, ota
korviisi minun huutoni. Älä ole kuuro minun kyyneleilleni; sillä
minä olen muukalainen sinun tykönäsi, vieras, niinkuin kaikki
minun isänikin. **13** Käännä pois katseesi minusta, että minä
ilostuisin, ennenkuin menen pois eikä minua enää ole.

40 Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi. Hartaasti minä odotin
Herraa, ja hän kumartui minun puoleeni ja kuuli minun huutoni.
2 Ja hän nosti minut ylös turmion kuopasta, lokaisesta liejusta, ja
asetti minun jalkani kalliolle, hän vahvisti minun askeleeni. **3** Hän
antoi minun suuhuni uuden virren, kiitoslaulun Jumalallemme.
Sen näkevät monet ja pelkäävät ja turvaavat Herraan. **4** Autuas
se mies, joka panee turvansa Herraan eikä käänny ylpeiden
puoleen eikä niitten, jotka valheeseen eksyvät! **5** Herra, minun
Jumalani, suuret ovat sinun ihmetekosi ja sinun aivoituksesi
meitä kohtaan. Ei ole ketään sinun vertaistasi. Niitä minä tahdon
julistaa, niistä puhua, niitten paljous on suurempi, kuin luetella
taidan. **6** Teurasuhriin ja ruokauhriin et sinä mielisty; minun
korvani sinä avasit, polttouhria ja syntiuhria sinä et vaadi. **7**
Silloin minä sanoin: "Katso, minä tulen; kirjakääröön on kirjoitettu,
mitä minun on tehtävä. **8** Sinun tahtosi, minun Jumalani, minä
teen mielelläni, ja sinun lakisi on minun sydämessäni." **9**
Minä julistan vanhurskautta suuressa seurakunnassa; katso,
en minä sulje huuliani. Sinä, Herra, sen tiedät. **10** Minä en
peitä sinun vanhurskauttasi omaan sydämeeni, vaan puhun
sinun uskollisuudestasi ja avustasi; minä en salaa sinun armoasi
ja totuuttasi suurelta seurakunnalta. **11** Sinä, Herra, älä sulje
minulta laupeuttasi, sinun armosi ja totuutesi varjelkoon minua

aina. **12** Sillä lukemattomat vaivat minua saartavat, minun
rikkomukseni ovat ottaneet minut kiinni, niin etten nähdä taida;
ne ovat useammat kuin pääni hiukset, ja rohkeus on minulta
mennyt. **13** Kelvatkoon sinulle, Herra, pelastaa minut, Herra,
riennä minun avukseni. **14** Hävetkööt ja punastukoot kaikki, jotka
minun henkeäni etsivät, hukuttaaksensa sen; peräytykööt ja
tulkoot häpeään ne, jotka tahtovat minulle onnettomuutta. **15**
Tyrmistykööt häpeästänsä ne, jotka minulle sanovat: "Kas niin,
kas niin!" **16** Iloitkoot ja riemuitkoot sinussa kaikki, jotka sinua
etsivät; ne, jotka sinun autuuttasi rakastavat, sanokoot aina:
"Ylistetty olkoon Herra!" **17** Minä olen kurja ja köyhä, mutta
Herra pitää minusta huolen. Sinä olet minun apuni ja pelastajani;
minun Jumalani, älä viivy.

41 Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi. Autuas se, joka vaivaista
holhoo! Hänet Herra pelastaa pahana päivänä. **2** Herra
varjelee häntä ja pitää hänet hengissä, ja maassa ylistetään
hänen onneansa, etkä sinä anna häntä alttiiksi hänen
vihollistensa raivolle. **3** Herra tukee häntä tautivuoteessa; hänen
sairasvuoteensa sinä peräti muutat. **4** Minä sanoin: "Herra, ole
minulle armollinen, paranna minun sieluni, sillä minä olen tehnyt
syntiä sinua vastaan". **5** Minun viholliseni puhuvat minusta pahaa:
"Milloinka hän kuolee ja hänen nimensä katoaa?" **6** Ja jos joku
tulee minua katsomaan, puhuu hän petosta; hänen sydämensä
kerää häijyyttä itseensä, hän menee ulos kadulle ja purkaa sitä.
7 Kaikki minun vihamieheni minusta keskenään kuiskuttelevat
ja hankitsevat minulle pahaa: **8** "Jokin parantumaton paha on
häneen tarttunut, ja siitä, missä hän makaa, hän ei enää nouse".
9 Ystävänikin, johon minä luotin, joka minun leipääni söi, nostaa
kantapäänsä minua vastaan. **10** Mutta sinä, Herra, armahda

minua ja auta minut ylös, pystyyn, niin minä sen heille maksan.
11 Siitä minä tiedän sinun mielistyneen minuun, ettei minun
viholliseni saa minusta riemuita. **12** Minun nuhteettomuuteni
tähden sinä minua tuet ja annat minun seisoa kasvojesi edessä
ainiaan. **13** Kiitetty olkoon Herra, Israelin Jumala, iankaikkisesta
iankaikkiseen. Amen. Amen.

42 Veisuunjohtajalle; koorahilaisten mietevirsi. Niinkuin peura
halajaa vesipuroille, niin minun sieluni halajaa sinua, Jumala.
2 Minun sieluni janoo Jumalaa, elävää Jumalaa. Milloin saan
minä tulla Jumalan kasvojen eteen? **3** Kyyneleeni ovat minun
ruokani päivin ja öin, kun minulle joka päivä sanotaan: "Missä
on sinun Jumalasi?" **4** Näitä minä muistelen ja vuodatan
sydämeni: minä kuljin väentungoksessa, astuin sen kanssa
Jumalan huoneeseen riemun ja kiitoksen raikuessa juhlivasta
joukosta. **5** Miksi murehdit, minun sieluni, ja olet minussa niin
levoton? Odota Jumalaa. Sillä vielä minä saan häntä kiittää
hänen kasvojensa avusta. **6** Minun Jumalani, minun sieluni on
murheellinen minussa, sentähden minä muistan sinua Jordanin
maalla, Hermonin kukkuloilla ja Misarin vuorella. **7** Sinun koskiesi
pauhussa syvyys syvyydelle huutaa, kaikki sinun kuohusi ja
aaltosi käyvät minun ylitseni. **8** Päivällä Herra säätää armonsa, ja
yöllä minä hänelle veisaan ja rukoilen elämäni Jumalaa. **9** Minä
sanon Jumalalle, kalliolleni: "Miksi olet minut unhottanut? Miksi
minun täytyy käydä murhepuvussa, vihollisen ahdistamana?" **10**
Minun luitani jäytää, kun viholliseni minua häpäisevät, sanoen
minulle kaiken päivää: "Missä on sinun Jumalasi?" **11** Miksi
murehdit, minun sieluni, ja miksi olet minussa niin levoton? Odota
Jumalaa. Sillä vielä minä saan kiittää häntä, minun kasvojeni
apua, minun Jumalaani.

43 Auta minut oikeuteeni, Jumala, ja aja minun asiani armotonta
kansaa vastaan. Päästä minut kavaloista ja vääristä ihmisistä.
2 Sillä sinä olet minun Jumalani, minun linnani. Miksi olet
minut hyljännyt? Miksi minun täytyy käydä murhepuvussa,
vihollisen ahdistamana? **3** Lähetä valkeutesi ja totuutesi. Ne
minua johdattakoot, vieköot minut sinun pyhälle vuorellesi, sinun
asuntoihisi, **4** että minä saisin tulla Jumalan alttarin eteen,
Jumalan eteen, joka on minun iloni ja riemuni, ja kiittäisin
kanteleilla sinua, Jumala, minun Jumalani. **5** Miksi murehdit,
minun sieluni, ja miksi olet minussa niin levoton? Odota Jumalaa.
Sillä vielä minä saan kiittää häntä, minun kasvojeni apua, minun
Jumalaani.

44 Veisuunjohtajalle; koorahilaisten mietevirsi. Jumala, me
olemme omin korvin kuulleet, meidän isämme ovat meille
kertoneet, minkä teon sinä teit heidän päivinänsä, muinaisina
päivinä. **2** Sinä karkoitit kädelläsi pakanat, mutta heidät sinä
istutit, sinä hävitit kansat, mutta heidät sinä levitit. **3** Sillä eivät
he miekallansa valloittaneet maata, eikä heidän käsivartensa
heitä auttanut, vaan sinun oikea kätesi, sinun käsivartesi ja sinun
kasvojesi valkeus, koska sinä olit heihin mielistynyt. **4** Sinä,
Jumala, sinä olet minun kuninkaani, toimita Jaakobille apu. **5**
Sinun avullasi me syöksemme ahdistajamme maahan, sinun
nimessäsi me tallaamme vastustajamme. **6** Sillä en minä jouseeni
luota, eikä miekkani minua auta; **7** vaan sinä pelastat meidät
vihollisistamme, ja saatat vihamiehemme häpeään. **8** Jumala
on meidän kerskauksemme kaikkina päivinä, ja sinun nimeäsi
me ylistämme iankaikkisesti. (Sela) **9** Kuitenkin sinä meidät
hylkäsit ja saatoit meidät häpeään, et lähtenyt sotaan meidän
joukkojemme kanssa. **10** Sinä käänsit meidät vihollista pakoon, ja

meidän vihamiehemme ryöstivät saalista. **11** Sinä annoit meidät
syötäviksi kuin lampaat, ja hajotit meidät pakanain sekaan.
12 Sinä myit kansasi halvasta etkä heidän hinnastaan paljoa
hyötynyt. **13** Sinä annat meidät naapuriemme häväistäviksi,
ympärillämme asuvaisten pilkaksi ja ivaksi. **14** Sinä saatat
meidät sananparreksi pakanoille, pään pudistukseksi kansoille.
15 Joka päivä on häväistykseni minun edessäni, ja kasvojeni
häpeä peittää minut, **16** herjaajan ja pilkkaajan puheen tähden,
vihollisen ja kostonhimoisen katseitten tähden. **17** Tämä kaikki on
meitä kohdannut, vaikka emme ole sinua unhottaneet emmekä
sinun liittoasi rikkoneet. **18** Ei ole meidän sydämemme sinusta
luopunut, eivät meidän askeleemme sinun polultasi poikenneet.
19 Kuitenkin sinä runtelit meidät aavikkosutten asuinsijoilla ja
peitit meidät synkeydellä. **20** Jos me olisimme unhottaneet
Jumalamme nimen ja ojentaneet kätemme vieraan jumalan
puoleen, **21** eikö Jumala olisi sitä tutkituksi saanut, sillä hän tuntee
sydämen salaisuudet? **22** Ei, vaan sinun tähtesi meitä surmataan
kaiken päivää, meitä pidetään teuraslampaina. **23** Heräjä, miksi
nukut, Herra? Nouse, älä iäksi hylkää. **24** Miksi peität kasvosi,
unhotat meidän kurjuutemme ja ahdistuksemme? **25** Sillä meidän
sielumme on vaipunut tomuun, meidän ruumiimme painunut
maahan. **26** Nouse, auta meitä ja lunasta meidät armosi tähden.

45 Veisuunjohtajalle; veisataan kuin: "Liljat"; koorahilaisten
mietevirsi; laulu rakkaudesta. Minun sydämeni tulvii ihania
sanoja; minä lausun: kuninkaasta on minun lauluni, minun
kieleni on kerkeän kirjurin kynä. **2** Sinä olet ihmislapsista ihanin,
suloisuus on vuodatettu sinun huulillesi, sentähden Jumala
siunaa sinua iankaikkisesti. **3** Vyötä miekka vyöllesi, sinä sankari,
vyöttäydy kunniaasi ja korkeuteesi. **4** Ole onnekas korkeudessasi.

Nouse sotavaunuihisi totuuden, nöyryyden ja vanhurskauden
puolesta, ja oikea kätesi opettakoon sinulle peljättäviä tekoja.
5 Sinun nuolesi ovat terävät, kansat kaatuvat sinun allesi;
kuninkaan vihollisten sydämet lävistetään. **6** Jumala, sinun
valtaistuimesi pysyy aina ja iankaikkisesti; sinun valtakuntasi
valtikka on oikeuden valtikka. **7** Sinä rakastat vanhurskautta
ja vihaat vääryyttä; sentähden on Jumala, sinun Jumalasi,
voidellut sinua iloöljyllä enemmän kuin sinun osaveljiäsi. **8**
Mirhaa, aloeta ja kassiaa tuoksuvat kaikki sinun vaatteesi,
kanteleet helisevät sinun iloksesi norsunluisista palatseista. **9**
Kuningasten tyttäriä on sinun kaunistuksenasi, kuningatar seisoo
sinun oikealla puolellasi, Oofirin kullassa. **10** Kuule, tytär, katso
ja kallista korvasi, unhota kansasi ja isäsi huone, **11** ja saakoon
kuningas halun sinun kauneuteesi, sillä hän on sinun herrasi.
Kumarra häntä. **12** Tytär Tyyro ja kansan rikkaimmat etsivät
lahjoillaan sinun suosiotasi. **13** Ylen ihana on kuninkaan tytär
sisäkammiossa, kultakudosta on hänen pukunsa. **14** Kirjailluissa
vaatteissa hänet saatetaan kuninkaan tykö. Neitsyet seuraavat
häntä, hänen ystävättärensä tuodaan sinun tykösi. **15** Ilolla ja
riemulla heitä saatetaan, he astuvat kuninkaan palatsiin. **16**
Sinun poikasi tulkoot sinun isiesi sijaan; aseta heidät ruhtinaiksi
kaikkeen maahan. **17** Minä teen sinun nimesi kuuluksi suvusta
sukuun; sentähden kansat sinua ylistävät aina ja iankaikkisesti.

46 Veisuunjohtajalle; koorahilaisten laulu, korkeassa
äänialassa. Jumala on meidän turvamme ja väkevyytemme,
apumme hädässä aivan vahva. **2** Sentähden emme pelkää,
vaikka maa järkkyisi ja vuoret meren pohjaan vajoaisivat, **3**
vaikka sen vedet pauhaisivat ja kuohuisivat ja vuoret vapisisivat
sen raivosta. (Sela) **4** Virta lähteinensä ilahuttaa Jumalan

kaupungin, Korkeimman pyhät asunnot. **5** Jumala on sen
keskellä, ei se horju, Jumala auttaa sitä jo aamun koittaessa.
6 Pakanat pauhaavat, valtakunnat horjuvat; kun hän jylisee,
huojuu maa. **7** Herra Sebaot on meidän kanssamme, Jaakobin
Jumala on meidän linnamme. (Sela) **8** Tulkaa, katsokaa Herran
töitä, hänen, joka tekee hämmästyttäviä tekoja maan päällä: **9**
hän lopettaa sodat maan ääriin saakka, hän särkee jousen,
taittaa keihään, polttaa sotavaunut tulessa. **10** "Heretkää ja
tietäkää, että minä olen Jumala, korkea kansojen keskellä,
korkea maan päällä." **11** Herra Sebaot on meidän kanssamme,
Jaakobin Jumala on meidän linnamme. (Sela)

47 Veisuunjohtajalle; koorahilaisten virsi. Paukuttakaa käsiänne,
kaikki kansat, kohottakaa Jumalalle riemuhuuto. **2** Sillä Herra on
korkein, peljättävä, kaiken maan suuri kuningas. **3** Hän kukistaa
kansat meidän allemme ja kansakunnat jalkaimme alle. **4** Hän
on valinnut meille perintömaamme, joka on Jaakobin, hänen
rakkaansa, kunnia. (Sela) **5** Jumala astuu ylös riemun raikuessa,
Herra pasunain pauhatessa. **6** Veisatkaa Jumalalle, veisatkaa,
veisatkaa meidän kuninkaallemme, veisatkaa. **7** Sillä Jumala
on kaiken maan kuningas. Veisatkaa hänelle virsi. **8** Jumala
on kansojen kuningas, Jumala istuu pyhällä istuimellansa. **9**
Kansojen päämiehet kokoontuvat Aabrahamin Jumalan kansaksi.
Sillä maan kilvet ovat Jumalan; hän on ylen korkea.

48 Laulu, koorahilaisten virsi. Suuri on Herra ja korkeasti
ylistettävä meidän Jumalamme kaupungissa, pyhällä vuorellansa.
2 Kauniina kohoaa, kaiken maan ilona, pohjan puolella Siionin
vuori, suuren kuninkaan kaupunki. **3** Jumala on sen linnoissa
turvaksi tunnettu. **4** Sillä katso, kuninkaat kokoontuivat,
hyökkäsivät yhdessä. **5** Mutta he näkivät sen, hämmästyivät,

peljästyivät ja pakenivat pois. **6** Vavistus valtasi heidät siellä,
tuska niinkuin synnyttäväisen. **7** Itätuulella sinä särjet Tarsiin-
laivat. **8** Niinkuin me olimme kuulleet, niin me sen nyt näimme
Herran Sebaotin kaupungissa, meidän Jumalamme kaupungissa:
Jumala pitää sen lujana iankaikkisesti. (Sela) **9** Jumala, me
tutkistelemme sinun armoasi sinun temppelissäsi. **10** Jumala,
niinkuin sinun nimesi, niin ulottuu sinun ylistyksesi maan ääriin
saakka; sinun oikea kätesi on vanhurskautta täynnä. **11** Siionin
vuori iloitsee, Juudan tyttäret riemuitsevat sinun tuomioistasi.
12 Kiertäkää Siion, käykää sen ympäri, lukekaa sen tornit. **13**
Tarkatkaa sen muurit, kulkekaa sen linnat, kertoaksenne niistä
tulevalle polvelle. **14** Sillä tämä on Jumala, meidän Jumalamme,
aina ja iankaikkisesti; hän johdattaa meitä kuolemaan asti.

49 Veisuunjohtajalle; koorahilaisten virsi. Kuulkaa tämä, kaikki
kansat, ottakaa korviinne, maailman asukkaat kaikki, **2** sekä
alhaiset että ylhäiset, niin rikkaat kuin köyhät. **3** Minun suuni
puhuu viisautta, minun sydämeni ajatus on ymmärrystä. **4**
Minä kallistan korvani kuulemaan mietelauseita, minä selitän
ongelmani kannelta soittaen. **5** Miksi minä pelkäisin pahoina
päivinä, kun minun vainoojani vääryys piirittää minut? **6** He
luottavat tavaroihinsa ja kerskaavat suuresta rikkaudestaan.
7 Kukaan ei voi veljeänsä lunastaa eikä hänestä Jumalalle
sovitusta maksaa. **8** Sillä hänen sielunsa lunastus on ylen kallis
ja jää iäti suorittamatta, **9** että hän saisi elää iankaikkisesti
eikä kuolemaa näkisi. **10** Vaan hänen täytyy nähdä, että viisaat
kuolevat, että tyhmät ja järjettömät myös hukkuvat ja jättävät
toisille tavaransa. **11** He luulevat, että heidän huoneensa pysyvät
iäti ja heidän asuntonsa polvesta polveen; he nimittävät maatiloja
nimensä mukaan. **12** Mutta ihminen, mahtavinkaan, ei ole

pysyväinen: hän on verrattava eläimiin, jotka hukkuvat. **13** Näin
käy niiden, jotka itseensä luottavat, ja heidän perässään niiden,
jotka mielistyvät heidän puheisiinsa. (Sela) **14** Kuin lammaslauma
heidät viedään tuonelaan, kuolema heitä kaitsee, jo huomenna
oikeamieliset astuvat heidän ylitsensä; tuonela kalvaa heidän
hahmoansa, eikä heillä ole asuntoa. **(Sheol h7585)** **15** Mutta minun
sieluni Jumala lunastaa tuonelan vallasta, sillä hän ottaa minut
huomaansa. (Sela) **(Sheol h7585)** **16** Älä pelkää, jos joku rikastuu,
jos hänen talonsa komeus karttuu. **17** Sillä kuollessaan ei hän
ota mitään mukaansa, eikä hänen komeutensa astu alas hänen
jäljessänsä. **18** Vaikka hän eläissänsä kiittää itseään siunatuksi,
vaikka sinua ylistetään, kun vietät hyviä päiviä, **19** täytyy sinun
mennä isiesi suvun tykö, jotka eivät ikinä enää valoa näe. **20**
Ihminen, mahtavinkin, on ymmärrystä vailla, hän on verrattava
eläimiin, jotka hukkuvat.

50 Aasafin virsi. Jumala, Herra Jumala, puhuu ja kutsuu maan
auringon noususta hamaan sen laskuun. **2** Siionista, jonka
kauneus on täydellinen, Jumala ilmestyy kirkkaudessa. **3** Meidän
Jumalamme tulee eikä vaikene, hänen edellänsä käy kuluttava
tuli ja hänen ympärillänsä väkevä myrsky. **4** Hän kutsuu taivaat
ylhäältä ja maan, tuomitakseen kansansa: **5** "Kootkaa minun
eteeni minun hurskaani, jotka uhreja uhraten ovat tehneet minun
kanssani liiton". **6** Ja taivaat julistavat hänen vanhurskauttansa,
sillä Jumala on tuomari. (Sela) **7** "Kuule, minun kansani, minä
puhun; kuule, Israel, minä todistan sinua vastaan. Minä olen
Jumala, sinun Jumalasi. **8** En minä sinun teurasuhreistasi sinua
nuhtele, ja sinun polttouhrisi ovat aina minun edessäni. **9** En
minä ota härkiä sinun talostasi enkä kauriita sinun tarhoistasi.
10 Sillä minun ovat kaikki metsän eläimet ja tuhansien vuorten

karjat. **11** Minä tunnen kaikki vuorten linnut, ja kaikki, mikä
kedolla liikkuu, on minun edessäni. **12** Jos minä isoaisin, en
minä sitä sinulle sanoisi; sillä minun on maanpiiri ja kaikki, mitä
siinä on. **13** Minäkö söisin härkien lihaa tai joisin kauristen verta?
14 Uhraa Jumalalle kiitos ja täytä lupauksesi Korkeimmalle. **15**
Ja avuksesi huuda minua hädän päivänä, niin minä tahdon
auttaa sinua, ja sinun pitää kunnioittaman minua." **16** Mutta
jumalattomalle Jumala sanoo: "Mikä sinä olet puhumaan minun
käskyistäni ja ottamaan minun liittoni suuhusi? **17** Sinä, joka
vihaat kuritusta ja heität minun sanani selkäsi taakse! **18** Jos
sinä näet varkaan, niin sinä mielistyt häneen, ja sinä pidät
yhtä avionrikkojain kanssa. **19** Sinä päästät suusi puhumaan
pahaa, ja sinun kielesi punoo petosta. **20** Sinä istut ja puhut
veljeäsi vastaan, sinä panettelet äitisi poikaa. **21** Näitä sinä
teet, ja minäkö olisin vaiti? Luuletko, että minä olen sinun
kaltaisesi? Minä nuhtelen sinua ja asetan nämä sinun silmäisi
eteen. **22** Ymmärtäkää tämä te, jotka Jumalan unhotatte, etten
minä raatelisi, eikä olisi pelastajaa. **23** Joka kiitosta uhraa, se
kunnioittaa minua; joka ottaa tiestänsä vaarin, sen minä annan
nähdä Jumalan autuuden."

51 Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi, kun profeetta Naatan tuli
hänen luokseen, sen jälkeen kuin hän oli yhtynyt Batsebaan.
Jumala, ole minulle armollinen hyvyytesi tähden; pyyhi pois
minun syntini suuren laupeutesi tähden. **2** Pese minut puhtaaksi
rikoksestani, puhdista minut synnistäni. **3** Sillä minä tunnen
rikokseni, ja minun syntini on aina minun edessäni. **4** Sinua
ainoata vastaan minä olen syntiä tehnyt, tehnyt sitä, mikä on
pahaa sinun silmissäsi; mutta sinä olet oikea puheessasi ja
puhdas tuomitessasi. **5** Katso, minä olen synnissä syntynyt, ja

äitini on minut synnissä siittänyt. **6** Katso, totuutta sinä tahdot
salatuimpaan saakka, ja sisimmässäni sinä ilmoitat minulle
viisauden. **7** Puhdista minut isopilla, että minä puhdistuisin,
pese minut, että minä lunta valkeammaksi tulisin. **8** Anna minun
kuulla iloa ja riemua, että ihastuisivat ne luut, jotka särkenyt
olet. **9** Peitä kasvosi näkemästä minun syntejäni, pyyhi pois
kaikki minun pahat tekoni. **10** Jumala, luo minuun puhdas
sydän ja anna minulle uusi, vahva henki. **11** Älä heitä minua
pois kasvojesi edestä, äläkä ota minulta pois Pyhää Henkeäsi.
12 Anna minulle jälleen autuutesi ilo, ja tue minua alttiuden
hengellä. **13** Minä tahdon opettaa väärille sinun tiesi, että
syntiset sinun tykösi palajaisivat. **14** Päästä minut verenvioista,
Jumala, minun autuuteni Jumala, että minun kieleni riemuitsisi
sinun vanhurskaudestasi. **15** Herra, avaa minun huuleni, että
minun suuni julistaisi sinun kiitostasi. **16** Sillä ei sinulle kelpaa
teurasuhri, sen minä kyllä antaisin; polttouhri ei ole sinulle
mieleen. **17** Jumalalle kelpaava uhri on särjetty henki; särjettyä ja
murtunutta sydäntä et sinä, Jumala, hylkää. **18** Osoita armossasi
hyvyyttä Siionille, rakenna Jerusalemin muurit. **19** Silloin sinulle
kelpaavat oikeat teurasuhrit, polttouhrit ja kokonaisuhrit; silloin
uhrataan härkiä sinun alttarillasi.

52 Veisuunjohtajalle; Daavidin mietevirsi, kun edomilainen
Dooeg tuli ja ilmoitti Saulille, sanoen hänelle: "Daavid on
mennyt Ahimelekin taloon". Miksi kerskaat pahuudestasi, sinä
väkivaltainen? Jumalan armo pysyy alati. **2** Sinun kielesi punoo
turmiota, se on kuin terävä partaveitsi, sinä petoksen tekijä. **3**
Sinä rakastat pahaa etkä hyvää, sinä puhut valhetta etkä totta.
(Sela) **4** Sinä rakastat kaikkia surman sanoja, sinä kavala kieli.
5 Sentähden myös Jumala kukistaa sinut ainiaaksi, hän tarttuu

sinuun ja raastaa sinut majastasi, repäisee sinut juurinesi elävien
maasta. (Sela) **6** Ja vanhurskaat näkevät sen ja pelkäävät,
ja he nauravat häntä: **7** "Katso, siinä on mies, joka ei pitänyt
Jumalaa turvanansa, vaan luotti suureen rikkauteensa ja röyhkeili
häijyydessänsä". **8** Mutta minä olen kuin viheriöitsevä öljypuu
Jumalan huoneessa, minä turvaan Jumalan armoon aina ja
iankaikkisesti. **9** Minä kiitän sinua iäti, että sen teit, ja minä
odotan sinun hurskaittesi edessä sinun nimeäsi, sillä se on hyvä.

53 Veisuunjohtajalle; veisataan kuin: "Sairaus"; Daavidin
mietevirsi. Hullu sanoo sydämessänsä: "Ei ole Jumalaa".
Turmiollinen ja iljettävä on heidän väärä menonsa; ei ole ketään,
joka tekee sitä, mikä hyvä on. **2** Jumala katsoo taivaasta
ihmislapsiin nähdäksensä, onko ketään ymmärtäväistä, ketään,
joka etsii Jumalaa. **3** Mutta kaikki he ovat poikenneet pois, kaikki
tyynni kelvottomiksi käyneet; ei ole ketään, joka tekee sitä, mikä
hyvä on, ei yhden yhtäkään. **4** Eivätkö he mitään käsitä, nuo
väärintekijät, jotka saavat leipänsä syömällä minun kansaani,
eivätkä avuksensa huuda Jumalaa? **5** Siinä heidät valtaa kauhu,
missä ei kauhistavaa ole; sillä Jumala hajottaa niiden luut, jotka
sinua saartavat. Sinä saatat heidät häpeään, sillä Jumala hylkää
heidät. **6** Oi, että Israelille tulisi pelastus Siionista! Kun Jumala
kääntää kansansa kohtalon, silloin Jaakob riemuitsee, Israel
iloitsee.

54 Veisuunjohtajalle; kielisoittimilla; Daavidin mietevirsi, kun
siifiläiset tulivat ja sanoivat Saulille: "Daavid piileskelee meidän
luonamme". Jumala, pelasta minut nimesi voimalla, aja minun
asiani väkevyydelläsi. **2** Jumala, kuule minun rukoukseni, ota
korviisi minun suuni sanat. **3** Sillä muukalaiset nousevat minua
vastaan, ja väkivaltaiset väijyvät minun henkeäni, eivät he pidä

Jumalaa silmäinsä edessä. (Sela) **4** Katso, Jumala on minun
auttajani, Herra on minun sieluni tuki. **5** Kohdatkoon paha minun
vihamiehiäni, hävitä heidät uskollisuudessasi. **6** Niin minä alttiisti
sinulle uhraan, minä ylistän sinun nimeäsi, Herra, sillä se on
hyvä. **7** Sillä hän pelastaa minut kaikesta hädästä, ja minun
silmäni saa mielikseen katsella vihollisiani.

55 Veisuunjohtajalle; kielisoittimilla; Daavidin mietevirsi. Jumala,
ota korviisi minun rukoukseni, älä kätkeydy, kun minä armoa
anon. **2** Kuuntele minua ja vastaa minulle. Minä kuljen rauhatonna
murheessani ja huokaan, **3** koska vihamies huutaa ja jumalaton
ahdistaa; sillä he vyöryttävät minun päälleni turmiota ja vihassa
minua vainoavat. **4** Sydämeni minun rinnassani vapisee,
kuoleman kauhut lankeavat minun päälleni. **5** Pelko ja vavistus
valtaa minut, pöyristys peittää minut. **6** Ja minä sanon: Olisipa
minulla siivet kuin kyyhkysellä, niin minä lentäisin pois ja pääsisin
lepoon! **7** Katso, minä pakenisin kauas ja yöpyisin erämaassa.
(Sela) **8** Minä rientäisin pakopaikkaani rajuilman ja myrskyn
alta. **9** Sekoita, Herra, tee eripuraiseksi heidän kielensä, sillä
minä näen väkivaltaa ja riitaa kaupungissa. **10** Yötä päivää
he sitä kiertävät, sen muureja pitkin, vääryys ja vaiva on sen
keskellä. **11** Sen keskellä on turmio, sorto ja petos ei väisty sen
torilta. **12** Sillä ei minua herjaa vihollinen-sen minä kestäisin-eikä
minua vastaan ylvästele minun vihamieheni-hänen edestään
minä voisin lymytä; **13** vaan sinä, minun vertaiseni, sinä, minun
ystäväni ja uskottuni, **14** jonka kanssa me elimme suloisessa
sovussa, yhdessä vaelsimme Jumalan huoneeseen juhlakansan
kohinassa! **15** Karatkoon kuolema heidän kimppuunsa, menköot
he elävältä alas tuonelaan, sillä heidän asunnoissansa ja
sydämissänsä vallitsee sula pahuus. **(Sheol h7585)** **16** Mutta minä

huudan Jumalaa, ja Herra pelastaa minut. **17** Illoin, aamuin
ja keskipäivällä minä valitan ja huokaan, ja hän kuulee minun
ääneni. **18** Hän päästää minun sieluni heistä rauhaan, etteivät he
minua saavuta; sillä paljon on niitä, jotka ovat minua vastaan. **19**
Jumala kuulee sen ja vastaa heille, hän, joka hallitsee hamasta
muinaisuudesta. (Sela) Sillä he eivät muuta mieltänsä eivätkä
pelkää Jumalaa. **20** Tuo mies käy käsiksi niihin, jotka hänen
kanssaan rauhassa elävät, hän rikkoo liittonsa. **21** Hänen suunsa
on voita sulavampi, mutta hänellä on sota mielessä; hänen
sanansa ovat öljyä lauhkeammat, mutta ovat kuin paljastetut
miekat. **22** Heitä murheesi Herran huomaan, hän pitää sinusta
huolen, ei hän salli vanhurskaan ikinä horjua. **23** Mutta heidät
sinä, Jumala, syökset tuonelan syvyyteen; murhamiehet ja
petturit eivät pääse puoleen ikäänsä. Mutta minä turvaan sinuun.

56 Veisuunjohtajalle; veisataan kuin: "Mykkä kyyhkynen
kaukaisessa maassa". Daavidin laulu, kun filistealaiset ottivat
hänet kiinni Gatissa. Jumala, ole minulle armollinen, sillä ihmiset
minua polkevat, joka päivä he sotivat minua vastaan, ahdistavat
minua. **2** Joka päivä minun vihamieheni minua polkevat; sillä
paljon on niitä, jotka ylpeästi sotivat minua vastaan. **3** Mutta sinä
päivänä, jota minä pelkään, minä turvaan sinuun. **4** Jumalaan
minä luotan ja ylistän hänen sanaansa, Jumalaan minä turvaan
enkä pelkää. Mitä liha minulle tekisi? **5** Joka päivä he vääntelevät
minun sanojani, kaikki heidän ajatuksensa tarkoittavat minulle
pahaa. **6** He ahdistavat, he väijyvät minua, he vakoilevat
minun askeleitani, sillä he tavoittavat minun henkeäni. **7** Hekö
pahuudessaan pelastuisivat? Syökse, Jumala, vihassasi kansat
maahan. **8** Sinä olet lukenut minun pakolaispäiväni; pane leiliisi
minun kyyneleeni, ovathan ne sinun kirjassasi. **9** Kerran väistyvät

minun viholliseni, sinä päivänä, jona minä huudan; minä tiedän,
että Jumala on minun puolellani. **10** Jumalaan minä luotan ja
ylistän hänen sanaansa, Herraan minä luotan ja ylistän hänen
sanaansa. **11** Jumalaan minä turvaan enkä pelkää. Mitä ihminen
minulle tekisi? **12** Minulla on lupaus täytettävänä sinulle, Jumala;
minä maksan sinulle kiitosuhrit. **13** Sillä sinä pelastit minun
sieluni kuolemasta, minun jalkani kompastumasta, että minä
vaeltaisin Jumalan edessä, eläväin valkeudessa.

57 Veisuunjohtajalle; veisataan kuin: "Älä turmele"; Daavidin
laulu, kun hän pakeni Saulia luolaan. Jumala, ole minulle
armollinen, ole minulle armollinen; sillä sinuun minun
sieluni turvaa. Minä turvaan sinun siipiesi suojaan, kunnes
onnettomuudet ovat ohitse. **2** Minä huudan Jumalaa, Korkeinta,
avukseni, Jumalaa, joka vie minun asiani päätökseen. **3** Hän
lähettää taivaasta minulle pelastuksen, kun minua herjaavat
minun polkijani. (Sela) Jumala lähettää armonsa ja totuutensa.
4 Minun sieluni on jalopeurain keskellä, minun täytyy maata
tultasuitsevaisten seassa, ihmisten, joiden hampaat ovat keihäitä
ja nuolia ja joiden kieli on terävä miekka. **5** Korota itsesi yli
taivasten, Jumala, ja kunniasi yli kaiken maan. **6** Verkon he
virittivät minun askelteni tielle, painoivat minun sieluni maahan,
kaivoivat eteeni kuopan, mutta itse he siihen suistuivat. (Sela) **7**
Jumala, minun sydämeni on valmis, minun sydämeni on valmis:
minä tahdon veisata ja soittaa. **8** Heräjä, minun sieluni; heräjä,
harppu ja kannel. Minä tahdon herättää aamuruskon. **9** Herra,
sinua minä kiitän kansojen joukossa, veisaan sinun kiitostasi
kansakuntien keskellä. **10** Sillä suuri on sinun armosi ja ulottuu
hamaan taivaisiin, ja sinun totuutesi pilviin asti. **11** Korota itsesi
yli taivasten, Jumala, ja kunniasi yli kaiken maan.

58 Veisuunjohtajalle; veisataan kuin: "Älä turmele"; Daavidin
laulu. Totisesti, onko vanhurskaus mykkä, ja te puhutte? Tekö
tuomitsette oikein, te ihmislapset? **2** Ei, vaan te hankitsette
sydämessänne vääryyttä, teidän kätenne käyttävät maassa
väkivallan vaakaa. **3** Luopuneita ovat jumalattomat äidin kohdusta
asti, eksyneitä valhettelijat hamasta äidin helmasta. **4** Heidän
myrkkynsä on niinkuin käärmeen myrkky, he ovat kuin kuuro kyy,
joka korvansa tukitsee, **5** ettei se kuulisi lumoojan ääntä, taitavan
taikojan loitsuja. **6** Jumala, särje hampaat heidän suustansa,
Herra, murra nuorten jalopeurain raateluhampaat. **7** Haihtukoot
he tyhjiin niinkuin vesi, joka valuu kuiviin. Kun he ampuvat
nuolensa, olkoot ne kuin kärjettömät. **8** Olkoot he niinkuin etana,
joka sulaa mataessaan, niinkuin vaimon keskoiset, jotka eivät
aurinkoa näe. **9** Ennenkuin teidän patanne tuntevat tulen altansa
orjantappuroista, hän myrskyllään puhaltaa pois kaiken, niin
raa'an kuin kypsänkin. **10** Vanhurskas iloitsee, kun hän näkee
koston, hän pesee jalkansa jumalattoman veressä. **11** Silloin
ihmiset sanovat: "Totisesti, vanhurskaalla on hedelmä; totisesti,
on Jumala, joka tuomitsee maan päällä".

59 Veisuunjohtajalle; veisataan kuin: "Älä turmele"; Daavidin
laulu, kun Saul lähetti vartioimaan hänen taloansa, tappaakseen
hänet. Jumalani, pelasta minut vihollisistani, suojele minua niiltä,
jotka nousevat minua vastaan. **2** Pelasta minut pahantekijöistä,
vapahda minut murhamiehistä. **3** Sillä katso, he väijyvät minun
henkeäni; julmurit kokoontuvat minua vastaan, vaikka en ole
rikkonut enkä syntiä tehnyt, Herra. **4** Ilman minun syytäni he
juoksevat ja hankkiutuvat; heräjä, käy minua kohtaamaan ja
katso. **5** Ja sinä, Herra, Jumala Sebaot, Israelin Jumala, heräjä
kostamaan kaikille pakanoille. Älä säästä ketään uskotonta

väärintekijää. (Sela) **6** He tulevat ehtoolla, ulvovat kuin koirat ja
kiertävät kaupunkia. **7** Katso, he purkavat suustaan sisuansa,
miekat ovat heidän huulillansa, sillä: "Kuka sen kuulee?" **8** Mutta
sinä, Herra, naurat heille, sinä pidät kaikkia pakanoita pilkkanasi.
9 Sinä, minun väkevyyteni, sinusta minä otan vaarin, sillä Jumala
on minun linnani. **10** Minun armollinen Jumalani käy minua
kohden, Jumala antaa minun nähdä iloni vihollisistani. **11** Älä
heitä tapa, ettei minun kansani sitä unhottaisi. Saata voimallasi
heidät harhailemaan ja syökse heidät maahan, Herra, meidän
kilpemme. **12** Minkä he huulillaan puhuvat, sen he suullaan syntiä
tekevät. Joutukoot he ylpeydessään kiinni kirousten ja valheiden
tähden, joita he puhuvat. **13** Hävitä heidät vihassasi, hävitä
olemattomiin, ja tietäköot he, että Jumala hallitsee Jaakobissa,
maan ääriin saakka. (Sela) **14** He tulevat ehtoolla, ulvovat kuin
koirat ja kiertävät kaupunkia. **15** He harhailevat ruuan haussa;
elleivät tule ravituiksi, he murisevat. **16** Mutta minä veisaan
sinun väkevyydestäsi ja riemuitsen aamulla sinun armostasi, sillä
sinä olet minun linnani ja pakopaikkani minun hätäni päivänä.
17 Sinä, minun väkevyyteni, sinulle minä veisaan kiitosta, sillä
Jumala on minun linnani ja minun armollinen Jumalani.

60 Veisuunjohtajalle; veisataan kuin: "Todistuksen lilja";
Daavidin laulu, opetettavaksi, kun hän taisteli Mesopotamian
aramilaisia ja Sooban aramilaisia vastaan ja Jooab palasi ja
voitti Suolalaaksossa edomilaiset, kaksitoista tuhatta miestä.
Jumala, sinä hylkäsit meidät, sinä hajotit meidät ja olit vihastunut.
Auta meidät ennallemme. **2** Sinä saatoit maan järkkymään
ja halkeilemaan, korjaa sen repeämät, sillä se horjuu. **3** Sinä
olet antanut kansasi nähdä kovia päiviä; olet juottanut meitä
päihdyttävällä viinillä. **4** Mutta sinä olet antanut lipun niille,

jotka sinua pelkäävät, että he kokoontuisivat sen turviin, jousta
pakoon. (Sela) **5** Että sinun rakkaasi pelastetuiksi tulisivat,
auta oikealla kädelläsi ja vastaa meille. **6** Jumala on puhunut
pyhäkössänsä! Minä riemuitsen, minä jaan Sikemin ja mittaan
Sukkotin laakson. **7** Minun on Gilead, minun on Manasse, Efraim
on minun pääni suojus, Juuda minun valtikkani. **8** Mooab on
minun pesuastiani, Edomiin minä viskaan kenkäni; Filistea, nosta
minulle riemuhuuto. **9** Kuka vie minut varustettuun kaupunkiin?
Kuka saattaa minut Edomiin? **10** Etkö sinä, Jumala, hyljännyt
meitä? Et lähtenyt, Jumala, meidän sotajoukkojemme kanssa!
11 Anna meille apu ahdistajaa vastaan, sillä turha on ihmisten
apu. **12** Jumalan voimalla me teemme väkeviä tekoja; hän tallaa
meidän vihollisemme maahan.

61 Veisuunjohtajalle; kielisoittimilla; Daavidin virsi. Kuule,
Jumala, minun huutoni, huomaa minun rukoukseni. **2** Maan
ääristä minä sinua huudan, kun sydämeni nääntyy. Saata minut
kalliolle, joka on minulle liian korkea. **3** Sillä sinä olet minun
turvapaikkani, vahva torni vihollista vastaan. **4** Suo minun asua
sinun majassasi iankaikkisesti, turvautua sinun siipiesi suojaan.
(Sela) **5** Sillä sinä, Jumala, kuulet minun lupaukseni, sinä annat
perinnön niille, jotka sinun nimeäsi pelkäävät. **6** Sinä lisäät
kuninkaalle päiviä päiviin; hänen vuotensa jatkukoot polvesta
polveen. **7** Hallitkoon hän iankaikkisesti Jumalan kasvojen
edessä; säädä armo ja totuus häntä varjelemaan. **8** Niin minä
veisaan iankaikkisesti sinun nimesi kiitosta, täytän lupaukseni
päivästä päivään.

62 Veisuunjohtajalle; Jedutunin tapaan; Daavidin virsi. Jumalaa
yksin minun sieluni hiljaisuudessa odottaa, häneltä tulee minulle
apu. **2** Hän yksin on minun kallioni, minun apuni ja turvani: en

minä suuresti horju. **3** Kuinka kauan te yhtä miestä ahdistatte,
hänet yhdessä surmataksenne, niinkuin hän olisi kaatuva
seinä, niinkuin murrettu muuri? **4** He vain pitävät neuvoa,
miten syöstä hänet korkeudestaan. He rakastavat valhetta,
he siunaavat suullansa ja kiroavat sydämessänsä. (Sela) **5**
Odota yksin Jumalaa hiljaisuudessa, minun sieluni, sillä häneltä
tulee minun toivoni. **6** Hän yksin on minun kallioni, minun apuni
ja turvani: en minä horju. **7** Jumalassa on minun apuni ja
kunniani. Minun väkevyyteni kallio, minun turvani on Jumala.
8 Turvatkaa häneen joka aika, te kansa; vuodattakaa hänen
eteensä sydämenne. Jumala on meidän turvamme. (Sela) **9**
Vain tuulen henkäystä ovat ihmiset, vain valhetta ihmisten
lapset: kaikki he nousevat vaa'assa ylös köykäisempinä kuin
tuulenhenkäys. **10** Älkää luottako väkivaltaan, älkää turhaan
panko toivoanne ryöstettyyn tavaraan. Jos rikkautta karttuu,
älkää siihen sydäntänne kiinnittäkö. **11** Kerran on Jumala
sanonut, kahdesti olen sen kuullut: väkevyys on Jumalan. **12** Ja
sinun, Herra, on armo; sillä sinä maksat kullekin hänen tekojensa
mukaan.

63 Daavidin virsi, kun hän oli Juudan erämaassa. Jumala,
sinä olet minun Jumalani, sinua minä etsin varhain; sinua
minun sieluni janoaa, sinua halajaa minun ruumiini kuivassa ja
nääntyvässä, vedettömässä maassa. **2** Niin minä katselin sinua
pyhäkössä, nähdäkseni sinun voimasi ja kunniasi. **3** Sillä sinun
armosi on parempi kuin elämä, minun huuleni ylistäköot sinua. **4**
Niin minä kiitän sinua elinaikani, nostan käteni sinun nimeesi. **5**
Minun sieluni ravitaan niinkuin lihavuudella ja rasvalla, ja minun
suuni ylistää sinua riemuitsevilla huulilla, **6** kun minä vuoteessani
sinua muistan ja ajattelen sinua yön vartiohetkinä. **7** Sillä sinä

olet minun apuni, ja sinun siipiesi suojassa minä riemuitsen. **8**
Minun sieluni riippuu sinussa kiinni, sinun oikea kätesi tukee
minua. **9** Mutta he etsivät minun henkeäni omaksi turmiokseen,
he menevät maan syvyyksiin. **10** Heidät annetaan miekalle
alttiiksi, he joutuvat aavikkosutten osaksi. **11** Mutta kuningas
on iloitseva Jumalassa; hän on jokaisen kerskaus, joka hänen
kauttansa vannoo. Sillä valhettelijain suu tukitaan.

64 Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi. Kuule, Jumala, minun
ääneni, kun minä valitan, varjele minun elämäni vihollisen
pelosta. **2** Kätke minut pahain seuralta, väärintekijäin riehuvalta
joukolta, **3** jotka hiovat kielensä kuin miekan, jännittävät jousensa,
nuolinaan karvaat sanat, **4** salaa ampuaksensa nuhteettoman.
He ampuvat häntä äkisti eivätkä kavahda. **5** He pysyvät lujina
pahoissa aikeissaan, he kehuvat, kuinka he virittävät pauloja, he
sanovat: "Kuka ne näkee?" **6** He miettivät vääryyksiä: "Meillä
on juoni valmiiksi mietittynä". Syvä on miehen sisu ja sydän. **7**
Mutta Jumala ampuu heidät nuolella, äkisti kohtaavat heitä iskut.
8 He joutuvat kompastukseen, heidän oma kielensä langettaa
heidät; kaikki, jotka heidät näkevät, nyökyttävät ilkkuen päätään.
9 Ja kaikki ihmiset peljästyvät; he julistavat Jumalan töitä ja
ottavat vaarin hänen teoistansa. **10** Vanhurskas iloitsee Herrassa
ja turvaa häneen, ja kaikki oikeamieliset kerskaavat.

65 Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi, laulu. Jumala,
hiljaisuudessa kiitetään sinua Siionissa, ja sinulle täytetään
lupaus. **2** Sinä kuulet rukouksen: sinun tykösi tulee kaikki liha. **3**
Minun syntivelkani ovat ylen raskaat, mutta sinä annat anteeksi
meidän rikoksemme. **4** Autuas se, jonka sinä valitset ja otat
tykösi, esikartanoissasi asumaan! Salli meidän tulla ravituiksi
sinun huoneesi hyvyydellä, sinun temppelisi pyhyydellä. **5**

Ihmeellisillä teoilla sinä vastaat meille vanhurskaudessa, sinä,
meidän autuutemme Jumala, sinä, kaikkien maan äärten ja
kaukaisen meren turva, **6** joka voimallasi vahvistat vuoret ja olet
vyötetty väkevyydellä; **7** sinä, joka asetat merten pauhinan ja
niiden aaltojen pauhinan ja kansojen metelin, **8** niin että ne,
jotka niiden äärillä asuvat, hämmästyvät sinun ihmeitäsi; aamun
ja ehtoon ääret sinä täytät riemulla. **9** Sinä pidät maasta huolen,
kastelet sen runsaasti, sinä teet sen ylen rikkaaksi. Jumalan
virta on vettä täynnä. Sinä valmistat heidän viljansa, sillä niin
sinä valmistat maan. **10** Sinä kastelet sen vaot, sinä muhennat
sen multapaakut, sadekuuroilla sinä sen pehmität ja siunaat sen
laihon. **11** Sinä kaunistat vuoden hyvyydelläsi, ja sinun askeleesi
tiukkuvat lihavuutta. **12** Erämaan laitumet tiukkuvat, ja kukkulat
vyöttäytyvät riemuun. **13** Kedot verhoutuvat lammaslaumoihin, ja
vilja peittää laaksot. Riemuitaan ja lauletaan!

66 Veisuunjohtajalle; laulu, virsi. Kohottakaa Jumalalle
riemuhuuto, kaikki maa, **2** veisatkaa hänen nimensä kunniaa,
antakaa hänelle kunnia ja ylistys. **3** Sanokaa Jumalalle: "Kuinka
peljättävät ovat sinun tekosi!" Sinun suuren voimasi tähden sinun
vihollisesi matelevat sinun edessäsi. **4** Kaikki maa kumartakoon
sinua ja veisatkoon sinun kiitostasi, veisatkoon sinun nimesi
kiitosta. (Sela) **5** Tulkaa ja katsokaa Jumalan töitä: hän on
peljättävä teoissansa ihmisten lapsia kohtaan. **6** Meren hän
muutti kuivaksi maaksi, jalkaisin käytiin virran poikki; silloin me
iloitsimme hänestä. **7** Hän hallitsee voimallansa iankaikkisesti,
hänen silmänsä vartioitsevat kansoja; niskoittelijat älköät nostako
päätänsä. (Sela) **8** Kiittäkää, te kansat, meidän Jumalaamme,
korkealle kaiuttakaa hänen ylistystänsä. **9** Hän antaa meidän
sielullemme elämän eikä salli meidän jalkamme horjua. **10** Sillä

sinä, Jumala, olet koetellut meitä, olet sulattanut meitä, niinkuin
hopea sulatetaan. **11** Sinä veit meidät verkkoon, panit kuorman
meidän lanteillemme. **12** Sinä annoit ihmisten ajaa päämme
päällitse, me jouduimme tuleen ja veteen. Mutta sinä veit meidät
yltäkylläisyyteen. **13** Minä tuon sinun huoneeseesi polttouhreja,
täytän sinulle lupaukseni, **14** joihin minun huuleni avautuivat
ja jotka minun suuni hädässäni lausui. **15** Lihavat polttouhrit
minä sinulle uhraan ynnä oinasten uhrituoksun; minä uhraan
sinulle härkiä ja kauriita. (Sela) **16** Tulkaa, kuulkaa, niin minä
kerron teille, kaikki te Jumalaa pelkääväiset, mitä hän on minun
sielulleni tehnyt. **17** Häntä minä suullani huusin, ja ylistys tuli
minun kielelleni. **18** Jos minulla olisi vääryys sydämessäni, ei
Herra minua kuulisi. **19** Mutta Jumala kuuli minua ja otti vaarin
minun rukoukseni äänestä. **20** Kiitetty olkoon Jumala, joka ei
hyljännyt minun rukoustani eikä ottanut minulta pois armoansa.

67 Veisuunjohtajalle; kielisoittimilla; virsi, laulu. Jumala olkoon
meille armollinen ja siunatkoon meitä, hän valistakoon kasvonsa
meille, (Sela) **2** että maan päällä tunnettaisiin sinun tiesi,
kaikissa pakanakansoissa sinun apusi. **3** Sinua, Jumala, kansat
kiittäköot, sinua kaikki kansat kiittäköot. **4** Iloitkoot ja riemuitkoot
kansakunnat, sillä sinä tuomitset kansat oikein ja johdatat
kansakunnat maan päällä. (Sela) **5** Sinua, Jumala, kansat
kiittäköot, sinua kaikki kansat kiittäköot. **6** Maa on satonsa
antanut. Siunatkoon meitä Jumala, meidän Jumalamme. **7**
Siunatkoon meitä Jumala, ja peljätköot häntä kaikki maan ääret.

68 Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi, laulu. Jumala nousee,
hänen vihollisensa hajaantuvat, hänen vihamiehensä pakenevat
hänen kasvojensa edestä. **2** Sinä hajotat heidät, niinkuin savu
hajoaa; niinkuin vaha sulaa tulen hohteessa, niin jumalattomat

häviävät Jumalan kasvojen edessä. **3** Mutta vanhurskaat
iloitsevat ja riemuitsevat Jumalan kasvojen edessä, he ihastuvat
ilosta. **4** Laulakaa Jumalalle, veisatkaa hänen nimensä kiitosta.
Tehkää tie hänelle, joka kiitää halki arojen. Hänen nimensä on
Herra, riemuitkaa hänen kasvojensa edessä. **5** Hän on orpojen
isä ja leskien puolustaja, Jumala pyhässä asunnossansa, **6**
Jumala, joka antaa hyljätyille kodin ja johtaa vangitut onneen.
Vain niskoittelijat asuvat kuivassa maassa. **7** Jumala, kun sinä
kävit kansasi edellä, kun sinä kuljit erämaassa, (Sela) **8** niin
maa vapisi ja taivaat tiukkuivat Jumalan kasvojen edessä,
Siinai vapisi Jumalan, Israelin Jumalan, kasvojen edessä.
9 Runsaalla sateella sinä, Jumala, kostutit perintömaasi; ja
kun se oli näännyksissä, niin sinä virvoitit sen. **10** Sinun
laumasi asettui siihen; hyvyydessäsi, Jumala, sinä sen kurjille
valmistit. **11** Herra antaa sanoman, suuri on voitonsanoman
saattajatarten joukko: **12** "Sotajoukkojen kuninkaat pakenevat,
he pakenevat, ja perheen emäntä jakaa saaliin. **13** Jäättekö
makailemaan karjatarhojen vaiheille? Kyyhkysen siivet ovat
hopealla silatut, sen sulat keltaisella kullalla! **14** Kun Kaikkivaltias
siellä hajotti kuninkaat, satoi lunta Salmonilla." **15** Baasanin
vuori on Jumalan vuori, Baasanin vuori on monihuippuinen
vuori. **16** Miksi te, monihuippuiset vuoret, karsaasti katsotte
vuorta, jolla Jumala on mielistynyt asumaan? Totisesti, Herra
asuu siellä iankaikkisesti. **17** Jumalan sotavaunuja on kymmenet
tuhannet, on tuhannen kertaa tuhannet; Herra on niiden keskellä,
pyhyydessään niinkuin Siinai. **18** Sinä astuit ylös korkeuteen,
otit vankeja saaliiksesi, sait ihmisiä lahjaksesi: niskoittelijatkin
joutuvat asumaan Herran Jumalan tykönä. **19** Kiitetty olkoon
Herra joka päivä. Meitä kantaa Jumala, meidän apumme. (Sela)

20 Meillä on Jumala, Jumala, joka auttaa, ja Herra, Herra, joka
kuolemasta vapahtaa. **21** Mutta Jumala murskaa vihollistensa
pään, niiden karvaisen päälaen, jotka synneissänsä vaeltavat.
22 Herra sanoo: "Baasanista minä heidät palautan, palautan
meren syvyyksistä, **23** että sinä polkisit jalkasi vereen, että sinun
koiriesi kieli saisi osansa vihollisista". **24** Julkinähtävät ovat sinun
juhlasaattosi, Jumala, minun Jumalani, kuninkaani juhlasaatot
pyhäkössä. **25** Laulajat käyvät edellä, kanteleensoittajat jäljessä,
keskellä nuoret naiset vaskirumpuja lyöden. **26** Kiittäkää Jumalaa
seurakunnan kokouksissa, kiittäkää Herraa te, jotka olette Israelin
lähteestä. **27** Tuolla on Benjamin, nuorin, heitä johtaen, Juudan
ruhtinaat joukkoinensa, Sebulonin ruhtinaat, Naftalin ruhtinaat.
28 Sinun Jumalasi on säätänyt sinulle vallan. Vahvista, Jumala,
minkä olet hyväksemme tehnyt. **29** Sinun temppelisi tähden,
joka kohoaa Jerusalemissa, kuninkaat tuovat sinulle lahjoja. **30**
Käske ankarasti ruovikon petoa, härkien laumaa ynnä vasikoita,
kansoja, lankeamaan maahan hopeaharkkoinensa. Hän hajottaa
kansat, jotka sotia rakastavat. **31** Mahtavat saapuvat Egyptistä,
Etiopia kiiruhtaa ojentamaan käsiänsä Jumalan puoleen. **32** Te
maan valtakunnat, laulakaa Jumalalle, veisatkaa Herran kiitosta,
(Sela) **33** hänen, joka kiitää ikuisten taivasten taivaissa! Katso,
hän antaa äänellänsä väkevän jylinän. **34** Antakaa väkevyys
Jumalalle! Hänen herrautensa on Israelin yllä ja hänen voimansa
pilvien tasalla. **35** Peljättävä on Jumala, joka ilmestyy sinun
pyhäköstäsi, Israelin Jumala. Hän antaa kansallensa voiman ja
väkevyyden. Kiitetty olkoon Jumala.

69 Veisuunjohtajalle; veisataan kuin: "Liljat"; Daavidin virsi.
Pelasta minut, Jumala, sillä vedet käyvät minun sieluuni asti. **2**
Minä olen vajonnut syvään, pohjattomaan liejuun, olen joutunut

vetten syvyyksiin, ja virta tulvii minun ylitseni. **3** Minä olen väsynyt
huutamisesta, minun kurkkuni kuivettuu, minun silmäni ovat
rauenneet odottaessani Jumalaani. **4** Enemmän kuin hiuksia
päässäni on niitä, jotka minua syyttömästi vihaavat; paljon on
niitä, jotka tahtovat tuhota minut, jotka syyttä ovat vihollisiani;
mitä en ole ryöstänyt, se täytyy minun maksaa. **5** Jumala, sinä
tunnet minun hulluuteni, eivätkä minun vikani ole sinulta salassa.
6 Älä anna minussa häpeään joutua niiden, jotka odottavat
sinua, Herra, Herra Sebaot. Älä salli minussa pettyä niiden,
jotka etsivät sinua, Israelin Jumala. **7** Sillä sinun tähtesi minä
kärsin herjausta, pilkka peittää minun kasvoni. **8** Veljilleni minä
olen tullut vieraaksi, olen tullut oudoksi äitini lapsille. **9** Sillä
kiivaus sinun huoneesi puolesta on minut kuluttanut, ja niiden
herjaukset, jotka sinua herjaavat, ovat sattuneet minuun. **10**
Minä, minun sieluni itki ja paastosi, mutta siitä koitui minulle
vain herjausta. **11** Minä pukeuduin säkkipukuun, mutta tulin
sananparreksi heidän suussaan. **12** Porteissa-istujat minusta
jaarittelevat, ja väkijuomain juojat minusta laulavat. **13** Mutta
minä rukoilen sinua, Herra, otollisella ajalla, sinua, Jumala,
sinun suuren laupeutesi turvin. Vastaa minulle pelastavan
uskollisuutesi tähden. **14** Päästä minut loasta, etten siihen
vajoa, auta, että pääsen vihollisistani ja syvistä vesistä. **15**
Älä anna vetten vuon minua upottaa, syvyyden minua niellä ja
kuilun sulkea suutaan minun ylitseni. **16** Vastaa minulle, Herra,
sillä sinun armosi on hyvä, käänny minun puoleeni suuressa
laupeudessasi. **17** Älä peitä kasvojasi palvelijaltasi, sillä minä
olen ahdistuksessa; joudu, vastaa minulle. **18** Lähesty minun
sieluani ja lunasta se, vapahda minut vihollisteni tähden. **19**
Sinä tiedät minun häväistykseni, minun häpeäni ja pilkkani,

sinun edessäsi ovat julki kaikki minun ahdistajani. **20** Häväistys
on särkenyt minun sydämeni, minä olen käynyt heikoksi; minä
odotin sääliä, mutta en saanut, ja lohduttajia, mutta en löytänyt.
21 Koiruohoa he antoivat minun syödäkseni ja juottivat minulle
janooni hapanviiniä. **22** Tulkoon heidän pöytänsä heille paulaksi,
ansaksi noille suruttomille. **23** Soetkoot heidän silmänsä, niin
etteivät näe, ja saata heidän lanteensa alati horjumaan. **24**
Vuodata vihastuksesi heidän päällensä, ja yllättäköön heidät
sinun vihasi hehku. **25** Joutukoon heidän leiripaikkansa autioksi,
älköön heidän majoissansa asukasta olko. **26** Sillä he vainoavat
sitä, jota sinä olet lyönyt, he juttelevat niiden tuskista, joita sinä
olet haavoittanut. **27** Lisää heille rikosta rikoksen päälle, ja
sinun vanhurskauteesi he älköötpääskö. **28** Pyyhittäköön heidät
pois elämän kirjasta, älköönkä heitä kirjoitettako vanhurskasten
lukuun. **29** Mutta minä olen kurja ja vaivattu, suojatkoon minua
sinun apusi, Jumala, **30** niin minä veisuulla kiitän Jumalan nimeä
ja ylistän häntä kiitosvirsillä. **31** Se on Herralle otollisempi kuin
härkä, kuin mulli, sarvipää ja sorkkajalka. **32** Nöyrät näkevät sen
ja riemuitsevat; elpyköön teidän sydämenne, teidän, jotka etsitte
Jumalaa. **33** Sillä Herra kuulee köyhiä eikä halveksi vankejansa.
34 Kiittäkööthäntä taivaat ja maa, meret ja kaikki, mitä niissä
liikkuu. **35** Sillä Jumala on pelastava Siionin ja rakentava Juudan
kaupungit, niin että he asettuvat niihin ja omistavat ne. **36** Hänen
palvelijainsa jälkeläiset saavat sen perinnökseen, ja ne, jotka
hänen nimeänsä rakastavat, saavat asua siinä.

70 Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi; syntiä tunnustettaessa.
Jumala, riennä minua pelastamaan, riennä minun avukseni,
Herra. **2** Joutukoot häpeään ja punastukoot ne, jotka
minun henkeäni väijyvät; peräytyköötja saakoot häpeän ne,

jotka tahtovat minulle onnettomuutta. **3** Kääntykööt takaisin
häpeissänsä ne, jotka sanovat: "Kas niin, kas niin!" **4** Iloitkoot ja
riemuitkoot sinussa kaikki, jotka sinua etsivät; joille sinun apusi
on rakas, ne sanokoot aina: "Ylistetty olkoon Jumala!" **5** Mutta
minä olen kurja ja köyhä; Jumala, riennä minun tyköni. Sinä olet
minun apuni ja vapauttajani; Herra, älä viivy.

71 Sinuun, Herra, minä turvaan, älä salli minun joutua
häpeään iankaikkisesti. **2** Pelasta minut, vapahda minut
vanhurskaudessasi, kallista korvasi minun puoleeni ja auta
minua. **3** Ole minulle kallio, jolla saan asua ja jonne aina
saan mennä, sinä, joka olet säätänyt minulle pelastuksen. Sillä
sinä olet minun kallioni ja linnani. **4** Jumalani, vapauta minut
jumalattoman kädestä, väärän ja väkivaltaisen kourista. **5** Sillä
sinä olet minun toivoni, Herra, Herra, minun turvani hamasta
nuoruudestani. **6** Sinä olet minun tukeni syntymästäni saakka,
sinä päästit minut äitini kohdusta; sinua minä alati ylistän. **7**
Monelle minä olen kuin kummitus, mutta sinä olet minun vahva
suojani. **8** Minun suuni on täynnä sinun kiitostasi, täynnä sinun
ylistystäsi kaiken päivää. **9** Älä heitä minua pois minun vanhalla
iälläni, älä hylkää minua, kun voimani loppuu. **10** Sillä minun
viholliseni puhuvat minusta; ne, jotka väijyvät minun henkeäni,
neuvottelevat keskenänsä: **11** "Jumala on hänet hyljännyt; ajakaa
häntä takaa ja ottakaa kiinni, sillä auttajaa ei ole". **12** Jumala,
älä ole minusta kaukana, Jumalani, riennä minun avukseni.
13 Joutukoot häpeään ja hukkukoot ne, jotka vainoavat minun
sieluani; peittäköön häpeä ja pilkka ne, jotka hankkivat minulle
onnettomuutta. **14** Mutta minä odotan alati, ja yhäti minä sinua
kiitän. **15** Minun suuni on julistava sinun vanhurskauttasi, sinun
pelastustekojasi kaiken päivää, sillä niiden määrää en minä

tunne. **16** Herran, Herran väkeviä tekoja minä tuon julki, minä
ylistän sinun vanhurskauttasi, sinun ainoan. **17** Jumala, sinä olet
opettanut minua hamasta nuoruudestani, ja yhä vielä minä sinun
ihmeitäsi julistan. **18** Älä, Jumala, minua hylkää vanhaksi ja
harmaaksi tultuani, niin minä julistan sinun käsivartesi voimaa
nousevalle polvelle, sinun väkevyyttäsi kaikille vielä tuleville.
19 Jumala, sinun vanhurskautesi ulottuu hamaan korkeuksiin,
sinun, joka teet niin suuria. Jumala, kuka on sinun vertaisesi?
20 Sinä, joka olet antanut meidän kokea paljon ahdistusta ja
onnettomuutta, sinä virvoitat meidät jälleen henkiin, ja maan
syvyyksistä sinä tuot meidät takaisin. **21** Anna minun arvoni
kasvaa ja lohduta minua jälleen. **22** Niin minä myös ylistän
harpulla sinua, sinun uskollisuuttasi, minun Jumalani, soitan
kanteleella kiitosta sinulle, sinä Israelin Pyhä. **23** Minun huuleni
riemuitsevat, kun minä sinulle soitan, ja myös minun sieluni,
jonka sinä olet lunastanut. **24** Minun kieleni julistaa sinun
vanhurskauttasi kaiken päivää, sillä häpeään ja pilkkaan ovat
joutuneet ne, jotka hankkivat minulle onnettomuutta.

72 Salomon virsi. Jumala, anna kuninkaan tuomita, niinkuin sinä
tuomitset, anna vanhurskautesi kuninkaan pojalle. **2** Tuomitkoon
hän sinun kansaasi vanhurskaasti ja sinun kurjiasi oikeuden
mukaan. **3** Vuoret kantakoot rauhaa kansalle, niin myös kukkulat,
vanhurskauden voimasta. **4** Auttakoon hän kansan kurjat
oikeuteen, pelastakoon köyhäin lapset ja musertakoon sortajan.
5 Niin he pelkäävät sinua, niin kauan kuin aurinko paistaa ja kuu
kumottaa, polvesta polveen. **6** Hän olkoon niinkuin sade, joka
nurmikolle vuotaa, niinkuin sadekuuro, joka kostuttaa maan.
7 Hänen päivinänsä vanhurskas kukoistaa, ja rauha on oleva
runsas siihen saakka, kunnes kuuta ei enää ole. **8** Hallitkoon

hän merestä mereen ja Eufrat-virrasta maan ääriin saakka.
9 Hänen edessänsä erämaan asujat polvistuvat, ja hänen
vihollisensa nuolevat tomua. **10** Tarsiin ja saarten kuninkaat
tuovat lahjoja, Saban ja Seban kuninkaat veroa maksavat. **11**
Häntä kumartavat kaikki kuninkaat, kaikki kansakunnat palvelevat
häntä. **12** Sillä hän pelastaa köyhän, joka apua huutaa, kurjan
ja sen, jolla ei auttajaa ole. **13** Hän armahtaa vaivaista ja
köyhää ja pelastaa köyhäin sielun. **14** Hän lunastaa heidän
sielunsa sorrosta ja väkivallasta, ja heidän verensä on hänen
silmissään kallis. **15** Hän eläköön, ja hänelle tuotakoon Saban
kultaa; hänen puolestansa rukoiltakoon alati, ja siunattakoon
häntä lakkaamatta. **16** Maa kasvakoon runsaasti viljaa, vuorten
huippuja myöten, sen hedelmä huojukoon niinkuin Libanon; ja
kansaa nouskoon kaupungeista niinkuin kasveja maasta. **17**
Pysyköön hänen nimensä iankaikkisesti, ja versokoon hänen
nimensä, niin kauan kuin aurinko paistaa. Hänessä he itseänsä
siunatkoot, ja kaikki kansakunnat ylistäköot häntä onnelliseksi. **18**
Kiitetty olkoon Herra Jumala, Israelin Jumala, ainoa, joka ihmeitä
tekee. **19** Kiitetty olkoon hänen kunniansa nimi iankaikkisesti, ja
kaikki maa olkoon täynnä hänen kunniaansa. Amen, amen. **20**
Daavidin, Iisain pojan, rukoukset päättyvät.

73 Aasafin virsi. Totisesti, Jumala on hyvä Israelille, niille,
joilla on puhdas sydän. **2** Mutta minun jalkani olivat vähällä
kompastua, askeleeni olivat aivan liukahtaa. **3** Sillä minussa
nousi kateus ylvästelijöitä kohtaan, kun minä näin jumalattomien
menestyvän. **4** Sillä he ovat vaivoista vapaat kuolemaansa
asti, he ovat voimakkaat ja lihavat. **5** Eivät he koe muitten
kuolevaisten tuskia, eikä heitä vaivata niinkuin muita ihmisiä. **6**
Sentähden on ylpeys heillä kaulakoristeena, väkivalta on puku,

joka heidät verhoaa. **7** Heidän silmänsä pullistuvat ulos heidän
lihavuudestaan, heidän sydämensä kuvittelut kulkevat valtoimina.
8 He pilkkaavat ja puhuvat väkivallan puheita pahuudessansa, he
puhuvat kuin korkeuksista. **9** Heidän suunsa tavoittelee taivasta,
ja heidän kielensä kulkee pitkin maata. **10** Sentähden heidän
kansansa liittyy heihin ja särpii vettä kyllälti. **11** Ja he sanovat:
"Kuinka Jumala sen tietäisi, onko tietoa Korkeimmalla?" **12**
Katso, nämä ovat jumalattomat; kuitenkin he elävät ainaisessa
rauhassa ja rikastuvat yhäti. **13** Turhaan minä olen pitänyt
sydämeni puhtaana ja pessyt käteni viattomuudessa: **14** minua
vaivataan joka aika, ja minä saan joka aamu kuritusta. **15** Jos
olisin sanonut: "Noin minäkin puhun", katso, niin minä olisin ollut
petollinen koko sinun lastesi sukua kohtaan. **16** Minä mietin
päästäkseni tästä selvyyteen; mutta se oli minulle ylen vaikeata,
17 kunnes minä pääsin sisälle Jumalan pyhiin salaisuuksiin ja
käsitin, mikä heidän loppunsa on oleva. **18** Totisesti, sinä panet
heidät liukkaalle, perikatoon sinä heidät syökset. **19** Kuinka he
joutuvatkaan äkisti turmioon! He hukkuvat, heidän loppunsa on
kauhistava. **20** Niinkuin unen käy herätessä, niin sinä, Herra, kun
heräjät, heidän valhekuvansa hylkäät. **21** Kun minun sydämeni
katkeroitui ja minun munaskuihini pisti, **22** silloin minä olin
järjetön enkä mitään älynnyt, olin sinun edessäsi kuin nauta.
23 Kuitenkin minä pysyn alati sinun tykönäsi, sinä pidät minua
kiinni oikeasta kädestäni. **24** Sinä talutat minua neuvosi mukaan
ja korjaat minut viimein kunniaan. **25** Ketä muuta minulla olisi
taivaassa! Ja kun sinä olet minun kanssani, en minä mistään
maan päällä huoli. **26** Vaikka minun ruumiini ja sieluni nääntyisi,
Jumala on minun sydämeni kallio ja minun osani iankaikkisesti.
27 Sillä katso, jotka sinusta eriävät, ne hukkuvat, sinä tuhoat

kaikki, jotka haureudessa sinusta luopuvat. **28** Mutta minun
onneni on olla Jumalaa lähellä, minä panen turvani Herraan,
Herraan, kertoakseni kaikkia sinun tekojasi.

74 Aasafin mietevirsi. Miksi sinä, Jumala, hylkäsit meidät
ainiaaksi, miksi suitsuaa sinun vihasi laitumesi lampaita vastaan?
2 Muista seurakuntaasi, jonka muinoin omaksesi otit, jonka
lunastit perintösuvuksesi. Muista Siionin vuorta, jolla sinä asut. **3**
Ohjaa askeleesi ikuisille raunioille. Vihollinen on raiskannut kaiken
pyhäkössä. **4** Sinun vihollisesi huusivat kokoushuoneessasi, he
pystyttivät omat merkkinsä merkeiksi sinne. **5** Näytti, kuin olisi
tiheässä metsässä kirveitä heilutettu korkealle. **6** Niin he löivät
kaikki sen veistokset kirveillä ja nuijilla rikki. **7** He pistivät sinun
pyhäkkösi tuleen, he häväisivät, panivat maan tasalle sinun
nimesi asumuksen. **8** He sanoivat sydämessään: "Me hävitämme
heidät kaikki tyynni". He polttivat kaikki jumalanpalvelushuoneet
maasta. **9** Merkkejämme me emme näe, ei ole enää profeettaa,
eikä ole joukossamme ketään, joka tietäisi, kuinka kauan-. **10**
Kuinka kauan, Jumala, vihollinen saa herjata, vihamies pilkata
sinun nimeäsi lakkaamatta? **11** Miksi pidätät kättäsi, oikeata
kättäsi? Vedä se povestasi ja hävitä heidät. **12** Jumala on
minun kuninkaani ammoisista ajoista, hän toimittaa pelastuksen
maan päällä. **13** Sinä voimallasi halkaisit meren, sinä musersit
lohikäärmeitten päät vetten päällä. **14** Sinä ruhjoit rikki Leviatanin
päät, sinä annoit hänet ruuaksi erämaan eläinten laumalle.
15 Sinä puhkaisit kuohumaan lähteen ja puron, sinä kuivasit
väkevät virrat. **16** Sinun on päivä, sinun on yö, sinä valmistit
valon ja auringon. **17** Sinä määräsit kaikki maan rajat, sinä asetit
kesän ja talven. **18** Niin muista tämä: vihollinen herjaa Herraa,
houkkiokansa pilkkaa sinun nimeäsi. **19** Älä anna pedolle alttiiksi

metsäkyyhkysesi sielua, älä iäksi unhota kurjiesi elämää. **20**
Katso liittoasi. Sillä maan pimennot ovat väkivallan pesiä täynnä.
21 Älä salli sorretun kääntyä häväistynä takaisin. Kurja ja köyhä
saakoot ylistää sinun nimeäsi. **22** Nouse, Jumala, aja asiasi.
Muista, miten houkat herjaavat sinua kaiken aikaa. **23** Älä
unhota vihollistesi huutoa, älä vastustajaisi melua, joka kohoaa
lakkaamatta.

75 Veisuunjohtajalle; veisataan kuin: "Älä turmele"; virsi; Aasafin
laulu. Me kiitämme sinua, Jumala, me kiitämme sinua; lähellä
on sinun nimesi, sinun ihmeitäsi kerrotaan. **2** "Vaikka minä
valitsenkin ajan, minä tuomitsen oikein. **3** Vaikka maa kaikkine
asukkaineen menehtyy pelkoon, pidän minä pystyssä sen
patsaat." (Sela) **4** "Ylvästelijöille minä sanon: älkää ylvästelkö, ja
jumalattomille: älkää sarvea nostako. **5** Älkää nostako sarveanne
korkealle, älkää puhuko niskoitellen, julkeasti." **6** Ei tule apua
idästä, ei lännestä, ei vuorisesta erämaasta, **7** vaan Jumala on
se, joka tuomitsee: yhden hän alentaa, toisen ylentää. **8** Sillä
Herran kädessä on malja, joka vaahtoaa täynnänsä höystettyä
viiniä, ja siitä hän kaataa; kaikkien maan jumalattomien täytyy se
juoda, särpiä pohjasakkaa myöten. **9** Mutta minä julistan iäti,
veisaan kiitosta Jaakobin Jumalalle. **10** Ja kaikki jumalattomien
sarvet minä katkaisen; korkealle kohoavat vanhurskaan sarvet.

76 Veisuunjohtajalle; kielisoittimilla; virsi; Aasafin laulu. Jumala
on tunnettu Juudassa, hänen nimensä on suuri Israelissa; **2**
Saalemissa on hänen majansa ja hänen asumuksensa Siionissa.
3 Siellä hän mursi jousen salamat, kilven ja miekan ja sodan.
(Sela) **4** Kirkkaudessa, valtasuuruudessa sinä tulit voittosaaliin
vuorilta. **5** Urhoollisilta ryöstettiin aseet, he uupuivat uneen;
kaikkien sankarien kädet herposivat. **6** Sinun nuhtelustasi,

Jaakobin Jumala, vaipuivat raskaaseen uneen vaunut ja hevoset.
7 Sinä olet peljättävä, kuka kestää sinun edessäsi, kun sinä
vihastut? **8** Taivaasta sinä annoit tuomiosi kuulua; maa peljästyi
ja vaikeni, **9** kun Jumala nousi tuomiolle vapahtaakseen
kaikki maan nöyrät. (Sela) **10** Sillä ihmisten viha tulee sinulle
ylistykseksi: sinä vyöttäydyt vihan ylenpalttisuuteen. **11** Tehkää
lupauksia ja täyttäkää ne Herralle, Jumalallenne. Kaikki hänen
ympärillään asuvaiset tuokoot lahjoja Peljättävälle, **12** joka
nöyryyttää ruhtinaitten rohkeuden ja joka on peljättävä maan
kuninkaille.

77 Veisuunjohtajalle; Jedutunin tapaan; Aasafin virsi. Minä
korotan ääneni Jumalan puoleen ja huudan; minä korotan ääneni
Jumalan puoleen, että hän minua kuulisi. **2** Ahdistukseni aikana
minä etsin Herraa; minun käteni on yöllä ojennettuna eikä väsy;
minun sieluni ei lohdutuksesta huoli. **3** Minä muistan Jumalaa ja
huokaan; minä tutkistelen, ja minun henkeni nääntyy. (Sela) **4**
Sinä pidät minun silmäni valveilla; minä olen niin levoton, etten
voi puhua. **5** Minä ajattelen muinaisia päiviä, ammoin menneitä
vuosia. **6** Minä muistan yöllä kanteleeni, minä mietiskelen
sydämessäni, ja minun henkeni tutkii: **7** Hylkääkö Herra ikiajoiksi
eikä enää osoita mielisuosiota? **8** Onko hänen armonsa mennyt
ainiaaksi, onko hänen lupauksensa lopussa polvesta polveen? **9**
Onko Jumala unhottanut olla armollinen, onko hän vihassaan
lukinnut laupeutensa? (Sela) **10** Minä sanoin: tämä on minun
kärsimykseni, että Korkeimman oikea käsi on muuttunut. **11**
Minä muistelen Herran tekoja, minä muistelen sinun entisiä
ihmetöitäsi. **12** Minä tutkistelen kaikkia sinun töitäsi, minä mietin
sinun suuria tekojasi. **13** Jumala, sinun tiesi on pyhä; kuka on
jumala, suuri niinkuin sinä, Jumala? **14** Sinä olet Jumala, joka

teet ihmeitä, sinä olet ilmoittanut voimasi kansojen seassa. **15**
Käsivarrellasi sinä lunastit kansasi, Jaakobin ja Joosefin lapset.
(Sela) **16** Vedet näkivät sinut, Jumala, vedet näkivät sinut ja
vapisivat, ja syvyydet värisivät. **17** Pilvet purkivat vettä, pilvet
antoivat jylinänsä, sinun nuolesi lensivät. **18** Sinun pauhinasi
ääni vyöryi, salamat valaisivat maan piirin, maa vapisi ja järkkyi.
19 Meren halki kävi sinun tiesi, sinun polkusi läpi suurten vetten,
eivätkä sinun jälkesi tuntuneet. **20** Sinä kuljetit kansasi niinkuin
lammaslauman Mooseksen ja Aaronin kädellä.

78 Aasafin mietevirsi. Kuuntele, kansani, minun opetustani,
kallistakaa korvanne minun suuni sanoille. **2** Minä avaan suuni
mietelmiin, tuon ilmi muinaisaikojen arvoituksia. **3** Mitä olemme
kuulleet, minkä olemme saaneet tietää ja mitä isämme ovat
meille kertoneet, **4** sitä me emme heidän lapsiltansa salaa, vaan
me kerromme tulevalle polvelle Herran ylistettävistä teoista,
hänen voimastansa ja ihmeistänsä, jotka hän on tehnyt. **5** Hän
asetti todistuksen Jaakobiin, hän sääti Israeliin lain ja käski
meidän isiemme julistaa ne lapsillensa, **6** että jälkipolvi saisi
ne tietää, saisivat tietää vastedes syntyvät lapset, ja nekin
nousisivat ja kertoisivat niistä lapsillensa. **7** Niin nämä panisivat
uskalluksensa Jumalaan eivätkä unhottaisi Jumalan tekoja,
vaan ottaisivat hänen käskyistänsä vaarin. **8** Ja niin ei heistä
tulisi, niinkuin heidän isistänsä, kapinoitseva ja niskoitteleva
polvi, sukupolvi, jonka sydän ei pysynyt lujana ja jonka henki
ei pysynyt uskollisena Jumalalle. **9** Efraimin lapset, asestetut
jousimiehet, kääntyivät pakoon taistelun päivänä. **10** Eivät he
pitäneet Jumalan liittoa, eivät tahtoneet vaeltaa hänen lakinsa
mukaan, **11** vaan he unhottivat hänen suuret tekonsa ja hänen
ihmeensä, jotka hän heille näytti. **12** Heidän isiensä nähden hän

ihmeitä teki Egyptin maassa, Sooanin kedolla. **13** Hän halkaisi
meren ja vei heidät sen läpi, hän seisotti vedet roukkioksi.
14 Hän johdatti heitä päivän aikaan pilvellä ja tulen valolla
kaiket yöt. **15** Hän halkoi kalliot erämaassa ja juotti heitä
runsaasti, kuin syvistä vesistä. **16** Hän juoksutti puroja kalliosta ja
vuodatti virtanaan vettä. **17** Yhä he kuitenkin tekivät syntiä häntä
vastaan ja olivat uppiniskaisia Korkeimmalle erämaassa. **18** He
kiusasivat Jumalaa sydämessänsä, vaatien ruokaa himonsa
tyydyttämiseksi. **19** Ja he puhuivat Jumalaa vastaan sanoen:
"Voikohan Jumala kattaa pöydän erämaassa? **20** Katso, hän kyllä
kallioon iski, ja vedet vuotivat ja purot tulvivat; mutta voiko hän
antaa myös leipää tai hankkia kansallensa lihaa?" **21** Sentähden
Herra, kun hän sen kuuli, julmistui; ja tuli syttyi Jaakobissa,
ja Israelia vastaan nousi viha, **22** koska he eivät uskoneet
Jumalaan eivätkä luottaneet hänen apuunsa. **23** Hän käski pilviä
korkeudessa ja avasi taivaan ovet; **24** hän satoi heille ruuaksi
mannaa, hän antoi heille taivaan viljaa. **25** Ihmiset söivät enkelien
leipää; hän lähetti heille evästä yllin kyllin. **26** Hän nosti taivaalle
itätuulen ja ajoi voimallaan esiin etelätuulen; **27** hän antoi sataa
heille lihaa kuin tomua, siivekkäitä lintuja kuin meren hiekkaa; **28**
hän pudotti ne leirinsä keskeen, yltympäri asuntonsa. **29** Niin he
söivät ja tulivat kylläisiksi; mitä he olivat himoinneet, sitä hän salli
heidän saada. **30** Eivät olleet he vielä himoansa tyydyttäneet,
ja ruoka oli vielä heidän suussaan, **31** kun heitä vastaan jo
nousi Jumalan viha: hän tappoi heidän voimakkaimpansa ja
kaatoi maahan Israelin nuoret miehet. **32** Mutta sittenkin he
yhä vielä tekivät syntiä eivätkä uskoneet hänen ihmeitänsä. **33**
Sentähden hän lopetti heidän päivänsä niinkuin tuulahduksen,
antoi heidän vuottensa päättyä äkilliseen perikatoon. **34** Kun

hän surmasi heitä, kysyivät he häntä, kääntyivät ja etsivät
Jumalaa. **35** He muistivat, että Jumala oli heidän kallionsa,
ja että Jumala, Korkein, oli heidän lunastajansa. **36** Mutta he
pettivät häntä suullaan ja valhettelivat hänelle kielellänsä; **37**
sillä heidän sydämensä ei ollut vakaa häntä kohtaan, eivätkä he
olleet uskolliset hänen liitossansa. **38** Mutta hän on laupias,
antaa anteeksi rikkomukset eikä tahdo hukuttaa. Sentähden
hän usein kääntyi vihastansa eikä antanut kaiken kiivautensa
nousta. **39** Sillä hän muisti, että he ovat liha, tuulahdus, joka
menee eikä enää palaja. **40** Kuinka usein he niskoittelivat häntä
vastaan korvessa ja murehduttivat hänen mielensä erämaassa!
41 Ja yhä edelleen he kiusasivat Jumalaa ja vihoittivat Israelin
Pyhän. **42** He eivät muistaneet hänen kättänsä, eivät sitä
päivää, jona hän päästi heidät ahdistajasta, **43** jona hän teki
tunnustekonsa Egyptissä ja ihmeensä Sooanin kedolla, **44** muutti
heidän virtansa vereksi, niin etteivät he voineet vesiojistaan
juoda; **45** lähetti heidän sekaansa paarmoja, jotka heitä söivät,
ja sammakoita, jotka tuottivat heille häviötä; **46** antoi heidän
satonsa tuhosirkoille ja heinäsirkoille heidän vaivannäkönsä;
47 hävitti rakeilla heidän viiniköynnöksensä ja raekivillä heidän
metsäviikunapuunsa; **48** antoi heidän karjansa alttiiksi rakeille ja
heidän laumansa salamoille. **49** Hän lähetti heitä vastaan vihansa
hehkun, kiivastuksen, vihastuksen ja ahdistuksen, parven pahoja
enkeleitä. **50** Hän raivasi tien vihallensa, ei säästänyt heidän
sielujansa kuolemasta, vaan antoi heidän henkensä ruton
valtaan. **51** Hän surmasi kaikki esikoiset Egyptistä, miehuuden
ensimmäiset Haamin majoista. **52** Mutta kansansa hän pani
liikkeelle kuin lampaat ja johdatti heitä erämaassa kuin laumaa.
53 Hän johti heitä turvallisesti, heidän ei tarvinnut peljätä;

mutta heidän vihollisensa peitti meri. **54** Ja hän vei heidät
pyhälle alueellensa, vuorelle, jonka hänen oikea kätensä oli
hankkinut. **55** Hän karkoitti pakanat pois heidän tieltänsä, jakoi
ne heille arvalla perintöosaksi ja antoi Israelin sukukuntain
asua niiden majoissa. **56** Mutta niskoittelullaan he kiusasivat
Jumalaa, Korkeinta, eivätkä ottaneet hänen todistuksistansa
vaaria, **57** vaan luopuivat pois ja olivat uskottomia isiensä lailla,
kävivät kelvottomiksi kuin veltto jousi. **58** He vihoittivat hänet
uhrikukkuloillansa ja herättivät hänen kiivautensa epäjumaliensa
kuvilla. **59** Jumala kuuli sen ja julmistui, ja hän hylkäsi Israelin
peräti. **60** Hän hylkäsi asumuksensa Siilossa, majan, jonka hän
oli pystyttänyt ihmisten keskelle. **61** Hän salli väkevyytensä
joutua vankeuteen ja kunniansa vihollisten käsiin. **62** Hän antoi
kansansa alttiiksi miekalle ja julmistui perintöosaansa. **63** Heidän
nuorukaisensa kulutti tuli, ja heidän neitsyensä jäivät häälauluja
vaille. **64** Heidän pappinsa kaatuivat miekkaan, eivätkä heidän
leskensä voineet itkuja itkeä. **65** Silloin Herra heräsi niinkuin
nukkuja, niinkuin viinin voittama sankari. **66** Hän löi vihollisensa
pakoon, tuotti heille ikuisen häpeän. **67** Hän hylkäsi myös
Joosefin majan eikä valinnut Efraimin sukukuntaa, **68** vaan
valitsi Juudan sukukunnan, Siionin vuoren, jota hän rakastaa. **69**
Ja hän rakensi pyhäkkönsä korkeuksien tasalle, rakensi sen
kuin maan, jonka hän on perustanut ikiajoiksi. **70** Hän valitsi
Daavidin, palvelijansa, ja otti hänet lammastarhoista. **71** Hän toi
hänet imettäväisten lammasten jäljestä kaitsemaan kansaansa,
Jaakobia, ja Israelia, perintöosaansa. **72** Ja Daavid kaitsi heitä
vilpittömin sydämin ja johti heitä taitavalla kädellä.

79 Aasafin virsi. Jumala, pakanat ovat tunkeutuneet sinun
perintöosaasi, he ovat saastuttaneet sinun pyhän temppelisi,

ovat tehneet Jerusalemista kiviraunion. **2** He antoivat sinun
palvelijaisi ruumiit taivaan linnuille ruuaksi, maan pedoille sinun
hurskaittesi lihan. **3** He vuodattivat heidän vertansa kuin vettä
ympäri Jerusalemia, eikä heitä kukaan haudannut. **4** Me olemme
joutuneet naapuriemme häväistäviksi, niiden pilkattaviksi ja
ivattaviksi, jotka ympärillämme asuvat. **5** Kuinka kauan sinä,
Herra, olet yhäti vihoissasi, kuinka kauan sinun kiivautesi tulena
palaa? **6** Vuodata vihasi pakanain ylitse, jotka eivät sinua tunne,
ja valtakuntien ylitse, jotka eivät sinun nimeäsi avukseen huuda.
7 Sillä he ovat syöneet Jaakobin ja tehneet hänen asuinsijansa
autioksi. **8** Älä lue meidän syyksemme isiemme rikoksia, anna
armosi pian kohdata meitä, sillä me olemme sangen viheliäisiksi
tulleet. **9** Auta meitä sinä, pelastuksemme Jumala, nimesi
kunnian tähden, pelasta meidät ja anna meidän syntimme
anteeksi nimesi tähden. **10** Miksi pakanat saisivat sanoa: "Missä
on heidän Jumalansa?" Tulkoon tunnetuksi pakanain seassa,
meidän silmäimme nähden, sinun palvelijaisi vuodatetun veren
kosto. **11** Tulkoon vankien huokaus sinun kasvojesi eteen;
suuren käsivartesi voimalla pidä elossa kuoleman lapset. **12** Ja
maksa naapureillemme, heidän helmaansa, seitsenkertaisesti
se herjaus, jolla he ovat herjanneet sinua, Herra. **13** Mutta
me, sinun kansasi, sinun laitumesi lampaat, kiitämme sinua
iankaikkisesti, julistamme sinun kiitostasi polvesta polveen.

80 Veisuunjohtajalle; veisataan kuin: "Liljat"; Aasafin todistus;
virsi. Kuuntele, Israelin paimen. Sinä, joka johdat Joosefia niinkuin
lammaslaumaa, sinä, jonka valtaistuinta kerubit kannattavat,
ilmesty kirkkaudessasi. **2** Efraimin, Benjaminin ja Manassen
edessä herätä voimasi, tule meidän avuksemme. **3** Jumala, saata
meidät entisellemme, valista kasvosi, niin me autetuiksi tulemme.

4 Herra, Jumala Sebaot, kuinka kauan sinä annat vihasi suitsuta,
kun sinun kansasi rukoilee? **5** Sinä olet syöttänyt heille kyynelten
leipää, olet juottanut heille maljoittain kyyneleitä; **6** olet pannut
meidät riidaksi naapureillemme, meidän vihollisemme pilkkaavat
meitä. **7** Jumala Sebaot, saata meidät entisellemme, valista
kasvosi, niin me autetuiksi tulemme. **8** Sinä siirsit viinipuun
Egyptistä, sinä karkoitit pakanat ja istutit sen. **9** Sinä raivasit sille
sijan, ja se juurtui ja täytti maan. **10** Se peitti vuoret varjollansa ja
oksillansa Jumalan setrit. **11** Se levitti köynnöksensä mereen asti
ja vesansa Eufrat-virtaan saakka. **12** Miksi sinä särjit aidan sen
ympäriltä, niin että kaikki tienkulkijat sitä repivät? **13** Metsäkarju
sitä jyrsii, ja kedon eläimet sitä syövät. **14** Jumala Sebaot,
käänny takaisin, katso alas taivaasta ja näe; ota hoitaaksesi
tämä viinipuu **15** ja suojaa se, minkä sinun oikea kätesi istutti,
tämä taimi, jonka kasvatit suureksi itseäsi varten. **16** Se on
tulen polttama, se on karsittu. He hukkuvat sinun kasvojesi
uhkauksesta. **17** Kätesi suojelkoon sinun oikean kätesi miestä,
ihmislasta, jonka kasvatit suureksi itseäsi varten. **18** Silloin me
emme sinusta luovu. Suo meidän elää, niin me huudamme sinun
nimeäsi avuksemme. **19** Herra, Jumala Sebaot, saata meidät
entisellemme, valista kasvosi, niin me autetuiksi tulemme.

81 Veisuunjohtajalle; veisataan kuin viininkorjuulaulu; Aasafin
virsi. Nostakaa ilohuuto Jumalalle, joka on meidän väkevyytemme;
nostakaa riemuhuuto Jaakobin Jumalalle. **2** Virittäkää kiitosvirsi,
lyökää vaskirumpuja, soittakaa suloisesti kanteleita ynnä
harppuja. **3** Puhaltakaa pasunaa uudenkuun aikana, täyden
kuun aikana, meidän juhlapäivämme kunniaksi. **4** Sillä tämä on
käsky Israelille, Jaakobin Jumalan säädös. **5** Hän asetti sen
todistukseksi Joosefille käydessään Egyptin maata vastaan.

Minä kuulen puheen, joka on minulle outo: **6** "Minä nostin
taakan hänen hartioiltansa, hänen kätensä pääsivät kantokorin
kuormasta. **7** Hädässäsi sinä huusit, ja minä vapautin sinut;
ukkospilven peitosta minä vastasin sinulle, minä koettelin sinua
Meriban veden luona." (Sela) **8** "Kuule, kansani, minä varoitan
sinua; Israel, jospa sinä minua kuulisit! **9** Älköön sinulla olko
muukalaista jumalaa, äläkä kumarra vierasta jumalaa. **10** Minä
olen Herra, sinun Jumalasi, joka toin sinut Egyptin maasta; avaa
suusi, niin minä sen täytän. **11** Mutta minun kansani ei kuullut
minun ääntäni, eikä Israel noudattanut minun mieltäni. **12** Niin
minä annoin heidän mennä pois sydämensä paatumuksessa, he
saivat vaeltaa omien neuvojensa mukaan. **13** Oi, jospa minun
kansani minua kuulisi ja Israel vaeltaisi minun teilläni, **14** niin
minä pian masentaisin heidän vihollisensa ja kääntäisin käteni
heidän vihamiehiänsä vastaan. **15** Ne, jotka Herraa vihaavat,
matelisivat hänen edessään, ja heidän kohtalonsa kestäisi
iankaikkisesti. **16** Mutta kansaansa hän ruokkisi parhaalla nisulla;
minä ravitsisin sinua hunajalla kalliosta."

82 Aasafin virsi. Jumala seisoo jumalien kokouksessa, hän on
tuomari jumalien keskellä: **2** "Kuinka kauan te tuomitsette väärin
ja pidätte jumalattomain puolta?" (Sela) **3** "Auttakaa oikeuteensa
vaivainen ja orpo, antakaa kurjalle ja puutteenalaiselle oikeus. **4**
Vapauttakaa vaivainen ja köyhä, pelastakaa hänet jumalattomain
käsistä. **5** Ei ole heillä älyä, ei ymmärrystä, he vaeltavat
pimeydessä: kaikki maan perustukset horjuvat. **6** Minä sanon:
Te olette jumalia ja kaikki tyynni Korkeimman poikia; **7** kuitenkin
te kuolette, niinkuin ihmiset kuolevat, ja kaadutte niinkuin kuka
ruhtinas tahansa." **8** Nouse, Jumala, tuomitse maa, sillä sinä
perit kaikki pakanakansat.

83 Laulu, Aasafin virsi. Jumala, älä ole niin ääneti, älä ole
vaiti, älä ole, Jumala, niin hiljaa. **2** Sillä, katso, sinun vihollisesi
pauhaavat, ja sinun vihaajasi nostavat päätänsä. **3** Heillä
on kavalat hankkeet sinun kansaasi vastaan, ja he pitävät
neuvoa sinun suojattejasi vastaan. **4** He sanovat: "Tulkaa,
hävittäkäämme heidät olemasta kansa, niin ettei Israelin nimeä
enää muisteta". **5** Sillä he neuvottelevat keskenään yksimielisesti,
he tekevät liiton sinua vastaan: **6** Edomin teltat ja ismaelilaiset,
Mooab ja hagrilaiset, **7** Gebal, Ammon ja Amalek, Filistea
ynnä Tyyron asukkaat. **8** Myös Assur on liittynyt heihin, nämä
ovat käsivartena Lootin lapsilla. (Sela) **9** Tee heille, niinkuin
teit Midianille, niinkuin Siiseralle, niinkuin Jaabinille Kiison-joen
rannalla. **10** Heidät tuhottiin Eendorissa, he joutuivat lannaksi
maahan. **11** Anna heidän ylhäisillensä käydä, niinkuin kävi
Oorebille ja Seebille, ja kaikille heidän ruhtinaillensa niinkuin
Seballe ja Salmunnalle, **12** koska he sanovat: "Anastakaamme
itsellemme Jumalan asunnot". **13** Jumalani, tee heidät lentäviksi
lehdiksi, kuiviksi korsiksi tuulen viedä. **14** Niinkuin kulovalkea
metsää polttaa, niinkuin liekit kärventävät vuoria, **15** niin aja sinä
heitä rajuilmallasi ja kauhistuta heitä tuulispäälläsi. **16** Täytä
heidän kasvonsa häpeällä, että he etsisivät sinun nimeäsi, Herra.
17 Joutukoot häpeään ja kauhistukoot ikuisesti, tulkoot häpeään
ja hukkukoot. **18** Ja tulkoot tuntemaan, että sinun ainoan nimi on
Herra, että sinä olet Korkein kaikessa maassa.

84 Veisuunjohtajalle; veisataan kuin viininkorjuulaulu;
koorahilaisten virsi. Kuinka ihanat ovat sinun asuinsijasi,
Herra Sebaot! **2** Minun sieluni ikävöitsee ja halajaa Herran
esikartanoihin, minun sydämeni ja ruumiini pyrkii riemuiten
elävää Jumalaa kohti. **3** Löysihän lintunen majan ja pääskynen

pesän, johon se poikasensa laskee: sinun alttarisi, Herra Sebaot,
minun kuninkaani ja minun Jumalani. **4** Autuaat ne, jotka sinun
huoneessasi asuvat! He kiittävät sinua alati. (Sela) **5** Autuaat ne
ihmiset, joilla on voimansa sinussa, joilla on mielessänsä pyhät
matkat! **6** Kun he käyvät Kyynellaakson kautta, he muuttavat
sen lähteitten maaksi, ja syyssade peittää sen siunauksilla. **7** He
käyvät voimasta voimaan, he astuvat Jumalan eteen Siionissa.
8 Herra, Jumala Sebaot, kuule minun rukoukseni, ota se korviisi,
Jaakobin Jumala. (Sela) **9** Jumala, meidän kilpemme, käännä
katseesi, katso voideltusi kasvoja. **10** Sillä yksi päivä sinun
esikartanoissasi on parempi kuin tuhat muualla; mieluummin
minä olen vartijana Jumalani huoneen kynnyksellä, kuin asun
jumalattomien majoissa. **11** Sillä Herra Jumala on aurinko ja kilpi;
Herra antaa armon ja kunnian, ei hän kiellä hyvää niiltä, jotka
nuhteettomasti vaeltavat. **12** Herra Sebaot, autuas se ihminen,
joka sinuun turvaa!

85 Veisuunjohtajalle; koorahilaisten virsi. Herra, ennen sinä
olit suosiollinen maallesi, sinä käänsit Jaakobin kohtalon. **2**
Sinä annoit anteeksi kansasi pahat teot ja peitit kaikki heidän
syntinsä. (Sela) **3** Sinä panit kaiken kiivastuksesi pois ja
lauhduit vihasi hehkusta. **4** Käänny taas meidän puoleemme,
sinä pelastuksemme Jumala, älä ole enää tuimistunut meihin.
5 Oletko ainiaaksi vihastunut meihin, pidätkö vihaa suvusta
sukuun? **6** Etkö virvoita meitä eloon jälleen, että sinun kansasi
iloitsisi sinussa? **7** Herra, suo meidän nähdä sinun armosi, anna
apusi meille. **8** Minä tahdon kuulla, mitä Jumala, Herra, puhuu:
hän puhuu rauhaa kansallensa, hurskaillensa; älköön he kääntykö
jälleen tyhmyyteen. **9** Totisesti, hänen apunsa on lähellä niitä,
jotka häntä pelkäävät, ja niin meidän maassamme kunnia asuu.

10 Armo ja totuus tapaavat toisensa täällä, vanhurskaus ja
rauha antavat suuta toisillensa, **11** uskollisuus versoo maasta, ja
vanhurskaus katsoo taivaasta. **12** Herra antaa meille kaikkea
hyvää, ja meidän maamme antaa satonsa. **13** Vanhurskaus käy
hänen edellänsä ja seuraa hänen askeltensa jälkiä.

86 Daavidin rukous. Kallista, Herra, korvasi minun puoleeni ja
vastaa minulle, sillä minä olen kurja ja köyhä. **2** Varjele minun
sieluni, sillä minä olen hurskas; sinä, minun Jumalani, pelasta
palvelijasi, joka sinuun turvaa. **3** Ole minulle armollinen, Herra,
sillä sinua minä huudan kaiken päivää. **4** Ilahuta palvelijasi
sielu, sillä sinun puoleesi, Herra, minä ylennän sieluni. **5** Sillä
sinä, Herra, olet hyvä ja anteeksiantavainen, suuri armossa
kaikille, jotka sinua avuksensa huutavat. **6** Ota, Herra, korviisi
minun rukoukseni, tarkkaa minun anomiseni ääntä. **7** Hätäni
päivänä minä sinua avukseni huudan, sillä sinä vastaat minulle.
8 Ei ole sinun vertaistasi, Herra, jumalien joukossa, eikä ole
vertaa sinun töillesi. **9** Kaikki kansat, jotka sinä tehnyt olet,
tulevat ja kumartuvat sinun edessäsi, Herra, ja kunnioittavat
sinun nimeäsi. **10** Sillä sinä olet suuri ja teet ihmeitä, sinä ainoa
olet Jumala. **11** Neuvo minulle tiesi, Herra, että minä vaeltaisin
sinun totuudessasi. Kiinnitä minun sydämeni siihen yhteen, että
minä sinun nimeäsi pelkäisin. **12** Kaikesta sydämestäni minä
kiitän sinua, Herra, minun Jumalani, ja kunnioitan sinun nimeäsi
iankaikkisesti; **13** sillä sinun armosi on suuri minua kohtaan, sinä
olet pelastanut minun sieluni tuonelan syvyydestä. **(Sheol h7585)**
14 Jumala, julkeat ovat nousseet minua vastaan, väkivaltaisten
joukko etsii minun henkeäni; eivät he pidä sinua silmäinsä edessä.
15 Mutta sinä, Herra, olet laupias ja armahtavainen Jumala,
pitkämielinen, suuri armossa ja totuudessa. **16** Käänny minun

puoleeni, ole minulle armollinen, anna voimasi palvelijallesi, auta
palvelijattaresi poikaa. **17** Tee merkki minulle, minun hyväkseni.
Häpeäksensä minun vihaajani nähköot, että sinä, Herra, minua
autat ja lohdutat.

87 Koorahilaisten virsi, laulu. Pyhille vuorille perustamaansa
kaupunkia, **2** Siionin portteja, Herra rakastaa enemmän kuin
Jaakobin kaikkia muita asuinsijoja. **3** On kunniakasta, mitä
sinusta sanotaan, sinä Jumalan kaupunki: (Sela) **4** "Minä
mainitsen tunnustajikseni Rahabin ja Baabelin; katso, Filisteasta,
Tyyrosta ja Etiopiasta minä mainitsen: Sekin on syntynyt siellä."
5 Mutta Siionista sanotaan: "Joka-ainoa on syntynyt siellä". Sitä
Korkein itse vahvana pitää. **6** Herra luettelee, kirjoittaessaan
kirjaan kansat: "Tämäkin on syntynyt siellä". (Sela) **7** Veisaten,
karkeloiden sanotaan: "Kaikki minun lähteeni ovat sinussa".

88 Koorahilaisten laulu, virsi; veisuunjohtajalle; veisataan kuin:
"Sairaus"; esrahilaisen Heemanin mietevirsi. Herra, minun
pelastukseni Jumala, päivin ja öin minä huudan sinun edessäsi.
2 Salli minun rukoukseni tulla kasvojesi eteen, kallista korvasi
minun huutoni puoleen. **3** Sillä minun sieluni on kärsimyksistä
kylläinen, ja minun elämäni on lähellä tuonelaa. **(Sheol h7585)** **4**
Minut luetaan hautaan menevien joukkoon, minä olen kuin mies,
jolta voima on poissa. **5** Minä olen jätetty kuolleitten joukkoon,
olen kuin kaatuneet, jotka haudassa makaavat ja joita sinä et
enää muista ja jotka ovat sinun kädestäsi erotetut. **6** Sinä olet
laskenut minut syvimpään hautaan, pimeyteen, syviin kuiluihin.
7 Sinun vihasi painaa minua, ja kaikki kuohusi sinä vyörytät
minun ylitseni. (Sela) **8** Sinä olet karkoittanut tuttavani minusta
kauas, olet tehnyt minut heille inhoksi; minä olen suljettu sisään
enkä pääse ulos. **9** Minun kasvoni ovat kuihtuneet kurjuudesta.

Joka päivä minä huudan sinua, Herra, ja ojennan käteni sinun
puoleesi. **10** Teetkö sinä ihmeitä kuolleille, tai nousevatko
haamut sinua kiittämään? (Sela) **11** Kerrotaanko haudassa sinun
armostasi, manalassa sinun uskollisuudestasi? **12** Tunnetaanko
sinun ihmeitäsi pimeydessä ja sinun vanhurskauttasi unhotuksen
maassa? **13** Mutta minä huudan avukseni sinua, Herra, ja minun
rukoukseni tulee varhain sinun eteesi. **14** Miksi, Herra, hylkäät
minun sieluni, miksi peität kasvosi minulta? **15** Minä olen kurja ja
lähellä kuolemaa hamasta nuoruudestani, minä kärsin sinun
kauhujasi, olen neuvoton. **16** Sinun vihasi vyöryy minun ylitseni,
sinun hirmusi hukuttavat minut. **17** Ne saartavat minua kaiken
päivää kuin vedet, ne kaikki yhdessä piirittävät minua. **18** Ystävät
ja toverit sinä olet karkoittanut minusta kauas, pimeys on minun
ainoa tuttavani.

89 Esrahilaisen Eetanin mietevirsi. Minä laulan Herran
armoteoista lakkaamatta, julistan suullani sinun uskollisuuttasi
polvesta polveen. **2** Minä sanon: ikiajoiksi on armo rakennettu,
sinä olet perustanut uskollisuutesi taivaisiin. - **3** "Minä olen tehnyt
liiton valittuni kanssa, olen palvelijalleni Daavidille vannonut:
4 'Minä vahvistan sinun jälkeläisesi ikiajoiksi ja rakennan
sinulle valtaistuimen polvesta polveen'". (Sela) **5** Ja taivaat
ylistävät sinun ihmeitäsi, Herra, ja pyhäin seurakunta sinun
uskollisuuttasi. **6** Sillä kuka pilvissä on Herran vertainen, kuka
Jumalan poikain joukossa on niinkuin Herra? **7** Hän on Jumala,
ylen hirmuinen pyhien kokouksessa, peljättävämpi kaikkia,
jotka hänen ympärillänsä ovat. **8** Herra, Jumala Sebaot, kuka
on voimassa sinun vertaisesi, Herra? Ja sinun uskollisuutesi
ympäröitsee sinua. **9** Sinä hallitset meren raivon; kun sen aallot
kohoavat, sinä ne asetat. **10** Sinä ruhjoit Rahabin kuin sodassa

kaatuneen; väkevällä käsivarrellasi sinä ajoit vihollisesi hajalle.
11 Sinun ovat taivaat, sinun on myös maa; maanpiirin täysinensä
sinä olet perustanut. **12** Sinä loit pohjoisen ja etelän; sinun
nimestäsi riemuitsevat Taabor ja Hermon. **13** Sinulla on käsivarsi
voimaa täynnä, väkevä on sinun kätesi, korotettu sinun oikea
kätesi. **14** Vanhurskaus ja oikeus on sinun valtaistuimesi perustus,
armo ja totuus käy sinun kasvojesi edellä. **15** Autuas se kansa,
joka tuntee juhlariemun, ne, jotka vaeltavat sinun kasvojesi
valkeudessa, Herra! **16** He riemuitsevat sinun nimestäsi kaikkina
päivinänsä, ja sinun vanhurskautesi voimasta heidät korotetaan.
17 Sillä sinä olet heidän väkevyytensä, heidän kaunistuksensa,
ja sinä armossasi kohotat meidän sarvemme. **18** Sillä meidän
kilpemme on Herran huomassa, meidän kuninkaamme on Israelin
Pyhän huomassa. **19** Silloin sinä näyssä puhuit hurskaillesi ja
sanoit: "Minä olen pannut avun sankarin käteen, olen kansan
keskeltä korottanut valittuni: **20** minä olen löytänyt Daavidin,
palvelijani, olen voidellut hänet pyhällä öljylläni. **21** Minun käteni
on lujasti tukeva häntä, minun käsivarteni on häntä vahvistava.
22 Ei vihollinen yllätä häntä, eikä vääryyden mies häntä sorra;
23 vaan minä hävitän hänen ahdistajansa hänen edestänsä ja
lyön hänen vihamiehensä maahan. **24** Minun uskollisuuteni
ja armoni on hänen kanssansa, ja minun nimessäni kohoaa
hänen sarvensa. **25** Minä asetan hänen kätensä vallitsemaan
merta ja virtoja hänen oikean kätensä. **26** Hän kutsuu minua:
'Sinä olet minun isäni, sinä minun Jumalani ja pelastukseni
kallio'. **27** Ja minä asetan hänet esikoiseksi, maan kuninkaista
korkeimmaksi. **28** Minä säilytän armoni hänelle iankaikkisesti, ja
minun liittoni hänen kanssaan on luja. **29** Minä annan hänen
jälkeläistensä säilyä iäti ja hänen valtaistuimensa niin kauan,

kuin taivaat pysyvät. **30** Jos hänen poikansa hylkäävät minun
lakini eivätkä vaella minun oikeuksieni mukaan, **31** jos he minun
säädökseni rikkovat eivätkä noudata minun käskyjäni, **32** niin
minä rankaisen vitsalla heidän rikoksensa ja heidän pahat
tekonsa vitsauksilla; **33** mutta armoani en minä ota häneltä pois
enkä vilpistele uskollisuudestani. **34** En minä liittoani riko, enkä
muuta sitä, mikä on minun huuliltani lähtenyt. **35** Minä olen
kerran vannonut pyhyyteni kautta, ja totisesti, minä en Daavidille
valhettele: **36** 'Hänen jälkeläisensä pysyvät iankaikkisesti, ja
hänen valtaistuimensa on minun edessäni niinkuin aurinko, **37**
se pysyy lujana iankaikkisesti niinkuin kuu. Ja todistaja pilvissä
on uskollinen'." (Sela) **38** Ja kuitenkin sinä hylkäsit voideltusi
ja pidit häntä halpana ja olet vihastunut häneen. **39** Sinä olet
purkanut palvelijasi liiton, olet häväissyt hänen kruununsa, olet
heittänyt sen maahan. **40** Sinä olet särkenyt kaikki hänen
muurinsa, olet pannut raunioiksi hänen linnoituksensa. **41** Kaikki
tien kulkijat ovat häntä ryöstäneet, hän on joutunut naapuriensa
häväistäväksi. **42** Sinä olet korottanut hänen vihollistensa oikean
käden, olet tuottanut ilon kaikille hänen vihamiehillensä. **43** Sinä
olet kääntänyt takaisin hänen miekkansa terän etkä ole sodassa
pitänyt häntä pystyssä. **44** Sinä olet tehnyt hänen loistostansa
lopun ja olet syössyt maahan hänen valtaistuimensa. **45** Sinä
olet lyhentänyt hänen nuoruutensa päivät, olet hänet häpeällä
peittänyt. (Sela) **46** Kuinka kauan sinä, Herra, itsesi yhäti kätket?
Kuinka kauan sinun vihasi tulena palaa? **47** Muista, kuinka
lyhyt minun elämäni on, kuinka katoavaisiksi sinä olet luonut
kaikki ihmislapset. **48** Kuka on se mies, joka jää eloon eikä
kuoloa näe, joka pelastaa sielunsa tuonelan kädestä? (Sela)
(Sheol h7585) **49** Herra, missä ovat sinun entiset armotekosi,

jotka sinä uskollisuudessasi vannoit Daavidille? **50** Ajattele,
Herra, palvelijaisi häpäisyä ja mitä minun kaikilta noilta monilta
kansoilta täytyy povessani kestää, **51** kun, Herra, sinun vihollisesi
herjaavat, herjaavat sinun voideltusi askeleita. **52** Kiitetty olkoon
Herra iankaikkisesti. Amen, amen.

90 Mooseksen, Jumalan miehen, rukous. Herra, sinä olet
meidän turvamme polvesta polveen. **2** Ennenkuin vuoret syntyivät
ja sinä loit maan ja maanpiirin, iankaikkisesta iankaikkiseen
olet sinä, Jumala. **3** Sinä palautat ihmiset takaisin tomuun ja
sanot: "Palatkaa jälleen, te ihmisten lapset". **4** Sillä tuhat vuotta
on sinun silmissäsi niinkuin eilinen päivä, joka meni ohitse, ja
niinkuin öinen vartiohetki. **5** Sinä huuhdot heidät pois; he ovat
kuin uni, ovat kuin ruoho, joka aamulla kukoistaa: **6** aamulla se
kasvaa ja kukoistaa, mutta illalla se leikataan ja kuivettuu. **7**
Sillä me hukumme sinun vihasi voimasta, ja sinun kiivastuksesi
voimasta me häviämme pois. **8** Meidän pahat tekomme sinä
asetat eteesi, salaiset syntimme kasvojesi valkeuteen. **9** Niin
kaikki meidän päivämme kuluvat sinun vihasi alla, vuotemme
päättyvät meiltä kuin huokaus. **10** Meidän elinpäivämme ovat
seitsemänkymmentä vuotta taikka enintään kahdeksankymmentä
vuotta; ja parhaimmillaankin ne ovat vaiva ja turhuus, sillä ne
kiitävät ohitse, niinkuin me lentäisimme pois. **11** Kuka ajattelee
sinun vihasi ankaruutta, sinun kiivauttasi, niin että hän sinua
pelkäisi? **12** Opeta meitä laskemaan päivämme oikein, että
me saisimme viisaan sydämen. **13** Herra, palaja jälleen. Voi,
kuinka kauan? Armahda palvelijoitasi. **14** Ravitse aamulla meitä
armollasi, suo meille iloa ja riemua kaikkina päivinämme. **15** Suo
meidän iloita yhtä monta päivää, kuin olet nöyryyttänyt meitä,
yhtä monta vuotta, kuin olemme kovaa kokeneet. **16** Saakoot

palvelijasi nähdä sinun tekosi ja heidän lapsensa sinun kunniasi.
17 Ja tulkoon osaksemme Herran, meidän Jumalamme, laupeus.
Suo menestyä meille kättemme työn; niin, suo menestyä meidän
kättemme työn.

91 Joka Korkeimman suojassa istuu ja Kaikkivaltiaan varjossa
yöpyy, **2** se sanoo: "Herra on minun turvani ja linnani, hän on
minun Jumalani, johon minä turvaan". **3** Sillä hän päästää sinut
linnustajan paulasta, turmiollisesta rutosta. **4** Sulillansa hän
sinua suojaa, ja sinä saat turvan hänen siipiensä alla; hänen
uskollisuutensa on kilpi ja suojus. **5** Et sinä pelkää yön kauhuja,
et päivällä lentävää nuolta, **6** et ruttoa, joka pimeässä kulkee, et
kulkutautia, joka päiväsydännä häviötä tekee. **7** Vaikka tuhat
kaatuisi sinun sivultasi, kymmenen tuhatta oikealta puoleltasi, ei
se sinuun satu. **8** Sinun silmäsi saavat vain katsella ja nähdä,
kuinka jumalattomille kostetaan. - **9** Sillä: "Sinä, Herra, olet
minun turvani". -Korkeimman olet sinä ottanut suojaksesi. **10** Ei
kohtaa sinua onnettomuus, eikä vitsaus lähesty sinun majaasi.
11 Sillä hän antaa enkeleilleen sinusta käskyn varjella sinua
kaikilla teilläsi. **12** He kantavat sinua käsillänsä, ettet jalkaasi
kiveen loukkaisi. **13** Sinä kuljet leijonan ja kyykäärmeen ylitse,
sinä tallaat nuorta jalopeuraa ja lohikäärmettä. - **14** "Koska hän
riippuu minussa kiinni, niin minä hänet pelastan; minä suojelen
hänet, koska hän tuntee minun nimeni. **15** Hän huutaa minua
avuksensa, ja minä vastaan hänelle, minä olen hänen tykönänsä,
kun hänellä on ahdistus, minä vapahdan hänet ja saatan hänet
kunniaan. **16** Minä ravitsen hänet pitkällä iällä ja suon hänen
nähdä antamani pelastuksen."

92 Virsi, sapatinpäivä-laulu. Hyvä on Herraa kiittää ja veisata
kiitosta sinun nimellesi, sinä Korkein, **2** aamulla julistaa sinun

armoasi ja yön tullen sinun totuuttasi **3** kymmenkielisillä soittimilla
ja harpuilla, kannelta soittaen. **4** Sillä sinä ilahutat minua, Herra,
töilläsi; minä riemuitsen sinun kättesi teoista. **5** Kuinka suuret
ovat sinun tekosi, Herra! Sinun ajatuksesi ovat ylen syvät. **6**
Järjetön mies ei tätä ymmärrä, eikä sitä älyä tomppeli. **7** Kun
jumalattomat rehottavat niinkuin ruoho ja väärintekijät kaikki
kukoistavat, on se heidän ikuiseksi häviöksensä. **8** Mutta sinä,
Herra, olet korkea iankaikkisesti. **9** Sillä katso, sinun vihollisesi,
Herra, katso, sinun vihollisesi hukkuvat, kaikki väärintekijät
joutuvat hajallensa. **10** Mutta minun sarveni sinä kohotat kuin
villihärän sarvet; minut voidellaan tuoreella öljyllä. **11** Ja iloiten
minun silmäni katsovat vainoojiani, minun korvani kuulevat noista
pahoista, jotka ovat nousseet minua vastaan. **12** Vanhurskas
viheriöitsee kuin palmupuu, hän kasvaa kuin Libanonin setri. **13**
He ovat istutetut Herran huoneeseen, he viheriöitsevät meidän
Jumalamme kartanoissa. **14** Vielä vanhuudessaan he tekevät
hedelmää, ovat mehevät ja vihannat **15** ja julistavat, että Herra
on vanhurskas, hän, minun kallioni, ja ettei hänessä vääryyttä
ole.

93 Herra on kuningas. Hän on pukenut itsensä korkeudella.
Herra on pukeutunut, vyöttäytynyt voimaan. Niin pysyy maanpiiri
lujana, se ei horju. **2** Sinun valtaistuimesi on vahva aikojen alusta,
hamasta iankaikkisuudesta olet sinä. **3** Vesivirrat nostavat,
Herra, vesivirrat nostavat pauhinansa, niin, vesivirrat nostavat
kuohunsa. **4** Mutta yli suurten, voimallisten vetten pauhinan, yli
meren kuohujen on Herra korkeudessa voimallinen. **5** Sinun
todistuksesi ovat aivan vahvat, pyhyys on sinun huoneellesi
arvollinen, Herra, hamaan aikojen loppuun.

94 Sinä koston Jumala, Herra, sinä koston Jumala, ilmesty
kirkkaudessa. **2** Nouse, maan tuomari, kosta ylpeille heidän
tekonsa. **3** Kuinka kauan jumalattomat, Herra, kuinka kauan
jumalattomat saavat riemuita? **4** Ne syytävät suustaan julkeita
sanoja, ne röyhkeilevät, kaikki nuo väärintekijät. **5** Sinun kansaasi,
Herra, he runtelevat, ja sinun perintöosaasi he rasittavat. **6** He
tappavat leskiä ja muukalaisia ja murhaavat orpoja. **7** Ja he
sanovat: "Ei Herra sitä näe, ei Jaakobin Jumala sitä huomaa".
8 Ymmärtäkää, te kansan järjettömät, ja te tomppelit-milloin
te tulette järkiinne? **9** Joka on korvan istuttanut, hänkö ei
kuulisi? Joka on silmän luonut, hänkö ei näkisi? **10** Joka kansat
kasvattaa, hänkö ei rankaisisi, hän, joka ihmisille opettaa tiedon?
11 Herra tuntee ihmisten ajatukset; sillä he ovat kuin tuulen
henkäys. **12** Autuas se mies, jota sinä, Herra, kuritat ja jolle sinä
opetat lakisi, **13** antaaksesi hänelle rauhan pahoilta päiviltä,
kunnes jumalattomalle on kaivettu hauta! **14** Sillä Herra ei hylkää
kansaansa eikä perintöosaansa heitä, **15** vaan oikeus on vielä
noudattava vanhurskautta, ja kaikki oikeamieliset seuraavat
sitä. **16** Kuka nousee minun puolelleni pahoja vastaan, kuka
asettuu minun rinnalleni väärintekijöitä vastaan? **17** Ellei Herra
olisi minun apuni, pian minun sieluni asuisi hiljaisuuden maassa.
18 Kun minä ajattelen: "Minun jalkani horjuu", niin sinun armosi,
Herra, minua tukee. **19** Kun minulla on sydämessäni paljon
murheita, niin sinun lohdutuksesi ilahuttaa minun sieluni. **20**
Onko yhteyttä sinun kanssasi turmion tuomioistuimella, jossa
väkivaltaa tehdään lain varjolla, **21** ahdistetaan vanhurskaan
sielua ja tuomitaan syylliseksi viaton veri? **22** Mutta Herra on
minun linnani, Jumalani on minun suojakallioni. **23** Hän kostaa

heille heidän ilkityönsä ja hukuttaa heidät heidän pahuutensa
tähden. Herra, meidän Jumalamme, hukuttaa heidät.

95 Tulkaa, kohottakaamme ilohuuto Herralle, riemuhuuto
pelastuksemme kalliolle. **2** Käykäämme kiittäen hänen kasvojensa
eteen, veisatkaamme hänelle riemuvirsiä. **3** Sillä Herra on suuri
Jumala, suuri kuningas yli kaikkien jumalien. **4** Maan syvyydet
ovat hänen kädessänsä, ja hänen ovat vuorten kukkulat. **5**
Hänen on meri, sillä hän on sen tehnyt, ja kuiva maa, jonka
hänen kätensä ovat valmistaneet. **6** Tulkaa, kumartukaamme ja
polvistukaamme, polvillemme langetkaamme Herran, meidän
Luojamme, eteen. **7** Sillä hän on meidän Jumalamme, ja me
olemme kansa, jota hän paimentaa, lauma, jota hänen kätensä
kaitsee. Jospa te tänä päivänä kuulisitte hänen äänensä: **8**
"Älkää paaduttako sydäntänne, niinkuin Meribassa, niinkuin
Massan päivänä erämaassa, **9** jossa teidän isänne minua
kiusasivat, jossa he koettelivat minua, vaikka olivat nähneet
minun tekoni. **10** Neljäkymmentä vuotta minä olin kyllästynyt
siihen sukuun ja sanoin: 'He ovat kansa, jonka sydän on eksynyt,
eivätkä he tahdo tietää minun teistäni'. **11** Ja niin minä vihassani
vannoin: 'He eivät pääse minun lepooni'."

96 Veisatkaa Herralle uusi virsi, veisatkaa Herralle, kaikki maa.
2 Veisatkaa Herralle, ylistäkää hänen nimeänsä. Julistakaa
päivästä päivään hänen pelastustekojansa, **3** ilmoittakaa
pakanain seassa hänen kunniaansa, hänen ihmeitänsä kaikkien
kansojen seassa. **4** Sillä Herra on suuri ja sangen ylistettävä,
hän on peljättävä yli kaikkien jumalain. **5** Sillä kaikki kansojen
jumalat ovat epäjumalia, mutta Herra on tehnyt taivaat. **6** Herraus
ja kunnia on hänen kasvojensa edessä, kiitos ja ylistys hänen
pyhäkössänsä. **7** Antakaa Herralle, te kansojen sukukunnat,

antakaa Herralle kunnia ja väkevyys. **8** Antakaa Herralle hänen
nimensä kunnia, tuokaa lahjoja, tulkaa hänen esikartanoihinsa.
9 Kumartakaa Herraa pyhässä kaunistuksessa, vaviskaa hänen
kasvojensa edessä, kaikki maa. **10** Sanokaa pakanain seassa:
"Herra on kuningas". Niin pysyy maanpiiri lujana, se ei horju.
Hän tuomitsee kansat oikeuden mukaan. **11** Iloitkoot taivaat,
ja riemuitkoon maa; pauhatkoon meri ja kaikki, mitä siinä
on. **12** Ihastukoot kedot ja kaikki, mitä kedolla on, riemuitkoot
silloin kaikki metsän puut **13** Herran edessä, sillä hän tulee,
sillä hän tulee tuomitsemaan maata: hän tuomitsee maanpiirin
vanhurskaudessa ja kansat uskollisuudessansa.

97 Herra on kuningas! Riemuitkoon maa; iloitkoot saaret, niin
monta kuin niitä on. **2** Pilvi ja pimeys on hänen ympärillänsä,
vanhurskaus ja oikeus on hänen valtaistuimensa perustus.
3 Tuli käy hänen edellänsä ja polttaa hänen vihollisensa,
yltympäri. **4** Hänen salamansa valaisevat maanpiirin; maa
näkee sen ja vapisee. **5** Vuoret sulavat niinkuin vaha Herran
edessä, kaiken maan Herran edessä. **6** Taivaat julistavat hänen
vanhurskauttansa, ja kaikki kansat näkevät hänen kunniansa.
7 Kaikki kuvain kumartajat joutuvat häpeään, kaikki, jotka
epäjumalista kerskaavat. Kumartakaa häntä, kaikki jumalat.
8 Siion kuulee sen ja iloitsee, ja Juudan tyttäret riemuitsevat
sinun tuomioistasi, Herra. **9** Sillä sinä, Herra, olet Korkein yli
kaiken maan, sinä olet ylen korkea, ylitse kaikkien jumalain.
10 Te, jotka Herraa rakastatte, vihatkaa pahaa. Hän varjelee
hurskasten sielut, jumalattomien kädestä hän heidät pelastaa.
11 Vanhurskaalle koittaa valkeus ja oikeamielisille ilo. **12** Iloitkaa
Herrassa, te vanhurskaat; kiittäkää hänen pyhää nimeänsä.

98 Virsi. Veisatkaa Herralle uusi virsi, sillä hän on ihmeitä
tehnyt. Hän on saanut voiton oikealla kädellänsä ja pyhällä
käsivarrellansa. **2** Herra on tehnyt tiettäväksi pelastustekonsa,
hän on ilmaissut vanhurskautensa pakanain silmien edessä.
3 Hän on muistanut armonsa ja uskollisuutensa Israelin
heimoa kohtaan; kaikki maan ääret ovat nähneet meidän
Jumalamme pelastusteot. **4** Kohottakaa riemuhuuto Herralle,
kaikki maa, iloitkaa ja riemuitkaa ja veisatkaa kiitosta. **5** Veisatkaa
Herran kiitosta kanteleilla-kanteleilla ja ylistysvirren sävelillä, **6**
vaskitorvilla ja pasunan äänellä. Kohottakaa riemuhuuto Herran,
kuninkaan, edessä. **7** Pauhatkoon meri ja kaikki, mitä siinä on,
maanpiiri ja ne, jotka siinä asuvat. **8** Paukuttakoot käsiänsä virrat,
ja vuoret yhdessä riemuitkoot **9** Herran edessä; sillä hän tulee
tuomitsemaan maata. Hän tuomitsee maanpiirin vanhurskaasti
ja kansat oikeuden mukaan.

99 Herra on kuningas, vaviskoot kansat-hän, jonka valtaistuinta
kerubit kannattavat-huojukoon maa. **2** Suuri on Herra Siionissa,
hän on korkea yli kaikkien kansojen. **3** He ylistävät sinun
suurta ja peljättävää nimeäsi. Hän on pyhä. **4** Se on kuninkaan
voima, että hän rakastaa oikeutta. Sinä olet saattanut oikeuden
voimaan, sinä toimitat oikeuden ja vanhurskauden Jaakobissa.
5 Ylistäkää Herraa, meidän Jumalaamme, kumartukaa hänen
jalkainsa astinlaudan eteen. Hän on pyhä. **6** Mooses ja Aaron
hänen pappiensa joukossa ja Samuel niiden joukossa, jotka
avuksi huusivat hänen nimeänsä, he huusivat Herraa, ja hän
vastasi heille. **7** Hän puhui heille pilvenpatsaasta; he noudattivat
hänen todistuksiansa ja käskyjä, jotka hän oli heille antanut.
8 Herra, meidän Jumalamme, sinä vastasit heille, olit heille
anteeksiantava Jumala, vaikka sinä heidän pahat tekonsa

kostit. **9** Ylistäkää Herraa, meidän Jumalaamme, rukoilkaa
kumartuneina hänen pyhää vuortansa kohti; sillä Herra, meidän
Jumalamme, on pyhä.

100 Kiitosuhri-virsi. Kohottakaa riemuhuuto Herralle, kaikki
maa. **2** Palvelkaa Herraa ilolla, tulkaa hänen kasvojensa
eteen riemulla. **3** Tietäkää, että Herra on Jumala. Hän on
meidät tehnyt, ja hänen me olemme, hänen kansansa ja hänen
laitumensa lampaat. **4** Käykää hänen portteihinsa kiittäen, hänen
esikartanoihinsa ylistystä veisaten. Ylistäkää häntä, kiittäkää
hänen nimeänsä. **5** Sillä Herra on hyvä; hänen armonsa pysyy
iankaikkisesti ja hänen uskollisuutensa polvesta polveen.

101 Daavidin virsi. Minä veisaan armosta ja oikeudesta;
sinun ylistystäsi, Herra, minä laulan. **2** Minä tahdon noudattaa
nuhteetonta vaellusta; milloin tulet sinä minun tyköni? Minä
tahdon vaeltaa huoneessani vilpittömällä sydämellä. **3** En kiinnitä
silmääni siihen, mikä turmiollista on, eksyttäväistä menoa minä
vihaan: ei saa se minuun tarttua. **4** Nurja sydän väistyköön
minusta; pahasta minä en tahdo tietää. **5** Joka salaa panettelee
lähimmäistänsä, sen minä hukutan; jolla on ylpeät silmät ja
kopea sydän, sitä minä en siedä. **6** Maan uskollisia minun
silmäni etsivät, että he asuisivat minua lähellä; joka vaeltaa
nuhteettomuuden tietä, se on oleva minun palvelijani. **7** Vilpin
tekijä älköön asuko minun huoneessani, valheen puhuja ei
kestä minun silmäini edessä. **8** Joka aamu minä hukutan kaikki
jumalattomat maasta, lopettaakseni kaikki väärintekijät Herran
kaupungista.

102 Kurjan rukous, kun hän on näännyksissä ja vuodattaa
valituksensa Herran eteen. Herra, kuule minun rukoukseni, ja
minun huutoni tulkoon sinun eteesi. **2** Älä peitä minulta kasvojasi,

kun minulla on ahdistus, kallista korvasi minun puoleeni. Kun
minä huudan, riennä ja vastaa minulle. **3** Sillä minun päiväni
ovat haihtuneet kuin savu, ja minun luitani polttaa niinkuin
ahjossa. **4** Sydämeni on paahtunut ja kuivunut kuin ruoho, sillä
minä unhotan syödä leipääni. **5** Äänekkäästä vaikerruksestani
minun luuni tarttuvat minun nahkaani. **6** Minä olen kuin pelikaani
erämaassa, olen kuin huuhkaja raunioissa. **7** Minä olen uneton,
olen kuin yksinäinen lintu katolla. **8** Kaiken päivää viholliseni
minua häpäisevät; ne, jotka riehuvat minua vastaan, kiroavat
minun nimeni kautta. **9** Sillä minä syön tuhkaa kuin leipää ja
sekoitan juomani kyyneleillä **10** sinun vihasi ja kiivastuksesi
tähden, sillä sinä olet nostanut minut ylös ja viskannut pois.
11 Minun päiväni ovat kuin pitenevä varjo, ja minä kuivun
kuin ruoho. **12** Mutta sinä, Herra, hallitset iankaikkisesti, sinun
muistosi pysyy polvesta polveen. **13** Nouse ja armahda Siionia,
sillä aika on tehdä sille laupeus ja määrähetki on tullut. **14** Sillä
sen kivet ovat sinun palvelijoillesi rakkaat, ja sen soraläjiä heidän
on sääli. **15** Silloin pakanat pelkäävät Herran nimeä ja kaikki
maan kuninkaat sinun kunniaasi, **16** kun Herra rakentaa Siionin
ja ilmestyy kunniassansa, **17** kun hän kääntyy niiden rukouksen
puoleen, jotka ovat kaikkensa menettäneet, eikä enää heidän
rukoustansa hylkää. **18** Tämä kirjoitettakoon tulevalle polvelle,
ja kansa, joka vastedes luodaan, on kiittävä Herraa, **19** että
hän katseli pyhästä korkeudestaan, että Herra katsoi taivaasta
maahan, **20** kuullaksensa vankien huokaukset, vapauttaaksensa
kuoleman lapset, **21** jotta Siionissa julistettaisiin Herran nimeä
ja hänen ylistystänsä Jerusalemissa, **22** kun kaikki kansat
kokoontuvat yhteen, ja valtakunnat, palvelemaan Herraa. **23**
Hän on lannistanut matkalla minun voimani, on lyhentänyt minun

päiväni. **24** Minä sanon: Jumalani, älä tempaa minua pois kesken
ikääni; sinun vuotesi kestävät suvusta sukuun. **25** Muinoin sinä
perustit maan, ja taivaat ovat sinun käsialasi. **26** Ne katoavat,
mutta sinä pysyt, ne vanhenevat kaikki kuin vaate; sinä muutat
ne, niinkuin vaatteet muutetaan, ja ne muuttuvat. **27** Mutta sinä
pysyt samana, eivätkä sinun vuotesi lopu. **28** Sinun palvelijaisi
lapset saavat asua turvassa, ja heidän jälkeläisensä pysyvät
sinun edessäsi.

103 Daavidin virsi. Kiitä Herraa, minun sieluni, ja kaikki, mitä
minussa on, hänen pyhää nimeänsä. **2** Kiitä Herraa, minun
sieluni, äläkä unhota, mitä hyvää hän on sinulle tehnyt, **3**
hän, joka antaa kaikki sinun syntisi anteeksi ja parantaa kaikki
sinun sairautesi, **4** joka lunastaa sinun henkesi tuonelasta ja
kruunaa sinut armolla ja laupeudella, **5** joka sinun halajamisesi
tyydyttää hyvyydellään, niin että sinun nuoruutesi uudistuu kuin
kotkan. **6** Herra tekee vanhurskauden ja hankkii oikeuden kaikille
sorretuille. **7** Hän on tehnyt Moosekselle tunnetuksi tiensä,
Israelin lapsille suuret tekonsa. **8** Laupias ja armahtavainen
on Herra, pitkämielinen ja suuri armossa. **9** Ei hän aina riitele
eikä pidä vihaa iankaikkisesti. **10** Ei hän tee meille syntiemme
mukaan eikä kosta meille pahain tekojemme mukaan. **11**
Sillä niin korkealla kuin taivas on maasta, niin voimallinen
on hänen armonsa niitä kohtaan, jotka häntä pelkäävät. **12**
Niin kaukana kuin itä on lännestä, niin kauas hän siirtää
meistä rikkomuksemme. **13** Niinkuin isä armahtaa lapsiansa,
niin Herrakin armahtaa pelkääväisiänsä. **14** Sillä hän tietää,
minkäkaltaista tekoa me olemme: hän muistaa meidät tomuksi.
15 Ihmisen elinpäivät ovat niinkuin ruoho, hän kukoistaa niinkuin
kukkanen kedolla. **16** Kun tuuli käy hänen ylitsensä, ei häntä

enää ole, eikä hänen asuinsijansa häntä enää tunne. **17** Mutta
Herran armo pysyy iankaikkisesta iankaikkiseen niille, jotka
häntä pelkäävät, ja hänen vanhurskautensa lasten lapsille, **18**
niille, jotka pitävät hänen liittonsa ja muistavat hänen käskynsä
ja noudattavat niitä. **19** Herra on pystyttänyt istuimensa taivaisiin,
ja hänen kuninkuutensa hallitsee kaikkia. **20** Kiittäkää Herraa, te
hänen enkelinsä, te väkevät sankarit, jotka hänen käskynsä
täytätte, kun kuulette hänen sanansa äänen. **21** Kiittäkää Herraa,
kaikki hänen sotaväkensä, te hänen palvelijansa, jotka hänen
tahtonsa teette. **22** Kiittäkää Herraa, kaikki hänen tekonsa,
hänen valtakuntansa kaikissa paikoissa. Kiitä, minun sieluni,
Herraa.

104 Kiitä Herraa, minun sieluni, Herra, minun Jumalani, sinä
olet ylen suuri; valkeus ja kirkkaus on sinun pukusi. **2** Sinä
verhoudut valoon niinkuin viittaan, sinä levität taivaat niinkuin
teltan; **3** sinä rakennat salisi vetten päälle, teet pilvet vaunuiksesi
ja kuljet tuulen siivillä. **4** Sinä teet tuulet sanasi saattajiksi,
palvelijoiksesi tulen liekit. **5** Sinä asetit maan perustuksillensa,
niin että se pysyy horjumatta iankaikkisesti. **6** Sinä peitit sen
syvyyden vesillä kuin vaatteella: vuoria ylempänä seisoivat
vedet. **7** Mutta ne pakenivat sinun nuhteluasi, sinun jylinääsi
ne juoksivat pakoon; **8** vuoret kohosivat ja laaksot laskeutuivat
paikkoihin, jotka sinä olit niille valmistanut. **9** Sinä panit rajan,
jonka yli vedet eivät käy eivätkä palaja peittämään maata. **10**
Sinä kuohutit laaksoista lähteet, jotka vuorten välillä vuotavat.
11 Ne antavat juoman kaikille metsän eläimille, villiaasit niistä
janonsa sammuttavat. **12** Niiden partailla asuvat taivaan linnut ja
visertävät lehvien välissä. **13** Saleistasi sinä kastelet vuoret,
sinun töittesi hedelmistä maa saa ravintonsa. **14** Sinä kasvatat

ruohon karjalle ja kasvit ihmisen tarpeeksi. Niin sinä tuotat
maasta leivän **15** ja viinin, joka ilahuttaa ihmisen sydämen; niin
sinä saatat kasvot öljystä kiiltäviksi, ja leipä vahvistaa ihmisen
sydäntä. **16** Ravintonsa saavat myös Herran puut, Libanonin
setrit, jotka hän on istuttanut. **17** Niissä lintuset pesivät, ja
haikaroilla on majansa kypresseissä. **18** Korkeat vuoret ovat
kauristen hallussa, kallionkolot ovat tamaanien suoja. **19** Kuun
sinä olet tehnyt näyttämään aikoja; aurinko tietää laskunsa. **20**
Sinä teet pimeän, niin tulee yö; silloin lähtevät liikkeelle kaikki
metsän eläimet. **21** Nuoret jalopeurat kiljuvat saalista ja pyytävät
Jumalalta elatustansa. **22** Aurinko nousee, ne vetäytyvät pois ja
laskeutuvat luoliinsa maata. **23** Silloin ihminen menee töihinsä ja
askaroitsee iltaan asti. **24** Kuinka moninaiset ovat sinun tekosi,
Herra! Sinä olet ne kaikki viisaasti tehnyt, maa on täynnä sinun
luotujasi. **25** Merikin, suuri ja aava-siinä vilisee lukemattomat
laumat pieniä ja suuria eläviä. **26** Siellä kulkevat laivat, siellä
Leviatan, jonka sinä olet luonut siinä leikitsemään. **27** Ne kaikki
odottavat sinua, että antaisit heille ruuan ajallansa. **28** Sinä
annat niille, ja ne kokoavat, sinä avaat kätesi, ja ne ravitaan
hyvyydellä. **29** Sinä peität kasvosi, ja ne peljästyvät, sinä otat
pois niiden hengen, ne kuolevat ja palajavat tomuun jälleen.
30 Sinä lähetät henkesi, ja ne luodaan; ja sinä uudistat maan
muodon. **31** Pysyköön Herran kunnia iankaikkisesti. Saakoon
Herra teoistansa iloita, **32** hän, joka katsahtaa maahan, ja se
vapisee, joka koskettaa vuoria, ja ne suitsuavat. **33** Kaiken
ikäni minä ylistän Herraa, minä veisaan Jumalani kiitosta, niin
kauan kuin elän. **34** Olkoot minun tutkisteluni hänelle otolliset;
minä iloitsen Herrassa. **35** Hävitköot syntiset maasta, älköön
jumalattomia enää olko. Kiitä Herraa, minun sieluni. Halleluja!

105 Kiittäkää Herraa, julistakaa hänen nimeänsä, tehkää hänen
suuret tekonsa tiettäviksi kansojen keskuudessa. **2** Laulakaa
hänelle, veisatkaa hänelle, puhukaa kaikista hänen ihmeistänsä.
3 Hänen pyhä nimensä olkoon teidän kerskauksenne; iloitkoon
niiden sydän, jotka etsivät Herraa. **4** Kysykää Herraa ja hänen
voimaansa, etsikää alati hänen kasvojansa. **5** Muistakaa
hänen ihmetöitänsä, jotka hän on tehnyt, hänen ihmeitänsä ja
hänen suunsa tuomioita, **6** te Aabrahamin, hänen palvelijansa,
siemen, Jaakobin lapset, te hänen valittunsa. **7** Hän, Herra,
on meidän Jumalamme; hänen tuomionsa käyvät yli kaiken
maan. **8** Hän muistaa liittonsa iankaikkisesti, säätämänsä sanan
hamaan tuhansiin polviin, **9** liittonsa, jonka hän teki Aabrahamin
kanssa, ja Iisakille vannomansa valan. **10** Hän vahvisti sen
käskyksi Jaakobille, Israelille iankaikkiseksi liitoksi. **11** Hän
sanoi: "Sinulle minä annan Kanaanin maan, se olkoon teidän
perintöosanne". **12** Heitä oli vähäinen joukko, vain harvoja, ja he
olivat muukalaisia siellä. **13** Ja he vaelsivat kansasta kansaan
ja yhdestä valtakunnasta toiseen kansaan. **14** Hän ei sallinut
kenenkään heitä vahingoittaa, ja hän rankaisi kuninkaita heidän
tähtensä: **15** "Älkää koskeko minun voideltuihini, älkää tehkö
pahaa minun profeetoilleni". **16** Ja kun hän kutsui nälänhädän
maahan ja kokonaan mursi leivän tuen, **17** oli hän lähettänyt
heidän edellänsä miehen: Joosef oli myyty orjaksi. **18** Hänen
jalkojansa vaivattiin kahleilla, hän joutui rautoihin, **19** siksi
kunnes hänen sanansa kävi toteen ja Herran puhe osoitti
hänet puhtaaksi. **20** Niin kuningas lähetti ja päästätti hänet,
kansojen hallitsija laski hänet irti. **21** Hän pani hänet talonsa
herraksi ja kaiken omaisuutensa haltijaksi, **22** sitomaan mielensä
mukaan hänen ruhtinaitansa ja opettamaan viisautta vanhimmille.

23 Niin joutui Israel Egyptiin, Jaakob muukalaiseksi Haamin
maahan. **24** Ja Herra teki kansansa hyvin hedelmälliseksi ja
väkevämmäksi heidän vihamiehiänsä. **25** Hän käänsi näitten
sydämen vihaamaan hänen kansaansa, kavalasti kohtelemaan
hänen palvelijoitaan. **26** Hän lähetti Mooseksen, palvelijansa,
ja Aaronin, jonka hän oli valinnut. **27** Nämä tekivät hänen
tunnustekonsa heidän keskellään, tekivät ihmeitä Haamin
maassa. **28** Hän lähetti pimeyden ja pimensi kaiken, eivätkä
he vastustaneet hänen sanojansa. **29** Hän muutti heidän
vetensä vereksi ja kuoletti heiltä kalat. **30** Heidän maansa
vilisi sammakoita aina kuningasten kammioita myöten. **31** Hän
käski, ja paarmoja tuli ja sääskiä koko heidän alueellensa. **32**
Hän antoi heille rakeita sateen sijaan, tulen leimauksia heidän
maahansa. **33** Ja hän hävitti heidän viini-ja viikunapuunsa ja
murskasi puut heidän alueeltansa. **34** Hän käski, ja heinäsirkkoja
tuli ja tuhosirkkoja lukematon joukko; **35** ne söivät kaiken ruohon
heidän maastansa, söivät hedelmän heidän vainioiltansa. **36**
Ja hän surmasi kaikki heidän maansa esikoiset, kaikki heidän
miehuutensa ensimmäiset. **37** Sitten hän vei Israelin sieltä
varustettuna hopealla ja kullalla, eikä ollut hänen sukukunnissaan
kompastuvaista. **38** Egypti iloitsi heidän lähdöstänsä, koska sen
oli vallannut pelko heidän tähtensä. **39** Hän levitti suojaksi pilven
ja tulen valaisemaan yötä. **40** He pyysivät, ja hän pani tulemaan
viiriäiset, ja hän ravitsi heitä taivaan leivällä. **41** Hän avasi
kallion, ja vettä vuoti; se juoksi virtana kautta erämaan. **42** Sillä
hän muisti pyhän sanansa, muisti Aabrahamia, palvelijaansa.
43 Niin hän vei kansansa pois sen iloitessa, valittunsa heidän
riemuitessaan. **44** Ja hän antoi heille pakanain maat, ja he ottivat

omaksensa kansojen vaivannäöt, **45** että he noudattaisivat hänen
käskyjänsä ja ottaisivat hänen laeistansa vaarin. Halleluja!

106 Halleluja! Kiittäkää Herraa, sillä hän on hyvä, sillä hänen
armonsa pysyy iankaikkisesti. **2** Kuka voi kertoa Herran
voimalliset teot, julistaa kaiken hänen ylistyksensä? **3** Autuaat
ne, jotka noudattavat oikeutta, jotka aina tekevät vanhurskauden!
4 Muista minua, Herra, armolla, jota kansallesi osoitat, etsi
minua avullasi, **5** että minä näkisin sinun valittujesi onnen,
iloitsisin sinun kansasi ilolla, kerskaisin sinun perintöosasi
kanssa. **6** Me olemme tehneet syntiä isäimme kanssa, me
olemme pahoin tehneet ja olleet jumalattomat. **7** Eivät meidän
isämme Egyptissä painaneet mieleensä sinun ihmeitäsi, eivät
muistaneet sinun monia armotekojasi, vaan niskoittelivat meren
rannalla, Kaislameren rannalla. **8** Kuitenkin hän pelasti heidät
nimensä tähden, tehdäkseen voimansa tiettäväksi. **9** Hän
nuhteli Kaislamerta, ja se kuivui. Hän kuljetti heitä syvyyksissä
niinkuin erämaassa. **10** Hän pelasti heidät vihamiehen kädestä
ja lunasti heidät vihollisen vallasta. **11** Vedet peittivät heidän
ahdistajansa, ei yhtäkään niistä jäänyt jäljelle. **12** Silloin he
uskoivat hänen sanansa, veisasivat hänen ylistystään. **13** Mutta
pian he unhottivat hänen tekonsa eivätkä odottaneet hänen
neuvoansa. **14** Heissä syttyi himo erämaassa, ja he kiusasivat
Jumalaa autiossa maassa. **15** Ja hän antoi heille, mitä he
pyysivät, mutta lähetti heihin hivuttavan taudin. **16** Ja heissä
syttyi leirissä kateus Moosesta vastaan ja Aaronia, Herran
pyhää, vastaan. **17** Mutta maa aukeni ja nieli Daatanin ja peitti
Abiramin joukkion. **18** Ja heidän joukkiossaan syttyi tuli, liekki
poltti jumalattomat. **19** He tekivät vasikan Hoorebin juurella ja
kumarsivat valettua kuvaa; **20** he vaihtoivat Kunniansa ruohoa

syövän härän kuvaan. **21** He unhottivat Jumalan, pelastajansa,
joka oli tehnyt Egyptissä suuria tekoja, **22** ihmeitä Haamin
maassa, peljättäviä tekoja Kaislameren rannalla. **23** Silloin
hän aikoi hävittää heidät, mutta Mooses, hänen valittunsa,
seisoi suojana hänen edessään ja käänsi pois hänen vihansa
tuhoa tuottamasta. **24** He pitivät halpana ihanan maan eivätkä
uskoneet hänen sanaansa. **25** He napisivat teltoissansa eivätkä
kuulleet Herran ääntä. **26** Silloin hän nosti kätensä heitä
vastaan kaataakseen heidät erämaassa, **27** kaataakseen
heidän jälkeläisensä pakanain seassa ja hajottaakseen heidät
pakanamaihin. **28** He antautuivat palvelemaan Baal-Peoria
ja söivät kuolleitten jumalien uhreja. **29** He vihoittivat hänet
teoillansa, ja niin vitsaus alkoi riehua heidän keskuudessaan. **30**
Mutta Piinehas astui esiin ja pani tuomion toimeen, ja vitsaus
taukosi. **31** Ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi, polvesta
polveen, iankaikkisesti. **32** He vihoittivat hänet Meriban vetten
luona, ja Mooseksen kävi pahoin heidän tähtensä. **33** Sillä he
niskoittelivat Jumalan Henkeä vastaan, ja hän puhui huulillaan
ajattelemattomasti. **34** He eivät hävittäneet niitä kansoja, jotka
Herra oli käskenyt heidän hävittää, **35** vaan pitivät yhteyttä
pakanain kanssa ja oppivat heidän tekonsa. **36** He palvelivat
heidän jumalankuviansa, ja niistä tuli heille paula. **37** Ja he
uhrasivat poikiansa ja tyttäriänsä riivaajille. **38** He vuodattivat
viatonta verta, poikiensa ja tyttäriensä verta, uhraten heidät
Kanaanin epäjumalille, ja maa saastui veriveloista. **39** Näin he
saastuttivat itsensä töillään ja olivat haureelliset teoissansa. **40**
Ja Herran viha syttyi hänen kansaansa vastaan, ja hän kyllästyi
perintöosaansa. **41** Ja hän jätti heidät pakanain käsiin, ja heidän
vihamiehensä vallitsivat heitä. **42** Heidän vihollisensa ahdistivat

heitä, ja heidän täytyi painua niiden käden alle. **43** Monet
kerrat hän pelasti heidät, mutta he olivat uppiniskaiset omassa
neuvossaan ja sortuivat pahain tekojensa tähden. **44** Mutta hän
katsoi heihin heidän ahdistuksessaan, kun hän kuuli heidän
valitushuutonsa. **45** Ja hän muisti heidän hyväkseen liittonsa ja
armahti heitä suuressa laupeudessansa. **46** Ja hän salli heidän
saada armon kaikilta, jotka olivat vieneet heidät vankeuteen. **47**
Pelasta meidät, Herra, meidän Jumalamme, ja kokoa meidät
pakanain seasta, että me kiittäisimme sinun pyhää nimeäsi ja
kerskauksemme olisi, että me sinua ylistämme. **48** Kiitetty olkoon
Herra, Israelin Jumala, iankaikkisesta iankaikkiseen. Ja kaikki
kansa sanokoon: "Amen. Halleluja!"

107 Kiittäkää Herraa, sillä hän on hyvä, sillä hänen armonsa
pysyy iankaikkisesti. **2** Niin sanokoot Herran lunastetut, jotka
hän on lunastanut ahdistuksen alta **3** ja koonnut pakanamaista,
idästä ja lännestä, pohjoisesta ja meren puolelta. **4** He harhailivat
erämaassa, autiossa, tiettömässä maassa, löytämättä asuttua
kaupunkia. **5** Heidän oli nälkä ja jano, heidän sielunsa nääntyi
heissä. **6** Mutta hädässänsä he huusivat Herraa, ja hän
pelasti heidät heidän ahdistuksistaan. **7** Ja hän ohjasi heidät
oikealle tielle, niin että he pääsivät asuttuun kaupunkiin. **8**
Kiittäkööt he Herraa hänen armostansa, hänen ihmeellisistä
teoistaan ihmislapsia kohtaan. **9** Sillä hän ravitsee nääntyvän
sielun ja täyttää nälkäisen sielun hyvyydellä. **10** He istuivat
pimeydessä ja synkeydessä, vangittuina kurjuuteen ja rautoihin,
11 koska olivat niskoitelleet Jumalan käskyjä vastaan ja
katsoneet halvaksi Korkeimman neuvon. **12** Hän masensi heidän
sydämensä kärsimyksellä; he sortuivat, eikä ollut auttajaa. **13**
Mutta hädässänsä he huusivat Herraa, ja hän pelasti heidät

heidän ahdistuksistaan. **14** Hän vei heidät ulos pimeydestä
ja synkeydestä, hän katkaisi heidän kahleensa. **15** Kiittäköött
he Herraa hänen armostansa ja hänen ihmeellisistä teoistaan
ihmislapsia kohtaan. **16** Sillä hän särkee vaskiset ovet ja rikkoo
rautaiset salvat. **17** He olivat hulluja, sillä heidän vaelluksensa
oli syntinen, ja he kärsivät vaivaa pahojen tekojensa tähden.
18 Heidän sielunsa inhosi kaikkea ruokaa, ja he olivat lähellä
kuoleman portteja. **19** Mutta hädässänsä he huusivat Herraa,
ja hän pelasti heidät heidän ahdistuksistaan. **20** Hän lähetti
sanansa ja paransi heidät ja pelasti heidät haudasta. **21** Kiittäköött
he Herraa hänen armostansa ja hänen ihmeellisistä teoistaan
ihmislapsia kohtaan. **22** Uhratkoot kiitosuhreja ja kertokoot
riemuiten hänen töitään. **23** He lähtivät laivoilla merelle ja kävivät
kauppaa suurilla vesillä. **24** He näkivät Herran työt ja hänen
ihmeelliset tekonsa meren syvyyksissä. **25** Hän sanoi sanansa
ja nosti myrskytuulen, joka kohotti korkealle sen aallot. **26** He
kohosivat taivasta kohti, he vajosivat syvyyksiin; heidän sielunsa
menehtyi tuskasta. **27** He horjuivat ja hoippuivat kuin juopunut,
ja kaikki heidän taitonsa hämmentyi. **28** Mutta hädässänsä he
huusivat Herraa, ja hän päästi heidät heidän ahdistuksistaan.
29 Hän tyynnytti myrskyn, ja meren aallot hiljenivät. **30** He
iloitsivat, kun tuli tyyni, ja hän vei heidät toivottuun satamaan. **31**
Kiittäköött he Herraa hänen armostansa ja hänen ihmeellisistä
teoistaan ihmislapsia kohtaan. **32** Kunnioittakoot häntä kansan
seurakunnassa ja vanhinten kokouksessa häntä ylistäköött. **33**
Hän muutti virrat erämaaksi ja vesilähteet kuivaksi maaksi, **34**
hedelmällisen maan suola-aroksi, sen asukasten pahuuden
tähden. **35** Hän muutti erämaan vesilammikoiksi ja kuivan maan
vesilähteiksi. **36** Ja hän asetti nälkäiset sinne asumaan ja he

rakensivat kaupungin asuaksensa. **37** Ja he kylvivät peltoja ja
istuttivat viinitarhoja, jotka tuottivat satoisan hedelmän. **38** Hän
siunasi heitä, ja he lisääntyivät suuresti, ja hän antoi heille paljon
karjaa. **39** Ja kun he vähentyivät ja vaipuivat onnettomuuden ja
huolten painon alla, **40** niin hän, joka vuodattaa ylenkatsetta
ruhtinasten päälle ja panee heidät harhailemaan tiettömissä
autiomaissa, **41** hän kohotti köyhän kurjuudesta ja teki suvut
suuriksi kuin lammaslaumat. **42** Oikeamieliset näkevät sen ja
riemuitsevat, ja kaiken vääryyden täytyy tukkia suunsa. **43**
Joka viisas on, se ottakoon näistä vaarin ja ajatelkoon Herran
armotekoja.

108 Laulu; Daavidin virsi. Minun sydämeni on valmis, Jumala,
minä tahdon veisata ja soittaa; valmis on minun sieluni. **2**
Heräjä, harppu ja kannel. Minä tahdon herättää aamuruskon. **3**
Herra, sinua minä kiitän kansojen joukossa ja veisaan sinun
kiitostasi kansakuntien keskellä. **4** Sillä suuri on sinun armosi ja
ulottuu ylitse taivasten ja sinun totuutesi hamaan pilviin asti. **5**
Korota itsesi yli taivasten, Jumala, ja levitköön sinun kunniasi
yli kaiken maan. **6** Että sinun rakkaasi pelastetuiksi tulisivat,
auta oikealla kädelläsi ja vastaa minulle. **7** Jumala on puhunut
pyhäkössänsä. Minä riemuitsen, minä jaan Sikemin ja mittaan
Sukkotin laakson. **8** Minun on Gilead, ja minun on Manasse;
Efraim on minun pääni suojus, Juuda minun valtikkani. **9** Mooab
on minun pesuastiani, Edomiin minä viskaan kenkäni, minä
riemuitsen Filistean maasta. **10** Kuka vie minut varustettuun
kaupunkiin? Kuka saattaa minut Edomiin? **11** Etkö sinä, Jumala,
hyljännyt meitä? Et lähtenyt, Jumala, meidän sotajoukkojemme
kanssa! **12** Anna meille apu ahdistajaa vastaan, sillä turha on

ihmisten apu. **13** Jumalan voimalla me teemme väkeviä tekoja;
hän tallaa meidän vihollisemme maahan.

109 Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi. Jumala, minun ylistykseni,
älä ole vaiti. **2** Sillä he ovat avanneet minua vastaan jumalattoman
ja petollisen suun, he puhuttelevat minua valheen kielellä. **3**
Vihan sanoilla he ovat minut piirittäneet, ja syyttä he sotivat
minua vastaan. **4** Rakkauteni palkaksi he minua vainoavat,
mutta minä ainoastaan rukoilen. **5** He kostavat minulle hyvän
pahalla ja rakkauteni vihalla. **6** Aseta jumalaton mies häntä
vastaan, ja seisokoon syyttäjä hänen oikealla puolellansa. **7**
Oikeuden edessä hän joutukoon syyhyn, ja hänen rukouksensa
tulkoon synniksi. **8** Hänen päivänsä olkoot harvat, ottakoon
toinen hänen kaitsijatoimensa. **9** Tulkoot hänen lapsensa
orvoiksi ja hänen vaimonsa leskeksi. **10** Kierrelköot hänen
lapsensa alati kerjäten, anelkoot kaukana kotinsa raunioilta. **11**
Anastakoon koronkiskuri kaiken hänen omansa, ja riistäköot
vieraat hänen vaivannäkönsä. **12** Älköön kukaan osoittako
hänelle laupeutta, älköönkä kukaan armahtako hänen orpojansa.
13 Hänen jälkeläisensä hävitköot sukupuuttoon, pyyhittäköön
heidän nimensä pois toisessa polvessa. **14** Hänen isiensä
rikkomukset pysyköot Herran muistossa, älköönkä hänen äitinsä
syntiä pyyhittäkö pois. **15** Olkoot ne Herran edessä alati, ja
hävittäköön hän heidän muistonsa maan päältä. **16** Sillä se mies
ei ajatellutkaan tehdä laupeutta, vaan vainosi kurjaa ja köyhää ja
sydämen tuskassa olevaa, tappaaksensa hänet. **17** Hän rakasti
kirousta, ja se kohtasi häntä; hän ei huolinut siunauksesta,
ja se väistyi hänestä kauas. **18** Hän puki kirouksen yllensä
niinkuin vaatteensa, ja se meni hänen sisuksiinsa niinkuin vesi
ja hänen luihinsa niinkuin öljy. **19** Se olkoon hänellä viittana,

johon hän verhoutuu, ja vyönä, johon hän aina vyöttäytyy.
20 Tämä olkoon Herralta minun vainoojaini palkka ja niiden,
jotka puhuvat pahaa minua vastaan. **21** Mutta sinä, Herra,
Herra, auta minua nimesi tähden, sillä sinun armosi on hyvä,
pelasta minut. **22** Sillä minä olen kurja ja köyhä, ja sydämeni
on haavoitettu minun rinnassani. **23** Minä katoan pois kuin
pitenevä varjo, minut pudistetaan pois kuin heinäsirkka. **24**
Polveni horjuvat paastoamisesta, ja minun ruumiini on laihtunut
lihattomaksi. **25** Ja minä olen joutunut heidän herjattavakseen,
minut nähdessään he nyökyttävät päätänsä. **26** Auta minua,
Herra, minun Jumalani, pelasta minut armosi jälkeen; **27** ja he
saakoot tuta, että tämä on sinun kätesi, että sinä, Herra, sen
teit. **28** Jos he kiroavat, siunaa sinä, jos he nousevat, joutukoot
häpeään, mutta palvelijasi saakoon iloita. **29** Olkoon häväistys
minun vainoojaini pukuna, ja verhotkoon heitä heidän häpeänsä
niinkuin viitta. **30** Minä suullani kiitän suuresti Herraa, ja monien
keskellä minä ylistän häntä. **31** Sillä hän seisoo köyhän oikealla
puolella pelastaakseen hänet niistä, jotka hänet tuomitsevat.

110 Daavidin virsi. Herra sanoi minun herralleni: "Istu minun
oikealle puolelleni, kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun
jalkojesi astinlaudaksi". **2** Herra ojentaa sinun valtasi valtikan
Siionista; hallitse vihollistesi keskellä. **3** Altis on sinun kansasi
sinun sotaanlähtösi päivänä: pyhässä asussa sinun nuori väkesi
nousee eteesi, niinkuin kaste aamuruskon helmasta. **4** Herra
on vannonut eikä sitä kadu: "Sinä olet pappi iankaikkisesti,
Melkisedekin järjestyksen mukaan". **5** Herra on sinun oikealla
puolellasi, hän musertaa kuninkaat vihansa päivänä. **6** Hän
tuomitsee pakanat: ruumiita viruu kaikkialla; hän murskaa päitä

laajalti maan päällä. 7 Hän juo purosta tien varrelta; sentähden
hän kohottaa päänsä.

111 Halleluja! Minä kiitän Herraa kaikesta sydämestäni
hurskasten kokouksessa ja seurakunnassa. 2 Suuret ovat
Herran teot, kaikkien niiden tutkisteltavat, jotka niitä rakastavat.
3 Kunnialliset ja korkeat ovat hänen työnsä, ja hänen
vanhurskautensa pysyy iankaikkisesti. 4 Hän on säätänyt
ihmeellisten tekojensa muiston; armollinen ja laupias on Herra.
5 Hän antaa ruuan pelkääväisillensä, hän muistaa liittonsa
iankaikkisesti. 6 Hän ilmoitti kansallensa tekojensa voiman, hän
antoi heille pakanain perintöosan. 7 Hänen kättensä teot ovat
totiset ja oikeat; luotettavat ovat kaikki hänen asetuksensa. 8
Ne pysyvät järkkymättä aina ja iankaikkisesti; ne ovat tehdyt
totuudessa ja oikeudessa. 9 Hän lähetti kansallensa lunastuksen,
sääti liittonsa ikuisiksi ajoiksi; pyhä ja peljättävä on hänen
nimensä. 10 Herran pelko on viisauden alku, hyvä ymmärrys
kaikille, jotka sitä noudattavat. Hänen ylistyksensä pysyy
iankaikkisesti.

112 Halleluja! Autuas se mies, joka Herraa pelkää ja suuresti
halajaa hänen käskyjänsä! 2 Hänen jälkeläisensä tulevat
voimallisiksi maassa, oikeamielisten suku tulee siunatuksi.
3 Varallisuus ja rikkaus on hänen huoneessansa, ja hänen
vanhurskautensa pysyy iankaikkisesti. 4 Oikeamielisille koittaa
pimeydessä valkeus, armollinen, laupias ja vanhurskas. 5 Hyvin
käy sen miehen, joka on laupias ja antaa lainaksi, joka hoitaa
asiansa oikeuden mukaan. 6 Sillä ei hän ikinä horju; vanhurskas
säilyy ikuisessa muistossa. 7 Ei hän pelkää pahaa sanomaa,
hänen sydämensä on vahva, sillä hän turvaa Herraan. 8 Hänen
sydämensä on luja ja peloton, kunnes hän vihdoin ilolla katselee

ahdistajiaan. 9 Hän on runsaskätinen, hän antaa köyhille, hänen
vanhurskautensa pysyy iankaikkisesti, hänen sarvensa kohoaa
kunniassa. 10 Jumalaton näkee sen ja närkästyy, hän kiristelee
hampaitaan ja pakahtuu. Jumalattomien halut raukeavat tyhjiin.

113 Halleluja! Ylistäkää, te Herran palvelijat, ylistäkää Herran
nimeä. 2 Siunattu olkoon Herran nimi nyt ja iankaikkisesti. 3
Auringon noususta sen laskuun saakka olkoon Herran nimi
ylistetty. 4 Herra on korkea yli kaikkien pakanakansain, yli
taivasten kohoaa hänen kunniansa. 5 Kuka on niinkuin Herra,
meidän Jumalamme, joka korkealla asuu 6 ja katsoo syvälle-
taivaassa ja maassa? 7 Hän, joka tomusta nostaa alhaisen,
korottaa loasta köyhän 8 asettaaksensa hänet ruhtinasten
rinnalle, hänen kansansa ruhtinasten rinnalle, 9 joka antaa
hedelmättömän asua kodissa, iloisena lasten äitinä! Halleluja!

114 Kun Israel lähti Egyptistä, Jaakobin suku vieraskielisestä
kansasta, 2 silloin Juuda tuli hänen pyhäkökseen, Israel hänen
valtakunnaksensa. 3 Sen näki meri ja pakeni, Jordan kääntyi
takaisin. 4 Vuoret hyppivät niinkuin oinaat, kukkulat niinkuin
lammasten karitsat. 5 Mikä sinun on, meri, kun pakenet, mikä
sinun, Jordan, kun käännyt takaisin? 6 Te vuoret, miksi hypitte
kuin oinaat, te kukkulat, kuin lammasten karitsat? 7 Vapise, maa,
Herran kasvojen edessä, Jaakobin Jumalan kasvojen edessä, 8
joka muuttaa kallion vesilammikoksi, kovan kiven vesilähteeksi.

115 Älä meille, Herra, älä meille, vaan omalle nimellesi anna
kunnia armosi ja totuutesi tähden. 2 Miksi pakanat saisivat
sanoa: "Missä on heidän Jumalansa?" 3 Meidän Jumalamme
on taivaissa; mitä ikinä hän tahtoo, sen hän tekee. 4 Mutta
heidän epäjumalansa ovat hopeata ja kultaa, ihmiskätten tekoa.
5 Niillä on suu, mutta eivät ne puhu, niillä on silmät, mutta

eivät näe. **6** Niillä on korvat, mutta eivät kuule, niillä on nenä,
mutta eivät hajua tunne. **7** Niiden kädet eivät koske, niiden jalat
eivät astu, ei tule ääntä niiden kurkusta. **8** Niiden kaltaisia ovat
niiden tekijät ja kaikki, jotka turvaavat niihin. **9** Israel, turvaa
Herraan-hän on heidän apunsa ja kilpensä. **10** Te, Aaronin suku,
turvatkaa Herraan-hän on heidän apunsa ja kilpensä. **11** Te,
Herraa pelkääväiset, turvatkaa Herraan-hän on heidän apunsa ja
kilpensä. **12** Herra muistaa meitä ja siunaa, hän siunaa Israelin
sukua, hän siunaa Aaronin sukua, **13** hän siunaa niitä, jotka
Herraa pelkäävät, niin pieniä kuin suuriakin. **14** Herra lisätköön
teitä, sekä teitä että teidän lapsianne. **15** Te olette Herran
siunatut, hänen, joka on tehnyt taivaan ja maan. **16** Taivas on
Herran taivas, mutta maan hän on antanut ihmisten lapsille. **17**
Eivät kuolleet ylistä Herraa, ei kukaan hiljaisuuteen astuneista.
18 Mutta me, me kiitämme Herraa, nyt ja iankaikkisesti. Halleluja!

116 Minä rakastan Herraa, sillä hän kuulee minun ääneni ja
rukoukseni; **2** sillä hän on kallistanut korvansa minun puoleeni,
ja minä huudan häntä avuksi kaiken elinaikani. **3** Kuoleman
paulat piirittivät minut, tuonelan ahdistukset kohtasivat minua;
minä jouduin hätään ja murheeseen. **(Sheol h7585)** **4** Mutta minä
huusin avukseni Herran nimeä: "Oi Herra, pelasta minun sieluni!"
5 Herra on armollinen ja vanhurskas, meidän Jumalamme on
laupias. **6** Herra varjelee yksinkertaiset; minä olin viheliäinen,
mutta hän auttoi minua. **7** Palaja, sieluni, takaisin lepoosi,
sillä Herra on tehnyt sinulle hyvin. **8** Sillä sinä olet pelastanut
minun sieluni kuolemasta, minun silmäni kyynelistä, jalkani
kompastumasta. **9** Minä saan vaeltaa Herran kasvojen edessä
elävien maassa. **10** Minä uskon, sentähden minä puhun, minä,
joka olin kovin vaivattu. **11** Minä sanoin hädässäni: "Kaikki

ihmiset ovat valhettelijoita". **12** Kuinka minä maksan Herralle
kaikki hänen hyvät tekonsa minua kohtaan? **13** Minä kohotan
pelastuksen maljan ja huudan avukseni Herran nimeä. **14** Minä
täytän lupaukseni Herralle kaiken hänen kansansa edessä. **15**
Kallis on Herran silmissä hänen hurskaittensa kuolema. **16** Oi
Herra, minä olen sinun palvelijasi, sinun palvelijasi minä olen,
sinun palvelijattaresi poika! Sinä päästit minun siteeni. **17** Sinulle
minä uhraan kiitosuhrin ja huudan avukseni Herran nimeä. **18**
Minä täytän lupaukseni Herralle kaiken hänen kansansa edessä
19 Herran huoneen esikartanoissa, sinun keskelläsi, Jerusalem.
Halleluja!

117 Kiittäkää Herraa, kaikki pakanat, ylistäkää häntä, kaikki
kansat. **2** Sillä hänen armonsa meitä kohtaan on voimallinen, ja
Herran uskollisuus pysyy iankaikkisesti. Halleluja!

118 Kiittäkää Herraa, sillä hän on hyvä; sillä hänen armonsa
pysyy iankaikkisesti. **2** Näin sanokoon Israel; sillä hänen armonsa
pysyy iankaikkisesti. **3** Näin sanokoon Aaronin suku; sillä
hänen armonsa pysyy iankaikkisesti. **4** Näin sanokoot ne, jotka
Herraa pelkäävät; sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti. **5**
Ahdistuksessani minä huusin Herraa, Herra vastasi minulle ja
asetti minut avaraan paikkaan. **6** Herra on minun puolellani,
en minä pelkää; mitä voivat ihmiset minulle tehdä? **7** Herra on
minun puolellani ja auttaa minua, ja minä saan ilolla katsella
vihamiehiäni. **8** Parempi on luottaa Herraan, kuin turvata ihmisiin.
9 Parempi on luottaa Herraan, kuin turvata ruhtinaihin. **10**
Kaikki pakanat piirittivät minua-Herran nimessä minä lyön heidät
maahan. **11** He piirittivät minua joka taholta-Herran nimessä minä
lyön heidät maahan. **12** Niinkuin mehiläiset he minua piirittivät-he
sammuvat kuin tuli orjantappuroissa. Herran nimessä minä lyön

heidät maahan. **13** Sinä sysäsit minua kovasti, että kaatuisin,
mutta Herra auttoi minua. **14** Herra on minun väkevyyteni ja
ylistysvirteni, ja hän tuli minulle pelastajaksi. **15** Riemun ja
pelastuksen huuto kuuluu vanhurskaitten majoissa: Herran oikea
käsi tekee väkeviä tekoja. **16** Herran oikea käsi korottaa, Herran
oikea käsi tekee väkeviä tekoja. **17** En minä kuole, vaan elän ja
julistan Herran töitä. **18** Herra minua kyllä kuritti, mutta kuolemalle
hän ei minua antanut. **19** Avatkaa minulle vanhurskauden portit,
käydäkseni niistä sisälle kiittämään Herraa. **20** Tämä on Herran
portti: vanhurskaat käyvät siitä sisälle. **21** Minä kiitän sinua siitä,
että vastasit minulle ja tulit minulle pelastajaksi. **22** Se kivi, jonka
rakentajat hylkäsivät, on tullut kulmakiveksi. **23** Herralta tämä on
tullut; se on ihmeellistä meidän silmissämme. **24** Tämä on se
päivä, jonka Herra on tehnyt; riemuitkaamme ja iloitkaamme
siitä. **25** Oi Herra, auta, oi Herra, anna menestys! **26** Siunattu
olkoon hän, joka tulee Herran nimeen; me siunaamme teitä
Herran huoneesta. **27** Herra on Jumala, ja hän antoi valon meille
loistaa. Sitokaa juhlauhrit köysillä alttarin sarviin asti. **28** Sinä
olet minun Jumalani, ja sinua minä kiitän. Minun Jumalani, sinua
minä kunnioitan. **29** Kiittäkää Herraa, sillä hän on hyvä; sillä
hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.

119 Autuaat ne, joiden tie on nuhteeton, jotka Herran laissa
vaeltavat! **2** Autuaat ne, jotka ottavat vaarin hänen todistuksistaan,
jotka etsivät häntä kaikesta sydämestänsä, **3** jotka eivät vääryyttä
tee, vaan vaeltavat hänen teillään! **4** Sinä olet asetuksesi
säätänyt, että niitä tarkasti noudatettaisiin. **5** Oi, jospa minun
vaellukseni olisi vakaa, niin että noudattaisin sinun käskyjäsi!
6 Silloin minä en joudu häpeään, kun katselen kaikkia sinun
käskyjäsi. **7** Minä kiitän sinua vilpittömällä sydämellä, kun opin

sinun vanhurskautesi oikeudet. **8** Minä noudatan sinun käskyjäsi,
älä minua peräti hylkää. **9** Kuinka voi nuorukainen pitää tiensä
puhtaana? Siten, että hän noudattaa sinun sanaasi. **10** Minä etsin
sinua kaikesta sydämestäni, älä salli minun eksyä pois sinun
käskyistäsi. **11** Minä kätken sinun sanasi sydämeeni, etten tekisi
syntiä sinua vastaan. **12** Kiitetty ole sinä, Herra, opeta minulle
käskysi. **13** Huulillani minä julistan kaikki sinun suusi oikeudet.
14 Minä iloitsen sinun todistustesi tiestä, niinkuin kaikkinaisesta
rikkaudesta. **15** Minä tutkistelen sinun asetuksiasi ja katselen
sinun polkujasi. **16** Minä iloitsen sinun käskyistäsi enkä sinun
sanaasi unhota. **17** Tee palvelijallesi hyvin, että minä eläisin ja
noudattaisin sinun sanaasi. **18** Avaa minun silmäni näkemään
sinun lakisi ihmeitä. **19** Minä olen muukalainen maan päällä; älä
salaa minulta käskyjäsi. **20** Minun sieluni hiukeaa ikävöidessäni
alati sinun oikeuksiasi. **21** Sinä nuhtelet julkeita, kirotuita, jotka
poikkeavat pois sinun käskyistäsi. **22** Poista minun päältäni
häväistys ja ylenkatse, sillä minä otan sinun todistuksistasi
vaarin. **23** Ruhtinaatkin istuvat ja pitävät neuvoa minua vastaan,
mutta palvelijasi tutkistelee sinun käskyjäsi. **24** Sinun todistuksesi
ovat minun iloni, ne ovat minun neuvonantajani. **25** Minun sieluni
on vaipunut tomuun; virvoita minua sanasi jälkeen. **26** Minä
kerron vaellukseni, ja sinä vastaat minulle; opeta minulle käskysi.
27 Saata minut ymmärtämään asetustesi tie, niin minä tutkistelen
sinun ihmeitäsi. **28** Minun sieluni itkee murheesta; vahvista minua
sanasi jälkeen. **29** Käännä minusta pois valheen tie, ja anna
armostasi minulle lakisi. **30** Minä olen valinnut totuuden tien,
olen asettanut eteeni sinun oikeutesi. **31** Minä riipun kiinni sinun
todistuksissasi, Herra, älä anna minun joutua häpeään. **32** Minä
juoksen sinun käskyjesi tietä, sillä sinä avarrat minun sydämeni.

33 Opeta minulle, Herra, käskyjesi tie, niin minä seuraan sitä
loppuun asti. **34** Anna minulle ymmärrys ottaakseni sinun laistasi
vaarin ja noudattaakseni sitä kaikesta sydämestäni. **35** Anna
minun vaeltaa sinun käskyjesi polkua, sillä sitä minä halajan.
36 Anna minun sydämeni taipua sinun todistuksiisi, ei väärän
voiton puoleen. **37** Käännä silmäni pois turhuutta katselemasta,
anna minun saada virvoitus sinun teilläsi. **38** Anna palvelijallesi
toteutua lupauksesi, joka on annettu sinua pelkääville. **39** Poista
minusta häväistys, jota pelkään, sillä sinun oikeutesi ovat hyvät.
40 Katso, minä ikävöitsen sinun asetuksiasi; virvoita minua
vanhurskaudellasi. **41** Tulkoon minulle sinun armosi, Herra,
sinun apusi, sinun lupauksesi jälkeen, **42** että minä voisin vastata
herjaajalleni; sillä sinun sanaasi minä turvaan. **43** Älä ota peräti
pois minun suustani totuuden sanaa, sillä sinun oikeuteesi
minä panen toivoni. **44** Minä tahdon alati noudattaa sinun
lakiasi, aina ja iankaikkisesti. **45** Silloin minä vaellan avaralla
paikalla; sillä sinun asetuksiasi minä kysyn. **46** Minä puhun
sinun todistuksistasi kuningasten edessä, enkä häpeään joudu.
47 Minä iloitsen sinun käskyistäsi, jotka ovat minulle rakkaat.
48 Minä kohotan käteni sinun käskyjesi puoleen, jotka ovat
minulle rakkaat, ja tutkistelen sinun säädöksiäsi. **49** Muista sana,
jonka olet palvelijallesi puhunut, sillä sinä olet antanut minulle
toivon. **50** Se on minun lohdutukseni kurjuudessani, että sinun
lupauksesi minua virvoittaa. **51** Julkeat pilkkaavat minua kovin,
mutta sinun laistasi minä en poikkea. **52** Herra, minä ajattelen
sinun tuomioitasi, tuomioitasi hamasta ikiajoista asti, ja minä
saan lohdutuksen. **53** Minut valtaa palava vihastus jumalattomien
tähden, jotka hylkäävät sinun lakisi. **54** Sinun käskysi ovat
minun ylistysvirteni minun muukalaisuuteni majassa. **55** Yöllä

minä ajattelen sinun nimeäsi, Herra, ja minä noudatan sinun
lakiasi. **56** Tämä on minun osakseni suotu: että otan vaarin sinun
asetuksistasi. **57** Herra on minun osani; minä olen päättänyt
noudattaa sinun sanojasi. **58** Minä etsin sinun mielisuosiotasi
kaikesta sydämestäni; ole minulle armollinen lupauksesi mukaan.
59 Minä tutkin teitäni, ja käännän askeleeni sinun todistustesi
puoleen. **60** Minä riennän viivyttelemättä noudattamaan sinun
käskyjäsi. **61** Jumalattomain paulat piirittävät minua, mutta
minä en unhota sinun lakiasi. **62** Puoliyöstä minä nousen
kiittämään sinua sinun vanhurskautesi oikeuksista. **63** Minä olen
kaikkien niiden ystävä, jotka sinua pelkäävät ja noudattavat
sinun asetuksiasi. **64** Maa on täynnä sinun laupeuttasi, Herra;
opeta minulle käskysi. **65** Sinä osoitat palvelijallesi hyvyyttä
sanasi jälkeen, Herra. **66** Opeta minulle hyvä ymmärrys ja tieto,
sillä sinun käskyihisi minä panen uskallukseni. **67** Ennenkuin
minut nöyryytettiin, minä eksyin, mutta nyt minä noudatan sinun
sanaasi. **68** Sinä olet hyvä, ja hyvin sinä teet; opeta minulle
käskysi. **69** Julkeat tahraavat minua valheillansa, mutta minä
otan sinun asetuksistasi vaarin kaikesta sydämestäni. **70** Heidän
sydämensä on turta kuin ihra, mutta minä iloitsen sinun laistasi.
71 Hyvä oli minulle, että minut nöyryytettiin: niin minä opin
sinun käskysi. **72** Sinun suusi laki on minulle kalliimpi kuin
tuhannet kappaleet kultaa ja hopeata. **73** Sinun kätesi ovat minut
tehneet ja valmistaneet; anna minulle ymmärrys oppiakseni sinun
käskysi. **74** Sinua pelkääväiset näkevät minut ja iloitsevat, sillä
minä panen toivoni sinun sanaasi. **75** Herra, minä tiedän, että
sinun tuomiosi ovat vanhurskaat, ja uskollisuudessasi sinä olet
minut nöyryyttänyt. **76** Sinun armosi olkoon minun lohdutukseni,
niinkuin sinä olet palvelijallesi luvannut. **77** Tulkoon minulle sinun

laupeutesi, että minä eläisin; sillä sinun lakisi on minun iloni. **78**
Joutukoot julkeat häpeään, sillä he sortavat minua syyttä; minä
tutkistelen sinun asetuksiasi. **79** Kääntykööt minun puolelleni
ne, jotka sinua pelkäävät ja jotka sinun todistuksesi tuntevat.
80 Pysyköön sydämeni vakaana sinun käskyissäsi, etten minä
häpeään joutuisi. **81** Sinun apuasi minun sieluni ikävöitsee, sinun
sanaasi minä panen toivoni. **82** Minun silmäni ikävöitsevät sinun
sanaasi; minä kysyn: "Milloin lohdutat minua?" **83** Sillä minä olen
kuin nahkaleili savussa, mutta sinun käskyjäsi minä en unhota.
84 Kuinka harvat ovat palvelijasi päivät! Milloin sinä tuomitset
minun vainoojani? **85** Julkeat kaivavat minulle kuoppia, ne,
jotka eivät elä sinun lakisi mukaan. **86** Kaikki sinun käskysi ovat
todet; syyttä he minua vainoavat; auta minua. **87** He ovat minut
miltei tuhonneet tässä maassa, mutta minä en ole hyljännyt
sinun asetuksiasi. **88** Virvoita minua armosi jälkeen, niin minä
noudatan sinun suusi todistuksia. **89** Iankaikkisesti pysyy sinun
sanasi, Herra, vahvana taivaissa. **90** Sinun uskollisuutesi kestää
polvesta polveen, sinä perustit maan, ja se pysyy. **91** Sinun
järjestyksesi mukaan ne pysyvät vielä tänä päivänä, sillä ne
kaikki ovat sinun palvelijoitasi. **92** Ellei sinun lakisi olisi ollut
minun iloni, olisin menehtynyt kurjuuteeni. **93** En minä ikinä
unhota sinun asetuksiasi, sillä niillä sinä minua virvoitat. **94**
Sinun omasi minä olen, pelasta minut, sillä sinun asetuksiasi
minä kysyn. **95** Jumalattomat väijyvät minua, tuhotakseen minut,
mutta minä tarkkaan sinun todistuksiasi. **96** Kaikella täydellisellä
on rajansa-sen olen nähnyt-mutta sinun käskysi ovat ylen avarat.
97 Kuinka sinun lakisi onkaan minulle rakas! Kaiken päivää
minä sitä tutkistelen. **98** Sinun käskysi tekevät minut vihollisiani
viisaammaksi, sillä ne ovat minun omani iankaikkisesti. **99** Minä

olen kaikkia opettajiani taitavampi, sillä minä tutkistelen sinun
todistuksiasi. **100** Minä olen ymmärtäväisempi kuin vanhat, sillä
minä otan vaarin sinun asetuksistasi. **101** Minä pidätän jalkani
kaikilta pahoilta teiltä, noudattaakseni sinun sanaasi. **102** Minä
en poikkea sinun oikeuksistasi, sillä sinä neuvot minua. **103**
Kuinka makeat ovat minulle sinun lupauksesi! Ne ovat hunajaa
makeammat minun suussani. **104** Sinun asetuksistasi minä saan
ymmärrystä; sentähden minä vihaan kaikkia valheen teitä. **105**
Sinun sanasi on minun jalkaini lamppu ja valkeus minun tielläni.
106 Minä olen vannonut ja tahdon sen täyttää: noudattaa sinun
vanhurskautesi oikeuksia. **107** Minä olen kovin vaivattu; Herra,
virvoita minua sanasi jälkeen. **108** Kelvatkoot sinulle, Herra,
minun suuni vapaaehtoiset uhrit, ja opeta minulle oikeutesi. **109**
Minun henkeni häälyy alati kämmenelläni, mutta sinun lakiasi
minä en unhota. **110** Jumalattomat virittävät pauloja minun eteeni,
mutta sinun asetuksistasi minä en eksy. **111** Sinun todistuksesi
ovat minun ikuinen perintöosani, sillä ne ovat minun sydämeni
ilo. **112** Minä olen taivuttanut sydämeni pitämään sinun käskysi,
aina ja loppuun asti. **113** Kaksimielisiä minä vihaan, mutta sinun
lakiasi minä rakastan. **114** Sinä olet minun suojani ja kilpeni,
sinun sanaasi minä panen toivoni. **115** Luopukaa minusta, te
pahantekijät, minä tahdon ottaa Jumalani käskyistä vaarin. **116**
Tue minua lupauksesi jälkeen, että minä eläisin, äläkä anna
minun joutua toivossani häpeään. **117** Vahvista minua, että
minä pelastuisin, niin minä katselen alati sinun käskyjäsi. **118**
Sinä hylkäät kaikki, jotka sinun käskyistäsi eksyvät, sillä heidän
kavaluutensa on turha. **119** Kaikki maan jumalattomat sinä
heität pois niinkuin kuonan; sentähden minä rakastan sinun
todistuksiasi. **120** Sinun peljättävyytesi edessä minun ruumiini

vapisee, ja minä pelkään sinun tuomioitasi. **121** Minä teen
oikeuden ja vanhurskauden, älä jätä minua sortajaini käsiin. **122**
Ole palvelijasi puolusmies hänen parhaaksensa, älä salli julkeain
minua sortaa. **123** Minun silmäni hiueten halajavat sinun apuasi
ja sinun vanhurskaita lupauksiasi. **124** Tee palvelijallesi armosi
jälkeen ja opeta minulle käskysi. **125** Minä olen sinun palvelijasi,
anna minulle ymmärrys, että minä sinun todistuksesi tuntisin.
126 On aika Herran tehdä tekonsa: he ovat rikkoneet sinun
lakisi. **127** Sentähden minä rakastan sinun käskyjäsi enemmän
kuin kultaa, enemmän kuin puhtainta kultaa. **128** Sentähden
minä vaellan kaikessa suoraan, kaikkien sinun asetuksiesi
mukaan; kaikkia valheen teitä minä vihaan. **129** Ihmeelliset ovat
sinun todistuksesi, sentähden minun sieluni ottaa niistä vaarin.
130 Kun sinun sanasi avautuvat, niin ne valaisevat ja antavat
yksinkertaiselle ymmärrystä. **131** Minä avaan suuni ja huohotan,
sillä minä halajan sinun käskyjäsi. **132** Käänny minun puoleeni,
ole minulle armollinen, niinkuin on oikein niitä kohtaan, jotka
sinun nimeäsi rakastavat. **133** Tee minun askeleeni vakaviksi
sanallasi äläkä salli minkään vääryyden minua hallita. **134** Päästä
minut ihmisten sorrosta, niin minä noudatan sinun asetuksiasi.
135 Kirkasta kasvosi palvelijallesi ja opeta minulle käskysi.
136 Minun silmistäni vuotavat kyynelvirrat, kun sinun lakiasi ei
noudateta. **137** Sinä olet vanhurskas, Herra, ja sinun tuomiosi
ovat oikeat. **138** Sinä olet säätänyt todistuksesi vanhurskaudessa
ja suuressa uskollisuudessa. **139** Minun kiivauteni kuluttaa
minut, sillä minun vihamieheni unhottavat sinun sanasi. **140**
Sinun sanasi on hyvin koeteltu, ja sinun palvelijasi rakastaa sitä.
141 Minä olen vähäinen ja halveksittu, mutta minä en unhota
sinun asetuksiasi. **142** Sinun vanhurskautesi on iankaikkinen

vanhurskaus, ja sinun lakisi on totuus. **143** Hätä ja ahdistus
ovat minut saavuttaneet, mutta sinun käskysi ovat minun iloni.
144 Sinun todistuksesi ovat iankaikkisesti vanhurskaat; anna
minulle ymmärrys, että minä eläisin. **145** Kaikesta sydämestäni
minä huudan; vastaa minulle, Herra. Minä tahdon ottaa sinun
käskyistäsi vaarin. **146** Minä huudan sinua, pelasta minut,
niin minä noudatan sinun todistuksiasi. **147** Jo ennen aamun
valkenemista minä huudan, sinun sanoihisi minä panen toivoni.
148 Jo ennen yön vartiohetkiä minun silmäni tutkistelevat sinun
puhettasi. **149** Kuule minun ääneni armosi jälkeen; Herra, virvoita
minua oikeutesi mukaan. **150** Lähellä ovat ilkeät vainoojat,
jotka ovat kaukana sinun laistasi. **151** Lähellä olet sinä, Herra,
ja kaikki sinun käskysi ovat todet. **152** Jo aikoja minä olen
tiennyt sinun todistuksistasi, että sinä olet ne perustanut iäti
pysyviksi. **153** Katso minun kurjuuttani ja pelasta minut, sillä
minä en unhota sinun lakiasi. **154** Aja minun asiani ja lunasta
minut, virvoita minua lupauksesi jälkeen. **155** Kaukana on
pelastus jumalattomista, sillä he eivät kysy sinun käskyjäsi. **156**
Herra, sinun armahtavaisuutesi on suuri, virvoita minua oikeutesi
mukaan. **157** Monta on minulla vainoojaa ja vihamiestä, mutta
sinun todistuksistasi minä en poikkea. **158** Minä näen uskottomat,
ja minua iljettää, sillä he eivät noudata sinun sanaasi. **159**
Huomaa, että minä rakastan sinun asetuksiasi. Herra, virvoita
minua armosi jälkeen. **160** Sinun sanasi on kokonansa totuus,
ja kaikki sinun vanhurskautesi oikeudet pysyvät iankaikkisesti.
161 Ruhtinaat vainoavat minua syyttä, mutta minun sydämeni
pelkää sinun sanojasi. **162** Minä riemuitsen sinun puheestasi,
niinkuin suuren saaliin saanut. **163** Valhetta minä vihaan ja
inhoan, mutta sinun lakiasi minä rakastan. **164** Seitsemästi

päivässä minä ylistän sinua sinun vanhurskautesi oikeuksien
tähden. **165** Suuri rauha on niillä, jotka rakastavat sinun lakiasi,
eikä heille kompastusta tule. **166** Minä odotan sinulta pelastusta,
Herra, ja täytän sinun käskysi. **167** Minun sieluni noudattaa sinun
todistuksiasi, ja suuresti minä niitä rakastan. **168** Minä noudatan
sinun asetuksiasi ja sinun todistuksiasi, sillä kaikki minun tieni
ovat sinun edessäsi. **169** Herra, suo minun valitukseni tulla sinun
kasvojesi eteen, anna minulle ymmärrys sanasi jälkeen. **170**
Tulkoon minun anomiseni sinun kasvojesi eteen, pelasta minut
lupauksesi mukaan. **171** Vuodattakoot minun huuleni ylistystä,
sillä sinä opetat minulle käskysi. **172** Minun kieleni veisatkoon
sinun lupauksistasi, sillä kaikki sinun käskysi ovat vanhurskaat.
173 Sinun kätesi olkoon minun apuni, sillä minä olen valinnut
sinun asetuksesi. **174** Minä ikävöitsen pelastusta sinulta, Herra,
ja sinun lakisi on minun iloni. **175** Saakoon minun sieluni elää ja
ylistää sinua, ja sinun oikeutesi minua auttakoot. **176** Minä olen
eksyksissä kuin kadonnut lammas; etsi palvelijaasi, sillä minä en
unhota sinun käskyjäsi.

120 Matkalaulu. Ahdistuksessani minä huudan Herraa, ja hän
vastaa minulle. **2** Herra, pelasta minun sieluni valheellisista
huulista, petollisesta kielestä. **3** Mitä hän sinulle antaa ja mitä
siihen vielä lisää, sinä petollinen kieli? **4** Väkivaltaisen teräviä
nuolia ynnä kinsteripensaan tulisia hiiliä! **5** Voi minua, että
minun täytyy oleskella muukalaisena Mesekissä, asua Keedarin
majojen keskellä! **6** Kauan on minun sieluni täytynyt asua niiden
seurassa, jotka rauhaa vihaavat. **7** Minä pidän rauhan, mutta jos
sanan sanon, niin he ovat sotaan valmiit.

121 Matkalaulu. Minä nostan silmäni vuoria kohti: mistä tulee
minulle apu? **2** Apu minulle tulee Herralta, joka on tehnyt taivaan

ja maan. **3** Hän ei salli sinun jalkasi horjua, sinun varjelijasi ei
torku. **4** Katso, hän, joka Israelia varjelee, ei torku eikä nuku.
5 Herra on sinun varjelijasi, Herra on suojaava varjosi sinun
oikealla puolellasi. **6** Ei polta sinua aurinko päivällä, eikä kuu
yöllä. **7** Herra varjelee sinut kaikesta pahasta, hän varjelee sinun
sielusi. **8** Herra varjelee sinun lähtemisesi ja tulemisesi, nyt ja
iankaikkisesti.

122 Matkalaulu; Daavidin virsi. Minä iloitsin, kun minulle
sanottiin: "Menkäämme Herran huoneeseen". **2** Meidän jalkamme
saavat seisoa sinun porteissasi, Jerusalem; **3** sinä Jerusalem,
rakennettu kaupungiksi, johon kokoonnutaan yhteen, **4** jonne
sukukunnat vaeltavat, Herran sukukunnat, niinkuin Israelille
on säädetty, kiittämään Herran nimeä. **5** Sillä siellä ovat
tuomioistuimet, Daavidin huoneen istuimet. **6** Toivottakaa rauhaa
Jerusalemille, menestykööt ne, jotka sinua rakastavat. **7** Rauha
olkoon sinun muuriesi sisällä, olkoon onni sinun linnoissasi. **8**
Veljieni ja ystävieni tähden minä sanon: olkoon sinulla rauha. **9**
Herran, meidän Jumalamme, huoneen tähden minä tahdon etsiä
sinun parastasi.

123 Matkalaulu. Minä nostan silmäni sinun puoleesi, joka
taivaissa asut. **2** Katso, niinkuin palvelijain silmät katsovat heidän
isäntäinsä käsiin, ja niinkuin palvelijattaren silmät katsovat hänen
emäntänsä käsiin, niin meidän silmämme katsovat Herran,
meidän Jumalamme, puoleen, kunnes hän armahtaa meitä. **3**
Ole meille armollinen, Herra, ole meille armollinen. Sillä kylliksi
olemme jo saaneet ylenkatsetta. **4** Sielumme on jo kyllänsä
saanut suruttomien pilkasta, ylpeitten ylenkatseesta.

124 Matkalaulu; Daavidin virsi. Ellei Herra olisi meidän
kanssamme-näin sanokoon Israel- **2** ellei Herra olisi meidän

kanssamme, kun ihmiset nousevat meitä vastaan, **3** niin he
meidät elävältä nielisivät, kun heidän vihansa syttyy meitä
vastaan; **4** niin vedet upottaisivat meidät, virta tulvisi meidän
sielumme ylitse; **5** niin tulvisivat kuohuvat vedet meidän sielumme
ylitse. **6** Kiitetty olkoon Herra, joka ei antanut meitä heidän
hammastensa raadeltaviksi. **7** Meidän sielumme pääsi kuin lintu
pyydystäjäin paulasta: paula katkesi, ja me pääsimme pois. **8**
Meidän apumme on Herran nimi, hänen, joka on tehnyt taivaan
ja maan.

125 Matkalaulu. Jotka Herraan turvaavat, ovat kuin Siionin
vuori: se ei horju, vaan pysyy iankaikkisesti. **2** Vuoret
ympäröivät Jerusalemia, ja Herra ympäröitsee kansaansa,
nyt ja iankaikkisesti. **3** Sillä jumalattomuuden valtikka ei
saa vallita vanhurskasten arpaosaa, että vanhurskaat eivät
ojentaisi käsiänsä vääryyteen. **4** Anna hyvää hyville, Herra, ja
oikeamielisille. **5** Mutta jotka poikkeavat mutkaisille teilleen,
ne Herra hukuttakoon yhdessä väärintekijäin kanssa. Rauha
Israelille!

126 Matkalaulu. Kun Herra käänsi Siionin kohtalon, niin me
olimme kuin unta näkeväiset. **2** Silloin oli meidän suumme
naurua täynnä, ja kielemme riemua täynnä; silloin sanottiin
pakanain keskuudessa: "Herra on tehnyt suuria heitä kohtaan".
3 Niin, Herra on tehnyt suuria meitä kohtaan; siitä me iloitsemme.
4 Herra, käännä meidän kohtalomme, niinkuin sadepurot
Etelämaassa. **5** Jotka kyynelin kylvävät, ne riemuiten leikkaavat.
6 He menevät itkien, kun kylvösiemenen vievät; he palajavat
riemuiten, kun lyhteensä tuovat.

127 Matkalaulu; Salomon virsi. Jos Herra ei huonetta rakenna,
niin sen rakentajat turhaan vaivaa näkevät. Jos Herra ei

kaupunkia varjele, niin turhaan vartija valvoo. **2** Turhaan
te nousette varhain ja myöhään menette levolle ja syötte
leipänne murheella: yhtä hyvin hän antaa ystävilleen heidän
nukkuessansa. **3** Katso, lapset ovat Herran lahja, ja kohdun
hedelmä on anti. **4** Niinkuin nuolet sankarin kädessä, niin ovat
nuoruudessa synnytetyt pojat. **5** Onnellinen se mies, jonka
viini on niitä täynnä! Eivät he joudu häpeään, kun portissa
puhuttelevat vihamiehiänsä.

128 Matkalaulu. Autuas on jokainen, joka pelkää Herraa, joka
vaeltaa hänen teillänsä. **2** Sinä saat nauttia kättesi ansion;
onnellinen sinä, sinun käy hyvin! **3** Niinkuin hedelmällinen
viiniköynnös on sinun emäntäsi sinun huoneesi perällä, niinkuin
öljypuun vesat ovat sinun lapsesi sinun pöytäsi ympärillä. **4** Sillä
katso, näin siunataan mies, joka Herraa pelkää. **5** Siunatkoon
Herra sinua Siionista, niin sinä saat kaikkina elinpäivinäsi nähdä
Jerusalemin onnellisena, **6** saat nähdä lastesi lapset. Rauha
Israelille!

129 Matkalaulu. He ovat minua kovin ahdistaneet
nuoruudestani asti-näin sanokoon Israel- **2** he ovat minua kovin
ahdistaneet nuoruudestani asti, mutta eivät he ole päässeet
minusta voitolle. **3** Kyntäjät ovat minun selkääni kyntäneet
ja vetäneet pitkät vaot. **4** Mutta Herra on vanhurskas, hän
on katkonut jumalattomain köydet. **5** Joutukoot häpeään ja
kääntykööt takaisin kaikki Siionin vihamiehet. **6** Olkoot he niinkuin
ruoho katoilla, joka kuivuu ennen korrelle puhkeamistaan, **7**
josta ei leikkaaja täytä kättänsä eikä lyhteen sitoja syliänsä. **8**
Älköötkä sanoko ohitsekulkijat: "Herran siunaus tulkoon teille.
Me siunaamme teitä Herran nimeen."

130 Matkalaulu. Syvyydestä minä huudan sinua, Herra. **2**
Herra, kuule minun ääneni. Tarkatkoot sinun korvasi minun
rukousteni ääntä. **3** Jos sinä, Herra, pidät mielessäsi synnit, Herra,
kuka silloin kestää? **4** Mutta sinun tykönäsi on anteeksiantamus,
että sinua peljättäisiin. **5** Minä odotan Herraa, minun sieluni
odottaa, ja minä panen toivoni hänen sanaansa. **6** Minun sieluni
odottaa Herraa hartaammin kuin vartijat aamua, kuin vartijat
aamua. **7** Pane toivosi Herraan, Israel. Sillä Herran tykönä on
armo, runsas lunastus hänen tykönänsä. **8** Ja hän lunastaa
Israelin kaikista sen synneistä.

131 Matkalaulu; Daavidin virsi. Herra, minun sydämeni ei ole
ylpeä, eivät minun silmäni ole korskeat, enkä minä tavoittele
asioita, jotka ovat minulle ylen suuret ja käsittämättömät. **2**
Totisesti, minä olen sieluni viihdyttänyt ja tyynnyttänyt: niinkuin
vieroitettu lapsi äidin helmassa, niinkuin vieroitettu lapsi, niin
on sieluni minussa. **3** Pane toivosi Herraan, Israel, nyt ja
iankaikkisesti.

132 Matkalaulu. Muista, Herra, Daavidin hyväksi kaikkia hänen
vaivojansa, **2** hänen, joka vannoi valan Herralle ja teki lupauksen
Jaakobin Väkevälle: **3** "Minä en mene majaan, joka on minun
kotini, enkä nouse vuoteeseeni, joka on minun leposijani, **4** minä
en suo silmilleni unta enkä silmäluomilleni lepoa, **5** ennenkuin
löydän sijan Herralle, asumuksen Jaakobin Väkevälle". **6** Katso,
me kuulimme sen olevan Efratassa, me löysimme sen Jaarin
kedoilta. **7** Menkäämme hänen asumukseensa, kumartukaamme
hänen jalkainsa astinlaudan eteen. **8** Nouse, Herra, leposijaasi,
sinä ja sinun väkevyytesi arkki. **9** Sinun pappisi olkoot puetut
vanhurskaudella, ja sinun hurskaasi riemuitkoot. **10** Palvelijasi
Daavidin tähden älä torju pois voideltusi kasvoja. **11** Herra on

vannonut Daavidille totisen valan, jota hän ei peruuta: "Sinun
ruumiisi hedelmän minä asetan sinun valtaistuimellesi. **12** Jos
sinun poikasi pitävät minun liittoni ja minun todistukseni, jotka
minä heille opetan, niin saavat heidänkin poikansa istua sinun
valtaistuimellasi iankaikkisesti." **13** Sillä Herra on valinnut Siionin,
halunnut sen asunnoksensa: **14** "Tämä on minun leposijani
iankaikkisesti; tässä minä asun, sillä tänne on minun haluni
ollut. **15** Siionin ravinnon minä runsaasti siunaan, sen köyhät
minä leivällä ruokin. **16** Sen papit minä puetan autuudella,
ja sen hurskaat riemuiten riemuitkoot. **17** Siellä minä annan
yletä Daavidille sarven, sytytän voidellulleni lampun. **18** Hänen
vihollisensa minä puetan häpeällä, mutta hänen päässänsä
loistaa hänen kruununsa."

133 Matkalaulu; Daavidin virsi. Katso, kuinka hyvää ja suloista
on, että veljekset sovussa asuvat! **2** Se on niinkuin kallis öljy
pään päällä, jota tiukkuu partaan-Aaronin partaan, jota tiukkuu
hänen viittansa liepeille. **3** Se on niinkuin Hermonin kaste, joka
tiukkuu Siionin vuorille. Sillä sinne on Herra säätänyt siunauksen,
elämän, ikuisiksi ajoiksi.

134 Matkalaulu. Katso, kiittäkää Herraa, kaikki te Herran
palvelijat, jotka öisin seisotte Herran huoneessa. **2** Kohottakaa
kätenne pyhäkköön päin ja kiittäkää Herraa. **3** Herra siunatkoon
sinua Siionista, hän, joka on tehnyt taivaan ja maan.

135 Halleluja! Ylistäkää Herran nimeä. Ylistäkää, te Herran
palvelijat, **2** jotka seisotte Herran huoneessa, meidän Jumalamme
huoneen esikartanoissa. **3** Ylistäkää Herraa, sillä Herra
on hyvä, veisatkaa kiitosta hänen nimellensä, sillä se on
suloinen. **4** Sillä Herra on valinnut Jaakobin omaksensa, Israelin
omaisuudeksensa. **5** Sillä minä tiedän, että Herra on suuri, ja

meidän Herramme korkeampi kaikkia jumalia. **6** Kaiken, mitä
Herra tahtoo, hän tekee, sekä taivaassa että maassa, merissä ja
kaikissa syvyyksissä; **7** hän, joka nostaa pilvet maan ääristä,
tekee salamat ja sateen ja tuopi tuulen sen säilytyspaikoista; **8**
hän, joka surmasi Egyptin esikoiset, niin ihmisten kuin eläinten;
9 hän, joka lähetti tunnusteot ja ihmeet sinun keskellesi, Egypti,
faraota ja kaikkia hänen palvelijoitansa vastaan; **10** hän, joka
kukisti suuret kansat ja tuotti surman väkeville kuninkaille,
11 Siihonille, amorilaisten kuninkaalle, ja Oogille, Baasanin
kuninkaalle, ja kaikille Kanaanin valtakunnille **12** ja antoi heidän
maansa perintöosaksi, perintöosaksi kansallensa Israelille. **13**
Herra, sinun nimesi pysyy iankaikkisesti, Herra, sinun muistosi
polvesta polveen. **14** Sillä Herra hankkii oikeuden kansalleen ja
armahtaa palvelijoitansa. **15** Pakanain epäjumalat ovat hopeata
ja kultaa, ihmiskätten tekoa. **16** Niillä on suu, mutta eivät ne
puhu, niillä on silmät, mutta eivät näe, **17** niillä on korvat, mutta
eivät kuule, eikä niillä ole henkeä suussansa. **18** Niiden kaltaisia
ovat niiden tekijät ja kaikki, jotka niihin turvaavat. **19** Te, Israelin
suku, kiittäkää Herraa, te, Aaronin suku, kiittäkää Herraa. **20** Te,
Leevin suku, kiittäkää Herraa, te, Herraa pelkääväiset, kiittäkää
Herraa. **21** Kohotkoon Herralle kiitos Siionista, hänelle, joka
Jerusalemissa asuu. Halleluja!

136 Kiittäkää Herraa, sillä hän on hyvä, sillä hänen armonsa
pysyy iankaikkisesti. **2** Kiittäkää jumalien Jumalaa, sillä hänen
armonsa pysyy iankaikkisesti. **3** Kiittäkää herrain Herraa, sillä
hänen armonsa pysyy iankaikkisesti; **4** häntä, joka yksin tekee
suuria ihmeitä, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti; **5**
häntä, joka on taidolla tehnyt taivaat, sillä hänen armonsa pysyy
iankaikkisesti; **6** häntä, joka on vetten ylitse levittänyt maan,

sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti; **7** häntä, joka on
tehnyt suuret valot, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti:
8 auringon hallitsemaan päivää, sillä hänen armonsa pysyy
iankaikkisesti, **9** kuun ja tähdet hallitsemaan yötä, sillä hänen
armonsa pysyy iankaikkisesti; **10** häntä, joka löi Egyptiä surmaten
sen esikoiset, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti, **11** ja vei
Israelin pois heidän keskeltänsä, sillä hänen armonsa pysyy
iankaikkisesti, **12** väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella,
sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti; **13** häntä, joka jakoi
Kaislameren kahtia, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti,
14 ja kuljetti Israelin sen keskitse, sillä hänen armonsa pysyy
iankaikkisesti, **15** ja syöksi faraon sotajoukkoineen Kaislamereen,
sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti; **16** häntä, joka johdatti
kansaansa erämaassa, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti;
17 häntä, joka voitti suuret kuninkaat, sillä hänen armonsa
pysyy iankaikkisesti, **18** ja surmasi mahtavat kuninkaat, sillä
hänen armonsa pysyy iankaikkisesti, **19** Siihonin, amorilaisten
kuninkaan, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti, **20** ja Oogin,
Baasanin kuninkaan, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti, **21**
ja antoi heidän maansa perintöosaksi, sillä hänen armonsa pysyy
iankaikkisesti, **22** perintöosaksi palvelijallensa Israelille, sillä
hänen armonsa pysyy iankaikkisesti; **23** häntä, joka muisti meitä
alennuksessamme, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti, **24**
ja kirvoitti meidät vihollisistamme, sillä hänen armonsa pysyy
iankaikkisesti; **25** häntä, joka antaa ravinnon kaikelle lihalle,
sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti. **26** Kiittäkää taivaan
Jumalaa, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.

137 Baabelin virtain vierillä-siellä me istuimme ja itkimme, kun
Siionia muistelimme. **2** Pajuihin, joita siellä oli, me ripustimme

kanteleemme. 3 Sillä vangitsijamme vaativat meiltä siellä lauluja
ja orjuuttajamme iloa: "Veisatkaa meille Siionin virsiä". 4 Kuinka
me voisimme veisata Herran virsiä vieraalla maalla? 5 Jos minä
unhotan sinut, Jerusalem, niin unhota sinä minun oikea käteni. 6
Tarttukoon kieleni suuni lakeen, ellen minä sinua muista, ellen
pidä Jerusalemia ylimpänä ilonani. 7 Muista, Herra, Jerusalemin
tuhopäivä, kosta se Edomin lapsille, jotka sanoivat: "Hajottakaa
se, hajottakaa perustuksia myöten!" 8 Tytär Baabel, sinä häviön
oma, autuas se, joka sinulle kostaa kaiken, minkä olet meille
tehnyt! 9 Autuas se, joka ottaa sinun pienet lapsesi ja murskaa
ne kallioon!

138 Daavidin virsi. Minä kiitän sinua kaikesta sydämestäni,
veisaan sinun kiitostasi jumalien edessä. 2 Minä rukoilen sinua
kumartuneena sinun pyhään temppeliisi päin ja kiitän sinun
nimeäsi sinun armosi ja totuutesi tähden; sillä sinä olet osoittanut,
että sinun lupauksesi on suuri yli kaiken, mitä sinun nimesi
ilmoittaa. 3 Sinä päivänä, jona minä huusin, sinä vastasit minulle;
sinä rohkaisit minua: minun sieluni sai voiman. 4 Herra, kaikki
maan kuninkaat ylistävät sinua, kun kuulevat sinun suusi sanat.
5 Ja he veisaavat Herran teistä, sillä suuri on Herran kunnia. 6
Sillä Herra on korkea, mutta katsoo alhaiseen, ja hän tuntee
ylpeän kaukaa. 7 Vaikka minä vaellan ahdistuksen keskellä, niin
sinä virvoitat minut. Sinä ojennat kätesi minun vihamiesteni vihaa
vastaan, ja sinun oikea kätesi auttaa minua. 8 Herra vie minun
asiani päätökseen. Herra, sinun armosi pysyy iankaikkisesti; älä
jätä kesken kättesi työtä.

139 Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi. Herra, sinä tutkit minua
ja tunnet minut. 2 Istunpa minä tahi nousen, sinä sen tiedät; sinä
ymmärrät minun ajatukseni kaukaa. 3 Käynpä tahi makaan,

sinä sen havaitset, ja kaikki minun tieni ovat sinulle tutut. **4**
Sillä, katso, ei ole sanaa minun kielelläni, jota sinä, Herra, et
täysin tunne. **5** Sinä olet saartanut minut edestä ja takaa ja
laskenut kätesi minun päälleni. **6** Senkaltainen tieto on minulle
ylen ihmeellinen, ylen korkea käsittääkseni sen. **7** Minne minä
voisin mennä, kussa ei sinun Henkesi olisi, minne paeta sinun
kasvojesi edestä? **8** Jos minä taivaaseen nousisin, niin sinä
olet siellä; jos minä tuonelaan vuoteeni tekisin, niin katso, sinä
olet siellä. **(Sheol h7585)** **9** Jos minä kohoaisin aamuruskon
siivillä ja asettuisin asumaan meren ääriin, **10** sielläkin sinun
kätesi minua taluttaisi, sinun oikea kätesi tarttuisi minuun. **11**
Ja jos minä sanoisin: "Peittäköön minut pimeys, ja valkeus
minun ympärilläni tulkoon yöksi", **12** niin ei pimeyskään olisi
sinulle pimeä: yö valaisisi niinkuin päivä, pimeys olisi niinkuin
valkeus. **13** Sillä sinä olet luonut minun munaskuuni, sinä kudoit
minut kokoon äitini kohdussa. **14** Minä kiitän sinua siitä, että
olen tehty ylen ihmeellisesti; ihmeelliset ovat sinun tekosi, sen
minun sieluni kyllä tietää. **15** Minun luuni eivät olleet sinulta
salatut, kun minut salassa valmistettiin, kun minut taiten tehtiin
maan syvyyksissä. **16** Sinun silmäsi näkivät minut jo idussani.
Minun päiväni olivat määrätyt ja kirjoitetut kaikki sinun kirjaasi,
ennenkuin ainoakaan niistä oli tullut. **17** Mutta kuinka kalliit
ovat minulle sinun ajatuksesi, Jumala, kuinka suuri on niitten
luku! **18** Jos minä tahtoisin ne lukea, olisi niitä enemmän kuin
hiekan jyväsiä. -Minä herään ja olen vielä sinun tykönäsi. **19**
Jumala, jospa sinä surmaisit jumalattomat! Ja te murhamiehet,
väistykää minusta pois! **20** Sillä he puhuvat sinusta petollisesti ja
lausuvat turhaan sinun nimesi-nuo sinun vihollisesi. **21** Herra,
enkö minä vihaisi niitä, jotka sinua vihaavat, enkö inhoaisi niitä,

jotka sinua vastustavat? **22** Kaikella vihalla minä heitä vihaan,
he ovat minun omia vihollisiani. **23** Tutki minua, Jumala, ja tunne
minun sydämeni, koettele minua ja tunne minun ajatukseni. **24**
Ja katso: jos minun tieni on vaivaan vievä, niin johdata minut
iankaikkiselle tielle.

140 Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi. Päästä minut, Herra,
pahoista ihmisistä, varjele minut väkivaltaisilta miehiltä, **2**
jotka ajattelevat sydämessään pahaa ja joka päivä yllyttävät
sotaan. **3** He hiovat kielensä niinkuin käärmeet, kyykäärmeen
myrkkyä on heidän huultensa alla. (Sela) **4** Suojaa minut,
Herra, jumalattomien käsiltä, varjele minut väkivaltaisilta miehiltä,
jotka tahtovat saada minun jalkani lankeamaan. **5** Nuo ylpeät
virittävät minulle ansoja ja pauloja, levittävät verkkoja minun
tielleni, asettavat minulle pyydyksiä. (Sela) **6** Minä sanon
Herralle: "Sinä olet minun Jumalani". Herra, ota korviisi minun
rukousteni ääni. **7** Herra, Herra, sinä minun väkevä apuni, sinä
suojaat minun pääni taistelun päivänä. **8** Herra, älä salli, mitä
jumalattomat haluavat, älä anna heidän aikeittensa onnistua;
muutoin he ylvästelevät. (Sela) **9** Sattukoon minun saartajaini
omaan päähän onnettomuus, jota heidän huulensa hankkivat.
10 Tulkoon tulisia hiiliä heidän päällensä; hän syösköön heidät
tuleen, vesivirtoihin, joista he älköötnousko. **11** Kielevä mies ei
ole pysyvä maassa; väkivaltaista ajaa onnettomuus ja iskee
iskemistään. **12** Minä tiedän, että Herra ajaa kurjan asiaa, hankkii
köyhille oikeuden. **13** Totisesti, vanhurskaat saavat kiittää sinun
nimeäsi, ja oikeamieliset saavat asua sinun kasvojesi edessä.

141 Daavidin virsi. Herra, minä huudan sinua, riennä minun
tyköni. Ota korviisi minun ääneni, kun minä sinua huudan. **2**
Minun rukoukseni olkoon suitsutusuhri sinun kasvojesi edessä,

minun kätteni kohottaminen olkoon ehtoouhri. **3** Herra, pane
minun suulleni vartija, vartioitse minun huulteni ovea. **4** Älä
salli minun sydämeni taipua pahaan, pitämään jumalatonta
menoa väärintekijäin kanssa. Minä en tahdo maistaa heidän
herkkupalojansa. **5** Lyköön minua vanhurskas: se on rakkautta;
kurittakoon hän minua: se on öljyä minun päähäni, siitä
minun pääni älköön kieltäytykö. Sillä vielä vähän aikaa, niin
minun rukoukseni täyttyy, mutta heidän käy pahoin: **6** heidän
päämiehensä syöstään kalliolta alas, ja silloin kuullaan minun
sanani suloisiksi. **7** Niinkuin maa kynnetään ja kuokitaan, niin
ovat meidän luumme hajotetut tuonelan kuilun suulle. **(Sheol
h7585)** **8** Mutta sinuun, Herra, Herra, minun silmäni katsovat,
sinuun minä turvaan. Älä hylkää minun sieluani. **9** Varjele minua
niiden pauloista, jotka minua pyydystävät, väärintekijäin ansoista.
10 Kaatukoot kaikki jumalattomat omiin kuoppiinsa; mutta suo
minun ne välttää.

142 Daavidin mietevirsi, hänen ollessaan luolassa; rukous.
Minä korotan ääneni ja huudan Herraa, minä korotan ääneni
ja rukoilen Herralta armoa. **2** Minä vuodatan hänen eteensä
valitukseni, kerron hänelle ahdistukseni. **3** Kun minun henkeni
minussa nääntyy, niin sinä tunnet minun tieni. Polulle, jota
minä käyn, he ovat virittäneet paulan minun eteeni. **4** Katso
minun oikealle puolelleni ja näe: ei kukaan minua tunne. Ei ole
minulla pakopaikkaa, ei kukaan minun sielustani välitä. **5** Minä
huudan sinun puoleesi, Herra; minä sanon: Sinä olet minun
turvani, minun osani elävien maassa. **6** Tarkkaa minun huutoani,
sillä minä olen sangen viheliäinen, pelasta minut vainoojistani,
sillä he ovat minua väkevämmät. **7** Vie minun sieluni ulos

vankeudesta kiittämään sinun nimeäsi. Vanhurskaat kokoontuvat
minun ympärilleni, kun sinä minulle hyvin teet.

143 Daavidin virsi. Herra, kuule minun rukoukseni, ota
korviisi minun anomiseni. Vastaa minulle uskollisuudessasi ja
vanhurskaudessasi. **2** Älä käy tuomiolle palvelijasi kanssa, sillä ei
yksikään elävä ole vanhurskas sinun edessäsi. **3** Sillä vihollinen
vainoaa minun sieluani, hän on ruhjonut minun elämäni maahan
ja pannut minut pimeään niinkuin ammoin kuolleet. **4** Minun
henkeni nääntyy minussa, sydäntäni kouristaa minun rinnassani.
5 Minä muistelen muinaisia päiviä, tutkistelen kaikkia sinun töitäsi
ja ajattelen sinun kättesi tekoja. **6** Minä levitän käteni sinun
puoleesi. Niinkuin janoinen maa, niin minun sieluni halajaa sinua.
(Sela) **7** Vastaa minulle pian, Herra, minun henkeni nääntyy.
Älä peitä minulta kasvojasi, etten tulisi niiden kaltaiseksi, jotka
hautaan vaipuvat. **8** Suo minun varhain kuulla sinun armoasi,
sillä sinuun minä turvaan. Osoita minulle tie, jota minun tulee
käydä, sillä sinun tykösi minä ylennän sieluni. **9** Pelasta minut
vihollisistani, Herra. Sinun tykösi minä pyrin suojaan. **10** Opeta
minut tekemään sitä, mikä sinulle kelpaa, sillä sinä olet minun
Jumalani. Sinun hyvä Henkesi johdattakoon minua tasaista
maata. **11** Herra, virvoita nimesi tähden, vanhurskaudessasi
auta minun sieluni ahdistuksesta. **12** Tuhoa minun viholliseni
armosi tähden ja hukuta kaikki, jotka minun sieluani ahdistavat,
sillä minä olen sinun palvelijasi.

144 Daavidin virsi. Kiitetty olkoon Herra, minun kallioni, joka
opettaa minun käteni taistelemaan, minun sormeni sotimaan,
2 hän, joka antaa minulle armon; minun linnani, varustukseni
ja pelastajani, minun kilpeni, jonka turviin minä pakenen, hän,
joka laskee kansani minun valtani alle. **3** Herra, mikä on

ihminen, että hänestä lukua pidät, mikä ihmislapsi, että häntä
ajattelet! **4** Ihminen on kuin tuulen henkäys, hänen päivänsä
niinkuin pakeneva varjo. **5** Herra, notkista taivaasi ja astu alas,
kosketa vuoria, niin että ne suitsuavat. **6** Iske salamoita ja
hajota heidät, lennätä nuolesi ja kauhistuta heidät. **7** Ojenna
kätesi korkeudesta, tempaa ja pelasta minut suurista vesistä,
muukalaisten kädestä, **8** joiden suu puhuu vilppiä ja joiden oikea
käsi on valheen käsi! **9** Jumala, minä veisaan sinulle uuden
virren, soitan sinulle kymmenkielisellä harpulla, **10** sinulle, joka
annat kuninkaille voiton ja tempaat palvelijasi Daavidin turvaan
pahalta miekalta. **11** Tempaa ja pelasta minut muukalaisten
käsistä, joiden suu puhuu vilppiä ja joiden oikea käsi on valheen
käsi. **12** Niin meidän poikamme ovat nuoruudessaan kuin
korkealle kohoavat kasvit, tyttäremme kuin temppelin veistetyt
kulmapatsaat; **13** meidän aittamme ovat täynnä, ja antavat
kaikkinaista viljaa, meidän lampaamme lisääntyvät laitumillamme
tuhansin ja kymmenin tuhansin; **14** meidän härkiemme kuormat
ovat runsaat, ei ole aukkoa muurissa, ei ole pakolaista, ei kuulu
valitushuutoa kaduillamme. **15** Autuas se kansa, jolle näin käy,
autuas se kansa, jonka Jumala Herra on!

145 Daavidin ylistysvirsi. Minä kunnioitan sinua, Jumalani,
sinä kuningas, ja kiitän sinun nimeäsi aina ja iankaikkisesti. **2**
Joka päivä minä kiitän sinua ja ylistän sinun nimeäsi aina ja
iankaikkisesti. **3** Suuri on Herra ja sangen ylistettävä, ja hänen
suuruutensa on tutkimaton. **4** Sukupolvi ylistää sukupolvelle
sinun tekojasi, ja he julistavat sinun voimallisia töitäsi. **5** Sinun
valtasuuruutesi kirkkautta ja kunniaa ja sinun ihmeellisiä tekojasi
minä tahdon tutkistella. **6** Sinun peljättävien töittesi voimasta
puhutaan, sinun suurista teoistasi minä kerron. **7** Julistettakoon

sinun suuren hyvyytesi muistoa ja sinun vanhurskaudestasi
riemuittakoon. **8** Herra on armahtavainen ja laupias, pitkämielinen
ja suuri armossa. **9** Herra on hyvä kaikille ja armahtaa kaikkia
tekojansa. **10** Kaikki sinun tekosi ylistävät sinua, Herra, ja sinun
hurskaasi kiittävät sinua. **11** He puhuvat sinun valtakuntasi
kunniasta ja kertovat sinun voimastasi. **12** Niin he ilmoittavat
ihmislapsille hänen voimalliset työnsä ja hänen valtakuntansa
kirkkauden ja kunnian. **13** Sinun valtakuntasi on iankaikkinen
valtakunta, ja sinun herrautesi pysyy polvesta polveen. **14** Herra
tukee kaikkia kaatuvia, ja kaikki alaspainetut hän nostaa. **15**
Kaikkien silmät vartioitsevat sinua, ja sinä annat heille heidän
ruokansa ajallaan. **16** Sinä avaat kätesi ja ravitset suosiollasi
kaikki, jotka elävät. **17** Herra on vanhurskas kaikissa teissään
ja armollinen kaikissa teoissaan. **18** Herra on lähellä kaikkia,
jotka häntä avuksensa huutavat, kaikkia, jotka totuudessa häntä
avuksensa huutavat. **19** Hän tekee, mitä häntä pelkääväiset
halajavat, hän kuulee heidän huutonsa ja auttaa heitä. **20**
Herra varjelee kaikkia, jotka häntä rakastavat, mutta kaikki
jumalattomat hän hukuttaa. **21** Minun suuni lausukoon Herran
ylistystä, ja kaikki liha kiittäköön hänen pyhää nimeänsä, aina ja
iankaikkisesti.

146 Halleluja! Ylistä, minun sieluni, Herraa. **2** Minä ylistän
Herraa kaiken ikäni, veisaan kiitosta Jumalalleni, niin kauan kuin
elän. **3** Älkää luottako ruhtinaihin älkääkä ihmislapseen, sillä ei
hän voi auttaa. **4** Kun hänen henkensä lähtee hänestä, niin hän
tulee maaksi jälleen; sinä päivänä hänen hankkeensa raukeavat
tyhjiin. **5** Autuas se, jonka apuna on Jaakobin Jumala, se, joka
panee toivonsa Herraan, Jumalaansa, **6** häneen, joka on tehnyt
taivaan ja maan, meren ja kaiken, mitä niissä on, joka pysyy

uskollisena iankaikkisesti, **7** joka hankkii oikeuden sorretuille,
joka antaa leivän nälkäisille. Herra vapauttaa vangitut, **8** Herra
avaa sokeain silmät, Herra nostaa alaspainetut, Herra rakastaa
vanhurskaita. **9** Herra varjelee muukalaiset, holhoo orvot ja
lesket, mutta jumalattomain tien hän tekee mutkaiseksi. **10**
Herra on kuningas iankaikkisesti, sinun Jumalasi, Siion, polvesta
polveen. Halleluja!

147 Halleluja! Hyvä on veisata kiitosta meidän Jumalallemme.
Se on suloista; ylistäminen on soveliasta. **2** Herra rakentaa
Jerusalemin, hän kokoaa Israelin karkoitetut. **3** Hän parantaa
ne, joilla on särjetty sydän, ja sitoo heidän haavansa. **4** Hän
on määrännyt tähtien luvun, hän kutsuu niitä kaikkia nimeltä.
5 Meidän Herramme on suuri, suuri voimassansa, hänen
ymmärryksensä on mittaamaton. **6** Herra pitää pystyssä nöyrät,
mutta jumalattomat hän painaa maahan. **7** Veisatkaa Herralle
kiitosvirsi, soittakaa kanteleilla kiitosta meidän Jumalallemme.
8 Hän peittää pilvillä taivaan ja valmistaa sateen maalle; hän
kasvattaa ruohon vuorille **9** ja antaa ruuan eläimille, kaarneen
pojillekin, kun ne huutavat. **10** Ei kelpaa hänelle hevosen voima,
ei hän mielisty miehen jalkojen nopeuteen: **11** Herra mielistyy
niihin, jotka häntä pelkäävät, jotka panevat toivonsa hänen
armoonsa. **12** Kiitä Herraa, Jerusalem. Ylistä Jumalaasi, Siion.
13 Sillä hän tekee lujiksi sinun porttiesi salvat; hän siunaa sinun
lapsesi sinun keskelläsi. **14** Hän hankkii rauhan sinun rajojesi
sisälle, ravitsee sinut parhaalla nisulla. **15** Hän lähettää sanansa
maahan, nopeasti kiitää hänen käskynsä. **16** Hän antaa sataa
lunta niinkuin villaa ja sirottaa härmää niinkuin tuhkaa. **17** Hän
viskaa rakeitansa niinkuin leivänmuruja; kuka voi kestää hänen
pakkastansa? **18** Hän lähettää sanansa ja sulattaa rakeet;

hän panee tuulensa puhaltamaan, ja vedet virtaavat. **19** Hän
ilmoittaa sanansa Jaakobille, käskynsä ja oikeutensa Israelille.
20 Niin hän ei ole tehnyt yhdellekään pakanakansalle, ja hänen
oikeuksiansa ne eivät tunne. Halleluja!

148 Halleluja! Ylistäkää Herraa taivaista, ylistäkää häntä
korkeuksissa. **2** Ylistäkää häntä, kaikki hänen enkelinsä, ylistäkää
häntä, kaikki hänen sotajoukkonsa. **3** Ylistäkää häntä, aurinko ja
kuu, ylistäkää häntä, kaikki kirkkaat tähdet. **4** Ylistäkää häntä,
te taivasten taivaat, te vedet taivasten päällä. **5** Ylistäköot ne
Herran nimeä, sillä hän käski, ja ne tulivat luoduiksi. **6** Ja hän
asetti ne olemaan aina ja iankaikkisesti, hän antoi niille lain, josta
ne eivät poikkea. **7** Ylistäkää Herraa maasta, te merieläimet ja
kaikki syvyydet, **8** tuli ja rakeet, lumi ja sumu, sinä myrskytuuli,
joka panet hänen käskynsä toimeen, **9** te vuoret ja kaikki
kukkulat, te hedelmäpuut ja kaikki setrit, **10** te pedot ja kaikki
karja, te matelijat ja siivekkäät linnut, **11** te maan kuninkaat ja
kaikki kansakunnat, te ruhtinaat ja kaikki maan tuomarit, **12** te
nuorukaiset ynnä neitsyet, te vanhat yhdessä nuorten kanssa.
13 Ylistäköot he Herran nimeä, sillä hänen nimensä yksin on
korkea, hänen valtasuuruutensa ulottuu yli maan ja taivaan. **14**
Hän on korottanut sarven kansallensa, että häntä ylistäisivät
kaikki hänen hurskaansa, Israelin lapset, kansa, joka on häntä
lähellä. Halleluja!

149 Halleluja! Veisatkaa Herralle uusi virsi: ylistysvirsi hänelle
hurskasten seurakunnassa. **2** Iloitkoon Israel tekijästänsä, Siionin
lapset riemuitkoot kuninkaastaan. **3** Ylistäköot he karkeloiden
hänen nimeänsä, soittakoot hänelle kiitosta vaskirummuilla
ja kanteleilla. **4** Sillä Herra on mielistynyt kansaansa, hän
kaunistaa nöyrät pelastuksella. **5** Iloitkoot hurskaat, veisaten

hänen kunniaansa, riemuitkoot he vuoteissansa. **6** Jumalan
ylistys on heidän suussansa, ja heidän kädessään kaksiteräinen
miekka, **7** että he kostaisivat pakanoille, kurittaisivat kansakuntia,
8 panisivat kahleisiin heidän kuninkaansa ja jalkarautoihin heidän
ylhäisensä **9** ja täyttäisivät heissä tuomion, joka on kirjoitettu.
Tämä on kaikkien hänen hurskaittensa kunnia. Halleluja!

150 Halleluja! Ylistäkää Jumalaa hänen pyhäkössään, ylistäkää
häntä hänen väkevyytensä taivaanvahvuuksissa. **2** Ylistäkää
häntä hänen voimallisista teoistansa, ylistäkää häntä, sillä hänen
herrautensa on suuri. **3** Ylistäkää häntä pasunan pauhulla,
ylistäkää häntä harpuilla ja kanteleilla. **4** Ylistäkää häntä
vaskirummuilla ja karkelolla, ylistäkää häntä kielisoittimilla ja
huiluilla. **5** Ylistäkää häntä helisevillä kymbaaleilla, ylistäkää
häntä kumisevilla kymbaaleilla. **6** Kaikki, joissa henki on,
ylistäkää Herraa! Halleluja!

Sananlaskujen

1 Salomon, Daavidin pojan, Israelin kuninkaan, sananlaskut,
2 viisauden ja kurin oppimiseksi, ymmärryksen sanojen
ymmärtämiseksi, **3** taitoa tuovan kurin, vanhurskauden, oikeuden
ja vilpittömyyden saamiseksi, **4** mielevyyden antamiseksi
yksinkertaisille, tiedon ja taidollisuuden nuorille. **5** Viisas
kuulkoon ja saakoon oppia lisää, ja ymmärtäväinen hankkikoon
elämänohjetta **6** ymmärtääkseen sananlaskuja ja vertauksia,
viisasten sanoja ja heidän ongelmiansa. **7** Herran pelko on tiedon
alku; hullut pitävät halpana viisauden ja kurin. **8** Kuule, poikani,
isäsi kuritusta äläkä hylkää äitisi opetusta, **9** sillä ne ovat ihana
seppele sinun päähäsi ja käädyt sinun kaulaasi. **10** Poikani,
jos synnintekijät sinua viekoittelevat, älä suostu. **11** Jos he
sanovat: "Lähde mukaamme! Väijykäämme verta, vaanikaamme
viatonta syyttömästi; **12** nielaiskaamme niinkuin tuonela heidät
elävältä, ehyeltään, niinkuin hautaan vaipuvaiset; **(Sheol h7585)**
13 me saamme kaikenlaista kallista tavaraa, täytämme talomme
saaliilla; **14** heitä arpasi meidän kanssamme, yhteinen kukkaro
olkoon meillä kaikilla" - **15** Älä lähde, poikani, samalle tielle kuin
he, pidätä jalkasi heidän poluiltansa. **16** Sillä heidän jalkansa
juoksevat pahuuteen, kiiruhtavat vuodattamaan verta. **17** Sillä
verkko on viritetty kaikille siivekkäille, niin että ne sen näkevät. -
Mutta turhaan: **18** omaa vertansa he väijyvät, vaanivat omaa
henkeänsä. **19** Näin käy jokaiselle väärän voiton pyytäjälle:
se ottaa haltijaltaan hengen. **20** Viisaus huutaa kadulla, antaa
äänensä kuulua toreilla; **21** meluisten katujen kulmissa se
kutsuu, porttien ovilta kaupungissa sanansa sanoo: **22** Kuinka
kauan te, yksinkertaiset, rakastatte yksinkertaisuutta, kuinka
kauan pilkkaajilla on halu pilkkaan ja tyhmät vihaavat tietoa? **23**

Kääntykää minun nuhdeltavikseni. Katso, minä vuodatan teille
henkeäni, saatan sanani tiedoksenne. **24** Kun minä kutsuin ja te
estelitte, kun ojensin kättäni eikä kenkään kuunnellut, **25** vaan
te vieroksuitte kaikkia minun neuvojani, ette suostuneet minun
nuhteisiini, **26** niin minäkin nauran teidän hädällenne, pilkkaan,
kun tulee se, mitä te kauhistutte; **27** kun myrskynä tulee se, mitä
te kauhistutte, kun hätänne saapuu tuulispäänä, kun päällenne
tulee vaiva ja ahdistus. **28** Silloin he minua kutsuvat, mutta
minä en vastaa, etsivät minua, mutta eivät löydä. **29** Koska he
vihasivat tietoa, eivät valinneet osaksensa Herran pelkoa **30**
eivätkä suostuneet minun neuvooni, vaan katsoivat kaiken minun
nuhteluni halvaksi, **31** saavat he syödä oman vaelluksensa
hedelmiä ja saavat kyllänsä omista hankkeistaan. **32** Sillä
yksinkertaiset tappaa heidän oma luopumuksensa, ja tyhmät
tuhoaa heidän oma suruttomuutensa. **33** Mutta joka minua
kuulee, saa asua turvassa ja olla rauhassa onnettomuuden
kauhuilta.

2 Poikani, jos sinä otat minun sanani varteen ja kätket mieleesi
minun käskyni, **2** niin että herkistät korvasi viisaudelle ja taivutat
sydämesi taitoon- **3** niin, jos kutsut ymmärrystä ja ääneesi huudat
taitoa, **4** jos haet sitä kuin hopeata ja etsit sitä kuin aarretta, **5**
silloin pääset ymmärtämään Herran pelon ja löydät Jumalan
tuntemisen. **6** Sillä Herra antaa viisautta, hänen suustansa lähtee
tieto ja taito. **7** Oikeamielisille hänellä on tallella pelastus, kilpi
nuhteettomasti vaeltaville, **8** niin että hän suojaa oikeuden polut
ja varjelee hurskaittensa tien. **9** Silloin ymmärrät vanhurskauden
ja oikeuden ja vilpittömyyden-hyvyyden tien kaiken; **10** sillä
viisaus tulee sydämeesi, ja tieto tulee sielullesi suloiseksi, **11**
taidollisuus on sinua varjeleva ja ymmärrys suojeleva sinut. **12** Se

pelastaa sinut pahojen tiestä, miehestä, joka kavalasti puhuu; **13**
niistä, jotka ovat hyljänneet oikeat polut vaeltaaksensa pimeyden
teitä; **14** niistä, jotka iloitsevat pahanteosta, riemuitsevat häijystä
kavaluudesta, **15** joiden polut ovat mutkaiset ja jotka joutuvat
väärään teillänsä. - **16** Se pelastaa sinut irstaasta naisesta,
vieraasta vaimosta, joka sanoillansa liehakoitsee, **17** joka on
hyljännyt nuoruutensa ystävän ja unhottanut Jumalansa liiton.
18 Sillä hänen huoneensa kallistuu kohti kuolemaa, hänen tiensä
haamuja kohden. **19** Ei palaja kenkään, joka hänen luoksensa
menee, eikä saavu elämän poluille. **20** Niin sinä vaellat hyvien
tietä ja noudatat vanhurskasten polkuja. **21** Sillä oikeamieliset
saavat asua maassa, ja nuhteettomat jäävät siihen jäljelle;
22 mutta jumalattomat hävitetään maasta, ja uskottomat siitä
reväistään pois.

3 Poikani, älä unhota minun opetustani, vaan sinun sydämesi
säilyttäköön minun käskyni; **2** sillä pitkää ikää, elinvuosia
ja rauhaa ne sinulle kartuttavat. **3** Laupeus ja uskollisuus
älköät hyljätkö sinua. Sido ne kaulaasi, kirjoita ne sydämesi
tauluun, **4** niin saat armon ja hyvän ymmärryksen Jumalan ja
ihmisten silmien edessä. **5** Turvaa Herraan kaikesta sydämestäsi
äläkä nojaudu omaan ymmärrykseesi. **6** Tunne hänet kaikilla
teilläsi, niin hän sinun polkusi tasoittaa. **7** Älä ole viisas omissa
silmissäsi. Pelkää Herraa ja karta pahaa. **8** Se on terveellistä
sinun ruumiillesi ja virkistävää sinun luillesi. **9** Kunnioita Herraa
antamalla varoistasi ja kaiken satosi parhaimmasta, **10** niin
sinun jyväaittasi täyttyvät runsaudella, ja viini pursuu sinun
kuurnistasi. **11** Poikani, älä pidä Herran kuritusta halpana äläkä
kyllästy hänen rangaistukseensa; **12** sillä jota Herra rakastaa,
sitä hän rankaisee, niinkuin isä poikaa, joka hänelle rakas on. **13**

Autuas se ihminen, joka on löytänyt viisauden, ihminen, joka on
saanut taidon. **14** Sillä parempi on hankkia sitä kuin hopeata,
ja siitä saatu voitto on kultaa jalompi. **15** Se on kalliimpi kuin
helmet, eivät mitkään kalleutesi vedä sille vertaa. **16** Pitkä ikä
on sen oikeassa kädessä, vasemmassa rikkaus ja kunnia. **17**
Sen tiet ovat suloiset tiet, sen polut rauhaisat kaikki tyynni. **18**
Elämän puu on se niille, jotka siihen tarttuvat; onnelliset ne, jotka
siitä pitävät kiinni. **19** Herra on viisaudella perustanut maan,
taivaat taidolla vahvistanut. **20** Hänen toimestansa syvyydet
kuohuivat esiin, ja pilvet pisaroivat kastetta. **21** Poikani, nämä
älköät häipykö näkyvistäsi, säilytä neuvokkuus ja taidollisuus, **22**
niin ne ovat elämä sinun sielullesi ja kaunistus sinun kaulaasi.
23 Silloin sinä kuljet tiesi turvallisesti etkä loukkaa jalkaasi. **24**
Kun menet maata, et pelkää mitään, ja maata mentyäsi on unesi
makea. **25** Pääset peljästymästä äkkikauhistuksia ja turmiota,
joka jumalattomat yllättää. **26** Sillä sinä saat luottaa Herraan, hän
varjelee sinun jalkasi joutumasta kiinni. **27** Älä kiellä tarvitsevalta
hyvää, milloin sitä tehdä voit. **28** Älä sano lähimmäisellesi:
"Mene nyt ja tule toiste, huomenna minä annan", kun sinulla
kuitenkin on. **29** Älä mieti pahaa lähimmäistäsi vastaan, kun hän
luottavaisesti luonasi asuu. **30** Älä riitele kenenkään kanssa
syyttä, kun ei toinen ole sinulle pahaa tehnyt. **31** Älä kadehdi
väkivallan miestä äläkä hänen teitänsä omiksesi valitse; **32** sillä
väärämielinen on Herralle kauhistus, mutta oikeamielisille hän
on tuttava. **33** Herran kirous on jumalattoman huoneessa, mutta
vanhurskasten asuinsijaa hän siunaa. **34** Pilkkaajille hänkin on
pilkallinen, mutta nöyrille hän antaa armon. **35** Viisaat perivät
kunnian, mutta tyhmäin osa on häpeä.

4 Kuulkaa, lapset, isän kuritusta ja kuunnelkaa oppiaksenne
ymmärrystä. **2** Sillä minä annan teille hyvän neuvon, älkää
hyljätkö minun opetustani. **3** Olinhan minäkin isäni poika, hento ja
äitini ainokainen. **4** Ja isä minua opetti ja sanoi minulle: "Pitäköön
sydämesi minun sanoistani kiinni, noudata minun käskyjäni,
niin sinä saat elää. **5** Hanki viisautta, hanki ymmärrystä,
älä sitä unhota, älä väisty pois minun suuni sanoista. **6** Älä
sitä hylkää, niin se varjelee sinua; rakasta sitä, niin se sinua
suojaa. **7** Viisauden alku on: hanki viisautta, ja kaikella muulla
hankkimallasi hanki ymmärrystä. **8** Anna sille korkea arvo, niin
se sinut korottaa, se kunnioittaa sinua, jos sen syliisi suljet; **9** se
panee päähäsi ihanan seppeleen ja lahjoittaa sinulle kauniin
kruunun." **10** Kuule, poikani, ja ota sanani varteen, niin elämäsi
vuodet enentyvät. **11** Minä neuvon sinut viisauden tielle, ohjaan
sinut oikeille teille. **12** Käydessäsi eivät askeleesi ahtaalle joudu;
juostessasi et kompastu. **13** Tartu kiinni kuritukseen äläkä hellitä;
säilytä se, sillä se on sinun elämäsi. **14** Älä lähde jumalattomien
polulle, älä astu pahojen tielle. **15** Anna sen olla, älä mene
sille, poikkea pois ja mene ohitse. **16** Sillä eivät he saa nukkua,
elleivät pahaa tee; se riistää heiltä unen, elleivät ole ketään
kaataneet. **17** Niin he syövät leipänään jumalattomuutta, juovat
viininään väkivallan tekoja. **18** Mutta vanhurskasten polku on
kuin aamurusko, joka kirkastuu kirkastumistaan sydänpäivään
saakka. **19** Jumalattomain tie on kuin pimeys: eivät he tiedä,
mihin kompastuvat. **20** Poikani, kuuntele minun puhettani, kallista
korvasi minun sanoilleni. **21** Älköötne väistykö silmistäsi, kätke
ne sydämesi sisimpään; **22** sillä ne ovat elämä sille, joka ne
löytää, ja lääke koko hänen ruumiillensa. **23** Yli kaiken varottavan
varjele sydämesi, sillä sieltä elämä lähtee. **24** Poista itsestäsi

suun kavaluus, ja karkoita luotasi huulten vääryys. **25** Katsokoot
sinun silmäsi suoraan, eteenpäin olkoon katseesi luotu. **26**
Tasoita polku jaloillesi, ja kaikki sinun tiesi olkoot vakaat. **27** Älä
poikkea oikeaan, älä vasempaan, väistä jalkasi pahasta.

5 Poikani, kuuntele minun viisauttani, kallista korvasi minun
taidolleni **2** ottaaksesi vaarin taidollisuudesta, ja huulesi
säilyttäköot tiedon. **3** Sillä hunajaa tiukkuvat vieraan vaimon
huulet, hänen suunsa on öljyä liukkaampi. **4** Mutta lopulta hän on
karvas kuin koiruoho, terävä kuin kaksiteräinen miekka. **5** Hänen
jalkansa kulkevat alas kuolemaan, tuonelaan vetävät hänen
askeleensa. **(Sheol h7585)** **6** Ei käy hän elämän tasaista polkua,
hänen tiensä horjuvat hänen huomaamattaan. **7** Niinpä, lapset,
kuulkaa minua, älkää väistykö minun suuni sanoista. **8** Pidä
tiesi kaukana tuollaisesta äläkä lähesty hänen majansa ovea, **9**
ettet antaisi muille kunniaasi etkä vuosiasi armottomalle, **10**
ettei sinun tavarasi ravitsisi vieraita, sinun vaivannäkösi joutuisi
toisen taloon **11** ja ettet lopulta päätyisi huokailemaan ruumiisi ja
lihasi riutuessa **12** ja sanomaan: "Miksi minä kuritusta vihasin ja
sydämeni halveksui nuhdetta? **13** Miksi en kuullut neuvojaini
ääntä, kallistanut korvaani opettajilleni? **14** Olin joutua kokonaan
turmion omaksi keskellä seurakunnan ja kansankokouksen."
15 Juo vettä omasta säiliöstäsi, sitä, mikä omasta kaivostasi
juoksee. **16** Vuotaisivatko sinun lähteesi kadulle, toreille sinun
vesiojasi! **17** Olkoot ne sinun omasi yksin, älköät vierasten
sinun ohessasi. **18** Olkoon sinun lähteesi siunattu, ja iloitse
nuoruutesi vaimosta. **19** Armas peura, suloinen vuorikauris-
hänen rintansa sinua aina riemulla ravitkoot, hurmautuos alati
hänen rakkaudestaan. **20** Miksi, poikani, hurmautuisit irstaaseen
naiseen ja syleilisit vieraan vaimon povea? **21** Sillä Herran

silmien edessä ovat miehen tiet, ja hän tutkii kaikki hänen
polkunsa. **22** Jumalattoman vangitsevat hänen rikoksensa, ja
hän tarttuu oman syntinsä pauloihin. **23** Kurittomuuteensa hän
kuolee ja suistuu harhaan suuressa hulluudessaan.

6 Poikani, jos olet ketä lähimmäisellesi taannut, lyönyt kättä
vieraalle; **2** jos olet kietoutunut oman suusi sanoihin, joutunut
suusi sanoista kiinni, **3** niin tee toki, poikani, pelastuaksesi
tämä, koska olet joutunut lähimmäisesi kouriin: Mene, heittäydy
maahan ja ahdista lähimmäistäsi; **4** Älä suo silmillesi unta äläkä
silmäluomillesi lepoa. **5** Pelastaudu käsistä niinkuin gaselli,
niinkuin lintu pyydystäjän käsistä. **6** Mene, laiska, muurahaisen
tykö, katso sen menoja ja viisastu. **7** Vaikka sillä ei ole ruhtinasta,
ei päällysmiestä eikä hallitsijaa, **8** se kuitenkin hankkii leipänsä
kesällä ja kokoaa varastoon ruokansa elonaikana. **9** Kuinka
kauan sinä, laiska, makaat, milloinka nouset unestasi? **10**
Nuku vielä vähän, torku vähän, makaa vähän ristissä käsin,
11 niin köyhyys käy päällesi niinkuin rosvo ja puute niinkuin
asestettu mies. **12** Kelvoton ihminen, väärä mies on se, joka
kulkee suu täynnä vilppiä, **13** silmää iskee, jaloillaan merkkiä
antaa, sormillansa viittoo, **14** kavaluus mielessä, pahaa aina
hankitsee, riitoja rakentaa. **15** Sentähden hänen turmionsa tulee
yhtäkkiä, tuokiossa hänet rusennetaan, eikä apua ole. **16** Näitä
kuutta Herra vihaa, ja seitsemää hänen sielunsa kauhistuu:
17 ylpeitä silmiä, valheellista kieltä, käsiä, jotka vuodattavat
viatonta verta, **18** sydäntä, joka häijyjä juonia miettii, jalkoja,
jotka kiiruusti juoksevat pahaan, **19** väärää todistajaa, joka
valheita puhuu, ja riidan rakentajaa veljesten kesken. **20** Säilytä,
poikani, isäsi käsky äläkä hylkää äitisi opetusta. **21** Pidä ne aina
sydämellesi sidottuina, kääri ne kaulasi ympärille. **22** Kulkiessasi

ne sinua taluttakoot, maatessasi sinua vartioikoot, herätessäsi
sinua puhutelkoot. **23** Sillä käsky on lamppu, opetus on valo,
ja kurittava nuhde on elämän tie, **24** että varjeltuisit pahasta
naisesta, vieraan vaimon liukkaasta kielestä. **25** Älköön sydämesi
himoitko hänen kauneuttaan, älköönkä hän sinua katseillaan
vangitko. **26** Sillä porttonaisen tähden menee leipäkakkukin,
ja naitu nainen pyydystää kallista sielua. **27** Voiko kukaan
kuljettaa tulta helmassaan, puvun häneltä palamatta? **28** Voiko
kukaan kävellä hiilloksella, jalkain häneltä kärventymättä? **29**
Samoin käy sen, joka menee lähimmäisensä vaimon luo: ei jää
rankaisematta kukaan, joka häneen kajoaa. **30** Eikö halveksita
varasta, vaikka hän olisi nälissään varastanut hengenpiteikseen?
31 Onhan hänen, jos tavataan, seitsenkertaisesti korvattava,
annettava kaikki talonsa varat. **32** Joka vaimon kanssa avion
rikkoo, on mieletön; itsensä menettää, joka niin tekee. **33** Hän
saa vaivan ja häpeän, eikä hänen häväistystään pyyhitä pois. **34**
Sillä luulevaisuus nostaa miehen vihan, ja säälimätön on hän
koston päivänä. **35** Ei hän huoli mistään lunastusmaksusta, ei
suostu, vaikka kuinka lahjaasi lisäät.

7 Poikani, noudata minun sanojani ja kätke mieleesi minun
käskyni. **2** Noudata minun käskyjäni, niin saat elää, säilytä
opetukseni kuin silmäteräsi. **3** Sido ne kiinni sormiisi, kirjoita
ne sydämesi tauluun. **4** Sano viisaudelle: "Sinä olet sisareni",
kutsu ymmärrystä sukulaiseksi, **5** että varjeltuisit irstaalta
naiselta, vieraalta vaimolta, joka sanoillansa liehakoitsee. **6**
Sillä minä katselin taloni ikkunasta ristikon läpi, **7** ja minä näin
yksinkertaisten joukossa, havaitsin poikain seassa nuorukaisen,
joka oli mieltä vailla. **8** Hän kulki katua erään naisen kulmaukseen
ja asteli hänen majaansa päin **9** päivän illaksi hämärtyessä, yön

aikana, pimeässä. **10** Ja katso, nainen tulee häntä vastaan, porton
puvussa, kavala sydämeltä. **11** Hän on levoton ja hillitön, eivät
pysy hänen jalkansa kotona; **12** milloin hän on kadulla, milloin
toreilla, ja väijyy joka kulmassa. **13** Hän tarttui nuorukaiseen,
suuteli häntä ja julkeasti katsoen sanoi hänelle: **14** "Minun oli
uhrattava yhteysuhri, tänä päivänä olen täyttänyt lupaukseni. **15**
Sentähden läksin ulos sinua vastaan, etsiäkseni sinua, ja olen
sinut löytänyt. **16** Olen leposijalleni peitteitä levittänyt, kirjavaa
Egyptin liinavaatetta. **17** Vuoteeseeni olen pirskoitellut mirhaa,
aloeta ja kanelia. **18** Tule, nauttikaamme lemmestä aamuun asti,
riemuitkaamme rakkaudesta. **19** Sillä mieheni ei ole kotona, hän
meni matkalle kauas. **20** Rahakukkaron hän otti mukaansa ja
tulee kotiin vasta täydenkuun päiväksi." **21** Hän taivutti hänet
paljolla houkuttelullaan, vietteli liukkailla huulillansa: **22** kkiä hän
lähti hänen jälkeensä, niinkuin härkä menee teuraaksi, niinkuin
hullu jalkaraudoissa kuritettavaksi, **23** niinkuin lintu kiiruhtaa
paulaan; eikä tiennyt, että oli henkeänsä kaupalla, kunnes nuoli
lävisti hänen maksansa. **24** Sentähden, poikani, kuulkaa minua,
kuunnelkaa minun suuni sanoja. **25** Älköön poiketko sydämesi
tuon naisen teille, älä eksy hänen poluillensa. **26** Sillä paljon
on surmattuja, hänen kaatamiaan, lukuisasti niitä, jotka hän on
kaikki tappanut. **27** Hänen majastaan käyvät tuonelan tiet, jotka
vievät alas tuonelan kammioihin. **(Sheol h7585)**

8 Eikö viisaus kutsu, eikö taito anna äänensä kuulua? **2** Ylös
kummuille, tien viereen, polkujen risteyksiin hän on asettunut. **3**
Porttien pielissä, kaupungin portilla, oviaukoissa hän huutaa:
4 "Teitä minä kutsun, miehet, ja ihmislapsille kaikuu minun
ääneni. **5** Tulkaa, yksinkertaiset, mieleviksi; tulkaa järkeviksi, te
tyhmät. **6** Kuulkaa, sillä jalosti minä puhun, ja avaan huuleni

puhumaan, mikä oikein on; **7** sillä totuutta minun suuni haastaa,
ja jumalattomuus on minun huulilleni kauhistus. **8** Vanhurskaat
ovat minun suuni sanat kaikki, ei ole niissä mitään petollista, ei
väärää. **9** Ne ovat kaikki oikeat ymmärtäväiselle, suorat niille,
jotka löysivät tiedon. **10** Ottakaa minun kuritukseni, älkääkä
hopeata, ja tieto ennen valituinta kultaa. **11** Sillä parempi
on viisaus kuin helmet, eivät mitkään kalleudet vedä sille
vertaa. **12** Minä, viisaus, olen perehtynyt mielevyyteen, olen
löytänyt tiedon ja taidollisuuden. **13** Herran pelko on pahan
vihaamista. Kopeutta ja ylpeyttä, pahaa tietä ja kavalaa suuta
minä vihaan. **14** Minulla on neuvo ja neuvokkuus; minä olen
ymmärrys, minulla on voima. **15** Minun avullani kuninkaat
hallitsevat, ruhtinaat säädöksensä vanhurskaasti säätävät. **16**
Minun avullani päämiehet vallitsevat ja ylhäiset, maan tuomarit
kaikki. **17** Minä rakastan niitä, jotka minua rakastavat, ja jotka
minua varhain etsivät, ne löytävät minut. **18** Minun tykönäni
on rikkaus ja kunnia, ikivanha varallisuus ja vanhurskaus. **19**
Minun hedelmäni on parempi kuin kulta, kuin puhtain kulta,
minun antamani voitto valituinta hopeata parempi. **20** Minä
vaellan vanhurskauden polkua, oikeuden teitten keskikohtaa, **21**
antaakseni niille, jotka minua rakastavat, pysyvän perinnön ja
täyttääkseni heidän aarrekammionsa. **22** Herra loi minut töittensä
esikoiseksi, ensimmäiseksi teoistaan, ennen aikojen alkua. **23**
Iankaikkisuudesta minä olen asetettu olemaan, alusta asti,
hamasta maan ikiajoista. **24** Ennenkuin syvyyksiä oli, synnyin
minä, ennenkuin oli lähteitä, vedestä rikkaita. **25** Ennenkuin
vuoret upotettiin paikoilleen, ennen kukkuloita, synnyin minä, **26**
kun hän ei vielä ollut tehnyt maata, ei mantua, ei maanpiirin
tomujen alkuakaan. **27** Kun hän taivaat valmisti, olin minä siinä,

kun hän veti piirin syvyyden pinnalle, **28** kun hän teki vahvoiksi
pilvet korkeudessa, kun syvyyden lähteet saivat voiman, **29**
kun hän merelle asetti sen rajat, että vedet eivät kävisi hänen
käskynsä yli, kun hän vahvisti maan perustukset, **30** silloin minä
hänen sivullansa hoidokkina olin, ihastuksissani olin päivästä
päivään ja leikitsin hänen edessänsä kaikin ajoin; **31** leikitsin
hänen maanpiirinsä päällä, ja ihastukseni olivat ihmislapset. **32**
Siis te, lapset, kuulkaa minua; autuaat ne, jotka noudattavat
minun teitäni! **33** Kuritusta kuulkaa, niin viisastutte; älkää sen
antako mennä menojaan. **34** Autuas se ihminen, joka minua
kuulee, valvoo minun ovillani päivästä päivään, vartioitsee minun
ovieni pieliä! **35** Sillä joka minut löytää, löytää elämän ja saa
Herran mielisuosion. **36** Mutta joka menee minusta harhaan, saa
vahingon sielullensa; kaikki, jotka minua vihaavat, rakastavat
kuolemaa."

9 Viisaus on talonsa rakentanut, veistänyt seitsemän
pylvästänsä. **2** Hän on teuraansa teurastanut, viininsä sekoittanut
ja myöskin pöytänsä kattanut. **3** Hän on palvelijattarensa
lähettänyt kutsua kuuluttamaan kaupungin kumpujen rinteiltä:
4 "Joka yksinkertainen on, poiketkoon tänne". Sille, joka on
mieltä vailla, hän sanoo: **5** "Tulkaa, syökää minun leipääni ja
juokaa viiniä, minun sekoittamaani. **6** Hyljätkää yksinkertaisuus,
niin saatte elää, ja astukaa ymmärryksen tielle." - **7** Joka
pilkkaajaa ojentaa, saa itsellensä häpeän, ja häpeäpilkun se,
joka jumalatonta nuhtelee. **8** Älä nuhtele pilkkaajaa, ettei hän
sinua vihaisi; nuhtele viisasta, niin hän sinua rakastaa. **9** Anna
viisaalle, niin hän yhä viisastuu; opeta vanhurskasta, niin hän
saa oppia lisää. **10** Herran pelko on viisauden alku, ja Pyhimmän
tunteminen on ymmärrystä. - **11** "Sillä minun avullani päiväsi

enenevät ja jatkuvat elämäsi vuodet. **12** Jos olet viisas, olet
omaksi hyväksesi viisas; ja jos olet pilkkaaja, saat sinä sen yksin
kestää." **13** Tyhmyys on nainen, levoton ja yksinkertainen, eikä
hän mistään mitään tiedä. **14** Hän istuu talonsa ovella, istuimella
kaupungin kummuilla, **15** kutsumassa ohikulkijoita, jotka käyvät
polkujansa suoraan eteenpäin: **16** "Joka yksinkertainen on,
poiketkoon tänne". Ja sille, joka on mieltä vailla, hän sanoo: **17**
"Varastettu vesi on makeata, ja salattu leipä on suloista". **18** Eikä
toinen tiedä, että haamuja on siellä, että hänen kutsuvieraansa
ovat tuonelan laaksoissa. **(Sheol h7585)**

10 Salomon sananlaskut. Viisas poika on isällensä iloksi,
mutta tyhmä poika on äidillensä murheeksi. **2** Vääryyden
aarteet eivät auta, mutta vanhurskaus vapahtaa kuolemasta. **3**
Herra ei salli vanhurskaan nälkää nähdä, mutta jumalattomien
himon hän luotansa työntää. **4** Köyhtyy, joka laiskasti kättä
käyttää, mutta ahkerain käsi rikastuttaa. **5** Taitava poika kokoaa
kesällä, kunnoton poika elonaikana nukkuu. **6** Siunaus on
vanhurskaan pään päällä, mutta väkivaltaa kätkee jumalattomien
suu. **7** Vanhurskaan muistoa siunataan, mutta jumalattomien
nimi lahoaa. **8** Viisassydäminen ottaa käskyt varteen, mutta
hulluhuulinen kukistuu. **9** Joka nuhteettomasti vaeltaa, vaeltaa
turvassa, jonka tiet ovat väärät, se joutuu ilmi. **10** Joka
silmää iskee, saa aikaan tuskaa, ja hulluhuulinen kukistuu.
11 Vanhurskaan suu on elämän lähde, mutta jumalattomien
suu kätkee väkivaltaa. **12** Viha virittää riitoja, mutta rakkaus
peittää rikkomukset kaikki. **13** Ymmärtäväisen huulilta löytyy
viisaus, mutta joka on mieltä vailla, sille vitsa selkään! **14**
Viisaat kätkevät, minkä tietävät, mutta hullun suu on läheinen
turmio. **15** Rikkaan tavara on hänen vahva kaupunkinsa, mutta

vaivaisten köyhyys on heidän turmionsa. **16** Vanhurskaan
hankkima on elämäksi, jumalattoman saalis koituu synniksi. **17**
Kuritusta noudattava on elämän tiellä, mutta nuhteet hylkäävä
eksyy. **18** Joka salavihaa pitää, sen huulilla on valhe, ja joka
parjausta levittää, on tyhmä. **19** Missä on paljon sanoja, siinä ei
syntiä puutu; mutta joka huulensa hillitsee, se on taitava. **20**
Vanhurskaan kieli on valituin hopea, jumalattomien äly on tyhjän
veroinen. **21** Vanhurskaan huulet kaitsevat monia, mutta hullut
kuolevat mielettömyyteensä. **22** Herran siunaus rikkaaksi tekee,
ei oma vaiva siihen mitään lisää. **23** Tyhmälle on iloksi ilkityön
teko, mutta ymmärtäväiselle miehelle viisaus. **24** Mitä jumalaton
pelkää, se häntä kohtaa; mutta mitä vanhurskaat halajavat, se
annetaan. **25** Tuulispään käytyä ei jumalatonta enää ole, mutta
vanhurskaan perustus pysyy iäti. **26** Mitä hapan hampaille ja
savu silmille, sitä laiska lähettäjillensä. **27** Herran pelko elinpäiviä
jatkaa, mutta jumalattomien vuodet lyhenevät. **28** Vanhurskasten
odotus koituu iloksi, mutta jumalattomien toivo hukkuu. **29** Herran
johdatus on nuhteettoman turva, mutta väärintekijäin turmio. **30**
Vanhurskas ei ikinä horju, mutta jumalattomat eivät saa asua
maassa. **31** Vanhurskaan suu kasvaa viisauden hedelmän, mutta
kavala kieli hävitetään. **32** Vanhurskaan huulet tietävät, mikä
otollista on, mutta jumalattomien suu on sulaa kavaluutta.

11 Väärä vaaka on Herralle kauhistus, mutta täysi paino on
hänelle otollinen. **2** Mihin ylpeys tulee, sinne tulee häpeäkin,
mutta nöyräin tykönä on viisaus. **3** Oikeamielisiä ohjaa heidän
nuhteettomuutensa, mutta uskottomat hävittää heidän vilppinsä.
4 Ei auta tavara vihan päivänä, mutta vanhurskaus vapahtaa
kuolemasta. **5** Nuhteettoman vanhurskaus tasoittaa hänen tiensä,
mutta jumalaton sortuu jumalattomuuteensa. **6** Oikeamieliset

vapahtaa heidän vanhurskautensa, mutta uskottomat vangitsee
heidän oma himonsa. **7** Jumalattoman ihmisen kuollessa hukkuu
hänen toivonsa, ja vääräin odotus hukkuu. **8** Vanhurskas
pelastetaan hädästä, ja jumalaton joutuu hänen sijaansa. **9** Rietas
suullansa turmelee lähimmäisensä, mutta taito on vanhurskaitten
pelastus. **10** Vanhurskaitten onnesta kaupunki iloitsee, ja
jumalattomain hukkumisesta syntyy riemu. **11** Oikeamielisten
siunauksesta kaupunki kohoaa, mutta jumalattomain suu sitä
hajottaa. **12** Mieltä vailla on, joka lähimmäistänsä halveksii,
mutta ymmärtäväinen mies on vaiti. **13** Joka panettelijana
käy, ilmaisee salaisuuden, mutta jolla luotettava henki on, se
säilyttää asian. **14** Missä ohjausta ei ole, sortuu kansa, mutta
neuvonantajain runsaus tuo menestyksen. **15** Joka vierasta
takaa, sen käy pahoin, mutta joka kädenlyöntiä vihaa, se on
turvattu. **16** Suloinen nainen saa kunniaa, ja voimalliset saavat
rikkautta. **17** Armelias mies tekee hyvää itsellensä, mutta
armoton syöksee onnettomuuteen oman lihansa. **18** Jumalaton
hankkii pettäväistä voittoa, mutta joka vanhurskautta kylvää,
saa pysyvän palkan. **19** Joka on vakaa vanhurskaudessa,
saa elämän; mutta joka pahaa tavoittaa, saa kuoleman. **20**
Väärämieliset ovat Herralle kauhistus, mutta nuhteettomasti
vaeltaviin hän mielistyy. **21** Totisesti: paha ei jää rankaisematta,
mutta vanhurskasten jälkeläiset pelastuvat. **22** Kultarengas
sian kärsässä on kaunis nainen, älyä vailla. **23** Vanhurskaitten
halajaminen vie onneen, jumalattomien toivo vihaan. **24** Toinen
on antelias ja saa yhä lisää, toinen säästää yli kohtuuden ja vain
köyhtyy. **25** Hyväätekeväinen sielu tulee ravituksi, ja joka muita
virvoittaa, se itse kostuu. **26** Joka viljan pitää takanaan, sitä
kansa kiroaa, mutta joka viljan kaupaksi antaa, sen pään päälle

tulee siunaus. **27** Joka hyvään pyrkii, etsii sitä, mikä otollista
on, mutta joka pahaa etsii, sille se tulee. **28** Joka rikkauteensa
luottaa, se kukistuu, mutta vanhurskaat viheriöitsevät niinkuin
lehvä. **29** Joka talonsa rappiolle saattaa, perii tuulta, ja hullu
joutuu viisaan orjaksi. **30** Vanhurskaan hedelmä on elämän puu,
ja viisas voittaa sieluja. **31** Katso, vanhurskas saa palkkansa
maan päällä, saati sitten jumalaton ja syntinen.

12 Tietoa rakastaa, joka kuritusta rakastaa, mutta järjetön
se, joka nuhdetta vihaa. **2** Hyvä saa Herran mielisuosion,
mutta juonittelijan hän tuomitsee syylliseksi. **3** Ei ihminen
kestä jumalattomuuden varassa, mutta vanhurskasten juuri
on horjumaton. **4** Kelpo vaimo on puolisonsa kruunu, mutta
kunnoton on kuin mätä hänen luissansa. **5** Vanhurskasten
aivoitukset ovat oikeat, jumalattomien hankkeet petolliset. **6**
Jumalattomien puheet väijyvät verta, mutta oikeamieliset pelastaa
heidän suunsa. **7** Jumalattomat kukistuvat olemattomiin, mutta
vanhurskasten huone pysyy. **8** Ymmärryksensä mukaan miestä
kiitetään, mutta nurjasydämistä halveksitaan. **9** Parempi halpa-
arvoinen, jolla on palvelija, kuin rehentelijä, joka on vailla
leipää. **10** Vanhurskas tuntee, mitä hänen karjansa kaipaa, mutta
jumalattomain sydän on armoton. **11** Joka peltonsa viljelee,
saa leipää kyllin, mutta tyhjän tavoittelija on mieltä vailla. **12**
Jumalaton himoitsee pahojen saalista, mutta vanhurskasten
juuri on antoisa. **13** Huulten rikkomus on paha ansa, mutta
vanhurskas pääsee hädästä. **14** Suunsa hedelmästä saa kyllälti
hyvää, ja ihmisen eteen kiertyvät hänen kättensä työt. **15**
Hullun tie on hänen omissa silmissään oikea, mutta joka neuvoa
kuulee, on viisas. **16** Hullun suuttumus tulee kohta ilmi, mutta
mielevä peittää kärsimänsä häpeän. **17** Toden puhuja lausuu

oikeuden, mutta väärä todistaja petoksen. **18** Moni viskoo sanoja
kuin miekanpistoja, mutta viisasten kieli on lääke. **19** Totuuden
huulet pysyvät iäti, mutta valheen kieli vain tuokion. **20** Jotka
pahaa miettivät, niillä on mielessä petos, mutta jotka rauhaan
neuvovat, niille tulee ilo. **21** Ei tule turmiota vanhurskaalle, mutta
jumalattomat ovat onnettomuutta täynnä. **22** Herralle kauhistus
ovat valheelliset huulet, mutta teoissaan uskolliset ovat hänelle
otolliset. **23** Mielevä ihminen peittää tietonsa, mutta tyhmäin
sydän huutaa julki hulluutensa. **24** Ahkerain käsi saa hallita,
mutta laiska joutuu työveron alaiseksi. **25** Huoli painaa alas
miehen mielen, mutta hyvä sana sen ilahuttaa. **26** Vanhurskas
opastaa lähimmäistänsä, mutta jumalattomat eksyttää heidän
oma tiensä. **27** Laiska ei saa ajetuksi itselleen riistaa, mutta
ahkeruus on ihmiselle kallis tavara. **28** Vanhurskauden polulla on
elämä, ja sen tien kulku ei ole kuolemaksi.

13 Viisas poika kuulee isän kuritusta, mutta pilkkaaja ei ota
nuhdetta kuullaksensa. **2** Suunsa hedelmästä saa nauttia hyvää,
mutta uskottomilla on halu väkivaltaan. **3** Joka suistaa suunsa,
se säilyttää henkensä, mutta avosuinen joutuu turmioon. **4**
Laiskan sielu haluaa, saamatta mitään, mutta ahkerain sielu tulee
ravituksi. **5** Vanhurskas vihaa valhepuhetta, mutta jumalattoman
meno on iljettävä ja häpeällinen. **6** Vanhurskaus varjelee
nuhteettomasti vaeltavan, mutta jumalattomuus syöksee syntisen
kumoon. **7** Toinen on olevinaan rikas, omistamatta mitään,
toinen olevinaan köyhä, vaikka on tavaraa paljon. **8** Rikkautensa
saa mies antaa henkensä lunnaiksi, mutta köyhän ei tarvitse
uhkauksia kuunnella. **9** Vanhurskasten valo loistaa iloisesti,
mutta jumalattomien lamppu sammuu. **10** Ylpeys tuottaa pelkkää
toraa, mutta jotka ottavat neuvon varteen, niillä on viisaus. **11**

Tyhjällä saatu tavara vähenee, mutta joka vähin erin kokoaa,
se saa karttumaan. **12** Pitkä odotus tekee sydämen sairaaksi,
mutta täyttynyt halu on elämän puu. **13** Joka sanaa halveksii,
joutuu sanan pantiksi; mutta joka käskyä pelkää, saa palkan. **14**
Viisaan opetus on elämän lähde kuoleman paulain välttämiseksi.
15 Hyvä ymmärrys tuottaa suosiota, mutta uskottomien tie on
koleikkoa. **16** Jokainen mielevä toimii taitavasti, mutta tyhmä
levittää hulluutta. **17** Jumalaton sanansaattaja suistuu turmioon,
mutta uskollinen lähetti on kuin lääke. **18** Köyhyys ja häpeä
kuritusta vierovalle, kunnia nuhdetta noudattavalle! **19** Tyydytetty
halu on sielulle suloinen, pahan karttaminen tyhmille kauhistus.
20 Vaella viisasten kanssa, niin viisastut; tyhmäin seuratoverin
käy pahoin. **21** Syntisiä vainoaa onnettomuus, mutta vanhurskaat
saavat onnen palkakseen. **22** Hyvä jättää perinnön lastensa
lapsillekin, mutta syntisen tavara talletetaan vanhurskaalle. **23**
Köyhien uudiskyntö antaa runsaan ruuan; mutta moni tuhoutuu,
joka ei oikeudessa pysy. **24** Joka vitsaa säästää, se vihaa
lastaan; mutta joka häntä rakastaa, se häntä ajoissa kurittaa. **25**
Vanhurskas saa syödä kylläksensä, mutta jumalattomain vatsa
jää vajaaksi.

14 Vaimojen viisaus talon rakentaa, mutta hulluus sen omin
käsin purkaa. **2** Joka vaeltaa oikein, se pelkää Herraa, mutta
jonka tiet ovat väärät, se hänet katsoo ylen. **3** Hullun suussa
on ylpeydelle vitsa, mutta viisaita vartioivat heidän huulensa.
4 Missä raavaita puuttuu, on seimi tyhjä, mutta runsas sato
saadaan härkien voimasta. **5** Uskollinen todistaja ei valhettele,
mutta väärä todistaja puhuu valheita. **6** Pilkkaaja etsii viisautta
turhaan, mutta ymmärtäväisen on tietoa helppo saada. **7** Menet
pois tyhmän miehen luota: et tullut tuntemaan tiedon huulia.

8 Mielevän viisaus on, että hän vaelluksestaan vaarin pitää;
tyhmien hulluus on petos. **9** Hulluja pilkkaa vikauhri, mutta
oikeamielisten kesken on mielisuosio. **10** Sydän tuntee oman
surunsa, eikä sen iloon saa vieras sekaantua. **11** Jumalattomain
huone hävitetään, mutta oikeamielisten maja kukoistaa. **12**
Miehen mielestä on oikea monikin tie, joka lopulta on kuoleman
tie. **13** Nauraessakin voi sydän kärsiä, ja ilon lopuksi tulee murhe.
14 Omista teistään saa kyllänsä se, jolla on luopunut sydän, mutta
itsestään löytää tyydytyksen hyvä mies. **15** Yksinkertainen uskoo
joka sanan, mutta mielevä ottaa askeleistansa vaarin. **16** Viisas
pelkää ja karttaa pahaa, mutta tyhmä on huoleton ja suruton. **17**
Pikavihainen tekee hullun töitä, ja juonittelija joutuu vihatuksi. **18**
Yksinkertaiset saavat perinnökseen hulluuden, mutta mielevät
tiedon kruunuksensa. **19** Pahojen täytyy kumartua hyvien edessä
ja jumalattomien seisoa vanhurskaan porteilla. **20** Köyhää
vihaa hänen ystävänsäkin, mutta rikasta rakastavat monet. **21**
Syntiä tekee, joka lähimmäistään halveksii, mutta autuas se,
joka kurjia armahtaa! **22** Eivätkö eksy ne, jotka hankitsevat
pahaa? Mutta armo ja totuus niille, jotka hankitsevat hyvää! **23**
Kaikesta vaivannäöstä tulee hyötyä, mutta tyhjästä puheesta
vain vahinkoa. **24** Viisasten kruunu on heidän rikkautensa,
mutta tyhmäin hulluus hulluudeksi jää. **25** Uskollinen todistaja
on hengen pelastaja, mutta joka valheita puhuu, on petosta
täynnä. **26** Herran pelossa on vahva varmuus ja turva vielä
lapsillekin. **27** Herran pelko on elämän lähde kuoleman paulain
välttämiseksi. **28** Kansan paljous on kuninkaan kunnia, väen
vähyys ruhtinaan turmio. **29** Pitkämielisellä on paljon taitoa, mutta
pikavihaisen osa on hulluus. **30** Sävyisä sydän on ruumiin elämä,
mutta luulevaisuus on mätä luissa. **31** Joka vaivaista sortaa,

se herjaa hänen Luojaansa, mutta se häntä kunnioittaa, joka
köyhää armahtaa. **32** Jumalaton sortuu omaan pahuuteensa,
mutta vanhurskas on turvattu kuollessaan. **33** Ymmärtäväisen
sydämeen ottaa majansa viisaus, ja tyhmien keskellä se itsensä
tiettäväksi tekee. **34** Vanhurskaus kansan korottaa, mutta synti
on kansakuntien häpeä. **35** Taitava palvelija saa kuninkaan
suosion, mutta kunnoton hänen vihansa.

15 Leppeä vastaus taltuttaa kiukun, mutta loukkaava sana
nostaa vihan. **2** Viisasten kieli puhuu tietoa taitavasti, mutta
tyhmäin suu purkaa hulluutta. **3** Herran silmät ovat joka paikassa;
ne vartioitsevat hyviä ja pahoja. **4** Sävyisä kieli on elämän
puu, mutta vilpillinen kieli haavoittaa mielen. **5** Hullu pitää
halpana isänsä kurituksen, mutta joka nuhdetta noudattaa, tulee
mieleväksi. **6** Vanhurskaan huoneessa on suuret aarteet, mutta
jumalattoman saalis on turmion oma. **7** Viisasten huulet kylvävät
tietoa, mutta tyhmäin sydän ei ole vakaa. **8** Jumalattomien
uhri on Herralle kauhistus, mutta oikeamielisten rukous on
hänelle otollinen. **9** Jumalattoman tie on Herralle kauhistus,
mutta joka vanhurskauteen pyrkii, sitä hän rakastaa. **10** Kova
tulee kuritus sille, joka tien hylkää; joka nuhdetta vihaa, saa
kuoleman. **11** Tuonelan ja manalan Herra näkee, saati sitten
ihmislasten sydämet. **(Sheol h7585)** **12** Pilkkaaja ei pidä siitä,
että häntä nuhdellaan; viisasten luo hän ei mene. **13** Iloinen
sydän kaunistaa kasvot, mutta sydämen tuskassa on mieli
murtunut. **14** Ymmärtäväisen sydän etsii tietoa, mutta tyhmien
suu hulluutta suosii. **15** Kurjalle ovat pahoja kaikki päivät,
mutta hyvä mieli on kuin alituiset pidot. **16** Parempi vähä
Herran pelossa kuin paljot varat levottomuudessa. **17** Parempi
vihannesruoka rakkaudessa kuin syöttöhärkä vihassa. **18**

Kiukkuinen mies nostaa riidan, mutta pitkämielinen asettaa toran.
19 Laiskan tie on kuin orjantappurapehko, mutta oikeamielisten
polku on raivattu. **20** Viisas poika on isällensä iloksi, mutta
tyhmä ihminen halveksii äitiänsä. **21** Hulluus on ilo sille, joka
on mieltä vailla, mutta ymmärtäväinen mies kulkee suoraan.
22 Hankkeet sortuvat, missä neuvonpito puuttuu; mutta ne
toteutuvat, missä on runsaasti neuvonantajia. **23** Miehellä on ilo
suunsa vastauksesta; ja kuinka hyvä onkaan sana aikanansa!
24 Taitava käy elämän tietä ylöspäin, välttääkseen tuonelan,
joka alhaalla on. **(Sheol h7585)** **25** Ylpeitten huoneen Herra
hajottaa, mutta lesken rajan hän vahvistaa. **26** Häijyt juonet ovat
Herralle kauhistus, mutta lempeät sanat ovat puhtaat. **27** Väärän
voiton pyytäjä hävittää huoneensa, mutta joka lahjuksia vihaa,
saa elää. **28** Vanhurskaan sydän miettii, mitä vastata, mutta
jumalattomien suu purkaa pahuutta. **29** Jumalattomista on Herra
kaukana, mutta vanhurskasten rukouksen hän kuulee. **30** Valoisa
silmänluonti ilahuttaa sydämen; hyvä sanoma tuo ydintä luihin.
31 Korva, joka kuuntelee elämän nuhdetta, saa majailla viisaitten
keskellä. **32** Joka kuritusta vieroo, pitää sielunsa halpana; mutta
joka nuhdetta kuuntelee, se saa mieltä. **33** Herran pelko on kuri
viisauteen, ja kunnian edellä käy nöyryys.

16 Ihmisen ovat mielen aivoittelut, mutta Herralta tulee kielen
vastaus. **2** Kaikki miehen tiet ovat hänen omissa silmissään
puhtaat, mutta Herra tutkii henget. **3** Heitä työsi Herran haltuun,
niin sinun hankkeesi menestyvät. **4** Kaiken on Herra tehnyt
määrätarkoitukseen, niinpä jumalattomankin onnettomuuden
päivän varalle. **5** Jokainen ylpeämielinen on Herralle kauhistus:
totisesti, ei sellainen jää rankaisematta. **6** Laupeudella ja
uskollisuudella rikos sovitetaan, ja Herran pelolla paha vältetään.

7 Jos miehen tiet ovat Herralle otolliset, saattaa hän vihamiehetkin
sovintoon hänen kanssansa. **8** Parempi vähä vanhurskaudessa
kuin suuret voitot vääryydessä. **9** Ihmisen sydän aivoittelee
hänen tiensä, mutta Herra ohjaa hänen askeleensa. **10**
Kuninkaan huulilla on jumalallinen ratkaisu; hänen suunsa ei
petä tuomitessaan. **11** Puntari ja oikea vaaka ovat Herran, hänen
tekoaan ovat kaikki painot kukkarossa. **12** Jumalattomuuden
teko on kuninkaille kauhistus, sillä vanhurskaudesta valtaistuin
vahvistuu. **13** Vanhurskaat huulet ovat kuninkaille mieleen, ja
oikein puhuvaa he rakastavat. **14** Kuninkaan viha on kuoleman
sanansaattaja, mutta sen lepyttää viisas mies. **15** Kuninkaan
kasvojen valo on elämäksi, ja hänen suosionsa on kuin keväinen
sadepilvi. **16** Parempi kultaa on hankkia viisautta, kalliimpi
hopeata hankkia ymmärrystä. **17** Oikeamielisten tie välttää
onnettomuuden; henkensä saa pitää, joka pitää vaelluksestansa
vaarin. **18** Kopeus käy kukistumisen edellä, ylpeys lankeemuksen
edellä. **19** Parempi alavana nöyrien parissa kuin jakamassa
saalista ylpeitten kanssa. **20** Joka painaa mieleensä sanan,
se löytää onnen; ja autuas se, joka Herraan turvaa! **21** Jolla
on viisas sydän, sitä ymmärtäväiseksi sanotaan, ja huulten
suloisuus antaa opetukselle tehoa. **22** Ymmärrys on omistajalleen
elämän lähde, mutta hulluus on hulluille kuritus. **23** Viisaan
sydän tekee taitavaksi hänen suunsa ja antaa tehoa hänen
huultensa opetukselle. **24** Lempeät sanat ovat mesileipää; ne
ovat makeat sielulle ja lääkitys luille. **25** Miehen mielestä on
oikea monikin tie, joka lopulta on kuoleman tie. **26** Työmiehen
nälkä tekee työtä hänen hyväkseen, sillä oma suu panee hänelle
pakon. **27** Kelvoton mies kaivaa toiselle onnettomuutta; hänen
huulillaan on kuin polttava tuli. **28** Kavala mies rakentaa riitaa, ja

panettelija erottaa ystävykset. **29** Väkivallan mies viekoittelee
lähimmäisensä ja vie hänet tielle, joka ei ole hyvä. **30** Joka
silmiänsä luimistelee, sillä on kavaluus mielessä; joka huulensa
yhteen puristaa, sillä on paha valmiina. **31** Harmaat hapset
ovat kunnian kruunu; se saadaan vanhurskauden tiellä. **32**
Pitkämielinen on parempi kuin sankari, ja mielensä hillitseväinen
parempi kuin kaupungin valloittaja. **33** Helmassa pudistellen
arpa heitetään, mutta Herralta tulee aina sen ratkaisu.

17 Parempi kuiva kannikka rauhassa kuin talon täysi uhripaistia
riidassa. **2** Taitava palvelija hallitsee kunnotonta poikaa ja pääsee
perinnönjaolle veljesten rinnalla. **3** Hopealle sulatin, kullalle uuni,
mutta sydämet koettelee Herra. **4** Paha kuuntelee häijyjä huulia,
petollisuus kuulee pahoja kieliä. **5** Joka köyhää pilkkaa, se
herjaa hänen luojaansa; joka toisen onnettomuudesta iloitsee, ei
jää rankaisematta. **6** Vanhusten kruunu ovat lastenlapset, ja isät
ovat lasten kunnia. **7** Ei sovi houkalle ylevä puhe, saati sitten
ruhtinaalle valhe. **8** Lahjus on käyttäjänsä silmissä kallis kivi:
mihin vain hän kääntyy, hän menestyy. **9** Joka rikkeen peittää,
se rakkautta harrastaa; mutta joka asioita kaivelee, se erottaa
ystävykset. **10** Nuhde pystyy paremmin ymmärtäväiseen kuin sata
lyöntiä tyhmään. **11** Pelkkää onnettomuutta hankkii kapinoitsija,
mutta häntä vastaan lähetetään armoton sanansaattaja. **12**
Kohdatkoon miestä karhu, jolta on riistetty poikaset, mutta
älköön tyhmä hulluudessansa. **13** Joka hyvän pahalla palkitsee,
sen kodista ei onnettomuus väisty. **14** Alottaa tora on päästää
vedet valloilleen; herkeä, ennenkuin riita syttyy. **15** Syyllisen
syyttömäksi ja syyttömän syylliseksi tekijä ovat kumpikin Herralle
kauhistus. **16** Mitä hyötyä on rahasta tyhmän käsissä? Viisauden
hankkimiseen ei ole ymmärrystä. **17** Ystävä rakastaa ainiaan

ja veli syntyy varaksi hädässä. **18** Mieltä vailla on mies, joka
kättä lyöpi, joka menee toista takaamaan. **19** Joka toraa
rakastaa, se rikkomusta rakastaa; joka ovensa korottaa, se
hankkii kukistumistaan. **20** Väärämielinen ei onnea löydä, ja
kavalakielinen suistuu onnettomuuteen. **21** Tyhmä on murheeksi
siittäjällensä, ja houkan isä on iloa vailla. **22** Terveydeksi on
iloinen sydän, mutta murtunut mieli kuivuttaa luut. **23** Jumalaton
ottaa lahjuksen vastaan toisen povelta vääristääksensä oikeuden
tiet. **24** Ymmärtäväisellä on viisaus kasvojensa edessä, mutta
tyhmän silmät kiertävät maailman rantaa. **25** Tyhmä poika on
isällensä suruksi ja synnyttäjällensä mielihaikeaksi. **26** Paha
jo sekin, jos syytöntä sakotetaan; kovin kohtuutonta, jos jaloja
lyödään. **27** Joka hillitsee sanansa, on taitava, ja mielensä
malttava on ymmärtäväinen mies. **28** Hullukin käy viisaasta, jos
vaiti on; joka huulensa sulkee, on ymmärtäväinen.

18 Eriseurainen noudattaa omia pyyteitään; kaikin neuvoin
hän riitaa haastaa. **2** Tyhmän halu ei ole ymmärrykseen, vaan
tuomaan julki oma mielensä. **3** Kunne jumalaton tulee, tulee
ylenkatsekin, ja häpeällisen menon mukana häväistys. **4** Syviä
vesiä ovat sanat miehen suusta, ovat virtaava puro ja viisauden
lähde. **5** Ei ole hyvä pitää syyllisen puolta ja vääräksi vääntää
syyttömän asiaa oikeudessa. **6** Tyhmän huulet tuovat mukanaan
riidan, ja hänen suunsa kutsuu lyöntejä. **7** Oma suu on tyhmälle
turmioksi ja omat huulet ansaksi hänelle itselleen. **8** Panettelijan
puheet ovat kuin herkkupalat ja painuvat sisusten kammioihin
asti. **9** Joka on veltto toimessansa, se on jo tuhontekijän veli. **10**
Herran nimi on vahva torni; hurskas juoksee sinne ja saa turvan.
11 Rikkaan tavara on hänen vahva kaupunkinsa, ja korkean
muurin kaltainen hänen kuvitteluissaan. **12** Kukistumisen edellä

miehen sydän ylpistyy, mutta kunnian edellä käy nöyryys. **13**
Jos kuka vastaa, ennenkuin on kuullut, on se hulluutta ja koituu
hänelle häpeäksi. **14** Miehekäs mieli pitää sairaankin pystyssä,
mutta kuka voi kantaa murtunutta mieltä? **15** Tietoa hankkii
ymmärtäväisen sydän, tietoa etsii viisasten korva. **16** Lahja
avartaa alat ihmiselle ja vie hänet isoisten pariin. **17** Käräjissä on
kukin ensiksi oikeassa, mutta sitten tulee hänen riitapuolensa ja
ottaa hänestä selvän. **18** Arpa riidat asettaa ja ratkaisee väkevien
välit. **19** Petetty veli on vaikeampi voittaa kuin vahva kaupunki,
ja riidat ovat kuin linnan salvat. **20** Suunsa hedelmästä saa mies
vatsansa kylläiseksi, saa kyllikseen huultensa satoa. **21** Kielellä
on vallassansa kuolema ja elämä; jotka sitä rakastavat, saavat
syödä sen hedelmää. **22** Joka vaimon löysi, se onnen löysi, sai
Herralta mielisuosion. **23** Köyhä puhuu pyydellen, mutta rikas
vastaa tylysti. **24** Häviökseen mies on monien ystävä, mutta on
myös ystäviä, veljiäkin uskollisempia.

19 Parempi on köyhä, joka nuhteettomasti vaeltaa, kuin
huuliltansa nurja, joka on vielä tyhmäkin. **2** Ilman taitoa ei
ole intokaan hyväksi, ja kiirehtivän jalka astuu harhaan. **3**
Ihmisen oma hulluus turmelee hänen tiensä, mutta Herralle hän
sydämessään vihoittelee. **4** Tavara tuo ystäviä paljon, mutta
vaivainen joutuu ystävästänsä eroon. **5** Väärä todistaja ei jää
rankaisematta, ja joka valheita puhuu, se ei pelastu. **6** Monet
etsivät ylhäisen suosiota, ja kaikki ovat anteliaan ystäviä. **7**
Köyhä on kaikkien veljiensä vihattu, vielä vierotumpi ystävilleen.
Tyhjiä sanoja hän saa tavoitella. **8** Joka mieltä hankkii, se
sieluansa rakastaa; joka ymmärryksen säilyttää, se onnen löytää.
9 Väärä todistaja ei jää rankaisematta, ja joka valheita puhuu, se
hukkuu. **10** Ei sovi tyhmälle hyvät päivät, saati sitten palvelijalle

hallita ruhtinaita. **11** Ymmärrys tekee ihmisen pitkämieliseksi, ja
hänen kunniansa on antaa rikos anteeksi. **12** Kuninkaan viha on
kuin nuoren leijonan kiljunta, mutta hänen suosionsa on kuin
kaste ruoholle. **13** Tyhmä poika on isänsä turmio, ja vaimon tora
on kuin räystäästä tippuva vesi. **14** Talo ja tavara peritään isiltä,
mutta toimellinen vaimo tulee Herralta. **15** Laiskuus vaivuttaa
sikeään uneen, ja veltto joutuu näkemään nälkää. **16** Joka
käskyt pitää, saa henkensä pitää; joka ei teistänsä välitä, on
kuoleman oma. **17** Joka vaivaista armahtaa, se lainaa Herralle,
ja hän maksaa jälleen hänen hyvän tekonsa. **18** Kurita poikaasi,
kun vielä toivoa on; ethän halunne hänen kuolemaansa. **19**
Rajuluontoinen joutuu sakkoihin: vain yllytät, jos yrität apuun. **20**
Kuule neuvoa, ota kuritus varteen, että olisit vasta viisaampi. **21**
Monet ovat miehen mielessä aivoitukset, mutta Herran neuvo on
pysyväinen. **22** Ihaninta ihmisessä on hänen laupeutensa, ja
köyhä on parempi kuin valhettelija. **23** Herran pelko on elämäksi:
saa levätä yönsä ravittuna, eikä mikään paha kohtaa. **24** Laiska
pistää kätensä vatiin, mutta ei saa sitä viedyksi suuhunsa
jälleen. **25** Lyö pilkkaajaa, niin yksinkertainen saa mieltä, ja jos
ymmärtäväistä nuhdellaan, niin hän käsittää tiedon. **26** Joka
isäänsä pahoin pitelee ja ajaa äitinsä pois, se on kunnoton ja
rietas poika. **27** Jos herkeät, poikani, kuulemasta kuritusta, niin
eksyt pois tiedon sanoista. **28** Kelvoton todistaja pitää oikeuden
pilkkanaan, ja jumalattomien suu nielee vääryyttä. **29** Tuomiot
ovat valmiina pilkkaajille ja lyönnit tyhmien selkään.

20 Viini on pilkkaaja, väkijuoma remunpitäjä; eikä ole viisas
kenkään, joka siitä hoipertelee. **2** Kuninkaan peljättäväisyys on
kuin nuoren leijonan kiljunta; joka hänet vihoittaa, se henkensä
rikkoo. **3** On kunniaksi miehelle riitaa karttaa, mutta kaikki

hullut riitaa haastavat. **4** Syksyllä ei laiska kynnä; elonaikana
hän tyhjää tapailee. **5** Kuin syvät vedet ovat miehen sydämen
aivoitukset, mutta ymmärtäväinen mies ne ammentaa esiin. **6**
Monet huutavat hyvyyttänsä kukin, mutta kuka löytää luotettavan
miehen? **7** Vanhurskas vaeltaa nuhteettomasti, onnelliset ovat
lapset hänen jälkeensä. **8** Kuningas istuu tuomioistuimella, hän
silmillänsä perkaa kaiken pahan pois. **9** Kuka voi sanoa: "Olen
puhdistanut sydämeni, olen puhdas synnistäni"? **10** Kahtalainen
paino ja kahtalainen mitta-molemmat ovat Herralle kauhistus. **11**
Teoistansa tuntee jo poikasenkin, onko hänen menonsa puhdas
ja oikea. **12** Kuulevan korvan ja näkevän silmän-molemmat
on Herra luonut. **13** Älä unta rakasta, ettet köyhtyisi; pidä
silmäsi auki, niin saat leipää kyllin. **14** "Huonoa, huonoa",
sanoo ostaja, mutta mentyänsä pois hän kehuskelee. **15** Olkoon
kultaa, olkoon helmiä paljon, kallein kalu ovat taidolliset huulet.
16 Ota siltä vaatteet, joka toista takasi, ja ota häneltä pantti
vieraitten puolesta. **17** Makea on miehelle petoksella saatu
leipä, mutta perästäpäin hän saa suunsa täyteen soraa. **18**
Neuvotellen suunnitelmat vahvistuvat, ja sotaa on sinun käytävä
neuvokkuudella. **19** Salaisuuden ilmaisee, joka panettelijana
käy; älä siis antaudu avosuisen pariin. **20** Joka isäänsä ja
äitiänsä kiroaa, sen lamppu sammuu pilkkopimeään. **21** Tavara,
jota aluksi kiivaasti tavoitellaan, ei lopulta tuo siunausta. **22**
Älä sano: "Minä kostan pahan"; odota Herraa, hän auttaa
sinua. **23** Kahtalainen paino on Herralle kauhistus, ja väärä
vaaka ei ole hyvä. **24** Herralta tulevat miehen askeleet; mitäpä
ymmärtäisi tiestänsä ihminen itse? **25** Ihmiselle on ansaksi luvata
hätiköiden pyhä lahja ja vasta perästäpäin harkita lupauksiansa.
26 Viisas kuningas perkaa jumalattomat pois viskimellään ja

antaa puimajyrän käydä heidän ylitsensä. **27** Ihmisen henki
on Herran lamppu: se tutkistelee sydämen kammiot kaikki. **28**
Laupeus ja uskollisuus on kuninkaan turva, ja laupeudella hän
valtaistuimensa tukee. **29** Voima on nuorukaisen kunnia, ja
harmaat hapset ovat vanhusten kaunistus. **30** Mustelmat ja
haavat puhdistavat pahantekijän, lyönnit puhdistavat sydämen
kammiot.

21 Kuninkaan sydän on Herran kädessä kuin vesiojat: hän
taivuttaa sen, kunne tahtoo. **2** Kaikki miehen tiet ovat hänen
omissa silmissään oikeat, mutta Herra tutkii sydämet. **3**
Vanhurskauden ja oikeuden harjoittaminen on Herralle otollisempi
kuin uhri. **4** Ylpeät silmät ja pöyhkeä sydän-jumalattomien
lamppu-ovat syntiä. **5** Vain hyödyksi ovat ahkeran ajatukset,
mutta kaikki touhuilijat saavat vain vahinkoa. **6** Jotka hankkivat
aarteita petollisin kielin, ovat haihtuva tuulahdus, hakevat
kuolemaa. **7** Jumalattomat tempaa pois heidän väkivaltansa, sillä
eivät he tahdo oikeutta tehdä. **8** Rikollisen tie on mutkainen, mutta
puhtaan teot ovat oikeat. **9** Parempi asua katon kulmalla kuin
toraisan vaimon huonetoverina. **10** Jumalattoman sielu himoitsee
pahaa, lähimmäinen ei saa armoa hänen silmiensä edessä.
11 Kun pilkkaajaa rangaistaan, viisastuu yksinkertainen; ja kun
viisasta neuvotaan, ottaa hän sen opiksensa. **12** Vanhurskas
Jumala tarkkaa jumalattoman taloa, hän syöksee jumalattomat
onnettomuuteen. **13** Joka tukkii korvansa vaivaisen huudolta,
se joutuu itse huutamaan, vastausta saamatta. **14** Salainen
lahja lepyttää vihan ja poveen kätketty lahjus kiivaan kiukun. **15**
Vanhurskaalle on ilo, kun oikeutta tehdään, mutta väärintekijöille
kauhu. **16** Ihminen, joka eksyy taidon tieltä, joutuu lepäämään
haamujen seuraan. **17** Puutteen mieheksi päätyy riemujen

rakastaja, eikä rikastu se, joka viiniä ja öljyä rakastaa. **18**
Jumalaton joutuu lunastusmaksuksi vanhurskaan puolesta ja
uskoton oikeamielisten sijaan. **19** Parempi asua autiossa maassa
kuin toraisan vaimon vaivattavana. **20** Kalliita aarteita ja öljyä on
viisaan majassa, mutta tyhmä ihminen syö suuhunsa sellaiset.
21 Joka vanhurskauteen ja laupeuteen pyrkii, se löytää elämän,
vanhurskauden ja kunnian. **22** Viisas ryntää sankarien kaupunkiin
ja kukistaa varustuksen, joka oli sen turva. **23** Joka suunsa ja
kielensä varoo, se henkensä ahdistuksilta varoo. **24** Pilkkaajan
nimen saa julkea röyhkeilijä, jonka meno on määrätöntä julkeutta.
25 Oma halu laiskan tappaa, sillä hänen kätensä eivät tahdo
työtä tehdä. **26** Aina on hartaasti haluavia, mutta vanhurskas
antaa säästelemättä. **27** Jumalattomien uhri on kauhistus; saati
sitten, jos se tuodaan ilkityön edestä! **28** Valheellinen todistaja
hukkuu, mutta kuunteleva mies saa aina puhua. **29** Julkeiksi
tekee jumalaton kasvonsa, vakaiksi tekee oikeamielinen tiensä.
30 Ei auta viisaus, ei ymmärrys, ei mikään neuvo Herraa vastaan.
31 Hevonen on varustettu taistelun päiväksi, mutta voitto on
Herran hallussa.

22 Nimi on kalliimpi suurta rikkautta, suosio hopeata ja kultaa
parempi. **2** Rikas ja köyhä kohtaavat toisensa; Herra on luonut
kumpaisenkin. **3** Mielevä näkee vaaran ja kätkeytyy, mutta
yksinkertaiset käyvät kohti ja saavat vahingon. **4** Nöyryyden
ja Herran pelon palkka on rikkaus, kunnia ja elämä. **5**
Orjantappuroita ja pauloja on väärän tiellä; henkensä varjelee,
joka niistä kaukana pysyy. **6** Totuta poikanen tiensä suuntaan,
niin hän ei vanhanakaan siitä poikkea. **7** Rikas hallitsee köyhiä,
ja velallinen joutuu velkojan orjaksi. **8** Joka vääryyttä kylvää, se
turmiota niittää, ja hänen vihansa vitsa häviää. **9** Hyvänsuopa

saa siunauksen, sillä hän antaa leivästään vaivaiselle. **10** Aja pois
pilkkaaja, niin poistuu tora ja loppuu riita ja häväistys. **11** Joka
sydämen puhtautta rakastaa, jolla on suloiset huulet, sen ystävä
on kuningas. **12** Herran silmät suojelevat taitoa, mutta uskottoman
sanat hän kääntää väärään. **13** Laiska sanoo: "Ulkona on leijona;
tappavat vielä minut keskellä toria". **14** Irstaitten vaimojen suu
on syvä kuoppa; Herran vihan alainen kaatuu siihen. **15** Hulluus
on kiertynyt kiinni poikasen sydämeen, mutta kurituksen vitsa
sen hänestä kauas karkoittaa. **16** Vaivaiselle on voitoksi, jos
häntä sorretaan, rikkaalle tappioksi, jos hänelle annetaan. **17**
Kallista korvasi ja kuuntele viisaitten sanoja ja tarkkaa minun
taitoani. **18** Sillä suloista on, jos kätket ne sisimpääsi; olkoot ne
kaikki huulillasi valmiina. **19** Että Herra olisi sinun turvanasi,
siksi olen minä nyt neuvonut juuri sinua. **20** Olenhan ennenkin
sinulle kirjoittanut, antanut neuvoja ja tietoa, **21** opettaakseni
sinulle totuutta, vakaita sanoja, että voisit vakain sanoin vastata
lähettäjällesi. **22** Älä raasta vaivaista, siksi että hän on vaivainen,
äläkä polje kurjaa portissa, **23** sillä Herra ajaa hänen asiansa ja
riistää hänen riistäjiltään hengen. **24** Älä rupea pikavihaisen
ystäväksi äläkä seurustele kiukkuisen kanssa, **25** että et tottuisi
hänen teihinsä ja saattaisi sieluasi ansaan. **26** Älä ole niitä, jotka
kättä lyövät, jotka menevät takuuseen veloista. **27** Jollei sinulla
ole, millä maksaa, mitäs muuta, kuin viedään vuode altasi! **28**
Älä siirrä ikivanhaa rajaa, jonka esi-isäsi ovat asettaneet. **29**
Jos näet miehen, kerkeän toimissaan, hänen paikkansa on
kuningasten, ei alhaisten, palveluksessa.

23 Kun istut aterialle hallitsijan seurassa, niin pidä tarkoin
mielessä, kuka edessäsi on, **2** ja pane veitsi kurkullesi, jos olet
kovin nälkäinen. **3** Älä himoitse hänen herkkujansa, sillä ne

ovat petollisia ruokia. **4** Älä näe vaivaa rikastuaksesi, lakkaa
käyttämästä ymmärrystäsi siihen. **5** Kun silmäsi siihen lentävät,
on rikkaus mennyttä; sillä se saa siivet kuin kotka, joka lentää
taivaalle. **6** Älä syö pahansuovan leipää äläkä himoitse hänen
herkkujansa. **7** Sillä niinkuin hän mielessään laskee, niin hän
menettelee: hän sanoo sinulle: "Syö ja juo", mutta hänen
sydämensä ei ole sinun puolellasi. **8** Syömäsi palan sinä olet
oksentava, ja suloiset sanasi sinä tuhlasit turhaan. **9** Älä puhu
tyhmän kuullen, sillä hän katsoo ymmärtäväiset sanasi ylen.
10 Älä siirrä ikivanhaa rajaa äläkä mene orpojen pelloille. **11**
Sillä heidän sukulunastajansa on väkevä, ja hän ajaa heidän
asiansa sinua vastaan. **12** Tuo sydämesi kuritettavaksi ja korvasi
taidon sanojen ääreen. **13** Älä kiellä poikaselta kuritusta, sillä
jos lyöt häntä vitsalla, säästyy hän kuolemasta. **14** Vitsalla sinä
häntä lyöt, tuonelasta hänen sielunsa pelastat. **(Sheol h7585)** **15**
Poikani, jos sinun sydämesi viisastuu, niin minunkin sydämeni
iloitsee; **16** ja sisimpäni riemuitsee, jos sinun huulesi puhuvat
sitä, mikä oikein on. **17** Älköön sydämesi kadehtiko jumalattomia,
mutta kiivaile aina Jumalan pelon puolesta, **18** niin sinulla
totisesti on tulevaisuus, ja toivosi ei mene turhaan. **19** Kuule,
poikani, ja viisastu, ja ohjaa sydämesi oikealle tielle. **20** Älä
oleskele viininjuomarien parissa äläkä lihansyömärien. **21** Sillä
juomari ja syömäri köyhtyy, ja unteluus puettaa ryysyihin. **22**
Kuule isääsi, joka on sinut siittänyt, äläkä äitiäsi halveksi, kun
hän on vanhennut. **23** Osta totuutta, älä myy, osta viisautta,
kuria ja ymmärrystä. **24** neen saa riemuita vanhurskaan isä;
joka viisaan on siittänyt, sillä on ilo hänestä. **25** Olkoon sinun
isälläsi ja äidilläsi ilo, sinun synnyttäjäsi riemuitkoon. **26** Anna
sydämesi, poikani, minulle, ja olkoot minun tieni sinun silmissäsi

mieluiset. **27** Sillä portto on syvä kuoppa, ja vieras vaimo on
ahdas kaivo. **28** Vieläpä hän väijyy kuin rosvo, ja hän kartuttaa
uskottomia ihmisten seassa. **29** Kenellä on voivotus, kenellä
vaikerrus? Kenellä torat, kenellä valitus? Kenellä haavat ilman
syytä? Kenellä sameat silmät? **30** Niillä, jotka viinin ääressä
viipyvät, jotka tulevat makujuomaa maistelemaan. **31** Älä katsele
viiniä, kuinka se punoittaa, kuinka se maljassa hohtaa ja helposti
valahtaa alas. **32** Lopulta se puree kuin käärme ja pistää kuin
myrkkylisko. **33** Silmäsi outoja näkevät, ja sydämesi haastelee
sekavia. **34** Sinusta on kuin makaisit keskellä merta, on kuin
maston huipussa makaisit. **35** "Löivät minua, mutta ei koskenut
minuun; pieksivät minua, mutta en tiennyt mitään. Milloinkahan
herännen? Tahdonpa taas hakea tätä samaa."

24 Älä kadehdi pahoja ihmisiä äläkä halua heidän seuraansa.
2 Sillä heidän mielensä miettii väkivaltaa, ja turmiota haastavat
heidän huulensa. **3** Viisaudella talo rakennetaan ja ymmärryksellä
vahvaksi varustetaan. **4** Taidolla täytetään kammiot, kaikkea
kallista ja ihanaa tavaraa täyteen. **5** Viisas mies on väkevä, ja
taidon mies on voipa voimaltansa. **6** Neuvokkuudella näet on
sinun käytävä sotaa, ja neuvonantajain runsaus tuo menestyksen.
7 Kovin on korkea hullulle viisaus, ei hän suutansa avaa portissa.
8 Jolla on pahanteko mielessä, sitä juonittelijaksi sanotaan. **9**
Synti on hulluuden työ, ja pilkkaaja on ihmisille kauhistus. **10**
Jos olet ollut veltto, joutuu ahtaana aikana voimasi ahtaalle.
11 Pelasta ne, joita kuolemaan viedään, pysäytä ne, jotka
surmapaikalle hoippuvat. **12** Jos sanot: "Katso, emme tienneet
siitä", niin ymmärtäähän asian sydänten tutkija; sinun sielusi
vartioitsija sen tietää, ja hän kostaa ihmiselle hänen tekojensa
mukaan. **13** Syö hunajaa, poikani, sillä se on hyvää, ja mesi on

makeaa suussasi. **14** Samankaltaiseksi tunne viisaus sielullesi;
jos sen löydät, on sinulla tulevaisuus, ja toivosi ei mene turhaan.
15 Älä väijy, jumalaton, vanhurskaan majaa, älä hävitä hänen
leposijaansa. **16** Sillä seitsemästi vanhurskas lankeaa ja nousee
jälleen, mutta jumalattomat suistuvat onnettomuuteen. **17** Älä
iloitse vihamiehesi langetessa, älköön sydämesi riemuitko hänen
suistuessaan kumoon, **18** ettei Herra, kun sen näkee, sitä
pahana pitäisi, ja kääntäisi vihaansa pois hänestä. **19** Älä vihastu
pahantekijäin tähden, älä kadehdi jumalattomia. **20** Sillä ei
ole pahalla tulevaisuutta; jumalattomien lamppu sammuu. **21**
Pelkää, poikani, Herraa ja kuningasta, älä sekaannu kapinallisten
seuraan. **22** Sillä yhtäkkiä tulee heille onnettomuus, tuomio-kuka
tietää milloin-toisille niinkuin toisillekin. **23** Nämäkin ovat viisaitten
sanoja. Ei ole hyvä tuomitessa henkilöön katsoa. **24** Joka sanoo
syylliselle: "Sinä olet syytön", sitä kansat kiroavat, kansakunnat
sadattelevat. **25** Mutta jotka oikein tuomitsevat, niiden käy hyvin,
ja heille tulee onnen siunaus. **26** Se huulille suutelee, joka
oikean vastauksen antaa. **27** Toimita tehtäväsi ulkona ja tee
valmista pellollasi; sitten perusta itsellesi perhe. **28** Älä ole syyttä
todistajana lähimmäistäsi vastaan, vai petätkö sinä huulillasi?
29 Älä sano: "Niinkuin hän teki minulle, niin teen minä hänelle,
minä kostan miehelle hänen tekojensa mukaan". **30** Minä kuljin
laiskurin pellon ohitse, mielettömän miehen viinitarhan vieritse.
31 Ja katso: se kasvoi yltänsä polttiaisia; sen pinta oli nokkosten
peitossa ja sen kiviaita luhistunut. **32** Minä katselin ja painoin
mieleeni, havaitsin ja otin opikseni: **33** Nuku vielä vähän, torku
vähän, makaa vähän ristissä käsin, **34** niin köyhyys käy päällesi
niinkuin rosvo ja puute niinkuin asestettu mies.

25 Nämäkin ovat Salomon sananlaskuja, Hiskian, Juudan
kuninkaan, miesten kokoamia. **2** Jumalan kunnia on salata
asia, ja kuningasten kunnia on tutkia asia. **3** Taivaan korkeus
ja maan syvyys ja kuningasten sydän on tutkimaton. **4** Kun
hopeasta poistetaan kuona, kuontuu kultasepältä astia. **5**
Kun jumalaton poistetaan kuninkaan luota, vahvistuu hänen
valtaistuimensa vanhurskaudessa. **6** Älä tavoittele kunniaa
kuninkaan edessä äläkä asetu isoisten sijalle. **7** Sillä parempi
on, jos sinulle sanotaan: "Käy tänne ylös", kuin että sinut
alennetaan ylhäisen edessä, jonka silmäsi olivat nähneet. **8**
Älä ole kärkäs käräjöimään; muutoin sinulla ei lopulta ole, mitä
tehdä, kun vastapuolesi on saattanut sinut häpeään. **9** Riitele
oma riitasi vastapuolesi kanssa, mutta toisen salaisuutta älä
ilmaise. **10** Muutoin sinua häpäisee, kuka sen kuuleekin, eikä
huono huuto sinusta lakkaa. **11** Kultaomenia hopeamaljoissa
ovat sanat, sanotut aikanansa. **12** Kultainen korvarengas ja
hienokultainen kaulakoru ovat viisas neuvoja ynnä kuuleva
korva. **13** Kuin lumen viileys elonaikana on luotettava lähetti
lähettäjälleen: herransa sielun hän virvoittaa. **14** Kuin pilvet ja
tuuli, jotka eivät sadetta tuo, on mies, joka kerskuu lahjoilla, joita
ei anna. **15** Kärsivällisyydellä taivutetaan ruhtinas, ja leppeä
kieli murskaa luut. **16** Jos hunajata löydät, syö kohtuudella,
ettet kyllästyisi siihen ja sitä oksentaisi. **17** Astu jalallasi harvoin
lähimmäisesi kotiin, ettei hän sinuun kyllästyisi ja alkaisi sinua
vihata. **18** Nuija ja miekka ja terävä nuoli on mies, joka väärin
todistaa lähimmäistänsä vastaan. **19** Kuin mureneva hammas
ja horjuva jalka on uskottoman turva ahdingon päivänä. **20**
Kuin se, joka riisuu vaatteet pakkaspäivänä, kuin etikka lipeän
sekaan, on se, joka laulaa lauluja murheelliselle sydämelle.

21 Jos vihamiehelläsi on nälkä, anna hänelle leipää syödä, ja
jos hänellä on jano, anna hänelle vettä juoda. **22** Sillä niin
sinä kokoat tulisia hiiliä hänen päänsä päälle, ja Herra sen
sinulle palkitsee. **23** Pohjatuuli saa aikaan sateen ja salainen
kielittely vihaiset kasvot. **24** Parempi on asua katon kulmalla kuin
toraisan vaimon huonetoverina. **25** Kuin nääntyväiselle raikas
vesi on hyvä sanoma kaukaisesta maasta. **26** Kuin sekoitettu
lähde ja turmeltu kaivo on vanhurskas, joka horjuu jumalattoman
edessä. **27** Liika hunajan syönti ei ole hyväksi, ja raskaitten
asiain tutkiminen on raskasta. **28** Kuin kaupunki, varustukset
hajalla, muuria vailla, on mies, joka ei mieltänsä hillitse.

26 Yhtä vähän kuin lumi kesällä ja sade elonaikana soveltuu
tyhmälle kunnia. **2** Kuin liitävä lintu, kuin lentävä pääskynen on
aiheeton kirous: ei se toteen käy. **3** Hevoselle ruoska, aasille
suitset, tyhmille vitsa selkään! **4** Älä vastaa tyhmälle hänen
hulluutensa mukaan, ettet olisi hänen kaltaisensa sinäkin. **5**
Vastaa tyhmälle hänen hulluutensa mukaan, ettei hän itseänsä
viisaana pitäisi. **6** Jalat altaan katkaisee ja vääryyttä saa juoda,
joka sanan lähettää tyhmän mukana. **7** Velttoina riippuvat
halvatun sääret; samoin sananlasku tyhmäin suussa. **8** Yhtä
kuin sitoisi kiven linkoon kiinni, on antaa kunniaa tyhmälle. **9**
Kuin ohdake, joka on osunut juopuneen käteen, on sananlasku
tyhmäin suussa. **10** Kuin jousimies, joka kaikkia haavoittaa, on
se, joka tyhmän pestaa, kulkureita pestaa. **11** Kuin koira, joka
palajaa oksennuksilleen, on tyhmä, joka yhä uusii hulluuksiansa.
12 Näet miehen, viisaan omissa silmissään-enemmän on toivoa
tyhmästä kuin hänestä. **13** Laiska sanoo: "Tuolla tiellä on leijona,
jalopeura torien vaiheilla". **14** Ovi saranoillaan kääntyilee, laiska
vuoteellansa. **15** Laiska pistää kätensä vatiin; ei viitsi sitä viedä

suuhunsa jälleen. **16** Laiska on omissa silmissään viisaampi
kuin seitsemän, jotka vastaavat taitavasti. **17** Kulkukoiraa korviin
tarttuu se, joka syrjäisten riidasta suuttuu. **18** Kuin mieletön,
joka ammuskelee tulisia surmannuolia, **19** on mies, joka pettää
lähimmäisensä ja sanoo: "Leikillähän minä sen tein". **20** Halkojen
loppuessa sammuu tuli, ja panettelijan poistuessa taukoaa tora.
21 Hehkuksi hiilet, tuleksi halot, riidan lietsomiseksi toraisa mies.
22 Panettelijan puheet ovat kuin herkkupalat ja painuvat sisusten
kammioihin asti. **23** Kuin hopeasilaus saviastian pinnalla ovat
hehkuvat huulet ja paha sydän. **24** Vihamies teeskentelee
huulillaan, mutta hautoo petosta sydämessänsä. **25** Jos hän
muuttaa suloiseksi äänensä, älä häntä usko, sillä seitsemän
kauhistusta hänellä on sydämessä. **26** Vihamielisyys kätkeytyy
kavalasti, mutta seurakunnan kokouksessa sen pahuus paljastuu.
27 Joka kuopan kaivaa, se itse siihen lankeaa; ja joka kiveä
vierittää, sen päälle se takaisin vyörähtää. **28** Valheellinen kieli
vihaa omia ruhjomiansa, ja liukas suu saa turmiota aikaan.

27 Älä huomispäivästä kersku, sillä et tiedä, mitä mikin päivä
synnyttää. **2** Kehukoon sinua toinen, ei oma suusi; vieras,
eikä omat huulesi. **3** Raskas on kivi ja painava hiekka, mutta
molempia raskaampi hullun suuttumus. **4** Kiukku on julma,
viha on niinkuin tulva; mutta kuka voi kestää luulevaisuutta? **5**
Parempi julkinen nuhde kuin salattu rakkaus. **6** Ystävän lyönnit
ovat luotettavat, mutta vihamiehen suutelot ylenpalttiset. **7**
Kylläinen polkee hunajaakin, nälkäiselle on kaikki karvaskin
makeata. **8** Kuin pesästään paennut lintu, on mies paossa
kotipaikoiltaan. **9** Öljy ja suitsuke ilahuttavat sydämen; samoin
ystävän hellyys, alttiisti neuvoja antavainen. **10** Ystävääsi ja
isäsi ystävää älä hylkää, äläkä hätäpäivänäsi mene veljesi

taloon: parempi läheinen naapuri kuin kaukainen veli. **11** Viisastu, poikani, ja ilahuta minun sydämeni, niin minä voin antaa herjaajalleni vastauksen. **12** Mielevä näkee vaaran ja kätkeytyy, mutta yksinkertaiset käyvät kohti ja saavat vahingon. **13** Ota siltä vaatteet, joka toista takasi, ja ota häneltä pantti vieraan naisen tähden. **14** Joka siunaa ystäväänsä isoäänisesti aamulla varhain, sille se luetaan kiroukseksi. **15** Räystäästä tippuva vesi sadepäivänä ja toraisa vaimo ovat yhdenveroiset. **16** Joka tahtoo hänet salassa pitää, se tuulta salassa pitää, se tavoittaa öljyä oikeaan käteensä. **17** Rauta rautaa hioo, ja ihminen toistansa hioo. **18** Joka viikunapuuta hoitaa, saa syödä sen hedelmää; ja joka isännästänsä vaarin pitää, se tulee kunniaan. **19** Niinkuin kasvot kuvastuvat vedessä, niin ihmisen sydän toisessa ihmisessä. **20** Tuonela ja horna eivät kylläänsä saa; eivät myös saa kylläänsä ihmisen silmät. **(Sheol h7585)** **21** Hopealle sulatin, kullalle uuni; mies maineensa mukainen. **22** Survo hullua huhmaressa, petkelellä surveitten seassa: ei erkane hänestä hänen hulluutensa. **23** Tiedä tarkoin, miltä pikkukarjasi näyttää; pidä huoli laumoista. **24** Sillä eivät aarteet säily iäti; ja pysyykö kruunukaan polvesta polveen? **25** Kun heinä on mennyt ja tuore äpäre tulee näkyviin ja ruoho on koottu vuorilta, **26** on sinulla karitsoita puvuksesi ja vuohipukkeja pellon ostohinnaksi **27** ja vuohenmaitoa kyllin ravinnoksesi, perheesi ravinnoksi ja palvelijatartesi elatukseksi.

28 Jumalattomat pakenevat, vaikka ei kenkään aja takaa, mutta vanhurskaat ovat turvassa kuin nuori jalopeura. **2** Rikkomisensa tähden maa saa ruhtinaita paljon, mutta yhden ymmärtäväisen miehen taidolla järjestys kauan pysyy. **3** Köyhä mies, joka vaivaisia sortaa, on kuin sade, joka lyö lakoon eikä anna leipää.

4 Lain hylkijät kehuvat jumalattomia, mutta lain noudattajat
kauhistuvat heitä. **5** Pahat ihmiset eivät ymmärrä, mikä oikein on,
mutta Herraa etsiväiset ymmärtävät kaiken. **6** Parempi on köyhä,
joka nuhteettomasti vaeltaa, kuin kahdella tiellä mutkitteleva
rikas. **7** Joka laista ottaa vaarin, on ymmärtäväinen poika; mutta
irstailijain seuratoveri saattaa isänsä häpeään. **8** Joka kartuttaa
varojaan korolla ja voitolla, kokoaa niitä sille, joka vaivaisia
armahtaa. **9** Joka korvansa kääntää kuulemasta lakia, sen
rukouskin on kauhistus. **10** Joka eksyttää oikeamielisiä pahalle
tielle, se lankeaa omaan kuoppaansa; mutta nuhteettomat
perivät onnen. **11** Rikas mies on omissa silmissään viisas, mutta
ymmärtäväinen köyhä ottaa hänestä selvän. **12** Kun vanhurskaat
riemuitsevat, on ihanuus suuri; mutta kun jumalattomat nousevat,
saa ihmisiä hakea. **13** Joka rikkomuksensa salaa, se ei menesty;
mutta joka ne tunnustaa ja hylkää, se saa armon. **14** Onnellinen
se ihminen, joka aina on aralla tunnolla; mutta joka sydämensä
paaduttaa, se onnettomuuteen lankeaa. **15** Kuin muriseva
leijona ja ahnas karhu on kurjan kansan jumalaton hallitsija. **16**
Vähätaitoinen ruhtinas runsaasti kiskoo, mutta väärän voiton
vihaaja saa elää kauan. **17** Ihmisen, jota verivelka painaa, on
pakoiltava hamaan hautaan asti; älköön häntä suojeltako. **18**
Nuhteettomasti vaeltavainen saa avun, mutta kahdella tiellä
mutkittelija kerralla kaatuu. **19** Joka peltonsa viljelee, saa leipää
kyllin, mutta tyhjän tavoittelija saa köyhyyttä kyllin. **20** Luotettava
mies saa runsaan siunauksen, mutta jolla on kiihko rikastua, se
ei rankaisematta jää. **21** Ei ole hyvä henkilöön katsoa, mutta
leipäpalankin tähden rikkomus tehdään. **22** Pahansuova haluaa
kiihkeästi varallisuutta eikä tiedä, että hänet tapaa puute. **23** Joka
toista nuhtelee, niinkuin minä neuvon, saa suosiota enemmän

kuin se, joka kielellänsä liehakoitsee. **24** Joka isältään ja äidiltään
riistää ja sanoo: "Ei tämä ole rikos", se on tuhontekijän toveri. **25**
Tavaranahne nostaa riidan, mutta Herraan luottavainen tulee
ravituksi. **26** Omaan sydämeensä luottavainen on tyhmä, mutta
viisaudessa vaeltava pelastuu. **27** Joka köyhälle antaa, se ei
puutteeseen joudu; mutta joka silmänsä häneltä sulkee, saa
kirouksia paljon. **28** Kun jumalattomat nousevat, piileksivät
ihmiset; mutta kun he hukkuvat, niin hurskaat enentyvät.

29 Kuritusta saanut mies, joka niskurina pysyy, rusennetaan
äkisti, eikä apua ole. **2** Hurskaitten enentyessä kansa iloitsee,
mutta jumalattoman hallitessa kansa huokaa. **3** Viisautta
rakastavainen on isällensä iloksi, mutta porttojen seuratoveri
hävittää varansa. **4** Oikeudella kuningas pitää maan pystyssä,
mutta verojen kiskoja sen hävittää. **5** Mies, joka lähimmäistään
liehakoitsee, virittää verkon hänen askeleilleen. **6** Pahalle
miehelle on oma rikos paulaksi, mutta vanhurskas saa riemuita
ja iloita. **7** Vanhurskas tuntee vaivaisten asian, mutta jumalaton
ei siitä mitään ymmärrä. **8** Pilkkaajat kaupungin villitsevät,
mutta viisaat hillitsevät vihan. **9** Viisas mies kun käräjöi hullun
miehen kanssa, niin tämä reutoo ja nauraa eikä asetu. **10**
Murhamiehet vihaavat nuhteetonta, oikeamielisten henkeä he
väijyvät. **11** Tyhmä purkaa kaiken sisunsa, mutta viisas sen
viimein tyynnyttää. **12** Hallitsija, joka kuuntelee valhepuheita,
saa palvelijoikseen pelkkiä jumalattomia. **13** Köyhä ja sortaja
kohtaavat toisensa; kumpaisenkin silmille Herra antaa valon. **14**
Kuninkaalla, joka tuomitsee vaivaisia oikein, on valtaistuin iäti
vahva. **15** Vitsa ja nuhde antavat viisautta, mutta kuriton poika
on äitinsä häpeä. **16** Kun jumalattomat lisääntyvät, lisääntyy
rikos, mutta vanhurskaat saavat nähdä, kuinka he kukistuvat. **17**

Kurita poikaasi, niin hän sinua virvoittaa ja sielullesi herkkuja
tarjoaa. **18** Missä ilmoitus puuttuu, siinä kansa käy kurittomaksi;
autuas se, joka noudattaa lakia. **19** Ei ota palvelija sanoista
ojentuakseen: hän kyllä ymmärtää, mutta ei tottele. **20** Näet
miehen, kärkkään puhumaan-enemmän on toivoa tyhmästä kuin
hänestä. **21** Jos palvelijaansa nuoresta pitäen hemmottelee,
tulee hänestä lopulta kiittämätön. **22** Pikavihainen mies nostaa
riidan, ja kiukkuinen tulee rikkoneeksi paljon. **23** Ihmisen alentaa
hänen oma ylpeytensä, mutta alavamielinen saa kunnian. **24**
Joka käy osille varkaan kanssa, se sieluansa vihaa; hän kuulee
vannotuksen, mutta ei ilmaise mitään. **25** Ihmispelko panee
paulan, mutta Herraan luottavainen on turvattu. **26** Hallitsijan
suosiota etsivät monet, mutta Herralta tulee miehelle oikeus.
27 Vääryyden mies on vanhurskaille kauhistus, ja oikean tien
kulkija on kauhistus jumalattomalle.

30 Aagurin, Jaaken pojan, sanat; lauselma. Näin puhuu se
mies: Minä olen väsyttänyt itseni, Jumala; olen väsyttänyt itseni,
Jumala, ja menehdyn. **2** Sillä järjetön olen minä mieheksi, ei ole
minulla ihmisymmärrystä; **3** enkä ole oppinut viisautta, tullakseni
tuntemaan Pyhintä. **4** Kuka on noussut taivaaseen ja astunut
sieltä alas? Kuka on koonnut kouriinsa tuulen? Kuka on sitonut
vedet vaipan sisään? Kuka on kohdalleen asettanut maan ääret
kaikki? Mikä on hänen nimensä ja mikä hänen poikansa nimi,
jos sen tiedät? **5** Jokainen Jumalan sana on taattu; hän on
niiden kilpi, jotka häneen turvaavat. **6** Älä lisää hänen sanoihinsa
mitään, ettei hän vaatisi sinua tilille ja ettet valhettelijaksi
joutuisi. **7** Kahta minä sinulta pyydän, älä niitä minulta koskaan
kiellä, kuolemaani saakka: **8** Vilppi ja valhepuhe pidä minusta
kaukana. Älä köyhyyttä, älä rikkautta minulle anna; anna minulle

ravinnoksi määräosani leipää, **9** etten kylläisenä tulisi kieltäjäksi
ja sanoisi: "Kuka on Herra?" ja etten köyhtyneenä varastaisi
ja rikkoisi Jumalani nimeä vastaan. **10** Älä kieli palvelijasta
hänen herrallensa; muutoin hän sinut kiroaa, ja sinä saat siitä
kärsiä. **11** Voi sukua, joka isäänsä kiroaa eikä siunaa äitiänsä;
12 sukua, joka on omissa silmissään puhdas, vaikka ei ole pesty
liastansa! **13** Voi sukua-kuinka ylpeät ovatkaan sen silmät ja
kuinka korskea silmänluonti- **14** sukua, jonka hampaat ovat
miekkoja ja leukaluut veitsiä syödäksensä kurjat maasta pois ja
köyhät ihmisten joukosta! **15** Verenimijällä on kaksi tytärtä: Anna
vielä! Anna vielä! Kolme on, jotka eivät kylläänsä saa, neljä,
jotka eivät sano: "Jo riittää": **16** tuonela, hedelmätön kohtu, maa,
joka ei saa kylläänsä vedestä, ja tuli, joka ei sano: "Jo riittää".
(Sheol h7585) **17** Joka isäänsä pilkkaa ja pitää halpana totella
äitiänsä, häneltä korpit puron luona hakkaavat silmän, ja kotkan
poikaset syövät sen. **18** Kolme on minusta ylen ihmeellistä, ja
neljä on, joita en käsitä: **19** kotkan jäljet taivaalla, käärmeen
jäljet kalliolla, laivan jäljet keskellä merta ja miehen jäljet nuoren
naisen tykönä. **20** Samoin ovat avionrikkoja-vaimon jäljet: hän
syö, pyyhkii suunsa ja sanoo: "En ole pahaa tehnyt". **21** Kolmen
alla järkkyy maa, ja neljän alla ei se jaksa kestää: **22** orjan alla,
kun hän kuninkaaksi pääsee, houkan, kun hän saa kyllälti leipää,
23 hyljityn alla, kun hän miehen saa, ja palvelijattaren, kun hän
emäntänsä syrjäyttää. **24** Neljä on maassa vähäisintä, mutta
viisaan viisasta silti: **25** Muurahaiset ovat voimaton kansa, mutta
he hankkivat leipänsä kesällä; **26** tamaanit ovat heikko kansa,
mutta he laittavat majansa kallioihin; **27** heinäsirkoilla ei ole
kuningasta, mutta koko lauma lähtee järjestyksessä liikkeelle;
28 sisiliskoon voi tarttua käsin, mutta kuitenkin se oleskelee

kuninkaan linnoissa. **29** Kolmella on komea astunta, ja neljä
komeasti kulkee: **30** leijona, sankari eläinten joukossa, joka ei
vääjää ketään, **31** hevonen, solakkakylki, tai kauris, ja kuningas
joukkonsa johdossa. **32** Jos ylpeilit-olipa se houkkamaisuutta tai
harkittua-niin laske käsi suullesi. **33** Sillä maitoa pusertamalla
saa voin, nenää pusertamalla saa veren, ja vihoja pusertamalla
saa riidan.

31 Lemuelin, Massan kuninkaan, sanat, joilla hänen äitinsä
kasvatti häntä. **2** Mitä, poikani; mitä, kohtuni poika; mitä,
lupausteni poika? **3** Älä anna voimaasi naisille, vaellustasi
kuningasten turmelijatarten valtaan. **4** Ei sovi kuningasten,
Lemuel, ei sovi kuningasten viiniä juoda eikä ruhtinasten kysellä:
"Missä väkijuomaa?" **5** Muutoin hän juodessaan unhottaa, mitä
saädetty on, ja vääntelee kaikkien kurjuuden lasten oikeuden. **6**
Antakaa väkevää juomaa menehtyvälle ja viiniä murhemielisille.
7 Sellainen juokoon ja unhottakoon köyhyytensä älköönkä enää
vaivaansa muistelko. **8** Avaa suusi mykän hyväksi, oikeuden
hankkimiseksi kaikille sortuville. **9** Avaa suusi, tuomitse oikein,
hanki kurjalle ja köyhälle oikeus. **10** Kelpo vaimon kuka löytää?
Sellaisen arvo on helmiä paljon kalliimpi. **11** Hänen miehensä
sydän häneen luottaa, eikä siltä mieheltä riistaa puutu. **12** Hän
tekee miehellensä hyvää, ei pahaa, kaikkina elinpäivinänsä. **13**
Hän puuhaa villat ja pellavat ja halullisin käsin askartelee. **14** Hän
on kauppiaan laivojen kaltainen: leipänsä hän noutaa kaukaa.
15 Kun yö vielä on, hän nousee ja antaa ravinnon perheellensä,
piioilleen heidän osansa. **16** Hän haluaa peltoa ja hankkii
sen, istuttaa viinitarhan kättensä hedelmällä. **17** Hän voimalla
vyöttää kupeensa ja käsivartensa vahvistaa. **18** Hankkeensa
hän huomaa käyvän hyvin, ei sammu hänen lamppunsa yöllä.

19 Hän ojentaa kätensä kehrävarteen ja käyttelee värttinää
kämmenissään. **20** Hän avaa kätensä kurjalle, ojentaa köyhälle
molemmat kätensä. **21** Ei pelkää hän perheensä puolesta lunta,
sillä koko hänen perheensä on puettu purppuravillaan. **22** Hän
valmistaa itsellensä peitteitä; hienoa pellavaa ja punapurppuraa
on hänen pukunsa. **23** Hänen miehensä on tunnettu porteissa,
maanvanhinten seassa istuessansa. **24** Hän aivinapaitoja tekee
ja myy, vöitä hän kauppiaalle toimittaa. **25** Vallalla ja kunnialla
hän on vaatetettu, ja hän nauraa tulevalle päivälle. **26** Suunsa
hän avaa viisauden sanoihin, hänen kielellään on lempeä
opetus. **27** Hän tarkkaa talonsa menoa, eikä hän laiskan leipää
syö. **28** Hänen poikansa nousevat ja kiittävät hänen onneansa;
hänen miehensä nousee ja ylistää häntä: **29** "Paljon on naisia,
toimellisia menoissaan, mutta yli niitten kaikkien kohoat sinä". **30**
Pettävä on sulous, kauneus katoavainen; ylistetty se vaimo, joka
Herraa pelkää! **31** Suokaa hänen nauttia kättensä hedelmiä,
hänen tekonsa häntä porteissa ylistäköot.

Saarnaajan

1 Saarnaajan sanat, Daavidin pojan, joka oli kuninkaana
Jerusalemissa. **2** Turhuuksien turhuus, sanoi saarnaaja,
turhuuksien turhuus; kaikki on turhuutta! **3** Mitä hyötyä on
ihmiselle kaikesta vaivannäöstänsä, jolla hän vaivaa itseänsä
auringon alla? **4** Sukupolvi menee, ja sukupolvi tulee, mutta
maa pysyy iäti. **5** Ja aurinko nousee, ja aurinko laskee ja
kiiruhtaa sille sijallensa, josta se jälleen nousee. **6** Tuuli menee
etelään ja kiertää pohjoiseen, kiertää yhä kiertämistään, ja
samalle kierrollensa tuuli palajaa. **7** Kaikki joet laskevat mereen,
mutta meri ei siitänsä täyty; samaan paikkaan, johon joet ovat
laskeneet, ne aina edelleen laskevat. **8** Kaikki tyynni itseänsä
väsyttää, niin ettei kukaan sitä sanoa saata. Ei saa silmä
kylläänsä näkemisestä eikä korva täyttänsä kuulemisesta. **9** Mitä
on ollut, sitä vastakin on; ja mitä on tapahtunut, sitä vastakin
tapahtuu. Ei ole mitään uutta auringon alla. **10** Jos jotakin on,
josta sanotaan: "Katso, tämä on uutta", niin on sitä kuitenkin
ollut jo ennen, ammoisina aikoina, jotka ovat olleet ennen meitä.
11 Ei jää muistoa esi-isistä; eikä jälkeläisistäkään, jotka tulevat,
jää muistoa niille, jotka heidän jälkeensä tulevat. **12** Minä,
saarnaaja, olin Israelin kuningas Jerusalemissa. **13** Ja minä
käänsin sydämeni viisaudella tutkimaan ja miettimään kaikkea,
mitä auringon alla tapahtuu. Tämä on vaikea työ, jonka Jumala
on antanut ihmislapsille, heidän sillä itseään rasittaaksensa.
14 Minä katselin kaikkia tekoja, mitä tehdään auringon alla, ja
katso, se on kaikki turhuutta ja tuulen tavoittelua. **15** Väärä ei
voi suoristua, eikä vajaata voi täydeksi laskea. **16** Minä puhuin
sydämessäni näin: Minä olen hankkinut suuren viisauden ja
sitä yhä lisännyt, jopa yli kaikkien, jotka ovat ennen minua

Jerusalemissa hallinneet, ja paljon on sydämeni nähnyt viisautta
ja tietoa. **17** Ja minä käänsin sydämeni tutkimaan viisautta ja
tietoa, mielettömyyttä ja tyhmyyttä, ja minä tulin tietämään, että
sekin oli tuulen tavoittelemista. **18** Sillä missä on paljon viisautta,
siinä on paljon surua; ja joka tietoa lisää, se tuskaa lisää.

2 Minä sanoin sydämessäni: Tule, minä tahdon koetella sinua
ilolla, nauti hyvää. Mutta katso, sekin oli turhuutta. **2** Naurusta
minä sanoin: "Mieletöntä!" ja ilosta: "Mitä se toimittaa?" **3** Minä
mietin mielessäni virkistää ruumistani viinillä-kuitenkin niin, että
sydämeni harrastaisi viisautta-ja noudattaa tyhmyyttä, kunnes
saisin nähdä, mikä olisi ihmislapsille hyvä, heidän tehdäksensä
sitä taivaan alla lyhyinä elämänsä päivinä. **4** Minä tein suuria
töitä: rakensin itselleni taloja, istutin itselleni viinitarhoja. **5** Minä
laitoin itselleni puutarhoja ja puistoja ja istutin niihin kaikkinaisia
hedelmäpuita. **6** Minä tein itselleni vesilammikoita kastellakseni
niistä metsiköitä, joissa puita kasvoi. **7** Minä ostin orjia ja
orjattaria, ja kotona syntyneitäkin minulla oli; myös oli minulla
karjaa, raavaita ja lampaita, paljon enemmän kuin kenelläkään
niistä, jotka olivat olleet ennen minua Jerusalemissa. **8** Minä
kokosin itselleni myöskin hopeata ja kultaa ja kuninkaitten ja
maakuntien aarteita ja hankin itselleni laulajia ja laulajattaria ja
ihmislasten iloja, vaimon, jopa vaimoja. **9** Minä tulin suureksi ja
yhä suuremmaksi, yli kaikkien, jotka olivat olleet ennen minua
Jerusalemissa. Sen ohessa pysyi minussa viisauteni. **10** Enkä
minä pidättänyt silmiäni mistään, mitä ne pyysivät, enkä kieltänyt
sydämeltäni mitään iloa, sillä minun sydämeni iloitsi kaikesta
vaivannäöstäni, ja se oli minun osani kaikesta vaivannäöstäni.
11 Mutta kun minä käänsin huomioni kaikkiin töihin, joita minun
käteni olivat tehneet, ja vaivannäköön, jolla olin vaivannut itseäni

niitä tehdessäni, niin katso: se oli kaikki turhuutta ja tuulen
tavoittelua; eikä ole hyötyä mistään auringon alla. **12** Kun minä
käännyin katsomaan viisautta ja mielettömyyttä ja tyhmyyttä-sillä
mitä taitaa ihminen, joka tulee kuninkaan jälkeen, muuta kuin
tehdä, mitä jo ennen on tehty? - **13** niin minä näin, että viisaus on
hyödyllisempi tyhmyyttä, niinkuin valo on pimeyttä hyödyllisempi.
14 Viisaalla on silmät päässänsä, tyhmä taas vaeltaa pimeässä;
mutta minä tulin tietämään myös sen, että toisen käy niinkuin
toisenkin. **15** Ja minä sanoin sydämessäni: Se, mikä kohtaa
tyhmää, kohtaa minuakin; miksi olen sitten niin tuiki viisaaksi
tullut? Ja minä sanoin sydämessäni: Tämäkin on turhuutta. **16**
Sillä ei jää viisaasta, niinkuin ei tyhmästäkään, ikuista muistoa,
kun kerran tulevina päivinä kaikki unhotetaan; ja eikö kuole
viisas niinkuin tyhmäkin? **17** Niin minä kyllästyin elämään, sillä
minusta oli pahaa se, mikä tapahtuu auringon alla, koskapa
kaikki on turhuutta ja tuulen tavoittelua. **18** Ja minä kyllästyin
kaikkeen vaivannäköön, jolla olin vaivannut itseäni auringon alla,
koska minun täytyy se jättää ihmiselle, joka tulee minun jälkeeni.
19 Ja kuka tietää, onko hän viisas vai tyhmä? Mutta hallitsemaan
hän tulee kaikkia minun vaivannäköni hedelmiä, joiden tähden
minä olen vaivannut itseäni ja ollut viisas auringon alla. Tämäkin
on turhuutta. **20** Niin minä annoin sydämeni vaipua epätoivoon
kaikesta vaivannäöstäni, jolla olin vaivannut itseäni auringon
alla. **21** Sillä niin on: ihmisen, joka on vaivaa nähnyt toimien
viisaudella, tiedolla ja kunnolla, täytyy antaa kaikki ihmiselle, joka
ei ole siitä vaivaa nähnyt, hänen osaksensa. Sekin on turhuutta
ja on suuri onnettomuus. **22** Sillä mitä saa ihminen kaikesta
vaivannäöstänsä ja sydämensä pyrkimyksestä, jolla hän vaivaa
itseänsä auringon alla? **23** Ovathan kaikki hänen päivänsä

pelkkää tuskaa ja hänen työnsä surua, eikä yölläkään hänen
sydämensä saa lepoa. Tämäkin on turhuutta. **24** Ei ole ihmisellä
muuta onnea kuin syödä ja juoda ja antaa sielunsa nauttia hyvää
vaivannäkönsä ohessa; mutta minä tulin näkemään, että sekin
tulee Jumalan kädestä. **25** -"Sillä kuka voi syödä ja kuka nauttia
ilman minua?" - **26** Sillä hän antaa ihmiselle, joka on hänelle
otollinen, viisautta, tietoa ja iloa; mutta syntiselle hän antaa
työksi koota ja kartuttaa annettavaksi sille, joka on otollinen
Jumalalle. Sekin on turhuutta ja tuulen tavoittelua.

3 Kaikella on määräaika, ja aikansa on joka asialla taivaan alla.
2 Aika on syntyä ja aika kuolla. Aika on istuttaa ja aika repiä
istutus. **3** Aika on surmata ja aika parantaa. Aika on purkaa ja
aika rakentaa. **4** Aika on itkeä ja aika nauraa. Aika on valittaa ja
aika hypellä. **5** Aika on heitellä kiviä ja aika kerätä kivet. Aika on
syleillä ja aika olla syleilemättä. **6** Aika on etsiä ja aika kadottaa.
Aika on säilyttää ja aika viskata pois. **7** Aika on reväistä rikki ja
aika ommella yhteen. Aika on olla vaiti ja aika puhua. **8** Aika
on rakastaa ja aika vihata. Aika on sodalla ja aika rauhalla.
9 Mitä hyötyä on työntekijällä siitä, mistä hän näkee vaivaa?
10 Minä olen katsonut sitä työtä, minkä Jumala on antanut
ihmislapsille, heidän sillä itseään rasittaaksensa. **11** Kaiken hän
on tehnyt kauniisti aikanansa, myös iankaikkisuuden hän on
pannut heidän sydämeensä; mutta niin on, ettei ihminen käsitä
tekoja, jotka Jumala on tehnyt, ei alkua eikä loppua. **12** Minä
tulin tietämään, ettei heillä ole muuta onnea kuin iloita ja tehdä
hyvää eläessänsä. **13** Mutta jokaiselle ihmiselle on sekin, että
hän syö ja juo ja nauttii hyvää kaiken vaivannäkönsä ohessa,
Jumalan lahja. **14** Minä tulin tietämään, että kaikki, mitä Jumala
tekee, pysyy iäti. Ei ole siihen lisäämistä eikä siitä vähentämistä.

Ja Jumala on sen niin tehnyt, että häntä peljättäisiin. **15** Mitä nyt
on, sitä on ollut jo ennenkin; ja mitä vasta on oleva, sitä on ollut
jo ennenkin. Jumala etsii jälleen sen, mikä on mennyttä. **16**
Vielä minä näin auringon alla oikeuspaikan, ja siinä oli vääryys,
ja vanhurskauden paikan, ja siinä oli vääryys. **17** Minä sanoin
sydämessäni: Vanhurskaan ja väärän tuomitsee Jumala, sillä
siellä on jokaisella asialla ja jokaisella teolla aikansa. **18** Minä
sanoin sydämessäni: Ihmislasten tähden se niin on, jotta Jumala
heitä koettelisi ja he tulisivat näkemään, että he omassa olossaan
ovat eläimiä. **19** Sillä ihmislasten käy niinkuin eläintenkin; sama
on kumpienkin kohtalo. Niinkuin toiset kuolevat, niin toisetkin
kuolevat; yhtäläinen henki on kaikilla. Ihmisillä ei ole mitään
etua eläinten edellä, sillä kaikki on turhuutta. **20** Kaikki menee
samaan paikkaan. Kaikki on tomusta tullut, ja kaikki palajaa
tomuun. **21** Kuka tietää ihmisen hengestä, kohoaako se ylös,
ja eläimen hengestä, vajoaako se alas maahan? **22** Niin minä
tulin näkemään, että ei ole mitään parempaa, kuin että ihminen
iloitsee teoistansa, sillä se on hänen osansa. Sillä kuka tuo hänet
takaisin näkemään iloksensa sitä, mikä tulee hänen jälkeensä?

4 Taas minä katselin kaikkea sortoa, jota harjoitetaan auringon
alla, ja katso, siinä on sorrettujen kyyneleet, eikä ole heillä
lohduttajaa; väkivaltaa tekee heidän sortajainsa käsi, eikä ole
heillä lohduttajaa. **2** Ja minä ylistin vainajia, jotka ovat jo
kuolleet, onnellisemmiksi kuin eläviä, jotka vielä ovat elossa,
3 ja onnellisemmaksi kuin nämä kumpikaan sitä, joka ei vielä
ole olemassa eikä ole nähnyt sitä pahaa, mikä tapahtuu
auringon alla. **4** Ja minä näin kaikesta vaivannäöstä ja työn
kunnollisuudesta, että se on toisen kateutta toista kohtaan. **5**
Sekin on turhuutta ja tuulen tavoittelua. Tyhmä panee kädet

ristiin ja kalvaa omaa lihaansa. **6** Parempi on pivollinen lepoa
kuin kahmalollinen vaivannäköä ja tuulen tavoittelua. **7** Taas
minä näin turhuuden auringon alla: **8** Tuossa on yksinäinen, ei
ole hänellä toista, ei poikaa, ei veljeäkään ole hänellä; mutta ei
ole loppua kaikella hänen vaivannäöllänsä, eikä hänen silmänsä
saa kylläänsä rikkaudesta. Ja kenen hyväksi minä sitten vaivaa
näen ja pidätän itseni nautinnoista? Tämäkin on turhuutta ja
on paha asia. **9** Kahden on parempi kuin yksin, sillä heillä on
vaivannäöstänsä hyvä palkka. **10** Jos he lankeavat, niin toinen
nostaa ylös toverinsa; mutta voi yksinäistä, jos hän lankeaa! Ei
ole toista nostamassa häntä ylös. **11** Myös, jos kaksi makaa
yhdessä, on heillä lämmin; mutta kuinka voisi yksinäisellä olla
lämmin? **12** Ja yksinäisen kimppuun voi joku käydä, mutta kaksi
pitää sille puolensa. Eikä kolmisäinen lanka pian katkea. **13**
Parempi on köyhä, mutta viisas nuorukainen kuin vanha ja tyhmä
kuningas, joka ei enää ymmärrä ottaa varoituksesta vaaria. **14**
Sillä vankilasta tuo toinen lähti tullaksensa kuninkaaksi, vaikka
oli hänen kuninkaana ollessaan syntynyt köyhänä. **15** Minä
näin kaikkien, jotka elivät ja vaelsivat auringon alla, olevan
nuorukaisen puolella, tuon toisen, joka oli astuva hänen sijaansa.
16 Ei ollut loppua kaikella sillä väellä, niillä kaikilla, joita hän johti;
mutta jälkipolvet eivät hänestä iloitse. Sillä sekin on turhuutta ja
tuulen tavoittelemista.

5 Varo jalkasi, kun menet Jumalan huoneeseen. Tulo kuulemaan
on parempi kuin tyhmäin teurasuhrin-anto, sillä he ovat
tietämättömiä, ja niin he tekevät pahaa. **2** Älä ole kerkeä suultasi,
älköönkä sydämesi kiirehtikö lausumaan sanaa Jumalan edessä,
sillä Jumala on taivaassa ja sinä olet maan päällä; sentähden
olkoot sanasi harvat. **3** Sillä paljosta työstä tulee unia, ja

missä on paljon sanoja, siinä on tyhmä äänessä. **4** Kun teet
lupauksen Jumalalle, niin täytä se viivyttelemättä; sillä ei ole
hänellä mielisuosiota tyhmiin: täytä, mitä lupaat. **5** On parempi,
ettet lupaa, kuin että lupaat etkä täytä. **6** Älä anna suusi saattaa
ruumistasi syynalaiseksi, äläkä sano Jumalan sanansaattajan
edessä: "Se oli erehdys"; miksi pitäisi Jumalan vihastua sinun
puheestasi ja turmella sinun kättesi työt? **7** Sillä paljot unet
ovat pelkkää turhuutta; samoin paljot puheet. Mutta pelkää
sinä Jumalaa. **8** Jos näet köyhää sorrettavan sekä oikeutta
ja vanhurskautta poljettavan maakunnassa, niin älä sitä asiaa
ihmettele; sillä ylhäistä vartioitsee vielä ylhäisempi, ja sitäkin
ylhäisemmät heitä molempia. **9** Ja maalle on kaikessa hyödyksi,
että viljellyllä maalla on kuningas. **10** Joka rakastaa rahaa, ei
saa rahaa kylläksensä, eikä voittoa se, joka rakastaa tavaran
paljoutta. Sekin on turhuutta. **11** Omaisuuden karttuessa karttuvat
sen syöjätkin; ja mitä muuta etua siitä on haltijallensa, kuin että
silmillään sen näkee? **12** Työntekijän uni on makea, söipä hän
vähän tai paljon; mutta rikkaan ei hänen yltäkylläisyytensä salli
nukkua. **13** On raskas onnettomuus, jonka minä näin auringon
alla: rikkaus, joka on säilytetty onnettomuudeksi haltijallensa. **14**
Se rikkaus katoaa onnettoman tapauksen kautta; ja jos hänelle
on syntynyt poika, ei sen käsiin jää mitään. **15** Niinkuin hän tuli
äitinsä kohdusta, niin on hänen alastonna jälleen mentävä pois,
samoin kuin tulikin; eikä hän vaivannäöstänsä saa mitään, minkä
veisi täältä kädessänsä. **16** Raskas onnettomuus tämäkin on:
aivan niinkuin hän tuli, on hänen mentävä; ja mitä hyötyä hänellä
sitten on siitä, että on vaivaa nähnyt tuulen hyväksi? **17** Myös
kuluttaa hän kaikki päivänsä pimeydessä; ja surua on hänellä
paljon, kärsimystä ja mielikarvautta. **18** Katso, minkä minä olen

tullut näkemään, on hyvää ja kaunista syödä ja juoda ja nauttia
hyvää kaiken vaivannäkönsä ohessa, jolla ihminen itseänsä
vaivaa auringon alla lyhyinä elämänsä päivinä, jotka Jumala on
hänelle antanut; sillä se on hänen osansa. **19** Sekin on Jumalan
lahja, jos Jumala kenelle ihmiselle antaa rikkautta ja tavaraa ja
sallii hänen syödä siitä ja saada osansa ja iloita vaivannäkönsä
ohessa. **20** Sillä hän ei tule niin paljon ajatelleeksi elämänsä
päiviä, kun Jumala suostuu hänen sydämensä iloon.

6 On onnettomuus tämäkin, jonka olen nähnyt auringon alla ja
joka raskaasti painaa ihmistä: **2** että Jumala antaa miehelle
rikkautta ja tavaraa ja kunniaa, niin ettei hänen sielultaan puutu
mitään kaikesta siitä, mitä hän halajaa, mutta Jumala ei salli
hänen nauttia sitä, vaan sen nauttii vieras. Se on turhuutta ja
raskas kärsimys. **3** Vaikka syntyisi miehelle sata lasta ja hän
eläisi vuosia paljon ja paljot olisivat hänen vuottensa päivät,
mutta hän ei saisi tyydyttää omaa haluaan omaisuudellansa eikä
saisi edes hautaustakaan, niin minä sanon, että keskoinen olisi
onnellisempi kuin hän. **4** Sillä se turhaan tulee ja pimeyteen
menee, ja pimeyteen peittyy sen nimi. **5** Ei se ole aurinkoa
nähnyt eikä tuntenut. Sen lepo on parempi kuin hänen. **6** Ja
vaikka hän eläisi kaksi kertaa tuhannen vuotta, mutta ei saisi
onnea nähdä-eikö kuitenkin kaikki mene samaan paikkaan?
7 Kaikki ihmisen vaivannäkö tapahtuu hänen oman suunsa
hyväksi, ja kuitenkaan ei halu täyty. **8** Sillä mitä etua on viisaalla
tyhmän edellä, ja mitä kurjalla siitä, että hän osaa oikein vaeltaa
elävitten edessä? **9** Parempi silmän näkö kuin halun haihattelu.
Tämäkin on turhuutta ja tuulen tavoittelua. **10** Mitä olemassa on,
sille on pantu nimi jo ammoin; ja edeltä tunnettua on ollut, mitä
ihmisestä on tuleva. Ei voi hän riidellä väkevämpänsä kanssa.

11 Sillä niin on: puheen paljous enentää turhuutta. Mitä etua
on ihmisellä siitä? 12 Sillä kuka tietää, mikä on ihmiselle hyvä
elämässä, hänen elämänsä lyhyinä, turhina päivinä, jotka hän
viettää kuin varjo; ja kuka ilmaisee ihmiselle, mitä on tuleva
hänen jälkeensä auringon alla?

7 Hyvä nimi on parempi kuin kallis öljy, ja kuolinpäivä parempi
kuin syntymäpäivä. 2 Parempi kuin pitotaloon on mennä
surutaloon, sillä siinä on kaikkien ihmisten loppu, ja elossa oleva
painaa sen mieleensä. 3 Suru on parempi kuin nauru, sillä
sydämelle on hyväksi, että kasvot ovat murheelliset. 4 Viisaitten
sydän on surutalossa, tyhmien sydän ilotalossa. 5 Parempi on
kuulla viisaan nuhdetta, kuin olla kuulemassa tyhmien laulua; 6
sillä niinkuin orjantappurain rätinä padan alla, on tyhmän nauru.
Ja sekin on turhuutta. 7 Sillä väärä voitto tekee viisaan hulluksi,
ja lahja turmelee sydämen. 8 Asian loppu on parempi kuin
sen alku, ja pitkämielinen on parempi kuin korkeamielinen. 9
Älköön mielesi olko pikainen vihaan, sillä viha majautuu tyhmäin
poveen. 10 Älä sano: "Mikä siinä on, että entiset ajat olivat
paremmat kuin nykyiset?" Sillä sitä et viisaudesta kysy. 11
Viisaus on yhtä hyvä kuin perintöosa ja on etu niille, jotka ovat
näkemässä aurinkoa. 12 Sillä viisauden varjossa on kuin rahan
varjossa, mutta tieto on hyödyllisempi: viisaus pitää haltijansa
elossa. 13 Katso Jumalan tekoja; sillä kuka voi sen suoristaa,
minkä hän on vääräksi tehnyt? 14 Hyvänä päivänä ole hyvillä
mielin, ja pahana päivänä ymmärrä, että toisen niinkuin toisenkin
on Jumala tehnyt, koskapa ihminen ei saa mitään siitä, mikä
hänen jälkeensä tulee. 15 Kaikkea olen tullut näkemään turhina
päivinäni: on vanhurskaita, jotka hukkuvat vanhurskaudessaan,
ja on jumalattomia, jotka elävät kauan pahuudessaan. 16 Älä ole

kovin vanhurskas äläkä esiinny ylen viisaana: miksi tuhoaisit
itsesi? **17** Älä ole kovin jumalaton, äläkä ole tyhmä: miksi kuolisit
ennen aikaasi? **18** Hyvä on, että pidät kiinni toisesta etkä
hellitä kättäsi toisestakaan, sillä Jumalaa pelkääväinen selviää
näistä kaikista. **19** Viisaus auttaa viisasta voimakkaammin kuin
kymmenen vallanpitäjää, jotka ovat kaupungissa. **20** Sillä ei
ole maan päällä ihmistä niin vanhurskasta, että hän tekisi vain
hyvää eikä tekisi syntiä. **21** Älä myöskään pane mieleesi kaikkia
puheita, mitä puhutaan, ettet kuulisi palvelijasi sinua kiroilevan.
22 Sillä oma sydämesikin tietää, että myös sinä olet monta kertaa
kiroillut muita. **23** Kaiken tämän olen viisaudella koetellut. Minä
sanoin: "Tahdon tulla viisaaksi", mutta se pysyi minusta kaukana.
24 Kaukana on kaiken olemus ja syvällä, syvällä; kuka voi sen
löytää? **25** Minä ryhdyin sydämessäni oppimaan, miettimään ja
etsimään viisautta ja tutkistelun tuloksia, tullakseni tuntemaan
jumalattomuuden typeryydeksi ja tyhmyyden mielettömyydeksi.
26 Ja minä löysin sen, mikä on kuolemaa katkerampi: naisen,
joka on verkko, jonka sydän on paula ja jonka kädet ovat
kahleet. Se, joka on otollinen Jumalan edessä, pelastuu hänestä,
mutta synnintekijä häneen takertuu. **27** Katso, tämän minä olen
löytänyt, sanoi saarnaaja, pyrkiessäni asia asialta löytämään
tutkistelun tulosta; **28** mitä sieluni on yhäti etsinyt, mutta mitä en
ole löytänyt, on tämä: olen löytänyt tuhannesta yhden miehen,
mutta koko siitä luvusta en ole löytänyt yhtäkään naista. **29**
Katso, tämän ainoastaan olen löytänyt: että Jumala on tehnyt
ihmiset suoriksi, mutta itse he etsivät monia mutkia.

8 Kuka on viisaan vertainen, ja kuka taitaa selittää asian?
Ihmisen viisaus kirkastaa hänen kasvonsa, ja hänen kasvojensa
kovuus muuttuu. **2** Minä sanon: Ota vaari kuninkaan käskystä,

varsinkin Jumalan kautta vannotun valan tähden. **3** Älä ole
kerkeä luopumaan hänestä, äläkä asetu pahan asian puolelle,
sillä hän tekee, mitä vain tahtoo. **4** Sillä kuninkaan sana on
voimallinen, ja kuka voi sanoa hänelle: Mitäs teet? **5** Joka käskyn
pitää, ei tiedä pahasta asiasta; ja viisaan sydän tietää ajan ja
tuomion. **6** Sillä itsekullakin asialla on aikansa ja tuomionsa;
ihmistä näet painaa raskaasti hänen pahuutensa. **7** Hän ei tiedä,
mitä tuleva on; sillä kuka ilmaisee hänelle, miten se on tuleva? **8**
Ei ole ihminen tuulen valtias, niin että hän voisi sulkea tuulen, ei
hallitse kukaan kuoleman päivää, ei ole pääsyä sodasta, eikä
jumalattomuus pelasta harjoittajaansa. **9** Kaiken tämän minä
tulin näkemään, kun käänsin sydämeni tarkkaamaan kaikkea,
mitä auringon alla tapahtuu aikana, jolloin ihminen vallitsee toista
ihmistä hänen onnettomuudekseen. **10** Sitten minä näin, kuinka
jumalattomat haudattiin ja menivät lepoon, mutta ne, jotka olivat
oikein tehneet, saivat lähteä pois pyhästä paikasta ja joutuivat
unhotuksiin kaupungissa. Sekin on turhuus. **11** Milloin pahan
teon tuomio ei tule pian, saavat ihmislapset rohkeutta tehdä
pahaa, **12** koskapa syntinen saa tehdä pahaa sata kertaa ja elää
kauan; tosin minä tiedän, että Jumalaa pelkääväisille käy hyvin,
sentähden että he häntä pelkäävät, **13** mutta että jumalattomalle
ei käy hyvin eikä hän saa jatkaa päiviään pitkiksi kuin varjo,
sentähden ettei hän pelkää Jumalaa. **14** On turhuutta sekin, mitä
tapahtuu maan päällä, kun vanhurskaita on, joiden käy, niinkuin
olisivat jumalattomain tekoja tehneet, ja jumalattomia on, joiden
käy, niinkuin olisivat vanhurskaitten tekoja tehneet. Minä sanoin:
sekin on turhuutta. **15** Ja minä ylistin iloa; koska ei ihmisellä
auringon alla ole mitään parempaa kuin syödä ja juoda ja olla
iloinen; se seuraa häntä hänen vaivannäkönsä ohessa hänen

elämänsä päivinä, jotka Jumala on antanut hänelle auringon
alla. **16** Kun minä käänsin sydämeni oppimaan viisautta ja
katsomaan työtä, jota tehdään maan päällä saamatta untakaan
silmiin päivällä tai yöllä, **17** niin minä tulin näkemään kaikista
Jumalan teoista, että ihminen ei voi käsittää sitä, mitä tapahtuu
auringon alla; sillä ihminen saa kyllä nähdä vaivaa etsiessään,
mutta ei hän käsitä. Ja jos viisas luuleekin tietävänsä, ei hän
kuitenkaan voi käsittää.

9 Niin minä painoin mieleeni kaiken tämän ja pyrin saamaan
kaikkea tätä selville, kuinka näet vanhurskaat ja viisaat ja
heidän tekonsa ovat Jumalan kädessä. Ei rakkauskaan eikä viha
ole ihmisen tiedettävissä; kaikkea voi hänellä olla edessä. **2**
Kaikkea voi tapahtua kaikille. Sama kohtalo on vanhurskaalla
ja jumalattomalla, hyvällä, puhtaalla ja saastaisella, uhraajalla
ja uhraamattomalla; hyvän käy niinkuin syntisenkin, vannojan
niinkuin valaa pelkäävänkin. **3** Se on onnettomuus kaikessa, mitä
tapahtuu auringon alla, että kaikilla on sama kohtalo, ja myös se,
että ihmislasten sydän on täynnä pahaa ja että mielettömyys on
heillä sydämessä heidän elinaikansa; ja senjälkeen-vainajien
tykö! **4** Onhan sillä, jonka vielä on suotu olla kaikkien eläväin
seurassa, toivoa. Sillä elävä koira on parempi kuin kuollut
leijona. **5** Sillä elävät tietävät, että heidän on kuoltava, mutta
kuolleet eivät tiedä mitään, eikä heillä ole paikkaa, vaan heidän
muistonsa on unhotettu. **6** Myös heidän rakkautensa, vihansa
ja intohimonsa on jo aikoja mennyt, eikä heillä ole milloinkaan
enää osaa missään, mitä tapahtuu auringon alla. **7** Tule siis, syö
leipäsi ilolla ja juo viinisi hyvillä mielin, sillä jo aikaa on Jumala
hyväksynyt nuo tekosi. **8** Vaatteesi olkoot aina valkeat, ja öljy
älköön puuttuko päästäsi. **9** Nauti elämää vaimon kanssa, jota

rakastat, kaikkina turhan elämäsi päivinä, jotka Jumala on sinulle
antanut auringon alla-kaikkina turhina päivinäsi, sillä se on sinun
osasi elämässä ja vaivannäössäsi, jolla vaivaat itseäsi auringon
alla. **10** Tee kaikki, mitä voimallasi tehdyksi saat, sillä ei ole
tekoa, ei ajatusta, ei tietoa eikä viisautta tuonelassa, jonne olet
menevä. **(Sheol h7585)** **11** Taas minä tulin näkemään auringon
alla, että ei ole juoksu nopsain vallassa, ei sota urhojen, ei
leipä viisaitten, ei rikkaus ymmärtäväisten eikä suosio taitavain
vallassa, vaan aika ja kohtalo kohtaa kaikkia. **12** Sillä ei ihminen
tiedä aikaansa, niinkuin eivät kalatkaan, jotka tarttuvat pahaan
verkkoon, eivätkä linnut, jotka käyvät kiinni paulaan; niinkuin ne,
niin pyydystetään ihmislapsetkin pahana aikana, joka yllättää
heidät äkisti. **13** Tämänkin minä tulin näkemään viisaudeksi
auringon alla, ja se oli minusta suuri: **14** Oli pieni kaupunki ja
siinä miehiä vähän. Ja suuri kuningas tuli sitä vastaan, saarsi sen
ja rakensi sitä vastaan suuria piiritystorneja. **15** Mutta siellä oli
köyhä, viisas mies, ja hän pelasti kaupungin viisaudellaan. Mutta
ei kukaan ihminen muistanut sitä köyhää miestä. **16** Niin minä
sanoin: Viisaus on parempi kuin voima, mutta köyhän viisautta
halveksitaan, eikä hänen sanojansa kuulla. **17** Viisaitten sanat,
hiljaisuudessa kuullut, ovat paremmat kuin tyhmäin päämiehen
huuto. **18** Viisaus on parempi kuin sota-aseet, mutta yksi ainoa
syntinen saattaa hukkaan paljon hyvää.

10 Myrkkykärpäset saavat haisemaan ja käymään
voiteentekijän voiteen. Pieni tyhmyys painaa enemmän kuin
viisaus ja kunnia. **2** Viisaan sydän vetää oikealle, tyhmän
vasemmalle. **3** Tietä käydessäkin puuttuu tyhmältä mieltä:
jokaiselle hän ilmaisee olevansa tyhmä. **4** Jos hallitsijassa
nousee viha sinua kohtaan, niin älä jätä paikkaasi; sillä sävyisyys

pidättää suurista synneistä. **5** On onnettomuus se, minkä olen
nähnyt auringon alla, vallanpitäjästä lähtenyt erehdys: **6** tyhmyys
asetetaan arvon korkeuksiin, ja rikkaat saavat istua alhaalla.
7 Minä olen nähnyt palvelijat hevosten selässä ja ruhtinaat
kävelemässä kuin palvelijat maassa. **8** Joka kuopan kaivaa, se
siihen putoaa; joka muuria purkaa, sitä puree käärme. **9** Joka
kiviä louhii, se niihin loukkaantuu; joka puita halkoo, se joutuu
siinä vaaraan. **10** Jos rauta on tylsynyt eikä teränsuuta tahkota,
täytyy ponnistaa voimia; mutta hyödyllinen kuntoonpano on
viisautta. **11** Jos käärme puree silloin, kun sitä ei ole lumottu,
ei lumoojalla ole hyötyä taidostaan. **12** Sanat viisaan suusta
saavat suosiota, mutta tyhmän nielevät hänen omat huulensa.
13 Hänen suunsa sanain alku on tyhmyyttä, ja hänen puheensa
loppu pahaa mielettömyyttä. **14** Tyhmä puhuu paljon; mutta
ihminen ei tiedä, mitä tuleva on. Ja kuka ilmaisee hänelle, mitä
hänen jälkeensä tulee? **15** Oma vaivannäkö väsyttää tyhmän,
joka ei osaa kaupunkiinkaan kulkea. **16** Voi sinua, maa, jolla on
kuninkaana poikanen ja jonka ruhtinaat jo aamulla aterioita
pitävät! **17** Onnellinen sinä, maa, jolla on jalosukuinen kuningas
ja jonka ruhtinaat pitävät aterioita oikeaan aikaan, miehekkäästi
eikä juopotellen! **18** Missä laiskuus on, siinä vuoliaiset vaipuvat;
ja missä kädet velttoina riippuvat, tippuu huoneeseen vettä. **19**
Hauskuudeksi ateria laitetaan, ja viini ilahuttaa elämän; mutta
raha kaiken hankkii. **20** Älä ajatuksissasikaan kiroile kuningasta,
äläkä makuukammiossasikaan kiroile rikasta, sillä taivaan linnut
kuljettavat sinun äänesi ja siivelliset ilmaisevat sinun sanasi.

11 Lähetä leipäsi vetten yli, sillä ajan pitkään sinä saat sen
jälleen. **2** Anna osa seitsemälle, kahdeksallekin, sillä et tiedä,
mitä onnettomuutta voi tulla maahan. **3** Jos pilvet tulevat täyteen

sadetta, valavat ne sen maahan. Ja jos puu kaatuu etelää kohti
tai pohjoista, niin mihin paikkaan puu kaatui, siihen se jää. **4**
Joka tuulta tarkkaa, ei kylvä; ja joka pilviä pälyy, ei leikkaa. **5**
Niinkuin et tiedä tuulen teitä etkä luitten rakentumista raskaana
olevan kohdussa, niin et myöskään tiedä Jumalan tekoja, hänen,
joka kaikki tekee. **6** Kylvä siemenesi aamulla äläkä hellitä kättäsi
ehtoollakaan; sillä et tiedä, tuoko onnistuu vai tämä vai onko
kumpikin yhtä hyvä. **7** Suloinen on valo, ja silmille tekee hyvää
nähdä aurinkoa. **8** Niin, jos ihminen elää vuosia paljonkin,
iloitkoon hän niistä kaikista, mutta muistakoon pimeitä päiviä,
sillä niitä tulee paljon. Kaikki, mikä tulee, on turhuutta. **9** Iloitse,
nuorukainen, nuoruudessasi, ja sydämesi ilahuttakoon sinua
nuoruusikäsi päivinä. Vaella sydämesi teitä ja silmiesi halun
mukaan; mutta tiedä: Jumala tuo sinut tuomiolle kaikesta tästä.
10 Karkoita suru sydämestäsi ja torju kärsimys ruumiistasi, sillä
nuoruus ja aamurusko ovat turhuutta.

12 Ja muista Luojaasi nuoruudessasi, ennenkuin pahat päivät
tulevat ja joutuvat ne vuodet, joista olet sanova: **2** "Nämä
eivät minua miellytä"; ennenkuin pimenee aurinko, päivänvalo,
kuu ja tähdet, ja pilvet palajavat sateen jälkeenkin- **3** jolloin
huoneen vartijat vapisevat ja voiman miehet käyvät koukkuisiksi
ja jauhajanaiset ovat joutilaina, kun ovat menneet vähiin, ja
akkunoista-kurkistelijat jäävät pimeään, **4** ja kadulle vievät ovet
sulkeutuvat ja myllyn ääni heikkenee ja noustaan linnun lauluun
ja kaikki laulun tyttäret hiljentyvät; **5** myös peljätään mäkiä, ja
tiellä on kauhuja, ja mantelipuu kukkii, ja heinäsirkka kulkee
kankeasti, ja kapriisinnuppu on tehoton; sillä ihminen menee
iankaikkiseen majaansa, ja valittajat kiertelevät kaduilla- **6**
ennenkuin hopealanka katkeaa ja kultamalja särkyy ja vesiastia

rikkoutuu lähteellä ja ammennuspyörä särkyneenä putoaa
kaivoon. **7** Ja tomu palajaa maahan, niinkuin on ollutkin, ja henki
palajaa Jumalan tykö, joka sen on antanutkin. **8** Turhuuksien
turhuus, sanoi saarnaaja; kaikki on turhuutta! **9** Sen lisäksi, että
saarnaaja oli viisas, hän myös opetti kansalle tietoa, punnitsi,
harkitsi ja sommitteli sananlaskuja paljon. **10** Saarnaaja koki
löytää kelvollisia sanoja, oikeassa mielessä kirjoitettuja, totuuden
sanoja. **11** Viisaitten sanat ovat kuin tutkaimet ja kootut lauseet
kuin isketyt naulat; ne ovat saman Paimenen antamia. **12** Ja
vielä näiden lisäksi: Poikani, ota varoituksesta vaari; paljolla
kirjaintekemisellä ei ole loppua, ja paljo tutkistelu väsyttää
ruumiin. **13** Loppusana kaikesta, mitä on kuultu, on tämä: Pelkää
Jumalaa ja pidä hänen käskynsä, sillä niin tulee jokaisen ihmisen
tehdä. **14** Sillä Jumala tuo kaikki teot tuomiolle, joka kohtaa
kaikkea salassa olevaa, olkoon se hyvää tai pahaa.

Laulujen laulu

1 Salomon korkea veisu. **2** Hän suudelkoon minua suunsa
suudelmilla. Sillä sinun rakkautesi on suloisempi kuin viini. **3**
Suloinen on voiteittesi tuoksu, vuodatettu öljy on sinun nimesi;
sentähden sinua nuoret naiset rakastavat. **4** Vedä minut mukaasi,
rientäkäämme! Kuningas on tuonut minut kammioihinsa. Me
riemuitsemme ja iloitsemme sinusta, me ylistämme sinun
rakkauttasi enemmän kuin viiniä; syystä he sinua rakastavat. **5**
"Minä olen musta, mutta ihana, te Jerusalemin tyttäret, kuin
Keedarin teltat, kuin Salomon seinäverhot. **6** Älkää katsoko sitä,
että minä olen musta, päivän paahtama. Äitini pojat vihastuivat
minuun, panivat minut viinitarhain vartijaksi-omaa viinitarhaani
en vartioinut." **7** "Sano minulle sinä, jota sieluni rakastaa, missä
laumaasi paimennat, missä annat sen keskipäivällä levätä. Miksi
minä hunnutettuna joutuisin sinun toveriesi laumain luo!" **8** "Jos
et sitä tiedä, sinä naisista kaunein, käy lammasten jälkiä ja kaitse
vohliasi paimenten telttapaikoilla." **9** "Tammaani, joka on faraon
vaunujen edessä, sinut, armaani, vertaan. **10** Ihanat ovat sinun
poskesi käätyinensä, kaulasi helminauhoinensa. **11** Me teemme
sinulle kultakäädyt ynnä hopeasta niihin nastat." **12** "Kuninkaan
istuessa pöydässään tuoksui minun nardukseni kaiken aikaa. **13**
Rakkaani on minulle mirhakimppu, joka rintojeni välissä lepää.
14 Rakkaani on kooferkukka-terttu Een-Gedin viinitarhoista." **15**
"Katso, kaunis sinä olet, armaani; katso, kaunis olet, silmäsi
ovat kyyhkyläiset." **16** "Katso, kaunis sinä olet, rakkaani; kuinka
suloinen, kuinka vihanta on vuoteemme! **17** Huoneittemme
seininä ovat setripuut, kattonamme kypressit."

2 "Minä olen Saaronin kukkanen, olen laaksojen lilja." **2** "Niinkuin
lilja orjantappurain keskellä, niin on minun armaani neitosten

keskellä." **3** "Niinkuin omenapuu metsäpuitten keskellä, niin
on minun rakkaani nuorukaisten keskellä; minä halajan istua
sen varjossa, ja sen hedelmä on minun suussani makea. **4**
Hän on vienyt minut viinimajaan; rakkaus on hänen lippunsa
minun ylläni. **5** Vahvistakaa minua rypälekakuilla, virvoittakaa
minua omenilla, sillä minä olen rakkaudesta sairas." **6** Hänen
vasen kätensä on minun pääni alla, ja hänen oikea kätensä
halaa minua. **7** Minä vannotan teitä, te Jerusalemin tyttäret,
gasellien tai kedon peurojen kautta: älkää herätelkö, älkää
häiritkö rakkautta, ennenkuin se itse haluaa. **8** Kuule! Rakkaani
tulee! Katso, tuolla hän tulee hyppien vuorilla, kiitäen kukkuloilla.
9 Rakkaani on gasellin kaltainen tai nuoren peuran. Katso,
tuolla hän seisoo seinämme takana, katsellen ikkunasta sisään,
kurkistellen ristikoista. **10** Rakkaani lausuu ja sanoo minulle:
"Nouse, armaani, sinä kaunoiseni, ja tule. **11** Sillä katso, talvi
on väistynyt, sateet ovat ohitse, ovat menneet menojaan. **12**
Kukkaset ovat puhjenneet maahan, laulun aika on tullut, ja
metsäkyyhkysen ääni kuuluu maassamme. **13** Viikunapuu tekee
keväthedelmää, viiniköynnökset ovat kukassa ja tuoksuavat.
Nouse, armaani, sinä kaunoiseni, ja tule. **14** Kyyhkyseni, joka
piilet kallionkoloissa, vuorenpengermillä anna minun nähdä
kasvosi, anna minun kuulla äänesi, sillä suloinen on sinun äänesi
ja ihanat ovat sinun kasvosi." **15** Ottakaamme ketut kiinni,
pienet ketut, jotka viinitarhoja turmelevat, sillä viinitarhamme
ovat kukassa. **16** Rakkaani on minun, ja minä hänen-hänen,
joka paimentaa liljojen keskellä. **17** Kunnes päivä viilenee ja
varjot pakenevat, kiertele, rakkaani, kuin gaselli, kuin nuori peura
tuoksuisilla vuorilla.

3 Yöllä minä vuoteellani etsin häntä, jota minun sieluni rakastaa,
minä etsin, mutta en löytänyt häntä. **2** "Minä nousen ja kiertelen
kaupunkia, katuja ja toreja, etsin häntä, jota minun sieluni
rakastaa." Minä etsin, mutta en löytänyt häntä. **3** Kohtasivat
minut vartijat, jotka kaupunkia kiertävät. "Oletteko nähneet häntä,
jota minun sieluni rakastaa?" **4** Tuskin olin kulkenut heidän
ohitsensa, kun löysin hänet, jota minun sieluni rakastaa; minä
tartuin häneen enkä hellittänyt hänestä, ennenkuin olin saattanut
hänet äitini taloon, kantajani kammioon. **5** Minä vannotan teitä,
te Jerusalemin tyttäret, gasellien tai kedon peurojen kautta: älkää
herätelkö, älkää häiritkö rakkautta, ennenkuin se itse haluaa. **6**
Mikä tuolla tulee erämaasta kuin savupatsaat, tuoksuten mirhalta
ja suitsukkeelta, kaikkinaisilta kauppiaan hajujauheilta? **7** Katso,
siinä on Salomon kantotuoli ja sen ympärillä kuusikymmentä
urhoa, Israelin urhoja, **8** kaikki miekkamiehiä, sotaan harjoitettuja;
jokaisella on miekka kupeellansa öitten kauhuja vastaan. **9**
Kuningas Salomo teetti itsellensä kantotuolin Libanonin puista.
10 Sen patsaat hän teetti hopeasta, sen selustan kullasta, sen
istuimen purppurasta; sisältä sen koristeli Jerusalemin tyttärien
rakkaus. **11** Tulkaa ulos, Siionin tyttäret, ja katsokaa kuningas
Salomoa, katsokaa kruunua, jolla hänen äitinsä hänet kruunasi
hänen hääpäivänänsä, hänen sydämensä ilonpäivänä.

4 "Katso, kaunis sinä olet, armaani; katso, kaunis sinä olet.
Kyyhkyläiset ovat sinun silmäsi huntusi takana; sinun hiuksesi
ovat kuin vuohilauma, joka laskeutuu Gileadin vuorilta. **2** Sinun
hampaasi ovat kuin lauma kerittyjä lampaita, pesosta nousseita,
kaikilla kaksoiset, ei yhtäkään karitsatonta. **3** Kuin punainen nauha
ovat sinun huulesi, ja suusi on suloinen; kuin granaattiomena,
kypsyyttään halkeileva, on sinun ohimosi huntusi takana. **4** Sinun

kaulasi on niinkuin Daavidin torni, linnaksi rakennettu; tuhat
kilpeä riippuu siinä, urhojen varustuksia kaikkia. **5** Sinun rintasi
ovat kuin kaksi nuorta peuraa, kuin gasellin kaksoiset, jotka
käyvät laitumella liljain keskellä. **6** Siksi kunnes päivä viilenee ja
varjot pakenevat, minä käyn mirhavuorelle ja suitsukekukkulalle.
7 Kaikin olet kaunis, armaani, ei ole sinussa ainoatakaan virheä."
8 "Tule kanssani Libanonilta, sinä morsiameni, tule kanssani
Libanonilta. Lähde pois Amanan huipulta, Senirin ja Hermonin
huipuilta, leijonain leposijoilta ja pantterien vuorilta." **9** "Olet
lumonnut minut, siskoni, morsiameni, lumonnut minut yhdellä
ainoalla silmäykselläsi, yhdellä ainoalla kaulakoristeesi käädyllä.
10 Kuinka ihana onkaan sinun rakkautesi, siskoni, morsiameni!
Kuinka paljon suloisempi viiniä on sinun rakkautesi, suloisempi
kaikkia balsameja sinun voiteittesi tuoksu! **11** Sinun huulesi
tiukkuvat hunajaa, morsiameni; mesi ja maito on sinun kielesi
alla, ja sinun vaatteittesi tuoksu on kuin Libanonin tuoksu." **12**
"Suljettu yrttitarha on siskoni, morsiameni, suljettu kaivo, lukittu
lähde. **13** Sinä versot kuin paratiisi, jossa on granaattiomenia
ynnä kalliita hedelmiä, koofer-kukkia ja narduksia, **14** nardusta ja
sahramia, kalmoruokoa ja kanelia ynnä kaikkinaisia suitsukepuita,
mirhaa ja aloeta ynnä kaikkinaisia parhaita balsamikasveja. **15**
Sinä olet yrttitarhojen lähde, elävien vetten kaivo, Libanonilta
virtaavaisten." **16** "Heräjä, pohjatuuli, tule, etelätuuli; puhalla
yrttitarhaani, että sen balsamituoksut tulvahtaisivat. Tulkoon
puutarhaansa rakkaani ja syköön sen kalliita hedelmiä."

5 "Minä tulen yrttitarhaani, siskoni, morsiameni; minä poimin
mirhani ja balsamini, minä syön mesileipäni ja hunajani,
juon viinini ja maitoni." Syökää, ystävät, juokaa ja juopukaa
rakkaudesta. **2** Minä nukuin, mutta minun sydämeni valvoi.

Kuule, rakkaani kolkuttaa: "Avaa minulle, siskoseni, armaani,
kyyhkyseni, puhtoiseni. Sillä pääni on kastetta täynnä, kiharani
yön pisaroita." **3** "Olen ihokkaani riisunut; pukisinko sen päälleni
enää? Olen jalkani pessyt; tahraisinko ne taas?" **4** Rakkaani pisti
kätensä ovenreiästä sisään. Silloin minun sydämeni liikkui häntä
kohden; **5** minä nousin avaamaan rakkaalleni, ja minun käteni
tiukkuivat mirhaa, sormeni sulaa mirhaa salvan kädensijoihin. **6**
Minä avasin rakkaalleni, mutta rakkaani oli kadonnut, mennyt
menojaan. Hänen puhuessaan oli sieluni vallannut hämmennys.
Minä etsin häntä, mutta en häntä löytänyt; minä huusin häntä,
mutta ei hän minulle vastannut. **7** Kohtasivat minut vartijat,
jotka kaupunkia kiertävät, he löivät minua ja haavoittivat minut;
päällysharson riistivät yltäni muurien vartijat. **8** "Minä vannotan
teitä, te Jerusalemin tyttäret: jos löydätte rakkaani, mitä hänelle
sanotte? Sanokaa, että minä olen rakkaudesta sairas." **9** "Mitä
on sinun rakkaasi muita parempi, sinä naisista kaunein? Mitä on
sinun rakkaasi muita parempi, ettäs meitä näin vannotat?" **10**
"Minun rakkaani on valkoinen ja punainen, kymmentä tuhatta
jalompi. **11** Hänen päänsä on kultaa, puhtainta kultaa, hänen
kiharansa kuin palmunlehvät, mustat kuin kaarne. **12** Hänen
silmänsä ovat kuin kyyhkyset vesipurojen partaalla, jotka
ovat maidossa kylpeneet ja istuvat runsauden ääressä. **13**
Hänen poskensa ovat kuin balsamilava, kuin höystesäiliöt;
hänen huulensa ovat liljat, ne tiukkuvat sulaa mirhaa. **14**
Hänen käsivartensa ovat kultatangot, krysoliittejä täynnä. Hänen
lantionsa on norsunluinen taideteos, safiireilla peitetty. **15** Hänen
jalkansa ovat marmoripatsaat aitokultaisten jalustain nojassa.
Hän on näöltänsä kuin Libanon, uhkea kuin setripuut. **16** Hänen

suunsa on sula makeus, hän on pelkkää suloisuutta. Sellainen on
minun rakkaani, sellainen on ystäväni, te Jerusalemin tyttäret."

6 "Minne on mennyt rakkaasi, sinä naisista kaunein? Kunne on
kääntynyt rakkaasi? Etsikäämme häntä yhdessä." **2** "Rakkaani
on mennyt yrttitarhaansa, balsamilavojen luo, paimentamaan
yrttitarhoissa ja liljoja poimimaan. **3** Minä olen rakkaani oma,
ja rakkaani on minun-hän, joka paimentaa liljojen keskellä." **4**
"Kaunis kuin Tirsa olet sinä, armaani, suloinen kuin Jerusalem,
peljättävä kuin sotajoukot. **5** Käännä pois silmäsi minusta, sillä
ne kiehtovat minut. Sinun hiuksesi ovat kuin vuohilauma, joka
laskeutuu Gileadilta. **6** Sinun hampaasi ovat kuin lauma uuhia,
pesosta nousseita, kaikilla kaksoiset, ei yhtäkään karitsatonta.
7 Kuin granaattiomena, kypsyyttään halkeileva, on sinun
ohimosi huntusi takana. **8** Kuusikymmentä on kuningatarta
ja kahdeksankymmentä sivuvaimoa ja nuoria naisia ilman
määrää: **9** yksi ainoa on minun kyyhkyseni, puhtoiseni, äitinsä
ainokainen, synnyttäjänsä valio. Neitoset hänet nähdessään
kiittävät hänen onneansa, kuningattaret ja sivuvaimot ylistävät
häntä." **10** "Kuka on neito, joka ylenee kuin aamunkoi,
kauniina kuin kuu, kirkkaana kuin päivänpaiste, peljättävänä
kuin sotajoukot?" **11** "Pähkinätarhaan minä menin katselemaan
laakson vihreyttä, katsomaan, joko viiniköynnös versoo, joko
kukkivat granaattipuut. **12** Aavistamattani asetti sieluni minut
jalon kansani vaunuihin." **13** "Palaja, palaja, suulemitar! Palaja,
palaja, ihaillaksemme sinua!" "Mitä ihailette suulemittaressa,
katselette hänen asekarkelossaan?"

7 "Kuinka kauniisti astelet kengissäsi, sinä ruhtinaan tytär!
Sinun lanteesi kaartuvat kuin kaulakorut, taiturin kätten tekemät.
2 Sinun povesi on ympyriäinen malja, josta sekoviini älköön

puuttuko; sinun uumasi on nisukeko, liljojen ympäröimä. **3** Sinun
rintasi ovat kuin kaksi nuorta peuraa, kuin gasellin kaksoiset.
4 Sinun kaulasi on kuin norsunluinen torni. Sinun silmäsi kuin
Hesbonin lammikot Bat-Rabbimin portin luona; sinun nenäsi on
kuin Libanonin torni, joka katsoo Damaskoon päin. **5** Sinun pääsi
kohoaa kuin Karmel, sinun pääsi palmikot ovat kuin purppura;
niihin pauloihin on kuningas kiedottu." **6** "Kuinka kaunis olet,
kuinka suloinen, sinä rakkaus, riemuinesi! - **7** Sinun vartesi
on kuin palmupuu, ja sinun rintasi niinkuin rypäleet. **8** Minä
ajattelin: nousen palmupuuhun, tartun sen oksiin; olkoot silloin
rintasi niinkuin viinirypäleet ja henkesi tuoksu kuin omenain
tuoksu. **9** Ja olkoon suusi kuin jalo viini." "Viini, joka helposti
valahtaa rakkaaseeni ja kostuttaa nukkuvien huulet! **10** Minä olen
rakkaani oma, ja minuun on hänen halunsa." **11** "Tule, rakkaani,
lähtekäämme maalle, kyliin yöpykäämme. **12** Käykäämme
varhain viinitarhoihin katsomaan, joko viiniköynnös versoo ja
ummut aukeavat, joko kukkivat granaattipuut. Siellä annan
sinulle rakkauteni. **13** Lemmenmarjat tuoksuavat, ja oviemme
edessä kasvavat kaikkinaiset kalliit hedelmät, uudet ja vanhat:
sinulle, rakkaani, olen ne säästänyt."

8 "Olisitpa kuin oma veljeni, äitini rintoja imenyt! Tapaisin sinut
ulkona, sinua suutelisin, eikä minua kukaan halveksuisi. **2**
Minä johdattaisin sinut, veisin äitini taloon, ja hän neuvoisi
minua. Minä antaisin mausteviiniä juodaksesi, granaattiomenani
mehua." **3** Hänen vasen kätensä on minun pääni alla, ja
hänen oikea kätensä halaa minua. **4** Minä vannotan teitä, te
Jerusalemin tyttäret: älkää herätelkö, älkää häiritkö rakkautta,
ennenkuin se itse haluaa. **5** Kuka tuolla tulee erämaasta
rakkaaseensa nojaten? "Omenapuun alla sinut herätin. Siellä

sai sinut äitisi kerran, siellä sai sinut emosi. **6** Pane minut
sinetiksi sydämellesi, sinetiksi käsivarrellesi. Sillä rakkaus on
väkevä kuin kuolema, tuima kuin tuonela on sen kiivaus, sen
hehku on tulen hehku, on Herran liekki. **(Sheol h7585)** **7** Eivät
suuret vedet voi rakkautta sammuttaa, eivät virrat sitä tulvaansa
upottaa. Jos joku tarjoaisi kaikki talonsa tavarat rakkauden
hinnaksi, häntä vain halveksuttaisiin." **8** "Meillä on pieni sisko,
jolla ei vielä ole rintoja. Mitä teemme siskollemme sinä päivänä,
jona häntä kysytään? **9** Jos hän on muuri, rakennamme sille
hopeasta harjan; jos hän on ovi, sen setrilaudalla suljemme."
10 "Minä olen muuri, ja rintani ovat kuin tornit; vaan nyt olen
hänen silmissään niinkuin antautuvainen." **11** "Salomolla on
viinitarha Baal-Haamonissa; hän on jättänyt viinitarhan vartijoiden
huostaan; sen hedelmistä saisi tuhat hopeasekeliä. **12** Minun
viinitarhani on minun omassa hallussani. Sinulle, Salomo, tulkoot
ne tuhat, ja sen hedelmän vartijoille kaksisataa." **13** "Sinä
yrttitarhain asujatar, toverit kuuntelevat ääntäsi; anna minun sitä
kuulla." **14** "Riennä, rakkaani, kuin gaselli, kuin nuori peura
balsamivuorille."

Jesajan

1 Jesajan, Aamoksen pojan, näky, jonka hän näki Juudasta ja
Jerusalemista Ussian, Jootamin, Aahaan ja Hiskian, Juudan
kuningasten, päivinä. **2** Kuulkaa, taivaat, ota korviisi, maa, sillä
Herra puhuu: Minä kasvatin lapsia, sain heidät suuriksi, mutta he
luopuivat minusta. **3** Härkä tuntee omistajansa ja aasi isäntänsä
seimen; mutta Israel ei tunne, minun kansani ei ymmärrä. **4**
Voi syntistä sukua, raskaasti rikkonutta kansaa, pahantekijäin
siementä, kelvottomia lapsia! He ovat hyljänneet Herran, pitäneet
Israelin Pyhää pilkkanansa, he ovat kääntyneet pois. **5** Mihin
pitäisi teitä vielä lyödä, kun yhä jatkatte luopumustanne? Koko
pää on kipeä, koko sydän sairas. **6** Kantapäästä kiireeseen asti ei
ole tervettä paikkaa, ainoastaan haavoja, mustelmia ja vereksiä
lyömiä, joita ei ole puserrettu, ei sidottu eikä öljyllä pehmitetty.
7 Teidän maanne on autiona, teidän kaupunkinne ovat tulella
poltetut; teidän peltojanne syövät muukalaiset silmäinne edessä;
ne ovat autioina niinkuin ainakin muukalaisten hävittämät. **8**
Jäljellä on tytär Siion yksinänsä niinkuin maja viinitarhassa,
niinkuin lehvämaja kurkkumaassa, niinkuin saarrettu kaupunki. **9**
Ellei Herra Sebaot olisi jättänyt meistä jäännöstä, olisi meidän
käynyt pian kuin Sodoman, olisimme tulleet Gomorran kaltaisiksi.
10 Kuulkaa Herran sana, te Sodoman päämiehet, ota korviisi
meidän Jumalamme opetus, sinä Gomorran kansa. **11** Mitä
ovat minulle teidän paljot teurasuhrinne? sanoo Herra. Minä
olen kyllästynyt oinas-polttouhreihin ja juottovasikkain rasvaan.
Mullikkain, karitsain ja kauristen vereen minä en mielisty. **12** Kun
te tulette minun kasvojeni eteen, kuka sitä teiltä vaatii-minun
esikartanoitteni tallaamista? **13** Älkää enää tuoko minulle turhaa
ruokauhria; suitsutus on minulle kauhistus. En kärsi uuttakuuta

enkä sapattia, en kokouksen kuuluttamista, en vääryyttä ynnä
juhlakokousta. **14** Minun sieluni vihaa teidän uusiakuitanne
ja juhla-aikojanne; ne ovat käyneet minulle kuormaksi, jota
kantamaan olen väsynyt. **15** Kun te ojennatte käsiänne, minä
peitän silmäni teiltä; vaikka kuinka paljon rukoilisitte, minä
en kuule: teidän kätenne ovat verta täynnä. **16** Peseytykää,
puhdistautukaa; pankaa pois pahat tekonne minun silmäini
edestä, lakatkaa pahaa tekemästä. **17** Oppikaa tekemään
hyvää; harrastakaa oikeutta, ojentakaa väkivaltaista, hankkikaa
orvolle oikeus, ajakaa lesken asiaa. **18** Niin tulkaa, käykäämme
oikeutta keskenämme, sanoo Herra. Vaikka teidän syntinne
ovat veriruskeat, tulevat ne lumivalkeiksi; vaikka ne ovat
purppuranpunaiset, tulevat ne villanvalkoisiksi. **19** Jos suostutte
ja olette kuuliaiset, niin te saatte syödä maan hyvyyttä; **20** mutta
jos vastustatte ja niskoittelette, niin miekka syö teidät. Sillä Herran
suu on puhunut. **21** Voi, kuinka onkaan portoksi tullut uskollinen
kaupunki! Se oli täynnä oikeutta, siellä asui vanhurskaus,
mutta nyt murhamiehet. **22** Sinun hopeasi on kuonaksi käynyt,
jaloviinisi vedellä laimennettu. **23** Sinun päämiehesi ovat
niskureita ja varkaiden tovereita; kaikki he lahjuksia rakastavat ja
palkkoja tavoittelevat; eivät he hanki orvolle oikeutta, lesken
asia ei pääse heidän eteensä. **24** Sentähden sanoo Herra,
Herra Sebaot, Israelin Väkevä: Voi! Minä viihdytän vihani
vastustajissani, minä kostan vihollisilleni; **25** minä käännän
käteni sinua vastaan ja puhdistan sinusta kuonan niinkuin lipeällä
ja poistan sinusta kaiken lyijyn. **26** Ja minä palautan sinun
tuomarisi muinaiselleen ja sinun neuvonantajasi sellaisiksi, kuin
alkuaan olivat. Sitten sinua kutsutaan "vanhurskauden linnaksi",
"uskolliseksi kaupungiksi". **27** Siion lunastetaan oikeudella ja

sen kääntyneet vanhurskaudella. **28** Mutta luopiot ja syntiset
saavat kaikki turmion, ja ne, jotka hylkäävät Herran, hukkuvat.
29 Sillä he saavat häpeän niistä tammista, joita te himoitsitte, ja
pettymyksen puutarhoista, jotka te valitsitte. **30** Sillä teidän käy
kuin tammen, jonka lehdet lakastuvat, ja kuin puutarhan, joka on
vailla vettä. **31** Ja mahtaja tulee rohtimeksi ja hänen tekonsa
kipinäksi, ja molemmat palavat yhdessä, eikä ole sammuttajaa.

2 Sana, jonka Jesaja, Aamoksen poika, näki Juudasta ja
Jerusalemista. **2** Aikojen lopussa on Herran temppelin vuori
seisova vahvana, ylimmäisenä vuorista, kukkuloista korkeimpana,
ja kaikki pakanakansat virtaavat sinne. **3** Monet kansat lähtevät
liikkeelle sanoen: "Tulkaa, nouskaamme Herran vuorelle,
Jaakobin Jumalan temppeliin, että hän opettaisi meille teitänsä
ja me vaeltaisimme hänen polkujansa; sillä Siionista lähtee laki,
Jerusalemista Herran sana". **4** Ja hän tuomitsee pakanakansojen
kesken, säätää oikeutta monille kansoille. Niin he takovat
miekkansa vantaiksi ja keihäänsä vesureiksi; kansa ei nosta
miekkaa kansaa vastaan, eivätkä he enää opettele sotimaan. **5**
Jaakobin heimo, tulkaa, vaeltakaamme Herran valkeudessa. **6**
Sillä sinä olet hyljännyt kansasi, Jaakobin heimon, koska he ovat
täynnä Idän menoa, täynnä ennustelijoita niinkuin filistealaiset,
ja lyövät kättä muukalaisten kanssa. **7** Heidän maansa tuli
täyteen hopeata ja kultaa, eikä heidän aarteillaan ole määrää;
heidän maansa tuli täyteen hevosia, eikä heidän vaunuillaan ole
määrää. **8** Heidän maansa tuli täyteen epäjumalia, he kumartavat
kättensä tekoa, sitä, minkä heidän sormensa ovat tehneet. **9**
Silloin ihminen masentuu ja mies painuu maahan, mutta älä anna
heille anteeksi. **10** Mene kallion kätköön, piiloudu maan peittoon
Herran kauhua ja hänen valtansa kirkkautta pakoon. **11** Ihmisten

ylpeät silmät painuvat maahan, miesten korskeus masentuu,
ja sinä päivänä Herra yksinänsä on korkea. **12** Sillä Herran
Sebaotin päivä kohtaa kaikkea ylpeää ja korskeata ja kaikkea
ylhäistä, niin että se maahan painuu, **13** kaikkia Libanonin
setripuita, noita korkeita ja ylhäisiä, kaikkia Baasanin tammia, **14**
kaikkia korkeita vuoria ja kaikkia ylhäisiä kukkuloita, **15** kaikkia
korkeita torneja ja kaikkia vahvoja muureja, **16** kaikkia Tarsiin-
laivoja ja kaikkea kallista ja ihanaa. **17** Silloin masentuu ihmisten
ylpeys, ja miesten korskeus painuu maahan, ja sinä päivänä
Herra yksinänsä on korkea. **18** Mutta epäjumalat katoavat kaikki
tyynni. **19** Silloin mennään kallioluoliin ja maakuoppiin Herran
kauhua ja hänen valtansa kirkkautta pakoon, kun hän nousee
maata kauhistuttamaan. **20** Sinä päivänä ihmiset viskaavat
pois myyrille ja yköille hopea-ja kultajumalansa, jotka he ovat
tehneet kumarrettaviksensa. **21** Ja he menevät vuorenrotkoihin
ja kallionkoloihin Herran kauhua ja hänen valtansa kirkkautta
pakoon, kun hän nousee maata kauhistuttamaan. **22** Luopukaa
siis ihmisistä, joilla on vain henkäys sieraimissa, sillä minkä
arvoiset he ovat!

3 Sillä katso, Herra, Herra Sebaot ottaa pois Jerusalemilta
ja Juudalta varan ja turvan, kaiken leivänvaran ja kaiken
vedenvaran, **2** sankarin ja soturin, tuomarin ja profeetan, tietäjän
ja vanhimman, **3** viidenkymmenenpäämiehen ja arvomiehen,
neuvonantajan, taitoniekan ja taikurin. **4** Ja minä panen
nuorukaiset heille päämiehiksi, ja pahankuriset hallitsevat heitä.
5 Kansassa sortaa kukin toistaan, jokainen lähimmäistään;
nuorukainen rehentelee vanhusta vastaan, halpa-arvoinen
arvollista vastaan. **6** Kun veli tarttuu veljeensä isänsä talossa
sanoen: "Sinulla on vielä vaatteet, rupea ruhtinaaksemme ja ota

huostaasi tämä raunioläjä", **7** niin tämä sinä päivänä korottaa
äänensä sanoen: "Ei minusta ole haavoja sitomaan; ei ole
minun talossani leipää, ei vaatetta, älkää panko minua kansan
ruhtinaaksi". **8** Sillä Jerusalem kaatuu ja Juuda kukistuu, koska
heidän kielensä ja heidän tekonsa ovat Herraa vastaan ja he
uhittelevat hänen kunniansa kasvoja. **9** Heidän kasvojensa
hahmo todistaa heitä vastaan; syntinsä he tuovat julki niinkuin
sodomalaiset, he eivät niitä salaa. Voi heitä! Itsellensä he pahaa
tekevät. **10** Sanokaa hurskaasta, että hänen käy hyvin, sillä he
saavat nauttia tekojensa hedelmiä. **11** Voi jumalatonta! Hänen
käy pahoin, sillä hänen kättensä teot maksetaan hänelle. **12**
Minun kansani käskijät ovat lapsia, ja naiset sitä hallitsevat.
Kansani, sinun johtajasi ovat eksyttäjiä, he ovat hämmentäneet
sinun polkujesi suunnan. **13** Herra asettuu käymään oikeutta,
nousee kansoja tuomitsemaan. **14** Herra käy tuomiolle kansansa
vanhinten ja sen päämiesten kanssa: Te olette raiskanneet
viinitarhan; teidän taloissanne on kurjilta ryöstettyä tavaraa. **15**
Kuinka saatatte runnella minun kansaani ja ruhjoa kurjien kasvot?
sanoo Herra, Herra Sebaot. **16** Ja Herra sanoi: Koska Siionin
tyttäret korskeilevat, kulkevat kaula kenossa ja silmillään vilkuillen,
astua sipsuttelevat ja nilkkarenkaitaan kilistelevät, **17** tekee Herra
Siionin tytärten päälaen rupiseksi, ja Herra paljastaa heidän
häpynsä. **18** Sinä päivänä Herra poistaa koreat nilkkarenkaat,
otsanauhat, puolikuukorut, **19** korvarenkaat, rannerenkaat,
hunnut, **20** juhlapäähineet, jalkakäädyt, koruvyöt, hajupullot,
taikahelyt, **21** sormukset, nenärenkaat, **22** juhlavaatteet, kaavut,
vaipat, kukkarot, **23** kuvastimet, aivinapaidat, käärelakit ja
päällysharsot. **24** Silloin tulee tuoksun sijaan löyhkä, vyön
sijaan nuora, käherretyn tukan sijaan kaljuus, korupuvun sijaan

säkkiverho, kauneuden sijaan polttomerkki. **25** Sinun miehesi
kaatuvat miekkaan ja sinun sankarisi sotaan. **26** Ja Siionin portit
valittavat ja vaikeroivat, ja typötyhjänä hän istuu maassa.

4 Sinä päivänä seitsemän naista tarttuu yhteen mieheen sanoen:
"Me syömme omaa leipäämme ja vaatetamme itsemme omilla
vaatteilla, kunhan vain meidät otetaan sinun nimiisi; poista
meidän häpeämme". **2** Sinä päivänä on Herran vesa oleva
Israelin pelastuneille kaunistus ja kunnia ja maan hedelmä heille
korkeus ja loisto. **3** Ja ne, jotka Siionissa ovat säilyneet ja
Jerusalemissa jäljelle jääneet, kutsutaan pyhiksi, kaikki, jotka
ovat kirjoitetut Jerusalemissa elävien lukuun- **4** silloin kun
Herra on pessyt pois Siionin tytärten saastan ja huuhtonut
Jerusalemista sen verenviat tuomion ja puhdistuksen hengellä.
5 Ja Herra luo Siionin vuorelle koko asuinsijansa ylle ja sen
juhlakokousten ylle pilven päivän ajaksi ja savun ynnä tulenliekin
hohteen yöksi, sillä kaiken kirkkauden yllä on oleva peite **6**
ja verho varjoamassa päivän helteeltä sekä turvaamassa ja
suojaamassa rajuilmalta ja sateelta.

5 Minä laulan ystävästäni, laulan rakkaani laulun hänen
viinitarhastaan. Ystävälläni oli viinitarha lihavalla vuorenrinteellä.
2 Hän kuokki ja kivesi sen ja istutti siihen jaloja köynnöksiä,
rakensi sen keskelle tornin ja hakkasi sinne myös kuurnan. Ja
hän odotti sen kasvavan rypäleitä, mutta se kasvoi villimarjoja. **3**
Ja nyt, te Jerusalemin asukkaat ja Juudan miehet, tuomitkaa
minun ja minun viinitarhani välillä. **4** Mitä olisi viinitarhalleni
vielä ollut tehtävä, jota en olisi sille tehnyt? Miksi se kasvoi
villimarjoja, kun minä odotin sen kasvavan rypäleitä? **5** Mutta nyt
minä ilmoitan teille, mitä teen viinitarhalleni: minä poistan siitä
aidan, niin että se jää hävitettäväksi, särjen siitä muurin, niin että

se jää tallattavaksi. **6** Minä hävitän sen: ei sitä enää vesota
eikä kuokita, vaan se on kasvava ohdaketta ja orjantappuraa,
ja minä kiellän pilvet sille vettä satamasta. **7** Sillä Israelin
heimo on Herran Sebaotin viinitarha, ja Juudan miehet ovat
hänen ilo-istutuksensa. Ja hän odotti oikeutta, mutta katso, tuli
oikeuttomuus, ja vanhurskautta, mutta katso, tuli vaikerrus. **8** Voi
niitä, jotka liittävät talon taloon, yhdistävät pellon peltoon, kunnes
ei jää enää tilaa ja te yksin asutte maassa! **9** Minun korviini
kuului Herran Sebaotin sana: Totisesti, ne monet talot tulevat
autioiksi, ne suuret ja kauniit asujattomiksi. **10** Sillä kymmenen
auranalaa viinitarhaa on antava yhden bat-mitan, ja hoomerin
kylvö on antava eefan. **11** Voi niitä, jotka aamuvarhaisesta
väkijuoman jäljessä juoksevat ja iltamyöhään viipyvät viinistä
hehkuvina! **12** Kanteleet, harput, vaskirummut, huilut ja viinit on
heillä pidoissansa, mutta Herran tekoja he eivät tarkkaa, eivät
näe hänen kättensä töitä. **13** Sentähden minun kansani siirretään
maastansa äkkiarvaamatta, sen ylhäiset kärsivät nälkää, ja
sen remuava joukko nääntyy janoon. **14** Sentähden tuonela
levittää kitansa ammolleen, avaa suunsa suunnattomaksi; ja
sinne menee sen loisto, sen remuava ja pauhaava joukko, kaikki
sen ilonpitäjät. **(Sheol h7585)** **15** Silloin ihminen masentuu ja mies
painuu maahan, maahan painuvat ylpeitten silmät; **16** mutta
Herra Sebaot on oleva korkea tuomiossa, pyhä Jumala on oleva
pyhä vanhurskaudessa. **17** Ja karitsat käyvät siellä niinkuin
laitumillansa, ja vieraat syöttävät rikkaitten rauniosijoja. **18** Voi
niitä, jotka vetävät perässänsä rangaistusta turhuuden köysillä,
synnin palkkaa kuin vaunujen valjailla; **19** niitä, jotka sanovat:
"Joutukoon pian hänen tekonsa, että me sen näemme; täyttyköön
ja tapahtukoon Israelin Pyhän aivoitus, että me sen tiedämme!"

20 Voi niitä, jotka sanovat pahan hyväksi ja hyvän pahaksi,
jotka tekevät pimeyden valkeudeksi ja valkeuden pimeydeksi,
jotka tekevät karvaan makeaksi ja makean karvaaksi! **21** Voi
niitä, jotka ovat viisaita omissa silmissään ja ymmärtäväisiä
omasta mielestänsä! **22** Voi niitä, jotka ovat urhoja viinin
juonnissa ja aimomiehiä väkijuoman sekoittamisessa, **23** jotka
lahjuksesta julistavat syyllisen syyttömäksi ja ottavat oikeuden
siltä, joka oikeassa on! **24** Sentähden, niinkuin tulen kieli
syö oljet ja kuloheinä raukeaa liekkiin, niin heidän juurensa
mätänee, ja heidän kukkansa hajoaa tomuna ilmaan, sillä he
ovat ylenkatsoneet Herran Sebaotin lain ja pitäneet pilkkanansa
Israelin Pyhän sanaa. **25** Sentähden syttyi Herran viha hänen
kansaansa kohtaan: hän ojensi kätensä sitä vastaan ja löi sitä,
niin että vuoret vapisivat ja heidän raatonsa olivat tunkiona
keskellä katuja. Tästä kaikesta ei hänen vihansa asettunut, vaan
hänen kätensä on vielä ojennettuna. **26** Ja hän pystyttää viirin
kaukaiselle kansalle ja viheltää sen luokseen maan äärestä.
Ja katso, se tulee viipymättä, nopeasti. **27** Ei kukaan heistä
väsy eikä kompastu, ei kukaan torku eikä nuku, ei vyö kupeilta
aukene, eikä kengänpaula katkea. **28** Sen nuolet ovat teroitetut,
sen jouset kaikki jännitetyt, sen orhien kaviot ovat kuin pii, ja sen
rattaat kuin rajuilma. **29** Sen kiljunta on kuin naarasleijonan, se
kiljuu kuin nuoret jalopeurat, se ärjyy ja tempaa saaliin ja vie sen
pois, eikä pelastajaa ole. **30** Se ärjyy sille sinä päivänä, niinkuin
meri ärjyy. Silloin tähyillään maata, mutta katso, on pimeys, on
ahdistus, ja valo on pimennyt sen synkeyteen.

6 Kuningas Ussian kuolinvuotena minä näin Herran istuvan
korkealla ja ylhäisellä istuimella, ja hänen vaatteensa liepeet
täyttivät temppelin. **2** Serafit seisoivat hänen ympärillään; kullakin

oli kuusi siipeä: kahdella he peittivät kasvonsa, kahdella he
peittivät jalkansa, ja kahdella he lensivät. **3** Ja he huusivat
toinen toisellensa ja sanoivat: "Pyhä, pyhä, pyhä Herra Sebaot;
kaikki maa on täynnä hänen kunniaansa". **4** Ja kynnysten
perustukset vapisivat heidän huutonsa äänestä, ja huone täyttyi
savulla. **5** Niin minä sanoin: "Voi minua! Minä hukun, sillä
minulla on saastaiset huulet, ja minä asun kansan keskellä,
jolla on saastaiset huulet; sillä minun silmäni ovat nähneet
kuninkaan, Herran Sebaotin." **6** Silloin lensi minun luokseni
yksi serafeista, kädessään hehkuva kivi, jonka hän oli pihdeillä
ottanut alttarilta, **7** ja kosketti sillä minun suutani sanoen: "Katso,
tämä on koskettanut sinun huuliasi; niin on sinun velkasi poistettu
ja syntisi sovitettu". **8** Ja minä kuulin Herran äänen sanovan:
"Kenenkä minä lähetän? Kuka menee meidän puolestamme?"
Minä sanoin: "Katso, tässä minä olen, lähetä minut". **9** Niin hän
sanoi: "Mene ja sano tälle kansalle: 'Kuulemalla kuulkaa, älkääkä
ymmärtäkö, näkemällä nähkää, älkääkä käsittäkö'. **10** Paaduta
tämän kansan sydän, koveta sen korvat, sokaise sen silmät,
ettei se näkisi silmillään, ei kuulisi korvillaan, ei ymmärtäisi
sydämellään eikä kääntyisi ja parannetuksi tulisi." **11** Mutta minä
sanoin: "Kuinka kauaksi aikaa, Herra?" Hän vastasi: "Siihen
asti, kunnes kaupungit tulevat autioiksi, asumattomiksi, ja talot
tyhjiksi ihmisistä ja pellot on hävitetty erämaaksi; **12** kunnes
Herra on karkoittanut ihmiset kauas ja suuri autius tullut keskelle
maata. **13** Ja jos siellä on jäljellä kymmenes osa, niin hävitetään
vielä sekin. Mutta niinkuin tammesta ja rautatammesta jää
kaadettaessa kanto, niin siitäkin: se kanto on pyhä siemen."

7 Aahaan, Jootamin pojan, Ussian pojanpojan, Juudan
kuninkaan, aikana lähtivät Resin, Aramin kuningas, ja Pekah,

Remaljan poika, Israelin kuningas, sotimaan Jerusalemia
vastaan, mutta he eivät voineet valloittaa sitä. **2** Ja kun Daavidin
huoneelle ilmoitettiin sanoma: "Aram on leiriytynyt Efraimiin", niin
kuninkaan ja hänen kansansa sydän vapisi, niinkuin metsän
puut vapisevat tuulessa. **3** Silloin Herra sanoi Jesajalle: "Mene
Aahasta vastaan, sinä ja sinun poikasi Sear-Jaasub, Ylälammikon
vesijohdon päähän, Vanuttajankedon tielle, **4** ja sano hänelle:
Ole varuillasi ja pysy rauhallisena, älä pelkää, älköönkä sydämesi
säikkykö noita kahta savuavaa kekäleenpätkää: Resinin ja
Aramin ynnä Remaljan pojan vihanvimmaa. **5** Koska Aram,
Efraim ja Remaljan poika ovat hankkineet pahaa sinua vastaan
sanoen: **6** 'Lähtekäämme Juudaa vastaan, täyttäkäämme se
kauhulla, vallatkaamme se itsellemme ja asettakaamme sinne
kuninkaaksi Taabalin poika', **7** niin sanoo Herra, Herra näin: Ei
se onnistu, eikä se tapahdu. **8** Sillä Aramin pää on Damasko,
ja Damaskon pää on Resin-mutta kuusikymmentä viisi vuotta
vielä, ja Efraim on muserrettu eikä ole enää kansa-ja Efraimin
pää on Samaria, **9** ja Samarian pää on Remaljan poika. Ellette
usko, niin ette kestä." **10** Ja Herra puhui jälleen Aahaalle
sanoen: **11** "Pyydä itsellesi merkki Herralta, Jumalaltasi, pyydä
alhaalta syvyydestä taikka ylhäältä korkeudesta". **(Sheol h7585)**
12 Mutta Aahas vastasi: "En pyydä enkä kiusaa Herraa". **13**
Siihen hän lausui: "Kuulkaa, te Daavidin suku, eikö se riitä,
että te ihmiset väsytätte, kun vielä minun Jumalanikin itseenne
väsytätte? **14** Sentähden Herra itse antaa teille merkin: Katso,
neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan ja antaa hänelle nimen
Immanuel. **15** Voita ja hunajaa hän syö siinä iässä, jolloin hän
oppii hylkäämään pahan ja valitsemaan hyvän; **16** sillä ennenkuin
poika on oppinut hylkäämään pahan ja valitsemaan hyvän, tulee

autioksi maa, jonka kahta kuningasta sinä kauhistut. **17** Herra
antaa tulla sinulle, sinun kansallesi ja isäsi suvulle ne päivät,
joita ei ole ollut siitä asti, kun Efraim luopui Juudasta-antaa tulla
Assurin kuninkaan. **18** Ja sinä päivänä Herra viheltää kärpäset
Egyptin virtain suulta ja mehiläiset Assurin maasta, **19** ja ne
tulevat ja laskeutuvat kaikki vuorenrotkoihin ja kallionkoloihin,
kaikkiin orjantappurapensaisiin ja kaikille juottopaikoille. **20**
Sinä päivänä Herra ajattaa virran tuolta puolen palkatulla
partaveitsellä, Assurin kuninkaalla, pään ja häpykarvat; viepä
se vielä parrankin. **21** Siihen aikaan pitää mies lehmäsen ja
pari lammasta, **22** mutta runsaan maidon tulon tähden hän
syö voita; sillä voita ja hunajaa syövät kaikki maahan jäljelle
jääneet. **23** Ja siihen aikaan jokainen paikka, jossa kasvaa tuhat
viinipuuta, arvoltaan tuhat hopeasekeliä, joutuu orjantappurain
ja ohdakkeiden valtaan. **24** Sinne on mentävä nuolet ja jousi
mukana, sillä koko maa on pelkkää orjantappuraa ja ohdaketta.
25 Ei yhdellekään niistä vuorista, joita nyt kuokalla kuokitaan,
enää mennä orjantappurain ja ohdakkeiden pelosta; ne jäävät
härkien laitumeksi ja lammasten tallattavaksi."

8 Ja Herra sanoi minulle: "Ota iso taulu ja kirjoita siihen selkeällä
kirjoituksella: Maher-Saalal Haas-Bas. **2** Ja minä otan itselleni
luotettavat todistajat, pappi Uurian ja Sakarjan, Jeberekjan
pojan." **3** Sitten minä lähestyin profeetta-vaimoani, ja hän tuli
raskaaksi ja synnytti pojan. Niin Herra sanoi minulle: "Pane
hänelle nimeksi Maher-Saalal Haas-Bas. **4** Sillä ennenkuin poika
oppii sanomaan: 'isä' ja 'äiti', viedään Damaskoon tavarat ja
Samarian saalis Assurin kuninkaan eteen." **5** Ja Herra puhui
jälleen minulle ja sanoi: **6** "Koska tämä kansa halveksii Siiloan
hiljaa virtaavia vesiä ja iloitsee Resinin ja Remaljan pojan kanssa,

7 niin katso, sentähden Herra antaa tulla heidän ylitsensä virran
vedet, valtavat ja suuret: Assurin kuninkaan ja kaiken hänen
kunniansa; se nousee kaikkien uomiensa yli ja menee kaikkien
äyräittensä yli, **8** ja se tunkeutuu Juudaan, paisuu ja tulvii
ja ulottuu kaulaan saakka. Ja levittäen siipensä se täyttää
yliyltään sinun maasi, Immanuel." **9** Riehukaa, kansat, kuitenkin
kukistutte; kuulkaa, kaikki kaukaiset maat: sonnustautukaa,
kuitenkin kukistutte; sonnustautukaa, kuitenkin kukistutte. **10**
Pitäkää neuvoa: se raukeaa; sopikaa sopimus: ei se pysy. Sillä
Jumala on meidän kanssamme. **11** Sillä näin sanoi minulle
Herra, kun hänen kätensä valtasi minut ja hän varoitti minua
vaeltamasta tämän kansan tietä: **12** "Älkää sanoko salaliitoksi
kaikkea, mitä tämä kansa salaliitoksi sanoo; älkää peljätkö,
mitä se pelkää, älkääkä kauhistuko. **13** Herra Sebaot pitäkää
pyhänä, häntä te peljätkää ja kauhistukaa. **14** Ja hän on oleva
pyhäkkö, hän loukkauskivi ja kompastuksen kallio molemmille
Israelin huonekunnille, paula ja ansa Jerusalemin asukkaille. **15**
Monet heistä kompastuvat ja kaatuvat ja ruhjoutuvat, monet
kiedotaan ja vangitaan. **16** Sido todistus talteen, lukitse laki
sinetillä minun opetuslapsiini." **17** Niin minä odotan Herraa, joka
kätkee kasvonsa Jaakobin heimolta, ja panen toivoni häneen. **18**
Katso, minä ja lapset, jotka Herra on minulle antanut, me olemme
Herran Sebaotin merkkeinä ja ihmeinä Israelissa, hänen, joka
asuu Siionin vuorella. **19** Ja kun he sanovat teille: "Kysykää
vainaja-ja tietäjähengiltä, jotka supisevat ja mumisevat", niin eikö
kansa kysyisi Jumalaltansa? Kuolleiltako elävien puolesta? **20**
"Pysykää laissa ja todistuksessa!" Elleivät he näin sano, ei heillä
aamunkoittoa ole. **21** Ja siellä he kuljeskelevat vaivattuina ja
nälkäisinä, ja nälissään he vimmastuvat ja kiroavat kuninkaansa

ja Jumalansa. He luovat silmänsä korkeuteen, **22** he katsahtavat
maan puoleen, mutta katso: ainoastaan ahdistusta ja pimeyttä;
he ovat syöstyt tuskan synkeyteen ja pimeyteen.

9 Mutta ei jää pimeään se, mikä nyt on vaivan alla. Entiseen
aikaan hän saattoi halveksituksi Sebulonin maan ja Naftalin
maan, mutta tulevaisuudessa hän saattaa kunniaan merentien,
Jordanin tuonpuoleisen maan, pakanain alueen. **2** Kansa, joka
pimeydessä vaeltaa, näkee suuren valkeuden; jotka asuvat
kuoleman varjon maassa, niille loistaa valkeus. **3** Sinä lisäät
kansan, annat sille suuren ilon; he iloitsevat sinun edessäsi,
niinkuin elonaikana iloitaan, niinkuin saaliinjaossa riemuitaan.
4 Sillä heidän kuormansa ikeen, heidän olkainsa vitsan ja
heidän käskijänsä sauvan sinä särjet niinkuin Midianin päivänä;
5 ja kaikki taistelun pauhussa tallatut sotakengät ja verellä
tahratut vaipat poltetaan ja tulella kulutetaan. **6** Sillä lapsi
on meille syntynyt, poika on meille annettu, jonka hartioilla
on herraus, ja hänen nimensä on: Ihmeellinen neuvonantaja,
Väkevä Jumala, Iankaikkinen isä, Rauhanruhtinas. **7** Herraus
on oleva suuri ja rauha loppumaton Daavidin valtaistuimella
ja hänen valtakunnallansa; se perustetaan ja vahvistetaan
tuomiolla ja vanhurskaudella nyt ja iankaikkisesti. Herran
Sebaotin kiivaus on sen tekevä. **8** Herra lähetti sanan Jaakobia
vastaan, ja se iski Israeliin, **9** ja sen sai tuntea koko kansa,
Efraim ja Samarian asukkaat, mutta he sanoivat ylpeydessään
ja sydämensä kopeudessa: **10** "Tiilikivet sortuivat maahan,
mutta me rakennamme hakatuista kivistä; metsäviikunapuut
lyötiin poikki, mutta me panemme setripuita sijaan". **11** Silloin
Herra nostatti sitä vastaan Resinin ahdistajat ja kiihoitti sen
viholliset, **12** aramilaiset edestä ja filistealaiset takaa, ja he

söivät Israelia suun täydeltä. Kaikesta tästä ei hänen vihansa
ole asettunut, ja vielä on hänen kätensä ojennettu. **13** Mutta
kansa ei palannut kurittajansa tykö, eivätkä he etsineet Herraa
Sebaotia. **14** Sentähden Herra katkaisi Israelilta pään ja hännän,
palmunlehvän ja kaislan, yhtenä päivänä. **15** Vanhin ja arvomies
on pää, mutta profeetta, joka valhetta opettaa, on häntä. **16**
Ja tämän kansan johtajat tulivat eksyttäjiksi, ja johdettavat
joutuivat hämminkiin. **17** Sentähden Herra ei iloitse sen nuorista
miehistä eikä armahda sen orpoja ja leskiä, sillä he ovat kaikki
jumalattomia ja pahantekijöitä, ja jokainen suu puhuu hulluutta.
Kaikesta tästä ei hänen vihansa ole asettunut, ja vielä on hänen
kätensä ojennettu. **18** Sillä jumalattomuus palaa tulena, kuluttaa
orjantappurat ja ohdakkeet ja sytyttää sankan metsän, niin että
se savuna tupruaa ilmaan. **19** Herran Sebaotin vihasta maa
syttyy palamaan, ja kansa on kuin tulen syötävänä; toinen ei
sääli toistansa. **20** Ahmivat oikealta, mutta on yhä nälkä, syövät
vasemmalta, mutta eivät saa kylläänsä; jokainen syö oman
käsivartensa lihaa: **21** Manasse Efraimia ja Efraim Manassea,
molemmat yhdessä käyvät Juudan kimppuun. Kaikesta tästä
ei hänen vihansa ole asettunut, ja vielä on hänen kätensä
ojennettu.

10 Voi niitä, jotka vääriä säädöksiä säätävät, jotka turmiollisia
tuomioita kirjoittelevat, **2** vääntääksensä vaivaisten asian ja
riistääksensä minun kansani kurjilta oikeuden, että lesket
joutuisivat heidän saaliiksensa ja orvot heidän ryöstettäviksensä!
3 Mutta mitä te teette koston päivänä, rajumyrskyssä, joka
tulee kaukaa? Kenen turviin pakenette apua saamaan ja minne
talletatte tavaranne? **4** Ei muuta kuin vaipua vangittujen joukkoon
tai kaatua surmattujen sekaan. Kaikesta tästä ei hänen vihansa

ole asettunut, ja vielä on hänen kätensä ojennettu. **5** Voi
Assuria, joka on minun vihani vitsa ja jolla on kädessään minun
suuttumukseni sauva! **6** Minä lähetän hänet jumalattoman
kansakunnan kimppuun, käsken hänet vihastukseni kansaa
vastaan saalista saamaan ja ryöstöä ryöstämään ja tallaamaan
sitä kuin katujen lokaa. **7** Mutta hän ei ajattele niin, se ei
ole hänen sydämensä aivoitus, vaan hänen sydämensä halu
on hävittää ja tuhota kansoja paljon. **8** Sillä hän sanoo:
"Eivätkö minun päämieheni ole kaikki kuninkaita? **9** Eikö käynyt
Kalnon niinkuin Karkemiin, eikö Hamatin niinkuin Arpadin ja
Samarian niinkuin Damaskon? **10** Niinkuin minun käteni on
saavuttanut epäjumalien valtakunnat, joiden jumalankuvat olivat
paremmat kuin Jerusalemin ja Samarian- **11** niin enkö minä
tekisi Jerusalemille ja sen epäjumalankuville, samoin kuin minä
tein Samarialle ja sen epäjumalille?" **12** Mutta kun Herra on
päättänyt kaiken työnsä Siionin vuorella ja Jerusalemissa, niin
minä kostan Assurin kuninkaalle hänen sydämensä ylpeyden
hedelmän ja hänen kopeitten silmiensä korskan. **13** Sillä hän
sanoo: "Oman käteni voimalla minä sen tein ja viisaudellani, sillä
minä olen ymmärtäväinen. Minä siirsin kansojen rajat ja ryöstin
heidän aarteensa ja puskin kumoon kuin härkä valtaistuimella-
istujat. **14** Minun käteni tavoitti kansojen rikkaudet niinkuin
linnun pesän; ja niinkuin hyljätyt munat kootaan, niin minä olen
koonnut kaikki maat, eikä ketään ollut, joka olisi siipeä räpyttänyt
tai nokkaa avannut ja piipittänyt." **15** Korskeileeko kirves
hakkaajaansa vastaan, tai suurenteleeko saha heiluttajaansa
vastaan? Ikäänkuin vitsa heiluttaisi kohottajaansa ja sauva saisi
koholle sen, joka ei ole puuta! **16** Sentähden Herra, Herra
Sebaot, lähettää hänen lihavuuteensa näivetystaudin, ja hänen

kunniansa alle syttyy tuli niinkuin tulipalo. **17** Israelin valkeus on
tuleva tuleksi ja hänen Pyhänsä liekiksi, joka polttaa ja kuluttaa
hänen ohdakkeensa ja orjantappuransa yhtenä päivänä **18** ja
hänen metsänsä ja puutarhansa ihanuuden, hamaan luihin ja
ytimiin, ja hän tulee riutuvan sairaan kaltaiseksi. **19** On helppo
lukea ne puut, jotka jäävät hänen metsästänsä jäljelle; poikanen
voi ne kirjoittaa muistiin. **20** Sinä päivänä ei Israelin jäännös
eivätkä Jaakobin heimon pelastuneet enää turvaudu lyöjäänsä,
vaan totuudessa he turvautuvat Herraan, Israelin Pyhään. **21**
Jäännös palajaa, Jaakobin jäännös, väkevän Jumalan tykö. **22**
Sillä vaikka sinun kansasi, Israel, olisi kuin meren hiekka, on siitä
palajava ainoastaan jäännös. Päätetty on hävitys, joka tulee,
vanhurskautta tulvillaan. **23** Sillä hävityksen ja tuomiopäätöksen
panee Herra, Herra Sebaot, toimeen kaikessa maassa. **24**
Sentähden sanoo Herra, Herra Sebaot, näin: "Älä pelkää, minun
kansani, joka Siionissa asut, Assuria, kun hän sinua vitsalla lyö
ja kohottaa sauvansa sinua vastaan Egyptin tavalla. **25** Sillä
lyhyt hetki vielä, niin suuttumus täyttyy, ja minun vihani kääntyy
hävittämään heidät." **26** Ja Herra Sebaot heiluttaa ruoskaa häntä
vastaan, niinkuin silloin, kun Midian lyötiin Oorebin kalliolla, ja
hänen sauvansa on ojennettuna meren yli, ja hän kohottaa sen
niinkuin muinoin Egyptiä vastaan. **27** Sinä päivänä heltiää hänen
kuormansa sinun hartioiltasi ja hänen ikeensä sinun niskaltasi,
sillä ies särkyy lihavuuden pakosta. **28** Hän tulee Aijatiin,
kulkee Migronin kautta, jättää kuormastonsa Mikmaaseen; **29**
he kulkevat solatien poikki: "Geba on yöpaikkamme". Raama
vapisee, Saulin Gibea pakenee. **30** Huuda kimakasti, tytär
Gallim! Kuuntele, Laisa! Poloinen Anatot! **31** Madmena menee
pakoon, Geebimin asukkaat saattavat tavaransa turviin. **32**

Vielä samana päivänä hän pysähtyy Noobiin, hän kohottaa
kätensä tytär Siionin vuorta, Jerusalemin kukkulaa, vastaan- **33**
katso, silloin Herra, Herra Sebaot, katkaisee hänen latvansa
kauhistavalla voimalla, vartevat rungot kaadetaan, ja korkeat
kukistuvat. **34** Metsän tiheikkö hakataan kirveellä maahan, ja
Libanon kaatuu Voimallisen edessä.

11 Mutta Iisain kannosta puhkeaa virpi, ja vesa versoo hänen
juuristansa. **2** Ja hänen päällänsä lepää Herran Henki, viisauden
ja ymmärryksen henki, neuvon ja voiman henki, tiedon ja Herran
pelon henki. **3** Hän halajaa Herran pelkoa; ei hän tuomitse
silmän näöltä eikä jaa oikeutta korvan kuulolta, **4** vaan tuomitsee
vaivaiset vanhurskaasti ja jakaa oikein oikeutta maan nöyrille;
suunsa sauvalla hän lyö maata, surmaa jumalattomat huultensa
henkäyksellä. **5** Vanhurskaus on hänen kupeittensa vyö ja totuus
hänen lanteittensa side. **6** Silloin susi asuu karitsan kanssa,
ja pantteri makaa vohlan vieressä; vasikka ja nuori leijona ja
syöttöhärkä ovat yhdessä, ja pieni poikanen niitä paimentaa.
7 Lehmä ja karhu käyvät laitumella, niiden vasikat ja pennut
yhdessä makaavat, ja jalopeura syö rehua kuin raavas. **8**
Imeväinen leikittelee kyykäärmeen kololla, ja vieroitettu kurottaa
kätensä myrkkyliskon luolaan. **9** Ei missään minun pyhällä
vuorellani tehdä pahaa eikä vahinkoa, sillä maa on täynnä Herran
tuntemusta, niinkuin vedet peittävät meren. **10** Sinä päivänä
pakanat etsivät Iisain juurta, joka on kansojen lippuna, ja hänen
asumuksensa on oleva kunniata täynnä. **11** Ja sinä päivänä
Herra vielä toisen kerran ojentaa kätensä hankkiakseen itselleen
kansansa jäännöksen, joka on jäljellä Assurissa, Egyptissä,
Patroksessa, Etiopiassa, Eelamissa, Sinearissa, Hamatissa ja
merensaarilla. **12** Hän nostaa viirin pakanakansoille ja kokoaa

Israelin karkoitetut miehet; ja Juudan hajoitetut naiset hän kerää
maan neljästä äärestä. **13** Silloin katoaa Efraimin kateus, ja
Juudan vihat häviävät. Efraim ei kadehdi Juudaa, eikä Juuda
vihaa Efraimia. **14** Ja he lentävät länteen päin filistealaisten
niskaan, yhdessä he ryöstävät Idän miehiä. Edom ja Mooab
joutuvat heidän käsiinsä, ammonilaiset heidän alamaisikseen.
15 Ja Herra vihkii tuhon omaksi Egyptin merenlahden ja vihansa
hehkussa kohottaa kätensä Eufrat-virtaa vastaan, lyö sen hajalle
seitsemäksi puroksi ja tekee sen kengin kuljettavaksi. **16** Siitä
tulee valtatie hänen kansansa jäännökselle, joka on jäljellä
Assurissa, niinkuin tuli Israelille silloin, kun se Egyptin maasta
lähti.

12 Sinä päivänä sinä sanot: "Minä kiitän sinua, Herra, sillä
sinä olit minuun vihastunut, mutta sinun vihasi asettui, ja
sinä lohdutit minua. **2** Katso, Jumala on minun pelastukseni;
minä olen turvassa enkä pelkää, sillä Herra, Herra on minun
väkevyyteni ja ylistysvirteni, hän tuli minulle pelastukseksi." **3**
Te saatte ilolla ammentaa vettä pelastuksen lähteistä. **4** Ja
sinä päivänä te sanotte: "Kiittäkää Herraa, julistakaa hänen
nimeänsä, tehkää hänen suuret tekonsa tiettäviksi kansain
keskuudessa, tunnustakaa, että hänen nimensä on korkea. **5**
Veisatkaa ylistystä Herralle, sillä jaloja töitä hän on tehnyt; tulkoot
ne tunnetuiksi kaikessa maassa. **6** Huutakaa ja riemuitkaa,
Siionin asukkaat, sillä suuri on teidän keskellänne Israelin Pyhä."

13 Ennustus Baabelista, Jesajan, Aamoksen pojan, näkemä.
2 Pystyttäkää viiri paljaalle vuoren laelle, korottakaa äänenne
heille, viittokaa kädellä heitä menemään sisälle ruhtinasten
porteista. **3** Minä olen antanut käskyn vihkiytyneilleni ja
kutsunut urhoni vihani työhön, ylvääni, riemuitsevaiseni. **4**

Kuule, vuorilla käy kuin paljon väen pauhina; kuule valtakuntain,
kokoontuneitten kansojen kohinaa: Herra Sebaot katsastaa
sotajoukkoansa. **5** He tulevat kaukaisesta maasta, taivaan
ääristä, Herra ja hänen vihansa aseet, hävittämään kaiken
maan. **6** Valittakaa, sillä Herran päivä on lähellä, se tulee kuin
hävitys Kaikkivaltiaalta. **7** Sentähden herpoavat kaikki kädet, ja
kaikki ihmissydämet raukeavat. **8** He peljästyvät, kivut ja tuskat
valtaavat heidät, he vääntelehtivät kuin synnyttäjä, tuijottavat
toisiinsa tyrmistyneinä, kasvot tulenkarvaisina. **9** Katso, Herran
päivä tulee, tulee armottomana, tulee kiivaus ja vihan hehku,
tekemään autioksi maan ja hävittämään siitä sen syntiset. **10**
Sillä taivaan tähdet ja Kalevanmiekat eivät loista valollansa,
aurinko on pimeä noustessansa, kuu ei kirkkaana kumota. **11**
Minä kostan maanpiirille sen pahuuden ja jumalattomille heidän
pahat tekonsa; minä lopetan julkeitten kopeuden ja painan
maahan väkivaltaisten ylpeyden. **12** Minä teen kuolevaiset
harvinaisemmiksi kuin puhdas kulta, ihmiset harvinaisemmiksi
kuin Oofirin kulta. **13** Sentähden minä järisytän taivaat, ja maa
järkkyy paikaltansa Herran Sebaotin kiivaudesta, hänen vihansa
hehkun päivänä. **14** Ja niinkuin säikytetyt gasellit ja niinkuin
lampaat, joilla ei ole kokoajaa, he kääntyvät kukin kansansa luo,
pakenevat kukin omalle maallensa. **15** Kuka ikinä tavataan, se
lävistetään, kuka kiinni joutuu, se miekkaan kaatuu. **16** Heidän
pienet lapsensa murskataan heidän silmäinsä edessä, heidän
talonsa ryöstetään, ja heidän vaimonsa raiskataan. **17** Katso,
minä herätän heitä vastaan meedialaiset, jotka eivät hopeasta
huoli eivätkä kullasta välitä. **18** Heidän jousensa kaatavat nuoret
miehet; he eivät armahda kohdun hedelmää eivätkä lapsia
sääli. **19** Ja Baabelin, valtakuntain kaunistuksen, kaldealaisten

ylpeyden ja loiston, käy niinkuin Sodoman ja Gomorran, jotka
Jumala hävitti. **20** Ei sitä ikinä enää asuta, autioksi jää se
polvesta polveen; ei arabialainen sinne telttaansa tee, eivätkä
paimenet siellä laumaansa lepuuta. **21** Erämaan eläimet lepäävät
siellä, sen huoneet ovat täynnä huuhkajia, kamelikurjet asuvat
siellä, ja metsänpeikot siellä hyppelevät. **22** Sakaalit ulvovat sen
palatseissa, aavikkosudet huvilinnoissa. Sen aika on lähellä,
tulemaisillaan, ei sen päiviä pidennetä.

14 Sillä Herra armahtaa Jaakobia ja valitsee vielä Israelin ja
sijoittaa heidät heidän omaan maahansa; muukalaiset liittyvät
heihin ja yhtyvät Jaakobin heimoon. **2** Kansat ottavat heidät
ja tuovat heidät heidän kotiinsa, ja Israelin heimo saa heidät
Herran maassa omiksensa, orjiksi ja orjattariksi, ja he vangitsevat
vangitsijansa ja vallitsevat käskijöitänsä. **3** Ja sinä päivänä,
jona Herra päästää sinut rauhaan vaivastasi, tuskastasi ja
siitä kovasta työstä, jota sinulla teetettiin, **4** sinä virität tämän
pilkkalaulun Baabelin kuninkaasta ja sanot: "Kuinka on käskijästä
tullut loppu, tullut loppu ahdistuksesta! **5** Herra on murtanut
jumalattomain sauvan, valtiaitten vitsan, **6** joka kiukussa löi
kansoja, löi lakkaamatta, joka vihassa vallitsi kansakuntia,
vainosi säälimättä. **7** Kaikki maa on saanut levon ja rauhan,
he puhkeavat riemuun. **8** Kypressitkin sinusta iloa pitävät sekä
Libanonin setrit: 'Sinun maata mentyäsi ei nouse kukaan meitä
hakkaamaan'. **9** Tuonela tuolla alhaalla liikkuu sinun tähtesi,
ottaaksensa sinut vastaan, kun tulet. Se herättää haamut sinun
tähtesi, kaikki maan johtomiehet, nostattaa valtaistuimiltansa
kaikki kansojen kuninkaat. **(Sheol h7585)** **10** Kaikki he lausuvat
ja sanovat sinulle: 'Myös sinä olet riutunut niinkuin mekin, olet
tullut meidän kaltaiseksemme'. **11** Alas tuonelaan on vaipunut

sinun komeutesi, sinun harppujesi helinä; sinun allasi ovat
vuoteena madot, toukat ovat peittonasi. **(Sheol h7585)** **12** Kuinka
olet taivaalta pudonnut, sinä kointähti, aamuruskon poika!
Kuinka olet maahan syösty, sinä kansojen kukistaja! **13** Sinä
sanoit sydämessäsi: 'Minä nousen taivaaseen, korkeammalle
Jumalan tähtiä minä istuimeni korotan ja istun ilmestysvuorelle,
pohjimmaiseen Pohjolaan. **14** Minä nousen pilvien kukkuloille,
teen itseni Korkeimman vertaiseksi.' **15** Mutta sinut heitettiin
alas tuonelaan, pohjimmaiseen hautaan. **(Sheol h7585)** **16** Jotka
sinut näkevät, ne katsovat pitkään, tarkastavat sinua: 'Onko
tämä se mies, joka järisytti maan, järkytti valtakunnat, **17** joka
teki maanpiirin erämaaksi ja hävitti sen kaupungit, joka ei
päästänyt vankejansa kotiin?' **18** Kansojen kuninkaat kaikki
lepäävät kunniassa, kukin kammiossansa. **19** Mutta sinä olet
kaukana haudastasi, poisviskattuna niinkuin hylkyvesa, olet
peittynyt surmattujen, miekalla lävistettyjen, kiviseen kuoppaan
suistuneitten alle, olet kuin tallattu raato. **20** Et sinä saa yhtyä
heidän kanssaan haudassa, sillä sinä olet maasi hävittänyt,
kansasi tappanut. Ei ikinä enää mainita pahantekijäin sukua.
21 Laittakaa hänen lapsillensa verilöyly heidän isiensä pahain
tekojen tähden, etteivät he nousisi ottamaan omaksensa maata
ja täyttäisi maanpiiriä kaupungeilla." **22** Minä nousen heitä
vastaan, sanoo Herra Sebaot, ja hävitän Baabelilta nimen ja
jäännöksen, suvun ja jälkeläiset, sanoo Herra. **23** Minä teen
sen tuonenkurkien perinnöksi ja vesirämeeksi, minä lakaisen
sen pois hävityksen luudalla, sanoo Herra Sebaot. **24** Herra
Sebaot on vannonut sanoen: Totisesti, mitä minä olen ajatellut,
se tapahtuu, mitä minä olen päättänyt, se toteutuu: **25** minä
muserran Assurin maassani ja tallaan hänet vuorillani, niin että

hänen ikeensä heltiää heidän päältään ja hänen kuormansa
heltiää heidän hartioiltansa. **26** Tämä on päätös, päätetty
kaikesta maasta, tämä on käsi, ojennettu kaikkien kansojen yli.
27 Sillä Herra Sebaot on päättänyt, -kuka sen tyhjäksi tekee?
Hänen kätensä on ojennettu, -kuka sen torjuu? **28** Kuningas
Aahaan kuolinvuotena tuli tämä ennustus: **29** Älä iloitse, Filistea
kaikkinesi, siitä että sauva, joka sinua löi, on murtunut. Sillä
käärmeen juuresta kasvaa myrkkylisko, ja sen hedelmä on
lentävä käärme. **30** Vaivaisista kurjimmat löytävät laitumen, ja
köyhät saavat turvassa levätä, mutta sinun juuresi minä tapan
nälkään, ja sinun jäännöksesi surmataan. **31** Valita, portti, huuda,
kaupunki; menehdy pelkoon, Filistea kaikkinesi, sillä pohjoisesta
tulee savu; eikä yksikään erkane vihollisen riveistä. **32** Ja mitä
vastataan pakanakansan sanansaattajille? "Herra on perustanut
Siionin, ja hänen kansansa kurjat saavat siinä turvan".

15 Ennustus Mooabista. Hävityksen yönä tuhoutuu Aar-Mooab;
hävityksen yönä tuhoutuu Kiir-Mooab. **2** Bait ja Diibon nousevat
uhrikukkuloille itkemään, Nebolla ja Meedebassa Mooab valittaa;
kaikki päät ovat paljaiksi ajellut, kaikki parrat ovat leikatut.
3 Kaduilla he kääriytyvät säkkeihin, katoilla ja toreilla kaikki
valittavat, menehtyvät itkuun. **4** Hesbon ja Elale huutavat;
Jahaaseen asti kuuluu niiden parku. Sentähden Mooabin
varustetut miehet vaikeroivat, sen sielu vapisee. **5** Minun
sydämeni huutaa Mooabin tähden; sen pakolaisia on aina
Sooariin, aina Eglat-Selisijjaan asti. Luuhitin solatietä he nousevat
itkien, Hooronaimin tiellä he puhkeavat parkuun hävityksen
tähden. **6** Nimrimin vedet ehtyvät erämaaksi, heinä kuivuu, ruoho
lakastuu, vihantaa ei ole. **7** Sentähden he kantavat hankkimansa
säästön ja tallettamansa tavaran Pajupuron yli. **8** Parku kiertää

Mooabin rajoja, valitus kuuluu Eglaimiin asti, valitus Beer-Eelimiin
asti. 9 Sillä Diimonin vedet ovat verta täynnä, ja vielä muutakin
minä tuotan Diimonille: leijonan Mooabin pelastettujen ja maahan
jääneitten kimppuun.

16 "Lähettäkää maanhallitsijalle tulevat lampaat Selasta
erämaan kautta tytär Siionin vuorelle." 2 Ja niinkuin pakenevat
linnut, säikytetty pesue, ovat Mooabin tyttäret Arnonin
kahlauspaikoilla. 3 "Anna neuvo, käy välittämään, tee varjosi
yön kaltaiseksi keskellä päivää, kätke karkoitetut, älä ilmaise
pakenevia. 4 Salli minun karkoitettujeni asua tykönäsi, ole
Mooabille suojana hävittäjää vastaan. Sillä sortajalle tulee loppu,
hävitys lakkaa, ja polkija on maasta poissa; 5 ja valtaistuin
vahvistetaan laupeudella, ja sillä istuu vakaasti Daavidin
majassa tuomari, joka harrastaa oikeutta ja vanhurskautta
ahkeroitsee." 6 "Me olemme kuulleet Mooabin ylpeilyn, tuon
ylen korskean, hänen kopeilunsa, ylpeilynsä ja vihansa, hänen
väärät puheensa." 7 Sentähden Mooab Mooabille valittaa,
kaikki he valittavat; Kiir-Haresetin rypälekakkuja te huokailette,
ratki murtuneina. 8 Sillä kuihtuneet ovat Hesbonin viinitarhat,
Sibman viiniköynnökset; niiden jalot rypäleet kaatoivat kansojen
valtiaita, ne ulottuivat Jaeseriin asti, harhailivat halki erämaan,
niiden vesat levisivät, menivät yli meren. 9 Sentähden minä
itken Jaeserin kanssa, itken Sibman viiniköynnöksiä, kastelen
kyyneleilläni sinua, Hesbon, ja sinua, Elale, sillä hedelmän-ja
viininkorjuun keskeen on kajahtanut sotahuuto. 10 Ilo ja riemu on
tauonnut puutarhasta, viinitarhoissa ei riemuita, ei remahdella; ei
poljeta viiniä viinikuurnissa. "Minä olen vaientanut ilohuudon." 11
Siksi väräjää minun sisimpäni Mooabin tähden niinkuin kannel,
minun sydämeni Kiir-Hereksen tähden. 12 Ja vaikka Mooab

kuinka astuisi uhrikukkulalle ja sillä itsensä uuvuttaisi ja vaikka
kuinka menisi pyhäkköönsä rukoilemaan, ei se häntä auta. **13**
Tämä on sana, jonka Herra ennen puhui Mooabille. **14** Mutta nyt
Herra puhuu sanoen: Ennenkuin kolme vuotta on kulunut-kolme
palkkalaisen vuotta-painuu halvaksi Mooabin kunnia, sen suuret
laumat, ja jäännös on oleva pieni, vähäpätöinen, mitätön.

17 Ennustus Damaskosta. Katso, Damasko poistetaan
kaupunkien luvusta ja luhistuu raunioiksi. **2** Autioiksi jäävät
Aroerin kaupungit, karjalaumojen haltuun; ne lepäävät siellä,
kenenkään peloittelematta. **3** Efraimilta menee suojavarustus
ja Damaskolta kuninkuus ja Aramista jäännöskin: niiden käy
niinkuin israelilaisten kunnian, sanoo Herra Sebaot. **4** Ja sinä
päivänä Jaakobin kunnia köyhtyy, ja hänen ruumiinsa lihavuus
laihtuu. **5** Ja käy niinkuin leikkaajan kouraistessa viljaa ja hänen
käsivartensa leikatessa tähkäpäitä, käy niinkuin tähkäpäitä
poimittaessa Refaimin tasangolla. **6** Se siinä jää jälkikorjuuta,
mikä öljypuuta karistettaessa: pari, kolme marjaa korkealle
latvaan, neljä, viisi hedelmäpuun oksiin, sanoo Herra, Israelin
Jumala. **7** Sinä päivänä ihminen luo katseen Luojaansa, ja
hänen silmänsä katsovat Israelin Pyhään, **8** eikä hän luo
katsettaan alttareihin, omain kättensä tekoon, eikä katso niihin,
mitä hänen sormensa ovat tehneet, ei asera-karsikkoihin, ei
auringonpatsaisiin. **9** Sinä päivänä ovat hänen linnakaupunkinsa
niinkuin autiopaikat metsissä ja kukkuloilla, jotka jätettiin autioiksi
israelilaisten tullessa, ja maa muuttuu erämaaksi. **10** Sillä sinä
unhotit pelastuksesi Jumalan etkä muistanut suojakalliotasi.
Sentähden sinä istutat ihania istutuksia ja kylvät vieraita
viiniköynnöksiä; **11** istuttamispäivänä sinä saat ne isonemaan,
ja aamulla saat kylvösi kukoistamaan-mutta poissa on sato

sairauden päivänä, ja parantumaton on kipu. **12** Voi paljojen
kansojen pauhua-ne pauhaavat, niinkuin meri pauhaa, ja
kansakuntien kohinaa-ne kohisevat, niinkuin valtavat vedet
kohisevat! **13** Kansakunnat kohisevat, niinkuin suuret vedet
kohisevat, mutta hän nuhtelee niitä, ja ne pakenevat kauas; ne
karkoitetaan niinkuin akanat tuulessa vuorilla, niinkuin lentävät
lehdet rajuilmassa. **14** Katso, ehtoolla on oleva kauhu, aamun
tullen ei heitä enää ole. Tämä on riistäjäimme osa, ryöstäjäimme
arpa.

18 Voi siipien surinan maata, joka on tuolla puolen Etiopian
jokien, **2** joka lähettää sanansaattajat virralle, ruokovenheissä
vesiä myöten! Lähtekää, te nopeat sanansaattajat, vartevan ja
kiiltävä-ihoisen kansan luo, lähellä ja kaukana peljätyn kansan
luo, väkevän sortajakansan luo, jonka maata joet halkovat. **3**
Te kaikki maanpiirin asukkaat, te maata asuvaiset, katsokaa,
milloin viiri nostetaan vuorille, ja kuunnelkaa, kun pasunaan
puhalletaan. **4** Sillä näin on Herra minulle sanonut: "Minä
pysyn hiljaa ja katselen asunnostani, niinkuin hehkuva helle
päivän paistaessa, niinkuin kastepilvi elonajan helteessä". **5**
Sillä ennen viininkorjuuta, kun kukinta on lopussa ja kukasta
on tullut kypsyvä marja, hän hakkaa vesurilla köynnökset ja
hävittää, katkoo varret. **6** Ne jätetään kaikki vuorten petolintujen
ja maan eläinten haltuun. Petolinnut siellä kesää pitävät, ja
kaikkinaiset maan eläimet siellä talvehtivat. **7** Siihen aikaan
varteva ja kiiltävä-ihoinen kansa, lähellä ja kaukana peljätty
kansa, väkevä sortajakansa, jonka maata joet halkovat, tuodaan
lahjaksi Herralle Sebaotille siihen paikkaan, missä asuu Herran
Sebaotin nimi: Siionin vuorelle.

19 Ennustus Egyptistä. Katso, Herra ajaa nopealla pilvellä
ja tulee Egyptiin. Silloin vapisevat Egyptin epäjumalat hänen
edessään, ja sydän raukeaa Egyptin rinnassa. **2** Minä kiihoitan
Egyptin Egyptiä vastaan, niin että he keskenänsä sotivat,
ystävä ystävää vastaan, kaupunki kaupunkia vastaan, valtakunta
valtakuntaa vastaan. **3** Egyptiltä katoaa rohkeus rinnasta, ja
minä hämmennän hänen neuvonsa; ja he kysyvät epäjumalilta,
henkienmanaajilta, vainaja-ja tietäjähengiltä. **4** Minä annan
Egyptin tylyn herran käsiin, ja kova kuningas on hallitseva heitä,
sanoo Herra, Herra Sebaot. **5** Vedet virrasta loppuvat, joki ehtyy ja
kuivuu. **6** Joet levittävät löyhkää, Egyptin kanavat mataloituvat ja
ehtyvät, ruoko ja kaisla lakastuvat. **7** Ruohostot Niilivirran varsilla,
virran suussa, ja kaikki Niilivirran kylvömaat kuivuvat, kuihtuvat
ja häviävät. **8** Kalastajat valittavat ja murehtivat; kaikki, jotka
heittävät onkea virtaan ja laskevat verkkoa veteen, nääntyvät.
9 Häpeään joutuvat, jotka häkilöityjä pellavia pitelevät ja jotka
kutovat pellavakankaita. **10** Maan peruspylväät murskataan, ja
kaikki palkkalaiset ovat murheellisella mielellä. **11** Hulluina ovat
Sooanin päämiehet kaikki, viisaimmat faraon neuvonantajista
ovat neuvossaan tyhmistyneet. Kuinka voitte sanoa faraolle:
"Olen viisaitten poika, muinaisajan kuninkaitten jälkeläinen"?
12 Missä ovat viisaasi? Ilmoittakoot sinulle-hehän sen tietävät-
mitä Herra Sebaot on Egyptin osalle päättänyt. **13** Sooanin
päämiehet ovat typertyneet, Noofin päämiehet ovat pettyneet.
Egyptiä horjuttavat sen sukukuntain kulmakivet; **14** Herra on
vuodattanut sen keskuuteen sekasorron hengen, ja niin he
saattavat Egyptin horjumaan kaikissa menoissansa, niinkuin
juopunut horjahtaa oksennukseensa. **15** Eikä menesty Egyptille
mikään teko, tekipä sen pää tai häntä, palmunlehvä tai kaisla.

16 Sinä päivänä Egypti on oleva naisten kaltainen; se vapisee
ja pelkää Herran Sebaotin käden heilutusta, kun hän heiluttaa
kättään sitä vastaan. **17** Ja Juudan maa on oleva Egyptille
kauhuksi; niin usein kuin sitä sille mainitaan, pelkää se Herran
Sebaotin päätöstä, jonka hän siitä on päättänyt. **18** Sinä päivänä
on viisi kaupunkia Egyptin maassa puhuva Kanaanin kieltä
ja vannova valan Herralle Sebaotille. Yhtä mainitaan nimellä
Iir-Heres. **19** Sinä päivänä on oleva Herran alttari keskellä
Egyptin maata ja sen rajalla Herran patsas. **20** Ja se on oleva
merkkinä ja todistuksena Herralle Sebaotille Egyptin maassa;
sillä he huutavat Herraa sortajain tähden, ja hän lähettää heille
vapauttajan ja puolustajan, joka pelastaa heidät. **21** Ja Herra
tekee itsensä tunnetuksi egyptiläisille, ja egyptiläiset tuntevat
Herran sinä päivänä ja palvelevat häntä teuras-ja ruokauhreilla,
ja he tekevät Herralle lupauksia ja täyttävät ne. **22** Herra lyö
egyptiläisiä, lyö ja parantaa; he palajavat Herran tykö, ja hän
kuulee heidän rukouksensa ja parantaa heidät. **23** Sinä päivänä
on oleva valtatie Egyptistä Assuriin, ja Assur yhtyy Egyptiin ja
Egypti Assuriin, ja he, Egypti ynnä Assur, palvelevat Herraa. **24**
Sinä päivänä on Israel oleva kolmantena Egyptin ja Assurin
rinnalla, siunauksena keskellä maata, **25** sillä Herra Sebaot
siunaa sitä sanoen: "Siunattu olkoon Egypti, minun kansani, ja
Assur, minun kätteni teko, ja Israel, minun perintöosani".

20 Sinä vuonna, jona Tartan, Sargonin, Assurin kuninkaan,
lähettämänä, tuli Asdodiin, ryhtyi taisteluun Asdodia vastaan ja
valloitti sen- **2** siihen aikaan Herra puhui Jesajan, Aamoksen
pojan, kautta sanoen: "Mene, riisu säkkipuku lanteiltasi ja vedä
kengät jalastasi". Hän teki niin: kulki vaipatta ja avojaloin. **3**
Sitten Herra sanoi: "Niinkuin palvelijani Jesaja on kolme vuotta

kulkenut vaipatta ja avojaloin, merkiksi ja enteeksi Egyptille
ja Etiopialle, **4** niin on Assurin kuningas kuljettava Egyptin
sotavankeja ja Etiopian pakkosiirtolaisia, sekä nuoria että
vanhoja, vaipattomina ja avojaloin, takapuolet paljaina-Egyptin
häpeä! **5** Silloin he kauhistuvat ja saavat häpeän Etiopiasta, joka
oli heidän toivonsa, ja Egyptistä, joka oli heidän ylpeytensä. **6** Ja
tämän rantamaan asukkaat sanovat sinä päivänä: 'Katso, näin
on käynyt meidän toivomme, jonka turviin me pakenimme apua
saamaan, vapautuaksemme Assurin kuninkaasta. Kuinka me
sitten itse pelastuisimme?'"

21 Ennustus meren viereisestä erämaasta. Niinkuin
myrskytuulet kiitävät Etelämaassa, niin tulee se erämaasta,
peloittavasta maasta. **2** Julma näky ilmoitettiin minulle: "Ryöstäjä
ryöstää, hävittäjä hävittää. Hyökkää, Eelam! Piiritä, Meedia!
Kaiken huokailun minä lopetan." **3** Sentähden minun lanteeni ovat
täynnä vavistusta, minut valtaavat tuskat, niinkuin synnyttäjän
tuskat; minua huimaa, niin etten kuule, kauhistuttaa, niin etten
näe. **4** Minun sydämeni värisee, kauhu peljästyttää minut.
Ikävöimäni iltahämärän se muuttaa minulle vavistukseksi. **5**
Pöytä katetaan, matto levitetään, syödään, juodaan. Nouskaa,
te ruhtinaat, voidelkaa kilvet. **6** Sillä näin on Herra minulle
sanonut: "Mene, aseta tähystäjä; hän ilmoittakoon, mitä näkee.
7 Ja kun hän näkee jonon ratsastajia parittain, jonon aaseja,
jonon kameleja, niin kuunnelkoon tarkasti, hyvin tarkasti."
8 Ja hän huusi kuin leijona: "Tähystyspaikalla, Herra, minä
seison alati, päivät pitkät, pysyn vartiopaikallani kaiket yöt.
9 Ja katso, tuolla tulee jonossa miehiä, parivaljakoita." Ja
hän lausui sanoen: "Kukistunut, kukistunut on Baabel, ja
kaikki sen jumalain kuvat hän on murskannut maahan". **10**

Maahan puitu kansani, puimatantereella poljettuni! Mitä olen
kuullut Herralta Sebaotilta, Israelin Jumalalta, sen minä teille
ilmoitan. **11** Ennustus Duumasta. Minulle huudetaan Seiristä:
"Vartija, mikä hetki yöstä on? Vartija, mikä hetki yöstä on?"
12 Vartija vastaa: "Aamu on tullut, mutta silti on yö. Jos vielä
kyselette, niin kyselkää; tulkaa uudelleen." **13** Ennustus Arabiaa
vastaan. Yöpykää Arabian viidakoissa, dedanilaiset matkueet.
14 Menkää vastaan, viekää vettä janoaville. Teeman maan
asukkaat ottavat pakolaiset vastaan, leipää tariten. **15** Sillä he
ovat miekkoja paossa, paljastettua miekkaa, jännitettyä jousta ja
sodan tuimuutta paossa. **16** Sillä näin on Herra minulle sanonut:
Vielä vuosi-sellainen kuin on palkkalaisen vuosi-niin kaikki
Keedarin kunnia on kadonnut, **17** ja Keedarin urhojen jousiluvun
jäännös on oleva vähäinen. Sillä Herra, Israelin Jumala, on
puhunut.

22 Ennustus Näkylaaksosta. Mikä sinun on, kun sinä kaikkinesi
katoille nouset, **2** sinä humuavainen, pauhaava kaupunki,
sinä remuava kylä? Surmattusi eivät ole miekan surmaamia,
eivät sotaan kuolleita. **3** Kaikki sinun päämiehesi yhdessä
pakenivat, joutuivat vangiksi, jousta vailla; keitä ikinä sinun omiasi
tavattiin, ne vangittiin kaikki tyynni, kuinka kauas pakenivatkin. **4**
Sentähden minä sanon: "Kääntäkää katseenne minusta pois:
minä itken katkerasti; älkää tunkeilko minua lohduttamaan, kun
tytär, minun kansani, tuhoutuu". **5** Sillä hämmingin, hävityksen ja
häiriön päivän on Herra, Herra Sebaot, pitävä Näkylaaksossa.
Muurit murrettiin, vuorille kohosi huuto. **6** Eelam nosti viinen,
tullen vaunuineen, väkineen ja ratsumiehineen, ja Kiir paljasti
kilven. **7** Ihanimmat laaksosi täyttyivät vaunuista, ratsumiehet
asettuivat asemiin portin eteen. **8** Hän riisui Juudalta verhon,

ja sinä päivänä sinä loit katseesi Metsätalon asevarastoon. **9**
Te huomasitte monta repeämää Daavidin kaupungin muurissa
ja kokositte vedet Alalammikkoon; **10** te luitte Jerusalemin
talot ja hajotitte taloja vahvistaaksenne muurin, **11** ja te teitte
molempien muurien välille paikan, johon Vanhan lammikon
vedet koottiin. Mutta hänen puoleensa te ette katsoneet, joka
tämän tuotti, häntä te ette nähneet, joka tämän kauan sitten
valmisti. **12** Ja sinä päivänä Herra, Herra Sebaot, kutsui itkuun
ja valitukseen, pään paljaaksi ajamaan ja säkkiin vyöttäytymään.
13 Mutta katso: on ilo ja riemu, raavaitten tappaminen ja
lammasten teurastus, lihan syönti ja viinin juonti! "Syökäämme
ja juokaamme, sillä huomenna me kuolemme." **14** Niin kuului
minun korviini Herran Sebaotin ilmoitus: "Totisesti, ei tämä teidän
syntinne tule sovitetuksi, ei kuolemaanne saakka, sanoo Herra,
Herra Sebaot". **15** Näin sanoo Herra, Herra Sebaot: Mene tuon
huoneenhaltijan tykö, Sebnan tykö, joka on linnan päällikkönä.
16 "Mitä sinulla täällä on asiaa, ja keitä sinulla täällä on, kun
tänne itsellesi haudan hakkautat, hakkautat hautasi korkeuteen,
kallioon itsellesi asunnon koverrat?" **17** Katso, Herra heittää
sinua, mies, rajusti: hän kouraisee sinut kokoon, **18** kääräisee
sinut keräksi ja paiskaa pallona menemään maahan, jossa on
laajuutta joka suuntaan. Sinne sinä kuolet, ja sinne jäävät sinun
kunniavaunusi, sinä herrasi huoneen häpeä. **19** Minä syöksen
sinut pois paikastasi; hän kukistaa sinut asemastasi. **20** Mutta
sinä päivänä minä kutsun palvelijani Eljakimin, Hilkian pojan, **21**
ja puetan hänen yllensä sinun ihokkaasi, vyötän hänet sinun
vyölläsi ja panen sinun valtasi hänen käteensä, niin että hän
on oleva isänä Jerusalemin asukkaille ja Juudan suvulle. **22**
Ja minä panen Daavidin huoneen avaimen hänen olallensa; ja

hän avaa, eikä kukaan sulje, ja hän sulkee, eikä kukaan avaa.
23 Minä lyön hänet vaarnaksi vahvaan paikkaan, ja hän tulee
kunniaistuimeksi isänsä suvulle. **24** Hänen varaansa ripustautuu
hänen isänsä suvun kaikki paljous, vesat ja versot, kaikki pienet
astiat, maljat ja ruukut kaikki. **25** Sinä päivänä, sanoo Herra
Sebaot, pettää vahvaan paikkaan lyöty vaarna, se katkeaa ja
putoaa, ja kuorma, joka oli sen varassa, särkyy. Sillä Herra on
puhunut.

23 Ennustus Tyyrosta. Valittakaa, te Tarsiin-laivat, sillä se on
hävitetty talottomaksi, käymättömäksi; kittiläisten maasta he
saivat tämän tiedon. **2** Mykistykää, te rantamaan asukkaat!
Siidonin kauppamiehet, merenkulkijat, täyttivät sinut. **3** Ja
suuria vesiä kulki Siihorin siemen, Niilivirran vilja; se oli Tyyron
sato, ja siitä tuli kansojen kauppatavara. **4** Häpeä, Siidon,
sillä näin sanoo meri, meren linnoitus: "En ole kivuissa ollut,
en ole synnyttänyt, en nuorukaisia kasvattanut, en neitoja
vartuttanut". **5** Kun tämä kuullaan Egyptissä, niin vavistaan
Tyyron kuulumisia. **6** Menkää Tarsiiseen; valittakaa, te rantamaan
asukkaat. **7** Onko tämä teidän remuava kaupunkinne, jonka
alku on hamasta muinaisajasta, jonka jalat kuljettivat sen kauas
muukalaisena asumaan? **8** Kuka on tämän päättänyt Tyyron
osalle, kruunujen jakelijan, jonka kauppamiehet olivat ruhtinaita,
kauppiaat maanmainioita? **9** Herra Sebaot on sen päättänyt,
häväistäkseen kaiken koreuden korskan, saattaakseen kaikki
maanmainiot halveksituiksi. **10** Tulvi yli maasi, tytär Tarsis,
niinkuin Niilivirta; ei ole patoa enää. **11** Hän on ojentanut
kätensä meren yli, järkyttänyt valtakunnat. Herra on antanut
käskyn Kanaania vastaan, että sen linnoitukset hävitettäköön.
12 Hän sanoo: "Älä enää ilakoitse, sinä häväisty neitsyt, tytär

Siidon. Nouse, mene kittiläisten maahan; et sinä sielläkään saa
levätä. **13** Katso, kaldealaisten maa, kansa, jota ei ollut enää
olemassa, jonka Assur oli valmistanut erämaan eläimille, -ne
pystyttävät vartiotorninsa, ne kukistavat sen palatsit, tekevät
sen raunioiksi. **14** Valittakaa, te Tarsiin-laivat, sillä hävitetty on
teidän linnoituksenne." **15** Ja siihen aikaan Tyyro unhotetaan
seitsemäksikymmeneksi vuodeksi, jotka ovat kuin saman
kuninkaan aikaa. Seitsemänkymmenen vuoden kuluttua käy
Tyyron, niinkuin porton laulussa sanotaan: **16** "Ota kantele, kierrä
kaupunkia, sinä unhotettu portto; soita kauniisti, laula vireästi,
että sinut muistettaisiin!" **17** Ja seitsemänkymmenen vuoden
kuluttua Herra katsoo Tyyron puoleen, ja se pääsee jälleen
portonpalkoilleen ja tekee huorin kaikkien maan valtakuntain
kanssa, mitä maan päällä on. **18** Mutta sen voitto ja palkka on
oleva Herralle pyhitetty; ei sitä koota eikä talleteta, vaan sen
voitto on tuleva niille, jotka Herran edessä asuvat, runsaaksi
ravinnoksi ja jaloksi vaatetukseksi.

24 Katso, Herra tekee maan tyhjäksi ja autioksi, mullistaa
sen muodon ja hajottaa sen asukkaat. **2** Ja niinkuin kansan
käy, niin papinkin, niinkuin orjan, niin hänen herransa, niinkuin
orjattaren, niin hänen emäntänsä, niinkuin ostajan, niin myyjän,
niinkuin lainanottajan, niin lainanantajan, niinkuin velallisen, niin
velkojankin. **3** Maa tyhjentämällä tyhjennetään ja ryöstämällä
ryöstetään. Sillä Herra on tämän sanan puhunut. **4** Maa murehtii
ja lakastuu, maanpiiri nääntyy ja lakastuu; kansan ylhäiset
maassa nääntyvät. **5** Maa on saastunut asukkaittensa alla, sillä
he ovat rikkoneet lait, muuttaneet käskyt, hyljänneet iankaikkisen
liiton. **6** Sentähden kirous kalvaa maata, ja sen asukkaat
syystänsä kärsivät; sentähden maan asukkaat kuumuudesta

korventuvat, ja vähän jää ihmisiä jäljelle. **7** Viini murehtii,
viiniköynnös kuihtuu, kaikki ilomieliset huokaavat. **8** Loppunut on
vaskirumpujen riemu, lakannut remuavaisten melu, loppunut
kanteleitten riemu. **9** Ei laulaen viiniä juoda, väkijuoma käy
karvaaksi juojillensa. **10** Kukistettu on autio kaupunki, joka
talo teljetty, sisään pääsemätön. **11** Viinistä on kaduilla valitus,
kaikki ilo on mennyt mailleen, riemu maasta paennut. **12**
Jäljellä on kaupungissa hävitys, portti on pirstaleiksi lyöty.
13 Sillä niin on käyvä maan päällä, kansojen keskuudessa,
kuin öljypuuta karistettaessa, kuin jälkikorjuussa, viininkorjuun
päätyttyä. **14** Ne korottavat äänensä ja riemuitsevat, ne huutavat
mereltä päin Herran valtasuuruutta: **15** "Sentähden kunnioittakaa
Herraa valon mailla, ja meren saarilla Herran, Israelin Jumalan,
nimeä". **16** Maan äärestä kuulemme ylistysvirret: "Ihana on
vanhurskaan osa!" Mutta minä sanon: "Riutumus, riutumus on
minun osani, voi minua: ryöstäjät ryöstävät, raastaen ryöstäjät
ryöstävät!" **17** Kauhu ja kuoppa ja paula on edessäsi, sinä
maan asukas. **18** Joka pakenee kauhun ääntä, se putoaa
kuoppaan, ja joka kuopasta nousee, se puuttuu paulaan. Sillä
korkeuden akkunat aukenevat ja maan perustukset järkkyvät. **19**
Maa murskaksi musertuu, maa halkee ja hajoaa, maa horjuu
ja huojuu. **20** Maa hoippuu ja hoipertelee niinkuin juopunut,
huojuu niinkuin lehvämaja. Raskaana painaa sitä sen rikkomus,
se kaatuu eikä enää nouse. **21** Sinä päivänä Herra kostaa
korkeuden sotajoukolle korkeudessa ja maan kuninkaille maan
päällä. **22** Heidät kootaan sidottuina vankikuoppaan ja suljetaan
vankeuteen; pitkän ajan kuluttua heitä etsiskellään. **23** Ja kuu
punastuu, ja aurinko häpeää, sillä Herra Sebaot on kuningas

Siionin vuorella ja Jerusalemissa, ja hänen vanhintensa edessä
loistaa kirkkaus.

25 Herra, sinä olet minun Jumalani; minä kunnioitan sinua, kiitän
sinun nimeäsi, sillä sinä olet tehnyt ihmeitä, sinun aivoituksesi
kaukaisilta päiviltä ovat todet ja vakaat. **2** Sillä sinä olet
tehnyt kaupungin kiviroukkioksi, varustetun kaupungin raunioiksi;
muukalaisten linna on kadonnut kaupunkien luvusta, ei sitä ikinä
enää rakenneta. **3** Sentähden sinua kunnioittaa väkevä kansa,
väkivaltaisten pakanain kaupunki sinua pelkää. **4** Sillä sinä olit
turvana vaivaiselle, turvana köyhälle hänen ahdingossansa,
suojana rankkasateelta, varjona helteeltä; sillä väkivaltaisten
kiukku on kuin rankkasade seinää vastaan. **5** Niinkuin helteen
kuivassa maassa, niin sinä vaimensit muukalaisten melun.
Niinkuin helle pilven varjossa vaipuu väkivaltaisten voittolaulu.
6 Ja Herra Sebaot laittaa kaikille kansoille tällä vuorella
pidot rasvasta, pidot voimaviinistä, ydinrasvasta, puhtaasta
voimaviinistä. **7** Ja hän hävittää tällä vuorella verhon, joka
verhoaa kaikki kansat, ja peiton, joka peittää kaikki kansakunnat.
8 Hän hävittää kuoleman ainiaaksi, ja Herra, Herra pyyhkii
kyyneleet kaikkien kasvoilta ja ottaa pois kansansa häväistyksen
kaikesta maasta. Sillä Herra on puhunut. **9** Ja sinä päivänä
sanotaan: "Katso, tämä on meidän Jumalamme, jota me
odotimme meitä pelastamaan; tämä on Herra, jota me odotimme:
iloitkaamme ja riemuitkaamme pelastuksesta, jonka hän toi". **10**
Sillä Herran käsi lepää tällä vuorella. Mutta Mooab tallataan
siihen paikkaansa, niinkuin oljet tallautuvat lantaveteen. **11**
Ja hän haroo siinä käsiään, niinkuin uija haroo uidessansa,
mutta Herra painaa alas hänen ylpeytensä ynnä hänen kättensä

rimpuilut. 12 Sinun korkeitten muuriesi varustukset hän kukistaa,
painaa alas, syöksee maahan, tomuun asti.

26 Sinä päivänä lauletaan Juudan maassa tämä laulu: "Meillä
on vahva kaupunki, pelastuksen hän asettaa muuriksi ja
varustukseksi. 2 Avatkaa portit vanhurskaan kansan käydä
sisälle, joka uskollisena pysyy. 3 Vakaamieliselle sinä talletat
rauhan, rauhan, sillä hän turvaa sinuun. 4 Turvatkaa Herraan
ainiaan, sillä Herra, Herra on iankaikkinen kallio. 5 Sillä hän on
kukistanut korkealla asuvaiset, ylhäisen kaupungin, hän painoi
sen alas, painoi maan tasalle, syöksi sen tomuun asti. 6 Sitä
tallaa jalka, kurjan jalat, vaivaisten askeleet. 7 Vanhurskaan polku
on suora, sinä teet vanhurskaan tien tasaiseksi. 8 Niin, sinun
tuomioittesi tiellä me odotamme sinua, Herra; sinun nimeäsi
ja sinun muistoasi sielu ikävöitsee. 9 Minun sieluni ikävöitsee
sinua yöllä, minun henkeni sisimmässäni etsii sinua varhain;
sillä kun sinun tuomiosi kohtaavat maata, oppivat maanpiirin
asukkaat vanhurskautta. 10 Jos jumalaton saa armon, ei hän opi
vanhurskautta; oikeuden maassa hän tekee vääryyttä eikä näe
Herran korkeutta. 11 Herra, sinun kätesi on kohotettu, mutta he
eivät sitä näe. He saakoot häpeäksensä nähdä sinun kiivautesi
kansan puolesta; kuluttakoon heidät tuli, joka sinun vihollisesi
kuluttaa. 12 Herra, sinä saatat meille rauhan, sillä myös kaikki
meidän tekomme olet sinä tehnyt. 13 Herra, meidän Jumalamme,
meitä ovat vallinneet muut herrat, et sinä; sinua yksin me
ylistämme, sinun nimeäsi. 14 Kuolleet eivät virkoa eloon, vainajat
eivät nouse: niin sinä olet heille kostanut, tuhonnut heidät
ja hävittänyt kaiken heidän muistonsa. 15 Sinä olet lisännyt
kansan, Herra, olet lisännyt kansan, olet kunniasi näyttänyt, olet
laajentanut kaikki maan rajat. 16 Herra, ahdistuksessa he etsivät

sinua, vuodattivat hiljaisia rukouksia, kun sinä heitä kuritit. **17** Niinkuin raskas vaimo, joka on synnyttämäisillään, vääntelehtii ja huutaa kivuissansa, niin me olimme sinun edessäsi, Herra. **18** Me olimme raskaina, vääntelehdimme, mutta oli niinkuin olisimme synnyttäneet tuulta: emme saaneet aikaan pelastusta maalle, maanpiirin asukkaat eivät ilmoille päässeet. **19** Mutta sinun kuolleesi virkoavat eloon, minun ruumiini nousevat ylös. Herätkää ja riemuitkaa, te jotka tomussa lepäätte, sillä sinun kasteesi on valkeuksien kaste, ja maa tuo vainajat ilmoille. **20** Mene, kansani, kammioihisi ja sulje ovet jälkeesi, lymyä hetkinen, kunnes viha on ohitse mennyt. **21** Sillä katso, Herra lähtee asuinsijastaan kostamaan maan asukkaille heidän pahat tekonsa, ja maa paljastaa verivelkansa eikä surmattujansa enää peitä."

27 Sinä päivänä Herra kostaa kovalla, suurella ja väkevällä miekallansa Leviatanille, kiitävälle käärmeelle, ja Leviatanille, kiemurtelevalle käärmeelle, ja tappaa lohikäärmeen, joka on meressä. **2** Sinä päivänä sanotaan: "On viinitarha, tulisen viinin tarha; laulakaa siitä: **3** 'Minä, Herra, olen sen vartija, minä kastelen sitä hetkestä hetkeen; minä vartioitsen sitä öin ja päivin, ettei sitä mikään vahingoita. **4** Vihaa minulla ei ole; olisipa vain orjantappuroita ja ohdakkeita, niiden kimppuun minä kävisin sodalla ja polttaisin ne kaikki tyynni- **5** kaikki, jotka eivät antaudu minun turviini, eivät tee rauhaa minun kanssani, tee rauhaa minun kanssani.'" **6** Tulevina aikoina juurtuu Jaakob, Israel kukkii ja kukoistaa ja täyttää maanpiirin hedelmällänsä. **7** Löikö hän sitä, niinkuin sen lyöjät lyötiin, tapettiinko se, niinkuin sen tappajat tapettiin? **8** Karkoittamalla sen, lähettämällä sen pois sinä sitä rankaisit. Hän pyyhkäisi sen pois kovalla myrskyllänsä

itätuulen päivänä. **9** Sentähden sovitetaan Jaakobin pahat teot
sillä, ja se on hänen syntiensä poistamisen täysi hedelmä, että
hän tekee kaikki alttarikivet rikottujen kalkkikivien kaltaisiksi:
eivät kohoa enää asera-karsikot eivätkä auringonpatsaat. **10**
Sillä varustettu kaupunki on autio, se on hyljätty maja, jätetty
tyhjäksi kuin erämaa. Siellä vasikat käyvät laitumella, siellä
makailevat ja kaluavat sieltä vesat kaikki. **11** Ja kun oksat
kuivuvat, niin ne taitetaan; vaimot tulevat ja tekevät niillä tulta.
Sillä se ei ole ymmärtäväistä kansaa; sentähden sen tekijä ei
sitä armahda, sen Luoja ei sitä sääli. **12** Sinä päivänä Herra
karistaa hedelmät maahan, Eufrat-virrasta aina Egyptin puroon
asti, ja teidät, te israelilaiset, poimitaan talteen yksitellen. **13**
Sinä päivänä puhalletaan suureen pasunaan, ja Assurin maahan
hävinneet ja Egyptin maahan karkoitetut tulevat ja kumartavat
Herraa Pyhällä vuorella Jerusalemissa.

28 Voi Efraimin juopuneitten ylvästä kruunua ja sen kunnian
loisteen kuihtuvata kukkaa, joka on kukkulan laella, viinistä
päihtyneitten lihavan laakson keskellä! **2** Katso, Herralta tulee
hän, joka on väkevä ja voimallinen, niinkuin raesade, rajumyrsky.
Niinkuin rankkasade, väkeväin tulvavetten kuohu, hän voimalla
maahan kaataa. **3** Jalkoihin tallataan Efraimin juopuneitten
ylväs kruunu. **4** Ja sen kunnian loisteen kuihtuvan kukan,
joka on kukkulan laella, lihavan laakson keskellä, käy niinkuin
varhaisviikunan ennen kesää: kuka vain sen näkee, tuskin se on
hänen kourassaan, niin hän sen jo nielaisee. **5** Sinä päivänä
Herra Sebaot on oleva loistava kruunu ja kunnian seppele
kansansa jäännökselle **6** ja oikeuden henki sille, joka oikeutta
istuu, ja väkevyys niille, jotka torjuvat hyökkäyksen takaisin
porttia kohden. **7** Ja nämäkin horjuvat viinistä ja hoipertelevat

väkijuomasta. Väkijuomasta horjuu pappi ja profeetta; he ovat
sekaisin viinistä, hoipertelevat väkijuomasta. He horjuvat näyissä,
huojuvat tuomioissa. **8** Sillä täynnä oksennusta ja saastaa ovat
kaikki pöydät-ei puhdasta paikkaa! **9** "Keitähän tuokin luulee
taitoon neuvovansa, keitä saarnalla opettavansa? Olemmeko
me vasta maidolta vieroitettuja, äidin rinnoilta otettuja? **10** Käsky
käskyn päälle, käsky käskyn päälle, läksy läksyn päälle, läksy
läksyn päälle, milloin siellä, milloin täällä!" - **11** Niin, sopertavin
huulin ja vieraalla kielellä hän on puhuva tälle kansalle, **12** hän,
joka on sanonut heille: "Tässä on lepo; antakaa väsyneen levätä,
tässä on levähdyspaikka". Mutta he eivät ole tahtoneet kuulla.
13 Niinpä on Herran sana oleva heille: "Käsky käskyn päälle,
käsky käskyn päälle, läksy läksyn päälle, läksy läksyn päälle,
milloin siellä, milloin täällä", niin että he kulkiessaan kaatuvat
selälleen ja ruhjoutuvat, että heidät kiedotaan ja vangitaan. **14**
Sentähden kuulkaa Herran sana, te pilkkaajat, te jotka hallitsette
tätä kansaa Jerusalemissa. **15** Koska te sanotte: "Me olemme
tehneet liiton kuoleman kanssa ja tuonelan kanssa sopimuksen;
tulkoon vitsaus kuin tulva, ei se meitä saavuta, sillä me olemme
tehneet valheen turvaksemme ja piiloutuneet petokseen" - **(Sheol
h7585)** **16** sentähden, näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä
lasken Siioniin peruskiven, koetellun kiven, kalliin kulmakiven,
lujasti perustetun; joka uskoo, se ei pakene. **17** Ja minä panen
oikeuden mittanuoraksi ja vanhurskauden vaa'aksi, ja rakeet
hävittävät valheturvan, ja vedet huuhtovat pois piilopaikan. **18**
Teidän liittonne kuoleman kanssa pyyhkäistään pois, ja teidän
sopimuksenne tuonelan kanssa ei kestä; kun vitsaus tulee
niinkuin tulva, niin se teidät maahan tallaa. **(Sheol h7585)** **19** Niin
usein kuin se tulee, tempaa se teidät valtaansa, sillä aamu

aamulta se tulee, tulee päivällä ja yöllä: totisesti, kauhuksi
on tämän saarnan opetus. **20** Sillä vuode on oleva liian lyhyt
ojentautua ja peitto liian kaita kääriytyä. **21** Sillä Herra nousee
niinkuin Perasimin vuorella, hän kiivastuu niinkuin Gibeonin
laaksossa tehdäkseen työnsä, oudon työnsä, ja toimittaakseen
tekonsa, kumman tekonsa. **22** Älkää siis pilkatko, etteivät
teidän siteenne vielä kiristyisi; sillä Herralta Sebaotilta minä olen
kuullut hävitys-ja tuomiopäätöksen, joka on kohtaava kaikkea
maata. **23** Kuunnelkaa ja kuulkaa minun ääntäni, tarkatkaa ja
kuulkaa minun sanojani. **24** Ainako kyntäjä vain kyntää, kun
olisi kylväminen, ainako vakoaa ja äestää maatansa? **25** Eikö
niin: kun hän on tasoittanut sen pinnan, hän kylvää mustaa
kuminaa, sirottelee höystekuminaa, panee nisunjyvät riviin,
ohran omaan paikkaansa ja kolmitahkoista vehnää vierelle? **26**
Hänen Jumalansa on neuvonut hänelle oikean tavan ja opettaa
häntä. **27** Sillä ei mustaa kuminaa puida puimaäkeellä eikä
puimajyrän tela pyöri höystekuminan yli, vaan musta kumina
lyödään irti sauvalla ja höystekumina vitsalla. **28** Puidaankos
leipävilja murskaksi? Ei sitä kukaan iankaiken pui eikä aina aja
sen päällitse puimajyrällään ja hevosillaan; ei sitä murskaksi
puida. **29** Tämäkin on tullut Herralta Sebaotilta; hänen neuvonsa
on ihmeellinen ja ymmärryksensä ylen suuri.

29 Voi Arielia, Arielia, kaupunkia, jonne Daavid asetti leirinsä!
Liittäkää vuosi vuoteen, kiertäköot juhlat kiertonsa, **2** niin minä
ahdistan Arielia, ja se on oleva täynnä valitusta ja vaikerrusta,
oleva minulle kuin Jumalan uhriliesi. **3** Minä asetan leirini yltympäri
sinua vastaan ja saarran sinut vartiostoilla ja luon vallit sinua
vastaan. **4** Silloin sinä puhut maasta matalalta, sanasi tulevat
vaimeina tomusta, sinä uikutat kuin vainajahenki maasta, puheesi

tulee supisten tomusta. **5** Mutta sinun vainolaistesi lauma on
oleva niinkuin hieno pöly, ja väkivaltaisten lauma niinkuin lentävät
akanat, ja tämä tapahtuu äkkiä, silmänräpäyksessä: **6** Herra
Sebaot etsiskelee sinua ukkosenjylinässä ja maanjäristyksessä,
kovassa pauhinassa, myrskyssä ja rajuilmassa, kuluttavan
tulen liekissä. **7** Niinkuin yöllinen uninäky on oleva kansain
lauma, joka sotii Arielia vastaan, kaikki, jotka sotivat sitä ja sen
varustuksia vastaan ja sitä ahdistavat. **8** Niinkuin nälkäinen on
unissaan syövinänsä, mutta herää hiuka sydämessä, ja niinkuin
janoinen on unissaan juovinansa, mutta herää, ja katso, hän
on nääntynyt ja himoitsee juoda, niin on oleva kaikki kansain
lauma, joka sotii Siionin vuorta vastaan. **9** Hämmästykää ja
ihmetelkää, tuijottakaa sokeiksi itsenne ja sokeiksi jääkää! He
ovat juovuksissa, vaikkeivät viinistä, hoipertelevat, vaikkeivät
väkijuomasta. **10** Sillä Herra on vuodattanut teidän päällenne
raskaan unen hengen ja sulkenut teidän silmänne-profeettanne,
ja peittänyt teidän päänne-näkijänne. **11** Niin on kaikki ilmoitus
teille niinkuin lukitun kirjan sanat; jos se annetaan kirjantaitavalle
ja sanotaan: "Lue tämä", niin hän vastaa: "Ei voi, sillä se on
lukittu", **12** ja jos kirja annetaan kirjantaitamattomalle ja sanotaan:
"Lue tämä", niin hän vastaa: "En osaa lukea". **13** Ja Herra
sanoi: Koska tämä kansa lähestyy minua suullaan ja kunnioittaa
minua huulillaan, mutta pitää sydämensä minusta kaukana, ja
koska heidän jumalanpelkonsa on vain opittuja ihmiskäskyjä,
14 sentähden, katso, minä vielä teen tälle kansalle kummia
tekoja-kummia ja ihmeitä, ja sen viisaitten viisaus häviää, ja sen
ymmärtäväisten ymmärrys katoaa. **15** Voi niitä, jotka syvälle
kätkevät hankkeensa Herralta, joiden teot tapahtuvat pimeässä
ja jotka sanovat: "Kuka meitä näkee, kuka meistä tietää?" **16**

Voi mielettömyyttänne! Onko savi savenvalajan veroinen? Ja
sanooko työ tekijästään: "Ei hän ole minua tehnyt", tai sanooko
kuva kuvaajastaan: "Ei hän mitään ymmärrä"? **17** Vain lyhyt
hetki enää, niin Libanon muuttuu puutarhaksi, ja puutarha on
metsän veroinen. **18** Sinä päivänä kuurot kuulevat kirjan sanat,
ja sokeiden silmät näkevät vapaina synkeästä pimeydestä. **19**
Nöyrät saavat yhä uutta iloa Herrassa, ja ihmisistä köyhimmätkin
riemuitsevat Israelin Pyhästä. **20** Sillä väkivaltaisista on tullut
loppu, pilkkaajat ovat hävinneet, ja kaikki vääryyteen valppaat
ovat tuhotut, **21** ne, jotka sanallansa langettavat ihmisiä syyhyn
ja virittävät pauloja sille, joka oikeutta puolustaa portissa, ja
verukkeilla syyttömän asian vääräksi vääntävät. **22** Sentähden
Herra, joka Aabrahamin vapahti, sanoo Jaakobin heimolle
näin: Ei Jaakob enää joudu häpeään, eivätkä hänen kasvonsa
enää kalpene. **23** Sillä kun hän näkee, kun hänen lapsensa
näkevät keskellänsä minun kätteni työn, niin he pyhittävät minun
nimeni, pitävät pyhänä Jaakobin Pyhän ja peljästyvät Israelin
Jumalaa. **24** Ja hengessään eksyväiset käsittävät ymmärryksen,
ja napisevaiset ottavat oppia.

30 Voi uppiniskaisia lapsia, sanoo Herra, jotka pitävät neuvoa,
mikä ei ole minusta, ja hierovat liittoa ilman minun henkeäni,
kooten syntiä synnin päälle; **2** jotka menevät Egyptiin, kysymättä
minulta, turvautuakseen faraon turviin ja etsiäkseen suojaa
Egyptin varjossa! **3** Faraon turva koituu teille häpeäksi ja
suojan etsiminen Egyptin varjosta häväistykseksi. **4** Sillä vaikka
hänen ruhtinaansa ovat Sooanissa ja hänen sanansaattajansa
saapuneet Haanekseen asti, **5** joutuvat kaikki häpeään kansan
tähden, josta heillä ei ole hyötyä-ei apua, ei hyötyä, vaan häpeätä
ja pilkkaa. **6** Ennustus Eteläisen maan Behemotia vastaan.

Halki ahdingon ja ahdistuksen maan, halki naarasleijonan ja
jalopeuran maan, kyykäärmeen ja lentävän käärmeen maan
he kuljettavat aasinvarsojen selässä rikkautensa ja kamelien
kyttyrällä aarteensa kansan tykö, josta ei hyötyä ole. **7** Egyptin
apu on turha ja tyhjä; sentähden minä annan sille nimen:
"Rahab, joka ei pääse paikaltansa". **8** Mene siis nyt ja kirjoita
se tauluun heidän läsnäollessaan ja piirrä se kirjaan, että se
säilyisi tuleviin aikoihin, ainiaan, iankaikkisesti. **9** Sillä he ovat
niskoitteleva kansa, ovat vilpillisiä lapsia, lapsia, jotka eivät
tahdo kuulla Herran lakia, **10** jotka sanovat näkijöille: "Älkää
nähkö", ja ennustajille: "Älkää ennustako meille tosia, puhukaa
meille mieluisia, ennustakaa silmänlumeita. **11** Poiketkaa tieltä,
väistykää polulta; viekää pois silmistämme Israelin Pyhä." **12**
Sentähden, näin sanoo Israelin Pyhä: Koska te halveksitte tätä
sanaa ja luotatte väkivaltaan ja vääryyteen ja siihen turvaudutte,
13 niin tämä synti on oleva kuin repeämä korkeassa muurissa,
joka uhkaa sortua ja pullistuu; se särkyy äkkiä, yhtäkkiä. **14** Se
särkyy, niinkuin särkyy savenvalajan astia, joka lyödään rikki
säälimättä, niin ettei sen sirpaleista löydy palasta, millä ottaa
tulta liedestä tai ammentaa vettä altaasta. **15** Sillä näin sanoo
Herra, Herra, Israelin Pyhä: Kääntymällä ja pysymällä hiljaa te
pelastutte, rauhallisuus ja luottamus on teidän väkevyytenne;
mutta te ette tahtoneet, **16** vaan sanoitte: "Ei! Hevosilla me
tahdomme kiitää" -niinpä saatte kiitää pakoon. "Nopean selässä
me tahdomme ratsastaa" -niinpä ovat vainoojanne nopeat. **17**
Tuhat pakenee yhden uhkaa; viiden uhkaa te pakenette, kunnes
se, mikä teistä jää, on kuin merkkipuu vuoren huipulla, kuin
lipputanko kukkulalla. **18** Sentähden Herra odottaa, että voisi
olla teille armollinen, sentähden hän nousee armahtaaksensa

teitä; sillä Herra on oikeuden Jumala. Autuaita kaikki, jotka häntä
odottavat! **19** Sinä kansa, joka asut Siionissa, Jerusalemissa,
älä itke! Hän on sinulle totisesti armollinen, kun apua huudat;
sen kuullessaan hän vastaa sinulle kohta. **20** Vaikka Herra
antaa teille hädän leipää ja ahdistuksen vettä, niin ei sinun
opettajasi sitten enää kätkeydy, vaan sinun silmäsi saavat nähdä
sinun opettajasi. **21** Ja sinun korvasi kuulevat takaasi tämän
sanan, milloin poikkeatte oikealle tai vasemmalle: "Tässä on tie,
sitä käykää". **22** Silloin sinä havaitset saastaiseksi veistettyjen
jumalankuviesi hopeapäällystyksen ja valettujen jumalankuviesi
kultakuoren; sinä viskaat ne pois kuin inhotuksen, sinä sanot
niille: "Ulos!" **23** Niin hän antaa sateen sinun siemenellesi, jonka
maahan kylvät, ja maan sadosta leivän, joka on oleva mehevä ja
lihava, ja sinun karjasi on sinä päivänä käyvä laajalla laitumella.
24 Härät ja aasinvarsat, jotka peltotyötä tekevät, syövät suolaista
rehuviljaa, joka on viskattu hangolla ja viskimellä. **25** Ja kaikilla
korkeilla vuorilla ja kaikilla ylhäisillä kukkuloilla on oleva puroja,
vesivirtoja, suuren surmaamisen päivänä, tornien sortuessa.
26 Ja kuun valo on oleva kuin auringon valo, ja auringon valo
on oleva seitsenkertainen, oleva niinkuin seitsemän päivän
valo, sinä päivänä, jona Herra sitoo kansansa vammat ja
parantaa siihen isketyt haavat. **27** Katso, Herran nimi tulee
kaukaa, hänen vihansa leimuaa, ja sankka savu tupruaa; hänen
huulensa ovat täynnä hirmuisuutta, ja hänen kielensä on kuin
kuluttava tuli. **28** Hänen hengityksensä on kuin virta, joka
tulvii ja ulottuu kaulaan asti; se seuloo kansakuntia turmion
seulassa ja panee eksyttäväiset suitset kansojen suupieliin.
29 Silloin te veisaatte niinkuin yöllä, kun pyhä juhla alkaa, ja
sydämenne riemuitsee niinkuin sen, joka huilujen soidessa astuu

vaeltaen Herran vuorelle, Israelin kallion tykö. **30** Herra antaa
kuulla äänensä voiman ja nähdä käsivartensa laskeutuvan alas
vihan tuimuudessa ja kuluttavan tulen liekissä, pilvenpurkuna,
rankkasateena ja raekivinä. **31** Sillä Herran äänestä peljästyy
Assur. Hän lyö vitsalla. **32** Ja jokaisella sallimuksen sauvan
iskulla, jonka Herra häneen satuttaa, soivat vaskirummut ja
kanteleet, ja hän sotii häntä vastaan, sotii kättä heiluttaen. **33**
Sillä aikoja sitten on polttopaikka valmistettu; kuninkaallekin se
on varattu. Syvä ja leveä on sen liesi, tulta ja polttopuita paljon.
Herran henkäys kuin tulikivi-virta sytyttää sen.

31 Voi niitä, jotka menevät alas Egyptiin apua etsimään ja
turvautuvat hevosiin, luottavat sotavaunuihin, koska niitä on
paljon, ja ratsumiehiin, koska niitten luku on ylen suuri, mutta
eivät katso Israelin Pyhään, eivät kysy neuvoa Herralta. **2**
Mutta myös hän on viisas, ja hän tuottaa onnettomuuden;
hän ei peruuta sanojansa, vaan nousee pahantekijäin sukua
vastaan ja väärintekijäin apuuntuloa vastaan. **3** Egypti on
ihminen eikä Jumala, ja heidän hevosensa ovat lihaa eivätkä
henkeä. Kun Herra ojentaa kätensä, suistuu auttaja, ja autettava
kaatuu, ja yhdessä he kumpikin hukkuvat. **4** Sillä näin on
Herra minulle sanonut: Niinkuin leijona, nuori leijona, murisee
saaliinsa ääressä, kun sitä vastaan hälytetään paimenten parvi,
eikä peljästy heidän huutoansa, ei huoli heidän hälinästään,
niin Herra Sebaot on astuva alas sotimaan Siionin vuorella ja
sen kukkulalla. **5** Niinkuin liitelevät linnut, niin varjelee Herra
Sebaot Jerusalemia-varjelee ja pelastaa, säästää ja vapahtaa. **6**
Palatkaa, te israelilaiset, hänen tykönsä, josta olette niin kauas
luopuneet. **7** Sillä sinä päivänä jokainen hylkää hopeaiset ja
kultaiset epäjumalansa, jotka kätenne ovat tehneet teille synniksi.

8 Ja Assur kaatuu miekkaan, joka ei ole miehen, ja hänet syö
miekka, joka ei ole ihmisen; hän pakenee miekkaa, ja hänen
nuorukaisensa joutuvat työorjuuteen. 9 Hänen kallionsa kukistuu
kauhusta, ja hänen ruhtinaansa säikkyvät lipun luota pakoon,
sanoo Herra, jonka tuli on Siionissa ja pätsi Jerusalemissa.

32 Katso, kuningas on hallitseva vanhurskaudessa, ja valtiaat
vallitsevat oikeuden mukaan. 2 Silloin on jokainen heistä oleva
turvana tuulelta ja suojana rankkasateelta, oleva kuin vesipurot
kuivassa maassa, kuin korkean kallion varjo nääntyvässä
maassa. 3 Silloin eivät näkevien silmät ole soaistut, ja kuulevien
korvat kuulevat tarkkaan. 4 Ajattelemattomien sydän käsittää
taidon, ja änkyttäväin kieli puhuu sujuvasti ja selkeästi. 5 Ei
houkkaa enää kutsuta jaloksi, eikä petollista enää sanota yleväksi.
6 Sillä houkka puhuu houkan lailla, ja hänen sydämensä hankkii
turmiota, ja niin hän harjoittaa riettautta ja puhuu eksyttäväisesti
Herrasta, jättää tyhjäksi nälkäisen sielun ja janoavaisen juomaa
vaille. 7 Ja pahat ovat petollisen aseet, hän miettii ilkitöitä,
tuhotakseen kurjat valheen sanoilla, vaikka köyhä kuinka oikeata
asiaa puhuisi. 8 Mutta jalo jaloja miettii ja jaloudessa lujana
pysyy. 9 Nouskaa, te suruttomat naiset, kuulkaa minun ääntäni;
te huolettomat tyttäret, tarkatkaa minun sanojani. 10 Vielä
vuosi, ja päiviä päälle, niin vapisette, te huolettomat; sillä silloin
on viininkorjuusta tullut loppu, hedelmänkorjuuta ei tule. 11
Kauhistukaa, te suruttomat, vaviskaa, te huolettomat, riisuutukaa,
paljastukaa, vyöttäkää säkki lanteillenne. 12 Silloin valitetaan
ja lyödään rintoihin ihanien peltojen tähden ja hedelmällisten
viiniköynnösten tähden, 13 minun kansani maan tähden, joka
kasvaa orjantappuraa ja ohdaketta, remuavan kaupungin kaikkien
iloisten talojen tähden. 14 Sillä palatsi on hyljätty, kaupungin

kohina lakannut, Oofel ja vartiotorni ovat jääneet luoliksi
iankaikkisesti, villiaasien iloksi ja laumojen laitumeksi. **15** Näin
on hamaan siihen asti, kunnes meidän päällemme vuodatetaan
Henki korkeudesta. Silloin erämaa muuttuu puutarhaksi, **16** ja
puutarha on metsän veroinen. Ja erämaassa asuu oikeus, ja
puutarhassa majailee vanhurskaus. **17** Silloin vanhurskauden
hedelmä on rauha, vanhurskauden vaikutus lepo ja turvallisuus
iankaikkisesti. **18** Ja minun kansani asuu rauhan majoissa,
turvallisissa asunnoissa, huolettomissa lepopaikoissa. **19** Mutta
raesade tulee, metsä kaatuu, ja kaupunki alennetaan alhaiseksi.
20 Onnelliset te, jotka kylvätte kaikkien vetten vierille ja laskette
härän ja aasin jalat valtoimina kulkemaan!

33 Voi sinua hävittäjää, joka itse olet hävittämättä, sinua
ryöstäjää, jota ei kenkään ole ryöstänyt! Kun olet loppuun asti
hävittänyt, hävitetään sinut, kun olet ryöstösi ryöstänyt, ryöstetään
sinut. **2** Herra, armahda meitä, sinua me odotamme. Ole näitten
käsivarsi joka aamu, ole meidän apumme hädän aikana. **3**
Kansat pakenevat sinun jylinäsi ääntä; kun sinä nouset, hajoavat
kansakunnat. **4** Teidän saaliinne viedään, niinkuin tuhosirkat
vievät; niinkuin hyppysirkat hyökkäävät, niin sen kimppuun
hyökätään. **5** Herra on korkea, sillä hän asuu korkeudessa. Hän
täyttää Siionin oikeudella ja vanhurskaudella. **6** Ja hän on sinun
aikojesi vakuus, avun runsaus, viisaus ja ymmärrys; Herran pelko
on oleva Siionin aarre. **7** Katso, sankarit huutavat ulkona, rauhan
sanansaattajat itkevät katkerasti. **8** Tiet ovat autioina, polulta on
kulkija poissa: hän on rikkonut liiton, ylenkatsonut kaupungit,
ei ole ihmistä minäkään pitänyt. **9** Maa murehtii ja nääntyy,
Libanon kuihtuu häpeästä, Saaron on aromaaksi tullut, Baasan
ja Karmel varistavat lehtensä. **10** Nyt minä nousen, sanoo Herra,

nyt minä itseni korotan, nyt minä kohoan korkealle. **11** Olkia te
kannatte kohdussanne, akanoita synnytätte; teidän kiukkunne
on tuli, joka kuluttaa teidät. **12** Ja kansat poltetaan kuin kalkki,
kuin katkotut orjantappurat, jotka tulessa palavat. **13** Kuulkaa,
te kaukaiset, mitä minä olen tehnyt; te lähelläolevat, tuntekaa
minun voimani. **14** Syntiset Siionissa peljästyvät, vavistus valtaa
jumalattomat: "Kuka meistä voi asua kuluttavassa tulessa, kuka
asua iankaikkisessa hehkussa?" **15** Joka vanhurskaudessa
vaeltaa ja puhuu sitä, mikä oikein on, joka halveksii väärää
voittoa, jonka käsi torjuu lahjukset luotaan, joka tukkii korvansa
kuulemasta veritöitä ja sulkee silmänsä näkemästä pahaa, **16**
hän on asuva kukkuloilla, kalliolinnat ovat hänen turvansa;
hänelle annetaan hänen leipänsä, eikä vesi häneltä ehdy. **17**
Sinun silmäsi saavat katsoa kuningasta hänen ihanuudessaan,
saavat nähdä avaran maan. **18** Sinun sydämesi muistelee
kauhuja: missä on nyt veronlaskija, missä punnitsija, missä
tornien lukija? **19** Et näe enää sitä röyhkeätä kansaa, kansaa,
jolla on outo, käsittämätön puhe, jonka sopertavaa kieltä ei
kukaan ymmärrä. **20** Katso Siionia, juhliemme kaupunkia. Sinun
silmäsi näkevät Jerusalemin, rauhaisan asuinsijan, telttamajan,
jota ei muuteta, jonka vaarnoja ei ikinä reväistä irti, jonka köysistä
ei yhtäkään katkaista. **21** Sillä voimallinen on meillä siellä Herra,
siellä on joet, on virrat, leveät rannasta toiseen, joita ei kulje
soutualus, joiden poikki ei pääse uljas laiva. **22** Sillä Herra
on meidän tuomarimme, Herra on johdattajamme, Herra on
meidän kuninkaamme; hän pelastaa meidät. **23** Nyt ovat köytesi
höltyneet, eivät pidä mastoa kannassaan kiinni, eivät vedä
lippua liehumaan. Mutta silloin jaetaan riistosaalista runsaasti,
rammatkin ryöstävät ja raastavat. **24** Eikä yksikään asukas sano:

"Minä olen vaivanalainen". Kansa, joka siellä asuu, on saanut syntinsä anteeksi.

34 Astukaa esiin, te kansat, ja kuulkaa; te kansakunnat, tarkatkaa. Kuulkoon maa ja kaikki, mitä siinä on, maanpiiri ja kaikki, mikä siitä kasvaa. **2** Sillä Herra on vihastunut kaikkiin kansoihin ja kiivastunut kaikkiin heidän joukkoihinsa; hän on vihkinyt heidät tuhon omiksi, jättänyt heidät teurastettaviksi. **3** Heidän surmattunsa viskataan pois, ja niitten raadoista nousee löyhkä, ja vuoret valuvat heidän vertansa. **4** Kaikki taivaan joukot menehtyvät, taivas kääritään kokoon niinkuin kirja, ja kaikki sen joukot varisevat alas, niinkuin lehdet varisevat viinipuusta, niinkuin viikunapuusta raakaleet. **5** Sillä minun miekkani taivaassa on juopunut vimmaan; katso, se iskee alas Edomiin, tuomioksi kansalle, jonka minä olen vihkinyt tuhoon. **6** Herran miekka on verta täynnä, rasvaa tiukkuva, karitsain ja kauristen verta, oinasten munuaisrasvaa. Sillä Herralla on uhri Bosrassa, suuri teurastus Edomin maassa. **7** Villihärkiä kaatuu yhteen joukkoon, mullikoita härkien mukana. Heidän maansa juopuu verestä, ja heidän multansa tiukkuu rasvaa. **8** Sillä Herralla on koston päivä, maksun vuosi Siionin asian puolesta. **9** Edomin purot muuttuvat pieksi ja sen multa tulikiveksi; sen maa tulee palavaksi pieksi. **10** Ei sammu se yöllä eikä päivällä, iäti nousee siitä savu; se on oleva raunioina polvesta polveen, ei kulje siellä kukaan, iankaikkisesta iankaikkiseen. **11** Sen perivät pelikaanit ja tuonenkurjet, kissapöllöt ja kaarneet asuvat siellä; ja hän vetää sen ylitse autiuden mittanuoran ja tyhjyyden luotilangan. **12** Ei ole siellä enää ylimyksiä huutamassa ketään kuninkaaksi, kaikki sen ruhtinaat ovat poissa. **13** Ja sen palatsit kasvavat orjantappuroita, sen linnat polttiaisia ja ohdakkeita;

siitä tulee aavikkosutten asunto, kamelikurkien tyyssija. **14** Siellä erämaan ulvojat ja ulisijat yhtyvät, metsänpeikot toisiansa tapaavat. Siellä yksin öinen syöjätär saa rauhan ja löytää lepopaikan. **15** Siellä nuolikäärme pesii ja laskee munansa, kuorii ne ja kiertyy kerälle pimentoonsa. Sinne haarahaukatkin kokoontuvat yhteen. **16** Etsikää Herran kirjasta ja lukekaa: ei yhtäkään näistä ole puuttuva, ei yksikään toistansa kaipaava. -"Sillä minun suuni on niin käskenyt." -Hänen henkensä on ne yhteen koonnut. **17** Hän on heittänyt arpaa niitten kesken, ja hänen kätensä on sen niille mittanuoralla jakanut; ne perivät sen ikiajoiksi, asuvat siellä polvesta polveen.

35 Erämaa ja hietikko iloitsee, aromaa riemuitsee ja kukoistaa kuin lilja. **2** Se kauniisti kukoistaa ja iloitsee ilolla ja riemulla. Sille annetaan Libanonin kunnia, Karmelin ja Saaronin ihanuus. He saavat nähdä Herran kunnian, meidän Jumalamme ihanuuden. **3** Vahvistakaa hervonneet kädet, voimistakaa horjuvat polvet. **4** Sanokaa hätääntyneille sydämille: "Olkaa lujat, älkää peljätkö. Katso, teidän Jumalanne! Kosto tulee, Jumalan rangaistus. Hän tulee ja pelastaa teidät." **5** Silloin avautuvat sokeain silmät ja kuurojen korvat aukenevat. **6** Silloin rampa hyppii niinkuin peura ja mykän kieli riemuun ratkeaa; sillä vedet puhkeavat erämaahan ja aromaahan purot. **7** Hehkuva hiekka tulee lammikoiksi ja kuiva maa vesilähteiksi. Aavikkosutten asunnossa, missä ne makasivat, kasvaa ruoho ynnä ruoko ja kaisla. **8** Ja siellä on oleva valtatie, ja sen nimi on "pyhä tie": sitä ei kulje saastainen; se on heitä itseänsä varten. Joka sitä tietä kulkee, ei eksy-eivät hullutkaan. **9** Ei ole siellä leijonaa, ei nouse sinne raateleva peto; ei sellaista siellä tavata: lunastetut sitä kulkevat. **10** Niin Herran vapahdetut palajavat ja tulevat Siioniin riemuiten, päänsä

päällä iankaikkinen ilo. Riemu ja ilo saavuttavat heidät, mutta
murhe ja huokaus pakenevat.

36 Kuningas Hiskian neljäntenätoista hallitusvuotena hyökkäsi
Sanherib, Assurin kuningas, kaikkien Juudan varustettujen
kaupunkien kimppuun ja valloitti ne. **2** Ja Assurin kuningas lähetti
Laakiista Rabsaken suuren sotajoukon kanssa kuningas Hiskiaa
vastaan Jerusalemiin, ja hän pysähtyi Ylälammikon vesijohdolle,
joka on Vanuttajankedon tien varrella. **3** Ja Eljakim, Hilkian
poika, joka oli palatsin päällikkönä, ja kirjuri Sebna ja kansleri
Jooah, Aasafin poika, menivät hänen luoksensa. **4** Ja Rabsake
sanoi heille: "Sanokaa Hiskialle: Näin sanoo suurkuningas,
Assurin kuningas: 'Mitä on tuo luottamus, mikä sinulla on? **5**
Minä sanon: pelkkää huulten puhetta on moinen neuvo ja voima
sodankäyntiin. Keneen sinä oikein luotat, kun kapinoit minua
vastaan? **6** Katso, sinä luotat Egyptiin, tuohon särkyneeseen
ruokosauvaan, joka tunkeutuu sen käteen, joka siihen nojaa, ja
lävistää sen. Sellainen on farao, Egyptin kuningas, kaikille, jotka
häneen luottavat. **7** Vai sanotko ehkä minulle: Me luotamme
Herraan, meidän Jumalaamme? Mutta eikö hän ole se, jonka
uhrikukkulat ja alttarit Hiskia poisti, kun hän sanoi Juudalle
ja Jerusalemille: Tämän alttarin edessä on teidän kumartaen
rukoiltava?' **8** Mutta lyö nyt vetoa minun herrani, Assurin
kuninkaan, kanssa: minä annan sinulle kaksi tuhatta hevosta,
jos sinä voit hankkia niille ratsastajat. **9** Kuinka sinä sitten voisit
torjua ainoankaan käskynhaltijan, ainoankaan minun herrani
vähimmän palvelijan, hyökkäyksen? Ja sinä vain luotat Egyptiin,
sen vaunuihin ja ratsumiehiin. **10** Olenko minä siis Herran
sallimatta hyökännyt tähän maahan hävittämään sitä? Herra
itse on sanonut minulle: 'Hyökkää tähän maahan ja hävitä

se'." **11** Niin Eljakim, Sebna ja Jooah sanoivat Rabsakelle:
"Puhu palvelijoillesi araminkieltä, sillä me ymmärrämme sitä; älä
puhu meille juudankieltä kansan kuullen, jota on muurilla". **12**
Mutta Rabsake vastasi: "Onko minun herrani lähettänyt minut
puhumaan näitä sanoja sinun herrallesi ja sinulle? Eikö juuri
niille miehille, jotka istuvat muurilla ja joutuvat teidän kanssanne
syömään omaa likaansa ja juomaan omaa vettänsä?" **13** Sitten
Rabsake astui esiin, huusi kovalla äänellä juudankielellä ja sanoi:
"Kuulkaa suurkuninkaan, Assurin kuninkaan, sanoja. **14** Näin
sanoo kuningas: 'Älkää antako Hiskian pettää itseänne, sillä hän
ei voi teitä pelastaa. **15** Älköön Hiskia saako teitä luottamaan
Herraan, kun hän sanoo: Herra on varmasti pelastava meidät; ei
tätä kaupunkia anneta Assurin kuninkaan käsiin. **16** Älkää kuulko
Hiskiaa.' Sillä Assurin kuningas sanoo näin: 'Tehkää sovinto
minun kanssani ja antautukaa minulle, niin saatte syödä kukin
viinipuustanne ja viikunapuustanne ja juoda kukin kaivostanne,
17 kunnes minä tulen ja vien teidät maahan, joka on teidän
maanne kaltainen, vilja-ja viinimaahan, leivän ja viinitarhojen
maahan. **18** Älköön vain Hiskia saako vietellä teitä, sanoessaan:
Herra pelastaa meidät. Onko muidenkaan kansojen jumalista
kukaan pelastanut maatansa Assurin kuninkaan käsistä? **19**
Missä ovat Hamatin ja Arpadin jumalat? Missä ovat Sefarvaimin
jumalat? Ovatko ne pelastaneet Samariaa minun käsistäni? **20**
Kuka näiden maiden kaikista jumalista on pelastanut maansa
minun käsistäni? Kuinka sitten Herra pelastaisi Jerusalemin
minun käsistäni?'" **21** Mutta he olivat vaiti eivätkä vastanneet
hänelle mitään, sillä kuningas oli käskenyt niin ja sanonut:
"Älkää vastatko hänelle". **22** Sitten palatsin päällikkö Eljakim,
Hilkian poika, ja kirjuri Sebna ja kansleri Jooah, Aasafin poika,

tulivat Hiskian luo vaatteet reväistyinä ja kertoivat hänelle, mitä
Rabsake oli sanonut.

37 Kun kuningas Hiskia sen kuuli, repäisi hän vaatteensa,
pukeutui säkkiin ja meni Herran temppeliin. **2** Ja hän lähetti
palatsin päällikön Eljakimin ja kirjuri Sebnan sekä pappein
vanhimmat, säkkeihin puettuina, profeetta Jesajan, Aamoksen
pojan, tykö. **3** Ja he sanoivat hänelle: "Näin sanoo Hiskia:
'Hädän, kurituksen ja häväistyksen päivä on tämä päivä, sillä
lapset ovat tulleet kohdun suulle saakka, mutta ei ole voimaa
synnyttää. **4** Ehkä Herra, sinun Jumalasi, kuulee Rabsaken
sanat, joilla hänen Herransa, Assurin kuningas, on lähettänyt
hänet herjaamaan elävää Jumalaa, ja rankaisee häntä näistä
sanoista, jotka Herra, sinun Jumalasi, on kuullut. Niin kohota nyt
rukous jäännöksen puolesta, joka vielä on olemassa.'" **5** Kun
kuningas Hiskian palvelijat tulivat Jesajan tykö, **6** sanoi Jesaja
heille: "Sanokaa näin herrallenne: 'Näin sanoo Herra: Älä pelkää
niitä sanoja, jotka olet kuullut ja joilla Assurin kuninkaan poikaset
ovat häväisseet minua. **7** Katso, minä annan häneen mennä
sellaisen hengen, että hän kuultuaan sanoman palajaa omaan
maahansa; ja minä annan hänen kaatua miekkaan omassa
maassansa.'" **8** Ja Rabsake kääntyi takaisin ja tapasi Assurin
kuninkaan sotimassa Libnaa vastaan; sillä hän oli kuullut, että
tämä oli lähtenyt Laakiista pois. **9** Mutta kun Sanherib kuuli
Tirhakasta, Etiopian kuninkaasta, sanottavan: "Hän on lähtenyt
liikkeelle sotiakseen sinua vastaan", niin hän sen kuultuaan
lähetti sanansaattajat Hiskian tykö ja käski sanoa: **10** "Sanokaa
näin Hiskialle, Juudan kuninkaalle: 'Älä anna Jumalasi, johon sinä
luotat, pettää itseäsi äläkä ajattele: Jerusalem ei joudu Assurin
kuninkaan käsiin. **11** Olethan kuullut, mitä Assurin kuninkaat ovat

tehneet kaikille maille, kuinka he ovat vihkineet ne tuhon omiksi.
Ja sinäkö pelastuisit! **12** Ovatko kansain jumalat pelastaneet
niitä, jotka minun isäni ovat tuhonneet: Goosania, Harrania,
Resefiä ja Telassarin edeniläisiä? **13** Missä on Hamatin kuningas
ja Arpadin kuningas, Sefarvaimin kaupungin, Heenan ja Ivvan
kuningas?'" **14** Kun Hiskia oli ottanut kirjeen sanansaattajilta ja
lukenut sen, meni hän Herran temppeliin; ja Hiskia levitti sen
Herran eteen. **15** Ja Hiskia rukoili Herraa ja sanoi: **16** "Herra
Sebaot, Israelin Jumala, jonka valtaistuinta kerubit kannattavat,
sinä yksin olet maan kaikkien valtakuntain Jumala; sinä olet
tehnyt taivaan ja maan. **17** Herra, kallista korvasi ja kuule; Herra,
avaa silmäsi ja katso. Kuule kaikki Sanheribin sanat, jotka hän
lähetti herjatakseen elävää Jumalaa. **18** Se on totta, Herra,
että Assurin kuninkaat ovat hävittäneet kaikki maat ja omankin
maansa. **19** Ja he ovat heittäneet niiden jumalat tuleen; sillä ne
eivät olleet jumalia, vaan ihmiskätten tekoa, puuta ja kiveä, ja
sentähden he voivat hävittää ne. **20** Mutta pelasta nyt meidät,
Herra, meidän Jumalamme, hänen käsistänsä, että kaikki maan
valtakunnat tulisivat tietämään, että sinä, Herra, olet ainoa." **21**
Niin Jesaja, Aamoksen poika, lähetti Hiskialle tämän sanan:
"Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Koska sinä olet rukoillut
minua avuksi Sanheribia, Assurin kuningasta, vastaan, **22** niin
tämä on se sana, jonka Herra on puhunut hänestä: Neitsyt,
tytär Siion, halveksii ja pilkkaa sinua; tytär Jerusalem nyökyttää
ilkkuen päätänsä sinun jälkeesi. **23** Ketä olet herjannut ja
häväissyt, ja ketä vastaan olet korottanut äänesi? Korkealle olet
kohottanut silmäsi Israelin Pyhää vastaan. **24** Palvelijaisi kautta
sinä herjasit Herraa ja sanoit: 'Monilla vaunuillani minä nousin
vuorten harjalle, Libanonin ääriin saakka; minä hakkasin maahan

sen korkeat setrit, sen parhaat kypressit ja tunkeuduin sen
etäisimmälle harjalle, sen rehevimpään metsään; **25** minä kaivoin
kaivoja ja join kuiviin vedet, ja jalkapohjallani minä kuivasin kaikki
Egyptin virrat'. **26** Etkö ole kuullut: kauan sitten minä olen tätä
valmistanut, muinaisuudesta saakka tätä aivoitellut! Nyt minä
olen sen toteuttanut, ja niin sinä sait hävittää varustetut kaupungit
autioiksi kiviroukkioiksi, **27** ja niiden asukkaat olivat voimattomat,
he kauhistuivat ja joutuivat häpeään; heidän kävi niinkuin kedon
ruohon ja niinkuin vihannan heinän, niinkuin katolla kasvavain
kortten ja niinkuin laihon ennen oljelle tulemistaan. **28** Istuitpa
sinä tai lähdit tai tulit, minä sen tiedän, niinkuin senkin, että
sinä raivoat minua vastaan. **29** Koska sinä minua vastaan
raivoat ja koska sinun ylpeytesi on tullut minun korviini, niin minä
panen koukkuni sinun nenääsi ja suitseni sinun suuhusi ja vien
sinut takaisin samaa tietä, jota tulitkin. **30** Ja tämä on oleva
sinulle merkkinä: tänä vuonna syödään jälkikasvua ja toisena
vuonna kesanto-aaluvaa, mutta kolmantena vuonna te kylväkää
ja leikatkaa, istuttakaa viinitarhoja ja syökää niiden hedelmää.
31 Ja Juudan heimon pelastuneet, jotka ovat jäljelle jääneet,
tekevät taas juurta alaspäin ja hedelmää ylöspäin. **32** Sillä
Jerusalemista lähtee kasvamaan jäännös, pelastunut joukko
Siionin vuorelta. Herran Sebaotin kiivaus on sen tekevä. **33**
Sentähden, näin sanoo Herra Assurin kuninkaasta: Hän ei tule
tähän kaupunkiin eikä siihen nuolta ammu, ei tuo sitä vastaan
kilpeä eikä luo sitä vastaan vallia. **34** Samaa tietä, jota hän
tuli, hän palajaa, ja tähän kaupunkiin hän ei tule, sanoo Herra.
35 Sillä minä varjelen tämän kaupungin ja pelastan sen itseni
tähden ja palvelijani Daavidin tähden." **36** Niin Herran enkeli
lähti ja löi Assurin leirissä sata kahdeksankymmentä viisi tuhatta

miestä, ja kun noustiin aamulla varhain, niin katso, he olivat
kaikki kuolleina ruumiina. **37** Silloin Sanherib, Assurin kuningas,
lähti liikkeelle ja meni pois; hän palasi maahansa ja jäi Niiniveen.
38 Mutta kun hän oli kerran rukoilemassa jumalansa Nisrokin
temppelissä, surmasivat hänen poikansa Adrammelek ja Sareser
hänet miekalla; sitten he pakenivat Araratin maahan. Ja hänen
poikansa Eesarhaddon tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

38 Niihin aikoihin sairastui Hiskia ja oli kuolemaisillaan; ja
profeetta Jesaja, Aamoksen poika, tuli hänen tykönsä ja sanoi
hänelle: "Näin sanoo Herra: Toimita talosi; sillä sinä kuolet etkä
enää parane". **2** Niin Hiskia käänsi kasvonsa seinään päin
ja rukoili Herraa **3** ja sanoi: "Oi Herra, muista, kuinka minä
olen vaeltanut sinun edessäsi uskollisesti ja ehyellä sydämellä
ja tehnyt sitä, mikä on hyvää sinun silmissäsi!" Ja Hiskia itki
katkerasti. **4** Mutta Jesajalle tuli tämä Herran sana: **5** "Mene ja
sano Hiskialle: 'Näin sanoo Herra, sinun isäsi Daavidin Jumala:
Minä olen kuullut sinun rukouksesi, olen nähnyt sinun kyyneleesi.
Katso, minä lisään sinulle ikää viisitoista vuotta; **6** ja minä
pelastan sinut ja tämän kaupungin Assurin kuninkaan käsistä ja
varjelen tätä kaupunkia. **7** Ja tämä on oleva sinulle merkkinä
Herralta siitä, että Herra tekee, mitä on sanonut: **8** katso,
minä annan aurinkokellon varjon siirtyä takaisin kymmenen
astetta, jotka se jo on auringon mukana laskeutunut Aahaan
aurinkokellossa.'" Ja aurinko siirtyi aurinkokellossa takaisin
kymmenen astetta, jotka se jo oli laskeutunut. **9** Hiskian, Juudan
kuninkaan, kirjoittama laulu, kun hän oli ollut sairaana ja toipunut
taudistansa: **10** "Minä sanoin: Kesken rauhallisten päivieni
minun on mentävä tuonelan porteista; jäljellä olevat vuoteni
on minulta riistetty pois. **(Sheol h7585)** **11** Minä sanoin: En saa

minä enää nähdä Herraa, Herraa elävien maassa, en enää
ihmisiä katsella manalan asukasten joukossa. **12** Minun majani
puretaan ja viedään minulta pois niinkuin paimenen teltta; olen
kutonut loppuun elämäni, niinkuin kankuri kankaansa, minut
leikataan irti loimentutkaimista. Ennenkuin päivä yöksi muuttuu,
sinä teet minusta lopun. **13** Minä viihdyttelin itseäni aamuun asti-
niinkuin leijona hän murskaa kaikki minun luuni; ennenkuin päivä
yöksi muuttuu, sinä teet minusta lopun. **14** Niinkuin pääskynen,
niinkuin kurki minä kuikutan, minä kujerran kuin kyyhkynen;
hiueten katsovat minun silmäni korkeuteen: Herra, minulla on
ahdistus, puolusta minua. **15** Mitä nyt sanonkaan? Hän lupasi
minulle ja täytti myös: minä vaellan hiljaisesti kaikki elämäni
vuodet sieluni murheen tähden. **16** Herra, tämänkaltaiset ovat
elämäksi, ja niissä on koko minun henkeni elämä. Sinä teet
minut terveeksi; anna minun elää. **17** Katso, onneksi muuttui
minulle katkera murhe: sinä rakastit minun sieluani, nostit sen
kadotuksen kuopasta, sillä sinä heitit kaikki minun syntini selkäsi
taa. **18** Sillä ei tuonela sinua kiitä, ei kuolema sinua ylistä; eivät
hautaan vaipuneet pane sinun totuuteesi toivoansa. **(Sheol h7585)**
19 Elävät, elävät sinua kiittävät, niinkuin minä tänä päivänä; isä
ilmoittaa lapsillensa sinun totuutesi. **20** Herra on minun auttajani.
Minun kanteleeni soittoja soittakaamme kaikkina elinpäivinämme
Herran temppelissä." **21** Ja Jesaja käski tuoda viikunakakkua
ja hautoa paisetta, että hän tulisi terveeksi. **22** Niin Hiskia
sanoi: "Mikä on merkkinä siitä, että minä voin mennä Herran
temppeliin?"

39 Siihen aikaan Merodak-Baladan, Baladanin poika, Baabelin
kuningas, lähetti kirjeen ja lahjoja Hiskialle, kun oli kuullut hänen
olleen sairaana ja parantuneen. **2** Ja Hiskia iloitsi lähettiläistä ja

näytti heille varastohuoneensa, hopean ja kullan, hajuaineet
ja kalliin öljyn ja koko asehuoneensa ja kaikki, mitä hänen
aarrekammioissansa oli. Ei ollut mitään Hiskian talossa eikä
koko hänen valtakunnassaan, mitä hän ei olisi heille näyttänyt. **3**
Mutta profeetta Jesaja tuli kuningas Hiskian tykö ja sanoi hänelle:
"Mitä nämä miehet ovat sanoneet, ja mistä he ovat tulleet sinun
tykösi?" Hiskia vastasi: "He ovat tulleet minun tyköni kaukaisesta
maasta, Baabelista". **4** Hän sanoi: "Mitä he ovat nähneet sinun
talossasi?" Hiskia vastasi: "Kaiken, mitä talossani on, he ovat
nähneet; aarrekammiossani ei ole mitään, mitä en olisi heille
näyttänyt". **5** Niin Jesaja sanoi Hiskialle: "Kuule Herran Sebaotin
sana: **6** Katso, päivät tulevat, jolloin kaikki, mitä sinun talossasi
on ja mitä sinun isäsi ovat koonneet tähän päivään asti, viedään
pois Baabeliin; ei mitään jää jäljelle, sanoo Herra. **7** Ja sinun
omia poikiasi, jotka sinusta polveutuvat, jotka sinulle syntyvät,
viedään hovipalvelijoiksi Baabelin kuninkaan palatsiin." **8** Hiskia
sanoi Jesajalle: "Herran sana, jonka olet puhunut, on hyvä". Sillä
hän ajatteli: "Onpahan rauha ja turvallisuus minun päivinäni".

40 "Lohduttakaa, lohduttakaa minun kansaani", sanoo teidän
Jumalanne. **2** "Puhukaa suloisesti Jerusalemille ja julistakaa
sille, että sen vaivanaika on päättynyt, että sen velka on
sovitettu, sillä se on saanut Herran kädestä kaksinkertaisesti
kaikista synneistänsä." **3** Huutavan ääni kuuluu: "Valmistakaa
Herralle tie erämaahan, tehkää arolle tasaiset polut meidän
Jumalallemme. **4** Kaikki laaksot korotettakoon, kaikki vuoret ja
kukkulat alennettakoon; koleikot tulkoot tasangoksi ja kalliolouhut
lakeaksi maaksi. **5** Herran kunnia ilmestyy: kaikki liha saa sen
nähdä. Sillä Herran suu on puhunut." **6** ni sanoo: "Julista!" Toinen
vastaa: "Mitä minun pitää julistaman?" Kaikki liha on kuin ruoho,

ja kaikki sen kauneus kuin kedon kukkanen: **7** ruoho kuivuu,
kukkanen lakastuu, kun Herran henkäys puhaltaa siihen. Totisesti,
ruohoa on kansa. **8** Ruoho kuivuu, kukkanen lakastuu, mutta
meidän Jumalamme sana pysyy iankaikkisesti. **9** Nouse korkealle
vuorelle, Siion, sinä ilosanoman tuoja; korota voimakkaasti
äänesi, Jerusalem, sinä ilosanoman tuoja. Korota, älä pelkää,
sano Juudan kaupungeille: "Katso, teidän Jumalanne!" **10** Katso,
Herra, Herra tulee voimallisena, hänen käsivartensa vallitsee.
Katso, hänen palkkansa on hänen mukanansa, hänen työnsä
ansio käy hänen edellänsä. **11** Niinkuin paimen hän kaitsee
laumaansa, kokoaa karitsat käsivarrellensa ja kantaa niitä
sylissään, johdattelee imettäviä lampaita. **12** Kuka on kourallaan
mitannut vedet ja vaaksalla määrännyt taivaitten mitat? Kuka
on kolmannesmittaan mahduttanut maan tomun, puntarilla
punninnut vuoret, vaa'alla kukkulat? **13** Kuka on Herran Henkeä
ohjannut, ollut hänen neuvonantajansa ja opettajansa? **14**
Kenen kanssa hän on neuvotellut, joka olisi hänelle ymmärrystä
antanut ja opettanut oikean polun, opettanut hänelle tiedon ja
osoittanut hänelle ymmärryksen tien? **15** Katso, kansakunnat
ovat kuin pisara vesisangon uurteessa, ovat kuin tomuhiukkanen
vaa'assa. Katso, merensaaret hän nostaa kuin hiekkajyvän. **16**
Ei Libanon riittäisi polttopuiksi eikä sen riista polttouhriksi. **17**
Kaikki kansakunnat ovat niinkuin ei mitään hänen edessään,
ne ovat hänelle kuin olematon ja tyhjä. **18** Keneenkä siis te
vertaatte Jumalan, ja minkä muotoiseksi te hänet teette? **19**
Jumalankuvanko? -Sen valaa valaja, ja kultaseppä kullalla
päällystää, sepittää sille hopeaketjut. **20** Kenellä ei ole varaa
sellaiseen antimeen, se valitsee puun, joka ei lahoa, hakee
taitavan tekijän pystyttämään jumalankuvan, joka ei horju. **21**

Ettekö te tiedä, ettekö kuule, eikö teille ole alusta asti ilmoitettu,
ettekö ole maan perustuksista vaaria ottaneet? **22** Hän istuu
korkealla maanpiirin päällä, kuin heinäsirkkoja ovat sen asukkaat;
hän levittää taivaan niinkuin harson, pingoittaa sen niinkuin
teltan asuttavaksi. **23** Hän tekee ruhtinaat olemattomiksi, saattaa
maan tuomarit tyhjän veroisiksi. **24** Tuskin he ovat istutetut,
tuskin kylvetyt, tuskin on heidän vartensa juurtunut maahan, niin
hän puhaltaa heihin, ja he kuivettuvat; myrsky vie heidät kuin
oljenkorret. **25** "Keneenkä siis te vertaatte minut, jonka kaltainen
minä olisin", sanoo Pyhä. **26** Nostakaa silmänne korkeuteen ja
katsokaa: kuka on nämä luonut? Hän, joka johdattaa esiin niitten
joukot täysilukuisina, joka nimeltä kutsuu ne kaikki; suuri on
hänen voimansa ja valtainen hänen väkensä: ei yksikään jää
häneltä pois. **27** Miksi sinä, Jaakob, sanot ja sinä, Israel, puhut:
"Minun tieni on Herralta salassa, minun oikeuteni on joutunut
pois minun Jumalani huomasta"? **28** Etkö tiedä, etkö ole kuullut:
Herra on iankaikkinen Jumala, joka on luonut maan ääret? Ei
hän väsy eikä näänny, hänen ymmärryksensä on tutkimaton. **29**
Hän antaa väsyneelle väkeä ja voimattomalle voimaa yltäkyllin.
30 Nuorukaiset väsyvät ja nääntyvät, nuoret miehet kompastuvat
ja kaatuvat; **31** mutta ne, jotka Herraa odottavat, saavat uuden
voiman, he kohottavat siipensä kuin kotkat. He juoksevat eivätkä
näänny, he vaeltavat eivätkä väsy.

41 Vaietkaa minun edessäni, te merensaaret. Kansat
verestäköot voimansa, astukoot esiin ja puhukoot sitten;
käykäämme oikeutta keskenämme. **2** Kuka herätti päivänkoiton
maasta hänet, jota vanhurskaus seuraa joka askeleella? Kuka
antaa kansat hänen valtaansa, kukistaa kuninkaat hänen
jalkoihinsa? Kuka muuttaa heidän miekkansa tomuksi, heidän

jousensa lentäviksi oljenkorsiksi? **3** Hän ajaa heitä takaa, samoaa
vammatonna polkua, hänen jalkainsa ennen kulkematonta. **4**
Kuka on tämän tehnyt ja toimittanut? Hän, joka alusta asti
kutsuu sukupolvet esiin: minä, Herra, joka olen ensimmäinen
ja viimeisten luona vielä sama. **5** Merensaaret näkivät sen ja
peljästyivät, maan ääret vapisivat. He lähestyivät, he tulivat, **6**
he auttoivat toinen toistaan ja sanoivat toisillensa: "Ole luja!" **7**
Valaja rohkaisee kultaseppää, levyn vasaroitsija alasimen iskijää;
hän sanoo juotoksesta: "Se on hyvä", ja vahvistaa sen nauloilla,
niin ettei se horju. **8** Mutta sinä Israel, minun palvelijani, sinä
Jaakob, jonka minä olen valinnut, Aabrahamin, minun ystäväni,
siemen, **9** jonka minä olen ottanut maan ääristä ja kutsunut
maan kaukaisimmilta periltä, jolle minä sanoin: "Sinä olet minun
palvelijani, sinut minä olen valinnut enkä sinua halpana pitänyt",
10 Älä pelkää, sillä minä olen sinun kanssasi; älä arkana pälyile,
sillä minä olen sinun Jumalasi; minä vahvistan sinua, minä
autan sinua, minä tuen sinua vanhurskauteni oikealla kädellä.
11 Katso, häpeän ja pilkan saavat kaikki, jotka palavat vihasta
sinua vastaan; tyhjiin raukeavat ja hukkuvat, jotka sinun kanssasi
riitelevät. **12** Hakemallakaan et löydä niitä, jotka sinua vastaan
taistelivat; tyhjiin raukeavat ja lopun saavat, jotka sinun kanssasi
sotivat. **13** Sillä minä, Herra, sinun Jumalasi, tartun sinun oikeaan
käteesi, minä sanon sinulle: "Älä pelkää, minä autan sinua".
14 Älä pelkää, Jaakob, sinä mato, sinä Israelin vähäinen väki:
minä autan sinua, sanoo Herra, ja sinun lunastajasi on Israelin
Pyhä. **15** Katso, minä panen sinut raastavaksi puimaäkeeksi,
uudeksi, monihampaiseksi. Sinä puit ja rouhennat vuoret, muutat
kukkulat akanoiksi; **16** sinä ne viskaat, ja tuuli ne vie ja myrsky
ne hajottaa. Mutta sinä iloitset Herrassa, Israelin Pyhä on

sinun kerskauksesi. **17** Kurjat ja köyhät etsivät vettä, eikä
sitä ole; heidän kielensä kuivuu janosta. Mutta minä, Herra,
kuulen heitä, minä, Israelin Jumala, en heitä hylkää. **18** Minä
puhkaisen purot kalliokukkuloihin, lähteet laaksojen pohjiin; minä
muutan erämaan vesilammikoiksi ja hietikon hetteiköksi. **19** Minä
kasvatan erämaahan setripuita, akasioita, myrttejä ja öljypuita;
minä istutan arolle kypressejä, jalavia ynnä hopeakuusia, **20** jotta
he näkisivät ja tietäisivät, huomaisivat ja myös ymmärtäisivät, että
Herran käsi on tämän tehnyt, Israelin Pyhä sen luonut. **21** Tuokaa
esiin riita-asianne, sanoo Herra, esittäkää todisteenne, sanoo
Jaakobin kuningas. **22** Esittäköät ja ilmoittakoot meille, mitä
tapahtuva on; ilmoittakaa entiset, mitä ne olivat, tarkataksemme
ja tietääksemme, mitä niistä on tullut, tahi antakaa meidän kuulla
tulevaisia. **23** Ilmoittakaa, mitä vastedes tapahtuu, tietääksemme,
oletteko te jumalia. Tehkää hyvää tai tehkää pahaa, niin me
katsomme ja ihmettelemme. **24** Katso, te olette pelkkää tyhjää,
ja teidän tekonne ovat turhat. Kauhistus se, joka teidät valitsee!
25 Minä herätin pohjoisesta hänet, ja hän tuli, päivänkoitosta
hänet, joka rukoilee minun nimeäni, ja hän tallaa käskynhaltijoita
kuin lokaa, niinkuin savenvalaja savea sotkee. **26** Kuka on sen
alunpitäen ilmoittanut, että olisimme sen tienneet, ja edeltäpäin,
niin että voisimme sanoa: "Hän oli oikeassa"? Ei kukaan sitä
ilmoittanut, ei kukaan sitä kuuluttanut, ei kukaan kuullut teiltä
sanaakaan. **27** Minä ensimmäisenä sanon Siionille: "Katso,
katso, siinä ne ovat!" ja annan Jerusalemille ilosanomantuojan.
28 Minä katselen ympärilleni, mutta ei ole ketään; ei kenkään
näistä voi antaa neuvoa, että kysyisin heiltä ja he vastaisivat. **29**
Katso, kaikki he ovat pelkkää petosta, turhat ovat heidän työnsä;
tuulta ja tyhjää ovat heidän valetut kuvansa.

42 Katso, minun palvelijani, jota minä tuen, minun valittuni,
johon minun sieluni mielistyi. Minä olen pannut Henkeni häneen,
hän levittää kansakuntiin oikeuden. **2** Ei hän huuda eikä korota
ääntään, ei anna sen kuulua kaduilla. **3** Särjettyä ruokoa hän ei
muserra, ja suitsevaista kynttilänsydäntä hän ei sammuta. Hän
levittää oikeutta uskollisesti. **4** Hän itse ei sammu eikä murru,
kunnes on saattanut oikeuden maan päälle, ja merensaaret
odottavat hänen opetustansa. **5** Näin sanoo Jumala, Herra,
joka on luonut taivaan ja levittänyt sen, joka on tehnyt maan
laveuden ja mitä siinä kasvaa, antanut henkäyksensä kansalle,
joka siinä on, ja hengen niille, jotka siellä vaeltavat: **6** Minä,
Herra, olen vanhurskaudessa kutsunut sinut, olen tarttunut sinun
käteesi, varjellut sinut ja pannut sinut kansoille liitoksi, pakanoille
valkeudeksi, **7** avaamaan sokeat silmät, päästämään sidotut
vankeudesta, pimeydessä istuvat vankihuoneesta. **8** Minä,
Herra, se on minun nimeni, minä en anna kunniaani toiselle enkä
ylistystäni epäjumalille. **9** Katso, entiset ovat toteen käyneet, ja
uusia minä ilmoitan; ennenkuin ne puhkeavat taimelle, annan
minä teidän ne kuulla. **10** Veisatkaa Herralle uusi virsi, veisatkaa
hänen ylistystänsä hamasta maan äärestä, te merenkulkijat
ja meri täysinensä, te merensaaret ja niissä asuvaiset. **11**
Korottakoot äänensä erämaa ja sen kaupungit, kylät, joissa
Keedar asuu. Riemuitkoot kallioilla asuvaiset, vuorten huipuilta
huutakoot ilosta. **12** Antakoot Herralle kunnian ja julistakoot
hänen ylistystään merensaarissa. **13** Herra lähtee sotaan niinkuin
sankari, niinkuin soturi hän kiihoittaa kiivautensa; hän nostaa
sotahuudon ja karjuu, uhittelee vihollisiansa. **14** Minä olen ollut
vaiti ikiajoista asti, olen ollut hiljaa ja pidättänyt itseni. Mutta nyt
minä huudan kuin lapsensynnyttäjä, puhallan ja puuskun. **15**

Minä teen autioiksi vuoret ja kukkulat, ja kuihdutan niiltä kaiken
ruohon; minä muutan virrat saariksi ja kuivaan vesilammikot. **16**
Minä johdatan sokeat tietä, jota he eivät tunne; polkuja, joita
he eivät tunne, minä kuljetan heidät. Minä muutan pimeyden
heidän edellään valkeudeksi ja koleikot tasangoksi. Nämä
minä teen enkä niitä tekemättä jätä. **17** Mutta ne peräytyvät
ja joutuvat häpeään, jotka turvaavat veistettyyn kuvaan, jotka
sanovat valetuille kuville: "Te olette meidän jumalamme". **18**
Te kuurot, kuulkaa, ja te sokeat, katsokaa ja nähkää. **19** Kuka
on sokea, ellei minun palvelijani, ja kuka niin kuuro kuin minun
sanansaattajani, jonka minä lähetän? Kuka on niin sokea kuin
minun palkkalaiseni, niin sokea kuin Herran palvelija? **20** Paljon
sinä olet nähnyt, mutta et ole ottanut varteen; korvat avattiin,
mutta ei kuulla. **21** Herra on nähnyt hyväksi vanhurskautensa
tähden tehdä lain suureksi ja ihanaksi. **22** Mutta tämä on
raastettu ja ryöstetty kansa kaikki nuoret miehet ovat sidotut ja
vankihuoneisiin kätketyt; he ovat joutuneet saaliiksi, eikä ole
auttajaa, ryöstetyiksi, eikä ole, kuka sanoisi: "Anna takaisin!" **23**
Kuka teistä ottaa tämän korviinsa, tarkkaa ja kuulee vastaisen
varalta? **24** Kuka on antanut Jaakobin ryöstettäväksi ja Israelin
raastajain valtaan? Eikö Herra, jota vastaan me olemme syntiä
tehneet, jonka teitä he eivät tahtoneet vaeltaa ja jonka lakia
he eivät totelleet? **25** Niin hän vuodatti Israelin päälle vihansa
hehkun ja sodan tuimuuden. Se liekehti hänen ympärillään,
mutta hän ei ollut tietääksensä; se poltti häntä, mutta hän ei siitä
huolinut.

43 Mutta nyt, näin sanoo Herra, joka loi sinut, Jaakob, joka
valmisti sinut, Israel: Älä pelkää, sillä minä olen lunastanut
sinut, minä olen sinut nimeltä kutsunut; sinä olet minun. **2** Jos

vetten läpi kuljet, olen minä sinun kanssasi, jos virtojen läpi,
eivät ne sinua upota; jos tulen läpi käyt, et sinä kärvenny, eikä
liekki sinua polta. **3** Sillä minä olen Herra, sinun Jumalasi,
Israelin Pyhä, sinun vapahtajasi: minä annan sinun lunnaiksesi
Egyptin, sinun sijastasi Etiopian ja Seban. **4** Koska sinä olet
minun silmissäni kallis ja suuriarvoinen ja koska minä sinua
rakastan, annan minä ihmisiä sinun sijastasi ja kansakuntia sinun
hengestäsi. **5** Älä pelkää, sillä minä olen sinun kanssasi; minä
tuon sinun siemenesi päivänkoiton ääriltä, päivän laskemilta
minä sinut kokoan. **6** Minä sanon pohjoiselle: Anna tänne!
ja etelälle: Älä pidätä! Tuo minun poikani kaukaa ja minun
tyttäreni hamasta maan äärestä- **7** kaikki, jotka ovat otetut minun
nimiini ja jotka minä olen kunniakseni luonut, jotka minä olen
valmistanut ja tehnyt. **8** Tuo esiin sokea kansa, jolla kuitenkin on
silmät, ja kuurot, joilla kuitenkin on korvat. **9** Kaikki kansat ovat
kokoontuneet yhteen ja kansakunnat tulleet kokoon. Kuka heistä
voi ilmoittaa tämänkaltaista? Tai antakoot meidän kuulla entisiä;
asettakoot todistajansa ja näyttäköot, että ovat oikeassa: sittenpä
kuullaan ja sanotaan: "Se on totta". **10** Te olette minun todistajani,
sanoo Herra, minun palvelijani, jonka minä olen valinnut, jotta te
tuntisitte minut ja uskoisitte minuun ja ymmärtäisitte, että minä
se olen. Ennen minua ei ole luotu yhtäkään jumalaa, eikä minun
jälkeeni toista tule. **11** Minä, minä olen Herra, eikä ole muuta
pelastajaa, kuin minä. **12** Minä olen ilmoittanut, olen pelastanut
ja julistanut, eikä ollut vierasta jumalaa teidän keskuudessanne.
Te olette minun todistajani, sanoo Herra, ja minä olen Jumala.
13 Tästedeskin minä olen sama. Ei kukaan voi vapauttaa minun
kädestäni; minkä minä teen, kuka sen peruuttaa? **14** Näin
sanoo Herra, teidän lunastajanne, Israelin Pyhä: Teidän tähtenne

minä lähetän sanan Baabeliin, minä syöksen heidät kaikki
pakoon, syöksen kaldealaiset laivoihin, jotka olivat heidän ilonsa.
15 Minä, Herra, olen teidän Pyhänne, minä, Israelin Luoja,
olen teidän kuninkaanne. **16** Näin sanoo Herra, joka teki tien
mereen ja polun valtaviin vesiin, **17** joka vei sotaan vaunut
ja hevoset, sotaväen ja sankarit kaikki; he vaipuivat eivätkä
nousseet, he raukenivat, sammuivat niinkuin lampunsydän: **18**
Älkää entisiä muistelko, älkää menneistä välittäkö. **19** Katso,
minä teen uutta; nyt se puhkeaa taimelle, ettekö sitä huomaa?
Niin, minä teen tien korpeen, virrat erämaahan. **20** Minua
kunnioittavat metsän eläimet, aavikkosudet ja kamelikurjet,
koska minä johdan vedet korpeen, virrat erämaahan, antaakseni
kansani, minun valittuni, juoda. **21** Kansa, jonka minä olen
itselleni valmistanut, on julistava minun kiitostani. **22** Mutta et
ole sinä, Jaakob, minua kutsunut, et ole sinä, Israel, itseäsi
minun tähteni vaivannut. **23** Et ole tuonut minulle lampaitasi
polttouhriksi, et teurasuhreillasi minua kunnioittanut; en ole
minä vaivannut sinua ruokauhrilla enkä suitsutusuhrilla sinua
rasittanut. **24** Et ole minulle kalmoruokoa hopealla ostanut etkä
minua teurasuhriesi rasvalla ravinnut-et, vaan sinä olet minua
synneilläsi vaivannut, rasittanut minua pahoilla töilläsi. **25** Minä,
minä pyyhin pois sinun rikkomuksesi itseni tähden, enkä sinun
syntejäsi muista. **26** Muistuta sinä minua, käykäämme oikeutta
keskenämme; puhu sinä ja näytä, että olet oikeassa. **27** Jo sinun
esi-isäsi teki syntiä, sinun puolusmiehesi luopuivat minusta. **28**
Niin minä annoin häväistä pyhät ruhtinaat, jätin Jaakobin tuhon
omaksi, Israelin alttiiksi pilkalle.

44 Mutta nyt kuule, Jaakob, minun palvelijani, ja Israel, jonka
minä olen valinnut. **2** Näin sanoo Herra, sinun Luojasi, joka on

valmistanut sinut hamasta äidin kohdusta, joka sinua auttaa:
Älä pelkää, minun palvelijani Jaakob, sinä Jesurun, jonka minä
olen valinnut. **3** Sillä minä vuodatan vedet janoavaisen päälle
ja virrat kuivan maan päälle. Minä vuodatan Henkeni sinun
siemenesi päälle ja siunaukseni sinun vesojesi päälle, **4** niin että
ne kasvavat nurmikossa kuin pajut vesipurojen partaalla. **5** Mikä
sanoo: "Minä olen Herran oma", mikä nimittää itsensä Jaakobin
nimellä, mikä piirtää käteensä: "Herran oma", ja ottaa Israelin
kunnianimeksensä. **6** Näin sanoo Herra, Israelin kuningas, ja
sen lunastaja, Herra Sebaot: Minä olen ensimmäinen, ja minä
olen viimeinen, ja paitsi minua ei ole yhtäkään Jumalaa. **7**
Kuka on minun kaltaiseni? Hän julistakoon ja ilmoittakoon ja
osoittakoon sen minulle, siitä alkaen kuin minä perustin ikiaikojen
kansan. He ilmoittakoot tulevaiset, ja mitä tapahtuva on. **8**
Älkää vavisko älkääkä peljätkö. Enkö minä aikoja sitten antanut
sinun kuulla ja sinulle ilmoittanut, ja te olette minun todistajani:
Onko muuta Jumalaa kuin minä? Ei ole muuta pelastuskalliota,
minä en ketään tunne. **9** Jumalankuvien tekijät ovat turhia
kaikki tyynni, eivätkä nuo heidän rakkaansa mitään auta; niiden
todistajat eivät näe eivätkä tiedä mitään, ja niin he joutuvat
häpeään. **10** Kuka hyvänsä muovatkoon jumalan ja valakoon
kuvan, ei se mitään auta. **11** Katso, kaikki sen seuraajat joutuvat
häpeään, ja sen sepittäjät ovat vain ihmisiä. Tulkoot kokoon
kaikki ja astukoot esiin: vaviskoot ja hävetkööt! **12** Rautaseppä
ottaa työaseen ja työskentelee hiilten hehkussa, muodostelee
kuvaa vasaralla ja takoo sitä käsivartensa väellä; hänen tulee
nälkä, ja voima menee, hän ei saa vettä juodaksensa, ja hän
nääntyy. **13** Puuseppä jännittää mittanuoran, kaavailee piirtimellä,
vuolee kovertimella, mittailee harpilla ja tekee miehen kuvan,

inhimillisen kauneuden mukaan, huoneeseen asumaan. **14** Hän
hakkaa itselleen setripuita, hän ottaa rautatammen ja tammen ja
kasvattaa ne itselleen vahvoiksi metsän puitten seassa, istuttaa
lehtikuusen, ja sade kasvattaa sen suureksi. **15** Se on ihmisillä
polttopuuna; hän ottaa sitä lämmitelläkseen, sytyttää uunin ja
paistaa leipää, vieläpä veistää siitä jumalan ja kumartaa sitä,
tekee siitä jumalankuvan ja lankeaa maahan sen eteen. **16**
Osan siitä hän polttaa tulessa, toisen osan ääressä hän syö
lihaa, paistaa paistin ja tulee ravituksi; hän myöskin lämmittelee
itseänsä ja sanoo: "Hyvä, minun on lämmin, minä näen valkean".
17 Ja lopusta hän tekee jumalan, jumalankuvan, jonka eteen
hän lankeaa maahan, jota hän kumartaa ja rukoilee sanoen:
"Pelasta minut, sillä sinä olet minun Jumalani". **18** Eivät he tajua,
eivät ymmärrä mitään, sillä suljetut ovat heidän silmänsä, niin
etteivät he näe, ja heidän sydämensä, niin etteivät he käsitä. **19**
Ei tule heidän mieleensä, ei ole heillä järkeä eikä ymmärrystä,
että sanoisivat: "Osan siitä olen polttanut tulessa, olen paistanut
sen hiilillä leipää, paistanut lihaa ja syönyt; tekisinkö tähteestä
kauhistuksen, lankeaisinko maahan puupölkyn eteen!" **20** Joka
tuhassa kiinni riippuu, sen on petetty sydän harhaan vienyt, ei
hän pelasta sieluansa eikä sano: "Eikö ole petosta se, mikä on
oikeassa kädessäni?" **21** Muista tämä, Jaakob, ja sinä, Israel,
sillä sinä olet minun palvelijani. Minä olen sinut valmistanut, sinä
olet minun palvelijani: en unhota minä sinua, Israel. **22** Minä
pyyhin pois sinun rikkomuksesi niinkuin pilven ja sinun syntisi
niinkuin sumun. Palaja minun tyköni, sillä minä lunastan sinut.
23 Iloitkaa, te taivaat, sillä Herra sen tekee; riemuitkaa, te maan
syvyydet, puhjetkaa riemuun, te vuoret, ynnä metsä ja kaikki sen
puut; sillä Herra lunastaa Jaakobin, kirkastaa itsensä Israelissa.

24 Näin sanoo Herra, sinun lunastajasi, joka on valmistanut sinut
hamasta äidin kohdusta: Minä olen Herra, joka teen kaiken,
joka yksinäni jännitin taivaan, joka levitin maan-kuka oli minun
kanssani? - **25** joka teen tyhjäksi valhettelijain merkit, teen taikurit
tyhmiksi, joka panen tietäjät peräytymään ja muutan heidän
tietonsa typeryydeksi. **26** Mutta palvelijani sanan minä toteutan
ja saatan täyttymään sanansaattajaini neuvon. Minä olen se,
joka Jerusalemille sanon: "Sinussa asuttakoon!" ja Juudan
kaupungeille: "Teidät rakennettakoon!" Sen rauniot minä kohotan.
27 Minä olen se, joka sanon syvyydelle: "Kuivu; minä kuivutan
sinun virtasi!" **28** joka sanon Koorekselle: "Minun paimeneni!"
Hän täyttää kaiken minun tahtoni, hän sanoo Jerusalemille:
"Sinut rakennettakoon!" ja temppelille: "Sinut perustettakoon!"

45 Näin sanoo Herra voidellulleen Koorekselle, jonka oikeaan
käteen minä olen tarttunut kukistaakseni kansat hänen edestään
ja riisuakseni kuninkaitten kupeilta vyöt, että ovet hänen
edessään avautuisivat eivätkä portit sulkeutuisi: **2** Minä käyn
sinun edelläsi ja tasoitan kukkulat, minä murran vaskiovet ja
rikon rautasalvat. **3** Minä annan sinulle aarteet pimeän peitosta,
kalleudet kätköistänsä, tietääksesi, että minä, Herra, olen se,
joka sinut nimeltä kutsuin, minä, Israelin Jumala. **4** Palvelijani
Jaakobin ja valittuni Israelin tähden minä kutsuin sinut nimeltä
ja annoin sinulle kunnianimen, vaikka sinä et minua tuntenut.
5 Minä olen Herra, eikä toista ole, paitsi minua ei ole yhtään
jumalaa. Minä vyötän sinut, vaikka sinä et minua tunne, **6** jotta
tiedettäisiin auringon noususta sen laskemille asti, että paitsi
minua ei ole yhtäkään: minä olen Herra, eikä toista ole, **7** minä,
joka teen valkeuden ja luon pimeyden, joka tuotan onnen ja luon
onnettomuuden; minä, Herra, teen kaiken tämän. **8** Tiukkukaa,

te taivaat, ylhäältä, vuotakoot pilvet vanhurskautta. Avautukoon
maa ja antakoon hedelmänänsä pelastuksen, versokoon se
myös vanhurskautta. Minä, Herra, olen sen luonut. **9** Voi sitä,
joka riitelee tekijänsä kanssa, saviastia saviastiain joukossa-
maasta tehtyjä kaikki! Sanooko savi valajallensa: "Mitä sinä
kelpaat tekemään? Sinun työsi on kädettömän työtä!" **10** Voi sitä,
joka sanoo isälleen: "Mitä sinä kelpaat siittämään?" ja äidilleen:
"Mitä sinä kelpaat synnyttämään?" **11** Näin sanoo Herra, Israelin
Pyhä, joka on hänet tehnyt: Kysykää tulevaisia minulta ja jättäkää
minun haltuuni minun lapseni, minun kätteni teot. **12** Minä
olen tehnyt maan ja luonut ihmisen maan päälle; minun käteni
ovat levittäneet taivaan, minä olen kutsunut koolle kaikki sen
joukot. **13** Minä herätin hänet vanhurskaudessa, ja minä tasoitin
kaikki hänen tiensä. Hän rakentaa minun kaupunkini ja päästää
vapaiksi minun pakkosiirtolaiseni ilman maksua ja ilman lahjusta,
sanoo Herra Sebaot. **14** Näin sanoo Herra: Egyptin työansio
ja Etiopian kauppavoitto ja sebalaiset, suurikasvuiset miehet,
tulevat sinun tykösi, tulevat sinun omiksesi. Sinun perässäsi he
käyvät, kulkevat kahleissa, sinua kumartavat, sinua rukoilevat:
"Ainoastaan sinun tykönäsi on Jumala, ei ole toista, ei yhtään
muuta jumalaa". **15** Totisesti, sinä olet salattu Jumala, sinä
Israelin Jumala, sinä Vapahtaja. **16** Häpeän ja pilkan he saavat
kaikki, pilkan alaisina he kulkevat kaikki, nuo kuvien tekijät. **17**
Mutta Israelin pelastaa Herra iankaikkisella pelastuksella, te
ette joudu häpeään ettekä pilkan alaisiksi, ette ikinä, hamaan
iankaikkisuuteen saakka. **18** Sillä näin sanoo Herra, joka on luonut
taivaan-hän on Jumala-joka on valmistanut maan ja tehnyt sen;
hän on sen vahvistanut, ei hän sitä autioksi luonut, asuttavaksi
hän sen valmisti: Minä olen Herra, eikä toista ole. **19** En ole minä

puhunut salassa, en pimeässä maan paikassa; en ole sanonut
Jaakobin jälkeläisille: etsikää minua tyhjyydestä. Minä Herra
puhun vanhurskautta, ilmoitan, mikä oikein on. **20** Kokoontukaa ja
tulkaa, lähestykää kaikki, te henkiinjääneet kansakunnista. Eivät
ne mitään ymmärrä, jotka kantavat puukuviansa ja rukoilevat
jumalaa, joka ei voi auttaa. **21** Ilmoittakaa ja esiin tuokaa-
neuvotelkoot keskenänsä-kuka on tämän julistanut hamasta
muinaisuudesta, aikoja sitten ilmoittanut? Enkö minä, Herra!
Paitsi minua ei ole yhtään jumalaa; ei ole vanhurskasta ja
auttavaa jumalaa muuta kuin minä. **22** Kääntykää minun tyköni
ja antakaa pelastaa itsenne, te maan ääret kaikki, sillä minä olen
Jumala, eikä toista ole. **23** Minä olen vannonut itse kauttani,
minun suustani on lähtenyt totuus, peruuttamaton sana: Minun
edessäni pitää kaikkien polvien notkistuman, minulle jokaisen
kielen valansa vannoman. **24** Ainoastaan Herrassa-niin pitää
minusta sanottaman-on vanhurskaus ja voima. Hänen tykönsä
tulevat häveten kaikki, jotka ovat palaneet vihasta häntä vastaan.
25 Herrassa tulee vanhurskaaksi kaikki Israelin siemen, ja hän
on heidän kerskauksensa.

46 Beel vaipuu, Nebo taipuu; heidän kuvansa joutuvat elukkain
ja juhtain selkään; mitä te kulkueessa kannoitte, se sälytetään
kuormaksi uupuville. **2** He taipuvat, he vaipuvat molemmat; he
eivät voi pelastaa kuormaa, ja itse he vaeltavat vankeuteen. **3**
Kuulkaa minua, te Jaakobin heimo, te kaikki Israelin heimon
tähteet, te, joita on pitänyt kantaa äidinkohdusta asti, nostaa
hamasta äidinhelmasta. **4** Teidän vanhuuteenne asti minä olen
sama, hamaan harmaantumiseenne saakka minä kannan; niin
minä olen tehnyt, ja vastedeskin minä nostan, minä kannan
ja pelastan. **5** Keneenkä te vertaatte minut, kenenkä rinnalle

minut asetatte, kenenkä kaltaiseksi te minut katsotte, että
olisimme toistemme vertaiset? **6** He kaatavat kultaa kukkarosta
ja punnitsevat hopeata vaa'alla; he palkkaavat kultasepän, ja
hän tekee siitä jumalan, jonka eteen he lankeavat maahan ja
jota he kumartavat. **7** He nostavat sen olallensa, kantavat ja
asettavat sen paikoilleen, ja se seisoo eikä liikahda paikaltansa.
Sitä huudetaan avuksi, mutta se ei vastaa, hädästä se ei
pelasta. **8** Muistakaa tämä ja olkaa vahvat. Menkää itseenne, te
luopiot. **9** Muistakaa entisiä ikiajoista asti, sillä minä olen Jumala,
eikä toista ole; minä olen Jumala, eikä ole minun vertaistani.
10 Minä ilmoitan alusta asti, mitä tuleva on, ammoisia aikoja
ennen, mitä ei vielä ole tapahtunut; minä sanon: minun neuvoni
pysyy, kaiken, mitä tahdon, minä teen. **11** Minä olen kutsunut
kotkan päivänkoitosta, kaukaisesta maasta neuvopäätökseni
miehen. Minkä olen puhunut, sen minä myös toteutan; mitä
olen aivoitellut, sen minä myös teen. **12** Kuulkaa minua, te
kovasydämiset, jotka olette kaukana vanhurskaudesta. **13** Minä
olen antanut vanhurskauteni lähestyä, se ei ole kaukana; ei viivy
pelastus, jonka minä tuon. Minä annan Siionissa pelastuksen,
annan kirkkauteni Israelille.

47 Astu alas ja istu tomuun, sinä neitsyt, tytär Baabel, istu
maahan, valtaistuinta vailla, sinä Kaldean tytär; sillä ei sinua
enää kutsuta hempeäksi ja hekumalliseksi. **2** Tartu käsikiviin ja
jauha jauhoja, riisu huntusi, nosta helmuksesi, paljasta sääresi,
kahlaa jokien poikki. **3** Häpysi paljastuu, häpeäsi näkyy; minä
kostan enkä ainoatakaan armahda. **4** Meidän lunastajamme
nimi on Herra Sebaot, Israelin Pyhä. **5** Istu äänetönnä ja
väisty pimeään, sinä Kaldean tytär; sillä ei sinua enää kutsuta
valtakuntien valtiattareksi. **6** Minä vihastuin kansaani, annoin

häväistä perintöni, minä annoin heidät sinun käsiisi; et osoittanut
sinä heille sääliä, vanhuksellekin sinä teit ikeesi ylen raskaaksi.
7 Ja sinä sanoit: "Iäti minä olen valtiatar", niin ettet näitä
mieleesi pannut, et loppua ajatellut. **8** Mutta nyt kuule tämä, sinä
hekumassa-eläjä, joka istut turvallisena, joka sanot sydämessäsi:
"Minä, eikä ketään muuta! Minä en ole leskenä istuva enkä
lapsettomuudesta tietävä." **9** Mutta nämä molemmat tulevat sinun
osaksesi äkisti, yhtenä päivänä: lapsettomuus ja leskeys; ne
kohtaavat sinua täydeltänsä, huolimatta velhouksiesi paljoudesta,
loitsujesi suuresta voimasta. **10** Sinä luotit pahuuteesi, sinä
sanoit: "Ei kukaan minua näe". Sinun viisautesi ja tietosi, ne sinut
eksyttivät, ja niin sinä sanoit sydämessäsi: "Minä, eikä ketään
muuta!" **11** Sentähden kohtaa sinua onnettomuus, jota et osaa
manata pois; sinut yllättää tuho, josta et lunnailla pääse, äkkiä
kohtaa sinua perikato, aavistamattasi. **12** Astu esiin loitsuinesi ja
paljoine velhouksinesi, joilla olet vaivannut itseäsi nuoruudestasi
asti: ehkä hyvinkin saat avun, ehkä herätät pelkoa. **13** Sinä
olet väsyttänyt itsesi paljolla neuvottelullasi. Astukoot esiin ja
auttakoot sinua taivaan mittaajat, tähtien tähystäjät, jotka kuu
kuulta ilmoittavat, mitä sinulle tapahtuva on. **14** Katso, he ovat
kuin kuivat korret: tuli polttaa heidät; he eivät pelasta henkeään
liekin vallasta. Se ei ole hiillos heidän lämmitelläkseen eikä
valkea, jonka ääressä istutaan. **15** Tämän saat sinä niistä,
joista olet vaivaa nähnyt: ne, joiden kanssa olet kauppaa käynyt
hamasta nuoruudestasi asti, harhailevat kukin haarallensa, ei
kukaan sinua pelasta.

48 Kuulkaa tämä, Jaakobin heimo, te, joita kutsutaan Israelin
nimellä ja jotka olette lähteneet Juudan lähteestä, jotka vannotte
Herran nimeen ja tunnustatte Israelin Jumalan, mutta ette

totuudessa ettekä vanhurskaudessa- **2** sillä heitä kutsutaan
pyhän kaupungin mukaan ja he pitävät tukenansa Israelin
Jumalaa, jonka nimi on Herra Sebaot: **3** Entiset minä olen
aikoja ennen ilmoittanut, minun suustani ne ovat lähteneet, ja
minä olen ne kuuluttanut. Äkkiä minä panin ne täytäntöön, ja
ne tapahtuivat. **4** Koska minä tiesin, että sinä olet paatunut,
että sinun niskajänteesi on rautaa ja otsasi vaskea, **5** niin minä
ilmoitin ne sinulle aikoja ennen, kuulutin ne sinulle, ennenkuin
ne tapahtuivat, ettet sanoisi: "Epäjumalankuvani on ne tehnyt,
veistetty kuvani ja valettu kuvani on niin säätänyt". **6** Sinä
olet ne kuullut, katso nyt kaikkea: ettekö sitä tunnusta? Tästä
lähtien minä kuulutan sinulle uusia, salatuita, joita et ole tietänyt.
7 Ne ovat luodut nyt, eikä aikoja sitten, ennen tätä päivää
et ole niistä kuullut, ettet saattaisi sanoa: "Katso, jo minä ne
tiesin!" **8** Et ole sinä niistä kuullut etkä tietänyt, ei ole sinun
korvasi niille aikaisemmin auennut; sillä minä tiesin, että sinä olet
aivan uskoton ja luopioksi kutsuttu hamasta äidin kohdusta. **9**
Oman nimeni tähden minä olen pitkämielinen, ylistykseni tähden
minä hillitsen vihani, etten sinua tuhoaisi. **10** Katso, minä olen
sinua sulattanut, hopeata saamatta, minä olen sinua koetellut
kärsimyksen pätsissä. **11** Itseni, itseni tähden minä sen teen;
sillä kuinka onkaan minun nimeäni häväisty! Kunniaani en minä
toiselle anna. **12** Kuule minua, Jaakob, ja sinä, Israel, jonka minä
olen kutsunut: Minä olen aina sama, minä olen ensimmäinen,
minä olen myös viimeinen. **13** Minun käteni on perustanut maan,
minun oikea käteni on levittänyt taivaan; minä kutsun ne, ja
siinä ne ovat. **14** Kokoontukaa kaikki ja kuulkaa-kuka niistä
muista on ilmoittanut tämän: että hän, jota Herra rakastaa, tekee
hänen tahtonsa Baabelia vastaan, on hänen käsivartenaan

kaldealaisia vastaan. **15** Minä, minä olen puhunut, minä olen
hänet kutsunut, olen hänet tuonut, ja hän on menestynyt teillänsä.
16 Lähestykää minua, kuulkaa tämä: Alkujaankaan minä en ole
puhunut salassa; kun nämä tapahtuivat, olin minä jo siellä. Ja
nyt Herra, Herra on lähettänyt minut ynnä oman Henkensä. **17**
Näin sanoo Herra, sinun lunastajasi, Israelin Pyhä: Minä olen
Herra, sinun Jumalasi, joka opetan sinulle, mikä hyödyllistä
on, johdatan sinua sitä tietä, jota sinun tulee käydä. **18** Jospa
ottaisit minun käskyistäni vaarin, niin olisi sinun rauhasi niinkuin
virta ja sinun vanhurskautesi niinkuin meren aallot; **19** sinun
lastesi paljous olisi niinkuin hiekka, sinun kohtusi hedelmä
niinkuin hiekkajyväset, sen nimi ei häviäisi, ei katoaisi minun
kasvojeni edestä. **20** Lähtekää Baabelista, paetkaa Kaldeasta;
riemuhuudoin ilmoittakaa, kuuluttakaa tämä, viekää tieto siitä
maan ääriin asti, sanokaa: "Herra on lunastanut palvelijansa
Jaakobin". **21** Eivät he janoa kärsineet, kun hän heitä kuljetti
erämaitten halki; hän vuodatti heille vettä kalliosta, hän halkaisi
kallion, ja vettä virtasi. **22** Jumalattomilla ei ole rauhaa, sanoo
Herra.

49 Kuulkaa minua, te merensaaret, ja tarkatkaa, kaukaiset
kansat. Herra on minut kutsunut hamasta äidinkohdusta saakka,
hamasta äitini helmasta minun nimeni maininnut. **2** Hän teki
minun suuni terävän miekan kaltaiseksi, kätki minut kätensä
varjoon; hän teki minut hiotuksi nuoleksi, talletti minut viineensä.
3 Ja hän sanoi minulle: "Sinä olet minun palvelijani, sinä Israel,
jossa minä osoitan kirkkauteni". **4** Mutta minä sanoin: "Hukkaan
minä olen itseäni vaivannut, kuluttanut voimani turhaan ja
tyhjään; kuitenkin on minun oikeuteni Herran huomassa, minun
palkkani on Jumalan tykönä". **5** Ja nyt sanoo Herra, joka

on minut palvelijakseen valmistanut hamasta äitini kohdusta,
palauttamaan Jaakobin hänen tykönsä, niin että Israel koottaisiin
hänen omaksensa-ja minä olen kallis Herran silmissä, minun
Jumalani on tullut minun voimakseni- **6** hän sanoo: Liian vähäistä
on sinulle, joka olet minun palvelijani, kohottaa ennalleen
Jaakobin sukukunnat ja tuoda takaisin Israelin säilyneet: minä
panen sinut pakanain valkeudeksi, että minulta tulisi pelastus
maan ääriin asti. **7** Näin sanoo Herra, Israelin lunastaja, hänen
Pyhänsä, syvästi halveksitulle, kansan inhoamalle, valtiaitten
orjalle: Kuninkaat näkevät sen ja nousevat seisomaan, ruhtinaat
näkevät ja kumartuvat maahan Herran tähden, joka on uskollinen,
Israelin Pyhän tähden, joka on sinut valinnut. **8** Näin sanoo
Herra: Otollisella ajalla minä olen sinua kuullut ja pelastuksen
päivänä sinua auttanut; minä olen valmistanut sinut ja pannut
sinut kansoille liitoksi, kohottamaan ennalleen maan, jakamaan
hävitetyt perintöosat, **9** sanomaan vangituille: "Käykää ulos!"
ja pimeässä oleville: "Tulkaa esiin!" Teiden varsilta he löytävät
laitumen, kaikki kalliokukkulat ovat heillä laidunpaikkoina. **10**
Ei heidän tule nälkä eikä jano, ei hietikon helle eikä aurinko
satu heihin, sillä heidän armahtajansa johdattaa heitä ja vie
heidät vesilähteille. **11** Minä teen kaikki vuoreni teiksi, ja minun
valtatieni kulkevat korkealla. **12** Katso heitä, he tulevat kaukaa!
Katso, nuo pohjoisesta, nuo lännestä, nuo Siinimin maalta! **13**
Riemuitkaa, te taivaat, iloitse, sinä maa, puhjetkaa riemuun, te
vuoret, sillä Herra lohduttaa kansaansa ja armahtaa kurjiansa.
14 Mutta Siion sanoo: "Herra on minut hyljännyt, Herra on minut
unhottanut". **15** Unhottaako vaimo rintalapsensa, niin ettei hän
armahda kohtunsa poikaa? Ja vaikka he unhottaisivatkin, minä
en sinua unhota. **16** Katso, kätteni hipiään olen minä sinut

piirtänyt, sinun muurisi ovat aina minun edessäni. **17** Sinun
lapsesi tulevat rientäen; sinun hävittäjäsi ja raunioiksi-raastajasi
menevät sinun luotasi pois. **18** Nosta silmäsi ja katso ympärillesi:
he kokoontuvat, he tulevat sinun tykösi kaikki. Niin totta kuin
minä elän, sanoo Herra, sinä puet heidät kaikki yllesi niinkuin
koristeen ja sidot heidät vyöllesi niinkuin morsian vyönsä. **19**
Sillä sinä-sinun rauniosi ja autiot paikkasi, sinun hävitetty maasi-
sinä käyt silloin ahtaaksi asukkaille, ja kaukana ovat ne, jotka
sinua söivät. **20** Vielä saavat sinun lapsettomuutesi lapset
sanoa korviesi kuullen: "Paikka on minulle ahdas, tee tilaa,
että voin asua". **21** Silloin sinä sanot sydämessäsi: "Kuka on
nämä minulle synnyttänyt? Minä olin lapseton ja hedelmätön,
karkoitettu ja hyljätty. Kuka on heidät kasvattanut? Katso, minä
olin jätetty yksin. Missä nämä silloin olivat? **22** Näin sanoo Herra,
Herra: Katso, minä nostan käteni kansakuntien puoleen, kohotan
lippuni kansoja kohti, niin he tuovat sinun poikasi sylissänsä ja
kantavat sinun tyttäresi olkapäillään. **23** Kuninkaista tulee sinulle
lastenhoitajat, heidän ruhtinattaristaan sinulle imettäjät. Sinun
edessäsi he kumartuvat maahan kasvoillensa ja nuolevat tomun
sinun jaloistasi. Silloin sinä tiedät, että minä olen Herra ja että
ne, jotka minua odottavat, eivät häpeään joudu. **24** Otetaanko
sankarilta saalis, tai riistetäänkö vangit vanhurskaalta? **25** Sillä
näin sanoo Herra: Vaikka vangit otettaisiinkin sankarilta ja saalis
riistettäisiin väkevältä, niin minä kuitenkin taistelen sitä vastaan,
joka sinua vastaan taistelee, ja minä pelastan sinun lapsesi.
26 Minä panen sinun sortajasi syömään omaa lihaansa, ja he
juopuvat omasta verestään niinkuin rypälemehusta; ja kaikki
liha on tietävä, että minä, Herra, olen sinun pelastajasi, että
Jaakobin Väkevä on sinun lunastajasi.

50 Näin sanoo Herra: Missä on teidän äitinne erokirja, jolla olisin
lähettänyt hänet pois? Tai kuka on minun velkojani, jolle minä
olisin teidät myynyt? Katso, pahojen tekojenne tähden te olette
myydyt, teidän rikkomustenne tähden on äitinne lähetetty pois. **2**
Miksi ei ollut ketään, kun minä tulin, miksi ei kukaan vastannut,
kun minä huusin? Onko minun käteni liian lyhyt vapahtamaan,
olenko minä voimaton auttamaan? Katso, nuhtelullani minä
kuivaan meren, minä teen virrat erämaaksi, niin että niitten
kalat mätänevät, kun ei ole vettä; ne kuolevat janoon. **3** Minä
puetan taivaat mustiin ja panen murhepuvun niitten verhoksi.
4 Herra, Herra on minulle antanut opetuslasten kielen, niin
että minä taidan sanalla virvoittaa väsynyttä; hän herättää
aamu aamulta, herättää minun korvani kuulemaan opetuslasten
tavalla. **5** Herra, Herra on avannut minun korvani; minä en ole
niskoitellut, en vetäytynyt pois. **6** Selkäni minä annoin lyötäväksi,
poskieni parran revittäväksi, en peittänyt kasvojani pilkalta ja
syljeltä. **7** Herra, Herra auttaa minua; sentähden ei minuun
pilkka koskenut, sentähden tein kasvoni koviksi kuin piikivi, sillä
minä tiedän, etten häpeään joudu. **8** Lähellä on hän, joka minut
vanhurskaaksi tuomitsee. Kuka voi minun kanssani riidellä?
Astukaamme yhdessä esiin! Kuka on minun vastapuoleni?
Tulkoon tänne lähelleni! **9** Katso, Herra, Herra auttaa minua;
kuka minut syylliseksi tuomitsee? Katso, kaikki he hajoavat kuin
vaate; koi heidät syö. **10** Kuka teistä pelkää Herraa ja kuulee
hänen palvelijansa ääntä? Joka vaeltaa pimeydessä ja valoa
vailla, se luottakoon Herran nimeen ja turvautukoon Jumalaansa.
11 Mutta katso, te kaikki, jotka palon sytytätte, te palavilla nuolilla
varustetut, suistukaa oman tulenne liekkeihin, niihin palaviin

nuoliin, jotka olette sytyttäneet. Minun kädestäni tämä teille tulee;
vaivassa täytyy teidän asua.

51 Kuulkaa minua, te jotka vanhurskauteen pyritte, te jotka
Herraa etsitte. Katsokaa kalliota, josta olette lohkaistut, ja kaivos-
onkaloa, josta olette kaivetut. **2** Katsokaa Aabrahamia, isäänne,
ja Saaraa, joka teidät synnytti. Sillä hän oli vain yksi, kun minä
hänet kutsuin; mutta minä siunasin hänet ja enensin hänet. **3**
Niin Herra lohduttaa Siionin, lohduttaa kaikki sen rauniot, hän
tekee sen erämaasta kuin Eedenin ja sen arosta kuin Herran
puutarhan; siellä on oleva riemu ja ilo, kiitos ja ylistysvirren
ääni. **4** Kuuntele minua, kansani, kuule minua, kansakuntani,
sillä minusta lähtee laki, ja minä panen oikeuteni valkeudeksi
kansoille. **5** Lähellä on minun vanhurskauteni, minun autuuteni
ilmestyy, minun käsivarteni tuomitsevat kansat; minua odottavat
merensaaret ja panevat toivonsa minun käsivarteeni. **6** Nostakaa
silmänne taivasta kohti ja katsokaa maata, joka alhaalla on,
sillä taivaat katoavat kuin savu ja maa hajoaa kuin vaate ja
sen asukkaat kuolevat kuin sääsket, mutta minun autuuteni
pysyy iankaikkisesti, ja minun vanhurskauteni ei kukistu. **7**
Kuulkaa minua, te jotka vanhurskauden tunnette, kansa, jonka
sydämessä on minun lakini: älkää peljätkö ihmisten pilkkaa
älkääkä kauhistuko heidän herjauksiansa. **8** Sillä koi syö heidät
niinkuin vaatteen, koiperhonen syö heidät niinkuin villan, mutta
minun vanhurskauteni pysyy iankaikkisesti, minun autuuteni
polvesta polveen. **9** Heräjä, heräjä, pukeudu voimaan, sinä
Herran käsivarsi; heräjä niinkuin muinaisina päivinä, ammoisten
sukupolvien aikoina. Etkö sinä ole se, joka löit Rahabin kuoliaaksi,
joka lävistit lohikäärmeen? **10** Etkö sinä ole se, joka kuivasit
meren, suuren syvyyden vedet, joka teit meren syvänteet tieksi

lunastettujen kulkea? **11** Niin Herran vapahdetut palajavat ja
tulevat Siioniin riemuiten, päänsä päällä iankaikkinen ilo. Riemu
ja ilo saavuttavat heidät, mutta murhe ja huokaus pakenevat.
12 Minä, minä olen teidän lohduttajanne; mikä olet sinä, että
pelkäät ihmistä, joka on kuolevainen, ihmislasta, jonka käy
niinkuin ruohon, **13** ja unhotat Herran, joka on sinut tehnyt, joka
on levittänyt taivaan ja perustanut maan, ja vapiset alati, kaiket
päivät, sortajan vihaa, kun hän tähtää tuhotaksensa? Mutta missä
on sortajan viha? **14** Pian päästetään kumaraan koukistunut
vapaaksi kahleistaan: ei hän kuole, ei kuoppaan jää, eikä häneltä
leipä puutu. **15** Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka liikutan
meren, niin että sen aallot pauhaavat, jonka nimi on Herra Sebaot.
16 Ja minä olen pannut sanani sinun suuhusi, minä olen kätkenyt
sinut käteni varjoon, pystyttääkseni taivaan ja perustaakseni
maan ja sanoakseni Siionille: "Sinä olet minun kansani". **17**
Heräjä, heräjä, nouse, Jerusalem, sinä joka olet juonut Herran
kädestä hänen vihansa maljan, joka olet päihdyttävän pikarin
juonut, tyhjäksi särpinyt. **18** Ei kukaan kaikista lapsista, jotka
hän oli synnyttänyt, ollut häntä taluttamassa; ei kukaan kaikista
lapsista, jotka hän oli kasvattanut, hänen käteensä tarttunut.
19 Nämä kohtasivat sinua kaksittain-kuka sinua surkuttelee-
tuho ja turmio, nälkä ja miekka; millä voin sinua lohduttaa?
20 Tajuttomina makasivat sinun poikasi joka kadun kulmassa,
niinkuin antiloopit pyydyshaudassa, täynnä Herran vihaa, sinun
Jumalasi nuhtelua. **21** Sentähden kuule tätä, sinä poloinen, joka
olet juopunut, vaikka et viinistä: **22** Näin sanoo sinun Herrasi,
Herra sinun Jumalasi, joka ajaa kansansa asian: Katso, minä
otan sinun kädestäsi päihdyttävän maljan, vihani pikarin; ei
tarvitse sinun siitä enää juoda. **23** Ja minä panen sen sinun

vaivaajaisi käteen, jotka sinulle sanoivat: "Lankea maahan,
kulkeaksemme sinun päällitsesi"; ja sinä panit selkäsi maaksi ja
kaduksi kulkijoille.

52 Heräjä, heräjä, pukeudu voimaasi, Siion; pukeudu
juhlapukuusi, Jerusalem, sinä pyhä kaupunki. Sillä ei koskaan
enää astu sinun sisällesi ympärileikkaamaton eikä saastainen.
2 Pudista päältäsi tomu, nouse istuimellesi, Jerusalem; irroita
kahleet kaulastasi, sinä vangittu tytär Siion. **3** Sillä näin sanoo
Herra: Ilmaiseksi teidät myytiin, rahatta teidät lunastetaan. **4**
Sillä näin sanoo Herra, Herra: Minun kansani meni ensin alas
Egyptiin asumaan siellä muukalaisena, ja sitten Assur sorti sitä
ilman syytä. **5** Ja nyt, mitä minulla on tekemistä täällä, sanoo
Herra, kun minun kansani on viety pois ilmaiseksi? Sen valtiaat
elämöivät, sanoo Herra, ja minun nimeäni pilkataan alati, kaiket
päivät. **6** Sentähden minun kansani on tunteva minun nimeni,
sentähden se on tunteva sinä päivänä, että minä olen se, joka
sanon: "Katso, tässä minä olen". **7** Kuinka suloiset ovat vuorilla
ilosanoman tuojan jalat, hänen, joka julistaa rauhaa, ilmoittaa
hyvän sanoman, joka julistaa pelastusta, sanoo Siionille: "Sinun
Jumalasi on kuningas!" **8** Kuule! Vartijasi korottavat äänensä,
kaikki he riemuitsevat, sillä he näkevät silmästä silmään, kuinka
Herra palajaa Siioniin. **9** Huutakaa ilosta, riemuitkaa, kaikki te
Jerusalemin rauniot, sillä Herra lohduttaa kansansa, lunastaa
Jerusalemin. **10** Herra paljastaa pyhän käsivartensa kaikkien
kansojen nähden, ja kaikki maan ääret saavat nähdä meidän
Jumalamme autuuden. **11** Pois, pois! Lähtekää sieltä, älkää
koskeko saastaiseen; lähtekää sen keskeltä, puhdistautukaa,
te Herran aseenkantajat. **12** Sillä ei teidän tarvitse kiiruusti
lähteä, ei paeten kulkea; sillä Herra käy teidän edellänne,

Israelin Jumala seuraa suojananne. **13** Katso, minun palvelijani
menestyy, hän on nouseva, kohoava ja sangen korkea oleva. **14**
Niinkuin monet kauhistuivat häntä-sillä niin runneltu, ei enää
ihmisenkaltainen, oli hänen muotonsa, hänen hahmonsa ei ollut
ihmislasten hahmo- **15** niin hän on saattava ihmetyksiin monet
kansat, hänen tähtensä kuninkaat sulkevat suunsa. Sillä mitä
heille ei ikinä ole kerrottu, sen he saavat nähdä, mitä he eivät
ole kuulleet, sen he saavat havaita.

53 Kuka uskoo meidän saarnamme, kenelle Herran käsivarsi
ilmoitetaan? **2** Hän kasvoi Herran edessä niinkuin vesa, niinkuin
juuri kuivasta maasta. Ei ollut hänellä vartta eikä kauneutta; me
näimme hänet, mutta ei ollut hänellä muotoa, johon me olisimme
mielistyneet. **3** Hän oli ylenkatsottu, ihmisten hylkäämä, kipujen
mies ja sairauden tuttava, jota näkemästä kaikki kasvonsa
peittivät, halveksittu, jota emme minäkään pitäneet. **4** Mutta
totisesti, meidän sairautemme hän kantoi, meidän kipumme
hän sälytti päällensä. Me pidimme häntä rangaistuna, Jumalan
lyömänä ja vaivaamana, **5** mutta hän on haavoitettu meidän
rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme
tähden. Rangaistus oli hänen päällänsä, että meillä rauha olisi,
ja hänen haavainsa kautta me olemme paratut. **6** Me vaelsimme
kaikki eksyksissä niinkuin lampaat, kukin meistä poikkesi omalle
tielleen. Mutta Herra heitti hänen päällensä kaikkien meidän
syntivelkamme. **7** Häntä piinattiin, ja hän alistui siihen eikä
suutansa avannut; niinkuin karitsa, joka teuraaksi viedään,
niinkuin lammas, joka on ääneti keritsijäinsä edessä, niin ei hän
suutansa avannut. **8** Ahdistettuna ja tuomittuna hänet otettiin
pois, mutta kuka hänen polvikunnastaan sitä ajatteli? Sillä hänet
temmattiin pois elävien maasta; minun kansani rikkomuksen

tähden kohtasi rangaistus häntä. **9** Hänelle annettiin hauta
jumalattomain joukossa; mutta rikkaan tykö hän tuli kuoltuansa,
sillä hän ei ollut vääryyttä tehnyt eikä petosta ollut hänen
suussansa. **10** Mutta Herra näki hyväksi runnella häntä, lyödä
hänet sairaudella. Jos sinä panet hänen sielunsa vikauhriksi,
saa hän nähdä jälkeläisiä ja elää kauan, ja Herran tahto toteutuu
hänen kauttansa. **11** Sielunsa vaivan tähden hän saa nähdä sen
ja tulee ravituksi. Tuntemuksensa kautta hän, minun vanhurskas
palvelijani, vanhurskauttaa monet, sälyttäen päällensä heidän
pahat tekonsa. **12** Sentähden minä jaan hänelle osan suurten
joukossa, ja väkevien kanssa hän saalista jakaa; sillä hän
antoi sielunsa alttiiksi kuolemaan, ja hänet luettiin pahantekijäin
joukkoon, hän kantoi monien synnit, ja hän rukoili pahantekijäin
puolesta.

54 Riemuitse, sinä hedelmätön, joka et ole synnyttänyt, huuda
ilosta ja riemahda, sinä, joka et ole synnytyskivuissa ollut.
Sillä hyljätyllä on lapsia enemmän kuin aviovaimolla, sanoo
Herra. **2** Tee avaraksi telttasi sija, levennettäköön sinun majojesi
seinien kangas. Älä säästele! Pidennä telttaköytesi ja vahvista
vaarnasi. **3** Sillä sinä olet leviävä oikealle ja vasemmalle, sinun
jälkeläisesi ottavat omiksensa kansat ja tekevät autiot kaupungit
asutuiksi. **4** Älä pelkää, sillä et sinä häpeään joudu; älä ole
häpeissäsi, sillä et sinä ole pettyvä. Nuoruutesi häpeän sinä olet
unhottava, leskeytesi pilkkaa et ole enää muistava. **5** Sillä hän,
joka sinut teki, on sinun aviomiehesi, Herra Sebaot on hänen
nimensä, sinun lunastajasi on Israelin Pyhä, hän joka kaiken
maan Jumalaksi kutsutaan. **6** Sillä niinkuin hyljätyn, syvästi
murheellisen vaimon on Herra sinut kutsunut-nuoruuden vaimon,
joka on ollut halveksittu, sanoo sinun Jumalasi. **7** Vähäksi

silmänräpäykseksi minä hylkäsin sinut, mutta minä kokoan sinut
jälleen suurella laupeudella. **8** Ylitsevuotavassa vihassani minä
peitin sinulta kasvoni silmänräpäykseksi, mutta minä armahdan
sinut iankaikkisella armolla, sanoo Herra, sinun lunastajasi. **9**
Sillä tämä on minulle, niinkuin olivat Nooan vedet: niinkuin minä
vannoin, etteivät Nooan vedet enää tulvi maan ylitse, niin minä
vannon, etten enää vihastu sinuun enkä sinua nuhtele. **10** Sillä
vuoret väistykööt ja kukkulat horjukoot, mutta minun armoni ei
sinusta väisty, eikä minun rauhanliittoni horju, sanoo Herra, sinun
armahtajasi. **11** Sinä kurja, myrskyn raastama, sinä lohduton!
Katso, minä muuraan sinun kivesi kiiltokivellä, panen sinun
perustuksesi safiireista, **12** minä teen sinun harjasi rubiineista
ja sinun porttisi kristalleista ja koko sinun ympärysmuurisi
jalokivistä. **13** Sinun lapsesi ovat kaikki Herran opetuslapsia,
ja suuri rauha on sinun lapsillasi oleva. **14** Sinut vahvistetaan
vanhurskaudella; sinä olet oleva kaukana väkivallasta, sillä ei
sinulla ole pelkäämistä, ja kaukana hävityksestä, sillä ei se sinua
lähesty. **15** Jos sinun kimppuusi karataan, ei se ole minusta;
joka kimppuusi karkaa, se eteesi kaatuu. **16** Katso, minä olen
luonut sepän, joka lietsoo hiilivalkeata ja kuonnuttaa aseen
käytäntöönsä; mutta minä olen myös luonut tuhontuottajan
hävittämään sen. **17** Jokainen ase, joka valmistetaan sinun
varallesi, on oleva tehoton; ja jokaisen kielen, joka nousee
käymään sinun kanssasi oikeutta, sinä osoitat vääräksi. Tämä
on Herran palvelijain perintöosa, tämä heidän vanhurskautensa,
minulta saatu, sanoo Herra.

55 Kuulkaa, kaikki janoavaiset, tulkaa veden ääreen. Tekin,
joilla ei ole rahaa, tulkaa, ostakaa ja syökää; tulkaa, ostakaa
ilman rahatta, ilman hinnatta viiniä ja maitoa. **2** Miksi annatte

rahan siitä, mikä ei ole leipää, ja työnne ansion siitä, mikä ei
ravitse? Kuulkaa minua, niin saatte syödä hyvää, ja teidän
sielunne virvoittuu lihavuuden ääressä. **3** Kallistakaa korvanne
ja tulkaa minun tyköni; kuulkaa, niin teidän sielunne saa elää.
Ja minä teen teidän kanssanne iankaikkisen liiton, annan lujat
Daavidin armot. **4** Katso, hänet minä asetin kansoille todistajaksi,
kansojen ruhtinaaksi ja käskijäksi. **5** Katso, sinä olet kutsuva
pakanoita, joita sinä et tunne, ja pakanat, jotka eivät sinua tunne,
rientävät sinun tykösi Herran, sinun Jumalasi, tähden, Israelin
Pyhän tähden, sillä hän kirkastaa sinut. **6** Etsikää Herraa silloin,
kun hänet löytää voidaan; huutakaa häntä avuksi, kun hän läsnä
on. **7** Jumalaton hyljätköön tiensä ja väärintekijä ajatuksensa
ja palatkoon Herran tykö, niin hän armahtaa häntä, ja meidän
Jumalamme tykö, sillä hänellä on paljon anteeksiantamusta.
8 Sillä minun ajatukseni eivät ole teidän ajatuksianne, eivätkä
teidän tienne ole minun teitäni, sanoo Herra. **9** Vaan niin paljon
korkeampi kuin taivas on maata, ovat minun tieni korkeammat
teidän teitänne ja minun ajatukseni teidän ajatuksianne. **10**
Sillä niinkuin sade ja lumi, joka taivaasta tulee, ei sinne palaja,
vaan kostuttaa maan, tekee sen hedelmälliseksi ja kasvavaksi,
antaa kylväjälle siemenen ja syöjälle leivän, **11** niin on myös
minun sanani, joka minun suustani lähtee: ei se minun tyköni
tyhjänä palaja, vaan tekee sen, mikä minulle otollista on, ja
saa menestymään sen, mitä varten minä sen lähetin. **12** Sillä
iloiten te lähdette, ja rauhassa teitä saatetaan; vuoret ja kukkulat
puhkeavat riemuun teidän edessänne, ja kaikki kedon puut
paukuttavat käsiänsä. **13** Orjantappurain sijaan on kasvava
kypressejä, nokkosten sijaan on kasvava myrttipuita; ja se tulee
Herran kunniaksi, iankaikkiseksi merkiksi, joka ei häviä.

56 Näin sanoo Herra: Noudattakaa oikeutta ja tehkää
vanhurskaus, sillä minun autuuteni on lähellä ja minun
vanhurskauteni ilmestyy. **2** Autuas se ihminen, joka tämän tekee,
se ihmislapsi, joka tässä pysyy, joka pitää sapatin eikä sitä
riko, joka varoo kätensä tekemästä mitään pahaa! **3** Älköön
sanoko muukalainen, joka on liittynyt Herraan: "Herra erottaa
minut peräti kansastansa", älköönkä kuohittu sanoko: "Minä olen
kuiva puu". **4** Sillä näin sanoo Herra: Kuohituille, jotka pitävät
minun sapattini ja valitsevat sen, mikä minulle otollista on, ja
pysyvät minun liitossani, **5** heille minä annan huoneessani ja
muurieni sisällä muistomerkin ja nimen, joka on poikia ja tyttäriä
parempi; minä annan heille iankaikkisen nimen, joka ei häviä. **6**
Ja muukalaiset, jotka ovat liittyneet Herraan, palvellakseen häntä
ja rakastaakseen Herran nimeä, ollakseen hänen palvelijoitansa,
kaikki, jotka pitävät sapatin eivätkä sitä riko ja pysyvät minun
liitossani, **7** ne minä tuon pyhälle vuorelleni ja ilahutan heitä
rukoushuoneessani, ja heidän polttouhrinsa ja teurasuhrinsa ovat
otolliset minun alttarillani, sillä minun huoneeni on kutsuttava
kaikkien kansojen rukoushuoneeksi. **8** Herra, Herra sanoo, hän,
joka kokoaa Israelin karkoitetut: Minä kokoan vielä muitakin sen
koottujen lisäksi. **9** Kaikki kedon eläimet, tulkaa syömään, te
metsän eläimet kaikki. **10** Israelin vartijat ovat kaikki sokeita, eivät
he mitään käsitä; he ovat kaikki mykkiä koiria, jotka eivät osaa
haukkua. He näkevät unta, makailevat ja nukkuvat mielellään.
11 Ja näillä koirilla on vimmainen nälkä, ei niitä mikään täytä. Ja
tällaisia ovat paimenet! Eivät pysty mitään huomaamaan, ovat
kaikki kääntyneet omille teilleen, etsivät kukin omaa voittoansa,
kaikki tyynni. **12** "Tulkaa, minä hankin viiniä, ryypätkäämme

väkevätä; olkoon huomispäivä niinkuin tämäkin ylenpalttisen
ihana."

57 Vanhurskas hukkuu, eikä kukaan pane sitä sydämelleen,
hurskaat miehet otetaan pois kenenkään siitä välittämättä,
sillä vanhurskas otetaan pois pahuutta näkemästä. **2** Hän
menee rauhaan: jotka vakaasti vaeltavat, he saavat levätä
kammioissansa. **3** Mutta te tulkaa tänne, te velhottaren lapset, te
avionrikkojamiehen ja porttovaimon sikiöt. **4** Kenellä te iloanne
pidätte? Kenelle avaatte suunne ammolleen ja kieltä pitkälle
pistätte? Ettekö te ole rikoksen lapsia, valheen sikiöitä? **5** Te,
jotka hehkutte himosta tammien varjossa, jokaisen vihreän puun
alla, te, jotka teurastatte lapsia laaksoissa, kallionrotkoissa! **6**
Laakson sileät paadet ovat sinun osasi, siinä se on, sinun arpasi;
niille sinä olet juomauhrit vuodattanut, ruokauhrit uhrannut.
Siihenkö minä tyytyisin! **7** Korkealle ja valtavalle vuorelle sinä
valmistit vuoteesi; sinne sinä myös nousit teurasuhria uhraamaan.
8 Oven ja pihtipielen taakse sinä panit omat merkkisi. Sillä
minusta luopuen sinä paljastit itsesi ja nousit vuoteellesi, teit sen
tilavaksi; sinä sovit kaupoista heidän kanssaan, makasit heidän
kanssaan mielelläsi, näit heidän häpynsä. **9** Sinä kuljit kuninkaan
tykö öljyinesi, runsaine voiteinesi; sinä lähetit sanansaattajasi
kauas, laskeuduit alas tuonelaan asti. **(Sheol h7585)** **10** Sinä väsyit
matkasi pituudesta, et kuitenkaan sanonut: "Turha vaiva!" Sinä
sait elpynyttä voimaa, sentähden et heikoksi käynyt. **11** Ketä
sinä arkailit ja pelkäsit, koska vilpistelit etkä minua muistanut, et
minusta välittänyt? Eikö niin: minä olen ollut vaiti aina ikiajoista
asti, ja niin et sinä minua pelkää? **12** Mutta minä ilmoitan, mitä on
sinun vanhurskautesi ja sinun tekosi; ne eivät sinua auta. **13** Kun
sinä huudat, auttakoon sinua jumaliesi joukko! Mutta tuuli vie ne

kaikki, henkäys ottaa ne pois. Mutta joka minuun turvaa, se perii
maan ja ottaa omaksensa minun pyhän vuoreni. **14** Hän sanoo:
Tehkää, tehkää tie, tasoittakaa tie, poistakaa kompastuskivet
minun kansani tieltä. **15** Sillä näin sanoo Korkea ja Ylhäinen,
jonka asumus on iankaikkinen ja jonka nimi on Pyhä: Minä asun
korkeudessa ja pyhyydessä ja niitten tykönä, joilla on särjetty ja
nöyrä henki, että minä virvoittaisin nöyrien hengen ja saattaisin
särjettyjen sydämet eläviksi. **16** Sillä en minä iankaiken riitele
enkä vihastu ainiaaksi; muutoin henki nääntyisi minun kasvojeni
edessä, ne sielut, jotka minä tehnyt olen. **17** Hänen ahneutensa
synnin tähden minä vihastuin; minä löin häntä, kätkin itseni ja olin
vihastunut. Mutta hän luopui minusta ja kulki oman sydämensä
tietä. **18** Minä olen nähnyt hänen tiensä, mutta minä parannan
hänet ja johdatan häntä ja annan jälleen lohdutuksen hänelle ja
hänen surevillensa. **19** Minä luon huulten hedelmän, rauhan,
rauhan kaukaisille ja läheisille, sanoo Herra, ja minä parannan
hänet. **20** Mutta jumalattomat ovat kuin kuohuva meri, joka
ei voi tyyntyä ja jonka aallot kuohuttavat muraa ja mutaa. **21**
Jumalattomilla ei ole rauhaa, sanoo minun Jumalani.

58 Huuda täyttä kurkkua, älä säästä, korota äänesi niinkuin
pasuna, ilmoita minun kansalleni heidän rikoksensa ja Jaakobin
huoneelle heidän syntinsä. **2** Minua he muka etsivät joka
päivä ja haluavat tietoa minun teistäni niinkuin kansa, joka
tekee vanhurskautta eikä hylkää Jumalansa oikeutta. He
vaativat minulta vanhurskaita tuomioita, haluavat, että Jumala
heitä lähestyisi: **3** "Miksi me paastoamme, kun et sinä sitä
näe, kuritamme itseämme, kun et sinä sitä huomaa?" Katso,
paastopäivänänne te ajatte omia asioitanne ja ahdistatte työhön
kaiken työväkenne. **4** Katso, riidaksi ja toraksi te paastoatte,

lyödäksenne jumalattomalla nyrkillä. Te ette nyt paastoa niin,
että teidän äänenne kuultaisiin korkeudessa. **5** Tällainenko
on se paasto, johon minä mielistyn, se päivä, jona ihminen
kurittaa itseänsä? Jos kallistaa päänsä kuin kaisla ja makaa
säkissä ja tuhassa, sitäkö sinä sanot paastoksi ja päiväksi,
joka on Herralle otollinen? **6** Eikö tämä ole paasto, johon
minä mielistyn: että avaatte vääryyden siteet, irroitatte ikeen
nuorat, ja päästätte sorretut vapaiksi, että särjette kaikki ikeet?
7 Eikö tämä: että taitat leipäsi isoavalle ja viet kurjat kulkijat
huoneeseesi, kun näet alastoman, vaatetat hänet etkä kätkeydy
siltä, joka on omaa lihaasi? **8** Silloin sinun valkeutesi puhkeaa
esiin niinkuin aamurusko, ja haavasi kasvavat nopeasti umpeen;
sinun vanhurskautesi käy sinun edelläsi, ja Jumalan kunnia
seuraa suojanasi. **9** Silloin sinä rukoilet, ja Herra vastaa, sinä
huudat, ja hän sanoo: "Katso, tässä minä olen". Jos sinä
keskuudestasi poistat ikeen, sormella-osoittelun ja vääryyden
puhumisen, **10** jos taritset elannostasi isoavalle ja ravitset
vaivatun sielun, niin valkeus koittaa sinulle pimeydessä, ja sinun
pilkkopimeäsi on oleva niinkuin keskipäivä. **11** Ja Herra johdattaa
sinua alati ja ravitsee sinun sielusi kuivissa erämaissa; hän
vahvistaa sinun luusi, ja sinä olet oleva niinkuin runsaasti kasteltu
puutarha, niinkuin lähde, josta vesi ei koskaan puutu. **12** Sinun
jälkeläisesi rakentavat jälleen ikivanhat rauniot, sinä kohotat
perusmuurit, muinaisten polvien laskemat; ja sinun nimesi on
oleva: "halkeamain umpeenmuuraaja" ja "teitten korjaaja maan
asuttamiseksi". **13** Jos sinä pidätät jalkasi sapattia rikkomasta,
niin ettet toimita omia asioitasi minun pyhäpäivänäni, vaan
kutsut sapatin ilopäiväksi, Herran pyhäpäivän kunnioitettavaksi
ja kunnioitat sitä, niin ettet toimita omia toimiasi, et aja omia

asioitasi etkä puhu joutavia, **14** silloin on ilosi oleva Herrassa, ja
minä kuljetan sinut maan kukkuloitten ylitse, ja minä annan sinun
nauttia isäsi Jaakobin perintöosaa. Sillä Herran suu on puhunut.

59 Katso, ei Herran käsi ole liian lyhyt auttamaan, eikä hänen
korvansa kuuro kuulemaan: **2** vaan teidän pahat tekonne
erottavat teidät Jumalastanne, ja teidän syntinne peittävät
teiltä hänen kasvonsa, niin ettei hän kuule. **3** Sillä teidän
kätenne ovat tahratut verellä ja sormenne vääryydellä; teidän
huulenne puhuvat valhetta, teidän kielenne latelee petosta. **4**
Ei kukaan vaadi oikeuteen vanhurskaasti, eikä kukaan käräjöi
rehellisesti. He turvautuvat tyhjään ja puhuvat vilppiä, kantavat
kohdussaan tuhoa ja synnyttävät turmion. **5** Myrkkyliskon munia
he hautovat, hämähäkin verkkoja he kutovat; joka niitä munia
syö, se kuolee, rikkipoljetusta puhkeaa kyykäärme. **6** Heidän
verkkonsa eivät kelpaa vaatteeksi, heidän tekemäänsä ei voi
verhoutua; heidän työnsä ovat vääryyden töitä, ja heidän kätensä
ovat täynnä väkivallan tekoa. **7** Heidän jalkansa juoksevat
pahuuteen, kiiruhtavat vuodattamaan viatonta verta; heidän
ajatuksensa ovat vääryyden ajatuksia, tuho ja turmio on heidän
teillänsä. **8** Rauhan tietä he eivät tunne, oikeutta ei ole heidän
askeleissansa; polkunsa he tekevät mutkaisiksi, ei kukaan,
joka niitä käy, tunne rauhaa. **9** Sentähden on oikeus meistä
kaukana, eikä vanhurskaus saavuta meitä; me odotamme
valoa, mutta katso, on pimeä, aamunkoittoa, mutta vaellamme
yön synkeydessä. **10** Me haparoimme seinää pitkin niinkuin
sokeat, haparoimme niinkuin silmiä vailla; me kompastelemme
sydänpäivällä niinkuin hämärässä, me olemme terveitten keskellä
niinkuin kuolleet. **11** Me murisemme kaikki kuin karhut ja
kujerramme kuin kyyhkyset; me odotamme oikeutta, mutta

sitä ei tule, pelastusta, mutta se on kaukana meistä. **12** Sillä
meidän rikoksemme ovat monilukuiset sinun edessäsi, ja meidän
syntimme todistavat meitä vastaan; sillä meidän rikoksemme
seuraavat meitä, ja pahat tekomme me tunnemme: **13** me
olemme luopuneet Herrasta ja kieltäneet hänet, vetäytyneet
pois Jumalaamme seuraamasta, puhuneet sortoa ja kapinaa,
kantaneet kohdussamme ja purkaneet sisimmästämme valheen
sanoja. **14** Oikeus työnnetään takaperin, ja vanhurskaus seisoo
kaukana, sillä totuus kompastelee torilla, suoruus ei voi sisälle
tulla. **15** Niin oli totuus kadonnut, ja joka pahasta luopui, se
ryöstettiin paljaaksi. Herra näki sen, ja se oli hänen silmissänsä
paha, ettei ollut oikeutta. **16** Ja hän näki, ettei ollut yhtäkään
miestä, ja hän ihmetteli, ettei kukaan astunut väliin. Silloin hänen
oma käsivartensa auttoi häntä, ja hänen vanhurskautensa häntä
tuki. **17** Ja hän puki yllensä vanhurskauden kuin rintahaarniskan
ja pani pelastuksen kypärin päähänsä, hän puki koston vaatteet
puvuksensa ja verhoutui kiivauteen niinkuin viittaan. **18** Tekojen
mukaan hän maksaa palkan: vihan vastustajillensa, koston
vihollisillensa; merensaarille hän kostaa. **19** Ja päivän laskun
äärillä he pelkäävät Herran nimeä ja päivän koittamilla hänen
kunniaansa. Sillä se tulee kuin padottu virta, jota Herran henki
ajaa eteenpäin. **20** Mutta Siionille se tulee lunastajana, niille
Jaakobissa, jotka synnistä kääntyvät, sanoo Herra. **21** Ja tämä
on minun liittoni heidän kanssansa, sanoo Herra: minun Henkeni,
joka on sinun päälläsi, ja minun sanani, jonka minä suuhusi
panen, eivät väisty sinun suustasi, eivät lastesi suusta eivätkä
lastesi lasten suusta, sanoo Herra, nyt ja iankaikkisesti.

60 Nouse, ole kirkas, sillä sinun valkeutesi tulee, ja Herran
kunnia koittaa sinun ylitsesi. **2** Sillä katso, pimeys peittää

maan ja synkeys kansat, mutta sinun ylitsesi koittaa Herra, ja
sinun ylläsi näkyy hänen kunniansa. **3** Kansat vaeltavat sinun
valkeuttasi kohti, kuninkaat sinun koitteesi kirkkautta kohti. **4**
Nosta silmäsi, katso ympärillesi: kaikki nämä ovat kokoontuneet,
tulevat sinun tykösi; sinun poikasi tulevat kaukaa, sinun tyttäriäsi
kainalossa kannetaan. **5** Silloin sinä saat sen nähdä, ja sinä
loistat ilosta, sinun sydämesi sykkii ja avartuu, kun meren aarteet
kääntyvät sinun tykösi, kansojen rikkaudet tulevat sinulle. **6**
Kamelien paljous peittää sinut, Midianin ja Eefan varsat; kaikki
tulevat Sabasta, kantavat kultaa ja suitsutusta ja Herran ylistystä
ilmoittavat. **7** Kaikki Keedarin laumat kokoontuvat sinun tykösi,
Nebajotin oinaat palvelevat sinua; minulle otollisina ne nousevat
minun alttarilleni, ja minä kirkastan kirkkauteni huoneen. **8** Keitä
ovat nuo, jotka lentävät niinkuin pilvet ja niinkuin kyyhkyset
lakkoihinsa? **9** Merensaaret odottavat minua, ja etumaisina
tulevat Tarsiin-laivat tuodakseen sinun lapsesi kaukaa; hopeansa
ja kultansa heillä on mukanansa Herran, sinun Jumalasi, nimelle,
Israelin Pyhälle, sillä hän kirkastaa sinut. **10** Ja muukalaiset
rakentavat sinun muurisi, ja heidän kuninkaansa palvelevat
sinua; sillä vihassani minä löin sinua, mutta mielisuosiossani
minä sinua armahdan. **11** Sinun porttisi pidetään aina auki, ei
niitä suljeta päivällä eikä yöllä, että kansojen rikkaudet tuotaisiin
ja heidän kuninkaansa saatettaisiin sinun tykösi. **12** Sillä se
kansa tai valtakunta, joka ei sinua palvele, hukkuu, ja ne
kansat hävitetään perinjuurin. **13** Libanonin kunnia tulee sinun
tykösi, kypressit, jalavat ynnä hopeakuuset, kaunistamaan minun
pyhäkköni paikkaa, ja minä saatan jalkaini sijan kunniaan. **14** Ja
kumarassa käyden tulevat sinun tykösi sinun sortajaisi pojat, ja
kaikki sinun pilkkaajasi heittäytyvät sinun jalkaisi juureen. He

nimittävät sinut "Herran kaupungiksi", "Israelin Pyhän Siioniksi".
15 Sen sijaan, että sinä olet ollut hyljätty ja vihattu, niin ettei ollut
kauttasi kulkijaa, teen minä sinut korkeaksi iankaikkisesti, iloksi
polvesta polveen. **16** Ja sinä saat imeä kansojen maidon, imeä
kuningasten rintoja, saat tuntea, että minä, Herra, olen sinun
auttajasi, että Jaakobin Väkevä on sinun lunastajasi. **17** Minä
tuon vasken sijaan kultaa, ja raudan sijaan minä tuon hopeata,
puun sijaan vaskea ja kiven sijaan rautaa. Ja minä panen sinulle
esivallaksi rauhan ja käskijäksi vanhurskauden. **18** Ei kuulu
enää väkivaltaa sinun maassasi, ei tuhoa, ei turmiota sinun
rajaisi sisällä, ja sinä kutsut pelastuksen muuriksesi ja kiitoksen
portiksesi. **19** Ei ole enää aurinko sinun valonasi päivällä, eikä
valaise sinua kuun kumotus, vaan Herra on sinun iankaikkinen
valkeutesi, ja sinun Jumalasi sinun kirkkautesi. **20** Ei sinun
aurinkosi enää laske, eikä sinun kuusi vajene, sillä Herra on
sinun iankaikkinen valkeutesi, ja päättyneet ovat sinun murheesi
päivät. **21** Sinun kansassasi ovat kaikki vanhurskaita, he saavat
periä maan iankaikkisesti, he, minun istutukseni vesa, minun
kätteni teko, minun kirkkauteni ilmoitukseksi. **22** Pienimmästä
kasvaa heimo, vähäisimmästä väkevä kansa. Minä, Herra, sen
aikanansa nopeasti täytän.

61 Herran, Herran Henki on minun päälläni, sillä hän on voidellut
minut julistamaan ilosanomaa nöyrille, lähettänyt minut sitomaan
särjettyjä sydämiä, julistamaan vangituille vapautusta ja kahlituille
kirvoitusta, **2** julistamaan Herran otollista vuotta ja meidän
Jumalamme kostonpäivää, lohduttamaan kaikkia murheellisia,
3 panemaan Siionin murheellisten päähän-antamaan heille-
juhlapäähineen tuhkan sijaan, iloöljyä murheen sijaan, ylistyksen
vaipan masentuneen hengen sijaan; ja heidän nimensä on oleva

"vanhurskauden tammet", "Herran istutus", hänen kirkkautensa
ilmoitukseksi. **4** Ja he rakentavat jälleen ikivanhat rauniot,
kohottavat ennalleen esi-isien autiot paikat; ja he uudistavat
rauniokaupungit, jotka ovat olleet autiot polvesta polveen. **5**
Vieraat ovat teidän laumojenne paimenina, muukalaiset teidän
peltomiehinänne ja viinitarhureinanne. **6** Mutta teitä kutsutaan
Herran papeiksi, sanotaan meidän Jumalamme palvelijoiksi;
te saatte nauttia kansain rikkaudet ja periä heidän kunniansa.
7 Häpeänne hyvitetään teille kaksin kerroin, ja pilkatut saavat
riemuita osastansa. Niin he saavat kaksinkertaisen perinnön
maassansa; heillä on oleva iankaikkinen ilo. **8** Sillä minä,
Herra, rakastan oikeutta, vihaan vääryyttä ja ryöstöä; ja minä
annan heille palkan uskollisesti ja teen heidän kanssansa
iankaikkisen liiton. **9** Heidän siemenensä tulee tunnetuksi kansain
keskuudessa ja heidän jälkeläisensä kansakuntien keskellä;
kaikki, jotka näkevät heitä, tuntevat heidät Herran siunaamaksi
siemeneksi. **10** Minä iloitsen suuresti Herrassa, minun sieluni
riemuitsee minun Jumalassani, sillä hän pukee minun ylleni
autuuden vaatteet ja verhoaa minut vanhurskauden viittaan,
yljän kaltaiseksi, joka kantaa juhlapäähinettä niinkuin pappi,
ja morsiamen kaltaiseksi, joka on koruillansa kaunistettu. **11**
Sillä niinkuin maa tuottaa kasvunsa ja niinkuin kasvitarha saa
siemenkylvönsä versomaan, niin saattaa Herra, Herra versomaan
vanhurskauden ja kiitoksen kaikkien kansojen nähden.

62 Siionin tähden minä en voi vaieta, ja Jerusalemin tähden en
lepoa saa, ennenkuin sen vanhurskaus nousee kuin aamunkoi
ja sen autuus kuin palava tulisoihtu. **2** Ja kansat näkevät
sinun vanhurskautesi, kaikki kuninkaat sinun kunniasi; ja sinulle
annetaan uusi nimi, jonka Herran suu säätää. **3** Sinä tulet kauniiksi

kruunuksi Herran kädessä ja kuninkaalliseksi päähineeksi
Jumalasi kädessä. **4** Ei sinua enää sanota "hyljätyksi", eikä
sinun maatasi enää sanota "autioksi"; vaan sinua kutsutaan
"minun rakkaakseni" ja sinun maatasi "aviovaimoksi", sillä Herra
rakastaa sinua, ja sinun maasi otetaan avioksi. **5** Sillä niinkuin
nuori mies ottaa neitsyen avioksi, niin sinun lapsesi ottavat sinut
omaksensa; ja niinkuin ylkä iloitsee morsiamesta, niin sinun
Jumalasi iloitsee sinusta. **6** Sinun muureillesi, Jerusalem, minä
asetan vartijat; älköät he milloinkaan vaietko, ei päivällä eikä
yöllä. Te, jotka ylistätte Herraa, älkää itsellenne lepoa suoko.
7 Älkää antako hänelle lepoa, ennenkuin hän on asettanut
ennallensa Jerusalemin, tehnyt sen ylistykseksi maassa. **8**
Herra on vannonut oikean kätensä ja väkevyytensä käsivarren
kautta: En totisesti minä enää anna jyviäsi sinun vihollistesi
ruuaksi, eivätkä juo enää muukalaiset sinun viiniäsi, josta
sinä olet vaivan nähnyt. **9** Vaan jotka viljan kokoavat, ne sen
syövät ja ylistävät Herraa; ja jotka viinin korjaavat, ne sen
juovat minun pyhissä esikartanoissani. **10** Käykää, käykää
ulos porteista, tasoittakaa kansalle tie, tehkää, tehkää valtatie,
raivatkaa kivet pois, kohottakaa lippu kansoille. **11** Katso, Herra
on kuuluttanut maan ääriin asti: Sanokaa tytär Siionille: Katso,
sinun pelastuksesi tulee. Katso, hänen palkkansa on hänen
mukanansa, hänen työnsä ansio käy hänen edellänsä. **12** Ja
heitä kutsutaan "pyhäksi kansaksi", "Herran lunastetuiksi"; ja
sinua kutsutaan "halutuksi", "kaupungiksi, joka ei ole hyljätty".

63 Kuka tuolla tulee Edomista, tulipunaisissa vaatteissa
Bosrasta, tuo puvultansa komea, joka uljaana astelee suuressa
voimassansa? "Minä, joka puhun vanhurskautta, joka olen
voimallinen auttamaan." **2** Miksi on punaa sinun puvussasi,

miksi ovat vaatteesi kuin viinikuurnan polkijan? **3** "Kuurnan
minä poljin, minä yksinäni, ei ketään kansojen joukosta ollut
minun kanssani; minä poljin heidät vihassani, tallasin heidät
kiivaudessani, ja niin pirskui heidän vertansa vaatteilleni, ja minä
tahrasin koko pukuni. **4** Sillä koston päivä oli minun mielessäni
ja minun lunastettujeni vuosi oli tullut. **5** Ja minä katselin, mutta
ei ollut auttajaa, ja minä ihmettelin, kun ei kukaan tueksi tullut.
Silloin minun oma käsivarteni minua auttoi, ja minun vihani
minua tuki. **6** Ja minä tallasin kansat vihassani ja juovutin
heidät kiivaudellani; minä vuodatin maahan heidän verensä."
7 Herran armotöitä minä julistan, Herran ylistettäviä tekoja,
kaikkea, mitä Herra on meille tehnyt, suurta hyvyyttä Israelin
heimoa kohtaan, mitä hän on heille osoittanut laupeudessansa
ja suuressa armossansa. **8** Ja hän sanoi: "Ovathan he minun
kansani, he ovat lapsia, joissa ei ole vilppiä"; ja niin hän tuli
heille vapahtajaksi. **9** Kaikissa heidän ahdistuksissansa oli
hänelläkin ahdistus, ja hänen kasvojensa enkeli vapahti heidät.
Rakkaudessaan ja sääliväisyydessään hän lunasti heidät, nosti
heitä ja kantoi heitä kaikkina muinaisina päivinä. **10** Mutta he
niskoittelivat ja saattoivat murheelliseksi hänen Pyhän Henkensä;
ja niin hän muuttui heidän viholliseksensa, hän itse soti heitä
vastaan. **11** Silloin hänen kansansa muisti muinaisia päiviä,
muisti Moosesta: Missä on hän, joka toi heidät ylös merestä,
heidät ynnä hänen laumansa paimenen? Missä on hän, joka pani
tämän sydämeen Pyhän Henkensä; **12** hän, joka antoi kunniansa
käsivarren kulkea Mooseksen oikealla puolella, joka halkaisi
vedet heidän edestänsä tehdäkseen itsellensä iankaikkisen
nimen; **13** hän, joka kuljetti heitä syvyyksissä niinkuin hevosia
erämaassa, eivätkä he kompastelleet? **14** Niinkuin karja astuu

alas laaksoon, niin vei Herran Henki heidät lepoon. Niin sinä olet
kansaasi johdattanut, tehdäksesi itsellesi kunniallisen nimen.
15 Katsele taivaasta, katso pyhyytesi ja kirkkautesi asunnosta.
Missä on sinun kiivautesi ja voimalliset tekosi? Sinun sydämesi
sääli ja sinun armahtavaisuutesi ovat minulta sulkeutuneet. **16**
Sinähän olet meidän isämme, sillä Aabraham ei meistä tiedä eikä
Israel meitä tunne: sinä, Herra, olet meidän isämme; "meidän
Lunastajamme" on ikiajoista sinun nimesi. **17** Miksi sallit meidän
eksyä pois sinun teiltäsi, Herra, ja annoit meidän sydämemme
paatua, niin ettemme sinua pelkää? Palaja takaisin palvelijaisi
tähden, perintöosasi sukukuntain tähden. **18** Vähän aikaa vain
sinun pyhä kansasi sai pitää perintönsä; meidän ahdistajamme
ovat tallanneet sinun pyhäkkösi. **19** Me olemme niinkuin ne, joita
sinä et ole ikinä hallinnut, olemme, niinkuin ei meitä olisi otettu
sinun nimiisi.

64 Oi, jospa sinä halkaisisit taivaat ja astuisit alas, niin että
vuoret järkkyisivät sinun edessäsi, niinkuin risut leimahtavat
tuleen, niinkuin vesi tulella kiehuu, **2** että tekisit nimesi tunnetuksi
vastustajillesi ja kansat vapisisivat sinun kasvojesi edessä, **3** kun
sinä teet peljättäviä tekoja, joita emme odottaa voineet! Oi, jospa
astuisit alas, niin että vuoret järkkyisivät sinun edessäsi! **4** Ei ole
ikiajoista kuultu, ei ole korviin tullut, ei ole silmä nähnyt muuta
Jumalaa, paitsi sinut, joka senkaltaisia tekisi häntä odottavalle.
5 Sinä käyt niitä kohden, jotka ilolla vanhurskautta tekevät
ja jotka sinun teilläsi sinua muistavat. Katso, sinä vihastuit,
ja me jouduimme synnin alaisiksi; niin on ollut ikiajoista asti-
saammeko avun? **6** Kaikki me olimme kuin saastaiset, ja niinkuin
tahrattu vaate oli kaikki meidän vanhurskautemme. Ja kaikki me
olemme lakastuneet kuin lehdet, ja pahat tekomme heittelevät

meitä niinkuin tuuli. **7** Ei ole ketään, joka avukseen huutaa
sinun nimeäsi, joka herää pitämään sinusta kiinni; sillä sinä
olet peittänyt kasvosi meiltä, jättänyt meidät menehtymään
syntiemme valtaan. **8** Mutta olethan sinä, Herra, meidän isämme;
me olemme savi, ja sinä olet meidän valajamme, kaikki me
olemme sinun kättesi tekoa. **9** Älä, Herra, vihastu ylenmäärin,
äläkä ainiaan muistele pahoja tekoja. Katso ja huomaa, että
me kaikki olemme sinun kansasi. **10** Sinun pyhät kaupunkisi
ovat tulleet erämaaksi, Siion on erämaaksi tullut, Jerusalem
autioksi. **11** Meidän pyhä ja ihana temppelimme, jossa isämme
sinua ylistivät, on tulella poltettu, ja rauniona on kaikki meille
kallisarvoinen. **12** Vaikka nämä näin ovat, voitko, Herra, pidättää
itsesi, voitko olla vaiti ja vaivata meitä ylenmäärin?

65 Minä olen suostunut niiden etsittäväksi, jotka eivät minua
kysyneet, niiden löydettäväksi, jotka eivät minua etsineet; minä
olen sanonut kansalle, joka ei ole otettu minun nimiini: Tässä
minä olen, tässä minä olen! **2** Koko päivän minä olen ojentanut
käsiäni uppiniskaista kansaa kohden, joka vaeltaa tietä, mikä ei
ole hyvä, omain ajatustensa mukaan; **3** kansaa kohden, joka
vihoittaa minua alinomaa, vasten kasvojani, uhraa puutarhoissa
ja suitsuttaa tiilikivialttareilla. **4** He asustavat haudoissa ja
yöpyvät salaisiin paikkoihin; he syövät sianlihaa, ja saastaiset
liemet on heillä astioissansa. **5** He sanovat: "Pysy erilläsi, älä
tule minua lähelle, sillä minä olen sinulle pyhä". Nämä ovat savu
minun sieramissani, tuli, joka palaa kaiken päivää. **6** Katso,
se on kirjoitettuna minun edessäni. En ole minä vaiti, vaan
minä maksan, maksan heille helmaan **7** heidän pahat tekonsa
ynnä teidän isienne pahat teot, sanoo Herra, niiden, jotka ovat
vuorilla suitsuttaneet ja kukkuloilla minua häväisseet; ja ensiksi

minä mittaan heille palkan heidän helmaansa. **8** Näin sanoo
Herra: Niinkuin sanotaan rypäleestä, jos siinä on mehua: "Älä
hävitä sitä, sillä siinä on siunaus", niin teen minä palvelijaini
tähden, etten kaikkea hävittäisi. **9** Minä tuotan Jaakobista
siemenen ja Juudasta vuorteni perillisen; ja minun valittuni
saavat periä maan, ja minun palvelijani saavat siinä asua. **10**
Ja Saaron on oleva lammasten laitumena ja Aakorin laakso
karjan lepopaikkana minun kansallani, joka minua etsii. **11** Mutta
te, jotka hylkäätte Herran ja unhotatte minun pyhän vuoreni,
jotka valmistatte Gadille pöydän ja vuodatatte uhrijuomaa
Menille- **12** teidät minä määrään miekan omiksi, ja kaikki te
kumarrutte teurastettaviksi, sentähden ettette vastanneet, kun
minä kutsuin, ettekä kuulleet, kun minä puhuin, vaan teitte sitä,
mikä on pahaa minun silmissäni, ja valitsitte sen, mikä ei ole
minulle otollista. **13** Sentähden, näin sanoo Herra, Herra: Katso,
minun palvelijani syövät, mutta te näette nälkää; katso, minun
palvelijani juovat, mutta te kärsitte janoa; katso, minun palvelijani
iloitsevat, mutta te joudutte häpeään. **14** Katso, minun palvelijani
riemuitsevat sydämen onnesta, mutta te huudatte sydämen
tuskasta ja voivotatte mielimurteissanne. **15** Ja te jätätte nimenne
kirouslauseeksi minun valituilleni: "Niin sinut surmatkoon Herra,
Herra!" Mutta palvelijoilleen hän on antava toisen nimen. **16** Joka
maassa itsensä siunaa, siunaa itsensä totisen Jumalan nimeen,
ja joka maassa vannoo, vannoo totisen Jumalan nimeen; sillä
entiset ahdistukset ovat unhotetut ja peitossa minun silmiltäni.
17 Sillä katso, minä luon uudet taivaat ja uuden maan. Entisiä ei
enää muisteta, eivätkä ne enää ajatukseen astu; **18** vaan te
saatte iloita ja riemuita iankaikkisesti siitä, mitä minä luon. Sillä
katso, iloksi luon minä Jerusalemin, riemuksi sen kansan. **19**

Minä iloitsen Jerusalemista ja riemuitsen kansastani; eikä siellä
enää kuulla itkun ääntä eikä valituksen ääntä. **20** Ei siellä ole
enää lasta, joka eläisi vain muutaman päivän, ei vanhusta, joka
ei täyttäisi päiviensä määrää; sillä nuorin kuolee satavuotiaana,
ja vasta satavuotiaana synnintekijä joutuu kiroukseen. **21** He
rakentavat taloja ja asuvat niissä, he istuttavat viinitarhoja ja
syövät niiden hedelmät; **22** he eivät rakenna muitten asua,
eivät istuta muitten syödä; sillä niinkuin puitten päivät ovat, niin
ovat elinpäivät minun kansassani. Minun valittuni kuluttavat
itse kättensä työn. **23** He eivät tee työtä turhaan eivätkä lapsia
synnytä äkkikuoleman omiksi, sillä he ovat Herran siunattujen
siemen, ja heidän vesansa ovat heidän tykönänsä. **24** Ennenkuin
he huutavat, minä vastaan, heidän vielä puhuessaan minä
kuulen. **25** Susi ja lammas käyvät yhdessä laitumella, ja leijona
syö rehua niinkuin raavas, ja käärmeen ruokana on maan tomu;
ei missään minun pyhällä vuorellani tehdä pahaa eikä vahinkoa,
sanoo Herra.

66 Näin sanoo Herra: Taivas on minun valtaistuimeni, ja
maa on minun jalkojeni astinlauta. Mikä olisi huone, jonka te
minulle rakentaisitte, mikä paikka olisi minun leposijani? **2**
Minun käteni on kaikki nämä tehnyt, ja niin ovat kaikki nämä
syntyneet, sanoo Herra. Mutta minä katson sen puoleen, joka
on nöyrä, jolla on särjetty henki ja arka tunto minun sanani
edessä. **3** Joka teurastaa härän, mutta myös tappaa miehen,
joka uhraa lampaan, mutta myös taittaa koiralta niskan, joka
uhraa ruokauhrin, mutta myös sian verta, joka polttaa suitsuketta,
mutta myös ylistää epäjumalaa: nämä ovat valinneet omat tiensä.
Ja niinkuin heidän sielunsa on mielistynyt heidän iljetyksiinsä, **4**
niin minäkin valitsen heidän vaivaamisensa ja annan heille tulla

sen, mitä he pelkäävät, koska ei kukaan vastannut, kun minä
kutsuin, koska he eivät kuulleet, kun minä puhuin, vaan tekivät
sitä, mikä on pahaa minun silmissäni, ja valitsivat sen, mikä
ei ole minulle otollista. **5** Kuulkaa Herran sana, te, jotka olette
aralla tunnolla hänen sanansa edessä: Teidän veljenne, jotka
vihaavat teitä ja työntävät teidät luotaan minun nimeni tähden,
sanovat: "Osoittakoon Herra kunniansa, että me näemme teidän
ilonne!" Mutta he joutuvat häpeään. **6** Metelin ääni kaupungista!
Ääni temppelistä! Herran ääni: hän maksaa palkan vihollisillensa!
7 Ennenkuin Siion kipuja tuntee, hän synnyttää; ennenkuin
hänelle tuskat tulevat, hän saa poikalapsen. **8** Kuka on sellaista
kuullut, kuka senkaltaista nähnyt? Syntyykö maa yhden päivän
kivulla, tahi synnytetäänkö kansa yhdellä haavaa? Siionhan tunsi
kipuja ja samalla jo synnytti lapsensa. **9** Minäkö avaisin kohdun
sallimatta synnyttää, sanoo Herra, tahi minäkö, joka saatan
synnyttämään, sulkisin kohdun? **10** Iloitkaa Jerusalemin kanssa
ja riemuitkaa hänestä kaikki, jotka häntä rakastatte; iloitsemalla
iloitkaa hänen kanssaan, te, jotka olette hänen tähtensä surreet,
11 että imisitte ja tulisitte ravituiksi hänen lohdutuksensa rinnoista,
että joisitte ja virkistyisitte hänen kunniansa runsaudesta. **12** Sillä
näin sanoo Herra: Minä ohjaan hänen tykönsä rauhan niinkuin
virran ja kansojen kunnian niinkuin tulvajoen. Ja te saatte imeä,
kainalossa teitä kannetaan, ja polvilla pitäen teitä hyväillään.
13 Niinkuin äiti lohduttaa lastansa, niin minä lohdutan teitä, ja
Jerusalemissa te saatte lohdutuksen. **14** Te näette sen, ja teidän
sydämenne iloitsee, ja teidän luunne virkistyvät kuin vihanta
ruoho; ja Herran käsi tulee tunnetuksi hänen palvelijoissansa,
mutta vihollistensa hän antaa tuntea vihansa. **15** Sillä katso, Herra
tulee tulessa, ja hänen vaununsa ovat kuin myrskytuuli; ja hän

antaa vihansa purkautua hehkussa ja nuhtelunsa tulenliekeissä.
16 Herra käy tuomiolle kaiken lihan kanssa tulella ja miekallaan;
ja Herran surmaamia on oleva paljon. **17** Jotka pyhittäytyvät
ja puhdistautuvat puutarha-menoja varten, seuraten miestä,
joka on heidän keskellänsä, jotka syövät sianlihaa ja muuta
inhottavaa sekä hiiriä, niistä kaikista tulee loppu, sanoo Herra.
18 Minä tunnen heidän tekonsa ja ajatuksensa. Aika tulee, että
minä kokoan kaikki kansat ja kielet, ja he tulevat ja näkevät
minun kunniani. **19** Ja minä teen tunnusteon heidän keskellänsä
ja lähetän pakoonpäässeitä heidän joukostansa pakanain tykö
Tarsiiseen, Puuliin ja Luudiin, jousenjännittäjäin tykö, Tuubaliin ja
Jaavaniin, kaukaisiin merensaariin, jotka eivät ole kuulleet minusta
kerrottavan eivätkä nähneet minun kunniaani, ja he ilmoittavat
minun kunniani pakanain keskuudessa. **20** Ja he tuovat kaikki
teidän veljenne kaikista kansoista uhrilahjana Herralle hevosilla,
vaunuilla, kantotuoleilla, muuleilla ja ratsukameleilla minun
pyhälle vuorelleni Jerusalemiin, sanoo Herra, niinkuin israelilaiset
tuovat ruokauhrin puhtaassa astiassa Herran temppeliin. **21** Ja
heitäkin minä otan leeviläisiksi papeiksi, sanoo Herra. **22** Niinkuin
uudet taivaat ja uusi maa, jotka minä teen, pysyvät minun
kasvojeni edessä, sanoo Herra, niin pysyy teidän siemenenne ja
teidän nimenne. **23** Joka kuukausi uudenkuun päivänä ja joka
viikko sapattina tulee kaikki liha kumartaen rukoilemaan minua,
sanoo Herra. **24** Ja he käyvät ulos katselemaan niiden miesten
ruumiita, jotka ovat luopuneet minusta; sillä heidän matonsa ei
kuole, eikä heidän tulensa sammu, ja he ovat kauhistukseksi
kaikelle lihalle.

Jeremian

1 Jeremian, Hilkian pojan, sanat. Tämä oli Anatotissa,
Benjaminin maassa, asuvia pappeja. **2** Hänelle tuli Herran sana
Juudan kuninkaan Joosian, Aamonin pojan, päivinä, tämän
kolmantenatoista hallitusvuotena, **3** ja tuli vielä Juudan kuninkaan
Joojakimin, Joosian pojan, päivinä ja aina Juudan kuninkaan
Sidkian, Joosian pojan, yhdennentoista vuoden loppumiseen
asti, jolloin Jerusalemin asukkaat viidentenä kuukautena vietiin
pakkosiirtolaisuuteen. **4** Minulle tuli tämä Herran sana: **5** "Jo
ennenkuin minä valmistin sinut äidin kohdussa, minä sinut
tunsin, ja ennenkuin sinä äidistä synnyit, minä sinut pyhitin; minä
asetin sinut kansojen profeetaksi". **6** Mutta minä sanoin: "Voi
Herra, Herra! Katso, en minä kykene puhumaan, sillä minä olen
nuori." **7** Niin Herra sanoi minulle: "Älä sano: 'Minä olen nuori',
vaan mene, kunne ikinä minä sinut lähetän, ja puhu kaikki, mitä
minä käsken sinun puhua. **8** Älä pelkää heitä, sillä minä olen
sinun kanssasi ja pelastan sinut, sanoo Herra." **9** Ja Herra
ojensi kätensä ja kosketti minun suutani. Ja Herra sanoi minulle:
"Katso, minä panen sanani sinun suuhusi. **10** Katso, minä asetan
sinut tänä päivänä yli kansojen ja valtakuntain, repimään maasta
ja hajottamaan, hävittämään ja kukistamaan, rakentamaan ja
istuttamaan." **11** Minulle tuli tämä Herran sana: "Mitä sinä näet,
Jeremia?" Minä vastasin: "Minä näen mantelipuun oksan". **12**
Herra sanoi minulle: "Sinä olet nähnyt oikein; sillä minä valvon
sanaani toteuttaakseni sen". **13** Minulle tuli toistamiseen Herran
sana, näin kuuluva: "Mitä sinä näet?" Minä vastasin: "Minä
näen kiehuvan padan; se näkyy pohjoisen puolelta". **14** Ja
Herra sanoi minulle: "Pohjoisesta on onnettomuus purkautuva
kaikkien maan asukasten yli. **15** Sillä katso, minä kutsun kaikki

pohjoisten valtakuntain kansanheimot, sanoo Herra, ja ne tulevat
ja asettavat kukin valtaistuimensa Jerusalemin porttien oville
ja kaikkia sen muureja vastaan, yltympäri, ja kaikkia Juudan
kaupunkeja vastaan. **16** Sitten minä julistan heille tuomioni
kaikesta heidän pahuudestaan, koska he ovat hyljänneet minut,
polttaneet uhreja muille jumalille ja kumartaneet kättensä tekoja.
17 Mutta sinä, vyötä kupeesi, nouse ja puhu heille kaikki,
mitä minä käsken sinun puhua. Älä heitä kauhistu, etten minä
kauhistuttaisi sinua heidän edessään. **18** Sillä katso, minä
teen sinusta tänä päivänä varustetun kaupungin, rautapatsaan
ja vaskimuurin koko maata vastaan, Juudan kuninkaita, sen
ruhtinaita, sen pappeja vastaan ja maan kansaa vastaan. **19** Ja
he sotivat sinua vastaan, mutta eivät voita sinua, sillä minä olen
sinun kanssasi, sanoo Herra, ja pelastan sinut."

2 Ja minulle tuli tämä Herran sana: **2** "Mene ja julista Jerusalemin
kuullen ja sano: Näin sanoo Herra: Minä muistan sinun nuoruutesi
armauden, morsiusaikasi rakkauden, kuinka sinä seurasit minua
erämaassa, maassa, jossa ei kylvöä tehdä. **3** Herralle pyhitetty
oli Israel, hänen satonsa esikoinen. Kaikki, jotka sitä söivät,
joutuivat syynalaisiksi; onnettomuus kohtasi heitä, sanoo Herra.
4 Kuulkaa Herran sana, Jaakobin heimo ja kaikki Israelin heimon
sukukunnat. **5** Näin sanoo Herra: Mitä vääryyttä teidän isänne
minusta löysivät, koska he erkanivat kauas minusta ja lähtivät
seuraamaan turhia jumalia ja turhanpäiväisiksi tulivat. **6** He
eivät kysyneet: 'Missä on Herra, joka toi meidät pois Egyptin
maasta, joka johdatti meitä erämaassa, arojen ja kuilujen
maassa, kuivuuden ja synkeyden maassa, maassa, jossa ei
kukaan kulje eikä yksikään ihminen asu?' **7** Minä toin teidät
hedelmätarhojen maahan syömään sen hedelmää ja hyvyyttä,

mutta sinne tultuanne te saastutitte minun maani ja teitte minun
perintöosani kauhistukseksi. **8** Papit eivät kysyneet: 'Missä on
Herra?' Lainkäyttäjät eivät minua tunteneet, ja paimenet luopuivat
minusta; profeetat ennustivat Baalin nimessä ja seurasivat niitä,
joista ei apua ole. **9** Sentähden minä vielä käyn oikeutta teidän
kanssanne, sanoo Herra, ja teidän lastenne lasten kanssa minä
käyn oikeutta. **10** Menkää kittiläisten saarille katsomaan ja
lähettäkää Keedariin panemaan tarkoin merkille ja katsomaan,
onko senkaltaista tapahtunut. **11** Onko mikään pakanakansa
vaihtanut jumalia, vaikka ne eivät olekaan jumalia? Mutta
minun kansani on vaihtanut kunniansa siihen, josta ei apua
ole. **12** Hämmästykää tästä, te taivaat, kauhistukaa, peräti
tyrmistykää, sanoo Herra. **13** Sillä minun kansani on tehnyt
kaksinkertaisen synnin: minut, elävän veden lähteen, he ovat
hyljänneet, ja ovat hakanneet itselleen vesisäiliöitä, särkyviä
säiliöitä, jotka eivät vettä pidä. **14** Onko Israel ostettu orja tai
kotona syntynyt? Minkätähden hän on joutunut saaliiksi? **15**
Häntä vastaan kiljuivat nuoret leijonat, antoivat äänensä kuulua;
ne tekivät hänen maansa autioksi, hänen kaupunkinsa hävitettiin
asujattomiksi. **16** Myöskin noofilaiset ja tahpanheelaiset pitivät
sinun päälakeasi laitumenansa. **17** Eikö tee tätä sinulle se, että
sinä hylkäät Herran, sinun Jumalasi, silloin kun hän tahtoo sinua
tiellä kuljettaa? **18** Ja nyt, mitä menemistä sinulla on Egyptiin
juomaan Siihorin vettä? Ja mitä menemistä sinulla on Assuriin
juomaan Eufrat-virran vettä? **19** Sinun pahuutesi tuottaa sinulle
kurituksen, ja luopumuksesi saattaa sinut rangaistukseen; niin
tiedä ja näe, kuinka onnetonta ja katkeraa se on, että sinä hylkäät
Herran, sinun Jumalasi, etkä minua pelkää, sanoo Herra, Herra
Sebaot. **20** Sillä jo ammoisista ajoista sinä olet särkenyt ikeesi,

katkaissut siteesi ja sanonut: 'En tahdo palvella'. Sillä kaikilla
korkeilla kukkuloilla ja kaikkien viheriäin puitten alla sinä porttona
viruit. **21** Minä olin istuttanut sinut jaloksi viiniköynnökseksi,
puhtaimmasta siemenestä; kuinka olet muuttunut minulle vieraan
viinipuun villiköynnöksiksi? **22** Vaikka pesisit itsesi saippualla ja
käyttäisit paljon lipeätä, saastaiseksi jää sittenkin sinun syntisi
minun edessäni, sanoo Herra, Herra. **23** Kuinka saatat sanoa:
'En ole saastuttanut itseäni, en ole baaleja seurannut'! Katso
menoasi laaksossa, huomaa, mitä olet tehnyt, sinä nopea, nuori
naaraskameli, joka juokset sinne ja tänne; **24** sinä villiaasi,
erämaahan tottunut, joka himossasi ilmaa ahmit! Kuka hillitsee
sen kiiman? Joka sitä etsii, sen ei tarvitse väsyttää itseään; sen
löytää, kun tulee sen kuukausi. **25** Varo, ettet juokse jalkaasi
anturattomaksi ja kurkkuasi janoiseksi. Mutta sinä sanot: 'Se on
turhaa! Ei! Sillä minä rakastan vieraita ja niitä minä seuraan.'
26 Niinkuin teosta tavattu varas on häpeissänsä, niin joutuu
Israelin heimo häpeään, se ja sen kuninkaat, ruhtinaat, papit ja
profeetat, **27** he, jotka sanovat puulle: 'Sinä olet minun isäni' ja
kivelle: 'Sinä olet minut synnyttänyt'. Sillä he ovat kääntäneet
minulle selkänsä eivätkä kasvojansa; mutta onnettomuutensa
aikana he sanovat: 'Nouse ja pelasta meidät'. **28** Mutta missä
ovat sinun jumalasi, jotka olet itsellesi tehnyt? Nouskoot ne, jos
voivat pelastaa sinut onnettomuutesi aikana. Sillä yhtä monta,
kuin sinulla on kaupunkeja, on sinulla jumalia, Juuda. **29** Miksi
riitelette minua vastaan? Olettehan te kaikki luopuneet minusta,
sanoo Herra. **30** Turhaan minä olen lyönyt teidän lapsianne;
he eivät ole ottaneet kuritusta varteen. Teidän miekkanne on
syönyt teidän profeettojanne, niinkuin hävittävä leijona. **31** Voi
sukukuntaa-teitä! Katsokaa Herran sanaa: olenko minä ollut

Israelille erämaa, pimeyden maa? Miksi sanoo minun kansani:
'Me juoksemme valtoimina, emme tule enää sinun tykösi'. **32**
Unhottaako neitsyt koristeensa, morsian koruvyönsä? Mutta
minun kansani on unhottanut minut epälukuisina päivinä. **33**
Kuinka ovelasti sinä kuljet lempeä etsiessäsi! Niinpä oletkin
perehtynyt pahuuden teihin. **34** Vaatteesi liepeetkin ovat köyhien,
viatonten veressä. Et tavannut heitä murtautumasta sisälle, mutta
yhtäkaikki-! **35** Ja kuitenkin sinä sanot: 'Minä olen syytön; hänen
vihansa on kaiketi kääntynyt minusta pois'. Katso, minä käyn
oikeutta sinun kanssasi, koska sinä sanot: 'En ole syntiä tehnyt'.
36 Kuinka niin kovin kiiruhdat vaihtamaan tiesi! Egyptistäkin olet
saava häpeän, niinkuin olet häpeän saanut Assurista. **37** Senkin
tyköä olet lähtevä kädet pääsi päällä, sillä Herra on hyljännyt ne,
joihin sinä luotat, ja heistä ei sinulle menestystä tule."

3 Sanottu on: Jos mies lähettää pois vaimonsa ja tämä menee
hänen luotansa ja joutuu toisen miehen vaimoksi, saako se mies
enää tulla hänen luokseen? Eikö se maa tule saastutetuksi?
Mutta sinä olet harjoittanut haureutta monen ystävän kanssa, ja
sinäkö saisit palata minun luokseni! sanoo Herra. **2** Nosta silmäsi
kukkuloihin ja katso: missä ei olisi sinua maattu? Teitten vieressä
sinä istuit heitä odotellen, niinkuin arabialainen erämaassa,
ja saastutit maan haureellisella menollasi ja pahuudellasi. **3**
Sadekuurot tyrehtyivät, kevätsade jäi tulematta, mutta sinulla oli
porttonaisen otsa, et tahtonut hävetä. **4** Kuitenkin sinä nyt huudat
minulle: "Isäni! -Sinä olet nuoruuteni ystävä! - **5** Pitääkö hän
vihaa iankaikkisesti, kantaako hän sitä ainiaan?" Katso, näin sinä
puhut, mutta sinä teet pahaa, ja siihen sinä pystyt. **6** Ja Herra
sanoi minulle kuningas Joosian päivinä: "Oletko nähnyt, mitä tuo
luopiovaimo, Israel, on tehnyt? Hän kuljeskeli kaikilla korkeilla

vuorilla ja kaikkien viheriäin puitten alla ja harjoitti siellä haureutta.
7 Ja minä sanoin, sittenkuin hän oli kaiken tämän tehnyt: 'Palaja
minun tyköni'. Mutta hän ei palannut. Ja hänen sisarensa Juuda,
tuo uskoton, näki sen. **8** Ja minä näin, että, vaikka minä olin
lähettänyt pois tuon luopiovaimon, Israelin, juuri sen tähden, että
hän oli tehnyt aviorikoksen, ja olin antanut hänelle erokirjan, ei
kuitenkaan uskoton Juuda, hänen sisarensa, peljännyt, vaan
meni ja harjoitti haureutta hänkin. **9** Ja haureutensa huudolla hän
saastutti maan, ja hän teki aviorikoksen kiven ja puun kanssa.
10 Ja kaikesta tästäkään huolimatta hänen sisarensa Juuda,
tuo uskoton, ei palannut minun tyköni kaikesta sydämestään,
vaan petollisesti, sanoo Herra." **11** Ja Herra sanoi minulle:
"Luopiovaimo Israel on osoittautunut vanhurskaammaksi kuin
Juuda, tuo uskoton. **12** Mene ja julista nämä sanat pohjoiseen
päin ja sano: Palaja, sinä luopiovaimo Israel, sanoo Herra; minä
en enää synkistä teille kasvojani, sillä minä olen armollinen,
sanoo Herra, enkä pidä vihaa iankaikkisesti. **13** Ainoastaan
tunne rikoksesi, että olet luopunut Herrasta, Jumalastasi, ja
juossut sinne ja tänne vieraitten jumalain tykö, kaikkien viheriäin
puitten alle, ettekä ole kuulleet minun ääntäni, sanoo Herra.
14 Palatkaa takaisin, te luopuneet lapset, sanoo Herra, sillä
minä olen ottanut teidät omikseni, ja minä noudan teidät, yhden
ainoankin kaupungista ja kaksi sukukunnasta, ja tuon teidät
Siioniin. **15** Ja minä annan teille paimenet oman sydämeni
mukaan, ja he kaitsevat teitä ymmärryksellä ja taidolla. **16**
Ja kun te lisäännytte ja tulette hedelmällisiksi maassa niinä
päivinä, sanoo Herra, niin ei enää puhuta Herran liitonarkista,
se ei enää ajatukseen astu, eikä sitä enää muisteta; ei sitä
enää kaivata, eikä sellaista enää tehdä. **17** Siihen aikaan

sanotaan Jerusalemia Herran valtaistuimeksi, ja kaikki kansat
kokoontuvat sinne, Jerusalemiin, Herran nimen tähden eivätkä
enää vaella pahan sydämensä paatumuksessa. **18** Niinä päivinä
on Juudan heimo kulkeva Israelin heimon kanssa, ja he tulevat
yhdessä pohjoisesta maasta siihen maahan, jonka minä annoin
teidän isillenne perinnöksi. **19** Minä ajattelin: Kuinka asetankaan
sinut lasten joukkoon ja annan sinulle suloisen maan, ihanan
perintöosan, ihanimman kansojen maista! Ja ajattelin: Sinä olet
kutsuva minua isäksi etkä ole koskaan kääntyvä minusta pois.
20 Mutta niinkuin vaimo on uskoton puolisollensa, niin olette te,
Israelin heimo, olleet uskottomat minulle, sanoo Herra. **21** Kuule!
Kalliokukkuloilta kuuluu itku, israelilaisten rukous, sillä he ovat
vaeltaneet väärää tietä, ovat unhottaneet Herran, Jumalansa.
22 Palatkaa takaisin, te luopuneet lapset, niin minä parannan
teidän luopumuksenne." -"Katso, me tulemme sinun tykösi, sillä
sinä olet Herra, meidän Jumalamme. **23** Totisesti, petosta on,
mitä kukkuloilta kuuluu, pauhina vuorilla. Totisesti, Herrassa,
meidän Jumalassamme, on Israelin pelastus. **24** Häpeäjumala
on syönyt isiemme vaivannäön nuoruudestamme asti, heidän
lampaansa ja raavaansa, poikansa ja tyttärensä. **25** Maatkaamme
häpeässämme, ja häväistyksemme peittäköön meidät, sillä
Herraa, meidän Jumalaamme, vastaan me olemme syntiä
tehneet, me ja meidän isämme, hamasta nuoruudestamme tähän
päivään asti, emmekä ole kuulleet Herran, meidän Jumalamme,
ääntä."

4 "Jos sinä käännyt, Israel, sanoo Herra, niin käänny minun
tyköni; ja jos sinä poistat iljetyksesi minun kasvojeni edestä, niin
et häädy harhailemaan; **2** jos sinä vannot: 'Niin totta kuin Herra
elää' uskollisesti, oikein ja vanhurskaasti, niin kansat siunaavat

itsensä hänen nimeensä, ja hän on heidän kerskauksensa. **3** Sillä
näin sanoo Herra Juudan miehille ja Jerusalemille: Raivatkaa
itsellenne uudispelto, älkääkä kylväkö orjantappurain sekaan.
4 Ympärileikatkaa itsenne Herralle ja poistakaa sydämenne
esinahka, te Juudan miehet ja Jerusalemin asukkaat, ettei
minun vihani syttyisi kuin tuli ja palaisi, eikä olisi sammuttajaa,
teidän tekojenne pahuuden tähden. **5** Julistakaa Juudassa ja
Jerusalemissa, kuuluttakaa ja sanokaa: Puhaltakaa pasunaan
kautta maan; huutakaa täyttä kurkkua ja sanokaa: 'Kokoontukaa,
ja menkäämme varustettuihin kaupunkeihin'. **6** Nostakaa lippu
Siionia kohti, paetkaa pysähtymättä; sillä minä annan tulla
pohjoisesta onnettomuuden ja suuren hävityksen. **7** Leijona
on noussut tiheiköstänsä, kansaintuhooja on lähtenyt liikkeelle,
lähtenyt asuinpaikastansa, tekemään sinun maasi autioksi: sinun
kaupunkisi hävitetään asujattomiksi. **8** Sentähden kääriytykää
säkkeihin, valittakaa ja parkukaa, sillä Herran vihan hehku ei ole
kääntynyt meistä pois." **9** Sinä päivänä, sanoo Herra, katoaa
rohkeus kuninkaalta ja päämiehiltä, papit tyrmistyvät ja profeetat
hämmästyvät. **10** Mutta minä sanoin: "Voi, Herra, Herra! Totisesti,
sinä saatoit tämän kansan ja Jerusalemin peräti pettymään, kun
sanoit: 'Teillä on oleva rauha!' Ja kuitenkin miekka koskee sieluun
asti." **11** Siihen aikaan sanotaan tälle kansalle ja Jerusalemille:
Kuuma tuuli tulee erämaan kalliokukkuloilta tytärtä, minun
kansaani, kohti-ei elon viskaamiseksi eikä puhdistamiseksi. **12**
Tuuli, liian tuima sellaisiin, tulee minulta; nyt minä myös julistan
heille tuomiot. **13** Katso, hän nousee niinkuin pilvi, ja hänen
vaununsa ovat kuin tuulispää, hänen hevosensa ovat kotkia
nopeammat. Voi meitä, sillä me olemme tuhon omat! **14** Pese
sydämesi puhtaaksi pahuudesta, sinä Jerusalem, että pelastuisit.

Kuinka kauan asuvat sinun sisimmässäsi väärät ajatuksesi? **15**
Sillä kuule! Sanansaattaja Daanista, onnettomuuden julistaja
Efraimin vuorilta! **16** Kehoittakaa kansoja. Katso, kuuluttakaa
Jerusalemia vastaan: "Piirittäjät tulevat kaukaisesta maasta ja
kohottavat huutonsa Juudan kaupunkeja vastaan". **17** Niinkuin
pellon vartijat he piirittävät sitä yltympäri, koska se niskoitteli
minua vastaan, sanoo Herra. **18** Sinun vaelluksesi ja tekosi
ovat tuottaneet sinulle tämän: tämän saat pahuudestasi; niin,
se on katkerata, niin, se koskee sydämeesi asti. **19** Voi minun
rintaani, voi minun rintaani! Minä vääntelehdin tuskasta. Voi
sydämeni kammioita! Sydämeni väräjää minussa; en voi vaieta,
sillä minä kuulen pasunan äänen, sotahuudon. **20** Hävitys tulee
hävityksen päälle, sillä koko maa on tuhottu; äkisti ovat minun
majani tuhotut, silmänräpäyksessä minun telttani. **21** Kuinka
kauan minun täytyy nähdä sotalippua, kuulla pasunan ääntä? **22**
Sillä minun kansani on hullu; eivät he tunne minua. He ovat
tyhmiä lapsia eivätkä ymmärtäväisiä; he ovat viisaita tekemään
pahaa, mutta tehdä hyvää he eivät taida. **23** Minä katselin
maata, ja katso, se oli autio ja tyhjä, ja taivasta, eikä siinä valoa
ollut. **24** Minä katselin vuoria, ja katso, ne järkkyivät, ja kaikki
kukkulat huojuivat. **25** Minä katselin, ja katso, ei ollut yhtään
ihmistä, ja kaikki taivaan linnut olivat paenneet pois. **26** Minä
katselin, ja katso, hedelmätarha oli erämaana, ja kaikki sen
kaupungit olivat kukistuneet Herran, hänen vihansa hehkun,
edessä. **27** Sillä näin sanoo Herra: Koko maa tulee autioksi,
vaikka minä en siitä peräti loppua tee. **28** Sentähden maa
suree, ja taivaat ylhäällä pukeutuvat mustiin, sillä minä olen
puhunut, olen päättänyt, enkä kadu, en siitä peräydy. **29** Ratsu-
ja jousimiesten huutoa pakenee koko kaupunki; he menevät

metsäntiheikköihin ja nousevat kallioille. Jokainen kaupunki on
hyljätty, eikä niissä kukaan asu. **30** Ja sinä tuhon oma, mitä teet,
kun pukeudut purppuraan, kun koristaudut kultakoristeilla, kun
suurennat silmäsi ihomaalilla? Turhaan sinä itsesi kaunistat.
Rakastajat ovat hyljänneet sinut, he etsivät sinun henkeäsi. **31**
Sillä minä kuulen huudon, niinkuin synnyttäjän tuskanhuudon,
vaivan, niinkuin ensisynnyttäjän vaivan, tytär Siionin huudon;
hän vaikeroitsee, levittää kätensä: "Voi minua, minun sieluni
menehtyy murhamiesten käsiin!"

5 Kiertäkää Jerusalemin katuja, katsokaa ja tiedustelkaa, ja
etsikää sen toreilta: jos löydätte yhdenkään, jos on ainoatakaan,
joka tekee oikein, joka noudattaa uskollisuutta, niin minä annan
anteeksi Jerusalemille. **2** Mutta vaikka he sanovat: "Niin totta
kuin Herra elää", he kuitenkin vannovat väärin. **3** Herra, eivätkö
sinun silmäsi katso uskollisuutta? Sinä olet lyönyt heitä, mutta
he eivät tunteneet kipua; sinä olet lopen hävittänyt heidät, mutta
he eivät tahtoneet ottaa kuritusta varteen. He ovat kovettaneet
kasvonsa kalliota kovemmiksi, eivät ole tahtoneet kääntyä.
4 Silloin minä ajattelin: Sellaisia ovat vain alhaiset; he ovat
tyhmiä, sillä he eivät tunne Herran tietä, Jumalansa oikeutta. **5**
Niinpä menen ylhäisten luo ja puhuttelen heitä, sillä he kyllä
tuntevat Herran tien, Jumalansa oikeuden. Mutta he olivat kaikki
särkeneet ikeen, katkaisseet siteet. **6** Sentähden surmaa heidät
metsän leijona, aavikon susi haaskaa heidät, pantteri väijyy
heidän kaupunkejansa. Kuka ikinä niistä lähtee, se raadellaan,
sillä paljot ovat heidän rikoksensa, suuri heidän luopumustensa
luku. **7** Kuinka minä antaisin sinulle anteeksi? Sinun lapsesi ovat
hyljänneet minut ja vannoneet niiden kautta, jotka eivät jumalia
ole. Minä ravitsin heitä, mutta he tekivät aviorikoksen, ja porton

huoneeseen he kokoontuivat. **8** He ovat hyvinruokittuja, äleitä
oriita; he hirnuvat kukin lähimmäisensä vaimoa. **9** Enkö minä
tällaisista rankaisisi, sanoo Herra, eikö minun sieluni kostaisi
tämänkaltaiselle kansalle? **10** Nouskaa sen tarhojen pengermille
ja hävittäkää, älkää kuitenkaan siitä peräti loppua tehkö; ottakaa
pois sen köynnökset, sillä ne eivät ole Herran. **11** Sillä he
ovat olleet minulle peräti uskottomat, sekä Israelin heimo että
Juudan heimo, sanoo Herra. **12** He ovat kieltäneet Herran ja
sanoneet: "Ei se ole hän! Ei meitä kohtaa onnettomuus, emme
tule näkemään miekkaa emmekä nälkää. **13** Ja profeetat ovat
pelkkää tuulta; Herra, joka puhuu, ei ole heissä-heidän itsensä
käyköön niin." **14** Sentähden sanoo Herra, Jumala Sebaot,
näin: Koska te tällaisia olette puhuneet, niin katso, minä teen
sanani sinun suussasi tuleksi ja tämän kansan polttopuiksi, ja se
kuluttaa heidät. **15** Katso minä tuon teitä vastaan, te Israelin
heimo, kansan kaukaa, sanoo Herra; se on horjumaton kansa,
se on ikivanha kansa, kansa, jonka kieltä sinä et ymmärrä ja
jonka puhetta sinä et tajua. **16** Heidän viinensä on kuin avoin
hauta, he ovat kaikki sankareita. **17** He syövät sinun satosi
ja leipäsi, he syövät sinun poikasi ja tyttäresi, syövät sinun
lampaasi ja raavaasi, syövät sinun viinipuusi ja viikunapuusi;
he miekalla hävittävät sinun varustetut kaupunkisi, joihin sinä
luotat. **18** Mutta niinäkään päivinä, sanoo Herra, en minä teistä
peräti loppua tee. **19** Ja kun he kysyvät: "Miksi on Herra, meidän
Jumalamme, tehnyt meille kaiken tämän?" niin vastaa heille:
"Niinkuin te olette hyljänneet minut ja palvelleet vieraita jumalia
maassanne, niin täytyy teidän palvella muukalaisia maassa,
joka ei ole teidän". **20** Julistakaa tämä Jaakobin huoneessa ja
kuuluttakaa se Juudassa sanoen: **21** Kuulkaa tämä, te tyhmä ja

ymmärtämätön kansa, te, joilla on silmät, mutta ette näe, joilla on
korvat, mutta ette kuule. **22** Ettekö pelkää minua, sanoo Herra,
ettekö vapise minun edessäni, joka olen pannut hiekan meren
rajaksi, ikuiseksi määräksi, jonka ylitse se ei pääse; ja vaikka se
kuohuu, ei se mitään voi, ja vaikka sen aallot pauhaavat, eivät
ne sen ylitse pääse? **23** Mutta tällä kansalla on uppiniskainen
ja tottelematon sydän; he ovat poikenneet ja menneet pois.
24 Eivätkä he sano sydämessänsä: "Peljätkäämme Herraa,
Jumalaamme, joka antaa sateen, syyssateen ja kevätsateen
ajallansa, ja säilyttää meille elonkorjuun määräviikot". **25** Teidän
pahat tekonne käänsivät nämä pois, ja teidän syntinne estivät
teitä saamasta hyvää. **26** Sillä minun kansassani on jumalattomia;
he väijyvät, niinkuin linnunpyytäjät kyykistyvät, he asettavat
ansoja, pyydystävät ihmisiä. **27** Niinkuin häkki on täynnä lintuja,
niin heidän huoneensa ovat petosta täynnä. Siitä he ovat tulleet
suuriksi ja rikkaiksi, **28** ovat tulleet lihaviksi ja kiiltäviksi. Myös
käyvät heidän häijyt puheensa yli kaiken määrän; he eivät aja
orpojen asiaa, niin että ne voittaisivat, eivätkä hanki köyhille
oikeutta. **29** Enkö minä näistä tällaisista rankaisisi, sanoo
Herra, eikö minun sieluni kostaisi tämänkaltaiselle kansalle?
30 Kauheita ja pöyristyttäviä tapahtuu maassa: **31** profeetat
ennustavat valhetta, ja papit hallitsevat yksissä neuvoin heidän
kanssaan, ja sitä minun kansani rakastaa. Mutta mitä te teette,
kun tästä tulee loppu?

6 Paetkaa, benjaminilaiset, Jerusalemista, puhaltakaa pasunaan
Tekoassa ja nostakaa merkki Beet-Keremin kohdalle; sillä
pohjoisesta nousee onnettomuus ja suuri hävitys. **2** Tytär Siionin,
suloisen ja hemmotellun, minä hukutan. **3** Hänen tykönsä tulee
paimenia laumoinensa, he pystyttävät telttansa häntä vastaan

yltympäri, syöttävät alansa kukin. **4** Julistakaa häntä vastaan
pyhä sota. "Nouskaa ja menkäämme puolipäivän aikaan! Voi
meitä, sillä päivä painuu, sillä illan varjot pitenevät! **5** Nouskaa
ja menkäämme yöllä ja hävittäkäämme hänen linnansa." **6**
Sillä näin sanoo Herra Sebaot: Kaatakaa puita ja luokaa valli
Jerusalemia vastaan. Se on kaupunki, jota on rangaistava; siinä
on pelkkää väkivaltaa. **7** Niinkuin kaivo pitää vetensä tuoreena,
niin sekin pitää pahuutensa tuoreena; sortoa, hävitystä kuuluu
sieltä, minun edessäni on aina kipu ja haavat. **8** Ota ojentuaksesi,
Jerusalem, ettei minun sieluni vieraannu sinusta, etten tee sinua
autioksi, asumattomaksi maaksi. **9** Näin sanoo Herra Sebaot:
Israelin jäännöksestä pidetään jälkikorjuu niinkuin viinipuusta;
ojenna kätesi köynnöksiä kohti niinkuin viininkorjaaja. **10** Kenelle
minä puhuisin, ketä varoittaisin, että he kuulisivat? Katso, heidän
korvansa ovat ympärileikkaamattomat, eivät he voi kuunnella.
Katso, Herran sana on tullut heille pilkaksi, ei se heille kelpaa. **11**
Minä olen täynnä Herran vihaa, en jaksa sitä pidättää; vuodata
se lapsukaisiin kadulla, niin myös nuorukaisparveen. Sillä niin
mies kuin vaimokin vangitaan, niin vanhus kuin ikäloppu. **12**
Heidän talonsa joutuvat vieraille, niin myös pellot ja vaimot; sillä
minä ojennan käteni maan asukkaita vastaan, sanoo Herra. **13**
Sillä kaikki, niin pienet kuin suuretkin, pyytävät väärää voittoa,
kaikki, niin profeetat kuin papitkin, harjoittavat petosta. **14** He
parantavat minun kansani vamman kepeästi, sanoen: "Rauha,
rauha!" vaikka ei rauhaa ole. **15** He joutuvat häpeään, sillä he
ovat tehneet kauhistuksia; mutta heillä ei ole hävyntuntoa, he
eivät osaa hävetä. Sentähden he kaatuvat kaatuvien joukkoon,
sortuvat, kun minä heitä rankaisen, sanoo Herra. **16** Näin on
Herra sanonut: "Astukaa teille ja katsokaa ja kysykää muinaisia

polkuja, kysykää, mikä on hyvä tie, ja vaeltakaa sitä, niin
te löydätte levon sieluillenne". Mutta he vastasivat: "Emme
vaella". **17** Ja minä olen asettanut teille vartijat: "Kuunnelkaa
pasunan ääntä". Mutta he vastasivat: "Emme kuuntele". **18**
Sentähden kuulkaa, te kansat, ja tiedä, seurakunta, mitä heille
on tapahtuva. **19** Kuule, maa! Katso, minä tuotan onnettomuuden
tälle kansalle, heidän hankkeittensa hedelmän, sillä he eivät
ole kuunnelleet minun sanojani, vaan ovat hyljänneet minun
lakini. **20** Mitä on minulle suitsutus, joka tulee Sabasta, ja
paras kalmoruoko kaukaisesta maasta? Teidän polttouhrinne
eivät ole minulle otolliset, eivätkä teidän teurasuhrinne minulle
kelpaa. **21** Sentähden, näin sanoo Herra: Katso, minä asetan
tälle kansalle kompastuskiviä, joihin he kompastuvat, isät ja
pojat yhdessä, ja naapuri naapurinsa kanssa hukkuu. **22** Näin
sanoo Herra: Katso, kansa tulee pohjoisesta maasta, suuri
kansa nousee maan perimmäisiltä ääriltä. **23** He käyttävät
jousta ja keihästä, ovat julmat ja armahtamattomat. Heidän
pauhinansa on kuin pauhaava meri, ja he ratsastavat hevosilla,
varustettuina kuin soturi taisteluun sinua vastaan, tytär Siion. **24**
Kun kuulemme siitä sanoman, niin meidän kätemme herpoavat;
ahdistus valtaa meidät, tuska, niinkuin synnyttäväisen. **25** Älkää
menkö vainiolle, älkää vaeltako tiellä, sillä vihollisen miekka-
kauhistus on kaikkialla! **26** Tytär, minun kansani! Kääriydy
säkkiin, vieriskele tuhassa; pidä itkiäiset, niinkuin ainokaista
poikaa itketään, katkerat valittajaiset, sillä äkkiarvaamatta käy
kimppuumme hävittäjä. **27** Minä olen asettanut sinut kansani
koettelijaksi, suojavarustukseksi, että oppisit tuntemaan ja
koettelisit heidän vaelluksensa. **28** Kaikki he ovat pääniskureita,
liikkuvat panettelijoina; he ovat vaskea ja rautaa, ovat kelvottomia

kaikki tyynni. **29** Palkeet puhkuvat, tulesta lähtee vain lyijyä.
Turhaan on sulatettu ja sulatettu: pahat eivät ole erottuneet. **30**
Hylkyhopeaksi heitä sanotaan, sillä Herra on heidät hyljännyt.

7 Tämä on sana, joka tuli Jeremialle Herralta: **2** "Asetu Herran
huoneen portille ja julista siellä tämä sana ja sano: Kuulkaa
Herran sana, koko Juuda, te jotka tulette näistä porteista
kumartaen rukoilemaan Herraa. **3** Näin sanoo Herra Sebaot,
Israelin Jumala: Vaeltakaa hyvin ja tehkää hyviä tekoja, niin minä
annan teidän asua tässä paikassa. **4** Älkää luottako valheen
sanoihin, kun sanotaan: 'Tämä on Herran temppeli, Herran
temppeli, Herran temppeli!' **5** Vaan jos te todella parannatte
vaelluksenne ja tekonne, jos te todella teette oikeuden niin
toiselle kuin toisellekin, **6** ette sorra muukalaista, orpoa ja leskeä,
ette vuodata viatonta verta tässä paikassa ettekä seuraa muita
jumalia turmioksenne, **7** niin minä annan teidän asua tässä
paikassa, maassa, jonka minä olen antanut teidän isillenne,
iankaikkisesta iankaikkiseen. **8** Mutta katso, te luotatte valheen
sanoihin, joista ei ole hyötyä. **9** Miten on? Te varastatte, tapatte,
rikotte avion, vannotte väärin, poltatte uhreja Baalille ja seuraatte
vieraita jumalia, joita te ette tunne. **10** Ja te tulette ja astutte
minun eteeni tähän huoneeseen, joka on otettu minun nimiini, ja
sanotte: 'Me kyllä pelastumme' -tehdäksenne yhä kaikkia näitä
kauhistuksia! **11** Ryövärien luolaksiko te katsotte tämän huoneen,
joka on otettu minun nimiini? Katso, sellaiseksi minäkin olen sen
havainnut, sanoo Herra. **12** Menkääpä minun asuinpaikkaani,
joka oli Siilossa, jossa minä ensin annoin nimeni asua, ja
katsokaa, mitä minä olen sille tehnyt kansani Israelin pahuuden
tähden! **13** Ja koska te nyt olette kaikkia näitä tekoja tehneet,
sanoo Herra, ettekä ole kuulleet, vaikka minä varhaisesta alkaen

olen teille puhunut, koska ette vastanneet, vaikka minä teille
huusin, **14** niin minä teen tälle huoneelle, joka on otettu minun
nimiini, johon te luotatte, ja tälle paikalle, jonka minä olen antanut
teille ja teidän isillenne, samoin kuin olen tehnyt Siilolle, **15** ja
heitän teidät pois kasvojeni edestä, niinkuin olen heittänyt pois
kaikki teidän veljenne, kaikki Efraimin jälkeläiset. **16** Mutta sinä
älä rukoile tämän kansan puolesta, älä kohota heidän puolestaan
huutoa ja rukousta äläkä niillä minua ahdista; sillä en minä sinua
kuule. **17** Etkö näe, mitä he tekevät Juudan kaupungeissa ja
Jerusalemin kaduilla? **18** Lapset kokoavat puita, isät sytyttävät
tulen, ja vaimot sotkevat taikinaa valmistaaksensa uhrikakkuja
taivaan kuningattarelle, ja he vuodattavat juomauhreja muille
jumalille, minulle mielikarvaudeksi. **19** Minulleko he tuottavat
mielikarvautta, sanoo Herra, eivätkö pikemmin itselleen, omaksi
häpeäksensä? **20** Sentähden, näin sanoo Herra, Herra: Katso,
minun vihani ja kiivauteni on vuotava tämän paikan ylitse,
ihmisten, eläinten, kedon puitten ja maan hedelmän ylitse, ja
se palaa sammumatta." **21** Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin
Jumala: "Lisätkää polttouhrinne teurasuhreihinne ja syökää lihaa.
22 Sillä en minä puhunut enkä antanut käskyä teidän isillenne
poltto-ja teurasuhrista silloin, kun minä vein heidät pois Egyptin
maasta, **23** vaan näin minä käskin heitä ja sanoin: Kuulkaa
minun ääntäni, niin minä olen teidän Jumalanne ja te olette
minun kansani; ja vaeltakaa aina sitä tietä, jota minä käsken
teidän vaeltaa, että menestyisitte. **24** Mutta he eivät kuulleet,
eivät korvaansa kallistaneet, vaan vaelsivat oman neuvonsa
mukaan, pahan sydämensä paatumuksessa, ja käänsivät minulle
selkänsä eivätkä kasvojansa. **25** Siitä päivästä, jona teidän
isänne lähtivät Egyptin maasta, aina tähän päivään asti olen

minä lähettänyt teidän tykönne kaikki palvelijani, profeetat-
lähettänyt varhaisesta alkaen, päivä päivältä. **26** Mutta kukaan ei
kuullut minua, ei kallistanut korvaansa, vaan he olivat niskureita,
tekivät enemmän pahaa kuin heidän isänsä. **27** Ja kun sinä
puhut heille kaiken tämän, niin he eivät kuule sinua, ja kun sinä
heille huudat, niin he eivät sinulle vastaa. **28** Sentähden sano
heille: Tämä on kansa, joka ei kuullut Herran, Jumalansa, ääntä
eikä ottanut kuritusta varteen. Kadonnut on totuus ja hävinnyt
heidän suustansa. **29** Leikkaa hiuksesi ja heitä ne pois ja viritä
kalliokukkuloilla itkuvirsi, sillä Herra on hyljännyt ja sysännyt pois
vihansa alaisen sukupolven. **30** Sillä Juudan miehet ovat tehneet
sen, mikä on pahaa minun silmissäni, sanoo Herra. He ovat
asettaneet iljetyksensä temppeliin, joka on otettu minun nimiini, ja
saastuttaneet sen. **31** Ja he ovat rakentaneet Toofet-uhrikukkulat
Ben-Hinnomin laaksoon, polttaakseen tulessa poikiansa ja
tyttäriänsä, mitä minä en ole käskenyt ja mikä ei ole minun
mieleeni tullut. **32** Sentähden, katso, päivät tulevat, sanoo Herra,
jolloin ei enää sanota 'Toofet' ja 'Ben-Hinnomin laakso', vaan
'Murha-laakso', ja Toofetiin haudataan, kun ei ole muualla tilaa.
33 Ja tämän kansan ruumiit joutuvat taivaan lintujen ja maan
eläinten ruuaksi, eikä näitä kukaan karkoita. **34** Ja minä lopetan
Juudan kaupungeista ja Jerusalemin kaduilta riemun ja ilon
huudon, huudon yljälle ja huudon morsiamelle, sillä maa on
tuleva raunioiksi."

8 "Siihen aikaan, sanoo Herra, otetaan Juudan kuningasten
ja sen ruhtinasten luut, pappien ja profeettain luut sekä
Jerusalemin asukasten luut pois heidän haudoistansa **2** ja
hajotetaan auringon, kuun ja kaiken taivaan joukon eteen, joita he
rakastivat ja palvelivat, joita he seurasivat, etsivät ja kumartaen

rukoilivat; niitä ei koota eikä haudata, vaan ne tulevat maan
lannaksi. **3** Ja kuolema on oleva halutumpi kuin elämä koko
sille jäännökselle, joka jää jäljelle tästä pahasta sukukunnasta,
kaikissa paikoissa, mihin minä karkoitan nämä jäljelle jääneet,
sanoo Herra Sebaot. **4** Ja sano heille: Näin sanoo Herra: Eikö
se, joka lankeaa, nouse jälleen? Eikö se, joka kääntyy pois,
käänny takaisin? **5** Miksi kääntyy tämä kansa, Jerusalem, pois
ainaisessa luopumuksessa? Miksi he pitävät kiinni petoksesta
eivätkä tahdo palata? **6** Minä olen tarkannut ja kuunnellut: he
puhuvat sitä, mikä ei ole oikein; ei kukaan kadu pahuuttansa, ei
ajattele: Mitä olen minä tehnyt! Kaikki he kääntyvät pois juosten
juoksuansa, niinkuin orhi kiitää taistelussa. **7** Haikarakin taivaalla
tietää aikansa; metsäkyyhkynen, pääskynen ja kurki pitävät
vaarin tuloajastansa, mutta minun kansani ei tunne Herran
oikeutta. **8** Kuinka saatatte sanoa: 'Me olemme viisaita, ja
meillä on Herran laki'? Totisesti! Katso, valheen työtä on tehnyt
kirjanoppineiden valhekynä. **9** Viisaat saavat häpeän, kauhistuvat
ja joutuvat kiinni. Katso, he ovat hyljänneet Herran sanan-mitä
heillä on viisautta? **10** Sentähden minä annan heidän vaimonsa
vieraille, heidän peltonsa valloittajille. Sillä kaikki, niin pienet kuin
suuretkin, pyytävät väärää voittoa, kaikki, niin profeetat kuin
papitkin, harjoittavat petosta. **11** He parantavat kepeästi tyttären,
minun kansani, vamman, sanoen: 'Rauha, rauha!' vaikka ei
rauhaa ole. **12** He joutuvat häpeään, sillä he ovat tehneet
kauhistuksia; mutta heillä ei ole hävyntuntoa, he eivät osaa
hävetä. Sentähden he kaatuvat kaatuvien joukkoon, sortuvat, kun
heidän rangaistuksensa tulee, sanoo Herra. **13** Minä tempaan
heidät peräti pois, sanoo Herra. Ei ole rypäleitä viinipuussa
eikä viikunoita viikunapuussa, ja lehtikin lakastuu. Minä saatan

hyökkääjät heidän kimppuunsa." **14** "Miksi istumme alallamme?
Kokoontukaa! Menkäämme varustettuihin kaupunkeihin, ja siellä
hukkukaamme! Sillä Herra, meidän Jumalamme, hukuttaa meidät
ja juottaa meille myrkkyvettä, sillä me olemme syntiä tehneet
Herraa vastaan." **15** "Odotetaan rauhaa, mutta hyvää ei tule,
paranemisen aikaa, mutta katso, tulee peljästys! **16** Daanista
kuuluu hänen hevostensa korskunta, hänen orhiensa hirnunnasta
vapisee koko maa. Ja he tulevat ja syövät maan ja kaiken,
mikä siinä on, kaupungin ja siinä asuvaiset. **17** Sillä katso,
minä lähetän teidän sekaanne käärmeitä, myrkkyliskoja, joihin
ei lumous tehoa, ja ne purevat teitä, sanoo Herra." **18** Missä
on virvoitus minun murheeseeni? Minun sydämeni on sairas.
19 Katso, tyttären, minun kansani, huuto kuuluu kaukaisesta
maasta: "Eikö Herra ole Siionissa, eikö ole siellä sen kuningas?"
Miksi he ovat vihoittaneet minut jumalankuvillansa, muukalaisten
turhilla jumalilla? **20** Ohi on elonaika, lopussa kesä, mutta ei
ole meille apua tullut. **21** Tyttären, minun kansani, murtumisen
tähden olen minä murtunut, minä käyn murheasussa, kauhistus
on minut vallannut. **22** Eikö Gileadissa ole palsamia, eikö siellä
ole parantajaa? Vai miksi eivät tyttären, minun kansani, haavat
kasva umpeen?

9 Oi, jospa minun pääni olisi silkkaa vettä ja minun silmäni
kyynellähde, niin minä itkisin päivät ja yöt tyttären, minun kansani,
kaatuneita! **2** Oi, jospa minulla olisi erämaassa matkamiehen
yömaja, niin minä jättäisin kansani ja vaeltaisin pois heidän
luotaan! Sillä he ovat kaikki avionrikkojia, ovat uskottomain
joukkio. **3** He jännittävät valheeseen kielensä jousen, eivätkä
käytä totuuteen valtaansa maassa; sillä he menevät pahuudesta
pahuuteen, mutta minua he eivät tunne, sanoo Herra. **4** Varokaa

kukin lähimmäistänne, älkää yhteenkään veljeen luottako; sillä
jokainen veli viekkaasti pettää ja jokainen lähimmäinen liikkuu
panettelijana. **5** He pettävät toinen toisensa eivätkä puhu
totta; he ovat totuttaneet kielensä puhumaan valhetta, ovat
tehneet vääryyttä väsyksiin asti. **6** Sinä asut keskellä vilppiä;
vilpillisyydessään he eivät tahdo tuntea minua, sanoo Herra. **7**
Sentähden, näin sanoo Herra Sebaot: Katso, minä sulatan heidät
ja koettelen heitä; sillä mitä muuta minä voisin tehdä tyttären,
minun kansani, tähden? **8** Tappava nuoli on heidän kielensä,
vilppiä se puhuu; suullaan he puhuvat rauhaa lähimmäisensä
kanssa, mutta sydämessään he juoniansa punovat. **9** Enkö
minä näistä tällaisista rankaisisi heitä, sanoo Herra, eikö minun
sieluni kostaisi tämänkaltaiselle kansalle? **10** Vuorten tähden
minä puhkean itkuun ja valitukseen, erämaan laitumien tähden
minä viritän itkuvirren. Sillä ne ovat poltetut, ei kukaan siellä
kulje, eivätkä ne kuule karjan ääntä; paenneet ovat taivaan linnut
ja eläimet, ovat menneet pois. **11** Ja minä teen Jerusalemin
kiviroukkioksi, aavikkosutten asunnoksi, ja Juudan kaupungit
minä teen autioiksi, asujattomiksi. **12** Kuka on viisas mies, joka
tämän ymmärtää ja jolle Herran suu on puhunut, että hän sen
ilmoittaisi? Minkätähden on maa hävitetty, poltettu kuin erämaa,
jossa ei kukaan kulje? **13** Ja Herra sanoi: "Sentähden, että he
ovat hyljänneet minun lakini, jonka minä heille annoin, eivätkä
ole kuulleet minun ääntäni eivätkä vaeltaneet sen mukaan, **14**
vaan ovat vaeltaneet sydämensä paatumuksessa ja seuranneet
baaleja, niinkuin heidän isänsä olivat heille opettaneet, **15**
sentähden sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala, näin: Katso,
minä syötän heille, tälle kansalle, koiruohoa ja juotan heille
myrkkyvettä. **16** Ja minä hajotan heidät kansojen sekaan,

joita eivät he eivätkä heidän isänsä ole tunteneet, ja lähetän
heidän jälkeensä miekan, kunnes minä heidät lopetan. **17**
Näin sanoo Herra Sebaot: Ottakaa vaari, kutsukaa itkijävaimoja
tulemaan tänne. Lähettäkää hakemaan viisaita vaimoja, jotta
he tulisivat, **18** kiiruhtaisivat ja virittäisivät meistä valitusvirren,
niin että silmämme vuotaisivat kyyneleitä ja silmäripsemme
tiukkuisivat vettä. **19** Sillä valitushuuto kuuluu Siionista: Kuinka
olemmekaan hävitetyt! Me olemme peräti häpeään joutuneet,
sillä meidän täytyy jättää maa, sillä kukistuneet ovat meidän
asuntomme. **20** Kuulkaa siis, te naiset, Herran sana, ottakoon
korvanne vastaan hänen suunsa puheen; opettakaa tyttärillenne
valitusvirsi ja toinen toisellenne itkuvirsi. **21** Sillä kuolema on
noussut sisään ikkunoistamme, on tullut meidän palatseihimme,
tuhotakseen kadulta lapset, toreilta nuorukaiset. **22** Puhu:
Näin sanoo Herra: Ihmisten ruumiita makaa maassa niinkuin
lantaa vainiolla, niinkuin lyhteitä leikkaajan jäljessä, eikä ole
niitten korjaajaa. **23** Näin sanoo Herra: Älköön viisas kerskatko
viisaudestansa, älköön väkevä kerskatko väkevyydestänsä,
älköön rikas kerskatko rikkaudestansa; **24** vaan joka kerskaa,
kerskatkoon siitä, että hän on ymmärtäväinen ja tuntee minut: että
minä, Herra, teen laupeuden, oikeuden ja vanhurskauden maan
päällä. Sillä senkaltaisiin minä mielistyn, sanoo Herra. **25** Katso,
päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä rankaisen kaikkia, jotka
ovat ympärileikattuja, mutta kuitenkin ympärileikkaamattomia:
26 Egyptiä, Juudaa, Edomia, ammonilaisia, Mooabia ja kaikkia
päälaen ympäriltä kerittyjä, jotka asuvat erämaassa; sillä kaikki
pakanakansat ovat ympärileikkaamattomia, ja koko Israelin
heimo on sydämeltään ympärileikkaamaton."

10 Kuulkaa sana, jonka Herra on puhunut teitä vastaan, te
Israelin heimo. **2** Näin sanoo Herra: "Älkää totutelko itseänne
pakanain menoon älkääkä kauhistuko taivaan merkkejä, sillä
pakanat niitä kauhistuvat. **3** Sillä kansat noudattavat turhia
jumalia; sillä ne ovat puuta, joka hakataan metsästä, puusepän
kätten tekemiä, työaseella tehtyjä. **4** Ne koristetaan hopealla ja
kullalla sekä kiinnitetään nauloilla ja vasaroilla, niin etteivät ne
horju. **5** Ne ovat kuin linnunpelätin kurkkumaalla, eivät ne voi
puhua; kantamalla täytyy niitä kantaa, sillä eivät ne voi astua.
Älkää peljätkö niitä, sillä eivät ne voi pahaa tehdä; mutta eivät ne
myöskään voi tehdä hyvää. **6** Ei ole ketään sinun vertaistasi,
Herra; sinä olet suuri, ja suuri ja voimallinen on sinun nimesi. **7**
Kuka ei sinua pelkäisi, sinä kansojen kuningas? Sillä siihen sinä
olet arvollinen. Sillä kaikissa kansojen viisaissa ja kaikissa heidän
valtakunnissansa ei ole yhtäkään sinun vertaistasi. **8** He ovat
kaikki tyynni järjettömiä, tyhmiä. Turhain jumalien opettamista!
Ne ovat puuta, **9** ohueksi taottua hopeata, joka tuodaan Tarsiista,
ja Uufaan kultaa, taiturin ja kultasepän kätten tekoa. Punasinistä
ja punaista purppuraa on niiden puku. Taitajain tekoa ovat ne
kaikki. **10** Mutta Herra on totinen Jumala; hän on elävä Jumala
ja iankaikkinen kuningas. Hänen vihastansa vapisee maa, ja
kansat eivät kestä hänen suuttumustansa. **11** Sanokaa heille
näin: Jumalat, jotka eivät ole tehneet taivasta eikä maata, ne
katoavat maan päältä ja taivaan alta. **12** Hän on tehnyt maan
voimallansa, vahvistanut maanpiirin viisaudellansa ja levittänyt
taivaat taidollansa. **13** Kun hän jylisee, käy vetten pauhina
taivaalla, ja hän nostaa pilvet maan ääristä, tekee salamat
ja sateen ja tuo tuulen sen säilytyspaikoista. **14** Järjetön on
jokainen ihminen, tietoa vailla, häpeän saa jokainen kultaseppä

veistetystä kuvasta, petosta on hänen valamansa kuva, eikä
niissä henkeä ole. **15** Turhuutta ne ovat, naurettavia tekeleitä;
kun niiden rangaistus tulee, ne hukkuvat. **16** Näiden kaltainen ei
ole hän, joka on Jaakobin osa, sillä hän on kaiken Luoja, ja Israel
on hänen perintösukunsa: Herra Sebaot on hänen nimensä. **17**
Kokoa tavarasi maasta pois, sinä, joka piiritettynä istut. **18** Sillä
näin sanoo Herra: Katso, tällä haavaa minä linkoan pois maan
asukkaat ja ahdistan heitä, niin että saavat tarpeeksensa." **19** Voi
minua minun vammani tähden! Kipeä on minun haavani; mutta
minä sanon: Tämä on minun vaivani, minun on se kannettava.
20 Minun telttani on hävitetty, ja kaikki minun telttaköyteni ovat
katkotut; minun lapseni ovat lähteneet luotani, eikä niitä enää
ole. Ei ole enää, kuka telttani pystyttäisi ja nostaisi seinieni
kankaan. **21** Sillä paimenet olivat järjettömät eivätkä etsineet
Herraa; sentähden he eivät menestyneet, vaan koko heidän
laumansa hajotettiin. **22** ni kuuluu! Katso, se tulee, suuri pauhina
pohjoisesta maasta, tekemään Juudan kaupungit autioiksi,
aavikkosutten asunnoksi. **23** Minä tiedän, Herra, ettei ihmisen tie
ole hänen vallassansa, eikä miehen vallassa, kuinka hän vaeltaa
ja askeleensa ohjaa. **24** Kurita minua, Herra, mutta kohtuudella,
äläkä vihassasi, ettet minua ylen vähäiseksi tekisi. **25** Vuodata
vihasi pakanain ylitse, jotka eivät sinua tunne, ja sukukuntain
ylitse, jotka eivät sinun nimeäsi avuksensa huuda. Sillä he ovat
syöneet Jaakobin, ovat hänet syöneet ja lopettaneet, ja tehneet
autioksi hänen asuinsijansa.

11 Sana, joka tuli Herralta Jeremialle ja kuului näin: **2** "Kuulkaa
tämän liiton sanat ja puhukaa ne Juudan miehille ja Jerusalemin
asukkaille; **3** sano heille: Näin sanoo Herra, Israelin Jumala:
Kirottu olkoon se mies, joka ei kuule tämän liiton sanoja, **4** jonka

minä sääsin teidän isillenne silloin, kun minä vein heidät pois
Egyptin maasta, rautapätsistä, ja sanoin: Kuulkaa minun ääntäni
ja tehkää aivan niin, kuin minä käsken teidän tehdä, niin te olette
minun kansani ja minä olen teidän Jumalanne **5** ja pidän valan,
jonka olen vannonut teidän isillenne luvaten antaa heille maan,
joka vuotaa maitoa ja mettä, niinkuin se teillä tänäkin päivänä
on." Ja minä vastasin ja sanoin: "Amen, Herra!" **6** Ja Herra
sanoi minulle: "Julista kaikki nämä sanat Juudan kaupungeissa
ja Jerusalemin kaduilla ja sano: Kuulkaa tämän liiton sanat ja
noudattakaa niitä. **7** Sillä minä varoittamalla varoitin teidän
isiänne silloin, kun minä johdatin heidät pois Egyptin maasta,
ja olen varoittanut varhaisesta alkaen tähän päivään saakka
sanoen: 'Kuulkaa minun ääntäni'. **8** Mutta he eivät kuulleet eivätkä
korvaansa kallistaneet, vaan vaelsivat kukin pahan sydämensä
paatumuksessa. Niin minä tuotin heidän päällensä kaikki tämän
liiton sanat, joita minä olin käskenyt heidän noudattaa, mutta
joita he eivät noudattaneet." **9** Ja Herra sanoi minulle: "Juudan
miesten ja Jerusalemin asukasten keskuudessa on salaliitto. **10**
He ovat kääntyneet takaisin ensimmäisten esi-isiensä pahoihin
tekoihin, niiden, jotka eivät tahtoneet kuulla minun sanojani,
ja he ovat seuranneet muita jumalia ja palvelleet niitä. Israelin
heimo ja Juudan heimo ovat rikkoneet minun liittoni, jonka minä
tein heidän isiensä kanssa. **11** Sentähden, näin sanoo Herra:
Katso, minä tuotan heille onnettomuuden, josta heillä ei ole
pääsyä; ja kun he minua huutavat, en minä kuule heitä. **12** Ja jos
Juudan kaupungit ja Jerusalemin asukkaat menevät ja huutavat
niitä jumalia, joille he ovat uhreja polttaneet, niin ne eivät heitä
pelasta heidän onnettomuutensa aikana. **13** Sillä yhtä paljon kuin
sinulla on kaupunkeja, on sinulla, Juuda, jumalia, ja yhtä paljon

kuin Jerusalemissa on katuja, te olette pystyttäneet alttareja
häpeäjumalalle, alttareja polttaaksenne uhreja Baalille. **14** Mutta
sinä älä rukoile tämän kansan puolesta, älä kohota heidän
puolestaan huutoa ja rukousta, sillä en minä kuule, kun he minua
avuksi huutavat onnettomuutensa tähden. **15** Mitä tekee minun
rakkaani minun temppelissäni? Juoniako punoo? Ottavatko
mahtimiehet, ottaako uhriliha sinusta pois pahuutesi-silloin sinä
riemuitsisit! **16** 'Vihreä öljypuu, ihana, kaunishedelmäinen' -
sillä nimellä Herra sinua kutsui. Suuren jylinän pauhatessa hän
sytytti sen tuleen, ja sen oksat turmeltuivat. **17** Ja Herra Sebaot,
joka sinut istutti, on päättänyt sinun osaksesi onnettomuuden
Israelin heimon ja Juudan heimon pahuuden tähden, jota he
ovat harjoittaneet ja jolla ovat vihoittaneet minut, polttamalla
uhreja Baalille." **18** Ja Herra ilmoitti minulle, ja minä sain tietää,
sinä näytit minulle silloin heidän hankkeensa. **19** Ja minä olin
kuin kesy karitsa, joka viedään teurastettavaksi, enkä tiennyt
heidän pitäneen neuvoa minua vastaan: "Tuhotkaamme puu
hedelminensä, hävittäkäämme hänet elävien maasta, niin ettei
hänen nimeänsä enää muisteta". **20** Mutta Herra Sebaot on
vanhurskas tuomari, joka tutkii munaskuut ja sydämen. Salli
minun nähdä sinun kostavan heille, sillä sinun haltuusi minä
olen uskonut asiani. **21** Sentähden, näin sanoo Herra Anatotin
miehistä, jotka väijyvät sinun henkeäsi sanoen: "Älä ennusta
Herran nimeen, ettet kuolisi meidän kättemme kautta" - **22**
sentähden, näin sanoo Herra Sebaot: "Katso, minä kostan
heille; heidän nuoret miehensä kuolevat miekkaan, heidän
poikansa ja tyttärensä kuolevat nälkään. **23** Heistä ei jäännöstä
jää, sillä minä tuotan onnettomuuden Anatotin miehille heidän
rangaistusvuotenansa."

12 Sinä, Herra, olet vanhurskas; voisinko minä riidellä sinua
vastaan? Kuitenkin minä kysyn sinulta, mikä oikeus on. Miksi
jumalattomain tie menestyy? Miksi kaikki uskottomat saavat elää
rauhassa? **2** Sinä heidät istutat, he myös juurtuvat; he kasvavat,
kantavat myös hedelmää. Heidän suussansa sinä olet lähellä,
mutta kaukana heidän sisimmästään. **3** Mutta sinä, Herra, tunnet
minut; sinä näet minut ja tutkit minun sydämeni, millainen se on
sinun edessäsi. Tempaa heidät pois niinkuin lampaat teuraiksi ja
vihi heidät tapon päivää varten. **4** Kuinka kauan täytyy maan surra
ja kaiken kedon ruohon kuivettua? Eläimet ja linnut hukkuvat
siinä asuvaisten pahuuden tähden; sillä nämä sanovat: "Ei tule
hän näkemään meidän loppuamme". **5** "Jos sinä jalkamiesten
kanssa juokset ja ne sinut väsyttävät, kuinka sinä kävisit kilpaan
hevosten kanssa? Ja jos sinä vaarattomalla maalla oletkin
turvassa, kuinka käy sinun Jordanin rantatiheikössä? **6** Sillä
omat veljesikin ja isäsi huone ovat petolliset sinua kohtaan, hekin
huutavat täyttä kurkkua selkäsi takana. Älä usko heitä, vaikka he
sinua ystävällisesti puhuttelevat. **7** Minä olen jättänyt huoneeni,
hyljännyt perintöosani; olen antanut sieluni rakkaimman hänen
vihollistensa käsiin. **8** Hän, minun perintöosani, oli minulle
kuin leijona metsässä, hän kiljui minua vastaan, sentähden
minä vihastuin häneen. **9** Onko minun perintöosani kirjava
petolintu, jonka ympärillä on petolintuja? Menkää, kootkaa kaikki
metsän eläimet, tuokaa ne ruualle. **10** Monet paimenet ovat
turmelleet minun viinitarhani, tallanneet minun peltopalstani,
tehneet ihanan peltopalstani autioksi erämaaksi. **11** Se on
tehty autioksi, se suree minun edessäni autiona. Koko maa on
hävitetty, sillä ei ollut ketään, joka olisi pannut sitä sydämelleen.
12 Kaikkien erämaan kalliokukkulain ylitse tulivat hävittäjät, sillä

Herran miekka syö maan toisesta äärestä hamaan toiseen; ei
pelastu mikään, mikä lihaa on. **13** He ovat kylväneet nisuja ja
niittäneet ohdakkeita; ovat nähneet vaivaa näännyksiin asti,
saamatta hyötyä. Niinpä saakaa häpeä sadostanne Herran
vihan hehkun tähden." **14** Näin sanoo Herra kaikista minun
pahoista naapureistani, jotka koskevat siihen perintöosaan,
minkä minä olen antanut kansalleni Israelille: "Katso, minä
tempaan heidät pois heidän maastansa, ja Juudan heimon
minä tempaan pois heidän keskeltänsä. **15** Mutta senjälkeen
kuin minä olen temmannut heidät pois, minä jälleen armahdan
heitä ja palautan heidät, itsekunkin perintöosaansa ja itsekunkin
maahansa. **16** Ja jos he oppivat minun kansani tiet, niin että
vannovat minun nimeeni: 'Niin totta kuin Herra elää', niinkuin he
opettivat minun kansaani vannomaan Baalin kautta, niin heidät
rakennetaan minun kansani keskeen. **17** Mutta jos he eivät
kuule, niin minä tempaan pois ja hukutan sen kansan, sanoo
Herra."

13 Näin sanoi Herra minulle: "Mene ja osta itsellesi liinainen
vyö ja pane se kupeillesi, mutta älä anna sen tulla veteen". **2** Ja
minä ostin vyön Herran sanan mukaan ja panin sen kupeilleni.
3 Sitten Herran sana tuli minulle toisen kerran, tämä sana: **4**
"Ota vyö, jonka sinä ostit ja joka on kupeillasi, ja nouse, mene
Eufratille ja kätke se siellä kallion koloon". **5** Ja minä menin ja
kätkin sen Eufratiin, niinkuin Herra oli käskenyt minun tehdä. **6** Ja
pitkän ajan kuluttua Herra sanoi minulle: "Nouse, mene Eufratille
ja ota se vyö, jonka minä käskin sinun kätkeä sinne". **7** Niin minä
menin Eufratille, kaivoin ja otin vyön siitä paikasta, johon olin sen
kätkenyt; ja katso, vyö oli turmeltunut eikä kelvannut mihinkään.
8 Minulle tuli tämä Herran sana: **9** "Näin sanoo Herra: Samalla

tavoin minä tuotan turmion Juudan ja Jerusalemin suurelle
ylpeydelle. **10** Tämä paha kansa, joka ei tahdo kuulla minun
sanojani, joka vaeltaa sydämensä paatumuksessa, seuraa muita
jumalia, palvelee ja kumartaa niitä, tulee tämän vyön kaltaiseksi,
joka ei mihinkään kelpaa. **11** Sillä niinkuin vyö liittyy miehen
kupeisiin, niin minä liitin koko Israelin heimon ja koko Juudan
heimon itseeni, sanoo Herra, että se olisi minun kansani, minulle
kunniaksi, ylistykseksi ja kirkkaudeksi; mutta he eivät totelleet.
12 Sentähden sano heille tämä sana: Näin sanoo Herra, Israelin
Jumala: Jokainen leili täytetään viinillä. Ja jos he sanovat sinulle:
'Emmekö me tietäisi, että jokainen leili täytetään viinillä?' **13** niin
sano heille: Näin sanoo Herra: Katso, minä täytän kaikki tämän
maan asukkaat, kuninkaat, jotka istuvat Daavidin valtaistuimella,
papit ja profeetat ja kaikki Jerusalemin asukkaat päihtymyksellä.
14 Ja minä murskaan heidät, toisen toistansa vastaan, sekä
isät että lapset, sanoo Herra. Minä en sääli, en säästä enkä
armahda, niin että jättäisin heidät hävittämättä." **15** Kuulkaa,
ottakaa korviinne, älkää ylpeilkö, sillä Herra on puhunut. **16**
Antakaa Herralle, teidän Jumalallenne, kunnia, ennenkuin tulee
pimeä ja jalkanne loukkaantuvat vuoriin hämärissä. Silloin te
odotatte valoa, mutta hän muuttaa sen pilkkopimeäksi, tekee
sen synkeydeksi. **17** Mutta ellette kuule tätä, niin minun sieluni
salassa itkee sellaista ylpeyttä, itkee katkerasti, ja minun silmäni
vuotavat kyyneleitä, kun Herran lauma viedään vankeuteen.
18 "Sano kuninkaalle ja kuninkaan äidille: Istukaa alhaiselle
sijalle, sillä pudonnut on päästänne teidän kunniankruununne.
19 Etelämaan kaupungit ovat suljetut, eikä ole avaajaa; koko
Juuda on viety pakkosiirtolaisuuteen, pakkosiirtolaisuuteen
kaikki kansa. **20** Nostakaa silmänne ja katsokaa, kuinka ne

tulevat pohjoisesta. Missä on lauma, joka oli sinun haltuusi
annettu, nuo sinun lampaasi, sinun kunniasi? **21** Mitä sanot,
kun hän panee sinulle päämiehiksi ne, jotka olit ystäviksesi
totutellut? Eivätkö tuskat kourista sinua niinkuin synnyttävää
vaimoa? **22** Ja jos sanot sydämessäsi: 'Minkätähden on minulle
näin käynyt?' -suuren syntisi tähden sinun liepeesi kohotettiin,
tehtiin väkivaltaa sinun kantapäillesi. **23** Voiko etiopialainen
muuttaa ihonsa ja pantteri pilkkunsa? Yhtä vähän te voitte
tehdä hyvää, te pahantekoon tottuneet. **24** Ja minä hajotan
heidät kuin oljenkorret, jotka lentävät erämaan tuulessa. **25**
Tämä on sinun arpasi, sinun mitattu osasi minulta, sanoo Herra,
koska olet unhottanut minut ja luottanut valheeseen. **26** Niinpä
minäkin nostan sinulta liepeet kasvojen yli, ja sinun häpeäsi
näkyy. **27** Sinun aviorikoksesi, hirnumisesi, riettaan haureutesi,
sinun iljetyksesi kedon kukkuloilla minä olen nähnyt. Voi sinua,
Jerusalem! Et sinä puhdistu, et vielä pitkään aikaan."

14 Herran sana, joka tuli Jeremialle suuren kuivuuden tähden.
2 "Juuda murehtii, sen portit raukeavat, kallistuvat murheasussa
maahan; ja Jerusalemista nousee valitushuuto. **3** Heidän
ylimyksensä lähettävät alaisiansa vedelle. Nämä tulevat kaivoille,
eivät löydä vettä, palajavat astiat tyhjinä, ovat pettyneet ja
häpeissänsä ja peittävät päänsä. **4** Peltomaan tähden, joka
pakahtuu, kun ei ole satanut maassa, ovat peltomiehet pettyneinä
ja peittävät päänsä. **5** Peurakin kedolla poikii ja hylkää
vasikkansa, kun ei ole mitään vihantaa. **6** Ja villiaasit seisovat
kalliokukkuloilla, haukkovat ilmaa niinkuin aavikkosudet; niiden
silmät ovat riutuneet, kun ei ruohoa ole." **7** Vaikka pahat tekomme
todistavat meitä vastaan, tee työsi, Herra, nimesi tähden; sillä
meidän luopumuksemme ovat monet, sinua vastaan me olemme

syntiä tehneet. **8** Sinä Israelin toivo, sen vapahtaja ahdingon
aikana, minkätähden sinä olet kuin muukalainen maassa,
kuin matkamies, joka poikkeaa majaan vain yöpyäksensä? **9**
Minkätähden sinä olet kuin tyrmistynyt mies, kuin sankari, joka ei
voi auttaa? Ja kuitenkin sinä olet meidän keskellämme, Herra, ja
me olemme otetut sinun nimiisi; älä meitä jätä. **10** Näin sanoo
Herra tästä kansasta: Noin he mielellänsä harhailevat, eivät
pidätä jalkojansa. Ei Herra mielisty heihin; hän muistaa nyt
heidän pahat tekonsa ja rankaisee heidän syntinsä. **11** Ja Herra
sanoi minulle: "Älä rukoile tämän kansan puolesta, sen hyväksi.
12 Vaikka he paastoavat, en minä kuule heidän huutoansa, ja
vaikka he uhraavat polttouhreja ja ruokauhreja, en minä heihin
mielisty, vaan miekalla, nälällä ja rutolla minä heidät lopetan." **13**
Niin minä sanoin: "Voi, Herra, Herra! Katso, profeetat sanovat
heille: 'Ei teidän tarvitse nähdä miekkaa eikä kärsiä nälkää,
vaan minä annan teille vakaan rauhan tässä paikassa'." **14**
Mutta Herra sanoi minulle: "Valhetta ennustavat profeetat minun
nimessäni; minä en ole lähettänyt heitä, en käskenyt heitä
enkä puhunut heille. Valhenäkyjä, turhia ennustuksia ja oman
sydämensä petosta he ennustavat teille. **15** Sentähden, näin
sanoo Herra profeetoista, jotka ennustavat minun nimessäni,
vaikka minä en ole heitä lähettänyt, ja jotka sanovat, että miekka
ja nälkä ei tule tähän maahan: miekkaan ja nälkään hukkuvat
nämä profeetat. **16** Ja kansa, jolle he ennustavat, suistuu
Jerusalemin kaduilla nälkään ja miekkaan, eikä kukaan heitä
hautaa-ei heitä, ei heidän vaimojansa, poikiansa eikä tyttäriänsä.
Minä vuodatan heidän pahuutensa heidän päällensä." **17** Ja
sano heille tämä sana: Minun silmistäni vuotavat kyyneleet
yötä päivää, eivät lakkaa; sillä neitsyt, tytär, minun kansani, on

raskaasti runneltu, ylen kipeällä iskulla. **18** Jos minä kedolle
lähden, katso-miekan kaatamia! Jos tulen kaupunkiin, katso-
kalvava nälkä! Sillä sekä profeetat että papit kiertävät maata
eivätkä mitään tiedä. **19** Oletko sinä kokonaan hyljännyt Juudan,
vierooko sielusi Siionia? Minkätähden olet lyönyt meitä, niin
ettemme voi parantua? Odotetaan rauhaa, mutta hyvää ei
tule, paranemisen aikaa, mutta katso, tulee peljästys! **20** Me
tunnemme, Herra, jumalattomuutemme, isiemme pahat teot, sillä
sinua vastaan me olemme syntiä tehneet. **21** Älä hylkää, nimesi
tähden! Älä anna kunniasi valtaistuinta häväistäväksi; muista,
älä riko, liittoasi meidän kanssamme. **22** Onko pakanain turhista
jumalista sateen antajiksi, tahi taivasko antaa sadekuurot? Etkö
sinä ole Herra, meidän Jumalamme? Sinua me odotamme, sillä
sinä olet tehnyt kaiken tämän.

15 Ja Herra sanoi minulle: "Vaikka Mooses ja Samuel seisoisivat
minun edessäni, ei minun sieluni taipuisi tämän kansan puoleen.
Aja heidät pois minun kasvojeni edestä, he menkööt! **2** Ja jos
he kysyvät sinulta: 'Minne meidän on mentävä?' niin vastaa
heille: Näin sanoo Herra: Joka ruton oma, se ruttoon, joka
miekan, se miekkaan, joka nälän, se nälkään, joka vankeuden,
se vankeuteen! **3** Ja minä asetan heille neljänkaltaiset käskijät,
sanoo Herra: miekan surmaamaan, koirat raahaamaan, taivaan
linnut ja maan eläimet syömään ja hävittämään. **4** Minä
panen heidät kauhistukseksi kaikille valtakunnille maan päällä
Manassen, Hiskian pojan, Juudan kuninkaan, tähden, kaiken
tähden, mitä hän teki Jerusalemissa. **5** Kuka säälii sinua,
Jerusalem, kuka surkuttelee sinua, kuka poikkeaa kysymään
sinun vointiasi? **6** Sinä olet hyljännyt minut, sanoo Herra, olet
kääntynyt pois; niinpä minä olen ojentanut käteni sinua vastaan,

ja minä hävitän sinut. En jaksa enää armahtaa. **7** Minä viskaan
viskimellä heidät maan porteilla; minä teen lapsettomaksi, minä
hukutan kansani, kun he eivät ole teiltänsä kääntyneet. **8**
Heidän leskiänsä on oleva enemmän kuin meren hiekkaa; minä
tuon heidän nuorukaistensa äitien kimppuun hävittäjän keskellä
päivää, langetan äkkiä heidän päällensä tuskan ja kauhun. **9**
Seitsemän pojan synnyttäjä menehtyy ja huokaisee henkensä
pois; hänen aurinkonsa laski, kun vielä oli päivä, hän joutui
häpeään, sai hävetä. Ja mitä heistä jää, sen minä annan miekalle
alttiiksi heidän vihollistensa edessä, sanoo Herra." **10** Voi minua,
äitini, kun minut synnytit riidan ja toran mieheksi koko maalle!
En ole lainaksi antanut enkä lainaksi ottanut; kuitenkin kiroavat
minua kaikki. **11** Herra sanoi: "Totisesti, minä kirvoitan sinut, niin
että sinun käy hyvin; totisesti, minä saatan viholliset pyytämään
sinua avuksensa onnettomuuden ja ahdistuksen aikana. **12**
Murtuuko rauta, pohjoisesta tuotu rauta, ja vaski? - **13** Sinun
tavarasi ja aarteesi minä annan ryöstettäviksi, ilman hintaa
kaikkien sinun syntiesi tähden, kaikkia rajojasi myöten. **14** Ja
minä panen sinut vihollistesi kanssa kulkemaan maata, jota
et tunne. Sillä minun vihani tuli on syttynyt; se leimuaa teitä
vastaan." **15** Herra, sinä sen tiedät. Muista minua ja pidä minusta
huoli ja kosta puolestani minun vainoojilleni; älä tempaa minua
pois, sinä, joka olet pitkämielinen. Huomaa, kuinka minä kannan
häväistystä sinun tähtesi. **16** Sinun sanasi tulivat, ja minä söin
ne, ja sinun sanasi olivat minulle riemu ja minun sydämeni ilo;
sillä minä olen otettu sinun nimiisi, Herra, Jumala Sebaot. **17** En
ole minä istunut iloitsemassa ilonpitäjäin seurassa. Sinun kätesi
tähden minä olen istunut yksinäni, sillä sinä olet täyttänyt minut
vihallasi. **18** Miksi kestää minun kipuni ainiaan ja haavani on

paha eikä tahdo parantua? Sinä olet minulle kuin ehtyvä puro,
kuin vesi, joka ei pysy. **19** Sentähden, näin sanoo Herra: "Jos
sinä käännyt, niin minä sallin sinun kääntyä, ja sinä saat seisoa
minun edessäni. Ja jos sinä tuot esiin jaloa, et arvotonta, niin
sinä saat olla minun suunani. He kääntyvät sinun tykösi, mutta
sinä et käänny heidän tykönsä. **20** Ja minä teen sinut vahvaksi
vaskimuuriksi tätä kansaa vastaan, ja he sotivat sinua vastaan,
mutta eivät voita sinua; sillä minä olen sinun kanssasi, minä
vapahdan ja pelastan sinut, sanoo Herra. **21** Minä pelastan sinut
pahain käsistä ja päästän sinut väkivaltaisten kourista."

16 Minulle tuli tämä Herran sana: **2** "Älä ota itsellesi vaimoa,
älköönkä sinulle tulko poikia ja tyttäriä tässä paikassa. **3** Sillä
näin sanoo Herra niistä pojista ja tyttäristä, jotka syntyvät tässä
paikassa, ja heidän äideistänsä, jotka heidät synnyttävät, ja
heidän isistänsä, jotka heidät siittävät tässä maassa: **4** He
kuolevat tuskallisiin tauteihin, ei heille pidetä valittajaisia, ei
heitä haudata; he tulevat maan lannaksi. He hukkuvat miekkaan
ja nälkään, ja heidän ruumiinsa tulevat taivaan lintujen ja
maan eläinten ruuaksi. **5** Sillä näin sanoo Herra: Älä mene
suruhuoneeseen, älä käy valittajaisiin äläkä heitä surkuttele,
sillä minä otan rauhani pois tältä kansalta, sanoo Herra, armoni
ja laupeuteni. **6** He kuolevat, sekä suuret että pienet, tässä
maassa; ei heitä haudata eikä heille valittajaisia pidetä, ei kukaan
viileskele ihoansa eikä ajele päätänsä paljaaksi heidän tähtensä.
7 Ei taiteta heille leipää lohdutukseksi heidän surussansa
kuolleen tähden, eikä heille anneta juotavaksi lohdutusmaljaa
heidän isänsä ja äitinsä tähden. **8** Älä mene pitotaloon istumaan
heidän kanssansa, syömään ja juomaan. **9** Sillä näin sanoo
Herra Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä lopetan tästä

paikasta teidän silmienne edessä ja teidän päivinänne riemun
ja ilon huudon, huudon yljälle ja huudon morsiamelle. **10** Kun
sinä ilmoitat tälle kansalle kaikki nämä sanat ja he sanovat
sinulle: 'Minkätähden Herra uhkaa meitä kaikella tällä suurella
onnettomuudella, ja mikä on rikoksemme, mikä syntimme, jonka
olemme tehneet Herraa, meidän Jumalaamme, vastaan?' **11** niin
sano heille: Sentähden että teidän isänne hylkäsivät minut, sanoo
Herra, ja seurasivat muita jumalia, palvelivat niitä ja kumarsivat
niitä, mutta hylkäsivät minut eivätkä noudattaneet minun lakiani.
12 Ja te olette tehneet pahemmin kuin teidän isänne, ja katso, te
vaellatte kukin pahan sydämenne paatumuksessa, kuulematta
minua. **13** Niin minä heitän teidät pois tästä maasta maahan,
jota te ette tunne eivätkä teidän isänne tunteneet, ja siellä te
saatte palvella muita jumalia päivät ja yöt, sillä minä en teille
armoa anna. **14** Sentähden, katso, päivät tulevat, sanoo Herra,
jolloin ei enää sanota: 'Niin totta kuin Herra elää, joka johdatti
israelilaiset Egyptin maasta', **15** vaan: 'Niin totta kuin Herra elää,
joka johdatti israelilaiset pohjoisesta maasta ja kaikista muista
maista, joihin hän oli heidät karkoittanut'. Sillä minä palautan
heidät heidän omaan maahansa, jonka minä annoin heidän
isillensä. **16** Katso, minä käsken tulemaan monta kalastajaa,
sanoo Herra, ja ne heitä kalastavat, ja sen jälkeen minä käsken
tulemaan monta metsästäjää, ja ne heitä metsästävät kaikilta
vuorilta ja kaikilta kukkuloilta ja kallioiden rotkoista. **17** Sillä
minun silmäni tarkkaavat kaikkia heidän teitänsä, ne eivät ole
minulta salassa, eikä heidän rikoksensa ole kätketty minun
silmäini edestä. **18** Ja minä kostan ensin kaksinkertaisesti heidän
rikoksensa ja syntinsä, koska he ovat saastuttaneet minun
maani iljetystensä raadoilla ja täyttäneet minun perintöosani

kauhistuksillansa." **19** Herra, minun voimani ja varustukseni,
minun pakopaikkani hädän päivänä! Sinun tykösi tulevat pakanat
maan ääristä ja sanovat: "Petosta vain perivät meidän isämme,
turhia jumalia, joista ei ainoakaan auttaa taida. **20** Voiko ihminen
tehdä itsellensä jumalia? Eivät ne jumalia ole!" **21** "Sentähden,
katso, minä saatan heidät tuntemaan-tuntemaan tällä haavaa-
minun käteni ja minun voimani, ja he tulevat tietämään, että
minun nimeni on Herra."

17 "Juudan synti on kirjoitettu rautapiirtimellä, timanttikärjellä,
kaiverrettu heidän sydämensä tauluun ja teidän alttarienne
sarviin, **2** ja niin heidän lapsensa muistavat alttarinsa ja asera-
karsikkonsa viheriäin puitten vieressä, korkeilla kukkuloilla. **3**
Oman vuoreni, joka on kedolla, niin myös sinun tavarasi, kaikki
sinun aarteesi ja sinun uhrikukkulasi minä annan ryöstettäviksi
synnin tähden kaikkia rajojasi myöten. **4** Sinun on luovuttava
perintöosastasi, jonka minä olen sinulle antanut; ja minä saatan
sinut vihollistesi orjuuteen maassa, jota sinä et tunne. Sillä te
olette sytyttäneet minun vihani tulen; se on palava iankaikkisesti.
5 Näin sanoo Herra: Kirottu on se mies, joka turvaa ihmisiin ja
tekee lihan käsivarreksensa ja jonka sydän luopuu Herrasta. **6**
Hän jää alastomaksi arolle eikä näe mitään onnea tulevan; hän
asuu poudan polttamissa paikoissa erämaassa, asumattomassa
suolamaassa. **7** Siunattu on se mies, joka turvaa Herraan, jonka
turvana Herra on. **8** Hän on kuin veden partaalle istutettu puu,
joka ojentaa juurensa puron puoleen; helteen tuloa se ei peljästy,
vaan sen lehvä on vihanta, ei poutavuonnakaan sillä ole huolta,
eikä se herkeä hedelmää tekemästä. **9** Petollinen on sydän
ylitse kaiken ja pahanilkinen; kuka taitaa sen tuntea? **10** Minä,
Herra, tutkin sydämen, koettelen munaskuut, ja annan jokaiselle

hänen vaelluksensa mukaan, hänen töittensä hedelmän mukaan.
11 Peltokana, joka hautoo, mitä ei ole muninut, on se, joka
hankkii rikkautta vääryydellä; päiviensä puolivälissä hänen täytyy
se jättää, ja hänen loppunsa on houkan loppu." **12** Kunnian
valtaistuin, korkea ikiajoista, meidän pyhäkkömme paikka! **13**
Israelin toivo, sinä Herra! Kaikki, jotka sinut hylkäävät, joutuvat
häpeään. "Jotka minusta luopuvat, ne kirjoitetaan tomuun.
Sillä he ovat hyljänneet elävän veden lähteen, Herran." **14**
Paranna minut, Herra, niin minä parannun, auta minua, niin
olen autettu. Sillä sinä olet minun ylistykseni. **15** Katso, he
sanovat minulle: "Missä on Herran sana? Toteutukoon se!"
16 Mutta minä en ole vetäytynyt pois olemasta paimenena,
sinua seuraamasta, enkä toivonut turmion päivää; sinä tiedät
sen. Mitä minun huuliltani on lähtenyt, se on sinun kasvojesi
edessä. **17** Älä tule minulle peljätykseksi, sinä, minun turvani
onnettomuuden päivänä. **18** Joutukoot häpeään ne, jotka minua
vainoavat, mutta älä anna minun häpeään tulla; peljästykööt he,
mutta älä anna minun peljästyä. Tuota heille onnettomuuden
päivä ja tuhoa heidät kaksinkertaisella tuholla. **19** Näin sanoi
Herra minulle: "Mene ja seiso Kansanportissa, josta Juudan
kuninkaat tulevat ja josta he menevät, ja kaikissa Jerusalemin
porteissa. **20** Ja sano heille: Kuulkaa Herran sana, te Juudan
kuninkaat ja koko Juuda ja kaikki Jerusalemin asukkaat, jotka
tulette näistä porteista. **21** Näin sanoo Herra: Ottakaa itsestänne
tarkka vaari, älkää sapatinpäivänä mitään kantamusta kantako
älkääkä mitään tuoko Jerusalemin porteista. **22** Älkää viekö
sapatinpäivänä mitään kantamusta taloistanne älkääkä tehkö
mitään työtä, vaan pyhittäkää sapatinpäivä, niinkuin minä käskin
teidän isienne tehdä. **23** Mutta he eivät kuulleet, eivät korvaansa

kallistaneet, vaan olivat niskureita, niin etteivät kuulleet eivätkä
ottaneet kuritusta varteen. **24** Jos kuulette minua, sanoo Herra,
niin ettette tuo mitään kantamusta tämän kaupungin porteista
sapatinpäivänä, vaan pyhitätte sapatinpäivän, niin ettette silloin
tee mitään työtä, **25** niin tulee tämän kaupungin porteista
sisälle, ajaen vaunuilla ja hevosilla, kuninkaita ja ruhtinaita, jotka
istuvat Daavidin valtaistuimella, tulevat he ja heidän ruhtinaansa,
Juudan miehet ja Jerusalemin asukkaat, ja tämä kaupunki
on oleva asuttu iankaikkisesti. **26** Ja Juudan kaupungeista ja
Jerusalemin ympäriltä, Benjaminin maasta ja Alankomaasta,
Vuoristosta ja Etelämaasta tulee niitä, jotka tuovat polttouhreja ja
teurasuhreja, ruokauhreja ja suitsutusuhreja, tuovat kiitosuhreja
Herran huoneeseen. **27** Mutta jos ette kuule minua ettekä
pyhitä sapatinpäivää, vaan kannatte kantamuksia ja kuljette
Jerusalemin porteista sapatinpäivänä, niin minä sytytän tuleen
sen portit, ja tuli on kuluttava Jerusalemin palatsit, eikä se ole
sammuva."

18 Sana, joka tuli Jeremialle Herralta ja kuului: **2** "Nouse
ja mene alas savenvalajan huoneeseen; siellä minä annan
sinun kuulla sanani". **3** Niin minä menin alas savenvalajan
huoneeseen, ja katso, hän teki työtä pyöränsä ääressä. **4** Ja jos
astia, jota hän valmisti, meni pilalle, niinkuin savi voi mennä
savenvalajan käsissä, niin hän teki siitä taas toisen astian, miten
vain savenvalaja näki parhaaksi tehdä. **5** Silloin tuli minulle
tämä Herran sana: **6** "Enkö minä voi tehdä teille, te Israelin
heimo, niinkuin tekee tuo savenvalaja, sanoo Herra. Katso,
niinkuin savi on savenvalajan kädessä, niin te olette minun
kädessäni, te Israelin heimo. **7** Yhden kerran minä uhkaan
temmata pois, hajottaa ja hävittää kansan ja valtakunnan; **8**

mutta jos se kansa kääntyy pois pahuudestaan, josta minä sitä
uhkasin, niin minä kadun sitä pahaa, jota ajattelin tehdä sille. **9**
Toisen kerran taas minä lupaan rakentaa ja istuttaa kansan ja
valtakunnan; **10** mutta jos se tekee sitä, mikä on pahaa minun
silmissäni, eikä kuule minun ääntäni, niin minä kadun sitä hyvää,
jota olin luvannut tehdä sille. **11** Sano siis nyt Juudan miehille ja
Jerusalemin asukkaille: Näin sanoo Herra: Katso, minä hankin
teille onnettomuutta ja pidän neuvoa teitä vastaan. Kääntykää siis
kukin pahalta tieltänne ja parantakaa vaelluksenne ja tekonne.
12 Mutta he vastaavat: 'Se on turhaa! Sillä me vaellamme
omien neuvojemme mukaan, ja me teemme kukin oman pahan
sydämensä paatumuksen mukaan.'" **13** Sentähden, näin sanoo
Herra: "Kysykää kansojen keskuudessa, kuka on tämänkaltaista
kuullut? Ylen kauhistuttavia tekoja on tehnyt neitsyt Israel. **14**
Luopuuko aukealta kalliolta Libanonin lumi? Ehtyvätkö kaukaa
virtaavat vedet, kylmät, kuohuvaiset? **15** Mutta minun kansani on
unhottanut minut, he polttavat uhreja turhille jumalille. Nämä ovat
saaneet heidät kompastumaan teillänsä, ikivanhoilla poluilla, niin
että he ovat joutuneet kulkemaan syrjäpolkuja, raivaamatonta
tietä. **16** Niin he tekevät maansa kauhistukseksi, ikuiseksi ivan
vihellykseksi. Jokainen, joka ohitse kulkee, kauhistuu ja pudistaa
päätänsä. **17** Niinkuin itätuuli minä hajotan heidät vihollisen
edessä; minä näytän heille selkäni enkä kasvojani heidän
hätänsä päivänä." **18** Mutta he sanoivat: "Tulkaa, pitäkäämme
neuvoa Jeremiaa vastaan. Sillä ei laki lopu papilta, ei neuvo
viisaalta eikä sana profeetalta. Tulkaa, lyökäämme hänet kielellä,
älkäämme kuunnelko lainkaan hänen puheitansa." **19** Kuuntele
sinä, Herra, minua ja kuule, mitä minun vastustajani puhuvat. **20**
Onko hyvä pahalla kostettava, sillä he ovat kaivaneet minulle

kuopan? Muista, kuinka minä olen seisonut sinun edessäsi ja
puhunut hyvää heidän puolestansa, kääntääkseni pois sinun
vihasi heistä. **21** Sentähden jätä heidän lapsensa nääntymään
nälkään ja anna heidät alttiiksi miekalle, ja tulkoot heidän
vaimonsa lapsettomiksi ja leskiksi, heidän miehensä surmatkoon
rutto, ja heidän nuorukaisensa kaatakoon sodassa miekka.
22 Kuulukoon huuto heidän huoneistansa, kun sinä äkkiä tuot
heidän kimppuunsa rosvojoukon. Sillä he ovat kaivaneet kuopan
pyydystääkseen minut ja virittäneet salaa pauloja minun jaloilleni.
23 Mutta sinä, Herra, tiedät kaikki heidän murha-aikeensa minua
vastaan. Älä anna anteeksi heidän rikostansa äläkä pyyhi pois
heidän syntiänsä kasvojesi edestä. Kaatukoot he sinun kasvojesi
edessä. Tee tämä heille vihasi aikana.

19 Herra sanoi näin: "Mene ja osta savenvalajalta ruukku ja
ota mukaasi kansan ja pappien vanhimpia. **2** Lähde sitten Ben-
Hinnomin laaksoon, joka on Sirpaleportin edustalla, ja julista
siellä sanat, jotka minä sinulle puhun. **3** Ja sano: Kuulkaa Herran
sana, te Juudan kuninkaat ja Jerusalemin asukkaat: Näin sanoo
Herra Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä annan sellaisen
onnettomuuden kohdata tätä paikkaa, että jokaisen korvat soivat,
joka sen kuulee, **4** sentähden että he ovat hyljänneet minut
ja muuttaneet vieraaksi tämän paikan, ovat polttaneet siinä
uhreja muille jumalille, joita he eivät tunteneet, eivät he eivätkä
heidän isänsä eivätkä Juudan kuninkaat, ja täyttäneet tämän
paikan viattomain verellä, **5** ovat rakentaneet uhrikukkuloita
Baalille ja polttaneet tulessa lapsiansa polttouhreiksi Baalille,
mitä minä en ole käskenyt enkä puhunut ja mikä ei ole minun
mieleeni tullut. **6** Sentähden, katso, päivät tulevat, sanoo Herra,
jolloin tätä paikkaa ei enää sanota Toofetiksi eikä Ben-Hinnomin

laaksoksi, vaan 'Murhalaaksoksi'. **7** Ja minä teen tyhjäksi Juudan
ja Jerusalemin neuvon tässä paikassa ja annan heidän kaatua
miekkaan vihollistensa edessä, annan heidät niiden käsiin,
jotka etsivät heidän henkeänsä, ja annan heidän ruumiinsa
ruuaksi taivaan linnuille ja maan eläimille. **8** Ja minä teen tämän
kaupungin kauhistukseksi ja ivan vihellykseksi. Jokainen, joka
ohitse kulkee, kauhistuu ja viheltää kaikille sen haavoille. **9** Ja
minä panen heidät syömään poikiensa ja tyttäriensä lihaa, ja he
syövät toinen toisensa lihaa siinä hädässä ja ahdistuksessa,
jolla heitä ahdistavat heidän vihollisensa, ne, jotka etsivät heidän
henkeänsä. **10** Särje ruukku niiden miesten nähden, jotka ovat
tulleet sinun kanssasi. **11** Ja sano heille: Näin sanoo Herra
Sebaot: Niin minä särjen tämän kansan ja tämän kaupungin,
kuin särjetään savenvalajan astia, ettei sitä enää eheäksi saa. Ja
Toofetiin haudataan, kun ei ole muualla tilaa, minne haudata. **12**
Niin minä teen tälle paikalle, sanoo Herra, ja sen asukkaille: minä
teen tämän kaupungin Toofetin kaltaiseksi. **13** Jerusalemin talot
ja Juudan kuningasten talot tulevat Toofetin paikan kaltaisiksi-nuo
saastaiset talot kaikki tyynni, joiden katoilla he ovat polttaneet
uhreja kaikelle taivaan joukolle ja vuodattaneet juomauhreja
muille jumalille." **14** Ja Jeremia tuli Toofetista, johon Herra
oli lähettänyt hänet ennustamaan, ja asettui Herran huoneen
esikartanoon ja sanoi kaikelle kansalle: **15** "Näin sanoo Herra
Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä tuotan tämän kaupungin
ylitse ja kaikkien sen alaisten kaupunkien ylitse kaiken sen
onnettomuuden, jolla minä olen sitä uhannut, koska ne ovat
olleet niskureita eivätkä ole kuulleet minun sanojani".

20 Mutta pappi Pashur, Immerin poika, joka oli Herran temppelin
ylivalvoja, kuuli Jeremian ennustavan nämä sanat. **2** Ja Pashur

löi profeetta Jeremiaa ja pani hänet jalkapuuhun, joka oli
Herran huoneeseen kuuluvassa Benjaminin yläportissa. **3** Kun
Pashur seuraavana päivänä päästi Jeremian jalkapuusta, sanoi
Jeremia hänelle: "Herra ei kutsu sinua nimellä Pashur, vaan
Maagor-Missabib. **4** Sillä näin sanoo Herra: Katso, minä teen
sinut kauhistukseksi sekä itsellesi että kaikille ystävillesi; he
kaatuvat vihollistensa miekkaan sinun silmiesi nähden, ja koko
Juudan minä annan Baabelin kuninkaan käsiin, ja hän vie heidät
Baabeliin pakkosiirtolaisuuteen ja surmaa heitä miekalla. **5**
Ja minä annan kaikki tämän kaupungin rikkaudet, kaiken sen
vaivannäön ja kaikki sen kalleudet, kaikki Juudan kuningasten
aarteet minä annan heidän vihollistensa käsiin; nämä ryöstävät
ne ja ottavat ne ja vievät ne Baabeliin. **6** Ja sinä, Pashur, ynnä
kaikki, jotka talossasi asuvat, te saatte vaeltaa vankeuteen, ja
sinä tulet Baabeliin; sinne sinä kuolet ja sinne sinut haudataan,
sinut ja kaikki ystäväsi, joille olet valhetta ennustanut." **7** Sinä olet
taivutellut minua, Herra, ja minä olen taipunut; sinä olet tarttunut
minuun ja voittanut. Minä olen ollut nauruna pitkin päivää, kaikki
pilkkaavat minua. **8** Sillä niin usein kuin minä puhun, täytyy
minun parkua, huutaa väkivaltaa ja sortoa; sillä Herran sana on
tullut minulle häväistykseksi ja pilkaksi pitkin päivää. **9** Mutta kun
minä sanoin: "En tahdo ajatella häntä enkä enää puhua hänen
nimessään", niin sydämessäni oli kuin polttava tuli, suljettuna
minun luihini. Ja väsyksiin asti minä koetin sitä kestää, mutta
en voinut. **10** Sillä monen minä kuulen parjaavan. Kauhistus
yltympäri! "Ilmiantakaa! Ilmiantakaamme hänet!" Kaikki minun
ystäväni vaanivat, milloin minä kompastuisin: "Ehkäpä hän antaa
viekoitella itsensä, niin että voitamme hänet ja saamme hänelle
kostaa". **11** Mutta Herra on minun kanssani niinkuin väkevä

sankari; sentähden minun vainoojani kompastuvat eivätkä
mitään mahda. He saavat suuren häpeän, sillä he ovat olleet
ymmärtämättömät, iankaikkisen pilkan, joka ei ole unhottuva. **12**
Herra Sebaot, sinä joka tutkit vanhurskaan, näet munaskuut
ja sydämen, salli minun nähdä, että kostat heille, sillä sinun
huomaasi minä olen jättänyt asiani. **13** Veisatkaa Herralle,
ylistäkää Herraa, sillä hän pelastaa köyhän pahantekijäin käsistä.
14 Kirottu olkoon se päivä, jona minä synnyin; älköön se päivä,
jona äitini minut synnytti, olko siunattu. **15** Kirottu olkoon se
mies, joka toi minun isälleni ilosanoman, sanoen: "Sinulle on
syntynyt poikalapsi", ja saattoi hänelle suuren ilon. **16** Käyköön
sen miehen niinkuin niiden kaupunkien, jotka Herra kukisti
armahtamatta. Hän kuulkoon huudon aamulla, sotahuudon
keskipäivän aikana, **17** koska ei surmannut minua äidinkohtuun,
niin että äitini olisi ollut minun hautani ja hänen kohtunsa jäänyt
iäti kantavaksi. **18** Miksi olen äitini kohdusta tullut näkemään
tuskaa ja vaivaa, niin että minun päiväni päättyvät häpeässä?

21 Sana, joka tuli Jeremialle Herralta, kun kuningas Sidkia
lähetti hänen tykönsä Pashurin, Malkian pojan, ja pappi Sefanjan,
Maasejan pojan, sanomaan: **2** "Kysy neuvoa Herralta meidän
puolestamme, sillä Nebukadressar, Baabelin kuningas, sotii meitä
vastaan. Ehkäpä Herra tekee meille ihmeen, kaikkien ihmeittensä
vertaisen, niin että tämä lähtee pois meidän kimpustamme." **3**
Jeremia vastasi heille: "Sanokaa Sidkialle näin: **4** Näin sanoo
Herra, Israelin Jumala: Katso, minä käännän takaisin sota-aseet,
jotka ovat teidän käsissänne ja joilla te muurin ulkopuolella
taistelette piirittäjiänne, Baabelin kuningasta ja kaldealaisia,
vastaan, ja kokoan ne tämän kaupungin keskelle. **5** Ja minä itse
sodin teitä vastaan ojennetulla kädellä ja väkevällä käsivarrella,

vihassa ja kiivastuksessa ja suuressa suuttumuksessa. **6** Ja
minä tuhoan tämän kaupungin asukkaat, ihmiset ja eläimet;
he kuolevat suureen ruttoon. **7** Ja sen jälkeen, sanoo Herra,
minä annan Sidkian, Juudan kuninkaan, ja hänen palvelijansa
ja kansan ja ne, jotka ovat tähän kaupunkiin jääneet jäljelle
rutolta, miekalta ja nälältä, Nebukadressarin, Baabelin kuninkaan,
käsiin ja heidän vihollistensa käsiin, niiden, jotka etsivät heidän
henkeänsä, ja hän surmaa heidät miekan terällä; ei hän säästä
heitä, ei sääli eikä armahda. **8** Ja sano tälle kansalle: Näin
sanoo Herra: Katso, minä panen teidän eteenne elämän tien
ja kuoleman tien. **9** Joka jää tähän kaupunkiin, se kuolee
miekkaan, nälkään ja ruttoon; mutta joka lähtee ulos ja menee
kaldealaisten puolelle, jotka teitä piirittävät, se saa elää ja pitää
henkensä saaliinansa. **10** Sillä minä olen kääntänyt kasvoni
tätä kaupunkia vastaan, sen onnettomuudeksi eikä onneksi,
sanoo Herra; Baabelin kuninkaan käsiin se annetaan, ja hän
polttaa sen tulella. **11** Ja sano Juudan kuninkaan huoneelle:
Kuulkaa Herran sana: **12** Daavidin huone! Näin sanoo Herra:
Tuomitkaa joka aamu oikeat tuomiot ja pelastakaa ryöstetty
sortajan kädestä, ettei minun vihani syttyisi kuin tuli ja palaisi,
eikä olisi sammuttajaa, teidän tekojenne pahuuden tähden.
13 Katso, minä käyn sinun kimppuusi, sinä laakson asujatar,
sinä tasangon kalliolinna, sanoo Herra, teidän kimppuunne,
jotka sanotte: 'Kuka voi astua alas meitä vastaan, kuka tulla
meidän asuntoihimme?' **14** Minä rankaisen teitä teidän tekojenne
hedelmän mukaan, sanoo Herra, ja sytytän tuleen sen kaupungin
metsän, ja tuli kuluttaa kaiken, mitä sen ympärillä on."

22 Näin sanoo Herra: "Mene alas Juudan kuninkaan linnaan
ja puhu siellä tämä sana; **2** sano: Kuule Herran sana, sinä

Juudan kuningas, joka istut Daavidin valtaistuimella, sinä ja
sinun palvelijasi ja kansasi, jotka käytte sisälle näistä porteista.
3 Näin sanoo Herra: Tehkää oikeus ja vanhurskaus ja pelastakaa
ryöstetty sortajan kädestä; muukalaiselle, orvolle ja leskelle
älkää tehkö vääryyttä ja väkivaltaa älkääkä vuodattako viatonta
verta tässä paikassa. **4** Sillä jos te teette tämän sanan mukaan,
niin tulee tämän linnan porteista sisälle, ajaen vaunuilla ja
hevosilla, kuninkaita, jotka istuvat Daavidin valtaistuimella, tulee
kuningas ynnä hänen palvelijansa ja kansansa. **5** Mutta jos te
ette kuule näitä sanoja, niin minä vannon itse kauttani, sanoo
Herra, että tämä linna on tuleva raunioiksi. **6** Sillä näin sanoo
Herra Juudan kuninkaan linnasta: Sinä olet minulle Gilead, olet
Libanonin huippu; mutta totisesti, minä teen sinut erämaaksi,
asumattomiksi kaupungeiksi. **7** Minä vihin hävittäjät sinua
vastaan, kunkin aseinensa, ja he hakkaavat maahan sinun
valiosetrisi ja heittävät ne tuleen. **8** Monet kansat kulkevat
tämän kaupungin ohitse ja kysyvät toinen toiseltansa: 'Miksi
on Herra tehnyt näin tälle suurelle kaupungille?' **9** Ja siihen
vastataan: 'Siksi, että he hylkäsivät Herran, Jumalansa, liiton ja
kumarsivat muita jumalia ja palvelivat niitä'. **10** Älkää kuollutta
itkekö älkääkä häntä surkutelko, vaan itkekää tuota poiskulkevaa,
sillä hän ei enää palaja eikä saa nähdä synnyinmaatansa. **11**
Sillä näin sanoo Herra Sallumista, Joosian pojasta, Juudan
kuninkaasta, joka tuli kuninkaaksi isänsä Joosian sijaan ja joka
on vaeltanut pois tästä paikasta: Hän ei enää tänne palaja; **12**
vaan mihin hänet on vangiksi viety, sinne hän kuolee eikä näe
enää tätä maata. **13** Voi häntä, joka ei vanhurskaudella taloansa
rakenna eikä yläsalejansa oikeudella; joka ilmaiseksi teettää
työtä lähimmäisellään eikä anna hänelle hänen palkkaansa;

14 joka sanoo: 'Minä rakennan itselleni tilavan talon ja avarat
yläsalit', joka hakkauttaa siihen ikkunat, laudoittaa sen setripuulla
ja maalauttaa punavärillä. **15** Siksikö sinä olet kuningas, että
sinulla on into setripuuhun? Eikö sinun isäsikin syönyt ja juonut
ja kuitenkin ollut oikeuden ja vanhurskauden tekijä? Ja silloin
hänen kävi hyvin. **16** Hän hankki oikeuden kurjalle ja köyhälle;
silloin kaikki kävi hyvin. Eikö tämä juuri ole minun tuntemistani,
sanoo Herra? **17** Mutta sinun silmäsi ja sydämesi eivät pyydä
muuta kuin omaa voittoasi, muuta kuin vuodattaa viatonta verta
ja harjoittaa väkivaltaa ja sortoa. **18** Sentähden, näin sanoo
Herra Joojakimista, Joosian pojasta, Juudan kuninkaasta: Ei
hänelle pidetä valittajaisia eikä huudeta: 'Voi veljeni! Voi sisareni!'
Ei hänelle pidetä valittajaisia eikä huudeta: 'Voi herraamme! Voi
hänen loistoansa!' **19** Hänet haudataan niinkuin aasi haudataan:
raahataan pois ja viskataan Jerusalemin porttien tuolle puolen.
20 Nouse Libanonille ja huuda, korota äänesi Baasanissa. Huuda
Abarimin vuorilta, sillä kaikki sinun rakastajasi ovat murskaksi
muserretut. **21** Minä puhuin sinulle onnesi päivinä. Sinä vastasit:
'En tahdo kuulla'. Tämä on ollut sinun tapasi nuoruudestasi asti:
et ole kuullut minun ääntäni. **22** Myrskytuuli on kaitseva kaikkia
sinun kaitsijoitasi, ja sinun rakastajasi menevät vankeuteen;
silloin sinä saat häpeän ja pilkan kaiken pahuutesi tähden. **23**
Sinä, joka asut Libanonissa, pidät pesääsi setripuissa: kuinka
olet voihkiva, kun sinulle tuskat tulevat, kouristus niinkuin
synnyttäväiselle! **24** Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra: olkoon
Konja, Joojakimin poika, Juudan kuningas, vaikka sinettisormus
minun oikeassa kädessäni-siitäkin minä sinut repäisen irti. **25** Ja
minä annan sinut niiden käsiin, jotka etsivät sinun henkeäsi,
niiden käsiin, joita sinä kauhistut: Nebukadressarin, Baabelin

kuninkaan, ja kaldealaisten käsiin. **26** Ja minä heitän sinut ja
sinun äitisi, joka on sinut synnyttänyt, vieraalle maalle, missä
te ette ole syntyneet, ja sinne te kuolette. **27** Mutta maahan,
jonne heidän sielunsa halajaa palata, sinne he eivät palaa. **28**
Onko sitten tämä mies, Konja, arvoton, rikottu astia, kelvoton
kapine? Minkätähden on hänet ja hänen jälkeläisensä heitetty
pois, viskattu pois-maahan, jota eivät tunne? **29** Maa, maa, maa!
Kuule Herran sana! **30** Näin sanoo Herra: Merkitkää tämä mies
lapsettomaksi, mieheksi, jolla ei elinpäivinänsä onnea ole. Sillä
ei kenellekään hänen jälkeläisistänsä sitä onnea tule, että istuisi
Daavidin valtaistuimella ja hallitsi vielä Juudaa."

23 "Voi paimenia, jotka hukuttavat ja hajottavat minun laitumeni
lampaat, sanoo Herra. **2** Sentähden näin sanoo Herra, Israelin
Jumala, paimenista, jotka kaitsevat minun kansaani: Te olette
hajottaneet minun lampaani ja karkoittaneet ne pois ettekä ole
pitäneet niistä huolta. Katso, minä pidän huolen teidän pahain
tekojenne rankaisemisesta, sanoo Herra. **3** Ja minä kokoan
lampaitteni tähteet kaikista maista, joihin olen ne karkoittanut,
ja tuon ne takaisin laitumelleen, ja ne ovat hedelmälliset ja
lisääntyvät. **4** Ja minä herätän heille paimenia, ja ne kaitsevat
heitä; eivät he enää pelkää eivätkä säiky, eikä heistä yhtäkään
puutu, sanoo Herra. **5** Katso, päivät tulevat, sanoo Herra,
jolloin minä herätän Daavidille vanhurskaan vesan; hän on
hallitseva kuninkaana ja menestyvä, ja hän on tekevä oikeuden ja
vanhurskauden maassa. **6** Hänen päivinänsä pelastetaan Juuda
ja Israel asuu turvassa. Ja tämä on hänen nimensä, jolla häntä
kutsutaan: 'Herra on meidän vanhurskautemme'. **7** Sentähden,
katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin ei enää sanota: 'Niin
totta kuin Herra elää, joka johdatti israelilaiset Egyptin maasta', **8**

vaan: 'Niin totta kuin Herra elää, joka johdatti ja toi Israelin heimon
jälkeläiset pohjoisesta maasta ja kaikista muista maista, joihin
minä olin heidät karkoittanut'. Ja niin he saavat asua omassa
maassansa." **9** Profeettoja vastaan. Minun sydämeni on murtunut
rinnassani, kaikki luuni raukeavat. Minä olen kuin juopunut mies,
kuin sankari, jonka viini on voittanut, Herran edessä ja hänen
pyhien sanojensa edessä. **10** "Sillä maa on täynnä avionrikkojia,
maa murehtii kirouksen tähden, erämaan laitumet kuivuvat; he
rientävät pahuuteen, ja heidän väkevyytensä on väärä meno. **11**
Sillä he ovat jumalattomia, niin profeetta kuin pappikin; omasta
huoneestanikin minä olen tavannut heidän pahuutensa, sanoo
Herra. **12** Sentähden heidän tiensä on oleva heille kuin liukas
polku pimeässä, he suistuvat sillä ja kaatuvat; sillä minä tuotan
heille onnettomuuden heidän rangaistusvuotenansa, sanoo
Herra. **13** Samarian profeetoissa minä näin pahennuksen: he
ennustivat Baalin nimessä ja eksyttivät minun kansani Israelin.
14 Mutta Jerusalemin profeetoissa minä olen nähnyt kauhistuksia:
aviorikosta ja valheessa vaeltamista; he vahvistavat pahantekijäin
käsiä, niin ettei kukaan käänny pois pahuudestansa. He ovat
minun edessäni kaikki kuin Sodoma, ja kaupungin asukkaat kuin
Gomorra. **15** Sentähden, näin sanoo Herra Sebaot profeetoista:
Katso, minä syötän heille koiruohoa ja juotan heille myrkkyvettä;
sillä Jerusalemin profeetoista on jumalattomuus levinnyt koko
maahan. **16** Näin sanoo Herra Sebaot: Älkää kuulko profeettain
sanoja, noiden, jotka teille ennustavat täyttäen teidät tyhjillä
toiveilla: oman sydämensä näkyjä he puhuvat, mutta eivät sitä,
mikä tulee Herran suusta. **17** He hokevat minun halveksijoilleni:
'Herra on sen sanonut: Teillä on oleva rauha!' Ja kaikille,
jotka vaeltavat sydämensä paatumuksessa, he sanovat: 'Ei

teitä kohtaa onnettomuus'. **18** Mutta kuka on seisonut Herran
neuvottelussa ja nähnyt ja kuullut hänen sanansa? Kuka on
tarkannut ja kuullut hänen sanansa?" **19** Katso, Herran myrsky,
kiivastus, puhkeaa, pyörremyrsky vyöryy kohti jumalattomien
päätä. **20** Eikä Herran viha asetu, ennenkuin hän on toteuttanut
ja täyttänyt sydämensä aivoitukset. Aikojen lopulla te tulette sen
hyvin ymmärtämään. **21** "Minä en ole lähettänyt noita profeettoja,
mutta silti he juoksevat. Minä en ole puhunut heille, mutta
kuitenkin he ennustavat. **22** Jos he olisivat seisoneet minun
neuvottelussani, niin he julistaisivat minun sanani kansalleni
ja kääntäisivät heidät pois heidän pahalta tieltään ja pahoista
teoistansa. **23** Olenko minä Jumala vain lyhyeltä matkalta, sanoo
Herra; enkö ole Jumala myöskin kaukaa? **24** Saattaako joku niin
piiloon piiloutua, etten minä häntä näe? sanoo Herra. Enkö minä
täytä taivasta ja maata? sanoo Herra. **25** Minä olen kuullut, mitä
sanovat nuo profeetat, jotka ennustavat minun nimessäni valhetta
sanoen: 'Minä olen nähnyt unta, olen nähnyt unta'. **26** Kuinka
kauan? Mitä on mielessä noilla profeetoilla, jotka ennustavat
valhetta, ennustavat oman sydämensä petosta? **27** Aikovatko
he unillaan, joita he kertovat toinen toisellensa, saattaa minun
kansani unhottamaan minun nimeni, niinkuin heidän isänsä ovat
unhottaneet minun nimeni Baalin tähden? **28** Se profeetta, jolla
on uni, kertokoon unensa; mutta se, jolla on minun sanani,
puhukoon minun sanani uskollisesti. Mitä tekevät oljet jyvien
seassa? sanoo Herra. **29** Eikö minun sanani ole niinkuin tuli,
sanoo Herra, ja niinkuin vasara, joka kallion murtaa? **30** Katso,
sentähden minä käyn niiden profeettain kimppuun, sanoo Herra,
jotka varastavat minun sanani toinen toiseltansa. **31** Katso, minä
käyn niiden profeettain kimppuun, sanoo Herra, jotka ottavat

sanansa omalta kieleltään, mutta sanovat: 'Se on Herran sana'.
32 Katso, minä käyn niiden kimppuun, jotka ennustavat valheunia,
sanoo Herra, ja kertovat niitä ja eksyttävät minun kansaani
valheillansa ja kerskumisellansa, vaikka minä en ole heitä
lähettänyt enkä käskenyt ja vaikka heistä ei ole mitään hyötyä
tälle kansalle, sanoo Herra. **33** Ja kun tämä kansa tai profeetta
tai pappi sinulta kysyy sanoen: 'Mikä on Herran ennustuksen
kuorma?' niin sano heille: 'Mikä kuorma? -Teidät minä heitän
pois', sanoo Herra. **34** Ja sitä profeettaa, pappia ja kansaa, joka
sanoo: 'Herran kuorma' -sitä miestä ja hänen huonettansa minä
rankaisen. **35** Näin sanokaa keskenänne, toinen toisellenne:
'Mitä on Herra vastannut?' ja 'Mitä on Herra puhunut?' **36**
Mutta 'Herran kuormaa' älkää enää mainitko; sillä kuormaksi on
tuleva jokaiselle hänen oma sanansa. Te vääntelette elävän
Jumalan, Herran Sebaotin, teidän Jumalanne, sanoja. **37** Näin
sano profeetalle: 'Mitä on Herra sinulle vastannut? Mitä on Herra
puhunut?' **38** Mutta jos te sanotte: 'Herran kuorma', silloin Herra
sanoo näin: Koska te sanotte tämän sanan: 'Herran kuorma',
vaikka minä olen lähettänyt teidän tykönne sanomaan: Älkää
sanoko: 'Herran kuorma', **39** sentähden katso: minä kokonaan
unhotan teidät ja heitän pois kasvojeni edestä teidät ja tämän
kaupungin, jonka minä annoin teille ja teidän isillenne. **40** Ja minä
panen teidän päällenne iankaikkisen häpeän ja iankaikkisen
pilkan, joka ei ole unhottuva."

24 Ja Herra näytti minulle näyn, ja katso, kaksi viikunakoria
oli asetettu Herran temppelin edustalle, sen jälkeen kuin
Nebukadressar, Baabelin kuningas, oli siirtänyt pois Jekonjan,
Joojakimin pojan, Juudan kuninkaan, ja Juudan päämiehet sekä
sepät ja lukkosepät Jerusalemista ja vienyt heidät Baabeliin. **2**

Toisessa korissa oli ylen hyviä viikunoita, uudisviikunain kaltaisia,
ja toisessa korissa oli ylen huonoja viikunoita, niin huonoja, ettei
niitä voinut syödä. **3** Ja Herra sanoi minulle: "Mitä sinä näet,
Jeremia?" Minä vastasin: "Viikunoita. Hyvät viikunat ovat ylen
hyviä, mutta huonot ovat ylen huonoja, niin huonoja, ettei niitä
voi syödä." **4** Ja minulle tuli tämä Herran sana: **5** "Näin sanoo
Herra, Israelin Jumala: Niinkuin näitä hyviä viikunoita, niin minä
katselen hyvällä suosiolla Juudan pakkosiirtolaisia, jotka minä
lähetin tästä paikasta kaldealaisten maahan. **6** Ja minä käännän
katseeni heihin, heidän hyväksensä, ja tuon heidät takaisin
tähän maahan. Minä rakennan heidät enkä hajota, minä istutan
heidät enkä revi pois. **7** Ja minä annan heille sydämen, heidän
tunteakseen minut, että minä olen Herra; ja he saavat olla minun
kansani, ja minä olen heidän Jumalansa; sillä he kääntyvät
minun tyköni kaikesta sydämestänsä. **8** Mutta niinkuin tehdään
huonoille viikunoille, joita ei voi syödä, kun ovat niin huonoja, niin
minä, sanoo Herra, teen Sidkialle, Juudan kuninkaalle, ja hänen
ruhtinailleen ja Jerusalemin jäännökselle, niille, jotka ovat jääneet
jäljelle tähän maahan, ja niille, jotka asuvat Egyptin maassa:
9 Minä teen heidät kauhistukseksi ja onnettomuudeksi kaikille
valtakunnille maan päällä, häväistykseksi ja sananparreksi,
pistopuheeksi ja kiroussanaksi kaikissa paikoissa, mihin minä
heidät karkoitan. **10** Ja minä lähetän heidän sekaansa miekan,
nälän ja ruton, kunnes he ovat hävinneet siitä maasta, jonka
minä olen antanut heille ja heidän isillensä."

25 Sana, joka tuli Jeremialle, sana koko Juudan kansaa
vastaan, Joojakimin, Joosian pojan, Juudan kuninkaan,
neljäntenä vuotena, se on Nebukadressarin, Baabelin kuninkaan,
ensimmäisenä vuotena- **2** sana, jonka profeetta Jeremia

lausui koko Juudan kansaa ja kaikkia Jerusalemin asukkaita
vastaan sanoen: **3** Joosian, Aamonin pojan, Juudan kuninkaan,
kolmannestatoista vuodesta alkaen tähän päivään saakka-
kaksikymmentä kolme vuotta-on Herran sana tullut minulle,
ja minä olen teille puhunut varhaisesta alkaen, mutta te ette
ole kuulleet. **4** Ja Herra on lähettänyt teidän tykönne kaikki
palvelijansa, profeetat, varhaisesta alkaen, mutta te ette ole
kuulleet, ette kallistaneet korvaanne kuullaksenne, **5** kun he
sanoivat: "Kääntykää itsekukin pahalta tieltänne ja pahoista
teoistanne, niin saatte asua maassa, jonka Herra on antanut teille
ja teidän isillenne, iankaikkisesta iankaikkiseen. **6** Älkää seuratko
muita jumalia, älkää palvelko ja kumartako niitä älkääkä vihoittako
minua kättenne töillä, etten tuottaisi teille onnettomuutta." - **7**
"Mutta te ette kuulleet minua, sanoo Herra, ja niin te vihoititte minut
kättenne töillä, omaksi onnettomuudeksenne. **8** Sentähden näin
sanoo Herra Sebaot: Koska te ette ole kuulleet minun sanojani, **9**
niin katso, minä lähetän sanan, minä nostan kaikki pohjanpuolen
kansanheimot, sanoo Herra, sanan Nebukadressarille, Baabelin
kuninkaalle, palvelijalleni, ja tuon heidät tätä maata ja sen
asukkaita vastaan ja kaikkia näitä ympärillä olevia kansoja
vastaan. Ja nämä minä vihin tuhon omiksi ja teen heidät
kauhistukseksi, ivan vihellykseksi ja ikuisiksi raunioiksi. **10** Minä
hävitän heidän keskuudestaan riemun ja ilon huudon, huudon
yljälle ja huudon morsiamelle, käsikivien äänen ja lampun valon.
11 Niin koko tämä maa tulee raunioiksi, autioksi, ja nämä kansat
palvelevat Baabelin kuningasta seitsemänkymmentä vuotta. **12**
Mutta kun seitsemänkymmentä vuotta on täyttynyt, niin minä
kostan Baabelin kuninkaalle ja sille kansalle, sanoo Herra, heidän
pahat tekonsa, kostan kaldealaisten maalle ja teen sen ikuiseksi

erämaaksi. **13** Ja minä tuotan sen maan ylitse kaikki sanani,
jotka minä olen puhunut sitä vastaan, kaiken, mitä tähän kirjaan
on kirjoitettu, mitä Jeremia on ennustanut kaikkia niitä kansoja
vastaan. **14** Sillä hekin joutuvat palvelemaan monia kansoja
ja suuria kuninkaita, ja minä maksan heille heidän tekojensa
ja kättensä töiden mukaan." **15** Sillä näin sanoi Herra, Israelin
Jumala, minulle: "Ota tämä vihan viinin malja minun kädestäni
ja juota sillä kaikki kansat, joiden tykö minä sinut lähetän. **16**
He juovat ja horjuvat ja tulevat mielettömiksi miekan edessä,
jonka minä lähetän heidän keskellensä." **17** Ja minä otin maljan
Herran kädestä ja juotin kaikkia kansoja, joiden tykö Herra minut
lähetti: **18** Jerusalemia ja Juudan kaupunkeja, sen kuninkaita
ja ruhtinaita, tehdäkseni heidät raunioiksi, kauhistukseksi, ivan
vihellykseksi ja kiroukseksi, niinkuin tänä päivänä tapahtuu;
19 faraota, Egyptin kuningasta, ja hänen palvelijoitansa ja
ruhtinaitansa ja koko hänen kansaansa; **20** kaikkea sekakansaa
ja kaikkia Uusin maan kuninkaita ja kaikkia filistealaisten maan
kuninkaita ja Askelonia ja Gassaa ja Ekronia ja Asdodin tähteitä;
21 Edomia, Mooabia ja ammonilaisia; **22** kaikkia Tyyron kuninkaita
ja kaikkia Siidonin kuninkaita ja rantamaan kuninkaita, jotka
ovat meren tuolla puolen; **23** Dedania, Teemaa ja Buusia ja
kaikkia päälaen ympäriltä kerittyjä; **24** kaikkia Arabian kuninkaita
ja kaikkia sekakansan kuninkaita, jotka asuvat erämaassa; **25**
kaikkia Simrin kuninkaita ja kaikkia Eelamin kuninkaita ja kaikkia
Meedian kuninkaita; **26** kaikkia pohjanpuolen kuninkaita, läheisiä
ja kaukaisia, toista toisensa jälkeen, ja kaikkia maan valtakuntia,
mitä maan päällä on. Ja heidän jälkeensä on Seesakin kuningas
juova. **27** "Sano heille: Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala:
Juokaa ja juopukaa, oksentakaa ja kaatukaa, älkääkä enää

nousko, -miekan edessä, jonka minä lähetän teidän keskellenne.
28 Mutta jos he eivät tahdo ottaa maljaa sinun kädestäsi ja
juoda, niin sano heille: Näin sanoo Herra Sebaot: Teidän täytyy
juoda. **29** Sillä katso, siitä kaupungista alkaen, joka on otettu
minun nimiini, minä alotan onnettomuuden tuottamisen; ja tekö
jäisitte rankaisematta! Te ette jää rankaisematta, sillä minä
kutsun miekan kaikkia maan asukkaita vastaan, sanoo Herra
Sebaot. **30** Mutta sinä, ennusta heille kaikki nämä sanat ja
sano heille: Herra ärjyy korkeudesta, antaa äänensä kaikua
pyhästä asunnostansa. Hän ärjyy väkevästi yli laitumensa. Hän
nostaa kuin viinikuurnan polkijat huudon kaikkia maan asukkaita
vastaan. **31** Pauhina käy maan ääriin asti, sillä Herralla on riita-
asia kansoja vastaan, hän käy oikeutta kaiken lihan kanssa:
jumalattomat hän antaa miekalle alttiiksi, sanoo Herra. **32** Näin
sanoo Herra Sebaot: Katso, onnettomuus kulkee kansasta
kansaan, ja suuri myrsky nousee maan perimmäisistä ääristä.
33 Ja Herran surmaamia on oleva sinä päivänä maan äärestä
maan ääreen. Ei heille pidetä valittajaisia, ei heitä koota eikä
haudata; he tulevat maan lannaksi. **34** Parkukaa, te paimenet, ja
huutakaa, vieriskelkää tuhassa, te lauman valtiaat; sillä aika
on tullut teidän joutua teurastettaviksi. Te hajoatte pirstoiksi, te
kaadutte niinkuin kallisarvoinen astia. **35** Mennyt on paimenilta
pakopaikka ja pelastus lauman valtiailta. **36** Kuule paimenten
huutoa, lauman valtiaitten valitusta! Sillä Herra hävittää heidän
laumansa; **37** heidän rauhaisat laitumensa ovat tuhoutuneet
Herran vihan hehkusta. **38** Hän on lähtenyt niinkuin nuori leijona
pensaikostaan: heidän maansa on tullut autioksi hävittäjän vihan
hehkusta, Herran vihan hehkusta."

26 Joojakimin, Joosian pojan, Juudan kuninkaan, hallituksen
alussa tuli Herralta tämä sana: **2** "Näin sanoo Herra: Asetu
Herran temppelin esipihaan ja puhu kaikkia Juudan kaupunkeja
vastaan, jotka tulevat kumartaen rukoilemaan Herran temppeliin,
kaikki ne sanat, jotka minä olen käskenyt sinun sanoa heille; älä
jätä pois sanaakaan. **3** Ehkäpä he kuulevat ja kääntyvät itsekukin
pois pahalta tieltään, ja niin minä kadun sitä onnettomuutta,
jonka minä olen aikonut heille tuottaa heidän pahojen tekojensa
tähden. **4** Ja sano heille: Näin sanoo Herra: Jollette kuule
minua ja vaella minun lakini mukaan, jonka minä olen teille
antanut, **5** ettekä kuule palvelijaini, profeettain, sanoja, niiden,
jotka minä olen lähettänyt teidän tykönne, varhaisesta alkaen,
vaikka ette ole kuulleet heitä, **6** niin minä teen tälle temppelille
niinkuin Siilolle, ja minä teen tämän kaupungin kiroussanaksi
kaikille maan kansoille." **7** Ja papit ja profeetat ja koko kansa
kuulivat Jeremian puhuvan nämä sanat Herran temppelissä.
8 Ja kun Jeremia oli puhunut loppuun kaiken, minkä Herra
oli käskenyt hänen puhua kaikelle kansalle, niin papit ja
profeetat ja koko kansa ottivat hänet kiinni sanoen: "Sinun on
kuolemalla kuoltava! **9** Miksi olet ennustanut Herran nimessä
sanoen: Tälle temppelille on käyvä niinkuin Siilolle, ja tämä
kaupunki on tuleva raunioiksi, asujattomaksi?" Ja kaikki kansa
kokoontui Jeremiaa vastaan Herran temppelissä. **10** Kun Juudan
päämiehet tämän kuulivat, menivät he kuninkaan palatsista
Herran temppeliin ja istuivat Herran uuden portin ovelle. **11**
Silloin papit ja profeetat sanoivat päämiehille ja kaikelle kansalle
näin: "Kuoleman tuomio tälle miehelle! Sillä hän on ennustanut
tätä kaupunkia vastaan, niinkuin olette omin korvin kuulleet."
12 Mutta Jeremia sanoi kaikille päämiehille ja kaikelle kansalle

näin: "Herra on lähettänyt minut ennustamaan tätä temppeliä ja
tätä kaupunkia vastaan kaikki ne sanat, jotka olette kuulleet. **13**
Parantakaa siis nyt vaelluksenne ja tekonne ja kuulkaa Herran,
teidän Jumalanne, ääntä, niin Herra katuu sitä onnettomuutta,
jolla hän on teitä uhannut. **14** Mutta katso, minä olen teidän
käsissänne; tehkää minulle, mitä katsotte hyväksi ja oikeaksi.
15 Mutta se tietäkää, että te, jos minut surmaatte, saatatte
viattoman veren päällenne ja tämän kaupungin ja sen asukasten
päälle, sillä totisesti on Herra lähettänyt minut teidän tykönne
puhumaan kaikki nämä sanat teidän korvienne kuullen." **16**
Silloin päämiehet ja kaikki kansa sanoivat papeille ja profeetoille:
"Ei kuoleman tuomiota tälle miehelle! Sillä hän on puhunut meille
Herran, meidän Jumalamme, nimessä." **17** Ja muutamat maan
vanhimmista nousivat ja sanoivat kaikelle kansan joukolle näin:
18 "Miika, mooresetilainen, ennusti Hiskian, Juudan kuninkaan,
päivinä ja sanoi kaikelle Juudan kansalle näin: Näin sanoo
Herra Sebaot: 'Siion kynnetään pelloksi, ja Jerusalem tulee
kivirauniokssi ja temppelivuori metsäkukkulaksi'. **19** Surmasivatko
hänet silloin Hiskia, Juudan kuningas, ja koko Juuda? Eikö
hän peljännyt Herraa ja lepyttänyt häntä, niin että Herra katui
sitä onnettomuutta, jolla hän oli heitä uhannut? Mutta mekö
tuottaisimme suuren onnettomuuden itsellemme?" **20** Mutta oli
toinenkin mies, joka ennusti Herran nimessä: Uuria, Semajan
poika, Kirjat-Jearimista; hän ennusti tätä kaupunkia ja tätä maata
vastaan aivan niinkuin Jeremia. **21** Kun kuningas Joojakim
ja kaikki hänen urhonsa ja kaikki päämiehet kuulivat hänen
sanansa, niin kuningas etsi häntä tappaaksensa. Sen kuultuansa
Uuria peljästyi, pakeni ja meni Egyptiin. **22** Mutta kuningas
Joojakim lähetti miehiä Egyptiin: Elnatanin, Akborin pojan, ja

muita hänen kanssansa Egyptiin. **23** Ja he toivat Uurian Egyptistä
ja veivät hänet kuningas Joojakimin eteen. Tämä surmautti hänet
miekalla ja heitätti hänen ruumiinsa rahvaan hautaan. **24** Mutta
Ahikamin, Saafanin pojan, käsi oli Jeremian suojana, niin ettei
häntä jätetty kansan käsiin surmattavaksi.

27 Joojakimin, Joosian pojan, Juudan kuninkaan, hallituksen
alussa tuli Herralta tämä sana Jeremialle: **2** Näin sanoi Herra
minulle: "Tee itsellesi ies siteinensä ja pane se kaulaasi. **3** Lähetä
se Edomin kuninkaalle, Mooabin kuninkaalle, ammonilaisten
kuninkaalle, Tyyron kuninkaalle ja Siidonin kuninkaalle niiden
lähettiläiden mukana, jotka ovat tulleet Jerusalemiin Sidkian,
Juudan kuninkaan, tykö. **4** Ja käske heidän sanoa herroillensa:
Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Näin sanokaa
herroillenne: **5** Minä olen tehnyt maan sekä ihmiset ja eläimet,
jotka maan päällä ovat, suurella voimallani ja ojennetulla
käsivarrellani, ja minä annan sen, kenelle hyväksi näen. **6** Ja
nyt minä annan kaikki nämä maat Nebukadnessarin, Baabelin
kuninkaan, palvelijani, käsiin, ja myöskin metsän eläimet
minä annan hänelle, palvelemaan häntä. **7** Ja kaikki kansat
palvelevat häntä ja hänen poikaansa ja hänen poikansa poikaa,
kunnes tulee hänenkin maansa aika ja monet kansat ja suuret
kuninkaat tekevät hänet palvelijakseen. **8** Ja sitä kansaa ja sitä
valtakuntaa, joka ei tahdo palvella häntä, Nebukadnessaria,
Baabelin kuningasta, ja joka ei anna kaulaansa Baabelin
kuninkaan ikeeseen, sitä kansaa minä rankaisen miekalla, nälällä
ja rutolla, sanoo Herra, kunnes minä teen heistä lopun hänen
kädellänsä. **9** Ja te, älkää kuulko profeettojanne, tietäjiänne,
unianne, ennustelijoitanne ja velhojanne, jotka sanovat teille näin:
'Ette te joudu palvelemaan Baabelin kuningasta'. **10** Sillä valhetta

he ennustavat teille ja toimittavat teidät kauas pois maastanne:
minä karkoitan teidät, ja te hukutte. **11** Mutta sen kansan, joka
taivuttaa kaulansa Baabelin kuninkaan ikeen alle ja palvelee
häntä, sen minä annan jäädä omaan maahansa, sanoo Herra; se
saa sitä viljellä ja siinä asua." **12** Sidkialle, Juudan kuninkaalle,
minä puhuin aivan samalla tavalla, sanoen: Taivuttakaa kaulanne
Baabelin kuninkaan ikeen alle ja palvelkaa häntä ja hänen
kansaansa, niin te saatte elää. **13** Miksi pitäisi teidän kuolla,
sinun ja sinun kansasi, miekkaan, nälkään ja ruttoon, niinkuin
Herra on uhannut sitä kansaa, joka ei tahdo palvella Baabelin
kuningasta? **14** Ja älkää kuulko niiden profeettain sanoja,
jotka sanovat teille näin: "Ette te joudu palvelemaan Baabelin
kuningasta"; sillä valhetta he ennustavat teille. **15** Sillä minä en
ole lähettänyt heitä, sanoo Herra, vaan he ennustavat minun
nimessäni valhetta ja saattavat minut karkoittamaan teidät, ja te
hukutte, te ja nuo profeetat, jotka teille ennustavat. **16** Ja papeille
ja koko tälle kansalle minä puhuin sanoen: Näin sanoo Herra:
Älkää kuulko profeettainne sanoja, niiden, jotka ennustavat
teille sanoen: "Katso, Herran temppelin astiat tuodaan nyt
kohta takaisin Baabelista"; sillä valhetta he ennustavat teille.
17 Älkää kuulko heitä. Palvelkaa Baabelin kuningasta, niin te
saatte elää. Miksi pitäisi tämän kaupungin tulla raunioiksi? **18**
Mutta jos he ovat profeettoja ja jos heillä on Herran sana, niin
rukoilkoot Herraa Sebaotia, etteivät ne astiat, jotka vielä ovat
jäljellä Herran temppelissä ja Juudan kuninkaan linnassa ja
Jerusalemissa, joutuisi nekin Baabeliin. **19** Sillä näin sanoo
Herra Sebaot pylväistä, vaskimerestä, altaiden telineistä ja
muista kaluista, jotka vielä ovat jäljellä tässä kaupungissa **20** ja
joita Nebukadnessar, Baabelin kuningas, ei ottanut mukaansa,

kun hän vei Jekonjan, Joojakimin pojan, Juudan kuninkaan,
sekä kaikki Juudan ja Jerusalemin ylimykset Jerusalemista
pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin. **21** Sillä näin sanoo Herra
Sebaot, Israelin Jumala, astioista, jotka vielä ovat jäljellä Herran
temppelissä, Juudan kuninkaan linnassa ja Jerusalemissa: **22**
"Baabeliin ne viedään, ja sinne ne jäävät siihen päivään asti,
jolloin minä katson niiden puoleen, sanoo Herra, ja annan tuoda
ja palautan ne tähän paikkaan".

28 Sinä vuonna, Sidkian, Juudan kuninkaan, hallituksen alussa,
hänen neljäntenä hallitusvuotenaan, viidennessä kuussa, sanoi
profeetta Hananja, Assurin poika, joka oli kotoisin Gibeonista,
minulle Herran temppelissä pappien ja kaiken kansan silmien
edessä näin: **2** "Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala:
Minä särjen Baabelin kuninkaan ikeen. **3** Vielä kaksi vuotta, ja
minä palautan tähän paikkaan kaikki Herran temppelin astiat,
jotka Nebukadnessar, Baabelin kuningas, otti tästä paikasta
ja vei Baabeliin. **4** Ja Jekonjan, Joojakimin pojan, Juudan
kuninkaan, ja kaikki Juudan pakkosiirtolaiset, jotka menivät
Baabeliin, minä palautan tähän paikkaan, sanoo Herra; sillä minä
särjen Baabelin kuninkaan ikeen." **5** Mutta profeetta Jeremia
sanoi profeetta Hananjalle pappien ja kaiken Herran temppelissä
seisovan kansan silmien edessä; **6** profeetta Jeremia sanoi:
"Amen. Niin Herra tehköön. Täyttäköön Herra sinun sanasi,
jotka olet ennustanut, ja palauttakoon Herran temppelin astiat
ja kaikki pakkosiirtolaiset Baabelista tähän paikkaan. **7** Kuule
kuitenkin tämä sana, jonka minä puhun sinun kuultesi ja kaiken
kansan kuullen. **8** Ne profeetat, jotka ovat olleet ennen minua
ja ennen sinua muinaisuudesta asti, ovat ennustaneet sotaa,
onnettomuutta ja ruttoa monia maita ja suuria valtakuntia

vastaan. **9** Mutta se profeetta, joka ennustaa rauhaa, tunnetaan
siitä, että hänen sanansa toteutuu, profeetaksi, jonka Herra
totisesti on lähettänyt." **10** Silloin profeetta Hananja otti ikeen
profeetta Jeremian kaulasta ja särki sen. **11** Ja Hananja sanoi
kaiken kansan silmien edessä: "Näin sanoo Herra: Näin minä
särjen Nebukadnessarin, Baabelin kuninkaan, ikeen kaikkien
kansojen kaulasta, ennenkuin kaksi vuotta on kulunut". Mutta
profeetta Jeremia meni pois. **12** Ja tämä Herran sana tuli
Jeremialle, sen jälkeen kuin profeetta Hananja oli särkenyt ikeen
profeetta Jeremian kaulasta: **13** "Mene ja sano Hananjalle: Näin
sanoo Herra: Sinä olet särkenyt puisen ikeen, mutta tehnyt
sen sijaan rautaisen ikeen. **14** Sillä näin sanoo Herra Sebaot,
Israelin Jumala: rautaisen ikeen olen minä pannut kaikkien
näiden kansojen kaulaan, että ne palvelisivat Nebukadnessaria,
Baabelin kuningasta; ja niiden on palveltava häntä. Metsän
eläimetkin minä olen antanut hänelle." **15** Ja profeetta Jeremia
sanoi profeetta Hananjalle: "Kuule, Hananja! Ei Herra ole sinua
lähettänyt, vaan sinä olet saattanut tämän kansan turvaamaan
valheeseen. **16** Sentähden, näin sanoo Herra: Katso, minä
toimitan sinut pois maan päältä: tänä vuonna sinä kuolet, sillä
sinä olet julistanut luopumusta Herrasta." **17** Ja profeetta Hananja
kuoli sinä vuonna, seitsemännessä kuussa.

29 Nämä ovat sen kirjeen sanat, jonka profeetta Jeremia lähetti
Jerusalemista pakkosiirtolaisten vanhimmille, mikä heitä vielä
oli jäljellä, papeille ja profeetoille sekä kaikelle kansalle, jotka
Nebukadnessar oli siirtänyt Jerusalemista pois Baabeliin, **2**
sen jälkeen kuin kuningas Jekonja ja kuninkaan äiti, hoviherrat,
Juudan ja Jerusalemin ruhtinaat sekä sepät ja lukkosepät olivat
lähteneet Jerusalemista. **3** Hän lähetti kirjeen Elasan, Saafanin

pojan, ja Gemarjan, Hilkian pojan, mukana, jotka Sidkia, Juudan
kuningas, lähetti Nebukadnessarin, Baabelin kuninkaan, tykö
Baabeliin; se kuului näin: **4** "Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin
Jumala, kaikille pakkosiirtolaisille, jotka minä olen siirtänyt
Jerusalemista pois Baabeliin: **5** Rakentakaa taloja ja asukaa
niissä, istuttakaa puutarhoja ja syökää niiden hedelmiä. **6**
Ottakaa itsellenne vaimoja ja siittäkää poikia ja tyttäriä; ottakaa
pojillenne vaimoja ja naittakaa tyttärenne, että he synnyttäisivät
poikia ja tyttäriä. Lisääntykää siellä älkääkä vähentykö. **7** Ja
harrastakaa sen kaupungin menestystä, johon minä olen teidät
siirtänyt, ja rukoilkaa sen puolesta Herraa, sillä sen menestys on
teidän menestyksenne. **8** Sillä näin sanoo Herra Sebaot, Israelin
Jumala: Älkää antako profeettainne, joita on keskuudessanne,
ja tietäjäinne pettää itseänne, älkääkä totelko unianne, joita te
uneksutte. **9** Sillä valhetta he ennustavat teille minun nimessäni;
minä en ole lähettänyt heitä, sanoo Herra. **10** Sillä näin sanoo
Herra: Vasta kun ne seitsemänkymmentä Baabelin vuotta ovat
täyttyneet, minä katson teidän puoleenne ja panen täytäntöön
teitä kohtaan hyvän lupaukseni ja palautan teidät tähän paikkaan.
11 Sillä minä tunnen ajatukseni, jotka minulla on teitä kohtaan,
sanoo Herra: rauhan eikä turmion ajatukset; minä annan teille
tulevaisuuden ja toivon. **12** Silloin te huudatte minua avuksenne,
tulette ja rukoilette minua, ja minä kuulen teitä. **13** Te etsitte minua
ja löydätte minut, kun te etsitte minua kaikesta sydämestänne.
14 Ja niin minä annan teidän löytää itseni, sanoo Herra, ja minä
käännän teidän kohtalonne ja kokoan teidät kaikista kansoista ja
kaikista paikoista, joihin olen teidät karkoittanut, sanoo Herra,
ja palautan teidät tähän paikkaan, josta minä siirsin teidät
pois. **15** Jos te sanotte: 'Herra on herättänyt meille profeettoja

Baabelissa', **16** niin sanoo Herra näin kuninkaasta, joka istuu
Daavidin valtaistuimella, ja kaikesta kansasta, joka asuu tässä
kaupungissa, teidän veljistänne, joiden ei täytynyt lähteä teidän
kanssanne pakkosiirtolaisuuteen: **17** Näin sanoo Herra Sebaot:
Katso, minä lähetän heidän sekaansa miekan, nälän ja ruton ja
teen heidät inhottaviksi kuin viikunat, jotka ovat niin huonoja, ettei
niitä voi syödä. **18** Ja minä ajan heitä takaa miekalla, nälällä ja
rutolla ja teen heidät kauhuksi kaikille valtakunnille maan päällä,
kiroukseksi ja kauhistukseksi, ivan vihellykseksi ja häväistykseksi
kaikkien kansojen keskuudessa, mihin minä heidät karkoitan, **19**
sentähden etteivät he kuulleet minun sanojani, sanoo Herra, kun
minä lähetin heidän tykönsä palvelijoitani, profeettoja, varhaisesta
alkaen. Te ette ole kuulleet, sanoo Herra. **20** Mutta kuulkaa te
Herran sana, kaikki te pakkosiirtolaiset, jotka minä olen lähettänyt
Jerusalemista Baabeliin. **21** Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin
Jumala, Ahabista, Koolajan pojasta, ja Sidkiasta, Maasejan
pojasta, jotka ennustavat teille minun nimessäni valhetta: Katso,
minä annan heidät Nebukadressarin, Baabelin kuninkaan, käsiin,
ja hän lyö heidät kuoliaaksi teidän silmäinne edessä. **22** Ja heistä
tulee kiroussana kaikille Juudan pakkosiirtolaisille, jotka ovat
Baabelissa; sanotaan: 'Herra tehköön sinulle niinkuin Sidkialle ja
Ahabille, jotka Baabelin kuningas korvensi tulessa'. **23** Sillä he
ovat tehneet häpeällisen teon Israelissa, ovat tehneet huorin
lähimmäistensä vaimojen kanssa ja puhuneet minun nimessäni
valhepuhetta, jota minä en ole käskenyt heidän puhua. Minä
olen se, joka sen tiedän ja todistan, sanoo Herra." **24** Ja
nehelamilaiselle Semajalle puhu, sanoen: **25** "Näin sanoo Herra
Sebaot, Israelin Jumala: Sentähden että sinä olet lähettänyt
omassa nimessäsi tämän kirjeen kaikelle kansalle, joka on

Jerusalemissa, ja pappi Sefanjalle, Maasejan pojalle, ja kaikille
papeille: **26** Herra on asettanut sinut papiksi pappi Joojadan
sijaan, että olisi järjestyksen valvojia Herran temppelissä kaikkien
hullujen ja ennustajain varalle, ja niin sinä voit panna sellaiset
jalkapuuhun ja kaularautaan. **27** Miksi et siis ole nuhdellut
anatotilaista Jeremiaa, joka ennustaa teille? **28** Niinpä hän on
saattanut lähettää meille Baabeliin tämän sanan: 'Se kestää vielä
kauan. Rakentakaa taloja ja asukaa niissä, istuttakaa puutarhoja
ja syökää niiden hedelmiä.'" **29** Ja pappi Sefanja luki tämän
kirjeen profeetta Jeremian kuullen. **30** Silloin tuli Jeremialle tämä
Herran sana: **31** "Lähetä kaikille pakkosiirtolaisille tämä sana:
Näin sanoo Herra nehelamilaisesta Semajasta: Koska Semaja
on ennustanut teille, vaikka minä en ole lähettänyt häntä, ja
saattanut teidät turvaamaan valheeseen, **32** sentähden, näin
sanoo Herra: Katso, minä kostan nehelamilaiselle Semajalle ja
hänen jälkeläisillensä. Hänellä ei ole oleva ketään, joka saa asua
tämän kansan keskuudessa, eikä hän ole näkevä sitä hyvää,
jonka minä teen kansalleni, sanoo Herra; sillä hän on julistanut
luopumusta Herrasta."

30 Sana, joka tuli Herralta Jeremialle ja kuului näin: **2** "Näin
sanoo Herra, Israelin Jumala: Kirjoita kaikki sanat, jotka minä
olen sinulle puhunut, kirjaan. **3** Sillä katso, tulee aika, sanoo
Herra, jolloin minä käännän kansani Israelin ja Juudan kohtalon,
sanoo Herra, ja palautan heidät maahan, jonka olen antanut
heidän isillensä, ja he saavat periä sen." **4** Ja nämä ovat ne
sanat, jotka Herra on puhunut Israelista ja Juudasta. **5** Näin
sanoo Herra: "Pelon huudon me kuulemme: on hirmu, ei rauha!
6 Kysykää ja katsokaa: synnyttääkö miehenpuoli? Miksi näen
kaikkien miesten pitelevän käsin lanteitansa synnyttäväisten

tavalla, ja miksi ovat kaikki kasvot käyneet valjuiksi? **7** Voi! Suuri
on se päivä, ei ole sen kaltaista. Se on Jaakobille ahdistuksen
aika, mutta hän on pelastuva siitä. **8** Ja sinä päivänä, sanoo
Herra Sebaot, minä särjen ikeen sinun kaulastasi ja katkaisen
sinun siteesi. Eivät tee enää muukalaiset heitä palvelijoikseen,
9 vaan he saavat palvella Herraa, Jumalaansa, ja Daavidia,
kuningastansa, jonka minä heille herätän. **10** Mutta sinä, minun
palvelijani Jaakob, älä pelkää, sanoo Herra, älä säiky, Israel.
Sillä katso, minä pelastan sinut kaukaisesta maasta, sinun
jälkeläisesi heidän vankeutensa maasta. Ja Jaakob on palajava,
elävä rauhassa ja turvassa, kenenkään peljättämättä. **11** Sillä
minä olen sinun kanssasi, sanoo Herra, ja pelastan sinut. Minä
teen lopun kaikista kansoista, joiden sekaan minä olen sinut
hajottanut; ainoastaan sinusta minä en loppua tee: minä kuritan
sinua kohtuudella, mutta rankaisematta minä en sinua jätä.
12 Sillä näin sanoo Herra: Paha on sinun vammasi, kipeä on
saamasi isku. **13** Ei kukaan aja sinun asiaasi; sinun haavaasi ei
paranneta, se ei kasva umpeen. **14** Kaikki sinun rakastajasi ovat
sinut unhottaneet, sinua he eivät kysy. Sillä niinkuin vihollista
lyödään, olen minä sinua lyönyt, kovalla kurituksella, koska
sinun rikoksesi on suuri, sinun syntisi monilukuiset. **15** Miksi
valitat vammaasi, kipusi kovuutta? Koska sinun rikoksesi on
suuri, sinun syntisi monilukuiset, olen minä sinulle tämän tehnyt.
16 Niin myös kaikki sinun syöjäsi syödään, ja kaikki sinun
ahdistajasi, kaikki tyynni, vaeltavat vankeuteen; sinun ryöstäjäsi
joutuvat ryöstetyiksi, ja kaikki saalistajasi minä annan saaliiksi.
17 Sillä minä kasvatan umpeen sinun haavasi ja parannan sinut
saamistasi iskuista, sanoo Herra, sinut, Siion, jolla on nimenä
'hyljätty', 'se, josta ei kukaan välitä'. **18** Näin sanoo Herra: Katso,

minä käännän Jaakobin majojen kohtalon, minä armahdan
hänen asuntojansa; kaupunki rakennetaan kukkulallensa, ja
linna on oleva oikealla paikallansa. **19** Ja niistä on kaikuva
ylistyslaulu ja iloitsevaisten ääni. Minä enennän heidät, eivätkä
he vähene; minä saatan heidät kunniaan, eivätkä he halvoiksi
jää. **20** Silloin hänen poikansa ovat niinkuin muinoin, ja hänen
seurakuntansa pysyy vahvana minun edessäni; minä rankaisen
kaikki hänen sortajansa. **21** Ja hänen valtiaansa nousee hänestä
itsestänsä, hänen hallitsijansa lähtee hänen keskeltänsä; ja minä
sallin hänen käydä tyköni, niin että hän saattaa minua lähestyä.
Sillä kuka panee henkensä alttiiksi minua lähestyäkseen?
sanoo Herra. **22** Ja niin te olette minun kansani, ja minä
olen teidän Jumalanne." **23** Katso, Herran myrsky, kiivastus,
puhkeaa, pyörremyrsky vyöryy kohti jumalattomien päätä. **24**
Eikä Herran vihan hehku asetu, ennenkuin hän on toteuttanut ja
täyttänyt sydämensä aivoitukset. Aikojen lopulla te tulette sen
ymmärtämään.

31 "Siihen aikaan, sanoo Herra, minä olen kaikkien Israelin
sukukuntien Jumala, ja he ovat minun kansani." **2** Näin
sanoo Herra: "Kansa, miekalta säästynyt, löysi erämaassa
armon; minä menen saattamaan sen, Israelin, rauhaan". **3**
Kaukaa ilmestyy minulle Herra: "Iankaikkisella rakkaudella
minä olen sinua rakastanut, sentähden minä olen vetänyt
sinua puoleeni armosta. **4** Minä rakennan sinut jälleen, ja sinä
tulet rakennetuksi, neitsyt Israel. Sinä kaunistat itsesi jälleen
käsirummuillasi ja lähdet iloitsevaisten karkeloon. **5** Sinä istutat
jälleen viinitarhoja Samarian vuorille; ne, jotka istuttavat, saavat
korjata hedelmätkin. **6** Sillä päivä on tuleva, jolloin vartijat
huutavat Efraimin vuorella: 'Nouskaa, lähtekäämme Siioniin

Herran, meidän Jumalamme, tykö'. **7** Sillä näin sanoo Herra:
Riemuitkaa iloiten Jaakobista, kohottakaa riemuhuuto hänelle,
joka on kansojen pää; kuuluttakaa, kiittäkää ja sanokaa: 'Auta,
Herra, kansaasi, Israelin jäännöstä'. **8** Katso, minä tuon heidät
pohjoisesta maasta, kokoan heidät maan perimmäisiltä ääriltä.
Heissä on sokeita ja rampoja ynnä raskaita ja synnyttäväisiä:
suurena joukkona he palajavat tänne. **9** Itkien he tulevat, ja
minä johdatan heitä, kun he kulkevat rukoillen. Minä vien heidät
vesipuroille, tasaista tietä, jolla he eivät kompastu. Sillä minä
olen Israelin isä, ja Efraim on minun esikoiseni. **10** Kuulkaa
Herran sana, te kansat, ilmoittakaa kaukaisissa merensaarissa
ja sanokaa: Hän, joka Israelin hajoitti, on sen kokoava ja
varjeleva sitä niinkuin paimen laumaansa. **11** Sillä Herra on
lunastanut Jaakobin ja vapahtanut hänet häntä väkevämmän
kädestä. **12** Ja he tulevat ja riemuitsevat Siionin kukkulalla,
tulevat virtanaan Herran hyvyyden tykö, jyväin, viinin ja öljyn
ääreen, karitsain ja karjan ääreen. Ja heidän sielunsa on oleva
niinkuin runsaasti kasteltu puutarha, eivätkä he enää näänny. **13**
Silloin neitsyt iloitsee karkelossa ja nuorukaiset ja vanhukset
yhdessä. Minä muutan heidän surunsa riemuksi, annan heille
lohdutuksen ja ilon heidän murheensa jälkeen. **14** Ja minä
virvoitan pappien sielut lihavuuden ääressä, ja minun kansani
ravitaan minun hyvyydelläni, sanoo Herra. **15** Näin sanoo Herra:
Kuule, Raamasta kuuluu valitus, katkera itku: Raakel itkee
lapsiansa, hän ei lohdutuksesta huoli surussaan lastensa tähden,
sillä niitä ei enää ole. **16** Näin sanoo Herra: Pidätä äänesi
itkusta, silmäsi kyyneleistä, sillä sinun työstäsi on tuleva palkka,
sanoo Herra, ja he palajavat vihollisen maasta. **17** Sinulla on
tulevaisuuden toivo, sanoo Herra: sinun lapsesi palajavat omalle

maalleen. **18** Minä olen kyllä kuullut Efraimin valittavan: 'Sinä
olet kurittanut minua, olen saanut kuritusta niinkuin vikuroiva
vasikka. Palauta minut, niin minä palajan; sillä sinä olet Herra,
minun Jumalani. **19** Sillä käännyttyäni minä kadun, ja päästyäni
ymmärrykseen minä lyön lanteeseeni. Minä häpeän, tunnen
häpeätä, sillä minä kannan nuoruuteni pilkkaa.' **20** Eikö Efraim
ole minun kallis poikani, minun lempilapseni? Sillä niin usein
kuin minä puhunkin häntä vastaan, alati minä häntä muistan.
Siksi minun sisimpäni väräjää hänen tähtensä: minun täytyy
armahtaa häntä, sanoo Herra. **21** Pystytä itsellesi kivimerkkejä,
aseta itsellesi tienviittoja, paina mieleesi tie, polku, jota olet
kulkenut. Palaja, neitsyt Israel, palaja näihin kaupunkeihisi. **22**
Kuinka kauan sinä mutkistelet sinne ja tänne, sinä luopiotytär?
Sillä Herra luo maahan uutta: nainen miestä piirittää. **23** Näin
sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Vielä kerran sanotaan
Juudan maassa ja sen kaupungeissa, kun minä käännän
heidän kohtalonsa, tämä sana: 'Herra siunatkoon sinua, sinä
vanhurskauden asuinsija, sinä pyhä vuori'. **24** Ja Juuda kaikkine
kaupunkeineen asuu siellä yhdessä, peltomiehet ja ne, jotka
vaeltavat laumoineen. **25** Sillä minä virvoitan väsyneen sielun,
ja jokaisen nääntyvän sielun minä ravitsen." **26** Siihen minä
heräsin ja katselin, ja uneni oli minusta suloinen. **27** "Katso,
päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä kylvän Israelin maahan
ja Juudan maahan ihmisen siementä ja karjan siementä. **28**
Ja niinkuin minä olen valvonut repiäkseni ja kukistaakseni
heitä, hajottaakseni ja hävittääkseni, tuottaakseni onnettomuutta,
niin minä olen valvova rakentaakseni ja istuttaakseni heitä,
sanoo Herra. **29** Niinä päivinä ei enää sanota: 'Isät söivät
raakoja rypäleitä, lasten hampaat heltyivät'; **30** vaan jokaisen

on kuoltava oman syntivelkansa tähden. Jokaiselta ihmiseltä,
joka syö raakoja rypäleitä, heltyvät hänen omat hampaansa. **31**
Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä teen Israelin
heimon ja Juudan heimon kanssa uuden liiton; **32** en sellaista
liittoa kuin se, jonka minä tein heidän isäinsä kanssa silloin, kun
minä tartuin heidän käteensä ja vein heidät pois Egyptin maasta,
ja jonka liittoni he ovat rikkoneet, vaikka minä olin ottanut heidät
omikseni, sanoo Herra. **33** Vaan tämä on se liitto, jonka minä
teen Israelin heimon kanssa niiden päivien tultua, sanoo Herra:
Minä panen lakini heidän sisimpäänsä ja kirjoitan sen heidän
sydämiinsä; ja niin minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat
minun kansani. **34** Silloin ei enää toinen opeta toistansa eikä
veli veljeänsä sanoen: 'Tuntekaa Herra'. Sillä he kaikki tuntevat
minut, pienimmästä suurimpaan, sanoo Herra; sillä minä annan
anteeksi heidän rikoksensa enkä enää muista heidän syntejänsä.
35 Näin sanoo Herra, joka on pannut auringon valaisemaan
päivää, kuun ja tähdet lakiensa mukaan valaisemaan yötä, hän,
joka liikuttaa meren, niin että sen aallot pauhaavat-Herra Sebaot
on hänen nimensä: **36** Jos väistyvät nämä lait minun kasvojeni
edestä, silloin myös lakkaavat Israelin jälkeläiset olemasta
kansa minun kasvojeni edessä ainiaan. **37** Näin sanoo Herra:
Jos voidaan mitata taivaat ylhäällä ja tutkia maan perustukset
alhaalla, silloin vasta minä hylkään Israelin jälkeläiset kaikki,
kaiken sen tähden, mitä he ovat tehneet, sanoo Herra. **38** Katso,
päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin Herran kaupunki rakennetaan
jälleen Hananelin-tornista Kulmaporttiin asti. **39** Ja edelleen
mittanuora kulkee suoraan Gaarebin kukkulalle ja kääntyy sitten
Gooaan. **40** Ja koko laakso, ruumiineen ja tuhkineen, ja kaikki
keto Kidronin puroon asti, Hevosportin kulmaan saakka itään

päin, on oleva Herralle pyhitetty. Ei sitä enää ikinä hävitetä eikä
kukisteta."

32 Sana, joka tuli Jeremialle Herralta Sidkian, Juudan
kuninkaan, kymmenentenä vuotena, se on Nebukadressarin
kahdeksantenatoista vuotena. **2** Silloin Baabelin kuninkaan
sotajoukko piiritti Jerusalemia, ja profeetta Jeremia oli suljettuna
vankilan pihaan, joka on Juudan kuninkaan linnassa. **3** Sinne
oli Sidkia, Juudan kuningas, hänet sulkenut sanoen: "Miksi
sinä ennustat näin: Näin sanoo Herra: Katso, minä annan
tämän kaupungin Baabelin kuninkaan käsiin, ja hän valloittaa
sen? **4** Ja Sidkia, Juudan kuningas, ei pääse kaldealaisten
käsistä, vaan hänet annetaan Baabelin kuninkaan käsiin, ja
hänen täytyy puhua hänen kanssaan suusta suuhun ja nähdä
hänet silmästä silmään. **5** Ja hän kuljettaa Sidkian Baabeliin, ja
sinne hän jää, kunnes minä katson hänen puoleensa, sanoo
Herra. Kun te taistelette kaldealaisia vastaan, ei teillä ole
menestystä." **6** Ja Jeremia sanoi: "Minulle tuli tämä Herran sana:
7 Katso, Hanamel, setäsi Sallumin poika, tulee sinun luoksesi
ja sanoo: 'Osta minun peltoni, joka on Anatotissa, sillä sinulla
on lunastusoikeus, niin että saat ostaa sen'." **8** Ja Hanamel,
setäni poika, tuli Herran sanan mukaan minun luokseni vankilan
pihaan ja sanoi minulle: "Osta minun peltoni, joka on Anatotissa,
Benjaminin maassa, sillä sinulla on perintöoikeus ja sinulla
on lunastusoikeus: osta se itsellesi". Silloin minä ymmärsin,
että se oli Herran sana. **9** Ja minä ostin Hanamelilta, setäni
pojalta, pellon, joka on Anatotissa, ja punnitsin hänelle rahat,
seitsemäntoista sekeliä hopeata, **10** kirjoitin kauppakirjan ja
sinetöin sen, otin todistajat ja punnitsin rahat vaa'alla. **11** Sitten
minä otin sinetöidyn kauppakirjan, sopimuksen ja määräykset

sekä avoimen kirjan, **12** ja annoin kauppakirjan Baarukille,
Neerian, Mahsejan pojan, pojalle, serkkuni Hanamelin nähden ja
todistajain nähden, jotka olivat kirjoittaneet kauppakirjan alle, ja
kaikkien juutalaisten nähden, jotka istuivat vankilan pihassa, **13** ja
minä käskin Baarukia heidän nähtensä sanoen: **14** "Näin sanoo
Herra Sebaot, Israelin Jumala: Ota nämä kirjat, tämä kauppakirja,
sekä sinetöity että tämä avoin kirja, ja pane ne saviastiaan, että
ne säilyisivät kauan aikaa. **15** Sillä näin sanoo Herra Sebaot,
Israelin Jumala: Vielä kerran ostetaan tässä maassa taloja ja
peltoja ja viinitarhoja." **16** Ja annettuani kauppakirjan Baarukille,
Neerian pojalle, minä rukoilin Herraa sanoen: **17** "Oi Herra,
Herra! Katso, sinä olet tehnyt taivaan ja maan suurella voimallasi
ja ojennetulla käsivarrellasi: ei mikään ole sinulle mahdotonta;
18 sinä, joka teet laupeuden tuhansille, mutta kostat isäin pahat
teot heidän jälkeensä heidän lastensa helmaan; sinä suuri,
voimallinen Jumala, jonka nimi on Herra Sebaot, **19** suuri
neuvossa ja väkevä teossa, sinä, jonka silmät ovat avoimet
tarkkaamaan kaikkia ihmislasten teitä, antaaksesi itsekullekin
hänen vaelluksensa ja hänen töittensä hedelmän mukaan; **20**
sinä, joka teit tunnustekoja ja ihmeitä Egyptin maassa ja olet
tehnyt niitä hamaan tähän päivään asti sekä Israelissa että
muitten ihmisten seassa, ja joka olet tehnyt itsellesi nimen,
senkaltaisen kuin se tänäkin päivänä on. **21** Sinä veit kansasi
Israelin pois Egyptin maasta tunnusteoilla ja ihmeillä, väkevällä
kädellä ja ojennetulla käsivarrella, suurella peljätyksellä, **22** ja
annoit heille tämän maan, jonka sinä heidän isillensä vannotulla
valalla olit luvannut antaa heille, maan, joka vuotaa maitoa ja
mettä. **23** Mutta kun he olivat tulleet ja ottaneet sen omaksensa,
eivät he kuulleet sinun ääntäsi eivätkä vaeltaneet sinun lakisi

mukaan; he eivät tehneet mitään siitä, mitä sinä olit käskenyt
heidän tehdä. Silloin sinä annoit kaiken tämän onnettomuuden
kohdata heitä. **24** Katso, piiritysvallit ovat edenneet aivan
kaupunkiin asti, niin että se valloitetaan, ja kaupunki joutuu
miekan, nälän ja ruton pakosta kaldealaisten valtaan, jotka
sotivat sitä vastaan. Mitä sinä olet puhunut, on tapahtunut, ja
katso, sinä näet sen. **25** Mutta kuitenkin sinä, Herra, Herra,
sanoit minulle: 'Osta rahalla itsellesi pelto ja ota todistajat', vaikka
kaupunki joutuu kaldealaisten käsiin." **26** Ja Jeremialle tuli tämä
Herran sana: **27** "Katso, minä olen Herra, kaiken lihan Jumala;
onko minulle mitään mahdotonta? **28** Sentähden, näin sanoo
Herra: Katso, minä annan tämän kaupungin kaldealaisten käsiin
ja Nebukadressarin, Baabelin kuninkaan, käsiin, ja hän valloittaa
sen. **29** Ja kaldealaiset, jotka sotivat tätä kaupunkia vastaan,
tulevat ja sytyttävät tämän kaupungin tuleen ja polttavat sen niine
taloineen, joiden katoilla on poltettu uhreja Baalille ja vuodatettu
juomauhreja vieraille jumalille, minulle mielikarvaudeksi. **30** Sillä
Israelin ja Juudan miehet ovat hamasta nuoruudestaan tehneet
vain sitä, mikä on pahaa minun silmissäni, sillä israelilaiset ovat
tuottaneet minulle ainoastaan mielikarvautta kättensä teoilla,
sanoo Herra. **31** Sillä tämä kaupunki on ollut minulle vihaksi ja
kiivastukseksi hamasta siitä päivästä, jona he sen rakensivat,
aina tähän päivään asti; ja niin minä heitän sen pois kasvojeni
edestä **32** kaiken sen pahan tähden, minkä israelilaiset ja
Juudan miehet ovat tehneet minulle mielikarvaudeksi-he, heidän
kuninkaansa, ruhtinaansa, pappinsa ja profeettansa sekä Juudan
miehet ja Jerusalemin asukkaat. **33** He ovat kääntäneet minulle
selkänsä eivätkä kasvojansa; ja vaikka minä olen opettanut
heitä varhaisesta alkaen, he eivät ole kuulleet eivätkä ottaneet

varteen kuritusta. **34** He ovat asettaneet iljetyksensä temppeliin,
joka on otettu minun nimiini, ja saastuttaneet sen. **35** Ja he
ovat rakentaneet Baalille uhrikukkulat, jotka ovat Ben-Hinnomin
laaksossa, polttaakseen poikiansa ja tyttäriänsä uhrina Molokille,
mitä minä en ole käskenyt ja mikä ei ole minun mieleeni
tullut. Tällaisia kauhistuksia he tekivät ja saivat Juudan syntiä
tekemään. **36** Mutta nyt sanoo Herra, Israelin Jumala, näin
tästä kaupungista, jonka te sanotte joutuvan Baabelin kuninkaan
käsiin miekan, nälän ja ruton pakosta: **37** Katso, minä kokoan
heidät jälleen kaikista maista, joihin minä heidät vihassani,
kiivastuksessani ja suuressa suuttumuksessani karkoitan, ja
palautan heidät tähän paikkaan ja annan heidän asua turvassa.
38 Silloin he ovat minun kansani, ja minä olen heidän Jumalansa.
39 Ja minä annan heille yhden sydämen ja yhden tien, niin
että he pelkäävät minua kaiken elinaikansa, ja niin heidän
käy hyvin ja heidän lastensa heidän jälkeensä. **40** Ja minä
teen heidän kanssansa iankaikkisen liiton, niin etten käänny
heistä pois, vaan teen heille hyvää; ja minä annan pelkoni
heidän sydämiinsä, niin etteivät he minusta luovu. **41** Ja minä
iloitsen heistä, siitä että teen heille hyvää; minä istutan heidät
tähän maahan uskollisesti, kaikesta sydämestäni ja kaikesta
sielustani. **42** Sillä näin sanoo Herra: Niinkuin minä olen tuottanut
tälle kansalle kaiken tämän suuren onnettomuuden, niin minä
myös tuotan heille kaiken sen hyvän, minkä minä heille lupaan.
43 Vielä ostetaan peltoja tässä maassa, josta te sanotte: 'Se
on oleva autio, vailla ihmisiä ja eläimiä, kaldealaisten käsiin
annettu'. **44** Peltoja ostetaan rahalla, kauppakirjoja kirjoitetaan ja
sinetöidään ja todistajia otetaan Benjaminin maassa, Jerusalemin
ympäristössä ja Juudan kaupungeissa, Vuoriston, Alankomaan ja

Etelämaan kaupungeissa, sillä minä käännän heidän kohtalonsa,
sanoo Herra."

33 Herran sana tuli Jeremialle toistamiseen, kun hän vielä oli
suljettuna vankilan pihaan; se kuului näin: **2** "Näin sanoo Herra,
joka sen myös tekee, Herra, joka valmistaa sen ja vahvistaa sen-
Herra on hänen nimensä: **3** Huuda minua avuksesi, niin minä
vastaan sinulle ja ilmoitan sinulle suuria ja salattuja asioita, joita
sinä et tiedä. **4** Sillä näin sanoo Herra, Israelin Jumala, tämän
kaupungin taloista ja Juudan kuningasten linnoista, jotka sortuvat
piiritysvallien ja miekan edessä, **5** ja niistä, jotka ovat tulleet
taistelemaan kaldealaisia vastaan, ja täyttämään talot ihmisten
ruumiilla, jotka minä surmaan vihassani ja kiivastuksessani ja
joiden kaiken pahuuden tähden minä olen kätkenyt kasvoni
tältä kaupungilta: **6** Katso, minä kasvatan umpeen ja lääkitsen
sen haavat, ja minä parannan heidät ja avaan heille rauhan
ja totuuden runsauden. **7** Minä käännän Juudan kohtalon
ja Israelin kohtalon ja rakennan heidät muinaiselleen. **8** Ja
minä puhdistan heidät kaikista heidän pahoista teoistansa,
joilla he ovat rikkoneet minua vastaan, ja minä annan anteeksi
kaikki heidän pahat tekonsa, joilla he ovat rikkoneet minua
vastaan ja minusta luopuneet. **9** Ja tämä kaupunki on oleva
minulle kunniaksi ja iloksi, ylistykseksi ja kirkkaudeksi kaikkien
maan kansojen edessä, jotka kuulevat kaiken sen hyvän,
minkä minä sille teen; he peljästyvät ja vapisevat kaikkea
sitä hyvää ja kaikkea sitä onnea, jonka minä sille annan. **10**
Näin sanoo Herra: Vielä kerran kuullaan tässä paikassa, josta
te sanotte: 'Se on oleva rauniona, vailla ihmisiä ja eläimiä'.
Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin autioilla kaduilla, joilla ei
ihmistä, ei asukasta, ei eläintä ole, **11** riemun ja ilon huuto,

huuto yljälle ja huuto morsiamelle, niiden huuto, jotka sanovat:
'Kiittäkää Herraa Sebaotia, sillä Herra on hyvä, sillä hänen
armonsa pysyy iankaikkisesti', ja niiden, jotka tuovat Herran
huoneeseen kiitosuhreja. Sillä minä käännän maan kohtalon
muinaiselleen, sanoo Herra. **12** Näin sanoo Herra Sebaot: Vielä
kerran on tässä paikassa, joka on rauniona, vailla ihmisiä ja
eläimiä, ja kaikilla sen kaupungeilla oleva laitumia, joilla paimenet
lepuuttavat lampaitansa. **13** Vuoriston kaupungeissa, Alankomaan
kaupungeissa ja Etelämaan kaupungeissa, Benjaminin maassa,
Jerusalemin ympäristössä ja Juudan kaupungeissa on vielä
kerran lampaita kulkeva laskijan kätten ohi, sanoo Herra. **14**
Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä täytän sen
hyvän lupauksen, jonka minä olen lausunut Israelin heimosta
ja Juudan heimosta. **15** Niinä päivinä ja siihen aikaan minä
kasvatan Daavidille vanhurskauden vesan, ja hän on tekevä
oikeuden ja vanhurskauden maassa. **16** Niinä päivinä Juuda
pelastetaan, ja Jerusalem asuu turvassa, ja tämä on se nimi,
jolla sitä kutsutaan: 'Herra, meidän vanhurskautemme'. **17**
Sillä näin sanoo Herra: Aina on mies Daavidin suvusta istuva
Israelin heimon valtaistuimella. **18** Ja aina on mies leeviläisten
pappien suvusta oleva minun edessäni uhraamassa polttouhria
ja sytyttämässä ruokauhria ja toimittamassa teurasuhria joka
päivä." **19** Ja Jeremialle tuli tämä Herran sana: **20** "Näin
sanoo Herra: Jos saatte rikotuksi minun liittoni päivän kanssa
ja minun liittoni yön kanssa, niin että päivä ja yö eivät enää
tule ajallansa, **21** niin rikkoutuu myös minun liittoni palvelijani
Daavidin kanssa, niin ettei hänellä enää ole poikaa, joka
istuu kuninkaana hänen valtaistuimellansa, ja minun liittoni
leeviläisten pappien, minun palvelijaini, kanssa. **22** Niinkuin

taivaan joukkoa ei voida lukea eikä meren hiekkaa mitata,
niin monilukuisiksi minä teen palvelijani Daavidin jälkeläiset
ja leeviläiset, jotka minua palvelevat." **23** Ja Jeremialle tuli
tämä Herran sana: **24** "Etkö ole huomannut, mitä tämä kansa
puhuu sanoen: 'Ne kaksi sukukuntaa, jotka Herra valitsi, hän
on hyljännyt'? Ja he halveksivat minun kansaani, niinkuin se
ei enää olisikaan kansa heidän silmissänsä. **25** Näin sanoo
Herra: Jos minun liittoni päivän ja yön kanssa on olematon,
jos en ole säätänyt taivaan ja maan lakeja, **26** niin minä myös
hylkään Jaakobin ja palvelijani Daavidin jälkeläiset, niin etten
ota hänen jälkeläisistänsä hallitsijoita Aabrahamin, Iisakin ja
Jaakobin jälkeläisille. Sillä minä käännän heidän kohtalonsa ja
armahdan heitä."

34 Sana, joka tuli Jeremialle Herralta, kun Nebukadnessar,
Baabelin kuningas, ja koko hänen sotajoukkonsa ja kaikki
hänen valtansa alaisen maan valtakunnat ja kaikki kansat
sotivat Jerusalemia ja kaikkia sen alaisia kaupunkeja vastaan;
se kuului näin: **2** "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Mene
ja sano Sidkialle, Juudan kuninkaalle, sano hänelle: Näin
sanoo Herra: Katso, minä annan tämän kaupungin Baabelin
kuninkaan käsiin, ja hän polttaa sen tulella. **3** Ja sinä et pääse
hänen käsistään, vaan sinut otetaan kiinni ja annetaan hänen
käsiinsä, ja sinun täytyy nähdä Baabelin kuningas silmästä
silmään, ja hän puhuu sinun kanssasi suusta suuhun, ja sinä
joudut Baabeliin. **4** Mutta kuule Herran sana, Sidkia, Juudan
kuningas: Näin sanoo Herra sinusta: Sinä et ole kuoleva
miekkaan. **5** Sinä saat kuolla rauhassa; ja niinkuin sinun isillesi,
aikaisemmille kuninkaille, jotka olivat ennen sinua, niin poltetaan
sinun kunniaksesi kuolinsuitsutus ja sinulle pidetään valittajaiset

ja huudetaan: 'Voi herraamme!' Sillä minä olen sen sanonut,
sanoo Herra." **6** Ja profeetta Jeremia puhui Sidkialle, Juudan
kuninkaalle, kaikki nämä sanat Jerusalemissa, **7** kun Baabelin
kuninkaan sotajoukko taisteli Jerusalemia vastaan ja kaikkia vielä
jäljellä olevia Juudan kaupunkeja vastaan, Laakista ja Asekaa
vastaan, sillä nämä olivat jääneet jäljelle Juudan kaupungeista,
varustetuista kaupungeista. **8** Sana, joka tuli Jeremialle Herralta,
sen jälkeen kuin kuningas Sidkia oli tehnyt liiton kaiken kansan
kanssa, joka oli Jerusalemissa, ja heille julistanut vapautuksen,
9 että jokaisen tuli päästää vapaaksi orjansa ja orjattarensa,
hebrealainen mies ja hebrealainen nainen, niin etteivät heitä
orjinansa pitäisi, ei kukaan juutalaista veljeänsä. **10** Ja sen
kuulivat kaikki päämiehet ja kaikki kansa, jotka olivat menneet
tähän liittoon, että jokaisen tuli päästää vapaaksi orjansa ja
orjattarensa eikä enää pitää heitä orjinansa; ja he tottelivat ja
päästivät heidät. **11** Mutta jälkeenpäin he peräytyivät liitosta ja
ottivat takaisin ne orjat ja orjattaret, jotka he olivat päästäneet
vapaiksi, ja pakottivat heidät orjikseen ja orjattarikseen. **12** Silloin
tuli Jeremialle Herralta tämä Herran sana: **13** "Näin sanoo Herra,
Israelin Jumala: Minä tein teidän isäinne kanssa liiton silloin,
kun minä vein heidät pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä,
sanoen: **14** Seitsemän vuoden kuluttua päästäkää veljenne,
hebrealainen: joka on myynyt itsensä sinulle ja palvellut sinua
kuusi vuotta, se päästä luotasi vapaaksi. Mutta teidän isänne
eivät kuulleet minua, eivät korvaansa kallistaneet. **15** Vaan nyt te
olette kääntyneet ja tehneet teon, joka on oikea minun silmissäni,
julistaessanne vapautuksen kukin lähimmäisellensä, ja olette
tehneet liiton minun kasvojeni edessä temppelissä, joka on otettu
minun nimiini. **16** Mutta sitten te olette jälleen kääntyneet pois ja

häväisseet minun nimeni: olette ottaneet takaisin jokainen orjansa
ja orjattarensa, jotka olitte päästäneet vapaiksi omiin valtoihinsa,
ja olette pakottaneet heidät olemaan orjinanne ja orjattarinanne.
17 Sentähden näin sanoo Herra: Te ette kuulleet minua ettekä
julistaneetkaan vapautusta kukin veljellensä ja lähimmäisellensä;
katso, minä julistan teille vapautuksen, sanoo Herra: menon
miekkaan, ruttoon ja nälkään. Ja minä teen teidät kauhistukseksi
kaikille valtakunnille maan päällä. **18** Ja minä annan ne miehet,
jotka ovat rikkoneet minun liittoni, jotka eivät ole pitäneet sen
liiton sanoja, jonka he tekivät minun edessäni halkaisten kahtia
uhrivasikan ja käyden sen puolikkaiden välitse, nämä miehet- **19**
Juudan ruhtinaat ja Jerusalemin ruhtinaat, hoviherrat ja papit
sekä kaiken maan kansan, jotka kävivät vasikan puolikkaiden
välitse- **20** ne minä annan heidän vihollistensa käsiin, niiden
käsiin, jotka etsivät heidän henkeänsä; ja heidän ruumiinsa
joutuvat taivaan lintujen ja maan eläinten ruuaksi. **21** Ja Sidkian,
Juudan kuninkaan, ja hänen ruhtinaansa minä annan heidän
vihollistensa käsiin, niiden käsiin, jotka etsivät heidän henkeänsä,
Baabelin kuninkaan sotajoukon käsiin, joka on lähtenyt pois
teidän kimpustanne. **22** Katso, minä käsken heitä, sanoo Herra,
ja palautan heidät tämän kaupungin kimppuun, ja he sotivat
sitä vastaan, valloittavat sen ja polttavat sen tulella; ja Juudan
kaupungit minä teen autioiksi, asujattomiksi."

35 Sana, joka tuli Jeremialle Herralta Juudan kuninkaan
Joojakimin, Joosian pojan, päivinä; se kuului: **2** "Mene
reekabilaisten tykö ja puhuttele heitä ja vie heidät Herran
temppeliin, yhteen sen kammioista, ja anna heille viiniä juoda".
3 Ja minä otin Jaasanjan, joka oli Jeremian, Habassinjan pojan,
poika, sekä hänen veljensä ja kaikki hänen poikansa ja kaikki

reekabilaiset **4** ja vein heidät Herran temppeliin, Jumalan
miehen Haananin, Jigdaljan pojan, poikien kammioon, joka on
päämiesten kammion vieressä, ovenvartija Maasejan, Sallumin
pojan, kammion yläpuolella. **5** Ja minä asetin reekabilaisten
eteen täysiä viiniruukkuja ynnä maljoja ja sanoin heille: "Juokaa
viiniä". **6** Mutta he vastasivat: "Me emme juo viiniä; sillä
meidän isämme Joonadab, Reekabin poika, on antanut meille
tämän käskyn: Älkää, te ja teidän lapsenne, ikinä viiniä juoko;
7 Älkää rakentako taloja älkääkä kylväkö siementä; älkää
istuttako viinitarhoja, älköönkä niitä teillä olko, vaan asukaa
teltoissa kaikkina elämänne päivinä, että kauan eläisitte siinä
maassa, jossa te olette muukalaisina. **8** Ja me olemme
kuuliaiset isällemme Joonadabille, Reekabin pojalle, kaikessa,
mitä hän on käskenyt meidän tehdä, niin että emme koskaan
juo viiniä elämämme päivinä, emme me eivätkä vaimomme,
eivät poikamme eivätkä tyttäremme, **9** emmekä rakenna taloja
asuaksemme, eikä meillä ole viinitarhoja, ei peltoa eikä kylvöä.
10 Vaan me asumme teltoissa ja olemme kuuliaiset ja teemme
kaiken, mitä isämme Joonadab on käskenyt meidän tehdä.
11 Mutta kun Nebukadressar, Baabelin kuningas, hyökkäsi
maahan, niin me sanoimme: 'Tulkaa, menkäämme Jerusalemiin
kaldealaisten sotajoukkoa ja aramilaisten sotajoukkoa pakoon',
ja me asetuimme Jerusalemiin." **12** Ja Jeremialle tuli tämä
Herran sana: **13** "Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala:
Mene ja sano Juudan miehille ja Jerusalemin asukkaille: Ettekö
ota kuritusta varteen ja kuule minun sanojani? sanoo Herra. **14**
Joonadabin, Reekabin pojan, sanat, joilla hän kielsi poikiansa
juomasta viiniä, pidetään voimassa, ja niin he eivät ole juoneet
tähän päivään asti, sillä he ovat kuuliaiset isänsä käskylle.

Mutta minä olen puhunut teille varhaisesta alkaen, ja te ette ole
kuulleet minua. **15** Ja minä olen lähettänyt teidän tykönne kaikki
palvelijani, profeetat, varhaisesta alkaen, sanoen: Kääntykää
kukin pahalta tieltänne ja parantakaa tekonne, älkää seuratko
muita jumalia älkääkä niitä palvelko, niin te saatte asua siinä
maassa, jonka minä olen antanut teille ja teidän isillenne; mutta
te ette ole kallistaneet korvaanne, ette ole kuulleet minua.
16 Joonadabin, Reekabin pojan, jälkeläiset ovat siis pitäneet
voimassa isänsä käskyn, jonka hän heille antoi, mutta tämä
kansa ei ole kuullut minua. **17** Sentähden, näin sanoo Herra,
Jumala Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä annan tulla Juudalle
ja kaikille Jerusalemin asukkaille kaiken sen onnettomuuden,
jolla minä olen heitä uhannut, koska he eivät kuulleet, kun minä
heille puhuin, eivät vastanneet, kun minä heitä kutsuin." **18** Ja
reekabilaisille sanoi Jeremia: "Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin
Jumala: Koska te olette olleet kuuliaiset isänne Joonadabin
käskylle ja noudattaneet kaikkia hänen käskyjänsä ja tehneet
kaiken, mitä hän käski teidän tehdä, **19** sentähden, näin sanoo
Herra Sebaot, Israelin Jumala: Joonadabin, Reekabin pojan,
suvussa on aina oleva mies, joka seisoo minun kasvojeni
edessä".

36 Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, neljäntenä
hallitusvuotena tuli tämä sana Jeremialle Herralta; se kuului: **2**
"Ota kirjakäärö ja kirjoita siihen kaikki ne sanat, jotka minä olen
puhunut sinulle Israelista ja Juudasta ja kaikista pakanakansoista
siitä päivästä asti, jolloin minä aloin sinulle puhua, Joosian
päivistä, aina tähän päivään saakka. **3** Ehkäpä Juudan heimo,
kuultuaan kaiken sen onnettomuuden, jonka minä aion heille
tuottaa, kääntyy, kukin pahalta tieltään, ja niin minä annan

anteeksi heidän pahat tekonsa ja syntinsä." **4** Silloin Jeremia
kutsui Baarukin, Neerian pojan, ja Baaruk kirjoitti kirjakääröön
Jeremian suusta kaikki ne sanat, jotka Herra oli hänelle puhunut.
5 Sitten Jeremia käski Baarukia sanoen: "Minä olen estetty, en
voi mennä Herran temppeliin. **6** Mene sinä ja lue kirjakääröstä,
jonka olet kirjoittanut suoraan minun suustani, Herran sanat
kansan kuullen Herran temppelissä paastopäivänä; myöskin
koko Juudan kuullen, kaikkien, jotka tulevat kaupungeistansa, on
sinun ne luettava. **7** Ehkäpä he rukouksessa lankeavat alas
Herran eteen ja kääntyvät kukin pahalta tieltään. Sillä suuri on
viha ja kiivastus, jolla Herra on uhannut tätä kansaa." **8** Ja
Baaruk, Neerian poika, teki kaikki, niinkuin profeetta Jeremia
oli käskenyt hänen tehdä, ja luki kirjasta Herran sanat Herran
temppelissä. **9** Mutta Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian
pojan, viidentenä hallitusvuotena, yhdeksännessä kuussa, oli
kaikki Jerusalemin kansa ja kaikki se kansa, joka oli tullut Juudan
kaupungeista Jerusalemiin, kutsuttu pitämään paastoa Herran
edessä. **10** Silloin Baaruk luki kirjasta Jeremian sanat Herran
temppelissä, kirjuri Gemarjan, Saafanin pojan, kammiossa,
ylemmässä esipihassa, Herran temppelin uuden portin ovella,
kaiken kansan kuullen. **11** Kun Miika, Gemarjan, Saafanin pojan,
poika, oli kuullut kaikki Herran sanat kirjasta, **12** niin hän meni
alas kuninkaan linnaan, kirjurin kammioon, ja katso, siellä istuivat
kaikki päämiehet: kirjuri Elisama ja Delaja, Semajan poika, ja
Elnatan, Akborin poika, ja Gemarja, Saafanin poika, ja Sidkia,
Hananjan poika, ja kaikki muut päämiehet. **13** Heille Miika ilmoitti
kaikki sanat, jotka hän oli kuullut Baarukin lukevan kirjasta
kansan kuullen. **14** Silloin kaikki päämiehet lähettivät Baarukin
tykö Jehudin, joka oli Netanjan poika, joka Selemjan poika,

joka Kuusin poika, ja käskivät sanoa: "Ota käteesi kirjakäärö,
josta luit kansan kuullen, ja tule tänne". Ja Baaruk, Neerian
poika, otti kirjakäärön käteensä ja meni heidän tykönsä. **15**
Ja he sanoivat hänelle: "Istu ja lue meidän kuultemme", ja
Baaruk luki heidän kuultensa. **16** Mutta kun he olivat kuulleet
kaikki sanat, katsoivat he toisiinsa peljästyneinä ja sanoivat
Baarukille: "Meidän täytyy ilmoittaa kuninkaalle kaikki nämä
sanat". **17** Ja he kysyivät Baarukilta sanoen: "Ilmoita meille,
kuinka sinä kirjoitit kaikki nämä sanat hänen suustansa". **18**
Baaruk vastasi heille: "Hän saneli minulle suustansa kaikki nämä
sanat, ja minä kirjoitin ne musteella kirjaan". **19** Silloin päämiehet
sanoivat Baarukille: "Mene ja piiloudu, sinä ja Jeremia, älköönkä
kukaan saako tietää, missä te olette". **20** Niin he menivät
kuninkaan tykö esipihaan, mutta kirjakäärön he jättivät talteen
kirjuri Elisaman kammioon. Ja he ilmoittivat kuninkaalle kaikki.
21 Silloin kuningas lähetti Jehudin hakemaan kirjakääröä, ja
hän haki sen kirjuri Elisaman kammiosta. Sitten Jehudi luki sen
kuninkaan kuullen ja kaikkien päämiesten kuullen, jotka seisoivat
kuninkaan edessä. **22** Mutta kuningas istui talvihuoneessa-oli
yhdeksäs kuukausi-ja hänen edessään oli palamassa hiilipannu.
23 Ja aina kun Jehudi oli lukenut kolme tai neljä palstaa, leikkasi
kuningas ne pois kirjurinveitsellä ja viskasi tuleen, joka oli
hiilipannussa, kunnes koko kirjakäärö oli palanut loppuun tulessa,
joka oli hiilipannussa. **24** Mutta ei kuningas eikä kukaan hänen
palvelijoistaan, jotka kuulivat kaikki nämä sanat, peljästynyt eikä
reväissyt vaatteitansa. **25** Ja vaikka Elnatan ja Delaja ja Gemarja
pyysivät hartaasti kuningasta, ettei hän polttaisi kirjakääröä, ei
hän heitä kuullut. **26** Ja kuningas käski Jerahmeelin, kuninkaan
pojan, ja Serajan, Asrielin pojan, ja Selemjan, Abdeelin pojan,

ottaa kiinni kirjuri Baarukin ja profeetta Jeremian; mutta Herra
kätki heidät. **27** Mutta sen jälkeen kuin kuningas oli polttanut
kirjakäärön ynnä sanat, jotka Baaruk oli kirjoittanut Jeremian
suusta, tuli Jeremialle tämä Herran sana: **28** "Ota taas itsellesi
toinen kirjakäärö ja kirjoita siihen kaikki entiset sanat, jotka olivat
edellisessäkin kirjakäärössä, jonka Juudan kuningas Joojakim
poltti. **29** Ja sano Juudan kuninkaasta Joojakimista: Näin sanoo
Herra: Sinä olet polttanut tämän kirjakäärön sanoen: 'Miksi olet
kirjoittanut siihen näin: Baabelin kuningas on tuleva ja hävittävä
tämän maan ja lopettava siitä ihmiset ja eläimet?' **30** Sentähden
sanoo Herra Juudan kuninkaasta Joojakimista näin: Hänellä ei
ole oleva jälkeläistä, joka istuisi Daavidin valtaistuimella; ja hänen
ruumiinsa viskataan pois, virumaan päivän helteessä ja yön
kylmässä. **31** Ja minä rankaisen häntä ja hänen jälkeläisiänsä ja
hänen palvelijoitansa heidän pahojen tekojensa tähden. Ja minä
annan tulla heille ja Jerusalemin asukkaille ja Juudan miehille
kaiken sen onnettomuuden, jolla minä olen heitä uhannut, vaikka
he eivät ole kuulleet." **32** Sitten Jeremia otti toisen kirjakäärön
ja antoi sen kirjuri Baarukille, Neerian pojalle; ja tämä kirjoitti
siihen Jeremian suusta kaikki sen kirjan sanat, jonka Juudan
kuningas Joojakim oli tulessa polttanut. Ja niihin lisättiin vielä
paljon samankaltaisia sanoja.

37 Ja Sidkia, Joosian poika, tuli kuninkaaksi Konjan, Joojakimin
pojan, sijaan; sillä Nebukadressar, Baabelin kuningas, asetti
hänet kuninkaaksi Juudan maahan. **2** Mutta ei hän eivätkä
hänen palvelijansa eikä maan kansa totelleet Herran sanoja,
jotka hän puhui profeetta Jeremian kautta. **3** Ja kuningas
Sidkia lähetti Juukalin, Selemjan pojan, ja pappi Sefanjan,
Maasejan pojan, profeetta Jeremian tykö ja käski sanoa:

"Rukoile meidän puolestamme Herraa, meidän Jumalaamme". **4**
Silloin vielä Jeremia sai tulla ja mennä kansan keskellä, sillä
häntä ei oltu pantu vankeuteen. **5** Mutta faraon sotajoukko oli
lähtenyt liikkeelle Egyptistä; ja kun kaldealaiset, jotka piirittivät
Jerusalemia, kuulivat siitä sanoman, lähtivät he pois Jerusalemin
kimpusta. **6** Silloin tuli profeetta Jeremialle tämä Herran sana:
7 "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Sanokaa näin Juudan
kuninkaalle, joka on lähettänyt teidät minun tyköni kysymään
minulta neuvoa: Katso, faraon sotajoukko, joka on lähtenyt teidän
avuksenne, on palaava takaisin maahansa Egyptiin. **8** Sitten
kaldealaiset tulevat takaisin ja sotivat tätä kaupunkia vastaan,
valloittavat sen ja polttavat tulella. **9** Näin sanoo Herra: Älkää
pettäkö itseänne sanoen: 'Kaldealaiset lähtevät pois meidän
kimpustamme'. Sillä he eivät lähde. **10** Ja vaikka te voittaisitte
koko kaldealaisten sotajoukon, joka sotii teitä vastaan, niin
ettei heistä jäisi jäljelle kuin muutamia haavoitettuja miehiä, niin
nämä nousisivat pystyyn, kukin teltassansa, ja tulella polttaisivat
tämän kaupungin." **11** Mutta kun kaldealaisten sotajoukko faraon
sotajoukon tähden oli lähtenyt pois Jerusalemia piirittämästä,
12 yritti Jeremia lähteä Jerusalemista mennäkseen Benjaminin
maahan ottamaan perintömaan jaossa osansa siellä, kansan
keskuudessa. **13** Mutta kun hän oli tullut Benjaminin portille,
niin siinä oleva vartionpäällikkö, jonka nimi oli Jiiria, Selemjan,
Hananjan pojan, poika, otti kiinni profeetta Jeremian sanoen:
"Sinä aiot karata kaldealaisten puolelle". **14** Jeremia vastasi:
"Se on valhe! Minä en aio karata kaldealaisten puolelle." Mutta
Jiiria ei kuunnellut häntä, vaan otti Jeremian kiinni ja vei hänet
päämiesten tykö. **15** Ja ruhtinaat vihastuivat Jeremiaan ja löivät
häntä ja panivat hänet vankeuteen kirjuri Joonatanin taloon,

sillä sen he olivat laittaneet vankilaksi. **16** Niin Jeremia joutui
vankiluolaan ja holveihin, ja Jeremia jäi sinne kauaksi aikaa. **17**
Sitten kuningas Sidkia lähetti hakemaan hänet, ja kuningas kysyi
häneltä salaa linnassansa ja sanoi: "Onko sanaa Herralta?"
Jeremia vastasi: "On". Ja hän sanoi: "Sinut annetaan Baabelin
kuninkaan käsiin". **18** Ja Jeremia sanoi kuningas Sidkialle: "Mitä
minä olen rikkonut sinua ja sinun palvelijoitasi vastaan ja tätä
kansaa vastaan, koska te olette panneet minut vankeuteen?
19 Ja missä ovat teidän profeettanne, jotka ennustivat teille
sanoen: 'Ei tule Baabelin kuningas teidän kimppuunne eikä
tämän maan kimppuun'? **20** Ja kuule nyt, herrani, kuningas,
salli minun rukoukseni langeta sinun eteesi äläkä lähetä minua
takaisin kirjuri Joonatanin taloon, etten kuolisi siellä." **21** Silloin
kuningas Sidkia käski säilyttää Jeremiaa vankilan pihassa, ja
hänelle annettiin leipäkakku päivässä Leipurienkadulta, kunnes
kaikki leipä oli kaupungista loppunut. Ja Jeremia jäi vankilan
pihaan.

38 Mutta Sefatja, Mattanin poika, ja Gedalja, Pashurin poika, ja
Juukal, Selemjan poika, ja Pashur, Malkian poika, kuulivat ne
sanat, jotka Jeremia puhui kaikelle kansalle sanoen: **2** "Näin
sanoo Herra: Joka jää tähän kaupunkiin, se kuolee miekkaan,
nälkään ja ruttoon; mutta joka menee kaldealaisten luo, se
saa elää, pitää henkensä saaliinansa ja jää eloon. **3** Näin
sanoo Herra: Tämä kaupunki annetaan Baabelin kuninkaan
sotajoukon käsiin, ja hän valloittaa sen." **4** Silloin päämiehet
sanoivat kuninkaalle: "Tämä mies on kuolemalla rangaistava,
sillä hän herpaisee niiden sotamiesten kädet, jotka ovat jäljellä
tässä kaupungissa, ja kaiken kansan kädet, kun hän heille
puhuu tällaisia sanoja. Sillä ei tämä mies etsi tämän kansan

menestystä, vaan onnettomuutta." **5** Kuningas Sidkia vastasi:
"Katso, hän on teidän käsissänne. Sillä eihän kuningas voi mitään
teitä vastaan." **6** Silloin he ottivat Jeremian ja heittivät hänet
Malkian, kuninkaan pojan, kaivoon, joka oli vankilan pihassa; he
laskivat Jeremian köysillä alas. Mutta kaivossa ei ollut vettä,
vaan liejua, ja Jeremia vajosi liejuun. **7** Mutta etiopialainen
Ebed-Melek, hoviherra, joka oli kuninkaan linnassa, kuuli,
että he olivat panneet Jeremian kaivoon; mutta kuningas istui
Benjaminin portissa. **8** Niin Ebed-Melek meni kuninkaan linnasta
ja puhutteli kuningasta sanoen: **9** "Herrani, kuningas! Nuo
miehet ovat pahoin tehneet kaikessa, mitä ovat tehneet profeetta
Jeremialle: he ovat heittäneet hänet kaivoon, kuolemaan nälkään
siihen paikkaansa." Sillä kaupungissa ei ollut enää leipää.
10 Silloin kuningas käski etiopialaista Ebed-Melekiä sanoen:
"Ota mukaasi täältä kolmekymmentä miestä ja nosta profeetta
Jeremia kaivosta, ennenkuin hän kuolee". **11** Ja Ebed-Melek otti
miehet mukaansa ja meni kuninkaan linnaan, aarrekammion alla
olevaan paikkaan, ja otti sieltä rikkinäisiä ja kuluneita vaateriepuja
ja laski ne köysillä Jeremialle kaivoon. **12** Sitten etiopialainen
Ebed-Melek sanoi Jeremialle: "Pane nämä rikkinäiset ja kuluneet
vaaterievut kainaloihisi köytten alle", ja Jeremia teki niin. **13**
Sitten he vetivät Jeremian köysillä ylös ja nostivat hänet kaivosta.
Ja Jeremia jäi vankilan pihaan. **14** Mutta kuningas Sidkia
lähetti hakemaan profeetta Jeremian tykönsä Herran temppelin
kolmanteen sisäänkäytävään. Ja kuningas sanoi Jeremialle:
"Minä kysyn sinulta jotakin; älä salaa minulta mitään". **15** Mutta
Jeremia vastasi Sidkialle: "Jos minä sinulle jotakin ilmoitan,
niin sinähän surmautat minut. Ja jos minä sinua neuvon, et
sinä minua kuule." **16** Silloin kuningas Sidkia vannoi salaa

Jeremialle sanoen: "Niin totta kuin Herra elää, joka on luonut
tämän meidän elämämme: minä en sinua surmauta enkä jätä
sinua näiden miesten käsiin, jotka etsivät sinun henkeäsi". **17**
Silloin Jeremia sanoi Sidkialle: "Näin sanoo Herra, Jumala
Sebaot, Israelin Jumala: Jos sinä menet Baabelin kuninkaan
päämiesten tykö, niin sinun henkesi säilyy, eikä tätä kaupunkia
tulella polteta, ja sinä ja sinun huoneesi saatte elää. **18** Mutta
jos sinä et mene Baabelin kuninkaan päämiesten tykö, niin
tämä kaupunki annetaan kaldealaisten käsiin, ja he polttavat
sen tulella, etkä sinäkään pelastu heidän käsistänsä." **19** Silloin
kuningas Sidkia sanoi Jeremialle: "Minä pelkään niitä juutalaisia,
jotka ovat menneet kaldealaisten puolelle, pelkään, että minut
jätetään heidän käsiinsä ja he pitävät minua pilkkanansa".
20 Mutta Jeremia sanoi: "Ei jätetä. Kuule vain Herran ääntä,
kuule, mitä minä sinulle puhun, niin sinun käy hyvin, ja sinun
henkesi säilyy. **21** Mutta jos sinä et tahdo mennä, niin tämä
on se sana, jonka Herra on minulle näyttänyt: **22** Katso, kaikki
naiset, jotka ovat jäljellä Juudan kuninkaan linnassa, viedään
Baabelin kuninkaan päämiesten luokse, ja katso, he sanovat:
'Sinun ystäväsi ovat sinut viekoitelleet ja saaneet sinut valtaansa;
sinun jalkasi vajosivat liejuun-he vetäytyivät pois'. **23** Ja kaikki
sinun vaimosi ja lapsesi viedään kaldealaisten luokse, etkä sinä
pelastu näiden käsistä, vaan Baabelin kuninkaan käsi tarttuu
sinuun, ja sinä saatat tämän kaupungin tulella poltettavaksi."
24 Silloin Sidkia sanoi Jeremialle: "Älköön kukaan saako tietää
tästä puhelusta, muutoin sinä kuolet. **25** Mutta jos päämiehet
kuulevat, että minä olen puhunut sinun kanssasi, ja tulevat sinun
luoksesi ja sanovat sinulle: 'Ilmoita meille, mitä olet puhunut
kuninkaalle ja mitä kuningas on puhunut sinulle-älä salaa sitä

meiltä, muutoin me surmaamme sinut' - **26** niin sano heille: 'Minä
annoin rukoukseni langeta kuninkaan eteen, ettei hän lähettäisi
minua takaisin Joonatanin taloon, kuolemaan sinne'." **27** Ja
kaikki ruhtinaat tulivat Jeremian tykö ja kysyivät häneltä, ja hän
ilmoitti heille kaiken, mitä kuningas oli käskenyt hänen ilmoittaa.
Niin he jättivät hänet rauhaan, sillä asiasta ei oltu mitään kuultu.
28 Ja Jeremia jäi olemaan vankilan pihassa siihen päivään asti,
jona Jerusalem valloitettiin.

39 Kun Jerusalem oli valloitettu-sillä Juudan kuninkaan Sidkian
yhdeksäntenä hallitusvuotena, kymmenennessä kuussa, oli
Nebukadressar, Baabelin kuningas, kaikkine sotajoukkoineen
hyökännyt Jerusalemin kimppuun ja saartanut sen, **2** ja Sidkian
yhdentenätoista hallitusvuotena, neljännessä kuussa, kuukauden
yhdeksäntenä päivänä, oli kaupunki vallattu **3** -niin kaikki
Baabelin kuninkaan päämiehet tulivat ja asettuivat Keskiporttiin:
Neergal-Sareser, Samgar-Nebo, Sarsekim, ylimmäinen hoviherra,
Neergal-Sareser, ylimmäinen tietäjä, ja kaikki muut Baabelin
kuninkaan päämiehet. **4** Kun Sidkia, Juudan kuningas, ja
kaikki sotilaat näkivät heidät, niin he pakenivat ja lähtivät yöllä
kaupungista kuninkaan puutarhaa kohti molempain muurien
välisestä portista, ja hän lähti Aromaahan päin. **5** Mutta
kaldealaisten sotajoukko ajoi heitä takaa, ja he saavuttivat
Sidkian Jerikon aroilla. Ja he ottivat hänet kiinni ja veivät
hänet Nebukadressarin, Baabelin kuninkaan, eteen Riblaan,
joka on Hamatin maassa, ja tämä julisti hänelle tuomion. **6**
Ja Baabelin kuningas teurastutti Sidkian pojat Riblassa hänen
silmiensä edessä; ja kaikki Juudan ylimykset Baabelin kuningas
teurastutti. **7** Sitten hän sokaisutti Sidkian silmät ja kytketti
hänet vaskikahleisiin viedäkseen hänet Baabeliin. **8** Kuninkaan

linnan ja kansan talot kaldealaiset polttivat tulella, ja Jerusalemin
muurit he repivät maahan. **9** Ja loput kansasta, jotka olivat
jäljellä kaupungissa, sekä ne, jotka olivat menneet hänen
puolellensa-loput kansasta, jotka olivat jäljellä-vei Nebusaradan,
henkivartijain päällikkö, pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin. **10**
Mutta köyhimmät kansasta, joilla ei ollut mitään, Nebusaradan,
henkivartijain päällikkö, jätti Juudan maahan ja antoi heille sinä
päivänä viinitarhoja ja peltoja. **11** Ja Nebukadressar, Baabelin
kuningas, oli antanut Nebusaradanille, henkivartijain päällikölle,
Jeremiasta tämän käskyn: **12** "Ota hänet ja pidä hänestä huoli;
älä tee hänelle mitään pahaa, vaan tee hänelle niin, kuin hän itse
sinulle sanoo". **13** Silloin lähettivät Nebusaradan, henkivartijain
päällikkö, Nebusasban, ylimmäinen hoviherra, Neergal-Sareser,
ylimmäinen tietäjä, ja kaikki muut Baabelin kuninkaan ylimmäiset
14 -nämä lähettivät noutamaan Jeremian vankilan pihasta ja
antoivat hänet Gedaljalle, Saafanin pojan Ahikamin pojalle,
että tämä veisi hänet kotiin, ja niin hän jäi kansan keskuuteen.
15 Jeremialle oli tullut tämä Herran sana hänen ollessaan
suljettuna vankilan pihaan: **16** "Mene ja sano etiopialaiselle
Ebed-Melekille näin: Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala:
Katso, minä toteutan sanani tälle kaupungille onnettomuudeksi
eikä onneksi; ja tämä tapahtuu sinun edessäsi sinä päivänä. **17**
Mutta sinut minä pelastan sinä päivänä, sanoo Herra, etkä sinä
ole joutuva niiden miesten käsiin, joita sinä pelkäät. **18** Sillä
minä pelastan sinut, niin ettet kaadu miekkaan, vaan saat pitää
henkesi saaliinasi, koska sinä turvasit minuun, sanoo Herra."

40 Sana, joka tuli Jeremialle Herralta, sen jälkeen kuin
Nebusaradan, henkivartijain päällikkö, oli päästänyt hänet
menemään Raamasta, jonne hän oli haettanut hänet, kun hän

oli kahleilla sidottuna kaikkien Baabeliin vietävien Jerusalemin ja
Juudan pakkosiirtolaisten joukossa. **2** Henkivartijain päällikkö
haetti Jeremian ja sanoi hänelle: "Herra, sinun Jumalasi, on
uhannut tällä onnettomuudella tätä paikkaa, **3** ja Herra on
antanut sen tulla ja on tehnyt, niinkuin hän on puhunut; sillä
te olette tehneet syntiä Herraa vastaan ettekä ole kuulleet
hänen ääntänsä, ja niin on tämä tapahtunut teille. **4** Ja katso,
nyt minä tänä päivänä päästän sinut kahleista, jotka ovat
käsissäsi. Jos näet hyväksi tulla minun kanssani Baabeliin, niin
tule, ja minä pidän sinusta huolen. Mutta jos et näe hyväksi
tulla minun kanssani Baabeliin, niin älä tule. Katso, koko maa
on edessäsi; minne näet hyväksi ja oikeaksi mennä, sinne
mene." **5** Mutta kun tämä vielä viivytteli palaamistaan, sanoi
hän: "Palaa Gedaljan tykö, joka on Saafanin pojan Ahikamin
poika, hänen, jonka Baabelin kuningas on asettanut Juudan
kaupunkien käskynhaltijaksi, ja jää hänen luoksensa kansan
keskuuteen; tahi mene, minne vain näet oikeaksi mennä". Ja
henkivartijain päällikkö antoi hänelle evästä ja lahjoja ja päästi
hänet menemään. **6** Niin Jeremia meni Gedaljan, Ahikamin
pojan, tykö Mispaan ja asui hänen luonaan maahan jääneen
kansan keskuudessa. **7** Kun kaikki sotaväen päälliköt, jotka olivat
maaseudulla, he ja heidän miehensä, kuulivat, että Baabelin
kuningas oli asettanut Gedaljan, Ahikamin pojan, käskynhaltijaksi
maahan ja jättänyt hänen haltuunsa ne miehet, vaimot ja
lapset sekä ne maan köyhät, joita ei oltu siirretty Baabeliin, **8**
niin he tulivat Gedaljan luo Mispaan: Ismael, Netanjan poika,
Joohanan ja Joonatan, Kaareahin pojat, Seraja, Tanhumetin
poika, netofalaisen Eefain pojat ja Jesanja, maakatilaisen poika,
he ja heidän miehensä. **9** Ja Gedalja, Saafanin pojan Ahikamin

poika, vannoi heille ja heidän miehilleen sanoen: "Älkää peljätkö
palvella kaldealaisia; asukaa maassa ja palvelkaa Baabelin
kuningasta, niin teidän käy hyvin. **10** Katso, minä itse asun
Mispassa palvellakseni niitä kaldealaisia, jotka tulevat meidän
luoksemme; mutta te kootkaa viiniä ja hedelmiä ja öljyä ja
pankaa astioihinne ja asukaa kaupungeissanne, jotka olette
ottaneet haltuunne." **11** Ja kaikki nekin juutalaiset, jotka olivat
Mooabissa ja ammonilaisten keskuudessa ja Edomissa sekä
kaikissa muissa maissa, saivat kuulla, että Baabelin kuningas oli
jättänyt Juudaan jäännöksen ja asettanut näille käskynhaltijaksi
Gedaljan, joka oli Saafanin pojan Ahikamin poika. **12** Ja niin
kaikki juutalaiset palasivat takaisin kaikista paikoista, joihin heitä
oli karkoitettu, ja tulivat Juudan maahan Mispaan, Gedaljan
tykö, ja he korjasivat viiniä ja hedelmiä ylen runsaasti. **13** Mutta
Joohanan, Kaareahin poika, ja kaikki sotaväen päälliköt, jotka
olivat maaseudulla, tulivat Gedaljan tykö Mispaan **14** ja sanoivat
hänelle: "Tiedätkö, että ammonilaisten kuningas Baalis on
lähettänyt Ismaelin, Netanjan pojan, lyömään sinut kuoliaaksi?"
Mutta Gedalja, Ahikamin poika, ei uskonut heitä. **15** Silloin
Joohanan, Kaareahin poika, sanoi Gedaljalle Mispassa salaa
näin: "Minäpä menen ja lyön kuoliaaksi Ismaelin, Netanjan pojan,
kenenkään tietämättä! Miksi hän saa lyödä sinut kuoliaaksi, niin
että kaikki juutalaiset, jotka ovat kokoontuneet sinun luoksesi,
hajaantuvat ja Juudan jäännös hukkuu?" **16** Mutta Gedalja,
Ahikamin poika, vastasi Joohananille, Kaareahin pojalle: "Älä tee
sitä, sillä sinä puhut valhetta Ismaelista".

41 Mutta seitsemännessä kuussa Ismael, Elisaman pojan
Netanjan poika, joka oli kuninkaallista sukua ja kuninkaan
ylimmäisiä, tuli Gedaljan, Ahikamin pojan, tykö Mispaan,

mukanaan kymmenen miestä. Siellä Mispassa he sitten aterioivat
yhdessä. **2** Silloin nousi Ismael, Netanjan poika, ynnä ne
kymmenen miestä, jotka olivat hänen kanssaan, ja he löivät
miekalla kuoliaaksi Gedaljan, joka oli Saafanin pojan Ahikamin
poika. Niin Ismael surmasi hänet, jonka Baabelin kuningas oli
asettanut käskynhaltijaksi maahan. **3** Myöskin kaikki juutalaiset,
jotka olivat Gedaljan luona Mispassa, sekä kaldealaiset, jotka
sieltä tavattiin, sotamiehet, Ismael löi kuoliaaksi. **4** Toisena
päivänä, sen jälkeen kuin hän oli surmannut Gedaljan, kun ei
kukaan sitä vielä tietänyt, **5** tuli Sikemistä, Siilosta ja Samariasta
kahdeksankymmentä miestä, parta ajettuna, vaatteet revittyinä ja
iho viileskeltynä, ja heillä oli käsissään ruokauhreja ja suitsutusta,
vietäväksi Herran temppeliin. **6** Ja Ismael, Netanjan poika, meni
Mispasta heitä vastaan, lakkaamatta itkien käydessänsä. Ja kun
hän kohtasi heidät, sanoi hän heille: "Tulkaa Gedaljan, Ahikamin
pojan, tykö". **7** Mutta kun he olivat tulleet keskelle kaupunkia,
teurastivat heidät Ismael, Netanjan poika, ja ne miehet, jotka
olivat hänen kanssaan, ja heittivät heidät kaivoon. **8** Mutta heidän
joukossaan oli kymmenen miestä, jotka sanoivat Ismaelille: "Älä
surmaa meitä, sillä meillä on kedolla kätkössä nisuja, ohria,
öljyä ja hunajaa". Niin hän herkesi eikä surmannut heitä heidän
veljiensä joukkoon. **9** Ja kaivo, johon Ismael heitti kaikkien
niiden miesten ruumiit, jotka hän oli lyönyt kuoliaaksi, samoin
kuin Gedaljan, oli se, jonka kuningas Aasa oli teettänyt Baesan,
Israelin kuninkaan, hyökkäyksen varalta; sen täytti nyt Ismael,
Netanjan poika, murhatuilla. **10** Sitten Ismael otti vangeiksi
kaikki kansan tähteet, mitä Mispassa oli, kuninkaan tyttäret ja
kaiken Mispaan jäljelle jääneen kansan, jonka käskynhaltijaksi
Nebusaradan, henkivartijain päällikkö, oli asettanut Gedaljan,

Ahikamin pojan-ne Ismael, Netanjan poika, otti vangeiksi ja lähti
kulkemaan pois ammonilaisten luo. **11** Mutta kun Joohanan,
Kaareahin poika, ja kaikki sotaväen päälliköt, jotka olivat hänen
kanssaan, saivat kuulla kaiken sen pahan, minkä Ismael,
Netanjan poika, oli tehnyt, **12** niin he ottivat kaikki miehensä ja
lähtivät taistelemaan Ismaelia, Netanjan poikaa, vastaan; ja he
tapasivat hänet suuren vesilammikon luona, joka on Gibeonissa.
13 Mutta kun kaikki kansa, joka oli Ismaelin mukana, näki
Joohananin, Kaareahin pojan, ja kaikki sotaväen päälliköt, jotka
olivat hänen kanssaan, niin he ihastuivat; **14** ja kaikki kansa,
jonka Ismael oli ottanut vangiksi Mispasta, kääntyi takaisin ja
meni Joohananin, Kaareahin pojan, puolelle. **15** Mutta Ismael,
Netanjan poika, pääsi kahdeksan miehen kanssa Joohanania
pakoon ja lähti ammonilaisten luo. **16** Ja Joohanan, Kaareahin
poika, ja kaikki sotaväen päälliköt, jotka olivat hänen kanssaan,
ottivat kaikki kansan tähteet, jotka hän oli palauttanut Ismaelin,
Netanjan pojan, tyköä Mispasta, sen jälkeen kuin tämä oli lyönyt
Gedaljan, Ahikamin pojan, kuoliaaksi: miehiä, sotilaita, naisia ja
lapsia ja hoviherroja, jotka hän oli palauttanut Gibeonista. **17** Ja
he kulkivat, mutta pysähtyivät Kimhamin majapaikkaan, joka on
lähellä Beetlehemiä, lähteäkseen sitten Egyptiin **18** kaldealaisia
pakoon, sillä he pelkäsivät heitä, koska Ismael, Netanjan poika,
oli lyönyt kuoliaaksi Gedaljan, Ahikamin pojan, jonka Baabelin
kuningas oli asettanut käskynhaltijaksi maahan.

42 Silloin astuivat esiin kaikki sotaväen päälliköt ja Joohanan,
Kaareahin poika, ja Jesanja, Hoosajan poika, ynnä kaikki kansa,
pienimmästä suurimpaan, **2** ja sanoivat profeetta Jeremialle:
"Langetkoon rukouksemme sinun eteesi, ja rukoile puolestamme
Herraa, Jumalaasi, kaiken tämän jäännöksen puolesta; sillä

suuresta luvusta on meitä jäänyt jäljelle vähän, niinkuin omat
silmäsi näkevät meitä olevan. **3** Ja Herra, sinun Jumalasi,
ilmoittakoon meille, mitä tietä meidän on kuljettava, ja mitä
meidän on tehtävä." **4** Silloin profeetta Jeremia vastasi heille:
"Minä kuulen. Katso, minä rukoilen Herraa, teidän Jumalaanne,
niinkuin sanotte, ja kaiken sen, mitä Herra teille vastaa, minä
ilmoitan teille; en salaa teiltä mitään." **5** Ja he sanoivat Jeremialle:
"Olkoon Herra totinen ja luotettava todistaja meitä vastaan,
jollemme tee aivan sen sanan mukaan, jonka Herra, sinun
Jumalasi, lähettää sinut meille tuomaan. **6** Olkoon se hyvä
tahi paha: Herran ääntä, meidän Jumalamme, jonka tykö me
sinut lähetämme, me tottelemme, että meidän hyvin kävisi, kun
tottelemme Herran, meidän Jumalamme, ääntä." **7** Kymmenen
päivän kuluttua tuli Herran sana Jeremialle, **8** ja hän kutsui
Joohananin, Kaareahin pojan, ja kaikki sotaväen päälliköt,
jotka olivat tämän kanssa, ynnä kaiken kansan, pienimmästä
suurimpaan. **9** Ja hän sanoi heille: "Näin sanoo Herra, Israelin
Jumala, jonka tykö te lähetitte minut laskemaan rukouksenne
hänen eteensä: **10** Jos te jäätte tähän maahan, niin minä
rakennan teidät enkä hajota maahan, istutan teidät enkä revi pois,
sillä minä kadun sitä onnettomuutta, jonka olen tuottanut teille.
11 Älkää peljätkö Baabelin kuningasta, jota te nyt pelkäätte. Älkää
peljätkö häntä, sanoo Herra; sillä minä olen teidän kanssanne,
minä autan teitä ja pelastan teidät hänen käsistänsä. **12** Ja minä
annan teille armon, niin että hän teitä armahtaa ja antaa teidän
palata takaisin maahanne. **13** Mutta jos te sanotte: 'Me emme jää
tähän maahan', ettekä tottele Herran, teidän Jumalanne, ääntä,
14 vaan sanotte: 'Ei! Me lähdemme Egyptiin, jossa meidän ei
tarvitse nähdä sotaa, ei kuulla pasunan ääntä eikä kärsiä leivän

nälkää, ja sinne me jäämme asumaan' - **15** niin kuulkaa siis
nyt Herran sana, te Juudan tähteet: Näin sanoo Herra Sebaot,
Israelin Jumala: Jos te todella käännätte kasvonne Egyptiä
kohti ja menette sinne asumaan muukalaisina, **16** niin miekka,
jota te pelkäätte, on saavuttava teidät siellä Egyptin maassa,
ja nälkä, joka teitä huolettaa, seuraa kintereillänne Egyptiin,
ja sinne te kuolette. **17** Ja kaikki ne miehet, jotka kääntävät
kasvonsa Egyptiä kohti asuakseen siellä muukalaisina, kuolevat
miekkaan, nälkään ja ruttoon, eikä ainoakaan heistä pääse
pakoon eikä pelastu siitä onnettomuudesta, jonka minä annan
heille tulla. **18** Sillä näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala:
Niinkuin minun vihani ja kiivastukseni on vuodatettu Jerusalemin
asukasten ylitse, niin minun kiivastukseni on vuotava teidän
ylitsenne, jos te menette Egyptiin, ja te tulette kiroukseksi ja
kauhistukseksi, kiroussanaksi ja häväistykseksi ettekä enää saa
nähdä tätä paikkaa. **19** Herra sanoo teille, te Juudan tähteet:
Älkää menkö Egyptiin." Se tietäkää, että minä olen tänä päivänä
teitä varoittanut. **20** Te eksytitte itsenne, kun lähetitte minut
Herran, teidän Jumalanne, tykö sanoen: "Rukoile puolestamme
Herraa, meidän Jumalaamme; ja kaikki, mitä Herra, meidän
Jumalamme, sanoo, ilmoita meille, niin me teemme sen". **21**
Minä olen sen tänä päivänä teille ilmoittanut, mutta te olette
tottelemattomat Herran, teidän Jumalanne, äänelle kaikessa,
mitä varten hän on lähettänyt minut teidän tykönne. **22** Nyt
siis tietäkää, että te kuolette miekkaan, nälkään ja ruttoon
siinä paikassa, johon te haluatte mennä, siellä muukalaisina
asumaan.

43 Mutta kun Jeremia oli loppuun asti puhunut kaikelle kansalle
kaikki Herran, heidän Jumalansa, sanat, jotka Herra, heidän

Jumalansa, oli lähettänyt hänet tuomaan heille-kaikki ne sanat,
- **2** niin Asarja, Hoosajan poika, ja Joohanan, Kaareahin
poika, ja kaikki julkeat miehet sanoivat Jeremialle: "Sinä
puhut valhetta; Herra, meidän Jumalamme, ei ole lähettänyt
sinua sanomaan: 'Älkää menkö Egyptiin, siellä muukalaisina
asumaan'; **3** vaan Baaruk, Neerian poika, kiihoittaa sinua meitä
vastaan antaakseen meidät kaldealaisten käsiin tapettaviksi
tai vietäviksi pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin". **4** Ja Joohanan,
Kaareahin poika, ja kaikki sotaväen päälliköt ja kaikki kansa olivat
tottelemattomat Herran äänelle eivätkä jääneet Juudan maahan,
5 niin Joohanan, Kaareahin poika, ja kaikki sotaväen päälliköt
ottivat kaikki Juudan tähteet, jotka olivat kaikista kansakunnista,
jonne heidät oli karkoitettu, palanneet asumaan Juudan maahan:
6 miehet, naiset ja lapset, kuninkaan tyttäret ja kaiken sen
väen, jonka Nebusaradan, henkivartijain päällikkö, oli jättänyt
Gedaljan huostaan, joka oli Saafanin pojan Ahikamin poika,
sekä profeetta Jeremian ja Baarukin, Neerian pojan. **7** Ja he
menivät Egyptin maahan, sillä he eivät kuulleet Herran ääntä.
Ja niin he tulivat Tahpanheeseen. **8** Ja tämä Herran sana tuli
Jeremialle Tahpanheessa: **9** "Ota käsiisi suuria kiviä ja kätke ne
muurilaastiin, tiilikivipenkereeseen, joka on faraon linnan oven
edustalla Tahpanheessa, juutalaisten miesten nähden. **10** Ja
sano heille: Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Katso,
minä lähetän hakemaan palvelijani Nebukadressarin, Baabelin
kuninkaan, ja asetan hänen valtaistuimensa näiden kivien päälle,
jotka minä olen kätkenyt, ja hän on levittävä loistomattonsa
niiden yli. **11** Ja hän tulee ja lyö Egyptin maata: joka ruton
oma, se ruttoon, joka vankeuden, se vankeuteen, joka miekan,
se miekkaan! **12** Ja minä sytytän Egyptin jumalien temppelit

tuleen, ja hän polttaa ne ja vie jumalat pois saaliinansa. Ja
hän puhdistaa Egyptin maan syöpäläisistä, niinkuin paimen
puhdistaa vaatteensa syöpäläisistä, ja lähtee sieltä vammatonna.
13 Ja hän murskaa patsaat Egyptin maan Beet-Semeksestä, ja
Egyptin jumalien temppelit hän polttaa tulella."

44 Sana, joka tuli Jeremialle kaikkia niitä juutalaisia vastaan,
jotka asuivat Egyptin maassa, asuivat Migdolissa, Tahpanheessa,
Noofissa ja Patroksen maakunnassa; se kuului: 2 "Näin sanoo
Herra Sebaot, Israelin Jumala: Te olette nähneet kaiken sen
onnettomuuden, jonka minä olen antanut tulla Jerusalemille
ja kaikille Juudan kaupungeille. Katso, ne ovat nyt raunioina,
eikä niissä asukasta ole, 3 heidän pahuutensa tähden, jota
he tekivät, vihoittaen minut, kun menivät ja polttivat uhreja
muille jumalille, palvelivat niitä, joita he eivät tunteneet, eivät he
ettekä te eivätkä teidän isänne. 4 Ja varhaisesta alkaen minä
lähetin teidän tykönne kaikki palvelijani, profeetat, sanomaan:
'Älkää tehkö näitä kauhistuksia, joita minä vihaan'. 5 Mutta he
eivät kuulleet, eivät korvaansa kallistaneet, niin että olisivat
kääntyneet pois pahuudestansa ja lakanneet polttamasta uhreja
muille jumalille. 6 Ja niin vuoti minun kiivastukseni ja vihani
alas ja paloi Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla,
ja ne tulivat raunioiksi, autioiksi, niinkuin ne tänä päivänä
ovat. 7 Ja nyt sanoo Herra, Jumala Sebaot, Israelin Jumala,
näin: Miksi tuotatte itsellenne suuren onnettomuuden, hävitätte
miehet ja vaimot, lapset ja imeväiset Juudasta, niin ettette jätä
itsestänne jäännöstäkään? 8 Te vihoitatte minut kättenne töillä,
kun poltatte uhreja muille jumalille Egyptin maassa, johon te
olette tulleet, täällä muukalaisina asumaan. Niin te tuotatte
itsellenne häviön ja tulette kiroussanaksi ja häväistykseksi

kaikissa maan kansoissa. **9** Oletteko unhottaneet isäinne pahat
teot ja Juudan kuningasten pahat teot ja heidän vaimojensa
pahat teot, omat pahat tekonne ja vaimojenne pahat teot, mitä
he ovat tehneet Juudan maassa ja Jerusalemin kaduilla? **10**
He eivät ole murtuneet tähän päivään asti, eivät pelkää, eivät
vaella minun lakini ja minun käskyjeni mukaan, jotka minä olen
antanut teille ja teidän isillenne. **11** Sentähden, näin sanoo
Herra Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä käännän kasvoni
teitä vastaan onnettomuudeksi, hävittääkseni koko Juudan. **12**
Ja minä tempaan pois Juudan jäännöksen, ne jotka käänsivät
kasvonsa Egyptin maata kohti mennäkseen siellä muukalaisina
asumaan, ja he hukkuvat kaikki. Egyptin maassa he kaatuvat
miekkaan, hukkuvat nälkään, pienimmästä suurimpaan asti
he kuolevat miekkaan ja nälkään; ja he tulevat kiroukseksi ja
kauhistukseksi, kiroussanaksi ja häväistykseksi. **13** Ja minä
rankaisen niitä, jotka asuvat Egyptin maassa, niinkuin minä
rankaisin Jerusalemia, miekalla, nälällä ja rutolla. **14** Ei jää
pakoonpäässeitä, ei pelastuneita Juudan jäännöksestä, niistä,
jotka ovat tulleet asumaan muukalaisina täällä Egyptin maassa,
eivätkä he palaa Juudan maahan, jonne heidän sielunsa halajaa
jälleen, heidän siellä asuaksensa; sillä sinne on palaava vain
muutamia pakolaisia." **15** Mutta kaikki miehet, jotka tiesivät
vaimojensa polttavan uhreja muille jumalille, ja kaikki naiset,
jotka seisoivat siellä suurena joukkona, ja kaikki kansa, joka asui
Egyptin maassa, Patroksessa, vastasivat Jeremialle sanoen:
16 "Mitä sinä olet Herran nimessä meille puhunut, siinä me
emme sinua tottele; **17** vaan me täytämme joka lupauksen, mikä
suustamme on lähtenyt, poltamme uhreja taivaan kuningattarelle
ja vuodatamme hänelle juomauhreja, niinkuin teimme me ja

meidän isämme, meidän kuninkaamme ja ruhtinaamme Juudan
kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla; ja silloin meillä oli leipää
yltäkyllin, ja meidän oli hyvä olla emmekä nähneet onnettomuutta.
18 Mutta siitä asti, kun me lakkasimme polttamasta uhreja
taivaan kuningattarelle ja vuodattamasta hänelle juomauhreja,
on osanamme ollut kaiken puute ja hukkuminen miekkaan ja
nälkään. **19** Ja kun me poltamme uhreja taivaan kuningattarelle
ja vuodatamme hänelle juomauhreja, niin miestemme luvattako
teemme hänelle uhrikakkuja, hänen kuvansa muotoisia, ja
vuodatamme hänelle juomauhreja?" **20** Silloin Jeremia sanoi
kaikelle kansalle, miehille ja naisille, kaikelle kansalle, joka oli
hänelle näin vastannut: **21** "Eikö sitä uhrisavua, jota te olette
suitsuttaneet Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla, te
ja teidän isänne, teidän kuninkaanne ja ruhtinaanne ja maan
kansa, Herra muista ja pidä mielessänsä? **22** Eikä Herra
voinut sitä enää kärsiä teidän tekojenne pahuuden tähden,
kauhistusten tähden, joita te teitte, ja niin teidän maanne tuli
raunioiksi ja autioksi ja kiroussanaksi, tuli asujattomaksi, niinkuin
se tänä päivänä on. **23** Sentähden että te poltitte uhreja ja
teitte syntiä Herraa vastaan, ette totelleet Herran ääntä ettekä
vaeltaneet hänen lakinsa, käskyjensä ja säädöksiensä mukaan,
sentähden tämä onnettomuus on kohdannut teitä, niinkuin nyt on
tapahtunut." **24** Jeremia sanoi vielä kaikelle kansalle ja kaikille
naisille: "Kuulkaa Herran sana, kaikki Juuda, joka olet Egyptin
maassa. **25** Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Mitä te
ja teidän vaimonne olette suullanne puhuneet, sen te panette
käsillänne täytäntöön, sanoen: 'Me täytämme lupauksemme,
joilla olemme luvanneet polttaa uhreja taivaan kuningattarelle ja
vuodattaa hänelle juomauhreja'. Niinpä pitäkää lupauksenne,

pankaa lupauksenne täytäntöön! **26** Sentähden kuulkaa Herran
sana, kaikki Juuda, te jotka asutte Egyptin maassa: Katso,
minä vannon suuren nimeni kautta, sanoo Herra: Totisesti, ei
ole ainoakaan Juudan mies enää mainitseva suullaan minun
nimeäni, niin että sanoisi: 'Niin totta kuin Herra, Herra elää' -
ei koko Egyptin maassa. **27** Katso, minä valvon, mutta heille
onnettomuudeksi, ei onneksi; ja jokainen Juudan mies, joka on
Egyptin maassa, on hukkuva miekkaan ja nälkään, kunnes heistä
on tullut loppu. **28** Vain vähäinen joukko miekasta pelastuneita
on palajava Egyptin maasta Juudan maahan; ja Juudan koko
jäännös, ne jotka tulivat Egyptin maahan, siellä muukalaisina
asumaan, tulevat tietämään, kumpaisenko sana toteutuu, minun
vai heidän. **29** Ja tämä on oleva sen merkkinä, sanoo Herra,
että minä rankaisen teitä tässä paikassa, tietääksenne, että
minun sanani teitä vastaan toteutuvat, teille onnettomuudeksi:
30 Näin sanoo Herra: Katso, minä annan farao Hofran, Egyptin
kuninkaan, hänen vihollistensa käsiin, niiden käsiin, jotka etsivät
hänen henkeänsä, niinkuin minä olen antanut Sidkian, Juudan
kuninkaan, Nebukadressarin, Baabelin kuninkaan, käsiin, joka
oli hänen vihollisensa ja etsi hänen henkeänsä."

45 Sana, jonka profeetta Jeremia puhui Baarukille, Neerian
pojalle, kun tämä kirjoitti nämä sanat kirjaan Jeremian suusta
Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, neljäntenä
hallitusvuotena; se kuului: **2** "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala,
sinusta, Baaruk: **3** Sinä sanot: 'Voi minua! Sillä Herra on
antanut minulle murhetta kipuni lisäksi; minä olen uupunut
huokaamisestani enkä lepoa löydä'. **4** Sano hänelle näin: Näin
sanoo Herra: Katso, minkä olen rakentanut, sen minä hajotan, ja
minkä olen istuttanut, sen minä revin irti; ja tämä kohtaa koko

maata. **5** Sinä pyydät itsellesi suuria! Älä pyydä; sillä katso, minä
tuotan onnettomuuden kaikelle lihalle, sanoo Herra. Mutta sinulle
minä annan henkesi saaliiksi, mihin paikkaan sinä menetkin."

46 Herran sana, joka tuli profeetta Jeremialle pakanakansoja
vastaan. **2** Egyptiä vastaan: Farao Nekon, Egyptin kuninkaan,
sotajoukkoa vastaan, joka oli Eufrat-virran rannalla Karkemiissa
ja jonka Nebukadressar, Baabelin kuningas, voitti Juudan
kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, neljäntenä hallitusvuotena.
3 "Varustakaa pienet ja suuret kilvet, käykää tänne taisteluun.
4 Valjastakaa hevoset, nouskaa ratsujen selkään, käykää
esiin kypärit päässä. Kiilloittakaa keihäät, pukekaa yllenne
rintahaarniskat. **5** Miksi minä näen heidän peljästyvän,
peräytyvän? Heidän sankarinsa sortuvat. He syöksyvät pakoon
eivätkä käänny; kauhistus on kaikkialla, sanoo Herra. **6** Ei
pääse nopea pakoon, ei sankari pelastu; pohjan puolella, Eufrat-
virran vierellä he kompastuvat ja kaatuvat. **7** Kuka on tuo, joka
nousee niinkuin Niilivirta, jonka vedet vyöryvät kuin virrat? **8**
Egypti nousee niinkuin Niilivirta, sen vedet vyöryvät kuin virrat;
se sanoo: 'Minä nousen ja peitän maan, hävitän kaupungin ja
siinä asuvaiset'. **9** Hyökätkää, hevoset, ajakaa hurjasti, vaunut!
Lähtekööt liikkeelle sankarit, etiopialaiset ja puutilaiset, kilven
käyttäjät, ja luudilaiset, jousen käyttäjät, jousen jännittäjät! **10**
Tämä päivä on Herran, Herran Sebaotin, päivä, koston päivä,
jona hän kostaa vihollisillensa; miekka syö ja tulee kylläiseksi,
juopuu heidän verestänsä, kun Herralla, Herralla Sebaotilla,
on uhriteurastus pohjoisessa maassa, Eufrat-virran varrella.
11 Mene Gileadiin, hae balsamia, sinä neitsyt, tytär Egypti-
turhaan sinä paljon lääkkeitä hankit: ei kasva haavasi umpeen.
12 Kansat kuulevat sinun häpeäsi, ja sinun valitushuutosi täyttää

maan, sillä sankari kompastuu sankariin, yhdessä he kaatuvat
molemmat." **13** Tämä on se sana, jonka Herra puhui profeetta
Jeremialle, ilmoittaen Nebukadressarin, Baabelin kuninkaan,
tulevan lyömään Egyptin maata. **14** "Julistakaa Egyptissä ja
kuuluttakaa Migdolissa, kuuluttakaa Noofissa ja Tahpanheessa,
ja sanokaa: 'Astu esiin, ole valmis, sillä miekka syö sinun
ympärilläsi'. **15** Miksi ovat sinun urhosi maahan syöstyt? He
eivät pysyneet pystyssä, sillä Herra heidät nujersi. **16** Hän
saattoi monet kompastumaan, ja he kaatuivat toinen toisensa
päälle ja sanoivat: 'Nouse! Palatkaamme kansamme luo ja
synnyinmaahamme hävittäjän miekkaa pakoon.' **17** Siellä
huudetaan: 'Farao, Egyptin kuningas, on hukassa! Hän on
lyönyt laimin aikansa.' **18** Niin totta kuin minä elän, sanoo
kuningas-Herra Sebaot on hänen nimensä: hän tulee, hän
joka on kuin Taabor vuorten joukossa, kuin merestä ylenevä
Karmel. **19** Tee itsellesi matkavarusteet, sinä valtiatar, tytär
Egypti; sillä Noof tulee autioksi, hävitetään asujattomaksi. **20**
Kaunis hieho on Egypti. Paarma tulee, tulee pohjoisesta! **21**
Palkkasoturitkin, jotka sillä on keskellänsä, nuo syöttövasikkain
kaltaiset, nekin kääntyvät pakoon kaikki tyynni: he eivät kestä;
sillä heidän hätänsä päivä on tullut heidän päällensä, heidän
rangaistuksensa aika. **22** Se sähisee kuin käärme mennessänsä,
sillä ne tulevat sotavoimilla ja käyvät sen kimppuun kirveillä,
niinkuin puiden hakkaajat. **23** He kaatavat siltä metsän, sanoo
Herra, tuon määrättömän suuren, sillä heitä on enemmän kuin
heinäsirkkoja, he ovat lukemattomat. **24** Häpeään joutuu tytär
Egypti, hänet annetaan pohjoisen kansan käsiin. **25** Herra
Sebaot, Israelin Jumala, sanoo: Katso, minä rankaisen Aamonia,
joka on Noossa, niin myös faraota ja Egyptiä, sen jumalia ja

sen kuninkaita, sekä faraota että niitä, jotka häneen turvaavat.
26 Ja minä annan heidät niiden käsiin, jotka etsivät heidän
henkeänsä, Nebukadressarin, Baabelin kuninkaan, käsiin ja
hänen palvelijainsa käsiin. Mutta sen jälkeen siellä asutaan
niinkuin muinaisina aikoina, sanoo Herra. **27** Mutta sinä, minun
palvelijani Jaakob, älä pelkää, älä säiky, Israel. Sillä katso, minä
pelastan sinut kaukaisesta maasta, sinun jälkeläisesi heidän
vankeutensa maasta. Ja Jaakob on palajava, elävä rauhassa ja
turvassa, kenenkään peljättämättä. **28** Sinä, minun palvelijani
Jaakob, älä pelkää, sanoo Herra, sillä minä olen sinun kanssasi.
Minä teen lopun kaikista kansoista, joiden sekaan minä olen
sinut karkoittanut; mutta sinusta minä en loppua tee: minä kuritan
sinua kohtuudella, mutta rankaisematta minä en sinua jätä."

47 Herran sana filistealaisia vastaan, joka tuli profeetta
Jeremialle, ennenkuin farao valloitti Gassan: **2** "Näin sanoo
Herra: Katso, vedet nousevat pohjoisesta, ja niistä tulee tulvavirta;
ne tulvivat yli maan ja kaiken, mitä siinä on, yli kaupungin ja
siinä asuvaisten. Ja ihmiset huutavat, kaikki maan asukkaat
valittavat. **3** Kun kuuluu hänen orhiensa kavioitten töminä, hänen
vaunujensa jyrinä, hänen rattaittensa ryske, eivät isät käänny
lapsiansa auttamaan, sillä hervottomat ovat heidän kätensä **4**
päivän tähden, joka tulee ja tuhoaa kaikki filistealaiset, hävittää
Tyyrolta ja Siidonilta kaikki auttajat, mitä jäljellä on; sillä Herra on
tuhoava filistealaiset, mitä on tähteenä Kaftorin saarelta tulleista.
5 Kaljuksi tullut on Gassa, hävitetty on Askelon, se mitä oli jäljellä
heidän laaksossansa. Kuinka kauan sinä ihoasi viileskelet? **6**
Voi, Herran miekka! Milloinka vihdoinkin lepäät? Mene takaisin
tuppeesi, taltu ja ole hiljaa. **7** Mutta kuinka saisi se levätä,

kun Herra on sille käskyn antanut? Askelonia ja meren rantaa
vastaan hän on sen asettanut."

48 Mooabia vastaan. Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala:
"Voi Neboa, sillä se on hävitetty! Häpeään joutunut, valloitettu
on Kirjataim, häpeään joutunut, kauhistunut on linnoitus. **2**
Mennyt on Mooabin maine, Hesbonissa hankitaan sille pahaa:
'Tulkaa, hävittäkäämme se kansojen luvusta'. Myöskin sinä,
Madmena, kukistut, miekka on sinun kintereilläsi. **3** Kuule!
Huuto Hooronaimista! Tuho ja suuri hävitys! **4** Hävitetty on
Mooab, sen pienokaisten parku kuuluu. **5** Luuhitin solatietä
noustaan itkien, Hooronaimin rinteeltä kuuluu tuskan huuto
hävityksen tähden. **6** Paetkaa, pelastakaa henkenne ja olkaa
kuin alaston puu erämaassa. **7** Sillä koska sinä turvaat omiin
töihisi ja aarteisiisi, niin sinutkin valloitetaan, ja Kemos lähtee
pakkosiirtolaisuuteen ja hänen pappinsa ja ruhtinaansa hänen
kanssaan. **8** Hävittäjä tulee jokaiseen kaupunkiin, ei pelastu
yksikään kaupunki; laakso hävitetään ja tasanko tuhotaan,
niinkuin Herra on puhunut. **9** Antakaa siivet Mooabille, sillä
lentämällä on hänen lähdettävä pois. Hänen kaupunkinsa tulevat
autioiksi, niin ettei niissä yhtään asukasta ole. **10** Kirottu olkoon
se, joka Herran työn laiskasti tekee, kirottu olkoon se, joka
pidättää miekkansa verestä. **11** Surutonna on Mooab ollut
nuoruudestaan asti ja levännyt rauhassa sakkansa päällä; ei sitä
ole tyhjennetty astiasta astiaan, eikä se ole pakkosiirtolaisuuteen
vaeltanut. Sentähden siihen on jäänyt sen oma maku, eikä sen
haju ole muuttunut. **12** Sentähden, katso, päivät tulevat, sanoo
Herra, jolloin minä lähetän sille viininlaskijat, jotka sen laskevat
ja tyhjentävät sen astiat ja rikkovat sen leilit. **13** Ja Mooab
joutuu häpeään Kemoksen tähden, niinkuin Israelin heimo joutui

häpeään Beetelin tähden, johon se turvasi. **14** Kuinka te sanotte:
'Me olemme sankareita ja aimomiehiä taisteluun'? **15** Mooab
hävitetään, sen kaupunkeihin hyökätään, ja sen valionuorukaiset
vaipuvat teurastettaviksi, sanoo kuningas-Herra Sebaot on
hänen nimensä. **16** Lähellä, tulossa on Mooabin turmio, sen
onnettomuus kiiruhtaa kovin. **17** Surkutelkaa sitä, kaikki sen
naapurit, kaikki, jotka tunnette sen nimen. Sanokaa: 'Voi, kuinka
onkaan murrettu voiman valtikka, kunnian sauva!' **18** Astu alas
kunniasta ja istu janoiseen erämaahan, sinä valtiatar, tytär Diibon;
sillä Mooabin hävittäjä hyökkää sinun kimppuusi, kukistaa sinun
linnoituksesi. **19** Seiso tiellä ja tähystele, sinä Aroerin asukas;
kysy pakolaisilta ja pelastuneilta, sano: 'Mitä on tapahtunut?' **20**
Häpeään on joutunut Mooab, sillä se on kukistettu. Valittakaa ja
huutakaa, julistakaa Arnonin äyräillä, että Mooab on hävitetty.
21 Tuomio on tullut tasangon maalle, Hoolonille, Jahaalle ja
Meefaatille, **22** Diibonille, Nebolle ja Beet-Diblataimille, **23**
Kirjataimille, Beet-Gaamulille ja Beet-Meonille, **24** Kerijotille,
Bosralle ja kaikille Mooabin maan kaupungeille, kaukaisille ja
läheisille. **25** Katkaistu on Mooabin sarvi ja murskattu hänen
käsivartensa, sanoo Herra. **26** Juovuttakaa hänet, sillä hän
on ylpeillyt Herraa vastaan, niin että Mooab suistuu omaan
oksennukseensa ja tulee nauruksi hänkin. **27** Vai eikö Israel
ollut sinulle nauruksi? Onko hänet tavattu varasten joukosta,
koska sinä, milloin vain hänestä puhuit, pudistit päätäsi? **28**
Jättäkää kaupungit ja asukaa kallioilla, te Mooabin asukkaat, ja
olkaa kuin kyyhkynen, joka tekee pesänsä ammottavan kuilun
taakse. **29** Me olemme kuulleet Mooabin ylpeilyn, tuon ylen
ylpeän, hänen korskeutensa, ylpeilynsä ja kopeilunsa ja hänen
sydämensä pöyhkeyden. **30** Minä tunnen, sanoo Herra, hänen

vihansa ja hänen väärät puheensa; väärin he ovat tehneet. **31**
Siksi minä valitan Mooabin tähden, koko Mooabin tähden minä
huudan; Kiir-Hereksen miesten tähden huokaillaan. **32** Enemmän
kuin Jaeser itkee, itken minä sinua, Sibman viinipuu; sinun
köynnöksesi menivät yli meren, ulottuivat Jaeserin mereen asti.
Sinun hedelmän-ja viininkorjuusi keskeen on hävittäjä hyökännyt.
33 Ilo ja riemu on tauonnut hedelmätarhoista ja Mooabin maasta.
Viinin minä olen lopettanut viinikuurnista; ei poljeta enää viiniä
ilohuudoin, ilohuuto ei ole enää ilohuuto. **34** Hesbonin parku
kuuluu Elaleen, Jahaaseen asti, he antavat äänensä kuulua
Sooarista Hooronaimiin, Eglat-Selisijjaan asti, sillä Nimrimin
vedet ehtyvät erämaaksi. **35** Minä lopetan Mooabista, sanoo
Herra, kukkuloilla-uhraajat, ne, jotka polttavat uhreja jumalillensa.
36 Siksi minun sydämeni väräjää Mooabin tähden niinkuin huilu,
minun sydämeni väräjää Kiir-Hereksen miesten tähden niinkuin
huilu, sillä mennyttä on heidän hankkimansa säästö. **37** Kaikki
päät ovat paljaiksi ajellut ja kaikki parrat leikatut, kaikki kädet
viileskellyt, ja lanteilla on säkit. **38** Kaikilla Mooabin katoilla
ja toreilla on pelkkää valitusta, sillä minä olen murskannut
Mooabin kuin kelpaamattoman astian, sanoo Herra. **39** Kuinka
se on kauhuissansa! Valittakaa! Kuinka Mooab kääntyikään
selin ja häpesi! Mooab on tullut nauruksi ja kauhuksi kaikille
naapureilleen. **40** Sillä näin sanoo Herra: Katso, kotkan kaltainen
liitää siivet levällään Mooabia kohti. **41** Kerijot valloitetaan ja
vuorilinnoitukset vallataan; sinä päivänä on Mooabin sankarien
sydän niinkuin synnytystuskissa olevan vaimon sydän. **42** Ja
Mooab hävitetään kansojen luvusta, sillä se on ylpeillyt Herraa
vastaan. **43** Kauhu ja kuoppa ja paula on edessäsi, sinä Mooabin
asukas, sanoo Herra. **44** Joka pakenee kauhua, se putoaa

kuoppaan, ja joka kuopasta nousee, se puuttuu paulaan; sillä
minä tuotan Mooabille heidän rangaistusvuotensa, sanoo Herra.
45 Hesbonin varjossa seisovat pakolaiset voimaa vailla. Sillä tuli
lähti Hesbonista, liekki Siihonin vaiheilta; ja se kulutti Mooabin
ohimon ja melskeen miesten päälaen. **46** Voi sinua, Mooab!
Hukkunut on Kemoksen kansa, sillä sinun poikasi ovat vangeiksi
otetut ja tyttäresi viedyt vankeuteen. **47** Mutta minä käännän
Mooabin kohtalon aikojen lopulla, sanoo Herra." Tähän asti
Mooabin tuomiosta.

49 Ammonilaisia vastaan. Näin sanoo Herra: "Eikö Israelilla
olekaan lapsia, tahi eikö hänellä ole perillistä? Miksi Malkam on
perinyt Gaadin ja hänen kansansa asettunut sen kaupunkeihin?
2 Sentähden, katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä
annan sotahuudon kuulua ammonilaisten Rabbaa vastaan, ja
siitä on tuleva rauniokumpu, autio, ja sen tytärkaupungit tulessa
palavat. Silloin Israel on perivä perijänsä, sanoo Herra. **3** Valita,
Hesbon, sillä Ai on hävitetty; huutakaa, te Rabban tyttäret,
kääriytykää säkkeihin, pitäkää valittajaiset ja harhailkaa ympäri
karjatarhoissa, sillä Malkam menee pakkosiirtolaisuuteen ja
hänen pappinsa ja ruhtinaansa hänen kanssaan. **4** Miksi kerskaat
laaksoistasi, laaksosi yltäkylläisyydestä, sinä luopiotytär, joka
luotat aarteisiisi sanoen: 'Kuka käy minun kimppuuni?' **5** Katso,
minä tuotan sinulle peljätyksen joka taholta, sanoo Herra, Herra
Sebaot, ja teidät karkoitetaan, mikä minnekin, eikä ole pakenevilla
kokoajaa. **6** Mutta sen jälkeen minä käännän ammonilaisten
kohtalon, sanoo Herra." **7** Edomia vastaan. Näin sanoo Herra
Sebaot: "Eikö ole enää viisautta Teemanissa? Loppunut on
ymmärtäväisiltä neuvo, rauennut heidän viisautensa. **8** Paetkaa,
kääntykää, piiloutukaa syvälle, te Dedanin asukkaat; sillä minä

tuotan Eesaulle turmion, hänen rangaistuksensa ajan. **9** Jos
viininkorjaajat käyvät kimppuusi, eivät he jälkikorjuuta jätä;
jos varkaat tulevat yöllä, hävittävät he tarpeeksensa. **10** Sillä
minä paljastan Eesaun, tuon ilmi hänen kätkönsä, eikä hän voi
lymytä; hänen lapsensa, veljensä ja naapurinsa hävitetään, niin
ettei häntä enää ole. **11** Jätä orposi minun elätettävikseni, ja
sinun leskesi turvatkoot minuun. **12** Sillä näin sanoo Herra:
Katso, niidenkin, jotka eivät ole vikapäät siitä maljasta juomaan,
täytyy siitä juoda; ja sinäkö jäisit rankaisematta? Sinä et
jää rankaisematta, vaan sinun täytyy juoda. **13** Sillä minä
olen vannonut itse kauttani, sanoo Herra, että Bosra on
tuleva kauhistukseksi, häpeäksi, tyrmistykseksi ja kiroussanaksi,
ja kaikki sen tytärkaupungit tulevat ikuisiksi raunioiksi." **14**
Minä olen kuullut sanoman Herralta, ja sanansaattaja on
lähetetty kansakuntiin: "Kokoontukaa ja käykää sitä vastaan ja
nouskaa sotaan". - **15** "Sillä katso, minä teen sinut vähäiseksi
kansojen seassa, ylenkatsotuksi ihmisten kesken. **16** Sinun
peljättävyytesi, sinun sydämesi ylpeys on pettänyt sinut, joka
asut kallionrotkoissa, vallitset kukkulain korkeudet. Vaikka tekisit
pesäsi korkealle niinkuin kotka, minä syöksen sinut sieltä alas,
sanoo Herra. **17** Ja Edom tulee kauhistukseksi; jokainen, joka
ohitse kulkee, kauhistuu ja viheltää kaikille sen haavoille. **18**
Niinkuin oli silloin, kun Sodoma ja Gomorra ja niiden naapurit
hävitettiin, sanoo Herra, niin ei sielläkään ole kenkään asuva, ei
yksikään ihmislapsi oleskeleva. **19** Katso, niinkuin leijona karkaa
Jordanin rantatiheiköstä lakastumattomalle laitumelle, niin minä
äkisti karkoitan heidät sieltä pois. Ja hänet, joka valittu on, minä
asetan sinne kaitsijaksi. Sillä kuka on minun vertaiseni, ja kuka
vetää minut tilille? Ja kuka on se paimen, joka voi kestää minun

edessäni? **20** Sentähden kuulkaa Herran päätös, jonka hän
on päättänyt Edomia vastaan, ja hänen aivoituksensa, jotka
hän on aivoitellut Teemanin asukkaita vastaan: Totisesti, ne
raastetaan pois, nuo lauman vähäiset; totisesti, niiden laidun
kauhistuu niiden tähden. **21** Heidän sortumisensa pauhusta
vapisee maa; huudetaan, niin että ääni kuuluu Kaislamerelle
asti. **22** Katso, kotkan kaltainen kohoaa ja liitää siivet levällään
Bosraa kohti; sinä päivänä on Edomin sankarien sydän niinkuin
synnytystuskissa olevan vaimon sydän." **23** Damaskoa vastaan.
"Hamat ja Arpad joutuvat häpeään, sillä he kuulevat pahan
sanoman, he menehtyvät pelkoon-levottomuus kuin meressä,
joka ei voi tyyntyä! **24** Damasko lannistuu, kääntyy pakoon,
hirmu on sen vallannut; sitä kouristaa ahdistus ja tuska niinkuin
synnyttäväistä! **25** Kuinka hyljätty onkaan ylistetty kaupunki,
minun iloni kaupunki! **26** Sentähden sen nuorukaiset kaatuvat
sen kaduilla, ja kaikki sotamiehet saavat surmansa sinä päivänä,
sanoo Herra Sebaot. **27** Ja minä sytytän Damaskon muurit tuleen,
ja se on kuluttava Benhadadin palatsit." **28** Keedaria ja Haasorin
valtakuntia vastaan, jotka Nebukadressar, Baabelin kuningas,
voitti. Näin sanoo Herra: "Nouskaa, käykää Keedarin kimppuun
ja hävittäkää Idän miehet. **29** Heidän majansa ja lampaansa
otetaan pois, heidän telttansa ja kaikki heidän tavaransa ja
heidän kamelinsa viedään heiltä, ja heistä huudetaan: 'Kauhistus
kaikkialta!' **30** Lähtekää pakoon, paetkaa nopeasti, piiloutukaa
syvälle, te Haasorin asukkaat, sanoo Herra, sillä Nebukadressar,
Baabelin kuningas, on päättänyt teistä päätöksen, on pitänyt
neuvoa teitä vastaan. **31** Nouskaa, käykää kansan kimppuun,
joka asuu rauhassa ja turvallisena, sanoo Herra; ei ole sillä
ovia eikä salpoja, he asuvat yksinänsä. **32** Ja heidän kamelinsa

joutuvat ryöstettäviksi ja heidän karjansa paljous saaliiksi; ja
minä hajotan heidät kaikkiin tuuliin, nuo päälaen ympäriltä
kerityt, ja joka puolelta minä tuotan heille turmion, sanoo
Herra. **33** Ja Haasor tulee aavikkosutten asunnoksi, autioksi
iankaikkisesti; ei kenkään ole siellä asuva, ei yksikään ihmislapsi
siellä oleskeleva." **34** Herran sana, joka tuli profeetta Jeremialle
Eelamia vastaan Juudan kuninkaan Sidkian hallituksen alussa;
se kuului: **35** "Näin sanoo Herra Sebaot: Katso, minä murran
Eelamin jousen, heidän väkevyytensä parhaimmat. **36** Ja minä
tuotan Eelamia vastaan neljä tuulta taivaan neljältä ääreltä ja
hajotan heidät kaikkiin näihin tuuliin; eikä ole oleva kansaa,
johon ei tulisi Eelamin karkoitettuja. **37** Ja minä saatan Eelamin
kauhistumaan vihollistensa edessä, niiden edessä, jotka etsivät
heidän henkeänsä, ja minä annan onnettomuuden kohdata
heitä, vihani hehkun, sanoo Herra, ja minä lähetän heidän
jälkeensä miekan, kunnes minä heidät lopetan. **38** Ja minä
asetan valtaistuimeni Eelamiin ja hävitän sieltä kuninkaan ja
ruhtinaat, sanoo Herra. **39** Mutta aikojen lopulla minä käännän
Eelamin kohtalon, sanoo Herra."

50 Sana, jonka Herra puhui Baabelia vastaan, kaldealaisten
maata vastaan, profeetta Jeremian kautta. **2** "Julistakaa kansojen
keskuudessa ja kuuluttakaa, nostakaa lippu; kuuluttakaa, älkää
salatko. Sanokaa: Baabel on valloitettu, Beel on joutunut
häpeään, kauhistunut on Merodak; sen jumalankuvat ovat
joutuneet häpeään, kauhistuneet ovat sen kivijumalat. **3** Sillä
sen kimppuun käy kansa pohjoisesta ja tekee sen maan autioksi,
niin ettei siellä asukasta ole: niin ihmiset kuin eläimet pakenevat,
menevät pois. **4** Niinä päivinä ja siihen aikaan, sanoo Herra,
tulevat israelilaiset yhdessä Juudan miesten kanssa; he kulkevat

itkien lakkaamatta ja etsivät Herraa, Jumalaansa. **5** Siionia
he kysyvät, sitä kohden ovat heidän kasvonsa käännetyt.
Tulkaa! He liittyvät Herran kanssa iankaikkiseen liittoon, jota
ei pidä unhotettaman. **6** Kadonnut lammaslauma oli minun
kansani. Heidän paimenensa olivat vieneet heidät harhaan
eksyttäville vuorille; he kulkivat vuorelta kukkulalle, unhottivat
lepopaikkansa. **7** Kaikki, jotka heitä tapasivat, söivät heitä, ja
heidän vihollisensa sanoivat: 'Emme joudu syynalaisiksi'. Sillä he
olivat tehneet syntiä Herraa vastaan, vanhurskauden asumusta,
Herraa, heidän isiensä toivoa, vastaan. **8** Paetkaa Baabelista,
lähtekää pois kaldealaisten maasta, ja käykää kuin johtokauriit
lauman edellä. **9** Sillä katso, minä herätän ja tuon Baabelia
vastaan suurten kansojen joukon pohjoisesta maasta, ja ne
asettuvat sotarintaan sitä vastaan. Sieltäkäsin se valloitetaan;
heidän nuolensa ovat kuin voitollisen sankarin, joka ei tyhjänä
palaja. **10** Ja Kaldea joutuu ryöstettäväksi, kaikki sen ryöstäjät
saavat yltäkyllin, sanoo Herra. **11** Iloitkaa vain, riemuitkaa
vain, te minun perintöosani riistäjät, hypelkää kuin puiva hieho,
ja hirnukaa kuin orhit: **12** kuitenkin joutuu äitinne suureen
häpeään, synnyttäjänne saa hävetä. Katso, pakanakansoista
vihoviimeinen! Erämaa, kuiva maa ja aromaa! **13** Herran vihan
tähden se on oleva asumaton, aivan autio. Jokainen, joka kulkee
Baabelin ohitse, kauhistuu ja viheltää kaikille sen haavoille.
14 Asettukaa sotarintaan Baabelia vastaan, yltympäri, kaikki
jousenjännittäjät. Ampukaa sitä, älkää nuolia säästäkö; sillä
se on tehnyt syntiä Herraa vastaan. **15** Nostakaa sotahuuto
sitä vastaan joka taholta. Se antautuu, sen pylväät kaatuvat,
sen muurit sortuvat. Sillä tämä on Herran kosto. Kostakaa sille,
tehkää sille, niinkuin sekin on tehnyt. **16** Tuhotkaa kylväjät

Baabelista ja ne, jotka elonaikana sirppiin tarttuvat. Hävittäjän
miekkaa pakoon he kääntyvät kukin oman kansansa tykö,
pakenevat kukin omaan maahansa. **17** Eksynyt lammas on Israel,
leijonat ovat sen eksyksiin saaneet. Ensiksi Assurin kuningas
söi sen, ja nyt viimeksi Nebukadressar, Baabelin kuningas,
kalusi sen luut. **18** Sentähden, näin sanoo Herra Sebaot, Israelin
Jumala: Katso, minä rankaisen Baabelin kuningasta ja hänen
maatansa, niinkuin minä rankaisin Assurin kuningasta. **19** Ja
minä tuon Israelin takaisin sen omille laidunmaille, ja se on
käyvä laitumella Karmelilla ja Baasanissa ja tyydyttävä nälkänsä
Efraimin vuorilla ja Gileadissa. **20** Niinä päivinä ja siihen aikaan,
sanoo Herra, etsitään Israelin rikkomusta, eikä sitä enää ole,
ja Juudan syntiä, eikä sitä löydetä; sillä minä annan anteeksi
niille, jotka minä jäännökseksi jätän. **21** Käy Merataimin maan
kimppuun ja Pekodin asukasten kimppuun. Aja heitä takaa,
hävitä, vihi tuhon omaksi heidät, sanoo Herra, ja tee kaikki,
mitä minä olen käskenyt sinun tehdä. **22** Sotahuuto kuuluu
maassa, suuri hävityksen melske! **23** Kuinka rikottu ja särjetty
onkaan se vasara, joka löi koko maanpiiriä! Kuinka onkaan
Baabel tullut kauhistukseksi kansojen seassa! **24** Minä viritin
sinulle pyydyksen, ja niin sinut, Baabel, vangittiin tietämättäsi.
Sinut tavattiin ja otettiin kiinni, sillä Herraa vastaan sinä ryhdyit
taisteluun. **25** Herra avasi asehuoneensa ja toi ulos vihansa
aseet. Sillä Herra, Herra Sebaot, on tekevä työnsä kaldealaisten
maassa. **26** Käykää sen kimppuun kaikilta ääriltä, avatkaa
sen aitat, heittäkää ulos, mitä siinä on, läjään niinkuin lyhteet.
Vihkikää se tuhon omaksi, älköön siitä tähdettä jääkö. **27**
Hävittäkää kaikki sen härät, astukoot ne teurastettaviksi. Voi
heitä! Sillä heidän päivänsä on tullut, heidän rangaistuksensa

aika. **28** Kuule! Pakenevia ja pakolaisia tulee Baabelin maasta
Siioniin ilmoittamaan Herran, meidän Jumalamme, kostoa,
kostoa Hänen temppelinsä puolesta. **29** Kutsukaa ampujat
kokoon Baabelia vastaan, kaikki jousenjännittäjät: leiriytykää sen
ympärille, älköön pääskö pakoon ainoakaan. Maksakaa sille
sen tekojen mukaan; kaiken sen mukaan, mitä se on tehnyt,
tehkää sillekin. Sillä se on uhitellut Herraa, Israelin Pyhää. **30**
Sentähden sen nuorukaiset kaatuvat sen kaduilla, ja kaikki
sotamiehet saavat surmansa sinä päivänä, sanoo Herra. **31**
Katso, minä käyn sinun kimppuusi, sinä ylpeä, sanoo Herra,
Herra Sebaot, sillä sinun päiväsi on tullut, sinun rangaistuksesi
aika. **32** Ylpeä kompastuu ja kaatuu, eikä ole hänen nostajaansa.
Ja minä sytytän hänen kaupunkinsa tuleen, ja se kuluttaa ne
ja kaiken, mitä hänen ympärillänsä on. **33** Näin sanoo Herra
Sebaot: Sorrettuja ovat niin israelilaiset kuin Juudan miehet, ja
kaikki heidän vangitsijansa pitävät heitä kiinni, he eivät tahdo
päästää heitä irti. **34** Mutta heidän lunastajansa on väkevä,
Herra Sebaot on hänen nimensä. Hän ajaa heidän asiansa, tuo
rauhan maan päälle, mutta Baabelin asukkaille vavistuksen.
35 Miekka kaldealaisten kimppuun, sanoo Herra, ja Baabelin
asukasten kimppuun, sen ruhtinasten ja tietäjäin kimppuun! **36**
Miekka valhettelijain kimppuun, ja he typertyvät! Miekka sen
sankarien kimppuun, ja he kauhistuvat! **37** Miekka sen hevosten
ja vaunujen kimppuun ja kaiken sekakansan kimppuun, joka on
sen keskellä, ja he muuttuvat naisiksi! Miekka sen aarteiden
kimppuun, ja ne ryöstetään! **38** Helle sen vetten kimppuun, ja ne
kuivuvat! Sillä se on jumalankuvien maa, ja hirmujumaliinsa he
uskaltavat mielettömästi. **39** Sentähden tulevat sen asukkaiksi
erämaan ulvojat ja ulisijat, ja kamelikurjet siellä asustavat. Ei

sitä ikinä enää asuta, autioksi jää se polvesta polveen. **40**
Niinkuin oli silloin, kun Jumala hävitti Sodoman ja Gomorran
ja niiden naapurit, sanoo Herra, niin ei sielläkään ole kenkään
asuva, ei yksikään ihmislapsi oleskeleva. **41** Katso, kansa
tulee pohjoisesta; suuri kansa ja monet kuninkaat nousevat
maan perimmäisiltä ääriltä. **42** He käyttävät jousta ja keihästä,
ovat julmat ja armahtamattomat. Heidän pauhinansa on kuin
pauhaava meri, ja he ratsastavat hevosilla, varustettuina kuin
soturi taisteluun sinua vastaan, tytär Baabel. **43** Kun Baabelin
kuningas kuulee sanoman heistä, niin hänen kätensä herpoavat;
ahdistus valtaa hänet, tuska, niinkuin synnyttäväisen. **44** Katso,
niinkuin leijona karkaa Jordanin rantatiheiköstä lakastumattomalle
laitumelle, niin minä äkisti karkoitan heidät sieltä pois. Ja hänet,
joka valittu on, minä asetan sinne kaitsijaksi. Sillä kuka on
minun vertaiseni, ja kuka vetää minut tilille? Ja kuka on se
paimen, joka voi kestää minun edessäni? **45** Sentähden kuulkaa
Herran päätös, jonka hän on päättänyt Baabelia vastaan, ja
hänen aivoituksensa, jotka hän on aivoitellut kaldealaisten maata
vastaan: Totisesti, ne raastetaan pois, nuo lauman vähäiset;
totisesti, laidun kauhistuu niiden tähden. **46** Huuto käy: 'Baabel
on valloitettu!' ja maa vapisee, parku kuuluu kansoissa."

51 Näin sanoo Herra: "Katso, minä herätän Baabelia vastaan,
Leeb-Kaamain asukkaita vastaan hävittäjän hengen. **2** Ja
minä lähetän Baabeliin muukalaisia, jotka hajottavat sen ja
tyhjentävät sen maan, sillä joka taholta he tulevat sitä vastaan
onnettomuuden päivänä. **3** Jousimies jännittäköön jousensa sitä
vastaan, joka jousen jännittää, ja sitä vastaan, joka uljastelee
rintahaarniskassaan. Älkää säälikö sen nuorukaisia, vihkikää
tuhon omaksi koko sen sotajoukko. **4** Haavoitettuja kaatuu

kaldealaisten maassa ja lävistettyjä sen kaduilla. **5** Sillä ei
Israel eikä Juuda ole Jumalansa, Herran Sebaotin, hylkäämä,
vaan noiden maa on täynnä syntivelkaa Israelin Pyhän edessä.
6 Paetkaa Baabelista ja pelastakoon kukin henkensä, älkää
hukkuko sen syntiin. Sillä tämä on Herran koston aika, hän
maksaa sille, mitä se on ansainnut. **7** Baabel oli Herran kädessä
kultainen malja, joka juovutti kaiken maan. Sen viinistä joivat
kansat; sentähden kansat tulivat mielettömiksi. **8** kisti on Baabel
kaatunut ja murskaantunut. Valittakaa hänen tähtensä! Hakekaa
balsamia hänen kipuunsa, ehkä hän paranee. **9** 'Me olemme
koettaneet parantaa Baabelia, mutta ei hän ole parantunut.
Jättäkää hänet ja menkäämme pois, kukin omaan maahansa;
sillä hänen tuomionsa ulottuu taivaaseen asti, kohoaa pilviin
saakka. **10** Herra on tuonut ilmi meidän vanhurskautemme;
tulkaa, julistakaamme Siionissa Herran, meidän Jumalamme,
tekoja.' **11** Teroittakaa nuolet, täyttäkää viinet! Herra on herättänyt
Meedian kuningasten hengen, sillä hänen ajatuksensa käy
Baabelia vastaan, sen hävittämiseksi. Tämä on Herran kosto,
kosto hänen temppelinsä puolesta. **12** Kohottakaa lippu Baabelin
muureja vastaan, vahvistakaa vartiosto, asettakaa vartijat,
valmistakaa väijytykset; sillä mitä Herra on ajatellut, sen hän
tekeekin, sen minkä hän on puhunut Baabelin asukkaita vastaan.
13 Sinä, joka asut suurten vetten partailla, joka olet aarteista rikas,
sinun loppusi on tullut, sinun väärän voittosi raja. **14** Herra Sebaot
on vannonut itse kauttansa: Totisesti, minä täytän sinut ihmisillä
niinkuin heinäsirkoilla, ja he virittävät sinusta viininkorjuulaulun.
15 Hän on tehnyt maan voimallansa, vahvistanut maanpiirin
viisaudellansa ja levittänyt taivaat taidollansa. **16** Kun hän jylisee,
käy vetten pauhina taivaalla, ja hän nostaa pilvet maan ääristä,

tekee salamat ja sateen ja tuo tuulen sen säilytyspaikoista. **17**
Järjetön on jokainen ihminen, tietoa vailla, häpeän saa jokainen
kultaseppä veistetystä kuvasta, petosta on hänen valamansa
kuva, eikä niissä henkeä ole. **18** Turhuutta ne ovat, naurettavia
tekeleitä; kun niiden rangaistus tulee, ne hukkuvat. **19** Näiden
kaltainen ei ole hän, joka on Jaakobin osa, sillä hän on kaiken
luoja, ja Jaakob on hänen perintösukunsa: Herra Sebaot on
hänen nimensä. **20** Sinä olit minun vasarani, minun sota-
aseeni, sinulla minä musersin kansoja, sinulla minä hävitin
valtakuntia. **21** Sinulla minä musersin hevosen ja ratsastajan,
sinulla minä musersin vaunut ja ajajan. **22** Sinulla minä musersin
miehen ja vaimon, sinulla minä musersin vanhan ja nuoren,
sinulla minä musersin nuorukaisen ja neitosen. **23** Sinulla minä
musersin paimenen ja hänen laumansa, sinulla minä musersin
peltomiehen ja hänen juhtaparinsa, sinulla minä musersin
käskynhaltijat ja päämiehet. **24** Minä maksan Baabelille ja kaikille
Kaldean asukkaille kaiken sen pahan, minkä he ovat tehneet
Siionille teidän silmäinne edessä, sanoo Herra. **25** Katso, minä
käyn sinun kimppuusi, sinä hävityksen vuori, joka hävitit koko
maan, sanoo Herra. Ja minä ojennan käteni sinua vastaan
ja vieritän sinut alas kalliolta ja teen sinusta poltetun vuoren.
26 Eikä sinusta oteta enää kulmakiveä eikä perustuskiveä,
vaan sinä jäät ikuiseksi erämaaksi, sanoo Herra. **27** Nostakaa
lippu maassa, puhaltakaa pasunaan kansoissa, vihkikää kansat
häntä vastaan, kutsukaa häntä vastaan Araratin, Minnin ja
Askenaan valtakunnat, asettakaa päämies häntä vastaan,
antakaa tulla hevosia kuin pörheitä heinäsirkkoja. **28** Vihkikää
kansat häntä vastaan, Meedian kuninkaat, sen käskynhaltijat ja
kaikki päämiehet ja koko sen vallan alainen maa. **29** Ja maa

vapisee ja vääntelehtii tuskasta, sillä Herran aivoitukset täyttyvät
Baabelia vastaan: hän tekee Baabelin maasta asumattoman
erämaan. **30** Baabelin sankarit lakkaavat taistelemasta, he
istuvat linnoituksissaan, heidän voimansa on kuihtunut, he
ovat naisiksi muuttuneet; sen asunnot ovat poltetut, sen salvat
rikotut. **31** Juoksija juoksee juoksijaa vastaan, sanansaattaja
sanansaattajaa vastaan, ilmoittamaan Baabelin kuninkaalle,
että hänen kaupunkinsa on valloitettu äärestä toiseen, **32**
kahlauspaikat vallatut, linnoitukset tulella poltetut ja sotamiehet
kauhun vallassa. **33** Sillä näin sanoo Herra Sebaot, Israelin
Jumala: Tytär Baabel on kuin puimatanner poljettaessa; vielä
vähän aikaa, niin hänen elonaikansa tulee. **34** Nebukadressar,
Baabelin kuningas, on minut syönyt, hävittänyt minut, pannut
syrjään kuin tyhjän astian; hän on niellyt minut niinkuin lohikäärme,
täyttänyt vatsansa minun herkuillani ja huuhtonut minut pois. **35**
'Kärsimäni väkivalta ja minun raadeltu lihani tulkoon Baabelin
päälle', sanoo Siionin asukas. 'Minun vereni tulkoon Kaldean
asukasten päälle', sanoo Jerusalem. **36** Sentähden näin sanoo
Herra: Katso, minä ajan sinun asiasi ja kostan sinun kostosi.
Minä kuivaan hänen virtansa ja ehdytän hänen lähteensä.
37 Ja Baabel tulee kiviroukkioksi, aavikkosutten asunnoksi,
kauhistukseksi ja ivan vihellykseksi, aivan asujattomaksi. **38** He
kiljuvat kaikki kuin nuoret leijonat, murisevat kuin naarasleijonain
pennut. **39** Kun he ovat himossansa kiihkeimmillään, teen minä
heille juomingit ja juovutan heidät, että he riemastuvat ja nukkuvat
ikuiseen uneen eivätkä enää heräjä, sanoo Herra. **40** Minä vien
heidät teurastettaviksi, niinkuin karitsat, niinkuin oinaat ja kauriit.
41 Kuinka onkaan valloitettu Seesak, vallattu se, jota ylisti kaikki
maa! Kuinka onkaan Baabelista tullut kauhistus kansojen seassa!

42 Meri nousi Baabelin yli, sen aaltojen pauhuun se peittyi. **43** Sen
kaupungit ovat tulleet autiomaaksi, kuivaksi maaksi ja aromaaksi,
maaksi, jossa ei asu kenkään, jossa ei ihmislapsi kulje. **44** Minä
kostan Beelille Baabelissa ja vedän ulos hänen kidastaan sen,
mitä hän on niellyt; eivätkä kansat enää virtaa hänen tykönsä.
Baabelin muurikin on kaatunut. **45** Lähde pois sen keskeltä,
minun kansani, ja pelastakoon kukin henkensä Herran vihan
hehkusta. **46** Älköön sydämenne säikkykö, älkää peljätkö sitä
sanomaa, joka kuuluu maassa, kun tulee tänä vuonna tämä
sanoma ja sitten toisena vuonna tuo sanoma, kun maassa on
väkivalta ja hallitsija hallitsijaa vastaan. **47** Sentähden katso,
päivät tulevat, jolloin minä kostan Baabelin jumalankuville, jolloin
koko sen maa joutuu häpeään ja kaikki kaatuvat surmattuina
sen keskellä. **48** Silloin riemuitsevat Baabelin kohtalosta taivas
ja maa ja kaikki, mitä niissä on, kun pohjoisesta tulevat sen
hävittäjät, sanoo Herra. **49** Baabelinkin on kaatuminen, te
Israelin surmatut, niinkuin Baabelin tähden kaatui surmatuita
kautta kaiken maan. **50** Te miekasta pelastuneet, menkää,
älkää pysähtykö, muistakaa Herraa kaukaisella maalla ja pitäkää
mielessänne Jerusalem. **51** 'Me häpeämme, sillä me kuulemme
pilkkaa; häpeä peittää meidän kasvomme, sillä muukalaiset ovat
käyneet Herran temppelin pyhyyksien kimppuun.' **52** Sentähden
katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä kostan sen
jumalankuville ja sen maa on täynnä haavoitettujen voihkinaa.
53 Vaikka Baabel astuisi ylös taivaaseen, vaikka se korkeuteen
linnansa vahvistaisi, sittenkin tulevat sille minulta hävittäjät,
sanoo Herra. **54** Kuule, huuto Baabelista, suuri hävityksen
melske kaldealaisten maasta! **55** Sillä Herra hävittää Baabelin ja
lopettaa sieltä suuren äänten melun. Heidän aaltonsa pauhaavat

kuin suuret vedet, korkea on heidän äänensä kohina. **56** Sillä
hävittäjä käy Baabelin kimppuun, ja sen sankarit vangitaan,
heidän jousensa murretaan; sillä Herra on koston Jumala: hän
maksaa tarkoin. **57** Minä juovutan sen ruhtinaat ja tietäjät, sen
käskynhaltijat, päämiehet ja sankarit; ja he nukkuvat ikuiseen
uneen eivätkä enää heräjä, sanoo Kuningas; Herra Sebaot
on hänen nimensä. **58** Näin sanoo Herra Sebaot: Baabelin
leveä muuri hajotetaan maahan, ja sen korkeat portit poltetaan
tulella. Niin tekevät kansat työtä tyhjän tähden, kansakunnat
tulen hyväksi, ja vaivaavat itsensä väsyksiin." **59** Asia, jonka
profeetta Jeremia antoi Serajalle, Neerian, Mahsejan pojan,
pojalle toimitettavaksi, kun tämä lähti Sidkian, Juudan kuninkaan,
kanssa Baabeliin hänen neljäntenä hallitusvuotenansa. Seraja oli
majoituspäällikkö. **60** Jeremia kirjoitti kaiken sen onnettomuuden,
joka oli tuleva Baabelille, erityiseen kirjaan, kaikki nämä sanat,
jotka ovat kirjoitetut Baabelia vastaan. **61** Ja Jeremia sanoi
Serajalle: "Kun tulet Baabeliin, niin katso, että luet kaikki nämä
sanat. **62** Ja sano: Herra, sinä olet puhunut tätä paikkaa vastaan:
sinä olet hävittävä sen, niin ettei siinä asukasta ole, ei ihmistä
eikä eläintä, vaan että se jää ikuiseksi erämaaksi. **63** Ja kun
olet lukenut tämän kirjan loppuun, sido siihen kivi ja viskaa se
keskelle Eufratia, **64** ja sano: Näin uppoaa Baabel eikä nouse
enää siitä onnettomuudesta, jonka minä sille tuotan, vaan he
vaipuvat." Näin pitkälle Jeremian sanat.

52 Sidkia oli kahdenkymmenen yhden vuoden vanha tullessaan
kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa yksitoista vuotta.
Hänen äitinsä oli nimeltään Hamutal, Jeremian tytär, Libnasta. **2**
Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, aivan samoin
kuin Joojakim oli tehnyt. **3** Sillä Herran vihan tähden kävi

näin Jerusalemille ja Juudalle, kunnes hän vihdoin heitti
heidät pois kasvojensa edestä. **4** Sidkia kapinoi Baabelin
kuningasta vastaan. Hänen yhdeksäntenä hallitusvuotenaan,
sen kymmenennessä kuussa, kuukauden kymmenentenä
päivänä, hyökkäsi Nebukadressar, Baabelin kuningas, koko
sotajoukollaan Jerusalemin kimppuun; ja he asettuivat leiriin sitä
vastaan ja rakensivat saartovarusteet sitä vastaan yltympäri. **5**
Näin kaupunkia piiritettiin kuningas Sidkian yhdenteentoista
hallitusvuoteen asti. **6** Mutta neljännessä kuussa, kuukauden
yhdeksäntenä päivänä, kun nälänhätä ahdisti kaupunkia eikä
maakansallakaan ollut leipää, **7** valloitettiin kaupunki, ja kaikki
sotilaat pakenivat ja lähtivät ulos kaupungista yöllä molempien
muurien välitse vievää porttitietä, joka on kuninkaan puutarhan
puolella, kaldealaisten ollessa kaupungin ympärillä, ja he
kulkivat Aromaahan päin. **8** Mutta kaldealaisten sotajoukko
ajoi kuningasta takaa, ja he saavuttivat Sidkian Jerikon aroilla;
ja kaikki hänen sotaväkensä oli jättänyt hänet ja hajaantunut.
9 Ja he ottivat kuninkaan kiinni ja veivät hänet Baabelin
kuninkaan eteen Riblaan, joka on Hamatin maassa, ja tämä
julisti hänelle tuomion. **10** Ja Baabelin kuningas teurastutti
Sidkian pojat hänen silmiensä edessä, ja myöskin kaikki Juudan
ruhtinaat hän teurastutti Riblassa. **11** Ja Sidkialta Baabelin
kuningas sokaisutti silmät, kytketti hänet vaskikahleisiin ja
vei hänet Baabeliin, ja hän pani hänet vankihuoneeseen,
jossa hän oli kuolinpäiväänsä asti. **12** Viidennessä kuussa,
kuukauden kymmenentenä päivänä, Baabelin kuninkaan
Nebukadressarin yhdeksäntenätoista hallitusvuotena, tuli
Nebusaradan, henkivartijain päällikkö, joka palveli Baabelin
kuningasta, Jerusalemiin. **13** Hän poltti Herran temppelin ja

kuninkaan linnan ja kaikki Jerusalemin talot; kaikki ylhäisten
talot hän poltti tulella. **14** Ja koko kaldealaisten sotajoukko,
joka henkivartijain päälliköllä oli mukanaan, repi maahan kaikki
Jerusalemin muurit, yltympäri. **15** Ja Nebusaradan, henkivartijain
päällikkö, siirsi maasta pois osan kansan köyhiä ja kansan
tähteitä, mitä oli jäljellä kaupungissa, sekä ne, jotka olivat
menneet Baabelin kuninkaan puolelle, ja loput käsityöläisistä. **16**
Mutta osan maan köyhiä Nebusaradan, henkivartijain päällikkö,
jätti jäljelle viinitarhureiksi ja peltomiehiksi. **17** Vaskipylväät, jotka
olivat Herran temppelissä, altaiden telineet ja vaskimeren, jotka
olivat Herran temppelissä, kaldealaiset särkivät ja veivät kaiken
niiden vasken Baabeliin. **18** Ja kattilat, lapiot, veitset, maljat,
kupit ja kaikki vaskikalut, joita oli käytetty jumalanpalveluksessa,
he ottivat pois. **19** Samoin otti henkivartijain päällikkö vadit,
hiilipannut, maljat, kattilat, lampunjalat, kupit ja kulhot, jotka
olivat läpeensä kultaa tai hopeata. **20** Molempien pylväiden,
meren ja niiden kahdentoista vaskiraavaan, jotka olivat
telineiden alla-kaikkien niiden esineiden, jotka Salomo oli
teettänyt Herran temppeliin-niiden vaski ei ollut punnittavissa.
21 Pylväistä oli toisen pylvään korkeus kahdeksantoista
kyynärää, ja kahdentoista kyynärän pituinen nauha ulottui
sen ympäri. Sen vahvuus oli neljä sormenleveyttä; se oli
ontto. **22** Ja sen päässä oli pylväänpää vaskesta; toisen
pylväänpään korkeus oli viisi kyynärää, ja pylväänpään päällä
oli ristikkokoriste ja granaattiomenia yltympäri, kaikki vaskea;
ja samanlaiset oli toisessa pylväässä ynnä granaattiomenat.
23 Granaattiomenia oli yhdeksänkymmentä kuusi ulospäin;
kaikkiaan oli granaattiomenia sata ristikkokoristeen päällä
yltympäri. **24** Ja henkivartijain päällikkö otti ylimmäisen papin

Serajan ja häntä lähimmän papin Sefanjan sekä kolme
ovenvartijaa, **25** ja kaupungista hän otti yhden hoviherran,
joka oli sotaväen tarkastaja, ja seitsemän kuninkaan lähintä
miestä, jotka tavattiin kaupungista, sekä sotapäällikön kirjurin,
jonka tehtävänä oli ottaa maan kansaa sotapalvelukseen, ja
kuusikymmentä miestä maakansasta, jotka tavattiin kaupungista.
26 Nämä otti Nebusaradan, henkivartijain päällikkö, ja vei
heidät Baabelin kuninkaan eteen Riblaan. **27** Ja Baabelin
kuningas antoi lyödä heidät kuoliaaksi Riblassa Hamatin
maassa. Ja niin Juuda siirrettiin pois maastansa. **28** Tämä
on se kansa, jonka Nebukadressar vei pakkosiirtolaisuuteen:
seitsemäntenä vuotena kolmetuhatta kaksikymmentä kolme
juutalaista, **29** Nebukadressarin kahdeksantenatoista
hallitusvuotena kahdeksansataa kolmekymmentä kaksi henkeä
Jerusalemista, **30** Nebukadressarin kahdentenakymmenentenä
kolmantena hallitusvuotena vei Nebusaradan, henkivartijain
päällikkö, seitsemänsataa neljäkymmentä viisi juutalaista
pakkosiirtolaisuuteen-yhteensä neljätuhatta kuusisataa
henkeä. **31** Mutta kolmantenakymmenentenä seitsemäntenä
vuotena siitä, kun Joojakim, Juudan kuningas, oli viety
pakkosiirtolaisuuteen, kahdennessatoista kuussa, kuukauden
kahdentenakymmenentenä viidentenä päivänä, korotti Evil-
Merodak, Baabelin kuningas, samana vuonna, jona hän tuli
kuninkaaksi, Juudan kuninkaan Joojakinin pään ja päästi hänet
pois vankilasta. **32** Ja hän puhutteli häntä ystävällisesti ja asetti
hänen istuimensa ylemmäksi muitten kuningasten istuimia, jotka
olivat hänen tykönänsä Baabelissa. **33** Hän sai panna pois
vanginpuvun ja aina aterioida hänen luonaan, niin kauan kuin
eli. **34** Ja hän sai Baabelin kuninkaalta elatuksensa, vakinaisen

elatuksen, mitä kunakin päivänä tarvitsi, kuolinpäiväänsä asti,
niin kauan kuin eli.

Valitusvirret

1 Kuinka istuukaan yksinänsä tuo väkirikas kaupunki! Kuinka
onkaan lesken kaltaiseksi tullut se, joka oli suuri kansakuntien
joukossa! Ruhtinatar maakuntien joukossa on tullut työveron
alaiseksi. **2** Se katkerasti itkee yössä, ja sillä on kyyneleet
poskillansa. Ei ole sillä lohduttajaa kaikkien sen rakastajain
seassa. Uskottomia ovat sille olleet kaikki sen ystävät, ovat sille
vihamiehiksi tulleet. **3** Juuda on siirtynyt maastansa kurjuutta
ja työn kovuutta pakoon. Se istuu pakanakansain seassa eikä
lepoa löydä. Kaikki sen vainoojat saavuttivat sen, kun se oli
ahdistuksien keskellä. **4** Siionin tiet surevat, sillä juhlilletulijoita ei
ole. Kaikki sen portit ovat autioina, sen papit huokailevat, sen
neitsyet ovat murheissaan, ja sillä itsellään on katkera mieli. **5**
Sen viholliset ovat voitolle päässeet, sen vihamiehet menestyvät.
Sillä Herra on saattanut sen murheelliseksi sen rikkomusten
paljouden tähden. Sen pienet lapset ovat menneet vankeuteen
vihollisen vieminä. **6** Mennyt on tytär Siionilta kaikki hänen
kauneutensa. Hänen ruhtinaansa ovat kuin peurat, jotka eivät
laidunta löydä; he kulkivat voimattomina vainoojan edessä. **7**
Jerusalem muistelee kurjuutensa päivinä ja kodittomuudessaan
kaikkea kallisarvoista, mitä sillä oli muinaisista päivistä asti.
Kun sen kansa sortui vihollisen käsiin eikä sillä ollut auttajaa,
katsoivat viholliset sitä ja nauroivat sen turmiota. **8** Jerusalem on
raskaasti syntiä tehnyt, sentähden se on saastaksi tullut. Kaikki,
jotka sitä kunnioittivat, halveksivat sitä nyt, kun ovat nähneet sen
alastomuuden. Itsekin se huokaa ja kääntyy poispäin. **9** Sen
tahrat ovat sen liepeissä. Se ei ajatellut, mikä sille tuleva oli, ja
niin se sortui hämmästyttävästi. Ei ole sillä lohduttajaa. Katso,
Herra, minun kurjuuttani, sillä vihamies ylvästelee. **10** Vihollinen

levitti kätensä kaikkia sen kalleuksia kohti. Niin, sen täytyi nähdä,
kuinka pakanat tunkeutuivat sen pyhäkköön, ne, jotka sinä olit
kieltänyt tulemasta sinun seurakuntaasi. **11** Kaikki sen kansa
huokaa etsiessänsä leipää: he antavat, mitä heillä kallista on,
ruuasta, saadakseen nälkänsä tyydytetyksi. Katso, Herra, ja
näe, kuinka halveksittu minä olen. **12** Eikö tämä koske teihin,
kaikki ohikulkijat? Katsokaa ja nähkää: onko kipua, minun kipuni
vertaista, joka on minun kannettavakseni pantu, jolla Herra on
murehduttanut minut vihansa hehkun päivänä? **13** Hän lähetti
tulen korkeudesta minun luihini ja kuritti niitä. Hän viritti verkon
minun jalkaini varalle, hän pani minut peräytymään, hän teki
minut autioksi, ainiaan sairaaksi. **14** Hänen kätensä sitoi minun
rikosteni ikeen: ne kiedottiin yhteen, tulivat minun niskalleni;
hän saattoi horjumaan minun voimani. Herra antoi minut niiden
käsiin, joita minä en voi vastustaa. **15** Herra hylkäsi kaikki minun
urhoni, joita minun keskuudessani oli; hän kutsui kokoon juhlan
minua vastaan murskatakseen minun nuorukaiseni. Herra polki
viinikuurnan neitsyelle, tytär Juudalle. **16** Näitä minä itken, minun
silmäni, silmäni vuotaa vettä; sillä kaukana on minusta lohduttaja,
joka virvoittaisi minun sieluani. Hävitetyt ovat minun lapseni, sillä
vihamies on väkevä. **17** Siion levittää käsiänsä: ei ole hänellä
lohduttajaa. Herra on nostattanut Jaakobia vastaan sen viholliset
joka taholta; Jerusalem on tullut saastaksi heidän keskellänsä.
18 Vanhurskas on hän, Herra; sillä hänen käskyänsä vastaan
minä olen niskoitellut. Kuulkaa, te kansat kaikki, ja katsokaa
minun kipuani: minun neitsyeni ja nuorukaiseni ovat vankeuteen
menneet. **19** Minä kutsuin rakastajiani: ne pettivät minut. Minun
pappini ja vanhimpani ovat kuolleet kaupungissa, kun he etsivät
ruokaa tyydyttääkseen nälkäänsä. **20** Katso, Herra, kuinka

ahdistettu minä olen, minun sisukseni kuohuvat, sydämeni
vääntyy rinnassani, sillä minä olen ollut ylen uppiniskainen.
Ulkona on miekka minulta riistänyt lapset, sisällä rutto. **21** He
ovat kuulleet, kuinka minä huokailen. Ei ole minulla lohduttajaa.
Kaikki minun vihamieheni ovat kuulleet minun onnettomuuteni;
he iloitsevat, kun sinä olet tämän tehnyt: sinä olet antanut
tulla sen päivän, jonka olit ilmoittanut. Mutta käyköön heidän
samoin kuin minun. **22** Tulkoon kaikki heidän pahuutensa sinun
kasvojesi eteen, ja pane heille kannettavaksi se, minkä olet
minulle pannut kaikkien minun rikoksieni tähden. Sillä monet
ovat minun huokaukseni, ja minun sydämeni on sairas.

2 Kuinka onkaan Herra vihassaan pilvillä peittänyt tytär Siionin!
Hän heitti taivaasta maahan Israelin kunnian eikä muistanut
jalkainsa astinlautaa vihansa päivänä. **2** Herra on hävittänyt
säälimättä kaikki Jaakobin majat, on hajottanut vihastuksissaan
tytär Juudan linnoitukset, pannut ne maan tasalle. Hän on
häväissyt valtakunnan ja sen ruhtinaat. **3** Hän on vihan hehkussa
hakannut poikki Israelin sarven kokonansa. Hän veti oikean
kätensä takaisin vihamiehen edestä ja poltti Jaakobia kuin
liekitsevä tuli, joka kuluttaa kaiken yltympäri. **4** Hän jännitti
jousensa kuin vihamies, seisoi oikea käsi koholla kuin vihollinen
ja tappoi kaiken, mihin silmä oli ihastunut. Tytär Siionin majaan
hän vuodatti kiivautensa kuin tulen. **5** Herra on ollut niinkuin
vihamies, on hävittänyt Israelin: hän hävitti kaikki sen palatsit,
turmeli sen linnoitukset ja antoi tytär Juudalle paljon valitusta ja
vaikerrusta. **6** Hän särki aitauksensa niinkuin puutarhan aidan,
hävitti juhlanviettopaikkansa. Herra on saattanut unhotuksiin
Siionissa juhla-ajat ja sapatit ja on kiivaassa suuttumuksessaan
pitänyt halpana kuninkaat ja papit. **7** Herra on hyljännyt alttarinsa,

syössyt häväistykseen pyhäkkönsä, luovuttanut vihamiehen
käteen palatsiensa muurit. He nostivat huudon Herran huoneessa,
huudon kuin juhlapäivänä. **8** Herra oli päättänyt turmella tytär
Siionin muurit: hän jännitti mittanuoran, ei pidättänyt kättänsä
hävittämästä, saattoi murheeseen varustukset ja muurit; ne
yhdessä nääntyvät. **9** Sen portit ovat vajonneet maahan,
hän poisti ja särki sen salvat. Sen kuningas ja ruhtinaat ovat
pakanain seassa; lakia ei ole, eivätkä sen profeetat saa näkyjä
Herralta. **10** Maassa istuvat ääneti tytär Siionin vanhimmat. He
ovat heittäneet tomua päänsä päälle, vyöttäytyneet säkkeihin;
maata kohden ovat painaneet päänsä Jerusalemin neitsyet. **11**
Minun silmäni ovat itkusta hiuenneet, minun sisukseni kuohuvat,
minun maksani on maahan vuodatettu tyttären, minun kansani,
sortumisen tähden. Sillä lapset ja imeväiset nääntyvät kaupungin
kaduilla. **12** He sanovat äideillensä: "Missä on leipää ja viiniä?"
kun he nääntyvät niinkuin kaatuneet kaupungin kaduilla, heittävät
henkensä äitiensä syliin. **13** Minkä sinulle mainitsisin, mihin
vertaisin sinua, tytär Jerusalem? Minkä asettaisin rinnallesi
lohduttaakseni sinua, neitsyt, tytär Siion? Sillä suuri niinkuin meri
on sinun sortumisesi; kuka voi sinut parantaa? **14** Profeettasi ovat
sinulle nähneet petollisia, äiteliä näkyjä. Eivät he ole paljastaneet
sinun syntiäsi, niin että olisivat kääntäneet sinun kohtalosi, vaan
ovat nähneet sinulle petollisia, eksyttäväisiä ennustuksia. **15**
Sinulle paukuttavat kämmeniänsä kaikki ohikulkijat, he viheltävät
ja nyökyttävät ilkkuen päätänsä tytär Jerusalemille: "Tämäkö on
kaupunki, jota sanottiin kauneuden täydellisyydeksi, kaiken maan
ihastukseksi?" **16** Suu ammollaan sinua vastaan ovat kaikki sinun
vihamiehesi. He viheltävät, kiristelevät hampaitaan ja sanovat:
"Me olemme sen hävittäneet. Tämä on juuri se päivä, jota

olemme toivoneet; se on meille tullut, olemme sen nähneet." **17**
Herra on tehnyt, mitä oli aikonut. Hän on täyttänyt sanansa, sen,
mitä oli päättänyt muinaisista päivistä asti: hän on repinyt alas
säälimättä, on antanut vihamiesten iloita sinusta ja kohottanut
sinun vihollistesi sarven. **18** Heidän sydämensä huutaa Herran
puoleen. Sinä, tytär Siionin muuri, anna kyyneltesi virtana
vuotaa yötä päivää! Älä suo itsellesi lepoa, älköön silmäteräsi
ummistuko. **19** Nouse, kohota valitushuuto yöllä, kun alkavat
yövartiot. Anna sydämesi vuotaa kuin vesi Herran kasvojen
edessä. Kohota kätesi häntä kohden pienten lastesi elämän
puolesta, kun ne nääntyvät nälkään kaikkien katujen kulmissa.
20 Katso, Herra, ja tarkkaa, ketä olet antanut tämän kohdata:
pitäisikö vaimojen syödä oma hedelmänsä, vaalimansa pienet
lapset; pitäisikö Herran pyhäkössä tapettaman papit ja profeetat?
21 Maassa, kaduilla, makaa nuorta ja vanhaa; minun neitsyeni ja
nuorukaiseni ovat kaatuneet miekkaan. Sinä olet surmannut
vihasi päivänä, olet teurastanut säälimättä. **22** Sinä kutsuit kuin
juhlapäivän viettoon minun peljättäjäni joka taholta; eikä jäänyt
Herran vihan päivänä pelastunutta, ei pakoonpäässyttä. Jotka
minä olin vaalinut ja isoiksi saanut, ne minun vihamieheni lopetti.

3 Minä olen se mies, joka olen kurjuutta nähnyt hänen
vihastuksensa vitsan alla. **2** Minut hän on johdattanut ja
kuljettanut pimeyteen eikä valkeuteen. **3** Juuri minua vastaan
hän kääntää kätensä, yhäti, kaiken päivää. **4** Hän on kalvanut
minun lihani ja nahkani, musertanut minun luuni. **5** Hän on
rakentanut varustukset minua vastaan ja piirittänyt minut myrkyllä
ja vaivalla. **6** Hän on pannut minut asumaan pimeydessä niinkuin
ikiaikojen kuolleet. **7** Hän on tehnyt muurin minun ympärilleni,
niin etten pääse ulos, on pannut minut raskaisiin vaskikahleisiin.

8 Vaikka minä huudan ja parun, hän vaientaa minun rukoukseni.
9 Hakatuista kivistä hän on tehnyt minun teilleni muurin, on
mutkistanut minun polkuni. **10** Vaaniva karhu on hän minulle,
piilossa väijyvä leijona. **11** Hän on vienyt harhaan minun tieni ja
repinyt minut kappaleiksi, hän on minut autioksi tehnyt. **12** Hän on
jännittänyt jousensa ja asettanut minut nuoltensa maalitauluksi.
13 Hän on ampunut munuaisiini nuolet, viinensä lapset. **14** Minä
olen joutunut koko kansani nauruksi, heidän jokapäiväiseksi
pilkkalauluksensa. **15** Hän on ravinnut minua katkeruudella,
juottanut minua koiruoholla. **16** Hän on purettanut minulla
hampaat rikki soraan, painanut minut alas tomuun. **17** Sinä olet
syössyt minun sieluni ulos, rauhasta pois, minä olen unhottanut
onnen. **18** Ja minä sanon: mennyt on minulta kunnia ja Herran
odotus. **19** Muista minun kurjuuttani ja kodittomuuttani, koiruohoa
ja myrkkyä. **20** Sinä kyllä muistat sen, että minun sieluni on
alaspainettu. **21** Tämän minä painan sydämeeni, sentähden minä
toivon. **22** Herran armoa on, ettemme ole aivan hävinneet, sillä
hänen laupeutensa ei ole loppunut: **23** se on joka aamu uusi, ja
suuri on hänen uskollisuutensa. **24** Minun osani on Herra, sanoo
minun sieluni; sentähden minä panen toivoni häneen. **25** Hyvä
on Herra häntä odottaville, sille sielulle, joka häntä etsii. **26** Hyvä
on hiljaisuudessa toivoa Herran apua. **27** Hyvä on miehelle,
että hän kantaa iestä nuoruudessaan. **28** Istukoon hän yksin ja
hiljaa, kun Herra on sen hänen päällensä pannut. **29** Laskekoon
suunsa tomuun-ehkä on vielä toivoa. **30** Ojentakoon hän posken
sille, joka häntä lyö, saakoon kyllälti häväistystä. **31** Sillä ei
Herra hylkää iankaikkisesti; **32** vaan jos hän on murheelliseksi
saattanut, hän osoittaa laupeutta suuressa armossansa. **33** Sillä
ei hän sydämensä halusta vaivaa eikä murehduta ihmislapsia.

34 Kun jalkojen alle poljetaan kaikki vangit maassa, **35** kun
väännetään miehen oikeutta Korkeimman kasvojen edessä, **36**
kun ihmiselle tehdään vääryyttä hänen riita-asiassaan-eikö Herra
sitä näkisi? **37** Onko kukaan sanonut, ja se on tapahtunut, jos ei
Herra ole käskenyt? **38** Eikö lähde Korkeimman suusta paha ja
hyvä? **39** Miksi tuskittelee ihminen eläessään, mies syntiensä
palkkaa? **40** Koetelkaamme teitämme, tutkikaamme niitä ja
palatkaamme Herran tykö. **41** Kohottakaamme sydämemme
ynnä kätemme Jumalan puoleen, joka on taivaassa. **42** Me
olemme luopuneet pois ja olleet kapinalliset; sinä et ole antanut
anteeksi, **43** olet peittänyt itsesi vihassasi, ajanut meitä takaa,
surmannut säälimättä; **44** olet peittänyt itsesi pilvellä, niin ettei
rukous pääse lävitse. **45** Tunkioksi ja hylyksi sinä olet meidät
tehnyt kansojen seassa. **46** Suut ammollaan meitä vastaan ovat
kaikki meidän vihamiehemme. **47** Osaksemme on tullut kauhu ja
kuoppa, turmio ja sortuminen. **48** Vesipurot juoksevat minun
silmistäni tyttären, minun kansani, sortumisen tähden. **49** Minun
silmäni vuotaa lakkaamatta, hellittämättä **50** siihen asti, kunnes
katsoo, kunnes näkee Herra taivaasta. **51** Silmäni tuottaa tuskaa
minun sielulleni kaikkien minun kaupunkini tyttärien tähden. **52**
Kiihkeästi pyydystivät minua kuin lintua ne, jotka syyttä ovat
vihamiehiäni. **53** He sulkivat kuoppaan minun elämäni ja heittivät
päälleni kiviä. **54** Vedet tulvivat minun pääni ylitse; minä sanoin:
olen hukassa. **55** Minä huusin sinun nimeäsi, Herra, kuopan
syvyydestä. **56** Sinä kuulit minun huutoni: "Älä peitä korvaasi
minun avunhuudoltani, että saisin hengähtää". **57** Sinä olit läsnä
silloin, kun minä sinua huusin; sinä sanoit: "Älä pelkää". **58**
Sinä, Herra, ajoit minun riita-asiani, lunastit minun henkeni. **59**
Olethan nähnyt, Herra, minun kärsimäni sorron: hanki minulle

oikeus. **60** Olethan nähnyt kaiken heidän kostonhimonsa, kaikki
heidän juonensa minua vastaan. **61** Sinä olet kuullut heidän
häväistyksensä, Herra, kaikki heidän juonensa minua vastaan.
62 Minun vastustajaini huulet ja heidän aikeensa ovat minua
vastaan kaiken päivää. **63** Istuivatpa he tai nousivat, katso: minä
olen heillä pilkkalauluna. **64** Kosta heille, Herra, heidän kättensä
teot. **65** Paaduta heidän sydämensä, kohdatkoon heitä sinun
kirouksesi. **66** Aja heitä takaa vihassasi ja hävitä heidät Herran
taivaan alta.

4 Kuinka onkaan kulta tummunut, muuttunut hyvä kulta; kuinka
ovat pyhät kivet viskeltyinä kaikkien katujen kulmiin! **2** Siionin
pojat, nuo kalliit, punnitut puhtaimman kullan arvoisiksi-kuinka
he ovatkaan saviastiain arvossa, savenvalajan kätten tekojen!
3 Aavikkosudetkin taritsevat nisiänsä, imettävät pentujansa;
mutta tytär, minun kansani, on tullut tylyksi kuin kamelikurki
erämaassa. **4** Imeväisen kieli tarttuu suulakeen janon tähden.
Lapsukaiset pyytävät leipää; ei ole, kuka sitä heille taittaisi. **5**
Jotka herkkuja söivät, ne nääntyvät kaduilla. Joita punapurppuran
päällä kanneltiin, ne tunkioita syleilevät. **6** Tyttären, minun
kansani, syntivelka on Sodoman syntiä suurempi; Sodoma
hävitettiin yhtäkkiä kätten siellä riehumatta. **7** Siionin ruhtinaat
olivat lunta puhtaammat, maitoa valkoisemmat, heidän ruumiinsa
oli koralleja rusottavampi, heidän hahmonsa oli kuin safiiri.
8 Nyt on heidän muotonsa nokea mustempi, ei voi heitä
tuntea kaduilla. Rypyssä on heillä nahka luitten päällä, se on
kuivettunut kuin puu. **9** Parempi oli miekan kaatamien kuin
nälän kaatamien, jotka menehtyivät, kuin lävitsepistetyt, pellon
viljaa vailla. **10** Armeliaat vaimot keittivät omin käsin lapsiansa:
ne tulivat heille ruuaksi tyttären, minun kansani, sortuessa. **11**

Herra on pannut täytäntöön kiivautensa, vuodattanut vihansa
hehkun; hän on sytyttänyt Siioniin tulen, joka on kuluttanut sen
perustukset. **12** Eivät olisi uskoneet maan kuninkaat, ei maanpiirin
asukkaista kenkään, että vihollinen ja vainomies hyökkää sisään
Jerusalemin porteista. **13** Sen profeettain syntien tähden kävi
näin, sen pappien pahain tekojen tähden, niiden, jotka siellä
olivat vuodattaneet vanhurskaitten verta. **14** He harhailivat
sokeina kaduilla, verellä tahrattuina, niin ettei voinut koskea
heidän vaatteisiinsa. **15** "Väistykää! Saastainen!" huudettiin
heistä. "Väistykää, väistykää, älkää koskeko!" Paettuaankin
he yhä harhailivat; pakanain seassa sanottiin: "Eivät he saa
kauemmin asustaa täällä". **16** Herran kasvot ovat hajottaneet
heidät, hän ei heihin enää katso. Papeista ei välitetty, vanhimpia
ei armahdettu. **17** Vieläkin me, silmät rauenneina, turhaan
odotimme apua; tähystyspaikastamme me tähyilimme kansaa,
josta ei pelastusta tullut. **18** Meidän askeleitamme vaanittiin,
niin ettemme voineet kulkea kaduillamme. Meidän loppumme
lähestyi, päivämme täyttyivät-niin, loppumme tuli. **19** Meidän
vainoojamme olivat nopeammat kuin kotkat taivaalla. Vuorilla
he ajoivat meitä takaa, väijyivät meitä erämaassa. **20** Hän,
meidän elämänhenkemme, Herran voideltu, joutui vangiksi
heidän kuoppiinsa, hän, josta me olimme sanoneet: hänen
varjossaan me saamme elää pakanakansain seassa. **21** Iloitse
ja riemuitse, tytär Edom, joka asut Uusin maassa! Mutta malja on
tuleva sinunkin kohdallesi: sinä juovut ja paljastat itsesi. **22** Sinun
syntivelkasi, tytär Siion, on loppunut: ei Herra ole enää siirtävä
sinua pois. Sinun syntivelkasi, tytär Edom, hän on etsiskelevä,
on paljastava sinun syntisi.

5 Muista, Herra, mitä meille on tapahtunut; katso ja näe
meidän häväistyksemme. **2** Meidän perintöosamme on siirtynyt
vieraille, meidän talomme muukalaisille. **3** Me olemme tulleet
orvoiksi, isättömiksi, meidän äitimme ovat kuin lesket. **4** Oman
juomavetemme me ostamme rahalla; omat puumme saamme, jos
maksamme hinnan. **5** Vainoojamme ovat meidän niskassamme;
kun uuvumme, ei meille lepoa suoda. **6** Egyptille me lyömme
kättä ja Assurille saadaksemme leipää ravinnoksi. **7** Meidän
isämme ovat syntiä tehneet; heitä ei enää ole. Me kannamme
heidän syntivelkaansa. **8** Orjat hallitsevat meitä; ei ole sitä,
joka tempaisi meidät heidän käsistänsä. **9** Henkemme kaupalla
me noudamme leipämme, väistäen miekkaa erämaassa. **10**
Meidän ihomme halkeilee kuin uuni nälän poltteiden takia. **11**
Naisia raiskataan Siionissa, neitsyitä Juudan kaupungeissa.
12 Ruhtinaita heidän kätensä hirttävät, vanhinten kasvoja ei
pidetä arvossa. **13** Nuorukaiset kantavat myllynkiviä, poikaset
kompastelevat puutaakkojen alla. **14** Poissa ovat vanhukset
porteista, nuorukaiset kielisoittimiensa äärestä. **15** Poissa on
ilo sydämistämme, karkelomme on valitukseksi muuttunut. **16**
Pudonnut on päästämme kruunu. Voi meitä, sillä me olemme
syntiä tehneet! **17** Tästä syystä on sydämemme tullut sairaaksi,
näitten tähden ovat silmämme pimenneet- **18** Siionin vuoren
tähden, joka on autiona, jolla ketut juoksentelevat. **19** Sinä,
Herra, hallitset iankaikkisesti, sinun valtaistuimesi pysyy suvusta
sukuun. **20** Miksi unhotat meidät ainiaaksi, hylkäät meidät
ikipäiviksi? **21** Palauta meidät, Herra, tykösi, niin me palajamme;
uudista meidän päivämme muinaiselleen. **22** Vai oletko meidät
peräti hyljännyt, vihastunut meihin ylenmäärin?

Hesekielin

1 Kolmantenakymmenentenä vuotena, neljännessä kuussa,
kuukauden viidentenä päivänä, kun minä olin pakkosiirtolaisten
joukossa Kebar-joen varrella, aukenivat taivaat, ja minä näin
Jumalan näkyjä. **2** Kuukauden viidentenä päivänä, kuningas
Joojakinin pakkosiirtolaisuuden viidentenä vuotena, **3** tuli
Jumalan sana pappi Hesekielille, Buusin pojalle, Kaldean maassa
Kebar-joen varrella, ja hänen päällensä tuli siellä Herran käsi. **4**
Ja minä näin, ja katso: myrskytuuli tuli pohjoisesta, suuri pilvi ja
leimahteleva tuli, ja pilveä ympäröitsi hohde, ja tulen keskeltä
näkyi ikäänkuin hehkuvaa malmia, keskeltä tulta. **5** Ja sen
keskeltä näkyivät neljän olennon hahmot. Ja näöltänsä ne olivat
tällaiset: niillä oli ihmisen hahmo. **6** Ja niillä oli neljät kasvot
kullakin ja neljä siipeä kullakin. **7** Ja säärivarret niillä oli suorat ja
jalkaterät kuin vasikansorkat, ja ne välkkyivät kuin kiiltävä vaski.
8 Ja siipiensä alla niillä oli, neljällä eri puolellansa, ihmiskädet.
Kasvot ja siivet niillä neljällä olivat näin: **9** Niiden siivet koskettivat
toisiansa. Kulkiessaan ne eivät kääntyneet: ne kulkivat kukin
suoraan eteenpäin. **10** Ja niiden kasvot olivat ihmiskasvojen
kaltaiset; mutta oikealla puolen oli niillä neljällä leijonankasvot,
vasemmalla puolen oli niillä neljällä häränkasvot, myös oli
niillä neljällä kotkankasvot. **11** Niin niiden kasvot. Mutta siivet
niillä oli levällään ylöspäin. Kullakin oli kaksi, jotka koskettivat
toisen siipiä, ja kaksi, joilla ne peittivät ruumistansa. **12** Ja
ne kulkivat suoraan eteenpäin. Minne henki vaati kulkemaan,
sinne ne kulkivat. Kulkiessaan ne eivät kääntyneet. **13** Ja
olentojen hahmo oli näöltänsä kuin tuliset hiilet, jotka paloivat
tulisoihtujen näköisinä. Tulta liekehti olentojen välissä, ja tuli
hohti, ja tulesta lähti salamoita. **14** Ja olennot kiitivät edestakaisin

ja olivat nähdä kuin salamanleimaus. **15** Mutta kun minä katselin
olentoja, niin katso: yksi pyörä oli maassa olentojen kohdalla,
kunkin niiden neljän etupuolella. **16** Pyörät olivat näöltään ja
teoltaan niinkuin krysoliitti, ja niillä neljällä oli sama muoto, ja
ne olivat näöltään ja teoltaan, kuin olisi ollut sisäkkäin pyörä
pyörässä. **17** Ne kulkivat neljään eri suuntaansa, kun kulkivat. **18**
Kulkiessaan ne eivät kääntyneet. Ja niiden kehät olivat korkeat
ja peljättävät; ja niiden kehät olivat täynnä silmiä, yltympäri,
niissä neljässä. **19** Ja kun olennot kulkivat, kulkivat pyörät niiden
ohella; ja kun olennot kohosivat ylös maasta, kohosivat myös
pyörät. **20** Minne henki vaati kulkemaan, sinne ne kulkivat-minne
vain henki kulkemaan vaati. Ja pyörät kohosivat samalla kuin
nekin, sillä olentojen henki oli pyörissä. **21** Kun olennot kulkivat,
kulkivat nämäkin; kun ne seisoivat, seisoivat nämäkin; kun ne
kohosivat ylös maasta, kohosivat pyörät samalla kuin nekin,
sillä olentojen henki oli pyörissä. **22** Ja olentojen päitten ylle
hahmottui taivaanvahvuus, niinkuin peljättävä kristalli, kaartuen
ylös niiden päitten ylitse. **23** Ja taivaanvahvuuden alla oli niillä
siivet suorina, toisen siipi toisen siipeä kohti. Kullakin oli kaksi,
jotka sitä peittivät-kaksi, jotka peittivät sen ruumista. **24** Ja minä
kuulin niiden siipien kohinan niinkuin paljojen vetten kohinan,
niinkuin Kaikkivaltiaan jylinän, kun ne kulkivat; pauhinan ääni oli
niinkuin sotaleirin pauhu. Kun ne seisoivat, laskivat ne siipensä
alas. **25** Ja kuului ääni taivaanvahvuuden yläpuolelta, joka
oli niitten pään päällä. -Kun ne seisoivat, laskivat ne siipensä
alas. **26** Ja taivaanvahvuuden yläpuolella, joka oli niitten pään
päällä, oli valtaistuimen muotoinen, näöltään kuin safiirikiveä.
Ja valtaistuimen muotoisella istui hahmo, ihmisen näköinen,
kohoten korkealle. **27** Ja minä näin ikäänkuin hehkuvaa malmia,

tulen näköistä, jota ympäröi kehä ylöspäin siitä, mikä näytti hänen
lanteiltansa; ja alaspäin siitä, mikä näytti hänen lanteiltansa,
minä näin kuin tulen näköistä, ja sitä ympäröitsi hohde. **28**
Kuin kaari, joka on pilvessä sadepäivänä, niin oli näöltään sitä
ympäröivä hohde. Senkaltainen oli katsoa Herran kirkkauden
hahmo. Ja kun minä sen näin, lankesin minä kasvoilleni. Ja
minä kuulin äänen, kun joku puhui.

2 Ja hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, nouse jaloillesi, niin minä
puhuttelen sinua". **2** Niin minuun tuli henki, kun hän puhui
minulle, ja se nosti minut jaloilleni, ja minä kuulin hänen puhuvan
minulle. **3** Ja hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, minä lähetän
sinut israelilaisten tykö, kapinallisten pakanain tykö, jotka ovat
kapinoineet minua vastaan; he ja heidän isänsä ovat luopuneet
minusta, hamaan tähän päivään asti. **4** Nuo lapset, joilla on
kovat kasvot ja paatuneet sydämet-niitten luokse minä sinut
lähetän, ja sinun on sanottava heille: Näin sanoo Herra, Herra. **5**
Kuulkoot tai olkoot kuulematta-sillä uppiniskainen suku he ovat-
he tulevat kuitenkin tietämään, että profeetta on ollut heidän
keskellänsä. **6** Mutta sinä, ihmislapsi, älä pelkää heitä, äläkä
pelkää heidän sanojansa, vaikka edessäsi on ohdakkeita ja
orjantappuroita ja sinä asut skorpionien seassa; älä pelkää
heidän sanojansa äläkä arkaile heidän kasvojansa, sillä he ovat
uppiniskainen suku. **7** Vaan puhu heille minun sanani, kuulkoot
tai olkoot kuulematta; sillä uppiniskaisia he ovat. **8** Mutta sinä,
ihmislapsi, kuule, mitä minä sinulle sanon. Älä ole uppiniskainen,
niinkuin uppiniskainen suku on. Avaa suusi ja syö, mitä minä
sinulle annan." **9** Niin minä näin, ja katso: käsi ojennettiin minua
kohti, ja katso: siinä oli kirjakäärö. **10** Ja hän levitti sen minun

eteeni, ja katso: se oli kirjoitettu täyteen sisältä ja päältä. Ja
siihen oli kirjoitettu itkuvirret ja huokaukset ja voi-huudot.

3 Ja hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, syö, minkä tässä saat; syö
tämä kirjakäärö, mene ja puhu Israelin heimolle". **2** Niin minä
avasin suuni, ja hän antoi tämän kirjakäärön minun syödäkseni.
3 Ja hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, ravitse vatsasi ja täytä
sisälmyksesi tällä kirjakäärölla, jonka minä sinulle annan". Niin
minä söin, ja se oli minun suussani makea kuin hunaja. **4** Ja
hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, mene nyt Israelin heimon tykö ja
puhu heille minun sanani. **5** Sillä ei sinua lähetetä outokielisen
ja kankeapuheisen kansan tykö, vaan Israelin heimon tykö;
6 ei monien kansojen tykö, outokielisten ja kankeapuheisten,
joiden puhetta et ymmärrä. Jos niiden tykö lähettäisin sinut, he
sinua kuulisivat. **7** Mutta Israelin heimo ei tahdo sinua kuulla,
koska he eivät tahdo minua kuulla. Sillä koko Israelin heimolla
on kova otsa ja paatunut sydän. **8** Katso, minä teen sinun
kasvosi yhtä koviksi kuin heidän kasvonsa ja sinun otsasi yhtä
kovaksi kuin heidän otsansa. **9** Timantin kaltaiseksi, kiveä
kovemmaksi minä teen sinun otsasi. Älä pelkää heitä äläkä
arkaile heidän kasvojansa, sillä he ovat uppiniskainen suku." **10**
Ja hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, kaikki minun sanani, jotka
minä sinulle puhun, ota sydämeesi ja kuule korvillasi. **11** Ja nyt
mene pakkosiirtolaisten tykö, kansasi lasten tykö; puhu heille
ja sano heille: Näin sanoo Herra, Herra-kuulkoot he tai olkoot
kuulematta." **12** Niin henki nosti minut, ja minä kuulin takaani
suuren, jylisevän äänen: "Kiitetty olkoon Herran kirkkaus, siinä
kussa se on!" **13** ja olentojen siipien kohinan, kun ne löivät
toisiinsa, samalla pyöräin jyrinän ja suuren, jylisevän äänen. **14**
Ja henki nosti minut ja otti minut, ja minä kuljin murheellisena

henkeni kiivaudessa, ja Herran käsi oli väkevänä minun päälläni.
15 Ja minä tulin Tell-Aabibiin pakkosiirtolaisten tykö, jotka asuivat
Kebar-joen varrella; ja siellä, missä he asuivat, minä istuin
jäykistyneenä heidän keskuudessaan seitsemän päivää. **16** Mutta
seitsemän päivän kuluttua tuli minulle tämä Herran sana: **17**
"Ihmislapsi, minä olen asettanut sinut Israelin heimolle vartijaksi.
Kun kuulet sanan minun suustani, on sinun varoitettava heitä
minun puolestani. **18** Jos minä sanon jumalattomalle: sinun
on kuolemalla kuoltava, mutta sinä et häntä varoita etkä puhu
varoittaaksesi jumalatonta hänen jumalattomasta tiestänsä, että
pelastaisit hänen henkensä, niin jumalaton kuolee synnissänsä,
mutta hänen verensä minä vaadin sinun kädestäsi. **19** Mutta jos
sinä varoitat jumalatonta ja hän ei käänny jumalattomuudestansa
eikä jumalattomalta tieltänsä, niin hän kuolee synnissänsä,
mutta sinä olet sielusi pelastanut. **20** Ja jos vanhurskas kääntyy
pois vanhurskaudestansa ja tekee vääryyttä ja minä panen
kompastuksen hänen eteensä, niin hän kuolee-kun et sinä häntä
varoittanut, niin hän synnissänsä kuolee, ja vanhurskautta, jota
hän oli harjoittanut, ei muisteta-mutta hänen verensä minä vaadin
sinun kädestäsi. **21** Mutta jos sinä vanhurskasta varoitat, ettei
vanhurskas tekisi syntiä, ja hän ei tee syntiä, niin hän totisesti
saa elää, koska otti varoituksesta vaarin, ja sinä olet sielusi
pelastanut." **22** Herran käsi tuli siellä minun päälleni, ja hän sanoi
minulle: "Nouse ja mene laaksoon, niin minä siellä puhuttelen
sinua". **23** Niin minä nousin ja menin laaksoon, ja katso, siellä
seisoi Herran kirkkaus, samankaltainen kuin kirkkaus, jonka minä
olin nähnyt Kebar-joen varrella. Ja minä lankesin kasvoilleni. **24**
Mutta minuun tuli henki ja nosti minut jaloilleni, ja hän puhutteli
minua ja sanoi minulle: "Mene, sulkeudu sisälle huoneeseesi. **25**

Ja sinä, ihmislapsi! Katso, sinut pannaan köysiin ja sidotaan
niillä, niin ettet voi mennä ulos heidän keskuuteensa. **26** Ja
minä tartutan sinun kielesi suusi lakeen, niin että mykistyt etkä
voi olla heille nuhtelijana, sillä he ovat uppiniskainen suku. **27**
Mutta kun minä puhuttelen sinua, avaan minä sinun suusi, ja
sinun on sanottava heille: Näin sanoo Herra, Herra. Kuulkoon,
joka kuulee, ja olkoon kuulematta, joka ei kuule; sillä he ovat
uppiniskainen suku."

4 "Ja sinä, ihmislapsi, ota itsellesi tiilikivi ja aseta se eteesi
ja piirrä siihen kaupunki, Jerusalem. **2** Ja pane se piirityksiin,
rakenna sitä vastaan saartovarusteet, luo sitä vastaan valli,
aseta sitä vastaan sotaleirejä ja pane sitä vastaan yltympäri
muurinmurtajia. **3** Ota sitten itsellesi rautainen leivinlevy ja
aseta se rautamuuriksi itsesi ja kaupungin väliin ja suuntaa
kasvosi kaupunkia kohti, niin että se tulee piirityksiin, ja piiritä
sitä. Tämä on oleva merkki Israelin heimolle. **4** Ja sinä pane
maata vasemmalle kyljellesi ja aseta sitä painamaan Israelin
heimon syntivelka. Yhtä monta päivää, kuin sinä makaat sillä,
on sinun kannettava heidän syntivelkaansa. **5** Ja minä panen
sinulle saman luvun päiviä, kuin on heidän syntivelkansa vuosia:
kolmesataa yhdeksänkymmentä päivää; niin sinun on kannettava
Israelin heimon syntivelkaa. **6** Ja kun olet saanut ne päättymään,
on sinun pantava maata toistamiseen, oikealle kyljellesi, ja
kannettava Juudan heimon syntivelkaa neljäkymmentä päivää;
päivän kutakin vuotta kohti minä olen sinulle pannut. **7** Ja
suuntaa kasvosi ja paljastettu käsivartesi piiritettyä Jerusalemia
kohti ja ennusta sitä vastaan. **8** Ja katso, minä panen sinut
köysiin, niin ettet voi kääntyä kyljeltä toiselle, kunnes olet saanut
päättymään piirityspäiväsi. **9** Ota sinä myös itsellesi nisuja,

ohria, papuja, herneitä, hirssiä ja kolmitahkoista vehnää, pane
ne samaan astiaan ja tee niistä itsellesi leipää. Yhtä monta
päivää, kuin makaat kyljelläsi, kolmesataa yhdeksänkymmentä
päivää, on sinun syötävä sitä. **10** Ja ruoka, jota syöt, on sinun
syötävä painon mukaan: kaksikymmentä sekeliä päivässä; sinun
on syötävä se määräaikana. **11** Ja vettä sinun on juotava mitan
mukaan: kuudennes hiin-mittaa; sinun on juotava määräaikana.
12 Ja ohrakaltiaisena on sinun se syötävä, ja ihmisulostuksella
on sinun se paistettava heidän silmäinsä edessä." **13** Ja Herra
sanoi: "Näin tulevat israelilaiset syömään leipänsä saastaisena
pakanain joukossa, jonne minä heidät karkoitan". **14** Mutta minä
sanoin: "Voi Herra, Herra! Katso, ei milloinkaan ole minun sieluni
ollut saastutettu, minä en ole syönyt itsestään kuollutta enkä
kuoliaaksi raadeltua nuoruudestani tähän asti, eikä ole mitään
saastaista lihaa minun suuhuni tullut." **15** Niin hän sanoi minulle:
"Katso, minä annan sinulle eläimen lannan ihmisen jäljen sijaan;
valmista leipäsi sen päällä". **16** Ja hän sanoi minulle: "Ihmislapsi,
katso, minä murran leivän tuen Jerusalemilta, ja he saavat syödä
leipää painon mukaan ja huolissansa sekä juoda vettä mitan
mukaan ja kauhuissansa, **17** niin että he joutuvat leivän ja veden
puutteeseen ja yhdessä nääntyvät ja riutuvat syntivelkansa
tähden".

5 "Ja sinä, ihmislapsi, ota itsellesi terävä miekka; ota se
partaveitseksesi, ja ajele sillä hiuksesi ja partasi. Ota sitten
vaaka ja jaa ne. **2** Polta kolmannes tulessa keskellä kaupunkia,
sittenkuin piirityspäivät ovat lopussa. Kolmannes ota ja lyö
miekalla sen ympärillä. Kolmannes hajota tuuleen, ja minä ajan
niitä takaa paljastetulla miekalla; **3** ota niistä sitten vähäinen
määrä ja sido ne helmukseesi, **4** ja ota niistä vielä osa, viskaa

ne tuleen ja polta ne tulessa. Siitä lähtee tuli koko Israelin
heimoon. **5** Näin sanoo Herra, Herra: Tämä on Jerusalem;
pakanain keskelle minä olen sen asettanut, ja niiden maat ovat
sen ympärillä. **6** Mutta se on niskoitellut minun oikeuksiani
vastaan jumalattomammin kuin pakanat ja minun käskyjäni
vastaan jumalattomammin kuin maat, jotka ovat sen ympärillä;
sillä minun oikeuteni he ovat pitäneet halpoina ja minun käskyjeni
mukaan he eivät ole vaeltaneet. **7** Sentähden, näin sanoo Herra,
Herra: Koska teidän metelinne on ollut pahempi kuin pakanain,
jotka ympärillänne ovat, ja koska te ette ole vaeltaneet minun
käskyjeni mukaan, ette ole noudattaneet minun oikeuksiani
ettekä ole tehneet niiden pakanainkaan oikeuksien mukaan,
jotka ympärillänne ovat, **8** sentähden, näin sanoo Herra, Herra:
Katso, myös minä käyn sinun kimppuusi ja teen tuomiot sinun
keskelläsi pakanain silmien edessä **9** ja teen sinulle kaikkien
kauhistustesi tähden, mitä en ole ennen tehnyt ja minkäkaltaista
en vasta ole tekevä. **10** Sentähden tulevat sinun keskelläsi
isät syömään lapsiansa, ja lapset tulevat syömään isiänsä, ja
minä teen sinussa tuomiot ja hajotan sinun jäännöksesi kaikkiin
tuuliin. **11** Sentähden, niin totta kuin minä elän, sanoo Herra,
Herra: Totisesti, koska olet saastuttanut minun pyhäkköni kaikilla
iljetyksilläsi ja kaikilla kauhistuksillasi, käännyn minäkin pois, en
sääli enkä armahda. **12** Kolmannes sinusta kuolee ruttoon ja
nääntyy nälkään sinun keskelläsi. Kolmannes kaatuu miekkaan
sinun ympärilläsi. Kolmanneksen minä hajotan kaikkiin tuuliin, ja
minä ajan niitä takaa paljastetulla miekalla. **13** Ja minun vihani
täyttyy, ja minä tyydytän kiivauteni heissä ja kostan. Ja he tulevat
tietämään, että minä, Herra, olen puhunut kiivaudessani, kun
minä panen vihani täytäntöön heissä. **14** Ja minä teen sinut

raunioksi ja häväistyksi pakanain kesken, jotka sinun ympärilläsi
ovat, jokaisen ohikulkijan silmäin edessä. **15** Ja se on oleva
häväistys ja herjaus, varoitus ja peljätys pakanain seassa, jotka
ympärilläsi ovat, kun minä teen sinussa tuomiot vihassa ja
kiivaudessa ja kiivailla rangaistuksilla-minä, Herra, olen puhunut-
16 kun minä lähetän heidän kimppuunsa nälän pahat nuolet,
joista tulee tuhooja ja jotka minä lähetän teitä tuhoamaan; ja
minä vielä lisään teille nälkää ja murran teiltä leivän tuen. **17** Ja
minä lähetän teidän kimppuunne nälän ja pahat petoeläimet,
jotka riistävät sinulta lapset; rutto ja veri käyvät sinun ylitsesi,
ja minä annan miekan tulla sinun ylitsesi. Minä, Herra, olen
puhunut."

6 Minulle tuli tämä Herran sana: **2** "Ihmislapsi, käännä
kasvosi Israelin vuoria kohti ja ennusta niitä vastaan **3** ja
sano: Israelin vuoret, kuulkaa Herran, Herran sana. Näin
sanoo Herra, Herra vuorille ja kukkuloille, puronotkoille ja
laaksoille: Katso, minä annan miekan tulla teidän ylitsenne
ja hävitän teidän uhrikukkulanne. **4** Teidän alttarinne jäävät
autioiksi, auringonpatsaanne murskataan, ja teidän surmattujenne
minä annan kaatua teidän kivijumalainne eteen. **5** Minä
panen israelilaisten ruumiit heidän kivijumalainsa eteen
ja hajotan heidän luunsa heidän alttariensa ympärille. **6**
Kaikilla teidän asuinpaikoillanne tulevat kaupungit raunioiksi ja
uhrikukkulat autioiksi; niin jäävät teidän alttarinne raunioiksi ja
autioiksi, teidän kivijumalanne murskataan ja hävitetään, teidän
auringonpatsaanne särjetään, ja teidän tekeleenne pyyhkäistään
pois, **7** surmattuja kaatuu teidän keskellänne, ja te tulette
tietämään, että minä olen Herra. **8** Mutta minä jätän jäännöksen:
teillä on oleva miekasta pelastuneita pakanain seassa, kun

teidät on hajotettu niiden maihin; **9** ja ne teistä, jotka pelastuvat,
muistavat minut pakanain seassa, mihin ovat vangeiksi viedyt,
sillä minä särjen heidän haureellisen sydämensä, joka poikkesi
minusta pois, ja heidän silmänsä, jotka haureellisina kulkivat
heidän kivijumalainsa jäljessä. Ja heitä kyllästyttää oma itsensä
pahain töitten tähden, joita he ovat tehneet, kaikkien heidän
kauhistustensa tähden. **10** Ja he tulevat tietämään, että minä
olen Herra; en ole turhaan puhunut, että minä tuotan teille tämän
onnettomuuden. **11** Näin sanoo Herra, Herra: Paukuta käsiäsi ja
polje jalkaasi ja sano: 'voi!' kaikista Israelin heimon häijyistä
kauhistuksista, heidän, jotka kaatuvat miekkaan, nälkään ja
ruttoon. **12** Kaukainen kuolee ruttoon, läheinen kaatuu miekkaan,
jäljellejäänyt ja säilynyt kuolee nälkään, ja minä panen vihani
täytäntöön heissä. **13** Ja te tulette tietämään, että minä olen Herra,
kun heitä on surmattuina heidän kivijumalainsa keskellä, heidän
alttariensa ympärillä, jokaisella korkealla kukkulalla, kaikilla
vuorten huipuilla, jokaisen viheriän puun alla ja jokaisen tuuhean
tammen alla, missä paikassa vain he ovat tarinneet suloista
tuoksua kaikille kivijumalillensa. **14** Ja minä ojennan käteni heitä
vastaan ja teen maan autiommaksi ja hävitetymmäksi, kuin on
Diblatan erämaa, kaikilla heidän asuinpaikoillansa; ja he tulevat
tietämään, että minä olen Herra."

7 Minulle tuli tämä Herran sana: **2** "Sinä, ihmislapsi, näin
sanoo Herra, Herra Israelin maalle: Loppu! Maan neljälle äärelle
tulee loppu. **3** Nyt tulee sinulle loppu, ja minä lähetän vihani
sinua vastaan, tuomitsen sinut vaelluksesi mukaan ja annan
kaikkien kauhistustesi kohdata sinua. **4** En sääli sinua enkä
armahda, vaan annan vaelluksesi kohdata sinua, ja kauhistuksesi
tulevat sinun keskellesi, ja te tulette tietämään, että minä olen

Herra. **5** Näin sanoo Herra, Herra: Onnettomuus! Yksi ja ainoa
onnettomuus! Katso, se tulee! **6** Loppu tulee, tulee loppu! Se
heräjää sinua vastaan! Katso, se tulee! **7** Vuoro tulee sinulle,
maan asuja. Aika tulee, päivä on lähellä: hämminki, ei ilohuuto
vuorilta. **8** Nyt minä kohta vuodatan kiivauteni sinun ylitsesi,
panen vihani täytäntöön sinussa, tuomitsen sinut vaelluksesi
mukaan ja annan kaikkien kauhistustesi kohdata sinua. **9** En
sääli enkä armahda; minä annan vaelluksesi kohdata sinua, ja
kauhistuksesi tulevat sinun keskellesi, ja te tulette tietämään,
että minä, Herra, olen se, joka lyön. **10** Katso, päivä! Katso, se
tulee! Vuoro on tullut, vitsa kukkii, julkeus versoo. **11** Väkivalta
on noussut vitsaksi jumalattomuudelle, ei mitään jää heistä,
ei heidän pauhaavasta joukostansa, ei heidän melustansa;
poissa on heidän komeutensa. **12** Tullut on aika, joutunut
päivä, älköön ostaja iloitko, älköön myyjä murehtiko, sillä viha
tulee kaiken siellä pauhaavan joukon ylitse. **13** Sillä myyjä
ei enää palaja myynnöksillensä, vaikka he vielä jäisivätkin
henkiin, sillä näky kaikkea sen pauhaavaa joukkoa vastaan
ei peräydy, eikä kukaan synnillänsä vahvista elämäänsä. **14**
Puhalletaan torviin, varustetaan kaikki, mutta ei ole lähtijää
sotaan, sillä minun vihani tulee kaiken siellä pauhaavan joukon
ylitse. **15** Miekka on ulkona, sisällä rutto ja nälkä. Kedolla
oleva kuolee miekkaan, kaupungissa olevan syö nälkä ja rutto.
16 Ja jos heitä joitakin pelastuu ja pääsee pakoon, ovat he
vuorilla kuin laaksojen kyyhkyset, ja he vaikertelevat kaikki,
syntiänsä kukin. **17** Kaikki kädet herpoavat, kaikki polvet käyvät
veltoiksi kuin vesi. **18** He kääriytyvät säkkeihin, heidät peittää
vavistus, kaikilla kasvoilla on häpeä, ja kaikki päät ovat paljaiksi
ajellut. **19** Hopeansa he viskaavat kaduille, ja heidän kultansa

tulee heille saastaksi. Heidän kultansa ja hopeansa eivät voi
heitä pelastaa Herran vihan päivänä, eivät he sillä nälkäänsä
tyydytä eivätkä vatsaansa täytä; sillä siitä tuli heille kompastus
syntiin. **20** Siitä tehtyjen korujen loistolla he ylpeilivät, siitä he
tekivät kauhistavat kuvansa, iljetyksensä; sentähden minä teen
sen heille saastaksi. **21** Ja minä annan sen vieraitten käsiin
ryöstettäväksi ja maan jumalattomien saaliiksi, ja ne häpäisevät
sen. **22** Minä käännän kasvoni heistä pois, niin että minun
aarteeni häväistään: väkivaltaiset menevät sinne ja häpäisevät
sen. **23** Valmista kahle, sillä maa on täynnä verivelkain tuomiota,
ja kaupunki on täynnä väkivaltaa. **24** Ja minä tuon pakanoista
pahimmat, ja ne ottavat omiksensa teidän talonne. Minä teen
lopun voimallisten ylpeydestä, ja heidän pyhäkkönsä häväistään.
25 Tulee hätä, ja he etsivät pelastusta, mutta sitä ei ole. **26**
Häviö tulee häviön jälkeen, sanoma tulee sanoman jälkeen.
He havittelevat näkyä profeetalta; papilta katoaa opetus ja
vanhimmilta neuvo. **27** Kuningas murehtii, päämies pukeutuu
kauhuun, ja maan kansan kädet pelosta vapisevat. Minä teen
heille heidän teittensä mukaan, ja tuomitsen heidät heidän
tuomioittensa mukaan, ja he tulevat tietämään, että minä olen
Herra."

8 Kuudentena vuotena, kuudennessa kuussa, kuukauden
viidentenä päivänä minä istuin huoneessani, ja Juudan vanhimmat
istuivat minun edessäni; silloin Herran, Herran käsi laskeutui
siellä minun päälleni. **2** Ja minä näin, ja katso: tulennäköinen
hahmo! Ja alaspäin siitä, mikä näytti sen lanteilta, oli tulta,
ja ylöspäin sen lanteista näkyi loiste, joka oli nähdä niinkuin
hehkuva malmi. **3** Hän ojensi ikäänkuin käden ja otti minua pääni
hiussuortuvasta, ja henki nosti minut maan ja taivaan välille ja

vei minut Jerusalemiin Jumalan näyissä, sisemmän portin ovelle,
joka on pohjoista kohden, sinne missä oli kiivauspatsas, joka
oli herättänyt Herran kiivauden. **4** Ja katso, siellä oli Israelin
Jumalan kirkkaus, samankaltainen nähdä kuin se, minkä minä
olin nähnyt laaksossa. **5** Hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, nosta
silmäsi pohjoista kohti". Niin minä nostin silmäni pohjoista kohti,
ja katso: pohjoiseen päin alttariportista oli tuo kiivauspatsas
sisäänkäytävässä. **6** Ja hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, näetkö
sinä, mitä he tekevät-suuria kauhistuksia, joita Israelin heimo
tekee täällä, että minä menisin kauas pois pyhäköstäni? Mutta
sinä saat nähdä vielä suurempia kauhistuksia." **7** Ja hän vei
minut esipihan ovelle, ja minä näin, ja katso: seinässä oli jokin
aukko. **8** Ja hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, murtaudu läpi seinän".
9 Niin minä murtauduin läpi seinän, ja katso: jokin ovi! Ja hän
sanoi minulle: "Mene ja katso häijyjä kauhistuksia, joita he täällä
tekevät". **10** Niin minä menin ja näin, ja katso: kaikenkaltaisia
inhottavia matelijain ja karjaeläinten kuvia ja kaikenkaltaisia
Israelin heimon kivijumalia oli piirretty seinään yltympäri. **11**
Ja niiden edessä seisoi seitsemänkymmentä miestä, Israelin
heimon vanhimpia, ja näiden keskellä seisoi Jaasanja, Saafanin
poika; ja kullakin heillä oli suitsutusastiansa kädessään, ja
suitsutuspilvestä nousi tuoksu. **12** Niin hän sanoi minulle:
"Näetkö, ihmislapsi, mitä Israelin heimon vanhimmat tekevät
pimeässä, itsekukin kuvakammiossansa? Sillä he sanovat: **13** 'Ei
Herra meitä näe; Herra on hyljännyt tämän maan'." Ja hän sanoi
minulle: "Sinä saat nähdä vieläkin suurempia kauhistuksia, joita
he tekevät". **14** Ja hän vei minut Herran huoneen portin ovelle,
joka on pohjoista kohden, ja katso: siellä istui naisia itkemässä
Tammusta. **15** Ja hän sanoi minulle: "Näetkö, ihmislapsi? Vieläkin

sinä saat nähdä kauhistuksia, vielä suurempia kuin nämä." **16**
Ja hän vei minut Herran huoneen sisemmälle esipihalle, ja
katso: Herran temppelin ovella, eteisen ja alttarin välillä, oli noin
kaksikymmentä viisi miestä. Heillä oli selät Herran temppeliin
päin ja kasvot itään päin, ja päin itää he kumarsivat aurinkoa.
17 Ja hän sanoi minulle: "Näitkö, ihmislapsi? Eikö ole Juudan
heimolle kylliksi, että he tekevät kauhistuksia, joita täällä on
tehty, koska he täyttävät maan väkivallalla ja niin aina uudelleen
vihoittavat minut? Katso, kuinka he vievät viiniköynnöksen lehvää
nenänsä eteen! **18** Mutta minäkin teen, minkä teen, vihassani:
en sääli enkä armahda; ja vaikka he huutavat minun korviini
suurella äänellä, minä en heitä kuule."

9 Sitten hän huusi suurella äänellä minun korviini ja sanoi:
"Tulkaa, kaupungin rankaisijat, ja kullakin olkoon tuhoaseensa
kädessään!" **2** Ja katso, kuusi miestä tuli Yläportilta päin, joka
on pohjoista kohden, ja kullakin oli kädessä hävitysaseensa.
Mutta yksi mies oli heidän keskellään, puettu pellavavaatteisiin
ja vyöllänsä kirjoitusneuvot. Ja he tulivat ja asettuivat seisomaan
vaskialttarin ääreen. **3** Mutta Israelin Jumalan kirkkaus oli
kohonnut yläpuolelta kerubin, jonka yllä se oli ollut, huoneen
kynnykselle ja huusi pellavavaatteisiin puetulle miehelle, jolla
oli kirjoitusneuvot vyöllänsä; **4** ja Herra sanoi hänelle: "Kierrä
kaupungin, Jerusalemin, läpi ja tee merkki niitten miesten
otsiin, jotka huokaavat ja valittavat kaikkia kauhistuksia, mitä
sen keskuudessa tehdään". **5** Ja niille toisille hän sanoi
minun kuulteni: "Kiertäkää kaupungin läpi hänen jäljessään
ja surmatkaa. Älkää säälikö, älkää armahtako, **6** tappakaa
tyyten vanhukset, nuorukaiset, neitsyet, lapset ja vaimot, mutta
älkää koskeko keneenkään, jolla on otsassaan merkki; ja

alottakaa minun pyhäköstäni." Niin he alottivat niistä miehistä,
vanhimmista, jotka olivat temppelin edessä. **7** Ja hän sanoi
heille: "Saastuttakaa temppeli ja täyttäkää esipihat surmatuilla.
Menkää!" Niin he menivät ja surmasivat kaupungissa. **8** Mutta
kun minä heidän surmatessaan olin jäänyt jäljelle, lankesin
minä kasvoilleni, huusin ja sanoin: "Voi Herra, Herra! Hävitätkö
sinä Israelin koko jäännöksen, kun vuodatat vihasi Jerusalemin
ylitse?" **9** Niin hän sanoi minulle: "Israelin ja Juudan heimon
syntivelka on ylen suuri; maa on täynnä verivelkoja, ja kaupunki
on täynnä oikeuden vääristelyä, sillä he sanovat: 'Herra on
hyljännyt tämän maan, ei Herra näe'. **10** Niinpä minäkään en
sääli enkä armahda. Minä annan heidän vaelluksensa tulla
heidän oman päänsä päälle." **11** Ja katso, pellavavaatteisiin
puettu mies, jolla oli kirjoitusneuvot vyöllänsä, toi tämän sanan:
"Minä olen tehnyt, niinkuin sinä käskit minun tehdä".

10 Sitten minä näin, ja katso: taivaanvahvuuden yläpuolella,
joka oli kerubien pään päällä, oli ikäänkuin safiirikivi, näöltään
valtaistuimen kaltainen; se näkyi heidän yläpuolellansa. **2** Ja hän
sanoi pellavavaatteisiin puetulle miehelle näin: "Mene rattaiden
väliin, kerubin alle ja täytä kahmalosi tulisilla hiilillä kerubien
välistä ja sirottele ne yli kaupungin". Niin hän meni minun silmäini
edessä. **3** Ja kerubit seisoivat temppelin oikealla puolella,
kun mies meni; ja pilvi peitti sisemmän esipihan. **4** Ja Herran
kirkkaus kohosi kerubin yltä temppelin kynnykselle, ja pilvi täytti
temppelin, ja esipiha tuli täyteen Herran kirkkauden hohdetta. **5**
Ja kerubien siipien kohina kuului ulompaan esipihaan asti kuin
kaikkivaltiaan Jumalan ääni, kun hän puhuu. **6** Ja kun hän käski
pellavavaatteisiin puettua miestä sanoen: "Ota tulta rattaiden
välistä, kerubien välistä", niin tämä meni ja seisahtui pyörän

ääreen. **7** Ja kerubi ojensi kätensä kerubien välitse tuleen,
joka oli kerubien välissä, otti sitä ja antoi pellavavaatteisiin
puetun kahmaloon. Tämä otti sen ja meni ulos. **8** Silloin näkyi
kerubeilla ikäänkuin ihmiskäsi heidän siipiensä alta. **9** Ja minä
näin, ja katso: kerubien kohdalla oli neljä pyörää, yksi pyörä
aina yhden kerubin ohella, ja pyörät olivat näöltään niinkuin
krysoliittikivi. **10** Ja niillä neljällä näytti olevan sama muoto,
niinkuin olisi ollut sisäkkäin pyörä pyörässä. **11** Ne kulkivat
neljään eri suuntaansa, kun kulkivat. Kulkiessaan ne eivät
kääntyneet, sillä minnepäin etumainen meni, sinne ne kulkivat
sen jäljessä; ne eivät kääntyneet kulkiessaan. **12** Ja niillä oli
koko ruumis ja selät ja kädet ja siivet ja pyörät täynnä silmiä,
yltympäri. **13** Niillä neljällä oli pyöränsä; ja pyöriä nimitettiin
minun kuulteni "rattaiksi". **14** Ja kullakin oli neljät kasvot: yhdet
kerubinkasvot, toiset ihmiskasvot, kolmannet leijonankasvot ja
neljännet kotkankasvot. **15** Ja kerubit kohosivat-ne olivat samat
olennot, jotka minä olin nähnyt Kebar-joen varrella. - **16** Kun
kerubit kulkivat, kulkivat pyörät niiden ohella, ja kun kerubit
nostivat siipensä kohotaksensa ylös maasta, eivät myöskään
pyörät kääntyneet pois niiden ohelta. **17** Kun ne seisahtuivat,
seisahtuivat nämäkin, ja kun ne kohosivat, kohosivat nämä
niiden kanssa, sillä olentojen henki oli näissä. **18** Sitten Herran
kirkkaus lähti temppelin kynnykseltä ja asettui kerubien ylle. **19** Ja
lähtiessään kerubit nostivat siipensä ja kohosivat maasta minun
silmäini edessä, ja pyörät samalla kuin ne; ja ne seisahtuivat
Herran huoneen itäportin ovelle, ja niiden yläpuolella oli Israelin
Jumalan kirkkaus. **20** Nämä olivat samat olennot, jotka minä
olin nähnyt Israelin Jumalan alla Kebar-joen varrella; ja minä
tulin tietämään, että ne olivat kerubeja. **21** Neljät kasvot oli

kullakin ja neljä siipeä kullakin, ja niiden siipien alla oli ikäänkuin
ihmiskädet. **22** Ja niiden kasvot olivat muodoltaan samat, jotka
minä olin nähnyt-sekä niiden näön että ne itsensä-Kebar-joen
varrella. Ne kulkivat kukin suoraan eteenpäin.

11 Sitten Henki nosti minut ja vei minut Herran huoneen
itäportille, joka on itään päin. Ja katso: portin ovella oli
kaksikymmentä viisi miestä, ja minä näin niitten keskellä
Jaasanjan, Assurin pojan, ja Pelatjan, Benajan pojan, kansan
päämiehet. **2** Ja hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, nämä ovat
ne miehet, jotka miettivät turmiota ja pitävät pahaa neuvoa
tätä kaupunkia vastaan, **3** jotka sanovat: 'Ei ole nyt kohta
rakennettava taloja: se on pata, me olemme liha'. **4** Sentähden
ennusta heitä vastaan, ennusta, ihmislapsi." **5** Niin Herran Henki
laskeutui minun päälleni ja sanoi minulle: "Sano: Näin sanoo
Herra: Näin te, Israelin heimo, sanotte, ja minä tunnen, mitä
teidän hengestänne nousee. **6** Paljon on teidän surmaamianne
tässä kaupungissa, ja sen kadut te olette surmatuilla täyttäneet.
7 Sentähden, näin sanoo Herra, Herra: Surmattunne, jotka te
olette heittäneet sen keskelle, ne ovat liha, ja tämä kaupunki
on pata, mutta teidät minä sen keskeltä vien pois. **8** Miekkaa
te pelkäätte, mutta miekan minä annan tulla teidän päällenne,
sanoo Herra, Herra. **9** Pois minä vien teidät sen keskeltä ja annan
teidät muukalaisten käsiin ja teen teidän seassanne tuomiot. **10**
Te kaadutte miekkaan, Israelin rajalla minä teidät tuomitsen;
ja te tulette tietämään, että minä olen Herra. **11** Ei tämä tule
teille padaksi ettekä te siihen lihaksi: Israelin rajalla minä teidät
tuomitsen. **12** Ja te tulette tietämään, että minä olen Herra-te,
jotka ette ole vaeltaneet minun käskyjeni mukaan ettekä ole
tehneet minun oikeuksieni mukaan, vaan olette tehneet niiden

pakanain oikeuksien mukaan, jotka ovat teidän ympärillänne." **13**
Kun minä ennustin, niin Pelatja, Benajan poika, kuoli. Niin minä
lankesin kasvoilleni, huusin kovalla äänellä ja sanoin: "Voi Herra,
Herra! Aivanko sinä teet lopun Israelin jäännöksestä?" **14** Sitten
tuli minulle tämä Herran sana: **15** "Ihmislapsi, sinun veljesi,
sinun veljesi, sukulaisesi ja koko Israelin heimo, kaikki, joille
Jerusalemin asukkaat sanovat: 'Olkaa te vain kaukana Herrasta,
meille on tämä maa annettu perinnöksi!' **16** Sano sentähden:
Näin sanoo Herra, Herra: Koska minä olen vienyt heidät kauas
pakanain sekaan ja hajottanut heidät muihin maihin, olen minä
ollut heille pyhäkkönä vähän aikaa niissä maissa, joihin he
ovat joutuneet. **17** Sano sentähden: Näin sanoo Herra, Herra:
Minä kokoan teidät kansojen seasta ja kerään teidät maista,
joihin teidät on hajotettu, ja annan teille Israelin maan. **18** Ja
he tulevat sinne ja poistavat siitä kaikki sen iljetykset ja kaikki
sen kauhistukset. **19** Ja minä annan heille yhden sydämen, ja
uuden hengen minä annan teidän sisimpäänne, ja minä poistan
kivisydämen heidän ruumiistansa ja annan heille lihasydämen,
20 niin että he vaeltavat minun käskyjeni mukaan ja noudattavat
minun oikeuksiani ja pitävät ne; ja he ovat minun kansani, ja minä
olen heidän Jumalansa. **21** Mutta joitten sydän vaeltaa heidän
iljetystensä ja kauhistustensa mieltä myöten, niitten vaelluksen
minä annan tulla heidän oman päänsä päälle, sanoo Herra,
Herra." **22** Sitten kerubit nostivat siipensä ja pyörät samalla kuin
ne, ja Israelin Jumalan kirkkaus oli heidän yläpuolellansa; **23** ja
Herran kirkkaus kohosi ylös, pois kaupungin keskeltä, ja asettui
vuorelle, joka on itään päin kaupungista. **24** Mutta Henki nosti ja
vei minut Kaldeaan pakkosiirtolaisten tykö, näyssä, Jumalan
Hengen voimalla; ja näky, jonka olin nähnyt, katosi minulta. **25**

Ja minä puhuin pakkosiirtolaisille kaikki Herran sanat, jotka hän
oli minulle näyttänyt.

12 Ja minulle tuli tämä Herran sana: **2** "Ihmislapsi, sinä
asut uppiniskaisen suvun keskellä, niiden, joilla on silmät
nähdä, mutta eivät näe, ja korvat kuulla, mutta eivät
kuule; sillä he ovat uppiniskainen suku. **3** Sinä, ihmislapsi,
tee itsellesi matkavarusteet ja mene päiväiseen aikaan
heidän silmäinsä edessä pakkosiirtolaisuuteen; sinun on
mentävä pakkosiirtolaisuuteen omalta paikkakunnaltasi toiseen
paikkakuntaan heidän silmäinsä edessä. Ehkäpä he näkevät
sen, sillä he ovat uppiniskainen suku. **4** Ja vie ulos varusteesi,
niinkuin pakkosiirtolaiset varusteensa, päiväiseen aikaan heidän
silmäinsä edessä; mutta lähde itse illalla heidän silmäinsä
edessä, niinkuin pakkosiirtolaiset lähtevät. **5** Murtaudu läpi
seinän heidän silmäinsä edessä ja vie ne siitä ulos. **6** Nosta ne
hartioillesi heidän silmäinsä edessä ja vie ulos pilkkopimeässä;
peitä kasvosi, niin ettet näe maata. Sillä ennusmerkiksi minä olen
sinut pannut Israelin heimolle." **7** Ja minä tein, niinkuin minua oli
käsketty: minä vein ulos päiväiseen aikaan varusteeni, niinkuin
pakkosiirtolaiset varusteensa, mutta illalla minä murtauduin
käsin läpi seinän; pilkkopimeässä minä ne vein ulos, minä
nostin ne hartioilleni heidän silmäinsä edessä. **8** Mutta aamulla
minulle tuli tämä Herran sana: **9** "Ihmislapsi, eikö ole Israelin
heimo, uppiniskainen suku, sinulle sanonut: 'Mitä sinä teet?'
10 Sano heille: Näin sanoo Herra, Herra: Ruhtinasta, joka
on Jerusalemissa, koskee tämä ennustus ja kaikkea Israelin
heimoa, mikä on heidän keskuudessaan. **11** Sano: Minä olen
teille ennusmerkki: niinkuin minä tein, niin heille tehdään,
pakkosiirtolaisuuteen, vankeuteen he menevät. **12** Ruhtinas,

joka on heidän keskellänsä, nostaa nostettavansa hartioilleen
ja lähtee ulos pilkkopimeässä; seinästä he murtautuvat läpi,
viedäkseen siitä ulos vietävänsä. Kasvonsa hän peittää, koska
hän ei ole silmillänsä näkevä maata. **13** Minä levitän verkkoni
hänen ylitsensä, ja hän takertuu minun pyydykseeni; minä vien
hänet Baabeliin, kaldealaisten maahan, mutta sitä hän ei saa
nähdä, ja sinne hän kuolee. **14** Ja kaikki, keitä hänellä on
ympärillään apunansa, ja kaikki hänen sotajoukkonsa minä
hajotan kaikkiin tuuliin, ja minä ajan niitä takaa paljastetulla
miekalla. **15** Ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra,
kun minä hajotan heidät pakanain sekaan ja sirotan heidät
muihin maihin. **16** Mutta vähäisen määrän heitä minä jätän
miekasta, nälästä ja rutosta jäljelle kertomaan pakanain seassa,
siellä, minne he joutuvat, kaikista kauhistuksistansa; ja ne
tulevat tietämään, että minä olen Herra." **17** Ja minulle tuli tämä
Herran sana: **18** "Ihmislapsi, syö leipäsi vavisten, juo vetesi
väristen ja huolenalaisena **19** ja sano maan kansalle: Näin
sanoo Herra, Herra Jerusalemin asukkaista Israelin maassa: He
tulevat syömään leipänsä huolenalaisina ja juomaan vetensä
kauhun vallassa, ja sen maa tulee autioksi kaikesta, mitä siinä
on, kaikkien siinä asuvaisten väkivaltaisuuden tähden. **20** Asutut
kaupungit joutuvat raunioiksi, ja maa tulee autioksi; ja te tulette
tietämään, että minä olen Herra." **21** Ja minulle tuli tämä Herran
sana: **22** "Ihmislapsi, miksi teillä on tämä pilkkalause Israelin
maasta, kun sanotte: 'Aika venyy pitkälle, ja tyhjään raukeavat
kaikki näyt?' **23** Sentähden sano heille: Näin sanoo Herra, Herra:
Minä teen lopun tästä pilkkalauseesta, niin ettei sitä enää lausuta
Israelissa. Sano heille päinvastoin: Lähellä on aika ja kaikkien
näkyjen täyttymys. **24** Sillä ei ole oleva enää petollista näkyä, ei

liukasta ennustelua Israelin heimon keskuudessa. **25** Sillä minä,
Herra, minä puhun; ja minkä sanan minä puhun, se tapahtuu
eikä enää viivy. Sillä teidän aikananne, uppiniskainen suku, minä
sanan puhun ja sen myös täytän, sanoo Herra, Herra." **26** Ja
minulle tuli tämä Herran sana: **27** "Ihmislapsi, katso, Israelin
heimo sanoo: 'Niihin näkyihin, joita tämä näkee, on päiviä paljon,
ja hän ennustaa kaukaisista ajoista'. **28** Sentähden sano heille:
Näin sanoo Herra, Herra: Ei viivy enää yksikään minun sanani:
Minkä sanan minä puhun, se tapahtuu, sanoo Herra, Herra."

13 Ja minulle tuli tämä Herran sana: **2** "Ihmislapsi, ennusta
Israelin ennustavista profeetoista ja sano noille, jotka ovat
profeettoja oman sydämensä voimasta: Kuulkaa Herran sana. **3**
Näin sanoo Herra, Herra: Voi profeettahoukkia, jotka seuraavat
omaa henkeänsä ja sitä, mitä eivät ole nähneet! **4** Niinkuin
ketut raunioissa ovat sinun profeettasi, Israel. **5** Te ette ole
nousseet muurin aukkoihin ettekä korjanneet muuria Israelin
heimon ympärillä, että se kestäisi sodassa, Herran päivänä. **6**
Mitä he ovat nähneet, on petosta, ja heidän ennustelunsa on
valhetta, kun he sanovat: 'Näin sanoo Herra', vaikka Herra ei
ole heitä lähettänyt; ja he muka odottavat, että hän toteuttaisi
heidän sanansa. **7** Ettekö ole petollisia näkyjä nähneet ja valhe-
ennusteluja puhuneet, kun olette sanoneet: 'Näin sanoo Herra',
vaikka minä en ole puhunut? **8** Sentähden, näin sanoo Herra,
Herra: Koska te olette puhuneet petosta ja nähneet valhenäkyjä,
niin sentähden, katso, minä käyn teidän kimppuunne, sanoo
Herra, Herra. **9** Minun käteni on profeettoja vastaan, jotka
petosnäkyjä näkevät ja valhetta ennustelevat. Ei pidä heidän
oleman minun kansani yhteydessä, ei heitä kirjoiteta Israelin
heimon kirjaan, eivätkä he tule Israelin maahan; ja te tulette

tietämään, että minä olen Herra, Herra. **10** Koska he, koska
he vievät minun kansani harhaan, sanoen: 'rauha!', vaikka ei
rauhaa ole, ja katso, koska he, kun kansa rakentaa seinän,
valkaisevat sen kalkilla, **11** niin sano noille kalkilla-valkaisijoille,
että se kaatuu. Tulee kaatosade, te syöksytte alas, raekivet,
ja sinä pusket puhki, myrskynpuuska, **12** ja katso, seinä
kaatuu! Eikö silloin teiltä kysytä: 'Missä on valkaisu, jonka
olette sivelleet?' **13** Sentähden, näin sanoo Herra, Herra:
Minä kiivaudessani annan myrskynpuuskan puhjeta, kaatosade
tulee minun vihastani ja raekivet minun kiivaudestani, niin että
tulee loppu. **14** Minä hajotan seinän, jonka te olitte kalkilla
valkaisseet, ja syöksen sen maahan, niin että sen perustus
paljastuu; niin se kaatuu, ja te saatte siinä lopun. Ja te tulette
tietämään, että minä olen Herra. **15** Niin minä panen kiivauteni
täytäntöön seinässä ja niissä, jotka sen kalkilla valkaisivat,
ja sanon teille: Ei ole enää seinää eikä sen valkaisijoita, **16**
Israelin profeettoja, jotka ennustivat Jerusalemista ja näkivät sille
rauhan näkyjä, vaikka ei rauhaa ollut; sanoo Herra, Herra. **17** Ja
sinä, ihmislapsi, käännä kasvosi kansasi tyttäriä vastaan, jotka
joutuvat hurmoksiin oman sydämensä voimasta, ja ennusta heitä
vastaan **18** ja sano: Näin sanoo Herra, Herra: Voi niitä naisia,
jotka sitovat taikasiteet kaikkiin ranteisiin ja tekevät hunnut
kaikenkorkuisiin päihin pyydystääksensä sieluja! Toisia sieluja te
pyydystätte minun kansaltani pois, toisten sielujen annatte elää
omaksi eduksenne. **19** Ja te häpäisette minut kansani edessä
muutamista ohrakourallisista ja leipäpalasista, kun kuoletatte
sieluja, joiden ei olisi kuoltava, ja annatte elää sielujen, jotka eivät
saisi elää; kun valhettelette minun kansalleni, joka kuuntelee
valhetta. **20** Sentähden, näin sanoo Herra, Herra: Minä käyn

käsiksi teidän taikasiteisiinne, joilla olette pyydystäneet sieluja
niinkuin lintuja, ja revin ne teidän käsivarsistanne ja lasken
ne sielut irti-sielut, jotka te olette pyydystäneet-niinkuin linnut.
21 Ja minä revin teidän huntunne ja pelastan kansani teidän
käsistänne, niin etteivät he enää joudu teidän kätenne saaliiksi;
ja te tulette tietämään, että minä olen Herra. **22** Koska olette
valheella murehduttaneet vanhurskaan sydämen, vaikka minä en
tahtonut häntä murehduttaa, ja olette vahvistaneet jumalattoman
käsiä, ettei hän kääntyisi pahalta tieltänsä ja saisi elää, **23**
sentähden ette enää saa petosnäkyjä nähdä ettekä ennustella
ennustelujanne, vaan minä pelastan kansani teidän käsistänne;
ja te tulette tietämään, että minä olen Herra."

14 Minun luokseni tuli miehiä Israelin vanhinten joukosta,
ja he istuivat minun eteeni. **2** Niin minulle tuli tämä Herran
sana: **3** "Ihmislapsi, nämä miehet ovat sulkeneet kivijumalansa
sydämeensä ja asettaneet kasvojensa eteen sen, mikä heille oli
kompastukseksi syntiin. Antaisinko minä heidän kysyä minulta
neuvoa? **4** Sentähden puhuttele heitä ja sano heille: Näin
sanoo Herra, Herra: Kuka ikinä israelilainen sulkee kivijumalansa
sydämeensä ja asettaa kasvojensa eteen sen, mikä hänelle oli
kompastukseksi syntiin, ja sitten menee profeetan tykö, hänelle
minä, Herra, kyllä annan vastauksen-hänelle ja hänen monille
kivijumalilleen, **5** ja tartun Israelin heimoa sydämeen, koska
he ovat kääntyneet minusta pois kaikki tyynni seuraamalla
kivijumaliansa. **6** Sentähden sano Israelin heimolle: Näin sanoo
Herra, Herra: Kääntykää, ja kääntykää pois kivijumalistanne ja
kääntäkää kasvonne pois kaikista kauhistuksistanne. **7** Sillä
kuka ikinä israelilainen tai muukalainen, joka asuu Israelissa,
luopuu minusta ja sulkee kivijumalansa sydämeensä ja asettaa

kasvojensa eteen sen, mikä hänelle oli kompastukseksi syntiin, ja
sitten menee profeetan tykö kysymään itsellensä neuvoa minulta,
hänelle minä, Herra, itse annan vastauksen. **8** Minä käännän
kasvoni sitä miestä vastaan, teen hänet merkiksi ja sananlaskuksi
ja hävitän hänet kansastani; ja te tulette tietämään, että minä
olen Herra. **9** Mutta jos profeetta antaa viekoitella itsensä ja
sanoo sanan, niin minä, Herra, olen sen profeetan viekoitellut; ja
minä ojennan käteni häntä vastaan ja hävitän hänet kansastani
Israelista. **10** Heidän on kannettava syntinsä-niinkuin kysyjän
synti, niin on profeetankin synti- **11** etteivät he, Israelin heimo,
enää eksyisi minusta pois eivätkä enää saastuttaisi itseänsä
kaikilla rikkomuksillaan, vaan olisivat minun kansani ja minä
olisin heidän Jumalansa; sanoo Herra, Herra." **12** Ja minulle
tuli tämä Herran sana: **13** "Ihmislapsi! Jos maa tekisi syntiä
minua vastaan olemalla uskoton ja minä ojentaisin sitä vastaan
käteni ja murtaisin siltä leivän tuen ja lähettäisin siihen nälän ja
hävittäisin siitä ihmiset ja eläimet, **14** ja sen keskellä olisivat
nämä kolme miestä: Nooa, Daniel ja Job, niin oman henkensä
he vanhurskaudellaan pelastaisivat; sanoo Herra, Herra. **15**
Jos minä antaisin pahain petoeläinten käydä halki maan ja ne
riistäisivät siltä lapset ja se tulisi autioksi, niin ettei kukaan siellä
kulkisi petoeläinten tähden, **16** niin nämä kolme miestä, jos
olisivat sen keskellä, eivät voisi-niin totta kuin minä elän, sanoo
Herra, Herra-pelastaa poikiansa eikä tyttäriänsä; ainoastaan
he itse pelastuisivat, mutta maa tulisi autioksi. **17** Taikka jos
minä antaisin miekan tulla tämän maan yli ja sanoisin: 'Miekka,
käy halki maan!' ja hävittäisin siitä ihmiset ja eläimet, **18** ja sen
keskellä olisivat nämä kolme miestä, eivät he voisi-niin totta
kuin minä elän, sanoo Herra, Herra-pelastaa poikiansa eikä

tyttäriänsä, vaan ainoastaan he itse pelastuisivat. **19** Taikka, jos
minä lähettäisin ruton tähän maahan ja vuodattaisin vihani sen
ylitse verenä, niin että hävittäisin siitä ihmiset ja eläimet, **20** ja
Nooa ja Daniel ja Job olisivat sen keskellä, eivät he voisi-niin
totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra-pelastaa poikaansa
eikä tytärtänsä; vain itse he vanhurskaudellaan pelastaisivat
henkensä. **21** Mutta näin sanoo Herra, Herra: Mitä sitten, kun
minä lähetän Jerusalemin yli neljä kovaa tuomiotani: miekan,
nälän, pahat petoeläimet ja ruton hävittämään siitä ihmiset ja
eläimet! **22** Mutta katso, sinne on jäävä jäljelle pelastuneita,
poikia ja tyttäriä, jotka viedään pois. Katso, ne tulevat teidän
luoksenne, ja te näette heidän vaelluksensa ja tekonsa ja
tulette lohdutetuiksi siitä onnettomuudesta, jonka minä olen
tuottanut Jerusalemille, kaikesta, minkä olen sille tuottanut. **23**
He lohduttavat teitä, kun näette heidän vaelluksensa ja tekonsa.
Ja te tulette tietämään, etten minä syyttä ole tehnyt sitä kaikkea,
minkä olen sille tehnyt; sanoo Herra, Herra."

15 Ja minulle tuli tämä Herran sana: **2** "Ihmislapsi, mikä
parempi on viinipuu kuin kaikki muut puut, tuo köynnös, joka on
metsän puitten seassa? **3** Otetaanko siitä puuta, josta tehdään
tarviskalu? Otetaanko siitä vaarnaakaan, johon ripustetaan
kaikkea tavaraa? **4** Katso, se annetaan tulen kulutettavaksi. Sen
molemmat päät on tuli kuluttanut, ja sen keskus on kärventynyt-
kelpaako se tarviskaluksi? **5** Katso, silloinkaan, kun se eheä
oli, ei siitä voinut tarviskalua tehdä, saati sitten, kun tuli on
sen kuluttanut ja se on kärventynyt-silloinko siitä tehtäisiin
tarviskalu? **6** Sentähden, näin sanoo Herra, Herra: Niinkuin
metsän puitten seassa käy viinipuulle, jonka minä olen antanut
tulen kulutettavaksi, niin minä annan käydä myös Jerusalemin

asukkaille. 7 Minä käännän kasvoni heitä vastaan: tulesta he
ovat päässeet, mutta tuli heidät kuluttaa; ja te tulette tietämään,
että minä olen Herra, kun minä käännän kasvoni heitä vastaan.
8 Ja minä teen maan autioksi, koska he ovat olleet uskottomat;
sanoo Herra, Herra."

16 Ja minulle tuli tämä Herran sana: 2 "Ihmislapsi, ilmoita
Jerusalemille sen kauhistukset 3 ja sano: Näin sanoo
Jerusalemille Herra, Herra: Sinun sukusi ja syntysi on
kanaanilaisten maasta; isäsi oli amorilainen ja äitisi heettiläinen.
4 Ja näin oli sinun syntymäsi: sinä päivänä, jona synnyit, sinulta ei
leikattu napanuoraa, sinua ei pesty vedellä, että olisit puhdistunut,
sinua ei hierottu suolalla eikä sinua kääritty kapaloihin. 5 Ei
kenkään sinua säälinyt, niin että olisi tehnyt sinulle mitään
tällaista ja armahtanut sinua, vaan sinut pantiin heitteille kedolle:
niin halpana pidettiin sinun henkesi sinä päivänä, jona synnyit. 6
Mutta minä kuljin ohitsesi ja näin sinut, kun sätkyttelit verissäsi.
Ja minä sanoin sinulle, kun olit siinä verissäsi: 'Sinun pitää
elämän' -niin sanoin minä sinulle, kun olit siinä verissäsi: 'Sinun
pitää elämän, 7 minä teen sinut kymmentuhansiksi kuin pellon
laihon'. Sitten sinä vartuit, tulit isoksi ja ehdit kauneimpaan
kukoistukseesi, rintasi paisuivat, ja hiuksesi kasvoivat; mutta
vielä sinä olit alaston ja paljas. 8 Niin minä kuljin ohitsesi ja
näin sinut, ja katso, sinun aikasi oli lemmen aika. Ja minä levitin
liepeeni sinun ylitsesi ja peitin häpysi. Ja minä vannoin sinulle ja
menin liittoon sinun kanssasi, sanoo Herra, Herra; ja sinä tulit
minun omakseni. 9 Minä pesin sinut vedellä, huuhtelin sinut
verestäsi ja voitelin sinut öljyllä. 10 Minä puetin sinut kirjaeltuihin
vaatteisiin, kengitsin sinut sireeninnahkakenkiin, sidoin päähäsi
hienopellavaisen siteen ja hunnutin sinut silkillä. 11 Minä koristin

sinut koruilla, panin rannerenkaat käsiisi ja käädyt kaulaasi, **12**
panin nenärenkaan nenääsi, korvarenkaat korviisi ja päähäsi
kauniin kruunun. **13** Niin koristettiin sinut kullalla ja hopealla,
sinun pukusi oli hienoa pellavaa, silkkiä ja kirjaeltua vaatetta, ja
sinä sait syödä lestyjä jauhoja, hunajata ja öljyä. Sinusta tuli
ylenmäärin kaunis, ja sinä kelpasit kuninkaalliseen arvoon. **14** Ja
sinun maineesi kulki pakanakansoihin kauneutesi tähden, sillä
se oli täydellinen niiden kaunistusten takia, jotka minä sinun
yllesi panin; sanoo Herra, Herra. **15** Mutta sinä luotit kauneuteesi
ja harjoitit haureutta maineesi nojalla ja vuodatit haureuttasi
jokaiselle ohikulkijalle: 'Saakoon tuokin!' **16** Sinä otit vaatteitasi
ja teit itsellesi kirjavia uhrikukkuloita ja harjoitit haureutta niiden
päällä-moista ei ole tapahtunut eikä ole tapahtuva- **17** Sinä
otit korukalujasi, minun kultaani ja hopeatani, jota minä olin
sinulle antanut, ja teit itsellesi miehenkuvia ja harjoitit haureutta
niiden kanssa. **18** Sinä otit kirjaeltuja vaatteitasi ja verhosit ne
niillä; ja minun öljyni ja suitsukkeeni sinä panit niiden eteen.
19 Ruokani, jota minä sinulle annoin-minähän syötin sinua
lestyillä jauhoilla, öljyllä ja hunajalla-sinä panit niiden eteen
suloiseksi tuoksuksi. Näin tapahtui, sanoo Herra, Herra. **20**
Sinä otit poikasi ja tyttäresi, jotka olit minulle synnyttänyt, ja
teurastit heidät niiden syödä. Eikö riittänyt sinulle haureutesi, **21**
kun vielä teurastit minun poikani ja annoit heidät poltettaviksi
uhrina niille? **22** Ja kaikkien kauhistustesi ja haureutesi ohessa
sinä et muistanut nuoruutesi päiviä, jolloin olit alaston ja paljas
ja sätkyttelit verissäsi. **23** Ja kaiken muun pahuutesi lisäksi-
voi, voi sinua! sanoo Herra, Herra- **24** sinä rakensit itsellesi
korokkeita ja teit itsellesi kumpuja kaikille toreille; **25** kaikkiin
kadunkulmiin sinä rakensit kumpujasi ja häpäisit kauneutesi,

levitit sääresi jokaiselle ohikulkijalle ja yhä lisäsit haureuttasi.
26 Sinä harjoitit haureutta naapuriesi, Egyptin suurijäsenisten
poikain, kanssa ja yhä lisäsit haureuttasi ja niin vihoitit minut. **27**
Ja katso, minä ojensin käteni sinua vastaan ja vähensin sinun
määräosasi ja jätin sinut vihollistesi, filistealaisten tyttärien, raivon
valtaan, jotka häpesivät sinun iljettävää vaellustasi. **28** Sitten
sinä harjoitit haureutta Assurin poikain kanssa, koska et voinut
saada kylläsi; ja vaikka harjoitit haureutta heidän kanssansa, et
sittenkään kylläsi saanut. **29** Sitten sinä yhä enensit haureuttasi
kauppiasten maahan päin, Kaldeaan, mutta et siitäkään saanut
kylläsi. **30** Kuinka himosta hiukeava olikaan sinun sydämesi,
sanoo Herra, Herra, kun teit tämän kaiken, niinkuin tekee itse
pääportto; **31** kun rakensit korokkeesi kaikkiin kadunkulmiin
ja teit kumpusi kaikille toreille! Mutta siinä sinä olit erilainen
kuin muut portot, että halveksuit portonpalkkaa- **32** avionrikkoja-
vaimo, joka miehensä sijaan ottaa vieraita! **33** Kaikille muille
portoille annetaan lahja, mutta sinä annoit portonlahjojasi kaikille
rakastajillesi ja haureudessasi lahjoit heitä tulemaan luoksesi joka
taholta. **34** Sinun oli haureudessasi laita päinvastoin kuin muitten
naisten: sinun perässäsi ei juostu haureuteen, ja sinä maksoit
portonpalkkaa, mutta sinulle portonpalkkaa ei maksettu; näin se
oli päinvastoin. **35** Sentähden, sinä portto, kuule Herran sana: **36**
Näin sanoo Herra, Herra: Koska olet antanut riettautesi vuotaa
ja olet paljastanut häpysi haureudessasi kaikille rakastajillesi ja
kaikille kauhistaville kivijumalillesi, sekä lastesi veren tähden,
jonka olet niille antanut, **37** sentähden, katso, minä kokoan
kaikki sinun rakastajasi, jotka olivat sinulle mieleen, kaikki, joita
sinä rakastit, ja kaikki, joihin kyllästyit, ne minä kokoan sinua
vastaan joka taholta ja paljastan heille sinun häpysi, niin että

he näkevät koko häpysi. **38** Minä tuomitsen sinut sen mukaan,
mitä on säädetty avionrikkoja-ja verenvuodattaja-naisista, ja
annan vihassa ja kiivaudessa sinun veresi vuotaa. **39** Ja minä
annan sinut heidän käsiinsä, ja he hajottavat sinun korokkeesi,
kukistavat sinun kumpusi, raastavat sinulta vaatteesi, ottavat
korukalusi ja jättävät sinut alastomaksi ja paljaaksi. **40** He
nostattavat kansanjoukon sinua vastaan, ja ne kivittävät sinut,
hakkaavat sinut maahan miekoillansa, **41** polttavat tulella sinun
talosi ja panevat sinussa toimeen tuomiot paljojen naisten
silmäin edessä. Minä teen lopun sinun porttona-olostasi, etkä
sinä enää sitten portonpalkkoja maksa. **42** Niin minä tyydytän
vihani sinussa, niin että minun kiivauteni sinusta väistyy, ja
minä tyynnyn enkä enää ole vihastunut. **43** Koska et muistanut
nuoruutesi päiviä, vaan ärsytit minut kaikilla näillä, niin katso:
minäkin annan sinun vaelluksesi tulla oman pääsi päälle,
sanoo Herra, Herra. Etkö sinä tehnyt näitä iljetyksiä kaikkien
kauhistustesi lisäksi? **44** Katso, jokainen, joka sananlaskuja
lausuu, on lausuva sinusta: 'Tytär tulee äitiinsä'. **45** Sinä olet
äitisi tytär, hänen, joka vieroi miestään ja lapsiansa, ja olet
sisartesi sisar, heidän, jotka vieroivat miehiään ja lapsiansa:
teidän äitinne oli heettiläinen ja isänne amorilainen. **46** Isompi
sisaresi oli Samaria tyttärineen, joka asui vasemmalla puolellasi,
ja pienempi sisaresi, joka asui oikealla puolellasi, oli Sodoma
tyttärineen. **47** Mutta sinä et vaeltanut heidän teitänsä etkä
tehnyt kauhistuksia samalla tavoin kuin he: vähän aikaa vain, niin
sinä jo teit kelvottomammin kuin he kaikilla teilläsi. **48** Niin totta
kuin minä elän, sanoo Herra, Herra: ei totisesti sisaresi Sodoma
tyttärineen tehnyt sitä, mitä sinä tyttärinesi olet tehnyt. **49** Katso,
tämä oli sisaresi Sodoman synti: ylpeys, leivän yltäkylläisyys

ja huoleton lepo hänellä ja hänen tyttärillään; mutta kurjaa ja
köyhää hän ei kädestä ottanut. **50** He korskeilivat ja tekivät
kauhistuksia minun edessäni, ja minä, kun sen näin, toimitin
heidät pois. **51** Ja Samaria ei tehnyt puoltakaan sinun syntiesi
vertaa; mutta sinä olet tehnyt kauhistuksia paljon enemmän kuin
he, niin että olet kaikilla kauhistuksillasi, joita olet tehnyt, saanut
sisaresi näyttämään vanhurskailta. **52** Niinpä kanna myös sinä
häpeäsi, kun olet hankkinut moisen hyvityksen sisarillesi: sinun
syntiesi takia, kun olet menetellyt vielä kauhistavammin kuin
he, ovat he vanhurskaampia kuin sinä. Häpeä sinäkin ja kanna
häpeäsi, kun olet saanut sisaresi näyttämään vanhurskailta.
53 Ja minä tahdon kääntää heidän kohtalonsa: Sodoman ja
hänen tyttäriensä kohtalon sekä Samarian ja hänen tyttäriensä
kohtalon; ja minä tahdon kääntää sinun kohtalosi, sinun, joka olet
heidän keskellänsä, **54** että kantaisit häpeäsi ja olisit häpeissäsi
kaikesta, mitä teit, kun lohdutit heidät. **55** Sinun sisaresi-Sodoma
tyttärineen saa palata entisellensä, ja Samaria tyttärineen saa
palata entisellensä. Ja sinä tyttärinesi saat palata entisellesi. **56**
Eikö ollut sisaresi Sodoma huhupuheena sinun suussasi sinun
ylpeytesi aikana, **57** ennenkuin sinun oma pahuutesi paljastui,
silloin kun jouduit Aramin tyttärien ja kaikkien heidän ympärillään
asuvaisten, filistealaisten tyttärien, häväistäväksi, jotka joka
taholta pilkkaavat sinua? **58** Sinä saat kantaa iljetyksesi ja
kauhistuksesi, sanoo Herra. **59** Sillä näin sanoo Herra, Herra:
Minä olen tehnyt sinulle sen mukaan, kuin sinä olet tehnyt,
kun olet pitänyt valan halpana ja rikkonut liiton. **60** Mutta minä
muistan liittoni, jonka tein sinun kanssasi sinun nuoruutesi
päivinä, ja minä teen sinun kanssasi iankaikkisen liiton. **61** Ja
sinä muistat vaelluksesi ja häpeät, kun otat vastaan sisaresi, ne,

jotka ovat sinua isommat, ynnä ne, jotka ovat sinua pienemmät,
ja minä annan heidät sinulle tyttäriksi; mutta en sinun liittosi
voimasta. **62** Ja minä teen liittoni sinun kanssasi, ja sinä tulet
tietämään, että minä olen Herra. **63** Niin sinä muistat ja häpeät
etkä voi häpeäsi tähden suutasi avata, kun minä annan sinulle
anteeksi kaikki, mitä sinä tehnyt olet; sanoo Herra, Herra."

17 Ja minulle tuli tämä Herran sana: **2** "Ihmislapsi, esitä arvoitus
ja lausu vertaus Israelin heimolle **3** ja sano: Näin sanoo Herra,
Herra: Suuri kotka, suurisiipinen, pitkäsulkainen, täysihöyheninen,
kirjava, tuli Libanonille ja otti latvuksen setripuusta. **4** Hän
taittoi siitä latvalehvän ja vei sen kauppiasten maahan, asetti
sen kauppurien kaupunkiin. **5** Sitten hän otti siitä maasta
taimen ja pani sen kylvöpeltoon. Hän otti sen ja pani pajuksi
runsaan veden ääreen. **6** Se versoi, ja siitä tuli rehevä viinipuu,
matalakasvuinen; sen oksien tuli kääntyä kotkaan päin ja sen
juurten olla hänen allansa. Siitä tuli viinipuu, se teki haaroja,
työnsi oksia. **7** Mutta oli toinen suuri kotka, suurisiipinen,
runsashöyheninen; ja katso, tämä viinipuu ojensi juurensa sitä
kotkaa kohti ja työnsi oksansa siihen päin, sen kasteltaviksi, siitä
penkereestä, johon se oli istutettu. **8** Se oli istutettu hyvään
peltoon, runsaan veden ääreen, että se tekisi lehviä, kantaisi
hedelmää ja tulisi ihanaksi viinipuuksi. **9** Sano: Näin sanoo
Herra, Herra: Menestyyköhän se? Eiköhän kotka kisko ylös sen
juuria ja raasta sen hedelmiä; niin että kaikki siitä versoneet
lehdet kuivuvat ja puu kuivuu? Eikä tarvita suurta voimaa, ei
paljoa väkeä sen nostamiseksi juuriltansa. **10** Katso, istutettu
se on-menestyyköhän se? Eiköhän se kuivu, kun siihen käy
itätuuli, kuivu penkereessä, jossa se versoi?" **11** Ja minulle tuli
tämä Herran sana: **12** "Sano uppiniskaiselle suvulle: Ettekö te

tiedä, mitä tämä tarkoittaa? Sano: Katso, Baabelin kuningas
tuli Jerusalemiin, otti sen kuninkaan ja päämiehet ja vei heidät
luoksensa Baabeliin. **13** Ja hän otti yhden kuninkaallisesta
suvusta, teki hänen kanssansa liiton ja otti häneltä valan, mutta
maan mahtavat hän vei mukanaan, **14** että valtakunta tulisi
vähäpätöiseksi eikä kohoaisi, että se pitäisi liittonsa ja liitto
pysyisi. **15** Mutta hän kapinoi häntä vastaan ja laittoi lähettiläänsä
Egyptiin, että hänelle annettaisiin hevosia ja paljon väkeä.
Menestyyköhän se, pelastuukohan se, joka tällaista tekee?
Pelastuuko se, joka liiton rikkoo? **16** Niin totta kuin minä elän,
sanoo Herra, Herra: sen kuninkaan asuinpaikalla, joka hänet
kuninkaaksi teki, jonka valan hän on halpana pitänyt ja jonka liiton
hän on rikkonut, sen luona, keskellä Baabelia, hänen totisesti on
kuoltava. **17** Ja farao suurella sotajoukollaan ja paljolla väellään
ei tee mitään hänen hyväkseen sodassa, kun luodaan valli ja
rakennetaan saartovarusteet paljojen ihmisten hävittämiseksi.
18 Hän piti halpana valan ja rikkoi liiton; katso, vaikka oli kättä
lyönyt, hän teki kaiken tämän-ei hän pelastu. **19** Sentähden,
näin sanoo Herra, Herra: Niin totta kuin minä elän, niin valani,
jonka hän halpana piti, ja liittoni, jonka hän rikkoi, minä annan
totisesti tulla hänen päänsä päälle. **20** Minä levitän verkkoni
hänen ylitsensä, ja hän takertuu minun pyydykseeni. Minä vien
hänet Baabeliin ja käyn siellä oikeutta hänen kanssansa hänen
uskottomuudestaan, jota hän on osoittanut minua kohtaan. **21**
Ja kaikki hänen pakolaisensa kaikista hänen sotajoukoistaan
kaatuvat miekkaan, ja jäljellejääneet hajotetaan kaikkiin tuuliin.
Ja te tulette tietämään, että minä, Herra, olen puhunut. **22** Näin
sanoo Herra, Herra: Mutta minä otan yhden latvuksen siitä
korkeasta setripuusta ja istutan sen; hennon latvalehvän minä

siitä taitan ja istutan korkealle ja jyrkälle vuorelle. **23** Israelin
vuoren korkeuteen minä sen istutan: ja se kantaa lehviä ja tekee
hedelmää, ja siitä tulee mahtava setri. Ja sen alla asuvat kaikki
linnut, kaikki, mitä siivekästä on; ne asuvat sen oksain varjossa.
24 Ja kaikki metsän puut tulevat tietämään, että minä olen Herra,
joka teen korkean puun matalaksi ja matalan puun korkeaksi,
tuoreen puun kuivaksi ja kuivan puun kukoistavaksi. Minä, Herra,
Herra, olen puhunut, ja minä sen teen."

18 Ja minulle tuli tämä Herran sana: **2** "Mikä teillä on, kun te
lausutte tätä pilkkalausetta Israelin maasta: 'Isät söivät raakoja
rypäleitä, lasten hampaat heltyivät'? **3** Niin totta kuin minä elän,
sanoo Herra, Herra, ei tule teidän enää lausua tätä pilkkalausetta
Israelissa. **4** Katso, kaikki sielut ovat minun: niinkuin isän
sielu, niin pojankin sielu-ne ovat minun. Se sielu, joka syntiä
tekee-sen on kuoltava. **5** Jos mies on vanhurskas ja tekee
oikeuden ja vanhurskauden: **6** ei syö uhrivuorilla, ei luo silmiänsä
Israelin heimon kivijumaliin, ei saastuta lähimmäisensä vaimoa,
ei ryhdy naiseen, joka on kuukautistilassa, **7** ei sorra toista,
vaan antaa takaisin velanpantin, ei riistä eikä raasta, vaan
antaa leipäänsä nälkäiselle, verhoaa vaatteella alastonta, **8** ei
anna rahaansa korolle, ei ota voittoa, vaan pidättää kätensä
vääryydestä, tekee oikean tuomion miesten välillä, **9** vaeltaa
minun käskyjeni mukaan ja noudattaa minun oikeuksiani, niin
että tekee sitä, mikä oikein on-hän on vanhurskas, hän totisesti
saa elää, sanoo Herra, Herra. **10** Mutta jos hänelle on syntynyt
poika, väkivaltainen, verenvuodattaja, joka tekee yhtäkin näistä,
11 mitä hän itse ei ole tehnyt: syö uhrivuorilla, saastuttaa
lähimmäisensä vaimon, **12** sortaa kurjaa ja köyhää, riistää ja
raastaa, ei anna takaisin panttia, luo silmänsä kivijumaliin, tekee

kauhistuksia, **13** antaa rahansa korolle ja ottaa voittoa-saisiko
tämä elää? Ei hän saa elää: kaikkia näitä kauhistuksia hän
on tehnyt, hänet on kuolemalla rangaistava; hän on verivelan
alainen. **14** Mutta katso, jos tälle on syntynyt poika ja hän näkee
kaikki isänsä synnit, jotka tämä on tehnyt-näkee ne eikä tee
sellaisia: **15** ei syö uhrivuorilla, ei luo silmiänsä Israelin heimon
kivijumaliin, ei saastuta lähimmäisensä vaimoa, **16** ei sorra
toista, ei ota panttia, ei riistä eikä raasta, vaan antaa leipäänsä
nälkäiselle, verhoaa vaatteella alastonta, **17** pidättää kätensä
kurjasta, ei ota korkoa eikä voittoa, vaan tekee minun oikeuksieni
mukaan, vaeltaa käskyjeni mukaan-hänen ei ole kuoltava isänsä
syntivelan tähden, hän totisesti saa elää. **18** Hänen isänsä
taas kun teki väkivallan töitä, riisti ja raastoi veljeltänsä ja teki
kansansa keskuudessa sitä, mikä ei ole hyvää, niin katso,
hänen oli kuoltava syntivelkansa tähden. **19** Ja vielä te kysytte:
'Minkätähden ei poika kanna isän syntivelkaa?' Kun poika on
tehnyt oikeuden ja vanhurskauden, noudattanut kaikkia minun
käskyjäni ja tehnyt niitten mukaan, hän totisesti saa elää. Se
sielu, joka syntiä tekee-sen on kuoltava. **20** Poika ei kanna
isän syntivelkaa, eikä isä kanna pojan syntivelkaa. Vanhurskaan
ylitse on tuleva hänen vanhurskautensa, ja jumalattoman ylitse
on tuleva hänen jumalattomuutensa. **21** Ja jos jumalaton kääntyy
pois kaikesta synnistänsä, mitä hän on tehnyt, ja noudattaa
kaikkia minun käskyjäni ja tekee oikeuden ja vanhurskauden, hän
totisesti saa elää; ei hänen ole kuoltava. **22** Ei yhtäkään hänen
synneistänsä, jotka hän on tehnyt, muisteta; vanhurskautensa
tähden, jota hän on noudattanut, hän saa elää. **23** Olisiko minulle
mieleen jumalattoman kuolema, sanoo Herra, Herra; eikö se,
että hän kääntyy pois teiltänsä ja elää? **24** Ja jos vanhurskas

kääntyy pois vanhurskaudestansa ja tekee vääryyttä, tekee
kaikkien niiden kauhistusten kaltaisia, joita jumalaton tekee-
saisiko hän tehdä niin ja elää? Ei yhtäkään hänen vanhurskasta
tekoansa, jonka hän on tehnyt, muisteta. Uskottomuutensa
tähden, johon hän on langennut, ja syntinsä tähden, jota on
tehnyt, niiden tähden hänen on kuoltava. **25** Ja vielä te sanotte:
'Herran tie ei ole oikea'. Kuulkaa siis, te Israelin heimo! Minunko
tieni ei olisi oikea? Eikö niin: teidän omat tienne eivät ole oikeat!
26 Jos vanhurskas kääntyy pois vanhurskaudestansa ja tekee
vääryyttä, sentähden hänen on kuoltava; vääryytensä tähden,
jota on tehnyt, hänen on kuoltava. **27** Ja jos jumalaton kääntyy
pois jumalattomuudestaan, jota on harjoittanut, ja tekee oikeuden
ja vanhurskauden, hän säilyttää sielunsa elossa. **28** Koska hän
näki ja kääntyi pois kaikista synneistänsä, joita oli tehnyt, hän
totisesti saa elää; ei hänen ole kuoltava. **29** Mutta Israelin heimo
sanoo: 'Herran tie ei ole oikea'. Minunko tieni eivät olisi oikeat, te
Israelin heimo? Eikö niin: teidän omat tienne eivät ole oikeat! **30**
Niinpä minä tuomitsen teidät, te Israelin heimo, itsekunkin hänen
teittensä mukaan, sanoo Herra, Herra. Kääntykää, palatkaa
pois kaikista synneistänne, ja älköön syntivelka tulko teille
lankeemukseksi. **31** Heittäkää pois päältänne kaikki syntinne,
joilla te olette rikkoneet, ja tehkää itsellenne uusi sydän ja uusi
henki. Ja minkätähden te kuolisitte, Israelin heimo? **32** Sillä ei
ole minulle mieleen kuolevan kuolema, sanoo Herra, Herra. Siis
kääntykää, niin te saatte elää."

19 "Mutta sinä, viritä itkuvirsi Israelin ruhtinaista **2** ja sano:
Mikä naarasleijona olikaan sinun äitisi leijonain joukossa! Se
makasi nuorten jalopeurain keskellä, kasvatti poikasiansa **3** ja
sai ylenemään yhden poikasistaan: siitä tuli nuori jalopeura,

se oppi saalista raatelemaan, se söi ihmisiä. **4** Mutta kansat
kuulivat siitä: se pyydystettiin heidän kuoppaansa ja vietiin
turpakoukussa Egyptin maahan. **5** Kun emo näki, että viipyi,
että hukkui hänen toivonsa, otti se toisen poikasistaan, sai sen
nuoreksi jalopeuraksi. **6** Se käyskenteli leijonain keskellä, siitä
tuli nuori jalopeura, se oppi saalista raatelemaan, se söi ihmisiä.
7 Se ryhtyi heidän leskiinsä ja teki autioiksi heidän kaupunkinsa,
ja maa ja kaikki, mitä siinä on, kauhistui sen ärjynnän äänestä. **8**
Silloin kansat maakunnista yltympäri asettivat ja virittivät sille
verkkonsa; se pyydystettiin heidän kuoppaansa. **9** Ja se pantiin
häkkiin, turpakoukkuun ja vietiin Baabelin kuninkaan eteen.
Se vietiin vuorilinnoihin, ettei sen ääni enää kuuluisi Israelin
vuorille. **10** Sinun äitisi oli sinulle kuin verevä viinipuu, veden
ääreen istutettu. Se tuli runsaasta vedestä hedelmöitseväksi
ja tuuhealehväiseksi. **11** Siihen tuli ylväitä oksia hallitsijain
valtikoiksi, ja sen runko kohosi korkealle tiheän lehvistön keskellä
ja näkyi kauas korkeana ja runsas-oksaisena. **12** Mutta se
temmattiin vihaisesti irti, viskattiin maahan, ja itätuuli kuivasi sen
hedelmät, ne revittiin hajalleen, ja sen ylväät oksat kuivuivat,
ne kulutti tuli. **13** Nyt se on istutettuna erämaahan, kuivaan ja
janoiseen maahan. **14** Ja sen valtaoksasta on lähtenyt tuli, se on
kuluttanut sen hedelmät, ja ylvästä oksaa hallitusvaltikaksi ei
siinä enää ole." Itkuvirsi tämä oli oleva, ja itkuvirsi siitä on tullut.

20 Seitsemäntenä vuotena, viidennessä kuussa, kuukauden
kymmenentenä päivänä tuli miehiä Juudan vanhinten joukosta
kysymään neuvoa Herralta, ja he istuivat minun eteeni. **2** Niin
minulle tuli tämä Herran sana: **3** "Ihmislapsi, puhu Israelin
vanhimmille ja sano heille: Näin sanoo Herra, Herra: Tekö tulette
minulta neuvoa kysymään? Niin totta kuin minä elän, en anna

minä teidän kysyä minulta neuvoa, sanoo Herra, Herra. **4** Etkö
tuomitse heitä, etkö tuomitse, ihmislapsi? Tee heille tiettäviksi
heidän isiensä kauhistukset **5** ja sano heille: Näin sanoo Herra,
Herra: Sinä päivänä, jona minä Israelin valitsin, minä kättä
kohottaen lupasin Jaakobin heimon jälkeläisille, minä tein itseni
heille tunnetuksi Egyptin maassa ja kättä kohottaen lupasin heille
sanoen: 'Minä olen Herra, teidän Jumalanne'. **6** Sinä päivänä
minä kättä kohottaen lupasin heille, että vien heidät pois Egyptin
maasta siihen maahan, jonka olin heille katsonut ja joka vuotaa
maitoa ja mettä-se on kaunistus kaikkien maitten joukossa. - **7** Ja
minä sanoin heille: 'Heittäkää, itsekukin, pois silmienne iljetykset
älkääkä saastuttako itseänne Egyptin kivijumalilla: minä olen
Herra, teidän Jumalanne'. **8** Mutta he niskoittelivat minua vastaan
eivätkä tahtoneet minua kuulla; eivät heittäneet pois itsekukin
silmiensä iljetyksiä eivätkä hyljänneet Egyptin kivijumalia. Niin
minä ajattelin vuodattaa kiivauteni heidän ylitsensä ja panna
vihani täytäntöön heissä keskellä Egyptin maata. **9** Mutta minä
tein, minkä tein, oman nimeni tähden, ettei se tulisi häväistyksi
pakanain silmissä, joitten keskellä he olivat ja joitten silmäin
edessä minä olin tehnyt itseni heille tunnetuksi viemällä heidät
pois Egyptin maasta. **10** Ja kun olin vienyt heidät pois Egyptin
maasta ja tuonut heidät erämaahan, **11** niin minä annoin heille
käskyni ja tein heille tiettäviksi oikeuteni: se ihminen, joka
ne pitää, on niistä elävä. **12** Myöskin sapattini minä annoin
heille, olemaan merkkinä minun ja heidän välillään, että he
tulisivat tietämään, että minä olen Herra, joka pyhitän heidät.
13 Mutta Israelin heimo niskoitteli minua vastaan erämaassa:
he eivät vaeltaneet minun käskyjeni mukaan, ylenkatsoivat
minun oikeuteni, jotka ihmisen on pidettävä, että hän niistä

eläisi, ja minun sapattini he kovin rikkoivat. Niin minä ajattelin
vuodattaa kiivauteni heidän ylitsensä erämaassa ja lopettaa
heidät. **14** Mutta minä tein, minkä tein, oman nimeni tähden,
ettei se tulisi häväistyksi pakanain silmissä, joitten silmäin
edessä minä olin vienyt heidät pois. **15** Kuitenkin minä kättä
kohottaen vannoin heille erämaassa, etten heitä tuo siihen
maahan, jonka olin antanut heille, joka vuotaa maitoa ja mettä-
se on kaunistus kaikkien maitten joukossa- **16** koska he pitivät
minun oikeuteni halpoina, eivät vaeltaneet minun käskyjeni
mukaan, vaan rikkoivat minun sapattini; sillä heidän sydämensä
vaelsi heidän kivijumalainsa jäljessä. **17** Mutta minä säälin heitä,
niin etten heitä hävittänyt enkä tehnyt heistä loppua erämaassa.
18 Sitten minä sanoin heidän lapsillensa erämaassa: Älkää
vaeltako isäinne käskyjen mukaan, heidän oikeuksiansa älkää
noudattako älkääkä saastuttako itseänne heidän kivijumalillansa.
19 Minä olen Herra, teidän Jumalanne; minun käskyjeni mukaan
vaeltakaa, minun oikeuksiani noudattakaa, ne pitäkää **20** ja
pyhittäkää minun sapattini; ne olkoot merkkinä välillämme, minun
ja teidän, että tulisitte tietämään, että minä olen Herra, teidän
Jumalanne. **21** Mutta lapset niskoittelivat minua vastaan: he
eivät vaeltaneet minun käskyjeni mukaan, eivät noudattaneet
minun oikeuksiani, niin että olisivat ne pitäneet, -jotka ihmisen
on pidettävä, että hän niistä eläisi-ja rikkoivat minun sapattini.
Niin minä ajattelin vuodattaa kiivauteni heidän ylitsensä ja panna
vihani heissä täytäntöön erämaassa. **22** Mutta minä pidätin
käteni ja tein, minkä tein, oman nimeni tähden, ettei se tulisi
häväistyksi pakanain silmissä, joitten silmäin edessä minä olin
vienyt heidät pois. **23** Kuitenkin minä kättä kohottaen vannoin
heille erämaassa, että minä hajotan heidät pakanain sekaan ja

sirotan heidät muihin maihin, **24** koska he eivät pitäneet minun
käskyjäni, vaan ylenkatsoivat minun käskyni, rikkoivat minun
sapattini ja heidän silmänsä pälyivät heidän isiensä kivijumalain
perään. **25** Niinpä minäkin annoin heille käskyjä, jotka eivät olleet
hyviä, ja oikeuksia, joista he eivät voineet elää, **26** ja annoin
heidän saastua lahjoistansa, siitä, että polttivat uhrina kaiken,
mikä avasi äidinkohdun, jotta saattaisin heidät kauhun valtaan
ja he tulisivat tietämään, että minä olen Herra. **27** Sentähden
puhu Israelin heimolle, ihmislapsi, ja sano heille: Näin sanoo
Herra, Herra: Vielä niinkin ovat isänne minua herjanneet, että
ovat olleet uskottomat minua kohtaan. **28** Kun minä toin heidät
maahan, jonka olin kättä kohottaen luvannut heille antaa, niin
missä vain he näkivät korkean kukkulan tai tuuhean puun, siinä
he uhrasivat teurasuhrinsa ja antoivat vihastuttavat uhrilahjansa,
siinä panivat esiin suloisesti tuoksuvat uhrinsa ja siinä vuodattivat
juomauhrinsa. **29** Niin minä sanoin heille: 'Mikä tämä uhrikukkula
on, jolle te menette?' ja niin sai sellainen nimen uhrikukkula
aina tähän päivään asti. **30** Sentähden sano Israelin heimolle:
Näin sanoo Herra, Herra: Ettekö te saastuta itseänne isienne
tiellä? Ettekö kulje uskottomina heidän iljetystensä jäljessä? **31**
Ettekö ole saastuttaneet itseänne kaikilla kivijumalillanne aina
tähän päivään asti, kun tuotte lahjojanne ja panette lapsenne
käymään tulen läpi? Ja minäkö antaisin teidän kysyä minulta
neuvoa, te Israelin heimo? Niin totta kuin minä elän, sanoo
Herra, Herra, en anna minä teidän kysyä minulta neuvoa. **32** Se,
mikä on tullut teidän mieleenne, ei totisesti ole tapahtuva-se, mitä
sanotte: 'Me tahdomme olla pakanain kaltaisia, muitten maitten
sukukuntain kaltaisia, niin että palvelemme puuta ja kiveä'. **33**
Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra: totisesti minä

olen hallitseva teitä väkevällä kädellä, ojennetulla käsivarrella ja
vuodatetulla vihalla. **34** Ja minä vien teidät pois kansojen seasta
ja kokoan teidät maista, joihin olitte hajotetut, väkevällä kädellä,
ojennetulla käsivarrella ja vuodatetulla vihalla. **35** Ja minä tuon
teidät kansojen erämaahan, ja siellä minä käyn oikeutta teidän
kanssanne kasvoista kasvoihin. **36** Niinkuin minä kävin oikeutta
isienne kanssa Egyptinmaan erämaassa, niin minä käyn oikeutta
teidän kanssanne, sanoo Herra, Herra. **37** Minä panen teidät
kulkemaan sauvan alitse ja saatan teidät liiton siteeseen. **38** Ja
minä erotan teistä ne, jotka kapinoivat minua vastaan ja luopuvat
minusta: muukalaisuutensa maasta minä vien heidät pois, mutta
Israelin maahan he eivät tule; ja te tulette tietämään, että minä
olen Herra. **39** Mutta te, Israelin heimo! Näin sanoo Herra, Herra:
Menkää vain ja palvelkaa itsekukin omia kivijumalianne. Mutta
vastedes te totisesti kuulette minua ettekä enää häpäise minun
pyhää nimeäni lahjoillanne ynnä kivijumalillanne. **40** Sillä minun
pyhällä vuorellani, Israelin korkealla vuorella, sanoo Herra, Herra,
siellä he palvelevat minua, koko Israelin heimo, kaikki tyynni,
mitä maassa on. Siellä minä heihin mielistyn, siellä minä halajan
teidän antimianne, uutisverojanne, kaikkinaisia teidän pyhiä
lahjojanne. **41** Niinkuin suloisesti tuoksuvaan uhriin minä teihin
mielistyn, kun minä vien teidät pois kansojen seasta ja kokoan
teidät maista, joihin olette hajotetut, ja osoitan teissä pyhyyteni
pakanain silmien edessä. **42** Ja te tulette tietämään, että minä
olen Herra, kun minä tuon teidät Israelin maahan, siihen maahan,
jonka minä kättä kohottaen olin luvannut antaa teidän isillenne.
43 Ja te muistatte siellä vaelluksenne ja kaikki tekonne, joilla
olette itsenne saastuttaneet, ja teitä kyllästyttää oma itsenne
kaikkien pahain töittenne tähden, mitä olette tehneet. **44** Ja te

tulette tietämään, että minä olen Herra, kun minä teen teille,
minkä teen, oman nimeni tähden, en teidän pahan vaelluksenne
enkä riettaiden tekojenne ansion mukaan, te Israelin heimo;
sanoo Herra, Herra." **45** Ja minulle tuli tämä Herran sana:
46 "Ihmislapsi, käännä kasvosi etelää kohti, vuodata sanasi
etelää vastaan ja ennusta kedon metsikköä vastaan, joka on
Etelämaassa. **47** Ja sano Etelämaan metsikölle: Kuule Herran
sana. Näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä sytytän sinut tuleen,
ja se kuluttaa kaikki sinun tuoreet puusi ja kuivat puusi. Ei
sammu leimuava liekki, ja siitä kärventyvät kaikki kasvot, etelästä
pohjoiseen asti; **48** ja kaikki liha on näkevä, että minä, Herra,
olen sen sytyttänyt: se ei sammu." **49** Niin minä sanoin: "Voi
Herra, Herra! Ne sanovat minusta: 'Tämähän puhuu pelkkiä
vertauksia'."

21 Ja minulle tuli tämä Herran sana: **2** "Ihmislapsi, käännä
kasvosi Jerusalemia kohti, vuodata sanasi pyhäköitä vastaan
ja ennusta Israelin maata vastaan ja sano Israelin maalle:
3 Näin sanoo Herra: Katso, minä käyn sinun kimppuusi,
vedän miekkani tupestaan ja hävitän sinusta vanhurskaan
ja jumalattoman. **4** Koska minä tahdon hävittää sinusta
vanhurskaan ja jumalattoman, sentähden lähtee tupestaan
minun miekkani kaiken lihan kimppuun, etelästä pohjoiseen asti.
5 Ja kaikki liha tulee tietämään, että minä, Herra, olen vetänyt
miekkani tupestaan; eikä se siihen enää palaja. **6** Mutta sinä,
ihmislapsi, huokaile! Lanteet murtuneina, katkerassa tuskassa
huokaile heidän silmiensä edessä. **7** Ja kun he sinulta kysyvät:
'Minkätähden sinä huokailet?' niin sano: Sanoman tähden, sillä
se saapuu, ja kaikki sydämet raukeavat, kaikki kädet herpoavat,
kaikkien henki tyrmistyy, kaikki polvet käyvät veltoiksi kuin vesi.

Katso, se tulee, se tapahtuu; sanoo Herra, Herra." **8** Ja minulle
tuli tämä Herran sana: **9** "Ihmislapsi, ennusta ja sano: Näin
sanoo Herra. Sano: Miekka, miekka on teroitettu, on myös
kirkkaaksi hiottu. **10** Teurasta teurastamaan se on teroitettu,
salamoitsevaksi se on hiottu. Vai iloitsisimmeko? Vitsa, joka
lyö minun poikaani, pitää halpana kaiken, mikä puuta on. **11**
Ja hän on antanut sen hioa otettavaksi käteen; se miekka on
teroitettu, on hiottu annettavaksi surmaajan käteen. **12** Huuda ja
valita, ihmislapsi, sillä tämä tapahtuu minun kansaani vastaan,
kaikkia Israelin ruhtinaita vastaan: he ovat annetut alttiiksi
miekalle, he ynnä minun kansani; lyö sentähden lanteeseesi.
13 Sillä vitsaa on jo koeteltu. Mutta entäpä, jos vitsa pitääkin
halpana tämän kaiken? Se ei tapahdu, sanoo Herra, Herra. **14**
Mutta sinä, ihmislapsi, ennusta ja lyö käsiäsi yhteen; tulkoon
miekasta kaksi miekkaa, tulkoon kolme; se on surmattujen
surmamiekka, miekka, joka surmaa suuretkin, joka kiertää heitä
yltympäri, **15** että sydän pelkoon menehtyisi, että kompastuksia
olisi paljon. Kaikille heidän porteillensa minä olen asettanut
miekan välkkymään. Voi, se on tehty salamaksi, on hiottu
teurastukseen! **16** Lyö terävästi oikealle, ojennu vasemmalle,
mihin vain teräsi suunnataan. **17** Minäkin lyön käsiäni yhteen ja
tyydytän kiivauteni. Minä, Herra, olen puhunut." **18** Ja minulle
tuli tämä Herran sana: **19** "Sinä, ihmislapsi, laita kaksi tietä,
Baabelin kuninkaan miekan tulla. Samasta maasta lähteköot
molemmat. Ja veistä viitta; veistä se kaupunkiin vievän tien
suuhun. **20** Laita tie miekan tulla ammonilaisten Rabbaan sekä
Juudaan, varustettuun Jerusalemiin. **21** Sillä Baabelin kuningas
seisahtuu tien haaraan, molempain teitten suuhun, taikojansa
taikomaan: hän pudistaa nuolia, kysyy kotijumalilta, tarkkaa

maksaa. **22** Hänen oikeaan käteensä tulee Jerusalemin arpa:
panna muurinmurtajia, avata suu ärjyntään, kohottaa sotahuuto,
panna muurinmurtajia portteja vastaan, luoda valli, rakentaa
saartovarusteet. **23** Mutta Jerusalemin asukkaiden silmissä
tämä on pettävää taikomista: heillähän on valojen valat; mutta
hän saattaa muistoon syntivelan, että he joutuisivat kiinni. **24**
Sentähden, näin sanoo Herra, Herra: Koska te olette saattaneet
muistoon syntivelkanne, kun rikkomuksenne ovat tulleet julki, niin
että teidän syntinne on näkyvissä kaikissa teidän teoissanne,
niin-koska te olette saatetut muistoon-teidät otetaan käsin kiinni.
25 Ja sinä saastutettu, jumalaton, sinä Israelin ruhtinas, jonka
päivä on silloin tullut, kun syntivelka on loppumäärässään! **26**
Näin sanoo Herra, Herra: Ota pois käärelakki, nosta pois kruunu.
27 Tämä ei jää tällensä: alhainen korotetaan, korkea alennetaan.
Raunioiksi, raunioiksi, raunioiksi minä panen tämän; eikä tästä
ole jäävä mitään, kunnes tulee hän, jolla on oikeus, ja minä annan
sen hänelle. **28** Ja sinä, ihmislapsi, ennusta ja sano: Näin sanoo
Herra, Herra ammonilaisia ja heidän herjauksiansa vastaan:
Sano näin: Miekka, miekka on paljastettu, teurastukseen hiottu,
saamaan kyllänsä, salamoitsemaan, **29** vaikka sinulle petollisia
näkyjä nähdään, valheita ennustellaan, että sinut muka pannaan
tallaamaan saastaisten, jumalattomain niskaa, joitten päivä on
silloin tullut, kun syntivelka on loppumäärässään. **30** Pane se
tuppeensa takaisin. Paikassa, jossa olet luotu, synnyinmaassasi,
minä tahdon sinut tuomita. **31** Minä vuodatan sinun ylitsesi
kiivastukseni, puhallan sinuun vihani tulen ja annan sinut raakain
miesten käsiin, turmiontekijäin. **32** Tulen kulutettavaksi sinut
annetaan, sinun veresi on oleva keskellä maata, ei sinua enää
muisteta. Sillä minä, Herra, olen puhunut."

22 Ja minulle tuli tämä Herran sana: **2** "Sinä, ihmislapsi,
etkö tuomitse, etkö tuomitse verivelkojen kaupunkia? Tee sille
tiettäviksi kaikki sen kauhistukset **3** ja sano: Näin sanoo Herra,
Herra: Voi kaupunkia, joka on vuodattanut keskuudessaan
verta, että tulisi sen aika, ja tehnyt itselleen kivijumalia, että
se siitä saastuisi! **4** Verestäsi, jonka olet vuodattanut, sinä
olet tullut vikapääksi, ja kivijumalistasi, jotka olet tehnyt, sinä
olet saastunut; sinä olet jouduttanut päiviäsi ja olet vuottesi
määrään päässyt. Sentähden minä annan sinut pakanain
häväistäväksi ja kaikkien maitten pilkaksi. **5** Läheiset ja kaukaiset
pilkkaavat sinua, jonka nimi on saastutettu ja jossa on hämminkiä
paljon. **6** Katso, Israelin ruhtinaat sinussa luottavat kukin
omaan käsivarteensa vuodattaaksensa verta. **7** Isää ja äitiä
sinussa ylenkatsotaan, muukalaiselle sinun keskelläsi tehdään
väkivaltaa, orpoa ja leskeä sinussa sorretaan. **8** Mikä on minulle
pyhitettyä, sitä sinä halveksit, minun sapattini sinä rikot. **9**
Sinussa on niitä, jotka panettelevat vuodattaaksensa verta.
Uhrivuorilla sinussa syödään. Ilkitöitä sinun keskelläsi tehdään.
10 Isän häpy sinussa paljastetaan. Naiselle, joka on saastainen
kuukautistilansa tähden, tehdään sinussa väkivaltaa. **11** Toinen
harjoittaa kauhistusta toisensa vaimon kanssa, mies saastuttaa
sukurutsauksessa miniänsä, mies tekee sinussa väkivaltaa
sisarelleen, isänsä tyttärelle. **12** Sinussa otetaan lahjuksia veren
vuodattamiseksi, sinä otat korkoa ja voittoa, kiskot väkivaltaisesti
lähimmäistäsi, mutta minut sinä unhotat, sanoo Herra, Herra.
13 Mutta katso, minä lyön käsiäni yhteen sinun väärän voittosi
tähden, jota olet hankkinut, ja sinun verivelkojesi tähden, joita
keskuudessasi on. **14** Kestääköhän rohkeutesi, pysyvätköhän
kätesi lujina niinä päivinä, joina minä sinulle teen, minkä teen?

Minä, Herra, olen puhunut, ja minä teen sen. **15** Minä hajotan
sinut pakanain sekaan ja sirotan sinut muihin maihin ja poistan
sinusta saastaisuutesi. **16** Sinä tulit saastaiseksi oman itsesi
tähden kansojen silmissä, mutta sinä tulet tietämään, että minä
olen Herra." **17** Ja minulle tuli tämä Herran sana: **18** "Ihmislapsi,
Israelin heimo on kuonaksi tullut. He ovat kaikki tyynni vaskea,
tinaa, rautaa ja lyijyä ahjossa; he ovat tulleet hopean kuonaksi.
19 Sentähden, näin sanoo Herra, Herra: Koska te kaikki tyynni
olette tulleet kuonaksi, sentähden, katso, minä kokoan teidät
keskelle Jerusalemia. **20** Niinkuin hopea, vaski, rauta, lyijy
ja tina kootaan keskelle ahjoa, että niihin lietsottaisiin tulta ja
ne sulatettaisiin, niin minä vihassani ja kiivaudessani teidät
kokoan ja asetan ahjoon ja sulatan. **21** Minä kerään teidät ja
lietson teihin vihani tulta, ja te sulatte keskellä Jerusalemia.
22 Niinkuin hopea sulatetaan keskellä ahjoa, niin sulatetaan
teidät sen keskellä. Ja te tulette tietämään, että minä, Herra,
olen vuodattanut kiivauteni teidän ylitsenne." **23** Ja minulle
tuli tämä Herran sana: **24** "Ihmislapsi, sano sille: Sinä olet
maa, jota ei ole puhdistettu, joka ei ole saanut sadetta vihan
päivänä. **25** Profeettain salaliitto sen keskellä on niinkuin ärjyvä,
saalista raateleva leijona: he syövät sieluja, ottavat aarteet
ja kalleudet ja lisäävät sen keskuudessa sen leskien lukua.
26 Sen papit tekevät väkivaltaa minun lailleni ja häpäisevät
sitä, mikä on minulle pyhitetty, eivät tee erotusta pyhän ja
epäpyhän välillä, eivät tee tiettäväksi, mikä on saastaista, mikä
puhdasta, ja sulkevat silmänsä minun sapateiltani, niin että
minä tulen häväistyksi heidän keskellänsä. **27** Sen päämiehet
siellä ovat niinkuin saalista raatelevaiset sudet: he vuodattavat
verta, hukuttavat sieluja kiskoaksensa väärää voittoa. **28** Sen

profeetat valkaisevat heille kaiken kalkilla, kun näkevät petollisia
näkyjä ja ennustelevat heille valheita sanoen: 'Näin sanoo Herra,
Herra', vaikka Herra ei ole puhunut. **29** Maan kansa harjoittaa
väkivaltaa, riistää ja raastaa: kurjaa ja köyhää he sortavat,
muukalaiselle tekevät väkivaltaa oikeudesta välittämättä. **30** Minä
etsin heidän joukostansa miestä, joka korjaisi muurin ja seisoisi
muurinaukossa minun edessäni maan puolesta, etten minä
sitä hävittäisi, mutta en löytänyt. **31** Sentähden minä vuodatan
heidän ylitsensä kiivauteni, hukutan heidät vihani tulella ja annan
heidän vaelluksensa tulla heidän päänsä päälle, sanoo Herra,
Herra."

23 Ja minulle tuli tämä Herran sana: **2** "Ihmislapsi, oli kaksi
naista, saman äidin tyttäriä. **3** He harjoittivat haureutta Egyptissä;
nuoruudessaan he haureutta harjoittivat. Siellä heidän rintojansa
likisteltiin ja heidän neitsyellisiä nisiänsä puristeltiin. **4** Heidän
nimensä olivat: vanhemman Ohola ja hänen sisarensa Oholiba.
Sitten he tulivat minun omikseni ja synnyttivät poikia ja tyttäriä. -
Heidän nimensä: Samaria on Ohola ja Jerusalem Oholiba. **5**
Mutta Ohola harjoitti haureutta, vaikka oli minun, ja himoitsi
rakastajiansa, assurilaisia, naapureita, **6** jotka olivat punasiniseen
purppuraan puettuja ja olivat käskynhaltijoita ja päämiehiä,
komeita nuorukaisia kaikki, ratsumiehiä, hevosen selässä ajajia.
7 Ja hän antautui haureuteen näiden kanssa, jotka olivat Assurin
valiopoikia kaikki; ja keitä vain hän himoitsi, niiden kaikkien
kanssa hän saastutti itsensä kaikilla heidän kivijumalillaan.
8 Mutta Egyptin-aikaista haureuttansa hän ei jättänyt, sillä
he olivat maanneet hänen kanssansa hänen nuoruudessaan,
olivat puristelleet hänen neitsyellisiä nisiänsä ja vuodattaneet
hänen ylitsensä haureuttaan. **9** Sentähden minä annoin hänet

rakastajainsa käsiin, Assurin poikain käsiin, joita hän oli himoinnut.
10 He paljastivat hänen häpynsä ja ottivat hänen poikansa ja
tyttärensä ja tappoivat hänet itsensä miekalla, niin että hänestä tuli
varoittava esimerkki muille naisille, ja panivat hänessä toimeen
tuomiot. **11** Mutta hänen sisarensa Oholiba, vaikka näki tämän,
oli himossaan vielä häntäkin riettaampi ja oli haureudessaan
vielä riettaampi, kuin hänen sisarensa oli ollut haureudessaan.
12 Hän himoitsi Assurin poikia, jotka olivat käskynhaltijoita,
päämiehiä, naapureita, pulskasti puettuja, ratsumiehiä, hevosen
selässä ajajia, komeita nuorukaisia kaikki. **13** Silloin minä
näin, että hän saastutti itsensä: sama oli tie kumpaisellakin.
14 Mutta hän meni vielä pitemmälle haureudessaan; kun hän
näki seinään piirrettyjä miehiä, kaldealaisten kuvia, punavärillä
piirrettyjä, **15** vyö vyötettynä kupeille, päässä muhkea päähine,
sankarien näköisiä kaikki, Baabelin poikain muotoisia, joiden
synnyinmaa on Kaldea, **16** niin hän silmän näkemältä sai
himon heihin ja lähetti lähettiläitä heidän luoksensa Kaldeaan.
17 Niin Baabelin pojat tulivat ja makasivat hänen kanssaan
hekumassa ja saastuttivat hänet haureudellaan, niin että hän
saastui heistä. Sitten hänen sielunsa vieraantui heistä. **18**
Mutta kun hän paljasti haureutensa ja paljasti häpynsä, niin
minun sieluni vieraantui hänestä, niinkuin minun sieluni oli
vieraantunut hänen sisarestansa. **19** Mutta hän yhä enensi
haureuttaan, kun muisti nuoruutensa päivät, jolloin oli haureutta
harjoittanut Egyptin maassa. **20** Ja hän sai himon heidän
hekumoitsijoihinsa, joilla on jäsen kuin aaseilla ja vuoto kuin
orheilla. **21** Ja sinä etsit nuoruutesi iljettävyyttä, jolloin egyptiläiset
puristelivat nisiäsi nuorekkaiden rintojesi tähden. **22** Sentähden,
Oholiba, näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä nostatan sinun

kimppuusi rakastajasi, joista sielusi on vieraantunut, ja tuon
heidät sinun kimppuusi joka taholta: **23** Baabelin pojat ja kaikki
kaldealaiset, Pekodin, Sooan ja Kooan ja heidän kanssaan kaikki
Assurin pojat-komeita nuorukaisia, käskynhaltijoita ja päämiehiä
kaikki, sankareita ja mainioita miehiä, ratsumiehiä, hevosten
selässä ajajia kaikki. **24** He tulevat sinun kimppuusi, mukanaan
paljon vaunuja ja rattaita ja suuret joukot kansoja; suurine ja
pienine kilpineen ja kypäreineen he käyvät sinua vastaan joka
taholta. Minä annan heille tuomiovallan, ja he tuomitsevat sinut
oikeuksiensa mukaan. **25** Minä osoitan sinussa kiivauteni, niin
että he kohtelevat sinua tuimasti: he leikkaavat sinulta pois
nenän ja korvat, ja sinun jälkeläisesi kaatuvat miekkaan. He
ottavat sinun poikasi ja tyttäresi, ja sinun jälkeläisesi kuluttaa tuli.
26 He raastavat sinulta vaatteesi ja ottavat korukalusi. **27** Niin
minä teen lopun sinun iljettävyydestäsi, jo Egyptin-aikaisesta
haureudestasi; etkä sinä sitten luo silmiäsi heihin etkä enää
muistele Egyptiä. **28** Sillä näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä
annan sinut niitten käsiin, joita vihaat, niitten käsiin, joista sielusi
on vieraantunut. **29** Ja he kohtelevat sinua vihamielisesti, ottavat
kaiken vaivannäkösi ja jättävät sinut alastomaksi ja paljaaksi; ja
sinun haureellinen häpysi ja iljettävyytesi ja haureutesi paljastuu.
30 Näin sinulle tehdään sentähden, että uskottomana juoksit
pakanain perässä, että saastutit itsesi heidän kivijumalillansa.
31 Sinä vaelsit sisaresi tietä, ja minä annan hänen maljansa
sinun käteesi. **32** Näin sanoo Herra, Herra: Sisaresi maljan sinä
juot, syvän ja laajan ja paljon vetävän. Sinä tulet nauruksi ja
pilkaksi. **33** Tulet juopumusta ja murhetta täyteen: kauhun ja
häviön malja on sinun sisaresi Samarian malja. **34** Sen sinä juot
ja särvit, sen sirpaleita sinä kaluat ja niillä rintasi revit. Sillä minä

olen puhunut, sanoo Herra, Herra. **35** Sentähden, näin sanoo
Herra, Herra: Koska sinä olet minut unhottanut, minut selkäsi
taakse heittänyt, niin kanna myös iljettävyytesi ja haureutesi." **36**
Ja Herra sanoi minulle: "Ihmislapsi, etkö tuomitse Oholaa ja
Oholibaa? Ilmoita heille heidän kauhistuksensa. **37** Sillä he ovat
rikkoneet avion, ja heidän käsissään on verta; kivijumalainsa
kanssa he ovat avion rikkoneet, ja myös lapsensa, jotka he
olivat minulle synnyttäneet, he ovat polttaneet, ruuaksi niille. **38**
Vielä tämänkin he ovat minulle tehneet: ovat samana päivänä
saastuttaneet minun pyhäkköni ja rikkoneet minun sapattini. **39**
Teurastettuaan lapsiansa kivijumalilleen he samana päivänä
tulivat minun pyhäkkööni ja niin häpäisivät sen. Katso, näin
he ovat tehneet keskellä minun huonettani. **40** Vieläpä he
lähettivät sanan miehille, jotka tulivat kaukaa: katso, ne tulivat
siinä samassa, kun sana oli lähetetty, nuo, joita varten sinä
peseydyit ja maalasit silmäluomesi ja panit päällesi korut. **41** Ja
sinä istuit komealle vuoteelle, sen ääressä oli katettu pöytä,
ja sille sinä panit minun suitsukkeeni ja öljyni. **42** Sitten sieltä
kuului suruton melu. Ihmisjoukosta otettujen miesten lisäksi
tuotiin erämaasta juomareita, ja ne panivat noiden naisten
käsiin rannerenkaat ja heidän päähänsä kauniit kruunut. **43**
Mutta minä sanoin: 'Tuollekin kuihtuneelle kelpaa aviorikos!
Hänen kanssaan nyt harjoitetaan haureutta-ja vielä hänkin!' **44**
Hänen luoksensa tultiin, aivan kuin tullaan porttonaisen luo:
niin tultiin Oholan ja Oholiban luokse-noiden iljettävien naisten.
45 Mutta vanhurskaat miehet tulevat tuomitsemaan heidät sen
mukaan, mitä on säädetty avionrikkoja-naisista ja mitä on
säädetty verenvuodattaja-naisista; sillä he ovat rikkoneet avion,
ja heidän käsissään on verta. **46** Sillä näin sanoo Herra, Herra:

Nostatettakoon kansanjoukko heitä vastaan, ja heidät pantakoon
kauhistukseksi ja ryöstettäköön. **47** Ja kansanjoukko kivittäköön
heidät ja hakatkoon kappaleiksi miekoillansa; tappakoot ne
heidän poikansa ja tyttärensä ja polttakoot heidän talonsa tulella.
48 Niin minä lopetan iljettävän menon maasta. Ja kaikki naiset
ottavat siitä ojentuakseen, niin etteivät harjoita iljettävää menoa,
niinkuin te. **49** Teidän iljettävyytenne pannaan teidän päällenne,
ja te saatte kantaa kivijumalainne kanssa tehdyt syntinne. Ja te
tulette tietämään, että minä olen Herra, Herra."

24 Tämä Herran sana tuli minulle yhdeksäntenä vuotena,
kymmenennessä kuussa, kuukauden kymmenentenä päivänä:
2 "Ihmislapsi, kirjoita muistiisi päivän nimi-juuri tämän päivän
nimi: Baabelin kuningas rynnistää Jerusalemia vastaan juuri
tänä päivänä. **3** Lausu uppiniskaiselle suvulle vertaus ja sano
heille: Näin sanoo Herra, Herra: Pane pata liedelle, pane.
Kaada myös siihen vettä. **4** Kokoile siihen lihakappaleet-kaikki
hyvät kappaleet, reittä ja lapaa-ja täytä se valituilla luilla. **5** Ota
valiolampaita, lado myös halkoja sen alle. Anna sen kiehumistaan
kiehua, niin että siinä luutkin tulevat keitetyiksi. **6** Sentähden,
näin sanoo Herra, Herra: Voi verivelkojen kaupunkia, pataa,
joka on ruostunut ja josta ei lähde sen ruoste! Tyhjennä se
kappale kappaleelta: sille ei ole langennut arpaosaa. **7** Sillä sen
vuodattama veri on sen keskellä, paljaalle kalliolle se on sen
koonnut, ei ole vuodattanut sitä maahan, tomun peitettäväksi. **8**
Nostattaakseni kiivauden, tuottaakseni koston minä olen pannut
sen veren paljaalle kalliolle, ettei se peittyisi. **9** Sentähden,
näin sanoo Herra, Herra: Voi verivelkojen kaupunkia! Minäkin
suurennan liettä. **10** Lisää halkoja, viritä tulta, keitä liha loppuun,
kiehuta liemi kuiviin, polta luut karreksi. **11** Anna sen sitten olla

tyhjänä hiiltensä päällä, niin että se kuumenee, sen vaski hehkuu
ja sen saastat siitä sulavat, sen ruosteesta tulee loppu. **12** Siitä
on ollut vaivaa väsymykseen asti, mutta ei ole lähtenyt siitä
sen ruosteen paljous. Tuleen sen ruoste! **13** Sinun iljettävän
saastaisuutesi takia-koska minä tahdoin puhdistaa sinut, mutta
sinä et puhdistunut saastaisuudestasi-sinä et enää puhdistu,
ennenkuin minä olen tyydyttänyt kiivauteni sinussa. **14** Minä,
Herra, olen puhunut. Se tapahtuu, ja minä teen sen. Minä en
hellitä, en säästä enkä kadu: teittesi ja tekojesi mukaan sinut
tuomitaan, sanoo Herra, Herra." **15** Ja minulle tuli tämä Herran
sana: **16** "Ihmislapsi, katso, minä otan sinulta äkkikuolemalla
pois silmiesi ihastuksen, mutta älä valita, älä itke, älköönkä tulko
sinulta kyyneltä. **17** Huokaile hiljaa, mutta älä pane toimeen
kuolleenvalittajaisia. Sido juhlapäähine päähäsi, pane kengät
jalkaasi, älä peitä partaasi äläkä syö suruleipää." **18** Ja minä
puhuin kansalle aamulla, mutta illalla kuoli minun vaimoni; sitten
aamulla minä tein, niinkuin minun oli käsketty tehdä. **19** Niin
kansa sanoi minulle: "Etkö meille ilmoita, mitä se tietää meille,
kun sinä noin teet?" **20** Minä sanoin heille: "Minulle tuli tämä
Herran sana: Sano Israelin heimolle: **21** Näin sanoo Herra, Herra:
Katso, minä häpäisen pyhäkköni, joka on teidän varustuksenne
ja ylpeytenne, teidän silmienne ihastus ja sielujenne ikävä; ja
teidän poikanne ja tyttärenne, jotka teidän on ollut jätettävä,
kaatuvat miekkaan. **22** Sitten te teette, niinkuin minä olen tehnyt:
ette peitä partaanne ettekä syö suruleipää, **23** juhlapäähineen
pidätte päässänne ja kengät jalassanne, ette valita ettekä itke,
mutta te riudutte syntivelkanne tähden ja huokailette toinen
toisellenne. **24** Hesekiel on oleva teille ennusmerkki: aivan niin,
kuin hän on tehnyt, niin tekin teette. Kun tämä tapahtuu, te tulette

tietämään, että minä olen Herra, Herra. **25** Ja sinä, ihmislapsi!
Sinä päivänä, jona minä otan heiltä heidän varustuksensa,
ihanan ilonsa, silmiensä ihastuksen, sielujensa halajamisen,
heidän poikansa ja tyttärensä, **26** sinä päivänä tulee pakolainen
sinun luoksesi ilmoittamaan tätä korvaisi kuullen. **27** Sinä päivänä
avautuu sinun suusi yhtaikaa kuin pakolaisen, ja sinä puhut etkä
enää ole mykkänä. Sinä olet oleva heille ennusmerkki, ja he
tulevat tietämään, että minä olen Herra."

25 Minulle tuli tämä Herran sana: **2** "Ihmislapsi, käännä
kasvosi ammonilaisia kohti ja ennusta heitä vastaan **3** ja sano
ammonilaisille: Kuulkaa Herran, Herran sana: Näin sanoo Herra,
Herra: Koska sinä sanoit: 'Kas niin!' minun pyhäköstäni, kun
se häväistiin, ja Israelin maasta, kun se hävitettiin, ja Juudan
heimosta, kun he menivät pakkosiirtolaisuuteen, **4** sentähden,
katso, minä annan sinut Idän miehille omaksi, ja he laittavat
sinuun leiripaikkansa ja asettavat sinuun asuntonsa. He syövät
sinun hedelmäsi ja juovat maitosi. **5** Ja Rabban minä panen
kamelien laitumeksi ja ammonilaisten maan lammaslaumojen
leposijaksi. Ja te tulette tietämään, että minä olen Herra. **6**
Sillä näin sanoo Herra, Herra: Koska sinä käsiä taputit ja jalkaa
poljit ja, sielu täynnä ylenkatsetta, pidit iloa Israelin maasta,
7 sentähden, katso, minä ojennan käteni sinua vastaan ja
annan sinut pakanain ryöstettäväksi ja hävitän sinut kansojen
joukosta ja hukutan sinut maitten luvusta ja tuhoan sinut. Ja
sinä tulet tietämään, että minä olen Herra. **8** Näin sanoo Herra,
Herra: Koska Mooab ja Seir ovat sanoneet: 'Katso, Juudan
heimon käy samoin kuin kaikkien muitten kansain', **9** sentähden,
katso, minä teen avonaiseksi Mooabin vuoriselänteen, paljaaksi
kaupungeista-kaupungeista sen rajasta toiseen-jotka ovat maan

kaunistus: Beet-Jesimot, Baal-Meon ja Kirjataim. **10** Idän
miehille omaksi minä annan sen ynnä ammonilaiset, niin ettei
ammonilaisia enää muisteta kansojen seassa, **11** ja Mooabissa
minä panen toimeen tuomiot. Ja he tulevat tietämään, että
minä olen Herra. **12** Näin sanoo Herra, Herra: Koska Edom
menetteli kovin kostonhimoisesti Juudan heimoa kohtaan ja tuli
suuresti syynalaiseksi, kostaessansa heille, **13** sentähden, näin
sanoo Herra, Herra: Minä ojennan käteni Edomia vastaan ja
hävitän siitä ihmiset ja eläimet. Teemanista lähtien minä panen
sen raunioiksi, ja Dedania myöten he kaatuvat miekkaan. **14**
Ja kostoni, joka Edomia kohtaa, minä annan kansani Israelin
käteen, ja he tekevät Edomia kohtaan minun vihani ja kiivauteni
mukaan. Ja Edom saa tuntea minun kostoni, sanoo Herra, Herra.
15 Näin sanoo Herra, Herra: Koska filistealaiset menettelivät
kostonhimoisesti ja, ylenkatse sielussaan, kostivat kovasti,
ikivihassa tuottaaksensa tuhon, **16** sentähden, näin sanoo Herra,
Herra: Katso, minä ojennan käteni filistealaisia vastaan, hävitän
kreetit, hukutan, mitä on jäljellä meren rannikolla, **17** ja teen
heille suuret kostoteot, rangaisten kiivaudessa. Ja he tulevat
tietämään, että minä olen Herra, kun minä annan kostoni heitä
kohdata."

26 Yhdentenätoista vuotena, kuukauden ensimmäisenä
päivänä, tuli minulle tämä Herran sana: **2** "Ihmislapsi, koska
Tyyro sanoi Jerusalemista: 'Kas niin! Murrettu on kansojen
ovi, minuun päin se on kääntynyt, minä tulen täyteen-se on
rauniona!' **3** sentähden, näin sanoo Herra, Herra: Katso,
minä käyn sinun kimppuusi, Tyyro, ja nostatan monet kansat
sinua vastaan, niinkuin meri nostaa aaltonsa. **4** Ne hävittävät
Tyyron muurit, repivät maahan sen tornit, ja minä lakaisen

siitä pois sen tomutkin ja panen sen paljaaksi kallioksi. **5**
Siitä tulee verkkojen kuivauspaikka keskelle merta. Sillä minä
olen puhunut, sanoo Herra, Herra; ja se joutuu kansojen
ryöstettäväksi. **6** Sen tytärkaupungit, jotka ovat mantereella,
surmataan miekalla, ja he tulevat tietämään, että minä olen
Herra. **7** Sillä näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä tuon Tyyron
kimppuun Nebukadressarin, Baabelin kuninkaan pohjoisesta,
kuninkaitten kuninkaan, hevosten ja vaunujen ja ratsumiesten
ja suuren väenpaljouden kanssa. **8** Sinun tytärkaupunkisi,
jotka ovat mantereella, hän surmaa miekalla ja asettaa sinua
vastaan saartovarusteet, luo sinua vastaan vallin, nostaa sinua
vastaan kilpikatoksen, **9** suuntaa sinun muureihisi murtajansa
iskut ja kukistaa tornisi rauta-aseillansa. **10** Hänen hevostensa
paljous peittää sinut pölyyn. Ratsumiesten, pyöräin ja vaunujen
ryskeestä sinun muurisi vapisevat, kun hän hyökkää sisälle
sinun porteistasi, niinkuin valloitettuun kaupunkiin hyökätään.
11 Hevostensa kavioilla hän tallaa rikki sinun katusi kaikki,
surmaa miekalla sinun kansasi, ja sinun mahtavat patsaasi
kaatuvat maahan. **12** He riistävät sinun rikkautesi ja ryöstävät
kauppatavarasi, repivät muurisi maahan ja kukistavat kauniit
talosi, ja kivesi, puusi, tomusi he heittävät meren syvyyteen. **13**
Minä lakkautan laulujesi helinän, eikä kuulu enää kanneltesi
soitto. **14** Minä panen sinut paljaaksi kallioksi, sinusta tulee
verkkojen kuivauspaikka, eikä sinua enää rakenneta. Sillä
minä, Herra, olen puhunut, sanoo Herra, Herra. **15** Näin sanoo
Herra, Herra Tyyrolle: Eivätkö sinun kukistumisesi pauhusta,
kun haavoitetut voihkivat, kun surman omat surmataan sinun
keskelläsi, saaret vapise? **16** Valtaistuimiltaan astuvat alas kaikki
meren ruhtinaat. He heittävät pois viittansa ja riisuvat kirjaellut

vaatteensa, he pukeutuvat kauhuun ja istuvat maahan, värisevät
joka hetki, tyrmistyneinä sinun tähtesi. **17** He virittävät sinusta
itkuvirren ja sanovat sinulle: 'Kuinka olet sinä, joka olit asuttu,
hävinnyt meriltä, sinä ylistetty kaupunki, väkevä merellä, sinä
ja sinun asukkaasi, jotka levittivät kauhuansa kaikkiin siellä
asuvaisiin. **18** Nyt värisevät saaret sinun kukistumisesi päivänä,
merensaaret kauhistuvat sinun loppuasi.' **19** Sillä näin sanoo
Herra, Herra: Kun minä teen sinusta aution kaupungin, niinkuin
asumattomat kaupungit ovat, kun minä annan syvyyden käydä
sinun ylitsesi ja paljot vedet peittävät sinut, **20** silloin minä
syöksen sinut alas hautaanvaipuneitten pariin, ikiaikojen kansan
tykö, ja annan sinulle asunnon maan syvyyksissä, niinkuin siellä
ovat ikiaikojen rauniot, hautaanvaipuneitten parissa, ettei sinussa
asuttaisi; mutta ihanuuden minä annan elävien maahan. **21**
Sinut minä panen kauhuksi, sinua ei sitten enää ole; ja jos sinua
etsitään, ei sinua enää löydy, hamaan ikiaikoihin asti, sanoo
Herra, Herra."

27 Ja minulle tuli tämä Herran sana: **2** "Sinä, ihmislapsi!
Viritä itkuvirsi Tyyrosta **3** ja sano Tyyrolle, joka asuu meren
porteilla ja käy kauppaa kansojen kanssa, monilukuisilla
saarilla: Näin sanoo Herra, Herra: Tyyro, sinä sanot: 'Minä
olen kauneuden täydellisyys!' **4** Meren sydämessä on sinun
alueesi, rakentajasi tekivät sinun kauneutesi täydelliseksi, **5**
Senirin kypresseistä he rakensivat sinuun kaiken, mikä laudoista
on, ottivat Libanonin setrin tehdäkseen sinuun maston, **6**
tekivät Baasanin tammista airosi, kantesi tekivät norsunluusta ja
Kittiläis-saarten hopeakuusesta. **7** Kirjaeltua Egyptin pellavaa
oli purjeesi, ja se oli sinulla lippuna. Katoksesi oli punasinistä
ja purppuranpunaista Elisa-saarten kangasta. **8** Siidonin ja

Arvadin asukkaat olivat sinulla soutajina; omat viisaasi, Tyyro,
olivat sinussa-he olivat laivureinasi. **9** Gebalin vanhimmat ja
viisaat olivat sinussa vuotokohtain korjaajina. Meren kaikki laivat
merimiehineen olivat sinussa tavaroitasi vaihtamassa. **10** Persia
ja Luud ja Puut olivat sotajoukossasi, sinun sotureinasi. He
ripustivat sinuun kypäreitä ja kilpiä; ne sinua koristivat. **11**
Arvadilaiset ja muu sotajoukkosi olivat muureillasi yltympäri ja
gammadilaiset torneissasi. He ripustivat varustuksensa sinun
muureillesi yltympäri; ne tekivät sinun kauneutesi täydelliseksi.
12 Tarsis oli kauppatuttusi sinun kaikkinaisten rikkauksiesi
runsauden takia: hopealla, raudalla, tinalla ja lyijyllä he maksoivat
sinun tavarasi. **13** Jaavan, Tuubal ja Mesek kävivät kauppaa sinun
kanssasi: orjilla ja vaskikaluilla he maksoivat sinun vaihtotavarasi.
14 Toogarman heimo maksoi sinun tavarasi hevosilla, sotaratsuilla
ja muuleilla. **15** Dedanilaiset kävivät kauppaa sinun kanssasi.
Monilukuiset saaret olivat kauppatuttujasi, sinun käskysi alaisia;
norsunhampaita ja mustaa puuta ne toivat sinulle verona.
16 Aram oli kauppatuttusi sinun tuotteittesi runsauden takia:
rubiineilla, punapurppuralla, kirjaellulla kankaalla, valkopellavalla,
koralleilla ja jaspiksella he maksoivat sinun tavarasi. **17** Juuda
ja Israelin maa kävivät kauppaa sinun kanssasi: Minnitin
nisulla, leivoksilla, hunajalla, öljyllä ja balsamilla he maksoivat
sinun vaihtotavarasi. **18** Damasko oli kauppatuttusi sinun
tuotteittesi runsauden ja kaikkinaisten rikkauksiesi runsauden
takia: Helbonin viiniä ja Saharin villoja. **19** Vedan ja Jaavan
maksoivat sinun tavarasi kehruuteoksilla; taottua rautaa, kassiaa
ja kalmoruokoa tuli sinulle vaihtotavarana. **20** Dedan kävi
kauppaa sinun kanssasi ratsastussatulain loimilla. **21** Arabia ja
kaikki Keedarin ruhtinaat olivat kauppatuttaviasi, sinun käskysi

alaisia: lampaita, oinaita ja vuohipukkeja he sinulle kauppasivat.
22 Saban ja Raman kauppiaat kävivät kauppaa sinun kanssasi:
kaikkinaisilla parhailla balsameilla, kaikilla kalliilla kivillä ja kullalla
he maksoivat sinun tavarasi. **23** Haaran ja Kanne ja Eden, Saban
kauppiaat, Assur ja Kilmad kävivät kauppaa sinun kanssasi; **24** he
kävivät kanssasi kauppaa sinun markkinoillasi kauniilla vaatteilla,
punasinisillä ja kirjaelluilla vaipoilla, kirjavakuteisilla matoilla ja
punotuilla, kestävillä köysillä. **25** Tarsiin-laivat kuljettivat sinun
vaihtotavaroitasi. Niin sinä tulit täpötäyteen ja ylen raskaaseen
lastiin merten sydämessä. **26** Soutajasi veivät sinut suurille
vesille. -Itätuuli särkee sinut merten sydämessä. **27** Sinun
rikkautesi, tavarasi, vaihtotavarasi, merimiehesi ja laivurisi,
vuotokohtaisi korjaajat, tavaranvaihtajasi ja kaikki sotamiehesi,
jotka ovat sinussa ja koko suuressa joukossasi, joka sinun
keskelläsi on, vaipuvat merten sydämeen sinun kukistumisesi
päivänä. **28** Laivuriesi parkunan äänestä vapisevat tantereet. **29**
Alas haaksistansa astuvat kaikki aironpitelijät, merimiehet ja
kaikki meren laivurit astuvat maihin, **30** huutavat sinun tähtesi
suurella äänellä ja parkuvat haikeasti, heittävät tomua päänsä
päälle ja vieriskelevät tuhassa. **31** He ajelevat sinun tähtesi
päänsä paljaaksi, kääriytyvät säkkeihin ja itkevät sinun tähtesi,
mieli murheellisena, valittaen haikeasti. **32** He valittaessaan
virittävät sinusta itkuvirren ja laulavat sinusta: 'Kuka oli Tyyron
vertainen, hänen, joka nyt on niin hiljaa keskellä merta? **33**
Kun sinun tavarasi saapuivat meriltä, ravitsit sinä monet kansat.
Rikkauksiesi ja vaihtotavaraisi runsaudella sinä teit rikkaiksi
maan kuninkaat. **34** Nyt, kun jouduit haaksirikkoon, pois meriltä,
vetten syvyyksiin, vaipuivat sinun mukanasi sinne vaihtotavarasi
ja koko sinun suuri joukkosi.' **35** Sinun tähtesi tyrmistyvät kaikki

saarten asukkaat, ja heidän kuninkaansa ovat kauhun vallassa,
vavistus kasvoillansa. **36** Sinulle viheltävät kauppatutut kansojen
joukossa. Kauhuksi olet sinä tullut, eikä sinua enää ole, hamaan
ikiaikoihin asti."

28 Ja minulle tuli tämä Herran sana: **2** "Ihmislapsi, sano Tyyron
ruhtinaalle: Näin sanoo Herra, Herra: Koska sinun sydämesi on
ylpistynyt ja sinä sanot: 'Minä olen jumala, jumalain istuimella
minä istun merten sydämessä', ja olet kuitenkin ihminen, et
jumala, vaikka omasta mielestäsi olet jumalan vertainen- **3** ja
katso, viisaampi sinä oletkin kuin Daniel, ei mikään salaisuus
ole sinulta pimitetty; **4** viisaudessasi ja ymmärtäväisyydessäsi
olet hankkinut itsellesi rikkautta, hankkinut kultaa ja hopeata
aarreaittoihisi, **5** ja suuressa viisaudessasi olet kaupankäynnillä
kartuttanut rikkautesi, ja niin sinun sydämesi on ylpistynyt
rikkaudestasi- **6** sentähden, näin sanoo Herra, Herra: Koska
omasta mielestäsi olet jumalan vertainen, **7** sentähden, katso,
minä tuon sinun kimppuusi muukalaiset, julmimmat pakanoista;
he paljastavat miekkansa sinun viisautesi kauneutta vastaan ja
häpäisevät sinun ihanuutesi. **8** He syöksevät sinut alas kuoppaan,
ja sinä kuolet, niinkuin kaadetut kuolevat, merten sydämessä. **9**
Vieläköhän sanot surmaajasi edessä: 'Minä olen jumala', kun
kuitenkin olet ihminen, et jumala, kaatajaisi käsissä? **10** Niinkuin
kuolevat ympärileikkaamattomat, niin sinä kuolet muukalaisten
käden kautta. Sillä minä olen puhunut, sanoo Herra, Herra." **11**
Ja minulle tuli tämä Herran sana: **12** "Ihmislapsi, viritä itkuvirsi
Tyyron kuninkaasta ja sano hänelle: Näin sanoo Herra, Herra:
Sinä olet sopusuhtaisuuden sinetti, täynnä viisautta, täydellinen
kauneudessa. **13** Eedenissä, Jumalan puutarhassa, sinä olit.
Peitteenäsi olivat kaikkinaiset kalliit kivet; karneolia, topaasia

ja jaspista, krysoliittia, onyksia ja berylliä, safiiria, rubiinia ja
smaragdia sekä kultaa olivat upotus-ja syvennystyöt sinussa,
valmistetut sinä päivänä, jona sinut luotiin. **14** Sinä olit kerubi,
laajalti suojaavainen, ja minä asetin sinut pyhälle vuorelle; sinä
olit jumal'olento ja käyskentelit säihkyväin kivien keskellä. **15**
Nuhteeton sinä olit vaellukseltasi siitä päivästä, jona sinut luotiin,
siihen saakka, kunnes sinussa löydettiin vääryys. **16** Suuressa
kaupankäynnissäsi tuli sydämesi täyteen väkivaltaa, ja sinä teit
syntiä. Niin minä karkoitin sinut häväistynä Jumalan vuorelta ja
hävitin sinut, suojaava kerubi, pois säihkyväin kivien keskeltä. **17**
Sinun sydämesi ylpistyi sinun kauneudestasi, ihanuutesi tähden
sinä kadotit viisautesi. Minä viskasin sinut maahan, annoin
sinut alttiiksi kuninkaille, heidän silmänherkukseen. **18** Paljoilla
synneilläsi, tekemällä vääryyttä kaupoissasi, sinä olet häväissyt
pyhäkkösi. Niin minä annoin sinun keskeltäsi puhjeta tulen; se
kulutti sinut. Ja minä panin sinut tuhaksi maahan kaikkien silmäin
edessä, jotka sinut näkivät. **19** Kaikki tuttavasi kansojen seassa
ovat tyrmistyneet sinun tähtesi. Kauhuksi olet sinä tullut, eikä
sinua enää ole, hamaan ikiaikoihin asti." **20** Ja minulle tuli tämä
Herran sana: **21** "Ihmislapsi, käännä kasvosi Siidonia kohti ja
ennusta sitä vastaan **22** ja sano: Näin sanoo Herra, Herra: Katso,
minä käyn sinun kimppuusi, Siidon, ja näytän kunniani sinun
keskuudessasi. Ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra,
kun minä siinä panen toimeen tuomiot ja näytän siinä pyhyyteni.
23 Minä lähetän sinne ruton ja verta sen kaduille, ja kaatuneita on
viruva sen keskellä, kaatuneita miekkaan, joka käy sen kimppuun
joka taholta. Ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra. **24**
Sitten ei Israelin heimolle enää ole pistävänä orjantappurana
eikä vaivaavana ohdakkeena yksikään sen naapureista, jotka

ovat heitä halveksineet. Ja he tulevat tietämään, että minä olen
Herra, Herra. **25** Näin sanoo Herra, Herra: Kun minä kokoan
Israelin heimon kansoista, joitten sekaan he ovat hajotetut, silloin
minä näytän pyhyyteni heissä pakanakansain silmien edessä, ja
he saavat asua maassansa, jonka minä annoin palvelijalleni
Jaakobille. **26** He asuvat siinä turvallisesti ja rakentavat taloja ja
istuttavat viinitarhoja. Turvallisesti he asuvat, kun minä panen
toimeen tuomiot kaikille heidän naapureillensa, jotka ovat heitä
halveksineet. Ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra,
heidän Jumalansa."

29 Kymmenentenä vuotena, kymmenennessä kuussa,
kuukauden kahdentenatoista päivänä tuli minulle tämä Herran
sana: **2** "Ihmislapsi, käännä kasvosi faraota, Egyptin kuningasta,
kohti ja ennusta häntä ja koko Egyptiä vastaan. **3** Puhu
ja sano: Näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä käyn sinun
kimppuusi, farao, Egyptin kuningas-suuri krokodiili, joka makaat
virtojesi keskellä, joka sanot: 'Niilivirtani on minun, ja minä olen
sen itselleni tehnyt'. **4** Minä panen koukut sinun leukoihisi,
tartutan virtojesi kalat sinun suomuihisi ja nostan sinut ylös
virtojesi keskeltä sekä kaikki virtojesi kalat, jotka ovat suomuihisi
tarttuneet. **5** Minä viskaan erämaahan sinut ja kaikki virtojesi
kalat. Sinä putoat kedolle, ei sinua korjata, ei koota. Metsän
pedoille ja taivaan linnuille minä annan sinut ruuaksi. **6** Ja kaikki
Egyptin asukkaat tulevat tietämään, että minä olen Herra. Sillä
he ovat ruokosauva Israelin heimolle: **7** kun he kädellä tarttuvat
sinuun, niin sinä säryt ja lävistät heiltä olkapäät kaikki; ja kun he
nojaavat sinuun, niin sinä murrut ja jäykistät heiltä lanteet kaikki.
8 Sentähden, näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä tuon sinun
kimppuusi miekan ja hävitän sinusta ihmiset ja eläimet, **9** ja

Egyptin maa tulee autioksi ja raunioksi. Ja he tulevat tietämään,
että minä olen Herra. Sillä hän on sanonut: 'Niilivirta on minun,
ja minä olen sen tehnyt'. **10** Sentähden, katso, minä käyn sinun
ja sinun virtojesi kimppuun ja teen Egyptin maan raunioiksi,
kuivaksi ja autioksi Migdolista Seveneen ja hamaan Etiopian
rajaan saakka. **11** Ei käy siellä ihmisjalka, ei käy siellä eläimen
jalka, eikä asuta siellä neljäänkymmeneen vuoteen. **12** Autioksi
minä teen Egyptin maan autioiksi tehtyjen maitten joukossa,
ja sen kaupungit tulevat olemaan autioina raunioiksi pantujen
kaupunkien joukossa neljäkymmentä vuotta, ja egyptiläiset
minä hajotan kansojen sekaan ja sirotan heidät muihin maihin.
13 Sillä näin sanoo Herra, Herra: Neljänkymmenen vuoden
kuluttua minä kokoan egyptiläiset kansoista, joiden sekaan he
olivat hajotetut, **14** käännän Egyptin kohtalon ja tuon heidät
takaisin Patroksen maahan, synnyinmaahansa. Siellä he tulevat
olemaan vähäpätöisenä valtakuntana. **15** He tulevat olemaan
vähäpätöisin valtakunnista, eivätkä enää kohoa kansakuntien
ylitse. Minä vähennän heidät niin, etteivät he enää kansoja
vallitse. **16** Eivätkä he enää kelpaa turvaksi Israelin heimolle:
he saattavat muistoon Israelin syntivelan, jos se kääntyy heitä
seuraamaan. Ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra,
Herra." **17** Kahdentenakymmenentenä seitsemäntenä vuotena,
ensimmäisessä kuussa, kuukauden ensimmäisenä päivänä tuli
minulle tämä Herran sana: **18** "Ihmislapsi, Baabelin kuningas
Nebukadressar on teettänyt sotajoukoillansa raskasta työtä
Tyyroa vastaan: kaikki päät ovat käyneet kaljuiksi ja kaikki
olkapäät lyöpyneet; mutta palkkaa ei Tyyrosta ole tullut hänelle
eikä hänen sotajoukoilleen työstä, jota ovat tehneet sitä vastaan.
19 Sentähden, näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä annan

Baabelin kuninkaalle Nebukadressarille Egyptin maan. Hän vie
sen tavaran paljouden, saa sen saaliit, ryöstää sen ryöstökset:
se on oleva hänen sotajoukkojensa palkka. **20** Palkaksi, jonka
toivossa hän on työtä tehnyt, minä annan hänelle Egyptin maan;
sillä minun hyväkseni he ovat sitä tehneet, sanoo Herra, Herra.
21 Sinä päivänä minä annan puhjeta Israelin heimolle sarven, ja
sinulle minä annan voiman avata suusi heidän keskellänsä. Ja
he tulevat tietämään, että minä olen Herra."

30 Ja minulle tuli tämä Herran sana: **2** "Ihmislapsi, ennusta
ja sano: Näin sanoo Herra, Herra: Valittakaa: 'Voi sitä päivää!'
3 Sillä lähellä on päivä, lähellä Herran päivä; se on pilvinen
päivä, pakanakansojen aika. **4** Miekka yllättää Egyptin, ja
Etiopialla on tuska, kun surmattuja kaatuu Egyptissä, kun
siltä otetaan pois tavarain paljous ja revitään perustukset. **5**
Etiopia, Puut ja Luud, kaikki sekakansa, Kuub ja liittoutuneen
maan miehet kaatuvat heidän kanssansa miekkaan. **6** Näin
sanoo Herra: Egyptin tuet kaatuvat, ja sen ylpeä uhma alenee.
Migdolista Seveneen asti he siellä kaatuvat miekkaan, sanoo
Herra, Herra. **7** Autioiksi he joutuvat autioiksi tehtyjen maitten
joukossa, ja heidän kaupunkinsa tulevat olemaan raunioiksi
pantujen kaupunkien joukossa. **8** Ja he tulevat tietämään, että
minä olen Herra, kun minä sytytän Egyptin tuleen ja kaikki sen
auttajat murtuvat. **9** Sinä päivänä lähtee minun tyköäni laivoilla
lähettiläitä peljästyttämään levossa elävää Etiopiaa, ja heille
tulee tuska niinkuin Egyptin päivänä; sillä katso, se tulee. **10**
Näin sanoo Herra, Herra: Minä teen lopun Egyptin meluavista
joukoista Baabelin kuninkaan Nebukadressarin käden kautta. **11**
Hän ja hänen väkensä hänen kanssaan, julmimmat pakanoista,
tuodaan hävittämään maata, ja he paljastavat miekkansa Egyptiä

vastaan ja täyttävät maan surmatuilla. **12** Minä panen virrat
kuiville ja myyn maan pahojen käsiin ja teen autioksi maan
ja kaiken, mitä siinä on, muukalaisten käden kautta. Minä,
Herra, olen puhunut. **13** Näin sanoo Herra, Herra: Minä tuhoan
kivijumalat ja lopetan epäjumalat Noofista ja ruhtinaat Egyptistä:
niitä ei ole enää oleva; ja minä saatan Egyptin maan pelon
valtaan. **14** Minä teen Patroksen autioksi, sytytän Sooanin
tuleen ja panen toimeen tuomiot Noossa. **15** Minä vuodatan
kiivauteni Siiniin, Egyptin linnoitukseen, hävitän Noon meluavat
joukot **16** ja sytytän Egyptin tuleen. Siin kierii tuskassa, Noo
valloitetaan, ja Noof-ahdistajia selvällä päivällä! **17** Aavenin ja
Piibesetin nuorukaiset kaatuvat miekkaan, ja ne itse menevät
vankeuteen. **18** Tehafneheessa päivä pimenee, kun minä siellä
särjen Egyptin ikeen, ja siinä saa lopun sen ylpeä uhma. Sen
itsensä peittää pilvi, ja sen tyttäret menevät vankeuteen. **19**
Niin minä panen tuomiot toimeen Egyptissä, ja he tulevat
tietämään, että minä olen Herra." **20** Yhdentenätoista vuotena,
ensimmäisessä kuussa, kuukauden seitsemäntenä päivänä tuli
minulle tämä Herran sana: **21** "Ihmislapsi, minä olen murskannut
faraon, Egyptin kuninkaan, käsivarren, ja katso, sitä ei sidota, ei
parannella, ei panna kääreeseen, että se sidottuna vahvistuisi
tarttuaksensa miekkaan. **22** Sentähden, näin sanoo Herra,
Herra: Katso, minä käyn faraon, Egyptin kuninkaan, kimppuun ja
murskaan häneltä käsivarret, sekä voimakkaan että murskatun
käden, ja pudotan miekan hänen kädestänsä. **23** Minä hajotan
egyptiläiset kansojen sekaan ja sirotan heidät muihin maihin. **24**
Baabelin kuninkaan käsivarret minä vahvistan ja annan miekkani
hänen käteensä; mutta faraolta minä murskaan käsivarret, ja
hän voihkii hänen edessänsä, niinkuin kaadettu voihkii. **25** Niin,

minä vahvistan Baabelin kuninkaan käsivarret, mutta faraon
käsivarret vaipuvat alas. Ja he tulevat tietämään, että minä olen
Herra, kun minä annan miekkani Baabelin kuninkaan käteen,
että hän ojentaa sen Egyptin maata vastaan. **26** Ja minä hajotan
egyptiläiset kansojen sekaan ja sirotan heidät muihin maihin. Ja
he tulevat tietämään, että minä olen Herra."

31 Yhdentenätoista vuotena, kolmannessa kuussa, kuukauden
ensimmäisenä päivänä tuli minulle tämä Herran sana: **2**
"Ihmislapsi, sano faraolle, Egyptin kuninkaalle, ja hänen meluaville
joukoillensa: Kenen kaltainen sinä olet suuruudessasi? **3** Katso,
Assur oli setri Libanonilla, kaunislehväinen, taajavarjoinen,
korkeakasvuinen, ja sen latva oli tiheän lehvistön keskellä. **4**
Vedet olivat sen suureksi kasvattaneet, korkeaksi oli sen saanut
syvyys, joka virtoinensa kiersi sen istutusmaata ja lähetti ojiansa
kaikille metsän puille. **5** Sentähden siitä tuli korkeakasvuisin
kaikista metsän puista, se sai haaroja paljon, ja oksat, joita
se levitti, venyivät pitkiksi runsaista vesistä. **6** Sen lehvillä
pesivät kaikki taivaan linnut, sen oksien alla synnyttivät kaikki
metsän eläimet, ja sen varjossa asuivat kaikki suuret kansat. **7**
Kaunis se oli suuruudessaan, oksiensa pituudessa, sillä sen
juuri oli runsasten vetten ääressä. **8** Eivät olleet setrit sen
vertaiset Jumalan puutarhassa, eivät kypressit sen oksien
veroiset, eivät plataanit niinkuin sen haarat. Ei yksikään puu
Jumalan puutarhassa ollut sen veroinen kauneudessa. **9** Minä
tein sen niin kauniiksi oksarunsaudessaan, että kaikki Eedenin
puut Jumalan puutarhassa sitä kadehtivat. **10** Sentähden, näin
sanoo Herra, Herra: Koska se tuli korkeakasvuiseksi ja sen
latva oli tiheän lehvistön keskellä ja sen sydän ylpistyi sen
korkeudesta, **11** annan minä sen pakanoista mahtavimman

käsiin, ja hän tekee sille, minkä tekee; jumalattomuutensa
tähden minä sen olen karkoittanut. **12** Ja sen hakkasivat
muukalaiset, julmimmat pakanoista, ja heittivät sen maahan.
Vuorille ja kaikkiin laaksoihin kaatuivat sen haarat, ja sen
oksat murskaantuivat kaikkiin maan puronotkoihin. Kaikki maan
kansat laskeutuivat alas sen varjosta ja jättivät sen. **13** Sen
kaatuneella rungolla asuvat kaikki taivaan linnut, ja sen oksien
ääressä oleskelevat kaikki metsän eläimet- **14** ettei yksikään puu
vetten vierellä kasvaisi niin korkeaksi eikä ojentaisi latvaansa
pilvien väliin ja etteivät mahtavimmatkaan niistä, ei mitkään,
jotka vettä juovat, olisi pysyväisiä korkeudessaan, sillä ne ovat
kaikki annetut alttiiksi kuolemalle, menemään maan syvyyteen,
hautaanvaipuneitten pariin yhdessä ihmislasten kanssa. **15**
Näin sanoo Herra, Herra: Sinä päivänä, jona hän astui alas
tuonelaan, minä verhosin syvyyden suruun hänen tähtensä,
pidätin virrat, niin että paljot vedet pysähtyivät juoksussaan, ja
puin Libanonin hänen tähtensä mustiin, ja kaikki metsän puut
nääntyivät hänen tähtensä. **(Sheol h7585)** **16** Hänen kaatumisensa
ryskeestä minä panin kansakunnat vapisemaan, kun minä
syöksin hänet alas tuonelaan, hautaanvaipuneitten pariin. Mutta
lohdutetuiksi tulivat maan syvyydessä kaikki Eedenin puut,
Libanonin valiot ja parhaat, kaikki, jotka vettä juovat. **(Sheol h7585)**
17 Myöskin ne olivat hänen kanssansa astuneet alas tuonelaan,
miekalla kaadettujen pariin; samoin hänen auttajansa, ne, jotka
istuivat hänen varjossaan kansojen joukossa. **(Sheol h7585)** **18**
Oliko yhtään Eedenin puista sinun vertaistasi kunniassa ja
suuruudessa? Mutta sinut on Eedenin puitten kanssa syösty
alas maan syvyyteen; ympärileikkaamattomien keskellä sinä

makaat miekallakaadettujen parissa. Näin käy faraon ja koko
hänen meluavan joukkonsa, sanoo Herra, Herra."

32 Kahdentenatoista vuotena, kahdennessatoista kuussa,
kuukauden ensimmäisenä päivänä tuli minulle tämä Herran sana:
2 "Ihmislapsi, viritä itkuvirsi faraosta, Egyptin kuninkaasta, ja sano
hänelle: Nuori leijona kansojen seassa, sinä olet hukassa! Sinä
olit kuin krokodiili virroissa: sinä kuohutit virtojasi, sotkit vettä
jaloillasi ja hämmensit sen virtoja. **3** Näin sanoo Herra, Herra:
Minä levitytän verkkoni sinun ylitsesi monien kansojen suurella
joukolla, ja ne vetävät sinut ylös minun pyydykselläni. **4** Minä
viskaan sinut maalle, heitän sinut kedolle, panen asustamaan
sinun ylläsi kaikki taivaan linnut ja syötän sinusta kylläisiksi
kaiken maan eläimet. **5** Minä jätän sinun lihasi vuorten hyviksi ja
täytän raatokasallasi laaksot, **6** juotan maan sillä, mikä sinusta
valuu, sinun verelläsi aina vuorille asti, ja purojen uomat tulevat
sinusta täyteen. **7** Minä peitän taivaan, kun sinut sammutan, ja
puen mustiin sen tähdet; auringon minä peitän pilviin, eikä kuu
anna valonsa loistaa. **8** Kaikki taivaan loistavat valot minä puen
mustiin sinun tähtesi ja peitän sinun maasi pimeyteen, sanoo
Herra, Herra. **9** Minä murehdutan monien kansain sydämet,
kun saatan tiedoksi sinun perikatosi kansakunnille, maihin,
joita sinä et tuntenut; **10** ja minä tyrmistytän sinun tähtesi
monet kansat, ja heidän kuninkaansa kovin värisevät sinun
tähtesi, kun minä heilutan miekkaani heidän nähtensä, ja he
vapisevat joka hetki kukin omaa henkeänsä sinun kukistumisesi
päivänä. **11** Sillä näin sanoo Herra, Herra: Baabelin kuninkaan
miekka yllättää sinut. **12** Minä kaadan sinun meluisan joukkosi
sankarien miekoilla; ne ovat julmimpia pakanoista kaikki tyynni.
He kukistavat Egyptin komeuden, kaikki sen meluisa joukko

tuhotaan. **13** Ja minä hävitän siitä kaiken karjan runsasten
vetten ääriltä. Eikä niitä enää sotke ihmisen jalka, eivätkä sotke
niitä karjan sorkat. **14** Silloin minä annan sen vetten laskeutua
kirkkaiksi, ja minä panen sen virrat juoksemaan kuin öljyn, sanoo
Herra, Herra. **15** Kun minä teen Egyptin maan autioksi, kun
maa tulee autioksi kaikesta, mitä siinä on, ja kun minä surmaan
kaikki sen asukkaat, tulevat he tietämään, että minä olen Herra.
16 Itkuvirsi tämä on, ja sitä kyllä viritetään. Pakanakansain
tyttäret sitä virittävät-virittävät sitä Egyptistä ja kaikesta sen
meluisasta joukosta, sanoo Herra, Herra." **17** Kahdentenatoista
vuotena, kuukauden viidentenätoista päivänä tuli minulle tämä
Herran sana: **18** "Ihmislapsi, veisaa kuolinvalitus Egyptin
meluisasta joukosta, saata se ja mahtavain pakanakansojen
tyttäret alas maan syvyyksiin, hautaanvaipuneitten pariin. **19**
Oletko vielä kaikkia muita ihanampi? Astu alas ja anna laittaa
makuusijasi ympärileikkaamattomien pariin. **20** He kaatuvat
miekallasurmattujen joukkoon. Miekka on jo annettu! Temmatkaa
pois Egypti kaikkine meluisine joukkoineen. **21** Mahtavimmat
sankareista puhuvat tuonelan keskeltä sille ynnä sen auttajille:
'Alas ovat astuneet, siellä makaavat ympärileikkaamattomat,
miekalla surmatut'. **(Sheol h7585)** **22** Siellä on Assur kaikkine
joukkoinensa. Niitten haudat ovat hänen ympärillänsä. Kaikki
tyynni ovat surmattuja, miekkaan kaatuneita. **23** Hänen hautansa
ovat pohjimmaisessa kuopassa, ja hänen joukkonsa on hänen
hautansa ympärillä; ne ovat kaikki tyynni surmattuja, miekkaan
kaatuneita, nuo, jotka levittivät kauhua elävien maassa. **24** Siellä
on Eelam, ja koko hänen meluisa joukkonsa on hänen hautansa
ympärillä; kaikki tyynni surmattuja, miekkaan kaatuneita, jotka
ympärileikkaamattomina astuivat alas maan syvyyksiin, nuo,

jotka levittivät kauhuansa elävien maassa, mutta saavat kantaa
häpeänsä hautaanvaipuneitten parissa. **25** Surmattujen keskellä
on makuusija annettu hänelle ynnä kaikelle hänen meluisalle
joukolleen. Niitten haudat ovat hänen ympärillänsä. Kaikki tyynni
ne ovat ympärileikkaamattomia, miekalla surmattuja, sillä he
olivat kauhuna elävien maassa, mutta saavat kantaa häpeänsä
hautaanvaipuneitten parissa. Surmattujen keskelle on hänet
pantu. **26** Siellä on Mesek-Tuubal kaikkine meluisine joukkoineen.
Niitten haudat ovat hänen ympärillänsä; ne ovat kaikki tyynni
ympärileikkaamattomia, miekalla surmattuja, sillä ne levittivät
kauhuansa elävien maassa. **27** He eivät makaa sankarien
parissa, jotka ovat kaatuneet ympärileikkaamattomien joukosta,
jotka ovat astuneet alas tuonelaan sota-aseinensa, joitten
pään alle on pantu heidän miekkansa ja joitten luiden yllä on
heidän syntivelkansa, sillä sankarien kauhu oli elävien maassa.
(Sheol h7585) **28** Sinutkin muserretaan ympärileikkaamattomien
joukossa, ja sinä saat maata miekallasurmattujen parissa.
29 Siellä on Edom, sen kuninkaat ja kaikki sen ruhtinaat,
jotka sankaruudessaan pantiin miekallasurmattujen pariin.
He makaavat ympärileikkaamattomien ja hautaanvaipuneitten
parissa. **30** Siellä ovat kaikki pohjoisen maan ruhtinaat ja
kaikki siidonilaiset, jotka ovat astuneet surmattujen pariin
kauhistavaisuudessaan, ovat tulleet häpeään sankaruudessaan ja
makaavat ympärileikkaamattomina miekallasurmattujen parissa
ja saavat kantaa häpeänsä hautaanvaipuneitten parissa. - **31**
Ne on farao näkevä ja tuleva lohdutetuksi kaikesta meluisasta
joukostansa. Miekalla on surmattu farao kaikkine sotaväkineen,
sanoo Herra, Herra. **32** Sillä minä levitin hänen kauhuansa
elävien maassa, mutta faraolle ynnä kaikelle hänen meluisalle

joukolleen laitetaan makuusija ympärileikkaamattomien sekaan,
miekallasurmattujen pariin, sanoo Herra, Herra."

33 Minulle tuli tämä Herran sana: **2** "Ihmislapsi, puhu kansasi
lapsille ja sano heille: Jos minä annan miekan tulla maan
kimppuun ja maan kansa on ottanut yhden miehen joukostansa
ja asettanut hänet vartijakseen **3** ja jos hän näkee miekan tulevan
maan kimppuun ja puhaltaa pasunaan ja varoittaa kansaa, **4** ja
joku kuulee pasunan äänen, mutta ei ota varoituksesta vaaria, ja
miekka tulee ja ottaa hänet pois, niin hänen verensä tulee hänen
oman päänsä päälle: **5** hän kuuli pasunan äänen, mutta ei ottanut
varoituksesta vaaria; hänen verensä tulee hänen päällensä. Jos
olisi ottanut varoituksesta vaarin, olisi hän pelastanut sielunsa. **6**
Jos taas vartija näkee miekan tulevan, mutta ei puhalla pasunaan
eikä kansa saa varoitusta, ja miekka tulee ja ottaa pois jonkun
sielun heistä, on hän otettu pois synnissänsä, mutta hänen
verensä minä vaadin vartijan kädestä. **7** Ja sinä, ihmislapsi! Minä
olen asettanut sinut Israelin heimolle vartijaksi. Kun kuulet sanan
minun suustani, on sinun varoitettava heitä minun puolestani. **8**
Jos minä sanon jumalattomalle: jumalaton, sinun on kuolemalla
kuoltava, mutta sinä et puhu varoittaaksesi jumalatonta hänen
tiestänsä, niin se jumalaton kuolee synnissänsä, mutta hänen
verensä minä vaadin sinun kädestäsi. **9** Mutta jos sinä varoitat
jumalatonta hänen tiestänsä, että hän kääntyisi siltä pois, eikä
hän tieltänsä käänny, niin hän kuolee synnissänsä, mutta sinä
olet sielusi pelastanut. **10** Ja sinä, ihmislapsi! Sano Israelin
heimolle: Näin te sanotte: 'Niin, rikoksemme ja syntimme ovat
meidän päällämme, ja me riudumme niiden tähden. Kuinka me
voisimme pysyä elossa?' **11** Sano heille: Niin totta kuin minä
elän, sanoo Herra, Herra, ei ole minulle mieleen jumalattoman

kuolema, vaan se, että jumalaton kääntyy tieltänsä ja elää.
Kääntykää, kääntykää pois pahoilta teiltänne; ja minkätähden te
kuolisitte, Israelin heimo! **12** Ja sinä, ihmislapsi! Sano kansasi
lapsille: Vanhurskasta ei pelasta hänen vanhurskautensa sinä
päivänä, jona hän rikkoo, ja jumalaton pääsee suistumasta
turmioon jumalattomuutensa tähden sinä päivänä, jona hän
kääntyy pois jumalattomuudestaan, ja vanhurskas ei voi elää
vanhurskautensa turvin sinä päivänä, jona hän syntiä tekee.
13 Jos minä sanon vanhurskaalle, että hän totisesti saa elää,
mutta hän sitten luottaa vanhurskauteensa ja tekee vääryyttä,
niin hänen vanhurskauttansa ei ensinkään muisteta, vaan hän
kuolee vääryydessään, jota on tehnyt. **14** Ja jos minä sanon
jumalattomalle, että hänen totisesti on kuoltava, mutta hän
kääntyy pois synnistänsä ja tekee oikeuden ja vanhurskauden
15 -antaa takaisin, tuo jumalaton, pantin, korvaa riistämänsä
ja vaeltaa elämän käskyjen mukaan, niin ettei vääryyttä tee-
niin totisesti hän saa elää; ei hänen ole kuoltava. **16** Hänen
syntejänsä, jotka hän on tehnyt, ei ensinkään muisteta: hän on
tehnyt oikeuden ja vanhurskauden, hän totisesti saa elää. **17** Ja
vielä sinun kansasi lapset sanovat: 'Herran tie ei ole oikea'. Juuri
heidän omat tiensä eivät ole oikeat. **18** Jos vanhurskas kääntyy
pois vanhurskaudestansa ja vääryyttä tekee, on hänen sentähden
kuoltava. **19** Ja jos jumalaton kääntyy pois jumalattomuudestansa
ja tekee oikeuden ja vanhurskauden, saa hän sentähden elää.
20 Ja vielä te sanotte: 'Herran tie ei ole oikea': minä tuomitsen
teidät, te Israelin heimo, itsekunkin hänen teittensä mukaan."
21 Kahdentenatoista meidän pakkosiirtolaisuutemme vuotena,
kymmenennessä kuussa, kuukauden viidentenä päivänä tuli
minun luokseni pakolainen Jerusalemista ja sanoi: "Kaupunki

on valloitettu". **22** Herran käsi oli tullut minun päälleni jo illalla,
ennen pakolaisen tuloa, ja hän avasi minun suuni ennen tämän
tuloa aamulla. Niin avautui minun suuni, enkä minä enää ollut
mykkänä. **23** Ja minulle tuli tämä Herran sana: **24** "Ihmislapsi,
ne, jotka asuvat noilla raunioilla Israelin maassa, sanovat näin:
'Aabraham oli vain yksi, ja hän peri maan; meitä on paljon, meille
on maa perinnöksi annettu'. **25** Sano sentähden heille: Näin
sanoo Herra, Herra: Te syötte lihaa verinensä, luotte silmänne
kivijumaliinne ja vuodatatte verta; ja tekö perisitte maan? **26**
Te seisotte miekkanne varassa, harjoitatte kauhistuksia ja
saastutatte toistenne vaimoja; ja tekö perisitte maan? **27** Näin on
sinun heille sanottava: Näin sanoo Herra, Herra: Niin totta kuin
minä elän, niin ne, jotka ovat raunioilla, kaatuvat miekkaan, ja ne,
jotka ovat kedolla, minä annan petoeläimille syötäväksi, ja ne,
jotka ovat vuorenhuipuilla ja luolissa, kuolevat ruttoon. **28** Ja minä
teen maan autioksi ja hävitetyksi, ja heidän ylpeästä uhmastaan
tulee loppu, ja Israelin vuoret joutuvat autioiksi, niin ettei siellä
kenkään kulje. **29** Ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra,
kun minä teen maan autioksi ja hävitetyksi kaikkien kauhistusten
tähden, joita he ovat harjoittaneet. **30** Ja sinä, ihmislapsi! Sinun
kansasi lapset puhuvat sinusta seinänvierustoilla ja talojen
ovilla ja sanovat keskenään, toinen toisellensa, näin: 'Lähtekää
kuulemaan, millainen sana nyt on tullut Herralta'. **31** He tulevat
sinun luoksesi joukoittain, istuvat edessäsi minun kansanani ja
kuuntelevat sinun sanojasi, mutta he eivät tee niitten mukaan,
sillä he osoittavat rakkautta suullansa, mutta heidän sydämensä
kulkee väärän voiton perässä. **32** Ja katso, sinä olet heille kuin
rakkauslaulu, kauniisti laulettu ja hyvin soitettu: he sanojasi kyllä
kuuntelevat, mutta eivät tee niitten mukaan. **33** Mutta kun se

toteutuu-ja katso, se toteutuu-silloin he tulevat tietämään, että
heidän keskuudessansa on ollut profeetta."

34 Minulle tuli tämä Herran sana: **2** "Ihmislapsi, ennusta Israelin
paimenia vastaan, ennusta ja sano heille-paimenille: Näin sanoo
Herra, Herra: Voi Israelin paimenia, jotka ovat itseänsä kainneet!
Eikö paimenten ole kaittava lampaita? **3** Te olette syöneet
rasvat, pukeneet päällenne villat, teurastaneet lihavat; mutta
ette ole kainneet laumaa, **4** ette ole vahvistaneet heikkoja,
ette ole parantaneet sairaita, sitoneet haavoittuneita, tuoneet
takaisin eksyneitä, etsineet kadonneita, vaan te olette vallinneet
niitä tylysti ja väkivaltaisesti. **5** Ja niin ne ovat hajaantuneet
paimenta vailla ja joutuneet kaikkien metsän petojen syötäviksi-
hajaantuneet ne ovat. **6** Minun lampaani harhailevat kaikilla
vuorilla ja kaikilla korkeilla kukkuloilla; pitkin koko maata ovat
minun lampaani hajallaan, eikä kenkään niistä välitä eikä niitä
etsi. **7** Sentähden, paimenet, kuulkaa Herran sana: **8** Niin totta
kuin minä elän, sanoo Herra, Herra, totisesti, koska minun
lampaani ovat ryöstettävinä ja koska minun lampaani ovat
kaikkien metsän petojen syötävinä, kun paimenta ei ole ja kun
minun paimeneni eivät välitä minun lampaistani, vaan minun
paimeneni kaitsevat itseänsä, eivätkä kaitse minun lampaitani,
9 sentähden, paimenet, kuulkaa Herran sana: **10** Näin sanoo
Herra, Herra: Katso, minä käyn paimenten kimppuun, vaadin
lampaani heidän kädestänsä ja teen lopun heidän lammasten-
kaitsennastaan, eivätkä paimenet saa enää kaita itseänsä. Minä
pelastan lampaani heidän kidastansa, eivätkä ne sitten enää ole
heidän syötävinänsä. **11** Sillä näin sanoo Herra, Herra: Katso,
minä itse etsin lampaani ja pidän niistä huolen. **12** Niinkuin
paimen pitää huolen laumastaan, kun hän on lampaittensa

keskellä ja ne ovat hajallaan, niin minä pidän huolen lampaistani,
ja minä pelastan ne joka paikasta, minne ne ovat hajaantuneet
pilvisenä ja pimeänä päivänä. **13** Minä vien ne pois kansojen
seasta ja kokoan ne muista maista, tuon ne omaan maahansa ja
kaitsen niitä Israelin vuorilla, puronotkoissa ja kaikissa maan
asuttavissa paikoissa. **14** Hyvillä ruokamailla minä niitä kaitsen,
ja Israelin korkeilla vuorilla on niillä oleva laitumensa. Siellä ne
saavat levätä hyvällä laitumella, ja lihava ruokamaa niillä on
oleva Israelin vuorilla. **15** Minä itse kaitsen lampaani ja vien itse
ne lepäämään, sanoo Herra, Herra. **16** Kadonneet minä tahdon
etsiä, eksyneet tuoda takaisin, haavoittuneet sitoa, heikkoja
vahvistaa; mutta lihavat ja väkevät minä hävitän. Minä kaitsen
niitä niin, kuin oikein on. **17** Mutta te, minun lampaani! Näin
sanoo Herra, Herra: Katso, minä tahdon tuomita lampaan ja
lampaan, oinasten ja vuohipukkien välillä. **18** Eikö teille riitä,
että olette hyvällä laitumella, kun vielä tallaatte jaloillanne loput
laitumestanne, ja että saatte juoda kirkasta vettä, kun vielä
hämmennätte jaloillanne loput? **19** Ja onko minun lampaitteni
oltava laitumella siinä, mitä jalkanne ovat tallanneet, ja juotava
sitä, mitä jalkanne ovat hämmentäneet? **20** Sentähden sanoo
Herra, Herra niille näin: Katso, minä, minä tuomitsen lihavan
lampaan ja laihan lampaan välillä. **21** Koska te olette kylki-ja
niskavoimalla sysineet ja sarvillanne puskeneet kaikkia heikkoja,
kunnes olette saaneet ne ajetuiksi ulos ja hajallensa, **22** niin minä
tahdon vapauttaa lampaani, etteivät ne enää jää ryöstettäviksi;
ja minä tahdon tuomita lampaan ja lampaan välillä. **23** Ja minä
herätän heille yhden paimenen heitä kaitsemaan, palvelijani
Daavidin; hän on kaitseva heitä ja oleva heidän paimenensa. **24**
Ja minä, Herra, olen heidän Jumalansa, ja minun palvelijani

Daavid on ruhtinas heidän keskellänsä. Minä, Herra, olen
puhunut. **25** Ja minä teen heidän kanssansa rauhan liiton; minä
lopetan maasta pahat eläimet, niin että he asuvat turvallisesti
erämaassa ja nukkuvat metsiköissä; **26** ja minä teen siunatuiksi
heidät ja kaiken, mitä minun kukkulani ympärillä on, ja vuodatan
sateen ajallansa-ne ovat siunauksen sateita. **27** Ja kedon puut
kantavat hedelmänsä, ja maa antaa satonsa, ja he saavat
olla turvassa maassansa. Ja he tulevat tietämään, että minä
olen Herra, kun minä särjen heidän ikeensä puut ja pelastan
heidät heidän orjuuttajainsa käsistä. **28** Eivätkä he enää ole
pakanain ryöstettävinä, eivätkä metsän pedot heitä syö, vaan
he asuvat turvassa, kenenkään peloittelematta. **29** Ja minä
annan nousta heille istutuksen, joka on oleva kunniaksi, niin
ettei heidän tarvitse siinä maassa menehtyä nälkään eikä enää
kärsiä pakanain pilkkaa. **30** Ja he tulevat tietämään, että minä,
Herra, heidän Jumalansa, olen heidän kanssansa ja että he,
Israelin heimo, ovat minun kansani, sanoo Herra, Herra. **31** Niin,
te olette minun lampaani, minun laitumeni lampaat, te ihmiset;
minä olen teidän Jumalanne, sanoo Herra, Herra."

35 Minulle tuli tämä Herran sana: **2** "Ihmislapsi, käännä kasvosi
Seirin vuorta kohti ja ennusta sitä vastaan **3** ja sano sille:
Näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä käyn sinun kimppuusi,
Seirin vuori, ojennan käteni sinua vastaan ja teen sinut autioksi
ja hävitetyksi. **4** Sinun kaupunkisi minä teen raunioiksi ja
sinä itse tulet autioksi. Ja sinä tulet tietämään, että minä olen
Herra. **5** Koska sinä pidit ikuista vihaa ja annoit israelilaiset
alttiiksi miekalle heidän onnettomuutensa aikana, aikana, jolloin
syntivelka tuli loppumääräänsä, **6** sentähden, niin totta kuin minä
elän, sanoo Herra, Herra, minä teen sinut verivirraksi, ja veri

on sinua vainoava: totisesti, vereen saakka sinä olet vihannut,
ja veri on sinua vainoava. **7** Minä teen Seirin vuoren tyhjäksi
ja autioksi ja hävitän sieltä menijän ja tulijan. **8** Sen vuoret
minä täytän sen surmatuilla. Miekalla surmattuja kaatuu sinun
kukkuloillasi ja laaksoissasi ja kaikissa puronotkoissasi. **9** Minä
teen sinut ikiautioksi, ja sinun kaupunkisi jäävät asumattomiksi.
Ja te tulette tietämään, että minä olen Herra. **10** Koska sinä
olet sanonut: 'Ne kaksi kansaa ja kaksi maata ovat minun, me
otamme ne omiksemme', vaikka siellä on Herra, **11** sentähden,
niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra, minä teen sinun
kiukkusi ja kiivautesi mukaan, teen sen, minkä sinä vihassasi
olet heille tehnyt. Ja minä teen itseni heille tunnetuksi, kun
niin tuomitsen sinut, **12** ja sinä tulet tietämään, että minä olen
Herra. Minä olen kuullut kaikki sinun pilkkasi, jotka olet puhunut
Israelin vuoria vastaan, kun olet sanonut: 'Ne ovat autioina, ne
ovat annetut meidän syötäviksemme'. **13** Te suurentelitte minua
vastaan suullanne, ja ylenpalttiset olivat teidän puheenne minua
vastaan: minä olen ne kuullut. **14** Näin sanoo Herra, Herra: Iloksi
kaikelle maalle minä teen sinut autioksi. **15** Niinkuin sinä iloitsit
Israelin heimon perintöosasta, kun se tuli autioksi, niin teen
minäkin sinulle: autioksi tulet sinä, Seirin vuori, samoin koko
Edom kaikkinensa. Ja niin he tulevat tietämään, että minä olen
Herra."

36 "Ja sinä, ihmislapsi, ennusta Israelin vuorista ja sano: **2**
Israelin vuoret, kuulkaa Herran sana: Näin sanoo Herra, Herra:
Koska vihollinen on sanonut teistä: 'Kas niin!' ja: 'Ikuiset kukkulat
ovat tulleet meille perinnöksi', **3** sentähden ennusta ja sano: Näin
sanoo Herra, Herra: Koska-niin, koska teitä on hävitetty ja poljettu
joka taholta, että joutuisitte muiden kansain omaisuudeksi, ja

koska te olette joutuneet pahain kielten ja kansan panettelun
alaisiksi, **4** sentähden, Israelin vuoret, kuulkaa Herran, Herran
sana: Näin sanoo Herra, Herra vuorille ja kukkuloille, puronotkoille
ja laaksoille, autioille raunioille ja hyljätyille kaupungeille, jotka
ovat joutuneet saaliiksi ja pilkaksi muille kansoille, mitä ympärillä
on. **5** Sentähden sanoo Herra, Herra näin: Totisesti, kiivauteni
tulessa minä puhun muita kansoja vastaan ja koko Edomia
vastaan, jotka ovat kaikesta sydämestään iloiten ja sielu täynnä
ylenkatsetta ottaneet omakseen minun maani karkoittaaksensa
siitä ihmiset ja ryöstääksensä sen. **6** Sentähden ennusta Israelin
maasta ja sano vuorille ja kukkuloille, puronotkoille ja laaksoille:
Näin sanoo Herra, Herra: Katso, kiivaudessani ja vihassani
minä puhun, koska teidän täytyy kärsiä pakanakansain pilkkaa.
7 Sentähden, näin sanoo Herra, Herra: Minä kohotan käteni:
totisesti saavat pakanakansat, jotka teidän ympärillänne ovat,
itse kärsiä oman pilkkansa. **8** Mutta te, Israelin vuoret, teette
lehvänne ja kannatte hedelmänne minun kansalleni Israelille,
sillä he ovat aivan lähellä, ovat tulossa. **9** Sillä katso, minä tulen
teidän tykönne ja käännyn teidän puoleenne, ja teidät viljellään
ja teihin kylvetään. **10** Ja minä lisään teille ihmisiä runsaasti-
kaiken Israelin heimon kokonansa-ja kaupungit asutetaan ja
rauniot rakennetaan. **11** Ja minä lisään teille ihmisiä ja karjaa
runsaasti, ja ne lisääntyvät ja ovat hedelmälliset. Minä teen teidät
asutuiksi, niinkuin olitte muinaisina päivinänne, ja teen hyvää
vielä enemmän kuin alkuaikoinanne. Ja te tulette tietämään, että
minä olen Herra. **12** Minä annan teidän kukkuloillanne kulkea
ihmisten, kansani Israelin; ja he ottavat sinut omaksensa, ja
sinä tulet heille perintöosaksi, ja sinä et enää tästälähin riistä
heidän lapsiansa. **13** Näin sanoo Herra, Herra: Koska teille on

sanottu: 'Sinä olet ihmissyöjätär, oman kansasi lasten riistäjätär',
14 sentähden et sinä ole enää syövä ihmisiä etkä enää riistävä
lapsia omalta kansaltasi, sanoo Herra, Herra. **15** Enkä minä
enää anna sinun joutua kuulemaan pakanakansojen pilkkaa,
eikä tarvitse sinun enää kärsiä kansojen herjauksia, et myöskään
sinä enää omaa kansaasi kaada, sanoo Herra, Herra." **16**
Ja minulle tuli tämä Herran sana: **17** "Ihmislapsi, kun Israelin
heimo asui maassansa, he saastuttivat sen vaelluksellaan ja
teoillaan. Niinkuin kuukautistilan saastaisuus oli minun edessäni
heidän vaelluksensa. **18** Niin minä vuodatin kiivauteni heidän
ylitsensä veren tähden, jota he olivat vuodattaneet maassa, ja
heidän kivijumalainsa tähden, joilla he olivat sen saastuttaneet.
19 Ja minä hajotin heidät pakanakansojen sekaan, ja heidät
siroteltiin muihin maihin. Vaelluksensa ja tekojensa mukaan
minä heidät tuomitsin. **20** Niin he tulivat pakanakansain sekaan;
minne tulivatkin, he häpäisivät minun pyhän nimeni, kun heistä
sanottiin: 'Nämä ovat Herran kansa, mutta heidän on täytynyt
lähteä pois hänen maastansa'. **21** Niin minun tuli sääli pyhää
nimeäni, jonka Israelin heimo saastutti pakanakansain seassa,
minne tulivatkin. **22** Sentähden sano Israelin heimolle: Näin
sanoo Herra, Herra: En tee minä teidän tähtenne, Israelin heimo,
sitä minkä teen, vaan oman pyhän nimeni tähden, jonka te olette
häväisseet pakanakansain seassa, minne tulittekin. **23** Minä
pyhitän suuren nimeni, joka on häväisty pakanakansain seassa,
jonka te olette häväisseet heidän keskellänsä. Ja pakanakansat
tulevat tietämään, että minä olen Herra, sanoo Herra, Herra,
kun minä osoitan teissä pyhyyteni heidän silmäinsä edessä.
24 Minä otan teidät pois pakanakansoista ja kokoan teidät
kaikista maista ja tuon teidät omaan maahanne. **25** Ja minä

vihmon teidän päällenne puhdasta vettä, niin että te puhdistutte;
kaikista saastaisuuksistanne ja kaikista kivijumalistanne minä
teidät puhdistan. **26** Ja minä annan teille uuden sydämen, ja
uuden hengen minä annan teidän sisimpäänne. Minä poistan
teidän ruumiistanne kivisydämen ja annan teille lihasydämen.
27 Henkeni minä annan teidän sisimpäänne ja vaikutan sen,
että te vaellatte minun käskyjeni mukaan, noudatatte minun
oikeuksiani ja pidätte ne. **28** Niin te saatte asua maassa,
jonka minä annoin teidän isillenne; ja te olette minun kansani,
ja minä olen teidän Jumalanne. **29** Minä vapahdan teidät
kaikista saastaisuuksistanne. Ja minä kutsun esiin viljan ja
teen sen runsaaksi enkä anna teille nälänhätää. **30** Minä
teen runsaaksi puitten hedelmän ja pellon sadon, niin ettette
enää joudu kärsimään kansojen seassa herjausta nälän takia.
31 Niin te muistatte huonon vaelluksenne ja tekonne, jotka
eivät olleet hyvät, ja teitä kyllästyttää oma itsenne rikostenne
ja kauhistustenne tähden. **32** En minä teidän tähtenne sitä
tee, sanoo Herra, Herra: se olkoon teille tiettävä. Hävetkää
ja tuntekaa häpeätä vaelluksenne tähden, te Israelin heimo.
33 Näin sanoo Herra, Herra: Sinä päivänä, jona minä teidät
puhdistan kaikista pahoista teoistanne, minä asutan kaupungit,
ja rauniot rakennetaan jälleen, **34** ja autiomaa viljellään, sen
sijaan että se on ollut autiona jokaisen ohitsekulkijan silmäin
edessä. **35** Silloin sanotaan: 'Tästä maasta, joka oli autiona, on
tullut kuin Eedenin puutarha; ja raunioina olleet, autiot ja maahan
revityt kaupungit ovat varustettuja ja asuttuja'. **36** Niin tulevat
pakanakansat, joita on jäljellä teidän ympärillänne, tietämään,
että minä, Herra, rakennan jälleen alasrevityn ja istutan aution:
minä, Herra, olen puhunut, ja minä teen sen. **37** Näin sanoo

Herra, Herra: Vielä tätäkin annan Israelin heimon minulta anoa,
että tekisin heille sen: minä lisään heille ihmisiä runsaasti kuin
lammaslaumaa. **38** Niinkuin on pyhitettyjen uhrilammasten
laumaa, niinkuin Jerusalemin lammaslaumaa sen juhlissa, niin
tulevat raunioina olleet kaupungit täyteen ihmislaumaa. Ja niin
he tulevat tietämään, että minä olen Herra."

37 Herran käsi tuli minun päälleni ja vei minut pois Herran
hengessä ja laski minut keskelle laaksoa. Ja se oli täynnä
luita. **2** Ja hän kuljetti minua ympäri niitten ohitse; ja katso,
niitä oli hyvin paljon laakson kamaralla, ja katso, ne olivat hyvin
kuivia. **3** Niin hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, voivatkohan nämä
luut tulla eläviksi?" Mutta minä sanoin: "Herra, Herra, sinä sen
tiedät". **4** Niin hän sanoi minulle: "Ennusta näistä luista ja sano
niille: Kuivat luut, kuulkaa Herran sana. **5** Näin sanoo Herra,
Herra näille luille: Katso, minä annan tulla teihin hengen, ja te
tulette eläviksi. **6** Minä panen teihin jänteet, kasvatan teihin
lihan, vedän yllenne nahan ja annan teihin hengen, ja te tulette
eläviksi. Ja te tulette tietämään, että minä olen Herra." **7** Minä
ennustin, niinkuin minua oli käsketty. Ja kävi humahdus, kun
minä ennustin; ja katso, kuului kolina, ja luut lähenivät toisiaan,
luu luutansa. **8** Minä näin, ja katso: niihin tulivat jänteet ja kasvoi
liha, ja päälle vetäytyi niihin nahka; mutta henkeä niissä ei ollut.
9 Niin hän sanoi minulle: "Ennusta hengestä, ennusta, ihmislapsi,
ja sano hengelle: Näin sanoo Herra, Herra: Tule, henki, neljästä
tuulesta ja puhalla näihin surmattuihin, että ne tulisivat eläviksi."
10 Minä ennustin, niinkuin hän oli minua käskenyt, ja niihin tuli
henki, ja ne tulivat eläviksi ja nousivat ylös jaloillensa: ylenmäärin
suuri joukko. **11** Ja hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, nämä luut
ovat koko Israelin heimo. Katso, he sanovat: 'Meidän luumme

ovat kuivettuneet, toivomme on mennyttä, me olemme hukassa'.
12 Sentähden ennusta ja sano heille: Näin sanoo Herra, Herra:
Katso, minä avaan teidän hautanne ja nostan teidät, minun
kansani, ylös haudoistanne ja vien teidät Israelin maahan. **13**
Ja siitä te tulette tietämään, että minä olen Herra, kun minä
avaan teidän hautanne ja nostan teidät, minun kansani, ylös
haudoistanne. **14** Ja minä annan teihin henkeni, niin että te
tulette eläviksi, ja sijoitan teidät omaan maahanne. Ja te tulette
tietämään, että minä olen Herra: minä olen puhunut, ja minä sen
teen, sanoo Herra." **15** Ja minulle tuli tämä Herran sana: **16**
"Sinä, ihmislapsi, ota puusauva ja kirjoita siihen: 'Juudalle ja
häneen liittyneille israelilaisille'. Ota sitten toinen puusauva ja
kirjoita siihen: 'Joosefille; Efraimin ja kaiken häneen liittyneen
Israelin heimon sauva'. **17** Ja pane ne lähekkäin, pääksytysten,
niin että ne tulevat yhdeksi sinun kädessäsi. **18** Kun sitten
kansasi lapset sanovat sinulle näin: 'Etkö selitä meille, mitä sinä
tällä tarkoitat?' **19** niin puhu heille: Näin sanoo Herra, Herra:
Katso, minä otan Joosefin sauvan, joka on Efraimin kädessä, ja
häneen liittyneet Israelin sukukunnat, ja minä asetan ne yhteen
Juudan sauvan kanssa ja teen niistä yhden sauvan, niin että
ne tulevat yhdeksi minun kädessäni. **20** Ja kun sauvat, joihin
olet kirjoittanut, ovat sinun kädessäsi, heidän silmäinsä edessä,
21 niin puhu heille: Näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä otan
israelilaiset pois pakanakansojen keskuudesta, minne vain he
ovat kulkeutuneet, kokoan heidät joka taholta ja tuon heidät
omaan maahansa. **22** Minä teen heidät yhdeksi kansaksi siinä
maassa, Israelin vuorilla, ja yksi kuningas on oleva kuninkaana
heillä kaikilla. Eivätkä he enää ole kahtena kansana eivätkä
enää jakaantuneina kahdeksi valtakunnaksi. **23** Eivät myöskään

he enää saastuta itseänsä kivijumalillaan, iljetyksillään eivätkä
millään rikkomuksillansa, vaan minä vapautan heidät kaikista
asuinpaikoistaan, joissa ovat syntiä tehneet, ja puhdistan heidät.
Ja he ovat minun kansani, ja minä olen heidän Jumalansa. **24**
Minun palvelijani Daavid on oleva heidän kuninkaansa, ja heillä
kaikilla on oleva yksi paimen. Ja he vaeltavat minun oikeuksieni
mukaan ja noudattavat minun käskyjäni ja pitävät ne. **25** He
saavat asua maassa, jonka minä annoin palvelijalleni Jaakobille
ja jossa teidän isänne ovat asuneet. Siinä saavat asua he, heidän
lapsensa ja lastensa lapset iankaikkisesti, ja minun palvelijani
Daavid on oleva heidän ruhtinaansa iankaikkisesti. **26** Minä
teen heidän kanssansa rauhan liiton-se on oleva iankaikkinen
liitto heidän kanssansa-istutan ja runsaasti kartutan heidät ja
asetan pyhäkköni olemaan heidän keskellänsä iankaikkisesti. **27**
Minun asumukseni on oleva heidän yllänsä, ja minä olen heidän
Jumalansa, ja he ovat minun kansani. **28** Ja pakanakansat
tulevat tietämään, että minä olen Herra, joka pyhitän Israelin,
kun minun pyhäkköni on heidän keskellänsä iankaikkisesti."

38 Minulle tuli tämä Herran sana: **2** "Ihmislapsi, käännä kasvosi
kohti Googia Maagogin maassa, Roosin, Mesekin ja Tuubalin
ruhtinasta, ja ennusta häntä vastaan **3** ja sano: Näin sanoo Herra,
Herra: Katso, minä käyn sinun kimppuusi, Goog, sinä Roosin,
Mesekin ja Tuubalin ruhtinas. **4** Minä kuljetan sinua, panen
koukut sinun leukoihisi ja nostatan sotaan sinut ja kaiken sinun
sotaväkesi: hevoset ja ratsumiehet, kaikki pulskasti puettuja,
suuren joukon suurine ja pienine kilpineen, miekankantajia
kaikki. **5** Persia, Etiopia ja Puut ovat heidän kanssansa, kilvet ja
kypärit on heillä kaikilla. **6** Goomer ja kaikki sen sotalaumat,
Toogarman heimo pohjan periltä ja kaikki sen sotalaumat-lukuisat

kansat ovat sinun kanssasi. **7** Ole valmis, varustaudu, sinä ja
kaikki joukkosi, jotka ovat kokoontuneet sinun luoksesi, ja ole
sinä varalla heitä varten. **8** Pitkien aikojen perästä sinä saat
määräyksen, vuotten lopulla sinun on karattava maahan, joka on
tointunut miekan jäljiltä, koottu monien kansain seasta, -mentävä
Israelin vuorille, jotka kauan aikaa olivat olleet rauniomaana;
se on tuotu pois kansojen seasta, ja he asuvat turvallisina
kaikki tyynni. **9** Sinä hyökkäät kuin rajuilma, tulet kuin pilvi,
pettääksesi maan, sinä ja kaikki sotalaumasi ja lukuisat kansat,
jotka ovat sinun kanssasi. **10** Näin sanoo Herra, Herra: Mutta
sinä päivänä tulee mieleesi jotakin, ja sinä mietit pahan juonen
11 ja sanot: Minä hyökkään suojattomaan maahan, karkaan
rauhallisten ihmisten kimppuun, jotka asuvat turvallisina-asuvat
muuria vailla kaikki tyynni, ja joilla ei ole salpoja, ei ovia. **12** Sinä
aiot saalista saada, ryöstettävää ryöstää, ojentaa kätesi raunioita
kohti, jotka on saatu asutuiksi, ja kansaa kohti, joka on koottu
pakanakansain seasta, joka on hankkinut karjaa ja omaisuutta ja
asuu maan navassa. **13** Saba ja Dedan ja Tarsiin kauppiaat
ja kaikki heidän nuoret jalopeuransa kyselevät sinulta: 'Oletko
sinä menossa saalista saamaan, ryöstettävää ryöstämään?
Oletko koonnut joukkosi kantamaan hopeata ja kultaa, ottamaan
karjaa ja omaisuutta, suurta saalista saamaan?' **14** Sentähden
ennusta, ihmislapsi, ja sano Googille: Näin sanoo Herra, Herra:
Sinä päivänä sinä kyllä huomaat, että minun kansani Israel
asuu turvallisena, **15** ja lähdet asuinpaikastasi pohjan periltä,
sinä ja sinun kanssasi lukuisat kansat, jotka kaikki ratsastavat
hevosilla: suuri joukko, lukuisa sotaväki. **16** Sinä hyökkäät minun
kansani Israelin kimppuun kuin pilvi, peittääksesi maan. Päivien
lopulla on tämä tapahtuva. Ja minä annan sinun karata maahani,

että pakanakansat tulisivat tuntemaan minut, kun minä osoitan
pyhyyteni sinussa, Goog, heidän silmäinsä edessä. **17** Näin
sanoo Herra, Herra: Etkö se ole sinä, josta minä muinaisina
päivinä puhuin palvelijaini, Israelin profeettain, kautta, jotka
niinä päivinä ennustivat, vuodesta vuoteen, että minä annan
sinun karata heidän kimppuunsa? **18** Mutta sinä päivänä, jona
Goog karkaa Israelin maahan, sanoo Herra, Herra, nousee
minun vihani hehku. **19** Kiivaudessani, tuimuuteni tulessa minä
sanon: Totisesti tulee sinä päivänä suuri maanjäristys Israelin
maahan. **20** Ja minun edessäni vapisevat meren kalat ja taivaan
linnut ja metsän eläimet ja kaikki maassa liikkuvat matelijat ja
kaikki ihmiset, jotka maan pinnalla ovat; ja vuoret luhistuvat, ja
vuorenpengermät sortuvat, ja kaikki muurit sortuvat maahan. **21**
Ja minä kutsun häntä vastaan kaikille vuorilleni miekan, sanoo
Herra, Herra: toisen miekka on oleva toista vastaan. **22** Minä
käyn oikeutta hänen kanssansa rutolla ja verellä. Ja minä annan
sataa kaatosadetta, raekiviä, tulta ja tulikiveä hänen päällensä,
hänen sotalaumojensa päälle ja lukuisain kansojen päälle, jotka
hänen kanssansa ovat. **23** Niin minä osoitan suuruuteni ja
pyhyyteni sekä teen itseni tunnetuksi lukuisain pakanakansain
silmien edessä. Ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra."

39 "Ja sinä, ihmislapsi, ennusta Googia vastaan ja sano: Näin
sanoo Herra, Herra: Katso, minä tulen sinun tykösi, Goog,
sinä Roosin, Mesekin ja Tuubalin ruhtinas. **2** Minä kuljetan
sinua, talutan sinua, nostatan sinut pohjan periltä ja annan
sinun hyökätä Israelin vuorille. **3** Mutta minä lyön pois jousesi
sinun vasemmasta kädestäsi ja pudotan nuolesi sinun oikeasta
kädestäsi. **4** Israelin vuorille sinä olet kaatuva, samoin kaikki
sinun sotalaumasi ja kansat, jotka sinun kanssasi ovat: minä

annan sinut petolinnuille, kaikille siivekkäille ja metsän eläimille
ruuaksi. **5** Kentälle sinä kaadut. Sillä minä olen puhunut,
sanoo Herra, Herra. **6** Ja minä lähetän tulen Maagogiin ja
rantamaalla turvassa asuvien keskeen. Ja he tulevat tietämään,
että minä olen Herra. **7** Ja pyhän nimeni minä teen tunnetuksi
kansani Israelin keskuudessa enkä enää salli häväistävän pyhää
nimeäni. Ja pakanakansat tulevat tietämään, että minä olen
Herra, Israelin Pyhä. **8** Katso, se tulee, se tapahtuu, sanoo
Herra, Herra: Tämä on se päivä, josta minä olen puhunut.
9 Israelin kaupunkien asukkaat menevät ulos ja sytyttävät ja
polttavat aseita, pieniä ja suuria kilpiä, jousia, nuolia, käsikarttuja
ja keihäitä. He pitävät niitä polttoaineina seitsemän vuotta; **10**
eivät he kanna puita kedolta eivätkä hakkaa metsistä, vaan
pitävät polttoaineina aseita. Näin he saalistavat saalistajiaan
ja ryöstävät ryöstäjiään, sanoo Herra, Herra. **11** Sinä päivänä
minä annan Googille siellä, Israelissa, hautasijan, 'Kulkijain
laakson', itää kohden merestä; se sulkee tien noilta kulkijoilta.
Sinne haudataan Goog ja koko hänen meluisa joukkonsa, ja sille
pannaan nimeksi: 'Googin meluisan joukon laakso'. **12** Niitä
hautaa Israelin heimo seitsemän kuukautta puhdistaaksensa
maan. **13** Koko maan kansa hautaa heitä, ja se on koituva
heille kiitokseksi sinä päivänä, jona minä näytän kunniani, sanoo
Herra, Herra. **14** Valitaan vakinaiset miehet, jotka kulkevat maata
ja hautaavat noita kulkijoita, mitä niitä vielä on jäljellä maan
pinnalla, puhdistaaksensa sen; seitsemän kuukauden kuluttua
he sen tutkivat läpikotaisin. **15** Kun nämä kulkijat kulkevat
maata ja joku heistä näkee ihmisen luut, laittaa hän niitten
ääreen kivimerkin, siihen asti että haudankaivajat saavat ne
haudatuiksi 'Googin meluisan joukon laaksoon'. **16** Onpa eräällä

kaupungillakin nimenä Hamona. -Niin he puhdistavat maan. **17**
Ja sinä, ihmislapsi! Näin sanoo Herra, Herra: Käske lintuja,
kaikkia siivekkäitä, ja kaikkia metsän eläimiä: Kokoontukaa,
tulkaa, yhtykää joka taholta minun teurasuhrilleni jonka minä
teitä varten uhraan, suurelle teurasuhrille Israelin vuorille; syökää
lihaa ja juokaa verta. **18** Syökää sankarien lihaa ja juokaa maan
ruhtinaitten verta-oinaita, lampaita, kauriita ja härkiä, kaikki tyynni
Baasanissa syötettyjä. **19** Syökää itsenne kylläisiksi rasvasta
ja juokaa itsenne juovuksiin verestä, teurasuhrista, jonka minä
teitä varten uhraan. **20** Tulkaa kylläisiksi minun pöydässäni
ratsuista ja vaunuhevosista, sankareista ja kaikenkaltaisista
sotamiehistä, sanoo Herra, Herra. **21** Minä asetan kunniani
pakanakansojen keskeen, ja kaikki pakanakansat saavat nähdä
minun tuomioni, jonka minä toimitan, ja käteni, jonka minä lasken
heidän päällensä. **22** Mutta Israelin heimo tulee tietämään, että
minä, Herra, olen heidän Jumalansa siitä päivästä lähtien ja
aina eteenpäin. **23** Ja pakanakansat tulevat tietämään, että
Israelin heimo joutui pakkosiirtolaisuuteen syntivelkansa tähden,
koska olivat olleet minulle uskottomat, ja minä kätkin heiltä
kasvoni, ja niin minä annoin heidät heidän vihollistensa käsiin,
ja he kaatuivat miekkaan kaikki tyynni. **24** Minä tein heille
heidän saastaisuutensa ja rikkomustensa mukaan ja kätkin
heiltä kasvoni. **25** Sentähden, näin sanoo Herra, Herra: Nyt
minä käännän Jaakobin kohtalon ja armahdan kaikkea Israelin
heimoa ja kiivailen pyhän nimeni puolesta. **26** Ja häpeänsä ja
kaiken uskottomuutensa, jota he ovat minulle osoittaneet, he
unhottavat, asuessaan nyt maassansa turvallisina, kenenkään
peloittelematta. **27** Kun minä tuon heidät takaisin kansojen seasta
ja kokoan heidät heidän vihamiestensä maista, niin minä osoitan

heissä pyhyyteni lukuisain pakanakansain silmien edessä. **28** Ja
he tulevat tietämään, että minä, Herra, olen heidän Jumalansa,
kun minä, vietyäni heidät pakkosiirtolaisuuteen pakanakansojen
luokse, kokoan heidät omaan maahansa enkä jätä sinne jäljelle
ainoatakaan heistä. **29** Enkä minä enää kätke heiltä kasvojani,
sillä minä vuodatan Henkeni Israelin heimon päälle, sanoo Herra,
Herra."

40 Meidän pakkosiirtolaisuutemme kahdentena-kymmenentenä
viidentenä vuotena, vuoden alussa, kuukauden kymmenentenä
päivänä, neljäntenätoista vuotena kaupungin valloituksen jälkeen,
juuri sinä päivänä tuli minun päälleni Herran käsi, ja hän vei
minut sinne. **2** Jumalan näyissä hän vei minut Israelin maahan ja
laski minut hyvin korkealle vuorelle, jolla oli ikäänkuin kaupunki
rakennettuna, etelään päin. **3** Hän vei minut sinne. Ja katso, oli
mies, näöltänsä vasken kaltainen, ja pellavanuora oli hänellä
kädessänsä sekä mittaruoko, ja hän seisoi portilla. **4** Ja mies
puhui minulle: "Ihmislapsi, katso silmilläsi, kuule korvillasi ja
ota huomioosi kaikki, mitä minä sinulle näytän; sillä sinut on
tuotu tänne sitä varten, että nämä sinulle näytettäisiin. Ilmoita
kaikki, mitä näet, Israelin heimolle. **5** Ja katso, oli muuri
temppelin ulkopuolella, yltympäri sen. Ja miehen kädessä oli
mittaruoko, kuusikyynäräinen, kyynärään luettuna kyynärä ja
kämmenenleveys. Ja hän mittasi muurirakennuksen leveyden:
yksi ruoko, ja korkeuden: yksi ruoko. **6** Sitten hän meni portille,
jonka etupuoli oli itää kohden, nousi ylös sen portaita ja mittasi
portin kynnyksen: se oli yhden ruovon levyinen-ensimmäinen
kynnys: yhden ruovon levyinen. **7** Sivuhuone oli aina yhden
ruovon pituinen ja yhden ruovon levyinen, ja sivuhuoneitten
väliä oli viisi kyynärää. Portin kynnys porttieteisen laidassa,

sisäpuolella: yksi ruoko. **8** Ja hän mittasi porttieteisen, joka oli
sisäpuolella: yksi ruoko. **9** Ja hän mittasi porttieteisen: kahdeksan
kyynärää, ja sen seinäpatsaat: kaksi kyynärää. Ja porttieteinen oli
sisemmällä puolen. **10** Itää kohden antavan portin sivuhuoneita
oli kolme kummallakin puolella. Ne kolme olivat yhtä suuria, ja
niiden seinäpatsaat kummallakin puolella olivat yhtä suuria. **11**
Ja hän mittasi portin oviaukon leveyden: kymmenen kyynärää, ja
portin pituuden: kolmetoista kyynärää. **12** Mutta sivuhuoneitten
edessä oli aitaus: yksi kyynärä, samoin toisella puolella oleva
aitaus: yksi kyynärä; ja kukin sivuhuone kummallakin puolella:
kuusi kyynärää. **13** Ja hän mittasi portin, yhden sivuhuoneen
katosta toisen kattoon: leveys oli kaksikymmentä viisi kyynärää,
ovet vastatusten. **14** Sitten hän otti mitan seinäpatsaista:
kaksikymmentä kyynärää. Seinäpatsaisiin liittyi esipiha portin
ympärillä. **15** Ja sisäänkäyntiportin edestä sisäportin eteisen eteen
oli viisikymmentä kyynärää. **16** Portissa yltympäri oli sisäänpäin,
sivuhuoneisiin ja niitten seinäpatsaisiin päin, avartuvia ikkuna-
aukkoja; samoin eteisissä. Ikkuna-aukot ympärinsä laajenivat
sisäänpäin. Ja seinäpatsaissa oli palmukoristeita. **17** Sitten hän
vei minut ulompaan esipihaan. Ja katso: ympäri esipihan oli
kammioita ja kivillä laskettu permanto. Kivillä lasketun permannon
laidassa oli kolmekymmentä kammiota. **18** Kivillä laskettu
permanto oli porttien sivuseinämillä, porttien pituuden mukaisesti;
tämä oli alempi kivillä laskettu permanto. **19** Ja hän mittasi
leveyden alemman portin edestä sisemmän esipihan edustalle,
ulkopuolelle: sata kyynärää sekä itä-että pohjoispuolella. **20**
Sitten hän mittasi sen portin pituuden ja leveyden, jonka etupuoli
oli pohjoista kohden ja joka vei ulompaan esipihaan. **21** Siinä oli
kolme sivuhuonetta kummallakin puolella, ja sen seinäpatsaat ja

eteinen olivat yhtä suuret kuin ensimmäisessä portissa. Sen
pituus oli viisikymmentä kyynärää ja leveys kaksikymmentä viisi
kyynärää. **22** Ja sen ikkuna-aukot, eteinen ja palmukoristeet
olivat yhtä suuret kuin portin, jonka etupuoli oli itää kohden, ja
sinne noustiin seitsemää porrasta, ja niistä eteenpäin oli sen
eteinen. **23** Sisemmällä esipihalla oli portti porttia vastassa
pohjoista ja itää kohden. Ja hän mittasi portista porttiin: sata
kyynärää. **24** Sitten hän kuljetti minua etelää kohden, ja katso, tuli
portti, joka antoi etelää kohden. Ja hän mittasi sen seinäpatsaat
ja eteisen: ne olivat yhtä suuret kuin nuo toiset. **25** Ja siinä ja
sen eteisessä oli ikkuna-aukkoja ympärinsä, samanlaisia kuin
nuo toiset ikkuna-aukot. Pituus oli viisikymmentä kyynärää ja
leveys kaksikymmentä viisi kyynärää. **26** Sen ylöskäytävässä oli
seitsemän porrasta, ja niistä eteenpäin oli sen eteinen. Ja siinä
oli palmukoristeet, yksi kummallakin puolella, sen seinäpatsaissa.
27 Sisemmässä esipihassa oli portti etelää kohden. Ja hän
mittasi portista porttiin etelää kohden: sata kyynärää. **28** Sitten
hän vei minut sisempään esipihaan eteläportin kautta. Ja hän
mittasi eteläportin: se oli yhtä suuri kuin nuo toiset. **29** Ja sen
sivuhuoneet, seinäpatsaat ja eteinen olivat yhtä suuret kuin nuo
toiset. Ja siinä ja sen eteisessä oli ikkuna-aukkoja ympärinsä.
Pituus oli viisikymmentä kyynärää ja leveys kaksikymmentä viisi
kyynärää. **30** Ja eteisiä oli ympärinsä; pituus kaksikymmentä viisi
kyynärää, leveys viisi kyynärää. **31** Sen eteinen oli ulompaan
esipihaan päin, ja sen seinäpatsaissa oli palmukoristeita. Sen
portaissa oli kahdeksan porrasta. **32** Sitten hän vei minut
sisempään esipihaan itää kohden. Ja hän mittasi portin: se oli
yhtä suuri kuin nuo toiset. **33** Ja sen sivuhuoneet, seinäpatsaat
ja eteinen olivat yhtä suuret kuin nuo toiset. Ja siinä ja sen

eteisessä oli ikkuna-aukkoja ympärinsä. Pituus oli viisikymmentä
kyynärää ja leveys kaksikymmentä viisi kyynärää. **34** Sen
eteinen oli ulompaan esipihaan päin, ja sen seinäpatsaissa
oli palmukoristeita kummallakin puolella. Sen portaissa oli
kahdeksan porrasta. **35** Sitten hän vei minut pohjoisportille ja
mittasi: yhtä suuret kuin nuo toiset **36** olivat sen sivuhuoneet,
seinäpatsaat ja eteinen. Ja ikkuna-aukkoja oli siinä ympärinsä.
Pituus oli viisikymmentä kyynärää ja leveys kaksikymmentä viisi
kyynärää. **37** Sen eteinen oli ulompaan esipihaan päin, ja sen
seinäpatsaissa oli palmukoristeita kummallakin puolella. Sen
portaissa oli kahdeksan porrasta. **38** Ja oli kammio, jonka ovi oli
seinäpatsaissa, porteissa. Siellä oli polttouhri huuhdottava. **39** Ja
porttieteisessä oli kaksi pöytää kummallakin puolella; niillä oli
polttouhri, syntiuhri ja vikauhri teurastettava. **40** Ja ulkopuolisella
sivuseinämällä, portin ovelle noustessa, pohjoispuolella, oli
kaksi pöytää; samoin porttieteisen toisella sivuseinämällä kaksi
pöytää: **41** neljä pöytää portin sivuseinämillä kummallakin
puolella, siis kahdeksan pöytää. Niillä oli teurastettava. **42** Ja
ylöskäytävän ääressä oli neljä pöytää hakatuista kivistä. Ne olivat
puolentoista kyynärän pituisia, puolentoista kyynärän levyisiä ja
yhden kyynärän korkuisia. Niille oli laskettava ne aseet, joilla
teurastettiin polttouhri ja teurasuhri. **43** Ja haarukkakoukkuja,
kämmenenleveyttä pitkiä, oli kiinnitetty ympäri huonetta, mutta
uhriliha pantiin pöydille. **44** Sisemmän portin ulkopuolella oli
kaksi kammiota sisemmässä esipihassa, toinen pohjoisen portin
sivuseinämällä, etupuoli etelää kohden, ja toinen eteläisen
portin sivuseinämällä, etupuoli pohjoista kohden. **45** Ja hän
puhui minulle: "Tämä kammio, jonka etupuoli on etelää kohden,
on pappeja varten, jotka hoitavat temppelitehtäviä. **46** Ja

kammio, jonka etupuoli on pohjoista kohden, on pappeja varten,
jotka hoitavat alttaritehtäviä. Ne ovat Saadokin jälkeläiset, ne
leeviläisistä, jotka saavat lähestyä Herraa häntä palvellakseen."
47 Ja hän mittasi esipihan: pituus oli sata kyynärää ja leveys
sata kyynärää; se oli neliön muotoinen. Ja alttari oli temppelin
edustalla. **48** Sitten hän vei minut temppelin eteiseen ja mittasi
eteisen seinäpatsaan: viisi kyynärää kummallakin puolella, ja
portin leveyden: kolme kyynärää kummallakin puolella. **49**
Eteisen pituus oli kaksikymmentä kyynärää ja leveys yksitoista
kyynärää. Sinne noustiin kymmentä porrasta. Ja seinäpatsaitten
ääressä oli pylväät, yksi kummallakin puolella.

41 Sitten hän vei minut temppelisaliin ja mittasi seinäpatsaat; ne
olivat kuutta kyynärää leveitä kummallakin puolella: ilmestysmajan
leveys. **2** Ja oviaukko oli kymmentä kyynärää leveä, ja oviaukon
sivuseinät kummallakin puolella olivat viisikyynäräiset. Hän
mittasi temppelisalin pituuden: neljäkymmentä kyynärää, ja
leveyden: kaksikymmentä kyynärää. **3** Sitten hän meni sisimpään
ja mittasi oviaukon seinäpatsaan: kaksi kyynärää, oviaukon:
kuusi kyynärää, ja oviaukon leveyden: seitsemän kyynärää.
4 Ja hän mittasi sen pituuden: kaksikymmentä kyynärää, ja
leveyden: kaksikymmentä kyynärää temppelisalin puolelta. Ja
hän sanoi minulle: "Tämä on kaikkeinpyhin". **5** Sitten hän mittasi
temppelin seinän: kuusi kyynärää, ja sivukammion leveyden:
neljä kyynärää, yltympäri temppelin. **6** Ja sivukammioita oli:
kolme sivukammiota päällekkäin, kolmeenkymmeneen kertaan;
ja ne kulkivat ympärinsä sen temppeliseinän varassa, joka oli
sivukammioihin päin, niin että pysyivät siinä kiinni, mutta ne eivät
olleet kiinnitetyt temppelinseinän sisään. **7** Ja sivukammiot olivat
aina sitä leveämpiä kiertäessään, mitä ylempänä olivat, sillä

temppelin ympäryskammiot ulottuivat ylemmäksi ja ylemmäksi
ympäri temppelin, ollen siten ylhäällä leveämmät sisäänpäin. Ja
alakerrasta noustiin yläkertaan keskikerroksen kautta. **8** Ja minä
näin, että temppelillä oli koroke ympärinsä: sivukammioitten
perustukset, koko ruovon korkuiset, kuusi kyynärää, reunustaan
asti. **9** Sivukammioitten ulkoseinän paksuus oli viisi kyynärää;
yhtä leveä oli avoin tila sivukammiorakennuksen ääressä, joka
temppeliin kuului. **10** Välimatkaa pihakammiorakennuksiin oli
kahtakymmentä kyynärää leveälti ympäri temppelin-yltympäri. **11**
Ja sivukammioista vei ovi avoimeen tilaan: yksi ovi pohjoista
kohden ja toinen ovi etelää kohden. Ja avoimen tilan leveys oli
viisi kyynärää yltympäri. **12** Ja rakennus, joka oli eristetyn alueen
laidassa lännen puoleisella sivulla, oli seitsemääkymmentä
kyynärää leveä. Rakennuksen seinän paksuus oli viisi kyynärää,
ympärinsä, ja sen pituus oli yhdeksänkymmentä kyynärää. **13**
Sitten hän mittasi temppelin: pituus oli sata kyynärää, sekä
eristetyn alueen ja rakennuksen seininensä: pituus sata kyynärää.
14 Temppelin etupuolen ja eristetyn alueen leveys itään päin oli
sata kyynärää. **15** Sitten hän mittasi sen rakennuksen pituuden,
joka oli eristetyn alueen laidassa, sen takana, ynnä sen käytävät,
kummallakin puolella: sata kyynärää; ja sisemmän temppelisalin,
esipihan eteiset, **16** kynnykset, sisäänpäin avartuvat ikkuna-
aukot, käytävät niitten kolmen ympärillä-kynnyksen edessä
oli puulaudoitus yltympäri-ja välin maasta ikkuna-aukkoihin.
Ja ikkuna-aukot olivat peitetyt. **17** Oviaukkojen yläpuolelta
lähtien sekä sisempään temppeliin asti että ulos asti, koko
seinällä yltympäri, sisä-ja ulkopuolella, oli mitatut alat, **18**
ja niihin oli tehty kerubeja ja palmuja, palmu aina kahden
kerubin väliin. Ja kullakin kerubilla oli kahdet kasvot: **19** ihmisen

kasvot palmuun päin toisaalle ja leijonan kasvot palmuun päin
toisaalle. Niin oli tehty koko temppelissä yltympäri: **20** maasta
alkaen ja aina oviaukkojen yläpuolelle oli tehty kerubeja ja
palmuja, samoin temppelisalin seinälle. **21** Temppelisalissa oli
nelikulmaiset ovenpielet. Mutta pyhimmän edessä näkyi **22**
ikäänkuin alttari, puinen, kolmea kyynärää korkea, ja sen pituus
oli kaksi kyynärää. Siinä oli nurkkaukset, ja sen jalusta ja seinät
olivat puuta. Ja hän sanoi minulle: "Tämä on pöytä, joka on
Herran edessä". **23** Sekä temppelisalissa että pyhimmässä oli
kaksoisovet. **24** Ja ovissa oli kaksi ovipuoliskoa, kaksi kääntyvää
ovipuoliskoa: kumpaisessakin ovessa oli kaksi ovipuoliskoa.
25 Ja niihin, temppelisalin oviin, oli tehty kerubeja ja palmuja,
samoin kuin oli tehty seiniin. Ulkona, eteisen edessä, oli puinen
porraskatos. **26** Ja eteisen sivuseinissä, kummallakin puolella,
oli sisäänpäin avartuvia ikkuna-aukkoja ja palmuja; samoin
temppelin sivukammioissa ja porraskatoksissa.

42 Sitten hän vei minut ulompaan esipihaan pohjoista kohden
viepää tietä myöten, vei minut pihakammio-rakennuksen luo, joka
oli eristettyä aluetta vastassa ja pohjoispuolista muurirakennusta
vastassa, **2** satakyynäräisen pitkänsivun edustalle, jossa
oli oviaukko pohjoiseen päin; leveys taas oli viisikymmentä
kyynärää. **3** Sen kaksikymmenkyynäräisen paikan edustalla, joka
kuului sisempään esipihaan, ja vastapäätä sitä kivillä laskettua
permantoa, joka oli ulommassa esipihassa, oli käytävä käytävää
vastassa, kolmessa kerroksessa. **4** Kammioiden editse meni
kulkutie, kymmentä kyynärää leveä, sisempään esipihaan, sataa
kyynärää pitkä, ja oviaukot olivat pohjoiseen päin. **5** Mutta
ylimmät kammiot olivat kapeimmat, sillä käytävät ottivat niiltä
tilaa enemmän kuin alimmilta ja keskimmäisiltä kammioilta

rakennuksessa. **6** Sillä nämä olivat kolmikertaiset, mutta niissä ei
ollut pylväitä, niinkuin esipihoissa oli pylväät; sentähden ne tulivat
olemaan kaitaisemmat kuin alimmat ja keskimmäiset, maasta
lukien. **7** Oli myös muuri, joka ulkopuolella kulki yhtä suuntaa
kammioiden kanssa ulompaa esipihaa kohden kammioiden
editse; sen pituus oli viisikymmentä kyynärää. **8** Sillä niiden
kammioiden pituus, jotka olivat ulompaan esipihaan päin, oli
yhteensä viisikymmentä kyynärää; mutta, katso, temppelisalin
puolella sata kyynärää. **9** Ja näiden kammioiden alapuolella
oli sisäänkäynti idästäpäin, kun tultiin niitten luokse ulommasta
esipihasta, **10** esipihaa ympäröivän muurin leveyspuolella. Etelää
kohden, eristetyn alan edustalla ja rakennuksen edustalla, oli
kammioita, **11** ja niiden editse kävi tie. Ne olivat samanmuotoisia
kuin ne kammiot, jotka olivat pohjoista kohden: yhtä pitkiä ja
leveitä. Samanlaisia olivat kaikki näitten uloskäytävät, laitteet
ja oviaukot. **12** Ja samoin kuin olivat niiden kammioiden
oviaukot, jotka olivat etelää kohden, oli se oviaukko, joka oli tien
päässä-tien, joka kulki senpuolisen muurin viertä itää kohden,
sinne tultaessa. **13** Ja hän sanoi minulle: "Pohjoiskammiot ja
eteläkammiot, jotka ovat eristetyn alan edustalla, ne ovat pyhiä
kammioita, joissa papit, jotka lähestyvät Herraa, syövät sitä,
mikä on korkeasti-pyhää. Sinne he pankoot korkeasti-pyhän:
ruokauhrin, syntiuhrin ja vikauhrin; sillä se paikka on pyhä. **14**
Kun papit ovat tulleet, älköötkö he menkö pyhäköstä ulos esipihaan
muutoin, kuin että tänne panevat vaatteensa, joissa toimittavat
virkaansa, sillä ne ovat pyhät, ja pukeutuvat toisiin vaatteisiin;
sitten lähestykööt paikkaa, mikä on kansaa varten." **15** Kun hän
oli saanut loppuun sisemmän temppelin mittaamisen, vei hän
minut ulos sille portille, jonka etupuoli oli itää kohden. Ja hän

mittasi sen ympärinsä. **16** Hän mittasi itäilmalta mittaruovolla:
viisi sataa ruokoa mittaruovon mukaan. Hän kääntyi **17** ja
mittasi pohjoisilmalta: viisisataa ruokoa mittaruovon mukaan. Hän
kääntyi **18** ja mittasi eteläilmalta: viisisataa ruokoa mittaruovon
mukaan. **19** Hän kääntyi ja mittasi länsi-ilmalta: viisisataa ruokoa
mittaruovon mukaan. **20** Neljältä ilmansuunnalta hän sen mittasi.
Siinä oli muuri yltympäri; pituutta viisisataa ja leveyttä viisisataa.
Sen tuli erottaa pyhä epäpyhästä.

43 Sitten hän kuljetti minut portille-sille portille, joka antoi itää
kohden. **2** Ja katso: Israelin Jumalan kunnia tuli idästä päin. Sen
kohina oli niinkuin paljojen vetten kohina, ja maa kirkastui hänen
kunniastansa. **3** Ja näky, jonka minä näin, oli samanlainen kuin
se näky, jonka olin nähnyt tullessani hävittämään kaupunkia;
samanlaiset olivat näyt kuin se näky, jonka olin nähnyt Kebar-
joen varrella. Niin minä lankesin kasvoilleni. **4** Ja Herran
kunnia kulki temppeliin sen portin kautta, jonka etupuoli oli
itää kohden. **5** Ja henki nosti minut ja vei minut sisempään
esipihaan. Ja katso: Herran kunnia täytti temppelin. **6** Ja minä
kuulin jonkun puhuttelevan minua temppelistä; mutta mies seisoi
minun vieressäni. **7** Se ääni sanoi minulle: "Ihmislapsi, tämä on
minun valtaistuimeni sija ja minun jalkapohjaini sija, jossa minä
tahdon asua israelilaisten keskellä iankaikkisesti. Ja Israelin
heimo ei ole enää saastuttava minun pyhää nimeäni-eivät he
eivätkä heidän kuninkaansa-haureudellansa, kuninkaittensa
ruumiilla ja uhrikukkuloillansa. **8** Kun he asettivat kynnyksensä
minun kynnykseni ääreen, ovenpielensä minun ovenpielteni
ääreen, niin että muuri vain oli minun ja heidän välillään, niin
he saastuttivat minun pyhän nimeni kauhistuksillansa, joita
harjoittivat, ja minä lopetin heidät vihassani. **9** Nyt he vievät

haureutensa ja kuninkaittensa ruumiit kauas minusta, ja minä
asun heidän keskellänsä iankaikkisesti. **10** Sinä, ihmislapsi, saata
Israelin heimolle sanoma tästä temppelistä, että he häpeäisivät
rikkomuksiansa; ja he mitatkoot sen sopusuhtaisuuden. **11**
Ja jos he häpeävät kaikkea, mitä ovat tehneet, niin tee heille
tiettäväksi temppelin muoto sekä sen sisustus, uloskäytävät,
sisäänkäytävät, kaikki muodot, kaikki säädökset, kaikki muodot
ja kaikki lait; kirjoita ne heidän silmiensä eteen, että he ottaisivat
vaarin sen koko muodosta ja kaikista säädöksistä ja tekisivät
niiden mukaan. **12** Tämä on temppelin laki: sen koko alue vuoren
laella yltympäri on korkeastipyhä. Katso, tämä on temppelin laki."
13 Ja nämä olivat alttarin mitat kyynärissä, kyynärään luettuna
kyynärä ja kämmenenleveys: sen alusta oli kyynärän korkuinen
ja kyynärän levyinen, ja sen reunusta ympäri sen laidan oli yhden
vaaksan mittainen. Tämä oli alttarin koroke. **14** Alustasta, joka oli
maassa, alimmalle välireunalle: kaksi kyynärää sekä leveyttä yksi
kyynärä; ja pienemmältä välireunalta suuremmalle välireunalle:
neljä kyynärää sekä leveyttä kyynärä. **15** Jumalan lieteen oli neljä
kyynärää, ja Jumalan liedestä ylöspäin olivat ne neljä sarvea.
16 Jumalan lieden pituus oli kaksitoista kyynärää ja leveys
kaksitoista, niin että sen neljästä sivusta tuli neliö. **17** Välireunan
pituus oli neljätoista kyynärää ja leveys neljätoista, sen neljältä
sivulta. Sitä ympäröivä reunusta oli puolikyynäräinen, ja sen
alusta oli kyynäräinen ympärinsä. Ja sen portaat olivat itäisellä
puolella. **18** Ja hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, näin sanoo Herra,
Herra: Nämä ovat alttaria koskevat säädökset: Sinä päivänä, jona
se on saatu tehdyksi, niin että voidaan sillä uhrata polttouhria
ja vihmoa sille verta, **19** anna papeille, leeviläisille, jotka ovat
Saadokin jälkeläisiä ja saavat minua lähestyä palvellaksensa

minua, sanoo Herra, Herra, mullikka syntiuhriksi. **20** Ota sen
verta ja sivele alttarin neljään sarveen ja välireunan neljään
kulmaan ja reunustaan yltympäri; niin on sinun puhdistettava se
ja toimitettava sen sovitus. **21** Ota sitten syntiuhri-mullikka ja
polta se säädetyssä, temppelille kuuluvassa paikassa, pyhäkön
ulkopuolella. **22** Tuo toisena päivänä virheetön kauris syntiuhriksi;
alttari on puhdistettava, samoin kuin se puhdistettiin mullikalla.
23 Suoritettuasi loppuun puhdistuksen tuo virheetön mullikka
ja virheetön oinas pikkukarjasta. **24** Tuo ne Herran eteen, ja
papit heittäköot niiden päälle suolaa ja uhratkoot ne polttouhriksi
Herralle. **25** Uhraa joka päivä, seitsemänä päivänä, syntiuhri-
kauris; myös on uhrattava mullikka ja oinas pikkukarjasta,
virheettömät. **26** Seitsemänä päivänä toimitettakoon alttarin
sovitus ja puhdistettakoon ja vihittäköön se. **27** Niiden päivien
kuluttua papit kahdeksantena päivänä ja aina edelleen uhratkoot
alttarilla polttouhrejansa ja yhteysuhrejansa. Ja niin minä teihin
mielistyn, sanoo Herra, Herra."

44 Sitten hän vei minut takaisin pyhäkön ulommalle portille,
sille, joka antoi itään päin; mutta se oli suljettu. **2** Niin Herra
sanoi minulle: "Tämä portti on oleva suljettuna: sitä ei saa
avata, eikä kenkään saa käydä siitä sisälle, sillä Herra, Israelin
Jumala, on käynyt siitä sisälle. Se on oleva suljettu. **3** Ruhtinas
ainoastaan saakoon ruhtinaana istua siellä ja aterioida Herran
edessä; käyköön hän sisään porttieteisen kautta ja tulkoon
ulos samaa tietä." **4** Sitten hän vei minut pohjoisportin kautta
temppelin edustalle, ja minä näin, ja katso: Herran kunnia täytti
Herran temppelin. Niin minä lankesin kasvoilleni. **5** Ja Herra
sanoi minulle: "Ihmislapsi, ota huomioosi, katso silmilläsi ja
kuule korvillasi kaikki, mitä minä sinulle puhun kaikista Herran

temppelin säädöksistä ja kaikista sen laeista, ja ota huomioosi,
kuinka temppeliin on mentävä kustakin pyhäkön uloskäytävästä.
6 Ja sano niille uppiniskaisille, sano Israelin heimolle: Näin sanoo
Herra, Herra: Jo riittävät kaikki teidän kauhistuksenne, te Israelin
heimo, **7** te kun olette tuoneet muukalaisia, sydämeltään ja
ruumiiltaan ympärileikkaamattomia, minun pyhäkköön olemaan
siellä ja häpäisemään minun temppeliäni, samalla kuin olette
uhranneet minun leipääni ja rasvaa ja verta; ja niin te olette
rikkoneet minun liittoni-kaikkien muitten kauhistustenne lisäksi. **8**
Te ette ole itse hoitaneet minulle suoritettavia pyhiä tehtäviä,
vaan olette panneet heitä puolestanne hoitamaan minulle
pyhäkössäni suoritettavia tehtäviä. **9** Näin sanoo Herra,
Herra: ei yksikään muukalainen, sydämeltään ja ruumiiltaan
ympärileikkaamaton, saa tulla minun pyhäkköön, olkoon se kuka
tahansa muukalainen, joka israelilaisten keskuudessa on. **10**
Vaan ne leeviläiset, jotka menivät minun luotani kauas, silloin
kun Israel oli joutunut eksyksiin, nuo, jotka eksyivät pois minusta
kivijumalainsa jälkeen, kantakoot syntinsä; **11** he toimittakoot
minun pyhäkössäni vartioinnin temppelin porteilla ja toimittakoot
temppelipalveluksen: he teurastakoot polttouhrit ja teurasuhrit
kansalle ja seisokoot heidän edessään heitä palvelemassa. **12**
Koska he ovat heitä palvelleet heidän kivijumalainsa edessä
ja olleet Israelin heimolle kompastuksena syntiin, sentähden
minä kättä kohottaen vakuutan heistä, sanoo Herra, Herra,
että heidän on kannettava syntinsä. **13** He eivät saa lähestyä
minua, niin että toimittaisivat minun edessäni papinvirkaa ja
lähestyisivät mitään minulle pyhitettyä, mitään korkeasti-pyhää,
vaan heidän on kannettava häpeänsä ja kauhistuksensa, joita
ovat tehneet. **14** Ja minä panen heidät hoitamaan temppelissä

suoritettavia tehtäviä, mitä siellä vain on palvelijantyötä ja
toimitettavaa. **15** Mutta ne leeviläiset papit, Saadokin jälkeläiset,
jotka hoitivat minun pyhäkössäni suoritettavat tehtävät silloin,
kun israelilaiset olivat eksyneet minusta pois, he saavat lähestyä
minua, palvella minua ja seisoa minun edessäni uhraamassa
minulle rasvaa ja verta, sanoo Herra, Herra. **16** He saavat
tulla minun pyhäkkööni ja saavat lähestyä minun pöytääni,
palvellen minua ja hoitaen minulle suoritettavat tehtävät. **17**
Ja tullessaan sisemmän esipihan porteille he pukeutukoot
pellavavaatteisiin älköötkä pitäkö yllänsä villaista toimittaessaan
virkaansa sisemmän esipihan porteissa ja sisällä temppelissä. **18**
Pellavaiset juhlapäähineet olkoon heillä päässä ja pellavakaatiot
lanteilla. Älköät he panko vyötäisillensä mitään hiostuttavaa. **19**
Kun he sitten menevät pois ulompaan esipihaan, kansan tykö
ulompaan esipihaan, riisukoot vaatteensa, joissa ovat virkaa
toimittaneet, jättäköät ne pyhäkön kammioihin ja pukekoot yllensä
toiset vaatteet, etteivät pyhittäisi kansaa vaatteillansa. **20** Älköät
he ajelko päätänsä, mutta älköät myöskään antako tukkansa
valtoinaan kasvaa: heidän on leikattava hiuksensa. **21** Viiniä
älköön kukaan pappi juoko tultuansa sisempään esipihaan. **22**
Leskeä ja hylljättyä älköät he ottako vaimoksensa, vaan ottakoot
neitsyen Israelin heimon jälkeläisistä tai lesken, joka on leskenä
papin jälkeen. **23** Ja opettakoot he minun kansalleni erotuksen
pyhän ja epäpyhän välillä sekä tehköät heille tiettäväksi, mikä
on saastaista, mikä puhdasta. **24** Riita-asioissa he seisokoot
tuomitsemassa ja tuomitkoot niissä minun oikeuksieni mukaan.
Minun lakejani ja käskyjäni he noudattakoot kaikkien minun
juhlieni vietossa ja pyhittäköät minun sapattini. **25** Älköön
hän menkö kuolleen ihmisen luo ja siten tulko saastaiseksi;

ainoastaan isästä ja äidistä, pojasta ja tyttärestä, veljestä ja
sisaresta, jos tämä ei ollut naitu, hän saa näin saattaa itsensä
saastaiseksi. **26** Mutta puhdistuksensa jälkeen luettakoon
hänelle vielä seitsemän päivää; **27** ja sinä päivänä, jona hän
tulee pyhäkköön, sisempään esipihaan, toimittamaan virkaansa
pyhäkössä, hän uhratkoon syntiuhrinsa, sanoo Herra, Herra.
28 Ja tämä on oleva heidän perintöosansa: minä olen heidän
perintöosansa. Teidän ei tule antaa heille perintömaata Israelissa:
minä olen heidän perintömaansa. **29** Ruokauhrin, syntiuhrin
ja vikauhrin he saavat syödä, ja kaikki, mikä on tuhon omaksi
vihittyä Israelissa, on tuleva heille. **30** Paras kaikesta uutisesta,
kaikenlaatuisesta, ja kaikki annit, mitä laatua hyvänsä antinne
ovatkin, tulevat papeille; ja parhaat jyvärouheistanne on teidän
annettava papille, että sinä tuottaisit siunauksen huoneellesi.
31 Papit älköät syökö mitään itsestään kuollutta tai kuoliaaksi
raadeltua, ei lintua eikä raavasta."

45 "Kun te arvotte maata perintöosiksi, niin antakaa Herralle
anti, pyhä osa maasta, kahtakymmentäviittä tuhatta pitkä ja
kahtakymmentä tuhatta leveä. Se olkoon pyhä koko alueeltaan,
yltympäri. **2** Siitä tulkoon pyhäkölle neliö, viisisataa ja viisisataa
joka taholta, ja sen lisäksi avointa tilaa viisikymmentä joka
taholta. **3** Ja mittaa tästä mitatusta alueesta kahtakymmentäviittä
tuhatta pitkälti ja kymmentätuhatta leveälti, ja siinä olkoon
pyhäkkö, korkeasti-pyhä. **4** Se olkoon pyhä osa maasta papeille,
jotka palvelevat pyhäkössä, jotka lähestyvät ja palvelevat Herraa;
se olkoon talojen sijana heitä varten ja pyhänä paikkana
pyhäkköä varten. **5** Kahtakymmentäviittä tuhatta pitkälti ja
kymmentätuhatta leveälti on tuleva leeviläisille, jotka toimittavat
palvelusta pyhäkössä, heille perintömaaksi-kaksikymmentä

kammiota-. **6** Kaupungille antakaa perintömaata viittätuhatta
leveälti ja kahtakymmentäviittä tuhatta pitkälti, pyhän antimaan
viereltä; se olkoon kaiken Israelin heimon oma. **7** Ja ruhtinaalle:
molemmilta puolin pyhää antimaata ja kaupungin perintömaata,
pyhän antimaan sivusta ja kaupungin perintömaan sivusta, lännen
puolelta länteen päin ja idän puolelta itään päin, maata yhtä pitkälti
kuin on yhden sukukuntaosan pituus länsirajasta itärajaan. **8** Se
olkoon hänellä maana, perintömaana Israelissa; ja älköötminun
ruhtinaani enää sortako minun kansaani, vaan jättäköötmuun
maan Israelin heimolle sukukunnittain. **9** Näin sanoo Herra, Herra:
Jo riittää, te Israelin ruhtinaat! Heittäkää pois väkivalta ja sorto,
noudattakaa oikeutta ja vanhurskautta, heretkää häätämästä
mailtansa minun kansaani, sanoo Herra, Herra. **10** Olkoon teillä
oikea paino, oikea eefa-mitta ja oikea bat-mitta. **11** Eefa-ja bat-
mitta olkoot tarkoin yhtä suuret: bat vetäköön kymmenenneksen
hoomer-mittaa ja eefa kymmenenneksen hoomer-mittaa;
hoomerin mukaan määrättäköön kumpaisenkin suuruus. **12**
Sekelissä olkoon kaksikymmentä geeraa; miina olkoon teillä
kaksikymmentä sekeliä, kaksikymmentäviisi sekeliä, viisitoista
sekeliä. **13** Tämä on anti, joka teidän on annettava: kuudennes
eefaa nisuhoomerista ja kuudennes eefaa ohrahoomerista;
14 ljyn määrä bat-mitasta öljyä: kymmenennes batia koor-
mitasta-kymmenestä batista, hoomerista-sillä hoomer on
kymmenen batia; **15** pikkukarjasta: kahdestasadasta yksi lammas
Israelin runsasvetisiltä laitumilta ruokauhriksi, polttouhriksi ja
yhteysuhriksi, että voitaisiin toimittaa heille sovitus, sanoo Herra,
Herra. **16** Kaikki maan kansa on velvoitettu tähän antiin Israelin
ruhtinaalle. **17** Mutta ruhtinas toimittakoon polttouhrit, ruokauhrin
ja juomauhrin juhlina, uusinakuina ja sapatteina, kaikkina Israelin

heimon juhla-aikoina; hän uhratkoon syntiuhrin, ruokauhrin,
polttouhrin ja yhteysuhrin toimittaakseen sovituksen Israelin
heimolle. **18** Näin sanoo Herra, Herra: Ota ensimmäisessä
kuussa, kuukauden ensimmäisenä päivänä virheetön mullikka
ja puhdista pyhäkkö. **19** Ja pappi ottakoon syntiuhrin verta ja
sivelköön sitä temppelin ovenpieliin ja alttarin välireunan neljään
kulmaan ja sisemmän esipihan portin ovenpieliin. **20** Samoin
tee kuukauden seitsemäntenä päivänä sen varalta, että joku
olisi erehdyksestä tai tietämättömyydestä rikkonut. Ja niin te
toimitatte temppelin sovituksen. **21** Ensimmäisessä kuussa,
kuukauden neljäntenätoista päivänä, on teillä pääsiäinen. Se
on seitsenpäiväinen juhla. Syötäköön silloin happamatonta
leipää. **22** Sinä päivänä uhratkoon ruhtinas omasta puolestansa
ja maan kaiken kansan puolesta mullikan syntiuhriksi. **23** Ja
seitsemänä juhlapäivänä hän uhratkoon polttouhriksi Herralle
seitsemän mullikkaa ja seitsemän oinasta, virheettömiä, joka
päivä seitsemänä päivänä, ja syntiuhriksi kauriin joka päivä. **24**
Ja ruokauhriksi hän uhratkoon eefa-mitan mullikkaa ja eefa-
mitan oinasta kohti sekä öljyä hiin-mitan eefaa kohti. **25**
Seitsemännessä kuussa, kuukauden viidentenätoista päivänä,
juhlana, hän uhratkoon samalla tavoin-niin seitsemänä päivänä-
samankaltaisen syntiuhrin, polttouhrin ja ruokauhrin sekä saman
määrän öljyä."

46 "Näin sanoo Herra, Herra: Sisemmän esipihan portti, se,
joka antaa itään päin, olkoon suljettuna kuusi työpäivää. Mutta
sapatinpäivänä se avattakoon; myös avattakoon se uudenkuun
päivänä. **2** Silloin tulkoon ruhtinas porttieteisen kautta ulkoa
ja asettukoon portin ovenpieleen; ja kun papit uhraavat hänen
polttouhriansa ja yhteysuhriansa, niin hän kumartaen rukoilkoon

portin kynnyksellä ja menköön sitten ulos. Mutta porttia älköön
suljettako ennen iltaa. **3** Ja maan kansa kumartaen rukoilkoon
sen portin ovella sapatteina ja uusinakuina Herran edessä. **4** Ja
polttouhrina, joka ruhtinaan on uhrattava Herralle sapatinpäivänä,
olkoon: kuusi virheetöntä karitsaa ja virheetön oinas; **5** ja
ruokauhrina: eefa-mitta oinasta kohti, mutta ruokauhrina karitsoita
kohti se, mitä hän voi ja tahtoo antaa, ynnä hiin-mitta öljyä
eefaa kohti. **6** Uudenkuun päivänä olkoon polttouhrina: virheetön
mullikka, kuusi karitsaa ja oinas, virheettömiä; **7** ja ruokauhrina
hän uhratkoon eefan mullikkaa kohti ja eefan oinasta kohti sekä
karitsoita kohti sen, mitä hän saa hankituksi, ynnä öljyä hiin-mitan
eefaa kohti. **8** Ja kun ruhtinas tulee, niin tulkoon porttieteisen
kautta ja menköön ulos samaa tietä. **9** Mutta kun maan kansa
tulee juhlina Herran eteen, niin se, joka pohjoisportin kautta
tuli kumartaen rukoilemaan, menköön ulos eteläportin kautta,
ja joka tuli eteläportin kautta, se menköön ulos pohjoisportin
kautta; älköön kenkään palatko sen portin kautta, josta tuli,
vaan menköön ulos vastakkaisesta. **10** Ja ruhtinas tulkoon
heidän joukossansa, kun he tulevat, ja menköön ulos, kun he
menevät. **11** Juhlina ja juhla-aikoina olkoon ruokauhri: eefa
mullikkaa kohti ja eefa oinasta kohti sekä karitsoita kohti se,
mitä mikin voi ja tahtoo antaa, ynnä öljyä hiin-mitta eefaa kohti.
12 Milloin ruhtinas uhraa vapaaehtoisia lahjoja, polttouhrin tai
yhteysuhrin vapaaehtoisena lahjana Herralle, avattakoon hänelle
portti, joka antaa itään päin, ja hän uhratkoon polttouhrinsa
sekä yhteysuhrinsa samoin, kuin hän uhraa sapatinpäivänä, ja
menköön ulos; ja hänen mentyänsä suljettakoon portti. **13** Uhraa
vuoden vanha virheetön karitsa joka päivä polttouhriksi Herralle:
uhraa se joka aamu. **14** Ja sen lisäksi uhraa ruokauhriksi

joka aamu kuudennes eefaa ynnä öljyä kolmannes hiin-mittaa
lestyjen jauhojen kostuttamiseksi. Tämä on ruokauhri Herralle-
ikuinen, pysyvä säädös. **15** Niin uhratkaa joka aamu karitsa,
ruokauhri ja öljy jokapäiväiseksi polttouhriksi. **16** Näin sanoo
Herra, Herra: Jos ruhtinas antaa jollekin pojistansa lahjan,
on se tämän perintöosa. Se on tuleva hänen pojillensa: se
on perintöosana heidän omaisuuttansa. **17** Mutta jos hän
antaa lahjan perintöosastaan jollekin palvelijoistansa, olkoon se
tämän omana vapautusvuoteen saakka, mutta sitten tulkoon
takaisin ruhtinaalle: sehän on hänen perintöosaansa ja on
tuleva hänen pojilleen. **18** Älköönkä ruhtinas ottako kansan
perintöosia, niin että sortaisi heitä pois heidän perintömaaltansa.
Omasta perintömaastaan hän antakoon perintöosia pojillensa,
ettei kukaan minun kansastani tulisi häädetyksi pois omalta
perintömaaltansa." **19** Sitten hän vei minut siitä sisäänkäytävästä,
joka oli portin sivuseinämällä, niiden kammioiden luo, jotka
olivat pyhitettyjä papeille ja jotka antoivat pohjoiseen päin. Ja
katso, siellä oli eräs paikka kauimpana länttä kohti. **20** Ja hän
sanoi minulle: "Tämä on paikka, missä pappien on keitettävä
vikauhri ja syntiuhri sekä leivottava ruokauhri, etteivät veisi ulos
sitä ulompaan esipihaan ja siten tulisi pyhittäneeksi kansaa".
21 Sitten hän vei minut ulompaan esipihaan ja johdatti minut
esipihan neljän nurkkauksen ohitse, ja katso, esipihan joka
nurkkauksessa oli piha. **22** Esipihan neljässä nurkkauksessa oli
suljetut pihat, neljänkymmenen pituiset ja kolmenkymmenen
levyiset; nämä neljä nurkka-alaa olivat yhtä suuret. **23** Ja
niissä neljässä oli ympärinsä kivikehä, ja alas kivikehään oli
tehty keittoliesiä ympärinsä. **24** Ja hän sanoi minulle: "Nämä

ovat keittäjäin suojat, joissa temppelipalvelijat keittävät kansan
teurasuhrit".

47 Sitten hän vei minut takaisin temppelin ovelle. Ja katso, vettä
kumpusi temppelin kynnyksen alta itään päin, sillä temppelin
etusivu oli itää kohti. Ja vesi juoksi alas temppelin oikeanpuolisen
sivuseinämän alitse, alttarin eteläpuolitse. **2** Sitten hän toi minut
ulos pohjoisportin kautta ja kierrätti minut ulkopuolitse ulkoportille,
joka antoi itää kohden; ja katso, vesi virtasi oikeanpuoliselta
sivuseinämältä päin. **3** Mennessänsä itää kohti mies, mittanuora
kädessään, mittasi tuhat kyynärää ja antoi minun käydä veden
poikki: vettä oli nilkkoihin asti. **4** Sitten hän mittasi tuhat ja antoi
minun käydä veden poikki: vettä oli polviin asti. Sitten hän mittasi
tuhat ja antoi minun käydä poikki: vettä oli lanteisiin asti. **5**
Sitten hän mittasi tuhat: tuli virta, jonka poikki minä en voinut
käydä, sillä vesi nousi uimavedeksi, virraksi, josta ei voinut käydä
poikki. **6** Niin hän kysyi minulta: "Oletko nähnyt, ihmislapsi?"
ja kuljetti minua ja toi takaisin pitkin virran rantaa. **7** Mutta
kun minä tulin takaisin, niin katso: virran rannalla kasvoi hyvin
paljon puita molemmilla puolin. **8** Ja hän sanoi minulle: "Nämä
vedet juoksevat itäiselle alueelle, virtaavat alas Aromaahan ja
tulevat mereen; niiden jouduttua mereen vesi siinä paranee.
9 Ja kaikki elolliset, kaikki, jotka liikkuvat, virkoavat elämään
kaikkialla, mihin tämä kaksoisvirta tulee. Ja kaloja on oleva
hyvin paljon; sillä kun nämä vedet sinne tulevat ja vesi paranee,
niin kaikki virkoaa elämään, minne vain virta tulee. **10** Ja
kalastajia seisoo sen rannalla. Een-Gedistä Een-Eglaimiin asti
se on oleva yhtä verkkoapajaa. Siinä on kaikenlaisia kaloja,
aivan kuin suuren meren kaloja, hyvin paljon. **11** Sen rämeet
ja lätäköt eivät parane: ne jätetään suolan valtaan. **12** Mutta

virran varrella, sen molemmilla rannoilla, kasvaa kaikkinaisia
hedelmäpuita. Niistä eivät lakastu lehdet eivätkä lopu hedelmät:
joka kuukausi ne kantavat tuoreet hedelmät, sillä niitten vedet
juoksevat pyhäköstä, ja niitten hedelmät ovat ravitsevaiset ja
niitten lehdet parantavaiset. **13** Näin sanoo Herra, Herra: Tämä
on raja, jonka mukaan teidän on jaettava maa perintöosiksi
kahdelletoista Israelin sukukunnalle-Joosef saakoon kaksi osaa-
. **14** Ja te saatte siitä perintöosan jokainen kohdaltansa; sillä
minä olen kättä kohottaen luvannut antaa sen teidän isillenne,
ja niin tämä maa tulee teille perintöosaksi. **15** Tämä on maan
pohjoispuolinen raja: Suuresta merestä Hetlonin tietä siihen asti,
mistä mennään Sedadiin. **16** Hamat, Beerota, Sibraim, joka on
Damaskon alueen ja Hamatin alueen välissä, keskimmäinen
Haaser, joka on Hauranin rajalla; **17** ja näin menee raja merestä
Hasar-Eenoniin-Damaskon alue jää pohjoiseen ja pohjoiseen
myös Hamatin alue. Tämä on pohjoispuoli. **18** Sitten itäpuoli:
Hauranin ja Damaskon välistä sekä Gileadin ja Israelin maan
välistä, Jordania pitkin. Mitatkaa se rajasta Idänmereen. Tämä on
itäpuoli. **19** Sitten eteläpuoli, päivään päin: Taamarista Meriban
veteen, joka on Kaadeksessa, Puroon ja Suureen mereen.
Tämä on päivänpuoli, etelään päin. **20** Sitten länsipuoli: Suuri
meri rajasta sen paikan kohdalle, mistä mennään Hamatiin.
Tämä on länsipuoli. **21** Jakakaa tämä maa keskenänne Israelin
sukukuntien mukaan. **22** Ja arpokaa se perintöosiksi itsellenne
ja muukalaisille, jotka asuvat teidän keskuudessanne ja ovat
synnyttäneet lapsia teidän keskuudessanne. Olkoot he teille
saman arvoisia kuin maassa syntyneet israelilaiset: he saakoot
arvalla perintöosan Israelin sukukuntain keskuudessa teidän

kanssanne. **23** Missä sukukunnassa muukalainen asuu, siinä
antakaa hänelle perintöosa, sanoo Herra, Herra."

48 "Ja nämä ovat sukukuntien nimet: Pohjois-äärellä, pitkin
Hetlonin tien vartta siihen asti, mistä mennään Hamatiin, ja
siitä Hasar-Eenaniin-Damaskon alue jää pohjoiseen Hamatin
sivulle-; tämä tulee hänelle idän puolelta lännen puolelle asti:
Daan, yksi osa. **2** Daanin alueen sivussa, idän puolelta lännen
puolelle asti: Asser, yksi osa. **3** Asserin alueen sivussa, idän
puolelta lännen puolelle asti: Naftali, yksi osa. **4** Naftalin alueen
sivussa, idän puolelta lännen puolelle asti: Manasse, yksi osa. **5**
Manassen alueen sivussa, idän puolelta lännen puolelle asti:
Efraim, yksi osa. **6** Efraimin alueen sivussa, idän puolelta lännen
puolelle asti: Ruuben, yksi osa. **7** Ruubenin alueen sivussa,
idän puolelta lännen puolelle asti: Juuda, yksi osa. **8** Juudan
alueen sivussa, idän puolelta lännen puolelle asti, on oleva se
antimaa, joka teidän on annettava, kahtakymmentäviittä tuhatta
leveä ja niin pitkä kuin yksi sukukuntaosa idän puolelta lännen
puolelle; ja pyhäkkö olkoon sen keskellä. **9** Antimaa, joka teidän
on annettava Herralle, olkoon kahtakymmentäviittä tuhatta pitkä
ja kahtakymmentä tuhatta leveä. **10** Ja pyhää antimaata tulkoon
seuraaville: papeille pohjoisesta kahtakymmentäviittä tuhatta,
lännestä kymmentätuhatta leveälti, idästä kymmentätuhatta
leveälti ja etelästä kahtakymmentäviittä tuhatta pitkälti; ja
Herran pyhäkkö olkoon siinä keskellä. **11** Papeille, niille
Saadokin jälkeläisistä, jotka ovat pyhitettyjä, jotka ovat hoitaneet
minulle suoritettavat tehtävät ja jotka eivät eksyneet, niinkuin
leeviläiset eksyivät, silloin kun israelilaiset joutuivat eksyksiin, **12**
heille se tulkoon verona antimaasta, korkeasti-pyhänä; tulkoon
leeviläisten alueen vierestä. **13** Leeviläiset saakoot samanlaisen

alueen kuin papit, kahtakymmentäviittä tuhatta pitkän ja
kymmentätuhatta leveän. Koko pituus olkoon kaksikymmentäviisi
tuhatta ja leveys kaksikymmentä tuhatta. **14** Älköötkö he
myykö siitä mitään, älköönkä parasta maata vaihdettako
tai luovutettako, sillä se on pyhitetty Herralle. **15** Mutta
viittätuhatta leveä maa, mikä jää yli kahdenkymmenenviiden
tuhannen sivusta, on kaupungin yhteisomaisuutta asumuksia
ja avointa tilaa varten; ja kaupunki olkoon sen keskellä. **16**
Ja nämä olkoot sen mitat: pohjoispuoli neljätuhatta viisisataa,
eteläpuoli neljätuhatta viisisataa, itäpuoli neljätuhatta viisisataa ja
länsipuoli neljätuhatta viisisataa. **17** Ja kaupungilla olkoon avoin
tila: pohjoiseen päin kaksisataa viisikymmentä, etelään päin
kaksisataa viisikymmentä, itään päin kaksisataa viisikymmentä
ja länteen päin kaksisataa viisikymmentä. **18** Mutta niin pitkälti
kuin jää yli pyhän antimaan viereltä, kymmenentuhatta itään päin
ja kymmenentuhatta länteen päin, se olkoon pyhän antimaan
vierellä, ja sen sato tulkoon leiväksi kaupungin työmiehille;
19 ja sitä viljelköötkaupungin työmiehet kaikista Israelin
sukukunnista. **20** Koko antimaa on kahtakymmentäviittä tuhatta
ja kahtakymmentäviittä tuhatta. Neliönmuotoisena on teidän
annettava pyhä antimaa ynnä kaupungin perintömaa. **21** Mikä jää
yli, se tulkoon ruhtinaalle: molemmilta puolilta pyhää antimaata
ja kaupungin perintömaata, niitten kahdenkymmenenviiden
tuhannen-antimaan-sivusta itärajaan asti, ynnä länteen päin
niitten kahdenkymmenen viiden tuhannen sivusta länsirajaan
asti, on ruhtinaalle tuleva sukukuntaosia vastaava maa; ja
pyhä antimaa sekä temppelipyhäkkö olkoot sen keskellä. **22**
Leeviläisten perintömaasta ja kaupungin perintömaasta asti,
jotka ovat ruhtinaalle tulevan maan keskellä, tulee ruhtinaalle se,

mikä on Juudan alueen ja Benjaminin alueen välissä. **23** Sitten
muut sukukunnat: Idän puolelta lännen puolelle asti: Benjamin,
yksi osa. **24** Benjaminin alueen sivussa, idän puolelta lännen
puolelle asti: Simeon, yksi osa. **25** Simeonin alueen sivussa,
idän puolelta lännen puolelle asti: Isaskar, yksi osa. **26** Isaskarin
alueen sivussa, idän puolelta lännen puolelle asti: Sebulon,
yksi osa. **27** Sebulonin alueen sivussa, idän puolelta lännen
puolelle asti: Gaad, yksi osa. **28** Ja Gaadin alueen sivua, etelän
puolella, päivään päin, menee raja Taamarista Meriban veteen,
Kaadekseen, Puroon ja Suureen mereen. **29** Tämä on maa, joka
teidän on arvottava perintöosiksi Israelin sukukunnille, ja nämä
ovat heidän osuutensa, sanoo Herra, Herra. **30** Ja nämä ovat
kaupungin uloskäytävät: Pohjoispuolella on mitta neljätuhatta
viisisataa. **31** Ja kaupungin portteja, jotka ovat nimitetyt Israelin
sukukuntain mukaan, on pohjoisessa kolme: Ruubenin portti
yksi, Juudan portti toinen ja Leevin portti kolmas. **32** Itäpuolella:
neljätuhatta viisisataa, ja portteja kolme: Joosefin portti yksi,
Benjaminin portti toinen ja Daanin portti kolmas. **33** Eteläpuolella
on mitta neljätuhatta viisisataa, ja portteja kolme: Simeonin
portti yksi, Isaskarin portti toinen ja Sebulonin portti kolmas. **34**
Länsipuolella: neljätuhatta viisisataa, ja portteja kolme: Gaadin
portti yksi, Asserin portti toinen ja Naftalin portti kolmas. **35**
Ympärinsä: kahdeksantoista tuhatta. Ja kaupungin nimi on
tästedes oleva: Herra on täällä."

Danielin

1 Joojakimin, Juudan kuninkaan, kolmantena hallitusvuotena
tuli Nebukadnessar, Baabelin kuningas, Jerusalemin edustalle ja
piiritti sitä. **2** Ja Herra antoi hänen käsiinsä Joojakimin, Juudan
kuninkaan, sekä osan Jumalan huoneen astioita, ja hän vei ne
Sinearin maahan, jumalansa huoneeseen. Ja hän vei astiat
jumalansa aarrekammioon. **3** Ja kuningas käski ylimmäisen
hoviherransa Aspenaan tuoda israelilaisia poikia, jotka olivat
kuninkaallista sukua tai ylimysperheistä, **4** nuorukaisia, joissa ei
ollut mitään virheä ja jotka olivat kaunismuotoisia, jotka kykenivät
käsittämään kaikkea viisautta, olivat terävä-älyisiä ja hyväoppisia
ja jotka olisivat kelvollisia palvelemaan kuninkaan hovissa;
heille hänen tuli opettaa kaldealaisten kirjoitusta ja kieltä. **5**
Ja kuningas määräsi heille jokapäiväiseksi ravinnoksi ruokaa
kuninkaan pöydästä ja viiniä, jota hän itse joi. Niin heitä oli
kasvatettava kolme vuotta, ja niiden kuluttua heidän tuli astua
kuninkaan palvelukseen. **6** Heidän joukossaan olivat juutalaiset
pojat Daniel, Hananja, Miisael ja Asarja. **7** Ja hoviherrain
päällikkö pani heille nimet: Danielille hän pani nimen Beltsassar,
Hananjalle nimen Sadrak, Miisaelille nimen Meesak ja Asarjalle
nimen Abednego. **8** Mutta Daniel päätti lujasti olla saastuttamatta
itseään kuninkaan pöydän ruualla ja viinillä, jota tämä joi,
ja anoi hoviherrain päälliköltä, ettei hänen tarvitsisi itseään
saastuttaa. **9** Ja Jumala salli Danielin saada suosion ja armon
hoviherrain päällikön edessä. **10** Mutta hoviherrain päällikkö
sanoi Danielille: "Minä pelkään, että jos herrani, kuningas, joka
on määrännyt teidän ruokanne ja juomanne, huomaa teidän
kasvonne laihemmiksi kuin muiden ikäistenne nuorukaisten,
niin te saatatte minun pääni vaaraan kuninkaan edessä". **11**

Silloin Daniel sanoi katsastajalle, jonka hoviherrain päällikkö
oli määrännyt pitämään silmällä Danielia, Hananjaa, Miisaelia
ja Asarjaa: **12** "Koettele palvelijoitasi kymmenen päivää, ja
annettakoon meille vihannesruokaa syödäksemme ja vettä
juodaksemme. **13** Sitten tarkastettakoon sinun edessäsi, miltä
me näytämme ja miltä näyttävät ne nuorukaiset, jotka syövät
kuninkaan pöydän ruokaa; ja tee sitten palvelijoillesi sen mukaan,
mitä silloin havaitset." **14** Ja hän kuuli heitä tässä asiassa ja
koetteli heitä kymmenen päivää. **15** Mutta kymmenen päivän
kuluttua havaittiin heidät muodoltaan kauniimmiksi ja ruumiiltaan
lihavammiksi kuin yksikään niistä nuorukaisista, jotka söivät
kuninkaan pöydän ruokaa. **16** Ja niin katsastaja jätti pois
heille määrätyn ruuan ja heidän juotavansa viinin ja antoi heille
vihannesruokaa. **17** Ja Jumala antoi näille neljälle nuorukaiselle
taidon käsittää kaikki kirjoitukset ja kaiken viisauden; ja Daniel
ymmärsi myös kaikkinaiset näyt ja unet. **18** Kun sitten ne päivät
olivat kuluneet, joiden jälkeen kuningas oli käskenyt tuoda heidät
esiin, niin hoviherrain päällikkö toi heidät Nebukadnessarin
eteen. **19** Kun nyt kuningas keskusteli heidän kanssaan, ei ollut
heidän joukossansa yhtäkään Danielin, Hananjan, Miisaelin
ja Asarjan vertaista. Niin he tulivat kuninkaan palvelijoiksi. **20**
Ja kaikissa viisautta ja ymmärrystä vaativissa asioissa, joita
kuningas heiltä kyseli, hän havaitsi heidät kymmentä vertaa
etevämmiksi kuin kaikki tietäjät ja noidat, mitä koko hänen
valtakunnassaan oli. **21** Ja Daniel oli siellä kuningas Kooreksen
ensimmäiseen vuoteen asti.

2 Nebukadnessarin toisena hallitusvuotena näki Nebukadnessar
unia, ja hänen mielensä oli levoton eikä hän enää saanut
unta. **2** Silloin kuningas käski kutsua tietäjät ja noidat, velhot ja

kaldealaiset ilmoittamaan kuninkaalle hänen unensa; ja he tulivat
ja astuivat kuninkaan eteen. **3** Ja kuningas sanoi heille: "Minä
olen nähnyt unen, ja mieleni on levoton, kunnes saan tietää sen
unen. **4** Silloin kaldealaiset puhuivat kuninkaalle araminkielellä:
"Eläköön kuningas iankaikkisesti! Sano uni palvelijoillesi, niin
me ilmoitamme sen selityksen." **5** Kuningas vastasi ja sanoi
kaldealaisille: "Tämä minun sanani on peruuttamaton: Ellette
ilmoita minulle unta ja sen selitystä, niin teidät hakataan
kappaleiksi ja teidän talonne tehdään soraläjiksi. **6** Mutta jos te
ilmoitatte minulle unen ja sen selityksen, niin te saatte minulta
lahjoja ja antimia ja suuren kunnian. Sentähden ilmoittakaa
minulle uni ja sen selitys." **7** He vastasivat toistamiseen ja
sanoivat: "Kuningas sanokoon unen palvelijoilleen, niin me
ilmoitamme sen selityksen". **8** Kuningas vastasi ja sanoi: "Minä
huomaan selvästi, että te vain koetatte voittaa aikaa, koska näette
peruuttamattomaksi tämän minun sanani, **9** että ellette ilmoita
minulle unta, on teillä edessä vain yksi tuomio. Sillä te olette
sopineet keskenänne, että puhutte minun edessäni valheellista
ja turmiollista puhetta toivoen, että aika muuttuu. Sentähden
sanokaa minulle uni; silloin minä tiedän, että te osaatte ilmoittaa
minulle selityksen siihen." **10** Kaldealaiset vastasivat kuninkaan
edessä ja sanoivat: "Ei ole maan päällä ihmistä, joka kykenisi
selittämään sen, mitä kuningas sanoi. Eikä yksikään suuri ja
voimallinen kuningas ole koskaan vaatinut tämänkaltaista asiaa
keneltäkään tietäjältä, noidalta tai kaldealaiselta. **11** Sillä asia,
jota kuningas vaatii, on vaikea, eikä ole ketään, joka voisi
sen kuninkaalle selittää, paitsi jumalat, joiden asuinsija ei ole
ihmisten tykönä." **12** Tästä kuningas suuttui ja julmistui kovin
ja käski tappaa kaikki Baabelin viisaat. **13** Kun tästä oli käsky

annettu ja viisaat piti tapettaman, etsittiin Danielia ja hänen
tovereitaan tapettaviksi. **14** Silloin Daniel antoi viisaan ja taitavan
vastauksen Arjokille, kuninkaan henkivartioväen päällikölle, joka
oli lähtenyt tappamaan Baabelin viisaita. **15** Hän vastasi ja sanoi
Arjokille, kuninkaan päällikölle: "Miksi on kuningas antanut niin
ankaran käskyn?" Silloin Arjok kertoi Danielille asian. **16** Niin
Daniel meni palatsiin ja pyysi kuningasta antamaan hänelle
aikaa, että hän saisi ilmoittaa kuninkaalle selityksen. **17** Sitten
Daniel meni kotiinsa ja kertoi asian tovereillensa Hananjalle,
Miisaelille ja Asarjalle **18** kehoittaen heitä rukoilemaan armoa
taivaan Jumalalta tämän salatun asian tähden, ettei Danielia
ja hänen tovereitansa tapettaisi muiden Baabelin viisaitten
kanssa. **19** Silloin salaisuus ilmoitettiin Danielille yöllisessä
näyssä. Niin Daniel kiitti taivaan Jumalaa. **20** Daniel lausui ja
sanoi: "Olkoon Jumalan nimi kiitetty iankaikkisesta iankaikkiseen,
sillä hänen on viisaus ja voima. **21** Hän muuttaa ajat ja hetket,
hän syöksee kuninkaat vallasta ja korottaa kuninkaat valtaan,
hän antaa viisaille viisauden ja taidollisille ymmärryksen. **22** Hän
paljastaa syvät ja salatut asiat, hän tietää, mitä pimeydessä
on, ja valkeus asuu hänen tykönänsä. **23** Sinua, minun isieni
Jumala, minä kiitän ja ylistän siitä, että olet antanut minulle
viisauden ja voiman ja että nyt annoit minun tietää, mitä me
sinulta rukoilimme. Sillä sinä annoit meidän tietää kuninkaan
asian." **24** Sitten Daniel meni Arjokin tykö, jolla oli kuninkaan
määräys tappaa Baabelin viisaat. Hän meni ja sanoi hänelle
näin: "Älä tapa Baabelin viisaita; vie minut kuninkaan eteen, niin
minä ilmoitan kuninkaalle selityksen". **25** Silloin Arjok vei kiiruusti
Danielin kuninkaan eteen ja sanoi tälle näin: "Minä olen löytänyt
juutalaisten pakkosiirtolaisten joukosta miehen, joka ilmoittaa

kuninkaalle selityksen". **26** Kuningas vastasi ja sanoi Danielille,
jonka nimenä oli Beltsassar: "Voitko sinä ilmoittaa minulle unen,
jonka minä näin, ja sen selityksen?" **27** Daniel vastasi kuninkaalle
ja sanoi: "Salaisuutta, jonka kuningas tahtoo tietää, eivät viisaat,
noidat, tietäjät eivätkä tähtienselittäjät voi ilmoittaa kuninkaalle.
28 Mutta on Jumala taivaassa; hän paljastaa salaisuudet ja
ilmoittaa kuningas Nebukadnessarille, mitä on tapahtuva aikojen
lopussa. Tämä on sinun unesi, sinun pääsi näky, joka sinulla
oli vuoteessasi. **29** Kun sinä, kuningas, olit vuoteessasi, nousi
mieleesi ajatus, mitä tämän jälkeen on tapahtuva; ja hän, joka
paljastaa salaisuudet, ilmoitti sinulle, mitä tapahtuva on. **30**
Ja tämä salaisuus on paljastettu minulle, ei oman viisauteni
voimasta, ikäänkuin minulla olisi sitä enemmän kuin kenelläkään
muulla ihmisellä, vaan sentähden että selitys ilmoitettaisiin
kuninkaalle ja sinä saisit selville sydämesi ajatukset. **31** Sinä
näit, kuningas, katso, oli iso kuvapatsas. Se kuvapatsas oli suuri,
ja sen kirkkaus oli ylenpalttinen. Se seisoi sinun edessäsi, ja se
oli hirvittävä nähdä. **32** Kuvan pää oli parasta kultaa, sen rinta ja
käsivarret hopeata, sen vatsa ja lanteet vaskea. **33** Sen sääret
olivat rautaa, sen jalat osaksi rautaa, osaksi savea. **34** Sinun
sitä katsellessasi irtautui kivilohkare-ei ihmiskäden voimasta-
ja iski kuvapatsasta jalkoihin, jotka olivat rautaa ja savea, ja
murskasi ne. **35** Silloin musertuivat yhdellä haavaa rauta, savi,
vaski, hopea ja kulta, ja niiden kävi kuin akanain kesäisillä
puimatantereilla: tuuli vei ne, eikä niistä löydetty jälkeäkään.
Mutta kivestä, joka oli kuvapatsaan murskannut, tuli suuri vuori,
ja se täytti koko maan. **36** Tämä oli se uni, ja nyt sanomme
kuninkaalle sen selityksen. **37** Sinä, kuningas, olet kuningasten
kuningas, jolle taivaan Jumala on antanut vallan, voiman,

väkevyyden ja kunnian **38** ja jonka käteen hän on antanut
ihmiset, missä ikinä heitä asuu, ja kedon eläimet ja taivaan linnut,
asettaen sinut kaikkien niiden valtiaaksi: sinä olet se kultainen
pää. **39** Mutta sinun jälkeesi nousee toinen valtakunta, joka on
halvempi kuin sinun; ja sitten kolmas valtakunta, joka on vaskea
ja joka hallitsee kaikkea maata. **40** Ja neljäs valtakunta on
tuleva, luja kuin rauta; niinkuin rauta musertaa ja särkee kaiken,
niinkuin rauta murskaa, niin se on musertava ja murskaava ne
kaikki. **41** Ja että sinä näit jalkain ja varvasten olevan osittain
savenvalajan savea, osittain rautaa, se merkitsee, että se on
oleva hajanainen valtakunta; kuitenkin on siinä oleva raudan
lujuutta, niinkuin sinä näit rautaa olevan saven seassa. **42** Ja
että jalkojen varpaat olivat osaksi rautaa, osaksi savea, se
merkitsee, että osa sitä valtakuntaa on oleva luja, osa sitä on
oleva hauras. **43** Että sinä näit rautaa olevan saven seassa, se
merkitsee, että vaikka ne sekaantuvat toisiinsa ihmissiemenellä,
ne eivät yhdisty toinen toiseensa, niinkuin ei rautakaan sekaannu
saveen. **44** Mutta niiden kuningasten päivinä on taivaan Jumala
pystyttävä valtakunnan, joka on kukistumaton iankaikkisesti
ja jonka valtaa ei toiselle kansalle anneta. Se on musertava
kaikki ne muut valtakunnat ja tekevä niistä lopun, mutta se itse
on pysyvä iankaikkisesti, **45** niinkuin sinä näit, että kivilohkare
irtautui vuoresta-ei ihmiskäden voimasta-ja murskasi raudan,
vasken, saven, hopean ja kullan. Suuri Jumala on ilmoittanut
kuninkaalle, mitä tämän jälkeen on tapahtuva. Ja uni on tosi
ja sen selitys luotettava." **46** Silloin kuningas Nebukadnessar
lankesi kasvoillensa ja kumartui maahan Danielin edessä ja
käski uhrata hänelle ruokauhria ja suitsutusta. **47** Kuningas
vastasi Danielille ja sanoi: "Totisesti on teidän Jumalanne

jumalien Jumala ja kuningasten herra ja se, joka paljastaa
salaisuudet; sillä sinä olet voinut paljastaa tämän salaisuuden".
48 Sitten kuningas korotti Danielin ja antoi hänelle paljon suuria
lahjoja ja asetti hänet koko Baabelin maakunnan herraksi ja
kaikkien Baabelin viisaitten ylimmäiseksi päämieheksi. **49** Ja
Danielin anomuksesta kuningas antoi Sadrakin, Meesakin ja
Abednegon hoitoon Baabelin maakunnan hallinnon. Mutta Daniel
jäi kuninkaan hoviin.

3 Kuningas Nebukadnessar teetti kultaisen kuvapatsaan, jonka
korkeus oli kuusikymmentä kyynärää ja leveys kuusi kyynärää,
ja pystytti sen Duuran lakeudelle Baabelin maakuntaan. **2**
Ja kuningas Nebukadnessar lähetti kokoamaan satraapit,
maaherrat, käskynhaltijat, neuvonantajat, aarteiden hoitajat,
lainoppineet, tuomarit ja kaikki muut maakuntain virkamiehet,
että he tulisivat sen kuvapatsaan vihkiäisiin, jonka kuningas
Nebukadnessar oli pystyttänyt. **3** Silloin kokoontuivat satraapit,
maaherrat, käskynhaltijat, neuvonantajat, aarteiden hoitajat,
lainoppineet, tuomarit ja kaikki muut maakuntain virkamiehet
sen kuvapatsaan vihkiäisiin, jonka kuningas Nebukadnessar
oli pystyttänyt, ja he asettuivat sen kuvapatsaan eteen, jonka
Nebukadnessar oli pystyttänyt. **4** Ja kuuluttaja huusi voimallisesti:
"Teille, kansat, sukukunnat ja kielet, julistetaan: **5** heti kun
te kuulette torvien, huilujen, kitarain, harppujen, psalttarien,
säkkipillien ja kaikkinaisten muiden soittimien äänen, langetkaa
maahan ja kumartaen rukoilkaa kultaista kuvapatsasta, jonka
kuningas Nebukadnessar on pystyttänyt. **6** Mutta joka ei lankea
maahan ja kumarra, se heitetään sillä hetkellä tuliseen pätsiin."
7 Sentähden, heti kun kaikki kansat kuulivat torvien, huilujen,
kitarain, harppujen, psalttarien, säkkipillien ja kaikkinaisten

muiden soittimien äänen, lankesivat kaikki kansat, sukukunnat ja
kielet maahan ja kumartaen rukoilivat kultaista kuvapatsasta,
jonka kuningas Nebukadnessar oli pystyttänyt. **8** Silloin astui
heti kaldealaisia miehiä esiin syyttämään juutalaisia. **9** He
lausuivat ja sanoivat kuningas Nebukadnessarille: "Kuningas
eläköön iankaikkisesti! **10** Sinä, kuningas, olet antanut käskyn,
että jokainen, joka kuulee torvien, huilujen, kitarain, harppujen,
psalttarien, säkkipillien ja kaikkinaisten muiden soittimien
äänen, langetkoon maahan ja kumartaen rukoilkoon kultaista
kuvapatsasta, **11** ja että joka ei lankea maahan ja kumarra, se
heitetään tuliseen pätsiin. **12** On juutalaisia miehiä, joiden hoitoon
sinä olet antanut Baabelin maakunnan hallinnon, Sadrak, Meesak
ja Abednego: nämä miehet eivät välitä sinun käskystäsi, kuningas;
he eivät palvele sinun jumaliasi eivätkä kumartaen rukoile
kultaista kuvapatsasta, jonka sinä olet pystyttänyt." **13** Silloin
Nebukadnessar vihan vimmassa käski tuoda Sadrakin, Meesakin
ja Abednegon. Kun nämä miehet oli tuotu kuninkaan eteen,
14 lausui Nebukadnessar ja sanoi heille: "Aivanko tahallanne
te, Sadrak, Meesak ja Abednego, ette tahdo palvella minun
jumalaani ettekä kumartaen rukoilla kultaista kuvapatsasta, jonka
minä olen pystyttänyt? **15** Nyt, jos te siinä silmänräpäyksessä,
kun kuulette torvien, huilujen, kitarain, harppujen, psalttarien,
säkkipillien ja kaikkinaisten muiden soittimien äänen, olette valmiit
lankeamaan maahan ja kumartaen rukoilemaan kuvapatsasta,
jonka minä olen teettänyt, niin hyvä! Mutta ellette kumarra,
niin teidät heti paikalla heitetään tuliseen pätsiin; ja kuka
on se jumala, joka pelastaa teidät minun kädestäni?" **16**
Sadrak, Meesak ja Abednego vastasivat ja sanoivat kuninkaalle:
"Nebukadnessar! Ei ole tarpeellista meidän vastata sinulle

tähän sanaakaan. **17** Jos niin käy, voi meidän Jumalamme
kyllä pelastaa meidät tulisesta pätsistä, ja hän pelastaa myös
sinun kädestäsi, kuningas. **18** Ja vaikka ei pelastaisikaan,
niin tiedä se, kuningas, että me emme palvele sinun jumaliasi
emmekä kumartaen rukoile kultaista kuvapatsasta, jonka sinä
olet pystyttänyt." **19** Silloin Nebukadnessar tuli kiukkua täyteen
Sadrakia, Meesakia ja Abednegoa kohtaan ja hänen hahmonsa
muuttui. Ja hän käski ja sanoi, että pätsi oli kuumennettava
seitsemän kertaa kuumemmaksi kuin tavallisesti. **20** Ja hän käski
sotajoukkonsa väkevimpien miesten sitoa Sadrakin, Meesakin
ja Abednegon ja heittää heidät tuliseen pätsiin. **21** Silloin
nämä sidottiin vaippoineen, takkeineen, päähineineen ja muine
vaatteineen ja heitettiin tuliseen pätsiin. **22** Koska nyt kuninkaan
sana oli niin ankara ja pätsi niin kovin kuumennettu, tappoi
tulen liekki ne miehet, jotka veivät ylös Sadrakin, Meesakin ja
Abednegon. **23** Mutta nämä kolme miestä, Sadrak, Meesak
ja Abednego, suistuivat sidottuina tuliseen pätsiin. **24** Silloin
kuningas Nebukadnessar hämmästyi ja nousi kiiruusti ylös ja
lausui hallitusmiehilleen sanoen: "Emmekö heittäneet kolme
miestä sidottuina tuleen?" He vastasivat ja sanoivat kuninkaalle:
"Totisesti, kuningas!" **25** Hän vastasi ja sanoi: "Katso, minä
näen neljä miestä kävelevän vapaina tulessa, eivätkä he ole
vahingoittuneet, ja neljäs on näöltänsä niinkuin jumalan poika".
26 Silloin Nebukadnessar meni tulisen pätsin aukolle, lausui ja
sanoi: "Sadrak, Meesak ja Abednego, te korkeimman Jumalan
palvelijat, astukaa ulos ja tulkaa tänne". Sadrak, Meesak ja
Abednego astuivat silloin ulos tulesta. **27** Satraapit, maaherrat,
käskynhaltijat ja kuninkaan hallitusmiehet kokoontuivat ja näkivät,
ettei tuli ollut voinut mitään näiden miesten ruumiille, etteivät

heidän päänsä hiukset olleet kärventyneet eivätkä heidän
vaatteensa vioittuneet; eikä heissä tuntunut tulen käryä. **28**
Silloin Nebukadnessar lausui ja sanoi: "Kiitetty olkoon Sadrakin,
Meesakin ja Abednegon Jumala, joka lähetti enkelinsä ja
pelasti palvelijansa, jotka häneen turvasivat eivätkä totelleet
kuninkaan käskyä, vaan antoivat ruumiinsa alttiiksi, ennemmin
kuin palvelivat kumartaen rukoilivat muuta jumalaa kuin omaa
Jumalaansa. **29** Ja minä annan käskyn, että jokainen, olkoon hän
mitä kansaa, kansakuntaa ja kieltä tahansa, joka puhuu pilkaten
Sadrakin, Meesakin ja Abednegon Jumalasta, hakattakoon
kappaleiksi, ja hänen talonsa tehtäköön soraläjäksi; sillä ei ole
muuta jumalaa, joka niin voi pelastaa kuin tämä." **30** Sitten
kuningas asetti Sadrakin, Meesakin ja Abednegon suureen
valtaan Baabelin maakunnassa.

4 "Kuningas Nebukadnessar kaikille kansoille, kansakunnille ja
kielille, jotka asuvat kaiken maan päällä: suuri olkoon teidän
rauhanne! **2** Minä olen nähnyt hyväksi ilmoittaa ne tunnusteot
ja ihmeet, jotka korkein Jumala on minulle tehnyt. **3** Kuinka
suuret ovat hänen tunnustekonsa ja kuinka voimalliset hänen
ihmeensä! Hänen valtakuntansa on iankaikkinen valtakunta ja
hänen valtansa pysyy suvusta sukuun." **4** "Minä Nebukadnessar
elin rauhassa huoneessani ja onnellisena palatsissani. **5** Minä
näin unen, ja se peljästytti minut; ja unikuvat, joita minulla oli
vuoteessani, minun pääni näyt, kauhistuttivat minut. **6** Niin minä
annoin käskyn tuoda eteeni kaikki Baabelin viisaat, että he
ilmoittaisivat minulle unen selityksen. **7** Silloin tulivat tietäjät,
noidat, kaldealaiset ja tähtienselittäjät, ja minä kerroin heille
unen, mutta he eivät voineet ilmoittaa minulle sen selitystä. **8**
Mutta viimein tuli minun eteeni Daniel, jonka nimi on minun

jumalani nimen mukaan Beltsassar ja jossa on pyhien jumalien
henki; ja minä kerroin hänelle unen: **9** 'Beltsassar, sinä tietäjäin
päämies, jossa minä tiedän olevan pyhien jumalien hengen ja
jolle mikään salaisuus ei ole liian vaikea! Sano, mitä olivat ne
näyt, jotka minä unessani näin, ja mikä on sen selitys. **10** Nämä
olivat minun pääni näyt, jotka minulla oli vuoteessani. Minä näin:
Katso, oli puu keskellä maata, ja sen korkeus oli suuri. **11** Puu
kasvoi ja vahvistui, niin että sen latva ulottui taivaaseen ja se
näkyi kaiken maan ääriin. **12** Sen lehvät olivat kauniit ja sen
hedelmät suuret, ja siinä oli ravintoa kaikille. Sen alla etsivät
varjoa kedon eläimet, ja sen oksilla asuivat taivaan linnut, ja
kaikki liha sai siitä ravintonsa. **13** Minä näin pääni näyissä, joita
minulla oli vuoteessani: katso, pyhä enkeli astui alas taivaasta.
14 Hän huusi voimallisesti ja sanoi näin: hakatkaa puu poikki
ja karsikaa sen oksat, riipikää sen lehvät ja hajottakaa sen
hedelmät. Paetkoot eläimet sen alta ja linnut sen oksilta. **15** Mutta
sen kanto juurineen jättäkää maahan, rauta-ja vaskikahleissa
kedon ruohikkoon. Taivaan kasteesta hän kastukoon, ja niinkuin
eläinten olkoon hänen osansa maan ruoho. **16** Hänen sydämensä
muutetaan, niin ettei se ole ihmisen sydän, ja hänelle annetaan
eläimen sydän. Ja niin kulukoon häneltä seitsemän aikaa. **17**
Tämä on säädetty enkelien päätöksellä, ja niin ovat tästä asiasta
pyhät sanoneet, että elävät tietäisivät Korkeimman hallitsevan
ihmisten valtakuntaa ja antavan sen, kenelle hän tahtoo, ja
asettavan sen päämieheksi ihmisistä halvimman.' **18** Tämän
unen näin minä, kuningas Nebukadnessar. Ja sinä, Beltsassar,
sano sen selitys, koska ei yksikään minun valtakuntani viisaista
voi minulle ilmoittaa sen selitystä. Mutta sinä sen voit, sillä
sinussa on pyhien jumalien henki." **19** Silloin Daniel, jonka

nimenä oli Beltsassar, hämmästyi hetkeksi, ja hänen ajatuksensa
peljästyttivät häntä. Kuningas lausui ja sanoi: "Beltsassar, älköön
uni ja sen selitys sinua peljästyttäkö". Beltsassar vastasi ja sanoi:
"Herrani, koskekoon uni sinun vihollisiasi ja sen selitys sinun
vastustajiasi. **20** Puu, jonka sinä näit ja joka kasvoi ja vahvistui,
niin että sen latva ulottui taivaaseen ja se näkyi kaikkeen
maahan, **21** jonka lehvät olivat kauniit ja hedelmät suuret ja jossa
oli ravintoa kaikille, jonka alla kedon eläimet asuivat ja jonka
oksilla taivaan linnut oleskelivat, **22** -se puu olet sinä, kuningas,
joka olet kasvanut ja vahvistunut; sinun suuruutesi on kasvanut
ja ulottuu taivaaseen ja sinun valtasi maan ääriin. **23** Ja että
kuningas näki pyhän enkelin astuvan alas taivaasta ja sanovan:
'Hakatkaa puu poikki ja turmelkaa se, mutta jättäkää sen kanto
juurineen maahan, rauta-ja vaskikahleissa kedon ruohikkoon;
taivaan kasteesta hän kastukoon, ja niinkuin kedon eläinten
olkoon hänen osansa, kunnes häneltä on kulunut seitsemän
aikaa', **24** sen selitys, oi kuningas, ja Ylimmäisen päätös, joka
on kohdannut minun herraani, kuningasta, on tämä: **25** Sinut
ajetaan pois ihmisten seasta, ja kedon eläinten parissa on
sinun asuinpaikkasi oleva; sinä joudut syömään ruohoa niinkuin
raavaat, ja sinä olet kastuva taivaan kasteesta; ja niin on sinulta
kuluva seitsemän aikaa, kunnes tulet tuntemaan, että Korkein
hallitsee ihmisten valtakuntaa ja antaa sen, kenelle hän tahtoo.
26 Mutta että käskettiin jättää maahan puun kanto juurineen, se
tietää, että sinun valtakuntasi pysytetään sinulla, ja sinä saat
sen, niin pian kuin tulet tuntemaan, että valta on taivaan. **27**
Sentähden, kuningas, kelvatkoon sinulle minun neuvoni: kirvoita
synnit itsestäsi almuilla ja pahat tekosi vaivaisia armahtamalla;
ehkäpä silloin onnesi kestäisi." **28** Tämä kaikki kohtasi kuningas

Nebukadnessaria. **29** Kaksitoista kuukautta tämän jälkeen,
kun kuningas oli kävelemässä kuninkaallisen palatsinsa katolla
Baabelissa, **30** hän puhkesi puhumaan sanoen: "Eikö tämä ole
se suuri Baabel, jonka minä väkevällä voimallani olen rakentanut
kuninkaalliseksi linnaksi, valtasuuruuteni kunniaksi!" **31** Vielä oli
sana kuninkaan suussa, kun taivaasta tuli ääni: "Sinulle, kuningas
Nebukadnessar, julistetaan: Sinun valtakuntasi on otettu sinulta
pois. **32** Sinut ajetaan pois ihmisten seasta, ja kedon eläinten
parissa on sinun asuinpaikkasi oleva; sinä joudut syömään
ruohoa niinkuin raavaat, ja niin on sinulta kuluva seitsemän
aikaa, kunnes tulet tuntemaan, että Korkein hallitsee ihmisten
valtakuntaa ja antaa sen, kenelle hän tahtoo." **33** Sillä hetkellä
se sana toteutui Nebukadnessarissa: hänet ajettiin pois ihmisten
seasta, ja hän söi ruohoa niinkuin raavaat, ja hänen ruumiinsa
kastui taivaan kasteesta, kunnes hänen hiuksensa kasvoivat
pitkiksi kuin kotkan sulat ja hänen kyntensä kuin lintujen kynnet.
34 "Mutta sen ajan kuluttua minä, Nebukadnessar, nostin silmäni
taivasta kohti, ja minun järkeni palasi. Ja minä kiitin Korkeinta,
minä ylistin ja kunnioitin häntä, joka elää iankaikkisesti, jonka
hallitus on iankaikkinen hallitus ja jonka valtakunta pysyy suvusta
sukuun. **35** Kaikki maan asukkaat ovat tyhjänveroiset; ja hän
tekee, niinkuin hän tahtoo, taivaan joukoille ja maan asukkaille,
eikä ole sitä, joka pidättää hänen kätensä ja sanoo hänelle: 'Mitäs
teet?' **36** Siihen aikaan palasi minun järkeni, ja palasi minun
valtasuuruuteni ja loistoni, minun valtakuntani kunniaksi. Ja
minun hallitusmieheni ja ylimykseni etsivät minut, ja minut pantiin
jälleen hallitsemaan valtakuntaani, ja minun valtani lisääntyi
ylenpalttisesti. **37** Nyt minä, Nebukadnessar, kiitän, ylistän ja
kunnioitan taivaan kuningasta; sillä kaikki hänen työnsä ovat

totiset ja hänen tiensä oikeat. Ja hän voi nöyryyttää ne, jotka
ylpeydessä vaeltavat."

5 Kuningas Belsassar laittoi suuret pidot tuhannelle
ylimyksellensä, ja hän joi viiniä näiden tuhannen edessä. **2**
Kun viini oli makeimmillaan, käski Belsassar tuoda ne kulta-
ja hopea-astiat, jotka hänen isänsä Nebukadnessar oli ottanut
Jerusalemin temppelistä, että kuningas ja hänen ylimyksensä,
hänen puolisonsa ja sivuvaimonsa joisivat niistä. **3** Silloin tuotiin
ne kulta-astiat, jotka oli otettu temppelistä, Jumalan huoneesta,
Jerusalemista, ja niistä joivat kuningas ja hänen ylimyksensä,
hänen puolisonsa ja sivuvaimonsa. **4** He joivat viiniä ja ylistivät
kultaisia ja hopeisia, vaskisia, rautaisia, puisia ja kivisiä jumalia.
5 Sillä hetkellä ilmestyivät ihmiskäden sormet ja kirjoittivat
kuninkaan palatsin kalkitulle seinälle, vastapäätä lampunjalkaa,
ja kuningas näki käden, joka kirjoitti. **6** Silloin kuninkaan kasvot
kalpenivat, ja hänen ajatuksensa peljästyttivät hänet; hänen
lanteittensa nivelet herposivat, ja hänen polvensa tutisivat. **7**
Kuningas huusi kovalla äänellä ja käski tuoda noidat, kaldealaiset
ja tähtienselittäjät. Kuningas lausui ja sanoi Baabelin tietäjille:
"Kuka ikinä voi lukea tämän kirjoituksen ja ilmoittaa minulle
sen selityksen, hänet puetaan purppuraan, ja hänen kaulaansa
pannaan kultakäädyt, ja hän on oleva yksi valtakunnan kolmesta
valtamiehestä". **8** Silloin tulivat kaikki kuninkaan viisaat, mutta
he eivät voineet lukea kirjoitusta eivätkä ilmoittaa kuninkaalle
sen selitystä. **9** Kuningas Belsassar peljästyi silloin suuresti, ja
hänen kasvonsa kalpenivat, ja hänen ylimyksensä tyrmistyivät.
10 Kuninkaan äiti tuli kuninkaan ja hänen ylimystensä puheen
tähden pitohuoneeseen. Kuninkaan äiti lausui ja sanoi: "Eläköön
kuningas iankaikkisesti! Älköön sinun ajatuksesi peljättäkö sinua,

älköötkä kasvosi kalvetko. **11** Sinun valtakunnassasi on mies,
jossa on pyhien jumalien henki ja jolla sinun isäsi päivinä havaittiin
olevan valistus ja ymmärrys ynnä viisaus, samankaltainen kuin
jumalien; hänet asetti isäsi, kuningas Nebukadnessar, tietäjäin,
noitien, kaldealaisten ja tähtienselittäjäin päämieheksi-sinun
isäsi, kuningas- **12** sentähden, että erinomainen henki ja tieto
ynnä myös taito selittää unia, arvata arvoituksia ja ratkaista
ongelmia havaittiin juuri hänessä, Danielissa, jolle kuningas oli
antanut nimen Beltsassar. Kutsuttakoon nyt Daniel, niin hän
ilmoittaa selityksen." **13** Silloin Daniel tuotiin kuninkaan eteen.
Kuningas lausui ja sanoi Danielille: "Oletko sinä Daniel, joka on
niitä juutalaisia pakkosiirtolaisia, mitkä minun isäni, kuningas,
on tuonut Juudasta? **14** Minä olen kuullut sinusta, että sinussa
on jumalien henki ja että sinussa on havaittu valistus, taito ja
erinomainen viisaus. **15** Ja nyt tuotiin minun eteeni viisaat ja
noidat lukemaan tätä kirjoitusta ja ilmoittamaan minulle sen
selitys, mutta he eivät voineet sen selitystä ilmoittaa. **16** Mutta
sinun minä olen kuullut voivan antaa selityksiä ja ratkaista
ongelmia. Nyt siis, jos voit lukea kirjoituksen ja ilmoittaa minulle
sen selityksen, niin sinut puetaan purppuraan, ja kultakäädyt
pannaan sinun kaulaasi, ja sinä olet oleva yksi valtakunnan
kolmesta valtamiehestä." **17** Silloin Daniel vastasi ja sanoi
kuninkaalle: "Lahjasi pidä itse, ja antimesi anna toiselle. Mutta
kirjoituksen minä luen kuninkaalle ja ilmoitan hänelle sen
selityksen. **18** Sinä kuningas! Korkein Jumala antoi sinun
isällesi Nebukadnessarille kuninkuuden, voiman, kunnian ja
valtasuuruuden. **19** Ja sen voiman tähden, jonka hän oli
hänelle antanut, vapisivat kaikki kansat, kansakunnat ja kielet ja
pelkäsivät hänen edessään. Hän tappoi, kenen hän tahtoi, hän

jätti henkiin, kenen hän tahtoi, hän ylensi, kenen hän tahtoi, hän
alensi, kenen hän tahtoi. **20** Mutta kun hänen sydämensä paisui
ja hänen henkensä kävi korskeaksi ja ylpeäksi, syöstiin hänet
kuninkaalliselta valtaistuimeltansa, ja hänen kunniansa otettiin
häneltä pois. **21** Hänet ajettiin pois ihmisten seasta, ja hänen
sydämensä tuli eläinten sydämen kaltaiseksi; hänen asuntonsa
oli villiaasien parissa, ja hän joutui syömään ruohoa niinkuin
raavaat; hänen ruumiinsa kastui taivaan kasteesta, kunnes hän
tuli tuntemaan, että korkein Jumala hallitsee ihmisten valtakuntaa
ja asettaa sen päämieheksi, kenen hän tahtoo. **22** Mutta sinä,
hänen poikansa Belsassar, et ole nöyryyttänyt sydäntäsi, vaikka
tämän kaiken tiesit; **23** vaan sinä olet korottanut itsesi taivaan
Herraa vastaan: hänen huoneensa astiat on tuotu sinun eteesi,
ja sinä ja sinun ylimyksesi, sinun puolisosi ja sivuvaimosi olette
juoneet niistä viiniä, ja sinä olet ylistänyt hopeisia ja kultaisia,
vaskisia, rautaisia, puisia ja kivisiä jumalia, jotka eivät näe, eivät
kuule eivätkä mitään tiedä. Mutta sitä Jumalaa, jonka kädessä
on sinun henkesi ja kaikki sinun tiesi, sinä et ole kunnioittanut.
24 Sentähden on tämä käsi lähetetty hänen tyköänsä ja tämä
kirjoitus kirjoitettu. **25** Ja tämä on kirjoitus, joka on tuonne
kirjoitettu: 'Mene, mene, tekel, ufarsin'. **26** Ja tämä on sen
selitys: mene merkitsee: Jumala on laskenut sinun valtakuntasi
luvun ja on tehnyt siitä lopun. **27** Tekel: sinut on vaa'alla
punnittu ja köykäiseksi havaittu. **28** Peres: sinun valtakuntasi
on pirstottu ja annettu meedialaisille ja persialaisille." **29** Silloin
Belsassar antoi käskyn, että Daniel oli puettava purppuraan
ja kultakäädyt pantava hänen kaulaansa ja julistettava, että
hän oli oleva yksi valtakunnan kolmesta valtamiehestä. **30**
Samana yönä tapettiin Belsassar, kaldealaisten kuningas, **31** ja

Daarejaves, meedialainen, sai haltuunsa valtakunnan ollessaan noin kuudenkymmenen kahden vuoden ikäinen.

6 Daarejaves näki hyväksi asettaa valtakuntaansa sata kaksikymmentä satraappia, että heitä olisi kaikkialla valtakunnassa. **2** Ja heitä ylempänä oli kolme valtaherraa, joista Daniel oli yksi. Heille tuli satraappien tehdä tili, ettei kuningas kärsisi vahinkoa. **3** Mutta Daniel oli etevämpi muita valtaherroja sekä satraappeja, sillä hänessä oli erinomainen henki; ja kuningas aikoi asettaa hänet koko valtakunnan päämieheksi. **4** Silloin toiset valtaherrat sekä satraapit etsivät Danielia vastaan syytä valtakunnan hallinnossa. Mutta he eivät voineet löytää mitään syytä eikä rikkomusta, sillä hän oli uskollinen, eikä hänestä laiminlyöntiä eikä rikkomusta löydetty. **5** Silloin nämä miehet sanoivat: "Me emme löydä tuossa Danielissa mitään syytä- ellemme löydä sitä hänen jumalanpalveluksessaan". **6** Senjälkeen nämä valtaherrat ja satraapit riensivät kiiruusti kuninkaan tykö ja sanoivat hänelle näin: "Kuningas Daarejaves eläköön iankaikkisesti! **7** Kaikki kuninkaalliset valtaherrat, maaherrat, satraapit, hallitusmiehet ja käskynhaltijat ovat keskenänsä neuvotelleet, että olisi annettava kuninkaallinen julistus ja vahvistettava kielto, että kuka ikinä kolmenkymmenen päivän kuluessa rukoilee jotakin yhdeltäkään jumalalta tai ihmiseltä, paitsi sinulta, kuningas, se heitettäköön jalopeurain luolaan. **8** Nyt, kuningas! Säädä kielto ja kirjoita kirjoitus, jota meedialaisten ja persialaisten peruuttamattoman lain mukaan ei voida muuttaa." **9** Niin kuningas Daarejaves kirjoitti kirjoituksen ja kiellon. **10** Niin pian kuin Daniel oli saanut tietää, että kirjoitus oli kirjoitettu, meni hän taloonsa, jonka yläsalin ikkunat olivat avatut Jerusalemiin päin. Ja hän lankesi kolmena hetkenä päivässä polvillensa,

rukoili ja kiitti Jumalaansa, aivan niinkuin hän ennenkin oli tehnyt.
11 Silloin nuo miehet riensivät kiiruusti sinne ja tapasivat Danielin
rukoilemasta ja avuksi huutamasta Jumalaansa. **12** Sitten he
astuivat kuninkaan eteen ja muistuttivat kuninkaan kiellosta: "Etkö
ole kirjoittanut kieltoa, että kuka ikinä kolmenkymmenen päivän
kuluessa rukoilee jotakin yhdeltäkään jumalalta tai ihmiseltä,
paitsi sinulta, kuningas, se heitettäköön jalopeurain luolaan?"
Kuningas vastasi ja sanoi: "Kielto on luja, meedialaisten ja
persialaisten peruuttamattoman lain mukaan". **13** Silloin he
vastasivat ja sanoivat kuninkaalle: "Daniel, joka on juutalaisia
pakkosiirtolaisia, ei välitä sinusta, kuningas, eikä kiellosta, jonka
olet kirjoittanut, vaan kolmena hetkenä päivässä hän toimittaa
rukouksensa". **14** Mutta kun kuningas sen kuuli, tuli hän sangen
murheelliseksi, ja hän mietti, miten voisi pelastaa Danielin;
auringon laskuun asti hän vaivasi itseään vapauttaaksensa
hänet. **15** Silloin ne miehet riensivät kiiruusti kuninkaan tykö
ja sanoivat kuninkaalle: "Tiedä, kuningas, meedialaisten ja
persialaisten laki on, ettei mitään kuninkaan vahvistamaa kieltoa
tai julistusta peruuteta". **16** Silloin kuningas käski tuoda Danielin
ja heittää hänet jalopeurain luolaan. Ja kuningas puhui Danielille
ja sanoi: "Sinun Jumalasi, jota sinä lakkaamatta palvelet,
pelastakoon sinut". Sitten tuotiin kivi ja pantiin luolan suulle, **17**
ja kuningas sinetöi sen omallaan ja ylimystensä sineteillä, ettei
Danielin asiassa muutosta tapahtuisi. **18** Sitten kuningas meni
palatsiinsa ja vietti yönsä paastoten eikä sallinut tuoda eteensä
naisia, ja hänen unensa pakeni häneltä. **19** Aamun sarastaessa
kuningas sitten nousi ja meni kiiruusti jalopeurain luolalle. **20**
Ja lähestyessään luolaa hän huusi Danielille murheellisella
äänellä, ja kuningas lausui ja sanoi Danielille: "Daniel, sinä

elävän Jumalan palvelija, onko sinun Jumalasi, jota lakkaamatta
palvelet, voinut pelastaa sinut jalopeuroilta?" **21** Silloin Daniel
vastasi kuninkaalle: "Kuningas eläköön iankaikkisesti! **22** Minun
Jumalani on lähettänyt enkelinsä ja sulkenut jalopeurain kidat,
niin etteivät ne ole minua vahingoittaneet, sillä minut on havaittu
nuhteettomaksi hänen edessänsä, enkä minä ole sinuakaan
vastaan, kuningas, rikosta tehnyt." **23** Silloin kuningas ihastui
suuresti ja käski ottaa Danielin ylös luolasta. Ja kun Daniel oli
otettu ylös luolasta, ei hänessä havaittu mitään vammaa; sillä hän
oli turvannut Jumalaansa. **24** Ja kuningas käski tuoda ne miehet,
jotka olivat syyttäneet Danielia, ja heittää heidät lapsineen
ja vaimoineen jalopeurain luolaan; eivätkä he ehtineet luolan
pohjaan, ennenkuin jalopeurat hyökkäsivät heidän kimppuunsa ja
murskasivat kaikki heidän luunsa. **25** Sitten kuningas Daarejaves
kirjoitti kaikille kansoille, kansakunnille ja kielille, mitä koko
maan päällä asuu: "Suuri olkoon teidän rauhanne! **26** Minä
olen antanut käskyn, että minun valtakuntani koko valtapiirissä
vavistakoon ja peljättäköön Danielin Jumalaa. Sillä hän on elävä
Jumala ja pysyy iankaikkisesti. Hänen valtakuntansa ei häviä,
eikä hänen herrautensa lopu. **27** Hän pelastaa ja vapahtaa, hän
tekee tunnustekoja ja ihmeitä taivaassa ja maan päällä, hän,
joka pelasti Danielin jalopeurain kynsistä." **28** Ja tämä Daniel oli
korkeassa arvossa ja kunniassa Daarejaveksen valtakunnassa
sekä persialaisen Kooreksen valtakunnassa.

7 Belsassarin, Baabelin kuninkaan, ensimmäisenä
hallitusvuotena Daniel näki unen, päänsä näyn, vuoteessansa.
Sitten hän kirjoitti tämän unen. **2** Kertomuksen alku on tämä:
Daniel lausui ja sanoi: Minä näin yöllä näyssäni, ja katso, taivaan
neljä tuulta kuohutti suurta merta. **3** Ja merestä nousi neljä

suurta petoa, kukin erilainen kuin toinen. **4** Ensimmäinen oli kuin
leijona, mutta sillä oli kotkan siivet. Minun sitä katsellessani
reväistiin siltä siivet, ja se nostettiin maasta pystyyn ja asetettiin
kahdelle jalalle niinkuin ihminen, ja sille annettiin ihmisen
sydän. **5** Ja katso, oli toinen peto, joka oli karhun näköinen. Se
nostettiin toiselle kyljellensä, ja sillä oli suussa kolme kylkiluuta,
hammasten välissä; ja sille sanottiin näin: "Nouse ja syö paljon
lihaa". **6** Tämän jälkeen minä näin, ja katso, oli taas toinen peto,
pantterin kaltainen, ja sen selässä oli neljä linnunsiipeä. Sillä
pedolla oli neljä päätä, ja sille annettiin valta. **7** Sen jälkeen
minä näin yöllisessä näyssäni, ja katso, oli neljäs peto, kauhea,
hirmuinen ja ylen väkevä; sillä oli suuret rautaiset hampaat, ja se
söi ja murskasi ja tallasi tähteet jalkoihinsa. Se oli erilainen kuin
kaikki edelliset pedot, ja sillä oli kymmenen sarvea. **8** Minä
tarkkasin sarvea, ja katso, eräs muu pieni sarvi puhkesi niiden
välistä, ja kolme edellisistä sarvista reväistiin pois sen edestä.
Ja katso, sillä sarvella oli silmät kuin ihmisen silmät, ja suu,
joka herjaten puhui. **9** Minun sitä katsellessani valtaistuimet
asetettiin, ja Vanhaikäinen istuutui. Hänen vaatteensa olivat
valkeat kuin lumi ja hänen päänsä hiukset kuin puhdas villa.
Hänen valtaistuimensa oli tulen liekkejä, ja sen pyörät olivat
palavaa tulta. **10** Tulivirta vuoti, se kävi ulos hänestä; tuhannen
tuhatta palveli häntä, ja kymmenen tuhatta kertaa kymmenen
tuhatta seisoi hänen edessänsä. Oikeus istui tuomiolle, ja kirjat
avattiin. **11** Minä katselin, ja silloin, niiden herjaavien sanojen
tähden, joita sarvi puhui, minun katsellessani peto tapettiin,
ja sen ruumis hävitettiin ja heitettiin tuleen palamaan. **12** Ja
muiltakin pedoilta otettiin valta pois; niiden elämän pituus oli
määrätty aikaa ja hetkeä myöten. **13** Minä näin yöllisessä

näyssä, ja katso, taivaan pilvissä tuli Ihmisen Pojan kaltainen; ja
hän saapui Vanhaikäisen tykö, ja hänet saatettiin tämän eteen.
14 Ja hänelle annettiin valta, kunnia ja valtakunta, ja kaikki
kansat, kansakunnat ja kielet palvelivat häntä. Hänen valtansa
on iankaikkinen valta, joka ei lakkaa, ja hänen valtakuntansa on
valtakunta, joka ei häviä. **15** Minä, Daniel, tunsin henkeni tulevan
murheelliseksi ruumiissani, ja minun näkemäni näyt peljättivät
minua. **16** Minä lähestyin yhtä siellä seisovista ja pyysin häneltä
varmaa tietoa kaikista näistä asioista. Niin hän vastasi minulle ja
ilmoitti minulle niiden selityksen: **17** "Nuo suuret pedot, joita on
neljä, ovat neljä kuningasta, jotka nousevat maasta. **18** Mutta
Korkeimman pyhät saavat valtakunnan ja omistavat valtakunnan
iankaikkisesti-iankaikkisesta iankaikkiseen." **19** Senjälkeen minä
tahdoin saada varmuuden neljännestä pedosta, joka oli erilainen
kuin kaikki muut ja ylen hirmuinen; jolla oli rautaiset hampaat ja
vaskiset kynnet, joka söi ja murskasi ja tallasi tähteet jalkoihinsa;
20 sekä pedon pään kymmenestä sarvesta ynnä siitä sarvesta,
joka puhkesi ja jonka edestä kolme putosi; jolla sarvella oli
silmät ja herjauksia puhuva suu ja joka näytti suuremmalta kuin
ne muut; **21** se sarvi, jonka minä näin sotivan pyhiä vastaan ja
voittavan heidät, **22** siihen asti kunnes Vanhaikäinen tuli ja
oikeus annettiin Korkeimman pyhille ja aika joutui ja pyhät saivat
omaksensa valtakunnan. **23** Hän vastasi näin: "Neljäs peto on
neljäs valtakunta, joka syntyy maan päälle, erilainen kuin kaikki
muut valtakunnat. Se syö kaiken maan ja tallaa ja murskaa
sen. **24** Ja ne kymmenen sarvea ovat kymmenen kuningasta,
jotka nousevat siitä valtakunnasta. Ja heidän jälkeensä nousee
eräs muu, ja hän on erilainen kuin edelliset, ja hän kukistaa
kolme kuningasta. **25** Hän puhuu sanoja Korkeinta vastaan

ja hävittää Korkeimman pyhiä. Hän pyrkii muuttamaan ajat ja
lain, ja ne annetaan hänen käteensä ajaksi ja kahdeksi ajaksi
ja puoleksi ajaksi. **26** Sitten oikeus istuu tuomiolle, ja hänen
valtansa otetaan pois ja hävitetään ja tuhotaan loppuun asti. **27**
Ja valtakunta ja valta ja valtakuntien voima kaiken taivaan alla
annetaan Korkeimman pyhien kansalle. Hänen valtakuntansa
on iankaikkinen valtakunta, ja kaikki vallat palvelevat häntä ja
ovat hänelle alamaiset." **28** Tähän loppuu kertomus. Minua,
Danielia, peljättivät minun ajatukseni suuresti, ja minun kasvoni
kalpenivat, ja minä kätkin asian sydämeeni.

8 Kuningas Belsassarin kolmantena hallitusvuotena näin minä,
Daniel, näyn, senjälkeen kuin minulla jo ennen oli ollut näky.
2 Kun minä näyssä katselin, havaitsin minä olevani Suusanin
linnassa, Eelamin maakunnassa; ja kun minä näyssä katselin,
olin minä Uulai-joen rannalla. **3** Minä nostin silmäni ja katsoin.
Ja katso, oinas seisoi päin jokea, ja sillä oli kaksi sarvea; ja
sarvet olivat korkeat, ja toinen oli toista korkeampi; ja korkeampi
puhkesi esiin myöhemmin. **4** Minä näin oinaan puskevan länteen,
pohjoiseen ja etelään päin, eikä yksikään eläin kestänyt sen
edessä, eikä kukaan voinut pelastaa sen vallasta. Se teki, mitä
tahtoi; ja se tuli suureksi. **5** Sitten minä tarkkasin, ja katso: tuli
kauris päivän laskun puolelta, kulki koko maan ylitse eikä maata
koskettanut; ja kauriilla oli keskellä otsaa uhkea sarvi. **6** Ja se tuli
aivan sen kaksisarvisen oinaan luokse, jonka minä olin nähnyt
seisovan päin jokea, ja karkasi sen kimppuun vihansa väessä.
7 Ja minä näin sen käyvän kiinni oinaaseen ja kiukuissaan
puskevan oinasta ja murskaavan sen molemmat sarvet. Eikä
oinaalla ollut voimaa kestää sen edessä, vaan kauris heitti sen
maahan ja tallasi sitä; eikä ollut ketään, joka olisi voinut pelastaa

oinaan sen vallasta. **8** Ja kauris tuli ylen suureksi; mutta kun se
oli väkevimmillään, särkyi suuri sarvi, ja sen sijalle kasvoi neljä
uhkeata sarvea, taivaan neljää tuulta kohti. **9** Ja yhdestä niistä
puhkesi esiin sarvi, alussa vähäpätöinen. Se kasvoi suuresti
etelään päin ja itään päin ja Ihanaan maahan päin. **10** Ja se
kasvoi taivaan sotajoukkoon asti ja pudotti maahan osan siitä
sotajoukosta ja tähdistä ja tallasi niitä. **11** Hän ylpeili sotajoukon
ruhtinastakin vastaan, ja tältä otettiin pois jokapäiväinen uhri,
ja hänen pyhäkkönsä paikka kukistettiin. **12** Myös sotajoukko
jokapäiväisen uhrin lisäksi annettiin rikollisesti alttiiksi tuholle. Se
sarvi heitti totuuden maahan, ja mitä se teki, siinä se menestyi.
13 Sitten minä kuulin yhden pyhän puhuvan, ja toinen pyhä
sanoi sille, joka puhui: "Kuinka pitkää aikaa tarkoittaa näky
jokapäiväisestä uhrista ja kauhistavasta rikoksesta: pyhäkön
ja sotajoukon alttiiksi antamisesta tallattavaksi?" **14** Ja hän
sanoi minulle: "Kahtatuhatta kolmeasataa iltaa ja aamua; sitten
pyhäkkö asetetaan jälleen oikeuteensa". **15** Kun minä, Daniel,
olin nähnyt tämän näyn ja koetin sitä ymmärtää, niin katso, minun
edessäni seisoi miehen muotoinen olento. **16** Ja minä kuulin
ihmisen äänen Uulain keskeltä, ja se huusi ja sanoi: "Gabriel,
selitä tälle se näky!" **17** Silloin hän tuli aivan lähelle sitä paikkaa,
jossa minä seisoin; ja hänen tullessansa minut valtasi pelko,
ja minä lankesin kasvoilleni. Ja hän sanoi minulle: "Tarkkaa,
ihmislapsi, sillä näky tarkoittaa lopun aikaa". **18** Ja kun hän puhui
minulle, olin minä horroksissa, kasvot maata vasten; mutta hän
tarttui minuun ja nosti minut seisomaan. **19** Sitten hän sanoi:
"Katso, minä ilmoitan sinulle, mitä on tapahtuva viimeisenä
vihan aikana; sillä lopun aikaa tämä tarkoittaa. **20** Kaksisarvinen
oinas, jonka sinä näit, on: Meedian ja Persian kuninkaat. **21** Ja

kauris on Jaavanin kuningas, ja suuri sarvi, joka sillä oli keskellä
otsaa, on ensimmäinen kuningas. **22** Ja että se särkyi ja neljä
nousi sen sijalle, se on: neljä valtakuntaa nousee siitä kansasta,
ei kuitenkaan niin väkevää kuin hän. **23** Ja heidän valtansa
lopulla, kun luopiot ovat täyttäneet syntiensä mitan, nousee
kuningas, kasvoilta röyhkeä ja juonissa taitava. **24** Ja väkevä on
hänen voimansa, vaikka ei tosin hänen omasta voimastaan, ja
ihmeellisen paljon hän saa aikaan hävitystä; ja hän menestyy
siinä, mitä hän tekee, ja hän tuottaa turmion väkeville ja pyhien
kansalle. **25** Ja hänen oveluutensa tähden onnistuu petos hänen
kädessään. Hän hautoo suuria sydämessään, ja keskellä rauhaa
hän tuottaa turmion monille. Ruhtinasten ruhtinastakin vastaan
hän nousee, mutta ilman ihmiskättä hänet muserretaan. **26** Ja
näky illoista ja aamuista, josta oli puhe, on tosi. Mutta sinä lukitse
näky, sillä se tarkoittaa kaukaista aikaa." **27** Ja minä, Daniel, olin
raukea ja sairastin jonkin aikaa. Sitten minä nousin ja toimitin
palvelusta kuninkaan tykönä; ja minä olin hämmästyksissäni
näyn tähden enkä sitä ymmärtänyt.

9 Daarejaveksen, Ahasveroksen pojan, ensimmäisenä
hallitusvuotena, hänen, joka oli meedialaista sukua ja oli tullut
kaldealaisten valtakunnan kuninkaaksi- **2** hänen ensimmäisenä
hallitusvuotenaan, minä, Daniel, kirjoituksista huomasin vuosien
luvun, josta Herran sana oli tullut profeetta Jeremialle, että
Jerusalem oli oleva raunioina seitsemänkymmentä vuotta. **3**
Ja minä käänsin kasvoni Herran Jumalan puoleen hartaassa
rukouksessa ja anomisessa, paastossa, säkissä ja tuhassa.
4 Minä rukoilin Herraa, Jumalaani, tunnustin ja sanoin: "Oi
Herra, sinä suuri ja peljättävä Jumala, joka pidät liiton ja säilytät
laupeuden niille, jotka sinua rakastavat ja noudattavat sinun

käskyjäsi. **5** Me olemme syntiä tehneet, olemme väärin tehneet,
olleet jumalattomat ja uppiniskaiset; me olemme poikenneet
pois sinun käskyistäsi ja oikeuksistasi **6** emmekä ole kuulleet
sinun palvelijoitasi, profeettoja, jotka puhuivat sinun nimessäsi
kuninkaillemme, ruhtinaillemme ja isillemme ja kaikelle maan
kansalle. **7** Sinun, Herra, on vanhurskaus, mutta meidän
on häpeä, niinkuin se on tänä päivänä Juudan miesten ja
Jerusalemin asukasten ja koko Israelin, läheisten ja kaukaisten,
kaikissa maissa, joihin sinä olet heidät karkoittanut heidän
uskottomuutensa tähden, jota he ovat sinulle osoittaneet. **8**
Herra, meidän on häpeä, meidän kuninkaittemme, ruhtinaittemme
ja isiemme, koska me olemme tehneet syntiä sinua vastaan.
9 Herran, meidän Jumalamme, on armo ja anteeksiantamus,
sillä me olemme olleet hänelle uppiniskaiset; **10** me emme ole
kuulleet Herran, meidän Jumalamme, ääntä emmekä vaeltaneet
hänen laissansa, jonka hän asetti meidän eteemme palvelijainsa,
profeettain, kautta. **11** Vaan koko Israel rikkoi sinun lakisi ja
poikkesi pois eikä kuullut sinun ääntäsi, ja niin vuodatettiin meidän
päällemme se kirous ja vala, joka on kirjoitettu Mooseksen,
Jumalan palvelijan, laissa; sillä me olimme tehneet syntiä häntä
vastaan. **12** Ja hän toteutti sanansa, jonka hän on puhunut meitä
ja meidän tuomareitamme vastaan, jotka meitä tuomitsivat, ja
antoi meidän päällemme tulla niin suuren onnettomuuden, ettei
senkaltaista ole tapahtunut koko taivaan alla, kuin Jerusalemissa
tapahtui. **13** Niinkuin on kirjoitettu Mooseksen laissa, niin tuli
kaikki tämä onnettomuus meidän päällemme. Mutta me emme
koettaneet lepyttää Herraa, meidän Jumalaamme, niin että
olisimme kääntyneet pois synneistämme ja ottaneet vaarin
sinun totuudestasi. **14** Sentähden Herra valvoi ja antoi tämän

onnettomuuden tulla meidän päällemme; sillä Herra, meidän
Jumalamme, on vanhurskas kaikissa töissänsä, jotka hän tekee,
mutta me emme ole kuulleet hänen ääntänsä. **15** Ja nyt, Herra,
meidän Jumalamme, joka toit kansasi pois Egyptin maasta
väkevällä kädellä ja teit itsellesi nimen, niinkuin se vielä tänä
päivänä on: me olemme syntiä tehneet ja olleet jumalattomat. **16**
Herra, kaiken vanhurskautesi tähden, kääntyköön sinun vihasi
ja kiivastuksesi pois sinun kaupungistasi Jerusalemista, sinun
pyhästä vuorestasi; sillä meidän syntiemme tähden ja meidän
isäimme pahojen tekojen tähden on Jerusalem ja sinun kansasi
tullut kaikkien häväistäväksi, jotka meidän ympärillämme ovat.
17 Ja nyt, meidän Jumalamme, kuule palvelijasi rukous ja hänen
anomisensa ja valista kasvosi pyhäkkösi ylitse, joka on autiona;
Herran tähden. **18** Minun Jumalani, kallista korvasi ja kuule,
avaa silmäsi ja katso meidän hävitystämme ja sitä kaupunkia,
joka on otettu sinun nimiisi; sillä me annamme rukouksiemme
langeta sinun eteesi, emme omaan vanhurskauteemme, vaan
sinun suureen armoosi luottaen. **19** Herra, kuule, Herra, anna
anteeksi, Herra, huomaa ja tee tekosi itsesi tähden, älä viivyttele,
minun Jumalani; sillä sinun kaupunkisi ja sinun kansasi ovat
sinun nimiisi otetut." **20** Ja vielä minä puhuin ja rukoilin ja
tunnustin syntini ja kansani Israelin synnit ja annoin rukoukseni
langeta Herran, Jumalani, eteen minun Jumalani pyhän vuoren
puolesta. **21** Ja kun minä vielä puhuin rukouksessa, tuli se mies,
Gabriel, jonka minä olin nähnyt ennen näyssä, kiiruusti kiitäen
minun tyköni ehtoouhrin aikana. **22** Ja hän opetti minua, puhui
minulle ja sanoi: "Daniel, nyt minä olen lähtenyt neuvomaan
sinua ymmärrykseen. **23** Kun sinä aloit rukoilla, lähti liikkeelle
sana, ja minä olen tullut sitä ilmoittamaan; sillä sinä olet otollinen.

Käsitä siis se sana ja ymmärrä näky. **24** Seitsemänkymmentä
viikkoa on säädetty sinun kansallesi ja pyhälle kaupungillesi;
silloin luopumus päättyy, ja synti sinetillä lukitaan, ja pahat teot
sovitetaan, ja iankaikkinen vanhurskaus tuodaan, ja näky ja
profeetta sinetillä vahvistetaan, ja kaikkeinpyhin voidellaan. **25**
Ja tiedä ja käsitä: siitä ajasta, jolloin tuli se sana, että Jerusalem
on jälleen rakennettava, voideltuun, ruhtinaaseen, asti, on kuluva
seitsemän vuosiviikkoa; ja kuusikymmentäkaksi vuosiviikkoa,
niin se jälleen rakennetaan toreinensa ja vallihautoinensa,
mutta keskellä ahtaita aikoja. **26** Ja kuudenkymmenen kahden
vuosiviikon mentyä tuhotaan voideltu, eikä häneltä jää ketään. Ja
kaupungin ja pyhäkön hävittää hyökkäävän ruhtinaan väki, mutta
hän itse saa loppunsa tulvassa. Ja loppuun asti on oleva sota:
hävitys on säädetty. **27** Ja hän tekee liiton raskaaksi monille
yhden vuosiviikon ajaksi, ja puoleksi vuosiviikoksi hän lakkauttaa
teurasuhrin ja ruokauhrin; ja hävittäjä tulee kauhistuksen siivillä.
Tämä loppuu vasta, kun säädetty tuomio vuodatetaan hävittäjän
ylitse."

10 Persian kuninkaan Kooreksen kolmantena hallitusvuotena
ilmoitettiin sana Danielille, jota kutsuttiin Beltsassariksi; ja se
sana on totuus ja merkitsee suurta vaivaa. Ja hän ymmärsi
sanan, ja hän käsitti näyn. **2** Niinä päivinä minä, Daniel, murehdin
kolmen viikon päivät. **3** Herkullista ruokaa minä en syönyt,
ei liha eikä viini tullut minun suuhuni, enkä minä voidellut
itseäni öljyllä, ennenkuin kolmen viikon päivät olivat loppuun
kuluneet. **4** Ensimmäisen kuun kahdentenakymmenentenä
neljäntenä päivänä minä olin suuren virran, Hiddekelin, rannalla.
5 Minä nostin silmäni ja näin, ja katso: oli eräs mies, puettuna
pellavavaatteisiin ja kupeet vyötettyinä Uufaan kullalla. **6** Hänen

ruumiinsa oli kuin krysoliitti, hänen kasvonsa olivat kuin salaman
leimaus, hänen silmänsä kuin tulisoihdut, hänen käsivartensa
ja jalkansa kuin kiiltävän vasken välke; ja hänen sanojensa
ääni oli kuin suuren kansanjoukon pauhina. **7** Ja minä, Daniel,
yksin näin sen näyn, mutta miehet, jotka olivat minun kanssani,
eivät näkyä nähneet; kuitenkin valtasi heidät suuri pelko, ja
he pakenivat ja lymysivät. **8** Ja minä jäin yksin. Ja kun minä
näin tämän suuren näyn, meni minulta kaikki voima; minun
verevä muotoni muuttui kaamean näköiseksi, eikä minussa ollut
voimaa mihinkään. **9** Ja minä kuulin hänen sanainsa äänen;
ja kuullessani hänen sanainsa äänen minä vaivuin horroksiin
kasvoilleni, kasvot maata vasten. **10** Ja katso, käsi kosketti
minua ja ravisti minut hereille, polvieni ja kätteni varaan. **11** Ja
hän sanoi minulle: "Daniel, sinä otollinen mies, ota vaari niistä
sanoista, jotka minä sinulle puhun, ja nouse seisomaan, sillä
minut on nyt lähetetty sinun tykösi". Ja hänen puhuessansa
minulle tämän sanan minä nousin vavisten. **12** Ja hän sanoi
minulle: "Älä pelkää, Daniel, sillä ensimmäisestä päivästä asti,
jona sinä taivutit sydämesi ymmärrykseen ja nöyryyteen Jumalasi
edessä, ovat sinun sanasi tulleet kuulluiksi; ja sinun sanojesi
tähden minä olen tullut. **13** Persian valtakunnan enkeliruhtinas
seisoi vastustamassa minua kaksikymmentäyksi päivää, mutta
katso, Miikael, yksi ensimmäisistä enkeliruhtinaista, tuli minun
avukseni, sillä minä olin jäänyt yksin sinne, Persian kuningasten
tykö. **14** Ja minä tulin opettamaan sinulle, mitä on tapahtuva
sinun kansallesi päivien lopulla; sillä vielä tämäkin näky koskee
niitä päiviä." **15** Ja hänen näitä minulle puhuessansa minä
käänsin kasvoni maahan päin ja olin ääneti. **16** Ja katso,
olento, ihmislasten muotoinen, kosketti minun huuliani; silloin

minä avasin suuni ja puhuin ja sanoin edessäni seisovalle:
"Herrani, nähdessäni näyn valtasi minut tuska, ja minulta meni
kaikki voima. **17** Ja kuinka voi herrani palvelija, tällainen kuin
minä, puhutella sellaista, kuin minun herrani on? Sillä siitä asti
ei minussa ole voimaa, tuskin enää henkeäkään." **18** Silloin
kosketti minua jälleen se ihmisen muotoinen ja vahvisti minua.
19 Ja hän sanoi: "Älä pelkää, sinä otollinen mies, rauha olkoon
sinulle. Vahvistu! Vahvistu!" Ja hänen puhuessaan minulle
minä vahvistuin ja sanoin: "Puhukoon herrani, sillä sinä olet
minua vahvistanut". **20** Ja hän sanoi: "Tiedätkö, mitä varten
minä olen tullut sinun tykösi? Nyt minä käyn jälleen sotimaan
Persian enkeliruhtinasta vastaan, ja kun minä olen päässyt
hänestä, niin katso: tulee Jaavanin enkeliruhtinas. **21** Mutta minä
ilmoitan sinulle, mitä on kirjoitettuna totuuden kirjassa. Eikä ole
ketään muuta vahvistamassa minua heitä vastaan paitsi teidän
enkeliruhtinaanne Miikael.

11 Ja minä seisoin meedialaisen Daarejaveksen ensimmäisenä
hallitusvuotena häntä vahvistamassa ja suojelemassa." **2**
Ja nyt minä ilmoitan sinulle totuuden: Katso, vielä nousee
kolme kuningasta Persiassa, ja neljäs rikastuu kaikkia muita
rikkaammaksi. Ja kun hän on vahvistunut rikkaudessaan,
panee hän kaiken liikkeelle Jaavanin valtakuntaa vastaan. **3**
Sitten nousee sankarikuningas; hän hallitsee suurella vallalla ja
tekee, mitä tahtoo. **4** Mutta juuri kun hän on noussut, hajoaa
hänen valtakuntansa ja jakautuu neljään taivaan tuuleen. Se ei
joudu hänen jälkeläisilleen eikä ole niin mahtava kuin hänen
hallitessaan. Sillä hänen valtakuntansa kukistuu ja joutuu muille,
ei heille. **5** Ja Etelän kuningas on voimistuva sekä yksi hänen
ruhtinaistaan; tämä on voimistuva vielä enemmän kuin hän,

ja hänen valtansa on oleva suuri valta. **6** Ja vuosien kuluttua
he tekevät keskenään liiton, ja Etelän kuninkaan tytär menee
Pohjan kuninkaan tykö saadakseen aikaan sopimuksen. Mutta
häneltä menee hänen käsivartensa voima; eikä pysy Pohjan
kuningas, ei hänen käsivartensa. Ja tytär itse annetaan alttiiksi
ja ne, jotka olivat hänet tuoneet, ja hänen isänsä ja se, joka
häntä aikoinaan auttoi. **7** Sitten hänen juurtensa vesoista nousee
eräs hänen sijaansa ja tulee sotajoukkoa vastaan, tulee Pohjan
kuninkaan linnoitukseen ja tekee heille mielensä mukaan ja
on väkevä. **8** Myöskin heidän jumalansa ja valetut kuvansa
ja kallisarvoiset astiansa, hopeat ja kullat hän vie saaliinansa
Egyptiin; sitten hän muutamia vuosia pysyy Pohjan kuninkaasta
erillään. **9** Tämä hyökkää Etelän kuninkaan valtakuntaan, mutta
palajaa takaisin maahansa. **10** Ja hänen poikansa varustautuvat
ja kokoavat suuret sotavoimat. Ja hän hyökkää ja kuohuu ja
tulvii, hän tulee toistamiseen ja tunkeutuu hänen linnoitukseensa
asti. **11** Silloin Etelän kuningas kiukustuu ja lähtee sotimaan
häntä vastaan, Pohjan kuningasta vastaan. Tämä nostattaa
suuren joukon, mutta se joukko joutuu hänen valtaansa. **12**
Ja kun se joukko on raivattu pois, paisuu hänen sydämensä.
Hän kaataa kymmeniä tuhansia, mutta ei ole kyllin vahva. **13**
Pohjan kuningas nostattaa jälleen joukon, entistä suuremman, ja
muutaman ajan, muutaman vuoden kuluttua hyökkää suurella
sotavoimalla ja runsailla varustuksilla. **14** Niinä aikoina monet
nousevat Etelän kuningasta vastaan; ja sinun omasta kansastasi
nousee väkivallan miehiä, että näky kävisi toteen, mutta he
itse lankeavat. **15** Ja Pohjan kuningas hyökkää ja luo vallin ja
valloittaa varustetun kaupungin. Eivät kestä Etelän käsivarret, ei
sen valioväki, ei ole sillä voimaa seisoa vastaan. **16** Ja hän, joka

hyökkää sitä vastaan, tekee, mitä tahtoo, eikä kukaan voi seisoa
häntä vastaan. Hän asettuu Ihanaan maahan, ja hävitys tulee
hänen kätensä kautta. **17** Ja nyt hän aikoo hyökätä valtakuntansa
koko voimalla; mutta sopimus on hänellä mielessä, ja hän saa
sen aikaan. Hän antaa hänelle yhden tyttäristään, tälle turmioksi.
Mutta siitä ei tule pysyväistä eikä ole hänelle etua. **18** Sitten hän
kääntyy rantamaita vastaan ja ottaa valtaansa monet. Mutta eräs
sotapäällikkö tekee hänen herjauksistaan lopun ja kostaa hänelle
hänen herjauksensa. **19** Silloin hän kääntyy oman maansa
linnoituksiin, mutta kompastuu ja kaatuu, eikä häntä enää ole.
20 Ja hänen sijaansa nousee eräs, joka antaa veronvaatijan
käydä läpi valtakunnan ihanimman maan. Mutta muutamien
päivien kuluttua hänet tuhotaan, ei kuitenkaan vihan väellä eikä
sodalla. **21** Ja hänen sijaansa nousee kelvoton, joka ei ollut
saapa kuninkaan arvoa. Hän tulee keskellä rauhaa ja anastaa
juonilla kuninkuuden. **22** Ja sotajoukkojen tulva huuhtoutuu
pois hänen edestänsä ja menee murskaksi, niin myös liiton
ruhtinas. **23** Siitä saakka kun liittoudutaan hänen kanssansa,
hän harjoittaa petosta. Hän lähtee liikkeelle ja saa ylivallan
vähällä väellä. **24** Keskellä rauhaa hän hyökkää maakunnan
lihavimpiin seutuihin ja tekee, mitä eivät hänen isänsä eivätkä
hänen isiensä isät olleet tehneet: ryöstösaalista ja tavaraa
hän jakelee omilleen; ja linnoituksia vastaan hän hankitsee
juoniansa, säädettyyn aikaan asti. **25** Ja hän panee liikkeelle
voimansa ja rohkeutensa Etelän kuningasta vastaan, hyökäten
suurella sotajoukolla. Mutta Etelän kuningas varustautuu sotaan
suurella ja ylen väkevällä sotajoukolla. Hän ei kuitenkaan kestä,
sillä häntä vastaan hankitaan juonia. **26** Ja ne, jotka syövät
hänen pöydästään, tuhoavat hänet, ja hänen sotajoukkonsa

huuhdotaan pois, ja on paljon kaatuneita ja haavoitettuja. **27** Ja
kumpaisellakin kuninkaalla on paha mielessä toistansa vastaan.
Samassa pöydässä he puhuvat valhetta; mutta se ei onnistu;
sillä säädetty aika ei ole vielä lopussa. **28** Silloin hän palaa
maahansa paljoine tavaroineen, miettien hankkeita pyhää liittoa
vastaan; hän toteuttaa ne ja palaa maahansa. **29** Määräaikana
hän hyökkää jälleen Etelämaahan, mutta tällä viimeisellä retkellä
ei käy niinkuin ensimmäisellä. **30** Häntä vastaan hyökkäävät
kittiläisten laivat, ja hän menettää rohkeutensa, kääntyy takaisin
ja purkaa kiukkunsa pyhää liittoa vastaan. Kotiin palattuaan
hän suo huomiota niille, jotka hylkäävät pyhän liiton. **31**
Hänen lähettämänsä sotajoukot nousevat ja häväisevät pyhäkön
linnoituksineen, poistavat jokapäiväisen uhrin ja asettavat sinne
hävityksen kauhistuksen. **32** Ja liitonrikkojat hän viettelee
luopumukseen houkutuksillaan, mutta niitten joukko, jotka
tuntevat Jumalansa, pysyy lujana ja tekee tehtävänsä. **33** Ja
taidolliset kansan seassa opettavat monta, mutta heitä sorretaan
miekalla, tulella, vankeudella ja ryöstöllä, jonkun aikaa. **34** Ja
keskellä sortoa heille suodaan pieni menestys, ja monet liittyvät
heihin teeskennellen. **35** Ja taidollisista jotkut kompastuvat, että
heidän joukkonsa koeteltaisiin, seulottaisiin ja puhdistettaisiin
lopun ajaksi, sillä vielä kestää, ennenkuin määräaika on. **36** Ja
kuningas tekee, mitä hän tahtoo, ja korottaa itsensä ja uhittelee
jokaista jumalaa, itse jumalien Jumalaa vastaan hän puhuu
kauheita. Ja hän menestyy, kunnes vihan aika on lopussa;
sillä mikä on säädetty, se tapahtuu. **37** Hän ei välitä isäinsä
jumalista, ei naisten lempijumalasta, eikä hän välitä mistään
muustakaan jumalasta, sillä hän uhittelee niitä kaikkia. **38** Mutta
sen sijaan hän kunnioittaa linnoitusten jumalaa. Sitä jumalaa,

jota hänen isänsä eivät tunteneet, hän kunnioittaa kullalla ja
hopealla, kalliilla kivillä ja muilla kalleuksilla. **39** Ja tätä hän tekee
vahvoille linnoituksille-hän vieraine jumalineen. Niille, jotka hän
omikseen tuntee, hän osoittaa suurta kunniaa ja panee heidät
monien hallitsijaksi ja jakaa heille maata palkaksi. **40** Mutta
lopun ajalla Etelän kuningas iskee yhteen hänen kanssansa.
Ja Pohjan kuningas käy tämän kimppuun vaunuilla ja ratsuilla
ja monilla laivoilla, hyökkää hänen maihinsa, tulvana leviten
niiden ylitse. **41** Hän hyökkää myös Ihanaan maahan, ja monta
kaatuu. Mutta hänen kädestänsä pelastuvat nämä: Edom ja
Mooab ja ammonilaisten pääosa. **42** Ja hän ojentaa kätensä
maita kohti; Egyptin maa ei ole säästyvä. **43** Hän valtaa kulta-
ja hopea-aarteet ja kaikki Egyptin kalleudet, ja liibyalaiset ja
etiopialaiset liittyvät häntä seuraamaan. **44** Mutta sanomat idästä
ja pohjoisesta säikähdyttävät häntä, ja hän lähtee täynnä kiukkua
hävittämään monia ja vihkimään heitä tuhon omiksi. **45** Hän
pystyttää hovitelttansa meren ja pyhäkön ihanan vuoren välille.
Mutta hänen loppunsa tulee, eikä häntä kukaan auta.

12 Siihen aikaan nousee Miikael, se suuri enkeliruhtinas, joka
seisoo sinun kansasi lasten suojana. Ja se on oleva ahdistuksen
aika, jonka kaltaista ei ole ollut siitä saakka, kuin kansoja on ollut,
hamaan siihen aikaan asti. Mutta siihen aikaan pelastetaan sinun
kansasi, kaikki, jotka kirjaan kirjoitetut ovat. **2** Ja monet maan
tomussa makaavista heräjävät, toiset iankaikkiseen elämään,
toiset häpeään ja iankaikkiseen kauhistukseen. **3** Ja taidolliset
loistavat, niinkuin taivaanvahvuus loistaa, ja ne, jotka monta
vanhurskauteen saattavat, niinkuin tähdet, aina ja iankaikkisesti.
4 Mutta sinä, Daniel, lukitse nämä sanat ja sinetöi tämä kirja
lopun aikaan asti. Monet sitä tutkivat, ja ymmärrys lisääntyy. **5**

Ja minä, Daniel, näin, ja katso, siellä seisoi kaksi muuta, toinen
virran tällä rannalla, toinen virran tuolla rannalla. **6** Ja toinen
sanoi pellavapukuiselle miehelle, joka oli virran vetten yläpuolella:
"Kuinka kauan on vielä näitten ihmeellisten asiain loppuun?" **7**
Ja minä kuuntelin pellavapukuista miestä, joka oli virran vetten
yläpuolella, ja hän nosti oikean ja vasemman kätensä taivasta
kohti ja vannoi hänen kauttansa, joka elää iankaikkisesti: "Siihen
on vielä aika, kaksi aikaa ja puoli aikaa. Ja kun pyhän kansan
yhden osan hajotus on loppunut, silloin nämä kaikki täyttyvät." **8**
Ja minä kuulin, mutta en ymmärtänyt, ja minä sanoin: "Herrani,
mikä on oleva näitten päätös?" **9** Niin hän sanoi: "Mene, Daniel,
sillä ne sanat pysyvät lukittuina ja sinetöityinä lopun aikaan
asti. **10** Monet puhdistetaan, kirkastetaan ja koetellaan, mutta
jumalattomat pysyvät jumalattomina, eikä yksikään jumalaton
ymmärrä tätä, mutta taidolliset ymmärtävät. **11** Ja siitä ajasta,
jolloin jokapäiväinen uhri poistetaan ja hävityksen kauhistus
asetetaan, on oleva tuhat kaksisataa yhdeksänkymmentä päivää.
12 Autuas se, joka odottaa ja saavuttaa tuhat kolmesataa
kolmekymmentä viisi päivää. **13** Mutta sinä, mene, siksi kunnes
loppu tulee; ja lepää, ja nouse osaasi päivien lopussa."

Hoosean

1 Herran sana, joka tuli Hoosealle, Beerin pojalle, Juudan
kuningasten Ussian, Jootamin, Aahaan ja Hiskian päivinä ja
Israelin kuninkaan Jerobeamin, Jooaan pojan, päivinä. **2** Kun
Herra alkoi Hoosealle puhua, sanoi Herra Hoosealle: "Mene, ota
itsellesi haureellinen vaimo ja haureudesta syntyneet lapset, sillä
maa on peräti rikkonut avion luopumalla Herrasta". **3** Niin hän
meni ja otti Goomerin, Diblaimin tyttären. Ja tämä tuli raskaaksi
ja synnytti hänelle pojan. **4** Ja Herra sanoi hänelle: "Pane
hänelle nimeksi Jisreel, sillä vähän aikaa vielä, ja minä kostan
Jisreelin verivelat Jeehun suvulle ja teen lopun Israelin heimon
kuningaskunnasta. **5** Ja sinä päivänä minä särjen Israelin jousen
Jisreelin laaksossa." **6** Ja vaimo tuli jälleen raskaaksi ja synnytti
tyttären, ja Herra sanoi Hoosealle: "Pane hänelle nimeksi Loo-
Ruhama, sillä en minä enää tästedes armahda Israelin heimoa,
niin että antaisin heille anteeksi. **7** Mutta Juudan heimoa minä
armahdan: minä pelastan heidät Herran, heidän Jumalansa,
avulla, mutta en pelasta heitä jousella, miekalla enkä sodalla, en
hevosilla enkä ratsumiehillä." **8** Kun vaimo oli vieroittanut Loo-
Ruhaman, tuli hän raskaaksi ja synnytti pojan. **9** Ja Herra sanoi:
"Pane hänelle nimeksi Loo-Ammi, sillä te ette ole minun kansani,
enkä minä tahdo olla teidän omanne. **10** Mutta israelilaisten
luku on oleva niinkuin meren hiekka, jota ei voi mitata eikä
lukea. Ja siinä paikassa, jossa heille on sanottu: 'Te ette ole
minun kansani', heille sanotaan: 'Elävän Jumalan lapset!' **11** Ja
Juudan miehet ja Israelin miehet kokoontuvat yhteen ja asettavat
itsellensä yhteisen pään; ja he lähtevät sotaan siitä maasta, sillä
suuri on Jisreelin päivä.

2 Sanokaa veljiänne Ammiksi ja sisarianne Ruhamaksi." **2**
"Riidelkää äitinne kanssa, riidelkää, sillä ei hän ole minun vaimoni,
enkä minä ole hänen miehensä. Poistakoon hän haureutensa
kasvoistansa ja aviorikoksensa rintainsa välistä, **3** etten minä
riisuisi häntä alasti ja asettaisi häntä, niinkuin hän oli syntymänsä
päivänä, etten tekisi häntä erämaan kaltaiseksi, saattaisi häntä
kuivan maan kaltaiseksi ja kuolettaisi häntä janoon. **4** Ja hänen
lapsiansa minä en armahda, sillä he ovat haureudesta syntyneitä
lapsia. **5** Sillä heidän äitinsä on harjoittanut haureutta, heidän
kantajansa on häpeällisesti elänyt, hän on sanonut: 'Minä kuljen
rakastajaini perässä, jotka antavat minulle leipäni ja veteni,
villani ja pellavani, öljyni ja juomani'. **6** Sentähden, katso, minä
aitaan sinun tiesi orjantappuroilla, minä muuraan muurin hänen
eteensä, niin ettei hän löydä polkujansa. **7** Ja hän ajaa takaa
rakastajiansa, mutta ei heitä saavuta; etsii heitä, mutta ei löydä.
Ja hän on sanova: 'Minä menen takaisin entisen mieheni luokse,
sillä parempi oli minulla olo silloin kuin nyt'. **8** Hän ei ole tajunnut,
että minä olen hänelle antanut jyvät ja viinin ja öljyn, olen
kartuttanut hänelle hopeata ja myös kultaa, joka on käytetty
Baalin hyväksi. **9** Sentähden minä otan takaisin jyväni ajallansa ja
viinini määräaikanansa ja tempaan pois villani ja pellavani, jonka
piti peittää hänen alastomuutensa. **10** Nyt minä paljastan hänen
häpynsä hänen rakastajainsa silmäin eteen, eikä kukaan ole
pelastava häntä minun kädestäni. **11** Minä teen lopun kaikesta
hänen ilonpidostansa: hänen juhlistansa, uusistakuistansa ja
sapateistansa ja kaikista hänen pyhäpäivistänsä. **12** Ja minä
hävitän hänen viiniköynnöksensä ja viikunapuunsa, joista hän on
sanonut: 'Ne ovat minun portonpalkkani, jonka rakastajani ovat
minulle antaneet'. Minä teen ne metsäksi, ja metsän eläimet

syövät niitä. **13** Ja minä kostan hänelle baalien päivät, joina hän
niille poltti uhreja, koristi itsensä renkaillaan ja kaulakäädyillään
ja kulki rakastajainsa jäljessä, mutta unhotti minut, sanoo Herra.
14 Sentähden, katso, minä taivuttelen hänet, kuljetan hänet
erämaahan ja viihdyttelen häntä. **15** Minä annan hänelle sieltä
alkaen hänen viinimäkensä ynnä Aakorin laakson toivon oveksi,
ja hän on oleva siellä kuuliainen niinkuin nuoruutensa päivinä,
niinkuin sinä päivänä, jona hän Egyptin maasta läksi. **16** Sinä
päivänä, sanoo Herra, sinä puhuttelet minua: 'Minun mieheni',
etkä enää puhuttele minua: 'Minun Baalini'; **17** ja minä poistan
baalien nimet hänen suustansa, eikä niiden nimiä enää mainita.
18 Ja sinä päivänä minä teen heidän hyväksensä liiton metsän
eläinten ja taivaan lintujen kanssa ja maan matelevaisten kanssa;
ja jousen ja miekan ja sodan minä särjen maasta ja annan
heidän asua turvassa. **19** Ja minä kihlaan sinut itselleni ikiajoiksi,
kihlaan sinut itselleni vanhurskaudella ja tuomiolla, armolla ja
laupeudella, **20** kihlaan sinut itselleni uskollisuudella, ja sinä olet
tunteva Herran. **21** Sinä päivänä minä kuulen, sanoo Herra, minä
kuulen taivasta, ja se kuulee maata, **22** ja maa kuulee jyviä,
viiniä ja öljyä, ja nämä kuulevat Jisreeliä. **23** Ja minä kylvän
hänet itselleni tähän maahan, minä armahdan Loo-Ruhamaa ja
sanon Loo-Ammille: 'Sinä olet minun kansani'; ja hän vastaa:
'Minun Jumalani'."

3 Sitten sanoi Herra minulle: "Mene vielä ja rakasta naista, jota
hänen puolisonsa rakastaa, mutta joka rikkoo avion, niinkuin
Herra rakastaa israelilaisia, mutta nämä kääntyvät muiden
jumalien puoleen ja rakastavat rypälekakkuja". **2** Niin minä hankin
hänet itselleni viidellätoista sekelillä hopeata ynnä hoomer-mitalla
ja letek-mitalla ohria. **3** Ja minä sanoin hänelle: "Ole kauan

aikaa minua varten; älä harjoita haureutta äläkä mene muille
miehille. Minä myös teen samoin sinua kohtaan." **4** Sillä kauan
aikaa saavat israelilaiset olla ilman kuningasta ja ruhtinasta,
ilman uhria ja patsasta, ilman kasukkaa ja kotijumalia. **5**
Senjälkeen israelilaiset kääntyvät ja etsivät Herraa, Jumalaansa,
ja Daavidia, kuningastansa. Vavisten he lähestyvät Herraa ja
hänen hyvyyttänsä päivien lopulla.

4 Kuulkaa Herran sana, te israelilaiset, sillä Herralla on
oikeudenkäynti maan asukasten kanssa; sillä ei ole uskollisuutta,
ei laupeutta eikä Jumalan tuntemusta maassa. **2** Vannotaan
ja valhetellaan, murhataan, varastetaan ja rikotaan aviot,
murtaudutaan taloihin, ja verityö verityötä seuraa. **3** Sentähden
maa murehtii, ja kaikki siinä asuvaiset nääntyvät, metsän eläimet
ja taivaan linnut; myöskin kalat merestä katoavat. **4** Älköön vain
kukaan nuhdelko, älköön kukaan ojentako, vaikka sinun kansasi
on kuin pappien nuhtelijoita! **5** Niin sinä kompastut päivällä,
myös profeetta kompastuu yhdessä sinun kanssasi yöllä; ja
minä hävitän sinun äitisi. **6** Minun kansani joutuu häviöön, sillä
se on taitoa vailla. Koska sinä olet hyljännyt taidon, hylkään
minä sinut, niin ettet saa olla minun pappinani. Koska olet
unhottanut Jumalasi lain, unhotan myös minä sinun lapsesi.
7 Niin paljon kuin heitä on, niin paljon he ovat tehneet syntiä
minua vastaan. Minä muutan heidän kunniansa häpeäksi. **8**
Minun kansani synnistä he saavat ruokansa, heidän pahoja
tekojansa heidän sielunsa himoitsee. **9** Mutta papin on käyvä
niinkuin kansankin: minä rankaisen häntä hänen vaelluksestansa
ja kostan hänelle hänen tekonsa. **10** He syövät, mutta eivät
tule ravituiksi, he harjoittavat haureutta, mutta eivät lisäänny,
sillä he eivät ole tahtoneet ottaa vaaria Herrasta. **11** Haureus

ja viini ja rypälemehu vievät järjen. **12** Minun kansani kysyy
puultansa, ja sen sauva sille vastaa; sillä haureuden henki on
eksyttäväinen: haureudessa he ovat luopuneet tottelemasta
Jumalaansa. **13** Vuorten huipuilla he uhraavat, polttavat uhreja
kukkuloilla, rautatammen, haavan ja tammen alla, sillä niiden
varjo on suloinen. Sentähden tulee teidän tyttäristänne porttoja,
ja teidän miniänne rikkovat avion. **14** En minä rankaise teidän
tyttäriänne siitä, että he porttoja ovat, enkä miniöitänne siitä, että
he avion rikkovat, sillä miehet itse poikkeavat syrjään porttojen
kanssa ja uhraavat pyhäkköporttojen kanssa; ja ymmärtämätön
kansa kukistuu. **15** Jos sinä, Israel, harjoitatkin haureutta,
älköön Juuda saattako itseänsä syynalaiseksi: älkää lähtekö
Gilgaliin, älkää menkö ylös Beet-Aaveniin älkääkä vannoko: "Niin
totta kuin Herra elää". **16** Sillä niinkuin niskuri lehmä on Israel
niskoitellut; nyt on Herra kaitseva heitä niinkuin karitsaa laajalla
laitumella. **17** Efraim on liitossa epäjumalain kanssa-anna hänen
olla. **18** Kun heidän juopottelunsa on lopussa, he harjoittavat
törkeätä haureutta. Ne, jotka ovat hänen kilpensä, rakastavat
häpeätä. **19** Tuuli siivillänsä ahdistaa häntä, he saavat häpeän
uhriaterioistansa.

5 Kuulkaa tämä, te papit, tarkatkaa, Israelin heimo, ja ottakaa
korviinne, kuninkaan huone: teille on tämä tuomio; sillä te olette
olleet paula Mispalle, verkko, joka on levitetty Taaborille. **2**
Luopiot ovat syvälle vajonneet turmiontekoon, mutta minä olen
kuritus heille kaikille. **3** Minä tunnen Efraimin, eikä Israel ole
minulta kätkössä; sillä nyt sinä, Efraim, olet haureutta harjoittanut,
Israel on saastuttanut itsensä. **4** Heidän tekonsa eivät salli
heidän kääntyä Jumalansa puoleen, sillä haureuden henki on
heidän sisimmässänsä eivätkä he tunne Herraa. **5** Israelin ylpeys

syyttää häntä vasten silmiä, ja Israel ja Efraim kompastuvat
syntivelkaansa; myös Juuda kompastuu heidän kanssansa. **6**
Lampainensa ja raavainensa he tulevat, etsiäksensä Herraa,
mutta eivät löydä: hän on vetäytynyt heistä pois. **7** He ovat
olleet uskottomat Herralle, sillä he ovat synnyttäneet vieraita
lapsia. Nyt uudenkuun juhla syö heidät ja heidän peltonsa.
8 Puhaltakaa pasunaan Gibeassa, vaskitorveen Raamassa,
nostakaa sotahuuto Beet-Aavenissa. Ovat jo sinun kintereilläsi,
Benjamin! **9** Efraim on tuleva autioksi kurituksen päivänä. Israelin
heimokuntia vastaan minä ilmoitan, mikä totta on. **10** Juudan
ruhtinaat ovat tulleet rajan siirtäjäin kaltaisiksi. Minä vuodatan
heidän päällensä vihani niinkuin vedet. **11** Sorrettu on Efraim,
loukattu hänen oikeutensa, sillä hän tahtoi vaeltaa ihmiskäskyjen
mukaan. **12** Minä olen Efraimille kuin koi ja Juudan heimolle kuin
mätä. **13** Mutta kun Efraim näki sairautensa ja Juuda paiseensa,
meni Efraim Assuriin, lähetti sanan sotaiselle kuninkaalle;
mutta tämä ei voinut teitä parantaa, ei tehdä terveeksi teidän
paisettanne. **14** Sillä minä olen Efraimille kuin leijona, Juudan
heimolle kuin nuori jalopeura: minä, minä raatelen, menen
ja kannan pois, eikä pelastajaa ole. **15** Minä menen takaisin
paikoilleni, kunnes he ovat syystänsä kärsineet ja etsivät minun
kasvojani: ahdistuksessansa he minua etsivät.

6 Tulkaa, palatkaamme Herran tykö, sillä hän on raadellut meitä,
ja parantaa meidät, hän on lyönyt meitä, ja sitoo meidät. **2**
Hän tekee meidät eläviksi kahden päivän kuluttua, kolmantena
päivänä hän meidät herättää, ja me saamme elää hänen
edessänsä. **3** Niin tuntekaamme, pyrkikäämme tuntemaan Herra:
hänen nousunsa on varma kuin aamurusko, hän tulee meille
kuin sade, kuin kevätsade, joka kostuttaa maan. **4** Mitä on minun

tehtävä sinulle, Efraim, mitä on minun tehtävä sinulle, Juuda, kun
teidän rakkautenne on kuin aamun pilvi, kuin varhain haihtuva
kaste? **5** Sentähden minä olen antanut heille iskuja profeettain
kautta, olen kuolettanut heitä suuni sanoilla. Ja sinun tuomiosi
nousevat kuin aamun valo. **6** Sillä laupeutta minä haluan enkä
uhria, ja Jumalan tuntemista enemmän kuin polttouhreja; **7**
mutta he ovat ihmisten tavalla rikkoneet liiton: siinä he ovat
olleet minulle uskottomat. **8** Gilead on pahantekijäin kaupunki,
täynnä veren jälkiä. **9** Ja väijyväisten rosvojen kaltainen on
pappien joukko: he murhaavat Sikemin tiellä; ilkitöitä he tekevät.
10 Israelin heimon keskuudessa minä olen nähnyt kauhistuttavia
tekoja: siellä on Efraimin haureus, Israel on itsensä saastuttanut.
11 Myös sinun varallesi, Juuda, on asetettu elonleikkuu, silloin
kun minä käännän kansani kohtalon.

7 Kun minä Israelia parannan, silloin tulevat julki Efraimin
rikokset ja Samarian pahuudet; sillä he harjoittavat petosta,
varas tunkeutuu sisään, ja rosvojoukko ryöstää ulkona. **2** Eivät
he ajattele sydämessään, että minä muistan kaiken heidän
pahuutensa. Nyt heidän tekonsa piirittävät heidät, ne ovat tulleet
minun kasvojeni eteen. **3** He ilahuttavat pahuudellansa kuningasta
ja valheillansa ruhtinaita. **4** Kaikki he ovat avionrikkojia; he ovat
kuin leipojan sytyttämä uuni: hän jättää tulen kohentamatta
taikinan sotkemisesta sen happanemiseen asti. **5** Meidän
kuninkaamme päivänä ovat ruhtinaat sairaina viinin hehkusta.
Hän lyö kättä pilkkaajain kanssa. **6** Sillä he ovat juonillaan
saattaneet sydämensä kuumaksi kuin uuni; koko yön heidän
leipojansa nukkuu, aamulla se palaa kuin liekitsevä tuli. **7** He
ovat kaikki kuumia kuin uuni, he syövät tuomarinsa: kaikki heidän
kuninkaansa ovat kaatuneet, ei yksikään niistä ole minua avuksi

huutanut. **8** Efraim sekaantuu kansojen joukkoon. Efraim on
tullut leivän kaltaiseksi, jota ei ole käännetty. **9** Muukalaiset
syövät hänen voimansa, mutta ei hän sitä ymmärrä. Hänen
hiuksensakin ovat jo harmaiksi käyneet, mutta hän ei ymmärrä.
10 Israelin ylpeys syyttää häntä vasten silmiä, eivätkä he palaja
Herran, Jumalansa, tykö, eivät etsi häntä, vaikka kaikki näin
on. **11** Efraim on tullut kyyhkysen kaltaiseksi, joka on tyhmä ja
taitamaton: he huutavat avuksi Egyptiä, he menevät Assuriin. **12**
Juuri kun ovat menossa, minä levitän verkkoni heidän päällensä
ja pudotan heidät alas kuin taivaan linnut; minä kuritan heitä,
niinkuin on julistettu heidän seurakunnallensa. **13** Voi heitä,
sillä he ovat menneet minua pakoon! Häviö heille, sillä he ovat
minusta luopuneet! Minä tahdoin lunastaa heidät, mutta he
puhuivat minua vastaan valheita. **14** Eivät he huuda minun
puoleeni sydämestänsä, vaan ulvovat vuoteissansa. Jyvien ja
viinin tähden he kokoontuvat. Minua vastaan he niskoittelevat.
15 Minä olen heitä kurittanut, minä olen vahvistanut heidän
käsivartensa, mutta minua vastaan he ovat aikoneet pahaa. **16**
He kääntyvät, mutta eivät korkeutta kohti. He ovat kuin pettävä
jousi. Heidän ruhtinaittensa pitää kaatuman miekkaan kieltensä
kiukkuisuuden tähden. Tästä he saavat pilkan Egyptin maassa.

8 Suuhusi pasuna! Kotkan lailla Herran temppeliä vastaan-sillä
he ovat rikkoneet minun liittoni, ovat luopuneet minun laistani! **2**
Minun puoleeni he huutavat: "Minun Jumalani!" -"Me Israel, me
tunnemme sinut". **3** Israel on hyljännyt hyvän. Vihollinen sitä
vainotkoon. **4** He ovat asettaneet kuninkaita, mutta ei se ole
ollut minusta; ovat asettaneet ruhtinaita, mutta minä en ole siitä
tiennyt. Hopeansa ja kultansa he ovat tehneet epäjumalikseen,
että tulisi hävitys. **5** Inhottava on sinun vasikkasi, Samaria;

minun vihani on syttynyt heitä vastaan. Kuinka kauan? -Eivät
he voi päästä rankaisematta. **6** Sillä Israelista se on tullut:
seppä sen on tehnyt, eikä se ole jumala, vaan pirstaleiksi on
menevä Samarian vasikka. **7** Sillä tuulta he kylvävät, ja myrskyä
he leikkaavat. Ei se pääse korrelle, laiho ei tuota jauhoja; ja
minkä ehkä tuottaa, sen muukalaiset nielevät. **8** Nielty on
Israel. He ovat nyt pakanain seassa kelpaamattoman astian
arvoiset. **9** Sillä Assuriin ovat he menneet-villiaasi, joka kulkee
yksinänsä. Efraim ostelee lahjoilla rakasteluja. **10** Ostelkoot
vain pakanain seassa, minä heidät nyt kokoan, ja he alkavat
käydä vähäpätöisiksi ruhtinasten kuninkaan verojen painosta.
11 Koska Efraim on rakentanut paljon alttareita tehdäkseen
syntiä, ovat alttarit tulleetkin hänelle synniksi. **12** Kirjoitinpa minä
hänelle lakejani vaikka kymmentuhansin, muukalaisina niitä
pidetään. **13** Minun uhrilahjoikseni he uhraavat lihaa ja syövät.
Ei Herra niihin mielisty. Nyt hän muistaa heidän rikoksensa ja
rankaisee heidän syntinsä: Egyptiin on heidän palattava. **14**
Israel on unhottanut tekijänsä ja rakentanut palatseja, ja Juuda
on rakentanut paljon varustettuja kaupunkeja; mutta minä lähetän
tulen hänen kaupunkeihinsa, ja se kuluttaa niiden palatsit.

9 Älä iloitse, Israel, älä riemuitse, niinkuin muut kansat, sillä
sinä olet haureudessa luopunut Jumalastasi, olet rakastanut
portonpalkkoja kaikilla viljan puimatanterilla. **2** Puimatanner
ja viinikuurna eivät heitä elätä, rypälemehu hänet pettää. **3**
Eivät he saa asua Herran maassa, vaan Efraimin on palattava
Egyptiin, ja Assurissa he syövät saastaista. **4** Eivät he vuodata
viiniä juomauhriksi Herralle, eivätkä heidän teurasuhrinsa hänelle
kelpaa. Ne ovat heille kuin murheen leipä: kaikki, jotka sitä syövät,
saastuttavat itsensä; sillä heidän leipänsä tulee heidän omaan

nälkäänsä, ei tule se Herran temppeliin. **5** Mitä teette, kun tulee
juhla-aika, Herran juhlapäivä? **6** Sillä katso, heidän on mentävä
hävitystä pakoon: Egypti heidät kokoaa, Moof heidät hautaa.
Orjantappurat valtaavat heidän hopeakalleutensa, ohdakkeita
on oleva heidän majoissansa. **7** Rangaistuksen päivät tulevat,
koston päivät tulevat, Israel saa tuntea sen. Hulluna on oleva
profeetta, mieletönnä hengen mies sinun paljojen rikoksiesi ja
paljon vainoamisen tähden. **8** Efraim on väijyjä minun Jumalaani
vastaan. Profeetta-hänen kaikilla teillään on pyydystäjän paula,
vainoamista on hänen Jumalansa temppelissä. **9** He ovat syvälle
vajonneet turmiontekoon niinkuin Gibean päivinä. Hän muistaa
heidän rikoksensa, rankaisee heidän syntinsä. **10** Niinkuin
rypäleet erämaassa minä löysin Israelin; niinkuin varhaishedelmät
viikunapuussa, sen alkurunsaudessa, minä näin teidän isänne.
He tulivat Baal-Peoriin, vihkiytyivät häpeäjumalalle ja tulivat
kauhistaviksi, niinkuin tuo heidän rakastettunsa. **11** Efraim-lintuna
lentää pois heidän kunniansa: ei synnyttämistä, ei raskautta,
ei sikiämistä enää. **12** Ja vaikka he saisivat lapsensa isoiksi,
teen minä heidät lapsettomiksi, niin ettei ihmisiä jää. Voi heitä
itseänsäkin, kun minä heistä luovun! **13** Efraim on, kun minä
sitä katson Tyyroon päin, istutettu laidunmaalle; mutta Efraimin
täytyy viedä lapsensa surmaajalle. **14** Anna heille, Herra-mitä
antaisitkaan? -anna heille hedelmätön kohtu ja kuivettuneet
rinnat. **15** Kaikki heidän pahuutensa on Gilgalissa, sillä siellä
minä rupesin heitä vihaamaan. Heidän tekojensa pahuuden
tähden minä karkoitan heidät temppelistäni pois. En minä enää
heitä rakasta: kaikki heidän ruhtinaansa ovat niskureita. **16**
Efraim on hakattu maahan, heidän juurensa on kuivettunut:
hedelmää he eivät tee. Ja jos synnyttävätkin, kuoletan minä

heidän kohtunsa kalleimmat. **17** Minun Jumalani on hylkäävä
heidät, sillä he eivät ole häntä totelleet. He joutuvat pakolaisiksi
pakanain sekaan.

10 Israel oli rehevä viiniköynnös, joka teki hedelmiä. Mitä
runsaampi sen hedelmä oli, sitä runsaammin se teki alttareita;
mitä parempi sen maa oli, sitä parempia patsaita se pystytti. **2**
Liukas oli heidän sydämensä; nyt he saavat siitä kärsiä: hän
särkee heidän alttarinsa, hävittää heidän patsaansa. **3** Nyt he
saavat sanoa: "Ei ole meillä kuningasta, sillä me emme ole
peljänneet Herraa; ja mitä hyvää kuningas meille tekisi?" **4** He
puheita pitävät, väärin vannovat, liittoja tekevät; mutta tuomio
versoo kuin koiruoho pellon vaosta. **5** Beet-Aavenin vasikkain
tähden joutuvat pelkoon Samarian asukkaat. Sillä vasikan tähden
vaikeroi sen kansa, ja vasikan tähden sen papit vapisevat,
sen kunnian tähden, kun se siltä vaeltaa pois. **6** Se itsekin
viedään Assuriin lahjaksi sotaisalle kuninkaalle. Häpeän saa
Efraim, ja häpeään joutuu Israel neuvonpiteistänsä, **7** Hukassa
on Samaria kuninkaineen, on kuin vaahto veden pinnalla. **8**
Aavenin uhrikukkulat, Israelin synti, hävitetään; orjantappuraa
ja ohdaketta on kasvava heidän alttareillansa. Ja he sanovat
vuorille: "Peittäkää meidät", ja kukkuloille: "Langetkaa meidän
päällemme". **9** Gibean päivistä asti sinä olet syntiä tehnyt, Israel.
Sinne he ovat asettuneet. Eikö saavuttaisi heitä Gibeassa sota,
sota vääryyden miehiä vastaan? **10** Haluni mukaan minä olen
heitä kurittava, ja heitä vastaan kokoontuvat kansat, kun minä
kytken heidät kiinni heidän kahteen rikokseensa. **11** Efraim on
lehmä, joka on totutettu mielellänsä puimaan, mutta minä käyn
käsiksi hänen kauniiseen kaulaansa. Minä valjastan Efraimin:
Juuda saa kyntää, Jaakob äestää. **12** Kylväkää itsellenne

vanhurskauden kylvö, niin saatte leikata laupeuden leikkuun.
Raivatkaa itsellenne uudispelto, silloin kun on aika etsiä Herraa,
kunnes hän tulee ja antaa sataa, teille vanhurskautta. **13** Te
olette kyntäneet jumalattomuutta, leikanneet vääryyttä ja syöneet
valheen hedelmää; sillä sinä olet luottanut omaan tiehesi,
sankariesi paljouteen. **14** On nouseva pauhina sinun kansojesi
kesken, ja kaikki sinun linnoituksesi hävitetään, niinkuin Salman
hävitti Beet-Arbelin sodan päivänä: äiti ruhjotaan lastensa päälle.
15 Tämän tekee teille Beetel teidän ylenpalttisen pahuutenne
tähden: aamunkoitossa Israelin kuningas tuhotaan.

11 Kun Israel oli nuori, rakastin minä sitä, ja Egyptistä minä
kutsuin poikani. **2** Aina kun kutsujat heitä kutsuivat, he menivät
pois heidän kasvojensa edestä, uhrasivat baaleille ja polttivat
uhreja epäjumalille. **3** Minä opetin Efraimin kävelemään. -Hän
otti heidät käsivarsillensa. -Mutta he eivät ymmärtäneet, että
minä heidät paransin. **4** Ihmissiteillä minä heitä vedin, rakkauden
köysillä; minä ikäänkuin nostin ikeen heidän leukapieliltänsä,
kumarruin heidän puoleensa ja syötin. **5** Eivätkö he joutuisi
jälleen Egyptin maahan, eikö Assur tulisi heille kuninkaaksi,
koska he eivät ole tahtoneet kääntyä? **6** Miekka on riehuva
hänen kaupungeissansa, on hävittävä hänen salpansa, on syövä
syötävänsä, heidän neuvonpiteittensä takia. **7** Minun kansallani
on halu kääntyä minusta pois; ja kun sitä kutsutaan korkeutta
kohti, ei kenkään heistä ylenny. **8** Kuinka minä jättäisin sinut,
Efraim, heittäisin sinut, Israel? Kuinka jättäisin sinut niinkuin
Adman, tekisin sinulle niinkuin Seboimille? Minun sydämeni
kääntyy, minun säälini herää. **9** En minä pane täytäntöön
vihani hehkua, en enää hävitä Efraimia. Sillä minä olen Jumala
enkä ihminen, olen Pyhä sinun keskelläsi; en tule minä vihan

tuimuudessa. **10** Ja he vaeltavat Herran jäljessä. Hän ärjyy kuin
leijona-niin, hän ärjyy, ja vavisten tulevat lapset mereltä päin. **11**
Vavisten he tulevat Egyptistä kuin linnut, Assurin maasta kuin
kyyhkyset, ja minä saatan heidät asumaan kodeissansa, sanoo
Herra. **12** Efraim on ympäröinyt minut valheella ja Israelin huone
vilpillä. Juuda juoksee yhä valtoimena, välittämättä Jumalasta,
Pyhästä, Totisesta.

12 Efraim tavoittelee tuulta, ajaa takaa itätuulta ja kartuttaa
kaiken aikaa valhetta ja hävitystä; tehdään liittoja Assurin kanssa,
ja viedään öljyä Egyptiin. **2** Mutta Herralla on oikeudenkäynti
Juudan kanssa, ja hän tahtoo rangaista Jaakobia sen teitten
mukaan, hän on kostava sille sen tekojen mukaan. **3** Äidin
kohdussa tämä petti veljensä, ja miehuutensa voimassa hän
taisteli Jumalan kanssa. **4** Hän taisteli enkelin kanssa ja
voitti, hän itki ja rukoili tätä. Beetelissä tämä löysi hänet ja
puhui siellä meidän kanssamme. **5** Herra, Jumala Sebaot-
Herra on hänen nimensä. **6** Ja sinä-käänny Jumalasi tykö,
noudata laupeutta ja oikeutta ja pane alati toivosi Jumalaasi. **7**
Kanaan-hänen kädessänsä on petollinen vaaka, halusta hän
tekee vääryyttä. **8** Efraim sanoo: "Olenpas rikastunut, olen
saanut itselleni omaisuutta; ei mikään minun työansioni tuota
minulle syyllisyyttä, joka olisi syntiä". **9** Mutta minä, joka olen
Herra, sinun Jumalasi, hamasta Egyptin maasta lähtien, minä
saatan vielä sinut asumaan teltoissa niinkuin juhlapäivinä. **10**
Minä olen puhunut profeetoille, olen antanut paljon näkyjä
ja puhunut vertauksia profeettain kautta. **11** Jos Gilead on
pelkkää petosta ollutkin, niin he pelkäksi turhuudeksi tulevatkin.
Gilgalissa on uhrattu härkiä, niinpä tuleekin heidän alttareistansa
kuin kiviröykkiöitä, joita on pellon vaoilla. **12** Jaakob pakeni

Aramin kedoille, ja Israel palveli naisen tähden, naisen tähden
hän paimensi. **13** Mutta profeetan kautta vei Herra Israelin
Egyptistä pois, ja profeetta sitä paimensi. **14** Efraim nosti
katkeran mielikarvauden. Hänen Herransa on heittävä hänen
verivelkansa hänen päällensä ja kääntävä hänen häpäisevän
menonsa häneen itseensä.

13 Milloin Efraim puhui, syntyi kauhu: korkealle kohosi hän
Israelissa. Mutta hän joutui syynalaiseksi Baalin takia, ja hän
kuoli. **2** Nyt he jatkavat synnintekoa, tekevät itselleen valettuja
kuvia hopeastansa, epäjumalankuvia ymmärryksensä mukaan,
taitoniekkain tekemiä kaikki tyynni. Niille he puhuvat; ihmisiä
teurastavat, vasikoita suutelevat. **3** Sentähden he ovat kuin
aamupilvi, kuin kaste, joka varhain haihtuu, kuin akanat, jotka
puimatantereelta lentävät, kuin savu, joka häipyy ikkunasta.
4 Mutta minä olen Herra, sinun Jumalasi, hamasta Egyptin
maasta lähtien; muuta Jumalaa sinä et tunne kuin minut, eikä
ole muuta auttajaa kuin minä. **5** Minä tunsin sinut erämaassa,
kuivassa maassa. **6** Sen mukaan kuin heidän laitumensa olivat,
he kylläisiksi tulivat. He tulivat kylläisiksi, ja heidän sydämensä
tuli ylpeäksi; sentähden he unhottivat minut. **7** Niin minusta tuli
heille ikäänkuin leijona, niinkuin pantteri tien ohessa minä heitä
väijyin. **8** Minä käyn heidän kimppuunsa kuin karhu, jolta on
riistetty poikaset, revin heidän sydänkalvonsa ja syön heidät siinä
paikassa kuin naarasleijona. Metsän pedot raatelevat heidät. **9**
Se on sinun turmiosi, Israel, että olet minua vastaan, joka olen
sinun apusi. **10** Missä on nyt sinun kuninkaasi, että hän auttaisi
sinua kaikissa kaupungeissasi, ja sinun tuomarisi, joista olet
sanonut: "Anna minulle kuningas ja ruhtinaat"? **11** Kuninkaan
minä annan sinulle vihassani ja otan pois kiivastuksessani.

12 Efraimin rikos on sidottu kokoon, talteen on pantu hänen
syntinsä. **13** Hänelle tulee synnyttäjän tuskat. Hän on älytön
lapsi, sillä hän ei aikanansa tule esiin kohdusta. **14** Tuonelan
kädestä minä heidät päästän, kuolemasta minä heidät lunastan.
Missä on sinun ruttosi, kuolema, missä sinun surmasi, tuonela?
Katumus on peitetty minun silmiltäni. **(Sheol h7585)** **15** Vaikka
hän veljien seassa on hedelmöitseväinen, on itätuuli tuleva, on
nouseva Herran tuuli erämaasta, ja hänen kaivonsa kuivuu,
ja hänen lähteensä ehtyy: se on ryöstävä hänen aarteensa,
kaikki hänen kallisarvoiset kalunsa. **16** Samaria joutuu syystänsä
kärsimään, koska se on niskoitellut Jumalaansa vastaan: he
kaatuvat miekkaan, heidän pienet lapsensa ruhjotaan, ja heidän
raskaat vaimonsa halkaistaan.

14 Palaja Israel, Herran, sinun Jumalasi tykö, sillä sinä
olet kompastunut rikoksiisi. **2** Ottakaa mukaanne sanoja ja
palatkaa Herran tykö ja sanokaa hänelle: "Anna anteeksi kaikki
rikokset, ota armoihisi, niin me tuomme sinulle uhrimulleiksi
huultemme uhrit. **3** Assur ei ole meitä auttava, hevosilla emme
tahdo ratsastaa, emmekä enää sano kättemme teoille: 'Meidän
jumalamme'; sillä sinussa saa orpo armon." **4** Minä parannan
teidän luopumuksenne, omasta halustani minä teitä rakastan;
sillä minun vihani on kääntynyt hänestä pois. **5** Minä olen oleva
Israelille kuin kaste, se on kukoistava kuin lilja ja juurtuva syvälle
kuin Libanon. **6** Sen vesat leviävät, sen kauneus on oleva kuin
öljypuun ja sen tuoksu kuin Libanonin. **7** Sen varjossa asuvaiset
kasvattavat jälleen viljaa ja kukoistavat kuin viiniköynnös. Sen
maine on oleva kuin Libanonin viinin. **8** Efraim! Mitä on minulla
enää tekemistä epäjumalien kanssa? Minä kuulen häntä, minä
katson hänen puoleensa, minä, joka olen kuin viheriöitsevä

kypressi: minusta on sinun hedelmäsi. **9** Kuka on viisas ja
ymmärtää nämä? Kuka taitava ja käsittää nämä? Sillä Herran
tiet ovat suorat: vanhurskaat niillä vaeltavat, mutta luopiot niillä
kompastuvat.

Joelin

1 Herran sana, joka tuli Jooelille, Petuelin pojalle. **2** Kuulkaa
tämä, te vanhimmat, ja ottakaa korviinne, kaikki maan asukkaat.
Onko tällaista tapahtunut teidän päivinänne taikka teidän isienne
päivinä? **3** Kertokaa tämä lapsillenne, ja teidän lapsenne
kertokoot sen lapsillensa ja heidän lapsensa tulevalle polvelle: **4**
Mitä kalvajasirkalta jäi, sen söi heinäsirkka. Ja mitä heinäsirkalta
jäi, sen söi syöjäsirkka. Ja mitä syöjäsirkalta jäi, sen söi
tuhosirkka. **5** Herätkää, te juopuneet, ja itkekää, valittakaa,
kaikki viininjuojat, rypälemehun tähden, sillä se on otettu pois
teidän suustanne. **6** Sillä minun maahani on hyökännyt kansa,
väkevä ja epälukuinen. Sen hampaat ovat leijonan hampaat,
ja sillä on naarasleijonan leukaluut. **7** Se on raastanut minun
viiniköynnökseni ja katkonut minun viikunapuuni, on ne paljaiksi
kuorinut ja karsinut; niiden oksat ovat valjenneet. **8** Valita niinkuin
neitsyt, joka on vyöttäytynyt säkkiin nuoruutensa yljän tähden. **9**
Pois on otettu ruokauhri ja juomauhri Herran huoneesta. Papit,
jotka toimittavat Herran palvelusta, murehtivat. **10** Hävitetty
on pelto, maa murehtii; sillä vilja on hävitetty, viinistä on tullut
kato, öljy on kuivunut. **11** Peltomiehet ovat joutuneet häpeään,
viinitarhurit valittavat nisun ja ohran tähden, sillä mennyt on
pellon sato. **12** Viiniköynnöstä on kohdannut kato, viikunapuu
on kuihtunut, granaattipuu ja myös palmu ja omenapuu; kaikki
kedon puut ovat kuivettuneet. Niin, häpeään on joutunut ilo,
ihmislasten joukosta pois. **13** Vyöttäytykää säkkiin, pitäkää
valittajaiset, te papit; valittakaa, te jotka toimitatte palvelusta
alttarilla. Käykää sisälle, viettäkää yö säkkeihin puettuina, te
jotka toimitatte minun Jumalani palvelusta. Sillä poissa on teidän
Jumalanne huoneesta ruokauhri ja juomauhri. **14** Kuuluttakaa

pyhä paasto, kutsukaa koolle juhlakokous, kootkaa vanhimmat
ja kaikki maan asukkaat Herran, teidän Jumalanne, huoneeseen
ja huutakaa Herran puoleen. **15** Voi sitä päivää! Sillä lähellä on
Herran päivä, ja se tulee niinkuin hävitys Kaikkivaltiaalta. **16**
Eikö ole otettu meiltä ruoka silmäimme edestä sekä meidän
Jumalamme huoneesta ilo ja riemu? **17** Surkastuneet ovat
siemenjyvät multiensa alla, varastohuoneet autiot, aitat puretut,
kun viljasta on kato. **18** Kuinka huokaa karja, kuinka hädissään
ovat raavaslaumat, sillä ei ole niillä laidunta! Myös lammaslaumat
joutuvat perikatoon. **19** Sinua, Herra, minä huudan, sillä tuli
on kuluttanut erämaan laitumet ja liekki polttanut kaikki kedon
puut. **20** Metsän eläimetkin sinua ikävöivät, sillä vesipurot ovat
kuivuneet ja tuli on kuluttanut erämaan laitumet.

2 Puhaltakaa pasunaan Siionissa, toitottakaa torvia minun
pyhällä vuorellani. Jokainen maan asukas on vapiseva, sillä
Herran päivä tulee. Niin, se on lähellä: **2** pimeyden ja synkeyden
päivä, pilvien ja pilkkopimeän päivä. Vuorille levinneenä niinkuin
aamurusko on lukuisa ja väkevä kansa, jonka vertaista ei ole
ollut ikiajoista asti eikä tämän jälkeen enää tule, tulevaisten
polvien vuosiin saakka. **3** Sen edellä käy kuluttava tuli, sen
jäljissä polttava liekki. Niinkuin Eedenin puutarha on maa sen
edessä, sen jäljissä on autio erämaa, eikä jää ketään, joka olisi
siltä pelastunut. **4** Ne ovat näöltänsä kuin hevoset, ja niinkuin
ratsut ne juoksevat. **5** Ryskyen kuin sotavaunut ne hyppivät
vuorten huipuilla, räiskyen kuin tulen liekki, joka kuluttaa oljet; ne
ovat kuin väkevä kansa, sotarintaan asettunut. **6** Niitten edessä
kansat vapisevat, kaikki kasvot kalpenevat. **7** Ne juoksevat kuin
sankarit, kuin soturit ne nousevat muurille. Jokainen kulkee
tietänsä suoraan, ei mutkittele polullansa. **8** Toinen ei sysi

toistansa: jokainen kulkee omaa suuntaansa. Heittoaseitten
välitse ne syöksyvät pysähtymättä. **9** Kaupunkiin ne hyökkäävät,
ryntäävät muurille, nousevat taloihin, tulevat ikkunoista sisään
kuin varas. **10** Niitten edessä maa vapisee, ja taivaat järkkyvät;
aurinko ja kuu käyvät mustiksi, ja tähdet kadottavat valonsa.
11 Ja Herra antaa äänensä jylistä sotajoukkonsa edellä, sillä
ylen lukuisa on hänen väkensä, sillä väkevä on hänen käskynsä
täyttäjä, sillä suuri on Herran päivä ja sangen peljättävä; kuka voi
sitä kestää? **12** Mutta vielä nytkin, sanoo Herra, kääntykää minun
tyköni kaikesta sydämestänne, paastoten, itkien ja valittaen. **13**
Reväiskää rikki sydämenne, älkää vaatteitanne, ja kääntykää
Herran, teidän Jumalanne, tykö; sillä hän on armahtavainen ja
laupias, pitkämielinen ja armosta rikas, ja hän katuu pahaa. **14**
Ehkä hän vielä katuu ja jättää jälkeensä siunauksen: ruokauhrin
ja juomauhrin Herralle, teidän Jumalallenne. **15** Puhaltakaa
pasunaan Siionissa, kuuluttakaa pyhä paasto, kutsukaa koolle
juhlakokous. **16** Kootkaa kansa, pitäkää pyhä seurakuntakokous,
kerätkää vanhukset, kootkaa lapset ja rintoja imeväiset; lähteköön
ylkä huoneestansa ja morsian kammiostansa. **17** Eteisen ja
alttarin välillä itkeköötpapit, jotka toimittavat Herran palvelusta,
ja sanokoot: "Säästä, Herra, kansaasi äläkä anna perintöosaasi
häväistäväksi, pakanain pilkattavaksi. Miksi pitäisi sanottaman
kansain seassa: 'Missä on heidän Jumalansa?'" **18** Niin Herra
kiivaili maansa puolesta ja sääli kansaansa. **19** Ja Herra vastasi
ja sanoi kansalleen: Katso, minä lähetän teille viljaa, viiniä ja
öljyä, niin että te tulette niistä ravituiksi. Enkä minä anna enää
häväistä teitä pakanain seassa. **20** Ja mikä pohjoisesta tulee,
sen minä karkoitan teistä kauas ja syöksen sen kuivaan ja
autioon maahan, sen alkupään Idänmereen ja sen loppupään

Länsimereen. Ja siitä nousee löyhkä, nousee katku. Sillä suuria
se on yrittänyt. **21** Älä pelkää, maa. Iloitse ja riemuitse, sillä
Herra on tehnyt suuria. **22** Älkää peljätkö, metsän eläimet,
sillä erämaan laitumet viheriöivät, sillä puu kantaa hedelmänsä,
viikunapuu ja viiniköynnös antavat voimansa. **23** Ja te, Siionin
lapset, iloitkaa ja riemuitkaa Herrassa, teidän Jumalassanne,
sillä hän antaa teille syyssateen, vanhurskauden mukaan,
vuodattaa teille sateen, syyssateen ja kevätsateen, niinkuin
entisaikaan. **24** Ja puimatantereet tulevat jyviä täyteen, ja
kuurna-altaat pursuvat viiniä ja öljyä. **25** Ja minä korvaan
teille ne vuodentulot, jotka heinäsirkka, syöjäsirkka, tuhosirkka
ja kalvajasirkka söivät, minun suuri sotajoukkoni, jonka minä
lähetin teitä vastaan. **26** Ja te syötte kyllälti ja tulette ravituiksi
ja kiitätte Herran, teidän Jumalanne, nimeä, hänen, joka on
tehnyt ihmeitä teitä kohtaan. Eikä minun kansani joudu häpeään,
iankaikkisesti. **27** Ja te tulette tietämään, että Israelin keskellä
olen minä. Ja minä olen Herra, teidän Jumalanne, eikä toista
ole. Eikä minun kansani joudu häpeään, iankaikkisesti. **28**
Näitten jälkeen minä olen vuodattava Henkeni kaiken lihan
päälle, ja teidän poikanne ja tyttärenne ennustavat, vanhuksenne
unia uneksuvat, nuorukaisenne näkyjä näkevät. **29** Ja myös
palvelijain ja palvelijattarien päälle minä niinä päivinä vuodatan
Henkeni. **30** Minä annan näkyä ihmeitä taivaalla ja maassa:
verta ja tulta ja savupatsaita; **31** aurinko muuttuu pimeydeksi ja
kuu vereksi, ennenkuin Herran päivä tulee, se suuri ja peljättävä.
32 Ja jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu.
Sillä Siionin vuorella ja Jerusalemissa ovat pelastuneet, niinkuin
Herra on sanonut; ja pakoonpäässeitten joukossa ovat ne, jotka
Herra kutsuu.

3 Sillä katso, niinä päivinä ja siihen aikaan, kun minä käännän
Juudan ja Jerusalemin kohtalon, **2** minä kokoan kaikki
pakanakansat, vien ne alas Joosafatin laaksoon ja käyn siellä
oikeutta niitten kanssa kansani ja perintöosani, Israelin, tähden.
Sillä he ovat hajottaneet sen pakanakansain sekaan, ovat
jakaneet minun maani **3** ja heittäneet minun kansastani arpaa;
ovat antaneet pojan porttoa vastaan sekä myyneet tytön viinistä,
jonka ovat juoneet. **4** Mitä on teillä sanomista minulle, teilläkin,
Tyyro ja Siidon ja kaikki filistealaisten alueet? Tahdotteko te kostaa
minulle, mitä minä olen tehnyt, vai itse tehdä minulle jotakin?
Nopeasti, kiiruusti minä annan koston kohdata teidän päätänne
siitä, mitä olette tehneet, **5** te, jotka olette ottaneet minun hopeani
ja kultani, vieneet minun ihanat kalleuteni temppeleihinne **6**
sekä myyneet Juudan ja Jerusalemin lapsia jaavanilaisille,
poistaaksenne heidät kauas omalta maaltansa. **7** Katso, minä
herätän heidät liikkeelle siitä paikasta, johon te olette heidät
myyneet, ja annan koston teostanne kohdata teidän päätänne: **8**
minä myyn teidän poikianne ja tyttäriänne Juudan poikien käsiin,
ja he myyvät ne sabalaisille, kaukaiselle kansalle. Sillä Herra on
puhunut. **9** Julistakaa tämä pakanakansain seassa, alkakaa
pyhä sota, innostakaa sankareita, lähestykööt, hyökätkööt
kaikki soturit. **10** Takokaa vantaanne miekoiksi ja vesurinne
keihäiksi. Sanokoon heikko: "Minä olen sankari". **11** Käykää
avuksi, tulkaa, kaikki kansakunnat joka taholta. He kokoontuvat
sinne. Anna, Herra, sankariesi astua sinne alas. **12** Lähteköot
liikkeelle, hyökätkööt kansakunnat Joosafatin laaksoon; sillä
siellä hän istuu tuomitsemassa kaikkia pakanakansoja, joka
taholta tulleita. **13** Lähettäkää sirppi, sillä sato on kypsynyt.
Tulkaa polkemaan, sillä kuurna on täynnä ja kuurna-altaat

pursuvat ylitse; sillä heidän pahuutensa on suuri. **14** Meluavia
joukkoja, meluavia joukkoja ratkaisulaaksossa! Sillä lähellä
on Herran päivä ratkaisulaaksossa. **15** Aurinko ja kuu käyvät
mustiksi, ja tähdet kadottavat valonsa. **16** Herra ärjyy Siionista ja
antaa äänensä kuulua Jerusalemista, ja taivaat ja maa järkkyvät;
mutta Herra on kansansa suoja, Israelin lasten turva. **17** Ja
te tulette tietämään, että minä olen Herra, teidän Jumalanne,
joka asun Siionissa, pyhällä vuorellani. Ja Jerusalem on oleva
pyhä, ja vieraat eivät enää kulje sen läpi. **18** Sinä päivänä
vuoret tiukkuvat rypälemehua, ja kukkulat vuotavat maitoa;
kaikissa Juudan puronotkoissa virtaa vettä, ja Herran huoneesta
juoksee lähde, ja se kastelee Akasialaakson. **19** Egypti tulee
autioksi, ja Edom tulee autioksi erämaaksi väkivallan tähden,
jota ne ovat tehneet Juudan lapsille, kun ovat vuodattaneet
viatonta verta heidän maassansa. **20** Mutta Juuda on oleva
asuttu iankaikkisesti ja Jerusalem polvesta polveen. **21** Ja minä
julistan heidät puhtaiksi verivelasta, josta en ole heitä puhtaiksi
julistanut. Ja Herra on asuva Siionissa.

Aamoksen

1 Aamoksen sanat, hänen, jolla oli lammaslaumoja Tekoassa;
mitä hän näyssä näki Israelista Ussian, Juudan kuninkaan,
päivinä ja Jerobeamin, Jooaan pojan, Israelin kuninkaan,
päivinä, kaksi vuotta ennen maanjäristystä. **2** Ja hän sanoi:
Herra ärjyy Siionista, hän jylisee Jerusalemista, ja paimenten
laitumet lakastuvat, ja Karmelin laki kuivuu. **3** Näin sanoo
Herra: Damaskon kolmen rikoksen, neljän rikoksen tähden
minun päätökseni on peruuttamaton. Koska he ovat puineet
Gileadin rautaisilla puimaäkeillä, **4** sentähden minä lähetän
tulen Hasaelin linnaa vastaan, ja se kuluttaa Benhadadin
palatsit. **5** Minä särjen Damaskon salvat, ja minä hävitän Bikat-
Aavenin asukkaat ja Beet-Edenin valtikanpitäjät, ja Aramin
kansa viedään pakkosiirtolaisuuteen Kiiriin, sanoo Herra. **6**
Näin sanoo Herra: Gassan kolmen rikoksen, neljän rikoksen
tähden minun päätökseni on peruuttamaton. Koska he ovat
vieneet pakkosiirtolaisuuteen ja luovuttaneet Edomille kaiken
väen, **7** sentähden minä lähetän tulen Gassan muuria vastaan,
ja se kuluttaa sen palatsit. **8** Minä hävitän Asdodin asukkaat ja
Askelonin valtikanpitäjät, ja minä käännän käteni Ekronia vastaan,
ja filistealaisten tähteet hukkuvat, sanoo Herra, Herra. **9** Näin
sanoo Herra: Tyyron kolmen rikoksen, neljän rikoksen tähden
minun päätökseni on peruuttamaton. Koska he ovat luovuttaneet
kaiken väen pakkosiirtolaisina Edomille eivätkä ole muistaneet
veljesliittoa, **10** sentähden minä lähetän tulen Tyyron muuria
vastaan, ja se kuluttaa sen palatsit. **11** Näin sanoo Herra: Edomin
kolmen rikoksen, neljän rikoksen tähden minun päätökseni
on peruuttamaton. Koska se on vainonnut miekalla veljeänsä
ja tukahduttanut kaiken armahtavaisuuden ja pitänyt ikuista

vihaa ja säilyttänyt kiukkunsa ainaisesti, **12** sentähden minä
lähetän tulen Teemania vastaan, ja se kuluttaa Bosran palatsit.
13 Näin sanoo Herra: Ammonilaisten kolmen rikoksen, neljän
rikoksen tähden minun päätökseni on peruuttamaton. Koska
he ovat halkaisseet Gileadin raskaat vaimot, laajentaakseen
aluettansa, **14** sentähden minä sytytän tulen Rabban muuria
vastaan, ja se kuluttaa sen palatsit, sotahuudon kaikuessa
sodan päivänä, myrskyn pauhatessa rajuilman päivänä. **15** Ja
heidän kuninkaansa vaeltaa pakkosiirtolaisuuteen, hän ja hänen
ruhtinaansa kaikki tyynni, sanoo Herra.

2 Näin sanoo Herra: Mooabin kolmen rikoksen, neljän rikoksen
tähden minun päätökseni on peruuttamaton. Koska se on
polttanut Edomin kuninkaan luut kalkiksi, **2** sentähden minä
lähetän tulen Mooabia vastaan, ja se kuluttaa Kerijotin palatsit.
Ja Mooab kuolee sodan melskeessä, sotahuudon ja pasunan
pauhinassa. **3** Ja minä hävitän tuomarin sen keskeltä, ja kaikki
sen päämiehet minä tapan yhdessä sen kanssa, sanoo Herra. **4**
Näin sanoo Herra: Juudan kolmen rikoksen, neljän rikoksen
tähden minun päätökseni on peruuttamaton. Koska he ovat
hyljänneet Herran lain eivätkä ole pitäneet hänen käskyjänsä,
vaan heidän valhejumalansa, joiden perässä jo heidän isänsä
kulkivat, ovat heidät vietelleet, **5** sentähden minä lähetän tulen
Juudaa vastaan, ja se kuluttaa Jerusalemin palatsit. **6** Näin
sanoo Herra: Israelin kolmen rikoksen, neljän rikoksen tähden
minun päätökseni on peruuttamaton. Sillä he myyvät hurskaan
rahasta ja köyhän kenkäparista, **7** polkevat maan tomuun
vaivaisten pään ja vääntävät mutkaiseksi nöyrien tien. Ja poika
ja isä käyvät saman naisen pariin häväisten minun pyhän
nimeni. **8** He loikovat pantiksi otetuilla vaatteilla jokaisen alttarin

ääressä ja juovat sakotettujen viiniä jumalansa huoneessa. **9**
Ja kuitenkin minä hävitin heidän edestänsä amorilaiset, jotka
olivat korkeakasvuiset kuin setrit ja vahvat kuin tammet, ja minä
hävitin niiden hedelmän ylhäältä ja niiden juuret alhaalta. **10** Ja
minä johdatin teidät Egyptin maasta ja kuljetin teitä erämaassa
neljäkymmentä vuotta, että saisitte ottaa omaksenne amorilaisten
maan. **11** Ja minä herätin teidän pojistanne profeettoja ja
nuorukaisistanne nasiireja. Vai eikö niin ole, te israelilaiset?
sanoo Herra. **12** Mutta te juotitte nasiireille viiniä, ja profeettoja
te kielsitte sanoen: "Älkää ennustako". **13** Katso, minä rusennan
teidät alallenne, niinkuin täyteen kuormattu puimajyrä rusentaa
lyhteet. **14** Silloin nopeakaan ei pääse pakoon, ei väkevällä ole
apua voimastaan, eikä sankari pelasta henkeänsä; **15** jousimies
ei kestä paikallansa, nopeajalkainen ei pelastu, eikä ratsumies
pelasta henkeänsä. **16** Ja sankareista rohkein pakenee alasti
sinä päivänä, sanoo Herra.

3 Kuulkaa tämä sana, jonka Herra on puhunut teitä vastaan,
te israelilaiset, koko sitä sukukuntaa vastaan, jonka minä olen
johdattanut Egyptin maasta, sanoen: **2** Ainoastaan teidät minä
olen valinnut kaikista maan sukukunnista; sentähden minä kostan
teille kaikki teidän pahat tekonne. **3** Kulkeeko kaksi yhdessä,
elleivät ole keskenänsä sopineet? **4** rjyykö leijona metsässä,
ellei sillä ole raadeltavaa? Kiljuuko nuori leijona luolastansa, ellei
se ole saalista saanut? **5** Käykö lintu maassa paulaan, ellei sen
varalle ole pyydystä pantu? Nouseeko paula maasta saaliin siihen
tarttumatta? **6** Puhalletaanko pasunaan kaupungissa, niin ettei
kansa peljästy? Tahi tapahtuuko kaupungissa onnettomuutta,
jota ei Herra ole tuottanut? **7** Sillä ei Herra, Herra, tee mitään
ilmoittamatta salaisuuttaan palvelijoillensa profeetoille. **8** Leijona

ärjyy: kuka ei pelkäisi? Herra, Herra puhuu: kuka ei ennustaisi?
9 Julistakaa Asdodin palatseille ja Egyptin maan palatseille ja
sanokaa: Kokoontukaa Samarian vuorille ja katsokaa, mikä suuri
meteli on sen keskellä ja mikä sorto sen sisällä. **10** He eivät
ymmärrä tehdä sitä, mikä oikein on, sanoo Herra; he kokoovat
väkivaltaa ja sortoa palatseihinsa. **11** Sentähden, näin sanoo
Herra, Herra: Vihollinen on oleva kaikkialla maassa, ja hän
kukistaa sinun linnoituksesi, ja sinun palatsisi ryöstetään. **12**
Näin sanoo Herra: Niinkuin paimen saa pelastetuksi leijonan
kidasta pari sääriluuta tai kappaleen korvaa, niin pelastuu
israelilaisiakin, niitä, jotka istuvat Samariassa sohvankulmassa
ja kirjosilkkisellä leposijalla. **13** Kuulkaa ja todistakaa Jaakobin
heimoa vastaan, sanoo Herra, Herra, Jumala Sebaot: **14** Sinä
päivänä, jona minä kostan Israelille hänen rikoksensa, minä
kostan myös Beetelin alttareille, niin että alttarinsarvet hakataan
irti ja putoavat maahan. **15** Ja minä sorran maahan talvihuoneen
ja kesähuoneen, ja norsunluuhuoneet kukistuvat, ja paljoista
huoneista tulee loppu, sanoo Herra.

4 Kuulkaa tämä sana, te Baasanin lehmät, jotka olette Samarian
vuorella, jotka sorratte vaivaisia ja runtelette köyhiä, jotka
sanotte herroillenne: "Tuokaa meille juomista". **2** Herra, Herra
on vannonut pyhyytensä kautta: Totisesti, katso, päivät tulevat
teille, jolloin teidät temmataan ylös koukuilla ja viimeisetkin teistä
kalaongilla. **3** Ja muurin halkeamista te lähdette ulos, kukin
suorinta tietä, ja teidät heitetään Harmoniin päin, sanoo Herra. **4**
Menkää Beeteliin ja tehkää syntiä, ja Gilgaliin ja tehkää vielä
enemmän syntiä; tuokaa aamulla teurasuhrinne, kolmantena
päivänä kymmenyksenne. **5** Uhratkaa hapanta kiitosuhriksi,
kuuluttakaa, julistakaa vapaaehtoisia lahjoja, sillä niinhän te

haluatte, te israelilaiset, sanoo Herra, Herra. **6** Minä kyllä tein
teidän hampaanne joutilaiksi kaikissa teidän kaupungeissanne
ja tuotin leivän puutteen kaikkiin teidän paikkakuntiinne. Mutta
te ette kääntyneet minun tyköni, sanoo Herra. **7** Minä pidätin
teiltä sateen, kun vielä oli kolme kuukautta elonkorjuuseen. Minä
annoin sataa toiselle kaupungille, mutta toiselle kaupungille
en antanut sataa; toinen pelto sai sadetta, ja toinen, jolle
ei satanut, kuivui. **8** Ja niin kaksi, kolme kaupunkia hoippui
yhteen kaupunkiin vettä juomaan, saamatta kyllikseen. Mutta te
ette kääntyneet minun tyköni, sanoo Herra. **9** Minä rankaisin
teitä nokitähkillä ja viljanruosteella; teidän monet puutarhanne,
viinimäkenne, viikunapuunne ja öljypuunne söi kalvajasirkka.
Mutta te ette kääntyneet minun tyköni, sanoo Herra. **10** Minä
lähetin teihin ruton niinkuin Egyptiin; minä tapoin miekalla teidän
nuoret miehenne, ja teidän ratsunne otettiin saaliiksi; ja minä
annoin löyhkän teidän leireistänne nousta teidän sieramiinne.
Mutta te ette kääntyneet minun tyköni, sanoo Herra. **11** Minä
panin toimeen hävityksen teidän seassanne, niinkuin Jumala
hävitti Sodoman ja Gomorran, ja te olitte kuin tulesta temmattu
kekäle. Mutta te ette kääntyneet minun tyköni, sanoo Herra. **12**
Sentähden minä teen sinulle, Israel, näin. Koska minä tämän
sinulle teen, niin valmistaudu, Israel, kohtaamaan Jumalaasi. **13**
Sillä katso: hän on se, joka on tehnyt vuoret ja luonut tuulen,
joka ilmoittaa ihmiselle, mikä hänen aivoituksensa on, joka tekee
aamuruskon ja pimeyden ja joka kulkee maan kukkulain ylitse-
Herra, Jumala Sebaot, on hänen nimensä.

5 Kuulkaa tämä Herran sana, itkuvirsi, jonka minä viritän teistä,
te Israelin heimo. **2** Kaatunut on neitsyt Israel eikä enää
nouse; hän viruu kaadettuna maassansa, eikä ole, kuka hänet

nostaisi. **3** Sillä näin sanoo Herra, Herra: Kaupunkiin, josta
ennen lähti tuhat, jää jäljelle sata; ja josta lähti sata, siihen
jää kymmenen jäljelle, Israelin heimoa. **4** Sillä näin sanoo
Herra Israelin heimolle: Etsikää minua, niin te saatte elää. **5**
Älkää etsikö Beeteliä, älkää menkö Gilgaliin älkääkä vaeltako
Beersebaan. Sillä Gilgal viedään pakkosiirtolaisuuteen, ja Beetel
joutuu tuhon omaksi. **6** Etsikää Herraa, niin te saatte elää, ettei
hän tulena tunkeutuisi Joosefin huoneeseen ja kuluttaisi sitä
eikä olisi sammuttajaa Beetelillä- **7** te, jotka muutatte oikeuden
koiruohoksi ja vanhurskauden maahan kukistatte. **8** Hän, joka on
tehnyt Otavan ja Kalevanmiekan ja muuttaa synkeyden aamuksi
ja pimentää päivän yöksi ja kutsuu kokoon meren vedet ja
vuodattaa ne maan pinnalle-Herra on hänen nimensä, **9** hänen,
joka äkisti tuottaa väkevälle hävityksen, ja niin tulee hävitys
linnoitukseen. **10** He vihaavat sitä, joka portissa oikeutta puoltaa,
ja totuuden puhuja on heille kauhistus. **11** Sentähden, koska
te poljette vaivaista ja otatte häneltä viljaveroa, niin vaikka te
rakennatte taloja hakatusta kivestä, te ette niissä asu; vaikka te
istutatte ihania viinitarhoja, te ette niistä viiniä juo. **12** Sillä minä
tiedän, että teidän rikoksenne ovat monet ja teidän syntinne
raskaat: te vainoatte vanhurskasta ja otatte lahjuksia ja väännätte
vääräksi portissa köyhäin asian. **13** Sentähden ymmärtäväinen
vaikenee tänä aikana, sillä se on paha aika. **14** Etsikää hyvää,
älkääkä pahaa, että te eläisitte. Silloin Herra, Jumala Sebaot, on
oleva teidän kanssanne, niinkuin te sanotte. **15** Vihatkaa pahaa
ja rakastakaa hyvää ja saattakaa oikeus voimaan portissa:
ehkäpä Herra, Jumala Sebaot, armahtaa Joosefin jäännöstä. **16**
Sillä näin sanoo Herra, Jumala Sebaot, Herra: Kaikilla toreilla
on valitus, kaikilla kaduilla sanotaan: "Voi! Voi!" Peltomiehiä

kutsutaan surun viettoon ja itkuvirren taitajia valittajaisiin. **17** Ja
kaikissa viinitarhoissa on valitus, sillä minä käyn sinun keskitsesi,
sanoo Herra. **18** Voi teitä, jotka toivotte Herran päivän tulemista.
Miksi hyväksi on teille Herran päivä? Se on oleva pimeys,
eikä valkeus- **19** ikäänkuin jos joku pakenisi leijonaa ja häntä
kohtaisi karhu, tahi joku tulisi kotiin ja nojaisi kätensä seinään
ja häntä pistäisi käärme. **20** Eikö Herran päivä ole pimeys,
eikä valkeus, eikö se ole synkeys, jossa ei valoa ole? **21** Minä
vihaan, minä halveksin teidän juhlianne enkä mielisty teidän
juhlakokouksiinne. **22** Sillä vaikka te tuotte minulle polttouhreja ja
ruokauhrejanne, eivät ne minulle kelpaa, enkä minä katso teidän
yhteysuhrienne, syöttövasikkainne, puoleen. **23** Vie pois minun
edestäni virttesi pauhina, en tahdo kuulla sinun harppujesi soittoa.
24 Mutta oikeus virratkoon kuin vesi ja vanhurskaus niinkuin
ehtymätön puro. **25** Toitteko te teurasuhreja ja ruokauhreja
minulle erämaassa neljänäkymmenenä vuotena, te Israelin
heimo? **26** Te olette kantaneet kuningastanne Sikkutia ja Kijjunin-
kuvianne, tähtijumalaanne, sitä, jonka te olette itsellenne tehneet.
27 Sentähden minä vien teidät pakkosiirtolaisuuteen tuolle
puolelle Damaskon, sanoo Herra. Jumala Sebaot on hänen
nimensä.

6 Voi suruttomia Siionissa, huolettomia Samarian vuorella,
kansoista ensimmäisen ylimyksiä, joiden tykö Israelin heimo
tulee! **2** Menkää Kalneen ja katsokaa, sieltä kulkekaa Suureen
Hamatiin ja käykää filistealaisten Gatiin: ovatko ne paremmat
kuin nämä valtakunnat, onko niiden alue suurempi kuin teidän
alueenne? **3** Voi teitä, jotka lykkäätte kauas pahan päivän, mutta
vedätte luoksenne väkivallan, valtaistuimelle istumaan; **4** jotka
makaatte norsunluusohvilla ja venytte leposijoillanne, syötte

karitsoita laumasta ja vasikoita navetasta; **5** jotka sepustatte
lauluja harpulla säestäen ja sommittelette soittimia kuin mikäkin
Daavid; **6** jotka juotte viiniä maljoista ja voitelette itsenne parhaalla
öljyllä, mutta ette murehdi Joosefin sortumista! **7** Sentähden
heidän nyt täytyy mennä pakkosiirtolaisuuteen pakkosiirtolaisten
etunenässä. Silloin lakkaavat venyjäin ilohuudot. **8** Herra, Herra
on vannonut itse kauttansa, sanoo Herra, Jumala Sebaot:
Jaakobin ylpeys on minulle kauhistus, minä vihaan hänen
palatsejansa, ja minä jätän alttiiksi kaupungin kaikkinensa. **9**
Ja jos silloin kymmenen miestä jää jäljelle yhteen taloon, niin
he kuolevat. **10** Ja jos kuolleen korjaa hänen omaisensa ja
polttajansa, viedäkseen luut pois talosta, ja jos hän kysyy joltakin,
joka on talon perimmäisessä sopessa: "Onko sinun tykönäsi vielä
ketään?" niin tämä vastaa: "Ei ole", ja toinen sanoo: "Hiljaa!" -sillä
Herran nimeä ei saa mainita. **11** Sillä katso, Herra antaa käskyn,
ja hän lyö suuren talon kappaleiksi ja pienen talon pirstaleiksi.
12 Juoksevatko hevoset kallionseinää, kynnetäänkö sitä härjillä?
Sillä te muutatte oikeuden myrkyksi ja vanhurskauden hedelmän
koiruohoksi, **13** te, jotka iloitsette Loodabarista ja jotka sanotte:
"Emmekö omalla voimallamme valloittaneet Karnaimia?" **14** Sillä
katso, minä nostatan teitä vastaan, te Israelin heimo, sanoo
Herra, Jumala Sebaot, kansan, joka on ahdistava teitä siitä asti,
mistä mennään Hamatiin, hamaan Pajupuroon saakka.

7 Tämän näytti minulle Herra, Herra: Katso, hän loi heinäsirkkoja,
kun äpäreheinä alkoi nousta; ja katso, se oli äpäreheinä
kuninkaan niitosten jälkeen. **2** Ja kun ne olivat syöneet loppuun
maan kasvit, sanoin minä: "Herra, Herra, anna anteeksi. Kuinka
voi Jaakob pysyä, sillä hän on vähäinen?" **3** Niin Herra katui
sitä. "Ei se ole tapahtuva", sanoi Herra. **4** Tämän näytti minulle

Herra, Herra: Katso, Herra, Herra kutsui tulen toimittamaan
tuomiota, ja se kulutti suuren syvyyden, ja se kulutti peltomaan.
5 Niin minä sanoin: "Herra, Herra, lakkaa jo. Kuinka voi Jaakob
pysyä, sillä hän on vähäinen?" **6** Niin Herra katui sitä. "Ei
sekään ole tapahtuva", sanoi Herra, Herra. **7** Tämän hän näytti
minulle: Katso, Herra seisoi pystysuoralla muurilla, kädessänsä
luotilanka. **8** Ja Herra sanoi minulle: "Mitä sinä näet, Aamos?"
Minä vastasin: "Luotilangan". Ja Herra sanoi minulle: "Katso,
minä olen laskenut luotilangan kansani Israelin keskelle. Minä
en enää mene säästäen sen ohitse, **9** vaan Iisakin uhrikukkulat
tulevat autioiksi ja Israelin pyhäköt raunioiksi. Ja minä nousen ja
nostan miekan Jerobeamin sukua vastaan." **10** Silloin Amasja,
Beetelin pappi, lähetti Jerobeamille, Israelin kuninkaalle, tämän
sanan: "Aamos on tehnyt salaliiton sinua vastaan Israelin heimon
keskuudessa. Ei maa kestä kaikkea, mitä hän puhuu. **11** Sillä
näin on Aamos sanonut: 'Jerobeam kuolee miekkaan, ja Israel
viedään pakkosiirtolaisuuteen, pois omasta maastansa'." **12**
Ja Amasja sanoi Aamokselle: "Sinä näkijä, mene matkaasi ja
pakene Juudan maahan, syö leipäsi siellä ja ennusta siellä.
13 Mutta Beetelissä älä ennusta enää, sillä se on kuninkaan
pyhäkkö ja valtakunnan temppeli." **14** Niin Aamos vastasi ja
sanoi Amasjalle: "En minä ole profeetta enkä profeetanoppilas,
vaan minä olen paimen ja metsäviikunapuiden viljelijä. **15** Ja
Herra otti minut laumojeni äärestä, ja Herra sanoi minulle: 'Mene
ja ennusta minun kansaani Israelia vastaan'. **16** Kuule siis
nyt Herran sana: Sinä sanot: 'Älä ennusta Israelia vastaan,
äläkä saarnaa Iisakin heimoa vastaan'. **17** Sentähden, näin
sanoo Herra: Sinun vaimosi joutuu portoksi kaupungissa, sinun
poikasi ja tyttäresi kaatuvat miekkaan, sinun maasi jaetaan

mittanuoralla, sinä itse kuolet saastaisessa maassa, ja Israel
viedään pakkosiirtolaisuuteen, pois omasta maastansa."

8 Tämän näytti minulle Herra, Herra: Katso, oli korillinen kypsiä
hedelmiä. **2** Ja hän sanoi: "Mitä sinä näet, Aamos?" Minä
vastasin: "Korillisen kypsiä hedelmiä". Ja Herra sanoi minulle:
"Minun kansani Israel on kypsä saamaan loppunsa: en minä
enää mene säästäen sen ohitse. **3** Ja sinä päivänä palatsin
laulut muuttuvat valitukseksi, sanoo Herra, Herra. Paljon on
oleva ruumiita, joka paikkaan heitettyjä. Hiljaa!" **4** Kuulkaa tämä,
te jotka poljette köyhiä ja tahdotte tehdä lopun maan nöyristä, **5**
sanoen: "Milloin loppuu uusikuu, että saamme myydä viljaa, ja
milloin sapatti, että saamme avata jyväaitan, pienentää eefa-
mitan ja suurentaa painon ja pettää väärällä vaa'alla, **6** että
saamme ostaa vaivaiset rahasta ja köyhän kenkäparista ja
myydä akanoita jyvinä?" **7** Herra on vannonut hänen kauttansa,
joka on Jaakobin kunnia: Totisesti, minä en ikinä unhota yhtäkään
heidän tekoansa. **8** Eikö senkaltaisesta maa jo vapise ja kaikki
sen asukkaat murehdi? Eikö se nouse kaikkinensa niinkuin Niili,
kuohu ja alene niinkuin Egyptin virta? **9** Ja on tapahtuva sinä
päivänä, sanoo Herra, Herra, että minä annan auringon laskea
sydänpäivällä ja teen maan pimeäksi keskellä kirkasta päivää. **10**
Minä muutan teidän juhlanne murheeksi ja kaikki teidän laulunne
valitusvirsiksi. Minä panen kaikkien lanteille säkkipuvun ja teen
kaljuksi jokaisen pään. Ja minä saatan teidät suremaan, niinkuin
ainokaista poikaa surraan, ja se päättyy, niinkuin päättyy katkera
päivä. **11** Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, Herra, jolloin minä
lähetän nälän maahan: en leivän nälkää enkä veden janoa,
vaan Herran sanojen kuulemisen nälän. **12** Silloin he hoippuvat
merestä mereen, pohjoisesta itään; he samoavat etsien Herran

sanaa, mutta eivät löydä. **13** Sinä päivänä nääntyvät janoon
kauniit neitsyet ja nuorukaiset, **14** ne, jotka vannovat sen nimeen,
joka on Samarian syntivelka, ja sanovat: "Niin totta kuin sinun
jumalasi elää, Daan, ja niin totta kuin elävät Beerseban menot!" -
He kaatuvat eivätkä enää nouse.

9 Minä näin Herran seisovan alttarin ääressä, ja hän sanoi: Lyö
pylväänpäihin, niin että kynnykset vapisevat, lyö ne pirstaleiksi
kaikkien heidän päähänsä. Sitten minä tapan miekalla heistä
viimeisetkin. Ei yksikään heistä pääse pakoon, ei yksikään
heistä pelastu. **2** Vaikka he tuonelaan murtautuisivat, sieltäkin
minun käteni heidät tempaa. Vaikka he taivaaseen nousisivat,
sieltäkin minä syöksen heidät alas. **(Sheol h7585)** **3** Vaikka he
Karmelin laelle kätkeytyisivät, sieltäkin minä etsin ja tempaan
heidät. Ja vaikka he meren pohjaan lymyäisivät minun silmieni
edestä, sielläkin minä käsken käärmeen heitä pistämään. **4**
Ja vaikka he vankeuteen vaeltaisivat vihollistensa edessä,
sielläkin minä käsken miekan heidät tappamaan. Sillä minä
kiinnitän katseeni heihin, heille pahaksi, ei hyväksi. **5** Herra,
Herra Sebaot, hän, joka koskettaa maata, niin että se sulaa,
että kaikki sen asukkaat murehtivat, että se nousee kaikkinensa
niinkuin Niili ja alenee niinkuin Egyptin virta, **6** hän, joka rakentaa
yliskammionsa taivaisiin ja perustaa holvinsa maan päälle, joka
kutsuu meren vedet ja vuodattaa ne maan pinnalle-Herra on
hänen nimensä. **7** Ettekö te, israelilaiset, ole minulle niinkuin
etiopialaisetkin? sanoo Herra. Enkö minä johdattanut israelilaisia
Egyptin maasta ja filistealaisia Kaftorista ja aramilaisia Kiiristä?
8 Katso, Herran, Herran silmät ovat syntistä valtakuntaa vastaan,
ja minä hävitän sen maan pinnalta; kuitenkaan en minä Jaakobin
heimoa kokonaan hävitä, sanoo Herra. **9** Sillä katso, minä käsken

seuloa Israelin heimoa kaikkien kansain seassa, niinkuin seulalla
seulotaan: ei jyvääkään putoa maahan. **10** Miekkaan kuolevat
kaikki minun kansani syntiset, jotka sanovat: "Ei saavuta, ei
kohtaa meitä onnettomuus". **11** Sinä päivänä minä pystytän
jälleen Daavidin sortuneen majan ja korjaan sen repeämät ja
pystytän sen luhistumat, ja rakennan sen sellaiseksi, kuin se oli
muinaisina päivinä, **12** niin että he saavat omiksensa Edomin
jäännöksen ja kaikki pakanakansat, jotka minun nimiini otetaan,
sanoo Herra, joka tämän tekee. **13** Katso, päivät tulevat, sanoo
Herra, jolloin kyntäjä tavoittaa leikkaajan ja rypäleitten polkija
siemenenkylväjän, jolloin vuoret tiukkuvat rypälemehua ja kaikki
kukkulat kuohkeiksi muuttuvat. **14** Silloin minä käännän kansani
Israelin kohtalon, ja he rakentavat jälleen autiot kaupungit ja
asuvat niissä, he istuttavat viinitarhoja ja juovat niiden viiniä, he
tekevät puutarhoja ja syövät niiden hedelmiä. **15** Minä istutan
heidät omaan maahansa, eikä heitä enää revitä pois maastansa,
jonka minä olen heille antanut, sanoo Herra, sinun Jumalasi.

Obadjan

1 Obadjan näky. Herra, Herra sanoo Edomista näin: Me olemme kuulleet sanoman Herralta, ja sanansaattaja on lähetetty kansakuntiin: "Nouskaa, nouskaamme sotaan sitä vastaan!" **2** Katso, vähäiseksi minä teen sinut kansojen seassa, ylen halveksittu olet sinä oleva. **3** Sinun sydämesi ylpeys on pettänyt sinut, joka asut kallionrotkoissa, istut korkealla ja sanot sydämessäsi: "Kuka voi syöstä minut maahan?" **4** Vaikka tekisit pesäsi korkealle niinkuin kotka ja vaikka sen sija olisi tähtien välissä, minä syöksen sinut sieltä alas, sanoo Herra. **5** Jos varkaat tulisivat kimppuusi, jos yölliset rosvot, kuinka voisit tulla niin hävitetyksi: eivätkö he varastaisi vain sen, mitä tarvitsevat? Jos viininkorjaajat tulisivat luoksesi, eivätkö he jättäisi jälkikorjuuta? **6** Mutta kuinka onkaan Eesau läpikotaisin etsitty, hänen kätkönsä pengotut! **7** Sinut on ajettu rajalle asti, kaikki liittolaisesi ovat sinut pettäneet. Ystäväsi ovat vieneet sinusta voiton, ovat panneet taritsemasi leivän paulaksi sinun eteesi. -Ei ole hänessä taitoa. **8** Totisesti, sinä päivänä, sanoo Herra, minä lopetan viisaat Edomista ja taidon Eesaun vuorelta. **9** Ja sinun sankarisi, Teeman, kauhistuvat, niin että viimeinenkin mies häviää Eesaun vuorelta murhatöitten tähden. **10** Väkivallan tähden veljeäsi Jaakobia kohtaan peittää sinut häpeä, ja sinut hävitetään ikiajoiksi. **11** Sinä päivänä, jona sinäkin olit läsnä, päivänä, jona vieraat veivät pois hänen rikkautensa, jona muukalaiset tunkeutuivat sisään hänen porteistaan ja heittivät Jerusalemista arpaa, olit myöskin sinä niinkuin yksi heistä. **12** Mutta älä katso iloiten veljesi päivää, hänen onnettomuutensa päivää; älä ilku juutalaisia heidän turmionsa päivänä äläkä suullasi suurentele ahdistuksen päivänä. **13** Älä tunkeudu sisään

minun kansani portista heidän hätäpäivänänsä. Älä katso iloiten,
myös sinä, hänen onnettomuuttansa hänen hätäpäivänänsä. Älä
ojenna kättäsi hänen rikkauteensa hänen hätäpäivänänsä. **14**
Älä seiso tienhaarassa hävittämässä hänen pelastuneitansa. Älä
luovuta hänen pakoonpäässeitänsä ahdistuksen päivänä. **15**
Sillä lähellä on Herran päivä kaikkia pakanakansoja: Niinkuin
sinä olet tehnyt, niin sinulle tehdään; kosto sinun teostasi kohtaa
sinun omaa päätäsi. **16** Sillä niinkuin te olette juoneet minun
pyhällä vuorellani, niin tulevat kaikki pakanakansat juomaan
ainiaan: he juovat ja särpivät ja ovat, niinkuin ei heitä olisi
ollutkaan. **17** Mutta Siionin vuorella saavat olla pelastuneet, ja
se on oleva pyhä, ja Jaakobin heimo on perivä perintönsä. **18**
Jaakobin heimo on oleva tuli ja Joosefin heimo liekki, mutta
Eesaun heimo kuin olki, ja ne polttavat sen ja kuluttavat sen;
eikä jää pakoonpäässyttä Eesaun heimosta. Sillä Herra on
puhunut. **19** Ja he ottavat perinnöksensä Etelämaan ynnä Eesaun
vuoren, Alankomaan ynnä filistealaiset; he ottavat perinnöksensä
Efraimin maan ja Samarian maan, Benjaminin ynnä Gileadin. **20**
Ja tästä väestä, israelilaisista, viedyt pakkosiirtolaiset ottavat
perinnöksensä kanaanilaiset Sarpatiin asti. Ja Jerusalemin
pakkosiirtolaiset, jotka ovat Sefaradissa, ottavat perinnöksensä
Etelämaan kaupungit. **21** Pelastajat nousevat Siionin vuorelle
tuomitsemaan Eesaun vuorta. Ja kuninkuus on oleva Herran.

Joonan

1 Joonalle, Amittain pojalle, tuli tämä Herran sana: **2** "Nouse,
mene Niiniveen, siihen suureen kaupunkiin, ja saarnaa sitä
vastaan; sillä heidän pahuutensa on noussut minun kasvojeni
eteen". **3** Mutta Joona nousi paetaksensa Tarsiiseen Herran
kasvojen edestä ja meni alas Jaafoon ja löysi laivan, joka oli
lähtevä Tarsiiseen. Ja hän suoritti laivamaksun ja astui siihen
mennäkseen heidän kanssansa Tarsiiseen, pois Herran kasvojen
edestä. **4** Mutta Herra heitti suuren tuulen merelle, niin että
merellä nousi suuri myrsky ja laiva oli särkymäisillään. **5** Niin
merimiehet pelkäsivät ja huusivat avuksi itsekukin jumalaansa.
Ja he heittivät mereen tavarat, mitä laivassa oli, keventääkseen
sitä. Mutta Joona oli mennyt alas laivan pohjalle ja pannut maata,
ja hän nukkui raskaasti. **6** Niin laivuri tuli hänen luoksensa ja
sanoi hänelle: "Mitäs nukut? Nouse ja huuda jumalaasi. Ehkäpä
se jumala muistaa meitä, niin ettemme huku." **7** Ja he sanoivat
toisillensa: "Tulkaa, heittäkäämme arpaa, saadaksemme tietää,
kenen tähden tämä onnettomuus on meille tullut". Mutta kun
he heittivät arpaa, lankesi arpa Joonalle. **8** Niin he sanoivat
hänelle: "Ilmoita meille, kenen tähden tämä onnettomuus on
meille tullut. Mikä on toimesi ja mistä tulet? Mikä on sinun
maasi ja mistä kansasta olet?" **9** Hän vastasi heille: "Minä olen
hebrealainen, ja minä pelkään Herraa, taivaan Jumalaa, joka
on tehnyt meren ja kuivan maan". **10** Niin miehet peljästyivät
suuresti ja sanoivat hänelle: "Miksi olet tehnyt näin?" Sillä miehet
tiesivät, että hän oli pakenemassa Herran kasvojen edestä; hän
oli näet ilmaissut sen heille. **11** He sanoivat hänelle: "Mitä on
meidän tehtävä sinulle, että meri tulisi meille tyveneksi?" Sillä
meri myrskysi myrskyämistänsä. **12** Hän vastasi heille: "Ottakaa

minut ja heittäkää minut mereen, niin meri teille tyventyy. Sillä
minä tiedän, että tämä suuri myrsky on tullut teille minun tähteni."
13 Miehet soutivat päästäkseen jälleen kuivalle maalle, mutta
eivät voineet, sillä meri myrskysi vastaan myrskyämistänsä. **14**
Ja he huusivat Herraa ja sanoivat: "Voi, Herra, älä anna meidän
hukkua tämän miehen hengen tähden äläkä lue syyksemme
viatonta verta, sillä sinä, Herra, teet, niinkuin sinulle otollista on".
15 Sitten he ottivat Joonan ja heittivät hänet mereen, ja meri
asettui raivostansa. **16** Ja miehet pelkäsivät suuresti Herraa,
uhrasivat Herralle teurasuhrin ja tekivät lupauksia. **17** Mutta
Herra toimitti suuren kalan nielaisemaan Joonan. Ja Joona oli
kalan sisässä kolme päivää ja kolme yötä.

2 Ja Joona rukoili Herraa, Jumalaansa, kalan sisässä **2** ja sanoi:
"Minä huusin ahdistuksessani Herraa, ja hän vastasi minulle.
Tuonelan kohdussa minä huusin apua, ja sinä kuulit minun
ääneni. **(Sheol h7585)** **3** Sinä syöksit minut syvyyteen, merten
sydämeen, ja virta ympäröitsi minut, kaikki sinun kuohusi ja
aaltosi vyöryivät minun ylitseni. **4** Minä ajattelin: Olen karkoitettu
pois sinun silmiesi edestä. Kuitenkin minä saan vielä katsella
sinun pyhää temppeliäsi. **5** Vedet piirittivät minut aina sieluun
asti, syvyys ympäröitsi minut, kaisla kietoutui päähäni. **6** Minä
vajosin alas vuorten perustuksiin asti, maan salvat sulkeutuivat
minun ylitseni iankaikkisesti. Mutta sinä nostit minun henkeni
ylös haudasta, Herra, minun Jumalani. **7** Kun sieluni nääntyi
minussa, minä muistin Herraa, ja minun rukoukseni tuli sinun
tykösi, sinun pyhään temppeliisi. **8** Ne, jotka kunnioittavat vääriä
jumalia, hylkäävät armonantajansa. **9** Mutta minä tahdon uhrata
sinulle kiitoksen kaikuessa. Mitä olen luvannut, sen minä täytän.

Herrassa on pelastus." **10** Sitten Herra käski kalaa, ja se oksensi
Joonan kuivalle maalle.

3 Joonalle tuli toistamiseen tämä Herran sana: **2** "Nouse ja
mene Niiniveen, siihen suureen kaupunkiin, ja saarnaa sille
se saarna, minkä minä sinulle puhun". **3** Niin Joona nousi
ja meni Niiniveen Herran sanan mukaan. Ja Niinive oli suuri
kaupunki Jumalan edessä: kolme päivänmatkaa. **4** Ja Joona
käveli kaupungissa aluksi yhden päivänmatkan ja saarnasi
sanoen: "Vielä neljäkymmentä päivää, ja Niinive hävitetään". **5**
Niin Niiniven miehet uskoivat Jumalaan, kuuluttivat paaston ja
pukeutuivat säkkeihin, niin suuret kuin pienet. **6** Ja kun tieto
tästä tuli Niiniven kuninkaalle, nousi hän valtaistuimeltaan, riisui
yltään vaippansa, verhoutui säkkiin ja istui tuhkaan. **7** Ja hän
huudatti Niinivessä: "Kuninkaan ja hänen ylimystensä määräys
kuuluu: Älköötkä ihmiset älköötkä eläimet-raavaat ja lampaat-
maistako mitään, käykö laitumella tai vettä juoko. **8** Verhoutukoot
ihmiset ja eläimet säkkeihin, huutakoot väkevästi Jumalaa ja
kääntyköötkö itsekukin pois pahalta tieltänsä sekä väkivallasta,
mikä heidän käsiänsä tahraa. **9** Ehkäpä Jumala jälleen katuu ja
kääntyy vihansa hehkusta, niin ettemme huku." **10** Kun Jumala
näki heidän tekonsa, että he kääntyivät pois pahalta tieltänsä,
niin Jumala katui sitä pahaa, minkä hän oli sanonut tekevänsä
heille, eikä tehnyt sitä.

4 Mutta Joona pahastui tästä kovin, ja hän vihastui. **2** Ja hän
rukoili Herraa ja sanoi: "Voi Herra! Enkö minä sitä sanonut, kun
olin vielä omassa maassani? Siksihän minä ehätin pakenemaan
Tarsiiseen. Sillä minä tiesin, että sinä olet armahtavainen
ja laupias Jumala, pitkämielinen ja armosta rikas, ja että
sinä kadut pahaa. **3** Ja nyt, Herra, ota minun henkeni, sillä

kuolema on minulle parempi kuin elämä." **4** Mutta Herra sanoi:
"Onko vihastumisesi oikea?" **5** Niin Joona lähti kaupungista
ja asettui kaupungin itäpuolelle. Hän teki itsellensä sinne
lehtimajan ja kävi istumaan sen alle varjoon, kunnes näkisi, miten
kaupungin oli käyvä. **6** Mutta Herra Jumala toimitti risiinikasvin
kasvamaan Joonan pään ylitse, varjostamaan hänen päätänsä
ja päästämään häntä hänen mielipahastaan. Ja Joona iloitsi
suuresti risiinikasvista. **7** Mutta seuraavana päivänä, aamun
sarastaessa, Jumala toimitti madon kalvamaan risiinikasvia, niin
että se kuivui. **8** Ja auringon noustua Jumala toimitti tulikuuman
itätuulen, ja aurinko paahtoi Joonaa päähän, niin että häntä
näännytti. Niin hän toivotti itsellensä kuolemaa ja sanoi: "Parempi
on minulle kuolema kuin elämä". **9** Mutta Jumala sanoi Joonalle:
"Onko vihastumisesi risiinikasvin tähden oikea?" Tämä vastasi:
"Oikea on vihastumiseni kuolemaan asti". **10** Niin Herra sanoi:
"Sinä armahdat risiinikasvia, josta et ole vaivaa nähnyt ja jota et
ole kasvattanut, joka yhden yön lapsena syntyi ja yhden yön
lapsena kuoli. **11** Enkö siis minä armahtaisi Niiniveä, sitä suurta
kaupunkia, jossa on enemmän kuin sata kaksikymmentä tuhatta
ihmistä, jotka eivät vielä tiedä, kumpi käsi on oikea, kumpi vasen,
niin myös paljon eläimiä?"

Miikan

1 Herran sana, joka tuli mooresetilaiselle Miikalle Jootamin,
Aahaan ja Hiskian, Juudan kuningasten, päivinä; se, mitä hän
näki Samariaa ja Jerusalemia vastaan. **2** Kuulkaa, kaikki kansat;
ota korviisi, maa, ja kaikki, mitä maassa on. Ja olkoon Herra,
Herra todistaja teitä vastaan, Herra pyhästä temppelistänsä. **3**
Sillä katso, Herra lähtee asumuksestaan, astuu alas ja polkee
maan kukkuloita. **4** Vuoret sulavat hänen allansa, ja laaksot
halkeavat niinkuin vaha tulen hohteessa, niinkuin vedet, jotka
syöksyvät jyrkännettä alas. **5** Jaakobin rikoksen tähden tapahtuu
tämä kaikki ja Israelin heimon syntien tähden. Mistä on Jaakobin
rikos? Eikö Samariasta! Ja mistä Juudan uhrikukkulat? Eivätkö
Jerusalemista! **6** Niinpä minä panen Samarian kivirauniokſi
kedolle, viinitarhan istutusmaaksi, syöksen laaksoon sen kivet
ja paljastan sen perustukset. **7** Kaikki sen jumalankuvat
särjetään, kaikki sen portonpalkat poltetaan tulessa, ja kaikki
sen epäjumalankuvat minä hävitän; sillä portonpalkoista se on
ne koonnut, ja portonpalkoiksi pitää niitten jälleen tuleman.
8 Tämän tähden minä tahdon valittaa ja voivotella, käydä
avojaloin ja vaipatta, virittää valituslaulun kuin aavikkosudet,
suruhuudon kuin kamelikurjet. **9** Sillä parantumaton on sen
haava; se ulottuu Juudaan asti, se käy minun kansani porttiin
saakka, aina Jerusalemiin saakka. **10** Älkää ilmoittako sitä
Gatissa, älkää, älkää itkekö. Minä vieriskelen tuhassa Beet-
Leafrassa. **11** Käy matkaan, Saafirin asujatar, häpeällisesti
paljastettuna! Saananin asujatar ei lähde. Beet-Eselin valitus
riistää teiltä pysähdyspaikan. **12** Onnea odottaa tuskaisesti
Maarotin asujatar; mutta onnettomuus tulee Herralta Jerusalemin
portille. **13** Valjasta hevoset vaunujen eteen, Laakiin asujatar;

sieltä on alku tytär Siionin syntiin, sillä sinussa tavattiin Israelin
rikokset. **14** Sentähden sinä annat eron Mooreset-Gatille. Aksibin
talot tulevat olemaan pettymys Israelin kuninkaille. **15** Minä
tuon vieläkin perijän sinulle, Maaresan asujatar. Adullamiin
asti kulkee Israelin kunnia. **16** Ajele ja keritse pääsi paljaaksi
lasten tähden, jotka olivat sinun ilosi. Ajele pääsi leveälti
paljaaksi, niinkuin on korppikotkalla, sillä he menevät luotasi
pois pakkosiirtolaisuuteen.

2 Voi niitä, jotka miettivät turmiota ja valmistelevat pahaa
vuoteillansa! Aamun valjettua he sen tekevät, sillä heillä on
siihen valta. **2** He himoitsevat peltoja ja ryöstävät ne, taloja,
ja ottavat ne; he sortavat miestä ja hänen taloansa, miestä ja
hänen perintöosaansa. **3** Sentähden, näin sanoo Herra: Katso,
minä mietin tätä sukua vastaan onnettomuutta: siitä te ette saa
kaulaanne irti ettekä voi ylpeästi astella; sillä se on oleva paha
aika. **4** Sinä päivänä viritetään teistä pilkkalaulu ja veisataan
valitusvirsi. "Se on tapahtunut", sanotaan, "me olemme perin
hävitetyt, hän on vaihtanut pois minun kansani osan. Kuinka hän
siirtää sen minulta pois! Hän jakaa meidän peltomme luopioille."
5 Sentähden ei sinulla ole oleva ketään, joka heittäisi arpaa
maaosuudesta Herran seurakunnassa. **6** "Älkää saarnatko",
saarnaavat he, "sellaisista ei pidä saarnata; eikö väisty pois
häpäiseminen?" **7** Onko tämä Jaakobin heimon puhetta? Onko
Herra pikavihainen? Ovatko sellaisia hänen tekonsa? Eivätkö
hänen puheensa ole hyvät sitä kohtaan, joka oikein vaeltaa?
8 Mutta aikoja sitten on minun kansani asettunut viholliseksi;
vaatteiden päältä te kiskotte vaipan niiltä, jotka huoleti kulkevat,
jotka sotaa väistävät. **9** Minun kansani naiset te ajatte pois heidän
kodeistansa, jotka ovat heidän ilonsa; heidän pieniltä lapsiltansa

te otatte minun kunniani ainiaaksi. **10** Nouskaa ja menkää pois:
ei tässä ole leposijaa saastutuksen tähden, joka on saanut
aikaan turmion, parantumattoman turmion. **11** Jos tulisi mies,
joka tuulta tavoittelisi ja petollisuudessaan valhettelisi: "Minä
saarnaan sinulle viinistä ja väkijuomasta", siinä olisi saarnaaja
tälle kansalle. **12** Minä tahdon tarkoin koota sinut, Jaakob,
kaikkinesi, visusti kerätä Israelin jääneet, saattaa heidät yhteen,
niinkuin lampaat tarhaan, niinkuin lauman laitumellensa: on oleva
ihmisten kohina! **13** Tien aukaisija käy heidän edellänsä; he
aukaisevat tiensä, kulkevat portille ja lähtevät siitä ulos. Heidän
kuninkaansa käy heidän edellään, ja Herra heitä johdattaa.

3 Ja minä sanoin: Kuulkaa, Jaakobin päämiehet ja Israelin
heimon ruhtinaat! Eikö teidän tulisi tuntea oikeus, **2** teidän, jotka
vihaatte hyvää ja rakastatte pahaa, jotka raastatte ihmisten
nahan heidän päältänsä ja lihan irti heidän luistansa? **3** Ne,
jotka syövät minun kansani lihan ja nylkevät nahan heidän
päältänsä ja murskaavat heidän luunsa, paloittelevat niinkuin
pataan, niinkuin lihan kattilaan- **4** kerran he huutavat Herran
puoleen, mutta hän ei vastaa heille, vaan kätkee heiltä kasvonsa
sinä aikana, koska he ovat pahoja töitä tehneet. **5** Näin
sanoo Herra niitä profeettoja vastaan, jotka eksyttävät minun
kansaani, jotka huutavat: "Rauha!", kun heidän hampaissaan
on purtavaa, mutta julistavat pyhän sodan sille, joka ei anna
mitään heidän suuhunsa: **6** Sentähden tulee teille yö, näkyjä
vailla, teille tulee pimeys, ennustelua vailla. Aurinko laskee
näiltä profeetoilta, ja päivä heiltä pimenee. **7** Näkijät joutuvat
häpeään, ja ennustelijat punastuvat. Kaikki he peittävät partansa,
sillä Jumalan vastausta ei tule. **8** Mutta minä olen täynnä
voimaa, Herran Henkeä, oikeutta ja väkevyyttä ilmoittaakseni

Jaakobille sen rikokset ja Israelille sen synnit. **9** Kuulkaa
tämä, Jaakobin heimon päämiehet ja Israelin heimon ruhtinaat,
te, jotka halveksitte oikeutta ja vääristätte kaiken suoran, **10**
rakennatte Siionia veritöillä ja Jerusalemia vääryydellä. **11** Sen
päämiehet jakavat oikeutta lahjuksia vastaan, sen papit opettavat
maksusta, ja sen profeetat ennustelevat rahasta. Mutta Herraan
he turvautuvat, sanoen: "Eikö Herra ole meidän keskellämme? Ei
tule meille onnettomuutta." **12** Siitä syystä, teidän tähtenne, Siion
kynnetään pelloksi, Jerusalem tulee kiviraunioksi ja temppelivuori
metsäkukkulaksi.

4 Aikojen lopussa on Herran temppelin vuori seisova vahvana,
ylimmäisenä vuorista, ja se on oleva korkein kukkuloista, ja
sinne virtaavat kansat. **2** Monet pakanakansat lähtevät liikkeelle
sanoen: "Tulkaa, nouskaamme Herran vuorelle, Jaakobin
Jumalan temppeliin, että hän opettaisi meille teitänsä ja me
vaeltaisimme hänen polkujansa; sillä Siionista lähtee laki,
Jerusalemista Herran sana." **3** Ja hän tuomitsee monien
kansojen kesken, säätää oikeutta väkeville pakanakansoille,
kaukaisiin maihin saakka. Niin he takovat miekkansa vantaiksi ja
keihäänsä vesureiksi; kansa ei nosta miekkaa kansaa vastaan,
eivätkä he enää opettele sotimaan. **4** He istuvat kukin oman
viinipuunsa ja viikunapuunsa alla kenenkään peljättämättä. Sillä
Herran Sebaotin suu on puhunut. **5** Sillä kaikki kansat vaeltavat
jumalansa nimessä kukin, mutta me vaellamme Herran, meidän
Jumalamme, nimessä aina ja iankaikkisesti. **6** Sinä päivänä,
sanoo Herra, minä tahdon koota ontuvat ja kerätä hajalleen-
ajetut ja ne, joille minä olin tuottanut onnettomuutta. **7** Minä teen
ontuvista talteenjäävät ja kauasjoutuneista väkevän kansan. Ja
Herra on oleva heidän kuninkaansa Siionin vuorella siitä alkaen

ja iankaikkisesti. **8** Ja sinä Karjatorni, tytär Siionin kukkula! Sinun
luoksesi on tuleva, on saapuva entinen hallitus, tytär Jerusalemia
vallinnut kuninkuus. **9** Ja nyt-miksi sinä ääneen vaikeroit? Eikö
sinulla ole kuningasta, onko sinun neuvonantajasi kadonnut,
koska kipu on vallannut sinut niinkuin synnyttäväisen? **10**
Vääntelehdi vain kouristuksissasi, tytär Siion, niinkuin synnyttäjä,
sillä nyt sinun on lähdettävä ulos kaupungista ja asuttava kedolla
ja mentävä Baabeliin asti: siellä sinut pelastetaan; siellä lunastaa
sinut Herra vihamiestesi käsistä. **11** Nyt kokoontuu sinua vastaan
paljon pakanoita, jotka sanovat: "Se saastutettakoon; katselkoot
meidän silmämme iloksensa Siionia!" **12** Mutta he eivät tunne
Herran aivoituksia eivätkä ymmärrä hänen neuvoansa, sillä hän
kokoaa heidät niinkuin lyhteet puimatantereelle. **13** Nouse ja pui,
tytär Siion, sillä minä annan sinulle rautasarvet ja vaskisorkat
minä sinulle annan, ja sinä survot murskaksi monet kansat. Ja
minä vihin Herralle, tuhon omaksi, heidän väärän voittonsa,
kaiken maan Herralle heidän rikkautensa.

5 Nyt yhdy laumaksi, sinä hyökkääjäin ahdistama tytär! Meitä
piiritetään, he lyövät sauvalla poskelle Israelin tuomaria. **2**
Mutta sinä, Beetlehem Efrata, joka olet vähäinen olemaan
Juudan sukujen joukossa, sinusta minulle tulee se, joka on
oleva hallitsija Israelissa, jonka alkuperä on muinaisuudesta,
iankaikkisista ajoista. **3** Sentähden Herra antaa heidät alttiiksi
siihen aikaan asti, jolloin synnyttäjä on synnyttänyt; silloin
jäljellejääneet hänen veljistänsä palajavat israelilaisten luokse. **4**
Ja hän on astuva esiin ja kaitseva Herran voimassa, Herran,
Jumalansa, nimen valtasuuruudessa. Ja he asuvat alallansa,
sillä silloin on hän oleva suuri hamaan maan ääriin saakka. **5**
Ja hän on oleva rauha: jos Assur hyökkää maahamme, jos se

astuu palatseihimme, niin me asetamme sitä vastaan seitsemän
paimenta ja kahdeksan ruhtinasta. **6** Nämä kaitsevat miekalla
Assurin maata, Nimrodin maata sen omain ovien ääressä. Hän
on pelastava meidät Assurin vallasta, jos se hyökkää meidän
maahamme, jos se astuu meidän alueellemme. **7** Ja ne, jotka
ovat jäljellä Jaakobista monien kansain seassa, ovat niinkuin
kaste, joka tulee Herralta, niinkuin sadekuuro ruohikolle; se ei
odota miestä, ei varro ihmislapsia. **8** Ja ne, jotka ovat jäljellä
Jaakobista, pakanain seassa, monien kansain keskellä, ovat
niinkuin leijona metsäneläinten seassa, niinkuin nuori jalopeura
lammaslaumain keskellä: jos se hyökkää, tallaa maahan ja
raatelee, ei pelastajaa ole. **9** Kohotkoon sinun kätesi vihollisiasi
vastaan, ja sinun vihamiehesi hävitköot. **10** Sinä päivänä,
sanoo Herra, minä hävitän sinulta hevosesi ja teen lopun sinun
vaunuistasi. **11** Minä hävitän sinun maasi kaupungit ja hajotan
maahan kaikki sinun varustuksesi. **12** Minä hävitän loitsut sinun
käsistäsi, eikä sinulle enää jää ennustelijoita. **13** Minä hävitän
sinun jumalankuvasi ja patsaasi, etkä sinä enää kumarra kättesi
tekoa. **14** Minä kukistan asera-karsikkosi sinun keskuudestasi
ja tuhoan sinun kaupunkisi. **15** Ja minä kostan vihassa ja
kiivaudessa pakanakansoille, jotka eivät olleet kuuliaisia.

6 Kuulkaa, mitä Herra sanoo: Nouse ja käy oikeutta vuorten
kanssa, ja kukkulat kuulkoot sinun äänesi. **2** Kuulkaa Herran
oikeudenkäyntiä, vuoret, te iäti kestävät, maan perustukset;
sillä oikeudenkäynti on Herralla kansaansa vastaan, ja Israelin
kanssa hän käy tuomiolle: **3** "Minun kansani, mitä minä olen
sinulle tehnyt, ja millä olen sinut väsyttänyt? Vastaa minulle! **4**
Minähän olen johdattanut sinut Egyptin maasta, vapahtanut sinut
orjuuden pesästä; ja minä lähetin Mooseksen, Aaronin ja Mirjamin

käymään sinun edelläsi. **5** Muista, kansani, mitä oli mielessä
Baalakilla, Mooabin kuninkaalla, ja mitä Bileam, Beorin poika,
hänelle vastasi, Sittimistä lähtien Gilgaliin asti, että käsittäisit
Herran vanhurskaat teot." - **6** "Mitä tuoden minä voisin käydä
Herran eteen, kumartua korkeuden Jumalan eteen? Käynkö
hänen eteensä tuoden polttouhreja, vuodenvanhoja vasikoita? **7**
Ovatko Herralle mieleen tuhannet oinaat, kymmenettuhannet
öljyvirrat? Annanko esikoiseni rikoksestani, ruumiini hedelmän
sieluni syntiuhriksi?" - **8** Hän on ilmoittanut sinulle, ihminen, mikä
hyvä on; ja mitä muuta Herra sinulta vaatii, kuin että teet sitä,
mikä oikein on, rakastat laupeutta ja vaellat nöyrästi Jumalasi
edessä? **9** Herran ääni huutaa kaupungille-ja ymmärtäväisyyttä
on, että sinun nimestäsi otetaan vaari. Totelkaa vitsaa ja häntä,
joka on sen määrännyt. **10** Vieläkö ovat jumalattoman talossa
vääryyden aarteet ja vajaa, kirottu eefa-mitta? **11** Olisinko minä
puhdas, jos minulla olisi väärä vaaka ja kukkarossa petolliset
punnuskivet? **12** Sen rikkaat ovat täynnä väkivaltaa, sen asukkaat
puhuvat valhetta, kieli heidän suussansa on pelkkää petosta. **13**
Niinpä minäkin lyön sinut sairaaksi, teen sinut autioksi sinun
syntiesi tähden. **14** Sinä syöt, mutta et tule ravituksi, ja sinun
vatsassasi on tyhjyys. Minkä viet pois, sitä et saa pelastetuksi; ja
minkä pelastetuksi saat, sen minä annan alttiiksi miekalle. **15**
Sinä kylvät, mutta et leikkaa. Sinä puserrat öljyä, mutta et öljyllä
itseäsi voitele, ja rypälemehua, mutta et viiniä juo. **16** Mutta
Omrin ohjeita noudatetaan ja kaikkia Ahabin suvun tekoja; ja
heidän neuvojensa mukaan te vaellatte, että minä saattaisin
sinut autioksi ja sen asukkaat pilkaksi; ja te saatte kantaa minun
kansani häväistyksen.

7 Voi minua, sillä minun käy niinkuin hedelmänkorjuussa,
niinkuin viinisadon jälkikorjuussa: ei ole rypälettä syödäkseni, ei
varhaisviikunaa, jota minun sieluni himoitsee. **2** Poissa ovat
hurskaat maasta, eikä oikeamielistä ole ihmisten seassa. Kaikki
he väijyvät verta, pyydystävät verkolla toinen toistansa. **3**
Pahantekoon molemmin käsin! Sitä taidolla tekemään! Päämies
vaatii, tuomari maksusta tuomitsee, ja mahtava puhuu julki
sielunsa himon; senkaltaista he punovat. **4** Paras heistä on
kuin orjantappura, oikeamielisin pahempi kuin teräväokainen
aita. Sinun tähystäjäisi ilmoittama päivä, kosto sinulle, tulee.
Silloin he joutuvat sekasortoon. **5** Älkää uskoko ystävää, älkää
luottako uskottuun; vaimolta, joka sylissäsi lepää, varo suusi
ovet. **6** Sillä poika halveksii isää, tytär nousee äitiänsä vastaan,
miniä anoppiansa vastaan; ihmisen vihamiehiä ovat hänen omat
perhekuntalaisensa. **7** Mutta minä panen toivoni Herraan, odotan
pelastukseni Jumalaa: minun Jumalani on minua kuuleva. **8** Älkää
iloitko, minun viholliseni, minusta: jos minä olen langennut, niin
minä nousen; jos istun pimeydessä, on Herra minun valkeuteni.
9 Minä tahdon kantaa Herran vihaa, sillä minä olen tehnyt syntiä
häntä vastaan, siihen asti että hän minun asiani toimittaa ja
hankkii minulle oikeuden. Hän tuo minut valkeuteen, minä saan
nähdä hänen vanhurskautensa. **10** Minun viholliseni saavat
nähdä sen, ja häpeä on peittävä heidät, jotka sanovat minulle:
"Missä on Herra, sinun Jumalasi?" Minun silmäni saavat ilokseen
katsoa heitä: silloin he joutuvat tallattaviksi kuin katujen loka. **11**
Tulee päivä, jolloin sinun muurisi rakennetaan; sinä päivänä on
raja oleva kaukana: **12** sinä päivänä tullaan sinun tykösi Assurista
ja Egyptin kaupungeista, kaikkialta, Egyptistä aina Eufrat-virtaan,
merestä mereen, vuoresta vuoreen. **13** Ja maa tulee autioksi

asukkaittensa tähden, heidän töittensä hedelmäin takia. **14**
Kaitse kansaasi sauvallasi, perintölaumaasi, joka erillänsä asuu
metsässä, keskellä Karmelia. Käykööt he laitumella Baasanissa
ja Gileadissa niinkuin ikiaikoina ennen. - **15** "Niinkuin sinun lähtösi
päivinä Egyptin maasta minä annan hänen nähdä ihmeitä".
- **16** Sen näkevät pakanakansat ja saavat häpeän kaikesta
väkevyydestänsä. He panevat käden suullensa, heidän korvansa
menevät lumpeen. **17** He nuolevat tomua kuin käärme, kuin
maan matelijat. Vavisten he tulevat varustuksistansa, lähestyvät
väristen Herraa, meidän Jumalaamme; he pelkäävät sinua. **18**
Kuka on Jumala, niinkuin sinä olet, joka annat pahat teot anteeksi
ja käyt ohitse perintösi jäännöksen rikosten? Ei hän pidä vihaa
iäti, sillä hänellä on halu laupeuteen. **19** Hän armahtaa meitä
jälleen, polkee maahan meidän pahat tekomme. Kaikki heidän
syntinsä sinä heität meren syvyyteen. **20** Sinä osoitat Jaakobille
uskollisuutta, Aabrahamille armoa, niinkuin olet vannonut meidän
isillemme muinaisista päivistä asti.

Nahumin

1 Ennustus Niinivestä. Elkosilaisen Naahumin näyn kirja. **2** Kiivas
Jumala ja kostaja on Herra. Herra on kostaja ja vihastuvainen.
Herra kostaa vihollisilleen ja pitää vihaa vihamiehillensä. **3**
Herra on pitkämielinen ja suuri voimassansa, mutta Herra ei jätä
rankaisematta. Hänen tiensä käy tuulispäässä ja myrskyssä, ja
pilvi on hänen jalkojensa tomu. **4** Hän nuhtelee merta ja kuivaa
sen, ja kaikki virrat hän ehdyttää. Baasan ja Karmel kuihtuvat,
ja Libanonin kukoistus kuihtuu. **5** Vuoret järkkyvät hänen
edessänsä ja kukkulat sulavat. Hänen kasvojensa voimasta
kohoaa maa, maanpiiri ja kaikki sen asuvaiset. **6** Kuka seisoo
hänen tuimuutensa edessä, ja kuka kestää hänen vihansa
hehkua? Hänen vihastuksensa vuotaa niinkuin tuli, ja kalliot
halkeilevat hänen edessänsä. **7** Hyvä on Herra, turva ahdistuksen
päivänä, ja hän tuntee ne, jotka häneen luottavat. **8** Mutta
paisuvalla tulvalla hän tekee lopun sen paikasta; ja vihamiehiänsä
hän ahdistaa pimeydellä. **9** Mitä teillä on mielessä Herraa
vastaan? Lopun hän tekee: ei nouse ahdistus kahta kertaa. **10**
Sillä vaikka he olisivat yhteenkietoutuneita kuin orjantappurat
ja yhtä märkiä viinistä kuin itse heidän viininsä, heidät syö tuli
niinkuin kuivat oljet-kokonansa. **11** Sinusta on lähtenyt se, jolla
on paha mielessä Herraa vastaan, turmion hankitsija. **12** Näin
sanoo Herra: Olkoot he kuinka täysissä voimissa, olkoon heitä
miten paljon tahansa, heidät tuhotaan; mennyttä he ovat. Mutta
jos minä olenkin vaivannut sinua en minä sinua enää vaivaa. **13**
Nyt minä särjen hänen ikeensä painamasta sinua ja katkaisen
sinun kahleesi. **14** Mutta sinusta on Herra antanut käskyn:
Ei kasva enää sinun nimellesi siementä. Minä hävitän sinun
jumalasi temppelistä veistetyt ja valetut jumalankuvat. Minä teen

sinulle haudan, sillä sinä olet rauennut tyhjiin. **15** Katso, jo ovat
vuorilla ilosanoman tuojan jalat, hänen, joka julistaa rauhaa:
"Juhli, Juuda, juhliasi, maksa lupauksesi; sillä ei tule enää sinun
kimppuusi turmiontuoja, hän on hävitetty kokonansa".

2 Hajottaja hyökkää sinua vastaan! Vartioitse varustuksia,
tähystä tietä, vahvista vyötäiset, kokoa kaikki voimasi. **2**
Sillä Herra saattaa entiselleen Jaakobin korkeuden niinkuin
myös Israelin korkeuden, sillä ryöstäjät ovat niitä ryöstäneet ja
turmelleet niiden viiniköynnökset. **3** Hänen sankariensa kilvet
ovat punaiset, urhot purppurapukuiset, sotavaunut säihkyvät
teräksen tulta hänen varustautumispäivänänsä, ja kypressikeihäät
heiluvat. **4** Sotavaunut karkaavat hurjasti kaduilla, syöksyvät
sekaisin toreilla; ne ovat nähdä kuin tulenliekit, ne kiitävät
kuin salamat. **5** Hän muistaa ylhäisensä. Ne tulevat niin, että
kaatuilevat, kiiruhtavat sen muurille. Mutta suojakatos on pantu
kuntoon. **6** Virranpuoleiset portit on aukaistu, palatsi menehtyy
pelkoon. **7** Päätös on tullut: se on paljastettu, viety pois; ja
sen orjattaret huokailevat, kujertaen kuin kyyhkyset, lyöden
rintoihinsa. **8** Niinive on ollut kuin vetten täyttämä lammikko
päiviensä alusta asti. Nyt ne pakenevat! -"Seis! Seiskää!"
Mutta yksikään ei käänny. **9** Ryöstäkää hopeata, ryöstäkää
kultaa. Loppumattomat ovat varat, ylen paljon kaikkinaisia kalliita
kaluja. - **10** Tyhjänä kaikki, typötyhjänä, hävitettynä! Sydämet
raukeavat, polvet tutisevat, kaikki lanteet vapisevat, ja kaikkien
kasvot ovat kalpeat. **11** Missä on nyt leijonain tyyssija, nuorten
jalopeurain syöntipaikka, jossa leijona käyskenteli, naarasleijona
ja leijonanpentu, kenenkään peloittelematta? **12** Leijona raateli,
mitä sen pennut tarvitsivat, ja surmasi naarasleijonillensa, täytti
luolansa saaliilla ja tyyssijansa raatelemallaan. **13** Katso, minä

käyn sinun kimppuusi, sanoo Herra Sebaot, poltan savuksi
sinun sotavaunusi, ja sinun nuoret jalopeurasi syö miekka. Minä
lopetan maan päältä sinun raatelusi, eikä kuulla enää sinun
sanansaattajaisi ääntä.

3 Voi verivelkojen kaupunkia, joka on täpötäynnä valhetta
ja raastosaalista; ei taukoa ryöstäminen! **2** Kuule! Ruoskat
läiskyvät, pyörät ryskyvät, hevoset kiitävät, vaunut hyppivät, **3**
ratsut karkaavat pystyyn, miekat välkkyvät, keihäät salamoivat.
Paljon kaatuneita, läjittäin ruumiita, loppumatta raatoja! Heidän
raatoihinsa lankeillaan. **4** Kaikki tämä porton suuren haureuden
tähden, tuon ihanan sulottaren, ovelan velhottaren, joka myi
kansakunnat haureudellaan, sukukunnat velhouksillansa. **5**
Katso, minä käyn sinun kimppuusi, sanoo Herra Sebaot,
nostan sinun liepeesi kasvojesi yli ja näytän kansakunnille
sinun alastomuutesi, valtakunnille sinun häpeäsi. **6** Ja minä
viskaan likaa sinun päällesi, häpäisen sinut ja panen sinut
julkinähtäväksi. **7** Ja kaikki, jotka näkevät sinut, kaikkoavat
sinusta kauas ja sanovat: "Hävitetty on Niinive! Kuka sitä
surkuttelisi, mistä minä etsisin sinulle lohduttajia?" **8** Oletko
sinä parempi, kuin oli Noo-Ammon, joka istui hallitsijana virtojen
ääressä, vetten ympäröimänä, jolla oli virta varustuksena ja virta
muurina? **9** Sen väkevyytenä oli Etiopia ja egyptiläiset, joilla
ei ollut määrää. Auttajinasi olivat Puut ja liibyalaiset. **10** Sekin
meni pakkosiirtolaisuuteen, vankeuteen. Senkin pienet lapset
murskattiin kaikkien katujen kulmissa, sen ylhäisistä heitettiin
arpaa, ja kaikki sen suurmiehet pantiin kahleisiin. **11** Myös
sinä olet juopuva ja vaipuva pimeyteen; myös sinä olet etsivä
suojaa vihamiehen uhatessa. **12** Kaikki sinun varustuksesi ovat
viikunapuita, joissa on varhaisviikunoita: jos niitä pudistellaan, ne

putoavat syöjän suuhun. **13** Katso, sotaväkesi, mikä sinulla on, on
naisia. Sinun maasi portit ovat selkoselällään sinun vihamiehillesi.
Tuli kuluttaa sinun salpasi. **14** Ammenna itsellesi vettä piirityksen
varalta, vahvista varustuksiasi, astu liejuun, polje savea, käy
kiinni tiilenmuottiin. **15** Siinä on tuli sinut kuluttava, miekka on
sinut tuhoava, se on syövä sinut niinkuin syöjäsirkat, vaikka
lisääntyisit kuin syöjäsirkat, vaikka lisääntyisit heinäsirkkojen
tavoin. **16** Sinä olet lisännyt kauppiaasi lukuisammiksi kuin
taivaan tähdet: syöjäsirkat ryöstävät ja lentävät pois. **17** Sinulla
on ennusmiehiä kuin heinäsirkkoja, kirjureita kuin sirkkaparvea,
joka asettuu aidoille kylmänä päivänä; kun aurinko on noussut,
ne pakenevat, eikä kukaan tiedä paikkaa, missä ne ovat. **18**
Sinun paimenesi, Assurin kuningas, ovat nukkuneet, sinun
ylhäisesi jääneet liikkumattomiksi. Sinun väkesi on hajaantunut
vuorille, eikä ole kokoajaa. **19** Auttamaton on sinun perikatosi,
parantumaton sinun haavasi. Kaikki, jotka kuulevat sanoman
sinusta, paukuttavat sinulle käsiänsä. Sillä ketä ei olisi yhäti
kohdannut sinun pahuutesi?

Habakukin

1 Ennustus, jonka profeetta Habakuk näki. **2** Kuinka kauan,
Herra, minun täytyy apua huutaa, ja sinä et kuule, parkua
sinulle: "Väkivaltaa!" ja sinä et auta? **3** Minkätähden sinä
annat minun nähdä vääryyttä ja itse katselet turmiota? Minun
edessäni on hävitys ja väkivalta; on syntynyt riita, ja on noussut
tora. **4** Sentähden on laki heikko, ja oikeus ei tule milloinkaan
voimaan. Sillä jumalaton saartaa vanhurskaan; sentähden
oikeus vääristetään. **5** Katsokaa kansojen joukkoon, katselkaa
ja kauhistukaa, sillä minä teen teidän päivinänne teon, jota
ette uskoisi, jos siitä kerrottaisiin. **6** Sillä katso, minä nostan
kaldealaiset, tuiman ja rajun kansan, joka kulkee maata lavealti
ja ottaa omaksensa asuinsijat, jotka eivät ole sen. **7** Se on
hirmuinen ja peljättävä, siitä itsestään tulee sen oikeus ja
sen korkeus. **8** Sen hevoset ovat nopeammat kuin pantterit,
ne juoksevat kiivaammin kuin sudet illoin. Sen ratsumiehet
kiidättävät-kaukaa tulevat sen ratsumiehet, ne lentävät, niinkuin
kotka syöksyy syönnökselleen. **9** Se tulee kaikkinensa väkivallan
tekoon, heidän kasvojensa suunta on suoraan eteenpäin; se
kokoaa vankeja kuin hietaa. **10** Pilkkanaan pitää se kuninkaat ja
naurunansa ruhtinaat. Se nauraa kaikille varustuksille, kasaa
kokoon hiekkaa ja valloittaa ne. **11** Sitten se tuulena kiitää ja
hyökkää, mutta joutuu syynalaiseksi, tuo, jolla oma voimansa
on jumalana. **12** Etkö sinä ole ikiajoista asti Herra, minun
pyhä Jumalani? Me emme kuole! Sinä, Herra, olet pannut sen
tuomioksi; sinä, kallio, olet asettanut sen kuritukseksi. **13** Sinun
silmäsi ovat puhtaat, niin ettet voi katsoa pahaa etkä saata
katsella turmiota. Minkätähden sinä katselet uskottomia, olet
vaiti, kun jumalaton nielee hurskaampansa, **14** teet ihmiset

samankaltaisiksi kuin meren kalat, kuin matelevaiset, joilla ei ole
hallitsijaa? **15** Se nostaa heidät kaikki ylös koukulla, vetää heidät
pyydyksessään ja kokoaa heidät verkkoonsa. Sentähden se
iloitsee ja riemuitsee. **16** Sentähden se uhraa pyydykselleen
ja polttaa uhreja verkollensa, sillä niitten turvin sen osa on
rasvainen, sen ruoka lihava. **17** Saako se sentähden tyhjentää
pyydyksensä, aina surmata kansoja säälimättä?

2 Minä seison vartiopaikallani, asetun varustukseen ja tähystän,
nähdäkseni, mitä hän minulle puhuu, mitä hän valitukseeni
vastaa. **2** Ja Herra vastasi minulle ja sanoi: "Kirjoita näky ja piirrä
selvästi tauluihin, niin että sen voi juostessa lukea". **3** Sillä näky
odottaa vielä aikaansa, mutta se rientää määränsä päähän, eikä
se petä. Jos se viipyy, odota sitä; sillä varmasti se toteutuu,
eikä se myöhästy. **4** Katso, sen kansan sielu on kopea eikä ole
suora; mutta vanhurskas on elävä uskostansa. **5** Ja vielä: viini
on petollista, urho on röyhkeä; mutta hän ei ole pysyväinen,
hän, joka levittää kitansa kuin tuonela ja on täyttymätön kuin
kuolema, kokoaa itselleen kaikki kansakunnat ja kerää itselleen
kaikki kansat. **(Sheol h7585)** **6** Mutta ne kaikki virittävät hänestä
pilkkalaulun, ivarunon, arvoituslaulun; he sanovat: "Voi sitä,
joka hankkii paljon omaisuutta, mikä ei ole hänen-ja kuinkahan
pitkäksi aikaa? -ja kasaa päällensä pantteja! **7** Eivätkö nouse
äkisti sinun vaivaajasi, eivätkö heräjä sinun ravistajasi? Ja sinä
joudut niiden ryöstettäväksi. **8** Sillä niinkuin sinä olet riistänyt
monia kansakuntia, niin riistävät sinua kaikki jäljellejääneet
kansat ihmisveren tähden ja väkivallan tähden, joka on tehty
maalle, kaupungille ja kaikille sen asukkaille. **9** Voi sitä, joka
kiskoo väärää voittoa huoneensa hyväksi laittaakseen pesänsä
korkealle, pelastuakseen kovan onnen kourista! **10** Sinä olet

neuvoillasi tuottanut häpeätä huoneellesi, tuhoamalla paljon
kansoja, ja olet oman henkesi rikkonut. **11** Sillä kivi seinästä on
huutava ja orsi katosta on vastaava. **12** Voi sitä, joka rakentaa
kaupungin verivelkojen varaan ja perustaa linnan vääryyden
varaan! **13** Katso, eikö tule se Herralta Sebaotilta, että kansat
näkevät vaivaa tulen hyväksi ja kansakunnat väsyttävät itseänsä
tyhjän hyväksi? **14** Sillä maa on oleva täynnä Herran kunnian
tuntemusta, niinkuin vedet peittävät meren. **15** Voi sitä, joka
juottaa lähimmäistänsä, joka sekoittaa juoman sinun vihallasi
ja juovuttaa hänet nähdäkseen hänen alastomuutensa! **16**
Sinä ravitset itsesi häpeällä, et kunnialla: niinpä juo sinäkin ja
paljasta ympärileikkaamattomuutesi. Sinun kohdallesi on kiertyvä
Herran oikean käden malja ja häväistys kunnian sijaan. **17**
Sillä sinut on peittävä Libanonille tekemäsi väkivalta ja eläimiä
kohdannut hävitys, joka on ne säikyttänyt, ihmisveren tähden ja
väkivallan tähden, joka on tehty maalle, kaupungille ja kaikille
sen asukkaille. **18** Mitä hyötyä on veistetystä kuvasta, että
sen valmistaja veistää sen, ja valetusta kuvasta ja valheen
opettajasta, että sen valmistaja siihen luottaa ja tekee mykkiä
epäjumalia? **19** Voi sitä, joka sanoo puulle: 'Heräjä!' ja mykälle
kivelle: 'Nouse!' Sekö voisi opettaa? Katso, se on silattu kullalla
ja hopealla, ja henkeä siinä ei ole, ei ensinkään. **20** Mutta Herra
on pyhässä temppelissänsä, hänen edessään vaietkoon kaikki
maa."

3 Profeetta Habakukin rukous; virren tapaan. **2** Herra, minä olen
kuullut sinulta sanoman, ja olen peljästynyt. Herra, herätä eloon
tekosi jo kesken vuotten, tee se jo kesken vuotten tiettäväksi.
Muista vihassasi laupeutta. **3** Jumala tulee Teemanista, Pyhä
Paaranin vuorelta. (Sela) Hänen valtasuuruutensa peittää taivaat,

hänen ylistystänsä on maa täynnä. **4** Hänen hohteensa on
kuin aurinko, hänestä käyvät säteet joka taholle; se on hänen
voimansa verho. **5** Hänen edellänsä käy rutto ja polttotauti
tulee hänen jäljessänsä. **6** Hän seisahtuu ja mittaa maan,
hän katsahtaa ja saa kansat vapisemaan. Ikivuoret särkyvät,
ikuiset kukkulat vaipuvat, hänen polkunsa ovat iankaikkiset.
7 Vaivan alaisina minä näen Kuusanin majat, Midianin maan
telttavaatteet vapisevat. **8** Virtoihinko Herra on vihastunut?
Kohtaako sinun vihasi virtoja, merta sinun kiivastuksesi, koska
ajat hevosillasi, pelastuksesi vaunuilla? **9** Paljas, paljastettu on
sinun jousesi: valat, vitsat, sana. (Sela) Virroilla sinä halkaiset
maan. **10** Vuoret näkevät sinut ja järkkyvät, rankkasade purkaa
vettä, syvyys antaa äänensä, kohottaa kätensä korkealle.
11 Aurinko ja kuu astuvat majaansa sinun kiitävien nuoltesi
valossa, sinun keihääsi salaman hohteessa. **12** Kiivastuksessa
sinä astut maata, puit kansoja vihassa. **13** Sinä olet lähtenyt
auttamaan kansaasi, auttamaan voideltuasi. Sinä murskaat
pään jumalattoman huoneesta, paljastat perustukset kaulan
tasalle. (Sela) **14** Sinä lävistät heidän omilla keihäillään pään
heidän johtajiltansa, jotka hyökkäävät hajottamaan minua-se on
heidän ilonsa-aivan kuin pääsisivät syömään kurjaa salassa. **15**
Sinä ajat hevosillasi merta, paljojen vetten kuohua. **16** Minä
kuulin tämän, ja minun ruumiini vapisee, minun huuleni värisevät
huudosta, mätä menee minun luihini, minä seison paikallani ja
tutisen, kun minun täytyy hiljaa odottaa ahdistuksen päivää,
jolloin kansan kimppuun käy hyökkääjä. **17** Sillä ei viikunapuu
kukoista, eikä viiniköynnöksissä ole rypäleitä; öljypuun sato
pettää, eivätkä pellot tuota syötävää. Lampaat ovat kadonneet
tarhasta, eikä ole karjaa vajoissa. **18** Mutta minä riemuitsen

Herrassa, iloitsen autuuteni Jumalassa. **19** Herra, Herra on minun voimani. Hän tekee minun jalkani nopsiksi niinkuin peurat ja antaa minun käydä kukkuloillani. Veisuunjohtajalle; minun kielisoittimillani.

Sefanjan

1 Herran sana, joka tuli Sefanjalle, Kuusin pojalle, joka oli
Gedaljan poika, joka Amarjan poika, joka Hiskian poika, Juudan
kuninkaan Joosian, Aamonin pojan, päivinä. **2** Totisesti minä
otan kaiken pois maan pinnalta, sanoo Herra. **3** Minä otan
pois ihmiset ja eläimet, otan pois taivaan linnut ja meren kalat,
viettelykset ja jumalattomat. Minä hävitän ihmiset maan pinnalta,
sanoo Herra. **4** Minä ojennan käteni Juudaa vastaan ja kaikkia
Jerusalemin asukkaita vastaan, ja minä hävitän tästä paikasta
Baalin jätteet, epäjumalain pappien nimet ynnä myös Herran
papit, **5** ne, jotka katoilla kumartaen rukoilevat taivaan joukkoa,
sekä ne, jotka kumartaen rukoilevat Herraa ja vannovat hänen
kauttansa, mutta myös vannovat Melekinsä kautta, **6** ynnä ne,
jotka ovat luopuneet seuraamasta Herraa, eivät etsi Herraa
eivätkä häntä kysy. **7** Vaiti Herran, Herran edessä! Sillä Herran
päivä on lähellä; sillä Herra on laittanut teurasuhrin, on vihkinyt
kutsuttunsa. **8** Ja Herran teurasuhrin päivänä minä rankaisen
päämiehiä ja kuninkaan poikia ja kaikkia muukalaispukuun
puettuja. **9** Ja minä rankaisen sinä päivänä kaikkia kynnyksen
yli hyppääjiä, jotka täyttävät herransa huoneen väkivallalla
ja petoksella. **10** Sinä päivänä, sanoo Herra, kuuluu huuto
Kalaportilta ja valitus toisesta kaupunginosasta ja suuri hävitys
kukkuloilta. **11** Valittakaa, te Huhmaren asukkaat, sillä tuhottu on
kaikki kauppaakäypä väki, hävitetty kaikki hopean punnitsijat. **12**
Siihen aikaan minä tutkin lampuilla Jerusalemin ja rankaisen
ne miehet, jotka rauhassa makaavat pohjasakkansa päällä ja
sanovat sydämessään: "Ei Herra tee hyvää eikä pahaa". **13**
Heidän rikkautensa joutuu ryöstettäväksi, ja heidän talonsa
jäävät autioiksi. He ovat rakentaneet taloja, mutta eivät saa niissä

asua; ovat istuttaneet viinitarhoja, mutta eivät saa niistä viiniä
juoda. **14** Lähellä on Herran suuri päivä, se on lähellä ja tulee
sangen kiiruusti. Kuule, Herran päivä! Silloin sankarit haikeasti
huutavat. **15** Vihan päivä on se päivä, tuskan ja ahdistuksen
päivä, häviön ja hävityksen päivä, pimeyden ja synkeyden päivä,
pilven ja sankan sumun päivä, **16** pasunan ja sotahuudon päivä
varustettuja kaupunkeja ja korkeita muurinkulmia vastaan. **17**
Minä saatan ihmiset ahdistukseen, niin että he kulkevat kuin
sokeat, sillä he ovat tehneet syntiä Herraa vastaan. Ja heidän
verensä vuodatetaan niinkuin tomu, ja heidän elinnesteensä
niinkuin saasta. **18** Eivätkä voi pelastaa heitä heidän hopeansa
ja kultansa Herran vihan päivänä: hänen kiivautensa tulessa
kuluu koko maa. Sillä lopun, äkkilopun, hän tekee kaikista maan
asukkaista.

2 Menkää itseenne, kootkaa ajatuksenne, te häpeämätön kansa,
2 ennenkuin neuvopäätös on synnyttänyt-päivä kiitää pois kuin
akanat-ennenkuin teidän päällenne tulee Herran vihan hehku,
ennenkuin teidän päällenne tulee Herran vihan päivä. **3** Etsikää
Herraa, kaikki maan nöyrät, te, jotka pidätte hänen oikeutensa.
Etsikää vanhurskautta, etsikää nöyryyttä; ehkä te saatte suojan
Herran vihan päivänä. **4** Sillä Gassa on oleva hyljätty ja Askelon
autio, Asdod ajetaan pois keskipäivällä, ja Ekron hävitetään. **5**
Voi meren rannikon asukkaita, kreettien kansaa! Herran sana
on teitä vastaan, Kanaan, filistealaisten maa; ja minä hävitän
sinut asujattomaksi. **6** Ja meren rannikko on oleva laitumina,
joilla on paimenten vesikuoppia ja lammastarhoja. **7** Ja rannikko
joutuu Juudan heimon jäännökselle. Siellä he laiduntavat;
Askelonin huoneisiin he asettuvat makaamaan illoin. Sillä
Herra, heidän Jumalansa, on pitävä heistä huolen ja kääntävä

heidän kohtalonsa. **8** Minä olen kuullut Mooabin häväistykset ja
ammonilaisten pilkat, joilla he ovat häväisseet minun kansaani ja
ylvästelleet sen aluetta vastaan. **9** Sentähden, niin totta kuin
minä elän, sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala, on Mooab
tuleva Sodoman kaltaiseksi ja ammonilaiset Gomorran kaltaisiksi,
nokkospehkojen maaksi, suolakuopaksi, autioksi iankaikkisesti.
Jääneet minun kansastani ryöstävät heitä, ja minun kansakuntani
jäännökset ottavat heidät perintöosaksensa. **10** Tämä tulee heille
heidän ylpeydestään, siitä, että ovat herjanneet, ovat ylvästelleet
Herran Sebaotin kansaa vastaan. **11** Peljättävä on Herra heille
oleva, sillä hän tekee voimattomiksi kaikki maan jumalat; ja kaikki
pakanain saaret, kukin paikastansa, tulevat häntä kumartaen
rukoilemaan. **12** Myöskin teidät, etiopialaiset, on minun miekkani
kaatava-heidätkin! **13** Ja hän on ojentava kätensä pohjoista
kohden ja on hukuttava Assurin, tekevä Niiniven autioksi,
kuivaksi kuin erämaa. **14** Sen keskellä makaa laumoja, kaikkia
villieläimiä joukoittain. Pelikaani ja tuonenkurki yöpyvät sen
patsaanpäissä. Kuule, kuinka ne laulavat akkuna-aukossa!
Kynnyksellä on tyhjyys. Setrilaudoituksen hän on paljastanut. **15**
Tämä oli se riemuisa kaupunki, joka asui turvallisena, joka sanoi
sydämessään: "Minä, eikä ketään muuta!" Kuinka autioksi se on
tullut, villieläinten makuusijaksi! Jokainen, joka käy siitä ohitse,
viheltää ja huiskuttaa kättä.

3 Voi uppiniskaista ja saastutettua, voi väkivaltaista kaupunkia!
2 Se ei ole totellut ääntä, ei huolinut kurituksesta, ei luottanut
Herraan, ei lähestynyt Jumalaansa. **3** Sen päämiehet sen
keskellä ovat ärjyviä leijonia. Sen tuomarit ovat kuin sudet
illalla, jotka eivät säästä mitään aamuksi. **4** Sen profeetat ovat
huikentelijoita, uskottomia miehiä. Sen papit saastuttavat pyhän

ja tekevät väkivaltaa laille. **5** Herra on vanhurskas sen keskellä,
hän ei tee väärin. Joka aamu hän tuo valoon oikeutensa, ei se
tulematta jää. Mutta väärintekijä ei tunne häpeätä. **6** Minä olen
hävittänyt pakanakansat, niiden muurinkulmat ovat autioina.
Minä olen tehnyt niiden kadut raunioiksi, kulkijattomiksi; niiden
kaupungit ovat hävitetyt ihmisettömiksi, asujattomiksi. **7** Minä
olen sanonut: Ainoastaan pelkää minua ja ota varteen kuritus,
niin ei hävitetä tytär Siionin asumusta, ei mitään siitä, mitä minä
olen hänelle säätänyt. Kuitenkin he varhaisesta alkaen ovat aina
pahemmin tehneet. **8** Sentähden odottakaa minua, sanoo Herra,
odottakaa sitä päivää, jona minä nousen saaliille. Sillä minun
tuomioni on, että minä kokoan pakanakansat, saatan kokoon
valtakunnat vuodattaakseni heidän päällensä tuimuuteni, vihani
kaiken hehkun; sillä minun kiivauteni tuli kuluttaa koko maan. **9**
Silloin minä muutan puhtaiksi kansain huulet, niin että ne kaikki
rukoilevat Herran nimeä, palvelevat häntä yksimielisesti. **10**
Tuolta puolen Etiopian virtain tuovat minun rukoilijani-tytär, minun
hajoitettu joukkoni-minulle ruokauhreja. **11** Sinä päivänä ei sinun
tarvitse hävetä yhtäkään niistä teoistasi, joilla olet rikkonut minua
vastaan, sillä silloin minä poistan sinun keskuudestasi sinun
ylvääsi, riemuitsevaisesi, etkä sinä sitten enää ylpeile minun
pyhällä vuorellani. **12** Mutta minä jätän jäljelle sinun keskuuteesi
kurjan ja vaivaisen kansan, ja he luottavat Herran nimeen.
13 Israelin jäännökset eivät tee väärin, eivät puhu valhetta,
eikä heidän suussaan tavata vilpillistä kieltä. Sillä he kaitsevat
kaittaviansa ja makaavat kenenkään peloittelematta. **14** Iloitse,
tytär Siion, puhkea huutoon, Israel; ihastu ja ratkea riemuun
kaikesta sydämestäsi, tytär Jerusalem. **15** Herra on poistanut
sinun tuomiosi, kääntänyt pois sinun vihollisesi. Israelin kuningas,

Herra, on sinun keskelläsi. Ei tarvitse sinun enää onnettomuutta
nähdä. **16** Sinä päivänä sanotaan Jerusalemille: "Älä pelkää,
Siion, älköät kätesi hervotko. **17** Herra, sinun Jumalasi, on
sinun keskelläsi, sankari, joka auttaa. Hän ilolla iloitsee sinusta,
hän on ääneti, sillä hän rakastaa sinua, hän sinusta riemulla
riemuitsee." **18** Jotka murehtivat, kaukana juhlakokouksista,
ne minä kokoan: nehän ovat sinusta, niitä häväistys kuormana
painaa. **19** Katso, siihen aikaan minä teen tekoni kaikille sinun
nöyryyttäjillesi. Minä pelastan ontuvat ja kokoan karkoitetut ja
teen heidät ylistetyiksi ja mainehikkaiksi jokaisessa maassa,
jossa he olivat häpeänalaisina. **20** Siihen aikaan minä tuon teidät
takaisin-siihen aikaan, jona minä teidät kokoan. Sillä minä teen
teidät mainehikkaiksi ja ylistetyiksi kaikissa maan kansoissa,
kun minä käännän teidän kohtalonne teidän silmäinne nähden;
sanoo Herra.

Haggain

1 Kuningas Daarejaveksen toisena vuotena, kuudennessa
kuussa, kuukauden ensimmäisenä päivänä, tuli tämä Herran sana
profeetta Haggain kautta Juudan käskynhaltijalle Serubbaabelille,
Sealtielin pojalle, ja ylimmäiselle papille Joosualle, Joosadakin
pojalle: **2** "Näin sanoo Herra Sebaot: Tämä kansa sanoo: Aika ei
ole tullut rakentaa Herran huonetta". **3** Mutta profeetta Haggain
kautta tuli tämä Herran sana: **4** "Onko sitten aika teidän asua
panelilla kaunistetuissa huoneissanne, kun tämä huone on
rauniona? **5** Ja nyt sanoo Herra Sebaot näin: Ottakaa vaari
teistänne. **6** Te kylvätte paljon, mutta saatte vähän. Te syötte,
mutta ette tule ravituiksi. Te juotte, mutta jano ei sammu. Te
vaatetatte itsenne, mutta ei tule lämmin. Ja palkkatyöläinen
panee työpalkan reikäiseen kukkaroon. **7** Näin sanoo Herra
Sebaot: Ottakaa vaari teistänne. **8** Nouskaa vuorille, tuokaa
puita ja rakentakaa temppeli, niin minä siihen mielistyn ja
näytän kunniani, sanoo Herra. **9** Te odotatte paljoa, mutta se
menee vähiin. Te tuotte kotiin, mutta minä puhallan sen pois.
Minkätähden? sanoo Herra Sebaot. Minun huoneeni tähden, kun
se on rauniona ja te juoksette kukin oman huoneenne hyväksi.
10 Sentähden teiltä taivas pidättää kasteen ja maa pidättää
satonsa. **11** Ja minä olen kutsunut kuivuuden maahan ja vuorille,
viljalle, viinille ja öljylle, ja mitä vain maa tuottaa, ja ihmisille ja
eläimille ja kaikelle kätten vaivannäölle." **12** Niin Serubbaabel,
Sealtielin poika, ja ylimmäinen pappi Joosua, Joosadakin poika,
ja kansan koko jäännös kuuli Herran, Jumalansa ääntä ja
profeetta Haggain sanoja, jota varten Herra, heidän Jumalansa,
oli hänet lähettänytkin, ja kansa pelkäsi Herraa. **13** Haggai,
Herran sanansaattaja, sanoi, saattaen Herran sanan, kansalle

näin: "Minä olen teidän kanssanne, sanoo Herra". **14** Ja Herra
herätti Juudan käskynhaltijan Serubbaabelin, Sealtielin pojan,
hengen ja ylimmäisen papin Joosuan, Joosadakin pojan, hengen
ja kansan koko jäännöksen hengen, ja he tulivat ja ryhtyivät
rakentamaan Herran Sebaotin, heidän Jumalansa, temppeliä **15**
kahdentenakymmenentenä neljäntenä päivänä kuudennessa
kuussa, kuningas Daarejaveksen toisena vuotena.

2 Seitsemännessä kuussa, kuukauden kahdentenakymmenentenä
ensimmäisenä päivänä tuli profeetta Haggain kautta tämä
Herran sana: **2** "Sano Juudan käskynhaltijalle Serubbaabelille,
Sealtielin pojalle, ja ylimmäiselle papille Joosualle, Joosadakin
pojalle, ja kansan jäännökselle näin: **3** Kuka teidän joukossanne
on jäljelle jäänyt, joka on nähnyt tämän temppelin sen entisessä
kunniassa? Ja miltä näyttää se teistä nyt? Eikö se ole tyhjän
veroinen teidän silmissänne? **4** Mutta nyt ole luja, Serubbaabel,
sanoo Herra, ja ole luja, Joosua, Joosadakin poika, ylimmäinen
pappi, ja ole luja, maan koko kansa, sanoo Herra, ja tehkää
työtä; sillä minä olen teidän kanssanne, sanoo Herra Sebaot.
5 Sen liiton sana, jonka minä tein teidän kanssanne, kun te
läksitte Egyptistä, ja minun Henkeni pysyy teidän keskellänne.
Älkää peljätkö. **6** Sillä näin sanoo Herra Sebaot: Vielä vähän
aikaa, ja minä liikutan taivaat ja maan, meren ja kuivan. **7** Ja
minä liikutan kaikki pakanakansat, ja kaikkien pakanakansojen
kalleudet tulevat, ja minä täytän tämän temppelin kunnialla,
sanoo Herra Sebaot. **8** Minun on hopea, ja minun on kulta,
sanoo Herra Sebaot. **9** Tämän temppelin myöhempi kunnia
on oleva suurempi kuin aikaisempi, sanoo Herra Sebaot. Ja
tässä paikassa minä annan vallita rauhan, sanoo Herra Sebaot."
10 Yhdeksännen kuun kahdentenakymmenentenä neljäntenä

päivänä, Daarejaveksen toisena vuotena, tuli profeetta Haggain
kautta tämä Herran sana: **11** "Näin sanoo Herra Sebaot: Pyydä
papeilta opetusta ja sano: **12** Katso, mies kantaa pyhää lihaa
vaatteensa liepeessä ja koskettaa liepeellänsä leipää tai keittoa,
viiniä, öljyä tai muuta ruokaa, mitä hyvänsä; tuleeko se siitä
pyhäksi?" Niin papit vastasivat ja sanoivat: "Ei". **13** Ja Haggai
sanoi: "Jos joku, joka on kuolleesta saastunut, koskettaa jotakin
näistä, tuleeko se saastaiseksi?" Niin papit vastasivat: "Tulee
saastaiseksi". **14** Silloin Haggai lausui ja sanoi: "Sellaista
on tämä väki, sellaista tämä kansa minun edessäni, sanoo
Herra. Sellaiset ovat kaikki heidän kättensä työt ja se, mitä he
siellä uhriksi tuovat: se on saastaista. **15** Ja nyt ottakaa vaari,
kuinka käy tästä päivästä lähtien eteenpäin. Kun ei vielä oltu
pantu kiveä kiven päälle Herran temppelissä, **16** sitä ennen,
mentiin kahdenkymmenen mitan viljakasalle, mutta oli vain
kymmenen; mentiin viinikuurnalle ammentamaan viisikymmentä
mittaa, mutta oli kaksikymmentä. **17** Minä löin teitä, kaikkia
teidän kättenne töitä, nokitähkällä ja viljanruosteella ja rakeilla,
mutta ei kenkään teistä kääntynyt minun puoleeni, sanoo
Herra. **18** Ottakaa vaari, kuinka käy tästä päivästä lähtien
eteenpäin, yhdeksännen kuun kahdennestakymmenennestä
neljännestä päivästä, Herran temppelin perustamispäivästä,
lähtien. Ottakaa vaari! **19** Onko aitassa enää siementä? Ja
viiniköynnös, viikunapuu, granaattiomenapuu ja öljypuu, nekään
eivät ole kantaneet hedelmää. Tästä päivästä lähtien minä annan
siunauksen." **20** Ja Herran sana tuli toistamiseen Haggaille
kuukauden kahdentenakymmenentenä neljäntenä päivänä; se
kuului: **21** "Sano Juudan käskynhaltijalle Serubbaabelille: Minä
liikutan taivaat ja maan. **22** Ja minä kukistan kuningaskuntien

valtaistuimet, hävitän pakanain kuningaskuntien väkevyyden
ja kukistan vaunut ajajineen; ja hevoset ja niiden ratsastajat
kaatuvat, mies toisensa miekkaan. **23** Sinä päivänä, sanoo Herra
Sebaot, minä otan sinut, palvelijani Serubbaabel, Sealtielin
poika, sanoo Herra, ja panen sinut ikäänkuin sinettisormukseksi.
Sillä sinut minä olen valinnut, sanoo Herra Sebaot."

Sakarjan

1 Kahdeksannessa kuussa Daarejaveksen toisena vuotena tuli
profeetta Sakarjalle, Berekjan pojalle, joka oli Iddon poika, tämä
Herran sana: **2** "Herra on tuimasti vihastunut teidän isiinne.
3 Sano heille: Näin sanoo Herra Sebaot: Kääntykää minun
tyköni, sanoo Herra Sebaot, niin minä käännyn teidän tykönne,
sanoo Herra Sebaot. **4** Älkää olko isienne kaltaiset, joille entiset
profeetat ovat saarnanneet sanoen: Näin sanoo Herra Sebaot:
Kääntykää pois pahoilta teiltänne ja pahoista teoistanne; mutta
he eivät kuulleet, eivät kuunnelleet minua. **5** Teidän isänne-
missä he ovat? Ja profeetat-ovatko he eläneet iäti? **6** Mutta
minun sanani ja käskyni, jotka minä olen säätänyt palvelijoilleni
profeetoille-eivätkö ne ole kohdanneet teidän isiänne: ja niin
he kääntyivät ja sanoivat: 'Niinkuin Herra Sebaot aikoi meille
tehdä, meidän vaelluksemme ja tekojemme mukaan, niin hän on
meille tehnyt'." **7** Kahdentenakymmenentenä neljäntenä päivänä
yhdennessätoista kuussa, joka on sebat-kuu, Daarejaveksen
toisena vuotena, tuli profeetta Sakarjalle, Berekjan pojalle, joka
oli Iddon poika, tämä Herran sana: **8** Minä näin yöllä, katso, mies
ratsasti punaisenruskealla hevosella, ja hän seisahtui myrttien
keskelle laaksoon, ja hänen jäljessänsä oli punaisenruskeita ja
punaisia ja valkeita hevosia. **9** Niin minä kysyin: "Mitä nämä
ovat, Herra?" Enkeli, joka puhutteli minua, vastasi minulle: "Minä
näytän sinulle, mitä ne ovat". **10** Ja mies, joka seisoi myrttien
keskellä, lausui ja sanoi: "Nämä ovat ne, jotka Herra on lähettänyt
maata kuljeksimaan". **11** Niin ne vastasivat Herran enkelille, joka
seisoi myrttien keskellä, ja sanoivat: "Me olemme kuljeksineet
maata, ja katso, koko maa on alallansa ja rauhassa". **12** Ja
Herran enkeli lausui ja sanoi: "Herra Sebaot, kuinka kauan sinä

viivyt etkä armahda Jerusalemia ja Juudan kaupunkeja, joille olet
ollut vihainen nämä seitsemänkymmentä vuotta?" **13** Niin Herra
vastasi enkelille, joka puhutteli minua, ja lausui hyviä, lohdullisia
sanoja. **14** Ja enkeli, joka puhutteli minua, sanoi minulle:
"Saarnaa ja sano: Näin sanoo Herra Sebaot: Minä kiivailen
Jerusalemin ja Siionin puolesta suurella kiivaudella. **15** Suurella
vihalla minä olen vihastunut suruttomiin pakanoihin, jotka, kun
minä vähän vihastuin, auttoivat onnettomuutta tapahtumaan. **16**
Sentähden sanoo Herra näin: Minä käännyn Jerusalemin puoleen
armahtavaisuudessa. Minun temppelini siellä rakennetaan,
sanoo Herra Sebaot, ja mittanuora jännitetään Jerusalemin
ylitse. **17** Saarnaa vielä ja sano: Näin sanoo Herra Sebaot:
Vielä minun kaupunkini ovat hyvyydestä ylitsevuotavaiset, ja
vielä Herra lohduttaa Siionin ja valitsee vielä Jerusalemin."
18 Ja minä nostin silmäni ja katsoin. Ja katso: neljä sarvea.
19 Ja minä sanoin enkelille, joka puhutteli minua: "Mitä nämä
ovat?" Niin hän sanoi minulle: "Nämä ovat ne sarvet, jotka
ovat hajottaneet Juudan ja Israelin ja Jerusalemin". **20** Sitten
Herra näytti minulle neljä seppää. **21** Minä sanoin: "Mitä nämä
ovat tulleet tekemään?" Ja hän vastasi näin: "Nuo sarvet ovat
ne, jotka ovat hajottaneet Juudan, niin ettei yksikään mies voi
päätänsä nostaa; ja nämä ovat tulleet saattamaan ne pelkoon ja
heittämään maahan niiden pakanakansain sarvet, jotka ovat
nostaneet sarven Juudan maata vastaan hajottaaksensa sen".
2 Ja minä nostin silmäni ja katsoin. Ja katso, oli mies ja hänen
kädessänsä mittanuora. **2** Minä sanoin hänelle: "Mihin sinä olet
menossa?" Ja hän vastasi minulle: "Mittaamaan Jerusalemia,
nähdäkseni, kuinka leveä ja kuinka pitkä se on oleva". **3** Ja
katso, enkeli, joka puhutteli minua, lähti liikkeelle, ja toinen

enkeli lähti häntä vastaan. **4** Ja hän sanoi tälle: "Juokse,
puhu tälle nuorukaiselle ja sano: Jerusalem on oleva muuriton
paikkakunta, sillä niin paljon siinä on ihmisiä ja eläimiä. **5** Mutta
minä olen oleva, sanoo Herra, tulimuuri sen ympärillä ja kunnia
sen keskellä. **6** Voi, voi, paetkaa pohjoisesta maasta, sanoo
Herra! Sillä minä olen hajottanut teidät neljään taivaan tuuleen,
sanoo Herra. **7** Voi, Siion, pelastaudu, sinä, joka asut tytär
Baabelin luona! **8** Sillä näin sanoo Herra Sebaot: Kunniaksensa
hän on lähettänyt minut pakanakansojen luokse, jotka ovat
teitä saalistaneet. Sillä joka teihin koskee, se koskee hänen
silmäteräänsä. **9** Sillä katso, minä heilutan kättäni heitä vastaan,
ja he joutuvat orjiensa saaliiksi. Ja te tulette tietämään, että
Herra Sebaot on lähettänyt minut. **10** Riemuitse ja iloitse, tytär
Siion! Sillä minä tulen ja asun sinun keskelläsi, sanoo Herra. **11**
Sinä päivänä liittyy paljon pakanakansoja Herraan, ja he tulevat
hänen kansaksensa, ja minä asun sinun keskelläsi, ja sinä tulet
tietämään, että Herra Sebaot on lähettänyt minut sinun tykösi.
12 Ja Herra ottaa Juudan perintöosaksensa pyhässä maassa ja
valitsee vielä Jerusalemin. **13** Vaiti Herran edessä, kaikki liha!
Sillä hän on noussut pyhästä asuinsijastansa."

3 Ja hän näytti minulle ylimmäisen papin Joosuan seisomassa
Herran enkelin edessä ja saatanan seisomassa hänen oikealla
puolellaan, häntä syyttämässä. **2** Ja Herra sanoi saatanalle:
"Herra nuhdelkoon sinua, saatana. Nuhdelkoon sinua Herra, joka
on valinnut Jerusalemin. Eikö tämä ole kekäle, joka on tulesta
temmattu?" **3** Ja Joosua oli puettu saastaisiin vaatteisiin, ja hän
seisoi enkelin edessä. **4** Niin tämä lausui ja sanoi näin niille, jotka
seisoivat hänen edessänsä: "Riisukaa pois saastaiset vaatteet
hänen yltänsä". Ja hän sanoi hänelle: "Katso, minä olen ottanut

sinulta pois pahat tekosi, ja minä puetan sinut juhlavaatteisiin". **5**
Minä sanoin: "Pantakoon puhdas käärelakki hänen päähänsä".
Niin he panivat puhtaan käärelakin hänen päähänsä ja pukivat
hänet vaatteisiin. Ja Herran enkeli seisoi siinä. **6** Ja Herran
enkeli todisti Joosualle sanoen: **7** "Näin sanoo Herra Sebaot: Jos
sinä vaellat minun teilläni ja hoidat minun säätämäni tehtävät,
saat sinä myös tuomita minun huonettani ja vartioida minun
esikartanoitani, ja minä annan sinulle pääsyn näiden joukkoon,
jotka tässä seisovat. **8** Kuule, Joosua, ylimmäinen pappi, sinä ja
sinun ystäväsi, jotka edessäsi istuvat. Sillä ennusmerkin miehiä
he ovat; sillä katso, minä annan tulla palvelijani, Vesan. **9** Sillä
katso: kivi, jonka minä olen asettanut Joosuan eteen-siihen
yhteen kiveen päin on seitsemän silmää! Katso, minä kaiverran
kaiverrukset siihen, sanoo Herra Sebaot, ja otan pois tämän
maan pahat teot yhtenä päivänä. **10** Sinä päivänä te kutsutte,
kukin ystävänsä, viinipuun ja viikunapuun alle."

4 Ja Herran enkeli, joka puhutteli minua, palasi ja herätti
minut, niinkuin joku herätetään unestansa. **2** Ja hän sanoi
minulle: "Mitä sinä näet?" Minä vastasin: "Minä näen, katso:
lampunjalka, kokonansa kultaa, ja sen yläpuolella sen öljyastia, ja
lampunjalassa sen seitsemän lamppua, ja seitsemän öljyputkea
lamppuihin, jotka ovat siinä ylimpänä. **3** Ja kaksi öljypuuta
sen ääressä, toinen öljyastian oikealla, toinen vasemmalla
puolella." **4** Minä lausuin ja sanoin näin enkelille, joka puhutteli
minua: "Mitä nämä ovat, Herra?" **5** Niin enkeli, joka puhutteli
minua, vastasi ja sanoi minulle: "Etkö tiedä, mitä ne ovat?"
Minä sanoin: "En, Herra". **6** Ja hän lausui ja sanoi minulle
näin: "Tämä on Herran sana Serubbaabelille, näin kuuluva: Ei
sotaväellä eikä voimalla, vaan minun Hengelläni, sanoo Herra

Sebaot. **7** Mikä olet sinä, suuri vuori, Serubbaabelin edessä?
Lakeudeksi sinä! Hän on paneva paikoillensa huippukiven
huutojen kaikuessa: "Suosio, suosio sille!" **8** Ja minulle tuli tämä
Herran sana: **9** "Serubbaabelin kädet ovat tämän temppelin
perustaneet, ja hänen kätensä sen valmiiksi saattavat. Ja sinä
tulet tietämään, että Herra Sebaot on lähettänyt minut teidän
luoksenne. **10** Sillä kuka pitää halpana pienten alkujen päivän,
kun nuo seitsemän Herran silmää, jotka tarkastavat koko maata,
iloitsevat nähdessään luotilangan Serubbaabelin kädessä?"
11 Ja minä lausuin ja sanoin hänelle: "Mitä ovat nämä kaksi
öljypuuta lampunjalan oikealla ja vasemmalla puolella?" **12**
Sitten minä toistamiseen lausuin ja sanoin hänelle: "Mitä ovat
nuo kaksi öljypuun terttua kahden kultaisen putken kohdalla,
jotka vuodattavat sisästänsä öljynkultaa?" **13** Niin hän sanoi
minulle näin: "Etkö tiedä, mitä ne ovat?" Minä vastasin: "En,
Herra". **14** Hän sanoi: "Nämä ovat ne molemmat öljyllä voidellut,
jotka seisovat kaiken maan Herran edessä".

5 Minä nostin jälleen silmäni, ja katso: oli lentävä kirjakäärö. **2**
Ja hän sanoi minulle: "Mitä sinä näet?" Minä vastasin: "Minä
näen lentävän kirjakäärön, kahtakymmentä kyynärää pitkän
ja kymmentä kyynärää leveän". **3** Hän sanoi minulle: "Tämä
on kirous, joka käy yli kaiken maan. Sillä tämän kirouksen
mukaisesti siitä puhdistetaan pois jokainen varas, ja jokainen
vannoskelija puhdistetaan siitä pois. **4** Minä lasken sen irti,
sanoo Herra Sebaot, ja se menee varkaan kotiin ja sen kotiin,
joka vannoo väärin minun nimeeni. Se jää sisälle hänen kotiinsa
ja kalvaa sen loppuun asti, sekä sen puut että sen kivet." **5**
Sitten enkeli, joka puhutteli minua, lähti liikkeelle ja sanoi minulle:
"Nosta silmäsi ja katso: mikä tuo on, joka lähtee liikkeelle?" **6**

Minä sanoin: "Mikä se sitten on?" Ja hän vastasi: "Tämä on
eefa-mitta, joka lähtee liikkeelle". Ja hän sanoi: "Tämän näköisiä
ne ovat koko maan päällä"; **7** ja katso, lyijykansi kohosi, ja siinä
istui eräs nainen eefa-mitan sisällä. **8** Ja hän sanoi: "Tämä on
jumalattomuus". Ja hän paiskasi hänet sisälle eefa-mittaan ja
paiskasi lyijypainon sen suulle. **9** Ja kun minä nostin silmäni,
näin minä, katso, kaksi naista lähtevän liikkeelle, ja niillä oli
tuulta siivissään, ja niiden siivet olivat kuin haikaran siivet; ja ne
kantoivat eefa-mittaa taivaan ja maan välitse. **10** Niin minä sanoin
enkelille, joka puhutteli minua: "Mihin ne kuljettavat eefa-mittaa?"
11 Ja hän vastasi minulle: "Ne menevät rakentamaan hänelle
huonetta Sinearin maahan. Ja kun se on valmis, lasketaan hänet
sinne paikoillensa."

6 Minä nostin jälleen silmäni ja näin, katso, neljät vaunut,
jotka lähtivät liikkeelle kahden vuoren välistä; ja ne vuoret
olivat vaskivuoria. **2** Ensimmäisten vaunujen edessä oli
punaisenruskeat hevoset, toisten vaunujen edessä oli mustat
hevoset, **3** kolmansien vaunujen edessä oli valkeat hevoset,
ja neljänsien vaunujen edessä oli täplikkäät, väkevät hevoset.
4 Minä lausuin ja sanoin enkelille, joka puhutteli minua: "Mitä
nämä ovat, Herra?" **5** Enkeli vastasi ja sanoi minulle: "Ne ovat
neljä taivaan tuulta, jotka lähtevät liikkeelle seisottuansa kaiken
maan Herran edessä. **6** Ne, joitten edessä on mustat hevoset,
lähtevät pohjoiseen maahan, ja valkeat lähtevät niiden jäljessä.
Täplikkäät lähtevät eteläiseen maahan. **7** Ne väkevät lähtevät, ja
menevät halusta, kuljeksimaan maata." Ja hän sanoi: "Menkää,
kuljeksikaa maata". Ja ne kuljeksivat maata. **8** Sitten hän huusi
minut ja sanoi minulle näin: "Katso, ne, jotka lähtivät pohjoiseen
maahan, saattavat minun Henkeni lepäämään pohjoisessa

maassa". **9** Minulle tuli tämä Herran sana: **10** "Ota vastaan
siirtolaisuudessa eläviltä Heldailta, Tobialta ja Jedajalta-mene
tänä päivänä, mene Joosian, Sefanjan pojan, taloon, johon
he ovat tulleet Baabelista, - **11** ja ota vastaan hopea ja kulta,
tee kruunu ja pane se ylimmäisen papin Joosuan, Joosadakin
pojan, päähän **12** ja sano hänelle näin: "Näin sanoo Herra
Sebaot: Katso, mies nimeltä Vesa! Omalta pohjaltansa hän on
kasvava, ja hän on rakentava Herran temppelin. **13** Herran
temppelin hän on rakentava, ja valtasuuruutta hän on kantava,
ja hän on istuva ja hallitseva valtaistuimellansa; hän on oleva
pappi valtaistuimellansa, ja rauhan neuvo on vallitseva niitten
molempien välillä. **14** Ja kruunu on oleva muistona Herran
temppelissä Helemistä ja Tobiasta ja Jedajasta ja Sefanjan pojan
suosiollisuudesta. **15** Ja kaukana asuvaiset tulevat ja rakentavat
Herran temppeliä. Ja te tulette tietämään, että Herra Sebaot
on lähettänyt minut teidän tykönne. Näin on tapahtuva, jos te
hartaasti kuulette Herran, teidän Jumalanne, ääntä."

7 Kuningas Daarejaveksen neljäntenä vuotena tuli Herran sana
Sakarjalle, neljäntenä päivänä yhdeksännessä kuussa, kislev-
kuussa. **2** Beetel oli lähettänyt Sareserin ja Regem-Melekin
miehinensä etsimään Herran mielisuosiota **3** ja kysymään
Herran Sebaotin temppelin papeilta ynnä profeetoilta näin:
"Onko minun viidennessä kuussa itkettävä ja noudatettava
pidättyväisyyttä, niin kuin minä olen tehnyt jo kuinka monina
vuosina?" **4** Niin minulle tuli tämä Herran Sebaotin sana: **5**
"Sano kaikelle maan kansalle ja papeille näin: Kun te olette
paastonneet ja valittaneet viidennessä ja seitsemännessä
kuussa, ja jo seitsemänäkymmenenä vuotena, niin minulleko
te olette paastonne paastonneet? **6** Ja kun olette syöneet ja

juoneet, niin ettekö te ole itsellenne syöneet ja juoneet? **7**
Eikö niin: pitäkää ne sanat, jotka Herra on julistanut entisten
profeettain kautta, kun Jerusalem vielä oli asuttuna ja levossa,
ympärillään alaisensa kaupungit, ja Etelämaa ja Alankomaa olivat
asutut?" **8** Ja Sakarjalle tuli tämä Herran sana: **9** "Näin sanoo
Herra Sebaot: Tuomitkaa oikea tuomio, tehkää laupeus ja olkaa
armahtavaiset kukin veljellenne, **10** leskeä, orpoa, muukalaista ja
kurjaa älkää sortako, älkääkä miettikö mielessänne pahaa, kukin
veljeänsä vastaan. **11** Mutta he eivät tahtoneet ottaa vaaria,
vaan käänsivät uppiniskaisina selkänsä ja kovettivat korvansa,
etteivät kuulisi. **12** Ja he tekivät sydämensä kovaksi kuin timantti,
etteivät kuulisi lakia eikä niitä sanoja, mitkä Herra Sebaot on
lähettänyt Henkensä voimalla entisten profeettain kautta; ja niin
on Herralta Sebaotilta tullut suuri vihastus. **13** Samoin kuin hän
huusi, mutta he eivät kuulleet, samoin he huutavat, mutta minä
en kuule, sanoo Herra Sebaot. **14** Ja minä myrskynä karkoitan
heidät kaikkien pakanakansojen sekaan, joita he eivät tunne, ja
maa jää heidän jälkeensä autioksi menijöistä ja tulijoista. Ihanan
maan he tekevät autioksi."

8 Sitten tuli tämä Herran Sebaotin sana: **2** "Näin sanoo Herra
Sebaot: Minä kiivailen Siionin puolesta suurella kiivaudella,
suurella vihalla minä sen puolesta kiivailen. **3** Näin sanoo
Herra: Minä käännyn jälleen Siionin puoleen ja tulen asumaan
Jerusalemin keskelle, ja Jerusalemia kutsutaan Uskolliseksi
Kaupungiksi ja Herran Sebaotin vuorta Pyhäksi Vuoreksi. **4**
Näin sanoo Herra Sebaot: Vielä on Jerusalemin toreilla istuva
vanhuksia ja vanhoja vaimoja, sauvansa kädessään kullakin
päivien paljouden vuoksi. **5** Ja kaupungin torit tulevat olemaan
täynnä poikasia ja tyttösiä, jotka leikkivät sen toreilla. **6** Näin

sanoo Herra Sebaot: Jos tämä onkin ihmeellistä tämän kansan
jäännöksen silmissä niinä päivinä, pitäisikö sen olla ihmeellistä
myös minun silmissäni, sanoo Herra Sebaot? **7** Näin sanoo Herra
Sebaot: Katso, minä olen vapauttava kansani auringon nousun
maasta ja laskun maasta. **8** Ja minä tuon heidät asumaan
Jerusalemin keskelle. Ja he ovat minun kansani, ja minä olen
heidän Jumalansa, uskollinen ja vanhurskas. **9** Näin sanoo Herra
Sebaot: Olkoot lujat teidän kätenne, teidän, jotka tähän aikaan
olette kuulleet nämä sanat profeettain suusta, sinä päivänä, jona
laskettiin Herran Sebaotin huoneen, rakennettavan temppelin,
perustus. **10** Sillä ennen sitä aikaa ei saatu palkkaa ihmisen
työstä, ei palkkaa juhdan työstä, eikä ollut menijällä, ei tulijalla
rauhaa ahdistajalta, ja minä laskin irti kaikki ihmiset, toisen
toisensa kimppuun. **11** Mutta nyt minä en ole tämän kansan
jäännökselle samanlainen, kuin olin entisinä päivinä, sanoo
Herra Sebaot. **12** Sillä rauhan kylvö kylvetään, viiniköynnös
antaa hedelmänsä, maa antaa satonsa, taivas antaa kasteensa,
ja tämän kansan jäännökselle minä annan perintöosaksi kaiken
tämän. **13** Ja niinkuin te olette olleet kirouksena pakanakansain
seassa, te Juudan heimo ja Israelin heimo, niin te, kun minä
teidät vapahdan, tulette olemaan siunauksena. Älkää peljätkö,
olkoot teidän kätenne lujat. **14** Sillä näin sanoo Herra Sebaot:
Niinkuin minulla oli mielessä tehdä teille pahaa, kun teidän
isänne vihoittivat minut, sanoo Herra Sebaot, enkä minä sitä
katunut, **15** niin on taas tähän aikaan minulla mielessä tehdä
hyvää Jerusalemille ja Juudan heimolle. Älkää peljätkö. **16**
Näitä te tehkää: Puhukaa totta toinen toisellenne. Tuomitkaa
porteissanne oikein, tuomitkaa rauhan tuomio. **17** Älkää hautoko
mielessänne pahaa toinen toisellenne, älkääkä rakastako väärää

valaa. Sillä kaikkia näitä minä vihaan, sanoo Herra." **18** Ja minulle
tuli tämä Herran Sebaotin sana: **19** "Näin sanoo Herra Sebaot:
Neljännen kuun paasto ja viidennen paasto ja seitsemännen
paasto ja kymmenennen paasto on oleva Juudan heimolle
ilo ja riemu ja mieluinen juhla. Mutta rakastakaa totuutta ja
rauhaa. **20** Näin sanoo Herra Sebaot: Vielä tulee kansoja,
monien kaupunkien asukkaita, **21** ja toisen asukkaat menevät
toiseen ja sanovat: 'Lähtekäämme, käykäämme etsimään Herran
mielisuosiota, etsimään Herraa Sebaotia'. -'Minäkin lähden.' **22**
Ja monet kansat, väkevät pakanakansat, tulevat Jerusalemiin
etsimään Herraa Sebaotia, etsimään Herran mielisuosiota. **23**
Näin sanoo Herra Sebaot: Niinä päivinä tarttuu kymmenen
miestä kaikista pakanakansain kielistä, tarttuu Juudan miestä
liepeeseen sanoen: 'Me tahdomme käydä teidän kanssanne,
sillä me olemme kuulleet, että Jumala on teidän kanssanne'."

9 Ennustus, Herran sana, Hadrakin maata vastaan, ja
Damaskoon se laskeutuu. Sillä Herran silmä katsoo ihmisiä,
kaikkia Israelin sukukuntia **2** ja myös Hamatia, joka on sen
kanssa rajatusten, sekä Tyyroa ja Siidonia, sillä ne ovat sangen
viisaat. **3** Tyyro on rakentanut itsellensä linnoituksia ja kasannut
kokoon hopeata kuin tomua ja kultaa kuin katujen lokaa. **4**
Katso, Herra köyhdyttää sen ja syöksee mereen sen voiman, ja
se itse poltetaan tulella. **5** Sen näkee Askelon ja peljästyy, ja
Gassa, ja vapisee kovin, ja Ekron, sillä sen toivo joutuu häpeään.
Ja Gassasta hukkuu kuningas, eikä Askelonissa enää asuta.
6 Asdodissa asuu sekasikiöitä, ja minä hävitän filistealaisten
ylpeyden. **7** Mutta minä poistan veret hänen suustansa ja
heidän iljetyksensä hänen hampaittensa välistä, ja hänestäkin
jää jäännös meidän Jumalallemme; hän on oleva niinkuin

sukuruhtinas Juudassa, ja Ekron on oleva niinkuin jebusilainen.
8 Minä teen leirini temppelini suojaksi sotajoukoilta, jotka tulevat
ja menevät, eikä tule käskijä enää heidän kimppuunsa, sillä
nyt olen minä sen omin silmin nähnyt. **9** Iloitse suuresti, tytär
Siion, riemuitse, tytär Jerusalem, sillä sinun kuninkaasi tulee
sinulle! Vanhurskas ja auttaja hän on, on nöyrä ja ratsastaa
aasilla, aasintamman varsalla. **10** Ja minä hävitän vaunut
Efraimista ja hevoset Jerusalemista. Sodan jousi hävitetään, ja
hän julistaa rauhan kansoille. Ja hänen hallituksensa ulottuu
merestä mereen, Eufrat-virrasta hamaan maan ääriin. **11** Ja
myös sinun vankisi minä sinun liittosi veren tähden päästän pois
vedettömästä kuopasta. **12** Tulkaa takaisin varustukseen, te
vangit, joilla on toivo; myös tänä päivänä minä julistan: kaksin
verroin minä sinulle korvaan. **13** Sillä minä jännitän Juudan
jousekseni, panen siihen nuoleksi Efraimin ja nostan sinun
poikasi, Siion, sinun poikiasi vastaan, Jaavan, ja teen sinut
sankarin miekan kaltaiseksi. **14** Herra on näkyvä heidän yllänsä,
ja hänen nuolensa lähtee kuin salama. Herra, Herra puhaltaa
pasunaan ja kulkee etelän myrskytuulissa. **15** Herra Sebaot on
suojaava heitä, ja he syövät, ja he tallaavat linkokiviä, he juovat
ja pauhaavat niinkuin viinistä ja ovat täynnä, niinkuin uhrimaljat,
niinkuin alttarin kulmat. **16** Ja Herra, heidän Jumalansa, on
sinä päivänä auttava heitä, kansaansa, joka on kuin hänen
lammaslaumansa; sillä he ovat kruunuun kiinnitettyjä kiviä, jotka
kohoavat yli hänen maansa. **17** Sillä kuinka suuri onkaan oleva
heidän onnensa, heidän ihanuutensa: vilja saa kasvamaan
nuorukaiset ja rypälemehu neitsyet!

10 Rukoilkaa Herralta sadetta kevätsateen aikana: Herra
tekee ukkospilvet ja antaa heille sadekuurot, antaa kasvit joka

miehen pellolle. **2** Sillä kotijumalat puhuvat tyhjiä, ja tietäjät
näkevät petosnäkyjä, puhuvat valheunia, lohduttelevat turhilla.
Sentähden he saavat lähteä matkaan kuin lammaslauma ja
kärsivät vaivaa, kun ei ole paimenta. **3** Paimenia kohtaan
syttyy minun vihani, ja johtomiehiä minä rankaisen; sillä Herra
Sebaot pitää huolen laumastansa, Juudan heimosta, ja asettaa
sen ikäänkuin kunniaratsuksensa sodassa. **4** Siitä on lähtevä
kulmakivi, siitä kiinnityspaalu, siitä sotajousi, siitä lähtevät käskijät
kaikki. **5** Ja he ovat niinkuin sankarit, jotka polkevat katujen
lokaa sodassa. He sotivat, sillä Herra on heidän kanssansa; ja
häpeään joutuvat hevosilla-ratsastajat. **6** Minä teen väkeväksi
Juudan heimon ja autan Joosefin heimoa. Minä saatan heidät
kotiin, sillä minä armahdan heitä, ja he tulevat olemaan, niinkuin
en minä olisi heitä hyljännytkään. Sillä minä olen Herra, heidän
Jumalansa, ja kuulen heidän rukouksensa. **7** Efraim on oleva
niinkuin sankari, ja heidän sydämensä on iloitseva niinkuin
viinistä. Heidän lapsensa näkevät sen ja iloitsevat; heidän
sydämensä riemuitsee Herrassa. **8** Minä olen viheltävä heille ja
kokoava heidät, sillä minä lunastan heidät, ja he lisääntyvät,
niinkuin lisääntyivät ennen. **9** Kun minä sirotan heidät kansojen
sekaan, muistavat he minua kaukaisissa maissa; ja he lastensa
kanssa saavat elää ja palata takaisin. **10** Minä tuon heidät
takaisin Egyptin maasta ja kokoan heidät Assurista; minä vien
heidät Gileadin maahan ja Libanonille, eikä heille ole riittävästi
tilaa. **11** Hän käy ahdistuksen meren lävitse, hän lyö meren
aaltoja, ja kaikki Niilivirran syvyydet kuivuvat, Assurin ylpeys
painuu alas, ja Egyptin valtikka väistyy pois. **12** Mutta heidät
minä teen väkeviksi Herrassa, ja hänen nimensä on heidän
kerskauksensa, sanoo Herra.

11 Avaa ovesi, Libanon! Tuli on kuluttava sinun setrisi. **2**
Valittakoon kypressi, sillä setri on kaatunut, hävitetyt ovat nuo
mahtavat. Valittakaa, te Baasanin tammet, sillä sankka metsä
on sortunut. **3** Kuule paimenten valitusta, kun on hävitetty
nuo heidän mahtavansa. Kuule nuorten leijonain ärjyntää,
kun on hävitetty Jordanin rantatiheikkö. **4** Näin sanoi Herra,
minun Jumalani: **5** "Kaitse teuraslampaita, joita niiden ostajat
teurastavat tuntematta syynalaisuutta, ja joista niiden myyjät
sanovat: 'Kiitetty olkoon Herra, minä olen rikastunut', ja joita
niiden paimenet eivät sääli. **6** Sillä minä en enää sääli maan
asukkaita, sanoo Herra. Katso, minä annan ihmisten joutua
toistensa käsiin ja kuninkaansa käsiin, ja he hävittävät maan,
enkä minä pelasta ketään heidän käsistänsä." **7** Niin minä siis
kaitsin teuraslampaita, lampaista kurjimpia. Ja minä otin itselleni
kaksi sauvaa; minä nimitin toisen "Suloudeksi", toisen minä
nimitin "Yhteydeksi", ja niin minä kaitsin lampaita. **8** Ja minä
hävitin kolme paimenta yhtenä kuukautena, mutta minä kävin
kärsimättömäksi lampaille, ja hekin kyllästyivät minuun. **9** Niin
minä sanoin: "Minä en tahdo enää teitä kaita. Kuolkoon, joka
kuolee; hävitköön, joka häviää; ja jäljellejäävät syökööt kukin
toisensa lihaa." **10** Ja minä otin sauvani Sulouden ja katkaisin sen
purkaakseni liittoni, jonka olin tehnyt kaikkien kansojen kanssa.
11 Ja sinä päivänä se purkautui, ja niin lampaista kurjimmat,
jotka ottivat minusta vaarin, tulivat tietämään, että se oli Herran
sana. **12** Sitten minä sanoin heille: "Jos teille hyväksi näkyy,
niin antakaa minulle palkkani; jollei, niin olkaa antamatta". Niin
he punnitsivat minun palkakseni kolmekymmentä hopearahaa.
13 Ja Herra sanoi minulle: "Viskaa se savenvalajalle, tuo kallis
hinta, jonka arvoiseksi he ovat minut arvioineet". Niin minä

otin ne kolmekymmentä hopearahaa ja viskasin ne Herran
huoneeseen savenvalajalle. **14** Sitten minä katkaisin toisen
sauvani, Yhteyden, purkaakseni veljeyden Juudan ja Israelin
väliltä. **15** Sitten Herra sanoi minulle: "Ota vielä itsellesi hullun
paimenen kapineet. **16** Sillä katso, minä olen herättävä maahan
paimenen: hukkaantuneista hän ei pidä huolta, hajaantunutta
hän ei etsi, ruhjoutunutta hän ei paranna, pystyssäpysyvää hän
ei tue; mutta hän syö lihavien lihaa ja halkaisee niiden sorkat.
17 Voi hullua paimenta, joka lampaat hylkää! Käyköön miekka
hänen käsivarteensa ja oikeaan silmäänsä. Hänen käsivartensa
kuivettukoon, ja hänen oikea silmänsä soetkoon."

12 Ennustus, Herran sana Israelista. Näin sanoo Herra, joka on
jännittänyt taivaan ja perustanut maan ja joka on luonut ihmisen
hengen hänen sisimpäänsä: **2** Katso, minä teen Jerusalemin
juovuttavaksi maljaksi kaikille kansoille yltympäri, ja myös Juudan
kohdalle se on tuleva Jerusalemia piiritettäessä. **3** Ja sinä
päivänä minä teen Jerusalemin väkikiveksi kaikille kansoille:
kaikki, jotka sitä nostavat, repivät pahoin itsensä; ja kaikki
maan kansakunnat kokoontuvat sitä vastaan. **4** Sinä päivänä,
sanoo Herra, minä lyön kaikki hevoset vauhkoudella ja niiden
ratsastajat hulluudella. Mutta Juudan heimoa kohti minä avaan
silmäni, ja kaikki kansojen hevoset minä lyön sokeudella. **5**
Silloin Juudan sukuruhtinaat sanovat sydämessään: "Minun
väkevyyteni ovat Jerusalemin asukkaat Herrassa Sebaotissa,
heidän Jumalassansa". **6** Sinä päivänä minä teen Juudan
sukuruhtinaat ikäänkuin tulipannuksi puitten sekaan ja ikäänkuin
tulisoihduksi lyhteitten sekaan, ja he kuluttavat oikealta ja
vasemmalta, kuluttavat kaikki kansat yltympäri. Ja Jerusalem
saa yhäti asua paikoillansa-Jerusalemissa. **7** Ja Herra on

ensiksi vapauttava Juudan majat, ettei Daavidin suvun kunnia
ja Jerusalemin asukasten kunnia ylvästelisi Juudaa vastaan.
8 Sinä päivänä on Herra suojaava Jerusalemin asukkaita; ja
kompastuvainen heidän seassansa on sinä päivänä oleva
niinkuin Daavid, ja Daavidin suku on oleva niinkuin jumal'olento,
niinkuin Herran enkeli heidän edessänsä. **9** Mutta sinä päivänä
minä tahdon hävittää kaikki pakanakansat, jotka hyökkäävät
Jerusalemia vastaan. **10** Ja minä vuodatan Daavidin suvun
päälle ja Jerusalemin asukasten päälle armon ja rukouksen
hengen. He katsovat minuun, jonka he ovat lävistäneet. Ja he
valittavat häntä, niinkuin valitetaan ainokaista, murehtivat häntä
katkerasti, niinkuin murehditaan katkerasti esikoista. **11** Sinä
päivänä pidetään Jerusalemissa suuret valittajaiset, niinkuin
olivat Hadadrimmonin valittajaiset Megiddon laaksossa. **12**
Ja maa pitää valittajaisia, kukin sukukunta erikseen: Daavidin
huoneen sukukunta erikseen ja heidän naisensa erikseen,
Naatanin huoneen sukukunta erikseen ja heidän naisensa
erikseen, **13** Leevin huoneen sukukunta erikseen ja heidän
naisensa erikseen, siimeiläisten sukukunta erikseen ja heidän
naisensa erikseen. **14** Kaikki muut sukukunnat, kukin sukukunta
erikseen ja heidän naisensa erikseen.

13 Sinä päivänä on Daavidin suvulla ja Jerusalemin asukkailla
oleva avoin lähde syntiä ja saastaisuutta vastaan. **2** Ja
sinä päivänä, sanoo Herra Sebaot, minä hävitän epäjumalain
nimet maasta, eikä niitä enää muisteta. Myöskin profeetat ja
saastaisuuden hengen minä ajan maasta pois. **3** Ja jos joku vielä
ennustaa, sanovat hänen isänsä ja äitinsä, hänen vanhempansa,
hänelle: "Sinä et saa elää, koska olet puhunut valhetta Herran
nimeen". Ja hänen isänsä ja äitinsä, hänen vanhempansa,

lävistävät hänet hänen ennustamisensa tähden. **4** Sinä päivänä
häpeävät profeetat itsekukin näkyään, kun he ennustavat,
eivätkä he valhetellakseen pue yllensä karvaista vaippaa. **5**
Hän sanoo: "En ole profeetta, vaan peltomies, sillä eräs mies
on ostanut minut orjaksi jo nuoruudessani". **6** Ja jos häneltä
kysytään: "Mitä ovat nuo haavat sinun rinnassasi?" vastaa hän:
"Ne lyötiin minun ystäväini huoneessa". **7** Heräjä, miekka, minun
paimentani vastaan ja minun lähintä miestäni vastaan, sanoo
Herra Sebaot. Lyö paimenta, ja joutukoot lampaat hajallensa;
mutta minä käännän jälleen käteni pienimpiä kohden. **8** Ja näin
on käyvä koko maassa, sanoo Herra: kaksi osaa siitä hävitetään
ja saa surmansa, mutta kolmas osa siitä jää jäljelle. **9** Ja sen
kolmannen osan minä vien tuleen; minä sulatan heidät, niinkuin
hopea sulatetaan, ja koettelen heitä, niinkuin kulta koetellaan.
He huutavat avuksi minun nimeäni, ja minä vastaan heille. Minä
sanon: "Se on minun kansani", ja se sanoo: "Herra, minun
Jumalani".

14 Katso, Herran päivä on tuleva, ja sinun saaliisi jaetaan
sinun keskelläsi. **2** Minä kokoan kaikki pakanat sotaan
Jerusalemia vastaan. Kaupunki valloitetaan, talot ryöstetään,
naiset raiskataan, ja puoli kaupunkia lähtee pakkosiirtolaisuuteen,
mutta jäljelle jäävää kansaa ei hävitetä kaupungista. **3** Ja Herra
on lähtevä liikkeelle ja sotiva näitä pakanoita vastaan, niinkuin
sotimispäivänänsä, taistelun päivänä. **4** Hänen jalkansa seisovat
sinä päivänä Öljymäellä, joka on Jerusalemin edustalla itää
kohti. Ja Öljymäki halkeaa kahtia idästä länteen hyvin suureksi
laaksoksi: toinen puoli mäkeä siirtyy pohjoiseen ja toinen puoli
etelään päin. **5** Ja te pakenette minun mäkieni väliseen laaksoon,
sillä mäkien välinen laakso on ulottuva Asaliin asti. Te pakenette,

niinkuin pakenitte maanjäristystä Ussian, Juudan kuninkaan,
päivinä. Ja Herra, minun Jumalani, tulee; kaikki pyhät sinun
kanssasi. **6** Sinä päivänä ei ole valoa: loistavat tähdet sammuvat.
7 Se on oleva yhtämittaista päivää-Herralle on se tunnettu-
ei vaihdu päivä ja yö; ja ehtoolla on oleva valoisata. **8** Sinä
päivänä elävät vedet virtaavat Jerusalemista: toiset puolet niistä
Idänmerta kohti, toiset puolet Länsimerta kohti. Niin on tapahtuva
kesät ja talvet. **9** Herra on oleva koko maan kuningas. Sinä
päivänä on Herra oleva yksi ja hänen nimensä yksi. **10** Koko
maa muuttuu tasaiseksi kuin Aromaa Gebasta Rimmoniin asti,
Jerusalemin eteläpuolelle. Ja tämä on oleva korkea ja oleva
asuttu, paikallansa, Benjaminin portista entisen portin sijaan asti,
Kulmaporttiin ja Hananelin-torniin asti, kuninkaan viinikuurniin
asti. **11** He asuvat siellä, eikä vihitä sitä enää tuhon omaksi,
ja Jerusalem on oleva asuttu, oleva turvassa. **12** Ja tämä on
oleva vitsaus, jolla Herra rankaisee niitä kansoja, jotka sotivat
Jerusalemia vastaan: hän mädättää siltä kansalta lihan, kun
se vielä seisoo jaloillaan, sen silmät mätänevät kuopissansa,
ja sen kieli mätänee sen suussa. **13** Sinä päivänä on tuleva
Herralta suuri hämminki heidän sekaansa, niin että he käyvät
kiinni toinen toisensa käteen ja toisen käsi kohoaa toisen kättä
vastaan. **14** Myös Juuda on sotiva Jerusalemissa, ja kaikkien
pakanakansojen rikkaudet kootaan joka taholta: kullat ja hopeat
ja ylen paljon vaatteita. **15** Samoin on vitsaus kohtaava hevosia
ja muuleja ja kameleja ja aaseja ja kaikkea karjaa, mitä niissä
leireissä on-samankaltainen vitsaus. **16** Mutta kaikki niiden
pakanakansain tähteet, jotka ovat hyökänneet Jerusalemia
vastaan, käyvät vuosi vuodelta sinne ylös kumartaen rukoilemaan
kuningasta, Herraa Sebaotia, ja viettämään lehtimajanjuhlaa.

17 Ja mitkä maan sukukunnista eivät käy ylös Jerusalemiin
kumartaen rukoilemaan kuningasta, Herraa Sebaotia, niille ei tule
sadetta. **18** Ja jos egyptiläisten sukukunta ei käy eikä tule sinne
ylös, ei tule sitä heillekään; vaan heitä on kohtaava se vitsaus,
millä Herra rankaisee niitä pakanakansoja, jotka eivät tule sinne
ylös viettämään lehtimajanjuhlaa. **19** Tämä on oleva egyptiläisten
synnin palkka ja kaikkien niiden pakanakansojen synnin palkka,
jotka eivät käy sinne ylös viettämään lehtimajanjuhlaa. **20**
Sinä päivänä on oleva hevosten kulkusissa kirjoitus: "Pyhitetty
Herralle". Ja padat Herran temppelissä ovat uhrimaljain vertaisia,
jotka ovat alttarin edessä. **21** Ja jokainen pata Jerusalemissa ja
Juudassa on oleva pyhitetty Herralle Sebaotille, ja kaikki uhraajat
tulevat ja ottavat niitä ja keittävät niissä. Eikä ole enää sinä
päivänä yhtään kaupustelijaa Herran Sebaotin temppelissä.

Malakian

1 Ennustus, Herran sana Israelille, Malakian kautta. **2** Minä olen
teitä rakastanut, sanoo Herra. Mutta te sanotte: "Missä sinä olet
osoittanut rakkautesi meihin?" Eikö Eesau ollut Jaakobin veli,
sanoo Herra, ja Jaakobia minä rakastin, **3** mutta Eesauta minä
vihasin; ja minä tein hänen vuorensa autioiksi ja annoin hänen
perintöosansa erämaan aavikkosusille. **4** Jos Edom sanoo:
"Me olemme ruhjotut, mutta me rakennamme rauniot jälleen",
niin Herra Sebaot sanoo näin: He rakentakoot, mutta minä
revin maahan; ja heidän nimensä olkoon: "jumalattomuuden
maa" ja "kansa, johon Herra on vihastunut iankaikkisesti". **5** Ja
teidän silmänne saavat nähdä sen, ja te sanotte: "Herra on suuri
Israelin rajojen ulkopuolellakin". **6** Poika kunnioittakoon isää ja
palvelija herraansa. Mutta jos minä olen isä, missä on minun
kunnioitukseni? Ja jos minä olen Herra, missä on minun pelkoni?
sanoo Herra Sebaot teille, te papit, jotka pidätte halpana minun
nimeni. Mutta te sanotte: "Miten me olemme pitäneet halpana
sinun nimesi?" **7** Siten, että tuotte minun alttarilleni saastutettua
leipää. Mutta te sanotte: "Miten me olemme sinut saastuttaneet?"
Siten, että sanotte: "Herran pöytä on halpana pidettävä". **8** Ja
kun te tuotte uhriksi sokean eläimen, niin se muka ei ole paha!
Ja kun tuotte ontuvan ja sairaan, niin se muka ei ole paha! Vie
se maaherrallesi: mielistyykö hän sinuun, ja onko hän sinulle
suosiollinen? sanoo Herra Sebaot. **9** Ja nyt: lepyttäkää Jumalaa,
että hän meitä armahtaisi. Tällaista on teidän kädestänne tullut:
olisiko hän teille suosiollinen? sanoo Herra Sebaot. **10** Jospa
olisi teidän joukossanne joku, joka sulkisi ovet, ettette pitäisi tulta
minun alttarillani turhaan! Ei ole minulla mielisuosiota teihin,
sanoo Herra Sebaot, enkä minä mielisty ruokauhriin, joka tulee

teidän kädestänne. **11** Sillä auringon noususta hamaan sen
laskuun on minun nimeni oleva suuri pakanain seassa, ja joka
paikassa uhrataan ja tuodaan minun nimeni kunniaksi puhdas
ruokauhri. Sillä minun nimeni on oleva suuri pakanain seassa,
sanoo Herra Sebaot. **12** Mutta te häpäisette sen, kun sanotte:
"Herran pöytä on saastutettu, ja sen hedelmän syönti on halpana
pidettävä". **13** Ja te sanotte: "Mikä vaiva!" ja ylenkatsotte sen,
sanoo Herra Sebaot, ja tuotte ryöstettyä, ontuvaa ja sairasta-
tuotte uhrilahjaksi. -Minäkö mielistyisin ottamaan sen teidän
kädestänne? sanoo Herra. **14** Kirottu olkoon pettäjä, jolla on
laumassaan koiraspuoli ja joka on luvannut sen, mutta uhraakin
Herralle viallisen. Sillä suuri kuningas olen minä, sanoo Herra
Sebaot, ja minun nimeni on peljättävä pakanain seassa.

2 Ja nyt teille tämä käsky, te papit! **2** Jos ette kuule ja paina
sydämeenne, niin että annatte kunnian minun nimelleni, sanoo
Herra Sebaot, lähetän minä teitä vastaan kirouksen ja kiroan
teille suodut siunaukset. Minä olenkin ne jo kironnut, sillä te
ette ole painaneet tätä sydämeenne. **3** Minä kiellän teiltä
jälkeläiset, ja minä viskelen rapaa teidän kasvoihinne, teidän
juhlauhrienne rapaa, ja siihen teidät itsenne kannetaan. **4** Ja te
tulette tietämään, että minä olen lähettänyt teille tämän käskyn,
jotta minun liittoni Leevin kanssa pysyisi, sanoo Herra Sebaot.
5 Minun liittoni hänen kanssansa oli elämä ja rauha, ja minä
annoin sen hänelle peloksi; ja hän pelkäsi minua, vapisi minun
nimeni edessä. **6** Oikea opetus oli hänen suussansa, eikä
vääryyttä tavattu hänen huuliltansa. Rauhassa ja vakaasti hän
vaelsi minun kanssani, ja monet hän käänsi pois pahoista töistä.
7 Sillä papin huulten pitää tallettaman tieto, ja hänen suustansa
etsitään opetus; sillä hän on Herran Sebaotin sanansaattaja. **8**

Mutta te olette poikenneet tieltä, olette opetuksellanne saattaneet
monet kompastumaan, olette turmelleet Leevin liiton, sanoo
Herra Sebaot. **9** Niinpä minäkin teen teidät halpana pidetyiksi
ja alhaisiksi kaiken kansan edessä, koska te ette ole pitäneet
minun teitäni, vaan olette olleet puolueelliset opetuksessa. **10**
Eikö meillä kaikilla ole sama Isä? Eikö sama Jumala ole meitä
luonut? Miksi me olemme uskottomat toinen toisellemme ja
rikomme isiemme liiton? **11** Juuda on ollut uskoton, Israelissa
ja Jerusalemissa on tehty kauhistus. Sillä Juuda on häväissyt
Herran pyhäkön, jota Herra rakastaa, ja on ottanut avioksi
vieraan jumalan tyttäriä. **12** Hävittäköön Herra siltä mieheltä, joka
tämän tekee, Jaakobin majoista valvojan ja vastaajan ja Herran
Sebaotin uhrilahjan tuojan. **13** Ja toiseksi te olette tehneet tämän:
olette saattaneet Herran alttarin peitetyksi kyynelillä ja itkulla ja
huokauksilla, niin ettei hän enää käänny uhrilahjojen puoleen eikä
mielisty ottamaan mitään teidän kädestänne. **14** Mutta te sanotte:
"Minkätähden niin?" Sentähden, että Herra on todistaja sinun
ja sinun nuoruutesi vaimon välillä, jolle sinä olet ollut uskoton,
vaikka hän on sinun puolisosi, sinun aviovaimosi. **15** Niin ei
tee yksikään, jolla on jäännöskään Hengestä. Mutta kuinkas se
yksi? Hän pyrki saamaan Jumalan lupaamia jälkeläisiä. Ottakaa
siis vaari hengestänne älkääkä olko uskottomat nuoruutenne
vaimolle. **16** Sillä minä vihaan hylkäämistä, sanoo Herra, Israelin
Jumala, ja sitä, joka verhoaa vaatteensa vääryydellä, sanoo
Herra Sebaot. Siis ottakaa vaari hengestänne älkääkä olko
uskottomat. **17** Te väsytätte Herran puheillanne. Mutta te sanotte:
"Miten väsytämme?" Siten, että sanotte: "Jokainen, joka pahaa
tekee, on hyvä Herran silmissä, ja niihin hänellä on mielisuosio";
tahi: "Missä on tuomion Jumala?"

3 Katso, minä lähetän sanansaattajani, ja hän on valmistava
tien minun eteeni. Ja äkisti on tuleva temppeliinsä Herra, jota
te etsitte, ja liiton enkeli, jota te halajatte. Katso, hän tulee,
sanoo Herra Sebaot. **2** Mutta kuka kestää hänen tulemisensa
päivän, ja kuka voi pysyä, kun hän ilmestyy? Sillä hän on
niinkuin kultasepän tuli ja niinkuin pesijäin saippua. **3** Ja
hän istuu ja sulattaa ja puhdistaa hopean, hän puhdistaa
Leevin pojat, saa ne puhtaiksi kuin kullan ja hopean ja
sitten he tuovat Herralle uhrilahjoja vanhurskaudessa. **4** Ja
Herralle ovat otollisia Juudan ja Jerusalemin uhrilahjat niinkuin
ammoin menneinä päivinä ja muinaisina vuosina. **5** Ja minä
lähestyn teitä pitääkseni tuomion ja tulen kiiruusti todistajaksi
velhoja ja avionrikkojia ja väärinvannojia vastaan ja niitä
vastaan, jotka sortavat palkkalaista palkanmaksussa, leskeä ja
orpoa ja vääntävät vääräksi muukalaisen asian eivätkä pelkää
minua, sanoo Herra Sebaot. **6** Sillä minä, Herra, en muutu,
ettekä te, Jaakobin lapset, herkeä: **7** isienne päivistä asti
te olette poikenneet minun käskyistäni ettekä noudata niitä.
Kääntykää minun tyköni, niin minä käännyn teidän tykönne,
sanoo Herra Sebaot. Mutta te sanotte: "Missä asiassa meidän
on käännyttävä?" **8** Riistääkö ihminen Jumalalta? Te kuitenkin
riistätte minulta. Mutta te sanotte: "Missä asiassa me sinulta
riistämme?" Kymmenyksissä ja antimissa. **9** Te olette kirouksella
kirotut, kun te, koko kansa, riistätte minulta. **10** Tuokaa täydet
kymmenykset varastohuoneeseen, että minun huoneessani
olisi ravintoa, ja siten koetelkaa minua, sanoo Herra Sebaot:
totisesti minä avaan teille taivaan akkunat ja vuodatan teille
siunausta ylenpalttisesti. **11** Ja minä karkoitan nuhtelullani teiltä
syöjäsirkat turmelemasta teidän maanne hedelmää, eikä teidän

viiniköynnöksenne kedolla ole hedelmätön, sanoo Herra Sebaot.
12 Ja teidän onneanne kiittävät kaikki pakanat, sillä te tulette
olemaan ihasteltu maa, sanoo Herra Sebaot. **13** Ynseät ovat
teidän puheenne minua vastaan, sanoo Herra. Mutta te sanotte:
"Mitä me olemme puhuneet sinua vastaan?" **14** Te sanotte:
"Herran palveleminen on turha; ja mitä hyötyä siitä on ollut,
että me olemme hänelle suorittaneet säädetyt tehtävät ja että
olemme vaeltaneet murheellisina Herran Sebaotin kasvojen
edessä. **15** Nyt me kiitämme julkeitten onnea. Ne, jotka tekevät
sitä, mikä jumalatonta on, ne tulevat raketuiksi. He kiusaavat
Jumalaa, mutta pelastuvat." **16** Silloin myös Herraa pelkääväiset
puhuvat toinen toisensa kanssa, ja Herra tarkkaa ja kuulee; ja
muistokirja kirjoitetaan hänen edessänsä niiden hyväksi, jotka
Herraa pelkäävät ja hänen nimensä kunniassa pitävät. **17** Ja
he ovat, sanoo Herra Sebaot, sinä päivänä, jonka minä teen,
minun omaisuuteni. Ja minä olen heille laupias, niinkuin mies on
laupias pojallensa, joka häntä palvelee. **18** Ja te näette jälleen,
mikä on ero vanhurskaan ja jumalattoman välillä, sen välillä,
joka palvelee Jumalaa, ja sen, joka ei häntä palvele.

4 Sillä katso: se päivä on tuleva, joka palaa kuin pätsi. Ja kaikki
julkeat ja kaikki, jotka tekevät sitä, mikä jumalatonta on, ovat
oljenkorsia; ja heidät polttaa se päivä, joka tuleva on, sanoo
Herra Sebaot, niin ettei se jätä heistä juurta eikä oksaa. **2** Mutta
teille, jotka minun nimeäni pelkäätte, on koittava vanhurskauden
aurinko ja parantuminen sen siipien alla, ja te käytte ulos ja
hypitte kuin syöttövasikat **3** ja tallaatte jumalattomat; sillä he
tulevat tomuksi teidän jalkapohjienne alle sinä päivänä, jonka
minä teen, sanoo Herra Sebaot. **4** Muistakaa minun palvelijani
Mooseksen laki, jonka minä Hoorebilla hänelle säädin koko

Israelia varten käskyiksi ja oikeuksiksi. **5** Katso, minä lähetän
teille profeetta Elian, ennenkuin tulee Herran päivä, se suuri ja
peljättävä. **6** Ja hän on kääntävä jälleen isien sydämet lasten
puoleen ja lasten sydämet heidän isiensä puoleen, etten minä
tulisi ja löisi maata, vihkisi sitä tuhon omaksi.

UUSI TESTAMENTTI

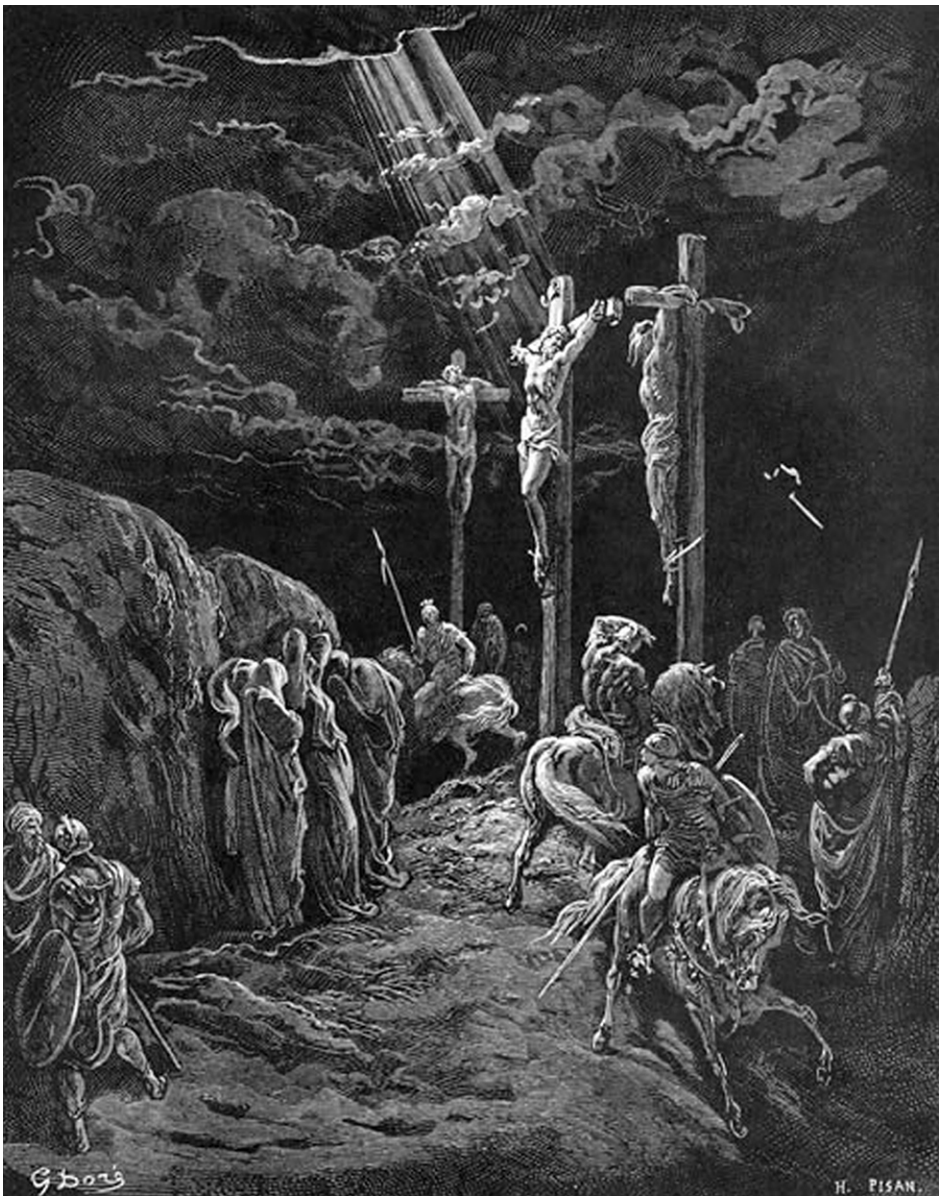

Mutta Jeesus sanoi: 'Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät'.
Ja he jakoivat keskenään hänen vaatteensa ja heittivät niistä arpaa.
Luukkaan 23:34

Matteuksen

1 Jeesuksen Kristuksen, Daavidin pojan, Aabrahamin pojan,
syntykirja. **2** Aabrahamille syntyi Iisak, Iisakille syntyi Jaakob,
Jaakobille syntyi Juuda ja tämän veljet; **3** Juudalle syntyi
Faares ja Sera Taamarista, Faareelle syntyi Esrom, Esromille
syntyi Aram; **4** Aramille syntyi Aminadab, Aminadabille syntyi
Nahasson, Nahassonille syntyi Salmon; **5** Salmonille syntyi Booas
Raahabista, Booaalle syntyi Oobed Ruutista, Oobedille syntyi
Iisai; **6** Iisaille syntyi Daavid, kuningas. Daavidille syntyi Salomo
Uurian vaimosta; **7** Salomolle syntyi Rehabeam, Rehabeamille
syntyi Abia, Abialle syntyi Aasa; **8** Aasalle syntyi Joosafat,
Joosafatille syntyi Jooram, Jooramille syntyi Ussia; **9** Ussialle
syntyi Jootam, Jootamille syntyi Aahas, Aahaalle syntyi Hiskia;
10 Hiskialle syntyi Manasse, Manasselle syntyi Aamon, Aamonille
syntyi Joosia; **11** Joosialle syntyi Jekonja ja tämän veljet
Babyloniin siirtämisen aikoina. **12** Babyloniin siirtämisen jälkeen
Jekonjalle syntyi Sealtiel, Sealtielille syntyi Serubbaabel; **13**
Serubbaabelille syntyi Abiud, Abiudille syntyi Eljakim, Eljakimille
syntyi Asor; **14** Asorille syntyi Saadok, Saadokille syntyi Akim,
Akimille syntyi Eliud; **15** Eliudille syntyi Eleasar, Eleasarille
syntyi Mattan, Mattanille syntyi Jaakob; **16** Jaakobille syntyi
Joosef, Marian mies, hänen, josta syntyi Jeesus, jota kutsutaan
Kristukseksi. **17** Näin on sukupolvia Aabrahamista Daavidiin
kaikkiaan neljätoista polvea, ja Daavidista Babyloniin siirtämiseen
neljätoista polvea, ja Babyloniin siirtämisestä Kristukseen asti
neljätoista polvea. **18** Jeesuksen Kristuksen syntyminen oli
näin. Kun hänen äitinsä Maria oli kihlattu Joosefille, huomattiin
hänen ennen heidän yhteenmenoaan olevan raskaana Pyhästä
Hengestä. **19** Mutta kun Joosef, hänen miehensä, oli hurskas,

ja koska hän ei tahtonut saattaa häntä häpeään, aikoi hän
salaisesti hyljätä hänet. **20** Mutta kun hän tätä ajatteli, niin
katso, hänelle ilmestyi unessa Herran enkeli, joka sanoi: "Joosef,
Daavidin poika, älä pelkää ottaa tykösi Mariaa, vaimoasi; sillä
se, mikä hänessä on siinnyt, on Pyhästä Hengestä. **21** Ja hän
on synnyttävä pojan, ja sinun on annettava hänelle nimi Jeesus,
sillä hän on vapahtava kansansa heidän synneistänsä." **22**
Tämä kaikki on tapahtunut, että kävisi toteen, minkä Herra
on puhunut profeetan kautta, joka sanoo: **23** "Katso, neitsyt
tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, ja tälle on annettava nimi
Immanuel", mikä käännettynä on: Jumala meidän kanssamme.
24 Herättyään unesta Joosef teki, niinkuin Herran enkeli oli
käskenyt hänen tehdä, ja otti vaimonsa tykönsä **25** eikä yhtynyt
häneen, ennenkuin hän oli synnyttänyt pojan. Ja hän antoi
hänelle nimen Jeesus.

2 Kun Jeesus oli syntynyt Juudean Beetlehemissä kuningas
Herodeksen aikana, niin katso, tietäjiä tuli itäisiltä mailta
Jerusalemiin, **2** ja he sanoivat: "Missä on se äsken syntynyt
juutalaisten kuningas? Sillä me näimme hänen tähtensä itäisillä
mailla ja olemme tulleet häntä kumartamaan." **3** Kun kuningas
Herodes sen kuuli, hämmästyi hän ja koko Jerusalem hänen
kanssaan. **4** Ja hän kokosi kaikki kansan ylipapit ja kirjanoppineet
ja kyseli heiltä, missä Kristus oli syntyvä. **5** He sanoivat hänelle:
"Juudean Beetlehemissä; sillä näin on kirjoitettu profeetan kautta:
6 'Ja sinä Beetlehem, sinä Juudan seutu, et suinkaan ole vähäisin
Juudan ruhtinasten joukossa, sillä sinusta on lähtevä hallitsija,
joka kaitsee minun kansaani Israelia'." **7** Silloin Herodes kutsui
salaa tietäjät tykönsä ja tutkiskeli heiltä tarkoin, mihin aikaan
tähti oli ilmestynyt. **8** Ja hän lähetti heidät Beetlehemiin sanoen:

"Menkää ja tiedustelkaa tarkasti lasta; ja kun sen löydätte, niin
ilmoittakaa minulle, että minäkin tulisin häntä kumartamaan". **9**
Kuultuaan kuninkaan sanat he lähtivät matkalle; ja katso, tähti,
jonka he olivat itäisillä mailla nähneet, kulki heidän edellään,
kunnes se tuli sen paikan päälle, jossa lapsi oli, ja pysähtyi
siihen. **10** Nähdessään tähden he ihastuivat ylen suuresti. **11** Niin
he menivät huoneeseen ja näkivät lapsen ynnä Marian, hänen
äitinsä. Ja he lankesivat maahan ja kumarsivat häntä, avasivat
aarteensa ja antoivat hänelle lahjoja: kultaa ja suitsuketta ja
mirhaa. **12** Ja Jumala kielsi heitä unessa Herodeksen tykö
palaamasta, ja he menivät toista tietä takaisin omaan maahansa.
13 Mutta kun he olivat menneet, niin katso, Herran enkeli ilmestyi
Joosefille unessa ja sanoi: "Nouse, ota lapsi ja hänen äitinsä
ja pakene Egyptiin, ja ole siellä siihen asti, kuin minä sinulle
sanon; sillä Herodes on etsivä lasta surmatakseen hänet".
14 Niin hän nousi, otti yöllä lapsen ja hänen äitinsä ja lähti
Egyptiin. **15** Ja hän oli siellä Herodeksen kuolemaan asti; että
kävisi toteen, minkä Herra on puhunut profeetan kautta, joka
sanoo: "Egyptistä minä kutsuin poikani". **16** Silloin Herodes,
nähtyään, että tietäjät olivat hänet pettäneet, vihastui kovin ja
lähetti tappamaan kaikki poikalapset Beetlehemistä ja koko sen
ympäristöstä, kaksivuotiaat ja nuoremmat, sen mukaan kuin hän
oli aikaa tietäjiltä tarkoin tiedustellut. **17** Silloin kävi toteen, mikä
on puhuttu profeetta Jeremiaan kautta, joka sanoo: **18** "Ääni
kuuluu Raamasta, itku ja iso parku; Raakel itkee lapsiansa eikä
lohdutuksesta huoli, kun heitä ei enää ole". **19** Mutta kun Herodes
oli kuollut, niin katso, Herran enkeli ilmestyi unessa Joosefille
Egyptissä **20** ja sanoi: "Nouse, ota lapsi ja hänen äitinsä ja mene
Israelin maahan, sillä ne ovat kuolleet, jotka väijyivät lapsen

henkeä". **21** Niin hän nousi, otti lapsen ja hänen äitinsä ja meni
Israelin maahan. **22** Mutta kun hän kuuli, että Arkelaus hallitsi
Juudeaa isänsä Herodeksen jälkeen, niin hän pelkäsi mennä
sinne. Ja hän sai unessa Jumalalta käskyn ja lähti Galilean
alueelle. **23** Ja sinne tultuaan hän asettui asumaan kaupunkiin,
jonka nimi on Nasaret; että kävisi toteen, mikä profeettain kautta
on puhuttu: "Hän on kutsuttava Nasaretilaiseksi".

3 Niinä päivinä tuli Johannes Kastaja ja saarnasi Juudean
erämaassa **2** ja sanoi: "Tehkää parannus, sillä taivasten
valtakunta on tullut lähelle". **3** Sillä hän on se, josta profeetta
Esaias puhuu sanoen: "Huutavan ääni kuuluu erämaassa:
'Valmistakaa Herralle tie, tehkää polut hänelle tasaisiksi'." **4**
Ja Johanneksella oli puku kamelinkarvoista ja vyötäisillään
nahkavyö; ja hänen ruokanaan oli heinäsirkat ja metsähunaja.
5 Silloin vaelsi hänen tykönsä Jerusalem ja koko Juudea ja
kaikki Jordanin ympäristö, **6** ja hän kastoi heidät Jordanin
virrassa, kun he tunnustivat syntinsä. **7** Mutta nähdessään paljon
fariseuksia ja saddukeuksia tulevan kasteelle hän sanoi heille:
"Te kyykäärmeitten sikiöt, kuka on neuvonut teitä pakenemaan
tulevaista vihaa? **8** Tehkää sentähden parannuksen soveliaita
hedelmiä, **9** Älkääkä luulko saattavanne sanoa mielessänne:
'Onhan meillä isänä Aabraham'; sillä minä sanon teille, että
Jumala voi näistä kivistä herättää lapsia Aabrahamille. **10** Jo on
kirves pantu puitten juurelle; jokainen puu, joka ei tee hyvää
hedelmää, siis hakataan pois ja heitetään tuleen. **11** Minä kastan
teidät vedellä parannukseen, mutta se, joka minun jäljessäni
tulee, on minua väkevämpi, jonka kenkiäkään minä en ole
kelvollinen kantamaan; hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä ja
tulella. **12** Hänellä on viskimensä kädessään, ja hän puhdistaa

puimatanterensa ja kokoaa nisunsa aittaan, mutta ruumenet
hän polttaa sammumattomassa tulessa." 13 Silloin Jeesus tuli
Galileasta Jordanille Johanneksen tykö hänen kastettavakseen.
14 Mutta tämä esteli häntä sanoen: "Minun tarvitsee saada
sinulta kaste, ja sinä tulet minun tyköni!" 15 Jeesus vastasi ja
sanoi hänelle: "Salli nyt; sillä näin meidän sopii täyttää kaikki
vanhurskaus". Silloin hän salli sen hänelle. 16 Kun Jeesus oli
kastettu, nousi hän kohta vedestä, ja katso, taivaat aukenivat, ja
hän näki Jumalan Hengen tulevan alas niinkuin kyyhkysen ja
laskeutuvan hänen päällensä. 17 Ja katso, taivaista kuului ääni,
joka sanoi: "Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen
mielistynyt".

4 Sitten Henki vei Jeesuksen ylös erämaahan perkeleen
kiusattavaksi. 2 Ja kun Jeesus oli paastonnut neljäkymmentä
päivää ja neljäkymmentä yötä, tuli hänen lopulta nälkä. 3 Silloin
kiusaaja tuli hänen luoksensa ja sanoi hänelle: "Jos sinä olet
Jumalan Poika, niin käske näiden kivien muuttua leiviksi". 4 Mutta
hän vastasi ja sanoi: "Kirjoitettu on: 'Ei ihminen elä ainoastaan
leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka Jumalan suusta lähtee'."
5 Silloin perkele otti hänet kanssansa pyhään kaupunkiin ja asetti
hänet pyhäkön harjalle 6 ja sanoi hänelle: "Jos sinä olet Jumalan
Poika, niin heittäydy tästä alas; sillä kirjoitettu on: 'Hän antaa
enkeleilleen käskyn sinusta', ja: 'He kantavat sinua käsillänsä,
ettet jalkaasi kiveen loukkaisi'." 7 Jeesus sanoi hänelle: "Taas
on kirjoitettu: 'Älä kiusaa Herraa, sinun Jumalaasi'." 8 Taas
perkele otti hänet kanssansa sangen korkealle vuorelle ja näytti
hänelle kaikki maailman valtakunnat ja niiden loiston 9 ja sanoi
hänelle: "Tämän kaiken minä annan sinulle, jos lankeat maahan
ja kumarrat minua". 10 Silloin Jeesus sanoi hänelle: "Mene

pois, saatana; sillä kirjoitettu on: 'Herraa, sinun Jumalaasi, pitää
sinun kumartaman ja häntä ainoata palveleman'." **11** Silloin
perkele jätti hänet; ja katso, enkeleitä tuli hänen tykönsä, ja
he tekivät hänelle palvelusta. **12** Mutta kun Jeesus kuuli, että
Johannes oli pantu vankeuteen, poistui hän Galileaan. **13** Ja hän
jätti Nasaretin ja meni asumaan Kapernaumiin, joka on meren
rannalla, Sebulonin ja Naftalin alueella; **14** että kävisi toteen, mikä
on puhuttu profeetta Esaiaan kautta, joka sanoo: **15** "Sebulonin
maa ja Naftalin maa, meren tie, Jordanin tuonpuoleinen maa,
pakanain Galilea- **16** kansa, joka pimeydessä istui, näki suuren
valkeuden, ja jotka istuivat kuoleman maassa ja varjossa, niille
koitti valkeus". **17** Siitä lähtien Jeesus rupesi saarnaamaan ja
sanomaan: "Tehkää parannus, sillä taivasten valtakunta on tullut
lähelle". **18** Ja kulkiessaan Galilean järven rantaa hän näki
kaksi veljestä, Simonin, jota kutsutaan Pietariksi, ja Andreaan,
hänen veljensä, heittämässä verkkoa järveen; sillä he olivat
kalastajia. **19** Ja hän sanoi heille: "Seuratkaa minua, niin minä
teen teistä ihmisten kalastajia". **20** Niin he jättivät kohta verkot
ja seurasivat häntä. **21** Ja käydessään siitä eteenpäin hän
näki toiset kaksi veljestä, Jaakobin, Sebedeuksen pojan, ja
Johanneksen, hänen veljensä, venheessä isänsä Sebedeuksen
kanssa laittamassa verkkojaan kuntoon; ja hän kutsui heidät. **22**
Niin he jättivät kohta venheen ja isänsä ja seurasivat häntä. **23** Ja
hän kierteli kautta koko Galilean ja opetti heidän synagoogissaan
ja saarnasi valtakunnan evankeliumia ja paransi kaikkinaisia
tauteja ja kaikkinaista raihnautta, mitä kansassa oli. **24** Ja
maine hänestä levisi koko Syyriaan, ja hänen luoksensa tuotiin
kaikki sairastavaiset, monenlaisten tautien ja vaivojen rasittamat,
riivatut, kuunvaihetautiset ja halvatut; ja hän paransi heidät. **25**

Ja häntä seurasi suuri kansan paljous Galileasta ja Dekapolista
ja Jerusalemista ja Juudeasta ja Jordanin tuolta puolen.

5 Kun hän näki kansanjoukot, nousi hän vuorelle; ja kun hän
oli istuutunut, tulivat hänen opetuslapsensa hänen tykönsä.
2 Niin hän avasi suunsa ja opetti heitä ja sanoi: **3** "Autuaita
ovat hengellisesti köyhät, sillä heidän on taivasten valtakunta.
4 Autuaita ovat murheelliset, sillä he saavat lohdutuksen. **5**
Autuaita ovat hiljaiset, sillä he saavat maan periä. **6** Autuaita
ovat ne, jotka isoavat ja janoavat vanhurskautta, sillä heidät
ravitaan. **7** Autuaita ovat laupiaat, sillä he saavat laupeuden. **8**
Autuaita ovat puhdassydämiset, sillä he saavat nähdä Jumalan.
9 Autuaita ovat rauhantekijät, sillä heidät pitää Jumalan lapsiksi
kutsuttaman. **10** Autuaita ovat ne, joita vanhurskauden tähden
vainotaan, sillä heidän on taivasten valtakunta. **11** Autuaita
olette te, kun ihmiset minun tähteni teitä solvaavat ja vainoavat
ja valhetellen puhuvat teistä kaikkinaista pahaa. **12** Iloitkaa ja
riemuitkaa, sillä teidän palkkanne on suuri taivaissa. Sillä samoin
he vainosivat profeettoja, jotka olivat ennen teitä. **13** Te olette
maan suola; mutta jos suola käy mauttomaksi, millä se saadaan
suolaiseksi? Se ei enää kelpaa mihinkään muuhun kuin pois
heitettäväksi ja ihmisten tallattavaksi. **14** Te olette maailman
valkeus. Ei voi ylhäällä vuorella oleva kaupunki olla kätkössä; **15**
eikä lamppua sytytetä ja panna vakan alle, vaan lampunjalkaan,
ja niin se loistaa kaikille huoneessa oleville. **16** Niin loistakoon
teidän valonne ihmisten edessä, että he näkisivät teidän hyvät
tekonne ja ylistäisivät teidän Isäänne, joka on taivaissa. **17** Älkää
luulko, että minä olen tullut lakia tai profeettoja kumoamaan; en
minä ole tullut kumoamaan, vaan täyttämään. **18** Sillä totisesti
minä sanon teille: kunnes taivas ja maa katoavat, ei laista

katoa pieninkään kirjain, ei ainoakaan piirto, ennenkuin kaikki
on tapahtunut. **19** Sentähden, joka purkaa yhdenkään näistä
pienimmistä käskyistä ja sillä tavalla opettaa ihmisiä, se pitää
pienimmäksi taivasten valtakunnassa kutsuttaman; mutta joka
niitä noudattaa ja niin opettaa, se pitää kutsuttaman suureksi
taivasten valtakunnassa. **20** Sillä minä sanon teille: ellei teidän
vanhurskautenne ole paljoa suurempi kuin kirjanoppineiden ja
fariseusten, niin te ette pääse taivasten valtakuntaan. **21** Te
olette kuulleet sanotuksi vanhoille: 'Älä tapa', ja: 'Joka tappaa,
se on ansainnut oikeuden tuomion'. **22** Mutta minä sanon
teille: jokainen, joka vihastuu veljeensä, on ansainnut oikeuden
tuomion; ja joka sanoo veljelleen: 'Sinä tyhjänpäiväinen', on
ansainnut suuren neuvoston tuomion; ja joka sanoo: 'Sinä hullu',
on ansainnut helvetin tulen. **(Geenna g1067)** **23** Sentähden, jos
tuot lahjaasi alttarille ja siellä muistat, että veljelläsi on jotakin
sinua vastaan, **24** niin jätä lahjasi siihen alttarin eteen, ja käy
ensin sopimassa veljesi kanssa, ja tule sitten uhraamaan lahjasi.
25 Suostu pian sopimaan riitapuolesi kanssa, niin kauan kuin
vielä olet hänen kanssaan tiellä, ettei riitapuolesi vetäisi sinua
tuomarin eteen ja tuomari antaisi sinua oikeudenpalvelijalle,
ja ettei sinua pantaisi vankeuteen. **26** Totisesti minä sanon
sinulle: sieltä et pääse, ennenkuin maksat viimeisenkin rovon.
27 Te olette kuulleet sanotuksi: 'Älä tee huorin'. **28** Mutta minä
sanon teille: jokainen, joka katsoo naista himoiten häntä, on jo
sydämessään tehnyt huorin hänen kanssansa. **29** Jos sinun
oikea silmäsi viettelee sinua, repäise se pois ja heitä luotasi;
sillä parempi on sinulle, että yksi jäsenistäsi joutuu hukkaan,
kuin että koko ruumiisi heitetään helvettiin. **(Geenna g1067)** **30**
Ja jos sinun oikea kätesi viettelee sinua, hakkaa se poikki

ja heitä luotasi; sillä parempi on sinulle, että yksi jäsenistäsi
joutuu hukkaan, kuin että koko ruumiisi menee helvettiin. **(Geenna**
g1067) **31** On sanottu: 'Joka hylkää vaimonsa, antakoon hänelle
erokirjan'. **32** Mutta minä sanon teille: jokainen, joka hylkää
vaimonsa muun kuin huoruuden tähden, saattaa hänet tekemään
huorin, ja joka nai hyljätyn, tekee huorin. **33** Vielä olette kuulleet
sanotuksi vanhoille: 'Älä vanno väärin', ja: 'Täytä Herralle valasi'.
34 Mutta minä sanon teille: älkää ensinkään vannoko, älkää
taivaan kautta, sillä se on Jumalan valtaistuin, **35** Älkääkä maan
kautta, sillä se on hänen jalkojensa astinlauta, älkää myöskään
Jerusalemin kautta, sillä se on suuren Kuninkaan kaupunki; **36**
Äläkä vanno pääsi kautta, sillä et sinä voi yhtäkään hiusta tehdä
valkeaksi etkä mustaksi; **37** vaan olkoon teidän puheenne: 'On,
on', tahi: 'ei, ei'. Mitä siihen lisätään, se on pahasta. **38** Te olette
kuulleet sanotuksi: 'Silmä silmästä ja hammas hampaasta'. **39**
Mutta minä sanon teille: älkää tehkö pahalle vastarintaa; vaan
jos joku lyö sinua oikealle poskelle, käännä hänelle toinenkin;
40 ja jos joku tahtoo sinun kanssasi käydä oikeutta ja ottaa
ihokkaasi, anna hänen saada vaippasikin; **41** ja jos joku pakottaa
sinua yhden virstan matkalle, kulje hänen kanssaan kaksi. **42**
Anna sille, joka sinulta anoo, äläkä käännä selkääsi sille, joka
sinulta lainaa pyytää. **43** Te olette kuulleet sanotuksi: 'Rakasta
lähimmäistäsi ja vihaa vihollistasi'. **44** Mutta minä sanon teille:
rakastakaa vihollisianne ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka teitä
vainoavat, **45** että olisitte Isänne lapsia, joka on taivaissa; sillä
hän antaa aurinkonsa koittaa niin pahoille kuin hyvillekin, ja
antaa sataa niin väärille kuin vanhurskaillekin. **46** Sillä jos te
rakastatte niitä, jotka teitä rakastavat, mikä palkka teille siitä
on tuleva? Eivätkö publikaanitkin tee samoin? **47** Ja jos te

osoitatte ystävällisyyttä ainoastaan veljillenne, mitä erinomaista
te siinä teette? Eivätkö pakanatkin tee samoin? **48** Olkaa siis te
täydelliset, niinkuin teidän taivaallinen Isänne täydellinen on."

6 "Kavahtakaa, ettette harjoita vanhurskauttanne ihmisten
nähden, että he teitä katselisivat; muutoin ette saa palkkaa
Isältänne, joka on taivaissa. **2** Sentähden, kun annat almuja, älä
soitata torvea edelläsi, niinkuin ulkokullatut tekevät synagoogissa
ja kaduilla saadakseen ylistystä ihmisiltä. Totisesti minä sanon
teille: he ovat saaneet palkkansa. **3** Vaan kun sinä almua annat,
älköön vasen kätesi tietäkö, mitä oikea kätesi tekee, **4** että
almusi olisi salassa; ja sinun Isäsi, joka salassa näkee, maksaa
sinulle. **5** Ja kun rukoilette, älkää olko niinkuin ulkokullatut; sillä
he mielellään seisovat ja rukoilevat synagoogissa ja katujen
kulmissa, että ihmiset heidät näkisivät. Totisesti minä sanon
teille: he ovat saaneet palkkansa. **6** Vaan sinä, kun rukoilet,
mene kammioosi ja sulje ovesi ja rukoile Isääsi, joka on salassa;
ja sinun Isäsi, joka salassa näkee, maksaa sinulle. **7** Ja kun
rukoilette, niin älkää tyhjiä hokeko niinkuin pakanat, jotka luulevat,
että heitä heidän monisanaisuutensa tähden kuullaan. **8** Älkää
siis olko heidän kaltaisiaan; sillä teidän Isänne kyllä tietää,
mitä te tarvitsette, ennenkuin häneltä anottekaan. **9** Rukoilkaa
siis te näin: Isä meidän, joka olet taivaissa! Pyhitetty olkoon
sinun nimesi; **10** tulkoon sinun valtakuntasi; tapahtukoon sinun
tahtosi myös maan päällä niinkuin taivaassa; **11** anna meille
tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme; **12** ja anna meille
meidän velkamme anteeksi, niinkuin mekin annamme anteeksi
meidän velallisillemme; **13** Äläkä saata meitä kiusaukseen; vaan
päästä meidät pahasta, sillä sinun on valtakunta ja voima ja
kunnia iankaikkisesti. Amen. **14** Sillä jos te annatte anteeksi

ihmisille heidän rikkomuksensa, niin teidän taivaallinen Isänne
myös antaa teille anteeksi; **15** mutta jos te ette anna ihmisille
anteeksi, niin ei myöskään teidän Isänne anna anteeksi teidän
rikkomuksianne. **16** Ja kun paastoatte, älkää olko synkännäköisiä
niinkuin ulkokullatut; sillä he tekevät kasvonsa surkeiksi, että
ihmiset näkisivät heidän paastoavan. Totisesti minä sanon teille:
he ovat saaneet palkkansa. **17** Vaan kun sinä paastoat, niin
voitele pääsi ja pese kasvosi, **18** etteivät paastoamistasi näkisi
ihmiset, vaan sinun Isäsi, joka on salassa; ja sinun Isäsi, joka
salassa näkee, maksaa sinulle. **19** Älkää kootko itsellenne
aarteita maan päälle, missä koi ja ruoste raiskaa ja missä
varkaat murtautuvat sisään ja varastavat. **20** Vaan kootkaa
itsellenne aarteita taivaaseen, missä ei koi eikä ruoste raiskaa ja
missä eivät varkaat murtaudu sisään eivätkä varasta. **21** Sillä
missä sinun aarteesi on, siellä on myös sinun sydämesi. **22**
Silmä on ruumiin lamppu. Jos siis silmäsi on terve, niin koko
sinun ruumiisi on valaistu. **23** Mutta jos silmäsi on viallinen,
niin koko ruumiisi on pimeä. Jos siis se valo, joka sinussa on,
on pimeyttä, kuinka suuri onkaan pimeys! **24** Ei kukaan voi
palvella kahta herraa; sillä hän on joko tätä vihaava ja toista
rakastava, taikka tähän liittyvä ja toista halveksiva. Ette voi
palvella Jumalaa ja mammonaa. **25** Sentähden minä sanon
teille: älkää murehtiko hengestänne, mitä söisitte tai mitä joisitte,
älkääkä ruumiistanne, mitä päällenne pukisitte. Eikö henki ole
enemmän kuin ruoka ja ruumis enemmän kuin vaatteet? **26**
Katsokaa taivaan lintuja: eivät ne kylvä eivätkä leikkaa eivätkä
kokoa aittoihin, ja teidän taivaallinen Isänne ruokkii ne. Ettekö
te ole paljoa suurempiarvoiset kuin ne? **27** Ja kuka teistä voi
murehtimisellaan lisätä ikäänsä kyynäränkään vertaa? **28** Ja

mitä te murehditte vaatteista? Katselkaa kedon kukkia, kuinka
ne kasvavat; eivät ne työtä tee eivätkä kehrää. **29** Kuitenkin
minä sanon teille: ei Salomo kaikessa loistossansa ollut niin
vaatetettu kuin yksi niistä. **30** Jos siis Jumala näin vaatettaa
kedon ruohon, joka tänään kasvaa ja huomenna uuniin heitetään,
eikö paljoa ennemmin teitä, te vähäuskoiset? **31** Älkää siis
murehtiko sanoen: 'Mitä me syömme?' tahi: 'Mitä me juomme?'
tahi: 'Millä me itsemme vaatetamme?' **32** Sillä tätä kaikkea
pakanat tavoittelevat. Teidän taivaallinen Isänne kyllä tietää
teidän kaikkea tätä tarvitsevan. **33** Vaan etsikää ensin Jumalan
valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa, niin myös kaikki tämä
teille annetaan. **34** Älkää siis murehtiko huomisesta päivästä,
sillä huominen päivä pitää murheen itsestään. Riittää kullekin
päivälle oma vaivansa."

7 "Älkää tuomitko, ettei teitä tuomittaisi; **2** sillä millä tuomiolla te
tuomitsette, sillä teidät tuomitaan; ja millä mitalla te mittaatte,
sillä teille mitataan. **3** Kuinka näet rikan, joka on veljesi silmässä,
mutta et huomaa malkaa omassa silmässäsi? **4** Taikka kuinka
saatat sanoa veljellesi: 'Annas, minä otan rikan silmästäsi', ja
katso, malka on omassa silmässäsi? **5** Sinä ulkokullattu, ota
ensin malka omasta silmästäsi, ja sitten sinä näet ottaa rikan
veljesi silmästä. **6** Älkää antako pyhää koirille, älkääkä heittäkö
helmiänne sikojen eteen, etteivät ne tallaisi niitä jalkoihinsa ja
kääntyisi ja repisi teitä. **7** Anokaa, niin teille annetaan; etsikää,
niin te löydätte; kolkuttakaa, niin teille avataan. **8** Sillä jokainen
anova saa, ja etsivä löytää, ja kolkuttavalle avataan. **9** Vai kuka
teistä on se ihminen, joka antaa pojallensa kiven, kun tämä
pyytää häneltä leipää, **10** taikka, kun hän pyytää kalaa, antaa
hänelle käärmeen? **11** Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte

antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljoa ennemmin teidän
Isänne, joka on taivaissa, antaa sitä, mikä hyvää on, niille,
jotka sitä häneltä anovat! **12** Sentähden, kaikki, mitä te tahdotte
ihmisten teille tekevän, tehkää myös te samoin heille; sillä tämä
on laki ja profeetat. **13** Menkää ahtaasta portista sisälle. Sillä se
portti on avara ja tie lavea, joka vie kadotukseen, ja monta on,
jotka siitä sisälle menevät; **14** mutta se portti on ahdas ja tie
kaita, joka vie elämään, ja harvat ovat ne, jotka sen löytävät. **15**
Kavahtakaa vääriä profeettoja, jotka tulevat teidän luoksenne
lammastenvaatteissa, mutta sisältä ovat raatelevaisia susia. **16**
Heidän hedelmistään te tunnette heidät. Eihän orjantappuroista
koota viinirypäleitä eikä ohdakkeista viikunoita? **17** Näin jokainen
hyvä puu tekee hyviä hedelmiä, mutta huono puu tekee pahoja
hedelmiä. **18** Ei saata hyvä puu kasvaa pahoja hedelmiä eikä
huono puu kasvaa hyviä hedelmiä. **19** Jokainen puu, joka ei tee
hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen. **20** Niin te
siis tunnette heidät heidän hedelmistään. **21** Ei jokainen, joka
sanoo minulle: 'Herra, Herra!', pääse taivasten valtakuntaan,
vaan se, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon. **22** Moni
sanoo minulle sinä päivänä: 'Herra, Herra, emmekö me sinun
nimesi kautta ennustaneet ja sinun nimesi kautta ajaneet ulos
riivaajia ja sinun nimesi kautta tehneet monta voimallista tekoa?'
23 Ja silloin minä lausun heille julki: 'Minä en ole koskaan teitä
tuntenut; menkää pois minun tyköäni, te laittomuuden tekijät'.
24 Sentähden on jokainen, joka kuulee nämä minun sanani
ja tekee niiden mukaan, verrattava ymmärtäväiseen mieheen,
joka huoneensa kalliolle rakensi. **25** Ja rankkasade lankesi, ja
virrat tulvivat, ja tuulet puhalsivat ja syöksyivät sitä huonetta
vastaan, mutta se ei sortunut, sillä se oli kalliolle perustettu. **26**

Ja jokainen, joka kuulee nämä minun sanani eikä tee niiden
mukaan, on verrattava tyhmään mieheen, joka huoneensa
hiekalle rakensi. 27 Ja rankkasade lankesi, ja virrat tulvivat, ja
tuulet puhalsivat ja syöksähtivät sitä huonetta vastaan, ja se
sortui, ja sen sortuminen oli suuri." 28 Ja kun Jeesus lopetti
nämä puheet, olivat kansanjoukot hämmästyksissään hänen
opetuksestansa, 29 sillä hän opetti heitä niinkuin se, jolla valta
on, eikä niinkuin heidän kirjanoppineensa.

8 Kun hän astui alas vuorelta, seurasi häntä suuri kansan
paljous. 2 Ja katso, tuli pitalinen mies ja kumartui maahan
hänen eteensä ja sanoi: "Herra, jos tahdot, niin sinä voit
minut puhdistaa". 3 Niin hän ojensi kätensä, kosketti häntä
ja sanoi: "Minä tahdon; puhdistu". Ja kohta hän puhdistui
pitalistaan. 4 Ja Jeesus sanoi hänelle: "Katso, ettet puhu tästä
kenellekään; vaan mene ja näytä itsesi papille, ja uhraa lahja,
jonka Mooses on säätänyt, todistukseksi heille". 5 Ja kun hän
saapui Kapernaumiin, tuli hänen tykönsä sadanpäämies ja
rukoili häntä 6 ja sanoi: "Herra, minun palvelijani makaa kotona
halvattuna ja on kovissa vaivoissa". 7 Hän sanoi hänelle: "Minä
tulen ja parannan hänet". 8 Mutta sadanpäämies vastasi ja
sanoi: "Herra, en minä ole sen arvoinen, että tulisit minun kattoni
alle; vaan sano ainoastaan sana, niin minun palvelijani paranee.
9 Sillä minä itsekin olen toisen vallan alainen, ja minulla on
sotamiehiä käskyni alaisina, ja minä sanon tälle: 'Mene', ja hän
menee, ja toiselle: 'Tule', ja hän tulee, ja palvelijalleni: 'Tee
tämä', ja hän tekee." 10 Tämän kuultuaan Jeesus ihmetteli
ja sanoi niille, jotka häntä seurasivat: "Totisesti minä sanon
teille: en ole kenelläkään Israelissa löytänyt näin suurta uskoa.
11 Ja minä sanon teille: monet tulevat idästä ja lännestä ja

aterioitsevat Aabrahamin ja Iisakin ja Jaakobin kanssa taivasten
valtakunnassa; **12** mutta valtakunnan lapset heitetään ulos
pimeyteen; siellä on oleva itku ja hammasten kiristys." **13** Ja
Jeesus sanoi sadanpäämiehelle: "Mene. Niinkuin sinä uskot, niin
sinulle tapahtukoon." Ja palvelija parani sillä hetkellä. **14** Kun
Jeesus tuli Pietarin kotiin, näki hän hänen anoppinsa makaavan
sairaana kuumeessa. **15** Niin hän koski tämän käteen, ja kuume
lähti hänestä; ja hän nousi ja palveli häntä. **16** Mutta illan tultua
tuotiin hänen tykönsä monta riivattua. Ja hän ajoi henget ulos
sanalla, ja kaikki sairaat hän paransi; **17** että kävisi toteen,
mikä on puhuttu profeetta Esaiaan kautta, joka sanoo: "Hän otti
päällensä meidän sairautemme ja kantoi meidän tautimme". **18**
Mutta kun Jeesus näki paljon kansaa ympärillään, käski hän
lähteä toiselle rannalle. **19** Ja eräs kirjanoppinut tuli ja sanoi
hänelle: "Opettaja, minä seuraan sinua, mihin ikinä menet".
20 Niin Jeesus sanoi hänelle: "Ketuilla on luolat ja taivaan
linnuilla pesät, mutta Ihmisen Pojalla ei ole, mihin hän päänsä
kallistaisi". **21** Ja eräs toinen hänen opetuslapsistaan sanoi
hänelle: "Herra, salli minun ensin käydä hautaamassa isäni".
22 Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Seuraa sinä minua, ja anna
kuolleitten haudata kuolleensa". **23** Ja hän astui venheeseen, ja
hänen opetuslapsensa seurasivat häntä. **24** Ja katso, järvellä
nousi kova myrsky, niin että venhe peittyi aaltoihin; mutta hän
nukkui. **25** Niin he menivät ja herättivät hänet sanoen: "Herra,
auta, me hukumme". **26** Hän sanoi heille: "Te vähäuskoiset,
miksi olette pelkureita?" Silloin hän nousi ja nuhteli tuulia ja
järveä, ja tuli aivan tyven. **27** Ja ihmiset ihmettelivät ja sanoivat:
"Millainen tämä on, kun sekä tuulet että meri häntä tottelevat?"
28 Kun hän tuli toiselle rannalle, gadaralaisten alueelle, tuli häntä

vastaan kaksi riivattua, jotka olivat haudoista lähteneet ja olivat
kovin raivoisia, niin ettei kukaan voinut sitä tietä kulkea. **29** Ja
katso, he huusivat sanoen: "Mitä sinulla on meidän kanssamme
tekemistä, sinä Jumalan Poika? Oletko tullut tänne vaivaamaan
meitä ennen aikaa?" **30** Ja etäällä heistä kävi suuri sikalauma
laitumella. **31** Niin riivaajahenget pyysivät häntä sanoen: "Jos
ajat meidät pois, niin lähetä meidät sikalaumaan". **32** Ja hän
sanoi niille: "Menkää". Silloin ne lähtivät heistä ja menivät
sikoihin. Ja katso, koko lauma syöksyi jyrkännettä alas järveen
ja hukkui veteen. **33** Mutta paimentajat pakenivat; ja he menivät
kaupunkiin ja ilmoittivat kaikki, myöskin sen, miten riivattujen oli
käynyt. **34** Ja katso, koko kaupunki lähti Jeesusta vastaan; ja
kun he hänet näkivät, pyysivät he häntä menemään pois heidän
alueeltaan.

9 Ja hän astui venheeseen, meni jälleen toiselle rannalle ja
tuli omaan kaupunkiinsa. **2** Ja katso, hänen tykönsä tuotiin
halvattu mies, joka makasi vuoteella. Kun Jeesus näki heidän
uskonsa, sanoi hän halvatulle: "Poikani, ole turvallisella mielellä;
sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi". **3** Ja katso, muutamat
kirjanoppineista sanoivat mielessään: "Tämä pilkkaa Jumalaa".
4 Mutta Jeesus ymmärsi heidän ajatuksensa ja sanoi: "Miksi te
ajattelette pahaa sydämessänne? **5** Sillä kumpi on helpompaa,
sanoako: 'Sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi', vai sanoa:
'Nouse ja käy'? **6** Mutta tietääksenne, että Ihmisen Pojalla
on valta maan päällä antaa syntejä anteeksi, niin" -hän sanoi
halvatulle-"nouse, ota vuoteesi ja mene kotiisi." **7** Ja hän nousi ja
lähti kotiinsa. **8** Mutta kun kansanjoukot sen näkivät, peljästyivät
he ja ylistivät Jumalaa, joka oli antanut senkaltaisen vallan
ihmisille. **9** Ja sieltä kulkiessaan ohi Jeesus näki miehen, jonka

nimi oli Matteus, istumassa tulliasemalla ja sanoi hänelle: "Seuraa
minua". Niin tämä nousi ja seurasi häntä. **10** Ja kun hän aterioi
hänen kodissaan, niin katso, tuli monta publikaania ja syntistä, ja
he aterioivat Jeesuksen ja hänen opetuslastensa kanssa. **11** Ja
kun fariseukset sen näkivät, sanoivat he hänen opetuslapsilleen:
"Miksi teidän opettajanne syö publikaanien ja syntisten kanssa?"
12 Mutta kun Jeesus sen kuuli, sanoi hän: "Eivät terveet tarvitse
parantajaa, vaan sairaat. **13** Mutta menkää ja oppikaa, mitä
tämä on: 'Laupeutta minä tahdon enkä uhria'. Sillä en minä
ole tullut kutsumaan vanhurskaita, vaan syntisiä." **14** Silloin
Johanneksen opetuslapset tulivat hänen tykönsä ja sanoivat:
"Me ja fariseukset paastoamme paljon; miksi sinun opetuslapsesi
eivät paastoa?" **15** Niin Jeesus sanoi heille: "Eiväthän häävieraat
voi surra, niinkauan kuin ylkä on heidän kanssaan? Mutta päivät
tulevat, jolloin ylkä otetaan heiltä pois, ja silloin he paastoavat. **16**
Ei kukaan pane vanuttamattomasta kankaasta paikkaa vanhaan
vaippaan, sillä semmoinen täytetilkku repii palasen vaipasta, ja
reikä tulee pahemmaksi. **17** Eikä nuorta viiniä lasketa vanhoihin
nahkaleileihin; muutoin leilit pakahtuvat, ja viini juoksee maahan,
ja leilit turmeltuvat; vaan nuori viini lasketaan uusiin leileihin,
ja niin molemmat säilyvät." **18** Kun hän tätä heille puhui, niin
katso, eräs päämies tuli ja kumartui maahan hänen eteensä ja
sanoi: "Minun tyttäreni kuoli juuri ikään, mutta tule ja pane kätesi
hänen päällensä, niin hän virkoaa eloon". **19** Niin Jeesus nousi
ja seurasi häntä opetuslapsinensa. **20** Ja katso, nainen, joka oli
sairastanut verenjuoksua kaksitoista vuotta, tuli takaapäin ja
kosketti hänen vaippansa tupsua. **21** Sillä hän sanoi itsekseen:
"Jos vain saan koskettaa hänen vaippaansa, niin minä tulen
terveeksi". **22** Silloin Jeesus kääntyi, näki hänet ja sanoi:

"Tyttäreni, ole turvallisella mielellä; sinun uskosi on tehnyt sinut
terveeksi". Ja sillä hetkellä nainen tuli terveeksi. **23** Ja kun
Jeesus tuli päämiehen taloon ja näki huilunsoittajat ja hälisevän
väkijoukon, **24** sanoi hän: "Menkää pois, sillä tyttö ei ole kuollut,
vaan nukkuu". Niin he nauroivat häntä. **25** Mutta kun väkijoukko
oli ajettu ulos, meni hän sisälle ja tarttui hänen käteensä; ja tyttö
nousi. **26** Ja sanoma tästä levisi koko siihen maahan. **27** Ja
kun Jeesus kulki sieltä, seurasi häntä kaksi sokeaa huutaen
ja sanoen: "Daavidin poika, armahda meitä". **28** Ja hänen
mentyänsä huoneeseen sokeat tulivat hänen tykönsä; ja Jeesus
sanoi heille: "Uskotteko, että minä voin sen tehdä?" He sanoivat
hänelle: "Uskomme, Herra". **29** Silloin hän kosketti heidän
silmiänsä ja sanoi: "Tapahtukoon teille uskonne mukaan". **30** Ja
heidän silmänsä aukenivat. Ja Jeesus varoitti heitä vakavasti
sanoen: "Katsokaa, ettei kukaan saa tästä tietää". **31** Mutta he
menivät pois ja levittivät sanomaa hänestä koko siihen maahan.
32 Ja katso, näiden lähdettyä tuotiin hänen tykönsä mykkä mies,
joka oli riivattu. **33** Ja kun riivaaja oli ajettu ulos, niin mykkä puhui,
ja kansa ihmetteli sanoen: "Tällaista ei ole Israelissa ikinä nähty".
34 Mutta fariseukset sanoivat: "Riivaajain päämiehen voimalla
hän ajaa ulos riivaajia". **35** Ja Jeesus vaelsi kaikki kaupungit ja
kylät ja opetti heidän synagoogissaan ja saarnasi valtakunnan
evankeliumia ja paransi kaikkinaisia tauteja ja kaikkinaista
raihnautta. **36** Ja nähdessään kansanjoukot hänen tuli heitä
sääli, kun he olivat nääntyneet ja hyljätyt niinkuin lampaat, joilla
ei ole paimenta. **37** Silloin hän sanoi opetuslapsillensa: "Eloa on
paljon, mutta työmiehiä vähän. **38** Rukoilkaa siis elon Herraa,
että hän lähettäisi työmiehiä elonkorjuuseensa."

10 Ja hän kutsui tykönsä ne kaksitoista opetuslastaan ja
antoi heille vallan ajaa ulos saastaisia henkiä ja parantaa
kaikkinaisia tauteja ja kaikkinaista raihnautta. **2** Ja nämä ovat
niiden kahdentoista apostolin nimet: ensimmäinen oli Simon,
jota kutsuttiin Pietariksi, ja Andreas, hänen veljensä, sitten
Jaakob Sebedeuksen poika, ja Johannes, hänen veljensä,
3 Filippus ja Bartolomeus, Tuomas ja Matteus, publikaani,
Jaakob, Alfeuksen poika, ja Lebbeus, lisänimeltä Taddeus, **4**
Simon Kananeus ja Juudas Iskariot, sama, joka hänet kavalsi.
5 Nämä kaksitoista Jeesus lähetti ja käski heitä sanoen:
"Älköön tienne viekö pakanain luokse, älkääkä menkö mihinkään
samarialaisten kaupunkiin, **6** vaan menkää ennemmin Israelin
huoneen kadonneitten lammasten tykö. **7** Ja missä kuljette,
saarnatkaa ja sanokaa: 'Taivasten valtakunta on tullut lähelle'. **8**
Parantakaa sairaita, herättäkää kuolleita, puhdistakaa pitalisia,
ajakaa ulos riivaajia. Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa.
9 Älkää varustako itsellenne kultaa, älkää hopeata älkääkä
vaskea vyöhönne, **10** Älkää laukkua matkalle, älkää kahta
ihokasta, älkää kenkiä, älkääkä sauvaa; sillä työmies on ruokansa
ansainnut. **11** Ja mihin kaupunkiin tai kylään te tulettekin,
tiedustelkaa, kuka siellä on arvollinen, ja jääkää hänen luokseen,
kunnes sieltä lähdette. **12** Ja tullessanne taloon tervehtikää
sitä. **13** Ja jos talo on arvollinen, tulkoon sille teidän rauhanne;
mutta jos se ei ole arvollinen, palatkoon teidän rauhanne
teille takaisin. **14** Ja missä teitä ei oteta vastaan eikä teidän
sanojanne kuulla, lähtekää pois siitä talosta tai siitä kaupungista
ja pudistakaa tomu jaloistanne. **15** Totisesti minä sanon teille:
Sodoman ja Gomorran maan on tuomiopäivänä oleva helpompi
kuin sen kaupungin. **16** Katso, minä lähetän teidät niinkuin

lampaat susien keskelle; olkaa siis älykkäät kuin käärmeet ja
viattomat kuin kyyhkyset. **17** Kavahtakaa ihmisiä, sillä he vetävät
teidät oikeuksiin, ja synagoogissaan he teitä ruoskivat; **18** ja
teidät viedään maaherrain ja kuningasten eteen minun tähteni,
todistukseksi heille ja pakanoille. **19** Mutta kun he vetävät teitä
oikeuteen, älkää huolehtiko siitä, miten tahi mitä puhuisitte, sillä
teille annetaan sillä hetkellä, mitä teidän on puhuminen. **20** Sillä
ette te itse puhu, vaan teidän Isänne Henki puhuu teissä. **21** Ja
veli antaa veljensä kuolemaan ja isä lapsensa, ja lapset nousevat
vanhempiansa vastaan ja tappavat heidät. **22** Ja te joudutte
kaikkien vihattaviksi minun nimeni tähden; mutta joka vahvana
pysyy loppuun asti, se pelastuu. **23** Ja kun teitä vainotaan
yhdessä kaupungissa, paetkaa toiseen; sillä totisesti minä sanon
teille: te ette ehdi loppuun käydä Israelin kaupunkeja, ennenkuin
Ihmisen Poika tulee. **24** Ei ole opetuslapsi opettajaansa parempi,
eikä palvelija parempi isäntäänsä. **25** Opetuslapselle riittää, että
hänelle käy niinkuin hänen opettajalleen, ja palvelijalle, että
hänelle käy niinkuin hänen isännälleen. Jos he perheenisäntää
ovat sanoneet Beelsebuliksi, kuinka paljoa enemmän hänen
perheväkeään! **26** Älkää siis peljätkö heitä. Sillä ei ole mitään
peitettyä, mitä ei tule paljastetuksi, eikä mitään salattua, mikä ei
tule tunnetuksi. **27** Minkä minä sanon teille pimeässä, se puhukaa
päivän valossa. Ja minkä kuulette kuiskattavan korvaanne,
se julistakaa katoilta. **28** Älkääkä peljätkö niitä, jotka tappavat
ruumiin, mutta eivät voi tappaa sielua; vaan ennemmin peljätkää
häntä, joka voi sekä sielun että ruumiin hukuttaa helvettiin.
(Geenna g1067) **29** Eikö kahta varpusta myydä yhteen ropoon?
Eikä yksikään niistä putoa maahan teidän Isänne sallimatta. **30**
Ovatpa teidän päänne hiuksetkin kaikki luetut. **31** Älkää siis

peljätkö; te olette suurempiarvoiset kuin monta varpusta. **32**
Sentähden, jokaisen, joka tunnustaa minut ihmisten edessä,
minäkin tunnustan Isäni edessä, joka on taivaissa. **33** Mutta joka
kieltää minut ihmisten edessä, sen minäkin kiellän Isäni edessä,
joka on taivaissa. **34** Älkää luulko, että minä olen tullut tuomaan
rauhaa maan päälle; en ole tullut tuomaan rauhaa, vaan miekan.
35 Sillä minä olen tullut 'nostamaan pojan riitaan isäänsä vastaan
ja tyttären äitiänsä vastaan ja miniän anoppiansa vastaan; **36** ja
ihmisen vihamiehiksi tulevat hänen omat perhekuntalaisensa'.
37 Joka rakastaa isäänsä taikka äitiänsä enemmän kuin minua,
se ei ole minulle sovelias; ja joka rakastaa poikaansa taikka
tytärtänsä enemmän kuin minua, se ei ole minulle sovelias;
38 ja joka ei ota ristiänsä ja seuraa minua, se ei ole minulle
sovelias. **39** Joka löytää elämänsä, kadottaa sen; ja joka kadottaa
elämänsä minun tähteni, hän löytää sen. **40** Joka ottaa tykönsä
teidät, se ottaa tykönsä minut; ja joka ottaa minut tykönsä, ottaa
tykönsä hänet, joka on minut lähettänyt. **41** Joka profeetan
ottaa tykönsä profeetan nimen tähden, saa profeetan palkan; ja
joka vanhurskaan ottaa tykönsä vanhurskaan nimen tähden,
saa vanhurskaan palkan. **42** Ja kuka hyvänsä antaa yhdelle
näistä pienistä maljallisen kylmää vettä, hänen juodaksensa,
opetuslapsen nimen tähden, totisesti minä sanon teille: hän ei
jää palkkaansa vaille."

11 Ja kun Jeesus oli antanut kahdelletoista opetuslapselleen
kaikki nämä käskyt, niin hän lähti sieltä opettamaan ja
saarnaamaan heidän kaupunkeihinsa. **2** Mutta kun Johannes
vankilassa ollessaan kuuli Kristuksen teot, lähetti hän
opetuslapsiansa **3** sanomaan hänelle: "Oletko sinä se tuleva,
vai pitääkö meidän toista odottaman?" **4** Niin Jeesus vastasi ja

sanoi heille: "Menkää ja kertokaa Johannekselle, mitä kuulette
ja näette: **5** sokeat saavat näkönsä, ja rammat kävelevät,
pitaliset puhdistuvat, ja kuurot kuulevat, ja kuolleet herätetään, ja
köyhille julistetaan evankeliumia. **6** Ja autuas on se, joka ei
loukkaannu minuun." **7** Kun he olivat menneet, rupesi Jeesus
puhumaan kansalle Johanneksesta: "Mitä te lähditte erämaahan
katselemaan? Ruokoako, jota tuuli huojuttaa? **8** Vai mitä lähditte
katsomaan? Ihmistäkö, hienoihin vaatteisiin puettua? Katso,
hienopukuiset ovat kuningasten kartanoissa. **9** Vai mitä te
lähditte? Profeettaako katsomaan? Totisesti, minä sanon teille:
hän on enemmän kuin profeetta. **10** Tämä on se, josta on
kirjoitettu: 'Katso, minä lähetän enkelini sinun edelläsi, ja hän on
valmistava tiesi sinun eteesi'. **11** Totisesti minä sanon teille: ei
ole vaimoista syntyneitten joukosta noussut suurempaa kuin
Johannes Kastaja; mutta vähäisin taivasten valtakunnassa on
suurempi kuin hän. **12** Mutta Johannes Kastajan päivistä tähän
asti hyökätään taivasten valtakuntaa vastaan, ja hyökkääjät
tempaavat sen itselleen. **13** Sillä kaikki profeetat ja laki ovat
ennustaneet Johannekseen asti; **14** ja jos tahdotte ottaa
vastaan: hän on Elias, joka oli tuleva. **15** Jolla on korvat, se
kuulkoon. **16** Mutta mihin minä vertaan tämän sukupolven? Se
on lasten kaltainen, jotka istuvat toreilla ja huutavat toisilleen **17**
sanoen: 'Me soitimme teille huilua, ja te ette karkeloineet; me
veisasimme itkuvirsiä, ja te ette valittaneet'. **18** Sillä Johannes
tuli, hän ei syö eikä juo, ja he sanovat: 'Hänessä on riivaaja'.
19 Ihmisen Poika tuli, hän syö ja juo, ja he sanovat: 'Katso
syömäriä ja viininjuojaa, publikaanien ja syntisten ystävää!'
Ja viisaus on oikeaksi näytetty teoissansa." **20** Sitten hän
rupesi nuhtelemaan niitä kaupunkeja, joissa useimmat hänen

voimalliset tekonsa olivat tapahtuneet, siitä, etteivät ne olleet
tehneet parannusta: **21** "Voi sinua, Korasin! Voi sinua, Beetsaida!
Sillä jos ne voimalliset teot, jotka ovat tapahtuneet teissä, olisivat
tapahtuneet Tyyrossa ja Siidonissa, niin nämä jo aikaa sitten
olisivat säkissä ja tuhassa tehneet parannuksen. **22** Mutta minä
sanon teille: Tyyron ja Siidonin on tuomiopäivänä oleva helpompi
kuin teidän. **23** Ja sinä, Kapernaum, korotetaankohan sinut
hamaan taivaaseen? Hamaan tuonelaan on sinun astuttava
alas. Sillä jos ne voimalliset teot, jotka ovat tapahtuneet sinussa,
olisivat tapahtuneet Sodomassa, niin se seisoisi vielä tänäkin
päivänä. **(Hadēs g86)** **24** Mutta minä sanon teille: Sodoman
maan on tuomiopäivänä oleva helpompi kuin sinun." **25** Siihen
aikaan Jeesus johtui puhumaan sanoen: "Minä ylistän sinua,
Isä, taivaan ja maan Herra, että olet salannut nämä viisailta
ja ymmärtäväisiltä ja ilmoittanut ne lapsenmielisille. **26** Niin,
Isä, sillä näin on sinulle hyväksi näkynyt. **27** Kaikki on minun
Isäni antanut minun haltuuni, eikä kukaan muu tunne Poikaa
kuin Isä, eikä Isää tunne kukaan muu kuin Poika ja se, kenelle
Poika tahtoo hänet ilmoittaa. **28** Tulkaa minun tyköni, kaikki
työtätekeväiset ja raskautetut, niin minä annan teille levon.
29 Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta, sillä
minä olen hiljainen ja nöyrä sydämeltä; niin te löydätte levon
sielullenne. **30** Sillä minun ikeeni on sovelias, ja minun kuormani
on keveä."

12 Siihen aikaan Jeesus kulki sapattina viljavainioiden halki;
ja hänen opetuslastensa oli nälkä, ja he rupesivat katkomaan
tähkäpäitä ja syömään. **2** Mutta kun fariseukset sen näkivät,
sanoivat he hänelle: "Katso, sinun opetuslapsesi tekevät, mitä ei
ole lupa tehdä sapattina". **3** Niin hän sanoi heille: "Ettekö ole

lukeneet, mitä Daavid teki, kun hänen ja hänen seuralaistensa
oli nälkä, **4** kuinka hän meni Jumalan huoneeseen, ja kuinka he
söivät näkyleivät, joita ei hänen eikä hänen seuralaistensa ollut
lupa syödä, vaan ainoastaan pappien? **5** Tai ettekö ole lukeneet
laista, että papit sapattina pyhäkössä rikkovat sapatin ja ovat
kuitenkin syyttömät? **6** Mutta minä sanon teille: tässä on se,
joka on pyhäkköä suurempi. **7** Mutta jos tietäisitte, mitä tämä
on: 'Laupeutta minä tahdon enkä uhria', niin te ette tuomitsisi
syyttömiä. **8** Sillä Ihmisen Poika on sapatin herra." **9** Ja hän lähti
sieltä ja tuli heidän synagoogaansa. **10** Ja katso, siellä oli mies,
jonka käsi oli kuivettunut. Niin he kysyivät häneltä sanoen: "Onko
luvallista sapattina parantaa?" voidaksensa nostaa syytteen
häntä vastaan. **11** Niin hän sanoi heille: "Kuka teistä on se
mies, joka ei, jos hänen ainoa lampaansa putoaa sapattina
kuoppaan, tartu siihen ja nosta sitä ylös? **12** Kuinka paljon
suurempiarvoinen onkaan ihminen kuin lammas! Sentähden
on lupa tehdä sapattina hyvää." **13** Sitten hän sanoi miehelle:
"Ojenna kätesi!" Ja hän ojensi; ja se tuli entiselleen, terveeksi
niinkuin toinenkin. **14** Niin fariseukset lähtivät ulos ja pitivät
neuvoa häntä vastaan, surmataksensa hänet. **15** Mutta kun
Jeesus huomasi sen, väistyi hän sieltä pois. Ja monet seurasivat
häntä, ja hän paransi heidät kaikki, **16** ja hän varoitti vakavasti
heitä saattamasta häntä julki; **17** että kävisi toteen, mikä on
puhuttu profeetta Esaiaan kautta, joka sanoo: **18** "Katso, minun
palvelijani, jonka minä olen valinnut, minun rakkaani, johon
minun sieluni on mielistynyt; minä panen Henkeni häneen,
ja hän on saattava oikeuden sanomaa pakanoille. **19** Ei hän
riitele eikä huuda, ei hänen ääntänsä kuule kukaan kaduilla. **20**
Särjettyä ruokoa hän ei muserra, ja suitsevaista kynttilänsydäntä

hän ei sammuta, kunnes hän saattaa oikeuden voittoon. **21** Ja
hänen nimeensä pakanat panevat toivonsa." **22** Silloin tuotiin
hänen tykönsä riivattu mies, joka oli sokea ja mykkä, ja hän
paransi hänet, niin että mykkä puhui ja näki. **23** Ja kaikki
kansa hämmästyi ja sanoi: "Eiköhän tämä ole Daavidin poika?"
24 Mutta kun fariseukset sen kuulivat, sanoivat he: "Tämä ei
aja riivaajia ulos kenenkään muun kuin Beelsebulin, riivaajain
päämiehen, voimalla". **25** Mutta hän tiesi heidän ajatuksensa ja
sanoi heille: "Jokainen valtakunta, joka riitautuu itsensä kanssa,
joutuu autioksi, eikä mikään kaupunki tai talo, joka riitautuu
itsensä kanssa, pysy pystyssä. **26** Jos nyt saatana ajaa ulos
saatanan, niin hän on riitautunut itsensä kanssa; kuinka siis
hänen valtakuntansa pysyy pystyssä? **27** Ja jos minä Beelsebulin
voimalla ajan ulos riivaajia, kenenkä voimalla sitten teidän
lapsenne ajavat niitä ulos? Niinpä he tulevat olemaan teidän
tuomarinne. **28** Mutta jos minä Jumalan Hengen voimalla ajan
ulos riivaajia, niin on Jumalan valtakunta tullut teidän tykönne.
29 Taikka kuinka voi kukaan tunkeutua väkevän taloon ja ryöstää
hänen tavaroitansa, ellei hän ensin sido sitä väkevää? Vasta
sitten hän ryöstää tyhjäksi hänen talonsa. **30** Joka ei ole minun
kanssani, se on minua vastaan; ja joka ei minun kanssani kokoa,
se hajottaa. **31** Sentähden minä sanon teille: jokainen synti ja
pilkka annetaan ihmisille anteeksi, mutta Hengen pilkkaamista ei
anteeksi anneta. **32** Ja jos joku sanoo sanan Ihmisen Poikaa
vastaan, niin hänelle annetaan anteeksi; mutta jos joku sanoo
jotakin Pyhää Henkeä vastaan, niin hänelle ei anteeksi anneta,
ei tässä maailmassa eikä tulevassa. **(aiōn g165)** **33** Joko tehkää
puu hyväksi ja sen hedelmä hyväksi, tahi tehkää puu huonoksi
ja sen hedelmä huonoksi; sillä hedelmästä puu tunnetaan. **34**

Te kyykäärmeitten sikiöt, kuinka te saattaisitte hyvää puhua,
kun itse olette pahoja? Sillä sydämen kyllyydestä suu puhuu.
35 Hyvä ihminen tuo hyvän runsaudesta esille hyvää, ja paha
ihminen tuo pahan runsaudesta esille pahaa. **36** Mutta minä
sanon teille: jokaisesta turhasta sanasta, minkä ihmiset puhuvat,
pitää heidän tekemän tili tuomiopäivänä. **37** Sillä sanoistasi
sinut julistetaan vanhurskaaksi, ja sanoistasi sinut tuomitaan
syylliseksi." **38** Silloin muutamat kirjanoppineista ja fariseuksista
vastasivat hänelle sanoen: "Opettaja, me tahdomme nähdä
sinulta merkin". **39** Mutta hän vastasi heille ja sanoi: "Tämä paha
ja avionrikkoja sukupolvi tavoittelee merkkiä, mutta sille ei anneta
muuta merkkiä kuin profeetta Joonaan merkki. **40** Sillä niinkuin
Joonas oli meripedon vatsassa kolme päivää ja kolme yötä,
niin on myös Ihmisen Poika oleva maan povessa kolme päivää
ja kolme yötä. **41** Niiniven miehet nousevat tuomiolle yhdessä
tämän sukupolven kanssa ja tulevat sille tuomioksi; sillä he
tekivät parannuksen Joonaan saarnan vaikutuksesta, ja katso,
tässä on enempi kuin Joonas. **42** Etelän kuningatar on heräjävä
tuomiolle tämän sukupolven kanssa ja tuleva sille tuomioksi; sillä
hän tuli maan ääristä kuulemaan Salomon viisautta, ja katso,
tässä on enempi kuin Salomo. **43** Kun saastainen henki lähtee
ihmisestä, kuljeksii se autioita paikkoja ja etsii lepoa, eikä löydä.
44 Silloin se sanoo: 'Minä palaan huoneeseeni, josta lähdin'.
Ja kun se tulee, tapaa se huoneen tyhjänä ja lakaistuna ja
kaunistettuna. **45** Silloin se menee ja ottaa mukaansa seitsemän
muuta henkeä, pahempaa kuin se itse, ja ne tulevat sisään
ja asuvat siellä. Ja sen ihmisen viimeiset tulevat pahemmiksi
kuin ensimmäiset. Niin käy myös tälle pahalle sukupolvelle."
46 Hänen vielä puhuessaan kansalle, katso, hänen äitinsä ja

veljensä seisoivat ulkona, tahtoen häntä puhutella. **47** Niin joku
sanoi hänelle: "Katso, sinun äitisi ja veljesi seisovat ulkona ja
tahtovat sinua puhutella". **48** Mutta hän vastasi ja sanoi sille, joka
sen hänelle ilmoitti: "Kuka on minun äitini, ja ketkä ovat minun
veljeni?" **49** Ja hän ojensi kätensä opetuslastensa puoleen ja
sanoi: "Katso, minun äitini ja veljeni! **50** Sillä jokainen, joka tekee
minun taivaallisen Isäni tahdon, on minun veljeni ja sisareni ja
äitini."

13 Sinä päivänä Jeesus lähti asunnostaan ja istui järven
rannalle. **2** Ja hänen tykönsä kokoontui paljon kansaa, jonka
tähden hän astui venheeseen ja istuutui, ja kaikki kansa seisoi
rannalla. **3** Ja hän puhui heille paljon vertauksilla ja sanoi:
"Katso, kylväjä meni kylvämään. **4** Ja hänen kylväessään
putosivat muutamat siemenet tien oheen, ja linnut tulivat ja
söivät ne. **5** Toiset putosivat kallioperälle, jossa niillä ei ollut
paljon maata, ja ne nousivat kohta oraalle, kun niillä ei ollut
syvää maata. **6** Mutta auringon noustua ne paahtuivat, ja kun
niillä ei ollut juurta, niin ne kuivettuivat. **7** Toiset taas putosivat
orjantappuroihin, ja orjantappurat nousivat ja tukahuttivat ne. **8**
Ja toiset putosivat hyvään maahan ja antoivat sadon, mitkä sata,
mitkä kuusikymmentä, mitkä kolmekymmentä jyvää. **9** Jolla on
korvat, se kuulkoon." **10** Niin hänen opetuslapsensa tulivat ja
sanoivat hänelle: "Minkätähden sinä puhut heille vertauksilla?"
11 Hän vastasi ja sanoi: "Sentähden, että teidän on annettu
tuntea taivasten valtakunnan salaisuudet, mutta heidän ei ole
annettu. **12** Sillä sille, jolla on, annetaan, ja hänellä on oleva
yltäkyllin; mutta siltä, jolla ei ole, otetaan pois sekin, mikä
hänellä on. **13** Sentähden minä puhun heille vertauksilla, että he
näkevin silmin eivät näe ja kuulevin korvin eivät kuule, eivätkä

ymmärrä. **14** Ja heissä käy toteen Esaiaan ennustus, joka
sanoo: 'Kuulemalla kuulkaa, älkääkä ymmärtäkö, ja näkemällä
nähkää, älkääkä käsittäkö. **15** Sillä paatunut on tämän kansan
sydän, ja korvillaan he työläästi kuulevat, ja silmänsä he ovat
ummistaneet, etteivät he näkisi silmillään, eivät kuulisi korvillaan,
eivät ymmärtäisi sydämellään eivätkä kääntyisi ja etten minä
heitä parantaisi.' **16** Mutta autuaat ovat teidän silmänne, koska
ne näkevät, ja teidän korvanne, koska ne kuulevat. **17** Sillä
totisesti minä sanon teille: monet profeetat ja vanhurskaat ovat
halunneet nähdä, mitä te näette, eivätkä ole nähneet, ja kuulla,
mitä te kuulette, eivätkä ole kuulleet. **18** Kuulkaa siis te vertaus
kylväjästä: **19** Kun joku kuulee valtakunnan sanan eikä ymmärrä,
niin tulee paha ja tempaa pois sen, mikä hänen sydämeensä
kylvettiin. Tämä on se, mikä kylvettiin tien oheen. **20** Mikä
kallioperälle kylvettiin, on se, joka kuulee sanan ja heti ottaa
sen ilolla vastaan; **21** mutta hänellä ei ole juurta itsessään,
vaan hän kestää ainoastaan jonkun aikaa, ja kun tulee ahdistus
tai vaino sanan tähden, niin hän heti lankeaa pois. **22** Mikä
taas orjantappuroihin kylvettiin, on se, joka kuulee sanan, mutta
tämän maailman huoli ja rikkauden viettelys tukahuttavat sanan,
ja hän jää hedelmättömäksi. **(aiōn g165)** **23** Mutta mikä hyvään
maahan kylvettiin, on se, joka kuulee sanan ja ymmärtää sen
ja myös tuottaa hedelmän ja tekee, mikä sata jyvää, mikä
kuusikymmentä, mikä kolmekymmentä." **24** Toisen vertauksen
hän puhui heille sanoen: "Taivasten valtakunta on verrattava
mieheen, joka kylvi hyvän siemenen peltoonsa. **25** Mutta ihmisten
nukkuessa hänen vihamiehensä tuli ja kylvi lustetta nisun sekaan
ja meni pois. **26** Ja kun laiho kasvoi ja teki hedelmää, silloin
lustekin tuli näkyviin. **27** Niin perheenisännän palvelijat tulivat ja

sanoivat hänelle: 'Herra, etkö kylvänyt peltoosi hyvää siementä?
Mistä siihen sitten on tullut lustetta?' **28** Hän sanoi heille: 'Sen
on vihamies tehnyt'. Niin palvelijat sanoivat hänelle: 'Tahdotko,
että menemme ja kokoamme sen?' **29** Mutta hän sanoi: 'En,
ettette lustetta kootessanne nyhtäisi sen mukana nisuakin. **30**
Antakaa molempain kasvaa yhdessä elonleikkuuseen asti; ja
elonaikana minä sanon leikkuumiehille: Kootkaa ensin luste ja
sitokaa se kimppuihin poltettavaksi, mutta nisu korjatkaa minun
aittaani.'" **31** Vielä toisen vertauksen hän puhui heille sanoen:
"Taivasten valtakunta on sinapinsiemenen kaltainen, jonka mies
otti ja kylvi peltoonsa. **32** Se on kaikista siemenistä pienin, mutta
kun se on kasvanut, on se suurin vihanneskasveista ja tulee
puuksi, niin että taivaan linnut tulevat ja tekevät pesänsä sen
oksille." **33** Taas toisen vertauksen hän puhui heille: "Taivasten
valtakunta on hapatuksen kaltainen, jonka nainen otti ja sekoitti
kolmeen vakalliseen jauhoja, kunnes kaikki happani". **34** Tämän
kaiken Jeesus puhui kansalle vertauksilla, ja ilman vertausta
hän ei puhunut heille mitään; **35** että kävisi toteen, mikä
on puhuttu profeetan kautta, joka sanoo: "Minä avaan suuni
vertauksiin, minä tuon ilmi sen, mikä on ollut salassa maailman
perustamisesta asti". **36** Sitten hän laski luotaan kansanjoukot
ja meni asuntoonsa. Ja hänen opetuslapsensa tulivat hänen
tykönsä ja sanoivat: "Selitä meille vertaus pellon lusteesta". **37**
Niin hän vastasi ja sanoi: "Hyvän siemenen kylväjä on Ihmisen
Poika. **38** Pelto on maailma; hyvä siemen ovat valtakunnan
lapset, mutta lusteet ovat pahan lapset. **39** Vihamies, joka ne
kylvi, on perkele; elonaika on maailman loppu, ja leikkuumiehet
ovat enkelit. **(aiōn g165)** **40** Niinkuin lusteet kootaan ja tulessa
poltetaan, niin on tapahtuva maailman lopussa. **(aiōn g165)**

41 Ihmisen Poika lähettää enkelinsä, ja he kokoavat hänen
valtakunnastaan kaikki, jotka ovat pahennukseksi ja jotka tekevät
laittomuutta, **42** ja heittävät heidät tuliseen pätsiin; siellä on oleva
itku ja hammasten kiristys. **43** Silloin vanhurskaat loistavat Isänsä
valtakunnassa niinkuin aurinko. Jolla on korvat, se kuulkoon.
44 Taivasten valtakunta on peltoon kätketyn aarteen kaltainen,
jonka mies löysi ja kätki; ja siitä iloissaan hän meni ja myi kaikki,
mitä hänellä oli, ja osti sen pellon. **45** Vielä taivasten valtakunta
on kuin kauppias, joka etsi kalliita helmiä, **46** ja löydettyään
yhden kallisarvoisen helmen hän meni ja myi kaikki, mitä
hänellä oli, ja osti sen. **47** Vielä taivasten valtakunta on nuotan
kaltainen, joka heitettiin mereen ja kokosi kaikkinaisia kaloja.
48 Ja kun se tuli täyteen, vetivät he sen rannalle, istuutuivat ja
kokosivat hyvät astioihin, mutta kelvottomat he viskasivat pois.
49 Näin on käyvä maailman lopussa; enkelit lähtevät ja erottavat
pahat vanhurskaista **(aiōn g165)** **50** ja heittävät heidät tuliseen
pätsiin; siellä on oleva itku ja hammasten kiristys. **51** Oletteko
ymmärtäneet tämän kaiken?" He vastasivat hänelle: "Olemme".
52 Ja hän sanoi heille: "Niin on jokainen kirjanoppinut, joka on
tullut taivasten valtakunnan opetuslapseksi, perheenisännän
kaltainen, joka tuo aarrekammiostaan esille uutta ja vanhaa".
53 Ja kun Jeesus oli lopettanut nämä vertaukset, lähti hän
sieltä. **54** Ja hän tuli kotikaupunkiinsa ja opetti heitä heidän
synagoogassaan, niin että he hämmästyivät ja sanoivat: "Mistä
hänellä on tämä viisaus ja nämä voimalliset teot? **55** Eikö tämä
ole se rakentajan poika? Eikö hänen äitinsä ole nimeltään Maria
ja hänen veljensä Jaakob ja Joosef ja Simon ja Juudas? **56** Ja
eivätkö hänen sisarensa ole kaikki meidän parissamme? Mistä
sitten hänellä on tämä kaikki?" **57** Ja he loukkaantuivat häneen.

Mutta Jeesus sanoi heille: "Ei ole profeetta halveksittu muualla
kuin kotikaupungissaan ja kodissaan". **58** Ja heidän epäuskonsa
tähden hän ei tehnyt siellä monta voimallista tekoa.

14 Siihen aikaan neljännysruhtinas Herodes kuuli maineen
Jeesuksesta. **2** Ja hän sanoi palvelijoilleen: "Se on Johannes
Kastaja; hän on noussut kuolleista, ja sentähden nämä voimat
hänessä vaikuttavat". **3** Sillä Herodes oli ottanut Johanneksen
kiinni ja sitonut hänet ja pannut vankeuteen veljensä Filippuksen
vaimon, Herodiaan, tähden. **4** Sillä Johannes oli sanonut hänelle:
"Sinun ei ole lupa pitää häntä". **5** Ja Herodes olisi tahtonut
tappaa Johanneksen, mutta pelkäsi kansaa, sillä he pitivät
häntä profeettana. **6** Mutta kun Herodeksen syntymäpäivä
tuli, tanssi Herodiaan tytär heidän edessään, ja se miellytti
Herodesta; **7** sentähden hän valalla vannoen lupasi antaa
hänelle, mitä ikinä hän anoisi. **8** Niin hän äitinsä yllytyksestä
sanoi: "Anna tuoda minulle tänne lautasella Johannes Kastajan
pää". **9** Silloin kuningas tuli murheelliseksi, mutta valansa ja
pöytävierasten tähden hän käski antaa sen. **10** Ja hän lähetti
lyömään Johannekselta pään poikki vankilassa. **11** Ja hänen
päänsä tuotiin lautasella ja annettiin tytölle; ja tämä vei sen
äidilleen. **12** Ja hänen opetuslapsensa tulivat ja ottivat hänen
ruumiinsa ja hautasivat hänet; ja he menivät ja ilmoittivat asian
Jeesukselle. **13** Kun Jeesus sen kuuli, lähti hän sieltä venheellä
autioon paikkaan, yksinäisyyteen. Ja tämän kuultuaan kansa
meni jalkaisin kaupungeista hänen jälkeensä. **14** Ja astuessaan
maihin Jeesus näki paljon kansaa, ja hänen kävi heitä sääliksi,
ja hän paransi heidän sairaansa. **15** Mutta kun ilta tuli, menivät
hänen opetuslapsensa hänen tykönsä ja sanoivat: "Tämä paikka
on autio, ja päivä on jo pitkälle kulunut; laske siis kansa luotasi,

että he menisivät kyliin ostamaan itsellensä ruokaa". **16** Mutta
Jeesus sanoi heille: "Ei heidän tarvitse mennä pois; antakaa te
heille syödä". **17** He sanoivat hänelle: "Meillä ei ole täällä muuta
kuin viisi leipää ja kaksi kalaa". **18** Mutta hän sanoi: "Tuokaa ne
tänne minulle". **19** Ja hän käski kansan asettua ruohikkoon,
otti ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoi ylös taivaaseen ja
siunasi, mursi ja antoi leivät opetuslapsillensa, ja opetuslapset
antoivat kansalle. **20** Ja kaikki söivät ja tulivat ravituiksi. Sitten
he keräsivät jääneet palaset, kaksitoista täyttä vakallista. **21** Ja
niitä, jotka aterioivat, oli noin viisituhatta miestä, paitsi naisia
ja lapsia. **22** Ja kohta hän vaati opetuslapsiansa astumaan
venheeseen ja kulkemaan edeltä toiselle rannalle, sillä aikaa
kuin hän laski kansan luotansa. **23** Ja laskettuaan kansan
hän nousi vuorelle yksinäisyyteen, rukoilemaan. Ja kun ilta
tuli, oli hän siellä yksinänsä. **24** Mutta venhe oli jo monen
vakomitan päässä maasta, aaltojen ahdistamana, sillä tuuli
oli vastainen. **25** Ja neljännellä yövartiolla Jeesus tuli heidän
tykönsä kävellen järven päällä. **26** Kun opetuslapset näkivät
hänen kävelevän järven päällä, peljästyivät he ja sanoivat: "Se
on aave", ja huusivat pelosta. **27** Mutta Jeesus puhutteli heitä
kohta ja sanoi: "Olkaa turvallisella mielellä, minä se olen; älkää
peljätkö". **28** Pietari vastasi hänelle ja sanoi: "Jos se olet sinä,
Herra, niin käske minun tulla tykösi vettä myöten". **29** Hän sanoi:
"Tule". Ja Pietari astui ulos venheestä ja käveli vetten päällä
mennäkseen Jeesuksen tykö. **30** Mutta nähdessään, kuinka
tuuli, hän peljästyi ja rupesi vajoamaan ja huusi sanoen: "Herra,
auta minua". **31** Niin Jeesus kohta ojensi kätensä, tarttui häneen
ja sanoi hänelle: "Sinä vähäuskoinen, miksi epäilit?" **32** Ja kun
he olivat astuneet venheeseen, asettui tuuli. **33** Niin venheessä-

olijat kumarsivat häntä ja sanoivat: "Totisesti sinä olet Jumalan
Poika". **34** Ja kuljettuaan yli he tulivat maihin Gennesaretiin. **35**
Ja kun sen paikkakunnan miehet tunsivat hänet, lähettivät he
sanan kaikkeen ympäristöön, ja hänen tykönsä tuotiin kaikki
sairaat. **36** Ja he pyysivät häneltä, että vain saisivat koskea
hänen vaippansa tupsuun; ja kaikki, jotka koskivat, paranivat.

15 Silloin tuli fariseuksia ja kirjanoppineita Jerusalemista
Jeesuksen luo, ja he sanoivat: **2** "Miksi sinun opetuslapsesi
rikkovat vanhinten perinnäissääntöä? Sillä he eivät pese käsiään
ruvetessaan aterialle." **3** Mutta hän vastasi ja sanoi heille: "Miksi
te itse rikotte Jumalan käskyn perinnäissääntönne tähden? **4**
Sillä Jumala on sanonut: 'Kunnioita isääsi ja äitiäsi', ja: 'Joka
kiroaa isäänsä tai äitiänsä, sen pitää kuolemalla kuoleman'. **5**
Mutta te sanotte: Joka sanoo isälleen tai äidilleen: 'Se, minkä
sinä olisit ollut minulta saapa, on annettu uhrilahjaksi', sen ei
tarvitse kunnioittaa isäänsä eikä äitiänsä. **6** Ja niin te olette
tehneet Jumalan sanan tyhjäksi perinnäissääntönne tähden. **7**
Te ulkokullatut, oikein teistä Esaias ennusti, sanoen: **8** 'Tämä
kansa kunnioittaa minua huulillaan, mutta heidän sydämensä on
minusta kaukana, **9** mutta turhaan he palvelevat minua opettaen
oppeja, jotka ovat ihmiskäskyjä'." **10** Ja hän kutsui kansan
tykönsä ja sanoi heille: "Kuulkaa ja ymmärtäkää. **11** Ei saastuta
ihmistä se, mikä menee suusta sisään; vaan mikä suusta käy
ulos, se saastuttaa ihmisen." **12** Silloin opetuslapset tulivat
ja sanoivat hänelle: "Tiedätkö, että fariseukset loukkaantuivat
kuullessaan tuon puheen?" **13** Mutta hän vastasi ja sanoi:
"Jokainen istutus, jota minun taivaallinen Isäni ei ole istuttanut,
on juurineen revittävä pois. **14** Älkää heistä välittäkö: he ovat
sokeita sokeain taluttajia; mutta jos sokea sokeaa taluttaa, niin

he molemmat kuoppaan lankeavat." **15** Niin Pietari vastasi ja
sanoi hänelle: "Selitä meille tämä vertaus". **16** Mutta Jeesus
sanoi: "Vieläkö tekin olette ymmärtämättömiä? **17** Ettekö käsitä,
että kaikki, mikä käy suusta sisään, menee vatsaan ja ulostuu?
18 Mutta mikä käy suusta ulos, se tulee sydämestä, ja se
saastuttaa ihmisen. **19** Sillä sydämestä lähtevät pahat ajatukset,
murhat, aviorikokset, haureudet, varkaudet, väärät todistukset,
jumalanpilkkaamiset. **20** Nämä ihmisen saastuttavat; mutta
pesemättömin käsin syöminen ei saastuta ihmistä." **21** Ja
Jeesus lähti sieltä ja vetäytyi Tyyron ja Siidonin tienoille. **22**
Ja katso, kanaanilainen vaimo tuli niiltä seuduilta ja huusi
sanoen: "Herra, Daavidin poika, armahda minua. Riivaaja vaivaa
kauheasti minun tytärtäni." **23** Mutta hän ei vastannut hänelle
sanaakaan. Niin hänen opetuslapsensa tulivat ja rukoilivat häntä
sanoen: "Päästä hänet menemään, sillä hän huutaa meidän
jälkeemme". **24** Hän vastasi ja sanoi: "Minua ei ole lähetetty
muitten kuin Israelin huoneen kadonneitten lammasten tykö".
25 Mutta vaimo tuli ja kumarsi häntä ja sanoi: "Herra, auta
minua". **26** Mutta hän vastasi ja sanoi: "Ei ole soveliasta ottaa
lasten leipää ja heittää penikoille". **27** Mutta vaimo sanoi: "Niin,
Herra; mutta syöväthän penikatkin niitä muruja, jotka heidän
herrainsa pöydältä putoavat". **28** Silloin Jeesus vastasi ja sanoi
hänelle: "Oi vaimo, suuri on sinun uskosi, tapahtukoon sinulle,
niinkuin tahdot". Ja hänen tyttärensä oli siitä hetkestä terve.
29 Ja Jeesus lähti sieltä ja tuli Galilean järven rannalle; ja hän
nousi vuorelle ja istui sinne. **30** Ja hänen tykönsä tuli paljon
kansaa, ja he toivat mukanaan rampoja, raajarikkoja, sokeita,
mykkiä ja paljon muita, ja laskivat heidät hänen jalkojensa
juureen; ja hän paransi heidät, **31** niin että kansa ihmetteli

nähdessään mykkäin puhuvan, raajarikkojen olevan terveitä,
rampojen kävelevän ja sokeain näkevän; ja he ylistivät Israelin
Jumalaa. **32** Ja Jeesus kutsui opetuslapsensa tykönsä ja sanoi:
"Minun käy sääliksi kansaa, sillä he ovat jo kolme päivää olleet
minun tykönäni, eikä heillä ole mitään syötävää; enkä minä tahdo
laskea heitä syömättä menemään, etteivät nääntyisi matkalla".
33 Niin opetuslapset sanoivat hänelle: "Mistä me saamme täällä
erämaassa niin paljon leipää, että voimme ravita noin suuren
kansanjoukon?" **34** Jeesus sanoi heille: "Montako leipää teillä
on?" He sanoivat: "Seitsemän, ja muutamia kalasia". **35** Niin hän
käski kansan asettua maahan. **36** Ja hän otti ne seitsemän leipää
ja kalat, kiitti, mursi ja antoi opetuslapsillensa, ja opetuslapset
antoivat kansalle. **37** Ja kaikki söivät ja tulivat ravituiksi. Sitten he
keräsivät jääneet palaset, seitsemän täyttä vasullista. **38** Ja niitä,
jotka aterioivat, oli neljätuhatta miestä, paitsi naisia ja lapsia. **39**
Ja laskettuaan kansan tyköänsä hän astui venheeseen ja meni
Magadanin alueelle.

16 Ja fariseukset ja saddukeukset tulivat hänen luoksensa
ja kiusasivat häntä pyytäen häntä näyttämään heille merkin
taivaasta. **2** Mutta hän vastasi ja sanoi heille: "Kun ilta tulee,
sanotte te: 'Tulee selkeä ilma, sillä taivas ruskottaa', **3** ja aamulla:
'Tänään tulee rajuilma, sillä taivas ruskottaa ja on synkkä'.
Taivaan muodon te osaatte arvioida, mutta aikain merkkejä ette
osaa. **4** Tämä paha ja avionrikkoja sukupolvi tavoittelee merkkiä,
mutta sille ei anneta muuta merkkiä kuin Joonaan merkki." Ja
hän jätti heidät ja meni pois. **5** Kun opetuslapset saapuivat
toiselle rannalle, olivat he unhottaneet ottaa leipää mukaansa. **6**
Ja Jeesus sanoi heille: "Varokaa ja kavahtakaa fariseusten ja
saddukeusten hapatusta". **7** Niin he puhuivat keskenään sanoen:

"Emme ottaneet leipää mukaamme". **8** Mutta kun Jeesus sen
huomasi, sanoi hän: "Te vähäuskoiset, mitä puhutte keskenänne
siitä, ettei teillä ole leipää mukananne? **9** Ettekö vielä käsitä?
Ja ettekö muista niitä viittä leipää viidelletuhannelle ja kuinka
monta vakallista otitte talteen, **10** ettekä niitä seitsemää leipää
neljälletuhannelle ja kuinka monta vasullista otitte talteen? **11**
Kuinka te ette käsitä, etten minä puhunut teille leivästä? Vaan
kavahtakaa fariseusten ja saddukeusten hapatusta." **12** Silloin he
ymmärsivät, ettei hän käskenyt kavahtamaan leivän hapatusta,
vaan fariseusten ja saddukeusten oppia. **13** Kun Jeesus tuli
Filippuksen Kesarean tienoille, kysyi hän opetuslapsiltaan
sanoen: "Kenen ihmiset sanovat Ihmisen Pojan olevan?" **14**
Niin he sanoivat: "Muutamat Johannes Kastajan, toiset Eliaan,
toiset taas Jeremiaan tahi jonkun muun profeetoista". **15** Hän
sanoi heille: "Kenenkä te sanotte minun olevan?" **16** Simon
Pietari vastasi ja sanoi: "Sinä olet Kristus, elävän Jumalan
Poika". **17** Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Autuas olet sinä,
Simon, Joonaan poika, sillä ei liha eikä veri ole sitä sinulle
ilmoittanut, vaan minun Isäni, joka on taivaissa. **18** Ja minä
sanon sinulle: sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle minä rakennan
seurakuntani, ja tuonelan portit eivät sitä voita. **(Hadēs g86)** **19**
Minä olen antava sinulle taivasten valtakunnan avaimet, ja minkä
sinä sidot maan päällä, se on oleva sidottu taivaissa, ja minkä
sinä päästät maan päällä, se on oleva päästetty taivaissa."
20 Silloin hän varoitti vakavasti opetuslapsiaan kenellekään
sanomasta, että hän on Kristus. **21** Siitä lähtien Jeesus alkoi
ilmoittaa opetuslapsilleen, että hänen piti menemän Jerusalemiin
ja kärsimän paljon vanhimmilta ja ylipapeilta ja kirjanoppineilta ja
tuleman tapetuksi ja kolmantena päivänä nouseman ylös. **22**

Silloin Pietari otti hänet erilleen ja rupesi nuhtelemaan häntä
sanoen: "Jumala varjelkoon, Herra, älköön se sinulle tapahtuko".
23 Mutta hän kääntyi ja sanoi Pietarille: "Mene pois minun
edestäni, saatana; sinä olet minulle pahennukseksi, sillä sinä et
ajattele sitä, mikä on Jumalan, vaan sitä, mikä on ihmisten". **24**
Silloin Jeesus sanoi opetuslapsillensa: "Jos joku tahtoo minun
perässäni kulkea, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon ristinsä
ja seuratkoon minua. **25** Sillä joka tahtoo pelastaa elämänsä,
hän kadottaa sen, mutta joka kadottaa elämänsä minun tähteni,
hän löytää sen. **26** Sillä mitä se hyödyttää ihmistä, vaikka hän
voittaisi omaksensa koko maailman, mutta saisi sielullensa
vahingon? Taikka mitä voi ihminen antaa sielunsa lunnaiksi? **27**
Sillä Ihmisen Poika on tuleva Isänsä kirkkaudessa enkeliensä
kanssa, ja silloin hän maksaa kullekin hänen tekojensa mukaan.
28 Totisesti minä sanon teille: tässä seisovien joukossa on
muutamia, jotka eivät maista kuolemaa, ennenkuin näkevät
Ihmisen Pojan tulevan kuninkuudessaan."

17 Ja kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin
sekä Jaakobin ja hänen veljensä Johanneksen ja vei heidät
korkealle vuorelle, yksinäisyyteen. **2** Ja hänen muotonsa muuttui
heidän edessään, ja hänen kasvonsa loistivat niinkuin aurinko,
ja hänen vaatteensa tulivat valkoisiksi niinkuin valo. **3** Ja
katso, heille ilmestyivät Mooses ja Elias, jotka puhuivat hänen
kanssansa. **4** Niin Pietari rupesi puhumaan ja sanoi Jeesukselle:
"Herra, meidän on tässä hyvä olla; jos tahdot, niin minä teen
tähän kolme majaa, sinulle yhden ja Moosekselle yhden ja
Eliaalle yhden". **5** Hänen vielä puhuessaan, katso, heidät
varjosi valoisa pilvi; ja katso, pilvestä kuului ääni, joka sanoi:
"Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt;

kuulkaa häntä". **6** Kun opetuslapset sen kuulivat, lankesivat
he kasvoilleen ja peljästyivät kovin. **7** Niin Jeesus tuli heidän
tykönsä, koski heihin ja sanoi: "Nouskaa, älkääkä peljätkö". **8**
Ja kun he nostivat silmänsä, eivät he nähneet ketään muuta
kuin Jeesuksen yksinään. **9** Ja heidän kulkiessaan alas vuorelta
Jeesus varoitti heitä sanoen: "Älkää kenellekään kertoko tätä
näkyä, ennenkuin Ihmisen Poika on noussut kuolleista". **10** Ja
hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä sanoen: "Miksi sitten
kirjanoppineet sanovat, että Eliaan pitää tulla ensin?" **11** Jeesus
vastasi ja sanoi: "Elias tosin tulee ja asettaa kaikki kohdalleen.
12 Mutta minä sanon teille, että Elias on jo tullut. Mutta he eivät
tunteneet häntä, vaan tekivät hänelle, mitä tahtoivat. Samoin
myös Ihmisen Poika saa kärsiä heiltä." **13** Silloin opetuslapset
ymmärsivät hänen puhuneen heille Johannes Kastajasta. **14** Ja
kun he saapuivat kansan luo, tuli hänen tykönsä muuan mies,
polvistui hänen eteensä **15** ja sanoi: "Herra, armahda minun
poikaani, sillä hän on kuunvaihetautinen ja kärsii kovin; usein
hän kaatuu, milloin tuleen, milloin veteen. **16** Ja minä toin hänet
sinun opetuslastesi tykö, mutta he eivät voineet häntä parantaa."
17 Niin Jeesus vastasi ja sanoi: "Voi sinä epäuskoinen ja nurja
sukupolvi, kuinka kauan minun täytyy olla teidän kanssanne?
Kuinka kauan kärsiä teitä? Tuokaa hänet tänne minun tyköni."
18 Ja Jeesus nuhteli riivaajaa, ja se lähti pojasta, ja poika oli siitä
hetkestä terve. **19** Sitten opetuslapset menivät Jeesuksen tykö
eriksensä ja sanoivat: "Miksi emme me voineet ajaa sitä ulos?"
20 Niin hän sanoi heille: "Teidän epäuskonne tähden; sillä totisesti
minä sanon teille: jos teillä olisi uskoa sinapinsiemenenkään
verran, niin te voisitte sanoa tälle vuorelle: 'Siirry täältä tuonne',
ja se siirtyisi, eikä mikään olisi teille mahdotonta". **22** Ja kun

he yhdessä vaelsivat Galileassa, sanoi Jeesus heille: "Ihmisen
Poika annetaan ihmisten käsiin, **23** ja he tappavat hänet, ja
kolmantena päivänä hän nousee ylös". Ja he tulivat kovin
murheellisiksi. **24** Ja kun he saapuivat Kapernaumiin, tulivat
temppeliveron kantajat Pietarin luo ja sanoivat: "Eikö teidän
opettajanne maksa temppeliveroa?" **25** Hän sanoi: "Maksaa". Ja
kun hän tuli huoneeseen, kysyi Jeesus häneltä ensi sanaksi:
"Mitä arvelet, Simon? Keiltä maan kuninkaat ottavat tullia tai
veroa? Lapsiltaanko vai vierailta?" **26** Ja kun hän vastasi:
"Vierailta", sanoi Jeesus hänelle: "Lapset ovat siis vapaat. **27**
Mutta ettemme heitä loukkaisi, niin mene ja heitä onki järveen.
Ota sitten ensiksi saamasi kala, ja kun avaat sen suun, löydät
hopearahan. Ota se ja anna heille minun puolestani ja omasta
puolestasi."

18 Sillä hetkellä opetuslapset tulivat Jeesuksen tykö ja sanoivat:
"Kuka on suurin taivasten valtakunnassa?" **2** Niin hän kutsui
tykönsä lapsen, asetti sen heidän keskellensä **3** ja sanoi: "Totisesti
minä sanon teille: ellette käänny ja tule lasten kaltaisiksi, ette
pääse taivasten valtakuntaan. **4** Sentähden, joka nöyrtyy tämän
lapsen kaltaiseksi, se on suurin taivasten valtakunnassa. **5** Ja
joka ottaa tykönsä yhden tämänkaltaisen lapsen minun nimeeni,
se ottaa tykönsä minut. **6** Mutta joka viettelee yhden näistä
pienistä, jotka uskovat minuun, sen olisi parempi, että myllynkivi
ripustettaisiin hänen kaulaansa ja hänet upotettaisiin meren
syvyyteen. **7** Voi maailmaa viettelysten tähden! Viettelysten
täytyy kyllä tulla; mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta viettelys
tulee! **8** Mutta jos sinun kätesi tai jalkasi viettelee sinua, hakkaa
se poikki ja heitä luotasi; parempi on sinulle, että käsipuolena tai
jalkapuolena pääset elämään sisälle, kuin että sinut, molemmat

kädet tai molemmat jalat tallella, heitetään iankaikkiseen tuleen.
(aiōnios g166) **9** Ja jos sinun silmäsi viettelee sinua, repäise se pois
ja heitä luotasi; parempi on sinun silmäpuolena mennä elämään
sisälle, kuin että sinut, molemmat silmät tallella, heitetään helvetin
tuleen. **(Geenna g1067)** **10** Katsokaa, ettette halveksu yhtäkään
näistä pienistä; sillä minä sanon teille, että heidän enkelinsä
taivaissa näkevät aina minun Isäni kasvot, joka on taivaissa. **12**
Mitä arvelette? Jos jollakin ihmisellä on sata lammasta ja yksi
niistä eksyy, eikö hän jätä niitä yhdeksääkymmentä yhdeksää
vuorille ja mene etsimään eksynyttä? **13** Ja jos hän sen löytää,
totisesti minä sanon teille: hän iloitsee enemmän siitä kuin niistä
yhdeksästäkymmenestä yhdeksästä, jotka eivät olleet eksyneet.
14 Niin ei myöskään teidän taivaallisen Isänne tahto ole, että
yksikään näistä pienistä joutuisi kadotukseen. **15** Mutta jos veljesi
rikkoo sinua vastaan, niin mene ja nuhtele häntä kahdenkesken;
jos hän sinua kuulee, niin olet voittanut veljesi. **16** Mutta jos hän
ei sinua kuule, niin ota vielä yksi tai kaksi kanssasi, 'että jokainen
asia vahvistettaisiin kahden tai kolmen todistajan sanalla'. **17**
Mutta jos hän ei kuule heitä, niin ilmoita seurakunnalle. Mutta
jos hän ei seurakuntaakaan kuule, niin olkoon hän sinulle,
niinkuin olisi pakana ja publikaani. **18** Totisesti minä sanon
teille: kaikki, minkä te sidotte maan päällä, on oleva sidottu
taivaassa, ja kaikki, minkä te päästätte maan päällä, on oleva
päästetty taivaassa. **19** Vielä minä sanon teille: jos kaksi teistä
maan päällä keskenään sopii mistä asiasta tahansa, että he sitä
anovat, niin he saavat sen minun Isältäni, joka on taivaissa. **20**
Sillä missä kaksi tahi kolme on kokoontunut minun nimeeni, siinä
minä olen heidän keskellänsä." **21** Silloin Pietari meni hänen
tykönsä ja sanoi hänelle: "Herra, kuinka monta kertaa minun on

annettava anteeksi veljelleni, joka rikkoo minua vastaan? Ihanko
seitsemän kertaa?" **22** Jeesus vastasi hänelle: "Minä sanon
sinulle: ei seitsemän kertaa, vaan seitsemänkymmentä kertaa
seitsemän. **23** Sentähden taivasten valtakunta on verrattava
kuninkaaseen, joka vaati palvelijoiltansa tiliä. **24** Ja kun hän
rupesi tilintekoon, tuotiin hänen eteensä eräs, joka oli hänelle
velkaa kymmenentuhatta leiviskää. **25** Mutta kun tällä ei ollut,
millä maksaa, niin hänen herransa määräsi myytäväksi hänet ja
hänen vaimonsa ja lapsensa ja kaikki, mitä hänellä oli, ja velan
maksettavaksi. **26** Silloin palvelija lankesi maahan ja rukoili häntä
sanoen: 'Ole pitkämielinen minua kohtaan, niin minä maksan
sinulle kaikki'. **27** Niin herran kävi sääliksi sitä palvelijaa, ja hän
päästi hänet ja antoi hänelle velan anteeksi. **28** Mutta mentyään
ulos se palvelija tapasi erään kanssapalvelijoistaan, joka oli
hänelle velkaa sata denaria; ja hän tarttui häneen, kuristi häntä
kurkusta ja sanoi: 'Maksa, minkä olet velkaa'. **29** Niin hänen
kanssapalvelijansa lankesi maahan ja pyysi häntä sanoen: 'Ole
pitkämielinen minua kohtaan, niin minä maksan sinulle'. **30** Mutta
hän ei tahtonut, vaan meni ja heitti hänet vankeuteen, kunnes
hän maksaisi velkansa. **31** Kun nyt hänen kanssapalvelijansa
näkivät, mitä tapahtui, tulivat he kovin murheellisiksi ja menivät
ja ilmoittivat herrallensa kaiken, mitä oli tapahtunut. **32** Silloin
hänen herransa kutsui hänet eteensä ja sanoi hänelle: 'Sinä
paha palvelija! Minä annoin sinulle anteeksi kaiken sen velan,
koska sitä minulta pyysit; **33** eikö sinunkin olisi pitänyt armahtaa
kanssapalvelijaasi, niinkuin minäkin sinua armahdin?' **34** Ja
hänen herransa vihastui ja antoi hänet vanginvartijan käsiin,
kunnes hän maksaisi kaiken, minkä oli hänelle velkaa. **35** Näin

myös minun taivaallinen Isäni tekee teille, ellette anna kukin
veljellenne sydämestänne anteeksi."

19 Ja kun Jeesus oli lopettanut nämä puheet, lähti hän
Galileasta ja kulki Jordanin tuota puolta Juudean alueelle. **2**
Ja suuri kansan paljous seurasi häntä, ja hän paransi heitä
siellä. **3** Ja fariseuksia tuli hänen luoksensa, ja he kiusasivat
häntä sanoen: "Onko miehen lupa hyljätä vaimonsa mistä syystä
tahansa?" **4** Hän vastasi ja sanoi: "Ettekö ole lukeneet, että
Luoja jo alussa 'loi heidät mieheksi ja naiseksi' **5** ja sanoi:
'Sentähden mies luopukoon isästänsä ja äidistänsä ja liittyköön
vaimoonsa, ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi'? **6** Niin eivät he
enää ole kaksi, vaan yksi liha. Minkä siis Jumala on yhdistänyt,
sitä älköön ihminen erottako." **7** He sanoivat hänelle: "Miksi
sitten Mooses käski antaa erokirjan ja hyljätä hänet?" **8** Hän
sanoi heille: "Teidän sydämenne kovuuden tähden Mooses salli
teidän hyljätä vaimonne, mutta alusta ei niin ollut. **9** Mutta minä
sanon teille: joka hylkää vaimonsa muun kuin huoruuden tähden
ja nai toisen, se tekee huorin; ja joka nai hyljätyn, se tekee
huorin." **10** Opetuslapset sanoivat hänelle: "Jos miehen on näin
laita vaimoonsa nähden, niin ei ole hyvä naida". **11** Mutta hän
sanoi heille: "Ei tämä sana kaikkiin sovellu, vaan ainoastaan
niihin, joille se on suotu. **12** Sillä on niitä, jotka syntymästään,
äitinsä kohdusta saakka, ovat avioon kelpaamattomia, ja on
niitä, jotka ihmiset ovat tehneet avioon kelpaamattomiksi, ja
niitä, jotka taivasten valtakunnan tähden ovat tehneet itsensä
avioon kelpaamattomiksi. Joka voi sen itseensä sovittaa, se
sovittakoon." **13** Silloin tuotiin hänen tykönsä lapsia, että hän
panisi kätensä heidän päälleen ja rukoilisi; mutta opetuslapset
nuhtelivat tuojia. **14** Niin Jeesus sanoi: "Antakaa lasten olla,

älkääkä estäkö heitä tulemasta minun tyköni, sillä senkaltaisten
on taivasten valtakunta". **15** Ja hän pani kätensä heidän päälleen
ja lähti sieltä pois. **16** Ja katso, eräs mies tuli ja sanoi hänelle:
"Opettaja, mitä hyvää minun pitää tekemän, että minä saisin
iankaikkisen elämän?" **(aiōnios g166)** **17** Niin hän sanoi hänelle:
"Miksi kysyt minulta, mikä on hyvää? On ainoastaan yksi,
joka on hyvä. Mutta jos tahdot päästä elämään sisälle, niin
pidä käskyt." **18** Hän sanoi hänelle: "Mitkä?" Jeesus sanoi:
"Nämä: 'Älä tapa', 'Älä tee huorin', 'Älä varasta', 'Älä sano
väärää todistusta', **19** 'Kunnioita isääsi ja äitiäsi', ja: 'Rakasta
lähimmäistäsi niinkuin itseäsi'". **20** Nuorukainen sanoi hänelle:
"Kaikkia niitä minä olen noudattanut; mitä minulta vielä puuttuu?"
21 Jeesus sanoi hänelle: "Jos tahdot olla täydellinen, niin mene,
myy, mitä sinulla on, ja anna köyhille, niin sinulla on oleva aarre
taivaissa; ja tule ja seuraa minua". **22** Mutta kun nuorukainen
kuuli tämän sanan, meni hän pois murheellisena, sillä hänellä oli
paljon omaisuutta. **23** Silloin Jeesus sanoi opetuslapsillensa:
"Totisesti minä sanon teille: rikkaan on vaikea päästä taivasten
valtakuntaan. **24** Ja vielä minä sanon teille: helpompi on
kamelin käydä neulansilmän läpi kuin rikkaan päästä Jumalan
valtakuntaan." **25** Kun opetuslapset sen kuulivat, hämmästyivät
he kovin ja sanoivat: "Kuka sitten voi pelastua?" **26** Niin Jeesus
katsoi heihin ja sanoi heille: "Ihmisille se on mahdotonta, mutta
Jumalalle on kaikki mahdollista". **27** Silloin Pietari vastasi ja sanoi
hänelle: "Katso, me olemme luopuneet kaikesta ja seuranneet
sinua; mitä me siitä saamme?" **28** Niin Jeesus sanoi heille:
"Totisesti minä sanon teille: siinä uudestisyntymisessä, jolloin
Ihmisen Poika istuu kirkkautensa valtaistuimella, saatte tekin,
jotka olette minua seuranneet, istua kahdellatoista valtaistuimella

ja tuomita Israelin kahtatoista sukukuntaa. **29** Ja jokainen, joka
on luopunut taloista tai veljistä tai sisarista tai isästä tai äidistä
tai lapsista tai pelloista minun nimeni tähden, on saava monin
verroin takaisin ja perivä iankaikkisen elämän. **(aiōnios g166)** **30**
Mutta monet ensimmäiset tulevat viimeisiksi, ja monet viimeiset
ensimmäisiksi."

20 "Sillä taivasten valtakunta on perheenisännän kaltainen, joka
varhain aamulla lähti ulos palkkaamaan työmiehiä viinitarhaansa.
2 Ja kun hän oli sopinut työmiesten kanssa denarista päivältä,
lähetti hän heidät viinitarhaansa. **3** Ja hän lähti ulos kolmannen
hetken vaiheilla ja näki toisia seisomassa torilla joutilaina; **4**
ja hän sanoi heille: 'Menkää tekin minun viinitarhaani, ja mikä
kohtuus on, sen minä annan teille'. **5** Niin he menivät. Taas hän
lähti ulos kuudennen ja yhdeksännen hetken vaiheilla ja teki
samoin. **6** Ja kun hän lähti ulos yhdennentoista hetken vaiheilla,
tapasi hän vielä toisia siellä seisomassa; ja hän sanoi heille:
'Miksi seisotte täällä kaiken päivää joutilaina?' **7** He sanoivat
hänelle: 'Kun ei kukaan ole meitä palkannut'. Hän sanoi heille:
'Menkää tekin minun viinitarhaani'. **8** Mutta kun ilta tuli, sanoi
viinitarhan herra tilansa hoitajalle: 'Kutsu työmiehet ja maksa
heille palkka, viimeisistä alkaen ensimmäisiin asti'. **9** Kun nyt
tulivat ne, jotka olivat saapuneet yhdennentoista hetken vaiheilla,
saivat he kukin denarin. **10** Ja kun ensimmäiset tulivat, luulivat he
saavansa enemmän; mutta hekin saivat kukin denarin. **11** Kun he
sen saivat, napisivat he perheen isäntää vastaan **12** ja sanoivat:
'Nämä viimeiset ovat tehneet työtä vain yhden hetken, ja sinä teit
heidät meidän vertaisiksemme, jotka olemme kantaneet päivän
kuorman ja helteen'. **13** Niin hän vastasi eräälle heistä ja sanoi:
'Ystäväni, en minä tee sinulle vääryyttä; etkö sopinut minun

kanssani denarista? **14** Ota omasi ja mene. Mutta minä tahdon
tälle viimeiselle antaa saman verran kuin sinullekin. **15** Enkö saa
tehdä omallani, mitä tahdon? Vai onko silmäsi nurja sentähden,
että minä olen hyvä?' **16** Näin viimeiset tulevat ensimmäisiksi ja
ensimmäiset viimeisiksi." **17** Ja kun Jeesus lähti kulkemaan ylös
Jerusalemiin, otti hän ne kaksitoista erilleen ja sanoi matkalla
heille: **18** "Katso, me menemme ylös Jerusalemiin, ja Ihmisen
Poika annetaan ylipappien ja kirjanoppineitten käsiin, ja he
tuomitsevat hänet kuolemaan **19** ja antavat hänet pakanoille
pilkattavaksi ja ruoskittavaksi ja ristiinnaulittavaksi, ja kolmantena
päivänä hän on nouseva ylös". **20** Silloin Sebedeuksen poikain
äiti tuli poikineen hänen tykönsä ja kumarsi häntä, aikoen anoa
häneltä jotakin. **21** Niin hän sanoi vaimolle: "Mitä tahdot?" Tämä
sanoi hänelle: "Sano, että nämä minun kaksi poikaani saavat
istua, toinen sinun oikealla ja toinen vasemmalla puolellasi,
sinun valtakunnassasi". **22** Mutta Jeesus vastasi ja sanoi: "Te
ette tiedä, mitä anotte. Voitteko juoda sen maljan, jonka minä
olen juova?" He sanoivat hänelle: "Voimme". **23** Hän sanoi
heille: "Minun maljani te tosin juotte, mutta minun oikealla ja
vasemmalla puolellani istuminen ei ole minun annettavissani,
vaan se annetaan niille, joille minun Isäni on sen valmistanut". **24**
Kun ne kymmenen sen kuulivat, närkästyivät he näihin kahteen
veljekseen. **25** Mutta Jeesus kutsui heidät tykönsä ja sanoi: "Te
tiedätte, että kansojen ruhtinaat herroina niitä hallitsevat, ja että
mahtavat käyttävät valtaansa niitä kohtaan. **26** Näin älköön olko
teillä keskenänne, vaan joka teidän keskuudessanne tahtoo
suureksi tulla, se olkoon teidän palvelijanne, **27** ja joka teidän
keskuudessanne tahtoo olla ensimmäinen, se olkoon teidän
orjanne; **28** niinkuin ei Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi,

vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monen
edestä." **29** Ja heidän lähtiessään Jerikosta seurasi häntä suuri
kansan paljous. **30** Ja katso, kaksi sokeaa istui tien vieressä; ja
kun he kuulivat, että Jeesus kulki ohitse, huusivat he sanoen:
"Herra, Daavidin poika, armahda meitä". **31** Niin kansa nuhteli
heitä saadakseen heidät vaikenemaan; mutta he huusivat sitä
enemmän sanoen: "Herra, Daavidin poika, armahda meitä".
32 Silloin Jeesus seisahtui ja kutsui heidät tykönsä ja sanoi:
"Mitä tahdotte, että minä teille tekisin?" **33** He sanoivat hänelle:
"Herra, että meidän silmämme aukenisivat". **34** Niin Jeesuksen
tuli heitä sääli, ja hän kosketti heidän silmiänsä, ja kohta he
saivat näkönsä ja seurasivat häntä.

21 Ja kun he lähestyivät Jerusalemia ja saapuivat Beetfageen,
Öljymäelle, silloin Jeesus lähetti kaksi opetuslasta **2** ja sanoi
heille: "Menkää kylään, joka on edessänne, niin te kohta löydätte
aasintamman sidottuna ja varsan sen kanssa; päästäkää ne ja
tuokaa minulle. **3** Ja jos joku teille jotakin sanoo, niin vastatkaa:
'Herra tarvitsee niitä'; ja kohta hän lähettää ne." **4** Mutta tämä
tapahtui, että kävisi toteen, mikä on puhuttu profeetan kautta,
joka sanoo: **5** "Sanokaa tytär Siionille: 'Katso, sinun kuninkaasi
tulee sinulle hiljaisena ja ratsastaen aasilla, ikeenalaisen aasin
varsalla'." **6** Niin opetuslapset menivät ja tekivät, niinkuin Jeesus
oli heitä käskenyt, **7** ja toivat aasintamman varsoineen ja panivat
niiden selkään vaatteensa, ja hän istuutui niiden päälle. **8** Ja
suurin osa kansasta levitti vaatteensa tielle, ja toiset karsivat
oksia puista ja hajottivat tielle. **9** Ja kansanjoukot, jotka kulkivat
hänen edellään ja jotka seurasivat, huusivat sanoen: "Hoosianna
Daavidin pojalle! Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen.
Hoosianna korkeuksissa!" **10** Ja kun hän tuli Jerusalemiin, joutui

koko kaupunki liikkeelle ja sanoi: "Kuka tämä on?" **11** Niin kansa
sanoi: "Tämä on se profeetta, Jeesus, Galilean Nasaretista". **12**
Ja Jeesus meni pyhäkköön; ja hän ajoi ulos kaikki, jotka myivät
ja ostivat pyhäkössä, ja kaatoi kumoon rahanvaihtajain pöydät ja
kyyhkysten myyjäin istuimet. **13** Ja hän sanoi heille: "Kirjoitettu
on: 'Minun huoneeni pitää kutsuttaman rukoushuoneeksi', mutta
te teette siitä ryövärien luolan." **14** Ja hänen tykönsä pyhäkössä
tuli sokeita ja rampoja, ja hän paransi heidät. **15** Mutta kun ylipapit
ja kirjanoppineet näkivät ne ihmeet, joita hän teki, ja lapset,
jotka huusivat pyhäkössä ja sanoivat: "Hoosianna Daavidin
pojalle", niin he närkästyivät **16** ja sanoivat hänelle: "Kuuletko,
mitä nämä sanovat?" Niin Jeesus sanoi heille: "Kuulen; ettekö
ole koskaan lukeneet: 'Lasten ja imeväisten suusta sinä olet
valmistanut itsellesi kiitoksen'?" **17** Ja hän jätti heidät ja meni
ulos kaupungista Betaniaan ja oli siellä yötä. **18** Kun hän varhain
aamulla palasi kaupunkiin, oli hänen nälkä. **19** Ja nähdessään
tien vieressä viikunapuun hän meni sen luo, mutta ei löytänyt
siitä muuta kuin pelkkiä lehtiä; ja hän sanoi sille: "Älköön sinusta
ikinä enää hedelmää kasvako". Ja kohta viikunapuu kuivettui.
(aiōn g165) **20** Kun opetuslapset tämän näkivät, ihmettelivät he ja
sanoivat: "Kuinka viikunapuu niin äkisti kuivettui?" **21** Jeesus
vastasi ja sanoi heille: "Totisesti minä sanon teille: jos teillä
olisi uskoa ettekä epäilisi, niin ette ainoastaan voisi tehdä sitä,
mikä viikunapuussa tapahtui, vaan vieläpä, jos sanoisitte tälle
vuorelle: 'Kohoa ja heittäydy mereen', niin se tapahtuisi. **22** Ja
kaiken, mitä te anotte rukouksessa, uskoen, te saatte." **23** Ja kun
hän oli mennyt pyhäkköön, tulivat hänen opettaessaan ylipapit ja
kansan vanhimmat hänen luoksensa ja sanoivat: "Millä vallalla
sinä näitä teet? Ja kuka sinulle on antanut tämän vallan?" **24**

Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Minä myös teen teille yhden
kysymyksen; jos te minulle siihen vastaatte, niin minäkin sanon
teille, millä vallalla minä näitä teen. **25** Mistä Johanneksen kaste
oli? Taivaastako vai ihmisistä?" Niin he neuvottelivat keskenänsä
sanoen: "Jos sanomme: 'Taivaasta', niin hän sanoo meille: 'Miksi
ette siis uskoneet häntä?' **26** Mutta jos sanomme: 'Ihmisistä', niin
meidän täytyy peljätä kansaa, sillä kaikki pitävät Johannesta
profeettana." **27** Ja he vastasivat Jeesukselle ja sanoivat: "Emme
tiedä". Niin hänkin sanoi heille: "Niinpä en minäkään sano teille,
millä vallalla minä näitä teen. **28** Mutta miten teistä on? Miehellä
oli kaksi poikaa; ja hän meni ensimmäisen luo ja sanoi: 'Poikani,
mene tänään tekemään työtä minun viinitarhaani'. **29** Tämä
vastasi ja sanoi: 'En tahdo'; mutta jäljestäpäin hän katui ja
meni. **30** Niin hän meni toisen luo ja sanoi samoin. Tämä taas
vastasi ja sanoi: 'Minä menen, herra', mutta ei mennytkään.
31 Kumpi näistä kahdesta teki isänsä tahdon?" He sanoivat:
"Ensimmäinen". Jeesus sanoi heille: "Totisesti minä sanon teille:
publikaanit ja portot menevät ennen teitä Jumalan valtakuntaan.
32 Sillä Johannes tuli teidän tykönne vanhurskauden tietä, ja
te ette uskoneet häntä, mutta publikaanit ja portot uskoivat
häntä; ja vaikka te sen näitte, ette jäljestäpäinkään katuneet,
niin että olisitte häntä uskoneet. **33** Kuulkaa toinen vertaus: Oli
perheenisäntä, joka istutti viinitarhan ja teki aidan sen ympärille
ja kaivoi siihen viinikuurnan ja rakensi tornin; ja hän vuokrasi sen
viinitarhureille ja matkusti muille maille. **34** Ja kun hedelmäin
aika lähestyi, lähetti hän palvelijoitansa viinitarhurien luokse
perimään hänelle tulevat hedelmät. **35** Mutta viinitarhurit ottivat
kiinni hänen palvelijansa; minkä he pieksivät, minkä tappoivat,
minkä kivittivät. **36** Vielä hän lähetti toisia palvelijoita, useampia

kuin ensimmäiset; ja näille he tekivät samoin. **37** Mutta viimein
hän lähetti heidän luokseen poikansa sanoen: 'Minun poikaani
he kavahtavat'. **38** Mutta kun viinitarhurit näkivät pojan, sanoivat
he keskenänsä: 'Tämä on perillinen; tulkaa, tappakaamme
hänet, niin me saamme hänen perintönsä'. **39** Ja he ottivat
hänet kiinni ja heittivät ulos viinitarhasta ja tappoivat. **40** Kun
viinitarhan herra tulee, mitä hän tekee noille viinitarhureille?"
41 He sanoivat hänelle: "Nuo pahat hän pahoin tuhoaa ja
vuokraa viinitarhan toisille viinitarhureille, jotka antavat hänelle
hedelmät ajallansa". **42** Jeesus sanoi heille: "Ettekö ole koskaan
lukeneet kirjoituksista: 'Se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on
tullut kulmakiveksi; Herralta tämä on tullut ja on ihmeellinen
meidän silmissämme'? **43** Sentähden minä sanon teille: Jumalan
valtakunta otetaan teiltä pois ja annetaan kansalle, joka tekee
sen hedelmiä. **44** Ja joka tähän kiveen kaatuu, se ruhjoutuu,
mutta jonka päälle se kaatuu, sen se murskaa." **45** Kun ylipapit
ja fariseukset kuulivat nämä hänen vertauksensa, ymmärsivät
he, että hän puhui heistä. **46** Ja he olisivat tahtoneet ottaa hänet
kiinni, mutta pelkäsivät kansaa, koska se piti häntä profeettana.

22 Ja Jeesus rupesi taas puhumaan heille vertauksilla ja sanoi:
2 "Taivasten valtakunta on verrattava kuninkaaseen, joka laittoi
häät pojallensa. **3** Ja hän lähetti palvelijansa kutsumaan häihin
kutsuvieraita, mutta nämä eivät tahtoneet tulla. **4** Vielä hän lähetti
toisia palvelijoita lausuen: 'Sanokaa kutsutuille: Katso, minä olen
valmistanut ateriani, minun härkäni ja syöttilääni ovat teurastetut,
ja kaikki on valmiina; tulkaa häihin'. **5** Mutta he eivät siitä
välittäneet, vaan menivät pois, mikä pellolleen, mikä kaupoilleen;
6 ja toiset ottivat kiinni hänen palvelijansa, pitelivät pahoin ja
tappoivat. **7** Mutta kuningas vihastui ja lähetti sotajoukkonsa

ja tuhosi nuo murhamiehet ja poltti heidän kaupunkinsa. **8**
Sitten hän sanoi palvelijoillensa: 'Häät ovat valmistetut, mutta
kutsutut eivät olleet arvollisia. **9** Menkää siis teiden risteyksiin
ja kutsukaa häihin, keitä tapaatte.' **10** Ja palvelijat menivät
ulos teille ja kokosivat kaikki, keitä vain tapasivat, sekä pahat
että hyvät, ja häähuone tuli täyteen pöytävieraita. **11** Mutta
kun kuningas meni katsomaan pöytävieraita, näki hän siellä
miehen, joka ei ollut puettu häävaatteisiin. **12** Ja hän sanoi
hänelle: 'Ystävä, kuinka sinä olet tullut tänne sisälle, vaikka
sinulla ei ole häävaatteita?' Mutta hän jäi sanattomaksi. **13**
Silloin kuningas sanoi palvelijoille: 'Sitokaa hänen jalkansa ja
kätensä ja heittäkää hänet ulos pimeyteen'. Siellä on oleva itku
ja hammasten kiristys. **14** Sillä monet ovat kutsutut, mutta harvat
valitut." **15** Silloin fariseukset menivät ja neuvottelivat, kuinka
saisivat hänet sanoissa solmituksi. **16** Ja he lähettivät hänen
luoksensa opetuslapsensa herodilaisten kanssa sanomaan:
"Opettaja, me tiedämme, että sinä olet totinen ja opetat Jumalan
tietä totuudessa, kenestäkään välittämättä, sillä sinä et katso
henkilöön. **17** Sano siis meille: miten arvelet? Onko luvallista
antaa keisarille veroa vai ei?" **18** Mutta Jeesus ymmärsi heidän
pahuutensa ja sanoi: "Miksi kiusaatte minua, te ulkokullatut? **19**
Näyttäkää minulle veroraha." Niin he toivat hänelle denarin. **20**
Hän sanoi heille: "Kenen kuva ja päällekirjoitus tämä on?" **21**
He vastasivat: "Keisarin". Silloin hän sanoi heille: "Antakaa siis
keisarille, mikä keisarin on, ja Jumalalle, mikä Jumalan on". **22**
Kun he sen kuulivat, ihmettelivät he ja jättivät hänet ja menivät
pois. **23** Sinä päivänä tuli hänen luoksensa saddukeuksia,
jotka sanovat, ettei ylösnousemusta ole, ja he kysyivät häneltä
24 sanoen: "Opettaja, Mooses on sanonut: 'Jos joku kuolee

lapsetonna, niin hänen veljensä naikoon hänen vaimonsa
ja herättäköön siemenen veljelleen'. **25** Keskuudessamme
oli seitsemän veljestä. Ensimmäinen otti vaimon ja kuoli; ja
koska hänellä ei ollut jälkeläistä, jätti hän vaimonsa veljelleen.
26 Niin myös toinen ja kolmas, ja samoin kaikki seitsemän.
27 Viimeiseksi kaikista kuoli vaimo. **28** Kenen vaimo noista
seitsemästä hän siis ylösnousemuksessa on oleva? Sillä kaikkien
vaimona hän on ollut." **29** Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Te
eksytte, koska te ette tunne kirjoituksia ettekä Jumalan voimaa.
30 Sillä ylösnousemuksessa ei naida eikä mennä miehelle; vaan
he ovat niinkuin enkelit taivaassa. **31** Mutta mitä kuolleitten
ylösnousemukseen tulee, ettekö ole lukeneet, mitä Jumala
on puhunut teille, sanoen: **32** 'Minä olen Aabrahamin Jumala
ja Iisakin Jumala ja Jaakobin Jumala'? Ei hän ole kuolleitten
Jumala, vaan elävien." **33** Ja sen kuullessaan kansa hämmästyi
hänen oppiansa. **34** Mutta kun fariseukset kuulivat, että hän oli
tukkinut saddukeuksilta suun, kokoontuivat he yhteen; **35** ja eräs
heistä, joka oli lainoppinut, kysyi häneltä kiusaten: **36** "Opettaja,
mikä on suurin käsky laissa?" **37** Niin Jeesus sanoi hänelle:
"'Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydämestäsi ja
kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi'. **38** Tämä on suurin ja
ensimmäinen käsky. **39** Toinen, tämän vertainen, on: 'Rakasta
lähimmäistäsi niinkuin itseäsi'. **40** Näissä kahdessa käskyssä
riippuu kaikki laki ja profeetat." **41** Ja fariseusten ollessa koolla
Jeesus kysyi heiltä **42** sanoen: "Mitä arvelette Kristuksesta?
Kenen poika hän on?" He sanoivat hänelle: "Daavidin". **43**
Hän sanoi heille: "Kuinka sitten Daavid Hengessä kutsuu häntä
Herraksi, sanoen: **44** 'Herra sanoi minun Herralleni: Istu minun
oikealle puolelleni, kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun

jalkojesi alle'. **45** Jos siis Daavid kutsuu häntä Herraksi, kuinka
hän on hänen poikansa?" **46** Ja kukaan ei voinut vastata hänelle
sanaakaan; eikä siitä päivästä lähtien yksikään enää rohjennut
kysyä häneltä mitään.

23 Silloin Jeesus puhui kansalle ja opetuslapsilleen **2** sanoen:
"Mooseksen istuimella istuvat kirjanoppineet ja fariseukset. **3**
Sentähden, kaikki, mitä he sanovat teille, se tehkää ja pitäkää;
mutta heidän tekojensa mukaan älkää tehkö, sillä he sanovat,
mutta eivät tee. **4** He sitovat kokoon raskaita ja vaikeasti
kannettavia taakkoja ja panevat ne ihmisten hartioille, mutta
itse he eivät tahdo niitä sormellaankaan liikuttaa. **5** Ja kaikki
tekonsa he tekevät sitä varten, että ihmiset heitä katselisivat. He
tekevät raamatunlausekotelonsa leveiksi ja vaippansa tupsut
suuriksi **6** ja rakastavat ensimmäistä sijaa pidoissa ja etumaisia
istuimia synagoogissa, **7** ja tahtovat mielellään, että heitä
tervehditään toreilla, ja että ihmiset kutsuvat heitä nimellä 'rabbi'.
8 Mutta te älkää antako kutsua itseänne rabbiksi, sillä yksi on
teidän opettajanne, ja te olette kaikki veljiä. **9** Ja isäksenne
älkää kutsuko ketään maan päällä, sillä yksi on teidän Isänne,
hän, joka on taivaissa. **10** Älkääkä antako kutsua itseänne
mestareiksi, sillä yksi on teidän mestarinne, Kristus. **11** Vaan
joka teistä on suurin, se olkoon teidän palvelijanne. **12** Mutta
joka itsensä ylentää, se alennetaan; ja joka itsensä alentaa, se
ylennetään. **13** Mutta voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te
ulkokullatut, kun suljette taivasten valtakunnan ihmisiltä! Sillä
itse te ette mene sisälle, ettekä salli meneväisten sisälle mennä.
15 Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te
kierrätte meret ja mantereet tehdäksenne yhden käännynnäisen;
ja kun joku on siksi tullut, niin teette hänestä helvetin lapsen,

kahta vertaa pahemman, kuin te itse olette! **(Geenna g1067)** **16**
Voi teitä, te sokeat taluttajat, jotka sanotte: 'Jos joku vannoo
temppelin kautta, niin se ei ole mitään; mutta jos joku vannoo
temppelin kullan kautta, niin hän on valaansa sidottu'! **17** Te
tyhmät ja sokeat! Kumpi on suurempi, kultako vai temppeli,
joka kullan pyhittää? **18** Ja: 'Jos joku vannoo alttarin kautta,
niin se ei ole mitään; mutta jos joku vannoo sen päällä olevan
uhrilahjan kautta, niin hän on valaansa sidottu'. **19** Te sokeat!
Kumpi on suurempi, uhrilahjako vai alttari, joka uhrilahjan
pyhittää? **20** Sentähden, joka vannoo alttarin kautta, vannoo sen
kautta ja kaiken kautta, mitä sen päällä on. **21** Ja joka vannoo
temppelin kautta, vannoo sen kautta ja hänen kauttansa, joka
siinä asuu. **22** Ja joka vannoo taivaan kautta, vannoo Jumalan
valtaistuimen kautta ja hänen kauttansa, joka sillä istuu. **23** Voi
teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te annatte
kymmenykset mintuista ja tilleistä ja kuminoista, mutta jätätte
sikseen sen, mikä laissa on tärkeintä: oikeuden ja laupeuden ja
uskollisuuden! Näitä tulisi noudattaa, eikä noitakaan sikseen
jättää. **24** Te sokeat taluttajat, jotka siivilöitte hyttysen, mutta
nielette kamelin! **25** Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te
ulkokullatut, kun te puhdistatte maljan ja vadin ulkopuolen, mutta
sisältä ne ovat täynnä ryöstöä ja hillittömyyttä! **26** Sinä sokea
fariseus, puhdista ensin maljan sisus, että sen ulkopuolikin
tulisi puhtaaksi! **27** Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te
ulkokullatut, kun te olette valkeiksi kalkittujen hautojen kaltaisia:
ulkoa ne kyllä näyttävät kauniilta, mutta ovat sisältä täynnä
kuolleitten luita ja kaikkea saastaa! **28** Samoin tekin ulkoa kyllä
näytätte ihmisten silmissä hurskailta, mutta sisältä te olette
täynnä ulkokultaisuutta ja laittomuutta. **29** Voi teitä, kirjanoppineet

ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te rakennatte profeettain
hautoja ja kaunistatte vanhurskasten hautakammioita, **30** ja
sanotte: 'Jos me olisimme eläneet isäimme päivinä, emme olisi
olleet osallisia heidän kanssaan profeettain vereen'! **31** Niin te
siis todistatte itsestänne, että olette niiden lapsia, jotka tappoivat
profeetat. **32** Täyttäkää siis te isäinne mitta. **33** Te käärmeet,
te kyykäärmeitten sikiöt, kuinka te pääsisitte helvetin tuomiota
pakoon? **(Geenna g1067)** **34** Sentähden, katso, minä lähetän
teidän tykönne profeettoja ja viisaita ja kirjanoppineita. Muutamat
heistä te tapatte ja ristiinnaulitsette, ja toisia heistä te ruoskitte
synagoogissanne ja vainoatte kaupungista kaupunkiin; **35** että
teidän päällenne tulisi kaikki se vanhurskas veri, joka maan
päällä on vuodatettu vanhurskaan Aabelin verestä Sakariaan,
Barakiaan pojan, vereen asti, jonka te tapoitte temppelin ja
alttarin välillä. **36** Totisesti minä sanon teille: tämä kaikki on
tuleva tämän sukupolven päälle. **37** Jerusalem, Jerusalem, sinä,
joka tapat profeetat ja kivität ne, jotka ovat sinun tykösi lähetetyt,
kuinka usein minä olenkaan tahtonut koota sinun lapsesi, niinkuin
kana kokoaa poikansa siipiensä alle! Mutta te ette ole tahtoneet.
38 Katso, 'teidän huoneenne on jäävä hyljätyksi'. **39** Sillä minä
sanon teille: tästedes te ette näe minua, ennenkuin sanotte:
'Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen'."

24 Ja Jeesus lähti ulos pyhäköstä ja meni pois; ja hänen
opetuslapsensa tulivat hänen tykönsä näyttämään hänelle
pyhäkön rakennuksia. **2** Niin hän vastasi ja sanoi heille: "Ettekö
näe näitä kaikkia? Totisesti minä sanon teille: tähän ei ole
jäävä kiveä kiven päälle, maahan jaottamatta." **3** Ja kun hän
istui Öljymäellä, tulivat opetuslapset erikseen hänen tykönsä ja
sanoivat: "Sano meille: milloin se tapahtuu, ja mikä on sinun

tulemuksesi ja maailman lopun merkki?" **(aiōn g165)** **4** Silloin
Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Katsokaa, ettei kukaan teitä
eksytä. **5** Sillä monta tulee minun nimessäni sanoen: 'Minä olen
Kristus', ja he eksyttävät monta. **6** Ja te saatte kuulla sotien
melskettä ja sanomia sodista; katsokaa, ettette peljästy. Sillä
näin täytyy tapahtua, mutta tämä ei ole vielä loppu. **7** Sillä kansa
nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan, ja
nälänhätää ja maanjäristyksiä tulee monin paikoin. **8** Mutta kaikki
tämä on synnytystuskien alkua. **9** Silloin teidät annetaan vaivaan,
ja teitä tapetaan, ja te joudutte kaikkien kansojen vihattaviksi
minun nimeni tähden. **10** Ja silloin monet lankeavat pois, ja
he antavat toisensa alttiiksi ja vihaavat toinen toistaan. **11** Ja
monta väärää profeettaa nousee, ja he eksyttävät monta. **12** Ja
sentähden, että laittomuus pääsee valtaan, kylmenee useimpien
rakkaus. **13** Mutta joka vahvana pysyy loppuun asti, se pelastuu.
14 Ja tämä valtakunnan evankeliumi pitää saarnattaman kaikessa
maailmassa, todistukseksi kaikille kansoille; ja sitten tulee
loppu. **15** Kun te siis näette hävityksen kauhistuksen, josta on
puhuttu profeetta Danielin kautta, seisovan pyhässä paikassa-
joka tämän lukee, se tarkatkoon- **16** silloin ne, jotka Juudeassa
ovat, paetkoot vuorille; **17** joka on katolla, älköön astuko alas
noutamaan, mitä hänen huoneessansa on, **18** ja joka on pellolla,
älköön palatko takaisin noutamaan vaippaansa. **19** Voi raskaita
ja imettäväisiä niinä päivinä! **20** Mutta rukoilkaa, ettei teidän
pakonne tapahtuisi talvella eikä sapattina. **21** Sillä silloin on
oleva suuri ahdistus, jonka kaltaista ei ole ollut maailman alusta
hamaan tähän asti eikä milloinkaan tule. **22** Ja ellei niitä päiviä
olisi lyhennetty, ei mikään liha pelastuisi; mutta valittujen tähden
ne päivät lyhennetään. **23** Jos silloin joku sanoo teille: 'Katso,

täällä on Kristus', tahi: 'Tuolla', niin älkää uskoko. **24** Sillä vääriä
kristuksia ja vääriä profeettoja nousee, ja he tekevät suuria
tunnustekoja ja ihmeitä, niin että eksyttävät, jos mahdollista,
valitutkin. **25** Katso, minä olen sen teille edeltä sanonut. **26**
Sentähden, jos teille sanotaan: 'Katso, hän on erämaassa',
niin älkää menkö sinne, tahi: 'Katso, hän on kammiossa', niin
älkää uskoko. **27** Sillä niinkuin salama leimahtaa idästä ja näkyy
hamaan länteen, niin on oleva Ihmisen Pojan tulemus. **28** Missä
raato on, sinne kotkat kokoontuvat. **29** Mutta kohta niiden päivien
ahdistuksen jälkeen aurinko pimenee, eikä kuu anna valoansa,
ja tähdet putoavat taivaalta, ja taivaitten voimat järkkyvät. **30**
Ja silloin Ihmisen Pojan merkki näkyy taivaalla, ja silloin kaikki
maan sukukunnat parkuvat; ja he näkevät Ihmisen Pojan tulevan
taivaan pilvien päällä suurella voimalla ja kirkkaudella. **31** Ja
hän lähettää enkelinsä suuren pasunan pauhatessa, ja he
kokoavat hänen valittunsa neljältä ilmalta, taivasten ääristä
hamaan toisiin ääriin. **32** Mutta oppikaa viikunapuusta vertaus:
kun sen oksa jo on tuore ja lehdet puhkeavat, niin te tiedätte,
että kesä on lähellä. **33** Samoin te myös, kun näette tämän
kaiken, tietäkää, että se on lähellä, oven edessä. **34** Totisesti
minä sanon teille: tämä sukupolvi ei katoa, ennenkuin kaikki
nämä tapahtuvat. **35** Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani
eivät koskaan katoa. **36** Mutta siitä päivästä ja hetkestä ei tiedä
kukaan, eivät taivasten enkelit, eikä myöskään Poika, vaan
Isä yksin. **37** Sillä niinkuin oli Nooan päivinä, niin on Ihmisen
Pojan tulemus oleva. **38** Sillä niinkuin ihmiset olivat niinä päivinä
ennen vedenpaisumusta: söivät ja joivat, naivat ja naittivat,
aina siihen päivään asti, jona Nooa meni arkkiin, **39** eivätkä
tienneet, ennenkuin vedenpaisumus tuli ja vei heidät kaikki; niin

on myös Ihmisen Pojan tulemus oleva. **40** Silloin on kaksi miestä
pellolla; toinen korjataan talteen, ja toinen jätetään. **41** Kaksi
naista on jauhamassa käsikivillä; toinen korjataan talteen, ja
toinen jätetään. **42** Valvokaa siis, sillä ette tiedä, minä päivänä
teidän Herranne tulee. **43** Mutta se tietäkää: jos perheenisäntä
tietäisi, millä yövartiolla varas tulee, totta hän valvoisi, eikä sallisi
taloonsa murtauduttavan. **44** Sentähden olkaa tekin valmiit, sillä
sinä hetkenä, jona ette luule, Ihmisen Poika tulee. **45** Kuka siis on
se uskollinen ja ymmärtäväinen palvelija, jonka hänen herransa
on asettanut pitämään huolta palvelusväestään, antamaan heille
ruokaa ajallansa? **46** Autuas se palvelija, jonka hänen herransa
tullessaan havaitsee näin tekevän! **47** Totisesti minä sanon teille:
hän asettaa hänet kaiken omaisuutensa hoitajaksi. **48** Mutta jos
paha palvelija sanoo sydämessään: 'Minun herrani viipyy', **49** ja
rupeaa lyömään kanssapalvelijoitaan ja syö ja juo juopuneiden
kanssa, **50** niin sen palvelijan herra tulee päivänä, jona hän
ei odota, ja hetkenä, jota hän ei arvaa, **51** ja hakkaa hänet
kappaleiksi ja määrää hänelle saman osan kuin ulkokullatuille.
Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys."

25 "Silloin on taivasten valtakunta oleva kymmenen neitsyen
kaltainen, jotka ottivat lamppunsa ja lähtivät ylkää vastaan. **2**
Mutta viisi heistä oli tyhmää ja viisi ymmärtäväistä. **3** Tyhmät
ottivat lamppunsa, mutta eivät ottaneet öljyä mukaansa. **4**
Mutta ymmärtäväiset ottivat öljyä astioihinsa ynnä lamppunsa.
5 Yljän viipyessä tuli heille kaikille uni, ja he nukkuivat. **6**
Mutta yösydännä kuului huuto: 'Katso, ylkä tulee! Menkää häntä
vastaan.' **7** Silloin kaikki nämä neitsyet nousivat ja laittoivat
lamppunsa kuntoon. **8** Ja tyhmät sanoivat ymmärtäväisille:
'Antakaa meille öljyänne, sillä meidän lamppumme sammuvat'.

9 Mutta ymmärtäväiset vastasivat ja sanoivat: 'Emme voi, se ei
riitä meille ja teille. Menkää ennemmin myyjäin luo ostamaan
itsellenne.' **10** Mutta heidän lähdettyään ostamaan ylkä tuli;
ja ne, jotka olivat valmiit, menivät hänen kanssansa häihin,
ja ovi suljettiin. **11** Ja myöhemmin toisetkin neitsyet tulivat ja
sanoivat: 'Herra, Herra, avaa meille!' **12** Mutta hän vastasi ja
sanoi: 'Totisesti minä sanon teille: minä en tunne teitä'. **13**
Valvokaa siis, sillä ette tiedä päivää ettekä hetkeä. **14** Sillä
tapahtuu, niinkuin tapahtui, kun mies matkusti muille maille:
hän kutsui palvelijansa ja uskoi heille omaisuutensa; **15** yhdelle
hän antoi viisi leiviskää, toiselle kaksi ja kolmannelle yhden,
kullekin hänen kykynsä mukaan, ja lähti muille maille. **16** Se,
joka oli saanut viisi leiviskää, meni kohta ja asioitsi niillä ja voitti
toiset viisi leiviskää. **17** Samoin kaksi leiviskää saanut voitti
toiset kaksi. **18** Mutta yhden leiviskän saanut meni pois ja kaivoi
kuopan maahan ja kätki siihen herransa rahan. **19** Pitkän ajan
kuluttua näiden palvelijain herra palasi ja ryhtyi tilintekoon heidän
kanssansa. **20** Silloin tuli se, joka oli saanut viisi leiviskää,
ja toi toiset viisi leiviskää ja sanoi: 'Herra, viisi leiviskää sinä
minulle uskoit, katso, toiset viisi leiviskää minä olen voittanut'. **21**
Hänen herransa sanoi hänelle: 'Hyvä on, sinä hyvä ja uskollinen
palvelija. Vähässä sinä olet ollut uskollinen, minä panen sinut
paljon haltijaksi. Mene herrasi iloon.' **22** Myös se, joka oli saanut
kaksi leiviskää, tuli ja sanoi: 'Herra, kaksi leiviskää sinä minulle
uskoit, katso, toiset kaksi leiviskää minä olen voittanut'. **23**
Hänen herransa sanoi hänelle: 'Hyvä on, sinä hyvä ja uskollinen
palvelija. Vähässä sinä olet ollut uskollinen, minä panen sinut
paljon haltijaksi. Mene herrasi iloon.' **24** Sitten myös se, joka oli
saanut yhden leiviskän, tuli ja sanoi: 'Herra, minä tiesin sinut

kovaksi mieheksi; sinä leikkaat sieltä, mihin et ole kylvänyt,
ja kokoat sieltä, missä et ole eloa viskannut. **25** Ja peloissani
minä menin ja kätkin sinun leiviskäsi maahan; katso, tässä on
omasi.' **26** Mutta hänen herransa vastasi ja sanoi hänelle: 'Sinä
paha ja laiska palvelija! Sinä tiesit minun leikkaavan sieltä, mihin
en ole kylvänyt, ja kokoavan sieltä, missä en ole viskannut.
27 Sinun olisi siis pitänyt jättää minun rahani rahanvaihtajille,
niin minä tultuani olisin saanut omani takaisin korkoineen. **28**
Ottakaa sentähden leiviskä häneltä pois ja antakaa sille, jolla on
kymmenen leiviskää. **29** Sillä jokaiselle, jolla on, annetaan, ja
hänellä on oleva yltäkyllin; mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois
sekin, mikä hänellä on. **30** Ja heittäkää tuo kelvoton palvelija
ulos pimeyteen; siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.' **31**
Mutta kun Ihmisen Poika tulee kirkkaudessaan ja kaikki enkelit
hänen kanssaan, silloin hän istuu kirkkautensa valtaistuimelle.
32 Ja hänen eteensä kootaan kaikki kansat, ja hän erottaa toiset
toisista, niinkuin paimen erottaa lampaat vuohista. **33** Ja hän
asettaa lampaat oikealle puolelleen, mutta vuohet vasemmalle.
34 Silloin Kuningas sanoo oikealla puolellaan oleville: 'Tulkaa,
minun Isäni siunatut, ja omistakaa se valtakunta, joka on ollut
teille valmistettuna maailman perustamisesta asti. **35** Sillä
minun oli nälkä, ja te annoitte minulle syödä; minun oli jano,
ja te annoitte minulle juoda; minä olin outo, ja te otitte minut
huoneeseenne; **36** minä olin alaston, ja te vaatetitte minut; minä
sairastin, ja te kävitte minua katsomassa; minä olin vankeudessa,
ja te tulitte minun tyköni.' **37** Silloin vanhurskaat vastaavat
hänelle sanoen: 'Herra, milloin me näimme sinut nälkäisenä ja
ruokimme sinua, tai janoisena ja annoimme sinulle juoda? **38** Ja
milloin me näimme sinut outona ja otimme sinut huoneeseemme,

tai alastonna ja vaatetimme sinut? **39** Ja milloin me näimme
sinun sairastavan tai olevan vankeudessa ja tulimme sinun
tykösi?' **40** Niin Kuningas vastaa ja sanoo heille: 'Totisesti minä
sanon teille: kaikki, mitä olette tehneet yhdelle näistä minun
vähimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle'. **41** Sitten
hän myös sanoo vasemmalla puolellaan oleville: 'Menkää pois
minun tyköäni, te kirotut, siihen iankaikkiseen tuleen, joka on
valmistettu perkeleelle ja hänen enkeleillensä. **(aiōnios g166)** **42**
Sillä minun oli nälkä, ja te ette antaneet minulle syödä; minun oli
jano, ja te ette antaneet minulle juoda; **43** minä olin outo, ja te
ette ottaneet minua huoneeseenne; minä olin alaston, ja te ette
vaatettaneet minua; sairaana ja vankeudessa, ja te ette käyneet
minua katsomassa.' **44** Silloin hekin vastaavat sanoen: 'Herra,
milloin me näimme sinut nälkäisenä tai janoisena tai outona
tai alastonna tai sairaana tai vankeudessa, emmekä sinua
palvelleet?' **45** Silloin hän vastaa heille ja sanoo: 'Totisesti minä
sanon teille: kaiken, minkä olette jättäneet tekemättä yhdelle
näistä vähimmistä, sen te olette jättäneet tekemättä minulle'. **46**
Ja nämä menevät pois iankaikkiseen rangaistukseen, mutta
vanhurskaat iankaikkiseen elämään." **(aiōnios g166)**

26 Ja kun Jeesus oli lopettanut kaikki nämä puheet, sanoi hän
opetuslapsillensa: **2** "Te tiedätte, että kahden päivän perästä on
pääsiäinen; silloin Ihmisen Poika annetaan ristiinnaulittavaksi". **3**
Silloin ylipapit ja kansan vanhimmat kokoontuivat Kaifas nimisen
ylimmäisen papin palatsiin **4** ja neuvottelivat, kuinka ottaisivat
Jeesuksen kiinni kavaluudella ja tappaisivat hänet. **5** Mutta he
sanoivat: "Ei juhlan aikana, ettei syntyisi meteliä kansassa".
6 Kun Jeesus oli Betaniassa pitalisen Simonin asunnossa, **7**
tuli hänen luoksensa nainen, mukanaan alabasteripullo täynnä

kallisarvoista voidetta, minkä hän vuodatti Jeesuksen päähän
hänen ollessaan aterialla. **8** Mutta sen nähdessään hänen
opetuslapsensa närkästyivät ja sanoivat: "Mitä varten tämä
haaskaus? **9** Olisihan sen voinut myydä kalliista hinnasta ja
antaa rahat köyhille." **10** Kun Jeesus sen huomasi, sanoi hän
heille: "Miksi pahoitatte tämän naisen mieltä? Sillä hän teki hyvän
työn minulle. **11** Köyhät teillä on aina keskuudessanne, mutta
minua teillä ei ole aina. **12** Sillä kun hän valoi tämän voiteen
minun ruumiilleni, teki hän sen minun hautaamistani varten. **13**
Totisesti minä sanon teille: missä ikinä kaikessa maailmassa
tätä evankeliumia saarnataan, siellä sekin, minkä hän teki, on
mainittava hänen muistoksensa." **14** Silloin meni yksi niistä
kahdestatoista, nimeltä Juudas Iskariot, ylipappien luo **15** ja
sanoi: "Mitä tahdotte antaa minulle, niin minä saatan hänet teidän
käsiinne?" Ja he maksoivat hänelle kolmekymmentä hopearahaa.
16 Ja siitä hetkestä hän etsi sopivaa tilaisuutta kavaltaaksensa
hänet. **17** Mutta ensimmäisenä happamattoman leivän päivänä
opetuslapset tulivat Jeesuksen tykö ja sanoivat: "Mihin tahdot,
että valmistamme pääsiäislampaan sinun syödäksesi?" **18** Niin
hän sanoi: "Menkää kaupunkiin sen ja sen luo ja sanokaa
hänelle: 'Opettaja sanoo: Minun aikani on lähellä; sinun luonasi
minä syön pääsiäisaterian opetuslasteni kanssa'." **19** Ja
opetuslapset tekivät, niinkuin Jeesus oli heitä käskenyt, ja
valmistivat pääsiäislampaan. **20** Ja kun ehtoo tuli, asettui hän
aterialle kahdentoista opetuslapsensa kanssa. **21** Ja heidän
syödessään hän sanoi: "Totisesti minä sanon teille: yksi teistä
kavaltaa minut". **22** Silloin he tulivat kovin murheellisiksi ja
rupesivat toinen toisensa perästä sanomaan hänelle: "Herra, en
kai minä ole se?" **23** Hän vastasi ja sanoi: "Joka minun kanssani

pisti kätensä vatiin, se kavaltaa minut. **24** Ihmisen Poika tosin
menee pois, niinkuin hänestä on kirjoitettu, mutta voi sitä ihmistä,
jonka kautta Ihmisen Poika kavalletaan! Parempi olisi sille
ihmiselle, että hän ei olisi syntynyt." **25** Niin Juudas, joka hänet
kavalsi, vastasi ja sanoi: "Rabbi, en kai minä ole se?" Hän sanoi
hänelle: "Sinäpä sen sanoit". **26** Ja heidän syödessään Jeesus
otti leivän, siunasi, mursi ja antoi opetuslapsillensa ja sanoi:
"Ottakaa ja syökää; tämä on minun ruumiini". **27** Ja hän otti
maljan, kiitti ja antoi heille ja sanoi: "Juokaa tästä kaikki; **28** sillä
tämä on minun vereni, liiton veri, joka monen edestä vuodatetaan
syntien anteeksiantamiseksi. **29** Ja minä sanon teille: tästedes
minä en juo tätä viinipuun antia, ennenkuin sinä päivänä, jona
juon sitä uutena teidän kanssanne Isäni valtakunnassa." **30**
Ja veisattuaan kiitosvirren he lähtivät Öljymäelle. **31** Silloin
Jeesus sanoi heille: "Tänä yönä te kaikki loukkaannutte minuun;
sillä kirjoitettu on: 'Minä lyön paimenta, ja lauman lampaat
hajotetaan'. **32** Mutta ylösnoustuani minä menen teidän edellänne
Galileaan." **33** Niin Pietari vastasi ja sanoi hänelle: "Vaikka kaikki
loukkaantuisivat sinuun, niin minä en koskaan loukkaannu". **34**
Jeesus sanoi hänelle: "Totisesti minä sanon sinulle: tänä yönä,
ennenkuin kukko laulaa, sinä kolmesti minut kiellät". **35** Pietari
sanoi hänelle: "Vaikka minun pitäisi kuolla sinun kanssasi, en
sittenkään minä sinua kiellä". Samoin sanoivat myös kaikki muut
opetuslapset. **36** Sitten Jeesus tuli heidän kanssaan Getsemane
nimiselle maatilalle; ja hän sanoi opetuslapsillensa: "Istukaa
tässä, sillä aikaa kuin minä menen ja rukoilen tuolla". **37** Ja hän
otti mukaansa Pietarin ja ne kaksi Sebedeuksen poikaa; ja hän
alkoi murehtia ja tulla tuskaan. **38** Silloin hän sanoi heille: "Minun
sieluni on syvästi murheellinen, kuolemaan asti; olkaa tässä ja

valvokaa minun kanssani". **39** Ja hän meni vähän edemmäksi,
lankesi kasvoilleen ja rukoili sanoen: "Isäni, jos mahdollista on,
niin menköön minulta pois tämä malja; ei kuitenkaan niinkuin
minä tahdon, vaan niinkuin sinä". **40** Ja hän tuli opetuslasten
tykö ja tapasi heidät nukkumasta ja sanoi Pietarille: "Niin ette
siis jaksaneet yhtä hetkeä valvoa minun kanssani! **41** Valvokaa
ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen; henki tosin on altis,
mutta liha on heikko." **42** Taas hän meni pois toisen kerran
ja rukoili sanoen: "Isäni, jos tämä malja ei voi mennä minun
ohitseni, minun sitä juomattani, niin tapahtukoon sinun tahtosi".
43 Ja tullessaan hän taas tapasi heidät nukkumasta, sillä heidän
silmänsä olivat käyneet raukeiksi. **44** Ja hän jätti heidät, meni
taas ja rukoili kolmannen kerran ja sanoi samat sanat uudestaan.
45 Sitten hän tuli opetuslasten tykö ja sanoi heille: "Te nukutte
vielä ja lepäätte! Katso, hetki on lähellä, ja Ihmisen Poika
annetaan syntisten käsiin. **46** Nouskaa, lähtekäämme; katso,
se on lähellä, joka minut kavaltaa." **47** Ja katso, hänen vielä
puhuessaan tuli Juudas, yksi niistä kahdestatoista, ja hänen
kanssaan lukuisa joukko ylipappien ja kansan vanhinten luota
miekat ja seipäät käsissä. **48** Ja se, joka hänet kavalsi, oli
antanut heille merkin sanoen: "Se, jolle minä suuta annan, hän
se on; ottakaa hänet kiinni". **49** Ja kohta hän meni Jeesuksen luo
ja sanoi: "Terve, rabbi!" ja antoi hänelle suuta. **50** Niin Jeesus
sanoi hänelle: "Ystäväni, mitä varten sinä tänne tulit?" Silloin he
tulivat Jeesuksen luo, kävivät häneen käsiksi ja ottivat hänet
kiinni. **51** Ja katso, eräs niistä, jotka olivat Jeesuksen kanssa,
ojensi kätensä, veti miekkansa ja iski ylimmäisen papin palvelijaa
ja sivalsi häneltä pois korvan. **52** Silloin Jeesus sanoi hänelle:
"Pistä miekkasi tuppeen; sillä kaikki, jotka miekkaan tarttuvat, ne

miekkaan hukkuvat. **53** Vai luuletko, etten voisi rukoilla Isääni,
niin että hän lähettäisi heti minulle enemmän kuin kaksitoista
legionaa enkeleitä? **54** Mutta kuinka silloin kävisivät toteen
kirjoitukset, jotka sanovat, että näin pitää tapahtuman?" **55** Sillä
hetkellä Jeesus sanoi joukolle: "Niinkuin ryöväriä vastaan te olette
lähteneet minua miekoilla ja seipäillä vangitsemaan. Joka päivä
minä olen istunut pyhäkössä opettamassa, ettekä ole ottaneet
minua kiinni. **56** Mutta tämä kaikki on tapahtunut, että profeettain
kirjoitukset kävisivät toteen." Silloin kaikki opetuslapset jättivät
hänet ja pakenivat. **57** Mutta Jeesuksen kiinniottajat veivät
hänet ylimmäisen papin, Kaifaan, eteen, jonne kirjanoppineet
ja vanhimmat olivat kokoontuneet. **58** Ja Pietari seurasi häntä
taampana ylimmäisen papin esipihaan asti; ja hän meni sinne ja
istui palvelijain joukkoon nähdäksensä, kuinka lopulta kävisi.
59 Mutta ylipapit ja koko neuvosto etsivät väärää todistusta
Jeesusta vastaan tappaaksensa hänet, **60** mutta eivät löytäneet,
vaikka monta väärää todistajaa oli tullut esille. Mutta vihdoin tuli
kaksi, **61** ja he sanoivat: "Tämä on sanonut: 'Minä voin hajottaa
maahan Jumalan temppelin ja kolmessa päivässä sen rakentaa'."
62 Silloin ylimmäinen pappi nousi ja sanoi hänelle: "Etkö vastaa
mitään siihen, mitä nämä todistavat sinua vastaan?" **63** Mutta
Jeesus oli vaiti. Niin ylimmäinen pappi sanoi hänelle: "Minä
vannotan sinua elävän Jumalan kautta, että sanot meille, oletko
sinä Kristus, Jumalan Poika". **64** Jeesus sanoi hänelle: "Sinäpä
sen sanoit. Mutta minä sanon teille: tästedes te saatte nähdä
Ihmisen Pojan istuvan Voiman oikealla puolella ja tulevan taivaan
pilvien päällä." **65** Silloin ylimmäinen pappi repäisi vaatteensa
ja sanoi: "Hän on pilkannut Jumalaa. Mitä me enää todistajia
tarvitsemme? Katso, nyt kuulitte hänen pilkkaamisensa. **66** Miten

teistä on?" He vastasivat sanoen: "Hän on vikapää kuolemaan".
67 Silloin he sylkivät häntä silmille ja löivät häntä nyrkillä
kasvoihin; ja toiset sivalsivat häntä poskelle **68** ja sanoivat:
"Profetoi meille, Kristus, kuka se on, joka sinua löi". **69** Mutta
Pietari istui ulkopuolella esipihassa. Ja hänen luoksensa tuli
muuan palvelijatar ja sanoi: "Sinäkin olit Jeesuksen, galilealaisen,
seurassa". **70** Mutta hän kielsi kaikkien kuullen ja sanoi: "En
ymmärrä, mitä sanot". **71** Ja kun hän oli mennyt ulos portille,
näki hänet toinen nainen ja sanoi sielläoleville: "Tämäkin oli
Jeesuksen, Nasaretilaisen, seurassa". **72** Ja taas hän kielsi
valalla vannoen: "En tunne sitä miestä". **73** Vähän sen jälkeen
tulivat ne, jotka siinä seisoivat, ja sanoivat Pietarille: "Totisesti,
sinä myös olet yksi heistä, sillä kielimurteesikin ilmaisee sinut".
74 Silloin hän rupesi sadattelemaan ja vannomaan: "En tunne
sitä miestä". Ja samassa lauloi kukko. **75** Niin Pietari muisti
Jeesuksen sanat, jotka hän oli sanonut: "Ennenkuin kukko
laulaa, sinä kolmesti minut kiellät". Ja hän meni ulos ja itki
katkerasti.

27 Mutta aamun koittaessa kaikki ylipapit ja kansan vanhimmat
pitivät neuvoa Jeesusta vastaan tappaaksensa hänet; **2** ja
he sitoivat hänet ja veivät pois ja antoivat hänet maaherran,
Pilatuksen, käsiin. **3** Kun Juudas, hänen kavaltajansa, näki,
että hänet oli tuomittu, silloin hän katui ja toi takaisin ne
kolmekymmentä hopearahaa ylipapeille ja vanhimmille **4** ja
sanoi: "Minä tein synnin, kun kavalsin viattoman veren". Mutta
he sanoivat: "Mitä se meihin koskee? Katso itse eteesi." **5**
Ja hän viskasi hopearahat temppeliin, lähti sieltä, meni pois
ja hirttäytyi. **6** Niin ylipapit ottivat hopearahat ja sanoivat: "Ei
ole luvallista panna näitä temppelirahastoon, koska ne ovat

veren hinta". **7** Ja neuvoteltuaan he ostivat niillä savenvalajan
pellon muukalaisten hautausmaaksi. **8** Sentähden sitä peltoa
vielä tänäkin päivänä kutsutaan Veripelloksi. **9** Silloin kävi
toteen, mikä on puhuttu profeetta Jeremiaan kautta, joka sanoo:
"Ja he ottivat ne kolmekymmentä hopearahaa, hinnan siitä
arvioidusta miehestä, jonka he olivat israelilaisten puolesta
arvioineet, **10** ja antoivat ne savenvalajan pellosta, niinkuin
Herra oli minun kauttani käskenyt". **11** Mutta Jeesus seisoi
maaherran edessä. Ja maaherra kysyi häneltä sanoen: "Oletko
sinä juutalaisten kuningas?" Niin Jeesus sanoi: "Sinäpä sen
sanot". **12** Ja kun ylipapit ja vanhimmat häntä syyttivät, ei hän
mitään vastannut. **13** Silloin Pilatus sanoi hänelle: "Etkö kuule,
kuinka paljon he todistavat sinua vastaan?" **14** Mutta hän ei
vastannut yhteenkään hänen kysymykseensä, niin että maaherra
suuresti ihmetteli. **15** Oli tapana, että maaherra juhlan aikana
päästi kansalle yhden vangin irti, kenenkä he tahtoivat. **16**
Ja heillä oli silloin kuuluisa vanki, jota sanottiin Barabbaaksi.
17 Kun he nyt olivat koolla, sanoi Pilatus heille: "Kummanko
tahdotte, että minä teille päästän, Barabbaanko vai Jeesuksen,
jota sanotaan Kristukseksi?" **18** Sillä hän tiesi, että he kateudesta
olivat antaneet hänet hänen käsiinsä. **19** Mutta kun hän istui
tuomarinistuimella, lähetti hänen vaimonsa hänelle sanan: "Älä
puutu siihen vanhurskaaseen mieheen, sillä minä olen tänä
yönä unessa paljon kärsinyt hänen tähtensä". **20** Mutta ylipapit
ja vanhimmat yllyttivät kansaa anomaan Barabbasta, mutta
surmauttamaan Jeesuksen. **21** Ja maaherra puhui heille ja
sanoi: "Kummanko näistä kahdesta tahdotte, että minä teille
päästän?" Niin he sanoivat: "Barabbaan". **22** Pilatus sanoi
heille: "Mitä minun sitten on tehtävä Jeesukselle, jota sanotaan

Kristukseksi?" He sanoivat kaikki: "Ristiinnaulittakoon!" **23** Niin
maaherra sanoi: "Mitä pahaa hän sitten on tehnyt?" Mutta he
huusivat vielä kovemmin sanoen: "Ristiinnaulittakoon!" **24** Ja
kun Pilatus näki, ettei mikään auttanut, vaan että meteli yhä yltyi,
otti hän vettä ja pesi kätensä kansan nähden ja sanoi: "Viaton
olen minä tämän miehen vereen. Katsokaa itse eteenne." **25**
Niin kaikki kansa vastasi ja sanoi: "Tulkoon hänen verensä
meidän päällemme ja meidän lastemme päälle". **26** Silloin hän
päästi heille Barabbaan, mutta Jeesuksen hän ruoskitti ja luovutti
ristiinnaulittavaksi. **27** Silloin maaherran sotamiehet veivät
Jeesuksen mukanaan palatsiin ja keräsivät hänen ympärilleen
koko sotilasjoukon. **28** Ja he riisuivat hänet ja panivat hänen
päällensä tulipunaisen vaipan **29** ja väänsivät orjantappuroista
kruunun, panivat sen hänen päähänsä ja ruovon hänen oikeaan
käteensä, polvistuivat hänen eteensä ja pilkkasivat häntä ja
sanoivat: "Terve, juutalaisten kuningas!" **30** Ja he sylkivät häntä,
ottivat ruovon ja löivät häntä päähän. **31** Ja kun he olivat häntä
pilkanneet, riisuivat he häneltä vaipan, pukivat hänet hänen
omiin vaatteisiinsa ja veivät hänet pois ristiinnaulittavaksi. **32**
Ja matkalla he tapasivat kyreneläisen miehen, jonka nimi oli
Simon. Hänet he pakottivat kantamaan hänen ristiänsä. **33** Ja
tultuaan paikalle, jota sanotaan Golgataksi-se on: pääkallon
paikaksi- **34** he tarjosivat hänelle juotavaksi katkeralla nesteellä
sekoitettua viiniä; mutta maistettuaan hän ei tahtonut sitä juoda.
35 Ja kun he olivat hänet ristiinnaulinneet, jakoivat he keskenään
hänen vaatteensa heittäen niistä arpaa. **36** Sitten he istuutuivat
ja vartioivat häntä siellä. **37** Ja he olivat panneet hänen päänsä
yläpuolelle hänen syynsä julki, näin kirjoitettuna: "Tämä on
Jeesus, juutalaisten kuningas". **38** Silloin ristiinnaulittiin hänen

kanssansa kaksi ryöväriä, toinen oikealle ja toinen vasemmalle
puolelle. **39** Ja ne, jotka kulkivat ohitse, herjasivat häntä,
nyökyttivät päätänsä **40** ja sanoivat: "Sinä, joka hajotat maahan
temppelin ja kolmessa päivässä sen rakennat, auta itseäsi, jos
olet Jumalan Poika, ja astu alas ristiltä". **41** Samoin ylipapit
ja kirjanoppineet ja vanhimmat pilkkasivat häntä ja sanoivat:
42 "Muita hän on auttanut, itseään ei voi auttaa. Onhan hän
Israelin kuningas; astukoon nyt alas ristiltä, niin me uskomme
häneen. **43** Hän on luottanut Jumalaan; vapahtakoon nyt Jumala
hänet, jos on häneen mielistynyt; sillä hän on sanonut: 'Minä
olen Jumalan Poika'." **44** Ja samalla tavalla herjasivat häntä
ryöväritkin, jotka olivat ristiinnaulitut hänen kanssansa. **45** Mutta
kuudennesta hetkestä alkaen tuli pimeys yli kaiken maan, ja
sitä kesti hamaan yhdeksänteen hetkeen. **46** Ja yhdeksännen
hetken vaiheilla Jeesus huusi suurella äänellä sanoen: "Eeli,
Eeli, lama sabaktani?" Se on: Jumalani, Jumalani, miksi minut
hylkäsit? **47** Sen kuullessaan sanoivat muutamat niistä, jotka
siinä seisoivat: "Hän huutaa Eliasta". **48** Ja kohta muuan heistä
juoksi ja otti sienen, täytti sen hapanviinillä, pani sen ruovon
päähän ja antoi hänelle juoda. **49** Mutta muut sanoivat: "Annas,
katsokaamme, tuleeko Elias häntä pelastamaan". **50** Niin Jeesus
taas huusi suurella äänellä ja antoi henkensä. **51** Ja katso,
temppelin esirippu repesi kahtia ylhäältä alas asti, ja maa järisi, ja
kalliot halkesivat, **52** ja haudat aukenivat, ja monta nukkuneiden
pyhien ruumista nousi ylös. **53** Ja he lähtivät haudoistaan ja
tulivat hänen ylösnousemisensa jälkeen pyhään kaupunkiin ja
ilmestyivät monelle. **54** Mutta kun sadanpäämies ja ne, jotka
hänen kanssaan vartioitsivat Jeesusta, näkivät maanjäristyksen
ja mitä muuta tapahtui, peljästyivät he suuresti ja sanoivat:

"Totisesti tämä oli Jumalan Poika". **55** Ja siellä oli monta naista,
jotka olivat Galileasta seuranneet Jeesusta ja palvelleet häntä;
he seisoivat taampana katselemassa. **56** Heidän joukossaan
oli Maria Magdaleena ja Maria, Jaakobin ja Joosefin äiti, ja
Sebedeuksen poikain äiti. **57** Mutta illan tultua saapui rikas mies,
Arimatiasta kotoisin, nimeltä Joosef, joka hänkin oli Jeesuksen
opetuslapsi. **58** Hän meni Pilatuksen luo ja pyysi Jeesuksen
ruumista. Silloin Pilatus käski antaa sen hänelle. **59** Ja Joosef
otti ruumiin, kääri sen puhtaaseen liinavaatteeseen **60** ja pani
sen uuteen hautakammioonsa, jonka oli hakkauttanut kallioon.
Ja hän vieritti suuren kiven hautakammion ovelle ja lähti pois.
61 Ja siellä olivat Maria Magdaleena ja toinen Maria, jotka
istuivat vastapäätä hautaa. **62** Seuraavana päivänä, joka oli
valmistuspäivän jälkeinen, ylipapit ja fariseukset kokoontuivat
Pilatuksen luo **63** ja sanoivat: "Herra, me muistamme sen
villitsijän vielä eläessään sanoneen: 'Kolmen päivän kuluttua
minä nousen ylös'. **64** Käske siis tarkasti vartioida hautaa
kolmanteen päivään asti, etteivät hänen opetuslapsensa tulisi ja
varastaisi häntä ja sanoisi kansalle: 'Hän nousi kuolleista', ja
niin viimeinen villitys olisi pahempi kuin ensimmäinen." **65** Niin
Pilatus sanoi heille: "Tuossa on vartijaväkeä, menkää, vartioikaa
niin hyvin kuin taidatte". **66** Niin he menivät ja turvasivat haudan
lukitsemalla kiven sinetillä ja asettamalla vartijat.

28 Ja kun sapatti oli päättynyt ja viikon ensimmäisen päivän
aamu koitti, tulivat Maria Magdaleena ja se toinen Maria
katsomaan hautaa. **2** Ja katso, tapahtui suuri maanjäristys, sillä
Herran enkeli astui alas taivaasta, tuli ja vieritti kiven pois ja istui
sille. **3** Hän oli näöltään niinkuin salama, ja hänen vaatteensa
olivat valkeat kuin lumi. **4** Ja häntä peljästyen vartijat vapisivat ja

kävivät ikäänkuin kuolleiksi. **5** Mutta enkeli puhutteli naisia ja
sanoi heille: "Älkää te peljätkö; sillä minä tiedän teidän etsivän
Jeesusta, joka oli ristiinnaulittu. **6** Ei hän ole täällä, sillä hän
on noussut ylös, niinkuin hän sanoi. Tulkaa, katsokaa paikkaa,
jossa hän on maannut. **7** Ja menkää kiiruusti ja sanokaa hänen
opetuslapsillensa, että hän on noussut kuolleista. Ja katso, hän
menee teidän edellänne Galileaan; siellä te saatte hänet nähdä.
Katso, minä olen sen teille sanonut." **8** Ja he menivät kiiruusti
haudalta peloissaan ja suuresti iloiten ja juoksivat viemään
sanaa hänen opetuslapsillensa. **9** Mutta katso, Jeesus tuli heitä
vastaan ja sanoi: "Terve teille!" Ja he menivät hänen tykönsä,
syleilivät hänen jalkojaan ja kumartaen rukoilivat häntä. **10**
Silloin Jeesus sanoi heille: "Älkää peljätkö; menkää ja viekää
sana minun veljilleni, että he menisivät Galileaan: siellä he
saavat minut nähdä". **11** Mutta heidän mennessään, katso,
muutamat vartijaväestä tulivat kaupunkiin ja ilmoittivat ylipapeille
kaikki, mitä oli tapahtunut. **12** Ja nämä kokoontuivat vanhinten
kanssa ja pitivät neuvoa ja antoivat sotamiehille runsaat rahat
13 ja sanoivat: "Sanokaa, että hänen opetuslapsensa tulivat
yöllä ja veivät hänet varkain meidän nukkuessamme. **14** Ja
jos tämä tulee maaherran korviin, niin me lepytämme hänet ja
toimitamme niin, että saatte olla huoletta." **15** Niin he ottivat rahat
ja tekivät, niinkuin heitä oli neuvottu. Ja tätä puhetta on levitetty
juutalaisten kesken, ja sitä kerrotaan vielä tänäkin päivänä. **16** Ja
ne yksitoista opetuslasta vaelsivat Galileaan sille vuorelle, jonne
Jeesus oli käskenyt heidän mennä. **17** Ja kun he näkivät hänet,
niin he kumartaen rukoilivat häntä, mutta muutamat epäilivät. **18**
Ja Jeesus tuli heidän tykönsä ja puhui heille ja sanoi: "Minulle
on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. **19** Menkää siis

ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä
Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen **20** ja opettamalla heitä
pitämään kaikki, mitä minä olen käskenyt teidän pitää. Ja katso,
minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti."
(aiōn g165)

Markuksen

1 Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan, evankeliumin alku. **2**
Niinkuin on kirjoitettuna profeetta Esaiaan kirjassa: "Katso, minä
lähetän enkelini sinun edelläsi, ja hän on valmistava sinun tiesi".
3 "Huutavan ääni kuuluu erämaassa: 'Valmistakaa Herralle tie,
tehkää polut hänelle tasaisiksi'", **4** niin Johannes Kastaja saarnasi
erämaassa parannuksen kastetta syntien anteeksisaamiseksi. **5**
Ja koko Juudean maa ja kaikki jerusalemilaiset vaelsivat hänen
tykönsä, ja hän kastoi heidät Jordanin virrassa, kun he tunnustivat
syntinsä. **6** Ja Johanneksella oli puku kamelinkarvoista ja
vyötäisillään nahkavyö; ja hän söi heinäsirkkoja ja metsähunajaa.
7 Ja hän saarnasi sanoen: "Minun jälkeeni tulee minua
väkevämpi, jonka kengänpaulaa minä en ole kelvollinen maahan
kumartuneena päästämään. **8** Minä kastan teidät vedellä, mutta
hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä." **9** Ja niinä päivinä Jeesus
tuli Galilean Nasaretista, ja Johannes kastoi hänet Jordanissa.
10 Ja heti, vedestä noustessaan, hän näki taivasten aukeavan ja
Hengen niinkuin kyyhkysen laskeutuvan häneen. **11** Ja taivaista
tuli ääni: "Sinä olet minun rakas Poikani; sinuun minä olen
mielistynyt". **12** Kohta sen jälkeen Henki ajoi hänet erämaahan.
13 Ja hän oli erämaassa neljäkymmentä päivää, ja saatana
kiusasi häntä, ja hän oli petojen seassa; ja enkelit tekivät hänelle
palvelusta. **14** Mutta sittenkuin Johannes oli pantu vankeuteen,
meni Jeesus Galileaan ja saarnasi Jumalan evankeliumia **15** ja
sanoi: "Aika on täyttynyt, ja Jumalan valtakunta on tullut lähelle;
tehkää parannus ja uskokaa evankeliumi". **16** Ja kulkiessaan
Galilean järven rantaa hän näki Simonin ja Andreaan, Simonin
veljen, heittävän verkkoa järveen; sillä he olivat kalastajia. **17** Ja
Jeesus sanoi heille: "Seuratkaa minua, niin minä teen teistä

ihmisten kalastajia". **18** Kohta he jättivät verkot ja seurasivat
häntä. **19** Ja käytyään siitä vähän eteenpäin hän näki Jaakobin,
Sebedeuksen pojan, ja Johanneksen, hänen veljensä, heidätkin
venheessä, laittamassa verkkojaan kuntoon. **20** Ja kohta hän
kutsui heidät; ja he jättivät isänsä, Sebedeuksen, palkkalaisineen
venheeseen ja lähtivät seuraamaan häntä. **21** Ja he saapuivat
Kapernaumiin; ja hän meni kohta sapattina synagoogaan ja
opetti. **22** Ja he olivat hämmästyksissään hänen opetuksestansa,
sillä hän opetti heitä niinkuin se, jolla valta on, eikä niinkuin
kirjanoppineet. **23** Ja heidän synagoogassaan oli juuri silloin
mies, jossa oli saastainen henki; ja se huusi **24** sanoen: "Mitä
sinulla on meidän kanssamme tekemistä, Jeesus Nasaretilainen?
Oletko tullut meitä tuhoamaan? Minä tunnen sinut, kuka olet,
sinä Jumalan Pyhä." **25** Niin Jeesus nuhteli sitä sanoen: "Vaikene
ja lähde hänestä". **26** Ja saastainen henki kouristi häntä ja
lähti hänestä huutaen suurella äänellä. **27** Ja he hämmästyivät
kaikki, niin että kyselivät toisiltaan sanoen: "Mitä tämä on?
Uusi, voimallinen oppi! Hän käskee saastaisia henkiäkin, ja
ne tottelevat häntä." **28** Ja hänen maineensa levisi kohta
koko ympäristöön, kaikkialle Galileaan. **29** Ja tultuaan ulos
synagoogasta he menivät kohta Simonin ja Andreaan taloon
Jaakobin ja Johanneksen kanssa. **30** Ja Simonin anoppi makasi
sairaana kuumeessa, ja kohta he puhuivat hänestä Jeesukselle.
31 Ja hän meni hänen luoksensa ja nosti hänet ylös, tarttuen
hänen käteensä; ja kuume lähti hänestä, ja hän palveli heitä. **32**
Mutta illan tultua, kun aurinko oli laskenut, tuotiin hänen tykönsä
kaikki sairaat ja riivatut, **33** ja koko kaupunki oli koolla oven
edessä. **34** Ja hän paransi monta, jotka sairastivat moninaisia
tauteja, ja paljon riivaajia hän ajoi ulos eikä sallinut riivaajien

puhua, koska ne tunsivat hänet. **35** Ja varhain aamulla, kun
vielä oli pimeä, hän nousi, lähti ulos ja meni autioon paikkaan;
ja siellä hän rukoili. **36** Mutta Simon ja ne, jotka olivat hänen
kanssaan, riensivät hänen jälkeensä; **37** ja löydettyään hänet
he sanoivat hänelle: "Kaikki etsivät sinua". **38** Ja hän sanoi
heille: "Menkäämme muualle, läheisiin kyliin, että minä sielläkin
saarnaisin, sillä sitä varten minä olen tullut". **39** Ja hän meni
ja saarnasi heidän synagoogissaan koko Galileassa ja ajoi
ulos riivaajat. **40** Ja hänen tykönsä tuli pitalinen mies, rukoili
häntä, polvistui ja sanoi hänelle: "Jos tahdot, niin sinä voit minut
puhdistaa". **41** Niin Jeesuksen kävi häntä sääliksi, ja ojentaen
kätensä hän kosketti häntä ja sanoi hänelle: "Minä tahdon;
puhdistu". **42** Ja kohta pitali lähti hänestä, ja hän puhdistui. **43** Ja
varoittaen häntä ankarasti hän laski hänet heti menemään **44** ja
sanoi hänelle: "Katso, ettet puhu tästä kenellekään mitään, vaan
mene ja näytä itsesi papille ja uhraa puhdistumisestasi se, minkä
Mooses on säätänyt, todistukseksi heille". **45** Mutta mentyään
pois tämä rupesi laajalti julistamaan ja asiasta tietoa levittämään,
niin ettei Jeesus enää saattanut julkisesti mennä kaupunkeihin,
vaan oleskeli niiden ulkopuolella autioissa paikoissa; ja kaikkialta
tultiin hänen tykönsä.

2 Ja muutamien päivien perästä hän taas meni Kapernaumiin; ja
kun kuultiin hänen olevan kotona, **2** kokoontui paljon väkeä, niin
etteivät he enää mahtuneet oven edustallekaan. Ja hän puhui
heille sanaa. **3** Ja he tulivat tuoden hänen tykönsä halvattua,
jota kantamassa oli neljä miestä. **4** Ja kun he väentungokselta
eivät päässeet häntä tuomaan hänen tykönsä, purkivat he katon
siltä kohdalta, missä hän oli, ja kaivettuaan aukon laskivat alas
vuoteen, jossa halvattu makasi. **5** Kun Jeesus näki heidän

uskonsa, sanoi hän halvatulle: "Poikani, sinun syntisi annetaan
anteeksi". **6** Mutta siellä istui muutamia kirjanoppineita, ja
he ajattelivat sydämessään: **7** "Kuinka tämä näin puhuu?
Hän pilkkaa Jumalaa. Kuka voi antaa syntejä anteeksi paitsi
Jumala yksin?" **8** Ja heti Jeesus tunsi hengessänsä, että he
mielessään niin ajattelivat, ja sanoi heille: "Miksi ajattelette
sellaista sydämessänne? **9** Kumpi on helpompaa, sanoako
halvatulle: 'Sinun syntisi annetaan anteeksi', vai sanoa: 'Nouse,
ota vuoteesi ja käy'? **10** Mutta tietääksenne, että Ihmisen Pojalla
on valta maan päällä antaa syntejä anteeksi, niin" -hän sanoi
halvatulle- **11** "minä sanon sinulle: nouse, ota vuoteesi ja mene
kotiisi." **12** Silloin hän nousi, otti kohta vuoteensa ja meni
ulos kaikkien nähden, niin että kaikki hämmästyivät ja ylistivät
Jumalaa sanoen: "Tämänkaltaista emme ole ikinä nähneet". **13**
Ja taas hän lähti pois ja kulki järven rantaa. Ja kaikki kansa tuli
hänen tykönsä, ja hän opetti heitä. **14** Ja ohi kulkiessaan hän
näki Leevin, Alfeuksen pojan, istumassa tulliasemalla ja sanoi
hänelle: "Seuraa minua". Niin tämä nousi ja seurasi häntä. **15** Ja
kun hän aterioi hänen kodissaan, aterioi myös monta publikaania
ja syntistä Jeesuksen ja hänen opetuslastensa kanssa; sillä heitä
oli paljon häntä seuraamassa. **16** Kun fariseusten kirjanoppineet
näkivät, että hän söi syntisten ja publikaanien kanssa, sanoivat
he hänen opetuslapsilleen: "Publikaanien ja syntistenkö kanssa
hän syö?" **17** Sen kuullessaan Jeesus sanoi heille: "Eivät
terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaat. En minä ole tullut
kutsumaan vanhurskaita, vaan syntisiä." **18** Ja Johanneksen
opetuslapset ja fariseukset pitivät paastoa. Niin tultiin ja sanottiin
hänelle: "Johanneksen opetuslapset ja fariseusten opetuslapset
paastoavat; miksi sinun opetuslapsesi eivät paastoa?" **19** Jeesus

sanoi heille: "Eiväthän häävieraat voi paastota silloin, kun ylkä
on heidän kanssaan? Niin kauan kuin heillä on ylkä seurassaan,
eivät he voi paastota. **20** Mutta päivät tulevat, jolloin ylkä
otetaan heiltä pois, ja silloin, sinä päivänä, he paastoavat. **21** Ei
kukaan ompele vanuttamattomasta kankaasta paikkaa vanhaan
vaippaan; muutoin uusi täytetilkku repii palasen vanhasta
vaipasta, ja reikä tulee pahemmaksi. **22** Eikä kukaan laske
nuorta viiniä vanhoihin nahkaleileihin; muutoin viini pakahuttaa
leilit, ja viini menee hukkaan, ja leilit turmeltuvat; vaan nuori
viini on laskettava uusiin leileihin." **23** Ja tapahtui, että hän
sapattina kulki viljavainioiden halki, ja hänen opetuslapsensa
rupesivat kulkiessaan katkomaan tähkäpäitä. **24** Niin fariseukset
sanoivat hänelle: "Katso, miksi he tekevät sapattina sitä, mikä
ei ole luvallista?" **25** Hän sanoi heille: "Ettekö ole koskaan
lukeneet, mitä Daavid teki, kun hän ja hänen seuralaisensa olivat
puutteessa ja heidän oli nälkä, **26** kuinka hän meni Jumalan
huoneeseen ylimmäisen papin Abjatarin aikana ja söi näkyleivät,
joita ei ollut lupa syödä muiden kuin pappien, ja antoi myös niille,
jotka hänen kanssansa olivat?" **27** Ja hän sanoi heille: "Sapatti
on asetettu ihmistä varten eikä ihminen sapattia varten. **28** Niin
Ihmisen Poika siis on sapatinkin herra."

3 Ja hän meni taas synagoogaan, ja siellä oli mies, jonka
käsi oli kuivettunut. **2** Ja voidakseen nostaa syytteen häntä
vastaan he pitivät häntä silmällä, parantaisiko hän miehen
sapattina. **3** Niin hän sanoi miehelle, jonka käsi oli kuivettunut:
"Nouse ja astu esille". **4** Ja hän sanoi heille: "Kumpiko on
luvallista sapattina: hyvääkö tehdä vai pahaa, pelastaako henki
vai tappaa se?" Mutta he olivat vaiti. **5** Silloin hän katsahtaen
ympärilleen loi vihassa silmänsä heihin, murheellisena heidän

sydämensä paatumuksesta, ja sanoi sille miehelle: "Ojenna
kätesi". Ja hän ojensi, ja hänen kätensä tuli jälleen terveeksi. **6**
Ja fariseukset lähtivät ulos ja pitivät kohta herodilaisten kanssa
neuvoa häntä vastaan, surmataksensa hänet. **7** Mutta Jeesus
vetäytyi opetuslapsineen järven rannalle, ja häntä seurasi suuri
joukko kansaa Galileasta. Ja Juudeasta **8** ja Jerusalemista
ja Idumeasta ja Jordanin tuolta puolen ja Tyyron ja Siidonin
ympäristöltä tuli paljon kansaa hänen tykönsä, kun he kuulivat,
kuinka suuria tekoja hän teki. **9** Ja hän sanoi opetuslapsillensa,
että hänelle oli pidettävä venhe varalla väentungoksen tähden,
etteivät he ahdistaisi häntä; **10** sillä hän paransi monta, jonka
tähden kaikki, joilla oli vaivoja, tunkeutuivat hänen päälleen
koskettaaksensa häntä. **11** Ja kun saastaiset henget näkivät
hänet, lankesivat he maahan hänen eteensä ja huusivat sanoen:
"Sinä olet Jumalan Poika". **12** Ja hän varoitti ankarasti heitä
saattamasta häntä julki. **13** Ja hän nousi vuorelle ja kutsui
tykönsä ne, jotka hän itse tahtoi, ja he menivät hänen tykönsä. **14**
Niin hän asetti kaksitoista olemaan kanssansa ja lähettääksensä
heidät saarnaamaan, **15** ja heillä oli oleva valta ajaa ulos
riivaajia. **16** Ja nämä kaksitoista hän asetti: Pietarin-tämän nimen
hän antoi Simonille- **17** ja Jaakobin, Sebedeuksen pojan, ja
Johanneksen, Jaakobin veljen, joille hän antoi nimen Boanerges,
se on: ukkosenjylinän pojat, **18** ja Andreaan ja Filippuksen
ja Bartolomeuksen ja Matteuksen ja Tuomaan ja Jaakobin,
Alfeuksen pojan, ja Taddeuksen ja Simon Kananeuksen **19**
ja Juudas Iskariotin, saman, joka hänet kavalsi. **20** Ja hän
tuli kotiin. Ja taas kokoontui kansaa, niin etteivät he päässeet
syömäänkään. **21** Kun hänen omaisensa sen kuulivat, menivät
he ottamaan häntä huostaansa; sillä he sanoivat: "Hän on

poissa suunniltaan". **22** Ja kirjanoppineet, jotka olivat tulleet
Jerusalemista, sanoivat: "Hänessä on Beelsebul", ja: "Riivaajien
päämiehen voimalla hän ajaa ulos riivaajia". **23** Niin hän kutsui
heidät luoksensa ja sanoi heille vertauksilla: "Kuinka saatana voi
ajaa ulos saatanan? **24** Ja jos jokin valtakunta riitautuu itsensä
kanssa, ei se valtakunta voi pysyä pystyssä. **25** Ja jos jokin talo
riitautuu itsensä kanssa, ei se talo voi pysyä pystyssä. **26** Ja jos
saatana nousee itseänsä vastaan ja riitautuu itsensä kanssa, ei
hän voi pysyä, vaan hänen loppunsa on tullut. **27** Eihän kukaan
voi tunkeutua väkevän taloon ja ryöstää hänen tavaraansa, ellei
hän ensin sido sitä väkevää; vasta sitten hän ryöstää tyhjäksi
hänen talonsa. **28** Totisesti minä sanon teille: kaikki synnit
annetaan ihmisten lapsille anteeksi, pilkkaamisetkin, kuinka
paljon pilkannevatkin; **29** mutta joka pilkkaa Pyhää Henkeä, se ei
saa ikinä anteeksi, vaan on vikapää iankaikkiseen syntiin." **(aiōn
g165, aiōnios g166)** **30** Sillä he sanoivat: "Hänessä on saastainen
henki". **31** Ja hänen äitinsä ja veljensä tulivat, seisahtuivat
ulkopuolelle ja lähettivät hänen luoksensa kutsumaan häntä. **32**
Ja kansanjoukko istui hänen ympärillään, ja he sanoivat hänelle:
"Katso, sinun äitisi ja veljesi tuolla ulkona kysyvät sinua". **33** Hän
vastasi heille ja sanoi: "Kuka on minun äitini, ja ketkä ovat minun
veljeni?" **34** Ja katsellen ympärilleen niihin, jotka istuivat hänen
ympärillään, hän sanoi: "Katso, minun äitini ja veljeni! **35** Sillä
joka tekee Jumalan tahdon, se on minun veljeni ja sisareni ja
äitini."

4 Ja hän rupesi taas opettamaan järven rannalla. Ja hänen
luoksensa kokoontui hyvin paljon kansaa, jonka tähden hän
astui venheeseen ja istui siinä järvellä, ja kaikki kansa oli maalla
järven rannalla. **2** Ja hän opetti heitä paljon vertauksilla ja sanoi

heille opettaessaan: **3** "Kuulkaa! Katso, kylväjä lähti kylvämään.
4 Ja hänen kylväessään osa putosi tien oheen, ja linnut tulivat ja
söivät sen. **5** Ja osa putosi kallioperälle, jossa sillä ei ollut paljon
maata, ja se nousi kohta oraalle, kun sillä ei ollut syvää maata. **6**
Mutta auringon noustua se paahtui, ja kun sillä ei ollut juurta, niin
se kuivettui. **7** Ja osa putosi orjantappuroihin; ja orjantappurat
nousivat ja tukahuttivat sen, eikä se tehnyt hedelmää. **8** Ja
osa putosi hyvään maahan; ja se nousi oraalle, kasvoi ja antoi
sadon ja kantoi kolmeenkymmeneen ja kuuteenkymmeneen
ja sataan jyvään asti." **9** Ja hän sanoi: "Jolla on korvat kuulla,
se kuulkoon". **10** Ja kun hän oli jäänyt yksin, niin ne, jotka
olivat hänen ympärillään, ynnä ne kaksitoista kysyivät häneltä
näitä vertauksia. **11** Niin hän sanoi heille: "Teille on annettu
Jumalan valtakunnan salaisuus, mutta noille ulkopuolella oleville
kaikki tulee vertauksissa, **12** että he näkemällä näkisivät, eivätkä
huomaisi, ja kuulemalla kuulisivat, eivätkä ymmärtäisi, niin
etteivät kääntyisi ja saisi anteeksi". **13** Ja hän sanoi heille:
"Ette käsitä tätä vertausta; kuinka sitten voitte ymmärtää kaikki
muut vertaukset? **14** Kylväjä kylvää sanan. **15** Mitkä tien oheen
putosivat, ovat ne, joihin sana kylvetään, mutta kun he sen
kuulevat, niin saatana heti tulee ja ottaa pois heihin kylvetyn
sanan. **16** Ja mitkä kallioperälle kylvettiin, ovat niinikään ne,
jotka, kun kuulevat sanan, heti ottavat sen ilolla vastaan, **17**
mutta heillä ei ole juurta itsessään, vaan he kestävät ainoastaan
jonkun aikaa; kun sitten tulee ahdistus tai vaino sanan tähden,
niin he kohta lankeavat pois. **18** Ja toisia ovat orjantappuroihin
kylvetyt; nämä ovat ne, jotka kuulevat sanan, **19** mutta maailman
huolet ja rikkauden viettelys ja muut himot pääsevät valtaan ja
tukahuttavat sanan, ja se jää hedelmättömäksi. **(aiōn g165)** **20** Ja

mitkä hyvään maahan kylvettiin, ovat ne, jotka kuulevat sanan ja
ottavat sen vastaan ja kantavat hedelmän, mikä kolmikymmen-,
mikä kuusikymmen-, mikä satakertaisen." **21** Ja hän sanoi heille:
"Eihän lamppua oteta esiin, pantavaksi vakan alle tai vuoteen
alle? Eiköhän lampunjalkaan pantavaksi? **22** Sillä ei mikään ole
salattuna muuta varten, kuin että se tulisi ilmi, eikä kätkettynä
muuta varten, kuin tullakseen julki. **23** Jos jollakin on korvat
kuulla, hän kuulkoon." **24** Ja hän sanoi heille: "Ottakaa vaari
siitä, mitä kuulette; millä mitalla te mittaatte, sillä teille mitataan,
vieläpä teille lisätäänkin. **25** Sillä sille jolla on, sille annetaan;
mutta siltä, jolla ei ole, otetaan pois sekin, mikä hänellä on." **26**
Ja hän sanoi: "Niin on Jumalan valtakunta, kuin jos mies kylvää
siemenen maahan; **27** ja hän nukkuu, ja hän nousee, öin ja
päivin; ja siemen orastaa ja kasvaa, hän ei itse tiedä, miten. **28**
Sillä itsestään maa tuottaa viljan: ensin korren, sitten tähkän,
sitten täyden jyvän tähkään. **29** Mutta kun hedelmä on kypsynyt,
lähettää hän kohta sinne sirpin, sillä elonaika on käsissä." **30** Ja
hän sanoi: "Mihin vertaamme Jumalan valtakunnan, eli mitä
vertausta siitä käytämme? **31** Se on niinkuin sinapinsiemen,
joka, kun se kylvetään maahan, on pienin kaikista siemenistä
maan päällä; **32** mutta kun se on kylvetty, niin se nousee ja tulee
suurimmaksi kaikista vihanneskasveista ja tekee suuria oksia,
niin että taivaan linnut voivat tehdä pesänsä sen varjoon." **33**
Monilla tämänkaltaisilla vertauksilla hän puhui heille sanaa, sen
mukaan kuin he kykenivät kuulemaan; **34** ja ilman vertausta
hän ei puhunut heille. Mutta opetuslapsillensa hän selitti kaikki,
kun he olivat yksikseen. **35** Ja sinä päivänä hän illan tultua
sanoi heille: "Lähtekäämme yli toiselle rannalle". **36** Niin he
laskivat kansan luotaan ja ottivat hänet mukaansa, niinkuin hän

venheessä oli; ja muitakin venheitä oli hänen seurassaan. **37** Ja
nousi kova myrskytuuli, ja aallot syöksyivät venheeseen, niin
että venhe jo täyttyi. **38** Ja itse hän oli peräkeulassa ja nukkui
nojaten päänaluseen. Ja he herättivät hänet ja sanoivat hänelle:
"Opettaja, etkö välitä siitä, että me hukumme?" **39** Ja herättyään
hän nuhteli tuulta ja sanoi järvelle: "Vaikene, ole hiljaa". Niin tuuli
asettui, ja tuli aivan tyven. **40** Ja hän sanoi heille: "Miksi olette
niin pelkureita? Kuinka teillä ei ole uskoa?" **41** Ja suuri pelko
valtasi heidät, ja he sanoivat toisillensa: "Kuka onkaan tämä, kun
sekä tuuli että meri häntä tottelevat?"

5 Ja he tulivat toiselle puolelle järveä gerasalaisten alueelle. **2** Ja
kohta kun hän lähti venheestä, tuli häntä vastaan haudoista mies,
joka oli saastaisen hengen vallassa. **3** Hän asusti haudoissa,
eikä kukaan enää voinut häntä kahleillakaan sitoa; **4** sillä hän oli
monta kertaa ollut sidottuna jalkanuoriin ja kahleisiin, mutta oli
särkenyt kahleet ja katkonut jalkanuorat, eikä kukaan kyennyt
häntä hillitsemään. **5** Ja hän oleskeli aina, yötä ja päivää,
haudoissa ja vuorilla, huutaen ja runnellen itseään kivillä. **6** Kun
hän kaukaa näki Jeesuksen, juoksi hän ja kumartui maahan
hänen eteensä **7** ja huutaen suurella äänellä sanoi: "Mitä sinulla
on minun kanssani tekemistä, Jeesus, Jumalan, Korkeimman,
Poika? Minä vannotan sinua Jumalan kautta, älä vaivaa minua."
8 Sillä hän oli sanomaisillaan sille: "Lähde ulos miehestä, sinä
saastainen henki". **9** Ja Jeesus kysyi siltä: "Mikä on nimesi?" Niin
se sanoi hänelle: "Legio on minun nimeni, sillä meitä on monta".
10 Ja se pyysi pyytämällä häntä, ettei hän lähettäisi niitä pois
siitä seudusta. **11** Niin siellä oli lähellä vuorta suuri sikalauma
laitumella. **12** Ja ne pyysivät häntä sanoen: "Lähetä meidät
sikoihin, että menisimme niihin". **13** Ja hän antoi niille luvan.

Niin saastaiset henget lähtivät miehestä ja menivät sikoihin.
Silloin lauma, noin kaksituhatta sikaa, syöksyi jyrkännettä alas
järveen; ja ne hukkuivat järveen. **14** Ja niiden paimentajat
pakenivat ja kertoivat siitä kaupungissa ja maataloissa. Ja
kansa lähti katsomaan, mitä oli tapahtunut. **15** Ja he tulivat
Jeesuksen luo ja näkivät riivatun, jossa legio oli ollut, istuvan
puettuna ja täydessä ymmärryksessään; ja he peljästyivät. **16**
Näille kertoivat näkijät, mitä oli tapahtunut riivatulle ja kuinka
sikojen oli käynyt. **17** Ja he alkoivat pyytää häntä poistumaan
heidän alueeltaan. **18** Ja hänen astuessaan venheeseen se
riivattuna ollut pyysi häneltä saada olla hänen kanssaan. **19**
Mutta hän ei sitä sallinut, vaan sanoi hänelle: "Mene kotiisi
omaistesi luo ja kerro heille, kuinka suuria tekoja Herra on
sinulle tehnyt ja kuinka hän on sinua armahtanut". **20** Niin hän
lähti ja rupesi Dekapolin alueella julistamaan, kuinka suuria
tekoja Jeesus oli hänelle tehnyt; ja kaikki ihmettelivät. **21** Kun
Jeesus oli venheellä kulkenut takaisin toiselle puolelle, kokoontui
paljon kansaa hänen luoksensa, ja hän oli järven rannalla. **22**
Niin tuli muuan synagoogan esimies, nimeltä Jairus, ja lankesi
hänet nähdessään hänen jalkojensa juureen, **23** pyysi häntä
hartaasti ja sanoi: "Pieni tyttäreni on kuolemaisillaan; tule ja
pane kätesi hänen päällensä, että hän tulisi terveeksi ja jäisi
eloon". **24** Niin hän lähti hänen kanssansa. Ja häntä seurasi
suuri kansan paljous, ja he tunkeutuivat hänen ympärilleen. **25**
Ja siellä oli nainen, joka oli sairastanut verenjuoksua kaksitoista
vuotta **26** ja paljon kärsinyt monen lääkärin käsissä ja kuluttanut
kaiken omaisuutensa saamatta mitään apua, pikemminkin
käyden huonommaksi. **27** Tämä oli kuullut Jeesuksesta ja
tuli kansanjoukossa takaapäin ja koski hänen vaippaansa;

28 sillä hän sanoi: "Kunhan vain saan koskettaa edes hänen
vaatteitaan, niin tulen terveeksi". **29** Ja heti hänen verensä
lähde kuivui, ja hän tunsi ruumiissansa, että oli parantunut
vaivastaan. **30** Ja heti kun Jeesus itsessään tunsi, että voimaa
oli hänestä lähtenyt, kääntyi hän väkijoukossa ja sanoi: "Kuka
koski minun vaatteisiini?" **31** Niin hänen opetuslapsensa sanoivat
hänelle: "Sinä näet kansanjoukon tungeskelevan ympärilläsi ja
sanot: 'Kuka minuun koski?'" **32** Mutta hän katseli ympärilleen
nähdäksensä, kuka sen oli tehnyt. **33** Niin nainen pelkäsi ja
vapisi, koska hän tiesi, mitä hänelle oli tapahtunut, ja tuli ja
lankesi maahan hänen eteensä ja sanoi hänelle koko totuuden.
34 Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Tyttäreni, sinun uskosi on tehnyt
sinut terveeksi. Mene rauhaan ja ole terve vaivastasi." **35**
Hänen vielä puhuessaan tultiin synagoogan esimiehen kotoa
sanomaan: "Tyttäresi kuoli; miksi enää opettajaa vaivaat?" **36**
Mutta Jeesus ei ottanut kuullakseen, mitä puhuttiin, vaan sanoi
synagoogan esimiehelle: "Älä pelkää, usko ainoastaan". **37**
Ja hän ei sallinut kenenkään muun seurata mukanansa kuin
Pietarin ja Jaakobin ja Johanneksen, Jaakobin veljen. **38** Ja
he tulivat synagoogan esimiehen taloon; ja hän näki hälisevän
joukon ja ääneensä itkeviä ja vaikeroivia. **39** Ja käydessään
sisään hän sanoi heille: "Mitä te hälisette ja itkette? Lapsi ei ole
kuollut, vaan nukkuu." **40** Niin he nauroivat häntä. Mutta hän
ajoi kaikki ulos ja otti mukaansa lapsen isän ja äidin sekä ne,
jotka olivat hänen kanssaan, ja meni sisälle sinne, missä lapsi
makasi. **41** Ja hän tarttui lapsen käteen ja sanoi hänelle: "Talita
kuum!" Se on käännettynä: Tyttö, minä sanon sinulle, nouse. **42**
Ja heti tyttö nousi ja käveli. Sillä hän oli kaksitoistavuotias. Ja
he joutuivat suuren hämmästyksen valtaan. **43** Ja hän kielsi

ankarasti heitä antamasta kenellekään tietoa tästä ja käski antaa
tytölle syötävää.

6 Ja hän lähti sieltä ja meni kotikaupunkiinsa, ja hänen
opetuslapsensa seurasivat häntä. **2** Ja kun tuli sapatti, rupesi
hän opettamaan synagoogassa; ja häntä kuullessaan monet
hämmästyivät ja sanoivat: "Mistä tällä on kaikki tämä, ja mikä
on se viisaus, joka on hänelle annettu? Ja mitä senkaltaiset
voimalliset teot, jotka tapahtuvat hänen kättensä kautta? **3** Eikö
tämä ole se rakentaja, Marian poika ja Jaakobin ja Jooseen
ja Juudaan ja Simonin veli? Ja eivätkö hänen sisarensa ole
täällä meidän parissamme?" Ja he loukkaantuivat häneen. **4**
Niin Jeesus sanoi heille: "Ei ole profeetta halveksittu muualla
kuin kotikaupungissaan ja sukulaistensa kesken ja kodissaan".
5 Ja hän ei voinut siellä tehdä mitään voimallista tekoa,
paitsi että paransi joitakuita sairaita panemalla kätensä heidän
päälleen. **6** Ja hän ihmetteli heidän epäuskoansa. Ja hän vaelsi
ympäristössä, kulkien kylästä kylään, ja opetti. **7** Ja hän kutsui
tykönsä ne kaksitoista ja alkoi lähettää heitä kaksittain ja antoi
heille vallan saastaisia henkiä vastaan. **8** Ja hän sääti heille,
etteivät saaneet ottaa matkalle muuta kuin ainoastaan sauvan; ei
leipää, ei laukkua, ei rahaa vyöhönsä. **9** He saivat kuitenkin sitoa
paula-anturat jalkaansa; "mutta älkää pukeko kahta ihokasta
yllenne". **10** Ja hän sanoi heille: "Missä tulette taloon, jääkää
siihen, kunnes lähdette pois siltä paikkakunnalta. **11** Ja missä
paikassa teitä ei oteta vastaan eikä teitä kuulla, sieltä menkää
pois ja pudistakaa tomu jalkojenne alta, todistukseksi heille." **12**
Niin he lähtivät ja saarnasivat, että oli tehtävä parannus. **13**
Ja he ajoivat ulos monta riivaajaa ja voitelivat monta sairasta
öljyllä ja paransivat heidät. **14** Ja kuningas Herodes sai kuulla

hänestä, sillä hänen nimensä oli tullut tunnetuksi, ja ihmiset
sanoivat: "Johannes Kastaja on noussut kuolleista, ja sentähden
nämä voimat hänessä vaikuttavat". **15** Mutta toiset sanoivat: "Se
on Elias"; toiset taas sanoivat: "Se on profeetta, niinkuin joku
muukin profeetoista". **16** Mutta kun Herodes sen kuuli, sanoi hän:
"Johannes, jonka minä mestautin, on noussut kuolleista". **17**
Sillä hän, Herodes, oli lähettänyt ottamaan kiinni Johanneksen,
sitonut ja pannut hänet vankeuteen veljensä Filippuksen vaimon,
Herodiaan, tähden. Sillä Herodes oli nainut hänet, **18** ja Johannes
oli sanonut Herodekselle: "Sinun ei ole lupa pitää veljesi vaimoa".
19 Ja Herodias piti vihaa häntä vastaan ja tahtoi tappaa hänet,
mutta ei voinut. **20** Sillä Herodes pelkäsi Johannesta, koska tiesi
hänet vanhurskaaksi ja pyhäksi mieheksi, ja suojeli häntä. Ja
kun hän kuunteli häntä, tuli hän epäröivälle mielelle monesta
asiasta; ja hän kuunteli häntä mielellään. **21** Niin tuli sopiva
päivä, kun Herodes syntymäpäivänään piti pitoja ylimyksilleen
ja sotapäälliköille ja Galilean ensimmäisille miehille. **22** Ja
Herodiaan tytär tuli sisälle ja tanssi, ja se miellytti Herodesta ja
hänen pöytävieraitaan. Niin kuningas sanoi tytölle: "Ano minulta,
mitä ikinä tahdot, niin minä annan sinulle". **23** Ja hän vannoi
tytölle: "Mitä ikinä minulta anot, sen minä annan sinulle, vaikka
puolet valtakuntaani". **24** Niin hän meni ulos ja sanoi äidilleen:
"Mitä minä anon?" Tämä sanoi: "Johannes Kastajan päätä". **25**
Ja hän meni kohta kiiruusti sisälle kuninkaan luo, pyysi ja sanoi:
"Minä tahdon, että nyt heti annat minulle lautasella Johannes
Kastajan pään". **26** Silloin kuningas tuli hyvin murheelliseksi,
mutta valansa ja pöytävierasten tähden hän ei tahtonut hyljätä
hänen pyyntöään. **27** Ja kohta kuningas lähetti henkivartijan
ja käski tuoda Johanneksen pään. **28** Niin vartija meni ja löi

häneltä pään poikki vankilassa ja toi hänen päänsä lautasella
ja antoi sen tytölle, ja tyttö antoi sen äidillensä. **29** Kun hänen
opetuslapsensa sen kuulivat, tulivat he ja ottivat hänen ruumiinsa
ja panivat sen hautaan. **30** Ja apostolit kokoontuivat Jeesuksen
tykö ja kertoivat hänelle kaikki, mitä olivat tehneet ja mitä olivat
opettaneet. **31** Niin hän sanoi heille: "Tulkaa te yksinäisyyteen,
autioon paikkaan, ja levähtäkää vähän". Sillä tulijoita ja menijöitä
oli paljon, ja heillä ei ollut aikaa syödäkään. **32** Ja he lähtivät
venheellä autioon paikkaan, yksinäisyyteen. **33** Ja he näkivät
heidän lähtevän, ja monet saivat siitä tiedon ja riensivät sinne
jalkaisin kaikista kaupungeista ja saapuivat ennen heitä. **34**
Ja astuessaan maihin hän näki paljon kansaa, ja hänen kävi
heitä sääliksi, koska he olivat niinkuin lampaat, joilla ei ole
paimenta, ja hän rupesi opettamaan heille moninaisia. **35** Ja
kun päivä jo oli pitkälle kulunut, menivät hänen opetuslapsensa
hänen tykönsä ja sanoivat: "Tämä paikka on autio, ja aika
on jo myöhäinen; **36** laske heidät luotasi, että he menisivät
ympäristöllä oleviin maataloihin ja kyliin ostamaan itsellensä
syötävää". **37** Mutta hän vastasi heille ja sanoi: "Antakaa te
heille syödä". Niin he sanoivat hänelle: "Lähdemmekö ostamaan
leipää kahdellasadalla denarilla antaaksemme heille syödä?"
38 Mutta hän sanoi heille: "Montako leipää teillä on? Menkää
katsomaan." Otettuaan siitä selvän he sanoivat: "Viisi, ja kaksi
kalaa". **39** Niin hän määräsi heille, että kaikkien oli asetuttava
ruokakunnittain vihantaan ruohikkoon. **40** Ja he laskeutuivat
ryhmä ryhmän viereen, toisiin sata, toisiin viisikymmentä. **41** Ja
hän otti ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoi ylös taivaaseen
ja siunasi ja mursi leivät ja antoi ne opetuslapsilleen kansan
eteen pantaviksi; myöskin ne kaksi kalaa hän jakoi kaikille.

42 Ja kaikki söivät ja tulivat ravituiksi. **43** Sitten he keräsivät
palaset, kaksitoista täyttä vakallista, ja tähteet kaloista. **44** Ja
niitä, jotka olivat syöneet näitä leipiä, oli viisituhatta miestä. **45**
Ja kohta hän vaati opetuslapsiansa astumaan venheeseen ja
kulkemaan edeltä toiselle rannalle, Beetsaidaan, sillä aikaa kuin
hän laski kansan luotansa. **46** Ja sanottuaan heille jäähyväiset
hän meni pois vuorelle rukoilemaan. **47** Ja kun ilta tuli, oli venhe
keskellä järveä, ja hän oli yksinään maalla. **48** Ja kun hän
näki heidän soutaessaan olevan hädässä, sillä tuuli oli heille
vastainen, tuli hän neljännen yövartion vaiheilla heidän luoksensa
kävellen järven päällä ja aikoi kulkea heidän ohitsensa. **49**
Mutta nähdessään hänen kävelevän järven päällä he luulivat
häntä aaveeksi ja rupesivat huutamaan; **50** sillä kaikki näkivät
hänet ja peljästyivät. Mutta heti hän puhutteli heitä ja sanoi
heille: "Olkaa turvallisella mielellä, minä se olen; älkää peljätkö".
51 Ja hän astui venheeseen heidän tykönsä, ja tuuli asettui.
Niin he hämmästyivät ylen suuresti sydämessään. **52** Sillä
he eivät olleet noista leivistäkään päässeet ymmärrykseen,
vaan heidän sydämensä oli paatunut. **53** Ja kuljettuaan yli
toiselle rannalle he tulivat Gennesaretiin ja laskivat maihin. **54**
Ja heidän noustessaan venheestä kansa heti tunsi hänet; **55**
ja he riensivät kiertämään koko sitä paikkakuntaa ja rupesivat
vuoteilla kantamaan sairaita sinne, missä kuulivat hänen olevan.
56 Ja missä vain hän meni kyliin tai kaupunkeihin tai maataloihin,
asetettiin sairaat aukeille paikoille ja pyydettiin häneltä, että he
saisivat koskea edes hänen vaippansa tupsuun. Ja kaikki, jotka
koskivat häneen, tulivat terveiksi.

7 Ja fariseukset ja muutamat kirjanoppineet, jotka olivat tulleet
Jerusalemista, kokoontuivat hänen luoksensa. **2** Ja he näkivät,

että muutamat hänen opetuslapsistaan söivät leipää epäpuhtailla,
se on pesemättömillä, käsillä. **3** Sillä eivät fariseukset eivätkä
ketkään juutalaiset syö, ennenkuin ovat tarkoin pesseet kätensä,
noudattaen vanhinten perinnäissääntöä, **4** ja torilta tultuaan he
eivät syö, ennenkuin ovat itseään vedellä vihmoneet; ja paljon
muuta on, mitä he ovat ottaneet noudattaakseen, niinkuin maljain
ja kiviastiain ja vaskiastiain pesemisiä. **5** Niin fariseukset ja
kirjanoppineet kysyivät häneltä: "Miksi sinun opetuslapsesi eivät
vaella vanhinten perinnäissäännön mukaan, vaan syövät leipää
epäpuhtailla käsillä?" **6** Mutta hän sanoi heille: "Oikein Esaias on
ennustanut teistä, ulkokullatuista, niinkuin kirjoitettu on: 'Tämä
kansa kunnioittaa minua huulillaan, mutta heidän sydämensä on
minusta kaukana; **7** mutta turhaan he palvelevat minua opettaen
oppeja, jotka ovat ihmiskäskyjä'. **8** Te hylkäätte Jumalan käskyn
ja noudatatte ihmisten perinnäissääntöä." **9** Ja hän sanoi heille:
"Hyvin te kumoatte Jumalan käskyn noudattaaksenne omaa
perinnäissääntöänne. **10** Sillä Mooses on sanonut: 'Kunnioita
isääsi ja äitiäsi', ja: 'Joka kiroaa isäänsä tai äitiänsä, sen pitää
kuolemalla kuoleman'. **11** Mutta te sanotte, että jos ihminen
sanoo isälleen tai äidilleen: 'Se, minkä sinä olisit saava minulta
hyväksesi, on korban' -se on uhrilahja-- **12** ja niin te ette enää salli
hänen antaa mitään avustusta isälleen tai äidilleen. **13** Te teette
Jumalan sanan tyhjäksi perinnäissäännöllänne, jonka olette
säätäneet. Ja paljon muuta samankaltaista te teette." **14** Ja hän
kutsui taas kansan tykönsä ja sanoi heille: "Kuulkaa minua kaikki
ja ymmärtäkää: **15** ei mikään, mikä ihmisen ulkopuolelta menee
hänen sisäänsä, voi häntä saastuttaa, vaan mikä ihmisestä
lähtee ulos, se saastuttaa ihmisen. **16** Jos jollakin on korvat
kuulla, hän kuulkoon." **17** Ja kun hän kansasta erottuaan oli

mennyt erääseen taloon, kysyivät hänen opetuslapsensa häneltä
sitä vertausta. **18** Ja hän sanoi heille: "Niinkö ymmärtämättömiä
tekin olette? Ettekö käsitä, ettei mikään, mikä ulkoapäin menee
ihmiseen, voi häntä saastuttaa? **19** Sillä se ei mene hänen
sydämeensä, vaan vatsaan, ja ulostuu." Näin hän sanoi kaikki
ruuat puhtaiksi. **20** Ja hän sanoi: "Mikä ihmisestä lähtee ulos,
se saastuttaa ihmisen. **21** Sillä sisästä, ihmisten sydämestä,
lähtevät pahat ajatukset, haureudet, varkaudet, murhat, **22**
aviorikokset, ahneus, häijyys, petollisuus, irstaus, pahansuonti,
jumalanpilkka, ylpeys, mielettömyys. **23** Kaikki tämä paha lähtee
sisästä ulos ja saastuttaa ihmisen." **24** Ja hän nousi ja lähti
sieltä Tyyron ja Siidonin alueelle. Ja hän meni erääseen taloon
eikä tahtonut, että kukaan saisi sitä tietää; mutta hän ei saanut
olla salassa, **25** vaan heti kun eräs vaimo, jonka pienessä
tyttäressä oli saastainen henki, kuuli hänestä, tuli hän ja lankesi
hänen jalkojensa juureen. **26** Ja se vaimo oli kreikatar, syntyään
syyrofoinikialainen; ja hän pyysi häntä ajamaan ulos riivaajan
hänen tyttärestään. **27** Niin Jeesus sanoi hänelle: "Anna ensin
lasten tulla ravituiksi; sillä ei ole soveliasta ottaa lasten leipää ja
heittää penikoille". **28** Mutta hän vastasi ja sanoi hänelle: "Niin,
Herra; mutta syöväthän penikatkin pöydän alla lasten muruja". **29**
Ja hän sanoi vaimolle: "Tämän sanan tähden, mene; riivaaja on
lähtenyt sinun tyttärestäsi". **30** Ja vaimo meni kotiinsa ja havaitsi
lapsen makaavan vuoteella ja riivaajan lähteneen hänestä. **31** Ja
hän lähti jälleen Tyyron alueelta ja kulkien Siidonin kautta tuli
Galilean järven ääreen Dekapolin alueen keskitse. **32** Ja hänen
tykönsä tuotiin kuuro, joka oli melkein mykkä, ja he pyysivät
häntä panemaan kätensä hänen päälleen. **33** Niin hän otti hänet
erilleen kansasta, pisti sormensa hänen korviinsa, sylki ja koski

hänen kieleensä **34** ja katsahti ylös taivaaseen, huokasi ja
sanoi hänelle: "Effata", se on: aukene. **35** Niin hänen korvansa
aukenivat, ja hänen kielensä side irtautui, ja hän puhui selkeästi.
36 Ja Jeesus kielsi heitä sitä kenellekään sanomasta; mutta mitä
enemmän hän heitä kielsi, sitä enemmän he julistivat. **37** Ja
ihmiset hämmästyivät ylenmäärin ja sanoivat: "Hyvin hän on
kaikki tehnyt: kuurot hän saa kuulemaan ja mykät puhumaan".

8 Niinä päivinä, kun paljon kansaa taas oli koolla eikä heillä
ollut mitään syötävää, kutsui hän opetuslapsensa tykönsä ja
sanoi heille: **2** "Minun käy sääliksi kansaa, sillä he ovat jo kolme
päivää olleet minun tykönäni, eikä heillä ole mitään syötävää. **3**
Ja jos minä lasken heidät menemään syömättä kotiinsa, niin he
nääntyvät matkalla; sillä muutamat heistä ovat tulleet kaukaa."
4 Niin hänen opetuslapsensa vastasivat hänelle: "Mistä täällä
erämaassa kukaan voi saada leipää näiden ravitsemiseksi?"
5 Hän kysyi heiltä: "Montako leipää teillä on?" He sanoivat:
"Seitsemän". **6** Silloin hän käski kansan asettua maahan. Ja hän
otti ne seitsemän leipää, kiitti, mursi ja antoi opetuslapsillensa,
että he panisivat ne kansan eteen. Ja he panivat. **7** Heillä oli
myös joitakuita kalasia; ja siunattuaan ne hän käski panna nekin
kansan eteen. **8** Niin he söivät ja tulivat ravituiksi. Sitten he
keräsivät jääneet palaset, seitsemän vasullista. **9** Ja heitä oli noin
neljätuhatta. Ja hän laski heidät luotansa. **10** Ja kohta hän astui
opetuslapsineen venheeseen ja meni Dalmanutan seuduille. **11**
Ja fariseukset lähtivät sinne ja rupesivat väittelemään hänen
kanssaan ja vaativat häneltä merkkiä taivaasta, kiusaten häntä.
12 Niin hän huokasi hengessään ja sanoi: "Miksi tämä sukupolvi
vaatii merkkiä? Totisesti minä sanon teille: tälle sukupolvelle ei
anneta merkkiä." **13** Ja hän jätti heidät ja astui taas venheeseen

ja lähti pois toiselle rannalle. **14** Ja he olivat unhottaneet ottaa
mukaansa leipää, eikä heillä ollut muassaan venheessä enempää
kuin yksi leipä. **15** Ja hän käski heitä sanoen: "Varokaa ja
kavahtakaa fariseusten hapatusta ja Herodeksen hapatusta". **16**
Niin he puhuivat keskenään siitä, ettei heillä ollut leipää. **17** Kun
Jeesus huomasi sen, sanoi hän heille: "Mitä puhutte siitä, ettei
teillä ole leipää? Ettekö vielä käsitä ettekä ymmärrä? Onko teidän
sydämenne paatunut? **18** Silmät teillä on, ettekö näe? Ja korvat
teillä on, ettekö kuule? Ja ettekö muista: **19** kun minä mursin ne
viisi leipää viidelletuhannelle, kuinka monta vakan täyttä palasia
te keräsitte?" He sanoivat hänelle: "Kaksitoista". **20** "Ja kun minä
mursin ne seitsemän leipää neljälletuhannelle, kuinka monta
vasun täyttä palasia te keräsitte?" He sanoivat: "Seitsemän".
21 Niin hän sanoi heille: "Ettekö vieläkään ymmärrä?" **22** Ja
he tulivat Beetsaidaan. Ja hänen tykönsä tuotiin sokea, ja he
pyysivät, että hän koskisi häneen. **23** Niin hän tarttui sokean
käteen, talutti hänet kylän ulkopuolelle, sylki hänen silmiinsä ja
pani kätensä hänen päälleen ja kysyi häneltä: "Näetkö mitään?"
24 Tämä katsahti ylös ja sanoi: "Näen ihmiset, sillä minä erotan
käveleviä, ne ovat puiden näköisiä". **25** Sitten hän taas pani
kätensä hänen silmilleen; ja nyt mies näki tarkkaan ja oli
parantunut ja näki kaikki aivan selvästi. **26** Ja hän lähetti hänet
hänen kotiinsa sanoen: "Älä edes poikkea kylään". **27** Ja Jeesus
lähti opetuslapsinensa Filippuksen Kesarean kyliin. Ja tiellä hän
kysyi opetuslapsiltaan ja sanoi heille: "Kenen ihmiset sanovat
minun olevan?" **28** He vastasivat hänelle sanoen: "Johannes
Kastajan, ja toiset Eliaan, toiset taas jonkun profeetoista". **29**
Niin hän kysyi heiltä: "Kenenkä te sanotte minun olevan?"
Pietari vastasi ja sanoi hänelle: "Sinä olet Kristus". **30** Ja hän

varoitti vakavasti heitä puhumasta kenellekään hänestä. **31**
Ja hän alkoi opettaa heille, että Ihmisen Pojan piti kärsimän
paljon ja joutuman vanhinten ja ylipappien ja kirjanoppineiden
hyljittäväksi ja tuleman tapetuksi, ja kolmen päivän perästä
nouseman ylös. **32** Ja tämän hän puhui peittelemättä. Silloin
Pietari otti hänet erilleen ja rupesi häntä nuhtelemaan. **33** Mutta
hän kääntyi, katsoi opetuslapsiinsa ja nuhteli Pietaria sanoen:
"Mene pois minun edestäni, saatana, sillä sinä et ajattele sitä,
mikä on Jumalan, vaan sitä, mikä on ihmisten". **34** Ja hän
kutsui tykönsä kansan ynnä opetuslapsensa ja sanoi heille:
"Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän kieltäköön itsensä
ja ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua. **35** Sillä joka tahtoo
pelastaa elämänsä, hän kadottaa sen, mutta joka kadottaa
elämänsä minun ja evankeliumin tähden, hän pelastaa sen. **36**
Sillä mitä se hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi omaksensa
koko maailman, mutta saisi vahingon sielullensa? **37** Sillä mitä
voi ihminen antaa sielunsa lunnaiksi? **38** Sillä joka häpeää
minua ja minun sanojani tässä avionrikkojassa ja syntisessä
sukupolvessa, sitä myös Ihmisen Poika on häpeävä, kun hän
tulee Isänsä kirkkaudessa pyhien enkelien kanssa."

9 Ja hän sanoi heille: "Totisesti minä sanon teille: tässä
seisovien joukossa on muutamia, jotka eivät maista kuolemaa,
ennenkuin näkevät Jumalan valtakunnan tulevan voimassansa".
2 Ja kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin ja
Jaakobin ja Johanneksen ja vei heidät erilleen muista korkealle
vuorelle, yksinäisyyteen. Ja hänen muotonsa muuttui heidän
edessään; **3** ja hänen vaatteensa tulivat hohtaviksi, niin ylen
valkoisiksi, ettei kukaan vaatteenvalkaisija maan päällä taida
semmoiseksi valkaista. **4** Ja heille ilmestyivät Elias ynnä Mooses,

ja nämä puhuivat Jeesuksen kanssa. **5** Niin Pietari rupesi
puhumaan ja sanoi Jeesukselle: "Rabbi, meidän on tässä hyvä
olla; tehkäämme siis kolme majaa, sinulle yksi ja Moosekselle
yksi ja Eliaalle yksi". **6** Sillä hän ei tiennyt, mitä sanoa, koska he
olivat peljästyksissään. **7** Ja tuli pilvi, joka peitti heidät varjoonsa,
ja pilvestä kuului ääni: "Tämä on minun rakas Poikani; kuulkaa
häntä". **8** Ja yhtäkkiä, kun he katsahtivat ympärilleen, eivät he
enää nähneet ketään muuta kuin Jeesuksen, joka yksinänsä oli
heidän kanssaan. **9** Ja heidän kulkiessaan alas vuorelta hän
teroitti heille, etteivät kenellekään kertoisi, mitä olivat nähneet,
ennenkuin vasta sitten, kun Ihmisen Poika oli noussut kuolleista.
10 Ja he pitivät mielessään sen sanan ja tutkistelivat keskenään,
mitä kuolleista nouseminen oli. **11** Ja he kysyivät häneltä sanoen:
"Kirjanoppineethan sanovat, että Eliaan pitää tuleman ensin?"
12 Niin hän sanoi heille: "Elias tosin tulee ensin ja asettaa
kaikki kohdalleen. Mutta kuinka sitten on kirjoitettu Ihmisen
Pojasta, että hän on paljon kärsivä ja tuleva halveksituksi?
13 Mutta minä sanon teille: Elias onkin tullut, ja he tekivät
hänelle, mitä tahtoivat, niinkuin hänestä on kirjoitettu." **14** Ja kun
he tulivat opetuslasten luo, näkivät he paljon kansaa heidän
ympärillään ja kirjanoppineita väittelemässä heidän kanssaan.
15 Ja kohta kun kaikki kansa hänet näki, hämmästyivät he ja
riensivät hänen luoksensa ja tervehtivät häntä. **16** Ja hän kysyi
heiltä: "Mitä te väittelette heidän kanssaan?" **17** Silloin vastasi
eräs mies kansanjoukosta hänelle: "Opettaja, minä toin sinun
tykösi poikani, jossa on mykkä henki. **18** Ja missä vain se
käy hänen kimppuunsa, riuhtoo se häntä, ja hänestä lähtee
vaahto, ja hän kiristelee hampaitaan; ja hän kuihtuu. Ja minä
sanoin sinun opetuslapsillesi, että he ajaisivat sen ulos, mutta

he eivät kyenneet." **19** Hän vastasi heille sanoen: "Voi, sinä
epäuskoinen sukupolvi, kuinka kauan minun täytyy olla teidän
luonanne? Kuinka kauan kärsiä teitä? Tuokaa hänet minun
tyköni." **20** Niin he toivat hänet hänen tykönsä. Ja heti kun hän
näki Jeesuksen, kouristi henki häntä, ja hän kaatui maahan,
kieritteli itseään, ja hänestä lähti vaahto. **21** Ja Jeesus kysyi
hänen isältään: "Kuinka kauan aikaa tätä on hänessä ollut?"
Niin hän sanoi: "Pienestä pitäen. **22** Ja monesti se on heittänyt
hänet milloin tuleen, milloin veteen, tuhotakseen hänet. Mutta
jos sinä jotakin voit, niin armahda meitä ja auta meitä." **23** Niin
Jeesus sanoi hänelle: "'Jos voit!' Kaikki on mahdollista sille, joka
uskoo". **24** Ja heti lapsen isä huusi ja sanoi: "Minä uskon; auta
minun epäuskoani". **25** Mutta kun Jeesus näki, että kansaa
riensi sinne, nuhteli hän saastaista henkeä ja sanoi sille: "Sinä
mykkä ja kuuro henki, minä käsken sinua: lähde ulos hänestä,
äläkä enää häneen mene". **26** Niin se huusi ja kouristi häntä
kovasti ja lähti ulos. Ja hän kävi ikäänkuin kuolleeksi, niin että
monet sanoivat: "Hän kuoli". **27** Mutta Jeesus tarttui hänen
käteensä ja nosti hänet ylös. Ja hän nousi. **28** Ja kun Jeesus
oli mennyt huoneeseen, niin hänen opetuslapsensa kysyivät
häneltä eriksensä: "Miksi emme me voineet ajaa sitä ulos?"
29 Hän sanoi heille: "Tätä lajia ei saa lähtemään ulos muulla
kuin rukouksella ja paastolla". **30** Ja he lähtivät sieltä ja kulkivat
Galilean läpi; ja hän ei tahtonut, että kukaan saisi sitä tietää. **31**
Sillä hän opetti opetuslapsiaan ja sanoi heille: "Ihmisen Poika
annetaan ihmisten käsiin, ja he tappavat hänet; ja kun hän on
tapettu, nousee hän kolmen päivän perästä ylös". **32** Mutta he
eivät käsittäneet sitä puhetta ja pelkäsivät häneltä kysyä. **33** Ja
he saapuivat Kapernaumiin. Ja kotiin tultuaan hän kysyi heiltä:

"Mistä te tiellä keskustelitte?" **34** Mutta he olivat vaiti; sillä he
olivat tiellä keskustelleet toistensa kanssa siitä, kuka oli suurin.
35 Ja hän istuutui, kutsui ne kaksitoista ja sanoi heille: "Jos joku
tahtoo olla ensimmäinen, on hänen oltava kaikista viimeinen ja
kaikkien palvelija". **36** Ja hän otti lapsen ja asetti sen heidän
keskellensä; ja otettuaan sen syliinsä hän sanoi heille: **37** "Joka
ottaa tykönsä yhden tämänkaltaisen lapsen minun nimeeni, se
ottaa tykönsä minut; ja joka minut ottaa tykönsä, se ei ota tykönsä
minua, vaan hänet, joka on minut lähettänyt". **38** Johannes
sanoi hänelle: "Opettaja, me näimme erään, joka ei seuraa
meitä, sinun nimessäsi ajavan ulos riivaajia; ja me kielsimme
häntä, koska hän ei seurannut meitä". **39** Mutta Jeesus sanoi:
"Älkää häntä kieltäkö; sillä ei kukaan, joka tekee voimallisen teon
minun nimeeni, voi kohta sen jälkeen puhua minusta pahaa.
40 Sillä joka ei ole meitä vastaan, se on meidän puolellamme.
41 Sillä joka antaa teille juodaksenne maljallisen vettä siinä
nimessä, että te olette Kristuksen omia, totisesti minä sanon
teille: se ei jää palkkaansa vaille. **42** Ja joka viettelee yhden
näistä pienistä, jotka uskovat, sen olisi parempi, että myllynkivi
olisi pantu hänen kaulaansa ja hänet olisi heitetty mereen. **43**
Ja jos sinun kätesi viettelee sinua, hakkaa se poikki. Parempi
on sinulle, että käsipuolena menet elämään sisälle, kuin että,
molemmat kädet tallella, joudut helvettiin, sammumattomaan
tuleen. **(Geenna g1067)** **45** Ja jos sinun jalkasi viettelee sinua,
hakkaa se poikki. Parempi on sinulle, että jalkapuolena menet
elämään sisälle, kuin että sinut, molemmat jalat tallella, heitetään
helvettiin. **(Geenna g1067)** **47** Ja jos sinun silmäsi viettelee sinua,
heitä se pois. Parempi on sinulle, että silmäpuolena menet sisälle
Jumalan valtakuntaan, kuin että sinut, molemmat silmät tallella,

heitetään helvettiin, **(Geenna g1067)** **48** jossa heidän matonsa
ei kuole eikä tuli sammu. **49** Sillä jokainen ihminen on tulella
suolattava, ja jokainen uhri on suolalla suolattava. **50** Suola on
hyvä; mutta jos suola käy suolattomaksi, millä te sen maustatte?
Olkoon teillä suola itsessänne, ja pitäkää keskenänne rauha."

10 Ja hän nousi sieltä ja tuli Juudean alueelle, kulkien Jordanin
toista puolta. Ja taas kokoontui paljon kansaa hänen luoksensa,
ja tapansa mukaan hän taas opetti heitä. **2** Ja fariseuksia tuli
hänen luoksensa, ja kiusaten häntä he kysyivät häneltä, oliko
miehen lupa hyljätä vaimonsa. **3** Hän vastasi ja sanoi heille:
"Mitä Mooses on teille säätänyt?" **4** He sanoivat: "Mooses
salli kirjoittaa erokirjan ja hyljätä vaimon". **5** Niin Jeesus sanoi
heille: "Teidän sydämenne kovuuden tähden hän kirjoitti teille
tämän säädöksen. **6** Mutta luomakunnan alusta Jumala 'on
luonut heidät mieheksi ja naiseksi. **7** Sentähden mies luopukoon
isästänsä ja äidistänsä ja liittyköön vaimoonsa. **8** Ja ne kaksi
tulevat yhdeksi lihaksi.' Niin eivät he enää ole kaksi, vaan yksi
liha. **9** Minkä siis Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihminen
erottako." **10** Ja heidän mentyään huoneeseen opetuslapset
taas kysyivät häneltä tätä asiaa. **11** Ja hän sanoi heille: "Joka
hylkää vaimonsa ja nai toisen, se tekee huorin häntä vastaan. **12**
Ja jos vaimo hylkää miehensä ja menee naimisiin toisen kanssa,
niin hän tekee huorin." **13** Ja he toivat hänen tykönsä lapsia,
että hän koskisi heihin; mutta opetuslapset nuhtelivat tuojia.
14 Mutta kun Jeesus sen näki, närkästyi hän ja sanoi heille:
"Sallikaa lasten tulla minun tyköni, älkääkä estäkö heitä, sillä
senkaltaisten on Jumalan valtakunta. **15** Totisesti minä sanon
teille: joka ei ota vastaan Jumalan valtakuntaa niinkuin lapsi,
se ei pääse sinne sisälle." **16** Ja hän otti heitä syliinsä, pani

kätensä heidän päällensä ja siunasi heitä. **17** Ja hänen sieltä
tielle mennessään juoksi muuan hänen luoksensa, polvistui
hänen eteensä ja kysyi häneltä: "Hyvä opettaja, mitä minun pitää
tekemän, että minä iankaikkisen elämän perisin?" **(aiōnios g166)**
18 Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Miksi sanot minua hyväksi?
Ei kukaan ole hyvä paitsi Jumala yksin. **19** Käskyt sinä tiedät:
'Älä tapa', 'Älä tee huorin', 'Älä varasta', 'Älä sano väärää
todistusta', 'Älä toiselta anasta', 'Kunnioita isääsi ja äitiäsi'."
20 Mutta hän sanoi hänelle: "Opettaja, niitä kaikkia minä olen
noudattanut nuoruudestani asti". **21** Niin Jeesus katsoi häneen
ja rakasti häntä ja sanoi hänelle: "Yksi sinulta puuttuu: mene,
myy kaikki, mitä sinulla on, ja anna köyhille, niin sinulla on
oleva aarre taivaassa; ja tule ja seuraa minua". **22** Mutta hän
synkistyi siitä puheesta ja meni pois murheellisena, sillä hänellä
oli paljon omaisuutta. **23** Silloin Jeesus katsoi ympärilleen ja
sanoi opetuslapsillensa: "Kuinka vaikea onkaan niiden, joilla on
tavaraa, päästä Jumalan valtakuntaan!" **24** Niin opetuslapset
hämmästyivät hänen sanoistaan. Mutta Jeesus rupesi taas
puhumaan ja sanoi heille: "Lapset, kuinka vaikea onkaan niiden,
jotka luottavat tavaraansa, päästä Jumalan valtakuntaan! **25**
Helpompi on kamelin käydä neulansilmän läpi kuin rikkaan
päästä Jumalan valtakuntaan." **26** Niin he hämmästyivät yhä
enemmän ja sanoivat toisillensa: "Kuka sitten voi pelastua?" **27**
Jeesus katsoi heihin ja sanoi: "Ihmisille se on mahdotonta, mutta
ei Jumalalle; sillä Jumalalle on kaikki mahdollista". **28** Niin Pietari
rupesi puhumaan sanoen hänelle: "Katso, me olemme luopuneet
kaikesta ja seuranneet sinua". **29** Jeesus sanoi: "Totisesti minä
sanon teille: ei ole ketään, joka minun tähteni ja evankeliumin
tähden on luopunut talosta tai veljistä tai sisarista tai äidistä tai

isästä tai lapsista tai pelloista, **30** ja joka ei saisi satakertaisesti:
nyt tässä ajassa taloja ja veljiä ja sisaria ja äitejä ja lapsia ja
peltoja, vainojen keskellä, ja tulevassa maailmassa iankaikkista
elämää. **(aiōn g165, aiōnios g166)** **31** Mutta monet ensimmäiset
tulevat viimeisiksi ja viimeiset ensimmäisiksi." **32** Ja he olivat
matkalla, menossa ylös Jerusalemiin, ja Jeesus kulki heidän
edellään; ja heidät valtasi hämmästys, ja ne, jotka seurasivat,
olivat peloissaan. Ja hän otti taas tykönsä ne kaksitoista ja
rupesi heille puhumaan, mitä hänelle oli tapahtuva: **33** "Katso,
me menemme ylös Jerusalemiin, ja Ihmisen Poika annetaan
ylipappien ja kirjanoppineitten käsiin, ja he tuomitsevat hänet
kuolemaan ja antavat hänet pakanain käsiin; **34** ja ne pilkkaavat
häntä ja sylkevät häntä ja ruoskivat häntä ja tappavat hänet; ja
kolmen päivän perästä hän on nouseva ylös". **35** Ja Jaakob ja
Johannes, Sebedeuksen pojat, menivät hänen luoksensa ja
sanoivat hänelle: "Opettaja, me tahtoisimme, että tekisit meille,
mitä sinulta anomme". **36** Hän sanoi heille: "Mitä tahdotte,
että minä teille tekisin?" **37** Niin he sanoivat hänelle: "Anna
meidän istua, toisen oikealla ja toisen vasemmalla puolellasi,
sinun kirkkaudessasi". **38** Mutta Jeesus sanoi heille: "Te ette
tiedä, mitä anotte. Voitteko juoda sen maljan, jonka minä juon,
tahi tulla kastetuiksi sillä kasteella, jolla minut kastetaan?" **39**
He sanoivat hänelle: "Voimme". Niin Jeesus sanoi heille: "Sen
maljan, jonka minä juon, te tosin juotte, ja sillä kasteella, jolla
minut kastetaan, kastetaan teidätkin; **40** mutta minun oikealla tai
vasemmalla puolellani istuminen ei ole minun annettavissani,
vaan se annetaan niille, joille se on valmistettu". **41** Kun ne
kymmenen sen kuulivat, alkoivat he närkästyä Jaakobiin ja
Johannekseen. **42** Mutta Jeesus kutsui heidät tykönsä ja sanoi

heille: "Te tiedätte, että ne, joita kansojen ruhtinaiksi katsotaan,
herroina niitä hallitsevat, ja että kansojen mahtavat käyttävät
valtaansa niitä kohtaan. **43** Mutta näin ei ole teidän kesken,
vaan joka teidän keskuudessanne tahtoo suureksi tulla, se
olkoon teidän palvelijanne; **44** ja joka teidän keskuudessanne
tahtoo olla ensimmäinen, se olkoon kaikkien orja. **45** Sillä ei
Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja
antamaan henkensä lunnaiksi monen edestä." **46** Ja he tulivat
Jerikoon. Ja kun hän vaelsi Jerikosta opetuslastensa ja suuren
väkijoukon seuraamana, istui sokea kerjäläinen, Bartimeus,
Timeuksen poika, tien vieressä. **47** Ja kun hän kuuli, että se oli
Jeesus Nasaretilainen, rupesi hän huutamaan ja sanomaan:
"Jeesus, Daavidin poika, armahda minua". **48** Ja monet nuhtelivat
häntä saadakseen hänet vaikenemaan. Mutta hän huusi vielä
enemmän: "Daavidin poika, armahda minua". **49** Silloin Jeesus
seisahtui ja sanoi: "Kutsukaa hänet tänne". Ja he kutsuivat
sokean, sanoen hänelle: "Ole turvallisella mielellä, nouse; hän
kutsuu sinua". **50** Niin hän heitti vaippansa päältään, kavahti
seisomaan ja tuli Jeesuksen tykö. **51** Ja Jeesus puhutteli häntä
sanoen: "Mitä tahdot, että minä sinulle tekisin?" Niin sokea sanoi
hänelle: "Rabbuuni, että saisin näköni jälleen". **52** Niin Jeesus
sanoi hänelle: "Mene, sinun uskosi on sinut pelastanut". Ja kohta
hän sai näkönsä ja seurasi häntä tiellä.

11 Ja kun he lähestyivät Jerusalemia, tullen Beetfageen ja
Betaniaan Öljymäelle, lähetti hän kaksi opetuslastaan **2** ja
sanoi heille: "Menkää kylään, joka on edessänne, niin te kohta,
kun sinne tulette, löydätte sidottuna varsan, jonka selässä ei
yksikään ihminen vielä ole istunut; päästäkää se ja tuokaa tänne.
3 Ja jos joku teille sanoo: 'Miksi te noin teette?', niin sanokaa:

'Herra tarvitsee sitä ja lähettää sen kohta tänne takaisin'." **4** Niin
he menivät ja löysivät oven eteen ulos kujalle sidotun varsan
ja päästivät sen. **5** Ja muutamat niistä, jotka siellä seisoivat,
sanoivat heille: "Mitä te teette, kun päästätte varsan?" **6** Niin
he sanoivat heille, niinkuin Jeesus oli käskenyt; ja he antoivat
heidän mennä. **7** Ja he toivat varsan Jeesuksen luo ja heittivät
vaatteensa sen päälle, ja hän istui sen selkään. **8** Ja monet
levittivät vaatteensa tielle, ja toiset lehviä, joita katkoivat kedoilta.
9 Ja ne, jotka kulkivat edellä, ja jotka seurasivat, huusivat:
"Hoosianna, siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen!
10 Siunattu olkoon isämme Daavidin valtakunta, joka tulee.
Hoosianna korkeuksissa!" **11** Ja hän kulki sisälle Jerusalemiin
ja meni pyhäkköön; ja katseltuaan kaikkea hän lähti niiden
kahdentoista kanssa Betaniaan, sillä aika oli jo myöhäinen. **12**
Kun he seuraavana päivänä lähtivät Betaniasta, oli hänen nälkä.
13 Ja kun hän kaukaa näki viikunapuun, jossa oli lehtiä, meni
hän katsomaan, löytäisikö ehkä jotakin siitä; mutta tultuaan sen
luo hän ei löytänyt muuta kuin lehtiä. Sillä silloin ei ollut viikunain
aika. **14** Niin hän puhui ja sanoi sille: "Älköön ikinä enää kukaan
sinusta hedelmää syökö". Ja hänen opetuslapsensa kuulivat sen.
(aiōn g165) **15** Ja he tulivat Jerusalemiin. Ja hän meni pyhäkköön
ja rupesi ajamaan ulos niitä, jotka myivät ja ostivat pyhäkössä, ja
kaatoi kumoon rahanvaihtajain pöydät ja kyyhkysten myyjäin
istuimet, **16** eikä sallinut kenenkään kantaa mitään astiaa
pyhäkön kautta. **17** Ja hän opetti ja sanoi heille: "Eikö ole
kirjoitettu: 'Minun huoneeni on kutsuttava kaikkien kansojen
rukoushuoneeksi'? Mutta te olette tehneet siitä ryövärien luolan."
18 Ja ylipapit ja kirjanoppineet kuulivat sen ja miettivät, kuinka
saisivat hänet surmatuksi; sillä he pelkäsivät häntä, koska kaikki

kansa oli hämmästyksissään hänen opetuksestansa. **19** Illan
tultua he menivät kaupungin ulkopuolelle. **20** Ja kun he varhain
aamulla kulkivat ohi, näkivät he viikunapuun kuivettuneen juuria
myöten. **21** Silloin Pietari muisti Jeesuksen sanat ja sanoi hänelle:
"Rabbi, katso, viikunapuu, jonka sinä kirosit, on kuivettunut".
22 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Pitäkää usko Jumalaan. **23**
Totisesti minä sanon teille: jos joku sanoisi tälle vuorelle: 'Kohoa
ja heittäydy mereen', eikä epäilisi sydämessään, vaan uskoisi
sen tapahtuvan, minkä hän sanoo, niin se hänelle tapahtuisi.
24 Sentähden minä sanon teille: kaikki, mitä te rukoilette ja
anotte, uskokaa saaneenne, niin se on teille tuleva. **25** Ja kun te
seisotte ja rukoilette, niin antakaa anteeksi, jos kenellä teistä
on jotakin toistansa vastaan, että myös teidän Isänne, joka on
taivaissa, antaisi teille anteeksi teidän rikkomuksenne." **27** Ja he
tulivat taas Jerusalemiin. Ja kun hän käveli pyhäkössä, tulivat
ylipapit ja kirjanoppineet ja vanhimmat hänen luoksensa **28** ja
sanoivat hänelle: "Millä vallalla sinä näitä teet? Tahi kuka sinulle
on antanut vallan näitä tehdä?" **29** Mutta Jeesus vastasi heille:
"Minä myös teen teille yhden kysymyksen; vastatkaa te minulle,
niin minä sanon teille, millä vallalla minä näitä teen. **30** Oliko
Johanneksen kaste taivaasta vai ihmisistä? Vastatkaa minulle."
31 Niin he neuvottelivat keskenään sanoen: "Jos sanomme:
'Taivaasta', niin hän sanoo: 'Miksi ette siis uskoneet häntä?' **32**
Vai sanommeko: 'Ihmisistä'?" -sitä he kansan tähden pelkäsivät
sanoa, sillä kaikkien mielestä Johannes totisesti oli profeetta.
33 Ja he vastasivat ja sanoivat Jeesukselle: "Emme tiedä".
Silloin Jeesus sanoi heille: "Niinpä en minäkään sano teille, millä
vallalla minä näitä teen".

12 Ja hän rupesi puhumaan heille vertauksilla: "Mies istutti
viinitarhan ja teki aidan sen ympärille ja kaivoi viinikuurnan ja
rakensi tornin; ja hän vuokrasi sen viinitarhureille ja matkusti
muille maille. **2** Ja kun aika tuli, lähetti hän palvelijan viinitarhurien
luo perimään tarhureilta viinitarhan hedelmiä. **3** Mutta he ottivat
hänet kiinni, pieksivät ja lähettivät tyhjin käsin pois. **4** Ja vielä
hän lähetti heidän luoksensa toisen palvelijan. Ja häntä he
löivät päähän ja häpäisivät. **5** Ja hän lähetti vielä toisen, ja
sen he tappoivat; ja samoin useita muita: toisia he pieksivät,
toisia tappoivat. **6** Vielä hänellä oli ainoa rakas poikansa. Hänet
hän lähetti viimeiseksi heidän luoksensa sanoen: 'Kavahtavat
kaiketi minun poikaani'. **7** Mutta viinitarhurit sanoivat toisilleen:
'Tämä on perillinen; tulkaa, tappakaamme hänet, niin perintö
jää meille'. **8** Ja he ottivat hänet kiinni, tappoivat ja heittivät
hänet ulos viinitarhasta. **9** Mitä nyt viinitarhan herra on tekevä?
Hän tulee ja tuhoaa viinitarhurit ja antaa viinitarhan muille. **10**
Ettekö ole lukeneet tätä kirjoitusta: 'Se kivi, jonka rakentajat
hylkäsivät, on tullut kulmakiveksi; **11** Herralta tämä on tullut ja
on ihmeellinen meidän silmissämme'?" **12** Silloin he olisivat
tahtoneet ottaa hänet kiinni, mutta pelkäsivät kansaa; sillä he
ymmärsivät, että hän oli puhunut tämän vertauksen heistä. Ja
he jättivät hänet ja menivät pois. **13** Ja he lähettivät hänen
luoksensa muutamia fariseuksia ja herodilaisia kietomaan häntä
sanoilla. **14** Nämä tulivat ja sanoivat hänelle: "Opettaja, me
tiedämme, että sinä olet totinen etkä välitä kenestäkään, sillä
sinä et katso henkilöön, vaan opetat Jumalan tietä totuudessa.
Onko luvallista antaa keisarille veroa vai ei? Tuleeko meidän
antaa vai ei?" **15** Mutta hän tiesi heidän ulkokultaisuutensa
ja sanoi heille: "Miksi kiusaatte minua? Tuokaa denari minun

nähdäkseni." **16** Niin he toivat. Ja hän sanoi heille: "Kenen kuva
ja päällekirjoitus tämä on?" He vastasivat hänelle: "Keisarin". **17**
Jeesus sanoi heille: "Antakaa keisarille, mikä keisarin on, ja
Jumalalle, mikä Jumalan on". Ja he ihmettelivät häntä suuresti.
18 Ja hänen luoksensa tuli saddukeuksia, jotka sanovat, ettei
ylösnousemusta ole; ja he kysyivät häneltä sanoen: **19** "Opettaja,
Mooses on säätänyt meille: 'Jos joltakin kuolee veli, joka jättää
jälkeensä vaimon, mutta ei jätä lasta, niin ottakoon hän veljensä
lesken ja herättäköön veljellensä siemenen'. **20** Oli seitsemän
veljestä. Ensimmäinen otti vaimon, ja kun hän kuoli, ei häneltä
jäänyt jälkeläistä. **21** Silloin toinen otti hänet, ja hänkin kuoli
jättämättä jälkeläistä. Niin myös kolmas. **22** Samoin kävi kaikille
seitsemälle: heiltä ei jäänyt jälkeläistä. Viimeiseksi kaikista
vaimokin kuoli. **23** Ylösnousemuksessa siis, kun he nousevat
ylös, kenelle heistä hän joutuu vaimoksi, sillä hän oli ollut
kaikkien noiden seitsemän vaimona?" **24** Jeesus sanoi heille:
"Ettekö te siitä syystä eksy, kun ette tunne kirjoituksia ettekä
Jumalan voimaa? **25** Sillä kun kuolleista noustaan, ei naida eikä
mennä miehelle; vaan he ovat niinkuin enkelit taivaissa. **26** Mutta
mitä siihen tulee, että kuolleet nousevat ylös, ettekö ole lukeneet
Mooseksen kirjasta, kertomuksessa orjantappurapensaasta,
kuinka Jumala puhui hänelle sanoen: 'Minä olen Aabrahamin
Jumala ja Iisakin Jumala ja Jaakobin Jumala'? **27** Ei hän ole
kuolleitten Jumala, vaan elävien. Suuresti te eksytte." **28** Silloin
tuli hänen luoksensa eräs kirjanoppinut, joka oli kuullut heidän
keskustelunsa ja huomannut hänen hyvin vastanneen heille, ja
kysyi häneltä: "Mikä on ensimmäinen kaikista käskyistä?" **29**
Jeesus vastasi: "Ensimmäinen on tämä: 'Kuule, Israel: Herra,
meidän Jumalamme, Herra on yksi ainoa; **30** ja rakasta Herraa,

sinun Jumalaasi, kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi ja
kaikesta mielestäsi ja kaikesta voimastasi'. **31** Toinen on tämä:
'Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi'. Ei ole mitään käskyä,
suurempaa kuin nämä." **32** Niin kirjanoppinut sanoi hänelle:
"Oikein sanoit, opettaja, totuuden mukaan, että yksi hän on,
ja ettei ketään muuta ole, paitsi hän. **33** Ja rakastaa häntä
kaikesta sydämestään ja kaikesta ymmärryksestään ja kaikesta
voimastaan, ja rakastaa lähimmäistään niinkuin itseänsä, se on
enemmän kuin kaikki polttouhrit ja muut uhrit." **34** Kun Jeesus
näki, että hän vastasi ymmärtäväisesti, sanoi hän hänelle: "Sinä
et ole kaukana Jumalan valtakunnasta". Eikä kukaan enää
rohjennut häneltä kysyä. **35** Ja opettaessaan pyhäkössä Jeesus
puhui edelleen ja sanoi: "Kuinka kirjanoppineet sanovat, että
Kristus on Daavidin poika? **36** Onhan Daavid itse sanonut
Pyhässä Hengessä: 'Herra sanoi minun Herralleni: Istu minun
oikealle puolelleni, kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun
jalkojesi alle'. **37** Daavid itse sanoo häntä Herraksi; kuinka hän
sitten on hänen poikansa?" Ja suuri kansanjoukko kuunteli
häntä mielellään. **38** Ja opettaessaan hän sanoi: "Varokaa
kirjanoppineita, jotka mielellään käyskelevät pitkissä vaipoissa
ja haluavat tervehdyksiä toreilla **39** ja etumaisia istuimia
synagoogissa ja ensimmäisiä sijoja pidoissa, **40** noita, jotka
syövät leskien huoneet ja näön vuoksi pitävät pitkiä rukouksia;
he saavat sitä kovemman tuomion". **41** Ja hän istui vastapäätä
uhriarkkua ja katseli, kuinka kansa pani rahaa uhriarkkuun.
Ja monet rikkaat panivat paljon. **42** Niin tuli köyhä leski ja
pani kaksi ropoa, yhteensä muutamia pennejä. **43** Ja hän
kutsui opetuslapsensa tykönsä ja sanoi heille: "Totisesti minä
sanon teille: tämä köyhä leski pani enemmän kuin kaikki muut,

jotka panivat uhriarkkuun. **44** Sillä he kaikki panivat liiastaan,
mutta tämä pani puutteestaan kaiken, mitä hänellä oli, koko
elämisensä."

13 Ja kun hän meni ulos pyhäköstä, sanoi eräs hänen
opetuslapsistaan hänelle: "Opettaja, katso, millaiset kivet ja
millaiset rakennukset!" **2** Jeesus vastasi hänelle: "Sinä näet
nämä suuret rakennukset. Niistä ei ole jäävä kiveä kiven päälle
maahan jaottamatta." **3** Ja kun hän istui Öljymäellä, vastapäätä
pyhäkköä, kysyivät Pietari ja Jaakob ja Johannes ja Andreas
häneltä eriksensä: **4** "Sano meille: milloin tämä tapahtuu, ja mikä
on merkki siitä, että kaikki tämä alkaa lopullisesti toteutua?" **5**
Niin Jeesus rupesi puhumaan heille: "Katsokaa, ettei kukaan teitä
eksytä. **6** Monta tulee minun nimessäni sanoen: 'Minä se olen',
ja he eksyttävät monta. **7** Ja kun te kuulette sotien melskettä ja
sanomia sodista, älkää peljästykö. Näin täytyy tapahtua, mutta
se ei ole vielä loppu. **8** Sillä kansa nousee kansaa vastaan ja
valtakunta valtakuntaa vastaan, tulee maanjäristyksiä monin
paikoin, tulee nälänhätää. Tämä on synnytystuskien alkua. **9**
Mutta pitäkää te vaari itsestänne. Teidät vedetään oikeuksiin, ja
teitä piestään synagoogissa, ja teidät asetetaan maaherrain ja
kuningasten eteen, minun tähteni, todistukseksi heille. **10** Ja
sitä ennen pitää evankeliumi saarnattaman kaikille kansoille. **11**
Ja kun he vievät teitä ja vetävät oikeuteen, älkää edeltäpäin
huolehtiko siitä, mitä puhuisitte; vaan mitä teille sillä hetkellä
annetaan, se puhukaa. Sillä ette te ole puhumassa, vaan Pyhä
Henki. **12** Ja veli antaa veljensä kuolemaan ja isä lapsensa, ja
lapset nousevat vanhempiansa vastaan ja tappavat heidät. **13**
Ja te joudutte kaikkien vihattaviksi minun nimeni tähden; mutta
joka vahvana pysyy loppuun asti, se pelastuu. **14** Mutta kun

näette hävityksen kauhistuksen seisovan siinä, missä ei tulisi-
joka tämän lukee, se tarkatkoon-silloin ne, jotka Juudeassa
ovat, paetkoot vuorille; **15** joka on katolla, älköön astuko alas
älköönkä menkö sisään noutamaan mitään huoneestansa; **16**
ja joka on mennyt pellolle, älköön palatko takaisin noutamaan
vaippaansa. **17** Voi raskaita ja imettäväisiä niinä päivinä! **18** Mutta
rukoilkaa, ettei se tapahtuisi talvella. **19** Sillä niinä päivinä on
oleva ahdistus, jonka kaltaista ei ole ollut hamasta luomakunnan
alusta, jonka Jumala on luonut, tähän asti, eikä milloinkaan
tule. **20** Ja ellei Herra lyhentäisi niitä päiviä, ei mikään liha
pelastuisi; mutta valittujen tähden, jotka hän on valinnut, hän
on lyhentänyt ne päivät. **21** Ja jos silloin joku sanoo teille:
'Katso, täällä on Kristus', tai: 'Katso, tuolla', niin älkää uskoko.
22 Sillä vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee, ja he
tekevät tunnustekoja ja ihmeitä, eksyttääkseen, jos mahdollista,
valitut. **23** Mutta olkaa te varuillanne. Minä olen edeltä sanonut
teille kaikki. **24** Mutta niinä päivinä, sen ahdistuksen jälkeen,
aurinko pimenee, eikä kuu anna valoansa, **25** ja tähdet putoilevat
taivaalta, ja voimat, jotka taivaissa ovat, järkkyvät. **26** Ja silloin
he näkevät Ihmisen Pojan tulevan pilvissä suurella voimalla
ja kirkkaudella. **27** Ja silloin hän lähettää enkelinsä ja kokoaa
valittunsa neljältä ilmalta, maan äärestä hamaan taivaan ääreen.
28 Mutta oppikaa viikunapuusta vertaus: Kun sen oksa jo on
tuore ja lehdet puhkeavat, niin te tiedätte, että kesä on lähellä.
29 Samoin te myös, kun näette tämän tapahtuvan, tietäkää,
että se on lähellä, oven edessä. **30** Totisesti minä sanon teille:
tämä sukupolvi ei katoa, ennenkuin nämä kaikki tapahtuvat. **31**
Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät katoa. **32**
Mutta siitä päivästä tai hetkestä ei tiedä kukaan, eivät enkelit

taivaassa, eikä myöskään Poika, vaan ainoastaan Isä. **33** Olkaa
varuillanne, valvokaa ja rukoilkaa, sillä ette tiedä, milloin se aika
tulee. **34** On niinkuin muille maille matkustaneen miehen: kun
hän jätti talonsa ja antoi palvelijoilleen vallan, kullekin oman
tehtävänsä, käski hän myös ovenvartijan valvoa. **35** Valvokaa
siis, sillä ette tiedä, milloin talon herra tulee, iltamyöhälläkö
vai yösydännä vai kukonlaulun aikaan vai varhain aamulla, **36**
ettei hän, äkkiarvaamatta tullessaan, tapaisi teitä nukkumasta.
37 Mutta minkä minä teille sanon, sen minä sanon kaikille:
valvokaa."

14 Niin oli kahden päivän perästä pääsiäinen ja happamattoman
leivän juhla, ja ylipapit ja kirjanoppineet miettivät, kuinka saisivat
hänet otetuksi kavaluudella kiinni ja tapetuksi. **2** Sillä he sanoivat:
"Ei juhlan aikana, ettei syntyisi meteliä kansassa". **3** Ja kun
hän oli Betaniassa, pitalisen Simonin asunnossa, tuli hänen
aterialla ollessaan nainen, mukanaan alabasteripullo täynnä
oikeata, kallista nardusvoidetta. Hän rikkoi alabasteripullon
ja vuodatti voiteen hänen päähänsä. **4** Niin oli muutamia,
jotka närkästyivät ja sanoivat keskenään: "Mitä varten tämä
voiteen haaskaus? **5** Olisihan voinut myydä tämän voiteen
enempään kuin kolmeensataan denariin ja antaa ne köyhille."
Ja he toruivat häntä. **6** Mutta Jeesus sanoi: "Antakaa hänen
olla. Miksi pahoitatte hänen mieltään? Hän teki hyvän työn
minulle. **7** Köyhät teillä on aina keskuudessanne, ja milloin
tahdotte, voitte heille tehdä hyvää, mutta minua teillä ei ole aina.
8 Hän teki, minkä voi. Edeltäkäsin hän voiteli minun ruumiini
hautaamista varten. **9** Totisesti minä sanon teille: missä ikinä
kaikessa maailmassa evankeliumia saarnataan, siellä sekin,
minkä tämä teki, on mainittava hänen muistoksensa." **10** Ja

Juudas Iskariot, yksi niistä kahdestatoista, meni ylipappien luo
kavaltaakseen hänet heille. **11** Kun nämä sen kuulivat, ihastuivat
he ja lupasivat antaa hänelle rahaa. Ja hän mietti, kuinka
hänet sopivassa tilaisuudessa kavaltaisi. **12** Ja ensimmäisenä
happamattoman leivän päivänä, kun pääsiäislammas teurastettiin,
hänen opetuslapsensa sanoivat hänelle: "Mihin tahdot, että
menemme valmistamaan pääsiäislampaan sinun syödäksesi?"
13 Niin hän lähetti kaksi opetuslastaan ja sanoi heille: "Menkää
kaupunkiin, niin teitä vastaan tulee mies kantaen vesiastiaa;
seuratkaa häntä. **14** Ja mihin hän menee, sen talon isännälle
sanokaa: 'Opettaja sanoo: Missä on minun vierashuoneeni,
syödäkseni siinä pääsiäislampaan opetuslasteni kanssa?' **15**
Ja hän näyttää teille suuren huoneen yläkerrassa, valmiiksi
laitetun; valmistakaa meille sinne." **16** Niin opetuslapset lähtivät
ja tulivat kaupunkiin ja havaitsivat niin olevan, kuin Jeesus
oli heille sanonut, ja valmistivat pääsiäislampaan. **17** Ja kun
ehtoo tuli, saapui hän sinne niiden kahdentoista kanssa. **18**
Ja kun he olivat aterialla ja söivät, sanoi Jeesus: "Totisesti
minä sanon teille: yksi teistä kavaltaa minut, yksi, joka syö
minun kanssani". **19** He tulivat murheellisiksi ja rupesivat toinen
toisensa perästä sanomaan hänelle: "En kaiketi minä?" **20**
Hän sanoi heille: "Yksi teistä kahdestatoista, se, joka kastaa
vatiin minun kanssani. **21** Niin, Ihmisen Poika tosin menee pois,
niinkuin hänestä on kirjoitettu, mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta
Ihmisen Poika kavalletaan! Parempi olisi sille ihmiselle, että
hän ei olisi syntynyt." **22** Ja heidän syödessään Jeesus otti
leivän, siunasi, mursi ja antoi heille ja sanoi: "Ottakaa, tämä on
minun ruumiini". **23** Ja hän otti maljan, kiitti ja antoi heille; ja he
kaikki joivat siitä. **24** Ja hän sanoi heille: "Tämä on minun vereni,

liiton veri, joka vuodatetaan monen edestä. **25** Totisesti minä
sanon teille: minä en juo enää viinipuun antia, ennenkuin sinä
päivänä, jona juon sitä uutena Jumalan valtakunnassa." **26** Ja
veisattuaan kiitosvirren he lähtivät Öljymäelle. **27** Ja Jeesus
sanoi heille: "Kaikki te loukkaannutte, sillä kirjoitettu on: 'Minä
lyön paimenta, ja lampaat hajotetaan'. **28** Mutta ylösnoustuani
minä menen teidän edellänne Galileaan." **29** Niin Pietari sanoi
hänelle: "Vaikka kaikki loukkaantuisivat, en kuitenkaan minä".
30 Jeesus sanoi hänelle: "Totisesti minä sanon sinulle: tänään,
tänä yönä, ennenkuin kukko kahdesti laulaa, sinä kolmesti minut
kiellät". **31** Mutta hän vakuutti vielä lujemmin: "Vaikka minun
pitäisi kuolla sinun kanssasi, en sittenkään minä sinua kiellä". Ja
samoin sanoivat kaikki muutkin. **32** Ja he tulivat maatilalle, jonka
nimi on Getsemane; ja hän sanoi opetuslapsillensa: "Istukaa
tässä, sillä aikaa kuin minä rukoilen". **33** Ja hän otti mukaansa
Pietarin ja Jaakobin ja Johanneksen; ja hän alkoi kauhistua ja
tulla tuskaan. **34** Ja hän sanoi heille: "Minun sieluni on syvästi
murheellinen, kuolemaan asti; olkaa tässä ja valvokaa". **35** Ja
hän meni vähän edemmäksi, lankesi maahan ja rukoili, että, jos
mahdollista, se hetki menisi häneltä ohi, **36** ja sanoi: "Abba,
Isä, kaikki on mahdollista sinulle; ota pois minulta tämä malja.
Mutta ei, mitä minä tahdon, vaan mitä sinä!" **37** Ja hän tuli ja
tapasi heidät nukkumasta ja sanoi Pietarille: "Simon, nukutko?
Etkö jaksanut yhtä hetkeä valvoa? **38** Valvokaa ja rukoilkaa,
ettette joutuisi kiusaukseen; henki tosin on altis, mutta liha on
heikko." **39** Ja taas hän meni pois ja rukoili sanoen samat sanat.
40 Ja tullessaan hän taas tapasi heidät nukkumasta, sillä heidän
silmänsä olivat käyneet kovin raukeiksi; ja he eivät tienneet, mitä
hänelle vastaisivat. **41** Ja hän tuli kolmannen kerran ja sanoi

heille: "Te nukutte vielä ja lepäätte! Jo riittää! Hetki on tullut;
katso, Ihmisen Poika annetaan syntisten käsiin. **42** Nouskaa,
lähtekäämme; katso, se, joka kavaltaa minut, on lähellä." **43** Ja
heti, hänen vielä puhuessaan, Juudas, yksi niistä kahdestatoista,
saapui, ja hänen mukanaan joukko ylipappien ja kirjanoppineiden
ja vanhinten luota, miekat ja seipäät käsissä. **44** Mutta se, joka
hänet kavalsi, oli sopinut heidän kanssaan merkistä, sanoen:
"Se, jolle minä suuta annan, hän se on; ottakaa hänet kiinni
ja viekää tarkasti vartioituna pois". **45** Ja tultuaan hän kohta
astui hänen luoksensa ja sanoi: "Rabbi!" ja antoi hänelle suuta.
46 Silloin he kävivät häneen käsiksi ja ottivat hänet kiinni. **47**
Mutta eräs niistä, jotka lähellä seisoivat, veti miekkansa, iski
ylimmäisen papin palvelijaa ja sivalsi häneltä pois korvan. **48**
Niin Jeesus puhui heille ja sanoi: "Niinkuin ryöväriä vastaan te
olette lähteneet minua miekoilla ja seipäillä vangitsemaan. **49**
Joka päivä minä olen ollut teidän luonanne opettaen pyhäkössä,
ettekä ole ottaneet minua kiinni. Mutta tämä tapahtuu, että
kirjoitukset kävisivät toteen." **50** Niin he kaikki jättivät hänet
ja pakenivat. **51** Ja häntä seurasi eräs nuorukainen, jolla oli
ympärillään liinavaate paljaalle iholle heitettynä; ja he ottivat
hänet kiinni. **52** Mutta hän jätti liinavaatteen ja pakeni alastonna.
53 Ja he veivät Jeesuksen ylimmäisen papin eteen, jonne kaikki
ylipapit ja vanhimmat ja kirjanoppineet kokoontuivat. **54** Ja Pietari
seurasi häntä taampana ylimmäisen papin palatsin esipihaan asti
ja istui palvelijain joukkoon ja lämmitteli tulen ääressä. **55** Mutta
ylipapit ja koko neuvosto etsivät todistusta Jeesusta vastaan
tappaaksensa hänet, mutta eivät löytäneet. **56** Useat kyllä
todistivat väärin häntä vastaan, mutta todistukset eivät olleet
yhtäpitäviä. **57** Niin muutamat nousivat ja todistivat väärin häntä

vastaan, sanoen: **58** "Me olemme kuulleet hänen sanovan: 'Minä
hajotan maahan tämän käsillä tehdyn temppelin ja rakennan
kolmessa päivässä toisen, joka ei ole käsillä tehty'." **59** Mutta
eivät näinkään heidän todistuksensa olleet yhtäpitäviä. **60** Silloin
ylimmäinen pappi nousi ja astui esille ja kysyi Jeesukselta
sanoen: "Etkö vastaa mitään? Mitä nämä todistavat sinua
vastaan?" **61** Mutta hän oli vaiti eikä vastannut mitään. Taas
ylimmäinen pappi kysyi häneltä ja sanoi hänelle: "Oletko sinä
Kristus, sen Ylistetyn Poika?" **62** Jeesus sanoi: "Olen; ja te saatte
nähdä Ihmisen Pojan istuvan Voiman oikealla puolella ja tulevan
taivaan pilvissä". **63** Niin ylimmäinen pappi repäisi vaatteensa ja
sanoi: "Mitä me enää todistajia tarvitsemme? **64** Te kuulitte hänen
pilkkaamisensa. Mitä arvelette?" Niin he kaikki tuomitsivat hänet
vikapääksi kuolemaan. **65** Ja muutamat rupesivat sylkemään
häntä ja peittivät hänen kasvonsa ja löivät häntä nyrkillä ja
sanoivat hänelle: "Profetoi!" Oikeudenpalvelijatkin löivät häntä
poskelle. **66** Kun nyt Pietari oli alhaalla esipihassa, tuli sinne
muuan ylimmäisen papin palvelijattarista; **67** ja nähdessään
Pietarin lämmittelevän hän katsoi häneen ja sanoi: "Sinäkin
olit Nasaretilaisen, tuon Jeesuksen, kanssa". **68** Mutta hän
kielsi sanoen: "En tiedä enkä käsitä, mitä sanot". Ja hän meni
ulos pihalle. Ja kukko lauloi. **69** Ja nähdessään hänet siellä
palvelijatar rupesi taas sanomaan lähellä seisoville: "Tämä on
yksi niistä". **70** Mutta hän kielsi uudestaan. Ja vähän sen jälkeen
lähellä seisovat taas sanoivat Pietarille: "Totisesti, sinä olet yksi
niistä, sillä olethan sinä galilealainenkin". **71** Mutta hän rupesi
sadattelemaan itseänsä ja vannomaan: "En tunne sitä miestä,
josta te puhutte". **72** Ja samassa kukko lauloi toisen kerran. Niin
Pietari muisti Jeesuksen sanat, jotka hän oli sanonut hänelle:

"Ennenkuin kukko kahdesti laulaa, sinä kolmesti minut kiellät".
Ja hän ratkesi itkuun.

15 Ja heti aamulla ylipapit ynnä vanhimmat ja kirjanoppineet ja
koko neuvosto tekivät päätöksen, sitoivat Jeesuksen, veivät
hänet pois ja antoivat Pilatuksen käsiin. **2** Niin Pilatus kysyi
häneltä: "Oletko sinä juutalaisten kuningas?" Hän vastasi ja
sanoi hänelle: "Sinäpä sen sanot". **3** Ja ylipapit tekivät monta
syytöstä häntä vastaan. **4** Niin Pilatus taas kysyi häneltä sanoen:
"Etkö vastaa mitään? Katso, kuinka paljon syytöksiä he tekevät
sinua vastaan." **5** Mutta Jeesus ei enää vastannut mitään, niin
että Pilatus ihmetteli. **6** Mutta juhlan aikana hän tavallisesti päästi
heille yhden vangin irti, sen, jota he anoivat. **7** Niin siellä oli eräs
mies, jota sanottiin Barabbaaksi, vangittu muiden kapinoitsijain
kanssa, jotka kapinassa olivat tehneet murhan. **8** Ja kansa
meni sinne ylös ja rupesi pyytämään, että hän tekisi heille,
niinkuin hänen tapansa oli. **9** Pilatus vastasi heille sanoen:
"Tahdotteko, että päästän teille juutalaisten kuninkaan?" **10**
Sillä hän tiesi, että ylipapit kateudesta olivat antaneet hänet
hänen käsiinsä. **11** Mutta ylipapit kiihoittivat kansaa anomaan,
että hän ennemmin päästäisi heille Barabbaan. **12** Ja Pilatus
puhui taas heille ja sanoi: "Mitä minun sitten on tehtävä hänelle,
jota te sanotte juutalaisten kuninkaaksi?" **13** Niin he taas
huusivat: "Ristiinnaulitse hänet!" **14** Mutta Pilatus sanoi heille:
"Mitä pahaa hän sitten on tehnyt?" Mutta he huusivat vielä
kovemmin: "Ristiinnaulitse hänet!" **15** Ja kun Pilatus tahtoi
tehdä kansalle mieliksi, päästi hän heille Barabbaan, mutta
Jeesuksen hän ruoskitti ja luovutti ristiinnaulittavaksi. **16** Niin
sotamiehet veivät hänet sisälle linnaan, se on palatsiin, ja
kutsuivat siihen koko sotilasjoukon. **17** Ja he pukivat hänen

yllensä purppuravaipan, väänsivät orjantappuroista kruunun ja
panivat sen hänen päähänsä **18** ja rupesivat tervehtimään häntä:
"Terve, juutalaisten kuningas!" **19** Ja he löivät häntä päähän
ruovolla, sylkivät häntä ja laskeutuen polvilleen kumarsivat
häntä. **20** Ja kun he olivat häntä pilkanneet, riisuivat he häneltä
purppuravaipan ja pukivat hänet hänen omiin vaatteisiinsa.
Ja he veivät hänet pois, ristiinnaulitakseen hänet. **21** Ja he
pakottivat erään ohikulkevan miehen, Simonin, kyreneläisen,
joka tuli vainiolta, Aleksanterin ja Rufuksen isän, kantamaan
hänen ristiänsä. **22** Ja he veivät hänet paikalle, jonka nimi
on Golgata, se on käännettynä: pääkallonpaikka. **23** Ja he
tarjosivat hänelle mirhalla sekoitettua viiniä, mutta hän ei sitä
ottanut. **24** Ja he ristiinnaulitsivat hänet ja jakoivat keskenään
hänen vaatteensa heittäen niistä arpaa, mitä kukin oli saava.
25 Oli kolmas hetki, kun he hänet ristiinnaulitsivat. **26** Ja
päällekirjoitukseksi oli merkitty hänen syynsä: "Juutalaisten
kuningas". **27** Ja he ristiinnaulitsivat hänen kanssaan kaksi
ryöväriä, toisen hänen oikealle ja toisen hänen vasemmalle
puolellensa. **29** Ja ne, jotka kulkivat ohitse, herjasivat häntä ja
nyökyttivät päätään ja sanoivat: "Voi sinua, joka hajotat maahan
temppelin ja kolmessa päivässä sen rakennat! **30** Auta itseäsi
ja astu alas ristiltä." **31** Samoin ylipapitkin ynnä kirjanoppineet
keskenään pilkkasivat häntä ja sanoivat: "Muita hän on auttanut,
itseään ei voi auttaa. **32** Astukoon hän, Kristus, Israelin kuningas,
nyt alas ristiltä, että me näkisimme ja uskoisimme." Myöskin ne,
jotka olivat ristiinnaulitut hänen kanssaan, herjasivat häntä. **33**
Ja kuudennella hetkellä tuli pimeys yli kaiken maan, ja sitä kesti
hamaan yhdeksänteen hetkeen. **34** Ja yhdeksännellä hetkellä
Jeesus huusi suurella äänellä: "Eeli, Eeli, lama sabaktani?" Se

on käännettynä: Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit? **35**
Sen kuullessaan sanoivat muutamat niistä, jotka siinä seisoivat:
"Katso, hän huutaa Eliasta". **36** Ja muuan juoksi ja täytti
sienen hapanviinillä, pani sen ruovon päähän ja antoi hänelle
juoda sanoen: "Annas, katsokaamme, tuleeko Elias ottamaan
hänet alas". **37** Mutta Jeesus huusi suurella äänellä ja antoi
henkensä. **38** Ja temppelin esirippu repesi kahtia ylhäältä
alas asti. **39** Mutta kun sadanpäämies, joka seisoi häntä
vastapäätä, näki hänen näin antavan henkensä, sanoi hän:
"Totisesti tämä ihminen oli Jumalan Poika". **40** Ja siellä oli
myös naisia taampaa katselemassa. Näiden joukossa olivat
Maria Magdaleena ja Maria, Jaakob nuoremman ja Jooseen
äiti, ja Salome, **41** jotka hänen ollessaan Galileassa olivat
seuranneet ja palvelleet häntä, sekä useita muita, jotka olivat
tulleet hänen kanssaan ylös Jerusalemiin. **42** Ja kun jo oli tullut
ilta, ja koska oli valmistuspäivä, se on sapatin aattopäivä, **43** tuli
Joosef, arimatialainen, arvossapidetty neuvoston jäsen, joka
hänkin odotti Jumalan valtakuntaa, rohkaisi mielensä ja meni
sisälle Pilatuksen luo ja pyysi Jeesuksen ruumista. **44** Niin
Pilatus ihmetteli, oliko hän jo kuollut, ja kutsuttuaan luoksensa
sadanpäämiehen kysyi tältä, oliko hän jo kauan sitten kuollut. **45**
Ja saatuaan sadanpäämieheltä siitä tiedon hän lahjoitti ruumiin
Joosefille. **46** Tämä osti liinavaatteen ja otti hänet alas, kääri
hänet liinavaatteeseen ja pani hautaan, joka oli hakattu kallioon,
ja vieritti kiven hautakammion ovelle. **47** Ja Maria Magdaleena ja
Maria, Jooseen äiti, katselivat, mihin hänet pantiin.

16 Ja kun sapatti oli ohi, ostivat Maria Magdaleena ja Maria,
Jaakobin äiti, ja Salome hyvänhajuisia yrttejä mennäkseen
voitelemaan häntä. **2** Ja viikon ensimmäisenä päivänä he tulivat

haudalle ani varhain, auringon noustessa. **3** Ja he sanoivat
toisilleen: "Kuka meille vierittää kiven hautakammion ovelta?"
4 Ja katsahtaessaan ylös he näkivät kiven poisvieritetyksi; se
oli näet hyvin suuri. **5** Ja mentyään hautakammion sisään he
näkivät nuorukaisen istuvan oikealla puolella, puettuna pitkään,
valkeaan vaatteeseen; ja he peljästyivät suuresti. **6** Mutta hän
sanoi heille: "Älkää peljästykö; te etsitte Jeesusta, Nasaretilaista,
joka oli ristiinnaulittu. Hän on noussut ylös; ei hän ole täällä.
Katso, tässä on paikka, johon he hänet panivat. **7** Mutta
menkää ja sanokaa hänen opetuslapsillensa ja Pietarille: 'Hän
menee teidän edellänne Galileaan; siellä te saatte hänet nähdä,
niinkuin hän teille sanoi'." **8** Niin he tulivat ulos ja pakenivat
haudalta, sillä heidät oli vallannut vavistus ja hämmästys, eivätkä
sanoneet kenellekään mitään, sillä he pelkäsivät. **9 (note: The
most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.)**
Mutta ylösnousemisensa jälkeen hän varhain aamulla viikon
ensimmäisenä päivänä ilmestyi ensiksi Maria Magdaleenalle,
josta hän oli ajanut ulos seitsemän riivaajaa. **10** Tämä meni ja
vei sanan niille, jotka olivat olleet Jeesuksen kanssa ja jotka nyt
murehtivat ja itkivät. **11** Mutta kun he kuulivat, että hän eli ja että
Maria oli hänet nähnyt, eivät he uskoneet. **12** Ja sen jälkeen hän
toisenmuotoisena ilmestyi kahdelle heistä, heidän kävellessään,
matkalla maakylään. **13** Hekin menivät ja veivät sanan toisille;
mutta nämä eivät uskoneet heitäkään. **14** Vihdoin hän ilmestyi
myöskin niille yhdelletoista heidän ollessaan aterialla; ja hän
nuhteli heidän epäuskoaan ja heidän sydämensä kovuutta,
kun he eivät olleet uskoneet niitä, jotka olivat nähneet hänet
ylösnousseeksi. **15** Ja hän sanoi heille: "Menkää kaikkeen
maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia kaikille luoduille. **16**

Joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu; mutta joka ei usko, se
tuomitaan kadotukseen. **17** Ja nämä merkit seuraavat niitä,
jotka uskovat: minun nimessäni he ajavat ulos riivaajia, puhuvat
uusilla kielillä, **18** nostavat käsin käärmeitä, ja jos he juovat
jotakin kuolettavaa, ei se heitä vahingoita; he panevat kätensä
sairasten päälle, ja ne tulevat terveiksi." **19** Kun nyt Herra Jeesus
oli puhunut heille, otettiin hänet ylös taivaaseen, ja hän istui
Jumalan oikealle puolelle. **20** Mutta he lähtivät ja saarnasivat
kaikkialla, ja Herra vaikutti heidän kanssansa ja vahvisti sanan
sitä seuraavien merkkien kautta.

Luukkaan

1 Koska monet ovat ryhtyneet tekemään kertomusta meidän
keskuudessamme tosiksi tunnetuista tapahtumista, **2** sen
mukaisesti kuin meille ovat kertoneet ne, jotka alusta asti ovat
omin silmin ne nähneet ja olleet sanan palvelijoita, **3** niin olen
minäkin, tarkkaan tutkittuani alusta alkaen kaikki, päättänyt
kirjoittaa ne järjestyksessään sinulle, korkea-arvoinen Teofilus,
4 että oppisit tuntemaan, kuinka varmat ne asiat ovat, jotka
sinulle on opetettu. **5** Herodeksen, Juudean kuninkaan, aikana
oli pappi, nimeltä Sakarias, Abian osastoa. Ja hänen vaimonsa
oli Aaronin tyttäriä, ja tämän nimi oli Elisabet. **6** He olivat
molemmat hurskaita Jumalan edessä, vaeltaen kaikissa Herran
käskyissä ja säädöksissä nuhteettomina. **7** Mutta heillä ei ollut
lasta, sillä Elisabet oli hedelmätön; ja he olivat molemmat tulleet
iällisiksi. **8** Niin tapahtui, kun hänen osastonsa palvelusvuoro tuli
ja hän toimitti papillisia tehtäviä Jumalan edessä, **9** että hän
tavanmukaisessa pappistehtävien arpomisessa sai osaksensa
mennä Herran temppeliin suitsuttamaan. **10** Ja kaikki kansa
oli suitsuttamisen aikana ulkopuolella rukoilemassa. **11** Silloin
ilmestyi hänelle Herran enkeli seisoen suitsutusalttarin oikealla
puolella. **12** Ja hänet nähdessään Sakarias hämmästyi, ja
hänet valtasi pelko. **13** Mutta enkeli sanoi hänelle: "Älä pelkää,
Sakarias; sillä sinun rukouksesi on kuultu, ja vaimosi Elisabet on
synnyttävä sinulle pojan, ja sinun on annettava hänelle nimi
Johannes. **14** Ja hän on oleva sinulle iloksi ja riemuksi, ja monet
iloitsevat hänen syntymisestään. **15** Sillä hän on oleva suuri
Herran edessä; viiniä ja väkijuomaa hän ei juo, ja hän on oleva
täytetty Pyhällä Hengellä hamasta äitinsä kohdusta. **16** Ja hän
kääntää monta Israelin lapsista Herran, heidän Jumalansa, tykö.

17 Ja hän käy hänen edellään Eliaan hengessä ja voimassa,
kääntääksensä isien sydämet lasten puoleen ja tottelemattomat
vanhurskasten mielenlaatuun, näin Herralle toimittaaksensa
valmistetun kansan." **18** Niin Sakarias sanoi enkelille: "Kuinka
minä tämän käsittäisin? Sillä minä olen vanha, ja minun vaimoni
on iälliseksi tullut." **19** Enkeli vastasi ja sanoi hänelle: "Minä olen
Gabriel, joka seison Jumalan edessä, ja minä olen lähetetty
puhumaan sinulle ja julistamaan sinulle tämän ilosanoman. **20** Ja
katso, sinä tulet mykäksi etkä kykene mitään puhumaan siihen
päivään saakka, jona tämä tapahtuu, sentähden ettet uskonut
minun sanojani, jotka käyvät aikanansa toteen." **21** Ja kansa oli
odottamassa Sakariasta, ja he ihmettelivät, että hän niin kauan
viipyi temppelissä. **22** Mutta ulos tullessaan hän ei kyennyt
puhumaan heille; silloin he ymmärsivät, että hän oli nähnyt näyn
temppelissä. Ja hän viittoi heille ja jäi mykäksi. **23** Ja kun hänen
virkatoimensa päivät olivat päättyneet, meni hän kotiinsa. **24** Ja
niiden päiväin perästä Elisabet, hänen vaimonsa, tuli raskaaksi
ja pysytteli salassa viisi kuukautta, sanoen: **25** "Näin on Herra
tehnyt minulle niinä päivinä, jolloin hän katsoi minun puoleeni
poistaaksensa minusta ihmisten ylenkatseen". **26** Kuudentena
kuukautena sen jälkeen Jumala lähetti enkeli Gabrielin Galilean
kaupunkiin, jonka nimi on Nasaret, **27** neitsyen tykö, joka oli
kihlattu Joosef nimiselle miehelle Daavidin suvusta; ja neitsyen
nimi oli Maria. **28** Ja tullessaan sisälle hänen tykönsä enkeli sanoi:
"Terve, armoitettu! Herra olkoon sinun kanssasi." **29** Mutta hän
hämmästyi suuresti siitä puheesta ja mietti, mitä tämä tervehdys
mahtoi tarkoittaa. **30** Niin enkeli sanoi hänelle: "Älä pelkää, Maria;
sillä sinä olet saanut armon Jumalan edessä. **31** Ja katso, sinä
tulet raskaaksi ja synnytät pojan, ja sinun on annettava hänelle

nimi Jeesus. **32** Hän on oleva suuri, ja hänet pitää kutsuttaman
Korkeimman Pojaksi, ja Herra Jumala antaa hänelle Daavidin,
hänen isänsä, valtaistuimen, **33** ja hän on oleva Jaakobin
huoneen kuningas iankaikkisesti, ja hänen valtakunnallansa ei
pidä loppua oleman." **(aiōn g165)** **34** Niin Maria sanoi enkelille:
"Kuinka tämä voi tapahtua, kun minä en miehestä mitään tiedä?"
35 Enkeli vastasi ja sanoi hänelle: "Pyhä Henki tulee sinun
päällesi, ja Korkeimman voima varjoaa sinut; sentähden myös
se pyhä, mikä syntyy, pitää kutsuttaman Jumalan Pojaksi. **36** Ja
katso, sinun sukulaisesi Elisabet, hänkin kantaa kohdussaan
poikaa vanhalla iällään, ja tämä on kuudes kuukausi hänellä,
jota sanottiin hedelmättömäksi; **37** sillä Jumalalle ei mikään
ole mahdotonta." **38** Silloin Maria sanoi: "Katso, minä olen
Herran palvelijatar; tapahtukoon minulle sinun sanasi mukaan".
Ja enkeli lähti hänen tyköänsä. **39** Niinä päivinä Maria nousi ja
kulki kiiruusti vuorimaahan erääseen Juudan kaupunkiin **40** ja
meni Sakariaan kotiin ja tervehti Elisabetia. **41** Ja kun Elisabet
kuuli Marian tervehdyksen, hypähti lapsi hänen kohdussansa; ja
Elisabet täytettiin Pyhällä Hengellä. **42** Ja hän puhkesi puhumaan
suurella äänellä ja sanoi: "Siunattu sinä vaimojen joukossa, ja
siunattu sinun kohtusi hedelmä! **43** Ja kuinka minulle tapahtuu
tämä, että minun Herrani äiti tulee minun tyköni? **44** Sillä katso,
kun sinun tervehdyksesi ääni tuli minun korviini, hypähti lapsi
ilosta minun kohdussani. **45** Ja autuas se, joka uskoi, sillä se
sana on täyttyvä, mikä hänelle on tullut Herralta!" **46** Ja Maria
sanoi: "Minun sieluni suuresti ylistää Herraa, **47** ja minun henkeni
riemuitsee Jumalasta, vapahtajastani; **48** sillä hän on katsonut
palvelijattarensa alhaisuuteen. Katso, tästedes kaikki sukupolvet
ylistävät minua autuaaksi. **49** Sillä Voimallinen on tehnyt minulle

suuria, ja hänen nimensä on pyhä, **50** ja hänen laupeutensa
pysyy polvesta polveen niille, jotka häntä pelkäävät. **51** Hän
on osoittanut voimansa käsivarrellaan; hän on hajottanut ne,
joilla oli ylpeät ajatukset sydämessään. **52** Hän on kukistanut
valtiaat valtaistuimilta ja korottanut alhaiset. **53** Nälkäiset hän on
täyttänyt hyvyyksillä, ja rikkaat hän on lähettänyt tyhjinä pois. **54**
Hän on ottanut huomaansa palvelijansa Israelin, muistaaksensa
laupeuttaan **55** Aabrahamia ja hänen siementänsä kohtaan
iankaikkisesti, niinkuin hän on meidän isillemme puhunut." **(aiōn
g165)** **56** Ja Maria oli hänen tykönänsä noin kolme kuukautta ja
palasi jälleen kotiinsa. **57** Mutta Elisabetin synnyttämisen aika tuli;
ja hän synnytti pojan. **58** Ja kun hänen naapurinsa ja sukulaisensa
kuulivat, että Herra oli tehnyt hänelle suuren laupeuden, iloitsivat
he hänen kanssansa. **59** Ja kahdeksantena päivänä he tulivat
ympärileikkaamaan lasta ja tahtoivat antaa hänelle hänen isänsä
mukaan nimen Sakarias. **60** Mutta hänen äitinsä vastasi ja sanoi:
"Ei suinkaan, vaan hänen nimensä on oleva Johannes". **61** Niin
he sanoivat hänelle: "Eihän sinun suvussasi ole ketään, jolla
on se nimi". **62** Ja he kysyivät viittomalla lapsen isältä, minkä
nimen hän tahtoi hänelle annettavaksi. **63** Niin hän pyysi taulun
ja kirjoitti siihen nämä sanat: "Johannes on hänen nimensä".
Ja kaikki ihmettelivät. **64** Ja kohta hänen suunsa aukeni, ja
hänen kielensä vapautui, ja hän puhui kiittäen Jumalaa. **65**
Ja tuli pelko kaikille heidän ympärillään asuvaisille, ja koko
Juudean vuorimaassa puhuttiin kaikista näistä tapahtumista; **66**
ja kaikki, jotka niistä kuulivat, panivat ne mieleensä ja sanoivat:
"Mikähän tästä lapsesta tulee?" Sillä Herran käsi oli hänen
kanssansa. **67** Ja Sakarias, hänen isänsä, täytettiin Pyhällä
Hengellä, ja hän ennusti sanoen: **68** "Kiitetty olkoon Herra,

Israelin Jumala, sillä hän on katsonut kansansa puoleen ja
valmistanut sille lunastuksen **69** ja kohottanut meille pelastuksen
sarven palvelijansa Daavidin huoneesta **70** -niinkuin hän on
puhunut hamasta ikiajoista pyhäin profeettainsa suun kautta-
(aiōn g165) **71** pelastukseksi vihollisistamme ja kaikkien niiden
kädestä, jotka meitä vihaavat, **72** tehdäkseen laupeuden meidän
isillemme ja muistaakseen pyhän liittonsa, **73** sen valan, jonka
hän vannoi Aabrahamille, meidän isällemme; **74** suodakseen
meidän, vapahdettuina vihollistemme kädestä, pelkäämättä
palvella häntä **75** pyhyydessä ja vanhurskaudessa hänen
edessään kaikkina elinpäivinämme. **76** Ja sinä, lapsukainen,
olet kutsuttava Korkeimman profeetaksi, sillä sinä olet käyvä
Herran edellä valmistaaksesi hänen teitään, **77** antaaksesi
hänen kansalleen pelastuksen tuntemisen heidän syntiensä
anteeksisaamisessa, **78** meidän Jumalamme sydämellisen
laupeuden tähden, jonka kautta meidän puoleemme katsoo
aamun koitto korkeudesta, **79** loistaen meille, jotka istumme
pimeydessä ja kuoleman varjossa, ja ohjaten meidän jalkamme
rauhan tielle." **80** Ja lapsi kasvoi ja vahvistui hengessä. Ja hän
oli erämaassa siihen päivään asti, jona hän oli astuva Israelin
eteen.

2 Ja tapahtui niinä päivinä, että keisari Augustukselta kävi käsky,
että kaikki maailma oli verolle pantava. **2** Tämä verollepano
oli ensimmäinen ja tapahtui Kyreniuksen ollessa Syyrian
maaherrana. **3** Ja kaikki menivät verolle pantaviksi, kukin
omaan kaupunkiinsa. **4** Niin Joosefkin lähti Galileasta, Nasaretin
kaupungista, ylös Juudeaan, Daavidin kaupunkiin, jonka nimi on
Beetlehem, hän kun oli Daavidin huonetta ja sukua, **5** verolle
pantavaksi Marian, kihlattunsa, kanssa, joka oli raskaana. **6** Niin

tapahtui heidän siellä ollessaan, että Marian synnyttämisen aika
tuli. **7** Ja hän synnytti pojan, esikoisensa, ja kapaloi hänet ja
pani hänet seimeen, koska heille ei ollut sijaa majatalossa. **8** Ja
sillä seudulla oli paimenia kedolla vartioimassa yöllä laumaansa.
9 Niin heidän edessään seisoi Herran enkeli, ja Herran kirkkaus
loisti heidän ympärillään, ja he peljästyivät suuresti. **10** Mutta
enkeli sanoi heille: "Älkää peljätkö; sillä katso, minä ilmoitan
teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: **11** teille
on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra,
Daavidin kaupungissa. **12** Ja tämä on teille merkkinä: te löydätte
lapsen kapaloituna ja seimessä makaamassa." **13** Ja yhtäkkiä
oli enkelin kanssa suuri joukko taivaallista sotaväkeä, ja he
ylistivät Jumalaa ja sanoivat: **14** "Kunnia Jumalalle korkeuksissa,
ja maassa rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on
hyvä tahto!" **15** Ja kun enkelit olivat menneet paimenten luota
taivaaseen, niin nämä puhuivat toisillensa: "Menkäämme nyt
Beetlehemiin katsomaan sitä, mikä on tapahtunut ja minkä
Herra meille ilmoitti". **16** Ja he menivät kiiruhtaen ja löysivät
Marian ja Joosefin ja lapsen, joka makasi seimessä. **17** Ja
kun he tämän olivat nähneet, ilmoittivat he sen sanan, joka oli
puhuttu heille tästä lapsesta. **18** Ja kaikki, jotka sen kuulivat,
ihmettelivät sitä, mitä paimenet heille puhuivat. **19** Mutta Maria
kätki kaikki nämä sanat ja tutkisteli niitä sydämessänsä. **20**
Ja paimenet palasivat kiittäen ja ylistäen Jumalaa kaikesta,
minkä olivat kuulleet ja nähneet, sen mukaan kuin heille oli
puhuttu. **21** Kun sitten kahdeksan päivää oli kulunut ja lapsi oli
ympärileikattava, annettiin hänelle nimi Jeesus, jonka enkeli oli
hänelle antanut, ennenkuin hän sikisi äitinsä kohdussa. **22** Ja
kun heidän puhdistuspäivänsä, Mooseksen lain mukaan, olivat

täyttyneet, veivät he hänet ylös Jerusalemiin asettaaksensa
hänet Herran eteen **23** -niinkuin on kirjoitettuna Herran laissa:
"Jokainen miehenpuoli, joka avaa äidinkohdun, luettakoon
Herralle pyhitetyksi" - **24** ja uhrataksensa, niinkuin Herran laissa
on säädetty, parin metsäkyyhkysiä tai kaksi kyyhkysenpoikaa. **25**
Ja katso, Jerusalemissa oli mies, nimeltä Simeon; hän oli hurskas
ja jumalinen mies, joka odotti Israelin lohdutusta, ja Pyhä Henki
oli hänen päällänsä. **26** Ja Pyhä Henki oli hänelle ilmoittanut,
ettei hän ollut näkevä kuolemaa, ennenkuin oli nähnyt Herran
Voidellun. **27** Ja hän tuli Hengen vaikutuksesta pyhäkköön. Ja
kun vanhemmat toivat Jeesus-lasta sisälle tehdäkseen hänelle,
niinkuin tapa oli lain mukaan, **28** otti hänkin hänet syliinsä ja
kiitti Jumalaa ja sanoi: **29** "Herra, nyt sinä lasket palvelijasi
rauhaan menemään, sanasi mukaan; **30** sillä minun silmäni ovat
nähneet sinun autuutesi, **31** jonka sinä olet valmistanut kaikkien
kansojen nähdä, **32** valkeudeksi, joka on ilmestyvä pakanoille,
ja kirkkaudeksi kansallesi Israelille". **33** Ja hänen isänsä ja
äitinsä ihmettelivät sitä, mitä hänestä sanottiin. **34** Ja Simeon
siunasi heitä ja sanoi Marialle, hänen äidilleen: "Katso, tämä
on pantu lankeemukseksi ja nousemukseksi monelle Israelissa
ja merkiksi, jota vastaan sanotaan **35** -ja myös sinun sielusi
lävitse on miekka käyvä-että monen sydämen ajatukset tulisivat
ilmi". **36** Ja oli naisprofeetta, Hanna, Fanuelin tytär, Asserin
sukukuntaa. Hän oli jo tullut iälliseksi. Mentyään neitsyenä
naimisiin hän oli elänyt miehensä kanssa seitsemän vuotta, **37**
ja oli nyt leski, kahdeksankymmenen neljän vuoden ikäinen. Hän
ei poistunut pyhäköstä, vaan palveli siellä Jumalaa paastoilla
ja rukouksilla yötä ja päivää. **38** Ja juuri sillä hetkellä hän tuli
siihen, ylisti Jumalaa ja puhui lapsesta kaikille, jotka odottivat

Jerusalemin lunastusta. **39** Ja täytettyään kaiken, mikä Herran
lain mukaan oli tehtävä, he palasivat Galileaan, kaupunkiinsa
Nasaretiin. **40** Ja lapsi kasvoi ja vahvistui ja täyttyi viisaudella, ja
Jumalan armo oli hänen päällänsä. **41** Ja hänen vanhempansa
matkustivat joka vuosi Jerusalemiin pääsiäisjuhlille. **42** Hänen
ollessaan kaksitoistavuotias he niinikään vaelsivat ylös sinne
juhlan tavan mukaan. **43** Ja kun ne päivät olivat kuluneet ja
he lähtivät kotiin, jäi poikanen Jeesus Jerusalemiin, eivätkä
hänen vanhempansa sitä huomanneet. **44** He luulivat hänen
olevan matkaseurueessa ja kulkivat päivänmatkan ja etsivät
häntä sukulaisten ja tuttavien joukosta; **45** mutta kun eivät
löytäneet, palasivat he Jerusalemiin etsien häntä. **46** Ja kolmen
päivän kuluttua he löysivät hänet pyhäköstä, jossa hän istui
opettajain keskellä kuunnellen heitä ja kysellen heiltä. **47** Ja
kaikki, jotka häntä kuulivat, ihmettelivät hänen ymmärrystänsä ja
vastauksiansa. **48** Ja hänet nähdessään hänen vanhempansa
hämmästyivät, ja hänen äitinsä sanoi hänelle: "Poikani, miksi
meille näin teit? Katso, sinun isäsi ja minä olemme huolestuneina
etsineet sinua." **49** Niin hän sanoi heille: "Mitä te minua etsitte?
Ettekö tienneet, että minun pitää niissä oleman, mitkä minun
Isäni ovat?" **50** Mutta he eivät ymmärtäneet sitä sanaa, jonka
hän heille puhui. **51** Ja hän lähti heidän kanssansa ja tuli
Nasaretiin ja oli heille alamainen. Ja hänen äitinsä kätki kaikki
nämä sanat sydämeensä. **52** Ja Jeesus varttui viisaudessa ja
iässä ja armossa Jumalan ja ihmisten edessä.

3 Viidentenätoista keisari Tiberiuksen hallitusvuotena, kun
Pontius Pilatus oli Juudean maaherrana ja Herodes Galilean
neljännysruhtinaana ja hänen veljensä Filippus Iturean ja
Trakonitiinmaan neljännysruhtinaana ja Lysanias Abilenen

neljännysruhtinaana, **2** siihen aikaan kun Hannas oli ylimmäisenä
pappina, ynnä myös Kaifas, tuli Jumalan sana Johannekselle,
Sakariaan pojalle, erämaassa. **3** Ja hän vaelsi kaikissa seuduissa
Jordanin varrella ja saarnasi parannuksen kastetta syntien
anteeksisaamiseksi, **4** niinkuin on kirjoitettuna profeetta Esaiaan
sanojen kirjassa: "Huutavan ääni kuuluu erämaassa: 'Valmistakaa
Herralle tie, tehkää polut hänelle tasaisiksi'. **5** Kaikki laaksot
täytettäköön, ja kaikki vuoret ja kukkulat alennettakoon, ja mutkat
tulkoot suoriksi ja koleikot tasaisiksi teiksi, **6** ja kaikki liha on
näkevä Jumalan autuuden." **7** Niin hän sanoi kansalle, joka
vaelsi hänen kastettavakseen: "Te kyykäärmeitten sikiöt, kuka
on teitä neuvonut pakenemaan tulevaista vihaa? **8** Tehkää
sentähden parannuksen soveliaita hedelmiä, älkääkä ruvetko
sanomaan mielessänne: 'Onhan meillä isänä Aabraham', sillä
minä sanon teille, että Jumala voi näistä kivistä herättää lapsia
Aabrahamille. **9** Jo on myös kirves pantu puitten juurelle; jokainen
puu, joka ei tee hyvää hedelmää, siis hakataan pois ja heitetään
tuleen." **10** Ja kansa kysyi häneltä sanoen: "Mitä meidän siis
pitää tekemän?" **11** Hän vastasi ja sanoi heille: "Jolla on kaksi
ihokasta, antakoon toisen sille, joka on ilman; ja jolla on ruokaa,
tehköön samoin". **12** Niin tuli myös publikaaneja kastettaviksi, ja
he sanoivat hänelle: "Opettaja, mitä meidän pitää tekemän?" **13**
Hän sanoi heille: "Älkää vaatiko enempää, kuin mikä teille on
säädetty". **14** Myös sotamiehet kysyivät häneltä sanoen: "Mitäs
meidän pitää tekemän?" Ja hän sanoi heille: "Älkää kiskoko
keneltäkään älkääkä kiristäkö, vaan tyytykää palkkaanne". **15**
Mutta kun kansa yhä odotti ja kaikki ajattelivat sydämessään
Johanneksesta, eikö hän itse ehkä ollut Kristus, **16** niin Johannes
vastasi kaikille sanoen: "Minä kastan teidät vedellä, mutta on

tuleva minua väkevämpi, jonka kengänpaulaakaan minä en ole
kelvollinen päästämään; hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä ja
tulella. **17** Hänellä on viskimensä kädessään, ja hän puhdistaa
puimatanterensa ja kokoaa nisut aittaansa, mutta ruumenet hän
polttaa sammumattomassa tulessa." **18** Antaen myös monia
muita kehoituksia hän julisti kansalle evankeliumia. **19** Mutta
kun Herodes, neljännysruhtinas, sai häneltä nuhteita veljensä
vaimon, Herodiaan, tähden ja kaiken sen pahan tähden, mitä
hän, Herodes, oli tehnyt, **20** niin hän kaiken muun lisäksi teki
senkin, että sulki Johanneksen vankeuteen. **21** Kun siis kaikkea
kansaa kastettiin ja myöskin Jeesus oli saanut kasteen ja rukoili,
niin tapahtui, että taivas aukeni **22** ja Pyhä Henki laskeutui
hänen päällensä ruumiillisessa muodossa, niinkuin kyyhkynen,
ja taivaasta tuli ääni: "Sinä olet minun rakas Poikani; sinuun
minä olen mielistynyt". **23** Ja hän, Jeesus, oli alottaessaan
vaikutuksensa noin kolmenkymmenen vuoden vanha, ja oli,
niinkuin luultiin, Joosefin poika. Joosef oli Eelin poika, **24** Eeli
Mattatin, tämä Leevin, tämä Melkin, tämä Jannain, tämä Joosefin,
25 tämä Mattatiaan, tämä Aamoksen, tämä Naahumin, tämä
Eslin, tämä Naggain, **26** tämä Maahatin, tämä Mattatiaan, tämä
Semeinin, tämä Joosekin, tämä Joodan, **27** tämä Johananin,
tämä Reesan, tämä Serubbaabelin, tämä Sealtielin, tämä Neerin,
28 tämä Melkin, tämä Addin, tämä Koosamin, tämä Elmadamin,
tämä Eerin, **29** tämä Jeesuksen, tämä Elieserin, tämä Joorimin,
tämä Mattatin, tämä Leevin, **30** tämä Simeonin, tämä Juudan,
tämä Joosefin, tämä Joonamin, tämä Eliakimin, **31** tämä Melean,
tämä Mennan, tämä Mattatan, tämä Naatanin, tämä Daavidin,
32 tämä Iisain, tämä Oobedin, tämä Booaan, tämä Saalan,
tämä Nahassonin, **33** tämä Aminadabin, tämä Adminin, tämä

Arnin, tämä Esromin, tämä Faareen, tämä Juudan, **34** tämä
Jaakobin, tämä Iisakin, tämä Aabrahamin, tämä Taaran, tämä
Naahorin, **35** tämä Serukin, tämä Ragaun, tämä Faalekin, tämä
Eberin, tämä Saalan, **36** tämä Kainamin, tämä Arfaksadin, tämä
Seemin, tämä Nooan, tämä Laamekin, **37** tämä Metusalan, tämä
Eenokin, tämä Jaaretin, tämä Mahalalelin, tämä Keenanin, **38**
tämä Enoksen, tämä Seetin, tämä Aadamin, tämä Jumalan.

4 Sitten Jeesus täynnä Pyhää Henkeä palasi Jordanilta; ja
Henki kuljetti häntä erämaassa, **2** ja perkele kiusasi häntä
neljäkymmentä päivää. Eikä hän syönyt mitään niinä päivinä,
mutta kun ne olivat päättyneet, tuli hänen nälkä. **3** Niin perkele
sanoi hänelle: "Jos sinä olet Jumalan Poika, niin sano tälle
kivelle, että se muuttuu leiväksi". **4** Jeesus vastasi hänelle:
"Kirjoitettu on: 'Ei ihminen elä ainoastaan leivästä'." **5** Ja
perkele vei hänet korkealle vuorelle ja näytti hänelle yhdessä
tuokiossa kaikki maailman valtakunnat **6** ja sanoi hänelle:
"Sinulle minä annan kaiken tämän valtapiirin ja sen loiston,
sillä minun haltuuni se on annettu, ja minä annan sen, kenelle
tahdon. **7** Jos sinä siis kumarrut minun eteeni, niin tämä kaikki
on oleva sinun." **8** Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Kirjoitettu
on: 'Sinun pitää kumartaman Herraa, sinun Jumalaasi, ja häntä
ainoata palveleman'." **9** Niin hän vei hänet Jerusalemiin ja
asetti hänet pyhäkön harjalle ja sanoi hänelle: "Jos sinä olet
Jumalan Poika, niin heittäydy tästä alas; **10** sillä kirjoitettu
on: 'Hän antaa enkeleilleen käskyn sinusta, että he varjelevat
sinua', **11** ja: 'He kantavat sinua käsillänsä, ettet jalkaasi kiveen
loukkaisi'." **12** Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Sanottu on:
'Älä kiusaa Herraa, sinun Jumalaasi'." **13** Ja kun oli kaiken
kiusattavansa kiusannut, poistui perkele hänen luotaan ajaksi.

14 Ja Jeesus palasi Hengen voimassa Galileaan; ja sanoma
hänestä levisi kaikkiin ympärillä oleviin seutuihin. **15** Ja hän
opetti heidän synagoogissaan, ja kaikki ylistivät häntä. **16** Ja hän
saapui Nasaretiin, jossa hänet oli kasvatettu, ja meni tapansa
mukaan sapatinpäivänä synagoogaan ja nousi lukemaan. **17**
Niin hänelle annettiin profeetta Esaiaan kirja, ja kun hän avasi
kirjan, löysi hän sen paikan, jossa oli kirjoitettuna: **18** "Herran
Henki on minun päälläni, sillä hän on voidellut minut julistamaan
evankeliumia köyhille; hän on lähettänyt minut saarnaamaan
vangituille vapautusta ja sokeille näkönsä saamista, päästämään
sorretut vapauteen, **19** saarnaamaan Herran otollista vuotta".
20 Ja käärittyään kirjan kokoon hän antoi sen palvelijalle ja
istuutui; ja kaikkien synagoogassa olevien silmät olivat häneen
kiinnitetyt. **21** Niin hän rupesi puhumaan heille: "Tänä päivänä
tämä kirjoitus on käynyt toteen teidän korvainne kuullen". **22** Ja
kaikki lausuivat hänestä hyvän todistuksen ja ihmettelivät niitä
armon sanoja, jotka hänen suustansa lähtivät; ja he sanoivat:
"Eikö tämä ole Joosefin poika?" **23** Niin hän sanoi heille: "Kaiketi
aiotte sanoa minulle tämän sananlaskun: 'Parantaja, paranna
itsesi'; 'tee täälläkin, kotikaupungissasi, niitä suuria tekoja, joita
olemme kuulleet tapahtuneen Kapernaumissa'." **24** Ja hän sanoi:
"Totisesti minä sanon teille: ei kukaan profeetta ole otollinen
kotikaupungissaan. **25** Minä sanon teille totuudessa: monta
leskeä oli Eliaan aikana Israelissa, kun taivas oli suljettuna
kolme vuotta ja kuusi kuukautta ja suuri nälkä tuli kaikkeen
maahan, **26** eikä Eliasta lähetetty kenenkään tykö heistä,
vaan ainoastaan leskivaimon tykö Siidonin-maan Sareptaan.
27 Ja monta pitalista miestä oli Israelissa profeetta Elisan
aikana, eikä kukaan heistä tullut puhdistetuksi, vaan ainoastaan

Naiman, syyrialainen." **28** Tämän kuullessaan kaikki, jotka olivat
synagoogassa, tulivat kiukkua täyteen **29** ja nousivat ja ajoivat
hänet ulos kaupungista ja veivät hänet sen vuoren jyrkänteelle
asti, jolle heidän kaupunkinsa oli rakennettu, syöstäkseen hänet
alas. **30** Mutta hän lähti pois käyden heidän keskitsensä.
31 Ja hän meni alas Kapernaumiin, Galilean kaupunkiin, ja
opetti kansaa sapattina. **32** Ja he olivat hämmästyksissään
hänen opetuksestansa, sillä hänen puheessansa oli voima.
33 Ja synagoogassa oli mies, jossa oli saastaisen riivaajan
henki. Tämä huusi suurella äänellä: **34** "Voi, mitä sinulla on
meidän kanssamme tekemistä, Jeesus Nasaretilainen? Oletko
tullut meitä tuhoamaan? Minä tunnen sinut, kuka olet, sinä
Jumalan Pyhä." **35** Niin Jeesus nuhteli häntä sanoen: "Vaikene
ja lähde hänestä". Ja riivaaja viskasi hänet maahan heidän
keskelleen ja lähti hänestä, häntä ollenkaan vahingoittamatta. **36**
Ja heidät kaikki valtasi hämmästys, ja he puhuivat keskenään
sanoen: "Mitä tämä puhe on, sillä hän käskee vallalla ja voimalla
saastaisia henkiä, ja ne lähtevät ulos?" **37** Ja maine hänestä
levisi kaikkialle ympäristön seutuihin. **38** Niin hän nousi ja meni
synagoogasta Simonin kotiin. Ja Simonin anoppi sairasti kovaa
kuumetta, ja he rukoilivat Jeesusta hänen puolestansa. **39** Niin
hän meni ja kumartui hänen ylitsensä ja nuhteli kuumetta, ja se
lähti hänestä; ja heti vaimo nousi ja palveli heitä. **40** Auringon
laskiessa kaikki, joilla oli sairaita, mikä missäkin taudissa, veivät
ne hänen tykönsä. Ja hän pani kätensä heidän itsekunkin päälle
ja paransi heidät. **41** Myös lähtivät riivaajat ulos monesta,
huutaen ja sanoen: "Sinä olet Jumalan Poika!" Mutta hän nuhteli
niitä eikä sallinut niiden puhua, koska ne tiesivät hänen olevan
Kristuksen. **42** Ja päivän tultua hän lähti pois ja meni autioon

paikkaan; mutta kansa etsi häntä, ja saavuttuaan hänen luokseen
he pidättelivät häntä lähtemästä heidän luotansa. **43** Mutta hän
sanoi heille: "Minun tulee muillekin kaupungeille julistaa Jumalan
valtakunnan evankeliumia, sillä sitä varten minä olen lähetetty".
44 Ja hän saarnasi Galilean synagoogissa.

5 Kun kansa tunkeutui hänen ympärilleen kuulemaan Jumalan
sanaa ja hän seisoi Gennesaretin järven rannalla, **2** niin hän
näki järven rannassa kaksi venhettä; mutta kalastajat olivat
niistä lähteneet ja huuhtoivat verkkojaan. **3** Ja hän astui toiseen
niistä, joka oli Simonin, ja pyysi häntä viemään sen vähän
matkaa maasta; ja hän istui ja opetti kansaa venheestä. **4** Mutta
puhumasta lakattuaan hän sanoi Simonille: "Vie venhe syvälle ja
heittäkää verkkonne apajalle". **5** Niin Simon vastasi ja sanoi
hänelle: "Mestari, koko yön me olemme tehneet työtä emmekä
ole mitään saaneet; mutta sinun käskystäsi minä heitän verkot".
6 Ja sen tehtyään he saivat kierretyksi suuren joukon kaloja,
ja heidän verkkonsa repeilivät. **7** Niin he viittasivat toisessa
venheessä oleville tovereilleen, että nämä tulisivat auttamaan
heitä; ja he tulivat. Ja he täyttivät molemmat venheet, niin
että ne olivat uppoamaisillaan. **8** Kun Simon Pietari sen näki,
lankesi hän Jeesuksen polvien eteen ja sanoi: "Mene pois
minun tyköäni, Herra, sillä minä olen syntinen ihminen". **9** Sillä
kalansaaliin tähden, jonka he olivat saaneet, oli hämmästys
vallannut hänet ja kaikki ne, jotka olivat hänen kanssaan,
10 ja samoin myös Simonin kalastuskumppanit, Jaakobin ja
Johanneksen, Sebedeuksen pojat. Mutta Jeesus sanoi Simonille:
"Älä pelkää, tästedes sinä saat saaliiksi ihmisiä". **11** Ja he veivät
venheet maihin, jättivät kaikki ja seurasivat häntä. **12** Ja kun
hän oli eräässä kaupungissa, niin katso, siellä oli mies, yltänsä

pitalissa. Ja nähdessään Jeesuksen hän lankesi kasvoilleen
ja rukoili häntä sanoen: "Herra, jos tahdot, niin sinä voit minut
puhdistaa". **13** Niin hän ojensi kätensä, kosketti häntä ja sanoi:
"Minä tahdon; puhdistu". Ja kohta pitali lähti hänestä. **14** Ja
hän kielsi häntä siitä kenellekään puhumasta ja sanoi: "Mene,
näytä itsesi papille, ja uhraa puhdistumisestasi, niinkuin Mooses
on säätänyt, todistukseksi heille". **15** Mutta sanoma hänestä
levisi vielä enemmän; ja paljon kansaa kokoontui kuulemaan
häntä ja parantuakseen vaivoistansa. **16** Mutta hän vetäytyi
pois ja oleskeli erämaassa ja rukoili. **17** Ja eräänä päivänä,
kun hän opetti, istui siinä fariseuksia ja lainopettajia, joita oli
tullut kaikista Galilean ja Juudean kylistä ja Jerusalemista;
ja Herran voima vaikutti, niin että hän paransi sairaat. **18** Ja
katso, muutamat miehet kantoivat vuoteella miestä, joka oli
halvattu; ja he koettivat viedä hänet sisään ja asettaa Jeesuksen
eteen. **19** Ja kun he väentungokselta eivät saaneet viedyksi
häntä sisään muuta tietä, nousivat he katolle ja laskivat hänet
vuoteineen tiilikaton läpi heidän keskellensä Jeesuksen eteen.
20 Ja nähdessään heidän uskonsa hän sanoi: "Ihminen, sinun
syntisi ovat sinulle anteeksi annetut". **21** Niin kirjanoppineet
ja fariseukset rupesivat ajattelemaan ja sanomaan: "Kuka
tämä on, joka puhuu Jumalan pilkkaa? Kuka voi antaa syntejä
anteeksi, paitsi Jumala yksin?" **22** Mutta kun Jeesus tiesi heidän
ajatuksensa, vastasi hän ja sanoi heille: "Mitä te ajattelette
sydämessänne? **23** Kumpi on helpompaa, sanoako: 'Sinun
syntisi ovat sinulle anteeksi annetut', vai sanoa: 'Nouse ja käy'?
24 Mutta tietääksenne, että Ihmisen Pojalla on valta maan päällä
antaa syntejä anteeksi," -hän sanoi halvatulle-"minä sanon
sinulle: nouse, ota vuoteesi ja mene kotiisi." **25** Ja kohta hän

nousi heidän nähtensä, otti vuoteen, jolla oli maannut, ja lähti
kotiinsa ylistäen Jumalaa. **26** Ja heidät kaikki valtasi hämmästys,
ja he ylistivät Jumalaa; ja pelkoa täynnä he sanoivat: "Me
olemme tänään nähneet ihmeellisiä". **27** Ja sen jälkeen hän
lähti sieltä ja näki tulliasemalla istumassa publikaanin, jonka
nimi oli Leevi, ja sanoi hänelle: "Seuraa minua". **28** Niin tämä
jätti kaikki, nousi ja seurasi häntä. **29** Ja Leevi valmisti hänelle
suuret pidot kodissaan; ja siellä oli suuri joukko publikaaneja
ja muita aterioimassa heidän kanssaan. **30** Niin fariseukset
ja heidän kirjanoppineensa napisivat hänen opetuslapsiansa
vastaan ja sanoivat: "Miksi te syötte ja juotte publikaanien ja
syntisten kanssa?" **31** Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Eivät
terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaat. **32** En minä ole tullut
kutsumaan vanhurskaita, vaan syntisiä parannukseen." **33** Niin
he sanoivat hänelle: "Johanneksen opetuslapset paastoavat
usein ja pitävät rukouksia, samoin fariseustenkin, mutta sinun
opetuslapsesi syövät ja juovat". **34** Jeesus sanoi heille: "Ettehän
voi vaatia häävieraita paastoamaan silloin, kun ylkä on heidän
kanssaan? **35** Mutta päivät tulevat, jolloin ylkä otetaan heiltä
pois, ja silloin, niinä päivinä, he paastoavat." **36** Ja hän sanoi
heille myös vertauksen: "Ei kukaan leikkaa uudesta vaipasta
paikkaa ja pane vanhaan vaippaan; muutoin hän rikkoo uuden
vaipan, eikä uudesta vaipasta otettu paikka vanhaan sovi. **37**
Eikä kukaan laske nuorta viiniä vanhoihin nahkaleileihin; muutoin
nuori viini pakahuttaa leilit, ja viini juoksee maahan, ja leilit
turmeltuvat. **38** Vaan nuori viini on laskettava uusiin leileihin.
39 Eikä kukaan, joka juo vanhaa viiniä, halua nuorta, sillä hän
sanoo: 'Vanha on hyvää'."

6 Niin tapahtui eräänä sapattina, että hän kulki viljavainioiden
halki, ja hänen opetuslapsensa katkoivat tähkäpäitä, hiersivät
niitä käsissään ja söivät. **2** Silloin muutamat fariseuksista
sanoivat: "Miksi teette, mitä ei ole lupa tehdä sapattina?" **3**
Mutta Jeesus vastasi heille ja sanoi: "Ettekö ole lukeneet, mitä
Daavid teki, kun hänen ja hänen seuralaistensa oli nälkä, **4**
kuinka hän meni Jumalan huoneeseen, otti näkyleivät ja söi ja
antoi seuralaisilleenkin, vaikkei niitä ollut lupa syödä muiden
kuin ainoastaan pappien?" **5** Ja hän sanoi heille: "Ihmisen Poika
on sapatin herra". **6** Ja toisena sapattina hän meni synagoogaan
ja opetti; ja siellä oli mies, jonka oikea käsi oli kuivettunut. **7** Ja
keksiäkseen jotakin, mistä häntä syyttäisivät, kirjanoppineet ja
fariseukset pitivät häntä silmällä, parantaisiko hän sapattina.
8 Mutta hän tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi miehelle, jonka
käsi oli kuivettunut: "Nouse ja astu esille". Ja hän nousi ja astui
esille. **9** Niin Jeesus sanoi heille: "Minä kysyn teiltä: kumpi on
luvallista sapattina: hyvääkö tehdä, vai tehdä pahaa, pelastaako
henki, vai hukuttaa?" **10** Ja hän katsoi ympärilleen heihin kaikkiin
ja sanoi miehelle: "Ojenna kätesi". Mies teki niin, ja hänen
kätensä tuli jälleen terveeksi. **11** Mutta he vimmastuivat kovin ja
puhelivat keskenään, mitä heidän olisi tehtävä Jeesukselle. **12**
Niin tapahtui niinä päivinä, että hän lähti vuorelle rukoilemaan; ja
hän oli siellä kaiken yötä rukoillen Jumalaa. **13** Ja päivän tultua
hän kutsui tykönsä opetuslapsensa ja valitsi heistä kaksitoista,
joille hän myös antoi apostolin nimen: **14** Simonin, jolle hän
myös antoi nimen Pietari, ja Andreaan, hänen veljensä, ja
Jaakobin ja Johanneksen, ja Filippuksen ja Bartolomeuksen, **15**
ja Matteuksen ja Tuomaan, ja Jaakobin, Alfeuksen pojan, ja
Simonin, jota kutsuttiin Kiivailijaksi, **16** ja Juudaan, Jaakobin

pojan, sekä Juudas Iskariotin, josta tuli kavaltaja. **17** Ja hän
astui alas heidän kanssaan ja seisahtui lakealle paikalle; ja siellä
oli suuri joukko hänen opetuslapsiaan ja paljon kansaa kaikesta
Juudeasta ja Jerusalemista ja Tyyron ja Siidonin rantamaasta.
Nämä olivat saapuneet kuulemaan häntä ja parantuakseen
taudeistansa. **18** Ja myös ne, jotka olivat saastaisten henkien
vaivaamia, tulivat terveiksi. **19** Ja kaikki kansa tahtoi päästä
koskettamaan häntä, koska hänestä lähti voima, joka paransi
kaikki. **20** Ja hän nosti silmänsä opetuslastensa puoleen ja sanoi:
"Autuaita olette te, köyhät, sillä teidän on Jumalan valtakunta. **21**
Autuaita te, jotka nyt isoatte, sillä teidät ravitaan! Autuaita te,
jotka nyt itkette, sillä te saatte nauraa! **22** Autuaita olette te,
kun ihmiset vihaavat teitä ja erottavat teidät yhteydestään ja
herjaavat teitä ja pyyhkivät pois teidän nimenne ikäänkuin jonkin
pahan-Ihmisen Pojan tähden. **23** Iloitkaa sinä päivänä, riemuun
ratketkaa; sillä katso, teidän palkkanne on suuri taivaassa; sillä
näin tekivät heidän isänsä profeetoille. **24** Mutta voi teitä, te
rikkaat, sillä te olette jo saaneet lohdutuksenne! **25** Voi teitä, jotka
nyt olette kylläiset, sillä teidän on oleva nälkä! Voi teitä, jotka nyt
nauratte, sillä te saatte murehtia ja itkeä! **26** Voi teitä, kun kaikki
ihmiset puhuvat teistä hyvää! Sillä niin tekivät heidän isänsä
väärille profeetoille. **27** Mutta teille, jotka kuulette, minä sanon:
rakastakaa vihollisianne, tehkää hyvää niille, jotka teitä vihaavat,
28 siunatkaa niitä, jotka teitä kiroavat, rukoilkaa niiden edestä,
jotka teitä parjaavat. **29** Jos joku lyö sinua poskelle, tarjoa
hänelle toinenkin, ja jos joku ottaa sinulta vaipan, älä häneltä
kiellä ihokastasikaan. **30** Anna jokaiselle, joka sinulta anoo, äläkä
vaadi takaisin siltä, joka sinun omaasi ottaa. **31** Ja niinkuin te
tahdotte ihmisten teille tekevän, niin tehkää tekin heille. **32** Ja jos

te rakastatte niitä, jotka teitä rakastavat, mitä kiitosta teille siitä
tulee? Rakastavathan syntisetkin niitä, jotka heitä rakastavat.
33 Ja jos teette hyvää niille, jotka teille hyvää tekevät, mitä
kiitosta teille siitä tulee? Niinhän syntisetkin tekevät. **34** Ja jos
te lainaatte niille, joilta toivotte saavanne takaisin, mitä kiitosta
teille siitä tulee? Syntisetkin lainaavat syntisille saadakseen
saman verran takaisin. **35** Vaan rakastakaa vihollisianne ja
tehkää hyvää ja lainatkaa, toivomatta saavanne mitään takaisin;
niin teidän palkkanne on oleva suuri, ja te tulette Korkeimman
lapsiksi, sillä hän on hyvä kiittämättömille ja pahoille. **36** Olkaa
armahtavaiset, niinkuin teidän Isänne on armahtavainen. **37**
Älkääkä tuomiko, niin ei teitäkään tuomita; älkää kadotustuomiota
lausuko, niin ei teillekään kadotustuomiota lausuta. Antakaa
anteeksi, niin teillekin anteeksi annetaan. **38** Antakaa, niin
teille annetaan. Hyvä mitta, sullottu, pudistettu ja kukkurainen,
annetaan teidän helmaanne; sillä millä mitalla te mittaatte, sillä
mitataan teille takaisin." **39** Hän sanoi heille myös vertauksen:
"Eihän sokea voi sokeaa taluttaa? Eivätkö molemmat lankea
kuoppaan? **40** Ei ole opetuslapsi opettajaansa parempi; täysin
oppineena jokainen on oleva niinkuin hänen opettajansa. **41**
Kuinka näet rikan, joka on veljesi silmässä, mutta et huomaa
malkaa omassa silmässäsi? **42** Kuinka saatat sanoa veljellesi:
'Veljeni, annas, minä otan pois rikan, joka on silmässäsi', sinä,
joka et näe malkaa omassa silmässäsi? Sinä ulkokullattu, ota
ensin malka omasta silmästäsi, sitten sinä näet ottaa pois rikan,
joka on veljesi silmässä. **43** Sillä ei ole hyvää puuta, joka
tekee huonon hedelmän, eikä taas huonoa puuta, joka tekee
hyvän hedelmän; **44** sillä jokainen puu tunnetaan hedelmästään.
Eihän viikunoita koota orjantappuroista, eikä viinirypäleitä korjata

orjanruusupensaasta. **45** Hyvä ihminen tuo sydämensä hyvän
runsaudesta esiin hyvää, ja paha tuo pahastansa esiin pahaa;
sillä sydämen kyllyydestä suu puhuu. **46** Miksi te huudatte
minulle: 'Herra, Herra!' ettekä tee, mitä minä sanon? **47** Jokainen,
joka tulee minun tyköni ja kuulee minun sanani ja tekee niiden
mukaan-minä osoitan teille, kenen kaltainen hän on. **48** Hän on
miehen kaltainen, joka huonetta rakentaessaan kaivoi syvään ja
laski perustuksen kalliolle; kun sitten tulva tuli, syöksähti virta
sitä huonetta vastaan, mutta ei voinut sitä horjuttaa, sillä se oli
hyvästi rakennettu. **49** Mutta joka kuulee eikä tee, se on miehen
kaltainen, joka perustusta panematta rakensi huoneensa maan
pinnalle; ja virta syöksähti sitä vastaan, ja heti se sortui, ja sen
huoneen kukistuminen oli suuri."

7 Kun hän oli kansan kuullen kaikki nämä puheensa puhunut,
meni hän Kapernaumiin. **2** Ja eräällä sadanpäämiehellä oli
palvelija, joka sairasti ja oli kuolemaisillaan ja jota hän piti
suuressa arvossa. **3** Ja kuultuaan Jeesuksesta hän lähetti
juutalaisten vanhimpia hänen tykönsä ja pyysi, että hän tulisi
parantamaan hänen palvelijansa. **4** Kun nämä saapuivat
Jeesuksen tykö, pyysivät he häntä hartaasti ja sanoivat: "Hän
ansaitsee, että teet hänelle tämän; **5** sillä hän rakastaa meidän
kansaamme, ja hän on rakentanut meille synagoogan". **6** Niin
Jeesus lähti heidän kanssansa. Mutta kun hän ei enää ollut
kaukana talosta, lähetti sadanpäämies ystäviänsä sanomaan
hänelle: "Herra, älä vaivaa itseäsi, sillä en minä ole sen arvoinen,
että tulisit minun kattoni alle; **7** sentähden en katsonutkaan
itseäni arvolliseksi tulemaan sinun luoksesi; vaan sano sana, niin
minun palvelijani paranee. **8** Sillä minä itsekin olen toisen vallan
alaiseksi asetettu, ja minulla on sotamiehiä käskettävinäni, ja

minä sanon tälle: 'Mene', ja hän menee, ja toiselle: 'Tule', ja
hän tulee, ja palvelijalleni: 'Tee tämä', ja hän tekee." **9** Tämän
kuultuaan Jeesus ihmetteli häntä, kääntyi ja sanoi kansalle, joka
häntä seurasi: "Minä sanon teille: en ole Israelissakaan löytänyt
näin suurta uskoa." **10** Ja taloon palatessaan lähettiläät tapasivat
palvelijan terveenä. **11** Sen jälkeen hän vaelsi Nain nimiseen
kaupunkiin, ja hänen kanssaan vaelsivat hänen opetuslapsensa
ynnä suuri kansanjoukko. **12** Kun hän nyt lähestyi kaupungin
porttia, katso, silloin kannettiin ulos kuollutta, äitinsä ainokaista
poikaa. Ja äiti oli leski, ja hänen kanssaan kulki paljon kaupungin
kansaa. **13** Ja hänet nähdessään Herra armahti häntä ja
sanoi hänelle: "Älä itke". **14** Ja hän meni ja kosketti paareja;
niin kantajat seisahtuivat. Ja hän sanoi: "Nuorukainen, minä
sanon sinulle: nouse." **15** Niin kuollut nousi istualleen ja rupesi
puhumaan. Ja hän antoi hänet hänen äidillensä. **16** Ja heidät
kaikki valtasi pelko, ja he ylistivät Jumalaa sanoen: "Suuri
profeetta on noussut meidän keskellemme", ja: "Jumala on
katsonut kansansa puoleen". **17** Ja tämä puhe hänestä levisi
koko Juudeaan ja kaikkiin ympärillä oleviin seutuihin. **18** Ja
Johannekselle kertoivat hänen opetuslapsensa tästä kaikesta.
19 Niin Johannes kutsui luoksensa opetuslapsistaan kaksi ja
lähetti heidät Herran tykö kysymään: "Oletko sinä se tuleva,
vai pitääkö meidän toista odottaman?" **20** Miehet saapuivat
hänen tykönsä ja sanoivat: "Johannes Kastaja on lähettänyt
meidät sinun tykösi ja kysyy: 'Oletko sinä se tuleva, vai pitääkö
meidän toista odottaman?'" **21** Sillä hetkellä hän juuri paransi
useita taudeista ja vitsauksista ja pahoista hengistä, ja monelle
sokealle hän antoi näön. **22** Niin hän vastasi ja sanoi heille:
"Menkää ja kertokaa Johannekselle, mitä olette nähneet ja

kuulleet: sokeat saavat näkönsä, rammat kävelevät, pitaliset
puhdistuvat, kuurot kuulevat, kuolleet herätetään, köyhille
julistetaan evankeliumia. **23** Ja autuas on se, joka ei loukkaannu
minuun." **24** Kun Johanneksen lähettiläät olivat menneet,
rupesi hän puhumaan kansalle Johanneksesta: "Mitä te lähditte
erämaahan katselemaan? Ruokoako, jota tuuli huojuttaa? **25** Vai
mitä lähditte katsomaan? Ihmistäkö, hienoihin vaatteisiin puettua?
Katso, ne jotka koreissa vaatteissa käyvät ja herkullisesti elävät,
ne ovat kuningasten linnoissa. **26** Vai mitä lähditte katsomaan?
Profeettaako? Totisesti, minä sanon teille: hän on enemmän kuin
profeetta. **27** Tämä on se, josta on kirjoitettu: 'Katso, minä lähetän
enkelini sinun edelläsi, ja hän on valmistava tiesi sinun eteesi'.
28 Minä sanon teille: ei ole vaimoista syntyneitten joukossa
yhtäkään suurempaa kuin Johannes; mutta vähäisin Jumalan
valtakunnassa on suurempi kuin hän. **29** Ja kaikki kansa, joka
häntä kuuli, publikaanitkin, tunnustivat Jumalan vanhurskaaksi
ja antoivat kastaa itsensä Johanneksen kasteella. **30** Mutta
fariseukset ja lainoppineet tekivät turhaksi Jumalan aivoituksen
heitä kohtaan eivätkä ottaneet Johannekselta kastetta. **31** Mihin
minä siis vertaan tämän sukupolven ihmiset, ja kenen kaltaisia
he ovat? **32** He ovat lasten kaltaisia, jotka istuvat torilla ja
huutavat toisilleen ja sanovat: 'Me soitimme teille huilua, ja te
ette karkeloineet; me veisasimme itkuvirsiä, ja te ette itkeneet'.
33 Sillä Johannes Kastaja on tullut, ei syö leipää eikä juo viiniä, ja
te sanotte: 'Hänessä on riivaaja'. **34** Ihmisen Poika on tullut, syö
ja juo, ja te sanotte: 'Katso syömäriä ja viininjuojaa, publikaanien
ja syntisten ystävää!' **35** Ja viisaus on kaikkien lastensa puolelta
oikeaksi näytetty." **36** Niin eräs fariseuksista pyysi häntä ruualle
kanssaan; ja hän meni fariseuksen taloon ja asettui aterialle. **37**

Ja katso, siinä kaupungissa oli nainen, joka eli syntisesti; ja kun
hän sai tietää, että Jeesus oli aterialla fariseuksen talossa, toi
hän alabasteripullon täynnä hajuvoidetta **38** ja asettui hänen
taakseen hänen jalkojensa kohdalle, itki ja rupesi kastelemaan
hänen jalkojansa kyynelillään ja kuivasi ne päänsä hiuksilla ja
suuteli hänen jalkojaan ja voiteli ne hajuvoiteella. **39** Mutta kun
fariseus, joka oli hänet kutsunut, sen näki, ajatteli hän mielessään
näin: "Jos tämä olisi profeetta, tietäisi hän, mikä ja millainen
tuo nainen on, joka häneen koskee: että hän on syntinen."
40 Niin Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Simon, minulla on
jotakin sanomista sinulle". Hän virkkoi: "Opettaja, sano". - **41**
"Lainanantajalla oli kaksi velallista; toinen oli velkaa viisisataa
denaria, toinen viisikymmentä. **42** Kun heillä ei ollut, millä
maksaa, antoi hän molemmille velan anteeksi. Kumpi heistä siis
rakastaa häntä enemmän?" **43** Simon vastasi ja sanoi: "Minun
mielestäni se, jolle hän antoi enemmän anteeksi". Hän sanoi
hänelle: "Oikein sinä ratkaisit". **44** Ja naiseen kääntyen hän sanoi
Simonille: "Näetkö tämän naisen? Minä tulin sinun taloosi; et sinä
antanut vettä minun jaloilleni, mutta tämä kasteli kyynelillään
minun jalkani ja kuivasi ne hiuksillaan. **45** Et sinä antanut
minulle suudelmaa, mutta tämä ei ole lakannut suutelemasta
minun jalkojani siitä asti, kuin tulin sisään. **46** Et sinä voidellut
öljyllä minun päätäni, mutta tämä voiteli hajuvoiteella minun
jalkani. **47** Sentähden minä sanon sinulle: tämän paljot synnit
ovat anteeksi annetut: hänhän näet rakasti paljon; mutta jolle
vähän anteeksi annetaan, se rakastaa vähän." **48** Sitten hän
sanoi naiselle: "Sinun syntisi ovat anteeksi annetut". **49** Niin
ateriakumppanit rupesivat ajattelemaan mielessänsä: "Kuka

tämä on, joka synnitkin anteeksi antaa?" **50** Mutta hän sanoi
naiselle: "Sinun uskosi on sinut pelastanut; mene rauhaan".

8 Ja sen jälkeen hän vaelsi kaupungista kaupunkiin ja kylästä
kylään ja saarnasi ja julisti Jumalan valtakunnan evankeliumia;
ja ne kaksitoista olivat hänen kanssansa, **2** niin myös muutamia
naisia, jotka olivat parannetut pahoista hengistä ja taudeista:
Maria, Magdaleenaksi kutsuttu, josta seitsemän riivaajaa oli
lähtenyt ulos, **3** ja Johanna, Herodeksen taloudenhoitajan
Kuusaan vaimo, ja Susanna ja useita muita, jotka palvelivat
heitä varoillansa. **4** Kun paljon kansaa kokoontui ja ihmisiä kulki
joka kaupungista hänen tykönsä, puhui hän vertauksella: **5**
"Kylväjä meni kylvämään siementänsä. Ja hänen kylväessään
putosi osa tien oheen ja tallautui, ja taivaan linnut söivät sen. **6**
Ja osa putosi kalliolle, ja oraalle noustuaan se kuivettui, kun
sillä ei ollut kosteutta. **7** Ja osa putosi orjantappurain sekaan, ja
orjantappurat kasvoivat mukana ja tukahuttivat sen. **8** Ja osa
putosi hyvään maahan, kasvoi ja teki satakertaisen hedelmän."
Tämän sanottuaan hän lausui suurella äänellä: "Jolla on korvat
kuulla, se kuulkoon". **9** Niin hänen opetuslapsensa kysyivät
häneltä, mitä tämä vertaus merkitsi. **10** Hän sanoi: "Teidän on
annettu tuntea Jumalan valtakunnan salaisuudet, mutta muille
ne esitetään vertauksissa, että he, vaikka näkevät, eivät näkisi,
ja vaikka kuulevat, eivät ymmärtäisi. **11** Vertaus on tämä: siemen
on Jumalan sana. **12** Mitkä tien oheen putosivat, ovat ne, jotka
kuulevat, mutta sitten perkele tulee ja ottaa sanan pois heidän
sydämestään, etteivät he uskoisi ja pelastuisi. **13** Ja mitkä kalliolle
putosivat, ovat ne, jotka kuullessaan sanan ottavat sen ilolla
vastaan, mutta joilla ei ole juurta: ainoastaan ajaksi he uskovat
ja kiusauksen hetkellä luopuvat. **14** Mikä taas orjantappuroihin

putosi, ne ovat ne, jotka kuulevat, mutta vaeltaessaan tukehtuvat
tämän elämän huoliin, rikkauteen ja hekumoihin, eivätkä tuota
kypsää hedelmää. **15** Mutta mikä hyvään maahan putosi, ne
ovat ne, jotka sanan kuultuansa säilyttävät sen vilpittömässä ja
hyvässä sydämessä ja tuottavat hedelmän kärsivällisyydessä.
16 Ei kukaan joka sytyttää lampun, peitä sitä astialla tai pane
vuoteen alle, vaan panee sen lampunjalkaan, että sisälletulijat
näkisivät valon. **17** Sillä ei ole mitään salattua, mikä ei tule ilmi,
eikä kätkettyä, mikä ei tule tunnetuksi ja joudu päivän valoon. **18**
Katsokaa siis, miten kuulette; sillä sille, jolla on, annetaan, mutta
siltä, jolla ei ole, otetaan pois sekin, minkä hän luulee itsellään
olevan." **19** Ja hänen äitinsä ja veljensä tulivat häntä tapaamaan,
mutta eivät väentungokselta päässeet hänen tykönsä. **20** Niin
hänelle ilmoitettiin: "Sinun äitisi ja veljesi seisovat ulkona ja
tahtovat nähdä sinua". **21** Mutta hän vastasi ja sanoi heille:
"Minun äitini ja veljeni ovat nämä, jotka kuulevat Jumalan sanan
ja sen mukaan tekevät". **22** Niin tapahtui eräänä päivänä,
että hän astui opetuslapsinensa venheeseen ja sanoi heille:
"Menkäämme järven tuolle puolen". Ja he lähtivät vesille. **23** Ja
heidän purjehtiessaan hän nukkui. Mutta alas järvelle syöksyi
myrskytuuli, ja venhe tuli vettä täyteen, ja he olivat vaarassa. **24**
Niin he menivät ja herättivät hänet sanoen: "Mestari, mestari, me
hukumme!" Ja herättyään hän nuhteli tuulta ja veden aallokkoa;
ja ne asettuivat, ja tuli tyven. **25** Ja hän sanoi heille: "Missä
on teidän uskonne?" Mutta pelko oli vallannut heidät, ja he
ihmettelivät, sanoen toisilleen: "Kuka onkaan tämä, kun hän
käskee sekä tuulia että vettä, ja ne tottelevat häntä?" **26** Ja he
purjehtivat gerasalaisten alueelle, joka on vastapäätä Galileaa.
27 Ja kun hän oli noussut maihin, tuli häntä vastaan kaupungista

mies, jossa oli riivaajia; ja hän ei ollut pitkään aikaan pukenut
vaatteita ylleen eikä asunut huoneessa, vaan haudoissa. **28**
Kun hän näki Jeesuksen, parkaisi hän ja lankesi maahan
hänen eteensä ja huusi suurella äänellä: "Mitä sinulla on minun
kanssani tekemistä, Jeesus, Jumalan, Korkeimman, Poika? Minä
rukoilen sinua: älä minua vaivaa." **29** Sillä hän oli käskemäisillään
saastaista henkeä menemään ulos siitä miehestä. Sillä pitkät
ajat se oli temponut häntä mukaansa; hänet oli sidottu kahleisiin
ja jalkanuoriin, ja häntä oli vartioitu, mutta hän oli katkaissut
siteet ja kulkeutunut riivaajan ajamana erämaihin. **30** Niin Jeesus
kysyi siltä sanoen: "Mikä on nimesi?" Hän vastasi: "Legio"; sillä
monta riivaajaa oli mennyt häneen. **31** Ja ne pyysivät häntä,
ettei hän käskisi heidän mennä syvyyteen. **(Abyssos g12)** **32** Niin
siellä oli vuorella suuri sikalauma laitumella; ja ne pyysivät häntä,
että hän antaisi heille luvan mennä sikoihin. Ja hän antoi niille
luvan. **33** Niin riivaajat lähtivät ulos miehestä ja menivät sikoihin.
Silloin lauma syöksyi jyrkännettä alas järveen ja hukkui. **34** Mutta
nähtyään, mitä oli tapahtunut, paimentajat pakenivat ja kertoivat
siitä kaupungissa ja maataloissa. **35** Niin kansa lähti katsomaan,
mitä oli tapahtunut, ja he tulivat Jeesuksen luo ja tapasivat
miehen, josta riivaajat olivat lähteneet, istumassa Jeesuksen
jalkojen juuressa puettuna ja täydessä ymmärryksessä; ja he
peljästyivät. **36** Mutta silminnäkijät kertoivat heille, kuinka riivattu
oli tullut terveeksi. **37** Ja koko gerasalaisten seutukunnan kansa
pyysi häntä poistumaan heidän luotansa, sillä suuri pelko oli
vallannut heidät; niin hän astui venheeseen ja palasi takaisin. **38**
Ja mies, josta riivaajat olivat lähteneet, pyysi häneltä saada olla
hänen kanssaan. Mutta Jeesus lähetti hänet luotansa sanoen:
39 "Palaja kotiisi ja kerro, kuinka suuria töitä Jumala on sinulle

tehnyt". Ja hän meni ja julisti kaikkialla kaupungissa, kuinka
suuria töitä Jeesus oli hänelle tehnyt. **40** Kun Jeesus palasi,
oli kansa häntä vastassa; sillä kaikki odottivat häntä. **41** Ja
katso, silloin tuli mies, nimeltä Jairus, joka oli synagoogan
esimies. Ja hän lankesi Jeesuksen jalkojen juureen ja pyysi
häntä tulemaan kotiinsa, **42** sillä hänellä oli tytär, ainoa lapsi,
noin kaksitoistavuotias, ja se oli kuolemaisillaan. Mutta hänen
sinne mennessään väentungos ahdisti häntä. **43** Ja siellä oli
nainen, joka kaksitoista vuotta oli sairastanut verenjuoksua ja
lääkäreille kuluttanut kaiken omaisuutensa, eikä kukaan ollut
voinut häntä parantaa. **44** Tämä lähestyi takaapäin ja kosketti
hänen vaippansa tupsua, ja heti hänen verenjuoksunsa asettui.
45 Ja Jeesus sanoi: "Kuka minuun koski?" Mutta kun kaikki
kielsivät, sanoi Pietari ja ne, jotka olivat hänen kanssaan:
"Mestari, väentungos ahdistaa ja pusertaa sinua". **46** Mutta
Jeesus sanoi: "Joku minuun koski; sillä minä tunsin, että voimaa
lähti minusta". **47** Kun nainen näki, ettei hän pysynyt salassa, tuli
hän vavisten, lankesi hänen eteensä ja ilmoitti kaiken kansan
kuullen, mistä syystä hän oli koskenut häneen ja kuinka hän oli
kohta tullut terveeksi. **48** Niin hän sanoi hänelle: "Tyttäreni, uskosi
on sinut pelastanut; mene rauhaan". **49** Hänen vielä puhuessaan
tuli joku synagoogan esimiehen kotoa ja sanoi: "Tyttäresi on
kuollut; älä enää opettajaa vaivaa". **50** Mutta sen kuultuaan
Jeesus sanoi hänelle: "Älä pelkää; usko ainoastaan, niin hän
paranee". **51** Ja kun hän tuli taloon, ei hän sallinut kenenkään
muun käydä sisälle kanssaan kuin Pietarin ja Johanneksen
ja Jaakobin sekä lapsen isän ja äidin. **52** Ja kaikki itkivät ja
vaikeroivat tyttöä. Mutta Jeesus sanoi: "Älkää itkekö, sillä hän ei
ole kuollut, vaan nukkuu". **53** Niin he nauroivat häntä, tietäen

tytön kuolleeksi. **54** Mutta hän tarttui hänen käteensä ja huusi
sanoen: "Lapsi, nouse!" **55** Niin hänen henkensä palasi, ja hän
nousi heti ylös; ja Jeesus käski antaa hänelle syötävää. **56** Ja
hänen vanhempansa hämmästyivät; mutta Jeesus kielsi heitä
kenellekään sanomasta, mitä oli tapahtunut.

9 Niin hän kutsui kokoon ne kaksitoista ja antoi heille voiman
ja vallan kaikkia riivaajia vastaan ja voiman parantaa tauteja.
2 Ja hän lähetti heidät julistamaan Jumalan valtakuntaa ja
parantamaan sairaita. **3** Ja hän sanoi heille: "Älkää ottako
mitään matkalle, ei sauvaa, ei laukkua, ei leipää, ei rahaa,
älköön myös kenelläkään olko kahta ihokasta. **4** Ja mihin
taloon tulette, siihen jääkää, ja siitä lähtekää matkallenne. **5** Ja
missä eivät ota teitä vastaan, siitä kaupungista lähtekää pois, ja
pudistakaa tomu jaloistanne, todistukseksi heitä vastaan." **6** Niin
he lähtivät ja kulkivat kylästä kylään julistaen evankeliumia ja
parantaen sairaita kaikkialla. **7** Ja neljännysruhtinas Herodes
sai kuulla kaikki, mitä tapahtui, eikä tiennyt, mitä ajatella;
sillä muutamat sanoivat: "Johannes on noussut kuolleista", **8**
mutta toiset: "Elias on ilmestynyt", toiset taas: "Joku vanhoista
profeetoista on noussut ylös". **9** Ja Herodes sanoi: "Johanneksen
minä olen mestauttanut; mutta kuka tämä on, josta minä
tuollaista kuulen?" Ja hän etsi tilaisuutta saadakseen nähdä
hänet. **10** Ja apostolit palasivat ja kertoivat Jeesukselle kaikki,
mitä olivat tehneet. Niin hän otti heidät mukaansa ja vetäytyi
yksinäisyyteen lähelle Beetsaida nimistä kaupunkia. **11** Mutta
kun kansa sai sen tietää, seurasivat he häntä; ja hän otti heidät
vastaan ja puhui heille Jumalan valtakunnasta ja teki terveiksi
ne, jotka parantamista tarvitsivat. **12** Ja päivä alkoi laskea.
Niin ne kaksitoista tulivat ja sanoivat hänelle: "Laske kansa

luotasi, että he menisivät ympärillä oleviin kyliin ja maataloihin
majoittumaan ja saamaan ravintoa, sillä täällä me olemme
autiossa paikassa". **13** Mutta hän sanoi heille: "Antakaa te heille
syödä". Niin he sanoivat: "Meillä ei ole enempää kuin viisi leipää
ja kaksi kalaa, ellemme lähde ostamaan ruokaa kaikelle tälle
kansalle". **14** Sillä heitä oli noin viisituhatta miestä. Niin hän sanoi
opetuslapsilleen: "Asettakaa heidät aterioimaan ruokakunnittain,
noin viisikymmentä kuhunkin". **15** Ja he tekivät niin ja asettivat
kaikki aterioimaan. **16** Niin hän otti ne viisi leipää ja kaksi
kalaa, katsoi ylös taivaaseen ja siunasi ne ja mursi ja antoi
opetuslapsilleen kansan eteen pantaviksi. **17** Ja kaikki söivät ja
tulivat ravituiksi; ja heiltä jääneet tähteet kerättiin, kaksitoista
vakallista palasia. **18** Ja tapahtui, kun hän oli yksinäisessä
paikassa rukoilemassa ja hänen opetuslapsensa olivat hänen
kanssaan, että hän kysyi heiltä ja sanoi: "Kenen kansa sanoo
minun olevan?" **19** He vastasivat sanoen: "Johannes Kastajan,
mutta toiset Eliaan, toiset taas sanovat, että joku vanhoista
profeetoista on noussut ylös". **20** Niin hän sanoi heille: "Kenenkä
te sanotte minun olevan?" Pietari vastasi ja sanoi: "Sinä olet
Jumalan Kristus". **21** Niin hän vakavasti varoittaen kielsi heitä
kenellekään tästä puhumasta **22** ja sanoi: "Ihmisen Pojan
pitää kärsimän paljon ja joutuman vanhinten ja ylipappien ja
kirjanoppineiden hyljittäväksi ja tuleman tapetuksi ja kolmantena
päivänä nouseman ylös". **23** Ja hän sanoi kaikille: "Jos joku
tahtoo minun perässäni kulkea, hän kieltäköön itsensä ja
ottakoon joka päivä ristinsä ja seuratkoon minua. **24** Sillä
joka tahtoo pelastaa elämänsä, hän kadottaa sen, mutta joka
kadottaa elämänsä minun tähteni, hän pelastaa sen. **25** Sillä
mitä se hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi omaksensa koko

maailman, mutta saattaisi itsensä kadotukseen tai turmioon? **26**
Sillä joka häpeää minua ja minun sanojani, sitä Ihmisen Poika
on häpeävä, kun hän tulee omassa ja Isänsä ja pyhäin enkelien
kirkkaudessa. **27** Totisesti minä sanon teille: tässä seisovien
joukossa on muutamia, jotka eivät maista kuolemaa, ennenkuin
näkevät Jumalan valtakunnan." **28** Noin kahdeksan päivää sen
jälkeen kuin hän oli tämän puhunut, hän otti mukaansa Pietarin
ja Johanneksen ja Jaakobin ja nousi vuorelle rukoilemaan. **29** Ja
hänen rukoillessaan hänen kasvojensa näkö muuttui, ja hänen
vaatteensa tulivat säteilevän valkoisiksi. **30** Ja katso, hänen
kanssaan puhui kaksi miestä, ja ne olivat Mooses ja Elias. **31** He
näkyivät kirkkaudessa ja puhuivat hänen poismenostansa, jonka
hän oli saattava täytäntöön Jerusalemissa. **32** Mutta Pietari ja
ne, jotka olivat hänen kanssansa, olivat unen raskauttamia;
mutta kun he siitä heräsivät, näkivät he hänen kirkkautensa ja
ne kaksi miestä, jotka seisoivat hänen luonansa. **33** Ja kun
nämä olivat eroamassa hänestä, sanoi Pietari Jeesukselle:
"Mestari, meidän on tässä hyvä olla; tehkäämme kolme majaa,
sinulle yksi ja Moosekselle yksi ja Elialle yksi". Mutta hän ei
tiennyt, mitä sanoi. **34** Ja hänen tätä sanoessaan tuli pilvi ja
peitti heidät varjoonsa; ja he peljästyivät joutuessaan pilveen. **35**
Ja pilvestä kuului ääni, joka sanoi: "Tämä on minun Poikani, se
valittu; kuulkaa häntä". **36** Ja äänen kuuluessa he huomasivat
Jeesuksen olevan yksin. Ja he olivat siitä vaiti eivätkä niinä
päivinä ilmoittaneet kenellekään mitään siitä, mitä olivat nähneet.
37 Kun he seuraavana päivänä menivät alas vuorelta, tuli paljon
kansaa häntä vastaan. **38** Ja katso, kansanjoukosta huusi eräs
mies sanoen: "Opettaja, minä rukoilen sinua, katsahda minun
poikani puoleen, sillä hän on minun ainokaiseni; **39** ja katso,

hänen kimppuunsa käy henki, ja heti hän parkaisee, ja se
kouristaa häntä, niin että vaahto lähtee; ja vaivoin se hänestä
poistuu, runnellen häntä. **40** Ja minä pyysin sinun opetuslapsiasi
ajamaan sitä ulos, mutta he eivät voineet." **41** Jeesus vastasi ja
sanoi: "Voi, sinä epäuskoinen ja nurja sukupolvi; kuinka kauan
minun täytyy olla teidän luonanne ja kärsiä teitä? Tuo poikasi
tänne." **42** Ja vielä pojan tullessakin riivaaja repi häntä ja kouristi
kovin. Mutta Jeesus nuhteli saastaista henkeä ja paransi pojan ja
antoi hänet takaisin hänen isällensä. **43** Ja kaikki hämmästyivät
Jumalan valtasuuruutta. Mutta kun kaikki ihmettelivät kaikkea
sitä, mitä Jeesus teki, sanoi hän opetuslapsillensa: **44** "Ottakaa
korviinne nämä sanat: Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin".
45 Mutta he eivät käsittäneet tätä puhetta, ja se oli heiltä peitetty,
niin etteivät he sitä ymmärtäneet, ja he pelkäsivät kysyä häneltä,
mitä se puhe oli. **46** Ja heidän mieleensä tuli ajatus, kuka heistä
mahtoi olla suurin. **47** Mutta kun Jeesus tiesi heidän sydämensä
ajatuksen, otti hän lapsen ja asetti sen viereensä **48** ja sanoi
heille: "Joka ottaa tykönsä tämän lapsen minun nimeeni, se
ottaa tykönsä minut; ja joka ottaa tykönsä minut, ottaa tykönsä
hänet, joka on minut lähettänyt. Sillä joka teistä kaikista on
pienin, se on suuri." **49** Silloin Johannes rupesi puhumaan ja
sanoi: "Mestari, me näimme erään miehen sinun nimessäsi
ajavan ulos riivaajia, ja me kielsimme häntä, koska hän ei seuraa
meidän mukanamme". **50** Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Älkää
kieltäkö; sillä joka ei ole teitä vastaan, se on teidän puolellanne".
51 Ja kun hänen ylösottamisensa aika oli täyttymässä, käänsi
hän kasvonsa Jerusalemia kohti, vaeltaaksensa sinne. **52** Ja
hän lähetti edellänsä sanansaattajia; ja he lähtivät matkalle ja
menivät erääseen samarialaisten kylään valmistaakseen hänelle

majaa. **53** Mutta siellä ei otettu häntä vastaan, koska hän oli
vaeltamassa kohti Jerusalemia. **54** Kun hänen opetuslapsensa
Jaakob ja Johannes sen näkivät, sanoivat he: "Herra, tahdotko,
niin sanomme, että tuli taivaasta tulkoon alas ja hävittäköön
heidät?" **55** Mutta hän kääntyi ja nuhteli heitä. **56** Ja he vaelsivat
toiseen kylään. **57** Ja heidän tietä vaeltaessaan eräs mies sanoi
hänelle: "Minä seuraan sinua, mihin ikinä menet". **58** Niin Jeesus
sanoi hänelle: "Ketuilla on luolat ja taivaan linnuilla pesät, mutta
Ihmisen Pojalla ei ole, mihin hän päänsä kallistaisi". **59** Toiselle
hän sanoi: "Seuraa minua". Mutta tämä sanoi: "Herra, salli minun
ensin käydä hautaamassa isäni". **60** Mutta Jeesus sanoi hänelle:
"Anna kuolleitten haudata kuolleensa, mutta mene sinä ja julista
Jumalan valtakuntaa". **61** Vielä eräs toinen sanoi: "Minä tahdon
seurata sinua, Herra; mutta salli minun ensin käydä ottamassa
jäähyväiset kotiväeltäni". **62** Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Ei
kukaan, joka laskee kätensä auraan ja katsoo taaksensa, ole
sovelias Jumalan valtakuntaan".

10 Sen jälkeen Herra valitsi seitsemänkymmentä muuta ja
lähetti heidät kaksittain edellänsä jokaiseen kaupunkiin ja
paikkaan, jonne hän itse aikoi mennä. **2** Ja hän sanoi heille: "Eloa
on paljon, mutta työmiehiä vähän. Rukoilkaa siis elon Herraa,
että hän lähettäisi työmiehiä elonkorjuuseensa. **3** Menkää; katso,
minä lähetän teidät niinkuin lampaat susien keskelle. **4** Älkää
ottako mukaanne rahakukkaroa, älkää laukkua, älkää kenkiä,
älkääkä tervehtikö ketään tiellä. **5** Kun tulette johonkin taloon,
niin sanokaa ensiksi: 'Rauha tälle talolle!' **6** Ja jos siellä on
rauhan lapsi, niin teidän rauhanne on lepäävä hänen päällänsä;
mutta jos ei ole, niin se palajaa teille. **7** Ja olkaa siinä talossa
ja syökää ja juokaa, mitä heillä on tarjota, sillä työmies on

palkkansa ansainnut. Älkää siirtykö talosta taloon. **8** Ja mihin
kaupunkiin te tulettekin, missä teidät otetaan vastaan, syökää,
mitä eteenne pannaan, **9** ja parantakaa sairaat siellä ja sanokaa
heille: 'Jumalan valtakunta on tullut teitä lähelle'. **10** Mutta kun
tulette kaupunkiin, jossa teitä ei oteta vastaan, niin menkää sen
kaduille ja sanokaa: **11** 'Tomunkin, joka teidän kaupungistanne
on jalkoihimme tarttunut, me pudistamme teille takaisin; mutta
se tietäkää, että Jumalan valtakunta on tullut lähelle'. **12** Minä
sanon teille: Sodoman on oleva sinä päivänä helpompi kuin sen
kaupungin. **13** Voi sinua, Korasin! Voi sinua, Beetsaida! Sillä
jos ne voimalliset teot, jotka teissä ovat tapahtuneet, olisivat
tapahtuneet Tyyrossa ja Siidonissa, niin nämä jo aikaa sitten
olisivat säkissä ja tuhassa istuen tehneet parannuksen. **14** Mutta
Tyyron ja Siidonin on oleva tuomiolla helpompi kuin teidän. **15** Ja
sinä, Kapernaum, korotetaankohan sinut hamaan taivaaseen?
Hamaan tuonelaan on sinun astuttava alas. **(Hadēs g86)** **16** Joka
kuulee teitä, se kuulee minua, ja joka hylkää teidät, hylkää minut;
mutta joka minut hylkää, hylkää hänet, joka on minut lähettänyt."
17 Niin ne seitsemänkymmentä palasivat iloiten ja sanoivat:
"Herra, riivaajatkin ovat meille alamaiset sinun nimesi tähden". **18**
Silloin hän sanoi heille: "Minä näin saatanan lankeavan taivaasta
niinkuin salaman. **19** Katso, minä olen antanut teille vallan
tallata käärmeitä ja skorpioneja ja kaikkea vihollisen voimaa,
eikä mikään ole teitä vahingoittava. **20** Älkää kuitenkaan siitä
iloitko, että henget ovat teille alamaiset, vaan iloitkaa siitä, että
teidän nimenne ovat kirjoitettuina taivaissa." **21** Sillä hetkellä
hän riemuitsi Pyhässä Hengessä ja sanoi: "Minä ylistän sinua,
Isä, taivaan ja maan Herra, että olet salannut nämä viisailta ja
ymmärtäväisiltä ja ilmoittanut ne lapsenmielisille. Niin, Isä, sillä

näin on sinulle hyväksi näkynyt. **22** Kaikki on minun Isäni antanut
minun haltuuni, eikä kukaan muu tunne, kuka Poika on, kuin Isä;
eikä kukaan muu tunne, kuka Isä on, kuin Poika ja se, kenelle
Poika tahtoo hänet ilmoittaa." **23** Ja hän kääntyi opetuslapsiinsa
erikseen ja sanoi: "Autuaat ovat ne silmät, jotka näkevät, mitä te
näette. **24** Sillä minä sanon teille: monet profeetat ja kuninkaat
ovat tahtoneet nähdä, mitä te näette, eivätkä ole nähneet, ja
kuulla, mitä te kuulette, eivätkä ole kuulleet." **25** Ja katso, eräs
lainoppinut nousi ja kysyi kiusaten häntä: "Opettaja, mitä minun
pitää tekemän, että minä iankaikkisen elämän perisin?" **(aiōnios
g166)** **26** Niin hän sanoi hänelle: "Mitä laissa on kirjoitettuna?
Kuinkas luet?" **27** Hän vastasi ja sanoi: "Rakasta Herraa, sinun
Jumalaasi, kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta
voimastasi ja kaikesta mielestäsi, ja lähimmäistäsi niinkuin
itseäsi". **28** Hän sanoi hänelle: "Oikein vastasit; tee se, niin sinä
saat elää". **29** Mutta hän tahtoi näyttää olevansa vanhurskas ja
sanoi Jeesukselle: "Kuka sitten on minun lähimmäiseni?" **30**
Jeesus vastasi ja sanoi: "Eräs mies vaelsi Jerusalemista alas
Jerikoon ja joutui ryövärien käsiin, jotka riisuivat hänet alasti ja
löivät haavoille ja menivät pois jättäen hänet puolikuolleeksi. **31**
Niin vaelsi sattumalta eräs pappi sitä tietä ja näki hänet ja meni
ohitse. **32** Samoin leeviläinenkin: kun hän tuli sille paikalle ja
näki hänet, meni hän ohitse. **33** Mutta kun eräs samarialainen,
joka matkusti sitä tietä, tuli hänen kohdalleen ja näki hänet, niin
hän armahti häntä. **34** Ja hän meni hänen luokseen ja sitoi
hänen haavansa ja vuodatti niihin öljyä ja viiniä, pani hänet
juhtansa selkään ja vei hänet majataloon ja hoiti häntä. **35**
Ja seuraavana aamuna hän otti esiin kaksi denaria ja antoi
majatalon isännälle ja sanoi: 'Hoida häntä, ja mitä sinulta lisää

kuluu, sen minä palatessani sinulle maksan'. **36** Kuka näistä
kolmesta sinun mielestäsi osoitti olevansa sen lähimmäinen,
joka oli joutunut ryövärien käsiin?" **37** Hän sanoi: "Se, joka osoitti
hänelle laupeutta". Niin Jeesus sanoi hänelle: "Mene ja tee
sinä samoin". **38** Ja heidän vaeltaessaan hän meni muutamaan
kylään. Niin eräs nainen, nimeltä Martta, otti hänet kotiinsa.
39 Ja hänellä oli sisar, Maria niminen, joka asettui istumaan
Herran jalkojen juureen ja kuunteli hänen puhettansa. **40** Mutta
Martta puuhasi monissa palvelustoimissa; ja hän tuli ja sanoi:
"Herra, etkö sinä välitä mitään siitä, että sisareni on jättänyt
minut yksinäni palvelemaan? Sano siis hänelle, että hän minua
auttaisi." **41** Herra vastasi ja sanoi hänelle: "Martta, Martta,
moninaisista sinä huolehdit ja hätäilet, **42** mutta tarpeellisia on
vähän, tahi yksi ainoa. Maria on valinnut hyvän osan, jota ei
häneltä oteta pois."

11 Ja kun hän oli eräässä paikassa rukoilemassa ja oli lakannut,
sanoi eräs hänen opetuslapsistansa hänelle: "Herra, opeta meitä
rukoilemaan, niinkuin Johanneskin opetti opetuslapsiansa". **2**
Niin hän sanoi heille: "Kun rukoilette, sanokaa: Isä, pyhitetty
olkoon sinun nimesi; tulkoon sinun valtakuntasi; (tapahtukoon
sinun tahtosi myös maan päällä niinkuin taivaassa;) **3** anna
meille joka päivä meidän jokapäiväinen leipämme; **4** ja anna
meille meidän syntimme anteeksi, sillä mekin annamme anteeksi
jokaiselle velallisellemme; äläkä saata meitä kiusaukseen; (vaan
päästä meidät pahasta)." **5** Ja hän sanoi heille: "Jos jollakin
teistä on ystävä ja hän menee hänen luoksensa yösydännä ja
sanoo hänelle: 'Ystäväni, lainaa minulle kolme leipää, **6** sillä
eräs ystäväni on matkallaan tullut minun luokseni, eikä minulla
ole, mitä panna hänen eteensä'; **7** ja toinen sisältä vastaa ja

sanoo: 'Älä minua vaivaa; ovi on jo suljettu, ja lapseni ovat minun
kanssani vuoteessa; en minä voi nousta antamaan sinulle' - **8**
minä sanon teille: vaikka hän ei nousekaan antamaan hänelle
sentähden, että hän on hänen ystävänsä, nousee hän kuitenkin
sentähden, että toinen ei hellitä, ja antaa hänelle niin paljon, kuin
hän tarvitsee. **9** Niinpä minäkin sanon teille: anokaa, niin teille
annetaan; etsikää, niin te löydätte; kolkuttakaa, niin teille avataan.
10 Sillä jokainen anova saa, ja etsivä löytää, ja kolkuttavalle
avataan. **11** Ja kuka teistä on se isä, joka poikansa häneltä
pyytäessä kalaa antaa hänelle kalan sijasta käärmeen, **12** taikka
joka hänen pyytäessään munaa antaa hänelle skorpionin? **13** Jos
siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja,
kuinka paljoa ennemmin taivaallinen Isä antaa Pyhän Hengen
niille, jotka sitä häneltä anovat!" **14** Ja hän ajoi ulos riivaajan,
ja se oli mykkä; ja kun riivaaja oli lähtenyt, niin tapahtui, että
mykkä mies puhui; ja kansa ihmetteli. **15** Mutta muutamat heistä
sanoivat: "Beelsebulin, riivaajain päämiehen, voimalla hän ajaa
ulos riivaajia". **16** Toiset taas kiusasivat häntä ja pyysivät häneltä
merkkiä taivaasta. **17** Mutta hän tiesi heidän ajatuksensa ja
sanoi heille: "Jokainen valtakunta, joka riitautuu itsensä kanssa,
joutuu autioksi, ja talo kaatuu talon päälle. **18** Jos nyt saatanakin
on riitautunut itsensä kanssa, kuinka hänen valtakuntansa pysyy
pystyssä? Tehän sanotte minun Beelsebulin voimalla ajavan
ulos riivaajia. **19** Mutta jos minä Beelsebulin voimalla ajan
ulos riivaajia, kenenkä voimalla sitten teidän lapsenne ajavat
niitä ulos? Sentähden he tulevat olemaan teidän tuomarinne.
20 Mutta jos minä Jumalan sormella ajan ulos riivaajia, niin
onhan Jumalan valtakunta tullut teidän tykönne. **21** Kun väkevä
aseellisena vartioitsee kartanoaan, on hänen omaisuutensa

turvassa. **22** Mutta kun häntä väkevämpi karkaa hänen päällensä
ja voittaa hänet, ottaa hän häneltä kaikki aseet, joihin hän
luotti, ja jakaa häneltä riistämänsä saaliin. **23** Joka ei ole minun
kanssani, se on minua vastaan, ja joka ei minun kanssani kokoa,
se hajottaa. **24** Kun saastainen henki lähtee ihmisestä, kuljeksii
se autioita paikkoja ja etsii lepoa; ja kun ei löydä, sanoo se:
'Minä palaan huoneeseeni, josta lähdin'. **25** Ja kun se tulee,
tapaa se sen lakaistuna ja kaunistettuna. **26** Silloin se menee
ja ottaa mukaansa seitsemän muuta henkeä, pahempaa kuin
se itse, ja ne tulevat sisään ja asuvat siellä. Ja sen ihmisen
viimeiset tulevat pahemmiksi kuin ensimmäiset." **27** Niin hänen
tätä puhuessaan eräs nainen kansanjoukosta korotti äänensä ja
sanoi hänelle: "Autuas on se kohtu, joka on kantanut sinut, ja
ne rinnat, joita olet imenyt". **28** Mutta hän sanoi: "Niin, autuaat
ovat ne, jotka kuulevat Jumalan sanan ja sitä noudattavat".
29 Kun kansaa yhä kokoontui, rupesi hän puhumaan: "Tämä
sukupolvi on paha sukupolvi: se tavoittelee merkkiä, mutta sille
ei anneta muuta merkkiä kuin Joonaan merkki. **30** Sillä niinkuin
Joonas tuli niiniveläisille merkiksi, niin Ihmisen Poikakin on oleva
merkkinä tälle sukupolvelle. **31** Etelän kuningatar on heräjävä
tuomiolle yhdessä tämän sukupolven miesten kanssa ja tuleva
heille tuomioksi; sillä hän tuli maan ääristä kuulemaan Salomon
viisautta, ja katso, tässä on enempi kuin Salomo. **32** Niiniven
miehet nousevat tuomiolle yhdessä tämän sukupolven kanssa ja
tulevat sille tuomioksi; sillä he tekivät parannuksen Joonaan
saarnan vaikutuksesta, ja katso, tässä on enempi kuin Joonas.
33 Ei kukaan, joka sytyttää lampun, pane sitä kätköön eikä vakan
alle, vaan panee sen lampunjalkaan, että sisälletulijat näkisivät
valon. **34** Sinun silmäsi on ruumiin lamppu. Kun silmäsi on terve,

on koko sinun ruumiisi valaistu, mutta kun se on viallinen, on
myös sinun ruumiisi pimeä. **35** Katso siis, ettei valo, joka sinussa
on, ole pimeyttä. **36** Jos siis koko sinun ruumiisi on valoisa eikä
miltään osaltaan pimeä, on se oleva kokonaan valoisa, niinkuin
lampun valaistessa sinua kirkkaalla loisteellaan." **37** Hänen näin
puhuessaan pyysi eräs fariseus häntä luoksensa aterioimaan;
niin hän meni sinne ja asettui aterialle. **38** Mutta kun fariseus
näki, ettei hän peseytynyt ennen ateriaa, ihmetteli hän. **39** Silloin
Herra sanoi hänelle: "Kyllä te, fariseukset, puhdistatte maljan ja
vadin ulkopuolen, mutta sisäpuoli teissä on täynnä ryöstöä ja
pahuutta. **40** Te mielettömät, eikö se, joka on tehnyt ulkopuolen,
ole tehnyt sisäpuoltakin? **41** Mutta antakaa almuksi se, mikä
sisällä on; katso, silloin kaikki on teille puhdasta. **42** Mutta voi
teitä, te fariseukset, kun te annatte kymmenykset mintuista
ja ruuduista ja kaikenlaisista vihanneksista, mutta sivuutatte
oikeuden ja Jumalan rakkauden! Näitä olisi tullut noudattaa
eikä noitakaan laiminlyödä. **43** Voi teitä, te fariseukset, kun
te rakastatte etumaista istuinta synagoogissa ja tervehdyksiä
toreilla! **44** Voi teitä, kun te olette niinkuin merkittömät haudat,
joiden päällitse ihmiset kävelevät niistä tietämättä!" **45** Silloin
eräs lainoppineista rupesi puhumaan ja sanoi hänelle: "Opettaja,
kun noin puhut, niin sinä häpäiset myös meitä". **46** Mutta hän
sanoi: "Voi teitäkin, te lainoppineet, kun te sälytätte ihmisten
päälle vaikeasti kannettavia taakkoja ettekä itse sormellannekaan
koske niihin taakkoihin! **47** Voi teitä, kun te rakennatte profeettain
hautakammioita, ja teidän isänne ovat heidät tappaneet! **48** Näin
te siis olette isäinne tekojen todistajia ja suostutte niihin: sillä
he tappoivat profeetat, ja te rakennatte niille hautakammioita.
49 Sentähden Jumalan viisaus sanookin: 'Minä lähetän heille

profeettoja ja apostoleja, ja muutamat niistä he tappavat ja
toisia vainoavat, **50** että tältä sukukunnalta vaadittaisiin kaikkien
profeettain veri, mikä on vuodatettu maailman perustamisesta
asti, **51** hamasta Aabelin verestä Sakariaan vereen saakka,
hänen, joka surmattiin alttarin ja temppelin välillä'. Niin, minä
sanon teille, se pitää tältä sukukunnalta vaadittaman. **52** Voi teitä,
te lainoppineet, kun te olette vieneet tiedon avaimen! Itse te ette
ole menneet sisälle, ja sisälle meneviä te olette estäneet." **53** Ja
hänen sieltä lähtiessään kirjanoppineet ja fariseukset rupesivat
kovasti ahdistamaan häntä ja urkkimaan häneltä moninaisia, **54**
väijyen, miten saisivat hänet hänen sanoistaan ansaan.

12 Kun sillä välin kansaa oli kokoontunut tuhatmäärin, niin että
he polkivat toisiaan, rupesi hän puhumaan opetuslapsillensa:
"Ennen kaikkea kavahtakaa fariseusten hapatusta, se on:
ulkokultaisuutta. **2** Ei ole mitään peitettyä, mikä ei tule
paljastetuksi, eikä mitään salattua, mikä ei tule tunnetuksi.
3 Sentähden, kaikki, mitä te pimeässä sanotte, joutuu
päivänvalossa kuultavaksi, ja mitä korvaan puhutte kammioissa,
se katoilta julistetaan. **4** Mutta minä sanon teille, ystävilleni: älkää
peljätkö niitä, jotka tappavat ruumiin, eivätkä sen jälkeen voi
mitään enempää tehdä. **5** Vaan minä osoitan teille, ketä teidän
on pelkääminen: peljätkää häntä, jolla on valta tapettuansa
syöstä helvettiin. Niin, minä sanon teille, häntä te peljätkää.
(Geenna g1067) **6** Eikö viittä varpusta myydä kahteen ropoon? Eikä
Jumala ole yhtäkään niistä unhottanut. **7** Ovatpa teidän päänne
hiuksetkin kaikki luetut. Älkää peljätkö; te olette suurempiarvoiset
kuin monta varpusta. **8** Mutta minä sanon teille: jokaisen,
joka tunnustaa minut ihmisten edessä, myös Ihmisen Poika
tunnustaa Jumalan enkelien edessä. **9** Mutta joka kieltää minut

ihmisten edessä, se kielletään Jumalan enkelien edessä. **10** Ja
jokaiselle, joka sanoo sanan Ihmisen Poikaa vastaan, annetaan
anteeksi; mutta sille, joka Pyhää Henkeä pilkkaa, ei anteeksi
anneta. **11** Mutta kun he vievät teitä synagoogain ja hallitusten ja
esivaltojen eteen, älkää huolehtiko siitä, miten tai mitä vastaisitte
puolestanne tahi mitä sanoisitte; **12** sillä Pyhä Henki opettaa
teille sillä hetkellä, mitä teidän on sanottava." **13** Niin muuan mies
kansanjoukosta sanoi hänelle: "Opettaja, sano minun veljelleni,
että hän jakaisi kanssani perinnön". **14** Mutta hän vastasi
hänelle: "Ihminen, kuka on minut asettanut teille tuomariksi
tai jakomieheksi?" **15** Ja hän sanoi heille: "Katsokaa eteenne
ja kavahtakaa kaikkea ahneutta, sillä ei ihmisen elämä riipu
hänen omaisuudestaan, vaikka sitä ylenpalttisesti olisi". **16** Ja
hän puhui heille vertauksen sanoen: "Rikkaan miehen maa
kasvoi hyvin. **17** Niin hän mietti mielessään ja sanoi: 'Mitä minä
teen, kun ei minulla ole, mihin viljani kokoaisin?' **18** Ja hän
sanoi: 'Tämän minä teen: minä revin maahan aittani ja rakennan
suuremmat ja kokoan niihin kaiken eloni ja hyvyyteni; **19** ja
sanon sielulleni: sielu, sinulla on paljon hyvää tallessa moneksi
vuodeksi; nauti lepoa, syö, juo ja iloitse'. **20** Mutta Jumala sanoi
hänelle: 'Sinä mieletön, tänä yönä sinun sielusi vaaditaan sinulta
pois; kenelle sitten joutuu se, minkä sinä olet hankkinut?' **21**
Näin käy sen, joka kokoaa aarteita itselleen, mutta jolla ei ole
rikkautta Jumalan tykönä." **22** Ja hän sanoi opetuslapsillensa:
"Sentähden minä sanon teille: älkää murehtiko hengestänne,
mitä söisitte, älkääkä ruumiistanne, mitä päällenne pukisitte. **23**
Sillä henki on enemmän kuin ruoka, ja ruumis enemmän kuin
vaatteet. **24** Katselkaa kaarneita: eivät ne kylvä eivätkä leikkaa,
eikä niillä ole säilytyshuonetta eikä aittaa; ja Jumala ruokkii

ne. Kuinka paljoa suurempiarvoiset te olette kuin linnut! **25** Ja
kuka teistä voi murehtimisellaan lisätä ikäänsä kyynäränkään
vertaa? **26** Jos siis ette voi sitäkään, mikä vähintä on, mitä te
murehditte muusta? **27** Katselkaa kukkia, kuinka ne kasvavat:
eivät ne työtä tee eivätkä kehrää. Kuitenkin minä sanon teille:
ei Salomo kaikessa loistossansa ollut niin vaatetettu kuin yksi
niistä. **28** Jos siis Jumala näin vaatettaa kedon ruohon, joka
tänään kasvaa ja huomenna uuniin heitetään, kuinka paljoa
ennemmin teidät, te vähäuskoiset! **29** Älkää siis tekään etsikö,
mitä söisitte ja mitä joisitte, älkääkä korkeita tavoitelko. **30**
Sillä näitä kaikkia maailman pakanakansat tavoittelevat; mutta
teidän Isänne kyllä tietää teidän näitä tarvitsevan. **31** Vaan
etsikää Jumalan valtakuntaa, niin myös nämä teille annetaan sen
ohessa. **32** Älä pelkää, sinä piskuinen lauma; sillä teidän Isänne
on nähnyt hyväksi antaa teille valtakunnan. **33** Myykää, mitä
teillä on, ja antakaa almuja; hankkikaa itsellenne kulumattomat
kukkarot, loppumaton aarre taivaisiin, mihin ei varas ulotu ja
missä koi ei turmele. **34** Sillä missä teidän aarteenne on, siellä
on myös teidän sydämenne. **35** Olkoot teidän kupeenne vyötetyt
ja lamppunne palamassa; **36** ja olkaa te niiden ihmisten kaltaiset,
jotka herraansa odottavat, milloin hän palajaa häistä, että he
hänen tullessaan ja kolkuttaessaan heti avaisivat hänelle. **37**
Autuaat ne palvelijat, jotka heidän herransa tullessaan tapaa
valvomasta! Totisesti minä sanon teille: hän vyöttäytyy ja asettaa
heidät aterioimaan ja menee ja palvelee heitä. **38** Ja jos hän
tulee toisella yövartiolla tai kolmannella ja havaitsee heidän näin
tekevän, niin autuaat ovat ne palvelijat. **39** Mutta se tietäkää: jos
perheenisäntä tietäisi, millä hetkellä varas tulee, hän ei sallisi
taloonsa murtauduttavan. **40** Niin olkaa tekin valmiit, sillä sinä

hetkenä, jona ette luule, Ihmisen Poika tulee." **41** Niin Pietari
sanoi: "Herra, meistäkö sinä sanot tämän vertauksen vai myös
kaikista muista?" **42** Ja Herra sanoi: "Kuka siis on se uskollinen
ja ymmärtäväinen huoneenhaltija, jonka hänen herransa asettaa
pitämään huolta hänen palvelusväestään, antamaan heille
ajallaan heidän ruokaosansa? **43** Autuas se palvelija, jonka
hänen herransa tullessaan havaitsee näin tekevän! **44** Totisesti
minä sanon teille: hän asettaa hänet kaiken omaisuutensa
hoitajaksi. **45** Mutta jos palvelija sanoo sydämessään: 'Herrani
tulo viivästyy', ja rupeaa lyömään palvelijoita ja palvelijattaria
sekä syömään ja juomaan ja päihdyttämään itseänsä, **46** niin
sen palvelijan herra tulee päivänä, jona hän ei odota, ja hetkenä,
jota hän ei arvaa, ja hakkaa hänet kappaleiksi ja määrää hänelle
saman osan kuin uskottomille. **47** Ja sitä palvelijaa, joka tiesi
herransa tahdon, mutta ei tehnyt valmistuksia eikä toiminut
hänen tahtonsa mukaan, rangaistaan monilla lyönneillä. **48**
Sitä taas, joka ei tiennyt, mutta teki semmoista, mikä lyöntejä
ansaitsee, rangaistaan vain muutamilla lyönneillä. Sillä jokaiselta,
jolle on paljon annettu, myös paljon vaaditaan; ja jolle on paljon
uskottu, siltä sitä enemmän kysytään. **49** Tulta minä olen tullut
heittämään maan päälle; ja kuinka minä tahtoisinkaan, että se
jo olisi syttynyt! **50** Mutta minä olen kasteella kastettava, ja
kuinka minä olenkaan ahdistettu, kunnes se on täytetty! **51**
Luuletteko, että minä olen tullut tuomaan maan päälle rauhaa?
Ei, sanon minä teille, vaan eripuraisuutta. **52** Sillä tästedes
riitautuu viisi samassa talossa keskenään, kolme joutuu riitaan
kahta vastaan ja kaksi kolmea vastaan, **53** isä poikaansa
vastaan ja poika isäänsä vastaan, äiti tytärtänsä vastaan ja tytär
äitiänsä vastaan, anoppi miniäänsä vastaan ja miniä anoppiansa

vastaan." **54** Ja hän sanoi myöskin kansalle: "Kun näette
pilven nousevan lännestä, sanotte kohta: 'Tulee sade'; ja niin
tuleekin. **55** Ja kun näette etelätuulen puhaltavan, sanotte:
'Tulee helle'; ja niin tuleekin. **56** Te ulkokullatut, maan ja taivaan
muodon te osaatte arvioida; mutta kuinka ette arvioitse tätä
aikaa? **57** Miksi ette jo itsestänne päätä, mikä oikeata on? **58**
Kun kuljet riitapuolesi kanssa hallitusmiehen eteen, niin tee
matkalla voitavasi päästäksesi hänestä sovussa eroon, ettei
hän raastaisi sinua tuomarin eteen ja tuomari antaisi sinua
oikeudenpalvelijalle, ja ettei oikeudenpalvelija heittäisi sinua
vankeuteen. **59** Minä sanon sinulle: sieltä et pääse, ennenkuin
maksat viimeisenkin rovon."

13 Samaan aikaan oli saapuvilla muutamia, jotka kertoivat
hänelle niistä galilealaisista, joiden veren Pilatus oli sekoittanut
heidän uhriensa vereen. **2** Niin Jeesus vastasi ja sanoi heille:
"Luuletteko, että nämä galilealaiset olivat syntisemmät kuin
kaikki muut galilealaiset, koska he saivat kärsiä tämän? **3**
Eivät olleet, sanon minä teille, mutta ellette tee parannusta, niin
samoin te kaikki hukutte. **4** Taikka ne kahdeksantoista, jotka
saivat surmansa, kun torni Siloassa kaatui heidän päällensä,
luuletteko, että he olivat syyllisemmät kuin kaikki muut ihmiset,
jotka Jerusalemissa asuvat? **5** Eivät olleet, sanon minä teille,
mutta ellette tee parannusta, niin samoin te kaikki hukutte." **6** Ja
hän puhui tämän vertauksen: "Eräällä miehellä oli viikunapuu
istutettuna viinitarhassaan; ja hän tuli etsimään hedelmää
siitä, mutta ei löytänyt. **7** Niin hän sanoi viinitarhurille: 'Katso,
kolmena vuotena minä olen käynyt etsimässä hedelmää tästä
viikunapuusta, mutta en ole löytänyt. Hakkaa se pois; mitä
varten se vielä maata laihduttaa?' **8** Mutta tämä vastasi ja

sanoi hänelle: 'Herra, anna sen olla vielä tämä vuosi; sillä aikaa
minä kuokin ja lannoitan maan sen ympäriltä. **9** Ehkä se ensi
vuonna tekee hedelmää; mutta jos ei, niin hakkaa se pois'."
10 Ja hän oli opettamassa eräässä synagoogassa sapattina.
11 Ja katso, siellä oli nainen, jossa oli ollut heikkouden henki
kahdeksantoista vuotta, ja hän oli koukistunut ja täydelleen
kykenemätön oikaisemaan itseänsä. **12** Hänet nähdessään
Jeesus kutsui hänet luoksensa ja sanoi hänelle: "Nainen, sinä
olet päässyt heikkoudestasi", **13** ja pani kätensä hänen päälleen.
Ja heti hän oikaisi itsensä suoraksi ja ylisti Jumalaa. **14** Mutta
synagoogan esimies, joka närkästyi siitä, että Jeesus paransi
sapattina, rupesi puhumaan ja sanoi kansalle: "Kuusi päivää on,
joina tulee työtä tehdä; tulkaa siis niinä päivinä parannuttamaan
itseänne, älkääkä sapatinpäivänä". **15** Mutta Herra vastasi
hänelle ja sanoi: "Te ulkokullatut, eikö jokainen teistä sapattina
päästä härkäänsä tai aasiansa seimestä ja vie sitä juomaan?
16 Ja tätä naista, joka on Aabrahamin tytär ja jota saatana on
pitänyt sidottuna, katso, jo kahdeksantoista vuotta, tätäkö ei
olisi pitänyt päästää siitä siteestä sapatinpäivänä?" **17** Ja hänen
näin sanoessaan kaikki hänen vastustajansa häpesivät, ja kaikki
kansa iloitsi kaikista niistä ihmeellisistä teoista, joita hän teki.
18 Niin hän sanoi: "Minkä kaltainen on Jumalan valtakunta, ja
mihin minä sen vertaisin? **19** Se on sinapinsiemenen kaltainen,
jonka mies otti ja kylvi puutarhaansa; ja se kasvoi, ja siitä
tuli puu, ja taivaan linnut tekivät pesänsä sen oksille." **20** Ja
taas hän sanoi: "Mihin minä vertaisin Jumalan valtakunnan?
21 Se on hapatuksen kaltainen, jonka nainen otti ja sekoitti
kolmeen vakalliseen jauhoja, kunnes kaikki happani." **22** Ja hän
vaelsi kaupungista kaupunkiin ja kylästä kylään ja opetti, kulkien

Jerusalemia kohti. **23** Ja joku kysyi häneltä: "Herra, onko niitä
vähän, jotka pelastuvat? Niin hän sanoi heille: **24** "Kilvoitelkaa
päästäksenne sisälle ahtaasta ovesta, sillä monet, sanon minä
teille, koettavat päästä sisälle, mutta eivät voi. **25** Sen jälkeen
kuin perheenisäntä on noussut ja sulkenut oven ja te rupeatte
seisomaan ulkona ja kolkuttamaan ovea sanoen: 'Herra, avaa
meille', vastaa hän ja sanoo teille: 'En minä tunne teitä enkä
tiedä, mistä te olette'. **26** Silloin te rupeatte sanomaan: 'Mehän
söimme ja joimme sinun seurassasi, ja meidän kaduillamme sinä
opetit'. **27** Mutta hän on lausuva: 'Minä sanon teille: en tiedä,
mistä te olette. Menkää pois minun tykööni, kaikki te vääryyden
tekijät.' **28** Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys, kun näette
Aabrahamin ja Iisakin ja Jaakobin ja kaikkien profeettain olevan
Jumalan valtakunnassa, mutta huomaatte itsenne heitetyiksi
ulos. **29** Ja tulijoita saapuu idästä ja lännestä ja pohjoisesta ja
etelästä, ja he aterioitsevat Jumalan valtakunnassa. **30** Ja katso,
on viimeisiä, jotka tulevat ensimmäisiksi, ja on ensimmäisiä, jotka
tulevat viimeisiksi." **31** Samalla hetkellä tuli hänen luoksensa
muutamia fariseuksia, ja he sanoivat hänelle: "Lähde ja mene
täältä pois, sillä Herodes tahtoo tappaa sinut". **32** Niin hän sanoi
heille: "Menkää ja sanokaa sille ketulle: 'Katso, minä ajan ulos
riivaajia ja parannan sairaita tänään ja huomenna, ja kolmantena
päivänä minä pääsen määräni päähän'. **33** Kuitenkin minun pitää
vaeltaman tänään ja huomenna ja ylihuomenna, sillä ei sovi,
että profeetta saa surmansa muualla kuin Jerusalemissa. **34**
Jerusalem, Jerusalem, sinä, joka tapat profeetat ja kivität ne,
jotka ovat sinun tykösi lähetetyt, kuinka usein minä olenkaan
tahtonut koota sinun lapsesi, niinkuin kana kokoaa poikansa
siipiensä alle! Mutta te ette ole tahtoneet. **35** Katso, 'teidän

huoneenne on jäävä hyljätyksi'. Mutta minä sanon teille: te ette
näe minua, ennenkuin se aika tulee, jolloin te sanotte: 'Siunattu
olkoon hän, joka tulee Herran nimeen'."

14 Ja kun hän sapattina tuli erään fariseusten johtomiehen
taloon aterialle, pitivät he häntä silmällä. **2** Ja katso, siellä
oli vesitautinen mies hänen edessään. **3** Niin Jeesus rupesi
puhumaan lainoppineille ja fariseuksille ja sanoi: "Onko luvallista
parantaa sapattina, vai eikö?" Mutta he olivat vaiti. **4** Ja hän
koski mieheen, paransi hänet ja laski menemään. **5** Ja hän
sanoi heille: "Jos joltakin teistä putoaa poika tai härkä kaivoon,
eikö hän heti vedä sitä ylös sapatinpäivänäkin?" **6** Eivätkä
he kyenneet vastaamaan tähän. **7** Ja huomatessaan, kuinka
kutsutut valitsivat itselleen ensimmäisiä sijoja, hän puhui heille
vertauksen ja sanoi heille: **8** "Kun joku on kutsunut sinut häihin,
älä asetu aterioimaan ensimmäiselle sijalle; sillä, jos hän on
kutsunut jonkun sinua arvollisemman, **9** niin hän, joka on sinut ja
hänet kutsunut, ehkä tulee ja sanoo sinulle: 'Anna tälle sija', ja
silloin sinä saat häveten siirtyä viimeiselle paikalle. **10** Vaan
kun olet kutsuttu, mene ja asetu viimeiselle sijalle, ja niin on
se, joka on sinut kutsunut, sisään tullessaan sanova sinulle:
'Ystäväni, astu ylemmäksi'. Silloin tulee sinulle kunnia kaikkien
pöytäkumppaniesi edessä. **11** Sillä jokainen, joka itsensä ylentää,
alennetaan, ja joka itsensä alentaa, se ylennetään." **12** Ja hän
sanoi myös sille, joka oli hänet kutsunut: "Kun laitat päivälliset tai
illalliset, älä kutsu ystäviäsi, älä veljiäsi, älä sukulaisiasi äläkä
rikkaita naapureita, etteivät hekin vuorostaan kutsuisi sinua, ja
ettet sinä siten saisi maksua. **13** Vaan kun laitat pidot, kutsu
köyhiä, raajarikkoja, rampoja, sokeita; **14** niin sinä olet oleva
autuas, koska he eivät voi maksaa sinulle; sillä sinulle maksetaan

vanhurskasten ylösnousemuksessa." **15** Tämän kuullessaan
eräs pöytäkumppaneista sanoi hänelle: "Autuas se, joka saa olla
aterialla Jumalan valtakunnassa!" **16** Niin hän sanoi hänelle:
"Eräs mies laittoi suuret illalliset ja kutsui monta. **17** Ja illallisajan
tullessa hän lähetti palvelijansa sanomaan kutsutuille: 'Tulkaa,
sillä kaikki on jo valmiina'. **18** Mutta he rupesivat kaikki järjestään
estelemään. Ensimmäinen sanoi hänelle: 'Minä ostin pellon, ja
minun täytyy lähteä sitä katsomaan; pyydän sinua, pidä minut
estettynä'. **19** Toinen sanoi: 'Minä ostin viisi paria härkiä ja menen
niitä koettelemaan; pyydän sinua, pidä minut estettynä'. **20**
Vielä toinen sanoi: 'Minä otin vaimon, ja sentähden en voi tulla'.
21 Ja palvelija tuli takaisin ja ilmoitti herralleen tämän. Silloin
isäntä vihastui ja sanoi palvelijalleen: 'Mene kiiruusti kaupungin
kaduille ja kujille ja tuo köyhät ja raajarikot, sokeat ja rammat
tänne sisälle'. **22** Ja palvelija sanoi: 'Herra, on tehty, minkä
käskit, ja vielä on tilaa'. **23** Niin Herra sanoi palvelijalle: 'Mene
teille ja aitovierille ja pakota heitä tulemaan sisälle, että minun
taloni täyttyisi; **24** sillä minä sanon teille, ettei yksikään niistä
miehistä, jotka olivat kutsutut, ole maistava minun illallisiani'." **25**
Ja hänen mukanaan kulki paljon kansaa; ja hän kääntyi ja sanoi
heille: **26** "Jos joku tulee minun tyköni eikä vihaa isäänsä ja
äitiänsä ja vaimoaan ja lapsiaan ja veljiään ja sisariaan, vieläpä
omaa elämäänsäkin, hän ei voi olla minun opetuslapseni. **27** Ja
joka ei kanna ristiänsä ja seuraa minua, se ei voi olla minun
opetuslapseni. **28** Sillä jos joku teistä tahtoo rakentaa tornin,
eikö hän ensin istu laskemaan kustannuksia, nähdäkseen, onko
hänellä varoja rakentaa se valmiiksi, **29** etteivät, kun hän on
pannut perustuksen, mutta ei kykene saamaan rakennusta
valmiiksi, kaikki, jotka sen näkevät, rupeaisi pilkkaamaan häntä

30 sanoen: 'Tuo mies ryhtyi rakentamaan, mutta ei kyennyt
saamaan valmiiksi'? 31 Tahi jos joku kuningas tahtoo lähteä
sotimaan toista kuningasta vastaan, eikö hän ensin istu ja pidä
neuvoa, kykeneekö hän kymmenellä tuhannella kohtaamaan
sitä, joka tulee häntä vastaan kahdellakymmenellä tuhannella?
32 Ja ellei kykene, niin hän, toisen vielä ollessa kaukana, lähettää
hänen luoksensa lähettiläät hieromaan rauhaa. 33 Niin ei myös
teistä yksikään, joka ei luovu kaikesta, mitä hänellä on, voi olla
minun opetuslapseni. 34 Suola on hyvä; mutta jos suolakin käy
mauttomaksi, millä se saadaan suolaiseksi? 35 Ei se kelpaa
maahan eikä lantaan; se heitetään pois. Jolla on korvat kuulla,
se kuulkoon!"

15 Ja kaikki publikaanit ja syntiset tulivat hänen tykönsä
kuulemaan häntä. 2 Mutta fariseukset ja kirjanoppineet nurisivat ja
sanoivat: "Tämä ottaa vastaan syntisiä ja syö heidän kanssaan".
3 Niin hän puhui heille tämän vertauksen sanoen: 4 "Jos jollakin
teistä on sata lammasta ja hän kadottaa yhden niistä, eikö
hän jätä niitä yhdeksääkymmentä yhdeksää erämaahan ja
mene etsimään kadonnutta, kunnes hän sen löytää? 5 Ja
löydettyään hän panee sen hartioillensa iloiten. 6 Ja kun hän
tulee kotiin, kutsuu hän kokoon ystävänsä ja naapurinsa ja
sanoo heille: 'Iloitkaa minun kanssani, sillä minä löysin lampaani,
joka oli kadonnut'. 7 Minä sanon teille: samoin on ilo taivaassa
suurempi yhdestä syntisestä, joka tekee parannuksen, kuin
yhdeksästäkymmenestä yhdeksästä vanhurskaasta, jotka eivät
parannusta tarvitse. 8 Tahi jos jollakin naisella on kymmenen
hopearahaa ja hän kadottaa yhden niistä, eikö hän sytytä
lamppua ja lakaise huonetta ja etsi visusti, kunnes hän sen
löytää? 9 Ja löydettyään hän kutsuu kokoon ystävättärensä

ja naapurinaiset ja sanoo: 'Iloitkaa minun kanssani, sillä minä
löysin rahan, jonka olin kadottanut'. **10** Niin myös, sanon
minä teille, on ilo Jumalan enkeleillä yhdestä syntisestä, joka
tekee parannuksen." **11** Vielä hän sanoi: "Eräällä miehellä
oli kaksi poikaa. **12** Ja nuorempi heistä sanoi isälleen: 'Isä,
anna minulle se osa tavaroista, mikä minulle on tuleva'. Niin
hän jakoi heille omaisuutensa. **13** Eikä kulunut montakaan
päivää, niin nuorempi poika kokosi kaiken omansa ja matkusti
pois kaukaiseen maahan; ja siellä hän hävitti tavaransa eläen
irstaasti. **14** Mutta kun hän oli kaikki tuhlannut, tuli kova nälkä
koko siihen maahan, ja hän alkoi kärsiä puutetta. **15** Ja hän
meni ja yhtyi erääseen sen maan kansalaiseen, ja tämä lähetti
hänet tiluksilleen kaitsemaan sikoja. **16** Ja hän halusi täyttää
vatsansa niillä palkohedelmillä, joita siat söivät, mutta niitäkään
ei kukaan hänelle antanut. **17** Niin hän meni itseensä ja sanoi:
'Kuinka monella minun isäni palkkalaisella on yltäkyllin leipää,
mutta minä kuolen täällä nälkään! **18** Minä nousen ja menen
isäni tykö ja sanon hänelle: Isä, minä olen tehnyt syntiä taivasta
vastaan ja sinun edessäsi **19** enkä enää ansaitse, että minua
sinun pojaksesi kutsutaan; tee minut yhdeksi palkkalaisistasi.'
20 Ja hän nousi ja meni isänsä tykö. Mutta kun hän vielä oli
kaukana, näki hänen isänsä hänet ja armahti häntä, juoksi häntä
vastaan ja lankesi hänen kaulaansa ja suuteli häntä hellästi. **21**
Mutta poika sanoi hänelle: 'Isä, minä olen tehnyt syntiä taivasta
vastaan ja sinun edessäsi enkä enää ansaitse, että minua sinun
pojaksesi kutsutaan'. **22** Silloin isä sanoi palvelijoilleen: 'Tuokaa
pian parhaat vaatteet ja pukekaa hänet niihin, ja pankaa sormus
hänen sormeensa ja kengät hänen jalkaansa; **23** ja noutakaa
syötetty vasikka ja teurastakaa. Ja syökäämme ja pitäkäämme

iloa, **24** sillä tämä minun poikani oli kuollut ja virkosi eloon, hän
oli kadonnut ja on jälleen löytynyt.' Ja he rupesivat iloa pitämään.
25 Mutta hänen vanhempi poikansa oli pellolla. Ja kun hän tuli ja
lähestyi kotia, kuuli hän laulun ja karkelon. **26** Ja hän kutsui
luoksensa yhden palvelijoista ja tiedusteli, mitä se oli. **27** Tämä
sanoi hänelle: 'Sinun veljesi on tullut, ja isäsi teurastutti syötetyn
vasikan, kun sai hänet terveenä takaisin'. **28** Niin hän vihastui
eikä tahtonut mennä sisälle; mutta hänen isänsä tuli ulos ja
puhutteli häntä leppeästi. **29** Mutta hän vastasi ja sanoi isälleen:
'Katso, niin monta vuotta minä olen sinua palvellut enkä ole
milloinkaan sinun käskyäsi laiminlyönyt, ja kuitenkaan et ole
minulle koskaan antanut vohlaakaan, pitääkseni iloa ystävieni
kanssa. **30** Mutta kun tämä sinun poikasi tuli, joka on tuhlannut
sinun omaisuutesi porttojen kanssa, niin hänelle sinä teurastit
syötetyn vasikan.' **31** Niin hän sanoi hänelle: 'Poikani, sinä olet
aina minun tykönäni, ja kaikki, mikä on minun omaani, on sinun.
32 Mutta pitihän nyt riemuita ja iloita, sillä tämä sinun veljesi oli
kuollut ja virkosi eloon, hän oli kadonnut ja on jälleen löytynyt.'"
16 Ja hän puhui myös opetuslapsilleen: "Oli rikas mies, jolla oli
huoneenhaltija, ja hänelle kanneltiin, että tämä hävitti hänen
omaisuuttansa. **2** Ja hän kutsui hänet eteensä ja sanoi hänelle:
'Mitä minä kuulenkaan sinusta? Tee tili huoneenhallituksestasi;
sillä sinä et saa enää minun huonettani hallita.' **3** Niin
huoneenhaltija sanoi mielessään: 'Mitä minä teen, kun isäntäni
ottaa minulta pois huoneenhallituksen? Kaivaa minä en jaksa,
kerjuuta häpeän. **4** Minä tiedän, mitä teen, että ottaisivat minut
taloihinsa, kun minut pannaan pois huoneenhallituksesta.' **5**
Ja hän kutsui luoksensa jokaisen herransa velallisista ja sanoi
ensimmäiselle: 'Paljonko sinä olet velkaa minun herralleni?' **6**

Tämä sanoi: 'Sata astiaa öljyä'. Niin hän sanoi hänelle: 'Tässä on
velkakirjasi, istu ja kirjoita pian viisikymmentä'. **7** Sitten hän sanoi
toiselle: 'Entä sinä, paljonko sinä olet velkaa?' Tämä sanoi: 'Sata
tynnyriä nisuja'. Hän sanoi hänelle: 'Tässä on velkakirjasi, kirjoita
kahdeksankymmentä'. **8** Ja herra kehui väärää huoneenhaltijaa
siitä, että hän oli menetellyt ovelasti. Sillä tämän maailman lapset
ovat omaa sukukuntaansa kohtaan ovelampia kuin valkeuden
lapset. **(aiōn g165)** **9** Ja minä sanon teille: tehkää itsellenne
ystäviä väärällä mammonalla, että he, kun se loppuu, ottaisivat
teidät iäisiin majoihin. **(aiōnios g166)** **10** Joka vähimmässä on
uskollinen, on paljossakin uskollinen, ja joka vähimmässä on
väärä, on paljossakin väärä. **11** Jos siis ette ole olleet uskolliset
väärässä mammonassa, kuka teille uskoo sitä, mikä oikeata on?
12 Ja jos ette ole olleet uskolliset siinä, mikä on toisen omaa,
kuka teille antaa sitä, mikä teidän omaanne on? **13** Ei kukaan
palvelija voi palvella kahta herraa; sillä hän on joko tätä vihaava
ja toista rakastava, taikka tähän liittyvä ja toista halveksiva.
Ette voi palvella Jumalaa ja mammonaa." **14** Tämän kaiken
kuulivat fariseukset, jotka olivat rahanahneita, ja he ivasivat
häntä. **15** Ja hän sanoi heille: "Te juuri olette ne, jotka teette
itsenne vanhurskaiksi ihmisten edessä, mutta Jumala tuntee
teidän sydämenne; sillä mikä ihmisten kesken on korkeata,
se on Jumalan edessä kauhistus. **16** Laki ja profeetat olivat
Johannekseen asti; siitä lähtien julistetaan Jumalan valtakuntaa,
ja jokainen tunkeutuu sinne väkisin. **17** Mutta ennemmin taivas
ja maa katoavat, kuin yksikään lain piirto häviää. **18** Jokainen,
joka hylkää vaimonsa ja nai toisen, tekee huorin; ja joka nai
miehensä hylkäämän, tekee huorin. **19** Oli rikas mies, joka
pukeutui purppuraan ja hienoihin pellavavaatteisiin ja eli joka

päivä ilossa loisteliaasti. **20** Mutta eräs köyhä, nimeltä Lasarus,
makasi hänen ovensa edessä täynnä paiseita **21** ja halusi
ravita itseään niillä muruilla, jotka putosivat rikkaan pöydältä. Ja
koiratkin tulivat ja nuolivat hänen paiseitansa. **22** Niin tapahtui,
että köyhä kuoli, ja enkelit veivät hänet Aabrahamin helmaan.
Ja rikaskin kuoli, ja hänet haudattiin. **23** Ja kun hän nosti
silmänsä tuonelassa, vaivoissa ollessaan, näki hän kaukana
Aabrahamin ja Lasaruksen hänen helmassaan. **(Hadēs g86)** **24** Ja
hän huusi sanoen: 'Isä Aabraham, armahda minua ja lähetä
Lasarus kastamaan sormensa pää veteen ja jäähdyttämään
minun kieltäni, sillä minulla on kova tuska tässä liekissä!' **25**
Mutta Aabraham sanoi: 'Poikani, muista, että sinä eläessäsi sait
hyväsi, ja Lasarus samoin sai pahaa; mutta nyt hän täällä saa
lohdutusta, sinä taas kärsit tuskaa. **26** Ja kaiken tämän lisäksi on
meidän välillemme ja teidän vahvistettu suuri juopa, että ne, jotka
tahtovat mennä täältä teidän luoksenne, eivät voisi, eivätkä ne,
jotka siellä ovat, pääsisi yli meidän luoksemme.' **27** Hän sanoi:
'Niin minä siis rukoilen sinua, isä, että lähetät hänet isäni taloon
28 -sillä minulla on viisi veljeä-todistamaan heille, etteivät hekin
joutuisi tähän vaivan paikkaan'. **29** Mutta Aabraham sanoi: 'Heillä
on Mooses ja profeetat; kuulkoot niitä'. **30** Niin hän sanoi: 'Ei, isä
Aabraham; vaan jos joku kuolleista menisi heidän tykönsä, niin
he tekisivät parannuksen'. **31** Mutta Aabraham sanoi hänelle:
'Jos he eivät kuule Moosesta ja profeettoja, niin eivät he usko,
vaikka joku kuolleistakin nousisi ylös'."

17 Ja hän sanoi opetuslapsillensa: "Mahdotonta on, että
viettelykset jäisivät tulematta; mutta voi sitä, jonka kautta ne
tulevat! **2** Hänen olisi parempi, että myllynkivi pantaisiin hänen
kaulaansa ja hänet heitettäisiin mereen, kuin että hän viettelee

yhden näistä pienistä. **3** Pitäkää itsestänne vaari! Jos sinun
veljesi tekee syntiä, niin nuhtele häntä, ja jos hän katuu, anna
hänelle anteeksi. **4** Ja jos hän seitsemän kertaa päivässä
tekee syntiä sinua vastaan ja seitsemän kertaa kääntyy sinun
puoleesi ja sanoo: 'Minä kadun', niin anna hänelle anteeksi." **5**
Ja apostolit sanoivat Herralle: "Lisää meille uskoa". **6** Niin Herra
sanoi: "Jos teillä olisi uskoa sinapinsiemenenkään verran, niin te
voisitte sanoa tälle silkkiäispuulle: 'Nouse juurinesi ja istuta itsesi
mereen', ja se tottelisi teitä. **7** Jos jollakin teistä on palvelija
kyntämässä tai paimentamassa, sanooko hän tälle tämän
tullessa pellolta: 'Käy heti aterialle'? **8** Eikö hän pikemminkin
sano hänelle: 'Valmista minulle ateria, vyöttäydy ja palvele
minua, sillä aikaa kuin minä syön ja juon; ja sitten syö ja juo
sinä'? **9** Ei kaiketi hän kiitä palvelijaa siitä, että tämä teki, mitä oli
käsketty? **10** Niin myös te, kun olette tehneet kaiken, mitä teidän
on käsketty tehdä, sanokaa: 'Me olemme ansiottomia palvelijoita;
olemme tehneet vain sen, minkä olimme velvolliset tekemään'."
11 Ja kun hän oli matkalla Jerusalemiin, kulki hän Samarian ja
Galilean välistä rajaa. **12** Ja hänen mennessään erääseen kylään
kohtasi häntä kymmenen pitalista miestä, jotka jäivät seisomaan
loitommaksi; **13** ja he korottivat äänensä ja sanoivat: "Jeesus,
mestari, armahda meitä!" **14** Ja heidät nähdessään hän sanoi
heille: "Menkää ja näyttäkää itsenne papeille". Ja tapahtui heidän
mennessään, että he puhdistuivat. **15** Mutta yksi heistä, kun näki
olevansa parannettu, palasi takaisin ja ylisti Jumalaa suurella
äänellä **16** ja lankesi kasvoilleen hänen jalkojensa juureen ja
kiitti häntä; ja se mies oli samarialainen. **17** Niin Jeesus vastasi
ja sanoi: "Eivätkö kaikki kymmenen puhdistuneet? Missä ne
yhdeksän ovat? **18** Eikö ollut muita, jotka olisivat palanneet

Jumalaa ylistämään, kuin tämä muukalainen?" **19** Ja hän sanoi
hänelle: "Nouse ja mene; sinun uskosi on sinut pelastanut". **20**
Ja kun fariseukset kysyivät häneltä, milloin Jumalan valtakunta
oli tuleva, vastasi hän heille ja sanoi: "Ei Jumalan valtakunta
tule nähtävällä tavalla, **21** eikä voida sanoa: 'Katso, täällä se
on', tahi: 'Tuolla'; sillä katso, Jumalan valtakunta on sisällisesti
teissä". **22** Ja hän sanoi opetuslapsillensa: "Tulee aika, jolloin
te halajaisitte nähdä edes yhtä Ihmisen Pojan päivää, mutta
ette saa nähdä. **23** Ja teille sanotaan: 'Katso, tuolla hän on!'
'Katso, täällä!' Älkää menkö sinne älkääkä juosko perässä. **24**
Sillä niinkuin salaman leimaus loistaa taivaan äärestä taivaan
ääreen, niin on Ihmisen Poika päivänänsä oleva. **25** Mutta
sitä ennen pitää hänen kärsimän paljon ja joutuman tämän
sukupolven hyljittäväksi. **26** Ja niinkuin kävi Nooan päivinä,
niin käy myöskin Ihmisen Pojan päivinä: **27** he söivät, joivat,
naivat ja menivät miehelle, aina siihen päivään asti, jona Nooa
meni arkkiin; ja vedenpaisumus tuli ja hukutti heidät kaikki. **28**
Niin myös, samoin kuin kävi Lootin päivinä: he söivät, joivat,
ostivat, myivät, istuttivat ja rakensivat, **29** mutta sinä päivänä,
jona Loot lähti Sodomasta, satoi tulta ja tulikiveä taivaasta, ja se
hukutti heidät kaikki, **30** samoin käy sinä päivänä, jona Ihmisen
Poika ilmestyy. **31** Sinä päivänä älköön se, joka katolla on ja
jolla on tavaransa huoneessa, astuko alas niitä noutamaan; ja
älköön myös se, joka pellolla on, palatko takaisin. **32** Muistakaa
Lootin vaimoa! **33** Joka tahtoo tallettaa elämänsä itselleen, hän
kadottaa sen; mutta joka sen kadottaa, pelastaa sen. **34** Minä
sanon teille: sinä yönä on kaksi miestä yhdellä vuoteella; toinen
korjataan talteen, ja toinen jätetään. **35** Kaksi naista jauhaa
yhdessä; toinen korjataan talteen, mutta toinen jätetään." **37** Ja

he vastasivat ja sanoivat hänelle: "Missä, Herra?" Niin hän sanoi
heille: "Missä raato on, sinne myös kotkat kokoontuvat".

18 Ja hän puhui heille vertauksen siitä, että heidän tuli aina
rukoilla eikä väsyä. **2** Hän sanoi: "Eräässä kaupungissa oli
tuomari, joka ei peljännyt Jumalaa eikä hävennyt ihmisiä. **3** Ja
siinä kaupungissa oli leskivaimo, joka vähän väliä tuli hänen
luoksensa ja sanoi: 'Auta minut oikeuteeni riitapuoltani vastaan'.
4 Mutta pitkään aikaan hän ei tahtonut. Vaan sitten hän sanoi
mielessään: 'Vaikka en pelkää Jumalaa enkä häpeä ihmisiä, **5**
niin kuitenkin, koska tämä leski tuottaa minulle vaivaa, minä
autan hänet oikeuteensa, ettei hän lopulta tulisi ja kävisi minun
silmilleni'." **6** Niin Herra sanoi: "Kuulkaa, mitä tuo väärä tuomari
sanoo! **7** Eikö sitten Jumala toimittaisi oikeutta valituillensa, jotka
häntä yötä päivää avuksi huutavat, ja viivyttäisikö hän heiltä
apuansa? **8** Minä sanon teille: hän toimittaa heille oikeuden
pian. Kuitenkin, kun Ihmisen Poika tulee, löytäneekö hän uskoa
maan päältä?" **9** Niin hän puhui vielä muutamille, jotka luottivat
itseensä, luullen olevansa vanhurskaita, ja ylenkatsoivat muita,
tämän vertauksen: **10** "Kaksi miestä meni ylös pyhäkköön
rukoilemaan, toinen fariseus ja toinen publikaani. **11** Fariseus
seisoi ja rukoili itsekseen näin: 'Jumala, minä kiitän sinua,
etten minä ole niinkuin muut ihmiset, riistäjät, väärämieliset,
huorintekijät, enkä myöskään niinkuin tuo publikaani. **12** Minä
paastoan kahdesti viikossa; minä annan kymmenykset kaikista
tuloistani.' **13** Mutta publikaani seisoi taampana eikä edes
tahtonut nostaa silmiään taivasta kohti, vaan löi rintaansa ja
sanoi: 'Jumala, ole minulle syntiselle armollinen'. **14** Minä
sanon teille: tämä meni kotiinsa vanhurskaampana kuin se
toinen; sillä jokainen, joka itsensä ylentää, alennetaan, mutta

joka itsensä alentaa, se ylennetään." **15** Ja he toivat hänen
tykönsä myös pieniä lapsia, että hän koskisi heihin; mutta sen
nähdessään opetuslapset nuhtelivat tuojia. **16** Mutta Jeesus
kutsui lapset tykönsä ja sanoi: "Sallikaa lasten tulla minun tyköni
älkääkä estäkö heitä, sillä senkaltaisten on Jumalan valtakunta.
17 Totisesti minä sanon teille: joka ei ota vastaan Jumalan
valtakuntaa niinkuin lapsi, se ei pääse sinne sisälle." **18** Ja
eräs hallitusmies kysyi häneltä sanoen: "Hyvä opettaja, mitä
minun pitää tekemän, että minä iankaikkisen elämän perisin?"
(aiōnios g166) **19** Jeesus sanoi hänelle: "Miksi sanot minua
hyväksi? Ei kukaan ole hyvä, paitsi Jumala yksin. **20** Käskyt
sinä tiedät: 'Älä tee huorin', 'Älä tapa', 'Älä varasta', 'Älä sano
väärää todistusta', 'Kunnioita isääsi ja äitiäsi'." **21** Mutta hän
sanoi: "Tätä kaikkea minä olen noudattanut nuoruudestani asti".
22 Kun Jeesus sen kuuli, sanoi hän hänelle: "Yksi sinulta vielä
puuttuu: myy kaikki, mitä sinulla on, ja jakele köyhille, niin sinulla
on oleva aarre taivaissa; ja tule ja seuraa minua". **23** Mutta
tämän kuullessaan hän tuli kovin murheelliseksi, sillä hän oli
sangen rikas. **24** Kun Jeesus näki hänen olevan murheissaan,
sanoi hän: "Kuinka vaikea onkaan niiden, joilla on tavaraa,
päästä Jumalan valtakuntaan! **25** Helpompi on kamelin käydä
neulansilmän läpi kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan." **26**
Niin ne, jotka sen kuulivat, sanoivat: "Kuka sitten voi pelastua?"
27 Mutta hän sanoi: "Mikä ihmisille on mahdotonta, se on
Jumalalle mahdollista". **28** Silloin Pietari sanoi: "Katso, me
olemme luopuneet siitä, mitä meillä oli, ja seuranneet sinua".
29 Niin hän sanoi heille: "Totisesti minä sanon teille: ei ole
ketään, joka Jumalan valtakunnan tähden on luopunut talosta
tai vaimosta tai veljistä tai vanhemmista tai lapsista, **30** ja

joka ei saisi monin verroin takaisin tässä ajassa, ja tulevassa
maailmassa iankaikkista elämää". **(aiōn g165, aiōnios g166)** **31**
Ja hän otti tykönsä ne kaksitoista ja sanoi heille: "Katso, me
menemme ylös Jerusalemiin, ja kaikki on täysin toteutuva, mitä
profeettain kautta on kirjoitettu Ihmisen Pojasta. **32** Sillä hänet
annetaan pakanain käsiin, ja häntä pilkataan ja häväistään ja
syljetään; **33** ja ruoskittuaan he tappavat hänet, ja kolmantena
päivänä hän nousee ylös." **34** Mutta he eivät ymmärtäneet
tästä mitään, ja tämä puhe oli heiltä niin salattu, etteivät he
käsittäneet, mitä sanottiin. **35** Ja hänen lähestyessään Jerikoa
eräs sokea istui tien vieressä kerjäten. **36** Ja kuullessaan, että
siitä kulki kansaa ohi, hän kyseli, mitä se oli. **37** He ilmoittivat
hänelle Jeesuksen, Nasaretilaisen, menevän ohitse. **38** Niin hän
huusi sanoen: "Jeesus, Daavidin poika, armahda minua!" **39** Ja
edelläkulkijat nuhtelivat häntä saadakseen hänet vaikenemaan;
mutta hän huusi vielä enemmän: "Daavidin poika, armahda
minua!" **40** Silloin Jeesus seisahtui ja käski taluttaa hänet
tykönsä. Ja hänen tultuaan lähelle Jeesus kysyi häneltä: **41**
"Mitä tahdot, että minä sinulle tekisin?" Hän sanoi: "Herra, että
saisin näköni jälleen". **42** Niin Jeesus sanoi hänelle: "Saa näkösi;
sinun uskosi on sinut pelastanut". **43** Ja heti hän sai näkönsä
ja seurasi häntä ylistäen Jumalaa. Ja sen nähdessään kaikki
kansa kiitti Jumalaa.

19 Ja hän tuli Jerikon kaupunkiin ja kulki sen läpi. **2** Ja katso,
siellä oli mies, nimeltä Sakkeus; ja hän oli publikaanien päämies
ja oli rikas. **3** Ja hän koetti saada nähdä Jeesusta, kuka hän oli,
mutta ei voinut kansalta, kun oli varreltansa vähäinen. **4** Niin hän
juoksi edelle ja nousi metsäviikunapuuhun nähdäkseen hänet,
sillä Jeesus oli kulkeva siitä ohitse. **5** Ja tultuaan sille paikalle

Jeesus katsahti ylös ja sanoi hänelle: "Sakkeus, tule nopeasti
alas, sillä tänään minun pitää oleman sinun huoneessasi". **6**
Ja hän tuli nopeasti alas ja otti hänet iloiten vastaan. **7** Ja sen
nähdessään kaikki nurisivat sanoen: "Syntisen miehen luokse
hän meni majailemaan". **8** Mutta Sakkeus astui esiin ja sanoi
Herralle: "Katso, Herra, puolet omaisuudestani minä annan
köyhille, ja jos joltakulta olen jotakin petoksella ottanut, niin annan
nelinkertaisesti takaisin". **9** Niin Jeesus sanoi hänestä: "Tänään
on pelastus tullut tälle huoneelle, koska hänkin on Aabrahamin
poika; **10** sillä Ihmisen Poika on tullut etsimään ja pelastamaan
sitä, mikä kadonnut on". **11** Ja heidän tätä kuunnellessaan hän
puhui vielä vertauksen, koska hän oli lähellä Jerusalemia ja he
luulivat, että Jumalan valtakunta oli kohta ilmestyvä. **12** Hän sanoi
näin: "Eräs jalosukuinen mies lähti matkalle kaukaiseen maahan
saadakseen itsellensä kuninkuuden ja sitten palatakseen. **13**
Ja hän kutsui luoksensa kymmenen palvelijaansa, antoi heille
kymmenen leiviskää ja sanoi heille: 'Asioikaa näillä, kunnes
minä tulen'. **14** Mutta hänen kansalaisensa vihasivat häntä
ja lähettivät lähettiläät hänen jälkeensä sanomaan: 'Emme
tahdo tätä kuninkaaksemme'. **15** Ja saatuansa kuninkuuden ja
palattuansa hän käski kutsua eteensä ne palvelijat, joille hän oli
antanut rahat, saadakseen tietää, mitä kukin oli asioimisellaan
ansainnut. **16** Niin ensimmäinen tuli esiin ja sanoi: 'Herra, sinun
leiviskäsi on tuottanut kymmenen leiviskää'. **17** Ja hän sanoi
hänelle: 'Hyvä on, sinä hyvä palvelija; koska vähimmässä olet
ollut uskollinen, niin saat vallita kymmentä kaupunkia'. **18** Ja
toinen tuli ja sanoi: 'Herra, sinun leiviskäsi on tuottanut viisi
leiviskää'. **19** Niin hän sanoi tällekin: 'Sinä, vallitse sinä viittä
kaupunkia'. **20** Vielä tuli yksi ja sanoi: 'Herra, katso, tässä on

sinun leiviskäsi, jota olen säilyttänyt liinasessa. **21** Sillä minä
pelkäsin sinua, koska olet ankara mies: sinä otat, mitä et ole
talteen pannut, ja leikkaat, mitä et ole kylvänyt.' **22** Hän sanoi
hänelle: 'Oman sanasi mukaan minä sinut tuomitsen, sinä paha
palvelija. Sinä tiesit minut ankaraksi mieheksi, joka otan, mitä en
ole talteen pannut, ja leikkaan, mitä en ole kylvänyt; **23** miksi et
siis antanut rahojani rahanvaihtajan pöytään, että minä tultuani
olisin saanut periä ne korkoineen?' **24** Ja hän sanoi vieressä
seisoville: 'Ottakaa häneltä pois se leiviskä ja antakaa sille, jolla
on kymmenen leiviskää'. **25** -Niin he sanoivat hänelle: 'Herra,
hänellä on jo kymmenen leiviskää'. - **26** 'Minä sanon teille:
jokaiselle, jolla on, annetaan; mutta jolla ei ole, siltä otetaan
pois sekin, mikä hänellä on. **27** Mutta viholliseni, jotka eivät
tahtoneet minua kuninkaaksensa, tuokaa tänne ja teloittakaa
minun edessäni.'" **28** Ja tämän sanottuaan hän kulki edellä
vaeltaen ylös Jerusalemiin. **29** Ja tapahtui, kun hän tuli lähelle
Beetfagea ja Betaniaa, sille vuorelle, jota kutsutaan Öljymäeksi,
että hän lähetti kaksi opetuslastaan **30** sanoen: "Menkää edessä
olevaan kylään, niin sinne tullessanne te löydätte sidottuna
varsan, jonka selässä ei vielä yksikään ihminen ole istunut;
päästäkää se ja tuokaa tänne. **31** Ja jos joku kysyy teiltä:
'Miksi te sen päästätte?' niin sanokaa näin: 'Herra tarvitsee
sitä'." **32** Ja lähetetyt menivät ja havaitsivat niin olevan, kuin
hän oli heille sanonut. **33** Ja heidän päästäessään varsaa sen
omistajat sanoivat heille: "Miksi te päästätte varsan?" **34** Niin he
sanoivat: "Herra tarvitsee sitä". **35** Ja he veivät sen Jeesuksen
luo ja heittivät vaatteensa varsan selkään ja istuttivat Jeesuksen
niiden päälle. **36** Ja hänen kulkiessaan kansa levitti vaatteensa
tielle. **37** Ja kun hän jo oli lähellä, laskeutuen Öljymäen rinnettä,

rupesi koko opetuslasten joukko iloiten kiittämään Jumalaa
suurella äänellä kaikista voimallisista teoista, jotka he olivat
nähneet, **38** sanoen: "Siunattu olkoon hän, joka tulee, Kuningas
Herran nimessä; rauha taivaassa ja kunnia korkeuksissa!" **39**
Ja muutamat fariseukset kansanjoukosta sanoivat hänelle:
"Opettaja, nuhtele opetuslapsiasi". **40** Mutta hän vastasi ja sanoi:
"Minä sanon teille: jos nämä olisivat vaiti, niin kivet huutaisivat".
41 Ja kun hän tuli lähemmäksi ja näki kaupungin, itki hän sitä **42**
ja sanoi: "Jospa tietäisit sinäkin tänä päivänä, mikä rauhaasi
sopii! Mutta nyt se on sinun silmiltäsi salattu. **43** Sillä sinulle
tulevat ne päivät, jolloin sinun vihollisesi sinut vallilla saartavat
ja piirittävät sinut ja ahdistavat sinua joka puolelta; **44** ja he
kukistavat sinut maan tasalle ja surmaavat lapsesi, jotka sinussa
ovat, eivätkä jätä sinuun kiveä kiven päälle, sentähden ettet
etsikkoaikaasi tuntenut." **45** Ja hän meni pyhäkköön ja rupesi
ajamaan myyjiä ulos **46** ja sanoi heille: "Kirjoitettu on: 'Minun
huoneeni on oleva rukoushuone', mutta te olette tehneet siitä
ryövärien luolan." **47** Ja hän opetti joka päivä pyhäkössä. Mutta
ylipapit ja kirjanoppineet sekä kansan ensimmäiset miettivät,
miten saisivat hänet surmatuksi; **48** mutta he eivät keksineet,
mitä tekisivät, sillä kaikki kansa riippui hänessä ja kuunteli häntä.

20 Ja tapahtui eräänä päivänä, kun hän opetti kansaa
pyhäkössä ja julisti evankeliumia, että ylipapit ja kirjanoppineet
astuivat yhdessä vanhinten kanssa esiin **2** ja puhuivat hänelle
sanoen: "Sano meille, millä vallalla sinä näitä teet, tahi kuka
on se, joka on antanut sinulle tämän vallan?" **3** Hän vastasi
ja sanoi heille: "Minä myös teen teille kysymyksen; sanokaa
minulle: **4** oliko Johanneksen kaste taivaasta vai ihmisistä?"
5 Niin he neuvottelivat keskenänsä sanoen: "Jos sanomme:

'Taivaasta', niin hän sanoo: 'Miksi ette siis uskoneet häntä?' **6**
Mutta jos sanomme: 'Ihmisistä', niin kaikki kansa kivittää meidät,
sillä se uskoo vahvasti, että Johannes oli profeetta." **7** Ja he
vastasivat, etteivät tienneet, mistä se oli. **8** Niin Jeesus sanoi
heille: "Niinpä en minäkään sano teille, millä vallalla minä näitä
teen". **9** Ja hän rupesi puhumaan kansalle ja puhui tämän
vertauksen: "Mies istutti viinitarhan ja vuokrasi sen viinitarhureille
ja matkusti muille maille kauaksi aikaa. **10** Ja ajan tullen hän
lähetti palvelijan viinitarhurien luokse, että he antaisivat tälle
osan viinitarhan hedelmistä; mutta viinitarhurit pieksivät hänet
ja lähettivät tyhjin käsin pois. **11** Ja hän lähetti vielä toisen
palvelijan; mutta hänetkin he pieksivät ja häpäisivät ja lähettivät
tyhjin käsin pois. **12** Ja hän lähetti vielä kolmannen; mutta
tämänkin he haavoittivat ja heittivät ulos. **13** Niin viinitarhan herra
sanoi: 'Mitä minä teen? Minä lähetän rakkaan poikani; häntä
he kaiketi kavahtavat.' **14** Mutta kun viinitarhurit näkivät hänet,
neuvottelivat he keskenään ja sanoivat: 'Tämä on perillinen;
tappakaamme hänet, että perintö tulisi meidän omaksemme'.
15 Ja he heittivät hänet ulos viinitarhasta ja tappoivat. Mitä
nyt viinitarhan herra on tekevä heille? **16** Hän tulee ja tuhoaa
nämä viinitarhurit ja antaa viinitarhan muille." Niin he sen
kuullessaan sanoivat: "Pois se!" **17** Mutta hän katsahti heihin
ja sanoi: "Mitä siis on tämä kirjoitus: 'Se kivi, jonka rakentajat
hylkäsivät, on tullut kulmakiveksi'? **18** Jokainen, joka kaatuu
siihen kiveen, ruhjoutuu, mutta jonka päälle se kaatuu, sen
se murskaa." **19** Ja kirjanoppineet ja ylipapit tahtoivat ottaa
hänet sillä hetkellä kiinni, mutta he pelkäsivät kansaa; sillä he
ymmärsivät, että hän oli puhunut sen vertauksen heistä. **20**
Ja he vartioivat häntä ja lähettivät hänen luokseen hurskaiksi

tekeytyviä urkkijoita, saadakseen hänet kiinni jostakin sanasta,
niin että voisivat antaa hänet esivallalle ja maaherran käsiin. **21**
Ja ne kysyivät häneltä sanoen: "Opettaja, me tiedämme, että
sinä puhut ja opetat oikein etkä katso henkilöön, vaan opetat
Jumalan tietä totuudessa. **22** Onko meidän lupa antaa keisarille
veroa vai eikö?" **23** Mutta hän havaitsi heidän kavaluutensa
ja sanoi heille: **24** "Näyttäkää minulle denari. Kenen kuva ja
päällekirjoitus siinä on?" He vastasivat: "Keisarin". **25** Niin
hän sanoi heille: "Antakaa siis keisarille, mikä keisarin on, ja
Jumalalle, mikä Jumalan on". **26** Ja he eivät kyenneet saamaan
häntä hänen puheestaan kiinni kansan edessä; ja he ihmettelivät
hänen vastaustaan ja vaikenivat. **27** Niin astui esiin muutamia
saddukeuksia, jotka väittävät, ettei ylösnousemusta ole, ja he
kysyivät häneltä **28** sanoen: "Opettaja, Mooses on säätänyt
meille: 'Jos joltakin kuolee veli, jolla on vaimo, mutta ei ole lapsia,
niin ottakoon hän veljensä vaimon ja herättäköön siemenen
veljelleen'. **29** Nyt oli seitsemän veljestä. Ensimmäinen otti
vaimon ja kuoli lapsetonna. **30** Niin toinen otti sen vaimon, **31**
ja sitten kolmas, ja samoin kaikki seitsemän; ja he kuolivat
jättämättä lapsia. **32** Viimeiseksi vaimokin kuoli. **33** Kenelle
heistä siis tämä vaimo ylösnousemuksessa joutuu vaimoksi?
Sillä kaikkien seitsemän vaimona hän oli ollut." **34** Niin Jeesus
sanoi heille: "Tämän maailmanajan lapset naivat ja menevät
miehelle. **(aiōn g165)** **35** Mutta ne, jotka on arvollisiksi nähty
pääsemään toiseen maailmaan ja ylösnousemukseen kuolleista,
eivät nai eivätkä mene miehelle. **(aiōn g165)** **36** Sillä he eivät enää
voi kuolla, kun ovat enkelien kaltaisia; ja he ovat Jumalan lapsia,
koska ovat ylösnousemuksen lapsia. **37** Mutta että kuolleet
nousevat ylös, sen Mooseskin on osoittanut kertomuksessa

orjantappurapensaasta, kun hän sanoo Herraa Aabrahamin
Jumalaksi ja Iisakin Jumalaksi ja Jaakobin Jumalaksi. **38** Mutta
hän ei ole kuolleitten Jumala, vaan elävien; sillä kaikki hänelle
elävät." **39** Niin muutamat kirjanoppineista vastasivat ja sanoivat:
"Opettaja, oikein sinä sanoit". **40** Ja he eivät enää rohjenneet
kysyä häneltä mitään. **41** Niin hän sanoi heille: "Kuinka he voivat
sanoa, että Kristus on Daavidin poika? **42** Sanoohan Daavid
itse psalmien kirjassa: 'Herra sanoi minun Herralleni: Istu minun
oikealle puolelleni, **43** kunnes minä panen sinun vihollisesi
sinun jalkojesi astinlaudaksi.' **44** Daavid siis kutsuu häntä
Herraksi; kuinka hän sitten on hänen poikansa?" **45** Ja kaiken
kansan kuullen hän sanoi opetuslapsillensa: **46** "Kavahtakaa
kirjanoppineita, jotka mielellään käyskelevät pitkissä vaipoissa ja
haluavat tervehdyksiä toreilla ja etumaisia istuimia synagoogissa
ja ensimmäisiä sijoja pidoissa, **47** noita, jotka syövät leskien
huoneet ja näön vuoksi pitävät pitkiä rukouksia; he saavat sitä
kovemman tuomion".

21 Ja hän katsahti ja näki rikkaiden panevan lahjoja uhriarkkuun.
2 Niin hän näki myös köyhän lesken panevan siihen kaksi
ropoa. **3** Silloin hän sanoi: "Totisesti minä sanon teille: tämä
köyhä leski pani enemmän kuin kaikki muut. **4** Sillä kaikki nuo
panivat lahjansa liiastaan, mutta tämä pani puutteestaan, koko
elämisensä, mikä hänellä oli." **5** Ja kun muutamat puhuivat
pyhäköstä, kuinka se oli kauniilla kivillä ja temppelilahjoilla
kaunistettu, sanoi hän: **6** "Päivät tulevat, jolloin tästä, mitä
katselette, ei ole jäävä kiveä kiven päälle, maahan jaottamatta".
7 Niin he kysyivät häneltä sanoen: "Opettaja, milloin tämä sitten
tapahtuu? Ja mikä on oleva merkki tämän tulemisesta?" **8** Niin
hän sanoi: "Katsokaa, ettei teitä eksytetä. Sillä monta tulee

minun nimessäni sanoen: 'Minä olen se', ja: 'Aika on lähellä'.
Mutta älkää menkö heidän perässään. **9** Ja kun kuulette sotien
ja kapinain melskettä, älkää peljästykö. Sillä näitten täytyy ensin
tapahtua, mutta loppu ei tule vielä heti." **10** Sitten hän sanoi
heille: "Kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa
vastaan, **11** ja tulee suuria maanjäristyksiä, tulee ruttoa ja
nälänhätää monin paikoin, ja taivaalla on oleva peljättäviä näkyjä
ja suuria merkkejä. **12** Mutta ennen tätä kaikkea he käyvät
teihin käsiksi ja vainoavat teitä ja vetävät teidät synagoogiin ja
heittävät vankiloihin ja vievät teidät kuningasten ja maaherrain
eteen minun nimeni tähden. **13** Ja näin te joudutte todistamaan.
14 Pankaa siis sydämellenne, ettette edeltäpäin huolehdi, miten
te vastaatte puolestanne. **15** Sillä minä annan teille suun ja
viisauden, jota vastaan eivät ketkään teidän vastustajanne
kykene asettumaan tai väittämään. **16** Omat vanhemmatkin ja
veljet ja sukulaiset ja ystävät antavat teidät alttiiksi; ja muutamia
teistä tapetaan, **17** ja te joudutte kaikkien vihattaviksi minun
nimeni tähden. **18** Mutta ei hiuskarvaakaan teidän päästänne
katoa. **19** Kestäväisyydellänne te voitatte omaksenne elämän.
20 Mutta kun te näette Jerusalemin sotajoukkojen ympäröimänä,
silloin tietäkää, että sen hävitys on lähellä. **21** Silloin ne, jotka
Juudeassa ovat, paetkoot vuorille, ja jotka ovat kaupungissa,
lähtekööt sieltä pois, ja jotka maalla ovat, älkööt sinne menkö.
22 Sillä ne ovat koston päiviä, että kaikki täyttyisi, mikä kirjoitettu
on. **23** Voi raskaita ja imettäväisiä niinä päivinä! Sillä suuri
hätä on oleva maan päällä ja viha tätä kansaa vastaan; **24** ja
he kaatuvat miekan terään, heidät viedään vangeiksi kaikkien
kansojen sekaan, ja Jerusalem on oleva pakanain tallattavana,
kunnes pakanain ajat täyttyvät. **25** Ja on oleva merkit auringossa

ja kuussa ja tähdissä, ja ahdistus kansoilla maan päällä ja
epätoivo, kun meri ja aallot pauhaavat. **26** Ja ihmiset menehtyvät
peljätessään ja odottaessaan sitä, mikä maanpiiriä kohtaa; sillä
taivaitten voimat järkkyvät. **27** Ja silloin he näkevät Ihmisen
Pojan tulevan pilvessä suurella voimalla ja kirkkaudella. **28**
Mutta kun nämä alkavat tapahtua, niin rohkaiskaa itsenne ja
nostakaa päänne, sillä teidän vapautuksenne on lähellä." **29** Ja
hän puhui heille vertauksen: "Katsokaa viikunapuuta ja kaikkia
puita. **30** Kun ne jo puhkeavat lehteen, niin siitä te näette ja
itsestänne ymmärrätte, että kesä jo on lähellä. **31** Samoin te
myös, kun näette tämän tapahtuvan, tietäkää, että Jumalan
valtakunta on lähellä. **32** Totisesti minä sanon teille: tämä
sukupolvi ei katoa, ennenkuin kaikki tapahtuu. **33** Taivas ja maa
katoavat, mutta minun sanani eivät katoa. **34** Mutta pitäkää
vaari itsestänne, ettei teidän sydämiänne raskauta päihtymys
ja juoppous eikä elatuksen murheet, niin että se päivä yllättää
teidät äkkiarvaamatta **35** niinkuin paula; sillä se on saavuttava
kaikki, jotka koko maan päällä asuvat. **36** Valvokaa siis joka
aika ja rukoilkaa, että saisitte voimaa paetaksenne tätä kaikkea,
mikä tuleva on, ja seisoaksenne Ihmisen Pojan edessä." **37** Ja
hän opetti päivät pyhäkössä, mutta öiksi hän lähti pois ja vietti
ne vuorella, jota kutsutaan Öljymäeksi. **38** Ja kaikki kansa tuli
varhain aamuisin hänen tykönsä pyhäkköön kuulemaan häntä.

22 Mutta happamattoman leivän juhla, jota pääsiäiseksi
sanotaan, oli lähellä. **2** Ja ylipapit ja kirjanoppineet miettivät,
kuinka saisivat hänet surmatuksi; sillä he pelkäsivät kansaa.
3 Niin saatana meni Juudaaseen, jota kutsuttiin Iskariotiksi ja
joka oli yksi niistä kahdestatoista. **4** Ja tämä meni ja puhui
ylipappien ja pyhäkön vartioston päällikköjen kanssa, miten hän

saattaisi hänet heidän käsiinsä. **5** Ja he ihastuivat ja sitoutuivat
antamaan hänelle rahaa. **6** Ja hän lupautui ja etsi sopivaa
tilaisuutta kavaltaakseen hänet heille ilman melua. **7** Niin tuli
se happamattoman leivän päivistä, jona pääsiäislammas oli
teurastettava. **8** Ja hän lähetti Pietarin ja Johanneksen sanoen:
"Menkää ja valmistakaa meille pääsiäislammas syödäksemme".
9 Niin he kysyivät häneltä: "Mihin tahdot, että valmistamme
sen?" **10** Hän vastasi heille: "Katso, saapuessanne kaupunkiin
tulee teitä vastaan mies kantaen vesiastiaa; seuratkaa häntä
siihen taloon, johon hän menee, **11** ja sanokaa talon isännälle:
'Opettaja sanoo sinulle: Missä on vierashuone, syödäkseni siinä
pääsiäislampaan opetuslasteni kanssa?' **12** Niin hän näyttää
teille suuren, aterioiville varustetun huoneen yläkerrassa; sinne
valmistakaa." **13** Ja he menivät ja havaitsivat niin olevan, kuin
Jeesus oli heille sanonut, ja valmistivat pääsiäislampaan. **14** Ja
kun hetki tuli, asettui hän aterialle ja apostolit hänen kanssansa.
15 Ja hän sanoi heille: "Minä olen halajamalla halannut syödä
tämän pääsiäislampaan teidän kanssanne, ennenkuin minä
kärsin; **16** sillä minä sanon teille, etten minä sitä enää syö,
ennenkuin sen täyttymys tapahtuu Jumalan valtakunnassa".
17 Ja hän otti maljan, kiitti ja sanoi: "Ottakaa tämä ja jakakaa
keskenänne. **18** Sillä minä sanon teille: tästedes minä en juo
viinipuun antia, ennenkuin Jumalan valtakunta tulee." **19** Ja hän
otti leivän, kiitti, mursi ja antoi heille ja sanoi: "Tämä on minun
ruumiini, joka teidän edestänne annetaan. Tehkää se minun
muistokseni." **20** Samoin myös maljan, aterian jälkeen, ja sanoi:
"Tämä malja on uusi liitto minun veressäni, joka teidän edestänne
vuodatetaan. **21** Mutta, katso, minun kavaltajani käsi on minun
kanssani pöydällä. **22** Sillä Ihmisen Poika tosin menee pois,

niinkuin säädetty on; mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta hänet
kavalletaan!" **23** Ja he rupesivat keskenänsä kyselemään, kuka
heistä mahtoi olla se, joka oli tämän tekevä. **24** Ja heidän välillään
syntyi myös kiista siitä, kuka heistä oli katsottava suurimmaksi.
25 Niin hän sanoi heille: "Kansojen kuninkaat herroina niitä
hallitsevat, ja niiden valtiaita sanotaan hyväntekijöiksi. **26** Mutta
älkää te niin; vaan joka teidän keskuudessanne on suurin, se
olkoon niinkuin nuorin, ja johtaja niinkuin se, joka palvelee. **27**
Sillä kumpi on suurempi, sekö, joka aterioi, vai se, joka palvelee?
Eikö se, joka aterioi? Mutta minä olen teidän keskellänne niinkuin
se, joka palvelee. **28** Mutta te olette pysyneet minun kanssani
minun kiusauksissani; **29** ja minä säädän teille, niinkuin minun
Isäni on minulle säätänyt, kuninkaallisen vallan, **30** niin että te
saatte syödä ja juoda minun pöydässäni minun valtakunnassani
ja istua valtaistuimilla ja tuomita Israelin kahtatoista sukukuntaa.
31 Simon, Simon, katso, saatana on tavoitellut teitä valtaansa,
seuloakseen teitä niinkuin nisuja; **32** mutta minä olen rukoillut
sinun puolestasi, ettei sinun uskosi raukeaisi tyhjään. Ja kun
sinä kerran palajat, niin vahvista veljiäsi." **33** Niin Simon sanoi
hänelle: "Herra, sinun kanssasi minä olen valmis menemään
sekä vankeuteen että kuolemaan". **34** Mutta hän sanoi: "Minä
sanon sinulle, Pietari: ei laula tänään kukko, ennenkuin sinä
kolmesti kiellät tuntevasi minua." **35** Ja hän sanoi heille: "Kun
minä lähetin teidät ilman rahakukkaroa ja laukkua ja kenkiä,
puuttuiko teiltä mitään?" He vastasivat: "Ei mitään". **36** Niin
hän sanoi heille: "Mutta nyt, jolla on kukkaro, ottakoon sen
mukaansa; niin myös laukun. Ja jolla ei ole, myyköön vaippansa
ja ostakoon miekan. **37** Sillä minä sanon teille, että minussa
pitää käymän toteen tämän, mikä kirjoitettu on: 'Ja hänet luettiin

pahantekijäin joukkoon'. Sillä se, mikä minusta on sanottu, on
täyttynyt." **38** Niin he sanoivat: "Herra, katso, tässä on kaksi
miekkaa". Mutta hän vastasi heille: "Riittää". **39** Ja hän meni ulos
ja lähti tapansa mukaan Öljymäelle, ja hänen opetuslapsensa
seurasivat häntä. **40** Ja tultuaan siihen paikkaan hän sanoi heille:
"Rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen". **41** Ja hän vetäytyi
heistä noin kivenheiton päähän, laskeutui polvilleen ja rukoili **42**
sanoen: "Isä, jos sinä tahdot, niin ota pois minulta tämä malja;
älköön kuitenkaan tapahtuko minun tahtoni, vaan sinun". **43**
Niin hänelle ilmestyi taivaasta enkeli, joka vahvisti häntä. **44** Ja
kun hän oli suuressa tuskassa, rukoili hän yhä hartaammin. Ja
hänen hikensä oli niinkuin veripisarat, jotka putosivat maahan.
45 Ja kun hän nousi rukoilemasta ja meni opetuslastensa tykö,
tapasi hän heidät murheen tähden nukkumasta. **46** Niin hän
sanoi heille: "Miksi te nukutte? Nouskaa ja rukoilkaa, ettette
joutuisi kiusaukseen." **47** Ja katso, hänen vielä puhuessaan
tuli joukko kansaa, ja yksi niistä kahdestatoista, se, jonka
nimi oli Juudas, kulki heidän edellään. Ja hän tuli Jeesuksen
luo antamaan hänelle suuta. **48** Mutta Jeesus sanoi hänelle:
"Juudas, suunantamisellako sinä Ihmisen Pojan kavallat?" **49**
Kun nyt ne, jotka olivat hänen ympärillään, näkivät, mitä oli
tulossa, sanoivat he: "Herra, iskemmekö miekalla?" **50** Ja eräs
heistä iski ylimmäisen papin palvelijaa ja sivalsi häneltä pois
oikean korvan. **51** Mutta Jeesus vastasi sanoen: "Sallikaa vielä
tämäkin". Ja hän koski hänen korvaansa ja paransi hänet. **52**
Niin Jeesus sanoi ylipapeille ja pyhäkön vartioston päälliköille ja
vanhimmille, jotka olivat tulleet häntä vastaan: "Niinkuin ryöväriä
vastaan te olette lähteneet miekat ja seipäät käsissä. **53** Minä
olen joka päivä ollut teidän kanssanne pyhäkössä, ettekä ole

ojentaneet käsiänne minua vastaan. Mutta tämä on teidän
hetkenne ja pimeyden valta." **54** Niin he ottivat hänet kiinni
ja kuljettivat pois ja veivät hänet ylimmäisen papin taloon. Ja
Pietari seurasi taampana. **55** Ja he virittivät valkean keskelle
esipihaa ja asettuivat yhdessä istumaan, ja Pietari istui heidän
joukkoonsa. **56** Niin eräs palvelijatar, nähdessään hänen istuvan
tulen ääressä, katseli häntä kiinteästi ja sanoi: "Tämäkin oli
hänen kanssaan". **57** Mutta hän kielsi sanoen: "Nainen, en tunne
häntä". **58** Ja hetkisen perästä näki hänet toinen, eräs mies,
ja sanoi: "Sinäkin olet yksi niistä". Mutta Pietari sanoi: "Mies,
en ole". **59** Ja noin yhden hetken kuluttua vakuutti vielä toinen
sanoen: "Totisesti, tämä oli myös hänen kanssaan; sillä onhan
hän galilealainenkin". **60** Mutta Pietari sanoi: "En ymmärrä, mies,
mitä sanot". Ja samassa, hänen vielä puhuessaan, lauloi kukko.
61 Ja Herra kääntyi ja katsoi Pietariin; ja Pietari muisti Herran
sanat, kuinka hän oli hänelle sanonut: "Ennenkuin kukko tänään
laulaa, sinä kolmesti minut kiellät". **62** Ja hän meni ulos ja itki
katkerasti. **63** Ja miehet, jotka pitivät Jeesusta kiinni, pilkkasivat
häntä ja pieksivät häntä. **64** Ja he peittivät hänen kasvonsa ja
kysyivät häneltä sanoen: "Profetoi, kuka se on, joka sinua löi!" **65**
Ja paljon muita herjaussanoja he puhuivat häntä vastaan. **66** Ja
päivän valjetessa kansan vanhimmat ja ylipapit ja kirjanoppineet
kokoontuivat ja veivät hänet neuvostonsa eteen **67** ja sanoivat:
"Jos sinä olet Kristus, niin sano se meille". Hän vastasi heille:
"Jos minä teille sanon, niin te ette usko; **68** ja jos kysyn, ette
vastaa. **69** Mutta tästedes Ihmisen Poika on istuva Jumalan
voiman oikealla puolella." **70** Silloin he kaikki sanoivat: "Sinä siis
olet Jumalan Poika?" Hän vastasi heille: "Tepä sen sanotte,
että minä olen". **71** Niin he sanoivat: "Mitä me enää todistusta

tarvitsemme? Sillä me itse olemme kuulleet sen hänen omasta
suustansa."

23 Ja he nousivat, koko joukko, ja veivät hänet Pilatuksen
eteen. **2** Ja he alkoivat syyttää häntä sanoen: "Tämän me
olemme havainneet villitsevän kansaamme, kieltävän antamasta
veroja keisarille ja sanovan itseään Kristukseksi, kuninkaaksi".
3 Niin Pilatus kysyi häneltä sanoen: "Oletko sinä juutalaisten
kuningas?" Hän vastasi hänelle ja sanoi: "Sinäpä sen sanot".
4 Pilatus sanoi ylipapeille ja kansalle: "En minä löydä mitään
syytä tässä miehessä". **5** Mutta he ahdistivat yhä enemmän ja
sanoivat: "Hän yllyttää kansaa opettaen kaikkialla Juudeassa,
Galileasta alkaen tänne asti". **6** Mutta kun Pilatus sen kuuli, kysyi
hän, oliko mies galilealainen. **7** Ja saatuaan tietää hänen olevan
Herodeksen hallintoalueelta hän lähetti hänet Herodeksen eteen,
joka hänkin niinä päivinä oli Jerusalemissa. **8** Kun Herodes
näki Jeesuksen, ihastui hän suuresti; sillä hän oli jo kauan
aikaa halunnut nähdä häntä, koska oli kuullut hänestä, ja hän
toivoi saavansa nähdä häneltä jonkin ihmeen. **9** Ja hän teki
Jeesukselle monia kysymyksiä; mutta tämä ei vastannut hänelle
mitään. **10** Ja ylipapit ja kirjanoppineet seisoivat siinä ja syyttivät
häntä kiivaasti. **11** Mutta Herodes joukkoineen kohteli häntä
halveksivasti ja pilkkasi häntä; ja puetettuaan hänet loistavaan
pukuun hän lähetti hänet takaisin Pilatuksen eteen. **12** Ja Herodes
ja Pilatus tulivat sinä päivänä ystäviksi keskenään; he olivat näet
ennen olleet toistensa vihamiehiä. **13** Niin Pilatus kutsui kokoon
ylipapit ja hallitusmiehet ja kansan **14** ja sanoi heille: "Te olette
tuoneet minulle tämän miehen kansan yllyttäjänä; ja katso, minä
olen teidän läsnäollessanne häntä tutkinut enkä ole havainnut
tätä miestä syylliseksi mihinkään, mistä te häntä syytätte, **15**

eikä Herodeskaan, sillä hän lähetti hänet takaisin meille. Ja
katso, hän ei ole tehnyt mitään, mikä ansaitsee kuoleman.
16 Kuritettuani häntä minä siis hänet päästän." **18** Niin he
huusivat kaikki yhdessä, sanoen: "Vie pois tämä, mutta päästä
meille Barabbas!" **19** Tämä oli heitetty vankeuteen kaupungissa
tehdystä kapinasta sekä murhasta. **20** Niin Pilatus taas puhui
heille, koska hän tahtoi päästää Jeesuksen irti. **21** Mutta he
huusivat vastaan ja sanoivat: "Ristiinnaulitse, ristiinnaulitse
hänet!" **22** Niin hän puhui heille kolmannen kerran: "Mitä pahaa
hän sitten on tehnyt? En ole havainnut hänessä mitään, mistä
hän ansaitsisi kuoleman. Kuritettuani häntä minä siis hänet
päästän." **23** Mutta he ahdistivat häntä suurilla huudoilla, vaatien
Jeesusta ristiinnaulittavaksi; ja heidän huutonsa pääsivät voitolle.
24 Niin Pilatus tuomitsi heidän vaatimuksensa täytettäväksi. **25**
Ja hän päästi irti sen, joka kapinasta ja murhasta oli vankeuteen
heitetty ja jota he vaativat, mutta Jeesuksen hän antoi alttiiksi
heidän mielivallallensa. **26** Ja viedessään häntä pois he saivat
käsiinsä Simonin, erään kyreneläisen, joka tuli vainiolta; ja hänen
olalleen he panivat ristin kannettavaksi Jeesuksen jäljessä.
27 Ja häntä seurasi suuri joukko kansaa, myös naisia, jotka
valittivat ja itkivät häntä. **28** Niin Jeesus kääntyi heihin ja sanoi:
"Jerusalemin tyttäret, älkää minua itkekö, vaan itkekää itseänne
ja lapsianne. **29** Sillä katso, päivät tulevat, jolloin sanotaan:
'Autuaita ovat hedelmättömät ja ne kohdut, jotka eivät ole
synnyttäneet, ja rinnat, jotka eivät ole imettäneet'. **30** Silloin
ruvetaan sanomaan vuorille: 'Langetkaa meidän päällemme', ja
kukkuloille: 'Peittäkää meidät'. **31** Sillä jos tämä tehdään tuoreelle
puulle, mitä sitten kuivalle tapahtuu?" **32** Myös kaksi muuta,
kaksi pahantekijää, vietiin hänen kanssaan surmattaviksi. **33** Ja

kun saavuttiin paikalle, jota sanotaan Pääkallonpaikaksi, niin
siellä he ristiinnaulitsivat hänet sekä pahantekijät, toisen oikealle
ja toisen vasemmalle puolelle. **34** Mutta Jeesus sanoi: "Isä,
anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät". Ja he
jakoivat keskenään hänen vaatteensa ja heittivät niistä arpaa. **35**
Ja kansa seisoi ja katseli. Ja hallitusmiehetkin ivasivat häntä ja
sanoivat: "Muita hän on auttanut; auttakoon itseänsä, jos hän on
Jumalan Kristus, se valittu". **36** Myös sotamiehet pilkkasivat
häntä, menivät hänen luoksensa ja tarjosivat hänelle hapanviiniä
37 ja sanoivat: "Jos sinä olet juutalaisten kuningas, niin auta
itseäsi". **38** Oli myös hänen päänsä päällä kirjoitus: "Tämä on
juutalaisten kuningas". **39** Niin toinen pahantekijöistä, jotka siinä
riippuivat, herjasi häntä: "Etkö sinä ole Kristus? Auta itseäsi ja
meitä." **40** Mutta toinen vastasi ja nuhteli häntä sanoen: "Etkö
sinä edes pelkää Jumalaa, sinä, joka olet saman rangaistuksen
alainen? **41** Me tosin kärsimme oikeuden mukaan, sillä me
saamme, mitä meidän tekomme ansaitsevat; mutta tämä ei
ole mitään pahaa tehnyt." **42** Ja hän sanoi: "Jeesus, muista
minua, kun tulet valtakuntaasi". **43** Niin Jeesus sanoi hänelle:
"Totisesti minä sanon sinulle: tänä päivänä pitää sinun oleman
minun kanssani paratiisissa." **44** Ja oli jo noin kuudes hetki. Niin
yli kaiken maan tuli pimeys, jota kesti hamaan yhdeksänteen
hetkeen, **45** sillä aurinko oli pimentynyt. Ja temppelin esirippu
repesi keskeltä kahtia. **46** Ja Jeesus huusi suurella äänellä ja
sanoi: "Isä, sinun käsiisi minä annan henkeni". Ja sen sanottuaan
hän antoi henkensä. **47** Mutta kun sadanpäämies näki, mitä
tapahtui, kunnioitti hän Jumalaa ja sanoi: "Totisesti, tämä oli
vanhurskas mies". **48** Ja kun kaikki kansa, ne, jotka olivat
kokoontuneet tätä katselemaan, näkivät, mitä tapahtui, löivät he

rintoihinsa ja palasivat kukin kotiinsa. **49** Mutta kaikki hänen
tuttavansa seisoivat taampana, myöskin naiset, jotka olivat
seuranneet häntä Galileasta, ja katselivat tätä. **50** Ja katso, oli
neuvoston jäsen, nimeltä Joosef, hyvä ja hurskas mies, joka
ei ollut suostunut heidän neuvoonsa ja tekoonsa. **51** Tämä
oli kotoisin juutalaisten kaupungista Arimatiasta, ja hän odotti
Jumalan valtakuntaa. **52** Hän meni Pilatuksen luo ja pyysi
Jeesuksen ruumista. **53** Ja otettuaan sen alas hän kääri sen
liinavaatteeseen. Ja hän pani hänet hautaan, joka oli hakattu
kallioon ja johon ei oltu vielä ketään pantu. **54** Ja silloin oli
valmistuspäivä, ja sapatti oli alkamaisillaan. **55** Ja naiset, jotka
olivat tulleet hänen kanssaan Galileasta, seurasivat jäljessä ja
katselivat hautaa ja kuinka hänen ruumiinsa sinne pantiin. **56** Ja
palattuaan kotiinsa he valmistivat hyvänhajuisia yrttejä ja voiteita;
mutta sapatin he viettivät hiljaisuudessa lain käskyn mukaan.

24 Mutta viikon ensimmäisenä päivänä ani varhain he tulivat
haudalle, tuoden mukanaan valmistamansa hyvänhajuiset yrtit.
2 Ja he havaitsivat kiven vieritetyksi pois haudalta. **3** Niin
he menivät sisään, mutta eivät löytäneet Herran Jeesuksen
ruumista. **4** Ja kun he olivat tästä ymmällä, niin katso, kaksi
miestä seisoi heidän edessään säteilevissä vaatteissa. **5** Ja he
peljästyivät ja kumartuivat kasvoillensa maahan. Niin miehet
sanoivat heille: "Miksi te etsitte elävää kuolleitten joukosta? **6** Ei
hän ole täällä, hän on noussut ylös. Muistakaa, kuinka hän puhui
teille vielä ollessaan Galileassa, **7** sanoen: 'Ihmisen Poika pitää
annettaman syntisten ihmisten käsiin ja ristiinnaulittaman, ja
hänen pitää kolmantena päivänä nouseman ylös'." **8** Niin he
muistivat hänen sanansa. **9** Ja he palasivat haudalta ja veivät
sanan tästä kaikesta niille yhdelletoista ja kaikille muille. **10** Ja

ne, jotka kertoivat tämän apostoleille, olivat Maria Magdaleena ja
Johanna ja Maria, Jaakobin äiti, ja muut naiset heidän kanssansa.
11 Mutta näiden puheet näyttivät heistä turhilta, eivätkä he
uskoneet heitä. **12** Mutta Pietari nousi ja juoksi haudalle; ja kun
hän kurkisti sisään, näki hän siellä ainoastaan käärinliinat. Ja hän
meni pois ihmetellen itsekseen sitä, mikä oli tapahtunut. **13** Ja
katso, kaksi heistä kulki sinä päivänä Emmaus nimiseen kylään,
joka on kuudenkymmenen vakomitan päässä Jerusalemista. **14**
Ja he puhelivat keskenään kaikesta tästä, mikä oli tapahtunut.
15 Ja heidän keskustellessaan ja tutkistellessaan tapahtui, että
Jeesus itse lähestyi heitä ja kulki heidän kanssansa. **16** Mutta
heidän silmänsä olivat pimitetyt, niin etteivät he tunteneet häntä.
17 Ja hän sanoi heille: "Mistä te siinä kävellessänne puhutte
keskenänne?" Niin he seisahtuivat murheellisina muodoltansa.
18 Ja toinen heistä, nimeltä Kleopas, vastasi ja sanoi hänelle:
"Oletko sinä ainoa muukalainen Jerusalemissa, joka et tiedä,
mitä siellä näinä päivinä on tapahtunut?" **19** Hän sanoi heille:
"Mitä?" Niin he sanoivat hänelle: "Sitä, mikä tapahtui Jeesukselle,
Nasaretilaiselle, joka oli profeetta, voimallinen teossa ja sanassa
Jumalan ja kaiken kansan edessä, **20** kuinka meidän ylipappimme
ja hallitusmiehemme antoivat hänet tuomittavaksi kuolemaan ja
ristiinnaulitsivat hänet. **21** Mutta me toivoimme hänen olevan
sen, joka oli lunastava Israelin. Ja onhan kaiken tämän lisäksi
nyt jo kolmas päivä siitä, kuin nämä tapahtuivat. **22** Ovatpa vielä
muutamat naiset joukostamme saattaneet meidät hämmästyksiin.
He kävivät aamulla varhain haudalla **23** eivätkä löytäneet hänen
ruumistaan, ja tulivat ja sanoivat myös nähneensä enkelinäyn, ja
enkelit olivat sanoneet hänen elävän. **24** Ja muutamat niistä,
jotka olivat meidän kanssamme, menivät haudalle ja havaitsivat

niin olevan, kuin naiset olivat sanoneet; mutta häntä he eivät
nähneet." **25** Niin hän sanoi heille: "Oi, te ymmärtämättömät ja
hitaat sydämeltä uskomaan kaikkea sitä, minkä profeetat ovat
puhuneet! **26** Eikö Kristuksen pitänyt tätä kärsimän ja sitten
menemän kirkkauteensa?" **27** Ja hän alkoi Mooseksesta ja
kaikista profeetoista ja selitti heille, mitä hänestä oli kaikissa
kirjoituksissa sanottu. **28** Ja kun he lähestyivät kylää, johon olivat
menossa, niin hän oli aikovinaan kulkea edemmäksi. **29** Mutta
he vaativat häntä sanoen: "Jää meidän luoksemme, sillä ilta
joutuu ja päivä on jo laskemassa". Ja hän meni sisään ja jäi
heidän luoksensa. **30** Ja tapahtui, kun hän oli aterialla heidän
kanssaan, että hän otti leivän, siunasi, mursi ja antoi heille. **31**
Silloin heidän silmänsä aukenivat, ja he tunsivat hänet. Ja hän
katosi heidän näkyvistään. **32** Ja he sanoivat toisillensa: "Eikö
sydämemme ollut meissä palava, kun hän puhui meille tiellä
ja selitti meille kirjoitukset?" **33** Ja he nousivat sillä hetkellä ja
palasivat Jerusalemiin ja tapasivat ne yksitoista kokoontuneina
ja ne, jotka olivat heidän kanssansa. **34** Ja nämä sanoivat:
"Herra on totisesti noussut ylös ja on ilmestynyt Simonille". **35** Ja
itse he kertoivat, mitä oli tapahtunut tiellä ja kuinka he olivat
hänet tunteneet, kun hän mursi leivän. **36** Mutta heidän tätä
puhuessaan Jeesus itse seisoi heidän keskellään ja sanoi heille:
"Rauha teille!" **37** Niin heidät valtasi säikähdys ja pelko, ja he
luulivat näkevänsä hengen. **38** Mutta hän sanoi heille: "Miksi
olette hämmästyneet, ja miksi nousee sellaisia ajatuksia teidän
sydämeenne? **39** Katsokaa minun käsiäni ja jalkojani ja nähkää,
että minä itse tässä olen. Kosketelkaa minua ja katsokaa, sillä ei
hengellä ole lihaa eikä luita, niinkuin te näette minulla olevan."
40 Ja tämän sanottuaan hän näytti heille kätensä ja jalkansa. **41**

Mutta kun he eivät vielä uskoneet, ilon tähden, vaan ihmettelivät,
sanoi hän heille: "Onko teillä täällä jotakin syötävää?" **42** Niin he
antoivat hänelle palasen paistettua kalaa. **43** Ja hän otti ja söi
heidän nähtensä. **44** Ja hän sanoi heille: "Tätä tarkoittivat minun
sanani, kun minä puhuin teille ollessani vielä teidän kanssanne,
että kaiken pitää käymän toteen, mikä minusta on kirjoitettu
Mooseksen laissa ja profeetoissa ja psalmeissa". **45** Silloin hän
avasi heidän ymmärryksensä käsittämään kirjoitukset. **46** Ja
hän sanoi heille: "Niin on kirjoitettu, että Kristus oli kärsivä ja
kolmantena päivänä nouseva kuolleista, **47** ja että parannusta
syntien anteeksisaamiseksi on saarnattava hänen nimessänsä
kaikille kansoille, alkaen Jerusalemista. **48** Te olette tämän
todistajat. **49** Ja katso, minä lähetän teille sen, jonka minun Isäni
on luvannut; mutta te pysykää tässä kaupungissa, kunnes teidän
päällenne puetaan voima korkeudesta." **50** Sitten hän vei heidät
pois, lähes Betaniaan asti, ja nosti kätensä ja siunasi heidät. **51**
Ja tapahtui, että hän siunatessaan heitä erkani heistä, ja hänet
otettiin ylös taivaaseen. **52** Ja he kumarsivat häntä ja palasivat
Jerusalemiin suuresti iloiten. **53** Ja he olivat alati pyhäkössä ja
ylistivät Jumalaa.

Johanneksen

1 Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan tykönä, ja Sana oli
Jumala. **2** Hän oli alussa Jumalan tykönä. **3** Kaikki on saanut
syntynsä hänen kauttaan, ja ilman häntä ei ole syntynyt mitään,
mikä syntynyt on. **4** Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten
valkeus. **5** Ja valkeus loistaa pimeydessä, ja pimeys ei sitä
käsittänyt. **6** Oli mies, Jumalan lähettämä; hänen nimensä oli
Johannes. **7** Hän tuli todistamaan, todistaaksensa valkeudesta,
että kaikki uskoisivat hänen kauttansa. **8** Ei hän ollut se valkeus,
mutta hän tuli valkeudesta todistamaan. **9** Totinen valkeus,
joka valistaa jokaisen ihmisen, oli tulossa maailmaan. **10**
Maailmassa hän oli, ja maailma on hänen kauttaan saanut
syntynsä, ja maailma ei häntä tuntenut. **11** Hän tuli omiensa tykö,
ja hänen omansa eivät ottaneet häntä vastaan. **12** Mutta kaikille,
jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan
lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä, **13** jotka eivät ole
syntyneet verestä eikä lihan tahdosta eikä miehen tahdosta, vaan
Jumalasta. **14** Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme,
ja me katselimme hänen kirkkauttansa, senkaltaista kirkkautta,
kuin ainokaisella Pojalla on Isältä; ja hän oli täynnä armoa ja
totuutta. **15** Johannes todisti hänestä ja huusi sanoen: "Tämä on
se, josta minä sanoin: se, joka minun jälkeeni tulee, on ollut
minun edelläni, sillä hän on ollut ennen kuin minä." **16** Ja hänen
täyteydestään me kaikki olemme saaneet, ja armoa armon
päälle. **17** Sillä laki on annettu Mooseksen kautta; armo ja totuus
on tullut Jeesuksen Kristuksen kautta. **18** Ei kukaan ole Jumalaa
milloinkaan nähnyt; ainokainen Poika, joka on Isän helmassa, on
hänet ilmoittanut. **19** Ja tämä on Johanneksen todistus, kun
juutalaiset lähettivät hänen luoksensa Jerusalemista pappeja

ja leeviläisiä kysymään häneltä: "Kuka sinä olet?" **20** Ja hän
tunnusti eikä kieltänyt; ja hän tunnusti: "Minä en ole Kristus".
21 Ja he kysyivät häneltä: "Mikä sitten? Oletko sinä Elias?"
Hän sanoi: "En ole". "Se profeettako olet?" Hän vastasi: "En".
22 Niin he sanoivat hänelle: "Kuka olet, että voisimme antaa
vastauksen niille, jotka meidät lähettivät? Mitä sanot itsestäsi?"
23 Hän sanoi: "Minä olen huutavan ääni erämaassa: 'Tehkää
tie tasaiseksi Herralle', niinkuin profeetta Esaias on sanonut."
24 Ja lähetetyt olivat fariseuksia; **25** ja he kysyivät häneltä ja
sanoivat hänelle: "Miksi sitten kastat, jos et ole Kristus etkä Elias
etkä se profeetta?" **26** Johannes vastasi heille sanoen: "Minä
kastan vedellä; mutta teidän keskellänne seisoo hän, jota te
ette tunne. **27** Hän on se, joka tulee minun jälkeeni ja jonka
kengänpaulaa minä en ole arvollinen päästämään." **28** Tämä
tapahtui Betaniassa, Jordanin tuolla puolella, jossa Johannes
oli kastamassa. **29** Seuraavana päivänä hän näki Jeesuksen
tulevan tykönsä ja sanoi: "Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa
pois maailman synnin! **30** Tämä on se, josta minä sanoin: 'Minun
jälkeeni tulee mies, joka on ollut minun edelläni, sillä hän on ollut
ennen kuin minä'. **31** Ja minä en tuntenut häntä; mutta sitä varten,
että hän tulisi julki Israelille, minä olen tullut vedellä kastamaan."
32 Ja Johannes todisti sanoen: "Minä näin Hengen laskeutuvan
taivaasta alas niinkuin kyyhkysen, ja se jäi hänen päällensä.
33 Ja minä en tuntenut häntä; mutta hän, joka lähetti minut
vedellä kastamaan, sanoi minulle: 'Se, jonka päälle sinä näet
Hengen laskeutuvan ja jäävän, hän on se, joka kastaa Pyhällä
Hengellä'. **34** Ja minä olen sen nähnyt ja olen todistanut, että
tämä on Jumalan Poika." **35** Seuraavana päivänä Johannes taas
seisoi siellä ja kaksi hänen opetuslapsistansa. **36** Ja kiinnittäen

katseensa Jeesukseen, joka siellä käveli, hän sanoi: "Katso,
Jumalan Karitsa!" **37** Ja ne kaksi opetuslasta kuulivat hänen
näin puhuvan ja seurasivat Jeesusta. **38** Niin Jeesus kääntyi ja
nähdessään heidän seuraavan sanoi heille: "Mitä te etsitte?" He
vastasivat hänelle: "Rabbi" -se on käännettynä: opettaja-"missä
sinä majailet?" **39** Hän sanoi heille: "Tulkaa ja katsokaa". Niin he
menivät ja näkivät, missä hän majaili, ja viipyivät hänen tykönään
sen päivän. Silloin oli noin kymmenes hetki. **40** Andreas, Simon
Pietarin veli, oli toinen niistä kahdesta, jotka olivat kuulleet,
mitä Johannes sanoi, ja seuranneet Jeesusta. **41** Hän tapasi
ensin veljensä Simonin ja sanoi hänelle: "Me olemme löytäneet
Messiaan", se on käännettynä: Kristus. **42** Ja hän vei hänet
Jeesuksen tykö. Jeesus kiinnitti katseensa häneen ja sanoi:
"Sinä olet Simon, Johanneksen poika; sinun nimesi on oleva
Keefas", joka käännettynä on Pietari. **43** Seuraavana päivänä
Jeesus tahtoi lähteä Galileaan; ja hän tapasi Filippuksen ja
sanoi hänelle: "Seuraa minua". **44** Ja Filippus oli Beetsaidasta,
Andreaan ja Pietarin kaupungista. **45** Filippus tapasi Natanaelin
ja sanoi hänelle: "Me olemme löytäneet sen, josta Mooses
laissa ja profeetat ovat kirjoittaneet, Jeesuksen, Joosefin pojan,
Nasaretista". **46** Natanael sanoi hänelle: "Voiko Nasaretista
tulla mitään hyvää?" Filippus sanoi hänelle: "Tule ja katso".
47 Jeesus näki Natanaelin tulevan tykönsä ja sanoi hänestä:
"Katso, oikea israelilainen, jossa ei vilppiä ole!" **48** Natanael
sanoi hänelle: "Mistä minut tunnet?" Jeesus vastasi ja sanoi
hänelle: "Ennenkuin Filippus sinua kutsui, kun olit viikunapuun
alla, näin minä sinut". **49** Natanael vastasi ja sanoi hänelle:
"Rabbi, sinä olet Jumalan Poika, sinä olet Israelin kuningas". **50**
Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Sentähden, että minä sanoin

sinulle: 'minä näin sinut viikunapuun alla', sinä uskot. Sinä saat
nähdä suurempia, kuin nämä ovat." **51** Ja hän sanoi hänelle:
"Totisesti, totisesti minä sanon teille: te saatte nähdä taivaan
avoinna ja Jumalan enkelien nousevan ylös ja laskeutuvan alas
Ihmisen Pojan päälle."

2 Ja kolmantena päivänä oli häät Galilean Kaanassa, ja
Jeesuksen äiti oli siellä. **2** Ja myös Jeesus ja hänen
opetuslapsensa olivat kutsutut häihin. **3** Ja kun viini loppui, sanoi
Jeesuksen äiti hänelle: "Heillä ei ole viiniä". **4** Jeesus sanoi
hänelle: "Mitä sinä tahdot minusta, vaimo? Minun aikani ei ole
vielä tullut." **5** Hänen äitinsä sanoi palvelijoille: "Mitä hän teille
sanoo, se tehkää". **6** Niin oli siinä juutalaisten puhdistamistavan
mukaan kuusi kivistä vesiastiaa, kukin kahden tai kolmen mitan
vetoinen. **7** Jeesus sanoi heille: "Täyttäkää astiat vedellä".
Ja he täyttivät ne reunoja myöten. **8** Ja hän sanoi heille:
"Ammentakaa nyt ja viekää edeskäyvälle". Ja he veivät. **9** Mutta
kun edeskäypä maistoi vettä, joka oli muuttunut viiniksi, eikä
tiennyt, mistä se oli tullut-mutta palvelijat, jotka veden olivat
ammentaneet, tiesivät sen-kutsui edeskäypä yljän **10** ja sanoi
hänelle: "Jokainen panee ensin esille hyvän viinin ja sitten, kun
juopuvat, huonomman. Sinä olet säästänyt hyvän viinin tähän
asti." **11** Tämän ensimmäisen tunnustekonsa Jeesus teki Galilean
Kaanassa ja ilmoitti kirkkautensa; ja hänen opetuslapsensa
uskoivat häneen. **12** Sen jälkeen hän meni alas Kapernaumiin,
hän ja hänen äitinsä ja veljensä ja opetuslapsensa; ja siellä he
eivät viipyneet monta päivää. **13** Ja juutalaisten pääsiäinen oli
lähellä, ja Jeesus meni ylös Jerusalemiin. **14** Niin hän tapasi
pyhäkössä ne, jotka myivät härkiä ja lampaita ja kyyhkysiä, ja
rahanvaihtajat istumassa. **15** Ja hän teki nuorista ruoskan ja ajoi

ulos pyhäköstä heidät kaikki lampaineen ja härkineen ja kaasi
vaihtajain rahat maahan ja työnsi heidän pöytänsä kumoon. **16**
Ja hän sanoi kyyhkysten myyjille: "Viekää pois nämä täältä.
Älkää tehkö minun Isäni huonetta markkinahuoneeksi." **17** Silloin
hänen opetuslapsensa muistivat, että on kirjoitettu: "Kiivaus sinun
huoneesi puolesta kuluttaa minut". **18** Niin juutalaiset vastasivat
ja sanoivat hänelle: "Minkä merkin sinä näytät meille, koska näitä
teet?" **19** Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Hajottakaa maahan
tämä temppeli, niin minä pystytän sen kolmessa päivässä". **20**
Niin juutalaiset sanoivat: "Neljäkymmentä kuusi vuotta on tätä
temppeliä rakennettu, ja sinäkö pystytät sen kolmessa päivässä?"
21 Mutta hän puhui ruumiinsa temppelistä. **22** Kun hän sitten
oli noussut kuolleista, muistivat hänen opetuslapsensa, että
hän oli tämän sanonut; ja he uskoivat Raamatun ja sen sanan,
jonka Jeesus oli sanonut. **23** Mutta kun hän oli Jerusalemissa
pääsiäisenä, juhlan aikana, uskoivat monet hänen nimeensä,
nähdessään hänen tunnustekonsa, jotka hän teki. **24** Mutta
Jeesus itse ei uskonut itseänsä heille, sentähden että hän tunsi
kaikki **25** eikä tarvinnut kenenkään todistusta ihmisestä, sillä hän
tiesi itse, mitä ihmisessä on.

3 Mutta oli mies, fariseusten joukosta, nimeltä Nikodeemus,
juutalaisten hallitusmiehiä. **2** Hän tuli Jeesuksen tykö yöllä ja sanoi
hänelle: "Rabbi, me tiedämme, että sinun opettajaksi tulemisesi
on Jumalasta, sillä ei kukaan voi tehdä niitä tunnustekoja, joita
sinä teet, ellei Jumala ole hänen kanssansa." **3** Jeesus vastasi
ja sanoi hänelle: "Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei
synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa".
4 Nikodeemus sanoi hänelle: "Kuinka voi ihminen vanhana
syntyä? Eihän hän voi jälleen mennä äitinsä kohtuun ja syntyä?"

5 Jeesus vastasi: "Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: jos
joku ei synny vedestä ja Hengestä, ei hän voi päästä sisälle
Jumalan valtakuntaan. **6** Mikä lihasta on syntynyt, on liha; ja
mikä Hengestä on syntynyt, on henki. **7** Älä ihmettele, että
minä sanoin sinulle: teidän täytyy syntyä uudesti, ylhäältä. **8**
Tuuli puhaltaa, missä tahtoo, ja sinä kuulet sen huminan, mutta
et tiedä, mistä se tulee ja minne se menee; niin on jokaisen,
joka on Hengestä syntynyt." **9** Nikodeemus vastasi ja sanoi
hänelle: "Kuinka tämä voi tapahtua?" **10** Jeesus vastasi ja sanoi
hänelle: "Sinä olet Israelin opettaja etkä tätä tiedä! **11** Totisesti,
totisesti minä sanon sinulle: me puhumme, mitä tiedämme,
ja todistamme, mitä olemme nähneet, ettekä te ota vastaan
meidän todistustamme. **12** Jos ette usko, kun minä puhun
teille maallisista, kuinka te uskoisitte, jos minä puhun teille
taivaallisista? **13** Ei kukaan ole noussut ylös taivaaseen, paitsi
hän, joka taivaasta tuli alas, Ihmisen Poika, joka on taivaassa.
14 Ja niinkuin Mooses ylensi käärmeen erämaassa, niin pitää
Ihmisen Poika ylennettämän, **15** että jokaisella, joka häneen
uskoo, olisi iankaikkinen elämä. **(aiōnios g166)** **16** Sillä niin on
Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa,
ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi
iankaikkinen elämä. **(aiōnios g166)** **17** Sillä ei Jumala lähettänyt
Poikaansa maailmaan tuomitsemaan maailmaa, vaan sitä varten,
että maailma hänen kauttansa pelastuisi. **18** Joka uskoo häneen,
sitä ei tuomita; mutta joka ei usko, se on jo tuomittu, koska hän
ei ole uskonut Jumalan ainokaisen Pojan nimeen. **19** Mutta tämä
on tuomio, että valkeus on tullut maailmaan, ja ihmiset rakastivat
pimeyttä enemmän kuin valkeutta; sillä heidän tekonsa olivat
pahat. **20** Sillä jokainen, joka pahaa tekee, vihaa valkeutta eikä

tule valkeuteen, ettei hänen tekojansa nuhdeltaisi. **21** Mutta
joka totuuden tekee, se tulee valkeuteen, että hänen tekonsa
tulisivat julki, sillä ne ovat Jumalassa tehdyt." **22** Sen jälkeen
Jeesus meni opetuslapsineen Juudean maaseudulle ja oleskeli
siellä heidän kanssaan ja kastoi. **23** Mutta Johanneskin kastoi
Ainonissa lähellä Salimia, koska siellä oli paljon vettä; ja ihmiset
tulivat ja antoivat kastaa itsensä. **24** Sillä Johannesta ei vielä
oltu heitetty vankeuteen. **25** Niin Johanneksen opetuslapset
rupesivat väittelemään erään juutalaisen kanssa puhdistuksesta.
26 Ja he tulivat Johanneksen luo ja sanoivat hänelle: "Rabbi, se,
joka oli sinun kanssasi Jordanin tuolla puolella ja josta sinä olet
todistanut, katso, hän kastaa, ja kaikki menevät hänen tykönsä".
27 Johannes vastasi ja sanoi: "Ei ihminen voi ottaa mitään, ellei
hänelle anneta taivaasta. **28** Te olette itse minun todistajani,
että minä sanoin: en minä ole Kristus, vaan minä olen hänen
edellänsä lähetetty. **29** Jolla on morsian, se on ylkä; mutta yljän
ystävä, joka seisoo ja kuuntelee häntä, iloitsee suuresti yljän
äänestä. Tämä minun iloni on nyt tullut täydelliseksi. **30** Hänen
tulee kasvaa, mutta minun vähetä. **31** Hän, joka ylhäältä tulee,
on yli kaikkien. Joka on syntyisin maasta, se on maasta, ja
maasta on, mitä hän puhuu; hän, joka taivaasta tulee, on yli
kaikkien. **32** Ja mitä hän on nähnyt ja kuullut, sitä hän todistaa;
ja hänen todistustansa ei kukaan ota vastaan. **33** Joka ottaa
vastaan hänen todistuksensa, se sinetillä vahvistaa, että Jumala
on totinen. **34** Sillä hän, jonka Jumala on lähettänyt, puhuu
Jumalan sanoja; sillä ei Jumala anna Henkeä mitalla. **35** Isä
rakastaa Poikaa ja on antanut kaikki hänen käteensä. **36** Joka
uskoo Poikaan, sillä on iankaikkinen elämä; mutta joka ei ole

kuuliainen Pojalle, se ei ole elämää näkevä, vaan Jumalan viha
pysyy hänen päällänsä." **(aiōnios g166)**

4 Kun nyt Herra sai tietää fariseusten kuulleen, että Jeesus
teki opetuslapsiksi ja kastoi useampia kuin Johannes **2** -vaikka
Jeesus ei itse kastanut, vaan hänen opetuslapsensa- **3** jätti hän
Juudean ja meni taas Galileaan. **4** Mutta hänen oli kuljettava
Samarian kautta. **5** Niin hän tuli Sykar nimiseen Samarian
kaupunkiin, joka on lähellä sitä maa-aluetta, minkä Jaakob oli
antanut pojalleen Joosefille. **6** Ja siellä oli Jaakobin lähde. Kun
nyt Jeesus oli matkasta väsynyt, istui hän lähteen reunalle.
Ja oli noin kuudes hetki. **7** Niin tuli eräs Samarian nainen
ammentamaan vettä. Jeesus sanoi hänelle: "Anna minulle juoda".
8 Sillä hänen opetuslapsensa olivat lähteneet kaupunkiin ruokaa
ostamaan. **9** Niin Samarian nainen sanoi hänelle: "Kuinka sinä,
joka olet juutalainen, pyydät juotavaa minulta, samarialaiselta
naiselta?" Sillä juutalaiset eivät seurustele samarialaisten kanssa.
10 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Jos sinä tietäisit Jumalan
lahjan, ja kuka se on, joka sinulle sanoo: 'Anna minulle juoda',
niin sinä pyytäisit häneltä, ja hän antaisi sinulle elävää vettä." **11**
Nainen sanoi hänelle: "Herra, eipä sinulla ole ammennusastiaa,
ja kaivo on syvä; mistä sinulla sitten on se elävä vesi? **12** Et
kai sinä ole suurempi kuin meidän isämme Jaakob, joka antoi
meille tämän kaivon ja joi siitä, hän itse sekä hänen poikansa
ja karjansa?" **13** Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Jokainen,
joka juo tätä vettä, janoaa jälleen, **14** mutta joka juo sitä vettä,
jota minä hänelle annan, se ei ikinä janoa; vaan se vesi, jonka
minä hänelle annan, tulee hänessä sen veden lähteeksi, joka
kumpuaa iankaikkiseen elämään". **(aiōn g165, aiōnios g166)** **15**
Nainen sanoi hänelle: "Herra, anna minulle sitä vettä, ettei minun

tulisi jano eikä minun tarvitsisi käydä täällä ammentamassa".
16 Jeesus sanoi hänelle: "Mene, kutsu miehesi ja tule tänne".
17 Nainen vastasi ja sanoi: "Ei minulla ole miestä". Jeesus
sanoi hänelle: "Oikein sinä sanoit: 'Ei minulla ole miestä', **18**
sillä viisi miestä sinulla on ollut, ja se, joka sinulla nyt on, ei
ole sinun miehesi; siinä sanoit totuuden." **19** Nainen sanoi
hänelle: "Herra, minä näen, että sinä olet profeetta. **20** Meidän
isämme ovat kumartaen rukoilleet tällä vuorella; ja te sanotte,
että Jerusalemissa on se paikka, jossa tulee kumartaen rukoilla."
21 Jeesus sanoi hänelle: "Vaimo, usko minua! Tulee aika, jolloin
ette rukoile Isää tällä vuorella ettekä Jerusalemissa. **22** Te
kumarratte sitä, mitä ette tunne; me kumarramme sitä, minkä
me tunnemme. Sillä pelastus on juutalaisista. **23** Mutta tulee
aika ja on jo, jolloin totiset rukoilijat rukoilevat Isää hengessä ja
totuudessa; sillä senkaltaisia rukoilijoita myös Isä tahtoo. **24**
Jumala on Henki; ja jotka häntä rukoilevat, niiden tulee rukoilla
hengessä ja totuudessa." **25** Nainen sanoi hänelle: "Minä tiedän,
että Messias on tuleva, hän, jota sanotaan Kristukseksi; kun hän
tulee, ilmoittaa hän meille kaikki". **26** Jeesus sanoi hänelle: "Minä
olen se, minä, joka puhun sinun kanssasi". **27** Samassa hänen
opetuslapsensa tulivat; ja he ihmettelivät, että hän puhui naisen
kanssa. Kuitenkaan ei kukaan sanonut: "Mitä pyydät?" tai: "Mitä
puhelet hänen kanssaan?" **28** Niin nainen jätti vesiastiansa
ja meni kaupunkiin ja sanoi ihmisille: **29** "Tulkaa katsomaan
miestä, joka on sanonut minulle kaikki, mitä minä olen tehnyt.
Eihän se vain liene Kristus?" **30** Niin he lähtivät kaupungista ja
menivät hänen luoksensa. **31** Sillävälin opetuslapset pyysivät
häntä sanoen: "Rabbi, syö!" **32** Mutta hän sanoi heille: "Minulla
on syötävänä ruokaa, josta te ette tiedä". **33** Niin opetuslapset

sanoivat keskenään: "Lieneekö joku tuonut hänelle syötävää?"
34 Jeesus sanoi heille: "Minun ruokani on se, että minä teen
lähettäjäni tahdon ja täytän hänen tekonsa. **35** Ettekö sano:
'Vielä on neljä kuukautta, niin elonleikkuu joutuu'? Katso, minä
sanon teille: nostakaa silmänne ja katselkaa vainioita, kuinka
ne ovat valjenneet leikattaviksi. **36** Jo nyt saa leikkaaja palkan
ja kokoaa hedelmää iankaikkiseen elämään, että kylväjä ja
leikkaaja saisivat yhdessä iloita. **(aiōnios g166)** **37** Sillä tässä
on se sana tosi, että toinen on kylväjä, ja leikkaaja toinen. **38**
Minä olen lähettänyt teidät leikkaamaan sitä, josta te ette ole
vaivaa nähneet; toiset ovat vaivan nähneet, ja te olette päässeet
heidän vaivansa hedelmille." **39** Ja monet samarialaiset siitä
kaupungista uskoivat häneen naisen puheen tähden, kun tämä
todisti: "Hän on sanonut minulle kaikki, mitä minä olen tehnyt".
40 Kun nyt samarialaiset tulivat hänen luoksensa, pyysivät
he häntä viipymään heidän luonaan; ja hän viipyi siellä kaksi
päivää. **41** Ja vielä paljoa useammat uskoivat hänen sanansa
tähden, **42** ja he sanoivat naiselle: "Emme enää usko sinun
puheesi tähden, sillä me itse olemme kuulleet ja tiedämme,
että tämä totisesti on maailman Vapahtaja". **43** Mutta niiden
kahden päivän kuluttua hän lähti sieltä Galileaan. **44** Sillä
Jeesus itse todisti, ettei profeetalla ole arvoa omassa isiensä
maassa. **45** Kun hän siis tuli Galileaan, ottivat galilealaiset
hänet vastaan, koska olivat nähneet kaikki, mitä hän oli tehnyt
Jerusalemissa juhlan aikana; sillä hekin olivat tulleet juhlille. **46**
Niin hän tuli taas Galilean Kaanaan, jossa hän oli tehnyt veden
viiniksi. Ja Kapernaumissa oli eräs kuninkaan virkamies, jonka
poika sairasti. **47** Kun hän kuuli Jeesuksen tulleen Juudeasta
Galileaan, meni hän hänen luoksensa ja pyysi häntä tulemaan ja

parantamaan hänen poikansa; sillä tämä oli kuolemaisillaan.
48 Niin Jeesus sanoi hänelle: "Ellette näe merkkejä ja ihmeitä,
te ette usko". **49** Kuninkaan virkamies sanoi hänelle: "Herra,
tule, ennenkuin minun lapseni kuolee". **50** Jeesus sanoi hänelle:
"Mene, sinun poikasi elää". Ja mies uskoi sanan, jonka Jeesus
sanoi hänelle, ja meni. **51** Ja jo hänen ollessaan paluumatkalla
hänen palvelijansa kohtasivat hänet ja sanoivat, että hänen
poikansa eli. **52** Niin hän tiedusteli heiltä, millä hetkellä hän oli
alkanut toipua. Ja he sanoivat hänelle: "Eilen seitsemännellä
hetkellä kuume lähti hänestä". **53** Niin isä ymmärsi, että se oli
tapahtunut sillä hetkellä, jolloin Jeesus oli sanonut hänelle: "Sinun
poikasi elää". Ja hän uskoi, hän ja koko hänen huonekuntansa.
54 Tämä oli taas tunnusteko, toinen, jonka Jeesus teki, tultuaan
Juudeasta Galileaan.

5 Sen jälkeen oli juutalaisten juhla, ja Jeesus meni ylös
Jerusalemiin. **2** Ja Jerusalemissa on Lammasportin luona
lammikko, jonka nimi hebreankielellä on Betesda, ja sen
reunalla on viisi pylväskäytävää. **3** Niissä makasi suuri joukko
sairaita, sokeita, rampoja ja näivetystautisia, jotka odottivat
veden liikuttamista. **5** Ja siellä oli mies, joka oli sairastanut
kolmekymmentä kahdeksan vuotta. **6** Kun Jeesus näki hänen
siinä makaavan ja tiesi hänen jo kauan aikaa sairastaneen, sanoi
hän hänelle: "Tahdotko tulla terveeksi?" **7** Sairas vastasi hänelle:
"Herra, minulla ei ole ketään, joka veisi minut lammikkoon,
kun vesi on kuohutettu; ja kun minä olen menemässä, astuu
toinen sinne ennen minua". **8** Jeesus sanoi hänelle: "Nouse, ota
vuoteesi ja käy". **9** Ja mies tuli kohta terveeksi ja otti vuoteensa
ja kävi. Mutta se päivä oli sapatti. **10** Sentähden juutalaiset
sanoivat parannetulle: "Nyt on sapatti, eikä sinun ole lupa kantaa

vuodetta". **11** Hän vastasi heille: "Se, joka teki minut terveeksi,
sanoi minulle: 'Ota vuoteesi ja käy'." **12** He kysyivät häneltä:
"Kuka on se mies, joka sanoi sinulle: 'Ota vuoteesi ja käy'?" **13**
Mutta parannettu ei tiennyt, kuka se oli; sillä Jeesus oli poistunut,
kun siinä paikassa oli paljon kansaa. **14** Sen jälkeen Jeesus
tapasi hänet pyhäkössä ja sanoi hänelle: "Katso, sinä olet tullut
terveeksi; älä enää syntiä tee, ettei sinulle jotakin pahempaa
tapahtuisi". **15** Niin mies meni ja ilmoitti juutalaisille, että Jeesus
oli hänet terveeksi tehnyt. **16** Ja sentähden juutalaiset vainosivat
Jeesusta, koska hän semmoista teki sapattina. **17** Mutta Jeesus
vastasi heille: "Minun Isäni tekee yhäti työtä, ja minä myös teen
työtä". **18** Sentähden juutalaiset vielä enemmän tavoittelivat
häntä tappaaksensa, kun hän ei ainoastaan kumonnut sapattia,
vaan myös sanoi Jumalaa Isäksensä, tehden itsensä Jumalan
vertaiseksi. **19** Niin Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Totisesti,
totisesti minä sanon teille: Poika ei voi itsestänsä mitään tehdä,
vaan ainoastaan sen, minkä hän näkee Isän tekevän; sillä mitä
Isä tekee, sitä myös Poika samoin tekee. **20** Sillä Isä rakastaa
Poikaa ja näyttää hänelle kaikki, mitä hän itse tekee; ja hän
on näyttävä hänelle suurempia tekoja kuin nämä, niin että te
ihmettelette. **21** Sillä niinkuin Isä herättää kuolleita ja tekee
eläviksi, niin myös Poika tekee eläviksi, ketkä hän tahtoo. **22**
Sillä Isä ei myöskään tuomitse ketään, vaan hän on antanut
kaiken tuomion Pojalle, **23** että kaikki kunnioittaisivat Poikaa,
niinkuin he kunnioittavat Isää. Joka ei kunnioita Poikaa, se ei
kunnioita Isää, joka on hänet lähettänyt. **24** Totisesti, totisesti
minä sanon teille: joka kuulee minun sanani ja uskoo häneen,
joka on minut lähettänyt, sillä on iankaikkinen elämä, eikä hän
joudu tuomittavaksi, vaan on siirtynyt kuolemasta elämään.

(aiōnios g166) **25** Totisesti, totisesti minä sanon teille: aika tulee
ja on jo, jolloin kuolleet kuulevat Jumalan Pojan äänen, ja
jotka sen kuulevat ne saavat elää. **26** Sillä niinkuin Isällä on
elämä itsessänsä, niin hän on antanut elämän myös Pojalle,
niin että myös hänellä on elämä itsessänsä. **27** Ja hän on
antanut hänelle vallan tuomita, koska hän on Ihmisen Poika.
28 Älkää ihmetelkö tätä, sillä hetki tulee, jolloin kaikki, jotka
haudoissa ovat, kuulevat hänen äänensä **29** ja tulevat esiin, ne,
jotka ovat hyvää tehneet, elämän ylösnousemukseen, mutta ne,
jotka ovat pahaa tehneet, tuomion ylösnousemukseen. **30** En
minä itsestäni voi mitään tehdä. Niinkuin minä kuulen, niin minä
tuomitsen; ja minun tuomioni on oikea, sillä minä en kysy omaa
tahtoani, vaan hänen tahtoaan, joka on minut lähettänyt. **31** Jos
minä itsestäni todistan, ei minun todistukseni ole pätevä. **32** On
toinen, joka todistaa minusta, ja minä tiedän, että se todistus,
jonka hän minusta todistaa, on pätevä. **33** Te lähetitte lähettiläät
Johanneksen luo, ja hän todisti sen, mikä totta on. **34** Mutta
minä en ota ihmiseltä todistusta, vaan puhun tämän, että te
pelastuisitte. **35** Hän oli palava ja loistava lamppu, mutta te
tahdoitte ainoastaan hetken iloitella hänen valossansa. **36** Mutta
minulla on todistus, joka on suurempi kuin Johanneksen; sillä ne
teot, jotka Isä on antanut minun täytettävikseni, ne teot, jotka
minä teen, todistavat minusta, että Isä on minut lähettänyt. **37**
Ja Isä, joka on minut lähettänyt, hän on todistanut minusta.
Te ette ole koskaan kuulleet hänen ääntänsä ettekä nähneet
hänen muotoansa, **38** eikä teillä ole hänen sanaansa teissä
pysyväisenä; sillä te ette usko sitä, jonka hän on lähettänyt. **39** Te
tutkitte kirjoituksia, sillä teillä on mielestänne niissä iankaikkinen
elämä, ja ne juuri todistavat minusta; **(aiōnios g166)** **40** ja te ette

tahdo tulla minun tyköni, että saisitte elämän. **41** En minä ota
vastaan kunniaa ihmisiltä; **42** mutta minä tunnen teidät, ettei
teillä ole Jumalan rakkautta itsessänne. **43** Minä olen tullut Isäni
nimessä, ja te ette ota minua vastaan; jos toinen tulee omassa
nimessään, niin hänet te otatte vastaan. **44** Kuinka te voisitte
uskoa, te, jotka otatte vastaan kunniaa toinen toiseltanne, ettekä
etsi sitä kunniaa, mikä tulee häneltä, joka yksin on Jumala? **45**
Älkää luulko, että minä olen syyttävä teitä Isän tykönä; teillä on
syyttäjänne, Mooses, johon te panette toivonne. **46** Sillä jos te
Moosesta uskoisitte, niin te uskoisitte minua; sillä minusta hän
on kirjoittanut. **47** Mutta jos te ette usko hänen kirjoituksiaan,
kuinka te uskoisitte minun sanojani?"

6 Sen jälkeen Jeesus meni Galileaan, se on Tiberiaan, järven
tuolle puolelle. **2** Ja häntä seurasi paljon kansaa, koska he
näkivät ne tunnusteot, joita hän teki sairaille. **3** Ja Jeesus
nousi vuorelle ja istui sinne opetuslapsinensa. **4** Ja pääsiäinen,
juutalaisten juhla, oli lähellä. **5** Kun Jeesus nosti silmänsä ja
näki paljon kansaa tulevan tykönsä, sanoi hän Filippukselle:
"Mistä ostamme leipää näiden syödä?" **6** Mutta sen hän sanoi
koetellakseen häntä, sillä itse hän tiesi, mitä aikoi tehdä. **7**
Filippus vastasi hänelle: "Eivät kahdensadan denarin leivät
heille riittäisi, niin että kukin saisi edes vähän". **8** Niin toinen
hänen opetuslapsistansa, Andreas, Simon Pietarin veli, sanoi
hänelle: **9** "Täällä on poikanen, jolla on viisi ohraleipää ja kaksi
kalaa, mutta mitä ne ovat näin monelle?" **10** Jeesus sanoi:
"Asettakaa kansa aterioimaan". Ja siinä paikassa oli paljon
ruohoa. Niin miehet, luvultaan noin viisituhatta, laskeutuivat
maahan. **11** Ja Jeesus otti leivät ja kiitti ja jakeli istuville; samoin
kaloistakin, niin paljon kuin he tahtoivat. **12** Mutta kun he olivat

ravitut, sanoi hän opetuslapsillensa: "Kootkaa tähteeksi jääneet
palaset, ettei mitään joutuisi hukkaan". **13** Niin he kokosivat
ne ja täyttivät kaksitoista vakkaa palasilla, mitkä olivat viidestä
ohraleivästä jääneet tähteeksi niiltä, jotka olivat aterioineet.
14 Kun nyt ihmiset näkivät sen tunnusteon, jonka Jeesus oli
tehnyt, sanoivat he: "Tämä on totisesti se profeetta, joka oli
maailmaan tuleva". **15** Kun nyt Jeesus huomasi, että he aikoivat
tulla ja väkisin ottaa hänet, tehdäkseen hänet kuninkaaksi, väistyi
hän taas pois vuorelle, hän yksinänsä. **16** Mutta kun ilta tuli,
menivät hänen opetuslapsensa alas järven rantaan, **17** astuivat
venheeseen ja lähtivät menemään järven toiselle puolelle,
Kapernaumiin. Ja oli jo tullut pimeä, eikä Jeesus ollut vielä
saapunut heidän luokseen; **18** ja järvi aaltoili ankarasti kovan
tuulen puhaltaessa. **19** Kun he olivat soutaneet noin viisikolmatta
tai kolmekymmentä vakomittaa, näkivät he Jeesuksen kävelevän
järven päällä ja tulevan lähelle venhettä; ja he peljästyivät. **20**
Mutta hän sanoi heille: "Minä se olen; älkää peljätkö". **21** Niin
he tahtoivat ottaa hänet venheeseen, ja kohta venhe saapui
sen maan rantaan, jonne he olivat matkalla. **22** Seuraavana
päivänä kansa yhä vielä oli järven toisella puolella, sillä he
olivat nähneet, ettei siellä ollut muuta venhettä kuin se yksi
ja ettei Jeesus mennyt opetuslastensa kanssa venheeseen,
vaan että hänen opetuslapsensa lähtivät yksinään pois. **23**
Kuitenkin oli muita venheitä tullut Tiberiaasta lähelle sitä paikkaa,
jossa he olivat syöneet leipää, sittenkuin Herra oli lausunut
kiitoksen. **24** Kun siis kansa näki, ettei Jeesus ollut siellä eivätkä
hänen opetuslapsensa, astuivat hekin venheisiin ja menivät
Kapernaumiin ja etsivät Jeesusta. **25** Ja kun he löysivät hänet
järven toiselta puolelta, sanoivat he hänelle: "Rabbi, milloin tulit

tänne?" **26** Jeesus vastasi heille ja sanoi: "Totisesti, totisesti minä
sanon teille: ette te minua sentähden etsi, että olette nähneet
tunnustekoja, vaan sentähden, että saitte syödä niitä leipiä ja
tulitte ravituiksi. **27** Älkää hankkiko sitä ruokaa, joka katoaa,
vaan sitä ruokaa, joka pysyy hamaan iankaikkiseen elämään ja
jonka Ihmisen Poika on teille antava; sillä häneen on Isä, Jumala
itse, sinettinsä painanut." **(aiōnios g166)** **28** Niin he sanoivat
hänelle: "Mitä meidän pitää tekemän, että me Jumalan tekoja
tekisimme?" **29** Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Se on Jumalan
teko, että te uskotte häneen, jonka Jumala on lähettänyt". **30** He
sanoivat hänelle: "Minkä tunnusteon sinä sitten teet, että me
näkisimme sen ja uskoisimme sinua? Minkä teon sinä teet? **31**
Meidän isämme söivät mannaa erämaassa, niinkuin kirjoitettu
on: 'Hän antoi leipää taivaasta heille syötäväksi'." **32** Niin Jeesus
sanoi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: ei Mooses
antanut teille sitä leipää taivaasta, vaan minun Isäni antaa teille
taivaasta totisen leivän. **33** Sillä Jumalan leipä on se, joka tulee
alas taivaasta ja antaa maailmalle elämän." **34** Niin he sanoivat
hänelle: "Herra, anna meille aina sitä leipää". **35** Jeesus sanoi
heille: "Minä olen elämän leipä; joka tulee minun tyköni, se ei
koskaan isoa, ja joka uskoo minuun, se ei koskaan janoa. **36**
Mutta minä olen sanonut teille, että te olette nähneet minut,
ettekä kuitenkaan usko. **37** Kaikki, minkä Isä antaa minulle,
tulee minun tyköni; ja sitä, joka minun tyköni tulee, minä en
heitä ulos. **38** Sillä minä olen tullut taivaasta, en tekemään
omaa tahtoani, vaan hänen tahtonsa, joka on minut lähettänyt.
39 Ja minun lähettäjäni tahto on se, että minä kaikista niistä,
jotka hän on minulle antanut, en kadota yhtäkään, vaan herätän
heidät viimeisenä päivänä. **40** Sillä minun Isäni tahto on se, että

jokaisella, joka näkee Pojan ja uskoo häneen, on iankaikkinen
elämä; ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä." **(aiōnios g166)**
41 Niin juutalaiset nurisivat häntä vastaan, koska hän sanoi:
"Minä olen se leipä, joka on tullut alas taivaasta"; **42** ja he
sanoivat: "Eikö tämä ole Jeesus, Joosefin poika, jonka isän ja
äidin me tunnemme? Kuinka hän sitten sanoo: 'Minä olen tullut
alas taivaasta'?" **43** Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Älkää nurisko
keskenänne. **44** Ei kukaan voi tulla minun tyköni, ellei Isä, joka on
minut lähettänyt, häntä vedä; ja minä herätän hänet viimeisenä
päivänä. **45** Profeetoissa on kirjoitettuna: 'Ja he tulevat kaikki
Jumalan opettamiksi'. Jokainen, joka on Isältä kuullut ja oppinut,
tulee minun tyköni. **46** Ei niin, että kukaan olisi Isää nähnyt;
ainoastaan hän, joka on Jumalasta, on nähnyt Isän. **47** Totisesti,
totisesti minä sanon teille: joka uskoo, sillä on iankaikkinen
elämä. **(aiōnios g166)** **48** Minä olen elämän leipä. **49** Teidän isänne
söivät mannaa erämaassa, ja he kuolivat. **50** Mutta tämä on se
leipä, joka tulee alas taivaasta, että se, joka sitä syö, ei kuolisi.
51 Minä olen se elävä leipä, joka on tullut alas taivaasta. Jos joku
syö tätä leipää, hän elää iankaikkisesti. Ja se leipä, jonka minä
annan, on minun lihani, maailman elämän puolesta." **(aiōn g165)**
52 Silloin juutalaiset riitelivät keskenään sanoen: "Kuinka tämä
voi antaa lihansa meille syötäväksi?" **53** Niin Jeesus sanoi heille:
"Totisesti, totisesti minä sanon teille: ellette syö Ihmisen Pojan
lihaa ja juo hänen vertansa, ei teillä ole elämää itsessänne. **54**
Joka syö minun lihani ja juo minun vereni, sillä on iankaikkinen
elämä, ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä. **(aiōnios g166)**
55 Sillä minun lihani on totinen ruoka, ja minun vereni on totinen
juoma. **56** Joka syö minun lihani ja juo minun vereni, se pysyy
minussa, ja minä hänessä. **57** Niinkuin Isä, joka elää, on minut

lähettänyt, ja minä elän Isän kautta, niin myös se, joka minua
syö, elää minun kauttani. **58** Tämä on se leipä, joka tuli alas
taivaasta. Ei ole, niinkuin oli teidän isienne: he söivät ja kuolivat;
joka tätä leipää syö, se elää iankaikkisesti." **(aiōn g165)** **59** Tämän
hän puhui synagoogassa opettaessaan Kapernaumissa. **60**
Niin monet hänen opetuslapsistansa, sen kuultuaan, sanoivat:
"Tämä on kova puhe, kuka voi sitä kuulla?" **61** Mutta kun Jeesus
sydämessään tiesi, että hänen opetuslapsensa siitä nurisivat,
sanoi hän heille: "Loukkaako tämä teitä? **62** Mitä sitten, jos saatte
nähdä Ihmisen Pojan nousevan sinne, missä hän oli ennen! **63**
Henki on se, joka eläväksi tekee; ei liha mitään hyödytä. Ne
sanat, jotka minä olen teille puhunut, ovat henki ja ovat elämä.
64 Mutta teissä on muutamia, jotka eivät usko." Sillä Jeesus
tiesi alusta asti, ketkä ne olivat, jotka eivät uskoneet, ja kuka
se oli, joka oli kavaltava hänet. **65** Ja hän sanoi: "Sentähden
minä olen sanonut teille, ettei kukaan voi tulla minun tyköni,
ellei minun Isäni sitä hänelle anna". **66** Tämän tähden monet
hänen opetuslapsistaan vetäytyivät pois eivätkä enää vaeltaneet
hänen kanssansa. **67** Niin Jeesus sanoi niille kahdelletoista:
"Tahdotteko tekin mennä pois?" **68** Simon Pietari vastasi hänelle:
"Herra, kenen tykö me menisimme? Sinulla on iankaikkisen
elämän sanat; **(aiōnios g166)** **69** ja me uskomme ja ymmärrämme,
että sinä olet Jumalan Pyhä." **70** Jeesus vastasi heille: "Enkö
minä ole valinnut teitä, te kaksitoista? Ja yksi teistä on perkele."
71 Mutta sen hän sanoi Juudaasta, Simon Iskariotin pojasta; sillä
tämä oli hänet kavaltava ja oli yksi niistä kahdestatoista.

7 Ja sen jälkeen Jeesus vaelsi ympäri Galileassa; sillä hän ei
tahtonut vaeltaa Juudeassa, koska juutalaiset tavoittelivat häntä
tappaaksensa. **2** Ja juutalaisten juhla, lehtimajanjuhla, oli lähellä.

3 Niin hänen veljensä sanoivat hänelle: "Lähde täältä ja mene
Juudeaan, että myös sinun opetuslapsesi näkisivät sinun tekosi,
joita sinä teet; **4** sillä ei kukaan, joka itse tahtoo tulla julki, tee
mitään salassa. Koska sinä näitä tekoja teet, niin ilmoita itsesi
maailmalle." **5** Sillä hänen veljensäkään eivät häneen uskoneet.
6 Niin Jeesus sanoi heille: "Minun aikani ei ole vielä tullut; mutta
teille aika on aina sovelias. **7** Teitä ei maailma voi vihata, mutta
minua se vihaa, sillä minä todistan siitä, että sen teot ovat pahat.
8 Menkää te ylös juhlille; minä en vielä mene näille juhlille, sillä
minun aikani ei ole vielä täyttynyt. **9** Tämän hän sanoi heille
ja jäi Galileaan. **10** Mutta kun hänen veljensä olivat menneet
juhlille, silloin hänkin meni sinne, ei julki, vaan ikäänkuin salaa.
11 Niin juutalaiset etsivät häntä juhlan aikana ja sanoivat: "Missä
hän on?" **12** Ja hänestä oli paljon kiistelyä kansassa; muutamat
sanoivat: "Hän on hyvä", mutta toiset sanoivat: "Ei ole, vaan hän
villitsee kansan". **13** Ei kuitenkaan kukaan puhunut hänestä
julkisesti, koska he pelkäsivät juutalaisia. **14** Mutta kun jo puoli
juhlaa oli kulunut, meni Jeesus ylös pyhäkköön ja opetti. **15**
Niin juutalaiset ihmettelivät ja sanoivat: "Kuinka tämä osaa
kirjoituksia, vaikkei ole oppia saanut?" **16** Jeesus vastasi heille
ja sanoi: "Minun oppini ei ole minun, vaan hänen, joka on minut
lähettänyt. **17** Jos joku tahtoo tehdä hänen tahtonsa, tulee hän
tuntemaan, onko tämä oppi Jumalasta, vai puhunko minä omiani.
18 Joka omiaan puhuu, se pyytää omaa kunniaansa, mutta joka
pyytää lähettäjänsä kunniaa, se on totinen, eikä hänessä ole
vääryyttä. **19** Eikö Mooses ole antanut teille lakia? Ja kukaan
teistä ei lakia täytä. Miksi tavoittelette minua tappaaksenne?"
20 Kansa vastasi: "Sinussa on riivaaja; kuka sinua tavoittelee
tappaaksensa?" **21** Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Yhden teon

minä tein, ja te kaikki kummastelette. **22** Mooses antoi teille
ympärileikkauksen-ei niin, että se olisi Moosekselta, vaan se on
isiltä-ja sapattinakin te ympärileikkaatte ihmisen. **23** Sentähden:
jos ihminen saa ympärileikkauksen sapattina, ettei Mooseksen
lakia rikottaisi, miksi te olette vihoissanne minulle siitä, että
minä tein koko ihmisen terveeksi sapattina? **24** Älkää tuomitko
näön mukaan, vaan tuomitkaa oikea tuomio." **25** Niin muutamat
jerusalemilaisista sanoivat: "Eikö tämä ole se, jota he tavoittelevat
tappaaksensa? **26** Ja katso, hän puhuu vapaasti, eivätkä he
sano hänelle mitään. Olisivatko hallitusmiehet tosiaan saaneet
tietoonsa, että tämä on Kristus? **27** Kuitenkin, me tiedämme,
mistä tämä on; mutta kun Kristus tulee, niin ei kukaan tiedä,
mistä hän on." **28** Niin Jeesus puhui pyhäkössä suurella äänellä,
opetti ja sanoi: "Te tunnette minut ja tiedätte, mistä minä olen; ja
itsestäni minä en ole tullut, vaan hän, joka minut on lähettänyt,
on oikea lähettäjä, ja häntä te ette tunne. **29** Minä tunnen
hänet, sillä hänestä minä olen, ja hän on minut lähettänyt." **30**
Niin heillä oli halu ottaa hänet kiinni; mutta ei kukaan käynyt
häneen käsiksi, sillä hänen hetkensä ei ollut vielä tullut. **31** Mutta
monet kansasta uskoivat häneen ja sanoivat: "Kun Kristus tulee,
tehneekö hän enemmän tunnustekoja, kuin tämä on tehnyt?"
32 Fariseukset kuulivat kansan näin kiistelevän hänestä; niin
ylipapit ja fariseukset lähettivät palvelijoita ottamaan häntä kiinni.
33 Mutta Jeesus sanoi: "Minä olen vielä vähän aikaa teidän
kanssanne, ja sitten minä menen pois hänen tykönsä, joka on
minut lähettänyt. **34** Silloin te etsitte minua, mutta ette löydä;
ja missä minä olen, sinne te ette voi tulla." **35** Niin juutalaiset
sanoivat keskenään: "Minne tämä aikoo mennä, koska emme voi
löytää häntä? Eihän vain aikone mennä niiden luo, jotka asuvat

hajallaan kreikkalaisten keskellä, ja opettaa kreikkalaisia? **36**
Mitä tämä sana on, jonka hän sanoi: 'Te etsitte minua, mutta ette
löydä', ja: 'Missä minä olen, sinne te ette voi tulla'?" **37** Mutta
juhlan viimeisenä, suurena päivänä Jeesus seisoi ja huusi ja
sanoi: "Jos joku janoaa, niin tulkoon minun tyköni ja juokoon. **38**
Joka uskoo minuun, hänen sisimmästään on, niinkuin Raamattu
sanoo, juokseva elävän veden virrat." **39** Mutta sen hän sanoi
Hengestä, joka niiden piti saaman, jotka uskoivat häneen; sillä
Henki ei ollut vielä tullut, koska Jeesus ei vielä ollut kirkastettu. **40**
Niin muutamat kansasta, kuultuaan nämä sanat, sanoivat: "Tämä
on totisesti se profeetta". **41** Toiset sanoivat: "Tämä on Kristus".
Mutta toiset sanoivat: "Ei suinkaan Kristus tule Galileasta? **42**
Eikö Raamattu sano, että Kristus on oleva Daavidin jälkeläisiä ja
tuleva pienestä Beetlehemin kaupungista, jossa Daavid oli?"
43 Niin syntyi kansassa eripuraisuutta hänen tähtensä. **44** Ja
muutamat heistä tahtoivat ottaa hänet kiinni. Mutta ei kukaan
käynyt häneen käsiksi. **45** Niin palvelijat palasivat ylipappien
ja fariseusten luo, ja nämä sanoivat heille: "Miksi ette tuoneet
häntä tänne?" **46** Palvelijat vastasivat: "Ei ole koskaan ihminen
puhunut niin, kuin se mies puhuu". **47** Niin fariseukset vastasivat
heille: "Oletteko tekin eksytetyt? **48** Onko kukaan hallitusmiehistä
uskonut häneen tai kukaan fariseuksista? **49** Mutta tuo kansa,
joka ei lakia tunne, on kirottu." **50** Niin Nikodeemus, joka ennen
oli käynyt Jeesuksen luona ja joka oli yksi heistä, sanoi heille: **51**
"Tuomitseeko lakimme ketään, ennenkuin häntä on kuulusteltu
ja saatu tietää, mitä hän on tehnyt?" **52** He vastasivat ja sanoivat
hänelle: "Oletko sinäkin Galileasta? Tutki ja näe, ettei Galileasta
nouse profeettaa." **53** Ja he menivät kukin kotiinsa.

8 Mutta Jeesus meni Öljymäelle. **2** Ja varhain aamulla hän taas
saapui pyhäkköön, ja kaikki kansa tuli hänen luoksensa; ja hän
istuutui ja opetti heitä. **3** Silloin kirjanoppineet ja fariseukset toivat
hänen luoksensa aviorikoksesta kiinniotetun naisen, asettivat
hänet keskelle **4** ja sanoivat Jeesukselle: "Opettaja, tämä nainen
on tavattu itse teosta, aviorikosta tekemästä. **5** Ja Mooses on
laissa antanut meille käskyn, että tuommoiset on kivitettävä.
Mitäs sinä sanot?" **6** Mutta sen he sanoivat kiusaten häntä,
päästäkseen häntä syyttämään. Silloin Jeesus kumartui alas
ja kirjoitti sormellaan maahan. **7** Mutta kun he yhä edelleen
kysyivät häneltä, ojensi hän itsensä ja sanoi heille: "Joka teistä
on synnitön, se heittäköön häntä ensimmäisenä kivellä". **8** Ja
taas hän kumartui alas ja kirjoitti maahan. **9** Kun he tämän
kuulivat ja heidän omatuntonsa todisti heidät syyllisiksi, menivät
he pois, toinen toisensa perästä, vanhimmista alkaen viimeisiin
asti; ja siihen jäi ainoastaan Jeesus sekä nainen, joka seisoi
hänen edessään. **10** Ja kun Jeesus ojensi itsensä eikä nähnyt
ketään muuta kuin naisen, sanoi hän hänelle: "Nainen, missä ne
ovat, sinun syyttäjäsi? Eikö kukaan ole sinua tuominnut?" **11**
Hän vastasi: "Herra, ei kukaan". Niin Jeesus sanoi hänelle: "En
minäkään sinua tuomitse; mene, äläkä tästedes enää syntiä
tee". **12** Niin Jeesus taas puhui heille sanoen: "Minä olen
maailman valkeus; joka minua seuraa, se ei pimeydessä vaella,
vaan hänellä on oleva elämän valkeus". **13** Niin fariseukset
sanoivat hänelle: "Sinä todistat itsestäsi; sinun todistuksesi ei
ole pätevä". **14** Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Vaikka minä
todistankin itsestäni, on todistukseni pätevä, sillä minä tiedän,
mistä minä olen tullut ja mihin minä menen; mutta te ette tiedä,
mistä minä tulen, ettekä, mihin minä menen. **15** Te tuomitsette

lihan mukaan; minä en tuomitse ketään. **16** Ja vaikka minä
tuomitsisinkin, niin minun tuomioni olisi oikea, sillä minä en
ole yksinäni, vaan minä ja hän, joka on minut lähettänyt. **17**
Onhan teidän laissannekin kirjoitettuna, että kahden ihmisen
todistus on pätevä. **18** Minä olen se, joka todistan itsestäni, ja
minusta todistaa myös Isä, joka on minut lähettänyt." **19** Niin he
sanoivat hänelle: "Missä sinun isäsi on?" Jeesus vastasi: "Te
ette tunne minua ettekä minun Isääni; jos te tuntisitte minut,
niin te tuntisitte myös minun Isäni". **20** Nämä sanat Jeesus
puhui uhriarkun ääressä, opettaessaan pyhäkössä; eikä kukaan
ottanut häntä kiinni, sillä hänen hetkensä ei ollut vielä tullut. **21**
Niin Jeesus taas sanoi heille: "Minä menen pois, ja te etsitte
minua, ja te kuolette syntiinne. Mihin minä menen, sinne te
ette voi tulla." **22** Niin juutalaiset sanoivat: "Ei kai hän aikone
tappaa itseänsä, koska sanoo: 'Mihin minä menen, sinne te
ette voi tulla'?" **23** Ja hän sanoi heille: "Te olette alhaalta, minä
olen ylhäältä; te olette tästä maailmasta, minä en ole tästä
maailmasta. **24** Sentähden minä sanoin teille, että te kuolette
synteihinne; sillä ellette usko minua siksi, joka minä olen, niin te
kuolette synteihinne." **25** Niin he sanoivat hänelle: "Kuka sinä
olet?" Jeesus sanoi heille: "Juuri se, mitä minä puhunkin teille.
26 Paljon on minulla teistä puhuttavaa ja teissä tuomittavaa;
mutta hän, joka on minut lähettänyt, on totinen, ja minkä minä
olen kuullut häneltä, sen minä puhun maailman kuulla." **27**
Mutta he eivät ymmärtäneet, että hän puhui heille Isästä. **28**
Niin Jeesus sanoi heille: "Kun olette ylentäneet Ihmisen Pojan,
silloin te ymmärrätte, että minä olen se, joka minä olen, ja etten
minä itsestäni tee mitään, vaan puhun tätä sen mukaan, kuin
minun Isäni on minulle opettanut. **29** Ja hän, joka on minut

lähettänyt, on minun kanssani; hän ei ole jättänyt minua yksinäni,
koska minä aina teen sitä, mikä hänelle on otollista." **30** Kun
hän näin puhui, uskoivat monet häneen. **31** Niin Jeesus sanoi
niille juutalaisille, jotka uskoivat häneen: "Jos te pysytte minun
sanassani, niin te totisesti olette minun opetuslapsiani; **32** ja te
tulette tuntemaan totuuden, ja totuus on tekevä teidät vapaiksi".
33 He vastasivat hänelle: "Me olemme Aabrahamin jälkeläisiä
emmekä ole koskaan olleet kenenkään orjia. Kuinka sinä sitten
sanot: 'Te tulette vapaiksi'?" **34** Jeesus vastasi heille: "Totisesti,
totisesti minä sanon teille: jokainen, joka tekee syntiä, on synnin
orja. **35** Mutta orja ei pysy talossa iäti; Poika pysyy iäti. **(aiōn g165)**
36 Jos siis Poika tekee teidät vapaiksi, niin te tulette todellisesti
vapaiksi. **37** Minä tiedän, että te olette Aabrahamin jälkeläisiä;
mutta te tavoittelette minua tappaaksenne, koska minun sanani
ei saa tilaa teissä. **38** Minä puhun, mitä minä olen nähnyt Isäni
tykönä; niin tekin teette, mitä olette kuulleet omalta isältänne."
39 He vastasivat ja sanoivat hänelle: "Aabraham on meidän
isämme". Jeesus sanoi heille: "Jos olisitte Aabrahamin lapsia,
niin te tekisitte Aabrahamin tekoja. **40** Mutta nyt te tavoittelette
minua tappaaksenne, miestä, joka on puhunut teille totuuden,
jonka hän on kuullut Jumalalta. Niin ei Aabraham tehnyt. **41**
Te teette isänne tekoja." He sanoivat hänelle: "Me emme ole
aviorikoksesta syntyneitä; meillä on yksi Isä, Jumala". **42** Jeesus
sanoi heille: "Jos Jumala olisi teidän Isänne, niin te rakastaisitte
minua, sillä minä olen Jumalasta lähtenyt ja tullut; en minä ole
itsestäni tullut, vaan hän on minut lähettänyt. **43** Minkätähden te
ette ymmärrä minun puhettani? Sentähden, että te ette kärsi
kuulla minun sanaani. **44** Te olette isästä perkeleestä, ja isänne
himoja te tahdotte noudattaa. Hän on ollut murhaaja alusta asti,

ja totuudessa hän ei pysy, koska hänessä ei totuutta ole. Kun hän
puhuu valhetta, niin hän puhuu omaansa, sillä hän on valhettelija
ja sen isä. **45** Mutta minua te ette usko, sentähden että minä
sanon totuuden. **46** Kuka teistä voi näyttää minut syypääksi
syntiin? Jos minä totuutta puhun, miksi ette minua usko? **47**
Joka on Jumalasta, se kuulee Jumalan sanat. Sentähden te ette
kuule, koska ette ole Jumalasta." **48** Niin juutalaiset vastasivat ja
sanoivat hänelle: "Emmekö ole oikeassa, kun sanomme, että
sinä olet samarialainen ja että sinussa on riivaaja?" **49** Jeesus
vastasi: "Minussa ei ole riivaajaa, vaan minä kunnioitan Isääni, ja
te häpäisette minua. **50** Mutta minä en etsi omaa kunniaani; yksi
on, joka etsii ja tuomitsee. **51** Totisesti, totisesti minä sanon teille:
jos joku pitää minun sanani, hän ei ikinä näe kuolemaa." **(aiōn
g165)** **52** Juutalaiset sanoivat hänelle: "Nyt me ymmärrämme,
että sinussa on riivaaja. Aabraham on kuollut ja profeetat, ja
sinä sanot: 'Jos joku pitää minun sanani, hän ei ikinä maista
kuolemaa'. **(aiōn g165)** **53** Oletko sinä suurempi kuin isämme
Aabraham, joka on kuollut? Ja profeetat ovat kuolleet; keneksi
sinä itsesi teet?" **54** Jeesus vastasi: "Jos minä itse itselleni
otan kunnian, niin minun kunniani ei ole mitään. Minun Isäni
on se, joka minulle kunnian antaa, hän, josta te sanotte: 'Hän
on meidän Jumalamme', **55** ettekä tunne häntä; mutta minä
tunnen hänet. Ja jos sanoisin, etten tunne häntä, niin minä olisin
valhettelija niinkuin tekin; mutta minä tunnen hänet ja pidän
hänen sanansa. **56** Aabraham, teidän isänne, riemuitsi siitä,
että hän oli näkevä minun päiväni; ja hän näki sen ja iloitsi." **57**
Niin juutalaiset sanoivat hänelle: "Et ole vielä viidenkymmenen
vuoden vanha, ja olet nähnyt Aabrahamin!" **58** Jeesus sanoi
heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: ennenkuin Aabraham

syntyi, olen minä ollut". **59** Silloin he poimivat kiviä heittääksensä
häntä niillä; mutta Jeesus lymysi ja lähti pyhäköstä.

9 Ja ohi kulkiessaan hän näki miehen, joka syntymästään
saakka oli ollut sokea. **2** Ja hänen opetuslapsensa kysyivät
häneltä sanoen: "Rabbi, kuka teki syntiä, tämäkö vai hänen
vanhempansa, että hänen piti sokeana syntymän?" **3** Jeesus
vastasi: "Ei tämä tehnyt syntiä eivätkä hänen vanhempansa,
vaan Jumalan tekojen piti tuleman hänessä julki. **4** Niin kauan
kuin päivä on, tulee meidän tehdä hänen tekojansa, joka on
minut lähettänyt; tulee yö, jolloin ei kukaan voi työtä tehdä. **5**
Niin kauan kuin minä maailmassa olen, olen minä maailman
valkeus." **6** Tämän sanottuaan hän sylki maahan ja teki syljestä
tahtaan ja siveli tahtaan hänen silmilleen **7** ja sanoi hänelle:
"Mene ja peseydy Siiloan lammikossa" -se on käännettynä:
lähetetty. -Niin hän meni ja peseytyi ja palasi näkevänä. **8** Silloin
naapurit ja ne, jotka ennen olivat nähneet hänet kerjääjänä,
sanoivat: "Eikö tämä ole se, joka istui ja kerjäsi?" **9** Toiset
sanoivat: "Hän se on", toiset sanoivat: "Ei ole, vaan hän on
hänen näköisensä". Hän itse sanoi: "Minä se olen". **10** Niin he
sanoivat hänelle: "Miten sinun silmäsi ovat auenneet?" **11** Hän
vastasi: "Se mies, jota kutsutaan Jeesukseksi, teki tahtaan ja
voiteli minun silmäni ja sanoi minulle: 'Mene ja peseydy Siiloan
lammikossa'; niin minä menin ja peseydyin ja sain näköni".
12 He sanoivat hänelle: "Missä hän on?" Hän vastasi: "En
tiedä". **13** Niin he veivät hänet, joka ennen oli ollut sokea,
fariseusten luo. **14** Ja se päivä, jona Jeesus teki tahtaan ja avasi
hänen silmänsä, oli sapatti. **15** Niin myöskin fariseukset kysyivät
häneltä, miten hän oli saanut näkönsä. Ja hän sanoi heille: "Hän
siveli tahtaan minun silmilleni, ja minä peseydyin, ja nyt minä

näen". **16** Niin muutamat fariseuksista sanoivat: "Se mies ei ole
Jumalasta, koska hän ei pidä sapattia". Toiset sanoivat: "Kuinka
voi syntinen ihminen tehdä senkaltaisia tunnustekoja?" Ja he
olivat keskenänsä eri mieltä. **17** Niin he taas sanoivat sokealle:
"Mitä sinä sanot hänestä, koskapa hän avasi sinun silmäsi?" Ja
hän sanoi: "Hän on profeetta". **18** Mutta juutalaiset eivät uskoneet
hänestä, että hän oli ollut sokea ja saanut näkönsä, ennenkuin
kutsuivat sen näkönsä saaneen vanhemmat **19** ja kysyivät
heiltä sanoen: "Onko tämä teidän poikanne, jonka sanotte
sokeana syntyneen? Kuinka hän sitten nyt näkee?" **20** Hänen
vanhempansa vastasivat ja sanoivat: "Me tiedämme, että tämä
on meidän poikamme ja että hän on sokeana syntynyt; **21** mutta
kuinka hän nyt näkee, emme tiedä; emme myöskään tiedä, kuka
on avannut hänen silmänsä. Kysykää häneltä; hänellä on kyllin
ikää, puhukoon itse puolestansa." **22** Näin hänen vanhempansa
sanoivat, koska pelkäsivät juutalaisia. Sillä juutalaiset olivat jo
sopineet keskenään, että se, joka tunnusti hänet Kristukseksi, oli
erotettava synagoogasta. **23** Sentähden hänen vanhempansa
sanoivat: "Hänellä on kyllin ikää, kysykää häneltä". **24** Niin he
kutsuivat toistamiseen miehen, joka oli ollut sokea, ja sanoivat
hänelle: "Anna kunnia Jumalalle; me tiedämme, että se mies on
syntinen". **25** Hän vastasi: "Onko hän syntinen, sitä en tiedä;
sen vain tiedän, että minä, joka olin sokea, nyt näen". **26** Niin
he sanoivat hänelle: "Mitä hän sinulle teki? Miten hän avasi
sinun silmäsi?" **27** Hän vastasi heille: "Johan minä teille sanoin,
ettekä te kuulleet. Miksi taas tahdotte sitä kuulla? Tahdotteko
tekin ruveta hänen opetuslapsiksensa?" **28** Niin he herjasivat
häntä ja sanoivat: "Sinä olet hänen opetuslapsensa, mutta me
olemme Mooseksen opetuslapsia. **29** Me tiedämme Jumalan

puhuneen Moosekselle, mutta mistä tämä on, sitä emme tiedä."
30 Mies vastasi ja sanoi heille: "Sehän tässä on ihmeellistä,
että te ette tiedä, mistä hän on, ja kuitenkin hän on avannut
minun silmäni. **31** Me tiedämme, ettei Jumala kuule syntisiä;
vaan joka on jumalaapelkääväinen ja tekee hänen tahtonsa, sitä
hän kuulee. **32** Ei ole maailman alusta kuultu, että kukaan on
avannut sokeana syntyneen silmät. **(aiōn g165)** **33** Jos hän ei
olisi Jumalasta, ei hän voisi mitään tehdä." **34** He vastasivat ja
sanoivat hänelle: "Sinä olet kokonaan synneissä syntynyt, ja sinä
tahdot opettaa meitä!" Ja he ajoivat hänet ulos. **35** Ja Jeesus sai
kuulla heidän ajaneen hänet ulos; ja hänet tavatessaan hän
sanoi hänelle: "Uskotko sinä Jumalan Poikaan?" **36** Hän vastasi
ja sanoi: "Herra, kuka hän on, että minä häneen uskoisin?" **37**
Jeesus sanoi hänelle: "Sinä olet hänet nähnyt, ja hän on se, joka
sinun kanssasi puhuu". **38** Niin hän sanoi: "Herra, minä uskon";
ja hän kumartaen rukoili häntä. **39** Ja Jeesus sanoi: "Tuomioksi
minä olen tullut tähän maailmaan, että ne, jotka eivät näe,
näkisivät, ja ne, jotka näkevät, tulisivat sokeiksi". **40** Ja muutamat
fariseukset, jotka olivat siinä häntä lähellä, kuulivat tämän ja
sanoivat hänelle: "Olemmeko mekin sokeat?" **41** Jeesus sanoi
heille: "Jos te olisitte sokeat, ei teillä olisi syntiä; mutta nyt te
sanotte: 'Me näemme'; sentähden teidän syntinne pysyy".

10 "Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka ei mene ovesta
lammastarhaan, vaan nousee sinne muualta, se on varas ja
ryöväri. **2** Mutta joka menee ovesta sisälle, se on lammasten
paimen. **3** Hänelle ovenvartija avaa, ja lampaat kuulevat hänen
ääntänsä; ja hän kutsuu omat lampaansa nimeltä ja vie heidät
ulos. **4** Ja laskettuaan kaikki omansa ulos hän kulkee niiden
edellä, ja lampaat seuraavat häntä, sillä ne tuntevat hänen

äänensä. **5** Mutta vierasta ne eivät seuraa, vaan pakenevat
häntä, koska eivät tunne vierasten ääntä." **6** Tämän kuvauksen
Jeesus puhui heille; mutta he eivät ymmärtäneet, mitä hänen
puheensa tarkoitti. **7** Niin Jeesus vielä sanoi heille: "Totisesti,
totisesti minä sanon teille: minä olen lammasten ovi. **8** Kaikki,
jotka ovat tulleet ennen minua, ovat varkaita ja ryöväreitä; mutta
lampaat eivät ole heitä kuulleet. **9** Minä olen ovi; jos joku minun
kauttani menee sisälle, niin hän pelastuu, ja hän on käyvä sisälle
ja käyvä ulos ja löytävä laitumen. **10** Varas ei tule muuta kuin
varastamaan ja tappamaan ja tuhoamaan. Minä olen tullut, että
heillä olisi elämä ja olisi yltäkylläisyys. **11** Minä olen se hyvä
paimen. Hyvä paimen antaa henkensä lammasten edestä. **12**
Mutta palkkalainen, joka ei ole paimen ja jonka omia lampaat
eivät ole, kun hän näkee suden tulevan, niin hän jättää lampaat
ja pakenee; ja susi ryöstää ja hajottaa ne. **13** Hän pakenee,
sillä hän on palkattu eikä välitä lampaista. **14** Minä olen se
hyvä paimen, ja minä tunnen omani, ja minun omani tuntevat
minut, **15** niinkuin Isä tuntee minut ja minä tunnen Isän; ja
minä annan henkeni lammasten edestä. **16** Minulla on myös
muita lampaita, jotka eivät ole tästä lammastarhasta; myös niitä
tulee minun johdattaa, ja ne saavat kuulla minun ääneni, ja
on oleva yksi lauma ja yksi paimen. **17** Sentähden Isä minua
rakastaa, koska minä annan henkeni, että minä sen jälleen
ottaisin. **18** Ei kukaan sitä minulta ota, vaan minä annan sen
itsestäni. Minulla on valta antaa se, ja minulla on valta ottaa se
jälleen; sen käskyn minä olen saanut Isältäni." **19** Niin syntyi taas
erimielisyys juutalaisten kesken näiden sanain tähden. **20** Ja
useat heistä sanoivat: "Hänessä on riivaaja, ja hän on järjiltään;
mitä te häntä kuuntelette?" **21** Toiset sanoivat: "Nämä eivät ole

riivatun sanoja; eihän riivaaja voi avata sokeain silmiä?" **22** Sitten
oli temppelin vihkimisen muistojuhla Jerusalemissa, ja oli talvi.
23 Ja Jeesus käyskeli pyhäkössä, Salomon pylväskäytävässä.
24 Niin juutalaiset ympäröivät hänet ja sanoivat hänelle: "Kuinka
kauan sinä pidät meidän mieltämme kiihdyksissä? Jos sinä olet
Kristus, niin sano se meille suoraan." **25** Jeesus vastasi heille:
"Minä olen sanonut sen teille, ja te ette usko. Ne teot, joita minä
teen Isäni nimessä, ne todistavat minusta. **26** Mutta te ette usko,
sillä te ette ole minun lampaitani. **27** Minun lampaani kuulevat
minun ääntäni, ja minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua. **28** Ja
minä annan heille iankaikkisen elämän, ja he eivät ikinä huku,
eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni. **(aiōn g165, aiōnios g166)**
29 Minun Isäni, joka on heidät minulle antanut, on suurempi
kaikkia, eikä kukaan voi ryöstää heitä minun Isäni kädestä. **30**
Minä ja Isä olemme yhtä." **31** Niin juutalaiset ottivat taas kiviä
maasta kivittääksensä hänet. **32** Jeesus vastasi heille: "Minä olen
näyttänyt teille monta hyvää tekoa, jotka ovat Isästä; mikä niistä
on se, jonka tähden te tahdotte minut kivittää?" **33** Juutalaiset
vastasivat hänelle: "Hyvän teon tähden me emme sinua kivitä,
vaan jumalanpilkan tähden, ja koska sinä, joka olet ihminen,
teet itsesi Jumalaksi". **34** Jeesus vastasi heille: "Eikö teidän
laissanne ole kirjoitettuna: 'Minä sanoin: te olette jumalia'? **35** Jos
hän sanoo jumaliksi niitä, joille Jumalan sana tuli-ja Raamattu
ei voi raueta tyhjiin- **36** niin kuinka te sanotte sille, jonka Isä
on pyhittänyt ja lähettänyt maailmaan: 'Sinä pilkkaat Jumalaa',
sentähden että minä sanoin: 'Minä olen Jumalan Poika'? **37** Jos
minä en tee Isäni tekoja, älkää uskoko minua. **38** Mutta jos minä
niitä teen, niin, vaikka ette uskoisikaan minua, uskokaa minun
tekojani, että tulisitte tuntemaan ja ymmärtäisitte Isän olevan

minussa ja minun olevan Isässä." **39** Niin he taas tahtoivat
ottaa hänet kiinni, mutta hän lähti pois heidän käsistänsä. **40** Ja
hän meni taas Jordanin tuolle puolelle siihen paikkaan, missä
Johannes ensin kastoi, ja viipyi siellä. **41** Ja monet tulivat hänen
tykönsä ja sanoivat: "Johannes ei tehnyt yhtäkään tunnustekoa;
mutta kaikki, mitä Johannes sanoi tästä, on totta". **42** Ja monet
siellä uskoivat häneen.

11 Ja eräs mies, Lasarus, Betaniasta, Marian ja hänen
sisarensa Martan kylästä, oli sairaana. **2** Ja tämä Maria oli
se, joka hajuvoiteella voiteli Herran ja pyyhki hiuksillaan hänen
jalkansa; ja Lasarus, joka sairasti, oli hänen veljensä. **3** Niin
sisaret lähettivät Jeesukselle tämän sanan: "Herra, katso, se,
joka on sinulle rakas, sairastaa". **4** Mutta sen kuultuaan Jeesus
sanoi: "Ei tämä tauti ole kuolemaksi, vaan Jumalan kunniaksi,
että Jumalan Poika sen kautta kirkastuisi". **5** Ja Jeesus rakasti
Marttaa ja hänen sisartaan ja Lasarusta. **6** Kun hän siis kuuli
hänen sairastavan, viipyi hän siinä paikassa, missä hän oli, vielä
kaksi päivää; **7** mutta niiden kuluttua hän sanoi opetuslapsilleen:
"Menkäämme taas Juudeaan". **8** Opetuslapset sanoivat hänelle:
"Rabbi, äsken juutalaiset yrittivät kivittää sinut, ja taas sinä menet
sinne!" **9** Jeesus vastasi: "Eikö päivässä ole kaksitoista hetkeä?
Joka vaeltaa päivällä, se ei loukkaa itseänsä, sillä hän näkee
tämän maailman valon. **10** Mutta joka vaeltaa yöllä, se loukkaa
itsensä, sillä ei hänessä ole valoa." **11** Näin hän puhui, ja sitten
hän sanoi heille: "Ystävämme Lasarus nukkuu, mutta minä
menen herättämään hänet unesta". **12** Niin opetuslapset sanoivat
hänelle: "Herra, jos hän nukkuu, niin hän tulee terveeksi".
13 Mutta Jeesus puhui hänen kuolemastaan; he taas luulivat
hänen puhuneen unessa-nukkumisesta. **14** Silloin Jeesus

sanoi heille suoraan: "Lasarus on kuollut, **15** ja minä iloitsen
teidän tähtenne siitä, etten ollut siellä, jotta te uskoisitte; mutta
menkäämme hänen tykönsä". **16** Niin Tuomas, jota sanottiin
Didymukseksi, sanoi toisille opetuslapsille: "Menkäämme mekin
sinne, kuollaksemme hänen kanssansa". **17** Niin Jeesus tuli
ja sai tietää, että hän jo neljä päivää oli ollut haudassa. **18**
Ja Betania oli lähellä Jerusalemia, noin viidentoista vakomitan
päässä. **19** Ja useita juutalaisia oli tullut Martan ja Marian luokse
lohduttamaan heitä heidän veljensä kuolemasta. **20** Kun Martta
kuuli, että Jeesus oli tulossa, meni hän häntä vastaan; mutta
Maria istui kotona. **21** Ja Martta sanoi Jeesukselle: "Herra, jos
sinä olisit ollut täällä, niin minun veljeni ei olisi kuollut. **22** Mutta
nytkin minä tiedän, että Jumala antaa sinulle kaiken, mitä sinä
Jumalalta anot." **23** Jeesus sanoi hänelle: "Sinun veljesi on
nouseva ylös". **24** Martta sanoi hänelle: "Minä tiedän hänen
nousevan ylösnousemuksessa, viimeisenä päivänä". **25** Jeesus
sanoi hänelle: "Minä olen ylösnousemus ja elämä; joka uskoo
minuun, se elää, vaikka olisi kuollut. **26** Eikä yksikään, joka elää
ja uskoo minuun, ikinä kuole. Uskotko sen?" **(aiōn g165)** **27** Hän
sanoi hänelle: "Uskon, Herra; minä uskon, että sinä olet Kristus,
Jumalan Poika, se, joka oli tuleva maailmaan". **28** Ja tämän
sanottuaan hän meni ja kutsui salaa sisarensa Marian sanoen:
"Opettaja on täällä ja kutsuu sinua". **29** Kun Maria sen kuuli,
nousi hän nopeasti ja meni hänen luoksensa. **30** Mutta Jeesus
ei ollut vielä saapunut kylään, vaan oli yhä siinä paikassa, missä
Martta oli hänet kohdannut. **31** Kun nyt juutalaiset, jotka olivat
Marian kanssa huoneessa häntä lohduttamassa, näkivät hänen
nopeasti nousevan ja lähtevän ulos, seurasivat he häntä, luullen
hänen menevän haudalle, itkemään siellä. **32** Kun siis Maria

saapui sinne, missä Jeesus oli, ja näki hänet, lankesi hän hänen
jalkojensa eteen ja sanoi hänelle: "Herra, jos sinä olisit ollut
täällä, ei minun veljeni olisi kuollut". **33** Kun Jeesus näki hänen
itkevän ja hänen kanssaan tulleiden juutalaisten itkevän, joutui
hän hengessään syvän liikutuksen valtaan ja vapisi; **34** ja hän
sanoi: "Mihin te panitte hänet?" He sanoivat hänelle: "Herra,
tule ja katso". **35** Ja Jeesus itki. **36** Niin juutalaiset sanoivat:
"Katso, kuinka rakas hän oli hänelle!" **37** Mutta muutamat heistä
sanoivat: "Eikö hän, joka avasi sokean silmät, olisi voinut tehdä
sitäkin, ettei tämä olisi kuollut?" **38** Niin Jeesus joutui taas
liikutuksen valtaan ja meni haudalle; ja se oli luola, ja sen suulla
oli kivi. **39** Jeesus sanoi: "Ottakaa kivi pois". Martta, kuolleen
sisar, sanoi hänelle: "Herra, hän haisee jo, sillä hän on ollut
haudassa neljättä päivää". **40** Jeesus sanoi hänelle: "Enkö
minä sanonut sinulle, että jos uskoisit, niin sinä näkisit Jumalan
kirkkauden?" **41** Niin he ottivat kiven pois. Ja Jeesus loi silmänsä
ylös ja sanoi: "Isä, minä kiitän sinua, että olet minua kuullut.
42 Minä kyllä tiesin, että sinä minua aina kuulet; mutta kansan
tähden, joka seisoo tässä ympärillä, minä tämän sanon, että
he uskoisivat sinun lähettäneen minut." **43** Ja sen sanottuansa
hän huusi suurella äänellä: "Lasarus, tule ulos!" **44** Ja kuollut
tuli ulos, jalat ja kädet siteisiin käärittyinä, ja hänen kasvojensa
ympärille oli kääritty hikiliina. Jeesus sanoi heille: "Päästäkää
hänet ja antakaa hänen mennä". **45** Niin useat juutalaisista,
jotka olivat tulleet Marian luokse ja nähneet, mitä Jeesus teki,
uskoivat häneen. **46** Mutta muutamat heistä menivät fariseusten
luo ja puhuivat heille, mitä Jeesus oli tehnyt. **47** Niin ylipapit ja
fariseukset kokosivat neuvoston ja sanoivat: "Mitä me teemme,
sillä tuo mies tekee paljon tunnustekoja? **48** Jos annamme

hänen näin olla, niin kaikki uskovat häneen, ja roomalaiset
tulevat ja ottavat meiltä sekä maan että kansan." **49** Mutta eräs
heistä, Kaifas, joka sinä vuonna oli ylimmäinen pappi, sanoi
heille: "Te ette tiedä mitään **50** ettekä ajattele, että teille on
parempi, että yksi ihminen kuolee kansan edestä, kuin että koko
kansa hukkuu". **51** Mutta sitä hän ei sanonut itsestään, vaan
koska hän oli sinä vuonna ylimmäinen pappi, hän ennusti, että
Jeesus oli kuoleva kansan edestä, **52** eikä ainoastaan tämän
kansan edestä, vaan myös kootakseen yhdeksi hajalla olevat
Jumalan lapset. **53** Siitä päivästä lähtien oli heillä siis tehtynä
päätös tappaa hänet. **54** Sentähden Jeesus ei enää vaeltanut
julkisesti juutalaisten keskellä, vaan lähti sieltä lähellä erämaata
olevaan paikkaan, Efraim nimiseen kaupunkiin; ja siellä hän
oleskeli opetuslapsineen. **55** Mutta juutalaisten pääsiäinen oli
lähellä, ja monet menivät maaseudulta ylös Jerusalemiin ennen
pääsiäisjuhlaa, puhdistamaan itsensä. **56** Ja he etsivät Jeesusta
ja sanoivat toisilleen seisoessaan pyhäkössä: "Mitä arvelette?
Eikö hän tullekaan juhlille?" **57** Mutta ylipapit ja fariseukset olivat
antaneet käskyjä, että jos joku tietäisi, missä hän oli, hänen oli
annettava se ilmi, jotta he ottaisivat hänet kiinni.

12 Kuusi päivää ennen pääsiäistä Jeesus saapui Betaniaan,
jossa Lasarus asui, hän, jonka Jeesus oli herättänyt kuolleista. **2**
Siellä valmistettiin hänelle ateria, ja Martta palveli, mutta Lasarus
oli yksi niistä, jotka olivat aterialla hänen kanssaan. **3** Niin
Maria otti naulan oikeata, kallisarvoista nardusvoidetta ja voiteli
Jeesuksen jalat ja pyyhki ne hiuksillaan; ja huone tuli täyteen
voiteen tuoksua. **4** Silloin sanoi yksi hänen opetuslapsistaan,
Juudas Iskariot, joka oli hänet kavaltava: **5** "Miksi ei tätä voidetta
myyty kolmeensataan denariin ja niitä annettu köyhille?" **6**

Mutta tätä hän ei sanonut sentähden, että olisi pitänyt huolta
köyhistä, vaan sentähden, että hän oli varas ja että hän
rahakukkaron hoitajana otti itselleen, mitä siihen oli pantu. **7**
Niin Jeesus sanoi: "Anna hänen olla, että hän saisi toimittaa
tämän minun hautaamispäiväni varalle. **8** Sillä köyhät teillä
aina on keskuudessanne, mutta minua teillä ei ole aina." **9**
Silloin suuri joukko juutalaisia sai tietää, että hän oli siellä;
ja he menivät sinne, ei ainoastaan Jeesuksen tähden, vaan
myöskin nähdäkseen Lasaruksen, jonka hän oli herättänyt
kuolleista. **10** Mutta ylipapit päättivät tappaa Lasaruksenkin,
11 koska monet juutalaiset hänen tähtensä menivät sinne
ja uskoivat Jeesukseen. **12** Seuraavana päivänä, kun suuri
kansanjoukko, joka oli saapunut juhlille, kuuli, että Jeesus oli
tulossa Jerusalemiin, **13** ottivat he palmupuiden oksia ja menivät
häntä vastaan ja huusivat: "Hoosianna, siunattu olkoon hän,
joka tulee Herran nimeen, Israelin kuningas!" **14** Ja saatuansa
nuoren aasin Jeesus istui sen selkään, niinkuin kirjoitettu on: **15**
"Älä pelkää, tytär Siion; katso, sinun kuninkaasi tulee istuen
aasin varsan selässä". **16** Tätä hänen opetuslapsensa eivät
aluksi ymmärtäneet; mutta kun Jeesus oli kirkastettu, silloin he
muistivat, että tämä oli hänestä kirjoitettu ja että he olivat tämän
hänelle tehneet. **17** Niin kansa, joka oli ollut hänen kanssansa,
kun hän kutsui Lasaruksen haudasta ja herätti hänet kuolleista,
todisti hänestä. **18** Sentähden kansa menikin häntä vastaan,
koska he kuulivat, että hän oli tehnyt sen tunnusteon. **19** Niin
fariseukset sanoivat keskenään: "Te näette, ettette saa mitään
aikaan; katso, koko maailma juoksee hänen perässään". **20**
Ja oli muutamia kreikkalaisia niiden joukosta, jotka tulivat ylös
juhlaan rukoilemaan. **21** Nämä menivät Filippuksen luo, joka oli

Galilean Beetsaidasta, ja pyysivät häntä sanoen: "Herra, me
haluamme nähdä Jeesuksen". **22** Filippus meni ja sanoi sen
Andreaalle; Andreas ja Filippus menivät ja sanoivat Jeesukselle.
23 Mutta Jeesus vastasi heille sanoen: "Hetki on tullut, että
Ihmisen Poika kirkastetaan. **24** Totisesti, totisesti minä sanon
teille: jos ei nisun jyvä putoa maahan ja kuole, niin se jää yksin;
mutta jos se kuolee, niin se tuottaa paljon hedelmää. **25** Joka
elämäänsä rakastaa, kadottaa sen; mutta joka vihaa elämäänsä
tässä maailmassa, hän on säilyttävä sen iankaikkiseen elämään.
(aiōnios g166) **26** Jos joku minua palvelee, seuratkoon hän minua;
ja missä minä olen, siellä on myös minun palvelijani oleva. Ja
jos joku minua palvelee, niin Isä on kunnioittava häntä. **27** Nyt
minun sieluni on järkytetty; ja mitä pitäisi minun sanoman? Isä,
pelasta minut tästä hetkestä. Kuitenkin: sitä varten minä olen
tähän hetkeen tullut. **28** Isä, kirkasta nimesi!" Niin taivaasta tuli
ääni: "Minä olen sen kirkastanut, ja olen sen vielä kirkastava".
29 Niin kansa, joka seisoi ja kuuli sen, sanoi ukkosen jylisseen.
Toiset sanoivat: "Häntä puhutteli enkeli". **30** Jeesus vastasi ja
sanoi: "Ei tämä ääni tullut minun tähteni, vaan teidän tähtenne.
31 Nyt käy tuomio tämän maailman ylitse; nyt tämän maailman
ruhtinas pitää heitettämän ulos. **32** Ja kun minut ylennetään
maasta, niin minä vedän kaikki tyköni." **33** Mutta sen hän sanoi
antaen tietää, minkäkaltaisella kuolemalla hän oli kuoleva. **34**
Kansa vastasi hänelle: "Me olemme laista kuulleet, että Kristus
pysyy iankaikkisesti; kuinka sinä sitten sanot, että Ihmisen Poika
pitää ylennettämän? Kuka on se Ihmisen Poika?" **(aiōn g165)** **35**
Niin Jeesus sanoi heille: "Vielä vähän aikaa valkeus on teidän
keskuudessanne. Vaeltakaa, niin kauan kuin teillä valkeus on,
ettei pimeys saisi teitä valtaansa. Joka pimeässä vaeltaa, se ei

tiedä, mihin hän menee. **36** Niin kauan kuin teillä valkeus on,
uskokaa valkeuteen, että te valkeuden lapsiksi tulisitte." Tämän
Jeesus puhui ja meni pois ja kätkeytyi heiltä. **37** Ja vaikka hän
oli tehnyt niin monta tunnustekoa heidän nähtensä, eivät he
uskoneet häneen, **38** että kävisi toteen profeetta Esaiaan sana,
jonka hän on sanonut: "Herra, kuka uskoo meidän saarnamme,
ja kenelle Herran käsivarsi ilmoitetaan?" **39** Sentähden he eivät
voineet uskoa, koska Esaias on vielä sanonut: **40** "Hän on
sokaissut heidän silmänsä ja paaduttanut heidän sydämensä,
että he eivät näkisi silmillään eivätkä ymmärtäisi sydämellään
eivätkä kääntyisi ja etten minä heitä parantaisi". **41** Tämän
Esaias sanoi, kun hän näki hänen kirkkautensa ja puhui hänestä.
42 Kuitenkin useat hallitusmiehistäkin uskoivat häneen, mutta
fariseusten tähden he eivät sitä tunnustaneet, etteivät joutuisi
synagoogasta erotetuiksi. **43** Sillä he rakastivat ihmiskunniaa
enemmän kuin Jumalan kunniaa. **44** Mutta Jeesus huusi ja sanoi:
"Joka uskoo minuun, se ei usko minuun, vaan häneen, joka on
minut lähettänyt. **45** Ja joka näkee minut, näkee hänet, joka on
minut lähettänyt. **46** Minä olen tullut valkeudeksi maailmaan,
ettei yksikään, joka minuun uskoo, jäisi pimeyteen. **47** Ja jos
joku kuulee minun sanani eikä niitä noudata, niin häntä en minä
tuomitse; sillä en minä ole tullut maailmaa tuomitsemaan, vaan
pelastamaan maailman. **48** Joka katsoo minut ylen eikä ota
vastaan minun sanojani, hänellä on tuomitsijansa: se sana,
jonka minä olen puhunut, se on tuomitseva hänet viimeisenä
päivänä. **49** Sillä en minä itsestäni ole puhunut, vaan Isä, joka
on minut lähettänyt, on itse antanut minulle käskyn, mitä minun
pitää sanoman ja mitä puhuman. **50** Ja minä tiedän, että hänen

käskynsä on iankaikkinen elämä. Sentähden, minkä minä puhun,
sen minä puhun niin, kuin Isä on minulle sanonut." **(aiōnios g166)**

13 Mutta ennen pääsiäisjuhlaa, kun Jeesus tiesi hetkensä
tulleen, että hän oli siirtyvä tästä maailmasta Isän tykö, niin hän,
joka oli rakastanut omiansa, jotka maailmassa olivat, osoitti heille
rakkautta loppuun asti. **2** Ja ehtoollisella oltaessa, kun perkele jo
oli pannut Juudas Iskariotin, Simonin pojan, sydämeen, että
hän kavaltaisi Jeesuksen, **3** niin Jeesus, tietäen, että Isä oli
antanut kaikki hänen käsiinsä ja että hän oli lähtenyt Jumalan
tyköä ja oli menevä Jumalan tykö, **4** nousi ehtoolliselta ja riisui
vaippansa, otti liinavaatteen ja vyötti sillä itsensä. **5** Sitten hän
kaatoi vettä pesumaljaan ja rupesi pesemään opetuslastensa
jalkoja ja pyyhkimään niitä liinavaatteella, jolla oli vyöttäytynyt. **6**
Niin hän tuli Simon Pietarin kohdalle, ja tämä sanoi hänelle:
"Herra, sinäkö peset minun jalkani?" **7** Jeesus vastasi ja sanoi
hänelle: "Mitä minä teen, sitä et nyt käsitä, mutta vastedes sinä
sen ymmärrät". **8** Pietari sanoi hänelle: "Et ikinä sinä saa pestä
minun jalkojani". Jeesus vastasi hänelle: "Ellen minä sinua pese,
ei sinulla ole osuutta minun kanssani". **(aiōn g165)** **9** Simon Pietari
sanoi hänelle: "Herra, älä pese ainoastaan minun jalkojani, vaan
myös kädet ja pää". **10** Jeesus sanoi hänelle: "Joka on kylpenyt,
ei tarvitse muuta, kuin että jalat pestään, ja niin hän on kokonaan
puhdas; ja te olette puhtaat, ette kuitenkaan kaikki". **11** Sillä hän
tiesi kavaltajansa; sentähden hän sanoi: "Ette kaikki ole puhtaat".
12 Kun hän siis oli pessyt heidän jalkansa ja ottanut vaippansa ja
taas asettunut aterialle, sanoi hän heille: "Ymmärrättekö, mitä
minä olen teille tehnyt? **13** Te puhuttelette minua opettajaksi
ja Herraksi, ja oikein te sanotte, sillä se minä olen. **14** Jos
siis minä, teidän Herranne ja opettajanne, olen pessyt teidän

jalkanne, olette tekin velvolliset pesemään toistenne jalat. **15**
Sillä minä annoin teille esikuvan, että myös te niin tekisitte, kuin
minä olen teille tehnyt. **16** Totisesti, totisesti minä sanon teille: ei
ole palvelija herraansa suurempi eikä lähettiläs lähettäjäänsä
suurempi. **17** Jos te tämän tiedätte, niin olette autuaat, jos te
sen teette. **18** En minä puhu teistä kaikista: minä tiedän, ketkä
olen valinnut; mutta tämän kirjoituksen piti käymän toteen: 'Joka
minun leipääni syö, on nostanut kantapäänsä minua vastaan'.
19 Jo nyt minä sanon sen teille, ennenkuin se tapahtuu, että
te, kun se tapahtuu, uskoisitte, että minä olen se. **20** Totisesti,
totisesti minä sanon teille: joka ottaa vastaan sen, jonka minä
lähetän, se ottaa vastaan minut; mutta joka ottaa vastaan minut,
se ottaa vastaan hänet, joka on minut lähettänyt. **21** Tämän
sanottuaan Jeesus tuli järkytetyksi hengessään ja todisti ja
sanoi: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: yksi teistä on minut
kavaltava". **22** Niin opetuslapset katsoivat toisiinsa epätietoisina,
kenestä hän puhui. **23** Ja eräs hänen opetuslapsistaan, se, jota
Jeesus rakasti, lepäsi aterioitaessa Jeesuksen syliä vasten.
24 Simon Pietari nyökäytti hänelle päätään ja sanoi hänelle:
"Sano, kuka se on, josta hän puhuu". **25** Niin tämä, nojautuen
Jeesuksen rintaa vasten, sanoi hänelle: "Herra, kuka se on?"
26 Jeesus vastasi: "Se on se, jolle minä kastan ja annan
tämän palan". Niin hän otti palan, kastoi sen ja antoi Juudaalle,
Simon Iskariotin pojalle. **27** Ja silloin, sen palan jälkeen, meni
häneen saatana. Niin Jeesus sanoi hänelle: "Minkä teet, se
tee pian". **28** Mutta ei kukaan aterioivista ymmärtänyt, mitä
varten hän sen hänelle sanoi. **29** Sillä muutamat luulivat, koska
rahakukkaro oli Juudaalla, Jeesuksen sanoneen hänelle: "Osta,
mitä tarvitsemme juhlaksi", tai että hän antaisi jotakin köyhille.

30 Niin hän, otettuaan sen palan, meni kohta ulos; ja oli yö. **31**
Kun hän oli mennyt ulos, sanoi Jeesus: "Nyt Ihmisen Poika on
kirkastettu, ja Jumala on kirkastettu hänessä. **32** Jos Jumala on
kirkastettu hänessä, niin kirkastaa myös Jumala hänet itsessään
ja kirkastaa hänet pian. **33** Lapsukaiset, vielä vähän aikaa
minä olen teidän kanssanne. Te tulette minua etsimään, ja
niinkuin sanoin juutalaisille: 'Mihin minä menen, sinne te ette voi
tulla', niin minä sanon nyt myös teille. **34** Uuden käskyn minä
annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä
rakastanut-että tekin niin rakastatte toisianne. **35** Siitä kaikki
tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen
rakkaus." **36** Simon Pietari sanoi hänelle: "Herra, mihin sinä
menet?" Jeesus vastasi hänelle: "Mihin minä menen, sinne sinä
et voi nyt minua seurata, mutta vastedes olet minua seuraava".
37 Pietari sanoi hänelle: "Herra, miksi en nyt voi seurata sinua?
Henkeni minä annan sinun edestäsi." **38** Jeesus vastasi: "Sinäkö
annat henkesi minun edestäni? Totisesti, totisesti minä sanon
sinulle: ei laula kukko, ennenkuin sinä minut kolmesti kiellät."

14 "Älköön teidän sydämenne olko murheellinen. Uskokaa
Jumalaan, ja uskokaa minuun. **2** Minun Isäni kodissa on monta
asuinsijaa. Jos ei niin olisi, sanoisinko minä teille, että minä
menen valmistamaan teille sijaa? **3** Ja vaikka minä menen
valmistamaan teille sijaa, tulen minä takaisin ja otan teidät tyköni,
että tekin olisitte siellä, missä minä olen. **4** Ja mihin minä menen-
tien sinne te tiedätte." **5** Tuomas sanoi hänelle: "Herra, me emme
tiedä, mihin sinä menet; kuinka sitten tietäisimme tien?" **6** Jeesus
sanoi hänelle: "Minä olen tie ja totuus ja elämä; ei kukaan tule
Isän tykö muutoin kuin minun kauttani. **7** Jos te olisitte tunteneet
minut, niin te tuntisitte myös minun Isäni; tästälähin te tunnette

hänet, ja te olette nähneet hänet." **8** Filippus sanoi hänelle:
"Herra, näytä meille Isä, niin me tyydymme". **9** Jeesus sanoi
hänelle: "Niin kauan aikaa minä olen ollut teidän kanssanne,
etkä sinä tunne minua, Filippus! Joka on nähnyt minut, on nähnyt
Isän; kuinka sinä sitten sanot: 'Näytä meille Isä'? **10** Etkö usko,
että minä olen Isässä, ja että Isä on minussa? Niitä sanoja, jotka
minä teille puhun, minä en puhu itsestäni; ja Isä, joka minussa
asuu, tekee teot, jotka ovat hänen. **11** Uskokaa minua, että minä
olen Isässä, ja että Isä on minussa; mutta jos ette, niin uskokaa
itse tekojen tähden. **12** Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka
uskoo minuun, myös hän on tekevä niitä tekoja, joita minä teen,
ja suurempiakin, kuin ne ovat, hän on tekevä; sillä minä menen
Isän tykö, **13** ja mitä hyvänsä te anotte minun nimessäni, sen
minä teen, että Isä kirkastettaisiin Pojassa. **14** Jos te anotte
minulta jotakin minun nimessäni, niin minä sen teen. **15** Jos te
minua rakastatte, niin te pidätte minun käskyni. **16** Ja minä olen
rukoileva Isää, ja hän antaa teille toisen Puolustajan olemaan
teidän kanssanne iankaikkisesti, **(aiōn g165)** **17** totuuden Hengen,
jota maailma ei voi ottaa vastaan, koska se ei näe häntä eikä
tunne häntä; mutta te tunnette hänet, sillä hän pysyy teidän
tykönänne ja on teissä oleva. **18** En minä jätä teitä orvoiksi;
minä tulen teidän tykönne. **19** Vielä vähän aikaa, niin maailma
ei enää minua näe, mutta te näette minut; koska minä elän,
niin tekin saatte elää. **20** Sinä päivänä te ymmärrätte, että
minä olen Isässäni, ja että te olette minussa ja minä teissä.
21 Jolla on minun käskyni ja joka ne pitää, hän on se, joka
minua rakastaa; mutta joka minua rakastaa, häntä minun Isäni
rakastaa, ja minä rakastan häntä ja ilmoitan itseni hänelle." **22**
Juudas, ei se Iskariot, sanoi hänelle: "Herra, mistä syystä sinä

aiot ilmoittaa itsesi meille etkä maailmalle?" **23** Jeesus vastasi ja
sanoi hänelle: "Jos joku rakastaa minua, niin hän pitää minun
sanani, ja minun Isäni rakastaa häntä, ja me tulemme hänen
tykönsä ja jäämme hänen tykönsä asumaan. **24** Joka ei minua
rakasta, se ei pidä minun sanojani; ja se sana, jonka te kuulette,
ei ole minun, vaan Isän, joka on minut lähettänyt. **25** Tämän
minä olen teille puhunut ollessani teidän tykönänne. **26** Mutta
Puolustaja, Pyhä Henki, jonka Isä on lähettävä minun nimessäni,
hän opettaa teille kaikki ja muistuttaa teitä kaikesta, minkä minä
olen teille sanonut. **27** Rauhan minä jätän teille: minun rauhani-
sen minä annan teille. En minä anna teille, niinkuin maailma
antaa. Älköön teidän sydämenne olko murheellinen älköönkä
peljätkö. **28** Te kuulitte minun sanovan teille: 'Minä menen pois
ja palajan jälleen teidän tykönne'. Jos te minua rakastaisitte, niin
te iloitsisitte siitä, että minä menen Isän tykö, sillä Isä on minua
suurempi. **29** Ja nyt minä olen sanonut sen teille, ennenkuin se
on tapahtunut, että te uskoisitte, kun se tapahtuu. **30** En minä
enää puhu paljoa teidän kanssanne, sillä maailman ruhtinas
tulee, ja minussa hänellä ei ole mitään. **31** Mutta että maailma
ymmärtäisi minun rakastavan Isää ja tekevän, niinkuin Isä on
minua käskenyt: nouskaa, lähtekäämme täältä."

15 "Minä olen totinen viinipuu, ja minun Isäni on viinitarhuri. **2**
Jokaisen oksan minussa, joka ei kanna hedelmää, hän karsii
pois; ja jokaisen, joka kantaa hedelmää, hän puhdistaa, että se
kantaisi runsaamman hedelmän. **3** Te olette jo puhtaat sen sanan
tähden, jonka minä olen teille puhunut. **4** Pysykää minussa,
niin minä pysyn teissä. Niinkuin oksa ei voi kantaa hedelmää
itsestään, ellei se pysy viinipuussa, niin ette tekään, ellette
pysy minussa. **5** Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy

minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä
ilman minua te ette voi mitään tehdä. **6** Jos joku ei pysy minussa,
niin hänet heitetään pois niinkuin oksa, ja hän kuivettuu; ja ne
kootaan yhteen ja heitetään tuleen, ja ne palavat. **7** Jos te pysytte
minussa ja minun sanani pysyvät teissä, niin anokaa, mitä ikinä
tahdotte, ja te saatte sen. **8** Siinä minun Isäni kirkastetaan, että
te kannatte paljon hedelmää ja tulette minun opetuslapsikseni. **9**
Niinkuin Isä on minua rakastanut, niin minäkin olen rakastanut
teitä; pysykää minun rakkaudessani. **10** Jos te pidätte minun
käskyni, niin te pysytte minun rakkaudessani, niinkuin minä olen
pitänyt Isäni käskyt ja pysyn hänen rakkaudessaan. **11** Tämän
minä olen teille puhunut, että minun iloni olisi teissä ja teidän
ilonne tulisi täydelliseksi. **12** Tämä on minun käskyni, että te
rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut. **13** Sen
suurempaa rakkautta ei ole kenelläkään, kuin että hän antaa
henkensä ystäväinsä edestä. **14** Te olette minun ystäväni, jos
teette, mitä minä käsken teidän tehdä. **15** En minä enää sano
teitä palvelijoiksi, sillä palvelija ei tiedä, mitä hänen herransa
tekee; vaan ystäviksi minä sanon teitä, sillä minä olen ilmoittanut
teille kaikki, mitä minä olen kuullut Isältäni. **16** Te ette valinneet
minua, vaan minä valitsin teidät ja asetin teidät, että te menisitte
ja kantaisitte hedelmää ja että teidän hedelmänne pysyisi: että
mitä ikinä te anotte Isältä minun nimessäni, hän sen teille antaisi.
17 Sen käskyn minä teille annan, että rakastatte toisianne. **18**
Jos maailma teitä vihaa, niin tietäkää, että se on vihannut minua
ennen kuin teitä. **19** Jos te maailmasta olisitte, niin maailma
omaansa rakastaisi; mutta koska te ette ole maailmasta, vaan
minä olen teidät maailmasta valinnut, sentähden maailma teitä
vihaa. **20** Muistakaa se sana, jonka minä teille sanoin: 'Ei ole

palvelija herraansa suurempi'. Jos he ovat minua vainonneet,
niin he teitäkin vainoavat; jos he ovat ottaneet vaarin minun
sanastani, niin he ottavat vaarin teidänkin sanastanne. **21** Mutta
kaiken tämän he tekevät teille minun nimeni tähden, koska he
eivät tunne häntä, joka on minut lähettänyt. **22** Jos minä en
olisi tullut ja puhunut heille, ei heillä olisi syntiä; mutta nyt heillä
ei ole, millä syntiänsä puolustaisivat. **23** Joka vihaa minua, se
vihaa myös minun Isääni. **24** Jos minä en olisi tehnyt heidän
keskuudessaan niitä tekoja, joita ei kukaan muu ole tehnyt, ei
heillä olisi syntiä; mutta nyt he ovat nähneet ja ovat vihanneet
sekä minua että minun Isääni. **25** Mutta se sana oli käyvä toteen,
joka on kirjoitettuna heidän laissaan: 'He ovat vihanneet minua
syyttä'. **26** Mutta kun Puolustaja tulee, jonka minä lähetän teille
Isän tyköä, totuuden Henki, joka lähtee Isän tyköä, niin hän on
todistava minusta. **27** Ja te myös todistatte, sillä te olette alusta
asti olleet minun kanssani."

16 "Tämän minä olen teille puhunut, ettette loukkaantuisi. **2** He
erottavat teidät synagoogasta; ja tulee aika, jolloin jokainen, joka
tappaa teitä, luulee tekevänsä uhripalveluksen Jumalalle. **3** Ja
sen he tekevät teille, koska he eivät tunne Isää eivätkä minua. **4**
Mutta tämän minä olen puhunut teille, että, kun se aika tulee, te
muistaisitte minun sen teille sanoneen. Tätä minä en ole sanonut
teille alusta, koska minä olin teidän kansanne. **5** Mutta nyt minä
menen hänen tykönsä, joka on minut lähettänyt, eikä kukaan
teistä kysy minulta: 'Mihin sinä menet?' **6** Mutta koska minä
olen tämän teille puhunut, täyttää murhe teidän sydämenne.
7 Kuitenkin minä sanon teille totuuden: teille on hyväksi, että
minä menen pois. Sillä ellen minä mene pois, ei Puolustaja tule
teidän tykönne; mutta jos minä menen, niin minä hänet teille

lähetän. **8** Ja kun hän tulee, niin hän näyttää maailmalle todeksi
synnin ja vanhurskauden ja tuomion: **9** synnin, koska he eivät
usko minuun; **10** vanhurskauden, koska minä menen Isän tykö,
ettekä te enää minua näe; **11** ja tuomion, koska tämän maailman
ruhtinas on tuomittu. **12** Minulla on vielä paljon sanottavaa
teille, mutta te ette voi nyt sitä kantaa. **13** Mutta kun hän tulee,
totuuden Henki, johdattaa hän teidät kaikkeen totuuteen. Sillä
se, mitä hän puhuu, ei ole hänestä itsestään; vaan minkä hän
kuulee, sen hän puhuu, ja tulevaiset hän teille julistaa. **14** Hän on
minut kirkastava, sillä hän ottaa minun omastani ja julistaa teille.
15 Kaikki, mitä Isällä on, on minun; sentähden minä sanoin, että
hän ottaa minun omastani ja julistaa teille. **16** Vähän aikaa,
niin te ette enää minua näe, ja taas vähän aikaa, niin te näette
minut." **17** Silloin muutamat hänen opetuslapsistansa sanoivat
toisilleen: "Mitä se tarkoittaa, kun hän sanoo meille: 'Vähän
aikaa, niin te ette minua näe, ja taas vähän aikaa, niin te näette
minut', ja: 'Minä menen Isän tykö'?" **18** Niin he sanoivat: "Mitä
se tarkoittaa, kun hän sanoo: 'Vähän aikaa'? Emme ymmärrä,
mitä hän puhuu." **19** Jeesus huomasi heidän tahtovan kysyä
häneltä ja sanoi heille: "Sitäkö te kyselette keskenänne, että
minä sanoin: 'Vähän aikaa, niin te ette minua näe, ja taas vähän
aikaa, niin te näette minut'? **20** Totisesti, totisesti minä sanon
teille: te joudutte itkemään ja valittamaan, mutta maailma on
iloitseva; te tulette murheellisiksi, mutta teidän murheenne on
muuttuva iloksi. **21** Kun vaimo synnyttää, on hänellä murhe,
koska hänen hetkensä on tullut; mutta kun hän on synnyttänyt
lapsen, ei hän enää muista ahdistustaan sen ilon tähden, että
ihminen on syntynyt maailmaan. **22** Niin on myös teillä nyt
murhe; mutta minä olen taas näkevä teidät, ja teidän sydämenne

on iloitseva, eikä kukaan ota teiltä pois teidän iloanne. **23** Ja
sinä päivänä te ette minulta mitään kysy. Totisesti, totisesti minä
sanon teille: jos te anotte jotakin Isältä, on hän sen teille antava
minun nimessäni. **24** Tähän asti te ette ole anoneet mitään
minun nimessäni; anokaa, niin te saatte, että teidän ilonne olisi
täydellinen. **25** Tämän minä olen puhunut teille kuvauksilla;
mutta tulee aika, jolloin minä en puhu teille enää kuvauksilla,
vaan avonaisesti julistan teille sanomaa Isästä. **26** Sinä päivänä
te anotte minun nimessäni; enkä minä sano teille, että minä
olen rukoileva Isää teidän edestänne; **27** sillä Isä itse rakastaa
teitä, sentähden että te olette minua rakastaneet ja uskoneet
minun lähteneen Jumalan tyköä. **28** Minä olen lähtenyt Isästä ja
tullut maailmaan; jälleen minä jätän maailman ja menen Isän
tykö." **29** Hänen opetuslapsensa sanoivat: "Katso, nyt sinä puhut
avonaisesti etkä käytä mitään kuvausta. **30** Nyt me tiedämme,
että sinä tiedät kaikki, etkä tarvitse, että kukaan sinulta kysyy;
sentähden me uskomme sinun Jumalan tyköä lähteneen." **31**
Jeesus vastasi heille: "Nyt te uskotte. **32** Katso, tulee hetki ja on
jo tullut, jona teidät hajotetaan kukin tahollensa ja te jätätte minut
yksin; en minä kuitenkaan yksin ole, sillä Isä on minun kanssani.
33 Tämän minä olen teille puhunut, että teillä olisi minussa rauha.
Maailmassa teillä on ahdistus; mutta olkaa turvallisella mielellä:
minä olen voittanut maailman."

17 Tämän Jeesus puhui ja nosti silmänsä taivasta kohti ja
sanoi: "Isä, hetki on tullut, kirkasta Poikasi, että Poikasi kirkastaisi
sinut; **2** koska sinä olet antanut hänen valtaansa kaiken lihan,
että hän antaisi iankaikkisen elämän kaikille, jotka sinä olet
hänelle antanut. **(aiōnios g166)** **3** Mutta tämä on iankaikkinen
elämä, että he tuntevat sinut, joka yksin olet totinen Jumala, ja

hänet, jonka sinä olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen. **(aiōnios g166)** **4** Minä olen kirkastanut sinut maan päällä: minä olen
täyttänyt sen työn, jonka sinä annoit minun tehtäväkseni. **5**
Ja nyt, Isä, kirkasta sinä minut tykönäsi sillä kirkkaudella, joka
minulla oli sinun tykönäsi, ennenkuin maailma olikaan. **6** Minä
olen ilmoittanut sinun nimesi ihmisille, jotka sinä annoit minulle
maailmasta. He olivat sinun, ja sinä annoit heidät minulle, ja
he ovat ottaneet sinun sanastasi vaarin. **7** Nyt he tietävät,
että kaikki, minkä olet minulle antanut, on sinulta. **8** Sillä ne
sanat, jotka sinä minulle annoit, minä olen antanut heille; ja he
ovat ottaneet ne vastaan ja tietävät totisesti minun lähteneen
sinun tyköäsi ja uskovat, että sinä olet minut lähettänyt. **9** Minä
rukoilen heidän edestänsä; en minä maailman edestä rukoile,
vaan niiden edestä, jotka sinä olet minulle antanut, koska he
ovat sinun- **10** ja kaikki minun omani ovat sinun, ja sinun omasi
ovat minun-ja minä olen kirkastettu heissä. **11** Ja minä en
enää ole maailmassa, mutta he ovat maailmassa, ja minä tulen
sinun tykösi. Pyhä Isä, varjele heidät nimessäsi, jonka sinä olet
minulle antanut, että he olisivat yhtä niinkuin mekin. **12** Kun minä
olin heidän kanssansa, varjelin minä heidät sinun nimessäsi,
jonka sinä olet minulle antanut, ja suojelin heitä, eikä heistä
joutunut kadotetuksi yksikään muu kuin se kadotuksen lapsi, että
kirjoitus kävisi toteen. **13** Mutta nyt minä tulen sinun tykösi ja
puhun tätä maailmassa, että heillä olisi minun iloni täydellisenä
heissä itsessään. **14** Minä olen antanut heille sinun sanasi, ja
maailma vihaa heitä, koska he eivät ole maailmasta, niinkuin
en minäkään maailmasta ole. **15** En minä rukoile, että ottaisit
heidät pois maailmasta, vaan että sinä varjelisit heidät pahasta.
16 He eivät ole maailmasta, niinkuin en minäkään maailmasta

ole. **17** Pyhitä heidät totuudessa; sinun sanasi on totuus. **18**
Niinkuin sinä olet lähettänyt minut maailmaan, niin olen minäkin
lähettänyt heidät maailmaan; **19** ja minä pyhitän itseni heidän
tähtensä, että myös he olisivat pyhitetyt totuudessa. **20** Mutta
en minä rukoile ainoastaan näiden edestä, vaan myös niiden
edestä, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun, **21** että
he kaikki olisivat yhtä, niinkuin sinä, Isä, olet minussa ja minä
sinussa, että hekin meissä olisivat, niin että maailma uskoisi,
että sinä olet minut lähettänyt. **22** Ja sen kirkkauden, jonka sinä
minulle annoit, minä olen antanut heille, että he olisivat yhtä,
niinkuin me olemme yhtä- **23** minä heissä, ja sinä minussa-
että he olisivat täydellisesti yhtä, niin että maailma ymmärtäisi,
että sinä olet minut lähettänyt ja rakastanut heitä, niinkuin sinä
olet minua rakastanut. **24** Isä, minä tahdon, että missä minä
olen, siellä nekin, jotka sinä olet minulle antanut, olisivat minun
kanssani, että he näkisivät minun kirkkauteni, jonka sinä olet
minulle antanut, koska olet rakastanut minua jo ennen maailman
perustamista. **25** Vanhurskas Isä, maailma ei ole sinua tuntenut,
mutta minä tunnen sinut, ja nämä ovat tulleet tuntemaan, että
sinä olet minut lähettänyt. **26** Ja minä olen tehnyt sinun nimesi
heille tunnetuksi ja teen vastakin, että se rakkaus, jolla sinä olet
minua rakastanut, olisi heissä ja minä olisin heissä."

18 Kun Jeesus oli tämän puhunut, lähti hän pois opetuslastensa
kanssa Kedronin puron tuolle puolelle; siellä oli puutarha, johon
hän meni opetuslapsinensa. **2** Mutta myös Juudas, joka hänet
kavalsi, tiesi sen paikan, koska Jeesus ja hänen opetuslapsensa
usein olivat kokoontuneet sinne. **3** Niin Juudas otti sotilasjoukon
sekä ylipappien ja fariseusten palvelijoita ja tuli sinne soihdut ja
lamput ja aseet mukanaan. **4** Silloin Jeesus, joka tiesi kaiken,

mikä oli häntä kohtaava, astui esiin ja sanoi heille: "Ketä te
etsitte?" **5** He vastasivat hänelle: "Jeesusta, Nasaretilaista".
Jeesus sanoi heille: "Minä se olen". Ja Juudas, joka hänet
kavalsi, seisoi myös heidän kanssaan. **6** Kun hän siis sanoi
heille: "Minä se olen", peräytyivät he ja kaatuivat maahan. **7** Niin
hän taas kysyi heiltä: "Ketä te etsitte?" He sanoivat: "Jeesusta,
Nasaretilaista". **8** Jeesus vastasi: "Minähän sanoin teille, että
minä se olen. Jos te siis minua etsitte, niin antakaa näiden
mennä"; **9** että se sana kävisi toteen, jonka hän oli sanonut:
"En minä ole kadottanut ketään niistä, jotka sinä olet minulle
antanut". **10** Niin Simon Pietari, jolla oli miekka, veti sen ja iski
ylimmäisen papin palvelijaa ja sivalsi häneltä pois oikean korvan;
ja palvelijan nimi oli Malkus. **11** Niin Jeesus sanoi Pietarille:
"Pistä miekkasi tuppeen. Enkö minä joisi sitä maljaa, jonka
Isä on minulle antanut?" **12** Niin sotilasjoukko ja päällikkö ja
juutalaisten palvelijat ottivat Jeesuksen kiinni ja sitoivat hänet
13 ja veivät ensin Hannaan luo, sillä hän oli Kaifaan appi, ja
Kaifas oli sinä vuonna ylimmäisenä pappina. **14** Ja Kaifas oli se,
joka neuvottelussa oli juutalaisille sanonut: "On hyödyllistä, että
yksi ihminen kuolee kansan edestä." **15** Ja Jeesusta seurasi
Simon Pietari ja eräs toinen opetuslapsi. Tämä opetuslapsi oli
ylimmäisen papin tuttava ja meni Jeesuksen kanssa sisälle
ylimmäisen papin kartanoon. **16** Mutta Pietari seisoi portilla
ulkona. Niin se toinen opetuslapsi, joka oli ylimmäisen papin
tuttava, meni ulos ja puhutteli portinvartijatarta ja toi Pietarin
sisälle. **17** Niin palvelijatar, joka vartioi porttia, sanoi Pietarille:
"Etkö sinäkin ole tuon miehen opetuslapsia?" Hän sanoi: "En
ole". **18** Mutta palvelijat ja käskyläiset olivat tehneet hiilivalkean,
koska oli kylmä, ja seisoivat ja lämmittelivät. Ja myös Pietari

seisoi heidän kanssaan lämmittelemässä. **19** Niin ylimmäinen
pappi kysyi Jeesukselta hänen opetuslapsistaan ja opistaan. **20**
Jeesus vastasi hänelle: "Minä olen julkisesti puhunut maailmalle;
minä olen aina opettanut synagoogissa ja pyhäkössä, joihin
kaikki juutalaiset kokoontuvat, enkä ole salassa puhunut mitään.
21 Miksi minulta kysyt? Kysy niiltä, jotka ovat kuulleet, mitä
minä olen heille puhunut; katso, he tietävät, mitä minä olen
sanonut." **22** Mutta kun Jeesus oli tämän sanonut, antoi eräs
palvelija, joka seisoi vieressä, hänelle korvapuustin sanoen:
"Niinkö sinä vastaat ylimmäiselle papille?" **23** Jeesus vastasi
hänelle: "Jos minä pahasti puhuin, niin näytä toteen, että se on
pahaa; mutta jos minä puhuin oikein, miksi minua lyöt?" **24** Niin
Hannas lähetti hänet sidottuna ylimmäisen papin Kaifaan luo. **25**
Mutta Simon Pietari seisoi lämmittelemässä. Niin he sanoivat
hänelle: "Etkö sinäkin ole hänen opetuslapsiaan?" Hän kielsi ja
sanoi: "En ole". **26** Silloin eräs ylimmäisen papin palvelijoista,
sen sukulainen, jolta Pietari oli sivaltanut korvan pois, sanoi:
"Enkö minä nähnyt sinua puutarhassa hänen kanssaan?" **27**
Niin Pietari taas kielsi, ja samassa lauloi kukko. **28** Niin he veivät
Jeesuksen Kaifaan luota palatsiin; ja oli varhainen aamu. Ja
itse he eivät menneet sisälle palatsiin, etteivät saastuisi, vaan
saattaisivat syödä pääsiäislammasta. **29** Niin Pilatus meni ulos
heidän luokseen ja sanoi: "Mikä syytös ja kanne teillä on tätä
miestä vastaan?" **30** He vastasivat ja sanoivat hänelle: "Jos tämä
ei olisi pahantekijä, emme olisi antaneet häntä sinun käsiisi". **31**
Niin Pilatus sanoi heille: "Ottakaa te hänet ja tuomitkaa hänet
lakinne mukaan". Juutalaiset sanoivat hänelle: "Meidän ei ole
lupa ketään tappaa"; **32** että Jeesuksen sana kävisi toteen,
jonka hän oli sanonut, antaen tietää, minkälaisella kuolemalla

hän oli kuoleva. **33** Niin Pilatus meni taas sisälle palatsiin ja
kutsui Jeesuksen ja sanoi hänelle: "Oletko sinä juutalaisten
kuningas?" **34** Jeesus vastasi hänelle: "Itsestäsikö sen sanot, vai
ovatko muut sen sinulle minusta sanoneet?" **35** Pilatus vastasi:
"Olenko minä juutalainen? Oma kansasi ja ylipapit ovat antaneet
sinut minun käsiini. Mitä olet tehnyt?" **36** Jeesus vastasi: "Minun
kuninkuuteni ei ole tästä maailmasta; jos minun kuninkuuteni
olisi tästä maailmasta, niin minun palvelijani olisivat taistelleet,
ettei minua olisi annettu juutalaisten käsiin; mutta nyt minun
kuninkuuteni ei ole täältä". **37** Niin Pilatus sanoi hänelle: "Sinä
siis kuitenkin olet kuningas?" Jeesus vastasi: "Sinäpä sen sanot,
että minä olen kuningas. Sitä varten minä olen syntynyt ja sitä
varten maailmaan tullut, että minä todistaisin totuuden puolesta.
Jokainen, joka on totuudesta, kuulee minun ääneni." **38** Pilatus
sanoi hänelle: "Mikä on totuus?" Ja sen sanottuaan hän taas
meni ulos juutalaisten luo ja sanoi heille: "Minä en löydä hänessä
yhtäkään syytä. **39** Mutta te olette tottuneet siihen, että minä
päästän teille yhden vangin irti pääsiäisenä; tahdotteko siis, että
päästän teille juutalaisten kuninkaan?" **40** Niin he taas huusivat
sanoen: "Älä häntä, vaan Barabbas!" Mutta Barabbas oli ryöväri.

19 Silloin Pilatus otti Jeesuksen ja ruoskitti hänet. **2** Ja
sotamiehet väänsivät kruunun orjantappuroista, panivat sen
hänen päähänsä ja pukivat hänen ylleen purppuraisen vaipan
3 ja tulivat hänen luoksensa ja sanoivat: "Terve, juutalaisten
kuningas"; ja he antoivat hänelle korvapuusteja. **4** Pilatus meni
taas ulos ja sanoi heille: "Katso, minä tuon hänet ulos teille,
tietääksenne, etten minä löydä hänessä yhtäkään syytä". **5** Niin
Jeesus tuli ulos, orjantappurakruunu päässään ja purppurainen
vaippa yllään. Ja Pilatus sanoi heille: "Katso ihmistä!" **6** Kun

siis ylipapit ja palvelijat näkivät hänet, huusivat he sanoen:
"Ristiinnaulitse, ristiinnaulitse!" Pilatus sanoi heille: "Ottakaa te
hänet ja ristiinnaulitkaa, sillä minä en löydä hänessä mitään
syytä". **7** Juutalaiset vastasivat hänelle: "Meillä on laki, ja
lain mukaan hänen pitää kuoleman, koska hän on tehnyt
itsensä Jumalan Pojaksi". **8** Kun nyt Pilatus kuuli tämän
sanan, pelkäsi hän vielä enemmän **9** ja meni taas sisälle
palatsiin ja sanoi Jeesukselle: "Mistä sinä olet?" Mutta Jeesus ei
hänelle vastannut. **10** Niin Pilatus sanoi hänelle: "Etkö puhu
minulle? Etkö tiedä, että minulla on valta sinut päästää ja
minulla on valta sinut ristiinnaulita?" **11** Jeesus vastasi: "Sinulla
ei olisi mitään valtaa minuun, ellei sitä olisi annettu sinulle
ylhäältä. Sentähden on sen synti suurempi, joka jätti minut
sinun käsiisi." **12** Tämän tähden Pilatus koetti päästää hänet irti.
Mutta juutalaiset huusivat sanoen: "Jos päästät hänet, et ole
keisarin ystävä; jokainen, joka tekee itsensä kuninkaaksi, asettuu
keisaria vastaan". **13** Kun Pilatus kuuli nämä sanat, antoi hän
viedä Jeesuksen ulos ja istui tuomarinistuimelle, paikalle, jonka
nimi on Litostroton, hebreaksi Gabbata. **14** Ja oli pääsiäisen
valmistuspäivä, noin kuudes hetki. Ja hän sanoi juutalaisille:
"Katso, teidän kuninkaanne!" **15** Niin he huusivat: "Vie pois, vie
pois, ristiinnaulitse hänet!" Pilatus sanoi heille: "Onko minun
ristiinnaulittava teidän kuninkaanne?" Ylipapit vastasivat: "Ei
meillä ole kuningasta, vaan keisari". **16** Silloin hän luovutti hänet
heille ja antoi ristiinnaulittavaksi. Ja he ottivat Jeesuksen. **17**
Ja kantaen itse omaa ristiänsä hän meni ulos niin sanotulle
Pääkallonpaikalle, jota kutsutaan hebreankielellä Golgataksi. **18**
Siellä he hänet ristiinnaulitsivat ja hänen kanssaan kaksi muuta,
yhden kummallekin puolelle, ja Jeesuksen keskelle. **19** Ja Pilatus

kirjoitti myös päällekirjoituksen ja kiinnitti sen ristiin; ja se oli näin
kirjoitettu: "Jeesus Nasaretilainen, juutalaisten kuningas". **20**
Tämän päällekirjoituksen lukivat monet juutalaiset, sillä paikka,
jossa Jeesus ristiinnaulittiin, oli lähellä kaupunkia; ja se oli
kirjoitettu hebreaksi, latinaksi ja kreikaksi. **21** Niin juutalaisten
ylipapit sanoivat Pilatukselle: "Älä kirjoita: 'Juutalaisten kuningas',
vaan että hän on sanonut: 'Minä olen juutalaisten kuningas'." **22**
Pilatus vastasi: "Minkä minä kirjoitin, sen minä kirjoitin". **23** Kun
sotamiehet olivat ristiinnaulinneet Jeesuksen, ottivat he hänen
vaatteensa ja jakoivat ne neljään osaan, kullekin sotamiehelle
osansa, sekä ihokkaan. Mutta ihokas oli saumaton, kauttaaltaan
ylhäältä asti kudottu. **24** Sentähden he sanoivat toisillensa:
"Älkäämme leikatko sitä rikki, vaan heittäkäämme siitä arpaa,
kenen se on oleva"; että tämä kirjoitus kävisi toteen: "He jakoivat
keskenänsä minun vaatteeni ja heittivät minun puvustani arpaa".
Ja sotamiehet tekivät niin. **25** Mutta Jeesuksen ristin ääressä
seisoivat hänen äitinsä ja hänen äitinsä sisar ja Maria, Kloopaan
vaimo, ja Maria Magdaleena. **26** Kun Jeesus näki äitinsä ja
sen opetuslapsen, jota hän rakasti, seisovan siinä vieressä,
sanoi hän äidillensä: "Vaimo, katso, poikasi!" **27** Sitten hän sanoi
opetuslapselle: "Katso, äitisi!" Ja siitä hetkestä opetuslapsi otti
hänet kotiinsa. **28** Sen jälkeen, kun Jeesus tiesi, että kaikki jo
oli täytetty, sanoi hän, että kirjoitus kävisi toteen: "Minun on
jano". **29** Siinä oli astia, hapanviiniä täynnä; niin he täyttivät
sillä hapanviinillä sienen ja panivat sen isoppikorren päähän ja
ojensivat sen hänen suunsa eteen. **30** Kun nyt Jeesus oli ottanut
hapanviinin, sanoi hän: "Se on täytetty", ja kallisti päänsä ja
antoi henkensä. **31** Koska silloin oli valmistuspäivä, niin-etteivät
ruumiit jäisi ristille sapatiksi, sillä se sapatinpäivä oli suuri-

juutalaiset pyysivät Pilatukselta, että ristiinnaulittujen sääriluut
rikottaisiin ja ruumiit otettaisiin alas. **32** Niin sotamiehet tulivat ja
rikkoivat sääriluut ensin toiselta ja sitten toiselta hänen kanssaan
ristiinnaulitulta. **33** Mutta kun he tulivat Jeesuksen luo ja näkivät
hänet jo kuolleeksi, eivät he rikkoneet hänen luitaan, **34** vaan
yksi sotamiehistä puhkaisi keihäällä hänen kylkensä, ja heti vuoti
siitä verta ja vettä. **35** Ja joka sen näki, on sen todistanut, ja
hänen todistuksensa on tosi, ja hän tietää totta puhuvansa,
että tekin uskoisitte. **36** Sillä tämä tapahtui, että kirjoitus kävisi
toteen: "Älköön häneltä luuta rikottako". **37** Ja vielä sanoo
toinen kirjoitus: "He luovat katseensa häneen, jonka he ovat
lävistäneet". **38** Mutta sen jälkeen Joosef, arimatialainen, joka
oli Jeesuksen opetuslapsi, vaikka salaa, juutalaisten pelosta,
pyysi Pilatukselta saada ottaa Jeesuksen ruumiin; ja Pilatus
myöntyi siihen. Niin hän tuli ja otti Jeesuksen ruumiin. **39** Tuli
myös Nikodeemus, joka ensi kerran oli yöllä tullut Jeesuksen
tykö, ja toi mirhan ja aloen seosta noin sata naulaa. **40** Niin
he ottivat Jeesuksen ruumiin ja käärivät sen hyvänhajuisten
yrttien kanssa käärinliinoihin, niinkuin juutalaisilla on tapana
haudata. **41** Ja sillä paikalla, missä hänet ristiinnaulittiin, oli
puutarha, ja puutarhassa uusi hauta, johon ei vielä oltu ketään
pantu. **42** Siihen he nyt panivat Jeesuksen, koska oli juutalaisten
valmistuspäivä ja se hauta oli lähellä.

20 Mutta viikon ensimmäisenä päivänä Maria Magdaleena
meni varhain, kun vielä oli pimeä, haudalle ja näki kiven otetuksi
pois haudan suulta. **2** Niin hän riensi pois ja tuli Simon Pietarin
luo ja sen toisen opetuslapsen luo, joka oli Jeesukselle rakas,
ja sanoi heille: "Ovat ottaneet Herran pois haudasta, emmekä
tiedä, mihin ovat hänet panneet". **3** Niin Pietari ja se toinen

opetuslapsi lähtivät ja menivät haudalle. **4** Ja he juoksivat
molemmat yhdessä; mutta se toinen opetuslapsi juoksi edellä,
nopeammin kuin Pietari, ja saapui ensin haudalle. **5** Ja kun hän
kurkisti sisään, näki hän käärinliinat siellä; kuitenkaan hän ei
mennyt sisälle. **6** Niin Simon Pietarikin tuli hänen perässään ja
meni sisälle hautaan ja näki käärinliinat siellä **7** ja hikiliinan,
joka oli ollut hänen päässään, ei pantuna yhteen käärinliinojen
kanssa, vaan toiseen paikkaan erikseen kokoonkäärittynä.
8 Silloin toinenkin opetuslapsi, joka ensimmäisenä oli tullut
haudalle, meni sisään ja näki ja uskoi. **9** Sillä he eivät vielä
ymmärtäneet Raamattua, että hän oli kuolleista nouseva. **10**
Niin opetuslapset menivät takaisin kotiinsa. **11** Mutta Maria
seisoi haudan edessä ulkopuolella ja itki. Kun hän näin itki,
kurkisti hän hautaan **12** ja näki kaksi enkeliä valkeissa vaatteissa
istuvan, toisen pääpuolessa ja toisen jalkapuolessa, siinä, missä
Jeesuksen ruumis oli maannut. **13** Nämä sanoivat hänelle:
"Vaimo, mitä itket?" Hän sanoi heille: "Ovat ottaneet pois minun
Herrani, enkä tiedä, mihin ovat hänet panneet". **14** Tämän
sanottuaan hän kääntyi taaksepäin ja näki Jeesuksen siinä
seisovan, eikä tiennyt, että se oli Jeesus. **15** Jeesus sanoi
hänelle: "Vaimo, mitä itket? Ketä etsit?" Tämä luuli häntä
puutarhuriksi ja sanoi hänelle: "Herra, jos sinä olet kantanut
hänet pois, sano minulle, mihin olet hänet pannut, niin minä
otan hänet". **16** Jeesus sanoi hänelle: "Maria!" Tämä kääntyi
ja sanoi hänelle hebreankielellä: "Rabbuuni!" se on: opettaja.
17 Jeesus sanoi hänelle: "Älä minuun koske, sillä en minä ole
vielä mennyt ylös Isäni tykö; mutta mene minun veljieni tykö ja
sano heille, että minä menen ylös, minun Isäni tykö ja teidän
Isänne tykö, ja minun Jumalani tykö ja teidän Jumalanne tykö".

18 Maria Magdaleena meni ja ilmoitti opetuslapsille, että hän oli
nähnyt Herran ja että Herra oli hänelle näin sanonut. **19** Samana
päivänä, viikon ensimmäisenä, myöhään illalla, kun opetuslapset
olivat koolla lukittujen ovien takana, juutalaisten pelosta, tuli
Jeesus ja seisoi heidän keskellään ja sanoi heille: "Rauha teille!"
20 Ja sen sanottuaan hän näytti heille kätensä ja kylkensä. Niin
opetuslapset iloitsivat nähdessään Herran. **21** Niin Jeesus sanoi
heille jälleen: "Rauha teille! Niinkuin Isä on lähettänyt minut, niin
lähetän minäkin teidät." **22** Ja tämän sanottuaan hän puhalsi
heidän päällensä ja sanoi heille: "Ottakaa Pyhä Henki. **23** Joiden
synnit te anteeksi annatte, niille ne ovat anteeksi annetut; joiden
synnit te pidätätte, niille ne ovat pidätetyt." **24** Mutta Tuomas,
jota sanottiin Didymukseksi, yksi niistä kahdestatoista, ei ollut
heidän kanssansa, kun Jeesus tuli. **25** Niin muut opetuslapset
sanoivat hänelle: "Me näimme Herran". Mutta hän sanoi heille:
"Ellen näe hänen käsissään naulojen jälkiä ja pistä sormeani
naulojen sijoihin ja pistä kättäni hänen kylkeensä, en minä usko".
26 Ja kahdeksan päivän perästä hänen opetuslapsensa taas
olivat huoneessa, ja Tuomas oli heidän kanssansa. Niin Jeesus
tuli, ovien ollessa lukittuina, ja seisoi heidän keskellään ja sanoi:
"Rauha teille!" **27** Sitten hän sanoi Tuomaalle: "Ojenna sormesi
tänne ja katso minun käsiäni, ja ojenna kätesi ja pistä se minun
kylkeeni, äläkä ole epäuskoinen, vaan uskovainen". **28** Tuomas
vastasi ja sanoi hänelle: "Minun Herrani ja minun Jumalani!" **29**
Jeesus sanoi hänelle: "Sentähden, että minut näit, sinä uskot.
Autuaat ne, jotka eivät näe ja kuitenkin uskovat!" **30** Paljon
muitakin tunnustekoja, joita ei ole kirjoitettu tähän kirjaan, Jeesus
teki opetuslastensa nähden; **31** mutta nämä ovat kirjoitetut, että

te uskoisitte, että Jeesus on Kristus, Jumalan Poika, ja että teillä
uskon kautta olisi elämä hänen nimessänsä.

21 Sen jälkeen Jeesus taas ilmestyi opetuslapsilleen Tiberiaan
järven rannalla; ja hän ilmestyi näin: **2** Simon Pietari ja Tuomas,
jota sanottiin Didymukseksi, ja Natanael, joka oli Galilean
Kaanasta, ja Sebedeuksen pojat sekä kaksi muuta hänen
opetuslapsistaan olivat yhdessä. **3** Simon Pietari sanoi heille:
"Minä menen kalaan". He sanoivat hänelle: "Me lähdemme
myös sinun kanssasi". Niin he lähtivät ja astuivat venheeseen;
mutta eivät sinä yönä saaneet mitään. **4** Ja kun jo oli aamu,
seisoi Jeesus rannalla. Opetuslapset eivät kuitenkaan tienneet,
että se oli Jeesus. **5** Niin Jeesus sanoi heille: "Lapset, onko
teillä mitään syötävää?" He vastasivat hänelle: "Ei ole". **6** Hän
sanoi heille: "Heittäkää verkko oikealle puolelle venhettä, niin
saatte". He heittivät verkon, mutta eivät jaksaneet vetää sitä
ylös kalojen paljouden tähden. **7** Silloin se opetuslapsi, jota
Jeesus rakasti, sanoi Pietarille: "Se on Herra". Kun Simon
Pietari kuuli, että se oli Herra, vyötti hän vaippansa ympärilleen,
sillä hän oli ilman vaatteita, ja heittäytyi järveen. **8** Mutta muut
opetuslapset tulivat venheellä ja vetivät perässään verkkoa
kaloineen, sillä he eivät olleet maasta kauempana kuin noin
kahdensadan kyynärän päässä. **9** Kun he astuivat maalle,
näkivät he siellä hiilloksen ja kalan pantuna sen päälle, sekä
leipää. **10** Jeesus sanoi heille: "Tuokaa tänne niitä kaloja, joita
nyt saitte". **11** Niin Simon Pietari astui venheeseen ja veti maalle
verkon, täynnä suuria kaloja, sata viisikymmentä kolme. Ja
vaikka niitä oli niin paljon, ei verkko revennyt. **12** Jeesus sanoi
heille: "Tulkaa einehtimään". Mutta ei kukaan opetuslapsista
uskaltanut kysyä häneltä: "Kuka sinä olet?", koska he tiesivät,

että se oli Herra. **13** Niin Jeesus meni ja otti leivän ja antoi
heille, ja samoin kalan. **14** Tämä oli jo kolmas kerta, jolloin
Jeesus noustuaan kuolleista ilmestyi opetuslapsillensa. **15** Kun
he olivat einehtineet, sanoi Jeesus Simon Pietarille: "Simon,
Johanneksen poika, rakastatko sinä minua enemmän kuin
nämä?" Hän vastasi hänelle: "Rakastan, Herra; sinä tiedät, että
olet minulle rakas". Hän sanoi hänelle: "Ruoki minun karitsoitani".
16 Hän sanoi hänelle taas toistamiseen: "Simon, Johanneksen
poika, rakastatko minua?" Hän vastasi hänelle: "Rakastan,
Herra; sinä tiedät, että olet minulle rakas". Hän sanoi hänelle:
"Kaitse minun lampaitani". **17** Hän sanoi hänelle kolmannen
kerran: "Simon, Johanneksen poika, olenko minä sinulle rakas?"
Pietari tuli murheelliseksi siitä, että hän kolmannen kerran sanoi
hänelle: "Olenko minä sinulle rakas?" ja vastasi hänelle: "Herra,
sinä tiedät kaikki; sinä tiedät, että olet minulle rakas". Jeesus
sanoi hänelle: "Ruoki minun lampaitani. **18** Totisesti, totisesti
minä sanon sinulle: kun olit nuori, niin sinä vyötit itsesi ja kuljit,
minne tahdoit; mutta kun vanhenet, niin sinä ojennat kätesi,
ja sinut vyöttää toinen ja vie sinut, minne et tahdo." **19** Mutta
sen hän sanoi antaakseen tietää, minkäkaltaisella kuolemalla
Pietari oli kirkastava Jumalaa. Ja tämän sanottuaan hän lausui
hänelle: "Seuraa minua". **20** Niin Pietari kääntyi ja näki sen
opetuslapsen seuraavan, jota Jeesus rakasti ja joka myös
oli aterioitaessa nojannut hänen rintaansa vasten ja sanonut:
"Herra, kuka on sinun kavaltajasi?" **21** Kun Pietari hänet näki,
sanoi hän Jeesukselle: "Herra, kuinka sitten tämän käy?" **22**
Jeesus sanoi hänelle: "Jos minä tahtoisin, että hän jää tänne
siihen asti, kunnes minä tulen, mitä se sinuun koskee? Seuraa
sinä minua." **23** Niin semmoinen puhe levisi veljien keskuuteen,

ettei se opetuslapsi kuole; mutta ei Jeesus sanonut hänelle,
ettei hän kuole, vaan: "Jos minä tahtoisin, että hän jää tänne
siihen asti, kunnes minä tulen, mitä se sinuun koskee?" **24** Tämä
on se opetuslapsi, joka todistaa näistä ja on nämä kirjoittanut;
ja me tiedämme, että hänen todistuksensa on tosi. **25** On
paljon muutakin, mitä Jeesus teki; ja jos se kohta kohdalta
kirjoitettaisiin. luulen, etteivät koko maailmaan mahtuisi ne kirjat,
jotka pitäisi kirjoittaa.

Teot

1 Edellisessä kertomuksessani kirjoitin, oi Teofilus, kaikesta, mitä
Jeesus alkoi tehdä ja opettaa, **2** hamaan siihen päivään asti, jona
hänet otettiin ylös, sittenkun hän Pyhän Hengen kautta oli antanut
käskynsä apostoleille, jotka hän oli valinnut, **3** ja joille hän myös
kärsimisensä jälkeen moninaisten epäämättömien todistusten
kautta osoitti elävänsä, ilmestyen heille neljänkymmenen päivän
aikana ja puhuen Jumalan valtakunnasta. **4** Ja kun hän oli
yhdessä heidän kanssansa, käski hän heitä ja sanoi: "Älkää
lähtekö Jerusalemista, vaan odottakaa Isältä sen lupauksen
täyttymistä, jonka te olette minulta kuulleet. **5** Sillä Johannes
kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhällä Hengellä, ei kauan
näitten päivien jälkeen." **6** Niin he ollessansa koolla kysyivät
häneltä sanoen: "Herra, tälläkö ajalla sinä jälleen rakennat
Israelille valtakunnan?" **7** Hän sanoi heille: "Ei ole teidän asianne
tietää aikoja eikä hetkiä, jotka Isä oman valtansa voimalla
on asettanut, **8** vaan, kun Pyhä Henki tulee teihin, niin te
saatte voiman, ja te tulette olemaan minun todistajani sekä
Jerusalemissa että koko Juudeassa ja Samariassa ja aina maan
ääriin saakka". **9** Kun hän oli tämän sanonut, kohotettiin hänet
ylös heidän nähtensä, ja pilvi vei hänet pois heidän näkyvistään.
10 Ja kun he katselivat taivaalle hänen mennessään, niin katso,
heidän tykönänsä seisoi kaksi miestä valkeissa vaatteissa; **11** ja
nämä sanoivat: "Galilean miehet, mitä te seisotte ja katsotte
taivaalle? Tämä Jeesus, joka otettiin teiltä ylös taivaaseen, on
tuleva samalla tavalla, kuin te näitte hänen taivaaseen menevän."
12 Silloin he palasivat Jerusalemiin vuorelta, jota kutsutaan
Öljymäeksi ja joka on lähellä Jerusalemia, sapatinmatkan päässä.
13 Ja kun he olivat tulleet kaupunkiin, menivät he siihen yläsaliin,

jossa he tavallisesti oleskelivat: Pietari ja Johannes ja Jaakob ja
Andreas, Filippus ja Tuomas, Bartolomeus ja Matteus, Jaakob
Alfeuksen poika ja Simon, kiivailija, ja Juudas Jaakobin poika.
14 Nämä kaikki pysyivät yksimielisesti rukouksessa vaimojen
kanssa ja Marian, Jeesuksen äidin, kanssa ja Jeesuksen veljien
kanssa. **15** Ja niinä päivinä Pietari nousi veljien keskellä, kun oli
väkeä koolla noin sata kaksikymmentä henkeä, ja sanoi: **16**
"Miehet, veljet, sen raamatunsanan piti käymän toteen, jonka
Pyhä Henki on Daavidin suun kautta edeltä puhunut Juudaasta,
joka rupesi niiden oppaaksi, jotka ottivat kiinni Jeesuksen. **17** Sillä
hän oli meidän joukkoomme luettu ja oli saanut osalleen tämän
viran. **18** Hän hankki itsellensä pellon väärintekonsa palkalla,
ja hän suistui alas ja pakahtui keskeltä, niin että kaikki hänen
sisälmyksensä valuivat ulos. **19** Ja se tuli kaikkien Jerusalemin
asukasten tietoon; ja niin sitä peltoa kutsutaan heidän kielellään
Akeldamaksi, se on: Veripelloksi. **20** Sillä psalmien kirjassa on
kirjoitettuna: 'Tulkoon hänen talonsa autioksi, älköönkä siinä
asukasta olko', ja: Ottakoon toinen hänen kaitsijatoimensa'. **21**
Niin pitää siis yhden niistä miehistä, jotka ovat vaeltaneet meidän
kanssamme kaiken sen ajan, jona Herra Jeesus kävi sisälle ja
ulos meidän tykönämme, **22** Johanneksen kasteesta alkaen
hamaan siihen päivään, jona hänet meiltä otettiin ylös, tuleman
hänen ylösnousemisensa todistajaksi meidän kanssamme." **23** Ja
he asettivat ehdolle kaksi, Joosefin, jota kutsuttiin Barsabbaaksi,
lisänimeltä Justukseksi, ja Mattiaan. **24** Ja he rukoilivat ja
sanoivat: "Herra, sinä, joka kaikkien sydämet tunnet, osoita,
kummanko näistä kahdesta sinä olet valinnut **25** ottamaan sen
paikan tässä palveluksessa ja apostolinvirassa, josta Juudas
vilpistyi pois, mennäkseen omaan paikkaansa". **26** Ja he heittivät

heistä arpaa, ja arpa lankesi Mattiaalle, ja hänet luettiin niiden
yhdentoista kanssa apostolien joukkoon.

2 Ja kun helluntaipäivä oli tullut, olivat he kaikki yhdessä
koolla. **2** Ja tuli yhtäkkiä humaus taivaasta, niinkuin olisi käynyt
väkevä tuulispää, ja täytti koko huoneen, jossa he istuivat.
3 Ja he näkivät ikäänkuin tulisia kieliä, jotka jakaantuivat ja
asettuivat heidän itsekunkin päälle. **4** Ja he tulivat kaikki Pyhällä
Hengellä täytetyiksi ja alkoivat puhua muilla kielillä, sen mukaan
mitä Henki heille puhuttavaksi antoi. **5** Ja Jerusalemissa asui
juutalaisia, jumalaapelkääväisiä miehiä, kaikkinaisista kansoista,
mitä taivaan alla on. **6** Ja kun tämä ääni kuului, niin kokoontui
paljon kansaa; ja he tulivat ymmälle, sillä kukin kuuli heidän
puhuvan hänen omaa kieltänsä. **7** Ja he hämmästyivät ja
ihmettelivät sanoen: "Katso, eivätkö nämä kaikki, jotka puhuvat,
ole galilealaisia? **8** Kuinka me sitten kuulemme kukin sen maan
kieltä, jossa olemme syntyneet? **9** Me parttilaiset ja meedialaiset
ja eelamilaiset ja me, jotka asumme Mesopotamiassa, Juudeassa
ja Kappadokiassa, Pontossa ja Aasiassa, **10** Frygiassa ja
Pamfyliassa, Egyptissä ja Kyrenen puoleisen Liibyan alueilla, ja
täällä oleskelevat roomalaiset, juutalaiset ja käännynnäiset, **11**
kreetalaiset ja arabialaiset, me kuulemme kukin heidän puhuvan
omalla kielellämme Jumalan suuria tekoja." **12** Ja he olivat kaikki
hämmästyksissään eivätkä tienneet, mitä ajatella, ja sanoivat
toinen toisellensa: "Mitä tämä mahtaakaan olla?" **13** Mutta
toiset pilkkasivat heitä ja sanoivat: "He ovat täynnä makeata
viiniä". **14** Niin Pietari astui esiin niiden yhdentoista kanssa,
korotti äänensä ja puhui heille: "Miehet, juutalaiset ja kaikki
Jerusalemissa asuvaiset, olkoon tämä teille tiettävä, ja ottakaa
minun sanani korviinne. **15** Eivät nämä ole juovuksissa, niinkuin

te luulette; sillä nyt on vasta kolmas hetki päivästä. **16** Vaan
tämä on se, mikä on sanottu profeetta Jooelin kautta: **17** 'Ja on
tapahtuva viimeisinä päivinä, sanoo Jumala, että minä vuodatan
Henkeni kaiken lihan päälle, ja teidän poikanne ja tyttärenne
ennustavat, ja nuorukaisenne näkyjä näkevät, ja vanhuksenne
unia uneksuvat. **18** Ja myös palvelijaini ja palvelijattarieni päälle
minä niinä päivinä vuodatan Henkeni, ja he ennustavat. **19**
Ja minä annan näkyä ihmeitä ylhäällä taivaalla ja merkkejä
alhaalla maan päällä, verta ja tulta ja savupatsaita. **20** Aurinko
muuttuu pimeydeksi ja kuu vereksi, ennenkuin Herran päivä
tulee, se suuri ja julkinen. **21** Ja on tapahtuva, että jokainen,
joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu.' **22** Te Israelin
miehet, kuulkaa nämä sanat: Jeesuksen, Nasaretilaisen, sen
miehen, josta Jumala todisti teille voimallisilla teoilla ja ihmeillä ja
merkeillä, joita Jumala hänen kauttansa teki teidän keskellänne,
niinkuin te itse tiedätte, **23** hänet, joka teille luovutettiin, Jumalan
ennaltamäärätyn päätöksen ja edeltätietämyksen mukaan, te
laista tietämättömien miesten kätten kautta naulitsitte ristille ja
tapoitte. **24** Hänet Jumala herätti ja päästi kuoleman kivuista,
niinkuin ei ollutkaan mahdollista, että kuolema olisi voinut hänet
pitää. **25** Sillä Daavid sanoo hänestä: 'Minä näen alati edessäni
Herran, sillä hän on minun oikealla puolellani, etten horjahtaisi.
26 Sentähden minun sydämeni iloitsee ja kieleni riemuitsee, ja
myös minun ruumiini on lepäävä toivossa; **27** sillä sinä et hylkää
minun sieluani tuonelaan etkä salli Pyhäsi nähdä katoavaisuutta.
(Hadēs g86) **28** Sinä teet minulle tiettäviksi elämän tiet, sinä
täytät minut ilolla kasvojesi edessä.' **29** Te miehet, veljet, on
lupa teille rohkeasti sanoa, mitä kantaisäämme Daavidiin tulee,
että hän on sekä kuollut että haudattu; onhan hänen hautansa

meidän keskellämme vielä tänäkin päivänä. **30** Koska hän nyt
oli profeetta ja tiesi, että Jumala oli valalla vannoen hänelle
luvannut asettavansa hänen kupeittensa hedelmän hänen
valtaistuimelleen, **31** niin hän edeltä nähden puhui Kristuksen
ylösnousemuksesta, sanoen, ettei Kristus ollut jäävä hyljätyksi
tuonelaan eikä hänen ruumiinsa näkevä katoavaisuutta. **(Hadēs**
g86) **32** Tämän Jeesuksen on Jumala herättänyt, minkä todistajia
me kaikki olemme. **33** Koska hän siis on Jumalan oikean käden
voimalla korotettu ja on Isältä saanut Pyhän Hengen lupauksen,
on hän vuodattanut sen, minkä te nyt näette ja kuulette. **34** Sillä
ei Daavid ole astunut ylös taivaisiin, vaan hän sanoo itse: 'Herra
sanoi minun Herralleni: Istu minun oikealle puolelleni, **35** kunnes
minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi.' **36**
Varmasti tietäköön siis koko Israelin huone, että Jumala on
hänet Herraksi ja Kristukseksi tehnyt, tämän Jeesuksen, jonka te
ristiinnaulitsitte." **37** Kun he tämän kuulivat, saivat he piston
sydämeensä ja sanoivat Pietarille ja muille apostoleille: "Miehet,
veljet, mitä meidän pitää tekemän?" **38** Niin Pietari sanoi heille:
"Tehkää parannus ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen
Kristuksen nimeen syntienne anteeksisaamiseksi, niin te saatte
Pyhän Hengen lahjan. **39** Sillä teille ja teidän lapsillenne tämä
lupaus on annettu ja kaikille, jotka kaukana ovat, ketkä ikinä
Herra, meidän Jumalamme, kutsuu." **40** Ja monilla muillakin
sanoilla hän vakaasti todisti; ja hän kehoitti heitä sanoen:
"Antakaa pelastaa itsenne tästä nurjasta sukupolvesta". **41** Jotka
nyt ottivat hänen sanansa vastaan, ne kastettiin, ja niin heitä
lisääntyi sinä päivänä noin kolmetuhatta sielua. **42** Ja he pysyivät
apostolien opetuksessa ja keskinäisessä yhteydessä ja leivän
murtamisessa ja rukouksissa. **43** Ja jokaiselle sielulle tuli pelko;

ja monta ihmettä ja tunnustekoa tapahtui apostolien kautta. **44** Ja
kaikki, jotka uskoivat, olivat yhdessä ja pitivät kaikkea yhteisenä,
45 ja he myivät maansa ja tavaransa ja jakelivat kaikille, sen
mukaan kuin kukin tarvitsi. **46** Ja he olivat alati, joka päivä,
yksimielisesti pyhäkössä ja mursivat kodeissa leipää ja nauttivat
ruokansa riemulla ja sydämen yksinkertaisuudella, **47** kiittäen
Jumalaa ja ollen kaiken kansan suosiossa. Ja Herra lisäsi heidän
yhteyteensä joka päivä niitä, jotka saivat pelastuksen.

3 Ja Pietari ja Johannes menivät pyhäkköön yhdeksännellä
hetkellä, rukoushetkellä. **2** Silloin kannettiin esille miestä, joka
oli ollut rampa hamasta äitinsä kohdusta ja jonka he joka
päivä panivat pyhäkön niin kutsutun Kauniin portin pieleen
anomaan almua pyhäkköön meneviltä. **3** Nähdessään Pietarin ja
Johanneksen, kun he olivat menossa pyhäkköön, hän pyysi
heiltä almua. **4** Niin Pietari ja Johannes katsoivat häneen
kiinteästi, ja Pietari sanoi: "Katso meihin". **5** Ja hän tarkkasi heitä
odottaen heiltä jotakin saavansa. **6** Niin Pietari sanoi: "Hopeaa
ja kultaa ei minulla ole, mutta mitä minulla on, sitä minä sinulle
annan: Jeesuksen Kristuksen, Nasaretilaisen, nimessä, nouse ja
käy." **7** Ja hän tarttui hänen oikeaan käteensä ja nosti hänet
ylös; ja heti hänen jalkansa ja nilkkansa vahvistuivat, **8** ja hän
hypähti pystyyn, seisoi ja käveli; ja hän meni heidän kanssansa
pyhäkköön, käyden ja hypellen ja ylistäen Jumalaa. **9** Ja kaikki
kansa näki hänen kävelevän ja ylistävän Jumalaa; **10** ja he
tunsivat hänet siksi, joka almuja saadakseen oli istunut pyhäkön
Kauniin portin pielessä, ja he olivat täynnä hämmästystä ja
ihmettelyä siitä, mikä hänelle oli tapahtunut. **11** Ja kun hän
yhä pysyttäytyi Pietarin ja Johanneksen seurassa, riensi kaikki
kansa hämmästyksen vallassa heidän luoksensa niin sanottuun

Salomon pylväskäytävään. **12** Sen nähdessään Pietari rupesi
puhumaan kansalle ja sanoi: "Israelin miehet, mitä te tätä
ihmettelette, tai mitä te meitä noin katselette, ikäänkuin me
omalla voimallamme tai hurskaudellamme olisimme saaneet
hänet kävelemään. **13** Aabrahamin ja Iisakin ja Jaakobin Jumala,
meidän isiemme Jumala, on kirkastanut Poikansa Jeesuksen,
jonka te annoitte alttiiksi ja kielsitte Pilatuksen edessä, kun tämä
oli päättänyt hänet päästää. **14** Te kielsitte Pyhän ja Vanhurskaan
ja anoitte, että teille annettaisiin murhamies, **15** mutta elämän
ruhtinaan te tapoitte; hänet Jumala on herättänyt kuolleista, ja
me olemme sen todistajat. **16** Ja uskon kautta hänen nimeensä
on hänen nimensä vahvistanut tämän miehen, jonka te näette ja
tunnette, ja usko, jonka Jeesus vaikuttaa, on hänelle antanut
hänen jäsentensä terveyden kaikkien teidän nähtenne. **17** Ja nyt,
veljet, minä tiedän, että te olette tietämättömyydestä sen tehneet,
te niinkuin teidän hallitusmiehennekin. **18** Mutta näin on Jumala
täyttänyt sen, minkä hän oli edeltä ilmoittanut kaikkien profeettain
suun kautta, että nimittäin hänen Voideltunsa piti kärsimän.
19 Tehkää siis parannus ja kääntykää, että teidän syntinne
pyyhittäisiin pois, **20** että virvoituksen ajat tulisivat Herran
kasvoista ja hän lähettäisi hänet, joka on teille edeltämäärätty,
Kristuksen Jeesuksen. **21** Taivaan piti omistaman hänet niihin
aikoihin asti, jolloin kaikki jälleen kohdallensa asetetaan, mistä
Jumala on ikiajoista saakka puhunut pyhäin profeettainsa suun
kautta. **(aiōn g165)** **22** Sillä Mooses on sanonut: 'Profeetan,
minun kaltaiseni, Herra Jumala on teille herättävä veljienne
joukosta; häntä kuulkaa kaikessa, mitä hän teille puhuu. **23** Ja on
tapahtuva, että jokainen, joka ei sitä profeettaa kuule, hävitetään
kansasta.' **24** Ja kaikki profeetat Samuelista alkaen ja kaikki

järjestään, jotka puhuneet ovat, ovat myös ennustaneet näitä
päiviä. **25** Te olette profeettain ja sen liiton lapsia, jonka Jumala
teki meidän isiemme kanssa sanoen Aabrahamille: 'Ja sinun
siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki maan sukukunnat'. **26**
Teille ensiksi Jumala on herättänyt Poikansa ja lähettänyt hänet
siunaamaan teitä, kun käännytte itsekukin pois pahuudestanne."

4 Mutta kun he puhuivat kansalle, astuivat papit ja pyhäkön
vartioston päällikkö ja saddukeukset heidän eteensä, **2**
närkästyneinä siitä, että he opettivat kansaa ja julistivat
Jeesuksessa ylösnousemusta kuolleista. **3** Ja he kävivät heihin
käsiksi ja panivat heidät vankeuteen seuraavaan päivään asti,
sillä oli jo ehtoo. **4** Mutta monet niistä, jotka olivat kuulleet
sanan, uskoivat, ja miesten luku nousi noin viiteentuhanteen. **5**
Seuraavana päivänä heidän hallitusmiehensä ja vanhimpansa
ja kirjanoppineensa kokoontuivat Jerusalemissa, **6** niin myös
ylimmäinen pappi Hannas ja Kaifas ja Johannes ja Aleksander
sekä kaikki, jotka olivat ylimmäispapillista sukua. **7** Ja he
asettivat heidät eteensä ja kysyivät: "Millä voimalla tai kenen
nimeen te tämän teitte?" **8** Silloin Pietari, Pyhää Henkeä
täynnä, sanoi heille: "Kansan hallitusmiehet ja vanhimmat! **9**
Jos meitä tänään kuulustellaan sairaalle miehelle tehdystä
hyvästä työstä ja siitä, kenen kautta hän on parantunut, **10**
niin olkoon teille kaikille ja koko Israelin kansalle tiettävä, että
Jeesuksen Kristuksen, Nasaretilaisen, nimen kautta, hänen,
jonka te ristiinnaulitsitte, mutta jonka Jumala kuolleista herätti,
hänen nimensä kautta tämä seisoo terveenä teidän edessänne.
11 Hän on 'se kivi, jonka te, rakentajat, hylkäsitte, mutta joka
on kulmakiveksi tullut'. **12** Eikä ole pelastusta yhdessäkään
toisessa; sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä ihmisille annettu,

jossa meidän pitäisi pelastuman." **13** Mutta kun he näkivät
Pietarin ja Johanneksen rohkeuden ja havaitsivat heidän olevan
koulunkäymättömiä ja oppimattomia miehiä, he ihmettelivät; ja
he tunsivat heidät niiksi, jotka olivat olleet Jeesuksen kanssa. **14**
Ja nähdessään parannetun miehen seisovan heidän kanssansa
he eivät voineet mitään vastaansanoa, **15** vaan käskettyään
heidän astua ulos neuvostosta he pitivät keskenänsä neuvoa **16**
ja sanoivat: "Mitä me teemme näille miehille? Sillä että heidän
kauttansa on tapahtunut ilmeinen ihme, sen kaikki Jerusalemin
asukkaat tietävät, emmekä me voi sitä kieltää. **17** Mutta ettei
se leviäisi laajemmalle kansaan, niin kieltäkäämme ankarasti
heitä enää tähän nimeen puhumasta yhdellekään ihmiselle." **18**
Niin he kutsuivat heidät ja kielsivät heitä mitään puhumasta ja
opettamasta Jeesuksen nimeen. **19** Mutta Pietari ja Johannes
vastasivat heille ja sanoivat: "Päättäkää itse, onko oikein Jumalan
edessä kuulla teitä enemmän kuin Jumalaa; **20** mutta me emme
voi olla puhumatta siitä, mitä olemme nähneet ja kuulleet". **21**
Niin he uhkasivat heitä vielä enemmän ja päästivät heidät,
koska eivät kansan tähden keksineet, miten rangaista heitä,
sillä kaikki ylistivät Jumalaa siitä, mitä tapahtunut oli. **22** Sillä
sivu neljänkymmenen oli jo vuosiltaan se mies, jossa tämä
parantumisen ihme oli tapahtunut. **23** Ja päästyään vapaiksi
he menivät omiensa tykö ja kertoivat kaiken, mitä ylipapit
ja vanhimmat olivat heille sanoneet. **24** Sen kuultuansa he
yksimielisesti korottivat äänensä Jumalan puoleen ja sanoivat:
"Herra, sinä, joka olet tehnyt taivaan ja maan ja meren ja
kaikki, mitä niissä on! **25** Sinä, joka Pyhän Hengen kautta,
isämme Daavidin, sinun palvelijasi, suun kautta, olet puhunut:
'Miksi pakanat pauhaavat ja kansat turhia ajattelevat? **26** Maan

kuninkaat nousevat, ja ruhtinaat kokoontuvat yhteen Herraa ja
hänen Voideltuansa vastaan.' **27** Sillä totisesti, tässä kaupungissa
kokoontuivat sinun pyhää Poikaasi Jeesusta vastaan, jonka
sinä olet voidellut, sekä Herodes että Pontius Pilatus pakanain
ja Israelin sukukuntain kanssa, **28** tekemään kaiken, minkä
sinun kätesi ja päätöksesi oli edeltämäärännyt tapahtuvaksi. **29**
Ja nyt, Herra, katso heidän uhkauksiansa ja anna palvelijaisi
kaikella rohkeudella puhua sinun sanaasi; **30** ja ojenna kätesi,
niin että sairaat parantuvat ja tunnustekoja ja ihmeitä tapahtuu
sinun pyhän Poikasi Jeesuksen nimen kautta." **31** Ja kun he
olivat rukoilleet, vapisi se paikka, jossa he olivat koolla, ja he
tulivat kaikki Pyhällä Hengellä täytetyiksi ja puhuivat Jumalan
sanaa rohkeasti. **32** Ja uskovaisten suuressa joukossa oli yksi
sydän ja yksi sielu; eikä kenkään heistä sanonut omaksensa
mitään siitä, mitä hänellä oli, vaan kaikki oli heillä yhteistä.
33 Ja apostolit todistivat suurella voimalla Herran Jeesuksen
ylösnousemuksesta, ja suuri armo oli heillä kaikilla. **34** Ei
myöskään ollut heidän seassaan ketään puutteenalaista; sillä
kaikki, joilla oli maatiloja tai taloja, myivät ne ja toivat myytyjen
hinnan **35** ja panivat apostolien jalkojen juureen; ja jokaiselle
jaettiin sen mukaan, kuin hän tarvitsi. **36** Niinpä Joosef, jota
apostolit kutsuivat Barnabaaksi-se on käännettynä: kehoittaja-
leeviläinen, syntyisin Kyprosta, **37** myi omistamansa pellon, toi
rahat ja pani ne apostolien jalkojen juureen.

5 Mutta eräs mies, nimeltä Ananias, ja hänen vaimonsa Safiira
myivät maatilan, **2** ja mies kätki vaimonsa tieten osan hinnasta,
ja osan hän toi ja pani apostolien jalkojen eteen. **3** Mutta Pietari
sanoi: "Ananias, miksi on saatana täyttänyt sinun sydämesi, niin
että koetit pettää Pyhää Henkeä ja kätkit osan maatilan hinnasta?

4 Eikö se myymätönnä ollut sinun omasi, ja eikö myynnin
jälkeenkin sen hinta ollut sinun? Miksi päätit sydämessäsi tämän
tehdä? Et sinä ole valhetellut ihmisille, vaan Jumalalle." **5** Kun
Ananias kuuli nämä sanat, kaatui hän maahan ja heitti henkensä.
Ja suuri pelko valtasi kaikki, jotka sen kuulivat. **6** Ja nuoret miehet
nousivat ja korjasivat hänet ja kantoivat hänet pois ja hautasivat.
7 Noin kolmen hetken kuluttua hänen vaimonsa tuli sisään eikä
tiennyt, mitä oli tapahtunut. **8** Niin Pietari kysyi häneltä: "Sano
minulle: siihenkö hintaan te myitte maatilan?" Hän vastasi: "Kyllä,
juuri siihen hintaan". **9** Mutta Pietari sanoi hänelle: "Miksi olette
yksissä neuvoin käyneet kiusaamaan Herran Henkeä? Katso,
niiden jalat, jotka hautasivat sinun miehesi, ovat oven takana,
ja he kantavat sinutkin pois." **10** Niin hän heti kaatui hänen
jalkojensa eteen ja heitti henkensä; ja kun nuorukaiset tulivat
sisään, tapasivat he hänet kuolleena, kantoivat pois ja hautasivat
hänet hänen miehensä viereen. **11** Ja suuri pelko valtasi koko
seurakunnan ja kaikki ne, jotka tämän kuulivat. **12** Ja apostolien
kätten kautta tapahtui kansassa monta tunnustekoa ja ihmettä; ja
he olivat kaikki yksimielisesti koolla Salomon pylväskäytävässä.
13 Eikä muista kukaan uskaltanut heihin liittyä, mutta kansa piti
heitä suuressa kunniassa. **14** Ja yhä enemmän karttui niitä,
jotka uskoivat Herraan, sekä miehiä että naisia suuret joukot. **15**
Kannettiinpa sairaita kaduillekin ja pantiin vuoteille ja paareille,
että Pietarin kulkiessa edes hänen varjonsa sattuisi johonkuhun
heistä. **16** Myöskin kaupungeista Jerusalemin ympäriltä tuli paljon
kansaa, ja he toivat sairaita ja saastaisten henkien vaivaamia, ja
ne kaikki tulivat parannetuiksi. **17** Silloin nousi ylimmäinen pappi
ja kaikki, jotka olivat hänen puolellansa, saddukeusten lahko,
ja he tulivat kiihkoa täyteen **18** ja kävivät käsiksi apostoleihin

ja panivat heidät yleiseen vankihuoneeseen. **19** Mutta yöllä
avasi Herran enkeli vankilan ovet ja vei heidät ulos ja sanoi:
20 "Menkää ja astukaa esiin ja puhukaa pyhäkössä kansalle
kaikki tämän elämän sanat". **21** Sen kuultuansa he menivät
päivän koittaessa pyhäkköön ja opettivat. Niin saapui ylimmäinen
pappi ja ne, jotka olivat hänen puolellansa, ja he kutsuivat koolle
neuvoston ja israelilaisten vanhinten kokouksen; ja he lähettivät
noutamaan heitä vankilasta. **22** Mutta kun oikeudenpalvelijat
tulivat vankilaan, eivät he löytäneet heitä sieltä, vaan palasivat
takaisin ja kertoivat, **23** sanoen: "Vankilan me kyllä huomasimme
hyvin tarkasti suljetuksi ja vartijat seisomassa ovien edessä;
mutta kun avasimme, emme sisältä ketään löytäneet". **24** Kun
pyhäkön vartioston päällikkö ja ylipapit kuulivat nämä sanat, eivät
he tienneet, mitä heistä ajatella ja mitä tästä tulisi. **25** Niin tuli
joku ja kertoi heille: "Katso, ne miehet, jotka te panitte vankilaan,
seisovat pyhäkössä ja opettavat kansaa". **26** Silloin päällikkö
meni oikeudenpalvelijain kanssa ja nouti heidät; ei kuitenkaan
väkisin, sillä he pelkäsivät, että kansa heidät kivittäisi. **27** Ja
he toivat heidät ja asettivat neuvoston eteen. Ja ylimmäinen
pappi kuulusteli heitä **28** ja sanoi: "Me olemme kieltämällä
kieltäneet teitä opettamasta tähän nimeen; ja katso, te olette
täyttäneet Jerusalemin opetuksellanne ja tahdotte saattaa meidän
päällemme tuon miehen veren". **29** Mutta Pietari ja muut apostolit
vastasivat ja sanoivat: "Enemmän tulee totella Jumalaa kuin
ihmisiä. **30** Meidän isiemme Jumala on herättänyt Jeesuksen,
jonka te ripustitte puuhun ja surmasitte. **31** Hänet on Jumala
oikealla kädellänsä korottanut Päämieheksi ja Vapahtajaksi,
antamaan Israelille parannusta ja syntien anteeksiantamusta. **32**
Ja me olemme kaiken tämän todistajat, niin myös Pyhä Henki,

jonka Jumala on antanut niille, jotka häntä tottelevat." **33** Kun
he sen kuulivat, viilsi se heidän sydäntänsä, ja he tahtoivat
tappaa heidät. **34** Mutta neuvostossa nousi eräs fariseus, nimeltä
Gamaliel, lainopettaja, jota koko kansa piti arvossa, ja hän
käski viedä miehet vähäksi aikaa ulos. **35** Sitten hän sanoi
neuvostolle: "Israelin miehet, kavahtakaa, mitä aiotte tehdä
näille miehille. **36** Sillä ennen näitä päiviä nousi Teudas, sanoen
jokin olevansa, ja häneen liittyi noin neljäsataa miestä; hänet
tapettiin, ja kaikki, jotka olivat häneen suostuneet, hajotettiin,
ja he joutuivat häviöön. **37** Hänen jälkeensä nousi Juudas,
galilealainen, verollepanon päivinä ja vietteli kansaa luopumaan
puolellensa; hänkin hukkui, ja kaikki, jotka olivat suostuneet
häneen, hajotettiin. **38** Ja nyt minä sanon teille: pysykää erillänne
näistä miehistä ja antakaa heidän olla; sillä jos tämä hanke eli
tämä teko on ihmisistä, niin se tyhjään raukeaa; **39** mutta jos
se on Jumalasta, niin te ette voi heitä kukistaa. Varokaa, ettei
teitä ehkä havaittaisi sotiviksi itse Jumalaa vastaan." **40** Niin he
noudattivat hänen neuvoansa. Ja he kutsuivat apostolit sisään
ja pieksättivät heitä ja kielsivät heitä puhumasta Jeesuksen
nimeen ja päästivät heidät menemään. **41** Niin he lähtivät
pois neuvostosta iloissaan siitä, että olivat katsotut arvollisiksi
kärsimään häväistystä Jeesuksen nimen tähden. **42** Eivätkä he
lakanneet, vaan opettivat joka päivä pyhäkössä ja kodeissa ja
julistivat evankeliumia Kristuksesta Jeesuksesta.

6 Niinä päivinä, kun opetuslasten luku lisääntyi, syntyi
hellenisteissä nurinaa hebrealaisia vastaan siitä, että heidän
leskiänsä syrjäytettiin jokapäiväisessä avunannossa. **2** Niin ne
kaksitoista kutsuivat kokoon opetuslasten joukon ja sanoivat:
"Ei ole soveliasta, että me laiminlyömme Jumalan sanan

toimittaaksemme pöytäpalvelusta. **3** Valitkaa sentähden, veljet,
keskuudestanne seitsemän miestä, joista on hyvä todistus ja
jotka ovat Henkeä ja viisautta täynnä, niin me asetamme heidät
tähän toimeen. **4** Mutta me tahdomme pysyä rukouksessa ja
sanan palveluksessa." **5** Ja se puhe kelpasi kaikelle joukolle; ja
he valitsivat Stefanuksen, miehen, joka oli täynnä uskoa ja Pyhää
Henkeä, ja Filippuksen ja Prokoruksen ja Nikanorin ja Timonin ja
Parmenaan ja Nikolauksen, antiokialaisen käännynnäisen, **6** ja
asettivat heidät apostolien eteen, ja nämä rukoilivat ja panivat
kätensä heidän päällensä. **7** Ja Jumalan sana menestyi, ja
opetuslasten luku lisääntyi suuresti Jerusalemissa. Ja lukuisa
joukko pappeja tuli uskolle kuuliaisiksi. **8** Ja Stefanus, täynnä
armoa ja voimaa, teki suuria ihmeitä ja tunnustekoja kansassa. **9**
Niin nousi muutamia niin kutsutusta libertiinien ja kyreniläisten ja
aleksandrialaisten synagoogasta sekä niiden joukosta, jotka olivat
Kilikiasta ja Aasiasta, väittelemään Stefanuksen kanssa, **10** mutta
he eivät kyenneet pitämään puoliaan sitä viisautta ja henkeä
vastaan, jolla hän puhui. **11** Silloin he salaa hankkivat miehiä
sanomaan: "Me olemme kuulleet hänen puhuvan pilkkasanoja
Moosesta ja Jumalaa vastaan". **12** Ja he yllyttivät kansan ja
vanhimmat ja kirjanoppineet ja astuivat esiin, raastoivat hänet
mukaansa ja veivät neuvoston eteen. **13** Ja he toivat esiin vääriä
todistajia, jotka sanoivat: "Tämä mies ei lakkaa puhumasta tätä
pyhää paikkaa vastaan ja lakia vastaan; **14** sillä me olemme
kuulleet hänen sanovan, että Jeesus, tuo Nasaretilainen, on
hajottava maahan tämän paikan ja muuttava ne säädökset, jotka
Mooses on meille antanut". **15** Ja kaikki, jotka neuvostossa
istuivat, loivat katseensa häneen, ja hänen kasvonsa olivat
heistä niinkuin enkelin kasvot.

7 Niin ylimmäinen pappi sanoi: "Onko niin?" **2** Stefanus sanoi:
"Miehet, veljet ja isät, kuulkaa! Kirkkauden Jumala ilmestyi meidän
isällemme Aabrahamille hänen ollessaan Mesopotamiassa,
ennenkuin hän oli asettunut asumaan Harraniin, **3** ja sanoi
hänelle: 'Lähde maastasi ja suvustasi ja mene siihen maahan,
jonka minä sinulle osoitan'. **4** Silloin hän lähti kaldealaisten
maasta ja asettui asumaan Harraniin. Ja kun hänen isänsä oli
kuollut, siirsi Jumala hänet tähän maahan, jossa te nyt asutte. **5**
Eikä hän antanut hänelle siinä perintöosaa, ei jalan leveyttäkään,
vaan lupasi, Aabrahamin vielä lapsetonna ollessa, antaa sen
hänelle ja hänen siemenelleen hänen jälkeensä. **6** Ja Jumala
puhui näin: 'Hänen jälkeläisensä tulevat olemaan muukalaisina
vieraalla maalla, ja siellä ne tekevät heidät orjiksensa ja sortavat
heitä neljäsataa vuotta; **7** ja sen kansan, jonka orjiksi he tulevat,
minä olen tuomitseva', sanoi Jumala, 'ja sen jälkeen he lähtevät
sieltä ja palvelevat minua tässä paikassa'. **8** Ja hän antoi
hänelle ympärileikkauksen liiton; ja niin Aabrahamille syntyi
Iisak, ja hän ympärileikkasi hänet kahdeksantena päivänä, ja
Iisakille syntyi Jaakob, ja Jaakobille ne kaksitoista kantaisää.
9 Ja kantaisät kadehtivat Joosefia ja myivät hänet Egyptiin.
Mutta Jumala oli hänen kanssansa **10** ja pelasti hänet kaikista
hänen ahdistuksistansa. Ja hän antoi hänelle armon ja viisauden
faraon, Egyptin kuninkaan, edessä; ja tämä pani hänet Egyptin
ja kaiken huoneensa haltijaksi. **11** Ja tuli nälänhätä koko Egyptiin
ja Kanaaniin ja suuri vaiva, eivätkä meidän isämme saaneet
mistään ravintoa. **12** Mutta kun Jaakob kuuli Egyptissä olevan
viljaa, lähetti hän meidän isämme sinne ensimmäisen kerran. **13**
Ja toisella kerralla veljet tunsivat Joosefin, ja farao sai tietää
Joosefin sukuperän. **14** Niin Joosef lähetti kutsumaan luokseen

isänsä Jaakobin ja koko sukunsa, seitsemänkymmentä viisi
henkeä. **15** Ja Jaakob meni Egyptiin ja kuoli siellä, niin myös
kuolivat isämme, **16** ja heidät siirrettiin Sikemiin ja pantiin siihen
hautaan, jonka Aabraham oli rahalla ostanut Emmorin lapsilta
Sikemissä. **17** Mutta sitä mukaa kuin lähestyi sen lupauksen
aika, jonka Jumala oli Aabrahamille antanut, kasvoi kansa
ja lisääntyi Egyptissä, **18** kunnes Egyptiä hallitsemaan nousi
toinen kuningas, joka ei Joosefista mitään tiennyt. **19** Tämä
kohteli kavalasti meidän kansaamme ja sorti meidän isiämme
ja pakotti heidät panemaan heitteille pienet lapsensa, etteivät
ne jäisi eloon. **20** Siihen aikaan syntyi Mooses, ja hän oli
Jumalalle otollinen. Häntä elätettiin kolme kuukautta isänsä
kodissa. **21** Mutta kun hänet oli pantu heitteille, otti faraon tytär
hänet ja kasvatti hänet pojaksensa. **22** Ja Mooses kasvatettiin
kaikkeen egyptiläisten viisauteen, ja hän oli voimallinen sanoissa
ja teoissa. **23** Mutta kun hän oli täyttänyt neljäkymmentä
vuotta, heräsi hänen sydämessään ajatus mennä katsomaan
veljiänsä, israelilaisia. **24** Ja nähdessään eräälle heistä vääryyttä
tehtävän hän puolusti häntä ja kosti pahoinpidellyn puolesta ja
löi egyptiläisen kuoliaaksi. **25** Ja hän luuli veljiensä ymmärtävän,
että Jumala hänen kätensä kautta oli antava heille pelastuksen;
mutta he eivät sitä ymmärtäneet. **26** Seuraavana päivänä
hän ilmestyi heidän luoksensa, heidän riidellessään, ja koetti
saada heitä sopimaan sanoen: 'Tehän olette veljiä, miehet;
miksi teette vääryyttä toisillenne?' **27** Mutta se, joka teki
lähimmäisellensä vääryyttä, työnsi hänet pois ja sanoi: 'Kuka on
asettanut sinut meidän päämieheksemme ja tuomariksemme?
28 Aiotko tappaa minutkin, niinkuin eilen tapoit egyptiläisen?'
29 Tämän puheen tähden Mooses pakeni ja oli muukalaisena

Midianin maassa, ja siellä hänelle syntyi kaksi poikaa. **30** Ja
kun neljäkymmentä vuotta oli kulunut, ilmestyi hänelle Siinain
vuoren erämaassa enkeli palavan orjantappurapensaan liekissä.
31 Kun Mooses sen näki, ihmetteli hän tätä näkyä; ja kun hän
meni tarkemmin katsomaan, kuului Herran ääni, joka sanoi:
32 'Minä olen sinun isiesi Jumala, Aabrahamin ja Iisakin ja
Jaakobin Jumala'. Niin Mooses alkoi vapista eikä tohtinut katsoa
sinne. **33** Mutta Herra sanoi hänelle: 'Riisu kengät jalastasi;
sillä paikka, jossa seisot, on pyhä maa. **34** Minä olen nähnyt
kansani kurjuuden Egyptissä ja kuullut heidän huokauksensa,
ja minä olen astunut alas vapauttamaan heidät. Ja nyt, tule
tänne, minä lähetän sinut Egyptiin.' **35** Tämän Mooseksen, jonka
he kielsivät sanoen: 'Kuka sinut on asettanut päämieheksi ja
tuomariksi?', hänet Jumala lähetti päämieheksi ja lunastajaksi
sen enkelin kautta, joka hänelle orjantappurapensaassa oli
ilmestynyt. **36** Hän johdatti heidät sieltä pois, tehden ihmeitä
ja tunnustekoja Egyptin maassa ja Punaisessa meressä ja
erämaassa neljänäkymmenenä vuotena. **37** Tämä on se Mooses,
joka sanoi israelilaisille: 'Profeetan, minun kaltaiseni, Jumala
on teille herättävä teidän veljienne joukosta'. **38** Hän on se,
joka seurakunnassa, erämaassa, oli enkelin kanssa, joka puhui
hänelle Siinain vuorella, ja oli myös isiemme kanssa; ja hän sai
eläviä sanoja meille annettaviksi. **39** Mutta häntä meidän isämme
eivät tahtoneet totella, vaan työnsivät hänet pois ja kääntyivät
sydämessänsä jälleen Egyptiin, **40** sanoen Aaronille: 'Tee meille
jumalia, jotka käyvät meidän edellämme, sillä me emme tiedä,
mitä on tapahtunut Moosekselle, hänelle, joka johdatti meidät
Egyptin maasta'. **41** Ja he tekivät niinä päivinä vasikan ja
toivat uhreja epäjumalalleen ja riemuitsivat kättensä töistä. **42**

Mutta Jumala kääntyi heistä pois ja hylkäsi heidät palvelemaan
taivaan sotajoukkoa, niinkuin on kirjoitettu profeettain kirjassa:
'Toitteko te teurasuhreja ja muita uhreja minulle erämaassa
neljänäkymmenenä vuotena, te, Israelin heimo? **43** Ette; vaan te
kannoitte Molokin majaa ja Romfa jumalan tähteä, niitä kuvia,
jotka te olitte tehneet kumarrettaviksenne. Sentähden minä siirrän
teidät toiselle puolelle Babylonin.' **44** Todistuksen maja oli meidän
isillämme erämaassa, niinkuin hän, joka puhui Moosekselle, oli
määrännyt sen tehtäväksi, sen kaavan mukaan, minkä Mooses
oli nähnyt. **45** Ja meidän isämme ottivat sen perintönä vastaan
ja toivat sen Joosuan johdolla maahan, minkä he valtasivat
pakanoilta, jotka Jumala karkoitti meidän isiemme tieltä. Näin oli
Daavidin päiviin saakka. **46** Hän sai armon Jumalan edessä ja
anoi, että hän saisi valmistaa majan Jaakobin Jumalalle. **47**
Mutta Salomo hänelle huoneen rakensi. **48** Korkein ei kuitenkaan
asu käsillä tehdyissä huoneissa; sillä näin sanoo profeetta: **49**
'Taivas on minun valtaistuimeni ja maa minun jalkojeni astinlauta;
minkäkaltaisen huoneen te minulle rakentaisitte, sanoo Herra, tai
mikä paikka olisi minun leposijani? **50** Eikö minun käteni ole
tätä kaikkea tehnyt?' **51** Te niskurit ja ympärileikkaamattomat
sydämeltä ja korvilta, aina te vastustatte Pyhää Henkeä-niinkuin
teidän isänne, niin tekin. **52** Ketä profeetoista eivät teidän isänne
vainonneet? He tappoivat ne, jotka ennustivat sen Vanhurskaan
tulemista, jonka kavaltajiksi ja murhaajiksi te nyt olette tulleet,
53 te, jotka enkelien toimen kautta saitte lain, mutta ette sitä
pitäneet." **54** Mutta kun he tämän kuulivat, viilsi se heidän
sydäntänsä, ja he kiristelivät hänelle hampaitansa. **55** Mutta
täynnä Pyhää Henkeä hän loi katseensa taivaaseen päin ja näki
Jumalan kirkkauden ja Jeesuksen seisovan Jumalan oikealla

puolella **56** ja sanoi: "Katso, minä näen taivaat auenneina ja
Ihmisen Pojan seisovan Jumalan oikealla puolella". **57** Niin he
huusivat suurella äänellä ja tukkivat korvansa ja karkasivat kaikki
yhdessä hänen päällensä **58** ja ajoivat hänet ulos kaupungista
ja kivittivät. Ja todistajat riisuivat vaippansa Saulus nimisen
nuorukaisen jalkojen juureen. **59** Ja niin he kivittivät Stefanuksen,
joka rukoili ja sanoi: "Herra Jeesus, ota minun henkeni!" **60** Ja
hän laskeutui polvilleen ja huusi suurella äänellä: "Herra, älä lue
heille syyksi tätä syntiä!" Ja sen sanottuaan hän nukkui pois.

8 Myös Saulus hyväksyi Stefanuksen surmaamisen. Ja sinä
päivänä nousi suuri vaino Jerusalemin seurakuntaa vastaan; ja
kaikki hajaantuivat ympäri Juudean ja Samarian paikkakuntia,
paitsi apostolit. **2** Ja muutamat jumalaapelkääväiset miehet
hautasivat Stefanuksen ja pitivät hänelle suuret valittajaiset. **3**
Mutta Saulus raateli seurakuntaa, kulki talosta taloon ja raastoi
ulos miehiä ja naisia ja panetti heidät vankeuteen. **4** Ne, jotka
näin olivat hajaantuneet, vaelsivat paikasta toiseen ja julistivat
evankeliumin sanaa. **5** Ja Filippus meni Samarian kaupunkiin ja
saarnasi heille Kristusta. **6** Ja kansa otti yksimielisesti vaarin siitä,
mitä Filippus puhui, kun he kuulivat hänen sanansa ja näkivät ne
tunnusteot, jotka hän teki. **7** Sillä monista, joissa oli saastaisia
henkiä, ne lähtivät pois huutaen suurella äänellä; ja moni halvattu
ja rampa parani. **8** Ja syntyi suuri ilo siinä kaupungissa. **9**
Mutta ennestään oli kaupungissa muuan mies, nimeltä Simon,
joka harjoitti noituutta ja hämmästytti Samarian kansaa sanoen
olevansa jokin suuri; **10** ja häntä kuuntelivat kaikki, pienet ja
suuret, ja sanoivat: "Tämä mies on se Jumalan voima, jota
kutsutaan 'suureksi'". **11** Ja he kuuntelivat häntä sentähden, että
hän kauan aikaa oli noituuksillaan heitä hämmästyttänyt. **12**

Mutta kun he nyt uskoivat Filippusta, joka julisti evankeliumia
Jumalan valtakunnasta ja Jeesuksen Kristuksen nimestä, niin
he ottivat kasteen, sekä miehet että naiset. **13** Ja Simon
itsekin uskoi, ja kasteen saatuansa hän pysytteli Filippuksen
seurassa; ja nähdessään ihmeitä ja suuria, voimallisia tekoja hän
hämmästyi. **14** Mutta kun apostolit, jotka olivat Jerusalemissa,
kuulivat, että Samaria oli ottanut vastaan Jumalan sanan,
lähettivät he heidän tykönsä Pietarin ja Johanneksen. **15** Ja
tultuaan sinne nämä rukoilivat heidän edestänsä, että he saisivat
Pyhän Hengen; **16** sillä hän ei ollut vielä tullut yhteenkään heistä,
vaan he olivat ainoastaan kastetut Herran Jeesuksen nimeen. **17**
Silloin he panivat kätensä heidän päällensä, ja he saivat Pyhän
Hengen. **18** Mutta kun Simon näki, että Henki annettiin sille,
jonka päälle apostolit panivat kätensä, toi hän heille rahaa **19**
ja sanoi: "Antakaa minullekin se valta, että kenen päälle minä
käteni panen, se saa Pyhän Hengen". **20** Mutta Pietari sanoi
hänelle: "Menkööt rahasi sinun kanssasi kadotukseen, koska
luulet Jumalan lahjan olevan rahalla saatavissa. **21** Ei sinulla
ole osaa eikä arpaa tähän sanaan, sillä sinun sydämesi ei ole
oikea Jumalan edessä. **22** Tee siis parannus ja käänny tästä
pahuudestasi ja rukoile Herraa-jos ehkä vielä sinun sydämesi
ajatus sinulle anteeksi annetaan. **23** Sillä minä näen sinun olevan
täynnä katkeruuden sappea ja kiinni vääryyden siteissä." **24** Niin
Simon vastasi ja sanoi: "Rukoilkaa te minun edestäni Herraa,
ettei minulle tapahtuisi mitään siitä, mitä te olette sanoneet".
25 Ja kun he olivat todistaneet ja Herran sanaa puhuneet,
palasivat he Jerusalemiin ja julistivat evankeliumia monessa
Samarian kylässä. **26** Mutta Filippukselle puhui Herran enkeli
sanoen: "Nouse ja mene puolipäivään päin sille tielle, joka vie

Jerusalemista alas Gassaan ja on autio". **27** Ja hän nousi ja lähti.
Ja katso, siellä kulki etiopialainen mies, Etiopian kuningattaren
Kandaken hoviherra, mahtava mies ja koko hänen aarteistonsa
hoitaja; hän oli tullut Jerusalemiin rukoilemaan **28** ja oli nyt
paluumatkalla ja istui vaunuissaan ja luki profeetta Esaiasta.
29 Niin Henki sanoi Filippukselle: "Käy luo ja pysyttele lähellä
noita vaunuja". **30** Niin Filippus juoksi luo ja kuuli hänen lukevan
profeetta Esaiasta ja sanoi: "Ymmärrätkö myös, mitä luet?" **31**
Niin hän sanoi: "Kuinka minä voisin ymmärtää, ellei kukaan
minua opasta?" Ja hän pyysi Filippusta nousemaan ja istumaan
viereensä. **32** Ja se kirjoitus, jota hän luki, oli tämä: "Niinkuin
lammas hänet viedään teuraaksi; ja niinkuin karitsa on ääneti
keritsijänsä edessä, niin ei hänkään suutansa avaa. **33** Hänen
alentumisensa kautta hänen tuomionsa otetaan pois. Kuka
kertoo hänen syntyperänsä? Sillä hänen elämänsä otetaan pois
maan päältä." **34** Ja hoviherra kysyi Filippukselta sanoen: "Minä
pyydän sinua: sano, kenestä profeetta puhuu näin, itsestäänkö
vai jostakin toisesta?" **35** Niin Filippus avasi suunsa ja lähtien
tästä kirjoituksesta julisti hänelle evankeliumia Jeesuksesta. **36**
Ja kulkiessaan tietä he tulivat veden ääreen; ja hoviherra sanoi:
"Katso, tässä on vettä. Mikä estää kastamasta minua?" **38** Ja
hän käski pysäyttää vaunut, ja he astuivat kumpikin veteen,
sekä Filippus että hoviherra, ja Filippus kastoi hänet. **39** Ja
kun he olivat astuneet ylös vedestä, tempasi Herran Henki
Filippuksen pois, eikä hoviherra häntä enää nähnyt. Ja hän
jatkoi matkaansa iloiten. **40** Mutta Filippus tavattiin Asdodissa; ja
hän vaelsi ympäri ja julisti evankeliumia kaikissa kaupungeissa,
kunnes tuli Kesareaan.

9 Mutta Saulus puuskui yhä uhkaa ja murhaa Herran
opetuslapsia vastaan ja meni ylimmäisen papin luo **2** ja pyysi
häneltä kirjeitä Damaskon synagoogille, että keitä hän vain
löytäisi sen tien vaeltajia, miehiä tai naisia, ne hän saisi tuoda
sidottuina Jerusalemiin. **3** Ja kun hän oli matkalla, tapahtui
hänen lähestyessään Damaskoa, että yhtäkkiä valo taivaasta
leimahti hänen ympärillänsä; **4** ja hän kaatui maahan ja kuuli
äänen, joka sanoi hänelle: "Saul, Saul, miksi vainoat minua?" **5**
Hän sanoi: "Kuka olet, herra?" Hän vastasi: "Minä olen Jeesus,
jota sinä vainoat. **6** Mutta nouse ja mene kaupunkiin, niin
sinulle sanotaan, mitä sinun pitää tekemän." **7** Ja miehet,
jotka matkustivat hänen kanssansa, seisoivat mykistyneinä:
he kuulivat kyllä äänen, mutta eivät ketään nähneet. **8** Niin
Saulus nousi maasta; mutta kun hän avasi silmänsä, ei hän
nähnyt mitään, vaan he taluttivat häntä kädestä ja veivät hänet
Damaskoon. **9** Ja hän oli kolme päivää näkemätönnä, ei syönyt
eikä juonut. **10** Ja Damaskossa oli eräs opetuslapsi, nimeltä
Ananias. Hänelle Herra sanoi näyssä: "Ananias!" Hän vastasi:
"Katso, tässä olen, Herra". **11** Niin Herra sanoi hänelle: "Nouse
ja mene sille kadulle, jota sanotaan Suoraksi kaduksi, ja kysy
Juudaan talosta Saulus nimistä tarsolaista miestä. Sillä katso,
hän rukoilee; **12** ja hän on nähnyt näyssä miehen, Ananias
nimisen, tulevan sisälle ja panevan kätensä hänen päällensä,
että hän saisi näkönsä jälleen." **13** Mutta Ananias vastasi: "Herra,
minä olen monelta kuullut siitä miehestä, kuinka paljon pahaa
hän on tehnyt sinun pyhillesi Jerusalemissa; **14** ja täälläkin
hänellä on ylipapeilta valtuus vangita kaikki, jotka sinun nimeäsi
avuksi huutavat". **15** Mutta Herra sanoi hänelle: "Mene; sillä
hän on minulle valittu ase, kantamaan minun nimeäni pakanain

ja kuningasten ja Israelin lasten eteen. **16** Sillä minä tahdon
näyttää hänelle, kuinka paljon hänen pitää kärsimän minun
nimeni tähden." **17** Niin Ananias meni ja astui huoneeseen, pani
molemmat kätensä hänen päälleen ja sanoi: "Veljeni Saul, Herra
lähetti minut-Jeesus, joka ilmestyi sinulle tiellä, jota tulit-että
saisit näkösi jälleen ja tulisit täytetyksi Pyhällä Hengellä". **18** Ja
heti putosivat hänen silmistään ikäänkuin suomukset, ja hän sai
näkönsä ja nousi ja otti kasteen. **19** Ja kun hän nautti ruokaa,
niin hän vahvistui. Ja hän oli opetuslasten seurassa Damaskossa
jonkun aikaa. **20** Ja kohta hän saarnasi synagoogissa Jeesusta,
julistaen, että hän on Jumalan Poika. **21** Ja kaikki, jotka kuulivat,
hämmästyivät ja sanoivat: "Eikö tämä ole se, joka Jerusalemissa
tuhosi ne, jotka tätä nimeä avuksi huutavat? Ja eikö hän ole
tullut tänne viedäksensä ne vangittuina ylipappien käsiin?" **22**
Mutta Saulus sai yhä enemmän voimaa ja saattoi Damaskossa
asuvat juutalaiset ymmälle näyttäen toteen, että Jeesus on
Kristus. **23** Ja pitkän ajan kuluttua juutalaiset pitivät keskenään
neuvoa tappaaksensa hänet. **24** Mutta heidän salahankkeensa
tuli Sauluksen tietoon. Ja he vartioivat porttejakin yöt päivät,
saadakseen hänet tapetuksi. **25** Mutta hänen opetuslapsensa
ottivat hänet yöllä, päästivät hänet muurin aukosta ja laskivat
alas vasussa. **26** Ja kun hän oli tullut Jerusalemiin, yritti hän
liittyä opetuslapsiin; mutta he kaikki pelkäsivät häntä, koska
eivät uskoneet, että hän oli opetuslapsi. **27** Mutta Barnabas otti
hänet turviinsa ja vei hänet apostolien tykö ja kertoi heille, kuinka
Saulus tiellä oli nähnyt Herran, ja että Herra oli puhunut hänelle,
ja kuinka hän Damaskossa oli rohkeasti julistanut Jeesuksen
nimeä. **28** Ja niin hän kävi heidän keskuudessaan sisälle ja ulos
Jerusalemissa ja julisti rohkeasti Herran nimeä. **29** Ja hän puhui

ja väitteli hellenistien kanssa; mutta he koettivat tappaa hänet.
30 Kun veljet sen huomasivat, veivät he hänet Kesareaan ja
lähettivät hänet sieltä Tarsoon. **31** Niin oli nyt seurakunnalla koko
Juudeassa ja Galileassa ja Samariassa rauha; ja se rakentui ja
vaelsi Herran pelossa ja lisääntyi Pyhän Hengen virvoittavasta
vaikutuksesta. **32** Ja tapahtui, että Pietari, kiertäessään kaikkien
luona, tuli myöskin niiden pyhien tykö, jotka asuivat Lyddassa.
33 Siellä hän tapasi Aineas nimisen miehen, joka kahdeksan
vuotta oli maannut vuoteessaan ja oli halvattu. **34** Ja Pietari
sanoi hänelle: "Aineas, Jeesus Kristus parantaa sinut; nouse
ja korjaa vuoteesi". Ja kohta hän nousi. **35** Ja kaikki Lyddan
ja Saaronin asukkaat näkivät hänet; ja he kääntyivät Herran
tykö. **36** Mutta Joppessa oli naisopetuslapsi, nimeltä Tabita, mikä
kreikaksi käännettynä on: Dorkas; hän teki paljon hyviä töitä ja
antoi runsaasti almuja. **37** Ja tapahtui niinä päivinä, että hän
sairastui ja kuoli; ja he pesivät hänet ja panivat yläsaliin. **38** Ja
koska Lydda oli lähellä Joppea, niin opetuslapset, kun kuulivat
Pietarin olevan siellä, lähettivät kaksi miestä hänen luoksensa
pyytämään: "Tule viipymättä meidän tykömme". **39** Niin Pietari
nousi ja meni heidän kanssansa. Ja hänen sinne saavuttuaan
he veivät hänet yläsaliin, ja kaikki lesket tulivat hänen luoksensa
itkien ja näytellen hänelle ihokkaita ja vaippoja, joita Dorkas oli
tehnyt, ollessaan heidän kanssansa. **40** Mutta Pietari toimitti
kaikki ulos ja laskeutui polvilleen ja rukoili; ja hän kääntyi ruumiin
puoleen ja sanoi: "Tabita, nouse ylös!" Niin tämä avasi silmänsä,
ja nähdessään Pietarin hän nousi istumaan. **41** Ja Pietari ojensi
hänelle kätensä ja nosti hänet seisomaan ja kutsui sisään pyhät
ja lesket ja asetti hänet elävänä heidän eteensä. **42** Ja se tuli

tiedoksi koko Joppessa, ja monet uskoivat Herraan. **43** Ja Pietari
viipyi Joppessa jonkun aikaa erään nahkuri Simonin luona.

10 Ja Kesareassa oli mies, nimeltä Kornelius, sadanpäämies
niin kutsutussa italialaisessa sotaväenosastossa. **2** Hän
oli hurskas ja Jumalaa pelkääväinen, niinkuin koko hänen
perhekuntansakin, ja antoi paljon almuja kansalle ja rukoili alati
Jumalaa. **3** Hän näki selvästi näyssä, noin yhdeksännellä hetkellä
päivästä, Jumalan enkelin, joka tuli sisään hänen tykönsä ja
sanoi hänelle: "Kornelius!" **4** Tämä loi katseensa häneen ja sanoi
peljästyneenä: "Mikä on, Herra?" Enkeli sanoi hänelle: "Sinun
rukouksesi ja almusi ovat tulleet muistoon Jumalan edessä. **5**
Niin lähetä nyt miehiä Joppeen noutamaan eräs Simon, jota
myös Pietariksi kutsutaan; **6** hän majailee nahkuri Simonin luona,
jonka talo on meren rannalla." **7** Ja kun enkeli, joka Korneliusta
puhutteli, oli mennyt pois, kutsui tämä kaksi palvelijaansa ja
hurskaan sotamiehen uskollisimpiensa joukosta **8** ja kertoi heille
kaikki ja lähetti heidät Joppeen. **9** Ja seuraavana päivänä, kun
he olivat matkalla ja lähestyivät kaupunkia, nousi Pietari noin
kuudennen hetken vaiheilla katolle rukoilemaan. **10** Ja hänen
tuli nälkä, ja hän halusi ruokaa. Mutta sitä valmistettaessa hän
joutui hurmoksiin. **11** Ja hän näki taivaan avoinna ja tulevan alas
astian, ikäänkuin suuren liinavaatteen, joka neljästä kulmastaan
laskettiin maahan. **12** Ja siinä oli kaikkinaisia maan nelijalkaisia
ja matelijoita ja taivaan lintuja. **13** Ja tuli ääni, joka sanoi hänelle:
"Nouse, Pietari, teurasta ja syö". **14** Mutta Pietari sanoi: "En
suinkaan, Herra; sillä en minä ole ikinä syönyt mitään epäpyhää
enkä saastaista". **15** Ja taas ääni sanoi hänelle toistamiseen:
"Minkä Jumala on puhdistanut, sitä älä sinä sano epäpyhäksi".
16 Tämä tapahtui kolme kertaa; sitten astia otettiin kohta ylös

taivaaseen. **17** Ja kun Pietari oli epätietoinen siitä, mitä hänen
näkemänsä näky mahtoi merkitä, niin katso, ne miehet, jotka
Kornelius oli lähettänyt ja jotka kyselemällä olivat löytäneet
Simonin talon, seisoivat portilla **18** ja tiedustelivat kuuluvalla
äänellä, majailiko siellä Simon, jota myös Pietariksi kutsuttiin.
19 Kun Pietari yhä mietti tuota näkyä, sanoi Henki hänelle:
"Katso, kaksi miestä etsii sinua; **20** niin nouse nyt, astu alas
ja mene arvelematta heidän kanssaan, sillä minä olen heidät
lähettänyt". **21** Niin Pietari meni alas miesten tykö ja sanoi:
"Katso, minä olen se, jota te etsitte; mitä varten te olette tulleet?"
22 He sanoivat: "Sadanpäämies Kornelius, hurskas ja Jumalaa
pelkääväinen mies, josta koko Juudan kansa todistaa hyvää,
on pyhältä enkeliltä ilmestyksessä saanut käskyn haettaa sinut
kotiinsa ja kuulla, mitä sinulla on sanottavaa". **23** Niin hän kutsui
heidät sisään ja piti heitä vierainansa. Seuraavana päivänä
Pietari nousi ja lähti heidän kanssaan, ja muutamat veljet
Joppesta seurasivat hänen mukanaan. **24** Ja sen jälkeisenä
päivänä he saapuivat Kesareaan; ja Kornelius odotti heitä ja
oli kutsunut koolle sukulaisensa ja lähimmät ystävänsä. **25**
Ja kun Pietari oli astumassa sisään, meni Kornelius häntä
vastaan, lankesi hänen jalkojensa juureen ja kumartui maahan.
26 Mutta Pietari nosti hänet ylös sanoen: "Nouse; minäkin olen
ihminen". **27** Ja puhellen hänen kanssaan hän meni sisään ja
tapasi monta koolla. **28** Ja hän sanoi heille: "Te tiedätte, että
on luvatonta juutalaisen miehen seurustella vierasheimoisen
kanssa tai mennä hänen tykönsä; mutta minulle Jumala on
osoittanut, etten saa sanoa ketään ihmistä epäpyhäksi enkä
saastaiseksi. **29** Sentähden minä vastaansanomatta tulinkin, kun
minua noudettiin. Ja nyt minä kysyn: mitä varten te olette minut

noutaneet?" **30** Ja Kornelius sanoi: "Neljä päivää sitten, juuri
tähän aikaan päivästä, minä kotonani rukoilin tällä yhdeksännellä
hetkellä, ja katso, edessäni seisoi mies loistavissa vaatteissa **31**
ja sanoi: 'Kornelius, sinun rukouksesi on kuultu, ja sinun almusi
ovat tulleet muistoon Jumalan edessä. **32** Niin lähetä nyt Joppeen
ja kutsu tykösi Simon, jota myös Pietariksi kutsutaan; hän
majailee nahkuri Simonin talossa meren rannalla.' **33** Sentähden
minä lähetin heti sinulle sanan, ja sinä teit hyvin, kun tulit. Nyt
olemme siis tässä kaikki Jumalan edessä, kuullaksemme kaiken,
mitä Herra on käskenyt sinun puhua." **34** Niin Pietari avasi
suunsa ja sanoi: "Nyt minä totisesti käsitän, ettei Jumala katso
henkilöön, **35** vaan että jokaisessa kansassa se, joka häntä
pelkää ja tekee vanhurskautta, on hänelle otollinen. **36** Sen
sanan, jonka hän lähetti Israelin lapsille, julistaen evankeliumia
rauhasta Jeesuksessa Kristuksessa, joka on kaikkien Herra, **37**
sen sanan, joka lähtien Galileasta on levinnyt koko Juudeaan,
sen kasteen jälkeen, jota Johannes saarnasi, sen te tiedätte;
38 te tiedätte, kuinka Jumala Pyhällä Hengellä ja voimalla oli
voidellut Jeesuksen Nasaretilaisen, hänet, joka vaelsi ympäri ja
teki hyvää ja paransi kaikki perkeleen valtaan joutuneet; sillä
Jumala oli hänen kanssansa. **39** Ja me olemme kaiken sen
todistajat, mitä hän teki juutalaisten maassa ja Jerusalemissa; ja
hänet he ripustivat puuhun ja tappoivat. **40** Hänet Jumala herätti
kolmantena päivänä ja antoi hänen ilmestyä, **41** ei kaikelle
kansalle, vaan Jumalan ennen valitsemille todistajille, meille,
jotka söimme ja joimme hänen kanssaan sen jälkeen, kuin
hän oli kuolleista noussut. **42** Ja hän käski meidän saarnata
kansalle ja todistaa, että hän on se, jonka Jumala on asettanut
elävien ja kuolleitten tuomariksi. **43** Hänestä kaikki profeetat

todistavat, että jokainen, joka uskoo häneen, saa synnit anteeksi
hänen nimensä kautta." **44** Kun Pietari vielä näitä puhui, tuli
Pyhä Henki kaikkien päälle, jotka puheen kuulivat. **45** Ja
kaikki ne uskovaiset, jotka olivat ympärileikatut ja olivat tulleet
Pietarin mukana, hämmästyivät sitä, että Pyhän Hengen lahja
vuodatettiin pakanoihinkin, **46** sillä he kuulivat heidän puhuvan
kielillä ja ylistävän Jumalaa. Silloin Pietari vastasi: **47** "Ei
kaiketi kukaan voi kieltää kastamasta vedellä näitä, jotka ovat
saaneet Pyhän Hengen niinkuin mekin?" **48** Ja hän käski kastaa
heidät Jeesuksen Kristuksen nimeen. Silloin he pyysivät häntä
viipymään siellä muutamia päiviä.

11 Ja apostolit ja veljet ympäri Juudeaa kuulivat, että pakanatkin
olivat ottaneet vastaan Jumalan sanan. **2** Ja kun Pietari tuli
Jerusalemiin, ahdistelivat ympärileikatut häntä **3** sanoen: "Sinä
olet käynyt ympärileikkaamattomien miesten luona ja syönyt
heidän kanssansa". **4** Niin Pietari selitti heille alusta alkaen
asiat järjestänsä ja sanoi: **5** "Minä olin Joppen kaupungissa
ja rukoilin; silloin minä näin hurmoksissa näyn: tuli alas astia,
ikäänkuin suuri liinavaate, joka neljästä kulmastaan laskettiin
taivaasta, ja se tuli aivan minun eteeni. **6** Ja kun minä katsoin
sitä tarkasti, näin minä siinä maan nelijalkaisia ja petoja ja
matelijoita ja taivaan lintuja. **7** Ja minä kuulin myös äänen,
joka sanoi minulle: 'Nouse, Pietari, teurasta ja syö'. **8** Mutta
minä sanoin: 'En suinkaan, Herra; sillä ei mitään epäpyhää eikä
saastaista ole koskaan minun suuhuni tullut'. **9** Niin vastasi ääni
taivaasta toistamiseen ja sanoi: 'Minkä Jumala on puhdistanut,
sitä älä sinä sano epäpyhäksi'. **10** Ja tämä tapahtui kolme kertaa;
sitten vedettiin kaikki taas ylös taivaaseen. **11** Ja katso, samassa
seisoi sen talon edessä, jossa me olimme, kolme miestä, jotka

Kesareasta oli lähetetty minun luokseni. **12** Ja Henki käski minun
mennä arvelematta heidän kanssansa; ja myös nämä kuusi
veljeä lähtivät minun kanssani. Me menimme sen miehen taloon,
13 ja hän kertoi meille, kuinka hän oli nähnyt enkelin seisovan
hänen huoneessaan ja sanovan: 'Lähetä Joppeen noutamaan
Simon, jota myös Pietariksi kutsutaan; **14** hän on puhuva sinulle
sanoja, joiden kautta sinä pelastut, ja koko sinun perhekuntasi'.
15 Ja kun minä rupesin puhumaan, tuli Pyhä Henki heidän
päällensä, niinkuin alussa meidänkin päällemme. **16** Silloin
minä muistin Herran sanan, jonka hän sanoi: 'Johannes kastoi
vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhällä Hengellä'. **17** Koska
siis Jumala antoi yhtäläisen lahjan heille kuin meillekin, kun
olimme uskoneet Herraan Jeesukseen Kristukseen, niin mikä
olin minä voidakseni estää Jumalaa?" **18** Tämän kuultuansa he
rauhoittuivat ja ylistivät Jumalaa sanoen: "Niin on siis Jumala
pakanoillekin antanut parannuksen elämäksi". **19** Ne, jotka olivat
hajaantuneet sen ahdingon vuoksi, joka oli syntynyt Stefanuksen
tähden, vaelsivat ympäri hamaan Foinikiaan ja Kyproon ja
Antiokiaan saakka, mutta eivät puhuneet sanaa muille kuin
ainoastaan juutalaisille. **20** Heidän joukossaan oli kuitenkin
muutamia kyprolaisia ja kyreneläisiä miehiä, jotka, tultuaan
Antiokiaan, puhuivat kreikkalaisillekin ja julistivat evankeliumia
Herrasta Jeesuksesta. **21** Ja Herran käsi oli heidän kanssansa,
ja suuri oli se joukko, joka uskoi ja kääntyi Herran puoleen. **22**
Ja sanoma heistä tuli Jerusalemin seurakunnan korviin, ja he
lähettivät Barnabaan Antiokiaan. **23** Ja kun hän saapui sinne ja
näki Jumalan armon, niin hän iloitsi ja kehoitti kaikkia vakaalla
sydämellä pysymään Herrassa. **24** Sillä hän oli hyvä mies ja
täynnä Pyhää Henkeä ja uskoa. Ja Herralle lisääntyi paljon

kansaa. **25** Niin hän lähti Tarsoon etsimään Saulusta, ja kun hän
oli hänet löytänyt, toi hän hänet Antiokiaan. **26** Ja he vaikuttivat
yhdessä kokonaisen vuoden seurakunnassa, ja niitä oli paljon,
jotka saivat heiltä opetusta; ja Antiokiassa ruvettiin opetuslapsia
ensiksi nimittämään kristityiksi. **27** Siihen aikaan tuli profeettoja
Jerusalemista Antiokiaan. **28** Ja eräs heistä, nimeltä Agabus,
nousi ja antoi Hengen vaikutuksesta tiedoksi, että oli tuleva suuri
nälkä kaikkeen maailmaan; ja se tulikin Klaudiuksen aikana. **29**
Niin opetuslapset päättivät kukin varojensa mukaan lähettää
avustusta Juudeassa asuville veljille. **30** Ja niin he tekivätkin
ja lähettivät sen vanhimmille Barnabaan ja Sauluksen kätten
kautta.

12 Siihen aikaan kuningas Herodes otatti muutamia
seurakunnan jäseniä kiinni kiduttaaksensa heitä. **2** Ja hän
mestautti miekalla Jaakobin, Johanneksen veljen. **3** Ja kun
hän näki sen olevan juutalaisille mieleen, niin hän sen lisäksi
vangitutti Pietarinkin. Silloin olivat happamattoman leivän päivät.
4 Ja otettuaan hänet kiinni hän pani hänet vankeuteen ja
jätti neljän nelimiehisen sotilasvartioston vartioitavaksi, aikoen
pääsiäisen jälkeen asettaa hänet kansan eteen. **5** Niin pidettiin
siis Pietaria vankeudessa; mutta seurakunta rukoili lakkaamatta
Jumalaa hänen edestänsä. **6** Ja yöllä sitä päivää vasten,
jona Herodeksella oli aikomus viedä hänet oikeuden eteen,
Pietari nukkui kahden sotamiehen välissä, sidottuna kaksilla
kahleilla; ja vartijat vartioitsivat oven edessä vankilaa. **7** Ja
katso, hänen edessään seisoi Herran enkeli, ja huoneessa
loisti valo, ja enkeli sysäsi Pietaria kylkeen ja herätti hänet
sanoen: "Nouse nopeasti!" Ja kahleet putosivat hänen käsistään.
8 Ja enkeli sanoi hänelle: "Vyötä itsesi ja sido paula-anturat

jalkaasi". Ja hän teki niin. Vielä enkeli sanoi hänelle: "Heitä
vaippa yllesi ja seuraa minua". **9** Ja Pietari lähti ja seurasi häntä,
mutta ei tiennyt, että se, mikä enkelin vaikutuksesta tapahtui,
oli totta, vaan luuli näkevänsä näyn. **10** Ja he kulkivat läpi
ensimmäisen vartion ja toisen ja tulivat rautaportille, joka vei
kaupunkiin. Se aukeni heille itsestään, ja he menivät ulos ja
kulkivat eteenpäin muutamaa katua; ja yhtäkkiä enkeli erkani
hänestä. **11** Kun Pietari tointui, sanoi hän: "Nyt minä totisesti
tiedän, että Herra on lähettänyt enkelinsä ja pelastanut minut
Herodeksen käsistä ja kaikesta, mitä Juudan kansa odotti". **12**
Ja päästyään siitä selville hän kulki kohti Marian, Johanneksen
äidin, taloa, sen Johanneksen, jota myös Markukseksi kutsuttiin.
Siellä oli monta koolla rukoilemassa. **13** Ja kun Pietari kolkutti
eteisen ovea, tuli siihen palvelijatar, nimeltä Rode, kuulostamaan;
14 ja tunnettuaan Pietarin äänen hän ilossansa ei avannut eteistä
vaan juoksi sisään ja kertoi Pietarin seisovan portin takana. **15**
He sanoivat hänelle: "Sinä hourit". Mutta hän vakuutti puheensa
todeksi. Niin he sanoivat: "Se on hänen enkelinsä". **16** Mutta
Pietari kolkutti yhä; ja kun he avasivat, näkivät he hänet ja
hämmästyivät. **17** Niin hän viittasi kädellään heitä vaikenemaan
ja kertoi heille, kuinka Herra oli vienyt hänet ulos vankeudesta, ja
sanoi: "Ilmoittakaa tämä Jaakobille ja veljille". Ja hän lähti pois ja
meni toiseen paikkaan. **18** Mutta kun päivä koitti, tuli sotamiehille
kova hätä siitä, mihin Pietari oli joutunut. **19** Ja kun Herodes oli
haettanut häntä eikä löytänyt, tutki hän vartijoita ja käski viedä
heidät rangaistaviksi. Sitten hän meni Juudeasta Kesareaan
ja oleskeli siellä. **20** Ja Herodes oli vihoissansa tyyrolaisille
ja siidonilaisille. Mutta nämä tulivat yksissä neuvoin hänen
luoksensa, ja suostutettuaan puolelleen Blastuksen, kuninkaan

kamaripalvelijan, he anoivat rauhaa; sillä heidän maakuntansa
sai elatuksensa kuninkaan maasta. **21** Niin Herodes määrättynä
päivänä pukeutui kuninkaalliseen pukuun, istui istuimelleen ja
piti heille puheen; **22** siihen kansa huusi: "Jumalan ääni, eikä
ihmisen!" **23** Mutta heti löi häntä Herran enkeli, sentähden ettei
hän antanut kunniaa Jumalalle; ja madot söivät hänet, ja hän
heitti henkensä. **24** Mutta Jumalan sana menestyi ja levisi. **25**
Ja Barnabas ja Saulus palasivat Jerusalemista toimitettuansa
avustustehtävän ja toivat sieltä mukanaan Johanneksen, jota
myös Markukseksi kutsuttiin.

13 Ja Antiokian seurakunnassa oli profeettoja ja opettajia:
Barnabas ja Simeon, jota kutsuttiin Nigeriksi, ja Lukius,
kyreneläinen, ja Manaen, neljännysruhtinas Herodeksen
kasvinkumppani, ja Saulus. **2** Ja heidän toimittaessaan palvelusta
Herralle ja paastotessaan Pyhä Henki sanoi: "Erottakaa minulle
Barnabas ja Saulus siihen työhön, johon minä olen heidät
kutsunut". **3** Silloin he paastosivat ja rukoilivat ja panivat kätensä
heidän päällensä ja laskivat heidät menemään. **4** Niin he Pyhän
Hengen lähettäminä menivät Seleukiaan ja purjehtivat sieltä
Kyproon. **5** Ja tultuaan Salamiiseen he julistivat Jumalan sanaa
juutalaisten synagoogissa, ja heillä oli mukanaan myös Johannes,
palvelijana. **6** Ja kun he olivat vaeltaneet kautta koko saaren
Pafoon asti, tapasivat he erään juutalaisen miehen, noidan
ja väärän profeetan, jonka nimi oli Barjeesus. **7** Hän oleskeli
käskynhaltijan, Sergius Pauluksen, luona, joka oli ymmärtäväinen
mies. Tämä kutsui luoksensa Barnabaan ja Sauluksen ja halusi
kuulla Jumalan sanaa. **8** Mutta Elymas, noita-sillä niin tulkitaan
hänen nimensä-vastusti heitä, koettaen kääntää käskynhaltijaa
pois uskosta. **9** Niin Saulus, myös Paavaliksi kutsuttu, täynnä

Pyhää Henkeä loi katseensa häneen **10** ja sanoi: "Voi sinua, joka
olet kaikkea vilppiä ja kavaluutta täynnä, sinä perkeleen sikiö,
kaiken vanhurskauden vihollinen, etkö lakkaa vääristelemästä
Herran suoria teitä? **11** Ja nyt, katso, Herran käsi on sinun
päälläsi, ja sinä tulet sokeaksi etkä aurinkoa näe säädettyyn
aikaan asti." Ja heti lankesi hänen päällensä synkeys ja pimeys,
ja hän kävi ympäri ja etsi taluttajaa. **12** Kun nyt käskynhaltija
näki, mitä oli tapahtunut, niin hän uskoi, ihmetellen Herran
oppia. **13** Ja kun Paavali seuralaisineen oli purjehtinut Pafosta,
tulivat he Pamfylian Pergeen; siellä Johannes erosi heistä ja
palasi Jerusalemiin. **14** Mutta he vaelsivat Pergestä eteenpäin
ja saapuivat Pisidian Antiokiaan; ja he menivät synagoogaan
sapatinpäivänä ja istuutuivat. **15** Ja sittenkuin lakia ja profeettoja
oli luettu, lähettivät synagoogan esimiehet sanomaan heille:
"Miehet, veljet, jos teillä on jokin kehoituksen sana kansalle, niin
puhukaa". **16** Niin Paavali nousi ja viittasi kädellään ja sanoi: "Te
Israelin miehet ja te, jotka Jumalaa pelkäätte, kuulkaa! **17** Tämän
Israelin kansan Jumala valitsi meidän isämme ja korotti tämän
kansan, heidän muukalaisina ollessaan Egyptin maassa, ja vei
heidät sieltä ulos kohotetulla käsivarrella, **18** ja hän kärsi heidän
tapojansa noin neljäkymmentä vuotta erämaassa **19** ja hävitti
seitsemän kansaa Kanaanin maasta ja jakoi niiden maan heille
perinnöksi. **20** Näin kului noin neljäsataa viisikymmentä vuotta.
Sen jälkeen hän antoi heille tuomareita profeetta Samueliin
saakka. **21** Ja sitten he anoivat kuningasta, ja Jumala antoi
heille Saulin, Kiisin pojan, miehen Benjaminin sukukunnasta,
neljäksikymmeneksi vuodeksi. **22** Mutta hän pani hänet viralta
ja herätti heille kuninkaaksi Daavidin, josta hän myös todisti
ja sanoi: 'Minä olen löytänyt Daavidin, Iisain pojan, sydämeni

mukaisen miehen, joka on tekevä kaikessa minun tahtoni'. **23**
Tämän jälkeläisistä on Jumala lupauksensa mukaan antanut tulla
Jeesuksen Israelille Vapahtajaksi, **24** sittenkuin Johannes ennen
hänen tuloansa oli saarnannut parannuksen kastetta kaikelle
Israelin kansalle. **25** Mutta kun Johannes oli juoksunsa päättävä,
sanoi hän: 'En minä ole se, joksi minua luulette; mutta katso,
minun jälkeeni tulee se, jonka kenkiä minä en ole arvollinen
jaloista riisumaan'. **26** Miehet, veljet, te Aabrahamin suvun lapset,
ja te, jotka Jumalaa pelkäätte, meille on tämän pelastuksen
sana lähetetty. **27** Sillä koska Jerusalemin asukkaat ja heidän
hallitusmiehensä eivät Jeesusta tunteneet, niin he tuomitessaan
hänet myös toteuttivat profeettain sanat, joita kunakin sapattina
luetaan; **28** ja vaikka he eivät löytäneet mitään, mistä hän
olisi kuoleman ansainnut, anoivat he Pilatukselta, että hänet
surmattaisiin. **29** Ja kun he olivat täyttäneet kaiken, mikä hänestä
on kirjoitettu, ottivat he hänet alas puusta ja panivat hautaan. **30**
Mutta Jumala herätti hänet kuolleista. **31** Ja hän ilmestyi useina
päivinä niille, jotka olivat tulleet hänen kanssansa Galileasta
Jerusalemiin ja jotka nyt ovat hänen todistajansa kansan edessä.
32 Ja me julistamme teille sen hyvän sanoman, että Jumala
on isille annetun lupauksen täyttänyt meidän lapsillemme,
herättäen Jeesuksen, **33** niinkuin myös toisessa psalmissa on
kirjoitettu: 'Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä olen sinut
synnyttänyt'. **34** Ja että hän herätti hänet kuolleista, niin ettei
hän enää palaja katoavaisuuteen, siitä hän on sanonut näin:
'Minä annan teille pyhät ja lujat Daavidin armot'. **35** Sentähden
hän myös toisessa paikassa sanoo: 'Sinä et salli Pyhäsi nähdä
katoavaisuutta'. **36** Sillä kun Daavid oli aikanansa Jumalan
tahtoa palvellut, nukkui hän ja tuli otetuksi isiensä tykö ja näki

katoavaisuuden. **37** Mutta hän, jonka Jumala herätti, ei nähnyt
katoavaisuutta. **38** Olkoon siis teille tiettävä, miehet ja veljet,
että hänen kauttansa julistetaan teille syntien anteeksiantamus
39 ja että jokainen, joka uskoo, tulee hänessä vanhurskaaksi,
vapaaksi kaikesta, mistä te ette voineet Mooseksen lain kautta
vanhurskaiksi tulla. **40** Kavahtakaa siis, ettei teitä kohtaa se,
mikä on puhuttu profeetoissa: **41** 'Katsokaa, te halveksijat, ja
ihmetelkää ja hukkukaa; sillä minä teen teidän päivinänne teon,
teon, jota ette uskoisi, jos joku sen kertoisi teille'." **42** Kun he
lähtivät ulos, pyydettiin heitä puhumaan näitä asioita tulevanakin
sapattina. **43** Kun synagoogasta hajaannuttiin, seurasivat monet
juutalaiset ja jumalaapelkääväiset käännynnäiset Paavalia ja
Barnabasta, jotka puhuivat heille ja kehoittivat heitä pysymään
Jumalan armossa. **44** Seuraavana sapattina kokoontui lähes
koko kaupunki kuulemaan Jumalan sanaa. **45** Mutta nähdessään
kansanjoukot juutalaiset tulivat kiihkoa täyteen ja väittelivät
Paavalin puheita vastaan ja herjasivat. **46** Silloin Paavali ja
Barnabas puhuivat rohkeasti ja sanoivat: "Teille oli Jumalan
sana ensiksi puhuttava; mutta koska te työnnätte sen luotanne
ettekä katso itseänne mahdollisiksi iankaikkiseen elämään, niin
katso, me käännymme pakanain puoleen. **(aiōnios g166)** **47** Sillä
näin on Herra meitä käskenyt: 'Minä olen pannut sinut pakanain
valkeudeksi, että sinä olisit pelastukseksi maan ääriin asti'." **48**
Sen kuullessansa pakanat iloitsivat ja ylistivät Herran sanaa ja
uskoivat, kaikki, jotka olivat säädetyt iankaikkiseen elämään.
(aiōnios g166) **49** Ja Herran sanaa levitettiin kaikkeen siihen
maakuntaan. **50** Mutta juutalaiset yllyttivät jumalaapelkääväisiä
ylhäisiä naisia ja kaupungin ensimmäisiä miehiä ja nostivat
vainon Paavalia ja Barnabasta vastaan, ja ne ajoivat heidät pois

alueiltansa. **51** Niin he pudistivat tomun jaloistansa heitä vastaan
ja menivät Ikonioniin. **52** Ja opetuslapset tulivat täytetyiksi ilolla
ja Pyhällä Hengellä.

14 Ikonionissa he samoin menivät juutalaisten synagoogaan ja
puhuivat niin, että suuri joukko sekä juutalaisia että kreikkalaisia
uskoi. **2** Mutta ne juutalaiset, jotka eivät uskoneet, yllyttivät ja
kiihdyttivät pakanain mieltä veljiä vastaan. **3** Niin he oleskelivat
siellä kauan aikaa ja puhuivat rohkeasti, luottaen Herraan, joka
armonsa sanan todistukseksi antoi tapahtua tunnustekoja ja
ihmeitä heidän kättensä kautta. **4** Ja kaupungin väestö jakaantui:
toiset olivat juutalaisten puolella, toiset taas apostolien puolella.
5 Mutta kun pakanat ja juutalaiset ynnä heidän hallitusmiehensä
mielivät ryhtyä pahoinpitelemään ja kivittämään heitä, **6** ja
he sen huomasivat, pakenivat he Lykaonian kaupunkeihin,
Lystraan ja Derbeen, ja niiden ympäristöön. **7** Ja siellä he
julistivat evankeliumia. **8** Ja Lystrassa oli mies, joka istui siellä,
hervoton jaloistaan ja rampa äitinsä kohdusta saakka, eikä
ollut koskaan kävellyt. **9** Hän kuunteli Paavalin puhetta. Ja kun
Paavali loi katseensa häneen ja näki hänellä olevan uskon, että
hän voi tulla terveeksi, **10** sanoi hän suurella äänellä: "Nouse
pystyyn jaloillesi". Ja hän kavahti ylös ja käveli. **11** Kun kansa
näki, mitä Paavali oli tehnyt, korottivat he äänensä ja sanoivat
lykaoniankielellä: "Jumalat ovat ihmishahmossa astuneet alas
meidän luoksemme". **12** Ja he sanoivat Barnabasta Zeukseksi
ja Paavalia Hermeeksi, koska hän oli se, joka puhui. **13** Ja
kaupungin edustalla olevan Zeuksen temppelin pappi toi härkiä ja
seppeleitä porttien eteen ja tahtoi väkijoukon kanssa uhrata. **14**
Mutta kun apostolit Barnabas ja Paavali sen kuulivat, repäisivät
he vaatteensa ja juoksivat ulos kansanjoukkoon, huusivat **15** ja

sanoivat: "Miehet, miksi te näin teette? Mekin olemme ihmisiä,
yhtä vajavaisia kuin te, ja julistamme teille evankeliumia, että te
kääntyisitte noista turhista jumalista elävän Jumalan puoleen,
joka on tehnyt taivaan ja maan ja meren ja kaikki, mitä niissä
on. **16** Menneitten sukupolvien aikoina hän on sallinut kaikkien
pakanain vaeltaa omia teitänsä; **17** ja kuitenkaan hän ei ole
ollut antamatta todistusta itsestään, sillä hän on tehnyt teille
hyvää, antaen teille taivaasta sateita ja hedelmällisiä aikoja ja
raviten teidän sydämenne ruualla ja ilolla." **18** Näin puhuen
he vaivoin saivat kansan hillityksi uhraamasta heille. **19** Mutta
sinne tuli Antiokiasta ja Ikonionista juutalaisia, ja he suostuttivat
kansan puolellensa ja kivittivät Paavalia ja raastoivat hänet
kaupungin ulkopuolelle, luullen hänet kuolleeksi. **20** Mutta kun
opetuslapset olivat kokoontuneet hänen ympärilleen, nousi
hän ja meni kaupunkiin. Ja seuraavana päivänä hän lähti
Barnabaan kanssa Derbeen. **21** Ja julistettuaan evankeliumia
siinä kaupungissa ja tehtyään monta opetuslapsiksi he palasivat
Lystraan ja Ikonioniin ja Antiokiaan **22** ja vahvistivat opetuslasten
sieluja ja kehoittivat heitä pysymään uskossa ja sanoivat: "Monen
ahdistuksen kautta meidän pitää menemän sisälle Jumalan
valtakuntaan". **23** Ja kun he olivat valinneet heille vanhimmat
jokaisessa seurakunnassa, niin he rukoillen ja paastoten jättivät
heidät Herran haltuun, johon he nyt uskoivat. **24** Ja he kulkivat
läpi Pisidian ja tulivat Pamfyliaan; **25** ja julistettuaan sanaa
Pergessä he menivät Attaliaan. **26** Ja sieltä he purjehtivat
Antiokiaan, josta he olivat lähteneet, annettuina Jumalan armon
haltuun sitä työtä varten, jonka he nyt olivat suorittaneet. **27** Ja
sinne saavuttuaan he kutsuivat seurakunnan koolle ja kertoivat,
kuinka Jumala oli ollut heidän kanssansa ja tehnyt suuria ja

kuinka hän oli avannut pakanoille uskon oven. **28** Ja he viipyivät
pitkän aikaa opetuslasten tykönä.

15 Ja Juudeasta tuli sinne muutamia, jotka opettivat veljiä:
"Ellette ympärileikkauta itseänne, niinkuin Mooses on säätänyt,
ette voi pelastua". **2** Kun siitä syntyi riita ja kun Paavali ja
Barnabas kiivaasti väittelivät heitä vastaan, niin päätettiin, että
Paavalin ja Barnabaan ja muutamien muiden heistä tuli mennä
tämän riitakysymyksen tähden apostolien ja vanhinten tykö
Jerusalemiin. **3** Niin seurakunta varusti heidät matkalle, ja he
kulkivat Foinikian ja Samarian kautta ja kertoivat pakanain
kääntymyksestä ja ilahuttivat sillä suuresti kaikkia veljiä. **4** Ja
kun he saapuivat Jerusalemiin, niin seurakunta ja apostolit
ja vanhimmat ottivat heidät vastaan; ja he kertoivat, kuinka
Jumala oli ollut heidän kanssansa ja tehnyt suuria. **5** Mutta
fariseusten lahkosta nousivat muutamat, jotka olivat tulleet
uskoon, ja sanoivat: "Heidät on ympärileikattava ja heitä on
käskettävä noudattamaan Mooseksen lakia". **6** Niin apostolit ja
vanhimmat kokoontuivat tutkimaan tätä asiaa. **7** Ja kun oli paljon
väitelty, nousi Pietari ja sanoi heille: "Miehet, veljet, te tiedätte,
että Jumala jo kauan aikaa sitten teki teidän keskuudessanne
sen valinnan, että pakanat minun suustani saisivat kuulla
evankeliumin sanan ja tulisivat uskoon. **8** Ja Jumala, sydänten
tuntija, todisti heidän puolestansa, antaen heille Pyhän Hengen
samoinkuin meillekin. **9** eikä tehnyt mitään erotusta meidän ja
heidän kesken, sillä hän puhdisti heidän sydämensä uskolla. **10**
Miksi te siis nyt kiusaatte Jumalaa ja tahdotte panna opetuslasten
niskaan ikeen, jota eivät meidän isämme emmekä mekään ole
jaksaneet kantaa? **11** Mutta me uskomme Herran Jeesuksen
armon kautta pelastuvamme, samalla tapaa kuin hekin." **12** Niin

koko joukko vaikeni, ja he kuuntelivat Barnabasta ja Paavalia,
jotka kertoivat, kuinka suuria tunnustekoja ja ihmeitä Jumala
oli tehnyt pakanain keskuudessa heidän kauttansa. **13** Kun
he olivat lakanneet puhumasta, lausui Jaakob: "Miehet, veljet,
kuulkaa minua! **14** Simeon on kertonut, kuinka Jumala ensi
kerran katsoi pakanain puoleen ottaakseen heistä kansan omalle
nimellensä. **15** Ja tämän kanssa pitävät yhtä profeettain sanat,
sillä näin on kirjoitettu: **16** 'Sen jälkeen minä palajan ja pystytän
jälleen Daavidin sortuneen majan; minä korjaan sen repeämät
ja nostan sen jälleen pystyyn, **17** että jäljelle jääneet ihmiset
etsisivät Herraa, ynnä kaikki pakanat, jotka ovat minun nimiini
otetut, sanoo Herra, joka tämän tekee, **18** mikä on ollut tunnettua
hamasta ikiajoista'. **(aiōn g165)** **19** Sentähden minä olen sitä
mieltä, ettei tule rasittaa niitä, jotka pakanuudesta kääntyvät
Jumalan puoleen, **20** vaan heille kirjoitettakoon, että heidän
pitää karttaman epäjumalien saastuttamaa ja haureutta ja lihaa,
josta ei veri ole laskettu, sekä verta. **21** Sillä Mooseksella
on ammoisista ajoista asti joka kaupungissa julistajansa;
luetaanhan häntä synagoogissa jokaisena sapattina." **22** Silloin
apostolit ja vanhimmat ja koko seurakunta näkivät hyväksi valita
keskuudestaan muutamia miehiä ja lähettää heidät Antiokiaan
Paavalin ja Barnabaan mukana, nimittäin Juudaan, jota kutsuttiin
Barsabbaaksi, ja Silaan, jotka olivat johtavia miehiä veljien
joukossa; **23** ja kirjoittivat heidän mukaansa näin kuuluvan
kirjeen: "Me apostolit ja vanhimmat, teidän veljenne, lähetämme
teille, pakanuudesta kääntyneille veljille Antiokiassa ja Syyriassa
ja Kilikiassa, tervehdyksen. **24** Koska olemme kuulleet, että
muutamat meistä lähteneet, joille emme ole mitään käskyä
antaneet, ovat puheillaan tehneet teidät levottomiksi ja saattaneet

teidän sielunne hämmennyksiin, **25** niin me olemme yksimielisesti
nähneet hyväksi valita miehiä ja lähettää heidät teidän tykönne
rakkaiden veljiemme Barnabaan ja Paavalin kanssa, **26** jotka
ovat panneet henkensä alttiiksi meidän Herramme Jeesuksen
Kristuksen nimen tähden. **27** Me lähetämme siis Juudaan ja
Silaan, jotka myös suusanalla ilmoittavat teille saman. **28** Sillä
Pyhä Henki ja me olemme nähneet hyväksi, ettei teidän päällenne
ole pantava enempää kuormaa kuin nämä välttämättömät: **29**
että kartatte epäjumalille uhrattua ja verta ja lihaa, josta ei veri
ole laskettu, ja haureutta. Jos te näitä vältätte, niin teidän käy
hyvin. Jääkää hyvästi!" **30** Niin heidät lähetettiin matkalle, ja
he tulivat Antiokiaan; siellä he kutsuivat koolle seurakunnan ja
antoivat heille kirjeen. **31** Ja kun he olivat sen lukeneet, iloitsivat
he tästä lohdutuksesta. **32** Ja Juudas ja Silas, jotka itsekin
olivat profeettoja, kehoittivat veljiä monin sanoin ja vahvistivat
heitä. **33** Ja heidän viivyttyään siellä jonkin aikaa veljet laskivat
heidät rauhassa palaamaan niiden tykö, jotka olivat heidät
lähettäneet. **35** Ja Paavali ja Barnabas viipyivät Antiokiassa
opettaen ja julistaen useiden muidenkin kanssa Herran sanaa.
36 Mutta muutamien päivien kuluttua Paavali sanoi Barnabaalle:
"Lähtekäämme takaisin kaikkiin niihin kaupunkeihin, joissa
olemme julistaneet Herran sanaa, katsomaan veljiä, miten heidän
on". **37** Niin Barnabas tahtoi ottaa mukaan Johanneksenkin,
jota kutsuttiin Markukseksi. **38** Mutta Paavali katsoi oikeaksi
olla ottamatta häntä mukaan, koska hän oli luopunut heistä
Pamfyliassa eikä ollut heidän kanssaan lähtenyt työhön. **39** Ja
he kiivastuivat niin, että erkanivat toisistaan, ja Barnabas otti
mukaansa Markuksen ja purjehti Kyproon. **40** Mutta Paavali
valitsi Silaan, ja veljet jättivät hänet Herran armon haltuun, ja hän

lähti matkalle. **41** Ja hän vaelsi läpi Syyrian ja Kilikian vahvistaen
seurakuntia.

16 Niin hän saapui myös Derbeen ja Lystraan. Ja katso, siellä
oli eräs opetuslapsi, nimeltä Timoteus, joka oli uskovaisen
juutalaisvaimon poika, mutta isä oli kreikkalainen. **2** Hänestä
veljet, jotka olivat Lystrassa ja Ikonionissa, todistivat hyvää.
3 Paavali tahtoi häntä mukaansa matkalle ja otti hänet
ja ympärileikkasi hänet juutalaisten tähden, joita oli niillä
paikkakunnilla; sillä kaikki tiesivät, että hänen isänsä oli
kreikkalainen. **4** Ja sitä mukaa kuin he vaelsivat kaupungista
kaupunkiin, antoivat he heille noudatettaviksi ne säädökset,
jotka apostolit ja Jerusalemin vanhimmat olivat hyväksyneet. **5**
Niin seurakunnat vahvistuivat uskossa ja saivat päivä päivältä
yhä enemmän jäseniä. **6** Ja he kulkivat Frygian ja Galatian
maan kautta, sillä Pyhä Henki esti heitä julistamasta sanaa
Aasiassa. **7** Ja tultuaan Mysian kohdalle he yrittivät lähteä
Bityniaan, mutta Jeesuksen Henki ei sallinut heidän sitä tehdä.
8 Niin he vaelsivat ohi Mysian ja menivät Trooaaseen. **9** Ja
Paavali näki yöllä näyn: makedonialainen mies seisoi ja pyysi
häntä sanoen: "Tule yli Makedoniaan ja auta meitä". **10** Ja
kun hän oli nähnyt sen näyn, niin me kohta tahdoimme päästä
lähtemään Makedoniaan, sillä me käsitimme, että Jumala oli
kutsunut meitä julistamaan heille evankeliumia. **11** Kun nyt
olimme purjehtineet Trooaasta, kuljimme suoraan Samotrakeen,
ja seuraavana päivänä Neapoliin, **12** ja sieltä Filippiin, joka on
ensimmäinen kaupunki siinä osassa Makedoniaa, siirtokunta.
Siinä kaupungissa me viivyimme muutamia päiviä. **13** Ja
sapatinpäivänä me menimme kaupungin portin ulkopuolelle, joen
rannalle, jossa arvelimme olevan rukouspaikan, ja istuimme sinne

ja puhuimme kokoontuneille naisille. **14** Ja eräs Lyydia niminen
purppuranmyyjä Tyatiran kaupungista, jumalaapelkääväinen
nainen, oli kuulemassa; ja Herra avasi hänen sydämensä
ottamaan vaarin siitä, mitä Paavali puhui. **15** Ja kun hänet ja
hänen perhekuntansa oli kastettu, pyysi hän meitä sanoen:
"Jos te pidätte minua Herraan uskovaisena, niin tulkaa minun
kotiini ja majailkaa siellä". Ja hän vaati meitä. **16** Ja tapahtui
meidän mennessämme rukouspaikkaan, että meitä vastaan
tuli eräs palvelijatar, jossa oli tietäjähenki ja joka tuotti paljon
tuloja isännilleen ennustamisellaan. **17** Hän seurasi Paavalia
ja meitä ja huusi sanoen: "Nämä miehet ovat korkeimman
Jumalan palvelijoita, jotka julistavat teille pelastuksen tien". **18**
Ja tätä hän teki monta päivää. Mutta se vaivasi Paavalia, ja
hän kääntyi ja sanoi hengelle: "Jeesuksen Kristuksen nimessä
minä käsken sinun lähteä hänestä". Ja se lähti sillä hetkellä.
19 Mutta kun hänen isäntänsä näkivät, että tulojen toivo oli
heiltä kadonnut, ottivat he Paavalin ja Silaan kiinni ja vetivät
heidät torille hallitusmiesten eteen. **20** Ja vietyänsä heidät
päällikköjen eteen he sanoivat: "Nämä miehet häiritsevät meidän
kaupunkimme rauhaa; he ovat juutalaisia **21** ja opettavat tapoja,
joita meidän ei ole lupa omaksua eikä noudattaa, koska me
olemme roomalaisia". **22** Ja kansakin nousi heitä vastaan, ja
päälliköt revittivät heiltä vaatteet ja käskivät lyödä heitä raipoilla.
23 Ja kun olivat heitä paljon pieksättäneet, heittivät he heidät
vankeuteen ja käskivät vanginvartijan tarkasti vartioida heitä.
24 Sellaisen käskyn saatuaan tämä heitti heidät sisimpään
vankihuoneeseen ja pani heidät jalkapuuhun. **25** Mutta keskiyön
aikaan Paavali ja Silas olivat rukouksissa ja veisasivat ylistystä
Jumalalle; ja vangit kuuntelivat heitä. **26** Silloin tapahtui yhtäkkiä

suuri maanjäristys, niin että vankilan perustukset järkkyivät, ja
samassa kaikki ovet aukenivat, ja kaikkien kahleet irtautuivat.
27 Kun vanginvartija heräsi ja näki vankilan ovien olevan auki,
veti hän miekkansa ja aikoi surmata itsensä, luullen vankien
karanneen. **28** Mutta Paavali huusi suurella äänellä sanoen: "Älä
tee itsellesi mitään pahaa, sillä me kaikki olemme täällä". **29** Niin
hän pyysi valoa, juoksi sisälle ja lankesi vavisten Paavalin ja
Silaan eteen. **30** Ja hän vei heidät ulos ja sanoi: "Herrat, mitä
minun pitää tekemän, että minä pelastuisin?" **31** Niin he sanoivat:
"Usko Herraan Jeesukseen, niin sinä pelastut, niin myös sinun
perhekuntasi". **32** Ja he puhuivat Jumalan sanaa hänelle ynnä
kaikille, jotka hänen kodissansa olivat. **33** Ja hän otti heidät
mukaansa samalla yön hetkellä ja pesi heidän haavansa, ja
hänet ja kaikki hänen omaisensa kastettiin kohta. **34** Ja hän vei
heidät ylös asuntoonsa, laittoi heille aterian ja riemuitsi siitä, että
hän ja koko hänen perheensä oli tullut Jumalaan uskovaksi. **35**
Päivän tultua päälliköt lähettivät oikeudenpalvelijat sanomaan:
"Päästä irti ne miehet". **36** Niin vanginvartija ilmoitti tämän
Paavalille sanoen: "Päälliköt ovat lähettäneet sanan, että teidät
on päästettävä irti; lähtekää siis nyt ulos ja menkää rauhassa".
37 Mutta Paavali sanoi heille: "He ovat julkisesti, vieläpä ilman
tuomiota, ruoskineet meitä, jotka olemme Rooman kansalaisia,
ja ovat heittäneet meidät vankeuteen; ja nytkö he salaa ajaisivat
meidät tiehemme! Ei niin, vaan tulkoot itse ja vieköot meidät
ulos." **38** Ja oikeudenpalvelijat kertoivat ne sanat päälliköille; niin
nämä peljästyivät kuullessaan heidän olevan roomalaisia, **39** ja
he tulivat ja suostuttelivat heitä ja veivät heidät ulos ja pyysivät
heitä lähtemään pois kaupungista. **40** Niin he lähtivät vankilasta

ja menivät Lyydian tykö; ja nähtyään veljet ja rohkaistuaan heitä
he lähtivät pois.

17 Ja he matkustivat Amfipolin ja Apollonian kautta ja tulivat
Tessalonikaan, jossa oli juutalaisten synagooga. **2** Ja tapansa
mukaan Paavali meni sisälle heidän luoksensa ja keskusteli
kolmena sapattina heidän kanssansa, lähtien kirjoituksista, **3** selitti
ne ja osoitti, että Kristuksen piti kärsimän ja nouseman kuolleista,
ja sanoi: "Tämä Jeesus, jota minä teille julistan, on Kristus". **4** Ja
muutamat heistä tulivat uskoon ja liittyivät Paavaliin ja Silaaseen,
niin myös suuri joukko jumalaapelkääväisiä kreikkalaisia sekä
useat ylhäiset naiset. **5** Mutta juutalaiset joutuivat kiihkoon ja
ottivat avukseen muutamia pahanilkisiä miehiä joutoväestä,
haalivat kansaa kokoon ja nostivat kaupungissa metelin. He
asettuivat Jaasonin talon edustalle ja hakivat Paavalia ja Silasta
viedäkseen heidät kansan eteen. **6** Mutta kun he eivät heitä
löytäneet, raastoivat he Jaasonin ja muutamia veljiä kaupungin
hallitusmiesten eteen ja huusivat: "Nuo koko maailman villitsijät
ovat tännekin tulleet, **7** ja heidät Jaason on ottanut vastaan;
ja nämä kaikki tekevät vastoin keisarin asetuksia, sanoen
erään toisen, Jeesuksen, olevan kuninkaan". **8** Kun kansa ja
hallitusmiehet tämän kuulivat, tulivat he levottomiksi. **9** Ja nämä
ottivat takauksen Jaasonilta ja muilta ja päästivät heidät. **10** Mutta
veljet lähettivät heti yötä myöten Paavalin ja Silaan Bereaan.
Ja kun he olivat saapuneet sinne, menivät he juutalaisten
synagoogaan. **11** Nämä olivat jalompia kuin Tessalonikan
juutalaiset; he ottivat sanan vastaan hyvin halukkaasti ja
tutkivat joka päivä kirjoituksia, oliko asia niin. **12** Ja monet
heistä uskoivat, niin myös useat ylhäiset kreikkalaiset naiset
ja miehet. **13** Mutta kun Tessalonikan juutalaiset saivat tietää,

että Paavali Bereassakin julisti Jumalan sanaa, tulivat he
sinnekin yllyttämään ja kiihoittamaan kansaa. **14** Silloin veljet
heti lähettivät Paavalin menemään meren rantaan; mutta sekä
Silas että Timoteus jäivät Bereaan. **15** Ja Paavalin saattajat
veivät hänet Ateenaan saakka, ja saatuaan vietäväksi Silaalle
ja Timoteukselle käskyn mitä pikimmin tulla hänen luoksensa,
he lähtivät sieltä pois. **16** Mutta Paavalin odottaessa heitä
Ateenassa hänen henkensä hänessä kiivastui, kun hän näki,
että kaupunki oli täynnä epäjumalankuvia. **17** Niin hän keskusteli
synagoogassa juutalaisten ja jumalaapelkääväisten kanssa
ja torilla joka päivä niiden kanssa, joita hän siellä tapasi.
18 Ja muutamat epikurolaiset ja stoalaiset filosofit väittelivät
hänen kanssansa; ja toiset sanoivat: "Mitähän tuo lavertelija
oikein tahtoo sanoa?" Toiset taas sanoivat: "Näkyy olevan
vieraiden jumalien julistaja", koska hän julisti heille evankeliumia
Jeesuksesta ja ylösnousemuksesta. **19** Ja he ottivat hänet ja
veivät Areiopagille ja sanoivat: "Voimmeko saada tietää, mikä
se uusi oppi on, jota sinä ilmoitat? **20** Sillä outoja asioita sinä
tuot meidän korvaimme kuulla. Me siis tahdomme tietää, mitä
ne oikein ovat." **21** Sillä ateenalaisilla ja siellä oleskelevilla
muukalaisilla ei kenelläkään ollut aikaa muuhun kuin uutta
puhumaan ja uutta kuulemaan. **22** Niin Paavali astui keskelle
Areiopagia ja sanoi: "Ateenan miehet, minä näen kaikesta, että
te suuresti kunnioitatte jumalia. **23** Sillä kävellessäni ympäri ja
katsellessani teidän pyhiä paikkojanne minä löysin myös alttarin,
johon oli kirjoitettu: 'Tuntemattomalle jumalalle'. Mitä te siis
tuntemattanne palvelette, sen minä teille ilmoitan. **24** Jumala,
joka on tehnyt maailman ja kaikki, mitä siinä on, hän, joka on
taivaan ja maan Herra, ei asu käsillä tehdyissä temppeleissä,

25 eikä häntä voida ihmisten käsillä palvella, ikäänkuin hän
jotakin tarvitsisi, hän, joka itse antaa kaikille elämän ja hengen
ja kaiken. **26** Ja hän on tehnyt koko ihmissuvun yhdestä
ainoasta asumaan kaikkea maanpiiriä ja on säätänyt heille
määrätyt ajat ja heidän asumisensa rajat, **27** että he etsisivät
Jumalaa, jos ehkä voisivat hapuilemalla hänet löytää-hänet,
joka kuitenkaan ei ole kaukana yhdestäkään meistä; **28** sillä
hänessä me elämme ja liikumme ja olemme, niinkuin myös
muutamat teidän runoilijoistanne ovat sanoneet: 'Sillä me olemme
myös hänen sukuansa'. **29** Koska me siis olemme Jumalan
sukua, emme saa luulla, että jumaluus on samankaltainen
kuin kulta tai hopea tai kivi, sellainen kuin inhimillisen taiteen
ja ajatuksen kuvailema. **30** Noita tietämättömyyden aikoja
Jumala on kärsinyt, mutta nyt hän tekee tiettäväksi, että kaikkien
ihmisten kaikkialla on tehtävä parannus. **31** Sillä hän on säätänyt
päivän, jona hän on tuomitseva maanpiirin vanhurskaudessa
sen miehen kautta, jonka hän siihen on määrännyt; ja hän on
antanut kaikille siitä vakuuden, herättämällä hänet kuolleista." **32**
Kuullessaan kuolleitten ylösnousemuksesta toiset ivasivat, toiset
taas sanoivat: "Me tahdomme kuulla sinulta tästä vielä toistekin".
33 Ja niin Paavali lähti heidän keskeltänsä. **34** Mutta muutamat
liittyivät häneen ja uskoivat; niiden joukossa oli Dionysius,
Areiopagin jäsen, ja eräs nainen, nimeltä Damaris, sekä muita
heidän kanssansa.

18 Sen jälkeen Paavali lähti Ateenasta ja meni Korinttoon.
2 Siellä hän tapasi erään Akylas nimisen juutalaisen, joka oli
Pontosta syntyisin ja äsken tullut Italiasta, ja hänen vaimonsa
Priskillan. Klaudius oli näet käskenyt kaikkien juutalaisten poistua
Roomasta. Ja Paavali meni heidän luoksensa. **3** Ja kun hänellä

oli sama ammatti kuin heillä, jäi hän heidän luoksensa, ja he
tekivät työtä yhdessä; sillä he olivat ammatiltaan teltantekijöitä.
4 Ja hän keskusteli synagoogassa jokaisena sapattina ja sai
sekä juutalaisia että kreikkalaisia uskomaan. **5** Ja kun Silas ja
Timoteus tulivat Makedoniasta, oli Paavali kokonaan antautunut
sanan julistamiseen ja todisti juutalaisille, että Jeesus on Kristus.
6 Mutta kun he vastustivat ja herjasivat, pudisti hän vaatteitansa ja
sanoi heille: "Tulkoon teidän verenne oman päänne päälle! Viaton
olen minä; tästedes minä menen pakanain tykö." **7** Ja hän lähti
sieltä ja meni erään Titius Justus nimisen jumalaapelkääväisen
miehen tykö, jonka talo oli aivan synagoogan vieressä. **8** Mutta
synagoogan esimies Krispus ja koko hänen perhekuntansa
uskoivat Herraan; ja myöskin monet korinttolaiset, jotka olivat
kuulemassa, uskoivat, ja heidät kastettiin. **9** Ja Herra sanoi yöllä
näyssä Paavalille: "Älä pelkää, vaan puhu, äläkä vaikene, **10**
sillä minä olen sinun kanssasi, eikä kukaan ole ryhtyvä sinuun
tehdäkseen sinulle pahaa, sillä minulla on paljon kansaa tässä
kaupungissa". **11** Niin hän viipyi siellä vuoden ja kuusi kuukautta
opettaen heidän keskuudessaan Jumalan sanaa. **12** Mutta
Gallionin ollessa Akaian käskynhaltijana juutalaiset yksimielisesti
nousivat Paavalia vastaan ja veivät hänet tuomioistuimen eteen
13 ja sanoivat: "Tämä viettelee ihmisiä palvelemaan Jumalaa
lainvastaisella tavalla". **14** Ja kun Paavali aikoi avata suunsa,
sanoi Gallion juutalaisille: "Jos olisi tehty rikos tai häijy ilkityö, olisi
kohtuullista, että minä kärsivällisesti kuuntelisin teitä, juutalaiset.
15 Mutta jos teillä on riitakysymyksiä opista ja nimistä ja teidän
laistanne, olkoot ne teidän huolenanne; niiden tuomari minä
en tahdo olla." **16** Ja hän ajoi heidät pois tuomioistuimen
edestä. **17** Niin he kaikki ottivat kiinni Soosteneen, synagoogan

esimiehen, ja löivät häntä tuomioistuimen edessä, eikä Gallion
välittänyt siitä mitään. **18** Mutta Paavali viipyi siellä vielä jonkun
aikaa; sitten hän sanoi veljille jäähyväiset ja purjehti Syyriaan,
mukanansa Priskilla ja Akylas; hän oli leikkauttanut tukkansa
Kenkreassa, sillä hän oli tehnyt lupauksen. **19** Ja he saapuivat
Efesoon; sinne hän jätti heidät. Ja hän meni synagoogaan
ja keskusteli juutalaisten kanssa. **20** Ja he pyysivät häntä
viipymään kauemmin, mutta hän ei suostunut, **21** vaan sanoi
heille jäähyväiset ja lausui: "Minä palaan jälleen teidän tykönne,
jos Jumala suo". Ja hän lähti purjehtimaan Efesosta. **22** Ja
noustuaan maihin Kesareassa hän vaelsi ylös Jerusalemiin ja
tervehti seurakuntaa ja meni sitten alas Antiokiaan. **23** Kun
hän oli viettänyt siellä jonkun aikaa, lähti hän matkalle ja kulki
järjestään kautta Galatian maakunnan ja Frygian, vahvistaen
kaikkia opetuslapsia. **24** Ja Efesoon saapui eräs juutalainen,
nimeltä Apollos, syntyisin Aleksandriasta, puhetaitoinen mies
ja väkevä raamatuissa. **25** Tälle oli opetettu Herran tie, ja hän
puhui palavana hengessä ja opetti tarkoin Jeesuksesta, mutta
tunsi ainoastaan Johanneksen kasteen. **26** Hän rupesi rohkeasti
puhumaan synagoogassa. Mutta kun Priskilla ja Akylas olivat
häntä kuunnelleet, ottivat he hänet luokseen ja selvittivät hänelle
tarkemmin Jumalan tien. **27** Ja kun hän tahtoi mennä Akaiaan,
niin veljet kehoittivat häntä siihen ja kirjoittivat opetuslapsille,
että nämä ottaisivat hänet vastaan. Ja sinne saavuttuaan hän
armon kautta oli suureksi hyödyksi uskoon tulleille. **28** Sillä hän
kumosi suurella voimalla julkisesti juutalaisten väitteet ja näytti
kirjoituksista toteen, että Jeesus on Kristus.

19 Kun Apollos oli Korintossa, tuli Paavali, kuljettuaan läpi
ylämaakuntien, Efesoon ja tapasi siellä muutamia opetuslapsia.

2 Ja hän sanoi heille: "Saitteko Pyhän Hengen silloin, kun te
tulitte uskoon?" Niin he sanoivat hänelle: "Emme ole edes
kuulleet, että Pyhää Henkeä on olemassakaan". **3** Ja hän
sanoi: "Millä kasteella te sitten olette kastetut?" He vastasivat:
"Johanneksen kasteella". **4** Niin Paavali sanoi: "Johannes kastoi
parannuksen kasteella, kehoittaen kansaa uskomaan häneen,
joka oli tuleva hänen jälkeensä, se on, Jeesukseen". **5** Sen
kuultuaan he ottivat kasteen Herran Jeesuksen nimeen. **6** Ja
kun Paavali pani kätensä heidän päälleen, tuli heidän päällensä
Pyhä Henki, ja he puhuivat kielillä ja ennustivat. **7** Heitä oli
kaikkiaan noin kaksitoista miestä. **8** Ja hän meni synagoogaan,
ja kolmen kuukauden ajan hän puhui heidän kanssansa rohkeasti
ja vakuuttavasti Jumalan valtakunnasta. **9** Mutta kun muutamat
paaduttivat itsensä eivätkä uskoneet, vaan puhuivat pahaa
Herran tiestä kansan edessä, niin hän meni pois heidän luotaan
ja erotti opetuslapset heistä ja piti joka päivä keskusteluja
Tyrannuksen koulussa. **10** Ja sitä kesti kaksi vuotta, niin että
kaikki Aasian asukkaat, sekä juutalaiset että kreikkalaiset,
saivat kuulla Herran sanan. **11** Ja Jumala teki ylen voimallisia
tekoja Paavalin kätten kautta, **12** niin että vieläpä hikiliinoja ja
esivaatteita hänen iholtansa vietiin sairasten päälle, ja taudit
lähtivät heistä ja pahat henget pakenivat pois. **13** Myöskin
muutamat kuljeksivat juutalaiset loitsijat rupesivat lausumaan
Herran Jeesuksen nimeä niiden ylitse, joissa oli pahoja henkiä,
sanoen: "Minä vannotan teitä sen Jeesuksen kautta, jota Paavali
julistaa". **14** Ja niiden joukossa, jotka näin tekivät, oli myös erään
juutalaisen ylipapin, Skeuaan, seitsemän poikaa; **15** mutta paha
henki vastasi heille sanoen: "Jeesuksen minä tunnen, ja Paavalin
minä tiedän, mutta keitä te olette?" **16** Ja se mies, jossa paha

henki oli, karkasi heidän kimppuunsa, voitti heidät toisen toisensa
perästä ja runteli heitä, niin että he alastomina ja haavoitettuina
pakenivat siitä huoneesta. **17** Ja tämän saivat tietää kaikki Efeson
asukkaat, sekä juutalaiset että kreikkalaiset; ja heidät kaikki
valtasi pelko, ja Herran Jeesuksen nimeä ylistettiin suuresti. **18**
Ja monet niistä, jotka olivat tulleet uskoon, menivät ja tunnustivat
ja ilmoittivat tekonsa. **19** Ja useat niistä, jotka olivat taikuutta
harjoittaneet, kantoivat kirjansa kokoon ja polttivat ne kaikkien
nähden; ja kun niiden arvo laskettiin yhteen, huomattiin sen
olevan viisikymmentä tuhatta hopearahaa. **20** Näin Herran
sana voimallisesti kasvoi ja vahvistui. **21** Kun kaikki tämä oli
tapahtunut, niin Paavali hengessä päätti kulkea Makedonian ja
Akaian kautta ja matkustaa Jerusalemiin ja sanoi: "Käytyäni
siellä minun pitää nähdä myös Rooma". **22** Ja hän lähetti
Makedoniaan kaksi apumiehistänsä, Timoteuksen ja Erastuksen,
mutta jäi itse joksikin aikaa Aasiaan. **23** Tähän aikaan syntyi
sangen suuri melu siitä tiestä. **24** Sillä eräs hopeaseppä, nimeltä
Demetrius, joka valmisti hopeaisia Artemiin temppeleitä, hankki
sillä ammattilaisille melkoisia tuloja. **25** Hän kutsui kokoon nämä
sekä muut, jotka sellaista työtä tekivät, ja sanoi: "Miehet, te
tiedätte, että meillä on hyvä toimeentulomme tästä työstä; **26**
mutta nyt te näette ja kuulette, että tuo Paavali on, ei ainoastaan
Efesossa, vaan melkein koko Aasiassa, uskotellut ja vietellyt
paljon kansaa, sanoen, etteivät ne ole jumalia, jotka käsillä
tehdään. **27** Ja nyt uhkaa se vaara, että ei ainoastaan tämä
meidän elinkeinomme joudu halveksituksi, vaan myöskin, että
suuren Artemis jumalattaren temppeliä ei pidetä minäkään ja
että hän menettää mahtavuutensa, hän, jota koko Aasia ja koko
maanpiiri palvelee." **28** Kun he sen kuulivat, tulivat he vihaa

täyteen ja huusivat sanoen: "Suuri on efesolaisten Artemis!"
29 Ja koko kaupunki joutui sekasortoon, ja he ryntäsivät kaikki
yhdessä näytelmäpaikkaan ja tempasivat mukaansa Gaiuksen
ja Aristarkuksen, kaksi makedonialaista, jotka olivat Paavalin
matkatovereita. **30** Ja kun Paavali tahtoi mennä kansanjoukkoon,
eivät opetuslapset sitä sallineet. **31** Ja myös muutamat Aasian
hallitusmiehistä, jotka olivat hänen ystäviään, lähettivät hänelle
sanan ja pyysivät, ettei hän menisi näytelmäpaikkaan. **32** Ja
he huusivat, mikä mitäkin; sillä kokous oli sekasortoinen, ja
useimmat eivät tienneet, minkätähden he olivat tulleet kokoon.
33 Silloin vedettiin joukosta esille Aleksander, jota juutalaiset
työnsivät esiin; niin Aleksander viittasi kädellään merkiksi, että
hän tahtoi pitää puolustuspuheen kansan edessä. **34** Mutta kun
he huomasivat, että hän oli juutalainen, rupesivat he kaikki yhteen
ääneen huutamaan ja kirkuivat noin kaksi hetkeä: "Suuri on
efesolaisten Artemis!" **35** Mutta kun kaupungin kansleri oli saanut
kansan rauhoittumaan, sanoi hän: "Efeson miehet, onko ketään,
joka ei tiedä, että efesolaisten kaupunki on suuren Artemiin
temppelin ja hänen taivaasta pudonneen kuvansa vaalija?
36 Koska ei kukaan voi tätä kieltää, tulee teidän siis pysyä
rauhallisina eikä tehdä mitään harkitsematonta. **37** Te olette
kuitenkin tuoneet tänne nämä miehet, jotka eivät ole temppelin
ryöstäjiä eivätkä ole meidän jumalatartamme pilkanneet. **38**
Jos siis Demetriuksella ja hänen ammattiveljillänsä on riita-
asiaa jotakuta vastaan, niin pidetäänhän oikeudenistuntoja ja
onhan käskynhaltijoita; vetäköötoisensa oikeuteen. **39** Ja jos
teillä on vielä jotakin muuta vaadittavaa, niin ratkaistakoon
asia laillisessa kansankokouksessa. **40** Sillä tämänpäiväisen
tapahtuman tähden me olemme vaarassa joutua syytteeseen

jopa kapinasta, vaikkei mitään aihetta olekaan; ja silloin me
emme voi vastata tästä mellakasta." 41 Näin puhuen hän sai
kokouksen hajaantumaan.

20 Kun meteli oli asettunut, kutsui Paavali opetuslapset
luoksensa; ja rohkaistuaan heitä hän jätti heidät hyvästi ja
lähti matkustamaan Makedoniaan. 2 Ja kuljettuaan niiden
paikkakuntien läpi ja puhuttuaan siellä monta kehoituksen sanaa
hän tuli Kreikkaan. 3 Siellä hän oleskeli kolme kuukautta.
Ja kun juutalaiset olivat tehneet häntä vastaan salahankkeen
hänen aikoessaan lähteä meritse Syyriaan, päätti hän tehdä
paluumatkansa Makedonian kautta. 4 Ja häntä seurasivat
berealainen Soopater, Pyrruksen poika, ja tessalonikalaisista
Aristarkus ja Sekundus, derbeläinen Gaius, Timoteus sekä
aasialaiset Tykikus ja Trofimus. 5 Nämä menivät edeltä ja odottivat
meitä Trooaassa; 6 mutta me purjehdimme happamattoman
leivän juhlan jälkeen Filippistä ja tulimme viidentenä päivänä
heidän luoksensa Trooaaseen ja viivyimme siellä seitsemän
päivää. 7 Ja kun viikon ensimmäisenä päivänä olimme
kokoontuneet murtamaan leipää, niin Paavali, joka seuraavana
päivänä aikoi matkustaa pois, keskusteli heidän kanssansa ja
pitkitti puhettaan puoliyöhön saakka. 8 Ja monta lamppua oli
palamassa yläsalissa, jossa me olimme koolla. 9 Niin eräs
nuorukainen, nimeltä Eutykus, istui ikkunalla, ja kun Paavalin
puhe kesti niin kauan, vaipui hän sikeään uneen ja putosi unen
vallassa kolmannesta kerroksesta maahan; ja hänet nostettiin
ylös kuolleena. 10 Mutta Paavali meni alas, heittäytyi hänen
ylitsensä, kiersi kätensä hänen ympärilleen ja sanoi: "Älkää
hätäilkö, sillä hänessä on vielä henki". 11 Niin hän meni jälleen
ylös, mursi leipää ja söi; ja hän puhui kauan heidän kanssansa,

päivän koittoon asti, ja lähti sitten matkalle. **12** Ja he veivät
pojan sieltä elävänä ja tulivat suuresti lohdutetuiksi. **13** Mutta
me menimme edeltäpäin ja astuimme laivaan ja purjehdimme
Assoon. Sieltä aioimme ottaa Paavalin laivaan, sillä hän oli
niin määrännyt, aikoen itse kulkea maitse. **14** Ja kun hän yhtyi
meihin Assossa, otimme hänet laivaan ja kuljimme Mityleneen.
15 Sieltä me purjehdimme ja saavuimme toisena päivänä Kion
kohdalle; seuraavana päivänä laskimme Samoon ja tulimme
sen jälkeisenä päivänä Miletoon. **16** Sillä Paavali oli päättänyt
purjehtia Efeson ohitse, ettei häneltä kuluisi aikaa Aasiassa; sillä
hän kiiruhti joutuakseen, jos suinkin mahdollista, helluntaiksi
Jerusalemiin. **17** Mutta Miletosta hän lähetti sanan Efesoon ja
kutsui tykönsä seurakunnan vanhimmat. **18** Ja kun he saapuivat
hänen tykönsä, sanoi hän heille: "Te tiedätte ensimmäisestä
päivästä asti, kun minä Aasiaan tulin, miten minä kaiken aikaa
olen ollut teidän kanssanne; **19** kuinka minä olen palvellut
Herraa kaikella nöyryydellä ja kyynelillä, koettelemuksissa, jotka
ovat kohdanneet minua juutalaisten salahankkeiden tähden;
20 kuinka minä en ole vetäytynyt pois julistamasta teille sitä,
mikä hyödyllistä on, ja opettamasta teitä sekä julkisesti että
huone huoneelta, **21** vaan olen todistanut sekä juutalaisille että
kreikkalaisille parannusta kääntymyksessä Jumalan puoleen ja
uskoa meidän Herraamme Jeesukseen Kristukseen. **22** Ja nyt,
katso, minä matkustan, sidottuna hengessä, Jerusalemiin, enkä
tiedä, mikä minua siellä kohtaa. **23** Sen vain tiedän, että Pyhä
Henki jokaisessa kaupungissa todistaa minulle ja sanoo, että
kahleet ja ahdistukset minua odottavat. **24** En minä kuitenkaan
pidä henkeäni itselleni minkään arvoisena, kunhan vain täytän
juoksuni ja sen viran, jonka minä Herralta Jeesukselta olen

saanut: Jumalan armon evankeliumin todistamisen. **25** Ja nyt,
katso, minä tiedän, ettette enää saa nähdä minun kasvojani,
ei kukaan teistä, joiden keskuudessa minä olen vaeltanut ja
saarnannut valtakuntaa. **26** Sentähden minä todistan teille
tänä päivänä, että minä olen viaton kaikkien vereen. **27** Sillä
minä en ole vetäytynyt pois julistamasta teille kaikkea Jumalan
tahtoa. **28** Ottakaa siis itsestänne vaari ja kaikesta laumasta,
johon Pyhä Henki on teidät pannut kaitsijoiksi, paimentamaan
Herran seurakuntaa, jonka hän omalla verellänsä on itselleen
ansainnut. **29** Minä tiedän, että minun lähtöni jälkeen teidän
keskuuteenne tulee julmia susia, jotka eivät laumaa säästä, **30** ja
teidän omasta joukostanne nousee miehiä, jotka väärää puhetta
puhuvat, vetääkseen opetuslapset mukaansa. **31** Valvokaa
sentähden ja muistakaa, että minä olen kolme vuotta lakkaamatta
yötä ja päivää kyynelin neuvonut teitä itsekutakin. **32** Ja nyt
minä uskon teidät Jumalan ja hänen armonsa sanan haltuun,
hänen, joka on voimallinen rakentamaan teitä ja antamaan teille
perintöosan kaikkien pyhitettyjen joukossa. **33** En minä ole
halunnut kenenkään hopeata tai kultaa tai vaatteita; **34** te tiedätte
itse, että nämä minun käteni ovat työllänsä hankkineet, mitä
minä ja seuralaiseni olemme tarvinneet. **35** Kaikessa minä olen
osoittanut teille, että näin työtä tehden tulee huolehtia heikoista
ja muistaa nämä Herran Jeesuksen sanat, jotka hän itse sanoi:
'Autuaampi on antaa kuin ottaa'." **36** Ja tämän sanottuaan hän
polvistui ja rukoili kaikkien heidän kanssansa. **37** Ja he ratkesivat
kaikki haikeasti itkemään ja lankesivat Paavalin kaulaan ja
suutelivat häntä, **38** ja enimmän suretti heitä se sana, jonka hän
oli sanonut, etteivät he enää saisi nähdä hänen kasvojansa. Ja
he saattoivat hänet laivaan.

21 Kun olimme eronneet heistä ja lähteneet purjehtimaan,
laskimme suoraan Koossaareen ja seuraavana päivänä Rodoon
ja sieltä Pataraan. **2** Siellä tapasimme Foinikiaan menevän laivan,
astuimme siihen ja lähdimme purjehtimaan. **3** Ja kun Kypro
rupesi näkymään ja oli jäänyt meistä vasemmalle, purjehdimme
Syyriaan ja nousimme maihin Tyyrossa; siellä näet laivan oli
määrä purkaa lastinsa. **4** Ja tavattuamme opetuslapset me
viivyimme siellä seitsemän päivää. Ja Hengen vaikutuksesta
he varoittivat Paavalia menemästä Jerusalemiin. **5** Mutta kun
olimme viettäneet loppuun ne päivät, lähdimme matkalle, ja kaikki
saattoivat vaimoineen ja lapsineen meitä kaupungin ulkopuolelle
saakka. Ja me laskeuduimme rannalla polvillemme ja rukoilimme;
6 ja sanottuamme jäähyväiset toisillemme astuimme laivaan, ja
he palasivat kotiinsa. **7** Tyyrosta me saavuimme Ptolemaikseen,
ja siihen päättyi purjehduksemme. Ja me tervehdimme veljiä
siellä ja viivyimme päivän heidän luonansa. **8** Mutta seuraavana
päivänä me lähdimme sieltä ja tulimme Kesareaan, jossa
menimme evankelista Filippuksen tykö, joka oli yksi niistä
seitsemästä, ja jäimme hänen tykönsä. **9** Ja hänellä oli neljä
tytärtä, neitsyttä, joilla oli profetoimisen lahja. **10** Siellä me
viivyimme useita päiviä. Niin tuli sinne Juudeasta eräs profeetta,
nimeltä Agabus. **11** Ja tultuaan meidän luoksemme hän otti
Paavalin vyön, sitoi sillä jalkansa ja kätensä ja lausui: "Näin
sanoo Pyhä Henki: 'Sen miehen, jonka vyö tämä on, juutalaiset
näin sitovat Jerusalemissa ja antavat pakanain käsiin'." **12**
Kun sen kuulimme, pyysimme, sekä me että ne, jotka siellä
asuivat, ettei hän menisi Jerusalemiin. **13** Silloin Paavali vastasi
ja sanoi: "Mitä te teette, kun itkette ja särjette minun sydäntäni.
Sillä minä olen valmis, en ainoastaan käymään sidottavaksi

vaan myöskin kuolemaan Jerusalemissa Herran Jeesuksen
nimen tähden." **14** Ja kun hän ei taipunut, niin me rauhoituimme
ja sanoimme: "Tapahtukoon Herran tahto". **15** Niiden päivien
kuluttua me hankkiuduimme ja menimme ylös Jerusalemiin. **16**
Ja meidän kanssamme tuli myös opetuslapsia Kesareasta, jotka
veivät meidät majapaikkaamme, erään vanhan opetuslapsen,
kyprolaisen Mnasonin, tykö. **17** Ja saavuttuamme Jerusalemiin
veljet ottivat meidät iloiten vastaan. **18** Seuraavana päivänä
Paavali meni meidän kanssamme Jaakobin tykö, ja kaikki
vanhimmat tulivat sinne saapuville. **19** Ja kun hän oli heitä
tervehtinyt, kertoi hän kohta kohdalta kaikki, mitä Jumala hänen
palveluksensa kautta oli tehnyt pakanain keskuudessa. **20** Sen
kuultuaan he ylistivät Jumalaa ja sanoivat Paavalille: "Sinä näet,
veli, kuinka monta tuhatta juutalaista on tullut uskoon, ja he
ovat kaikki lainkiivailijoita. **21** Mutta heille on kerrottu sinusta,
että sinä opetat kaikkia pakanain seassa asuvia juutalaisia
luopumaan Mooseksesta ja kiellät heitä ympärileikkaamasta
lapsiaan ja vaeltamasta säädettyjen tapojen mukaan. **22** Mitä
siis on tehtävä? Varmaankin on suuri joukko kokoontuva, sillä
he saavat kuulla sinun tulleen. **23** Tee siis tämä, minkä me
nyt sinulle sanomme. Meillä on täällä neljä miestä, joilla on
lupaus täytettävänä. **24** Ota ne luoksesi ja puhdista itsesi heidän
kanssansa ja maksa kulut heidän puolestaan, että he saisivat
leikkauttaa tukkansa; siitä kaikki huomaavat, ettei ole mitään
perää siinä, mitä heille on kerrottu sinusta, vaan että sinäkin
vaellat lain mukaan ja noudatat sitä. **25** Mutta uskoon tulleista
pakanoista me olemme päättäneet ja kirjoittaneet, että heidän
on välttäminen epäjumalille uhrattua ja verta ja lihaa, josta ei
veri ole laskettu, ja haureutta." **26** Silloin Paavali otti ne miehet

luokseen, ja kun hän seuraavana päivänä oli puhdistanut itsensä
heidän kanssaan, meni hän pyhäkköön ja ilmoitti, milloin heidän
puhdistumispäivänsä tulisivat päättymään, jota ennen heidän
kunkin edestä oli tuotava uhri. **27** Mutta kun ne seitsemän päivää
olivat päättymässä, näkivät Aasiasta tulleet juutalaiset hänet
pyhäkössä, kiihoittivat kaiken kansan ja kävivät häneen käsiksi
28 ja huusivat: "Israelin miehet, auttakaa! Tämä on se mies,
joka kaikkialla opettaa kaikkia ihmisiä meidän kansaamme ja
lakiamme ja tätä paikkaa vastaan, onpa vielä tuonut kreikkalaisia
pyhäkköönkin ja saastuttanut tämän pyhän paikan." **29** Sillä he
olivat ennen nähneet efesolaisen Trofimuksen kaupungilla hänen
kanssaan ja luulivat, että Paavali oli tuonut hänet pyhäkköön.
30 Ja koko kaupunki tuli liikkeelle, ja väkeä juoksi kokoon;
ja he ottivat Paavalin kiinni, raastoivat hänet ulos pyhäköstä,
ja heti portit suljettiin. **31** Ja kun he tahtoivat hänet tappaa,
sai sotaväenosaston päällikkö sanan, että koko Jerusalem oli
kuohuksissa. **32** Tämä otti heti paikalla mukaansa sotilaita
ja sadanpäämiehiä ja riensi alas heidän luoksensa. Kun he
näkivät päällikön ja sotilaat, lakkasivat he lyömästä Paavalia.
33 Silloin päällikkö astui esiin, otatti hänet kiinni ja käski sitoa
hänet kaksilla kahleilla ja kysyi, kuka hän oli ja mitä hän oli
tehnyt. **34** Mutta kansanjoukosta huusivat toiset sitä, toiset tätä.
Ja koska hän melun tähden ei voinut saada varmaa selkoa,
käski hän viedä hänet kasarmiin. **35** Ja kun Paavali tuli portaille,
täytyi sotamiesten kantaa häntä kansan väkivallan tähden; **36**
sillä suuri kansanpaljous seurasi perässä ja huusi: "Vie pois
hänet!" **37** Ja kun oltiin kuljettamassa Paavalia sisälle kasarmiin,
sanoi hän päällikölle: "Onko minun lupa sanoa sinulle jotakin?"
Niin tämä sanoi: "Osaatko sinä siis kreikkaa? **38** Etkö sitten

olekaan se egyptiläinen, joka hiljakkoin villitsi ne neljätuhatta
murhamiestä ja vei heidät erämaahan?" **39** Niin Paavali sanoi:
"Minä olen juutalainen mies, Tarson, tunnetun Kilikian kaupungin,
kansalainen; pyydän sinua, salli minun puhua kansalle". **40** Ja
kun hän sen salli, niin Paavali, seisoen portailla, viittasi kädellään
kansalle; ja kun oli syntynyt syvä hiljaisuus, puhui hän heille
hebreankielellä ja sanoi:

22 "Miehet, veljet ja isät, kuulkaa, mitä minä nyt teille
puolustuksekseni puhun". **2** Kun he kuulivat hänen puhuvan
heille hebreankielellä, syntyi vielä suurempi hiljaisuus. Ja hän
sanoi: **3** "Minä olen juutalainen, syntynyt Kilikian Tarsossa, mutta
kasvatettu tässä kaupungissa ja Gamalielin jalkojen juuressa
opetettu tarkkaan noudattamaan isien lakia; ja minä kiivailin
Jumalan puolesta, niinkuin te kaikki tänä päivänä kiivailette. **4** Ja
minä vainosin tätä tietä aina kuolemaan asti, sitoen ja heittäen
vankeuteen sekä miehiä että naisia, **5** niinkuin myös ylimmäinen
pappi voi minusta todistaa, ja kaikki vanhimmat. Minä sain
heiltä myös kirjeitä veljille Damaskoon, ja minä matkustin sinne
tuodakseni nekin, jotka siellä olivat, sidottuina Jerusalemiin
rangaistaviksi. **6** Niin tapahtui, kun minä matkalla ollessani
lähestyin Damaskoa, että keskipäivän aikaan yhtäkkiä taivaasta
leimahti suuri valo minun ympärilläni; **7** ja minä kaaduin maahan
ja kuulin äänen sanovan minulle: 'Saul, Saul, miksi vainoat
minua?' **8** Niin minä vastasin: 'Kuka olet, herra?' Ja hän sanoi
minulle: 'Minä olen Jeesus Nasaretilainen, jota sinä vainoat'. **9**
Ja minun seuralaiseni näkivät kyllä valon, mutta eivät kuulleet
sen ääntä, joka minulle puhui. **10** Ja minä sanoin: 'Herra, mitä
minun pitää tekemän?' Herra sanoi minulle: 'Nouse ja mene
Damaskoon, niin siellä sinulle sanotaan kaikki, mikä sinulle on

tehtäväksi asetettu'. **11** Ja kun minä sen valon kirkkaudesta tulin
näkemättömäksi, taluttivat seuralaiseni minua kädestä, ja niin
minä tulin Damaskoon. **12** Ja eräs mies, hurskas lain mukaan,
nimeltä Ananias, josta kaikki siellä asuvat juutalaiset todistivat
hyvää, **13** tuli minun tyköni, astui eteeni ja sanoi minulle: 'Saul,
veljeni, saa näkösi jälleen'. Ja sillä hetkellä minä sain näköni ja
katsoin häneen. **14** Niin hän sanoi: 'Meidän isiemme Jumala
on valinnut sinut tuntemaan hänen tahtonsa ja näkemään
Vanhurskaan ja kuulemaan hänen suunsa äänen; **15** sillä sinä
olet oleva hänen todistajansa kaikkien ihmisten edessä, sen
todistaja, mitä olet nähnyt ja kuullut. **16** Ja nyt, mitä viivyttelet?
Nouse, huuda avuksi hänen nimeänsä ja anna kastaa itsesi ja
pestä pois syntisi.' **17** Kun olin palannut Jerusalemiin, tapahtui
minun rukoillessani pyhäkössä, että minä jouduin hurmoksiin
18 ja näin hänet. Ja hän sanoi minulle: 'Riennä ja lähde pian
pois Jerusalemista, sillä he eivät ota vastaan sinun todistustasi
minusta'. **19** Ja minä sanoin: 'Herra, he tietävät itse, että minä
panin vankeuteen ja ruoskitin jokaisessa synagoogassa niitä,
jotka uskoivat sinuun. **20** Ja kun Stefanuksen, sinun todistajasi,
veri vuodatettiin, olin minäkin läsnä, hyväksyin sen ja vartioin
hänen surmaajainsa vaatteita.' **21** Ja hän sanoi minulle: 'Mene,
sillä minä lähetän sinut kauas pakanain tykö'." **22** Tähän sanaan
asti he kuuntelivat häntä; mutta silloin he korottivat äänensä ja
sanoivat: "Pois maan päältä tuommoinen! Sillä ei hän saa elää."
23 Ja kun he huusivat ja heittelivät vaatteitaan ja viskoivat tomua
ilmaan, **24** käski päällikkö viedä hänet kasarmiin, ja saadakseen
tietää, mistä syystä he niin hänelle huusivat, hän määräsi hänet
ruoskimalla tutkittavaksi. **25** Mutta kun he olivat oikaisseet hänet
ruoskittavaksi, sanoi Paavali siinä seisovalle sadanpäämiehelle:

"Onko teidän lupa ruoskia Rooman kansalaista, vieläpä ilman
tuomiota?" **26** Kun sadanpäämies sen kuuli, meni hän päällikölle
ilmoittamaan ja sanoi: "Mitä aiot tehdä? Tämä mies on Rooman
kansalainen." **27** Niin päällikkö meni Paavalin luo ja sanoi
hänelle: "Sano minulle: oletko sinä Rooman kansalainen?" Hän
vastasi: "Olen". **28** Niin päällikkö sanoi: "Minä olen paljolla rahalla
hankkinut itselleni tämän kansalaisoikeuden". Paavali sanoi:
"Mutta minulla se on syntymästäni asti". **29** Silloin ne, joiden
piti häntä tutkia, lähtivät heti hänen luotaan. Ja myös päällikkö
peljästyi saatuaan tietää, että Paavali oli Rooman kansalainen,
kun oli sidottanut hänet. **30** Mutta seuraavana päivänä, koska
hän tahtoi saada varman tiedon, mistä juutalaiset häntä syyttivät,
päästi hän hänet siteistä ja käski ylipappien ja koko neuvoston
kokoontua, vei Paavalin alas ja asetti hänet heidän eteensä.

23 Niin Paavali loi katseensa neuvostoon ja sanoi: "Miehet,
veljet, minä olen kaikessa hyvällä omallatunnolla vaeltanut
Jumalan edessä tähän päivään asti". **2** Mutta ylimmäinen pappi
Ananias käski lähellä seisovia lyömään häntä vasten suuta.
3 Silloin Paavali sanoi hänelle: "Jumala on lyövä sinua, sinä
valkeaksi kalkittu seinä; istutko sinä tuomitsemassa minua
lain mukaan ja käsket vastoin lakia lyödä minua?" **4** Niin
ne, jotka seisoivat lähellä, sanoivat: "Herjaatko sinä Jumalan
ylimmäistä pappia?" **5** Ja Paavali sanoi: "En tiennyt, veljet,
että hän on ylimmäinen pappi; sillä kirjoitettu on: 'Kansasi
ruhtinasta älä kiroa'". **6** Mutta koska Paavali tiesi osan heistä
olevan saddukeuksia ja toisen osan fariseuksia, huusi hän
neuvoston edessä: "Miehet, veljet, minä olen fariseus, fariseusten
jälkeläinen; toivon ja kuolleitten ylösnousemuksen tähden minä
olen tuomittavana". **7** Tuskin hän oli tämän sanonut, niin nousi

riita fariseusten ja saddukeusten kesken, ja kokous jakautui. **8**
Sillä saddukeukset sanovat, ettei ylösnousemusta ole, ei enkeliä
eikä henkeä, mutta fariseukset tunnustavat kumpaisetkin. **9**
Ja syntyi suuri huuto, ja muutamat kirjanoppineet fariseusten
puolueesta nousivat ja väittelivät kiivaasti ja sanoivat: "Emme
löydä mitään pahaa tässä miehessä; entäpä jos henki tai enkeli
on hänelle puhunut?" **10** Ja kun riita yhä kiihtyi, pelkäsi päällikkö,
että he repisivät Paavalin kappaleiksi, ja käski sotaväen tulla alas
ja temmata hänet heidän keskeltään ja viedä hänet kasarmiin.
11 Mutta seuraavana yönä Herra seisoi Paavalin tykönä ja
sanoi: "Ole turvallisella mielellä, sillä niinkuin sinä olet todistanut
minusta Jerusalemissa, niin sinun pitää todistaman minusta myös
Roomassa". **12** Mutta päivän tultua juutalaiset tekivät salaliiton
ja vannoivat valan, etteivät söisi eivätkä joisi, ennenkuin olivat
tappaneet Paavalin. **13** Ja niitä oli viidettäkymmentä miestä, jotka
yhtyivät tähän valaan. **14** He menivät ylipappien ja vanhinten luo
ja sanoivat: "Me olemme kirouksen uhalla vannoneet, ettemme
mitään maista, ennenkuin olemme tappaneet Paavalin. **15**
Pyytäkää te siis nyt yhdessä neuvoston kanssa päälliköltä,
että hän toisi hänet alas teidän luoksenne, ikäänkuin aikoisitte
tarkemmin tutkia hänen asiaansa. Mutta me olemme valmiit
tappamaan hänet, ennenkuin hän pääsee perille." **16** Mutta
Paavalin sisarenpoika, joka oli saanut kuulla väijytyksestä,
saapui kasarmille, meni sisälle ja ilmoitti sen Paavalille. **17** Niin
Paavali kutsui luoksensa erään sadanpäämiehen ja sanoi: "Vie
tämä nuorukainen päällikön luo, sillä hänellä on jotakin hänelle
ilmoitettavaa". **18** Niin hän otti hänet mukaansa, vei hänet
päällikön luo ja sanoi: "Vanki Paavali kutsui minut luokseen ja
pyysi tuomaan sinun luoksesi tämän nuorukaisen, jolla on jotakin

puhuttavaa sinulle". **19** Niin päällikkö tarttui hänen käteensä, vei
hänet erikseen ja kysyi: "Mitä sinulla on minulle ilmoitettavaa?"
20 Hän sanoi: "Juutalaiset ovat päättäneet anoa sinulta, että
huomenna veisit Paavalin alas neuvostoon, ikäänkuin aikoisit
vielä tarkemmin tutkia hänen asiaansa. **21** Mutta älä sinä siihen
suostu, sillä viidettäkymmentä miestä heidän joukostaan on
häntä väijymässä, ja he ovat vannoneet valan, etteivät syö
eivätkä juo, ennenkuin ovat tappaneet hänet. Ja nyt he ovat
valmiina ja odottavat sinun suostumustasi." **22** Niin päällikkö
päästi nuorukaisen menemään ja sanoi hänelle: "Älä virka
kenellekään, että olet ilmaissut tämän minulle". **23** Sitten hän
kutsui luoksensa kaksi sadanpäämiestä ja sanoi heille: "Pitäkää
yön kolmannesta hetkestä lähtien kaksisataa sotamiestä valmiina
lähtemään Kesareaan ja seitsemänkymmentä ratsumiestä ja
kaksisataa keihäsmiestä, **24** ja varatkaa ratsuja pannaksenne
Paavalin ratsaille ja viedäksenne hänet vahingoittumatonna
maaherra Feeliksin luo". **25** Ja hän kirjoitti kirjeen, joka kuului
näin: **26** "Klaudius Lysias lausuu tervehdyksen korkea-arvoiselle
maaherralle Feeliksille. **27** Tämän miehen ottivat juutalaiset
kiinni ja olivat vähällä hänet tappaa; silloin minä tulin saapuville
sotaväen kanssa ja pelastin hänet, saatuani tietää, että hän
on Rooman kansalainen. **28** Ja koska tahdoin tietää, mistä
asiasta he häntä syyttivät, vein hänet heidän neuvostoonsa
29 ja havaitsin, että häntä syytettiin heidän lakiaan koskevista
riitakysymyksistä, mutta ettei ollut kannetta mistään, mikä
ansaitsisi kuoleman tai kahleet. **30** Mutta kun minulle on annettu
ilmi, että miestä vastaan on tekeillä salahanke, lähetän hänet nyt
heti sinun luoksesi; olen myös kehoittanut hänen syyttäjiään
sanomaan sanottavansa häntä vastaan sinun edessäsi." **31** Niin

sotamiehet, saamansa käskyn mukaan, ottivat Paavalin ja veivät
hänet yötä myöten Antipatrikseen. **32** Seuraavana päivänä he
antoivat ratsumiesten jatkaa hänen kanssaan matkaa, mutta itse
he palasivat kasarmiin. **33** Kun ratsumiehet tulivat Kesareaan,
antoivat he kirjeen maaherralle ja veivät myös Paavalin hänen
eteensä. **34** Luettuaan kirjeen hän kysyi, mistä maakunnasta
Paavali oli; ja saatuaan tietää, että hän oli Kilikiasta, **35** hän
sanoi: "Minä kuulustelen sinua, kun syyttäjäsikin saapuvat". Ja
hän käski vartioida häntä Herodeksen linnassa.

24 Viiden päivän kuluttua ylimmäinen pappi Ananias meni sinne
alas muutamien vanhinten ja erään asianajajan, Tertulluksen,
kanssa, ja he ilmoittivat maaherralle syyttävänsä Paavalia. **2** Ja
kun Paavali oli kutsuttu esille, rupesi Tertullus syyttämään ja
sanoi: **3** "Runsasta rauhaa me olemme sinun kauttasi, korkea-
arvoinen Feeliks, saaneet nauttia, ja sinun huolenpidostasi on
parannuksia aikaansaatu tämän kansan hyväksi, sen me kaikin
puolin ja kaikkialla ja kaikella kiitollisuudella tunnustamme. **4**
Mutta etten aivan kauan sinua viivyttäisi, pyydän sinua hetkisen
meitä suosiollisesti kuulemaan. **5** Me olemme havainneet, että
tämä mies on ruttotauti ja metelinnostaja kaikkien koko maailman
juutalaisten keskuudessa ja nasaretilaisten lahkon päämies, **6** ja
hän on koettanut pyhäkönkin saastuttaa. Sentähden me otimme
hänet kiinni. **8** Voit itse häntä tutkimalla saada tietää kaiken,
mistä me häntä syytämme." **9** Ja myös juutalaiset yhtyivät
syyttämään häntä ja väittivät asian niin olevan. **10** Paavali
vastasi, kun maaherra oli viitannut, että hän sai puhua: "Koska
tiedän sinun monta vuotta olleen tämän kansan tuomarina,
puhun luottamuksella asiani puolesta. **11** Niinkuin voit saada
tietää, ei ole kuin kaksitoista päivää siitä, kun menin Jerusalemiin

rukoilemaan. **12** Eivät he ole tavanneet minua kenenkään kanssa
väittelemästä eikä väentungoksia aikaansaamasta, ei pyhäkössä,
ei synagoogissa eikä kaupungilla, **13** eivätkä myöskään voi
näyttää sinulle toteen sitä, mistä he nyt minua syyttävät. **14** Mutta
sen minä sinulle tunnustan, että minä sitä tietä vaeltaen, jota he
lahkoksi sanovat, niin palvelen isieni Jumalaa, että minä uskon
kaiken, mitä on kirjoitettuna laissa ja profeetoissa, **15** ja pidän sen
toivon Jumalaan, että on oleva ylösnousemus, jota nämä itsekin
odottavat, sekä vanhurskasten että vääräin. **16** Sentähden minä
myös ahkeroitsen, että minulla aina olisi loukkaamaton omatunto
Jumalan ja ihmisten edessä. **17** Niin minä nyt useampien vuosien
kuluttua tulin tuomaan almuja kansalleni ja toimittamaan uhreja.
18 Näitä toimittaessani muutamat Aasiasta tulleet juutalaiset
tapasivat minut puhdistautuneena pyhäkössä, eikä ollut mitään
väentungosta tai meteliä; **19** heidän tulisi nyt olla saapuvilla
sinun edessäsi ja syyttää, jos heillä olisi jotakin minua vastaan.
20 Tai sanokoot nämä läsnäolevat, mitä rikollista he minussa
huomasivat, kun minä seisoin neuvoston edessä; **21** jollei siksi
luettane tätä ainoata lausetta, jonka huusin seisoessani heidän
keskellään: 'Kuolleitten ylösnousemuksen tähden minä tänään
olen teidän tuomittavananne'." **22** Mutta Feeliks, jolla oli hyvin
tarkka tieto tästä tiestä, lykkäsi heidän asiansa toistaiseksi,
sanoen: "Kun päällikkö Lysias tulee tänne, tutkin minä teidän
asianne". **23** Ja hän käski sadanpäämiehen pitää Paavalia
vartioituna, mutta lievässä vankeudessa, estämättä ketään
hänen omaisistaan tekemästä hänelle palvelusta. **24** Muutamien
päivien kuluttua Feeliks tuli vaimonsa Drusillan kanssa, joka
oli juutalainen, haetti Paavalin ja kuunteli hänen puhettaan
uskosta Kristukseen Jeesukseen. **25** Mutta kun Paavali puhui

vanhurskaudesta ja itsensähillitsemisestä ja tulevasta tuomiosta,
peljästyi Feeliks ja sanoi: "Mene tällä haavaa pois, mutta kun
minulle sopii, kutsutan sinut taas". **26** Sen ohessa hän myös
toivoi saavansa Paavalilta rahaa, jonka tähden hän useita kertoja
haetti hänet luokseen ja puheli hänen kanssansa. **27** Mutta
kahden vuoden kuluttua Porkius Festus tuli Feeliksin sijaan; ja
kun Feeliks tavoitteli juutalaisten suosiota, jätti hän Paavalin
kahleisiin.

25 Kun nyt Festus oli astunut maaherranvirkaan, meni hän
kolmen päivän kuluttua Kesareasta ylös Jerusalemiin. **2** Niin
ylipapit ja juutalaisten ensimmäiset miehet ilmoittivat hänelle
syyttävänsä Paavalia ja pyysivät häneltä **3** ja anoivat sitä
suosionosoitusta itsellensä, Paavalia vastaan, että hän haettaisi
hänet Jerusalemiin; sillä he valmistivat väijytystä tappaakseen
hänet tiellä. **4** Mutta Festus vastasi, että Paavalia pidettiin
vartioituna Kesareassa ja että hän itse aikoi piakkoin lähteä
sinne. **5** Ja hän lisäsi: "Tulkoot siis teidän johtomiehenne
minun mukanani sinne alas, ja jos siinä miehessä on jotakin
väärää, syyttäköot häntä". **6** Ja viivyttyään heidän luonansa
ainoastaan kahdeksan tai kymmenen päivää hän meni alas
Kesareaan. Seuraavana päivänä hän istui tuomarinistuimelle
ja käski tuoda Paavalin eteensä. **7** Ja kun hän oli saapunut,
asettuivat ne juutalaiset, jotka olivat tulleet Jerusalemista, hänen
ympärilleen ja tekivät useita ja raskaita syytöksiä, joita he eivät
kuitenkaan kyenneet näyttämään toteen; **8** sillä Paavali torjui
syytökset ja sanoi: "Minä en ole mitään rikkonut juutalaisten
lakia enkä pyhäkköä enkä keisaria vastaan". **9** Niin Festus,
joka tavoitteli juutalaisten suosiota, vastasi Paavalille ja sanoi:
"Tahdotko lähteä Jerusalemiin ja siellä vastata näihin syytöksiin

minun edessäni?" **10** Mutta Paavali sanoi: "Minä seison keisarin
tuomioistuimen edessä, ja sen edessä minut tuomittakoon.
Juutalaisia vastaan en ole mitään rikkonut, niinkuin sinäkin aivan
hyvin tiedät. **11** Vaan jos muuten olen rikkonut ja tehnyt jotakin,
mikä ansaitsee kuoleman, en pyri pääsemään kuolemasta;
mutta jos se, mistä nämä minua syyttävät, on perätöntä, niin ei
kukaan voi luovuttaa minua heille. Minä vetoan keisariin." **12**
Silloin Festus, neuvoteltuaan neuvoskuntansa kanssa, vastasi:
"Keisariin sinä olet vedonnut, niinpä mene keisarin eteen".
13 Muutamien päivien kuluttua kuningas Agrippa ja Bernike
saapuivat Kesareaan tervehtimään Festusta. **14** Ja kun he
viipyivät siellä useampia päiviä, kertoi Festus Paavalin asian
kuninkaalle ja sanoi: "Täällä on eräs mies, jonka Feeliks on
jättänyt vankeuteen; **15** käydessäni Jerusalemissa juutalaisten
ylipapit ja vanhimmat ilmoittivat syyttävänsä häntä ja pyysivät,
että hänet tuomittaisiin. **16** Mutta minä vastasin heille: 'Ei ole
roomalaisten tapa antaa ketään alttiiksi, ennenkuin syytetty on
asetettu vastakkain syyttäjäinsä kanssa ja on saanut puolustautua
syytöstä vastaan'. **17** Kun he olivat kokoontuneet tänne, niin minä
viivyttelemättä seuraavana päivänä istuin tuomarinistuimelle ja
käskin tuoda miehen eteeni. **18** Mutta kun hänen syyttäjänsä
seisoivat hänen ympärillään, eivät he syyttäneet häntä mistään
sellaisesta rikoksesta, kuin minä olin odottanut, **19** vaan heillä oli
häntä vastaan riitaa joistakin heidän uskonasioistaan ja jostakin
Jeesuksesta, joka oli kuollut, mutta jonka Paavali väitti elävän.
20 Ja kun olin epätietoinen, miten tällainen asia oli tutkittava,
kysyin, tahtoiko hän mennä Jerusalemiin ja siellä vastata näihin
syytöksiin. **21** Mutta kun Paavali vetosi ja vaati, että hänet oli
säilytettävä majesteetin tutkittavaksi, käskin minä vartioida häntä,

kunnes lähetän hänet keisarin eteen." **22** Niin Agrippa sanoi
Festukselle: "Minäkin tahtoisin kuulla sitä miestä". Tämä sanoi:
"Huomenna saat kuulla häntä". **23** Seuraavana päivänä Agrippa
ja Bernike tulivat suurella komeudella ja menivät oikeussaliin
päällikköjen ja kaupungin ylhäisten miesten kanssa; ja Paavali
tuotiin Festuksen käskystä sinne. **24** Ja Festus sanoi: "Kuningas
Agrippa ja kaikki muut, jotka meidän kanssamme olette läsnä,
tässä näette sen miehen, jonka tähden koko juutalaisten joukko
sekä Jerusalemissa että täällä on ahdistanut minua huutaen,
ettei hänen pidä enää saaman elää. **25** Minä kuitenkin huomasin,
ettei hän ole tehnyt mitään, mikä ansaitsisi kuoleman; mutta kun
hän itse vetosi majesteettiin, niin minä päätin lähettää hänet
sinne. **26** Mitään varmaa minulla ei kuitenkaan ole, mitä hänestä
herralleni kirjoittaisin. Sen vuoksi tuotin hänet teidän eteenne ja
varsinkin sinun eteesi, kuningas Agrippa, että minulla tutkinnon
tapahduttua olisi, mitä kirjoittaa. **27** Sillä mielettömältä näyttää
minusta lähettää vanki, antamatta samalla tietää häntä vastaan
tehtyjä syytöksiä."

26 Niin Agrippa sanoi Paavalille: "Sinun on lupa puhua
puolestasi". Silloin Paavali ojensi kätensä ja lausui
puolustuksekseen: **2** "Pidän itseäni onnellisena, kuningas
Agrippa, kun sinun edessäsi tänä päivänä saan puolustautua
kaikesta siitä, mistä juutalaiset minua syyttävät, **3** olletikin, koska
sinä tarkkaan tunnet kaikki juutalaisten tavat ja riitakysymykset.
Sentähden pyydän sinua kärsivällisesti minua kuulemaan.
4 Kaikki juutalaiset tuntevat minun elämäni nuoruudestani
asti, koska alusta alkaen olen elänyt kansani keskuudessa ja
Jerusalemissa. **5** He tuntevat minut jo entuudestaan, jos tahtovat
sen todistaa, että minä meidän uskontomme ankarimman lahkon

mukaan olen elänyt fariseuksena. **6** Ja nyt minä seison oikeuden
edessä sentähden, että panen toivoni siihen lupaukseen, jonka
Jumala on meidän isillemme antanut **7** ja jonka meidän kaksitoista
sukukuntaamme, yötä ja päivää herkeämättä palvellen Jumalaa,
toivovat heille toteutuvan; tämän toivon tähden, kuningas,
juutalaiset minua syyttävät. **8** Miksi on teistä uskomatonta, että
Jumala herättää kuolleet? **9** Luulin minäkin, että minun tuli paljon
taistella Jeesuksen, Nasaretilaisen, nimeä vastaan, **10** ja niin
minä teinkin Jerusalemissa. Paljon pyhiä minä suljin vankiloihin,
saatuani ylipapeilta siihen valtuuden, ja kun heitä tapettiin,
annoin minä ääneni sen puolesta. **11** Ja kaikkialla synagoogissa
minä usein koetin rankaisemalla pakottaa heitä herjaamaan
Jeesusta, ja menin niin pitkälle vimmassani heitä vastaan, että
vainosin heitä aina ulkomaan kaupunkeihin saakka. **12** Kun
näissä asioissa matkustin Damaskoon ylipappien valtuudella ja
suostumuksella, **13** näin minä, oi kuningas, tiellä keskellä päivää
taivaasta valon, auringon paistetta kirkkaamman, leimahtavan
minun ja matkatoverieni ympärillä, **14** ja me kaaduimme kaikki
maahan, ja minä kuulin äänen sanovan minulle hebreankielellä:
'Saul, Saul, miksi vainoat minua? Työläs on sinun potkia tutkainta
vastaan.' **15** Niin minä sanoin: 'Kuka olet, herra?' Ja Herra
sanoi: 'Minä olen Jeesus, jota sinä vainoat. **16** Mutta nouse
ja seiso jaloillasi; sillä sitä varten minä olen sinulle ilmestynyt,
että asettaisin sinut palvelijakseni ja sen todistajaksi, mitä
varten sinä olet minut nähnyt, niin myös sen, mitä varten minä
sinulle vastedes ilmestyn. **17** Ja minä pelastan sinut sekä
oman kansasi että pakanain käsistä, joitten tykö minä sinut
lähetän **18** avaamaan heidän silmänsä, että he kääntyisivät
pimeydestä valkeuteen ja saatanan vallasta Jumalan tykö

ja saisivat uskomalla minuun synnit anteeksi ja perintöosan
pyhitettyjen joukossa.' **19** Sentähden, kuningas Agrippa, minä en
voinut olla tottelematta taivaallista näkyä, **20** vaan saarnasin
ensin sekä Damaskon että Jerusalemin asukkaille, ja sitten koko
Juudean maalle ja pakanoille parannusta ja kääntymystä Jumalan
puoleen, ja että he tekisivät parannuksen soveliaita tekoja. **21**
Tämän tähden juutalaiset ottivat minut kiinni pyhäkössä ja yrittivät
surmata minut. **22** Mutta Jumalan avulla, jota olen saanut tähän
päivään asti, minä seison ja todistan sekä pienille että suurille,
enkä puhu mitään muuta, kuin minkä profeetat ja Mooses ovat
sanoneet tulevan tapahtumaan, **23** että nimittäin Kristuksen piti
kärsimän ja kuolleitten ylösnousemuksen esikoisena julistaman
valkeutta sekä tälle kansalle että pakanoille." **24** Mutta kun
hän näin puolustautui, sanoi Festus suurella äänellä: "Sinä
olet hullu, Paavali, suuri oppi hulluttaa sinut". **25** Mutta Paavali
sanoi: "En ole hullu, korkea-arvoinen Festus, vaan puhun
totuuden ja toimen sanoja. **26** Kuningas kyllä nämä tietää, jonka
tähden minä puhunkin hänelle rohkeasti. Sillä minä en usko
minkään näistä asioista olevan häneltä salassa; eiväthän nämä
ole missään syrjäsopessa tapahtuneet. **27** Uskotko, kuningas
Agrippa, profeettoja? Minä tiedän, että uskot." **28** Niin Agrippa
sanoi Paavalille: "Vähälläpä luulet taivuttavasi minut kristityksi".
29 Mutta Paavali sanoi: "Toivoisin Jumalalta, että, olipa vähällä
tai paljolla, et ainoastaan sinä, vaan myös kaikki te, jotka minua
tänään kuulette, tulisitte semmoisiksi, kuin minä olen, näitä
kahleita lukuunottamatta". **30** Niin kuningas nousi ja maaherra
ja Bernike sekä ne, jotka istuivat heidän kanssansa. **31** Ja
mennessään he puhuivat keskenänsä sanoen: "Tämä mies ei
ole tehnyt mitään, mikä ansaitsisi kuoleman tai kahleet". **32** Ja

Agrippa sanoi Festukselle: "Tämän miehen olisi voinut päästää
irti, jos hän ei olisi vedonnut keisariin".

27 Kun oli päätetty, että meidän oli purjehtiminen Italiaan,
annettiin Paavali ja muutamat muut vangit erään Julius nimisen,
keisarilliseen sotaväenosastoon kuuluvan sadanpäämiehen
haltuun. **2** Ja me astuimme adramyttiläiseen laivaan, jonka oli
määrä purjehtia Aasian rannikkopaikkoihin, ja lähdimme merelle,
ja seurassamme oli Aristarkus, makedonialainen Tessalonikasta.
3 Seuraavana päivänä laskimme Siidoniin. Ja Julius kohteli
Paavalia ystävällisesti ja salli hänen mennä ystäviensä luo hoitoa
saamaan. **4** Ja sieltä laskettuamme merelle purjehdimme Kypron
suojaan, koska tuulet olivat vastaiset. **5** Ja kun olimme merta
purjehtien sivuuttaneet Kilikian ja Pamfylian, tulimme Myrraan,
joka on Lykiassa. **6** Siellä sadanpäämies tapasi aleksandrialaisen
laivan, jonka oli määrä purjehtia Italiaan, ja siirsi meidät siihen.
7 Ja monta päivää me purjehdimme hitaasti ja pääsimme
vaivoin Knidon kohdalle. Ja kun tuulelta emme päässeet sinne,
purjehdimme Salmonen nenitse Kreetan suojaan. **8** Ja vaivoin
kuljettuamme liki sen rantaa saavuimme erääseen paikkaan,
jonka nimi oli Kauniit Satamat ja jonka lähellä Lasaian kaupunki
oli. **9** Mutta kun paljon aikaa oli kulunut ja purjehtiminen jo
oli vaarallista, sillä paastonaikakin oli jo ohi, varoitti Paavali
heitä **10** ja sanoi: "Miehet, minä näen, että purjehtiminen käy
vaivalloiseksi ja vaaralliseksi, ei ainoastaan lastille ja laivalle,
vaan myös meidän hengellemme". **11** Mutta sadanpäämies uskoi
enemmän perämiestä ja laivanisäntää kuin Paavalin sanoja. **12**
Ja koska satama oli sopimaton talvehtimiseen, olivat useimmat
sitä mieltä, että heidän oli sieltä lähdettävä, voidakseen ehkä
päästä talvehtimaan Foiniksiin, erääseen Kreetan satamaan,

joka antaa lounaaseen ja luoteeseen päin. **13** Ja kun etelätuuli
alkoi puhaltaa, luulivat he pääsevänsä tarkoituksensa perille,
nostivat ankkurin ja kulkivat aivan likitse Kreetaa. **14** Mutta
ennen pitkää syöksyi saaren päällitse raju tuuli, niin sanottu
koillismyrsky. **15** Kun laiva ryöstäytyi sen mukaan eikä voinut
nousta tuuleen, jätimme sen valtoihinsa ja jouduimme tuuliajolle.
16 Ja päästyämme erään pienen, Klauda nimisen saaren suojaan
me töintuskin saimme venheen korjuuseen. **17** Vedettyään sen
ylös he ryhtyivät varokeinoihin ja sitoivat laivan ympäri köysiä, ja
kun pelkäsivät ajautuvansa Syrtteihin, laskivat he purjeet alas,
ja niin he ajelehtivat. **18** Mutta kun rajuilma ankarasti ahdisti
meitä, heittivät he seuraavana päivänä lastia mereen, **19** ja
kolmantena päivänä he omin käsin viskasivat mereen laivan
kaluston. **20** Mutta kun ei aurinkoa eikä tähtiä näkynyt moneen
päivään ja kova myrsky painoi, katosi meiltä viimein kaikki
pelastumisen toivo. **21** Kun oli oltu kauan syömättä, niin Paavali
nousi heidän keskellään ja sanoi: "Miehet, teidän olisi pitänyt
noudattaa minun neuvoani eikä lähteä Kreetasta; siten olisitte
säästyneet tästä vaivasta ja vahingosta. **22** Mutta nyt minä
kehoitan teitä olemaan rohkealla mielellä, sillä ei yksikään teistä
huku, ainoastaan laiva hukkuu. **23** Sillä tänä yönä seisoi minun
tykönäni sen Jumalan enkeli, jonka oma minä olen ja jota minä
myös palvelen, **24** ja sanoi: 'Älä pelkää, Paavali, keisarin eteen
sinun pitää menemän; ja katso, Jumala on lahjoittanut sinulle
kaikki, jotka sinun kanssasi purjehtivat'. **25** Olkaa sentähden
rohkealla mielellä, miehet; sillä minulla on se usko Jumalaan,
että niin käy, kuin minulle on puhuttu. **26** Mutta jollekin saarelle
meidän täytyy viskautua." **27** Ja kun tuli neljästoista yö meidän
ajelehtiessamme Adrianmerellä, tuntui merimiehistä keskiyön

aikaan, että lähestyttiin jotakin maata. **28** Ja luodattuaan he
huomasivat syvyyden olevan kaksikymmentä syltä, ja vähän
matkaa kuljettuaan he taas luotasivat ja huomasivat syvyyden
viideksitoista syleksi. **29** Ja kun he pelkäsivät meidän viskautuvan
karille, laskivat he laivan perästä neljä ankkuria ja odottivat
ikävöiden päivän tuloa. **30** Mutta merimiehet yrittivät paeta
laivasta ja laskivat venheen mereen sillä tekosyyllä, että muka
aikoivat keulapuolesta viedä ulos ankkureita. **31** Silloin Paavali
sanoi sadanpäämiehelle ja sotilaille: "Jos nuo eivät pysy laivassa,
niin te ette voi pelastua". **32** Silloin sotamiehet hakkasivat poikki
venheen köydet ja päästivät sen menemään. **33** Vähää ennen
päivän tuloa Paavali kehoitti kaikkia nauttimaan ruokaa, sanoen:
"Tänään olette jo neljättätoista päivää odottaneet ja olleet
syömättä ettekä ole mitään ravintoa ottaneet. **34** Sentähden minä
kehoitan teitä nauttimaan ruokaa, sillä se on tarpeen meidän
pelastuaksemme; sillä ei yhdeltäkään teistä ole hiuskarvaakaan
päästä katoava." **35** Tämän sanottuaan hän otti leivän ja kiitti
Jumalaa kaikkien nähden, mursi ja rupesi syömään. **36** Silloin
kaikki tulivat rohkealle mielelle ja ottivat hekin ruokaa. **37** Ja
meitä oli laivassa kaikkiaan kaksisataa seitsemänkymmentä
kuusi henkeä. **38** Ja kun he olivat tulleet ravituiksi, kevensivät
he laivaa heittämällä viljan mereen. **39** Päivän tultua he eivät
tunteneet maata, mutta huomasivat lahden, jossa oli sopiva
ranta; siihen he päättivät, jos mahdollista, laskea laivan. **40** Ja
he hakkasivat ankkuriköydet poikki ja jättivät ankkurit mereen;
samalla he päästivät peräsinten nuorat, nostivat keulapurjeen
tuuleen ja ohjasivat rantaa kohti. **41** Mutta he joutuivat riutalle
ja antoivat laivan törmätä siihen; keulapuoli tarttui kiinni ja jäi
liikkumattomaksi, mutta peräpuoli hajosi aaltojen voimasta. **42**

Niin sotamiehillä oli aikomus tappaa vangit, ettei kukaan pääsisi
uimalla karkuun. **43** Mutta sadanpäämies, joka tahtoi pelastaa
Paavalin, esti heidät siitä aikeesta ja käski uimataitoisten ensiksi
heittäytyä veteen ja lähteä maihin **44** ja sitten muiden, minkä
laudoilla, minkä laivankappaleilla. Ja näin kaikki pelastuivat
maalle.

28 Kun olimme pelastuneet, niin me sitten saimme tietää, että
saaren nimi oli Melite. **2** Ja sen asukkaat osoittivat meille suurta
ystävällisyyttä: he sytyttivät nuotion ja ottivat meidät kaikki sen
ääreen, kun oli ruvennut satamaan ja oli kylmä. **3** Mutta Paavali
kokosi kasan risuja, ja kun hän pani ne nuotioon, tuli kyykäärme
kuumuuden tähden esiin ja kävi kiinni hänen käteensä. **4** Kun
asukkaat näkivät tuon elukan riippuvan kiinni hänen kädessään,
sanoivat he toisilleen: "Varmaan tuo mies on murhaaja, koska
kostotar ei sallinut hänen elää, vaikka hän pelastuikin merestä".
5 Mutta hän pudisti elukan tuleen, eikä hänelle tullut mitään
vahinkoa. **6** Ja he odottivat hänen ajettuvan tai äkisti kaatuvan
kuolleena maahan. Mutta kun he olivat kauan odottaneet ja
näkivät, ettei hänelle mitään pahaa tapahtunut, muuttivat he
mielensä ja sanoivat hänen olevan jumalan. **7** Lähellä sitä
paikkaa oli saaren ensimmäisellä miehellä, jonka nimi oli Publius,
maatiloja. Hän otti meidät vastaan ja piti meitä ystävällisesti
kolme päivää vierainansa. **8** Ja Publiuksen isä makasi sairaana
kuumeessa ja punataudissa; ja Paavali meni hänen luoksensa,
rukoili ja pani kätensä hänen päälleen ja paransi hänet. **9** Kun
tämä oli tapahtunut, tulivat muutkin sairaat, mitä saarella oli, ja
heidät parannettiin. **10** He osoittivat meille myös monin tavoin
kunniaa, ja lähtiessämme merelle he panivat mukaan, mitä
tarvitsimme. **11** Kolmen kuukauden kuluttua me purjehdimme

sieltä aleksandrialaisessa laivassa, joka oli talvehtinut saarella ja
jolla oli merkkinä Kastorin ja Polluksin kuva. **12** Ja me laskimme
maihin Syrakuusassa ja viivyimme siellä kolme päivää, **13** ja sieltä
me kierrettyämme saavuimme Reegioniin, ja kun yhden päivän
perästä nousi etelätuuli, tulimme seuraavana päivänä Puteoliin.
14 Siellä tapasimme veljiä, jotka pyysivät meitä viipymään heidän
tykönänsä seitsemän päivää. Ja sitten me lähdimme Roomaan.
15 Ja kun veljet siellä saivat kuulla meistä, tulivat he meitä
vastaan Appii Forumiin ja Tres Tabernaen kohdalle saakka;
ja heidät nähdessään Paavali kiitti Jumalaa ja sai rohkeutta.
16 Ja kun tulimme Roomaan, sallittiin Paavalin asua erikseen
häntä vartioivan sotamiehen kanssa. **17** Kolmen päivän kuluttua
Paavali kutsui kokoon juutalaisten ensimmäiset. Ja kun he
olivat kokoontuneet, sanoi hän heille: "Miehet, veljet! Vaikka
en ole mitään tehnyt kansaamme tai isiemme tapoja vastaan,
annettiin minut kuitenkin Jerusalemista vankina roomalaisten
käsiin. **18** Ja kun he olivat minua tutkineet, tahtoivat he päästää
minut irti, koska en ollut tehnyt mitään kuoleman rikosta. **19**
Mutta kun juutalaiset sitä vastustivat, oli minun pakko vedota
keisariin; ei kuitenkaan niin, että minulla olisi mitään kannetta
kansaani vastaan. **20** Tästä syystä minä nyt olen kutsunut teidät,
saadakseni nähdä ja puhutella teitä; sillä Israelin toivon tähden
minä kannan tätä kahletta." **21** Niin he sanoivat hänelle: "Emme
ole saaneet kirjeitä sinusta Juudean maalta, eikä kukaan tänne
saapunut veli ole ilmoittanut eikä puhunut sinusta mitään pahaa.
22 Katsomme kuitenkin syytä olevan kuulla sinulta, mitä sinun
mielessäsi on; sillä tästä lahkosta on meillä tiedossamme, että
sitä vastaan kaikkialla kiistetään." **23** Ja he määräsivät hänelle
päivän, ja silloin tuli heitä vielä useampia hänen luoksensa

majapaikkaan. Ja näille hän aamuvarhaisesta iltaan saakka
selitti ja todisti Jumalan valtakunnasta, lähtien Mooseksen laista
ja profeetoista, saadakseen heidät vakuutetuiksi Jeesuksesta.
24 Niin se, mitä sanottiin, sai toiset vakuutetuiksi, mutta toiset
eivät uskoneet. **25** Ja kun he olivat keskenään erimielisiä,
erosivat he toisistaan, Paavalin sanoessa ainoastaan nämä
sanat: "Oikein on Pyhä Henki puhunut profeetta Esaiaan kautta
teidän isillenne, **26** sanoen: 'Mene tämän kansan luo ja sano:
Kuulemalla kuulkaa älkääkä ymmärtäkö, näkemällä nähkää
älkääkä käsittäkö. **27** Sillä paatunut on tämän kansan sydän, ja
korvillaan he työläästi kuulevat, ja silmänsä he ovat ummistaneet,
että he eivät näkisi silmillään, eivät kuulisi korvillaan, eivät
ymmärtäisi sydämellään eivätkä kääntyisi ja etten minä heitä
parantaisi.' **28** Olkoon siis teille tiettävä, että tämä Jumalan
pelastussanoma on lähetetty pakanoille; ja he kuulevat sen." **30**
Ja Paavali asui omassa vuokra-asunnossaan kaksi täyttä vuotta
ja otti vastaan kaikki, jotka hänen tykönsä tulivat; **31** ja hän julisti
Jumalan valtakuntaa ja opetti Herran Jeesuksen Kristuksen
tuntemista kaikella rohkeudella, kenenkään estämättä.

Roomalaisille

1 Paavali, Jeesuksen Kristuksen palvelija, kutsuttu apostoli,
erotettu julistamaan Jumalan evankeliumia, **2** jonka Jumala
on edeltä luvannut profeettainsa kautta pyhissä kirjoituksissa,
3 hänen Pojastansa-joka lihan puolesta on syntynyt Daavidin
siemenestä **4** ja pyhyyden hengen puolesta kuolleistanousemisen
kautta asetettu Jumalan Pojaksi voimassa-Jeesuksesta
Kristuksesta, meidän Herrastamme, **5** jonka kautta me olemme
saaneet armon ja apostolinviran, että syntyisi uskon kuuliaisuus
hänen nimeänsä kohtaan kaikissa pakanakansoissa, **6** joihin
tekin, Jeesuksen Kristuksen kutsumat, kuulutte: **7** kaikille
Roomassa oleville Jumalan rakkaille, kutsutuille pyhille. Armo
teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta
Jeesukselta Kristukselta! **8** Ensiksikin minä kiitän Jumalaani
Jeesuksen Kristuksen kautta teidän kaikkien tähden, koska
teidän uskoanne mainitaan kaikessa maailmassa. **9** Sillä
Jumala, jota minä hengessäni palvelen julistaen hänen Poikansa
evankeliumia, on minun todistajani, kuinka minä teitä lakkaamatta
muistan, **10** aina rukouksissani anoen, että minä jo vihdoinkin,
jos Jumala tahtoo, pääsisin tulemaan teidän tykönne. **11** Sillä
minä ikävöitsen teitä nähdä, voidakseni antaa teille jonkun
hengellisen lahjan, että te vahvistuisitte, **12** se on, että me
yhdessä ollessamme virkistyisimme yhteisestä uskostamme,
teidän ja minun. **13** Ja minä en tahdo, veljet, teiltä salata,
että jo monesti olen päättänyt tulla teidän tykönne saadakseni
jonkin hedelmän teidänkin keskuudestanne, niinkuin muidenkin
pakanain, mutta olen ollut estetty tähän saakka. **14** Kreikkalaisille
ja barbaareille, viisaille ja tyhmille minä olen velassa; **15** omasta
puolestani minä siis olen altis teillekin, Roomassa asuvaisille,

julistamaan evankeliumia. **16** Sillä minä en häpeä evankeliumia;
sillä se on Jumalan voima, itsekullekin uskovalle pelastukseksi,
juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle. **17** Sillä siinä
Jumalan vanhurskaus ilmestyy uskosta uskoon, niinkuin kirjoitettu
on: "Vanhurskas on elävä uskosta". **18** Sillä Jumalan viha
ilmestyy taivaasta kaikkea ihmisten jumalattomuutta ja vääryyttä
vastaan, niiden, jotka pitävät totuutta vääryyden vallassa, **19**
sentähden että se, mikä Jumalasta voidaan tietää, on ilmeistä
heidän keskuudessaan; sillä Jumala on sen heille ilmoittanut.
20 Sillä hänen näkymätön olemuksensa, hänen iankaikkinen
voimansa ja jumalallisuutensa, ovat, kun niitä hänen teoissansa
tarkataan, maailman luomisesta asti nähtävinä, niin etteivät he
voi millään itseänsä puolustaa, **(aïdios g126)** **21** koska he, vaikka
ovat tunteneet Jumalan, eivät ole häntä Jumalana kunnioittaneet
eivätkä kiittäneet, vaan ovat ajatuksiltansa turhistuneet, ja heidän
ymmärtämätön sydämensä on pimentynyt. **22** Kehuessaan
viisaita olevansa he ovat tyhmiksi tulleet **23** ja ovat katoamattoman
Jumalan kirkkauden muuttaneet katoavaisen ihmisen ja lintujen
ja nelijalkaisten ja matelevaisten kuvan kaltaiseksi. **24** Sentähden
Jumala on heidät, heidän sydämensä himoissa, hyljännyt
saastaisuuteen, häpäisemään itse omat ruumiinsa, **25** nuo, jotka
ovat vaihtaneet Jumalan totuuden valheeseen ja kunnioittaneet
ja palvelleet luotua enemmän kuin Luojaa, joka on ylistetty
iankaikkisesti, amen. **(aiōn g165)** **26** Sentähden Jumala on hyljännyt
heidät häpeällisiin himoihin; sillä heidän naispuolensa ovat
vaihtaneet luonnollisen yhteyden luonnonvastaiseen; **27** samoin
miespuoletkin, luopuen luonnollisesta yhteydestä naispuolen
kanssa, ovat kiimoissaan syttyneet toisiinsa ja harjoittaneet,
miespuolet miespuolten kanssa, riettautta ja villiintymisestään

saaneet itseensä sen palkan, mikä saada piti. **28** Ja niinkuin
heille ei kelvannut pitää kiinni Jumalan tuntemisesta, niin
Jumala hylkäsi heidät heidän kelvottoman mielensä valtaan,
tekemään sopimattomia. **29** He ovat täynnänsä kaikkea
vääryyttä, pahuutta, ahneutta, häijyyttä, täynnä kateutta, murhaa,
riitaa, petosta, pahanilkisyyttä; **30** ovat korvaankuiskuttelijoita,
panettelijoita, Jumalaa vihaavaisia, väkivaltaisia, ylpeitä,
kerskailijoita, pahankeksijöitä, vanhemmilleen tottelemattomia,
31 vailla ymmärrystä, luotettavuutta, rakkautta ja laupeutta; **32**
jotka, vaikka tuntevat Jumalan vanhurskaan säädöksen, että
ne, jotka senkaltaisia tekevät, ovat kuoleman ansainneet, eivät
ainoastaan itse niitä tee, vaan vieläpä osoittavat hyväksymistä
niille, jotka niitä tekevät.

2 Sentähden sinä, oi ihminen, et voi millään itseäsi puolustaa,
olitpa kuka hyvänsä, joka tuomitset. Sillä mistä toista tuomitset,
siihen sinä itsesi syypääksi tuomitset, koska sinä, joka tuomitset,
teet samoja tekoja. **2** Ja me tiedämme, että Jumalan tuomio
on totuuden mukainen niille, jotka senkaltaista tekevät. **3** Vai
luuletko, ihminen, sinä, joka tuomitset niitä, jotka senkaltaisia
tekevät, ja itse samoja teet, että sinä vältät Jumalan tuomion?
4 Vai halveksitko hänen hyvyytensä ja kärsivällisyytensä ja
pitkämielisyytensä runsautta, etkä tiedä, että Jumalan hyvyys
vetää sinua parannukseen? **5** Kovuudellasi ja sydämesi
katumattomuudella sinä kartutat päällesi vihaa vihan ja Jumalan
vanhurskaan tuomion ilmestymisen päiväksi, **6** hänen, "joka antaa
kullekin hänen tekojensa mukaan": **7** niille, jotka hyvässä työssä
kestävinä etsivät kirkkautta ja kunniaa ja katoamattomuutta,
iankaikkisen elämän, **(aiōnios g166)** **8** mutta niiden osaksi,
jotka ovat itsekkäitä eivätkä tottele totuutta, vaan tottelevat

vääryyttä, tulee viha ja kiivastus. **9** Tuska ja ahdistus jokaisen
ihmisen sielulle, joka pahaa tekee, juutalaisen ensin, sitten myös
kreikkalaisen; **10** mutta kirkkaus ja kunnia ja rauha jokaiselle,
joka tekee sitä, mikä hyvä on, juutalaiselle ensin, sitten myös
kreikkalaiselle! **11** Sillä Jumala ei katso henkilöön. **12** Sillä
kaikki, jotka ilman lakia ovat syntiä tehneet, ne myös ilman lakia
hukkuvat, ja kaikki, jotka lain alaisina ovat syntiä tehneet, ne lain
mukaan tuomitaan; **13** sillä eivät lain kuulijat ole vanhurskaita
Jumalan edessä, vaan lain noudattajat vanhurskautetaan. **14**
Sillä kun pakanat, joilla ei lakia ole, luonnostansa tekevät,
mitä laki vaatii, niin he, vaikka heillä ei lakia ole, ovat itse
itsellensä laki **15** ja osoittavat, että lain teot ovat kirjoitetut heidän
sydämiinsä, kun heidän omatuntonsa myötä-todistaa ja heidän
ajatuksensa keskenään syyttävät tai myös puolustavat heitä- **16**
sinä päivänä, jona Jumala on tuomitseva ihmisten salaisuudet
Kristuksen Jeesuksen kautta, minun evankeliumini mukaan.
17 Mutta jos sinä kutsut itseäsi juutalaiseksi ja luotat lakiin ja
Jumala on sinun kerskauksesi **18** ja tunnet hänen tahtonsa ja,
opetettuna laissa, tutkit, mikä parasta on, **19** ja luulet kykeneväsi
olemaan sokeain taluttaja, pimeydessä olevien valkeus, **20**
ymmärtämättömien kasvattaja, alaikäisten opettaja, sinulla kun
laissa on tiedon ja totuuden muoto: **21** niin sinäkö, joka toista
opetat, et itseäsi opeta; joka julistat, ettei saa varastaa, itse
varastat; **22** joka sanot, ettei saa tehdä huorin, itse teet huorin;
joka kauhistut epäjumalia, kuitenkin olet temppelin ryöstäjä; **23**
joka laista kerskaat, häväiset lainrikkomisella Jumalaa? **24** Sillä
"teidän tähtenne Jumalan nimi tulee pilkatuksi pakanain seassa",
niinkuin kirjoitettu on. **25** Ympärileikkaus kyllä on hyödyllinen,
jos sinä lakia noudatat; mutta jos olet lainrikkoja, niin sinun

ympärileikkauksesi on tullut ympärileikkaamattomuudeksi. **26** Jos
siis ympärileikkaamaton noudattaa lain säädöksiä, eikö hänen
ympärileikkaamattomuutensa ole luettava ympärileikkaukseksi?
27 Ja luonnostaan ympärileikkaamaton, joka täyttää lain, on
tuomitseva sinut, joka lainkirjaiminesi ja ympärileikkauksinesi olet
lainrikkoja. **28** Sillä ei se ole juutalainen, joka vain ulkonaisesti
on juutalainen, eikä ympärileikkaus se, joka ulkonaisesti lihassa
tapahtuu; **29** vaan se on juutalainen, joka sisällisesti on
juutalainen, ja oikea ympärileikkaus on sydämen ympärileikkaus
Hengessä, ei kirjaimessa; ja hän saa kiitoksensa, ei ihmisiltä,
vaan Jumalalta.

3 Mitä etuuksia on siis juutalaisilla, tai mitä hyötyä
ympärileikkauksesta? **2** Paljonkin, kaikin tavoin; ennen kaikkea
se, että heille on uskottu, mitä Jumala on puhunut. **3** Mutta kuinka?
Jos jotkut ovat olleet epäuskoisia, ei kaiketi heidän epäuskonsa
ole Jumalan uskollisuutta tyhjäksi tekevä? **4** Pois se! Olkoon
Jumala totinen, mutta jokainen ihminen valhettelija, niinkuin
kirjoitettu on: "Että sinut havaittaisiin vanhurskaaksi sanoissasi ja
että voittaisit, kun sinun kanssasi oikeutta käydään". **5** Mutta jos
meidän vääryytemme tuo ilmi Jumalan vanhurskauden, mitä
me siihen sanomme? Ei kaiketi Jumala ole väärä, kun hän
rankaisee vihassansa? Minä puhun ihmisten tavalla. **6** Pois se!
Sillä kuinka Jumala silloin voisi tuomita maailman? **7** Sillä jos
Jumalan totuus tulee minun valheeni kautta selvemmin julki
hänen kirkkaudekseen, miksi sitten minutkin vielä syntisenä
tuomitaan? **8** Ja miksi emme tekisi, niinkuin herjaten syyttävät
meidän tekevän ja niinkuin muutamat väittävät meidän sanovan:
"Tehkäämme pahaa, että siitä hyvää tulisi"? Niiden tuomio
on oikea. **9** Miten siis on? Olemmeko me parempia? Emme

suinkaan. Mehän olemme edellä osoittaneet, että kaikki, niin
hyvin juutalaiset kuin kreikkalaiset, ovat synnin alla, **10** niinkuin
kirjoitettu on: "Ei ole ketään vanhurskasta, ei ainoatakaan, **11** ei
ole ketään ymmärtäväistä, ei ketään, joka etsii Jumalaa; **12**
kaikki ovat poikenneet pois, kaikki tyynni kelvottomiksi käyneet;
ei ole ketään, joka tekee sitä, mikä hyvä on, ei yhden yhtäkään.
13 Heidän kurkkunsa on avoin hauta, kielellänsä he pettävät,
kyykäärmeen myrkkyä on heidän huultensa alla; **14** heidän
suunsa on täynnä kirousta ja katkeruutta. **15** Heidän jalkansa
ovat nopeat vuodattamaan verta, **16** hävitys ja kurjuus on heidän
teillänsä, **17** ja rauhan tietä he eivät tunne. **18** Ei ole Jumalan
pelko heidän silmäinsä edessä." **19** Mutta me tiedämme, että
kaiken, minkä laki sanoo, sen se puhuu lain alaisille, että
jokainen suu tukittaisiin ja koko maailma tulisi syylliseksi Jumalan
edessä; **20** sentähden, ettei mikään liha tule hänen edessään
vanhurskaaksi lain teoista; sillä lain kautta tulee synnin tunto. **21**
Mutta nyt Jumalan vanhurskaus, josta laki ja profeetat todistavat,
on ilmoitettu ilman lakia, **22** se Jumalan vanhurskaus, joka uskon
kautta Jeesukseen Kristukseen tulee kaikkiin ja kaikille, jotka
uskovat; sillä ei ole yhtään erotusta. **23** Sillä kaikki ovat syntiä
tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla **24** ja saavat lahjaksi
vanhurskauden hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka
on Kristuksessa Jeesuksessa, **25** jonka Jumala on asettanut
armoistuimeksi uskon kautta hänen vereensä, osoittaaksensa
vanhurskauttaan, koska hän oli jättänyt rankaisematta
ennen tehdyt synnit **26** jumalallisessa kärsivällisyydessään,
osoittaaksensa vanhurskauttaan nykyajassa, sitä, että hän itse
on vanhurskas ja vanhurskauttaa sen, jolla on usko Jeesukseen.
27 Missä siis on kerskaaminen? Se on suljettu pois. Minkä lain

kautta? Tekojenko lain? Ei, vaan uskon lain kautta. **28** Niin
päätämme siis, että ihminen vanhurskautetaan uskon kautta,
ilman lain tekoja. **29** Vai onko Jumala yksistään juutalaisten
Jumala? Eikö pakanainkin? On pakanainkin, **30** koskapa
Jumala on yksi, joka vanhurskauttaa ympärileikatut uskosta ja
ympärileikkaamattomat uskon kautta. **31** Teemmekö siis lain
mitättömäksi uskon kautta? Pois se! Vaan me vahvistamme lain.

4 Mitä me siis sanomme esi-isämme Aabrahamin saavuttaneen
lihan mukaan? **2** Sillä jos Aabraham on teoista vanhurskautettu,
on hänellä kerskaamista, mutta ei Jumalan edessä. **3** Sillä
mitä Raamattu sanoo? "Aabraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin
hänelle vanhurskaudeksi". **4** Mutta töitä tekevälle ei lueta
palkkaa armosta, vaan ansiosta, **5** mutta joka ei töitä tee,
vaan uskoo häneen, joka vanhurskauttaa jumalattoman, sille
luetaan hänen uskonsa vanhurskaudeksi; **6** niinkuin myös
Daavid ylistää autuaaksi sitä ihmistä, jolle Jumala lukee
vanhurskauden ilman tekoja: **7** "Autuaat ne, joiden rikokset
ovat anteeksi annetut ja joiden synnit ovat peitetyt! **8** Autuas
se mies, jolle Herra ei lue syntiä!" **9** Koskeeko sitten tämä
autuaaksi ylistäminen ainoastaan ympärileikattuja, vai eikö
ympärileikkaamattomiakin? Sanommehan: "Aabrahamille luettiin
usko vanhurskaudeksi". **10** Kuinka se sitten siksi luettiin? Hänen
ollessaanko ympärileikattuna vai ympärileikkaamatonna? Ei
ympärileikattuna, vaan ympärileikkaamatonna. **11** Ja hän sai
ympärileikkauksen merkin sen uskonvanhurskauden sinetiksi,
joka hänellä oli ympärileikkaamatonna, että hänestä tulisi
kaikkien isä, jotka ympärileikkaamattomina uskovat, niin että
vanhurskaus heillekin luettaisiin; **12** ja että hänestä tulisi
myöskin ympärileikattujen isä, niiden, jotka eivät ainoastaan ole

ympärileikattuja, vaan myös vaeltavat sen uskon jälkiä, mikä
meidän isällämme Aabrahamilla oli jo ympärileikkaamatonna.
13 Sillä se lupaus, että Aabraham oli perivä maailman, ei
tullut hänelle eikä hänen siemenelleen lain kautta, vaan
uskonvanhurskauden kautta. **14** Sillä jos ne, jotka pitäytyvät
lakiin, ovat perillisiä, niin usko on tyhjäksi tehty ja lupaus käynyt
mitättömäksi. **15** Sillä laki saa aikaan vihaa; mutta missä
lakia ei ole, siellä ei ole rikkomustakaan. **16** Sentähden se
on uskosta, että se olisi armosta; että lupaus pysyisi lujana
kaikelle siemenelle, ei ainoastaan sille, joka pitäytyy lakiin, vaan
myös sille, jolla on Aabrahamin usko, hänen, joka on meidän
kaikkien isä **17** -niinkuin kirjoitettu on: "Monen kansan isäksi
minä olen sinut asettanut" -sen Jumalan edessä, johon hän
uskoi ja joka kuolleet eläviksi tekee ja kutsuu olemattomat,
ikäänkuin ne olisivat. **18** Ja Aabraham toivoi, vaikka ei toivoa
ollut, ja uskoi tulevansa monen kansan isäksi, tämän sanan
mukaan: "Niin on sinun jälkeläistesi luku oleva", **19** eikä hän
heikontunut uskossansa, vaikka näki, että hänen ruumiinsa oli
kuolettunut-sillä hän oli jo noin satavuotias-ja että Saaran kohtu
oli kuolettunut; **20** mutta Jumalan lupausta hän ei epäuskossa
epäillyt, vaan vahvistui uskossa, antaen kunnian Jumalalle,
21 ja oli täysin varma siitä, että minkä Jumala on luvannut,
sen hän voi myös täyttää. **22** Sentähden se luettiinkin hänelle
vanhurskaudeksi. **23** Mutta ei ainoastaan hänen tähtensä
ole kirjoitettu, että se hänelle luettiin, **24** vaan myös meidän
tähtemme, joille se on luettava, kun uskomme häneen, joka
kuolleista herätti Jeesuksen, meidän Herramme, **25** joka on
alttiiksi annettu meidän rikostemme tähden ja kuolleista herätetty
meidän vanhurskauttamisemme tähden.

5 Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin
meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen
Kristuksen kautta, **2** jonka kautta myös olemme uskossa
saaneet pääsyn tähän armoon, jossa me nyt olemme, ja meidän
kerskauksemme on Jumalan kirkkauden toivo. **3** Eikä ainoastaan
se, vaan meidän kerskauksenamme ovat myös ahdistukset, sillä
me tiedämme, että ahdistus saa aikaan kärsivällisyyttä, **4** mutta
kärsivällisyys koettelemuksen kestämistä, ja koettelemuksen
kestäminen toivoa; **5** mutta toivo ei saata häpeään; sillä Jumalan
rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen
kautta, joka on meille annettu. **6** Sillä meidän vielä ollessamme
heikot kuoli Kristus oikeaan aikaan jumalattomien edestä. **7**
Tuskinpa kukaan käy kuolemaan jonkun vanhurskaan edestä;
hyvän edestä joku mahdollisesti uskaltaa kuolla. **8** Mutta Jumala
osoittaa rakkautensa meitä kohtaan siinä, että Kristus, kun
me vielä olimme syntisiä, kuoli meidän edestämme. **9** Paljoa
ennemmin me siis nyt, kun olemme vanhurskautetut hänen
veressään, pelastumme hänen kauttansa vihasta. **10** Sillä
jos me silloin, kun vielä olimme Jumalan vihollisia, tulimme
sovitetuiksi hänen kanssaan hänen Poikansa kuoleman kautta,
paljoa ennemmin me pelastumme hänen elämänsä kautta nyt,
kun olemme sovitetut; **11** emmekä ainoastaan sovitetut, vaan
vieläpä on Jumala meidän kerskauksemme meidän Herramme
Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka kautta me nyt olemme
sovituksen saaneet. **12** Sentähden, niinkuin yhden ihmisen
kautta synti tuli maailmaan, ja synnin kautta kuolema, niin
kuolema on tullut kaikkien ihmisten osaksi, koska kaikki ovat
syntiä tehneet- **13** sillä jo ennen lakiakin oli synti maailmassa,
mutta syntiä ei lueta, missä lakia ei ole; **14** kuitenkin kuolema

hallitsi Aadamista Moosekseen asti niitäkin, jotka eivät olleet
syntiä tehneet samankaltaisella rikkomuksella kuin Aadam, joka
on sen esikuva, joka oli tuleva. **15** Mutta armolahjan laita ei ole
sama kuin lankeemuksen; sillä joskin yhden lankeemuksesta
monet ovat kuolleet, niin paljoa enemmän on Jumalan armo
ja lahja yhden ihmisen, Jeesuksen Kristuksen, armon kautta
ylenpalttisesti tullut monien osaksi. **16** Eikä lahjan laita ole,
niinkuin on sen, mikä tuli yhden synnintekijän kautta; sillä
tuomio tuli yhdestä ihmisestä kadotukseksi, mutta armolahja
tulee monesta rikkomuksesta vanhurskauttamiseksi. **17** Ja jos
yhden ihmisen lankeemuksen tähden kuolema on hallinnut
yhden kautta, niin paljoa enemmän ne, jotka saavat armon ja
vanhurskauden lahjan runsauden, tulevat elämässä hallitsemaan
yhden, Jeesuksen Kristuksen, kautta. - **18** Niinpä siis, samoin
kuin yhden ihmisen lankeemus on koitunut kaikille ihmisille
kadotukseksi, niin myös yhden ihmisen vanhurskauden teko
koituu kaikille ihmisille elämän vanhurskauttamiseksi; **19** sillä
niinkuin yhden ihmisen tottelemattomuuden kautta monet ovat
joutuneet syntisiksi, niin myös yhden kuuliaisuuden kautta
monet tulevat vanhurskaiksi. **20** Mutta laki tuli väliin, että
rikkomus suureksi tulisi; mutta missä synti on suureksi tullut,
siinä armo on tullut ylenpalttiseksi, **21** että niinkuin synti on
hallinnut kuolemassa, samoin armokin hallitsisi vanhurskauden
kautta iankaikkiseksi elämäksi Jeesuksen Kristuksen, meidän
Herramme, kautta. **(aiōnios g166)**

6 Mitä siis sanomme? Onko meidän pysyttävä synnissä, että
armo suureksi tulisi? **2** Pois se! Me, jotka olemme kuolleet pois
synnistä, kuinka me vielä eläisimme siinä? **3** Vai ettekö tiedä,
että me kaikki, jotka olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen,

olemme hänen kuolemaansa kastetut? **4** Niin olemme siis
yhdessä hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan,
että niinkuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden
kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman.
5 Sillä jos me olemme hänen kanssaan yhteenkasvaneita
yhtäläisessä kuolemassa, niin olemme samoin myös yhtäläisessä
ylösnousemuksessa, **6** kun tiedämme sen, että meidän vanha
ihmisemme on hänen kanssaan ristiinnaulittu, että synnin ruumis
kukistettaisiin, niin ettemme enää syntiä palvelisi; **7** sillä joka
on kuollut, se on vanhurskautunut pois synnistä. **8** Mutta
jos olemme kuolleet Kristuksen kanssa, niin me uskomme
saavamme myös elää hänen kanssaan, **9** tietäen, että Kristus,
sittenkuin hänet kuolleista herätettiin, ei enää kuole: kuolema
ei enää häntä vallitse. **10** Sillä minkä hän kuoli, sen hän kerta
kaikkiaan kuoli pois synnistä; mutta minkä hän elää, sen hän elää
Jumalalle. **11** Niin tekin pitäkää itsenne synnille kuolleina, mutta
Jumalalle elävinä Kristuksessa Jeesuksessa. **12** Älköön siis
synti hallitko teidän kuolevaisessa ruumiissanne, niin että olette
kuuliaiset sen himoille, **13** Älkääkä antako jäseniänne vääryyden
aseiksi synnille, vaan antakaa itsenne, kuolleista eläviksi tulleina,
Jumalalle, ja jäsenenne vanhurskauden aseiksi Jumalalle. **14**
Sillä synnin ei pidä teitä vallitseman, koska ette ole lain alla,
vaan armon alla. **15** Kuinka siis on? Saammeko tehdä syntiä,
koska emme ole lain alla, vaan armon alla? Pois se! **16** Ettekö
tiedä, että kenen palvelijoiksi, ketä tottelemaan, te antaudutte,
sen palvelijoita te olette, jota te tottelette, joko synnin palvelijoita,
kuolemaksi, tahi kuuliaisuuden, vanhurskaudeksi? **17** Mutta
kiitos Jumalalle, että te, jotka ennen olitte synnin palvelijoita, nyt
olette tulleet sydämestänne kuuliaisiksi sille opin muodolle, jonka

johtoon te olette annetut, **18** ja että te synnistä vapautettuina
olette tulleet vanhurskauden palvelijoiksi! **19** Minä puhun ihmisten
tavalla teidän lihanne heikkouden tähden. Sillä niinkuin te ennen
annoitte jäsenenne saastaisuuden ja laittomuuden palvelijoiksi
laittomuuteen, niin antakaa nyt jäsenenne vanhurskauden
palvelijoiksi pyhitykseen. **20** Sillä kun olitte synnin palvelijoita,
niin te olitte vapaat vanhurskaudesta. **21** Minkä hedelmän te
siitä silloin saitte? Sen, jota te nyt häpeätte. Sillä sen loppu on
kuolema. **22** Mutta nyt, kun olette synnistä vapautetut ja Jumalan
palvelijoiksi tulleet, on teidän hedelmänne pyhitys, ja sen loppu
on iankaikkinen elämä. **(aiōnios g166)** **23** Sillä synnin palkka
on kuolema, mutta Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä
Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme. **(aiōnios g166)**
7 Vai ettekö tiedä, veljet-minä puhun lain tunteville-että laki
vallitsee ihmistä, niin kauan kuin hän elää? **2** Niinpä sitoo laki
naidun vaimon hänen elossa olevaan mieheensä; mutta jos mies
kuolee, on vaimo irti tästä miehen laista. **3** Sentähden hän saa
avionrikkojan nimen, jos miehensä eläessä antautuu toiselle
miehelle; mutta jos mies kuolee, on hän vapaa siitä laista, niin
ettei hän ole avionrikkoja, jos menee toiselle miehelle. **4** Niin,
veljeni, teidätkin on kuoletettu laista Kristuksen ruumiin kautta,
tullaksenne toisen omiksi, hänen, joka on kuolleista herätetty,
että me kantaisimme hedelmää Jumalalle. **5** Sillä kun olimme
lihan vallassa, niin synnin himot, jotka laki herättää, vaikuttivat
meidän jäsenissämme, niin että me kannoimme hedelmää
kuolemalle, **6** mutta nyt me olemme irti laista ja kuolleet pois siitä,
mikä meidät piti vankeina, niin että me palvelemme Jumalaa
Hengen uudessa tilassa emmekä kirjaimen vanhassa. **7** Mitä siis
sanomme? Onko laki syntiä? Pois se! Mutta syntiä en olisi tullut

tuntemaan muuten kuin lain kautta; sillä en minä olisi tiennyt
himosta, ellei laki olisi sanonut: "Älä himoitse". **8** Mutta kun synti
otti käskysanasta aiheen, herätti se minussa kaikkinaisia himoja;
sillä ilman lakia on synti kuollut. **9** Minä elin ennen ilman lakia;
mutta kun käskysana tuli, niin synti virkosi, **10** ja minä kuolin. Niin
kävi ilmi, että käskysana, joka oli oleva minulle elämäksi, olikin
minulle kuolemaksi. **11** Sillä kun synti otti käskysanasta aiheen,
petti se minut ja kuoletti minut käskysanan kautta. **12** Niin, laki
on kuitenkin pyhä ja käskysana pyhä, vanhurskas ja hyvä. **13**
Onko siis hyvä tullut minulle kuolemaksi? Pois se! Vaan synti,
että se synniksi nähtäisiin, on hyvän kautta tuottanut minulle
kuoleman, että synti tulisi ylenmäärin synnilliseksi käskysanan
kautta. **14** Sillä me tiedämme, että laki on hengellinen, mutta
minä olen lihallinen, myyty synnin alaisuuteen. **15** Sillä minä
en tunne omakseni sitä, mitä teen; sillä minä en toteuta sitä,
mitä tahdon, vaan mitä minä vihaan, sitä minä teen. **16** Mutta
jos minä teen sitä, mitä en tahdo, niin minä myönnän, että
laki on hyvä. **17** Niin en nyt enää tee sitä minä, vaan synti,
joka minussa asuu. **18** Sillä minä tiedän, ettei minussa, se on
minun lihassani, asu mitään hyvää. Tahto minulla kyllä on, mutta
voimaa hyvän toteuttamiseen ei; **19** sillä sitä hyvää, mitä minä
tahdon, minä en tee, vaan sitä pahaa, mitä en tahdo, minä teen.
20 Jos minä siis teen sitä, mitä en tahdo, niin sen tekijä en enää
ole minä, vaan synti, joka minussa asuu. **21** Niin huomaan
siis itsessäni, minä, joka tahdon hyvää tehdä, sen lain, että
paha riippuu minussa kiinni; **22** sillä sisällisen ihmiseni puolesta
minä ilolla yhdyn Jumalan lakiin, **23** mutta jäsenissäni minä
näen toisen lain, joka sotii minun mieleni lakia vastaan ja pitää
minut vangittuna synnin laissa, joka minun jäsenissäni on. **24**

Minä viheliäinen ihminen, kuka pelastaa minut tästä kuoleman
ruumiista? **25** Kiitos Jumalalle Jeesuksen Kristuksen, meidän
Herramme, kautta! Niin minä siis tämmöisenäni palvelen mielellä
Jumalan lakia, mutta lihalla synnin lakia.

8 Niin ei nyt siis ole mitään kadotustuomiota niille, jotka
Kristuksessa Jeesuksessa ovat. **2** Sillä elämän hengen laki
Kristuksessa Jeesuksessa on vapauttanut sinut synnin ja
kuoleman laista. **3** Sillä mikä laille oli mahdotonta, koska se
oli lihan kautta heikoksi tullut, sen Jumala teki, lähettämällä
oman Poikansa syntisen lihan kaltaisuudessa ja synnin tähden ja
tuomitsemalla synnin lihassa, **4** että lain vanhurskaus täytettäisiin
meissä, jotka emme vaella lihan mukaan, vaan Hengen. **5** Sillä
niillä, jotka elävät lihan mukaan, on lihan mieli, mutta niillä, jotka
elävät Hengen mukaan, on Hengen mieli. **6** Sillä lihan mieli on
kuolema, mutta hengen mieli on elämä ja rauha; **7** sentähden
että lihan mieli on vihollisuus Jumalaa vastaan, sillä se ei alistu
Jumalan lain alle, eikä se voikaan. **8** Jotka lihan vallassa ovat,
ne eivät voi olla Jumalalle otolliset. **9** Mutta te ette ole lihan
vallassa, vaan Hengen, jos kerran Jumalan Henki teissä asuu.
Mutta jolla ei ole Kristuksen Henkeä, se ei ole hänen omansa.
10 Mutta jos Kristus on teissä, niin ruumis tosin on kuollut synnin
tähden, mutta henki on elämä vanhurskauden tähden. **11** Jos nyt
hänen Henkensä, hänen, joka herätti Jeesuksen kuolleista, asuu
teissä, niin hän, joka herätti kuolleista Kristuksen Jeesuksen, on
eläväksitekevä myös teidän kuolevaiset ruumiinne Henkensä
kautta, joka teissä asuu. **12** Niin me siis, veljet, olemme velassa,
mutta emme lihalle, lihan mukaan elääksemme. **13** Sillä jos
te lihan mukaan elätte, pitää teidän kuoleman; mutta jos te
Hengellä kuoletatte ruumiin teot, niin saatte elää. **14** Sillä kaikki,

joita Jumalan Henki kuljettaa, ovat Jumalan lapsia. **15** Sillä te
ette ole saaneet orjuuden henkeä ollaksenne jälleen pelossa,
vaan te olette saaneet lapseuden hengen, jossa me huudamme:
"Abba! Isä!" **16** Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa,
että me olemme Jumalan lapsia. **17** Mutta jos olemme lapsia,
niin olemme myöskin perillisiä, Jumalan perillisiä ja Kristuksen
kanssaperillisiä, jos kerran yhdessä hänen kanssaan kärsimme,
että me yhdessä myös kirkastuisimme. **18** Sillä minä päätän,
että tämän nykyisen ajan kärsimykset eivät ole verrattavat siihen
kirkkauteen, joka on ilmestyvä meihin. **19** Sillä luomakunnan
harras ikävöitseminen odottaa Jumalan lasten ilmestymistä.
20 Sillä luomakunta on alistettu katoavaisuuden alle-ei omasta
tahdostaan, vaan alistajan-kuitenkin toivon varaan, **21** koska itse
luomakuntakin on tuleva vapautetuksi turmeluksen orjuudesta
Jumalan lasten kirkkauden vapauteen. **22** Sillä me tiedämme,
että koko luomakunta yhdessä huokaa ja on synnytystuskissa
hamaan tähän asti; **23** eikä ainoastaan se, vaan myös me, joilla
on Hengen esikoislahja, mekin huokaamme sisimmässämme,
odottaen lapseksi-ottamista, meidän ruumiimme lunastusta. **24**
Sillä toivossa me olemme pelastetut, mutta toivo, jonka näkee
täyttyneen, ei ole mikään toivo; kuinka kukaan sitä toivoo,
minkä näkee? **25** Mutta jos toivomme, mitä emme näe, niin
me odotamme sitä kärsivällisyydellä. **26** Samoin myös Henki
auttaa meidän heikkouttamme. Sillä me emme tiedä, mitä
meidän pitää rukoileman, niinkuin rukoilla tulisi, mutta Henki
itse rukoilee meidän puolestamme sanomattomilla huokauksilla.
27 Mutta sydänten tutkija tietää, mikä Hengen mieli on, sillä
Henki rukoilee Jumalan tahdon mukaan pyhien edestä. **28** Mutta
me tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi,

jotka Jumalaa rakastavat, niiden, jotka hänen aivoituksensa
mukaan ovat kutsutut. **29** Sillä ne, jotka hän on edeltätuntenut,
hän on myös edeltämäärännyt Poikansa kuvan kaltaisiksi, että
hän olisi esikoinen monien veljien joukossa; **30** mutta jotka hän
on edeltämäärännyt, ne hän on myös kutsunut; ja jotka hän
on kutsunut, ne hän on myös vanhurskauttanut; mutta jotka
hän on vanhurskauttanut, ne hän on myös kirkastanut. **31** Mitä
me siis tähän sanomme? Jos Jumala on meidän puolellamme,
kuka voi olla meitä vastaan? **32** Hän, joka ei säästänyt omaa
Poikaansakaan, vaan antoi hänet alttiiksi kaikkien meidän
edestämme, kuinka hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muutakin
hänen kanssansa? **33** Kuka voi syyttää Jumalan valittuja? Jumala
on se, joka vanhurskauttaa. **34** Kuka voi tuomita kadotukseen?
Kristus Jeesus on se, joka on kuollut, onpa vielä herätettykin, ja
hän on Jumalan oikealla puolella, ja hän myös rukoilee meidän
edestämme. **35** Kuka voi meidät erottaa Kristuksen rakkaudesta?
Tuskako, vai ahdistus, vai vaino, vai nälkä, vai alastomuus, vai
vaara, vai miekka? **36** Niinkuin kirjoitettu on: "Sinun tähtesi meitä
surmataan kaiken päivää; meitä pidetään teuraslampaina". **37**
Mutta näissä kaikissa me saamme jalon voiton hänen kauttansa,
joka meitä on rakastanut. **38** Sillä minä olen varma siitä, ettei
kuolema eikä elämä, ei enkelit eikä henkivallat, ei nykyiset eikä
tulevaiset, ei voimat, **39** ei korkeus eikä syvyys, eikä mikään
muu luotu voi meitä erottaa Jumalan rakkaudesta, joka on
Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.

9 Minä sanon totuuden Kristuksessa, en valhettele-sen todistaa
minulle omatuntoni Pyhässä Hengessä- **2** että minulla on suuri
murhe ja ainainen kipu sydämessäni. **3** Sillä minä soisin itse
olevani kirottu pois Kristuksesta veljieni hyväksi, jotka ovat

minun sukulaisiani lihan puolesta, **4** ovat israelilaisia: heidän on
lapseus ja kirkkaus ja liitot ja lain antaminen ja jumalanpalvelus
ja lupaukset; **5** heidän ovat isät, ja heistä on Kristus lihan
puolesta, hän, joka on yli kaiken, Jumala, ylistetty iankaikkisesti,
amen! **(aiōn g165)** **6** Mutta ei niin, että Jumalan sana olisi harhaan
mennyt. Sillä eivät kaikki ne, jotka ovat Israelista, ole silti
Israel, **7** eivät kaikki ole lapsia sentähden, että ovat Aabrahamin
siementä, vaan: "Iisakista sinä saat nimellesi jälkeläiset"; **8** se
on: eivät ne, jotka lihan puolesta ovat lapsia, ole Jumalan lapsia,
vaan lupauksen lapset, ne luetaan siemeneksi. **9** Sillä lupauksen
sana oli tämä: "Minä palaan tulevana vuonna tähän aikaan, ja
silloin Saaralla on oleva poika". **10** Eikä ainoastaan hänelle näin
käynyt, vaan samoin kävi Rebekallekin, joka oli tullut raskaaksi
yhdestä, meidän isästämme Iisakista; **11** ja ennenkuin kaksoset
olivat syntyneetkään ja ennenkuin olivat tehneet mitään, hyvää
tai pahaa, niin-että Jumalan valinnan mukainen aivoitus pysyisi,
ei tekojen tähden, vaan kutsujan tähden- **12** sanottiin hänelle:
"Vanhempi on palveleva nuorempaa", **13** niinkuin kirjoitettu on:
"Jaakobia minä rakastin, mutta Eesauta minä vihasin". **14** Mitä
siis sanomme? Ei kaiketi Jumalassa ole vääryyttä? Pois se! **15**
Sillä Moosekselle hän sanoo: "Minä olen armollinen, kenelle olen
armollinen, ja armahdan, ketä armahdan". **16** Niin se ei siis ole
sen vallassa, joka tahtoo, eikä sen, joka juoksee, vaan Jumalan,
joka on armollinen. **17** Sillä Raamattu sanoo faraolle: "Juuri sitä
varten minä nostin sinut esiin, että näyttäisin sinussa voimani ja
että minun nimeni julistettaisiin kaiken maan päällä". **18** Niin hän
siis on armollinen, kenelle tahtoo, ja paaduttaa, kenen tahtoo.
19 Sinä kaiketi sanot minulle: "Miksi hän sitten vielä soimaa?
Sillä kuka voi vastustaa hänen tahtoansa?" **20** Niinpä niin, oi

ihminen, mutta mikä sinä olet riitelemään Jumalaa vastaan?
Ei kaiketi tehty sano tekijälleen: "Miksi minusta tällaisen teit?"
21 Vai eikö savenvalajalla ole valta tehdä samasta savensa
seoksesta toinen astia jaloa, toinen halpaa käyttöä varten? **22**
Entä jos Jumala, vaikka hän tahtoo näyttää vihansa ja tehdä
voimansa tiettäväksi, on suurella pitkämielisyydellä kärsinyt
vihan astioita, jotka olivat valmiit häviöön, **23** ja on tehnyt sen
saattaakseen kirkkautensa runsauden ilmi laupeuden astioissa,
jotka hän on edeltävalmistanut kirkkauteen? **24** Ja sellaisiksi
hän myös on kutsunut meidät, ei ainoastaan juutalaisista, vaan
myös pakanoista, **25** niinkuin hän myös Hoosean kirjassa
sanoo: "Minä olen kutsuva kansakseni sen, joka ei ollut minun
kansani, ja rakkaakseni sen, joka ei ollut minun rakkaani. **26** Ja
on tapahtuva, että siinä paikassa, jossa heille on sanottu: 'Te
ette ole minun kansani', siinä heitä kutsutaan elävän Jumalan
lapsiksi." **27** Mutta Esaias huudahtaa Israelista: "Vaikka Israelin
lapset olisivat luvultaan kuin meren hiekka, niin pelastuu heistä
vain jäännös. **28** Sillä sanansa on Herra toteuttava maan päällä
lopullisesti ja rutosti." **29** Niinkuin Esaias myös on ennustanut:
"Ellei Herra Sebaot olisi jättänyt meille siementä, niin meidän
olisi käynyt niinkuin Sodoman, ja me olisimme tulleet Gomorran
kaltaisiksi". **30** Mitä me siis sanomme? Että pakanat, jotka eivät
tavoitelleet vanhurskautta, ovat saavuttaneet vanhurskauden,
mutta sen vanhurskauden, joka tulee uskosta; **31** mutta Israel,
joka tavoitteli vanhurskauden lakia, ei ole sitä lakia saavuttanut.
32 Minkätähden? Sentähden, ettei se tapahtunut uskosta, vaan
ikäänkuin teoista; sillä he loukkautuivat loukkauskiveen, **33**
niinkuin kirjoitettu on: "Katso, minä panen Siioniin loukkauskiven

ja kompastuksen kallion, ja joka häneen uskoo, se ei häpeään
joudu".

10 Veljet, minä toivon sydämestäni ja rukoilen Jumalaa heidän
edestänsä, että he pelastuisivat. **2** Sillä minä todistan heistä,
että heillä on kiivaus Jumalan puolesta, mutta ei taidon
mukaan; **3** sillä kun he eivät tunne Jumalan vanhurskautta,
vaan koettavat pystyttää omaa vanhurskauttaan, eivät he ole
alistuneet Jumalan vanhurskauden alle. **4** Sillä Kristus on lain
loppu, vanhurskaudeksi jokaiselle, joka uskoo. **5** Kirjoittaahan
Mooses siitä vanhurskaudesta, joka laista tulee, että ihminen,
joka sen täyttää, on siitä elävä. **6** Mutta se vanhurskaus, joka
uskosta tulee, sanoo näin: "Älä sano sydämessäsi: Kuka nousee
taivaaseen?" se on: tuomaan Kristusta alas, **7** tahi: "Kuka astuu
alas syvyyteen?" se on: nostamaan Kristusta kuolleista. **(Abyssos
g12)** **8** Mutta mitä se sanoo? "Sana on sinua lähellä, sinun
suussasi ja sinun sydämessäsi"; se on se uskon sana, jota
me saarnaamme. **9** Sillä jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen
Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on hänet kuolleista
herättänyt, niin sinä pelastut; **10** sillä sydämen uskolla tullaan
vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan. **11** Sanoohan
Raamattu: "Ei yksikään, joka häneen uskoo, joudu häpeään". **12**
Tässä ei ole erotusta juutalaisen eikä kreikkalaisen välillä; sillä
yksi ja sama on kaikkien Herra, rikas antaja kaikille, jotka häntä
avuksi huutavat. **13** Sillä "jokainen, joka huutaa avuksi Herran
nimeä, pelastuu". **14** Mutta kuinka he huutavat avuksensa sitä,
johon eivät usko? Ja kuinka he voivat uskoa siihen, josta eivät
ole kuulleet? Ja kuinka he voivat kuulla, ellei ole julistajaa? **15**
Ja kuinka kukaan voi julistaa, ellei ketään lähetetä? Niinkuin
kirjoitettu on: "Kuinka suloiset ovat niiden jalat, jotka hyvää

sanomaa julistavat!" **16** Mutta eivät kaikki ole olleet kuuliaisia
evankeliumille. Sillä Esaias sanoo: "Herra, kuka uskoo meidän
saarnamme?" **17** Usko tulee siis kuulemisesta, mutta kuuleminen
Kristuksen sanan kautta. **18** Mutta minä kysyn: eivätkö he ole
kuulleet? Kyllä ovat: "Heidän äänensä on kulkenut kaikkiin
maihin, ja heidän sanansa maan piirin ääriin". **19** Minä kysyn:
eikö Israelilla ole ollut siitä tietoa? Ensiksi jo Mooses sanoo:
"Minä herätän teidän kiivautenne kansan kautta, joka ei ole
kansa, ymmärtämättömän kansan kautta minä teitä kiihoitan". **20**
Ja Esaias on rohkea ja sanoo: "Minut ovat löytäneet ne, jotka
eivät minua etsineet; minä olen ilmestynyt niille, jotka eivät minua
kysyneet". **21** Mutta Israelista hän sanoo: "Koko päivän minä
olen ojentanut käsiäni tottelematonta ja uppiniskaista kansaa
kohden".

11 Minä sanon siis: ei kaiketi Jumala ole hyljännyt kansaansa?
Pois se! Sillä olenhan minäkin israelilainen, Aabrahamin
siementä, Benjaminin sukukuntaa. **2** Ei Jumala ole hyljännyt
kansaansa, jonka hän on edeltätuntenut. Vai ettekö tiedä, mitä
Raamattu sanoo kertomuksessa Eliaasta, kuinka hän Jumalan
edessä syyttää Israelia: **3** "Herra, he ovat tappaneet sinun
profeettasi ja hajottaneet sinun alttarisi, ja minä yksin olen
jäänyt jäljelle, ja he väijyvät minun henkeäni"? **4** Mutta mitä
sanoo hänelle Jumalan vastaus? "Minä olen jättänyt itselleni
seitsemäntuhatta miestä, jotka eivät ole notkistaneet polvea
Baalille." **5** Samoin on nyt tänäkin aikana olemassa jäännös
armon valinnan mukaan. **6** Mutta jos valinta on armosta, niin se ei
ole enää teoista, sillä silloin armo ei enää olisikaan armo. **7** Miten
siis on? Mitä Israel tavoittelee, sitä se ei ole saavuttanut, mutta
valitut ovat sen saavuttaneet; muut ovat paatuneet, **8** niinkuin

kirjoitettu on: "Jumala on antanut heille uneliaisuuden hengen,
silmät, etteivät he näkisi, ja korvat, etteivät he kuulisi, tähän
päivään asti". **9** Ja Daavid sanoo: "Tulkoon heidän pöytänsä
heille paulaksi ja ansaksi ja lankeemukseksi ja kostoksi, **10**
soetkoot heidän silmänsä, etteivät he näkisi; ja paina yhäti
heidän selkänsä kumaraan". **11** Minä siis sanon: eivät kaiketi he
ole sitä varten kompastuneet, että lankeaisivat? Pois se! Vaan
heidän lankeemuksensa kautta tuli pelastus pakanoille, että he
itse syttyisivät kiivauteen. **12** Mutta jos heidän lankeemuksensa
on maailmalle rikkaudeksi ja heidän vajautensa pakanoille
rikkaudeksi, kuinka paljoa enemmän heidän täyteytensä! **13**
Teille, pakanoille, minä sanon: Koska olen pakanain apostoli,
pidän minä virkaani kunniassa, **14** sytyttääkseni, jos mahdollista,
kiivauteen niitä, jotka ovat minun heimolaisiani, ja pelastaakseni
edes muutamia heistä. **15** Sillä jos heidän hylkäämisensä on
maailmalle sovitukseksi, mitä heidän armoihin-ottamisensa on
muuta kuin elämä kuolleista? **16** Mutta jos uutisleipä on pyhä,
niin on myös koko taikina, ja jos juuri on pyhä, niin ovat myös
oksat. **17** Mutta jos muutamat oksista ovat taitetut pois ja sinä,
joka olet metsäöljypuu, olet oksastettu oikeiden oksien joukkoon
ja olet päässyt niiden kanssa osalliseksi öljypuun mehevästä
juuresta, **18** niin älä ylpeile oksien rinnalla; mutta jos ylpeilet,
niin et sinä kuitenkaan kannata juurta, vaan juuri kannattaa
sinua. **19** Sinä kaiketi sanonet: "Ne oksat taitettiin pois, että
minut oksastettaisiin". **20** Oikein; epäuskonsa tähden ne taitettiin
pois, mutta sinä pysyt uskosi kautta. Älä ole ylpeä, vaan pelkää.
21 Sillä jos Jumala ei ole säästänyt luonnollisia oksia, ei hän
ole säästävä sinuakaan. **22** Katso siis Jumalan hyvyyttä ja
ankaruutta: Jumalan ankaruutta langenneita kohtaan, mutta

hänen hyvyyttänsä sinua kohtaan, jos hänen hyvyydessänsä
pysyt; muutoin sinutkin hakataan pois. **23** Mutta nuo toisetkin, jos
eivät jää epäuskoonsa, tulevat oksastettaviksi, sillä Jumala on
voimallinen oksastamaan ne jälleen. **24** Sillä jos sinä olet leikattu
luonnollisesta metsäöljypuusta ja vasten luontoa oksastettu
jaloon öljypuuhun, kuinka paljoa ennemmin nämä luonnolliset
oksat tulevat oksastettaviksi omaan öljypuuhunsa! **25** Sillä minä
en tahdo, veljet-ettette olisi oman viisautenne varassa-pitää
teitä tietämättöminä tästä salaisuudesta, että Israelia on osaksi
kohdannut paatumus-hamaan siihen asti, kunnes pakanain
täysi luku on sisälle tullut, **26** ja niin kaikki Israel on pelastuva,
niinkuin kirjoitettu on: "Siionista on tuleva pelastaja, hän poistaa
jumalattoman menon Jaakobista. **27** Ja tämä on oleva minun
liittoni heidän kanssaan, kun minä otan pois heidän syntinsä." **28**
Evankeliumin kannalta he kyllä ovat vihollisia teidän tähtenne,
mutta valinnan kannalta he ovat rakastettuja isien tähden. **29**
Sillä ei Jumala armolahjojansa ja kutsumistansa kadu. **30**
Samoin kuin te ennen olitte Jumalalle tottelemattomia, mutta nyt
olette saaneet laupeuden näiden tottelemattomuuden kautta, **31**
samoin nämäkin nyt ovat olleet tottelemattomia, että myös he
teille tulleen armahtamisen kautta nyt saisivat laupeuden. **32**
Sillä Jumala on sulkenut kaikki tottelemattomuuteen, että hän
kaikkia armahtaisi. **(eleēsē g1653)** **33** Oi sitä Jumalan rikkauden
ja viisauden ja tiedon syvyyttä! Kuinka tutkimattomat ovat
hänen tuomionsa ja käsittämättömät hänen tiensä! **34** Sillä
kuka on tuntenut Herran mielen? Tai kuka on ollut hänen
neuvonantajansa? **35** Tai kuka on ensin antanut hänelle jotakin,
joka olisi tälle korvattava? **36** Sillä hänestä ja hänen kauttansa ja
häneen on kaikki; hänelle kunnia iankaikkisesti! Amen. **(aiōn g165)**

12 Niin minä Jumalan armahtavan laupeuden kautta
kehoitan teitä, veljet, antamaan ruumiinne eläväksi, pyhäksi,
Jumalalle otolliseksi uhriksi; tämä on teidän järjellinen
jumalanpalveluksenne. **2** Älkääkä mukautuko tämän
maailmanajan mukaan, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen
kautta, tutkiaksenne, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää
ja otollista ja täydellistä. **(aiōn g165)** **3** Sillä sen armon
kautta, mikä minulle on annettu, minä sanon teille jokaiselle,
ettei tule ajatella itsestänsä enempää, kuin ajatella sopii,
vaan ajatella kohtuullisesti, sen uskonmäärän mukaan, minkä
Jumala on kullekin suonut. **4** Sillä niinkuin meillä yhdessä
ruumiissa on monta jäsentä, mutta kaikilla jäsenillä ei ole
sama tehtävä, **5** niin me, vaikka meitä on monta, olemme
yksi ruumis Kristuksessa, mutta itsekukin olemme toistemme
jäseniä; **6** ja meillä on erilaisia armolahjoja sen armon mukaan,
mikä meille on annettu; jos jollakin on profetoimisen lahja,
käyttäköön sitä sen mukaan, kuin hänellä uskoa on; **7** Jos virka,
pitäköön virastaan vaarin; jos joku opettaa, olkoon uskollinen
opettamisessaan; **8** jos kehoittaa, niin kehoittamisessaan; joka
antaa, antakoon vakaasta sydämestä; joka on johtaja, johtakoon
toimellisesti; joka laupeutta harjoittaa, tehköön sen iloiten. **9**
Olkoon rakkaus vilpitön, kammokaa pahaa, riippukaa hyvässä
kiinni. **10** Olkaa veljellisessä rakkaudessa helläsydämiset
toisianne kohtaan; toinen toisenne kunnioittamisessa kilpailkaa
keskenänne. **11** Älkää harrastuksessanne olko veltot; olkaa
hengessä palavat; palvelkaa Herraa. **12** Olkaa toivossa iloiset,
ahdistuksessa kärsivälliset, rukouksessa kestävät. **13** Pitäkää
pyhien tarpeet ominanne; harrastakaa vieraanvaraisuutta. **14**
Siunatkaa vainoojianne, siunatkaa, älkääkä kirotko. **15** Iloitkaa

iloitsevien kanssa, itkekää itkevien kanssa. **16** Olkaa keskenänne
yksimieliset. Älkää korkeita mielitelkö, vaan tyytykää alhaisiin
oloihin. Älkää olko itsemielestänne viisaita. **17** Älkää kenellekään
pahaa pahalla kostako. Ahkeroikaa sitä, mikä on hyvää kaikkien
ihmisten edessä. **18** Jos mahdollista on ja mikäli teistä riippuu,
eläkää rauhassa kaikkien ihmisten kanssa. **19** Älkää itse kostako,
rakkaani, vaan antakaa sijaa Jumalan vihalle, sillä kirjoitettu on:
"Minun on kosto, minä olen maksava, sanoo Herra". **20** Vaan
"jos vihamiehelläsi on nälkä, ruoki häntä, jos hänellä on jano,
juota häntä, sillä näin tehden sinä kokoat tulisia hiiliä hänen
päänsä päälle". **21** Älä anna pahan itseäsi voittaa, vaan voita
sinä paha hyvällä.

13 Jokainen olkoon alamainen sille esivallalle, jonka vallan
alla hän on. Sillä ei ole esivaltaa muutoin kuin Jumalalta; ne,
jotka ovat, ovat Jumalan asettamat. **2** Sentähden, joka asettuu
esivaltaa vastaan, se nousee Jumalan säätämystä vastaan;
mutta jotka nousevat vastaan, tuottavat itsellensä tuomion.
3 Sillä hallitusmiehet eivät ole niiden pelkona, jotka tekevät
hyvää, vaan niiden, jotka tekevät pahaa. Jos siis tahdot olla
esivaltaa pelkäämättä, niin tee sitä, mikä hyvää on, ja sinä
saat siltä kiitoksen; **4** sillä se on Jumalan palvelija, sinulle
hyväksi. Mutta jos pahaa teet, niin pelkää; sillä se ei miekkaa
turhaan kanna, koska se on Jumalan palvelija, kostaja sen
rankaisemiseksi, joka pahaa tekee. **5** Siksi tulee olla alamainen,
ei ainoastaan rangaistuksen tähden, vaan myös omantunnon
tähden. **6** Sentähdenhän te verojakin maksatte. Sillä he ovat
Jumalan palvelusmiehiä, ahkeroiden virassansa juuri sitä varten.
7 Antakaa kaikille, mitä annettava on: kenelle vero, sille vero,
kenelle tulli, sille tulli, kenelle pelko, sille pelko, kenelle kunnia,

sille kunnia. **8** Älkää olko kenellekään mitään velkaa, muuta
kuin että toisianne rakastatte; sillä joka toistansa rakastaa, se
on lain täyttänyt. **9** Sillä nämä: "Älä tee huorin, älä tapa, älä
varasta, älä himoitse", ja mikä muu käsky tahansa, ne sisältyvät
kaikki tähän sanaan: "Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi".
10 Rakkaus ei tee lähimmäiselle mitään pahaa. Sentähden on
rakkaus lain täyttämys. **11** Ja tehkää tämä, koska tunnette tämän
ajan, että jo on hetki teidän unesta nousta; sillä pelastus on
nyt meitä lähempänä kuin silloin, kun uskoon tulimme. **12** Yö
on pitkälle kulunut, ja päivä on lähellä. Pankaamme sentähden
pois pimeyden teot, ja pukeutukaamme valkeuden varuksiin. **13**
Vaeltakaamme säädyllisesti, niin kuin päivällä, ei mässäyksissä
ja juomingeissa, ei haureudessa ja irstaudessa, ei riidassa ja
kateudessa, **14** vaan pukekaa päällenne Herra Jeesus Kristus,
älkääkä niin pitäkö lihastanne huolta, että himot heräävät.

14 Heikkouskoista hoivatkaa, rupeamatta väittelemään
mielipiteistä. **2** Toinen uskoo saavansa syödä kaikkea, mutta
toinen, joka on heikko, syö vihanneksia. **3** Joka syö, älköön
halveksiko sitä, joka ei syö; ja joka ei syö, älköön tuomitko
sitä, joka syö, sillä Jumala on ottanut hänet hoivaansa. **4**
Mikä sinä olet tuomitsemaan toisen palvelijaa? Oman isäntänsä
edessä hän seisoo tai kaatuu; mutta hän on pysyvä pystyssä,
sillä Herra on voimallinen hänet pystyssä pitämään. **5** Toinen
pitää yhden päivän toista parempana, toinen pitää kaikki päivät
yhtä hyvinä; kukin olkoon omassa mielessään täysin varma. **6**
Joka valikoi päiviä, se valikoi Herran tähden; ja joka syö, se
syö Herran tähden, sillä hän kiittää Jumalaa; ja joka ei syö,
se on Herran tähden syömättä ja kiittää Jumalaa. **7** Sillä ei
kukaan meistä elä itsellensä, eikä kukaan kuole itsellensä.

8 Jos me elämme, niin elämme Herralle, ja jos kuolemme,
niin kuolemme Herralle. Sentähden, elimmepä tai kuolimme,
niin me olemme Herran omat. **9** Sillä sitä varten Kristus kuoli
ja heräsi eloon, että hän olisi sekä kuolleitten että elävien
Herra. **10** Mutta sinä, minkätähden sinä tuomitset veljeäsi?
Taikka sinä toinen, minkätähden sinä halveksit veljeäsi? Sillä
kaikki meidät asetetaan Jumalan tuomioistuimen eteen. **11** Sillä
kirjoitettu on: "Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, minun
edessäni pitää jokaisen polven notkistuman ja jokaisen kielen
ylistämän Jumalaa". **12** Niin on siis meidän jokaisen tehtävä
Jumalalle tili itsestämme. **13** Älkäämme siis enää toisiamme
tuomitko, vaan päättäkää pikemmin olla panematta veljenne
eteen loukkauskiveä tai langetusta. **14** Minä tiedän ja olen varma
Herrassa Jeesuksessa, ettei mikään ole epäpyhää itsessään;
vaan ainoastaan sille, joka pitää jotakin epäpyhänä, sille se
on epäpyhää. **15** Mutta jos veljesi tulee murheelliseksi ruokasi
tähden, niin sinä et enää vaella rakkauden mukaan. Älä saata
ruuallasi turmioon sitä, jonka edestä Kristus on kuollut. **16**
Älkää siis antako sen hyvän, mikä teillä on, joutua herjattavaksi;
17 sillä ei Jumalan valtakunta ole syömistä ja juomista, vaan
vanhurskautta ja rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä. **18** Joka
tässä kohden palvelee Kristusta, se on Jumalalle otollinen ja
ihmisille kelvollinen. **19** Niin tavoitelkaamme siis sitä, mikä
edistää rauhaa ja keskinäistä rakentumistamme. **20** Älä ruuan
tähden turmele Jumalan työtä. Kaikki tosin on puhdasta, mutta
sille ihmiselle, joka syö tuntoansa loukaten, se on pahaa. **21**
Hyvä on olla lihaa syömättä ja viiniä juomatta ja karttaa sitä,
mistä veljesi loukkaantuu tai joutuu lankeemukseen tai heikoksi
tulee. **22** Pidä sinä itselläsi Jumalan edessä se usko, mikä sinulla

on. Onnellinen on se, joka ei tuomitse itseään siitä, minkä hän
oikeaksi havaitsee; **23** mutta joka epäröi ja kuitenkin syö, on
tuomittu, koska se ei tapahdu uskosta; sillä kaikki, mikä ei ole
uskosta, on syntiä.

15 Mutta meidän, vahvojen, tulee kantaa heikkojen
vajavaisuuksia, eikä elää itsellemme mieliksi. **2** Olkoon kukin
meistä lähimmäiselleen mieliksi hänen parhaaksensa, että hän
rakentuisi. **3** Sillä ei Kristuskaan elänyt itsellensä mieliksi,
vaan niinkuin kirjoitettu on: "Niiden herjaukset, jotka sinua
herjaavat, ovat sattuneet minuun". **4** Sillä kaikki, mikä ennen on
kirjoitettu, on kirjoitettu meille opiksi, että meillä kärsivällisyyden ja
Raamatun lohdutuksen kautta olisi toivo. **5** Mutta kärsivällisyyden
ja lohdutuksen Jumala suokoon teille, että olisitte yksimieliset
keskenänne, Kristuksen Jeesuksen mielen mukaan, **6** niin että
te yksimielisesti ja yhdestä suusta ylistäisitte Jumalaa ja meidän
Herramme Jeesuksen Kristuksen isää. **7** Hoivatkaa sentähden
toinen toistanne, niinkuin Kristuskin on teidät hoivaansa ottanut
Jumalan kunniaksi. **8** Sillä minä sanon, että Kristus on
tullut ympärileikattujen palvelijaksi Jumalan totuuden tähden,
vahvistaaksensa isille annetut lupaukset, **9** mutta että pakanat
laupeuden tähden ovat ylistäneet Jumalaa, niinkuin kirjoitettu on:
"Sentähden minä ylistän sinua pakanain seassa ja veisaan kiitosta
sinun nimellesi". **10** Ja vielä on sanottu: "Riemuitkaa, te pakanat,
hänen kansansa kanssa". **11** Ja taas: "Kiittäkää Herraa, kaikki
pakanat, ja ylistäkööt häntä kaikki kansat". **12** Ja myös Esaias
sanoo: "On tuleva Iisain juurivesa, hän, joka nousee hallitsemaan
pakanoita; häneen pakanat panevat toivonsa". **13** Mutta toivon
Jumala täyttäköön teidät kaikella ilolla ja rauhalla uskossa, niin
että teillä olisi runsas toivo Pyhän Hengen voiman kautta. **14**

Veljeni, minä kyllä olen varma teistä, että te jo ilmankin olette
täynnä hyvyyttä ja kaikkinaista tietoa, niin että myös kykenette
neuvomaan toinen toistanne. **15** Kuitenkin olen paikka paikoin
jotenkin rohkeasti teille kirjoittanut, uudestaan muistuttaakseni
teille näitä asioita, sen armon kautta, jonka Jumala on minulle
antanut **16** sitä varten, että minä olisin Kristuksen Jeesuksen
palvelija pakanain keskuudessa, papillisesti toimittaakseni
Jumalan evankeliumin palvelusta, niin että pakanakansoista
tulisi otollinen ja Pyhässä Hengessä pyhitetty uhri. **17** Minulla
on siis kerskaukseni Kristuksessa Jeesuksessa palvellessani
Jumalaa; **18** sillä minä en rohkene puhua mistään muusta
kuin siitä, mitä Kristus, saattaakseen pakanat kuuliaisiksi, on
minun kauttani vaikuttanut sanalla ja teolla, **19** tunnustekojen
ja ihmeiden voimalla, Pyhän Hengen voimalla, niin että minä
Jerusalemista ja sen ympäristöstä alkaen Illyrikoniin saakka
olen suorittanut Kristuksen evankeliumin julistamisen, **20** ja sillä
tavoin, että olen pitänyt kunnianani olla julistamatta evankeliumia
siellä, missä Kristuksen nimi jo on mainittu, etten rakentaisi
toisen laskemalle perustukselle, **21** vaan niinkuin kirjoitettu on:
"Ne, joille ei ole julistettu hänestä, saavat hänet nähdä, ja jotka
eivät ole kuulleet, ne ymmärtävät". **22** Sentähden olenkin niin
usein ollut estetty tulemasta teidän tykönne. **23** Mutta koska
minulla nyt ei enää ole tilaa näissä paikkakunnissa ja kun jo
monta vuotta olen halunnut tulla teidän tykönne, **24** niin minä, jos
milloin Hispaniaan matkustan, tulen luoksenne, sillä minä toivon
sieltä kautta matkustaessani näkeväni teidät ja teidän avullanne
pääseväni sinne, kunhan ensin olen vähän saanut iloita teidän
seurastanne. **25** Mutta nyt minä matkustan Jerusalemiin viemään
pyhille avustusta. **26** Sillä Makedonia ja Akaia ovat halunneet

kerätä yhteisen lahjan niille Jerusalemin pyhille, jotka ovat
köyhyydessä. **27** Niin he ovat halunneet, ja he ovatkin sen
heille velkaa; sillä jos pakanat ovat tulleet osallisiksi heidän
hengellisistä aarteistaan, niin he puolestaan ovat velvolliset
auttamaan heitä maallisilla. **28** Kun olen tehtäväni suorittanut ja
heille tämän hedelmän perille vienyt, lähden teidän kauttanne
Hispaniaan; **29** ja minä tiedän, että tullessani teidän tykönne
tulen Kristuksen täydellinen siunaus mukanani. **30** Mutta minä
kehoitan teitä, veljet, Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta
ja Hengen rakkauden kautta auttamaan minua taistelussani,
rukoilemalla minun puolestani Jumalaa, **31** että minä pelastuisin
joutumasta Juudean uskottomien käsiin ja että Jerusalemia
varten tuomani avustus olisi pyhille otollinen, **32** niin että minä, jos
Jumala niin tahtoo, ilolla saapuisin teidän tykönne ja virkistyisin
teidän seurassanne. **33** Rauhan Jumala olkoon kaikkien teidän
kanssanne. Amen.

16 Minä suljen teidän suosioonne sisaremme Foiben, joka on
Kenkrean seurakunnan palvelija, **2** että otatte hänet vastaan
Herrassa, niinkuin pyhien sopii, ja autatte häntä kaikessa, missä
hän teitä tarvitsee; sillä hän on ollut monelle avuksi ja myöskin
minulle. **3** Tervehdys Priskalle ja Akylaalle, työkumppaneilleni
Kristuksessa Jeesuksessa, **4** jotka minun henkeni puolesta
ovat panneet oman kaulansa alttiiksi ja joita en ainoastaan
minä kiitä, vaan myös kaikki pakanain seurakunnat, **5** ja
seurakunnalle, joka kokoontuu heidän kodissansa. Tervehdys
Epainetukselle, rakkaalleni, joka on Aasian ensi hedelmä
Kristukselle. **6** Tervehdys Marialle, joka on nähnyt paljon
vaivaa teidän tähtenne. **7** Tervehdys Andronikukselle ja
Juniaalle, heimolaisilleni ja vankeustovereilleni, joilla on suuri

arvo apostolien joukossa ja jotka jo ennen minua ovat
olleet Kristuksessa. **8** Tervehdys Ampliatukselle, rakkaalleni
Herrassa. **9** Tervehdys Urbanukselle, meidän työtoverillemme
Kristuksessa, ja Stakykselle, rakkaalleni. **10** Tervehdys Apelleelle,
koetuksenkestäneelle Kristuksessa. Tervehdys Aristobuluksen
perhekuntalaisille. **11** Tervehdys Herodionille, heimolaiselleni.
Tervehdys Narkissuksen perhekuntalaisille, jotka ovat Herrassa.
12 Tervehdys Tryfainalle ja Tryfosalle, jotka ovat nähneet vaivaa
Herrassa. Tervehdys Persikselle, rakkaalle sisarelle, joka on
nähnyt paljon vaivaa Herrassa. **13** Tervehdys Rufukselle, valitulle
Herrassa, ja hänen äidilleen, joka on kuin äiti minullekin. **14**
Tervehdys Asynkritukselle, Flegonille, Hermeelle, Patrobaalle,
Hermaalle ja veljille, jotka ovat heidän kanssansa. **15** Tervehdys
Filologukselle ja Julialle, Nereukselle ja hänen sisarelleen ja
Olympaalle ja kaikille pyhille, jotka ovat heidän kanssansa. **16**
Tervehtikää toisianne pyhällä suunannolla. Kaikki Kristuksen
seurakunnat tervehtivät teitä. **17** Mutta minä kehoitan teitä, veljet,
pitämään silmällä niitä, jotka saavat aikaan erimielisyyttä ja
pahennusta vastoin sitä oppia, jonka te olette saaneet; vetäytykää
pois heistä. **18** Sillä sellaiset eivät palvele meidän Herraamme
Kristusta, vaan omaa vatsaansa, ja he pettävät suloisilla sanoilla
ja kauniilla puheilla vilpittömien sydämet. **19** Onhan teidän
kuuliaisuutenne tullut kaikkien tietoon; sentähden minä iloitsen
teistä, mutta minä tahtoisin teidän olevan viisaita hyvään, mutta
taitamattomia pahaan. **20** Ja rauhan Jumala on pian musertava
saatanan teidän jalkojenne alle. Herramme Jeesuksen armo
olkoon teidän kanssanne. **21** Teitä tervehtivät Timoteus, minun
työtoverini, ja heimolaiseni Lukius, Jaason ja Soosipater. **22**
Minä Tertius, joka olen kirjoittanut tämän kirjeen, sanon teille

tervehdyksen Herrassa. **23** Gaius, minun ja koko seurakunnan
majanantaja, tervehtii teitä. Erastus, kaupungin rahainhoitaja, ja
veli Kvartus tervehtivät teitä. **24** Herramme Jeesuksen Kristuksen
armo olkoon teidän kanssanne. Amen. **25** Mutta hänen, joka voi
teitä vahvistaa minun evankeliumini ja Jeesuksen Kristuksen
saarnan mukaan, sen ilmoitetun salaisuuden mukaan, joka
kautta ikuisten aikojen on ollut ilmoittamatta, **(aiōnios g166)** **26**
mutta joka nyt on julkisaatettu ja profeetallisten kirjoitusten
kautta iankaikkisen Jumalan käskystä tiettäväksi tehty kaikille
kansoille uskon kuuliaisuuden aikaansaamiseksi, **(aiōnios g166)**
27 Jumalan, ainoan viisaan, olkoon kunnia Jeesuksen Kristuksen
kautta, aina ja iankaikkisesti. Amen. **(aiōn g165)**

1 Korinttilaisille

1 Paavali, Kristuksen Jeesuksen kutsuttu apostoli Jumalan
tahdosta, ja veli Soostenes **2** Korintossa olevalle Jumalan
seurakunnalle, Kristuksessa Jeesuksessa pyhitetyille, jotka ovat
kutsutut ja pyhät, ynnä kaikille, jotka avuksi huutavat meidän
Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeä kaikissa paikkakunnissa,
niin omissaan kuin meidänkin. **3** Armo teille ja rauha Jumalalta,
meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta! **4** Minä
kiitän Jumalaani aina teidän tähtenne siitä Jumalan armosta,
joka on annettu teille Kristuksessa Jeesuksessa, **5** että kaikessa
olette rikastuneet hänessä, kaikessa puheessa ja kaikessa
tiedossa, **6** sen mukaan kuin todistus Kristuksesta on teissä
vahvistettu, **7** niin ettei teiltä mitään puutu missään armolahjassa,
teidän odottaessanne meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen
ilmestystä. **8** Hän on myös vahvistava teitä loppuun asti,
niin että te olette nuhteettomat meidän Herramme Jeesuksen
Kristuksen päivänä. **9** Jumala on uskollinen, hän, jonka kautta te
olette kutsutut hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen, meidän
Herramme, yhteyteen. **10** Mutta minä kehoitan teitä, veljet,
meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeen, että kaikki
olisitte puheessa yksimieliset ettekä suvaitsisi riitaisuuksia
keskuudessanne, vaan pysyisitte sovinnossa ja teillä olisi sama
mieli ja sama ajatus. **11** Sillä Kloen perheväeltä olen saanut
teistä kuulla, veljeni, että teillä on riitoja keskuudessanne. **12**
Tarkoitan sitä, että yksi teistä sanoo: "Minä olen Paavalin puolta",
toinen: "Minä Apolloksen", joku taas: "Minä Keefaan", joku vielä:
"Minä Kristuksen". **13** Onko Kristus jaettu? Ei kaiketi Paavali ole
ristiinnaulittu teidän edestänne? Vai oletteko te kastetut Paavalin
nimeen? **14** Minä kiitän Jumalaa, etten ole kastanut teistä ketään

muita kuin Krispuksen ja Gaiuksen, **15** niin ettei kukaan saata
sanoa, että te olette minun nimeeni kastetut. **16** Kastoinhan tosin
Stefanaankin perhekunnan; sitten en tiedä, olenko ketään muuta
kastanut. **17** Sillä Kristus ei lähettänyt minua kastamaan, vaan
evankeliumia julistamaan-ei puheen viisaudella, ettei Kristuksen
risti menisi mitättömäksi. **18** Sillä sana rististä on hullutus niille,
jotka kadotukseen joutuvat, mutta meille, jotka pelastumme,
se on Jumalan voima. **19** Onhan kirjoitettu: "Minä hävitän
viisasten viisauden, ja ymmärtäväisten ymmärryksen minä teen
mitättömäksi". **20** Missä ovat viisaat? Missä kirjanoppineet?
Missä tämän maailman älyniekat? Eikö Jumala ole tehnyt
maailman viisautta hullutukseksi? **(aiōn g165)** **21** Sillä kun, Jumalan
viisaudesta, maailma ei oppinut viisauden avulla tuntemaan
Jumalaa, niin Jumala näki hyväksi saarnauttamansa hullutuksen
kautta pelastaa ne, jotka uskovat, **22** koskapa juutalaiset
vaativat tunnustekoja ja kreikkalaiset etsivät viisautta, **23** me
taas saarnaamme ristiinnaulittua Kristusta, joka on juutalaisille
pahennus ja pakanoille hullutus, **24** mutta joka niille, jotka
ovat kutsutut, olkootpa juutalaisia tai kreikkalaisia, on Kristus,
Jumalan voima ja Jumalan viisaus. **25** Sillä Jumalan hulluus
on viisaampi kuin ihmiset, ja Jumalan heikkous on väkevämpi
kuin ihmiset. **26** Sillä katsokaa, veljet, omaa kutsumistanne: ei
ole monta inhimillisesti viisasta, ei monta mahtavaa, ei monta
jalosukuista, **27** vaan sen, mikä on hulluutta maailmalle, sen
Jumala valitsi saattaaksensa viisaat häpeään, ja sen, mikä on
heikkoa maailmassa, sen Jumala valitsi saattaaksensa sen,
mikä väkevää on, häpeään, **28** ja sen, mikä maailmassa on
halpasukuista ja halveksittua, sen Jumala valitsi, sen, joka ei
mitään ole, tehdäksensä mitättömäksi sen, joka jotakin on,

29 ettei mikään liha voisi kerskata Jumalan edessä. **30** Mutta
hänestä on teidän olemisenne Kristuksessa Jeesuksessa, joka
on tullut meille viisaudeksi Jumalalta ja vanhurskaudeksi ja
pyhitykseksi ja lunastukseksi, **31** että kävisi, niinkuin kirjoitettu
on: "Joka kerskaa, sen kerskauksena olkoon Herra".

2 Niinpä, kun minä tulin teidän tykönne, veljet, en tullut puheen
tai viisauden loistolla teille Jumalan todistusta julistamaan. **2**
Sillä minä olin päättänyt olla teidän tykönänne tuntematta mitään
muuta paitsi Jeesuksen Kristuksen, ja hänet ristiinnaulittuna. **3**
Ja ollessani teidän tykönänne minä olin heikkouden vallassa
ja pelossa ja suuressa vavistuksessa, **4** ja minun puheeni
ja saarnani ei ollut kiehtovia viisauden sanoja, vaan Hengen
ja voiman osoittamista, **5** ettei teidän uskonne perustuisi
ihmisten viisauteen, vaan Jumalan voimaan. **6** Kuitenkin me
puhumme viisautta täydellisten seurassa, mutta emme tämän
maailman viisautta emmekä tämän maailman valtiasten, jotka
kukistuvat, **(aiōn g165)** **7** vaan me puhumme salattua Jumalan
viisautta, sitä kätkettyä, jonka Jumala on edeltämäärännyt
ennen maailmanaikoja meidän kirkkaudeksemme, **(aiōn g165)**
8 sitä, jota ei kukaan tämän maailman valtiaista ole tuntenut-
sillä jos he olisivat sen tunteneet, eivät he olisi kirkkauden
Herraa ristiinnaulinneet- **(aiōn g165)** **9** vaan, niinkuin kirjoitettu
on: "mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mikä ei ole
ihmisen sydämeen noussut ja minkä Jumala on valmistanut
niille, jotka häntä rakastavat". **10** Mutta meille Jumala on sen
ilmoittanut Henkensä kautta, sillä Henki tutkii kaikki, Jumalan
syvyydetkin. **11** Sillä kuka ihminen tietää, mitä ihmisessä on,
paitsi ihmisen henki, joka hänessä on? Samoin ei myös kukaan
tiedä, mitä Jumalassa on, paitsi Jumalan Henki. **12** Mutta

me emme ole saaneet maailman henkeä, vaan sen Hengen,
joka on Jumalasta, että tietäisimme, mitä Jumala on meille
lahjoittanut; **13** ja siitä me myös puhumme, emme inhimillisen
viisauden opettamilla sanoilla, vaan Hengen opettamilla, selittäen
hengelliset hengellisesti. **14** Mutta luonnollinen ihminen ei ota
vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on; sillä se on hänelle
hullutus, eikä hän voi sitä ymmärtää, koska se on tutkisteltava
hengellisesti. **15** Hengellinen ihminen sitä vastoin tutkistelee
kaiken, mutta häntä itseään ei kukaan kykene tutkistelemaan. **16**
Sillä: "kuka on tullut tuntemaan Herran mielen, niin että voisi
neuvoa häntä?" Mutta meillä on Kristuksen mieli.

3 Niinpä, veljet, minun ei käynyt puhuminen teille niinkuin
hengellisille, vaan niinkuin lihallisille, niinkuin pienille lapsille
Kristuksessa. **2** Maitoa minä juotin teille, en antanut ruokaa,
sillä sitä ette silloin sietäneet, ettekä vielä nytkään siedä; **3**
olettehan vielä lihallisia. Sillä kun keskuudessanne on kateutta
ja riitaa, ettekö silloin ole lihallisia ja vaella ihmisten tavoin? **4**
Kun toinen sanoo: "Minä olen Paavalin puolta", ja toinen: "Minä
olen Apolloksen", ettekö silloin ole niinkuin ihmiset ainakin?
5 Mikä Apollos sitten on? Ja mikä Paavali on? Palvelijoita,
joiden kautta te olette tulleet uskoviksi, palvelijoita sen kykynsä
mukaan, minkä Herra on heille kullekin antanut. **6** Minä istutin,
Apollos kasteli, mutta Jumala on antanut kasvun. **7** Niin ei
siis istuttaja ole mitään, eikä kastelijakaan, vaan Jumala, joka
kasvun antaa. **8** Mutta istuttaja ja kastelija ovat yhtä; kuitenkin on
kumpikin saava oman palkkansa oman työnsä mukaan. **9** Sillä
me olemme Jumalan työtovereita; te olette Jumalan viljelysmaa,
olette Jumalan rakennus. **10** Sen Jumalan armon mukaan, joka
on minulle annettu, minä olen taitavan rakentajan tavoin pannut

perustuksen, ja toinen sille rakentaa, mutta katsokoon kukin,
kuinka hän sille rakentaa. **11** Sillä muuta perustusta ei kukaan
voi panna, kuin mikä pantu on, ja se on Jeesus Kristus. **12**
Mutta jos joku rakentaa tälle perustukselle, rakensipa kullasta,
hopeasta, jalokivistä, puusta, heinistä tai oljista, **13** niin kunkin
teko on tuleva näkyviin; sillä sen on saattava ilmi se päivä,
joka tulessa ilmestyy, ja tuli on koetteleva, minkälainen kunkin
teko on. **14** Jos jonkun tekemä rakennus kestää, on hän saava
palkan; **15** mutta jos jonkun tekemä palaa, joutuu hän vahinkoon;
mutta hän itse on pelastuva, kuitenkin ikäänkuin tulen läpi. **16**
Ettekö tiedä, että te olette Jumalan temppeli ja että Jumalan
Henki asuu teissä? **17** Jos joku turmelee Jumalan temppelin,
on Jumala turmeleva hänet; sillä Jumalan temppeli on pyhä, ja
sellaisia te olette. **18** Älköön kukaan pettäkö itseään. Jos joku
teidän joukossanne luulee olevansa viisas tässä maailmassa,
tulkoon hän tyhmäksi, että hänestä tulisi viisas. **(aiōn g165)** **19**
Sillä tämän maailman viisaus on hullutus Jumalan silmissä. Sillä
kirjoitettu on: "Hän vangitsee viisaat heidän viekkauteensa"; **20**
ja vielä: "Herra tuntee viisasten ajatukset, hän tietää ne turhiksi".
21 Älköön siis kukaan kerskatko ihmisistä; sillä kaikki on teidän,
22 teidän on Paavali ja Apollos ja Keefas, teidän on maailma ja
elämä ja kuolema, nykyiset ja tulevaiset, kaikki on teidän. **23**
Mutta te olette Kristuksen, ja Kristus on Jumalan.

4 Niin pitäköön jokainen meitä Kristuksen käskyläisinä ja Jumalan
salaisuuksien huoneenhaltijoina. **2** Sitä tässä huoneenhaltijoilta
ennen muuta vaaditaan, että heidät havaitaan uskollisiksi. **3**
Mutta siitä minä hyvin vähän välitän, että te minua tuomitsette
tai joku inhimillinen oikeus; en minä itsekään tuomitse itseäni,
4 sillä ei minulla ole mitään tunnollani, mutta en minä silti

ole vanhurskautettu, vaan minun tuomitsijani on Herra. **5**
Älkää sentähden lausuko mitään tuomiota, ennenkuin aika
on, ennenkuin Herra tulee, joka myös on saattava valoon
pimeyden kätköt ja tuova ilmi sydänten aivoitukset; ja silloin
kukin saa kiitoksensa Jumalalta. **6** Tämän olen, veljet, sovittanut
itseeni ja Apollokseen, teidän tähtenne, että meistä oppisitte
tämän: "Ei yli sen, mikä kirjoitettu on", ettette pöyhkeillen
asettuisi mikä minkin puolelle toista vastaan. **7** Sillä kuka antaa
sinulle etusijan? Ja mitä sinulla on, jota et ole lahjaksi saanut?
Mutta jos olet sen saanut, niin miksi kerskaat, ikäänkuin se ei
olisi saatua? **8** Te olette jo ravitut, teistä on tullut jo rikkaita,
ilman meitä teistä on tullut kuninkaita! Kunpa teistä olisikin
tullut kuninkaita, niin että mekin pääsisimme kuninkaiksi teidän
kanssanne! **9** Sillä minusta näyttää, että Jumala on asettanut
meidät apostolit vihoviimeisiksi, ikäänkuin kuolemaan tuomituiksi;
meistä on tullut kaiken maailman katseltava, sekä enkelien että
ihmisten, **10** me olemme houkkia Kristuksen tähden, mutta te
älykkäitä Kristuksessa, me olemme heikkoja, mutta te väkeviä; te
kunnioitettuja, mutta me halveksittuja. **11** Vielä tänäkin hetkenä
me kärsimme sekä nälkää että janoa, olemme alasti, meitä
piestään, ja me kuljemme kodittomina, **12** me näemme vaivaa
tehden työtä omin käsin. Meitä herjataan, mutta me siunaamme;
meitä vainotaan, mutta me kestämme; **13** meitä parjataan,
mutta me puhumme leppeästi; meistä on tullut kuin mikäkin
maailman tunkio, kaikkien hylkimiä, aina tähän päivään asti.
14 En kirjoita tätä häväistäkseni teitä, vaan niinkuin rakkaita
lapsiani neuvoen. **15** Sillä vaikka teillä olisi kymmenentuhatta
kasvattajaa Kristuksessa, niin ei teillä kuitenkaan ole monta
isää; sillä minä teidät synnytin evankeliumin kautta Kristuksessa

Jeesuksessa. **16** Kehoitan siis teitä: olkaa minun seuraajiani. **17**
Juuri sentähden minä lähetin teille Timoteuksen, joka on minun
rakas ja uskollinen poikani Herrassa; hän on muistuttava teitä
minun vaelluksestani Kristuksessa Jeesuksessa, sen mukaan
kuin minä kaikkialla, joka seurakunnassa, opetan. **18** Muutamat
teistä ovat paisuneet pöyhkeiksi, aivan niinkuin minä en tulisikaan
teidän tykönne. **19** Mutta minä tulen pian teidän tykönne, jos
Herra tahtoo, ja silloin minä otan selon, en noiden pöyhkeiden
sanoista, vaan voimasta. **20** Sillä Jumalan valtakunta ei ole
sanoissa, vaan voimassa. **21** Kummanko tahdotte? Tulenko
luoksenne vitsa kädessä vaiko rakkaudessa ja sävyisyyden
hengessä?

5 Yleensä kuuluu, että teidän keskuudessanne harjoitetaan
haureutta, jopa semmoista haureutta, jota ei ole pakanainkaan
keskuudessa, että eräskin pitää isänsä vaimoa. **2** Ja te olette
paisuneet pöyhkeiksi! Eikö teidän pikemminkin olisi pitänyt
tulla murheellisiksi, että se, joka on tuommoisen teon tehnyt,
poistettaisiin teidän keskuudestanne? **3** Sillä minä, joka tosin
ruumiillisesti olen poissa, mutta hengessä kuitenkin läsnä,
olen jo, niinkuin läsnäollen, puolestani päättänyt, että se, joka
tuommoisen teon on tehnyt, on **4** -sittenkuin olemme, te ja
minun henkeni ynnä meidän Herramme Jeesuksen voima, tulleet
yhteen- **5** Herran Jeesuksen nimessä hyljättävä saatanan haltuun
lihan turmioksi, että hänen henkensä pelastuisi Herran päivänä.
6 Ei ole hyvä, että kerskaatte. Ettekö tiedä, että vähäinen hapatus
hapattaa koko taikinan? **7** Peratkaa pois vanha hapatus, että
teistä tulisi uusi taikina, niinkuin te olettekin happamattomat;
sillä onhan meidän pääsiäislampaamme, Kristus, teurastettu.
8 Viettäkäämme siis juhlaa, ei vanhassa hapatuksessa eikä

ilkeyden ja pahuuden hapatuksessa, vaan puhtauden ja totuuden
happamattomuudessa. 9 Minä kirjoitin teille kirjeessäni, ettette
seurustelisi huorintekijäin kanssa; 10 en tarkoittanut yleensä
tämän maailman huorintekijöitä tai ahneita tai anastajia tai
epäjumalanpalvelijoita, sillä silloinhan teidän täytyisi lähteä pois
maailmasta. 11 Vaan minä kirjoitin teille, että jos joku, jota
kutsutaan veljeksi, on huorintekijä tai ahne tai epäjumalanpalvelija
tai pilkkaaja tai juomari tai anastaja, te ette seurustelisi ettekä
söisikään semmoisen kanssa. 12 Sillä onko minun asiani tuomita
niitä, jotka ovat ulkopuolella? Ettekö tekin tuomitse vain niitä,
jotka ovat sisäpuolella? 13 Mutta ulkopuolella olevat tuomitsee
Jumala. "Poistakaa keskuudestanne se, joka on paha."

6 Kuinka rohkenee kukaan teistä, jolla on riita-asia toisen
kanssa, käydä oikeutta vääräin edessä? Miksei pyhien edessä?
2 Vai ettekö tiedä, että pyhät tulevat maailman tuomitsemaan?
Ja jos te tuomitsette maailman, niin ettekö kelpaa ratkaisemaan
aivan vähäpätöisiä asioita? 3 Ettekö tiedä, että me tulemme
tuomitsemaan enkeleitä, emmekö sitten maallisia asioita? 4
Jos teillä siis on maallisia asioita ratkaistavina, nekö te asetatte
tuomareiksi, jotka ovat halveksittuja seurakunnassa? 5 Teidän
häpeäksenne minä tämän sanon. Eikö teidän joukossanne sitten
ole yhtäkään viisasta, joka voisi ratkaista veljien välin? 6 Vaan
veli käy oikeutta veljen kanssa, vieläpä uskottomain edessä!
7 Teille on jo yleensä vaurioksi, että käräjöitte keskenänne.
Miksi ette ennemmin salli tehdä vääryyttä itsellenne? Miksi
ette ennemmin anna riistää omaanne? 8 Sen sijaan te itse
teette vääryyttä ja riistätte toisen omaa, vieläpä veljien. 9 Vai
ettekö tiedä, etteivät väärät saa periä Jumalan valtakuntaa?
Älkää eksykö. Eivät huorintekijät, ei epäjumalanpalvelijat, ei

avionrikkojat, ei hekumoitsijat eikä miehimykset, **10** eivät varkaat,
ei ahneet, ei juomarit, ei pilkkaajat eivätkä anastajat saa periä
Jumalan valtakuntaa. **11** Ja tuommoisia te olitte, jotkut teistä;
mutta te olette vastaanottaneet peson, te olette pyhitetyt, te
olette vanhurskautetut meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen
nimessä ja meidän Jumalamme Hengessä. **12** Kaikki on
minulle luvallista, mutta ei kaikki ole hyödyksi; kaikki on minulle
luvallista, mutta minä en saa antaa minkään itseäni vallita. **13**
Ruoka on vatsaa varten ja vatsa ruokaa varten; ja Jumala on
tekevä lopun niin toisesta kuin toisestakin. Mutta ruumis ei
ole haureutta varten, vaan Herraa varten, ja Herra ruumista
varten; **14** ja Jumala, joka herätti kuolleista Herran, on herättävä
meidätkin voimallansa. **15** Ettekö tiedä, että teidän ruumiinne
ovat Kristuksen jäseniä? Ottaisinko siis Kristuksen jäsenet ja
tekisin ne porton jäseniksi? Pois se! **16** Vai ettekö tiedä, että
joka yhtyy porttoon, tulee yhdeksi ruumiiksi hänen kanssaan?
Onhan sanottu: "Ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi". **17** Mutta
joka yhtyy Herraan, on yksi henki hänen kanssaan. **18** Paetkaa
haureutta. Kaikki muu synti, mitä ikinä ihminen tekee, on ruumiin
ulkopuolella; mutta haureuden harjoittaja tekee syntiä omaa
ruumistansa vastaan. **19** Vai ettekö tiedä, että teidän ruumiinne
on Pyhän Hengen temppeli, joka Henki teissä on ja jonka te
olette saaneet Jumalalta, ja ettette ole itsenne omat? **20** Sillä te
olette kalliisti ostetut. Kirkastakaa siis Jumala ruumiissanne.

7 Mutta mitä siihen tulee, mistä kirjoititte, niin hyvä on miehelle
olla naiseen ryhtymättä; **2** mutta haureuden syntien välttämiseksi
olkoon kullakin miehellä oma vaimonsa, ja kullakin naisella
aviomiehensä. **3** Täyttäköön mies velvollisuutensa vaimoansa
kohtaan, ja samoin vaimo miestänsä kohtaan. **4** Vaimon

ruumis ei ole hänen omassa, vaan hänen miehensä vallassa;
samoin ei miehenkään ruumis ole hänen omassa, vaan vaimon
vallassa. **5** Älkää vetäytykö pois toisistanne, paitsi ehkä
keskinäisestä sopimuksesta joksikin ajaksi, niin että olisitte
vapaat rukoukseen ja sitten taas tulisitte yhteen, ettei saatana
teitä kiusaisi teidän hillittömyytenne tähden. **6** Mutta tämän
minä sanon myönnytyksenä, en käskynä. **7** Soisin kaikkien
ihmisten olevan niinkuin minäkin; mutta kullakin on oma lahjansa
Jumalalta, yhdellä yksi, toisella toinen. **8** Naimattomille ja leskille
minä taas sanon: heille on hyvä, jos pysyvät sellaisina kuin
minäkin; **9** mutta jos eivät voi itseään hillitä, niin menkööt
naimisiin; sillä parempi on naida kuin palaa. **10** Mutta naimisissa
oleville minä julistan, en kuitenkaan minä, vaan Herra, ettei
vaimo saa erota miehestään; **11** mutta jos hän eroaa, niin
pysyköön naimatonna tai sopikoon miehensä kanssa; eikä mies
saa hyljätä vaimoansa. **12** Mutta muille sanon minä, eikä Herra:
jos jollakin veljellä on vaimo, joka ei usko, ja tämä suostuu
asumaan hänen kanssaan, niin älköön mies häntä hyljätkö; **13**
samoin älköön vaimokaan, jos hänellä on mies, joka ei usko, ja
tämä suostuu asumaan hänen kanssaan, hyljätkö miestänsä.
14 Sillä mies, joka ei usko, on pyhitetty vaimonsa kautta, ja
vaimo, joka ei usko, on pyhitetty miehensä, uskonveljen, kautta;
muutoinhan teidän lapsenne olisivat saastaisia, mutta nyt he
ovat pyhiä. **15** Mutta jos se, joka ei usko, eroaa, niin erotkoon;
veli ja sisar eivät ole semmoisissa tapauksissa orjuutetut;
sillä rauhaan on Jumala teidät kutsunut. **16** Sillä mistä tiedät,
vaimo, voitko pelastaa miehesi? Tai mistä tiedät, mies, voitko
pelastaa vaimosi? **17** Vaeltakoon vain kukin sen mukaan, kuin
Herra on hänelle hänen osansa antanut, ja siinä asemassa,

missä hänet Jumala on kutsunut; näin minä säädän kaikissa
seurakunnissa. **18** Jos joku on kutsuttu ympärileikattuna, älköön
hän pyrkikö ympärileikkaamattomaksi; jos joku on kutsuttu
ympärileikkaamatonna, älköön ympärileikkauttako itseään. **19**
Ei ympärileikkaus ole mitään, eikä ympärileikkaamattomuus
ole mitään, vaan Jumalan käskyjen pitäminen. **20** Pysyköön
kukin siinä asemassa, missä hänet on kutsuttu. **21** Jos olet
kutsuttu orjana, älä siitä murehdi; mutta vaikka voisitkin päästä
vapaaksi, niin ole ennemmin siinä osassasi. **22** Sillä joka
orjana on kutsuttu Herrassa, on Herran vapaa; samoin vapaana
kutsuttu on Kristuksen orja. **23** Te olette kalliisti ostetut; älkää
olko ihmisten orjia. **24** Pysyköön kukin, veljet, Jumalan edessä
siinä asemassa, missä hänet on kutsuttu. **25** Mutta neitsyistä
minulla ei ole Herran käskyä, vaan minä sanon ajatukseni
niinkuin se, joka on Herralta saanut sen laupeuden, että hän on
luotettava. **26** Olen siis sitä mieltä, että lähestyvän ahdingon
tähden jokaisen on hyvä pysyä entisellään. **27** Jos olet sidottu
vaimoon, älä pyydä eroa; jos et ole sidottu vaimoon, älä pyydä
itsellesi vaimoa. **28** Mutta jos menetkin naimisiin, et syntiä tee;
ja jos neitsyt menee naimisiin, ei hänkään tee syntiä; mutta
ne, jotka niin tekevät, joutuvat kärsimään ruumiillista vaivaa, ja
siitä minä tahtoisin teidät säästää. **29** Mutta sen minä sanon,
veljet: aika on lyhyt; olkoot tästedes nekin, joilla on vaimot,
niinkuin ei heillä niitä olisikaan, **30** ja ne, jotka itkevät, niinkuin
eivät itkisi, ja ne, jotka iloitsevat, niinkuin eivät iloitsisi, ja ne,
jotka ostavat, niinkuin eivät saisi omanansa pitää, **31** ja ne,
jotka tätä maailmaa hyödyksensä käyttävät, niinkuin eivät sitä
käyttäisi; sillä tämän maailman muoto on katoamassa. **32** Soisin,
ettei teillä olisi huolia. Naimaton mies huolehtii siitä, mikä on

Herran, kuinka olisi Herralle mieliksi; **33** mutta nainut huolehtii
maailmallisista, kuinka olisi vaimolleen mieliksi, **34** ja hänen
harrastuksensa käy kahtaanne. Samoin vaimo, jolla ei enää ole
miestä, ja neitsyt huolehtivat siitä, mikä on Herran, että olisivat
pyhät sekä ruumiin että hengen puolesta; mutta naimisissa oleva
huolehtii maailmallisista, kuinka olisi mieliksi miehellensä. **35**
Tämän minä sanon teidän omaksi hyödyksenne, en pannakseni
kytkyttä kaulaanne, vaan sitä varten, että eläisitte säädyllisesti
ja häiriytymättä pysyisitte Herrassa. **36** Mutta jos joku arvelee
tekevänsä väärin tytärtänsä kohtaan, joka on täydessä naima-
iässä, ja jos kerran sen pitää tapahtua, niin tehköön, niinkuin
tahtoo; ei hän syntiä tee: menkööt naimisiin. **37** Joka taas pysyy
sydämessään lujana eikä ole minkään pakon alainen, vaan voi
noudattaa omaa tahtoansa ja on sydämessään päättänyt pitää
tyttärensä naimattomana, se tekee hyvin. **38** Siis, joka naittaa
tyttärensä, tekee hyvin, ja joka ei naita, tekee paremmin. **39**
Vaimo on sidottu, niin kauan kuin hänen miehensä elää, mutta
jos mies kuolee, on hän vapaa menemään naimisiin, kenen
kanssa tahtoo, kunhan se vain tapahtuu Herrassa. **40** Mutta hän
on onnellisempi, jos pysyy entisellään; se on minun mielipiteeni,
ja minä luulen, että minullakin on Jumalan Henki.

8 Mitä sitten epäjumalille uhrattuun lihaan tulee, niin tiedämme,
että meillä kaikilla on tieto. Tieto paisuttaa, mutta rakkaus
rakentaa. **2** Jos joku luulee jotakin tietävänsä, ei hän vielä
tiedä, niinkuin tietää tulee; **3** mutta joka rakastaa Jumalaa, sen
Jumala tuntee. **4** Mitä nyt epäjumalille uhratun lihan syömiseen
tulee, niin tiedämme, ettei maailmassa ole yhtään epäjumalaa ja
ettei ole muuta Jumalaa kuin yksi. **5** Sillä vaikka olisikin niin
sanottuja jumalia, olipa heitä sitten taivaassa tai maassa, ja niitä

on paljon semmoisia jumalia ja herroja, **6** niin on meillä kuitenkin
ainoastaan yksi Jumala, Isä, josta kaikki on ja johon me olemme
luodut, ja yksi Herra, Jeesus Kristus, jonka kautta kaikki on, niin
myös me hänen kauttansa. **7** Mutta ei ole kaikilla tätä tietoa, vaan
tottumuksesta epäjumaliin muutamat vielä nytkin syövät uhrilihaa
ikäänkuin epäjumalille uhrattuna, ja heidän omatuntonsa, joka
on heikko, tahraantuu siitä. **8** Mutta ruoka ei lähennä meitä
Jumalaan; jos olemme syömättä, emme siitä vahingoitu; jos
syömme, emme siitä hyödy. **9** Katsokaa kuitenkin, ettei tämä
vapautenne koidu heikoille loukkaukseksi. **10** Sillä jos joku näkee
sinun, jolla on tieto, aterioivan epäjumalan huoneessa, eikö
hänen omatuntonsa, kun hän on heikko, vahvistu epäjumalille
uhratun syömiseen? **11** Sinun tietosi kautta turmeltuu silloin tuo
heikko, sinun veljesi, jonka tähden Kristus on kuollut. **12** Mutta
kun te näin teette syntiä veljiä vastaan ja haavoitatte heidän
heikkoa omaatuntoaan, niin teette syntiä Kristusta vastaan. **13**
Sentähden, jos ruoka on viettelykseksi veljelleni, en minä ikinä
enää syö lihaa, etten olisi viettelykseksi veljelleni. **(aiōn g165)**
9 Enkö minä ole vapaa? Enkö minä ole apostoli? Enkö ole
nähnyt Jeesusta, meidän Herraamme? Ettekö te ole minun
tekoni Herrassa? **2** Jos en olekaan apostoli muille, olen ainakin
teille; sillä te olette minun apostolinvirkani sinetti Herrassa. **3**
Tämä on minun puolustukseni niitä vastaan, jotka asettuvat
minua tutkimaan. **4** Eikö meillä olisi oikeus saada ruokamme ja
juomamme? **5** Eikö meillä olisi oikeus kuljettaa muassamme
vaimoa, uskonsisarta, niinkuin muutkin apostolit ja Herran veljet
ja Keefas tekevät? **6** Vai ainoastaanko minulla ja Barnabaalla
ei ole oikeutta olla ruumiillista työtä tekemättä? **7** Kuka tekee
koskaan sotapalvelusta omalla kustannuksellaan? Kuka istuttaa

viinitarhan, eikä syö sen hedelmää? Tai kuka kaitsee karjaa,
eikä nauti karjansa maitoa? **8** Puhunko tätä vain ihmisten
tavalla? Eikö myös laki sano samaa? **9** Onhan Mooseksen laissa
kirjoitettuna: "Älä sido puivan härän suuta". Eihän Jumala häristä
näin huolta pitäne? **10** Eikö hän sano sitä kaiketikin meidän
tähtemme? Meidän tähtemmehän on kirjoitettu, että kyntäjän
tulee kyntää toivossa ja puivan puida osansa saamisen toivossa.
11 Jos me olemme kylväneet teille hengellistä hyvää, onko paljon,
jos me niitämme teiltä aineellista? **12** Jos muilla on teihin tällainen
oikeus, eikö paljoa enemmän meillä? Mutta me emme ole
käyttäneet tätä oikeutta, vaan kestämme kaikki, ettemme panisi
mitään estettä Kristuksen evankeliumille. **13** Ettekö tiedä, että
ne, jotka hoitavat pyhäkön toimia, saavat ravintonsa pyhäköstä,
ja jotka ovat asetetut uhrialttarin palvelukseen, saavat osansa
silloin kuin alttarikin? **14** Samoin myös Herra on säätänyt, että
evankeliumin julistajain tulee saada evankeliumista elatuksensa.
15 Mutta minä en ole ainoatakaan näistä oikeuksistani hyväkseni
käyttänyt. Enkä kirjoitakaan tätä siinä tarkoituksessa, että niitä
minuun sovitettaisiin, sillä mieluummin minä kuolen. Ei kukaan
ole minun kerskaustani tyhjäksi tekevä. **16** Sillä siitä, että
julistan evankeliumia, ei minulla ole kerskaamista; minun täytyy
se tehdä. Voi minua, ellen evankeliumia julista! **17** Sillä jos
vapaasta tahdostani sitä teen, niin minulla on palkka; mutta jos
en tee sitä vapaasta tahdostani, niin on huoneenhaltijan toimi
kuitenkin minulle uskottu. **18** Mikä siis on minun palkkani? Se,
että kun julistan evankeliumia, teen sen ilmaiseksi, niin etten
käytä oikeutta, jonka evankeliumi minulle myöntää. **19** Sillä
vaikka minä olen riippumaton kaikista, olen tehnyt itseni kaikkien
palvelijaksi, voittaakseni niin monta kuin suinkin, **20** ja olen

ollut juutalaisille ikäänkuin juutalainen, voittaakseni juutalaisia;
lain alaisille ikäänkuin lain alainen, vaikka itse en ole lain
alainen, voittaakseni lain alaiset; **21** ilman lakia oleville ikäänkuin
olisin ilman lakia-vaikka en ole ilman Jumalan lakia, vaan olen
Kristuksen laissa-voittaakseni ne, jotka ovat ilman lakia; **22**
heikoille minä olen ollut heikko, voittaakseni heikot; kaikille minä
olen ollut kaikkea, pelastaakseni edes muutamia. **23** Mutta
kaiken minä teen evankeliumin tähden, että minäkin tulisin siitä
osalliseksi. **24** Ettekö tiedä, että jotka kilparadalla juoksevat, ne
tosin kaikki juoksevat, mutta yksi saa voittopalkinnon? Juoskaa
niinkuin hän, että sen saavuttaisitte. **25** Mutta jokainen kilpailija
noudattaa itsensähillitsemistä kaikessa; he saadakseen vain
katoavaisen seppeleen, mutta me katoamattoman. **26** Minä en
siis juokse umpimähkään, en taistele niinkuin ilmaan hosuen, **27**
vaan minä kuritan ruumistani ja masennan sitä, etten minä, joka
muille saarnaan, itse ehkä joutuisi hyljättäväksi.

10 Sillä minä en tahdo, veljet, pitää teitä tietämättöminä siitä,
että isämme olivat kaikki pilven alla ja kulkivat kaikki meren
läpi **2** ja saivat kaikki kasteen Moosekseen pilvessä ja meressä
3 ja söivät kaikki samaa hengellistä ruokaa **4** ja joivat kaikki
samaa hengellistä juomaa. Sillä he joivat hengellisestä kalliosta,
joka heitä seurasi; ja se kallio oli Kristus. **5** Mutta useimpiin
heistä Jumala ei mielistynyt, koskapa he hukkuivat erämaassa.
6 Tämä tapahtui varoittavaksi esimerkiksi meille, että me emme
pahaa himoitsisi, niinkuin he himoitsivat. **7** Älkää myöskään
ruvetko epäjumalanpalvelijoiksi kuten muutamat heistä, niinkuin
kirjoitettu on: "Kansa istui syömään ja juomaan, ja he nousivat
iloa pitämään". **8** Älkäämmekä harjoittako haureutta, niinkuin
muutamat heistä haureutta harjoittivat, ja heitä kaatui yhtenä

päivänä kaksikymmentä kolme tuhatta. **9** Älkäämme myöskään
kiusatko Herraa, niinkuin muutamat heistä kiusasivat ja saivat
käärmeiltä surmansa. **10** Älkääkä napisko, niinkuin muutamat
heistä napisivat ja saivat surmansa tuhoojalta. **11** Tämä, mikä
tapahtui heille, on esikuvallista ja on kirjoitettu varoitukseksi
meille, joille maailmanaikojen loppukausi on tullut. **(aiōn g165)** **12**
Sentähden, joka luulee seisovansa, katsokoon, ettei lankea.
13 Teitä ei ole kohdannut muu kuin inhimillinen kiusaus; ja
Jumala on uskollinen, hän ei salli teitä kiusattavan yli voimienne,
vaan salliessaan kiusauksen hän valmistaa myös pääsyn siitä,
niin että voitte sen kestää. **14** Sentähden, rakkaani, paetkaa
epäjumalanpalvelusta. **15** Minä puhun niinkuin ymmärtäväisille;
arvostelkaa itse, mitä minä sanon. **16** Siunauksen malja, jonka
me siunaamme, eikö se ole osallisuus Kristuksen vereen?
Se leipä, jonka murramme, eikö se ole osallisuus Kristuksen
ruumiiseen? **17** Koska leipä on yksi, niin me monet olemme yksi
ruumis; sillä me olemme kaikki tuosta yhdestä leivästä osalliset.
18 Katsokaa luonnollista Israelia; eivätkö ne, jotka syövät uhreja,
ole alttarista osalliset? **19** Mitä siis sanon? Ettäkö epäjumalanuhri
on jotakin, tai että epäjumala on jotakin? **20** Ei, vaan että, mitä
pakanat uhraavat, sen he uhraavat riivaajille eivätkä Jumalalle;
mutta minä en tahdo, että te tulette osallisiksi riivaajista. **21**
Ette voi juoda Herran maljasta ja riivaajien maljasta, ette voi
olla osalliset Herran pöydästä ja riivaajien pöydästä. **22** Vai
tahdommeko herättää Herran kiivauden? Emme kaiketi me ole
häntä väkevämmät? **23** "Kaikki on luvallista", mutta ei kaikki
ole hyödyksi; "kaikki on luvallista", mutta ei kaikki rakenna. **24**
Älköön kukaan katsoko omaa parastaan, vaan toisen parasta.
25 Syökää kaikkea, mitä lihakaupassa myydään, kyselemättä

mitään omantunnon tähden, **26** sillä: "Herran on maa ja kaikki,
mitä siinä on". **27** Jos joku, joka ei usko, kutsuu teitä ja te tahdotte
mennä hänen luokseen, niin syökää kaikkea, mitä eteenne
pannaan, kyselemättä mitään omantunnon tähden. **28** Mutta jos
joku sanoo teille: "Tämä on epäjumalille uhrattua", niin jättäkää
se syömättä hänen tähtensä, joka sen ilmaisi, ja omantunnon
tähden; **29** en tarkoita sinun omaatuntoasi, vaan tuon toisen; sillä
miksi minun vapauteni joutuisi toisen omantunnon tuomittavaksi?
30 Jos minä sen kiittäen nautin, miksi minua herjataan siitä,
mistä kiitän? **31** Söittepä siis tai joitte tai teittepä mitä hyvänsä,
tehkää kaikki Jumalan kunniaksi. **32** Älkää olko pahennukseksi
juutalaisille, älkää kreikkalaisille älkääkä Jumalan seurakunnalle,
33 niinkuin minäkin koetan kelvata kaikille kaikessa enkä katso
omaa hyötyäni, vaan monien hyötyä, että he pelastuisivat.

11 Olkaa minun seuraajiani, niinkuin minä olen Kristuksen
seuraaja. **2** Minä kiitän teitä, että minua kaikessa muistatte
ja noudatatte minun opetuksiani, niinkuin minä ne teille olen
antanut. **3** Mutta minä tahdon, että te tiedätte sen, että Kristus on
jokaisen miehen pää ja että mies on vaimon pää ja että Jumala
on Kristuksen pää. **4** Jokainen mies, joka rukoilee tai profetoi
pää peitettynä, häpäisee päänsä. **5** Mutta jokainen vaimo, joka
rukoilee tai profetoi pää peittämätönnä, häpäisee päänsä, sillä
se on aivan sama, kuin jos hänen päänsä olisi paljaaksi ajeltu. **6**
Sillä jos vaimo ei verhoa päätään, leikkauttakoon hiuksensakin;
mutta koska on häpeäksi vaimolle, että hän leikkauttaa tai
ajattaa hiuksensa, niin verhotkoon itsensä. **7** Miehen ei tule
peittää päätänsä, koska hän on Jumalan kuva ja kunnia; mutta
vaimo on miehen kunnia. **8** Sillä mies ei ole alkuisin vaimosta,
vaan vaimo miehestä; **9** eikä miestä luotu vaimoa varten,

vaan vaimo miestä varten. **10** Sentähden vaimon tulee pitää
päässään vallanalaisuuden merkki enkelien tähden. **11** Herrassa
ei kuitenkaan ole vaimoa ilman miestä eikä miestä ilman vaimoa.
12 Sillä samoin kuin vaimo on alkuisin miehestä, samoin myös
mies on vaimon kautta; mutta kaikki on Jumalasta. **13** Päättäkää
itse: sopiiko vaimon rukoilla Jumalaa pää peittämätönnä? **14**
Eikö itse luontokin opeta teille, että jos miehellä on pitkät hiukset,
se on hänelle häpeäksi; **15** ja että jos vaimolla on pitkät hiukset,
se on hänelle kunniaksi? Sillä ovathan hiukset annetut hänelle
hunnuksi. **16** Mutta jos joku haluaa väittää vastaan, niin tietäköön,
että meillä ei ole sellaista tapaa eikä Jumalan seurakunnilla.
17 Mutta tätä käskiessäni en kiitä sitä, että kokoontumisenne
ei tee teitä paremmiksi, vaan pahemmiksi. **18** Sillä ensiksikin
olen kuullut, että kun kokoonnutte seurakunnankokoukseen,
teillä on riitaisuuksia keskenänne, ja osittain sen uskonkin. **19**
Täytyyhän teidän keskuudessanne olla puolueitakin, että kävisi
ilmi, ketkä teistä kestävät koetuksen. **20** Kun te näin kokoonnutte
yhteen, niin ei se ole Herran aterian nauttimista, **21** sillä syömään
ruvettaessa kukin rientää ottamaan eteensä omat ruokansa, ja
niin toinen on nälissään ja toinen juovuksissa. **22** Eikö teillä
sitten ole muita huoneita, niissä syödäksenne ja juodaksenne?
Vai halveksitteko Jumalan seurakuntaa ja tahdotteko häväistä
niitä, joilla ei mitään ole? Mitä minun on teille sanominen?
Onko minun teitä kiittäminen? Tässä kohden en kiitä. **23** Sillä
minä olen saanut Herralta sen, minkä myös olen teille tiedoksi
antanut, että Herra Jeesus sinä yönä, jona hänet kavallettiin, otti
leivän, **24** kiitti, mursi ja sanoi: "Tämä on minun ruumiini, joka
teidän edestänne annetaan; tehkää tämä minun muistokseni".
25 Samoin hän otti myös maljan aterian jälkeen ja sanoi: "Tämä

malja on uusi liitto minun veressäni; niin usein kuin te juotte,
tehkää se minun muistokseni". **26** Sillä niin usein kuin te syötte
tätä leipää ja juotte tämän maljan, te julistatte Herran kuolemaa,
siihen asti kuin hän tulee. **27** Sentähden, joka kelvottomasti syö
tätä leipää tai juo Herran maljan, hän on oleva vikapää Herran
ruumiiseen ja vereen. **28** Koetelkoon siis ihminen itseänsä,
ja niin syököön tätä leipää ja juokoon tästä maljasta; **29** sillä
joka syö ja juo erottamatta Herran ruumista muusta, syö ja
juo tuomioksensa. **30** Sentähden onkin teidän joukossanne
paljon heikkoja ja sairaita, ja moni on nukkunut pois. **31** Mutta
jos me tutkisimme itseämme, ei meitä tuomittaisi; **32** mutta
kun meitä tuomitaan, niin se on meille Herran kuritusta, ettei
meitä maailman kanssa kadotukseen tuomittaisi. **33** Sentähden,
veljeni, kun kokoonnutte aterioimaan, odottakaa toisianne. **34**
Jos kenellä on nälkä, syököön kotonaan, ettette kokoontuisi
tuomioksenne. Muista seikoista minä säädän, sitten kuin tulen.

12 Mutta mitä hengellisiin lahjoihin tulee, niin en tahdo, veljet,
pitää teitä niistä tietämättöminä. **2** Te tiedätte, että kun olitte
pakanoita, teitä vietiin mykkien epäjumalien luo, miten vain
tahdottiin. **3** Sentähden minä teen teille tiettäväksi, ettei kukaan,
joka puhuu Jumalan Hengessä, sano: "Jeesus olkoon kirottu", ja
ettei kukaan voi sanoa: "Jeesus olkoon Herra", paitsi Pyhässä
Hengessä. **4** Armolahjat ovat moninaiset, mutta Henki on sama;
5 ja seurakuntavirat ovat moninaiset, mutta Herra on sama;
6 ja voimavaikutukset ovat moninaiset, mutta Jumala, joka
kaikki kaikissa vaikuttaa, on sama. **7** Mutta kullekin annetaan
Hengen ilmoitus yhteiseksi hyödyksi. **8** Niinpä saa Hengen kautta
toinen viisauden sanat, toinen tiedon sanat saman Hengen
vaikutuksesta; **9** toinen saa uskon samassa Hengessä, toinen

taas terveeksitekemisen lahjat siinä yhdessä Hengessä; **10** toinen lahjan tehdä voimallisia tekoja; toinen profetoimisen lahjan, toinen lahjan arvostella henkiä; toinen eri kielillä puhumisen lahjan, toinen taas lahjan selittää kieliä. **11** Mutta kaiken tämän vaikuttaa yksi ja sama Henki, jakaen kullekin erikseen, niinkuin tahtoo. **12** Sillä niinkuin ruumis on yksi ja siinä on monta jäsentä, mutta kaikki ruumiin jäsenet, vaikka niitä on monta, ovat yksi ruumis, niin on Kristuskin; **13** sillä me olemme kaikki yhdessä Hengessä kastetut yhdeksi ruumiiksi, olimmepa juutalaisia tai kreikkalaisia, orjia tai vapaita, ja kaikki olemme saaneet juoda samaa Henkeä. **14** Sillä eihän ruumiskaan ole yksi jäsen, vaan niitä on siinä monta. **15** Jos jalka sanoisi: "Koska en ole käsi, en kuulu ruumiiseen", niin ei se silti olisi ruumiiseen kuulumaton. **16** Ja jos korva sanoisi: "Koska en ole silmä, en kuulu ruumiiseen", niin ei se silti olisi ruumiiseen kuulumaton. **17** Jos koko ruumis olisi silmänä, missä sitten olisi kuulo? Jos taas kokonaan kuulona, missä silloin haisti? **18** Mutta nyt Jumala on asettanut jäsenet, itsekunkin niistä, ruumiiseen, niinkuin hän on tahtonut. **19** Vaan jos ne kaikki olisivat yhtenä jäsenenä, missä sitten ruumis olisi? **20** Mutta nytpä onkin monta jäsentä, ja ainoastaan yksi ruumis. **21** Silmä ei saata sanoa kädelle: "En tarvitse sinua", eikä myöskään pää jaloille: "En tarvitse teitä". **22** Päinvastoin ne ruumiin jäsenet, jotka näyttävät olevan heikompia, ovat välttämättömiä; **23** ja ne ruumiin jäsenet, jotka meistä ovat vähemmän kunniakkaita, me verhoamme sitä kunniallisemmin, ja niitä, joita häpeämme, me sitä häveliäämmin peitämme; **24** mutta ne, joita emme häpeä, eivät sitä tarvitse. Mutta Jumala on liittänyt ruumiin yhteen niin, että antoi halvempiarvoiselle suuremman kunnian, **25** ettei ruumiissa olisi eripuraisuutta, vaan

että jäsenet pitäisivät yhtäläistä huolta toinen toisestaan. **26** Ja
jos yksi jäsen kärsii, niin kaikki jäsenet kärsivät sen kanssa;
tai jos jollekulle jäsenelle annetaan kunnia, niin kaikki jäsenet
iloitsevat sen kanssa. **27** Mutta te olette Kristuksen ruumis ja
kukin osaltanne hänen jäseniänsä. **28** Niinpä Jumala asetti
seurakuntaan ensiksi muutamia apostoleiksi, toisia profeetoiksi,
kolmansia opettajiksi, sitten hän antoi voimallisia tekoja, sitten
armolahjoja parantaa tauteja, avustaa, hallita, puhua eri kielillä.
29 Eivät suinkaan kaikki ole apostoleja? Eivät kaikki profeettoja?
Eivät kaikki opettajia? Eiväthän kaikki tee voimallisia tekoja? **30**
Eihän kaikilla ole parantamisen armolahjoja? Eiväthän kaikki
puhu kielillä? Eiväthän kaikki kykene niitä selittämään? **31**
Pyrkikää osallisiksi parhaimmista armolahjoista. Ja vielä minä
osoitan teille tien, verrattoman tien.

13 Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelien kielillä, mutta
minulla ei olisi rakkautta, olisin minä vain helisevä vaski tai
kilisevä kulkunen. **2** Ja vaikka minulla olisi profetoimisen lahja
ja minä tietäisin kaikki salaisuudet ja kaiken tiedon, ja vaikka
minulla olisi kaikki usko, niin että voisin vuoria siirtää, mutta
minulla ei olisi rakkautta, en minä mitään olisi. **3** Ja vaikka
minä jakelisin kaiken omaisuuteni köyhäin ravinnoksi, ja vaikka
antaisin ruumiini poltettavaksi, mutta minulla ei olisi rakkautta,
ei se minua mitään hyödyttäisi. **4** Rakkaus on pitkämielinen,
rakkaus on lempeä; rakkaus ei kadehdi, ei kerskaa, ei pöyhkeile,
5 ei käyttäydy sopimattomasti, ei etsi omaansa, ei katkeroidu,
ei muistele kärsimäänsä pahaa, **6** ei iloitse vääryydestä, vaan
iloitsee yhdessä totuuden kanssa; **7** kaikki se peittää, kaikki se
uskoo, kaikki se toivoo, kaikki se kärsii. **8** Rakkaus ei koskaan
häviä; mutta profetoiminen, se katoaa, ja kielillä puhuminen

lakkaa, ja tieto katoaa. **9** Sillä tietomme on vajavaista, ja
profetoimisemme on vajavaista. **10** Mutta kun tulee se, mikä
täydellistä on, katoaa se, mikä on vajavaista. **11** Kun minä olin
lapsi, niin minä puhuin kuin lapsi, minulla oli lapsen mieli, ja
minä ajattelin kuin lapsi; kun tulin mieheksi, hylkäsin minä sen,
mikä lapsen on. **12** Sillä nyt me näemme kuin kuvastimessa,
arvoituksen tavoin, mutta silloin kasvoista kasvoihin; nyt minä
tunnen vajavaisesti, mutta silloin minä olen tunteva täydellisesti,
niinkuin minut itsenikin täydellisesti tunnetaan. **13** Niin pysyvät
nyt usko, toivo, rakkaus, nämä kolme; mutta suurin niistä on
rakkaus.

14 Tavoitelkaa rakkautta ja pyrkikää saamaan hengellisiä
lahjoja, mutta varsinkin profetoimisen lahjaa. **2** Sillä kielillä puhuva
ei puhu ihmisille, vaan Jumalalle; ei häntä näet kukaan ymmärrä,
sillä hän puhuu salaisuuksia hengessä. **3** Mutta profetoiva
puhuu ihmisille rakennukseksi ja kehoitukseksi ja lohdutukseksi.
4 Kielillä puhuva rakentaa itseään, mutta profetoiva rakentaa
seurakuntaa. **5** Soisin teidän kaikkien puhuvan kielillä, mutta
vielä mieluummin soisin teidän profetoivan; sillä profetoiva on
suurempi kuin kielillä puhuva, ellei tämä samalla selitä, niin että
seurakunta siitä rakentuu. **6** Jos minä nyt, veljet, tulisin luoksenne
kielillä puhuen, mitä minä teitä sillä hyödyttäisin, ellen puhuisi
teille ilmestyksen tai tiedon tai profetian tai opetuksen sanoja? **7**
Niinhän on elottomain soittimienkin laita, huilujen tai kitarain:
kuinka tiedetään, mitä huilulla tai kitaralla soitetaan, elleivät
ne soi toisistaan erottuvin sävelin? **8** Niinikään, jos pasuna
antaa epäselvän äänen, kuka silloin valmistautuu taisteluun?
9 Samoin tekin: jos ette kielellänne saa esiin selvää puhetta,
kuinka voidaan sellainen puhe ymmärtää? Tehän puhutte silloin

tuuleen. **10** Maailmassa on, kuka tietää, kuinka monta eri kieltä,
mutta ei ainoatakaan, jonka äänet eivät ole ymmärrettävissä.
11 Mutta jos en tiedä sanojen merkitystä, olen minä puhujalle
muukalainen, ja puhuja on minulle muukalainen. **12** Samoin
tekin, koska tavoittelette henkilahjoja, niin pyrkikää seurakunnan
rakennukseksi saamaan niitä runsaasti. **13** Sentähden rukoilkoon
se, joka kielillä puhuu, että hän taitaisi selittää. **14** Sillä jos
minä rukoilen kielillä puhuen, niin minun henkeni kyllä rukoilee,
mutta ymmärrykseni on hedelmätön. **15** Kuinka siis on? Minun
on rukoiltava hengelläni, mutta minun on rukoiltava myöskin
ymmärryksellänі; minun on veisattava kiitosta hengelläni, mutta
minun on veisattava myöskin ymmärryksellänі. **16** Sillä jos
ylistät Jumalaa hengessä, kuinka oppimattoman paikalla istuva
saattaa sanoa "amen" sinun kiitokseesi? Eihän hän ymmärrä,
mitä sanot. **17** Sinä kyllä kiität hyvin, mutta toinen ei siitä
rakennu. **18** Minä kiitän Jumalaa, että puhun kielillä enemmän
kuin teistä kukaan; **19** mutta seurakunnassa tahdon mieluummin
puhua viisi sanaa ymmärryksellänі, opettaakseni muitakin,
kuin kymmenentuhatta sanaa kielillä. **20** Veljet, älkää olko
lapsia ymmärrykseltänne, vaan pahuudessa olkaa lapsia; mutta
ymmärrykseltä olkaa täysi-ikäisiä. **21** Laissa on kirjoitettuna:
"Vieraskielisten kautta ja muukalaisten huulilla minä olen puhuva
tälle kansalle, eivätkä he sittenkään minua kuule, sanoo Herra".
22 Kielet eivät siis ole merkiksi uskoville, vaan niille, jotka eivät
usko; mutta profetoiminen ei ole merkiksi uskottomille, vaan
uskoville. **23** Jos nyt koko seurakunta kokoontuisi yhteen ja
kaikki siellä puhuisivat kielillä ja sinne tulisi opetuksesta tai
uskosta osattomia, eivätkö he sanoisi teidän olevan järjiltänne?
24 Mutta jos kaikki profetoisivat ja joku uskosta tai opetuksesta

osaton tulisi sisään, niin kaikki paljastaisivat hänet ja kaikki
langettaisivat hänestä tuomion, **25** hänen sydämensä salaisuudet
tulisivat ilmi, ja niin hän kasvoilleen langeten rukoilisi Jumalaa
ja julistaisi, että Jumala totisesti on teissä. **26** Kuinka siis on,
veljet? Kun tulette yhteen, on jokaisella jotakin annettavaa:
millä on virsi, millä opetus, millä ilmestys, mikä puhuu kielillä,
mikä selittää; kaikki tapahtukoon rakennukseksi. **27** Jos kielillä
puhutaan, niin puhukoon kullakin kertaa vain kaksi tai enintään
kolme, ja yksi kerrallaan, ja yksi selittäköön; **28** mutta jos ei ole
selittäjää, niin olkoot vaiti seurakunnassa ja puhukoot itselleen
ja Jumalalle. **29** Profeetoista saakoon kaksi tai kolme puhua,
ja muut arvostelkoot; **30** mutta jos joku toinen siinä istuva
saa ilmestyksen, vaietkoon ensimmäinen. **31** Sillä te saatatte
kaikki profetoida, toinen toisenne jälkeen, että kaikki saisivat
opetusta ja kaikki kehoitusta. **32** Ja profeettain henget ovat
profeetoille alamaiset; **33** sillä ei Jumala ole epäjärjestyksen,
vaan rauhan Jumala. Niinkuin kaikissa pyhien seurakunnissa, **34**
olkoot vaimot vaiti teidänkin seurakunnankokouksissanne, sillä
heidän ei ole lupa puhua, vaan olkoot alamaisia, niinkuin lakikin
sanoo. **35** Mutta jos he tahtovat tietoa jostakin, niin kysykööt
kotonaan omilta miehiltään, sillä häpeällistä on naisen puhua
seurakunnassa. **36** Vai teistäkö Jumalan sana on lähtenyt? Vai
ainoastaan teidänkö tykönne se on tullut? **37** Jos joku luulee
olevansa profeetta tai hengellinen, niin tietäköön, että mitä minä
kirjoitan teille, se on Herran käsky. **38** Mutta jos joku ei sitä
ymmärrä, niin olkoon ymmärtämättä. **39** Sentähden, veljeni,
harrastakaa profetoimista älkääkä estäkö kielillä puhumasta. **40**
Mutta kaikki tapahtukoon säädyllisesti ja järjestyksessä.

15 Veljet, minä johdatan teidät tuntemaan sen evankeliumin,
jonka minä teille julistin, jonka te myöskin olette ottaneet vastaan
ja jossa myös pysytte **2** ja jonka kautta te myös pelastutte,
jos pidätte siitä kiinni semmoisena, kuin minä sen teille julistin,
ellette turhaan ole uskoneet. **3** Sillä minä annoin teille ennen
kaikkea tiedoksi sen, minkä itse olin saanut: että Kristus on
kuollut meidän syntiemme tähden, kirjoitusten mukaan, **4** ja
että hänet haudattiin ja että hän nousi kuolleista kolmantena
päivänä, kirjoitusten mukaan, **5** ja että hän näyttäytyi Keefaalle,
sitten niille kahdelletoista. **6** Sen jälkeen hän näyttäytyi yhtä
haavaa enemmälle kuin viidellesadalle veljelle, joista useimmat
vielä nytkin ovat elossa, mutta muutamat ovat nukkuneet pois. **7**
Sen jälkeen hän näyttäytyi Jaakobille, sitten kaikille apostoleille.
8 Mutta kaikkein viimeiseksi hän näyttäytyi minullekin, joka olen
ikäänkuin keskensyntynyt. **9** Sillä minä olen apostoleista halvin
enkä ole sen arvoinen, että minua apostoliksi kutsutaan, koska
olen vainonnut Jumalan seurakuntaa. **10** Mutta Jumalan armosta
minä olen se, mikä olen, eikä hänen armonsa minua kohtaan ole
ollut turha, vaan enemmän kuin he kaikki minä olen työtä tehnyt,
en kuitenkaan minä, vaan Jumalan armo, joka on minun kanssani.
11 Olinpa siis minä tai olivatpa he: näin me saarnaamme, ja näin
te olette uskoon tulleet. **12** Mutta jos Kristuksesta saarnataan,
että hän on noussut kuolleista, kuinka muutamat teistä saattavat
sanoa, ettei kuolleitten ylösnousemusta ole? **13** Vaan jos ei
ole kuolleitten ylösnousemusta, ei Kristuskaan ole noussut.
14 Mutta jos Kristus ei ole noussut kuolleista, turha on silloin
meidän saarnamme, turha myös teidän uskonne; **15** ja silloin
meidät myös havaitaan vääriksi Jumalan todistajiksi, koska
olemme todistaneet Jumalaa vastaan, että hän on herättänyt

Kristuksen, jota hän ei ole herättänyt, jos kerran kuolleita ei
herätetä. **16** Sillä jos kuolleita ei herätetä, ei Kristuskaan ole
herätetty. **17** Mutta jos Kristus ei ole herätetty, niin teidän
uskonne on turha, ja te olette vielä synneissänne. **18** Ja silloinhan
Kristuksessa nukkuneetkin olisivat kadotetut. **19** Jos olemme
panneet toivomme Kristukseen ainoastaan tämän elämän
ajaksi, niin olemme kaikkia muita ihmisiä surkuteltavammat. **20**
Mutta nytpä Kristus on noussut kuolleista, esikoisena kuoloon
nukkuneista. **21** Sillä koska kuolema on tullut ihmisen kautta, niin
on myöskin kuolleitten ylösnousemus tullut ihmisen kautta. **22**
Sillä niinkuin kaikki kuolevat Aadamissa, niin myös kaikki tehdään
eläviksi Kristuksessa, **23** mutta jokainen vuorollaan: esikoisena
Kristus, sitten Kristuksen omat hänen tulemuksessaan; **24** sitten
tulee loppu, kun hän antaa valtakunnan Jumalan ja Isän haltuun,
kukistettuaan kaiken hallituksen ja kaiken vallan ja voiman.
25 Sillä hänen pitää hallitseman "siihen asti, kunnes hän on
pannut kaikki viholliset jalkojensa alle". **26** Vihollisista viimeisenä
kukistetaan kuolema. **27** Sillä: "kaikki hän on alistanut hänen
jalkojensa alle". Mutta kun hän sanoo: "kaikki on alistettu", niin ei
tietenkään ole alistettu se, joka on alistanut kaiken hänen allensa.
28 Ja kun kaikki on alistettu Pojan valtaan, silloin itse Poikakin
alistetaan sen valtaan, joka on alistanut hänen valtaansa kaiken,
että Jumala olisi kaikki kaikissa. **29** Mitä muutoin ne, jotka
kastattavat itsensä kuolleitten puolesta, sillä saavat aikaan?
Jos kuolleet eivät heräjä, miksi nämä sitten kastattavat itsensä
heidän puolestaan? **30** Ja miksi mekään antaudumme joka
hetki vaaraan? **31** Joka päivä minä olen kuoleman kidassa,
niin totta kuin te, veljet, olette minun kerskaukseni Kristuksessa
Jeesuksessa, meidän Herrassamme. **32** Jos minä ihmisten

tavoin olen taistellut petojen kanssa Efesossa, mitä hyötyä
minulle siitä on? Jos kuolleet eivät heräjä, niin: "syökäämme ja
juokaamme, sillä huomenna me kuolemme". **33** Älkää eksykö.
"Huono seura hyvät tavat turmelee." **34** Raitistukaa oikealla
tavalla, älkääkä syntiä tehkö; sillä niitä on, joilla ei ole mitään
tietoa Jumalasta. Teidän häpeäksenne minä tämän sanon.
35 Mutta joku ehkä kysyy: "Millä tavoin kuolleet heräjävät, ja
millaisessa ruumiissa he tulevat?" **36** Sinä mieletön, se, minkä
kylvät, ei virkoa eloon, ellei se ensin kuole! **37** Ja kun kylvät, et
kylvä sitä vartta, joka on nouseva, vaan paljaan jyvän, nisun
jyvän tai muun minkä tahansa. **38** Mutta Jumala antaa sille
varren, sellaisen kuin tahtoo, ja kullekin siemenelle sen oman
varren. **39** Ei kaikki liha ole samaa lihaa, vaan toista on ihmisten,
toista taas karjan liha, toista on lintujen liha, toista kalojen. **40**
Ja on taivaallisia ruumiita ja maallisia ruumiita; mutta toinen
on taivaallisten kirkkaus, toinen taas maallisten. **41** Toinen on
auringon kirkkaus ja toinen kuun kirkkaus ja toinen tähtien
kirkkaus, ja toinen tähti voittaa toisen kirkkaudessa. **42** Niin on
myös kuolleitten ylösnousemus: kylvetään katoavaisuudessa,
nousee katoamattomuudessa; **43** kylvetään alhaisuudessa,
nousee kirkkaudessa; kylvetään heikkoudessa, nousee voimassa;
44 kylvetään sielullinen ruumis, nousee hengellinen ruumis. Jos
kerran on sielullinen ruumis, niin on myös hengellinen. **45** Niin
on myös kirjoitettu: "Ensimmäisestä ihmisestä, Aadamista, tuli
elävä sielu"; viimeisestä Aadamista tuli eläväksitekevä henki. **46**
Mutta mikä on hengellistä, se ei ole ensimmäinen, vaan se, mikä
on sielullista, on ensimmäinen; sitten on se, mikä on hengellistä.
47 Ensimmäinen ihminen oli maasta, maallinen, toinen ihminen
on taivaasta. **48** Minkäkaltainen maallinen oli, senkaltaisia ovat

myös maalliset; ja minkäkaltainen taivaallinen on, senkaltaisia
ovat myös taivaalliset. **49** Ja niinkuin meissä on ollut maallisen
kuva, niin meissä on myös oleva taivaallisen kuva. **50** Mutta
tämän minä sanon, veljet, ettei liha ja veri voi periä Jumalan
valtakuntaa, eikä katoavaisuus peri katoamattomuutta. **51** Katso,
minä sanon teille salaisuuden: emme kaikki kuolemaan nuku,
mutta kaikki me muutumme, **52** yhtäkkiä, silmänräpäyksessä,
viimeisen pasunan soidessa; sillä pasuna soi, ja kuolleet
nousevat katoamattomina, ja me muutumme. **53** Sillä tämän
katoavaisen pitää pukeutuman katoamattomuuteen, ja tämän
kuolevaisen pitää pukeutuman kuolemattomuuteen. **54** Mutta
kun tämä katoavainen pukeutuu katoamattomuuteen ja tämä
kuolevainen pukeutuu kuolemattomuuteen, silloin toteutuu se
sana, joka on kirjoitettu: "Kuolema on nielty ja voitto saatu". **55**
"Kuolema, missä on sinun voittosi? Kuolema, missä on sinun
otasi?" **(Hadēs g86)** **56** Mutta kuoleman ota on synti, ja synnin
voima on laki. **57** Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka antaa meille
voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta! **58**
Sentähden, rakkaat veljeni, olkaa lujat, järkähtämättömät, aina
innokkaat Herran työssä, tietäen, että teidän vaivannäkönne ei
ole turha Herrassa.

16 Mitä tulee keräykseen pyhiä varten, niin tehkää tekin samalla
tavoin, kuin minä olen määrännyt Galatian seurakunnille. **2**
Kunkin viikon ensimmäisenä päivänä pankoon jokainen teistä
kotonaan jotakin talteen, säästäen menestymisensä mukaan,
ettei keräyksiä tehtäisi vasta minun tultuani. **3** Mutta kun
olen saapunut teidän tykönne, lähetän minä ne henkilöt, jotka
siihen sopiviksi katsotte, kirjeet mukanaan, viemään teidän
rakkaudenlahjanne Jerusalemiin; **4** ja jos asia on sen arvoinen,

että minunkin on lähteminen, niin saavat he lähteä minun
kanssani. **5** Aion nimittäin tulla teidän tykönne kuljettuani läpi
Makedonian, sillä minä kuljen Makedonian kautta; **6** mutta teidän
luonanne viivyn ehkä jonkin aikaa, kenties vietän talvenkin, että
te sitten auttaisitte minua eteenpäin, minne matkustanenkin.
7 Sillä en tahdo nyt vain ohimennen käydä teitä katsomassa,
toivon näet saavani viipyä jonkin aikaa teidän luonanne, jos
Herra sallii. **8** Mutta Efesossa minä viivyn helluntaihin saakka;
9 sillä minulle on avautunut ovi suureen ja hedelmälliseen
työhön, ja vastustajia on paljon. **10** Mutta jos Timoteus saapuu,
niin katsokaa, että hän pelotta voi olla teidän luonanne, sillä
Herran työtä hän toimittaa niinkuin minäkin. **11** Älköön siis
kukaan häntä halveksiko, vaan auttakaa häntä lähtemään
rauhassa matkalle, että hän tulisi minun tyköni; sillä minä ja veljet
odotamme häntä. **12** Mitä veli Apollokseen tulee, olen hartaasti
kehoittanut häntä lähtemään veljien kanssa teidän tykönne;
mutta hän ei ole ollenkaan halukas lähtemään nyt, vaan tulee,
kun hänelle sopii. **13** Valvokaa, pysykää lujina uskossa, olkaa
miehuulliset, olkaa väkevät. **14** Kaikki, mitä teette, tapahtukoon
rakkaudessa. **15** Mutta minä kehoitan teitä, veljet: te tunnette
Stefanaan perhekunnan ja tiedätte, että se on Akaian ensi
hedelmä ja että he ovat antautuneet pyhien palvelukseen. **16**
Olkaa tekin kuuliaisia heidän kaltaisilleen ja jokaiselle, joka
heidän kanssaan työtä tekee ja vaivaa näkee. **17** Minä iloitsen
Stefanaan ja Fortunatuksen ja Akaikuksen tännetulosta, koska
he korvaavat minulle teidän poissaolonne; **18** he ovat virkistäneet
minun henkeäni niinkuin teidänkin. Antakaa siis täysi tunnustus
sellaisille miehille. **19** Aasian seurakunnat tervehtivät teitä.
Monet tervehdykset Herrassa lähettävät teille Akylas ja Priska

sekä heidän kodissaan kokoontuva seurakunta. **20** Kaikki veljet
lähettävät teille tervehdyksen. Tervehtikää toisianne pyhällä
suunannolla. **21** Tervehdys minulta, Paavalilta, omakätisesti. **22**
Jos joku ei pidä Herraa rakkaana, hän olkoon kirottu! Maran ata.
23 Herran Jeesuksen armo olkoon teidän kanssanne. **24** Minun
rakkauteni on teidän kaikkien kanssa Kristuksessa Jeesuksessa.

2 Korinttilaisille

1 Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoli, ja
veli Timoteus Korintossa olevalle Jumalan seurakunnalle ynnä
kaikille pyhille koko Akaiassa. **2** Armo teille ja rauha Jumalalta,
meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta! **3**
Kiitetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala
ja Isä, laupeuden Isä ja kaiken lohdutuksen Jumala, **4** joka
lohduttaa meitä kaikessa ahdistuksessamme, että me sillä
lohdutuksella, jolla Jumala meitä itseämme lohduttaa, voisimme
lohduttaa niitä, jotka kaikkinaisessa ahdistuksessa ovat. **5** Sillä
samoin kuin Kristuksen kärsimykset runsaina tulevat meidän
osaksemme, samoin tulee meidän osaksemme myöskin lohdutus
runsaana Kristuksen kautta. **6** Mutta jos olemme ahdistuksessa,
niin tapahtuu se teille lohdutukseksi ja pelastukseksi; jos taas
saamme lohdutusta, niin tapahtuu sekin teille lohdutukseksi, ja
se vaikuttaa, että te kestätte samat kärsimykset, joita mekin
kärsimme; ja toivomme teistä on vahva, **7** koska me tiedämme,
että samoin kuin olette osalliset kärsimyksistä, samoin olette
osalliset myöskin lohdutuksesta. **8** Sillä me emme tahdo,
veljet, pitää teitä tietämättöminä siitä ahdistuksesta, jossa me
olimme Aasiassa, kuinka ylenpalttiset, yli voimiemme käyvät,
meidän rasituksemme olivat, niin että jo olimme epätoivossa
hengestämmekin, **9** ja itse me jo luulimme olevamme kuolemaan
tuomitut, ettemme luottaisi itseemme, vaan Jumalaan, joka
kuolleet herättää. **10** Ja hän pelasti meidät niin suuresta
kuolemanvaarasta, ja yhä pelastaa, ja häneen me olemme
panneet toivomme, että hän vielä vastakin pelastaa, **11**
kun tekin autatte meitä rukouksillanne, että monesta suusta
meidän tähtemme kohoaisi runsas kiitos siitä armosta, joka on

osaksemme tullut. **12** Sillä meidän kerskauksemme on tämä:
meidän omantuntomme todistus siitä, että me maailmassa
ja varsinkin teidän luonanne olemme vaeltaneet Jumalan
pyhyydessä ja puhtaudessa, emme lihallisessa viisaudessa, vaan
Jumalan armossa. **13** Sillä eihän siinä, mitä teille kirjoitamme,
ole muuta, kuin mikä siinä on luettavana ja minkä te myös
ymmärrätte; ja minä toivon teidän loppuun asti ymmärtävän **14** -
niinkuin meitä osaksi myös olette oppineet ymmärtämään-että
me olemme teidän kerskauksenne, samoin kuin tekin meidän,
Herramme Jeesuksen päivänä. **15** Ja tässä luottamuksessa
minä aioin ensin tulla teidän tykönne, että saisitte vielä toisenkin
todistuksen minun suosiostani, **16** ja sitten teidän kauttanne
matkustaa Makedoniaan, ja taas Makedoniasta palata teidän
tykönne ja teidän varustamananne matkata Juudeaan. **17**
Kun minulla siis oli tämä aikomus, en kaiketi ole menetellyt
kevytmielisesti? Vai päätänkö lihan mukaan, minkä päätän, niin
että puheeni on sekä "on, on", että "ei, ei"? **18** Mutta Jumala sen
takaa, että puheemme teille ei ole "on" ja "ei". **19** Sillä Jumalan
Poika, Kristus Jeesus, jota me, minä ja Silvanus ja Timoteus,
olemme teidän keskellänne saarnanneet, ei tullut ollakseen
"on" ja "ei", vaan hänessä tuli "on". **20** Sillä niin monta kuin
Jumalan lupausta on, kaikki ne ovat hänessä "on"; sentähden
tulee hänen kauttaan myös niiden "amen", Jumalalle kunniaksi
meidän kauttamme. **21** Mutta se, joka lujittaa meidät yhdessä
teidän kanssanne Kristukseen ja joka on voidellut meidät, on
Jumala, **22** joka myös on painanut meihin sinettinsä ja antanut
Hengen vakuudeksi meidän sydämiimme. **23** Mutta minä kutsun
Jumalan sieluni todistajaksi, että minä teitä säästääkseni en
vielä tullut Korinttoon; **24** ei niin, että tahdomme vallita teidän

uskoanne, vaan me yhdessä autamme teitä teidän iloonne; sillä
uskossa te olette lujat.

2 Olin nimittäin mielessäni päättänyt, etten tullessani teidän
tykönne taas toisi murhetta mukanani. **2** Sillä jos minä saatan
teidät murheellisiksi, niin eihän minua voi saada iloiseksi kukaan
muu kuin se, jonka minä olen murheelliseksi saattanut. **3** Ja
juuri sen minä kirjoitin sitä varten, etten tullessani saisi murhetta
niistä, joista minun piti saada iloa, koska minulla on teihin kaikkiin
se luottamus, että minun iloni on kaikkien teidän ilonne. **4** Sillä
suuressa sydämen ahdistuksessa ja hädässä minä kirjoitin teille
monin kyynelin, en sitä varten, että te murheellisiksi tulisitte,
vaan että tuntisitte sen erinomaisen rakkauden, joka minulla on
teihin. **5** Mutta jos eräs on tuottanut murhetta, ei hän ole tuottanut
murhetta minulle, vaan teille kaikille, jossakin määrin, etten
liikaa sanoisi. **6** Semmoiselle riittää se rangaistus, minkä hän
useimmilta on saanut; **7** niin että teidän päinvastoin ennemmin
tulee antaa anteeksi ja lohduttaa, ettei hän ehkä menehtyisi
liian suureen murheeseen. **8** Sentähden minä kehoitan teitä,
että päätätte ruveta osoittamaan rakkautta häntä kohtaan; **9**
sillä sitä varten minä kirjoitinkin, että saisin nähdä, kuinka te
kestätte koetuksen, oletteko kaikessa kuuliaiset. **10** Mutta kenelle
te jotakin anteeksi annatte, sille minäkin; sillä mitä minä olen
anteeksi antanut-jos minulla on ollut jotakin anteeksiannettavaa-
sen olen anteeksi antanut teidän tähtenne Kristuksen kasvojen
edessä, **11** ettei saatana pääsisi meistä voitolle; sillä hänen
juonensa eivät ole meille tuntemattomat. **12** Tultuani Trooaaseen
julistamaan Kristuksen evankeliumia avautui minulle ovi työhön
Herrassa, **13** mutta minä en saanut lepoa hengessäni, kun en
tavannut Tiitusta, veljeäni. Sentähden sanoin heille jäähyväiset

ja lähdin Makedoniaan. **14** Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka
aina kuljettaa meitä voittosaatossa Kristuksessa ja meidän
kauttamme joka paikassa tuo ilmi hänen tuntemisensa tuoksun!
15 Sillä me olemme Kristuksen tuoksu Jumalalle sekä pelastuvien
että kadotukseen joutuvien joukossa: **16** näille tosin kuoleman
haju kuolemaksi, mutta noille elämän tuoksu elämäksi. Ja kuka
on tällaiseen kelvollinen? **17** Sillä me emme ole niinkuin nuo
monet, jotka myyskentelevät Jumalan sanaa; vaan puhtaasta
mielestä, niinkuin Jumalan vaikutuksesta, Jumalan edessä, me
Kristuksessa puhumme.

3 Alammeko taas suositella itseämme? Vai tarvinnemmeko,
niinkuin muutamat, suosituskirjeitä teille tai teiltä? **2** Te itse olette
meidän kirjeemme, joka on sydämeemme kirjoitettu ja jonka
kaikki ihmiset tuntevat ja lukevat. **3** Sillä ilmeistä on, että te
olette Kristuksen kirje, meidän palvelustyöllämme kirjoitettu,
ei musteella, vaan elävän Jumalan Hengellä, ei kivitauluihin,
vaan sydämen lihatauluihin. **4** Tämmöinen luottamus meillä on
Kristuksen kautta Jumalaan; **5** ei niin, että meillä itsellämme olisi
kykyä ajatella jotakin, ikäänkuin se tulisi meistä itsestämme,
vaan se kyky, mikä meillä on, on Jumalasta, **6** joka myös on
tehnyt meidät kykeneviksi olemaan uuden liiton palvelijoita,
ei kirjaimen, vaan Hengen; sillä kirjain kuolettaa, mutta Henki
tekee eläväksi. **7** Mutta jos jo kuoleman virka, joka oli kirjaimin
kaiverrettu kiviin, ilmestyi kirkkaudessa, niin etteivät Israelin
lapset kärsineet katsella Mooseksen kasvoja hänen kasvojensa
kirkkauden tähden, joka kuitenkin oli katoavaista, **8** kuinka paljoa
enemmän onkaan Hengen virka oleva kirkkaudessa! **9** Sillä jos
kadotustuomion virka jo oli kirkkautta, niin on vanhurskauden
virka vielä paljoa runsaammassa määrin kirkkautta. **10** Sillä

se, millä ennen oli kirkkaus, on tämän rinnalla kirkkautta vailla,
tämän ylenpalttisen kirkkauden tähden. **11** Jos sillä, mikä on
katoavaista, oli kirkkaus, niin vielä paljoa enemmän on sillä,
mikä on pysyväistä, oleva kirkkautta. **12** Koska meillä siis on
tämmöinen toivo, niin me olemme aivan rohkeat **13** emmekä
tee niinkuin Mooses, joka pani peitteen kasvoillensa, etteivät
Israelin lapset näkisi sen loppua, mikä on katoavaista. **14** Mutta
heidän mielensä paatuivat, sillä vielä tänäkin päivänä sama
peite, vanhan liiton kirjoituksia luettaessa, pysyy poisottamatta,
sillä vasta Kristuksessa se katoaa. **15** Vielä tänäkin päivänä,
kun Moosesta luetaan, on peite heidän sydämensä päällä; **16**
mutta kun heidän sydämensä kääntyy Herran tykö, otetaan peite
pois. **17** Sillä Herra on Henki, ja missä Herran Henki on, siinä
on vapaus. **18** Mutta me kaikki, jotka peittämättömin kasvoin
katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta, muutumme
saman kuvan kaltaisiksi kirkkaudesta kirkkauteen, niinkuin
muuttaa Herra, joka on Henki.

4 Sentähden, kun meillä on tämä virka sen laupeuden mukaan,
joka on osaksemme tullut, me emme lannistu, **2** vaan
olemme hyljänneet kaikki häpeälliset salatiet, niin ettemme
vaella kavaluudessa emmekä väärennä Jumalan sanaa, vaan
julkituomalla totuuden me suositamme itseämme jokaisen
ihmisen omalletunnolle Jumalan edessä. **3** Mutta jos meidän
evankeliumimme on peitossa, niin se peite on niissä, jotka
kadotukseen joutuvat, **4** niissä uskottomissa, joiden mielet
tämän maailman jumala on niin sokaissut, ettei heille loista
valkeus, joka lähtee Kristuksen kirkkauden evankeliumista,
hänen, joka on Jumalan kuva. **(aiōn g165)** **5** Sillä me emme julista
itseämme, vaan Kristusta Jeesusta, että hän on Herra ja me

teidän palvelijanne Jeesuksen tähden. **6** Sillä Jumala, joka sanoi:
"Loistakoon valkeus pimeydestä", on se, joka loisti sydämiimme,
että Jumalan kirkkauden tunteminen, sen kirkkauden, joka loistaa
Kristuksen kasvoissa, levittäisi valoansa. **7** Mutta tämä aarre on
meillä saviastioissa, että tuo suunnattoman suuri voima olisi
Jumalan eikä näyttäisi tulevan meistä. **8** Me olemme kaikin
tavoin ahdingossa, mutta emme umpikujassa, neuvottomat,
mutta emme toivottomat, **9** vainotut, mutta emme hyljätyt,
maahan kukistetut, mutta emme tuhotut. **10** Me kuljemme, aina
kantaen Jeesuksen kuolemaa ruumiissamme, että Jeesuksen
elämäkin tulisi meidän ruumiissamme näkyviin. **11** Sillä me, jotka
elämme, olemme alati annetut kuolemaan Jeesuksen tähden, että
Jeesuksen elämäkin tulisi kuolevaisessa lihassamme näkyviin.
12 Niinpä siis kuolema tekee työtään meissä, mutta elämä teissä.
13 Mutta koska meillä on sama uskon Henki, niinkuin kirjoitettu
on: "Minä uskon, sentähden minä puhun", niin mekin uskomme,
ja sentähden me myös puhumme, **14** tietäen, että hän, joka
herätti Herran Jeesuksen, on herättävä meidätkin Jeesuksen
kanssa ja asettava esiin yhdessä teidän kanssanne. **15** Sillä
kaikki tapahtuu teidän tähtenne, että aina enenevä armo yhä
useampien kautta saisi aikaan yhä runsaampaa kiitosta Jumalan
kunniaksi. **16** Sentähden me emme lannistu; vaan vaikka
ulkonainen ihmisemme menehtyykin, niin sisällinen kuitenkin
päivä päivältä uudistuu. **17** Sillä tämä hetkisen kestävä ja kevyt
ahdistuksemme tuottaa meille iankaikkisen ja määrättömän
kirkkauden, ylenpalttisesti, **(aiōnios g166)** **18** meille, jotka emme
katso näkyväisiä, vaan näkymättömiä; sillä näkyväiset ovat
ajallisia, mutta näkymättömät iankaikkisia. **(aiōnios g166)**

5 Sillä me tiedämme, että vaikka tämä meidän maallinen
majamme hajotetaankin maahan, meillä on asumus Jumalalta,
iankaikkinen maja taivaissa, joka ei ole käsin tehty. **(aiōnios**
g166) **2** Sentähden me huokaammekin ikävöiden, että saisimme
pukeutua taivaalliseen majaamme, **3** sillä kun me kerran olemme
siihen pukeutuneet, ei meitä enää havaita alastomiksi. **4** Sillä me,
jotka olemme tässä majassa, huokaamme raskautettuina, koska
emme tahdo riisuutua, vaan pukeutua, että elämä nielisi sen,
mikä on kuolevaista. **5** Mutta se, joka on valmistanut meidät juuri
tähän, on Jumala, joka on antanut meille Hengen vakuudeksi. **6**
Sentähden me aina olemme turvallisella mielellä ja tiedämme,
että, niin kauan kuin olemme kotona tässä ruumiissamme, me
olemme poissa Herrasta; **7** sillä me vaellamme uskossa emmekä
näkemisessä. **8** Mutta me olemme turvallisella mielellä ja
haluaisimme mieluummin muuttaa pois ruumiista ja päästä kotiin
Herran tykö. **9** Sentähden me, olimmepa kotona tai olimmepa
poissa, ahkeroitsemme olla hänelle mieliksi. **10** Sillä kaikkien
meidän pitää ilmestymän Kristuksen tuomioistuimen eteen, että
kukin saisi sen mukaan, kuin hän ruumiissa ollessaan on tehnyt,
joko hyvää tai pahaa. **11** Kun siis tiedämme, mitä Herran pelko
on, niin me koetamme saada ihmisiä uskomaan, mutta Jumala
kyllä meidät tuntee; ja minä toivon, että tekin omissatunnoissanne
meidät tunnette. **12** Emme nyt taas suosittele itseämme teille,
vaan tahdomme antaa teille aihetta kerskata meistä, että teillä
olisi mitä vastata niille, jotka kerskaavat siitä, mikä silmään
näkyy, eikä siitä, mikä sydämessä on. **13** Sillä jos me olemme
olleet suunniltamme, niin olemme olleet Jumalan tähden; jos
taas maltamme mielemme, teemme sen teidän tähtenne. **14**
Sillä Kristuksen rakkaus vaatii meitä, jotka olemme tulleet tähän

päätökseen: yksi on kuollut kaikkien edestä, siis myös kaikki
ovat kuolleet; **15** ja hän on kuollut kaikkien edestä, että ne,
jotka elävät, eivät enää eläisi itselleen, vaan hänelle, joka
heidän edestään on kuollut ja ylösnoussut. **16** Sentähden me
emme tästä lähtien tunne ketään lihan mukaan; jos olemmekin
tunteneet Kristuksen lihan mukaan, emme kuitenkaan nyt enää
tunne. **17** Siis, jos joku on Kristuksessa, niin hän on uusi
luomus; se, mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, uusi on sijaan
tullut. **18** Mutta kaikki on Jumalasta, joka on sovittanut meidät
itsensä kanssa Kristuksen kautta ja antanut meille sovituksen
viran. **19** Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman
itsensä kanssa eikä lukenut heille heidän rikkomuksiaan, ja hän
uskoi meille sovituksen sanan. **20** Kristuksen puolesta me siis
olemme lähettiläinä, ja Jumala kehoittaa meidän kauttamme.
Me pyydämme Kristuksen puolesta: antakaa sovittaa itsenne
Jumalan kanssa. **21** Sen, joka ei synnistä tiennyt, hän meidän
tähtemme teki synniksi, että me hänessä tulisimme Jumalan
vanhurskaudeksi.

6 Hänen työtovereinaan me myös kehoitamme teitä
vastaanottamaan Jumalan armon niin, ettei se jää turhaksi.
2 Sillä hän sanoo: "Otollisella ajalla minä olen sinua kuullut
ja pelastuksen päivänä sinua auttanut". Katso, nyt on
otollinen aika, katso, nyt on pelastuksen päivä. **3** Me emme
missään kohden anna aihetta pahennukseen, ettei virkaamme
moitittaisi, **4** vaan kaikessa me osoittaudumme Jumalan
palvelijoiksi: suuressa kärsivällisyydessä, vaivoissa, hädissä,
ahdistuksissa, **5** ruoskittaessa, vankeudessa, meteleissä,
vaivannäöissä, valvomisissa, paastoissa; **6** puhtaudessa,
tiedossa, pitkämielisyydessä, ystävällisyydessä, Pyhässä

Hengessä, vilpittömässä rakkaudessa, **7** totuuden sanassa,
Jumalan voimassa, vanhurskauden sota-aseet oikeassa kädessä
ja vasemmassa; **8** kunniassa ja häpeässä, pahassa maineessa ja
hyvässä, villitsijöinä ja kuitenkin totta puhuvina, **9** tuntemattomina
ja kuitenkin hyvin tunnettuina; kuolemaisillamme, ja katso,
me elämme, kuritettuina emmekä kuitenkaan tapettuina, **10**
murheellisina, mutta aina iloisina, köyhinä, mutta kuitenkin monia
rikkaiksi tekevinä, mitään omistamatta, mutta kuitenkin omistaen
kaiken. **11** Suumme on auennut puhumaan teille, korinttolaiset,
sydämemme on avartunut. **12** Ei ole teillä ahdasta meidän
sydämessämme, mutta ahdas on teidän oma sydämenne. **13**
Antakaa verta verrasta-puhun kuin lapsilleni-avartukaa tekin. **14**
Älkää antautuko kantamaan vierasta iestä yhdessä uskottomien
kanssa; sillä mitä yhteistä on vanhurskaudella ja vääryydellä? Tai
mitä yhteyttä on valkeudella ja pimeydellä? **15** Ja miten sopivat
yhteen Kristus ja Beliar? Tai mitä yhteistä osaa uskovaisella on
uskottoman kanssa? **16** Ja miten soveltuvat yhteen Jumalan
temppeli ja epäjumalat? Sillä me olemme elävän Jumalan
temppeli, niinkuin Jumala on sanonut: "Minä olen heissä asuva
ja vaeltava heidän keskellään ja oleva heidän Jumalansa, ja
he ovat minun kansani". **17** Sentähden: "Lähtekää pois heidän
keskeltänsä ja erotkaa heistä, sanoo Herra, älkääkä saastaiseen
koskeko; niin minä otan teidät huostaani **18** ja olen teidän
Isänne, ja te tulette minun pojikseni ja tyttärikseni, sanoo Herra,
Kaikkivaltias".

7 Koska meillä siis on nämä lupaukset, rakkaani, niin
puhdistautukaamme kaikesta lihan ja hengen saastutuksesta,
saattaen pyhityksemme täydelliseksi Jumalan pelossa. **2**
Antakaa meille tilaa sydämessänne. Emme ole tehneet

kenellekään vääryyttä, emme ole olleet kenellekään turmioksi,
emme kenellekään vahinkoa tuottaneet. **3** En sano tätä
tuomitakseni teitä, sillä olenhan jo sanonut, että te olette
meidän sydämessämme, yhdessä kuollaksemme ja yhdessä
elääksemme. **4** Paljon minulla on luottamusta teihin, paljon
minulla on kerskaamista teistä; olen täynnä lohdutusta, minulla on
ylenpalttinen ilo kaikessa ahdingossamme. **5** Sillä ei Makedoniaan
tultuammekaan lihamme saanut mitään rauhaa, vaan me olimme
kaikin tavoin ahdistetut: ulkoapäin taisteluja, sisältäpäin pelkoa.
6 Mutta Jumala, joka masentuneita lohduttaa, lohdutti meitä
Tiituksen tulolla, **7** eikä ainoastaan hänen tulollansa, vaan
myöskin sillä lohdutuksella, jonka hän oli teistä saanut, sillä
hän on kertonut meille teidän ikävöimisestänne, valittelustanne
ja innostanne minun hyväkseni, niin että minä iloitsin vielä
enemmän. **8** Sillä vaikka murehutinkin teitä kirjeelläni, en sitä
kadu, ja jos kaduinkin, niin minä-kun näen, että tuo kirje on,
vaikkapa vain vähäksi aikaa, murehuttanut teitä- **9** nyt iloitsen,
en siitä, että tulitte murheellisiksi, vaan siitä, että murheenne
oli teille parannukseksi; sillä te tulitte murheellisiksi Jumalan
mielen mukaan, ettei teillä olisi mitään vahinkoa meistä. **10** Sillä
Jumalan mielen mukainen murhe saa aikaan parannuksen, joka
koituu pelastukseksi ja jota ei kukaan kadu; mutta maailman
murhe tuottaa kuoleman. **11** Sillä katsokaa, kuinka suurta intoa
juuri tuo Jumalan mielen mukainen murehtimisenne on saanut
teissä aikaan, mitä puolustautumista, mitä paheksumista, mitä
pelkoa, ikävöimistä, kiivautta, mitä kurittamista! Olette kaikin
tavoin osoittaneet olevanne puhtaat tässä asiassa. **12** Vaikka
minä siis kirjoitinkin teille, en kirjoittanut vääryyttä tehneen
enkä vääryyttä kärsineen vuoksi, vaan sentähden, että teidän

intonne meidän hyväksemme tulisi julki teidän keskuudessanne
Jumalan edessä. **13** Sentähden me olemme nyt lohdutetut.
Mutta tämän lohdutuksemme ohessa on meitä vielä paljoa
enemmän ilahuttanut Tiituksen ilo, sillä hänen henkensä on
saanut virvoitusta teiltä kaikilta. **14** Sillä jos olenkin jossakin
kohden teitä hänelle kehunut, en ole joutunut häpeään, vaan
niinkuin kaikki, mitä olemme teille puhuneet, on totta, niin on
myös se, mistä olemme teitä Tiitukselle kehuneet, osoittautunut
todeksi. **15** Ja hänen sydämensä heltyy yhä enemmän teitä
kohtaan, kun hän muistelee kaikkien teidän kuuliaisuuttanne,
kuinka te pelolla ja vavistuksella otitte hänet vastaan. **16** Minä
iloitsen, että kaikessa voin olla teistä turvallisella mielellä.

8 Mutta me saatamme teidän tietoonne, veljet, mitä Jumalan
armo on vaikuttanut Makedonian seurakunnissa: **2** että, vaikka
he olivatkin monessa ahdistuksen koetuksessa, niin oli heidän
ilonsa heidän suuressa köyhyydessäänkin niin ylenpalttinen, että
he alttiisti antoivat runsaita lahjoja. **3** Sillä voimiensa mukaan,
sen minä todistan, jopa yli voimiensakin he antoivat omasta
halustansa, **4** paljolla pyytämisellä anoen meiltä sitä suosiota,
että pääsisivät osallisiksi pyhien avustamiseen; **5** eivätkä he vain
tehneet, niinkuin me olimme toivoneet, vaan antoivat itsensäkin,
ennen kaikkea Herralle ja sitten meille, Jumalan tahdosta, **6**
niin että me kehoitimme Tiitusta, niinkuin hän jo oli alkanut,
saattamaan teidän keskuudessanne päätökseen tämänkin
rakkaudentyön. **7** Mutta niinkuin teillä on ylenpalttisesti kaikkea:
uskoa, sanaa, tietoa, kaikkinaista intoa ja meistä teihin tullutta
rakkautta, niin olkaa ylenpalttiset tässäkin rakkaudentyössä. **8**
En sano tätä käskien, vaan viittaamalla muiden intoon minä
tahdon koetella teidänkin rakkautenne vilpittömyyttä. **9** Sillä

te tunnette meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armon,
että hän, vaikka oli rikas, tuli teidän tähtenne köyhäksi, että te
hänen köyhyydestään rikastuisitte. **10** Minä annan vain neuvon
tässä asiassa; sillä se on hyödyksi teille, jotka jo viime vuonna
olitte ensimmäiset, ette ainoastaan tekemässä, vaan myös
tahtomassa. **11** Täyttäkää nyt siis tekonne, niin että, yhtä alttiisti
kuin olitte sen päättäneet, sen myös täyttäisitte, varojenne
mukaan. **12** Sillä jos on alttiutta, niin se on otollinen sen mukaan,
kuin on varoja, eikä sen mukaan, kuin niitä ei ole. **13** Sillä ei
ole tarkoitus, että muilla olisi huojennus, teillä rasitus, vaan
tasauksen vuoksi tulkoon tätä nykyä teidän yltäkylläisyytenne
heidän puutteensa hyväksi, **14** että heidänkin yltäkylläisyytensä
tulisi teidän puutteenne hyväksi, niin että syntyisi tasaus, **15**
niinkuin kirjoitettu on: "Joka oli paljon koonnut, sille ei jäänyt
liikaa, ja joka oli koonnut vähän, siltä ei mitään puuttunut". **16**
Mutta kiitos Jumalalle, joka antaa Tiituksen sydämeen saman
innon teidän hyväksenne! **17** Sillä hän otti varteen minun
kehoitukseni, innostuipa niinkin, että lähtee omasta halustaan
teidän tykönne. **18** Ja me lähetämme hänen kanssaan veljen,
jota evankeliumin julistamisesta kiitetään kaikissa seurakunnissa
19 ja jonka seurakunnat vielä sen lisäksi myös ovat valinneet
matkatoveriksemme viemään tätä rakkauden lahjaa, joka on
meidän toimitettavanamme itse Herran kunniaksi ja oman
alttiutemme osoitukseksi. **20** Näin me teemme, ettei kukaan
pääsisi moittimaan meitä mistään, mikä koskee tätä runsasta
avustusta, joka on meidän toimitettavanamme. **21** Sillä me
ahkeroitsemme sitä, mikä on hyvää ei ainoastaan Herran, vaan
myös ihmisten edessä. **22** Ja näiden kanssa me lähetämme
vielä erään veljemme, jonka intoa usein ja monessa asiassa

olemme koetelleet ja joka nyt on entistä paljon innokkaampi,
koska hänellä on niin suuri luottamus teihin. **23** Jos siis on
puhe Tiituksesta, niin hän on minun toverini ja työkumppanini
teidän hyväksenne; meidän veljemme taas ovat seurakuntien
lähettiläitä, ovat Kristuksen kunnia. **24** Kun te siis osoitatte heille
rakkauttanne ja näytätte todeksi sen, mistä me olemme teitä
kehuneet, niin teette sen seurakuntien edessä.

9 Pyhien avustamisesta minun tosin on tarpeetonta kirjoittaa
teille; **2** sillä minä tunnen teidän alttiutenne, ja siitä minä
kehun teitä makedonialaisille, että näet Akaia on ollut valmiina
menneestä vuodesta alkaen, ja niin on teidän intonne saanut
sangen monta innostumaan. **3** Lähetän nyt kuitenkin nämä
veljet, ettei kerskaamisemme teistä tässä kohden näyttäytyisi
tyhjäksi, vaan että olisitte valmiit, niinkuin olen sanonut teidän
olevan; **4** muutoin, jos makedonialaisia tulee minun kanssani ja
he tapaavat teidät valmistumattomina, me-ettemme sanoisi te-
ehkä joutuisimme häpeään tässä luottamuksessamme. **5** Olen
siis katsonut tarpeelliseksi kehoittaa veljiä edeltäpäin lähtemään
teidän tykönne ja toimittamaan valmiiksi ennen lupaamanne
runsaan lahjan, niin että se olisi valmis runsaana eikä kitsaana.
6 Huomatkaa tämä: joka niukasti kylvää, se myös niukasti
niittää, ja joka runsaasti kylvää, se myös runsaasti niittää. **7**
Antakoon kukin, niinkuin hänen sydämensä vaatii, ei surkeillen
eikä pakosta; sillä iloista antajaa Jumala rakastaa. **8** Ja Jumala
on voimallinen antamaan teille ylenpalttisesti kaikkea armoa,
että teillä kaikessa aina olisi kaikkea riittävästi, voidaksenne
ylenpalttisesti tehdä kaikkinaista hyvää; **9** niinkuin kirjoitettu on:
"Hän sirottelee, hän antaa köyhille, hänen vanhurskautensa
pysyy iankaikkisesti". **(aiōn g165)** **10** Ja hän, joka antaa siemenen

kylväjälle ja leivän ruuaksi, on antava teillekin ja enentävä
kylvönne ja kasvattava teidän vanhurskautenne hedelmät, **11**
niin että te kaikessa vaurastuen voitte vilpittömästi harjoittaa
kaikkinaista anteliaisuutta, joka meidän kauttamme saa aikaan
kiitosta Jumalalle. **12** Sillä tämä avustamispalvelus ei ainoastaan
poista pyhien puutteita, vaan käy vieläkin hedelmällisemmäksi
Jumalalle annettujen monien kiitosten kautta, **13** kun he, tästä
teidän palveluksestanne huomattuaan, kuinka taattu teidän
mielenne on, ylistävät Jumalaa siitä, että te näin alistuvaisesti
tunnustaudutte Kristuksen evankeliumiin ja näin vilpittömästi
olette ruvenneet yhteyteen heidän kanssaan ja kaikkien kanssa.
14 Ja hekin rukoilevat teidän edestänne ja ikävöivät teitä sen
ylen runsaan Jumalan armon tähden, joka on teidän osaksenne
tullut. **15** Kiitos Jumalalle hänen sanomattomasta lahjastaan!

10 Minä, Paavali, itse kehoitan teitä Kristuksen laupeuden ja
lempeyden kautta, minä, joka olen muka nöyrä kasvotusten
teidän kanssanne, mutta poissa ollessani rohkea teitä kohtaan, **2**
ja pyydän, ettei minun, kun tulen teidän tykönne, tarvitsisi käyttää
sitä rohkeutta, millä aion luottavaisesti uskaltaa käydä eräiden
kimppuun, jotka ajattelevat meistä, aivan kuin vaeltaisimme
lihan mukaan. **3** Vaikka me vaellammekin lihassa, emme
kuitenkaan lihan mukaan sodi; **4** sillä meidän sota-aseemme
eivät ole lihalliset, vaan ne ovat voimalliset Jumalan edessä
hajottamaan maahan linnoituksia. **5** Me hajotamme maahan
järjen päätelmät ja jokaisen varustuksen, joka nostetaan
Jumalan tuntemista vastaan, ja vangitsemme jokaisen ajatuksen
kuuliaiseksi Kristukselle **6** ja olemme valmiit rankaisemaan
kaikkea tottelemattomuutta, kunhan te ensin olette täysin
kuuliaisiksi tulleet. **7** Nähkää, mitä silmäin edessä on. Jos

joku on mielessään varma siitä, että hän on Kristuksen oma,
ajatelkoon hän edelleen mielessään, että samoin kuin hän on
Kristuksen, samoin olemme mekin. **8** Ja vaikka minä jonkun
verran enemmänkin kerskaisin siitä vallastamme, jonka Herra
on antanut teitä rakentaaksemme eikä kukistaaksemme, en
ole häpeään joutuva. **9** Tämän minä sanon, ettei näyttäisi
siltä, kuin peloittelisin teitä kirjeilläni. **10** Sillä hänen kirjeensä
ovat, sanotaan, kyllä mahtavat ja pontevat, mutta ruumiillisesti
läsnäollessaan hän on heikko, eikä hänen puheensa ole
minkään arvoista. **11** Joka niin sanoo, ajatelkoon, että samaa,
mitä me poissaolevina olemme kirjeissämme sanoissa, samaa
me myös olemme läsnäolevina teoissa. **12** Sillä me emme
rohkene lukeutua emmekä verrata itseämme eräisiin, jotka
itseänsä suosittelevat; mutta he ovat ymmärtämättömiä, kun
mittaavat itsensä omalla itsellään ja vertailevat itseään omaan
itseensä. **13** Me taas emme rupea kerskaamaan yli määrän,
vaan ainoastaan sen määrätyn vaikutusalan mukaan, minkä
Jumala on asettanut meille määräksi, ulottuaksemme teihinkin
asti. **14** Sillä me emme kurota itseämme liiaksi, ikäänkuin
emme teihin ulottuisikaan, sillä olemmehan ehtineet Kristuksen
evankeliumin julistamisessa teihinkin asti. **15** Emme kerskaa yli
määrän, emme muiden vaivannäöistä, mutta meillä on se toivo,
että teidän uskonne lisääntyessä me oman vaikutusalamme
mukaan kasvamme teidän keskuudessanne niin suuriksi, **16** että
saamme viedä evankeliumin myöskin tuolla puolen teitä oleviin
maihin-tahtomatta kerskata siitä, mikä jo on valmista toisten
vaikutusalalla. **17** Mutta joka kerskaa, hänen kerskauksenaan
olkoon Herra. **18** Sillä ei se ole koetuksen kestävä, joka itse
itseään suosittelee, vaan se, jota Herra suosittelee.

11 Jospa kärsisitte minulta hiukan mielettömyyttäkin! Ja kyllähän
te minua kärsittekin. **2** Sillä minä kiivailen teidän puolestanne
Jumalan kiivaudella; minähän olen kihlannut teidät miehelle,
yhdelle ainoalle, asettaakseni Kristuksen eteen puhtaan neitsyen.
3 Mutta minä pelkään, että niinkuin käärme kavaluudellaan petti
Eevan, niin teidän mielenne ehkä turmeltuu pois vilpittömyydestä
ja puhtaudesta, joka teissä on Kristusta kohtaan. **4** Sillä jos
joku tulee ja saarnaa jotakin toista Jeesusta kuin sitä, jota
me olemme saarnanneet, tai jos te saatte toisen hengen,
kuin minkä olette saaneet, tai toisen evankeliumin, kuin minkä
olette vastaanottaneet, niin sen te hyvin kärsitte. **5** Mutta minä
en katso itseäni missään suhteessa noita isoisia apostoleja
huonommaksi. **6** Jos olenkin oppimaton puheessa, en kuitenkaan
tiedossa; olemmehan tuoneet sen teille kaikin tavoin ilmi kaikissa
asioissa. **7** Vai olenko tehnyt syntiä siinä, että-alentaessani
itseni, jotta te ylenisitte-olen ilmaiseksi julistanut teille Jumalan
evankeliumia? **8** Muita seurakuntia minä riistin, ottaessani
heiltä palkkaa palvellakseni teitä. Kun olin teidän luonanne
ja kärsin puutetta, en rasittanut ketään. **9** Sillä mitä minulta
puuttui, sen täyttivät veljet, jotka tulivat Makedoniasta; ja
kaikessa minä varoin olemasta teille rasitukseksi, ja olen
vastakin varova. **10** Niin totta kuin Kristuksen totuus on minussa,
ei tätä kerskausta minulta riistetä Akaian maanäärissä. **11**
Minkätähden? Senkötähden, etten muka rakasta teitä? Jumala
tietää sen. **12** Mutta mitä minä teen, sen olen vastakin tekevä,
riistääkseni aiheen niiltä, jotka aihetta etsivät, että heidät siinä,
missä kerskaavat, havaittaisiin samankaltaisiksi kuin mekin. **13**
Sillä semmoiset ovat valheapostoleja, petollisia työntekijöitä,
jotka tekeytyvät Kristuksen apostoleiksi. **14** Eikä ihme; sillä itse

saatana tekeytyy valkeuden enkeliksi. **15** Ei ole siis paljon, jos
hänen palvelijansakin tekeytyvät vanhurskauden palvelijoiksi,
mutta heidän loppunsa on oleva heidän tekojensa mukainen. **16**
Vielä minä sanon: älköön kukaan luulko minua mielettömäksi;
mutta vaikka olisinkin, ottakaa minut mieletönnäkin vastaan, että
minäkin saisin hiukan kerskata. **17** Mitä nyt puhun, kun näin
suurella luottamuksella kerskaan, sitä en puhu Herran mielen
mukaan, vaan niinkuin mieletön. **18** Koska niin monet kerskaavat
lihan mukaan, niin kerskaan minäkin. **19** Tehän hyvin suvaitsette
mielettömiä, kun itse olette niin mieleviä. **20** Tehän suvaitsette,
että joku teidät orjuuttaa, että joku teidät syö puhtaaksi, että joku
teidät saa saaliiksensa, että joku itsensä korottaa, että joku lyö
teitä kasvoihin. **21** Häpeäkseni sanon: tähän me kyllä olemme
olleet liian heikkoja. Mutta minkä joku toinen uskaltaa-puhun kuin
mieletön-sen uskallan minäkin. **22** He ovat hebrealaisia; minä
myös. He ovat israelilaisia; minä myös. He ovat Aabrahamin
siementä; minä myös. **23** He ovat Kristuksen palvelijoita-puhun
kuin mieltä vailla-minä vielä enemmän. Olen nähnyt vaivaa
enemmän, olen ollut useammin vankeudessa, minua on ruoskittu
ylen paljon, olen monta kertaa ollut kuoleman vaarassa. **24**
Juutalaisilta olen viidesti saanut neljäkymmentä lyöntiä, yhtä
vaille; **25** kolmesti olen saanut raippoja, kerran minua kivitettiin,
kolmesti olen joutunut haaksirikkoon, vuorokauden olen meressä
ajelehtinut; **26** olen usein ollut matkoilla, vaaroissa virtojen
vesillä, vaaroissa rosvojen keskellä, vaaroissa heimoni puolelta,
vaaroissa pakanain puolelta, vaaroissa kaupungeissa, vaaroissa
erämaassa, vaaroissa merellä, vaaroissa valheveljien keskellä;
27 ollut työssä ja vaivassa; paljon valvonut, kärsinyt nälkää ja
janoa, paljon paastonnut, kärsinyt vilua ja alastomuutta. **28**

Ja kaiken muun lisäksi jokapäiväistä tunkeilua luonani, huolta
kaikista seurakunnista. **29** Kuka on heikko, etten minäkin
olisi heikko? Kuka lankeaa, ettei se minua polttaisi? **30** Jos
minun kerskata täytyy, niin kerskaan heikkoudestani. **31** Herran
Jeesuksen Jumala ja Isä, joka on ylistetty iankaikkisesti, tietää,
etten valhettele. **(aiōn g165)** **32** Damaskossa kuningas Aretaan
käskynhaltija vartioi damaskolaisten kaupunkia ottaaksensa
minut kiinni, **33** ja muurin ikkuna-aukosta minut laskettiin korissa
maahan, ja niin minä pääsin hänen käsistänsä.

12 Minun täytyy kerskata; se tosin ei ole hyödyllistä, mutta
minä siirryn nyt näkyihin ja Herran ilmestyksiin. **2** Tunnen
miehen, joka on Kristuksessa: neljätoista vuotta sitten hänet
temmattiin kolmanteen taivaaseen-oliko hän ruumiissaan, en
tiedä, vai poissa ruumiista, en tiedä, Jumala sen tietää. **3** Ja
minä tiedän, että tämä mies-oliko hän ruumiissaan vai poissa
ruumiista, en tiedä, Jumala sen tietää- **4** temmattiin paratiisiin
ja kuuli sanomattomia sanoja, joita ihmisen ei ole lupa puhua.
5 Tästä miehestä minä kerskaan, mutta itsestäni en kerskaa,
paitsi heikkoudestani. **6** Sillä jos tahtoisinkin kerskata, en olisi
mieletön, sillä minä puhuisin totta; mutta minä pidättäydyn siitä,
ettei kukaan ajattelisi minusta enempää, kuin mitä näkee minun
olevan tai mitä hän minusta kuulee. **7** Ja etten niin erinomaisten
ilmestysten tähden ylpeilisi, on minulle annettu lihaani pistin,
saatanan enkeli, rusikoimaan minua, etten ylpeilisi. **8** Tämän
tähden olen kolmesti rukoillut Herraa, että se erkanisi minusta. **9**
Ja hän sanoi minulle: "Minun armossani on sinulle kyllin; sillä
minun voimani tulee täydelliseksi heikkoudessa". Sentähden
minä mieluimmin kerskaan heikkoudestani, että Kristuksen
voima asettuisi minuun asumaan. **10** Sentähden minä olen

mielistynyt heikkouteen, pahoinpitelyihin, hätään, vainoihin,
ahdistuksiin, Kristuksen tähden; sillä kun olen heikko, silloin minä
olen väkevä. **11** Olen joutunut mielettömyyksiin; te olette minut
siihen pakottaneet. Minunhan olisi pitänyt saada suositusta teiltä,
sillä en ole missään ollut noita isoisia apostoleja huonompi,
vaikka en olekaan mitään. **12** Onhan apostolin tunnusteot teidän
keskuudessanne tehty kaikella kestävyydellä, tunnusmerkeillä
ja ihmeillä ja voimateoilla. **13** Sillä missä muussa te olette
jääneet muita seurakuntia vähemmälle kuin siinä, etten minä
puolestani ole rasittanut teitä? Antakaa minulle anteeksi tämä
vääryys. **14** Katso, kolmannen kerran minä nyt olen valmis
tulemaan teidän tykönne, enkä ole oleva teille rasitukseksi; sillä
minä en etsi teidän omaanne, vaan teitä itseänne. Eiväthän
lapset ole velvolliset kokoamaan tavaraa vanhemmilleen, vaan
vanhemmat lapsilleen. **15** Ja minä olen mielelläni uhraava kaikki,
uhraava itsenikin, teidän sielujenne hyväksi. Senkötähden,
että teitä näin suuresti rakastan, minä saan teiltä vähemmän
vastarakkautta? **16** Olkoonpa niin, etten minä ole teitä rasittanut;
mutta entä jos olen viekas ja olen kavaluudella kietonut teidät
pauloihini! **17** Olenkohan minä kenenkään kautta, joita olen
luoksenne lähettänyt, pyrkinyt teistä hyötymään? **18** Kehoitin
Tiitusta menemään ja lähetin veljen hänen kanssaan; ei kai Tiitus
ole pyrkinyt teistä hyötymään? Emmekö ole vaeltaneet samassa
hengessä? Emmekö samoja jälkiä? **19** Olette kai jo kauan
sitten luulleet, että me puolustaudumme teidän edessänne.
Jumalan edessä, Kristuksessa me puhumme; mutta kaikki teille
rakennukseksi, rakkaani. **20** Sillä minä pelkään, että tullessani
ehkä en tapaa teitä semmoisina, kuin tahdon, ja että te tapaatte
minut semmoisena, kuin te ette tahdo. Minä pelkään, että

teidän keskuudessanne ehkä on riitaa, kateutta, vihaa, juonia,
panetteluja, juoruja, pöyhkeilyä, epäjärjestyksiä; **21** ja että, kun
tulen, Jumalani on taas nöyryyttävä minua teidän tykönänne, ja
että joudun suremaan monen tähden, jotka ennen ovat synnissä
eläneet eivätkä ole katuneet sitä saastaisuutta ja haureutta ja
irstautta, jota ovat harjoittaneet.

13 Kolmannen kerran minä nyt tulen teidän tykönne. Kahden
tai kolmen todistajan sanalla on jokainen asia vahvistettava. **2**
Olen edeltäpäin sanonut ja sanon edeltäpäin niille, jotka ennen
ovat syntiä tehneet, ja kaikille muille-niinkuin silloin sanoin, kun
olin toista kertaa tykönänne, samoin nytkin, kun olen poissa-
etten, kun taas tulen, ole teitä säästävä, **3** koska te etsitte
todistetta siitä, että minussa puhuu Kristus, joka ei ole heikko
teitä kohtaan, vaan on teissä voimallinen. **4** Sillä vaikka hänet
ristiinnaulittiin, kun hän oli heikko, elää hän kuitenkin Jumalan
voimasta; olemmehan mekin hänessä heikot, mutta me elämme
hänen kanssaan Jumalan voimasta teitä kohtaan. **5** Koetelkaa
itseänne, oletteko uskossa; tutkikaa itseänne. Vai ettekö tunne
itseänne, että Jeesus Kristus on teissä? Ellei, niin ette kestä
koetusta. **6** Minä toivon teidän tulevan tuntemaan, että me emme
ole niitä, jotka eivät koetusta kestä. **7** Mutta me rukoilemme
Jumalaa, ettette tekisi mitään pahaa, emme sitä varten, että
näyttäisi siltä, kuin me olisimme koetuksen kestäviä, vaan että
te tekisitte hyvää ja me olisimme ikäänkuin ne, jotka eivät
koetusta kestä. **8** Sillä me emme voi mitään totuutta vastaan,
vaan totuuden puolesta. **9** Sillä me iloitsemme, kun me olemme
heikot, mutta te olette voimalliset; sitä me rukoilemmekin, että
te täydellisiksi tulisitte. **10** Sentähden minä kirjoitan tämän
poissa ollessani, ettei minun teidän luonanne ollessani tarvitsisi

käyttää ankaruutta sen vallan nojalla, minkä Herra on minulle
antanut rakentamiseksi, ei kukistamiseksi. **11** Lopuksi, veljet,
iloitkaa, tulkaa täydellisiksi, ottakaa vastaan kehoituksia, olkaa
yhtä mieltä, eläkää sovussa, niin rakkauden ja rauhan Jumala
on oleva teidän kanssanne. **12** Tervehtikää toisianne pyhällä
suunannolla. **13** Kaikki pyhät lähettävät teille tervehdyksen. **14**
Herran Jeesuksen Kristuksen armo ja Jumalan rakkaus ja Pyhän
Hengen osallisuus olkoon kaikkien teidän kanssanne.

Galatalaisille

1 Paavali, apostoli, virkansa saanut, ei ihmisiltä eikä ihmisen
kautta, vaan Jeesuksen Kristuksen kautta ja Isän Jumalan, joka
on hänet kuolleista herättänyt, **2** ja kaikki veljet, jotka ovat minun
kanssani, Galatian seurakunnille. **3** Armo teille ja rauha Jumalalta,
meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta, **4** joka
antoi itsensä alttiiksi meidän syntiemme tähden, pelastaaksensa
meidät nykyisestä pahasta maailmanajasta meidän Jumalamme
ja Isämme tahdon mukaan! **(aiōn g165)** **5** Hänen olkoon kunnia aina
ja iankaikkisesti! Amen. **(aiōn g165)** **6** Minua kummastuttaa, että te
niin äkkiä käännytte hänestä, joka on kutsunut teidät Kristuksen
armossa, pois toisenlaiseen evankeliumiin, **7** joka kuitenkaan ei
ole mikään toinen; on vain eräitä, jotka hämmentävät teitä ja
tahtovat vääristellä Kristuksen evankeliumin. **8** Mutta vaikka me,
tai vaikka enkeli taivaasta julistaisi teille evankeliumia, joka on
vastoin sitä, minkä me olemme teille julistaneet, hän olkoon
kirottu. **9** Niinkuin ennenkin olemme sanoneet, niin sanon nytkin
taas: jos joku julistaa teille evankeliumia, joka on vastoin sitä,
minkä te olette saaneet, hän olkoon kirottu. **10** Ihmistenkö
suosiota minä nyt etsin vai Jumalan? Tai ihmisillekö pyydän olla
mieliksi? Jos minä vielä tahtoisin olla ihmisille mieliksi, en olisi
Kristuksen palvelija. **11** Sillä minä teen teille tiettäväksi, veljet, että
minun julistamani evankeliumi ei ole ihmisten mukaista; **12** enkä
minä olekaan sitä ihmisiltä saanut, eikä sitä ole minulle opetettu,
vaan Jeesus Kristus on sen minulle ilmoittanut. **13** Olettehan
kuulleet minun entisestä vaelluksestani juutalaisuudessa, että
minä ylenmäärin vainosin Jumalan seurakuntaa ja sitä hävitin
14 ja että edistyin juutalaisuudessa pitemmälle kuin monet
samanikäiset heimossani ja ylen innokkaasti kiivailin isieni

perinnäissääntöjen puolesta. **15** Mutta kun hän, joka äitini
kohdusta saakka on minut erottanut ja kutsunut armonsa
kautta, näki hyväksi **16** ilmaista minussa Poikansa, että minä
julistaisin evankeliumia hänestä pakanain seassa, niin minä
heti alunpitäenkään en kysynyt neuvoa lihalta ja vereltä, **17**
enkä lähtenyt ylös Jerusalemiin niiden luo, jotka ennen minua
olivat apostoleja, vaan menin pois Arabiaan ja palasin taas
takaisin Damaskoon. **18** Sitten, kolmen vuoden kuluttua, minä
menin ylös Jerusalemiin tutustuakseni Keefaaseen ja jäin hänen
tykönsä viideksitoista päiväksi. **19** Mutta muita apostoleja minä
en nähnyt; näin ainoastaan Jaakobin, Herran veljen. **20** Ja mitä
kirjoitan teille, katso, Jumalan kasvojen edessä minä sanon,
etten valhettele. **21** Sitten menin Syyrian ja Kilikian paikkakuntiin.
22 Mutta olin kasvoiltani tuntematon Juudean seurakunnille, jotka
ovat Kristuksessa. **23** Heidän kuuloonsa oli vain tullut: "Meidän
entinen vainoojamme julistaa nyt sitä uskoa, jota hän ennen
hävitti"; **24** ja he ylistivät Jumalaa minun tähteni.

2 Sitten, neljäntoista vuoden kuluttua, minä taas menin ylös
Jerusalemiin Barnabaan kanssa ja otin Tiituksenkin mukaani. **2**
Mutta minä menin sinne ilmestyksen johdosta ja esitin heille sen
evankeliumin, jota julistan pakanain keskuudessa; esitin sen
yksityisesti arvokkaimmille heistä, etten ehkä juoksisi tai olisi
juossut turhaan. **3** Mutta ei edes seuralaistani Tiitusta, joka oli
kreikkalainen, pakotettu ympärileikkauttamaan itseänsä. **4** Noiden
pariimme luikertaneiden valheveljien tähden, jotka orjuuttaakseen
meitä olivat hiipineet vakoilemaan vapauttamme, mikä meillä
on Kristuksessa Jeesuksessa, **5** me emme hetkeksikään
alistuneet antamaan heille myöten, että evankeliumin totuus
säilyisi teidän keskuudessanne. **6** Ja nuo, joita jonakin pidettiin-

millaisia lienevät olleet, ei kuulu minuun; Jumala ei katso
henkilöön-nuo arvossapidetyt eivät velvoittaneet minua mihinkään
enempään, **7** vaan päinvastoin, kun näkivät, että minulle
oli uskottu evankeliumin julistaminen ympärileikkaamattomille,
samoin kuin Pietarille sen julistaminen ympärileikatuille- **8** sillä
hän, joka antoi Pietarille voimaa hänen apostolintoimeensa
ympärileikattujen keskuudessa, antoi minullekin siihen voimaa
pakanain keskuudessa- **9** ja kun olivat tulleet tuntemaan sen
armon, mikä oli minulle annettu, niin Jaakob ja Keefas ja
Johannes, joita pidettiin pylväinä, antoivat minulle ja Barnabaalle
yhteisen työn merkiksi kättä, mennäksemme, me pakanain
keskuuteen ja he ympärileikattujen. **10** Meidän oli vain
muistaminen köyhiä, ja juuri sitä minä olenkin ahkeroinut tehdä.
11 Mutta kun Keefas tuli Antiokiaan, vastustin minä häntä vasten
kasvoja, koska hän oli herättänyt suurta paheksumista. **12**
Sillä ennenkuin Jaakobin luota oli tullut muutamia miehiä, oli
hän syönyt yhdessä pakanain kanssa; mutta heidän tultuaan
hän vetäytyi pois ja pysytteli erillään peläten ympärileikattuja,
13 ja hänen kanssaan lankesivat ulkokultaisuuteen muutkin
juutalaiset, niin että heidän ulkokultaisuutensa tempasi mukaansa
Barnabaankin. **14** Mutta kun minä näin, etteivät he vaeltaneet
suoraan evankeliumin totuuden mukaan, sanoin minä Keefaalle
kaikkien kuullen: "Jos sinä, joka olet juutalainen, noudatat
pakanain tapoja etkä juutalaisten, miksi sinä pakotat pakanoita
noudattamaan juutalaisten tapoja?" **15** Me olemme luonnostamme
juutalaisia, emmekä pakanasyntisiä; **16** mutta koska tiedämme,
ettei ihminen tule vanhurskaaksi lain teoista, vaan uskon
kautta Jeesukseen Kristukseen, niin olemme mekin uskoneet
Kristukseen Jeesukseen tullaksemme vanhurskaiksi uskosta

Kristukseen eikä lain teoista, koska ei mikään liha tule
vanhurskaaksi lain teoista. **17** Mutta jos meidät itsemmekin,
pyrkiessämme vanhurskautumaan Kristuksessa, on havaittu
syntisiksi, onko sitten Kristus synnin palvelija? Pois se! **18**
Sillä jos minä uudestaan rakennan sen, minkä olen hajottanut
maahan, osoitan minä olevani lain rikkoja. **19** Sillä minä olen
lain kautta kuollut pois laista, elääkseni Jumalalle. Minä olen
Kristuksen kanssa ristiinnaulittu, **20** ja minä elän, en enää minä,
vaan Kristus elää minussa; ja minkä nyt elän lihassa, sen minä
elän Jumalan Pojan uskossa, hänen, joka on rakastanut minua
ja antanut itsensä minun edestäni. **21** En minä tee mitättömäksi
Jumalan armoa, sillä jos vanhurskaus on saatavissa lain kautta,
silloinhan Kristus on turhaan kuollut.

3 Oi te älyttömät galatalaiset! Kuka on lumonnut teidät, joiden
silmäin eteen Jeesus Kristus oli kuvattu ristiinnaulittuna? **2**
Tämän vain tahdon saada teiltä tietää: lain teoistako saitte
Hengen vai uskossa kuulemisesta? **3** Niinkö älyttömiä olette? Te
alotitte Hengessä, lihassako nyt lopetatte? **4** Niin paljonko olette
turhaan kärsineet? -jos se on turhaa ollut. **5** Joka siis antaa
teille Hengen ja tekee voimallisia tekoja teidän keskuudessanne,
saako hän sen aikaan lain tekojen vai uskossa kuulemisen
kautta, **6** samalla tavalla kuin "Aabraham uskoi Jumalaa, ja
se luettiin hänelle vanhurskaudeksi"? **7** Tietäkää siis, että ne,
jotka uskoon perustautuvat, ovat Aabrahamin lapsia. **8** Ja
koska Raamattu edeltäpäin näki, että Jumala vanhurskauttaa
pakanat uskosta, julisti se Aabrahamille edeltäpäin tämän
hyvän sanoman: "Sinussa kaikki kansat tulevat siunatuiksi". **9**
Niinmuodoin ne, jotka perustautuvat uskoon, siunataan uskovan
Aabrahamin kanssa. **10** Sillä kaikki, jotka perustautuvat lain

tekoihin, ovat kirouksen alaisia; sillä kirjoitettu on: "Kirottu olkoon
jokainen, joka ei pysy kaikessa, mikä on kirjoitettuna lain kirjassa,
niin että hän sen tekee". **11** Ja selvää on, ettei kukaan tule
vanhurskaaksi Jumalan edessä lain kautta, koska "vanhurskas
on elävä uskosta". **12** Mutta laki ei perustaudu uskoon, vaan:
"Joka ne täyttää, on niistä elävä". **13** Kristus on lunastanut meidät
lain kirouksesta, kun hän tuli kiroukseksi meidän edestämme-
sillä kirjoitettu on: "Kirottu on jokainen, joka on puuhun ripustettu"
- **14** että Aabrahamin siunaus tulisi Jeesuksessa Kristuksessa
pakanain osaksi ja me niin uskon kautta saisimme luvatun
Hengen. **15** Veljet, minä puhun ihmisten tavalla. Eihän kukaan voi
kumota ihmisenkään vahvistettua testamenttia eikä siihen mitään
lisätä. **16** Mutta nyt lausuttiin lupaukset Aabrahamille ja hänen
siemenelleen. Hän ei sano: "Ja siemenille", ikäänkuin monesta,
vaan ikäänkuin yhdestä: "Ja sinun siemenellesi", joka on Kristus.
17 Minä tarkoitan tätä: Jumalan ennen vahvistamaa testamenttia
ei neljänsadan kolmenkymmenen vuoden perästä tullut laki voi
kumota, niin että se tekisi lupauksen mitättömäksi. **18** Sillä jos
perintö tulisi laista, niin se ei enää tulisikaan lupauksesta. Mutta
Aabrahamille Jumala on sen lahjoittanut lupauksen kautta. **19**
Mitä varten sitten on laki? Se on rikkomusten tähden jäljestäpäin
lisätty olemaan siihen asti, kunnes oli tuleva se siemen, jolle
lupaus oli annettu; ja se säädettiin enkelien kautta, välimiehen
kädellä. **20** Välimies taas ei ole yhtä varten; mutta Jumala
on yksi. **21** Onko sitten laki vastoin Jumalan lupauksia? Pois
se! Sillä jos olisi annettu laki, joka voisi eläväksi tehdä, niin
vanhurskaus todella tulisi laista. **22** Mutta Raamattu on sulkenut
kaikki synnin alle, että se, mikä luvattu oli, annettaisiin uskosta
Jeesukseen Kristukseen niille, jotka uskovat. **23** Mutta ennenkuin

usko tuli, vartioitiin meitä lain alle suljettuina uskoa varten, joka
oli vastedes ilmestyvä. **24** Niinmuodoin on laista tullut meille
kasvattaja Kristukseen, että me uskosta vanhurskaiksi tulisimme.
25 Mutta uskon tultua me emme enää ole kasvattajan alaisia. **26**
Sillä te olette kaikki uskon kautta Jumalan lapsia Kristuksessa
Jeesuksessa. **27** Sillä kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut,
olette Kristuksen päällenne pukeneet. **28** Ei ole tässä juutalaista
eikä kreikkalaista, ei ole orjaa eikä vapaata, ei ole miestä eikä
naista; sillä kaikki te olette yhtä Kristuksessa Jeesuksessa. **29**
Mutta jos te olette Kristuksen omat, niin te siis olette Aabrahamin
siementä, perillisiä lupauksen mukaan.

4 Mutta minä sanon: niin kauan kuin perillinen on alaikäinen,
ei hän missään kohden eroa orjasta, vaikka hän onkin kaiken
herra; **2** vaan hän on holhoojain ja huoneenhaltijain alainen
isän määräämään aikaan asti. **3** Samoin mekin; kun olimme
alaikäisiä, olimme orjuutetut maailman alkeisvoimien alle. **4**
Mutta kun aika oli täytetty, lähetti Jumala Poikansa, vaimosta
syntyneen, lain alaiseksi syntyneen, **5** lunastamaan lain alaiset,
että me pääsisimme lapsen asemaan. **6** Ja koska te olette lapsia,
on Jumala lähettänyt meidän sydämeemme Poikansa Hengen,
joka huutaa: "Abba! Isä!" **7** Niinpä sinä et siis enää ole orja, vaan
lapsi; mutta jos olet lapsi, olet myös perillinen Jumalan kautta. **8**
Mutta silloin, kun ette tunteneet Jumalaa, te palvelitte jumalia,
jotka luonnostaan eivät jumalia ole. **9** Nyt sitävastoin, kun olette
tulleet tuntemaan Jumalan ja, mikä enemmän on, kun Jumala
tuntee teidät, kuinka te jälleen käännytte noiden heikkojen ja
köyhien alkeisvoimien puoleen, joiden orjiksi taas uudestaan
tahdotte tulla? **10** Te otatte vaarin päivistä ja kuukausista ja juhla-
ajoista ja vuosista. **11** Minä pelkään teidän tähtenne, että olen

ehkä turhaan teistä vaivaa nähnyt. **12** Tulkaa minun kaltaisikseni,
koska minäkin olen tullut teidän kaltaiseksenne, veljet, minä
pyydän sitä teiltä. Ette ole minua mitenkään loukanneet. **13**
Tiedättehän, että ruumiillinen heikkous oli syynä siihen, että
minä ensi kerralla julistin teille evankeliumia, **14** ja tiedätte,
mikä kiusaus teillä oli minun ruumiillisesta tilastani; ette minua
halveksineet ettekä vieroneet, vaan otitte minut vastaan niinkuin
Jumalan enkelin, jopa niinkuin Kristuksen Jeesuksen. **15** Missä
on nyt teiltä kerskaaminen onnestanne? Sillä minä annan teistä
sen todistuksen, että te, jos se olisi ollut mahdollista, olisitte
kaivaneet silmät päästänne ja antaneet minulle. **16** Onko minusta
siis tullut teidän vihamiehenne sentähden, että minä puhun
teille totuuden? **17** Heillä on intoa teidän hyväksenne, mutta ei
oikeata; vaan he tahtovat eristää teidät, että teillä olisi intoa
heidän hyväksensä. **18** On hyvä, jos osoitetaan intoa hyvässä
asiassa aina, eikä ainoastaan silloin, kun minä olen teidän
tykönänne. **19** Lapsukaiseni, jotka minun jälleen täytyy kivulla
synnyttää, kunnes Kristus saa muodon teissä, **20** tahtoisinpa
nyt olla teidän tykönänne ja äänenikin muuttaa! Sillä minä olen
aivan ymmällä teistä. **21** Sanokaa minulle te, jotka tahdotte lain
alaisia olla, ettekö kuule, mitä laki sanoo? **22** Onhan kirjoitettu,
että Aabrahamilla oli kaksi poikaa, toinen orjattaresta, toinen
vapaasta. **23** Mutta orjattaren poika oli syntynyt lihan mukaan,
vapaan taas lupauksen voimasta. **24** Tämä on kuvannollista
puhetta; nämä naiset ovat kaksi liittoa: toinen on Siinain vuorelta,
joka synnyttää orjuuteen, ja se on Haagar; **25** sillä Haagar on
Siinain vuori Arabiassa ja vastaa nykyistä Jerusalemia, joka elää
orjuudessa lapsineen. **26** Mutta se Jerusalem, joka ylhäällä on,
on vapaa, ja se on meidän äitimme. **27** Sillä kirjoitettu on: "Iloitse,

sinä hedelmätön, joka et synnytä, riemahda ja huuda sinä, jolla ei
ole synnytyskipuja. Sillä yksinäisellä on paljon lapsia, enemmän
kuin sillä, jolla on mies." **28** Ja te, veljet, olette lupauksen lapsia,
niinkuin Iisak oli. **29** Mutta niinkuin lihan mukaan syntynyt silloin
vainosi Hengen mukaan syntynyttä, niin nytkin. **30** Mutta mitä
sanoo Raamattu? "Aja pois orjatar poikinensa; sillä orjattaren
poika ei saa periä vapaan vaimon pojan kanssa." **31** Niin me
siis, veljet, emme ole orjattaren lapsia, vaan vapaan.

5 Vapauteen Kristus vapautti meidät. Pysykää siis lujina, älkääkä
antako uudestaan sitoa itseänne orjuuden ikeeseen. **2** Katso,
minä, Paavali, sanon teille, että jos ympärileikkautatte itsenne,
niin Kristus ei ole oleva teille miksikään hyödyksi. **3** Ja minä
todistan taas jokaiselle ihmiselle, joka ympärileikkauttaa itsensä,
että hän on velvollinen täyttämään kaiken lain. **4** Te olette
joutuneet pois Kristuksesta, te, jotka tahdotte lain kautta tulla
vanhurskaiksi; te olette langenneet pois armosta. **5** Sillä me
odotamme uskosta vanhurskauden toivoa Hengen kautta. **6**
Sillä Kristuksessa Jeesuksessa ei auta ympärileikkaus eikä
ympärileikkaamattomuus, vaan rakkauden kautta vaikuttava
usko. **7** Te juoksitte hyvin; kuka esti teitä olemasta totuudelle
kuuliaisia? **8** Houkutus siihen ei ole hänestä, joka teitä kutsuu.
9 Vähäinen hapatus hapattaa koko taikinan. **10** Minulla on
teihin se luottamus Herrassa, että te ette missään kohden
tule ajattelemaan toisin; mutta teidän häiritsijänne saa kantaa
tuomionsa, olkoon kuka hyvänsä. **11** Mutta jos minä, veljet,
vielä saarnaan ympärileikkausta, miksi minua vielä vainotaan?
Silloinhan olisi ristin pahennus poistettu. **12** Kunpa aivan
silpoisivat itsensä, nuo teidän kiihoittajanne! **13** Te olette näet
kutsutut vapauteen, veljet; älkää vain salliko vapauden olla

yllykkeeksi lihalle, vaan palvelkaa toisianne rakkaudessa. **14** Sillä
kaikki laki on täytetty yhdessä käskysanassa, tässä: "Rakasta
lähimmäistäsi niinkuin itseäsi". **15** Mutta jos te purette ja syötte
toisianne, katsokaa, ettette toinen toistanne perin hävitä. **16**
Minä sanon: vaeltakaa Hengessä, niin ette lihan himoa täytä. **17**
Sillä liha himoitsee Henkeä vastaan, ja Henki lihaa vastaan;
nämä ovat nimittäin toisiansa vastaan, niin että te ette tee sitä,
mitä tahdotte. **18** Mutta jos te olette Hengen kuljetettavina, niin
ette ole lain alla. **19** Mutta lihan teot ovat ilmeiset, ja ne ovat:
haureus, saastaisuus, irstaus, **20** epäjumalanpalvelus, noituus,
vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, eriseurat, lahkot,
21 kateus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset, joista
teille edeltäpäin sanon, niinkuin jo ennenkin olen sanonut, että
ne, jotka semmoista harjoittavat, eivät peri Jumalan valtakuntaa.
22 Mutta Hengen hedelmä on rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys,
ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, sävyisyys, itsensähillitseminen.
23 Sellaista vastaan ei ole laki. **24** Ja ne, jotka ovat Kristuksen
Jeesuksen omat, ovat ristiinnaulinneet lihansa himoineen ja
haluineen. **25** Jos me Hengessä elämme, niin myös Hengessä
vaeltakaamme. **26** Älkäämme olko turhan kunnian pyytäjiä, niin
että toisiamme ärsyttelemme, toisiamme kadehdimme.

6 Veljet, jos joku tavataan jostakin rikkomuksesta, niin ojentakaa
te, hengelliset, häntä sävyisyyden hengessä; ja ole varuillasi,
ettet sinäkin joutuisi kiusaukseen. **2** Kantakaa toistenne kuormia,
ja niin te täytätte Kristuksen lain. **3** Sillä jos joku luulee jotakin
olevansa, vaikka ei ole mitään, niin hän pettää itsensä. **4** Mutta
tutkikoon kukin omat tekonsa, ja silloin hänen kerskaamisensa
on vain siinä, mitä hän itse on, ei siinä, mitä toinen on; **5**
sillä kunkin on kannettava oma taakkansa. **6** Jolle sanaa

opetetaan, se jakakoon kaikkea hyvää opettajallensa. **7** Älkää
eksykö, Jumala ei salli itseänsä pilkata; sillä mitä ihminen
kylvää, sitä hän myös niittää. **8** Joka lihaansa kylvää, se lihasta
turmeluksen niittää; mutta joka Henkeen kylvää, se Hengestä
iankaikkisen elämän niittää. **(aiōnios g166)** **9** Ja kun hyvää
teemme, älkäämme lannistuko, sillä me saamme ajan tullen
niittää, jos emme väsy. **10** Sentähden, kun meillä vielä aikaa
on, tehkäämme hyvää kaikille, mutta varsinkin uskonveljille.
11 Katsokaa, kuinka suurilla kirjaimilla minä omakätisesti teille
kirjoitan! **12** Kaikki, jotka pyrkivät lihassa olemaan mieliksi,
ne pakottavat teitä ympärileikkauttamaan itsenne vain siksi,
ettei heitä Kristuksen ristin tähden vainottaisi. **13** Eiväthän
nekään, jotka ympärileikkauttavat itsensä, itse noudata lakia,
vaan he tahtovat teitä ympärileikkauttamaan itsenne saadakseen
kerskata teidän lihastanne. **14** Mutta pois se minusta, että
minä muusta kerskaisin kuin meidän Herramme Jeesuksen
Kristuksen rististä, jonka kautta maailma on ristiinnaulittu minulle,
ja minä maailmalle! **15** Sillä ei ympärileikkaus ole mitään eikä
ympärileikkaamattomuus, vaan uusi luomus. **16** Ja kaikille,
jotka tämän säännön mukaan vaeltavat, kaikille heille rauha
ja laupeus, ja Jumalan Israelille! **17** Älköön tästedes kukaan
minulle vaivoja tuottako; sillä minä kannan Jeesuksen arvet
ruumiissani. **18** Meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armo
olkoon teidän henkenne kanssa, veljet. Amen.

Efesolaisille

1 Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoli,
sossa oleville pyhille ja uskoville Kristuksessa Jeesuksessa. **2**
Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta
Jeesukselta Kristukselta! **3** Ylistetty olkoon meidän Herramme
Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka on siunannut meitä
taivaallisissa kaikella hengellisellä siunauksella Kristuksessa,
4 niinkuin hän ennen maailman perustamista oli hänessä
valinnut meidät olemaan pyhät ja nuhteettomat hänen edessään,
rakkaudessa, **5** edeltäpäin määräten meidät lapseuteen,
hänen yhteyteensä Jeesuksen Kristuksen kautta, hänen oman
tahtonsa mielisuosion mukaan, **6** sen armonsa kirkkauden
kiitokseksi, minkä hän on lahjoittanut meille siinä rakastetussa, **7**
jossa meillä on lunastus hänen verensä kautta, rikkomusten
anteeksisaaminen, hänen armonsa rikkauden mukaan. **8** Tätä
armoa hän on ylenpalttisesti antanut meille kaikkinaiseksi
viisaudeksi ja ymmärrykseksi, **9** tehden meille tiettäväksi sen
tahtonsa salaisuuden, että hän, päätöksensä mukaan, jonka hän
oli nähnyt hyväksi itsessään tehdä- **10** siitä armotaloudesta,
minkä hän aikojen täyttyessä aikoi toteuttaa, -oli yhdistävä
Kristuksessa yhdeksi kaikki, mitä on taivaissa ja mitä on maan
päällä. **11** Hänessä me myös olemme saaneet perintöosan, ollen
siihen edeltämäärätyt hänen aivoituksensa mukaan, hänen,
joka vaikuttaa kaikki oman tahtonsa päättämän mukaan, **12**
että me olisimme hänen kirkkautensa kiitokseksi, me, jotka jo
edeltä olimme panneet toivomme Kristukseen. **13** Hänessä on
teihinkin, sittenkuin olitte kuulleet totuuden sanan, pelastuksenne
evankeliumin, uskoviksi tultuanne pantu luvatun Pyhän Hengen
sinetti, **14** sen, joka on meidän perintömme vakuutena, hänen

omaisuutensa lunastamiseksi-hänen kirkkautensa kiitokseksi.
15 Sentähden, kun kuulin siitä uskosta, joka teillä on Herrassa
Jeesuksessa, ja teidän rakkaudestanne kaikkia pyhiä kohtaan,
16 en minäkään lakkaa kiittämästä teidän tähtenne, kun muistelen
teitä rukouksissani, **17** anoen, että meidän Herramme Jeesuksen
Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja
ilmestyksen Hengen hänen tuntemisessaan **18** ja valaisisi teidän
sydämenne silmät, että tietäisitte, mikä on se toivo, johon hän on
teidät kutsunut, kuinka suuri hänen perintönsä kirkkaus hänen
pyhissään **19** ja mikä hänen voimansa ylenpalttinen suuruus
meitä kohtaan, jotka uskomme-sen hänen väkevyytensä voiman
vaikutuksen mukaan, **20** jonka hän vaikutti Kristuksessa, kun
hän herätti hänet kuolleista ja asetti hänet oikealle puolellensa
taivaissa, **21** korkeammalle kaikkea hallitusta ja valtaa ja voimaa
ja herrautta ja jokaista nimeä, mikä mainitaan, ei ainoastaan
tässä maailmanajassa, vaan myös tulevassa. **(aiōn g165)** **22** Ja
kaikki hän on asettanut hänen jalkainsa alle ja antanut hänet
kaiken pääksi seurakunnalle, **23** joka on hänen ruumiinsa, hänen
täyteytensä, joka kaikki kaikissa täyttää.

2 Ja Jumala on eläviksi tehnyt teidät, jotka olitte kuolleet
rikoksiinne ja synteihinne, **2** joissa te ennen vaelsitte tämän
maailman menon mukaan, ilmavallan hallitsijan, sen hengen
hallitsijan, mukaan, joka nyt tekee työtään tottelemattomuuden
lapsissa, **(aiōn g165)** **3** joiden joukossa mekin kaikki ennen
vaelsimme lihamme himoissa, noudattaen lihan ja ajatusten
mielitekoja, ja olimme luonnostamme vihan lapsia niinkuin
muutkin; **4** mutta Jumala, joka on laupeudesta rikas, suuren
rakkautensa tähden, jolla hän on meitä rakastanut, **5** on tehnyt
meidät, jotka olimme kuolleet rikoksiimme, eläviksi Kristuksen

kanssa-armosta te olette pelastetut- **6** ja yhdessä hänen
kanssaan herättänyt ja yhdessä hänen kanssaan asettanut
meidät taivaallisiin Kristuksessa Jeesuksessa, **7** osoittaakseen
tulevina maailmanaikoina armonsa ylenpalttista runsautta,
hyvyydessään meitä kohtaan Kristuksessa Jeesuksessa. **(aiōn**
g165) **8** Sillä armosta te olette pelastetut uskon kautta, ette
itsenne kautta-se on Jumalan lahja- **9** ette tekojen kautta,
ettei kukaan kerskaisi. **10** Sillä me olemme hänen tekonsa,
luodut Kristuksessa Jeesuksessa hyviä töitä varten, jotka
Jumala on edeltäpäin valmistanut, että me niissä vaeltaisimme.
11 Muistakaa sentähden, että te ennen, te lihanne puolesta
pakanat, jotka olette saaneet ympärileikkaamattomien nimen
niiltä, joita, lihaan käsillä tehdyn ympärileikkauksen mukaisesti,
sanotaan ympärileikatuiksi- **12** että te siihen aikaan olitte
ilman Kristusta, olitte vailla Israelin kansalaisoikeutta ja vieraat
lupauksen liitoille, ilman toivoa ja ilman Jumalaa maailmassa;
13 mutta nyt, kun olette Kristuksessa Jeesuksessa, olette
te, jotka ennen olitte kaukana, päässeet lähelle Kristuksen
veressä. **14** Sillä hän on meidän rauhamme, hän, joka teki
molemmat yhdeksi ja purki erottavan väliseinän, nimittäin
vihollisuuden, **15** kun hän omassa lihassaan teki tehottomaksi
käskyjen lain säädöksinensä, luodakseen itsessänsä nuo kaksi
yhdeksi uudeksi ihmiseksi, tehden rauhan, **16** ja yhdessä
ruumiissa sovittaakseen molemmat Jumalan kanssa ristin kautta,
kuolettaen itsensä kautta vihollisuuden. **17** Ja hän tuli ja julisti
rauhaa teille, jotka kaukana olitte, ja rauhaa niille, jotka lähellä
olivat; **18** sillä hänen kauttansa on meillä molemmilla pääsy
yhdessä Hengessä Isän tykö. **19** Niin ette siis enää ole vieraita
ettekä muukalaisia, vaan te olette pyhien kansalaisia ja Jumalan

perhettä, **20** apostolien ja profeettain perustukselle rakennettuja,
kulmakivenä itse Kristus Jeesus, **21** jossa koko rakennus liittyy
yhteen ja kasvaa pyhäksi temppeliksi Herrassa; **22** ja hänessä
tekin yhdessä muitten kanssa rakennutte Jumalan asumukseksi
Hengessä.

3 Sen takia minä, Paavali, teidän, pakanain, tähden Kristuksen
Jeesuksen vanki, notkistan polveni- **2** olette kaiketi kuulleet siitä
Jumalan armon taloudenhoidosta, mikä on minulle teitä varten
annettu, **3** että näet tämä salaisuus on ilmestyksen kautta tehty
minulle tiettäväksi, niinkuin olen siitä edellä lyhyesti kirjoittanut; **4**
josta te sitä lukiessanne voitte huomata, kuinka perehtynyt minä
olen Kristuksen salaisuuteen, **5** jota menneiden sukupolvien
aikana ei ole ihmisten lapsille tiettäväksi tehty, niinkuin se
nyt Hengessä on ilmoitettu hänen pyhille apostoleilleen ja
profeetoille: **6** että näet pakanatkin ovat kanssaperillisiä ja yhtä
ruumista ja osallisia lupaukseen Kristuksessa Jeesuksessa
evankeliumin kautta, **7** jonka palvelijaksi minä olen tullut Jumalan
armon lahjan kautta, joka minulle on annettu hänen voimansa
vaikutuksesta. **8** Minulle, kaikista pyhistä halvimmalle, on
annettu tämä armo: julistaa pakanoille evankeliumia Kristuksen
tutkimattomasta rikkaudesta **9** ja saattaa kaikille ilmeiseksi, mitä
on sen salaisuuden taloudenhoito, joka ikuisista ajoista asti
on ollut kätkettynä Jumalassa, kaiken Luojassa, **(aiōn g165)** **10**
että Jumalan moninainen viisaus seurakunnan kautta nyt tulisi
taivaallisten hallitusten ja valtojen tietoon **11** sen iankaikkisen
aivoituksen mukaisesti, jonka hän oli säätänyt Kristuksessa
Jeesuksessa, meidän Herrassamme, **(aiōn g165)** **12** jossa meillä,
uskon kautta häneen, on uskallus ja luottavainen pääsy Jumalan
tykö. **13** Siksi minä pyydän, ettette lannistuisi niiden ahdistusten

vuoksi, joita minä teidän tähtenne kärsin, sillä ne ovat teidän
kunnianne. **14** Sentähden minä notkistan polveni Isän edessä,
15 josta kaikki, millä isä on, taivaissa ja maan päällä, saa
nimensä, **16** että hän kirkkautensa runsauden mukaisesti
antaisi teidän, sisällisen ihmisenne puolesta, voimassa vahvistua
hänen Henkensä kautta **17** ja Kristuksen asua uskon kautta
teidän sydämissänne, **18** niin että te, rakkauteen juurtuneina
ja perustuneina, voisitte kaikkien pyhien kanssa käsittää, mikä
leveys ja pituus ja korkeus ja syvyys on, **19** ja oppia tuntemaan
Kristuksen rakkauden, joka on kaikkea tietoa ylempänä; että
tulisitte täyteen Jumalan kaikkea täyteyttä. **20** Mutta hänelle, joka
voi tehdä enemmän, monin verroin enemmän kuin kaikki, mitä
me anomme tai ymmärrämme, sen voiman mukaan, joka meissä
vaikuttaa, **21** hänelle kunnia seurakunnassa ja Kristuksessa
Jeesuksessa kautta kaikkien sukupolvien, aina ja iankaikkisesti!
Amen. **(aiōn g165)**

4 Niin kehoitan siis minä, joka olen vankina Herrassa, teitä
vaeltamaan, niinkuin saamanne kutsumuksen arvo vaatii, **2**
kaikessa nöyryydessä ja hiljaisuudessa ja pitkämielisyydessä
kärsien toinen toistanne rakkaudessa **3** ja pyrkien säilyttämään
hengen yhteyden rauhan yhdyssiteellä: **4** yksi ruumis ja yksi
henki, niinkuin te olette kutsututkin yhteen ja samaan toivoon,
jonka te kutsumuksessanne saitte; **5** yksi Herra, yksi usko,
yksi kaste; **6** yksi Jumala ja kaikkien Isä, joka on yli kaikkien
ja kaikkien kautta ja kaikissa. **7** Mutta itsekullekin meistä on
armo annettu Kristuksen lahjan mitan mukaan. **8** Sentähden on
sanottu: "Hän astui ylös korkeuteen, hän otti vankeja saaliikseen,
hän antoi lahjoja ihmisille". **9** Mutta että hän astui ylös, mitä
se on muuta, kuin että hän oli astunut alaskin, maan alimpiin

paikkoihin? **10** Hän, joka on astunut alas, on se, joka myös
astui ylös, kaikkia taivaita ylemmäksi, täyttääkseen kaikki. **11**
Ja hän antoi muutamat apostoleiksi, toiset profeetoiksi, toiset
evankelistoiksi, toiset paimeniksi ja opettajiksi, **12** tehdäkseen
pyhät täysin valmiiksi palveluksen työhön, Kristuksen ruumiin
rakentamiseen, **13** kunnes me kaikki pääsemme yhteyteen
uskossa ja Jumalan Pojan tuntemisessa, täyteen miehuuteen,
Kristuksen täyteyden täyden iän määrään, **14** ettemme enää olisi
alaikäisiä, jotka ajelehtivat ja joita viskellään kaikissa opintuulissa
ja ihmisten arpapelissä ja eksytyksen kavalissa juonissa; **15**
vaan että me, totuutta noudattaen rakkaudessa, kaikin tavoin
kasvaisimme häneen, joka on pää, Kristus, **16** josta koko
ruumis, yhteen liitettynä ja koossa pysyen jokaisen jänteensä
avulla, kasvaa rakentuakseen rakkaudessa sen voiman määrän
mukaan, mikä kullakin osalla on. **17** Sen minä siis sanon
ja varoitan Herrassa: älkää enää vaeltako, niinkuin pakanat
vaeltavat mielensä turhuudessa, **18** nuo, jotka, pimentyneinä
ymmärrykseltään ja vieraantuneina Jumalan elämästä heissä
olevan tietämättömyyden tähden ja sydämensä paatumuksen
tähden, **19** ovat päästäneet tuntonsa turtumaan ja heittäytyneet
irstauden valtaan, harjoittamaan kaikkinaista saastaisuutta,
ahneudessa. **20** Mutta näin te ette ole oppineet Kristusta
tuntemaan, **21** jos muutoin olette hänestä kuulleet ja hänessä
opetusta saaneet, niinkuin totuus on Jeesuksessa: **22** että teidän
tulee panna pois vanha ihmisenne, jonka mukaan te ennen
vaelsitte ja joka turmelee itsensä petollisia himoja seuraten, **23** ja
uudistua mielenne hengeltä **24** ja pukea päällenne uusi ihminen,
joka Jumalan mukaan on luotu totuuden vanhurskauteen ja
pyhyyteen. **25** Pankaa sentähden pois valhe ja puhukaa totta,

kukin lähimmäisensä kanssa, sillä me olemme toinen toisemme
jäseniä. **26** "Vihastukaa, mutta älkää syntiä tehkö." Älkää antako
auringon laskea vihanne yli, **27** Älkääkä antako perkeleelle sijaa.
28 Joka on varastanut, älköön enää varastako, vaan tehköön
ennemmin työtä ja toimittakoon käsillään sitä, mikä hyvää on,
että hänellä olisi, mitä antaa tarvitsevalle. **29** Mikään rietas puhe
älköön suustanne lähtekö, vaan ainoastaan sellainen, mikä on
rakentavaista ja tarpeellista ja on mieluista niille, jotka kuulevat.
30 Älkääkä saattako murheelliseksi Jumalan Pyhää Henkeä,
joka on teille annettu sinetiksi lunastuksen päivään saakka. **31**
Kaikki katkeruus ja kiivastus ja viha ja huuto ja herjaus, kaikki
pahuus olkoon kaukana teistä. **32** Olkaa sen sijaan toisianne
kohtaan ystävällisiä, hyväsydämisiä, anteeksiantavaisia toinen
toisellenne, niinkuin Jumalakin on Kristuksessa teille anteeksi
antanut.

5 Olkaa siis Jumalan seuraajia, niinkuin rakkaat lapset, **2**
ja vaeltakaa rakkaudessa, niinkuin Kristuskin rakasti teitä ja
antoi itsensä meidän edestämme lahjaksi ja uhriksi, Jumalalle
"suloiseksi tuoksuksi". **3** Mutta haureutta ja minkäänlaista
saastaisuutta tai ahneutta älköön edes mainittako teidän
keskuudessanne-niinkuin pyhien sopii- **4** Älköön myös rivoutta
tai tyhmää lorua tai ilvehtimistä, jotka ovat sopimattomia, vaan
paremmin kiitosta. **5** Sillä sen te tiedätte ja tunnette, ettei
yhdelläkään haureellisella eikä saastaisella eikä ahneella-
sillä hän on epäjumalanpalvelija-ole perintöosaa Kristuksen
ja Jumalan valtakunnassa. **6** Älköön kukaan pettäkö teitä
tyhjillä puheilla, sillä semmoisten tähden kohtaa Jumalan viha
tottelemattomuuden lapsia; **7** Älkää siis olko niihin osallisia
heidän kanssaan. **8** Ennen te olitte pimeys, mutta nyt te

olette valkeus Herrassa. Vaeltakaa valkeuden lapsina **9** -sillä
kaikkinainen hyvyys ja vanhurskaus ja totuus on valkeuden
hedelmä- **10** ja tutkikaa, mikä on otollista Herralle; **11** Älköönkä
teillä olko mitään osallisuutta pimeyden hedelmättömiin tekoihin,
vaan päinvastoin nuhdelkaakin niistä. **12** Sillä häpeällistä on jo
sanoakin, mitä he salassa tekevät; **13** mutta tämä kaikki tulee
ilmi, kun valkeus sen paljastaa, sillä kaikki, mikä tulee ilmi, on
valkeutta. **14** Sentähden sanotaan: "Heräjä sinä, joka nukut,
ja nouse kuolleista, niin Kristus sinua valaisee!" **15** Katsokaa
siis tarkoin, kuinka vaellatte: ei niinkuin tyhmät, vaan niinkuin
viisaat, **16** ja ottakaa vaari oikeasta hetkestä, sillä aika on paha.
17 Älkää sentähden olko mielettömät, vaan ymmärtäkää, mikä
Herran tahto on. **18** Älkääkä juopuko viinistä, sillä siitä tulee
irstas meno, vaan täyttykää Hengellä, **19** puhuen keskenänne
psalmeilla ja kiitosvirsillä ja hengellisillä lauluilla, veisaten ja
laulaen sydämessänne Herralle, **20** kiittäen aina Jumalaa ja Isää
kaikesta meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä. **21**
Ja olkaa toinen toisellenne alamaiset Kristuksen pelossa. **22**
Vaimot, olkaa omille miehillenne alamaiset niinkuin Herralle; **23**
sillä mies on vaimon pää, niinkuin myös Kristus on seurakunnan
pää, hän, ruumiin vapahtaja. **24** Mutta niinkuin seurakunta
on Kristukselle alamainen, niin olkoot vaimotkin miehillensä
kaikessa alamaiset. **25** Miehet, rakastakaa vaimojanne, niinkuin
Kristuskin rakasti seurakuntaa ja antoi itsensä alttiiksi sen edestä,
26 että hän sen pyhittäisi, puhdistaen sen, vedellä pesten,
sanan kautta, **27** saadakseen asetetuksi eteensä kirkastettuna
seurakunnan, jossa ei olisi tahraa eikä ryppyä eikä mitään
muuta sellaista, vaan joka olisi pyhä ja nuhteeton. **28** Samalla
tavoin tulee myös miesten rakastaa vaimojansa niinkuin omia

ruumiitaan; joka rakastaa vaimoansa, hän rakastaa itseänsä. **29**
Sillä eihän kukaan koskaan ole vihannut omaa lihaansa, vaan
hän ravitsee ja vaalii sitä, niinkuin Kristuskin seurakuntaa, **30**
sillä me olemme hänen ruumiinsa jäseniä. **31** "Sentähden mies
luopukoon isästänsä ja äidistänsä ja liittyköön vaimoonsa, ja
ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi." **32** Tämä salaisuus on suuri;
minä tarkoitan Kristusta ja seurakuntaa. **33** Mutta myös teistä
kukin kohdaltaan rakastakoon vaimoaan niinkuin itseänsä; mutta
vaimo kunnioittakoon miestänsä.

6 Lapset, olkaa vanhemmillenne kuuliaiset Herrassa, sillä se
on oikein. **2** "Kunnioita isääsi ja äitiäsi" -tämä on ensimmäinen
käsky, jota seuraa lupaus- **3** "että menestyisit ja kauan
eläisit maan päällä". **4** Ja te isät, älkää kiihoittako lapsianne
vihaan, vaan kasvattakaa heitä Herran kurissa ja nuhteessa.
5 Palvelijat, olkaa kuuliaiset maallisille isännillenne, pelossa
ja vavistuksessa, sydämenne yksinkertaisuudessa, niinkuin
Kristukselle, **6** ei silmänpalvelijoina, ihmisille mieliksi, vaan
Kristuksen palvelijoina, sydämestänne tehden, mitä Jumala
tahtoo, **7** hyvällä mielellä palvellen, niinkuin palvelisitte Herraa
ettekä ihmisiä, **8** tietäen, että mitä hyvää kukin tekee, sen
hän saa takaisin Herralta, olkoonpa orja tai vapaa. **9** Ja te
isännät, tehkää samoin heille, jättäkää pois uhkaileminen,
sillä tiedättehän, että sekä heidän että teidän Herranne on
taivaissa ja ettei hän katso henkilöön. **10** Lopuksi, vahvistukaa
Herrassa ja hänen väkevyytensä voimassa. **11** Pukekaa yllenne
Jumalan koko sota-asu, voidaksenne kestää perkeleen kavalat
juonet. **12** Sillä meillä ei ole taistelu verta ja lihaa vastaan,
vaan hallituksia vastaan, valtoja vastaan, tässä pimeydessä
hallitsevia maailmanvaltiaita vastaan, pahuuden henkiolentoja

vastaan taivaan avaruuksissa. **(aiōn g165)** **13** Sentähden ottakaa
päällenne Jumalan koko sota-asu, voidaksenne pahana päivänä
tehdä vastarintaa ja kaikki suoritettuanne pysyä pystyssä. **14**
Seisokaa siis kupeet totuuteen vyötettyinä, ja olkoon pukunanne
vanhurskauden haarniska, **15** ja kenkinä jaloissanne alttius
rauhan evankeliumille. **16** Kaikessa ottakaa uskon kilpi, jolla
voitte sammuttaa kaikki pahan palavat nuolet, **17** ja ottakaa
vastaan pelastuksen kypäri ja Hengen miekka, joka on Jumalan
sana. **18** Ja tehkää tämä kaikella rukouksella ja anomisella,
rukoillen joka aika Hengessä ja sitä varten valvoen kaikessa
kestäväisyydessä ja anomisessa kaikkien pyhien puolesta; **19** ja
minunkin puolestani, että minulle, kun suuni avaan, annettaisiin
oikeat sanat rohkeasti julistaakseni evankeliumin salaisuutta, **20**
jonka tähden minä olen lähettiläänä kahleissa, että minä siitä
rohkeasti puhuisin, niinkuin minun puhua tulee. **21** Mutta että
tekin tietäisitte tilani, kuinka minun on, niin on Tykikus, rakas
veljeni ja uskollinen palvelija Herrassa, antava teille siitä kaikesta
tiedon. **22** Minä lähetän hänet teidän tykönne juuri sitä varten,
että saisitte tietää meidän tilamme ja että hän lohduttaisi teidän
sydämiänne. **23** Rauha veljille ja rakkaus, uskon kanssa, Isältä
Jumalalta ja Herralta Jeesukselta Kristukselta! **24** Armo olkoon
kaikkien kanssa, jotka rakastavat meidän Herraamme Jeesusta
Kristusta-katoamattomuudessa.

Filippiläisille

1 Paavali ja Timoteus, Kristuksen Jeesuksen palvelijat, kaikille
pyhille Kristuksessa Jeesuksessa, jotka ovat Filippissä, sekä
myös seurakunnan kaitsijoille ja seurakuntapalvelijoille. **2**
Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta
Jeesukselta Kristukselta! **3** Minä kiitän Jumalaani, niin usein
kuin teitä muistan, **4** aina kaikissa rukouksissani ilolla rukoillen
teidän kaikkien puolesta, **5** kiitän siitä, että olette olleet osallisia
evankeliumiin ensi päivästä alkaen tähän päivään saakka, **6**
varmasti luottaen siihen, että hän, joka on alkanut teissä hyvän
työn, on sen täyttävä Kristuksen Jeesuksen päivään saakka. **7**
Ja oikein onkin, että minä näin ajattelen teitä kaikkia, koska te
olette minun sydämessäni, te, jotka sekä ollessani kahleissa että
evankeliumia puolustaessani ja vahvistaessani olette kaikki minun
kanssani armosta osalliset. **8** Sillä Jumala on minun todistajani,
kuinka minä teitä kaikkia ikävöitsen Kristuksen Jeesuksen
sydämellisellä rakkaudella. **9** Ja sitä minä rukoilen, että teidän
rakkautenne tulisi yhä runsaammaksi tiedossa ja kaikessa
käsittämisessä, **10** voidaksenne tutkia, mikä paras on, että te
Kristuksen päivään saakka olisitte puhtaat ettekä kenellekään
loukkaukseksi, **11** täynnä vanhurskauden hedelmää, jonka
Jeesus Kristus saa aikaan, Jumalan kunniaksi ja ylistykseksi. **12**
Mutta minä tahdon, että te, veljet, tietäisitte, että se, mitä minulle
on tapahtunut, on koitunutkin evankeliumin menestykseksi, **13**
niin että koko henkivartioston ja kaikkien muiden tietoon on
tullut, että minä olen kahleissa Kristuksen tähden, **14** ja että
useimmat veljistä, saaden Herrassa uskallusta minun kahleistani,
yhä enemmän rohkenevat pelkäämättä puhua Jumalan sanaa.
15 Muutamat tosin julistavat Kristusta kateudestakin ja riidan

halusta, mutta toiset hyvässä tarkoituksessa: **16** nämä
tekevät sitä rakkaudesta, koska tietävät, että minut on pantu
evankeliumia puolustamaan, **17** nuo toiset taas julistavat
Kristusta itsekkyydestä, epäpuhtaalla mielellä, luullen tuottavansa
minulle murhetta kahleissani. **18** Vaan mitäpä tuosta, kunhan
Kristusta vain tavalla tai toisella julistetaan, joko näön vuoksi tai
totuudessa! Ja siitä minä iloitsen, ja olen vastakin iloitseva. **19**
Sillä minä tiedän, että tämä on päättyvä minulle pelastukseksi
teidän rukoustenne kautta ja Jeesuksen Kristuksen Hengen
avulla, **20** minun hartaan odotukseni ja toivoni mukaan, etten
ole missään häpeään joutuva, vaan että Kristus nytkin, niinkuin
aina, on tuleva ylistetyksi minun ruumiissani kaikella rohkeudella,
joko elämän tai kuoleman kautta. **21** Sillä elämä on minulle
Kristus, ja kuolema on voitto. **22** Mutta jos minun on eläminen
täällä lihassa, niin siitä koituu hedelmää työlleni, ja silloin en
tiedä, minkä valitsisin. **23** Ahtaalla minä olen näiden kahden
välissä: halu minulla on täältä eritä ja olla Kristuksen kanssa,
sillä se olisi monin verroin parempi; **24** mutta teidän tähtenne
on lihassa viipymiseni tarpeellisempi. **25** Ja kun olen tästä
varma, niin minä tiedän jääväni eloon ja viipyväni kaikkien
teidän luonanne teidän edistymiseksenne ja iloksenne uskossa,
26 että teidän kerskaamisenne minusta olisi yhä runsaampi
Kristuksessa Jeesuksessa, kun minä taas tulen teidän tykönne.
27 Käyttäytykää vain Kristuksen evankeliumin arvon mukaisesti,
että minä, tulinpa sitten teidän tykönne ja näin teidät tai olin
tulematta, saan kuulla teistä, että te pysytte samassa hengessä
ja yksimielisinä taistelette minun kanssani evankeliumin uskon
puolesta, **28** vastustajia missään kohden säikähtämättä; ja se
on heille kadotuksen, mutta teille pelastuksen merkki, merkki

Jumalalta. **29** Sillä teidän on suotu, Kristuksen tähden, ei
ainoastaan uskoa häneen, vaan myös kärsiä hänen tähtensä, **30**
teidän, joilla on sama taistelu, mitä näitte ja nyt kuulette minun
taistelevan.

2 Jos siis on jotakin kehoitusta Kristuksessa, jos jotakin
rakkauden lohdutusta, jos jotakin Hengen yhteyttä, jos jotakin
sydämellisyyttä ja laupeutta, **2** niin tehkää minun iloni täydelliseksi
siten, että olette samaa mieltä, että teillä on sama rakkaus, että
olette sopuisat ja yksimieliset **3** ettekä tee mitään itsekkyydestä
tai turhan kunnian pyynnöstä, vaan että nöyryydessä pidätte
toista parempana kuin itseänne **4** ja että katsotte kukin, ette
vain omaanne, vaan toistenkin parasta. **5** Olkoon teillä se
mieli, joka myös Kristuksella Jeesuksella oli, **6** joka ei, vaikka
hänellä olikin Jumalan muoto, katsonut saaliiksensa olla Jumalan
kaltainen, **7** vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon, tuli
ihmisten kaltaiseksi, ja hänet havaittiin olennaltaan sellaiseksi
kuin ihminen; **8** hän nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan
asti, hamaan ristin kuolemaan asti. **9** Sentähden onkin Jumala
hänet korkealle korottanut ja antanut hänelle nimen, kaikkia
muita nimiä korkeamman, **10** niin että kaikkien polvien pitää
Jeesuksen nimeen notkistuman, sekä niitten, jotka taivaissa
ovat, että niitten, jotka maan päällä ovat, ja niitten, jotka maan
alla ovat, **11** ja jokaisen kielen pitää tunnustaman Isän Jumalan
kunniaksi, että Jeesus Kristus on Herra. **12** Siis, rakkaani,
samoin kuin aina olette olleet kuuliaiset, niin ahkeroikaa, ei
ainoastaan niinkuin silloin, kun minä olin teidän tykönänne, vaan
paljoa enemmän nyt, kun olen poissa, pelolla ja vavistuksella,
että pelastuisitte; **13** sillä Jumala on se, joka teissä vaikuttaa
sekä tahtomisen että tekemisen, että hänen hyvä tahtonsa

tapahtuisi. **14** Tehkää kaikki nurisematta ja epäröimättä, **15** että
olisitte moitteettomat ja puhtaat, olisitte tahrattomat Jumalan
lapset kieron ja nurjan sukukunnan keskellä, joiden joukossa
te loistatte niinkuin tähdet maailmassa, **16** tarjolla pitäessänne
elämän sanaa, ollen minulle kerskaukseksi Kristuksen päivänä
siitä, etten ole turhaan juossut enkä turhaan vaivaa nähnyt. **17**
Vaan jos minut uhrataankin tehdessäni teidän uskonne uhri-ja
palvelustoimitusta, niin minä kuitenkin iloitsen, ja iloitsen kaikkien
teidän kanssanne; **18** samoin iloitkaa tekin, ja iloitkaa minun
kanssani! **19** Toivon Herrassa Jeesuksessa pian voivani lähettää
Timoteuksen teidän tykönne, että minäkin tulisin rohkaistuksi,
saatuani tietää, kuinka teidän on. **20** Sillä minulla ei ole ketään
samanmielistä, joka vilpittömästi huolehtisi teidän tilastanne; **21**
sillä kaikki he etsivät omaansa eivätkä sitä, mikä Kristuksen
Jeesuksen on. **22** Mutta hänen koetellun mielensä te tunnette,
että hän, niinkuin poika isäänsä, on minua palvellut evankeliumin
työssä. **23** Hänet minä siis toivon voivani lähettää heti, kun
olen saanut nähdä, miten minun käy. **24** Ja minä luotan
Herrassa siihen, että itsekin pian olen tuleva. **25** Katson kuitenkin
välttämättömäksi palauttaa luoksenne veljeni, työkumppanini
ja taistelutoverini Epafrodituksen, teidän lähettinne ja auttajan
minun tarpeissani. **26** Sillä hän ikävöi teitä kaikkia ja on kovin
levoton siitä, että olitte kuulleet hänen sairastavan. **27** Ja hän
olikin sairaana, kuoleman kielissä; mutta Jumala armahti häntä,
eikä ainoastaan häntä, vaan myös minua, etten saisi murhetta
murheen päälle. **28** Lähetän hänet sentähden kiiruimmiten,
että te hänet nähdessänne taas iloitsisitte ja minäkin olisin
murheettomampi. **29** Ottakaa siis hänet vastaan Herrassa
kaikella ilolla, ja pitäkää semmoisia kunniassa; **30** sillä Kristuksen

työn tähden hän joutui aivan kuoleman partaalle, kun pani
henkensä alttiiksi tehdäkseen minulle sen palveluksen, mitä te
ette voineet tehdä.

3 Sitten vielä, veljeni, iloitkaa Herrassa! Samoista asioista teille
kirjoittaminen ei minua kyllästytä, ja teille se on turvaksi. **2**
Kavahtakaa noita koiria, kavahtakaa noita pahoja työntekijöitä,
kavahtakaa noita pilalleleikattuja. **3** Sillä oikeita ympärileikattuja
olemme me, jotka Jumalan Hengessä palvelemme Jumalaa
ja kerskaamme Kristuksessa Jeesuksessa, emmekä luota
lihaan, **4** vaikka minulla on, mihin luottaa lihassakin. Jos kuka
muu luulee voivansa luottaa lihaan, niin voin vielä enemmän
minä, **5** joka olen ympärileikattu kahdeksanpäiväisenä ja
olen Israelin kansaa, Benjaminin sukukuntaa, hebrealainen
hebrealaisista syntynyt, ollut lakiin nähden fariseus, **6** intoon
nähden seurakunnan vainooja, lain vanhurskauteen nähden
nuhteeton. **7** Mutta mikä minulle oli voitto, sen minä olen
Kristuksen tähden lukenut tappioksi. **8** Niinpä minä todella
luen kaikki tappioksi tuon ylen kalliin, Kristuksen Jeesuksen,
minun Herrani, tuntemisen rinnalla, sillä hänen tähtensä minä
olen menettänyt kaikki ja pidän sen roskana-että voittaisin
omakseni Kristuksen **9** ja minun havaittaisiin olevan hänessä ja
omistavan, ei omaa vanhurskautta, sitä, joka laista tulee, vaan
sen, joka tulee Kristuksen uskon kautta, sen vanhurskauden,
joka tulee Jumalasta uskon perusteella; **10** tunteakseni hänet
ja hänen ylösnousemisensa voiman ja hänen kärsimyksiensä
osallisuuden, tullessani hänen kaltaisekseen samankaltaisen
kuoleman kautta, **11** jos minä ehkä pääsen ylösnousemiseen
kuolleista. **12** Ei niin, että jo olisin sen saavuttanut tai että jo
olisin tullut täydelliseksi, vaan minä riennän sitä kohti, että minä

sen omakseni voittaisin, koskapa Kristus Jeesus on voittanut
minut. **13** Veljet, minä en vielä katso sitä voittaneeni; mutta yhden
minä teen: unhottaen sen, mikä on takana, ja kurottautuen sitä
kohti, mikä on edessäpäin, **14** minä riennän kohti päämäärää,
voittopalkintoa, johon Jumala on minut taivaallisella kutsumisella
kutsunut Kristuksessa Jeesuksessa. **15** Olkoon siis meillä,
niin monta kuin meitä on täydellistä, tämä mieli; ja jos teillä
jossakin kohden on toinen mieli, niin Jumala on siinäkin teille
ilmoittava, kuinka asia on. **16** Kunhan vain, mihin saakka olemme
ehtineetkin, vaellamme samaa tietä! **17** Olkaa minun seuraajiani,
veljet, ja katselkaa niitä, jotka näin vaeltavat, niinkuin me olemme
teille esikuvana. **18** Sillä monet, joista usein olen sen teille
sanonut ja nyt aivan itkien sanon, vaeltavat Kristuksen ristin
vihollisina; **19** heidän loppunsa on kadotus, vatsa on heidän
jumalansa, heidän kunnianaan on heidän häpeänsä, ja maallisiin
on heidän mielensä. **20** Mutta meillä on yhdyskuntamme
taivaissa, ja sieltä me myös odotamme Herraa Jeesusta Kristusta
Vapahtajaksi, **21** joka on muuttava meidän alennustilamme
ruumiin kirkkautensa ruumiin kaltaiseksi sillä voimallaan, jolla
hän myös voi tehdä kaikki itsellensä alamaiseksi.

4 Sentähden, rakkaat ja ikävöidyt veljeni, te minun iloni ja
kruununi, seisokaa näin Herrassa lujina, rakkaat! **2** Euodiaa
minä kehoitan ja Syntykeä minä kehoitan olemaan yksimielisiä
Herrassa. **3** Myös sinua, sinä minun oikea Synsygukseni,
minä pyydän: ole näille vaimoille avullinen, sillä he ovat
taistelleet minun kanssani evankeliumin hyväksi, yhdessä
sekä Klemensin että muiden työtoverieni kanssa, joiden nimet
ovat elämän kirjassa. **4** Iloitkaa aina Herrassa! Vieläkin minä
sanon: iloitkaa! **5** Tulkoon teidän lempeytenne kaikkien ihmisten

tietoon. Herra on lähellä. **6** Älkää mistään murehtiko, vaan
kaikessa saattakaa pyyntönne rukouksella ja anomisella kiitoksen
kanssa Jumalalle tiettäväksi, **7** ja Jumalan rauha, joka on
kaikkea ymmärrystä ylempi, on varjeleva teidän sydämenne ja
ajatuksenne Kristuksessa Jeesuksessa. **8** Ja vielä, veljet, kaikki,
mikä on totta, mikä kunnioitettavaa, mikä oikeaa, mikä puhdasta,
mikä rakastettavaa, mikä hyvältä kuuluvaa, jos on jokin avu
ja jos on jotakin kiitettävää, sitä ajatelkaa; **9** mitä myös olette
oppineet ja saaneet ja minulta kuulleet ja minussa nähneet,
sitä tehkää, niin rauhan Jumala on oleva teidän kanssanne.
10 Minä ihastuin suuresti Herrassa, että te jo vihdoinkin olitte
elpyneet pitämään minusta huolta, johon teillä ennenkin oli
ollut halua, vaikka ei tilaisuutta. **11** Ei niin, että minä puutteen
vuoksi tätä sanon; sillä minä olen oppinut oloihini tyytymään.
12 Osaan elää niukkuudessa, osaan myös elää runsaudessa;
kaikkeen ja kaikenlaisiin oloihin minä olen tottunut; sekä olemaan
ravittuna että näkemään nälkää, elämään sekä runsaudessa
että puutteessa. **13** Kaikki minä voin hänessä, joka minua
vahvistaa. **14** Kuitenkin teitte hyvin, kun otitte osaa minun
ahdinkooni. **15** Tiedättehän tekin, filippiläiset, että evankeliumin
alkuaikoina, kun lähdin Makedoniasta, ei mikään muu seurakunta
kuin te yksin käynyt minun kanssani tiliyhteyteen annetusta ja
vastaanotetusta. **16** Sillä Tessalonikaankin te minulle kerran, jopa
kahdesti, lähetitte, mitä tarvitsin. **17** Ei niin, että haluaisin lahjaa,
vaan minä haluan teidän hyväksenne karttuvaa hedelmää.
18 Olen nyt saanut kaikkea, jopa ylenpalttisesti; minulla on
yllinkyllin, saatuani Epafroditukselta teidän lähetyksenne, joka on
"suloinen tuoksu", otollinen, Jumalalle mieluinen uhri. **19** Mutta
minun Jumalani on rikkautensa mukaisesti täyttävä kaikki teidän

tarpeenne kirkkaudessa, Kristuksessa Jeesuksessa. **20** Mutta
meidän Jumalallemme ja Isällemme kunnia aina ja iankaikkisesti!
Amen. **(aiōn g165)** **21** Tervehdys jokaiselle pyhälle Kristuksessa
Jeesuksessa. Tervehdyksen lähettävät teille minun kanssani
olevat veljet. **22** Tervehdyksen lähettävät teille kaikki pyhät,
mutta varsinkin ne, jotka ovat keisarin huoneväkeä. **23** Herran
Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän henkenne kanssa.

Kolossalaisille

1 Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoli, ja
veli Timoteus **2** Kolossassa asuville pyhille ja uskoville veljille
Kristuksessa. Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme!
3 Me kiitämme Jumalaa, Herramme Jeesuksen Kristuksen Isää,
aina kun rukoilemme teidän edestänne, **4** sillä me olemme
saaneet kuulla teidän uskostanne Kristuksessa Jeesuksessa
ja rakkaudesta, mikä teillä on kaikkia pyhiä kohtaan; **5** me
kiitämme häntä sen toivon tähden, joka teille on talletettuna
taivaissa ja josta jo ennen olette kuulleet sen evankeliumin
totuuden sanassa, **6** joka on tullut teidän tykönne, niinkuin se
on myös kaikessa maailmassa, missä se kantaa hedelmää ja
kasvaa, samoin kuin teidänkin keskuudessanne siitä päivästä
alkaen, jona te kuulitte ja opitte tuntemaan Jumalan armon
totuudessa, **7** niinkuin te sen opitte Epafraalta, meidän rakkaalta
kanssapalvelijaltamme, joka on uskollinen Kristuksen palvelija
teidän hyväksenne **8** ja joka myös on kertonut meille teidän
rakkaudestanne Hengessä. **9** Sentähden emme mekään, siitä
päivästä alkaen, jona sen kuulimme, ole lakanneet teidän
edestänne rukoilemasta ja anomasta, että tulisitte täyteen hänen
tahtonsa tuntemista kaikessa hengellisessä viisaudessa ja
ymmärtämisessä, **10** vaeltaaksenne Herran edessä arvollisesti,
hänelle kaikessa otollisesti, kaikessa hyvässä työssä hedelmää
kantaen ja kasvaen Jumalan tuntemisen kautta, **11** ja hänen
kirkkautensa väkevyyden mukaan kaikella voimalla vahvistettuina
olemaan kaikessa kestäviä ja pitkämielisiä, ilolla **12** kiittäen
Isää, joka on tehnyt teidät soveliaiksi olemaan osalliset siitä
perinnöstä, mikä pyhillä on valkeudessa, **13** häntä, joka on
pelastanut meidät pimeyden vallasta ja siirtänyt meidät rakkaan

Poikansa valtakuntaan. **14** Hänessä meillä on lunastus, syntien
anteeksisaaminen, **15** ja hän on näkymättömän Jumalan kuva,
esikoinen ennen kaikkea luomakuntaa. **16** Sillä hänessä luotiin
kaikki, mikä taivaissa ja mikä maan päällä on, näkyväiset ja
näkymättömät, olkoot ne valtaistuimia tai herrauksia, hallituksia
tai valtoja, kaikki on luotu hänen kauttansa ja häneen, **17** ja
hän on ennen kaikkia, ja hänessä pysyy kaikki voimassa. **18**
Ja hän on ruumiin, se on: seurakunnan, pää; hän, joka on
alku, esikoinen kuolleista nousseitten joukossa, että hän olisi
kaikessa ensimmäinen. **19** Sillä Jumala näki hyväksi, että kaikki
täyteys hänessä asuisi **20** ja että hän, tehden rauhan hänen
ristinsä veren kautta, hänen kauttaan sovittaisi itsensä kanssa
kaikki, hänen kauttaan kaikki sekä maan päällä että taivaissa.
21 Teidätkin, jotka ennen olitte vieraantuneet ja mieleltänne
hänen vihamiehiänsä pahoissa teoissanne, hän nyt on sovittanut
22 Poikansa lihan ruumiissa kuoleman kautta, asettaakseen
teidät pyhinä ja nuhteettomina ja moitteettomina eteensä, **23**
jos te vain pysytte uskossa, siihen perustuneina ja siinä lujina,
horjahtamatta pois sen evankeliumin toivosta, jonka olette
kuulleet, jota on julistettu kaikessa luomakunnassa taivaan alla ja
jonka palvelijaksi minä, Paavali, olen tullut. **24** Nyt minä iloitsen
kärsiessäni teidän tähtenne, ja mikä vielä puuttuu Kristuksen
ahdistuksista, sen minä täytän lihassani hänen ruumiinsa hyväksi,
joka on seurakunta, **25** jonka palvelijaksi minä olen tullut Jumalan
armotalouden mukaan, joka minulle on annettu teitä varten,
täydellisesti julistaakseni Jumalan sanan, **26** sen salaisuuden,
joka on ollut kätkettynä ikuisista ajoista ja polvesta polveen, mutta
joka nyt on ilmoitettu hänen pyhillensä, **(aiōn g165)** **27** joille Jumala
tahtoi tehdä tiettäväksi, kuinka suuri pakanain keskuudessa

on tämän salaisuuden kirkkaus: Kristus teissä, kirkkauden
toivo. **28** Ja häntä me julistamme, neuvoen jokaista ihmistä ja
opettaen jokaista ihmistä kaikella viisaudella, asettaaksemme
esiin jokaisen ihmisen täydellisenä Kristuksessa. **29** Sitä varten
minä vaivaa näenkin, taistellen hänen vaikutuksensa mukaan,
joka minussa voimallisesti vaikuttaa.

2 Sillä minä tahdon, että te tiedätte, kuinka suuri kilvoittelu
minulla on teidän tähtenne ja laodikealaisten ja kaikkien tähden,
jotka eivät ole minun ruumiillisia kasvojani nähneet, **2** että heidän
sydämensä, yhteenliittyneinä rakkaudessa, saisivat kehoitusta
omistamaan täyden ymmärtämyksen koko rikkauden ja pääsisivät
tuntemaan Jumalan salaisuuden, Kristuksen, **3** jossa kaikki
viisauden ja tiedon aarteet ovat kätkettyinä. **4** Tämän minä
sanon, ettei kukaan teitä pettäisi suostuttelevilla puheilla. **5** Sillä
jos ruumiillisesti olenkin poissa, olen kuitenkin teidän kanssanne
hengessä ja iloitsen nähdessäni järjestyksen, joka teidän
keskuudessanne vallitsee, ja teidän lujan uskonne Kristukseen. **6**
Niinkuin te siis olette omaksenne ottaneet Kristuksen Jeesuksen,
Herran, niin vaeltakaa hänessä, **7** juurtuneina häneen ja hänessä
rakentuen ja uskossa vahvistuen, niinkuin teille on opetettu; ja
olkoon teidän kiitoksenne ylitsevuotavainen. **8** Katsokaa, ettei
kukaan saa teitä saaliikseen järkeisopilla ja tyhjällä petoksella,
pitäytyen ihmisten perinnäissääntöihin ja maailman alkeisvoimiin
eikä Kristukseen. **9** Sillä hänessä asuu jumaluuden koko
täyteys ruumiillisesti, **10** ja te olette täytetyt hänessä, joka on
kaiken hallituksen ja vallan pää, **11** ja hänessä te myös olette
ympärileikatut, ette käsintehdyllä ympärileikkauksella, vaan lihan
ruumiin poisriisumisella, Kristuksen ympärileikkauksella: **12** ollen
haudattuina hänen kanssaan kasteessa, jossa te myös hänen

kanssaan olette herätetyt uskon kautta, jonka vaikuttaa Jumala,
joka herätti hänet kuolleista. **13** Ja teidät, jotka olitte kuolleet
rikoksiinne ja lihanne ympärileikkaamattomuuteen, teidät hän teki
eläviksi yhdessä hänen kanssaan, antaen meille anteeksi kaikki
rikokset, **14** ja pyyhki pois sen kirjoituksen säädöksineen, joka oli
meitä vastaan ja oli meidän vastustajamme; sen hän otti meidän
tieltämme pois ja naulitsi ristiin. **15** Hän riisui aseet hallituksilta
ja valloilta ja asetti heidät julkisen häpeän alaisiksi; hän sai
heistä hänen kauttaan voiton riemun. **16** Älköön siis kukaan
teitä tuomitko syömisestä tai juomisesta, älköön myös minkään
juhlan tai uudenkuun tai sapatin johdosta, **17** jotka vain ovat
tulevaisten varjo, mutta ruumis on Kristuksen. **18** Älköön teiltä
riistäkö voittopalkintoanne kukaan, joka on mieltynyt nöyryyteen
ja enkelien palvelemiseen ja pöyhkeilee näyistään ja on lihallisen
mielensä turhaan paisuttama **19** eikä pitäydy häneen, joka on
pää ja josta koko ruumis, nivelten ja jänteiden avulla koossa
pysyen, kasvaa Jumalan antamaa kasvua. **20** Jos te olette
Kristuksen kanssa kuolleet pois maailman alkeisvoimista, miksi
te, ikäänkuin eläisitte maailmassa, sallitte määrätä itsellenne
säädöksiä: **21** "Älä tartu, älä maista, älä koske!" **22** -sehän
on kaikki tarkoitettu katoamaan käyttämisen kautta-ihmisten
käskyjen ja oppien mukaan? **23** Tällä kaikella tosin on viisauden
maine itsevalitun jumalanpalveluksen ja nöyryyden vuoksi ja
sentähden, ettei se ruumista säästä; mutta se on ilman mitään
arvoa, ja se tapahtuu lihan tyydyttämiseksi.

3 Jos te siis olette herätetyt Kristuksen kanssa, niin etsikää
sitä, mikä on ylhäällä, jossa Kristus on, istuen Jumalan oikealla
puolella. **2** Olkoon mielenne siihen, mikä ylhäällä on, älköön
siihen, mikä on maan päällä. **3** Sillä te olette kuolleet, ja

teidän elämänne on kätkettynä Kristuksen kanssa Jumalassa; **4**
kun Kristus, meidän elämämme, ilmestyy, silloin tekin hänen
kanssaan ilmestytte kirkkaudessa. **5** Kuolettakaa siis maalliset
jäsenenne: haureus, saastaisuus, kiihko, paha himo ja ahneus,
joka on epäjumalanpalvelusta, **6** sillä niiden tähden tulee
Jumalan viha, **7** ja niissä tekin ennen vaelsitte, kun niissä
elitte. **8** Mutta nyt pankaa tekin pois ne kaikki: viha, kiivastus,
pahuus, herjaus ja häpeällinen puhe suustanne. **9** Älkää puhuko
valhetta toisistanne, te, jotka olette riisuneet pois vanhan ihmisen
tekoinensa **10** ja pukeutuneet uuteen, joka uudistuu tietoon,
Luojansa kuvan mukaan. **11** Ja tässä ei ole kreikkalaista eikä
juutalaista, ei ympärileikkausta eikä ympärileikkaamattomuutta,
ei barbaaria, ei skyyttalaista, ei orjaa, ei vapaata, vaan kaikki ja
kaikissa on Kristus. **12** Pukeutukaa siis te, jotka olette Jumalan
valituita, pyhiä ja rakkaita, sydämelliseen armahtavaisuuteen,
ystävällisyyteen, nöyryyteen, sävyisyyteen, pitkämielisyyteen,
13 kärsikää toinen toistanne ja antakaa toisillenne anteeksi,
jos kenellä on moitetta toista vastaan. Niinkuin Herrakin on
antanut teille anteeksi, niin myös te antakaa. **14** Mutta kaiken
tämän lisäksi pukeutukaa rakkauteen, mikä on täydellisyyden
side. **15** Ja vallitkoon teidän sydämissänne Kristuksen rauha,
johon te olette kutsututkin yhdessä ruumiissa, ja olkaa kiitolliset.
16 Runsaasti asukoon teissä Kristuksen sana; opettakaa ja
neuvokaa toinen toistanne kaikessa viisaudessa, psalmeilla,
kiitosvirsillä ja hengellisillä lauluilla, veisaten kiitollisesti Jumalalle
sydämissänne. **17** Ja kaikki, minkä teette sanalla tai työllä, kaikki
tehkää Herran Jeesuksen nimessä, kiittäen Isää Jumalaa hänen
kauttansa. **18** Vaimot, olkaa miehillenne alamaiset, niinkuin
sopii Herrassa. **19** Miehet, rakastakaa vaimojanne, älkääkä

olko heitä kohtaan katkerat. **20** Lapset, olkaa vanhemmillenne
kuuliaiset kaikessa, sillä se on otollista Herrassa. **21** Isät, älkää
kiihoittako lapsianne, etteivät he kävisi aroiksi. **22** Palvelijat, olkaa
maallisille isännillenne kaikessa kuuliaiset, ei silmänpalvelijoina,
ihmisille mieliksi, vaan sydämen yksinkertaisuudessa peljäten
Herraa. **23** Kaikki, mitä teette, se tehkää sydämestänne, niinkuin
Herralle eikä ihmisille, **24** tietäen, että te saatte Herralta palkaksi
perinnön; te palvelette Herraa Kristusta. **25** Sillä se, joka tekee
väärin, on saava takaisin, mitä on väärin tehnyt; ja henkilöön ei
katsota.

4 Isännät, tehkää palvelijoillenne, mitä oikeus ja kohtuus vaatii,
sillä te tiedätte, että teilläkin on Herra taivaassa. **2** Olkaa
kestäväiset rukouksessa ja siinä kiittäen valvokaa, **3** rukoillen
samalla meidänkin edestämme, että Jumala avaisi meille sanan
oven puhuaksemme Kristuksen salaisuutta, jonka tähden minä
myös olen sidottuna, **4** että minä sen ilmoittaisin, niinkuin
minun tulee puhua. **5** Vaelluksessanne olkaa viisaat ulkopuolella
olevia kohtaan, ja ottakaa vaari oikeasta hetkestä. **6** Olkoon
puheenne aina suloista, suolalla höystettyä, ja tietäkää, kuinka
teidän tulee itsekullekin vastata. **7** Kaikista minun oloistani
antaa teille tiedon Tykikus, rakas veli ja uskollinen palvelija,
minun kanssapalvelijani Herrassa. **8** Hänet minä lähetän teidän
tykönne juuri sitä varten, että saisitte tietää tilamme ja että
hän lohduttaisi teidän sydämiänne; **9** ja myös Onesimuksen,
uskollisen ja rakkaan veljen, joka on teikäläisiä; he ilmoittavat
teille, kuinka täällä kaikki on. **10** Teille lähettää tervehdyksen
Aristarkus, minun vankitoverini, ja Markus, Barnabaan serkku,
josta olette saaneet ohjeita-jos hän tulee teidän tykönne, niin
ottakaa hänet vastaan- **11** ja Jeesus, jota sanotaan Justukseksi;

nämä ovat ympärileikatuista ainoat, jotka ovat olleet minun
auttajani työssä Jumalan valtakunnan hyväksi, ja he ovat olleet
minulle lohdutukseksi. **12** Tervehdyksen lähettää teille teikäläinen
Epafras, Kristuksen Jeesuksen palvelija, joka rukouksissaan
aina taistelee teidän puolestanne, että te pysyisitte täydellisinä ja
täysin vahvoina kaikessa, mikä on Jumalan tahto. **13** Sillä minä
annan hänestä sen todistuksen, että hän näkee paljon vaivaa
teidän hyväksenne ja niiden hyväksi, jotka ovat Laodikeassa,
sekä niiden, jotka ovat Hierapolissa. **14** Luukas, rakas lääkäri,
lähettää teille tervehdyksen, niin myös Deemas. **15** Tervehdys
Laodikeassa oleville veljille ja Nymfalle sekä hänen kodissaan
kokoontuvalle seurakunnalle. **16** Ja kun tämä kirje on luettu teille,
niin toimittakaa, että se luetaan Laodikeankin seurakunnassa ja
että myös te luette Laodikeasta tulevan kirjeen. **17** Ja sanokaa
Arkippukselle: "Ota vaari virasta, jonka olet saanut Herrassa,
että sen täysin toimitat". **18** Tervehdys minulta, Paavalilta,
omakätisesti. Muistakaa minun kahleitani. Armo olkoon teidän
kanssanne.

1 Tessalonikalaisille

1 Paavali ja Silvanus ja Timoteus tessalonikalaisten
seurakunnalle Isässä Jumalassa ja Herrassa Jeesuksessa
Kristuksessa. Armo teille ja rauha! **2** Me kiitämme Jumalaa aina
kaikkien teidän tähtenne, mainiten teitä rukouksissamme, sillä
lakkaamatta **3** me Jumalamme ja Isämme edessä muistamme
teidän työtänne uskossa ja vaivannäköänne rakkaudessa ja
kärsivällisyyttänne toivossa Herraamme Jeesukseen Kristukseen,
4 tietäen, veljet, te Jumalan rakastetut, teidän valitsemisenne: **5**
että meidän evankeliumimme tuli teidän tykönne, ei ainoastaan
sanana, vaan myös voimana ja Pyhässä Hengessä ja suurella
varmuudella-niinkuin tiedätte, millaisia me olimme teidän
keskuudessanne, teidän tähtenne- **6** ja teistä tuli meidän
seuraajiamme ja Herran, kun suuressa ahdingossa otitte sanan
vastaan ilolla Pyhässä Hengessä, **7** niin että te olette tulleet
esikuviksi kaikille uskoville Makedoniassa ja Akaiassa. **8**
Sillä teidän tyköänne on Herran sana kaikunut; ei ainoastaan
Makedoniaan ja Akaiaan, vaan kaikkialle on teidän uskonne
Jumalaan levinnyt, niin ettei meidän tarvitse siitä mitään puhua.
9 Sillä itse he kertovat meistä, millainen meidän tulomme teidän
tykönne oli ja kuinka te epäjumalista käännyitte Jumalan tykö,
palvelemaan elävää ja totista Jumalaa **10** ja odottamaan taivaista
hänen Poikaansa, jonka hän on herättänyt kuolleista, Jeesusta,
joka pelastaa meidät tulevasta vihasta.

2 Tiedättehän itsekin, veljet, ettei tulomme teidän tykönne
ollut turha; **2** vaan, vaikka me ennen, niinkuin tiedätte,
olimme kärsineet Filippissä ja meitä siellä oli pahoin pidelty,
oli meillä kuitenkin Jumalassamme rohkeutta puhua teille
Jumalan evankeliumia, suuressa kilvoituksessa. **3** Sillä meidän

kehoituspuheemme ei lähde eksymyksestä eikä epäpuhtaasta
mielestä eikä ole kavaluudessa puhuttua; **4** vaan niinkuin Jumala
on katsonut meidän kelpaavan siihen, että meille uskottiin
evankeliumi, niin me puhumme, emme, niinkuin tahtoisimme
olla mieliksi ihmisille, vaan Jumalalle, joka koettelee meidän
sydämemme. **5** Sillä me emme koskaan ole liikkuneet liehakoivin
sanoin, sen te tiedätte, emmekä millään tekosyyllä voittoa
ahnehtineet; Jumala on todistajamme, **6** emmekä ole etsineet
kunniaa ihmisiltä, emme teiltä emmekä muilta, **7** vaikka me
Kristuksen apostoleina olisimme voineet vaatia arvonantoa;
vaan me olimme lempeät teidän keskuudessanne, niinkuin
imettävä äiti, joka vaalii lapsiansa; **8** niin mekin, teitä hellien,
halusimme antaa teille, ei ainoastaan Jumalan evankeliumia,
vaan oman henkemmekin, sillä te olitte meille rakkaiksi tulleet. **9**
Muistattehan, veljet, meidän työmme ja vaivamme: yöt ja päivät
työtä tehden, ettemme ketään teistä rasittaisi, me julistimme
teille Jumalan evankeliumia. **10** Te olette meidän todistajamme,
ja Jumala, kuinka pyhät ja oikeamieliset ja nuhteettomat me
olimme teitä kohtaan, jotka uskotte, **11** samoinkuin te tiedätte,
kuinka me, niinkuin isä lapsiansa, kehoitimme itsekutakin teistä
ja rohkaisimme teitä, **12** ja teroitimme teille, että teidän on
vaeltaminen arvollisesti Jumalan edessä, joka kutsuu teitä
valtakuntaansa ja kirkkauteensa. **13** Ja sentähden me myös
lakkaamatta kiitämme Jumalaa siitä, että te, kun saitte meiltä
kuulemanne Jumalan sanan, otitte sen vastaan, ette ihmisten
sanana, vaan, niinkuin se totisesti on, Jumalan sanana, joka
myös vaikuttaa teissä, jotka uskotte. **14** Sillä teistä, veljet,
on tullut niiden Kristuksessa Jeesuksessa olevien Jumalan
seurakuntain seuraajia, jotka ovat Juudeassa, sillä tekin olette

kärsineet omilta kansalaisiltanne samaa kuin he juutalaisilta,
15 jotka tappoivat Herran Jeesuksenkin ja profeetat ja ovat
vainonneet meitä, eivätkä ole Jumalalle otollisia, vaan ovat
kaikkien ihmisten vihollisia, **16** kun estävät meitä puhumasta
pakanoille heidän pelastumiseksensa. Näin he yhäti täyttävät
syntiensä mittaa. Viha onkin jo saavuttanut heidät, viimeiseen
määräänsä asti. **17** Mutta kun meidät nyt, veljet, on hetkeksi
aikaa erotettu teistä, ulkonaisesti, ei sydämeltä, niin on meille
tullut yhä suurempi halu päästä näkemään teidän kasvojanne.
18 Sentähden olemme tahtoneet tulla teidän tykönne, minä,
Paavali, puolestani, en vain kerran, vaan kahdestikin, mutta
saatana on meidät estänyt. **19** Sillä kuka on meidän toivomme
tai ilomme tai meidän kerskauksemme kruunu? Ettekö myös te,
meidän Herramme Jeesuksen edessä hänen tulemuksessaan?
20 Sillä te olette meidän kunniamme ja meidän ilomme.

3 Sentähden me, kun emme enää voineet kestää kauemmin,
päätimme jäädä yksinämme Ateenaan, **2** ja lähetimme
Timoteuksen, veljemme ja Jumalan palvelijan Kristuksen
evankeliumissa, vahvistamaan teitä ja rohkaisemaan teitä
uskossanne, **3** ettei kukaan horjuisi näissä ahdingoissa. Sillä itse
te tiedätte, että meidät on semmoisiin pantu. **4** Sanoimmehan,
kun olimme teidän tykönänne, teille jo edeltäpäin, että meidän
oli ahdinkoon joutuminen, niinkuin on käynytkin ja te tiedätte
käyneen. **5** Sentähden minä, kun en enää jaksanut kestää
kauemmin, lähetinkin tiedustelemaan teidän uskoanne, ettei
vain kiusaaja liene teitä kiusannut ja meidän vaivannäkömme
mennyt hukkaan. **6** Mutta nyt, kun Timoteus tuli teidän tyköänne
meidän tykömme ja toi meille ilosanoman teidän uskostanne ja
rakkaudestanne ja siitä, että te aina pidätte meitä rakkaassa

muistossa ikävöiden meitä nähdäksenne niinkuin mekin teitä: **7**
sentähden olemme teidän uskostanne, veljet, saaneet lohdutusta
teihin nähden kaikessa hädässämme ja ahdistuksessamme; **8**
sillä nyt me elämme, jos te seisotte lujina Herrassa. **9** Kuinka
voimmekaan kyllin kiittää Jumalaa teidän tähtenne kaikesta
siitä ilosta, mikä meillä teistä on Jumalamme edessä! **10** Öin ja
päivin me mitä hartaimmin rukoilemme saadaksemme nähdä
teidän kasvonne ja täyttää sen, mitä teidän uskostanne puuttuu.
11 Mutta hän itse, meidän Jumalamme ja Isämme, ja meidän
Herramme Jeesus ohjatkoon meidän tiemme teidän tykönne. **12**
Ja teille Herra antakoon yhä enemmän ja runsaammin rakkautta
toisianne kohtaan ja kaikkia kohtaan, niinkuin meilläkin on teitä
kohtaan, **13** vahvistaaksensa teidän sydämenne nuhteettomiksi
pyhyydessä meidän Jumalamme ja Isämme edessä, meidän
Herramme Jeesuksen tulemuksessa, kun hän tulee kaikkien
pyhiensä kanssa.

4 Sitten vielä, veljet, me pyydämme teitä ja kehoitamme Herrassa
Jeesuksessa, että te, niinkuin olette meiltä oppineet, miten teidän
tulee vaeltaa ja olla Jumalalle otolliset, niinkuin vaellattekin,
siinä yhä enemmän varttuisitte. **2** Tiedättehän, mitkä käskyt me
olemme Herran Jeesuksen kautta teille antaneet. **3** Sillä tämä on
Jumalan tahto, teidän pyhityksenne, että kartatte haureutta, **4** että
kukin teistä tietää ottaa oman vaimon pyhyydessä ja kunniassa, **5**
ei himon kiihkossa niinkuin pakanat, jotka eivät Jumalaa tunne; **6**
ettei kukaan sorra veljeänsä eikä tuota hänelle vahinkoa missään
asiassa, sillä Herra on kaiken tämän kostaja, niinkuin myös
ennen olemme teille sanoneet ja todistaneet. **7** Sillä ei Jumala ole
kutsunut meitä saastaisuuteen, vaan pyhitykseen. **8** Sentähden,
joka nämä hylkää, ei hylkää ihmistä, vaan Jumalan, joka myös

antaa Pyhän Henkensä teihin. **9** Veljellisestä rakkaudesta ei
ole tarvis teille kirjoittaa; sillä itse te olette Jumalalta oppineet
rakastamaan toisianne; **10** niin te myös teette kaikkia veljiä
kohtaan koko Makedoniassa. Mutta me kehoitamme teitä, veljet,
siinä varttumaan yhä enemmän **11** ja katsomaan kunniaksenne,
että elätte hiljaisuudessa ja toimitatte omia tehtäviänne ja teette
työtä käsillänne, niinkuin olemme teitä käskeneet, **12** että
vaelluksessanne olisitte säädylliset ulkopuolella olevia kohtaan
ettekä olisi kenenkään avun tarpeessa. **13** Mutta me emme tahdo
pitää teitä, veljet, tietämättöminä siitä, kuinka poisnukkuneiden
on, ettette murehtisi niinkuin muut, joilla ei toivoa ole. **14** Sillä jos
uskomme, että Jeesus on kuollut ja noussut ylös, niin samoin
on Jumala Jeesuksen kautta myös tuova poisnukkuneet esiin
yhdessä hänen kanssaan. **15** Sillä sen me sanomme teille
Herran sanana, että me, jotka olemme elossa, jotka jäämme
tänne Herran tulemukseen, emme suinkaan ehdi ennen niitä,
jotka ovat nukkuneet. **16** Sillä itse Herra on tuleva alas taivaasta
käskyhuudon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasunan kuuluessa,
ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin; **17** sitten meidät,
jotka olemme elossa, jotka olemme jääneet tänne, temmataan
yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin; ja
niin me saamme aina olla Herran kanssa. **18** Niin lohduttakaa
siis toisianne näillä sanoilla.

5 Mutta aikakausista ja määrähetkistä ei teille, veljet, ole tarvis
kirjoittaa; **2** sillä itse te varsin hyvin tiedätte, että Herran päivä
tulee niinkuin varas yöllä. **3** Kun he sanovat: "Nyt on rauha, ei
hätää mitään", silloin yllättää heidät yhtäkkiä turmio, niinkuin
synnytyskipu raskaan vaimon, eivätkä he pääse pakoon. **4** Mutta
te, veljet, ette ole pimeydessä, niin että se päivä voisi yllättää

teidät niinkuin varas; **5** sillä kaikki te olette valkeuden lapsia ja
päivän lapsia; me emme ole yön emmekä pimeyden lapsia. **6**
Älkäämme siis nukkuko niinkuin muut, vaan valvokaamme ja
olkaamme raittiit. **7** Sillä ne, jotka nukkuvat, ne yöllä nukkuvat, ja
jotka juovat itsensä juovuksiin, ne yöllä juovuksissa ovat. **8** Mutta
me, jotka olemme päivän lapsia, olkaamme raittiit, ja olkoon
pukunamme uskon ja rakkauden haarniska ja kypärinämme
pelastuksen toivo. **9** Sillä ei Jumala ole määrännyt meitä
vihaan, vaan saamaan pelastuksen Herramme Jeesuksen
Kristuksen kautta, **10** joka on kuollut meidän edestämme, että
me, valvoimmepa tai nukuimme, eläisimme yhdessä hänen
kanssaan. **11** Sentähden kehoittakaa toisianne ja rakentakaa
toinen toistanne, niinkuin teettekin. **12** Mutta me pyydämme teitä,
veljet, antamaan tunnustuksenne niille, jotka tekevät työtä teidän
keskuudessanne ja ovat teidän johtajanne Herrassa ja neuvovat
teitä, **13** sekä pitämään heitä erinomaisen rakkaina heidän työnsä
tähden. Eläkää rauhassa keskenänne. **14** Me kehoitamme teitä,
veljet: nuhdelkaa kurittomia, rohkaiskaa alakuloisia, holhotkaa
heikkoja, olkaa pitkämieliset kaikkia kohtaan. **15** Katsokaa, ettei
kukaan kosta kenellekään pahaa pahalla, vaan pyrkikää aina
tekemään hyvää toinen toisellenne ja kaikille. **16** Olkaa aina
iloiset. **17** Rukoilkaa lakkaamatta. **18** Kiittäkää joka tilassa. Sillä
se on Jumalan tahto teihin nähden Kristuksessa Jeesuksessa.
19 Henkeä älkää sammuttako, **20** profetoimista älkää halveksuko,
21 mutta koetelkaa kaikki, pitäkää se, mikä hyvää on; **22**
karttakaa kaikenkaltaista pahaa. **23** Mutta itse rauhan Jumala
pyhittäköön teidät kokonansa, ja säilyköön koko teidän henkenne
ja sielunne ja ruumiinne nuhteettomana meidän Herramme
Jeesuksen Kristuksen tulemukseen. **24** Hän, joka teitä kutsuu,

on uskollinen, ja hän on sen myös tekevä. **25** Veljet, rukoilkaa
meidän edestämme. **26** Tervehtikää kaikkia veljiä pyhällä
suunannolla. **27** Minä vannotan teitä Herran kautta, että luetatte
tämän kirjeen kaikille veljille. **28** Meidän Herramme Jeesuksen
Kristuksen armo olkoon teidän kanssanne.

2 Tessalonikalaisille

1 Paavali ja Silvanus ja Timoteus tessalonikalaisten
seurakunnalle Jumalassa, meidän Isässämme, ja Herrassa
Jeesuksessa Kristuksessa. **2** Armo teille ja rauha Isältä
Jumalalta ja Herralta Jeesukselta Kristukselta! **3** Me olemme
velvolliset aina kiittämään Jumalaa teidän tähtenne, veljet,
niinkuin oikein onkin, koska teidän uskonne runsaasti kasvaa ja
keskinäinen rakkautenne lisääntyy itsekussakin, kaikissa teissä,
4 niin että me itsekin Jumalan seurakunnissa kerskaamme
teistä, teidän kärsivällisyydestänne ja uskostanne kaikissa
vainoissanne ja ahdistuksissa, joita teillä on kestettävänä **5**
ja jotka ovat osoituksena Jumalan vanhurskaasta tuomiosta,
että teidät katsottaisiin arvollisiksi Jumalan valtakuntaan, jonka
tähden kärsittekin, **6** koskapa Jumala katsoo oikeaksi kostaa
ahdistuksella niille, jotka teitä ahdistavat, **7** ja antaa teille, joita
ahdistetaan, levon yhdessä meidän kanssamme, kun Herra
Jeesus ilmestyy taivaasta voimansa enkelien kanssa **8** tulen
liekissä ja kostaa niille, jotka eivät tunne Jumalaa eivätkä ole
kuuliaisia meidän Herramme Jeesuksen evankeliumille. **9** Heitä
kohtaa silloin rangaistukseksi iankaikkinen kadotus Herran
kasvoista ja hänen voimansa kirkkaudesta, **(aiōnios g166)** **10**
kun hän sinä päivänä tulee, että hän kirkastuisi pyhissänsä ja
olisi ihmeteltävä kaikissa uskovissa, sillä te olette uskoneet
meidän todistuksemme. **11** Sitä varten me aina rukoilemmekin
teidän puolestanne, että meidän Jumalamme katsoisi teidät
kutsumisensa arvoisiksi ja voimallisesti saattaisi täydelliseksi
kaiken teidän halunne hyvään ja teidän uskonne teot, **12**
että meidän Herramme Jeesuksen nimi teissä kirkastuisi ja te

hänessä, meidän Jumalamme ja Herran Jeesuksen Kristuksen
armon mukaan.

2 Mutta mitä tulee meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen
tulemukseen ja meidän kokoontumiseemme hänen tykönsä, niin
me pyydämme teitä, veljet, **2** ettette anna minkään hengen ettekä
sanan ettekä minkään muka meidän lähettämämme kirjeen
heti järkyttää itseänne, niin että menetätte mielenne maltin,
ettekä anna niiden itseänne peljästyttää, ikäänkuin Herran päivä
jo olisi käsissä. **3** Älkää antako kenenkään vietellä itseänne
millään tavalla. Sillä se päivä ei tule, ennenkuin luopumus ensin
tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy, kadotuksen lapsi, **4**
tuo vastustaja, joka korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi
tai jumaloitavaksi kutsutaan, niin että hän asettuu Jumalan
temppeliin ja julistaa olevansa Jumala. **5** Ettekö muista, että minä,
kun vielä olin teidän tykönänne, sanoin tämän teille? **6** Ja nyt te
tiedätte, mikä pidättää, niin että hän vasta ajallansa ilmestyy. **7**
Sillä laittomuuden salaisuus on jo vaikuttamassa; jahka vain
tulee tieltä poistetuksi se, joka nyt vielä pidättää, **8** niin silloin
ilmestyy tuo laiton, jonka Herra Jeesus on surmaava suunsa
henkäyksellä ja tuhoava tulemuksensa ilmestyksellä, **9** tuo,
jonka tulemus tapahtuu saatanan vaikutuksesta valheen kaikella
voimalla ja tunnusteoilla ja ihmeillä **10** ja kaikilla vääryyden
viettelyksillä niille, jotka joutuvat kadotukseen, sentähden etteivät
ottaneet vastaan rakkautta totuuteen, voidaksensa pelastua. **11**
Ja sentähden Jumala lähettää heille väkevän eksytyksen, niin
että he uskovat valheen, **12** että kaikki ne tuomittaisiin, jotka
eivät ole uskoneet totuutta, vaan mielistyneet vääryyteen. **13**
Mutta me olemme velvolliset aina kiittämään Jumalaa teidän
tähtenne, veljet, te Herran rakastetut, sentähden että Jumala

alusta alkaen valitsi teidät pelastukseen Hengen pyhityksessä
ja uskossa totuuteen. **14** Siihen hän on myös kutsunut teidät
meidän evankeliumimme kautta, omistamaan meidän Herramme
Jeesuksen Kristuksen kirkkauden. **15** Niin seisokaa siis, veljet,
lujina ja pitäkää kiinni niistä opetuksista, joita olette oppineet
joko meidän puheestamme tai kirjeestämme. **16** Ja meidän
Herramme Jeesus Kristus itse ja Jumala, meidän Isämme, joka
on rakastanut meitä ja armossa antanut meille iankaikkisen
lohdutuksen ja hyvän toivon, **(aiōnios g166)** **17** lohduttakoon teidän
sydämiänne ja vahvistakoon teitä kaikessa hyvässä työssä ja
puheessa.

3 Sitten vielä, veljet, rukoilkaa meidän edestämme, että Herran
sana nopeasti leviäisi ja tulisi kirkastetuksi muuallakin niinkuin
teidän keskuudessanne, **2** ja että me pelastuisimme nurjista
ja häijyistä ihmisistä; sillä usko ei ole joka miehen. **3** Mutta
Herra on uskollinen, ja hän on vahvistava teitä ja varjeleva
teidät pahasta. **4** Ja me luotamme teihin Herrassa, että te
sekä nyt että vasta teette, mitä me käskemme. **5** Ja Herra
ohjatkoon teidän sydämenne Jumalan rakkauteen ja Kristuksen
kärsivällisyyteen. **6** Mutta Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä
me käskemme teitä, veljet, vetäytymään pois jokaisesta veljestä,
joka vaeltaa kurittomasti eikä sen opetuksen mukaan, jonka olette
meiltä saaneet. **7** Tiedättehän itse, kuinka meidän jälkiämme
on seurattava, sillä me emme ole olleet kurittomia teidän
keskuudessanne, **8** emmekä ilmaiseksi syöneet kenenkään
leipää, vaan työssä ja vaivassa me ahkeroitsimme yöt ja päivät,
ettemme olisi kenellekään teistä rasitukseksi; **9** ei niin, ettei meillä
olisi siihen valtaa, vaan me tahdomme olla teille esikuvaksi, että
te kulkisitte meidän jälkiämme. **10** Sillä jo silloin, kun olimme

teidän tykönänne, me sääsimme teille, että kuka ei tahdo työtä
tehdä, ei hänen syömänkään pidä. **11** Sillä me olemme kuulleet,
että muutamat teidän keskuudessanne vaeltavat kurittomasti,
eivät tee työtä, vaan puuhailevat sellaisessa, mikä ei heille
kuulu. **12** Semmoisia me käskemme ja kehoitamme Herrassa
Jeesuksessa Kristuksessa, tekemään työtä hiljaisuudessa ja
syömään omaa leipäänsä. **13** Mutta te, veljet, älkää väsykö
tekemästä sitä, mikä hyvää on. **14** Mutta jos kuka ei tottele
sitä, mitä me tässä kirjeessä olemme sanoneet, niin merkitkää
hänet älkääkä seurustelko hänen kanssaan, että hän häpeäisi.
15 Älkää kuitenkaan pitäkö häntä vihollisena, vaan neuvokaa
niinkuin veljeä. **16** Mutta itse rauhan Herra antakoon teille
rauhan, aina ja kaikella tavalla. Herra olkoon kaikkien teidän
kanssanne. **17** Tervehdys minulta, Paavalilta, omakätisesti.
Tämä on merkkinä jokaisessa kirjeessäni; näin minä kirjoitan. **18**
Meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien
teidän kanssanne.

1 Timoteukselle

1 Paavali, Kristuksen Jeesuksen apostoli, Jumalan, meidän
vapahtajamme, ja Kristuksen Jeesuksen, meidän toivomme,
asettama, **2** Timoteukselle, oikealle pojallensa uskossa.
Armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Kristukselta
Jeesukselta, meidän Herraltamme! **3** Niinkuin minä Makedoniaan
lähtiessäni kehoitin sinua jäämään Efesoon, käskeäksesi eräitä
kavahtamaan, etteivät vieraita oppeja opettaisi **4** eivätkä puuttuisi
taruihin ja loppumattomiin sukuluetteloihin, jotka pikemmin
edistävät turhaa mietiskelyä kuin Jumalan armotaloutta, joka
perustuu uskoon, niin kehoitan nytkin. **5** Mutta käskyn päämäärä
on rakkaus, joka tulee puhtaasta sydämestä ja hyvästä
omastatunnosta ja vilpittömästä uskosta. **6** Muutamat ovat
hairahtuneet niistä pois ja poikenneet turhiin jaarituksiin, **7**
tahtoen olla lainopettajia, vaikka eivät ymmärrä, mitä puhuvat ja
minkä varmaksi väittävät. **8** Mutta me tiedämme, että laki on
hyvä, kun sitä lain mukaisesti käytetään **9** ja tiedetään, että lakia
ei ole pantu vanhurskaalle, vaan laittomille ja niskoitteleville,
jumalattomille ja syntisille, epähurskaille ja epäpyhille, isänsä
tappajille ja äitinsä tappajille, murhamiehille, **10** haureellisille,
miehimyksille, ihmiskauppiaille, valhettelijoille, valapattoisille ja
kaikelle muulle, mikä on tervettä oppia vastaan- **11** autuaan
Jumalan kirkkauden evankeliumin mukaisesti, joka on minulle
uskottu. **12** Minä kiitän häntä, joka minulle on voimaa antanut,
Kristusta Jeesusta, meidän Herraamme, siitä, että hän katsoi
minut uskolliseksi ja asetti palvelukseensa **13** minut, entisen
pilkkaajan ja vainoojan ja väkivallantekijän. Mutta minä sain
laupeuden, koska olin tehnyt sitä tietämättömänä, epäuskossa;
14 ja meidän Herramme armo oli ylen runsas, vaikuttaen uskoa

ja rakkautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa. **15** Varma
on se sana ja kaikin puolin vastaanottamisen arvoinen, että
Kristus Jeesus on tullut maailmaan syntisiä pelastamaan, joista
minä olen suurin. **16** Mutta sentähden minä sain laupeuden,
että Jeesus Kristus minussa ennen muita osoittaisi kaiken
pitkämielisyytensä, esikuvaksi niille, jotka tulevat uskomaan
häneen, itsellensä iankaikkiseksi elämäksi. **(aiōnios g166)** **17** Mutta
iankaikkiselle kuninkaalle, katoamattomalle, näkymättömälle,
ainoalle Jumalalle, kunnia ja kirkkaus aina ja iankaikkisesti! Amen.
(aiōn g165) **18** Tämän käskyn minä annan sinun toimitettavaksesi,
poikani Timoteus, aikaisempien, sinusta lausuttujen ennustusten
mukaisesti, että niiden nojalla taistelisit jalon taistelun, **19**
säilyttäen uskon ja hyvän omantunnon, jonka eräät ovat
hyljänneet ja uskossaan haaksirikkoon joutuneet. **20** Niitä ovat
Hymeneus ja Aleksander, jotka minä olen antanut saatanan
haltuun, kuritettaviksi, etteivät enää pilkkaisi.

2 Minä kehoitan siis ennen kaikkea anomaan, rukoilemaan,
pitämään esirukouksia ja kiittämään kaikkien ihmisten puolesta,
2 kuningasten ja kaiken esivallan puolesta, että saisimme
viettää rauhallista ja hiljaista elämää kaikessa jumalisuudessa ja
kunniallisuudessa. **3** Sillä se on hyvää ja otollista Jumalalle,
meidän vapahtajallemme, **4** joka tahtoo, että kaikki ihmiset
pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden. **5** Sillä yksi on
Jumala, yksi myös välimies Jumalan ja ihmisten välillä, ihminen
Kristus Jeesus, **6** joka antoi itsensä lunnaiksi kaikkien edestä,
josta todistus oli annettava aikanansa, **7** ja sitä varten minä
olen saarnaajaksi ja apostoliksi asetettu-minä puhun totta, en
valhettele-pakanain opettajaksi uskossa ja totuudessa. **8** Minä
tahdon siis, että miehet rukoilevat, joka paikassa kohottaen

pyhät kädet ilman vihaa ja epäilystä; **9** niin myös, että naiset
ovat säädyllisessä puvussa, kaunistavat itseään kainosti ja
siveästi, ei palmikoiduilla hiuksilla, ei kullalla, ei helmillä eikä
kallisarvoisilla vaatteilla, **10** vaan hyvillä teoilla, niinkuin sopii
naisille, jotka tunnustautuvat jumalaapelkääviksi. **11** Oppikoon
nainen hiljaisuudessa, kaikin puolin alistuvaisena; **12** mutta
minä en salli, että vaimo opettaa, enkä että hän vallitsee
miestänsä, vaan eläköön hän hiljaisuudessa. **13** Sillä Aadam
luotiin ensin, sitten Eeva; **14** eikä Aadamia petetty, vaan
nainen petettiin ja joutui rikkomukseen. **15** Mutta hän on
pelastuva lastensynnyttämisen kautta, jos hän pysyy uskossa ja
rakkaudessa ja pyhityksessä ynnä siveydessä.

3 Varma on tämä sana: jos joku pyrkii seurakunnan kaitsijan
virkaan, niin hän haluaa jaloon toimeen. **2** Niin tulee siis
seurakunnan kaitsijan olla nuhteeton, yhden vaimon mies, raitis,
maltillinen, säädyllinen, vieraanvarainen, taitava opettamaan, **3**
ei juomari, ei tappelija, vaan lempeä, ei riitaisa, ei rahanahne,
4 vaan sellainen, joka oman kotinsa hyvin hallitsee ja kaikella
kunniallisuudella pitää lapsensa kuuliaisina; **5** sillä jos joku
ei osaa hallita omaa kotiansa, kuinka hän voi pitää huolta
Jumalan seurakunnasta? **6** Älköön hän olko äsken kääntynyt,
ettei hän paisuisi ja joutuisi perkeleen tuomion alaiseksi. **7** Ja
hänellä tulee myös olla hyvä todistus ulkopuolella olevilta, ettei
hän joutuisi häväistyksen alaiseksi eikä perkeleen paulaan.
8 Niin myös seurakuntapalvelijain tulee olla arvokkaita, ei
kaksikielisiä, ei paljon viinin nauttijoita, ei häpeällisen voiton
pyytäjiä, **9** vaan sellaisia, jotka pitävät uskon salaisuuden
puhtaassa omassatunnossa. **10** Mutta heitäkin koeteltakoon
ensin, sitten palvelkoot, jos ovat nuhteettomat. **11** Samoin tulee

vaimojen olla arvokkaita, ei panettelijoita, vaan raittiita, uskollisia
kaikessa. **12** Seurakuntapalvelija olkoon yhden vaimon mies,
lapsensa ja kotinsa hyvin hallitseva. **13** Sillä ne, jotka ovat
hyvin palvelleet, saavuttavat itselleen kunnioitettavan aseman
ja suuren pelottomuuden uskossa, Kristuksessa Jeesuksessa.
14 Vaikka toivon pian pääseväni sinun tykösi, kirjoitan sinulle
tämän, **15** että, jos viivyn, tietäisit, miten tulee olla Jumalan
huoneessa, joka on elävän Jumalan seurakunta, totuuden pylväs
ja perustus. **16** Ja tunnustetusti suuri on jumalisuuden salaisuus:
Hän, joka on ilmestynyt lihassa, vanhurskautunut Hengessä,
näyttäytynyt enkeleille, saarnattu pakanain keskuudessa, uskottu
maailmassa, otettu ylös kirkkauteen.

4 Mutta Henki sanoo selvästi, että tulevina aikoina moniaat
luopuvat uskosta ja noudattavat villitseviä henkiä ja riivaajien
oppeja **2** valheenpuhujain ulkokultaisuuden vaikutuksesta,
joiden omatunto on poltinraudalla merkitty **3** ja jotka kieltävät
menemästä naimisiin ja nauttimasta ruokia, mitkä Jumala on
luonut niiden nautittavaksi kiitoksella, jotka uskovat ja ovat
tulleet totuuden tuntemaan. **4** Sillä kaikki, minkä Jumala on
luonut, on hyvää, eikä mikään ole hyljättävää, kun se kiitoksella
vastaanotetaan; **5** sillä se pyhitetään Jumalan sanalla ja
rukouksella. **6** Kun tätä veljille opetat, niin olet hyvä Kristuksen
Jeesuksen palvelija, joka ravitset itseäsi uskon ja sen hyvän
opin sanoilla, jota olet noudattanut. **7** Mutta epäpyhiä ämmäin
taruja karta ja harjoita itseäsi jumalisuuteen. **8** Sillä ruumiillisesta
harjoituksesta on hyötyä vain vähään; mutta jumalisuudesta on
hyötyä kaikkeen, koska sillä on elämän lupaus, sekä nykyisen että
tulevaisen. **9** Varma on se sana ja kaikin puolin vastaanottamisen
arvoinen. **10** Sillä siksi me vaivaa näemme ja kilvoittelemme,

että olemme panneet toivomme elävään Jumalaan, joka on
kaikkien ihmisten vapahtaja, varsinkin uskovien. **11** Tätä käske
ja opeta. **12** Älköön kukaan nuoruuttasi katsoko ylen, vaan ole
sinä uskovaisten esikuva puheessa, vaelluksessa, rakkaudessa,
uskossa, puhtaudessa. **13** Lue, kehoita ja opeta ahkerasti,
kunnes minä tulen. **14** Älä laiminlyö armolahjaa, joka sinussa on
ja joka sinulle annettiin profetian kautta, vanhinten pannessa
kätensä sinun päällesi. **15** Harrasta näitä, elä näissä, että
edistymisesi olisi kaikkien nähtävissä. **16** Valvo itseäsi ja
opetustasi, ole siinä kestävä; sillä jos sen teet, olet pelastava
sekä itsesi että ne, jotka sinua kuulevat.

5 Älä nuhtele kovasti vanhaa miestä, vaan neuvo niinkuin
isää, nuorempia niinkuin veljiä, **2** vanhoja naisia niinkuin äitejä,
nuorempia niinkuin sisaria, kaikessa puhtaudessa. **3** Kunnioita
leskiä, jotka ovat oikeita leskiä. **4** Mutta jos jollakin leskellä
on lapsia tai lapsenlapsia, oppikoot nämä ensin hurskaasti
hoitamaan omaa perhekuntaansa ja maksamaan, mitä ovat
velkaa vanhemmilleen, sillä se on otollista Jumalan edessä. **5**
Oikea leski ja yksinäiseksi jäänyt panee toivonsa Jumalaan ja
anoo ja rukoilee alinomaa, yötä päivää; **6** mutta hekumoitseva
on jo eläessään kuollut. **7** Teroita tätäkin, että he olisivat
nuhteettomat. **8** Mutta jos joku ei pidä huolta omaisistaan ja
varsinkaan ei perhekuntalaisistaan, niin hän on kieltänyt uskon
ja on uskotonta pahempi. **9** Luetteloon otettakoon ainoastaan
semmoinen leski, joka ei ole kuuttakymmentä vuotta nuorempi ja
joka on ollut yhden miehen vaimo, **10** josta on todistettu, että hän
on tehnyt hyviä töitä, on lapsia kasvattanut, vieraita holhonnut,
pyhien jalkoja pessyt, ahdistettuja auttanut ja kaiken hyvän
tekemistä harrastanut. **11** Mutta nuoret lesket hylkää; sillä kun he

himokkaiksi käyden vieraantuvat Kristuksesta, tahtovat he mennä
naimisiin, **12** ja ovat tuomion alaisia, koska ovat ensimmäisen
uskonsa hyljänneet. **13** He oppivat kylää kierrellessään vielä
laiskoiksikin, eikä ainoastaan laiskoiksi, vaan myös juoruisiksi ja
monitouhuisiksi ja sopimattomia puhumaan. **14** Minä tahdon
sentähden, että nuoret lesket menevät naimisiin, synnyttävät
lapsia, hoitavat kotiansa eivätkä anna vastustajalle mitään
aihetta solvaamiseen. **15** Sillä muutamat ovat jo kääntyneet
pois seuraamaan saatanaa. **16** Jos jollakin uskovaisella naisella
on leskiä, niin pitäköön niistä huolen, älköönkä seurakuntaa
rasitettako, että se voisi pitää huolta oikeista leskistä. **17**
Vanhimpia, jotka seurakuntaa hyvin hoitavat, pidettäköön
kahdenkertaisen kunnian ansainneina, varsinkin niitä, jotka
sanassa ja opetuksessa työtä tekevät. **18** Sillä Raamattu sanoo:
"Älä sido puivan härän suuta", ja: "Työmies on palkkansa
ansainnut". **19** Älä ota huomioosi syytettä vanhinta vastaan,
ellei ole kahta tai kolmea todistajaa. **20** Syntiä tekeviä nuhtele
kaikkien kuullen, että muutkin pelkäisivät. **21** Minä vannotan
sinua Jumalan ja Kristuksen Jeesuksen ja valittujen enkelien
edessä, että noudatat tätä, tekemättä ennakolta päätöstä ja
ketään suosimatta. **22** Älä ole liian kerkeä panemaan käsiäsi
kenenkään päälle, äläkä antaudu osalliseksi muiden synteihin.
Pidä itsesi puhtaana. **23** Älä enää juo vain vettä, vaan käytä
vähän viiniä vatsasi tähden ja usein uudistuvien vaivojesi vuoksi.
24 Muutamien ihmisten synnit ovat ilmeiset ja joutuvat ennen
tuomittaviksi, toisten taas seuraavat jäljestäpäin; **25** samoin
myös hyvät teot ovat ilmeiset, eivätkä nekään, jotka eivät ole
ilmeisiä, voi salassa pysyä.

6 Kaikki, jotka ovat orjina ikeen alla, pitäköot isäntiänsä kaikkea
kunnioitusta ansaitsevina, ettei Jumalan nimi ja oppi tulisi
häväistyksi. **2** Mutta ne, joilla on uskovaiset isännät, älköot
pitäkö heitä vähemmässä arvossa sentähden, että he ovat veljiä,
vaan palvelkoot heitä sitä mieluummin, koska he ovat uskovia
ja rakastettuja ja harrastavat hyväntekemistä. Tätä opeta ja
tähän kehoita. **3** Jos joku muuta oppia opettaa eikä pitäydy
meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen terveisiin sanoihin
eikä siihen oppiin, joka on jumalisuuden mukainen, **4** niin hän
on paisunut eikä ymmärrä mitään, vaan on riitakysymyksien
ja sanakiistojen kipeä, joista syntyy kateutta, riitaa, herjauksia,
pahoja epäluuloja, **5** alituisia kinastuksia niiden ihmisten kesken,
jotka ovat turmeltuneet mieleltään ja totuuden menettäneet ja
jotka pitävät jumalisuutta keinona voiton saamiseen. **6** Ja suuri
voitto onkin jumalisuus yhdessä tyytyväisyyden kanssa. **7** Sillä
me emme ole maailmaan mitään tuoneet, emme myös voi täältä
mitään viedä; **8** mutta kun meillä on elatus ja vaatteet, niin
tyytykäämme niihin. **9** Mutta ne, jotka rikastua tahtovat, lankeavat
kiusaukseen ja paulaan ja moniin mielettömiin ja vahingollisiin
himoihin, jotka upottavat ihmiset turmioon ja kadotukseen. **10**
Sillä rahan himo on kaiken pahan juuri; sitä haluten monet ovat
eksyneet pois uskosta ja lävistäneet itsensä monella tuskalla.
11 Mutta sinä, Jumalan ihminen, pakene semmoista, ja tavoita
vanhurskautta, jumalisuutta, uskoa, rakkautta, kärsivällisyyttä,
hiljaisuutta. **12** Kilvoittele hyvä uskon kilvoitus, tartu kiinni
iankaikkiseen elämään, johon olet kutsuttu ja johon hyvällä
tunnustuksella olet tunnustautunut monen todistajan edessä.
(aiōnios g166) **13** Jumalan edessä, joka kaikki eläväksi tekee, ja
Kristuksen Jeesuksen edessä, joka Pontius Pilatuksen edessä

todisti, tunnustaen hyvän tunnustuksen, minä kehoitan sinua,
14 että tahrattomasti ja moitteettomasti pidät käskyn meidän
Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestymiseen saakka, **15**
jonka aikanansa on antava meidän nähdä se autuas ja ainoa
valtias, kuningasten Kuningas ja herrain Herra, **16** jolla ainoalla
on kuolemattomuus; joka asuu valkeudessa, mihin ei kukaan
taida tulla; jota yksikään ihminen ei ole nähnyt eikä voi nähdä-
hänen olkoon kunnia ja iankaikkinen valta. Amen. **(aiōnios**
g166) **17** Kehoita niitä, jotka nykyisessä maailmanajassa ovat
rikkaita, etteivät ylpeilisi eivätkä panisi toivoansa epävarmaan
rikkauteen, vaan Jumalaan, joka runsaasti antaa meille kaikkea
nautittavaksemme, **(aiōn g165)** **18** kehoita heitä, että tekevät
hyvää, hyvissä töissä rikastuvat, ovat anteliaita ja omastansa
jakelevat, **19** kooten itsellensä aarteen, hyvän perustuksen
tulevaisuuden varalle, että saisivat todellisen elämän. **20** Oi
Timoteus, talleta se, mikä sinulle on uskottu, ja vältä tiedon
nimellä kulkevan valhetiedon epäpyhiä ja tyhjiä puheita ja
vastaväitteitä, **21** johon tunnustautuen muutamat ovat uskosta
hairahtuneet. Armo olkoon teidän kanssanne!

2 Timoteukselle

1 Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoli,
lähetetty julistamaan lupausta siitä elämästä, joka on Kristuksessa
Jeesuksessa, **2** rakkaalle pojalleni Timoteukselle. Armo, laupeus
ja rauha Isältä Jumalalta ja Kristukselta Jeesukselta, meidän
Herraltamme! **3** Minä kiitän Jumalaa, jota esivanhemmistani asti
palvelen puhtaalla omallatunnolla-samoinkuin minä lakkaamatta
muistan sinua rukouksissani öin ja päivin, **4** haluten, muistaessani
kyyneleitäsi, saada sinua nähdä, että täyttyisin ilolla- **5** kun
mieleeni muistuu se vilpitön usko, joka sinulla on, joka ensin
oli isoäidilläsi Looiksella ja äidilläsi Eunikellä ja joka, siitä olen
varma, on sinullakin. **6** Siitä syystä minä sinua muistutan
virittämään palavaksi Jumalan armolahjan, joka sinussa on
minun kätteni päällepanemisen kautta. **7** Sillä Jumala ei ole
antanut meille pelkuruuden henkeä, vaan voiman ja rakkauden ja
raittiuden hengen. **8** Älä siis häpeä todistusta Herrastamme äläkä
minua, hänen vankiaan, vaan kärsi yhdessä minun kanssani
vaivaa evankeliumin tähden, sen mukaan kuin Jumala antaa
voimaa, **9** hän, joka on meidät pelastanut ja kutsunut pyhällä
kutsumuksella, ei meidän tekojemme mukaan, vaan oman
aivoituksensa ja armonsa mukaan, joka meille on annettu
Kristuksessa Jeesuksessa ennen ikuisia aikoja, **(aiōnios g166)**
10 mutta nyt ilmisaatettu meidän Vapahtajamme Kristuksen
Jeesuksen ilmestymisen kautta, joka kukisti kuoleman ja toi
valoon elämän ja katoamattomuuden evankeliumin kautta, **11**
jonka julistajaksi ja apostoliksi ja opettajaksi minä olen asetettu.
12 Siitä syystä minä myös näitä kärsin, enkä sitä häpeä; sillä
minä tunnen hänet, johon minä uskon, ja olen varma siitä, että
hän on voimallinen siihen päivään asti säilyttämään sen, mikä

minulle on uskottu. **13** Ota esikuvaksi ne terveelliset sanat,
jotka olet minulta kuullut, uskossa ja rakkaudessa, joka on
Kristuksessa Jeesuksessa. **14** Säilytä se hyvä, mikä sinulle
on uskottu, Pyhän Hengen kautta, joka meissä asuu. **15** Sinä
tiedät, että kaikki aasialaiset ovat kääntyneet minusta pois;
niiden joukossa ovat Fygelus ja Hermogenes. **16** Antakoon
Herra laupeutta Onesiforuksen huonekunnalle, sillä usein hän on
minua virvoittanut, eikä ole kahleitani hävennyt; **17** vaan kun
hän tuli Roomaan, etsi hän minua innokkaasti ja löysi minut. **18**
Suokoon Herra, että hän löytää laupeuden Herran tykönä sinä
päivänä. Ja kuinka suuria ne palvelukset olivat, joita hän teki
Efesossa, sen sinä parhaiten tiedät.

2 Vahvistu siis, poikani, siinä armossa, joka on Kristuksessa
Jeesuksessa. **2** Ja minkä olet kuullut minulta ja minkä monet
ovat todistaneet, usko se luotettaville miehille, jotka sitten ovat
soveliaita muitakin opettamaan. **3** Kärsi vaivaa niinkuin ainakin
jalo Kristuksen Jeesuksen sotamies. **4** Ei kukaan, joka sodassa
palvelee, sekaannu elatuksen toimiin, sillä hän tahtoo olla
mieliksi sille, joka on hänet palkannut. **5** Eihän sitäkään, joka
kilpailee, seppelöidä, ellei hän kilpaile sääntöjen mukaisesti.
6 Peltomiehen, joka vaivaa näkee, tulee ennen muita päästä
osalliseksi hedelmistä. **7** Tarkkaa, mitä sanon; Herra on antava
sinulle ymmärrystä kaikkeen. **8** Muista Jeesusta Kristusta, joka on
kuolleista herätetty ja on Daavidin siementä minun evankeliumini
mukaan, **9** jonka julistamisessa minä kärsin vaivaa, kahleisiin
asti, niinkuin pahantekijä; mutta Jumalan sana ei ole kahlehdittu.
10 Siitä syystä minä kärsin kaikki valittujen tähden, että hekin
saavuttaisivat pelastuksen, joka on Kristuksessa Jeesuksessa,
ynnä iankaikkisen kirkkauden. **(aiōnios g166)** **11** Varma on tämä

sana; sillä: jos olemme kuolleet yhdessä hänen kanssaan,
saamme myös hänen kanssaan elää; **12** jos kärsimme yhdessä,
saamme hänen kanssaan myös hallita; jos kiellämme hänet, on
hänkin kieltävä meidät; **13** jos me olemme uskottomat, pysyy
kuitenkin hän uskollisena; sillä itseänsä kieltää hän ei saata. **14**
Muistuta tästä, ja teroita heille Jumalan edessä, etteivät kiistelisi
sanoista, mikä ei ole miksikään hyödyksi, vaan niiden turmioksi,
jotka kuulevat. **15** Pyri osoittautumaan Jumalalle semmoiseksi,
joka koetukset kestää, työntekijäksi, joka ei työtään häpeä,
joka oikein jakelee totuuden sanaa. **16** Mutta pysy erilläsi
epäpyhistä ja tyhjistä puheista, sillä niiden puhujat menevät
yhä pitemmälle jumalattomuudessa, **17** ja heidän puheensa
jäytää ympäristöään niinkuin syöpä. Niitä ovat Hymeneus ja
Filetus, **18** jotka ovat totuudesta eksyneet, kun sanovat, että
ylösnousemus jo on tapahtunut, ja he turmelevat useiden uskon.
19 Kuitenkin Jumalan vahva perustus pysyy lujana, ja siinä on
tämä sinetti: "Herra tuntee omansa", ja: "Luopukoon vääryydestä
jokainen, joka Herran nimeä mainitsee". **20** Mutta suuressa
talossa ei ole ainoastaan kulta-ja hopea-astioita, vaan myös
puu-ja saviastioita, ja toiset ovat jaloa, toiset halpaa käyttöä
varten. **21** Jos nyt joku puhdistaa itsensä tämänkaltaisista,
tulee hänestä astia jaloa käyttöä varten, pyhitetty, isännälleen
hyödyllinen, kaikkiin hyviin tekoihin valmis. **22** Pakene nuoruuden
himoja, harrasta vanhurskautta, uskoa, rakkautta, rauhaa
niiden kanssa, jotka huutavat avuksensa Herraa puhtaasta
sydämestä. **23** Mutta vältä tyhmiä ja taitamattomia väittelyjä,
sillä tiedäthän, että ne synnyttävät riitoja. **24** Mutta Herran
palvelijan ei sovi riidellä, vaan hänen tulee olla lempeä kaikkia
kohtaan, kyetä opettamaan ja pahaa kärsimään; **25** hänen

tulee sävyisästi ojentaa vastustelijoita; ehkäpä Jumala antaa
heille mielenmuutoksen, niin että tulevat tuntemaan totuuden
26 ja selviävät perkeleen pauloista, joka on heidät vanginnut
tahtoansa tekemään.

3 Mutta tiedä se, että viimeisinä päivinä on tuleva vaikeita
aikoja. **2** Sillä ihmiset ovat silloin itserakkaita, rahanahneita,
kerskailijoita, ylpeitä, herjaajia, vanhemmilleen tottelemattomia,
kiittämättömiä, epähurskaita, **3** rakkaudettomia, epäsopuisia,
panettelijoita, hillittömiä, raakoja, hyvän vihamiehiä, **4** pettureita,
väkivaltaisia, pöyhkeitä, hekumaa enemmän kuin Jumalaa
rakastavia; **5** heissä on jumalisuuden ulkokuori, mutta he kieltävät
sen voiman. Senkaltaisia karta. **6** Sillä niitä ovat ne, jotka
tungettelevat taloihin ja pauloihinsa kietovat syntien rasittamia
ja monenlaisten himojen heiteltäviä naisparkoja, **7** jotka aina
ovat opetusta ottamassa, eivätkä koskaan voi päästä totuuden
tuntemiseen. **8** Ja niinkuin Jannes ja Jambres vastustivat
Moosesta, niin nuokin vastustavat totuutta, nuo mieleltään
turmeltuneet ihmiset, jotka eivät uskonkoetuksissa kestä. **9**
Mutta he eivät pitemmälle edisty, sillä heidän mielettömyytensä
on käyvä ilmeiseksi kaikille, niinkuin noidenkin mielettömyys
kävi ilmi. **10** Mutta sinä olet seurannut minun opetustani,
vaellustani, aivoitustani, uskoani, pitkämielisyyttäni, rakkauttani,
kärsivällisyyttäni, **11** vainoissa ja kärsimyksissä, samanlaisissa
kuin minun osakseni tuli Antiokiassa, Ikonionissa ja Lystrassa.
Mimmoisia vainoja olenkaan kärsinyt, ja kaikista Herra on
minut pelastanut! **12** Ja kaikki, jotka tahtovat elää jumalisesti
Kristuksessa Jeesuksessa, joutuvat vainottaviksi. **13** Mutta
pahat ihmiset ja petturit menevät yhä pitemmälle pahuudessa,
eksyttäen ja eksyen. **14** Mutta pysy sinä siinä, minkä olet oppinut

ja mistä olet varma, koska tiedät, keiltä olet sen oppinut, **15**
ja koska jo lapsuudestasi saakka tunnet pyhät kirjoitukset,
jotka voivat tehdä sinut viisaaksi, niin että pelastut uskon
kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa. **16** Jokainen kirjoitus,
joka on syntynyt Jumalan Hengen vaikutuksesta, on myös
hyödyllinen opetukseksi, nuhteeksi, ojennukseksi, kasvatukseksi
vanhurskaudessa, **17** että Jumalan ihminen olisi täydellinen,
kaikkiin hyviin tekoihin valmistunut.

4 Minä vannotan sinua Jumalan ja Kristuksen Jeesuksen
edessä, joka on tuomitseva eläviä ja kuolleita, sekä hänen
ilmestymisensä että hänen valtakuntansa kautta: **2** saarnaa
sanaa, astu esiin sopivalla ja sopimattomalla ajalla, nuhtele,
varoita, kehoita, kaikella pitkämielisyydellä ja opetuksella. **3**
Sillä aika tulee, jolloin he eivät kärsi tervettä oppia, vaan
omien himojensa mukaan korvasyyhyynsä haalivat itselleen
opettajia **4** ja kääntävät korvansa pois totuudesta ja kääntyvät
taruihin. **5** Mutta ole sinä raitis kaikessa, kärsi vaivaa, tee
evankelistan työ, toimita virkasi täydellisesti. **6** Sillä minut jo
uhrataan, ja minun lähtöni aika on jo tullut. **7** Minä olen hyvän
kilvoituksen kilvoitellut, juoksun päättänyt, uskon säilyttänyt.
8 Tästedes on minulle talletettuna vanhurskauden seppele,
jonka Herra, vanhurskas tuomari, on antava minulle sinä
päivänä, eikä ainoastaan minulle, vaan myös kaikille, jotka
hänen ilmestymistään rakastavat. **9** Koeta päästä pian tulemaan
luokseni. **10** Sillä tähän nykyiseen maailmaan rakastuneena
jätti minut Deemas ja matkusti Tessalonikaan, Kreskes meni
Galatiaan ja Tiitus Dalmatiaan. **(aiōn g165)** **11** Luukas yksin on
minun kanssani. Ota Markus mukaasi ja tuo hänet tänne, sillä hän
on minulle hyvin tarpeellinen palvelukseen. **12** Mutta Tykikuksen

minä olen lähettänyt Efesoon. **13** Tuo tullessasi päällysvaippa,
jonka jätin Trooaaseen Karpuksen luo, ja kirjat, ennen kaikkea
pergamentit. **14** Aleksander, vaskiseppä, on tehnyt minulle paljon
pahaa; Herra on maksava hänelle hänen tekojensa mukaan. **15**
Kavahda sinäkin häntä, sillä hän on kovin vastustanut meidän
sanojamme. **16** Ensi kertaa puolustautuessani ei kukaan tullut
avukseni, vaan kaikki jättivät minut; älköön sitä heille syyksi
luettako. **17** Mutta Herra auttoi minua ja vahvisti minua, että
sanan julistaminen minun kauttani tulisi täydelleen suoritetuksi,
ja kaikki pakanat sen kuulisivat; ja minä pelastuin jalopeuran
kidasta. **18** Ja Herra on vapahtava minut kaikesta ilkivallasta ja
pelastava minut taivaalliseen valtakuntaansa; hänelle kunnia
aina ja iankaikkisesti! Amen. **(aiōn g165)** **19** Tervehdys Priskalle
ja Akylaalle ja Onesiforuksen huonekunnalle. **20** Erastus jäi
Korinttoon, mutta Trofimuksen minä jätin Miletoon sairastamaan.
21 Koeta päästä tulemaan ennen talvea. Tervehdyksen lähettävät
sinulle Eubulus ja Pudes ja Linus ja Klaudia ja kaikki veljet.
22 Herra olkoon sinun henkesi kanssa. Armo olkoon teidän
kanssanne.

Titukselle

1 Paavali, Jumalan palvelija ja Jeesuksen Kristuksen apostoli
Jumalan valittujen uskoa ja sen totuuden tuntemista varten, joka
on jumalisuuden mukainen, **2** apostoli sen iankaikkisen elämän
toivon perusteella, jonka Jumala, joka ei valhettele, on luvannut
ennen ikuisia aikoja- **(aiōnios g166)** **3** mutta kun aika oli tullut,
ilmoitti hän sanansa saarnassa, joka on uskottu minulle Jumalan,
meidän vapahtajamme, käskyn mukaan: **4** Tiitukselle, oikealle
pojalleni yhteisen uskomme perusteella. Armo ja rauha Isältä
Jumalalta ja meidän Vapahtajaltamme Kristukselta Jeesukselta!
5 Minä jätin sinut Kreettaan sitä varten, että järjestäisit, mitä vielä
jäi järjestämättä, ja että asettaisit, niinkuin minä sinulle määräsin,
joka kaupunkiin vanhimmat, **6** jos missä olisi joku nuhteeton,
yhden vaimon mies, jonka lapset ovat uskovia, eivät irstaudesta
syytettyjä eivätkä niskoittelevia. **7** Sillä seurakunnan kaitsijan on,
niinkuin Jumalan huoneenhaltijan tulee, oltava nuhteeton, ei
itserakas, ei pikavihainen, ei juomari, ei tappelija, ei häpeällisen
voiton pyytäjä, **8** vaan vieraanvarainen, hyvää rakastava,
maltillinen, oikeamielinen, pyhä, itsensähillitseväinen; **9** hänen
tulee pysyä kiinni opinmukaisessa, luotettavassa sanassa, että
olisi kykenevä sekä neuvomaan terveellä opilla että kumoamaan
vastaansanojain väitteet. **10** Sillä paljon on niskoittelevia,
turhanpuhujia ja eksyttäjiä, varsinkin ympärileikattujen joukossa;
11 semmoisilta on suu tukittava, sillä he kääntävät ylösalaisin
kokonaisia huonekuntia opettamalla sopimattomia häpeällisen
voiton vuoksi. **12** Eräs heistä, heidän oma profeettansa, on
sanonut: "Petturi Kreetan mies, peto ilkeä, laiskurivatsa". **13**
Tämä todistus on tosi; sentähden nuhtele heitä ankarasti, että
tulisivat uskossa terveiksi **14** eivätkä kiinnittäisi huomiotansa

juutalaisiin taruihin eikä totuudesta pois kääntyvien ihmisten
käskyihin. **15** Kaikki on puhdasta puhtaille; mutta saastaisille
ja uskottomille ei mikään ole puhdasta, vaan heidän sekä
mielensä että omatuntonsa on saastainen. **16** He väittävät
tuntevansa Jumalan, mutta teoillaan he hänet kieltävät, sillä
he ovat inhottavia ja tottelemattomia ja kaikkiin hyviin tekoihin
kelvottomia.

2 Mutta sinä puhu sitä, mikä terveeseen oppiin soveltuu: **2**
vanhat miehet olkoot raittiit, arvokkaat, siveät ja uskossa,
rakkaudessa ja kärsivällisyydessä terveet; **3** niin myös vanhat
naiset olkoot käytöksessään niinkuin pyhien sopii, ei panettelijoita,
ei paljon viinin orjia, vaan hyvään neuvojia, **4** voidakseen
ohjata nuoria vaimoja rakastamaan miehiänsä ja lapsiansa, **5**
olemaan siveitä, puhtaita, kotinsa hoitajia, hyviä, miehilleen
alamaisia, ettei Jumalan sana pilkatuksi tulisi. **6** Nuorempia
miehiä samoin kehoita käyttäytymään siveästi. **7** Aseta itsesi
kaikessa hyvien tekojen esikuvaksi, olkoon opetuksesi puhdasta
ja arvokasta **8** ja puheesi tervettä ja moitteetonta, että vastustaja
häpeäisi, kun hänellä ei ole meistä mitään pahaa sanottavana. **9**
Kehoita palvelijoita olemaan isännilleen kaikessa alamaisia, heille
mieliksi, etteivät vastustele, **10** etteivät näpistele, vaan kaikin
tavoin osoittavat vilpitöntä uskollisuutta, että he Jumalan, meidän
vapahtajamme, opin kaikessa kaunistaisivat. **11** Sillä Jumalan
armo on ilmestynyt pelastukseksi kaikille ihmisille **12** ja kasvattaa
meitä, että me, hylljäten jumalattomuuden ja maailmalliset himot,
eläisimme siveästi ja vanhurskaasti ja jumalisesti nykyisessä
maailmanajassa, **(aiōn g165)** **13** odottaessamme autuaallisen
toivon täyttymistä ja suuren Jumalan ja Vapahtajamme Kristuksen
Jeesuksen kirkkauden ilmestymistä, **14** hänen, joka antoi

itsensä meidän edestämme lunastaakseen meidät kaikesta
laittomuudesta ja puhdistaakseen itselleen omaisuudeksi kansan,
joka hyviä tekoja ahkeroitsee. **15** Puhu tätä ja kehoita ja nuhtele
kaikella käskyvallalla. Älköön kukaan sinua halveksiko.

3 Muistuta heitä olemaan hallituksille ja esivalloille alamaiset,
kuuliaiset, kaikkiin hyviin tekoihin valmiit, **2** etteivät ketään
herjaa, eivät riitele, vaan ovat lempeitä ja osoittavat kaikkea
sävyisyyttä kaikkia ihmisiä kohtaan. **3** Olimmehan mekin ennen
ymmärtämättömiä, tottelemattomia, eksyksissä, moninaisten
himojen ja hekumain orjia, elimme pahuudessa ja kateudessa,
olimme inhottavia ja vihasimme toisiamme. **4** Mutta kun Jumalan,
meidän vapahtajamme, hyvyys ja ihmisrakkaus ilmestyi, **5** pelasti
hän meidät, ei vanhurskaudessa tekemiemme tekojen ansiosta,
vaan laupeutensa mukaan uudestisyntymisen peson ja Pyhän
Hengen uudistuksen kautta, **6** jonka Hengen hän runsaasti
vuodatti meihin meidän Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen
kautta, **7** että me vanhurskautettuina hänen armonsa kautta
tulisimme iankaikkisen elämän perillisiksi toivon mukaan. **(aiōnios
g166)** **8** Tämä sana on varma, ja minä tahdon, että sinä näitä
teroitat, niin että ne, jotka Jumalaan uskovat, ahkeroisivat hyvien
tekojen harjoittamista. Nämä ovat hyviä ja hyödyllisiä ihmisille.
9 Mutta vältä mielettömiä riitakysymyksiä ja sukuluetteloita
ja kinastelua ja kiistoja laista, sillä ne ovat hyödyttömiä ja
turhia. **10** Harhaoppista ihmistä karta, varoitettuasi häntä kerran
tai kahdesti, **11** sillä sinä tiedät, että semmoinen ihminen
on joutunut harhaan ja tekee syntiä, ja hän on itse itsensä
tuominnut. **12** Kun lähetän luoksesi Artemaan tai Tykikuksen,
niin tule viipymättä minun tyköni Nikopoliin, sillä siellä olen
päättänyt viettää talven. **13** Varusta huolellisesti matkalle Zeenas,

lainoppinut, ja Apollos, ettei heiltä mitään puuttuisi. **14** Oppikoot
meikäläisetkin, tarpeen vaatiessa, harjoittamaan hyviä tekoja,
etteivät jäisi hedelmättömiksi. **15** Tervehdyksen lähettävät sinulle
kaikki, jotka ovat minun kanssani. Sano tervehdys niille, jotka
pitävät meitä rakkaina uskossa. Armo olkoon kaikkien teidän
kanssanne.

Filemonille

1 Paavali, Kristuksen Jeesuksen vanki, ja veli Timoteus rakkaalle
Filemonille, työtoverillemme, **2** ja Appialle, sisarellemme,
ja Arkippukselle, taistelutoverillemme, ja sinun kodissasi
kokoontuvalle seurakunnalle. **3** Armo teille ja rauha Jumalalta,
meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta! **4** Minä
kiitän Jumalaani aina, muistaessani sinua rukouksissani, **5** sillä
minä olen kuullut sinun rakkaudestasi ja uskostasi, joka sinulla
on Herraan Jeesukseen ja kaikkia pyhiä kohtaan; **6** ja rukoukseni
on, että sinun uskosi, se usko, joka on meille yhteinen, olisi
väkevä kaiken hyvän tuntemisessa, mikä meillä Kristuksessa
on. **7** Sillä minä olen saanut paljon iloa ja lohdutusta sinun
rakkaudestasi, koska pyhien sydämet ovat virvoittuneet sinun
kauttasi, veljeni. **8** Sentähden, vaikka minulla Kristuksessa on
paljon rohkeutta käskeä sinua tekemään, mitä tehdä tulee,
9 niin rakkauden tähden minä kuitenkin mieluummin pyydän,
ollen tämmöinen kuin olen, minä vanha Paavali, ja nyt myös
Kristuksen Jeesuksen vanki- **10** pyydän sinua poikani puolesta,
jonka minä kahleissani synnytin, Onesimuksen puolesta, **11**
sinulle ennen hyödyttömän, mutta nyt sekä sinulle että minulle
hyödyllisen; **12** hänet minä lähetän sinulle takaisin, hänet, se on:
oman sydämeni. **13** Olisin tahtonut pidättää hänet tykönäni, että
hän sinun sijassasi olisi palvellut minua, joka olen evankeliumin
tähden kahleissa; **14** mutta ilman sinun suostumustasi en
tahtonut tehdä mitään, ettei hyvyytesi olisi ikäänkuin pakollinen,
vaan vapaaehtoinen. **15** Sillä ehkäpä hän sentähden joutui
eroamaan sinusta ajaksi, että saisit hänet takaisin iäksi, **(aiōnios**
g166) **16** ei enää orjana, vaan orjaa enempänä: rakkaana veljenä,
ylen rakkaana jo minulle, kuinka paljoa enemmän sitten sinulle,

sekä ihmisenä että Herran omana! **17** Jos siis pidät minua
toverinasi, niin ota hänet luoksesi niinkuin minut; **18** mutta jos
hän on tehnyt sinulle jotakin vääryyttä tai on sinulle jotakin
velkaa, niin pane se minun laskuuni. **19** Minä, Paavali, kirjoitan
omalla kädelläni: "Minä sen maksan"; saattaisinpa sanoa:
pane se omaan laskuusi; sillä sinä olet minulle velkaa oman
itsesikin. **20** Niin, veljeni, jospa saisin sinusta hyötyä Herrassa;
virvoita sydäntäni Kristuksessa. **21** Luottaen kuuliaisuuteesi
minä kirjoitan sinulle, ja minä tiedän, että sinä teet enemmänkin,
kuin mitä sanon. **22** Lisäksi vielä: valmista minulle maja luonasi;
toivon näet, että minut rukoustenne kautta lahjoitetaan teille. **23**
Tervehdyksen lähettävät sinulle Epafras, minun vankitoverini
Kristuksessa Jeesuksessa, **24** Markus, Aristarkus, Deemas ja
Luukas, jotka ovat minun työtovereitani. **25** Herran Jeesuksen
Kristuksen armo olkoon teidän henkenne kanssa.

Heprealaisille

1 Sittenkuin Jumala muinoin monesti ja monella tapaa oli
puhunut isille profeettain kautta, **2** on hän näinä viimeisinä
päivinä puhunut meille Pojan kautta, jonka hän on pannut kaiken
perilliseksi, jonka kautta hän myös on maailman luonut **(aiōn g165)**
3 ja joka, ollen hänen kirkkautensa säteily ja hänen olemuksensa
kuva ja kantaen kaikki voimansa sanalla, on, toimitettuaan
puhdistuksen synneistä, istunut Majesteetin oikealle puolelle
korkeuksissa, **4** tullen enkeleitä niin paljoa korkeammaksi, kuin
hänen perimänsä nimi on jalompi kuin heidän. **5** Sillä kenelle
enkeleistä hän koskaan on sanonut: "Sinä olet minun Poikani,
tänä päivänä minä sinut synnytin"; ja taas: "Minä olen oleva
hänen Isänsä, ja hän on oleva minun Poikani"? **6** Ja siitä,
kun hän jälleen tuo esikoisensa maailmaan, hän sanoo: "Ja
kumartakoot häntä kaikki Jumalan enkelit". **7** Ja enkeleistä
hän sanoo: "Hän tekee enkelinsä tuuliksi ja palvelijansa tulen
liekiksi"; **8** mutta Pojasta: "Jumala, sinun valtaistuimesi pysyy
aina ja iankaikkisesti, ja sinun valtakuntasi valtikka on oikeuden
valtikka. **(aiōn g165)** **9** Sinä rakastit vanhurskautta ja vihasit
laittomuutta; sentähden on Jumala, sinun Jumalasi, voidellut
sinua iloöljyllä, enemmän kuin sinun osaveljiäsi." **10** Ja: "Sinä,
Herra, olet alussa maan perustanut, ja taivaat ovat sinun kättesi
tekoja; **11** ne katoavat, mutta sinä pysyt, ja ne vanhenevat
kaikki niinkuin vaate, **12** ja niinkuin vaipan sinä ne käärit,
niinkuin vaatteen, ja ne muuttuvat; mutta sinä olet sama, eivätkä
sinun vuotesi lopu". **13** Kenelle enkeleistä hän koskaan on
sanonut: "Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen
sinun vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi"? **14** Eivätkö he

kaikki ole palvelevia henkiä, palvelukseen lähetettyjä niitä varten,
jotka saavat autuuden periä?

2 Sentähden tulee meidän sitä tarkemmin ottaa vaari siitä,
mitä olemme kuulleet, ettemme vain kulkeutuisi sen ohitse. **2**
Sillä jos enkelien kautta puhuttu sana pysyi lujana, ja jokainen
rikkomus ja tottelemattomuus sai oikeudenmukaisen palkkansa,
3 kuinka me voimme päästä pakoon, jos emme välitä tuosta
niin suuresta pelastuksesta, jonka Herra alkuaan julisti ja joka
niiden vahvistamana, jotka olivat sen kuulleet, saatettiin meille,
4 kun Jumala yhdessä heidän kanssaan todisti tunnusmerkeillä
ja ihmeillä ja moninaisilla väkevillä teoilla ja jakamalla Pyhää
Henkeä tahtonsa mukaan? **5** Sillä enkelien alle hän ei alistanut
tulevaa maailmaa, josta me puhumme. **6** Vaan joku on jossakin
paikassa todistanut, sanoen: "Mikä on ihminen, että sinä häntä
muistat, tai ihmisen poika, että pidät hänestä huolen? **7** Sinä
teit hänet vähäksi aikaa enkeleitä halvemmaksi, kirkkaudella ja
kunnialla sinä hänet seppelöitsit, ja sinä panit hänet hallitsemaan
kättesi tekoja; **8** asetit kaikki hänen jalkojensa alle." Sillä,
asettaessaan kaikki hänen valtansa alle, hän ei jättänyt mitään
hänen allensa alistamatta. Mutta nyt emme vielä näe kaikkea
hänen valtansa alle asetetuksi. **9** Mutta hänet, joka vähäksi
aikaa oli tehty enkeleitä halvemmaksi, Jeesuksen, me näemme
hänen kuolemansa kärsimyksen tähden kirkkaudella ja kunnialla
seppelöidyksi, että hän Jumalan armosta olisi kaikkien edestä
joutunut maistamaan kuolemaa. **10** Sillä hänen, jonka tähden
kaikki on ja jonka kautta kaikki on, sopi, saattaessaan paljon lapsia
kirkkauteen, kärsimysten kautta tehdä heidän pelastuksensa
päämies täydelliseksi. **11** Sillä sekä hän, joka pyhittää, että ne,
jotka pyhitetään, ovat kaikki alkuisin yhdestä. Sentähden hän ei

häpeä kutsua heitä veljiksi, **12** kun hän sanoo: "Minä julistan
sinun nimeäsi veljilleni, ylistän sinua seurakunnan keskellä";
13 ja taas: "Minä panen uskallukseni häneen"; ja taas: "Katso,
minä ja lapset, jotka Jumala on minulle antanut!" **14** Koska
siis lapsilla on veri ja liha, tuli hänkin niistä yhtäläisellä tavalla
osalliseksi, että hän kuoleman kautta kukistaisi sen, jolla oli
kuolema vallassaan, se on: perkeleen, **15** ja vapauttaisi kaikki
ne, jotka kuoleman pelosta kautta koko elämänsä olivat olleet
orjuuden alaisia. **16** Sillä ei hän ota huomaansa enkeleitä, vaan
Aabrahamin siemenen hän ottaa huomaansa. **17** Sentähden piti
hänen kaikessa tuleman veljiensä kaltaiseksi, että hänestä tulisi
laupias ja uskollinen ylimmäinen pappi tehtävissään Jumalan
edessä, sovittaakseen kansan synnit. **18** Sillä sentähden, että
hän itse on kärsinyt ja ollut kiusattu, voi hän kiusattuja auttaa.

3 Sentähden, pyhät veljet, jotka olette taivaallisesta
kutsumuksesta osalliset, kiinnittäkää mielenne meidän
tunnustuksemme apostoliin ja ylimmäiseen pappiin, Jeesukseen,
2 joka on uskollinen asettajalleen, niinkuin Mooseskin oli
"uskollinen koko hänen huoneessansa". **3** Sillä hänen
on Moosekseen verraten katsottu ansaitsevan niin paljoa
suuremman kirkkauden, kuin huoneen rakentajan kunnia on
suurempi kuin huoneen. **4** Sillä jokainen huone on jonkun
rakentama, mutta kaiken rakentaja on Jumala. **5** Ja Mooses
tosin oli "palvelijana uskollinen koko hänen huoneessansa",
todistukseksi siitä, mikä vastedes piti sanottaman, **6** mutta Kristus
on uskollinen Poikana, hänen huoneensa haltijana; ja hänen
huoneensa olemme me, jos loppuun asti pidämme vahvana
toivon rohkeuden ja kerskauksen. **7** Sentähden, niinkuin Pyhä
Henki sanoo: "Tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä, **8**

Älkää paaduttako sydämiänne, niinkuin teitte katkeroituksessa,
kiusauksen päivänä erämaassa, **9** jossa teidän isänne minua
kiusasivat ja koettelivat, vaikka olivat nähneet minun tekojani
neljäkymmentä vuotta; **10** sentähden minä vihastuin tähän
sukupolveen ja sanoin: 'Aina he eksyvät sydämessään'; mutta he
eivät oppineet tuntemaan minun teitäni; **11** ja niin minä vihassani
vannoin: 'He eivät pääse minun lepooni'." **12** Katsokaa, veljet,
ettei vain kenelläkään teistä ole paha, epäuskoinen sydän,
niin että hän luopuu elävästä Jumalasta, **13** vaan kehoittakaa
toisianne joka päivä, niin kauan kuin sanotaan: "tänä päivänä",
ettei teistä kukaan synnin pettämänä paatuisi; **14** sillä me
olemme tulleet osallisiksi Kristuksesta, kunhan vain pysymme
luottamuksessa, joka meillä alussa oli, vahvoina loppuun asti. **15**
Kun sanotaan: "Tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä,
älkää paaduttako sydämiänne, niinkuin teitte katkeroituksessa",
16 ketkä sitten, vaikka kuulivat, katkeroittivat hänet? Eivätkö
kaikki, jotka olivat Mooseksen johdolla lähteneet Egyptistä? **17**
Mutta keihin hän oli vihastunut neljäkymmentä vuotta? Eikö niihin,
jotka olivat syntiä tehneet, joiden ruumiit kaatuivat erämaahan?
18 Ja keille hän vannoi, etteivät he pääse hänen lepoonsa? Eikö
tottelemattomille? **19** Ja niin me näemme, että he epäuskon
tähden eivät voineet siihen päästä.

4 Varokaamme siis, koska lupaus päästä hänen lepoonsa vielä
pysyy varmana, ettei vain havaittaisi kenenkään teistä jääneen
taipaleelle. **2** Sillä hyvä sanoma on julistettu meille niinkuin
heillekin; mutta heidän kuulemansa sana ei heitä hyödyttänyt,
koska se ei uskossa sulautunut niihin, jotka sen kuulivat. **3**
Sillä me pääsemme lepoon, me, jotka tulimme uskoon, niinkuin
hän on sanonut: "Ja niin minä vihassani vannoin: 'He eivät

pääse minun lepooni'", vaikka hänen tekonsa olivat valmiina
maailman perustamisesta asti. **4** Sillä hän on jossakin sanonut
seitsemännestä päivästä näin: "Ja Jumala lepäsi seitsemäntenä
päivänä kaikista teoistansa"; **5** ja tässä taas: "He eivät pääse
minun lepooni". **6** Koska siis varmana pysyy, että muutamat
pääsevät siihen, ja ne, joille hyvä sanoma ensin julistettiin, eivät
päässeet siihen tottelemattomuuden tähden, **7** niin hän taas
määrää päivän, "tämän päivän", sanomalla Daavidin kautta niin
pitkän ajan jälkeen, niinkuin ennen on sanottu: "Tänä päivänä,
jos te kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydämiänne". **8**
Sillä jos Joosua olisi saattanut heidät lepoon, niin hän ei puhuisi
toisesta, senjälkeisestä päivästä. **9** Niin on Jumalan kansalle
sapatinlepo varmasti tuleva. **10** Sillä joka on päässyt hänen
lepoonsa, on saanut levon teoistaan, hänkin, niinkuin Jumala
omista teoistansa. **11** Ahkeroikaamme siis päästä siihen lepoon,
ettei kukaan lankeaisi seuraamaan samaa tottelemattomuuden
esimerkkiä. **12** Sillä Jumalan sana on elävä ja voimallinen ja
terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka ja tunkee lävitse,
kunnes se erottaa sielun ja hengen, nivelet sekä ytimet, ja on
sydämen ajatusten ja aivoitusten tuomitsija; **13** eikä mikään luotu
ole hänelle näkymätön, vaan kaikki on alastonta ja paljastettua
hänen silmäinsä edessä, jolle meidän on tehtävä tili. **14** Kun
meillä siis on suuri ylimmäinen pappi, läpi taivasten kulkenut,
Jeesus, Jumalan Poika, niin pitäkäämme kiinni tunnustuksesta.
15 Sillä ei meillä ole sellainen ylimmäinen pappi, joka ei voi sääliä
meidän heikkouksiamme, vaan joka on ollut kaikessa kiusattu
samalla lailla kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä. **16** Käykäämme
sentähden uskalluksella armon istuimen eteen, että saisimme
laupeuden ja löytäisimme armon, avuksemme oikeaan aikaan.

5 Sillä jokainen ylimmäinen pappi, ollen ihmisten joukosta
otettu, asetetaan ihmisten puolesta toimittamaan sitä, mikä
Jumalalle tulee, uhraamaan lahjoja ja uhreja syntien edestä,
2 ja hän voi säälien kohdella tietämättömiä ja eksyviä, koska
hän itsekin on heikkouden alainen, **3** ja tämän heikkoutensa
tähden hänen täytyy, samoinkuin kansan puolesta, niin itsensäkin
puolesta uhrata syntien edestä. **4** Eikä kukaan sitä arvoa
itselleen ota, vaan Jumala kutsuu hänet niinkuin Aaroninkin. **5**
Niinpä Kristuskaan ei itse korottanut itseänsä ylimmäisen papin
kunniaan, vaan hän, joka sanoi hänelle: "Sinä olet minun Poikani,
tänä päivänä minä sinut synnytin"; **6** niinkuin hän toisessakin
paikassa sanoo: "Sinä olet pappi iankaikkisesti Melkisedekin
järjestyksen mukaan". **(aiōn g165)** **7** Ja lihansa päivinä hän
väkevällä huudolla ja kyynelillä uhrasi rukouksia ja anomuksia
sille, joka voi hänet kuolemasta pelastaa; ja hänen rukouksensa
kuultiin hänen jumalanpelkonsa tähden. **8** Ja niin hän, vaikka
oli Poika, oppi siitä, mitä hän kärsi, kuuliaisuuden, **9** ja kun oli
täydelliseksi tullut, tuli hän iankaikkisen autuuden aikaansaajaksi
kaikille, jotka ovat hänelle kuuliaiset, **(aiōnios g166)** **10** hän, jota
Jumala nimittää "ylimmäiseksi papiksi Melkisedekin järjestyksen
mukaan". **11** Tästä meillä on paljon sanottavaa, ja sitä on vaikea
selittää, koska olette käyneet hitaiksi kuulemaan. **12** Sillä te,
joiden olisi jo aika olla opettajia, olette taas sen tarpeessa,
että teille opetetaan Jumalan sanojen ensimmäisiä alkeita; te
olette tulleet maitoa tarvitseviksi, ei vahvaa ruokaa. **13** Sillä
jokainen, joka vielä nauttii maitoa, on kokematon vanhurskauden
sanassa, sillä hän on lapsi; **14** mutta vahva ruoka on täysi-ikäisiä
varten, niitä varten, joiden aistit tottumuksesta ovat harjaantuneet
erottamaan hyvän pahasta.

6 Jättäkäämme sentähden Kristuksen opin alkeet ja
pyrkikäämme täydellisyyteen, ryhtymättä taas uudestaan
laskemaan perustusta: parannusta kuolleista töistä ja uskoa
Jumalaan, **2** oppia kasteista ja kätten päällepanemisesta,
kuolleitten ylösnousemisesta ja iankaikkisesta tuomiosta. **(aiōnios**
g166) **3** Ja niin me tahdomme tehdä, jos vain Jumala sallii. **4** Sillä
mahdotonta on niitä, jotka kerran ovat valistetut ja taivaallista
lahjaa maistaneet ja Pyhästä Hengestä osallisiksi tulleet **5**
ja maistaneet Jumalan hyvää sanaa ja tulevan maailmanajan
voimia, **(aiōn g165)** **6** ja sitten ovat luopuneet-taas uudistaa
parannukseen, he kun jälleen itsellensä ristiinnaulitsevat Jumalan
Pojan ja häntä julki häpäisevät. **7** Sillä maa, joka särpii sisäänsä
sen päälle usein tulevan sateen ja kantaa kasvun hyödyksi niille,
joita varten sitä viljelläänkin, saa siunauksen Jumalalta; **8** mutta
se, joka tuottaa orjantappuroita ja ohdakkeita, on kelvoton ja
lähellä kirousta, ja sen loppu on, että se poltetaan. **9** Mutta
teistä, rakkaat, uskomme sitä, mikä on parempaa ja mikä
koituu teille pelastukseksi-vaikka puhummekin näin. **10** Sillä
Jumala ei ole väärämielinen, niin että hän unhottaisi teidän
työnne ja rakkautenne, jota olette osoittaneet hänen nimeänsä
kohtaan, kun olette palvelleet pyhiä ja vielä palvelette. **11** Mutta
me halajamme sitä, että kukin teistä osoittaa samaa intoa,
säilyttääkseen toivon varmuuden loppuun asti, **12** ettette kävisi
veltoiksi, vaan että teistä tulisi niiden seuraajia, jotka uskon ja
kärsivällisyyden kautta perivät sen, mikä luvattu on. **13** Sillä kun
Jumala oli antanut lupauksen Aabrahamille, vannoi hän itse
kauttansa, koska hänellä ei ollut ketään suurempaa, kenen kautta
vannoa, **14** ja sanoi: "Totisesti, siunaamalla minä sinut siunaan,
ja enentämällä minä sinut enennän"; **15** ja näin Aabraham,

kärsivällisesti odotettuaan, sai, mitä luvattu oli. **16** Sillä ihmiset
vannovat suurempansa kautta, ja vala on heille asian vahvistus
ja tekee lopun kaikista vastaväitteistä. **17** Sentähden, kun
Jumala lupauksen perillisille vielä tehokkaammin tahtoi osoittaa,
että hänen päätöksensä on muuttumaton, vakuutti hän sen
valalla, **18** että me näistä kahdesta muuttumattomasta asiasta,
joissa Jumala ei ole voinut valhetella, saisimme voimallisen
kehoituksen, me, jotka olemme paenneet pitämään kiinni
edessämme olevasta toivosta. **19** Se toivo meille on ikäänkuin
sielun ankkuri, varma ja luja, joka ulottuu esiripun sisäpuolelle
asti, **20** jonne Jeesus edelläjuoksijana meidän puolestamme on
mennyt, tultuaan ylimmäiseksi papiksi Melkisedekin järjestyksen
mukaan, iankaikkisesti. **(aiōn g165)**

7 Sillä tämä Melkisedek, Saalemin kuningas, Jumalan,
Korkeimman, pappi, joka meni Aabrahamia vastaan, hänen
palatessaan kuninkaita voittamasta, ja siunasi hänet; **2** jolle
Aabraham myös antoi kymmenykset kaikesta ja joka ensiksi,
niinkuin hänen nimensäkin merkitsee, on "vanhurskauden
kuningas" ja sen lisäksi vielä "Saalemin kuningas", se on "rauhan
kuningas"; **3** jolla ei ole isää, ei äitiä, ei sukua, ei päivien
alkua eikä elämän loppua, mutta joka on Jumalan Poikaan
verrattava-hän pysyy pappina ainaisesti. **4** Katsokaa, kuinka
suuri hän on, jolle itse kantaisä Aabraham antoi kymmenykset
parhaimmasta saaliistaan. **5** Onhan niillä Leevin pojista, jotka
saavat pappeuden, käsky lain mukaan ottaa kymmenyksiä
kansalta, se on veljiltään, vaikka nämä ovatkin Aabrahamin
kupeista lähteneet; **6** mutta hän, jonka sukua ei johdeta
heistä, otti kymmenykset Aabrahamilta ja siunasi sen, jolla
oli lupaukset. **7** Mutta kieltämätöntä on, että halvempi saa

siunauksen paremmaltaan. **8** Ja täällä kuolevaiset ihmiset
ottavat kymmenyksiä, mutta siellä se, jonka todistetaan elävän.
9 Ja Aabrahamin kautta, niin sanoakseni, on Leevikin, joka
kymmenyksiä ottaa, maksanut kymmenyksiä; **10** sillä hän oli
vielä isänsä kupeissa, kun Melkisedek meni tätä vastaan. **11** Jos
siis täydellisyys olisi saavutettu leeviläisen pappeuden kautta,
sillä tähän on kansa laissa sidottu, miksi sitten oli tarpeen, että
nousi toinen pappi Melkisedekin järjestyksen mukaan eikä tullut
nimitetyksi Aaronin järjestyksen mukaan? **12** Sillä pappeuden
muuttuessa tapahtuu välttämättä myös lain muutos. **13** Sillä se,
josta tämä sanotaan, oli toista sukukuntaa, josta ei kukaan ole
alttaritointa hoitanut. **14** Onhan tunnettua, että meidän Herramme
on noussut Juudasta, jonka sukukunnan pappeudesta Mooses
ei ole mitään puhunut. **15** Ja tämä käy vielä paljoa selvemmäksi,
kun nousee toinen pappi, Melkisedekin kaltainen, **16** joka ei ole
siksi tullut lihallisen käskyn lain mukaan, vaan katoamattoman
elämän voimasta. **17** Sillä hänestä todistetaan: "Sinä olet pappi
iankaikkisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan". **(aiōn g165)** **18**
Täten kyllä entinen säädös kumotaan, koska se oli voimaton ja
hyödytön **19** -sillä laki ei tehnyt mitään täydelliseksi-mutta sijaan
tulee parempi toivo, jonka kautta me lähestymme Jumalaa. **20**
Ja niinkuin tämä ei tapahtunut ilman valan vannomista-nuo taas
ovat papeiksi tulleet ilman heistä vannottua valaa, **21** mutta
tämä hänestä vannotulla valalla, sen asettamana, joka hänelle
sanoi: "Herra on vannonut eikä ole katuva: 'Sinä olet pappi
iankaikkisesti'" - **(aiōn g165)** **22** niin on myös se liitto parempi,
jonka takaajaksi Jeesus on tullut. **23** Ja noita toisia pappeja
on tullut useampia, koska kuolema ei sallinut heidän pysyä;
24 mutta tällä on katoamaton pappeus, sentähden että hän

pysyy iankaikkisesti, **(aiōn g165)** **25** jonka tähden hän myös voi
täydellisesti pelastaa ne, jotka hänen kauttaan Jumalan tykö
tulevat, koska hän aina elää rukoillakseen heidän puolestansa.
26 Senkaltainen ylimmäinen pappi meille sopikin: pyhä, viaton,
tahraton, syntisistä erotettu ja taivaita korkeammaksi tullut, **27**
jonka ei joka päivä ole tarvis, niinkuin ylimmäisten pappien,
ensiksi uhrata omien syntiensä edestä ja sitten kansan; sillä
tämän hän teki kerta kaikkiaan, uhratessaan itsensä. **28** Sillä
laki asettaa ylimmäisiksi papeiksi ihmisiä, jotka ovat heikkoja,
mutta valan sana, joka on myöhäisempi kuin laki, asettaa Pojan,
iankaikkisesti täydelliseksi tulleen. **(aiōn g165)**

8 Mutta pääkohta siinä, mistä me puhumme, on tämä: meillä on
sellainen ylimmäinen pappi, joka istuu Majesteetin valtaistuimen
oikealla puolella taivaissa, **2** tehdäkseen pappispalvelusta
kaikkeinpyhimmässä, siinä oikeassa majassa, jonka on
rakentanut Herra eikä ihminen. **3** Sillä jokainen ylimmäinen
pappi asetetaan uhraamaan lahjoja ja uhreja, jonka tähden on
välttämätöntä, että tälläkin on jotakin uhraamista. **4** Jos hän
siis olisi maan päällä, ei hän olisikaan pappi, koska jo ovat
olemassa ne, jotka lain mukaan esiinkantavat lahjoja, **5** ja jotka
palvelevat siinä, mikä on taivaallisten kuva ja varjo, niinkuin
ilmoitettiin Moosekselle, kun hänen oli valmistettava maja. Sillä
hänelle sanottiin: "Katso, että teet kaikki sen kaavan mukaan,
joka sinulle vuorella näytettiin". **6** Mutta tämä taas on saanut
niin paljoa jalomman viran, kuin hän on myös paremman liiton
välimies, liiton, joka on paremmille lupauksille perustettu. **7** Sillä
jos ensimmäinen liitto olisi ollut moitteeton, ei olisi etsitty sijaa
toiselle. **8** Sillä moittien heitä hän sanoo: "Katso, päivät tulevat,
sanoo Herra, jolloin minä teen Israelin heimon ja Juudan heimon

kanssa uuden liiton, **9** en sellaista liittoa kuin se, jonka minä tein
heidän isäinsä kanssa silloin, kun minä tartuin heidän käteensä
ja vein heidät pois Egyptin maasta. Sillä he eivät pysyneet minun
liitossani, ja niin en minäkään heistä huolinut, sanoo Herra. **10**
Sillä tämä on se liitto, jonka minä teen Israelin heimon kanssa
näiden päivien jälkeen, sanoo Herra: Minä panen lakini heidän
mieleensä, ja kirjoitan ne heidän sydämiinsä, ja niin minä olen
heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani. **11** Ja silloin ei
enää kukaan opeta kansalaistaan eikä veli veljeään sanoen:
'Tunne Herra'; sillä he kaikki, pienimmästä suurimpaan, tuntevat
minut. **12** Sillä minä annan anteeksi heidän vääryytensä enkä
enää muista heidän syntejänsä." **13** Sanoessaan "uuden" hän
on julistanut ensimmäisen liiton vanhentuneeksi; mutta se, mikä
vanhenee ja käy iälliseksi, on lähellä häviämistään.

9 Olihan tosin ensimmäiselläkin liitolla jumalanpalvelussäännöt
ja maallinen pyhäkkö. **2** Sillä maja oli valmistettu niin, että
siinä oli etumainen maja, jossa oli sekä lampunjalka että pöytä
ja näkyleivät, ja sen nimi on "pyhä". **3** Mutta toisen esiripun
takana oli se maja, jonka nimi on "kaikkeinpyhin"; **4** siinä
oli kultainen suitsutusalttari ja liiton arkki, yltympäri kullalla
päällystetty, jossa säilytettiin kultainen mannaa sisältävä astia
ja Aaronin viheriöinyt sauva ja liiton taulut, **5** ja arkin päällä
kirkkauden kerubit varjostamassa armoistuinta. Mutta näistä
nyt ei ole syytä puhua kustakin erikseen. **6** Kun nyt kaikki on
näin järjestetty, menevät papit joka aika etumaiseen majaan
jumalanpalvelusta toimittamaan, **7** mutta toiseen majaan menee
ainoastaan ylimmäinen pappi kerran vuodessa, ei ilman verta,
jonka hän uhraa itsensä edestä ja kansan tahattomien syntien
edestä. **8** Näin Pyhä Henki osoittaa, että tie kaikkeinpyhimpään

vielä on ilmoittamatta, niin kauan kuin etumainen maja vielä
seisoo. **9** Tämä on nykyistä aikaa tarkoittava vertauskuva,
ja sen mukaisesti uhrataan lahjoja ja uhreja, jotka eivät
kykene tekemään täydelliseksi omassatunnossaan sitä, joka
jumalanpalvelusta toimittaa, **10** vaan jotka, niinkuin ruuat ja
juomat ja erilaiset pesotkin, ovat ainoastaan lihan sääntöjä,
jotka ovat voimassa uuden järjestyksen aikaan asti. **11** Mutta
kun Kristus tuli tulevaisen hyvän ylimmäiseksi papiksi, niin
hän suuremman ja täydellisemmän majan kautta, joka ei ole
käsillä tehty, se on: joka ei ole tätä luomakuntaa, **12** meni, ei
kauristen ja vasikkain veren kautta, vaan oman verensä kautta
kerta kaikkiaan kaikkeinpyhimpään ja sai aikaan iankaikkisen
lunastuksen. **(aiōnios g166)** **13** Sillä jos kauristen ja härkäin
veri ja hiehon tuhka, saastaisten päälle vihmottuna, pyhittää
lihanpuhtauteen, **14** kuinka paljoa enemmän on Kristuksen
veri, hänen, joka iankaikkisen Hengen kautta uhrasi itsensä
viattomana Jumalalle, puhdistava meidän omantuntomme
kuolleista teoista palvelemaan elävää Jumalaa! **(aiōnios g166)**
15 Ja sentähden hän on uuden liiton välimies, että, koska
hänen kuolemansa on tapahtunut lunastukseksi ensimmäisen
liiton aikuisista rikkomuksista, ne, jotka ovat kutsutut, saisivat
luvatun iankaikkisen perinnön. **(aiōnios g166)** **16** Sillä missä on
testamentti, siinä on sen tekijän kuolema toteennäytettävä; **17**
sillä vasta kuoleman jälkeen testamentti on pitävä, koska se ei
milloinkaan ole voimassa tekijänsä eläessä. **18** Sentähden ei
myöskään ensimmäistä liittoa verettä vihitty. **19** Sillä kun Mooses
oli kaikelle kansalle julkilukenut kaikki käskyt, niinkuin ne laissa
kuuluvat, otti hän vasikkain ja kauristen veren ynnä vettä ja
purppuravillaa ja isopin ja vihmoi sekä itse kirjan että kaiken

kansan, **20** sanoen: "Tämä on sen liiton veri, jonka Jumala on
teille säätänyt". **21** Ja samoin hän verellä vihmoi myös majan ja
kaikki palvelukseen kuuluvat esineet. **22** Niin puhdistetaan lain
mukaan miltei kaikki verellä, ja ilman verenvuodatusta ei tapahdu
anteeksiantamista. **23** On siis välttämätöntä, että taivaallisten
kuvat tällä tavalla puhdistetaan, mutta että taivaalliset itse
puhdistetaan paremmilla uhreilla kuin nämä. **24** Sillä Kristus ei
mennyt käsillä tehtyyn kaikkeinpyhimpään, joka vain on sen
oikean kuva, vaan itse taivaaseen, nyt ilmestyäkseen Jumalan
kasvojen eteen meidän hyväksemme. **25** Eikä hän mennyt
uhratakseen itseänsä monta kertaa, niinkuin ylimmäinen pappi
joka vuosi menee kaikkeinpyhimpään, vierasta verta mukanaan,
26 sillä muutoin hänen olisi pitänyt kärsimän monta kertaa
maailman perustamisesta asti; mutta nyt hän on yhden ainoan
kerran maailmanaikojen lopulla ilmestynyt, poistaakseen synnin
uhraamalla itsensä. **(aiōn g165)** **27** Ja samoinkuin ihmisille on
määrätty, että heidän kerran on kuoleminen, mutta senjälkeen
tulee tuomio, **28** samoin Kristuskin, kerran uhrattuna ottaakseen
pois monien synnit, on toistamiseen ilman syntiä ilmestyvä
pelastukseksi niille, jotka häntä odottavat.

10 Sillä koska laissa on vain tulevan hyvän varjo, ei itse asiain
olemusta, ei se koskaan voi samoilla jokavuotisilla uhreilla, joita
he alinomaa kantavat esiin, tehdä niiden tuojia täydellisiksi. **2** Sillä
eikö muutoin olisi lakattu niitä uhraamasta, koska näillä, jotka
jumalanpalvelustaan toimittavat, kerran puhdistettuina, ei enää
olisi ollut mitään tuntoa synneistä? **3** Mutta niissä on jokavuotinen
muistutus synneistä. **4** Sillä mahdotonta on, että härkäin ja
kauristen veri voi ottaa pois syntejä. **5** Sentähden hän maailmaan
tullessaan sanoo: "Uhria ja antia sinä et tahtonut, mutta ruumiin

sinä minulle valmistit; **6** polttouhreihin ja syntiuhreihin sinä et
mielistynyt. **7** Silloin minä sanoin: 'Katso, minä tulen-kirjakääröön
on minusta kirjoitettu-tekemään sinun tahtosi, Jumala'." **8** Kun
hän ensin sanoo: "Uhreja ja anteja ja polttouhreja ja syntiuhreja
sinä et tahtonut etkä niihin mielistynyt", vaikka niitä lain mukaan
uhrataankin, **9** sanoo hän sitten: "Katso, minä tulen tekemään
sinun tahtosi". Hän poistaa ensimmäisen, pystyttääkseen toisen.
10 Ja tämän tahdon perusteella me olemme pyhitetyt Jeesuksen
Kristuksen ruumiin uhrilla kerta kaikkiaan. **11** Ja kaikki papit
seisovat päivä päivältä palvelustaan toimittamassa ja usein
uhraamassa, aina samoja uhreja, jotka eivät ikinä voi syntejä
poistaa; **12** mutta tämä on, uhrattuaan yhden ainoan uhrin
syntien edestä, ainiaaksi istuutunut Jumalan oikealle puolelle, **13**
ja odottaa nyt vain, kunnes hänen vihollisensa pannaan hänen
jalkojensa astinlaudaksi. **14** Sillä hän on yhdellä ainoalla uhrilla
ainiaaksi tehnyt täydellisiksi ne, jotka pyhitetään. **15** Todistaahan
sen meille myös Pyhä Henki; sillä sanottuaan: **16** "Tämä on se
liitto, jonka minä näiden päivien jälkeen teen heidän kanssaan",
sanoo Herra: "Minä panen lakini heidän sydämiinsä ja kirjoitan ne
heidän mieleensä"; **17** ja: "heidän syntejänsä ja laittomuuksiansa
en minä enää muista". **18** Mutta missä nämä ovat anteeksi
annetut, siinä ei uhria synnin edestä enää tarvita. **19** Koska
meillä siis, veljet, on luja luottamus siihen, että meillä Jeesuksen
veren kautta on pääsy kaikkeinpyhimpään, **20** jonka pääsyn hän
on vihkinyt meille uudeksi ja eläväksi tieksi, joka käy esiripun, se
on hänen lihansa, kautta, **21** ja koska meillä on "suuri pappi,
Jumalan huoneen haltija", **22** niin käykäämme esiin totisella
sydämellä, täydessä uskon varmuudessa, sydän vihmottuna
puhtaaksi pahasta omastatunnosta ja ruumis puhtaalla vedellä

pestynä; **23** pysykäämme järkähtämättä toivon tunnustuksessa,
sillä hän, joka antoi lupauksen, on uskollinen; **24** ja valvokaamme
toinen toistamme rohkaisuksi toisillemme rakkauteen ja hyviin
tekoihin; **25** Älkäämme jättäkö omaa seurakunnankokoustamme,
niinkuin muutamien on tapana, vaan kehoittakaamme toisiamme,
sitä enemmän, kuta enemmän näette tuon päivän lähestyvän. **26**
Sillä jos me tahallamme teemme syntiä, päästyämme totuuden
tuntoon, niin ei ole enää uhria meidän syntiemme edestä, **27**
vaan hirmuinen tuomion odotus ja tulen kiivaus, joka on kuluttava
vastustajat. **28** Joka hylkää Mooseksen lain, sen pitää armotta
kahden tai kolmen todistajan todistuksen nojalla kuoleman:
29 kuinka paljoa ankaramman rangaistuksen luulettekaan sen
ansaitsevan, joka tallaa jalkoihinsa Jumalan Pojan ja pitää
epäpyhänä liiton veren, jossa hänet on pyhitetty, ja pilkkaa armon
Henkeä! **30** Sillä me tunnemme hänet, joka on sanonut: "Minun
on kosto, minä olen maksava"; ja vielä: "Herra on tuomitseva
kansansa". **31** Hirmuista on langeta elävän Jumalan käsiin. **32**
Mutta muistakaa entisiä päiviä, jolloin te, valistetuiksi tultuanne,
kestitte monet kärsimysten kilvoitukset, **33** kun te toisaalta
olitte häväistysten ja ahdistusten alaisina, kaikkien katseltavina,
toisaalta taas tulitte niiden osaveljiksi, joiden kävi samalla tavalla.
34 Sillä vankien kanssa te olette kärsineet ja ilolla pitäneet
hyvänänne omaisuutenne ryöstön, tietäen, että teillä on parempi
tavara, joka pysyy. **35** Älkää siis heittäkö pois uskallustanne,
jonka palkka on suuri. **36** Sillä te tarvitsette kestäväisyyttä,
tehdäksenne Jumalan tahdon ja saadaksenne sen, mikä luvattu
on. **37** Sillä "vähän, aivan vähän aikaa vielä, niin tulee hän,
joka tuleva on, eikä viivyttele; **38** mutta minun vanhurskaani
on elävä uskosta, ja jos hän vetäytyy pois, ei minun sieluni

mielisty häneen". **39** Mutta me emme ole niitä, jotka vetäytyvät
pois omaksi kadotuksekseen, vaan niitä, jotka uskovat sielunsa
pelastukseksi.

11 Mutta usko on luja luottamus siihen, mitä toivotaan,
ojentautuminen sen mukaan, mikä ei näy. **2** Sillä sen kautta
saivat vanhat todistuksen. **3** Uskon kautta me ymmärrämme,
että maailma on rakennettu Jumalan sanalla, niin että se, mikä
nähdään, ei ole syntynyt näkyväisestä. **(aiōn g165)** **4** Uskon kautta
uhrasi Aabel Jumalalle paremman uhrin kuin Kain, ja uskon
kautta hän sai todistuksen, että hän oli vanhurskas, kun Jumala
antoi todistuksen hänen uhrilahjoistaan; ja uskonsa kautta hän
vielä kuoltuaankin puhuu. **5** Uskon kautta otettiin Eenok pois,
näkemättä kuolemaa, "eikä häntä enää ollut, koska Jumala oli
ottanut hänet pois". Sillä ennen poisottamistaan hän oli saanut
todistuksen, että hän oli otollinen Jumalalle. **6** Mutta ilman uskoa
on mahdoton olla otollinen; sillä sen, joka Jumalan tykö tulee,
täytyy uskoa, että Jumala on ja että hän palkitsee ne, jotka häntä
etsivät. **7** Uskon kautta rakensi Nooa, saatuaan ilmoituksen siitä,
mikä ei vielä näkynyt, pyhässä pelossa arkin perhekuntansa
pelastukseksi; ja uskonsa kautta hän tuomitsi maailman, ja
hänestä tuli sen vanhurskauden perillinen, joka uskosta tulee.
8 Uskon kautta oli Aabraham kuuliainen, kun hänet kutsuttiin
lähtemään siihen maahan, jonka hän oli saava perinnöksi,
ja hän lähti tietämättä, minne oli saapuva. **9** Uskon kautta
hän eli muukalaisena lupauksen maassa niinkuin vieraassa
maassa, asuen teltoissa Iisakin ja Jaakobin kanssa, jotka olivat
saman lupauksen perillisiä; **10** sillä hän odotti sitä kaupunkia,
jolla on perustukset ja jonka rakentaja ja luoja on Jumala. **11**
Uskon kautta sai Saarakin voimaa suvun perustamiseen, vieläpä

yli-ikäisenä, koska hän piti luotettavana sen, joka oli antanut
lupauksen. **12** Sentähden syntyikin yhdestä miehestä, vieläpä
kuolettuneesta, niin suuri paljous, kuin on tähtiä taivaalla ja kuin
meren rannalla hiekkaa, epälukuisesti. **13** Uskossa nämä kaikki
kuolivat eivätkä luvattua saavuttaneet, vaan kaukaa he olivat sen
nähneet ja sitä tervehtineet ja tunnustaneet olevansa vieraita ja
muukalaisia maan päällä. **14** Sillä jotka näin puhuvat, ilmaisevat
etsivänsä isänmaata. **15** Ja jos he olisivat tarkoittaneet sitä
maata, josta olivat lähteneet, niin olisihan heillä ollut tilaisuus
palata takaisin; **16** mutta nyt he pyrkivät parempaan, se on
taivaalliseen. Sentähden Jumala ei heitä häpeä, vaan sallii
kutsua itseään heidän Jumalaksensa; sillä hän on valmistanut
heille kaupungin. **17** Uskon kautta uhrasi Aabraham, koetukselle
pantuna, Iisakin, uhrasi ainoan poikansa, hän, joka oli lupaukset
vastaanottanut **18** ja jolle oli sanottu: "Iisakista sinä saat nimellesi
jälkeläisen", **19** sillä hän päätti, että Jumala on voimallinen
kuolleistakin herättämään; ja sen vertauskuvana hän saikin
hänet takaisin. **20** Uskon kautta antoi Iisak Jaakobille ja Eesaulle
siunauksen, joka koski tulevaisiakin. **21** Uskon kautta siunasi
Jaakob kuollessaan kumpaisenkin Joosefin pojista ja rukoili
sauvansa päähän nojaten. **22** Uskon kautta muistutti Joosef
loppunsa lähetessä Israelin lasten lähdöstä ja antoi määräyksen
luistansa. **23** Uskon kautta pitivät Mooseksen vanhemmat häntä
heti hänen syntymänsä jälkeen kätkössä kolme kuukautta,
sillä he näkivät, että lapsi oli ihana; eivätkä he peljänneet
kuninkaan käskyä. **24** Uskon kautta kieltäytyi Mooses suureksi
tultuaan kantamasta faraon tyttären pojan nimeä. **25** Hän
otti mieluummin kärsiäkseen vaivaa yhdessä Jumalan kansan
kanssa kuin saadakseen synnistä lyhytaikaista nautintoa, **26**

katsoen "Kristuksen pilkan" suuremmaksi rikkaudeksi kuin
Egyptin aarteet; sillä hän käänsi katseensa palkintoa kohti. **27**
Uskon kautta hän jätti Egyptin pelkäämättä kuninkaan vihaa;
sillä koska hän ikäänkuin näki sen, joka on näkymätön, niin hän
kesti. **28** Uskon kautta hän pani toimeen pääsiäisenvieton ja
verensivelyn, ettei esikoisten surmaaja koskisi heihin. **29** Uskon
kautta he kulkivat poikki Punaisen meren ikäänkuin kuivalla
maalla; jota yrittäessään egyptiläiset hukkuivat. **30** Uskon kautta
kaatuivat Jerikon muurit, sittenkuin niiden ympäri oli kuljettu
seitsemän päivää. **31** Uskon kautta pelastui portto Raahab
joutumasta perikatoon yhdessä uppiniskaisten kanssa, kun oli,
rauha mielessään, ottanut vakoojat luoksensa. **32** Ja mitä minä
vielä sanoisin? Sillä minulta loppuisi aika, jos kertoisin Gideonista,
Baarakista, Simsonista, Jeftasta, Daavidista ja Samuelista ja
profeetoista, **33** jotka uskon kautta kukistivat valtakuntia, pitivät
vanhurskautta voimassa, saivat kokea lupauksien toteutumista,
tukkivat jalopeurain kidat, **34** sammuttivat tulen voiman, pääsivät
miekanteriä pakoon, voimistuivat heikkoudesta, tulivat väkeviksi
sodassa, ajoivat pakoon muukalaisten sotajoukot. **35** On
ollut vaimoja, jotka ylösnousemuksen kautta ovat saaneet
kuolleensa takaisin. Toiset ovat antaneet kiduttaa itseään
eivätkä ole ottaneet vastaan vapautusta, että saisivat paremman
ylösnousemuksen; **36** toiset taas ovat saaneet kokea pilkkaa ja
ruoskimista, vieläpä kahleita ja vankeutta; **37** heitä on kivitetty,
kiusattu, rikki sahattu, miekalla surmattu; he ovat kierrelleet
ympäri lampaannahoissa ja vuohennahoissa, puutteenalaisina,
ahdistettuina, pahoinpideltyinä- **38** he, jotka olivat liian hyviä tälle
maailmalle-; he ovat harhailleet erämaissa ja vuorilla ja luolissa
ja maakuopissa. **39** Ja vaikka nämä kaikki uskon kautta olivat

todistuksen saaneet, eivät he kuitenkaan saavuttaneet sitä, mikä
oli luvattu; **40** sillä Jumala oli varannut meitä varten jotakin
parempaa, etteivät he ilman meitä pääsisi täydellisyyteen.

12 Sentähden, kun meillä on näin suuri pilvi todistajia
ympärillämme, pankaamme mekin pois kaikki, mikä meitä
painaa, ja synti, joka niin helposti meidät kietoo, ja juoskaamme
kestävinä edessämme olevassa kilvoituksessa, **2** silmät luotuina
uskon alkajaan ja täyttäjään, Jeesukseen, joka hänelle tarjona
olevan ilon sijasta kärsi ristin, häpeästä välittämättä, ja istui
Jumalan valtaistuimen oikealle puolelle. **3** Ajatelkaa häntä, joka
syntisiltä on saanut kärsiä sellaista vastustusta itseänsä kohtaan,
ettette väsyisi ja menettäisi toivoanne. **4** Ette vielä ole verille
asti tehneet vastarintaa, taistellessanne syntiä vastaan, **5** ja
te olette unhottaneet kehoituksen, joka puhuu teille niinkuin
lapsille: "Poikani, älä pidä halpana Herran kuritusta, äläkä
menetä toivoasi, kun hän sinua nuhtelee; **6** sillä jota Herra
rakastaa, sitä hän kurittaa; ja hän ruoskii jokaista lasta, jonka
hän ottaa huomaansa". **7** Kurituksekseenne te kärsitte; Jumala
kohtelee teitä niinkuin lapsia. Sillä mikä on se lapsi, jota isä
ei kurita? **8** Mutta jos te olette ilman kuritusta, josta kaikki
ovat osallisiksi tulleet, silloinhan te olette äpäriä ettekä lapsia.
9 Ja vielä: meillä oli ruumiilliset isämme kurittajina, ja heitä
me kavahdimme; emmekö paljoa ennemmin olisi alamaiset
henkien Isälle, että eläisimme? **10** Sillä nuo kurittivat meitä vain
muutamia päiviä varten, oman ymmärryksensä mukaan, mutta
tämä kurittaa meitä tosi parhaaksemme, että me pääsisimme
osallisiksi hänen pyhyydestään. **11** Mikään kuritus ei tosin sillä
kertaa näytä olevan iloksi, vaan murheeksi, mutta jälkeenpäin se
antaa vanhurskauden rauhanhedelmän niille, jotka sen kautta

ovat harjoitetut. **12** Sentähden: "Ojentakaa hervonneet kätenne
ja rauenneet polvenne"; **13** ja: "tehkää polut suoriksi jaloillenne",
ettei ontuvan jalka nyrjähtäisi, vaan ennemmin parantuisi. **14**
Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa ja pyhitykseen, sillä ilman
sitä ei kukaan ole näkevä Herraa; **15** ja pitäkää huoli siitä,
ettei kukaan jää osattomaksi Jumalan armosta, "ettei mikään
katkeruuden juuri pääse kasvamaan ja tekemään häiriötä", ja
monet sen kautta tule saastutetuiksi, **16** ja ettei kukaan olisi
haureellinen tahi epäpyhä niinkuin Eesau, joka yhdestä ateriasta
myi esikoisuutensa. **17** Sillä te tiedätte, että hänet sittemminkin,
kun hän tahtoi päästä siunausta perimään, hyljättiin; sillä hän ei
löytänyt tilaa peruutukselle, vaikka hän kyynelin sitä pyysi. **18**
Sillä te ette ole käyneet sen vuoren tykö, jota voidaan käsin
koskea ja joka tulessa palaa, ettekä synkeyden, ette pimeyden,
ette myrskyn, **19** ette pasunan kaiun ettekä äänen tykö, joka
puhui niin, että ne, jotka sen kuulivat, pyysivät, ettei heille
enää puhuttaisi; **20** sillä he eivät voineet kestää tätä käskyä:
"Koskettakoon vuorta vaikka eläinkin, se kivitettäköön"; **21** ja niin
hirmuinen oli se näky, että Mooses sanoi: "Minä olen peljästynyt
ja vapisen"; **22** vaan te olette käyneet Siionin vuoren tykö ja
elävän Jumalan kaupungin, taivaallisen Jerusalemin tykö, ja
kymmenien tuhansien enkelien tykö, **23** taivaissa kirjoitettujen
esikoisten juhlajoukon ja seurakunnan tykö, ja tuomarin tykö,
joka on kaikkien Jumala, ja täydellisiksi tulleitten vanhurskasten
henkien tykö, **24** ja uuden liiton välimiehen, Jeesuksen, tykö, ja
vihmontaveren tykö, joka puhuu parempaa kuin Aabelin veri. **25**
Katsokaa, ettette torju luotanne häntä, joka puhuu; sillä jos nuo,
jotka torjuivat luotaan hänet, joka ilmoitti Jumalan tahdon maan
päällä, eivät voineet päästä pakoon, niin paljoa vähemmän me,

jos käännymme pois hänestä, joka ilmoittaa sen taivaista. **26**
Silloin hänen äänensä järkytti maata, mutta nyt hän on luvannut
sanoen: "Vielä kerran minä liikutan maan, jopa taivaankin".
27 Mutta tuo "vielä kerran" osoittaa, että ne, mitkä järkkyvät,
koska ovat luotuja, tulevat muuttumaan, että ne, jotka eivät järky,
pysyisivät. **28** Sentähden, koska me saamme valtakunnan, joka
ei järky, olkaamme kiitolliset ja siten palvelkaamme Jumalaa,
hänelle mielihyväksi, pyhällä arkuudella ja pelolla; **29** sillä meidän
Jumalamme on kuluttavainen tuli.

13 Pysyköön veljellinen rakkaus. **2** Älkää unhottako
vieraanvaraisuutta; sillä sitä osoittamalla muutamat ovat
tietämättään saaneet pitää enkeleitä vierainaan. **3** Muistakaa
vankeja, niinkuin olisitte itsekin heidän kanssaan vangittuina;
muistakaa pahoinpideltyjä, sillä onhan teillä itsellännekin ruumis.
4 Avioliitto pidettäköön kunniassa kaikkien kesken, ja aviovuode
saastuttamatonna; sillä haureelliset ja avionrikkojat Jumala
tuomitsee. **5** Älkää olko vaelluksessanne ahneita; tyytykää
siihen, mitä teillä on; sillä hän itse on sanonut: "En minä
sinua hylkää enkä sinua jätä"; **6** niin että me turvallisin mielin
sanomme: "Herra on minun auttajani, en minä pelkää; mitä
voi ihminen minulle tehdä?" **7** Muistakaa johtajianne, jotka
ovat puhuneet teille Jumalan sanaa; katsokaa, kuinka heidän
vaelluksensa on päättynyt, ja seuratkaa heidän uskoansa. **8**
Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti. **(aiōn**
g165) **9** Älkää antako monenlaisten ja vieraiden oppien itseänne
vietellä; sillä on hyvä, että sydän saa vahvistusta armosta eikä
ruuista, joista ne, jotka niitä menoja ovat noudattaneet, eivät
ole mitään hyötyneet. **10** Meillä on uhrialttari, josta majassa
palvelevilla ei ole valta syödä. **11** Sillä niiden eläinten ruumiit,

joiden veren ylimmäinen pappi syntien sovitukseksi kantaa
kaikkeinpyhimpään, poltetaan ulkopuolella leirin. **12** Sentähden
myös Jeesus, pyhittääkseen omalla verellänsä kansan, kärsi
portin ulkopuolella. **13** Niin menkäämme siis hänen tykönsä
"ulkopuolelle leirin", hänen pilkkaansa kantaen; **14** sillä ei
meillä ole täällä pysyväistä kaupunkia, vaan tulevaista me
etsimme. **15** Uhratkaamme siis hänen kauttansa Jumalalle
joka aika kiitosuhria, se on: niiden huulten hedelmää, jotka
hänen nimeänsä ylistävät. **16** Mutta älkää unhottako tehdä
hyvää ja jakaa omastanne, sillä senkaltaisiin uhreihin Jumala
mielistyy. **17** Olkaa kuuliaiset johtajillenne ja tottelevaiset, sillä
he valvovat teidän sielujanne niinkuin ne, joiden on tehtävä
tili, että he voisivat tehdä sitä ilolla eikä huokaillen; sillä se ei
ole teille hyödyllistä. **18** Rukoilkaa meidän edestämme; sillä
me tiedämme, että meillä on hyvä omatunto, koska tahdomme
kaikessa hyvin vaeltaa. **19** Vielä hartaammin kehoitan teitä näin
tekemään, että minut sitä pikemmin annettaisiin teille takaisin.
20 Mutta rauhan Jumala, joka on kuolleista nostanut hänet, joka
iankaikkisen liiton veren kautta on se suuri lammasten paimen,
meidän Herramme Jeesuksen, **(aiōnios g166)** **21** hän tehköön
teidät kykeneviksi kaikkeen hyvään, voidaksenne toteuttaa
hänen tahtonsa, ja vaikuttakoon teissä sen, mikä on hänelle
otollista, Jeesuksen Kristuksen kautta; hänelle kunnia aina ja
iankaikkisesti! Amen. **(aiōn g165)** **22** Minä pyydän teitä, veljet:
kestäkää tämä kehoituksen sana; sillä lyhykäisesti minä olen teille
kirjoittanut. **23** Tietäkää, että veljemme Timoteus on päästetty
vapaaksi; ja jos hän pian tulee, saan minä hänen kanssaan
nähdä teidät. **24** Sanokaa tervehdys kaikille johtajillenne ja

kaikille pyhille. Tervehdyksen lähettävät teille ne, jotka ovat
Italiasta. **25** Armo olkoon kaikkien teidän kanssanne.

Jaakobin

1 Jaakob, Jumalan ja Herran Jeesuksen Kristuksen
palvelija, lähettää tervehdyksen kahdelletoista hajalla asuvalle
sukukunnalle. **2** Veljeni, pitäkää pelkkänä ilona, kun joudutte
moninaisiin kiusauksiin, **3** tietäen, että teidän uskonne
kestäväisyys koetuksissa saa aikaan kärsivällisyyttä. **4** Ja
kärsivällisyys tuottakoon täydellisen teon, että te olisitte täydelliset
ja eheät ettekä missään puuttuvaiset. **5** Mutta jos joltakin teistä
puuttuu viisautta, anokoon sitä Jumalalta, joka antaa kaikille
alttiisti ja soimaamatta, niin se hänelle annetaan. **6** Mutta anokoon
uskossa, ollenkaan epäilemättä; sillä joka epäilee, on meren
aallon kaltainen, jota tuuli ajaa ja heittelee. **7** Älköön sellainen
ihminen luulko Herralta mitään saavansa, **8** kaksimielinen
mies, epävakainen kaikilla teillään. **9** Alhainen veli kerskatkoon
ylhäisyydestään, **10** mutta rikas alhaisuudestaan, sillä hän on
katoava niinkuin ruohon kukka. **11** Aurinko nousee helteineen ja
kuivaa ruohon, ja sen kukka varisee, ja sen muodon sulous
häviää; niin on rikaskin lakastuva retkillänsä. **12** Autuas se mies,
joka kiusauksen kestää, sillä kun hänet on koeteltu, on hän saava
elämän kruunun, jonka Herra on luvannut niille, jotka häntä
rakastavat! **13** Älköön kukaan, kiusauksessa ollessaan, sanoko:
"Jumala minua kiusaa"; sillä Jumala ei ole pahan kiusattavissa,
eikä hän ketään kiusaa. **14** Vaan jokaista kiusaa hänen oma
himonsa, joka häntä vetää ja houkuttelee; **15** kun sitten himo
on tullut raskaaksi, synnyttää se synnin, mutta kun synti on
täytetty, synnyttää se kuoleman. **16** Älkää eksykö, rakkaat
veljeni. **17** Jokainen hyvä anti ja jokainen täydellinen lahja
tulee ylhäältä, valkeuksien Isältä, jonka tykönä ei ole muutosta,
ei vaihteen varjoa. **18** Tahtonsa mukaan hän synnytti meidät

totuuden sanalla, ollaksemme hänen luotujensa esikoiset. **19**
Te tiedätte sen, rakkaat veljeni. Mutta olkoon jokainen ihminen
nopea kuulemaan, hidas puhumaan, hidas vihaan; **20** sillä
miehen viha ei tee sitä, mikä on oikein Jumalan edessä. **21**
Sentähden pankaa pois kaikki saastaisuus ja kaikkinainen
pahuus ja ottakaa hiljaisuudella vastaan sana, joka on teihin
istutettu ja joka voi teidän sielunne pelastaa. **22** Mutta olkaa
sanan tekijöitä, eikä vain sen kuulijoita, pettäen itsenne. **23** Sillä
jos joku on sanan kuulija eikä sen tekijä, niin hän on miehen
kaltainen, joka katselee kuvastimessa luonnollisia kasvojaan; **24**
hän katselee itseään, lähtee pois ja unhottaa heti, millainen hän
oli. **25** Mutta joka katsoo täydelliseen lakiin, vapauden lakiin,
ja pysyy siinä, eikä ole muistamaton kuulija, vaan todellinen
tekijä, hän on oleva autuas tekemisessään. **26** Jos joku luulee
olevansa jumalanpalvelija, mutta ei hillitse kieltään, vaan pettää
sydämensä, niin hänen jumalanpalveluksensa on turha. **27**
Puhdas ja tahraton jumalanpalvelus Jumalan ja Isän silmissä on
käydä katsomassa orpoja ja leskiä heidän ahdistuksessaan ja
varjella itsensä niin, ettei maailma saastuta.

2 Veljeni, älköön teidän uskonne meidän kirkastettuun
Herraamme, Jeesukseen Kristukseen, olko sellainen, joka katsoo
henkilöön. **2** Sillä jos kokoukseenne tulee mies, kultasormus
sormessa ja loistavassa puvussa, ja tulee myös köyhä ryysyissä,
3 ja te katsotte loistavapukuisen puoleen ja sanotte: "Istu sinä
tähän mukavasti", ja köyhälle sanotte: "Seiso sinä tuossa", tahi:
"Istu tähän jalkajakkarani viereen", **4** niin ettekö ole joutuneet
ristiriitaan itsenne kanssa, ja eikö teistä ole tullut väärämielisiä
tuomareita? **5** Kuulkaa, rakkaat veljeni. Eikö Jumala ole valinnut
niitä, jotka maailman silmissä ovat köyhiä, olemaan rikkaita

uskossa ja sen valtakunnan perillisiä, jonka hän on luvannut
niille, jotka häntä rakastavat? **6** Mutta te olette häväisseet
köyhän. Eivätkö juuri rikkaat teitä sorra, ja eivätkö juuri he
vedä teitä tuomioistuimien eteen? **7** Eivätkö juuri he pilkkaa
sitä jaloa nimeä, joka on lausuttu teidän ylitsenne? **8** Vaan
jos täytätte kuninkaallisen lain Raamatun mukaan: "Rakasta
lähimmäistäsi niinkuin itseäsi", niin te hyvin teette; **9** mutta jos te
henkilöön katsotte, niin teette syntiä, ja laki näyttää teille, että
olette lainrikkojia. **10** Sillä joka pitää koko lain, mutta rikkoo yhtä
kohtaa vastaan, se on syypää kaikissa kohdin. **11** Sillä hän, joka
on sanonut: "Älä tee huorin", on myös sanonut: "Älä tapa"; jos et
teekään huorin, mutta tapat, olet lainrikkoja. **12** Puhukaa niin
ja tehkää niin kuin ne, jotka vapauden laki on tuomitseva. **13**
Sillä tuomio on laupeudeton sille, joka ei ole laupeutta tehnyt;
laupeudelle tuomio koituu kerskaukseksi. **14** Mitä hyötyä, veljeni,
siitä on, jos joku sanoo itsellään olevan uskon, mutta hänellä
ei ole tekoja? Ei kaiketi usko voi häntä pelastaa? **15** Jos veli
tai sisar on alaston ja jokapäiväistä ravintoa vailla **16** ja joku
teistä sanoo heille: "Menkää rauhassa, lämmitelkää ja ravitkaa
itsenne", mutta ette anna heille ruumiin tarpeita, niin mitä hyötyä
siitä on? **17** Samoin uskokin, jos sillä ei ole tekoja, on itsessään
kuollut. **18** Joku ehkä sanoo: "Sinulla on usko, ja minulla on teot";
näytä sinä minulle uskosi ilman tekoja, niin minä teoistani näytän
sinulle uskon. **19** Sinä uskot, että Jumala on yksi. Siinä teet
oikein; riivaajatkin sen uskovat ja vapisevat. **20** Mutta tahdotko
tietää, sinä turha ihminen, että usko ilman tekoja on voimaton?
21 Eikö Aabraham, meidän isämme, tullut vanhurskaaksi teoista,
kun vei poikansa Iisakin uhrialttarille? **22** Sinä näet, että usko
vaikutti hänen tekojensa mukana, ja teoista usko tuli täydelliseksi;

23 ja niin toteutui Raamatun sana: "Aabraham uskoi Jumalaa, ja
se luettiin hänelle vanhurskaudeksi", ja häntä sanottiin Jumalan
ystäväksi. **24** Te näette, että ihminen tulee vanhurskaaksi teoista
eikä ainoastaan uskosta. **25** Eikö samoin myös portto Raahab
tullut vanhurskaaksi teoista, kun hän otti lähettiläät luokseen ja
päästi heidät toista tietä pois? **26** Sillä niinkuin ruumis ilman
henkeä on kuollut, niin myös usko ilman tekoja on kuollut.

3 Veljeni, älköät aivan monet teistä pyrkikö opettajiksi, sillä
te tiedätte, että me saamme sitä kovemman tuomion. **2** Sillä
monessa kohden me kaikki hairahdumme. Jos joku ei hairahdu
puheessa, niin hän on täydellinen mies ja kykenee hillitsemään
myös koko ruumiinsa. **3** Kun panemme suitset hevosten
suuhun, että ne meitä tottelisivat, niin voimme ohjata niiden
koko ruumiin. **4** Katso, laivatkin, vaikka ovat niin suuria ja
tuimain tuulten kuljetettavia, ohjataan varsin pienellä peräsimellä,
minne perämiehen mieli tekee. **5** Samoin myös kieli on pieni
jäsen ja voi kuitenkin kerskata suurista asioista. Katso, kuinka
pieni tuli, ja kuinka suuren metsän se sytyttää! **6** Myös kieli on
tuli, on vääryyden maailma; kieli on se meidän jäsenistämme,
joka tahraa koko ruumiin, sytyttää tuleen elämän pyörän, itse
syttyen helvetistä. **(Geenna g1067)** **7** Sillä kaiken luonnon, sekä
petojen että lintujen, sekä matelijain että merieläinten luonnon,
voi ihmisluonto kesyttää ja onkin kesyttänyt; **8** mutta kieltä ei
kukaan ihminen voi kesyttää; se on levoton ja paha, täynnä
kuolettavaa myrkkyä. **9** Kielellä me kiitämme Herraa ja Isää,
ja sillä me kiroamme ihmisiä, Jumalan kaltaisiksi luotuja; **10**
samasta suusta lähtee kiitos ja kirous. Näin ei saa olla, veljeni.
11 Uhkuuko lähde samasta silmästä makeaa ja karvasta vettä?
12 Eihän, veljeni, viikunapuu voi tuottaa öljymarjoja eikä viinipuu

viikunoita? Eikä myöskään suolainen lähde voi antaa makeata
vettä. **13** Kuka on viisas ja ymmärtäväinen teidän joukossanne?
Tuokoon hän näkyviin tekonsa hyvällä vaelluksellaan viisauden
sävyisyydessä. **14** Mutta jos teillä on katkera kiivaus ja riitaisuus
sydämessänne, niin älkää kerskatko älkääkä valhetelko totuutta
vastaan. **15** Tämä ei ole se viisaus, joka ylhäältä tulee, vaan
se on maallista, sielullista, riivaajien viisautta. **16** Sillä missä
kiivaus ja riitaisuus on, siellä on epäjärjestys ja kaikkinainen
paha meno. **17** Mutta ylhäältä tuleva viisaus on ensiksikin
puhdas, sitten rauhaisa, lempeä, taipuisa, täynnä laupeutta ja
hyviä hedelmiä, se ei epäile, ei teeskentele. **18** Vanhurskauden
hedelmä kylvetään rauhassa rauhan tekijöille.

4 Mistä tulevat taistelut ja mistä riidat teidän keskuudessanne?
Eikö teidän himoistanne, jotka sotivat jäsenissänne? **2** Te
himoitsette, eikä teillä kuitenkaan ole; te tapatte ja kiivailette,
ettekä voi saavuttaa; te riitelette ja taistelette. Teillä ei ole,
sentähden ettette ano. **3** Te anotte, ettekä saa, sentähden
että anotte kelvottomasti, kuluttaaksenne sen himoissanne.
4 Te avionrikkojat, ettekö tiedä, että maailman ystävyys on
vihollisuutta Jumalaa vastaan? Joka siis tahtoo olla maailman
ystävä, siitä tulee Jumalan vihollinen. **5** Vai luuletteko, että
Raamattu turhaan sanoo: "Kateuteen asti hän halajaa henkeä,
jonka hän on pannut meihin asumaan"? **6** Mutta hän antaa
sitä suuremman armon. Sentähden sanotaan: "Jumala on
ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon". **7** Olkaa
siis Jumalalle alamaiset; mutta vastustakaa perkelettä, niin
se teistä pakenee. **8** Lähestykää Jumalaa, niin hän lähestyy
teitä. Puhdistakaa kätenne, te syntiset, ja tehkää sydämenne
puhtaiksi, te kaksimieliset. **9** Tuntekaa kurjuutenne ja murehtikaa

ja itkekää; naurunne muuttukoon murheeksi ja ilonne suruksi. **10**
Nöyrtykää Herran edessä, niin hän teidät korottaa. **11** Älkää
panetelko toisianne, veljet. Joka veljeään panettelee tai veljensä
tuomitsee, se panettelee lakia ja tuomitsee lain; mutta jos sinä
tuomitset lain, niin et ole lain noudattaja, vaan sen tuomari. **12**
Yksi on lainsäätäjä ja tuomari, hän, joka voi pelastaa ja hukuttaa;
mutta kuka olet sinä, joka tuomitset lähimmäisesi? **13** Kuulkaa
nyt, te, jotka sanotte: "Tänään tai huomenna lähdemme siihen ja
siihen kaupunkiin ja viivymme siellä vuoden ja teemme kauppaa
ja saamme voittoa" - **14** te, jotka ette tiedä, mitä huomenna
tapahtuu; sillä mikä on teidän elämänne? Savu te olette, joka
hetkisen näkyy ja sitten haihtuu- **15** sen sijaan, että teidän tulisi
sanoa: "Jos Herra tahtoo ja me elämme, niin teemme tämän
tai tuon". **16** Mutta nyt te kerskaatte ylvästelyssänne. Kaikki
sellainen kerskaaminen on paha. **17** Joka siis ymmärtää tehdä
sitä, mikä hyvää on, eikä tee, hänelle se on synniksi.

5 Kuulkaa nyt, te rikkaat: itkekää ja vaikeroikaa sitä kurjuutta,
joka on teille tulossa. **2** Teidän rikkautenne on mädännyt,
ja teidän vaatteenne ovat koin syömät; **3** teidän kultanne ja
hopeanne on ruostunut, ja niiden ruoste on oleva todistuksena
teitä vastaan ja syövä teidän lihanne niinkuin tuli. Te olette
koonneet aarteita viimeisinä päivinä. **4** Katso, työmiesten palkka,
jonka te vainioittenne niittäjiltä olette pidättäneet, huutaa, ja
leikkuumiesten valitukset ovat tulleet Herran Sebaotin korviin.
5 Te olette herkutelleet maan päällä ja hekumoineet, te olette
sydäntänne syötelleet teurastuspäivänä. **6** Vanhurskaan te
olette tuominneet ja tappaneet; hän ei vastusta teitä. **7** Niin
olkaa kärsivällisiä, veljet, Herran tulemukseen asti. Katso,
peltomies odottaa maan kallista hedelmää, kärsivällisesti sitä

vartoen, kunnes saa syksyisen sateen ja keväisen. **8** Olkaa
tekin kärsivällisiä, vahvistakaa sydämenne, sillä Herran tulemus
on lähellä. **9** Älkää huokailko, veljet, toisianne vastaan, ettei
teitä tuomittaisi; katso, tuomari seisoo ovella. **10** Ottakaa, veljet,
vaivankestämisen ja kärsivällisyyden esikuvaksi profeetat, jotka
ovat puhuneet Herran nimessä. **11** Katso, me ylistämme autuaiksi
niitä, jotka ovat kestäneet; Jobin kärsivällisyyden te olette
kuulleet, ja lopun, jonka Herra antaa, te olette nähneet. Sillä Herra
on laupias ja armahtavainen. **12** Mutta ennen kaikkea, veljeni,
älkää vannoko, älkää taivaan kautta älkääkä maan, älkää mitään
muutakaan valaa; vaan "on" olkoon teillä "on", ja "ei" olkoon teillä
"ei", ettette joutuisi tuomion alle. **13** Jos joku teistä kärsii vaivaa,
niin rukoilkoon; jos joku on hyvillä mielin, veisatkoon kiitosta.
14 Jos joku teistä sairastaa, kutsukoon tykönsä seurakunnan
vanhimmat, ja he rukoilkoot hänen edestään, voidellen häntä
öljyllä Herran nimessä. **15** Ja uskon rukous pelastaa sairaan,
ja Herra antaa hänen nousta jälleen; ja jos hän on syntejä
tehnyt, niin ne annetaan hänelle anteeksi. **16** Tunnustakaa
siis toisillenne syntinne ja rukoilkaa toistenne puolesta, että te
parantuisitte; vanhurskaan rukous voi paljon, kun se on harras.
17 Elias oli ihminen, yhtä vajavainen kuin mekin, ja hän rukoili
rukoilemalla, ettei sataisi; eikä satanut maan päällä kolmeen
vuoteen ja kuuteen kuukauteen. **18** Ja hän rukoili uudestaan,
ja taivas antoi sateen, ja maa kasvoi hedelmänsä. **19** Veljeni,
jos joku teistä eksyy totuudesta ja hänet joku palauttaa, **20**
niin tietäkää, että joka palauttaa syntisen hänen eksymyksensä
tieltä, se pelastaa hänen sielunsa kuolemasta ja peittää syntien
paljouden.

1 Pietarin

1 Pietari, Jeesuksen Kristuksen apostoli, valituille muukalaisille,
jotka asuvat hajallaan Pontossa, Galatiassa, Kappadokiassa,
Aasiassa ja Bityniassa, **2** ja jotka Isän Jumalan edeltätietämisen
mukaan ovat Hengen pyhittämisen kautta valitut Jeesuksen
Kristuksen kuuliaisuuteen ja hänen verellänsä vihmottaviksi.
Lisääntyköön teille armo ja rauha. **3** Ylistetty olkoon meidän
Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka suuren
laupeutensa mukaan on uudestisynnyttänyt meidät elävään
toivoon Jeesuksen Kristuksen kuolleistanousemisen kautta, **4**
turmeltumattomaan ja saastumattomaan ja katoamattomaan
perintöön, joka taivaissa on säilytettynä teitä varten, **5** jotka
Jumalan voimasta uskon kautta varjellutte pelastukseen, joka
on valmis ilmoitettavaksi viimeisenä aikana. **6** Sentähden
te riemuitsette, vaikka te nyt, jos se on tarpeellista, vähän
aikaa kärsittekin murhetta moninaisissa kiusauksissa, **7** että
teidän uskonne kestäväisyys koetuksissa havaittaisiin paljoa
kallisarvoisemmaksi kuin katoava kulta, joka kuitenkin tulessa
koetellaan, ja koituisi kiitokseksi, ylistykseksi ja kunniaksi
Jeesuksen Kristuksen ilmestyessä. **8** Häntä te rakastatte, vaikka
ette ole häntä nähneet, häneen te uskotte, vaikka ette nyt
häntä näe, ja riemuitsette sanomattomalla ja kirkastuneella ilolla,
9 sillä te saavutatte uskon päämäärän, sielujen pelastuksen.
10 Sitä pelastusta ovat etsineet ja tutkineet profeetat, jotka
ovat ennustaneet teidän osaksenne tulevasta armosta, **11** ovat
tutkineet, mihin tai millaiseen aikaan heissä oleva Kristuksen
Henki viittasi, edeltäpäin todistaessaan Kristusta kohtaavista
kärsimyksistä ja niiden jälkeen tulevasta kunniasta. **12** Ja heille,
koska he eivät palvelleet itseänsä, vaan teitä, ilmoitettiin se, mikä

nyt on teille julistettu niiden kautta, jotka taivaasta lähetetyssä
Pyhässä Hengessä ovat teille evankeliumia julistaneet; ja siihen
enkelitkin halajavat katsahtaa. **13** Vyöttäkää sentähden mielenne
kupeet ja olkaa raittiit; ja pankaa täysi toivonne siihen armoon,
joka teille tarjotaan Jeesuksen Kristuksen ilmestymisessä. **14**
Niinkuin kuuliaisten lasten tulee, älkää mukautuko niiden himojen
mukaan, joissa te ennen, tietämättömyytenne aikana, elitte,
15 vaan sen Pyhän mukaan, joka on teidät kutsunut, tulkaa
tekin kaikessa vaelluksessanne pyhiksi. **16** Sillä kirjoitettu on:
"Olkaa pyhät, sillä minä olen pyhä". **17** Ja jos te Isänänne
huudatte avuksi häntä, joka henkilöön katsomatta tuomitsee
kunkin hänen tekojensa mukaan, niin vaeltakaa pelossa
tämä muukalaisuutenne aika, **18** tietäen, ettette ole millään
katoavaisella, ette hopealla ettekä kullalla, lunastetut turhasta,
isiltä peritystä vaelluksestanne, **19** vaan Kristuksen kalliilla
verellä, niinkuin virheettömän ja tahrattoman karitsan, **20** hänen,
joka tosin oli edeltätiedetty jo ennen maailman perustamista,
mutta vasta viimeisinä aikoina on ilmoitettu teitä varten, **21** jotka
hänen kauttansa uskotte Jumalaan, joka herätti hänet kuolleista ja
antoi hänelle kirkkauden, niin että teidän uskonne on myös toivo
Jumalaan. **22** Puhdistakaa sielunne totuuden kuuliaisuudessa
vilpittömään veljenrakkauteen ja rakastakaa toisianne hartaasti
puhtaasta sydämestä, **23** te, jotka olette uudestisyntyneet,
ette katoavasta, vaan katoamattomasta siemenestä, Jumalan
elävän ja pysyvän sanan kautta. **(aiōn g165)** **24** Sillä: "kaikki liha
on kuin ruoho, ja kaikki sen kauneus kuin ruohon kukkanen;
ruoho kuivuu, ja kukkanen varisee, **25** mutta Herran sana pysyy
iankaikkisesti". Ja tämä on se sana, joka on teille ilosanomana
julistettu. **(aiōn g165)**

2 Pankaa siis pois kaikki pahuus ja kaikki vilppi ja ulkokultaisuus
ja kateus ja kaikki panettelu, **2** ja halatkaa niinkuin vastasyntyneet
lapset sanan väärentämätöntä maitoa, että te sen kautta
kasvaisitte pelastukseen, **3** jos "olette maistaneet, että Herra
on hyvä". **4** Ja tulkaa hänen tykönsä, elävän kiven tykö, jonka
ihmiset tosin ovat hyljänneet, mutta joka Jumalan edessä on
valittu, kallis, **5** ja rakentukaa itsekin elävinä kivinä hengelliseksi
huoneeksi, pyhäksi papistoksi, uhraamaan hengellisiä uhreja,
jotka Jeesuksen Kristuksen kautta ovat Jumalalle mieluisia. **6**
Sillä Raamatussa sanotaan: "Katso, minä lasken Siioniin valitun
kiven, kalliin kulmakiven; ja joka häneen uskoo, ei ole häpeään
joutuva". **7** Teille siis, jotka uskotte, se on kallis, mutta niille,
jotka eivät usko, "on se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, tullut
kulmakiveksi" **8** ja "kompastuskiveksi ja loukkauskallioksi". Koska
he eivät tottele sanaa, niin he kompastuvat; ja siihen heidät on
pantukin. **9** Mutta te olette "valittu suku, kuninkaallinen papisto,
pyhä heimo, omaisuuskansa, julistaaksenne sen jaloja tekoja",
joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa;
10 te, jotka ennen "ette olleet kansa", mutta nyt olette "Jumalan
kansa", jotka ennen "ette olleet armahdetut", mutta nyt "olette
armahdetut". **11** Rakkaani, niinkuin outoja ja muukalaisia minä
kehoitan teitä pidättymään lihallisista himoista, jotka sotivat sielua
vastaan, **12** ja vaeltamaan nuhteettomasti pakanain keskuudessa,
että he siitä, mistä he parjaavat teitä niinkuin pahantekijöitä,
teidän hyvien tekojenne tähden, niitä tarkatessaan, ylistäisivät
Jumalaa etsikkopäivänä. **13** Olkaa alamaiset kaikelle inhimilliselle
järjestykselle Herran tähden, niin hyvin kuninkaalle, joka on ylin,
14 kuin käskynhaltijoille, jotka hän on lähettänyt pahaa tekeville
rangaistukseksi, mutta hyvää tekeville kiitokseksi; **15** sillä se on

Jumalan tahto, että te hyvää tekemällä tukitte suun mielettömäin
ihmisten ymmärtämättömyydeltä- **16** niinkuin vapaat, ei niinkuin
ne, joilla vapaus on pahuuden verhona, vaan niinkuin Jumalan
palvelijat. **17** Kunnioittakaa kaikkia, rakastakaa veljiä, peljätkää
Jumalaa, kunnioittakaa kuningasta. **18** Palvelijat, olkaa kaikella
pelolla isännillenne alamaiset, ei ainoastaan hyville ja lempeille,
vaan nurjillekin. **19** Sillä se on armoa, että joku omantunnon
tähden Jumalan edessä kestää vaivoja, syyttömästi kärsien. **20**
Sillä mitä kiitettävää siinä on, jos te olette kärsivällisiä silloin, kun
teitä syntienne tähden piestään? Mutta jos olette kärsivällisiä,
kun hyvien tekojenne tähden saatte kärsiä, niin se on Jumalan
armoa. **21** Sillä siihen te olette kutsutut, koska Kristuskin kärsi
teidän puolestanne, jättäen teille esikuvan, että te noudattaisitte
hänen jälkiänsä, **22** joka "ei syntiä tehnyt ja jonka suussa ei
petosta ollut", **23** joka häntä herjattaessa ei herjannut takaisin,
joka kärsiessään ei uhannut, vaan jätti asiansa sen haltuun,
joka oikein tuomitsee, **24** joka "itse kantoi meidän syntimme"
ruumiissansa ristinpuuhun, että me, synneistä pois kuolleina,
eläisimme vanhurskaudelle; ja hänen "haavainsa kautta te olette
paratut". **25** Sillä te olitte "eksyksissä niinkuin lampaat", mutta
nyt te olette palanneet sielujenne paimenen ja kaitsijan tykö.

3 Samoin te, vaimot, olkaa alamaiset miehillenne, että nekin,
jotka ehkä eivät ole sanalle kuuliaisia, vaimojen vaelluksen kautta
sanoittakin voitettaisiin, **2** kun he katselevat, kuinka te vaellatte
puhtaina ja pelossa. **3** Älköön teidän kaunistuksenne olko
ulkonaista, ei hiusten palmikoimista eikä kultien ympärillenne
ripustamista eikä koreihin vaatteisiin pukeutumista, **4** vaan se
olkoon salassa oleva sydämen ihminen, hiljaisen ja rauhaisan
hengen katoamattomuudessa; tämä on Jumalan silmissä kallis.

5 Sillä näin myös muinoin pyhät vaimot, jotka panivat toivonsa
Jumalaan, kaunistivat itsensä ja olivat miehillensä alamaiset; **6**
niin oli Saara kuuliainen Aabrahamille, kutsuen häntä herraksi;
ja hänen lapsikseen te olette tulleet, kun teette sitä, mikä hyvää
on, ettekä anna minkään itseänne peljättää. **7** Samoin te,
miehet, eläkää taidollisesti kukin vaimonne kanssa, niinkuin
heikomman astian kanssa, ja osoittakaa heille kunnioitusta,
koska he ovat elämän armon perillisiä niinkuin tekin; etteivät
teidän rukouksenne estyisi. **8** Ja lopuksi: olkaa kaikki yksimielisiä,
helläsydämisiä, veljiä kohtaan rakkaita, armahtavaisia, nöyriä.
9 Älkää kostako pahaa pahalla, älkää herjausta herjauksella,
vaan päinvastoin siunatkaa; sillä siihen te olette kutsututkin, että
siunauksen perisitte. **10** Sillä: "joka tahtoo rakastaa elämää ja
nähdä hyviä päiviä, varjelkoon kielensä pahasta ja huulensa
vilppiä puhumasta, **11** kääntyköön pois pahasta ja tehköön
hyvää, etsiköön rauhaa ja pyrkiköön siihen. **12** Sillä Herran silmät
tarkkaavat vanhurskaita ja hänen korvansa heidän rukouksiansa,
mutta Herran kasvot ovat pahantekijöitä vastaan." **13** Ja kuka
on, joka voi teitä vahingoittaa, jos teillä on kiivaus hyvään? **14**
Vaan vaikka saisittekin kärsiä vanhurskauden tähden, olette
kuitenkin autuaita. "Mutta älkää antako heidän pelkonsa peljättää
itseänne, älkääkä hämmästykö", **15** vaan pyhittäkää Herra Kristus
sydämissänne ja olkaa aina valmiit vastaamaan jokaiselle, joka
teiltä kysyy sen toivon perustusta, joka teissä on, kuitenkin
sävyisyydellä ja pelolla, **16** pitäen hyvän omantunnon, että
ne, jotka parjaavat teidän hyvää vaellustanne Kristuksessa,
joutuisivat häpeään siinä, mistä he teitä panettelevat. **17** Sillä
parempi on hyvää tehden kärsiä, jos niin on Jumalan tahto, kuin
pahaa tehden. **18** Sillä myös Kristus kärsi kerran kuoleman

syntien tähden, vanhurskas vääräin puolesta, johdattaaksensa
meidät Jumalan tykö; hän, joka tosin kuoletettiin lihassa, mutta
tehtiin eläväksi hengessä, **19** jossa hän myös meni pois ja
saarnasi vankeudessa oleville hengille, **20** jotka muinoin eivät
olleet kuuliaiset, kun Jumalan pitkämielisyys odotti Nooan
päivinä, silloin kun valmistettiin arkkia, jossa vain muutamat,
se on kahdeksan sielua, pelastuivat veden kautta. **21** Tämän
vertauskuvan mukaan vesi nyt teidätkin pelastaa, kasteena-
joka ei ole lihan saastan poistamista, vaan hyvän omantunnon
pyytämistä Jumalalta-Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen
kautta, **22** hänen, joka on mennyt taivaaseen ja on Jumalan
oikealla puolella; ja hänen allensa ovat enkelit ja vallat ja voimat
alistetut.

4 Koska siis Kristus on kärsinyt lihassa, niin ottakaa
tekin aseeksenne sama mieli-sillä joka lihassa kärsii, se
lakkaa synnistä- **2** ettette enää eläisi tätä lihassa vielä
elettävää aikaa ihmisten himojen mukaan, vaan Jumalan
tahdon mukaan. **3** Riittäähän, että menneen ajan olette
täyttäneet pakanain tahtoa vaeltaessanne irstaudessa, himoissa,
juoppoudessa, mässäyksissä, juomingeissa ja kauheassa
epäjumalain palvelemisessa. **4** Sentähden he oudoksuvat sitä,
ettette juokse heidän mukanansa samaan riettauden lätäkköön,
ja herjaavat. **5** Mutta heidän on tehtävä tili hänelle, joka on
valmis tuomitsemaan eläviä ja kuolleita. **6** Sillä sitä varten
kuolleillekin on julistettu evankeliumi, että he tosin olisivat
tuomitut lihassa niinkuin ihmiset, mutta että heillä hengessä olisi
elämä, niinkuin Jumala elää. **7** Mutta kaiken loppu on lähellä.
Sentähden olkaa maltilliset ja raittiit rukoilemaan. **8** Ennen
kaikkea olkoon teidän rakkautenne toisianne kohtaan harras,

sillä "rakkaus peittää syntien paljouden". **9** Olkaa vieraanvaraisia
toinen toistanne kohtaan, nurkumatta. **10** Palvelkaa toisianne,
kukin sillä armolahjalla, minkä on saanut, Jumalan moninaisen
armon hyvinä huoneenhaltijoina. **11** Jos joku puhuu, puhukoon
niinkuin Jumalan sanoja; jos joku palvelee, palvelkoon sen
voiman mukaan, minkä Jumala antaa, että Jumala tulisi kaikessa
kirkastetuksi Jeesuksen Kristuksen kautta. Hänen on kunnia
ja valta aina ja iankaikkisesti. Amen. **(aiōn g165)** **12** Rakkaani,
älkää oudoksuko sitä hellettä, jossa olette ja joka on teille
koetukseksi, ikäänkuin teille tapahtuisi jotakin outoa, **13** vaan
iloitkaa, sitä myöten kuin olette osallisia Kristuksen kärsimyksistä,
että te myös hänen kirkkautensa ilmestymisessä saisitte iloita ja
riemuita. **14** Jos teitä solvataan Kristuksen nimen tähden, niin te
olette autuaat, sillä kirkkauden ja Jumalan Henki lepää teidän
päällänne. **15** Älköön näet kukaan teistä kärsikö murhaajana
tai varkaana tai pahantekijänä tahi sentähden, että sekaantuu
hänelle kuulumattomiin; **16** mutta jos hän kärsii kristittynä, älköön
hävetkö, vaan ylistäköön sen nimensä tähden Jumalaa. **17**
Sillä aika on tuomion alkaa Jumalan huoneesta; mutta jos se
alkaa ensiksi meistä, niin mikä on niiden loppu, jotka eivät ole
Jumalan evankeliumille kuuliaiset? **18** Ja "jos vanhurskas vaivoin
pelastuu, niin mihinkä joutuukaan jumalaton ja syntinen?" **19**
Sentähden, uskokoot myös ne, jotka Jumalan tahdon mukaan
kärsivät, sielunsa uskolliselle Luojalle, tehden sitä, mikä hyvää
on.

5 Vanhimpia teidän joukossanne minä siis kehoitan, minä,
joka myös olen vanhin ja Kristuksen kärsimysten todistaja ja
osallinen myös siihen kirkkauteen, joka vastedes on ilmestyvä:
2 kaitkaa teille uskottua Jumalan laumaa, ei pakosta, vaan

vapaaehtoisesti, Jumalan tahdon mukaan, ei häpeällisen voiton
tähden, vaan sydämen halusta, **3** ei herroina halliten niitä, jotka
ovat teidän osallenne tulleet, vaan ollen laumalle esikuvina, **4** niin
te, ylipaimenen ilmestyessä, saatte kirkkauden kuihtumattoman
seppeleen. **5** Samoin te, nuoremmat, olkaa vanhemmille
alamaiset ja pukeutukaa kaikki keskinäiseen nöyryyteen, sillä
"Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon". **6**
Nöyrtykää siis Jumalan väkevän käden alle, että hän ajallansa
teidät korottaisi, **7** ja "heittäkää kaikki murheenne hänen
päällensä, sillä hän pitää teistä huolen". **8** Olkaa raittiit, valvokaa.
Teidän vastustajanne, perkele, käy ympäri niinkuin kiljuva
jalopeura, etsien, kenen hän saisi niellä. **9** Vastustakaa häntä
lujina uskossa, tietäen, että samat kärsimykset täytyy teidän
veljiennekin maailmassa kestää. **10** Mutta kaiken armon Jumala,
joka on kutsunut teidät iankaikkiseen kirkkauteensa Kristuksessa,
vähän aikaa kärsittyänne, hän on teidät valmistava, teitä tukeva,
vahvistava ja lujittava. **(aiōnios g166)** **11** Hänen olkoon valta aina ja
iankaikkisesti! Amen. **(aiōn g165)** **12** Silvanuksen, uskollisen veljen,
kautta-jona häntä pidän-olen lyhyesti teille tämän kirjoittanut,
kehoittaen teitä ja vakuuttaen, että se armo, jossa te olette,
on Jumalan totinen armo. **13** Tervehdyksen lähettää teille
Babylonissa oleva seurakunta, valittu niinkuin tekin, ja minun
poikani Markus. **14** Tervehtikää toisianne rakkauden suunannolla.
Rauha teille kaikille, jotka Kristuksessa olette!

2 Pietarin

1 Simeon Pietari, Jeesuksen Kristuksen palvelija ja apostoli,
niille, jotka ovat saaneet yhtä kalliin uskon kuin mekin
meidän Jumalamme ja Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen
vanhurskaudessa. **2** Armo ja rauha lisääntyköön teille Jumalan ja
meidän Herramme Jeesuksen tuntemisen kautta. **3** Koska hänen
jumalallinen voimansa on lahjoittanut meille kaiken, mikä elämään
ja jumalisuuteen tarvitaan, hänen tuntemisensa kautta, joka on
kutsunut meidät kirkkaudellaan ja täydellisyydellään, **4** joiden
kautta hän on lahjoittanut meille kalliit ja mitä suurimmat lupaukset,
että te niiden kautta tulisitte jumalallisesta luonnosta osallisiksi ja
pelastuisitte siitä turmeluksesta, joka maailmassa himojen tähden
vallitsee, **5** niin pyrkikää juuri sentähden kaikella ahkeruudella
osoittamaan uskossanne avuja, avuissa ymmärtäväisyyttä, **6**
ymmärtäväisyydessä itsenne hillitsemistä, itsenne hillitsemisessä
kärsivällisyyttä, kärsivällisyydessä jumalisuutta, **7** jumalisuudessa
veljellistä rakkautta, veljellisessä rakkaudessa yhteistä rakkautta.
8 Sillä jos teillä on nämä ja ne yhä enenevät, niin ne eivät salli
teidän olla toimettomia eikä hedelmättömiä meidän Herramme
Jeesuksen Kristuksen tuntemisessa. **9** Jolla sitävastoin ei niitä
ole, se on sokea, likinäköinen, on unhottanut puhdistuneensa
entisistä synneistänsä. **10** Pyrkikää sentähden, veljet, sitä
enemmän tekemään kutsumisenne ja valitsemisenne lujaksi; sillä
jos sen teette, ette koskaan lankea; **11** sillä näin teille runsain
määrin tarjotaan pääsy meidän Herramme ja Vapahtajamme
Jeesuksen Kristuksen iankaikkiseen valtakuntaan. **(aiōnios g166)**
12 Sentähden minä aina aion muistuttaa teitä tästä, vaikka sen
tiedättekin ja olette vahvistetut siinä totuudessa, joka teillä on.
13 Ja minä katson oikeaksi, niin kauan kuin tässä majassa olen,

näin muistuttamalla herättää teitä. **14** Sillä minä tiedän, että
tämän majani poispaneminen tapahtuu äkisti, niinkuin myös
meidän Herramme Jeesus Kristus minulle ilmoitti. **15** Mutta
minä olen huolehtiva siitä, että te minun lähtöni jälkeenkin aina
voisitte tämän muistaa. **16** Sillä me emme seuranneet viekkaasti
sommiteltuja taruja tehdessämme teille tiettäväksi Herramme
Jeesuksen Kristuksen voimaa ja tulemusta, vaan me olimme
omin silmin nähneet hänen valtasuuruutensa. **17** Sillä hän sai
Isältä Jumalalta kunnian ja kirkkauden, kun tältä ylhäisimmältä
kirkkaudelta tuli hänelle tämä ääni: "Tämä on minun rakas
Poikani, johon minä olen mielistynyt". **18** Ja tämän äänen me
kuulimme tulevan taivaasta, kun olimme hänen kanssaan pyhällä
vuorella. **19** Ja sitä lujempi on meille nyt profeetallinen sana,
ja te teette hyvin, jos otatte siitä vaarin, niinkuin pimeässä
paikassa loistavasta lampusta, kunnes päivä valkenee ja kointähti
koittaa teidän sydämissänne. **20** Ja tietäkää ennen kaikkea se,
ettei yksikään Raamatun profetia ole kenenkään omin neuvoin
selitettävissä; **21** sillä ei koskaan ole mitään profetiaa tuotu esiin
ihmisen tahdosta, vaan Pyhän Hengen johtamina ihmiset ovat
puhuneet sen, minkä saivat Jumalalta.

2 Mutta myös valheprofeettoja oli kansan seassa, niinkuin
teidänkin keskuudessanne on oleva valheenopettajia, jotka salaa
kuljettavat sisään turmiollisia harhaoppeja, kieltävätpä Herrankin,
joka on heidät ostanut, ja tuottavat itselleen äkillisen perikadon.
2 Ja moni on seuraava heidän irstauksiaan, ja heidän tähtensä
totuuden tie tulee häväistyksi; **3** ja ahneudessaan he valheellisilla
sanoilla kiskovat teistä hyötyä; mutta jo ammoisista ajoista heidän
tuomionsa valvoo, eikä heidän perikatonsa torku. **4** Sillä ei Jumala
säästänyt enkeleitä, jotka syntiä tekivät, vaan syöksi heidät

syvyyteen, pimeyden kuiluihin, ja hylkäsi heidät tuomiota varten
säilytettäviksi. **(Tartaroō g5020)** **5** Eikä hän säästänyt muinaista
maailmaa, vaikka varjelikin Nooan, vanhurskauden saarnaajan,
ynnä seitsemän muuta, vaan antoi vedenpaisumuksen tulla
jumalattomain maailman päälle. **6** Ja hän poltti poroksi Sodoman
ja Gomorran kaupungit ja tuomitsi ne häviöön, asettaen ne
varoitukseksi niille, jotka vastedes jumalattomasti elävät. **7**
Kuitenkin hän pelasti hurskaan Lootin, jota rietasten vaellus
irstaudessa vaivasi; **8** sillä asuessaan heidän keskuudessansa
tuo hurskas mies kiusaantui hurskaassa sielussaan joka päivä
heidän pahain tekojensa tähden, joita hänen täytyi nähdä ja
kuulla. **9** Näin Herra tietää pelastaa jumaliset kiusauksesta, mutta
tuomion päivään säilyttää rangaistuksen alaisina väärät, **10** ja
varsinkin ne, jotka lihan jäljessä kulkevat saastaisissa himoissa
ja ylenkatsovat herrauden. Nuo uhkarohkeat, itserakkaat eivät
kammo herjata henkivaltoja, **11** vaikka enkelitkään, jotka
väkevyydeltään ja voimaltaan ovat suuremmat, eivät lausu
heitä vastaan herjaavaa tuomiota Herran edessä. **12** Mutta
niinkuin järjettömät, luonnostaan pyydystettäviksi ja häviämään
syntyneet eläimet, niin joutuvat myös nämä, kun herjaavat
sitä, mitä eivät tunne, häviämään omaan turmelukseensa, **13**
saaden vääryyden palkan; he pitävät nautintonaan elää päivänsä
hekumassa; he ovat tahra-ja häpeäpilkkuja; he herkuttelevat
petoksissaan, kemuillessaan teidän kanssanne; **14** heidän
silmänsä ovat täynnä haureutta eivätkä saa kylläänsä synnistä;
he viekoittelevat horjuvia sieluja, heillä on ahneuteen harjaantunut
sydän; he ovat kirouksen lapsia. **15** He ovat hyljänneet suoran
tien, ovat eksyneet ja seuranneet Bileamin, Beorin pojan,
tietä, hänen, joka rakasti vääryyden palkkaa, **16** mutta sai

rikkomuksestaan ojennuksen: mykkä juhta puhui ihmisen äänellä
ja esti profeetan mielettömyyden. **17** Sellaiset ovat vedettömiä
lähteitä ja myrskytuulen ajamia hattaroita, ja pimeyden synkeys
on heille varattu. **18** Sillä he puhuvat pöyhkeitä turhuuden sanoja
ja viekoittelevat lihan himoissa irstauksilla niitä, jotka tuskin
ovat päässeet eksyksissä vaeltavia pakoon, **19** ja lupaavat
heille vapautta, vaikka itse ovat turmeluksen orjia; sillä kenen
voittama joku on, sen orja hän on. **20** Sillä jos he meidän
Herramme ja Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen tuntemisen
kautta ovat päässeetkin maailman saastutuksia pakoon, mutta
niihin taas kietoutuvat ja tulevat voitetuiksi, niin on viimeinen
tullut heille ensimmäistä pahemmaksi. **21** Parempi olisi heille
ollut, etteivät olisi tulleet tuntemaan vanhurskauden tietä, kuin
että sen tunnettuaan kääntyvät pois heille annetusta pyhästä
käskystä. **22** Heille on tapahtunut, mitä tosi sananlasku sanoo:
"Koira palaa oksennukselleen", ja: "Pesty sika rypee rapakossa".

3 Tämä on jo toinen kirje, jonka minä kirjoitan teille, rakkaani, ja
näissä molemmissa minä muistuttamalla herätän teidän puhdasta
mieltänne, **2** että muistaisitte niitä sanoja, joita pyhät profeetat
ennen ovat puhuneet, ja Herran ja Vapahtajan käskyä, jonka te
apostoleiltanne olette saaneet. **3** Ja ennen kaikkea tietäkää se,
että viimeisinä päivinä tulee pilkkapuheinensa pilkkaajia, jotka
vaeltavat omien himojensa mukaan **4** ja sanovat: "Missä on
lupaus hänen tulemuksestansa? Sillä onhan siitä asti, kuin isät
nukkuivat pois, kaikki pysynyt, niinkuin se on ollut luomakunnan
alusta." **5** Sillä tietensä he eivät ole tietävinään, että taivaat
ja samoin maa, vedestä ja veden kautta rakennettu, olivat
ikivanhastaan olemassa Jumalan sanan voimasta **6** ja että
niiden kautta silloinen maailma hukkui vedenpaisumukseen. **7**

Mutta nykyiset taivaat ja maa ovat samalla sanalla talletetut
tulelle, säästetyt jumalattomain ihmisten tuomion ja kadotuksen
päivään. **8** Mutta tämä yksi älköön olko teiltä, rakkaani, salassa,
että "yksi päivä on Herran edessä niinkuin tuhat vuotta ja tuhat
vuotta niinkuin yksi päivä". **9** Ei Herra viivytä lupauksensa
täyttämistä, niinkuin muutamat pitävät sitä viivyttelemisenä,
vaan hän on pitkämielinen teitä kohtaan, sillä hän ei tahdo,
että kukaan hukkuu, vaan että kaikki tulevat parannukseen. **10**
Mutta Herran päivä on tuleva niinkuin varas, ja silloin taivaat
katoavat pauhinalla, ja alkuaineet kuumuudesta hajoavat, ja
maa ja kaikki, mitä siihen on tehty, palavat. **11** Kun siis nämä
kaikki näin hajoavat, millaisia tuleekaan teidän olla pyhässä
vaelluksessa ja jumalisuudessa, **12** teidän, jotka odotatte ja
joudutatte Jumalan päivän tulemista, jonka voimasta taivaat
hehkuen hajoavat ja alkuaineet kuumuudesta sulavat! **13** Mutta
hänen lupauksensa mukaan me odotamme uusia taivaita ja
uutta maata, joissa vanhurskaus asuu. **14** Sentähden, rakkaani,
pyrkikää tätä odottaessanne siihen, että teidät havaittaisiin
tahrattomiksi ja nuhteettomiksi, rauhassa, hänen edessänsä;
15 ja lukekaa meidän Herramme pitkämielisyys pelastukseksi,
josta myös meidän rakas veljemme Paavali hänelle annetun
viisauden mukaan teille on kirjoittanut; **16** niinkuin hän tekee
kaikissa kirjeissään, kun hän niissä puhuu näistä asioista, vaikka
niissä tosin on yhtä ja toista vaikeatajuista, jota tietämättömät
ja vakaantumattomat vääntävät kieroon niinkuin muitakin
kirjoituksia, omaksi kadotuksekseen. **17** Koska te siis, rakkaani,
tämän jo edeltäpäin tiedätte, niin olkaa varuillanne, ettette
rietasten eksymyksen mukaansa tempaamina lankeaisi pois
omalta lujalta pohjaltanne, **18** ja kasvakaa meidän Herramme ja

Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen armossa ja tuntemisessa. Hänen olkoon kunnia sekä nyt että hamaan iankaikkisuuden päivään. **(aiōn g165)**

1 Johanneksen

1 Mikä on alusta ollut, minkä olemme kuulleet, minkä omin
silmin nähneet, mitä katselimme ja käsin kosketimme, siitä
me puhumme: elämän Sanasta- **2** ja elämä ilmestyi, ja me
olemme nähneet sen ja todistamme siitä ja julistamme teille
sen iankaikkisen elämän, joka oli Isän tykönä ja ilmestyi meille-
(aiōnios g166) **3** minkä olemme nähneet ja kuulleet, sen me myös
teille julistamme, että teilläkin olisi yhteys meidän kanssamme; ja
meillä on yhteys Isän ja hänen Poikansa, Jeesuksen Kristuksen,
kanssa. **4** Ja tämän me kirjoitamme, että meidän ilomme olisi
täydellinen. **5** Ja tämä on se sanoma, jonka olemme häneltä
kuulleet ja jonka me teille julistamme: että Jumala on valkeus
ja ettei hänessä ole mitään pimeyttä. **6** Jos sanomme, että
meillä on yhteys hänen kanssaan, mutta vaellamme pimeydessä,
niin me valhettelemme emmekä tee totuutta. **7** Mutta jos me
valkeudessa vaellamme, niinkuin hän on valkeudessa, niin
meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, hänen
Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä. **8** Jos
sanomme, ettei meillä ole syntiä, niin me eksytämme itsemme,
ja totuus ei ole meissä. **9** Jos me tunnustamme syntimme,
on hän uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille
synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä. **10** Jos
sanomme, ettemme ole syntiä tehneet, niin me teemme hänet
valhettelijaksi, ja hänen sanansa ei ole meissä.

2 Lapsukaiseni, tämän minä kirjoitan teille, ettette syntiä tekisi;
mutta jos joku syntiä tekeekin, niin meillä on puolustaja Isän
tykönä, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas. **2** Ja hän on meidän
syntiemme sovitus; eikä ainoastaan meidän, vaan myös koko
maailman syntien. **3** Ja siitä me tiedämme hänet tuntevamme,

että pidämme hänen käskynsä. **4** Joka sanoo: "Minä tunnen
hänet", eikä pidä hänen käskyjänsä, se on valhettelija, ja totuus
ei ole hänessä. **5** Mutta joka pitää hänen sanansa, hänessä on
Jumalan rakkaus totisesti täydelliseksi tullut. Siitä me tiedämme,
että me hänessä olemme. **6** Joka sanoo hänessä pysyvänsä,
on velvollinen vaeltamaan, niinkuin hän vaelsi. **7** Rakkaani,
en minä kirjoita teille uutta käskyä, vaan vanhan käskyn, joka
teillä on alusta ollut; tämä vanha käsky on se sana, jonka te
olette kuulleet. **8** Ja kuitenkin minä kirjoitan teille uuden käskyn,
sen, mikä on totta hänessä ja teissä; sillä pimeys katoaa, ja
totinen valkeus jo loistaa. **9** Joka sanoo valkeudessa olevansa,
mutta vihaa veljeänsä, se on yhä vielä pimeydessä. **10** Joka
rakastaa veljeänsä, se pysyy valkeudessa, ja hänessä ei ole
pahennusta. **11** Mutta joka vihaa veljeänsä, se on pimeydessä ja
vaeltaa pimeydessä, eikä hän tiedä, mihin menee; sillä pimeys
on sokaissut hänen silmänsä. **12** Minä kirjoitan teille, lapsukaiset,
sillä synnit ovat teille anteeksi annetut hänen nimensä tähden.
13 Minä kirjoitan teille, isät, sillä te olette oppineet tuntemaan
hänet, joka alusta on ollut. Minä kirjoitan teille, nuorukaiset, sillä
te olette voittaneet sen, joka on paha. Minä olen kirjoittanut teille,
lapsukaiset, sillä te olette oppineet tuntemaan Isän. **14** Minä olen
kirjoittanut teille, isät, sillä te olette oppineet tuntemaan hänet,
joka alusta on ollut. Minä olen kirjoittanut teille, nuorukaiset,
sillä te olette väkevät, ja Jumalan sana pysyy teissä, ja te olette
voittaneet sen, joka on paha. **15** Älkää rakastako maailmaa
älkääkä sitä, mikä maailmassa on. Jos joku maailmaa rakastaa,
niin Isän rakkaus ei ole hänessä. **16** Sillä kaikki, mikä maailmassa
on, lihan himo, silmäin pyyntö ja elämän korskeus, se ei ole
Isästä, vaan maailmasta. **17** Ja maailma katoaa ja sen himo;

mutta joka tekee Jumalan tahdon, se pysyy iankaikkisesti. **(aiōn g165)** **18** Lapsukaiset, nyt on viimeinen aika. Ja niinkuin te olette
kuulleet, että antikristus tulee, niin onkin nyt monta antikristusta
ilmaantunut; siitä me tiedämme, että nyt on viimeinen aika. **19**
Meistä he ovat lähteneet, mutta he eivät olleet yhtä meidän
kanssamme; sillä jos he olisivat olleet yhtä meidän kanssamme,
niin he olisivat meidän kanssamme pysyneet; mutta heissä
oli tuleva ilmi, että kaikki eivät ole yhtä meidän kanssamme.
20 Teillä on voitelu Pyhältä, ja kaikilla teillä on tieto. **21** En
minä ole kirjoittanut teille sentähden, ettette totuutta tiedä,
vaan sentähden, että te tiedätte sen ja ettei mikään valhe ole
totuudesta. **22** Kuka on valhettelija, ellei se, joka kieltää sen, että
Jeesus on Kristus? Hän on antikristus, se, joka kieltää Isän ja
Pojan. **23** Kuka ikinä kieltää Pojan, hänellä ei ole Isääkään.
Joka tunnustaa Pojan, hänellä on myös Isä. **24** Minkä te olette
alusta asti kuulleet, se pysyköön teissä. Jos teissä pysyy se,
minkä olette alusta asti kuulleet, niin tekin pysytte Pojassa ja
Isässä. **25** Ja tämä on se lupaus, minkä hän on meille luvannut:
iankaikkinen elämä. **(aiōnios g166)** **26** Tämän minä olen kirjoittanut
teille niistä, jotka teitä eksyttävät. **27** Mutta te-teissä pysyy se
voitelu, jonka olette häneltä saaneet, ja te ette ole kenenkään
opetuksen tarpeessa; vaan niinkuin hänen voitelunsa opettaa
teitä kaikessa, niin se opetus on myös totta eikä ole valhetta; ja
niinkuin se on opettanut teitä, niin pysykää hänessä. **28** Ja nyt,
lapsukaiset, pysykää hänessä, että meillä hänen ilmestyessään
olisi turva eikä meitä häpeällä karkoitettaisi pois hänen tyköänsä
hänen tulemuksessaan. **29** Jos tiedätte, että hän on vanhurskas,
niin te ymmärrätte, että myös jokainen, joka vanhurskauden
tekee, on hänestä syntynyt.

3 Katsokaa, minkäkaltaisen rakkauden Isä on meille antanut,
että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi, joita me olemmekin.
Sentähden ei maailma tunne meitä, sillä se ei tunne häntä.
2 Rakkaani, nyt me olemme Jumalan lapsia, eikä ole vielä
käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Me tiedämme tulevamme hänen
kaltaisikseen, kun hän ilmestyy, sillä me saamme nähdä hänet
sellaisena, kuin hän on. **3** Ja jokainen, joka panee häneen
tämän toivon, puhdistaa itsensä, niinkuin hän on puhdas. **4**
Jokainen, joka tekee synnin, tekee myös laittomuuden; ja synti
on laittomuus. **5** Ja te tiedätte hänen ilmestyneen ottamaan pois
synnit; ja hänessä ei ole syntiä. **6** Kuka ikinä hänessä pysyy, hän
ei tee syntiä; kuka ikinä syntiä tekee, hän ei ole häntä nähnyt
eikä häntä tuntenut. **7** Lapsukaiset, älköön kukaan saako teitä
eksyttää. Se, joka vanhurskauden tekee, on vanhurskas, niinkuin
hän on vanhurskas. **8** Joka syntiä tekee, se on perkeleestä, sillä
perkele on tehnyt syntiä alusta asti. Sitä varten Jumalan Poika
ilmestyi, että hän tekisi tyhjäksi perkeleen teot. **9** Ei yksikään
Jumalasta syntynyt tee syntiä, sillä Jumalan siemen pysyy
hänessä; eikä hän saata syntiä tehdä, sillä hän on Jumalasta
syntynyt. **10** Siitä käy ilmi, ketkä ovat Jumalan lapsia ja ketkä
perkeleen lapsia. Kuka ikinä ei tee vanhurskautta, hän ei ole
Jumalasta, ei myöskään se, joka ei veljeänsä rakasta. **11** Sillä
tämä on se sanoma, jonka te olette alusta asti kuulleet, että
meidän tulee rakastaa toinen toistamme **12** eikä olla Kainin
kaltaisia, joka oli pahasta ja tappoi veljensä. Ja minkätähden
hän tappoi hänet? Sentähden, että hänen tekonsa olivat pahat,
mutta hänen veljensä teot vanhurskaat. **13** Älkää ihmetelkö,
veljeni, jos maailma teitä vihaa. **14** Me tiedämme siirtyneemme
kuolemasta elämään, sillä me rakastamme veljiä. Joka ei

rakasta, pysyy kuolemassa. **15** Jokainen, joka vihaa veljeänsä,
on murhaaja; ja te tiedätte, ettei kenessäkään murhaajassa
ole iankaikkista elämää, joka hänessä pysyisi. **(aiōnios g166)**
16 Siitä me olemme oppineet tuntemaan rakkauden, että hän
antoi henkensä meidän edestämme; meidänkin tulee antaa
henkemme veljiemme edestä. **17** Jos nyt jollakin on tämän
maailman hyvyyttä ja hän näkee veljensä olevan puutteessa,
mutta sulkee häneltä sydämensä, kuinka Jumalan rakkaus
saattaa pysyä hänessä? **18** Lapsukaiset, älkäämme rakastako
sanalla tai kielellä, vaan teossa ja totuudessa. **19** Siitä me
tiedämme, että olemme totuudesta, ja me saatamme hänen
edessään rauhoittaa sydämemme sillä, **20** että jos sydämemme
syyttää meitä, niin Jumala on suurempi kuin meidän sydämemme
ja tietää kaikki. **21** Rakkaani, jos sydämemme ei syytä meitä, niin
meillä on uskallus Jumalaan, **22** ja mitä ikinä anomme, sen me
häneltä saamme, koska pidämme hänen käskynsä ja teemme
sitä, mikä on hänelle otollista. **23** Ja tämä on hänen käskynsä,
että meidän tulee uskoa hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen
nimeen ja rakastaa toinen toistamme, niinkuin hän on meille
käskyn antanut. **24** Ja joka pitää hänen käskynsä, se pysyy
Jumalassa ja Jumala hänessä. Ja siitä me tiedämme hänen
meissä pysyvän, siitä Hengestä, jonka hän on meille antanut.

4 Rakkaani, älkää jokaista henkeä uskoko, vaan koetelkaa
henget, ovatko ne Jumalasta; sillä monta väärää profeettaa
on lähtenyt maailmaan. **2** Tästä te tunnette Jumalan Hengen:
jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi, lihaan
tulleeksi, on Jumalasta; **3** ja yksikään henki, joka ei tunnusta
Jeesusta, ei ole Jumalasta; se on antikristuksen henki, jonka
olette kuulleet olevan tulossa, ja se on jo nyt maailmassa. **4**

Lapsukaiset, te olette Jumalasta ja olette voittaneet heidät; sillä
hän, joka teissä on, on suurempi kuin se, joka on maailmassa. **5**
He ovat maailmasta; sentähden he puhuvat, niinkuin maailma
puhuu, ja maailma kuulee heitä. **6** Me olemme Jumalasta. Joka
tuntee Jumalan, se kuulee meitä; joka ei ole Jumalasta, se ei
kuule meitä. Siitä me tunnemme totuuden hengen ja eksytyksen
hengen. **7** Rakkaani, rakastakaamme toinen toistamme, sillä
rakkaus on Jumalasta; ja jokainen, joka rakastaa, on Jumalasta
syntynyt ja tuntee Jumalan. **8** Joka ei rakasta, se ei tunne
Jumalaa, sillä Jumala on rakkaus. **9** Siinä ilmestyi meille Jumalan
rakkaus, että Jumala lähetti ainokaisen Poikansa maailmaan,
että me eläisimme hänen kauttansa. **10** Siinä on rakkaus-ei
siinä, että me rakastimme Jumalaa, vaan siinä, että hän rakasti
meitä ja lähetti Poikansa meidän syntiemme sovitukseksi. **11**
Rakkaani, jos Jumala on näin meitä rakastanut, niin mekin
olemme velvolliset rakastamaan toinen toistamme. **12** Jumalaa
ei kukaan ole koskaan nähnyt. Jos me rakastamme toinen
toistamme, niin Jumala pysyy meissä, ja hänen rakkautensa on
tullut täydelliseksi meissä. **13** Siitä me tiedämme pysyvämme
hänessä ja hänen pysyvän meissä, että hän on antanut meille
Henkeänsä. **14** Ja me olemme nähneet ja todistamme, että Isä on
lähettänyt Poikansa maailman Vapahtajaksi. **15** Joka tunnustaa,
että Jeesus on Jumalan Poika, hänessä Jumala pysyy, ja
hän Jumalassa. **16** Ja me olemme oppineet tuntemaan ja me
uskomme sen rakkauden, mikä Jumalalla on meihin. Jumala on
rakkaus, ja joka pysyy rakkaudessa, se pysyy Jumalassa, ja
Jumala pysyy hänessä. **17** Näin on rakkaus tullut täydelliseksi
meissä, että meillä olisi turva tuomiopäivänä; sillä sellainen
kuin hän on, sellaisia mekin olemme tässä maailmassa. **18**

Pelkoa ei rakkaudessa ole, vaan täydellinen rakkaus karkoittaa
pelon, sillä pelossa on rangaistusta; ja joka pelkää, se ei ole
päässyt täydelliseksi rakkaudessa. **19** Me rakastamme, sillä hän
on ensin rakastanut meitä. **20** Jos joku sanoo: "Minä rakastan
Jumalaa", mutta vihaa veljeänsä, niin hän on valhettelija. Sillä
joka ei rakasta veljeänsä, jonka hän on nähnyt, se ei voi rakastaa
Jumalaa, jota hän ei ole nähnyt. **21** Ja tämä käsky meillä on
häneltä, että joka rakastaa Jumalaa, se rakastakoon myös
veljeänsä.

5 Jokainen, joka uskoo, että Jeesus on Kristus, on Jumalasta
syntynyt; ja jokainen, joka rakastaa häntä, joka on synnyttänyt,
rakastaa myöskin sitä, joka hänestä on syntynyt. **2** Siitä me
tiedämme, että rakastamme Jumalan lapsia, kun rakastamme
Jumalaa ja noudatamme hänen käskyjänsä. **3** Sillä rakkaus
Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä. Ja hänen
käskynsä eivät ole raskaat; **4** sillä kaikki, mikä on syntynyt
Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on
maailman voittanut, meidän uskomme. **5** Kuka on se, joka
voittaa maailman, ellei se, joka uskoo, että Jeesus on Jumalan
Poika? **6** Hän on se, joka on tullut veden ja veren kautta, Jeesus
Kristus, ei ainoastaan vedessä, vaan vedessä ja veressä; ja
Henki on se, joka todistaa, sillä Henki on totuus. **7** Sillä kolme
on, jotka todistavat: **8** Henki ja vesi ja veri, ja ne kolme pitävät
yhtä. **9** Jos me otamme vastaan ihmisten todistuksen, niin onhan
Jumalan todistus suurempi. Ja tämä on Jumalan todistus, sillä
hän on todistanut Pojastansa. **10** Joka uskoo Jumalan Poikaan,
hänellä on todistus itsessänsä; joka ei usko Jumalaa, tekee
hänet valhettelijaksi, koska hän ei usko sitä todistusta, jonka
Jumala on todistanut Pojastansa. **11** Ja tämä on se todistus:

Jumala on antanut meille iankaikkisen elämän, ja tämä elämä
on hänen Pojassansa. **(aiōnios g166)** **12** Jolla Poika on, sillä
on elämä; jolla Jumalan Poikaa ei ole, sillä ei ole elämää. **13**
Tämän minä olen kirjoittanut teille, jotka uskotte Jumalan Pojan
nimeen, tietääksenne, että teillä on iankaikkinen elämä. **(aiōnios**
g166) **14** Ja tämä on se uskallus, joka meillä on häneen, että jos
me jotakin anomme hänen tahtonsa mukaan, niin hän kuulee
meitä. **15** Ja jos me tiedämme hänen kuulevan meitä, mitä ikinä
anommekin, niin tiedämme, että meillä myös on kaikki se, mitä
olemme häneltä anoneet. **16** Jos joku näkee veljensä tekevän
syntiä, joka ei ole kuolemaksi, niin rukoilkoon, ja hän on antava
hänelle elämän, niille nimittäin, jotka eivät tee syntiä kuolemaksi.
On syntiä, joka on kuolemaksi; siitä minä en sano, että olisi
rukoiltava. **17** Kaikki vääryys on syntiä. Ja on syntiä, joka ei
ole kuolemaksi. **18** Me tiedämme, ettei yksikään Jumalasta
syntynyt tee syntiä; vaan Jumalasta syntynyt pitää itsestänsä
vaarin, eikä häneen ryhdy se paha. **19** Me tiedämme, että
olemme Jumalasta, ja koko maailma on pahan vallassa. **20**
Mutta me tiedämme, että Jumalan Poika on tullut ja antanut
meille ymmärryksen, tunteaksemme sen Totisen; ja me olemme
siinä Totisessa, hänen Pojassansa, Jeesuksessa Kristuksessa.
Hän on totinen Jumala ja iankaikkinen elämä. **(aiōnios g166)** **21**
Lapsukaiset, kavahtakaa epäjumalia.

2 Johanneksen

1 Vanhin valitulle rouvalle ja hänen lapsillensa, joita minä
totuudessa rakastan-enkä ainoastaan minä, vaan myös kaikki,
jotka ovat tulleet totuuden tuntemaan- **2** totuuden tähden, joka
meissä pysyy ja on oleva meidän kanssamme iankaikkisesti. **(aiōn**
g165) **3** Armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Jeesukselta
Kristukselta, Isän Pojalta, on oleva meidän kanssamme,
totuudessa ja rakkaudessa. **4** Minua on suuresti ilahuttanut, että
olen lastesi joukossa havainnut olevan niitä, jotka totuudessa
vaeltavat sen käskyn mukaan, jonka me olemme saaneet Isältä.
5 Ja nyt, rouva, minulla on sinulle pyyntö, ei niinkuin kirjoittaisin
sinulle uuden käskyn, vaan minä kirjoitan sen, joka meillä alusta
asti on ollut: että meidän tulee rakastaa toinen toistamme. **6** Ja
tämä on rakkaus, että me vaellamme hänen käskyjensä mukaan.
Tämä on käsky, että teidän, niinkuin olette alusta kuulleet, tulee
siinä vaeltaa. **7** Sillä monta villitsijää on lähtenyt maailmaan,
jotka eivät tunnusta Jeesusta Kristukseksi, joka oli lihaan tuleva;
tämä tämmöinen on villitsijä ja antikristus. **8** Ottakaa vaari
itsestänne, ettette menetä sitä, minkä me olemme työllämme
aikaansaaneet, vaan että saatte täyden palkan. **9** Kuka ikinä
menee edemmäksi eikä pysy Kristuksen opissa, hänellä ei ole
Jumalaa; joka siinä opissa pysyy, hänellä on sekä Isä että Poika.
10 Jos joku tulee teidän luoksenne eikä tuo mukanaan tätä
oppia, niin älkää ottako häntä huoneeseenne älkääkä sanoko
häntä tervetulleeksi; **11** sillä joka sanoo hänet tervetulleeksi,
joutuu osalliseksi hänen pahoihin tekoihinsa. **12** Minulla olisi
paljon kirjoittamista teille, mutta en tahdo tehdä sitä paperilla ja
musteella; vaan toivon pääseväni teidän tykönne ja saavani

puhutella teitä suullisesti, että meidän ilomme olisi täydellinen.

13 Valitun sisaresi lapset lähettävät sinulle tervehdyksen.

3 Johanneksen

1 Vanhin rakkaalle Gaiukselle, jota minä totuudessa rakastan. **2**
Rakkaani, minä toivotan sinulle, että kaikessa menestyt ja pysyt
terveenä, niinkuin sielusikin menestyy. **3** Minua ilahutti suuresti,
kun veljet tulivat ja antoivat todistuksen sinun totuudestasi,
niinkuin sinä totuudessa vaellatkin. **4** Minulla ei ole suurempaa
iloa kuin se, että kuulen lasteni vaeltavan totuudessa. **5**
Rakkaani, sinä toimit uskollisesti kaikessa, mitä teet veljien,
vieläpä vieraittenkin hyväksi. **6** He ovat seurakunnan edessä
antaneet todistuksen sinun rakkaudestasi; ja sinä teet hyvin,
kun autat heitä eteenpäin heidän matkallaan, niinkuin Jumalan
edessä arvollista on. **7** Sillä hänen nimensä tähden he ovat
matkalle lähteneet eivätkä ota pakanoilta mitään. **8** Me olemme
siis velvolliset ottamaan semmoisia vastaan, auttaaksemme
yhdessä totuutta eteenpäin. **9** Minä kirjoitin seurakunnalle; mutta
Diotrefes, joka haluaa olla ensimmäinen heidän joukossaan, ei
ota meitä vastaan. **10** Sentähden minä, jos tulen, muistutan
hänen teoistansa, mitä hän tekee, kun pahoilla sanoilla meistä
juoruaa; ja vielä siihenkään tyytymättä, hän ei itse ota veljiä
vastaan, vaan estää niitäkin, jotka tahtovat sen tehdä, ja ajaa
heidät pois seurakunnasta. **11** Rakkaani, älä seuraa pahaa, vaan
hyvää. Joka hyvin tekee, se on Jumalasta; joka pahoin tekee,
se ei ole Jumalaa nähnyt. **12** Demetrius on kaikilta, jopa itse
totuudeltakin, saanut hyvän todistuksen; ja mekin todistamme
hänestä samaa, ja sinä tiedät, että meidän todistuksemme on
tosi. **13** Minulla olisi paljon kirjoittamista sinulle, mutta en tahdo
kirjoittaa sinulle musteella ja kynällä, **14** sillä minä toivon pian
näkeväni sinut, ja silloin saamme suullisesti puhella. Rauha

sinulle! Ystävät tervehtivät sinua. Tervehdys ystäville, kullekin erikseen.

Juudaksen

1 Juudas, Jeesuksen Kristuksen palvelija ja Jaakobin veli,
kutsutuille, jotka ovat Isässä Jumalassa rakastetut ja Jeesukselle
Kristukselle varjellut. **2** Lisääntyköön teille laupeus ja rauha ja
rakkaus. **3** Rakkaani! Kun minulla on ollut harras halu kirjoittaa
teille yhteisestä pelastuksestamme, tuli minulle pakko kirjoittaa
ja kehoittaa teitä kilvoittelemaan sen uskon puolesta, joka kerta
kaikkiaan on pyhille annettu. **4** Sillä teidän keskuuteenne on
pujahtanut eräitä ihmisiä, joiden jo aikoja sitten on kirjoitettu
tulevan tähän tuomioon, jumalattomia, jotka kääntävät meidän
Jumalamme armon irstaudeksi ja kieltävät meidän ainoan
valtiaamme ja Herramme, Jeesuksen Kristuksen. **5** Vaikka jo
kerran olette saaneet tietää kaiken, tahdon kuitenkin muistuttaa
teitä siitä, että Herra, joka oli pelastanut kansan Egyptistä,
toisella kertaa hukutti ne, jotka eivät uskoneet; **6** ja että hän ne
enkelit, jotka eivät säilyttäneet valta-asemaansa, vaan jättivät
oman asumuksensa, pani pimeyteen iankaikkisissa kahleissa
säilytettäviksi suuren päivän tuomioon; **(aïdios g126)** **7** samoin
kuin Sodoma ja Gomorra ja niiden ympärillä olevat kaupungit,
jotka samalla tavalla kuin nekin harjoittivat haureutta ja eksyivät
luonnottomiin lihanhimoihin, ovat varoittavana esimerkkinä,
kärsiessään iankaikkisen tulen rangaistusta. **(aiōnios g166)**
8 Yhtäkaikki nämä uneksijat samoin saastuttavat lihan; he
halveksivat herrautta, herjaavat kirkkauden henkiolentoja. **9** Mutta
ei ylienkeli Miikaelkaan, kun riiteli ja väitteli perkeleen kanssa
Mooseksen ruumiista, rohjennut lausua herjaavaa tuomiota, vaan
sanoi: "Rangaiskoon sinua Herra!" **10** Nämä sitävastoin herjaavat
sitä, mitä eivät tunne; mutta minkä he järjettömäin eläinten tavoin
luonnostaan ymmärtävät, sillä he turmelevat itsensä. **11** Voi heitä,

sillä he kulkevat Kainin tietä ja heittäytyvät palkan tähden Bileamin
eksytykseen ja hukkuvat niskoitteluunsa niinkuin Koora! **12** He
likapilkkuina teidän rakkausaterioillanne julkeasti kemuilevat
ja itseään kestitsevät. He ovat vedettömiä, tuulten ajeltavia
pilviä, paljaita, syksyisiä puita, hedelmättömiä, kahdesti kuolleita,
juurineen maasta reväistyjä, **13** rajuja meren aaltoja, jotka
vaahtoavat omia häpeitään, harhailevia tähtiä, joille pimeyden
synkeys ikuisiksi ajoiksi on varattu. **(aiōn g165)** **14** Heistäkin
Eenok, Aadamista seitsemäs, on ennustanut, sanoen: "Katso,
Herra tulee tuhannen tuhansine pyhinensä **15** tuomitsemaan
kaikkia ja rankaisemaan kaikkia jumalattomia kaikista heidän
jumalattomista teoistansa, joita he jumalattomuudessaan ovat
tehneet, ja kaikesta julkeasta, mitä nuo jumalattomat syntiset
ovat häntä vastaan puhuneet". **16** He ovat napisijoita, kohtalonsa
nurkujia ja vaeltavat himojensa mukaan; heidän suunsa puhuu
pöyhkeitä, ja he mielistelevät ihmisiä oman etunsa tähden.
17 Mutta te, rakkaani, muistakaa nämä sanat, mitkä meidän
Herramme Jeesuksen Kristuksen apostolit ovat edeltäpäin
puhuneet, **18** sanoen teille: "Viimeisenä aikana tulee pilkkaajia,
jotka vaeltavat jumalattomuutensa himojen mukaan". **19** Nämä
juuri saavat aikaan hajaannusta, he ovat sielullisia, henkeä heillä
ei ole. **20** Mutta te, rakkaani, rakentakaa itseänne pyhimmän
uskonne perustukselle, rukoilkaa Pyhässä Hengessä **21** ja
pysyttäkää niin itsenne Jumalan rakkaudessa, odottaessanne
meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen laupeutta iankaikkiseksi
elämäksi. **(aiōnios g166)** **22** Ja armahtakaa toisia, niitä, jotka
epäilevät, pelastakaa heidät, tulesta temmaten; **23** toisia taas
armahtakaa pelolla, inhoten lihan tahraamaa ihokastakin. **24**
Mutta hänelle, joka voi varjella teidät lankeamasta ja asettaa

teidät nuhteettomina, riemuitsevina, kirkkautensa eteen, **25** hänelle, ainoalle Jumalalle ja meidän pelastajallemme Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, hänelle kunnia, majesteetti, voima ja valta ennen kaikkia aikoja ja nyt ja iankaikkisesti! Amen. **(aiōn g165)**

Ilmestys

1 Jeesuksen Kristuksen ilmestys, jonka Jumala antoi hänelle,
näyttääkseen palvelijoillensa, mitä pian tapahtuman pitää; ja sen
hän lähettämänsä enkelin kautta antoi tiedoksi palvelijalleen
Johannekselle, **2** joka tässä todistaa Jumalan sanan ja Jeesuksen
Kristuksen todistuksen, kaiken sen, minkä hän on nähnyt. **3**
Autuas se, joka lukee, ja autuaat ne, jotka kuulevat tämän
profetian sanat ja ottavat vaarin siitä, mitä siihen kirjoitettu on; sillä
aika on lähellä! **4** Johannes seitsemälle Aasian seurakunnalle:
Armo teille ja rauha häneltä, joka on ja joka oli ja joka tuleva on,
ja niiltä seitsemältä hengeltä, jotka ovat hänen valtaistuimensa
edessä, **5** ja Jeesukselta Kristukselta, uskolliselta todistajalta,
häneltä, joka on kuolleitten esikoinen ja maan kuningasten
hallitsija! Hänelle, joka meitä rakastaa ja on päästänyt meidät
synneistämme verellänsä **6** ja tehnyt meidät kuningaskunnaksi,
papeiksi Jumalalleen ja Isälleen, hänelle kunnia ja voima aina ja
iankaikkisesti! Amen. **(aiōn g165)** **7** Katso, hän tulee pilvissä, ja
kaikki silmät saavat nähdä hänet, niidenkin, jotka hänet lävistivät,
ja kaikki maan sukukunnat vaikeroitsevat hänen tullessansa.
Totisesti, amen. **8** "Minä olen A ja O", sanoo Herra Jumala,
joka on ja joka oli ja joka tuleva on, Kaikkivaltias. **9** Minä,
Johannes, teidän veljenne, joka teidän kanssanne olen osallinen
ahdistukseen ja valtakuntaan ja kärsivällisyyteen Jeesuksessa,
minä olin Jumalan sanan ja Jeesuksen todistuksen tähden
saaressa, jonka nimi on Patmos. **10** Minä olin hengessä Herran
päivänä, ja kuulin takaani suuren äänen, ikäänkuin pasunan
äänen, **11** joka sanoi: "Kirjoita kirjaan, mitä näet, ja lähetä niille
seitsemälle seurakunnalle, Efesoon ja Smyrnaan ja Pergamoon
ja Tyatiraan ja Sardeeseen ja Filadelfiaan ja Laodikeaan". **12**

Ja minä käännyin katsomaan, mikä ääni minulle puhui; ja
kääntyessäni minä näin seitsemän kultaista lampunjalkaa, **13** ja
lampunjalkain keskellä Ihmisen Pojan muotoisen, pitkäliepeiseen
viittaan puetun ja rinnan kohdalta kultaisella vyöllä vyötetyn. **14**
Ja hänen päänsä ja hiuksensa olivat valkoiset niinkuin valkoinen
villa, niinkuin lumi, ja hänen silmänsä niinkuin tulen liekki;
15 hänen jalkansa olivat ahjossa hehkuvan, kiiltävän vasken
kaltaiset, ja hänen äänensä oli niinkuin paljojen vetten pauhina.
16 Ja hänellä oli oikeassa kädessään seitsemän tähteä, ja hänen
suustaan lähti kaksiteräinen, terävä miekka, ja hänen kasvonsa
olivat niinkuin aurinko, kun se täydeltä terältä paistaa. **17** Ja kun
minä hänet näin, kaaduin minä kuin kuolleena hänen jalkojensa
juureen. Ja hän pani oikean kätensä minun päälleni sanoen: "Älä
pelkää! Minä olen ensimmäinen ja viimeinen, **18** ja minä elän; ja
minä olin kuollut, ja katso, minä elän aina ja iankaikkisesti, ja
minulla on kuoleman ja tuonelan avaimet. **(aiōn g165, Hadēs g86)** **19**
Kirjoita siis, mitä olet nähnyt ja mikä nyt on ja mitä tämän jälkeen
on tapahtuva. **20** Niiden seitsemän tähden salaisuus, jotka
näit minun oikeassa kädessäni, ja niiden seitsemän kultaisen
lampunjalan salaisuus on tämä: ne seitsemän tähteä ovat niiden
seitsemän seurakunnan enkelit, ja ne seitsemän lampunjalkaa
ovat ne seitsemän seurakuntaa."

2 "Efeson seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo hän, joka
pitää niitä seitsemää tähteä oikeassa kädessään, hän, joka
käyskelee niiden seitsemän kultaisen lampunjalan keskellä: **2**
Minä tiedän sinun tekosi ja vaivannäkösi ja kärsivällisyytesi, ja
ettet voi pahoja sietää; sinä olet koetellut niitä, jotka sanovat
itseänsä apostoleiksi, eivätkä ole, ja olet havainnut heidät
valhettelijoiksi; **3** ja sinulla on kärsivällisyyttä, ja paljon sinä olet

saanut kantaa minun nimeni tähden, etkä ole uupunut. **4** Mutta
se minulla on sinua vastaan, että olet hyljännyt ensimmäisen
rakkautesi. **5** Muista siis, mistä olet langennut, ja tee parannus,
ja tee niitä ensimmäisiä tekoja; mutta jos et, niin minä tulen sinun
tykösi ja työnnän sinun lampunjalkasi pois paikaltaan, ellet tee
parannusta. **6** Mutta se sinulla on, että sinä vihaat nikolaiittain
tekoja, joita myös minä vihaan. **7** Jolla on korva, se kuulkoon, mitä
Henki seurakunnille sanoo. Sen, joka voittaa, minä annan syödä
elämän puusta, joka on Jumalan paratiisissa.' **8** Ja Smyrnan
seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo ensimmäinen ja
viimeinen, joka kuoli ja virkosi elämään: **9** Minä tiedän sinun
ahdistuksesi ja köyhyytesi-sinä olet kuitenkin rikas-ja mitä pilkkaa
sinä kärsit niiltä, jotka sanovat olevansa juutalaisia, eivätkä
ole, vaan ovat saatanan synagooga. **10** Älä pelkää sitä, mitä
tulet kärsimään. Katso, perkele on heittävä muutamia teistä
vankeuteen, että teidät pantaisiin koetukselle, ja teidän on oltava
ahdistuksessa kymmenen päivää. Ole uskollinen kuolemaan
asti, niin minä annan sinulle elämän kruunun. **11** Jolla on korva,
se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo. Sitä, joka voittaa,
ei toinen kuolema vahingoita.' **12** Ja Pergamon seurakunnan
enkelille kirjoita: 'Näin sanoo hän, jolla on se kaksiteräinen,
terävä miekka: **13** Minä tiedän, missä sinä asut: siellä, missä
saatanan valtaistuin on; ja sinä pidät minun nimestäni kiinni etkä
ole kieltänyt minun uskoani niinäkään päivinä, jolloin Antipas,
minun todistajani, minun uskolliseni, tapettiin teidän luonanne,
siellä, missä saatana asuu. **14** Mutta minulla on vähän sinua
vastaan: sinulla on siellä niitä, jotka pitävät kiinni Bileamin opista,
hänen, joka opetti Baalakia virittämään Israelin lapsille sen
viettelyksen, että söisivät epäjumalille uhrattua ja haureutta

harjoittaisivat. **15** Niin on myös sinulla niitä, jotka samoin pitävät
kiinni nikolaiittain opista. **16** Tee siis parannus; mutta jos et,
niin minä tulen sinun tykösi pian ja sodin heitä vastaan suuni
miekalla. **17** Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille
sanoo. Sille, joka voittaa, minä annan salattua mannaa ja
annan hänelle valkoisen kiven ja siihen kiveen kirjoitetun uuden
nimen, jota ei tiedä kukaan muu kuin sen saaja.' **18** Ja Tyatiran
seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo Jumalan Poika, jolla
on silmät niinkuin tulen liekki ja jonka jalat ovat niinkuin kiiltävä
vaski: **19** Minä tiedän sinun tekosi ja rakkautesi ja uskosi ja
palveluksesi ja kärsivällisyytesi ja että sinun viimeiset tekosi
ovat useammat kuin ensimmäiset. **20** Mutta se minulla on sinua
vastaan, että sinä suvaitset tuota naista, Iisebeliä, joka sanoo
itseään profeetaksi ja opettaa ja eksyttää minun palvelijoitani
harjoittamaan haureutta ja syömään epäjumalille uhrattua. **21** Ja
minä olen antanut hänelle aikaa parannuksen tekoon, mutta
hän ei tahdo parannusta tehdä eikä luopua haureudestaan. **22**
Katso, minä syöksen hänet tautivuoteeseen, ja ne, jotka hänen
kanssaan tekevät huorin, minä syöksen suureen ahdistukseen,
jos eivät tee parannusta ja luovu hänen teoistansa; **23** ja hänen
lapsensa minä tappamalla tapan, ja kaikki seurakunnat saavat
tuntea, että minä olen se, joka tutkin munaskuut ja sydämet; ja
minä annan teille kullekin tekojenne mukaan. **24** Mutta teille
muille Tyatirassa oleville, kaikille, joilla ei ole tätä oppia, teille,
jotka ette ole tulleet tuntemaan, niinkuin ne sanovat, saatanan
syvyyksiä, minä sanon: en minä pane teidän päällenne muuta
kuormaa; **25** pitäkää vain, mitä teillä on, siihen asti kuin minä
tulen. **26** Ja joka voittaa ja loppuun asti ottaa minun teoistani
vaarin, sille minä annan vallan hallita pakanoita, **27** ja hän on

kaitseva heitä rautaisella valtikalla, niinkuin saviastiat heidät
särjetään-niinkuin minäkin sen vallan Isältäni sain- **28** ja minä
annan hänelle kointähden. **29** Jolla on korva, se kuulkoon, mitä
Henki seurakunnille sanoo.'"

3 "Ja Sardeen seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo hän,
jolla on ne Jumalan seitsemän henkeä ja ne seitsemän tähteä:
Minä tiedän sinun tekosi: sinulla on se nimi, että elät, mutta sinä
olet kuollut. **2** Heräjä valvomaan ja vahvista jäljellejääneitä, niitä,
jotka ovat olleet kuolemaisillaan; sillä minä en ole havainnut
sinun tekojasi täydellisiksi Jumalani edessä. **3** Muista siis, mitä
olet saanut ja kuullut, ja ota siitä vaari ja tee parannus. Jos et
valvo, niin minä tulen kuin varas, etkä sinä tiedä, millä hetkellä
minä sinun päällesi tulen. **4** Kuitenkin on sinulla Sardeessa
muutamia harvoja nimiä, jotka eivät ole tahranneet vaatteitaan,
ja he saavat käyskennellä minun kanssani valkeissa vaatteissa,
sillä he ovat siihen arvolliset. **5** Joka voittaa, se näin puetaan
valkeihin vaatteisiin, enkä minä pyyhi pois hänen nimeänsä
elämän kirjasta, ja minä olen tunnustava hänen nimensä Isäni
edessä ja hänen enkeliensä edessä. **6** Jolla on korva, se
kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo.' **7** Ja Filadelfian
seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo Pyhä, Totinen, jolla on
Daavidin avain, hän, joka avaa, eikä kukaan sulje, ja joka sulkee,
eikä kukaan avaa: **8** Minä tiedän sinun tekosi. Katso, minä olen
avannut sinun eteesi oven, eikä kukaan voi sitä sulkea; sillä
tosin on sinun voimasi vähäinen, mutta sinä olet ottanut vaarin
minun sanastani etkä ole minun nimeäni kieltänyt. **9** Katso,
minä annan sinulle saatanan synagoogasta niitä, jotka sanovat
olevansa juutalaisia, eivätkä ole, vaan valhettelevat; katso, minä
olen saattava heidät siihen, että he tulevat ja kumartuvat sinun

jalkojesi eteen ja ymmärtävät, että minä sinua rakastan. **10** Koska
sinä olet ottanut minun kärsivällisyyteni sanasta vaarin, niin minä
myös otan sinusta vaarin ja pelastan sinut koetuksen hetkestä,
joka on tuleva yli koko maanpiirin koettelemaan niitä, jotka maan
päällä asuvat. **11** Minä tulen pian; pidä, mitä sinulla on, ettei
kukaan ottaisi sinun kruunuasi. **12** Joka voittaa, sen minä teen
pylvääksi Jumalani temppeliin, eikä hän koskaan enää lähde
sieltä ulos, ja minä kirjoitan häneen Jumalani nimen ja Jumalani
kaupungin nimen, sen uuden Jerusalemin, joka laskeutuu alas
taivaasta minun Jumalani tyköä, ja oman uuden nimeni. **13** Jolla
on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo.' **14** Ja
Laodikean seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo Amen,
se uskollinen ja totinen todistaja, Jumalan luomakunnan alku:
15 Minä tiedän sinun tekosi: sinä et ole kylmä etkä palava; oi,
jospa olisit kylmä tai palava! **16** Mutta nyt, koska olet penseä,
etkä ole palava etkä kylmä, olen minä oksentava sinut suustani
ulos. **17** Sillä sinä sanot: Minä olen rikas, minä olen rikastunut
enkä mitään tarvitse; etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen
ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston. **18** Minä neuvon sinua
ostamaan minulta kultaa, tulessa puhdistettua, että rikastuisit, ja
valkeat vaatteet, että niihin pukeutuisit eikä alastomuutesi häpeä
näkyisi, ja silmävoidetta voidellaksesi silmäsi, että näkisit. **19**
Kaikkia niitä, joita minä pidän rakkaina, minä nuhtelen ja kuritan;
ahkeroitse siis ja tee parannus. **20** Katso, minä seison ovella ja
kolkutan; jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, niin minä
käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan, ja hän
minun kanssani. **21** Joka voittaa, sen minä annan istua kanssani
valtaistuimellani, niinkuin minäkin olen voittanut ja istunut Isäni

kanssa hänen valtaistuimellensa. **22** Jolla on korva, se kuulkoon,
mitä Henki seurakunnille sanoo.'"

4 Sen jälkeen minä näin, ja katso: taivaassa oli ovi avoinna, ja
ensimmäinen ääni, jonka minä olin kuullut ikäänkuin pasunan
puhuvan minulle, sanoi: "Nouse ylös tänne, niin minä näytän
sinulle, mitä tämän jälkeen on tapahtuva". **2** Ja kohta minä olin
hengessä. Ja katso, taivaassa oli valtaistuin, ja valtaistuimella oli
istuja. **3** Ja istuja oli näöltänsä jaspis-ja sardionkiven kaltainen;
ja valtaistuimen ympärillä oli taivaankaari, näöltänsä smaragdin
kaltainen. **4** Ja valtaistuimen ympärillä oli kaksikymmentä
neljä valtaistuinta, ja niillä valtaistuimilla istui kaksikymmentä
neljä vanhinta, puettuina valkeihin vaatteisiin, ja heillä oli
päässänsä kultaiset kruunut. **5** Ja valtaistuimesta lähti salamoita
ja ääniä ja ukkosen jylinää; ja valtaistuimen edessä paloi
seitsemän tulisoihtua, jotka ovat ne seitsemän Jumalan henkeä.
6 Ja valtaistuimen edessä oli ikäänkuin lasinen meri, kristallin
näköinen; ja valtaistuimen keskellä ja valtaistuimen ympärillä oli
neljä olentoa, edestä ja takaa silmiä täynnä. **7** Ja ensimmäinen
olento oli leijonan näköinen, ja toinen olento nuoren härän
näköinen, ja kolmannella olennolla oli ikäänkuin ihmisen kasvot,
ja neljäs olento oli lentävän kotkan näköinen. **8** Ja niillä neljällä
olennolla oli kullakin kuusi siipeä, ja ne olivat yltympäri ja sisältä
silmiä täynnä. Ja ne sanoivat lakkaamatta yötä päivää: "Pyhä,
pyhä, pyhä on Herra Jumala, Kaikkivaltias, joka oli ja joka on ja
joka tuleva on". **9** Ja niin usein kuin olennot antavat ylistyksen,
kunnian ja kiitoksen hänelle, joka valtaistuimella istuu, joka elää
aina ja iankaikkisesti, **(aiōn g165)** **10** lankeavat ne kaksikymmentä
neljä vanhinta hänen eteensä, joka valtaistuimella istuu, ja
kumartaen rukoilevat häntä, joka elää aina ja iankaikkisesti, ja

heittävät kruununsa valtaistuimen eteen sanoen: **(aiōn g165)** **11**
"Sinä, meidän Herramme ja meidän Jumalamme, olet arvollinen
saamaan ylistyksen ja kunnian ja voiman, sillä sinä olet luonut
kaikki, ja sinun tahdostasi ne ovat olemassa ja ovat luodut".

5 Ja minä näin valtaistuimella-istuvan oikeassa kädessä
kirjakäärön, sisältä ja päältä täyteen kirjoitetun, seitsemällä
sinetillä suljetun. **2** Ja minä näin väkevän enkelin, joka suurella
äänellä kuulutti: "Kuka on arvollinen avaamaan tämän kirjan ja
murtamaan sen sinetit?" **3** Eikä kukaan taivaassa eikä maan
päällä eikä maan alla voinut avata kirjaa eikä katsoa siihen.
4 Ja minä itkin kovin sitä, ettei ketään havaittu arvolliseksi
avaamaan kirjaa eikä katsomaan siihen. **5** Ja yksi vanhimmista
sanoi minulle: "Älä itke; katso, jalopeura Juudan sukukunnasta,
Daavidin juurivesa, on voittanut, niin että hän voi avata kirjan
ja sen seitsemän sinettiä". **6** Ja minä näin, että valtaistuimen
ja niiden neljän olennon ja vanhinten keskellä seisoi Karitsa,
ikäänkuin teurastettu; sillä oli seitsemän sarvea ja seitsemän
silmää, jotka ovat ne seitsemän Jumalan henkeä, lähetetyt
kaikkeen maailmaan. **7** Ja se tuli ja otti kirjan valtaistuimella-
istuvan oikeasta kädestä. **8** Ja kun se oli ottanut kirjan, niin
ne neljä olentoa ja kaksikymmentä neljä vanhinta lankesivat
Karitsan eteen, ja heillä oli kantele kullakin, ja heillä oli kultaiset
maljat täynnä suitsutuksia, jotka ovat pyhien rukoukset, **9** ja he
veisasivat uutta virttä, sanoen: "Sinä olet arvollinen ottamaan
kirjan ja avaamaan sen sinetit, sillä sinä olet tullut teurastetuksi
ja olet verelläsi ostanut Jumalalle ihmiset kaikista sukukunnista
ja kielistä ja kansoista ja kansanheimoista **10** ja tehnyt heidät
meidän Jumalallemme kuningaskunnaksi ja papeiksi, ja he
tulevat hallitsemaan maan päällä". **11** Ja minä näin, ja minä

kuulin monien enkelien äänen valtaistuimen ja olentojen ja
vanhinten ympäriltä, ja heidän lukunsa oli kymmenentuhatta
kertaa kymmenentuhatta ja tuhat kertaa tuhat, **12** ja he sanoivat
suurella äänellä: "Karitsa, joka on teurastettu, on arvollinen
saamaan voiman ja rikkauden ja viisauden ja väkevyyden ja
kunnian ja kirkkauden ja ylistyksen". **13** Ja kaikkien luotujen,
jotka ovat taivaassa ja maan päällä ja maan alla ja meren päällä,
ja kaikkien niissä olevain minä kuulin sanovan: "Hänelle, joka
valtaistuimella istuu, ja Karitsalle ylistys ja kunnia ja kirkkaus
ja valta aina ja iankaikkisesti!" **(aiōn g165)** **14** Ja ne neljä
olentoa sanoivat: "Amen", ja vanhimmat lankesivat kasvoilleen ja
kumartaen rukoilivat.

6 Ja minä näin, kuinka Karitsa avasi yhden niistä seitsemästä
sinetistä, ja kuulin yhden niistä neljästä olennosta sanovan
niinkuin ukkosen äänellä: "Tule!" **2** Ja minä näin, ja katso: valkea
hevonen; ja sen selässä istuvalla oli jousi, ja hänelle annettiin
seppele, ja hän lähti voittajana ja voittamaan. **3** Ja kun Karitsa
avasi toisen sinetin, kuulin minä toisen olennon sanovan: "Tule!"
4 Niin lähti toinen hevonen, tulipunainen, ja sen selässä istuvalle
annettiin valta ottaa pois rauha maasta, että ihmiset surmaisivat
toisiaan; ja hänelle annettiin suuri miekka. **5** Ja kun Karitsa avasi
kolmannen sinetin, kuulin minä kolmannen olennon sanovan:
"Tule!" Ja minä näin, ja katso: musta hevonen; ja sen selässä
istuvalla oli kädessään vaaka. **6** Ja minä kuulin ikäänkuin äänen
niiden neljän olennon keskeltä sanovan: "Koiniks-mitta nisuja
yhden denarin, ja kolme koiniksia ohria yhden denarin! Mutta älä
turmele öljyä äläkä viiniä." **7** Ja kun Karitsa avasi neljännen
sinetin, kuulin minä neljännen olennon äänen sanovan: "Tule!"
8 Ja minä näin, ja katso: hallava hevonen; ja sen selässä

istuvan nimi oli Kuolema, ja Tuonela seurasi hänen mukanaan,
ja heidän valtaansa annettiin neljäs osa maata, annettiin valta
tappaa miekalla ja nälällä ja rutolla ja maan petojen kautta.
(Hadēs g86) **9** Ja kun Karitsa avasi viidennen sinetin, näin minä
alttarin alla niiden sielut, jotka olivat surmatut Jumalan sanan
tähden ja sen todistuksen tähden, joka heillä oli. **10** Ja he
huusivat suurella äänellä sanoen: "Kuinka kauaksi sinä, pyhä
ja totinen Valtias, siirrät tuomiosi ja jätät kostamatta meidän
veremme niille, jotka maan päällä asuvat?" **11** Ja heille kullekin
annettiin pitkä valkoinen vaippa, ja heille sanottiin, että vielä
vähän aikaa pysyisivät levollisina, kunnes oli täyttyvä myös
heidän kanssapalvelijainsa ja veljiensä luku, joiden tuli joutua
tapettaviksi niinkuin hekin. **12** Ja minä näin, kuinka Karitsa avasi
kuudennen sinetin; ja tuli suuri maanjäristys, ja aurinko meni
mustaksi niinkuin karvainen säkkipuku, ja kuu muuttui kokonaan
kuin vereksi, **13** ja taivaan tähdet putosivat maahan, niinkuin
viikunapuu varistaa raakaleensa, kun suuri tuuli sitä pudistaa, **14**
ja taivas väistyi pois niinkuin kirja, joka kääritään kokoon, ja
kaikki vuoret ja saaret siirtyivät sijoiltansa. **15** Ja maan kuninkaat
ja ylimykset ja sotapäälliköt ja rikkaat ja väkevät ja kaikki orjat ja
vapaat kätkeytyivät luoliin ja vuorten rotkoihin **16** ja sanoivat
vuorille ja kallioille: "Langetkaa meidän päällemme ja kätkekää
meidät hänen kasvoiltansa, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsan
vihalta! **17** Sillä heidän vihansa suuri päivä on tullut, ja kuka voi
kestää?"

7 Senjälkeen minä näin neljä enkeliä seisovan maan neljällä
kulmalla ja pitävän kiinni maan neljää tuulta, ettei mikään
tuuli pääsisi puhaltamaan maan päälle eikä meren päälle eikä
yhteenkään puuhun. **2** Ja minä näin erään muun enkelin

kohoavan auringonnoususta, ja hänellä oli elävän Jumalan
sinetti, ja hän huusi suurella äänellä niille neljälle enkelille, joille
oli annettu valta vahingoittaa maata ja merta, **3** ja sanoi: "Älkää
vahingoittako maata älkääkä merta, älkää myös puita, ennenkuin
me olemme painaneet sinetin Jumalamme palvelijain otsaan". **4**
Ja minä kuulin sinetillä merkittyjen luvun, sata neljäkymmentä
neljä tuhatta merkittyä kaikista Israelin lasten sukukunnista: **5**
Juudan sukukunnasta kaksitoista tuhatta merkittyä, Ruubenin
sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Gaadin sukukunnasta
kaksitoista tuhatta, **6** Asserin sukukunnasta kaksitoista
tuhatta, Naftalin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Manassen
sukukunnasta kaksitoista tuhatta, **7** Simeonin sukukunnasta
kaksitoista tuhatta, Leevin sukukunnasta kaksitoista tuhatta,
Isaskarin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, **8** Sebulonin
sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Joosefin sukukunnasta
kaksitoista tuhatta, Benjaminin sukukunnasta kaksitoista tuhatta
merkittyä. **9** Tämän jälkeen minä näin, ja katso, oli suuri
joukko, jota ei kukaan voinut lukea, kaikista kansanheimoista ja
sukukunnista ja kansoista ja kielistä, ja ne seisoivat valtaistuimen
edessä ja Karitsan edessä puettuina pitkiin valkeihin vaatteisiin,
ja heillä oli palmut käsissään, **10** ja he huusivat suurella
äänellä sanoen: "Pelastus tulee meidän Jumalaltamme, joka
valtaistuimella istuu, ja Karitsalta". **11** Ja kaikki enkelit seisoivat
piirissä valtaistuimen ja vanhinten ja neljän olennon ympärillä ja
lankesivat kasvoilleen valtaistuimen eteen ja kumartaen rukoilivat
Jumalaa, **12** sanoen: "Amen! Ylistys ja kirkkaus ja viisaus ja
kiitos ja kunnia ja voima ja väkevyys meidän Jumalallemme aina
ja iankaikkisesti, amen!" **(aiōn g165)** **13** Ja yksi vanhimmista puhui
minulle ja sanoi: "Keitä ovat nämä pitkiin valkeihin vaatteisiin

puetut, ja mistä he ovat tulleet?" **14** Ja minä sanoin hänelle:
"Herrani, sinä tiedät sen". Ja hän sanoi minulle: "Nämä ovat ne,
jotka siitä suuresta ahdistuksesta tulevat, ja he ovat pesseet
vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä. **15** Sentähden he
ovat Jumalan valtaistuimen edessä ja palvelevat häntä päivät
ja yöt hänen temppelissään, ja hän, joka valtaistuimella istuu,
on levittävä telttamajansa heidän ylitsensä. **16** Ei heidän enää
tule nälkä eikä enää jano, eikä aurinko ole sattuva heihin, eikä
mikään helle, **17** sillä Karitsa, joka on valtaistuimen keskellä, on
kaitseva heitä ja johdattava heidät elämän vetten lähteille, ja
Jumala on pyyhkivä pois kaikki kyyneleet heidän silmistänsä."

8 Ja kun Karitsa avasi seitsemännen sinetin, tuli taivaassa
äänettömyys, jota kesti noin puoli hetkeä. **2** Ja minä näin
ne seitsemän enkeliä, jotka seisoivat Jumalan edessä, ja
heille annettiin seitsemän pasunaa. **3** Ja tuli eräs muu enkeli
ja asettui alttarin ääreen pitäen kultaista suitsutusastiaa, ja
hänelle annettiin paljon suitsukkeita pantavaksi kaikkien pyhien
rukouksiin kultaiselle alttarille, joka oli valtaistuimen edessä. **4**
Ja suitsukkeiden savu nousi pyhien rukousten kanssa enkelin
kädestä Jumalan eteen. **5** Ja enkeli otti suitsutusastian ja
täytti sen alttarin tulella ja heitti maan päälle; silloin syntyi
ukkosenjylinää ja ääniä ja salamoita ja maanjäristystä. **6** Ja ne
seitsemän enkeliä, joilla oli ne seitsemän pasunaa, hankkiutuivat
puhaltamaan pasunoihin. **7** Ja ensimmäinen enkeli puhalsi
pasunaan; niin tuli rakeita ja tulta, verellä sekoitettuja, ja ne
heitettiin maan päälle; ja kolmas osa maata paloi, ja kolmas
osa puita paloi, ja kaikki vihanta ruoho paloi. **8** Ja toinen enkeli
puhalsi pasunaan; niin heitettiin mereen ikäänkuin suuri, tulena
palava vuori; ja kolmas osa merta muuttui vereksi, **9** ja kolmas

osa luoduista, mitä meressä on ja joissa henki on, kuoli, ja kolmas
osa laivoista hukkui. **10** Ja kolmas enkeli puhalsi pasunaan; niin
putosi taivaasta suuri tähti, palava kuin tulisoihtu, ja se putosi
virtoihin, kolmanteen osaan niistä, ja vesilähteisiin. **11** Ja tähden
nimi oli Koiruoho. Ja kolmas osa vesistä muuttui koiruohoksi, ja
paljon ihmisiä kuoli vedestä, koska se oli karvaaksi käynyt. **12** Ja
neljäs enkeli puhalsi pasunaan; niin kolmas osa auringosta ja
kolmas osa kuusta ja kolmas osa tähdistä lyötiin vitsauksella,
niin että kolmas osa niistä pimeni ja päivä kolmannelta osaltaan
oli valoton, ja niin myös yö. **13** Ja minä näin, ja minä kuulin
kotkan, joka lensi keskitaivaalla, sanovan suurella äänellä: "Voi,
voi, voi maan päällä asuvaisia niiden jäljellä olevain pasunain
äänten tähden, joihin kolmen enkelin vielä on määrä puhaltaa!"

9 Ja viides enkeli puhalsi pasunaan; niin minä näin tähden,
taivaasta maan päälle pudonneen, ja sille annettiin syvyyden
kaivon avain; **(Abyssos g12)** **2** ja se avasi syvyyden kaivon,
ja kaivosta nousi savu, niinkuin savu suuresta pätsistä, ja
kaivon savu pimitti auringon ja ilman. **(Abyssos g12)** **3** Ja
savusta lähti heinäsirkkoja maan päälle, ja niille annettiin
valta, niinkuin maan skorpioneilla on valta; **4** ja niille sanottiin,
etteivät ne saa vahingoittaa maan ruohoa eikä mitään vihantaa
eikä yhtään puuta, vaan ainoastaan niitä ihmisiä, joilla ei ole
Jumalan sinettiä otsassaan. **5** Ja niille annettiin valta vaivata
heitä viisi kuukautta, vaan ei tappaa heitä; ja ne vaivasivat,
niinkuin vaivaa skorpioni, kun se ihmistä pistää. **6** Ja niinä
päivinä ihmiset etsivät kuolemaa, eivätkä sitä löydä; he haluavat
kuolla, mutta kuolema pakenee heitä. **7** Ja heinäsirkat olivat
sotaan varustettujen hevosten kaltaiset, ja niillä oli päässään
ikäänkuin seppeleet, kullan näköiset, ja niiden kasvot olivat

ikäänkuin ihmisten kasvot; **8** ja niillä oli hiukset niinkuin naisten
hiukset, ja niiden hampaat olivat niinkuin leijonain hampaat.
9 Ja niillä oli haarniskat ikäänkuin rautahaarniskat, ja niiden
siipien kohina oli kuin sotavaunujen ryske monien hevosten
kiitäessä taisteluun. **10** Ja niillä oli pyrstöt niinkuin skorpioneilla
ja pistimet, ja pyrstöissänsä niillä oli voima vahingoittaa ihmisiä
viisi kuukautta. **11** Niillä oli kuninkaanaan syvyyden enkeli, jonka
nimi hebreaksi on Abaddon ja kreikaksi Apollyon. **(Abyssos g12)**
12 Ensimmäinen "voi!" on mennyt; katso, tulee vielä kaksi "voi!" -
huutoa tämän jälkeen. **13** Ja kuudes enkeli puhalsi pasunaan;
niin minä kuulin äänen tulevan kultaisen alttarin neljästä sarvesta,
Jumalan edestä, **14** ja se sanoi kuudennelle enkelille, jolla oli
pasuna: "Päästä ne neljä enkeliä, jotka ovat sidottuina suuren
Eufrat-virran varrella". **15** Silloin päästettiin ne neljä enkeliä,
jotka hetkelleen, päivälleen, kuukaudelleen ja vuodelleen olivat
valmiina tappamaan kolmannen osan ihmisistä. **16** Ja ratsuväen
joukkojen luku oli kaksikymmentä tuhatta kertaa kymmenen
tuhatta; minä kuulin niiden luvun. **17** Ja tämänkaltaisilta minusta
näyttivät hevoset ja niiden selässä istujat näyssä: ratsastajilla oli
tulipunaiset ja tummansinervät ja tulikivenkeltaiset haarniskat;
ja hevosten päät olivat kuin leijonain päät, ja niiden suusta
lähti tuli ja savu ja tulikivi. **18** Näistä kolmesta vitsauksesta sai
kolmas osa ihmisiä surmansa: tulesta ja savusta ja tulikivestä,
jotka lähtivät niiden suusta. **19** Sillä hevosten voima oli niiden
suussa ja niiden hännässä; niiden hännät näet olivat käärmeitten
kaltaiset, ja niissä oli päät, joilla ne vahingoittivat. **20** Ja jäljelle
jääneet ihmiset, ne, joita ei tapettu näillä vitsauksilla, eivät
tehneet parannusta kättensä teoista, niin että olisivat lakanneet
kumartamasta riivaajia ja kultaisia ja hopeaisia ja vaskisia ja

kivisiä ja puisia epäjumalankuvia, jotka eivät voi nähdä eikä
kuulla eikä kävellä. **21** He eivät tehneet parannusta murhistaan
eikä velhouksistaan eikä haureudestaan eikä varkauksistaan.
10 Ja minä näin erään toisen, väkevän enkelin tulevan alas
taivaasta; hänen verhonaan oli pilvi, ja taivaankaari oli hänen
päänsä päällä, ja hänen kasvonsa olivat niinkuin aurinko, ja
hänen jalkansa niinkuin tulipatsaat, **2** ja hänellä oli kädessään
avattu kirjanen. Ja hän laski oikean jalkansa meren päälle ja
vasemman maan päälle **3** ja huusi suurella äänellä, niinkuin
leijona ärjyy; ja kun hän huusi, antoivat ne seitsemän ukkosen
jylinää ääntensä puhua. **4** Ja kun ne seitsemän ukkosenjylinää
olivat puhuneet, yritin minä kirjoittaa, mutta minä kuulin äänen
taivaasta sanovan: "Pane sinetin taakse, mitä ne seitsemän
ukkosenjylinää puhuivat, äläkä sitä kirjoita". **5** Ja enkeli, jonka
minä näin seisovan meren päällä ja maan päällä, kohotti
oikean kätensä taivasta kohti **6** ja vannoi hänen kauttansa,
joka elää aina ja iankaikkisesti, hänen, joka on luonut taivaan
ja mitä siinä on, ja maan ja mitä siinä on, ja meren ja mitä
siinä on, ettei enää ole oleva aikaa, **(aiōn g165)** **7** vaan että
niinä päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu hänen
puhaltaessaan pasunaan, Jumalan salaisuus käy täytäntöön sen
hyvän sanoman mukaan, jonka hän on ilmoittanut palvelijoillensa
profeetoille. **8** Ja sen äänen, jonka minä olin kuullut taivaasta,
kuulin taas puhuvan minulle ja sanovan: "Mene ja ota tuo avattu
kirjakäärö, joka on meren ja maan päällä seisovan enkelin
kädessä". **9** Ja minä menin enkelin tykö ja pyysin, että hän
antaisi minulle sen kirjasen. Ja hän sanoi minulle: "Ota ja syö
se; se on karvasteleva vatsassasi, mutta suussasi se on oleva
makea kuin hunaja". **10** Niin minä otin kirjasen enkelin kädestä

ja söin sen; se oli minun suussani makea kuin hunaja; mutta sen
syötyäni minun vatsaani karvasteli. **11** Ja minulle sanottiin: "Sinun
tulee taas profetoida monista kansoista ja kansanheimoista ja
kielistä ja kuninkaista".

11 Ja minulle annettiin sauvan kaltainen ruoko ja sanottiin:
"Nouse ja mittaa Jumalan temppeli ja alttari ja ne, jotka
siinä kumartaen rukoilevat. **2** Mutta temppelin ulkopuolella
oleva esikartano erota pois, äläkä sitä mittaa, sillä se on
annettu pakanakansoille; ja he tallaavat pyhää kaupunkia
neljäkymmentäkaksi kuukautta. **3** Ja minä annan kahdelle
todistajalleni toimeksi säkkipukuihin puettuina profetoida
tuhannen kahdensadan kuudenkymmenen päivän ajan." **4** Nämä
ovat ne kaksi öljypuuta ja ne kaksi lampunjalkaa, jotka seisovat
maan Herran edessä. **5** Ja jos joku tahtoo heitä vahingoittaa,
lähtee tuli heidän suustaan ja kuluttaa heidän vihollisensa; ja
jos joku tahtoo heitä vahingoittaa, on hän saava surmansa sillä
tavalla. **6** Heillä on valta sulkea taivas, niin ettei sadetta tule
heidän profetoimisensa päivinä, ja heillä on valta muuttaa vedet
vereksi ja lyödä maata kaikkinaisilla vitsauksilla, niin usein kuin
tahtovat. **7** Ja kun he ovat lopettaneet todistamisensa, on peto,
se, joka nousee syvyydestä, käyvä sotaa heitä vastaan ja voittava
heidät ja tappava heidät. **(Abyssos g12)** **8** Ja heidän ruumiinsa
viruvat sen suuren kaupungin kadulla, jota hengellisesti puhuen
kutsutaan Sodomaksi ja Egyptiksi ja jossa myös heidän Herransa
ristiinnaulittiin. **9** Ja ihmiset eri kansoista ja sukukunnista ja
kielistä ja kansanheimoista näkevät heidän ruumiinsa kolme
ja puoli päivää, eivätkä salli, että heidän ruumiinsa pannaan
hautaan. **10** Ja ne, jotka maan päällä asuvat, iloitsevat heidän
kohtalostaan ja riemuitsevat ja lähettävät lahjoja toisilleen; sillä

nämä kaksi profeettaa olivat vaivanneet niitä, jotka maan päällä
asuvat. **11** Ja niiden kolmen ja puolen päivän kuluttua meni
heihin Jumalasta elämän henki, ja he nousivat jaloilleen, ja
suuri pelko valtasi ne, jotka näkivät heidät. **12** Ja he kuulivat
suuren äänen taivaasta sanovan heille: "Nouskaa tänne!" Niin
he nousivat taivaaseen pilvessä, ja heidän vihollisensa näkivät
heidät. **13** Ja sillä hetkellä tapahtui suuri maanjäristys, ja
kymmenes osa kaupunkia kukistui, ja maanjäristyksessä sai
surmansa seitsemäntuhatta henkeä, ja muut peljästyivät ja
antoivat taivaan Jumalalle kunnian. **14** Toinen "voi!" on mennyt;
katso, kolmas "voi!" tulee pian. **15** Ja seitsemäs enkeli puhalsi
pasunaan; niin kuului taivaassa suuria ääniä, jotka sanoivat:
"Maailman kuninkuus on tullut meidän Herrallemme ja hänen
Voidellullensa, ja hän on hallitseva aina ja iankaikkisesti". **(aiōn
g165)** **16** Ja ne kaksikymmentä neljä vanhinta, jotka istuivat
valtaistuimillaan Jumalan edessä, lankesivat kasvoillensa ja
kumartaen rukoilivat Jumalaa, **17** sanoen: "Me kiitämme sinua,
Herra Jumala, Kaikkivaltias, joka olet ja joka olit, siitä, että olet
ottanut suuren voimasi ja ottanut hallituksen. **18** Ja pakanakansat
ovat vihastuneet, mutta sinun vihasi on tullut, ja tullut on aika
tuomita kuolleet ja maksaa palkka sinun palvelijoillesi profeetoille
ja pyhille ja niille, jotka sinun nimeäsi pelkäävät, pienille ja
suurille, ja turmella ne, jotka maan turmelevat." **19** Ja Jumalan
temppeli taivaassa aukeni, ja hänen liittonsa arkki näkyi hänen
temppelissään, ja tuli salamoita ja ääniä ja ukkosenjylinää ja
maanjäristystä ja suuria rakeita.

12 Ja näkyi suuri merkki taivaassa: vaimo, vaatetettu auringolla,
ja kuu hänen jalkojensa alla, ja hänen päässään seppeleenä
kaksitoista tähteä. **2** Hän oli raskaana ja huusi synnytyskivuissaan,

ja hänen oli vaikea synnyttää. **3** Ja näkyi toinen merkki taivaassa,
ja katso: suuri, tulipunainen lohikäärme, jolla oli seitsemän päätä
ja kymmenen sarvea, ja sen päissä seitsemän kruunua; **4** ja
sen pyrstö pyyhkäisi pois kolmannen osan taivaan tähtiä ja
heitti ne maan päälle. Ja lohikäärme seisoi synnyttämäisillään
olevan vaimon edessä nielläkseen hänen lapsensa, kun hän
sen synnyttäisi. **5** Ja hän synnytti poikalapsen, joka on
kaitseva kaikkia pakanakansoja rautaisella valtikalla; ja hänen
lapsensa temmattiin Jumalan tykö ja hänen valtaistuimensa
tykö. **6** Ja vaimo pakeni erämaahan, jossa hänellä oli Jumalan
valmistama paikka, että häntä elätettäisiin siellä tuhat kaksisataa
kuusikymmentä päivää. **7** Ja syttyi sota taivaassa: Miikael ja
hänen enkelinsä sotivat lohikäärmettä vastaan; ja lohikäärme ja
hänen enkelinsä sotivat, **8** mutta eivät voittaneet, eikä heillä enää
ollut sijaa taivaassa. **9** Ja suuri lohikäärme, se vanha käärme,
jota perkeleeksi ja saatanaksi kutsutaan, koko maanpiirin villitsijä,
heitettiin maan päälle, ja hänen enkelinsä heitettiin hänen
kanssansa. **10** Ja minä kuulin suuren äänen taivaassa sanovan:
"Nyt on tullut pelastus ja voima ja meidän Jumalamme valtakunta
ja hänen Voideltunsa valta, sillä meidän veljiemme syyttäjä, joka
yöt ja päivät syytti heitä meidän Jumalamme edessä, on heitetty
ulos. **11** Ja he ovat voittaneet hänet Karitsan veren kautta ja
todistuksensa sanan kautta, eivätkä ole henkeänsä rakastaneet,
vaan olleet alttiit kuolemaan asti. **12** Sentähden riemuitkaa,
taivaat, ja te, jotka niissä asutte! Voi maata ja merta, sillä perkele
on astunut alas teidän luoksenne pitäen suurta vihaa, koska
hän tietää, että hänellä on vähän aikaa!" **13** Ja kun lohikäärme
näki olevansa heitetty maan päälle, ajoi hän takaa sitä vaimoa,
joka oli poikalapsen synnyttänyt. **14** Mutta vaimolle annettiin

sen suuren kotkan kaksi siipeä hänen lentääksensä erämaahan
sille paikalleen, jossa häntä elätetään aika ja kaksi aikaa ja
puoli aikaa poissa käärmeen näkyvistä. **15** Ja käärme syöksi
kidastansa vaimon jälkeen vettä niinkuin virran, saattaakseen
hänet virran vietäväksi. **16** Mutta maa auttoi vaimoa: maa avasi
suunsa ja nieli virran, jonka lohikäärme oli syössyt kidastansa.
17 Ja lohikäärme vihastui vaimoon ja lähti käymään sotaa muita
hänen jälkeläisiänsä vastaan, jotka pitävät Jumalan käskyt ja
joilla on Jeesuksen todistus.

13 Ja se asettui seisomaan meren hiekalle. Ja minä näin pedon
nousevan merestä; sillä oli kymmenen sarvea ja seitsemän
päätä, ja sarvissansa kymmenen kruunua, ja sen päihin oli
kirjoitettu pilkkaavia nimiä. **2** Ja peto, jonka minä näin, oli
leopardin näköinen, ja sen jalat ikäänkuin karhun, ja sen kita
niinkuin leijonan kita. Ja lohikäärme antoi sille voimansa ja
valtaistuimensa ja suuren vallan. **3** Ja minä näin yhden sen
päistä olevan ikäänkuin kuoliaaksi haavoitetun, mutta sen
kuolinhaava parantui. Ja koko maa seurasi ihmetellen petoa. **4**
Ja he kumarsivat lohikäärmettä, koska se oli antanut sellaisen
vallan pedolle, ja kumarsivat petoa sanoen: "Kuka on pedon
vertainen, ja kuka voi sotia sitä vastaan?" **5** Ja sille annettiin
suu puhua suuria sanoja ja pilkkapuheita, ja sille annettiin
valta tehdä sitä neljäkymmentä kaksi kuukautta. **6** Ja se avasi
suunsa Jumalaa pilkkaamaan, pilkatakseen hänen nimeänsä
ja hänen majaansa, niitä, jotka taivaassa asuvat. **7** Ja sille
annettiin valta käydä sotaa pyhiä vastaan ja voittaa heidät, ja
sen valtaan annettiin kaikki sukukunnat ja kansat ja kielet ja
kansanheimot. **8** Ja kaikki maan päällä asuvaiset kumartavat
sitä, jokainen, jonka nimi ei ole kirjoitettu teurastetun Karitsan

elämänkirjaan, hamasta maailman perustamisesta. **9** Jos kenellä
on korva, hän kuulkoon. **10** Jos kuka vankeuteen vie, niin hän
itse vankeuteen joutuu; jos kuka miekalla tappaa, hänet pitää
miekalla tapettaman. Tässä on pyhien kärsivällisyys ja usko. **11**
Ja minä näin toisen pedon nousevan maasta, ja sillä oli kaksi
sarvea niinkuin karitsan sarvet, ja se puhui niinkuin lohikäärme.
12 Ja se käyttää kaikkea ensimmäisen pedon valtaa sen nähden
ja saattaa maan ja siinä asuvaiset kumartamaan ensimmäistä
petoa, sitä, jonka kuolinhaava parani. **13** Ja se tekee suuria
ihmeitä, niin että saa tulenkin taivaasta lankeamaan maahan
ihmisten nähden. **14** Ja se villitsee maan päällä asuvaiset niillä
ihmeillä, joita sen sallittiin tehdä pedon nähden; se yllyttää
maan päällä asuvaiset tekemään sen pedon kuvan, jossa oli
miekanhaava ja joka virkosi. **15** Ja sille annettiin valta antaa
pedon kuvalle henki, että pedon kuva puhuisikin ja saisi aikaan,
että ketkä vain eivät kumartaneet pedon kuvaa, ne tapettaisiin.
16 Ja se saa kaikki, pienet ja suuret, sekä rikkaat että köyhät,
sekä vapaat että orjat, panemaan merkin oikeaan käteensä tai
otsaansa, **17** ettei kukaan muu voisi ostaa eikä myydä kuin se,
jossa on merkki: pedon nimi tai sen nimen luku. **18** Tässä on
viisaus. Jolla ymmärrys on, se laskekoon pedon luvun; sillä se on
ihmisen luku. Ja sen luku on kuusisataa kuusikymmentä kuusi.

14 Ja minä näin, ja katso, Karitsa seisoi Siionin vuorella, ja
hänen kanssaan sata neljäkymmentä neljä tuhatta, joiden otsaan
oli kirjoitettu hänen nimensä ja hänen Isänsä nimi. **2** Ja minä
kuulin äänen taivaasta ikäänkuin paljojen vetten pauhinan ja
ikäänkuin suuren ukkosenjylinän, ja ääni, jonka minä kuulin,
oli ikäänkuin kanteleensoittajain, kun he kanteleitaan soittavat.
3 Ja he veisasivat uutta virttä valtaistuimen edessä ja neljän

olennon ja vanhinten edessä; eikä kukaan voinut oppia sitä
virttä, paitsi ne sata neljäkymmentä neljä tuhatta, jotka ovat
ostetut maasta. **4** Nämä ovat ne, jotka eivät ole saastuttaneet
itseään naisten kanssa; sillä he ovat niinkuin neitsyet. Nämä
ovat ne, jotka seuraavat Karitsaa, mihin ikinä hän menee. Nämä
ovat ostetut ihmisistä esikoiseksi Jumalalle ja Karitsalle, **5** eikä
heidän suussaan ole valhetta havaittu; he ovat tahrattomat. **6** Ja
minä näin lentävän keskitaivaalla erään toisen enkelin, jolla oli
iankaikkinen evankeliumi julistettavana maan päällä asuvaisille,
kaikille kansanheimoille ja sukukunnille ja kielille ja kansoille.
(aiōnios g166) **7** Ja hän sanoi suurella äänellä: "Peljätkää Jumalaa
ja antakaa hänelle kunnia, sillä hänen tuomionsa hetki on
tullut, ja kumartakaa häntä, joka on tehnyt taivaan ja maan
ja meren ja vetten lähteet". **8** Ja seurasi vielä toinen enkeli,
joka sanoi: "Kukistunut, kukistunut on se suuri Babylon, joka
haureutensa vihan viinillä on juottanut kaikki kansat". **9** Ja heitä
seurasi vielä kolmas enkeli, joka sanoi suurella äänellä: "Jos
joku kumartaa petoa ja sen kuvaa ja ottaa sen merkin otsaansa
tai käteensä, **10** niin hänkin on juova Jumalan vihan viiniä, joka
sekoittamattomana on kaadettu hänen vihansa maljaan, ja häntä
pitää tulella ja tulikivellä vaivattaman pyhien enkelien edessä ja
Karitsan edessä. **11** Ja heidän vaivansa savu on nouseva aina
ja iankaikkisesti, eikä heillä ole lepoa päivällä eikä yöllä, heillä,
jotka petoa ja sen kuvaa kumartavat, eikä kenelläkään, joka ottaa
sen nimen merkin. **(aiōn g165)** **12** Tässä on pyhien kärsivällisyys,
niiden, jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon. **13** Ja
minä kuulin äänen taivaasta sanovan: "Kirjoita: Autuaat ovat ne
kuolleet, jotka Herrassa kuolevat tästedes. Totisesti-sanoo Henki-
he saavat levätä vaivoistansa, sillä heidän tekonsa seuraavat

heitä." **14** Ja minä näin, ja katso: valkoinen pilvi, ja pilvellä
istui Ihmisen Pojan muotoinen, päässänsä kultainen kruunu ja
kädessänsä terävä sirppi. **15** Ja temppelistä tuli eräs toinen
enkeli huutaen suurella äänellä pilvellä istuvalle: "Lähetä sirppisi
ja leikkaa, sillä leikkuuaika on tullut, ja maan elo on kypsynyt".
16 Ja pilvellä istuva heitti sirppinsä maan päälle, ja maa tuli
leikatuksi. **17** Ja taivaan temppelistä lähti eräs toinen enkeli,
ja hänelläkin oli terävä sirppi. **18** Ja alttarista lähti vielä toinen
enkeli, jolla oli tuli vallassaan, ja hän huusi suurella äänellä sille,
jolla oli se terävä sirppi, sanoen: "Lähetä terävä sirppisi ja korjaa
tertut maan viinipuusta, sillä sen rypäleet ovat kypsyneet". **19** Ja
enkeli heitti sirppinsä alas maahan ja korjasi maan viinipuun
hedelmät ja heitti ne Jumalan vihan suureen kuurnaan. **20** Ja
kuurna poljettiin kaupungin ulkopuolella, ja kuurnasta kuohui
veri hevosten kuolaimiin asti, tuhannen kuudensadan vakomitan
päähän.

15 Ja minä näin toisen tunnusmerkin taivaassa, suuren ja
ihmeellisen: seitsemän enkeliä, joilla oli seitsemän viimeistä
vitsausta, sillä niissä Jumalan viha täyttyy. **2** Ja minä näin
ikäänkuin lasisen meren, tulella sekoitetun, ja niiden, jotka olivat
saaneet voiton pedosta ja sen kuvasta ja sen nimen luvusta,
seisovan sillä lasisella merellä, ja heillä oli Jumalan kanteleet.
3 Ja he veisasivat Mooseksen, Jumalan palvelijan, virttä ja
Karitsan virttä, sanoen: "Suuret ja ihmeelliset ovat sinun tekosi,
Herra Jumala, Kaikkivaltias; vanhurskaat ja totiset ovat sinun
tiesi, sinä kansojen kuningas. **4** Kuka ei pelkäisi, Herra, ja ylistäisi
sinun nimeäsi? Sillä sinä yksin olet Pyhä; sillä kaikki kansat
tulevat ja kumartavat sinua, koska sinun vanhurskaat tuomiosi
ovat julki tulleet." **5** Ja sen jälkeen minä näin: todistuksen majan

temppeli taivaassa avattiin; **6** ja ne seitsemän enkeliä, joilla oli
ne seitsemän vitsausta, lähtivät temppelistä, puettuina puhtaisiin,
hohtaviin pellavavaatteisiin ja rinnoilta vyötettyinä kultaisilla
vöillä. **7** Ja yksi niistä neljästä olennosta antoi niille seitsemälle
enkelille seitsemän kultaista maljaa, täynnä Jumalan vihaa,
hänen, joka elää aina ja iankaikkisesti. **(aiōn g165)** **8** Ja temppeli
tuli savua täyteen Jumalan kirkkaudesta ja hänen voimastansa,
eikä kukaan voinut mennä sisälle temppeliin, ennenkuin niiden
seitsemän enkelin seitsemän vitsausta oli käynyt täytäntöön.

16 Ja minä kuulin suuren äänen temppelistä sanovan niille
seitsemälle enkelille: "Menkää ja vuodattakaa ne seitsemän
Jumalan vihan maljaa maan päälle". **2** Ja ensimmäinen lähti ja
vuodatti maljansa maan päälle; ja tuli pahoja ja ilkeitä paiseita
niihin ihmisiin, joissa oli pedon merkki ja jotka kumarsivat sen
kuvaa. **3** Ja toinen enkeli vuodatti maljansa mereen, ja se tuli
vereksi, ikäänkuin kuolleen vereksi, ja jokainen elävä olento
kuoli, mitä meressä oli. **4** Ja kolmas enkeli vuodatti maljansa
jokiin ja vesilähteisiin, ja ne tulivat vereksi. **5** Ja minä kuulin
vetten enkelin sanovan: "Vanhurskas olet sinä, joka olet ja
joka olit, sinä Pyhä, kun näin olet tuominnut. **6** Sillä pyhien
ja profeettain verta he ovat vuodattaneet, ja verta sinä olet
antanut heille juoda; sen he ovat ansainneet." **7** Ja minä kuulin
alttarin sanovan: "Totisesti, Herra Jumala, Kaikkivaltias, totiset ja
vanhurskaat ovat sinun tuomiosi". **8** Ja neljäs enkeli vuodatti
maljansa aurinkoon, ja sille annettiin valta paahtaa ihmisiä
tulella. **9** Ja ihmiset paahtuivat kovassa helteessä ja pilkkasivat
Jumalan nimeä, hänen, jolla on vallassaan nämä vitsaukset;
mutta he eivät tehneet parannusta, niin että olisivat antaneet
hänelle kunnian. **10** Ja viides enkeli vuodatti maljansa pedon

valtaistuimelle, ja sen valtakunta pimeni; ja he pureskelivat
kielensä rikki tuskissansa **11** ja pilkkasivat taivaan Jumalaa
tuskiensa ja paiseittensa tähden, mutta eivät tehneet parannusta
teoistansa. **12** Ja kuudes enkeli vuodatti maljansa suureen
Eufrat-virtaan, ja sen vesi kuivui, että tie valmistuisi auringon
noususta tuleville kuninkaille. **13** Ja minä näin lohikäärmeen
suusta ja pedon suusta ja väärän profeetan suusta lähtevän
kolme saastaista henkeä, sammakon muotoista. **14** Sillä ne
ovat riivaajain henkiä, jotka tekevät ihmeitä; ne lähtevät koko
maanpiirin kuningasten luo kokoamaan heidät sotaan Jumalan,
Kaikkivaltiaan, suurena päivänä. **15** -Katso, minä tulen niinkuin
varas; autuas se, joka valvoo ja pitää vaatteistansa vaarin, ettei
hän kulkisi alastomana eikä hänen häpeätänsä nähtäisi! - **16** Ja
ne kokosivat heidät siihen paikkaan, jonka nimi hebreaksi on
Harmagedon. **17** Ja seitsemäs enkeli vuodatti maljansa ilmaan,
ja temppelistä, valtaistuimelta, lähti suuri ääni, joka sanoi: "Se on
tapahtunut". **18** Ja tuli salamoita ja ääniä ja ukkosenjylinää; ja tuli
suuri maanjäristys, niin ankara ja suuri maanjäristys, ettei sen
vertaista ole ollut siitä asti, kuin ihmisiä on ollut maan päällä. **19**
Ja se suuri kaupunki meni kolmeen osaan, ja kansojen kaupungit
kukistuivat. Ja se suuri Babylon tuli muistetuksi Jumalan edessä,
niin että hän antoi sille vihansa kiivauden viinimaljan. **20** Ja
kaikki saaret pakenivat, eikä vuoria enää ollut. **21** Ja suuria
rakeita, leiviskän painoisia, satoi taivaasta ihmisten päälle; ja
ihmiset pilkkasivat Jumalaa raesateen vitsauksen tähden, sillä
se vitsaus oli ylen suuri.

17 Ja tuli yksi niistä seitsemästä enkelistä, joilla oli ne seitsemän
maljaa, ja puhui minulle sanoen: "Tule, minä näytän sinulle
sen suuren porton tuomion, joka istuu paljojen vetten päällä, **2**

hänen, jonka kanssa maan kuninkaat ovat haureutta harjoittaneet
ja jonka haureuden viinistä maan asukkaat ovat juopuneet".
3 Ja hän vei minut hengessä erämaahan. Siellä minä näin
naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli täynnä
pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea.
4 Ja nainen oli puettu purppuraan ja helakanpunaan ja koristettu
kullalla ja jalokivillä ja helmillä ja piti kädessään kultaista maljaa,
joka oli täynnä kauhistuksia ja hänen haureutensa riettauksia. **5**
Ja hänen otsaansa oli kirjoitettu nimi, salaisuus: "Suuri Babylon,
maan porttojen ja kauhistuksien äiti". **6** Ja minä näin sen naisen
olevan juovuksissa pyhien verestä ja Jeesuksen todistajain
verestä; ja nähdessäni hänet minä suuresti ihmettelin. **7** Ja enkeli
sanoi minulle: "Miksi ihmettelet? Minä sanon sinulle tuon naisen
salaisuuden ja tuon pedon salaisuuden, joka häntä kantaa ja jolla
on seitsemän päätä ja kymmenen sarvea. **8** Peto, jonka sinä
näit, on ollut, eikä sitä enää ole, mutta se on nouseva syvyydestä
ja menevä kadotukseen; ja ne maan päällä asuvaiset, joiden
nimet eivät ole kirjoitetut elämän kirjaan, hamasta maailman
perustamisesta, ihmettelevät, kun he näkevät pedon, että se
on ollut eikä sitä enää ole, mutta se on tuleva. **(Abyssos g12)**
9 Tässä on ymmärrys, jossa viisaus on: Ne seitsemän päätä
ovat seitsemän vuorta, joiden päällä nainen istuu; ne ovat myös
seitsemän kuningasta; **10** heistä on viisi kaatunut, yksi on,
viimeinen ei ole vielä tullut, ja kun hän tulee, pitää hänen vähän
aikaa pysymän. **11** Ja peto, joka on ollut ja jota ei enää ole, on itse
kahdeksas, ja on yksi noista seitsemästä, ja menee kadotukseen.
12 Ja ne kymmenen sarvea, jotka sinä näit, ovat kymmenen
kuningasta, jotka eivät vielä ole saaneet kuninkuutta, mutta
saavat vallan niinkuin kuninkaat yhdeksi hetkeksi pedon kanssa.

13 Näillä on yksi ja sama mieli, ja he antavat voimansa ja valtansa
pedolle. **14** He sotivat Karitsaa vastaan, mutta Karitsa on voittava
heidät, sillä hän on herrain Herra ja kuningasten Kuningas;
ja kutsutut ja valitut ja uskolliset voittavat hänen kanssansa."
15 Ja hän sanoi minulle: "Vedet, jotka sinä näit, tuolla, missä
portto istuu, ovat kansoja ja väkijoukkoja ja kansanheimoja ja
kieliä. **16** Ja ne kymmenen sarvea, jotka sinä näit, ja peto,
ne vihaavat porttoa ja riisuvat hänet paljaaksi ja alastomaksi
ja syövät hänen lihansa ja polttavat hänet tulessa. **17** Sillä
Jumala on pannut heidän sydämeensä, että he täyttävät hänen
aivoituksensa, yksimielisesti, ja antavat kuninkuutensa pedolle,
kunnes Jumalan sanat täyttyvät. **18** Ja nainen, jonka sinä näit,
on se suuri kaupunki, jolla on maan kuninkaitten kuninkuus."

18 Sen jälkeen minä näin tulevan taivaasta alas erään toisen
enkelin, jolla oli suuri valta, ja maa valkeni hänen kirkkaudestaan.
2 Ja hän huusi voimallisella äänellä sanoen: "Kukistunut,
kukistunut on suuri Babylon ja tullut riivaajain asuinpaikaksi ja
kaikkien saastaisten henkien tyyssijaksi ja kaikkien saastaisten
ja vihattavain lintujen tyyssijaksi. **3** Sillä hänen haureutensa
vihan viiniä ovat kaikki kansat juoneet, ja maan kuninkaat ovat
haureutta harjoittaneet hänen kanssansa, ja maan kauppiaat ovat
rikastuneet hänen hekumansa runsaudesta." **4** Ja minä kuulin
toisen äänen taivaasta sanovan: "Lähtekää siitä ulos, te minun
kansani, ettette tulisi hänen synteihinsä osallisiksi ja saisi tekin
kärsiä hänen vitsauksistansa. **5** Sillä hänen syntinsä ulottuvat
taivaaseen asti, ja Jumala on muistanut hänen rikoksensa. **6**
Kostakaa hänelle sen mukaan, kuin hän on tehnyt, ja antakaa
hänelle kaksinkertaisesti hänen teoistansa; siihen maljaan, johon
hän on kaatanut, kaatakaa te hänelle kaksin verroin. **7** Niin

paljon kuin hän on itselleen kunniaa ja hekumaa hankkinut,
niin paljon antakaa hänelle vaivaa ja surua. Koska hän sanoo
sydämessään: 'Minä istun kuningattarena enkä ole leski enkä
ole surua näkevä', **8** sentähden hänen vitsauksensa tulevat
yhtenä päivänä: kuolema ja suru ja nälkä, ja hän joutuu tulessa
poltettavaksi, sillä väkevä on Herra Jumala, joka on hänet
tuominnut." **9** Ja maanpiirin kuninkaat, jotka hänen kanssansa
ovat haureutta harjoittaneet ja hekumallisesti eläneet, itkevät
ja parkuvat häntä, kun näkevät hänen palonsa savun; **10** he
seisovat loitolla kauhistuen hänen vaivaansa ja sanovat: "Voi, voi
sinua, Babylon, sinä suuri kaupunki, sinä vahva kaupunki, sillä
sinun tuomiosi tuli yhdessä hetkessä!" **11** Ja maanpiirin kauppiaat
itkevät ja surevat häntä, kun ei kukaan enää osta heidän
tavaraansa, **12** kaupaksi tuotua kultaa ja hopeata ja jalokiviä ja
helmiä ja pellavakangasta ja purppuraa ja silkkiä ja helakanpunaa
ja kaikkinaista hajupuuta ja kaikenlaisia norsunluu-esineitä ja
kaikenlaisia kalleimmasta puusta ja vaskesta ja raudasta ja
marmorista tehtyjä esineitä, **13** ja kanelia ja hiusvoidetta ja
suitsuketta ja hajuvoidetta ja suitsutuspihkaa ja viiniä ja öljyä ja
lestyjä jauhoja ja viljaa ja karjaa ja lampaita ja hevosia ja vaunuja
ja orjia ja ihmissieluja. **14** Ja hedelmät, joita sinun sielusi himoitsi,
ovat sinulta menneet, ja kaikki kalleutesi ja komeutesi ovat
sinulta hävinneet, eikä niitä enää koskaan löydetä. **15** Niiden
kauppiaat, ne, jotka rikastuivat tästä kaupungista, seisovat loitolla
kauhistuen hänen vaivaansa, itkien ja surren, **16** ja sanovat: "Voi,
voi sitä suurta kaupunkia, joka oli puettu pellavaan ja purppuraan
ja helakanpunaan ja koristettu kullalla ja jalokivillä ja helmillä,
kun semmoinen rikkaus yhdessä hetkessä tuhoutui!" **17** Ja
kaikki laivurit ja kaikki rannikkopurjehtijat ja merimiehet ja kaikki

merenkulkijat seisoivat loitolla **18** ja huusivat nähdessään hänen
palonsa savun ja sanoivat: "Mikä on tämän suuren kaupungin
vertainen?" **19** Ja he heittivät tomua päänsä päälle ja huusivat
itkien ja surren ja sanoivat: "Voi, voi sitä suurta kaupunkia,
jonka kalleuksista rikastuivat kaikki, joilla oli laivoja merellä,
kun se yhdessä hetkessä tuhoutui!" **20** Riemuitse hänestä,
taivas, ja te pyhät ja apostolit ja profeetat; sillä Jumala on
hänet tuominnut ja kostanut hänelle teidän tuomionne. **21** Ja
väkevä enkeli otti kiven, niinkuin suuren myllynkiven, ja heitti sen
mereen sanoen: "Näin heitetään kiivaasti pois Babylon, se suuri
kaupunki, eikä sitä enää löydetä". **22** Ei kuulla sinussa enää
kanteleensoittajain ja laulajain, huilun-ja torvensoittajain ääntä; ei
löydetä sinusta enää minkään ammatin taituria; ei kuulla sinussa
enää myllyn jyrinää; **23** ei loista sinussa enää lampun valo; ei
kuulla sinussa enää huutoa yljälle eikä huutoa morsiamelle; sillä
sinun kauppiaasi olivat maan mahtavia, ja sinun velhoutesi villitsi
kaikki kansat; **24** ja hänestä on löydetty profeettain ja pyhien veri
ja kaikkien veri, jotka maan päällä ovat tapetut.

19 Sen jälkeen minä kuulin ikäänkuin kansan paljouden suuren
äänen taivaassa sanovan: "Halleluja! Pelastus ja kunnia ja
voima on Jumalan, meidän Jumalamme. **2** Sillä totiset ja
vanhurskaat ovat hänen tuomionsa; sillä hän on tuominnut
sen suuren porton, joka turmeli maan haureudellaan, ja on
kostanut ja on vaatinut hänen kädestänsä palvelijainsa veren."
3 Ja he sanoivat toistamiseen: "Halleluja!" Ja hänen savunsa
nousee aina ja iankaikkisesti. **(aiōn g165)** **4** Ja ne kaksikymmentä
neljä vanhinta ja neljä olentoa lankesivat maahan ja kumartaen
rukoilivat Jumalaa, joka valtaistuimella istuu, ja sanoivat: "Amen,
halleluja!" **5** Ja valtaistuimelta lähti ääni, joka sanoi: "Ylistäkää

meidän Jumalaamme, kaikki hänen palvelijansa, te, jotka häntä
pelkäätte, sekä pienet että suuret". **6** Ja minä kuulin ikäänkuin
kansan paljouden äänen ja ikäänkuin paljojen vetten pauhinan
ja ikäänkuin suuren ukkosenjylinän sanovan: "Halleluja! Sillä
Herra, meidän Jumalamme, Kaikkivaltias, on ottanut hallituksen.
7 Iloitkaamme ja riemuitkaamme ja antakaamme kunnia hänelle,
sillä Karitsan häät ovat tulleet, ja hänen vaimonsa on itsensä
valmistanut. **8** Ja hänen annettiin pukeutua liinavaatteeseen,
hohtavaan ja puhtaaseen: se liina on pyhien vanhurskautus." **9**
Ja hän sanoi minulle: "Kirjoita: Autuaat ne, jotka ovat kutsutut
Karitsan hääaterialle!" Vielä hän sanoi minulle: "Nämä sanat
ovat totiset Jumalan sanat". **10** Ja minä lankesin hänen
jalkojensa juureen, kumartaen rukoillakseni häntä. Mutta hän
sanoi minulle: "Varo, ettet sitä tee; minä olen sinun ja sinun
veljiesi kanssapalvelija, niiden, joilla on Jeesuksen todistus;
kumarra ja rukoile Jumalaa. Sillä Jeesuksen todistus on profetian
henki." **11** Ja minä näin taivaan auenneena. Ja katso: valkoinen
hevonen, ja sen selässä istuvan nimi on Uskollinen ja Totinen, ja
hän tuomitsee ja sotii vanhurskaudessa. **12** Ja hänen silmänsä
olivat niinkuin tulen liekit, ja hänen päässään oli monta kruunua,
ja hänellä oli kirjoitettuna nimi, jota ei tiedä kukaan muu kuin
hän itse, **13** ja hänellä oli yllään vereen kastettu vaippa, ja nimi,
jolla häntä kutsutaan, on Jumalan Sana. **14** Ja häntä seurasivat
ratsastaen valkoisilla hevosilla taivaan sotajoukot, puettuina
valkeaan ja puhtaaseen pellavavaatteeseen. **15** Ja hänen
suustaan lähtee terävä miekka, että hän sillä löisi kansoja. Ja hän
on kaitseva heitä rautaisella valtikalla, ja hän polkee kaikkivaltiaan
Jumalan vihan kiivauden viinikuurnan. **16** Ja hänellä on vaipassa
kupeellaan kirjoitettuna nimi: "Kuningasten Kuningas ja herrain

Herra". **17** Ja minä näin enkelin seisovan auringossa, ja hän
huusi suurella äänellä sanoen kaikille keskitaivaalla lentäville
linnuille: "Tulkaa, kokoontukaa Jumalan suurelle aterialle **18**
syömään kuningasten lihaa ja sotapäällikköjen lihaa ja väkevien
lihaa ja hevosten sekä niiden selässä istuvien lihaa ja kaikkien
vapaitten ja orjien lihaa, sekä pienten että suurten". **19** Ja
minä näin pedon ja maan kuninkaat ja heidän sotajoukkonsa
kokoontuneina sotiaksensa hevosen selässä istuvaa vastaan ja
hänen sotajoukkoansa vastaan. **20** Ja peto otettiin kiinni, ja sen
kanssa väärä profeetta, joka sen nähden oli tehnyt ihmetekonsa,
joilla hän oli eksyttänyt ne, jotka olivat ottaneet pedon merkin, ja
ne, jotka olivat sen kuvaa kumartaneet; ne molemmat heitettiin
elävältä tuliseen järveen, joka tulikiveä palaa. **(Limnē Pyr g3041
g4442)** **21** Ja ne muut saivat surmansa hevosen selässä istuvan
miekasta, joka lähti hänen suustaan; ja kaikki linnut tulivat
ravituiksi heidän lihastansa.

20 Ja minä näin tulevan taivaasta alas enkelin, jolla oli syvyyden
avain ja suuret kahleet kädessään. **(Abyssos g12)** **2** Ja hän otti
kiinni lohikäärmeen, sen vanhan käärmeen, joka on perkele ja
saatana, ja sitoi hänet tuhanneksi vuodeksi **3** ja heitti hänet
syvyyteen ja sulki ja lukitsi sen sinetillä hänen jälkeensä, ettei
hän enää kansoja villitsisi, siihen asti kuin ne tuhat vuotta ovat
loppuun kuluneet; sen jälkeen hänet pitää päästettämän irti
vähäksi aikaa. **(Abyssos g12)** **4** Ja minä näin valtaistuimia, ja
he istuivat niille, ja heille annettiin tuomiovalta; ja minä näin
niiden sielut, jotka olivat teloitetut Jeesuksen todistuksen ja
Jumalan sanan tähden, ja niiden, jotka eivät olleet kumartaneet
petoa eikä sen kuvaa eivätkä ottaneet sen merkkiä otsaansa
eikä käteensä; ja he virkosivat eloon ja hallitsivat Kristuksen

kanssa tuhannen vuotta. **5** Muut kuolleet eivät vironneet eloon,
ennenkuin ne tuhat vuotta olivat loppuun kuluneet. Tämä on
ensimmäinen ylösnousemus. **6** Autuas ja pyhä on se, jolla on osa
ensimmäisessä ylösnousemuksessa; heihin ei toisella kuolemalla
ole valtaa, vaan he tulevat olemaan Jumalan ja Kristuksen
pappeja ja hallitsevat hänen kanssaan ne tuhannen vuotta. **7** Ja
kun ne tuhat vuotta ovat loppuun kuluneet, päästetään saatana
vankeudestaan, **8** ja hän lähtee villitsemään maan neljällä
kulmalla olevia kansoja, Googia ja Maagogia, kootakseen heidät
sotaan, ja niiden luku on kuin meren hiekka. **9** Ja he nousevat
yli maan avaruuden ja piirittävät pyhien leirin ja sen rakastetun
kaupungin. Mutta tuli lankeaa taivaasta ja kuluttaa heidät. **10** Ja
perkele, heidän villitsijänsä, heitetään tuli-ja tulikivijärveen, jossa
myös peto ja väärä profeetta ovat, ja heitä vaivataan yöt päivät,
aina ja iankaikkisesti. **(aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442)** **11** Ja
minä näin suuren, valkean valtaistuimen ja sillä istuvaisen, jonka
kasvoja maa ja taivas pakenivat, eikä niille sijaa löytynyt. **12** Ja
minä näin kuolleet, suuret ja pienet, seisomassa valtaistuimen
edessä, ja kirjat avattiin; ja avattiin toinen kirja, joka on elämän
kirja; ja kuolleet tuomittiin sen perusteella, mitä kirjoihin oli
kirjoitettu, tekojensa mukaan. **13** Ja meri antoi ne kuolleet, jotka
siinä olivat, ja Kuolema ja Tuonela antoivat ne kuolleet, jotka
niissä olivat, ja heidät tuomittiin, kukin tekojensa mukaan. **(Hadēs
g86)** **14** Ja Kuolema ja Tuonela heitettiin tuliseen järveen. Tämä
on toinen kuolema, tulinen järvi. **(Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442)**
15 Ja joka ei ollut elämän kirjaan kirjoitettu, se heitettiin tuliseen
järveen. **(Limnē Pyr g3041 g4442)**

21 Ja minä näin uuden taivaan ja uuden maan; sillä
ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa ovat kadonneet, eikä

merta enää ole. **2** Ja pyhän kaupungin, uuden Jerusalemin, minä
näin laskeutuvan alas taivaasta Jumalan tyköä, valmistettuna
niinkuin morsian, miehellensä kaunistettu. **3** Ja minä kuulin
suuren äänen valtaistuimelta sanovan: "Katso, Jumalan maja
ihmisten keskellä! Ja hän on asuva heidän keskellänsä, ja he
ovat hänen kansansa, ja Jumala itse on oleva heidän kanssaan,
heidän Jumalansa; **4** ja hän on pyyhkivä pois kaikki kyyneleet
heidän silmistänsä, eikä kuolemaa ole enää oleva, eikä murhetta
eikä parkua eikä kipua ole enää oleva, sillä kaikki entinen on
mennyt." **5** Ja valtaistuimella istuva sanoi: "Katso, uudeksi minä
teen kaikki". Ja hän sanoi: "Kirjoita, sillä nämä sanat ovat vakaat
ja todet". **6** Ja hän sanoi minulle: "Se on tapahtunut. Minä olen
A ja O, alku ja loppu. Minä annan janoavalle elämän veden
lähteestä lahjaksi. **7** Joka voittaa, on tämän perivä, ja minä
olen oleva hänen Jumalansa, ja hän on oleva minun poikani. **8**
Mutta pelkurien ja epäuskoisten ja saastaisten ja murhaajien ja
huorintekijäin ja velhojen ja epäjumalanpalvelijain ja kaikkien
valhettelijain osa on oleva siinä järvessä, joka tulta ja tulikiveä
palaa; tämä on toinen kuolema." **(Limnē Pyr g3041 g4442)** **9** Ja tuli
yksi niistä seitsemästä enkelistä, joilla oli ne seitsemän maljaa
täynnä seitsemää viimeistä vitsausta, ja puhui minun kanssani
sanoen: "Tule tänne, minä näytän sinulle morsiamen, Karitsan
vaimon". **10** Ja hän vei minut hengessä suurelle ja korkealle
vuorelle ja näytti minulle pyhän kaupungin, Jerusalemin, joka
laskeutui alas taivaasta Jumalan tyköä, **11** ja siinä oli Jumalan
kirkkaus; sen hohto oli kaikkein kalleimman kiven kaltainen,
niinkuin kristallinkirkas jaspis-kivi; **12** siinä oli suuri ja korkea
muuri, jossa oli kaksitoista porttia ja porteilla kaksitoista enkeliä,
ja niihin oli kirjoitettu nimiä, ja ne ovat Israelin lasten kahdentoista

sukukunnan nimet; **13** idässä kolme porttia ja pohjoisessa kolme
porttia ja etelässä kolme porttia ja lännessä kolme porttia. **14** Ja
kaupungin muurilla oli kaksitoista perustusta, ja niissä Karitsan
kahdentoista apostolin kaksitoista nimeä. **15** Ja sillä, joka minulle
puhui, oli mittasauvana kultainen ruoko, mitatakseen kaupungin
ja sen portit ja sen muurin. **16** Ja kaupunki oli neliskulmainen,
ja sen pituus oli yhtä suuri kuin sen leveys. Ja hän mittasi
sillä ruovolla kaupungin: se oli kaksitoista tuhatta vakomittaa.
Sen pituus ja leveys ja korkeus olivat yhtä suuret. **17** Ja hän
mittasi sen muurin: se oli sata neljäkymmentä neljä kyynärää,
ihmismitan mukaan, joka on enkelin mitta. **18** Ja sen muuri oli
rakennettu jaspiksesta, ja kaupunki oli puhdasta kultaa, puhtaan
lasin kaltaista. **19** Ja kaupungin muurin perustukset olivat
kaunistetut kaikkinaisilla kalleilla kivillä; ensimmäinen perustus oli
jaspis, toinen safiiri, kolmas kalkedon, neljäs smaragdi, **20** viides
sardonyks, kuudes sardion, seitsemäs krysoliitti, kahdeksas
berylli, yhdeksäs topaasi, kymmenes krysoprasi, yhdestoista
hyasintti, kahdestoista ametisti. **21** Ja ne kaksitoista porttia
olivat kaksitoista helmeä; kukin portti oli yhdestä helmestä; ja
kaupungin katu oli puhdasta kultaa, ikäänkuin läpikuultavaa lasia.
22 Mutta temppeliä minä en siinä nähnyt; sillä Herra Jumala,
Kaikkivaltias, on sen temppeli, ja Karitsa. **23** Eikä kaupunki
tarvitse valoksensa aurinkoa eikä kuuta; sillä Jumalan kirkkaus
valaisee sen, ja sen lamppu on Karitsa. **24** Ja kansat tulevat
vaeltamaan sen valkeudessa, ja maan kuninkaat vievät sinne
kunniansa. **25** Eikä sen portteja suljeta päivällä, ja yötä ei siellä
ole, **26** ja sinne viedään kansojen kunnia ja kalleudet. **27** Eikä
sinne ole pääsevä mitään epäpyhää eikä ketään kauhistusten

tekijää eikä valhettelijaa, vaan ainoastaan ne, jotka ovat kirjoitetut
Karitsan elämänkirjaan.

22 Ja hän näytti minulle elämän veden virran, joka kirkkaana
kuin kristalli juoksi Jumalan ja Karitsan valtaistuimesta. **2**
Keskellä sen katua ja virran molemmilla puolilla oli elämän
puu, joka kantoi kahdettoista hedelmät, antaen joka kuukausi
hedelmänsä, ja puun lehdet ovat kansojen tervehtymiseksi. **3**
Eikä mitään kirousta ole enää oleva. Ja Jumalan ja Karitsan
valtaistuin on siellä oleva, ja hänen palvelijansa palvelevat
häntä **4** ja näkevät hänen kasvonsa, ja hänen nimensä on
heidän otsissansa. **5** Eikä yötä ole enää oleva, eivätkä he
tarvitse lampun valoa eikä auringon valoa, sillä Herra Jumala
on valaiseva heitä, ja he hallitsevat aina ja iankaikkisesti. **(aiōn
g165)** **6** Ja hän sanoi minulle: "Nämä sanat ovat vakaat ja todet,
ja Herra, profeettain henkien Jumala, on lähettänyt enkelinsä
näyttämään palvelijoilleen, mitä pian tapahtuman pitää. **7** Ja
katso, minä tulen pian. Autuas se, joka ottaa tämän kirjan
ennustuksen sanoista vaarin!" **8** Ja minä, Johannes, olen se,
joka tämän kuulin ja näin. Ja kun olin sen kuullut ja nähnyt, minä
lankesin maahan kumartuakseni sen enkelin jalkojen eteen, joka
tämän minulle näytti. **9** Ja hän sanoi minulle: "Varo, ettet sitä tee;
minä olen sinun ja sinun veljiesi, profeettain, kanssapalvelija, ja
niiden, jotka ottavat tämän kirjan sanoista vaarin; kumartaen
rukoile Jumalaa". **10** Ja hän sanoi minulle: "Älä lukitse tämän
kirjan profetian sanoja; sillä aika on lähellä. **11** Vääryyden tekijä
tehköön edelleen vääryyttä, ja joka on saastainen, saastukoon
edelleen, ja joka on vanhurskas, tehköön edelleen vanhurskautta,
ja joka on pyhä, pyhittyköön edelleen. **12** Katso, minä tulen
pian, ja minun palkkani on minun kanssani, antaakseni kullekin

hänen tekojensa mukaan. **13** Minä olen A ja O, ensimmäinen ja
viimeinen, alku ja loppu. **14** Autuaat ne, jotka pesevät vaatteensa,
että heillä olisi valta syödä elämän puusta ja he pääsisivät
porteista sisälle kaupunkiin! **15** Ulkopuolella ovat koirat ja
velhot ja huorintekijät ja murhaajat ja epäjumalanpalvelijat ja
kaikki, jotka valhetta rakastavat ja tekevät. **16** Minä, Jeesus,
lähetin enkelini todistamaan näitä teille seurakunnissa. Minä olen
Daavidin juurivesa ja hänen suvustansa, se kirkas kointähti." **17**
Ja Henki ja morsian sanovat: "Tule!" Ja joka kuulee, sanokoon:
"Tule!" Ja joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, ottakoon elämän
vettä lahjaksi. **18** Minä todistan jokaiselle, joka tämän kirjan
profetian sanat kuulee: Jos joku panee niihin jotakin lisää, niin
Jumala on paneva hänen päällensä ne vitsaukset, jotka ovat
kirjoitetut tähän kirjaan; **19** ja jos joku ottaa pois jotakin tämän
profetian kirjan sanoista, niin Jumala on ottava pois sen osan,
mikä hänellä on elämän puuhun ja pyhään kaupunkiin, joista
tässä kirjassa on kirjoitettu. **20** Hän, joka näitä todistaa, sanoo:
"Totisesti, minä tulen pian". Amen, tule, Herra Jeesus! **21** Herran
Jeesuksen armo olkoon kaikkien kanssa. Amen.

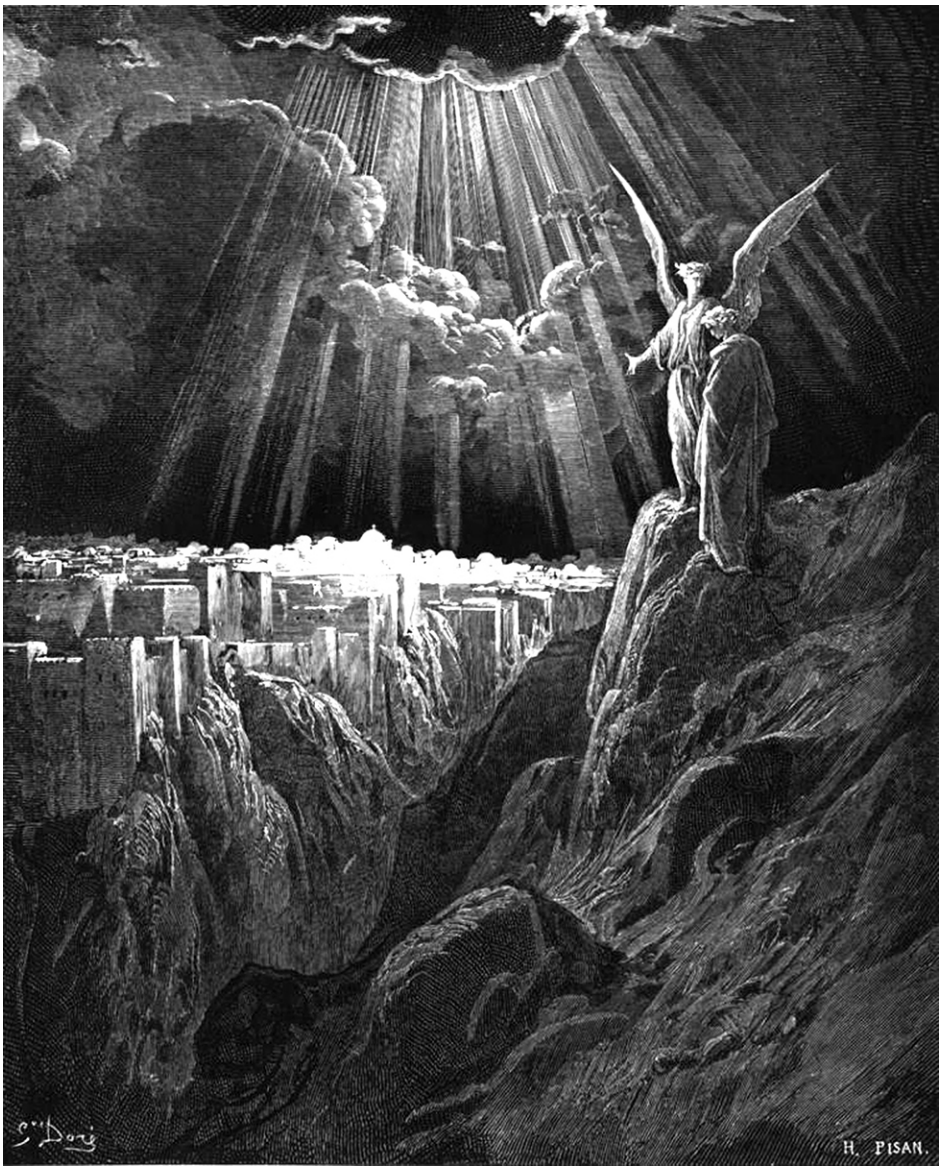

Ja pyhän kaupungin, uuden Jerusalemin, minä näin laskeutuvan alas taivaasta Jumalan tyköä, valmistettuna niinkuin morsian, miehellensä kaunistettu. Ja minä kuulin suuren äänen valtaistuimelta sanovan: 'Katso, Jumalan maja ihmisten keskellä! Ja hän on asuva heidän keskellänsä, ja he ovat hänen kansansa, ja Jumala itse on oleva heidän kanssaan, heidän Jumalansa;

Ilmestys 21:2-3

Lukijan Opas

Suomen Kieli at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Sanakirja

Suomen Kieli at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12
Greek: proper noun, place
Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses
Meaning:
Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126
Greek: adjective
Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6
Meaning:
Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165
Greek: noun
Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses
Meaning:
A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166
Greek: adjective
Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses
Meaning:
From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653
Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular
Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32
Meaning:
To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possiblity, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067
Greek: proper noun, place
Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses
Meaning:
Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86
Greek: proper noun, place
Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses
Meaning:
Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442
Greek: proper noun, place
Usage: Phrase 5 times in the New Testament
Meaning:
Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585
Hebrew: proper noun, place
Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses
Meaning:
The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020
Greek: proper noun, place
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4
Meaning:
Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Sanakirja +

AionianBible.org/Bibles/Finnish---Finnish-Pyha-Raamattu/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Luukkaan 8:31
Roomalaisille 10:7
Ilmestys 9:1
Ilmestys 9:2
Ilmestys 9:11
Ilmestys 11:7
Ilmestys 17:8
Ilmestys 20:1
Ilmestys 20:3

aïdios

Roomalaisille 1:20
Juudaksen 1:6

aiōn

Matteuksen 12:32
Matteuksen 13:22
Matteuksen 13:39
Matteuksen 13:40
Matteuksen 13:49
Matteuksen 21:19
Matteuksen 24:3
Matteuksen 28:20
Markuksen 3:29
Markuksen 4:19
Markuksen 10:30
Markuksen 11:14
Luukkaan 1:33
Luukkaan 1:55
Luukkaan 1:70
Luukkaan 16:8
Luukkaan 18:30
Luukkaan 20:34
Luukkaan 20:35
Johanneksen 4:14
Johanneksen 6:51
Johanneksen 6:58
Johanneksen 8:35
Johanneksen 8:51
Johanneksen 8:52
Johanneksen 9:32
Johanneksen 10:28
Johanneksen 11:26
Johanneksen 12:34
Johanneksen 13:8
Johanneksen 14:16
Teot 3:21
Teot 15:18
Roomalaisille 1:25
Roomalaisille 9:5
Roomalaisille 11:36
Roomalaisille 12:2
Roomalaisille 16:27
1 Korinttilaisille 1:20
1 Korinttilaisille 2:6
1 Korinttilaisille 2:7
1 Korinttilaisille 2:8
1 Korinttilaisille 3:18
1 Korinttilaisille 8:13
1 Korinttilaisille 10:11
2 Korinttilaisille 4:4
2 Korinttilaisille 9:9
2 Korinttilaisille 11:31
Galatalaisille 1:4
Galatalaisille 1:5
Efesolaisille 1:21
Efesolaisille 2:2
Efesolaisille 2:7
Efesolaisille 3:9
Efesolaisille 3:11
Efesolaisille 3:21
Efesolaisille 6:12
Filippiläisille 4:20
Kolossalaisille 1:26
1 Timoteukselle 1:17
1 Timoteukselle 6:17
2 Timoteukselle 4:10
2 Timoteukselle 4:18
Tituksille 2:12
Heprealaisille 1:2
Heprealaisille 1:8
Heprealaisille 5:6
Heprealaisille 6:5
Heprealaisille 6:20
Heprealaisille 7:17
Heprealaisille 7:21
Heprealaisille 7:24
Heprealaisille 7:28
Heprealaisille 9:26
Heprealaisille 11:3
Heprealaisille 13:8
Heprealaisille 13:21
1 Pietarin 1:23
1 Pietarin 1:25
1 Pietarin 4:11
1 Pietarin 5:11
2 Pietarin 3:18
1 Johanneksen 2:17
2 Johanneksen 1:2
Juudaksen 1:13
Juudaksen 1:25
Ilmestys 1:6
Ilmestys 1:18
Ilmestys 4:9
Ilmestys 4:10
Ilmestys 5:13
Ilmestys 7:12
Ilmestys 10:6
Ilmestys 11:15
Ilmestys 14:11
Ilmestys 15:7
Ilmestys 19:3
Ilmestys 20:10
Ilmestys 22:5

aiōnios

Matteuksen 18:8
Matteuksen 19:16
Matteuksen 19:29
Matteuksen 25:41
Matteuksen 25:46
Markuksen 3:29
Markuksen 10:17
Markuksen 10:30
Luukkaan 10:25
Luukkaan 16:9
Luukkaan 18:18
Luukkaan 18:30
Johanneksen 3:15
Johanneksen 3:16
Johanneksen 3:36
Johanneksen 4:14
Johanneksen 4:36
Johanneksen 5:24
Johanneksen 5:39
Johanneksen 6:27
Johanneksen 6:40
Johanneksen 6:47
Johanneksen 6:54
Johanneksen 6:68

Johanneksen 10:28
Johanneksen 12:25
Johanneksen 12:50
Johanneksen 17:2
Johanneksen 17:3
Teot 13:46
Teot 13:48
Roomalaisille 2:7
Roomalaisille 5:21
Roomalaisille 6:22
Roomalaisille 6:23
Roomalaisille 16:25
Roomalaisille 16:26
2 Korinttilaisille 4:17
2 Korinttilaisille 4:18
2 Korinttilaisille 5:1
Galatalaisille 6:8
2 Tessalonikalaisille 1:9
2 Tessalonikalaisille 2:16
1 Timoteukselle 1:16
1 Timoteukselle 6:12
1 Timoteukselle 6:16
2 Timoteukselle 1:9
2 Timoteukselle 2:10
Tituksellе 1:2
Tituksellе 3:7
Filemonille 1:15
Heprealaisille 5:9
Heprealaisille 6:2
Heprealaisille 9:12
Heprealaisille 9:14
Heprealaisille 9:15
Heprealaisille 13:20
1 Pietarin 5:10
2 Pietarin 1:11
1 Johanneksen 1:2
1 Johanneksen 2:25
1 Johanneksen 3:15
1 Johanneksen 5:11
1 Johanneksen 5:13
1 Johanneksen 5:20
Juudaksen 1:7
Juudaksen 1:21
Ilmestys 14:6

eleēsē

Roomalaisille 11:32

Geenna

Matteuksen 5:22
Matteuksen 5:29
Matteuksen 5:30
Matteuksen 10:28
Matteuksen 18:9
Matteuksen 23:15
Matteuksen 23:33
Markuksen 9:43
Markuksen 9:45
Markuksen 9:47
Luukkaan 12:5
Jaakobin 3:6

Hadēs

Matteuksen 11:23
Matteuksen 16:18
Luukkaan 10:15
Luukkaan 16:23
Teot 2:27
Teot 2:31
1 Korinttilaisille 15:55
Ilmestys 1:18
Ilmestys 6:8
Ilmestys 20:13
Ilmestys 20:14

Limnē Pyr

Ilmestys 19:20
Ilmestys 20:10
Ilmestys 20:14
Ilmestys 20:15
Ilmestys 21:8

Sheol

1 Mooseksen 37:35
1 Mooseksen 42:38
1 Mooseksen 44:29
1 Mooseksen 44:31
4 Mooseksen 16:30
4 Mooseksen 16:33
5 Mooseksen 32:22
1 Samuelin 2:6
2 Samuelin 22:6
1 Kuninkaiden 2:6
1 Kuninkaiden 2:9
Jobin 7:9
Jobin 11:8
Jobin 14:13
Jobin 17:13
Jobin 17:16
Jobin 21:13
Jobin 24:19
Jobin 26:6
Psalmien 6:5
Psalmien 9:17
Psalmien 16:10
Psalmien 18:5
Psalmien 30:3
Psalmien 31:17
Psalmien 49:14
Psalmien 49:15
Psalmien 55:15
Psalmien 86:13
Psalmien 88:3
Psalmien 89:48
Psalmien 116:3
Psalmien 139:8
Psalmien 141:7
Sananlaskujen 1:12
Sananlaskujen 5:5
Sananlaskujen 7:27
Sananlaskujen 9:18
Sananlaskujen 15:11
Sananlaskujen 15:24
Sananlaskujen 23:14
Sananlaskujen 27:20
Sananlaskujen 30:16
Saarnaajan 9:10
Laulujen laulu 8:6
Jesajan 5:14
Jesajan 7:11
Jesajan 14:9
Jesajan 14:11
Jesajan 14:15
Jesajan 28:15
Jesajan 28:18
Jesajan 38:10
Jesajan 38:18
Jesajan 57:9
Hesekielin 31:15
Hesekielin 31:16
Hesekielin 31:17
Hesekielin 32:21
Hesekielin 32:27
Hoosean 13:14
Aamoksen 9:2
Joonan 2:2
Habakukin 2:5

Tartaroō

2 Pietarin 2:4

Questioned

None yet noted

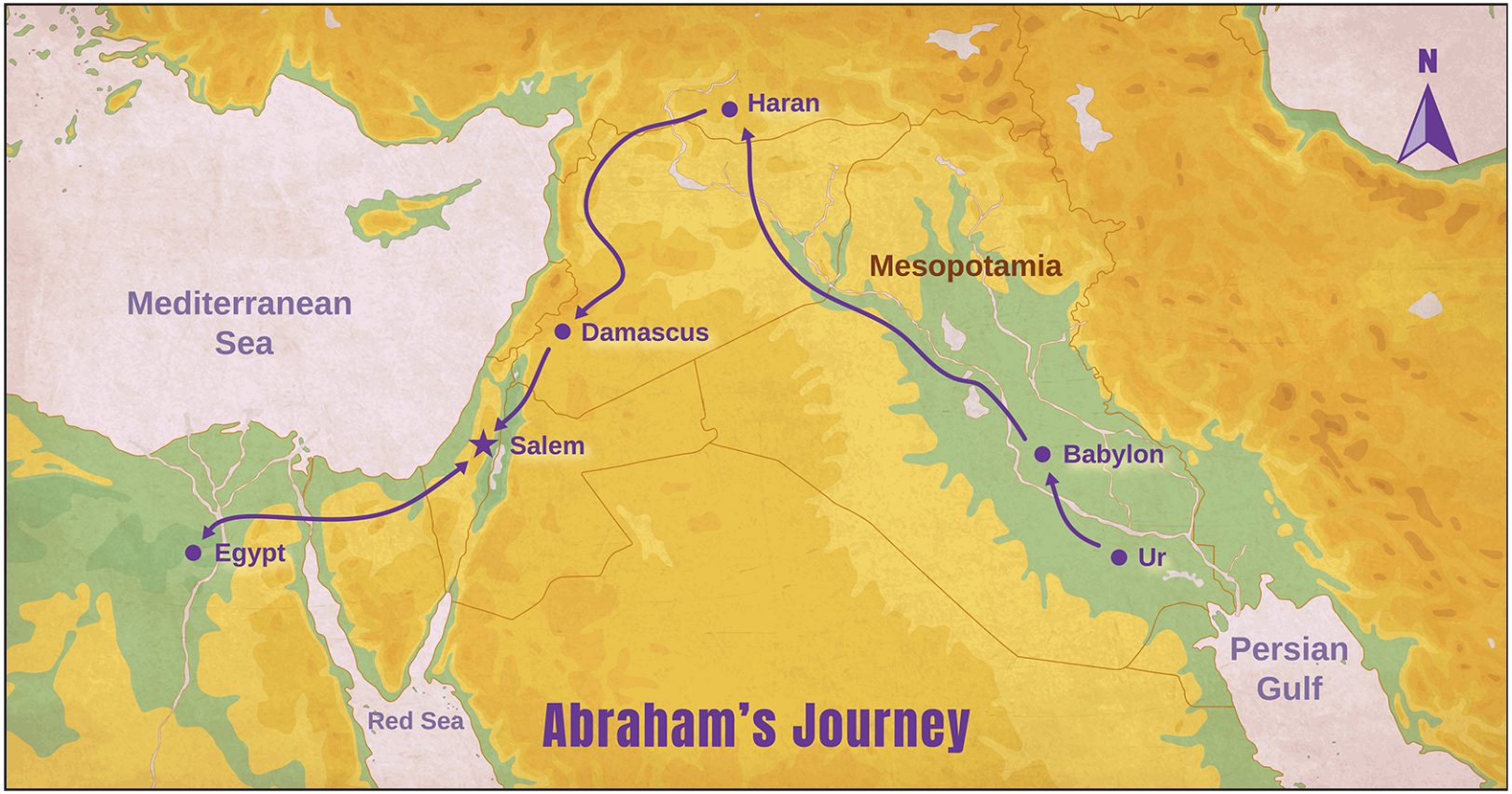

Uskon kautta oli Aabraham kuuliainen, kun hänet kutsuttiin lähtemään siihen maahan, jonka hän oli saava perinnöksi, ja hän lähti tietämättä, minne oli saapuva. - Heprealaisille 11:8

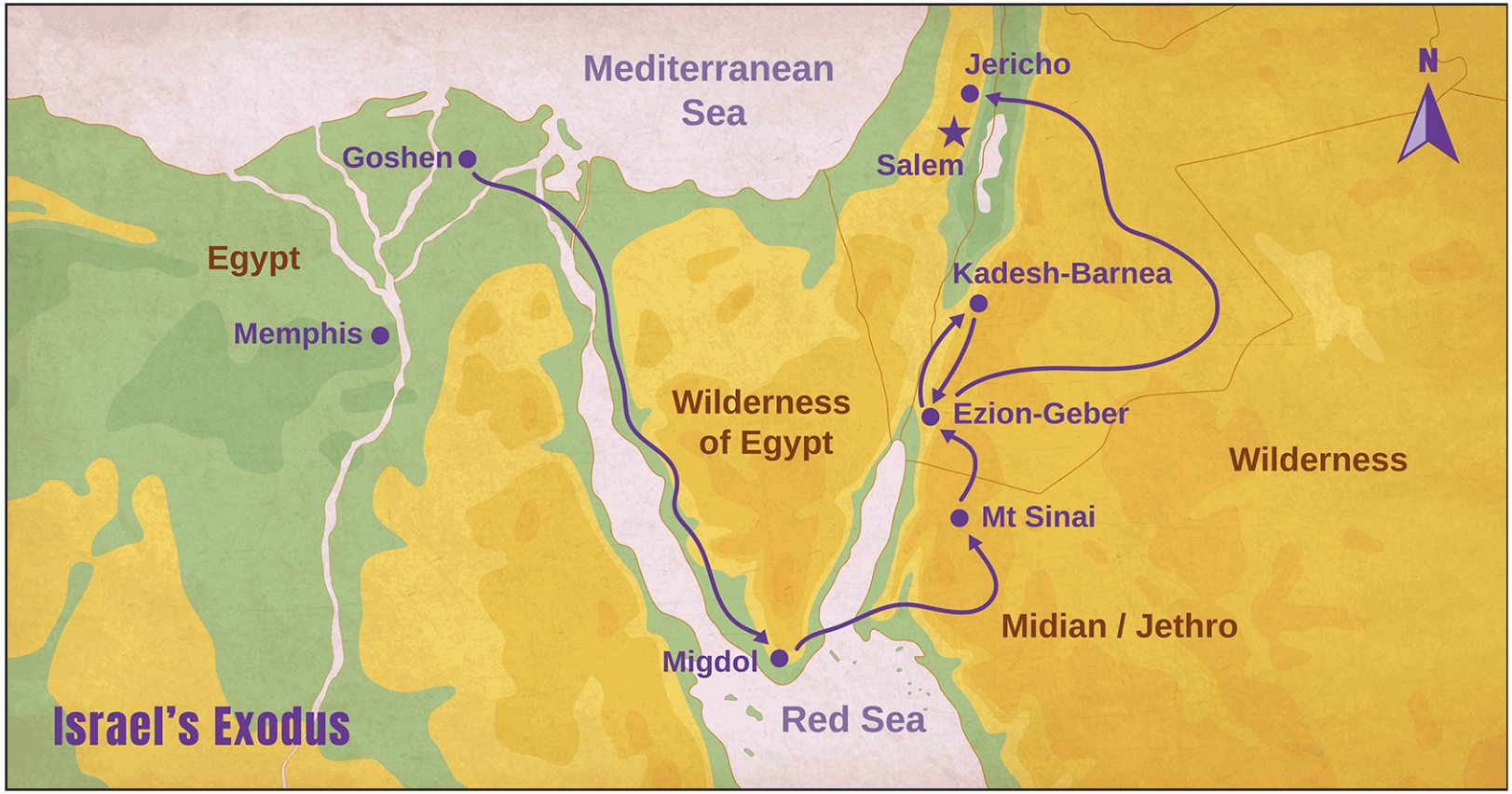

Mutta kun farao oli päästänyt kansan, ei Jumala johdattanut heitä sitä tietä, joka kulki filistealaisten maan kautta, vaikka se oli suorin, sillä Jumala ajatteli, että kansa ehkä katuisi nähdessänsä sodan syttyvän ja palaisi Egyptiin; - 2 Mooseksen 13:17

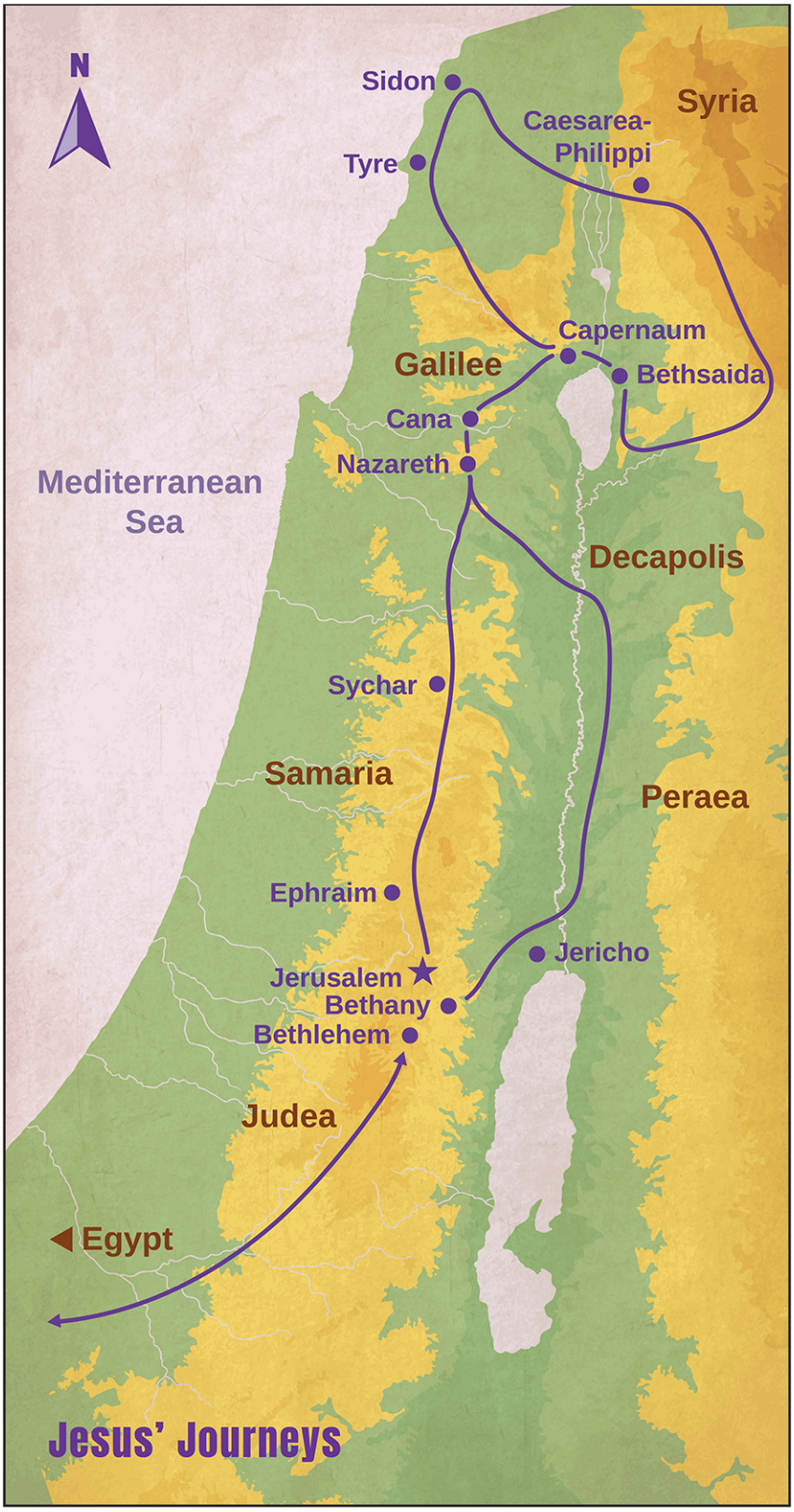

Sillä ei Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monen edestä. - Markuksen 10:45

Paavali, Jeesuksen Kristuksen palvelija, kutsuttu apostoli, erotettu julistamaan Jumalan evankeliumia, - Roomalaisille 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

	Christ returns for his people
1956	Jim Elliot martyrd in Ecuador
1830	John Williams reaches Polynesia
1731	Zinzendorf leads Moravian mission
1614	Japanese kill 40,000 Christians
1572	Jesuits reach Mexico
1517	Martin Luther leads Reformation
1455	Gutenberg prints first Bible
1323	Franciscans reach Sumatra
1276	Ramon Llull trains missionaries
1100	Crusades tarnish the church
1054	The Great Schism
997	Adalbert marytyrd in Prussia
864	Bulgarian Prince Boris converts
716	Boniface reaches Germany
635	Alopen reaches China
569	Longinus reaches Alodia / Sudan
432	Saint Patrick reaches Ireland
397	Carthage ratifies Bible Canon
341	Ulfilas reaches Goth / Romania
325	Niceae proclaims God is Trinity
250	Denis reaches Paris, France
197	Tertullian writes Christian literature
70	Titus destroys the Jewish Temple
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Thomas reaches Malabar, India
39	Peter reaches Gentile Cornelius
33	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

Where?			When?							
			Innocence		Fallen				Glory	
			Eternity Past	4000 BC Creation	Fall to Sin No Law	1500 BC Moses' Law	Advent of Christ 0-33 AD	Church Age Kingdom Age	Great White Throne	New Heaven and Earth
Who?	God	Father	God's Perfect Fellowship John 10:30	God's Perfect Fellowship with Adam in the Garden of Eden No Fall No Death Gen 1:31	Living in Unapproachable Light, 1 Timothy 6:16				God's Perfectly Restored Fellowship with All Mankind in the Holy City No Hades No Dead Rev 20:3	All Restored Acts 3:21
		Son			Pre-Incarnate, John 8:58		Incarnate, John 1:14	Paradise, Luke 23:43		
		Holy Spirit			Everywhere, Psalm 139:7		Indwelling Believers, John 14:17			
	Mankind	Living Mankind	No Creation No people Gen 1:1		Serving the Savior or Satan on Earth, Ephesians 2:1-5					
		Deceased Believing Mankind			Blessed in Paradise, Luke 16:22					
		Deceased Unbelieving Mankind			Punished in Hades until the final judgment, Luke 16:23 and Rev 20:13					
	Angels	Holy Angels			Serving Mankind at God's Command, Hebrews 1:14					
		Imprisoned Angels		No Fall No Unholy Angels Gen 1:31	Imprisoned in Tartarus, 2 Peter 2:4 and Jude 6				Lake of Fire Prepared for the Devil and his Angels Mat 25:41 Rev 20:10	Fallen Angels Forgiven? Col 1:20 Yes? Heb 2:16 No?
		Fugitive Angels			Rebelling Against Christ Accusing Mankind 1 Peter 5:8 and Revelation 12:10			Thalaasa, Rev 20:13		
		First Beast Demon						Lake of Fire Revelation 19:20		
		False Prophet Demon								
		Satan						Abyss Revelation 20:2		

Kohtalo

Suomen Kieli at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarrantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. *"If the first fruit is holy, so is the lump,"* Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

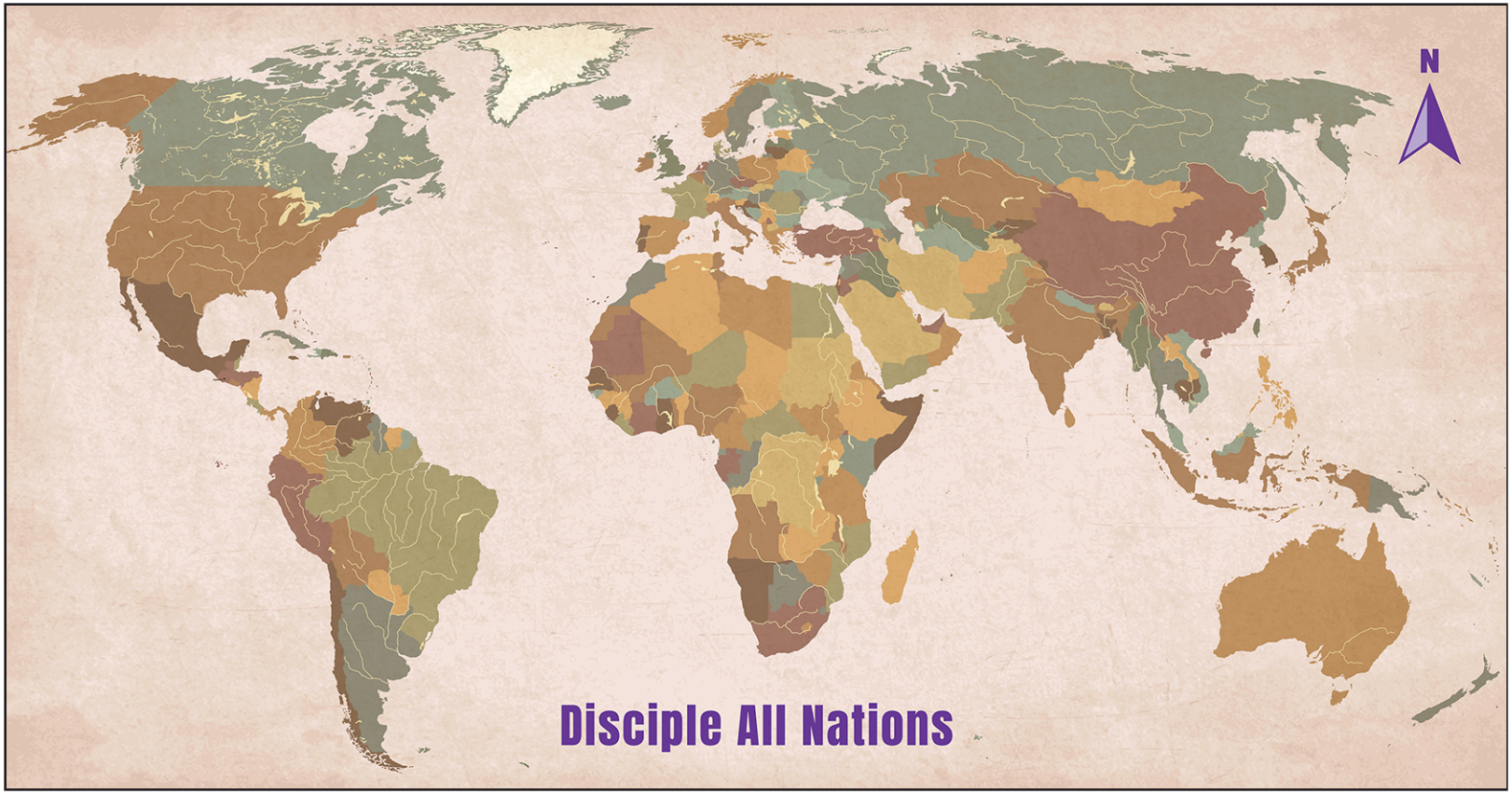

Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen - Matteuksen 28:19